БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Vol. VI., No. 1. YORKTON, SASK. January 1, 1938 — Рік VI, ч. 1. ЙОРКТОН, САСК. 1 Січня, 1938

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Бог Предвічний

Бог Предвічний народився.
Прийшов днесь із небес,
щоб спасти люд свій весь
і утішився!

В Вифлеємі народився
Месія, Христос наш
і Бог наш для всіх нас,
нам народився.

Діва Сина породила.
Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста
Сина зродила.

Слава Богу, заспіваймо!
Честь Сину Божому
і Пану нашему
поклін віддаймо!

Славім Його!

Тропарь, гласъ 4.

Рождество твое, Христе Боже нашъ, возсія міровн свѣтъ разума, въ немъ бо звѣздамъ служащіи звѣздою оучахуся, тебѣ кланятися Солнцу правды, и тебе вѣдѣти съ высоты Востока, Господи, слава тебѣ.

Кондак, гласъ 3.

Дѣва днесь пресущественнаго раждаетъ, и земля вертепъ неприступному приносить, Ангели съ пастырми славословятъ, волсви же со звѣздою путешествуютъ, насъ бо ради родися отроча младо превѣчный Богъ.

На небі зірка

На небі зірка ясна засяла
і ясним світлом сіяє.
Хвиля спасення нам засвитала,
Бог в Вифлеємі раждаєсь.
Щоб землю з небом
в одно злучити —
2) Христос родився,
славіте!

Благослови нас, Дитятко Боже,
даруй нас щастям, любовю.
Най жадна сила пекла не зможе
нас розлучити з Тобою.
Благослови нас,
ми Твої діти —
2) Христос родився,
славіте!

Замість висилати окремі желання складають на пресфонд Будучности Нації:

ОО. Чина Найсв. Ізбавителя в Йорктон, Саск. $10.00

Впр. о. Стефан Бахталовський ЧНІ., Айтуна, Саск. ... $10.00

Впр. о. др. Василь Кушнір, Винипег, Ман. $10.00

Всеч. о. Стефан Семчук, Винипег, Ман. $10.00

ІХ ЕКСЦЕЛЄНЦІЇ

Преосвященному Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ.

Всій Старшині БУК-а,
Всім нашим Дорогим
Членам БУК-а, Всім нашим читачам та прихильникам желаємо
щиро

Веселих і Щасливих Свят!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ БУК-А

Всі відділи БУК-а відбудуть, як приписує статут річні збори, якщо ще не відбули і звіт цілорічної діяльности та вислід зборів пришлють негайно до поміщення на сторінках Будучности Нації.

Треба подати докладно імена та адресу поодиноких членів нововибраного заряду Місцевого Відділу на рік 1938. Писати читко і виразно, щоби не було похибки в поданню назвиська. Часом одна буква рішає, тому писати докладно.

Головний Заряд БУК-а.

КОЛЯДА НА БУРСУ БУК-А В САСКАТУНІ

Минулого року бурса придбала власний **будинок в Саскатуні під числом 304, 4 вул.** На цім будинку тяжить довг, який ми повинні виплатити з нагоди ювілею дієцезії а також століття відродження Галичини, котре починається з появою Русалки Дністрової о. Маркіяна Шашкевича. Бурса БУК-а в Саскатуні носить імя о. Шашкевича. Бурса БУК-а в Саскатуні носить імя о. Шашкевича і ведеться в тім дусі, в якім почав і вів працю цей Будитель Галицької України. Окремо українці католики обходять радісні роковини 25-ліття істнування своєї Дієцезії в Канаді, котру установлено грамотою Апостольської Столиці, дня 15 липня 1912 р.

Коли додамо до цего річницю 950 ліття хрещення України старанням і спонукою св. Володимира — то нагод є аж надто богато і причин, щоби всі ті річниці не минули тільки на звичайних обходах, словах та піснях— але зазначились чимсь тревалим і видимим. Таким тревалим памятником буде виплачення нашої бурси в Саскатуні.

Минулого року обходили ми всі ще один дорогий ювілей, а іменно 25-ліття священства Їх Ексцеленції Преосвященного Владики, Кир Василія.

Бажанням Преосвященного є, щоби будинок **був виплачений.**

Зберім всі наші сили, загострім наше старання і працю, заохотім взаїмно одні других і без нарікання крок за кроком поступаймо вперед. Успіх буде певний!

З нагоди коляди **ідім колядувати на бурсу!**

Наші вихованці навіть зложили окрему коляду на цю ціль і гарну. Ось вона:

І у Канаді рідненькі діти
рвуться до сонця, волі, освіти.
У нашій бурсі щастя здобудуть,
свого народу в ній не забудуть!

Та поки вийдуть вони у люди,
най рідний нарід їх не забуде
і з колядою на нашу бурсу
спішіть від серця, спішіть посполу!

Коляду слати прямо на адресу бурси,
804 — 4th St., Saskatoon, Sask.

ЗВІТ З'ЇЗДУ

Українських Католицьких Шкільних Тростів і Учителів в Саскатуні

З'їзд отворив молитвою всеч. о. Парох Саскатуну.

По молитві промовив п. Мих. Білинський, голова УКШТ, як слідує: Маю велику приємність отворити сей восьмий з'їзд УКШТ. Тому вісім літ я мріяв, що до того часу всі наші трости будуть членами своєї організації. Однак байдужність до власної справи і неодноцільність справляють, що ми часто колотимося на однім місці замість вперед іти до побіди. В Саскачевані є наймевше тисяча наших шкіл і стільки повинно прибути шкільних урядників а вдруге стільки кандидатів на урядників та цікавих. Вина, що так не є бачиться мені не лише в самих урядниках, але також і учителях. Коли треба найти посаду, годі учителі знають адреси нашої організації —поза тим, одержавши посаду, часто забувають потім на цю саму свою організацію, що їм послужила. Я думаю, що кождий наш учитель знаючи про свою організацію повинен також для неї дещо зробити. Отже переконати своїх урядників, щоби записались у члени. Коли він цього не робить — то зробить за нього час роботу, яка не вийде ні в користь нашим школам ні нашим учителям. Сего року настала в провінції депресія ізза посухи і я радію, що говорю до кілька десяток присутних, бо так представляю собі, що я говорив до соток. Бо кождий наш відпоручник представляє тих 50 або 100 душ, що його відпоручили. Коли я сказав кілька слів критики, то не на присутних, але на неприсутних. На серці нам лежить добробут молодого покоління і тому ми приїхали. А коли ми тепер маємо стільки старшин і ґенералів, то виграємо нашу борбу в найблищій будучности. Ті, що ще не стали з нами спільно до праці, станугь і підуть рука в руку.

З початком нашої організації ми вірили, що в кождім окрузі будемо мати по три своїх тростів. Однак так не всюди сталося. Бо наперед треба, щоб кождий читав свою українську католицьку пресу, а то перевести нелегко. Коли повстало Братство Українців Католиків Канади наша праця стала лекша. В нашій організації маємо нині всі стани і кляси українського народу від моря до моря а при кермі самого Преосвященного, нашого Князя Церкви. І так я маю довіря до нашої організації, котра живе і розвивається. Колись простолюдин або навіть учитель не хотів, ба боявся явно і сміло вимовити слово "католик" — нині він це вимовляє з гордістю і знає, що він є українець католик. Наші вороги вперед викорінювали з чоловіка релігію, а потім народність. Нині не те. Ми знаємо, хто ми і чого ми хочемо. Тому певно побідимо депресію. Наша організація іде рука в руку з учителями. Новиною шкільного акту є речинець звільнення учителя. Давніше можна було двічі в рік, тепер раз на рік —в червні. Близше про це ми ще поговоримо.

(Далі буде).

НАПРЯМНІ ПРАЦІ

1) Приватна власність становить частину загального добра. Тому не істнує сама для себе і сама про себе. Дана Богом в сумі загального добра, передається в уживання людині зі всіми правами такого передання. Отже чоловік не є безглядним паном приватної власности, а ограничений обовязком так у відношенні до Бога, як до загального добра на землі.

2) Надвишак доходів, що переходить споживчі потреби чоловіка, **повинна вернути назад в послугу загального добра.** Під споживчими потребами треба розуміти звичайну споживчу можність чоловіка. Що переходить цю можність, має вернути назад і стати вкладом в народну господарку країни.

3) Державні закони зборонять укривати цю надвишку або її нищити. Висилати і вивозити заграницю можна тільки до певної висоти. Закони вкажуть, коли і як переводити назад вклад надвишки в народню господарку. Вони встановлять точні приписи і санкції для непослушних. Отже не нагарбання капіталів або втеча в чужину, але поставлення капіталів на службу країни і співгорожан! Не нищення споживчого добра ради піднесення ціни, але піднесення споживи через уможливлення широким масам користати з неї. Як, про це нище.

4) Одною з найблищих цілий є усунути **безробіття.** Тим чином піднести споживчу силу населення і уможливити широким масам нарівні користати з дібр країни. Тому **не можна підносити платень,** доки не усунеться безробіття. Зріст доходів повинен повернути до тих, що досі не мали можливости користати зі звичайного степеня споживчих дібр. Треба дати їм варстати праці. Це не лише буде вимогою справедливости, але також утревалення і забезпеки державного ладу. Урухомляться нові ділянки праці, зростатиме споживча сила. Так надвишка доходів виконає свою працю для загального добра. Колиб її ужити на піднесення платні, тоді не піднесеться уровень і ширина споживча мас, лише загостряться суспільні рикиці та ярко відмітиться невдоволення тих, що не лише не одержали підвишки, але не мають навіть спромоги користати у звичайнім степені зі споживчих дібр. Зросте тоді напруження і поглиблюють пропасти. А це все важить трагічно на будучности державного народу.

5) **Так відпадуть загальні тягарі на утримання безробітних** і побільшиться загальна сума національного приходу. Зменшиться національний довг на допомогу а піднесеться прихід через поширення споживчої сили населення.

6) В міру запотребування **належить збільшити години праці,** а не зменшити — в там однак, що надвишка платні за збільшену працю припаде у виді **уділів в даним підприємстві.** Так робітник стане співвласником підприємства, зацікавлений не лише у зрості платні і забезпеці праці, але також у зрості витвору і забезпеці витвору. Тим чином робітник-співвласник матиме участи в розподілі зисків підприємства а надвишка платні буде вложена назад у розбудову загального добра.

(Далі буде)

28 листопада м.р. висвячено в Бразилії перших **двох українців францішканів** на священиків. Є ними о. Методій Коваль і о. Бенігній Водоніс. Оба виросли і виховалися в Бразилії, однак зберегли свій обряд і культуру. Оба молоді Отці відправили першу Службу Божу в Дорізоні, звідки походять. Таким чином твориться українська галузь Францішканів.

о. др. В. Кушнір

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ РОБІТНИЧИЙ РУХ В КАНАДІ

Український Католицький Робітничий Рух в Канаді є дуже молоденький. Здавалосьби, що ми українці, нарід робітників і фармерів, повинні вже давно мати наші суспільно-господарські кляси зорганізовані та впроблені. А тим часом, ми тільки що зачинаємо. І добре, що зачинаємо, бо це перший поважний крок в тому напрямі. З нашої незорганізованости користали аж надто ріжні соціялісти та большевики. Не ходило їм зовсім о поправу долі робітництва та фармерства а прямо о використування наших українських мас для брудного московського інтернаціоналу.

Що так було і є, то того найкращим доказом, що більшовики вже зовсім забули на свої недавні ще робітничо-фармерські кличі а на їх місце стараються втягнути як найбільші маси несвідомих людий, під формою "народних фронтів" в большевицько-московське ярмо. Сама історія двох десяток літ більшовизму в Росії, ясно говорить, що там не йде справа робітнича але справа напіталістичної більшовицької держави, де робітник і фармер упав нище невільника. Колись і про невільника пан дбав о стільки, що дав йому їсти а в більшевії сьогодня вже дійшло так, що коли ти не можеш працювати, так гинь серед дороги. Машина-трактор є там в кращім пошанівку, бо машина щось коштує а чоловік не коштує нічово.

Супроти такого стану річи, український католицький робітничий рух, являється не тільки молодим, але він являється і першим, що нам християнській і національній основі, буде старатися розвязати пекучі робітничо-фармерські питання, які ждуть своєї розвязки.

Братство Українців Католиків є свідоме свойого великого завдання і цього свідомий також наш часопис. Працю, яку Братство започаткувало в Манітобі та Саскачевані, робітничі та фармерські конґреси, це був тільки початок. Продовження її буде слідувати на сторінках нашого часопису і на місцях в поодиноких наших провінціях.

Українці Католики, Робітники і фармері Українська Інтелігенціє, де би ви не були, при якій праці ви не працювалиби, де тільки дійде до вас це слово, сходіться разом, радьтеся, застановляйтеся, **основуйте Робітничі Відділя** БУК-а по містах а **фармерські** по фармах. Давайте вістку про себе до нашого часопису, кілько вас є, як живете, які маєте труднощі. Наш часопис хоче Вам всім помочи, хоче Вам всім подати помічну руку. Читайте наш часопис. Там найдете то, чого в жаднім дотеперішнім українськім органі ви не найшли. Читайте самі, другому подайте, ставайте членами могутнього Братства Українців Католиків Канади а часопись наша буде для Вас найкращим приятелем. Приготовляйтеся до зорганізованої праці, яка має на меті нічого иншого як піднести нашу честь і нашу українську славу, як здобути собі і нашим діттям кращу будучність в Канаді і зложити гарну цеголку у будові і змаганнях нашого державницького життя в Европі.

о. др. В. Кушнір

ОРГАНІЗАЦІЯ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Що таке Братство Українців Католиків Канади і як уявляти собі працю в тому Братстві, ось питання, які часто ставлять собі члени наших українських католицьких організацій. На це питання наш часопис буде постійно відповідати в організаційній рубриці, а всі, що інтересуються Братвом Українців Католиків Канади та зорганізованим українським життям взагалі, найдуть вдоволяючу відповідь.

Що то є Братство Українців Католиків?

Кожду організацію пізнаємо після цілий, до яких вона стремить і після середників, яких вона до цеї цілі уживає. Щоби організація була добра, то не вистарчить тільки поставити собі добру ціль, але конечним також уживати для осягнення цеї цілм також добрих середників.

Яка ціль є Братства Українців Католиків Канади?

Ціллю Братства є: а). На засадах християнської моралі—виховувати українську суспільність, так під оглядом релігійним як і національним на свідомих, характерних, мужних і діяльних членів, перенятих жертвенною любовю Католицької Церкви і Українського Народу. б) Вести культурно-освітну працю серед Українців в Канаді. в) Розвивати станове життя Українців в Канаді. (Статут, точка 5.)

Як бачимо із цеї точки Статута Братства Українців Католиків Канади, що кращої цілм і неможна собі поставити. Питання тільки в тім, як цю ціль осягнути. І тут многі наші люди, навіть поважні, провідники, часто є безрадні. Ми всі знаємо, що статут кождої організації, це тільки організаційний кістяк. В холодні рамці статуту, треба внести ще живе наше серце, нашу високу, святу ідею, апостольський запал, які оживлялиби усіх членів організації, які вмілиби уложити в одно русло усі дотепер розсипані людські енергії. І тому в тій цілм треба подати для членів ще деякі пояснення статуту. Ці пояснення наші читачі найдуть у кожному числі нашого часопису. Нехай самі читають, нехай запамятають а кожна статейка в тому напрямі, може бути предметом реферату на сходинах БУК-а в даній місцевости. Непотрібно ждати аж на прелеґента з Вінніпеґу, але самі люде зійдуться а голова, чи хто инший візьме газетку перечитає, розяснить, а тим самим організація направду зачне бути живим організмом.

Великих успіхів людської праці, пише один з найславніших сучасних професорів педагогіки, професор Ферстер, не одержуємо величезними, нагальними переворотами, але передовсім терпеливою, постійною і пильною працею кождої особи, кождого дня і на своїм місци. На потверджения цеї правди, професор подає такий примір: Коралевий остров, який показується повільно з найглубших глибин моря, в наслідок постійної і пильної праці маленьких животин коралів, виростає аж понад поверхню моря і служить відтак, як місце життя иншим сотворінням.

Часто, говорить цей професор, нераз 700 800 метрів під водою виростає коралева скала у виді перстеня і зростає повільно що раз то більше і більше а вкінци виходить понад веркало води, перстень замикається, вода морська більше до середини не може доходити, поволи морська вода солена переміняється в воду солодку, зчасом і ця висихає. З розложених ростин, зі звітрілих скал та морського піску, повстає урожайна земля. Десь вода занесе зерно оріха, птиці принесуть насіня великих дерев далеких країв, кожда морська филя і кожда буря приносить також все щось свіжого, аж вкінці коралевий остров вкривається зеленими деревами та лісами.

Тоді приходить чоловік і замешкує остров, який вибудували маленькі животини коралів, що виглядають не більші, як крапля молока.

Такий образ представляється і нам українцям католикам, коли глядимо на нашу працю Братства Українців Католиків Канади, цей просторий океан нашого життя, сфильованого бурями та журбами.

Ми тоді тільки здійснимо цілм нашого славного Братства, якщо кождий його член, кождий відділ у своїй щоденній, пильній і постійній праці, буде подібним до цього маленького коралика. Тоді доперва серед нашого життя повстануть сильні острови віри, людей сильних характерів ідеалів і культури, тоді дістанемо українську суспільність одну, суцільну, здібну до великих діл і жертв, освячених Христовою Католицькою Церквою.

Такої праці ми потребуємо, така праця є для нас конечною. Або ми як ці маленькі коралі будемо працювати кожного дня, постійно і безперервно і будемо жити як народ між иншими культурними народами, або загинемо серед хаосу і безладдя скорше як нам це здається.

Нема найменших сумнівів, що на канадійській землі, між українцями настає новий час. Після нагальности, підступства, обдурювання і приманювання наших людей усяким релігійним та політичним сектанством, після утопійности більшовизму, всякого свастунства та кирині їх звироднілої роботи в лоні нашої української суспільности, сьогодня усміхається нам надія кращої будучности. Світає.... зближається день, який буде повний слави і величи, якщо наша Канадійська Україна буде направду християнською, і противно буде повна сліз і нещастя, якщо українці католики осталиб тільки такими з назви і з метрики.

Нині, на жаль, серця тисячів і тисячів українців, подібні до цеї землі Спасителя, збещещеної невірними народами. Здається, що надармо у них шукати іскорки віри, любови своєї Церкви, свойого народу, характеру, високих ідеалів. І хоч тут і там є вже слідне релігійне пробудження, ми ще не можемо сказати, що наша Канадійська Україна направду християнська. І тут бачимо у цілому свойому блеску, що то є Братство Українців Католиків Канади і якою є його програма: Зділати Канадійську Україну більше християнською, занести Христа в кожде українське серце, виховати молоде українське покоління, сильне характером і повне ідеалу, підготовити майбутність кращу, як була наша минувшина. Ось жива програма Братства Українців Католиків Канади, ось прапор, який піднімають сьогодня тисячі нашої молоді і старших, батьків і дітей, ось прапор, який веде нас до борби і до побіди. Ось наше серце і наша душа. Цього бажає від нас Бог; цього бажає від нас наш український Народ, цього бажає від нас Братство Українців Католиків Канади.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:

Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

СЛОВО ВІД РЕДАКЦІЇ

Замість місячника, зачинаємо оцим двотижневник. В ньому злучились в одно: "Бюлетень БУК-а" і "Церква в Народі," видавана досі як тижневник у Винипегу, через о. др. В. Кушніра.

Кличем і наголовком нашим є Будучність Нації.

Коли говоримо про будучність, розуміємо її як дійсність, що неодмінно прийде. Не можемо пропасти ані згинути в Канаді. Коли минувшина нашого народу була прикра і бременна в тяжкі досвіди, будучність має бути і буде краща!

Так твердо віримо!

Тому не страшні нам ніякі труднощі, напасти ані підриви. Маємо велику ідею, котра є непоборна. Вона запоручує нашу будучність! Це Католицька Релігія, Українська Культура і Канадійська Державність. Синтезою цих стремлінь є найвище поняття БОГ. На ньбу тої ідеї ставляємо все — всі наші сили, пориви, захват, ціле життя в кождоденнім вияві. Стаємо вістуном великої справи!

Розуміємо нашу будучнсть як кращу будучність Нації. Не бездержавного раба, покривдженого наймита, безсильного у злости каліки. В цій нашій вільній вітчині перероджуємо себе і перевиховуємо. Не плачі, не нарікання, не скарги— а життєрадісний, здобувчий Чин вільного чоловіка! Наші Батьки здобули прерію — ми здобудемо міста! Здобуття закріпимо— силою нашого духа, невгнутою силою моральною, що очищена з недовіря, бруду і ламання, світло перемагає всякі труднощі і твердим та певним кроком зближається по вінець побіди.

Ідемо спільно з Церквою — ніколи проти. Тому Будучність Нації виходить за відомом і дозволом Іх Ексцеленції Преосвященного Кир Василія В. Ладики, ЧСВВ.

Ідемо спільно зі всіми клясами і станами Українського Народу в Канаді.

Ми не є партія — ми не є кляса — ми не є стан один. Ми НАРІД, що живе і хоче жити у всіх своїх станах, клясах, партіях. Тому ми є понадпартійні а політику освітлювати будем з вершка вічних Божих правд. В основі кождої політики, партії, стремління лежить невідклично релігія. Вона і тільки вона одна охоплює цілість всього життя. Вона і тільки вона одна розуміє його правдиво.

Ставайте з нами до праці всі, хто дійсно бажає і вірить в Будучність Нації.

о. др. В. Кушнір

ТВОРІМ САМІ НАШУ ІСТОРІЮ

Творити історію народу, то домагання наших часів від кождого з нас. І цього великого завдання ніхто за нас не зробить. Історія, то зеркало народу, в якому відбивається наша минувшина, в якому світить наша сучасність, яка кидає свої лучі на нашу будучність.

Ми всі знаємо, що життя чоловіка не полягає в нинішнім дні без вчера і завтра, і життя народу не може вичерпуватися тільки в сучасности. Нарід, якийби мав тільки сучасність і жив тільки сучасністю не буде нічим иншим як тільки купою-масою, а в найкращім случаю організованою громадою, до осягнення певних проминаючих цілий.

Які отже сили определяють історію народу? Дехто думає, що історія народу залежить від богацтва або від сили, або від богацтва і сили разом взятих. Такі думки можна почути навіть часто від наших провідних людей: "Коби то ми мали богацтво, коби то ми мали силу! О, тоді, напевно булаби і Україна", говорять вони. Однак нема нічого більше ложного, як таке твердження. Історію народу, життя народу, творять не матеріяльні але моральні сили народу, які находять свій вираз в любові Бога і в любові народу, своєї вітчини. Цю правду найкраще бачимо на поступованню більшовиків відносно нашого українського народу. Щоби знищити наш український нарід в Европі, щоби знищити наш нарід в Канаді, більшевики змагають в першій мірі захватати віру народа в Бога, а відтак захватати віру і любов до своєї батьківщини. Замість Бога ставили народові перед очі безбожництво, а замість вітчини інтернаціонал. Наш нарід у великій степени повірив більшовикам, спроневірився своїм моральним силам і замість творити свою історію, став рабом комунізму, став невільником, якого історія доси не знала. І відси зачинається наша праця, в рамах Братства Українців Католиків.

Наша праця є вислідом моральних сил любови Бога і вітчини. Це жерело української солідарности і свідомости народу. Нехай ця свідомість поривае нас з собою в усіх ділянках нашого життя, нехай витискає свій нестертий знак на наших майбутніх змаганнях.

Українці Католики Канади! Деби ви не були, чи якійби ви організації не працювали, памятайте на клич Братства Українців Католиків Канади: "Творім нашу історію." Усю нашу діяльність опираймо на наші моральні сили, що находять свій вислів у любові Бога і у любові Народу. Ви тепер вже будете розуміти, чому Католицька Церква мусить виступати проти безбожництва і проти комунізму, проти сектанства релігійного і проти сектанства політичного. Як раз тому, що кожне сектанство, чи воно релігійне, чи політичне, воно нарушує моральні сили народу. Воно нетільки, що не є патріотизмом але воно є зрадою і руїною народу.

ПРИГАДКИ

Всі гроші зі збірок на Інвалідів слати до Епископ. Канцелярії

285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Не забудьте при записах і даровизнах на всенаціональне заведення, твердиню молоді, остою релігійно-морального виховання — на нашу Бурсу БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

УЧИТЕЛІ!

Коли Ви є тепер без посади, або задумуєте змінити посаду, напишіть вже тепер до Заряду нашої бурси БУК-а в

804, 4th St. Saskatoon, Sask.

Це ваше власне добро!

Піддержуйте організацію, яка піддержує Вас!

В організації сила!

Одинцем легко пропасти.

ЗА БОГА, ЗА ЦЕРКВУ, ЗА ВІРУ

Ідеольогічна часть

Молитва

Люблю Тебе, люблю всім серцем Боже,
як людське серце полюбити може.

Мені Ти світ і ціль життя-дороги,
І світ і ціль. Без них життя уборе.

Коли заплачу, Ти мене потішиш,
Коли упаду, з поміччу поспішиш.

Навчиш мене смутному сльози втерти,
навчиш мене в любові жити, вмерти.

Навчиш мене як зберегти побожність
а в рухах чемність в мові осторожність.

Навчиш людий судити обережно,
прощати всім, як Ти прощав безмежно.

І ворога приймати все прихильно,
навчиш трудитись терпеливо, пильно.

Співцем найменшим, думкою одною
не провинитися перед Тобою.

Під свій покров прийми свою дитину,
служу Тобі до смерти, до загину.

В Твоїх руках моя спочила доля,
нехай Твоя свята сповниться воля!

др. в. Щурат

св. Тома Кемпійський

ПРО НАУКУ ПРАВДИ

Щасливий той, кого правда навчає сама собою, не образами ані минущими словами, але так, як вона сама єсть.

Наші гадки і наші змисли нераз нас баламутять і вони бувають короткозорі.

Нащо здається велика мудрація над недовідомими тайнами, за які ніхто не буде нас винувати на страшнім суді, що ми їх не знали?

Це великий нерозум, коли ми не дбаючи про те, що корисне і конечне, самохіть звертаємо нашу увагу на речі цікаві, але шкідливі.

Маємо очі, а не бачимо.

І що нас обходить питання про роди і види речий?

До кого віконічне Слово промовляє, тому не треба богато догадів.

Із одного Слова все повстало і про те одно Слово все свідчить. І це є той Первопочин, що й до нас промовляє (Йо. 8, 25).

Без Нього ніхто нічого не розуміє, ані здорово не думає.

Для кого це одно всім єсть і хто все зводить до того Одного і в тім Однім усе бачить, той може бути спокійний в серці і тихомирно проживати в Бозі.

О Правдо, Боже! З'єднай мене з собою у вічній любові!

Нераз обридло мені богато вичитувати і слухати. В Тебе є все те, чого я хочу і бажаю.

Нехай замовкнуть усі вчителі, нехай усі сотворіння тихо мовчать перед Твоїм лицем: Ти єдиний промовляй до мене!

Чим більше чоловік збере свої думки до купи і чим простіше матиме серце, тим більше і тим вищі речі він без труду зрозуміє. Тому, що він одержує світло розуміння з високого неба.

Чистий, простенький і кріпкий дух не розсівається і серед богатьох діл. Бо він усе діяє на славу Божу і старається бути свобідним у серці від усякої любови власної.

Що більше тебе спиняє і морочить, як не твоя невмерлтвена пристрасть серця?

Добрий і побожний чоловік наперед у серці своїм укладає свої діла, котрі має на світі зробити.

І вони не потягають його туди, куди бажає тобі грішна нахильність. Але він керує ними по мислі здорового розуму.

Хто веде тяжку боротьбу, як не той, хто змагається побороти самого себе?

А це саме повинно стати нашим завданням: щоби ми перемогли себе самих, з дня на день ставали сильніщими від себе і в чесноті хоч трохи наперед поступали.

У цім житті з усякою досконалістю вижеться завсіди якась вада і всяке наше міркування не обійдеться без якоїсь неясности.

Покірне пізнання себе самого, то простіша дорога до Бога, ніж глубокоумний научний досвід.

Годі нам осуджувати, чи знання, чи якенебудь звичайне пізнання речі: воно є добре само в собі і Бог установив його. Але все таки треба вище цінити чисту совість і чесне життя.

Але тому, що богато людий більше старається о знання, ніж о чесне життя, то вони нераз зблукаються, тай майже ніякого хісна не приносять, або дуже мало.

О колиб ті люди докладали стільки праці, щоби викорінити злі норови і запіни в в собі чесноти, скілько ставлять учених питань — не булоб у народі стільки нещасть і згіршень, ані тільки неладу по монастирях!

Це певне, що як настане день суду, ніхто не буде нас питати, що ми прочитали, але що ми робили. Ані як гарно ми говорили, але як ми жили по закону.

Скажи мені, де є нині ті вельможі і учителі, котрих ти добре знав, якто вони ще жили і славилися науками?

На їхніх місцях уже другі повсідали а не знаю, чи вони й думають про них.

Поки вони жили, їм здавалося, що вони щось є. А нині про них ні згадки не чути.

О, як то скоро минається світова слава!

Кобн то їхне життя було в згоді з їхньою наукою! Тоді тоб вони були гарно добували знання і навчали.

Кілько то людий пропадає на цім світі через свою пусту науку тому, що замало дбають про служення Богу!

І тому, що вони радше воліють бути великими, ніж покірними, вони марне тратять свій вік на міркуваннях.

По правді великий є той, хто має велику любов.

По правді великий є той, хто сам у своїх очах є малий і нізащо не має всякої й найвищої почести.

По правді розумний є той, хто всі земні речі вважає за сміття аби Христа собі заслужити (Філ. 3, 8).

І по правді глубоковчений є той, хто чинить волю Божу а свою волю залишає.

о. Р. Медер

ДІЇ РОЗКЛАДУ

Світ не зважає над словами св. Письма: Віддайте цісареві, що цісареве. Після розуміння світа, часи основно змінились.

Перед 1900 роками на сцені були королі, нарід на саді глядів. Нині на світовій сцені нації грають ролю а князі мають ще тільки право бити браво з бічній льожі. Замість держави зверхників істнує держава народу. Виконують сплату спадку великої революції зперед 130 літ, що досі вдавалось державам нехтувати! Люди і нації є вільні, рівні і тому брати!. Рай вже близько!

Ні, не рай, а пекло! Лад суспільности лежить в останніх судорогах. Дії розгнивання є неповдержні. Найчорнівші песнисти мають тепер рацію. Це дуже невдячна річ голосити закони здорового розсудку в домі божевільних. Однак завдання католицької преси якраз полягає в тому.. Відвага стати непопулярним це її перша станова чеснота.

Ми є проти новочасної демократії; бо вона робить роботу похоронника в родині, суспільности, державі, Церкві і життю народу. Ми є проти зрівнання в родині. Що є родина? В певнім змислі це образ Божий. Що є Бог? Нерівність в рівности. Одно Боже єство, одна неподільна одиноча, вічна, нескінчено совершенна Божа природа. Ідея рівности! Однак є три Божі особи в Бозі. Отець є Отцем, а не Сином і не святим Духом. Син є Сином, а не Отцем ані св. Духом. Св. Дух є св. Духом, а не Сином ані Отцем. Ідея нерівности. Отже що є Бог Нерівність в рівности.

Що є родина? Нерівність в рівности! Отець є чоловіком. Матір є чоловіком. Дитина є чоловіком. Ідея рівности. Однак тільки отець є вітцем. Матір є матірю, лише матірю — а не отцем ані дитиною. Дитина є дитиною — лише дитиною, а не отцем ані матірю. Ідея нерівности! Так родина є нерівністю особовости в рівности природи. Це Божий закон — тому незнищимий і святий!

Хто заперечує рівність природи, значить, хто перечить, що матір і дитина є чоловіком так як батько — отже хто відбирає жінці чи дитині їхні вроджені права людини і так понижає їх до ряду невільників, той є тиран. Він є революціонер. Він є анархіст. Він заперечує основний закон родини.

Новочасні жіночі управнення, рівноправність мужчини і женщини, чого як основ нового уладу світа жадає благовісник з Вашингтону і що голосять його учні на всіх мовах світу, це відступництво від християнства. Християнство будує домашний лад на засаді нерівности в рівности. Чоловік є головою, жінка є помічницею, дитина є підчиненим — так чоловік є першим, жінка другою а дитина третою.

(Далі буде)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

КАЛЕНДАР НА СІЧЕНЬ, 1938

1.—Субота перед Різдвом, св. Боніфатія
2.—Неділя св. Отців
3.—Понеділок, муч. Юліянни
4.—Второк, муч. Анастазії
5.—Середа, св. Десять Муч.
6.—Навечеря Різдва, піст.
7.—Пятниця, Різдво ГНІХ
8.—Субота, Собор Пр. Богород. і св. Йос.
9.—Неділя по Різдві, св. Стефана
10.—Понеділок, св. 20,000 Муч.
11.—Второк, св. 14,000 Дітий Муч.
12.—Середа, муч. Анисії
13.—Четвер, преп. Меланії

Устав на 1. половину січня, 1938

2 січня, неділя св. Отців, гл. 3, єв. утр. 6, на Сл. Б. ап. 328 і 250, єв. Мат. 1 і Лук. 71.
7 січня, Різдво ГНІХ, Повечерія Велике з Литією, ап. 209, єв. Мат. 3
8 — Собор Пр. Бог. і св. Йосифа, Всеночне, утр. єв. Мат. 2, на Сл. Б. ап. 288 і 306, єв. Мат. 46 і Мат. 4.
9 — Неділя по Різдві, св. Стефана, гл. 4., єв. утр. 7, на Сл. Б. ап. 200 і 333, єв. Мат. 4 і Лук. 85.

—o—

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ ПЕРЕД РІЗДВОМ
Евангелія Матея з. 1.

Книга роду Ісуса Христа, сина Давидового, сина Авраамового:

Авраам родив Ізаака, а Ізаак родив Якова, а Яків родив Юду та його братів; а Юда родив Фареса і Зару від Тамари; а Фарис родив Єсрома, а Єсром родив Арама, а Арам родив Амінадава, а Амінадав родив Наасана, а Наасон родив Салмона: а Салмон родив Вооза від Рахави, а Вооз родив Свида від Рути, а Овид родив Єсея; а Єсей родив царя Давида, а цар Давид родив Соломона від Урієвої. А Соломон родив Ровоама, а Ровоам родив Авію, а Авія родив Асафа, а Асаф родив Йосафата, а Йосафат родив Йорама, а Йорам родив Озію; а Озій родив Йоатама, а Йоатам родив Ахаза, а Ахаз родив Єзекія; а Єзекія родив Манасія, а Манасій родив Амоса, а Амос родив Йосія; а Йосій родив Єхонія та його братів, за переселення Вавилонського. А після переселення Вавилонського Єхоній родив Салатіїла, а Салатіїл родив Зоровавеля, а Зоровавель родив Авіюда, а Авіюд родив Еліякима, а Еліяким родив Азора; а Азор родив Сатока, а Садок родив Ахима, а Ахим родив Єліюда; а Єліюд родив Єлеазара, а Єлеазар родив Матана, а Матан родив Якова, а Яков родив Йосифа, муж Марії, з котрої народився Ісус, названий Христос.

І так усіх родів від Авраама до Давида родів чотирнайцять; і від Давида до переселення Вавилонського родів чотирнайцять; і від переселення Вавилонського до Христа родів чотирнайцять.

Наука

Дорогі в Христі. Ви чули перед хвилиною, як ми читали першу сторінку св. Евангелія; першу сторінку, яку написав Евангелист Матей. На тій сторінці згадується в коротких словах, людський родовід нашого Спасителя Ісуса Христа. Бо і в дійсности нинішне св. Евангеліє так зачинається: Книга роду Ісуса Христа, сина Давидового, сина Авраамового. Моглиби ви запитатися, чому саме Свята Церква каже нам читати цю сторінку і чому хоче, щоби вірні застановилися над тим родоводом, хоч здається, над такими справами повинні застановлятися люде науки, люди вчені і образовані. Дух Святий хотів, щоби ця сторінка була написана, і щоби Церква пригадала її своїм дітям тому, що там, на тій сторінці, в цьому родоводі Христа, містяться для нас поважні науки, які можуть піддержати нашу віру, відсвіжити нашу надію, запалити в наших серцях глубоку, шляхотну любов.

Хочемо проте нині приглянутися деяким з тих наук, хочемо їх задержати глубоко в нашому серцю, щоби вони відтак приносили гарні овочі добрих діл в цілому нашому житті.

1) Родовід Христа Спасителя учить нас передовсім про **нестійність людських річей**, тут на землі, ставить нам перед очі змінну судьбу, якій підлягають люди в свойому дочасному житті. Рід Ісуса Христа, на протяз віків, походить від славних начальників родів: Авраама, Ісаака, Якова, а відтак губиться між родом звичайних, убогих пастушків. Відтак знова бачимо, як взноситься до нового блеску з сином Ісаї Давидом та його королівськими наслідниками, щоби опісля згубитися цілковито в тіни, в домі теслі Йосифа і в убогій хатині Йоакима і Анни. Чи та змінна судьба родини самого Спасителя, не говорить нам аж надто ясно, що жадна велич людська, жаден земський блеск, не є вічним, тревалим, постійним? Чи ми в нашому життю здаємо собі з цього справу?

2) Цей довгий ряд предків Месії учить нас, **як дуже скоро** утікає людське життя. Господь, наче викликує тих великих мужів, одного по другому, начеби хотів утворити з них непрогляднии ланцюх. Ніхто однак з них не задержався при життю. Жили і так зникли. Коли фараон запитав патріярха Якова, як цей прийшов до свойого сина Йосифа до Египту, кілько йому літ, відповів: "Днів моеї подорожі є 130 літ, малих і тяжких, 130 літ коротких і нещасливих."

Особлившa приязнь з Богом не зуміла задержати декрету смерти Авраама, воєвничий дух не продовжив життя Давида, святість Йосафата і богацтва Езекії не відвернули їх життя від своєї скорої і невмолимої дороги.

Чи це не є спасенною наукою для нас, що жиємо так, якби ми ніколи не мали умирати?

3) Ще одну науку, не менше спасенну, подає нам родовід нашого Спасителя: він вказує нам, де властиво находиться **правдива велич** і правдива шляхотність. В родоводі Христа ми стрічаємо дійсно людий великих, що своєю славою виповняли свої часи. Але направду, не завсігди з їх славою йшов блеск, що має значіння у любові Бога. Не світовий крик стягає ласку Божу, але чесне, шляхотне, святе життя.

Кого вибрав Господь на мнимого вітця свойого Єдинородного Сина? Посліднього із того цілого родоводу, найбільше притемненого, найбільше убогого, св. Йосифа, теслю з Назарету. А Син Божий, сходячи з неба на землю, кого вибрав собі на свою матір, з поміж тих великих жіночих постатей, про яких згадує родовід, як не покірну дівицю, для світа зовсім незнану богату однак в недосяжні чесноти, Пречисту Діву Марію?

Родовід кінчиться найсолодшим іменем: Марія, з котрої народився Христос. Марія є тоже це імя, що пливе на наших устах, з дроганням синівської ніжности.

Дорогі. Присвятім нашу думку Тій, що наче та рання зоря звіщала прихід Христа, Царя мира, нашого відкуплення, нашої чести і нашої слави.

—o—

Рождество Христове. Евангелія Матея зач. 3.

А коли Ісус народився в Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі сходу прийшли в Єрусалим, кажучи: **Де є цар жидівський**, що народився, бо ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися. Почувши се цар Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав всіх первосвященників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: В Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земле Юдова,
Ніяк не єси найменшим між княжими
Містами Юди,
Бо з тебе вийде вожд,
що правитеме моїм народом Ізраїла.

Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда: і післав їх в Вифлеєм кажучи: Ідіть і пильно розвідуйтеся про дитя; а коли знайдете, сповістіть мене, щоби і я пішов і поклонився йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на сході, ішла перед ними, аж прийшла і станула верху, де було дитя. А побачивши звізду зраділи дуже великою радістю. І як увійшли в дім побачили дитя з його матірю Марією і впали і поклонилися йому. Відкрили свої скарби і принесли йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, иншим шляхом вернули до своєї країни.

НАУКА
Поклинкання і вірність мудрців

"Ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися."

Велика була ласка, яку дав Господь мудрцям, коли покликав їх до колиски свойого Сина. Але також і вірність мудрців є для нас великою і практичною лекцією. **Подивляймо** і наслідуймо:

1) їх **готовість**, з якою вони йдуть за голосом Бога,

2) їх **постійність** в пошукуванню Христа.

3) їх **любов**, коли Його знайшли.

1. **Готовість, з якою мудрці йшли за голосом Бога.**

1) Подвійне світло, запрошує мудрців, щоби вони вибралися в далеку, незнану дорогу в пошукуванню за народженим Спасителем: світло зовнішне, поява небувалої звізди; світло внутрішне, голос Божий в їх серцю, що позволив їм розпізнати значіння звізди і заохочував їх слідувати за її бігом.

2) Мудрці послухали мимо ріжного рода труднощів, які насувалися; мимо довготи і небезпек дороги, мимо відмов рідних, родичів та приятелів, які напевно говорили, що це є глупотою, наражуватися на стільки небезпек, на певний обман, на сміх людий. Однак вони на все не зважали, від своєї думки не відступають, вибираються в тій хвили в далеку і непевну дорогу; Ми бачили його звізду.... і ми прибули.... Можливо, що і нині бачили цю небуденну звізду Спасителя на небі, однак не мали відваги наражатися на труди подорожі і остали вдома.

3) Чи то може неправдою є, що вірність, великодушність і жертва мудрців осуджують так часто обоятність і малодушність многих а многих християн? Хтось би сказав, ми не бачимо нині тої чудесної звізди? Ні, сьогодня нічого не бракує, не бракує науки, не бракує спасенних напімнень. Кождого дня дає нам Господь свої знаки, свої заохоти. А чому не слухають їх люди? Тому, що пристрасти беруть над ними верх, осліплюють їх, роблять їх глухими. Треба принести деяку жертву, а вони не мають відваги. Кілько грішників кличе Господь до покаяння, та вони легкодушно, звичайно з людських зглядів, відкладають на пізніше, самі не знають на коли. Кілько душ Господь кличе до вищого життя, та вони не мають відваги покинути світа і його утіх.

II. Постійність мудрців в пошукуванню Христа.

Вони не думають на труднощі дороги, на невигоди, до яких може були непризвичаєні, ні. Вони відважно зміряють до Єрусалиму, стають перед Іродом і питають: "Де є цар жидівський, що народився?...." Питання тверде, що занепокоює Ірода, цілий Єрусалим. Яка віра у них, яка відвага! Вони ще не бачили Христа, а вже визнають його перед царським двором Ірода, перед цілим містом.

Коли довідалися про місце народження Месії, продовжають свою дорогу з обоятністю про жидів, з довірям до одного Бога.

2) Поведення мудрців, це урочистий докір в сторону тих християн, які здержуються перед найменшою трудностю, які нераз вишукують ці труднощі, щоби тільки в який спосіб виправдати занедбання свойого обовязку. Господь не є обовязаний творити чуда, коли ми тільки цього забажаємо. Часто, для приміру других, хоче досвідчити нашу віру, нашу стійність. Як ті мудрці зі сходу ідім до Господа, до Його священиків, вони нам поможуть, вони нам порадять. Не оминаймо добрих діл, задля людських поганих зглядів. Будьмо відважними, не ховаймося з нашою вірою, визнаваймо її постійно і публично. Шукаймо Христа а напевно найдемо.

III. Любов мудрців

Господь нагороджає відвагу мудрців. Коли вийшли з Єрусалиму, отсе знова являється їм звізда і провадить їх до Вифлеєму. Як велика їх віра. Замість богатої палати, знаходять убогу, опущену стаєнку, находять немічне дитя на руках матери. Без дворян, без вигоди, без колиски.... стаєнка, ясла, сіно .... Дитя.... Син Божий...

Їх віра не колибається.... Вони пізнають Його, як Бога неба і землі. Падуть на коліна, віддають Йому честь і славу.... складають Йому свої дари: золото, як Цареві, ливан, як Богові, смирну, тому, що хотів приняти людську природу, щоби відтак вмерти за нас. Хто може описати побожність, з якою все те робили? Що можемо сказати про світло ласки, яке зійшло на них в цій хвилині щастя і вдоволення небесного раю?

Подивляймо їх віру, їх любов, однак не завидуймо їм. У наших Церквах маємо такого самого і того самого Евхаристійного Христа. Щасливіщі від тих мудрців, ми можемо зближатися до Христа кождого дня, ми можемо Його відвідувати кождої хвилі, ми можемо приймати Його до нашого серця. У наших Церквах Він стоїть так само скрито як у Вифлеємі, кличе нас, запрошує нас. Чому так часто показуємося обоятними, супроти дійсної приступности Христа Спасителя в Найсвятійшій Тайні Евхаристії? Чому почитаємо Його з так малим довірям, любовю? .... Приходім часто до Нього, зложім Йому в жертву наше серце: принесім Йому золото нашої любови, ливан нашої побожности, смирну наших умертвлень. А він нас благословити ме, вішле на нас свої ласки і свої благословення.

Нехай Христос Спаситель простить нам всі наші дотеперішні занедбання. **Будьмо вірні і постійні в сповнюванню наших обовязків зглядом Нього, шукаймо Його, як шукали мудрці зі сходу а знайдемо Його напевно.**

—o—

НЕДІЛЯ ПО РІЗДВІ
Евангеліє Мат. зач. 4.

Одного разу, являється Ангел Господній у сні Йосифови, кажучи: Встань і візьми дитя та його матір і втікай в Египет і будь там аж тобі скажу; бо Ірод хоче шукати дитя, щоби його убити. Він встав, взяв дитя і його матір ночю і пішов в Египет; і був там аж до смерти Ірода, щоби сповнилося сказане Господом через пророка, котрий говорить:

З Єгипту покликав я сина мого.

Тоді Ірод побачивши, що мудрці наглумилися з нього, розгнівався дуже, післав та повбивав всі діти в Вифлеємі і в усіх його околицях, від двох літ і низше, згідно з часом, про котрий точно випитався у мудрців. Тоді сповнилося, що сказав пророк Єремія, кажучи:

Було чути голос в Рамі,
плач і голосне ридання
Рахиля оплакує свої діти
і не далася потішити, бо їх нема.

А коли помер Ірод, то Ангел Господній являється Йосифови в сні в Єгипті, кажучи: візьми дитя і його матір, та йди в землю Ізраїлеву, бо померли ті, що наставали на життя дитяти. Він встав, взяв дитя і його матір і прийшов в землю Ізраїлеву. А скоро довідався, що Архелай царює в Юдеї після свого батька Ірода, боявся туди йти; а остережений в сні, удався в сторони Галилейські. І пішов та поселився в місті, названім Назарет, щоби сповнилося сказане пророками, що:

Назорей назветься.

—o—

Наука
Політика царів того світа без політики Бога.

Нинішне св. Евангеліє наглядно виказує, до чого доводить політика царів того світа, якщо вони не числяться з політикою Бога, що більше, якщо вони ще йдуть **проти** Бога. Історія тирана-Ірода, що поубивав невинних дітей, повтаряється часто. Якщоби ми сьогодня приглянулися історії нинішних самовладців Леніна—Сталіна і прочих, побачимо що все те, що сьогодня діється в Росії, на Україні, в Еспанії, це є нічого иншого як тільки політика людських царів без політики Бога. Подібно як зрадник Юда, так і тиран Ірод мають своїх вірних наслідувателів.

Хто властиво був Ірод?

Це одна з найбільше підлих осіб, яких знає історія. Ідумаєць з уродження, Грек з виховання, жид між жидами, своїми ділами і цілим своїм життям, поганин поза Юдеєю, у своїм приватнім і публичнім життю, гордий, нагальний, заздрісний, підозрливий.... Патріотизм, людськість, чеснота, для Ірода не існувала, то були для нього пусті слова, без жадного значіння. Дикий і жорстокий, як всі тирани, повзав чолом перед можутними Римлянами і безоглядно знущався над Юдеями, що случайно стали його підданими.

Він зачав панувати в Юдеї 40 літ перед народженням Христа.

На вістку народження Спасителя Ірод боїться.

Коли прибули до Ірода три мудрці зі сходу, затрівожився Ірод а з ним цілий Єрусалим. І хоч Ірод затрівожився, однак не тратив надії; кличе до себе учених—книжників, розпитує, посилає мудрців а відтак, коли ці його впевняють, де Христос є, він тоді сам поспішить, нібито, щоби поклонитися.... а в дійсности убити його. **Плян був дуже зручний і продуманий. Вислати військо, щоби розшукати новонародженого царя, було небезпечно. Невдоволених з правління Ірода між народом було дуже богато. Вистарчала найменша причина, щоби народ підняв бунт проти тирана, якого піддержувала римська держава. Повірити справу досліду, де народився Христос книжникам, також було небезпечно.** Вони могли легко додуматися, що Ірод трівожиться, боїться, а це вже вистарчалоби, щоби скріпити між жидами сторонництво, що намагалося відбудувати свою власну державу на чолі з нащадком Давида. Свій намір убити Христа треба було підступно скривати...: Пізнати новонародженого царя, віддати йому честь.... значить убити його.... щож такого великого. Для цього тирана смерть одної дитини, скрито, без розголосу, це щось лекшого, як для иншого убити муху, чи роздоптати хробака.

Однак Ірод снував свій плян, стягав ниточки усіх своїх замірів без політики Бога.

Політика Бога.

Господь перечеркнув усі рахунки Ірода, не позволив убити Христа, що прийшов на цей світ, щоби нас навчити, щоби ми були добрими, щоби ми доступили нашого спасення в Бозі. Господь посилає ангела свойого до св. Йосифа і наказує, щоби Йосиф сейчас взяв Ісуса і Марію і утікав до Єгипту, бо Ірод настає на життя дитяти. Св. Йосиф не вагався ані на хвилинку. Хоч це була ніч, він встає, вибирається в дорогу, готовий боронити дитя цілим своїм життям. Тої самої ночі виїхала св. Родина до Єгипту з повним довірям, що добрий Господь напевно їх самим собі не оставить, а Ірод заведений в надії, висилає своїх жовнірів до Вифлеєму.

Убийство невинних дітей.

Коли три мудрці до Ірода не повернули, він побачив, що всі пляни його розвіялися на ніщо. Ще більша лють його огорнула. Серед того роз'ярення посилає до Вифлеєму жовнірів з наказом, що мають там стратити всіх хлопців нище двох літ. Думав, що тим напевно усуне свойого мнимого суперника Христа. О, яка страшна сцена. Що злого зробили ті бідні, невинні діти? Якого варварства допустився цей цар Ірод убиваючи невинних дітей! І тому наша Церква кілька днів після Різдва Христового святкує память тих дітий, мучеників за Христа, особлившим святом а один маляр змальовує тих дітей як ангелів, що кидають цвіти під ноги святої Родини в дорозі до Єгипту.

І ми в цей памятний день утечі Святої Родини до Єгипту спішімо з нею. Наші чисті і святі серця, нехай будуть для неї тими цвітками, живими памятниками побіди Божих плянів над плянами людськими.

Корота Історія Росії

Древняя, давняя,
Русь православная —
вічно безславная,
Богом забитая,
водкой запитая,
нагайкой бітая,
тюрмой закритая,
царом гонімая,
целая, нємая!
В Россії нєть закона,
только столб
а на столбе корона....

— Пушкін

—o—

НОВИНИ

За чисте слово!

ЧИ ТІЛЬКИ ДИВНЕ?

Світ подивляв недавно скорість очайдушного сотника Джорджа Ейстона, котрий побив всі рекорди, осягнувши скорість 311 і пів миль на годину підчас їзди самоходом в Боневил Салтс Флетс, Юта. Можемо тільки представити, як виглядав той самохід на безбережних пісках Юти підчас такої їзди.

Таку скорість осягнув світ при всій своїй техніці, науці та поступі.

Має що подивляти.

Але, чи дійсно?....

Ось живе звичайна муха, названа серновою або з латинська цефеномия. Завелика вона як пчела і такоїж краскй. Живе в північній і полудневій Америці, також в Европі. Коли скорість Ейстона ввела в подив світ, його зручність, притомність ума, сталість нервів — бо кождий рух означав підчас тої скорости життя або смерть — то щож скажемо про ту звичайну муху, для котрої 400 миль на годину це доперва початок!

Не має вона гучного імени, як сталевий з добірного матеріялу самохід Ейстона, що назвав його "Грім." Не носить сталевих панцирів, не потребує оливи і найчистійшої газоліни. А однак!

Сернева муха зачинає свій лет зі скорістю триста миль на годину — коли летить 500 миль на годину, це тільки для неї звичайний рух — дійсна її скорість є 820 миль на годину! Розважте!

Це значить, що звичайна муха летить зі скорістю чотириста ярдів на секунду або 37 разів скорше, як чоловік взагалі колинебудь зміг бігти. Маленькими крильцями порушає вона 8,000 разів на секунду — звідки її така сила?

Як може вона опертися напорові воздуха, як маленьке тільце видержує силу скорости, де черпає відповідні засоби мащення?

Жаден безвірник того не пояснить.

Здвигне раменами, тай скаже: Не знаю!

Але ми знаємо і відповідь наша легко готова.

Ми знаємо, що ХТО все сотворив, Той всім кермує а імя Його — всесильний БОГ.

З РИБАКА ЛЬОРДОМ

В 71 році життя на кораблі в дорозі до південної Америки помер Рамсей МекДоналд, недавний премієр Великої Британії. Уродився у бідній оселі шкотів рибаків Лойсемавт. Школу покінчив вже в 12 році життя і став заробляти на хліб. Працював в канцелярії, в магазині, а вечерами вчився. Зачав кандидувати в посли ще 1895 р. і кандидував так довго, аж його вибрали 1911 р. До церкви все ходив. Дійшов до найвищих гідностий в державі силою власної праці та чесноти. Лишив двох синів і три доньки. Від 1911 р. жив вдівцем. Сам король післав спочування родині.

Ось взір для многих, котрі не хочуть нарікати в життю а здобувати!

МОЖЕ НА СЛУЧАЙ?....

Вибрався на нашу Гуцульщину польський полковник Коц. Поляки стали говорити, що ґуцули то польське племя, тільки зукраїнщене. Треба їх відукраїнщити і Коц поїхав з Варшави.

На приказ старости війти поробили тріюмфальні брами. Та якраз до села, куди Коц мав ранком приїхати, в ночі завітала буря. Вітер розчумхав замаєні гиляки і позривав. З цілої тріюмфальної брами остався тільки мотуз, котрими перше поприв'язувано галузки і вінці. На диво, той мотуз одним кінцем цілком розвязався і звисав якраз по середині поруччя. Крім поруча і мотуза лишився по бурі розмазаний дощем напис верху поруча. А було там написано по польськи: Он на то заслужил!

І коли рано пан полковник Коц віздждав до нашого села, побачив з далека напис. А коли приїхав близше, то побачив ще й шнур посередині поруччя, що баламкав на дії і насував немиле враження. Пан Коц зрозумів в один мент, що на таке приняття нема йому чому їхати в село і чим скорше казав шоферові завернути.

А коли приїхав до Варшави, то всі польські часописі написали, що Гуцули то правдиві гайдамаки!

КРЕДИТОВЦІ ПРАЦЮЮТЬ.

Перед королівською комісією в Едмонтоні адвокат Мекай зложив зізнання, що П. Дж. Ров, кредитовець посол округа Атабаски, одночасно мав 12 посад в роках 1923 а 1933 в місті Біверлі.

Цей практичний кредитовець, заки його партія буде виплачувати по 25 дол. наївним виборцям, сам заняв аж 12 посад в думці, що другі безробітні можуть зачекати на дивиденди.

А є ще досі такі наївні люди, що думають, будьто можна забездурно роздавати гроші і забездурно брати. Чи не подумають вони, що ліпше булоби стати до роботи і працювати дванацятьом там, де один забрав для себе.

ОСЯГИ

24 жовтня посвячено у Львові **дім українських католицьких робітниць** "Будучність." Камениця коштує $18,000 — з того $6,000 дарував Митрополит Шептицький.

"Українську католицьку безвідсоткову касу" заложили наші в Перемишлі. Головою став А. Чубинський. Це найкращий примір діяльної помочі.

Сестри Ольга і Олена Шкляр одержали по **золотій медалі** на музичнім пописі в Льондон, Онт. Досі придбали они 105 нагород за гру на скрипці.

Другого українця іменовано **шкільним інспектором** в Альберті. Є ним учитель Ф. Ганочко з Вилигдону. Перший інспектор називається Косташ. Однак годі назвати осягами уведення нових **великих шкільних округів** бо як виказує дійсність — у Веґревил — де львиною частю переважають українці на кандидатів за ртостів до великого шкільного округа вибрано аж 13 англі ців а лише 3 українців. З тих 16 кандидатів мають вибрати 5 урядників. Коли українці не встигли навіть вибрати в більшости своїх кандидатів, то нема мови навіть, щоби встигли вибрати більшість своїх урядників. І так при ласкавій помочі Ейбергарта в українських шкільних округах будуть для наших ш іл годити учителів англійці. А кого вони будуть годити, це не улягає сумнівови. І тому **українські посли** в Саскачевані і Манітобі **мусять всею своєю силою не допустити до того стану в цих провінціях.**

ФРАНКО НАСТУПАЄ!

Ґенерал Франко почав наступ в Еспанії проти червоних військ. Іде з ним весь віруючий нарід, все що добре і морально не розложене.

"Боронимо Церкву, релігію і цивілізацію!" — сказав отверто 17 листопада!

По червонім боці всі церкви заперті, не вільно мати відправу. Навіть на свята червоні не дозволяли вживати церкви. Ось така "демократична свобода" по боці соціялістів в Еспанії!

Та не довге їх панування! Христос вічний! І непобідимий!

ХРИСТОС ЦАР

Напроти совітів, через пролив Берінга, на найвищім місці 900 стіп над позем моря, католицькі ескімоси подбали, щоби поставити статую Христа Царя. Стоїть вона на острові названім в честь Христа Царя, 85 миль від Номе. Всіх мешканців острова є 190.

Христос Цар обіймає любовю світ — Христос глядить на бездальні степи Сибіру, де міліони наших земляків українців. Чи може бути кращий знак на сторожі прав людини, волі і щастя?!

У стіп Христа Царя явно тут, а німо в совітах, моляться міліони українського народу: Да прийдет царствіє Твоє!

МИХАЙЛО КОРЧИНСЬКИЙ

7 жовтня м.р. помер у Львові уроженець знад Дніпра, православний родом, член Центральної Ради, державний секретар Української Народної Республики, професор Михайло Корчинський. Тому 25 літ стрінув в Петербурзі нашого Митрополита Андрея Шептицького і від тоді думка про перехід на Унію його не покидала. Виконав це перед смертю. Покликав католицького священика о. Романа Луканя, ЧСВВ і на його руки зложив католицьке визнання віри. Не хотів умирати православним. А був високо вчений і мав найвищі гідности!

Чи це не говорить само про себе?

ПОВИТАННЯ ГЕТЬМАНИЧА ДАНИЛА СКОРОПАДСЬКОГО

Дня 11 грудня м.р. українці Винипеґу витали Гетьманича Данила в своїм Домі а 12 грудня прилюдно витали його всі українці в міськім театрі. Саля театру була заповнена вщерть. В обох случаях чільну участь мав Ексцеленція Преосвященний Епископ Кир Василій Ладика, ЧСВВ, котрий також гостив гетьманича в своїй палаті, в приявности добірних гостий і священства.

Гетьманич добірний молодий чоловік, вище середного росту, володіє вправно мовами. Нашого Преосвященного назвав прилюдно "чільним українським патріотом" підчас першого приняття — а в неділю 12 грудня був на Богослуженню в церкві Отців Василіян. Пополудні того дня, дякуючи за приняття в міськім театрі, спершу звернувся в англійській мові до приявних військових і вкоротці влучно представив значіння України та стремління українців. Потім українською мовою подякував за приняття усім присутним вказав на бездержавність України ізза неприготовання в минувшині. Україна поділена на чотири части жде догідної хвилі, щоби зажити вільним життям. Та хвиля внедовзі прийде. В це вірять всі українські патріоти, котрі ради тої хвилі бажають обєднатися до спільної праці. 40 міліоновий нарід не пропаде, він живе! Слава Україні!

Про моральні сили народу, як напрямні історичних дій, говорив о. др. В. Кушнір.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ

Сторінка Молоді

ЗБОРИ МОЛОДІ

Збори молоді відбулися третого дня зїзду БУК-а в Саскатуні, 12 жовтня, м.р. Відкрив збори Осип Прийма, управитель бурси БУК-а. За предсідателя зборів вибрано Осипа Вербицького, за писаря А. Яремовича.

Причину зборів представив п. Прийма. Нам треба зорганізувати молодь. Досі молодь співпрацювала зі старшими при відділах БУК-а. Однак молодь сама себе краще розуміє і тому порадно є дати її нагоду працювати самій. Треба вибрати заряд, що виготовить правильник для молоді а затвердить його БУК.

В дискусіях забирали голос: **Яремович**, котрий попер внесення Прийми. Молодь має власні питання, котрі її цікавлять. Питання старших не все її відповідають. Головно належить намітити людий, що займуться укладом правильника. **С. Дідич** звернув увагу, що правильник перший, однак і заряд можна вибрати. Той заряд повинен бути з одного округа, щоби правильно міг відбути сходини. **о. Пелех** піддав думку, що тим може занятися Студентський Відділ БУК-а при бурсі, бо це студенти з ріжних околиць і представляють ріжні погляди. Панна **Е. Харко** звернула увагу, що студенти мають досить праці і неможливо їм цим занятися. **о. Гуменюк** сказав, що старші не розуміють молодь. Тому треба молоді дати нагоду працювати самій. Частина української молоді відкололася і найшла приют в чужих, бо наші власні організації не вміли зужити її енергію. Організацію молоді треба сперти на цих точках: Релігія (повинні точно ходити до церкви)— Українська мова (вивчити чисту мову, читати, писати) — Спорт (чому наша молодь має добувати славу для чужинців?).

Рішено вибрати комісію з пятьох, котрі виготовлять правильник. Вибрані: Панна Ев. Харко, панове Осип Вербицький, Михайло Бойко, Блажейко і А. Яремович.

о. Вала промовив кінцеве слово. Найважнійшим є, щоби молодь була чесна, вірна і характерна.

А. Яремович

Звіт праці Студентського Відділу БУК-а в Саскатуні

Післявакаційні збори перейшли з найкращим успіхом. Переводила їх панна Ев. Харко, писарем був П. Баранецький. Заряд вибрано в тім складі:

Голова — І. Мудрий, ст. медицини
Заступник — Панна Л. Бучинська, ст. малярства
Писар — Н. Романюк, ст. нормальної школи
Скарбник — Л. Король, ст. фармацевтики
Дописувач до укр. час. Й. Ковбель, ст. фармац.
Дописувач до анг. час. — В. Шиналь, ст. фільоз.

Програмовий комітет — панночки: М. Шабага і Гордійчук — панове: Баранецький і Г. Назар. Рішено видати власну часопись і просити о. Горошка з Геффорд о співпрацю. Запросити до співпраці відділи інших провінцій. Окремо перевести міжпровінціональні дебати а в нагороду побідникам дати срібний пугар.

Відділ влаштував "галавин" танець з найбільшим успіхом, було повнісько молоді. Весь дохід призначено для дебатантів в майбутніх міжпровінціональних змаганнях.

Чергові збори під кінець жовтня винесли ряд постанов. Вибрано тісніяший комітет ради видання студентського журналу, рішено передплачувати два примірники Бюлетеню і складати в річники, збори мають відбуватися на переміну в бурсі і домівці Просвіти.

Й. Ковбель

п. Стефан Марадин
одержав першу нагороду за бесідництво на з'їзді БУК-а в Саскатуні, 1937.

Мих. Бойко

ДО НАШОЇ МОЛОДІ В КАНАДІ

Я учитель і тому недивно, що вся моя увага і енергія звернені до української молоді в Канаді. І хоч можнаб говорити на всякі теми, я думаю, що не помилюсь, коли скажу, що нема для нас в Канаді нічого кращого цінніяшого, як наша молодь, наші хлопці і дівчата.

Брацтво наше має перед собою великі завдання. Годі уявити собі щось кращого і гарніяшого у всіх його змаганнях, як витворення гарних і сильних духом і характером юнаків, здатних до життєвої борби о все, що ми можемо і мусимо любити в нашій вітчині.

Молодь вірна!

Молодь повна самопошани!

Молодь перенята наскрізь любовю і пошаною до всего, що звязане з душею народу!

От якої молоді нам треба!

Най мені буде вільно прямо звернутись до Вас, канадійські хлопці і дівчата. Для щастя і добра Вас самих я бажавби отворити Ваші душі мов книгу і поставити Вам перед очі. Колиб Ви так заглянули у свій ум, у своє серце, тоді я хотівби спитати: Хлопче! Дівчино! Чи твоя душа є вірна для всього того, що нам найдорощі — Церкві і Народові?!

Молоді українці і українки! Я не знаю, яка булаби відповідь кождого запитаного. Але знаю напевно з досвіду: Ми українці в Канаді маємо юдів-зрадників Бога і Народу. Маємо хлопців і дівчат, що молоді, здорові, гарні, але їхня душа окрита чорною плямою соромної зради.

Це болить! І що сказати тим, що зрадили?

Лиш одно з двох бажань може мати чесний українець: або схаменіться, або краще, щоби Вас не було! Бо краще фізична смерть, як життя, від котрого віє подувом зради.

І не забудьте, що народові останете вірні лише тоді, коли останете вірні Богу і Церкві! Маємо тисячі доказів на те, що у хвилях мук і страждань ломляться ті, що нібито любили Нарід але зрадили Бога. Будьте вірними! А до вірности долучіть чувство самопошани! Наш нарід богато втратив через недоцінювання власної сили і вартости. Ще більше і частійше тратив він і тратить в життю одиниць і організацій. Шануймо себе самих! Ми, уркаїнці, є мов одна родина. Коли один окрив ганьбою своє імя, то ганьбою окрив імена своїх братів!

Це пусте мати великі кличі, хвалитись нашою історичною славою, нашим богацтвом артизму, коли наше імя і честь народу піде в погорду через діла нечесні, неморальні, сварки, бійки і тяганини по судах.

(Далі буде).

панна М. Яніцька
одержала першу нагороду за гру на скрипці в музичнім контесті Молоді БУК-а на з'їзді в Саскатуні, 1937.

о. Мих. Горошко

МИНУЛЕ І СЛАВНЕ УКРАЇНИ

Від непамятних часів, ще перед приходом Ісуса Христа, наші прапредки замешкували землі від Висли по Дон і Кавказ. І до сьогодні ці землі заселюють українці і вони одинокі мають право їх посідати.

У літописах записана легенда, що на Київських горах був св. Апостол Андрей, один з 12-ох, що світ здобули для Христа. Коли зупинився, поблагословив гори і сказав: Колись на тім місці повстане великий нарід і над землею засіяє хрест — і відійшов. Ось так у глибокій давнині повстала українська нація. Письменник Лепкий каже: Бог дав українцям скарби, дав силу, дар до музики, співу, мистецтва і поезії. Обдарив великим природним богацтвом, дав родючу землю. І дав святу віру.

В X. ст. повстала над Дніпром сильна держава, повстав всесторонній політично-суспільний лад, зродились школи і церкви а світло християнської віри піднесло високо культуру і спементувало всі племена під керму Київа. Дивно склалось. Український нарід, такий здібний, на землі, що пливе молоком і медом — поневолений. Не має простору, щоби розвинувся його вроджений хист, богата земля родить ворогам. Чому це так? Де причина цеї лихої долі?

Ось в тому, що українці розсілись як чайка при битому шляху, а хто йде.... вона скиглить і боїться за долю дітий. Україна лежить на тій дорозі, що нею примандрували дикі народи з азійських степів до принадних країн Европи. Природного захисту не мала. І стала муром Заходу, оборонним валом культури і цивілізації Европи перед дикими народами. В VII ст. налітають на Україну авари, потім болгари, мадяри. В часі коли повстає наша держава зі столицею Київом, вона називається Русь. Князі Рюрик, Олег, Ігор, Святослав Завойовник, якого меч був братом, війна для нього була життям а сідло подушкою — св. Володимир Великий, що завів віру католицьку — Ярослав Мудрий дав право державне "Руську Правду," будував церкви і школи — всі вони скріпили престіж держави. Орди сиділи в далеких степах, заздро поглядаючи на велич України. Печеніги, Половці нападають раз у раз і український нарід витрачує много сил в цій борбі. Тоді коли українці боролися з ордами Москва і Польща за нашою захисною спиною скріпили свої державні завязки. Наш нарід знова ослабає чим раз більше аж зовсім підупав. Так напали тоді на нас сусіди наші і поневолили нас. Так стратив нарід поволі на цім шляху нерівної борби політичну самостійність, потім матеріяльні достатки, освітні провідну верству. У цій роботьбі з Москвою і Польщею навіть імя стратив а вороги назвали нас народом "дядьків". Остали українцям рідне слово і пісня, як спомин від далеких прадідів. Але й "неситий не вноре на дні моря поля, не скує душі живої і слова живого.

(Далі буде).

Чарлс Дикенс

КОЛЯДА

(Вимок)

В ході додзвонювали йому дзвони церков і то так весело, як лишень він коли чув. Динг, донг, бом, бім, бам—о, як гарно, як гарно!

Він підбіг до вікна і отворив його. Виставив голову. Нема мряки ані мрячки. Ясно, світло, весело, чисто, зимно. Зимно, що можна при ньому танцювати. Золоте сонячне зарево. Небесна блакить. Свіжий воздух, як мід. Святочні дзвони. О, гарно! Гарно!

— Що це нині? — крикнув Скрудж до хлопця, котрий ішов вулицею у святочнім одінню і навмисно подивився в бік, немов його недоглядаючи.

— Що? — відповів здивовано хлопець.

— Що це нині, мій добрий хлопче? — запитав Скрудж.

— Нині! — відповів хлопець. — Та, це РІЗДВО.

— Це Різдво! — сказав Скрудж самий до себе. — Отже я його не стратив. Духи зробили все в одній ночі. Вони можуть зробити все. Певно, що можуть. Певно, що можуть. Гей, мій добрий хлопче!

— Що? — спитав хлопчина.

— Ти знаєш, де є крамар, що продає птицю? Той на другій вулиці, на розі? — питав Скрудж.

— Мені здається, що знаю — відповів хлопець.

— Розумний хлопець! — сказав Скрудж. —Знаменитий хлопець! Ти не знаєш, чи він продав того індика, що висів у виставі? Не того малого, але того великого?

— Як, того великого, що такий як я? — відповів хлопець.

— Що за милий хлопчина! — сказав Скрудж. — Це приємність з ним говорити. Так мій котику!

— Він там ще висить — відповів хлопець.

— Дійсно? — сказав Скрудж. — Іди і купи!

— Ідіть самі! — відрізав хлопець.

— Ні, ні! — сказав Скрудж, — я говорю поважно. Іди і купи. Скажи їм, най принесуть його сюди а я дам їм адресу, куди мають його занести. Прийди назад з тим чоловіком а я дам тобі шилінга. Прийди назад скорше як за пять хвилин а я дам тобі пів корони!

Хлопець побіг наче куля. Хто бувби вистрілив кулю бодай пів так скоро, мусівби мати певну руку на язичку.

— Пішлю його для Боба Кречита! — шептав Скрудж, затирав руки і усміхався. — Він не буде знати, хто післав. А індик в двоє так великий, як Тайні Тим. Джов Милер ніколи не зробив такого жарту, як це буде!

Коли писав адресу, то рука не була певна себе. Але якось написав і зійшов в долину, щоби отворити браму на прихід крамара з індиком.

Чи Ви вже є Передплатиником

ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ?

ЯКЩО НІ —

то запренумеруйте собі цей Місячник сейчас. У ньому знайдете богато поучаючих статей і оповідань.

— Виходить кождого місяця —

Передплата на рік $1.00

THE REDEEMER'S VOICE,
Catherine St. Yorkton, Sask.

о. др. В. Кушнір

НАШ ФРОНТ

Український Католицький Робітничий і Фармерський рух в Канаді, стоїть в борбі на два фронти: проти капіталізму і проти більшевизму. І капіталізм і більшевизм, це наші вороги. Вони є причиною всього лиха не тільки між українським народом, але у світі взагалі. Не знаючи, яку отрую ніс за собою і капіталізм і комунізм, наші українці часто бігли за ними як за тими блуднимв огниками, відрікаючися Бога, Його Церкви і свойого народу. Найкращі сили народу зістали з часом присипані капіталістично-більшевицьким сміттям. Зістали присипані капіталістично-більшевицьким сміттям українська національна праця, українська робітнича і фармерська кляса, українська честь і українське імя. І тут зачинається наша праця двигнення народу під проводом Братства Українців Католиків Канади: **Привернути честь українській національній праці, привернути честь українському робітництву і фармерству, привернути їх властивий змисл і властиве значіння в народі.** Слово "робітник і фармер" має знова бути почесним іменем кожного трудящого українця, що працюватиме в напрямі витворення одноцільности народу.

Чи наш нарід вже цілковито стратив свою віру і свою честь і свою славу? Ні, і ще раз ні; Братство Українців Католиків, що є природним виразником серця широких мас народу в Канаді, цього є найкращим доказом. Братство Українців Католиків Канади є тим жовніром, що веде борбу на два фронти. **Привернути віру народу у самого себе, віднайти згублену свою національну честь, поправити своє господарське і суспільне життя, це найблища ціль нашиx змагань і нашої борби.**

Хоч ми розкинені по широких просторах Канади, Братство Українців Католиків Канади лучить нас усіх в одну родину. Наше одушевлення нехай потягає за собою тих, які свідомо чи несвідомо піддалися під чужий "провід", що від ряду літ защіпляв в їх серця зневіру до себе самих, до свойого народу. Тому, що ми провадимо борбу на два фронти, і з капіталізмом і з більшевизмом, наш рух, наша праця, нехай буде тим **двосічним мечем** проти капіталу і проти більшовизму а іскри його нехай очистять українське імя від налетів зрадницького зазіхання одного і другого. Замість українського робітника і фармера зрадника Бога і свойого народу, **український робітник і фармар вірний Богові і патріот народу!** Ці думки нехай будуть завсігди ясними у наших серцях, а тоді підуть за нами ті, що сьогодня ще не мають сили або відваги іти за нами. І вони напевно скріплять внедовзі ряди української національної праці.

ДРУКАРНЯ

"ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ"

Виконує:

Всякі друки як найкраще, завсіди на час і по низькій ціні

Для товариств, парохій, читалень, братств і других організацій виконуємо всякі потрібні друки: як членські книжочки, наголовки на листах, коверти, летючки, статути, оголошення, всякого рода афіші, циркулярі та всякі інші потрібні друки.

THE REDEEMER'S VOICE,
Catherine St. Yorkton, Sask.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:—

Тому що наш Бюлетень став тепер двотижневником, Ви можете частійше дописувати. Треба також більше зацікавитися питаннями і надсилати відповіди. Таж наших діточок є тисячі!

А тоді Ваш Дідусь Тарас буде тим краще для Вас працювати, бо знає, що Вас та праця цікавить. Коли ж Ви нічого не напишете, ані листка, ані відгадок — тоді Дідусь гадає, що нема пощо і для кого трудитися...

З нагоди Свят Різдва Дитятка Ісуса бажаємо Вам всього найкращого, богато дарів з неба і богато дарів від татів і мамів на землі. Але Дитятко Ісус також чекає на Ваші дари. І коли Ви за..но заколядуєте на Рі дво, коли до того зберете гурток школярів і підете колядувати на нашу бурсу БУК-а в Саскатуні, або коли зробите гарний, хоч і малий дарунок свому хорому товаришові, відвідаєте його — то Ви принесли для Дитятка Ісус дуже гарний і милий дарунок.

Веселих Свят Всім Вам і Вашим Родичам бажає,

Дідусь Тарас

Наші Листи і Відповіди

Дорогі Дідусю Тарасе:—

Слава Ісусу Христу! Я Вам дуже дякую, що Ви подали мій лист до Діточої Сторінки. В нашім Парохіяльнім Домі відбувся Листопадовий концерт 21 лист., під проводом нашого учителя пана Ґавлюка. Вступне слово виголосив о. Демків. Пан Прийма, управитель бурси в Саскатуні, виголосив реферат. На концерті були пісні і деклямації. Також живий образ і стрілецька могила. Я трохи відповіла на питання.

Поздоровляю Вас Дідусю,
Анна Сельська,
Box 44, Smuts, Sask.

Відповідь на питання:

З Релігії — Св. Покрови є 14 жовтня, на памятку, що Пречиста Діва своїм омофором покривала людий в церкві а при тім вони чули, як Вона вставлялася у свого Сина за народом.

2) Литія є молитва, коли священик благословить хліб, пшеницю, вино і елей.

3) Ми повинні молитися за поляглих в боях.

З Історії — 1) Початок нашої Дієцезії в Канаді є 1912.

2) Никита Будка.

3) Володимир Ладика — 25 ювілей Дієцезії.

Замітка: Анна Сельська відповіла гарно на всі питання, крім трох — дістає чість значків і похвальну згадку. Треба уважати на будуче на питання де треба тільки доповнити слова які бракують. Віримо що Анна вкоротці відповість на всі питання а св. Николай таки її не забуде....

II. Відповідь на питання:

З Релігії — 1) В X. ст. сталося в Царгороді така подія. Одного дня підчас Богослуження у Влакернській церкві епископ Епіфаній з монахом Андреєм видів у воздусі

Пречисту Діву окружену ангелами. Побачивши те дуже налякалися і стали горячо молитися. Підчас молитви побачили велику ясність, що окривала всіх в церкві. А коли знова піднесли очі в гору, побачили, як Пресвята Діва своїм омофором покривала всіх людий а при тім чули, як вона вставлялася у свого Сина за народом. На ту памятку установлено це свято, св. Покрови 14 жовтня.

2) Литія то є пісня благальна при виставленню найсвятійших Тайн.

3) Героями.

З Історії — 1) Початок нашої Дієцезії в Канаді є 1912.

2) Преосвященний Никита Будка.

3) Преосвященний Кир Василій Володимир Ладика. Ми тепер обходимо 25 літний ювілей нашої Дієцезії.

Доповнення

Др. Пастернак відкопав в **Крилосі** фундаменти княжої катедри **князя Ярослава Осьмомисла.**

Українці католики в **Кукс Крік, Ман.** під проводом свого отця пароха **Ру** мурують найбільшу церкву в Канаді.

Христос сказав: Марто, Марто, **журишся і клопочешся многими річами**, Маріяж вибрала **добру часть**, що від неї не відніметься.

Ангелина Яремович
Radisson, Sask.

Замітка: Ангелина відповіла влучно на сім питань — одно полягає на непорозумінню (3 з релігії—"згадувати" у значінню "споминати", а не "називати" (а одно (2 з релігії влучну відповідь подала А. Сельська) невлучно. Тому дістає 7 значків і похвальну згадку. Відмітити треба, що Ангелина подає повні відповіди на питання, цілим реченням. Це красно, най Дитятко Ісус благословить.

НОВІ ПИТАННЯ

З Релігії

1) Коли і де народився Христос?

2) Хто перший прибув до Дитятка Ісус з поклоном?

3) Хто захотів зараз убити Ісуса і чому?

З історії:

1) **Хто стоїть на чолі повстанців в Еспанії і проти кого бореться?**

2) **Який знатний представник українців приїхав до Канади?**

3) Коли засновано БУК?

Доповнити словами:

І зараз з'явилося з ангелом множество воїнства небесного, що хвалили Бога словами "Слава......................., на землі.......
..........."

2) Во Вифлеємі нині новина
....
В яслах сповитий...........
....

3) Більшовики руйнують......... переслідують............., а їх вожд .... винищує Україну.

Хто з Вас, діти, відповість влучно на всі питання, дістане 9 значків і нагороду. За кожду влучну відповідь є один значок. Відгадуйте, працюйте, присилайте відповіди!

Приповідки

Хто молочко звик пити,
той буде довго жити.

Щоб здоровля мати і румяне личко,
молочко пий радо братчику, сестричко!

Хто молочком гордує,
той часто хорує!

о. др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Сотворення Адама і Еви

Господь Бог зділав тіло чоловіка зі землі. Відтак вдунув в нього душу і чоловік став живий. Перший чоловік називався Адам. Коли він спав, Господь Бог виняв йому ребро і зділав з нього першу жінку, Еву.

Пояснення: Господь Бог сотворив перших людий, що є нашими першими родичами, бо ми всі від них походимо. Перші родичі сотворені на образ і подобу Божу. Бог сотворив людий, щоби вони любили Бога і Йому вірно служили. Служити Богові, значить виконувати Божі прикази-заповіди. Перші родичі жили в раю і мали все, що тільки бажали. Так чоловік складається з тіла і душі. А щоби міг Богу вірно служити, Бог дав йому дари природні тіла і дар надприродний, ласку.

Питання: Хто нас сотворив? — Нас сотворив Господь Бог.

Нащо Бог нас сотворив? — Щоби ми Його любили та Йому вірно служили.

Хто є чоловік? — Чоловік є розумне єство, сотворене Богом, що складається з душі і тіла.

Чи душа умирає? — Душа не умирає. Вона живе вічно, бо є духом.

Чи тіло умирає?— Так, тіло умирає і вертає назад до землі, з котрої повстало.

Як ми повинні дбати про душу? — ми повинні дбати про душу всіми силами, бо вона є нашою ліпшою частиною. Коли спасемо душу, будемо на віки щасливі.

Постанова: Я буду вдячний Господу Богу за те, що мене сотворив.

ЗВІДОМЛЕННЯ ЦЕРКВИ св. ПОКРОВИ У ВИННИПЕГУ

Проби хору Діточого кождого вітрка і четверга, сема година вечір, в Парохіяльнім Домі 965 Бойд ев. Чи Ви вже післали свою дитину на проби хору? Чи старається для неї о народний стрій? Діточий хор це надія Парохії.

Збори Молодої Парохії — всіх дітий, що ходять на катехизм в неділі — будуть в неділю 2 січня, 1938 — тоді відбереться значки і кожда дитина дістане свій дарунок за точну участь в Недільній Школі. Збори зачнуться точно о годині другій пополудні. Після роздання дарунків буде вибір Діточого Заряду.

Проби Мішаного хору є кождого вітрка і четверга вечером, в годині девятій. Хто має гарний голос, красно запрошуємо. Також запрошуємо гостий. Прибудьте і попробуйте спільно співати. Сильний хор це окраса церкви — гордість народу.

Засідання Заряду Парохії кождої пятниці вечером.

Засідання Жіночого Заряду тов. Пр. Діви кождої пятниці вечером.

Доріст пластунів, сходини кождого понеділка вечір, година сема.

Дити Марії сходини кождого вітрка вечір, година сема.

Пластунки, сходини кождої середи вечір, година 7.30.

Пластуни, сходини кождого четверга вечір, година 7.30.

Доріст пластунок, сходини кождої пятниці вечір, година сема.

Вечірня кождої суботи вечір, година сема. По Вечірні сповідь.

В неділю рано, читана Служба Божа в годині девятій — співана в годині 10.30.

В неділю вечір Вечірня, година сема. По Вечірні сходини Апостольства Молитви.

Недільна школа — катехизм, кождої неділі година третя пополудні.

Рідна Школа кождого дня пополудні від 3—7 год. (крім суботи).

На Різдво Пастирка в годині 12 в ночі. Повечіря зачинається в годині 10 вечір.

Книжки і часописі, надіслані до Редакції

Америка, Філядельфія — ч. 123—141
Український Робітник, Торонто — ч. 43—49
Наш Стяг, Шикаго — ч. 44—50
Бюлетин, Варшава — ч. 38—44
Наш Шлях, Саскатун — ч. 44—50
Канадійський Фармер, Виннипег — ч. 44—49
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 44—49
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 11
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 56—58
Політик, Варшава — ч. 2..—28
Дзвони, Львів — ч. 8-9
Праця, Прудентополіс — ч. 41—44
Діточа бібліотека, Львів — ч. 9, 10. Олена Цетельська: Оповідайня, стор. 79; Байки і казки, стор. 63. Дуже гарні з образками і на часі, поучаючо написані цікаві оповідання та казки для дітий. Щиро поручаємо Вп. Учителям.

* * *

Всім Хв. Редакціям, котрим вислано це оказове число, просимо вступити з нами в обмін і надсилати свої видання на адресу Редакції:

919 College Ave, Winnipeg, Man.

ПОМЕР ПІОНІР СВЯЩЕНИК

Дня 30 жовтня м.р. помер в Мондері о. Атанасій Филипів в 67 р. життя. До Канади приїхав 1904 р. Від 1907 до 1933 р. пробув з маленькими пропусками у Виннипегу. Знав людий і люди знали старенького. Служив Богу неподільно, служив і людям. Бог узнає службу і вкорочує наші терпіння. Люди часто не хочуть узнати і збільшують прикрости. Доволі зазнав їх за життя о. Филипів. Працював в церкві, проповідав, навчав в школі, організував Запомогове Брацтво — але знимою не було кому а часто й запо запалити в хаті. Порозсихалися старі дошки і вітер мав легкий доступ. А канадійська зима не жартує. Тому не дивно, що костолям дуже мучив покійного та побіч всяких людських прикростий затроював життя. Однак о. Филипів зносив все терпеливо і спокійно. Не гнівався на людий а радо був готов все послужити. Був однак обережний і на перший погляд надто холодний. Та за тим холодом спокійна досвідчена розвага і повне любови серце.

Спочив серед своїх, тихо, як жив. Остали добрі діла і згадка, як раніше небо. Бо був одним з перших, що творили наше життя і намічували будучність.

В масстаті суму клонимо голову перед піоніром подвижником і священиком — вічная йому память!

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

6 січня 1846 засновано Кирило-Методіївське Брацтво в Київі. Напрямні Брацтва були: Обєднання всіх словян в одній братській державі, де всі словяни матимуть повні права. Отже федерація. Російський студент Петров підслухав, що балакали братчики, і видав їх поліції. Шевченко, не прочуваючи нічого, вертав саме з весілля, веселий і повний мрій. На станції в Київі ждали вже на цього жандарин. Всіх братчиків увязнено і покарано. Братчики написали "Книгу битія українського народу", але вона залишилася в рукописі аж до революції 1917 р. і тоді доперва її видано.

7 січня 1675 запорожці під проводом кошового Сірка погромили турків на Січі. Користаючи з Різдва янічари і турки підлізли тихо під саму Січ. Довіряли, що запорожці по святій вечері, котра тягнулася пізно в ніч, здорово засплять. Однак вже в останній мент їх відкрито і основно знівечено, так що ледви котрий утік живий. Від тоді турки називали Сірка "майтаном," з ляку і здуміння, як то сталося, що їх викрито та перебито.

13 січня 1667 поляки і москалі поділилися Україною через Дніпро, Київ припав Польщі. Послідного тодішнього гетьмана Брюховецького не покликано на раду. Обурення українців було велике. Вкоротці вибухло повстання, Брюховецького винуватили за той стан і прямо розтерли під Опішнею. Гетьманом став Дорошенко.

ЖЕРТВИ НА БУРСУ ВУК-а

Парохіяльний Дім у Альвені $25.00; Василь Курило з Делф з розпродажі знимок $1., Вс. о. І. Бала, Айтуна $5.00; Тов. ім. Лесі Українки з Гефорд $5.00; Вс. о. С. Семчук з розпродажі знимок $2.75; п-ні Белак, Вівінег $1.25. Всім жертводавцям заряд бурси складає щиру подяку. Заряд.

п. Каркут з Коперніка, Алта. зібрав від П. Лещишина і М. Винника по 1 дол. І. Полегойкий 50ц. п.п. А. Чехніта, А. Яремо ич і О. Жеребко їздили за збіркою в околиці Кридор. По $2.00: Ів. Скопик, М. Павлик. По $1.00: В. Луцик, О. Свистун, пані К. Свистун, М. Свистун, П. Крисак, В. Пархома, К. Войтюк, В. Ю. Харко, Н. Боклацук, Й. Замуйський, Р. Жеребецький, С. Романиця, Й. Барановський, Н. Сенькус. По 75ц.: П. Скопик. По 50ц.: Ів. Бузікевич, Дм. Скопик, К. Базарневич, З. Лещишин, Ф. Мельник, С. Сорока, В. Романюк, Ф. Крисак. По 25ц.: В. Ференс, П. Кравчук, П. Драбінистий. Один уділ деклярував п. Ст. Дідич. Готівкою 23.50 Деклярованих жертв на 21 дол. П. Василь Олексович з Отоскін, Саск. $5.00 завдяки удіку, заразом пише, що в недовзі вище $20.00. Бажаю помочи нашій бурсі, а не висилаю відразу, бо трохи затяжко, бо будуємо собі католицьку церкву. А нас тут не богато і люди бідні. Щасти Вам Боже. Заряд Бурси рівнож складає всім жертводавцям і желає Вам всім "Щасти Вам Боже!". Заряд

Разом $30.00

Околиця Кридок через пана Яремовича. Панна А. Жук $2.00; І. Кулак $1.00; Сорода 50ц. Гр. Гарах. 50ц. Вс. о. П. Горошко з розпродажі знимок $2.50; п. Лежчишин з Елфрос $1.00; 2-ий Відділ БУК-а в Ланівцях $12.84. По $2.00: Вс. о. Гуменюк, Василь Мандрик. По $1.00: Ст. Кузьма, П. Бучинський, Ст. Вербицький, І. Бендгра; А. Небоженко, М. Костик, Пав. Бучинський, М. Дзендзіловський, К. Андрейчук, А. Манастирський, І. Квятковський, І. Замора, М. Ямнюк, І. Капелюк, П. Завуля, М. Собчишин, В. Фіцович. По 50ц. І. Козар, М. Тхожевський, Г. Солтис. По 25ц.: Пилатюк. Вс. о. Колодій $2.00; Парохіяльний Дім в Бобулинцях зі збірки дрібної $5.77. Народ. Дім в Понас Лейк $2.55; Народ. Дім в Понас Лейк жертва $2.00; Парохія в Понас Лейк $2.00; Отсі громадяне дарували дещо з домашньої птиці: З. Шимко, М. Ніхолан, М. Пісько, П. Лисишин, М. Зімроз, Н. Стасюк, С. Завуля, Г. Вонсик, А. Чорній, М. Канак, Д. Ямнюк, Я. Вонсик, Чорній, Коржик. Всього зібрано $31.07. Всім парохіянам названих парохій, заряд бурси складає щиру подяку за їх жертви а особливо п.п. В. Пилатюкові і А. Чорнієві, що їздили гарно по кольонії. Заряд.

ЗБІРКА НА ЛІСТИ БУКа ч. 381

Іван Вігів, Вайт Біч

о. П. Криворучка, Арран, К-фонд 1ц.; Д. Гомнюк, Сопоф, К-фонд 25ц. М. Шевернога, Сопоф, на церков 25ц; Ів. Срільчук, Сопоф, К-фонд 25ц.; М. Шевернога, К-фонд 25ц. Ів. Тихий, Вайт Біч К-фонд 25ц.; М. Бонк, Вайт Біч. К-фонд 50ц.; п. Процак, Сопоф К-фонд 50ц.; Т. Бантроч, Сопоф на Інвалідів УГА 25ц.; В. Кінашчук, Сопоф, К-фонд 25ц. Разом $3.75.

Ліста число 433. о. К. Лотоцький на Бурсу $10.00.

Д. Кобринський

Брацтво св. Івана Милостивого у Виннипегу $10.00; о. Перейма 40ц.; о. Колодій 40ц.; По $1.00: Ів. Козак, Сірмачевський, Н. С. Сенчишин, Гр. Кисіль, Ю. Хомулей, Ів. Фап, М. Хомовий, Ф. Стадник, Ф. Кушнір, П. Сяджейовський, Мих. Жмуд, разом $11.00. Ан. Жмуд 75ц.; Гр. Васюта 50ц.; Дрібна збірка $6.62; А. Войтас з продажі картоф $2.00; А. Войтас, збірка підчас концерту $3.00; Разом $34.67. Ліста ч. 1 $31.07; Ліста ч. 2 $37.34; Ліста ч. 3 $30.00; Всього $133.08. Мих. Гриневич з Вакав срібний пугар на контест Мочульський з Принц Алберт, Саск. на концерт $3.00. Щира подяка для всіх!

Слова доброї матери

Побожна королева Блянка, мати французького короля Людвика XI, мала таку звичку: Кождого дня вечір говорила до свого сина: —Сину мій! Я воліла би видіти тебе на марах трупом, як в стані смертного гріха!

Це говорила добра мати кождого дня.
І ці добрі слова зробили своє
Син витрвав в праведности за Божою ласкою. Став святим!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 2. ЙОРКТОН, САСК. 14 Січня, 1938 Vol. VI, No. 2. YORKTON, SASK. January 14, 1938

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

БІЛЬШОВИКИ СТРІЛЯЮТЬ УКРАЇНЦІВ В КИЇВІ!

Мов на глум Щасливому Рокові йде жахлива чутка з Київа, як більшовики знущаються над нашим народом. В країні, котра славить соціялізм, розстріляли недавно вісімнацять осіб. Між ними головну співачку київської опери Петруненко та оперового співака Донця. Навіть співаків більшовики не щадять!

Отаке мрячне Різдво святкувала Україна!

Та віримо, що катам прийде вже незадовго кінець і будучність України буде краща!

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК СЕРЕД ГРАДУ КУЛЬ РАТУЄ НАРІД

Підчас кровавої різні в Шангаю, коли ні японці ні китайці не знали пощади, нещасних бездомних і голодних ратував о. П. Жакіно. Від 20 літ він працював на місіях в Китаю. Все життя віддав для народу, котрий став його народом ради Христа. І коли той нарід найшовся у кровавій завірюсі, о. Жакіно вислав в японців "смугу безпеки" для збігців на передмістю Нантао в Шангаю. Це було місце, де жадне військо не запмало людий і де кождий міг просити їди та пристановища безплатно. Таким чином о. Жакіно виратував яких двіста тисяч душ. Для них просив та їх захоронив. Живив і ратував.

Ось праця католицького священика!

УКРАЇНСКІ КАТОЛИЦЬКІ СВЯЩЕНИКИ ПІОНІРАМИ ПОСТУПУ

Перший український буквар в Галичині уложив о. Іван Могильницький в 1816 р. Отже наш священик ширив освіту між народом — а не православія!

Першу книжку, писану живою українською мовою, ще перед Кобзарем Шевченка, написав знова наш священик о. Маркіян Шашкевич. Ця книжка відома під наголовком "Русалка Дністрова," вийшла 1837 р. А не православія!

Першим речником і голосителем української незалежности був о. Василь Подолинський, тоді все на Україні спало сном мертвецьким!

Першим працівником для піднесення добробуту українців був знов наш священик о. Л. Дуткевич, що оснував "Сільського Господаря." Сам бідний, не жив з людської праці, але вказав нові жерела праці і добробуту. Сам не робив маєтків, але широким масам дав можність піднести уровень життя. Не міліонер, ані богатій — збогатив українського хлопа в міліони добра. Священик — а не соціялізм і його витвір, більшовизм!

Першим, що пробив вікно нашій просвіті у широкий світ, був знова наш священик о. Стефан Качала, котрий оснував "Просвіту" 1868 р. А не православія!

І першим, що взагалі написав монументальну історію української літератури, котрою досі ніхто не перевищив, є також наш священик о. Омелян Огоновський, професор Львівського університету.

Це факти!

Нехай православія подасть бодай один факт, де православні духовні були першими в поступі українського життя!

Так на чолі цього нашого життя — релігійного, політичного, культурного, просвітного і економічного стоїть першим: будителем, речником і піонірем наш український католицький священик!

І хто потрафить заперечити історію?!

АРХИПЕНКО ЗАЧИСЛЮЄ СЕБЕ ДО УКРАЇНЦІВ

Ґеніяльний маляр Архипенко, що тепер живе у Стейтах, про котрого знає і котрого подивляє світ — явно заявляє, що він українець.

На приняття в Шикаго в обличчу добірних гостий сказав так: "Я є українець, чи хочу, чи ні, від соток, тисячів літ...."

Він не змінив свого імени.

Він признав, що себе заперечити не можна — навіть проти волі.

Це прегарний взір для молодих українців в Канаді!

Будьте тим, чим Ви є! Не заперечуйте себе!

Ми є українці католики!

ОТЦІ ВАСИЛІЯНИ ПРОСВІЧУЮТЬ ЗАКАРПАТТЯ

Старанням діяльного патріота о. протоігумена Булика, ЧСВВ засновано в Ужгороді клясичну середню школу (коледж) при монастирі Отців Василіян. Директором школи став старий і досвідчений український педагог і бувший директор української ґімназії в Перемишлі, А. Алискевич. За українських часів він перемінив польську ґімназію на українську і тому поляки не приняли його більше до служби, мимо довгих літ найкращої педагогічної праці. Тому директор Алискевич виїхав на Закарпаття і тепер став там директором нової української школи Отців Василіян.

Це замітне іще тим, що на Закарпатті йде сильна борба між давними мадяронами, що тягнуть на мадярське і православія, а українцями, що є католиками і бажають всюди уживання української мови. Мадярони хочуть знова все перерести на російське. Якраз в той час Отці Василіяни явно і рішучо станули на боці українства проти мадяронства і російськости. Тим вказали, яку роблять роботу і яке в них серце. Тому належить їм повне признання і почесть від всіх українців, де тільки живуть?

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а ЗА IV КВАРТАЛ, 1937

ЖОВТЕНЬ, 1937

ПРИХОДИ —

Н. Ю. Роський, вкладка	1.00
Відділ ч. 25, Красне, Саск. на бурсу	5.00
о. К. Летоцький, ліста ч. 433	10.00
Ів. Вітів, Ліста ч. 381	3.75
Ів. Вітів, вкладка	1.00
о. Семчук на пресфонд	5.00
о. Семчук на бурсу	5.00
Ів. Дирда, вкладка	1.00
М. Гринєвич, вкладка	1.00
О. Прийма з продажі книжечок	6.25
Мих. Кокура, вкладка	1.00
За стяжки на зїзді в Саскатуні	42.71
В. Наконечний, вкладка	1.00
М. Бойко, вкладка	1.00
М. Байко, відзнака	.25
П. Шпак, відзнака	.25
З контесту	46.30
Збірка на нагороди для контестантів	8.01
З продажі книжечок	1.10
П. Матвіїв, вкладка	1.00
Зворот з радіо години	1.00
Відділ ч. 6 в Канорі на програму	5.00
Анд. Кутний, вкладка	.80
о. Коцаба, вкладка	1.00
М. Ковбель, вкладка	.90
Ів. Вілересюк, вкладка	1.00
Зі Смитс на пресфонд	2.00
Разом	153.32
Розходів	138.26
Остале	15.06
З перенесу	66.96
Всього	$82.02

— РОЗХОДИ

Шпильки і папір	.10
На бурсу	18.70
Друк карток на контест	5.61
В. Шеремета на бурсу	5.00
Кошт судді на контест	12.00
о. Семчук на бурсу	5.00
Радіо година	26.00
Калька	.75
Папір	1.20
Почтові значки	.85
Обгортки	.25
Памятці	2.00
На програми	5.95
Почтові значки	1.00
Бюлетень на жовтень	50.00
Розсилка	2.35
З продажі книжечок	1.50
Разом	$138.26

ПАДОЛИСТ, 1937

ПРИХОДИ —

о. Семчук з продажі книжечок	2.00
Відзнака	.25
М. Михайлишин вкладка	1.00
В. Олексевич на бурсу	5.00
В. Кривий і Ів. Гринишин вкладка	2.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	8.35
Гр. Шавага, вкладка	1.00
о. М. Фик, М. Губич і В. Войтович	3.00
М. Солтис вкладка	1.00
Й. Кегут за брошурки	.20
Відділ ч. 17	.90
Теодозія Дячун	1.00
М. Ловчишин, вкладка	1.00
М. Ловчишин на бурсу	1.00
Мартин Явний	1.00
С. Я. Сінчук	1.00
В. Олексевич на інвалідів УГА	1.00
В. Олексевич за брошурки	.10
Разом	30.80
Перенесено	82.02
Всього	$112.82

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.20
На бурсу В. Олексевич	5.00
Зміна чека	.15
Друк Бюлетеня за грудень	50.00
Розсилка	2.48
До стяжок доплата	.03
Гума	.10
На бурсу М. Ловчишин	1.00
Разом	$59.96
Всього приходу	$112.82
Розходу	59.96
Остає	$52.86

ГРУДЕНЬ, 1937

ПРИХОДИ —

В. Войтюк, вкладка	1.00
Антін Гарасим, вкладка	1.00
о. Н. Демків	1.00
М. Жеребецький	1.00
Відділ ч. 17 на Приймовім	2.70
В. Деміон і о. Криворучка	2.00
о. Семчук з продажі книжечок	1.00
С. Кузьма на Голос Спасителя	1.00
Відділ ч. 66, ліста ч. 132	8.85
Відділ ч. 66 на політвязнів	1.00
П. Цихмеєстер і В. Герман	2.00
За відзнаки	.50
В. Олексевич	1.00
Разом	24.05
Перенесено	52.86
Всього	76.91
Розходів	13.80
Остає	$63.11

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.00
На інвалідів до Еп. Канц.	11.45
На політвязнів до Еп. Канц.	1.20
Пересилка	.15
Разом	$13.80

Д. Кобринський,
гол. скарбник

Звіт Відділу ч. 17

Річні збори відділу відбулися 22 грудня. Заряд вибрано на рік 1938 як слідує:

Голова — В. Шавага
Заступник — Ів. Байда
Писар — Дм. Кобринський
Скарбник — П. Бідулька
Провірники — Й. Ременда і Ю. Слобода
Судді — В. Байда і Н. Дептух

Минувшого року наш відділ вислав коляди на бурсу БУК-а $13.05. В марті відділ за старанням артиста маляра Ст. Моуша і учителів В. Соляра, С. Грицака і панни Бучинської відділ влаштував концерт Шевченка а в маю ці самі учителі підготовили День Матері. За придбані гроші частину вислано на програми а решта призначене на бібліотеку при Парохіяльнім Домі. За працю цю на цім місці щиро дякуємо нашим працівникам. Відділ Існує в Смитс, Саск.

ЗВІТ З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ШКІЛЬНИХ ТРОСТІВ І УЧИТЕЛІВ В САСКАТУНІ

(Продовження)

П. Коський складає привіт і бажає, щоби наша організація зєднала всіх досі байдужих.

А. Бучинський витає з'їзд від Борщів школи, з Вонди, Саск. і бажає розросту організації. Наш нарід дуже подробив себе. Одні зачисляють себе до поляків, інші до православних а ще інші до націоналістів і тому ми слабі. В Канаді так не повинно бути. Треба перевиховати себе на добрих українців католиків.

Ів. Митрополит, учитель Прудгом школи, перечитав звіт минулого року. Принято одноголосно. Вибрано комітет рішень, до котрого увійшли о. Пелех, Н. Самоброд і С. Дідич, священик, хлібороб і учитель.

Принято одноголосно ці рішення:

1) З'їзд противиться великим шкільним округам, які правительство задумало увести в Саскачевані.

2) З'їзд домагається навчання рідної мови підчас шкільних годин в прилюдних школах провінції.

3) З'їзд домагається назначення такого числа католицьких шкільних інспекторів, котре буде відповідати відсотковi католицького населеня провінції.

4) З'їзд домагається, щоби в шкільну програму включити навчання релігії.

5) З'їзд просить католицьких учителів, щоби навчали дітий релігії що тижня після обставин.

6) З'їзд заявляє льояльність королеві Юрієві VI та королевій Єлисаветі.

7) З'їзд заявляє послух і вірність Святійшому Отцеві Піо XI.

(Далі буде).

ДИВНІ ЛЮДИ

Підчас коли тисячі людий заняті боєм на життя і смерть, коли важиться доля Далекого Сходу і Еспанії, коли людське життя не цінить ся там нічим і світ широко розкритими очима глядить на очевидний жах, тоді діють ся знова такі події, що застановляють призадуматися.

Ось з корабля на повнім морі, серед бурі, скочив кіт. Розбурхані води пірвали звіря в дикий крутіж. Мева доглянула сотворіння і кинулась на розбій. Однак кіт, що боровся останками сил з филями, підняв лапку і вдарив меву в сам час по дзюбі, так що вона тільки високо злетіла в гору. Тоді на приказ капітана Вилієрса, двох моряків спустили човен, наражаючи тим своє життя, бо море було дуже розбурхане і кождої хвилі могло перевернути або розбити о корабель малий човен. Все таки відважним хлопцям поталанило доплисти до кота і витягнути з води. Також щасливо доплили назад до корабля.

А знова вістки подали, що подібно сталося в Альпах з одним псом, котрий впав у провал. І ціла валка людий через два дні боролися снігами, аж доки не видістали пса. Навіть линвами спускали поживу, щоби пес мав що їсти.

Ось такі дивні ці люди!

Ратують з нараженням власного життя котів і псів — а самі між собою живуть часом гірше, як пси.... А живуть так тоді, коли забудуть на своє вище покликання Божого дитинства. Тоді забувають на любов, на поміч, ратунок, гідність людини. І ратують часом псів та котів тоді, коли на фронтах мордують себе взаїмно в страшний спосіб! Чи повинно так бути?

Ні! А щоби так не було треба всім вернути назад до віри, Бога і Церкви.

ВІСТИ З ВИННИПЕҐУ

Дня 26 грудня 1937 на річних зборах парохії с. Покрови вибрано слідуючий заряд:
Заступник предсідателя — Дмитро Дорош
Писар діловий — М. Копяківський
Писар скарбовий — Йосиф Музичка
Скарбник — Сафіян
Провірники — Н. Хімка, Н. Ділай і П. Григор
Дорадники — Ів. Ґрабовський, В. Гумніцький, А. Шевчук і М. Мельник
Загального приходу було в році $8,893.71
Загального розходу $8,595.90
До перенесення остає $297.81
всіх членів парохія має 449.

Веселе життя

Він: Коли я зроблю дурницю, то зараз сміюся.

Вона: О, то ви мусите мати веселе життя.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар на другу половину Січня, 1938

14.—пятниця — Новий Рік, Обр. св. Василія
15.—субота — Сильвестра папи
16.—неділя — Перед Просвіченням, Малахії
17.—понеділок — Собор 70 Апостолів
18.—второк — Нав. Богояв., Теопемта
19.—середа — Йордан
20.—четвер — св. Йоана Хрест.
21.—пятниця — Юрія і Еміліана пр.
22.—Субота — Полієвкта муч.
23.—неділя — По Просв., Григорія нисс.
24.—понеділок — † Теодозія при.
25.—второк — Татіяни муч.
26.—середа — Єрмила і Стратоніка, муч.
27.—четвер — Отців Синайських
28.—пятниця — Павла Тив. і Івана пр.
29.—субота — Поклін оковам св. Петра
30.—неділя — 31 по Сош., † Антонія Вел.
31.—понеділок — Атаназія і Кирила

УСТАВ

14 січня 1938 — Новий Рік— глас 4, утр. єв. Йо. 36, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 254 і 318 єв. Лук. 6 і Мат. 11.
16.—неділя— глас 5, єв. утр. 8. Йо. 64. На Сл. Б. ап. 298, єв. Мар. 1.
19.—середа—Повечерія Вел. з Литією, утр. єв. Мар. 2, на Сл. Б. ап. 302, єв. Мат. 6.
23.—неділя— глас 6, єв. утр. Йо. 65, на Сл. Б. ап. 224, єв. Мат. 8.
30.—неділя — глас 7, єв. утр. Йо. 66, на Сл. Б. ап. 280 і 335, єв. Лук. 93 і 24.

о. др. В. Кушнір

1938: ПРАЦЯ І МИР

Ми бажаємо Ураїнському Народові в Канаді збереження моральних сил народу, глибокої віри, яка серед житєвої борби заведе нас напевно до кращої "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ."

1938

З поміж численних більших і менших подій, які збулися на протязі сорок літ нашої іміграції в Канаді, без сумніву, одною з найважніших, це покликання до життя: БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ.

З хвилею покликання до життя Брацтва Українців Католиків Канади, українська іміграція, зголосила своє право до життя на землях нашої нової Батьківщини, і то на всіх ділянках наших культурних змагань.

Від того часу минуло ледви кілька літ. Час ще надто короткий. І тому ми маємо поважні сумніви, чи загал української католицької суспільности присвоїв собі вже свідомо ці великі завдання, які голосить Брацтво Українців Католиків Канади.

Українська іміграція в Канаді стояла від самого свойого початку серед незвичайно складних обставин. Здається, що жадна інша іміграція, жадного іншого народу і в жаднім іншім краю не була виставлена на стільки труднощів, борб і засідок, як українська іміграція в Канаді. Українська іміграція в Канаді опинилася від разу серед дуже непригожих соціяльних і господарських обставин. Великі простори Канади, розпорошення наших національних сил, брак належного проводу, брак всякого житевого досвіду, місцеве канадійське політичне партійництво, релігійне сектанство та часті економічні кризи, все те здавалося іззарання затісняло круг нашого життя, давило його щораз то більше, здавалося, що на дальшу мету наш нарід зовсім оттут загине.

Серед таких високо-нездорових суспільних обставин українського життя в Канаді, почали підростати таки "українські провідники" розбою і руїни і то в самому лоні народу. Моральна цілість народу, його честь і слава, все те уступало перед самолюбством та пустими амбіціями занархізованих елементів.

Проти безпримірного хаосу та анархії виступає Брацтво Українців Католиків Канади і спокійно занимає становище оборонного поготівля Українського Народу в Канаді. Від того часу українська канадійська суспільна нива не світить більше пусткою, що приманювала до себе ріжношерстних авантурників, своїх і чужих кочовників, українська канадійська нива зачала прибирати лице моральної єдности народу, що в наслідок своєї рішучої постави, сіє мир між народом, а позитивною своєю працею, гоїть рани сумної нашої минувшини.

На місце проти-природного наставлення проти себе синів того самого народу, навріває органічна єдність народу з крови, серця і духа а далекосяглість історичного ділання Брацтва Українців Католиків Канади, зарисовується недвозначно на виднокругах нашого життя.

Брацтво Українців Католиків Канади свідоме свойого історичного завдання, перше на українській канадійській землі видало безоглядну борбу струї большевизму, що протягом двох послідних десяток літ робив спустошення в рядах української суспільности. Ми видали борбу рішучу і безкомпромісову, знаючи, що про співпрацю з большевизмом не може бути мови навіть в культурній ділянці українського національного життя, як це ще нині думають деякі провідники хаосу і безладдя. Супроти всіх тих замаскованих і невпразних струй, з нашої сторони і на будуче, як найрішучійший спротив. В цей спосіб на місце заломанняся нашого життя з появою Брацтва Українців Католиків Канади, присвічує надія цілковитого обновлення народу.

Ми розуміємо, що так як в минувшому так і майбутньому у нашій щоденній, муравлиній праці; будемо зустрічатися з труднощами від ріжних людей і від ріжних угруповань. Можливо, що між ними є богато і добрих людей, доброї волі і доброї віри. І якщо ці люди ще не розуміють і працюють проти нас, то прийде напевно час, де вони здивовані признають, що вони боролися проти цього, що було здоровим, що було цінним для них і для нашого народу.

З такими думками, ми Українці Католики Канади, вступаємо в НОВИЙ РІК 1938. Якщо нас знаки часу не милять, то цей НОВИЙ РІК стоїть під знаком питання великих світових політичних подій, поважних українських державно-творчих ускладнень, глибоких канадійських проблемів. Великі мужі народів і держав мусять бути направду великими, щоби вдержати рівновагу.

В усіх тих справах, ми Українці Католики не повинні ніколи забувати, що Український Нарід на всіх своїх землях, деби він не жив, провадить життя тяжке і буде в майбутньому мусіти звести не одну борбу, принести не одну жертву, в обороні свойого існування. Кождий день принесе свою журбу. Але журитися, то не значить опускати руки, то значить працювати аж до послідного, працювати з Богом, з Христовою Католицькою Церквою і для Українського народу. Це клич Брацтва Українців Католиків Канади, це правдивий шлях до БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ.

о. др. В. Кушнір.

НЕДІЛЯ ПЕРЕД ПРОСВІЩЕННЯМ

Евангеліє від Марка зач. 1.

Початок Евангелія Ісуса Христа, (Сина Божого). Як написано у пророка Ісаї: Се я посилаю мого ангела перед твоїм лицем,
котрий приготовить твою дорогу,
голос покликуючого в пустині,
приготуйте дорогу Господню,
простуйте його стежки,
виступив Йоан, що хрестив в пустині і проповідав хрещення покаяння на відпущення гріхів. І виходила до нього вся Юдейська країна, і всі Єрусалимляни і хрестилися від нього в ріці Йордані, визнаючи свої гріхи. А був Йоан одягнений у верблюжий волос і ремінний пояс на його бедрах і їв шаранчу та дикий мід. І проповідав, кажучи: Іде за мною сильніший від мене, котрому я недостойний склонитися і розвязати ремінь його обувя. Я хрестив вас водою а той хреститиме вас Духом святим.

НАУКА

Дорогі в Христі: Нинішня неділя називається неділею перед Просвіщенієм і має за ціль приготовити нас до самого Просвіщенія, або Богоявленія, коли то Христос Спаситель хрестився в ріці Йордані з рук Йоана Хрестителя.

Вже зближався час, коли Христос Спаситель мав виступити публично, перед світом як Месія і оголосити своє Евангеліє відкуплення людського роду. Цей виступ Христа перед світом попереджував цілий Старий Завіт, попереджували його великі мужі патріярхи, як Авраам, Ісаак, Яків, могутні царі, як Давид, Соломон.... великі пророки, як Ісая, Малахія і ін. Останнім, що попереджував Христа Спасителя, що приготовив Христу дорогу в світ, це був Йоан Хреститель.

І тому нинішне св. Евангеліє, в неділю перед Просвіщенієм, виводить нам перед очі цього великого Пророка і Предтечу Йоана Хрестителя, що стоїть, наче ця ґранітна скала, на порозі Старого і Нового Завіту.

Коли ми станемо на високій горі, обнимаємо нашим поглядом з гори безмежне небо над нами і простору рівнину, що простягається в долині, у стіп наших ніг. З цеї гори ми не добачуємо поодиноких черт краси природи, але бачимо перед нами один великий образ, що своєю красою поривае наші серця. Подібний образ маємо, коли глядимо на особу Йоана Хрестителя. Ми в ньому не добачуємо поодиноких черт його життя, але бачимо цілість його величі і святости, яка нас поривае, яка нас наповняє подивом. Доперва тоді, коли глянемо глубше в сторінки Св. Письма Старого і Нового Завіту, можемо поодиноко виріжнити одну по другій черти його святости і його слави.

Що говорить нам про Йоана Хрестителя нинішне св. Евангеліє?

1) Йоан Хреститель є Ангелом. Таким іменем називає його пророк Малахія: "Отсе, говорит Господь, я посилаю Ангела мойого перед лицем твоїм, котрий приготовить

(Продожається на стор. 4)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскичевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:

Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ГРЯЗЬ МОСКВИ І ВАРШАВСЬКЕ СМІТТЯ – РАЗОМ!

Вийшло 3 число "Рідної Церкви" за грудень 1937, де подані дійсно цінні зауваги для Автокефалії, з котрих як на долоні видно ХТО то є ТА ЧОРНА РУКА, що руйнує український нарід в Канаді!

Під заголовком "Правда в очі" на стор. 2 написано там дослівно так: "Вістник" повинні перезвати на "смітник", бо вже від двох літ заповнюють його всяким брехливим сміттям, що чесному православному християнинові аж гидко в руки брати!"

І знова написано там так: "о. Савчук їздив до Польщі до Огієнка за епископом, бачився з тим Поліхарпом, який тоді не був ще епископом і ходив на чолобитню до того самого Діонізія, тай досі ще величається дарами, які отримав від нього— священичими ризами і камилавкою (шапкою). **А хто дари приймав від митр. Діонізія, той певно не є його ворог.**"

Засування, що це таке "Вістник" отворать очі навіть найбільшим загорільцям, що досі вірили в нього більше, як в евангелію. Бо воно походить з авторитетного в цій справі жерела.

Зноваж вістка про це, що **Савчук їздив до Польщі і то до російського чорносотенного** митрополита Діонізія Валединського, котрий обрущує українську паству і котрому таки православні українці нераз вже в Початі кричали тисячною юрбою "ганьба" — свідчить отверто, з КИМ тримає кудринщина в Канаді. ДЕ Є ТА ЧОРНА РУКА, що руйнує український нарід! Бо хто приймає дари від рянного обрусителя москаля, той "певно не є його ворог"!

А ворог українському народу!

А помічник "чорної руки," котра тими дарами нищить українство в Канаді, розбиває його та доводить до братовбійчої ненависти.

Ось вийшло на яв, хто з ким тримає! Хто від кого дари брав!

Чи може в польській державі нема, чи не було українських владик, що за український нарід терпіли і чисто знущення терплять?! Чи нема тих світлих патріотів епископів, що щорічно правлять Богослуження в річницю Листопадового зриву, що на могили борців українських ходять, що з народом на процу йдуть на Білу Гору біля Підлисся, що на Маківці, де Січові Стрільці вперше з Москвою боролись за волю України торжественні відправи правлять — чи їх нема, тих українських родом і кровю та серцем цілим владик, про котрих кожда дитина галицька знає — а не знав тільки Савчук, що аж до Варшави загнався до москаля — а Львова не бачив!

Ось самостійництво на словах і "любов веньки України" — а на ділі кумання з ворогами тої самої України, що її переслідують, церкву нашу нищать, з поляками накладають, коштом українців, українські церкви полякам відродують, а Савчук поїхав до них дари брати!

Чи не є зрада українського народу брататися з його віковічними ворогами в хвилину смертельної борби і від ворога та ще й дарунки брати, тоді коли нарід весь кровю отікає?!

Коли це не є зрада народу, то що є зрада?!

Коли цего не хоче "чорна рука" на загибіль нам, то що це є "чорна рука"?!

Ось вона вимірена, напрямлена і загострена ритвами підходить, щоби видерти честь народу! Видерти серце живе! Сточити кров неповинну!

Рука, запродана Москві і Варшаві за дари безщасні!

Проч з "чорною рукою" — проч з московськими дарами, що дані нам на загибіль!

Ніхто прецінь не дає дарів невідомій і случайній особі.

Дає за щось, за якусь вислугу, за якусь роботу, за якусь поміч в чомусь!

За яку роботу дав дари москаль Діонізій?

І видно, що той, хто їх приняв — знав, що вони йому належаться — знав, ЗА ЩО їх дістав!

Бо слушно пише "Рідна Церква", що "хто дари приймав від митр. Діонізія, **той певно не є його ворог.**"

Значить, його приятель.

Знакомий, близький, сповчуваючий його плянам, помічник в ділянці.

Ось куди котиться яблочко!

Тепер і загорільцеві ясно стане, ДЕ шукати "чорної руки"!

Бо досі "Вістник" відкидувався всякого знакомства з Діонізієм, як вогню. Все там писано, що вони з Діонізієм тай його православієм нічого спільного не мають.

Тепер цього вони сказати негоди — і вони, і Діонізій такі самі.

Однакі в них "ризи" тай "камилавки" — однакові бажання, коли обміняні дарами.

Ось це й є те зненавиджене народом нашим польське православія, вимірене як тарам на наше розбиття нашими таки руками.

Тільки руки ці чорні від зради....

—o—

МОЛИТВА

Нехай діється воля Тоя! Це наша молитва на початку Нового Року.

Всі наші стремління, чини та надбання узалежнюємо в покорі сердець наших від найвищої Волі небесного Творця.

Через нашу працю і труди хочемо Йому Одному вірно служити.

Не шукаємо себе ні своєї слави. Не шукаємо користи ні нажиньи. Не хочемо вивищення ані похвал. Наше вивищення в приниженню волі Божій, наша похвала перед лицем Всемогучого.

Для Тебе Одного хочемо жити і боротись, Господи Боже наш!

Дай нам сил, дай витревалости подолати зло і зрозуміти Твою волю в нашій готовості і підданню. Дай нам зачати, продовжати і закінчити побідно Твою святу справу. Най наша борба буде чиста, хоч і сувора. Най наші сили дорівнають великим завданням нашим — да будет воля Твоя!

(НАУКА.... продовження зі стор. 3)

твою дорогу." Так Йоан Хреститель є дійсним Ангелом, Божим післанцем. Є він Ангелом задля уряду, який поручив йому Господь, є він Ангелом тому, що мав підготовити нарід на прихід Месії, є він Ангелом тому що утверджений в ласці Господній, є він Ангелом задля сонного життя, бо хоч жив на землі, однак так, начеби перебував в небі. Зачатий у старости своїх родичів, його дівственне серце було далеке від усяких, хочби найменших порушень гріха, жиючи постійно з Богом і в Бозі, не чоловік вводить його в розуміння таїнства Відкуплення, але сам Дух Святий.

2) Йоан Хреститель є анахоретом-пустинножителем. Від молодости своїх літ жиє на пустині, уникає гамору життя, перебуває на самоті аж до самого виступу свойого над Йорданом. Одягнений у верблюжий волос, ремінний пояс на його бедрах, а цілий його зовнішний вигляд говорив наглядно, як дуже легковажив він примари цього світа.

3) Йоан Хреститель є Покаянник. Такий називає його св. Евангеліє і таким величає його Христова Церква. Його їжа, це постійний піст, а саранча та дикий мід, це одинока піддержка його сил. Його одіж, це верблюжий волос, це постійне умертвлення, його дах, це отверте просторе небо. І таке життя провадив він більше 30 літ. За які провини? За жадні, бо був освячений в утробі своєї матери Єлесавети.

4) Йоан Хреститель є Пророком. Сам Христос його так називає і більшим від пророка: "Кого ви вийшли бачити на пустині? пророка? А я кажу вам, що більше як пророка" (Мат. XI, 9.)

а) І таким пророком називає його Церква Христова. Постійним чудом було його життя, чудой його зачаття, чудом його народження, тріюмфом його смерти.

б) Він є пророком відмінним від усіх пророків Старого Заміту. Такі зачав говорити, то своєю появою над Йорданом звіщає, що Христос Месія вже прийшов: "вже є між вами." Не предсказував голосом приходу Христа, але дроганням свойого маленького тіла в лоні матери, звіщав народам світа про цей день радости усього сотворіння.

Відтак над Йорданом присутним товпам, тисячам народу, вказує пальцем на Месію: "Це Агнець Божий," і тому слушно Церква Христова називає його більшим як пророком. Всі інші пророки, коли говорили про Месію, про Відкуплення людського роду, представляли це під образом царства Давида чи Соломона, Йоан Хреститель не уживає жадних символів образів але проповідає Царство Христа.

5) Йоан Хреститель є Апостолом і то першим Апостолом Відкуплення людського роду: Я голос накликаючого в пустині, простуйте дорогу Господню (Йо. 1. 23). Іде за мною сильніший від мене, котрому я недостойний склонитися і розвязати ремені його обуви (Марк. 1. 7).

Йоан Хреститель не тільки проповідає близьку появу Христа, що Христос вже йде за ним, але він також підготовляє нарід на прихід і на гідне приняття Месії. Він уділяє людям хрещення покаяння і тим звіщає таїнственне приготовання хрещення Спасителя, який буде нас хрестити не тільки водою але також і Духом Святим, що зміняє людські провини з людського серця, так якби їх ніколи не було.

Дорогі в Христі. Сьогоднішнє Евангеліє заохочує нас, щоби і ми нині оперли наші погляди і наші серця о цього великого Пророка і Предтечу Хрестителя Йоана Якщо ми хочемо гідно зустрічати свято Богоявлення, якщо ми хочемо гідно приняти Христа до нашого серця, якщо ми хочемо, щоби Христос царював між нашим народом, ідім в нашому життю дорогою Йоана Хрестителя, зближаймося в нашім життю, серед молитви, праці і покаяння до цього великого Мужа, якого Господнє Проведіння поставило для нашого приміру, на порозі довгих віків, для нашого спасення.

—o—

БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Евангеліє Матея зач. 6.

Одного разу: являється Ісус з Галилеї над Йорданом у Йоана, щоби від нього хреститися. Та Йоан зборонив йому, кажучи: Мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене? А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду. Тоді допустив його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і се отворилися Йому небеса і він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на нього. І се голос з неба промовляє: Се мій син улюблений, в котрім я уподобав собі.

НАУКА

Дорогі в Христі: Нинішнє свято називається БОГОЯВЛЕННЯ і є воно на памятку хрещення Ісуса Христа в ріці Йордані. Щоби належно зрозуміти цю подію, треба пригадати собі, яке було життя Христа Спасителя до цього часу.

Христос Спаситель жив до своєї появи над берегами ріки Йордану, у Назареті. Служав, працював, молився. Якщоби ми могли тоді переходити улицею Назарету, біля робітні св. Йосифа, то напевно були почули кождого дня удар молота, бренкіт пили в руках маленького Ісуса, Тим учив нас Ісус, що і ми маємо працювати. Якщоби ми були могли бути тоді близько дому св. Родини в Назареті, булиби напевно бачили, як Ісус в усім помагав Пречистій Діві Марії. Тим учив нас, що і ми повинні слухати наших родичів і їм помагати. Якщоби ми були вийшли рано чи вечером до хати св. Родини, були напевно побачили, як Ісус складав свої руки і молився. Тим учив нас, що і ми повинні молитися рано і вечір. Якщоби ми були переходили туди в день святочний, ми булиби зауважили, що робітня св. Йосифа замкнена а св. Родина спішила до святині: учила нас тим, що і ми повинні день святий святкувати та Служби Божої і проповіди вислухати.

Ісус оставляє Назарет

Коли Ісус Христос мав 30 літ, одного дня раненько не пішов, як звичайно до своєї роботи. Вбрався по святочному так, як коли хто має вибиратися десь далеко в дорогу. Так убраний, станув перед Пречистою Дівою Марією (Св. Йосиф вже тоді був помер смертію Праведника) і сказав: Мати моя, до тепер я був з тобою, тепер оставляю тебе саму. Вже прийшов цей час, що я повинен іти і сповняти волю Небесного Вітця, задля чого Він мене тут на землю післав. Я маю проповідати і навчати людей, як вони мають любити Бога, як мають заслужити собі на небо в відтак я за людей віддам своє життя. Зі здивованням слухала Марія тих слів. Вона знала, що це було конечним. Христос попращався і пішов.

Проповідь Йоана Хрестителя

Підчас коли Ісус Христос вибирався з Назарету, далеко з ваді, над берегами ріки Йордану проповідав Евангеліє покаяння великий Божий муж, що називався Йоан Хреститель. Він не був Богом, як Христос. Він був святим чоловіком, що провів ціле своє життя на пустині серед молитви, посту і покаяння. Його пожива, це саранча, дикий мід та коріння, його напиток жерельна вода потока, його одіж, волос верблюда, а його дах: просторе небо. Сам Господь покликав Йоана з пустині над Йорданом, щоби він там проповідав Юдеям. І він проповідав: Люди, ви очікуєте Месії — Христа, якого давно обіцяв нам Господь. Ви очікуєте Спасителя, який має прийти з неба, щоби змити гріх Адама і отворити для людей небо-рай, який є тепер для нас замкнений. І вам кажу, що Спаситель-Месія вже надходить, Він вже народився у Вифлеємі, як предсказали пророки. Він вже великий, має 30 літ. Він є між нами.

Деякі люде, що чули ці слова Йоана, думали: Як то, чи то може Йоан є Месією — Христом? Але Йоан дальше говорив: Ні, ні, я не Христос, я навіть негідний схилитися і його обуви розвязати. Скоро ми всі його побачимо. Треба однак, щоби ми приготовлися на його приняття: Покутуйте, кайтеся, не творіть більше гріхів.

Всі слухали Йоана і були многі вдоволені з його слів. І хто мав гріхи, підходив до св. Йоана, а-св. Йоан черпав воду з Йордану і зливав голову кождого, наче хотів її змивати. Це було: хрещення Йоанове і означало що чоловік, який це хрещення приймав, хотів двигнутися зі своїх гріхів і більше не грішити.

Йоан хрестить Ісуса, отвираються небеса

Одного дня коли Йоан так хрестив і проповідав, приступив до нього молодий ще чоловік, у віці не більше 30-ти літ і прохуть, щоби Йоан його охрестив. Йоан Хреститель хрестив усіх, хто тільки до нього приходив і цього собі бажав. Коли побачив цього молодого чоловіка, Йоан здрігнувся, здержався, зачав пильно вдивлятися в його лице, що хвили маємо поступатися в зад, а відтак промовив; Мені треба у Тебе хреститися, а Ти при ходиш до Мене. То був Ісус. Йоан перед тим ніколи Ісуса не бачив і не знав його. Та внутрішний голос Божий сказав йому, що це Христос, той, що кілька днів тому попращався зі своєю матірю і оставив Назарет.

А Ісус у відповідь сказав йому: Лиши це тепер, бо так треба сповнити кожду правду.

Зворушений Йоан Хреститель зближився тоді до Ісуса, який вже увійшов в ріку. Зачерпнув Йорданової води і виляв на голову Ісуса. Після хрещення Ісус вийшов з води і коли молився зайшла дуже дивна подія: І се отворилися Йому небеса і Він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на Нього. І се голос з неба промовив: Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі.

Ісус є Сином Божим

Йоан Хреститель глядів зі здивованням на цю небувалу подію, як Господь обявляє людям свойого Сина. Він розповів про все своїм ученикам і сказав до них: Ідіть з Христом, слухайте Його: Він є Сином Божим, що прийшов з неба на землю для нашого спасення: Я чув голос з неба, що стверджував це. І пішли ученики Йоанові за Христом, так що ученики Йоана були першими учениками Христа.

Таїнство Пресвятої Тройці

Тим чудом, яке збулося над берегами ріки Йордану, Христос хотів научити нас дві правді: 1) що Він є Сином Божим, та що 2) Господь Бог є один в Пресвятій Тройці: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий.

Знак св. Хреста

Молитвою до Пресвятої Тройці є знак св. Хреста, який ми ставимо на собі перед молитвою і по молитві, перед кождим важніщим ділом, коли говоримо Во Імя Отця і Сина і Св. Духа.... Віддаймо проте нині глибокий поклін Пресвятій Тройці і просім о благословення і ласку. Запамятаймо собі, що під знаком св. хреста ми побідимо. Робім цей знак на собі часто, рано і вечером, перед кождим важним ділом і предприняттям, завсіди, коли потребуємо помочі Божої а знак цей спроваджить на нас благословення Бога єдиного во Тройці, Отця і Сина і Святого Духа.

—o—

НЕДІЛЯ ПО ПРОСВІЩЕННЮ

Евангеліє Мат. Зач. 8.

Одного разу почув Ісус, що Йоана видано, відійшов в Галилею. І покинув Назарет і прийшов і поселився в Капернаумі над морем, на границях Завулону й Нефталіму, щоби сповнилося сказане пророком Ісаєм: Земля Завулонова і земля Нефталімова, шлях морський за Йорданом, Галилея погана, нарід, що сидів у темряві, побачив велике світло і тим, що сиділи в країні тіни смерти, зійшло світло.

Від тоді почав Ісус проповідати і говорити: Покайтеся, бо се наблизилося царство небесне.

НАУКА

Від тоді почав Христос проповідати і говорити: Покайтеся, бо наблизилося царство небесне (Мат. 4. 17).

Дорогі в Христі: Наведені слова нинішнього св. Евангелія, це слова, якими Христос часто накликував людей до чесного і святого життя. Покайтеся, бо це наблизилося **царство небесне. Як дуже щасливими почувалися** люде, що чули ці слова з уст самого Спасителя. Кілько то добрих людей покидало задля

цього свій дім, свою родину, щоби побачити Христа, почути звук Його чарівних слів, діткнутися краю Його святої ризи.

І не дивуймося, бо слово Боже має дивну доброту, чарівну силу і може видати обильні плоди: так воно було за часів Христа, що тисячі людей ішло за Ним, так було в перших роках християнства, коли то слово Апостолів довершувало тисячних навернень, а в короткому часі обняло цілий тодішний світ. Сьогодня слово Боже-проповідь, напевно ще побільшилося. Росте постійно по далеких місіях, по всіх краях, а мимо того, кілько то християн обоятних, занедбаних, легкодушних.... може гірше, як було колись.

Чому це так, які цьому причини?

Колись, як ми чули в нинішнім св. Евангелію сам Христос Спаситель накликав людей словами: Покайтеся.... від 2000 літ Церква Христова не перестає голосити тих самих слів. Однак ці слова Божі колись і сьогодня падали і падуть на тверді людські серця, на серця, де є богато блудів, де є богато гріхів.

1) Кілько то християн нині, чи то через свою зарозумілість, глупоту, чи легкодушність, не переступають від ряду літ порогів своєї церкви? Не слухають Божого слова? Відмовляються справити своє життя, не зносять, ненавидять Божого слова, бо воно їх непокоїть, воно їх тривожить. Деякі, хоч і до Церкви приходять, то як раз на саму проповідь виходять так якби де-спішилися. Гордість, зла воля і нічого більше.

а) Одні кажуть немаю часу. Так, але трудится своїм полем, бизнесом, тратити час на забаву, пиянство, розпусту, на все те находиться час. А для справи душі посвятити тільки півгодини на тиждень, вислухати Служби Божої, проповіди, як це тяжко, як це дуже трудно.

б) Інші кажуть: Я знаю всю релігію. Може бути, що і знаєш. Але яке це твоє знання? Після того як сповняєш свої релігійні обовязки зовсім не можна сказати, що ти знаєш свою релігію. Та навіть тоді, якщоби ти і знав свою релігію, то ти повинен сповнити свій обовязок з послуху до Христової Церкви, задля доброго приміру.

Коли ти себе добре прослідиш, то побачиш, що тоді добре знав релігію, як ти ще слухав слова Божого. Відколи заперестав ходити до Церкви, чи слухати проповіди, то ти, або богато річей не знаєш, або знаєш їх дуже слабо, або цілком забув.

в) Цей проповідник дуже острий, говорять ще інші. Так, бо він грозить вам вічними карами, якщо не оставите свойого злого життя, найблищої нагоди до гріха. Він хоче, щоби оминули подвійної руїни: руїни дочасної і руїни вічної, а ви говорите, що проповідник за острий. Як він може бути лагідний зглядом людей, що жиють нечесно, що не хочуть простити, що не хочуть звернути чужої власности і т.п.?

г) Цей священик є дуже простий, поєдинчий, знаходять для себе виправдання ще інші. —Памятаймо тут, Мої Дорогі, що священик, що проповідує, він проповідує в імя Боже. Ви не повинні глядіти ані на його особу, ані на спосіб, як говорить, але в ньому ви повинні бачити самого Ісуса Христа, якого він є представником, знарядом, голосителем.

Якщоби вам подавав хто напиток, якийби вас мав вилічити з тяжкої недуги, то чи ви звертали би увагу на посудину, в якій цей напиток находиться? Подібно мається також річ і зі словом Божим. Які би то уста його не голосили, то воно завсігди є і останеться ліком на наші знеможілі душі на наші уломні серця.

Мої Дорогі. Нехай вас ніколи не бракує в церкві на Службі Божій, ніколи не забувайте вислухати також і слова Божого. Перепросіть Христа Бога за ті всі занедбання, яких ви допустилися у вашій минувшині, за злий примір, який другим через те давали. Будьте на будуче більше пильними в слуханню слова Божого, більше уважними, більше чесними, виповняйте в життю все те, що на проповіди почуємо: будьте більше ревними в посиланню ваших дітей на катехизм. Памятайте, що слово Боже любити і з нього користати, це запорука щасливої будучности.

Покайтеся, кликав колись Христос і щасливими назвав тих, які слухали його слова, після нього жили і приносили гідний овоч свойого покаяння. Амінь.

---o---

НЕДІЛЯ 31.

Евангеліє Луки зач. 93.

Одного разу, коли приблизився Ісус до Єрихону, один сліпець сидів при дорозі і просив. А почувши, що переходить нарід, спитав, що се такого? І сказали йому, що Ісус Назарянин переходить. І закликав, кажучи: Ісусе Сину Давидів, помилуй мене. А ті, що йшли наперед, наказували йому, щоби мовчав, та він ще дуще кликав: Сину Давидів, помилуй мене. А Ісус станувши, звелів привести його до себе; а коли приблизився, спитав його, кажучи: Що хочеш, щоби я тобі зробив? А він сказав: Господи, щоб я прозрів. А Ісус сказав йому: Прозри, твоя віра спасла тебе. І зараз прозрів і пішов за ним, прославляючи Бога; і всі люди побачивши, віддали хвалу Богу.

НАУКА

Єрихонський Сліпець — Образ Грішника

І сталося, коли приблизився до Єрихону, один сліпець сидів при дорозі і просив (Лук. 18. 35).

Бідний сліпець. В якім нужденнім стані він находився. Але о скілько більше нужденне є положення чоловіка грішника. Хороба душі є о много гірша від хороби тіла. Грішний чоловіче, чи хочеш покинути твій так нужденний стан? Тому поступай так, як поступив Єрихонський Сліпець.

I. Сліпець у своїй немочі є образом грішника.

1) Один сліпець. Бідний чоловік. Кілько радостей чистих і солодких мусів позбутися. Також і грішник є сліпим. Він не бачить Бога, не бачить Його святої волі, не вміє розріжнити добра від зла, або що більше, як каже пророк Ісая: добре називає злим, а зле називає добрим, світло уважає тінню а тінь уважає світлом. Ще більше сліпим є свідомий грішник, що через свій гріх тратить Христа, що є світлом світа. Пр. Адам в раю.

Кілько то людей прямо тішаться тою нічю своєї душі, життям, що цілими літами йде дорогою гріха. Скоро тільки заболять очі нашого тіла, ми сейчас біжимо до лікаря. А чому нема у нас тої самої ревности, як що розходиться о уздоровлення очей нашої душі?. "Я був сліпим,— говорив св. Августин про себе— і я любив своє осліплення."

2) Сидів при дорозі. Так і грішник сидить. Попав в зле товариство, попав у гріх раз, два.... прийшла привичка, майже конечність. Мізерне є життя чоловіка, який призвичаюється до неробства, до пиянства, до гри, до пустого життя. Пригадаймо собі тільки долю Блудного Сина. Усе прогайнував жиючи блудно. Для грішника жадні напімнення, просьби, немають жадного значіння. Він сидить край дороги, яка веде до загибілі і до руїни.

3) І просив. Не могучи працювати, жив сліпець з милостині. Своїм спротивом проти Бога, грішник стратив усю свою силу, усю свою енергію духа, стратив ласку Божу, стратив всі надприродні дари, всі заслуги, які набув перед тим. Будучи постійно в грісі, немає сили набути заслуг для неба.

Бідний чоловіче. Чому цього не розумієш? Гляди, як нужденним є твоє життя. Ти дійсно є сліпим, сидиш край дороги і жебраєш. І горе тобі як що ти з цього твойого положення не вийдеш, як вийшов Єрихонський Сліпець.

II. Сліпець Єрихонський у свойому виздоровленню, це образ наверненого грішника.

1) Єрихонський Сліпець почув, що товпа людей переходила біля нього. Він питає, що сталося? Сюди переходить Ісус, відповіли йому В одній хвилині зрозумів він, що від Ісуса може дістати уздоровлення.

Щасливий грішник, коли чує, що Христос переходить біля нього. Ісус грішника ніколи не опускає. Задля грішників Він зійшов з неба на землю, Він переходить біля них, пукає до них, до дверей їх серця в часі місій, в часі ювілею, в часі празника, в часі проповіди, часами в часі недуги, смерти нераз дорогої особи. Щасливий цей, що вміє скористати з нагоди.

2) Наш сліпець, просвічений у свойому серці, оживлений надією, що може бути здоровим, зачав голосно кликати: Ісусе, Сину Давидів, помилуй мене. Нічого не помогли напімнення присутних, щоби він заперестав кликати. Противно, він кликав ще дуще.

Хто кличе з вірою о поміч до Христа, цей вже на половину уздоровлений. Треба тільки видержати в шляхотних постановах а Христос кождої хвилі може відтиснути рішаючий дотик цілковитого уздоровлення.

3) Христос задержується. Кличе його до себе і одним словом уздоровляє сліпця. Це нагорода за його велику віру. Так само поступає Христос з грішним чоловіком. Він кличе його до себе, хоче його жалю, хоче його сповіди, а буде здоровий, душа буде очищена, буде просвічена.

З вдячности сліпець пішов за Ісусом і хвалив Бога. Ось дорога для кожного наверверненого чоловіка. Стійте з Христом, ніколи Його не оставляйте. Ідім до Нього з довірям, Він є більш як лікар, Він є нашим Вітцем. Останьмося вірними Йому, останьмося вірними Його Заповідям а колись будемо по кликані співати Його вічну славу.

---o---

св. Тома Кемпійський

ПРО БАЧНІСТЬ У ДІЛАННЮ

Не треба давати віри кождому слову, чи помислови. Але кожду річ треба розважити по Божому, старанно і помалу.

На жаль, нераз нам лекше приходить повірити і сказати про другого щось злого, ніж що доброго. Такі то ми вже немічні.

А праведні люди не так легко дають віру всему тому, що хто каже. Бо вони знають людську неміч, яка вона нахильна до злого і як нераз в словах схибить.

Велика до мудрість, не бути сквапливим у діланню ані не впиратися завзято при своїх думках.

До неї належить також і те, щоби не давати віри будьяким людським поговкам і не трубити зараз в уха другим те, що хто чув або що повірив.

Порадься з мудрим і совісним чоловіком і старайся радше в розумнійшого повчитися, ніж іти за своїми власними вигадками.

Чесне життя ділає чоловіка мудрим по Божому і на богацько річий досвідченим.

Чим хто стане покірнійшим в серці і чим більше віддасться Богу, тим мудрійшим і спокійнішим він буде в кождій річі.

---o---

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ
Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

---o---

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді

Оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді, це епохальна подія в життi Українців у цій країні. Близше пізнання того, що випередило й спричинило здійснення так великої події, є для кожного Українця католика великої ваги. Слідуючі стрічки мають на цілі подати деякі дуже важні документи, що кидають ясний жмут світла на цю справу. У писанні цих причинків ограничуюся до зіставлення відносних документів, оставляючи на боці всякі особисті спостереження, котрі полишаю шановному читачеві.

Передо мною монастирський архів ОО. Редемптористів, де зберігається кореспонденція й історичні меморіяли в тій справі. Крім цього користуюся відомостями, зачерпненими з уст Впр. о. А. Делярого ЧНІ., що від 1899 року працював яко місіонар між українськими поселенцями в Канаді.

I.

У другій половині 1909 р. мала зібратися всеканадійська єрархія на перший пленарний Собор у Квебеку, щоб тут під проводом Апостольського Делегата обговорити важні справи католицької Церкви в Канаді. Отсей церковний Собор став найкращою нагодою для Українців Канади, щоб усій місцевій католицькій єрархії ясно представити свої релігійні справи.

Вже в травні 1909 р. пише о. А. Делярий ЧНІ. лист до Впр. о. С. Дидика ЧСВВ., тоді головного Настоятеля ОО. Василіян у Канаді; у нім заохочує та радить йому особисто взяти участь у тім Соборі та порушити на нім релігійне питання Українців Канади (гл. лист відповідь з 4. VI. 1909 р. Впр. о. С. Дидика ЧСВВ. до о. А. Делярого ЧНІ).

Про незавидне положення українців Канади написав у 1908 р. о. А. Делярий ЧНІ. книжку п. з. "Меморіял у справі з'усиль зі сторони схизматиків і еретиків серед українців західної Канади" (Mémoire sur les tentatives de schisme et d'hérésie au milieu des Ruthènes de l'ouest canadien) Квебек, 1908, формат 8; ст. 48.

Переклад цієї брошурки на англійську мову появився з початком 1909 р. п.з. "Memorandum on the attempts of schism and heresy among the Ruthenians in the Canadian Northwest" Виннипег, 1909.

У тій книжечці з подробицями оповідає о. Делярий як канадійські протестанти, головно презвітеріяни ширять між віруючим українським народом єресь, схизму й ненависть до католицької Церкви та її представників, щоб тим способом вирвати з серця нашого народу св. Христову віру.

Це роблять вони при помочі різного роду добре платних "проповідників" і "викроплених" серафимців, при помочі деяких українських учителів, що їх у безбожности та ненависти до католицької Церкви виховують у своїх школах та через поширення ними основаної злої української преси.

Переповівши коротко історію "незалежної церкви" й успіх протестантів між українцями Канади, ставить вкінці о. А. Делярий питання: Чого нам треба?

І відповідає на нього: "Треба нам повної організації, а саме:

1. Треба нам українського католицького часопису.
2. Треба нам парохій зо стало там замешкалими ревними священиками.
3. Треба нам щиро католицьких шкіл.
4. Треба нам монахинь, так до католицького вцховання молоді, як і до харитативних діл між українським народом (ст. 44.)

І це не є утопія ні неможливість. Колиб ми мали двацятку ревних і образованих священиків, то все проче піде легко.

Треба нам одначе священиків українського католицького обряду."

Вр. о. Пл. Філяс, ЧСВВ., подаючи рецензію тої книжечки в "Руслані" з другої половини 1908р., писав про неї: "З цілої брошурки віє високий дух апостольського робітника, горяча любов католицької Церкви, щире співчуття для наших емігрантів і глибоке одушевлення для ідеї, для котрої він посвятився та до котрої кличе других"!

(Далі буде).

---o---

В. Княжецький

ПЕРШЕНСТВО Й НЕПОМИЛЬНІСТЬ РИМСЬКОГО ЕПИСКОПА

---o---

Св. Петро був Єпископом Риму. Крім традиції про се, записаної в найстаршого історика Церкви, хоч і потайного аріянина, Єп. Євсевія Кесарійського (род. ок. 265. помер ко. 340 р.), маємо про се вказівки й у св. Письмі. Потверджує се нам сам св. Петро. Він пише в закінченні свого пастирського листа до вірних: "Поздоровляє вас Церква, що є в Вавилонії" (1 Петр. V 13). Не може тут бути мови про справжній Вавилон, бо там у тих часах цілком не було Церкви; на неї не маємо вказівки ні в св. Письмі, ні в історії. Натомість знаємо, що в св. Письмі під Вавилоном розуміється Рим поганський, як гніздо безбожної роскоші й розпусти (Откров. XIV 8, XVI 19, XVII 5, XVIII 2, 10). Отже вже св. Письмо стверджує, що св. Петро був у Римі, що виступає в імени Римської Церкви, як її Єпископ. Отже Єпископ Риму, Папа, се правний наслідник св. Петра.

Першенство св. Петра як Голови Церкви спирається на Божій установі. В евангелії св. Матея читаємо таке:

"Колиж прийшов Ісус у сторони Кесарії Филипа, питав своїх учеників, кажучи: За кого люди вважають Сина Чоловічого? А вони сказали: Одні за Івана Хрестителя, а другі за Ілію, інші ж за Єремію або за одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого Мене маєте? Симон же Петро у відповідь сказав: Ти є Христос, Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блаженний єси, Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров обявили тобі, а мій Отець, що на небесах. А я тобі кажу, що ти єси Петро, й на сій скалі збудую мою Церкву й ворота пекольні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного, і що звяжеш на землі, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесах" (Мат. XVI 13-19).

З сього місця бачимо виразно, що Ісус Христос на Петрі як на скалі оснував свою Церкву: "Петрос" по-грецьки значить "великий камінь", "скала," таксамо як і "петра" жіноча форма того самого слова. В грецькій мові дане місце (вірш 18) звучить: "....сі еі Петрос кай епі таути ти петра ойкодомисо му тин екклесіан," отже в ньому бачимо виразну гру слів: петрос-петра. Граматична й льогічна будова сього місця св. Письма виключає інше пояснення. Ще виразніше виступить значіння сього місця, як усвідомимо собі, що евангелія св. Матея була писана по еврейськи (чи по арамейськи) так, як говорив Ісус Христос з Апостолами, і щойно пізніше оригінал пропав, а лишився переклад на грецьку мову. В тодішній еврейській мові "скала" означає "кеф", а по арамейськи — "кефа"; як одне, так і друге слово мужеського роду. Тому в еврейськім чи арамейськім оригінали не було навіть тої ріжниці, що є в грецькім перекладі: петрос-петра, але було оба рази: кеф(а) — кеф(а). Отже згідний з оригіналом переклад даного місця має звучати:

"ти "Скала" й на тій скалі збудую мою Церкву."

Ісус Христос відразу призначив св. Петра на основу своєї Церкви. Як лишень Апостол Андрій Первозванний привів св. Петра до Спасителя, Христос Господь відразу сказав: "Ти Симон, син Йони; а будеш називатися Кефа"; "а се значить петрос", пояснює Евангелист (Йоан. 1 42), себто — згідно з оригіналом — скала. Кифою називається нераз св. Петра нпр. у листах св. Павла (пор. нпр. Гал. II 9, 11 й ін.). Назва "Кифа" чи "Петро" вказує, що Апостоли вважали св. Петра за скалу, основу Христової Церкви. Інакше ніяк не можна вияснити, чому Господь назвав Симона Петром; одиноке пояснення маємо в наведенім місці зі св. Матея.

Бачимо отже, що св. Письмо виразно говорить про Божу постанову, що св. Петро має бути основою, фундаментом Церкви. Ясна річ, що фундамент мусить бути твердий, щоб будова встоялася, мусить бути з каменя. "Кождий, хто слухає сих моїх слів і чинить їх, подібний буде до мудрого мужа, що збудував свій дім на скалі (по грецьки: епі тин петран). І пішов дощ, і прибули ріки, повіяли вітри й ударили на той дім, та він не впав, бо був оснований на скалі" (Мат. VII 24, 25). Христос Господь порівнує свою Церкву до дому, будинку. Будинок мусить мати твердий фундамент, щоб витривав у всіх бурях і щоб люди могли в нім ратуватися від розшалілих стихій. Таксамо й Церква мусить бути основана на твердій скалі, щоб пекольні сили, оті духові стихії, не зруйнували її й щоб люди могли в ній вирятуватися — спастися. До будови порівнана Церква й на інших місцях св. Письма. В Откровенні св. Івана пишеться, що новий Єрусалим, Церква, Подруга Агнця-Христа мала "дванацять фундаментів, а на дванацять імен дванацятьох Апостолів Агнця" (Откр. XXI 14). Також пророк Ісаія говорить про Ізраїля, під яким треба розуміти Церкву: "О ти нещасна, кидана бурею, безвідрадна! Я укріплю тебе на камені-рубіні, зроблю підвалини твої зі сапріфів" (Іс. 59, 11). Бачимо ясно, що св. Петро основа, фундамент Христової Церкви.

Очевидно, що Церква мала тривати не лише в часах життя Апостолів, а й після їх смерти, аж до кінця світа, й так справді стоїть. Мусить отже й далі бути наслідник св. Петра, отже Єпископ Риму, що має ту саму вартість у Церкві, що й св. Петро. Се признають мовчки й самі сектанти; вони оспорюють не першенство Папи, але св. Петра, отже неначе самі дають доказ, що як мав примат св. Петро, то мають і Папи. Впрочім Церква постійно вчила й учить, що Папа се наслідник св. Петра.

(Далі буде).

Добра суконка

—З цеї сукні будете пані мати правдиву радість....

—Я того не хочу. Я хочу, щоб мої знакомі трісли зі зависти.

"ВІД НИНІ ВО ЄДИНО"

Як відбувалося свято 22 січня, 1919, в Києві

(Передрук з київської газети "Республики" з 1919 р.)

З самого ранку місто приняло урочистий вигляд, доми прибрано національними прапорами. На бальконах домів повішені коври й полотна з українськими рисунками. Тріюмфальну арку при вході з Володимирівської вулиці на Софійську площу прибрано старовинними гербами України й Галичини. По всій площі до стовпів прибито ріжні герби Української землі і плякати.

В 11 годині ранку на площі під звуки музики почали приходити українські військові піхотні частини, артилерія й самострільні команди, котрі стали шпалірами із всіх чотирох боків площі. За військом поволі зібралася велика кількість народу, що до початку свята заповнила всю площу й сусідні вулиці. Богато вилізло на дерева для того, аби звідсі краще побачити торжество. Почали поволі приходити ріжні делеґації й учні із шкіл разом з учительським персоналом.

Поділом місць для делеґації і всіми церемоніялами урочистости завідував артист М. Садовський. Незабаром поперед війська утворились нові шпаліри з учнів, котрі приходили на площу з національними прапорами й плякатами.

Духовенство із всіх церков зібралось в Софійському Соборі, де в цей час ішла Служба Божа, котру правив епископ черкаський Назарій, разом із Соборним духовенством.

На площі робиться все тісніше й тісніше.

Коло колони проти Софійського Собору стають члени Трудового конгресу на чолі з тимчасовою колеґією, делеґація від Галичини й Буковини, старшин українських галицьких полків, що находяться в Києві. Члени Національного Українського Союзу займають свої місця коло місць призначених для членів Директорії, Ради Міністрів з головою Чеховським на чолі. Тут стоять також представники дипломатичного корпусу.

В 12 годині із Софійського Собору на площу виходить і займає місце духовенство з хоругвами. На чолі церковної процесії були: архиепископ Катеринославський Агапій і епископи: Мінський Георгій, Винницький Амвросій, Черкаський Назарій, Каніський Василій, і Уманський Димитрій.

Підчас цього здалека чути поклики "Слава" в честь членів Директорії, котрі приїздили до площі на самоході. Поклики "слава" переливаються, робляться все дужі і небаром члени Директорії на чолі з Головою Винниченком займають свої місця. Військова орхестра грає національний гимн. Чути нові поклики "слава". На площі робиться тихше. Наступає найбільш урочистий момент свята.

Ставши обличчям до членів Директорії, др. Лонгин Цегельський, оповіщає таку грамоту Української Національної Ради про обєднання західної Української Републики з Великою Східною Україною.

"До Світлої Директорії Української Народньої Републики в Києві. Президія Національної Ради й Рада Державних Секретарів Західно-Української Народньої Републики мають честь подати цим до відома Світлої Директорії й Влади Української Народньої Републики, що Українська Національна Рада, як найвищий законодатний орган Західної Української Національної Ради, на торжественнім засіданні в Станиславові дня 3 січня, 1919, одноголосно рішили, що наступає: Українська Національна Рада виконуючи право самовизначення Українського Народу проголошує торжественне зєднання з нинішнім днем Західно-Української Народньої Републики з Українською Народньою Републикою в одну одноцільну суверенну Народню Републику. Змірюючи до найскорішого переведення тієї злуки, Українська Національна Рада затверджує передвступний договір про злуку, заключений між Західною Українською Національною Радою, й Українською Народньою Републикою дня 1 грудня, 1918 року у Хвастові, та доручає державному Секретаріятові негайно розпочати переговори з Київською владою для сфіналізування договору про злуку. До часу, коли зберуться Установчі Збори Обєднаної Републики, законодатну владу на території бувшої Західної Української Національної Републики виконує Українська Національна Рада.

До того самого часу цивільну й військову адміністрацію на згаданій території веде Державний Секретаріят, встановлений Українською Національною Радою, як її виконуючий орган.

Підписані, Президія Української Національної Ради й Рада Державних Секретарів, подають до відома Верховній Владі Української Народної Републики через окрему торжественну депутацію, зложену з представників усіх державних чинників й усіх кругів населення Західної Української Національної Републики а заразом висилають окрему Комісію, що мають з владою Української Народньої Републики увійти в близщі переговори, щодо способу зреалізування вище наведеної ухвали.

Станиславів, 16 січня, 1919".

За президію Української Національної Ради підписані др. Лев Бачинський, др. Степан Витвицький. За Раду Державних Секретарів: др. Ізидор Голубович — президент, др. Лонгин Цегельський — державний Секретар й Управитель закордонних справ.

Під поклики "Слава" посол Цегельський подає грамоту голові Директорії Винниченкові, після чого другий член Галицької делеґації др. Олесницький читає ту саму грамоту на французькій мові.

У відповідь на грамоту Галичини, член Директорії Швець оголошує такий Універсал Директорії:

"Іменем Української Народньої Републики Директорія сповіщає Український Нарід про велику подію в історії нашої Української Землі.

Дня 3 січня, 1919 року в місті Станиславові Українська Національна Рада Західно-Української Народньої Републики, як виразник волі всіх Українців бувшої Австро-Угорської імперії і як найвищий їхній законодатний чинник, торжественно проголосили злуку Західної Української Народньої Републики, з наддніпрянською Українською Народньою Републикою в одноцільну суверенну Народню Републику.

Вітаючи з великою радістю цей історичний крок західних братів наших Директорія Народньої Української Републики ухвалила ту злуку приняти і здійснити на умовах, які зазначені в постанові Західної Української Національної Републики з дня 3 січня, 1919 року.

Від нині во єдино зливаються століттями одірвані одно від одної частини єдиної України — Західно Українська Народня Република (Галичина, Буковина й Угорська Русь) й Наддніпрянська Велика Украіна. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умірали кращі сини України, від нині є єдина незалежна, Українська Народня Република. Від нині Український Нарід визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу обєднаними зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Українську Державу на благо й щастя всього її трудового люду.

Дня 22 січня, 1919 р в Києві".

Голова Директорії підписаний В. Винниченко, Члени: Симон Петлюра, Андрієвський, Макаренко, Швець.

По скінченню читання Універсалу Швець передає його по промові послові Цегельському при окликах народу і під церковні дзвони. Для того, щоб грамота й універсал були відомі всьому народові, що зібрався на площі з трибун, розставлених по всіх кінцях площі, їх прочитують осібні глашатаї. По ріжних кінцях площі, по мірі скінчення читання глашатаями цих державних актів, роздаються голосні поклики "Слава", орхестра грає національний гимн.

Коли читання було закінчене, численне духовенство на чолі з архиепископом Агапітом править благодарственний молебен з проголошенням многоліття Директорії, вільному Українському Народові і війську, та вічної памяти тим, що згинули за визволення Рідного Краю.

Потім військо, нарід й делеґація, що брали участь в урочистому святі, із співами національних пісень і під звуки орхестри пішли рядами по Володимирській вулиці до Міського театру, де повинно було відкритися засідання Трудового Конгресу.

—o—

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія: — ч. 143—147
Бюлетин, Варшава — ч. 45—47
Новий Шлях, Саскатун, ч. 51—53
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 12
Праця, Прудентополіс — ч. 45—48
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 59
Січовий Клич, Ню Джерзі — ч. 10-12
Канадійський Фармер, Виннипеґ — ч. 51—53
Наш Стяг, Шикаґо — ч. 51—53
Політика, Варшава — ч. 29
Вісти Укр. Наук. Інституту, Берлін — ч. 6
Дзвони, Львів — ч. 10
Український Робітник, Торонто — ч. 51
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 51—53
Світ Дитини, Львів — ч. 12
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 2-3
Вісти Музею Визв. Бор. України, Прага ч. 18

—o—

Історичний календар на другу половину січня, 1938

14 січня припадають іменини Їх Ексцеленції Преосвященного нашого Епископа, Кир Василія Володимира Ладики, ЧСВВ. В 54 році життя а 26-ім священства українці католики Канади повинні в першій мірі щиро молитись за здоровля і добро свого Епископа. Дальше повинні численно приступити до святих Тайн в наміренню Епископа — відмовити вервицю і спільно зі своїм Отцем парохом та за їх вказівками відмітити гідно той день.

30 січня 1918 р. молоді українські студенти вибрались з Київа спиняти більшовицькі орди Муравйова, що надтягали з півночі на столицю України. Заїхали недалеко, на стацію Крути і там вступили в бій з десятикратною перевагою ворога. Між тими молоденькими студентами, з котрих деякі доперва недавно дістали в руки зброю, було чимало галичан. Більшовики висікли нашу геройську молодь скорострілами. На полі бою полягло триста наших юнаків — правдивих героїв! Ранених більшовики намісці добивали. Тільки кількох видісталися живими зпід Крут. А в той час в столиці України соціялісти завели чисту вакханалію і хоча тисячами військо ходило по вулицях, не було кому боронити столиці. Радили і радили всякі "конґреси" та "мітинґи" — соціялізували Україну, ділили і заводили "рай". А шкільні діти пішли боротись з ворогом. Жертва тих молодих хлопців на все остане світлим вчинком любови вітчини, що буде поривати чисті души на високий порив. Слава героям зпід Крут!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 8. ЙОРКТОН, САСК. 1 Лютого, 1938 Vol. VI, No. 8. YORKTON, SASK. February 1, 1938

ЛЯХИ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАШУ ЦЕРКВУ

ОСЬ СТРАШНА ЛІСТА НАШИХ ЖЕРТВ

Городецьке староство наложило на о. Епіфанія Роздольського 100 зол. кари або 5 днів арешту за те, що о. Роздольський в річницю розбиття більшовиків над Вислою ні словом не згадав в церкві про Польщу. Це було 15 серпня, м.р.

За проповідь в Космачі коломийський суд засудив о. Годунька на 500 зол. кари або 20 днів арешту.

За те, що о. М. Мулярчук замкнув царські врата, відправивши Службу Божу, коли шкільні діти під проводом учителя заспівали якраз польську пісню, староство в Городку покарало нашого священика гривною 100 зол.

Староста в Перемишлі покарав нашого священика о. Теодора Бойка на 50 зол. або 5 днів арешту за те, що підчас віча в Велвіні показав "нехіть" до польської держави.

о. Михайла Вовчука з Косова, повіт Чортків, польський суд засудив на 6 місяців вязниці за те, що о. Вовчук у метрикальнім відписі замість написати "Щенсни," написав "Щенсний." За одну букву, що свідчила про українськість!

Суд в Коломиї засудив довголітного тамошнього пароха і декана, загально шанованого і поважаного о. Русина на пів року вязниці за те, що звінчав молоду пару, при чому молода подала, що переходить на обряд мужа.

Треба знати, що пять золотих це один доляр.

Так поляки переслідують українських католицьких священиків, але не чути ані одного випадку, щоби переслідували православних! Наші священики обороняють права народу, права нашої мови і за те терплять, наражуються, мимо старих літ і сивого волосу! Православні знова виконують те, що поляки наказують без жадного спротиву і охотно. Правлять по польськи, проповідають і навчають релігії—їх поляки не переслідують. Вони знають, хто їх приятель.

Українці католики голову в гору! На першім фронті борби за права народу стоїть несхитно в ореолі слави Ваше Священство!

З МІСТА ВАТИКАНУ

Часописи оповістили з Риму, що дня 5. листопада в Сикстинській Каплиці відбулося Поминальне Богослуження за померших в 1937 р. кардиналів. Присутним на тім Богослуженню був також св. Отець. Кореспондент дає такі свої завваги про здоровля св. Отця: Св Отця принесли до Каплиці на лектиці. Держався просто, але від послідного часу, то є від Великодних Свят коли в послідне бачили Його при Богослуженні, дуже змінився, значно постарівся. Дуже вимарнів, на лици показалися виразні зморщки, рука постійно дрожала, кілько разів піднимав її до благословення. Св. Отця принесли аж до самого трону, від якого був віддалений не більше як один крок. Підчас відправи не клячав на клячнику, як се було звичаєм, але був опертий о свій трон. При кінці Служби Божої св. Отець дав Відпуст всім присутним і тут замічено, як дуже ослаб Його голос, що ще недавно був так сильним. Старався усіми силами, щоби молитви співати, однак всім було ясно, що Голова Христової Церкви ледви з трудом міг сповняти свої обовязки. Коли св. Отець опускав Каплицю, можна було запримітити, як одногодинне богослуження дуже Його вичерпало.

—o—

РЕКОЛЄКЦІЇ ДЛЯ ВЯЗНІВ

Італійський міністер справедливости дав позволення двом отцям Єзуїтам, щоби вони уділили чотиродневних реколєкцій для вязнів в місті Лечче. Місіонарів просив сам директор вязниці, тому що бачив, що реколєкції для вязнів в минулому році мали дуже доцільні наслідки. Майже всі вязні взяли участь і тим разом в реколєкціях, приступили до св. сповіди а відтак до св. Причастя. Так мудра держава дбає про справлення життя людей, що серед нинішних обставин не вміли задержати правої дороги.

ЗДОБУТОК КАТОЛИЦЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Учені католицького заведення св. Томи в Синсинаті винайшли нову хемічну сполуку ліків, котра надзвичайно скоро лічить попарення і помагає наростанню нових клітин. Попарені місця під впливом нового ліку скоро покриваються гарною чистою скірою і не лишають слідів. Лік випробовано в лічниці Пр. Діви Марії в Синсинаті.

—o—

НАШІ ОСЯГИ

Восьмий зїзд українських пасічників в Галичині ствердив, що зорґанізованих наших пасічників є 6,000 в 37 повітових секціях а 203 кружках. Всіх пнів мають вони 60,000. Так само повинні ми поширити пасічництво в Канаді.

Центросоюз перепродує українське збіжжа, які наші кооперативи закуповують по селах. Обороти зростають. В 1936 р. продано 21,534 тон за 3,835,423 зол. — а в 1937 р. 46,300 тон за 11,500,000 зол. (поверх два міліони долярів). Голова Надзірної Ради Центросоюзу інжинір Юліян Павликовський є заступником президента збіжевої біржі у Львові.

Тому пять літ повстала у Львові кооперативна фабрика "Суспільний промисл," котра переробляє цикорію. Нині вона має власні просторі фабричні забудовання, власну сушарню в Жовкві і затруднює 70 робітників.

Ось економічний поступ католицької Галичини!

ЗБРОЄННЯ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ

Уряд Злучених Держав Америки постановив видати на зброєння у 1938 р. біліон долярів. Департамент війни Злучених Держав пояснює, що Злучені Держави мусять мати що найменше 2,320 воєнних літаків.

—o—

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ

ІсторичнаЧасть

о. Р. Хомяк, ЧНІ

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді

(Продовження)

Дня 22-го червня 1909 р. Преосв. Д. Сбарретті, апостольський делеґат Канади, в листі до о. А. Делярого ЧНІ просив місіонарів, що обслугують Українців, виготовити меморіял: 1) про релігійне положення українців Канади та передусім 2) про середники, котрими можна було б охоронити їх віру. "Той меморіял, —писав Апостольський Делеґат.— бажаю предложити епископам Канади, що зберуться на церковнім Соборі в Квебеку."

(Гл. лист з 22 VI. 1909 р. Преосв. Д. Сбарретті до о. А. Делярого ЧНІ).

На це прохання Апостольського Делеґата, пише о. Делярий ЧНІ друге письмо п. з. **"Меморіял у справі Українців північно-західної Канади"** (Mémoire sur les Ruthènes du Nord Ouest Canadien). Цей меморіял написаний французькою й латинською мовами, ін фоліо, сторін 12. У нім іще раз побіжно згадує шановний автор про сумне релігійне положення наших поселенців у Канаді; та передусім задержується над практичними середниками, при помочі котрих можна було б ослабити й знівечити грізну роботу протестантів і схизматиків між українцями католиками Канади та задержати їх при католицькій Церкві й св. вірі.

Ось ті середники, що їх подає о. А. Делярий у згаданім меморіялі.

1. У центрах Канади, замешкалих українцями, якнайскоріше створити ряд харитативних, чисто українських інституцій: шпиталі для слабих, сиротинці-приюти для сиріт і старечі доми для старців і немічних людей. Усі ті установи передати під провід українських Сестер Служебниць Непорочного Зачаття (ст. 4-5).

2. Якнайскоріше подбати про появу українського католицького часопису та віддати його під нагляд Отців ЧСВВ. (ст. 5).

3. Якнайскоріше створити ряд щиро католицьких українських шкіл та їх провід віддати передусім католицьким монахиням: Сестрам Служебницям, Сестрам Василіянкам чи іншим (ст. 6-7).

4. а. Конечно подбати про достаточне число українських священиків, так світських як і монахів, а в потребі навіть відізватись до священиків латинського обряду, щоб деякі з них приняли греко-католицький обряд, навчились української мови та посвятились нашим переселенцям у Канаді.

6. Якнайскоріше оснувати український семинар (ст. 7-8).

5. Конечно подбати про українського епископа для українців Канади.

Про цю так важну й делікатну тоді справу ось, що писав о. А. Делярий ЧНІ у памятнім меморіялі:

"У звичайних обставинах епископові, чужого обряду й народности, було б дуже тяжко доконати так великих і численних діл. Це твердження, що відноситься до всіх народів, відноситься передусім до українців. Природнє недовіря українського народу до католиків латинського обряду, що його витворили вікові надужиття зо сторони поляків і безперервна пропаганда брехнею й очерненнями зо сторони протестантів і схизматиків, завсіди в якійсь мірі шкодили не тільки праці латинських священиків щодо обряду або походження, але теж і праці українських родом священиків, що підлягали латинському епископові."

"І тому від кількох літ насувається питання чи не ліпше булоб призначити скоріше ніж пізніше українського епископа для українців Канади" (ст. 8-9).

Дальше автор згаданого меморіялу говорить про це, що українці католики Канади відчуваючи потребу духовного проводу зо сторони українського католицького духовенства, звертаються до деяких священиків у Злучених Державах. А такий стан не є відрадний. Тому автор меморіялу заключає:

"Найкращим середником буде **якнайскоріше іменувати українського епископа для канадійських українців.**" (ст. 9).

У справі судовласти (юрисдикції) українського епископа в Канаді наводить о. А. Делярий ЧНІ у своїм меморіялі знаменитий лист Впр. о. Пл. Філяса ЧСВВ, писаний зо Львова 12 травня 1909 р. У тім листі о. Філяс, тодішній протоігумен ЧСВВ у Галичині, а бувший місіонар серед наших поселенців у Канаді, пише:

1. "Український епископ, що будьби помічником епископа латинського обряду нічого не вдіявби для нашої справи. Нарід його не прийме так, як не хотів приняти епископа Сотера. І булиб пізніші гірші від перших."

2. "Колиб мав бути український епископ у Канаді, він повиненби залежати тільки від Апостольського Делеґата й щодо юрисдикції бути рівним епископам латинського обряду, а не підлягати їм. Чи епископи Канади присталиб на це?"

3. "Одначе такий епископ будьби одиноким середником, щоб покінчити з наріканнями українців: хоч і тоді многі пропадуть, що мають пропасти."

4. "Такий епископ серед тих обставин мав би багато терпіти, багато боротися, багато трудитися й то з малою горсткою середників до своєї розпорядимости. Він повиненби відзначатися правдивим апостольським відреченням, витривалістю, непохитністю та віддатися одиноко Богові й спасенню душ". (ст. 11). (Далі буде).

В. Княжецький

ПЕРШЕНСТВО И НЕПОМИЛЬНІСТЬ РИМСЬКОГО ЕПИСКОПА

(Продовження)

Все таки насувається питання: Чим саме заслужив собі, чим відзначився св. Петро, що названий скалою? Може великою постійністю? Ні трохи; знаємож про його відречення на дворі Пилата. Не власна заслуга св. Петра винесла його на чоло Церкви, а Божа постанова, бож усі ми стоїмо в добрім з ласки Бога, а не самими нашими вчинками: без ласки Божої й наші вчинки не булиб заслужені. Отже й св. Петро зі спеціяльної Божої постанови став основою Церкви.

Якже св. Петро й його наступники мають виконувати своє високе покликання? Що дає їм твердість скали, на якій Церква стоїть і стоятиме до кінця світа? На се знаходимо відповідь також у св. Письмі. Твердість та постійність мусить мати сильнішу основу, як сила людини, мусить мати кождоразову Божу поміч у тім напрямі, що в нім має виконувати свою високу задачу. Вже наведене місце зі св. Матея вказує той напрям і ту силу, що його піддержує. Маємо тут справу віри, авторитет у викладі віри. Авторитет сей не людський, а Божий. Не тіло і кров, себто не людське думання й заключування довело св. Петра до визнання правдивої віри, що ось перед ним Христос, Син Божий, але спеціяльне просвітлення св. Духа з ласки Отця Небесного. Завдяки тому він твердо й непомильно визнав, виголосив правду віри. І власне отся непомильність у визнаванні віри, дана йому з ласки Бога, вчинила з нього скалу-основу Христової Церкви.

Не можна сказати, що він, мовляв, мав під тим оглядом лише таку саму силу й віру як інші Апостоли, що також з ласки св. Духа не помилялися в науці віри,—бо Ісус Христос виразно поручив св Петрові укріплювати в вірі навіть інших Апостолів. Ось підчас Тайної Вечері сказав Господь до св. Петра: "Симоне, ось сатана зажадав просівати вас як пшеницю; та я молився за тебе, щоб не ослабла віра твоя, а ти колись, навернувшись, утверджуй своїх братів." (Лук. XXII, 31, 32).

Сатана бажав кидати ними, куди хотів; Апостоли, покинувши Христа, повтікали; сам св. Петро відрікся Його зі страху, з непостійности; чи мало розлетітися діло Сина Божого на землі, Церква? За Неї молився Спаситель. Молиться тут знову спеціяльно—за Петра: щоб не ослабла віра його, що її дав йому Отець Небесний, ота непомильна віра; а що вона може захитатися в інших Апостолів, то Петро має доручення піддержувати їх у вірі, вчити їх віри, як непомильний Учитель. Отже непомильність у науці віри в відношенні до інших Апостолів і Епископів має св. Петро й Папа з постанови Божої, й се виразно кажеться у св. Письмі. Так учила цілий час правдива Церква.

Ся віра якнайвиразніше висловлена й у св. Письмі. Ісус Христос вибрав 12 Апостолів по числу 12 поколінь Ізраїля (Лук. XXII 30) Мат. XIX 28). Отже всі вони мали проповідувати Евангеліє Ізраїльтянам. Мимо того бачимо, що Евангеліє до Жидів поручене зокрема св. Петрові; про се свідчить Ап. Павло, як пише: "Мені повірене Евангеліє для необрізаних, як Петрові для обрізаних." (Гал. II 7). виходить, що Ап. Петро був начальним учителем для всіх, що зпоміж Жидів наверталися до християнства, отже Головою інших Апостолів і цілої Церкви з Жидів. Тому прастара церковна традиція і східної, нині православної, розєдненої Церкви називає верховними Апостолами, первопрестольниками Апостолів Петра й Павла—й то Петра на **першім місці.** Вже хочби се відкидає розумування деяких православних богословів, мовби-то св. Петро не мав примату.

Примат сей відносився не лише до Церкви з Жидів; св. Петро впроваджує також до Церкви **першого поганина, сотника Корнелія.** Спеціяльним обявленням повчає його Бог, що поган можна також приймати до Церкви. Він і приймив Корнелія (Діян. X.). Тому св. Петро каже на Єрусалимськім Соборі: "Мужі брати, ви знаєте, що від давніх днів Бог вибрав мене між вами, щоб через мої уста чуля погани слово Євангелія й увірили" (Діян. XV 7). Отже св. Павло даний лише **до помочі** Ап. Петрові для проповіді між поганами. Про начальну власть св. Петра в цілій Церкві свідчить і св. Павло, коли пише, що він спеціяльно їхав до Єрусалиму, "щоб побачити Петра й мешкав у нього пятнацять днів. А з інших Апостолів нікого не бачив, лише Якова, брата Господнього" (Гал. 1 18, 19), що був Епископом Єрусалиму, отже побачення з ним було **припадкове.** Врешті св. Петро проводить на Єрусалимськім Соборі як Голова Церкви (Діян. XV). Він скрізь у св. Письмі виступає в імені всіх Апостолів, відповідає в імені всіх і згадується скрізь між Апостолами на першім місці, хоч першого покликано св. Андрія Первозваного.

Та крім найвищого учительського уряду в Церкві, мав св. Петро й **найвищий пастирський уряд.** Лише йому одному поручає Ісус Христос пасти ціле своє стадо, вівці й

ягнята, себто дає йому власть над цілою Церквою (Йоан. XXI 15—17). Має він також власть "вязати й розвязувати," отвирати й замикати брами царства небесного. Се значить, що має право уділяти відпусти й накладати духовні кари й ексконуніки (виключення з Церкви).

Щодо того, що св. Павло спротився йому, то се відноситься не до правд віри, а до тактики, способу поступовання. Св. Петро не їв заборонених Жидами страв при християнах із Жидів, що трималися цілого Мойсеєвого закона, щоб їх не гіршити. Адже й сам св. Павло нпр. з тактичних мотивів обрізав Тимотея "через Жидів" (Діян. XVI 3) й се не спроневірення вірі—хоч сам св. Павло вчить про необовязковість обрізання для християн. Він згадує свій спір зі св. Петром тому, щоби християни з Жидів зле не пояснили собі поведення св. Петра.

Відносно першенства св. Якова, то в св. Письмі нема про те дослівно ні одного місця; видвигають це сектанти в тій цілі, щоб не признати св. Петра.

Як бачимо, в св. Письмі є найвиразніші вказівки так на найвищу власть св. Петра над цілою Церквою й усіми Апостолами, як і на його непомильність у науці віри й моральности. Отже наука адвентистів (і всіх сектантів) у сім також незгідна зі св. Письмом.

Ляокоон

АВТОКЕФАЛІЯ ЧИ АКЕФАЛІЯ?

Оба слова грецькі, та українці приняли в тягу історії неодин дарунок від греків, за котрий дорого прийшлось їм платити. Пригадуються слова Ляокоона до обляжених троянців, котрих остерігав перед хитрощами греків. І тому коли греки позірно відїхали, оставивши на полях величезного деревляного коня, то Ляокоон остерігав троянців, щоби не важилися тягнути того коня до міста, бо як сказав: "Боюся данайців навіть тоді, коли несуть дарунки." Ці слова стали приповідкою і страшною осторогою. Бо троянці не послухали ради Ляокоона, коня втягнули до міста на радощах, що їхні вороги забралися. А коли в ночі лежали похмелені і помучені пиром, знутра деревляного коня вийшли укриті там грецькі жовніри, поубивали сторожу, поотвирали кріпосні брами і впустили своїх земляків, що тишком в ночі назад вернули. Там хитрістю греки здобули Трою, коли не змогли оружжам, протягом 10-річної облоги.

Подібно хитрістю побідили греки нашого предка Святослава Хороброго, котрий по лицарськи звіщав свій похід словами: Іду на вас! А греки прийшли наче в поклоні і підданню просили сказати їм, скільки мають принести данини на кождого українського жовніра. І довідавшись про число, зібрали в десятиро більшу армію та рушили на українців.

Такий дарунок дали греки в останні часи під видом так званої "автокефалії", що по українськи значить "самоголовство." Акефалія значить знова "безголовство." І тому варта призадуматися тим, котрі годні думати — що то греки дали українцям. Чи дійсно автокефалія є для українців самоголовством— чи радше є вона дійсним і правдивим **безголовством,** або як пише старий Липківський "безглуздним самочинством?"

В "Рідна Церква" ч. 3 за грудень, 1937, стор. 7 подає п. В. Свистун таке: "Заки ми злучилися з Київською Церквою, **ми були з початку під покровом російського архієпископа Александра, а потім під покровом митр. Ґерманоса."**

І зараз же запитує влучно: "Чи "Вістник" те все забув?"

Ось ціла "автокефалія"....

"Під покровом російського архієпископа" і то на самім **"початку".** Зачинали з москалями і під їх покровом. Чи може це було тоді української духовної влади, може це було під Польщею чи під більшовиками? Ні, це було у вільній Канаді, де жив, трудився і серцем приляг до свого народу, тогож народу син і дитина, Преосвященний Н. Будка. Він же був селянський син, українець з крови і кости, котрий свій нарід і мову цінив як око в голові.

Не бачили його сектанти, нападали на нього другі, робили прикрощі і поневіряли треті. З журби і клопотів наш Епископ прислаб і розхорівся.

І тоді підсунули свій дарунок новітні данайці—"автокефалію." І зачалася вона "під покровом" російського архієпископа. Поминули свого рідного українського, вибрали москаля і його "покров."

Чи можна це називати "самоголовством"?

Чи не є це радше отверте і явне безголовство?!

* * *

А **"потім** під покровом митр. Ґерманоса" —сирійця. Знова поминули свого рідного українського владику а віднайшли аж сирійся та його "покров." Зпід російського під сирійський "покров."

Така це "самостійність" та такаж "автокефалія."

І тому зміг Савчук від Діонізія дари брати та до москаля на "чолобитню" ходити, як подає та сама РЦ на стор. 2 і 3.

До свого рідного не піде. Літами проти него виступає, смішить та ганить, але до москаля з чолобитнею піде і дари від нього бере —ось вдача!

І тому ясно, що як небо від землі, так далеко їм до самоголовства. Хто приймав "покров" москаля і сирійся, той **від них був залежний.** Отже не автокефалія але акефалія, безголовя, данайський дар, котрий має нас знищити хитрістю, як греки знищили Трою. **Проч з автокефалією,** данайським дарунком! — це клич **всіх** свідомих українців, що ділом і серцем люблять український нарід в Канаді.

— З ДАЛЕКОГО СВІТА—

Японія грозить Англії війною

Японці, у своїму побідоносному поході в Китаю, поважно загрожують англійські політичні і торговельні справи Британської Імперії, на Далекому Сході. Нінонський міністер внутрішних справ заявив, в розмові з редактором часопису "Каїзо" у Токіо, що коли Англія не заперестане посилати помочі Китаєві, то Ніпон виповість Англії війну. Ніпонський міністер дивується, що Англія не може цього зрозуміти, що поміч її для Китаю може скінчитися великою бурею. Годиться при тім зазначити, що господарська сила Ніпону є нині куди більшою, ніж ми собі це представляємо. Ніпон певний себе і ця певність себе напевно не здержить ніпонців серед дороги їх побідоносного походу.

НАРАДИ РУЗВЕЛТА З АДМІРАЛОМ ЛІҐІЕМ

Рівночасно зі зброєнням Злучених Держав Президент Рузевелт відбув довшу нараду з адміралом американської фльоти Ліґіем. Темою бесіди їх було це, що Америку тривожить постійний побідоносний похід Ніпонців в Хінах. Деякі кажуть, що положення в Америці нині є може грізніще, як було в 1917 році, коли Америка рішилася виступити до війни проти Німеччини. Можливо, що Америка вишле свою фльоту на далекий схід, щоби задемонструвати проти Ніпону.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ—ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ

Сторінка Молоді

о. М. Горошко

МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ УКРАЇНИ

(Продовження)

Живий організм народу борониться. Повстають школи, братства, острожська друкарня. Січ стає осередком свободи і оборони України перед турками й татарами. Приходить Богдан, розбиває Польщу а будує Українську державу, але діло не доводить до кінця. Ще раз приходить геніяльний вожд, гетьман Іван Мазепа і хоче винищити цареславну Москву. Але "през незгоду всі пропали, самі себе звоювали." Катерина II знищила Січ а нас назвали відломком великого "русского" народу. Бог післав нам о. Маркіяна в Галичині а Шевченка в Україні. Збудили зі сну, піднесли нас, дали ціль а на сторожі поставили огненне слово, щоби ми не знікчемніли. Відростає національна свідомість. Щезають панщина і кріпацтво. 1868 повстає Просвіта, пізнійше Рідна Школа, Сільський Господар, Січи, Соколи, Лути. Розбудовується поволі кооперативно господарське життя. І на східній Україні проявляється сильний національно-господарський розвій. 1905 року Микола Міхновський вказує в Полтаві на найбільшого ворога України — Москву. Але не чули цього соціялістичні обхудники і виклинаючі Мазепу цареславні.

Прийшла світова війна. Україна видала УСС, Крути, Базар, Холодний Яр. Повстала українська Держава, але встоятись не було сили, бо наша інтеліґенція і частинно маси задурманились соціялістичним дурманом. Вони жили для інтернаціоналу, для всіх "гнаних і голодних," хочби навіть з місця і пожертвували власну державу во імя соціялістичної утопії. Скорше слухали Маркса і московських соціялістів, як голосу власної землі. Українська армія не встоялась в чотирокутнику смерти. Знищена тифом найшла могилу. І треба було аж стільки жертв, крови і нещасть, щоби зродився мужний погляд на життя, що діючими чинниками історії є нації. Підноситься потоптана віра в Бога, у вільну українську Державу, у власні сили. Треба було, щоби світ пізнав нас, як нащадків св. Володимира, козаків і УССів. Імя Українців знане нині в світі росте з дня на день т. зв. українська проблєма, яка в історії відограє велику ролю. Тепер помічують нас народи і нам належить слово!

На просторах від Сяну по Дон, від Карпат по Кавказ, проти всіх ворогів а головно проти більшовизму діє один фронт, котрого кличем: Бог і Україна! Так наші брати мають силу видержати голод і холод. Це нас зцементовує, дає запоруку, що наші збудують Україну з Богом.

Східна Україна! Мимоволі нагадуються слова Б. Лепкого: "краса ненаглядная, земле безцінная — чи є де краще, як ці степи хвилястії, луги квітчастії і ріки, як алмаз, ранки румянії, сонце пречудне?" Чомуж тут так грізно гремить? Чомуж тут життя один жах? Гуляє червоний опир по просторах.. Села попалив, нарід винищив, голодом заморив міліони, замовкла пісня. Лани і степи засіяні кровю і кістками найкращих синів. А що найстрашнійше, відбирають людині Бога а церкви замінили в театри і доми гульби. Вбивають і випікають дух Мазепи, Крут, Холодного Яру. Хоч більшовики нашим братам здавили горло, чоло здоптали, шарпають душу, то чути крик через Збруч до Галичини: Брати, ми ще живем! Боріться, поборете!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:

Дм. Кобрунський, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

СВ. ОТЕЦЬ КЛИЧЕ

1937 р. видав св. Отець нову енцикліку про безбожний комунізм, що починається від слів "Обітниця божественного Відкупителя." В ній засовано, що таке комунізм, чому він так скоро поширився і як йому протиділати.

В першій частині цього письма сказано про становище Церкви, котра "супроти такої грізної небезпеки ані не могла мовчати, ані не мовчала." Церква явно і сміло осудила комунізм ще 1864 р. письмом св. Отця Пія IX. Потім нераз Церква устами своїх Папів зверталася до світу і остерігала, але ці осторогі гомоніли голосом вопіющого во пустині. Особливі нинішні вимоги домагаються окремого письма проти комунізму, котрим якраз є енцикліка.

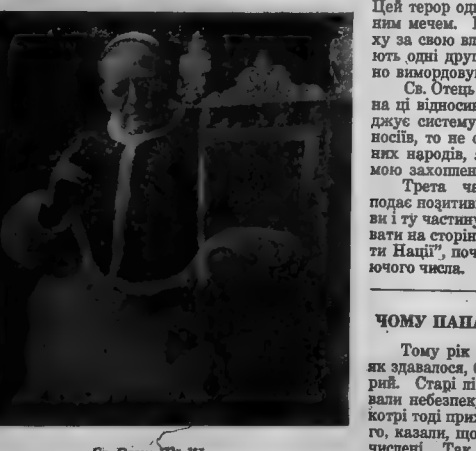

Св. Отець Пій XI.

В другій часті засовано науку самих комуністів, що виходить з ложної ідеї еволюційного матеріялізму Маркса, що признає тільки матерію, котра через якісь скриті сили розвинулася в дерева, звірята і люди. У висліді такої наука нема місця на духову гідність людини, її свободу, здержливість та родинні права. Чоловік стає тільки числом в стаді, котре не має нічого а жінка стає тільки середником фізичного задоволення, без всякої святости подружого життя. В тім звіриннім розумінню нема місця на родинне виховання дітий і тому вся ціль такої матеріялізованої суспільности зводиться до вироблювання рідий та уживання ті лесного. Щоби однак до того довести комуністи користуються державним примусом.

Чому комунізм скоро поширився по світі? Відповідь дасть зрозуміння тактики комунізму. Його тактикою є обітниці, всіх баг—а мало хто розумів саму науку. Люди ловилися на голосні і широкі обітниці. Шлях улекшив комунізмові розвязаний спосіб думання і життя многих чільних одиниць. Кождий робив, що йому подобалося, на Бога, віру і Церкву мало хто зважав. На тій основі пропаґанда комуністів найшла прихожу почву при помочі преси, аґітаторів, фінансів. Тоді велика частина світової преси мовчала і цею мовчанкою помагала комуністам провести свої пляни. А сумні наслідки вкоротці дались пізнати в Росії і Мексику, тепер знова в Еспанії. Жорстокости, які там вчинено, не є якимсь відірваним і нещасливим випадком. "Це природні наслідки системи, що не має в собі ніякого внутрішного погамовання." Комуністи тому зачали борбу проти всего, що Боже. Бо одинока віра в Бога стала успішно на перепоні їх змагань. Щоби однак знищити віру, не помогли самі декрети. Комуністи взялись за страшний терор проти всіх, хто інакше сміє думати, як вони. Цей терор однак став обосічним мечем. Во нині зі страху за свою владу, підозрівають одні других та "обопільно вимордовують себе."

Св. Отець з болем глядить на ці відносини і коли осуджує систему та її творців і носіїв, то не осуджує нещасних народів, які тою системою захоплені страдають.

Трета часть енцикліки подає позитивну науку Церкви і ту частину будемо друкувати на сторінках "Будучности Нації", почавши від слідуючого числа.

ЧОМУ ПАПА ПОДУЖАВ

Тому рік св. Отець був, як здавалося, безвиглядно хорий. Старі піта ще збільшували небезпеку. Всі лікарі, котрі тоді приходили до хорого, казали, що вже хвилі почислені. Так говорили люди після своїх людських обрахунків, згідно зі своїм знанням. Але вони переочили одно.

"Чого вони не відкрили, то це було заступництво св. Терені, котрій завдячую дальше життя!"—каже св. Отець.

"Не можу спати. Так ніч додана до дня мого життя, щоби я мав нагоду передумувати і сповнити завдання мого життя, в навечіря розрахунку."

Так говорить Намісник Христовий на землі і вказує примір для многих хорих, котрі скрізь шукають помочі а поминають заступництво тих святих, котрі якраз моглиб їм помогти. Коли чоловік хорий, в першій мірі повинен просити Бога о поміч о подужання. Бо лікарі поможуть тоді, коли Бог поможе—інакше людська поміч даремна.

ПОМОЖІТЬ БУРСІ!

Жертви, Збірки Слати на Адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC STUDENTS' HOME

304—4th Ave., Saskatoon, Sask.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Лютий, 1938

1. Второк — Макарія преп.
2. Середа — †Евтимія вел., преп.
3. Четвер — Максима, пр.
4. Пятниця — Тимотея ап.
5. Субота — Климента священмуч.
6. Неділя, 32 по Сош., Закхея
7. Понеділок — † Григорія Богосл.
8. Второк — Ксенофонта преп.
9. Середа — † Пер. мощий св. Йоан. Зол.
10. Четвер — Єфрема преп.
11. Пятниця —Пер. мощий св. Ігнатія Богон.
12. Субота — Трох Святителів
13. Неділя — Митаря і Фарисея

Устав на Лютий, 1938

6. Неділя — гл. 8, св. утр. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 285, св. Лук. 94.
12. Трох Святителів— утр. св. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, св. Мат. 11.
13. Неділя — Гл. 1, св. утр. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 296, св. Лук. 89.

НЕДІЛЯ 32 по С., Св. Д.

Евангеліє Луки зач. 94.

Одного разу Ісус переходив через Єрихон. І се муж на імя Закхей; а він був старший над митарями і був богатий. І старався побачити Ісуса, хто він та не міг ізза народу, бо зростом був малий. І побіг наперед і вилїз на смоковницю побачити його, бо мав там туди переходити. І як Ісус прийшов на місце, поглянув в гору і сказав до нього: Закхее, скорійш злази, бо сьогодня маю бути в твойому домі. І скоро зліз і радісно приняв його. А всі, що бачили негодували, кажучи: До грішного чоловіка зайшов в гостину. А Закхей ставши, сказав до Господа: Се половину мойого маєтку. Господи, даю убогим, і коли кого в чім скривдив, звернув в четверо. Сказав до нього Ісус: Сьогодня спасення зійшло на сей дім, бо сей є сином Авраама. Бо Син Чоловічий прийшов шукати і спасти те, що загинуло.

НАУКА

Вступ: В тому оповіданні про навернення Закхея, бачимо старання Евангелиста Луки, який хоче поставити нам перед очі, більше як інші Евангелисти, доброту і ніжність любови Ісуса Христа, до убогих, бідних грішників. Пять разів говорить Евангелист Лука про митарів і завсіди хвалить їх. В його Евангелію читаємо ті оповідання, які нас зворушують, які нас інтересують, як: грішниця у стіп Христа в домі Симона; фарисей; Добрий Самарянин, Притча про царське весілля, на яке запрошені убогі, хорі, сліпі і криві; згублена драхма, згублена вівця; фарисей і Митар і т.п.

Св Лука був Греком з уродження і писав для своїх земляків, знаючи дуже добре грецьку культуру, яка в тому часі була дійсно славою і встидом людства; славою задля висоти культури умової; встидом задля немірвірного зіпсуття. Треба було, щоби на тих людей і на тих жінок погружених в такому пониженню, глядів Бого-Чоловік з любовю милосердя, щоби їх запросити до покаяння, щоби обіцяти їм прощання, щоби простягнути до них руку, зажадати від них, щоби цю руку обняли і щоби хотіли іти новими дорогами життя.

Св. Лука приняв на себе це завдання, вложив в це своє серце апостола, свої здібности маляра. Ведений св. Духом, дає нам цілу галерію образів, найкращих і найбільш зворушаючих в цілому Евангелію.

Подія з Закхеєм відбулася напевно в послідній подорожі Ісуса, що йшов з Галилеї до Юдеї, кілька днів перед його смертію. Ця подія сталася в місті Єрихоні.

II. Що сталося, коли Христос переходив улицями міста?

Після того, як Христос уздоровив сліпого, увійшов до міста Єрихону. Безмежна товпа йшла за Ним. Усі хотіли бачити молодого Пророка. Між товпою був молодий чоловік, який був більше цікавим від інших. Здається, наче глядимо на нього: йде, приходить, вертається, старається продертися наперед.... однак неможе. Будучи малим зростом, неможе продертися серед товпи. А крім того люде не глядять на нього добрим оком, многі відганяють його з легковаженням, з погордою....

III. Хто він є?

Св. Лука називає його виразно по імені: називається Закхей. Додає, що був він старшим над митарями, правдоподібно Ізраїльтянин. Був він богатим. Розуміється, що ми знаємо, яким було жерелом його богацтва, без сумніву, що не завсіди чесність, а навіть його і інших митарів називав по тій причині грішниками. Тому відганяли його, ненавиділи його, уважали його за безбожника і за запроданця Римлянам.

IV. Яким чоловіком був Закхей під оглядом моральним і матеріяльним?

Був це чоловік бизнесу, погружений цілий в справах свойого уряду. Відбирав податки, відбирав инта, не дуже уважав на справедливість. Про Бога, про душу, про релігійні обовязки мало дбав або зовсім ні. Він думав про цей світ а ніколи не думав про другий світ, так як много людей сьогодня.

Мимо того мав деякі добрі прикмети. Не був гордим, був отвертим, щирого серця. Серед таких чеснот Божа ласка скоро прозябає і дає свій овоч.

V. На що рішається Закхей?

Треба згадати, що він нераз чув про Христа, як про пророка, чудотворця від Бога. Знав також про це, що многі Христа не навиділи. Від трьох літ перебігало імя Христа з уст до уст. Цілком зрозумілим було бажання Закхея, щоби побачити того дивного чоловіка. Лунає клич: Христос іде.... Закхей оставляє свою канцелярію і біжить, щоби його побачити. Будучи малим, рішається на геройський крок, біжить наперед, чіпається одного дерева, що було при дорозі, помагає собі руками і ногами, вилазить на дерево, а відтак очікує хвилини, коли буде переходити Христос. Чи інші, які там були, люде вчені, книжники, фарисеї булиби це зробили? Не думаю. Вони були люди горді, вдача Закхея є отверта, свобідна, здібна до пляхотних рішень, як тільки чує слово Боже. Він не зважає на сміх товпи, його бажанням є зачепити Ісуса. Ось, яку побіду відносить він над людськими зглядами. А кілько то нині людей, що в одній хвилині станулиби до борби на баюнети, але перехреститися, знятя капелюх перед церквою не мають відваги. Нічого того у Закхея, хоч малий зростом, однак великий душею.

VI. Що сказав йому Христос?

Як тільки Христос прийшов до дерева, задержався а з Ним весь народ. Поволи підносить голову, очі глядять на Закхея. Також і товпа глядить. Певно питаються, хто він є? Тоді Христос, мадим сповійним голосом: "Закхее, скорійш злази....". Кличе його по імени, як старого свойого приятеля. Ти бажав бачити мене, отсе Я бажаю бути в твоїм домі сьогодня, спасти його, відкупити його..

Бажайно і ми, щоби Христос заговорив так до нас, щоби прийшов до нас своєю ласкою. Він заспокоїть наші бажання. Як що ми зробимо до Христа один крок, Христос до нас десять.

VII. Що зробив Закхей?

Щасливий. Хотів тільки бачити Христа, а Христос йде до його дому, уділяє йому цілі години приятельської розмови. З поспіхом злазить з дерева, йде як дитина побіч Христа, серед невисказаної радости, серед радости чоловіка, що впав і піднісся під впливом Божої ласки

VIII. Що здіяла товпа?

Це заважує Евангелист: А всі, що бачили негодували, кажучи: До грішного чоловіка зайшов в гостину. Без сумніву, що говорили: о це за богато, за богато, входити в так фамілійні зносини з тим чоловіком, грішником, злодієм.... Чи в Єрихоні нема вже чесних домів фарисеїв і інших? І згіршена товпа холодніє до Спасителя. Нарід змінний як дитина.

IX. Що сталося в домі Закхея.

Можна вірити, що до дому Закхея зійшлося богато людей, щоби вшанувати так дорогого гостя. Можна вірити, що підчас коли застелювали столи, Христос говорив: Не громадьте скарбів на землі. Ржа і молі їх зїдять, злодії їх викрадуть. Збирайте собі скарби, що на небесіх. Ані ржа ані молі не можуть їх зїсти, ані злодії не підкопаються під них. Говорив їм про доброту Бога, про Його любов до грішника, про те, як післав свойого Єдинородного Сина, щоби сей приніс справедливість і прощання, щоби грішники покутували за свої гріхи, щоби їх визнали, що на бенкеті у Господа є місце для всіх, для митарів, для грішників....

Закхей чув, як у душі його шаліє пекло. Він хоче вийти з цього положення, хоче віддихати спокоєм, якого світ не знає. .... Він чув, як голос душі говорив йому: Закхее, говори перед Ним своє серце. Одно слово Христа вистарчає, щоби ти мав радість цілковиту. В його серцю чергувалася думка: так і ні. Але ласка побідила. Закхей встає і каже: Господи, це половину мойого маєтку даю убогим, і коли кого скривдив, даю в четверо. Яка велич і шляхотність душі. Хто може не поднялятн так великої сили волі? Яке є наше становище нині зглядом нашого життя? В обличчю Христа?

X. Що відповів Христос?

"Сьогодня спасення зійшло на сей дім, бо й сей є сином Авраама." Ці слова, це відповідь на непогоджування товпи, що пішов до дому грішника. Треба вірити, що многі, тоді увірили в Христа і пішли по приміру Закхея. Пожалували за свої упадки, оправдалися і освятилися перед Богом. Така є заплата а сотеро для тих, що оставляють всьо для Христа.

НЕДІЛЯ 33 по Сош., П.С.С.Д.

Митар і Фарисей

Одного разу сказав Ісус отсю притчу: Двох людей увійшло в Храм помолитися, один фарисей, а другий митар. Фарисей стоячи, так в собі молився: Боже, дякую тобі, що я не такий як прочі люде, рабівники, несправедливі, чужоложники або як і сей митар. Пощу двічи у тиждень, десятину даю з усего, що маю. А митар з далеку стоячи, не хотів і очей знести до неба, а бив себе у груди, кажучи: Боже, милостив будь мені грішному. Кажу вам, сей відійшов у свій дім більше оправданий від того; бо кождий, хто виносить себе, буде понижений, а хто понижає себе буде вивисшений.

НАУКА

Яка ціль притчі?

Христос часто поручав витревалість в молитві, а щоби люде краще це розуміли, що то значить бути витревалим в молитві, Христос вияснив це притчою про: Убогу вдову. Вона, що дня, по кілька разів на день, приходила до судді-і домагалася від нього справедливости, від того, що і Бога не боявся і людей не встидався. А коли вже вдова наприкрилася судді, сказав: Хоч і Бога не боюся і людей не встидаюся, але, що наприкрується мені ця вдова, обороню її, щоби не приходила мені вічно докучати.

Зараз після цеї притчі сказав Христос притчу про Митаря і фарисея, в якій хотів людям вияснити, що крім витревалости в молитві, вимагається рівнож тут покори. Без покори Господь не приймає наших молитов і їх не вислухує, Молитва покірного хмари прошибає. (Екл. 35, 26).

Наведена притча вказує нам один з найчастіших і найбільш небезпечних блудів, які бувають між людьми, а саме гордість, що є жерелом усякого лиха. Вона вчить нас, що серце сокрушене і покірне, одержує ласку і милосердіє, підчас коли серце горде є Богові немилим.

До кого відноситься ця притча?

До всіх тих, що довіряють самі собі, що вони є справедливі, а других легковажать. Хто є ті, що довіряють самі собі а других легковажать? Евангелист не називає їх, але можна догадатись, що то була сека фарисеїв —секта горда, що погорджувала іншими. Гордість все йде впарі зі злегковажанням інших. Але фарисеї не зникли цілковито зі світа. І нині їх богато є серед ріжних клас народа. До всіх тих відноситься притча Христа.

Як нерозумно є довіряти самому собі, подобатися самому собі, чи то задля якогось добра, яке думаємо, що ми його довершили, чи то задля заслуг, про які думаємо, що ми їх набули. Ніхто не знає які є його властиві заслуги перед Богом. Є справедливі і мудрі, але діла їх в руках Бога, каже св. Дух, і не знає чоловік чи заслужив на любов, чи на гнів, але все, що заховується в майбутности, є непевним. (Екл. 9. 1-2).

Припустім, що в нас є щось доброго, то чи то добре, не походить від Бога? Що ми є?? Нічо—ми не можемо сказати навіть—Амінь—без помочи Бога.

Нерозумним є той, що чваниться тим, чим є, або, що чваниться добром, яке зробив: але вже злочином є погорджувати іншими, бо тоді ми діаємо проти любови і самі наставляємо себе суддями наших ближніх. Уважайно добре, щоби не попасти в гріх такого роду. (Іс. 33. 1).

Серця направду покірні мало коли приписують собі якусь заслугу: якщо зроблять яке добро, то сейчас відносять його до Бога. Не погорджують ніким, але уважають себе такими, як би то вони були постідними і найменшими зі всіх.

Фарисей і Митар цю правду вияснюють нам як найкраще. Фарисей не дякує Богові, тільки хвалить самого себе; що гірше, він порівнує себе з іншими і в своїй необмеженій гордости, він бачить всіх людей рабівниками, злодіями, несправедливими, чужоложниками.... Він сам один тільки праведний.... Він не щадить навіть бідного митаря, що в темнім кутку святині молився клячучи. Коли подумаєь, якої несправедливости допускаються ці люде, його гордість зросла ще більше так, що висказав слова: я не є таким, як інші люде, ані навіть таким, як отсей митар. І тут поповняє дуже нерозважний крок: називає митаря грішником, хоч він міг ним не бути, і ним не був, робить йому **велику кривду, коли посуджує його о нечесне життя.**

Коли вже розпустив язик, фарисей зачинає величати себе, свої чесноти: Я.... Я.... Я.... Я пощу.... Я плачу.... десятину даю ... Так але чеснота і святість не зводять тільки до посту і до десятини. Де є любов до бідних, де є терпеливість, де покора? Де є акти внутрішні?

Практичне Заключення:

Коли творимо добрі діла, творім їх, щоби почитати Бога, щоби Йому подобатись, щоби сповняти Його волю, а не щоби плекати нашу порожнечу, щоби з того мати свою славу. Найкращі діла, якщо вони не є для Бога, не мають жадного значіння.

Яка була молитва митаря?— Цей стояв далеко і нехотів навіть очей підняти до неба. Він знав, що є тільки чоловіком. Тільки війшов до святині, здержується, не має відваги іти дальше, аж до престола, уважає себе за негідного. Свідомий своїх провин, має почування сорому, закриває собі лице. Переходить свої провини одну по другій, совість його будиться, одинокий для нього захист, це милосердіє Боже. Паде на коліна, бється в груди: Боже милостивий будь мені грішному. Сповідь, жаль і покута в одному акті. Це дійсно гарний образ молитви. Наслідуймо його в нашім життю.

Який був вислід молитви обох? Я, каже Христос, знаю тайни людського серця, можу ствердити: Що Митар вийшов зі святині одержавши прощення, його молитва прошила хмари, його совершенний жаль, був жертвою перед лицем Господнім; підчас коли фарисей, мимо своєї позірної святости, вийшов зі святині з обтяженою совістю більше, як це було перед тим.

Ми призначені, щоби були вивищеними до неба, але до тої висоти ми не дійдемо, хиба, що по щаблях нашої покори. Дерева о стільки вище взносяться до гори, о скільки глубші мають коріння; слава наша є о стільки більша, о скільки щиріша наша покора. "о як гордість є початком усього зла, так покора є початком усіх чеснот." (Й. Золот.)

ВІСТИ З ВИНИПЕГУ

7 січня помер довголітній член парохії а також Брацтва св. о. Николая бл. п. М. Драгай, родом з Синьоговки, повіт Збараж. Покійний приїхав до Канади тому 30 літ. Працював тяжко в СПР компанії, але чесно і гідно виховав з праці рук родину, двох синів і дві доньки. Оставив в смутку жену і всіх, що щиро його любили. Добрий взір батька і громадянина. Похорон був на кладовище Всіх Святих з церкви св. Покрови. Вічна йому память!

Вісти з Парохії св. Володимира і Ольги

Річні Загальні Збори:
відбулися дня 26 грудня 1937 р. По вислуханню річного звіту Загальні Збори затвердили одноголосно дотеперішний Парохіяльний Заряд у його уряді на рік 1938. До Заряду війшли: Михайло Троян, Заст. Голови, Павло Куревич, рекордовий секретар, Йосиф Семків, Фін. секр., Іван Кравчук, касієр; Михайло Гавриш і Филимон Андрейчук, провірна комісія. Головою Братчиків зістав надальше Василь Воробій, а Головою Сестриць Анастазія Ксьонжек.

Різдвяний Вечір Наших Пластунок

На другий день Різдвяних Свят відбувся у парохіяльній галі Різдвяний Вечір доросту наших пластунок. Вечір відкрила Панна Оля Бортняк, провідниця доросту. В короткій промові, заохотила вона наших найменших дівчат, щоби видержати, як дотепер, у своїй організації Дівочого Пласту, який всеціло опертий о нашу Церкву у своїх виховних змаганнях. Лише ця дорога позашкільного виховання нашої дітвори, запровадить нас до КРАЩОЇ БУДУЧНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ В КАНАДІ.

В неділю, в день св. Стефана, відбувся подібний вечір з рамени Дівочого Пласту при нашій церкві. Численні гості і старшина нашого Дівочого Пласту, заняли свої місця при гарноприбраних столиках, услугували наші пластунки в українських і пластових строях. Вечір отворила панна Анна Грицан, провідниця Дівочого Пласту. "Нераз чуємо ми,— говорила панна Грицан,— слова: "В ЄДНОСТИ СИЛА," "ВІД МОЛОДІ ЗАЛЕЖИТЬ НАША БУДУЧНІСТЬ." То кличі, які ми голосимо, але яких ми практично не переводимо. Нинішне наше приняття, це одно з наших починів практично переводити такі кличі. В імени нашого Дівочого Пласту, при нашій парохії св. Володимира і Ольги, витаю Вас всіх щиро.

То, що колись було тільки мрією, нині стається у нас дійсністю, а співпраця між батьками і молоддю у суспільному життю зачинається у нас поволи затісняти. Наші приняття, на які ми запрошуємо наших батьків є для нас молодих канадійських українців тою школою, щоби ми і в більших річах виступали разом та спільно будували краще життя, як воно є тепер.

Українська молодь в Канаді хоче тішитися культурою і надбанням своїх батьків і тому наші бажання повинні завсігди стрічатися. Лише в цей спосіб практично докажемо, що значить: "В ЄДНОСТІ СИЛА." лише в цей спосіб дамо доказ, що розуміємо клич: "У МОЛОДДІ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ."

Тому ці звязки між молоддю і батьками в нашій Парохії нехай затісняються щораз то більше, а наші мрії мимо усяких труднощів найдуть своє здійснення. Хорові виступи пластунок були переплітані бесідами: о. Пароха др. В. Кушніра, пані В. Смарт, Провідниці Дівочого Пласту Північного Вінніпегу та інших.

Вечір колядок

Того самого дня пізніще вечером улаштовано рівнож у нашій галі Вечір Колядок, на якому були присутні численно зібрані члени нашої парохії. Серед гарно випроваджених колядок, під проводом діріґента п. О. Мушія, молодь тішилася радістю Вифлеємської Ночі а старші так линули у своїх думах далеко на Рідні Землі, під рідні стріхи, здається, що чули відгомін свойого власного голосу, як колядували колись БОГ ПРЕДВІЧНИЙ.

Різдвяний Вечір Старшого Хору

Відбувся в неділю дня 9 січня о. год. 8 вечером. До зібраних хористів промовив слово о. др. В. Кушнір, парох. Подякував всім за велику ревність у коляді та заохотив молодих хористів до дальшої витревалої праці при нашій Парохії. "Чоловік тільки варта,—о скільки стоїть при Церкві— говорив о. др. В. Кушнір. Богато є нашої молоді у Вінніпегу і богато їх є розсіяних по широких улицях міста, їх вартість однак перед Богом і людьми жадна. Ви маєте Вашу вартість лише тому, що стоїте при Церкві. В тім лежить Ваше щастя і вдоволення, в тім лежить БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ.

Великий Базар Парохіяльної Співпраці

відбудеться в нашій галі дня 24, 25 і 26 лютого ц.р. До контесту стає ціла парохія, не для пустої слави але для слави нашої парохії, для слави Божої. Успіх Базару, це успіх кождого нашого члена і прихильника. Не кажіть ніхто "моя хата з краю." Нехай наша праця поможе своїй церковній громаді, буде працею перших християнських громад. Тоді не тільки, що будемо сильно стояти, але за нами підуть ті, що заломилися серед борби. Тому до праці всі старі і молоді.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі діти:

Зима поступає вперед, сніжок прикрив білим покривалом втомлену літною працею землю. Минули свята, приходить лютий. Бо й він справді лютий. Вихор, мороз і сніговії надали йому імя. Але чим більше снігу зимою, кращий буде урожай літом.

Для Вас все праця, зимою і літом. Треба вчитися, коли ходите до школи. Треба помогти родичам. Земля спічне, чоловік спочинку не має.

Вечорі тепер довгі При тихім світлі ліхтаря, коли напалено в хаті а котик спокійно муркоче, прочитайте одну-другу гарну книжечку з Діточої бібліотеки зі Львова. Прочитайте свому таткові і мамці, а вони за те тим більше будуть Вас любити.

Напишіть до мене листок, помоліться за мене, коли в неділю будете в церкві. І відгадуйте загадки, які так щиро пише для Вас,

Дідусь Тарас.

Наші Листи

Христос Раждається!
Дорогі Дідусю:—

Так Дідусю ми вас послухали і ходили колядувати на другий день Свят Рано була в нас відправа. Ми заколядували два доляри і післали до управителя бурсі. Колядували Одарія Жара, Марія Сельська, її сестра Катерина, Йоаська Сельська і я. В свята було тепло і троха ішов сніг. Я відповіла на питання. Поздоровляю Вас Дідусю з ліпшим здоровлям.

Мої відповіди:—

З Религії: 1) Ісус Христос народився 25 грудня, у Вифлеємі Юдейськім.

2) До Дитятка Ісус насемеперед прийшли пастушки, а так мудрці.

3) Ірод хотів убити Ісуса, бо боявся, щоби на його землі царем не був.

З Історії: 1) На чолі повстанців в Еспанії є Генерал Франко і проти червоних військ.

2) Їх Світлість, гетьманич Данило Скоропадський.

3) Засновано БУК 1933.

Доповнити слова: 1) І зараз з'явилося з ангелом множество воїнства небесного, що хвалили Бога словами: "Слава во вишніх Богу, а на землі вам мир."

2) Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина,
в яслах сповитий поміж бидляти
спочив на сіні Бог необнятий.

3) Більшовики руйнують католицьку Церкву, переслідують український нарід а їх вожд, Сталін.

....

Замітка:

Невлучна є відповідь ч. 3. з Історії — БУК засновано 1932.

Також відповідь [illegible] з доповнення. Має бути: А на землі мир людям доброї волі.

Тому наша пильна читачка дістає тільки 7 значків і похвалу за пильну працю. Коби всі діти так працювали! Коби всі так пішли були колядувати! Дуже красно і честь Тобі!

Дорогі Дідусю Тарасе:—

Я читала у Діточій Сторінці і здибала питання. Моя відповідь є така:

З религії— 1) Христос народився у Вифлеємі, грудня 25.

2) Перші прибули пастирі.

3) Злий Ірод хотів убити Ісуса, бо Ісус був царем юдейським. То Ірод хотів його убити, щоби Ірод був царем, а не Ісус.

З історії — 1) В Еспанії стоїть ґенерал Франко. Він бореться проти більшовизму.

2) Представником українців є гетьман Скоропадський.

3) БУК засновано 1932 р.

Доповнення — 1) Слава во вишних Богу, на землі мир человіческий.

2) Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина.
В яслах сповитий, поміж бидляти,
спочив на сіні Бог необнятий.

3) Більшовики руйнують Україну, переслідують українців а їх вожд Сталін винищує Україну.

Павлина Войтович,
Витків, Саск.

....

Замітка:

Невлучна відповідь є ч. 3 з религії: Має бути: Ірод боявся за своє царство і думав, що Ісус стане земним царем.

Також невлучне є доповнення ч 1. Має бути: На землі мир людям доброї волі.

Відповідь ч. 3 має звучати: Більшовики руйнують Церкву.

Тому Павлина дістає 6 значків і нехай працює дальше а певно поступить в розгадках.

Нові питання на лютий

З религії — 1) Котрих святих память святкуємо 12 лютня?

2) Що це є загальниця?

3) Яка є митарева молитва?

З історії — 1) Як називався князь, за котрого Україна приняла хрещення?

2) Котрого року Митрополит Шептицький відвідував нашу Церкву в Канаді?

3) Де переводить правительство укріплення в Канаді і чому?

Доповнити слова— 1) На Стрітення священик посвячує......................

2) Українці католики мають одну бурсу в ...., котру повинні всі піддержати.................. Один уділ на бурсу виносить ....

3) Хто дбає, ...
Хто рано встає, ...

Замітка:

Хто пришле влучну відповідь на всі питання, дістане 9 значків і надгороду. Надгороди гарні — книжечки, видання Діточої Бібліотеки у Львові. Розгадуйте і присилайте, книжечка на Вас чекає!

о. др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Первородний гріх

Господь Бог поставив Адама і Еву в розкішнім городі, що називався Рай. Там всього було подостатком і не треба було трудитися. Однак Бог дав одну одніську заповідь: Невільно їсти з дерева, що росте посеред раю. Колиб з'їли, помруть. Тоді сатана приняв вид змія і спокусив Еву, щоби їла. Сказав до неї, що коли зірвуть і з'їдять, будуть мудрі, як сам Бог. Це не було правда, тільки так сатана їх кусив. Ева послухала сатану, зірвала заказаний овоч і їла та дала Адамові, щоби він їв. Тому що Адам і Ева не послухали Господа Бога, зробили гріх. Той гріх від них називається первородним, бо вони є перші родичі. І тому, що ми всі від них походимо, той гріх перейшов на всіх людий. Кождий чоловік родиться з гріхом первородним. За кару Господь Бог прогнав перших родичів з раю а змія прокляв. Від тоді люди умирають та поносять усякі клопоти і терпіння.

ПОЯСНЕННЯ: Перші родичі мали тільки одну заповідь. А тому, що вони не послухали Бога і нарушили ту заповідь, зробили гріх. Наслідком гріха втратили рай і прийшла на них смерть.

ПИТАННЯ: Де жили перші родичі? Яку заповідь дав їм Бог? Яку кару назначив Бог, колиб нарушили заповідь? Хто спокусив Еву? Якими словами? Чи Ева послухала? Як називається гріх перших родичів? Які наслідки того гріху?

Де є Бог?— Бог є в небі, на землі і в кождім місці. Бог є **всюдиприсутний.**

Чи Бог все знає? — Бог знає все, навіть наші думки. Бог є **всезнаючий.**

На кого перейшов гріх Адама? — Гріх Адама перейшов на всіх людий.

Як називається той гріх? — Гріхом первородним.

Які наслідки є того гріха? — Первородний гріх позбавив нас Божої ласки і раю, спричинив нашу смерть та інші терпіння.

Чи між дітьми Адама був хто вільний від того гріха? — Тільки Пречиста Діва Марія.

В який спосіб душа звільняється від того гріха? — Через святу Тайну Хрещення.

ПОСТАНОВА: Я ніколи не буду грішити!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗАВІДАТЕЛЯ

Почавши від Нового Року Адміністрація Бюлетеня БУК-а не буде висилати окремих посвідок для всіх наших передплатників, відділів і поодиноких членів, бо це надто коштовне і забирає досить праці. Кождий, хто присилає свою передплату чи жертву, дістане зазначення в часописі і на наліпці. До двох місяців наліпка буде змінена. Тому нехай кождий уважає на свою наліпку!

Відтепер будемо містити місячні звідомлення нашого скарбу в Будучности Нації і там кождий найде свою жертву. Там зазначиться кождий цент приходу і розходу.

Хто не одержує точно часописі або зміняє свою адресу, нехай **сейчас пише до:**

Mr. Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.

За всі желання, які Адміністрація одержала з нагоди Різда і Нового Року а не мала спромоги відповісти кождому зокрема, всім нашим Членам і Людям знатного становища, на цьому місці сердечно дякуємо.

Питаємо також наших читачів: ЧИ ВИ ВЖЕ ПРИСЛАЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ?

Михайло Бойко
(учитель з Ґудів, Саск.)

ДО НАШОЇ МОЛОДІ

(Закінчення)

Розгляньмося по широкій ниві нашого українського життя в Канаді і спитаймо себе у світлі фактів: Яке добро принесла нам релігійна і партійна ненависть? Ми ще не маємо своєї держави а вже з страхом треба поставити собі питання: А якби ми мали? Чи не булиб ми тоді такі, котрі уважалиб за потрібне фізично і морально знищити тих всіх, що мають інші політичні думки і погляди? Чи не бачили ми, як вже тепер надто часто грязею обкидано найсвятіших одиниць нашого народу і то навіть на сторінках часописий?! Ще недавно було так і ще до певної міри досі триває, що українця католика називалось і називається "поляком"! І це роблять ті, котрі тільки ненависть, роздор і розбиття принесли нашому народові!

Цінім отже імя своє і імя свого народу. Маймо це, що зоветься: самопошана! Серед невідрадної темряви нашого громадського і державного життя нам треба дорожити своєю національною честю! Без почуття тої чести наш нарід взагалі і молодь зокрема будуть купою крикунів, зухвалих бунтарів

Хто з нас не знає того сумного явища хлопців і дівчат, дітий нашого українського народу, для котрих вже нема нічого великого і святого? Нічим для них ті велитні духа, мученики, що своє особисте щастя і життя навіть дали за найвищі цінности нашого життя. Сліпі і глухі на найвищі жертви знають вони тільки себе, своє особисте добро і щастя.

Дорога українська молоде! Не дайся звести до того, щоби подоптати такі небом і землею благословенні цінности, як спільнота крови народу, як готовість віддати життя за свій нарід—такі Божі вартости, як релігія, Церква і Провід, що від Бога надані вести тебе! Переймись наскрізь тими чувствами серцем і душею: Будь вірна! Май самопошану і національну честь. Тоді ми не боймося самого пекла!

Історичний Календар

6 лютого 1922 став Папою о. Ахілес Ратті і коронувался 12 лютня, принявши імя Пія XI. Святіший Отець має тепер 80 літ, однак за Божою ласкою виконує свою тяжку працю і раз ураз відзивається посланиям до всього світу, остерігає перед блудами і небезпеками та вказує правдивий шлях спасіння. Св. Отець перебув тяжку недугу, з котрої лікарі не бачили виходу. Та Бог дав назад здоровля — нехай щасліво править нам на многі літа!

9 лютня 1918 самостійна Україна підписала мировий договір з Центральними Державами в Берестї Литовськім. Це вперше від довшого часу Україна знова входила в круг вільних народів світу, як рівний з рівними. Більшовики робили все можливе, щоби не допустити до визнання України. Тому їхній представник Йоффе тягнув переговори і говорив безконечні промови, щоби лише відтягнути час. А тоді більшовицька орда під проводом Муравйова наступала на Київ. В Київі було безголовя. Задурманені соціялізмом українські солдати мітингували а на фронт проти більшовиків, щоби боронити столиці України не було кому пійти. Пішли молоденькі студенти і застелили під Крутами рідну землю своїм трупом. Лягло їх триста—всі до одного. Більшовиків було стільки в десятеро. Але жертва Крут досі світить зорею для молоді України. Мимо незавидного становища України, головно завдяки притомности ума наших молодих дипльоматів, Україну визнали як самостійну державу на дуже корисних условях. Ціла Холмщина включена до України, разом з Підляшшям і Поліссям. Окремим договором запоручено поділ Галичини, на частину українську і польську, з тим, що українці переберуть провід і владу в українській східній части. Приречено заснування українського університету у Львові та урядове вживання назви "український" в Австрії. Однак розгром Австрії та Німеччини і Версайльський мир перечеркнули основно мир в Берестю. Україну признали в розподіл Росії, Польщі і Румунії. З того Галичину віддали на поталу Польщі а радість більшовиків. Однак як пише Шевченко:

А в день радости, над вами розцвіčнеться кара
і повіє новий вогонь з Холодного Яра!

Наша історія ще не скінчена....

Учитель: А тепер будемо говорити про походження чоловіка....

Комуніст: Мій тато каже, що ми походимо від малпи!

Учитель: Я про твою фамілію не говорю.

ПРИГАДКИ

Всі гроші зі збірок на Інвалідів слати до Епископської Канцелярії

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Не забудьте при записах і даровизнах на всенаціональне заведення, твердиню молоді, остою релігійно-морального виховання—на нашу Бурсу БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

УЧИТЕЛІ

Коли Ви є тепер без посади, або задумуєте змінити посаду, напишіть вже тепер до Заряду нашої бурси БУК-а в

804—4th Ave., Saskatoon, Sask.

Це ваше власне добро!

Піддержуйте організацію, яка піддержує Вас!

В організації сила!

Одинцем легко пропасти.

ЖЕРТВИ І КОЛЯДА НА БУРСУ БУК-а В САСКАТУНІ

п. Ст Дідич з уділ $5.00; п. Попік 1.00; п. Жеребко з розпродажі карток 40ц ; Парохія Ґорисей, коляда, по одному долярові: Ст. Сухий, п. Стадніічук, Гр. Гуцуляк, Сем. Гуцуляк; Вас. Гарасим, Вс. о М. Пелех, Ст. Гуцуляк. Парохія и Волверін, коляда по одному долярові: Ст. Бий; Ст. Добко, Том. Леник, Мик. Бий, Ф. Сиротюк; М. Гриньків По 50ц.: М. Добко; П. Гуцуляк; Ів. Сенько, М. Бий. 25ц: П Бейло Збірка в Модел Фарм переслана п. П Блажейком ... $6 00. Відділ БУК-а ч. 2 в Ланівцях, колядували шкільні діти: Марія і Катерина, Йогаська і Анна Сельська, Дарія Жара. Зложили коляду: Прокоп Жарий і Мих Сельський по 50ц.; Вс. о Демків 30ц.; Гринько Шандик 25ц.; Н. Жарий 15ц , М. Жарий Йосиф Грицак і пані В. Бажовська по 10ц.; Зряд Бурси складає щиру подяку жертводавцям та всім, що заняліись колядою чи збіркою в користь бурси. ЗАРЯД.

Школярі зі школи Голар коло Елфрос заколядували від пп. А. Пастернак, М. Яний, Г. Сирота по 25ц.; Д. Пастерник і Н. Столярчук по 50ц.; Й. Пастернак 15ц.; А. Яний 10ц.; Разом 2 дол.

Дня 7. січня відбулась в домі п. В. Лєванчовського забава з нагоди 50 літних уродин. В часі забави п. П. Ю. Петришин підніс вагу нашої виховавчої інституції і попросив присутніх о жертву в користь тоїж інституції. Зібрано два доляри, за що заряд складає щиру подяку.

Кадворт-місто—коляда. По 1 дол. П. Вучинський, А. Кіндратчук; І. Калапаца; С. Мантика. С Ковбус: В Мандрик; С. Кузьма; А. Небоженко; С. Вербіцький; К. Юзвенка; По 50ц.; Й. Думанський: М. Дзіндзі·овський, М. Чепак; По 25ц · І. Стадник; М. Капаціла; М Перфник; І Бендига. Разом 12 50

Парохія Олеша— По 1.00: В. Гоменюк; В. Рудніцький П. Гадубяк: Кат. Васильків: По 50ц.: Д. Рудніцький: По 25ц : С. Гадубяк: В. Прокіп, Т Рудніцький; К Мельничук; С. Ткачук; Ф Рудніцький, Я. Стеоюк· О. Піх; С Дусик: Я. Черкавський По 20ц · О Гадубяк. Н Антонів; В Мадараш; П Микитишин, По 15ц · П Романюк. По 10ц: Г. Ґловацька; І. Гринчишин; Т Тулік; І Мадараш; Я. Вовчинський; М Бовар; В. Чикайло: М. Яцишин, Ю Мадараш, М Катернюк. І. Блоцкі: М. Підгурські, М. Мадараш; А. Рудніцький: А Яцишин; Т. Шуя; С. Микитишин По 5ц.—4ц. Разом $10 00

Вже вийшла Програма концертова в честь Тараса Шевченка, заходом Братства Українців Католиків, Програма досить богата і різнородна. Прошу посилати зголошення як найскорше, бо цим разом наклад невеликий. Ціна одної програми 1 дол. Писати на адресу:

Joseph Pryma, 804—4th Ave. N., Saskatoon, Sask.

ЖЕРТВИ

на лісту БУК-а з Відділу ч. 66, Флін Флон, Ман., збірка п. Ів. Пасічника на Інвалідів УГА.

Т. Бантрох, Сенов, Саск. 25ц.; В. Олексевич, Отесквін, Саск, на інвалідів УГА 1.00; Г. Столяр, Флін Флон, Ман. 25ц.; В. Головачук, Пайн Ривр, 10ц; Ю. Галіцький, Флін Флон, Ман. 25ц.; І. Пасічник, Флін Флон, 1.00; М. Савченко, 50ц ; К. Михалюк, 50ц ; Ю Сліворський 1 00; В. Смаль 10ц.; Ю. Гриньків 10ц.; Г. Юник 25ц ; В Юник 25ц.: М. Опуст 10ц.; А. Кравчук 25ц; М. Кравчук 25ц.; І. Якимів 50ц.; Ю. Йорк 25ц.; Г. Заходнік 50ц ; В Мотика. Флін Флон, Ман. 50ц.; Т. Поглад 25ц; М. Тарновська 25ц; Й. Прокоп 50ц.; В. Брощук 25ц.; Н. Тарновський 25ц.; В. Паськів 25ц.; В. Кинир 25ц.; М. Кузик 25ц.; Й. Кузик 25ц: Т. Кузик 50ц.; Разом $9.35

На Політичних Вязнів: І. Якимів 50ц. Разом $9.85

Вісти з Винипеґу

Добрі діти Молодої Парохії св Покрови пішли колядувати на Різдво і заколядували $56.60. Церква на Різдво була красно прибрана в ялинки, гарно співав хор. 30 грудня хор при участи Рідної Школи дав вечір-спогад в річницю геройського бою під Крутами.

Дня 2 січня 1938 відбулися перші збори дітий Недільної Школи, на котрих основано Молоду Парохію. Вибрано окремий заряд для хлопців і окремий для дівчат в тім складі:

Заступник — Іван Стасюк
Писар — Іван Хомин
Скарбник — Василь Бодуйкевич
Провірники — Евген Закала і Мирослав Дідюк

* * *

Заступниця — Ольга Мельничук
Писарка — Анна Томчишин
Скарбник — Ольга Кормила
Провірники — Одьга Сеник і Вірґінія Квасниця

Молода Парохія числить 200 членів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
БУК

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 4 ЙОРКТОН, САСК. 14 Лютого, 1938 Vol. VI, No. 4. YORKTON, SASK. February 14, 1938

ПОЯВА БОЖОЇ МАТЕРІ В СЕЛЯНСЬКІЙ ХАТІ

о. Юрій Кміть, український католицький парох в Чайковичах, що є шляхотським селом в Рудеччині під Львовом, подає таку радісну вість.

Ціла Рудеччина говорить тепер про появу Божої Матері в шляхотській хаті в Чайковичах. Живуть там потомки давних українських галицьких бояр, що з нашими князями ходили в похід і є праданими мешканцями Галицької Землі. Стоїть в Чайковичах старенька хата під стріхою пок. Григора Городиського і Доміцелі. Коморують в ній Михайло Солонинка-Чайківський і його жена Текля з Гуль-Винницьких. Дня 15 грудня перед заходом сонця Текля теребила кукурузу. Задзвонили на молебень до Матері Божої Неустаючої Помочі, що в селі правиться кождої середи. Текля глянула на вікно, а на шибі Мати Божа з Дитятком Ісус у промінних блисках та сяйвах з короною на голові.

Подруга питається чоловіка: Чи ти що бачиш? Він зирнув на вікно і крикнув: Мати Божа! Збентежились і розбіглись по хатах, щоб прикликати сусідів, поглянути на появу. Сусіди збіглись і всі бачили як найвиразніше **Матір Божу** з Дитятком в короні.

Ця виразна поява тревала до півночі. Пізніше видно було в меньше виразних зарисах. Другого дня вечером був я і бачив образ Божої Матери без Дитятка, в короні—а довкола у віддалі докладно виразні зірки, вдолі знову розтягнута стрічка. Далі глибінь. Говорю за себе, що мої очі бачили й за що беру моральну відповідальність.

Вістка про це розійшлася блискавкою по селі, а далі й по дальших селах. Як день, так ніч, повнісенько народу на дворі і в хаті. Одні приходять, другі відходять. Моляться, пісні співають і мають раз в раз очі звернені в шибу, що була давніше збита і підправлена, тобто злучена з другим кусником шкла, що частинно, вузько увійшло в давню шибу. Однак на цій доданій частині не являється ніщо.

Постерунковий прохав позволення стерти шибу й ще дехто також. Але коли шибу стерли, то образ ще виразнійше являвся. Другий раз образ найвиразніше показався з Матерію Божою в короні у формі мітри, що на ній виднілo пять камінчиків. Це було 22 грудня 1937 р. пополудні, зараз по відправі.

Мене покликали і я бачив виразний образ. Удоховлення на обличчі проміниться, у темнявих очах незрівнане слово світиться, над головою корона міниться. Комірники цеї хати не чують втоми, не знають невигоди, бо радіють, що Матір Божа з ними.

* * *

Стільки о. Ю. Кміть. Поява Матері Божої в хаті бідного українського шляхтича є наче осторогою перед наступом поляків на українську шляхту в Галичині і забезпекою перед ворогами. Матір Божа вказує, що Вона збереже ці давні боярські роди, хоч як вони тепер бідні та виставлені на наругу і напасти. Матір Божа є з нами, українськими нащадками бояр-оборонців Галичини.

БОРОНІТЬ САМОУПРАВУ ШКІЛ В САСКАЧЕВАНІ

Від 16 до 18 лютня з'їзд Саскачеванських Шкільних Тростів в Саскатуні. На цім з'їзді рішено віднестися до відпоручників, щоби одобрили постепенний плян заведення великих шкільних округів в провінції. На початку піддають думку спробувати систему і завести тільки три пробні великі округи, один в чисто англійській околиці, другий в чисто чужинецькій, а третій в мішаній.

Що ми на це?

Коли справа, мимо всіх наших протестів і заяв, назріла вже тепер до того, що її хочуть "пробувати" на нашій скірі, щоби пришитькати нас і поволі хитро-мудро завести в цілій провінції, то всі наші шкільні трости, що підуть на цю конвенцію, повинні **рішуче і явно протиставитися тому плянові** при помочі всіх засобів, які мають.

Що це значить?

Це значить, що **великі шкільні округи є для нас загибіллю самоуправи шкіл.**

Не буде тоді більше **шкільних тростів,** а будуть шкільні сторожі!

Не буде права визначати самим шкільний податок і видатки, тільки слухати і приймати, що другі визначать.

Не буде права наймати, годити і звільняти учителя, але мусите приймити, що другі для вас згодять, наймуть і звільнять.

Не буде права упоминатися в учителя, щоби вчив катехизму, а дальше по українськи по шкільних годинах і давав концерти — бо учитель не від вас годжений, не від вас залежний, буде для вас чужим і буде то робити, що йому другі скажуть.

Де підуть тоді вчити українські учителі, ваші діти?

У великих шкільних округах **вийдуть** тростами англійці, або поанглійщені українці, котрі підуть за ними і не будуть мати досить сили опертися при своїх домаганнях. Англійці до шкіл наймуть своїх, бо сорочка все близша. Хто буде тоді вчити по українськи?

Українці католики Саскачевану!

Настає час проби Вашої зрілости політичної і державної!

Скличте негайно шкільний мітинг, вирішіть справу, як вимагає Ваше добро і поручіть своїм відпоручникам, щоби в Саскатуні рішучо протиставились цим намірам на знищення самоуправи шкіл.

Пишіть письма до свого посла др. Юрія Драгана, щоби запротестував проти цего в Ріджайні.

Ми не хочемо великих шкільних округів!

Ми хочемо самоуправи наших шкіл!

Ми хочемо мати своїх шкільних тростів, а не своїх шкільних сторожів!

Ми вміли збудувати наші школи, будемо вміти ними завідувати!

Перед Вами справа першої ваги! Справа будучности многих поколінь! Коли тепер дасте собі видерти владу у школах, не дістанете її більше ніколи!

Хочуть нас занґлійщити, засимілювати культурно!

Бороніть дорого набутих прав!

Не допустіть до заведення великих шкільних округів—французи католики певно станут з вами спільно до боротьби!

Уважайте! Відповісте за це перед Богом і історією рідного народу!

Зі золотих віршів життя

др. В. Щурат

ПРОВИДІННЯ

Коли минеться яр твоя,
коли гроза твій цвіт столочить,
нехай тебе се не морочить,
бо світить все твоя зоря!

Коли під небом мов змія
у хмарах блискавка лиш вється,
нехай тебе журба не йметься,
бо світить все твоя зоря!

Коли житейськая струя
тобі приносить лиш терпіння —
ти вір, що все є Провидіння
і світить все, немов зоря....

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді

(Продовження)

Свій цінний меморіял написав о. А. Делярий ЧНІ. при кінці липня 1909 р. та вислав його Преосв. Лянжвенові, Архієпископові з Ст. Боніфас. Цей, листом з 5-го серпня, 1909 р., відповів так о. А. Делярому:

"Ваш меморіял про "Українців," написаний на просьбу Їх Ексцеленції Преосв. Сбаретті, апостольського делегата, є переповнений апостольським духом, що ним відзначаєтся й він містить дуже добрі гадки!"

Подаючи дальше свої замітки щодо середників, поданих у меморіялі, ось що писав Преосв. А. Лянжвен про українського єпископа для Українців Канади:

"Вкінці є дуже важне питання українського єпископа на Канаду. Коли ви його домагаєтеся, вірю, що його одержите."

Вважаючи, одначе передчасною номінацію українського єпископа на Канаду, написав Преосв. Архієпископ з Ст. Боніфас отсі памятні слова: "Щоб там не було, коли Рим вважає за відповідне призначити українського єпископа на Канаду, ми маємо тільки піддатися."

"Щож до його юрисдикції всі єпископи моєї провінції однозгідні зо мною, щоб приняти гадку Впр. о. Філяса, висказану в гарнім листі, що його наводите. Український єпископ повинен мати юрисдикцію повну й незалежну від нашої, над своїми українськими підданими. Треба буде тільки полагодити питання мішаних родин!" (гл. лист з 5-го серпня 1909 р. Преосв. А. Лянжвена до о. А. Делярого ЧНІ).

"Меморіял у справі Українців північно-західної Канади" **підписали, крім самого автора** цього меморіялу о. А. Делярого ЧНІ, **ще о. Ат. Филипів ЧСВВ та о. Й. Ад. Сабурен, канадійський** священик, що принявши наш обряд, більше ніж 10 років з посвятою працював між канадійськими Українцями. Копію того меморіялу та примірник книжечки о. А. Делярого ЧНІ п.з. "Меморіял у справі з'усиль зо сторони схизматиків і єретиків серед українців західної Канади," а також примірник книжечки о. Й. Ад. Сабурена п.з. "Українці католики" (Les Catholiques Ruthenes) що появилась в Квебеку 1909 р. у форматі 8, сторін 16, **одержав кожний єпископ**, що був приявний на згаданім Соборі в Квебеку.

Дня 13-го вересня 1909 р. о. А. Делярий ЧНІ., висилаючи бажаний меморіял Апостольському Делегатові, писав до нього:

"Чи мігби я звернути особлившу увагу Вашої Ексцеленції на конечність номінації українського єпископа в Канаді. Передусім відколи в Злучених Державах появились письма для Українців Канади; ці останні очікують з певністю номінації єпископа своєї народности.

Можу навіть сказати, що їх очікування є так формальне, що вони відмовляють щонебудь чинити відносно запису своїх церков так довго, доки не будуть мати українського єпископа."

(гл. лист з **13-го вересня 1909 р.** о. А. Делярого ЧНІ. до Преосв. Д. Сбарретті).

Канадійські єпископи, зібрані на першім пленарнім Соборі, що відбувся **від 19-го вересня — 1-го листопада 1909 р. у Квебеку**, незвичайно прихильно поставилися до релігійного питання Українців Канади. (Гл. Circulaire au clergé Преосв. Лянжвена з 2-го лютого 1910 р. ст. 285).

Релігійні відносини серед Українців католиків Канади були їм знані з меморіялів, що їх кожний з них дістав. І так книжечка о. А. Делярого п. з. "Меморіял у справі з'усиль зо сторони схизматиків і єретиків серед українців західної Канади" вказувала на грізне релігійне положення серед українців, що його спричинила ворожа протестантська пропаганда; друга ж праця того самого автора п.з. "Меморіял у справі українців північно-західної Канади" подавала практичні середники протиділання погубній агітації ворогів української католицької Церкви та передусім доказувала необхідність українського католицького єпископа для нашого народу в Канаді. Також богато освітлювала справу українців католиків Канади книжечка Канадійця о. Й. Ад. Сабурена п.з. "Українці Католики". Тому єпископи, зібрані на згаданім Соборі, не тільки зобовязалися через якийсь час спомагати праці місіонарів серед українського народу в Канаді, але теж **офіціяльно перший раз порушили справу українського єпископа для українців Канади.**

На Соборі в Квебеку **був приявний Впр. о. С. Дидик ЧСВВ.** Він своєю присутністю й заходами в Апостольського Делегата рішучо **попер старання о єпископа** для українців католиків Канади (гл. "Укр. Вісті" ч. 47 з 23. XI. 1937. "Роля Отців Василіян" .... ст. 5).

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

—o—

Питання:—Що це є та справа Лякса, про котру „Вістник" так розписався?

Відповідь: Свого часу ми писали про те (ч. 5 за 1937) що демагогія і як вона ділає на нарід. Це нічого іншого як спритне ошуканство народу на підставі видуманих або перекручених зручно дійств. Ґачком демагогії є сензація, себто цікавість. А підсичує її людська уломність через бажання скандалів і скандалістики.

Ми тоді навели, як такий спорт нищить здорову думку народу, уводить в блуд широкі маси, викривлює їх зрозуміння правди, підкопує та нищить довіря і тому є дійсно злочинним проявом для життя народу. Нарід вихований демагогією довго не встоїться. Він тратить моральну відпорність і скоро стає добичею сильного.

Ми ніколи не вживали такого способу діяльности і не хочемо його ніколи вживати. Однак є на світі люди, що залюбки тим способом користуються і так думають виховувати сусільність в прилюднім життю. Взірцем того є одна "релігійна часопись" українців, що широко ідко розписалась проти Ексцеленції Хомишина, щоби тим вереском очевидно прикрити брак слушної думки проти замітів, піднесених в книжечці "Чорна рука." І тим саме наша книжечка о ціле небо ріжниться від писань автокефальних, що ми пишемо про них на основі **їх власних, письмом засвідчених, слів** — а не на основі якихось поговірок, чи видумок, або уроєних власних бажань.

Книжка "Чорна рука" ясно і незбито доводить, **хто такі** автокефальні — чому вони є кудриківці, **яка** їх віра, які їх тайни, **яка** їх народна робота, **хто** ними проводить і тому на основі їх власних слів (не того, що хтось інший, чужий, про них говорить, але що ВОНИ САМІ ПРО СЕБЕ говорять) дає образ, ХТО ВОНИ Є і ЯКІ ЇХ ДІЛА. Алеже!

І тому кудриківці не встигли відповісти нічим ДО РІЧИ, тільки з вереском стали заслонюватися накидами в сторону старокраєвих католицьких владик. Значить, коли я тобі не годен відповісти на твої заміти, тоді я бодай тебе здорово вилаю, твого батька і твою маму — єпископа і Церкву — і так може відверну увагу від того, на що я повинен був відповісти а не відповів. І це власне є **зразковий доказ** демагогії. Нема аргументів, заступить їх лайка! Нема що відповісти на власні вияви, тоді вилаяти нашого Епископа, нашу Церкву — а голосно, а крикливо і тим заглушити свій стан. Та таким чином "автокефалії" не збудується, "православія" і так поволі сконає і навіть др. Лякс не поможе....

Якже є справа з тим др. Ляксом, про котрого з такою любовю та насолодою розписався кудриківський орган. Щоби ту справу вияснити, як слід, треба знати, хто в Старому краю ту справу видвигнув і чому.

Видвигнуло ту справу львівське "Діло," часопись, котра відноситься неприхильно до Епископа Хомишина і нераз вже тому дала свідоцтво. Свого часу "Діло" навіть містило окрему рубрику, в котрій постійно накидалося на Епископа. Панове з "Діла" не могли знести і не можуть досі, що Епископ має сталу лінію поведення і не хоче слухати їх поучень про те, що треба робити. Дальше, Епископ вимагає не тільки віри від неділі і від посад, але сталого переконання і ділання, згідного з тим переконанням. А вони звикли до всяких "нормалізацій" — хто і коли більше подасть. Вже нераз "Діло" мусіло містити спростування, але тепер робить ці напади так справно, щоби, колиб справа прийшла в суд, можна було легко викрутитися — впрочім, чи Епископ піде до суду з ґазетними напасниками?

Взірцем такого сприту є новинка про др. Лякса. Ось що там написано в справі його посередництва при закупні **камениці** товариства "Непорочного Зачаття" в Станиславові доктором Овчарським. "**Овчарський** вийшов з цілого інтересу без сотика. Зате його адміністратор і повновласник Лякс доробився великого мастку, готівки, камениці, ітд. — При всіх тих інтересах др. Лякс брав величезні гонорарі від своїх клієнтів, яких з-правила доводив до руїни. Маючи **добрі знайомства серед суддів** і покликуючися на ті звязки, вмів їх відповідно розреклямувати і канцелярія його виросла на одну з перших в Станиславові. До цього причинилося у великій мірі його становище, як синдика гр. кат. Консисторії та зичливість, яку виявив йому Преосв. еп. Хомишин." "Діло" ч. 150 з 1937 р.

Прочитайте уважно цю стилізацію і розважте. Що там сказано? Там сказано, що Лякс доробився на величезних гонорарах, які брав від клієнтів — **але не сказано ані одного факту, від котрого поіменно клієнта** він взяв ті гонорарі. А в суді числяться факти і поіменні дані, а не спритні речення і узагальнення. Колиб справа пішла на суд, може "Діло" сказати, а деж ми написали, що Лякс брав "величезні гонорарі" від Епископа Хомишина? Де? Прочитайте панове, що ми написали! Ми тільки написали, що Лякс брав "величезні гонорарі" — але ми не написали, що від Епископа. І в тім саме є ціле лайдацтво тої новинки, бо зараз згодом легенько дається до зрозуміння, що він був "синдиком" і мав "зичливість" Епископа. Значить, коли звичайний чоловік, неправник то прочитає, що собі подумає? "Ого, там вже мусіло щось бути!" Бож він був "синдиком" а перше написано, що брав "величезні гонорарі", хоч і не написано, що брав їх від Епископа, але враження лишається, що брав. Так зручно з правничого боку кинено тінь на Епископа, лишаючи собі безкарний вихід за ту справу.

Кудриківці в Канаді хопились того і розмазали те, як все вони люблять розмазувати подібні річі з питомим собі запалом. В них то вийшло, що "десятки тисяч українського церковного гроша пливуть з епархіяльної каси до жидівської кишені." "Вістник" ч. 22, стор. 2.

От як легко вміли перескочити. "Діло" зручно, по лайдацьки, кинуло **тільки тінь а вони** вже розписалися, **про десятки тисяч**.. **Засмакували** їм ті десятки тисяч і в хоробливій уяві зобачили їх, як "пливуть" — тільки не до їх кишені. Ось маєте очевидний доказ, що це є демагогія і чим вона послугується.

Так по їх ділах можете пізнати, ХТО ВОНИ такі.

Ось так зі спритно написаної напасти. робили таки порядну напасть і втягнули в те не лишень одного Епископа, але Митрополита і навіть Папу. Бракувало тільки сягнути ще троха дальше і булиб може покусились нарушити самого Бога в ту справу.

....

Однак **дійсна правда** є така: 1) др. Лякс ніколи не був посередником при купні др. Овчарським від товариства "Непорочне Зачаття" камениці званої "Варшава" в 1920 р., ні правним дорадником ні др. Овчарського, ні товариства "Неп. Зач." при тій трансакції і тому з того приводу **не отримав від товариства ані шелюга.**

2) др. Лякс **не був ніколи синдиком** ні Епископа ні Консисторії, ні Капітули, а тим менше необмеженим повновласником Епископства.

Здається, що тим вияснениям справа повинна бути ясна для кождого здорово думаючого чоловіка.

Таким чином не виправдується свого "православія," але не в силі понизити світле імя католицького Епископа. Краще зайнятися власними справами і обчистити власний поріг. Чому чіпатися католицьких старокраєвих владик — чи не ліпше розглянути справу православного єпископа Олексія Марченка! Тоді малиб над чим подумати самі православні на основі **не видуманих** і скривлених фактів, але **дійсних і правдивих.** Це однак річ православних, не наша. Однак наша річ не допустити, щоби хтось занимався і поганив нас безкарно тоді, коли сам носить поліна в обох оках.

Православія таким чином все деморалізувало наш нарід. Відбирало охоту життя, викликувало поняття меншевартности, служило чужим імперіялістам та нищило здорове почуття українського народу.

Бо хтож і коли складав такі "стихи", як оцей, зложений через православного селянина М.Ф. Матвейкова, котрого православія аж так високо вивчило. Ось послухайте:

"Самостійна украйна в пеклю встрєгла по коліна
черти кропят батогамі, она фиркаєт ногамі
вєра чудная моя, вєра чудная моя
вєра чуд, чуд, чуд, вєра руская: **православная**"

Ось вивчило його православія! Ті пашквільні "стихотворенія" видає православний в 1937 р. Ось його "вєра" — певно що "чудная"!

Недалеко відбіг від тої "вєри" автокефальний рух в Канаді.

Поміщання понять, демагогія, сліпа ненависть, лайка і нетерпимість, брак доказів але крикливий вереск — ось біланс "народної роботи" автокефалії.

І недаремно п. В. Свистун не може на те все дивитися зі замкненими очима!

—o—

ЗА ДУШУ МОЛОДІ—ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ

Сторінка Молоді

о. Михайло Горошко

МИНУЛЕ Й СУЧАСНЕ УКРАЇНИ

(Продовження)

І послухаймо фактів.... Хоч всі часописі більшовицькі, кровава диктатура, переслідування християнства— то віри в Бога вони не вдусять!

Ізвестія обчислюють половину учнів віруючих в школах. Праця безбожників стрічає великий опір на Україні, бо там далеко безбожництво а більшість мас є віруюча. Далекий для українського робітника є більшовицький світогляд і він ясно бачить комуністичну облуду. Які є правдиві настрої робітничих мас говорять такі факти, як весною 1935 р. в Одесі. Збір робітників кричав: Най живе вільна Українська Держава! Смерть Сталінові! Проч з більшовизмом!

Оце душа українських робітничих мас. Дійсно, на життя і смерть змагається український нарід з комунізмом. А над ним слова Христа: Не бійтеся тих, що тіло убивають а душі не можуть убити. Бійтися того, хто душу і тіло може погубити в геєнні огненній!

Валиться насильство сатани, тортури обдуди і фальшу. Безслідно зникне СССР-а на його руїнах повстане Україна!

Західна Україна! О, Галичино! Ти є Пісмонтом, основою і хребтом вставання і росту української нації! Цю силу дала нам українська католицька Церква. Вона нас зорганізувала і дала нам моральні [illegible] дала основу життя, характер. Оці церкви по селах наших, хрести при дорогах — ось ця батьківська віра, якої не проміняють наші брати! Це дає нам силу перших християн, мужність, витревалість і постійність у переконаннях. Князь нашої Церкви це батько і моральний провідник Західної України! Це Митрополит Андрей Шептицький!

Зорганізоване наше культурне і господарське життя, оці Просвіти, Народні Доми, Соколи, Луги, Орли, кооперативна і приватна торгівля — це все засоби, щоби виховати молодого українця на характерну, моральну людину. На Західній Україні росте і розвивається католицький націоналістичний світогляд, який діє сильно. Майже вся молодь за ним. Про політичні партії тут не говорю. Це завмираючий світ XIX ст. — демократії.

—o—

Анна Пукіш

РІДНА ПІСНЯ

"Пісне, [illegible], рідна пісне!
В тобі є все! І давня наша слава,
Володимира хист і мудрість Ярослава.
і наших прабатьків ворогування злісне.
І Богдана розвага,
і Богуна відвага,
і Дорошенка ум, і хитрощі Мазепи,
і гомін гір,
і блиски зір,
і шум лісів, і розговори степу,
І материя любов, і чар палкий кохання,
за свободою жаль, і мрії про свободу,
і весь біль, всі наші сподівання,
ти — зеркало душі країни і народу."

Автор, поет, цих наведених тут мною слів, не забогато приписує рідній пісні.

Загляньмо лишень до історії всесвітної і історії біблійної а побачимо там, чим була рідна пісня для всіх народів і у всіх часах.

У нашому, українському народі, рідна пісня може більше чим рідна мова, так на рідній землі, як і на усіх іміграціях, відіграла чи не найбільшу й найкращу ролю.

Наша рідна пісня, то одна величезна скарбниця, переповнена живучою силою українського народу.

Рідна пісня в нас, то наче різдвяна зоря веде нас, український нарід, до мети.

Наша пісня, коли лишень являлась на сцені театрів, потягала до себе і своєю красою чарувала маси слухачів. І тому українська пісня здобула собі, особливо в останних часах, може найширшу популярність.

Якщо чужинці цінять нашу пісню, то тим більше ми самі повинні її цінити. Що правда ми ще не надто занедбалися в плеканні рідної пісні. Наша пісня між нами гомонить.

Американські українці так дорожать рідною піснею, що своїм управителям хорів платять високі платні. Так кожда українська родина в міру засобів причиняється до піддержки національної культури.

(Докінчення буде)

—o—

ВІСТИ З ВИНИПЕГУ

Не будемо Вам писати про бандитів та їх наскоки, про це єго з наших і як судили, то таке банальне і нездорове, що тільки хороблива уява такої поживи жадна. Ми подамо Вам, що ми доброго зробили і як підноситься український нарід в шанобі, в поважі і чести.

Діти Молодої Парохії св. Покрови всі разом заколядували більше, як було подано. Вся їхня коляда виносить $76.45 і належить їм за це повне признання. Серед снігу і морозу дітвора пішла, часто наражаючись навіть на прикрість, колядувати на свою церкву в честь Дитятка Ісус. І колядували ці діти так щиро, як тільки діти вміють. 80 членів Молодої Парохії самі зголосились по кувертки, в котрі щонедільно будуть складати свою лепту на церкву. Самі будуть вести рахунки і коли хто накладає через рік одного доляра через свої кувертки, стане членом парохії. Так наймолодші звикають щадити для Бога, де міль небість і ржа не точить—а рівночасно піддержувати свою церкву.

Винипег славиться добрими українськими католицькими дівчатами і тому аж з далекого Онтерія приїздкають хлопці та вінчаються у Винипегу. Отак ми були свідками красного вінчання панни Ольги Гумніцької з Іван'ом Дребитом та панни Софії Кузь з п. Іваном Бойчуком. Оба шахтярі, молоді, здорові, сильні хлопці вибрали собі подруг аж з Винипегу, самі з Онтерія. Богато було гостий весільних, молоді були красно зодягнені. Дівча а мали крім сніжношовкових суконь і китиць рож також золоті хрестики а приграваи їм до вінчання органи і світили всі світла великої церкви св. Покрови. Най завсіди буде так світло в серцях їх та радісно в життю, на многі літа!

Дня 30 січня в Парохіяльнім Домі побіч церкви відбувся вечір спогад 20-ої річниці геройського бою під Крутами. Хорову частину виконали частинно діти, частинно Мішаний Хор під управою п. З. Мороза. Вступне слово мав п. В. Голембіовський, кінцеве п. П. Капітанчук—короткий реферат сказав о. парох. Люди заповнили домівку і мали ще одну нагоду довідатися, як більшовики поступають з українцями.

Пані сестрицтва Пр. Діви дуже красно перевели коляду і щедрівку та підготовляють весняний базар на добро парохії. Недавно зложили $1250. як дар на церкву. За їхню щиру працю і труд належить повне признання і подяка.

Панство Бращуки своїм коштом справили і дарували для церкви два більші срібні свічники перед бічні престоли. Посвячення було в неділю 6 лютня. Ось наші добродії—меценати: родина українських робітників! Честь їм за щирий дар!

—o—

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колєгія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by [redacted] said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscrip.ion $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

СВ. ОТЕЦЬ КЛИЧЕ ДО ХРЕСТОНОСНОГО ПОХОДУ ПРОТИ БІЛЬШОВИЗМУ!

(Це III. часть енцикліки св. Вітця Пія XI. проти комунізму)

Наука Церкви

Коли ми так висвітлили підступні блуди й насильні намагання більшовиків-безбожників, пора вже Достойні брати протиставити їм коротко **правдиве розуміння** людської цивілізації, що про неї, як відомо, вчить розум і, через Церкву учительку народів, Боже Обявлення.

1) Бог це найвища Істота

На початку треба зазначити, що понад усіми річами істнує найвища Істота Бог, всемогучий Творець всесвіту, наймудрійший і найсправедливійший Суддя всіх людий. Саме ця найвища Істота Бог, це одночасно остаточне і цілковите осудження безглузних комуністичних нісенітниць. Ваістину Бог істнує не тому, що люди вірять у Нього. Але тому, що Він істнує —кождий що не відвертає вперто очий від світла правди, вірить в Нього й молиться до Нього.

2. Людина й родина в світлі розуму, що освічений вірою.

Чого вчить католицька віра і розум про людину, подали ми в енцикліці Про християнське виховання молоді. Там ми виложили головні точки сеї науки. Чоловік має духову, безсмертну душу. Він особа, котру найвищий Творець обдарив просто предивними прикметами тіла й душі так, що можна його справді назвати висловом старинних фільозофів "мікрокосмом," себ то малим світом, що більше вартує, як цілий бездушний світ. Для нього Бог це найвища ціль не тільки в цім життю, але й у вічнім. Чоловік піднесений ласкою освячаючою до гідности Божої дитини, є втілений у містичне Тіло Ісуса Христа. Вслід за тим небесний Господь наділив його ріжнородними всякими дарами, а саме: Правом до життя, ненарушимістю тіла, правом до конечних засобів існування, правом прямувати до найвищої Богом назначеної мети а вкінці правом основувати суспільність, посідати приватну власність і нею користуватись.

Подібно, як подружжа і його природне уживання випливають з Божого заряджения, так і родинне співжиття та його особливі обовязки не залежать від людської волі, ані від економічних чинників, лишень від найвищого Творця. Це все докладно й всебічно виложили ми в енцикліці Про святість подружого життя — та в другій, про котру вище.

3) Про суспільність

а) Обопільні права та обовязки одиниці у суспільности.

Одночасно Бог сотворив та призначив людину до суспільного життя, як цього в дійсності домагається вже сама її природа. Суспільність це з волі Творця природний засіб, що ним може й повинен послугуватися кождий горожанин, щоб осягнути назначену собі мету, бо суспільність існує для одиниці, а не навпаки. Цього однак не треба розуміти в змислі індивідуалізму лібералів, який каже, що суспільність має служити непогамованих примхам одиниць — тільки так, щоби одиниця через органічну злуку з суспільністю могла при обопільній співпраці здобути правдивий земський добробут. Тим робом також краще розвиваються й процвітають природні людські прикмети особисті у суспільні, що стоять понад усякими особистими й дочасними користями й тим проявляють у суспільности ту Божу досконалість, що її ніяк неможливо здійснити в життю одиниці. Тимто й це останнє призначення для чоловіка, щоб узнав цю відбитку Божої досконалости й прийняту віддав Творцеві в почитанні і хвалі. Самий тільки чоловік, як особа, наділений розумом і свобідною волею, а не якась там людська суспільність.

Отже як одиниця не сміє уважати себе за звільнену від обовязку, наложених Богом, супроти суспільности (і в тім випадку представники суспільної влади мають право на випадок непослуху примусити її виконати ці обовязки) — так також суспільність не може **обдирати громадянина з його особистих прав**, що їх дав йому Бог Творець, про котрі ми вище коротко згадали, ані позбавляти його можности ними користуватися. Сам розум каже й домагається, щоб усі земні річи були на пожиток чоловікові а він, щоби спрямовував їх до Творця. Тут відносяться слова апостола народів, написані до Коринтян: "Усе ваше, виж Христові, а Христос Божий" (І Кор. 3, 23). І коли комуністи так принижили людину, що до основ вивертають обопільні відносини між горожанами й суспільністю, то **розум і обявлення аж так високо її підносять.**

(Далі буде)

60,000 НАВЕРНЕНЬ НА КАТОЛИЦИЗМ РІЧНО

Американський часопис "Сенека Таймс" з Сенеки, Канзас, подав 13-го січня ц.р. що "Комітет Католицької Інформації" під управою студентів Вищої Католицької Школи, в Сенека оповістив статистику про навернення до Католицької Церкви в Америці. Згаданий комітет інформує, що число дорослих людий, котрі навертаються до Католицької Віри в Америці виносить звиш 60,000 річно, або 5000 місячно, або 1155 тижнево, або 164 денно. —Треба знати, що ці люди є дорослі і многі з них високо вчені. Вони не родились із католицьких родичів і не ходили до католицьких шкіл. Перед своїм наверненням мусіли рішучо застановитися над релігією і перейти повний і довгий курс католицької науки. — Є се дуже потішаюча статистика. Вона повинна дещо нас научити. Чи ми не знаємо про сумні відступства від католицької віри в нашім народі? Ті що покидають католицьку віру не можуть похвалитися ані відвагою, ані щиростію ані іншою чеснотою. Щоб відступити від віри, на це не треба жадної чесноти, як не треба сили спуститися згори в діл. Однак навернутися до католицької віри, учитися її, ходити в старших роках на лекції катехизму, а опісля виречися всякого хаосу і датись охрестити та стати практикуючим католиком, на се треба щирости зглядом себе, треба відваги і чесноти мужности. Повище наведених навернень отже не можна собі представляти так, як то воно часом буває у нас: От якийсь пан відпав від Церкви, блукав пару років, а потім приходить на церковний мітинг і каже: "Нате $3.00 яко членську вкладку. Я вже католик." А він може яким був, таким і далі є.

Між товаришками.— Чи твій суджений признався, що був колись заручений зі мною? — Ні.... але раз згадав мені, що в минулому зробив не одну дурницю?...

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Лютий, 1938

14. понеділок — Трифона
15. **второк — Стрітення**
16. середа — Симеона і Анни пр.
17. четвер — Ісидора, прп.
18. пятниця — Гафії муч.
19. субота — Вукола прп.
20. **неділя — Блудного Сина**
21. понеділок — Теодора Страт.
22. второк — Никифора муч.
23. середа — Харлампія муч.
24. четвер — Власія священмуч.
25. пятниця — Мелетія св.
26. субота — Мартиніяна прп.
27. **неділя — Мясопустна**
28. понеділок — Онисима

Устав на лютий, 1938

15 лютия, 1938— Стрітення, глас 4, на утр. єв. Лук. 8, на Сл. Б. ап. 316, єв. Лук. 7. Свячення свічок.

20 лютия, неділя Блудного Сина — глас 2 на утр. єв. Марк. 70, на Сл. Б. ап. 135, єв. Лук. 79.

27 лютия, неділя Мясопустна — глас 3, на утр. єв. Марк. 71, на Сл. Б. ап. 140, єв. Мат. 106. Кінець мясниць, початок Сирного Тижня. Кінець танцям і забавам, заказаний час.

НЕДІЛЯ XXXIV.. БЛУДНОГО СИНА

Евангеліє Св. Луки, зач. 79.

Одного разу сказав Ісус таку притчу: Один чоловік мав двох синів. І сказав молодший з них батькови: Отче, дай мені часть маєтку, що на мене припадає; і розділив їм маєток. І після немногих днів зібрав все молодший син і відїхав в далеку країну, і там розстратив свій маєток, живучи блудно. Коли ж прожив все, настав великий голод в тій країні, і він почав бідувати. І пішов і пристав до одного з горожан тої країни; і той післав його у свій хутір пасти безроги. І бажав наповнити свій живіт лушпинням, котре їли безроги, та ніхто йому не давав. Та ввійшовши в себе сказав: Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину. Встану і піду до свого батька, і скажу йому: Отче, я згрішив на небо і перед тобою; я вже недостойний зватися твоїм сином; зроби мене як одного з твоїх наємників. І вставши, пішов до свого батька; і коли був ще далеко, побачив його батько його і змилосердився і прибігши, упав на його шию і поцілував його. І сказав йому син: Отче я згрішив на небо і перед тобою, я вже недостойний зватися твоїм сином. І сказав батько до своїх слуг: Винесіть скоро одежу найпершу і одягніть його і дайте перстень на його руку і обуве на його ноги; і приведіть годоване теля і заколіть, і їжмо і веселімся, бо се мій син був мертвий і ожив; згинув був і знайшовся; і почали веселитися. А був старший його син на полі; і коли прийшов та приблизився до дому, почув співи та танець. І покликав одного зі слуг і спитав, що се? А він сказав йому: Твій брат прийшов, і заколов твій батько годоване теля, бо здорового його приняв. І розгнівався і не хотів увійти; а його батько вийшов і почав його просити. Він же у відповідь сказав свому батькови: Се стільки літ служу тобі і ніколи твоєї заповіди не переступив, та ніколи не дав єси мені кізлятн, щоб я зі своїми другами забавився. А коли сей твій син, що проїв свій маєток з розпустницями, прийшов, заколов єси йому годоване теля. А він сказав йому: Дитино, ти завсігди зі мною єси і все моє є твоїм. Та треба було веселитись і радуватися, що сей твій брат був мертвим і ожив; був загинув і знайшовся.

НАУКА

1. Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину.

Був молодим цей **Блудний Син.** Мав все, що тільки бажав. Уживав молодости, як вмів і знав. Місто праці, любив забаву. Жив за великим містом, за голосними пригодами. Життя в його селі, то не було життя. Бо, чиж ціль життя не лежить в уживанню? Чи не голосять того нині "учені", чи не пишуть про це нині книжки і газети? Чи не говориться нині загально: Уживай життя у своїх 18-20 літах?

І пішов молодий чоловік в погоні за життям, а по якомусь часі найшовся в товаристві безрог, з порожним серцем, з порожним жолудком. Він шукав у світі всіх його дібр, усего зажив з одурманенням своєї голови. Бажав від світа його лушпини, жолуди, але все те не наситило його. Його молодече життя постаріле, поморщене, прибрало вид міди й олова. Його, колись гарна одіж, обдерта, світить лахманами. Здавалося, що це ходячий труп. Він застановився над собою і сказав: Скільки наємникам в домі мого батька збуває хліба, а я тут з голоду гину.

Блудний Син, це образ для всіх віків і для всіх поколінь. Підчас-коли, здалека від батьківського дому вмирає з голоду, тратить своє здоровля, свою красу, свою молодість, то тут в домі БОГА є подостатком хліба, життя, краси. Глядіть на Евхаристійного Христа на білого Агнця, що миготить в лучах золота Це хліб життя, це радість, це любов.

Оставте, нехай інші йдуть за лушпою світа, яка ніколи їх не наситить, яка може служити за поживу тільки нерозумним сотворінням. А ви шукайте вашого щоденного хліба. Ви йдіть, шукайте хліба життя. Ви, що любите життя, приходіть і будете мати життя: "Якщо не будете їсти мойого ТІЛА, не будете мати життя в собі," казав Христос. А з життям Христа, одержите радість, щасливість, любов. Яке може бути порівнання між жолуддям світа а хлібом Христа. Таке порівнання булоби нерозважним. Ви розумієте добре, що перли не для безрог.

Нехай, отже, Евхаристійний Хліб всміхається до нас, до нашої української молоді цей Агнець Божий, з престолів наших цер[redacted]

II. І молодший син сказав до батька: Отче, дай мені часть маєтку, що на мене припадає.

Як мусіло було бути брудним його серце, коли важилося на такі слова до свойого батька. В такому серці ніколи не знайдемо ніжности шляхотности, любови. Не можна найти одного акту вдячности, жертви: все зіпсоване, все мертве, все багно....

Таке серце немає нічого дати, але хоче тільки брати. Воно постійно говорить: моя молодість, моя воля, моє серце, мої змисли, моє добро. Отче, дай мені, то, що мені належиться. Але, що тобі належиться? Молодість не твоя, але Божа і Богові маєш дати свої молодечі літа. Воля, не є твоя, але ти маєш піддати її законам Божих Заповідей. Серце не є твоє, але Бога і ним маєш любити Бога всею душею твоєю, всіми силами твоїми. Змисли не є твої, бо завтра зложать їх в домовину. Майно не є твоє, але твойого БАТЬКА, який був так шляхотний з тобою, а ти є тільки завідателем.

І тому ми не хочемо бути подібними до БЛУДНОГО СИНА. Ми припадаємо до стіп нашого Вітця і складаємо Йому нашу молодість, наше серце, нашу красу, наші змисли, наше майно. Складаємо це Йому з великою подякою і будемо працювати над поширенням Його Царства між нашим українським народом.

III. Одержав свою частину, поїхав далеко і прогайнував ціле своє майно, живучи блудно.

Что хоче творити зло, старається іти далеко від очей батька і матери, сестер і братів, хоче мати приятелів незнаних. Щоби попонити негідні діла, треба сховатися, треба скритися перед оком, яке нас дійсно любить, треба уникати світла сонця, треба втопитися в ночі. Коли зробиш такий крок раз, вернутися назад тяжко. Тоді все розсипається, навіть сама душа в цілковитому розкладі. Безрога тоді напевно більше щаслива від блудної людини.

Коли блудний син збагнув цілу глубінь порожнечі того світа, далеко від дому свойого батька, усі його опустили, усі забули. Та батько його не забув. Бо, чиж це можливим? Йому було гірко вертати домів, знищений, зруйнований, без одіжи і без здоровля; однак встав і пішов до свойого батька. Батько, хоч був ображений, не міг його прогнати, приняв його з глубоко зворушеним серцем, що син його вернувся, ожив....

Дорогі, якщоби нам коли судилося ділити долю БЛУДНОГО СИНА, не вагаймося встати і піти до нашого ВІТЦЯ. Він нас прийме, Він нас двигне з нашого упадку, двигне нашу молодь з багна, що так широко сьогодня розливається. Він буде нас благословити, щоби ми чесно перейшли наше життя, щоби ми боролися доброю борбою за поширення Христовго Царства між нашим народом, за те, щоби наш український народ був більше сильним, більше чистим і більше святим. Амінь.

НЕДІЛЯ XXXV

Евангеліє св. Матея, зач. 106.

Одного разу сказав Ісус: Колиж прийде Син Чоловічий в своїй славі і всі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави; і зберуться перед ним всі народи, і відлучить їх одних від других, як пастир відлучує вівці від козлів; і поставить вівці по своїй правиці, а козлів по лівиці. Тоді скаже цар тим, що будуть по його правиці: Прийдіть благословенні мого Вітця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа. Бо я був голодний, а ви дали мені їсти; я був жаждучий а ви напоїли мене; я був подорожний а ви приняли мене; нагий, і ви одягли мене; недужий, і відвідали мене; у вязниці, і ви прийшли до мене. Тоді відповідять йому праведники, кажучи: Господи, коли бачили ми тебе голодного і накормили, жаждучого і напоїли? Колиж ми бачили тебе подорожним і приняли тебе, або нагим і одягли тебе? Колиж бачили ми тебе недужим, або в вязниці і прийшли до тебе? А цар у відповідь скаже їм: Істинно, кажу вам, о скільки ви це вчинили одному з сих моїх найменших братів, мені вчинили. Тоді скаже і тим, що будуть по лівиці: Ідіть від мене прокляті в огонь вічний, приготований діяволу і його ангелам. Бо я був голодний і ви не дали мені їсти; був жаждучий і не напоїли мене; подорожний був і не приняли мене; нагий і не одягли мене; недужий і в вязниці, і не відвідали мене. Тоді відповідять йому і ті, кажучи: Господи, коли бачили ми тебе голодним, або жаждучим, або подорожним або нагим або недужим або в вязниці, і не послужили тобі? Тоді відпо-

віст, ім, кажучи: Істинно кажу вам: О скілько ви не вчинили сього одному з сих найменших, і мені не вчинили. І підуть сі на вічну муку, а праведники в життя вічне.

НАУКА

Послідний прихід Ісуса Христа

Колиж прийде СИН ЧОЛОВІЧИЙ в своїй славі і всі ангели з ним, тоді саде на престолі своєї слави, і зберуться перед ним всі народи....

Христос Спаситель прийшов передше на цей світ, щоби спасти людство.... при кінці світа прийде знова на нашу землю, щоби судити живих і мертвих, т.є. добрих і злих.

"Цей послідний прихід Ісуса Христа на нашу землю, повиненби,— як каже св. Йоан Золотоустий,— наповняти нас великою радістю." І дійсно святі бажають цього приходу, тому, що для них він буде потіхою, радістю. Але для нас, горе. Ця думка, що при кінці світа прийде Христос, пригноблює нас, викликує в нас дивний страх, переляк.... Чому? Тому, що з нашою совістю недобре: люде злі, грішні, бояться цього приходу, бо для них він буде чимсь страшним.

Тому часто застановляймося над тим і гідно приготовляймося.

1. Чому ми повинні бажати другого приходу Христа?

1) Праведники Старого Завіта ожидали приходу Месії через 40 віків, які попереджували Воплочення Сина Божого. Це ожидання збільшалося в міру цього, як зближалася повня часів. Глибокі щирі зітхання линули перед престол Всевишнього з горячою молитвою, щоби небо зілялося з землею, щоби з неба прийшов Цей, що мав навчити людей, як вони мали жити. Ті зітхання линули в тисячів сердець; раз виливалися вони, як горяча, щира молитва, іншим разом розпливалися ніжними, мельодійними звуками псальмів. Була зе благальна пісня очікування Месії.

Коли Ісус Христос вонісся на небо, то святі души зітхають за Його славним поворотом, коли Він прийде судити живих і мертвих: Ожидаючи блаженної надії і приходу слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа (Тит 11, 13).

2) Святі бажають цього другого приходу Христа: а) бо цей прихід завершить освободження Церкви, котра тоді віднесе цілковиту побіду над своїми ворогами.

б) цей день принесе цілковиту нагороду слави для души і для тіла,які від тоді будуть тішитися вічно з Христом Богом.

г) в цей день в присутности всіх одержить своє признання людська природа Ісуса Христа, яку нині так многі зневажають.

3) Тільки души святі, души вірні тужать за цим відкупленням, за цим славним приходом Христа. Тільки ті християни очікують цього другого приходу Христа, які мають чисте серце і люблять нашого Спасителя, які йому вірно служать, які посвячують себе для Його більшої слави, одним словом, які є Його правдивими учениками. До них саме говорить Христос: Кріпіться і піднесіть ваші голови, бо приближається ваше спасення (Лук. XXI, 28). Що говорить нам тут наша совість?

II) Чому так мало людей бажають цього другого приходу Христа?

На це питання відповідає св. Августин: тому, що мало є таких, які направду любилиби Ісуса Христа і якіби мали відвагу явитися перед Ним. Кілько то християн обоятних, холодних для справи Божої. кільки в них гніву, ненависти.... Як мало є таких, якіби бажали одиноко служити і подобатися Богові. Як мало є такиж, якіби були направду гідними зрозуміти ці слова: Прийдіть благословенні мого Вітця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа. Мало є вибраних.... Серце многих християн є зіпсоване, є обмотане недозволеною любовю сотворінь, уважає за свойого бога річи і богацтва цеї землі, не дбає зовсім про справи: Божі, про справи небесні. Кілько то християн говорять: Отче наш...., да будет Царствіє Твоє.... Моляться, щоби то Царство прийшло, але бояться, і волілиби, щоби воно ніколи не прийшло.

III). В який спосі[б] [ми] маємо приготовлятися до [др]угого приходу Христа?

Ісус Христос прийде, напевно прийде, але тоді, коли ми може найменше цього сподіємося: бо в котру годину не думають, Син Чоловічий прийде (Лук. 12, 40). Щасливі будуть ті, що будуть тоді чисті, вірні, чуйні.. Горе тим, яких смерть заскочить неприготованих, в стані гріха. Тому ми повинні приготовлятися постійно, якщо хочемо належати до числа святих, до тих, яких возьме Христос до вічної слави в небі. Від нас залежить, як ми будемо очікувати приходу Христа. Тому: 1) Чуваймо над собою, уникаючи всякого гріха, зберігаючи наше серце в совершенній чистоті нашого ума, нашої души і нашого тіла.

2) Не привязуймо нашого серця до річей земських, але думаймо і працюймо, щоби зложити собі наші скарби на небесіх.

3) Молімся постійно і розпалюймо наше серце святим бажанням, щоби ми бачили славу Христа Бога.

4) Коли ще маємо час, приносімо гідні овочі покути. Час, який ми стратили на наших гріхах і провинах, стараймося винагородити добрими ділами души і тіла.

Молім проте Господа нашого Ісуса Христа, щоби уділив нам своєї ласки, щоби ми могли жити кожного дня так, якщоби це мав бути день нашого суду: Так жий, якщоби мав прийти день суду і не будеш боятися тоді, коли він прийде. **Прийди отже Господи Ісусе Христе. Амінь.**

МОНАХИНЯ РАТУЄ ЖИТТЯ НА ДАЛЕКІЙ ПІВНОЧІ

Індіянин Джордж Мешат ловив дикі звірята на далекій півночі в Онтеріо. Коли пішов врубати дров, дерево звалилось на него і сторощило ногу. Раненний не міг звільнитися зпід дерева і щоби не замерзнути, в розпуці відтяв привалену ногу сокирою. Доволікся до хатини і рану перевязав плахтою, бо не було полотна ні бандажів. Жив дрібкою муки і убитим зайцем. Так прожив довгих, повних болю 14 днів. Рана роз'ятрілась і наросла ґанґрена.

В тім часі дали знати до католицького шпиталю в Албані, що сталося. о. Павло Лянґльос сейчас виїхав псами по раненого. За два тижні вернув назад. Хорий ще жив. Дали йому трохи їсти і обігріли, щоби відійшов на силах. А тому, що не було на місці лікаря а життя хорого висіло на волоску через заказження крови, сестра Марія сама відважилась на операцію. Страшну рану обмили і сестра відтяла ногу вище коліна. Операція вдалася. Індіянин живе.

Ось так католицький місіонар на далекій півночі день і ніч везе хорого індіянина до лічниці через безмежні сніги, де души нема, —ради Христа Спасителя. Так католицька монахиня ратує життя хорому в останній хвилині — також ради Христа. Без заплати без розголосу. Ось що значить правдива віра і правдива любов!

—Піди на стацію зустріти мою тещу. Маєш за це доляра.

—А як теща не приїде?

—То дістанеш ще доляра!

НОВИНИ

За чисте слово!

ЗГОРІЛА КАТОЛИЦЬКА ВИЩА ШКОЛА В КВЕБЕКУ

Дивним дивом ніде в Канаді не горять тепер школи, тільки в Квебеку і то вищі католицькі школи. Квебек видав протикомуністичні закони і суворо поборює більшовицьку облуду. Недавно розігнали в Монтреалі червону школу, в котрій на горе нам вчилися самі українські діти і ходило тих дітий аж пятьдесять!

Ще не проминуло страшне враження після згоріння дівочої школи в Наягара Фолс, в котрій однак обійшлося без жертв, аж тут нараз згоріла колеґія Пр. Серця Ісусового в Сейнт Гиацинт а в ній 46 учнів і братів-учителів. Над ранком 18 січня почувся вибух і нараз ціла колеґія стала в огні. Учні і учителі, що посхоплювались зі сну, не находили вже виходу. Тяжкий дим, полумя і розжарені стіни замикали дорогу. Многі скакали в сніг з четвертого поверху, а многих вогонь захопив і вони згоріли. Коли учні побудились, то дах вже валився. Брат Лібоар засвітив електричну ліхтарку і так вивів з диму одинацять учнів. Хоч попалені, але живі. Брат Арманд привів своїх хлопців до краю будинку і казав'їм скакати в сніг. Ці, що послухали, остали живі. Це були наймениі хлопці. Прочі чекали з братом і згоріли привалені дахом. Тих було шість. Розпач настала між родичами, котрі серед звуглених руїн шукали синів. Загально думають, що колеґію підпалено.

БАТЬКІВСЬКА ЛЮБОВ

Більшовики мають такі звичаї, як ніхто на світі. Без Бога. Церкви і священства здійснюють соціялізм нового поганства. Переводять всякі чистки, підчас котрих самі вистрілюють своїх людий. Недавний міністер більшовиків до Фінляндії М. Якубович дістав з Москви наказ сейчас вертати назад. Він розумів, що це значить.

Його ждала певна смерть.

А тому, що він не хотів умирати з рук катів, остався жити у Фінляндії, як приватний чоловік. На нещастя Якубович лишив в Москві двох синів. І тоді прийшла вістка до нього, що його синів увязнено в Москві, і їх розстріляють, коли він зараз не верне. Що робить нещасний батько? Переходить страшні хвилі душевної боротьби. Сини і певна смерть....

Побідила батьківська любов. Щоби ратувати синів, старий Якубович поїхав до Москви на певну смерть.

Ось соціялістичний "рай!"

"ТРИНАДЦЯТЬ" АБО ОЧЕВИДНИЙ ПОКАЗ, ЯК ВИГЛЯДАЄ КОМУНІСТИЧНИЙ ОБМАН

Більшовики прислали "прямо з Радянського Союзу" фільму до Канади під наголовком "Тринадцять" і її тепер висвітлюють в канадійських містах.

Кождий, хто здорово думає, повинен піти подивитися на ту фільму. З неї прямо навчиться, що є більшовизм і що жде всіх, колиб більшовикам удалося перебрати владу. Фільма "прямо з Радянського Союзу" навчить, як виглядає комуністичний обман і як дорого за него платиться.

Ця фільма представляє тринадцять червоноармійців, між ними старшого вченого і одну жінку. Між червоноармійцями є також українські імена, якийсь Спириденко, Журба, Петрів — але є також один "таваріщ" Муратов, що має виразно жидівський ніс і балуховаті очі. Червоноармійці заблукали в пустині середної Азії і гинуть зі спраги. Случайно віднаходять укриту керницю а в ній скоростріли, що там заховали повстанці, які тут називаються "бандіти." Керниця висохла і вода тільки сочиться по каплі. На розказ команданта, Спириденко мусить лізти на провірку до керниці, що він негайно і без спротиву виконує. Поволі назбирують ветро води, котре не може для всіх вистати. А тут ще повстанці показуються на овиді. Тоді висилає командант "товаріща" Муратова з довгим носом, щоби привів підмогу. Тому жидови дають повно пити води і ще три фляшки на дорогу а рештою напоюють його коня. Однак те все не помогло. Ґої червоноармійці лишились бити з повстанцями, а Муратов по дорозі випив всю воду, кінь здох, і він з "хороброю" відвагою свого племени загублює по черзі шаблю, кріс а потім й сам лягає на піску і тільки підгребує ногами — мовляв, най ґої бються, він спічне.... Повстанців веде полковник Щербатов і хан. Їх двісті, але гинуть без води серед пустині: Більшовики обіцюють їм воду, але коли видадуть своїх начальників. Однак полковник Щербатов виразно і гордо каже: Коли хочете наших голов, прийдіть та беріть живими!

Та червоноармійці не дурні брати живі голови. Вони знають діялектичний марксизм, що вчить обманювати людий. Тому удають, що мають воду, хоча самі дохнуть зі спраги. Заховані за валом і добре узброєні вистрілюють поволі наступаючих повстанців. Але й самі поволі лягають один по другім. Забогато того обманства вкінці Петрову і він вирвається та кричить в сторону повстанців, що тут нема води — нема защо і пощо битися. Однак його звалюють безцеремонно з ніг і хочуть на місці стріляти, як пса. Видно, як прикладають кріс дулом просто до потилиці, зі страшним досвідом чекістів. Однак він таки вприває і біжить в сторону повстанців. Тоді більшовики кричать "Не уйдьош" і посилають йому в слід сальву з кулемета. Він тільки скочується з піскового насипу.

Коли так в пустині бються, нараз з містечка іде полк на розвідку. Той полк находить в пісках розкраченого жида і довідується від него про бій. Розуміється, що тепер більшовикам іде як по маслі. Ручними гранатами і скорострілами вирізують повстанців. Та й вони мають страти. З 13 остали в живих тільки один з боєвиків — ну, і жид, що поїхав по поміч. Вони оба огидно цілуються а якийсь азіят голосить, що всі червоноармійці полягли **"за соціялістіческую Росію"**! Розуміється, також наші Спириденки, Журби і Петрів, котрий хотів покінчити з червоним обманом. Так виглядає фільма "прямо з Радянського Союзу."

Що вона вчить?

Вона пророчисто і ясно вчить, що нема жадного міжнародного соціялізму — а є комуністичний обман, котрий за ковток води домагається видачі провідників, життя і сумління. Коли не хочете упідлитися, жде вас куля!

Вона вчить, що істнує тільки соціялістична Росія, для котрої комунізм є тільки блахманом, щоби ним закрити свої дійсні цілі. А ті цілі ось які: Наші Спириденки мають в керниці і воду тягнуть для пейсатих Муроватих. Наші Журби мають кровавитись в бою за тихже Муроватих, щоби вони безпечно плодились. Наші Петрови мають гинути від куль, колиб поважились протестувати проти того обману комуністів. Ось за що мають битись, гинути, працювати: за РОСІЮ!

Ця фільма вчить, який страшний комуністичний обман, яке там страшне життя. В нас віра і Церква наказують подати жаждучому воду після заповіди Христа: Жаждучого напоїти! А там за ковток води куля в лоб! За ковток води видай провідника! За ковток води гинь — та в чім саме скритий сук обману — ТОЇ ВОДИ НЕМА!

Це лише обман, що та вода є — її нема і комуністи добре про це знають. Та вони СВІДОМО обманюють повстанців, обманюють своїх в якійсь потворно діявольській злобі, щоби через той обман вистріляти повстанців. Петрів бунтується проти того обману — його начиняють кулями.

Ось цілий комунізм, як на долоні!

Ось гидь більшовицького поганства, що є найстрашнійшим обманом, який колинебудь знало людство! Збудований на обмані. пє живу кров народу — за ковток води!

І тому можемо кинути йому його клич "не уйдьош!" гніву народу!

Проч з катами народу! Проч з комунізмом!

З ГОСПОДАРСТВА

Час то гроші і коли мине, то вже не верне. Тому саме пора нашим українським хліборобам призадуматися над посівом землі на весну. Многі одержать насіння від правительства в посушних околицях. Якого рода пшеницю будуть давати, годі сказати. Мабуть "маркіз", бо вона досі була найбільш уживана. Можливо, що частинно будуть давати також "течер" і "ейпекс." Ці дві роди пшениці є випробовані проти ржі. Але їх скількість ще не є вистарчаюча, щоби заповнити запотребування. Знаємо з досвіду через літа побуту в степових провінціях, кілько то ржа знищила нашого збіжжа. Бувато таке, що пшениця як дунай, аж око манить до себе, а мусіли люди палити на пні, бо не оплачувалося її косити.

Саме тепер пора, щоби наші хлібороби вносили просьби до муніціпалів, а навіть до правительства за пшеницю. Нам треба бодай по десять бушлів нової безпечної пшениці проти ржі. Течер є першою, що має популярність. Вона випробувана проти ржі і має сильну солому. Видаток її неменший за "маркіз", має високу вартість в мелниві. Доходить кілька днів раньше, як "маркіз." Хто має гроші, повинен купити собі кілька бушлів. В той спосіб можна легше розвести насіння і уникнути непередвиджених втрат. Через набуття пшениці опорної проти ржі поступимо вперед.

Дм. Кобринський

ЗАВІЩАННЯ ТРОЦЬКОГО

Один з париських вечірніх часописів помістив таку анекдоту про Троцького:

Бувший "наркомвоєн" почувається доволі погано. За останні місяці сильно подався і думає щораз частіше про свою смерть.

—Коли я умру—сказав він одного дня до свого секретаря—положіть мій мозок до посудини із спіртом і вишліть до Москви.

—До Москви?

—Так, до Москви.... Спірт випє Ворошилов, ну... а мозок пригодиться Сталінові.

—Окажіть, пане сотнику, чи в часі війни мали ви які небезпечні пригоди?

—Раз трапилася мені і то на кватирі. Ще трохи і я був би заручився.

При бранці: Лікар оглядає Сливку і питає:

—Вам щось бракує?

—Так, маю дихавицю.

—Коли це відчуваєте?

Як іду по сходах.

—То нічого. Війна буде на долі. Підете до піхоти.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

Скарбовий звіт за січень, 1938

ПРИХОДИ —

Ів. Кобринський за книжечку	.05
Жінвідділ ч. 68, Бюкенан, Саск.	2.00
Жінвідділ ч. 68 на зворот листа	.03
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	1.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	1.80
Відділ ч. 17, Смотс, Саск.	2.70
М. Й. Киба	1.00
О. Хабун і Марія Пристай	2.00
о. Н. Копяківський, ЧНІ., пресфонд	10.00
о. Ст. Бахталовський, ЧНІ., "	10.00
пані Д. Беляк на бурсу	1.00
о. В. Шумей	1.00
о. Ст. Семчук з продажі книжечок.	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	21.15
Відділ ч. 17, Смотс, Саск.	1.80
о. П. Сулятицький вкл., і пресфонд	2.00
В. Вацько	1.00
Ів. Бен і В. Ґула	2.00
о. М. Григорійчук	1.00
Відділ ч. 66, Флін Флон, Ман.	11.70
о. др. В. Кушнір, 10 передплат.	10.00
В. Авраменко на пресфонд	2.00
Коляда на бурсу	2.60
Відділ ч. 25, красне, Саск.	5.40
І. Кобринський за значки	.10
о. др. А. Редекевич	1.00
Гафія Чура	1.00
о. Ст. Семчук на пресфонд, кт.	11.00
" на Голос Спасителя	1.00
В. Гумицький	1.00
Відділ ч. 17, Смотс, Саск.	1.80
Разом	$111.53
Перенесено з грудня 1937	63.11
Всього	174.64
Розходів за січень 1938	57.91
Остає	$116.73

Дм. Кбринський,
гол. скарбник

— РОЗХОДИ

До Упр. Канц. на Рідну Школу	1.75
Почтові значки	1.18
Печатання I ч. БН	17.50
Розсилка "	1.92
Розсилка оказових чисел	7.80
Печатання БН ч. 2	17.50
Розсилка	1.36
На Голос Спасителя	5.50
Папір до писання	.20
Папір до завивання	.10
Ґума	.10
Разом	57.91

Звіт Відділу ч. 2 в Ланівцях, Саск.

Річні збори відділу відбулися дня 2 січня 1938. Заряд вибрано, як слідує:

Голова — Карло Ловинський
Заступник — Никола Жарий
Діловий писар — Никола Ґабрух
Скарбовий писар — Михайло Ловинський
Скарбник — Іван Войтович
Провірники — Михайло Сальський і Кирило Ваврик
Судді — Гринько Шведюк і Іван Кобринський.

На зборах судді вирішили, що заряд за минулий рік працював вдоволяючо, а коли були які недомагання, то винні всі бо всі повинні помагати і працювати разом зі зарядом. Виявлялася дискусія. Богато перешкодила нам посуха. Наша околиця потерпіла на 99% неврожаю. Помимо сього наш відділ при помочі учителів найбільших шкіл працював і ладив концерт в День матері і Листопадову річницю, з котрого дохід віділано на Інвалідів в Старому краю. Аматори читальні Просвіти віділграли представлення а гроші віділали на бурсу БУК-а в Саскатуні. З нагоди Різдва наші члени зложили коляду на бурсу, імена жертводавців помістимо пізнійше.

Н. Ґабрух,
ділписар.

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Канадійський Фармер, Виннипег — ч. 1-4
Політика, Варшава — ч. 31, 1
Діточа бібліотека, Львів — ч. 11. 12 — Це красні книжечки-казки про Юрчика Кучерявого та його пригоди. Кожда сторінка має гарний образок і пояснення віршом. Адреса: Львів, вул. Зіморовича ч. 3.
Америка, Філядельфія — ч. 1-9
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 60, 61
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 1-4
Січовий Клич, Ню Йорк — ч. 1
Новий Шлях, Саскатун — ч. 2-5
Наш Стяг, Шикаго, — ч. 2—5
Український Робітник, Торонто — ч. 1—4
Праця, Прудентополіс — ч. 49—52
Бюлетин, Варшава — ч. 48, 1—3
Світ дитини, — Львів — ч. 1
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 4
Ukrainische Kulturberichte, Berlin, No. 85

Історичний Календар

20 лютня 1054 помер в Київі князь Ярослав Мудрий. Він не тільки втримав цілу спадщину по св. Володимирі. Великім, але забезпечив її правно, морально і культурно, скріпляючи католицьку віру народу, надавши перший кодекс писаного права Старої України "Руську Правду", основуючи школу для боярських дітий в Новгороді та будуючи церкви, як церкву св. Єофії в Київі, при котрій оснував першу бібліотеку на Україні. Як запевнює посол французького короля на Україну а заразом і сват, епископ Ґотіє Савейра, Україна тоді була вища культурою від Франції. Донька Ярослава стала королевою Франції і підписувалася "Анна Реґіна" — себто "Анна королева." Друга його донька віішла за Гарольда Сміливого, короля Сицилії. Ярослав був сватом майже половини королівських домів Европи. Церква св. Софії, збудована кн. Ярославом Мудрим стоїть досі — однак більшовики недавно намагались її руйнувати. Але в цілім сіті знявся протест проти того дикунства і більшовики втихли. В церкві св. Софії є мраморна гробниця Ярослава.

27 лютня 1664 помер козацький полковник Іван Богун. Він один не присягнув на вірність цареві Олексеві, коли присягнув гетьман Хмельницький і всі інші полковники. Він один не стратив голови під Берестечком. Він один до кінця витревав при думці, що українці не повинні присягати на вірність нікому, тільки своїй власній державі. Це й сталося вкоротці перед смертю Хмельницького, коли полковники на раді в Чигирині, 2 жовтня 1656 присягали собі на вірність боронити волі України.

ДЛА ОДНИХ КРІЗА, ДЛЯ ДРУГИХ НІ

Провірено платні знатних американців і подане до прилюдного відома ось що: Алфред Слови з Дженерал Моторс бере річно $561,311— видавець часописий В.Р. Герст бере рівно пів міліона долярів—потім ідуть дальші урядовці самоходових компаній а накінець театральні підприємці і фільмові зіркп. С. Скурас, театральний підприємець має річно $341,000. Фільмовий актор Р. Колман має $362,000 річно, акторка Мае Вест $323.333— і так дальше. Для тих всіх нема крізи і вони не дуже зважають на гроші. Цікаве з того, що найбільш платні посади це промисловці.

З подібного приводу Ф. Лондберґ каже, що 36 родин править Америкою своїми грішми. На чолі тих родин стоїть Рокфеллер, котрого майно виносить біліон і сім сот сімдесять міліонів долярів. Дальше іде родина Морґанів з 728 міліонів а потім родина Фордів з 660 міліонами. Є між тими міліонерами також родини жидів. Нема однак ані одної родини українців—хоч нам якраз придалисьби. Тоді булоб до кого іти з нагоди всяких просьб і жертв. Один міліон готівкою успокоївби наші браки.... Однак ці, що мають міліони, глухі і сліпі на потреби і нужду мас. Для них капітал і кредит є знарядом пануґання. Проти того рода капіталізму Церква все виступала, зазначуючи людську гідність і справедливі вимоги широких людських верств.

Чи ви чули за 15 мущин, що були пропали в Квебеку?

Недавно група 15-квебекських французів, на поручення квебекського Правительства, виправились на оглядини північної части провінції. На нещастя заблудили і слід пропав за ними. Нещасні блукали серед тріскучих морозів—часом 20 нище зера—через 39 днів. Найгірше дався їм в знаки голод, бо за той час живилися лиш 14 заяцями, яких застрілили. Накриття їм не бракувало і сокири мали при собі. Тож легко було їм стинати дерева на огріття. Та не в цім лихо. Вони не мали що їсти, та зморені голодом, не мали вже сили орудувати сокирами. Чи вони попали в розпуку? Ні! Щож їх піддержувало на дусі? Свята віра! Віра в Бога. Оден з них подав пресі такі інформації: На Святий Вечір ми всі думали про Службу Божу, що відправляється о півночі. Кождого вечера ми відправляли всі спільно молитви." Другий з них сказав: "Я мав повне довіря до мого пана, Бога."

На щастя летун їх затлянув і по 39 днях холоду і голоду сих людий забрали до найблищої лічниці."

НЕ ЗАБУДЬТЕ

з нагоди даровизн, відумерщин і заповітів про нашу бурсу в Саскатуні

304—4 стр. Саскатун, Саск.

Служби Божі відправлені в 10 обрядах, в однім дні

З Ватикану повідомляють, що в колеґії ПРОПАҐАНДИ в Римі, відправлено Служби Божі після 10 ріжних обрядів, в празник Богоявлення. Його Еміненція Кардинал Біонді відправив в латинськім обряді. Прочі обряди були слідуючі: український, мелхіцький, російський, ромунський, етіопський, сирійський, мароніцький і халдейський. Екселенція Франц Аґаґіянян, новий вірменський патріярх співав Архиерейську Службу Божу після вірменського обряду.

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ

голоситься до бурси БУК-а!

УЧИТЕЛІ

пишіть до бурси, коли Ви без посади!

Спис жертв і коляд на Бурсу БУК-а в Саскатуні

Парохія Бюкенан 2 дол. Парохія в Гефорд, колядували панянки: В. Ставтиньга, О Вішнавська О Ставтицка, С. Марак К. Заячківська, Ф. Цух, С. Ребрика і К. Черній По 1 дол. п-ні М. Черній, Т. Мурлак, О. Совій, І. Гунчак, Ів. Гунчак, І. Палагіцький, К. Король По 50ц.: п. Гродзінський п-ні М. Гунчак, Г Марак, І. Шклянка, М. Пацовий, С Панькович, А Горбай. По 25ц · М Циба, Д Жибич п-ні Брунналх, С Цибак, С Бігик. Новосад, С Горбай, Дж Заячківський, М. Цух, Г Кулик, І Писклявець, Тичінський, п-ні Яківчук, Хахула, п-ні Поляничук, М. Магус, п-ні Лазарович, П. Черній, Г. Богун.

Всім жертводавцям та колядникам щира подяка Гефорд, який все стоїв на чолі жертвенности і цего року, помимо прикрих віднесин та многих партій колядників, відізвавсь щиро на заклик бурси Це наука для прочих околиць, що можна зробити при добрій волі навіть в таких тяжких часах, які тепер переживаємо.

Вс. о. С. Семчук: коляда 5 дол. Вс. о. П. Божик $1. Вс. о А.В. Фик в Ріджайни 25 дол. на уділ бурси. Всім жертводавцям заряд бурси складає щиру подяку.

Заряд

п. П. Божок, властитель Веніс кафе в Саскатуні, завдатов на уділ 2 дол. Жіночий відділ БУК-а в Олеші, жертва 5 дол. Укр гр. кат. Парохія св Петра і Павла в Канорі один уділ, 25 дол. Парохія в Рунні меде 2.00; Мих. Новіцький, Рунні меде 1.00, Парохія в Кридор, яка вже так багато дала доказів жертвенности, цего року, хотяй находиться в невідрадних обставинах не хотіла й цего року цілком забути на дарунок для бурси. В осені громадяни Кридору надзвичайно гарно віднеслись до збірок в користь бурси, тепер відчас свят зібрано на коляду 25.35. Жертували слідуючі: По 1 дол.: А. Чахніта, С. Котовиах, П. Шилюк, В. П. Харко, П. Бувікевич, Г. Гарах, о. М. Горошко, Ю. Воробець, І. Грева, П. Крисак, М Палюк, А. Яремович; П. Воробець; З. Драган; По 50ц.. І. Карпінка; П. Качмарський; А. Воробець; А. Шісецький, В Циба; К. Новіцький; П. Івасюк; В. Калин; Н. Регорський; В Смаль; М. Мельничук; А. Марко; В. Романко; М. Крисак. Ф Думин. Н Сенькус; Я. Барановський, Ів. Войтович, Т Сатанський. По 40ц.: З Лещишин. По 25ц. В Бувікевич; Я. Кулак; п-ні Е Харко; І. Ваврик; І. Кравчук; Н Сас; Г. Білоус; п-ні М. Башук. Заряд Бурси складає щиру подяку всім дотеперішним жертводавцям і просить прочі парохії, відділи БУК-а та поодиноких членів, щоб поспішили з поміччю Бурсі. В цьому місяці мусимо зібрати суму 550.00 дол. щоб заплатити залеглий податок, рату і процент від затягненої позички. Дотеперішня збірка принесить гарний успіх і маємо надію, що всі прочі товариства поспішать скоро з поміччю. ЗАРЯД

. . . .

Парохія св. Юрія в Саскатуні два уділи: 50 дол. Дмит. Мар. Цім: 2.00: Елфрос: п. Сирота переслав коляду. 1.25: Н. Сирота 1 дол. Т. Бабій 25ц.: Василь Олексевич з Отоскін зібрав від: По два дол.: Петро Мошенко; по 1.15 Василь Олексевич. по 1 дол. Т. Мазурик; Ів. Штох, П. Наврецький Вас. Озірний, П. Цихмітрук, Р. Олексевич. По 50 ц: Н. Яцишин; Г. Коник; Я. Коник; В. Олексевич; А. Олексевич. По 25ц.: О. Олексевич. Разом 11.90.

. . . .

Українська греко католицька молодь, яка гуртується при парохіяльнім домі в Альвені, устроїла 19 січня забаву і дохід з тої забави в сумі 12.10 вислано в цілости на Бурсу в Саскатуні. Честь альвенській молоді, яка дала доказ повного розуміння ваги нашої інституції і поспішила нам з поміччю. Слід згадати, що альвенський округ переживав в цьому році найтяжчі часи, бо посуха цілкови е знищила всі засіви, та мимо того жертвенність зросла. Щоб не остати по заді Жіночий відділ БУК-а ч. 22 в Альвені рішив на своїх зборах закупити один уділ і сейчас вислано повну суму 25 дол на цю ціль. (Слід згадати що місяць тому парохіяльний дім в Альвені рівнож купив один уділ) Діла самі дають свідоцтво про велике зрозуміння справи і ставлять Альвену на одно з перших місць поміж нашими добродіями

Ланевецький Відділ БУК-а не хотів і цего року не стидатись і помимо надзвичайно тяжких віднесин пішов з колядою як що річно. Пересилаючи коляду зарядові бурси пишуть "Висилаємо коляду на бурсу БУК-а в сумі 21 дол. від нашого відділу в Ланівцях. Хотяй ця сума не є так велика, прийміть її як щирі жертви від наших членів і парохіян. Цей минувший рік не був врожайний то й не можливо було більше зібрати." За заряд Ів. Войтович і Н. Габрух.

Слова листа самі про себе говорять. Кобч так за примір взяли собі і другі провінції і показали тільки зрозуміння а вслід за тим і жертвували на нашу інституцію так певно заряд бурси ще цего року сплативби цілий довг. А тоді зуживанби свою енерґію виключно на примірне виховання молоді. Можливо, що жертвенність Саскачевану заохотить і другі провінції і вони своїми жертвами допоможуть сплатити будинок ще в цім році!

По 1 дол · Пет Лозінський, Анна П. Лозінська: Ізидор Лозінський. Анд Овчар. Мих Лозінський По 50 ц. Катерина П. Жара; Мар. Ів. Лозінська; Кирило Возник: Н Галабура; Павліна Н. Галабура: Ф. Стадник; Пет Стадник Ів. Кобринський, Ів. Войтович; Настя Войтович Йос Слипка Кар. Лозінський: Йоанна К. Лозінська: Н. с Габрух Стефанія П. Габрух. По 25ц.: Йосифа К Возник: Го Мельник: Марія Мельник: Ізидор Парчевський: Ст. Лозінський; Леонора Лозінська· Мих. Овчар; Пет Корпан· Мих Ременда; Панько Габрух; Анна М. Лозінська; Вол. Лозінський Гринько Стадник; Натін Сікорський; Мих. Жарий: Вас. Візнюк; Мих. Стадник; Мих. Даддик; Мих. Вовканий; Пет Візнюк; Мих. Сікорський; Ів. Важовський; Ник. Жарий; Анна Парчевська; Ник. Стадник; Вероніка Стадник; Вас. Шиндюк; Анелька Даддик; Семко Гнатів; Вас. Войтович: Разом 21 дол. Щира подяка належиться п. Н. Жарому, який занявся цею колядою.

п Вас. Войтович з Вітків 1 дол.

З кольонії Смате через п. Кобринського: Дм. Кобринський 1 дол. В. Шавага і П. Кембель по 50 ц.

Вінніпеґ через Вс. о. Семчука: пані Д. Балан 1 дол

Заряд Бурси дякує всім жертводавцям та всім тим, що стараються в який небудь спосіб прийти з поміччю бурсі, Просимо всі другі громади переводити збірки бо мусимо в короткім часі сплатити податок в сумі 350 дол і рату 100 дол. та процент 96 дол. Ми віримо всі ті громади, що не зарядили збірок, зроблять це в скорому часі.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 5 ЙОРКТОН, САСК. 1 Березня, 1938 Vol. VI, No. 5. YORKTON, SASK. MARCH 1, 1938

ОРҐАНІЗУЙТЕ ЛІТНІ ЗЇЗДИ!

о. Др. Василь Кушнір

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ — КРАЩИЙ СВІТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Часто можемо почути в звичайній бесіді, навіть чесних і добрих людей, українців-патріотів: На що це Брацтво Українців Католиків Канади? Миж і так католики і добрі патріоти, на що нам ще якогось брацтва? Так, але це тільки на перший погляд так виглядає. Брацтво Українців Католиків Канади, це для нас, для нашого українського народу в Канаді, жити або не жити. І ми українці в Канаді хочемо жити. Ми хочемо жити як одиниця і хочемо жити як нарід, мимо всіх ворожих затій своїх і чужих. Ми хочемо жити, а перед нашими очима миготіє, далеко на виднокрузі наших змагань, краща будучність нашого народу, краща будучність української нації.

І це власне є одно з найважніщих цілий Брацтва Українців Католиків Канади; краща будучність нації, краще життя, кращий світ українців в Канаді. Очевидно, щоби цю кращу будучність українського народу в Канаді забезпечити, не вистарчить тільки про це говорити, тут вимагається не слів, але діл кождого дня, хочби вони були і дрібні і незначні, діл зорґанізованої праці усіх українців католиків від океану до океану. Ці наші діла не були, не є і не будуть ніколи легкими. Тут розходиться передовсім прочистити наше національне життя від усякого налету-пороху релігійного та політичного сектантства, яке без сумніву, є найважніщою перепоною в кристалізуванню національних цінностей не тільки для нас українців, але для канадійців взагалі.

Тому то, так на полі релігійнім, як і соціяльнім та політичнім вихованню нашого народу в Канаді, мусить нам постійно присвічувати ця висока ідея: **знищення всякого сектанства між нашим народом в Канаді та витворення ясних ідей ділання і думання українського загалу.**

Наше ясне і безкомпромісове становище в цій справі, це напевно половина нашого успіху. Кілька літ нашої муравлиної, постійної праці опертої о віковічні правди Христової Католицької Церкви, дає нам запоруку, що Брацтво Українців Католиків Канади, це дійсно кращий світ українців в Канаді. Сьогодня Брацтво Українців Католиків Канади йде вже відважно своєю дорогою, хоч правда, тут і там, не бракує скритої а може й явної ненависти для нашої праці, не бракує ще дальше розкладової роботи в лоні нашої української суспільности зі сторони сектантських релігійних чи політичних та так званих "культурно-освітних" орґанізацій. Щоби можна говорити про **Будучність Української нації** в Канаді, то все те сектанство треба викоріняти та нищити між нашим народом. Не давно ще, ця отруя для нашого народу йшла під маскою "українського високого патріотизму" і довела наш нарід над беріг пропасти. Не тільки, що внутрішно розбила наш народ на атоми-ґрупки, не тільки, що на зовні нанесла стільки нечести і неслави українському народові в Канаді, але саме в собі неможе завести, чи вдержати порядку у власній своїй хаті.

Супроти цілковитого заломання дотеперішних "провідників хаосу та безладдя," Брацтво Українців Католиків на протязі кількох послідних літ, дало доказ своєї, направду, високо-патріотичної праці і здобуло собі історичне право на провід народу. Брацтво Українців Католиків Канади не тільки неустрашимо прямує до своєї цілі, але уживає також відповідних середників, які до цеї цілі провадять.

Серед релігійного і національного сектантства, яке жирує на українськім національним орґанізмі, Брацтво Українців Католиків Канади, віддає українському народові в Канаді, його життя, його честь і славу, його свободу українського горожанина і патріота, а не зрадника, запроданця та ренеґата. І це вже саме оправдує нас перед історією.

Ми українці католики виросли із народу і ми є виразником волі народу. Ми ніколи не убігалися о популярність вулиці, о оплєски схаотизованої товпи, ні, ми ділали це, що уважали за відповідне ділати серед страшного положення народу. І це є історичною заслугою Брацтва Українців Католиків Канади, коли український нарід тут за океаном, зачинає прибирати виразні форми зєдиненого народу, який кождого дня стає більше свідомим і більше сильним. Коли Брацтво Українців Католиків зголосило своє право до життя, всі інші середники завели. Брацтво Українців Католиків, це послідний вихід з невідрадного положення українського народу в Канаді. Якщоби і Брацтво Украіців Католиків було заломилося, то для українського народу в Канаді не булоби більше ратунку. Сектанство і большевизм булиби його зїли, булиби його заляли. Коли українці в Канаді приходять сьогодня до слова і можуть брати участь в концерті інших народів, співгорожан нової своєї батьківщини, то розбудження цих животних сил народу треба приписати Брацтву Українців Католиків.

Наші вороги віщували нам скорий кінець, але їх ворожба сталася чимсь противним. Сьогодня внутрі української католицької суспільности панує внутрішний, здисціплінований порядок, як ніколи перед тим. Сильні стоять ще сильніще, хиткі стають на свої ноги, дотепер байдужі звертають свої очі там, де машерують зорґанізовані кольони Брацтва Українців Католиків Канади. І ці власне машеруючі кольони Брацтва Українців Католиків—це передня сторожа БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ, КРАЩОГО СВІТА УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ.

Зі Золотих Віршів Життя

Шевченкові пропамятні слова

Мені однаково, чи буду
я жить в Україні, чи ні....
Чи хто згадає, чи забуде
мене в снігу на чужині —
однаковісенько мені.
Та не однаково мені,
як Україну злії люди
присплять лукаві, і в огні
її окрадену збудять....
Ох, не однаково мені!

(У петербурґській кріпості, май 1847)

ПОЗІР

Українці Католики Манітоби, Саскачевану Сходу і Заходу Канади!

Зближається весна-літо. Це час наших ФАРМЕРСЬКИХ І РОБІТНИЧИХ КОНҐРЕСІВ. Подумайте про це на ваших місцевих сходинах БУК-а. Про рішення дайте вістку до нашої часописи. Конґрес треба вчас підготовити і на місци і в пресі. НЕ ТРАТЬТЕ ЧАСУ. Забирайтеся до діла.

ПРО ЩО ГОВОРИТИ НА МІСЦЕВИХ СХОДИНАХ БУК-а?

1) Про нашу часопис "Будучність Нації"
2) Чи всі вже є його передплатниками?
3) Чи всі вже є членами БУК-а?
4) Роз'яснити завсіди редакційну статтю
5) Подумати про орґанізаційні справи в околиці.
6) Намітити місцевий з'їзд БУК-а.
7) Подати вістку до нашого часопису.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді

(Продовження)

У другій половині жовтня 1909 р., підчас Собору в Квебеку, **написав** о. Генрик Бульс **ЧНІ. важний лист в українській справі** до о. др. А. Е. Вурке, президента Товариства Поширення Католицької Церкви в Канаді. Цей священик був рівночасно й великим приятелем українців Канади.

Своїм листом звернувся до нього о. Г. Бульс з просьбою, щоб він своєю повагою представив учасникам Собору грізне релігійне положення українців Канади та **конечну потребу номінації українського епископа на Канаду.**

Лист о. Г. Бульса появився в англійсько-католицькому тижневикові: "The Catholic Register" з 28-го жовтня 1909 р. У цім листі о. Бульс між іншим пише:

"Зацікавлення, що його виявляє Ваше Преподобє в українській справі, справляє о. Делярому й мені найбільшу радість і за це сердечно Вам дякуємо.

"Ми є щасливі доглянути в цім ділі безконечне милосердя Божого Провидіння для так опущеного українського народу. Кажу опущеного тому, що це твердження є на жаль надто правдиве, дарма що хто інакше думав би. Це є переконання о. Делярого; це є теж заключення, що його мушу приняти після цілорічних відвідин так широкого дистрикту як і того, що його обслугує пр. о. Сабурен."

"Щоб докладно розпізнати положення я пішов дальше. Запрошений українцями, я відвідав кольонії, що їх обслугували оо. Облати латинського обряду й можу впевнити Вас, що тільки з найбільшою трудністю латинський священик може впливати на найліпших з них. Дуже богато з них навіть не хоче сповідатися в латинського священика. Що більше. Ці добрі отці не знаючи української мови, не можуть як слід з ними розмовляти й тим самим не можуть ні тепер ні пізніше поважно й успішно працювати проти ворогів цього народу. Це кажу Вам, щоб Вас повідомити, що мимо всього, що говориться й пишеться, мимо всьої доброї волі в світі місіонарів (в мірі, в якій можуть досягнути нарід), нічого дійсно поважного чи успішного не було зроблено для українців, і вже найвижчий час, щоб діло започатковане Вашим Преподобєм положило кінець цьому оплаканому положенню.

"Нашим найгорячішим бажанням є, щоб з'усилля Вашого Преподобя увінчалися успіхом; пр. о. Делярий і я вчинили все, що могли в цім напрямі й тому осміляємось представити Вам ці гадки, бо все є небезпека, що віддалені приятелі можуть бути введені в блуд і недобре повідомлені.

"Можемо сказати, що **найбільш пекуча справа й найпотребніша** річ для українських священиків, **це український епископ.** —Ті, що не розуміють українців, не будуть розуміти теж того положення й тому даруйте, що осміляюся просити Ваше Преподобє ласкаво представити цю справу, коли можливо, на Соборі.

"Велика небезпека є ця, що мимо помочі, мимо всіх церквів, що їх моглиб ми збудувати, мимо всіх латинських священиків, що їх можнаб було переконати приняти українсько-католицький обряд, велика небезпека, повторяю, є ця, що нарід оставить нас, як це дуже добре знає епископ Ортинський. Одинокий спосіб, щоб направити це нещастя, після **гадки протоігумена Василіян, Впр. о. Філяса — й ми з ним совершенно годимося— є, дати українському тілу в Канаді правдиво католицьку голову, поставити на чолі цього руху українця, наділеного повнотою священства.**

"Українці вичікують епископа, за нього моляться по церквах і своїх домах, і зовсім природно, коли ми запримітили цей рух, ми його підтримали. Вірю сильно, що коли їх у тім заведеться, нещастя сильно збільшиться. Противно спори, ненависти і т.д. зникнуть, коли вони побачуть, що латинські священики, котрі приняли українсько-католицький обряд, підлягають українському епископові. Деякі бачуть у тім упокорення й не бажають, щоб це сталося. Це короткозорість в обличчі так грізного положення. Ще раз повторяю, що коли бажаємо привернути до Церкви тих, що відпали й спасти тих, що ще не відступили **то мусить бути український епископ. Нехай їм дадуть українського епископа й священиків, додайте до цього часопис і 95% того народу будуть спасенні. Яка величезна сила проти протестантського наступу."**

КУДИ ВЕДЕ ПРАВОСЛАВІЯ?

Російський професор богословії на еміґрації в Парижі Никола Бердяєв і один з найглибших умів сучасної Росії, колишній соціяліст, так пише в своїм творі про початки російського комунізму: "Ми всі є нігілісти", каже Достоєвський. Російський **нігілізм перечеркнув Бога,** душу, духа, ідею, стани і найвищі цінности. А мимо всего **нігілізм треба уважати явищем релігійним. Він виріс на духовій почві православія,** він зміг явитися тільки в тій душі, що формувалася під впливом православія. Це православний аскетизм, перевернений наопак, і аскетизм без ласки."

Наводимо ці слова дослівно зі згаданої книжки, виданої в Льондоні 1937, стор. 48.

Ось професор православної богословії, що певно знає свій предмет, бо його навчає будучних православних духовників, так дослівно каже про православія!

Дальше це не звичайний тільки професор, але світово признаний історіософ, себто глибокий мислитель і знавець історичних причин, їх змісту та напрямів.

А каже він виразно, що нігілізм "виріс на духовій почві православія"— значить православія довело, спричинило і уможливило появу нігілізму.

Що це є той нігілізм?

Ось так відповідає на це питання Н. Бердяєв: "**Нігілізм є домагання о наготу,** щоби чоловік роздягнувся зі всіх частин культури. **Це домагання знівечити всю історичну традицію** а освободити природного чоловіка, котрий не матиме жадних більше кайдан" — стор. 49.

Отже тепер можемо розуміти походи духоборів і всі інші вияви "природного чоловіка," що для людини західної культури і віри незрозумілі та потворні. Знищити всю історичну традицію, це те саме, що завернути людство до півдикого печерного стану і стаднини, де нема поняття чести, правди і волі, а є рознуздане стадо, котре узнає батіг і дикі власні гони. А той стан саме виростає і спричинений православієм, котре є ґрунтом і підставою для того росту. І тому Бердяєв дальше у своїй книжці каже таке: "**Це не було случаєм,** що семінаристи, діти священиків і тих, що **вийшли з православних шкіл,** грали велику ролю в російськім нігілізмі. Добролюбов і Чернишевський були синами протоєреїв і вчилися в семінарії".— стор. 52.

Так православія привело на світ нігілізм, що уважається найблищою духовою причиною більшовизму. І у висліді розважань Бердяєв доходить до того признання, що все російське життя, яке формувалося, зростало і виросло на основі православія вже давно, тому сто літ, виказує неоспірні познаки в напрямі більшовизму. Так що більшовизм не є щось дивне, нечайне і невідоме в Росії — це природний наслідок того стану, котрий витворився на основі православія.

Зрозуміємо тепер, чому Україні тяжко було затримати волю мимо всіх пригожих обставин і чому даремна була витрата жертв наших галичан, котрі замість боронити Львова пішли визволяти Київ. І доки той стан не зміниться, довго Україні ждати волі. А зміниться той стан тільки тоді, коли Україна зірве раз на все з православієм і верне до єдности віри св. Володимира Великого — до Української Католицької Церкви.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

3 марта 1861 знесено кріпацтво в Росії за царя Олександра II. Селяни дістали наділи від 2—6 десятин землі на голову. Кари різок не знесено, селянин оставав в тісній злуці з громадою, де мав землю. Це називалося "воля" — порівнаймо положення і відносини уряду до наших хліборобів в Канаді і доперва тоді будемо як слід годні оцінити добродійства, які маємо як члени Британської Спільноти Націй.

11 марта 1917 настала революція в Петербурзі. На чолі повстанчих полків стояли українські полки з Волині. Вони виразно домагалися культурної полекші, але ніщо більше поза тим. Тому й їхня кров та успіхи принесли користь Москві, котра скинувши білого царя поставила червоного ката та кріпко "прибрала к рукам" Україну. На чолі так званого "Временного правительства" станув Керенський, непевний, плохий і нерішучий демагоґ, з роду жид. Він тільки підготовив своєю соціялістичною агітацією прихід більшовиків.

НОВА КНИЖКА....!

– ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ –

Написав Впр. о. П. Божик з нагоди 950-ліття хрещення українського народу! У ній коротко але ясно оповідає автор: "як то було, що ми українці стали християнами, до якої віри перед тим ми належали, як творилася українська держава, які зміни переходила наша Церква, хто був її воріг, а хто приятель"

Цю книжечку БУК-а повинні перечитати всі українці! Не сміє її бракувати ні в одній українській хаті. Ціна 10ц. Пишіть у тій справі до:

THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

Визначний предок

Одного разу в однім товаристві зійшла розмова на предків.

Хтось з присутних запитав Цяпку:

—Чи з Ваших предків хто відзначився?

—О, так!— відповів Цяпка. —Один, евентуально, був навіть адміралом.

—Як називався?

—Ной!

ЗА ДУШУ МОЛОДІ—ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ
Сторінка Молоді

о. Михайло Горошко

МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ УКРАЇНИ

(Докінчення)

Соціяльне положення українського селянина безвихідне. Часто голод і холод стукають до селянських стріх. Діти босі й голодні, землі для українців нема. Але розвинена кооперація і здобування міст, ось що захоплює тепер українця. У Львові повстають осередні многих українських підприємств, як Маслосоюз, Центросоюз, Суспільний промисл, Дністер, Земельний банк, Центробанк, Промисловий банк. Наші брати стають самовистарчальні в торговлі. Йде ґрунтовне перевиховання під кождим оглядом.

Переслідування є болючі, але вони відбирають від нас тільки найслабших духом, що ради наживи готові душу й тіло продати. Але зпід селянських стріх і сутерин, в містах дише щось нового. Це непоборний дух, віри і надії! Нас ніхто не знищить!

Дух української нації кріпшає в борбі. Коли ми досі не згинули, видно Боже Провидіння призначило нам післанництво — знищити більшовизм і визволити всю українську націю з темноти. Наша Церква під одним Проводом і схід наверне до Бога! Ми зберегли традицію і національний обряд, що дав нам відпорну силу проти сусідів. Скарби, що дрімають в серцях українського народу, видвигне віра наша і тоді здивуємо світ! Наша віра здійснить ідеал правди, волі і братерства у своїй власній державі. Наша держава буде золотими воротами між сходом і заходом — між Европою і Азією, а храми св. Юрія у Львові і св. Софії в Київі засяють невідмінним блеском. Як казав німецький фільософ Гердер "Україна стане новою Грецією." Велика релігійність, прекрасне підсоння, веселий вдачею нарід, його музикальність, співучість, плодовита земля запоручують, що встане велика культурна нація і відіграє велику ролю в історії світа.

ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко був сином кріпака із села Моринець, звенигородського повіту, на Київщині. Народився 9 березня, 1814. Був любимцем свого діда який оповідав йому про славне минуле. На 9-му році став сиротою; померла його мати. Коли було йому 11 літ, помер і батько.

Зазнавши всякого лиха од мачухи, маленький Тарас вчився в дяка читати і заразом був у нього наймитом. Маючи 13 літ, став громадським пастухом в селі Кирилівці. Тарас дуже любив малювати і вдався до малярів. На це треба було мати дозвіл пана. Такого дозволу Тарасові не дали, а навпаки, взяли його до панської кухні, а потім за послугача до пана, на покоєвого козачка.

З паном їздив Тарас до Польщі, Литви, найдовше перебував у Петербурзі. Пан дав його нарешті на науку до маляра.

В Петербурзі познайомився Тарас з українським малярем Сошенком, а через нього із славними тоді людьми і вони викупили його з неволі за 2,500 карбованців. Це сталося в 1838 р. коли Тарасові було 24 роки.

Вільний Тарас почав ходити до Академії Мистецтв в Петербурзі і тоді зачав писати свої славні вірші. В 1840 р. вийшов у світ перший Тарасів твір "Кобзар."

В 1843 р. Шевченко перший раз як вільна людина поїхав на Україну. Після скінчення Академії переїхав на Україну і як член комісії що розслідувала старовину, їздив по всій Україні та змальовував старовинні памятки, церкви й монастирі.

В 1846 р. заснувалося в Київі Кирило-Методіївське Братство що стояло за загальну освіту і волю всіх Славян та знесення кріпацтва. Це товариство видав провокатор Москви, Петров, і на його донос всіх наших найкращих людей, а між ними й Тараса арештували.

На другий рік Тараса заслали як салдата в Оренбурґський корпус та ще й заборонили писати й малювати. Там перебував Тарас у страшних умовинах 10 літ. Щойно в 1857 (10 квітня) цар Олександер II помилував Шевченка і він з великими труднощами вернувся до Педербурга. Тоді було Тарасові 43 роки, але його здоровля вже було пропаще.

В 1859 р. Тарас знову вибрався на Україну. На донос одного поміщика його знову арештували. Тягали по кріпостях, і він нарешті мусів знову вертатись до осоружного йому Петербурга.

Після Різдва 1860 р. Тарас важко занедужав, а 10 березня, 1861, таки в Петербурзі помер. Тіло Тараса, згідно з його заповітом перевезли на Україну і поховали на високій горі над Дніпром біля Канева.

Шевченко жив усього 47 літ, а з того 24 був кріпаком, 10 літ у неволі салдатом, 3 і пів року під надзором поліції, а тільки 9 і пів року був вільною людиною.

Отаке було життя того що кріпакам України писав волю, собі добув безсмертну славу, а нам оставив свої заповіти.

Богдан Лепкий

ШЕВЧЕНКОВА ВІРА

Шевченко від молодих літ знав і до смерти возився із святим письмом, а на прогнанні була це майже одинока його лектура.

Хлопчиком малим він слухав, як столітний його дід у неділю розгортав "Мінею" і читав зібраній родині та сусідам життя святих і сподвижників Господніх, борців та мучеників за віру. А безпосередно по тім оповідав дід про колїївщину, про безталанного Гонту, якого вороги жорстоко замучили.

Шевченко був патріот, народолюбець, філянтроп і віруючий християнин, бо якраз Христова віра підняла ідею збратання народів, вирівнання пропасти між повноправним горожанином, а безправним рабом, проповідувала всесвітній мир і любов. Нашому поетові може й невідомо було, що рівночасно з апостолом із Юдеї, Павлом, поганський фільософ із Іспанії, Сенека, виступав проти поневолення людини.. У його голові ідея знесення кріпацтва й визволення рідного народу зливалася з проповіддю християнізму, творила щось одно нерозлучне; він бурив царство насили, сатани, "встеклого деспота," щоб будувати царство Боже, державу волі і правди.

Він був переконаний, що як раз за це стрінула його така жорстока кара, й це переконання додавало йому силу перенести тяжкі десятилітні страдання.

Як колись в робітні Брюлова ставали перед його очима привиди наших безталанних гетьманів, так тепер виринули перед ним образи колишніх мучеників Христових за віру й теперішних старальців за правду й волю. До них і себе він мусів причислити.

Видно це з листу до графині Толстої з 9 лютого 1857, з котрого довший вимок варто тут навести для памяти. Полемізуючи з висловом Шатобріяна, що дешеве щастя—це правдиве щастя, пише Шевченко:

"Тепер (себто після довгого заслання) і що лише тепер я цілком повірив словам: Любя, наказую ви.—Що лише тепер я молюся до Бога і дякую йому за безконечну любов за те, що він досвідчив мене. У тому досвідченню очистилося і видужало моє бідне болаще серце. Воно забрало від очей моїх призму, крізь яку глядів я на людей і на самого себе. Воно навчило мене, як любити ворогів і ненавидячих нас. А цього не навчить ніяка школа, крім тяжкої школи досвіду і крім довгої бесіди з самим собою. Я тепер почуваю себе, коли не досконалим, то по крайній мірі бездоганним християнином. Як золото з огня, як дитина з купелі виходжу тепер з мрачного чистилища, щоби ступити на новий благородний шлях життя. І це називаю я правдивим щастям, щастям, якого Шатобріянам і у сні не побачити."

Нема ніякої причини не вірити в отсю сповідь поета перед людиною далекою, незнайомою, перед "сестрою Богу милою, а мною небаченою." Що більше, можна вважати тую сповідь глибоким, основним настроєм душі поета на порозі із заслання у вітчину.

Цей його християнський, глибоко моральний настрій очищення і всепрощення скріпився при стрічі з Декабристом Анненковим, величнім, благородним старцем, який так богато кривди витерпів за свої добрі змагання, а преціньь замість ненавидіти людей, любив їх і навіть про своїх немилосердних суддів згадував з добродушною усмішкою на устах....

У його бистрій памяти з'явився спомин того моменту, коли Костомарова мати виходила від сина з цитаделі "чорнійша чорної землі" і йшла "неначе з хреста зията." Образ терплячої матері—аристократки, яка готовила для свого коханого сина світлу панську будучність, а діждалася суду і кари того сина—це прототип Алькидової матери з "Неофітів"....

Ось де вбачаю я джерело, з якого виплили "Неофіти" Шевченка. (Із літературної праці М. Лепкого—"Три поеми Тараса Шевченка (Сон—Великий Льох,—Неофіти)" — Укр. Накладня, 1918, Київ-Ляйпціґ).

Анна Цукіш

РІДНА ПІСНЯ

(Докінчення)

Маємо Братство Українців Католиків Канади, що плекає нашу пісню. Від нас треба співділання з БУК-ом а тоді певно БУК зробить все, що зможе.

Братство наше подбає про все потрібне і що конечне для справи піднесення рідної пісні. Ми лише віддаймося без застережень під провід Барцтва, коли треба і які треба зложім наші жертви а праця над піднесенням рідної пісні увінчається успіхом.

Не можемо уявити собі, як низько ми стоялиби, колиб забракло нам рідної пісні, або колиб не було її кому заспівати. "Без тебе, пісне, серце в грудях трісне," говорить поет. Рідна пісня всюди є безнастанно ясніючим промінням народу, культури і сили, ублагороднює і ущляхотнює людину.

"Хто веселий і співає, благородне серце має," говорить наша пословиця. Наша рідна пісня в Канаді, де молоді грозить винародовлення, має незвичайне значіння. Поет говорить:

"Пісне!
Ти мов лицар стоїш на сторожі твоїх дітий!
Ти вибранцям під ноги стелиш рожі!
Твій звук святий
наказує хитких, мов заповіди Божі.
Твоїх таємних, рідних, любих чарів
не видержать серця й запеклих янічарів.."

(Продовжається на стороні 4)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Врацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

В СМЕРТЕЛЬНІЙ БОРБІ ЗА ДУШУ НАРОДУ....

Цілий ряд фактів, що говорять про польське насильство над безборонним українським католицьким Духовенством, повинні скріпити нас до відборони, розумної стрічі противника і відбиття ударів так, щоби не поважився більше на нас наступати.

Ось що каже новітна літопись хрестної дороги нашої святої Церкви в Галичині.

1. Дня 14 грудня 1937 польський учитель Казімеж Патер в присілку Вальдорф коло Городка бє в груди і виштовхує з кляси перед українськими дітьми їхнього катехита о. Антона Поточняка. Чи можемо позволити безкарно це продовжати?!

2. Калуський суд засудив селянина Табачука на 9 місяців вязниці а інших селян з Томашівки, повіт Калуш, на пів року вязниці за те, що не погодилися, щоби хрест на громадській толоці святив польський священик, як хотіла місцева дідичка. Вони бажали нашого українського католицького священика. А коли дідичка наставала на своїм, викопали хрест і віднесли на панський лан. Зробили гідно, як ґазди!

3. о. Мацієвича з Гаїв старобрідських засуджено на сто злотих кари за уладження "незаконних" сходин а о. Федасюка з Немяча на ту саму кару за"протидержавну"проповідь. Отця Рахлецького з Голубиці, о. Шуневича з Шишкович і о. Пасічника з Літовиск засуджено всіх на вязницю від 6 до 12 місяців з припиненням за те, що не виповнили метрикальних посвідок так, як бажають польські власти.

4. о. Микола Демчинського, пароха і декана в Бродах, за те саме засуджено на сто злотих грівни. Національна честь дорожча всіх кар для нашого священства.

Так польські власти переслідують на кождім кроці наше Духовенство, суворо і безглядно. Але наше Духовенство стоїть непохитно як скала. Воно в **перших рядах** за права народу, за його честь— за ДУШУ НАРОДУ! Доки ми маємо таке Духовенство, ми НЕПОБОРНІ! І жадні вороги це зможуть нас! Тепер вони судять нас — прийде час і судити будемо їх ми! А надівсе **Бог видить і судить!**

В Канаді ми повинні тим успішніше горнутися до Української Католицької Церкви, що ОДИНОКА є правдивою Церквою українського народу, його заступницею і оборонницею перед Богом і людьми. Правдивий український патріот знає, любить і шанує тільки свою Українську Католицьку, Церкву котра разом з ним бореться за кращу долю народу, з ним разом страдає і з ним надіється побіди. Правдивий український патріот тільки тій Церкві помагає на кождім кроці, боронить її перед ворогами і заступається за її високопатріотичне священство. Бо так він боронить і помагає скріпити український нарід в боротьбі проти смертельного ворога. Хто виступає проти нашої Церкви, тим самим помагає ворогам гнобити і нівечити український нарід!

Скликуйте протестаційні мітинги проти гноблення нашої Церкви.

Освідоміть нарід, ХТО на правді бореться за ДУШУ НАРОДУ!

Мусимо бути сильні і чисті, як діямант! Твердші від всіх! Одні, нерозбиті! Тому проч з сектантами! Проч з православіям, що стало знарядом Польщі для розбиття нашого народу! Проч з киринею!

Най живе і непобідимо зростає Українська Католицька Церква!

Най живуть наші герої-страдники за нарід свій: Українські католицькі Священики!

—o—

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що Українці католики у Вунсакет, Ровд Айленд, виграли процес за своє церковне майно аж по 12 літах?! Церква побудована 1924 року і вартує $70,000 Так звані "незалежні" забрали їм судово майно 1926 р. і виграли чотири рази в нищім і вищім суді. Але наші люди під проводом свого пароха о. В. Трембі навчилися, як боронити правди. Підготовили процес і в останній найвищій інстанції ВИГРАЛИ безвідклично. Так правда все побіджає!

Що аналітичну хемію започаткував католицький священик о. Василь Валентін?

Що Михайло Грицак, вислужений шкільний радник, дав на Українську Лічницю у Львові десять тисяч злотих?

Що український католицький адвокат др. Володимир Гуркевич в Самборі записав для Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові майно вартости десять тисяч злотих?

Що в комуністичнім процесі в Тернополі підсудними буля тринацять жидів і двацять один "шабес-ґоїв"?

Що кождої неділі в години пятій пополудні через радіостацію НБС промовляє в Стейтах о. Шін, підчас католицької години?

Що першою американкою, яка стала радною на Філіпінах в місті Сан Джозе, є українка Ольга Процишин, замужна Варґас?

Що українці католики в Саскатуні мають власну бурсу БУК-а, котру треба удержати власними силами?

Що Ваш сусід і сусідка ще не читали ні одного числа Будучности Нації тільки тому, що Ви самі заліниві, щоби їм дати в руки нашу часопись і заохотити до передплати?

Що богато більше маємо Вам ще сказати в слідуючім числі Будучности Нації!

Жартун. Гість в ресторані:—

—Пане кельнер, в тім пиві плаває мертва муха!

Кельнер— Хе, хе, хе! Жартун з вас, пане добродію. Адже мертва муха не може пливати.

(Рідна пісня.... продовження зо стор. 3)

Прошу ще послухати, що говорить поет про силу рідної пісні:

"Хочби забув хто мову та звичаї,
хочби на вік припав чужою пісню,
хочби вже душу й ум чужа земля забрала,
як вчує де тебе—журливу пісню—,
скаже: "Матуся так співала!"

Коли так, коли рідна пісня являється для нас тут в Канаді прямо конечною, то невільно гаїти часу, а чим скорше запізнатися з рідною піснею, полюбити її цілим серцем та й не розлучатися з рідною піснею вже ніколи.

З ЗОЛОТИХ ВІРШІВ

Скрізь у славній Україні
людий у ярма запрягли,
чорніше чорної землі
блукають люди.
Годіть!
Смиріться! Моліться Богу!
І згадайте один одного,
свою Україну любіть,
любіть її! У время люте,
в останнюю тяжку мінуту
за неї Господа моліть!
....
Вставайте!
Кайданц порвіте!
І вражою злою кровю
волю окропіте!
....
Розкуються незабаром
заковані люди,
настане суд!
....
Встане Україна!
І розвіє тьму неволі,
світ правди засвітить —
і помоляться на волі
невольничі діти..

—o—

Зореслав

Ідемо

В авреолі ранку йдемо —
в авреолі вогняній,
долам і верхам несемо
зрив розкованих стихій.

Ми—воплочене хотіння,
ми—непересможний чин,
ми—підвалина й коріння,
ми—окрилення вершин.

Перед нами шлях останній —
шлях невблаганих борень;
лиш у бою, лиш в змаганні
спалахне життя огень.

Ми стихією грізною
йдем вперед, на ясний шлях.
А за нами йде горою
перемога в блискавках.

—o—

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Св. ОТЕЦЬ КЛИЧЕ ДО ВОРБИ З КОМУНІЗМОМ!

Господарсько-суспільний устрій

Про господарсько-суспільний устрій і про робітничу справу подав напрямні наш Попередник, бл. п. Папа Лев XIII в енцикліці "RERUM NOVARUM" а ми примінили їх до теперішних обставин і потреб в енцикліці про християнську обнову суспільного ладу "QUADRAGESIMO ANNO". У тій енцикліці згідно з давною наукою Церкви, ми докладно і виразно виложили суть приватної власности так з огляду на одиницю, як на суспільність. **Ми виказали право і гідність людської праці,** обопільної піддержки й помочі між працедавцями і робітниками та **належної їм та їхнім родинам платні.**

Крім того ми виказали, що людську суспільність дасться виратувати з тої нещасної руїни куди її звела неморальна система лібералів, тільки тоді, **коли господарсько-суспільний устрій проникнуть засади суспільної справедливости й християнської любови,** а ніяк клясова борба, ані терор, ані непоміркование і тиранське надужиття влади. Дальше ми вказували, що **правдивий добробут народу дасться відновити через здорову корпоративну систему,** що признає і шанує ріжні ступені суспільної ґієрархії. При тім **конечна є злука і гармонійна єдність всіх родів корпорацій,** щоб так вони могли довести до спільного добра суспільности. Саме в тім лежить правдивий та головний обовязок прилюдної влади: успішно підпомагати того рода взаїмну солідарність та скоординувати всіх горожан.

Суспільна ґієрархія та привілей держави

Зважаючи на таку органічну співпрацю всіх для осягнення спокою, напрямні християнські науки дають начальникам держав такий авторитет і власть, які конечні до невсипущої та бачної оборони Божих і людських прав, що їх так часто підчеркують св. Письмо і св. Отці Церкви. Треба підчеркнути, що основно і грубо помиляються ті, що торочать про рівні права всіх горожан у суспільности а заперечують її ґієрархійні степені. Досить згадати названі енциклики нашого попередника, Папи Льва XIII, особливо ці про державну владу й про християнський устрій держави.

Там католик найде знаменито виложені засади розуму і віри, що певно забезпечать його перед обманними й небезпечними блудами комуністів. Це **рішучо противне природній моралі та волі Творця, щоби обдирати горожан з їхніх особистих прав і так їх поневоляти.** А державу та її владу позбавляти властивого високого походження і надуживати її прямо злочинно для услуг колективного терору. Одиниця й суспільність беруть свій початок від Бога і сам Бог їх скоординував. Ані горожанин, ані суспільність не можуть уважати себе винятими від взаїмних обовязків. Ані також відкидати чи обмежувати взаїмні права. Сам Творець основав і управильнив взаїмне відношення між громадянами й суспільностю. Це безсумнівно негідне й несправедливе загарбання, що комуністи зухвало собі приписують. А саме: Замість Божого закону, що оснований на справедливости й любові, поставити партійно-політичну програму, що є виплином людської волі та овіяна ненавистю.

Церковний Календар на половину Марта

1. Второк.— Памфіла і проч.
2. Середа — Теодора Тир., муч.
3. Четвер — Льва папи
4. Пятниця — Архіпа ап.
5. Субота — Льва еп. катан.
6. **Неділя — Сиропустна**
7. Понеділок,— Найд. мощів муч. в Евген.
8. Второк — Полікарпа свщм.
9. Середа — Найд. чесної глави св. Ів. Хр.
10. Четвер — Тараса св.
11. Пятниця — Порфірія св.
12. Субота — Прокопа прп.
13. **Неділя — 1 Вел. Посту**

—o—

Устав

6 марта, 1938, неділя—гл. 4, на утр. ев. Луки 112, на Сл. Б. ап. 112, ев. Мат. 17.

13 мата, 1938, неділя—гл. 5, на утр. ев. Луки 113, на Сл. Б. ап. 329, ев. Ів. 5. (св. Василія Великого).

—o—

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ СИРОПУСТНА (36)

Евангеліє Матея Зач. 17.

Одного разу сказав Ісус: Коли відпустите людям їх провини, відпустить і вам Отець ваш небесний; а коли не відпустите людям, то й ваш Отець не відпустить вам ваших провин. Колиж постите, не будьте як лицеміри сумними; бо вони опоганюють свої лиця, щоби показатися людям, що постять. Істинно говорю вам, що вони одержують свою нагороду. А ти коли постиш, намасти свою голову і умий твоє лице щоби не люди бачили тебе коли постиш, а твій Отець, що бачить в тайні, заплатить тобі.

Не збирайте собі скарбів на землі, де ржа і міль нищить, і де злодії підкопують і крадуть. Збирайте-ж собі скарби на небі, де ані ржа, ані міль не нищить і де злодії не підкопуються, ані крадуть; бо де є твій скарб, там буде й серце твоє.

—o—

НАУКА

Це нинішне Евангеліє, то частина тзв. **проповіди Ісуса на горі.** Можна його поділити на дві части: В першій частині Ісус Христос говорить про піст і вчить нас, щоби ми піст заховували і практикували, однак в спосіб гідний заслуги; в другій, осуджує захланність і учить нас, як ми маємо уживати богацтв нашої землі.

I. Що осуджує Ісус Христос відносно посту?

Ісус Христос осуджує тут порожнечу, гіпокризію, якою відзначалися старозавітні фарисеї та всі ті, що до них подібні. Вони прибирали в часі посту вираз блідих та вигоднілих лиць, прибитих умертвленями на те тільки, щоби з'єднати собі славу людей, щоби всі знали, що вони постять і покутують. "Коли-ж постите, не будьте як лицеміри, сумними..",-каже Ісус Христос. Тут Христос не розуміє, що ми може повинні ховатися, коли постимо, чи практикуємо нашу релігію, ні. Коли ми сповняємо обовязки нашої релігії, то це не є нам зборонено сповняти їх так, щоби це інші бачили. Нашим приміром ми маємо інших будувати. Одно, перед чим остерігає нас Христос, щоби ми цего не робили з порожнечі або з наміром, щоби нас інші люди хвалили. Хто в цей спосіб поступавби, був би нерозумним і зі свойого посту не мав би жадної користи ані заслуги перед Богом: Істинно кажу вам, що вони одержать свою нагороду, т.є. від людей, чого шукали і бажали; нічого не можуть ожидати в небі.

Поборюймо проте порожнечу нашого серця, бо ми можемо виховати в ньому змію, котра буде все готовою, щоби нас вкусити.

II. Що поручає відтак Христос?

"А ти коли постиш, намасти твою голову і умий **своє лице, щоби не люде бачили** тебе коли постиш, а твій Отець, що бачить в **тайні....**" Ісус Христос говорить тут про звичаї, які були в той час в Палестині. Був звичай намащувати голову пахощами в день свята і радости. Коли Христос говорить: намастити свою голову...., то через те не поручає акту матеріяльного, але хоче нас навчити, щоби ми з постом умертвлювали наше тіло, так щоби люде цього не бачили, відповідно до засади, яку Христос сказав дещо перед тим: **уважайте, щоби ви не виконували вашої справедливости перед людьми, щоби вони вас бачили.** Хотів сказати: постіть і покутуйте, як тільки можете, але.... ділайте це з добрим серцем і в тайні.... Отець ваш, що на небесіх, коли побачить вашу добровільну покуту, заплатить вам за це. Заховаймо ці цінні вказівки Христа в нашому серці, уникаймо порожнечі, ідім за приміром святих, що виконували строгі пости і покути, та мимо того являлися перед людьми з милим обличчям та щасливим усміхом.

III. Що означають слова: А твій Отець, що бачить в тайні....?

Ці слова пригадують нам **Всевідучість Бога.** Це одна з найважніших правд нашої віри, яка помагає нам в чудний спосіб провадити життя правдиво християнське. Люде не можуть пізнати нашого внутрішного життя; ми самі знаємо наше серце тільки в дуже несовершенний і ограничений спосіб. Та не так річ мається з Богом. Господь бачить наше серце. Ісус Христос називає його тут Вітцем, щоби скріпити до Нього нашу любов, щоби усунути з нашого серця невільничий страх, ці негідні почування супроти цього постійного свідка, перед яким не можна утічи, ані якого не можна оминути, а який є рівночасно судією наших, навіть найбільше скритих діл. Дійсне чудо Божого милосердія. Бог все видить і скривається, щоби ми його не шукали, а коли Його найдемо, осягаємо наше щастя. Ця думка, що Бог мене бачить, помагає нам жити правдиво християнським життям.

IV. Що забороняє Христос відносно дібр цеї землі?

Не збирайте собі скарбів. Не нагромаджуйте скарбів на тій землі.... Тими словами осуджує скупість і захланність та нерозважну журбу про завтрішний день. Хто віддається в руки Божого Провидіння, цей не буде горячково нагромаджувати богацтва. Богацтва землі є проминаючі; ржа гризе найбільш артистично різблені метали, міль нищить найцінніщі матерії, злодії забирають усе без ріжниці. Треба отже бути нерозумним, щоби убігатися з таким запалом о добра що так коротко тревають, яких посідання є так дуже непевним. Серце захланного ніколи не скаже досить. Чим більше має, тим більше бажає.

V. Що поручає Христос?

Збирайте собі скарби.... Нагромаджуйте собі заслуги для неба. Отсе зарадчий середник проти захланности, це правдивий середних, щоби найти спокій і радість серця. Якщо ми уживаємо добре майна тут на землі, тоді збираємо для себе скарби на небі. Все те, що ми діляємо з любови до Бога хорим, убогим, потребу, не діляємо для Бога, ми вкладаємо тоді наш гріш до щадниці Бога, де він помножиться в сотеро. Чоловік, що уживає добре і розумно свойого майна, дає доказ, що серце його не є привязане до богацтв землі, що він є направду **убогий духом,**

посідає це надприродне убожество що є першим з вісьмох блаженств, які проголосив Ісус Христос.

VI. Що означають слова напімнення: збирайте-ж собі скарби на небі?

Не всі люде мають туземні добра, щоби помагати бідним, тому не всі люде моглиби перепровадити цю заміну земських дібр на добра небесні. Мимо цього Господь говорить тут в спосіб загальний: Не маєте золота ані срібла, ані інших матеріяльних дібр? Добре. Але маєте ласку Божу. Длятого ми збираємо скарби на небі тоді, коли живемо по християнськи: нехай отже ласка Божа перейде усі ваші думки, ваші діла, ваші слова.... а все те становить гарний капітал заслуг на небі. Ласка Божа це дар незрівнаний, це гріш, яким ми набуваємо рай.

VII. Що означають слова: де є скарб твій, там буде й серце твоє?

Ось вияснення: Якщо ваш скарб є земським, то земським буде також ваше серце. Якщо ваш скарб уміщений в небі, то і ваше серце станеться небесним. Якщо ви бережете ваших скарбів в скрині, та там буде приковане також і ваше серце, а тоді що ви зділаєте з вашою душею? Яким рахунком ви викажете вашу шляхотність, вашу велич, святість, свободу? Коли смерть прийде, щоби вас розділити від ваших скарбів, який це біль, яке терпіння. Що ви собі приготовили, що ви надбали, до кого належите?

Ісусе, дякуємо Тобі за науку, яку Ти хотів нам дати в нинішнім св. Евангелію. Уділи мені Твоєї ласки, щоби я все те міг виповнити в мойому житті. Поможи мені, щоби я міг заховати чесно мої пости, всі мої умертвлення з правдивим сокрушенням мойого серця, в простоті і покорі, щоби це подобалося Тобі і щоби це було покутою за мої провини. Поможи мені увільнити моє серце від дібр цеї землі. Зділай, щоби я був вдоволений тим, якщо буду мати що зїсти і в що одягнутися: Господи, якщо Ти кому з нас уділив богацтва і майна, зділай, щоби він уживав його після Твоєї волі, щоби не щадив жертв на добрі діла, щоби знав потішити бідних, а все тільки для того, щоби забезпечити собі небо. Амінь.

—o—

НЕДІЛЯ І. ПОСТУ

Евангеліє св. Йоана зач. 5.

Другого дня хотів Ісус відійти до Галилеї; і найшов Филипа і сказав йому: Іди за мною. А був Филип з Витсаіди, з міста Андреєвого і Петрового. Знайшов Филип Натанаіла і сказав йому: Того, що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса сина Йосифа, що з Назарету. І сказав йому Натанаіл: З Назарету може що бути доброго? Сказав йому Филип: Прийди і подивишся. Побачив Ісус Натанаіла, як ішов до нього і сказав про нього: Се справді Ізраілитянин, в котрім нема облуди. Сказав йому Натанаіл: Звідки мене знаєш? Відповів Ісус і сказав йому: Перш чим покликав тебе Филип, як був єси під смоковницею, я бачив тебе. Відповів йому Натанаіл і сказав: Равві, Ти єси Син Божий, Ти єси Цар Ізраіля. Відповів Ісус і сказав йому: Тому що я тобі сказав: (що) я бачив тебе під смоковницею, ти віруєш; більш від сього побачиш. І сказав йому: Істинно, істинно кажу вам, (від тепер) побачите небо отворене і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого.

—o—

НАУКА

Знайшов Филип Натанаіла і сказав йому: Того, що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса Сина Йосифа, що з Назарету.

Протягом Церковного Року, ми бачимо зі св. Евангелія, як Христос часто проповідав і навчав великі товпи народу. Бувало часто і таке, що Христос уникав великої юрби людей, удавався зі своїми учениками на пусте, відлюдне місце і там говорив тільки до них, до своїх улюблених апостолів. А бувало і таке, що Христос проповідав до одної одинокої людської душі, як це було з жінкою Самарянкою, з Марією, сестрою Марти і Лазаря. Які це дивні мусіли бути хвилі. Христос, що перед Його словами здрігалися небо і земля, ліси і гори, сидить в маленькій хатині у Витанії і там проповідає, а Його слухає тільки одна одинока душа. Без сумніву, що то не був тільки звичайний случай, що Христос говорив тільки до одної душі. В цьому хотів нам дати наш Спаситель примір, що і ми часто в нашому життю, повинні виконувати, цілком приватно, цей високий апостольський уряд, навчаючи один одного, часто тільки в чотири очі.

Але, чи ви знаєте, як тяжко говорити до одного слухача, до одного чоловіка, особливо годі, як він до самої справи має упередження? Молоді люде, які хотілиби бути великими публичними бесідниками, дивуються нераз, як бесідник може задержати рівновагу духа в обличю многотисячного народу. Правда. Та є щось о много тяжче як це, а саме: говорити до одного чоловіка про Христа, звернути свої завваги до його серця, відкликуватися до його совісти, тоді як він є упереджений до вас, чи до самої справи.

Таку бесіду про Христа, як говорить нам нинішне св. Евангеліє, мав ученик Христа Филип до свойого приятеля Натанаіла. В цій бесіді Филипа ми маємо прекрасний примір приватного проповідання Христа між людьми, примір навчання, що йде від чоловіка до чоловіка, від приятеля до приятеля. До цього великого обовязку ми всі покликані. Примір Христа є для нас законом, а примір Филипа благословенною заохотою.

I.. В чім полягає особисто-приватна християнська проповідь?

Християнська проповідь має нести в світ особливо важну вістку. Цю вістку несе Филип свойому приятелеві Натанаілові: **"Того що про нього писав Мойсей в законі і пророки, ми знайшли, Ісуса Сина Йосифа з Назарету."** Отсе ця важна вістка, яку кождий з нас має нести у світ. Це діло, це факт. Це не блудна честійна теорія, не напруження нашого ума спекуляціями та вишуканими аргументами, це не мрія-фантазія, але правда як гранітна скала стоїть серед змінної судьби людського життя. І тому проповідь про Христа є певна і непохитна. Вона очищує людське серце від облуди і фалшу а відтак вказує чоловікові на високі, взнеслі правди: **Ісус Христос народився, Ісус Христос жив, учив, умер, воскрес....** а ці великі правди підготовані в старозавітних пророцтвах, в тому святому уряді Божого Провидіння, що ставить Христа Спасителя в осередку людських подій, на престолі Царя над усіми царями....

II. Щоби Христа проповідати, треба Його любити

Жаден чоловік не може з успіхом проповідати тому, що він тільки якусь річ знає. Він мусить цю правду бодай так само відчувати, як він її знає, він мусить її любити. Тоді його язик не буде шукати за словом, яке би припало до серця другого. І тому, коли хочемо Христа проповідати, треба його любити. Тоді будемо свідками благословенних успіхів, як Филип у нинішнім св. Евангелію, бо в дійсности ніхто не може проповідати Евангелія, якщо він його не любить.

III. Труднощі у проповіданні Христа

Чи то в публичному чи в приватному проповіданні Христа натрапляємо на численні труднощі. Натанаіл того найкращим доказом: У відповідь Филипови говорить: **Чи може щось доброго бути з Назарету?** Ось і трудність. Упередження відразу. Таких труднощів ми маємо много і ріжного роду. Ми чуємо їх з уст людей світового наставлення: для мене досить, якщо я можу заробити на кавалок хліба; я не маю часу тими справами занниматися; дайте мені спокій з вашою церквою; я хочу використати життя як мені подобається і т.д. Отсе ці труднощі пересуди, яким нема ні початку, ні кінця. Упередження до Христа, упереджений до Церкви, до священика, до чесних людей. Так, упередження. Що се таке? Це діявол без форми і без імени, завсігди активний і невидимий, руїна, жорстока сила а все під плащиком чогось вищого, "національного, патріотичного, поступового".

III. Яка відповідь на упередження?

"Прийди і подивися," сказав Филип до Натанаіла. Це найкраща практична відповідь. Ми сьогодня маємо много таких і подіб них Натанаілів, до яких відносяться ці слова: **Прийди і подивися на Христа**, не на учеників а на учителя. Це то, що найважніще, щоби ви бачили Христа. Оставте на боці все те, що ви дотепер чули про Нього, оставте свої "незалежні" організації, оставте фальшиву пресу, оставте свої мутні думки і спішіть до церкви, там пізнаєте Христа, таким, яким він є, а не таким, якого малює ваша хоробрлива уява. У славі Спасителя, пізнаєте себе.

IV. Наслідки усунення упередження

Дивіться на Натанаіла. Він тільки що сказав: Чи з Назарету може що доброго бути?". Однак він запрошення Филипа, щоби побачити Ісуса, не відкинув. А тепер що говорить? **"Равві, учителю, Ти єси Син Божий, Ти єси Цар Ізраіля."** Глядіть, яка зміна в його словах. Недавно ще повний упередження, вузькоглядности, дитинної наівности, а тепер шляхотний, великодушний характер. Так буває завсігди з людьми, що стоять здалека від Христа, та мучать себе і других дрібницями-дурничками. Але як тільки зближаться до Христа, побачать Його, сейчас забувають за дрібнички, за упередження і стають здібними до принятття великих правд, до творення великих діл.

V. Як Натанаіл дійшов до цього?

Підчас коли Натанаіл зближався, Ісус Христос сказав до тих, що стояли біля Нього, так, щоби це почув і Натанаіл: Се справді Ізраілитянин, в якому нема облуди." Христос дав пізнати Натанаілові, що Він його знає наскрізь, хоч з ним ніколи не стрічався, що може з ним говорити від разу про найвищі правди. Це та велика сила, яку має Христос над всіми людьми. Він не питає про нашу минувшину, йому не потрібні наші відповіди, щоби пізнати наш ум, наше серце. Як дуже мусів тішитися Филип, коли з боку глядів на розвій цеї бесіди. "Я бачив тебе під смоковницею, ти віруєш; більше від сего побачиш," сказав Христос. Тому, що ти бачиш сотворений світ, ти віриш, але ти побачиш більше, ти побачиш самого Сотворителя. Сонце, місяць, звізди, ліси, води, високі гори і урожайні долини, це тільки перша азбука, а цей хто вміє її читати, буде покликаний до вищих правд: Ти будеш радіти, коли повіриш, що ні одна пташина не впаде на землю без волі Вітця, що кождий твій волосок на голові почислений, що кожне зерно, кожний порошок носить на собі пятно Всемогучого Бога. Так ти побачиш більше від цего, ти побачиш славу Божу.

Проповідуймо Христа публично і приватно, йдім слідами апостола Филипа, усуваймо всі упередження Натанаіла а годі і до нас скаже Христос: Істинно кажу вам, відтепер побачите небо отворене і ангелів Божих, що входять і сходять на Сина Чоловічого. Амінь.

—o—

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:

Щораз більше надходять від добрих діточок відповіди на поставлені питання. Це красно і Дідусь Тарас щиро радий.

Прочитайте наші питання другим дітям. Заохотіть їх, щоби вони прислали свої відповіди. Але кожда дитина мусить **сама** і тільки **сама** писати. Невільно питати старших, а потім написати, що вони казали.

Це питання тільки для добрих дітий!

І добрі діти **самі повинні думати** і написати відповідь.

А коли попри відповідь напишуть гарний листок, ще краще.

А коли ще й помоляться красно за себе та за Татка і Мамцю, за свого Отця Пароха і навіть за Дідуся Тараса— то вже дуже а дуже гарно.

Ангели в небі тоді тішаться і злітають над дім такої дитинки та несуть її благословіння всемогучого Бога!

Подумайте над тим добрі Діти!

Скільки радости Ви можете зробити в небі і на землі!

Отже, щоби Ваші серденька завсіди блестіли радістю, як сніжинки на сонці — ці загадки для Вас пише і молиться за Вас,

Дідусь Тарас

—o—

Пори року

ВЕСНА хлібець замісила
з золотого квіток пилу,
дріжджа — дощику долила:
Рости хлібчику, а швидко!

Прийшло ЛІТЕЧКО жвавеньке,
пильно взялося до речі:
хліб мягенький усадило
до срібної сонця печі.

Прийшла ОСІНЬ задумана,
сонце тліло ще угорі —
вийняла хлібець румяний
і зложила у коморі.

Сонце згасло і на санях
приїзджає ЗИМА біла,
сіла собі коло печі
і—хлібець смачненько зїла....

М. П-ів

—o—

Памятай про ближніх!

Під вікном я раз насипав
окрушин для воробців —
та чому один прилетів
і самий його не зїв?

Або чому не позбирав він
і собі кришок не взяв —
тільки знов кудись полетів,
товариство посклúкав?

І разом в громаді дружній
позбирали окрушинки....
Чи не добрий з того приклад
І для мудрої дитинки?

Й. Троян

—o—

Яке звірятко найпажерливійше?

Учені ствердили, що найпажерливійше звірятко на світі, це ЖАБА. Вона так скоро пожирає комахи і всяку поживу, що годі зняти звичайним фільмовим апаратом, коли вона ковтає поживу. Аж коли брали знимку

зі скорістю 1,800 знимок на секунду, тоді доперва змогли взяти на фільму жабине ковтання. Тому жаба є пожиточне звірятко, бо сильно винищує всякі комахи. Добрі діти ніколи не зроблять жабі збитка. А коли зачнеться весна, тоді жабки весело кумкають по ставках і мочарах, кождого вечера.

—o—

Наші розгадки і відповіди

Дорогі Дідусю Тарасе:

Христос Раждається!

Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи, котра називається Норквей. Я ходжу до пятої кляси. Мені до школи дві і пів милі.

Я приїхав до Канади 1934 року. Я читаю в Бюлетені Діточу Сторінку і виджу там богато цікавих і поучаючих річий. А найбільше цікавлять мене питання. Я хочу на них відповісти. (Слідують відповіди на поодинокі наші питання)

Поздоровляю Вас Дідусю,
Іван Піх,
Прісвил, Саск.

....

Замітка:— Івась відповів влучно на всі питання, дістає девять значків і нагороду, котру одночасно висилаємо.

Тому, що є більше відповідей, не будемо печатати кождої окремо, але тільки вислід. Значить, з яким вислідом хто відповів на всі питання.

—o—

Дороге Брацтво:

Я пересилаю Вам відповіди на Ваші питання і хотівби отримати тих 9 значків з нагородою.

Маю 13 літ і ходжу до восьмої кляси.

З поважанням,
Петро Гейзелбавер,
Кридор, Саск.

....

Замітка: Петрусь відповів дуже гарно на деякі питання. На деякі ні. І так, друга відповідь з історії має бути "гетьманич Данило," а не гетьман. Гетьманич це є син гетьмана. Також трета відповідь з історії, має бути 1932 (а не 1933), бо тоді засновано БУК. Також перша з доповнення має бути "на землі мир людям доброї волі." Тому Петрусь тепер дістає тільки 6 значків — буде працювати дальше, здобуде всі і тоді нагороду!

—o—

Дорогі Дідусю Тарасе:

Я люблю читати Діточу Сторінку і вона мені дуже подобається. Моя відповідь є на питання така: (слідують відповіди).

Ангелина Яремович,
Редисон, Саск.

....

Замітка: Ангелина відповіла влучно на всі питання, дістає девять значків і нагороду, котру рівночасно висилаємо.

Листок Ангелини написаний дуже красним почерком, виразно, гарно по українськи і заслугує на похвалу!

—o—

Дорогі Дідусю Тарасе:

Я зацікавився Діточою Сторінкою і зробив постанову до Вас написати.

Моя рідна хата далеко за морем, в Галичині, повіт Яворів, село Наконечне. Далека то була подорож із Рідного краю сюди до Канади. Та й жаль було мені його лишати, хотяй я мав лише пять років. Лишився ще в Старім краю найстарший брат, що був три рази інтернований два рази в Перемишлі а третий раз в Березі Картуській, за політику. Польська влада викинула його і ще двох з Рідної школи і не позволили докінчити. Тоді Митрополит Шептицький відчув їх недолю, як добрий Батько, приняв їх, докінчили і здали матуру в Духовній Семінарії. Тепер він заложив у Львові видавництво "Дешева книжка."

Богато книжок він мені вже вислав, в котрих пише про більшовицький "рай," Україна в огні, Холодний Яр в двох томах, що написав Юрій Горлі-Горський, а решта книжок таки годі описати. Найцікавіші для мене і я певний, що будуть цікаві для всьої української дітвори, є "Малі друзі."

Я маю 13 літ, зачав девяту клясу і хто любить писати листи, то нехай напише до мене а я радо відпишу. А тепер поздоровляю Вас Дідусю,

Роман Кунанець, Бир, Саск.

....

Замітка: Роман відповів красно на всі питання, крім третого з історії і першого з доповнення. Правительство в Канаді переводить укріплення у Венкувер (а не в Оттаві), бо, як пише Ангелина Яремович, "вони бояться Японії." На Стрітення священик посвячує свічки. Тому Роман дістає 7 значків і похвалу за гарний лист. Він прислав нам також один вершик з "Малі друзі"— гарненький. Ось він:

Два зайчики

Два зайчики куцохвості
одягнулись чуперненько
тай до бузька йдуть у гості,
у неділеньку раненько.

Міцько хоче розпитати,
як він жив у теплім краю —
а той Сясьо-побігайчик
поскакати над ручаєм.

Йдуть усміхнені і веселі
два друзяки куцохвості....

(Продовжається на стороні 8)

(Діточа сторінка.... продовження з стор. 7)

Ну, скажіть же, любі діти,
чи не гарні будуть гості?....

Дорогі Дідусю Тарасе:

Я пишу перший лист до Діточої Сторінки і дуже люблю читати Ваші листки.

Ми почали шкільну науку від першого лютого. Наша школа називається Запороже. А учителька панна Анеля Мельничук. Учителька дуже добра для нас.

Я маю 13 років, беру 8 клясу англійську а українську 3. Учимося три рази на тиждень по українськи, одну годину. Нам три милі до школи, 4 до церкви св. Димитрія а до місточка Кридор шість миль.

Я написала листа до англійської газети про українські звичаї на Свят Вечір і дістала дуже богато листів від дітий, бо заінтересувалися, який гарний наш звичай.

Ми маємо газету зі Львова Світ Дитини і бібліотеку. Там є гарні історичні повісти, казки і повоєнні події.

Я радилаби всім дописувачам і другим дітям передплачувати "Світ Дитини."

Кінчу свій лист і бажаю всім кріпкого здоровля.

Ярослава Гарах,
Кридор, Саск.

....

Замітка: Ярослава написала гарний лист, а ще кращий він тому, бо вона мило пише про свою паню Учительку. Дитина, що шанує своїх вихованців, добра.

Ярослава також робить гарну пропаганду, подібно, як Роман Кунанець, щоби передплачували Діти свої українські часописі. Це дуже гарний взір. Коли Ярослава написала гарно і добре про нас до англійської часописі, то її належить подяка від всіх добрих українських дітий. Вона перед чужими людьми засвідчила чесно і гідно про свій нарід та його звичаї. Так повинні робити всі українські діти.

Відповіди на питання також гарні, крім другої з історії. Митрополит Шептицький відвідував нашу Церкву в Канаді 1910 р. (а не 1909). Загальниця це те саме, що загально (чере цілий тиждень) вільно їсти мясні страви. Церква установила загальницю на знак радости після великих свят, або як останній вияв радости перед Великом Постом. Ярослава дістає 8 значків і похвалу.

———o———

Дорогі Дідусю Тарасе:

Я люблю читати Діточу Сторінку і тепер пишу перший лист. Залучаю відповіди.

Анна Сидор, Медовленд, Ман.

....

Замітка: Анна відповіла красно на всі питання, дістає 9 значків і нагороду. Красно!

———o———

Дорогі Дідусю Тарасе:

Я відповідаю на питання. Поздоровляю Вас, Дідусю,

Анна Сельська, Смасс, Саск.

....

Замітка: Відповіла красно на всі питання, має 9 значків і нагороду. Добрі Діти! Пишіть, відгадуйте, нагороди для Вас ждуть!

———o———

НОВІ ПИТАННЯ

З релігії: 1) Чому неділя 6 марта, 1938 називається "Сиропустною"?

2) Що є заказане у Великім Пості?

3) Яку Службу Божу править священик через 5 неділь Великого Посту і що повинні вчинити вірні перед і по Службі Божій?

З Історії: 1) Коли і де народився Тарас Шевченко?

2) Як називається перша українська стигматичка і де вона тепер перебуває?

3) Від кого, коли і защо Стейти придбали Аляску?

Доповнити слова: 1) Добрий католик знає, що.............. перебуває в найсвятішій Тайні ....

2) Напишіть цілу Господню Молитву.

3) Учітеся, брати.........
....
і чужого ....
....

Хто влучно відповість на всі питання, дістане 9 значків і нагороду.

Діти! Просимо, скоренько всі до праці! Але.... самі!

———o———

о. др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Каїн і Авель

Особистий гріх.

Перші діти Адама і Еви називалися Каїн і Авель. Авель пас череду, був пастухом а Каїн управляв землю. Одного разу оба брати принесли жертву для Господа Бога. Каїн жалував дати і приніс, що мав найгірше Авель приніс, що мав найкраще. Богові подобалася жертва Авеля і тому дим з його жертви йшов прямо вгору. Жертва Каїна Богу не була мила. Тоді Каїн зі зависти став сварити брата і убив його. Бог прокляв Каїна і назначив його так, що він не зміг найти собі сталого місця на всій землі.

ПОЯСНЕННЯ: Каїн зробив тяжкий гріх, бо убив брата. Він був лукавий перед Богом і свідомо накинувся на брата. Тому Бог його прокляв, бо Каїн особисто тяжко провинився.

ПИТАННЯ: Хто були Каїн і Авель? Що вони робили? Яку жертву приніс Каїн, а яку Авель? Котру жертву Бог приняв і чому? Що тоді зробив Каїн і що з ним потім сталося?

Що то є гріх? — Гріх то є образа Господа Бога.

Коли гріх є особистий?— Особистий гріх є тоді, коли хтось його робить свідомо і добровільно. Значить, знає, що робить і хоче це зробити.

В скільки способів можна сповнити особистий гріх? —В чотири: думкою, словом, злим ділом і залишенням доброго діла.

Який може бути особистий гріх?—Смертельний і простительний.

Коли гріх є смертельний? — Є тоді, коли хто нарушає Божий закон, (ображає Бога) в тяжкій справі, свідомо і добровільно.

Коли гріх є простительний? — Простительний, або легкий, або повседневний гріх є тоді, коли хто ображає Бога в малій річи— або коли це робить в річи тяжкій, то без повної свідомости або без повної згоди волі.

ПОСТАНОВА: Я НІКОЛИ НЕ БУДУ СВАРИТИСЯ!

———o———

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ

голосіться до бурси БУК-а!

УЧИТЕЛІ

пишіть до бурси, коли Ви без посади!

НЕ ЗАБУДЬТЕ

з нагоди даровизн, відумерщин і заповітів про нашу бурсу в Саскатуні

304—4 стр. Саскатун, Саск.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Органiзацiйна Часть

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ БУК-А

Всім відділам БУК-а, що заслали звіти, складаємо сердечно подяку і заохочуємо до спільної і ревної праці. Лише у точності сповнених організаційних обовязків можливий є поступ.

Богато є ще таких відділів, котрі ані не перевели річних зборів ані не подали звіту і не вирівнали вкладок на передплату.

Просимо негайно це зробити!

Кождий заряд кождого відділу повинен негайно перевести кампанію на збірку передплат для Будучности Нації. Відділи, котрі не сповнять повищих завдань, отримають листовну нагану.

В. Л. Корчинський
ділписар, Рама, Саск.

———o———

ЗВІТИ ВІДДІЛ'В

Жінвідділ БУК-а ч. 18 в Брукебі, Саск.

Річні збори відділу відбулися 20 грудня, 1937. Вибрано заряд на 1938 р.

Голова — Анна Томашевська
Заступниця — Анна Бредова
Писарка — Марія Панчишин
Скарбник — Павлина Вовчук
Провірники — Вікторія Німранська і Оксана Томашевська

Товариство в минулому році влаштувало два обіди. Приходу було $48.00. Розходу $45.36. В скарбі відділу тепер є $11.95. Відділ дав на бурсу БУК-а в Саскатуні $20.00, — і на інвалідів УГА $15.00.

Невирішено справу вкладки, бо многі жалуються іззя внести вкладки. Просимо порадити, що робити, коли є кілька членів в одної хати?

Марія Панчишин, Гронлід, Саск.

....

Замітка редакції: Коли є кілька членів в одної хати, то Батько Родини платить повну вкладку одного долара на рік. Жена платить тільки 50ц. а діти по 25ц. кожде, що є на удержанні родичів. Діти, що вже самі працюють для себе, платять повну вкладку. За того долара член отримує цілий рік Будучність Нації і всі наші летючки. Коли жена хоче одержувати крім цего Голос Спасителя, має заплатити також одного долара вкладки.

———

Відділ ч. 66. Флін Флон. Ман.

За минулий рік відбулося 11 членських сходин і одні надзвичайні збори. Засідань заряду було 12. Відчитів 2, концертів 4, представлень 4 участь в день коронації 12 травня в спільнім обході. Проби співу є один а або два рази тижнево, церковних і світських пісень. Був один вишиковий баль, 4 чайні вечерки (2 звичайні і один танець —вибір королевої). Куплено площу під будову дому і маленький будинок на тій площі за $575.00. — Вже заплачено $350.00.

Заряд на 1938 р. вибрано, як слідує:

Голова — Іван Пасічник
Заступник — Теодор Погляд
Діловий писар — Павло Паськів
Скарбовий писар — Григор Загодняк
Провірники — Володимир Метика, Григор Юник і Іван Якимів
Управитель хору — Григор Слюсар
Режісери —Іван Якимів і Володимир Метика
Господар — Василь Прокоп
Суфлери — Павло Паськів і Григор Слюсар

Стан членів на рік 1938: 26 мущин і 26 женщин—всіх 52. Активних і певних членів 44. Неактивних 8. Виїхало 2.

І. Пасічник, голова
П. Паськів, писар

* * *

Заувага:— Це є чи не найкращий звіт і найбільш будуючий зі всіх надісланих. Видно ясність ціли і діяння. Видно свідомість завдань і успіхи. Видно активність і точність та солідність праці. Честь їм!

———

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 6 ЙОРКТОН, САСК. 14 Березня, 1938 Vol. VI, No. 6. YORKTON, SASK. March 14, 1938

ГОВОРИТЬ ІСТОРІЯ ТВОЯ УКРАЇНО....

В XIII століттю княжий тіун (судця) Перемиський Симеон Шептицький....

Князі дають за заслуги села Шептичі, Канофости і Вощанці у Львівщині..

Згадують старі українські грамоти під роком 1469 Федора з Шептиць Шептицького та його внуків Гліба і Сенька..

Львівський епископ Варлаам Шептицький (1710 р.) пише до коронного гетьмана Адама Сінявського: "**Ми шляхта не від вчера ані з чиєї ласки, ані нобілітації, ані злук подружих! Але з давних предків зі заслуг війни і мира! Так старі, як стара Русь і віра Христова на ній....**"

Олекса Шептицький закладає 1618 р. печатню в Угерцях Заплатинських — ще на зорях друкарської штуки....

Атаназій Шептицький 1740 р. зачинає будову катедри св. Юра у Львові..

Лев Шептицький, його наслідник на владичім львівським престолі, докінчує будову.

Говорить Сергій Хруцький, православний посол з Волині, в 1934 р.: 'Як представник українського православного населення в Польщі прошу дозволу зложити на руки Вашої Ексцеленції побажання многих літ св. Отцю з нагоди 12-літнього перебування на Римському Папському престолі.

"Українська православна людність в Польщі завжди з вдячністю буде згадувати про те, що св. Отець ПЕРШИЙ підніс голос протесту проти переслідування **християнської віри в совітській УКРАЇНІ** та особливо про батьківське **зрозуміння св. Отцем інтересів української православні людности в Польщі,** яке найшло вираз у відомій енунціяції **митрополита Шептицького** у справі т. зв. ревіндикації православних, бувших греко-католицьких церков."

В день сімдесятліття митрополита Андрея Шептицького, 29 липня, 1935 р., складає побажання відомий історик української мови і вчений, професор Огієнко, православний: "**Ціле свідоме своє життя Ви присвятили праці для розвитку рідної Церкви,** але робили це як **НАЙСВІДОМІШИЙ** член своєї нації."

"Ви той ПРАВДИВИЙ меценат української культури!"

Вшехпольський посол Войцехофскі говорить на засіданні польського сойму у Варшаві, дня 3 лютня 1938 р.: "Можемо впевнити о. Митрополита, що його

Митрополит Андрей Шептицький

побоювання нестійні, бо в польському Львові ніяких маніфестацій неприязних польській армії не було і не буде. **А колиб їх о. Митрополит або його прихильники хотіли спровокувати, то дісталиб негайну доразову відповідь від цілого польского громадянства,** навіть без потреби взивати виступу органів безпеки."

Посол Войцеховфскі заповідає нову пацифікацію!

Говорить голова Української Парламентарної Репрезентації, Мудрий, в неділю 6 лютня, 1938: "**Ми пережили і бачили вже неодну напасть на греко-католицьку Церкву і на Голову тої Церкви.** Але це, що сталося підчас буджетової сесії в польськім Соймі 3 лютня п.р. **ПЕРЕВИСШАЄ ВСЕ! Маю на думці звісну промову одного посла проти греко-католицької Церкви, проти Вашої Ексцеленції і проти нашого Духовенства.** Та промова, образлива змістом і формою,була виразом **БЕЗСУМНІВНО ЗЛОЇ ВОЛІ, а ЖЕРЕЛОМ ІІ БУЛА ВРЕХНЯ.**"

Відповідає сідоглавий Голова Української Католицької Церкви у Львові, митрополит Андрей Шептицький: "Під такими ударами гартується характер народу і твориться між нами загальна солідарність — моноліт з цілого народу, що його не можна розбити!"

Українські посли висилають депешу до Митрополита: "**Схвильовані нечуваним виступом посла** Войцехофского **проти Найдостойнішої Особи Вашої Ексцеленції, складаємо Вам як Голові Української** греко-католицької **Церкви і НАЙБІЛЬШОМУ СУЧАСНОМУ УКРАЇНЦЕВІ, вислови нашої найглибшої почести і повного віддання.**"

За Президію УПР Целевич, Великанович.

Приявні у Варшаві посли і сенатори: Горбачевський, Децикевич, Лободич, Луцький, Витвицький, Кузьмович, Пелепський, Перфецький, Троян.

Православні українці на Волині в Кремянці висилають за 172 підписами таку заяву: "**Глибоко вражені та обурені** нечуваним **в культурному світі нападом на достойну і загально-шановану особу Українського Митрополита Андрея Шептицького,** якого посмів зневажити у Соймі засліплений злобою і ненавистю до Українського народу польський посол Войцехофскі, **православні українці міста Кремянця на Волині** приєднують **і свої голоси до ВСЕНАРОДНЬОГО протесту проти** такого некультурного поступовання польських шовіністичних кругів **і складають ВЕЛИКОМУ ОБОРОНЦЕВІ ПРАВ Українського народу і НЕЗЛОМНОМУ ВОРЦЕВІ ЗА КРАЩУ ДОЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ Митрополитові Кир Андреєві Шептицькому вирази своєї глибокої пошани і синівської відданости.**"

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ

ІсторичнаЧасть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді

(Продовження)

II.

Від 1909 р. аж до назначення епископа для Українців Католиків Канади, українське католицьке духовенство й вірні Канади жили ожиданням і надією. Про це наглядно свідчить лист о. А. Делярого з 31-го X. 1909 р., писаний до о. А. Сабурена: "Я є свято переконаний, що так довго йдемо манівцями, доки не матимемо українського епископа, й люди, коли побачуть, що є зведені в своїм вижиданї, будуть ще прикріші ніж були передтим. Неможливо оставати довше в неправильним положенні, що в нім тепер знаходимося!"

Осінню 1909 р. Галицький **Митрополит** Кир **Андрей Шептицький**, на просьбу канадійських епископів, **відвідував важніші місцевости**, замешкалі Українцями Канади. Їх Екселенція Митрополит загостив також і до монастиря оо. Редемптористів у Йорктоні, щоби відвідати важніші українські місцевости йорктонського округу. З цієї нагоди скористав о. А. Делярий, щоб поговорити з Їх Екселенцією про пекучі справи Українців Канади.

Перед відїздом в Йорктону вручив о. А. Делярий Їх Екселенції Митрополитові свої твори: "Меморіял у справі з'усиль схизматиків і єретиків..", і "Меморіял у справі Українців північно-західної Канади".

Вернувши з Канади до Львова, **Митрополит** Андрей Шептицький удався до Риму й тут **особисто представив потребу українського епископа в Канаді** (гл. Чверть століття на Митрополичому престолі, Львів, 1926, ст. 195).

Дня 18-го березня 1911 р. Митрополит А. Шептицький написав у Львові в мовах англійській і французькій преважний документ п.з. "Адреса в українській справі до Високопреосвященних Архієпископів і епископів Канади". Цей меморіял дістали всі католицькі епископи Канади. У ньому Їх Екселенція Митрополит річевими докладами і спостереженнями доказує необхідну конечність оснування українського католицького епископства в Канаді. (Обширніше гляди "Укр. Вісти" ч. 44, з. 2, XI, 1937 р. о. Ст. Семчук: "Преважний Документ," ст. 2). Цей меморіял посунув справу оснування епископства для Українців Канади значно вперід. Про це свідчить лист Преосв. А. Лянжвена до о. А. Делярого. Посилаючи йому Меморіял Митрополита А. Шептицького так писав Архіепископ з Ст. Боніфас дня 10-го серпня 1911 р.: "Подайте мені, Впр. Отче. свою гадку в справі цього "Меморіялу," щоб нею міг я послужитись та росказати про неї Кардиналові Ґотті." Отцей достойник був префектом Конґреґації, що полагоджувала справи східної Церкви.

Політичний гумор. —Засади внутрішної політики: 1) з великою помпою 2) з великою бомбою.

Через єресь до комунізму

"Усунений за єресь епископ," записав $400,000 червоним"

Ось таку новинку принесла ню-йорська газета "Дейлі Нюс" з 24-го листопада 1937 "Епископ Віллям Монґомери, голова протестантсько-епископальної церкви, — пише дальше газета —82-літний старець, засуджений в 1925 р. канонічним правом за єресь, помер 31-го жовтня 1937 року в Ґаліон, Ог. Після розпорядження своєї послідньої волі, оставив свій маєток вартости $400,000 комуністичній партії, на пропаґування марксизму."

"....В його студії, де спочивало тіло покійника—пишеться дальше,— знайдено світлини Карла Маркса, Леніна та Троцького, "теорії" яких покійник пропаґував у своїй брошурі, п.з. "Комунізм і християнізм."

Отже може зійти зі здорового глузду не лишень невчений робітник чи селянин і пристати до червоних катів, помагаючи їм розпинати власних братів— але також вчений протестант англьо-саксонської крови. Значить, недуга заразлива....

А розгадкою, чому вона шириться, є СЕКТАНСТВО. Коли чоловік залишить правдиву Церкву Ісуса Христа Спасителя і зачне "поправляти" науку самого Бога, то доконається своїм розумом так як цей протестантський голова. Сектанство підриває корінь правдивої віри і моральности. Коли хтось зважиться на зраду Бога, тоді він зрадить нарід—бо вже не має жадних сталих засад, зачинає мудрувати і в засліпленій гордості власній не бачить, що робить блуд за блудом.

Тому одиноким дійсним забороном проти більшовизму є ПРАВДИВА релігія та ПРАВДИВА Церква Христова —Католицька. Все проче тільки є містком, що веде до комунізму.

Українці католики! Стережіться сектантів, як вогню!

ПРЕСВІТЕРЯНИ

Наші люди, головно по містах, але також по містечках стрічаються з членами тої секти—отже повинні знати, як заховуватися і як відповісти на питання молодому поколінню, котре часто не визнається на ріжницях віри і робить деколи траґічні життєві похибки. Ради цего, ми містимо статтю про пресвітерян. Колиб хто хотів яких пояснень більше, нехай напише до Будучности Нації.

Секту пресвітерян заложив Іван Кальвін, родом з Пікардії, учень високих шкіл Парижа, Орлеану і Бурджесу. Високе образування не принесло йому хісна а вбило в гордість і зарозумілість. Пізнавши науку Лютра. Кальвін перенявся нею. Але перелицював її на свій лад і так став основником протестантської секти пресвітерянів. Більшу частину життя пробув в Женеві, де правив містом при помочі дібраних собою проповідників та світських, всіх разом 18 осіб, котрих названо "старшими" або з грецька "пресвітерами"—від чого ціла секта стала називатись "пресвітерянською". В Женеві Кальвін осів настало 1541 року і пробув там до смерти 1564. Правив безглядно і не терпів жадного спротиву. З противниками скоро кінчив. Приказав спалити на кострі еспанського лікаря Михайла Серведе, бо той противився його науці а Якову Ґрует казав відтяти голову по тій самій причині. Він приказував женевцям що вони і коли мають їсти, як поводитися і які розривки їм дозволені. Ось цей прикрий, зарозумілий на свою вченість і нетерпимий та жорстокий чоловік є основником секти пресвітерянів.

Яка була його наука? Кальвін навчав, що Бог наперед всіх призначив, де хто буде по смерти. В своїм творі "Institutio religionis christianae" 3, 21 n. 7.. пише так: "Твердимо, що Бог відвічно і незмінно вирішив, хто буде спасений, а хто проклятий. О скільки ходить о вибраних, то рація того рішення є в незаслуженім Божім милосердію, без огляду на людські заслуги. Призначені на прокляття є відкинені від доступу до життя через правий і бездоганний присуд."

Значить, без огляду на те, як чоловік буде жити—які буде мати заслуги, вже наперед вирішено, що одні підуть до пекла, другі до неба. Така наука називається "предестинація" або наперед призначення— і кождий бачить, що вона ложна.

Бо не Бог призначає наперед одних до пекла, а других до неба—але чоловік сам вирішує свою судьбу через своє життя. Коли живе добре і вмирає в Божій ласці, душа іде до неба. Коли живе зле і вмирає в тяжких гріхах, душа іде до пекла.

Наука Кальвіна повна зарозумілости і жорстокости, так як було його поведення в Женеві. Тому Кальвін відкидав дальше послідовно свободу волі і святі Тайни, а церкви каза обдерти зі всіх прикрас і лишити тільки голі стіни. Виглядає бідна така церква і жорстокістю віє з неї.

До Шкоції приніс науку Кальвіна Джан Нокс і там вони стали зватися пресвітеряни. У Франції звалися вони гуґеноти, а всюди інде кальвіністи, від імени свого вчителя. І так як учитель їх та заложитель були нетерпимі для католиків і для всіх інакодумаючих.

В Канаді пресвітеряни, методисти і конґреґаціоналісти злучилися разом в так звану "United Church" і тому треба українцям католикам знати, чому наша Церква не годиться на подружжа своїх вірних з особами, принадлежними до тої секти. Ми віримо в присутність Ісуса Христа в найсвятійшій Тайні Евхаристії — ми сповідаємося і причащаємося. В них нема св. Тайн, ані Сповіди ані Христа на престолі в церкві. Там не клякають і не моляться, коли увійдуть. Там поводятся, як в театрі—бо нема там присутности евхаристійного Христа. Тому й є там всякі "диворси", чого наша Церква не узнає. Перед тим наша Церква мусить боронити душі повірених собі вірних і тому не годиться на заключення мішаного подружа. А коли вже заходить конечність, то Церква може погодитися тільки під тим услівям, що противна сторона дасть при свідках на письмі приречення, що не буде збороняти нашій стороні сповняти практики своєї віри та що всі діти будуть хрещені і виховані в католицькій релігії. То є справа дуже ВАЖНА. Справа не дочасна (майна, почестий, вигод), але ВІЧНОГО добра душ. І тут Церква не поступиться ані на крок! Хто не хоче повинуватися Церкві, відпадає. Або Христос Спаситель, або Кальвін—правда або лож!

Добрий вибір може бути тільки один, а ним є Христос і правдива католицька віра.

НЕ ЗАБУДЬТЕ

з нагоди даровизн, відумерщин і заповітів про нашу бурсу в Саскатуні

304—4 стр. Саскатун, Саск.

Чемний синок. Малий Івась лежить в ліжечку, а мати сидить при нім і співає колисанку. По хвилині Івась відзивається:

—"Мамо, чи я можу вже спати, чи ти ще хочеш собі поспівати?"

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

Протестаційне віче у Винипеґу

Заходом Манітобської Секції БУК-а у Винипеґу відбулося протестаційне віче в неділю, дня 27 лютня, 1938 в домівці Інституту Просвіти, при битком заповненій салі, проти виступів польського посла Войцехофского на засіданні сойму 3 лютня, ц.р.

Промовляли Дмитро Микитюк, старшина УГА, про останні події в Галичині, наступ поляків на нашу Церкву і Духовенства; о. Ст. Семчук про обдумане і постепенне нищення українського дорібку польською владою, котрого нищення останнім актом є виступ в соймі проти нашого сідоглавого Митрополита, попереджений численними виступами і карами проти наших священиків та понижування українського населення в Галичині до ролі безправного раба, котрому навіть невільно купити землі з парцеляції, на котрій століттям працювали його предки; о. др. Василь Кушнір про ломання Польщею принятих добровільно в міждержавних договорах зобовязань супроти нашого народу, котрого чи не закінченням є намагання поломати конкордат, заключений з апостольською Столицею в Римі 1925 р.; адвокат Якімішак відчитав рішення, котрі присутні приняли серед високого настрою.

1) Шовіністичний польський уряд, у відношенні до українського народу, який проти своєї волі, в числі 7 міліонів, найшовся в межах Польської Держави, свідомо і доцільно нехтував всі міжнародні свої зобовязання, які старалися забезпечити культурний розвій українців в польській державі.

2) До тих знехтованих міжнародніх зобовязань, до яких український нарід під Польщею мав повне довіря належать: а) Засада самовизначення народів, проголошена Президентом Вільсоном; рішення Ради Амбасадорів з дня 15 марта 1923 р., яким передано Польщі українські землі Східної Галичини а яким Польща торжественно зобовязалася надати повну автономію; б) окремий договір про охорону національних меншостей, що є частиною Версайського мирового трактату, якого Польща не то що ніколи не шанувала, але тому два роки, устами свойого представника в Женеві, його цілковито виреклася.

3) Супроти такого наставлення Польської держави до українського народу, життя українського народу в межах Польщі знищено цілковито на всіх його ділянках культурних, суспільних та господарських змагань.

4) До всіх знехтованих до тепер міжнародних зобовязань, Польща в останніх часах додає також нехтовання КОНКОРДАТУ, заключеного зі св. Столицею в Римі 1925 р. а то через масове переслідування українського католицького духовенства а в останніх часам негідним атакуванням Голови Укр. Католицької Церкви в Галичині, Митрополита Шептицького та погрозою відобрання всіх церковних дібр, як цього домагався польський посол Войцехофскі, на засіданні Сойму дня 3 лютого 1938 р.

5) Схвильовані Українці Католики Канади нечуваним виступом соймового посла Войцехофского, разом із своїми братами в Галичині, опрокидають як найрішучійше і відкидають безосновні і неправдиві наклепи на особу свойого Архипастиря, протестують проти зазіхань чужосторонних чинників на цілість і повагу Української Католицької Провінції на землях Східної Галичини та заявляють вони боронити прав і привілеїв своєї Церкви, загарантованих канонічним правом та Конкордатом з 1925 р.

7) Українці-Католики Канади заявляють свою вірність та привязання Його Святости Папі Пієві XI. як Голові і Христовому Намісникові Вселенської Католицької Церкви, вискази глибокої пошани для Їх Екселенції Кир Андрея Шептицького та любови і синівського віддання для Їх Екселенції Кир Василія Ладики, Епископа Українців Католиків Канади.

6) Зібрані домагаються рівного відношення польської влади до українських громадян і дозволу а не заборони купувати землю з парцеляції великої земельної посілости в Галичині для українців.

На вічу переведено збірку на Рідну Школу в Галичині, котра з попередною збіркою п. Дмитра Микитюка творить лучну суму $125., котру передано до висилки Епископської канцелярії у Винипеґу.

Так українці католики позитивно закінчують свій протест—ДІЛОМ жертвою для Рідного Краю.

ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.

Річні бори відбулися 30 січня 1938, в домівці Парохіяльної Читальні Просвіти. Присутними на зборах були всеч. о. М. Пелех і управитель бурси п. Прийма. По справозданню заряду члени внесли ухвалу довіря і потвердили той самий заряд на рік 1938.

Внесено похвалу подяку Головному Зарядові БУК-а.

На пресфонд БН передано два доляри.

Відділ ч. 11 і ч. 14, Гефорд, Саск.

Річні збори відбулися 25 листопада 1937. Вирішено одноголосно злучити оба відділи для успішнійшої праці. Заряд на рік 1938 вибрано, як слідує:

Голова — всеч. о. М. Горошко
Заступник — пані Ольга Сокіл
Діловий писар — панна Катерина Чорній
Скарбовий писар — п. Ілля Гунчак
Члени заряду: панна Настя Зинчин і пані Кульчик
Провірники— пані Пецова, пані Брунвалд і пані Кульчик

Замітка: Відділів не можна лучити без дозволу Головного Заряду Саскачеванської Секції. Також сама справа злуки є вельми непевна з огляду доцільности. Найкраще є посилити працю внутрі, а тоді й члени будуть. Та ніколи не уступати з позицій без бою. Усе треба здобути!

Скарбовий Звіт за Лютий, 1938

ПРИХОДИ —

Д. Васильків, вкладка	$ 1.00
о. Ів. Перейма, вкладка	1.00
Олекса Киба, вкладка	1.00
Т. Сарган, вкладка	1.00
о. В. Чорний, вкладка	1.00
Ів. Войтович з Витків, Саск., вкладка	1.00
Мар. Дружина з Мелвил	1.00
о. П. Криворучка з продажі літерат.	5.00
о. М. Сирник, вкладка	1.00
Ф. Мамчур, вкладка	1.00
Відділ ч. 65, Кадворт, Саск.	7.00
Відділ ч. 65, за відзнаки	.75
Оля Стратійчук, вкладка	1.00
Петро Стадничук, вкладка	1.00
Дмитро Мадюк з продажі літератури	2.00
о. П. Решетило і о. В. Гуменюк, вкл.	2.00
Марія Кунанець, вкладка	1.00
Григор Повацук, вкладка	1.00
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	6.30
Відділ ч. 11 і ч. 14, Гефорд	11.70
Жінвідділ ч. 22, Альвена, Саск.	5.00
о. Ст. Семчук з продажі літератури	6.50
М. Мудрий, вкладка	1.00
о. Й. Бала і о. С. Шевчук, вкладки	2.00
Ів. Бонцаль, вкладка	1.00
В. Олексевич на передп. і відзнаки	6.85
Відділ ч. 66, Флін Флон	.90
Відділ ч. 17, Смотс, Саск.	.90
Григор Гарах, вкладка	1.00
Н. Василів	1.00
Н. Василів на бурсу	1.00
Олекса Піх, вкладка	1.00
Разом	$75.90

— РОЗХОДИ

Друк БН третє число	$17.50
Розсилка	1.45
Грамоти конт. молоді	15.00
Почтові значки	1.00
За програми	10.00
Пересилка	.10
Друк БН четверте число	17.50
Розсилка	2.03
Голос Спасителя	2.00
Почтові значки	1.50
Ґума	.10
Жертва на бурсу п. Василіва	1.00
Разом	$69.18

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Відділ ч. 65, Кадворт, Саск., біля церкви св. Спаса

Річні збори відбулися 23 січня, 1938 р. Збори отворив В. І. Баранецький і коротко промовив про значіння орґанізації. Прочитано звіти, діловий і скарбовий. Принято одноголосно. Вибрано заряд на рік 1938, як слідує:

Голова — Іван Дубик
Заступник — Василь Баранецький
Писар і скарбник — В. І. Баранецький
Провірники — Марія Гутін і Н. Хрун

Намічено дати представлення на добро церкви. Сходини відбуваються кождого місяця раз, першої неділі. Збори закінчено гимном.

В. І. Баранецький, діловар.

Відділ ч. 67, Окбурн, Ман.

Річні збори відбулися 7 лютня, 1938. о. Константин Жарський отворив збори молитвою. Потім промовив яку годину про ціль, стремління і завдання БУК-а на релігійнім і народнім полі. Не ходить о скількість, але о якість членів.

Прочитано цілорічний звіт і одобрено. Прочитано звіт скарбу за цілий рік і принято. Скарбник потвердив звіт скарбового писаря Провірники найшли все в порядку. Загальний стан приходу.... $176.30

Розходу $158.41

Остає $17.89

Слідувала коротка дискусія і вибір заряду на рік 1938.. Вибрано:

Голова — Іван Осадець
Заступник — Йосиф Антонишин
Діловар — Йосиф Михайлишин
Скарбписар — Адам Луговий
Скарбник — Теодор Михайлишин
Провірники — Михайло Васильків і Дмитро Баклащук
Судді — Павло Луговий і Никола Туткалюк

о. Жарський подякували членам за щиру працю і заохотили до дальшої праці в любові та єдності. Збори закінчено молитвою.

Іван Осадець, голова
Йосиф Михайлишин, діловар

НОВА КНИЖКА....!

- ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ -

Написав Впр. о. П. Божик з нагоди 950-ліття хрещення українського народу! У ній коротко але ясно оповідає автор: "як то було, що ми українці стали християнами, до якої віри перед тим ми належали, як творилася українська держава, які зміни переходила наша Церква, хто був її воріг, а хто приятель"

Цю книжечку БУК-а повинні перечитати всі українці! Не сміє її бракувати ні в одній українській хаті. Ціна 10ц. Пишіть у тій справі до:

THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колєґія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ТОМУ ТРИ РОКИ...

Дня 21 марта 1935 року рано в передсінку йорктонського монастиря відігралась драма всього українського релігійного життя в Канаді.

Зведений читанням злих часописий і книжок, захитаний у вірі а дальше відступник від церкви своїх батьків, в котрій хрестився, коваль з Ґудів застрілив впр. о. Альберта Дельфоржа, ЧНІ і тяжко поранив о. Івана Балу, ЧНІ.

о. Альберт Дельфорж, ЧНІ, помер від ран, які завдав пострілами з револьверу сумної памяти коваль з Ґудів, заступаючи собою вже тяжко раненого о. Івана Балу, котрий спливаючи кровю лежав на долівці.

о. Дельфорж помер як мученик за правду віри, що "Більшої від сеї любови ніхто не має, щоби хто положив свою душу за другів своїх" Йо, 15. 13. Помер на стійці, як воїн Христа, все готовий боронити це, що проповідав. І не лише боронити, але й життя віддати за правду Христа!

Ось любов, від котрої більшої нема!

Ось любов героя—мученика! Ось любов католицького священика!

● ● ●

А якаж то пекольна ненависть мусіла бути в серці маломістечкового коваля, коли він зважився на таке страхіття!

Як мусіла бути підкопана, зруйнована і знівечена віра, котрої навчала його рідна матір колись—котру виніс з рідної землі, в котрій зріс і виховався! Як потворно випачили його душу злі книжки і часописі, котрі він волів читати радше, як дістати розрішення правного священика у святій Тайні Сповіди і то підчас Великого Посту. Як далеко зайшла руїна його душі і віри, свідчить його завіщення.

Це все страшна дійсність нашого релігійного життя в Канаді.

Це все свідчить, що не Ілаш один дихав тим духом—убійства і ненависти — але много є тих випачених душ, що дишуть подібно як він ненавистю та розбоєм у відношенні до Української Католицької Церкви в Канаді. Інакше не булиб вони перепечатували завіщення убійника і розсилали по прерії! Так вони зсолідаризувалися з убійником та його вчинком самі! І не поможуть жадні бічні крики та вигуки, ніби то Ілаш не був з ними а вони з ним — нечиста совість не закричить себе....

В річницю йорктонської трагедії зложім на свіжій ще могилі Священика Героя наші глибокі молитви за добро, єдність і силу Церкви, для котрої він віддав своє життя!

І просім Бога, щоби зчезли зміж нас типи духові, котрі підносять каїнову руку на власного брата! Щоби ми знова одним серцем і одними устами славили Бога, нерозбиті сектанством, що зраджує здорові душі і веде до загину.

о. А. Дельфорж, ЧНІ.

(*29. X. 1885—†21. III. 1935)

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що 27 серпня 1907 р. вступив на американську землю перший український католицький епископ, Сотер Лебідь-Ортинський?

Що 24 марта 1916 р. той самий Владика переживши неодну тяжку годину від своїх таки хаотиків, котрі хотіли навіть епископові розказувати, помер у Філядельфії?

Що 6 лютня 1938 відбулося примирення української католицької церкви у Вунсакет, Ровд Айленд, котру тому 12 літ захопили автокефальні а котру тепер доперва суд остаточно повернув назад правним власникам?

Що в 1929 р. у Вунсакет остало з цілої парохії всього ПЯТЬ останніх родин а всі прочі захитавшись у вірі перейшли до автокефальних?

Ща тепер ті самі люди ВСІ назад вернули до української католицької Церкви, пізнавшись добре, що це таке автокефалія і куди вона веде та для кого працює?

Що парохом у Вунсакет є всеч. о. Василь Гремба?

Зі Золотих Віршів Життя

Хто рідну мову і звичаї
не любить і чужим
богам лиш служить — той народу
є зрадником лихим.
Як Каїн на чолі він носить
гріха тавро гидке!
Чужий полин йому є медом,
а все своє гірке....

ЗДОРОВЛЯ ПРЕОСВЯЩЕННОГО

Їх Ексцеленція Преосвященний Епископ Кир Василій Володимир Ладика, ЧСВВ за Божою помочею і стараннями добрих людий назад прийшли до сил і почуваються чимраз краще.

Все віруюче населення українців католиків Виннипеґу і околиці було глибоко стривожене вістками про недугу Преосвященного. З того приводу, щоби не тривожити наших добрих на прерії, ми не згадували про недугу. Тепер однак, коли за Божою ласкою вся небезпека минула, можемо радо поділитися радісною вісткою про подужання нашого дорогого Архипастиря. Треба однак всім дальше молитися в наміренця Преосвященного.

Що процес коштував автокефальних у Вунсакет денно до сто долярів через два місяці в 1936 році — разом понад $15,000.00?

Що це якраз показує дійсну роботу автокефалії, котра не робить народну але руїнну роботу?

Що цего року припадає 70-ліття Просвіти в Галичині, котру засновано трудами о. Ст. Качали, українського католицького священика, в груднї 1868 р.?

Що якраз минає 150 літ англійського поселення Австралії?

Що перші поселенці англійські це були 767 вязнів і 200 жовнірів?

Що з тих вязнів стали чесні громадяни і творці великої Австралії, котрих нащадки нині носять найвищі гідности держави та найвищі відзначення?

Що Англія має вже тепер 123 летунських шкадронів бо десять тисяч боєвих літаків?

Що англійський парлямент призначив на розбудову самої тільки воздушної сили аж 500 міліонів долярів в цім році?

Що в Каліфорнії обрив хмар, зливні дощі і повінь спричинили понад 200 жертв в людях і понад 50 міліонів долярів шкоди?

Що Ви всі, котрі читаєте ці новинки, маєте теплу хату і добру страву, а є люди котрі не мають тепер даху над головою і за слюзами світа не бачуть по причині нещасть?

Що якраз тепер, в часі Великого Святого Посту, нашим обовязком є обтерти слюзи нещасних і подати помічну руку бездольним?

Що це повинні Ви зробити тепер а не відкладати, нарікаючи, що Ви бідні?

Що Ваша часопись, Будучність Нації, спирається і на Вас та надіється Вашої чинної допомоги?

Що тим чином Ви станете апостолом великої справи Христа і збираєте собі скарб у небі, котрого ніхто ніколи не знищить?

Чи Ви це все знаєте?....

А коли Ви знаєте, то чи виконуєте?

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1938

14, понеділок — Евдокії
15, второк — Теофана
16, середа — Евтропія і пр. муч.
17, четвер — Герасима, прп.
18, пятниця — Конона, муч.
19, субота — 42 муч. в Аморії
20, **неділя — 2 Посту**
21, понеділок — Теофілякта
22, второк — † 40 муч. в Севастії
23, середа — Кипріяна і пр. муч.
24, четвер — Софронія, патр. єр.
25, пятниця — Теофана ісп.
26, субота — Пер. мощий св. Никифора
27, **неділя — 3 Посту, Хрестопоклонна**
28, понеділок — Агапія і пр. муч.
29, второк — Савіна папи
30, середа — Олексія, чол. Божого
31, четвер — Кирила єр. св.

УСТАВ

20 марта, 1938— 2 Неділя Великого Посту, глас 6, єв. воск. Лук. 114, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 304, єв. Мар. 7.

27 марта — 3 Неділя Великого Посту, гл 7, на утр. єв. Ів. 63 (на веч. винесення Чесного Хреста і поклони), на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 311, єв. Мар. 37. Через всі середи і пятниці правиться Служба Божа Преждеосвященних Дарів і згадуються померші—сорокоусти. Це час святого Великого Посту, покути, поправи, жертви—придбання вічних скарбів, що міль не зїсть ні ржа не сточить. Тому належить заховати піст, здержатися від танців і забав та зробити милостиню на добру ціль. Всім треба приступити до св. Сповіди і св. Причастя.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ II. ПОСТУ

Евангеліє Марка зач. 7.

І коли Ісус після якогось часу увійшов знов в Капернаум, розійшлася вістка, що він в домі. І зараз зібралося стільки, що не могли зміститися навіть при дверьох; і говорив до них слово. І прийшли до нього і принесли розслабленого, котрого двигало чотирьох. А не могучи дотиснутися до нього задля натовпу, відкрили стелю, де був, і відкривши спустили ліжко, на котрім лежав розслаблений. А Ісус побачивши їх віру, сказав розслабленому: Сину, відпускаються тобі твої гріхи. А були там деякі з книжників, що сиділи і думали в своїх серцях: Що сей так говорить? Він хулить. Хто може відпускати гріхи, як не один Бог? А Ісус зрозумівши зараз своїм духом, що так собі думали, сказав їм: На що таке думаєте в ваших серцях? Що є лекше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань, візьми своє ліжко, і йди? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати гріхи, каже розслабленому: Кажу тобі Встань візьми своє ліжко, і йди до свого дому. А він зараз встав і взявши ліжко вийшов перед усіми так, що дивувалися всі і славили Бога, кажучи: Ніколи такого ми не бачили.

НАУКА

I. Вступ

1) Нинішне св. Евангеліє переносить нас в другий рік публичної діяльности Ісуса Христа. З місточка Капернауму удався Ісус Христос на східний беріг озера Галилейського, в місце пусте, щоб там дещо зі своїми учениками відпочати, відтак сходячи з одного горбка, стрінув прокаженого і уздоровив його: опісля завсігди на східному березі озера уздоровляє двох біснуватих, що походили з маленького місточка Ґераза. Коли Ісуса негідно відправили мешканці цего місточка, перестрашені чудом, якого довершив, перейшов на західний беріг озера, щоби відбути другу свою подорож по місточках Галилеї. І тут зачинається евангельське оповідання про чудо, яке ми вище навели. Капернаум, можна назвати містом Христа, бо там мав Христос свій постійний побут, то був осередок Його місийних подорожий в Галилеї.

2) Про нинішне чудо згадують три Евангелисти: Св. Матей, Марко і Лука. Св. Матей говорить про це чудо дуже коротко, двох інших Евангелистів подають богато обставин, дуже важних і цікавих.

ПЕРША ОБСТАВИНА (Св. Лука V. 17).... "І сталося одного дня, а він сидів навчаючи, і сиділи Фарисеї та законовчителі, що поприходили з усіх місцевостей Галилейських та Юдейських і з Єрусалиму...."

Вони прийшли, щоби Христа слідити, щоби Його зловити на найменшім слові, особливо ці, що прийшли аж з Єрусалиму, напевно висланї Жидівською Радою.

ДРУГА ОБСТАВИНА: (св. Марко II., 2—5).... "І розійшлася вістка, що він в домі. І зараз зібралося стільки, що не могли зміститися навіть при дверах; і говорив до них слово. І прийшли до нього і принесли розслабленого, котрого двигало чотирьох. А не могучи дотиснутися до нього задля натовпу, відкрили стелю, де був, і відкривши, спустили ліжко, на котрім лежав розслаблений."

3) В тій частині Евангелія, Ісус Христос дає нам три незломних докази свойого Божества: 1) відпускає гріхи розслабленого; 2) читає, що діється в серцю книжників і фарисеїв; 3) уздоровляє розслабленого.

II. І принесли до нього розслабленого, котрого двигало чотирьох....

Підчас коли Христос говорив до численної товпи народа, отсе чотирьох людей (не знати, чи це може свояки чи приятелі) принесли розслабленого на ліжку і намагалися притиснутись через товпу, щоби поставити його перед Ісуса, щоби його уздоровив.

Як дуже подиву гідними являються ці люде, одушевлені вірою і любовю, що сповняють таку гарну прислугу, зглядом бідного розслабленого. Це для нас наука, що і ми повинні дбати з цілого серця про немічних та хорих. Але крім розслаблених тілом є розслаблені духом, т.є. спаралїжовані і закаменілі у своїх провинах грішники. Та чи находять вони завсігди поміж своїми рідними, родичами, братами, сестрами, приятелями такі серця, якіби їм помогли навернутися?

III. Що сталося між тим?

Можемо собі легко уявити, що сталося в тій хаті, коли люде побачили, як з гори на шнурах спускали ліжко з розслабленим чоловіком: цікавість, подив, шепіт, завваги, ожидання росло з хвилини на хвилину, бо не знали, що зробить Ісус: Настала хвиля незвичайно поважна. Ісус перервав свою бесіду а знаючи віру розслабленого і тих, що його несли, звертається до розслабленого і каже: "Сину, відпускаються тобі твої гріхи."

Так віра є тою, що довершує чуд: міриком молитви є віра і довіря. Чим більша у нас є віра, тим стаємося гіднішими, щоби одержати добродійства і ласки від Бога. А яка є наша віра? О, коби то ми мали більше віри, коби то ми молилися з більшим довірям, кілько ласк Господніх ми би одержали? "Істинно кажу вам: коли мати мете віру і небудете сумніватися....все, чого попросите в молитві, віруючи, одержите...." (Мат. XXI. 21—22).

а) Ісус Христос хоче найперше уздоровити душу хорого. Там були присутні Фарисеї. Ми знаємо, з якими намірами вони прийшли. Христос ставить їх у велике остовпіння та виявляє їм свою божеську силу і власть.

б) Коли Ісус уздоровляє розслабленого на души, то через те хоче нам дати до зрозуміння, що добра духові є без порівнання вищі від дібр земських, що скарби ласки ми повинні ставити вище понад усі скарби цего світа, що наші думки і наші змагання повинні йти всі в тому напрямі, щоби нам принесли спасення нашої душі.

в) В кінци Ісус Христос хоче нам пригадати тайну Божої справедливости, яку ми часто забуваємо. Якаж є ця тайна? Наші гріхи є часто причиною наших слабостей і нещасть.

IV. Яку практичну науку можемо з того витягнути, що було сказано?

Певним є, що неміч тіла є часто наслідком немочі душі. Тому лічення треба зачинати від душі: Ісус Христос сказав іншим разом до розслабленого від 38 літ, якого уздоровив: Уважай, щоби ти більше не грішив, щоби тобі відтак ще щось гіршого не сталося. Тими словами дав до зрозуміння Христос, що його хороба від 38 літ, це наслідки його провин. Якщо захоруємо, думаймо сейчас про нашу душу, старваймося уздоровити її через покірне визнання наших провин у св. Тайні Сповіди.

V. Що зробили вороги Христа, коли почули слова: Відпускаються тобі гріхи твої?

Вони споглядали на себе наче пригомшені і може задля пошани до Христа або задля інших причин, яких ми не знаємо, не сказали нічого, але думали в своїх серцях: Цей хулить. Св. Марко виясняє цю думку хї сердець, додаючи, що вони говорили, очевидно в своїх серцях: Хто може відпускати гріхи, як не один Бог?

"Дійсно, тільки Бог може прощати гріхи: це належить виключно до Бога і Бог цеї власти не уділив навіть пророкам. Хто приписує собі таку власть, цей очевидно приписує собі права Божі," так вони говорили.... Добре, але повинні були знати, що Бог може сам відпускати гріхи безпосередно або посередно, через особи, яким цього права уділив би: тому навіть на случай, якщоби Ісус Христос не був Богом, як думали книжники, то їх суд, що: Він хулить, міг бути цілком фальшивий, тому, що Христос навіть як звичайний чоловік, міг одержати власть від Бога прощати гріхи в імени Бога, так як це нині мають священики Христової Католицької Церкви.

VI. Що відповів їм Ісус?

1) Уздоровляє душу розслабленого. Це перше чудо.

2) Друге чудо: читає в серцях своїх ворогів: НА ЩО ТАКЕ ДУМАЄТЕ У ВАШИХ СЕРЦЯХ? Отже доказав, що є Богом і міг відпускати гріхи. Відтак продовжаючи свою мову, завсіди звернену до книжників, додав: Ви чуєтеся згіршеними моїми словами, які я сказав до розслабленого і називаєте мене хулителем, отже відповіджте: Що є лекше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань візьми своє ліжко і йди? Очевидно, що лекше є ска-

вати, як зробити. Правдою є, що о скільки це відноситься до душі, то душу є тяжче уздоровити, як тіло, але що до власти, то власть є одна і та сама в обох случаях.

Цей запит був страшний і вороги Христа найшлися в положенні, з якого не знали як вийти. Зближалася хвиля, коли Христос мав ствердити свою власть, ВІДПУСКАТИ ҐРІХИ, чудом уздоровлення розслабленого що бідний лежав на своїому ліжку і дрожав на очах присутних. Що могли відповісти? Не принимаємо чуда. Могли відразу вийти побідженими, присутні, що бажали чуда, могли на них накинутися. Чи приняти чудо? А тоді треба признати Христа за Месію, за Сина Божого, того, чого вони не хотіли ніяк зробити. Що отже? Змовчали. А Ісус звернувся до паралітика сказав: Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати ґріхи, кажу тобі: встань, візьми своє ліжко і йди до свого дому.

— В тій хвилині, на звук тих слів, розслаблений почув, як в його тіло входить сила. вливається життя: відсвіжені члени витягнулися, на лици показалися румянці, відкинув накриття, встав на ноги, взяв своє ліжко на плечі, подякував Богові і веселий пішов до свойого дому. Книжники і Фарисеї остали ні в цих ні в тих. Чи могли заперечити чудо?.... чи мали піддатися.. впасти Христові до ніг і сказати: Так, Ти є Месія, Ти є Син Божий. Ні, цього вони не хотіли зробити. Евангеліє про це не згадує. Вони остали дальше неповорушні а відтак повні погорди та завстиджені відійшли.

Чоловік аж так далеко може зайти, як що його опанує пристрасть гніву, користи, гордости.... тоді замикаються очі на СВІТЛО СОНЦЯ.

VII. Який був успіх цього чуда?

Надзвичайний.... Евангеліє каже, що нарід дивувався. Він бачив певну і надзвичайну подію.... Він чув, що находиться в присутности Божого маєстату і безконечної сили. Цей подив народу змінається скоро в оклики радости: Такого ми ще ніколи не бачили.

Що говорить нам це чудо?

Упадьмо на коліна.... віддаймо поклін Ісусові Христові, подякуймо Йому, що хотів уділити своїм священикам тої Божої ласки відпускати гріхи і користаймо з неї у цей св. Великий Піст. Амінь.

---o---

НЕДІЛЯ III. ПОСТУ

вангеліє Марка зач. 37

Одного разу покликав Ісус Христос нарід зі своїми учениками і сказав їм: Коли хто хоче за мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Евангелія спасе її. Бо що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Бо хто повстидається мене і моїх слів в цім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий повстидається його, як прийде в славі свого Вітця зі святими ангелами. І сказав їм: Істинно говорю вам, що деякі між стоячим тут, котрі не знають смерти, поки не побачать царства Божого, що прийде в силі.

---o---

НАУКА

ХРЕСТ ІСУСА

Коли хто хоче за мною йти нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. (Мар. VIII. 34)

В кількох словах маємо тут повне правило християнського життя, яке Ісус Христос виголосив і проголосив. Хто хоче бути учеником Христа, конечно мусить нести свій хрест. Хто не хоче нести за мною свойого хреста, сказав на іншім місци Христос, той не є мене достойним. Умертвлення для нашої природи, це практика сувора і тяжка.... але при помочи Божої ласки є воно солодке і спасенне.

Застановімся проте над деякими правдами нинішнього Евангелія. Найперше: 1) Що треба розуміти під іменем хреста Ісуса?, відтак, 2) Чи конечним є нести хрест? 3) Які успіхи того? 4) Як ми маємо нести цей хрест?

I. Що нам треба розуміти під іменем хрестів Ісуса?

1) Після християнського розуміння під хрестами Ісуса, не треба тільки розуміти це святе дерево, на якому умер Ісус Христос ,але ту треба розуміти всі терпіння, всі болі та труднощі нашого життя.... все те, що являється для нас утяжливим, тяжким, що спричиняє нам прикрости, терпіння. Погане бачать в терпіннях життя, річи цілком природні, припадкові, але ми, християне, що виховані в школі річей небесних, повинні у наших прикростях добачувати руку Божу, яка всім тим розпоряджає, упорядковує, допускає для дійсного нашого добра. Навіть сама смерть, яка є нашим найбільшим нещастям, каже нам християнам кликати устами праведного Йова: НАВІТЬ, ЯКЩОБИ УБИВ МЕНЕ ГОСПОДЬ, НА НЬОГО БУДУ НАДІЯТИСЯ Тим, що люблять Бога, усе помагає на добро І тому усі терпіння, прикрости життя, якщо ми дивимося на них в такому освітленні, є правдивими хрестами Ісуса, бо вони лучать нас з Його св. хрестом.

2) Ті хрести ми бачимо всюда: находимо їх в нашому тілі: слабости, болі, зимно, горяч, труд, голод, умертвлення; находимо їх в нашому серці: утрата в наслідок смерти дорогої особи, поганий вислід наших предпринять, утрата майна, товариство немилих осіб і т.п.; ми їх находимо поза нами: пониження, брак зглядів, погорда, прикре слово, наруга, переслідування; ми їх находимо у нас: характер, покуси, незаспокоєні бажання. нудьга, боязнь, пригноблення.. .Як бачимо, що хрест всюда є ,ніхто не може його уникнути, всюда його находимо, в нас, понад нами, вище нас і під нами.

II. Конечність нести свій хрест.

1) Ця конечність нести свій хрест, відноситься до кождого правдивого ученика Христа. Св. Письмо підчеркує це як найвиразніще і то не раз і не два. Св. Ап. Павло говорить: Всі, що хотять жити побожно в Христі Ісусі, будуть переслідувані (II. Тим III. 12). Св. Ап. Петро каже: Христос терпів за нас, лишаючи вам примір, щоби ви ішли за Його слідами (I. Петр. II, 21).

2) Нести свій хрест є отже для нас законом: ми можемо взяти силою.... нашими хрестами, терпінням, покорою, умертвлення можемо війти до неба. Кілько то натерпівс Йов, Давид, Патріярхи, Пророки Апостоли і Святі..? Ісус Христос говорячи про св Павла сказав: Цей є для мене вибраною посудиною.... бо я покажу йому, скільки він має терпіти за моє імя. Історія людства, то історія чоловіка, що терпить: чи він є невинним, чи винним терпіння товаришить йому від колиски аж до гробової дошки.

3) Хрести є для нас потрібні, щоби ми відпокутували за наші провини, щоби не привязувалися до цього світа, щоби віддалятися від його розкошей а зближатися щораз то більше до Бога. Це закон Божий. Але то, що найбільше дивним є: що чим більше Ісус любить яку душу, тим сильніше навіщає її гіркістю і болем. Кого Бог хоче наділити більшими дарами і піднести до більшого совершенства, цього Він не змиває легонько і поверховно, але занурює цілого в море гіркости. Можемо сказати, що Божі хрести навіщають нас відповідно до степення нашої святости до якої Бог нас кличе і в якій хоче нас бачити. Тому високо цінім і любім з глибини серця хрести Ісуса.

III. Користи хрестів

1) Хрести, то дари, які посилає нам Господь, це запорука Його любови.... Упоминає і карає тих, котрих любить. Це заплата за наші гріхи, це золотий ключ, що отвирає нам небо, печать, яку витискає Господь на чолі своїх приятелів, своїх вірних. Хрести, це жерело потіхи, сили, радости, мира, це запорука спасения і слави, знак святости і признання.

2) Хрести стягають на нас тисячі ласк і небесних благословенств. Це наче Божа рука, яка має за завдання кріпити нашу душу, зділати урожайним жерело Божої ласки та принести живо цінніще і обильніще. Хто сіє в сльозах, в радости збирає. В тіни хреста ростуть і кріпшають найкращі чесноти.. людина апостоляту, чим більше терпить, тим успішніше працює для спасення душ. Отсе причина, чому святі терпіли з любови до Ісуса Христа. Тому говорить св. Ап. Павло: Маю надмір радости в моїх терпіннях.. Нічим не можу похвалитися, хиба хрестом Господа Нашого Ісуса Христа.

IV. В який спосіб ми повинні нести Наші хрести?

Якщо ми непокоїмось, негодуємо, кленемо, тоді ми наслідуємо злого розбійника.... терпемо з тою небезпекою, що себе погубимо; як що терпемо, як це роблять фаталісти, тому, що болю неможна оминути, або, якщо терпимо, легковажучи терпіння з погордою, тоді ми терпемо, як погане, як стоїки, без жадної заслуги на небо.... Ми повинні терпіти по християнськи.... т.є. віддані цілковито волі Божій, з любови до Бога, в цілковитому відданюся Божому Провидінню. Так поступаючи заслужимо собі на рай. Щоби отже по християнськи зносити хрести, треба нести їх з пошаною, з покорою, любовю і веселістю.

1) Наші хрести ми повинні нести з пошаною. В кождому нашому терпінню, ми повинні бачити частинку правдивого Ісуса Христа, що має більшу вартість, як всі скарби світа.

2) З покорою: Подумаймо тільки на наші гріхи, задля яких наші хрести є тільки покутою, подумаймо на часть, яку нам робить Ісус Христос ,коли ми помагаємо Йому нести Його тяжкий хрест, так як це зробив Симон Киринейський в дорозі на Голгофту.

3) З любовю: Наші хрести, це дари нашого Бога, це ніжний поклик, щоби ми йшли за Ним. Хто мабуть відвагу опертися тим солодким словам Христа, який несучи свій хрест, говорить: Іди за мною? Коли любимо Христа, терпімо задля Нього, а це буде найкращий доказ нашої любови.

3) З веселістю: Терпіння, це жертва, яку ми приносимо Богові. Через те, що ми терпимо, ми полишаємо на боці нашу природну веселість, наше задоволення. Але: Господь любить тільки веселого жертводавця. Терпіти без **нарікання, терпіти в терпеливістю**, це ціха початкуючих, але терпіти з радістю, бажати терпіння ще більше, благословити в терпінню Бога і дякувати Йому за це, отсе привілей правдивих любимців Бога.

Як дуже далеко ми є від того, щоби ми наше життя розуміли так, як розуміли його святі, як далеко ми є від духа самовідречення і шляхотности. Хрести нас страшать. А чому? Тому що в нас брак любови до Христа Бога, тому, що в нас нема розуміння таїнства хреста, як це було у Святих. Нині. ми тільки християни на половину. Упокорімся проте і набираймо сили.... як що будемо вміти терпіти, будемо прославлені.... Амінь.

---o---

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Найвищий суд Канади уневажнив все соціял-кредит. законодавство Альберти. Тим самим панове типу Еберґарта, котрі людською працею хотіли робити експерименти, оконечно мусять завернути назад. А вміли ці панове прегарно платити собі за свої обіцянки сутими і добрими канадійськими долярами. Іншим обіцювали "забездурно" кредитові білети по $25 а собі ЗАРАЗ платити не жалуючи добрими грішми. І так пан МекЛ лен, голова кредитової ради, мав десять долярів денно на "видатки" тільки а інші чотири члени по вісім долярів денно на видатки. Інший знова "експерт", котрого на кошт провінції з цілою родиною спроваджено з Анґлії, разом з Павелом, який брав по $12. денно на "видатки" мали "експериментувати" людськими грішми. Тому ці панове ухвалили собі немало тільки $100,000 на "видатки"— з чого $20.000 було на "подорож" а $15,000 на летючки. Отак кредитовці ущасливили Альберту а деякі людоньки ще й досі не можуть вийти з дурману, що це не їм "зазулякувала" — а тим, що собі ухвалили сто тисяч "на видатки." Бачимо, що навіть ціла провінція може стратити рівновагу духа і пуститися на безпуття, котрих кінцем мусить бути руїна—бо забездурно нічого нікому на світі дати не можна—хіба обдурити....

Міністер війни Ґерінґ в Німеччині висказався недавно, що німецьких летунів аж "свербить" показати перед світом, що Німеччина непобідима. Кому вони то хочуть показувати і на чиїй скірі, Ґерінґ не сказав— але англійці видно не почулися добре після тої промови, тільки партамент ухвалив аж 7 білионів і пятьсот міліонів долярів на збросння на руки жида. Гор-Белиша, що є англійським міністром війни. При тім премієр Чемберлейн заявив, що Англія мусить бути абсолютно забезпечена перед усяким наступом зі сторони свого побережжа і тому жадні жертви не є великі а коли буде треба, то англійські громадяни понесуть ще більші жертви.

В Москві судять тепер самих бувших більшовицьких головачів. На лаві підсудних засіли бувші більшовицькі ґенерали, президенти, посли і навіть голова ЧЕКА. Є їх 21 і всім, як кажуть, прийде по тім суді кінець. Всі вони, як на команду взаїмно навипередки самі себе обжаловують в імовірних і неймовірних речах і аж розпливаються в самообвинуваннях. Такого суду ніде на світі нема і тому люди зпочатку охнули з дива а дальше побачили всі, що це чергова брехня комуністів і блюф.

В Китаю війна перейшла з побережа краю в глиб і ніпонці женуть дальше китайців як стадо баранів. Верхом безумства того колись сильного і світлого народу є заява їхнього одного ґенерала, що китайці таки побідять—бо на кождого одного ніпонця, що паде на полю бою, паде три китайців отже можуть вибити всіх ніпонців і ще китайців стане. Чоловіка з такою льоґікою, що є ґенералом в китайців, вислатиб до заведення для божевільних в кожній розумній державі. Коли хочете мати примір народу самогубця, то це є якраз Китай—котрий воює, не маючи до того ніякої снаги ні сили.

Підчас війни

В Україні зайшов Цяпка до якогось ресторану. Обслуга була страшенно повільна. Вейтер приносить для Цяпки печеню.

—Пане товаришу,—каже Цяпка.— Я вас мабуть, звіняюсь знаю. Ага! Це ви мені подавали нині борщ.

---o---

ДО БОРОТЬБИ З БОЛЬШЕВИЗМОМ

Кипить у світі боротьба проти хвилі нового поганства, найбільше варварського в історії людського роду— БОЛЬШЕВИЗМУ.

Капіталізм має на совісти визиск, темноту, нужду, піт і кров, працюючих мас. Але і БОЛЬШЕВИЗМ який поставив собі як ціль (це була облуда), **вирвати з рук капіталістів визискуваних робітників, запровадив селянські і робітничі маси в ще страшніші сіли нужди, визиску, невільництва, насильства, знищення і темноти.** Переглянемо які злочини тяжать на жидівсько-московській большевицькій пропаганді: **відобрали міліонам робітників і селян віру в Бога, знищили родинне і супруже життя, впроваджуючи розводи, вільну любов, а дітей навчили не слухати родичів, селянам відобрали господарства** — мовляючи, в КОМУНІ буде тобі ліпше— **І тепер чекісти змушують голодних і обдурених до роботи на найбільшого визискувача буржуя кровожадного Сталіна.** Де правда науки пролетарських вожак? ? Чому по Києві чи Харкові їздять **червоні комісарі новенькими ґарами, пють бавляться і гуляють** — а вулицею ходять обдерті, босі і голодні робітники? **Де правда?? Де рай?? Де** сонячна **Ряданська республика??. В царстві Сталіна сьогодня всі робітники є проти фальшивих вожак, проти большевизму!!** Але хвилево від **революції проти Кремлю** робітничо-селянські маси здержує **Террор, Соловки і тюрми ГПУ.**

В Одесі весною 1937 р. відбувся великий здвиг **робітничих мас** і тут не похвальні пісні **але "смерть Сталінові і його тиранії насильства!! —Ми українські робітники вже прозріли! Ми хочемо своєї держави" і всі крикнули: Хай живе християнська незалежна українська держава"** (ці слова взяті з большевицької газети.) А які нові вісти приходять!! Послухайте робітників, що сказав одноголосно **з'їзд українських робітників Т-ва "Сила" у Львові: іб революція звучить: "Якщо Сталін** в імя світової революції, в імя московського большевицького **імперіялізму** смокче піт і кров з **українських селянсько-робітничих мас.. якщо, не дав українцям свободи, рівности, братерства** (бо згаданими кличами хотіли і нас на західній Україні задурманювати)— **якщо, міліони селян і робітників згинуло на землі так урожайні, як східня Україна.... то хай гине Сталін, смерть жидівсько-масонському комінтернові, гонім большевицьких агентів, не по дорозі нам українським робітникам з людовими фронтами!**

Ми українські робітники хочемо своєї християнської, на праці і справедливости основаної, держави!!!!! Українські робітники не є вже сліпим оруддям інтересів Москви і її висланників-агентів!

Оце новий і правдивий зміст життя українських робітничих мас на Україні. А подивімся на Канаду, на життя деяких гуртків "українських" робітників на так зв. Робітничі доми"! **Загляньмо, як запроданці червоній Москві, її висланники-агенти заманюють некритичних і несвідомих робітників як напоюють розчином облуди і фальшу.** Під покришкою оборони **демократії, ліґи мира** і т.д. боротьби проти фашизму, приготовляють ґрунт під нову Еспанію. Наські "червоні Івани" за ґроші виспівують Марксові, Леніну, Сталіну в країні свободи в Канаді, похвали.... В Торонті. в Саскатуні чи Вінніпеґу чуєте, що так "просвічені" уладжують концерт в честь "пробудителя" українських робітників, многострадального за Україну.. Леніна. От бунт верх безличности большевицької!! **Так збирають наші Івани на всіх, на черевики до Еспанії, над всіми милосердяться. Але чому не збирають на черевики, на поміч цим масам українських бідних потребуючих робітників і селян, що караються під кровавою диктатурою Сталіна?! ! ! ! !!** Де крихітка чести і національної приличности???!! **О, це пригадує "Будучність Нації," що хоче очистити Українську націю від "грязи Червоної Москви" !!!!! Ми Українці католики члени ВУК-а до праці!! Перед нами заклик св. Отця "спиніть вірні большевицьку пропаганду ворожу католицькій церкві".. візьмім до рук велике посланіє Митрополита Шептицького: "Хто ходить до большевицької галі, хто помагає їхній пропаганді, цей є зрадником українського народу, зрадником своєї Церкви!"**

"Гоніть Робітники большевицьких агентів ворогів вашого особистого щастя і добробуту" сказав наш дорогий владика еп. Василій. Все і всюди словом і ділом розкриваймо фальш і облуду большевизму і його агентів; дбаймо все за правдиве моральне і матеріяльне добро українських робітників ! ! ! ! ! !!

о. Михайло Горошко

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

14 марта 1923 Рада амбасадорів признала Галичину Польщі. Тим чужі побідні держави признали і закріпили правно стан, який вже раніше признали більшовики, котрі договором з Польщею в Ризі 18 марта 1921 р. признали Польщі не лишень Галичину, але також Волинь, Підляшша і Полісся. Так червоні глитаї дали польським глитаям західно українські землі і поляки з більшовиками поділилися живим народом України проти нашої волі і бажань. Однак мусимо признати, що навіть цей акт поділу і насильства над українським народом стався по причині нашої власної слабости та знемоги. Бо ПЕРШИМИ, що признали Польщі Галичину, були таки українські представники уряду отамана Петлюри, котрі на тій основі заключили з Польщею так званий "Варшавський договір" 21 квітня 1920 р. Тим договором уряд УНР під проводом Петлюри зрікся нашої Галичини в користь поляків—отже більшовики і поляки мали потім вже протерту дорогу до поділу українських земель в Ризі, а Рада амбасадорів затвердила тільки фактичний і правний стан, який витворився після Варшавського і Ризького договору. В Канаді українці повинні знати, що це таке "петлюрівщина" і яке становище вона зайняла правно до Галичини. Тоді неодні горячі голови остиглиб і не величалиб героєм людину, котра тих геройських черт не виявила— навпаки, довела до катастрофи нашу молоденьку державу.

17 марта 1919 Мирова конференція в Парижі признала Закарпаття Чехословацькій республиці. Треба признати, що відносно найспокійніше та найкраще ще живеться нашому народові в Европі там. Правительство постепенно але певно уводить певну самоуправу на Закарпатті—краєвим намісником є греко-католицький священик о. Константин Грабар. Однак Закарпаття довгі часи було у мадярській неволі та неволя викарбувала на народі глибокі сліди, котрі одним махом не зітреш зі старшого покоління. В слід за тим населення спориться часто за дрібниці і деяка частина уважає себе за відлом російського народу. Ці кацапи разом з місцевими прихильниками давної неволі, так званими "мадяронами" підривають силу українського Закарпаття і спиняють поступ країни. Однак наростає молоде покоління свідоме і активне. релігійно та національно, що здобуває чим раз нові становища і свідчить про світлу будучність давної землі князів Корятовичів.

---o---

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Один з провідних наших священиків в Альберті: "Для "Будучности" Нації" желаємо гарного розвитку, нехай і Виннипеґ видає католицьку пресу для українців."

* * *

Григорій Гарах з Кридор, Саск. пише між іншим: "Я дістав "Будучність Нації" і що за красний наголовок а що за здорове зерно і яка солодка наука! Жаль тільки стискає серце, що тільки тисяч в Канаді жиє євангельських сліпців, котрі не бачуть і не чують Христової науки.... Чи давно це було, коли наш українець-сліпець стріляє нашого працівника священика в Йорктоні! Українського патріота діравить кулями! А ми з жахом молимо того Ісуса рано і вечір і в кождій годині: Дай Ісусе кріпость, даруй життя нашому дорогому Отцю! .... А інші сліпці закладають нову церкву і на проповіди голосять, що самостійні, від нікого незалежні а на "Вірую" читають "В єдину, соборну, апостольську церков" і хор відповідає "Вірую!" ЛОЖ! За моїх 62 літ життя і б.рби я колись напишу Через ріжних писмаків партійних чоловік стає нервовий і неспокійний. Тому оминаймо їх! А будуймо наше Братство, най росте високо і далеко!"

* * *

п. Федір Коновальчук зі Саскатуну пише знова так: "Організація БУК нехай розважить над тим, щоби кождий член БУК-а був заобезпечений на старші літа, щоби міг дожити свого віка без журби і нарікань. Члени БУК-а можуть приняти такий закон, що коли член БУК-а помре, то кождий живучий член складає одного доляра посмертної асекурації на руки централі БУК-а а централя відсилає гроші тому, кому умираючий записав. Значить тому, хто його обходив і при кім помер. БУК повинен поділити своїх членів в округи по 2,000 членів—значить, що кождий окружний член має забезпечення на два тисячі долярів. Гроші член має право роз ділити, кому бажає. Окружне забепезчення має той член, до котрого округа він належить без огляду на звання, чи то фармер, робітник священик, учитель. Хтось мігби закинути, а що буде, коли всі члени в однім окрузі нараз помруть?! Ні, так не можна думати. Можливі є випадки, що помре на рік чотири чи пять членів і кождий член мавби тоді платити чотири або пять долярів на рік. А за ці гроші ЖАДНА асекураційна компанія такого забезпечення не дає. На місце умершого члена округ доповниться молоддю в дорослім віці. Вступить син або донька померщого Так БУК виконає закон самозбереження, що є законом життя і будучности народу. Боротися за істнування, щоби не загинути, не пропасти. БУК це виконає. Боже, поможи нам!"

* * *

Заувага: Справа порушена п. Ф. Коновальчуком є дійсно важна і варта її взяти під розвагу. Зараз на других річних зборах БУК-а в Саскатуні підносив ту справу впр о. Іван Бала ЧНІ. і в подібнім розумінню, як тепер робить п. Ф. Коновальчук Справа є на часі і на місці і тому просимо інших наших читачів висказатися в цім ділі та надсилати дописи. Дискусія отворена!

РІЖНІ НОВИНИ

Рідна Школа має в Галичині 98,162 членів. В Діточих садках РШ вчиться 30,098 дітий а а Народних Школах РШ 5,544 дітий. На 1938 рік РШ потребує 1,889,144 злотих, або приблизно $400,000. Українці католики в Канаді повинні помогти Рідній Школі в Старім краю.

Українські жінки не тільки вміють красно вишивати, співати і часто плакати —але також поставитися проти долі і здобувати життя. І так в Галичині вже пять українських жінок, що заложили і ведуть власні фабрики. Це фабрика пасти до обувн "Елеґант", власність пані О. Левицької—фабрика цукорків "Фортуна нова", власність пані Авдиковичевої—фабрика галяретів (джеллів) "Арбза", власність пані Рожанковської і фабрика оцту "Винниця" пані Чижевич. З панею Авдикович працює разом пані Глинська. Ось всі, як жінка може здобути долю без плачу.

В Стейтах річно родиться два міліони дітий. Половина з новонароджених це діти родичів, що є на допомозі або тих родичів, котрі заробляють менше чим $1,250 на рік. Значить, що чим біднійші родичі, тим чесніише живуть. Або іншими словами, що богацтво ніяк не робить людий ліпшими—навпаки гіршими.

Побіч української стигматички Насті Волошин появились в прилюднім життю Галичини ще дві другі українські стигматички. Є ними Евстахія Бохняк в Кристинополя, уроджена 1903 р. Вона кругла сирота і від 1925 лежить обложно хора. Стигми дістала 1934 і від тоді їла по три ложки зупи денно. Від 25 марта 1937 перестала взагалі їсти а від 8 червня тогож року навіть пити. Зате щоденно причащається.

Друга стигматичка це Ганузя Труба з Курник Яворова, уроджена 1926 року. Знаки Христових мук дістала 1937 року. Так наша маленька Галичина є свідком дивних, непонятих річий—наче вістунів незвичайних подій....

Католицький священик піонір пішки перейшов джунглі Параґаю і протягом трицять літної місіонарської діяльности охрестив сто тисяч індіян.

Святіший Отець має тепер вісімдесять літ життя. Однак веде життя повне праці і ще й тепер двічі на тиждень приймає сотки осіб на послуханню. Дуже рано встає, молиться, править Службу Божу і тоді снідає. Підчас сніданку два секретарі читають йому наспівші депеші. Потім приймає урядників Ватикану і визначних гостий. В середу і в суботу приймає до півтора тисячі осіб на послухані. Однак також підчас інших днів тижня приймає паломників, які прибувають до Ватикану. Біля 2-ої години пополудні обідає і потім проходжується. Відтак диктує або працює над посланнями. Вечеряє коло десятої вечір, молиться ще пізно в ніч. Отак живе Папа, старець 80-літний. Часто деякі люди питають, що Папа робить—прочитайте і це і скажіть.

Четвертий з ряду зїзд Братства св. о. Николая у Виннипеґу відбувся в днях 4 і 5 марта. Вибрано нову верховну Управу в тім складі:

Голова — Т. Козак
Заступник — Я. Барнлюк
Скарбовий писар — Дв. Зборовський (з платнею $25.00 місячно)
Діловий писар — В. Саган (з платнею $20.- місячно).
Скарбник — М. Троян (зрікся всякої платні, хоча матиме найбільше праці і відповідальности)
Заступник скарбника — Н. Гнатович
Орґанізатор — М. Дибка
Доратчики — М. Бардецький, Л. Ковальський, Гр. Капітанчук і А. Довгополюк
Провірники — о. Божик, Сірант і Голембіовський.

Почесним предсідником признано Ів. Жаровського — а почесним членом Стефаника. Старі члени Братства платитимуть відтепер по $1.10 місячно. Всього майна Братство має $146,501.99 — з того 115,000 в бондах. На деяких бондах Братство досі стратило. Братство признало одноразово і то по дискусії, в деяких хвилях дійсно питоменної для наших відносин, за написання протоколів з минулих зборів $25.00. Приміром один з присутних відпоручників був проти заплати, бо як він собі думає і розумів справу, писар протоколів навіть може в робитися через те писання "на поета." Не смійтеся українські земляки! Ні! Це подійсність. Так деякі з наших людей розуміють поезію і поетів. Не диво, що українські поети голодом примирають— тоді коли поети інших народів на всіх краях землі в почестях і достатках живуть в найбільшій пошані. На бурсу БУК в Братство признало аж $50. Це все, що признано на народні ціли від організації, котра має $146 тисяч долярів майна. Присутних було 89 відпоручників.

ВАЖНЕ! ВАЖНЕ!

В усіх справах що відноситься до редакції, проситься адресувати листи до
"THE FUTURE OF THE NATION"
919 College Ave., Winnipeg, Man.
У справах адміністраційних, до
Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Проситься ніколи не слати листів до друкарні "Голосу Спасителя" в Йорктоні.

Книжки і Часописі, Надіслані до Редакції

Америка, Філядельфія — ч. 13-27
Український Робітник, Торонто — ч. 5—7
Бюлетин, Варшава — ч. 4—8
Програма в честь Шевченка, Саскатун, видана п. Прийми (дуже добра програма, котра подає все ґотове на концерт Шевченка —ціна $1.00, замовляти 304—4 вул. норт.)
Наш Стяг, Шикаґо ч. 6—9
Новий Шлях, Саскатун — ч. 6—10
Вісти Укр. Наук. Інст. в Берліні — ч. 7.
Самоосвітник ,Прудентополіс — ч. 1,2
Націоналіст, Ню Йорк — 62—65
Праця, Прудентополіс — ч. 1—4
Дзвони, Львів — ч. 11-12
Канадійський Фармер, Виннипеґ — ч. 6—9
Українські Вісти, Едмонтон —ч. 6—9
Політика, Варшава — ч. 2, 3
Січовий Клич, Ню Йорк — ч. 2
Діточа бібліотека, Львів — ч. 1. Мих. Таранько: Звірячі пригоди, віршом, многі образки, стор. 64 — книжечка читається одним духом, сзвело читати старим і малим, дуже цікаве.
Світ дитини, Львів, вул. Зіморовича 2 — ч. 2

о. А. Луговий

"Літаючий Священик".

о. Павло Шулт, член Чина Отців Облятів, се ветеран Великої Війни і Німець з роду. Він є неабиякий летун і належить до Німецької Транспортової Корпорації "МІВА". Ся корпорація доставляє літаки автобуси, авта і пр. місіонарам, щоб улекшити їх працю на широких територіях. о. Шулт тепер в Сполучених Державах і недавно вернув з Риму, де був на авдієнції в Святішого Отця Папи Пія XI. о. Шульт був запитаний св Отцем, чи він прилетів до Риму літаком. Священик відповів: Ні. Чому? запитав св. Отець. Священик відповів: "Бо мої настоятелі мені не позволяють." Тоді св. Отець додав: "Ти добре робиш, мій сину, коли слухаєш своїх настоятелів. На слідуючий раз прийдь літаком (діставши позволення)".

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ
голосіться до бурси БУК-а!
УЧИТЕЛІ
пишіть до бурси, коли Ви без **посади!**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 7 ИОРКТОН, САСК. 1 Квітня, 1938 Vol. VI, No. 7. YORKTON, SASK. April 1, 1938

КОМУНІКАТ

Перший травень, це національний день Українського Католицького Робітництва Канади

Українці Робітники Канади!

День 1-го травня 1938 р. Українське Католицьке Робітництво Вінніпеґу обходить як ДЕНЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАЦІ І НАЦІОНАЛЬНОЇ ЧЕСТИ. В цей день Українське Чесне Робітництво відновить свою любов до свого народу, до української спільноти, до українських державницьких змагань, до своеї Української Католицької Робітничої Орґанізації БУК. На стрічу 1-го травня йдемо з кличем: ПРОЧ З РОБІТНИКОМ ЗРАДНИКОМ І РЕНЕҐАТОМ; ПРОЧ З МОСКОВСЬКИМ КОМУНІЗМОМ ТА ЙОГО ЕМІСАРАМИ; НЕХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК-ПАТРІОТ; ШАНУЙМО ПРАЦЮ І ПОВАЖАЙМО РОБІТНИКА; ПЛЕКАЙМО ЛЮБОВ ДО СВОЄЇ ЗЕМЛІ І СВОЙОГО НАРОДУ.

Українці робітники Канади!! День 1-го травня відсвяткуймо гідно від океану до океану. Це найшляхотніща українська національна демонстрація українського робітника-патріота, це публичний висказ національної солідарности і спільної долі народу.

Приготовляйтеся всі і всюда. Давайте про себе вістку в "Будучности Нації"!

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МАНІТОБИ

Т. Мельничук, Голова. О. Малофій, Секретар.

Секретаріят Організації Українського Католицького Робітництва

Д. Ільчишин, Голова. Д. Микитюк, Секретар

МІНЯЄТЬСЯ КАРТА ЕВРОПИ!

Мирові договори по світовій війні всупереч великим кличам Вільсона викроїли карту Европи по волі побідників. Одним з тих, котрі відчули всю вагу тої волі, даремно захопившись раньше фразою вільзонівських кличів, це ми—українці давної Галицької Землі. Договором в Сейнт Джермен Австрія зреклася своїх земель в користь побідників—нашою Галичиною стали, на основі того договору, правно володіти побідники через Раду Амбасадорів а фактично поляки, що не оглядаючись на всі правні стани заняли Галичину при помочі армії, зорганізованої за гроші і при діяльній допомозі тихже побідників. Наш однак дійсний ПРАВНИЙ уряд, вибраний і затверджений кровю галичан—остав супроти польського насильства, без землі і без права....

Рада Амбасадорів—Англії, Франції, Італії та Японії—вирішила 15 марта 1923 р., що Галичину передається Польщі!

Так проти волі галичан, проти постанов і кровю засвідчених рішень цілого краю, Галичину дістали поляки в спадщині по Австрії на основі рішення згаданих великих держав. Кривда однак не гріє!

Подібно як з Галичиною побідники повелися з іншими державами самі однак між себе захопили що найбогатше.

Такий стан все тревати не може.

Тому нині карта Европи нагально міняється.

Гітлер заняв Австрію на передодні проголошення там всенародного голосування, куди австрійці хочуть належати—чи самостійні, чи в злуці з Німеччиною. Голосування мало бути в неділлю 13 марта—а Гітлер вислав війська 11 марта і заняв Австрію без спротиву.

Поляки вислали подібне жадання до Литви, однак покищо литовці погодилися на всі домагання поляків без спротиву. І тому покищо війська польські тільки стоять на границі Литви. Тому 18 літ польський ґенерал Желіхофскі заняв столицю Литви Вильну, проти всіх бажань литовців і навіть антанти. Литовці досі не можуть признати того стану і тому між ними а поляками нема диплохматичних зносин. Українські боєвики все находять гостинне приняття в границях Литви і хоч яка Литва маленька (2,500,000 мешканців) і вбога, то ще й помагає нам при всякій нагоді, морально і матеріяльно. Такий сусід є солею в оці поляків і видно вони наважились з ним скінчити. Покищо ще не заняли Литви—однак годі знати, що принесуть найблищі дні.

Чехи найшлись тепер з трох сторін окружені німцями, державою з 70,000,000 мешканців. Їхня доля відважена і почислена на найблищий час.

Несправедливість Версайського мирового договору мститься тепер на самих щасливцях того договору. З грубої сили зроблено право, а справедливість випрошено за двері. Тепер німецький кулак товче по слабших головах так само, як колись товкли по нім.

Грозить загальна світова завірюха!
Грозить загальна світова війна!

Українці повинні готовитись! Ми нічого не можемо в тій війні стратити, хіба наші кайдани! Наші вороги можуть втратити все! Тому ми повинні бути з'єдинені, погоджені, чуйні і нерозсварені—готові відібрати то, що лестю Вільзона і мировими договорами побідників нам забрали! Коли Польща піде до війни з Литвою, це наш час і наша година віддячитись Польщі за все добро від 1918 року! Це має бути початок кінця несправедливости і захланности, що вчинено на нашім народі!

Українці позір! Граде великий час!

Зі золотих віршів життя

З НАМИ БОГ

Нене-Вкраїно! Хоч замість волі
В тебе лиш смутку повно й недолі,
Ти не зневірюйсь серед тривог
І не лякайся, бо з нами Бог!

Лиш більше віри, більше любови
Тої що ломить всякі окови;
Більше надії серед тривог,
Бо з нами правда, бо з нами Бог!

о. Андрей Трух, ЧСВВ

ХТО Є ДЖЕНТЕЛМЕНОМ?

Сер Роберт Ванситарт є знатоком в закордоннім британськім відділі. Недавно став він особливим дорадником правительства.

Раз запитали його в посольстві одної держави, котра далека була від змісту запиту: "Кого ви називаєте джентелменом?"

Сер Роберт усміхнувся і відповів: "Джентелмен? Після мене джентелменом є той, хто шанує навіть тих, котрих він не потребує шанувати...."

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії осивування Української Католицької Дієцезії в Канаді

(Продовження)

На цей лист Архієпископа з Ст. Боніфас відповів о. А. Делярий ЧНІ, довшим письмом з 25-го серпня 1911 р.

У тім письмі читаємо:

"Щоб задосить учинити бажанню Вашого Преосвященства, яке висказане в листі з 10-го VIII. 1911 р. та подати мою гадку про положення Українців Канади згідно з "Меморіялом" Впреосв. А. Шептицького, скажу, що можу тільки цілим серцем погодитися з заключенням до яких природно силою льогіки довела Його студія. У цілому письмі бачимо насамперід мудрця, та доброго й бистрого обсерватора ментальности та успосіблень українського народу; можна сказати, що він наскрізь знає цей нарід. І всі ті, що совісно, без упереджень працювали між ним (українським народом) повинні конечно дійти до тих самих заключень" (ст. 1).

Дальше стверджує о. А. Делярий, що релігійне питання в українського народу є сильно злучене з національним, тому цього останнього невільно занедбувати.

Після того читаємо:

"Незвичайна боязнь та недовіря, що український нарід виявляє супроти латинських священиків і епископів не є нічим дивним для того, що хоч трохи знає історію українського народу. На єдність (унію), що її Українці заключили з Римом, Поляки завсіди кривим оком дивилися й чинили все можливе, щоб ту єдність спинити або принайменше перешкодити, щоб вона не принесла овочів, що їх можна було сподіватися з неї. Український нарід віддалювано від визначніших урядів, а польські священики свідомо чи несвідомо старалися всіми способами до себе притягнути українців, щоб їх спольщити, свідомо мішаючи релігію з народністю. Українця в Галичині, що постійно ходить до костела, вважається за поляка й як такий він є записаний в урядових книгах.

Можна навіть сказати, що деякі латинські епископи не були свобідні від того скрайного націоналізму. Взагалі в своїй парохії Українець мав тільки одного приятеля, що хотів ділитися його долею й недолею й волів радше терпіти, ніж змінити народність і це був його священик. Через те, з часом Українець почав уважати за ворога своєї релігії та народности все те, що є польське або латинське. Прибувши з тими набутими ідеями до Канади, нема нічого дивного, що український нарід з підозрінням дивиться на все те, що пахне латинством і не може та не хоче вірити в безінтересовність канадійського епископату. Впрочім ті підозріння добре підсичують та якнайкраще використовують протестанти, що нічого іншого не бажають собі, як тільки продовжити та по можности збільшити це напружене положення."

— Справлення Похибки —

У 6 ч. "Будучність Нації" з 14. березня ц.р. через помилку надруковано: Осінню 1909 р. Галицький Митрополит і т.д., [redacted] бути: Осінню 1910 р. Галицький Митрополит....

Р.Х.

ПОМАГАЮТЬ НЕДОЛЮДКИ МАТІР КАТУВАТИ

На вість про напасть посла Войцехофского всі українці, деб вони не були на світі, одним муром стали в обороні загроженої Української Католицької Церкви та її Світоча, Митрополита Андрея Шептицького.

Знова ляхи стали по стороні свого посла та коли він поважився вдруге нападати на Митрополита, то 16 лютня одні з поляків оплескували його а другі радісно прислухувалися. Бож Войцехофскі жадає немало, тільки щоби наші церкви у Львові частинно віддати полякам, всі наші маєтки церковні віддати їм також а священиків вповні зробити залежними від польського уряду. Польські старшини резерви скликали зараз до Львова віче і там вповні одобрили промову Войцехофского а інші польські організації післали йому прихвалу.

Не диво нам—це наші закляті вороги!

Але чи сподівався Войцехофскі, що в Канаді найдуться такі "поржондні" та ще до того 100% українці, як вони самі себе називають котрі разом з ним одним хором будуть накидатися на українського Митрополита?!

Чи можливе є щось подібне в Галичині?!

Такі люди не найшлиб собі смілости показати лице перед чесним українським патріотом! Прилюдно мусілиб відкликати свої напасти й дати задосить учинення цілій нації. Бо в особі Митрополита нападено, обнаружено і обиджено цілий український нарід!

Але в Канаді поважився на таке каїнове діло "Вістник", що в 4 ч. з 15—II ц. р. на стор. 4 пише так: "В такім положенню нині та Українська Церква, яку 1595 р. Польща вирвала з українських рук і віддала під контролю Риму і свою. Її епископи є нині або явні хруні, чужі наймити й жидівські компаністи, або люди з ворожого табору, що дипльоматично ведуть церкву по лінії ворожих плянів...."

Це так про нашу Церкву в Галичині.

А щоби не було сумніву, до кого це відноситься і яким духом повіває від того "Вістника" то на стор. 2 тогож числа якийсь писака таке написав: "Явне насильство але не стає в обороні українців ані Шептицький, ані папа...."

А в тім самім числі якийсь "дяк" пише нібито лист, в котрім безпримірно і поза всякими межами національної гідности накидається на Митрополита.

Такі самі отруйні і негідні напасти в дальшім числі 5 на стор. 5: "Однакож треба тямити, що Шептицький в своїй політиці дипльомат." І дальше на стор. 5: "Коли стежка готова, тоді і Шептицький нею машерує. Таке було з целібатом, таке було й з іншими справами." І знова нові напасти в тім "листі" того нібн "дяка."

Люди, котрі мають смілість, відмовляти Митрополитові добру волю і підсувати неясні заміри—ці люди є поза цілістю чесного свідомого українського загалу!

Таке не сміє мати місця навіть в Канаді!

Остатними словами визивати наших мучеників Владик, що в нерівній борбі видержують саме ляцькі наступи і визивати звідси, з Канади де не може досягнути рука народного обурення, помагати ляхам добивати добре імя українського Велита Митрополита—яка і чия це робота?!

Хто є "хрунь, чужий наймит і жидівський компаніст?"— відповічте добрі люди тепер самі собі...

До наших світлих Владик ці низькі слова не прилипнуть. Але ясно доказують, що це за люди, котрі поважились таке писати і для кого вони це пишуть, на чиїй роботі і яка рука каже їм це робити....

Спілка з Войцехофским, польськими старшинами резерви і зі всіми нападами на нашу Церкву і на Митрополита— тут вже надто очевидна.

Українці в Канаді не повинні того ніколи позабути, хто помагав ляхам Матір катувати!

ЯКУ ВІРУ ПРИНЯЛА УКРАЇНА?

1019 р. втратила болгарська держава свою самостійність, а 1037 також болгарську Церкву підчинили **Византійці під власть царгородського патріярха.** Архієпископом в Охриді став картофілякс "великої церкви," грек Лев, великий приятель патріярха Михайла Керулярія. Доля Болгарії мусіла болюче діткнути також київську Русь. З боротьб, що їх вели сини св. Володимира Вел. проявляється, що поневолення Болгарії не було байдуже для українських князів. Саме в тім часі вдалося грекам також і в Києві посадити на митрополичому престолі свого чоловіка, Теопомпта 1037 р. Цей грек старався затерти в Україні всякі сліди кирило-методіївської ідеї та зокрема всяку думку про звязки з болгарами. Саме тоді, на думку академіка А. А. Шахматова, повстала легенда про хрещення Володимира з Царгороду—в той спосіб, що у відомій легенді про хрещення болгарського князя Бориса заступлено тільки відносні імена. І хоч князь Ярослав Мудрий (1019 1054) згодився на прибуття Теопомпта, все таки відновив звязки з католицьким заходом через відомі подружа своїх дітий і найближчих кревних. Бачучи велику небезпеку в церковній залежности від Византії, він скинув грецьке ярмо зі свого народу й 1051 р. "**постави Ларпона митрополита Русина въ св. Софьи собравъ епископы**". Боротьба проти Теопомпта мусіла бути важка й біля Іляріона зібралося все, що словянське й правовірне. **Вернули часи св. Володимира.** Тому й розуміємо ці слова Іляріона: "Добръ послухъ благовѣрию твоему о блаженниче, всятая церкви св. Богородица Марія, юже **създа на правовѣрньи основѣ**, идѣже мужественное твое тѣло лежитъ ...., добръ зѣло послухъ сынъ твои Георги.. не рушаща твои уставъ, но утверждающа, ни умаляющ твоему благовѣрію положенья, но паче прилагающа."

В часі завершення роздору між Східною а Західною Церквою 1054 р. Іляріон не був вже митрополитом. Рік тому цей пошани гідний церковний достойник мусів відійти на самоту й 1088 р. вмер. А до Київа знова прийшли греки!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ВЖЕ ЧАС!

Підготовляти літні з'їзди БУК-а!

Запросити чільних представників БУК-а з викладом!

Намітити актуальні місцеві справи до залагодження!

Порозумітися, коли буде нагода і спільно обговорити такий з'їзд!

Припадає 950 річниця Хрещення України! З тої нагоди а також з нагоди 25-ліття Дієцезії ми повинні зактивізувати весь український свідомий загал!

28 липня припадає св. Володимира, нашого небесного Покровителя і Заступника! З тим днем і того дня повинні всі відділи БУК-а з новою вірою, завзяттям і силою почати працю! Того дня треба торжественно започаткувати 950-річницю Хрещення України святочним концертом, академією, сходинами —а перше всього торжественною Службою Божою в місцевій церкві. Всі члени БУК-а повинні в той день приступити до св. Причастя в наміренню організації—за весь нарід!

Це наше свято!

Це урочистість цілої Галицької Землі!

В той день міліони українців в Галичині будуть молитися о єдність віри, о силу народу, о волю і велич св. Володимира!

Приготовляйтеся! Напишіть до нас, спитайте, порадьтеся! Радо Вам послужимо! Не відкладайте, не ждіть!

З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ШКІЛЬНИХ ТРОСТІВ

В попередних числах БН подано частину того з'їзду, котрий для нас є важний з огляду на намір певної части громадян Саскачевану завести великі шкільні округи. Наших шкіл, їхньої самоуправи, праці для учителів, ніхто не оборонить, не забезпечить, коли цего не зробимо МИ САМІ!

Але то треба зробити—не бездільно ожидати і вичікувати, мовляв, якось то буде! Коли так зачнемо "робити", то певно буде зле!

На тім з'їзді промовляв **п. Іван Митрополит**, писар УКШТ.

Через послідні роки була депресія. Наукова система прийшла до такого упадку, що аж стидно подумати. Учительське звання стало таке нещасне, що многі залишили його і або виїхали до інших провінцій, або вибрали нове звання.

Увійдіть нині до першої ліпшої школи на фармах і подивіться. Аж жаль! Школа немальована, подвіря занедбане, гойданки нема: Увійдіть до середини. Учитель вчить географії, мапи старі, знищені і помазувані, що не можна розпізнати. Він гризеться і береться до ґльобу а то ще гірше. Тоді бере крейду в руки і рисує мапу на таблиці. Але крейда не береться таблиці, бо таблиця знищена.

Зверніться до бібліотеки! Вона така бідна, що ані одної новітної книжки в ній нема. І як вчити діти в такій школі? Якби той учитель мав навіть золоту голову, то він не потрафить. Тому богато наших українських учителів не можуть перед інспектором зробити успіху а він думає, який учитель, така й школа.

І хто тут винен? Депресія?

Винно недбальство. Не кождий трост знає, що учителеві треба а дуже мало є таких, що знають. Ви може обидилися, панове учителі? Може ви обидились, панове трости? Однак так воно є, як я висказався. І я вам докажу.

Я учителюю в околиці вже четвертий рік. Думаю, що мої трости знають, що учителеві треба до кляси. Однак коли я там прийшов перший рік, то мене збирала охота покинути її. В школі не було тоді жадного матеріялу, лиш дві чи три подертих мапі. Нині школа є прибрана, аж мило до неї увійти. Учителі не бажали, а трости не купили. Наша школа нині перша і діти горнуться, вчуться, бо є з чого вчити і я тим радію, і родичі, бо діти роблять поступ і успіх.

Маю добру практику через минувших три роки, як секретар УКШТ. До мене приходять стоси листів з ріжними запитами а я думаю, що кождий трост повинен їх напамять знати.

Є шкільні трости, що мають шкільний матеріял, але вони самі сидять дома—інші не мають і не мають де взяти, але також сидять дома. Я раджу від себе щиро, що доти не буде в нас добре, поки не станемо всі як один в ряди нашої організації Українських Католицьких Шкільних Тростів. Тут ви дістанете і назбираєте матеріялу, бо бодай раз в рік але прийдете на наш з'їзд а тут кождий бесідник після шкільного акту приготованій пояснить вам все, що для нас добре, а що ні. А при тім ви знаєте, що на конвенцію їдете за дистриктові гроші. Як каже наша пословиця "Громада по нитці, бідному сорочка"—і громаду свою не обтяжите але збагатите, бо сами знаєте, скільки раз через незнання платили суди і кошти. А тільки тут можна навчитися в організації, бо ми переводимо всі шкільні справи в українській мові. Подивімся, скільки інші народи, французи і німці, видають гроший на науку своїх дітий! А ми коли приїдемо на конвенцію, то скорше біжимо до 15-центової крамниці. Потім податковці спитають, що там було? А що?—Нічо! Там нема чого їхати.... А я знаю з практики, що тут за два дні більше можна навчитися, якби читав пресу цілий рік, бо тут живим словом освідомлюють душу.

Я вам нині ручу, що нема під сонцем гарнійшої організації, як УКШТ, а це тому, що тут учителі, трости, священики, всі спільно разом працюють.

Учитель збирав науку літами тай служить нею, так як ви своїми плодами. Однак ви не наймитами, а власниками свого плоду, так і учитель. І учитель й фармер є тої самої доброї волі. Як один, так другий бажає свому народові добра тепер і на все.

Привіт зі західного Саскачевану складав п. Б. Л. Корчинський, учитель в Рамі. Потім мав виклад на тему: Як поліпшити долю українських католицьких шкільних тростів?

Перше всього добре буде, коли учитель в своїй околиці стане наче апостолом і так щиро буде працювати зі своїми тростами. Він переконає їх, що без організації нічого доброго зробити негоден. Це гарно, коли учитель по шкільній годині може перейти до свого сусіда і поговорити з ним на добру тему. Я так роблю. Я відвідую свого податковця, найменше раз на рік. Думаю, що так повинен зробити кождий учитель.

(Докінчення буде)

НОВІ ВІДДІЛИ, ЗВІТИ

Відділ ч. 69 в Годсон Вей Джонкшен, Саск.

Старанням о. Пароха П. Криворучки і видних громадян цьої нової та вже випробованої околиці, котра перейшла хрестний вогонь нападів зі сторони сектантів, приступлено до зорганізовання нового відділу БУК-а котрого вага в цій околиці величезна. Треба докінчити будову церкви, постарати власний Парохіяльний Дім Просвіти, освідомити збаламучених братів, скріпити власні ряди вірою та любою—українці католики вперед, до праці!

* * *

Відділ ч. 70, в Габбард, Саск.

Старанням впр. о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ. дня 27 лютня, ц.р. зорганізовано відділ БУК-а а дня 8 марта ц.р. о. Гаврилюк дали відчит з рамени відділу, на тему: В якій вірі охрестилася Україна 988 р.?

Відчит проголошено на трету годину пополудні. Помимо невигідних доріг на той час, цікавих слухачів не бракло. Український дім в місточку Габбард був заповнений. Присутні слухали дуже уважно викладу о. Гаврилюка, котрий фактами історії доказав, що 988 р. ціла Україна приняла Христову віру і хрещення від грецьких священиків, котрі тоді признавали Папу Римського за голову Христової Церкви.

Відчит тревав понад дві години. Слідувала дискусія, в котрій брали участь пять осіб, зложені з жуківців і автокефальних, котрі все певні були, що ними видумані історії то найпевніщі. Тимчасом о. Гаврилюк доказали, що вони зробили і роблять велику помилку.

Марко Мусій, ділписар.

Відділ ч. 6, Канора, Саск.

Загальні річні збори відділу відбулися в Парохіяльнім Домі Просвіти дня 27 лютня ц. р. Збори відкрив всеч. о. Парох Головка і виголосив виклад про католицьку акцію. Вказав на ролю Церкви в обороні працюючих мас. Відчитано протокол з попередних зборів. Ів. Тишко відчитав скарбовий звіт. Уступаючому заря́дові збори дали признання.

До нового заряду на рік 1938 вибрано, як слідує:

Голова—Степан Грицак
Заступник—Василь Балешта
Писар—Іван Тишко
Скарбник—Олекса Борнинюк
Провірники—Іван Михайлицький і Антін Кузик

Була дискусія. Всеч. о. Колодій вказав на завдання БУК-а, виховати новий тип українця, якого гаслом є: Все для Христа й України!

В школі: —Джай, чи твій батько має хату?
—Так.
—А що є на хаті?
—Моргедж.

НЕ ЗАБУДЬТЕ

з нагоди даровизн, відумерщин і заповітів про нашу бурсу в Саскатуні

304—4 стр. Саскатун, Саск.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Вічна передплата один долар (\$1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription \$1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ДЕЩО ПРО КАЛЕНДАР

Одни наш передплатник з Альберти просить нас, щоб помістили коротеньку історію календаря, так юліянського як і григоріянського, а також "як колись рахували люди роки, заки Юлій Цезар увів свій календар в ужиття."

Справа календарна в нас на часі, передусім тут в Канаді, тому й радо відповімо на цім місці. Щоб справу календаря як слід вияснити, требаб доволі обширно писати, на що не позволяє обмежений обєм "Будучности Нації." Відповімо однак, як мож найкоротше нашому шановному читачеві, на потрійне питання: 1) Як рахували люди час перед Юлієм Цезарем; 2) від реформи цезаревої; та вкінці 3) від реформи календаря Папою Григорієм XIII.

1) Календарі перед Юлієм Цезарем

Жиди рахували час не після сонця, але після місяця-луни. Їх нормальний рік складався з 12 таких місяців по 29 і 30 днів на переміну. Однак такий рік тревав всего 354 днів, що зовсім не погоджувався з роком сонічним, бо звиж 11 днів закороткий. Це они мусіли справляти, щоб їх пасха, назначена на 14 день місяця Нізан не випала перед жнивами, бо якраз тоді мали приносити до храму перші плоди з піль й молоді ягнята на жертву. Щоб отже тримати чотирнацятий день Нізан приблизно все в тій самій порі року, мусіли в потребі до місяця Гешван додати один день або відняти один день від місяця Кеслев. Це однак не було досить, тому сівім літ на кожніх девятнайцять мали ще й тринайцятий місяць (Ве-Адар).

Єгиптяни знова ділили свій рік на 12 місяців по 30 днів, а при кінці року додавали ще 5 днів. Так їх рік мав 365 днів і був закороткий о 5 годин, 48 мінут і приблизно 46 секунд, цебто троха менше як ¼ дня.

Греки, подібно як і жиди ділили свій рік на 12 місяців по 29 і 30 днів на переміну, а тому, що цей рік, як і жидівський був закороткий майже 11¼ днів, то що другий рік додавали один місяць, з виїмком осмого або девятого року. Ці всі календарі приносили немало замішання.

В ще більше замішання вводив календар старо-римський. Він мав 10 місяців-лун, з яких 4 мали по 31 днів, прочі 6 по 30. В цей спосіб їх рік мав всего 304 днів, цебто около одну шесту часть коротший від року совічного. Почали його поволі справляти. І так около 700 року перед Христом, додали ще два місяці, Січень і Лютий які мали разом 50 днів. Так їх рік вже мав 354 днів як у жидів і у греків. А тому що цей рік був закороткий приблизно о 11¼ днів, до що другий рік додавали один місяць який мав вже то 22, вже то 23 днів, як було потрібно. Около року 450 перед Христом, додано ще один день "для щастя." Рік вже мав 366¼ днів. Так отже кождого року календар був о один день довший від правдивого часу. Тому то римляне видали наказ щоб їхні поганські жреці, яких опіці повірено тоді календар, могли, в послідних 8 роках кождих 24-ох літ відняти 24 днів. Цей власти вони так надуживали для власних цілий, особливо для збирання даннин, що вже за часів Юлія Цезаря рік був около три місяці закороткий.

2) Календар Юліянський

46-го року перед Христом римський цісар Цезар проголосив реформу календаря. Тоді то рік поділено на 12 місяців по 30 і 31 днів з виїмком лютня (февруарія), який мав 29, а 30 кождого 4-го року, цебто рік переступний. А тому, що рік в той час, як ми згадали вже був 3 місяці закороткий, то їх додано до цего року, 46-го, і він мав 15 місяців. На юліянський спосіб почали рахувати роки від 1-го січня 45-го року перед Христом.

За часів цісаря Августа віднято один день від лютня, а додано до серпня (Августа). Юліянський календар давав рік що складався з 365¼ днів—цебто 3 роки по 365 а четвертий переступний мав 366 днів.

Однак як неточні були календарі перед Юлієм Цезарем, так і неточний показався календар юліянський, бо він знова мав поверх 11 мінут забогато. На один рік це майже нічого не значить, але ті мінути в протязі століть зробили своє, бо вже 1580 року по Христі, весняне зрівнанняся дня з ніччю випало 10-днів скорше як після календарного числення мало випасти, цебто замість на 21-го марта, випало вже на 11-го.

3) Календар Григоріянський

Тому то Папа Григорій XIII, по довгім розслідженню справи, і засягнувши поради тодішних астрономів світової слави, видав розпорядження, щоб року 1582-го справити хибну рахубу календаря. День 5-го жовтня того року, після календаря юліянського став днем 15-го жовтня так, що коли прийшло слідуюче зрівнанняся дня з ніччю, воно випало якраз згідно з календарем. Щоб більше непотворялась неточність, як це було з календаром юліянським, григоріянський календар пропускає рік переступний кождого століття, яке не є подільне через 400. Так приміром рік 1700-ий, 1800-ий і 1900-ий не був переступний, за то рік 1600-ий був переступний як і рівнож рік 2000-ий буде переступний. Позатим кождий четвертий рік є переступний, як і в календарі юліянськім.

Ще й так рік, після календаря григоріянського є неточний о несповна 26 секунд, так, що кождих 3,330 літ це назбираєсь на один день. Неточність ця є нічим в порівнанню з неточністю юліянського, який кождих 400 літ лишається один день позаду. Григоріянський календар окрім незрівнано більшої точности має ще й то за собою, що сьогодні увесь цивілізований світ рахує після нього. Німці довго оперались, але року 1700 його приняли, а в Англії принято його 1752 року.

Українці все таки держаться поганського юліянського календаря в рахубі церковного року!

Чому маємо ми бути все позаду?
Чи ми такі послідні?....

Ріжниця Віри і .... Патріотизму

Деякі люди досі твердять, будьтоби православія було якраз "українською вірою" і тому українські патріоти повинні стати до нової віри. Та життя незбито доказує, що тільки правдива віра творить правдивих патріотів—православія навпаки є гробом українського патріотизму і водою на млин ворогів.

До многих доказів ще один.

Українське товариство допомоги інвалідам УГА у Львові видало і розіслало недавно свій квартальник, в котрому подані жертви українського загаду для українських інвалідів. І щож там читаємо?

Ціла православна Волинь, яких півтора міліона українців, зложили в жовтні і листопаді 1937 року стільки, що ОДИН однісикий повіт в Галичині, де живуть українці католики.

Ціла Волинь зложила тоді разом 181,50 злотих, або \$36.

Менше більше стільки саме зложив в Галичині один повіт: Бірка. А треба знати, що галицькі українці бідніщі від волинняків як назагал. На Волині ще остали українські хутори та великі землевласники, в Галичині живуть наші бідні селяни та зарібники, що тяжко працюють, щоби довести кінці докупи а все таки щедро жертвують на українських інвалідів.

Подібно стоїть справа з Рідною Школою, подібно з Просвітою, ітд, ітд.

Кождий, хто має очі ,най видить!

Хто має уха, най слишить!

І не мудрує лукаво, але добре роздумає пад тим—і сам прийде тоді до правильного заключення.

Бо коли Галичина в тих двох місяцях зложила на інвалідів 15,110,31 злотих— то ціла Волинь тільки 181,50 злотих.

Здається, що кождому чоловікові доброї волі буде ясно—чому так?

ВАЖНЕ! ВАЖНЕ!

В усіх справах що відноситься до редакції, проситься адресувати листи до

"THE FUTURE OF THE NATION"
919 College Ave., Winnipeg, Man.

У справах адміністраційних, до

Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Проситься ніколи не слати листів до друкарні "Голосу Спасителя" в Йорктоні.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

1 квітня, 1938, пятница — Хризанта і Дарії
2. субота — Отців уб. в об. св. Сави
3. **Неділя — 4 Посту**
4. понеділок — Василія свящмуч.
5. второк — Нікона, преп.
6. **середа — Захарія і Якова. Поклони**
7. **четвер — Благовіщення**
8. пятниця — Собор Гавриїла Арх.
9. Субота — Матрони
10. **Неділя — 5 Посту**
11. понеділок— Марка і Кирила
12. второк — Іван Ліств.
13. середа — Іпатія, преп.

УСТАВ

3 квітня 1938 — 4 неділя Великого Посту, гл. 8, на утр. ев. Ів. 64, на Сл. Б. ап. 314, ев. Мар. 40.

7 квітня,— Благовіщення; Литія, на утр. ев. Лук. 4. На Сл. Б. ап. 306, ев. Лук. 3.

10 квітня:— 5 неділя Вел. Посту, глас 1, на утр. ев. Ів. 65, на Сл. Б. ап. 321, ев. Марка 47.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ IV. ПОСТУ

Евангеліє Марка зач. 40.

Одного разу: один чоловік прийшов до Ісуса і кланяючися Йому сказав: Учителю, я привів до тебе свого сина, що має німого духа. І денебудь нападе його, рве його, і пiниться і скрегоче зубами і сохне; і я казав твоїм ученикам, щоби вигнали його і не могли. А він у відповідь сказав їм: О роде невірний, доки з вами буду і доки вас терпіти му? Принесіть його до мене. І принесли його. І як його побачив, зараз дух затряс ним, і впавши на землю, перевертався і запінився. І спитав батька його: Від як давна се йому сталося? А він сказав: Від дитинства. І часто в огонь кидав його і в воду, щоб його погубити; та коли що можеш, поможи нам, умилосердившися над нами. А Ісус сказав йому: Коли віриш, все можливо вірующому. І зараз заголосив батько дитини і крізь слези сказав: Вірю, Господи, поможи мому невірству. А Ісус побачивши, що збігається нарід, загрозив духови нечистому, кажучи йому: Духу німий, і глухий, я тобі розказую, вийди з нього. І закричавши та сильно потрясши, вийшов, і став як мертвий, так, що многі говорили: що вмер. А Ісус взяв його за руку, підніс його, і встав. І як увійшов в дім, ученики питали його на самоті: Чому ми не могли його вигнати? І сказав: сей рід ніяк не може вийти тільки молитвою і постом.

І звідси вийшовши, перейшли через Галилею; і не хотів, щоби хто знав. Бо навчав своїх учеників і говорив їм; Що Син Чоловічий буде виданий в руки людей, і убють його, і убитий третього дня воскресне.

НАУКА

А він у відповідь сказав їм: О роде невірний, доки з вами буду? доки вас терпіти-му?

I. Дорогі в Христі. Направду великою любовю нагороджує Христос віру батька у нинішньому Евангелію. Через те Ісус Христос хоче научити нас як велике таїнство, яка велика сила криється у вірі. Всі чуда, які Христос творив, були нагородою віри. В надприродному порядку віра є жерелом незвичайних дібр нашої душі. Вому не дивуймося, що Христос Спаситель говорить такі тяжкі слова: О роде невірний, доки з вами буду? Доки вас терпіти-му? Ми бачимо, як Христос тут жаліє над невірством своїх учеників. То що, нас тут вражає, то не гнів Христа, але почування глубокого болю, терпіння.

Христос нераз висилав своїх учеників в околиці Галилеї та Юдеї, щоби вони голосили своїм землякам Евангеліє Господнє. І здається ніхто не відчував більше як ці ученики Христа, як тяжко провадити місийну працю там, де нема одного серця, щоби їх розуміло, де нема одної душі, щоби повірила, щоби приняли їх святу, благу вістку, яку голосили. Це вони дуже глубоко відчували. Але о много більше відчував Христос, коли бачив, що його ученики ще так слабі у вірі. Крім Христової не було на землі душі більше ніжної і більше святої, тому і ніхто так дуже не відчував браку віри у людей, як це відчував Христос.

II. В тому смуткові і певному затріважені Христа Спасителя, здається, ми чуємо не тільки особисту прикрість Його Пресвятого Серця, але ми чуємо задразнену струну Його враженої любови. Його ученики немають ще такої віри, яка їм потрібна до виконування їх високого обовязку. Задля цього невірства вони не можуть одержати від Христа тих ласк Його, які хотівби їм дати. Але чи тільки ученики Христові являються такими? Ми християни-католики від уродження, не від двох літ, чи наша віра є більша? Ми часто стрічаємо Христа, де Він повздержується від своїх Божих плянів лише тому, що нема людей з отвореним серцем, якіби були гідні приняти ці Божі скарби до своєї безсмертної душі.

III. У тому висказі Христа: О роде невірний, доки з вами буду?, ми добачуємо ще іншу думку. Брак повної віри у Його учеників, здається, приковує Христа до цеї нашої землі. Він не може скорше покинути їх аж доки вони не підростуть у вірі, доки не будуть сильнішими, як тепер. Це почування немочі зросло в учеників тоді, коли Христос молився на горі підчас Переображення. Ученики самі висказують свою неміч перед Христом, здається, що встидаються, що не могли помочи бідному батькові і його дитині. Вони самі переконалися, що своїм силам не можуть довіряти. Христос оставив їх тільки на кілька годин, коли сам молився на горі, і хоч ученики підчас Його відсутности не поставили собі золотого телця, як це зробили їх діди в неприсутности Мойсея, то всеж таки, коли Христос вернув вечером до них, не було все впорядку. А що булоби, колиби Христос був відійшов від них цілком? І тому Христос питається: доки з вами буду? доки вас терпіти-му? Говорить як цей добрий учитель до своїх дітей, з терпеливістю, що готов посвятити своїм повільним ученикам стільки часу, кілько цього будуть потребувати.

Як є з нашою вірою?

Чи ми не завдаємо Христові ще більшого смутку по причині нашого невірства, як Його ученики? Ученики Христові були з Христом ледви два роки, а ми є учениками Христа від нашого уродження. Яка є наша віра? Яка слабонька, навіть у тих найліпших! А щож доперва у інших? Кілько то українців католиків в Канаді змінило віру Христову і віру своїх батьків на віру людську, кілько сталося явними сектантами, а кілько явними безбожниками? Якого смутку завдали Христовому серцю по тій причині? Як сумно звенять у нашому серцю слова Христа: О роде невірний....

Що нам робити? Чи дальше оставати такими, як доси? Ні. Батько хорої дитини є для нас евангельським приміром. У нього також віра слабонька. Ледви, ледви жевріє. Він знає, що тої віри йому потрібно, що без неї його дитина і дальше буде мучитися, він хоче свою віру збільшити. Тому паде до стіп Христа і крізь слези голосить: Вірю, Господи, поможи мойому невірству.

Ось наука для нас, ось наша лекція. Шукаймо лиця Господнього, ходім завсігди у Його всюдиприсутности. Нехай Христос буде з нами у кождій нашій розмові, у наші забаві, у наших прикростях і журбах. Без Нього наше життя це сумерк і встид. Він один може держати чоловіка і народи на поверхні життя, Він один може скріпити нашу віру.

V. Глядім, як в нинішнім Евангелію Христос сходить з гори Переображення, з гори слави і Божої величи, сходить в долину смутку і жалю. Який це гарний образ любови до нас. Цей хлопець опанований нечистим духом, це тип нинішного грішного упавшого світа. На наших очах є тисячні спроби, щоби цей світ ратувати. Та все те надармо. Не помагає ані комунізм, ані фашизм, як непомогла людству жидівська синагога. Один Господь може усунути злого духа, що обмотав нинішнього чоловіка і цілі народи. Тому спішімо до Христа

VI. Глядіть на силу віри. "Все можливо вірующому," сказав Христос до батька хорого хлопця. А батько, зі слезами заголосив: Коли що можеш, поможи нам, умилосердися над нами. Ми нині часто питаємо: чому нема жадного чуда? Можливо, що тоді люде сталиби на інший шлях свойого життя? Сьогодня нема чуда не тому, начеби Христос не мав сили творити чуда, але тому, що наша віра змаліла, що вона навіть не є так завелика як маленьке гірчичне зерно.

Треба нам отже наше серце очистити, бо цей рід, каже Христос, ніяк не може вийти хиба МОЛИТВОЮ І ПОСТОМ. І на це звертає нашу увагу ВЕЛИКИЙ св. ПІСТ. Памятаймо, що до молитви і посту Христос Спаситель хотів привязати великі свої ласки для тих, які молитву і піст у свойому житті практикують. Лише тоді станемося учасниками Христового Відкуплення, лише тоді відродимося самі а з нами цілий наш український нарід. Амінь.

НЕДІЛЯ V ПОСТУ

Евангеліє Марка зач. 47.

Одного разу взяв Христос дванайцятьох (апостолів) та почав їм говорити, що має з ним статися.- "Се входимо в Єрусалим і Син Чоловічий буде виданий первосвященикам і книжникам і засудять його на смерть і видадуть його поганам; і ругати-муть з нього і оплюють його і бичувати-муть його і убють його і після трьох днів воскресне."

І приступають до нього Яків і Йоан, сини Заведеєві, кажучи йому: Учителю, хочемо, щоби ти учинив нам те, чого просимо. А він сказав їм: Що бажаєте, щоби я вам учинив? Вони-ж сказали йому: Дай нам, щоб один по правиці в тебе, а другий по лівиці в тебе сиділи ми в твоїй славі. Та Ісус сказав їм: Не знаєте чого просите: Чи можете пити чашу, котру я пю і хрещенням, котрим я хрещуся? А вони сказали йому: Можемо. Ісус же сказав їм: Чашу, котру я пю, пити мете, і хрещенням, котрим я хрещуся будете хреститися, та сидіти по моїй правиці, або по моїй лівиці, не моя річ вам дати, а кому приготовано. І почувши десять, почали негоду-

вати на Якова і Йоана. Ісус же покликав їх і сказав їм: Ви знаєте, що ті, котрі уважають себе князями народів, панують над ними і князі їх володіють ними. Та не так є між вами; але хто хоче бути більший, нехай буде вам слугою; і хто хоче у вас бути перший, нехай буде рабом усіх. Бо й Син Чоловічий не прийшов, щоби служили йому, але служити і дати свою душу яко викуп за многих.

НАУКА

Дорогі в Христі! Все те, про що ми читали в нинішнім св. Евангелію сталося підчас послідної подорожі Ісуса Христа до Єрусалиму, ненадовго перед тріюмфальним візДом Його до цього міста. Нинішне св. Евангеліє ділиться на дві части, зовсім від себе відрубні: в першій частині Ісус Христос дуже докладно предсказує свої страсти, що мають збутися вже в найблищих днях, в відтак своє воскресення; в другій знова оповідається про просьбу синів Заведеєвих Якова і Йоана.

Якщо ми читаємо сьогодня це св. Евангеліє, то Церква Христова хоче нас через те впровадити і підготовити до страстей нашого Спасителя. Ставить нам переде очі предсказання страстей самим Ісусом Христом, щоби в цей спосіб збудити в нас щирий жаль за наші гріхи. Просьба синів Заведеєвих пригадує нам, як дуже люде, навіть побожні, дбають про щастя дочасне а занедбують спасення своєї душі.

Ми вже є в пятому тижні великого посту. А чи всі ми приготовані, щоби взяти участь в страстях Христових? Чи ми використали цей великий піст на жаль за наші гріхи? Хто з нас може це сказати в переконанні свойого серця? Кілько гріхів ми допустилися протягом того часу покути, молитви і посту?, Кілько то християн поновляють убийство Месії, якого довершив колись жидівський народ? І тому то, щоби завернути на добру дорогу заблудших дітей, щоби відтягнути їх від негідних діл, щоби заохотити їх до покаяння, Церква Христова, як добра мати, розвиває вже нині перед нашими очима образ страстей Ісуса Христа. Додає крім того просьбу синів Заведея, щоби ми в нашому життю не бажали світової слави, але, щоби ми радо пили з чаші терпіння, з якої пив Христос, щоби ми радо несли свій хрест, так як радо ніс свій хрест Христос.

II. Чому Ісус Христос взяв з собою на бік дванайцятьох апостолів?

Тому, що за Ісусом ішло богато народу, а Ісус хотів говорити про свої страсти тільки перед дванайцятьма апостолами. Цього інші ученики і народ булиби не знесли, до цього вони не були підготовані. Про свої страсти, про таїнство страстей говорить Христос тільки зі своїми щирими приятелями, з чистими душами: дорогий скарб ховаємо завсігди в ліпших посудах.

СтарайМося тому, щоби ми належали також до приятелів Ісуса, потішаймо Його, побожно розважуючи Його страсти і смерть, несучи гідно хрест наших щоденних злиднів аж до кінця нашого життя.

III. Чому Христос звіщає Апостолам найважніщі обставини страстей?

1) Тому, що апостоли були найбільше довіренними приятелями Христа. Так щирим і так вірним приятелям з довірям говорить про найбільше тайні річи.... ВАС НАЗИВАЮ ПРИЯТЕЛЯМИ.... ВАМ ДАНО РОЗУМІТИ ТАЇНСТВА....

2) Тому, що вибрав їх головами, стовпами своєї Церкви, хотів в особливший спосіб виявити їм ці великі таїнства, які вони пізніше мали голосити цілому світові.

3) Щоби дати їм подвійний доказ свойого Божества: а) виказуючи їм, що знає напереде усі муки і наруги своїх страстей, яким йшов добровільно на зустріч, б) що на Ньому сповняються пророцтва Старого Завіту, а особливо пророцтва пророка Ісаї (Кн. VI).

4) Щоби апостолів укріпити та віднять їм всякі причини до страху і боязни, щоби вони не згіршилися, коли побачать, як Христос терпить, щоби вони відносилися до Нього дальше з повним довірям, тим більше, що Він третього дня воскресне.

Четвертий раз з ряду говорить Христос до своїх учеників і апостолів про свої страсти. Перший раз по визнанню св. Петра, другий раз по Переображенню, третій раз по уздороленню біснуватого.

Чому Христос говорить тільки разів про свої страсти? Щоби нам показати, що Він хотів дуже радо терпіти за нас, щоби ця згадка про Його страсти остала вирізбленою глубоко в нашому серці, щоби була принукою для нашого постійного розважування, щоби ми терпіли за Христа з любови так, як з любови Він терпів за нас: коли терпимо і царювати-мемо з Ним (II. Тим. 11, 12).

В тому місци, Ісус Христос виявляє найстрашніші обставини своїх страстей: 1) ЗРАДА, передовсім Юди: Син Чоловічий буде виданий первосвященикам і книжникам і засудять його на смерть; відтак зрада князів книжників і цілого народу: і видадуть його поганам. 2) **Зневага, висміювання, пониження і ругатимуть з нього і оплюють його в Кайфи, в Пилата, в Ирода і на Голгофті; 3) І бичуватимуть його на подвірю в Пилата; 4) А в кінци розіпнуть його і він умре: і убють його.** В тих кількох стрічках маємо усі терпіння Ісуса Христа.

Мимо цього Христос кінчить цей так сумний образ своїх страстей радісним пророцтвом: **І після трьох днів воскресне.** Це сніп світла, що мало злагіднити біль апостолів, скріпити їх віру в Христа-Месію.

Дорогі в Христі. Якщо ми це не використали належно цього св. Великого Посту на наше покаяння, то пята неділя посту, це вже найвищий час, щоби ми це зробили. Страсти Христові за нас, нехай будуть для нас спасенною заохотою. Памятаймо одно, що коли Христос виявляє нам нині, які будуть Його страсти то тільки на це, щоби нас поучити, що і ми повинні терпіти з любови до правди, з любови до Христа, колиж знова говорить нам про своє Воскресення, то тільки на це, що і ми повинні надіятися життя вічного. Амінь.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що повстанці бють більшовиків в Еспанії, аж піря летить?

Що більшовики заворушились по світі, як оси і зняли жидівський рейвах, мовляв "Ґвалт, ратуйте, бомбардують жінок і дітий в Барцельоні?"

Що коли більшовики в тій самій Барцельоні цілі місяці безкарно мордували католицьких священиків, монахинь і людей, то було тихо, мов мак сій і ніхто не кричав, щоби ратувати?

Що більшовики вимордовують на Україні найкращих патріотів а світ мовчить?

Що для українських дітий в Львові і Києві "товариші" не збирають на молоко, а тільки на так зване "молоко" для еспанських дітий?

Що то "молоко" це на кулі для більшовицьких еспанців?

Що кождий цент, котрий хто дасть на еспанське "молоко", дає на кулі проти віруючих еспанців?

Що українець Броньо Нагурський є світовим чемпіоном тяжкої атлетики?

Що українська католицька молодь видає в Стейтах свою часопись?

Що старинні римляни почнали свій рік 21 грудня?

Що перший день весни є 21 марта?

Що наш календар називається "юліянським" від поганського полководця Гая Юлія Цезаря, котрий його уложив?

Що папа Григорій XIII поправив той календар ще 1582 року а ми й досі тримаємося поганського календаря Гая Юлія Цезаря?

Що між юліянським а григоріянським календарем вже є 13 днів ріжниці і та ріжниця знова зросте з 2,000 роком на один день, бо обчислення Цезаря неточне?

Що всі культурні народи світа приняли григоріянський календар?

Що вже крайний час і пора і нам приняти той календар?

НОВИНИ

Помер о. Мітрат Тит Столобут-Войнаровський у Львові в 82 році життя. Нащадок давних українських боляр, він лицарське життя на славу Богу і добро українського народу. Розпарцелював ще перед війною 37,000 моргів землі між українських селян був одним з найкращих знавців господарського життя Галичини і душею Сільського Господаря. Так католицький священик дає, вчить і веде бідняків! Галицька земля втратила одного з найкращих синів—. Вічна Йому Память.

Польська вчителька Свіцова в українськім селі Стрільбичі у Самбірщині не мала нічого ліпшого до роботи, тільки з дурноти стріляти до намащених на воротах хрестів. Така є культура тої "учительки."

Коли наш священик освятив воду у **Підфилипю на Збручі**, один більшовицький жовнір на другім боці ріки нібито відганяв своїх людий від води, а коли вже сам близько підійшов до ріки, кинув кріс і перебрив на наш бік. Більшовики не стріляли, бо по нашім боці було богато людий. От "добро" в совітах!

о. М. Станкевич з Білявинець дістав 5 днів арешту в Чорткові за те, що виявив "неміть до польської держави"— бо третого мая 1937 не вивісив на приходстві польського прапору, як домагався війт. От так ляхи переслідують наше духовенство.

За те **польський уряд боронить православія**, бо воно йому вірно служить і тому в Рівному на Волині засудили на 5 місяців учителя О. Якимчука, бо переписав в шкільних реєстрах 4 учеників як католиків. Якимчук сміло заявив, що зробив це тому, щоби ученики мали змогу вчитися релігії по українськи. Як звісно православна Церква вчить релігії або по польськи, або по московськи.

Відколи **в Румунії** прийшов до влади православний патріярх др. Мирон Крістеа то для православних українців на Буковині стало ще тяжче, як було. Той голова православної Церкви заборонив одним махом **всі українські часописи!** Ось так Православна Церква "дбає" про свою українську паству!

Союз Українських Купців у Львові має 4,089 членів і 35 повітових відділів.

Знова **Союз українських адвокатів** має в Галичині 353 членів.

Федір Бутенко, недавний представник совітів в Румунії, котрому однак пощастило живим уникнути так званої "чистки", заявив 19 лютня ц.р. через радіо в Римі, що відтепер буде "боротися за незалежність України!" Коби всі українці в совітах так сказали—і не требаб їм тікати з Рідного Краю, а тікалиб тоді червоні кати!

В Ашанті в Африці спалено 23,000 тон какао тільки тому, що купці і продавці не могли погодитися на ціні. Така робота є поглибленням, а не ліком на кризу і рішучо противиться науці Католицької Церкви.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:—

Надходить час святої Великодної Сповіди. Кожда добра дитина, котра вже знає катехизм і знає, що це є сповідь та св. Причастя, повинна піти висповідатися. Але висповідатися добре.

Що це значить? Це значить, що 1) треба **визнати всі свої гріхи.** Не говорити про других, ані того, чого хто не зробив—але сказати на сповіди **всі свої гріхи.** Колиб ви забули на сповіди гріх, то не ваша вина. Сповідь буде тоді добра. Але коли хто знає і памятає гріх, але не хоче сказати (бо він стидається, чи може боїться, чи якась інша причина) то така сповідь є не тільки недобра, але НЕВАЖНА і така дитина взялаб на серце ще новий гріх, святокрадства! А то страшний гріх обманювати Бога!

2) Треба жалувати, що ми образили Господа Бога. Коли нема жалю, нема й сповіди. Тому кождий **мусить жалувати**, як хоче одержати прощення гріхів. І то повинен жалувати з любови до Господа Бога, а не тільки тому, що боїться Божої кари. Треба збудити в серденьку чувство жалю і сказати собі: Господи, я Тебе люблю цілим моїм серденьком. З цілого мого серденька я щиро жалую за всі мої гріхи!

3) Накінець треба постановити **поправитися.** Колиб хто не хотів поправитися, не буде мати сповіди. Треба виречися гріха, інакше ми готові вироктися Бога. Радше хотіти вмерти, як образити Господа Бога, хочби одним тільки гріхом.

Тоді Господь Бог вибілить ваші серденька, що стануть біліїші від снігу. І кожда українська дитинка буде як ангел Божий, така добра і чиста.

А тоді нехай кожда дитинка помолиться за свого татка і мамцю і також за весь український нарід.

Дідусь Тарас.

НАШІ ЛИСТИ

Дорогий Дідусю Тарасе:—

Я вже давно хотіла написати і завше мені бракувало часу. Але тепер я наважила і хочу дещо подати з нашого великого осередкового міста Канора, Саск.; в котрого желізниця розходиться на чотири сторони. Я ходжу до 8 кляси анґлійської і 5 української. Я хочу відповісти на питання і не знаю, чи вдатно. Анастазія Кузик.

* * *

Настя відповіла красно на 8 питань і має 8 значків. Одно питання мабуть непорозуміла, бо питання було про свято на 12 лютня—а не 12 липня. Другим разом буде все гаразд і нагорода також. За лист красно дякуємо і просимо далі писати.

Дорогі Дідусю Тарасе:

Мені сподобалася Діточа Сторінка і я хочу до неї долучитись і буду пробувала відгадати ваші питання.

Я ходжу до школи і є в четвертій клясі. Вчуся по англійськи а по українськи удома. До школи мені три милі, школа називається Корк Кліф а до церкви пять миль. Наш священик о. Колцун.

Здоровлю Вас Дідусю на много літ прожити.

Марія Сидор, Волга, Ман.

Наша замітка: Марія дуже красно відповіла на питання, так що деякі відповіди містимо в цілости. Також дуже гарно, що Марія не жде аж хтось її прийде вчити, вона сама вчиться по українськи. Так повинні робити всі добрі українські діти.

З релігії 1) Неділя сиропустна вказує нам, що ми на порозі Великого Посту, тої тяжкої покути за наші гріхи. То на спомин вигнання Адама і Еви з раю і означає, що нинька вже не можна їсти мясних страв, тільки з набілу і сира.

3) Службу Божу править священик через пять неділь Великого Посту св. Василія Великого і вірні повинні перехреститися і поклін Богу віддати. Претерпівий за нас страсти, Ісусе сине Божий помилуй нас!

З історії 1) Тарас Шевченко родився в селі Моринці, звенигородського повіту на Київщині, дня 9 березня 1814 р.

2) Українська стиґматичка називається Настя Волошин, перебуває в Сестер Василіянок, у львівськім монастирі.

3) Стейти придбали Аляску від Росії в році 1867 за 7,200,000 долярів.

Подібно гарно відповіла Марія на всі інші питання, має 9 значків, нагороду висилаємо.

НОВІ ПИТАННЯ

З релігії: 1) На яку памятку обходимо 7 квітня свято Благовіщення?

2) Написати цілу молитву "Ангельський привіт."

3) Що значить "благовість?"

З історії: 4) Де родився Гітлер, яку державу заняв 11 марта 1938 і чому?

5) Як називається столиця Литви і чому литовці з поляками в неласці?

6) Як називається провідник католиків в Португалії?

Доповнити слова: 1) Провідник національних військ в Еспанії генерал.......... здобув важне місто....... і побідно веде наступ в провінції.......... проти........

8) Ісус Христос установив на Тайній Вечері .... потім взяв миску з водою і рушник та .... на знак, що вони чисті—однак не всі.

9) Від 12 року життя Христос перебував .... і помагав своїм родичам...... до........ року життя, щоби й ми помагали нашим........................

Хто відповість влучно на всі питання, дістане 9 значків і нагороду. Відгадуйте і присилайте, щоби ще перед святами дістати нагороду. До праці, любі діти!

Ой, минула вже зима

Ой, минула вже зима,
снігу, леду вже нема!
Ой, нема—ой, нема!
Снігу, леду вже нема!

Прилетіли журавлі,
соловії ті малі.
Ой, малі—ой, малі,
соловії ті малі!

о. др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Потопа

Потомки Адама і Еви розійшлися по землі. Вони працювали на землі і випасали скот. Але через мастки стали гордіти а в гордості грішити. Тоді Бог приказав праведному Ноєві, щоби збудував ковчег для себе, своєї родини і кождої пари зі звірів і птиць. Ной жив праведно, тому послухав Бога і збудував ковчег. Тоді став падати дощ 40 днів і 40 ночий, аж все залляли води, навіть найвищі верхи гір. Всі грішні люди а з ними птиці і звірі вигинули. Не згинув тільки Ной з родиною та звірі і птиці по одній парі, що були в ковчезі. Сорокового дня перестав дощ а далі вода стала опадати. Коли води опали зовсім і явилася земля, тоді Ной вийшов з корабля і дякував Господу Богу за ратунок.

ПОЯСНЕННЯ: Ковчег означає корабель. Ковчег Ноя був дуже великий, бо на приказ Бога, Ной узяв в той ковчег не тільки свою родину, але також по парі всіх звірів і птиць. Води залили все, тому називаємо це потопом. Ковчег Ноя пливав по верху вод. Бог зіслав потопу, бо люди грішили тяжко і не хотіли покаятися. Так Бог покарав людий за гріхи.

ПИТАННЯ: Чи потомки Адама і Еви жили добре? Як називався один праведник? Що Господь Бог казав Ноєві зробити? Чи Ноє послухав Бога і чому? Що сталося, коли Ноє збудував ковчег?

Як довго падав дощ? — 40 днів і 40 ночий.

Чи хто вратувався? — Тільки Ной з родиною і звірі та птиці в ковчезі Ноя.

Як називається та подія? — Потопа.

Чому Бог зіслав потопу? — Бо люди тяжко грішили і не хотіли покаятися.

Чи Господь Бог ще буде карати за гріхи потопою? — Ні, потопи більше не буде. Але Бог карає за гріхи іншими карами тут і у вічности.

ПОСТАНОВА: Я ВСЕ БУДУ ДОБРЕ ЖИТИ, ЩОБИ БОГ НЕ КАРАВ МЕНЕ ЗА ГРІХИ!

Навчіться на память

Добрі діти:—

1. Коли ми родимося, то всі в грісі—
чи бідаки, чи королі....
А роблять нас чистими, як херувимів,
руки священика через хрестини.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

7 квітня 1340 галицькі бояри з ненависти і нерозуму отруїли свого князя Юрія II., з роду Тройденовича — останнього самостійного галицького князя. Через той каїновий чин, наостіж підірвали своє власне значіння та значіння Галицької Землі. Самі розсварені між собою не в силі були успішно протиставитись тепер наїздові польського короля і так Казимир здобув стародавну волость Галицьких князів і запанував в ній. Гірка доля стала тепер для галицьких бояр. Поляки одних вирізали, других прогнали, інші самі повтікали, а ще інші стали сумирні і потягли до ляхів. Так бунтом бояр завело Галицьку Державу. Відновили ту державу наші Українські Січові Стрільці, національна Армія Галичини, актом з дня 1 листопада 1918 р.

7 квітня 1917 р. проголошено в Київі Українську Центральну Раду, котру Всеукраїнський конгрес визнав владою України 19 квітня т.р. Та на жаль, як радісно заповідалася воля України, так сумно закінчилась. Центральна Рада складалась в більшості з соціялістів усяких відтінків, для котрих їхня партія та фрази більше вартували, як вся воля Україні. Тому задурені соціялізмом члени Центральної Ради зосім знехтували релігію, а дальше наказали розпустити військо домів—тоді коли інші, розумнійші соціялісти, більшовики, вже машерували на Київ. Та Центральна Рада, замість стати дійсною владою України, знищила підстави тої влади —Релігію та Військо— і сама впала, навівши на Україну руїну через соціялізм.

ДОПИСИ

Ланівці, Саск.— Нарікання.... Де ми не пішлиб, всюди чути нарікання. Родичі нарікають на своїх дітий а діти нарікають на родичів. Це переважно між нашим українським народом. Чому воно так? Знаємо з історії, що наш український нарід славний на цілий світ, про нього згадують всі інші народи у своїх книжках і часописах, згадують наших поетів, гетьманів, священиків. Чогож нам нарікати?! Хіба нас правительство інак ше трактує, як других? Деякі кажуть, що такий час настав—інші, що все наробили письма. Колись, так говорять старші, коли не вміли читати, то й гріха не було, а тепер оттакий, що ходити добре не може а вже забиває вам голову що в книжці так а так пишуть і хоче тата-маму розуму вчити. Правдою є, що книжки зводять наших дітий на дуже непевну дорогу. Візьмім, наприклад, безбожні книжки і часописі. Кілько там є такого, що шкодить. Діти начитаються і наслухуються про всякі ганебні вчинки розпустних людий, про всілякі убійства, крадежі, піянства або інше марнотравство—то чогож доброго по тім сподіватися? Часом є таке, що деякі родичі не звертають уваги а ще й говорять: "та най читають, хіба це шкодить, от колись на старші літа, як на дорозі здибають, та в життю неодно треба знати." А щоби звернути увагу, що такі книжки і газети не повинні находитися і не є відповідні католицькій родині, то почуєте відповідь: "Або що, я писав за ними, оттак задурно висилають, або хтось там лишив....". Задурно висилають, або хтось лишив! А ваші діти читають. Спімніть про часописі, або книжку, що надається до читання і є печатана за дозволом Духовних Властий, то скажуть: Коби то гроші, то може і купивби. То дають той "реліф", то так як нічо—заледви на тютюн вистарчає. (25 центів тижнево). Тай десь там колись вдушимо. тої водиці, бо якось неприємно так насухо, знаєте, таже, гості все є, а часом в середині заболить, а тут один-два і перед сніданком не зашкодить.

Задурно висилають або хтось лишає! А діти читають.... Прийде неділенька або свято, в церкві богослуження і кілько є таких, що гарно приберуться і о 10-ій годині рушають з дому, бо тільки година їзди і вже коло церкви....А там дитину за руку та поміж самоходи, чи корчі, аж доки люди не вийдуть з церкви—тоді просити на обід а за столом, то вже дискусія, про священика, що задовго тримав людий у церкві, про церкву, бурсу, ітд. От поїдь до церкви а тут вже з тацою ходять та давай—на церковні потреби, бо треба купити. Та нащо того, як ті річи ще не зовсім подерті та можна підлатати, а хто то буде видів?.... Ой, так, так! А діти слухають....

І так виростають. Без Бога, без церкви. Молитися не знають. Бога не пізнали, не будуть знати і родичів. Підуть в світ та нарікають....

Місячне намірення на квітень 1938

Для всіх членів Апостольства Молитви

Першого квітня це Перша Пятниця в місяці. Треба відбути Святу Годину вечером в четвер. В пятницю рано належить приступити до св. Сповіди і св. Причастя.

Місячне намірення є таке: **Щоб жінки більше старання прикладали для домашнього життя.** Закидають Церкві, що вона старається тільки про позагробове — а от це намірення свідчить якраз противно. "Добра жінка веселить свого мужа і подвоює число його днів" (св. Прип. 12, 4). Ліпша жінка, може навіть потроїти це число. Тому Церква свята, яка дбає про чистоту, лагідність і добробут та побожність родинного огнища, вимагає від нас, щоби ми молилися в цім місяці о кращу працю, старання і дбання жінок для звичайного домашнього життя. Чисто в хаті, чисто в серці, чисто в умі — радість і мир в родині. Брудно в хаті, запущено, недбало, нелад в души, нелад в умі, сварка і смуток в родині. Молоде покоління виростає на тім, що бачить, чує і чого навчиться в роднннім домі. Більше старання— це краща родина, краще покоління, більше радости, більше щастя і Божої слави!

Вернон, В.К.

Сиджу нині в тих горах коби хоч карпатських.... то ще би так сумно не було. Але в Бритиш-колюмбійських, в осередині більшовиків, де моє серце тліє, що другі народи так красно сходяться в Христовій церкві. Життя тут дуже добре для тіла, але для души то тяжкий віддих, бо єслиб не було неділь і свят, то забувби все. Тут нема голоду землі, земля плодовита, як на сади, так і на ярину, виноград. Підсоня як в літі, так в зимі здорове. Люди не обмерзають, як на сході. От зима в нас перейшла і не було ні одного дня нище зера. Дощем ніколи ми тут не журимося, бо наші поля наводнені навколо каналами. Що посіємо чи посадимо, то воно так зародить як задбало попрацюємо. Хто вміє і охочо дбає, той подвійно користає. Я вже виплекав 707 штук садових дерев і 500 корчів винограду, але коло того дуже старанно роблю, водою підливаю і це мене тішить і тут задержує. Але так мені здається, що сам Господь післав мене сюди, бо не було тут жадної нашої церкви, а тепер є дві українські католицькі церкви — в Грінврод збудована 1934 а другу таки на моїй землі. Ця друга коштує мене та мою родину близько $600., але Бог нам так поміг, що ми не відчули ніякої прикрої нужди. З надвору вже скінчили, але в середині ще така бідна, що може найбідніша в цілій Канаді, а парафіянів то маєм стільки, що на заряд. На Стрітення відбулися збори нової парохії св. о. Николая в домі панства Шиманських. Збори відкрив впр. о. Шевчук, ЧСВВ і покликав К. Щербу прочитати скарбовий звіт. Вибрано новий заряд і відспівано "Під твою милость."

Жертви на Укр. Кат. Бурсу в Саскатуні: Рама, Саск., коляда: По долярови: Василь Третяк; Никола Даниляшин; Стефан Крисак; Пні. Іван Даниляшин; Петро Бартко. По 50ц.: Никола Яцишин; Д. Третяк; Іван Даниляшин. По 45ц.: Олекса Сопко. По 25ц.: Никола Грона; Стефан Українець; Бронько Новаковський; Петро Лабаш. По 10ц.: Михаїл Присталь; Льонко Шевчук. Разом $8.15.

Жін. Тов. Лесі Українки в Гефорд, Саск. на уділ 5 дол. Читальня ім. Тараса Шевченка в Вітков, Саск. завдаток на уділ 5 дол. Церковна Гром. в Канорі, збірка при нагоді запустів 6.40. Відділу ч. 55 в Айтуні, дохід з концерту 27.70.

Концерт в Айтуні, Саск.: Заходом БУК-а Відділу ч. 55, відбувся дня 23-го лютого ц.р. великий концерт в УГК. салі в Айтуні, Саск. В концерті брали участь хор дівчат і мандолінова орхестра з Джесмин, Саск.; мішаний і мужеський хор під управою п. П. Рути, з Айтуни; та Аматорський Кружок з Гардрок. Всі вивязалися знаменито в виконанню своїх точок. Присутні були концертом захоплені і нагороджували кожду точку бурею оплесків. Належиться ще згадати Айтунського Товариства У.К. Жінок, що зладили смачну перекуску для гостей. Всего доходу було 27.70 що рівночасно висилається на Укр. Кат. Бурсу ім. М. Шашкевича в Саскатуні. М. Кривуляк, писар

Заряд Бурси складає щиру подяку жертводавцям, та всім що занялися збірками в користь бурси. Заряд

ДО НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Звертаємось з просьбою до всіх наших передплатників Будучности Нації, котрим передплата вже скінчилася не отягатися довго аж ми будем примушені повідомляти листом, але кождий має перед собою при своїй адресі дату доки він заплатив, і повинен сповнити свій обовязок і прислати передплату сейчас. Кождий хто сповняє свій обовязок на час, в яких би то не було справах громадських чи народних. того поважають, шанують. Тому варта бути все точними.

Тих, що ми повідомили вже листами, просимо повідомити нас що Ви зробите. Коли хтось прим. не любить нашої часописі і не хоче за неї платити, то краще зробить, коли повідомить нас про це. Ми не в силі висилати безплатно часописі, як це можливо роблять інші видавництва. Ми віримо що для українця католика часопис Б.Н. є для него дорогою, що неповинен з нею розстатися за $1.00. Гроші все були і будуть. Гроші і по нас лишуться, а що варта чоловік без доброї часописі? Хто злегковажить цеї просьби, тому з фінансової сторони будем примушені припинити дальшу посилку В. Нації.

Управа В. Нації.

Просимо всіх тих довірених нам людей, як і всечесних Отців духовних, що одержали якусь скількість оказових чисел В. Нації, як що пощастило їм спродати, прислати належність до Управителя Б. Нації,

Box 88, Smuts, Sask.

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ
голосіться до бурси БУК-а!
УЧИТЕЛІ
пишіть до бурси, коли Ви без посади!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 8 ЙОРКТОН, САСК. 14 Квітня, 1938 Vol. VI, No. 8. YORKTON, SASK. April 14, 1938

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес!

Христос воскрес! Під неба звід
пливе гомін соток пісень.
Се празник в нас, великий день,
кінець журби, недолі, бід —
Христос воскрес, Христос воскрес!
Христос воскрес, Христос воскрес!

Христос воскрес! Вже грає дзвін,
з дзвіниць гуде гук голосний —
до церкви йде гурток людий
Христові честь несе, поклін.
Христос воскрес, Христос воскрес!
Христос воскрес, Христос воскрес!

Христос воскрес!

Христос воскрес! Христос воскрес!
Радість з неба ся являє,
пасха красна нам витає.
Радуйтеся щиро нині,
Бог дав щастя всій родині.
Бог дав радість нам з небес —
Христос воскрес! Христос воскрес!

Христос воскрес! Христос воскрес!
Радуйтеся Божі люди,
най між нами гнів не буде,
най цвите любов все Божа,
чиста, мила, як цвіт рожа —
бо Любов прийшла з небес,
Христос воскрес! Христос воскрес!

ВО ІСТИНУ ВОСКРЕС!

Стіхира, гласъ 6.

Воскресеніе твое, Христе Спасе, Ангели поютъ на небеси, и насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ тебе пѣти и славити.

Стіхи

Да воскреснетъ Богъ, й расточатся врази его, и да бѣжатъ от лица его вси ненавидящіи его!

Яко исчезаетъ дымъ, да изчезнутъ; яко таетъ, воскъ от лица огня!

Тако да погибнутъ грѣшницы от лица Божія, а праведницы да возвеселятся!

Сей день, егоже сотвори Господи, возрадуемся и возвеселимся въ онь!

Слава Отцу и Сину и святому Духу и нинѣ и присно и во вѣкы вѣковъ, амѣнь.

Стіхира, гласъ 6.

Воскресъ Іисусъ от гроба, якоже пророче, даде намъ животъ вѣчный и велію милость.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ — ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді
(Продовження)

"Нема нічого більш болючого, як положення місіонарів, що працюють між українцями Канади. Всюди деінде ревний місіонар знаходить природну та потішаючу піддержку в повазі свого законного епископа. Між українцями противно, місіонар не може покликатися на повагу латинського епископа, бо та повага не є принята й чим менше місіонар буде згадувати латинського епископа, тим ліпше його вірні будуть відноситися до нього та тим більше будуть його любити."

"Серед таких обставин неможливо чинити позитивного добра. Праця є негативна та полягає на тім, що через якийсь час віддалється незалежних і ще й та праця не буде завсіди успішна та тривала. У теперішнім положенні все, що ми робимо, є підозрілим в очах українців і вони постійно думають, що це тільки сільце, щоб їх перетягнути на латинський обряд; навіть гроші, що їх дається їм у поміч, вважається як ціну зради. Навіть українські священики, що прибулиб з Галичини та підлягалиб юрисдикції латинських епископів, будуть підозрівані, що хочуть запродати свій нарід і вони не зможуть виконати того добра, що його моглиб вчинити під властю українського епископа. Чому на ОО. Василіян, що їх так поважає, любить і пошукує нарід у Галичині, не добре дивиться в Канаді? Тому, що вони підлягають юрисдикції латинського епископа. Положення місіонарів є тяжке ще й тому, що вони не можуть опертися на повазі латинських епископів ні в справі обряду, ні в справі практики східної церковної карности напр. щодо посту, святкування свят і т.д. і т.д."

"Остає ще запис церков. Ось головна точка скажу, довкруги котрої ведеться боротьба. Коли церква є записана на компетентну власть, боротьбу осягнула добра сторона. Нарід так сильно привязується до цієї церкви, що жадна моральна сила не зможе його від неї відлучити. Коли ж церква є протестантська, боротьбу осягнули наші противники. Українці свідомі того й тому вперто відмовляють запису своєї церкви, з вийнятком на свого власного епископа. Усі знають, що церковні добра мають бути записані на церковну власть і в нашому (йорктонському) дистрикті я не стрінув нікого, щоб не був успосібленний записати церкву, коли тільки буде номінований епископ на Канаду. Усі церкви, записані на дієцезальну власть або на ОО. Василіян, були записані під формальним услівям (що його кожного разу дав словом), що та церква буде передана українському епископові."

"Ці стрічки написав я в обличчі всевидучого Бога, в намірені дати пізнати Вашому Преосвященству правдиві почування та успосіблення Українців і щиро кажу що, коли хто хоче задержати цей нарід при католицькій Церкві, номінація українського епископа є необхідна. Знаю добре, що навіть тоді коли іменується епископа, всі труднощі наче чаром не зникнуть. Щоб це сталося треба, щоб діявол та його прихильники в тім самім часі повмирали. Одначе тому, що це не станеться, труднощі будуть. Але будуть о много менші, а другі буде можна много легше поконати." (стор. 2—6).

АНГЛІКАНИ

В Канаді стрінете між іншими протестантськими церквами без хрестів і образів, церкви з хрестом а навіть образами. Це англіканські церкви.

Католицька Церква не признає важности англіканських дійств, бо вони не мають благодаті. Їхня Церква та духовенство постало ізза намагання світського чоловіка, що жадної власти в Божих справах не мав. Тому й Католицька Церква не признає англіканських "свячень" важними і коли який англіканський духовник навертається до Католицької Церкви—то навіть якби він в англіканців займав дуже високий церковний уряд в Католицькій Церкві він навіть не буде звичайним священиком. Колиб він хотів стати священиком, мусить покінчити відповідні студії, приняти правні свячення з рук католицького епископа і тоді доперва його дійства будуть благодатні, як того, що отримав божественну благодать святої Тайни священства через руки правного наслідника святих апостолів Христових.

З початком XVI ст. панував в Англії прудкий та загонистий, хоч здібний король Генрик VIII. Він оженився з вдовою по своїм браті, Катериною Арагонською. Подружжа зразу було щасливе і Бог побагословив його пятьма дітьми. Та згодом королева видалася Генрика застара і він став залицятися до надворної дами Анни Болін. Не помогли просьби, вговорювання, напімнення і осторога. Коли наслідком залицянь показався очевидний гріх—тоді король при помочі довірених собі осіб став налягати на папу Климента VII, щоби розвязав його подружжа з Катериною, як неважне. Але всі прохання і старання короля були безуспішні. "Що Бог звязав, чоловік най не розвязує" і тому Церква Ісуса Христа ніколи не згодиться на розводи. Причиною розводів є грішна людська природа а не бажання "ліпшої" віри, бо ліпшої віри від Божої нема і не буде і всі грішники цього свідомі. Але щоби закрити свої гріхи, видумують грімкі кличі і ними прикривають перед світом свою власну неміч.

Таке сталось і тут. Коли всі налягання Генрика VIII були безуспішні а наслідки залицянь до Анни Болін з кождим днем ставали чимраз більше очевидні, тоді король рішився на різкий крок. Зірвав з правдивою Церквою Ісуса Христа і сам себе проголосив головою Церкви в Англії. Парлямент невільничо потвердив тільки те все, що король хотів і 3 листопада 1534 року повстала нова секта—англіканська.

Всі епископи і священики стануля проти поведення короля. Та король був безглядний. Кардинал Фишер з Рачестер і канцляр Тома Мор зазнали мученичої смерти одні з перших—за ними пішли сотки і тисячі інших священиків та світських, котрі не хотіли признати грішної самоволі Генрика VIII. Але знайшлися такі, що для лакомства нещасного погодилися на все, що Генрик хотів—навіть ніби "звінчали" його з Анною Болін, котра внедовзі зродила дочку Єлисавету. Але доля Анни була незавидна. Вона увійшла на чуже ложе і мусіла мати почуття тяжкого гріха та повної неправильности свого становища, навіть коли вчинила волю короля. Пожила три роки і король післав її на шафот, де кат стяв її голову за звершені чужолоства— тим разом проти короля.

Генрик на тім не перестав. Він ще брав собі "жінки" і так мав аж шість. Остання Катерина Пар його вправді пережила, але доля їх всіх була дуже тяжка—бо з гріха ніколи радости ні щастя бути не може.

Так повстала Англіканська Церква в Англії 1534 р. — отже не Христос її оснував, а людська грішна природа. Генрик мстився на Католицькій Церкві бо вона не хотіла погодитися на його гріх і тому казав покасувати всі монастирі, заборонив зносини з Римом а собі казав складати присягу під карою смерти. Прибічники Генрика кинулися жиром на старовинні монастирі та вкоротці не стало ні лавів, ні лісів. Але не стало також лічниць, шкіл, бібліотек— помочі бідним та поратунку. Так з крови католицьких черців в Англії виросла тільки нужда для населення, бо бідаки не мали тепер де і в кого зaратуватися ані притулитися.

Зрозумілим стане Вам тепер, чому Католицька Церква ніколи не признавала важности тої нової Церкви ані ніколи не признасть—так само, як розводів чи дійств в тій Церкві. Останніми часами щорічно навертається понад 50,000 англіканців до Католицької Церкви.

Бо хоч Англіканська Церква заховала з давна католицькі хрести і ризи, але стратили дух Христа і ласку Христа. Тому її вірні не можуть найти повного душевного заспокоєння в тій Церкві.

Повстання англіканців вчить нас ще одної правди. А іменно, що Католицька Церква ніколи не зречеться Божих заповітів, під жадним натиском, навіть колиб мала стратити стільки, що за Генрика VIII. Англія тоді відпала, нині вертає назад. Церква Христова вічна і непобідима. Вона ніколи не піде на угоду з гріхом, навіть як представником того гріха є можний король. Христос перший—правда вічна. Які ми повинні бути щасливі, що маємо правдиву віру і правдиву Церкву!

Коби то всі зрозуміли як слід!

БІЛЬШОВИЦЬКА ОБЛУДА

Коли німецькі війська заняли Австрію представник совітів в Москві заявив представникові Ассосіейтед Прес, що совіти поможуть чехам наколиб німці на них напали—але лише тоді, коли й Франція поможе. При тім той представник совітів сказав так: "Ми зробимо собі стежину, щоби дійти до Чех, котрі від совітів відділені шматком південної Польщі."

Отже, для більшовика нема Галичини, ані України— є "шматок південної Польщі." Тут в Канаді комуністичні шарлятани обдурюють невдоволених робітників, що вони "оборонці" працюючих трудових мас Західної

України—скликують протипольські віча а горлають на ціле горло проти ляхів нібито в обороні галичан—а перед представником чужої преси урядовий більшовицький представник навіть не знає, що істнує Галичина і галичани—для нього їх нема. Він знає тільки "шматок південної Польщі"— українські робітники не повинні ніколи забути тої більшовицької облуди і розкривати очі задурманених!

Геть з більшовизмом!

КАЇНИ

Ми хотіли написати в цім числі щось радісне для всіх.

Та годі, коли стільки ще між нами горя і безпросвітної тьми!

Коли каїнові руки нівечать українську честь та мають сміливість останніми словами звертатися на адресу українців католиків, мовчати не мож!

"Вістник" з 15 марта, ц.р. на стор. 4 знова нападає на наших героїв владик і посмів зневажати світле імя Митрополита Шептицького.

Там ні більше ні менше, але в замраченій ненавистю та злобою уяві виляглися отакі слова: "Це відкрило би чимало додаткових фактів з протиукраїнської роботи Шептицького...."

І знова: "Зрозуміле, що Шептицький, як митрополит, як польський граф, як варшавський дипльомат...."

Той чоловічина негоден видно зрозуміти, що не лишень поляки, і другі народи, але також українці можуть мати свою аристократію—своїх графів!

Для нього тільки це зрозуміле і яке злощасне те "зрозуміння!"

Як мало він розуміє і як мало видно може зрозуміти, коли більше поза це не розуміє....

Тоді, коли весь український нарід, як далеко і широко на світі, одною лавою, одним серцем став в обороні Митрополита — той чоловічина не в силі навіть тоді зрозуміти, що так як він пише—це негідне імени українця, це національне пониження, це зрада українського фронту!

Він ставляє себе в один ряд з найбільшими ворогами українського народу. З отими всіми Войцехофскими, польськими офіцерами резерви, польськими організаціями і всіми нашими ворогами, що стали допомагати Войцехофскому в його нападах проти Митрополита.

А не цурається він навіть очевидної неправди, бо злоба настільки засліпила його, що пише, начеб то епископ Хомишин святкував Великдень і Різдво "разом з поляками"—ось куди може завести сліпа ненависть проти рідного брата!

І так все і все. Не диво, що такі маленькі людці не в силі зрозуміти, що не католики забороняють українцям входини— але люди того самого покрою, що він. Вони мають з Католицькою Церквою стільки саме спільництва, що й він—може метрику, а може й ні. Такі самі вороги нашого зросту і сили, засліплені ненавистю, як він.

Тому на такі напади, тут у вільній Канаді, де ми повинні зберегти національну самопошану і гідність та не цести роздору між власних братів у хвилі всенародного горя і скорби—можна тільки позначити цілий "Вістник" його ж власними словами: "Без гузді і безсоромні! Гній для чужого поля!"

ВЕЛИКЕ ДІЛО ДОБРОЇ ЛЮДИНИ

Десять миль на захід від міста Омага, в Небрасці, є місточко що зветься Бойс Тавн. На двісті шісдесять акрах землі є все що бажає хлопяча вдача: Великий майдан для гри у бейзбол і футбол, гарна гімнастична саля, став повний риби, ставок для купелі в зимі, сад і добра фарма.

Найкращі учителі що їх можна дістати, ведуть нищу й вищу школу, а якій вчаться двісті кількадесять хлопців, різного походження й віри.

Управа місточка ціла в руках хлопців. Мейор, радні й комісар поліції—самі хлопці. Але вязниці нема, бо її не треба. Місточко має свій власний журнал, хор, банду, шпиталь, кілька каплиць, славну дружину для гри у бейзбол, другу для футболу, і будинки що поміщують робітні, де хлопці вчаться всілякого ремесла як механіки, столярства, шевства, кравецтва, фарбарства, виробу килимів і т.п.

Всі хлопці круглі сироти, а найбільша частина бувші молоді злочинці. Між ними два що убили власних батьків. Один мав тільки дванацять років коли застрілив вітця пияка у хвилині коли він бив люто матір хлопчика. Другий мав 15 літ і не міг дивитися що батько живе у диким подружжі з другою жінкою. Не міг глядіти на розпуку матері й тому зважився піти до батька, щоб запросити його вернутись додому. Батько обіцявся прийти на другий день, в неділю. На радощах хлопець не біг, а летів щоб принести добру вістку матері. Прибрали хату, зладили добрий обід, і чекають. А минуло давно полудне, а батька нема. Вхопив хлопець рушницю й пішов до салуну, де батько запивався з повійницею.

—Тату, ходіть додому, бо мама ждуть на Вас!—закликав хлопець через вітворене вікно але батько тільки зареготався, ані не думаючи сповнити вчорашню обітницю. Тоді хлопчина убив одним вистрілом свого негідного родителя.

В суді не знали що діяти з молодим вбивником аж поки не надійшов священик о. Едвард Фланеґен, основник й опікун Бойс Тавну. Він розповів у суді про хлопяче місточко і виявив що за 25 років воно пустило у світ 4,400 хлопців, усіх до чесної роботи—ані одного злочинця. Між ними два є редакторами, один адвокатом, пядесять є власниками різних бизнесів, два фабрикантами, один актором й один грачом в бейзбол в Американ Ліг і т.п.

По такім вступі о. Фланеґен просив щоб передати хлопця вбивника йому, а він певен що хлопець виросте на доброго громадянина, бож він сповнив страшний злочин з великого жалю й любови для своєї бідної матері.

Хлопчина є нині в Бойс Тавн вельми примірним школяром, що вийде відти добрим і пожиточним чоловіком.

Отець Фланеґен зачав своє велике діло з 40 долярами. Молодий, щойно висвячений священик, найняв за ті гроші дім напроти поліційної станції в Омага, як захист для бездомних. Одного вечора прийшов туди сухенький хлопчик, одягнений в лахміття. Від голоду виснажений до краю, трясся мов у лихорадці. Й тоді майнула думка у священика, що перед ним ще важніше діло аніж нічліг для бездомних. Неперечислені тисячі бездомних хлопців потребують любови й опіки, щоб не виростали на дикунів злочинців.

Зараз наступного дня він найняв другий дім за $90, як захист для бездомних хлопців. Добрі люди помогли, і з того малого зачатку виросла нинішня велика установа: Хлопяче Місто. Удержання тієї інституції коштує річно чверть міліона долярів. Ця поважна сума збирається легко між американськими добродіями, але о. Фланеґен журиться що кожного року зголошуються сотні бездомних хлопців, а він не має для них приміщення.

Стейс Небраска вважає о. Фланеґена найкращим своїм громадянином, а тисячі вихованих ним хлопців люблять його як рідного батька й шанують як святого. Він знає докладно, що діється з його вихованцями й веде з ними постійну переписку.

Отець Фланеґен каже що найбільше небезпечний вік для хлопця, тоді коли вони підростають. Вони потребують багато щирої любови, бо вона найкраще виховує. Круглі сироти мусять найти когось що дбає за них з такою любовю, як є в добрих родичів для рідних дітей. Без цеї батьківської опіки ніяк педагогічні теорії не зуміють повести підростків на прямій дорозі. Таку любов й опіку можуть дати тільки ті, що мають таку віру й серце, як колись блаженної памяти о. Іван Боско, великий виховник і приятель молоді в Італії, а тепер о. Фланеґен в Бойс Тавні.

Дядько Наум

Що робити на случай подій, як в Еспанії?

Ніхто нині не може напевно твердити, що події в Еспанії є відокремленим случаєм. Навпаки, все показує та доказує, що ці події є завершенням наперед приготованих і уплянованих даних на приказ Москви. Сам Сталін висловився прилюдно, що Росія мусить стреміти до всесвітньої революції, інакше соціялізм не буде забезпечений.

Що нині діється в Еспанії, завтра може повторитися у Франції, а позавтра навіть в Канаді. Ми бачимо, як всі ліберали попирають більшовиків в справі знесення протикомуністичних заряджень в Квебеку. Значить, фронт вже відмірянний—по однім боці католицький Квебек і взагалі віруючий загал, що бажає задержати теперішний лад та культуру—по другому всі ті, що явно або скрито співчувають поваленню теперішного ладу аж до основ. І тому в акції проти Квебеку нарівні беруть участь комуністи, ССФ, всякі зависимі і независимі так звані "лейборпарті", ітд.

Що нам робити, колиб відносини стали такі, як в Еспанії?

В тій справі католицькі редактори розписали анкету у Франції. Відповіди такі цікаві і повчаючі що варта з ними запізнатися, можуть і нам придатися.

Священик Берґей, провідник ветеранів, освідчив прилюдно, що на случай нападу священики будуть боронитися! Він сказав таке: " Ми розуміємося на битві. Ми були в Шампанії і під Верденом!"

Ця заява дуже простудила запал червоних у Франції.

Інші священики, подібно як о. Берґей, виразно зазначили, що "не дамо себе вирізати, як баранів."

Дитяча фільософія. — Чи ти вдоволений що маєш тепер братчика?

— Дуже! Будемо тепер брати штурхани по половині!

НАШ НАЙБІЛЬШИЙ ВОРОГ - ГРІХ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

В Еспанії важки побіди оконечно перехиляються на сторону Франка. Національні війська заняли вузлове місто в Катальонії, Ляріду і скорим кроком осягнули морське побережа. Таким чином перетято червоні війська на дві части і вони втікають в безладі. Тисячі їх переходить французьку границю, очевидно ці, що вспіли туди дістатися. Інші цілими бригадами піддаються побідній армії Франка. Побіда Франка означає перемогу релігії та культури над варварством червоного соціялізму. Події в Еспанії наглядно вчуть, як дорого приходиться народові платити рахунки за соціялістичну дурійку.

В Англії лейбористи не можуть видно погодитися з тактикою премієра Чемберлейна і хотіливб за всяку ціну спровокувати як вже не війну, то бодай активну підтримку для розбитих червоних. В парляменті ведуться дуже горячі дебати на ту тему, однак уряд Чемберлейна є непорушний на просьби і грозьби. Як виразно признав премієр, він побоюється, що вмішування Англії у війну може означати початок всесвітної нової війни, котра знова може закінчитися розвалом европейської культури. На ділі англійці не дуже сприяють національній армії Еспанії і не тішаться її побідами, а навіть вислали военний кружляк Гуд до Барцельони, щоби ратував червоний- еспанський уряд, коли прийдеться йому тікати.

В середущій Европі вся увага зосереджена тепер на Чехословаччині, що з нею станеться. Як видно зі заяв Чемберлейна Англія не думає активно помагати чехам на случай наступу Гітлера. Зате виказує таку охоту Франція і півголосом притакує її більшовія. Чехи повели тепер велику кампанію за негайним взброєнням. А тому, що Чехія з трох сторін окружена Німеччиною, стараються чехи придбати міліон нових самоходів і мати міліон вишколених шоферів, щоби в разі потреби моглй без труду перекинути війська на загрожені відтинки. Так чехи приходять до переконання, що найкращим союзником в біді це є договори, але єдність пароду і воля жити власним життям. Тому опираються вже тепер на власні сили і вимагають великих жертв.

Поляки використовують теперішне незавидне міжддержавне положення. Чехословаччини і зажадали автономії для 200,000 поляків, які живуть в трох східних повітах Чехії. Це свідчить лише, які нахабні і безцеремонні є ляхи. Для 200,000 своїх земляків жадають автономії а не хочуть признати найпростійших прав для сім міліонів українців, хоча зобовязалися дати українцям автономію міждержавними договорами. Видно, що поляки стараються наслідувати німців і мають забаганки гнобити слабших та використовувати ближнього в біді.

Більшовики дальше "чистять" своїх таки провідників і щорав то нові приходять вісти в тої країни сатани. Сталін каже розстрілювати одного по другім зі своїх старих співробітників, без огляду на те, що вони йому вислугувались безоиірно. Тому недавно увязнено старого більшовика і пострах людий, генерального прокуратора Криленка, котрий неодного післав з невинних людий на той світ. Тепер самий піде туди за вірну службу Сталінові. Оттак виглядає захвалений соціялістичний "добробут" в одинокій країні світа, де той соціялізм здійснюють потворні кати при помочі сліз міліонів та морем крови неповинних людий. Дивно тільки, страшно дивно, як у вільній Канаді можуть ще жити такі назадники і темняки, що не тільки захвалюють соціялізм, але навіть читають і платять за більшовицьку часопись.

ДИВНІ ЯВИЩА В ЧАЙКОВИЧАХ

До Чайкович, пов. Рудки приїхав о. др. Гавриїл Костельник, який досліджує й фотографує образ Матери Божої, що звився на шибі вікна в хаті селянина Солонинки. Цей відфотографований образ і шибу, на якім він звився, перенесуть до церкви. На місці, де звився цей образ, побудують каплицю.

Прогулька до Чайкович

В нашому селі Лішні, пов. Дрогобич, пішла поголоска, що в Самбірщині, в селі Чайковичах звилася Матір Божа. Дия 9. 2. 1938 р. вибрався я з кількома товаришами піхотою до Чайкович. Перейшли ми села: Броницю, Озимну, Дубляни, Клянсберґ. В Чайковичах де мала звитися Мати Божа було вже богато людей, як у хаті так і на подвірю. Вікно в котрім обявилася Мати Божа обмаєне як в двору так і в середині. Входимо до хати. Перед вікном горить чотири свічки, а люди співають пісні в честь

Замість висилати окремі желання складають на пресфонд Будучности Нації

Всеч. о. Ст. Семчук	$5.00
Всеч. о. др. В. Кушнір	$5.00

Пречистої. Приглядаюся до шиби, де має бути образ Богородиці. Нічого не бачу. За яких 15 хвилин бачу постать М.Б. величини 10 дм. в короні і тримає в правій руці Ісуса. На короні хрестик, а довкола зорі. Сам образ синій і тіниться. По виході з хати приглядаюся їй з надвору. Старенька, покрита соломою, з двома маленькими вікнами. За хатою вже— ярмарок. Продають там образи М.Б. Ченстоховської, а також знимки тої хати, а рівнож інші річи, щоб заробити.

Оповідають, що дивній образ Богородиці, що звився на вікні, перший раз побачила жінка, що мешкала в тій хаті. Було це в середу перед Непорочним Зачаттям. Жінка лущила кукурудзу, а чоловік плів полукішок на подвірю. Втім крикнув лебедь, вона подивилася у вікно за лебедем і побачила образ Богоматери. Перелякана показала чоловікові, потім скликали людей, котрі також бачили той сам образ.

Казали, що на Йордан була приїхала спаралїжована дівчина, а звідтам вийшла здорова. Тоді вона наняла Богослуження а також окрасила вікно. Кажуть, що той образ ріжнородно показується. Раз, як Мати Божа має дитя на руці, а в другій хрест, на нім Христос, з котрого тече кров, а під хрестом стоїть селянин, зо збанком, до якого скапує кров. Нераз є в тім місці ангел, а часом нема нічого. Щодо народу то є дуже багато таких, котрі жертвують світло а також молитву. Образ можна побачити часом здалека, а часом є такий ясний, що не можна на нього дивитися.

Очевидець В.Х.

І наче сон являються мені....

Ще й нині бачу церковцю стару
з дубових брусів, наче на картині.
Доріжка вється під гору,
село лежить в долині.

І "жучка", й "зельмана," й "воротаря,"
і "зайчика," й "через попові лози"—
крізь прірву літ так чую я,
неначе сміх крізь слюзи.

І наче сон, являються мені
сільських кінчат веселі хороводи,
лунають співи голосні
немов весняні води.

Не знаю, чи ще церковця стара
стоїть, чи гагілок там співають —
та на Великдень буду я
з тобою, рідний краю.

В. Лепкий

ЗРАДА КАТОЛИЦИЗМУ

Митрополит Шептицький видав недавно у Львові Пастирський Лист, в якому перестерігає своїх вірних перед якою небудь співпрацею з большевиками. "Нема жадної лучности Церкви з большевизмом," говорить Митрополит. Він говорить дослівно: "Кождий, хто би тільки піддержував комуністів хочби лише на політичнім полі є зрадником Церкви. Хтоби помагав большевикам в осягненню їх цілей, щоби створити тзв. "народний фронт," зраджує свій нарід. Хто би пособляв якій небудь праці комуністів, є крім того зрадником справи бідних, терплячих, гнетених по всьому світу." З як рафінованою і підлою тактикою підходять нині большевики до народу, які вказівки дає червона Москва своїм висланникам, можна заключити з цього, говорить дальше Митрополит Андрей Шептицький, що: "є навіть комуністи, що на припоручення Москви, в богохульний-святотатський спосіб приступають до св. Причастія, щоби тільки впровадити в блуд віруючих людей."

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

14 квітня, 1938 — четвер — Марії єг.
14. пятниця — Тита прп.
16. субота — **Лазарова Субота**
17. **Неділя — Квітна**
18. понеділок — Теодула
19. второк — Евтихія св.
20. середа — Георгія еп.
21. четвер — **Великий Четвер**
22. **Пятниця — Велика Пятниця**
23. субота — Велика Субота
24. **Неділя — Великдень**
25. **понеділок — Світлий Понеділок**
26. **второк — Світлий Второк**
27. середа — Мартина п.
28. четвер — Аристарха ап.
29. пятниця — Гафії
30. субота — Симеона

УСТАВ

17 квітня, 1938 — Квітна неділя, Вечірня з Литією, на утр. єв. Мат. 83, на Сл. Б. ап. 247, єв. Ів. 41.

21 квітня— Великий Четвер, Сл. Б. св. Вас. Вел. з веч., ап. 149, єв. Мат. 107.

22 квітня — Велика Пятниця, Царські Часи, Вечірня Вел. і винесення плащениці. Вечером Єрусалимська Утреня, ап. 133, єв. Мат. 114

23 квітня— Велика Субота, Сл. Б. св. Василія Вел. з веч. ап. 91, єв. Мат. 115, 116.

24 квітня— Великдень, Обхід, Воскресна утреня, на Сл. Б. ап. 1, єв. Ів. 1.

25 квітня— Св. Понеділок, гл. 2, на Сл. Б. ап. 2, єв. Ів. 2.

26 квітня— Св. Второк, гл. 3, на Сл. Б. ап. 4, єв. Лук. 113.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ 6 (Цвітна)

Евангеліє Йоана зач. 41.

Ісус же шість днів перед пасхою прийшов в Витанію, де був помершиЙ Лазар, котрого воскресив з мертвих. І зготовили йому там вечеру і Марта служила; а Лазар був одним з тих, що сиділи за ним за столом. Марія же взяла літру мира щирого, нардового, дорогоцінного, і помазала ноги Ісусові і обтерла його ноги своїм волосєм; і наповнився дім запахом мира. І сказав один з його учеників, Юда Іскаріот, що мав його видати: Чому не продано сього мира за триста динарів і не роздано убогим? А се сказав не тому, що дбав про убогих, але що був злодієм, і маючи калитку, носив те. що вкидали. І сказав Ісус: Не бороніть їй, щоби в день мого похорону це заховала. Бо убогих завсігди маєте зі собою, а мене не завсігди маєте. Довідалося же много народу з Юдеїв, що він там, і прийшли не тільки задля Ісуса, але щоби побачити і Лазаря, котрого воскресив з мертвих. І урадили первосвященики, щоби й Лазаря убити, бо многі з Юдеїв задля нього приходили, і увірили в Ісуса.

А на другий день много народу, що прийшов на празник, почувши, що Ісус іде в Єрусалим, взяли пальмові віти і вийшли йому на зустріч і кликали: Осанна, благословенний що іде в імя Господнє, і цар Ізраїля. А Ісус знайшов осла і сів на нього, як написано: Не бійся донько Сіона, се твій цар іде, сидячи на молодім осляті. Сього не зрозуміли спершу його ученики; але коли прославився Христос, тоді згадали, що се було про нього написане і се йому зробили. Світчив отже нарід, що був з ним, коли Лазаря виликав з гробу і воскресив його з мертвих. Длятого й вийшов йому нарід на зустріч, бо чув, що він учинив се чудо.

НАУКА

Після воскресення Лазаря густі хмари насувалися над головою Спасителя. Христос їде вже в послідне до Єрусалиму, а подорож свою, по звичаю, перериває у Витанії, де мешкав Його приятель Лазар і дві. сестрі Марія і Марта. Христос прийшов до Витанії в пятницю, а саме за тиждень начнуться в Єрусалимі Його св. страсти. Слідуючого дня запросив до себе Христа Симон Прокажений в гостину а родина Лазаря, Марія і Марта, сповняли там обовязки господарів, принимаючи запрошених гостей. Марта, подібно, як у себе в дома, являється господинею, а Марія, застерегла собі, як здається, почесної церемонії для так достойного Гостя. Вона купила літру правдивого нардового мира, як добре обчислив Юда, за суму 300 динарів, відбила головку посудини, уклякнула перед Ісусом, помазала Його ноги миром, обтерла волосєм, а решту мира вилляла Ісусові на голову.

Обставини, серед яких відбувається ця подія, є цілком інші від тих, серед яких відбувалася подібна подія, коли то Марія Магдалина, як грішниця просила Христа о милосердя. Тут бачимо великий доказ любови, привязання. Марта, без сумніву, вдоволялася звичайним, спокійним серцем, Марія однак, щоби зазначити свою любов до Христа, хапається надзвичайного середника, не так що до самого ужитку як радше що до скількости і якости мира. Вона змиває ним ноги Спасителя, решту виливає на голову а хата ціла наповняється пахощами.

Евангелист Матей і Марко кажуть, що деякі апостоли були з того незадоволені. Св. Йоан згадує тільки про Юду: "Чому, каже він, не продано сього мира за триста динарів і не роздано убогим?". Очевидно, що Юді не розходилося о убогих, але був він, як говорить св. Йоан, злодієм і тому хотів мати ці гроші у себе.

Мабуть і інші апостоли не були з того вдоволені, але, це, що серед інших обставин моглоби і находити певне оправдання, то тут однак сам Господь Ісус Христос стає в обороні Марії. Колиби Марією були руководили які інші мотиви, менше гідні, то певно, що Хрисос бувби не позволив на щось подібного. Але Христос, цей всевідучий Христос, Він знав, що жевріє в серці цеї жінки, що ворошить глибину її душі. Христос її обороняє, хвалить її: "Не бороніть її ....убогих завсігди маєте між собою а мене не завсігди...."

Що це значить? Певно Христос бачив у помазанню себе миром щось іншого. Він чує якусь дивну мову, чудну пісню, повну радости, впрочім цілком мовчаливої душі. Він бачить цвіт замкненої цвітки, горіючий огонь в замкненій посудині. Він є певним цеї душі, бо вона краще як всі інші Його розуміє. Добре діло вона зділала в очах Христа. Христос сказав тільки це, що в душі Марії так ясно виступало: Бідних завсігди будете мати з собою, але Христа ні. Марія розуміла в повній своїй вартости присутність Христа. Вона бачила це краще як всі мущини, як Його апостоли. Тому бажала так дуже використати цей час присутности Христа Спасителя. Вона не звертає уваги на пир, ні, її думка лине дальше і перевищає усе що могло бути найкращого в принаттю, перевищає усі слова, найкращі бесіди. Ця сцена миропомазання, в очах Христа, значила більше, як ціле принаття. Тому Христос хвалить її.

Та це не є одинока причина, чому Христос хвалить Марію. Діла Божого Провидіння сягають ще дальше, ще глибше, а жінка ця так і вплітається в ланцюх Господніх рішень. Від часу воскресення Лазаря, жидівська старшина постановила покінчити з Христом. Життя самого Лазаря було поважно загрожене. Не дивно проте, що серце Марії віщувало страшну бурю. Марія бачить Христа сьогодня ще тут присутним, але рівночасно у своїй души бачить вона Його як героя, що так трагічно кінчить своє життя. Сьогодня ще між веселим товариством, чудний, величний, однак гідний миропомазання, як найвищі царі й первосвященики-миропомазання, що припадає в участи тільким великим-умерішим.

Отсе та велика сила, що криється передовсім в чистих жіночих душах, що так часто приносять предчуття великих нещасливих випадків. Чи була такою душею Марія, сестра Лазаря? Чи її серце, віддане цілковито Спасителеві, віщувало щось страшного, тоді коли зливала миром ноги Ісуса? Тут нема найменшого сумніву. Христос, як звичайно говорить мало; але зі слів Христа: "Не бороніть їй, щоби в день його похорону це заховала," можна заключати про спорідненя думок душі Христової і души Марії. Миропомазання Марії ставить Христос в звязку зі своєю смертію.

Так отже знова жінка стоїть так близько діла відкуплення Христа, ближче як апостоли, як його ученики. "Істинно кажу вам, де тільки буде проповідатися це Евангеліє по всьому світу, сказане буде і про те, що вона вчинила, на її спомин.

І все те тільки за один акт, за помазання ніг і голови миром, що здавалося не мало ніякої лучности з життям Христа. А однак в розпорядженні душевному, в якому тоді находився Ісус, цей маленький акт викликав глибоке враження. Йому здавалося так, наче цей тиждень, найтяжчий-гіркий тиждень уже проминув, наче холод смерти розтягнувся по Його членах, наче лежить Він на лоні своєї Матери, наче зближається велика субота Його похоронів. Він бачить в тій хвилині, що в пятницю не буде часу, щоби помазати Його миром. Саме тоді, коли рука сестри Лазаря віддавала Йому миром послідну прислугу, сам Він духом своїм був далеко, випереджував події найблищих днів. Він бачить пустий, від крови зачервонілий хрест, бачить сонце, що знова по темряві засвітило, а відтак свої лучі за камінним гробом знова заховало. А чого там буде бракувати, тут дістає обильно від вірної руки сестри Лазаря. Звідси Його слова: "Оставте її, бо слава її по всьому світу."

З одної сторони жіноча любов, з другої оспалість Його учеників, з одної сторони жіноча вірність з другої зрада апостола, а між тими двома світами душа Христа Спасителя. Цілу свою потіху одержує Христос від одної вірної души. Він найкраще це відчув, як сильною, як потішаючою є жіноча вірність в годині смутку, як жіноче серце може подати найкраще і найбільш цілюще та покріпляюче миро.

Образ цей Марії, сестри Лазаря малюють часто. Є він чимсь потішаючим, будуючим, чимсь рівночасно напоминаючим. Кожна праця жінки чи то в дома, чи поза домом, в родині, чи в уряді, мусить мати той зимсл, який ціхував працю Марії. Помазувати миром значить: служити, творити добро, шанувати, зближатися в найшляхотнішій формі, материнська праця в любові і журбі.

Вертаймо часто в нашому життю до цеї сцени, що відбулася на передодні Христових страстей в домі Симеона Прокаженого. Застановляймося над понуками, які наказували Марії впасти Христові до ніг і виряджити Йому цю послідну прислугу. Черпаймо звідси шляхотних сил для наших сердець і для нашого діланя, щоби і ми почули від Христа слова: "Оставте її, бо добре діло зробила мені." Амінь.

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ

Евангеліє Йоана зач. 1.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Богом було Слово. Воно було на початку у Бога. Все ним сталося, і без нього ніщо не сталося. В нім було життя, а життя було світлом людей. І світло у тьмі світить, і тьма його не обняла. Був чоловік післаний від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про світло, щоби всі увірили через нього. Він не був світлом, але щоби свідчити про світло. Було світло правдиве, що просвічує кождого чоловіка, котрий приходить на світ. На світі був і світ ним стався, і світ його не пізнав. У своє прийшов і свої його не приняли. Котріж приняли його, тим дав власть дітьми божими статися, віруючи в його імя. Котрі не з крови, ані з похоти тіла, ані з похоти мужа, а з Бога народилися.

НАУКА

Пасха-Воскресення

Дорогі в Христі! Сьогодня один з найбільших празників нашої Церкви: ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ. Схід освітлюється новим-незвичайним сяєвом; філя радости і веселости перебігає через цілий світ; в безкраїх просторах виливається гимн щастя, що словами: ВОСКРЕС ІЗ ГРОБУ кличе усі кінці вселенної до великого свята.

Вістка про Воскресення Христове, яку Магдалина занесла боязливим апостолам, лине високо і зливається в осяяних небесах із дивними звуками ангельської пісні: ВОСКРЕС ІЗ ГРОБУ.

Чудо Пасхи, чудо Воскресення наповняє собою цілу історію Христіянства. Воно є тою причиною, що христіянство істнує. Нема найменшого сумніву, що Евангеліє Христове вже давно булоби завмерло, якщоби Христос не був воскрес із гробу. Воскресення Христове було тою великою і могутньою правдою, що одушевляло перших христіян тоді, як в катакомбах ожидали страшної своєї смерти, тоді як своєю кровю незліких мучеників мали засвідчити правдивість цього великого чуда. Воскресення Христове скріпляло апостолів і ісповідників в чеснотах навіть в обличу смерти, переміняло у вінець цвітів болі терпінь, витворювало дивні прояви любови ближного і самопожертвування, що цілковито бере верх над ложним "человіколюбієм" поганського світа. Воскресення Христове веліло спішити звичайним рибакам Галилеї в забуті пустині, через непривітні моря в пошукуванню людських сердець. Воскресення Христове розбуджує ум св. Ап. Павла та провадить його по найдальших дорогах тодішнього світа; родить героїв, заострює надії, утихомирює і заспокоює тривогу народів, що живуть в очікуванні кращої долі. Воскресення Христове, це ключ, що отвирає на тому світі новий вік, рання роса духового відродження, що зриває з давними звичаями, ломить ідолів і нищить ложні престоли; це божеська печать законів і санкцій, що начеркнуть для людської родини перідкличну судьбу.

Ціла тріюмфальна історія Церкви міститься в пасхальному чуді. Усі стадії культури, здобутки поступу, усі досягнення людства протягом двайцяти століть дивного напруження людського ума; усі світові величі та надії світа, усе те міститься у невисказаній вістці: ВОСКРЕС ІЗ ГРОБУ.

Ніколи жадне людське слово не містило в собі так великої тайни, ніколи за людськими звуками не крилися події так великої ваги, ніколи сотворений голос не виявляв стільки блеску. Горе булоби для людства, якщоби історія світа була замкнулася на Голгофті, якщоби після Великої Пятниці не була прийшла радість Пасхи. Мабуть ніхто не мігби був зглубити пропасти, в яку булоби попало людство, якщоби Господня рука була її не замкнула та не поконала своїм Прославленням.

І тому то нині, після тільки віків, воскресна пісня розливається з неменшою силою, як раніще. Вже в самій хвилині Христових Страстей, в сумерку Великої Пятниці, бачимо, як Церква кидає вязку лучів кращої надії що має сповнитися після трагічного вечера, чуємо звуки гимну святого, сильного, безсмертного Бога. Скоро однак ця надія стається дійсністю а на отвореному гробі стає Великий Побідник, проголошуючи раннім ранком день цілковитої побіди. Тоді Церква ціла наповняється нечуваною радістю, народ пливе з усіх усюдів, щоби тішитися великим, блискучим тріюмфом. З радістю в серцю витає світло дня, що його Господь установив над світом, та в воскресній службі оспівує непохитну певність Господніх побід.

Задля цього великого чуда Воскресення, Церква Христова тішиться від 20 століть Божою силою, що нам безсмертність дарує. Цю силу черпає Церква із обіцянки Христа, що врата адова не одоліють її, черпає її з тих чудних подій страстей і терпінь та розкритого гробу. В цім бачить Церква Христова всі свої борби, які вже звела, зводить і які треба буде ще звести, але бачить також в тім і блеск своєї побіди, що знімається понад її Голгофтою, серед шаліючого гурагану.

Не було такої епохи в історії, якаби не бачила повтаряючої сцени Голгофти; заперечування та зради, напади та клевети переслідування та відступництва.. Церква Христова оставала сама самісінькою, наче на поталу ворогів, подібно, як Христос на Голгофті. Через 2000 літ сатана снує свої засідки смерти, але за стільки само літ, його сини неслави та гніву, мимоволі причиняються до її прославлення.

Єреси, схизми, революції, переслідування, вороги внутрішні та зовнішні були і є невмолимим знаряддям проти Церкви на дорозі до її слави. Та супроти чуда ВОСКРЕСЕННЯ, все те тратить свою силу, а Церква Христова з переслідувань та гнету виходить ще краща, ще славніща, подібно як із гробу ПРОСЛАВЛЕНИЙ ХРИСТОС.

І в нинішних наших часах переживаємо хвилі темні, понурі. Здається, що на нас тяжить темрява прокляття та все що довкола нас сприсягається на нас. Ніч Великої Пятниці, здається, часто вертає в наші серця та тяжить над нашими умами, наче звіщаючи руїну шаліючої бурі. Здається, що ми у стіп великого хреста, на якому меркне послідна наша надія: здається ломиться наша душа, притемнюється наш ум.

Однак серед цього загального страхіття, будьмо тими упривілійованими, вибраними, що громадилися на Голгофті біля Христа. Там глубоко, глубоко в серцях цеї маленької громади вірних Христа, в серцях ранених клинами нерозумної товпи, в серцях роздираних спазмами умираючого Христа, там у глибині тих сердець, дозрівала певність ВОСКРЕСЕННЯ. Вони самі і тільки вони вірили проти всякої людської надії, вони кидали у світ клич близької побіди, скоро їх горстка стала непроглядною масою а їх плач сиріт, гимном безчисленних молитов.

Для віруючої душі нема страху ані сумніву, бо блеск Воскресення кидає свої лучі певної надії. До світла доходимо через поконання темряви; до радости веде дорога болю; ніхто не буде прикрашений вінцем побіди, хто не буде боротися; так і ми після нашого Великого Пятку, можемо очікувати спокійно досвідку Воскресення.

Про цю велику правду не забуваймо ніколи в мрячних хвилях нашого життя і життя нашого народу. Амінь.

ЯК АНГЛІЙЦІ ПАЦИФІКУЮТЬ АРАБІВ?

Миролюбні англійці, котрі мають стільки товариств в обороні миру і демократії, котрі є все проти війни, котрих міністром війни є жид Гор-Беліша—ці миролюбні англійці зовсім інакшої співають у приміненні до арабів в Палестині.

На основі так званої деклярації Бальфура жидам пообіцяно в Палестині устроїти "національне пристановище." В тій цілі Англія переняла мандат над Палестиною по Світовій війні та стала виконувати пообіцяне. Арабські селяни називаються феллаги—себто хлібороби, що мають маленько землі і тяжко їм з неї вижити. Землю віднаймали вони в богатих панів землевласників—тепер же наперлись жиди викупляти землю за великі гроші. А тому, що всесвітне жидівство щедро посипало грішми, ціни на землю високо підскочили. Арабські селяни не в силі купити кусник землі. І так жидівські зайди стали викупляти землю, на котрій від віків працювали арабські селяни. Певна річ, що араби не могли на це спокійно дивитися і тому стали проти того протестувати на свій лад.

Англійці не усунувши причини, не хочуть однак терпіти наслідків. І вислідом цього є англійська пацифікація Палестини, котра виглядає ось так: 9 марта ц.р. кольоніяльний секретар Ормсбі-Гор відповів на запит в льондонськім парляменті, що 1936 висадили в Палестині 102 доми а 1937 14 доми!

Здається, що ми повинні це зрозуміти, як хто інший. І наш нарід пацифікували ляхи 1931! Однак пацифікація арабського населення в Палестині говорить сама за себе. В одним році висадили у воздух 102 доми! Висадили у воздух з людьми дітьми, жінками і старцями! І якось жадна англійська часопись не кричить про це, не обурюється, не взиває до направи кривд, до заперестання варварства—не чути, щоби які "ліґи мира і демократії" ставали в обороні нещасних арабів—тихо....

А от телєграма з 11 марта ц.р. подає, що англійські війська убили минулого дня найменше 32 арабів в північній части Галилеї. Це добиття більшого відділу арабів, з котрого 5 марта ц.р. вбили більше як сотку людий.

Такий мандат не може довго тревати—навіть між арабами!

І не диво, що англійський премієр Чемберлейн за всю ціну уникає війни!

Віль

Батько вибив сина й каже до нього:

Вір мені що скільки разів караю тебе—то це болить мене більше ніж тебе.

Син:—Так! Але не в тім місці...

По чім пізнати

Учитель:—Реміслника пізнати по знарядах, які тримає в руках—правда, Петрусю?

Петрусь:—Не завсіди—пане вчителю, бо мій тато найчастіше тримає в руках келішок, а є шевцем.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий звіт на березень, 1938 р.

ПРИХОДИ —

Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	5.40
о. Н. Сірий, Комарно, вкладка і прф.	2.00
о. Семчук з продажі літератури	3.00
П. Вербицький, вкладка	1.00
Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.	9.05
ОО. Василіяни з Мондер, Альта.	1.00
Сестра Йосафата, вкладка	1.00
о. П. Божик, вкладка	1.00
о. др. В. Кушнір 10 нових передплат	10.00
Відділ ч. 2, Ланівці	.45
Відділ ч. 17, Сматс, Саск.	.90
Відділ ч. 42, Витків, Саск.	400
Відділ ч. 6, Канора, Саск.	6.20
Д. С. Євчин, вкладка	1.00
К. Щерба і П. Мохорук, вкладки	2.20
о. А. Роборецький, вкладка	1.00
О. Шевчук і Ст. Дідич, вкладки	2.00
Відділ ч. 13, Волверін, Саск.	9.00
Відділ ч. 2, Ланівці	1.35
Ст. Куз, вкладка	1.00
М. Підскальний, вкладка	1.25
Відділ ч. 17, Сматс	.90
В. Мошенко і А. Бачинський, вкл.	2.00
Гр. Лесик, вкладка	1.00
ОО. Редемптористи, 4 передплати	4.00
Разом	$71.70

— РОЗХОДИ

Значки	1.00
Дві книжечки	.20
Папір до завивання і ґума	.20
Друк БН, 5 ч.	17.50
Розсилка " "	2.03
Друк БН, 6 ч.	17.50
Розсилка	2.05
За Голос Спасителя	1.25
Разом	$41.73

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

БЕЗГОЛОВІЯ...

Як виглядає противенство до організації, котре ми в українській мові звемо безголовіям, наглядно показує вістка у винипеґській "Фрі Прес" з Судбур, Онт. з 31 березня, ц.р.

Дословно там подано це: "Збори українців, що слухали промови Ів. Данильчука з Винипеґу у второк вечір, перервано, коли почалася загальна бійка між противними сторонництвами підчас викладу. Покликано поліцію. Але коли вона прибула, більшість людий, що були на зборах, забралися домів...."

Ось так йде "організаційна праця" цього пана, котрого наші люди в Саскачевані в деяких околицях мали нагоду добре пізнати. Це так "організується" СУМК і СУС —при охороні канадійської поліції....

Всі наші чільні одиниці повинні бачно уважати, щоби ніхто з чесних українців не дався зловити на солодкаві слова та трійливі обітниці.

СУМК і СУС це організації **безглядно ворожі нашій Церкві** а в борбі добирають часом таких середників проти нас, про котрі добрим людям навіть не снилось. Обі згадані організації це підбудівка кудриківщини в Канаді, щоби нагнати тій секті людий і молодь, та внести розбрат в одноцілє тіло українців католиків даної місцевости. Чувайте, щоби у Вас не сталося і не завелося таке, як мало місце в Судбурах!

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ШКІЛЬНІ ТРОСТИ

(Докінчення)

Кождий учитель повинен обовязково дати кілька дописів на рік до української католицької преси— а маємо вже три часописі: Українські Вісти, Голос Спасителя і Будучність Нації. Також повинен учитель переконати людий в околиці, щоби вони передплачували ці видання і їх читали. Тоді наші з'їзди будуть більше чисельні, як досі.

В. Корчинський згадав, що добре булоби вислати організатора, котрий обіхавби наші околиці, подібно, як п. Прийма.

Добре булоби, колиб родичі і учителі мали вечірні сходини або засідання в своїх домах, або в шкільній домівці, підчас котрих можнаб обговорити справи, які спільно відносяться до учителя і учеників і родичів.

Осип Прийма, управитель бурси БУК-а в Саскатуні, зложив привіт від бурси та від Сестер. Також подав короткий звіт зі своєї поїздки, як щиро всюди його приймали, хоч прикрі часи, але всі жертвували на ціль бурси. Він щиро вірить в кращу і велику будучність українського народу в Канаді. Нам брак українських католицьких учителів — є кілька шкіл, що хочуть нашого вчителя і нема кого там поручити. **Треба нам більше українських католицьких учителів!**

о. Ів. Вала, ЧНІ. говорив на тему: Дві групи—песимісти і оптимісти. Учитель повинен шанувати сам себе, а громада певно також пошанує. Не треба заходити до підозрілих місць ані заходити в товариство з непевними людьми, бо те все відібється на нашім характері. Тоді люди будуть низько цінити.

Часом дехто любить зайти до пул-руму або випити. Це шкодить пошані.

Учителі повинні більше кооперувати зі зарядом УКШТ, якщо бажають від нього потім помочі. Кождий учитель повинен написати до писаря УКШТ, подати свою адресу, заняття і хоча наразі має посаду, то невиключене, що внедовзі буде потребувати.

Слідувало рішення, щоби українських учителів приняти до УКШТ з вкладкою один доляр річно. Вніс п. Корчинський, скріпив п. В. Гавлюк. Вписалися 12 учителів: Панове— І. А. Митрополит, Б.Л. Корчинський, О.М. Свистун, О. Прийма, А. Яремович, Сестри учительки, П. Блажейко, В. Войтюк, С. Марадин, С. Челяк, М. Гриневич.

Привіт і виклад виголосив ще о. Парох Саскатуну, М. Пелех. Висказав радість, що Саскачеван богато краще зорганізований, як Манітоба.

З'їзд рішив, щоби той самий заряд остав на рік 1938.

Молитвою закінчено паради.

Іван А. Митрополит,
писар УКШТ

* * *

Наша Замітка: Справа УКШТ така важна в теперішний час, що конечно треба її зактивізувати і придбати більше членів ради добра наших шкіл. Зачуваємо, що заряд задумує літом скликати окремі наради в справі творення великих шкільних округів. В цій справі, а також в справах тут порушених, просимо забирати голос на сторінках БН в всі дописи радо поміщимо.

Коли бракує учителя, або бажаєте зміни —панове Учителі і панове Трости, просимо і радимо з повним довірям писати до п. Івана Митрополита, Прудгом, Саск.

ЗВІТ

Відділ ч. 15, Олеша, Саск. і ч. 62 Жінвідділ

Ми дещо спізнилися цего року з річними зборами а то по тій причині, що було дуже зимно і хоч ми скликали збори, то тяжко було людям прийти. 20 марта в нас була відправа і по Богослуженню о. Головка почали збори дуже цінним і поучаючим відчитом. Була коротенька дискусія і наш відділ має приємність подати до відома, що ми зробили около $200. за рік 1937, помалювали Парохіяльний Дім і ще дещо поправили. Заряд вибрано як слідує:

Голова — Петро Гадубяк
Заступник — Д. Рудницький
Писар — Вол. Пацькевич
Скарбник — Вол. Мадараш
Провірники — Н. Антонів і С. Гадубяк
Судді—Іван Мадараш і Йосиф Гадубяк

* * *

Наша замітка: Жінвідділ ч. 68 повинен перевести ще окремо свої збори і заслати звіт з цілорічної праці. Відділові ч. 15 належить повне признання, що мимо посухи та пригноблення зробив таку гарну роботу. Це є доказ, що де є добрі люди і активні, навіть в найтяжчих обставинах можна дуже богато зробити.

Посольське віче у Вінніпеґу

Дня 6 марта цр. відбулося у Вінніпеґу в салі Інституту "Просвіта" Українське посольське віче, скликане заходами Провінціяльного Заряду Брацтва Українців Католиків Манітоби. На вічу було присутних понад 1000 учасників. Віче отворив Голова Провінціонального Заряду Брацтва Українців Католиків Манітоби П. Т. Мельничук. Зясовуючи в коротких словах ціль скликання цего віча, П. Т. Мельничук звернув увагу, що ми українці Канади повинні щораз то більше цікавитися і брати чинну участь в справах соціяльного та політичного характеру, тому що назрівають часи далекосяглих наслідків для держав і народів. Відтак заняв слово П. Д. Ільчишин, наш радний до міської Ради у Вінніпеґу. У довшій своїй бесіді, вияснив присутним справи реліфу, безробіття, піднесення податків і т.п. то чим Міська Рада тепер найбільше занимається. Цікаве було почути це, що большевицькі представники в міській Раді зовсім не держали сторони "бідного, робочого народу" так як писали у своїх часописах, але одноголосно голосували на шкоду бідноти в користь "буржуїв". Слідуючим бесідником був наш Пан Посол з округа Етелберт, Ман. П. М. Лісовський. Застановляючися над причинами нинішного тяжкого положення, п. Посол бачив одинокий вихід із цього у доцільній реформі гроша і банкової системи. На прикінці заняв слово о. др. Василь Кушнір. В короткій своїй бесіді о. др. заявив, що надармо будемо в Канаді вижидати кращих часів, якщо не зайдуть радикальні зміни в ділянці канадійської політики, в ділянці релігії та виховання, в політиці соціяльній, економічній та фінансовій. Відспіванням національних гимнів, закінчено це перше того рода віче у Вінніпеґу.

За чисте слово!

НОВИНИ

ЯК ОРҐАНІЗУЄТЬСЯ АНҐЛІЯ

Деякі люди не вірять, що буде війна. В такому разі будуть мати тут красну загадку до розвязки. Ось вона.

Чому і нащо Англія видає цього року по $38. на голову і все на зброєння?

Чому будують 60 нових воєнних кораблів?

Чому вишколюють тисячі летунів на скоролетних літаках, де одно вишколення коштує тридцять тисяч долярів? Це літаки боєвого типу, зі скорістю 408 миль на годину.

Чому, і чому, і чому?

Нащо видають велитенські суми гроша? Відповідь мабуть нетрудна.

ВИТРЕВАЛІСТЬ

Брат Петро, монах бенедиктинець в Бакфест, в Англії, рішив сам вибудувати монастир. І взявся до праці. Працював самий довгих тридцять і»пять літ. Нині монастир готовий. Бракує ще огрівачів і брат Петро викінчує ту роботу.

Ось взір правдивого орґанізатора власних сил і витревалости до кінця.

Але така орґанізація і така витревалість можливі лише РАДИ ХРИСТА!

Хто не має віри в Бога, хто не належить до правдивої Церкви Христової— той її мати не буде. Хто знова пожертвував себе ради Христа, той живе і працює для Христа. І тому Христос дає силу, здібність та витревалість.

Добрий міліонер

Недавно двох бандитів замордували в Шанґаю (Китай) Ло Па Ґонґ-а, хінського богача. Ло Па Ґонґ був чоловіком високої освіти. В 16-ім році життя укінчив в Шанґаю вищі студії з відзначенням в хінській, англійській і французькій мові. "Яко добрий католик, Ло побудував своїм коштом найбільший приют в Шанґаю. Се є приют св. Йосифа. В протягу 25 років видав на сей приют $5,000,000.— 2 милі від Шанґаю є 12 модерних домів, в котрих мешкає 1,500 бідних людей: хорих, вдів, сиріт, наркотиків і інших нещасних. Сі доми були фінансовані добрим Самарянином, Ло.

Ло був президентом Хінської Католицької Акції. Се товариство складалось із світських апостолів і щоденно занималось відвідуванням хорих, умираючих, будованням капличок, хрещенням тих котрі ходили на науку християнської релігії.— Хоч Ло був великим "бизнесменом," він часто покидав свою роботу, та на телефонічні поклики радо спішив на поміч бідним. Року 1928 його кликали в сей спосіб около 1000 разів. Ло приступав до св. Причастя щоденно і дуже часто служив до 3 Служб Божих того дня. Одного разу Ло сказав: "Гроші для мене не мають вартости. Одна безсмертна душа вартує більше." От примір доброго католика! Але хтось може сказати: Ло давав, бо мав з чого Так, се правда. Але також правдою є, що є много таких богачів, котрі жиють лиш для богацтва. А кілько є таких людей, що великі суми своїх гроший ховають; а самі несправедливо ідуть "на реліф" щоб з чужої ласки "дуриничкою" жити.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що наші Сестри Служебниці отворили тихо і без зайвого крику Дім старців в Комарно, Ман., де вже найшли захист три старці а ще є місце на трох?

Що ляхи засудили в Зборові нашого священика о. Николу Гулея на три місяці, за те, що у метрикальних виказах писав імена з українським закінченням на "ський" а не так, як бажають ляхи, щоби писати з польським закінченням на "скі"?

Що досі АНІ ОДНОГО православного духовника в Польщі не судили за писання тих виказів з українським закінченням?

Що православні духовники в Польщі без застережень виконують сі приказы ляхів і не боронять українських прав?

Що 15 мая 1848 появилося перше число українського часопису в Галичині п. н. "Галицька Зоря"?

Що над Дніпром, на нашій славній Україні, тоді ніхто ще не думав про видавання української часописі?

Що перший редактор "Галицької Зорі" називався Антін Павенцький?

Що вїзд до Бразилії дозволений тільки 2% кождої нації, що замешкала вже в Бразилії протягом останніх 50 літ?

Що наші писанки представляють прекрасні взори мистецтва і тому треба зберігати?

Що на Великдень треба не лише гостити живих, але також згадати і відвідати своїх померших на гробах?

Що першого мая це день українського робітника, свідомого своїх прав і сили?

Що комуністична зараза гине, як сніг на сонці?

Що БУК є авангардом поступу українців в Канаді і для Канади?

др. Едит Гейнес винайшла, що вивар з овочів успішно і скоро лічить рани на тілі. Такий вивар можна зробити з яблук, помаранч, а навіть буряків. Цей вивар нищить заразливі зародки у внутренностях і тому дуже помічний для дітий. Подібно лічить рани на скірі.

Українські Банки

"Пробанк" у Львові зачали в квітні 1936 з готівкою три тисячі злотих. При кінці 1937 оборотові фонди Промбанку виносили вже 540,861.14 зл. а самий чистий зиск 2,997.14 зл.

В Галичині істнує 114 Українбанків, котрі уділяють кредит українським підприємствам по селах. В 1936 білянс всіх Українбанків виносив 12 міліонів 566 тисяч зл., а власні фонди тих банків 4 міліони 90 тисяч злотих. Ощадностий в тих банках було на суму 5 міліонів 562 тисяч зл.

Памятні словоа

Не виплюваєй своєї душі, журячись похибками і проступками других. Якраз тою особою, котра найбільше потребує поправи, це ти самий. — Емерсон

Скільки разів подумаю, що Бог є справедливий, ДРОЖУ. — Тома Джеферсон

о. Антін Луговий

Мильні Інформації

Многі щоденники Західної Канади розвели на широку скалю пропаґанду проти так званого "Педлак Ло" що від недавна існує в провінції Квебеку. "Педлак Ло" по нашому можнаб назвати—Закон Колодки,—силою котрого поліція провінції Квебеку має право замикати на колодку всі ті доми, де друкується комуністична преса, або в котрих, чи то словом чи ділом поширюється комуністична пропаганда.— В Західній Канаді преса не має точних інформацій і тому вона нераз остро осуджує квебекський "Педлак Ло," неначеб в Квебеку скасовано демократичні засади: свободу слова і преси.

В сій справі робить обїздку по Канаді якийсь п. Калдер, адвокат з Монтреалю. Він навіть часто виступає яко католик. Оскільки відомо, зґаданий п. Калдер не практикує католицької віри, але лиш удає католика щоб лекше ширити пропаґанду проти "Педлак Ло". Справа сего закону так виринула на публичну арену, що навіть на сесіях Манітобського Парляменту її порушено лівими послами, в тій ціли щоб урґувати Домініяльне Правительство щоб воно скасувало Квебекський "Педлак Ло." Вислід дебат був такий що 8 послів голосували щоб Манітоба вмішувалася в справи Квебеку, а 35 послів голосували противно. Між тими вісьмома послами, що голосували разом з комуністами Литерином, був на жаль і наш український посол з Гімлі, п. Йосиф Вавриків—прикро, так годі. І зовсім слушно. Бо хто уповажнив Манітобських послів втручуватися в справи іншої провінції Канади? Манітобці голосували на своїх послів на те, щоб вони попирали інтереси Манітоби, а не на се, щоб тратили час і занималися справами, що до них не належить.

Одна з причин чому комуністи і їх симпатики на всякі заставки аґітують проти "Педлак Ло" є ся, що самий вираз "Педлак"— колодка, є відражаючий. Ніхто не бажає щоб на його замок накладала поліція колодку. Треба признати, що комуністи і їх симпатики зужили сего слова для успішнішої пропаганди,—проти Квебекського закону. Їх клич є: Проч з законом Колодки! Ми горожани демократичної Канади протестуємо проти наложення колодок на наші двері!

Тимчасом справа мається інакше. Монтреальський адвокат Каглин К.С. недавно промовляючи до членів Товариства Католицької Правди, підчеркнув факт, що такого закону як "Педлак Ло" в Квебеку нема. Сим словом послуґуються лиш ті що не розуміють або ті, що є здеклярованими комуністами. В Квебеку є "Акт відносно Комуністичної Пропаганти," виданий 1937, глава II. — Отже після справедливости, ті що його поборюють, повинні його звати властивим а не прибраним іменем. Інша річ є вибрати собі за тему відчиту "Закон Колодки," а інша річ говорити про "комуністичну пропаґанду." Говорячи про комуністичну пропаганду, бесідник мусить перше обучити слухачів в науці і поступованню комуністів, а потім сказати слухачам, чи комуністи заслугують собі, щоб їх доми і ґазети замикано на "колодку."

Колиб отже п. Калдер що тепер їздить по Канаді в ціли поборювання Квебекського "Акту відносно Комуністичної Пропаґанди", сказав своїм слухачам, о що властиво ходить, колиб він вказав своїм слухачам, хто попирає комунізм, яку лучність мають канадійські комуністи з Москвою, чого комунізм домагається, чи комунізм респектує католицьку або навіть і протестантську релігію, тоді він певно трактувавби своїх слухачів справедливо. —В нинішні часи коли люди наслухались так много неправди, читачі і слухачі не звертають пильної уваги на "язикомеліє," але розбирають справи дуже обережно і всесторонно. — Отже нема в Квебеку "Педлак Ло", але є "Акт відносно Комуністичної Пропаґанди."

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ - ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

Р. Купчинський

Христос Воскрес!

Умер Христос поганьблений, побитий
і в гріб Його поклали, у скалі.
Затьмився день і жах несамовитий
струснув старі підвалини землі.

Здавалося, що правда вже не встане
і не осяє темряви світів —
що не Петро а Юда загетьманить
з ватагою обманців і катів.

Та в третій день, в бліду годину ранню
хитнулася від грохоту гора,
воскрес Христос із гробу по писанню
і шлях пробив до правди і добра.

І відтоді ніякий камінь долі
вже не страшний для націй і людий.
В твердій борні чекають босі й голі
на сповнення леліяних ідей.

Бо кождому стоїть перед очима
воскресний день розпятого Христа,
коли скала двигнулась недвижима
і з гробу встала Істина свята.

Ольга Дучимінська

УЛЯНА КРАВЧЕНКО

Дня 18 квітня минає 78 років, як прийшла на світ найбільша сучасна наша поетка, Уляна Кравченко.

В 1930 р. вона святкувала 50-літний ювілей своєї літературної праці.

Уляна Кравченко (уроджена Шнайдер, замужна Німентовська) народилася в Миколаїві над Дністром. Змалку пізнала нарід та відчула сум і біль його незавидної долі. Її перші твори відзеркалюють тугу сільського народу і глибокий біль.

По скінченню Учительської Семінарії працювала як учителька в Сестер Василіянок у Львові. Там вона пізнала проф. Омеляна Патрицького а згодом Івана Франка і це мало рішучий вплив на її творчість.

Схотіла піднести тих, що пропадали в низинах без власної вини. Тому каже:

Чи вірите, що вічне біль страждання
і кривда вся —
що щастя слєвом, немов світанням,
облєсь земля?

Згодом відходить Уляна на приватне навчання і ще більше пізнає недолю. Тоді пише:

Печаль мене з усіми споріднила,
що в хацюхах марнуть квіт надій.

Та вона не попадає у зневіру. Навпаки, закликує жінок стати до борби за кращу долю. Взиває бадьоро:

Не сліз потрібно, щоб ставать до бою —
не сльози—силу й жар візьми за собою!
Ту силу, що любов у груди ллє,
ту міць, щоб думи в діло осущати,
той жар, щоб вірити у правди світ і ждати,
і йти на труд, без слова і заплати.

Від часу, коли Уляна знова пішла вчити а літах праці пішла на емеритуру, живе в Перемишлі все ще творча, повна бадьорих кличів, які читаємо в сучасних її поезіях. Сміло можемо її назвати "співачкою весняних пісень."

Вона любить молодь, її цікавлять молодечі пориви і бажання. Вона радіє іхніми радощами і відчуває весь жар молодечих дум. Розуміє святий вогонь, який жевріє в душах молоді. Тому дає заповіт:

Йди!
Хоч повен терня шлях,
котрим України йдуть діти —
ти вірою в будучність нашу сильний будь!
А серед терня ще добачиш квіти,
найдеш в пустині ключ живих жерел,
і серед грози ночи й тьми
упаде в душу сонячне проміння!

Уляна Кравченко написала богато поезій віршом та прозою. Першими збірками були "Prima vera" (1885), "На новий шлях" (1891) які відразу дали її почесне місце в українській літературі. Богато її творів розписані перлинами по часописах і журналах.

Вже по війні появилися нові збірки. А саме збірка для молоді: "В дорогу" (1921), "Лебедина пісня" (1924), друге видання (1925), "На новий шлях" (1927). Відтак "В житті є щось", та врешті драматична картина визвольних змагань "На визвольному шляху." Уляна Кравченко написала богато суто релігійних поезій, з котрих віє глибока віра в Бога, любов і надія на Божу поміч та опіку. Її релігійні поезії чи не найкращі зі всего, що написала.

ЖІНКА І ЧИТАННЯ

Наші жінки читають і то богато. Однак —чи все виходить їм це на добро?

Досі ми чули часто кличі і часто спокусились на них: Читати богато! Просвічуватись! Треба признати, що кличі ці самі собою принадні і заохотливі. Але не цілком правильні, коли не розважити їх як слід і доперва тоді виконати.

Чому?

Бо читати богато, не значить тим самим просвічуватися. Просвічуватися, значить посідати правду, усовершувати серце, ставати ліпшим через знання і таким робом робити кращим життя собі і другим.

Та тепер роздумаймо, чи все "богато читати" значить також посісти правду— чи може якраз навпаки: втратити правду? Неодин через читання без розбору, без розваги і розваги, не то що нічого ДОБРОГО не навчився, але ще й втратив ту дрібку добра, що мав в душі. Значить, не усовершився, не став ліпшим, не вчинив життя кращим ні собі, ні другим з ним— але навпаки, часто через читання без розбору ще й занапастив життя згіршився і других згіршив, став гіршим, а то й зовсім злим.

Отже правильний клич повинен бути: ЧИТАЙТЕ ДОБРІ КНИЖКИ!

Не читати богато і без розбору зробить нас свідомішими і вченішими, але читати поволі, а мудро, з розвагою, з передумою того всего, що ми прочитали. І коли починаючи читати помітимо, що та книжка чи часопись виступає чи тільки подає в сумнів нашу особисту честь, нашу національну честь, нашу релігійну честь—підходить до нас, радить, повчає, як відкинути наші святощі родинні, національні, релігійні— то це неспірний знак, що та книжка і газета НЕ є добра і не варта, щоби її взяти в руки! Як маємо читати з пожитком, з добром, з дійсним просвіченням — то треба читати розумно, уважно, з роздумою. А це значить, читати тільки добрі книжки— уникати натомість злих!

ЯК ПРАЦЮВАТИ?

Звичайно мужчина любить казати: "працюю, як той віл, та що мені з того." Але багато більше праці спочиває на плечах жінки. Одначе жінка не повинна працювати як віл, але як людина, а тоді буде праця лекша, а що важніше, буде кориснішa. — Кожна праця вимагає відповідного часу й догідної пори. Тимто дуже важний є поділ роботи. Хто, як хто, але жінка того поділу потребує, бо скільки різних обовязків та клопотів на неї щодня чекає! На все вона мусить найти час і всьому дати лад. Котра жінка дбає про добрий харч, чисте білля, одежу, лад і красу своєї домівки, найде пошану й любов у свого чоловіка й тим збереже родинний спокій. Діти теж із любовю звертаються до такої матері, а ще більше, як до того вона вміє своєю лагідністю їх потішити й забавити.

При своїх щоденних заняттях до помочі треба брати більших дітей. Кожне повинно мати, відповідно до сил, назначену роботу.

Тижневі роботи починаються в понеділок пранням, а в решта днів кожному призначити окремий обовязок. Час дня теж треба поділити між різні заняття. — Ось наприклад поділ денного порядку, що може бути, —згідно з обставинами, —змінний:

Година 5:30 вставання, вдягання; 6—7 обходження дробу, доєння коров, приготування сніданку; 7—8 сніданок, випровадження дітей до школи; 8:30 пртатання в кухні, миття начиння, стелення ліжок, замітання, стирання порохів, підливання цвітів; 9:30 заняття господарські, приладження обіду; 10:30 заняття поза домом; 11 викінчення обіду; 12 обід; 13 миття начиння по обіді, стирання підлоги; 14 відпочинок, читання книжки, часопису; 15.30 підвечірок, або шімарок; 16 заняття з дітьми, допомога в науці; 17 шиття й направки; 18 знову догляд худоби, ладжения вечері; 20 вечеря; 21 вечірні порядки.

Раз вибраного поділу точнісько придержуватись, а праця стане корисною й приємною. — М.Б.—о.

На війні

При ватрі сидить кількох старшин. На дворі зимно і кожний присувається якнайблище огню.

—Пане четар, уважайте, бо обсмалите собі остроги.

—Ви хотіли сказати: чоботи,

—Ні, чоботи вже згоріли.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ СИЛУ

Сторінка Молоді

Відкиньмо камінь!

А сонце— як владика —
У ризах золотих!
І радість превелика
в душах пригноблених, малих....

Скінчилось покаяння
і дні гріховної темниці.
Скінчився і говіння час.
Гудуть воскресні дзвони на двіниці,
ті дзвоня кличуть нас!

—o—

о. Михайло Горошко

ПРАВДИВЕ ОБЛИЧЧА РІДНОГО КРАЮ

Рідний край, це милі і любі слова! Це та історична могутня, сильна і многострадальна Україна! Вона відроджується, стає до нового життя. Щоби зрозуміти, відчути і надихатись нової сили—треба бути в Рідному Краю.

Над нашими рідними замлякамн шаліє вихор неволі і насильства. Вороги їдять нашу пшеницю і пють піт і кров з міліонів наших братів. Це історичний тяжкий хрест, який наші брати зносять і знесуть як побідники.

Думає може хтось, що неволя гне наших братів додолу? Це прикре життя, повне небезпек, повне переслідувань—загартовує наших братів. З душі раба кує крицю, незломний граніт—кує характер лицаря. Зпід селянських стріх, зо сутерин, з уст чорноробучих селян і робітників, з уст гонених студентів, інтелігентів, священиків, несеться боєва пісня:

"Не страшна нам тюрма,
ані муки-болі,
нам страшно жить в ярмі,
умирать в неволі!"

З піснею на устах ми йдем до бою!
Згинемо, або здобудемо волю!

Наші молоді поети не співають про гайок, вишневий садок і млинок, про сльози і зітхання, але вони ставлять на сторожі української духа нове огненне слово. Згинем брати, або піднесем свободи стяг! Ми ждем гасел боєвих, нових бур-туч. У нас серце, вогнище любови, ум ясний, воля—криця! Над нами Бог, за нами правда!

Цим промощується шлях до незалежної української держави. Оце новий дух, що захоплює всіх і всіх! На зміну старшин йдуть нові лави загартованих, характерних юнаків. Праця! Посвята—жертва з майна, жертва з життя!

Всі наші організації, убазовані на Католицькій Церкві, не розполітиковують мас— а ці Читальні, Школи, Соколи, Луги, Орли — перевиховують маси: Кооперативи, Маслосоюз, Центросоюз, Суспільний Промисл, виховують нового господаря—самовистарчального, щоби знав клич: "Свій до свого!" І росте на селі новий господар тверезий, характерний надійний син України. Всі труди, жертви, терпіння не вбють наших братів! Наші брати знають, що купити волю можна лише жертвою, працею над своїм духовним і матеріяльним піднесенням і самопосвятою.... Лише ціною крови можна спокутувати релігійно-національне безбожництво наших батьків з визвольних змагань!

О, це життя! Правдиве життя це зажити життям повним небезпек, переслідувань, бути гоненим за віру в Бога, за любов до міліонів! Це чар життя! Крізь це життя пливе клич: "З Богом, за Україну!" Таким життям жити значить направду жити— а не животіти в теплім куточку і хитро-мудро політикувати при печі в матеріяльних достатках і в країні свободи та безпеки!

Встають наші брати, духово, відроджуються матеріяльно (хоч злидні часто, голод і холод) а як сума їхніх зусиль, їхніх змагань прийде свобідна Україна. Наші брати хочуть і збудують своїми власними силами від Сяну по Дон вільну Україну!

—o—

Шота Ґуставелі

Витязь у тигровій шкурі

Пісня XXIII — Автандова молитва

Він благав: "Великий Боже, цар небесний, цар земний,
Ти являєш світу милість, часом гнів являєш свій!
Невимовний, непізнаний влад владика і водій —
дай же стерпіти кохання, о владарю дум і мрій!

Боже, Боже! Я благаю і землі й небес владику,
дай любов Ти і любовні дай закони чоловіку,
доля хоче, щоб покинув я красуню сонцелику,
та посіяного нею почуття не трать довіку.

Боже, Боже! Окрім Тебе, я не маю більш нікого,
поможи мені у мандрах, щоб не згинути убого,
порятуй од хвилі в морі, від діявола нічного,
послужу Тобі я ревно, як вернеш мене живого!

———

У 1917 р.

В часі війни говорили між собою стрільці:

—Як війна потягне ще з рік, то військо зійде на пси, а стрільці на військо.

—o—

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ЮНАКИ!

Готовтеся на з'їзд до Саскатуну! Готовтеся вже тепер, хоча той з'їзд буде щойно в осени! Підготовляйте місцеві з'їзди!

Найліпші, найкращі між Вами!

Не робити, значить марніти!

Молодість хоче сил, хоче радости, хоче здобувати! Здобувайте кращу долю через вишколення власних сил, через радість чистого серця і чистої крови, через ласку в серці —через ХРИСТА!

—Урядіть місцевий контест молоді в співі, музиці, деклямаціях, спорті!

Запросіть свого учителя, свого священика до помочі, до співпраці!

Будьте повними юнаками— серцем і тілом! Вірою і любовю! Здоровими наскрізь, до останньої каплі крови! Україна потребує Вас, Канада потребує Вас!

Іде великий час, непевний час для слабих— сильні здобудуть долю!

Будьте сильні!

Українські католицькі юнаки до праці—відвідайте найблищу околицю, де може досі нічого не зроблено. Рухніть їх, заохотіть їх! Організуйте молодечі відділи БУК-а! Де можна організуйте католицький пласт!

Здобувайте долю—будуть вас цінити......

—o—

МУСОЛІНІ КАЖЕ ..

"Історія вчить, що коли нарід не хоче носити власної зброї, тоді його примусять носити зброю чужу!"

—o—

Приповідки Сходу

Міцнійша піхва від меча, міцнійший шовк від ременя, міцнійше слово від діла а думка міцнійша від слова.

Роздумайте над тим!

—•—

Ріжниця між капіталом а працею

—Знаєте ріжницю між капіталом а працею?

—Ні.... Яка вона?

—Коли я позичу вам десять долярів то це буде капітал. А коли я схочу від вас тих десять долярів відібрати, то це буде праця.'

—o—

СИЛА ПРОПОВІДИ

До римокатолицької церкви в Торд а в Румунії, недавно тому закралися злодії і вкрали всі ризи і церковні посуди. Мимо пошукувань поліції винуватців не викрито. В неділю парох церкви, на проповіди між іншими згадав також про крадіж церковних річей і сказав, що це є смертельним гріхом, що потягає за собою вічне осудження. Тої самої неділі вечером, найшли під церквою мішок, а в ньому усі скраджені церковні річи.

—o—

ПЕРЕЙШОВ НА КАТОЛИЦИЗМ

Професор ембріольоґії на університеті в Глесґов, а Англії, протестант, др. Норман МекЛерен, три місяці перед своєю смертю перейшов до Католицької Церкви.

—o—

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:—

Зі Святами радісної побіди Христа Господа над всіми ворогами і над найбільшим ворогом, котрим є гріх—бажає Вам Дідусь побіди в середеньку над усім злом! Щоб Ви веселі були! Щоб Ви щасливі були! Годичам своїм вінець!

Добрі діти! На Великдень кожда дитинка йде до церкви! Кожда дитинка славить Христа, молиться за своїх родичів, молиться за Канаду і за Україну!

Добрі дівчатка красять писанки найкращими узорами. Часом це тяжко, але треба бути терпеливим.

Всі діти після відправи збіраються на майдані побіч церкви і співають гагілки. Через цілий день дзвонять дзвони. Радість і радість!

Христос Воскрес!

Щиро Вас здоровить і молиться за Вас в той роковий день Великдень.

Ваш Дідусь Тарас.

—o—

НАШІ ЛИСТИ

Дорогі Дідусю Тарасе:—

Се мій перший лист до Вас. Я ходжу до школи, котра називається "Орлов." А учителька панна Любов Шевчук. Я беру 10 клясу. Мені до школи дві милі.

Тепер кінчу свій короткий лист з великими побажаннями для Вас,

Марія Луцик, Орлов, Саск.

• • •

Наша замітка: Марія пише гарно і без похибок по українськи. За відповіди має 5 значків. Невлучна відповідь на питання 1,3, 5,6. Другим разом буде краще, просимо писати далі.

—o—

Дорогі Дідусю Тарасе:—

Я вам дуже дякую за ті гарні книжечки. Там є гарні історії, вірші і повоєнні події.

Я ходжу до Русь школи і беру восьму клясу англійську а 3 українську. Наш учитель називається пан Кіндрачук. Він є дуже добрий для нас.

На 12 березня відбувся в Народнім Домі концерт нашого славного поета Тараса Шевченка. Цього року Русь і діти з другої школи брали участь в тім концерті. Ми співали пісні, котрі нас навчив учитель. Там співали квартети і дуети. Також були деклямації. Закінчили концерт співом "Не пора."

Поздоровляю Вас Дідусю і бажаю многих літ працювати для Діточої Сторінки.

Ангелина Яремович, Редисон, Саск.

Наша замітка: Ангелина відповіла красно на 8 питань, одно (1) невлучне. Дуже красна відповідь є ця: Добрий католик знає, що в кивоті перебуває в найсвятішій Тайні сам Христос.

Ангелині належить похвала за гарне українське письмо, виразне, чисте—сподіємося, другим разом будуть всі відповіди влучні і нагорода.

—o—

Дорогі Дідусю Тарасе:—

Я пишу перший лист до Діточої Сторінки і дуже люблю ті сторінки читати.

Дорогі Дідусю! Я хочу до вас написати. Я сирота, не маю ні тата, ні мами. Нас є пятеро і ми є у Сиротинці Сестер Служебниць в Айтуні.

Нас тут є разом 27, від одного року до 13 літ. Нам добре в Сиротинці. За нас дбають Сестри і ми їх щиро любимо.

Як ми приїхали тут, то я мав 4 роки а моя сестричка одна 6 років, а друга 5 місяців, мої братчики один 3 роки, а другий 2 роки. Ми вже семий рік в Сиротинці, нам добре тут.

Тепер я беру 5 англійську і 5 українську клясу і моя маленька сестричка вже ходить до школи. Бере 1 клясу англійську і 1 українську.

Ті діти, що мають родичів, то дуже цікаві знати, як сиротам поводиться. На другий раз більше напишу про нашу школу і наш любий Сиротинець.

Щиро Вас Дідусю здоровлю і всіх читачів БУК-а. Данило Верклен,

Сиротинець св. Анни, Айтуна, Саск.

• • •

Наша замітка: Дуже красно дякуємо за гарний і щирий лист. Тішить мене, що Данильцьо задоволений а його маленька сестричка вже зачинає ходити до школи, і одночасно вчиться по англійськи, але також по українськи. В своїм сиротинці діти вчаться свого нарівні з чужим. Знайшли добрі серця Сестер, що стали для них за матір і котрих щиро полюбили.

Але другі діти повинні дуже любити і шанувати тата і маму, коли їх мають! А до Данилка написати красний листок, щоби він знав, як українські діти люблять одно друге.

Данилко гарно відповів на 7 питань, дві відповіди неточні. Має 7 значків, а коли другим разом відповість на всі питания влучно, буде красна нагорода. Тепер тільки признання і похвала!

—o—

Так воно все буває....

Раз дві мишки у коморі бігали й скакали, на останку солонини десь кусок дістали. Не хотіли поділитись, кожда хоче взяти.... Зразу тихо сперечались, врешті, нуж пищати!

Почув котик.... Попід двері підійшов тихенько.... Зловив миші, узяв сало— на обід гарненько.

Їсть кіт миші— і їсть сало— їсть і промовляє:

— Вас незгода погубила, най це кождий знає!

—o—

Розмова з Ісусом

Дитина: Мій Ісусе! Ти живеш у Твоїй Церкві, я так Тобі за те дякую А святий Дух провадить Твою Церкву і все в ній перебуває, так як Ти заповів.

Ісус: Тому тільки моя Церква є одиноко правдива на землі. Вона й нині є така сама, як була за часів моїх апостолів. Так як тоді, й нині вона голосить ту саму науку, подає ті самі святі Тайни, звершує ту саму святу жертву а за голову має наслідника мого апостола Петра, Папу. Тому справедливо мій апостол Павло називає Церкву стовпом і основою правди.

Дитина: Мій Ісусе! Як я тішуся з цілого серця, що можу належати до Твоєї Церкви!

Ісус: Як дитина моєї Церкви, ти не є самітна на світі. Є ще 35 міліонів твоїх братів і сестер. Моя Церква є католицька, загальна. Бо вона призначена для всього світа і поширена на цілім світі. А всюди має вона того самого Голову, ту саму науку, ті самі Тайни і ту саму жертву. Безчисленні стали святими через неї.

Дитина: Мій Ісусе! Яка це велика для мене ласка, що я належу до Твоєї спасенної Церкви! Радісно молюся разом з моїми братами і сестрами: Вірую в одну, святу, соборну і апостольську Церкву.

Ісус: Як мені сумно, що ще є 1,500 міліонів людий, котрі нічого не знають про мою Церкву, або не хочуть знати.

Дитина: Мій Ісусе! Ще стільки людий не належить до Твоєї святої Церкви? Тепер розумію Твій сум. Однак, мій Ісусе, коли Ти сумуєш, тоді сумую я. Хочу тому молитися і жертвувати, щоби всі вчули Твій солодкий голос і стало **одно стадо та один Пастир.**

Ісус: Нехай спочине на тобі мій Святий Дух, щоби тебе просвітив, скріпив і освятив!

—o—

Навчіться на память

Руки священика:

Ми видим щоденно ці руки —
і руки царя на їх троні
не можуть рівнятися цим рукам,
що Богу все служать в поклоні.

———

Писанки

Розписали дівчатонька
писанки, як цвіт.
Положили на віконце
рано, скоро світ.

Розписали писаночки
в пишні узорі.
Положили на віконце
рано до зорі.

———

Марійка Підгіранка

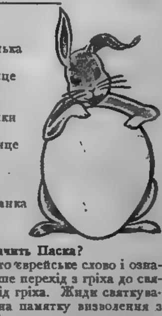

—o—

Що значить Паска?

Паска або пасха, то єврейське слово і означає перехід—а дальше перехід з гріха до святости, визволення від гріха. Жиди святкували празник пасхи на памятку визволення з неволі єгипетської і щасливого переходу через Червоне море. Коли жиди перейшли чудесно сухою ногою через море, бо води розступилися—то їхні вороги єгиптяни, ро гна-

лись за ними всі потонули, бо води знов зілллися.

Ісус Христос воскрес на сам празник жидівської пасхи і цим пресвітлим чудом визволив нас з неволі гріха, прокляття і смерти.

Пер Ль Ерміт

МАЛА МОЛОЧАРКА

День Воскресения, шеста година рано.

Спішуся до церкви.... Холодно. Пусті улиці тихі, наче завмерли.

Напроти мені іде якась дівчинка. Буде їй може з чотирнацять літ. Більше ні. В білій блюзці, підперезена запаскою.

А в кожній руці, змученій, несе баньку молока.

І чим більше наближається, лице її все ясніше визначується. Лице бліде, марненьке, очі сині.... Вже на ногах! Вже в роботі! А до того вона не сильна, бідненька, мала.

Нараз я побачив, що зупинилася, поставила баньки на хідники та стала плакати! Плаче! ..Шукає хусточки, та не найшла її і втерла очі в запаску

Тоді я також зупинився

—Ти чогось сумна, дитино!

—Так, прошу отця, я сумна.. дуже сумна!

—А чому?

—Бо нині Великдень, а я навіть нині не можу піти на богослуження!

—Невжеж тобі господарі не позволять?

—Ні, мої господарі добрі люди——а передовсім господиня Та вони, так як і я. Вони також не можуть іти.... Звичайні неділі то ще воно якось не так! Чоловік годиться на все. Одначе сьогодня! Це що іншого. Ми також люди....

—Чимжеж займаються твої господарі?

—Вони молочарі в Батіньолі.

—Коли працюєш?

—Праця є цілий ранок. Ця банька.... на неї ждуть уже пів до семої. А на оцю.. в семій годині на крайній улиці. Мушу порозносити дванацять таких баньок. А я вже змучена.

—А чи ти снідала?

—О ні!.... Не маю часу. Щойно в девятій годині поснідаю, як вернуся. І то тоді, як не буде богато гостий в крамниці! Коли гості задовго ждуть, ідуть до інших. Тому снідаю тоді коли є час.

Все те говорила мені крізь сльози.

Тому що дівчина виглядала мені така занедбана, я заціхавився нею.

—Ти не з Парижа?

—О ні!..., Я з північних околиць.!

—А маєш батьків?

—Маю.... та колиб вони знали, що на Великдень їх дочка не могла бути на богослуженні, дуже жалували би, що пустили мене на службу!.... Мені приходять на думку мої сестри, що осталися в рідному селі.. Вони збираються тепер на богослуження.... То для них свято.... Велике свято!.... А я....!

І знову потекли їй сльози по лиці.

Прийшла мені до голови думка.

—А чи ти радо сповнила би воскресний обовязок?

—Та як? Яж не можу бути на Службі Божій!

—Ходи за мною.... Попробуємо.

—Маю іти за панотцем?

—Так.

—З баньками?

—З баньками.

Я підпровадив її до церкви, або радше до моїх двох церков, що злучені разом довгими хідниками. Маленька молочарка глядїла на мене, не розуміла добре, що я задумую.

Та я знав....

Коли я прийшов до церковних сіний, обернувся:

—Постав тут твої баньки з молоком.

—Та щоби мені їх не вкрали?

—Не вкрадуть.

На всякий випадок я "змобілізував" церковну бабусю, яку стрінув і сказав їй, щоби вважала на молоко.

—Тепер, дитино, треба, щоби ти висповідалася.

—Та я неприготовлена до сповіди!

В тій хвилі надійшов церковний сотрудник.

—Висповідайте цю дитину!

—Добре.

Як висповідалася, вже було одно св. Причастя при богослуженні.

—Можеш зараз запричащатися.

—Як?.... Так у запасці!....

—Так....навіть так у запасці.

—Що то значить?

—Нічого. Постав собі лише епатрахиль на голову.

Дівчина вклякла набожно.... Приняла св. Причастя.... Подякувала.

Потім поволеньки вернулася до баньок, що їх оставила була під стіною.

—Що добрий Бог подумає про це Причастя?— жибоніла вона беручи одну баньку, потім другу.

Я глядів на цю бідненьку дитину, на її бліде личко, її сині очі, в яких тепер тідзеркалювалася воскресна радість.

—Не бійся, дитинко, я певен, що Господь Бог дуже вдоволений....

—Невжеж?

—Напевно.

—Коли так...., коли так, то я також вдоволена!

І вона відходила відсіля та глядїла набожно—завидно на всіх тих людий святочно зодягнених, а вона відсі відходила Ґедеонів воїн, повен любови. Нараз відвернулася до мене. Видно було, що хоче щось сказати.

І справді, підвівши голову, трохи зачервонівшись сказала мені півголосом:

—Подумайте собі, панотче, що я ніколи ....ви мене добре розумієте?.. що я ніколи не була на цій улиці!

Книжки і часописі надіслані до редакції

Канадійський Фармер, Винипеґ — ч. 10—14
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 10—14
Америка, Філядельфія — ч. 28—40
Політика, Варшава — ч. 5,6
Бюлетин, Варшава — ч. 9—12
Новий Шлях, Саскатун — ч. 11—14
Наш Стяг, Шикаго — ч. 11—14
Праця, Прудентополіс — ч. 5—10
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 65
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 1
Дзвони, Львів — ч. 1-2
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 3
Діточа бібліотека, Львів — ч. 2. Топеліюс: Оповідання і перекази, стор. 64 з образками, фінського письменника з життя фінляндців, цікаві, займаючі і поучаючі.

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ

голосітьси до бурси БУК-а!

Jos. Pryma, 304—4th Ave., Saskatoon, Sask.

УЧИТЕЛІ

пишіть до бурси, або до

Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

25 квітня 1622 помер від ран під Хотином гетьман Петро Сагайдачний. Походив з боярського роду зпід Самбора в Галичині і був одним з тих українських гетьманів котрі вірили в можливість союзу з Польщею. Тому пішов з козаками помагати полякам проти Турків під Хотином. Колиб не козаки і мужність їхнього гетьмана, турки певно булиб вщерть розбили поляків і Польщі булаби прийшов крах. Але нашими грудьми в найтяжчий час заслонено Захід Европи перед турецькою поганською навалою і так українською кровю збережено культуру Заходу. Від ран, одержаних в битві під Хотином, гетьман вже не вилічився. Але поляки скоро позабули свого союзника і віддячились українцям так, що наш нарід й досі страдає в родимих сторонах Сагайдачного. Це про нього зложили прегарну пісню, яку співають: Гей, там, на горі женці жнуть.

29 квітня 1918 гетьманом України став Павло Скоропадський і проголосив дідичну монархію. Правительство гетьмана дбало про цілість України і тому не зреклося жадного скравку української землі в користь других держав. Стала формуватися національна армія, устійнено скарб і заложено множество шкіл.

ДОПИС

Гефорд, Саск.

Як член читаю БН і читав таке, що мене заохотило написати пару слів у відповідь панови Ф. Ковальчукови. Він піддав дуже добру думку, щоби наш БУК мав свою асекурацію. То я за тим, аби Бог дав, щоби воно так було і увійшло в силу. Нехай кождий член БУК-а напише, що годиться і я радби читати, що другі думають про це. Ся асекурація то булоби щось дуже великого для нас і для нашого усего католицького українського народу. Ах, Боже допоможи, се діло нам зачати і докінчити, чим я дуже тішився. Усіх запрошую щось про се написати до БН.

Боже допоможи нам.

І. П. Палагіцький

Уляна Кравченко

Ой, дитинятко!

—Чиє, чиє ти? Ой, дитинятко!
Деж твоя мати? А деж твій татко?!
Чи при роботі? Чи у могилі?
Чи захистити тебе не в силі?

Ти край безодні, хистка хеліє,
хтож нагодує тебе, одіє?....
Тебе дитятко, треба любити,
від зла.... від стужі захоронити.

З вогкої хати....з вулиць...., з дороги....
ходи, ходи тут в наші пороги!
Не будеш знати зимна, ні спраги....
Ти, небожатко, голодне...., наге....

Тут янгол білий розверне крила,
щоб не забрала тебе зла сила,
щоб не забуло ти свого роду,
щоб не росло ти Ненці на шкоду....

Щоб не пішло ти між янічари..
Любов все зможе.... всі знає чари....
Тут черв не сточить серця дитяти
і не забудеш, чим твоя мати!

Ходи, ходи тут, мале дитятко!
Ой. голубятко.... Ой, сиротятко....!
Знайдеш тут тепло—хистка хеліє,
ти і весь скарб наш.... наша надія!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 9 ЙОРКТОН, САСК. 1 Мая 1938 Vol. VI, No. 9 YORKTON, SASK. May 1, 1938

ВІДПРОЛЄТАРИЗУЙМО ПРОЛЄТАРІВ!

День першого мая, це день свідомого своїх прав, своєї гідности і своїх завдань — Українського Католицького Робітника і Хлібороба!

Свідомий робітник знає, хто **він і для чого істнує!** Він знає, яка його ціль, чому трудиться, звідки прийшов і куди доведеться іти.

Він розуміє життя, знає зміст життя.

Він живе правдою—не любить і гидиться обманом.

Він працює— гидиться лінивством.

Він творить і здобуває цінности, що стають в основу і розбудову цілого національного життя.

На фронті боротьби за людську душу, за честь і славу народу, він в перших рядах.

Перед Христом не було робітників— були невільники!

Христос Спаситель віддав робітникові його гідність, поставив на висоті завдань, привернув його честь і силу.

Христос вибрав собі 12 апостолів і вони були робітники!

Христос вказав їм ціль— чому вони працюють. Досі робили з голоду і неволі, з примусу і нужди, використані та понижені. Христос вказав, що робити належить ради Бога а перед Богом кождий рівний. Він наш Брат і Сестра. Тому однаково гідна праця бідного, як богатого, однаково вартісна перед Богом—якщо вона чесна і без гріха.

Христос віддав праці моральні основи, котрі загубив чоловік через гріх.

Робітник став вільний духом, зрозумів ціль життя і тому пропало невільництво та рабство.

Новітні соціялістичні погани знова хочуть закувати робітника в кайдани безпросвітного нуждаря—невільника, що бездушно і безвільно мавби виконувати їхні забаги. Тому червоні кати вмовляють в робітника, що він "пролєтар"— нуждар і бідак, котрий має право тільки на бунт і сваволю.

Ми кличемо: Відпролєтаризуймо пролєтаря! З нуждаря зробім свідомого своїх прав громадянина! Вийдім з нужди і темноти; Здобуваймо!

Ваша хата, ваш городець, ваше урядження, ваші діти, ваша честь, жена, сила і здоровля— **це богацтво!** Ваш ясний розум, ваша сильна воля — це майно! Ви не є нуждар, затурканий, прибитий і безправний! Ви повноправний, повногідний чоловік! Проч з нуждарем і нуждарством! Проч з червоним обманством!

Най живе свідомий своїх прав і своєї гідности Український Католицький Робітник і Хлібороб Канади!

ЯК ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА

в Ромунії Нищить Український Нарід

Відколи православний патріярх Ромунії др. Мирон Крістеа став також премієром міністрів, ця держава наче з рога обильности стала сипати заборони проти українців. І так той голова Православної Церкви видав одним з перших розказ, що **невільно друкувати жадних українських часописів.** Але цього було йому ще мало і тому заборонив всякого навчання української мови по школах. . А щоби ці заборони завершити, заказав по православних церквах Бесарабії правити по церковно-славянськи, тільки мають правити по ромунськи.

Ось як той голова Православія в Ромунії переслідує українців, коли дірвався політичної влади в державі. І "Вістник" якось мовчить, не має і не знає нічого про це. Зате має сміливість накидатися на Митрополита Шептицького разом з ляхами та їхніми спільниками ромунами.

Давний російський цар також заказав українську мову друкованим словом. Такий закон видали в останне 1876 року— а тепер це саме зробили православні ромуни.

Ось незбитий доказ, яким духом дихає проти нас православія, яким воно є для нас ворогом і як кождий свідомий українець повинен його поборювати!

Зі Золотих Віршів Життя

Леся Українка

"Слово, чому ти не твердая криця,
що серед бою так ясно іскриться?
Чом ти не гострий, безжалісний меч,
той, що здійма вражі голови з плеч."
"Коли б кайданів брязкіт міг ударить
перуном в тії заспані серця,
спокійні чола соромом захмарить
і нагадать усім, що зброя жде борця!
Коли б та зброя здійснилась до бою,
загомоніла б так, мов туча градова,—
Тоді б замовкли вже самі собою
кайданів брязкіт і такі слова."

ВЗІРЕЦЬ АНҐЛІЙСЬКОЇ ПРОПАҐАНДИ

На схід від Аден в Арабії є країна Гадрамут. Над нею анґлійці виконують "протекторат," хоч ніхто досі о це не просив. Той протекторат відноситься до всіх сумежних племен а має на цїли повну над ними контролю. Без дозволу анґлійців вони неповинні входити в жадні договори з іншими державами а час до часу, коли арабам забагнеться щось зробити поза тим "протекторатом," тоді анґлійські літаки і бомби пригадують неслуханяним, що вони провинилися.

Оттак анґлійці постійно бомбардують арабські оселі—хоч там очевидно є жінки і діти. Однак для пропаґанди Льондон подав ось які вісти: "Одно племя замордувало анґлійського підданого. Призначено заплатити за це кару. Відмовили. Повідомили їх тоді, що тої а тої години будуть бомбардувати їх оселю. Всі вийшли з села. Тубильці просили позволення забрати шатра. Позволено. Тоді заложили оселю в іншім місці і королівські літаки не мали що бомбардувати на старім, хиба болото."

Ось такий взірець анґлійської военної пропаґанди принесла винипеґська Фрі Прес для своїх читачів. І дивуватися треба наївности тих панів, котрі думають, що хтось цьому завірить. Нема то, як демократія.

Коли в Еспанії повстанці воюють з більшовиками та їхні літаки боронять позиції, то та сама Фрі Прес виписує і вичисляє докладно, скільки то жінок а дітий, а бомб, а шкід. Однак, коли в Арабії бомбардують коло Адену арабів, взявши їх в такий горячий "протекторат"— тоді ця сама преса виписує ось такі нісенітниці, як наведено дословно вище.

З того можемо розуміти, що це є пропаґанда і яка вона страшна зброя.

ЗА КРАЩУ ДОЛЮ РОБІТНИКА

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

ПРИЧИНКИ ДО ІСТОРІЇ

Причинки до історії оснування Української Католицької Дієцезії в Канаді
(Докінчення)

У першій половині 1912 року покликано о. А. Делярого ЧНІ. до Риму. У вічнім місті 12-го травня 1912 року приняв його Святіший Отець Папа Пій Х, та уділив йому півгодинну авдієнцію. Підчас неї о. А. Делярий росказав заступникові Христовому про завзяту й плянову пропаганду протестантів і схизматиків, щоб вирвати з серця українського народу в Канаді св. Христову віру та відлучити його від католицької Церкви; про природне недовіря українців до епископів латинського обряду, про сильне бажання українців Канади мати свого рідного епископа та вкінці вказав на необхідну конечність іменувати українського епископа, зовсім незалежного від латинських канадійських епископів, щоб їх задержати при св. вірі та католицькій Церкві.

Це був останній етап старань о заснування епископства для українців католиків Канади.

Дня 15-го липня 1912 р. іменувала Апостольська Столиця першого українського епископа для нашого народу в Канаді, а 19-го **грудня** того ж року українці вже витали його в особі Преосв. Кир Никити Будки на канадійській землі.

Осінню 1924 р. припадало 25-ліття місіонарської праці о. А. Делярого ЧНІ. між українцями католиками Канади. З цієї нагоди написав Преосв. Н. Будка в своєму листі з 6-го Х. 1924 р. до згаданого місіонаря-ювілята слідуючі слова: "Дорогий Отче Ювіляте! Висказую Вам цим письмом повне признання й оцінення Вашої праці в нашій Церкві як Ваш Епископ, що знає всі Ваші подвиги, трудности й журбу за них, знає про Ваші найчистіші пляни, працю й посвяту в церковно-народній службі для повірених Вам душ нашого Народу. І висказуючи це признання, щиро й з вдячного серця, дякую Вам сердечно за все те, що Ви зробили для добра нашого Народу в Канаді. Дякую Богу й Вам з Вашими Співбратьми за те, що посвятили своє життя на службу нашому Народові, дякую Вам, що Ви найдовше з нас всіх стоїте вірно й щиро в тій службі як взірець доброго пастиря-місіонаря мимо терпінь, що їх Вам Бог не щадить. **Дякую Вам за Ваші писання й старання в Квебеку та в Римі й всюди, за Ваше ясновидження та щиро прихильну українську орієнтацію для добра нашого народу в Канаді, чим Ви помогли може більше, чим хто другий, що Українці дістали тут у Канаді свого Епископа**, а наша місія поміч від Високопреосвященого Канадійського Епископату. Дякую Вам особисто за неодну добру, практичну пораду й все щиру поміч, за ті всі молитви, що по Ваших монастирях безнастанно заносяться до Бога й Матери Божої Неустанної Помочі, та з осібна за те Ваше щиро, діточе привязання не лиш до людей, що для них ми живемо, але до особи Епископа, що робить кожний побут у Вас в монастирі милий, як дома в Родині. Прийміть за це все щиро-українське: Спаси-Біг."

СУБОТНИКИ

Субота чи неділя як свято?

Угольним каменем віри адвентистів 7-го дня є святкування суботи, а відкинення неділі. Вони твердять, що субота се "вічна постанова," що вона обовязувала перед сотворенням світа, а після сотворення вже перших людей у раю й усі дальші покоління. Суботу святкували Ісус Христос, Апостоли й перші християни. Субота має бути святкована до кінця світа, бо так заповів Христос (Мат. XXIV, 20, 35). Субота буде святкована й у небеснім Єрусалимі. Католицька Церква відкинула святкування суботи, тож вона, кажуть, не правдива Христова Церква. Неділю як "день сонця" святкували погани; се поганське свято завела, кажуть адвентисти, католицька Церква, отже вона нарушила Божі заповіді, моральний закон.

Така наука адвентистів не правдива, не згідна з духом св. Письма, що його адвентисти не розуміють, а до того незгідна з новозавітним обявленням.

Адвентисти у своїй науці про суботу спираються на св. Письмі С. Завіта й лише на однім місці з Нового. Особливо сильно налягають вони на пророчі книги, де має бути сказано, мовби-то субота мала обовязувати як святочний день у царстві небеснім, яке образово малюють пророки як новий Єрусалим. Адвентисти покликаються особливо на пророка Ісаїю (Іс. LXVI, 22—24), як також на інші місця, вказуючі, що Господь наказував святкувати суботу й забороняв нарушувати її—за нарушення ж карав.

Навіть у Новім Завіті, мовляв, Ісус Христос предвидів святкування суботи в Церкві. Адвентисти покликуються на те місце в св. Матея, де мова про кінець світа і збурення єрусалимської святині. Те, що Ісус Христос говорить про збурення святині, сталося в 70 році. Тоді збурили її Римляни. До того часу й відносяться слова про втечу, що звучать:

"Коли побачите, що гидота запустіння, про котру говорив пророк Даниїл, стоїть на святім місці — хто читає, нехай розуміє, — тоді хто в Юдеї, нехай біжить у гори, а хто на даху, нехай не сходить узяти щось зі свого дому, а хто на полі, нехай не вертається назад узяти свою одежу. Горе ж вагітним і кормлячим у ті дні. Моліться ж, щоб не була ваша втеча в зимі, ані в суботу. Бо тоді буде велика скорб, якої не було від початку світа аж досі, ані не буде" (Мат. XXIV, 15—21).

Як бачимо з сього, утеча та буде при буренні Єрусалиму, а втікатимуть загалом Жиди, не Апостоли, до котрих Господь говорить, бо Апостоли в той час будуть далеко на проповіді або будуть повбивані (нпр. св. Петро, св. Яків Старший— отже два з тих, що згідно з Марк. XIII. 3 питали про се Господа; Андрій і Іван також не були мабуть у Єрусалимі в 70 р.). Отже мова тут про Жидів загалом, не спеціяльно про християн, а коли про сих останніх, то тих з них, що заховували цілий закон. З того погляду дуже цікаво, що в євангелії св. Марка (XIII. 18) і св. Луки (XXI. 23) нема мови про суботу— отже до християн се не відносилося. Св. Лука виразно пише, що всі ті нещастя спадуть на Жидів старозаконних.

"Тоді ті, що в Юдії, нехай утікають у гори, а ті, що в її середині, нехай виходять, а ті що по селах, нехай не входять до неї. Бо се дні мести, щоби сповнилося все написане. Гореж вагітним і кормлячим в ті дні, бо буде велика біда на землі і гнів на сих людей. І впадуть від вістря меча і в полон підуть між усі народи, і Єрусалим буде доптаний поганами, поки не сповняться часи поган" (XXI 21—24).

Бачимо, що тут мова про кару на Жидів, про полон і розсіяння Жидів, а не про християн, бо на християн Господь не посилав мести!

Що дійсно християни не потерпіли при буренні Єрусалиму, про се маємо історичне свідоцтво. А саме згадуваний уже найстарший історик Церкви, Євзевій, так про се пише:

Тимчасом вірні єрусалимської Церкви завдяки Божому пророцтву, обявленому їх найповажнішим членам, одержали наказ, щоб перед вибухом війни покинули місто (Єрусалим) і перейшли до одного з міст Перії, званого Пелля. Коли вже Христові вірні випровадилися з Єрусалиму то вже цілком не було (там) мужів святих (християн) і тоді настала війна. †)

Отже і св. Письмо й історія вказують, що не до християн відносилася згадка про суботу, а до Жидів, бо на них упали дні мести, а християни в той час не були в Єрусалимі.

Оскільки йде про те, що Ісус Христос і Апостоли святкували суботу, то по-перше обовязував ще Старий Завіт, що перестав обовязувати аж з воскресенням Господа, а по-друге вони виконували цілий закон, отже й усі жидівські церемонії, святкували всі свята, придержувалися приписів про їду й т.д. Се відноситься до всіх учеників Христа, що жили перед Його хрестною жертвою, що Христовою кровю припечатала Новий Завіт. Потомуж у св. Письмі Нового Завіта нігде не маємо вказівки, щоб Апостоли святкували з Жидами суботу як обовязкове свято. Хто хотів, міг собі святкувати, сього не боронено нікому. Та до такого святкування не привязувано ваги, до того християн не зобовязувано. Маємо якраз протилежні виразні вказівки в св. Письмі, що зле роблять ті, що змушують перестерігати старозавітні свята, в тім і суботу. Св. Павло написав спеціяльний лист проти жидівствуючих у християнстві (тодішних "суботників," лише що вони заховували цілий закон) — до Галатів, і в нім пише: "Ви обходите дні, місяці, часи й літа. Боюся за вас, чи не дармо я трудився між вами." (Гал. IV. 10. 11). Ще виразніше пише Апостол на іншому місці: "Нехай вас отже ніхто не судить за їду й за напиток, або щодо свята, або нового місяця, або суботи; се є тінь того, що має прийти, а тіло у Христі". (Кол. II. 16,17). Натомість нігде в Нов. Завіті не сказано, що святкування суботи конечне для вічного спасення.

Адвентисти-суботники покликаються головно на Ст. Завіт, на пророцтва, що суботу будуть святкувати праведні на новій землі, себто в царстві небеснім. Тут виявляється їх

†) Pisma Ojcow Kosciola, Poznan, т. III., c. 96.

нерозуміння св. Письма. Адже пророки не могли говорити незрозумілою для сучасників мовою й мусіли вживати зрозумілих понять. Тому вони говорили згідно з тодішніми поняттями. Отже в новій землі буде обовязувати, згідно з пророками, не лише субота, але й кучки (Захар. XIV. 16—19) і навіть усі свята Ст. Завіту (Єзек. XLIV, 17). В описі небесного Єрусалиму в Откровенні св. Івана вже нема мови ні про старозавітні свята, ні жертви, бо мова про Новий Завіт— Христовий. Бачимо отже, що пророки в сій справі висловлювалися образово, щоб сучасні їм Жиди могли їх розуміти; з того не виходить, що християни мають святкувати суботи чи інші жидівські свята. В пророків сказано також, що ніхто необрізаний не вийде до небесного Єрусалиму (Іс. LII. 1; пор. Єзек. XLIV. 7, 9); ясно, що сього дослівно не можна брати, як не беруть і адвентисти.

Адвентистам здається, що найтяжчий їх закид католицькій Церкві той, що Вона "змінила заповідь у декальоґу, заміняючи суботу неділею." В Мойсеевім декальоґу (десятьох заповідях) виразно сказано, що треба святкувати суботу. Вони зачисляють отже суботу не до свят, як нпр. кучки й ін., але до морального закону, що обовязує повсякчасно! Кажуть далі суботники, що субота не є прообразом нічого, як інші жидівські свята, бо її Господь установив на віки.

Очевидно, що субота є таке свято, як і інше, а не можна її рівнати з неділею. Церква святкує неділю не в честь сонця, як це хулять суботники, а в честь воскресения Ісуса Христа. Тоді Ісус Христос довершив діла спасения й дійсно відпочав від своїх страшних мук відкуплення людського роду. Субота й є прообразом неділі, коли Христос Бог спочив від праці відкуплення по правиці Небесного Отця; по еврейськи "шабат" або "шабас" (не "сабат", як невірно кажуть адвентисти) саме й означує відпочинок, залишення праці. Як субота була прообразом неділі, подібно як і інші жидівські свята були прообразами християнських, так і повстала вона щойно пізно, а саме після виходу з неволі єгипетської. Про се виразно говорить св. Письмо. "Памятай, що ти був слугою в Єгипті, і твій Господь Бог вивів тебе звідти сильною рукою і простягнутим раменем. Тому приказав тобі, щоб ти заховував суботній день," говориться виразно до Жидів у св Письмі (5 Мойс. V. 15). Таксамо в іншім місці: "Ти (Господи) зійшов на гору Синай і говорив до них з неба, дав їм справедливі суди, певні закони, добрі постанови й заповіді. І вказав Ти їм святу твою Суботу й передав їм заповіди й постанови й закон через слугу твого Мойсея" (Неем. IX 13, 14). Як бачимо, субота не постановлена для ангелів і праведників у небі й навіть на землі до часів виходу з Єгипту не знали її,— як се здається хибно адвентистам. Ісус Христос кілька разів вичислює заповіди, а ніколи не називає між ними обовязку святкувати суботу. Він також виразно збиває туманну містику про вічність суботи словами: "Субота є для чоловіка, а не чоловік для суботи" (Марк. II. 27) Колиб субота була такою основою правд віри, то Ісус Христос так не висловлювавсяб.

Очевидно, Церква не забороняла спеціяльно святкування суботи, коли при тім заховувано неділю. Християни з Жидів побіч неділі святкували й суботу. Сліди того збереглися й досі в богослуженні Сх. Церкви, де маємо нпр. окрему суботну Полунощницю. "На Сході, хоч субота й не стала правдивим празником, всежтаки продовж IV. ст. її обходили так як і неділю. Внаслідок того як в один день, так і в другий відбувалося богослуження й заборонювано піст під загрозою анатеми для мірян і зложення духовних (Апост. прав. 64)," пише про се історик Церкви. Субота залишилася, коли так можна висловитися, шановною памяткою — тай годі, а не заповідю. Христова Церква, як бачимо, не відкидала, чи ненавиділа суботу, а просто згідно з наукою Апостолів не примушувала християн до її святкування.

Так отже св. Письмо не зобовязує християн святкувати суботу, як се під жидівським впливом навчають адвентисти-суботники.

В. Княжецький.

ЦІКАВІ ЛИСТИ

В "Рідна Церква" за грудень 1937 подані два листи з Київа, котрі кидають богато світла на відносини, які панують в так званій Автокефальній Церкві.

Є люди, котрі замість займатись своїми справами, вишукують закиди проти католиків і в якімсь безумнім самодурстві накидуються на Митрополита. Чи не кращеб їм передумати свої власні справи та подумати про ту свою "віру," котра дає такі діла, як вони **самі про це пишуть**.

І так Василь Лицківський з Київа, що уважає себе головою всьої Автокефалії на Україні, пише, до Канади, щоби не послухали Теодоровича та не віддавали в собору у Винипегу антимінса. А саме поступовання Теодоровича називає не більше, не менше— тільки дослівно "безглузде самочинство." (стор. 3).

Другим знова листом з 10 серпня, 1937 Липківський називає поступовання Теодоровича ще більше терпким словом. Каже, що воно "ганьба."

І це пише "первосвятитель" про того, котрого сам "святив" і висилав до Канади — себто "патріярх" Автокефалії про свого "архієпископа." Отже не якісь там собі бідненькі та незвісні людці— але самі провідники та голови. От як "красно" вони самі себе представляють! І не вороги це про них кажуть, жадна якась напасть— ні. Це вони самі про себе так любісько пишуть та говорять....

Не диво, що Липківський з далекого Київа в почуттю своєї правоти та влади навіть в Канаді пише таке: "Благословлю вас **на дальшу борбу** за нашу Церкву, бо о. Іван явно веде себе, як **ворог не тільки нашої Церкви, а і взагалі Христового миру**." (стор. 3). Ось так **дослівно** називають себе ці "пастирі"— один більшовицької України, а другий в Стейтах.

Ось нова віра та нові обичаї!

Досі церковні провідники не важились так про себе говорити прилюдно. Бо і як. Таж всякі "Вістники" знають, що Христос приказує любов і каже навіть: "По цім пізнають вас, що ви мої ученики, коли мою любов будете мати між собою." А ось яка в них любов — дійсно 100%! Один другого "ворогом" величає і то ворогом Христа та людий (миру).

А чому такі гострі слова, розясняють дальші слова листа. З них довідуємося ось чого: "Мої листи до Америки не доходять, але о. Іван сам дорвав зо мною стосунки, написавши о. Савчукові з дорученням переслати мені копію надто **глупого листа**, що він, мовляв, діючий архієпископ а я митрополит на спокою і **не він мене, я його повинен слухати і загрожує мені судом** за втручання в його епархію і інші неподібні речі.." (ст. 3)

Ось автокефальна віра!

Теодорович зі Стейтів грозить старому Липківському під більшовиками судом — певно, що то легко з безпечного місця страшити когось, що є все під загрозою. А що значить більшовицький суд, про це нема сумніву і всі це знають. Ось так "архієпископ" поводиться зі своїм "митрополитом" і навіть поучає його, що він має його слухати. Ось наука!

І вже лише тих людців потім накидатися на українських католицьких владик — замість подивитися на власний поріг.

І це має бути "церква" та "архієпископи," котрі в такий спосіб поступають самі зі собою — хто має розум, най над тим подумає і скаже тому, що розум затратив.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що на совітській Україні істнує протибільшовицька організація "Зелений Дуб", яка масово розкинула там летючки і в них взиває нарід до повстання проти катів?

Що поляки судили в Дрогобичі українську дитину, десятлітну Анну Трач, за те, що вона в школі рішучо відмовлялася співати польський гимн. Однак не відважилися карати дитини інакше, як лишень дали її догану. Ось дівчина-героїна!

Що з днем 11 квітня 1938 Канада мала 11,196,441 душ населення?

Що польський міністер закордонних справ може відмовити дозволу на приїзд до краю кождому, хто виїхав тому пять літ?

Що міністер не мусить подавати причин, чому відмовив?

Що українці в Канаді, котрі не думають вертати до Старого Краю, чим скорше повинні старатися про канадійські горожанські папері?

Що день першого мая це день сили і поваги—а не бешкетів і пустих обіцянок?

Що тільки працею можна надбати добра, а не обманством, і лінивством?

Що українські робітники мають честь за свою працю, за свій труд?!

Що вони наші добродії в Канаді, спільно з українськими хліборобами?

Що всі наші Церкви, доми і надбання повстали спільною працею всіх станів і верств українського народу в Канаді?

Що тільки спільно, разом здобудемо кращу будучність?

Що БУК веде то тої будучности і тому ми повинні належати до БУК?

ЯК НАШІ ЖИЮТЬ І ЗМАГАЮТЬСЯ

В Аргентині основано українську католицьку парохію. Парохом став о. Пилипенко. Він обслугує столицю Буенос Айрес та сумежні околиці.

Другим українським католицьким парохом є о. Майба в Апостолес, провінція Місіонес. Він подбав про спровадження двох українських Сестер Служебниць, котрі навчатимуть молодь.

В Станиславові засудили о. Володимира Вінявського, пароха Іванівки, на 6 місяців за те, що в метрикальнім виказі написав назвисько матері новобранця "Павликівська," а не так, як ляхи хочуть "Павліковська". Ось доказ безмежної нахабности ляхів. Колись судити будемо їх ми!

В жовтні 1937 р. один з многих невірних томів, Яків Мукомеля з Кудринець над Збручем втік до більшовиків. Червоні так ним втішилися, що запакували його в місця до свого криміналу і там сидів 3 місяці. Потім дали йому пакувати овочі і платили стільки, щоб би не вмер з голоду. Тому Мукомеля при першій нагоді втік назад до Кудринець. Перші його кроки, коли прибув до свого села, то були до церкви — а з церкви до священика, де зложив жертву на Службу Божу за чудесний ратунок. Вилічився з червоної зарази раз на все!

Дурні мають щастя

Він:— Я мусів бути безнадійно дурний що я з тобою повінчався.

Вона:— Я теж так думаю. Дурні мають все найбільше щастя.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

НА СТРІЧУ УКРАЇНСЬКОМУ КАТОЛИЦЬКОМУ РОБІТНИЧОМУ КОНҐРЕСОВІ У ВІНІПЕҐУ

Чому ми маємо працювати над орґанізацією Укр. Робітничого стану?

Від якогось часу підноситься серед нашого українського громадянства тут в Канаді і в Старім Краю питання українського робітничого стану, з особливішим узглядненням українського ремесла, торговлі та промислу. Що раз то ширші круги української суспільности зачипають тим питанням інтересуватися, що більше появляються навіть спроби, щоби ці ідеї перевести в діло. Як доказ цього оживлений рух в нашій пресі, думки та бесіди на принагідних зібраннях і мітінґах.

На що все те? Чи не краще оставити справи так як вона є? Чи не-булоби може ліпше, щоби наші широкі верстви народу як найскорше перейшли процес зубожіння та щоби ми вже раз дійшли до ролі пролетарів, деби не було жадних суспільних кляс, та клясових ріжниць, як це сьогодня річ мається на Радянській Україні?

Відповідь на це ясна і проста. Колись могби ще хтось сумніватися, але нині, по довголітних досвідах і то тяжких досвідах большевизму на українських землях та його зусиллях в Канаді, ми розуміємо, чому не можемо позволити на дальше зубожіння українських широких робітничих і фармерських мас. Не можемо позволити на це з двох причин, а саме: з причин моральних і з причин національних.

Щоби зрозуміти нинішний робітничий рух, то треба заглянути глубоко в душу тієї людини. Там у глибині серця, ми стрінемо страшне огірчення, що в людей невіруючих приходить до отупіння невврастеніка. Там нічого не поможе розвага розуму, ні слово потіхи. Там тільки жаль до своєї суспільности.

Те огірчення дуже часто роздрується штучно ще більше. Користають з цього фальшиві приятелі бідноти, як комуністи та нужду цю розмальовують в ще чорніщих красках, як вона є, їх бесідники демаґоги на вічах розпинаються за народ. десь якісь поодинокі факти роблять загальними, життя представляють безвихідним. Очевидно не трудно собі уявити, що серед таких впливів зубожілі маси народу стають підложжям усякої моральної гнилі, розкладом родинного і громадського життя.

Зовсім некраще представляється справа під оглядом національним. Нація для зубожілих мас не існує. Для них батьківщина всюда і нігде. У них так мало сонця, природи, родинної радости та спокою. Тому що пропролетарі тратять усяку звязь зі своїм рідним, зі своєю землею, не можуть вони бути тим будівничим елементом свойого кращого життя та своєї держави, тому навіть у найбільш демократичних державах цей елемент є найбільш похопний до революції та нищення. Де дійде до цілковитого спролетаризування, без огляду на це, що то діється в дорозі революції, чи в дорозі повільного зубожіння, там вистарчає, щоби найшлася якась група людей із ясно означеною ціллю, щоби накинути свою волю хочби міліонам людських мас.

Як дивляться люде на справу зубожіння, спролетаризування мас? Спершу вони дивляться байдужним оком. Потім, коли приходять тяжкі часи, кидаються вони на всі сторони, щоби боронити своїх варстатів праці, своїх позицій. Якщо вдержаться, добре. А як ні, тоді валяться безсильно на землю й пливуть зі струєю, яка їх поривaє.

Нині ми є свідками, як міліони людей, не тільки українців, але взагалі й інших — загрожені на своїх позиціях, при своїх варстатах праці. Всіми силами стараються їх оборонити. З грудей міліонів людей чуємо нині розпучливий крик ратунку, хоч дивне диво, мало є таких, до яких цей крик доходить. Це зрештою, нічого дивного. Кождий суспільний рух назріває повільно, повільно настають напруження, що вибухають одної хвилини, одного дня, а тоді загал починає їх бачити, але вже запізно. Звичайно тоді треба дуже сильної руки, щоби вдержати рівновагу в народі, віднискати утрачені суспільні позиції. Якщо така сильна рука не знайдеться, тоді ми є сідками завмирання нації. На дорозі такого завмирання стоять нині многі народи. Тут ми можемо тепер зрозуміти рішуче становище державних мужів Німеччини та Італії які в першу чергу своєї програми ставлять відпролетаризування свойого народу та розвязку робітничого і фармерського питання.

Ту є також відповідь на наше питання Українців в Канаді. Якщо ми хочемо жити як нація, мусимо напружити усі наші сили в напрямі витворення сильного українського середньо-заможного стану, передусім по наших містах і місточках і то стану морально сильнгоо, економічно незалежного, національно свідомого. Ось чому ми повинні працювати над орґанізацією українського робітництва в Канаді. Лише при економічнім двигненню нашого спролетаризованого народу, ми можемо завернути з нинішної дороги, яка безперечно веде до завмертя української нації, не вважаючи на хвилеві кидання на сі сторони.

Хто все чемно поступає,
той заслугу в Бога має.

....

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ТРАҐЕДІЯ

Провірені вісти зі Старого Краю подають таке: За грабунковий напад в Белзці коло Золочева і за вбивство землевласників Ясінських, польський суд засудив Ілярія Кука, студента і Володимира Качора, зарібника, на кару смерти. Підчас нападу зрабовано кількасот золотих польських і кількасот долярів. Підсудні заявили, що зробили це не для особистої користи, але для добра орґанізації, щоби тим робом помогти справі національного визволення. Много інших підсудних з тої самої причини засуджено на довголітню вязницю. Засуджені мають заплатити судові кошти.

Двох молодих українців, досі бездоганного характеру, чесних і надійних членів народу—наша будучність, відійшли в тінь польської шибениці!

І стерпли галичани з превеликого болю...

* * *

Але ось інша провірена вістка.

Український селянин на Поліссю Устянчук найшов на дорозі мішок з почтовими грішми, які загубив польський почтар. Було одинацять тисяч злотих ($2,000). Наш Устянчук відніс ці гроші до польської поліції і дістав нагороду за найдення.

Безперечно, що Устянчук зробив ДУЖЕ чесно і гідно.

Так чесно зробив, що навіть жадними грішми не можна винагородити його як слід за чесність і чисте сумління. Цю нагороду дає тільки Бог душам наскрізь чистим, якою є душа українського селянина.

* * *

Але яка страшна траґедія бездержавного народу!.

Молоді надійні юнаки пускаються на напад за кількасот злотих проти поляків, а український селянин відносить польській владі кілька тисяч злотих цілком добровільно....

Скільки терпіння нещасним родичам засуджених!

Скільки терпіння всьому народові, бо гинуть наші діти—наш квіт!

І чи можна ради гроший пускатися на такі вчинки!

Ні—і щераз ні! Таким чином тільки наноситься шкоду цілій нації. Гріхом ніколи не можна зробити добра....

Над водопадом Ніяґари

Провідник над водопадом до туристів:

—Мої пані, панове, оце перед вами найбільший водопад на світі, і якщо пані хотіли би хвилинку помовчати, то моглиб почути наймогутніший рев води у світі.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

В МІСЯЦІ МАЮ ПРИНЕСІМ ПОКЛІН МАРІЇ

Церковний Календар

1 мая, 1938 — **Неділя, Томина**
2 понеділок — Івана Преп.
3 второк — Теодора
4 середа — Януарія
5 четвер — Теодора, преп.
6 **пятниця — Юрія муч.**
7 субота — Єави Стр., муч.
8 **неділя — Мироносиць**
9 понеділок — Василія священм.
10 второк — Симеона, священм.
11 середа — Язона і Сосіп.
12 четвер — 9 муч. в Кизиці
13 пятниця — Якова ап.

УСТАВ

1 мая, неділя Томина — глас 1,, єв. утр. Мат. 116, Розділення артоса, на Сл. Б. ап. 14, єв. Ів. 65. Початок-мясниць.

6 мая, пятниця, св. Юрія — Вел. Вечірня з Литією, на Сл. Б. ап. 29, єв. Ів. 52.

8 мая, неділя Мироносиць — глас 2, єв; утр. Мар. 71, на Сл. Б. ап. 16, єв. Мар. 69.

Це є день Матері, програма того дня повинна бути гідна, поважна. Дістати можна готову у п. Прийми, 304—4 вул., Саскатун. В маю добре уладити пікнік на добро церкви, чи БУК-а.

Через цілий май правиться молебень до Матінки Божої, кождого дня вечір.

З ПОСЛАННЯ СВ. ОТЦЯ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

В попередних числах БН ми подали деякі важніші витяги з цього знаменного послання. Нині подаємо знова деякі розділи, в котрих св. Отець навчає про засоби і середники проти комунізму.

Таким першим середником є:

Віднова християнського життя

"Як у всіх бурливих добах історії Церкви, так і сьогодні, головним ліком є щира **віднова приватного і прилюдного життя по засадах євангелії** в тих усіх, що хваляться приналежністю до Христового стада. Вони мають справді стати сіллю землі, що має зберегти людську суспільність від зіпсуття.

"З почуванням глибокої вдячности для Отця світла, що від Нього походить "всякий добрий дар" (Як., 1, 17), бачимо скрізь **радісні обяви цеї духовної обнови** не лише в тих особливо вибраних душах, що в цих останніх часах стали на самих вершках святости, але також в многих інших, що великодушно прямують до цеї самої світлої мети. **Заувaжуємо також, що побожність процвітає у всіх суспільних верствах, навіть у найвищих**, як це ми згадали в апостольськім листі "In multis solaciis" з дня 28 жовтня 1936 з приводу переорганізовання Папської Академії Наук.

"Та не дасться заперечити, що ще богато лишається вчинити на цім шляху духовного відродження. **Навіть у католицьких краях є богато католиків лише з імени.** Чимало є таких, котрі більше або менше вірно сповняють конечні практики релігії і хваляться тим, що її визнають. Але вони зовсім занедбують пізнати її глибше, основніше та свідоміше її придбати і поводитися так, щоб внутрішний блеск чистої совісти годився з зовнішною практикою. А та совість сповняє свої обовязки під Божим оком. Звісно, як то Божественний **Спаситель гидиться тією облудою, чисто зовнішною побожністю**, бо Він приказав почитати Отця "духом і правдою" (Ів. 4, 23). **Хто не живе згідно з вірою, котру визнає**, той не буде в силі опертися шалючим бурям переслідувань. Пірвуть його филі нової потопи, котра грозить світові. Так **він пропаде а християнське імя виставить на наругу.**"

* * *

Дальшим середником в поборюванні комунізму є **відірвання від земних дібр.** Ці добра перeминають. Бог вічний. Хто любить Бога, той не буде прилягати серцем до земних дібр і ради тих дібр кривдити ближніх.

Слідуючим середником є **християнська любов.** Вона протиставиться поганській ненависті і погорді та злобі проти ближнього.

А дальше слідують:

Обовязки строгої справедливости

"Любов ніколи не може похвалитися своїм іменем, коли не основана на **справедливості.** Апостол вчить: "Хто любить другого, сповнив закон." Дальше пояснює це тими словами: "Бо це: не прелюбодій, не вбивай, не кради!.... й всяка інша заповідь міститься в цьому слові: Люби ближнього твого, як самого себе!" (Рим. 13, 8—9). Коли так по словам апостола всі обовязки можна звести до одної заповіди правдивої любови і то навіть ті, що приказані тяжким законом, як не вбивати, не красти — то **така любов, що позбавляє робітника справедливої заплати не є любов**, а пусте слово і сповид любови. Це **неслушно, щоби робітник як милостиню отримував це, що йому належиться титулом справедливости. Ані малими датками милосердя не можна звільнитися від великих обовязків, що накладає справедливість.** І любов, і справедливість часто накладають обовязки в тій самій річи, але під іншими зглядами. Робітники тому слушно і справедливо, зважаючи на свою людську гідність, є дуже вражливі на зобовязання, що їм винні інші люди.

Тому в особливший спосіб звертаємося до Вас, християнські землевласники і фабриканти, щоби ви **памятали на обовязки**, за котрі поносите відповідальність. Ваше положення часто трудне, бо на вас наче перейшли ці блуди несправедливого господарського устрою, що руйнуючо ділав на цілі покоління. Хоч це болюче, але правдиве. Спосіб поведення деяких католиків немало причинився до захитання в робітників довіря до релігії Ісуса Христа. Саме ці **католики не хотіли розуміти**, що християнська любов вимагає признати робітникам ці права, що їм належиться та які Церква виразно і певно їм

признала. А що думати про поведення тих, котрі навіть не допустили в своїх патрональних церквах до прочитання енцикліки "Quadregesimo Anno"? Що сказати про тих католицьких фабрикантів, котрі ще противлять ся робітничому рухові, котрий ми самі поручили?! Чиж це не сумне, що надуживається признане Церквою право власности на те, щоби робітникові зраоувати його слушну заплату та його суспільні права?!

З того бачимо і розуміємо без всяких обслонок, як Церква на ділі ставиться до робітників.

Соціялісти часто закидають Церкві, будьтоби вона не дбала, не старалася про робітничі справи. Це свідома їхня лож! Бо якраз Церква старається і старалася. Все, що досі позитивно робітники добули, добули при діяльній співучасті і допомозі Церкви. Але в чім лихо?

Лихо в тім, що не всі хочуть послухати Церкви?

Не всі хочуть зрозуміти, що і як навчає Церква і роблять собі, як самі хочуть. Проти таких отверто і ясно говорить св. Отець і стає в обороні віри та обичаїв ради робітництва. Тому каже виразно: "Неслушно, щоби як милостиню отримував це, що йому належиться титулом справедливости."

Дрібними жертвами для замилення людських очий не можна нарушувати тяжких обовязків справедливости проти ближнього. Треба робітникові віддати, що йому належиться. Він має право на організацію і охорони своїх прав.

І Церква виразно стає в обороні тих цінностий.

Ба не тільки це. Вона пятнує фарисейство противників та взиває їх до направи.

Дальше середниками в борбі проти комунізму є **суспільна справедливість, поглиблення та поширення суспільних наук, молитва у покута.**

До тої праці повинні стати всі католики в рядах Католицької Акції. Передумовою успіху тої праці є **згода між католиками.** Докладніше про це напишемо в слідуючім числі.

———o———

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ ТОМИНА

Евангеліє Йоана зач. 65.

Колиж настав вечір того дня, першого у тижні, а двері були замкнені, де були зібрані його ученики ізза страху Юдейського, прийшов Ісус і станув по середині і сказав їм Мир вам. І се сказавши показав їм руки і бік. І зраділи ученики, побачивши Господа. І сказав їм знов: Мир вам, як мене післав Отець, і я посилаю вас. Сказавши се дунув і сказав їм: Прийміть Духа святого кому відпустите гріхи відпустяться їм, а кому задержите задержаться. Тома ж один з дванайцятьох, називаний Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. І говорили йому прочі ученики: Ми бачили Господа; а він сказав їм: Коли не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вложу свого пальця в рани від цвяхів і не вложу своєї руки в його бік, не повірю. І по вісьмох днях були знов його ученики в середині, і Тома з ними; прийшов Ісус крізь замкнені двері і станув по середині і сказав: Мир вам. Відтак сказав Томі: Вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і подай свою руку і вложи в мій бік і не будь невірний а вірний. Тома відповів і сказав йому: Господь мій і Бог мій. Сказав йому Ісус: Тому що бачив мене Томо, увірив еси; блаженні, що не бачили, а увірили. Много й інших знаків учинив Ісус перед лицем учеників, що не є записане в сій книзі. Сеж записано, щоби ви вірили, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоби віруючи, мали життя в імя його.

———o———

НАУКА

Нинішне св. Евангеліє оповідає нам про дві найважніщі появи Ісуса Христа після Його світлого Воскресення. При першій появі установляє Ісус Тайну Покаяння і уділяє своїм Апостолам власти відпускати гріхи. При нагоді другої своєї появи Ісус Христос усуває невірство Апостола Томи, щоби через те нас скріпити у вірі. В одній і другій появі Ісус Христос висказує свою непонятну доброту і любов для своїх Апостолвів і для всіх нас.

1. Що нам треба думати про першу появу Христа?

То був вечір першого дня Воскресення, то значить Неділя Пасхи, десь около девятої години. Всі Апостоли крім Томи були зібрані в світлиці, де кілька днів тому назад відбулася Тайна Вечера. Перестрашені подіями, які скоїлися з їх Учителем, боялися своєї тіни та тільки нишком переговорювали між собою та передумували страшний кінець Спасителя. Двері у світлиці були сильно замкнені задля страху юдейського. Христос подав їм вже вістку про своє оскресення через Магдалину та побожних жінок. Однак Апостоли не давали цьому віри. Відтак появився Ісус Петрови та двом ученикам, що спішили до місточка Емаус. Мимо всього того деякі Апостоли не дали віри.

Аж отсе Христос, у свойому природному вигляді, незамітно являється посеред них та поздоровлює їх, як звичайно перед тим, словами: МИР ВАМ. Ісус увійшов через замкнені двері.

Як це можливо, щоби Ісус увійшов через замкнені двері? Якщо наш голос переходить через замкнені двері і стіни; якщо луч сонця переходить через воду і кришталі; якщо наука винайшла лучі світла, що переходять через грубі і темні тіла, то чому тіло Прославленого Христа не моглоби зділати того самого. Христос не пукав до дверей, не отвирав їх, щоби тим не налякати своїх і так перестрашених учеників. Кілько ніжности, кілько любови в Христа до своїх. Цього ми не можемо поняти, але можемо поняти, що Бог може всьо.

Випрямований, масєтатично любий станув як цар серед вінця своїх підданих як найніжніщий, батько між своїми дітьми і поздоровляє їх словами: Мир Вам. Солодке поздоровлення з уст Прославленого Воскресшого Христа. Поздоровлення, що одиноко є в силі усунути усякий страх, що одиноко є в силі потішити затрівожені серця.

О добрий Ісусе, скажи і нам це миле слово, нам бідним грішним людям, що тільки разів Тебе образили. Дай і нам цей дорогоцінний МИР, яким Ти нам заслужив своїми терпіннями і своєю смертію.

Щоби розвіяти усі сумніви Апостолів показує їм свої рани, позволяє діткнутися їх. Пригадуймо і ми часто рани Христа Спасителя, скріпляймо нашу любов, нашу ревність і нашу віру.

II. Що сказав ще Христос?

Христос ще раз повторив: МИР ВАМ Як мене післав Отець так і я посилаю вас. Христос бажає Мира для Апостолів, не тому, щоби їх впевнити про своє Воскресення, але тому, що хоче їх приготовити до великої місії, яку хоче їм поручити. Мир, який їм дає, це не тільки виключно для них самих, але для цілого світа. Апостоли мають цей мир нести всюда, поширяючи Евангеліє від краю до краю світа, обновляючи людські серця в Бозі.

Як Отець післав мене і Я посилаю Вас. Отець післав мене з повною властю справляти і розрішати гріхи, уділяти ласки, приносити Божественну жертву, і я даю ту саму власть для вас, ви будете моїми заступниками. Отець післав мене, щоби освятити і спасти душі і ви також освячуйте і спасайте людські душі; Отець післав мене, щоби поконати і позискати людські серця, не силою але любовю і переконанням, то маєте ділати також і ви; Отець післав мене, щоби я дав життя моє для спасення світа: Так само робіть і ви; Отець післав мене як ягня серед вовків, і так само посилаю я ас; одним словом ви маєте ту саму власть, яку я одержав від Отця і виконуйте її так само як я її виконував.

Дорогі: Чи ми розуміємо цю направду Божу, величну власть Христової Церкви. В Христовій Церкві завсігди треба бачити живого Христа, який вчить, освячує і ділає. Люде, які цю власть виконують зміняються. але власть остає завсігди та сама, подібно, як вода, що зміняє береги, зміняє корисни, русло, але все остає та сама.

III.. Яку власть, яку ласку дав своїм Апостолам?

Дунув на них і сказав: Прийміть Духа святого; кому відпустете гріхи відпустятся їм, а кому задержите задержаться.

Подиву гідна власть. Як добрий і милосерний є Господь. Слабим та грішним людям дає власть прощати іншим їх гріхи, щоби вони були більше склонні прощати гріхи другим, тому, що самі цього потребують. Що більше Апостоли одержали власть ПОВНУ і АБСОЛЮТНУ, чи то з огляду на гріхи, чи з огляду на грішників, щоби тільки приступали до Тайни Покаяння зі серцем сокрушенним і смиренним та зі щирим визнаванням провин.

О, коби то всі люде уживали добре цеї Тайни Покаяння.

IV. Що думаєте про відсутність Томи?

Св. Йоан продовжає своє оповідання і говорить: Тома ж один з дванайцятьох, називаний Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус.

Нещастя Томи було в тім, що він оставив світлицю, де були зібрані всі апостолй Тому що віддалився від своїх приятелі,в не зазнав радости прочих апостолів, бо не бачив Ісуса. Він дальше був в непевности, в сумнівах, можливо, що не одержав і деяких ласк, які напевно одержали прочі ученики Христа.

Друга провина Томи, це його недовіря. Скоро тільки Тома війшов до світлиці, апостоли з радістю заголосили хором: Ми бачили Господа. Здавалобися, що ця вістка повинна була наповнити радістю серце Томи. Він однак чувся пригноблений. Апостоли запевняють його про воскресення Христа, він однак твердо стоїть при своїм і не вірить.

Третя провина Томи, це його незвичайне, разяче поведення зглядом своїх приятелів: Послухайте, що він говорить: Коли не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вложу своєї руки в його бік, не повірю. Що це значить ви всі не знаєте, що говорите. Ви мрієте, вам сниться.... Тома сумнівається у пророцтва, предсказання Христа, і цей сумнів тревиє через вісім днів. Господь дозволив на це недовіря Томи, щоби тим нас усіх почити, поконати невірство людей, сильніше висвітлити чудо Воскресення.

V. Доброта Христа зглядом Томи

Ісус як добрий Пастир, ніколи не чуться утомленим чувати над своїми немічними овечками. Жде вісім днів, щоби у Томи збудити більше живе бажання побачити Месію. А по вісьмох днях, коли ученики були в світлиці і Тома з ними, прийшов Ісус крізь замкнені двері і сказва: Мир Вам. Відтак сказав Томі: вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і подай свою руку і вложи в мій бік і не будь невірний а вірний.

Яка доброта, яка ніжність Божественного Спасителя. Ані одного слова докору, ані одного слова догани для свойого апостола. Що більше, Христос вапрошує його, щоби він діткнувся Христових ран, щоби він не був невірним а вірним.

VI. Що робить Тома?

Слова Христа прошили серце Томи наскрізь, наповнили його жалем, радістю і вдячністю в одній хвилині, зі слезами в очах паде до стіп Ісуса і дрожачим голосом голосить: ГОСПОДЬ МІЙ, І БОГ МІЙ.

VII. Що відповідає Христос

Тому що бачив мене Томо, увірив еси; блаженні, що не бачили, а увірили.

Воскресший Ісус приняв визнання віри апостола Томи, однак не хвалить його. Що більше Христос підчеркує і ставить вище віру Патріярхів і тих всіх народів, що навернуться до Христа: блаженні ті, що не виділи, а увірили. Ця думка Христа така мила для нас. Ми Воскресшого Христа не бачили, не чули, не дотикалися, однак віримо і віримо сильно в Його Світле Воскресення, в Його Божество, яке нам звістили Апостоли, що нам пригадує Христова Церква, і більше щасливі від Томи, бо сам Христос називає нас блаженними.

———o———

НЕДІЛЯ МИРОНОСИЦЬ

Евангеліє Марка зач. 69.

І коли вже настав вечір, тому, що се була пятниця, се є перед суботою, прийшов Йосиф з Ариматеї, знатний радний, що також ожидав царства Божого, відважно увійшов до Пилата і просив тіла Ісусового. А Пилат здивувався, що вже вмер, і покликавши сотника, спитав його, чи вже вмер? І довідавшися від сотника дав тіло Йосифови. А Йосиф купивши плащаницю і знявши його, обвив плащаницею і положив його в гріб, що був висічений в скелі, і прикотив камінь до дверей гробу. А Марія Магдалина і Марія Йосієва дивилися, де його положено.

І як минула субота, Марія Магдалина і Марія Яковова і Саломія купили пахощів, щоби прийти і намастити його. І дуже рано, в перший день тижня прийшли до гробу о сході сонця. І говорили до себе: Хто відкотить камінь від дверей гробу? І поглянувши, побачили, що камінь є відкочений. А був дуже великий. І увійшовши в гріб, побачили молодця, що сидів праворуч, одягненого в білу одежу; і здивувалися. А він сказав їм: не бійтеся; Ісуса шукаєте, Назорея розпятого; встав, нема його тут; се місце де його положили. Але йдіть, скажіть його ученикам і Петрови, що випереджає вас в Галилеї; там його побачите, як вам сказав. А вони вийшовши втікли від гробу; бо обняв їх страх, і нікому нічого не сказали, бо боялися.

———o———

НАУКА

I. Хто були ці жінки, і який доказ любови хотіли висказати Ісусові?

1. Перша названа жінка, це Марія Магдалина, колись велика грішниця, що так славно навернулася до Бога. Це образ розкаяної душі. Разом з Пречистою Дівою Марією, вона йшла за Христом аж на Голгофту, під хрест. Тому, що так дуже полюбила Христа, вона була одна з перших, якій явився Ісус по свойому Воскресенню. Відтак іде Марія, мати Якова Молодшого, а в кінци Саломія, жінка заведея, мати Якова Старшого і улюбленого ученика Христа, Йоана.

2. Ті побожні жінки від самого початку месіянської діяльности Христа, йшли за ним, товаришили йому в його апостольських подорожах, дбали про матеріяльні потреби Христа і його учеників. За щедрість їх серця, нагородив їх Ісус обильними своїми ласками.

3. Коли проминула субота, в суботу вечером, по заході сонця, удалися вони на закупно дорогоцінних пахощів, щоби ними намастити Тіло Ісуса та подбати краще о його гріб, тому, що в пятницю вечір не було часу, щоби все як слід зробити.

Подивляймо цю горячу і направду діяльну любов, яку висказують ці жінки Ісусові. Вони йшли за Ісусом Його хресною дорогою терпінь і страстей, йшли аж на гору Голгофту, під хрест; але їх любов не задержалася при смерти Ісуса. Їх серце не вдоволялося обовязками, які вони сповнили зглядом умершого Спасителя. Вони не дивляться на видатки, на небезпеки, на труднощі, хотять дати Ісусові новий доказ любови і привязання та ніжної побожности.

У Христовій Церкві усі часи бачили таких шляхотних жінок, які наслідували і наслідують Магдалину та її приятельок, які посвячуються на службу Божі і дають до розпорядимости Евхаристійного Христа своє майно і своє життя. Чи у нас є та висока ревність також?

II. Що це значить: І дуже рано, в перший день тижня прийшли до гробу?

Вони вибралися в дорогу до Божого Гробу в неділю дуже рано і прийшли там перед сходом сонця. Спішать до гробу, не тому, що може очікували Воскресения Христа, а тому, що у них було сильне почування любови і пошани до Христа Ісуса.

І ми, Українці Католики, навчімся вставати раненько і перші години дня посвячуймо для нашого Спасителя. шукаймо Його і спішім, щоби віддати Йому честь в Найсвятіший Тайні Евхаристії, беручи участь у Службі Божій. Христос хоче мати наші перші думки, наші перші дрогання нашого серця.

III. Про що говорили між собою побожні жінки-мироносиці?

І говорили до себе: Хто відкотить нам камінь від дверей гробу? Крім шляхотности і побожности ми бачимо у тих жінок витревалість і постійність. Ідучи дорогою, в них тільки є думка одна: Ісус. Про інші труднощі не думають. А коли пригадали собі, що великий камінь замикає вхід гробу, питаються самі себе, чи знайдуть вони кого, так рано, щоби відкотив їм камінь від гробу, чи зможуть війти вони до гробу і сповнити свій обовязок, явкий сповнити так дуже бажали. Серед таких думок ідучи, мають повне довіря до Бога. Їх труди напевно не підуть надармо.

Так часто буває з душами, що мають рішучу постанову вернути до Христа і відтак йти дорогою чесноти. Немало труднощів находять на своїй дорозі. Однак йдуть відважно, не оглядаються взад. І Всемогучий, безконечно добрий Господь подає їм свою помічну руку. Помагає їм поконати усі труднощі, а вони находять гарним і милим усе те, що здавалося їм, що то так неможливим.

Кілько то навернень заломаних, лише тому, що була за слаба віра, що було за мало відваги. А Христос сказав, що ВІРА МОЖЕ ПЕРЕНЕСТИ ГОРИ.

IV. Що побачили, коли прибули до гробу?

Коли зближилися до гробу, завважали, що камінь був відвалений а гріб стояв отворений. Як дуже зраділо їх серце. А коли ввійшли до гробу, побачили молодця, що сидів по правій руці, цілий осяяний блескучим світлом. — Це був Ангел Господній, що відвалив камінь від гробу, після того, як Христос оскрес із мертвих. Настрашені тим жовніри в страху поутікали. Цей ангел, говорять св. Отці, що приняв вид молодця, це повна слави молодість Христа, Його краса, Його сила, і Його безсмертність. Блискуче світло, це загальна радість з Воскресення Христового, це прозорість Його Прославленого Тіла. Біла одіж, це невинність ангелів, яку і ми маємо наслідувати в нашому життю, невинність, яку ми одержуємо при Тайні нашого хрещення. Отсе і причина, чому Церква Христова, при уділюванні Тайни Хрещення, накидає на навоохрещених білу одіж.

І здивувалися. Поява Ангела, порожний гріб, брак Тіла Ісусового, все це так вразило в одній хвилині побожних жінок, що вони настрашилися.

V. Що сказав їм Ангел?

Не бійтеся. То значить, я не на те тут, щоби ас настрашити, я тут на те, щоби вам дати милу радісну вістку. Ісуса шукаєте, Назорея Розпятого. Це слова співчуття, але рівночасно слова похвали, признання за їх любов до Ісуса, якому товаришили аж на Голгофту.

Встав, нема Його тут. Воскрес, як ро Нього говорили пророки. Не шукайте між померлими того, що є живим, славним, безсмертним. Щасливі ті шляхотні і святі душі, що шукають Розпятого Христа. Його Ангели з неба зійдуть, щоби їх потішити, розрадити, запевнити, що прийде той день, коли Христос сам з неба зійде і нагородить їх радістю і щастям. О, щоби то ми всі діждалися того дня.

VI. Який обовязок поручив Ангел жінкам?

Але йдіть, скажіть його ученикам і Петрові, що (Ісус) випереджає вас в Галилеї.— Благословенні жінки, тому що заслужили на особливше відзначення на особлившу честь, бо мали звістити світові радісну вістку Христового Воскресення. Так нагородив Христос побожних жінок за їх ревність, за шляхотність їх сердець, що хотіли віддати послідну прислугу Його похороненому Тілу. Апостоли в перестрасі далеко від Голгофти. Небо посилає жінок, щоби їх обудити і в цей спосіб жінки стають апостолами апостолів.

VII. Чому Ангел згадує імя Петра?

Перше всього тому, що Апостол Петро був назначений на голову всіх аостолів, будучий Пастир Вселенської Христової Церкви. Відтак..., Петро образив Ісуса тяще, як як котрий небудь інший апостол. Однак він пожалував, він оплакував свій упадок.... він не находив спокою, боявся, що Христос може його усунути від уряду апостола, як такого, що оказався негідним. Господь у своїй доброті, хоче його запевнити, що приняв його покаяння....

Отсе величний примір успіху прадивого і щирого покаяння. Кілько то людей розкаяних, осягнули самі вершини святости. Ось вам вони: Петро, Павло, Марія Магдалина, Августин і інші.

VIII. Що означають слова: що випереджає вас в Галилеї?

Ісус говорить через Ангела, що ученики Його побачать Його в Галилеї. Однак ці появи були на короткий час. Однак в Галилеї появився їм публично, говорив з учениками цілими годинами, їв з ними, перебуваючи, як батько серед дітей одної родини. Св. Апостол Павло говорить, що одного разу появився Ісус більше як пятьсот ученикам зібраним разом.

Св. Григорій каже, що слово Галилея, означає зміна місця побуту. Воскресший Ісус перейшов від смерти до життя, від наруги до слави, від терпіння до щастя. (Всі знають, що слово Пасха означає перехід). Тому і ми повинні йти до Галилеї, щоби відбути цей наш Пасхальний Час, то значить, щоби перейти від гріха до ласки, від блуду до чесноти, щоби ми в цей спосіб заслужили собі на те, щоби бачили Ісуса в Його славі Воскресення по всі віки.

———o———

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПОЗІР!

Звертаємо увагу всім нашим відділам та поодиноким членам БУК-а, а також передплатникам Будучности Нації, щоби всі грошеві посилки посилали через почтові переказм. Непрактично посилати готівкою, бо часом гроші можуть пропасти.

Управитель БН.

Іван Митрополит

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ШКІЛЬНІ ТРОСТИ САСКАЧЕВАНУ

Знова відзиваємося до Вас цього року, так як і попередними роками.

Є важні справи. Це справи організації, дальше справа великих шкільних округів, наша самоуправа і наша праця. Праці для наших учителів ніхто не забезпечить, коли ми самі того не зробимо!

Але то треба зробити не бездільним вижиданням і вичікувати, мовляв, якось то буде —коли так зачнемо робити, то певно буде зле. Чи Ви, як шкільні трости, на котрих спадає той великий обовязок забезпечити виховання і навчання ваших дітий, сповняє як слід той обовязок?! Чи Ви може тільки тому тростом, бо Вас вибрали податковці тай на тім кінчиться?! Чи Ви, як українець, застановилися над тим, що вже давно пора — щоби Ви, другий, десятий і всі ті сотки наших українських католицьких шкільних тростів порозумілися між собою! Вам треба своєї організації шкільних тростів і Ви вже її маєте через довгі літа. Але чи Ви до неї належите? А Ви повинні спитати, чому? Тому, що Ви кличете себе свідомим українцем? Тому, що Ви у своїй школі хочете мати свідомого учителя. Тому, що Ви хочете задержати право, яке Вам у школах належиться—право урядувати і наймати учителів, укладати податки на шкільні справи, ітд. Хіба Ви будете сидіти і гордіти з того, що хтось чужий буде Вам розказувати, як маєте навчати своїх дітий?!

Нині цю справу двигнув в Альберті Ейбергарт і вона набрала сил. Дуже можливим є, що англійський чинник таки схоче заволодіти школою при помочі великих шкільних округів. Таке саме заводиться в Саскачевані. 16 лютия ц.р. відбулися збори Саскачеванських Шкільних Тростів, на котрих врадили, щоби зробити пробу в трох округах. Роздумаймо над сим мудро, до чого воно доведе?

Колиб таке сталося, тоді Ви, як трости, не будете мати жадного права — станете шкільними сторожами. Будете мусіли посилати своїх дітий до шкіл, котрі не будуть ведені по Вашій волі. Тоді дорога до асиміляції стоятиме отвором.

Ви вміли ці школи побудувати і порядкувати ними досі. Від нині Ви вже негодні цього робити. Мусите гнути свої голови перед чужими, бо не вміли постояти за своє право.

Чи не відібрали двомовних шкіл?
Чи не заперечили науку релігії?
Чи не кажуть, що богато з Вас не є відповідні бути тростами? Але Ви є відповідні платити податки а спитати, нащо вони ідуть, то Ви не є відповідні....

На це все відповідаємо так. Треба порозумітися і стати однодушно за свої права. На обороні Ваших шкільних справ стоїть організація Українських Католицьких Шкільних Тростів Саскачевану. Але до неї треба Вам усім належати! З нею треба стати до праці і тоді вона поможе Вам. Бо як Вас, або про Вас ніхто не знає, то як може Вам помогти? Єслиб наші свідомі українці зрозуміли вартість такої організації і до неї горнулися так, як другі народи горнуться до своїх— то ми малиб наші школи зорганізовані і моглиб вести о много ширшу працю, як досі. Французи мають около 1,100 шкіл у своїй організації. Видають щомісячно часопись для потреб організації і поміщують там поради, вказівки, замітки, новини і пояснення про шкільні справи.

Ми також висилаємо час до часу такі пояснення нашим членам. Але брак гроший утруднює цю роботу. І так ми поволі лишаємося позаді.

В Саскачевані є поверх одна тисяча шкіл, в котрих урядники це українці католики. Це є сила, але ще незорганізована. Тому чужі люди легко можуть захопити керму наших справ.

Кождого року відбувається з'їзд Українських Католицьких Шкільних Тростів в Саскатуні і там є Ваше місце, бути! Там Ви можете подати свою думку, свою заувагу, своє рішення—у своїй рідній мові. Там будете дискутувати над своїми справами. Шкільний акт Ссакачевану позволяє заплатити $2.00 зі шкільних фондів на кождого троста, як вкладку. Акт позволяє також, заплатити зі шкільних фондів кошти подорожі для відпоручників, котрі їдуть на з'їзд. Досі Ви брали участь в чужих— тепер прийдьте на свою конвенцію!

(Докінчення буде).

НАЙБЛИЩІ ВИБОРИ

Що раз то більше, то голосніше, говориться і пишеться про слідуючі вибори. В Саскачевані, Альберті, Манітобі сподіються незадовго виборів. Коли вони будуть точно покищо не знати. Але будуть вже внедовзі, бо надто про них говорять і правительство жде тільки відповідної хвилі, щоби піти до виборів.

Можливо, що вибори будуть по жнивах, коли Бог дасть гарний урожай і кождий матиме гроші та буде вдоволений. Тоді лекше вести партійну агітацію та поппрати стару партію. Але можливе також, що вибори будуть скорійше. В деяких округах вже намічено кандидатів, в деяких вже проголошено.

Яке наше становище до близьких виборів?

Наша ціль то є загальне добро Українського народу в Канаді.

Не партійність— не інтереси якоїсь групки, чи горстки людий.

І тому з рукою на серці кличемо всіх наших активістів **вже тепер** почати перед виборчу працю. З нагоди свят чи празників, чи просто підчас неділь скликати свідомих, сталих, чесних і відданих справі людий та з ними все переговорити. **Намітити свого кандидата.**

Таким нашим кандидатом є на округу Гефорд, пан **Орест Жеребко**, загально знаний і шанований громадянин, котрий доволі богато доброго робив досі для української справи, все гідно і чесно ніс українське імя перед своїми і перед чужими, має відповіднє образування і досвід—душею ніколи не кривив, поглядів не міняв залежно від конюнктур а був сталий, віруючий українець католик.

Всі українці католики повинні піддержувати пана Жеребка, як один чоловік!

Шкільні учителі, урядники муніціпальні, радні і взагалі українські купці, хлібороби та всі чесні люди повинні помогти пану Жеребкові увійти до парляменту і там гідно сповняти ролю українського представника.

Грядуть події небуденної ваги. Світ в огні з противних сторін, в Еспанії та Китаю. Ми не знаємо, з котрого кінця може знова вибухнути нова війна. Може якраз в Середущій Европі на наших землях, тепер занятих наїздниками. Прийде час і можливість визволення. Мусимо мати випливових, сталих і хрустально чистих людий, котрі в дану хвилю поможуть Старій Вітчині!

Мусимо мати своїх послів і мати їх більше, як досі!

В других округах, де досі ще не поставлено українських кандидатів, це треба негайно вчинити. Не так звертати увагу на партійну приналежність, як на приналежність національну і релігійну. Маємо вибрати найліпших з найліпших!

Маємо вибрати людий сталих, бездоганно чесних, вірних і несхитних!

Інакше горе нам!

Коли власними голосами виберимо людий хитких, несталих, вахланних, непевних —ми пропали в грізну хвилю, ми знівечили наші голоси і можливість кращої долі. Ми тоді будемо **винні всі**— а не лише та одна хитка одиниця, що не вмітиме заступати як слід свого народу. Всі, що помогли їй дірватися до влади, до котрої вона не має жадних даних.

Піддаємо цю думку нашим виборцям— в Саскачевані. Богато працював і звісний між нашими людьми є пан Федь Мамчур, п. Б. Корчинський, п. Дмитро Кобринський. Два перші це учителі, останний є хлібороб. Також хліборобом є п. Михайло Білинський з Прудгом.

Час не жде. Події наспівають. Готовтеся гідно і приготовано зустріти важну хвилю.

ДОМАГАЙТЕСЯ ПЕРЕПРОШЕННЯ!

Компанія Пакард Мотор Кар надала через редіо 21 вересня, 1937 через стацію WEAF програму, яка глибоко оскорблює українське релігійне і національне почуття. Підчас програми ці панки позволили собі вжити як сміховинку нашу літургічну пісню "Господи помилуй!" Українські юнаки в Стейтах почулися тим глибоко вражені і поробили заходи, щоби компанія через редіо перепросила віруючих українців. Однак всі заходи остали без успіху. Компанія думає, що українці не вартують перепрошення і можна безкарно висмівати їх побожні пісні.

В слід за тим повинні всі наші члени, або відділи написати протест і домагання до згаданої компанії, щоби перепросила українців, так як вміла образити!

А коли будете купувати самохід, то прошу не забути, що людці, які прилюдно посміли насмівати і вживати до своїх витребеньок наші побожні пісні є Packard Motor Car Company.

В комуністичному "раї" в СССР — трупи дітей вмираючих з голоду (Знимка з часів голоду в СССР)

Смерть заглядає в очі голодної дитини (Знимка з часів голоду в СССР)

ГЕТЬ З БІЛЬШОВИЗМОМ!

ЯК БІЛЬШОВИКИ КАТУЮТЬ УКРАЇНУ

Найкращих українців засилають на далеку, безповоротну Сибір— неісходиму, або ще гірше на Соловки, де вони вигибають на каторжних роботах.

Яке страховинне горе, потворну недолю переносять наші засланці, довідаєтеся з книжок очевидців і щасливців, яким Бог чудом допоміг втекти з того пекла на землі. Читайте книжки Юрченка: Шляхами на Соловки, Пекло на землі, Зі Соловецького пекла на волю — дальше книжки Горліса-Горського: Холодний Яр, Спогади, Отаман Хмара, Аве диктатор та інші цього автора. Читайте спомини білорусина Аляхновича, котрий засланий на Соловки з тисячів один втік і описав, що пережив.

Читайте та продумайте над тими страхіттями—що волося дубом стає.

Міліони — не тисячі— нашого народу винищили більшовики в підвалах ЧЕК-а інших покалічили і морально знищили на віки. Україна стекла кровю і стікає досі. Збіжжа, зерно, набуток України йде до Москви — на радість комісарам та їхнім коханкам. А Україна голодом гибне, чорного хлібця нема.

Руйнують святощі народу— старовинні церкви.

Пропадають марне наші давні памятки, що перебули навіть татарщину— нині більшовики, гірше татар, винищують одно а друге випродують міжнародним капіталістам за грубі гроші. Що наш нарід придбав працею і кровю— нині не його.

Чи може тут, в Канаді — де є воля, де чоловік свобідно може передумати все— чи може чоловік з совістю і честю належати до більшовицького Дому, ходити до них на представлення, ходити на забаву—?!

Це мусівби бути Каїн свого народу — виродок, без чести і сумління.

Коли нарід на Україні голодом гибне, коли українські діти тулаються бездольні на далекій Сибірі, коли їхні батьки та матері вигибають від насильства, робіт і нужди на Соловках— чи може нині свідомий український робітник і хлібороб тут, в Канаді, складати гроші на так зване "молоко" для еспанських дітий в руки московських комісарів?!

Це потворна **зрада народу!**

За ці гроші більшовики купують кулі, зброю для еспанських червоних, щоби як каїни нищили ними своїх братів — і ви малиби серце допомагати винищувати вірний нарід, що хоче волі, що борониться перед червоним насильством?

Хто дає на це "молоко," той на кулі дає!

Той зраджує гідність людини, той доказує, що він давби нині кулю Вам, колиб ще не боявся. Той доказує, що він серцем є з тими, що там в Еспанії руйнують і палять церкви, розстрілюють невинне населення, що й він хоче робити те саме, коли настане його час. Той вказує, що він наш ПЕКОЛЬНИЙ ВОРОГ!

Не сміє бути в Канаді ніодного українця, котрий хоче носити національне імя, котрийби причисляв себе до більшовиків!

Нарід має бути чистий! Без Каїнів Без зради!

Нищіть більшовизм з своїх громад!

ЯК БІЛЬШОВИКИ МОСКОВЩАТЬ УКРАЇНУ?

Широко писали більшовицькі часописі про це, що в Київі мають поставити новий памятник для Шевченка, що вже розписано конкурс, що надгороду дістав якийсь там артист, що тоді а тоді будуть будувати той памятник — і на тім стало....

Минають літа а памятника нема.

Ніхто з більшовиків вже більше про це не пише, не згадує.

Зате тепер більшовики ставлять таки на правду в Київі памятник для російського поета Пушкіна, корий ненавидів Україну і в своїх творах висмівав наші визвольні змагання. Для такого ворога нашого народу в серці самої України кати ставлять памятник за гроші українського хлопа і одуреного робітника.

Та нарід України повинен прочитати твори того Пушкіна а в них найде слова, якими той поет передав своїм землякам заміри Мазепи. Ці слова повинні більшовики поставити на памятнику Пушкіна, щоби люди читали їх і коли прийде відповідна хвиля виконали їх. А та хвиля прийде, коли в Київі повалять і розторощать не лишень памятник Пушкіна, але всіх його звеличників — червоних катів України!

Ось ці слова:

Тепер бы грянуть нам войною
  На ненавистную Москву!
Когда бы старый Дорошенко
  Иль Самойлович молодой,
  Иль наш Палей, иль Гордієнко
  Владели силою войсковой,
Тогда б в снегах чужбины дальной
  Не погибали козаки,
И Малороссія печальной
  Освобождались уж полки!....
Без милой вольности и славы
  Склоняли долго мы главы
Под покровительство Варшавы
  Под самовластіем Москвы.
Но независимой державой
  Украйне быть уже пора —
И знамя вольности кровавой
  А подымаю на Петра....

ЯК МОСКВА РУЙНУЄ УКРАЇНСЬКІ ЦЕРКВИ?

Більшовики збурили монастирі: видубицький і михайлівський та церкви трохсвятельську, десятинну "залізну," іллінську, благовіщенську, святотроїцьку й миколаївську (на могилі Аскольда).

Монастир на Подолі в Києві та будинки Духовної Академії переробили на фабрику, "фроловський" монастир на "містечко металюргістів" а миколаївський на звичайний дім. Миколаївський собор на Печерську (гарна будівля гетьмана Мазепи стоїть пусткою із забитим дверми й вікнами.)

Тільки собори софійський, андреївський і володимирський, а також церков св. Кирила на Куренівці та Печерську Лавру большевики залишили, як памятники штуки.

Східно-азійські часописи повідомляють що Совєти наміряють продати багату бібліотеку Печерської Лаври Злученим Державам Америки.

Так советська влада йде до потрібного собі, чужого гроша а притім позбавить Україну рідких цінностей, як книжок і рукописів і передівсім дорогоцінного св. Письма що його подарував византійський цісар св. Володимирові при хрещенні.

Крім того продають большевики багато предметів церковної штуки, загарбаних із церков і монастирів.

Кара за недотримання обітниці

Стрінберг перебував раз у товаристві, в якому говорили багато про любов і подружжя.

Одна з пань сказала таке: — Я не знаю кари, що булаб доволі строга для мущини, що не додержав обітниці подружжя!

На тесказав Стрінберг:

—А я знаю — приневолити його дотримати обітниці.

ЗА ЧЕСТЬ І ЩАСТЯ РОБІТНИКА ЗА СПРАВЕДЛИВУ ЗАПЛАТУ!

ЯК БІЛЬШОВИКИ ВИСТРІЛЮЮТЬ СВОЇХ КОЛИШНІХ ПРОВІДНИКІВ?

Ось поіменний список тих совітських представників за кордонами совітів, котрих відкликали до Москви, а вони знаючи, що це значить (смерть) — не поїхали.

1 грудня 1928 радник більшовицької амбасади в **Парижі Весідовський** втік зі своєї амбасади, бо висланники ГПУ приїхали його застрілити.

2 червня 1920 радник совітської амбасади в **Стокгольмі** втік прямо від дул наставлених на нього револьверів висланників ГПУ, він називався **Дімітрієвський**.

3 липня 1930 висланник більшовицької шпіонажі **Агабеков втік до Парижа** і заявив, що більше не верне до Москви, бо досить тої пекольної роботи.

4 липня 1930 втік до Персії радник більшовицької амбасади в **Афганістані, Кудяров**, до Персії.

5 серпня 1937 начальник торговельного відділу совітів закордоном, **Цаферман**, втік з більшовії.

6 жовтня 1937 втік з совітського посольства **вРевалі, Клявін**, перший секретар того посольства.

7 грудня 1937 втік з **Атен** до Парижа совітський посол, **Бармін**.

8 грудня 1937 відмовився вертати до Москви **Криницький**, заступник голови команди червоної армії, котрий в Парижі закуповував літаки для совітів.

9 грудня 1937 те саме зробив **Якубович**, посол в **Осльо**.

10 січня 1938 втік з совітської амбасади в **Букарешті** більшовицький посол **-Островський**, бо грозили йому смертю. Втік до Швайцарії.

11 лютня 1938 втік з тої самої амбасади в Букарешті військовий атташе совітів **Бутенко**, до Італії. Більшовики робили зразу ярик, мовляв, хтось з фашистів убив Бутенка. Потім однак, коли Бутенко прилюдно, через радіо заявив, що це саме совіти, а не фашисти, хотіли його вбити — совітський дипльомат жид—Валах Літвінов— наче води набрав в рот. Тільки язика прикусили більшовики, що не вдалося їм післати Бутенка на той світ, як це зробили з іншими. Бутенко заявив недавно, що решту свого життя присвятить на визволення України.

12 лютня 1938 втік до Брукселі віцеадмірал совітської фльоти, **Соболєв** і там більшовики післали за ним навздогін катів, котрі виконали на нього замах.

* — * *

І тепер прочитавши то все і розваживши скажіть сумлінно, з рукою на серці, чи є де на світі така друга держава, що так поводить зі своїми бувшими провідниками? Чи є де на світі держава, котра так вистрілює людий, і перед котрою так люди дрожать — як більшовія?

Тому вислідом тих думок може бути тільки таке рішення: Поборювати більшовизм при кождій нагоді! Не дати помочі катам нашою мовчанкою! Пятнувати їх! Най згине більшовизм, що є пятном людства!

НАЙ ЗГИНЕ ЧЕРВОНА ЗАРАЗА!

РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ БУК-А МАНІТОБИ

Дня 17 квітня, 1938 відбулися головні річні збори БУК-а Манітоби, на котрих після обговорення важних місцевих організаційних справ, вибрано заряд на рік 1938 в такому складі:

Голова — Тома Мельничук
Заступник — Жаровський
Писар — Митрик
Скарбник — А. Загарійчук

Референтів поодиноких секцій визначиться на найблищих сходинах.

Річено повести активну діяльність, щоби паралізувати намагання червоних. Перший май це день українського робітника а не день червоного запроданця Москви — бездумного і темного, що сліпо виконує накази Комінтерну.

Тому українське робітництво Винипегу зазначить той день масовим вічем в домівці Інституту Просвіти, на котрім проголоситься рішення для добра робітництва та передасться правительству під розвагу.

На зборах були заступлені всі українські католицькі парохії Винипегу та всі українські організації з позитивним наставленням.

З діяльности Брацтва Українців католиків .. (Манітобська Секція)

В неділю, дня 17-го квітня 1938 р. в салі парохії св. Володимира і Ольги у Винипегу, відбулися Річні Загальні Збори Брацтва Українців Католиків, Манітобської Секції. Були зарепрезентовані в особах своїх делегатів всі українські католицькі парохії міста Винипегу і околиці, як рівнож запомогові Брацтва і братні організації.

Дворічна праця Провін. Заряду під проводом голови п. Т. Мельничука увінчалася повним моральним і фінансовим успіхом. Провін. Заряд у своїй дворічній діяльности не забував і про свій національний обовязок, бо все приходив з видатною фінансовою допомогою нашим народним установам, як Інвалідам Українського Війська і "Рідній Школі" у Львові, і школі о. Николая у Винипегу.

Головою на 1938-39 рік вибрано одноголосно знова п. Т. Мельничука, а секретарем учителя п. Вас. Митрика. Докладний перебіг з цих Загальних Зборів подамо в слідуючім числі "Будучність Нації."

З війни

Переодягнений стрілець оглядає російські позиції. Переходить попри вартового солдата і навіть не звертає на нього уваги.

— Пастой! — кричить солдат — куда ідьом?

—Та йду подивитись, що то там таке сторчить—відповідає байдужно стрілець.

— Дурак! Что, ти не понімаєш? Ето пушка.

—Яка пушка?

—Вака, что стреляет. Канона.

—Е, то вас Австріяки побють

—Пачему?

—Бо у вас лише одна канона, а в них багато.

—Дурак! — пробурмотів обурений солдат. — Смотрі там в дол, одна толко? — І показав цілу батерію вкриту в ярі між кліщами.

Незадово відізвалась австрійська артилерія і розбила цілком батерію Москалів.

ВЗІР ЧЕСНОГО РОБІТНИКА

Джов Д. Белльо з Блюмфілд, Ню Джерзі був довший час безробітним. Має троє дітий. Було прикро, жити треба, роботи нема. Белльо був шевцем.

І нараз дістав роботу. Яка радість! Йому та родині.

Між одним з перших черевиків, які дістав до направи, побачив якийсь чіп у носиках. Сягнув рукою і витягнув стару мовонку. А в мовонці побачив перстені і дорогоцінности вартости дванацять тисяч долярів! Хтось сховав своє богацтво у старий черевик. І хтось несвідомо заніс той самий черевик до направи. І Бог дав ту направу чесному робітникові, щоби засвідчити, що чесність не пропала!

Джов сейчас віддав згубу.

Не лакомився на чуже добро, мимо того, що сам довго не працював. Віддав чесно і гідно. Власник щиро нагородив чесного робітника.

Честь такому робітникові!

Добрий син

—Чому мовчиш, мамусю?

—А щож маю сказати?

—Скажи: Юрчику, мій коханий синцю, йди візьми собі одно велике пісточко із шафи.

Складна справа

Мій коханий, чи не хотів би ти мені позичити $1,000.

—Хочу, але не можу.

—То може ти міг би позити бодай $100.

—Це вже інша справа — можу, але не хочу.

Юрій Горліс-Горський

ГУДЗИК

Оце уривок із П-го тому "Холодного Яру," що цього року появився на книгарськім ринку. Введемо Читачів у акцію: автор получився з повстанським загоном от. Хмари, що продирається до Збруча. Щоб пройти крізь густо розташовані по Україні червоні частини, повстанці поперебиралися в "будьоновські" одностої й так дуже подабають на большевиків, що всі до них відносяться як до червоних. Подорозі перебрані повстанці завитали до Красного, столиці славного полковника Нечая, та захотіли оглянути місце, де похований той очайдушний хмельничанин....

....Як порівнялися з могилою, Хмарі забагнулося вплізти на неї— оглянути хрест. Полк затримався. Видряпуємося на Нечаву могилу цілою начкою, та там відразу зацікавив нас не хрест, а що інше. За могилою лежав притаївшись хлопець, в старенькому кожушку, зпід якого виднілися ноги у штанях із англійського військового сукна й дірявих чоботях.

Спускаємося до нього.

—Ти чого тут лежиш? Хто ти такий?

—Я звідціля, з Красного.... Ходив до сестри у село.... Ночував там—тепер вертаюся....

—Ой, мой, брешеш!.... Вимова у тебе полтавська, а чоботями своїми— ти вже здалека беш....

Покажи документи!

—Я не брав із собою.... Далебі, товариші,—я із Красного....

Це, нечуване на Поділлі— "далебі" — видавало його походження з головою....

—Чого ти сховався за могилу?

—Бачу кінниця іде—думав, що банда яка.... Сховався, щоб кожушка та шапки не забрали....

—Маєш при собі зброю?

—Ні, не маю нічого,—прошу— дивіться!....— розщепнув хлопець кожушину, одягнену на саму брудну сорочку. Ми вп'яли очі у щось ще нами не бачене: на поясі штанів був гудзик.... Звичайний вертальний металевий гудзик із.... українським гербом —тризубом.... Серця наші тьохнули.... Дезертир з української армії!.... Зараз будемо знати, що з нею!.... Той гудзик, що не існував ще, як емблема регулярного війська за наших часів— засів для нас стома сонцями.

Хлопець завваживши до чого ми приглядаємося—зблід і, певно, проклинав у душі ту годину, коли не взернув уваги на гудзик, забув його відрізати й припити інший.

Хватаємо хлопця за руки і тягнемо, переляканого, на дорогу до полку.

—Ти петлюрівець! Ідеш ізза кордону? Признавайся, брате,—не бійся! Ми ж свої! Партизани!....

—Ні, товариші! Далебі ні! Я від сестри....

На шляху, показуєм старшинам і козакам той гудзик на штанах. Іскакуючи з коней, всі розглядали його, як найбільшу в світі рідкість.... розгублений хлопець не міг, певно, перевернти в своїй голові—чого "будьоновці" так тіпаться, побачивши дурний гудзик відрізаний від плаща і припитий за відсутністю іншого—до штанів. Вістка про гудзик на штанах передавалася з уст до уст по колоні. Підїзджала глянути на нього із дальших чот і трійок.

Холодноярський бурлака—Худодій, полтавець, підїхавши приглядався не до гудзика, а до обличча його власника.

—Як би морда тріпко грубша була — чисто мій товариш з Костя Гордієнка полку? А може то ти Грицю— тільки схуд?

Гриць закліпав очима, потім вчепився в Худодія, стягнув його з сідла й розревівся в його обіймах.... Розговорившись, Гриць упізнав ще не одного козака й старшину з інших частин, що разом із гордієнківцями були на фронті. Переконавшись, що ми не червоні—радів нам не менше, ніж ми йому. Заморозивши бідного Гриця—розглядаючи при розщепнутому кожушку його гудзик — направляли свою нетактовність. Знайшлася в кобурах чарка міцного самогону — загрілися,— знайшлося сало—хліб. Дрижачи від зворушення, Гриць заїдав чарку і голод, а ми стояли біля нього і кожний лякався в душі запитати його про те, що нас мучило. Нарешті Терещенко, що нервово куйовдив свою велику чорну бороду— відважився.

—Слухай но, козаче.... Ти давно з війська?....

—Я з Ланьцута втік—третій тиждень.

—Ну.... і як там наше військо? Що нороблює?.... Серця у нас тьохнули, завмерли....

—Ну, та інтернованє.... У таборах....

—Гмм.... Інтернованє—кажеш.... Що ж то за мудре слово таке?! Уміжнароднене —тобто—чи що?....

—Ну, в таборах.... За дротами..... Вроді, як би полонені, а тільки не полонені —а інтерновані.... /

Терещенко замотав пасмо бороди на палець.

—Т-ттак.... Ну, а гудзик отож у тебе— від урядової військової уніформи— ні?....

—Та гудзики носять.... І віднаки носять.... Тільки зброю забрали....

Довкола зітхнули. Терещенко смикнув пасмо бороди, аж затріщало.

—Ну, а коні—як?

—І коні забрали....

Партизани тривожно зашепотіли. Терещенко заламав бороду об груди.

—Ну, а як же, на весну, готовиться щось —ні?

—Та.... говорили старшини у таборі, що весною повстанці большевиків розіб'ють. Тоді й нас на Україну відпустять, віддадуть нашу зброю.... Ну, а мені не хотілося дожидати.... Дурійка за дротами чіпляється.. Утік, щоб до повстанців приєднатися.... У таборах—кожний про те тільки й мріє....

ЖАРТИ

В Москві найкраще—мовчати

Москва 1937 з весною. В тюрмі на Бутирці сидять два вязні.

— Ви ваго сидите, товаришу? — питає перший.

— За те що хляпнув неприхильне слово про маршала Тухачевського.

— Ов?!— відповідає другий, (що прийшов до вязниці тиждень пізніше, після розстрілу Тухачевського). — А я сиджу власне за те, що висказався про маршала Тухачевського прихильно.

Небезпечні чари. Один маґіг показував свої гокус-покуси перед публикою. Показуючи пальцем на одного чоловіка, каже:

—Того чоловіка я так зачарував, що він забуде ціле своє дотеперішнє життя.

Раптом один панинько з публики зривається і кричить:— Ради Бога, не робіть того, бо він винен ще мені 50 долярів.

Вже недалеко

Мама:— Що ж той твій радник, Галю? Ходить і ходить і ще не пробував тобі освідчитися?

Донька:— Мені здається, мамо, що він вже трохи осміюється. Два дні тому погладив мого котика, а вчора песика.

За чисте слово!

НОВИНИ

ЧОГО КОРОЛЬ НЕ МОЖЕ ДАТИ?

Король Фридрих Великий приїхав раз на Шлєськ до одного місточка. Падав зливний дощ від кількох днів. Ринок не був ринком а озером. Не було як витати короля і все виглядало дуже пригноблене.

Питає король мейора: Кілько буде коштувати направа доріг, щоби вода не заливала хат.

— Нічого не поможе, Ваша величність— відповів мейор. Треба погоди, бодай кілька годин сонця і вітру.

—Жалую, але того не можу Вам дати!

* * *

Є річи, котрих земний король не може дати.

Але дає нам щоденно і обильно король всіх король, що в небі.

ДОПИСИ

Смотс, Саск.

Кооперація членів БУК-а

Заходами добре думаючих людий, свідомих українців католиків, в порозумінню зі своїми священиками, на основі приготувань від літа 1931, повстав БУК. Начеркнено статут і кількасот людий в домівці Просвіти в Саскатуні проголосили нову організацію: Брацтво Українців Католиків Канади.

Боже Провидіння піддало нам таку назву. Брацтво, це таке рідне для нас! Ми з тим зжилися. По церквах маємо ріжні брацтва і при кождій нагоді взаїмно кличемо себе братами. Маємо також запомогові брацтва. Кождий з нас це відчув. Брацтво йому близке, бо рідко хто не має брата. А брат все нам близький, бо нашої крови і кости. І так всі члени БУК-а наче брати і сестри, злучені в одній організації, набирають більшої поваги, стають більше вирозумілі одні для других і набирають свідомого життя в любові і вірі. Член БУК-а стає авангардом поступу і захорони національної чести, оборонцем віри проти сектантства!

Кождий з нас є членом великої організації, котра сягає від Венкувер до Монтреалу —організації українців католиків, котрих число перевищає 250,000 душ!

І яка це честь належати до такої організації! Кождий свідомий українець знає, що та неспожита сила, котра кріпить наш нарід —це його віра: католицька віра! Це той твердий фундамент, котрого самі врата адові не одоліють!

Хто слідив за подіями між нашим поселенням від початків, про ріжні підступи зі сторони серафимців, православних, кудриків, байбельників і всякого сорта чудасії — той знає, що перші вже пішли "в упокой;" а інші на смертнім ложі. Чому? Бо вся їх наука, це були людські видумки з людськими слабостями і недостачами. Так і померли вони від своєї власної знемоги. Сильний фундамент Католицької Церкви з Одним Проводом єднає нас в один гранїт. Так нам відпорну силу проти всіх наступів. І кождий член БУК-а знає, що він стає в ряди організації не лишень з причини тимчасового запалу, але тому, щоби в тій організації стояти і примірно передати її грядучим поколінням.

(Далі буде).

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Англійці заключили новий договір з Італією. Головним уступом договору це признання Етіопії, як частини італійського царства. В замін італійці зобовязалися признати Англії деякі права в Етіопії (право на місійну діяльність, торговельну, води озера Тсана) і заперестати протианглійську пропаганду. Видно, що ця пропаганда дуже боліла Англію, і була успішна, коли англійці настоювали на ту точку. Все таки твориться, вже ясно тепер, ПРОТИБІЛЬШОВИЦЬКИЙ ФРОНТ з найбільших держав землі. І це належить щиро повитати! Тому й соціялісти ріжних порід, як на команду (Москви) зняли в один мент крик з приводу того договору. Для них найліпше підходить "народний фронт" — себто піти під команду Москви. Та не вдалось і не вдасться....

Еспанції гонять червону заразу з рідної землі і вже добилися до моря в околицях Вінароз та Тортоза. Між червоними військами настала психіка погрому і вони не мають ні сили ні охоти боротися дальше. Піддержує однак уряд збиранина червоних з цілого світа, котрі сформувались у так звані "інтернаціональні бригади" і вони є цілою захороною червоних катів. Такі "інтернаціональні бригади" боролись також на Україні в 1917 і 1918 роках. Коли наші Стрільці зловили коло Вапнярки одного такого "бригадіра", то це був китаєць (чайнамен). Його спитали: Чого ти сюди прийшов? — А він сарака каже таке: —Я плийшля захищати родну Україну .... Наші так його "захистили," що буде памятали до смерти....

Оттак **китайці** помагали більшовикам нищити Україну і були найгіршими катами населення, бо не мали нічого до страти а служили червоним за гроші. Однак сього власного краю не в силі "захистити" і ніпонці дальше бють їх, аж порох летить. Вправді вдалося китайцям, як сліпій курці зерно, здержати слабші відділи ніпонців в середнім Китаю — та це лише на хвилю. Нарід, що підпаде під пливи соціялізму, пропав. Бо соціялізм це наука паралітиків, бездушних скривлених ненавистю єства, котра доводить до демобілізації сіх духових сил народу та послідоно до загального упадку, який кінчиться неволею — під кнутом Червоного сатани!

— ДОПИСИ —

Винипег, Ман.

Приніс мені сусід одно число Укр. Голосу і там показує промову посла Николи Бачинського, яку виголосив в Манітобськім парляменті ще 2 січня ц.р. А в тій промові сказано, "що манітобський уряд повинен уважати Союз Українських Самостійників за представника українців в Манітобі і взагалі в Канаді."

Я це перечитав і аж зітхнув з досади. Я є щирий українець, однак не можу того зрозуміти, чому Союз УС має бути моїм представником? Яка до цего рація? Які претенсії? Відомо прецінь, що члени СУС 99% належать до кудриківської секти, яка ціла не числить більше чим 25,000 осіб. А українців католиків є в Канаді 250,000? А з сеї невеличкої секти, як подав п. В. Свистун, членів дійсних СУС є всього яких 180 осіб — і як вони мають право бути представниками всіх українців в Канаді?! Прецінь українці католики з ними нічо спільного не мають....

Нехай не думає посол Бачинський, що він має право накидати своїх симпатиків всім українцям в Канаді?! Так не є. Ми того СУС не признали ніколи і не признаємо. А як він собі привнає, то най собі тримає..

Та все таки пан посол повинен думати більше льогічно, коли говорить в парляменті промови і числитися з фактами!

Парохія св. Покрови, Винипег

На Благовіщення по вечірні **панночки клюбу св. Тереси** влаштували картову розігравку, підчас котрої був чай. Присутні красно провели час. Домівки Парохіяльної Читальні гостили тоді дуже красних молодих гостий, разом з родичами.

В неділю 10 квітня пані Сестрицтва Пр. Діви принимали гостий чаєм пополудні а вечером світлили для них Страсти Христові. Домівка Парохіяльної Читальні була переповнена. Крім дітий загостили тоді громадно старші. Страсти є дуже поучаючим фільмом і лишають незатерте враження.

В суботу 16 квітня світлив для всіх дітий і парохії даром і образи п. Йосифа Гаєвський. Фільму дав відділ Праці Манітобського Уряду. Домівка була повна дітвори — фільми були звукові.

В неділю 1 квітня був попис дітий, що ходили на катехизм. Співав Діточий хор під орудою п. Мороза — діти виголошували деклямації а провідник Молодої Парохії Стасюк мав красну промову. Звіт здав скарбник МП Бодуйкевич. Звіт задовільний і виказує красний розвій. Потім були іспити, діти відповідали гарно на завданні питання з катехизму. Питали Отець, Сестри і Панночки вчительки катехизму. Накінець діти дістали дарунки серед загальної радости і гамору, питомо діточого. Було 200 дітий. Прибули також родичі.

Вечером тогож дня діти Рідної Школи під проводом Сестер відіграли представлення "Пречиста Діва Марія в Люрді." Особливо гарно випали пісні.

Панночки клюбу св. Тереси готовлять "День Матері" на 8 мая.

Спільне Свячене буде в суботу, дня 30 квітня, в Парохіяльній Домівці, по вечірні. Всіх парохіян, прихильників і гостий щиро запрошує прибути варяд парохії.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Літом 1938 відбудеться в столиці Мадярщини всесвітний Евхаристійний конгрес. В намірені успіхів цього конгресу члени Апостольства Молитви мають молитися протягом мая, щоденно.

Кождий всесвітний Евхаристійний конгрес є тріюмфом Евхаристійного Христа. Ісус Христос установив найсвятішу Тайну Евхаристії на Тайній Вечері, коли вперве переміни хліб в своє Тіло а вино в Кров. Тоді Христос заповів ученикам, щоби це творили на Його памятку і запричащав їх. Це була перша Служба Божа і від тоді досі і до кінця світа буде вона правитись в мілінах Христових церков на цілій земній кулі. Тільки в Католицькій Церкві перебуває утаєний в найсв. Евхаристії Христос, тому тільки в Католицьких Церквах побачите кивоти а перед кивотом на престолах, світиться вічне світло. Воно означає, що церква не є пуста, що в церкві перебуває сам Христос, утаєний в найсвятіших Тайнах.

Евхаристія значить по українськи "подяка" — Тайна подяки Господу Богу за всі ласки. Через Службу Божу ми дякуємо Богу за все, приносимо благодарення і найвищу честь та жертву. Жертвується сам Син Божий, Ісус Христос, за всіх людий, свому небесному Отцю: Тому кождий католик почитає найсв. Тайну Евхаристії і кождочасно робить перед найсв. Тайнами глибокий, доземний поклін. Тому скільки разів священик виймає з кивота найсв. Тайни, всі клякають. Коли робимо обхід з найсв. Тайнами, люди несуть світло і клякають, коли священик підносить монстранцію, щоби благословити.

Найвищий поклін, прилюдний і загальний, віддаємо Христові через всесвітні Евхаристійні конгреси. Туди з'їзджаються люди зе всего світа і сі, без огляду на свій стан, достоїнства та вік—разом, спільно і прилюдно віддають Христові найвищу честь в прилюдним почитанню.

Молімся за успіх цьогорічного Евхаристійного конгресу в Будапешті, щоби Христос благословив розділене і розсварене людство любовю та миром, котрого світ так дуже потребує в теперішні часи. Коли вороги Христа прилюдно наступають на Бога і віру — Церква прилюдно свідчить, що є мілійони душ, котрі готові стати в обороні Христа. Евхаристійний конгрес є якраз такою мобілізацією віруючих сил та тріюмфом Христа Бога!

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

4 мая 1838 викупили Шевченка з кріпацтва, коштом півтретя тисячі рублів. Нам тепер тяжко представити собі, що можна було людий купувати. А так було і так знова буде, коли світ позабуде на науку Христа Господа. В християнстві вартість людини цінится вартістю душі, від котрої нічого дорощого на світі нема. Тому перед Богом всі рівні. В поганстві цінится насильство, сила фізична. Два окремі світи, дві окремі вартості. Шевченка викупили за гроші, котрі придбано з розіграви образу поета Жуковського, який намалював маляр Брюлов. Гроші ці здебільша зложили таки члени царської родини та аристократи, котрі хотіли той образ мати. Брюлов жертвував ці гроші на викуп Шевченка.

14 мая 1648 Хмельницький розбив поляків на Жовтих Водах а 26 мая в друге під Корсунем. Так українське повстання проти ляхів одержало вирішальну перемогу. Бій на Жовтих Водах це день тріюмфу нової України, що родилась свідома своїх великих завдань, стати великою державою великого народу. Це не був бій бунтарів, а бій державників за волю держави. Геніяльним хистом українського шляхтича Богдана Хмельницького зорганізовано державну армію та поведено її до творчих завдань. Українці скрізь по світі ждуть на нові Жовті Води та Корсунь. Всі ми надіємося, що та година недалека....

УКРАЇНСЬКІ УСПІХИ

Підчас музичного попису цілої Манітоби, що відбувся у Винипегу, українські діти добули чимало нагород.

І так першу нагороду добула панночка Констанція Стефаник за спів.

Подібно панна Люба Новак за гру на чельо.

Подібно панночки Білоус, доньки нашого громадянина і члена парохії св. Володимира й Ольги, Томи, за спів.

Подібно Богдан Лехів за гру на скрипці —член парохії св. о. Николая.

Здібні наші діти —най Бог щастить їм повним успіхом в дальшому життю.

КОЛИ ТРЕБА УЧИТЕЛЯ
голоситься до бурси БУК-а!
Joe. Pryma, 304—4th Ave., Saskatoon, Sask.
УЧИТЕЛІ
пишіть до бурси, або до
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 10 ЙОРКТОН, САСК. 14 Мая 1938 Vol. VI, No. 10. YORKTON, SASK. May 14, 1938

ПОЛЬЩА ГРАБИТЬ УКРАЇНСЬКИЙ ГОРОД У ЛЬВОВІ

Львівські українські часописи принесли вістку, що польська військова влада забрала український Город, відомий як площа Сокола Батька, на власність і для розпорядження польського війська.

Українські руханкове товариство Сокіл Батько, як посідач, і Український Центробанк, як табулярний власник, внесли протест проти цеї нечуваної самоволі, але польська військова влада покликується на розпорядок президента Польщі з 24 вересня, 1934, на підставі якого уряд може вивласнювати чужу землю "для цілей оборони держави," за відшкодуванням.

Українці не сумніваються що це не є навіть "для оборони держави," але тільки звичайний замах проти Українців, щоб не мали свого прилюдного майдану у столиці краю, щоб вже й цього року не могли там святкувати 70-их роковин Просвіти й 950-их роковин хрещення України.

Це є замах польського уряду проти Українців, згідний з домаганням львівських вшехполяків Польський уряд виконує волю вшехпольської демагогії, а це значить що та демагогія вже має дійсну владу в Польщі, хоч формально ще є при ній "пілсудчики," що іноді пробували ще стати проти вшехпольської диктатури здолу.

Українці в Польщі не можуть добитись жадного права, бо Польща правом не правиться. Також не поможуть жадні скарги, жалі й плачі. Одинока відповідь Українців — це бути сильними, творити силу, збільшувати сили української нації, для майбутнього розрахунку українського народу з польськими.

СКІЛЬКИ ЧЕРВОНІ В ЕСПАНІЇ ВИМОРДУВАЛИ?

Докладну статистику подає ватиканський дневник "Оссерваторе"— це один жах!

Поіменно подано там імена 1,379 монахів, котрі згинули з рук червоних катів в Еспанії. В тому числі нема світських священиків, котрих мордовано сотками. Це лише імена монахів 27 ріжних чинів, котрих червоні "демократи" вимордували в страшний спосіб.

Ось так на ділі виглядає "соціялістична демократична свобода"....

ДІЛА ГОВОРЯТЬ

Епископський Ординаріят для Українців Католиків Канади вислав в першій половині місяця квітня 1938 збірку жертв на Українських Інвалідів в сумі $1,719.27. Попередно вислано $111.52— разом жертви на інвалідів УГА виносять від марта 1937 до марта 1938 $1,830.79

Окремо вислано на Рідну Школу в Галичині $97.25

Так українці католики ДІЛОМ і ПРАВДОЮ свого життя свідчать про любов України. Так ми даємо незбитий доказ, ХТО є правдивий патріот— а хто тільки крикун, для котрого Україна не є жертвою і трудом життя, а наживою і криком.

Честь всім Українцям Католикам за жертвенність!

ПАПА ОПЛАКУЄ ВІЙНУ

23 квітня промовляв Папа, жалуючись на дикість нинішних воєнних метод. Св. Отець сказав, що нині "люди готові нищити і руйнувати все, навіть так далеко, що масакрують одні других."

Однак Св. Отець заявив одночасно, що має "безграничну віру в будучність, бо вона лежить не в людських а в **Божих руках!**"

Такі слова стають великою розрадою всіх стомлених і стривожених душ.

Леся Українка

Зі Золотих Віршів Життя

А все таки до тебе думка лине,
Мій занапащений, нещасний краю,
Як я тебе згадаю,
У грудях серце з туги, з жалю гине....
Ці очі бачили скрізь лихо й насилля
А тяжчого від твого не видали,
Вониб над ним ридали,
Та сором сліз, що ллються від безсилля.
О, сліз таких вже вилито чимало —
Країна ціла може в них втопитись
Доволі вже їм литись, —
Що сльози там, де навіть крови мало!

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА В ЧИСЛАХ — СКІЛЬКИ ЇХ?

Пропаганда Німеччини проти Чехословаччини має велику підмогу в числах. Вистане тільки навести ось ці числа.

Все населення Чехословаччини виносить 15,158,782 душ.

З того є чехів	6,689,000
німців	3,232,000
словаків (приблизно)	3,000,000
мадярів	692,000
українців	549,000
жидів	187,000
поляків	82,000
інших (циганів)	50,000
чужинців (головно жидів)	250,000

Ось так виглядає склад населення тої держави. Вона більше ріжродна, як давна Австро-Угорщина і не диво, що хвилі її почислені.

Для нас однак Чехословаччина була розмірно справедлива і добра держава. Тисячі наших студентів діставали підмогу від чеського уряду в роках 1919—1925. Нашим братам на Закарпатті живеться ще розмірно найкраще і найвільніше. Тому кому як кому, а нам—зовсім нема чого радіти над недолею чехів. Розвал тої держави значить повне закріпощення нашого Закарпаття в ярмі мадярів.

КАНАДІЙСЬКА ПШЕНИЦЯ

З днем 29 квітня 1938 було всьої пшениці в Канаді 41,743,988 бушлів. Значить, борони Боже ще один неврожай, якась посуха, або коники, або черваки — і в Канаді готов бути голод.

Канада, котра мала понад 278 міліонів бушлів пшениці з року на рік, сама готова купувати по світі пшеницю за грубі гроші.

Ось так виглядає людська господарка, що хоче випередити Божу. Бо коли Бог родив і всього було досить, тоді людські мудрці з'їздилися, радили, якби то зменшити урожай і штучно вкоротити засіви. Та ще вони не скінчили нарад, коли Бог зменшив і вкоротив. Канада має мало пшениці!

З того наука, не спе'чайся з Богом а дякуй і ціни всі Божі дари!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ

Квітень 1938

ПРИХОДИ —

Ів. Гриців, вкладка	1.00
М. Новицький, вкладка	1.00
Панство Гунчаки з Вонда	2.00
Відділ БУК-а в Мондер	4.00
Відділ ч. 18, Ґронлід, Саск.	5.00
Відділ ч. 2, Ланівці на програми	5.00
Відділ ч. 7.., Альвена, вкладки	5.40
Б. Л. Корчинський і Ів. Данилишин	2.00
Відділ ч. 66, Флін Флон	2.70
Ф. Волчак, вкладка	1.00
Відділ ч. 20, Оролов, Саск.	3.60
Ів. Бунько і А. Голінка	2.00
Відділ ч. 65, Кадворт, Саск.	6.30
Мих. Грицак, вкладка	1.00
о. Семчук з продажі літ.	4.70
Олена Заяць, вкладка	1.00
Ст. Шебець, вкладка	1.00
Відділ ч 67, Овкбурн, Ман.	12.60
Відділ ч. 4, Саскатун	2.70
Відділ ч. 15, Олеша, Саск.	9.00
Гнат Кузмар, вкладка	1.01
Відділ ч. 65	1.05
Дмитро Грабець, вкладка	1.00
о. А. Хлисун	1.00
Іван Білик, вкл.	1.00
Іван Козак, вкладка і пресфонд	2.00
В. Т. Черевик і Ю. Аллилуя	2.00
Стефа Грабух	.75
Осип Прийма з продажі літ.	1.30
о. Семчук	3.80
о. Борис на уділ бурси	5.00
Парохія св. Покрови у Вин., пресфнд	4.00
Парохія св. Покрови на Голос Сп.	2.00
Филип Сідор і В. П. Лукий	2.00
В. Шеремета з Вакав	1.00
Г. Пасічник з родиною	2.00
Ю. Мартинюк	1.00
о. др. Кушнір 4 передплати	4.00
Відділ ч. 71, Гефорд, Саск.	6.00
Разом	$126.61

—РОЗХОДИ

Почтові значки	1.00
Посилка до о. Гаврилюка	.19
На програми бурсі і оплата	5.06
Друк БН. ч. 7	17.50
Розсилка	2.05
Голос Спасителя	.50
Значки	.50
На програми бурсі опл.	5.08
Змінне чека	.15
Уділ бурси о. Бориса і пол.	5.08
Значки	.10
Голос Спасителя	4.25
Пресфонд Голосу Спасителя	2.00
Друк БН. ч. 8.	27.50
Розсилка " "	2.15
Разом	$73.11

Дм. Кобринський
гол. скарбник

УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИЦЬКІ ШКІЛЬНІ ТРОСТИ САСКАЧЕВАНУ

Коли приїдете на свою конвенцію, не будете сидіти в куті тай слухати, як чужі радяться над своїм, а про ваше ні гадки. І що ви скористали зі всіх тих конвенцій, на котрі ви досі їздили? Я нині ручу, що колиб вас спитати, як там було і що там враджено, то надіюся дуже сухої відповіди. Хіба один чи другий, котрі мовою їм близці, ті дещо скористали, якщо й поглядами їм близькі.

Цього року будемо мати загальну конвенцію в Саскатуні, всіх католицьких шкільних тростів—отже українських, французьких і німецьких. Учителі і учительки будуть мати нагоду взяти спільно участь зі своїми урядниками. Конвенцію намічено в Бесборо готелі, під кінець червня, або з початком липня.

Українські католицькі шкільні трости! Якщо Ви ще маєте у своєму серцю ту любов до рідної літератури, мови, пісні і звичаїв, так вже віднині приготовляйтеся їхати на цю конвенцію. Не зважайте на кризу! Рік 1930 був дуже тяжкий, але тоді прибуло на конвенцію поверх 3,000 тростів — а чому ми не повинні бодай раз приїхати так численно і обороняти наші справи?! В дуже короткім часі подамо більше вісток про цю конвенцію.

Кличемо до Вас! Подавайте руки один другим! Скличте мітинг і ухваліть рішення, щоби вписатися до нашої організації. Виробіть на це шкільний чек, по $2.00 на кождого троста, що хоче вписатися і разом вишліть до секретаря нашої організації. Одержите членські посвідки і будете повноправним членом, котрим організація опікується.

Де кооперація, там й сила! Приїзджайте на наш з'їзд! Там зробите діло! Ми ждемо на Вас, а наших тростів в Саскачевані є поверх тисяча! Ви є одним з тих, що повинні стати в ряди організації.

Дискутуйте, читайте, робіть! Покажіть свою діяльність і обовязок супроти власних своїх інтересів! Не отягайтеся!

За близщими даними пишіть на адресу:

Іван Митрополит, сек. УКШТ
Prudhomme, Sask.

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 19

Загальні річні збори відділу ч. 19, Кридор Саск. відбулися в місцевім Народнім Домі, дня 7 квітня, ц.р. Попри звичайні точки зборів, всеч. о. Горошко мав виклад про ідеольогію БУК-а. Найбільше звернувся до молоді і взивав до праці, до сповнення завдань, які насуваються.

Вибрано заряд на рік 1938, як слідує:

Голова — Антін Яремович
Заступник — Василь П. Харко
Писар і скарбник — Петро Воробець
Провірники — Петро Бузікевич і Василь Циба.

Минулого року виконано: 1) Окружний з'їзд в липні. 2) Вислано хор на з'їзд до Саскатуну. 3) Були три збори відділу.

ВИБІР НОВОГО ЗАРЯДУ БУК-а НА ПРОВІНЦІЮ МАН.

Загальні бори Провінціонального Заряду Братства Українців Католиків Манітоби відбулися в домівці св. Володимира і Ольги дня 17 кітня, 1938.

Нововибраний Заряд: Тома Мельничук, Голова;
Іван Жаровський— Заступник
Митрик Н. — діловий писар
Воробій Михайло — заступник
Малофій Олекса — скарбовий писар
Загарійчук Андр. — скарбник
Провірники: Копяківський П., Андрейчук Филимон; Мальчевський І.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ БУК-а В ГЕФОРД

Заходом БУК-а відбулося в Гефорд протестаційне віче проти нападів польського посла Войцехофского на Митрополита Шептицького. Промовляли всеч. о. Михайло Горошко, пані Ольга Сокіл, Орест Жеребко і предсідник віча В. Сулятицький.

Одноголосно, серед піднятого настрою, принято рішення, з котрих точка 4) висловлює і узмістовлює все: "Одноголосно висловлюємо, що найбільшим скарбом Української Нації є Українська Католицька Церква з її великим історичним Провідником, Митрополитом Андреєм Шептицьким."

На закінчення віча переведено збірку на Народну Лічницю у Львові, котра принесла $20.00.

Народний Дім був виповнений по береги.

КВЕБЕК ПОБОРЮЄ БЕЗБОЖНІСТЬ

Це одинока провінція в Канаді, де невільно накидатися на релігійні святощі Всіх таких безумовно карають.

23 квітня в одній з домівок Монтреалу відігравали безбожницьку штуку "Потопа." Виступало 21 аматорів зі самим автором Ґуставом Робітейл. Однак поліція перервала представлення на другім акті і всіх потягнула до суду. Суддя Джюль Демаре обвинувачує їх за богохульність.

Так не тільки словами, але й ділом Квебек бориться перед безбожницькою заразою. Тому й забороняє всякі комуністичні організації.

Всі віруючі люди, що люблять лад і хочуть збереження святощів життя, повинні рішучо **стати в обороні Квебеку** а проти всяких накидів на цю католицьку провінцію.

ЛЯЦЬКЕ БЕЗПРАВСТВО

Ляхи розкопують могили українських стрільців—в ночі— по злодійськи

Дня 21 марта ц.р. на полі коло Ригайлили, повіт Підгайці, ляцькі посіпаки розкопали могилу бл. п. стрільця Квасниці — коли всі в селі спали. Забрали тлінні останки і не знати, що з ними зробили.

Могила була в найкращому порядку і нікому не заваджала. Опікувалася могилою українська дідичка Медицька.

Ляхи знищили ту могилу і за таке безправство недовго прийдеться ждати на Божий суд та кару.

Неможна завсіди безкарно нарушати всіх прав—і людських і Божих!

Прийде хвилина, коли мірка Божого гніву переповниться і тоді настане СУД!

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

В. Княжецький

БЕЗПЕРЕРИВНІСТЬ В НАУЦІ

Католицька Церква від часів Христа Господа досі безперервно голосить одну і ту саму науку — згідно з установою Христа — суботники і всі секти тої безперервности не мають, їхні провідники самі собі суперечать!

Католицька Церква від апостольських часів аж до сьогодні проповідує одну й ту саму науку, що її перейняла від Ісуса Христа й Апостолів. Вона має таксамо неперерівне наслідство в уряді священства: Епископи се правні наслідники Апостолів, а Папа — правний наслідник св. Петра. На се маємо богато доказів в історії Церкви й тому історія свідчить про правдивість нашої Церкви. Також церковна традиція подає те саме — в науці Соборів і Отців Церкви, зокремаж у науці Римської Церкви. В католицькій Церкві виразно сповняються слова нашого Спасителя: "Дана мені всяка власть на небі й на землі. Йдіть отже, й навчайте всі народи, хрестячи їх в імя Отця і Сина і святого Духа, навчаючи їх зберігати все, що я заповідав вам. І се Я з вами по всі дні, до кінця віків" (Мат. XXVIII 18—20).

Власть дана була Апостолам, Апостолиж з Божої волі передали сю власть Епископам, як се бачимо зі св. Письма. Св. Павло перед "старшими Церкви," себто Епископами й священиками, звістив про свій відїзд і дав їм такий заповіт: "Пильнуйте себе й усього стада, що в нім вас Св. Дух настановив Епископами, щоб пасти Церкву Божу, що її придбав власною кровю" (Діян. XX. 29). Владу свою передали Апостоли Епископам через положення рук, себто св. Тайну Священства: "Тому напоминаю тебе, щоб ти розгрівав ласку Божу, що є в тобі з положення рук моїх", пише св. Павло до Тимотея (2 Тим. 1 6); в іншім місці також говорить св. Павло про обовязок Епископа проповідати слово Боже (I Тим. III 2). Епископи, що їх поставили Апостоли, мають власть дальше висвячувати Епископів і священиків, як се виразно пише св. Павло до Тита: "Тому я оставив тебе в Креті, щоб ти устроїв те, що не впорядковане, й настановив по містах пресітерів, як і я тебе назначив" (Тит. 1, 5). Священики помагають Епископам у голошенні слова Божого (I Тим. V 17).

Як бачимо, св. Письмо виразно говорить, що по Апостолах голосять слово Боже правно рукоположені Епископи і священики, себто навчаюча Церква.

Адвентисти (як, впрочім, усі секти) відкидають священство й тим самим не мають правного наслідника до голошення Божого слова, а має його лише єрархічна Церква. Тому ніяка секта не може виказатися правним наслідством у голошенні Христової науки. Не мають вони й ніякого фактичного наслідства. Адвентисти не можуть вказати на таку групу, що без перерви від апостольських часів голосилаб ту саму науку, що її вони голосять тепер. Їх секта повстала в 1844 р., тоді, як таку науку видумав Міллер, потому й інші збаламучені сектанти. Наука адвентистів, впрочім, зміняється. Сьогодні вона вже не така, як її голосив основник секти; в одній адвентистичній книжці написано навіть, що Міллер не розумів пророцтва. "Гарний то проповідник, що говорить про те, чого не розуміє! Але в сім випадку адвентисти сказали правду: Міллер дійсно не розумів того, що балакав, що він, на думку адвентистів, мав св. Духа.. Чи треба ще більше? В однім нинішні адвентисти вірні наслідники Міллера: вони також не розуміють того, що пояснюють, себто св. Письма, оскільки просто не заперечують його.

. Цінне признання сектантів, що сам творець їх секти не розумів пророцтва, що, як вони говорять, ясне як сонце, — вказує, що мусить таки бути авторитет, який викладає св. Письмо. Такий авторитетт — се катол. Церква, основана на непомильній скалі — Петрі. До св. Петра сказав Христос підчас Тайної Вечері: "Симоне, Симоне, це сатана зажадав просіяти вас як пшеницю; та я молився за тебе, щоб не ослабла твоя віра, а ти колись, навернувшися, утверджуй своїх братів" (Лук. XXII 31, 32). Тим самим св. Петро дістав власть укріплювати інших Апостолів у вірі. Після його смерти отсей спеціяльний Божий дар перейшов на наслідників св. Петра, Папів. Така була постійна віра в цілій Церкві. Адвентисти відкидають і сю правду віри. Вони не лише заперечують примат і непомильність у навчанні віри й моральности Римського Престолу, але навіть відмовляють всього св. Петрові. Все се для того, щоби не мусіти повинуватися Церкві в викладі апостольської науки. Тому з особливою завзятістю відкидають сектанти св. апостольське Передання, що його голосить Церква. В Переданні маємо якраз пояснення тих місць, що їх тяжко зрозуміти.

Отже правдиву неперервність у науці і тим самим право до навчання має Церква, а не якась секта чи окрема людина. Церквою управляє направду Св. Дух і вона ніколи не помилялася й не може помилитися в науці віри, так як помилявся Міллер, чи інші сектанти. Церква несе таку саму віру й науку від апостольських часів і голоситиме їх аж до кінця світа. Вже сказано досі вистарчалоб, щоб не звертати уваги на блудну науку адвентистів. Але щоб виказати, як незгідна їх наука зі св. Письмом, розглянемо по черзі її основні тези.

РОЗПОРЯДОК ПРЕОСВ. ХОМИШИНА - ЩО НА ЦЕ СТАРИЙ КРАЙ?

Напасти і напасти, так можнаб назвати з повним оправданням деякі надто гучні і часті писання "Вістника" проти Ексцеленції Хомишина.

В Старому Краю видано розпорядження, що священики не мають бути членами виділів світських установ з вибору та не повинні убігатися о ласки тих установ. Це все належить їм титулом свого уряду і повагою уряду священства повинні вони мати вплив на працю світських установ, без людської ласки, котра непевна і нестала та котра часто надуживала поваги священства для своїх маленьких і негідних цілий. Ось приміром, священикам вибирали головою Просвіти в селі, чи кооперативи — а цілий виділ захоплювали в руки радикали, або найть комуністи і за плечима священика, проти його намірів і волі, вели наче за материнською запаскою всю свою роботу. Проти тих відносин видано розпорядження і це його ціль.

В Канаді вороги Церкви і Народу зараз вміли все перекрутити і з піною встеклої люті накинутися на сідоглавого владику.

Та інакше дивляться на це в Старому краю.

Ось перший директор львівської поліції за Української Влади і пізнійший наш міністер, др. Степан Баран, посол і довголітний діяч Поділля, пише так в "Ділі" про цю справу: "**Ніхто мабуть з українців не відмовляє Станиславівському Ординарієві українського патріотизму! Не роблю і не можу цього робити й я**, що як член Української Конституанти і її тодішний політичний референт **був очевидцем в днях 18 і 19 жовтня 1918 р. у Львові, як Преосвященний Хомишин разом з двома іншими гр. кат. єрархами був СПІВТВОРЦЕМ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ й опісля її льояльним громадянином.** Зрештою і його попередня і пізнійша діяльність, хоч не завжди погоджувалася з напрямними нашої політики, всеж випливала з його внутрішного переконання і **навіяна була журбою за добро і будуччину українського народу.**"

Ось так говорить Старий Край в особі свого чільного світського діяча.

І які мізерні, нужденні і негідні являються в світлі тім ті канадійські людці, що в творенні Української Держави ЖАДНОЇ ролі не брали, позитивно НІЧИМ не помогли, але тепер валять і обкидують все болотом тих людий, що ту Державу з нараженням власного життя і добра творили, для неї жили і досі трудяться!

Які це мізерні і нуждені істоти....

ЧОГО ХОЧУТЬ МАНІТОБСЬКІ БІЛЬШОВИКИ?

Довідуємося з їхньою збіговища, яке владили для своїх підростків у Виннипегу. Вибрали там провідника в особі дівчини Джессі Адамс, але не бракувало там на сором наших й українських хлопців, коли вибрали до заряду людий з іменами Петро Прокурник і наче на глум, Павло Святий.

Як чоловік з таким іменем попав між більшовики і то аж до заряду, годі відгадати. Але досить висказався комуністичний посло в Манітобі Джим Литеррик, коли говорив про "Соціялістичне виховання і молодь в совітах" Зовсім далеко це від гарного слова та імени, яке носить той нещасний українець, котрий пішов туди, в червоне безголовя....

І не до святости совітам, бо їхне виховання це протилежність святости.

Їхне виховання це вихвалювання гріха! А з таким вихованням проч!

Нічого нового

—Чи ти читав що тепер винайшли таку машину, яка все пізнає, коли хтось бреше?

—Нічого надзвичайного—з такою машиною я вже майже десять літ жонатий.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ ОБХОДЯТЬ 1-ГО ТРАВНЯ У ВИНИПЕГУ

День 1-го Травня обходили цього року перший раз Українці Робітники Католики у Винипегу. Цей день, як це було подано в комунікаті, це **національний день Українського Католицького Робітника в Канаді, це день національної праці і національної чести, віднова любови до українського народу і до української спільноти.**

Підчас коли робітники зрадники свойого народу і робітничої справи парадували по головній улиці Вінніпегу, під проводом інтернаціонального комуністичного шумовиння, робітники українці католики, патріоти свойого народу і своєї землі зібралися численно в просторій салі Інституту "Просвіта," щоби дати початок великому ділу, відродження українського робітництва не тільки в Канаді, але і на наших корінних, матірних землях.

Тому що День 1-го Травня відбувся за ініціятивою Провінціяльного Заряду Брацтва Українців Католиків на Манітобу, відкрив його Вп. П.Т. Мельничук, голова Провінціяльного Заряду.

"Ми перший раз в історії українського робітництва, говорив **П.Т. Мельничук**, обходимо День 1-го Травня. Нинішною нашою маніфестацією ми ставимо раз справу ясно: Ми не хочемо йти у хвості інтернаціональної кліки, ми не хочемо бути зрадниками нашого народу, але ми хочемо посвятити працю українського робітника-патріота для добра наших родин і для добра нашого народу. Комуністичні агітатори використовували до тепер несвідомість нашого робітника для своїх низьких цілий, не думаючи зовсім про кращу долю робітництва. І тому в нинішній день, ми як найрішучійше опрокидуємо провід невідомого інтернаціонального спекулянта над робітничим рухом а взиваємо всіх віруючих робітників, щоби вони у своїх національних робітничих організаціях, під проводом своїх робітників, шукали розвязки так пекучого нині робітничого питання. Ми в нинішний день домагаємося для робітника: **Праці, слушної і справедливої заробітної платні, забезпечення на старість, ненарушення приватної власности**".

Після того заняв слово **Вп. П. Д. Якимищак**, адвокат у Вінніпегу: "Український робітник говорив шановний бесідник, є трудящий і господарний і тому не годиться, щоби його використовували усякі пройдисвіти. Наша праця має йти для нас, за нашу працю нам належиться слушна нагорода, на підставі нашої праці ми маємо повне право посягнути до наші права на землі, де ми працюємо і для якої ми живемо. Нам треба бути не тільки зорганізованим у свої станові робітничі організації, але нам треба вивчитися також способу, як наше право осягнути. Інакше ми кращої долі не можемо сподіватися. Цей рух українського робітника-патріота, започаткований БУК-ом, нехай пошириється по цілій Канаді. Борба о кращу долю не піде легко. Комуністи не тільки що не посунули робітничої справи о один палець наперід, але ще її осмішили. Треба нам вивчитися доріг економічного життя а вірю, що успіх буде. Держімся твердо. Я ставлю домагання до Провінціяльного Заряду Брацтва Українців Католиків, щоби він отворив при найблищій нагоді курси: Господарських-соціяльних та робітничих справ. Успіх буде запевнений."

Третім з ряду бесідником був **Вп. П. О. Малофій**. "Хтосьби запитав, говорив п. Малофій, чого ми так часто сходимося, нащо скликаємо так часто наших людей хоч би до цеї салі. Не давно, ми тільки, що тут були, а сьогодня знова. Відповідь на це одна: **Брацтво Українців Католиків хоче піднести українське Робітництво до свідомої своїх національних завдань української кляси. Справа ця** не така легка. Якщоби ми були у своїй державі, то це цілком що іншого. Ми нині серед чужини а до того ще й імя наше не є першої кляси. До нас відносяться з недовірям. Наше робітництво, що пішло у хвості інтернаціонального шумовиння, не тільки, що нічого не осягнуло, але нанесло нашому, українському імена нечесть. В тім є причина нашої недолі. Ми думаємо дальше думками невільника-форналя, а не самостійного українця патріота, чесного робітника. Большевицькі інтернаціональні провідники використовували і нині ще використовують працю нашого робітника на те, щоби від нього видерти послідний гріш для поширення московсько-жидівської зарази між нашим і іншим народами. Вони використовують тільки наше робітництво задля голосів, яких їм треба при виборах, але про справи робітничі байдуже. Щоби цей робітник, часами не причинився якою своєю лептою для української справи, на казали йому свій нарід ненавидіти, бути його зрадником. Інтернаціональний спекулянт хоче знищити свідомість людини, стягнути його до низин нерозумного сотворіння, а тоді вже праця дальша піде з ним легко. Ми нині є свідомі, до чого стремить червоний інтернаціонал і взиваємо всіх чесних українських робітників, щоби вони не тільки опустили ряди зрадників Бога і народу, але, щоби вони стали як робітники-українські патріоти у наших національних робітничих організаціях Брацтва Українців Католиків Канади. Ми в нинішний день є свідомі наших завдань і хочемо створити українську робітничу організацію, якаби своєю силою заважила у рішеннях муніціпалу провінції чи домінії. Нам нічого не поможе нарікати, плакати, нам треба старатися створити наші власні, українські варстати праці, щоби в цей спосіб забезпечити від примх працедавців наше робітництво. Від примхи одної чи другої компанії залежить життя соток а може і тисячів нашого робітництва. Соціялізм, чи комунізм не думав ніколи і нині не думає, щоби робітника взяти в оборону. Наше життя ми мусимо самі боронити. Перед нами є летючки большевиків з нагоди нинішного 1-го травня. Там про всьо є бесіда. Є бесіда про Іспанію, про Хіни, про Большевію, про фашизм, про Демократію,.. але ні одного слова нема про справи робітничі. І тому в нинішний день ми не тільки, що перший раз сходимося але і перший раз ставимо ясно, де треба шукати розвязки робітничого питання. Для нас Українців в Канаді це пекуче питання дістане свою розвязку тільки в **Рамцях Брацтва Українців Католиків Канади**. Тому з довірям до цього Брацтва. Ставайте в його членство, поширюйте його ідеї, а слава Брацтва, це будучність наша в Канаді."

(Далі буде)

———o———

ПОЯВА МАТЕРІ БОЖОЇ В ЧАЙКОВИЧАХ

Зісвітлено появу образу Матері Божої на шибі хатини. Тисячі віруючих моляться перед образом! Чудесні уздоровлення!

Наші читачі вже знають про чудесну появу образу Матері Божої з Дитятком Ісус на шибі бідної селянської хатини українського шляхтича в Чайковичах, Якова Городиського. Образ цей відфотографовано. На знимці зовсім докладно видно Матір Божу в короні, котра на лівій руці тримає Дитятко Ісус, також в короні. Довкола образу є лучі і окраси, наче на іконостасі. Образ цей стає на шибі виразнійший в похмурні дні. Часами видно його тільки в молочній красці, часами в красках веселки. В ночі обличча Богородиці і Христа стають темнійші, одяг стає наче срібний, корона жовта і синя а прикраси кругом ріжнокольорові.

До хатини прибуває денно богато народу. Всі клякають, моляться і співають побожні пісні. Один старий чоловік, що віддавна не чув—нараз став чути. Також одна жінка провиділа.

В нашій маленькій Галичині Бог дає дині знаки, наче осторогу перед незвичайними подіями.

———o———

На вулиці

Прохожий до прошака:—Ви жебраєте, як сліпі. А перед місяцем, пригадую собі, ви жебрали, як глухі.

Прошак:—А чи глухий не може осліпнути?

———o———

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

14 мая 1938 — субота — Єремії, прор.
15. **неділя — О Розслабленім**
16. понеділок — † Теодозія Печ.
17. второк — Пелагії, муч.
18. середа — Ірини, муч.
19. четвер — Йова многостр.
20. пятниця — Ялінія ЧХр.
21. субота — †Івана Богосл.
22. **неділя — О сама. рянці**
23. понеділок — † Симона Зил.
24. второк — Мокія священмуч.
25. середа — Епіфанія і Германа св.
26. четвер — Гликерії, муч.
27. пятниця — Ізидора, муч.
28. субота — Пахомія Вел. поп.
29. **неділя — О сліпоорожденім**
30. понеділок — Андроніка
31. второк — Теодота муч.

———o———

Устав

15 мая — неділя: глас 3, єв. утр. Лук. 112, на Сл. Б. ап. 23, єв. Ів. 14.
22 мая — неділя: глас 4, єв. утр. Ів. 63, на Сл. Б. ап. 28 і 68, єв. Ів. 12 і 61.
29 мая — неділя, глас 5, єв. утр. Ів. 64, на Сл. Б. ап. 38, єв. Ів. 34.

• • •

24 мая у второк є День Вікторії, королеви Англії, що богато причинилася мирним шляхом до зросту могучости імперії.

Через цілий місяць май жовтня вечером правиться в церкві молебен до Матері Божої, де з браку священика нема молебня, вірні повинні в домах набожно украсити образ Матері Божої і вечером ціла родина молиться та відспівати пісні в честь Матінки Божої.

———o———

КОНЕЧНІСТЬ ЗГОДИ МІЖ КАТОЛИКАМИ

З послання "Обітниця божественного Відкупителя."

Успільно настаємо на це, щоб усі наші сини всіх станів, всіх народів, всіх релігійних і світських організацій у Церкві старалися всіми силами про згоду. Бо нераз наше серце гірко болить ізза незгод між католиками, що повстають з марних причин а кінчаться сумно, бо приводять синів тої самої Матері до борби між собою. Буває, що ворохобні люди, яких нема так богато, використовують ці колотнечі, загострюють їх та осягають те, чого бажають. А саме: кинути одних католиків проти других.

По випадках наших часів може видаватися зайвим наше напімнення, однак повторяємо його для тих, що або його не зрозуміли, або не хотіли зрозуміти. Ті, що прикладаються до загострення відносин між католиками, беруть на себе страшну відповідальність перед Богом і перед Церквою.

———

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ РОЗСЛАВЛЕНОГО

Ев. Йоана зач. 14.

Відтак був празник у Юдеїв і прибув Ісус до Єрусалиму. А є в Єрусалимі при овечій брамі купіль, що зветься по єврейськи Ветезда, котра має пять притворів. В них лежало велике множество недужих, сліпих, кривих, сухих, що ожидали порушення води. (Бо ангел сходив від часу до часу в купіль і порушив воду; а хто перший вступив в купіль після порушення води, одужував, якою немучивбися недугою). А був там один чоловік, що трийцять і вісім літ був у своїй недузі. Сього побачив Ісус лежачого, і знаючи, що вже много літ терпить, сказав йому: Хочеш бути здоровим? Відповів йому недужий: Господи, не маю чоловіка, щоби, як порушиться вода, вкинув мене в купіль; бо коли я приходжу, інший поперед мене вступає. Сказав йому Ісус: Встань візьми свою постіль і ходи; І зараз одужав чоловік і взяв свою постіль і ходив; а була субота в той день. І говорили жиди уздоровленому: Субота є, не вільно тобі носити твоєї постелі. Відповів їм: Хто мене уздоровив, той мені сказав: Візьми свою постіль і ходи.

Тож питали його: Хто той чоловік, що казав тобі: Візьми і ходи? Уздоровлений же не знав, хто він, бо Ісус ухилився від народу, що був на місці. Опісля знайшов його Ісус в храмі і сказав йому: Се ти став здоров; вже не гріши, щоби тобі що гіршого не сталося. Відійшо чоловік і оповістив Юдеям, що се Ісус, котрий його уздоровив.

———o———

Наука

Нинішна неділя, це друга неділя після Воскресення Христового і називається Неділею Розслабленого. Чому називається Неділею Розслабленого? Називається так тому, що Ісус Христос, як читаємо в нинішнім св. Евангелію, уздоровив в чудесний спосіб чоловіка спаралізованого від 38 літ, або чоловіка розслабленого. Перед Святами Воскресення Христового, ми всі відбули Великодну Сповідь, очистили нашу душу від гріхів і з людей розслаблених на душі, ми стали людьми здоровими. І такими людьми, через Св. Сповідь, поєднаними з Богом, ми повинні остати завсігди. Ми не повинні вертати більше до давних навичок, до давних гріхів, щоби, як каже Христос в нинішнім св. Евангелію до наралітика, щоби нам щось ще гірше не сталося.

Годиться проте, щоби ми уважали приглянулися нинішному св. Евангелію.

Коли збулася ця подія уздоровлення паралітика?

Було це на Великодні або на Зелені Свята. Христос прийшов тоді до Єрусалиму, як це було Його звичаєм приходити на великі празники. Будучи в Єрусалимі, зайшов Він над озеро, що називалося ОВЕЧА КУПІЛЬ, або по єврейськи ВЕТЕЗДА, де колись обмивали вівці, що мали йти на жертву в Єрусалимськім храмі. Звідси і походить ця назва: Овеча Купіль. Коли Христос прийшов над це озеро, побачив там, над берегом, богато хорих людей і то хорих на ріжні недуги. Всі вони очікували движення води. Час від часу приходив там Ангел Господній і заколочував воду а хто перший із хорих людей вступив до води, після її порушення, одужував, якою не мучився недугою.

I. А був там один чоловік, що трийцять і вісім літ був у своїй недузі

Був старший віком, так, що можемо, сказати, що постарівся у своїй недузі. Як сумною є доля грішного чоловіка, що літами цілими, наче спаралізований, старіється в гріси. Яке його життя, яке життя з ним його родини, яка корисць з його життя для народу, яка заслуга перед Богом? Просім нинішної неділі, щоби Господь хоронив нас від такого нещастя. Ми християни-католики, від нашого уродження в Христовій Католицькій Церкві, ученики Христа з роду в рід, а кілько в нас ще несовершенства, кілько блудів, як мало познак нашої ревности, шляхотности та святости нашого життя.

Так, многі з Християн є тим паралітиком. Хотять іти дорогою чесноти, дорогою Христа і не можуть. Що їх здержує? На якому ліжку лежать? До якої постелі, до якої недуги привязані? Яку заповідь постійно нарушують? Перейдімо Заповіди Божі від першої до десятої, а певно йобачимо, яке ліжко нашої недуги.

II. Чи хочеш бути здоровим?

Так спитав Христос хорого чоловіка. А він відповів: Господи, не маю чоловіка, щоби як порушиться вода, вкинув мене в купіль. Терпить і терпить, сам, не має нікого, нема біля нього ні одного люблячого серця, ні одного вірного, щирого приятеля. Однак він не плаче, не нарікає. Відпочиває у Божому Провидінню, в ніжному довірю до Бога, певний до Нього своєї любови, уміє ожидати хвилини Бога.

Так буває з душею чесного чоловіка. Тоді, коли він чується опущений всіми, здається безрадний, безнадійний, тоді приходить Христос, подає свою помічну руку, перебирає всю журбу його на себе. Коли нам бракує помочі від людей, приходить поміч від Бога. Благословенна зміна: місто чоловіка, Бог.... Чи хочеш бути здоровим, питає і нас Христос? Немаю нікого.... Та цього не може говорити Християнин Католик. Він може бути опущеним, подібно,.. якцей паралітик, може не мати нікого, та Бога він має завсігди, Бог завсігди з ним є. Якщо він не виздоровіє зі своєї недуги, зі свойого паралічу душі, то, чи це не його власна вина? Чи це не тому, що відказується свідомо іти дорогою Христа? Нема найменшого сумніву. Та тут ми не повинні забувати на одно: Ми повинні помагати один одному, ми не повинні легкодушно уповати на поміч Божу. Це булоби нерозсудним. Якщо однак Господь допустить такий досвід, що ми цілковито безрадні, тоді Господня Правиця застерігає собі право провадити чоловіка в його внутрішному життю в його зовнішних обставинах.

Щасливий цей чоловік, що його провадить Господь, щасливе серце, що повинується Господеві.

Коли Ісус почув бажання хорого чоловіка, що він хоче бути здоровим; сказав: Встань, візьми свою постіль і ходи. Направду, що ці слова скаже Христос до кождого чоловіка, котрий дійсно хоче отрястися зі своєї оспалости, налогу, гріха.... ВСТАНЬ, ВІЗЬМИ СВОЄ ЛІЖКО І ХОДИ. Що це значить? Будь вищим від пристрасти, яка тебе опанувала, покинь цей наліг, що мучить тебе літами, візьми її в руки своєї сильної волі, і ходи.... ХОДИ.... О, як мило є ходити, завсігди ходити, ніколи не чути утоми на дорозі Заповідей Христових, на дорозі чесного життя з собою, зі своєю родиною, в лоні свойого народу.. перед Богом і людьми. Чи ми так ходимо? Чи ми не є обоятні, чи не стоїмо з заложеними руками? Чи не хочемо, щоби хтось за нас сповнив наші обовязки?

Ніколи ми не повинні забувати правди, що ТОЙ, що сотворив нас без нас, не відкупить нас без нас. До нашого відкуплення ми мусимо самі приложити наших рук. Бо великі є наслідки морального упадку чоловіка: Мала провина, веде до більшої, велика до ще більшої і то лише тому, що чоловік не є чесний з Богом і не є чесний з собою. Уздоровлений паралітик хоче бути чесним з Богом і тому спішить до церкви.

III. Найкраща запорука, щоби не попасти в зло, це: молитва: Чувайте і моліться, каже

Христос, щоби ви не попали в покусу. Бо дух є сильний та тіло немічне.

І ми цього середника молитви повинні завсігди уживати, щоби не попасти в зло. У нашій церкві, перед КИВОТОМ, перед ЕВХАРИСТІЙНИМ ХРИСТОМ, цвите чесне і святе життя чоловіка християнина. Там і тільки там можна віднайти наше здоровля і нашу красу....

Розгнівані жиди, задля чуда, яке зділав Христос, говорили до уздоровленого: Це субота, не вільно тобі нести твоєї постелі на плечах. Як дуже небезпечні є підшепти ворога, який під позором чогось вищого, ніби, більше совершенного, підсуває думки, що нас тягнуть до злого. Отсе фальшива побожність фарисеїв, фальшивий патріотизм тзв. націоналістів, це діявольський блахман. Чи не бігли ми коли за тими блудними огниками по дорозі нашого життя?

IV. Уздоровлений чоловік стрінув в святині Христа, який сказав до нього: "Се ти став здоров; вже не гріши, щоби тобі що гіршого не сталося."

Ті слова звертає Христос і до нас по святій Великодній Сповіди, якщо ми її добре відправили: Тепер ти є здоровий, чистий на твоїй совісти.... Однак уважай. Щоби задержати святість душі, будь обережний, уважай добре на себе, уважай, щоби не осквернив світлої одежі ласки Божої, уважай, що говориш, уважай, що думаєш, уважай, що робиш, що відчуваєш, до чого маєш нахил.... Чувай і молися, щоби тобі ще що гіршого не сталося. Оминай усякої нагоди до гріха. Коли корабель раз наїхав на підводну скалу і вийшов з того ціло не розбився, то на другий раз уважай добре, небезпечне місце оминає здалека. Робімо так і ми а будемо спасенні. Амінь.

НЕДІЛЯ САМАРЯНКИ.

Ев. Йоана Зач. 12.

Одного разу прийшов Ісус в місто Самарянське, що зветься Сихар, близько хутора, котрий дав Яків Йосифови, свому синови. А була там керниця Яковова. Ісус отже, змучений дорогою, усів собі біля керниці; було коло години шестої. Прийшла жінка з Самарії набрати води; сказав їй Ісус: Дай мені пити. Бо його ученики відійшли були в місто, щоби купити харчів. Сказала йому отже та жінка Самарянка: Як се ти, Жидовин, просиш пити у мене, жінки Самарянки? Бо жиди не пристають з Самарянами. Ісус відповів і сказав їй: Колиби ти знала дар Божий, хто се, що говорить тобі, дай мені пити, ти просилаби у нього і давби тобі води живої. Сказала йому жінка: Господи, і не маєш чим черпати, і керниця глибока; звідки отже маєш воду живу? Чи ти більший від нашого вітця Якова, що дав нам керницю, і сам з неї пив, і його сини, і його скот? Ісус відповів і сказав їй: Кождий, хто пе з цеї води, знов запрагне; хтож напється води, котру я йому дам, не запрагне по віки; а вода котру я йому дам, буде в нім жерелом води, що тече в життя вічне. Сказала до нього жінка: Господи, дай мені сеї води, щоб я не запрагла, ані не приходила сюда черпати. Сказав їй Ісус: Іди поклич свого мужа і прийди сюди. Жінка відповіла і сказала йому: Не маю мужа. Сказав їй Ісус: Добре сказала єси, що мужа не маю; бо пять мужів ти мала, і тепер той, котрого маєш, се тобі не муж; се ти праву сказала. Сказала йому жінка: Господи, виджу, що ти пророк. Наші вітці на сій горі покланялися, а ви кажете, що в Єрусалимі є місце, де треба покланятися. Сказав їй Ісус: Жінко, вір мені, що йде година, коли ані на сій горі, ані в Єрусалимі не будети покланятися Вітцеви. Ви покланяєтеся тому, що не знаєте, ми покланяємося тому, що знаємо, бо спасения є від Юдеїв. Та йде година і тепер є, коли правдиві поклонники будуть покланятися Вітцеви духом і правдою бо й Отець таких шукає, що йому покланяються. Духом є Бог, а ті що покланяються йому, повинні духом і правдою покланятися. Сказала йому жінка: Знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, коли отже він прийде, звістить нам все. Сказав їй Ісус: Се я що говорю в тобою. І тоді прийшли його ученики і чудувалися, що з жінкою говорив; та ніхто не сказав: Про що питаєш? або: Про що говориш з нею? І оставила жінка свій збан і пішла в місто і сказала людям: Підіть і подивіться на чоловіка, котрий сказав мені все, що я зділала. Чи се не Христос? І вийшли з міста і прийшли до нього. Між тим просили його ученики кажучи: Равві, їж. Він же сказав їм: Я маю їсти страву, котрої ви не знаєте. Говорили отже ученики між собою: Чи хто приніс йому їсти? Сказав їм Ісус: Моя страва є „щоби я творив волю того, що мене післав і довершив його діло. Чи ви не говорите, що ще чотири місяці і жнива прийдуть? Се кажу вам, піднесіть ваші очі і погляньте на ниви, що вже білі на жниво. А хто жне, приймає заплату і збирає плід в життя вічне, щоби заразом радувався і той, хто сіє і той хто жне. Бо в сім є правдиве слово, що инший є хто сіє, а инший хто жне. Я післав вас жати, коло чого ви не працювали; инші працювали а ви увійшли в їх працю.

З того міста много Самарян увірило в нього, ізза слова жінки, котра свідчила: Він сказав мені все, що я зділала. Коли отже прийшли до нього Самаряне, просили його, щоби у них лишився; і перебув там два дні. І много більше увірило в нього ізза його слова. А жінці говорили: Вже не ізза твого оповідання віримо, бо ми чули самі і знаємо, що се справді Спаситель світа.

НАУКА.

Христос Спасителем грішної Жінки

Образ Христа Спасителя бувби надто односторонним, якщоби Він був тільки занима[illegible]шляхотними або що найменше пересі[illegible]добрими людьми. Щоби образ Спаси[illegible] був повним, не сміло в ньому бракувати цеї Божої черти, великого старання і журби про людей опущених і упавших.

Був це горячий день в самі жнива. Жарке сонце полудня не щадило своїх горячих лучів для Христа Спасителя та його учеників, що саме зближалися до місточка Сихар, недалеко того місця, що колись Яків дав свойому синові Йосифові. Тут находилася ще керниця Якова, до якої були привязані старинні передання. Керниця була гарна, обмурована, повна свіжої жерельної, живої води, а не дощівки.

Саме коло цеї керниці, в так горячий день жнив, присів Спаситель, щоби відпочати, щоби тут якраз у тієї керниці статися Спасителем ще одної жінки. Ученики Його відійшли до міста, щоби купити поживи; Христос полишений сам собі, міг спокійно віддатися праці відкуплення.

Не треває довго, як зближається до керниці жінка Самарянка, зі збанком, щоби набрати води. Вже з далека бачить вона чужинця, що сидить біля керниці, а по вигляді та одязі, думає, що це повинен бути жидовин. Задумала вертатися, та вже підійшла за близько, якось було ніяк.... Набирає води з керниці і відходить.

1. В душі Христа однак було інакше, Йому залежало дуже на тому, щоби душу цеї жінки вирвати з упадку, в якому вона находилася. "Дай мені пити," сказав Христос до Самарянки. Щось такого її ще ніколи не лучалося. Жидовин просить її води, жидовин говорить з нею з Самарянкою. Вона була свідома цього, як дуже в незгоді жили жиди зі самарянами. Та хочби це поминути, то це було проти всяких тоді принятих там правил щоби чоловік публично, на дорозі говорив з жінкою. В пословицях батьків було сказано: Не говори довго з жінкою. Після того не випадало навіть мужови говорити на вулиці зі своєю власною жінкою. І тому, коли Апостоли побачили, що Христос говорить з Самарянкою біля керниці Якова, остовпіли, не знали, як це мають розуміти.

Знав про це Христос. І якщоби Він був жидовином, як інші бувби сейчас опустив керницю. Але Він Христос Спаситель навіть Самарянки. Він відсуває на бік усякі людські згляди а у своїй безмежній любови бажає ратувати душу грішниці.

"Дай мені пити" повторив Христос. Дивується жінка і питається сама себе, як це можливе? А Господь усміхається і каже: "Колиби ти знала дар Божий, хто се, що говорить тобі, дай мені пити, ти просилаби у нього і давби тобі води живої." Далеким і неясним було значіння тих слів, щоби Самарянка могла їх розуміти. Вона знала, що під водою живою треба розуміти воду, що находиться в керниці. Але Христос не має чим цеї води зачерпнути, а до того керниця глубока. Звідкиж може Він взяти цеї води? Чи Він може більший від Якова, від його синів, що черпали з цеї керниці воду? Але ж і вони потребували якоїсь посудини, щоби зачерпнути води. А Він? Хиба, що думає дістати воду чудом, подібно, як це зділав Мойсей. Мойсей був більший від Якова. Чиж і цей є такий як Мойсей?

Зацікавлення жінки росло щораз то більше а Господь помагав її в тому зацікавленню взноситися щораз то вище і вище: "Кождий, хто пе з цеї води, знов запрагне; хтож напється води, котру я йому дам не запрагне во віки." Після тих слів зацікавлення жінки переміннлося в бажання дістати цеї води, дійсного змислу слів Христа ще не розуміє: "Господи, дай мені цеї води...."

II. Тою дорогою було труднійше іти з нею. Коли Христос осягнув вже довіря Самарянки, ту саму нитку треба було снувати дальше, тільки звідки інде зачати. "Іди поклич свого мужа," сказав Христос, начинаючи якби цілком іншу бесіду. Тим серцевідець Христос влучає в найбільше чутеве місце жіночого серця і тут воно мусить отворитися. Душа і життя Самарянки, наче книжка отворені перед Ним. Христос хоче провадити цю жінку дорогою пізнання себе самої, дорогою жалю. Коли ум жінки не дописав, допише певно її чувство, її серце.

По тих словах Христа, зрадливі-встидливі румянці вкрили її лице. Вона являється перед Христом такою, як вона є, вона не думає, що Христос її знає. "Я мужа не маю". Острий луч правди ділає тут найкраще. "Добре сказала єси, що мужа немаю; бо пять мужів ти мала, і тепер той котрого маєш, не є тобі муж; се ти правду сказала."

Самарянка чується зрадженою. Христос знає найглибші тайни її серця. Це щось страшне для неї, такого вона ніколи ще не мала. Однак гордість її ще не цілком уступила. Вона хоче звести мову про що іншого: "Господи, бачу, що ти є пророком. Наші вітці на сій горі покланялися, а ви кажете, що в Єрусалимі є місце, де треба покланятися." Христос це бачить, як Самарянка хоче відхилити бесіду на що іншого і позволяє на це, бо знає, що хоч і крутими стежками дійде з нею до цілі: "Жінко, вір мені, що йде година, коли ані на сій горі ані в Єрусалимі не будете покланятися Вітцеві, але в новому духовному царстві, в правдивій религії, духом і правдою." "Так я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, коли отже він прийде, звістить нам все."

III. І це слово було сказано правильно.

(Продовжається на стороні 8-ій)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:—

Минув Великдень, свято Воскресшого Спасителя нашого і Господа, Ісуса Христа.

Минув День Матері, коли добрі діти своїм мамам складають щирі желання і цілують спрацьовані материнські руки.

Минає весна і скорим кроком зближається канадійське горяче літо а там вакації.

Однак ні весна, ні літо не є часом дармовання.

Кождий день має якогось святого іменника.

Невільно змарнувати дня—треба працювати і трудитися, доки Бог дає сил. Тому в місяці маю всі добрі діти мають навчитися співати молебен до Матері Божої. Добра дитина заквітчає образ Пречистої Діви гарними квітами.

Добра дитина напише також до свого Дідуся Тараса і пришле розгадку тих загадок, що подані.

З весною все веселе, красне і свіже— також діти мають бути веселі і охочі до праці. Разом діточки, з Богом, до праці!

Пишіть прямо до Дідуся Тараса, як подає адреса Будучности Нації.

Веснянка з Полісся

Ой, це хто? Ой, це хто
станув під віконечком?
Кажуть люди, що весна,
що весна,
разом з жайвороночком.
Ой, ти люба весно,
що ти нам принесла?
Дзвонять в небі дзвоночки....

Ой, співай! Ой, співай
милий жайвороночку!
Край наш рідний затужив,
затужив
за весною й сонечком.
Ластівочко—серце,
звий своє кубельце
над моїм віконечком....

* * *

Замітка: Полісся це край вод і болот. Через Полісся плине ріка Пина і другі многі річечки та потоки. Там дуже много озер і болот. Більшим містом Полісся є Пинськ — нарід там український, однак бідний, бо там землі орної мало. Поляки завзялися спольщити Полісся а по другім боці більшовики вистрілюють кращих поліщуків. Так застрілили поліського поета Фальківського. Однак Полісся живе і буде жити—бо хто співає такі красні веснянки, як оця—не може згинути. Бог дає йому силу жити і побідити всіх ворогів.

о. др. Василь Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Десять заповідей Божих

На провідника для вибраного народу покликав Бог пророка **Мойсея**. Мойсей вивів нарід з египетської неволі і вів до обіцяної землі. Так вів довгих 40 літ. Нарід зайшов і став спочивати у стіп Синайської гори. Мойсей пішов на гору і там серед громів і лискавок Господь Бог дав йому дві камінні таблиці. На них були написані десять заповідий Божих. Мойсей молився наперед і постив на горі Синай 40 днів і ночей. За той час люди надолі знетерпеливилися. Вони поприносили свої золоті і срібні окраси та вилляли собі золоте телятко і стали перед ним молитися, наче перед правдивим Богом. Тим вони тяжко згрішили. Коли Мойсей сходив з гори, почув крики і співи. А коли зблизився, побачив, що сталося. Тоді дуже розгнівався на тих людий. Всіх, що не хотіли покаятися, казав покарати мечем.

ПОЯСНЕННЯ: Божі заповіди, то є приказ від Господа Бога. Всі люди повинні їх виконувати. Хто не виконує, того Бог тяжко карає. Ці заповіди є від Господа Бога, тому нічого з них змінити не можна—ані нічого додати, ані нічого відняти. Вони є вічні, так як Бог.

ПИТАННЯ: Хто вів вибраний нарід до обіцяної землі? Де вони зайшли по дорозі? Кого Бог закликав на гору? Як довго Мойсей молився і постив? Що Бог дав Мойсеєві?

Кілько є заповідий Божих? — Десять. Які? — 1) Не будеш мати іншого Бога крім мене!

2) Не взивай імени Господа Бога твого надармо!

3) Памятай день святий святкувати!

4) Шануй вітця і матір твою, щоби тобі добре було і щоби ти довго жив на землі!

5) Не убий!

6) Не чужолож!

7) Не кради!

8) Не свідчи ложно на ближнього свого!

9) Не пожадай жени ближнього твого!

10) Не пожадай нічого, що є ближнього твого!

Що діється, коли хто нарушає заповідь Божу? — Коли хто свідомо і добровільно нарушає заповідь Божу, заслугує собі на страшну кару в пеклі.

Постанова: Я буду все заховувати заповіди Божі!

НОВІ ПИТАННЯ

З Религії: 1) Чому Матір Божу величаємо Пречистою?

2) Які є дари св. Духа і коли апостоли їх одержали?

3) Коли ми дістаємо ці дари?

З Історії: 1) Як довго панувала Вікторія і які здобутки мала Англійська імперія за її панування?

2) Коли почалася горожанська війна в Еспанії?

3) Що знаєте про хрещення України, тому 950 літ?

Доповнити слова: 1) Коли апостоли були зібрані разом з Пречистою Дівою на молитві, нараз явилися .... і вони дістали ....

2) Хрещення України було в році...... коли володарем України був .... грецьким патріярхом .... а Папою ....

3) Ісус приступивши, промовив до них (апостолів), кажучи: Дана мені всяка власть .... Ідіть отже, навчайте .... (Це слова з євангелії св. Матея).

* * *

Хто пришле влучну відповідь на всі питання дістане девять значків і нагороду.

Любі Діти, спішіть! Розгадуйте і присилайте, щоби дістати гарну нагороду.

Т. Дмитренко

Вдовина лепта

Товпиться нарід до святині.
А кожен, хто у храм іде,
несе для церкви дар свій нині.
В скарбону густо гріш паде.

Іде убогая вдовиця,
мати дрібненьких діточок,
що в хаті в неї лиш водиця
та хліба чорного шматок.

Шажок один вона кидала....
останній, що у неї був.
Та [illegible]ав Христос, що вона дала
й діла її не поминув.

Во Істину! — сказав по всьому
Христос до вибраних своїх —
Із тих, що кидали в скарбону,
вдовиця дала більше всіх!

Навчіться на память

Руки священика:

І раннім ранком, заки сонце зійшло на овиді що дня —
сам Бог спочив на чистих пальцях прекрасної руки отця.

Гей, що там дзвонить?

(Співають напівом "Гей, там на горі Січ іде)

Гей, що там дзвонить, що гуде?
Гей, то дітвора в школу йде.
Гей то дітвора, наша мила українська,
гей, радо й жваво в школу йде!

Гей, там горою линє птах,
Гей, бачить діти на стежках.
Гей, бачить діти, наші милі українські
гей, по всіх селах і краях.

Гей, любі діти в школу йдіть!
Чесні й розумні ви ростіть!
Чесні й розумні, на потіху батька, неньки,
гей, на потіху всіх століть!

Ю.Ш.

ДОПИСИ

Смітс, Саск.

Кооперація членів БУК-а

Дати примір молодому поколінню, це наш батьківський обовязок, якого ми занедбати не можемо. Це обовязок даний Богом. Церква Христова благословить подруже життя. Нащо? На те, щоби ми родичі виховали дітий, як вони мають поступати ціле життя. Дивится байдуже, куди наша молодь ходить, з ким тримає приязнь, не можна. Є много проступків, як пянство, картоградство, розпуста, при котрих витворюється нахили до дальших гріхів, як сплетні, крадіж, і т.д. Коли чоловік попаде в якусь лапку, тоді слабого характеру боїться і готовий навіть на найгірше, хоби себе тільки боронити. Він навіть тоді кривоприсягає....

І коли ми батьки завчасу не підіймемо кроків до поправи, до викоріненя злого і коли позволимо, щоби зло запускало коріння в душу молодого покоління, то доля на нас жорстоко пімститься.

Ми живем в Канаді, на волі! — скаже неодин. Так! Богу дякувати, що ми опинилися в такому краю, де є воля. Безперечно маємо кращі умовини життя, як наші брати на споконвічно українських землях. Таку волю треба використати на добро нас самих, доки живемо, а не занедбувати молоде покоління.

Ось примір, який ми рільники добре розуміємо. Коли добре не обробимо землі, не видасть свого плоду. Не зорім, то заросте буряном. В цім вільнім краю вільно всім добре робити—але також много роблять тут зла. Вільно тут-організувати добре, але можна також організувати зло. У вільнім краю таки наші українці натворяли нових вір, інші пішли маніяками в більшовизм.

Оце є та друга зла сторона, коли хто не вміє користати з волі. І кілько то таких людий, що були серафимцями, протестантами, а вкінці стали кудриківцями. Здавалося, що ті люди вже устатуються бодай там. Але ні, вони пішли далі і далі. Нині вони байбельники. Слушно звуть їх тепер мінаїдами. А чи це все вийшло на користь нашому народові в Канаді? Самі свої гірше ката матір розпинають. Розстрелялась матірня любов, братерське пожитя і замість спільно будувати один сильний мур, будуємо плоти, що при першій бурі валяться.

(Далі буде)

Волга, Ман.

Отак сиджу в хаті при газеті. Слухаю, хтось пукає. Кажу англійським звичаєм: Ком ин. Приходить до хати. — Слава Ісусу Христу! —Слава на віки!—

—Може купите що в мене?

—Ну, що продаєте?

Каже:—Маю образи, молитвенники, календарі, малі образки по десять центів на інвалідів. Но, файні образи і молитвенники католицькі!— показує, заохочує, а я заінтересований оглядаю. І так на тім нам час переходить. Але й мій ґість досить балакуючий, ніби з двома язиками і так іде, ніби терлицею в добрих руках. Заїхав аж за релігію, тай каже, що греко-католики то поляки. І так іде до Риму. Дивлюсь на него і слухаю, а він вже в папи.

—Гов!— кажу—чоловіче, ти давно з краю?

Каже:—Десять літ.

—А з котрого повіту?

—Зі золочівського.

—То якто може бути, ти походиш з Галичини, зі золочівського повіту і ти сам на себе кричиш. І образи і молитвенники продаєш католицькі і так накидаєшся на то все, що твоє!

—А, каже, ми повинні триматися свого православного і витягає вістники і таке там перекидає і каже "Не маю того числа, що в нім більше доказів." Чому наші ксьондзи не згадують на Великім Вході православних а кажуть "І всіх вас"

—То задля того, кажу, що наші українці забогато мають сектів і кожда секта називає себе православними. Тож ми католики неодні себе хвалити враз з відірванцями. Через то в нас нема православних на Великім Вході, тільки "всіх вас," котрі є в церкві.

(Далі буде)

Церква в Народі.... продовження з стор. 6)

Від Месії очікувала вона розвязки усіх своїх сумнівів. Вона вкладає через те слово в уста Христа Спасителя. Христос масстатично стає перед Самаринкою. Душа її вже зворушена, вже підготована до приняття великої правди і тому Христос говорить тяжкі слова: "СЕ Я, ЩО ГОВОРЮ З ТОБОЮ, МЕСІЯ". Заяснілo лице Спасителя, до серця пригорнув хору душу Самаринки. Любов побідила.

В присутности Христа, того повного великої тайни і сили чужинця не могла Самаринка довше видержати. Її душа в одній хвилині має стільки переживань, стільки вражінь, стільки несподіванок, стільки зворушень, що тут вона нічого неможе сказати. Вона хоче це оголосити всім, кого тільки стріне. Оставляє свій збанок біля криниці а сама біжить, оповідає всім, що її лучалося, взиває, щоби самі йшли там, до криниці Якова і подивили Месію.

А в між часі Христос знова сидить біля криниці Якова. В душі його спокій, надія, вдяка. Він перенятий цілковито тим, що доперва сталося, перенятий душею уратованої жінки. Бо це власне є цілію його св. післанництва, це є його радістю. З вдоволенням глядить на Сихар і на його мешканців, забуває на голод і спрагу, яку недавно відчував. Довкруги блестить сріблом і золотом колосисте збіжжя, під тягарем зерна гнуться повні колоски.

Ще чотири місяці і вже живо. Христос однак вже зібрав свої овочі для вічного життя. Сіяч і жнець радіють в свойому серці.

І це не є тільки сліпим случаєм, що Христос стрічає заблудшу душу Самаринки біля криниці Якова. Таких образів упавших жіночих душ, що стрічається зі Спасителем у жерела живої води маємо много. Вони у світі заєдно повтаряються а Христос Спаситель кожну з них двигає з упадку своєю цілющою Рукою. Він таких душ шукає. Він їх підносить навіть тоді, коли їх случайно на дорозі стрічає. Упавша душа, під впливом Спасителя стається душею живою, здібною до кращого життя, що приносить рай в серцю людини і гарне життю для Господа Ісуса Христа. Амінь.

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Вісти Укр. Наук. Інст. в Берліні — ч. 36, 37
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 66, 67
Америка, Філядельфія — ч. 40—51
Політика, Варшава — ч. 8—10
Наш Стяг, Шикаго — ч. 15—18
Новий Шлях, Саскатун — ч. 15—18
Канадійський Фармер — ч. 15—18
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 15—18
Програма на День Матері, Саскатун — літографована в бурсі БУК-а. Щиро поручаємо.
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 4,5
Праця, Прудентополіс — ч. 11—14
Дзвони, Львів — ч. 3
Січовий Клич, Ню Йорк — ч. 4
Діточа бібліотека, Львів— ч. 3., Маріон Л. Адамс: Африканські казки, стор. 63, много образків, казки цікаві, живі, поучаючі—для дітий і молоді знамениті.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

15 мая 1848 скасовано в Галичині панщину і ніхто більше не гнав наших батьків і материй досвіта на панський лан, і не нукував більше отаман під вікном, і не краяв спин канчуком. Кождий став працювати на себе і для себе. Однак польські наїздники думають, що український нарід й досі винен їм панщину і забирають нашу керваницю, як Сокільський Город у Львові. Згинула стара панщина, згине й нова!

31 мая 1857 уродився теперішний Папа Пій XI, в незаможній родині Ратті. Покінчивши перші науки, вступив до Духовної Семінарії, був висвячений, занимав місце сотрудника а потім бібліотекаря в Медіоляні (одної з найбільших і найцінніших бібліотек світа), служив як нунцій в кількох державах, між іншими в Польщі, де мав нагоду пізнати наше духовенство та його становище. Мав відїхати до Петрограду та в останній хвилі воєнні тодішні події унеможливили подорож. Відзначається несхитним і наскрізь Божій справі відданим характером. Коли Гітлер тепер прибув до Риму, то неприкрашеними застав лише папські будівлі. Ба що більше сн. Отець висказався прилюдно, що гітлерівська свастика не має нічого спільного з хрестом. І коли італійці витали і заходилися від привітів Гітлера, Папа навіть його не приняв—виїхав на той час з Риму до своєї вілі в Кастель Гандольфо. Так Папа стоїть понад хвилеві людські успіхи та тріюмфи—він є Намісник Ісуса Христа на землі, до котрого оконечно належить вся побіда, над кождим ворогом, хочаб він був навіть так могучий хвилево, як Гітлер. Католицька Церква ніколи не гнулася перед сильними того світа — вона непобідима і неугнута!

Норквей, Саск.

Вповажаний Пане Приймо! Висилаємо на Ваші руки $5 з представлення, котре відіграли слідуючі особи: учитель М. Загарійчук і його жена, Н. Коваль, М. Черевик, Ф. Гречаческий—всі дуже гарно вивязалися. Коли наші відносини фінансові поправляться, то знова пригадаємо нашу бурсу. Панове! Приступаймо до Братства Українців Католиків Канади. Приглянімося на історію, тих пару років. Кілько наше Братство поступило вперед так на полі національнім, як релігійнім! І нема страху, щоби воно пішло в які сектантські руки. Приглянімося, хто там находиться? Наш Преосвященний, наші отці і світські провідники. А в єдности можемо богато надіятися. Тоді вороги не будуть мати до нас приступу. Через що ми бездержавні? Бо не було в нас любови і єдности. Ми повинні мати практику з минувшого відродження нації, куди нас завела наша партійність. Але не можемо тратити надії на наше відродження. Доки на чолі стоять такі люди, як Митрополит Шептицький, то Україна не вмерла! Але треба разом з такими людьми працювати. А не дивитися на тих, що відступили від правдивого пня нашого скарбу, Католицької Церкви. Подивіться, які в них порядки і які в них провідники, як вони між собою поступають і як вони сваряться та судяться. На таких провідниках навіть малені же господарство не може істнувати, а не то Церква. Нам треба єднатися в правдивій українській організації, а ті побачать, що в нас є любов і сила, то многі ще вернуть. А ми будемо радіти, що наші брати вернули з неволі темноти, що дай Боже!

Ясно, чому....

—Що то є, що заграницею все якось краще, як у нас. Грошей повно всюди, банки не знають, що з ними робити, а в нас брак готівки.

—А, бо в нас хто вкраде, то все втікає з грішми заграницю.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 11 ЙОРКТОН, САСК. 1 Червня 1938 Vol. VI, No. 11 YORKTON, SASK. JUNE 1, 1938

Дух Святий є Духом Правди і Духом Мира

Арієрейське Послання з нагоди Зелених Свят

"А в послідний великий день празника, стояв Ісус і кликав, кажучи: Коли хто спрагнений, нехай прийде до мене і пє." Св. Ів. 7, 37

Дух Святий є Духом Правди

Слава Ісусу Христу!

Дорогі і любі мому серцю Вірні в Христі!

Ісус Христос, Син Божий, правдивий Бог і правдивий чоловік, друга особа Пресвятої Тройці, запевнює своїх учеників, що не оставить їх сиротами, а зішле їм Утішителя, Духа Правди, що наставить їх і поведе на всяку правду. Ів. 16, 13. Коли по Воскресенню Христа ученики разом з Пречистою Дівою були зібрані на молитві, тоді дався нараз чути шум, наче вихор з небес і над кождим з них явилися вогненні язики, а рівночасно всі дістали дари св. Духа.

Св. Дух є третою Особою Пресвятої Тройці, правдивим Богом—Давцем всіх паск і просвіченням душі. Ісус Христос заповів Зіслання св. Духа, що й сталося дійсністю в день Зелених Свят. І тому Спаситель каже: "Коли прийде Утішитель, котрого я пішлю вам від Отця" Ів. 15, 26. Слова Христа є слова відвічної Божої Правди. Христос виразно каже, що Він пішле св. Духа від Отця — значить Дух святий походить від Отця і від Сина, так як віримо і говоримо кождочасно на Вірую. Так вірили від перших початків християни і так віримо досі.

По тім пізнається, котра віра і котра Церква правдива.

Дух святий є "Дух правди," і "навчить вас всякої правди" Ів. 16, 13. Розум чоловіка все жажде правди, воля шукає добра — себто здійснення правди. Правда однак є тільки одна. Вона є тому вічна, є незмінна. Правда ніколи не може змінятися. Вона не може раз бути така, а знова інша, бо тоді вона перестала б бути правдою. А тому що вона незмінна, вона независима від нас, змінних людий. І тому серце чоловіка все жажде правди. І тому воно так довго не знайде спочинку, доки не спічне в Бозі, як каже св. Августин. Бо Бог є тою вічною, незмінною Правдою.

І вороги Бога не годні того заперечити. Тому зі своїми блудами і заманами не виступають, як з такими, тільки закривають їх позором правди, що однак не є правдою, а облудою. І тому каже св. Павло, що й "сам сатана прокидається ангелом світла" II Кор. 11, 14.

Так всі сектанти та безбожники удають, що вони виступають во імя Правди і змагають до того, щоби таким чином поширити власні блуди та звести віруючих. Але по ділам їх, пізнаєте їх. Вони що хвилі змінні, сварливі і ненависні — що іншого говорять нині, а що іншого завтра. Тим свідчать, що нема в них правди. Розсварюють і сваряться самі — бо нема в них миру. Нема в них дарів св. Духа.

Сім дарів св. Духа

Коли Дух святий зійшов на апостолів, дістали вони рівночасно сім дарів: Премудрість, розум, раду, кріпость, знання, побожність і страх Божий. Це були наче невидимі, внутрішні світла, що просвітили їх в життю і відмінили їх. Раніше вони боялися жидів — тепер стали неустрашимі. Раніше поза Єрусалим та блищу свою вітчину не виходили — тепер розійшлись по всі краї землі. Раніше не знали чужих мов — тепер стали говорити ріжними мовами і ними проповідати слово Боже.

В день Зелених Свят апостоли охрестили три тисячі людий. Це є перше поширення Церкви Христової на землі. Від того часу досі Церква Божа живе і зростає, мимо і проти всіх напастий та переслідувань. Нині є 350 міліонів вірних дітий святої Католицької Церкви і нема закутини на землі, де не булоб католицької церковці. Кудиб Ви не пішли по цім світі, всюди найдете католицьку церковцю і всюди правиться одна і та сама безкровна жертва. Ріжні є обряди, але віра одна.

Так як апостоли дістали в той день сім дарів св. Духа, так само кождий з нас, дорогі в Христі, дістав сім дарів св. Духа в святій Тайні Миропомазання. Коли священик миропомазує дитину, Господь Бог дає тій невинній душі свої скарби — сім дарів св. Духа. Так через руки священика, молитвою святої матері душ наших Церкви, кождому з нас Господь самий дає посаг на ціле життя. А посаг той такий великий і богатий, що рівного йому не найти.

Дар премудрости це дар пізнання вищих дібр, вічних і небесних, при помочі котрих душа може зберегтися в цім життю без гріха. Добра земні цінитиме нище.

Дар розуму є даром зрозуміння небесних річий, святих річий, котрі приводять до любови Бога і вічного щастя. Ми поправно розуміємо тоді святі і тяжкі до зрозуміння річи.

Дар ради дає нам поміч небес тоді, коли ми самі людської ради не можемо найти на наші потреби.

Дар кріпости дає нам силу і міць несхитну визнавати нашу віру, постояти за ню та її боронити.

Дар знання є скарбом душі про найвищі і останні річи, що береже душу від блуду та заман світа.

Дар побожности вчить нас люби-

ти Бога надівсе а Боже земного і любити цілим серцем.

Дар страху Божого пригадує нам на останні річи, смерть, суд, небо і пекло. Тому остерігає перед гріхом та є великою небесною помочею в духовнім життю.

Коли дістаємо сім дарів св. Духа, Бог дає душі нестертий знак — борця Христового. Така душа, від тої хвилі, стає борцем за царство Боже проти діявола та його слуг. Як знак свого надприродного лицарства дістає той нестертий знак в святій Тайні Миропомазання.

Але це є лише дари святого Духа. Дух святий дає нам їх до гідного і щасливого життя — але може відібрати, коли ми окажемося негідними цих святих дарів. Кождий чоловік, що грішить, є негідним дарів святого Духа і тому тратить їх. А без тих дарів стає нещасним в цім життю наскрізь.

Гріхи проти св. Духа

Тому бачимо, як наші брати, котрі покинули святу Церкву Христову, одну, правдиву, Католицьку, остали без тих дарів—святого Духа. І тому там так богато сварні, роз'єднання, зненависти та вічного хитання.

Уважаймо, дорогі в Христі, щоби й ми не втратили тих святих дарів а оказалися гідними їх нашим життям з віри і ласки.

Бо коли хто знає а не творить, хто чує напімнення а поправитися не хоче, хто уперто противиться правдам святої віри і своє людське вище ставить Божого та своїм людським розумом відважиться поправляти Боже, той певно грішить проти святого Духа та його дарів. Той втратить ці дари небес і в упертості стане закаменілим на спасенні упімнення. А такі гріхи, як каже Христос Спаситель, "не відпустяться ні в цім віці, ні в будучім" Мар. 3, 29.

Заохота до збереження дарів св. Духа

Тим більше, ради нашого дочасного і вічного добра, повинні ми старатися зберегти непорушними, чистими і неоскверненими ці могучі дари св. Духа в наших душах.

А збережемо їх тоді, коли будемо жити життям віри, ходити на Богослуження, часто приступати до святих Тайн а вже найчастіше до тої святої Тайни, котру св. Ігнатій називає "ліком безсмертности" — то є до св. Причастя.

Старші в родині, батько і матір, повинні дати примір діточкам через власне добре і чесне життя з віри. Коли родичі часто приступають до св. Тайн, щоденно моляться і просять Бога о поміч на почині кождого доброго діла, коли перед їдою і по їді не забудуть ніколи перехреститися і подякувати Богу за його дари — це прекрасна школа і наука для дітий, котрої не забудуть через ціле життя. Навпаки, коли родичі самі не моляться, або моляться наче від нехотя, дуже рідко приступають до св. Сповіди і св. Причастя, перед їдою і по їді навіть не перехрестяться, про Церкву, священика, віру висловлюються неохочо а часом може згірдливо, читають протицерковні і протикатолицькі часописі та книжки — то що тоді надіятися від дітий, котрі зі своїх родичів беруть собі приклад і науку?

Дух святий є Духом мира

Чи може тоді бути мир в родині — правдивий мир Христовий? Чи може бути радість з дарів св. Духа, коли ці дари втрачені? Чи може там бути благодать і поміч св. Духа? І чи може тоді бути щастя?

Розважте над тим, дорогі в Христі!

Дух святий є Духом мира, а мир приводить до радости, до дочасного і вічного щастя. Лише тоді, коли душа має сім дарів св. Духа, вона має правдивий мир, спокій, задоволення. Тоді не сварка і ненависть — але єдність і любов царюють в народі.

Ви бачите тепер, як цілий світ шукає мира. Скільки то пишеться, говориться, орґанізується всяких ліг, союзів, зборів для мира і за мир. Однак як мало того мира на світі. Якраз тоді, коли здається цілий світ вичерпаний та знеможений, як олень води, жажде мира — того мира так мало. Кождий, здається, хоче мира і надармо його шукає. Чому так? Де причина?

Чи світ такий нещасний, чи таке наше горе?

Ні, дорогі в Христі. Причина та, що люди втратили сім дарів св. Духа— знак нестертий на їх душах затьмарили гріхом і тому так тяжко їм на душі. Без дарів св. Духа нема мира і не може бути.

Правдива дорога до мира веде через сім дарів св. Духа — веде через поворот до матері, святої Церкви, через від'яснення та очищення того нестертого знаку душі, який ми дістали в святій Тайні Миропомазання. Доки це не станеться, даремні балачки про мир. Не може світ дати миру, бо його не має. Мир дає Христос, мир дає Дух святий через свої дари.

Тому й я накінець звертаюся до Вас усіх, звертаюся тепер, перебувши по Божій волі тяжку і грізну недугу, коли людські сили опускали, але надія на Божу поміч кріпила і не завела, коли перед очима моєї душі заєдно стояли слова Псальмопівця: "Не умру но жив буду і повім діла Господня"— звертаюся тепер до Вас, дорогі в Христі, як Архипастир Ваш до своїх духовних дітий, котрих любить і думає про них в своїх молитвах кождого дня і кождої хвилі.

Наша свята Церква в Канаді це зелена вітка Вселенської Католицької Церкви, котрої початок в день Зелених Свят. І як тоді з малого початку виросло велике дерево, що своїм гиллям обняло весь видимий світ, так й ми нині в Канаді з малих початків ростемо та кріпнемо в силу на Божу славу і щастя нашого любого Українського Народу.

Скарбом Твоїм, народе мій, найвищим і найціннійшим є Твоя віра, Твоя Церква і Твоя безсмертна душа. За ту душу йде безперестанна борба з ворогом пожі й тьми. Побідимо в цій борбі лише тоді, коли Дух святий скріпить нас — коли нерозумно і легкодушно не втратимо найвищих цінностий душі, якими є дари святого Духа. Коли маємо ці дари, тоді ми непоборні!

Бережім ці дари в наших душах! Станьмо гідно як лицарі св. Духа на борбу за душу безсмертну!

Не уступім ані кроку на переговори зі злом, з гріхом, з сектами, з безбожниками! Ані наша рука, ані наша нога, ані язик наш нехай не підіймуться на розмову з ворогами Бога, віри і Церкви!

Дари святого Духа є тільки дарами — і як таких їх легко можна втратити! Не втратьмо їх! Цінім їх! Дорожім ними!

А будемо щасливі ми і грядучі покоління. І нарід наш в Канаді зростатиме силою Божою на радість і щастя многих поколінь.

Благодать всемогучого Бога, і Сина, і Святого Духа, нехай буде з Вами всегда, Амінь.

† Василій, Епископ

ЧУДЕСНЕ УЗДОРОВЛЕННЯ В МОНТРЕАЛІ

Одинацятьлітня дитина стає здорова в каплиці св. Йосифа — сотки людий відвідують родичів.

Панство А. Й. Ґарді, що мешкають під числом 7563 Дроле стр., мають одинацятьлітню донечку Рожу Анну, котра захворіла на дитячий параліж.

Це недуга крайно небезпечна і часто кінчиться смертю або життєвим каліцтвом. Дівчина була спаралізована і непорушна.

Нараз підчас благословлення найсв. Тайнами в каплиці св. Йосифа, вона встала, підступила до вівтаря і усвідомивши собі, що має владу в ногах ,стала скакати і плакати з радости.

Сотки людий обступили чудесно уздоровлену а потім стали навідуватися до хати родичів. Дівчина цілком здорова і ходить, нахеб ніколи не хоріла.

Так Бог показує нині свою поміч і вчить людий, що Божа сила є понад всі людські зусилля.

Зі Золотих Віршів Життя
ГЕРАКЛІТ
(Переспів з грецького о. Ст. Семчук)

Сказали мені брате, що ти є вже мертвий.
Сказали прикру вістку, я плакав день цілий..
Я плакав, як згадав я, як часто ти і я
ясне томили сонце розмовами що дня....

Тепер ти в темнім гробі, карійський гостю мій
Тепер ти сірий попіл, спочинок довгий твій..
Але твій милий голос, твоїх натхненних слів,
хоч смерть усе забрала, остав як вічний спів.

Їх Преосвященство Кир Василій Володимир Ладика, Епископ Канадійських Українців

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:

919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:

Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ЛИЦЕМ ДО ГЕРОЇВ

У двайцяту річницю вашої жертви, упавші герої, сини просторої української землі, ми стоїмо лицем до вас. Ми стоїмо лицем до вас, безіменні стрільці сірих військових рядів, що дали свою кров, оставили своє життя за Батьківщину, за Україну. Ви незабутні, ви незабутні в наших серцях, незабутні до послідного дня нашого життя. Ви для нас ще не є історія, ви для нас живі, для нас, що разом з вами і при вашім боці в сірих мундурах виходили, щоби ставити чоло ворогам.

Ми стоїмо до вас лицем, упавші герої, безчисленні, безіменні, українське військо, що впало на полю слави і обовязку, далеко від батька, від матери, від жінки і від дітей.... Коли ми нині вас згадуємо, ми линемо далеко нашим серцем, в темну, студенну ніч, на залізничі двірці, там де відбувалось прощання, прощання з Вітчиною, зі всім, що наше серце любило і для чого жило. Як дуже лучила нас тоді в одно одна ідея: СВОБІДНА УКРАЇНА. Ми відчуваємо це доперва нині, коли ми розпращались, коли всьо остало поза нами, усьо, що ми любили. Вітчина, Батьківський Дім, чарівне, молодече життя.... Ми розуміємо це сьогодня, як ця ідея цементувала нас в щось одно, сильне, нерозривне.... І тому ми лицем до вас, невмірущі герої.

В нинішний день виринають знова ваші обличя, обличя молоді і старші, бліді, змарнілі, воля однак, як передше, сильна, гранітно-сильна і погляд орлиний. Обличя, під військовою шапкою, зрошені потом, покриті порохом, вкрашені кровю. А їх є стільки.... без числа таких, яких ми бачили на право, на ліво, наперед і поза нами.... вітер кидає розщіпленими плащами, на раменах кріс і наплечник, в тих довгих, довжезних походах від Сяну по Дніпро і дальше, через фиюючі поля Поділля, ви тягнули з нами по степах України, по піскових дорогах Хому, по непроходимих пісах Волині, серед спеки і горяча літа серед морозу і снігу зими.

Ви йшли при нашім боці рамя об рамя, упавші герої, виснажені, виголоднілі, однак завсігди готові до атаки. Ви ділили з нами послідний кусок хліба, останню кропплю води, ви читали нам свої найбільш інтимні листи від своїх рідних....

А відтак одного дня, ми бачили вас, як ви лежали, сірі як ваші мундури, серед спаленої сонцем трави, в розбитім піску, на зимовім замерзлім снігу. Ви лежали на краю дороги, на узгірях горбків, в кривіці, яку собі викопали, ваша голова прошита кулею, заллята кровю, розшарпане тіло, роздерта грудь, серце прошите за свою Вітчину, за свою Батьківщину, за свою Україну.

Ми кличемо вас сьогодня, упавші герої, вас, що наситили рідну землю своєю кровю, вас, безіменні лицарі, вас, яких послідний голос в бігу до атаки, відбивався об наші уши, вас, що падали в стрілецьких ровах, від удару гранати, на краю ліса і на склоні гори....

Ми кличемо вас, незабутні герої, що впали на великих битви полях, де ваші березові хрести вздовж і впоперек стоять до ряду сотнями і тисячами, старшини і стрільці, з іменами і без імен, вас, упавше українське військо, з над Сяну і Карпат, з під Львова, Потуторів і Бережан, з над Збруча, Вуга і Дніпра, вас, що впали на стежі, чи де інде, самітно лежите в землі, без імени, забуті, накриті стрілецьким плащем, зі зпоманим крісом при боці, таких, яких вас бачили, на всіх дорогах, куда переходили.

Як спокійно, самітно довкруги вас, сьогодня. Вас не досягає дикий крик ворожих горд, які жирують на побоєвищі, які, здається, не наситтились ще доволі вашою кровю, вас не досягає життя вулиці ані звуки великих свят. Во спокій біля вас. Ви заніміли, хоч як весело ви вибирались в поле. Ви сповнили свій обовязок. Ви поконали життя. Ви мовчите, однак говорите гранітну бесіду, яка нам каже дрожати, коли ми слухаємо її серед нашого життя, в щоденному, неспокій ному нашому заняттю. Ваше слово доганяє нас у нашому поспіху, ми бачемо ваші бліді обличя, тисячів українського війська. Ви не померли, герої нашого народу, ви мовчите, але ваша мовчанка нас пориває до високого чину.

Перед геройством вашого життя, мовчить людське слово, блідне фальшивий блеск світа. Ви жисте, ви кличете, ви напоминаєте: **Будьте великими, будьте вільними, як Вам здається.** Ви цього доконали. Ви впали не задля слави, ви впали в службі свойого обовязку. Ту нема місця на похвали. Про вас говорить ваше: **спокійне діло.**

І тому тілько діло може мати значіння перед вами, не пусте слово, але діло, що обнимає ціле наше єство і ставить його всеціло для святої справи народу і землі. Господь каже нам жити і життя наше, по Його святій Волі, ми маємо віддати на службу народу. Ми живемо життям, яке ви мусіли оставити, ми йдемо і боремося дальше, ми здобуваємо і працюємо над ділом, за яке ви упали. А коли ми утомимось і руки наші муть нам опадати, ми духом вашим знова прийдемо до сили. Ви впали серед завзяття, коли долю Вітчини захищали, серед завзяття над нею ми дальше працюємо.

Рамя об рамя ви падали і так ви лежете, високий і малий, богатий і убогий, там, де смерть вас тільки постигла. І так рамя об рамя, як ви падали, ми хочемо жити, без хвальби, без самолюбства, менше словами а більше ділом, як чоловік з чоловіком в службі і жертві. Це те, що ви записали своєю смертю у наших серцях: **Ціле своє життя для добра народу.** Ми чуємо вашу мовчанку, Полягні Браття. Для нас це не мовчанка але клич, напімнення, ви не даєте нам спокою... Перед вами ми хилимо наші прапори, до вас, Браття, ми своїмо лицем....

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

1 червня, середа — Пятниця свящ.
2. четвер — Вознесення
3. пятниця — † Константина і Олени
4. субота — Василіска, муч.
5. неділя — Св. Отців
6. понеділок — Симеона, стовп.
7. второк — †3-те найдення гл. Ів. Хр.
8. середа — Карпа, ап.
9. четвер — Терапонта свящ.
10. пятниця — Никити пр.
11. субота — Теодозії пр.
12. неділя — Зіслання св. Духа
13. понеділок — Пресв. Тройці

Устав

2 червня, 1938.— четвер:— Вознесення, Веч. Вел. з Литією, утр. єв. Мар. 71, на Сл. Б. ап. 1, єв. Лук. 114.
5 червня, неділя:— св. Отців, глас 6, утр. єв. Ів. 66, на Сл. Б. ап. 44, єв. Ів. 56.
12 червня, неділя — Зіслання св. Духа, Веч. Вел. з Литією, удр. єв. Ів. 63, на Сл. Б. ап. зач. 3, єв. Ів. 27.
13 червня, понеділок —Пресв. Тройці, утр. єв. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 229, і 197, єв. Мат. 75 і 116.

11 червня є Задушна Субота, повний відпуст за душі в чистилищі.

12 червня замаємо хати і будинки зеленню — ідемо на цвинтарі і молимося на гробах померших. Подібно на другий день Зелених Свят, в понеділок.

В пятниці треба відправити молебень до Серця Христового. Цілий місяць червень посвячений в честь Серця Христового і всі члени Апостольства молитви та побожні люди в особливий спосіб почитають найсвятійше Серце Христове, стараються надолужити за кривди і зневаги, які наносять найсв. Серцю люди своїми гріхами і хулами.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

6 червня, 1224 татари побили українських князів над Калкою. Були це найбільш на захід впсунені загони Темучіна, сина Єсухая, загально звісного як Джінгіс-хана, котрий основав собі столицю на полудневім березі Байкальського озера в Сибірі, Каракорум, а котрого володіння простягалися від Тихого океану по Дунай. Наші предки стали тоді боєм проти страшної навали і своїми грудьми захистили Европу. Нашим трупом застелилося тоді поле, щоби Европа могла спокійно розвиватися і зростати в добробут. Нова орда червоного хана напала знова на Україну 1918 р. і знова нашим трупом застелилися поля, щоби Европа могла спокійно споживати хліб. Україна це лицарство Европи, що нераз захищало її перед загладою.

8 червня 1652 Богдан Хмельницький розбив польське військо під Батогом а того самого дня 1919 р. Українська Галицька Армія розбила поляків під Чортковом і гнала аж за Дністер. Та браклo нашим зброї, бракло знарядів і ліків — ляхи діставали поміч від Франції та Америки. Наша побідна Армія не змогла рівнятися озброєнням з польським військом, але побідила тоді геройством духа, вірою в свою правість на прадідній землі. Прийде час, де наша побідна Армія знова буде гнати ляхів з Галичини, як колись під Батогом і недавно під Чортковом.

7 червня 1657 помер гетьман Богдан Хмельницький, котрого сучасники рівняли з Кромвелем та ставили вище з огляду на геніяльний організаційний хист. Коли військо Хмельницького ніколи не знало голоду, коли йому ніколи не бракувало зброї, коли посли всіх чужоземних держав оббивали пороги гетьманського двора в Батурині, коли могучі володарі старалися о приязнь гетьмана — то була це заслуга Хмельницького, який вмів знав і хотів зорганізувати це все в найтяжчих обставинах. Тому на його похоронах говорив Самійло Зірка: "Навчи нас, як маємо без Тебе жити і поступати з довколішними приятелями і ворогами нашими...."

† ПОМЕР о. Л. БОСКИЙ

бл. п. о. Л. Боский, ЧНІ.

Дня 18 квітня, ц.р. помер в Бельгії о. Людвик Боский, ЧНІ, котрий довший час працював між українцями в Канаді, в околицях Комарно, Ман., а також в Саскачевані. о. Боский всюди лишав трівкі сліди своєї праці. І не лише трудився душпастирством, але також писав книжки релігійного змісту. Так написав про Мартина Лютра, щоби протиділати протестанським заходам на українські душі.

Був милої вдачі і дуже терпеливий. Зате зазнав чимало прикростий від сектантів. Однак все приймав спокійно і з підданим волі Божій, ради Христа. Доказом, що його любов до українців була безкорисна, є це, що приїхавши настало до Бельгії не залишив й там думок про українців, але старався помагати нашим студентам і робітникам. За його старанням зорганізовано українську парохію в Брукселі ,столиці Бельгії і цю парохію віддано під опіку св. Володимира. Наші студенти діставали полекші на університеті в Лювен а деякі були на даровім приміщенні.

Це був наш щирий і віддано значливий прихильник і в нім ми понесли глибоку страту. За всі старання і заходи на наше добро, українці ніколи не забудуть о. Боского, що фламандець родом став нашим через любов і посвятну працю. Вічна Йому память.

† БРАТ СТАНИСЛАВ Ч.В.Х.Ш.

"Добре, слуго добрий і вірний, в малім був ти вірний, над многим тебе поставлю; увійди в радість свого пана." Мат. XXV, 21—22.

Близько двайцяти літ Брат Станислав достойно і праведно сповнав свій важний і многовідповідальний уряд: уряд учителя і управителя (директора) Колегії св. Йосифа в Йорктоні, Саск. Своїм шляхотним серцем, ідейним умом, глибиною набожности, трудящим життям Брат Станислав полишив по собі світлий примір: вчителя духовного товариша-батька. А заслугуючі овочі його невсипущої праці се десятки абсольвентів з Колегії, що носять нестерту печать його благородного впливу. Се високий ідеал католицького виховання. Кат. віра, благородне серце до самовідречення. Служба Господу Богу, своїй Церкві, свойому народові се цілий зміст і змисл навчання і виховання в Колегії св. Йосифа.

Брат Станислав родився в Айтон, Онтеріо 7—III—1892 р. Його батьки пан і пані В. Й. О'Райлі. Хресне імя Едвард Амброзій О'Райлі. На сімнайцятім року вступив Амброзій, як його тоді кликали, до Братів Християнських Шкіл. В закоцнім житю прибрав собі імя Станислав. Проживши всего 46 літ, 25 літ Брат-учителем.

По укінчені сільської школи родичі віддають талановитого хлопця до Братів Християнських Шкіл в Торонті. Тут і в Монтреалі вже як Брат Станислав кінчить свої висші студії. Також і найвисший учительський курс кінчить Бр. Станислав в Бельгії.

До Йорктону прибув Брат Станислав у 1919 р. Тоді то заходами Їх Преосвященства Кир Никити, Отців Редемптористів і Катол. Товариства Поширення Віри з Торонту почато будову Колегії св. Йосифа в Йорктоні. Так що Покійний Брат був при заложенні її фундаментів, був при посвяченні її, став професором і директором її. Смерть відірвала його від учительської катедри в пятницю 29—IV—38 р.

(Далі буде).

Місячне Намерінням для членів Апостольства Молитви

Воно є: За зріст душпастирської праці між робітниками, селянами, безробітними і убогими. Треба молитися нам усім, щоби Бог всемогучий скріпив своє духовенство, дав йому силу і серединки розвести як найбільшу працю та успішну між робітниками.

Досі робітники були майже виключно

полем соціялістичних досвідів. Заманені великими обіцянками та вальцевими ... робітники дались потягнути в соціялістичні організації. Там надіялися найти поміч в своїх оправданих домаганнях. Та глибоко завелися. Соціялісти вміють обіцювати на словах. Але коли приходить грізна хвиля, де треба постояти за своє, тоді їх не видно. Вони зручно заховуються за плечі робітника і його посилають на куді. Самі водять в теплих канцеляріях побирать грубі платні з робітничих вкладок.

Священик ніколи не лишив робітника: ні в долі, ні в недолі. Але часто не мав до нього доступу, бо робітник був упереджений через соціялістів до священика.

Наше місячне намірення є молити Бога: щоби ці леди упередження розтали і щоби праця священика чим раз більше і усильніше находила доступ в робітничих рядах. І щоби Бог послав своїх женців на жниво, котре ще жде богато праці.

Дня 2 червня вечір є Свята Година.

В пятницю, 3 червня — перша пятниця, Сповідь і св. Причастя членів Ап. Молитви.

В неділю 5 червня, перша неділя в місяці — збори членів Ап. Молитви.

Парохія св. Покрови у Вінніпегу

Дня 1 мая було посвячення срібних свічників, котрі жертвував добродій парохії, та не хотів, щоби виявити його імя. Тогож дня було також посвячення чорних, похоронних фан, придбаних старанням братства св. Андрея. Фани дійсно гарні, щоботи Сестер. Нашим жертводавцям відспівали всі "Многая літа" — а Бог щедро надгородить.

Вечером світлено для дітий образки. Фільми вивичено у Відділі Освіти Ман. Парляменту. Нашим добродієм, котрий все іде на руку в тім напрямі, є так пан міністер, як його урядники, за що належать їм глибока подяка.

В неділю 8 мая пополудні паннчки з клюбу св. Терені давали чай, при гарно заставлених столах а вечером дали концерт в честь матери. Програма була вміло дібрана, хор і поодинокі виступи знамениті. Паннчки також роздавали квіти матерям.

15 мая посвячено новий гарний офірник, дар українського робітника, пана Бращука. Сам пан Бращук є батьком численної родини, котру виховав як найкраще у щасливім подружім співжиттю з дуже побожною женою, панею Бращук. Діти панства Бращуків також побожні, чесні і ввірцеві — як родичі. Вони свідомі українці і свідомі католики. Пан Бращук жертвував раніше срібні свічники, а тепер дорогий офірник перед престол Матері Божої. Ця жертва тим ціннійша, що з рук робітника, батька родини. За те належить повне признання та глибока подяка. Най Бог благословить!

Вечером світлено образки для наших добрих дітий — світлини з Европи та канадійські. Діти, як все, були дуже раді і веселі.

В суботу вечером пані давали чай. Запрошені гості забавлялися серед найкращого настрою. Заходом пань Сестрицтва Пречистої Діви закуплено в Старому Краю більшу скількість книжок для Парохіяльної Бібліотеки — для дітий і для старших. Книжки дібрано з ріжним змістом, всі гарні і поучаючі. Ці самі пані зложили чергову високу жертву на церкву, в сумі $150. за що на цьому місці висказуємо їм щиру подяку. Ці трудящі жіночі руки зложили вже неодну сотку на церкву цего тільки року. В червні приготовляють великий пікнік на Виставовій Площі а на Вознесення приняття і забаву, на котрі щиро запрошують всіх парохіян прибути.

Хор парохії брав знимку, котра буде, без пересади можна сказати, одною з найкращих того рода. Всі хористки і хористи в національних строях, здебільша молодь наша. Проводить хором п. Мороз.

На "Вікторія дей" 24 мая відділ братства св. о. Николая ч. 15 мав річницю, котру почав Службою Божою в церкві і панахидою а закінчив гарною забавою в Парохіяльнім Домі. Члени мали нагоду почути гарні бесіди та мило провести час.

Наші пластуни взялися щиро до праці. Приготовляють площу під сятківку та мяч. Рівнають, чистять, но й журяться, деб роздобути найбільше гроший на то все. Але на 5 червня сподіються мати успіх підчас приняття і всі видатки поповнити. Добрі хлопці і вірні.

Пластунки і доріст виступали підчас Великого Здвигу в Амфітеатрі як українська чета перед тисячами глядачів. Ці діти гарно виконали пропаганду для нашої справи і належить їм щира подяка. Пласт завсіди вірний!

НЕДІЛЯ СВ. ОТЦІВ

Евангеліє св. Йоана зач. 56.

Се говорив Ісус, звівши свої очі на небо, сказав: Отче, прийшла година, прослави свого Сина, щоби Син свій тебе прославив. Як ти дав йому власть над усяким тілом, щоби всему, що ти дав йому, дав їм життя вічне. Се є життя вічне, щоби пізнали тебе єдиного правдивого Бога, і того що ти післав Ісуса Христа. Я прославив тебе на землі, діло довершив, що казав єси мені зробити. А тепер прослави мене ти, Отче, у тебе самого, славою, котру я мав у тебе, заки повстав світ. Я обявив твоє імя людям, що ти їх дав мені із світа; твої були і мені їх дав єси; і слово твоє заховали. Тепер пізнали, що все, що ти мені дав, є від тебе. Бо слова, які ти мені дав, я їм дав, і вони приняли і пізнали справді, що я від тебе вийшов, і увірили, що ти мене післав. Я про них молю, не про світ молю а про тих, що ти дав мені, бо вони твої. І все є твоє, а твоє моє, і я прославився в них. І я вже не в світі, а вони є в сіті, і я до тебе йду. Отче святий, заховай їх в імя твоє, котрих дав єси мені, щоби були одно, як і ми. Коли я був з ними, я заховував їх в імя твоє; тих, що дав єси мені, я заховав і ніхто з них не погиб, стільки син погибелі, щоб сповнилося Писане. А тепер до тебе йду, і се говорю в світі, щоби мали мою радість сповнену в собі. Не молю, щоби ти взяв їх зі світа, але щоби заховав їх від злого.

НАУКА

"Як Ти дав йому власть над усяким тілом, щоби всему, що Ти дав йому, дав їм життя вічне" (Йо. 17. 7).

1. Нинішне св. Евангеліє пригадує нам молитву Ісуса Христа на передодні Його св. Страстей. Молиться Христос про своїх учеників і про свою Церкву. І тому кожне слово цеї молитви говорить нам так дуже много. Застановімся бодай над деякими правдами цеї молитви Христа Спасителя за своїх учеників і за свою Церкву, а певно, що це причиниться богато до справлення нашого відношення до Самого Христа Бога і до Христової Католицької Церкви.

1) Нинішне св. Евангеліє в першу чергу каже нам задержати наш ум і наше серце над словами, які в горі навели: ЯК ТИ ДАВ ЙОМУ ВЛАСТЬ.... Слова ці відносяться до власти і до милосердя Христа Бога над тим світом, до власти, яка всеціло є підпорядкована милосердію. Ціла правда лежить тут в трьох річах, а саме: а) Господь дав Христові людей; б) Над тими людьми, коли Він умер за них, Бог дав Христові власть ними рядити; в) Ісус Христос, виконуючи цю власть, дає людям, що вірять в Нього, життя вічне.

2) І це власне є ці правди, яких ми в нашім життю потребуємо. То є ці сили вищі від сил природних, які взносяться вище понад цей матеріяльний, замкнений світ, це є ці сили, що нас вивищують, що становлять основу нашого власного існування чоловіка. Цього ми потребуємо кожного дня самі, ми хочемо їх бачити у тих, яких ми любимо, ми бажаємо їх в прикрих, тяжких обставинах життя, ми цього бажаємо на СУДІ в остаточний день, в новому небі і в новій землі, ми цього бажаємо і це ми маємо: ТИ ДАВ ЙОМУ ВЛАСТЬ НАД УСЯКИМ ТІЛОМ....

"ЩОБИ ВСЕМУ, ЩО ТИ ДАВ ЙОМУ, ДАВ ІМ ЖИТТЯ ВІЧНЕ." Що то є життя вічне? а) То є то що є. Ніколи не думаймо про життя вічне, що воно зачинається доперва по нашій смерти, по той бік нашої могили. Воно зачинається тепер, зараз або ніколи. б) Вічне життя, значить знати, що Бог є вічний, але знати не тільки нашим розумом, але нашим життям, особисто, не так, як ми знаємо особи або події, про які читаємо в книжках, але так, як ми знаємо особи, з якими живемо в найбільше приязних відносинах, в усміху яких ми бачимо нашу радість, в серцях яких ми находимо наше місце. Так треба знати і відчувати Бога і то є життя вічне.. Таке життя Христос дає тим, що живуть для Нього, люблять Його, шанують Його Заповідя. Чи ми це розуміємо, що Христос має над нами власть? Що він одиново є жерелом життя вічного? Розважмо над тими правдами, як що хочемо розуміти молитву Христа про своїх учеників і про свою Церкву, тільки тоді наше життя набере значіння перед Богом і перед людьми.

II. "Я ПРОСЛАВИВ ТЕБЕ НА ЗЕМЛІ, ДІЛО ДОВЕРШИВ, ЩО СКАЗАВ ЄСИ МЕНІ ЗРОБИТИ" (Йо. 17, 4).

1) Ці слова, в молитві нашого Спасителя за учеників і Церкву, не відносяться напевно до крівавої жертви Ісуса. Ці слова відносяться до теперішного цілого життя Христа Спасителя; Його прикрости, терпіння, спокушування від злого духа і від людей, холод і голод, досвід, наука, час і простір.... в виду цього всього каже Христос: Я ДІЛО ДОВЕРШИВ, ЩО КАЗАВ ЄСИ МЕНІ ЗРОБИТИ..... І якраз в тих особлисших обставинах, серед яких Христос жив і працював, лежить Його тріюмф і Його слава, в тім лежить також наша надія і наша потіха. Господь каже працювати і Господь посилає нам трудноші в нашій праці. Якщо ми ці трудноші поконуємо, то тільки тому, що Господь нам помагає, якщо падаємо, то тільки тому, щоби упадками нас навчити. І тому часто упадки бувають основою дальших світлих успіхів.

2) Праця людська є тяжка. Але чи ж не була тяжкою праця Христа? Тяжкий цей дощ, що спливає з гори і добирається аж до самого коріння нашого єства. Біль, терпіння, усі наші прикрости ушляхотнюють наше серце, подібно як атмосферичний дощ діпає на гори і долини; він звогчує, злагіднює, вирівнює, витворює урожайну землю, а з землі гарні цвітки, з цвітків овочі, всюда, по всій землі....

3) Чоловік не завсігди бачить успіхи своєї праці, але Господь бачить. Тому працюймо з довірям. Наша праця найде тоді своє властиве відношення до Бога і до людей. Кожна чесна праця має своє значіння перед Богом; Ніхто там не є забутий; ані риболовець, що спішить на озеро зі своїми сітами, ані рільник в полю, ані молочар на фармі, ані ремісник в варстаті, ані найвищий урядник, ані найтящий робітник, якщо тільки через його працю шовковою ниткою перебігає Дух Господень, що серед наших трудношів, підносить кожне наше діло до висоти діла Божого.

Ідім по приміру Христа. Це ж Христос молиться за нас. Ми приняли Його слова,

ми пізнали, що Він справді вийшов від Бога, ми увірили в це, що Господь Його післав. Сповнаймо тому наші щоденні обовязки в Бові і для Бога, щоби ми колись могли сказати: Я ПРОСЛАВИВ ТЕБЕ, БОЖЕ, НА ЗЕМЛІ, ДІЛО ДОВЕРШИВ, ЩО КАЗАВ МЕНІ ЄСИ ЗРОБИТИ, АМІНЬ.

НЕДІЛЯ ПЯТЬДЕСЯТНИЦІ

Евангеліє св. Йоана, зач. 27.

А в послідний великий день празника стояв Ісус і кликав, кажучи: Коли хто спрагнений, нехай прийде до мене і пє. Хто вірить в мене, як говорить Письмо: З його нутра потечуть ріки живої води. Се ж говорив про Духа, котрого мали приняти віруючі в нього; бо ще не було Духа святого, так як Ісус не був ще прославлений. А в тої громади, ті, що чули сі слова, говорили: Се справді пророк. Інші говорили, се Христос. А інші говорили: Чи з Галилеї Христос приходить? Чи Письмо не говорить, що з сімени Давидового, і з Вефлеєму села, де був Давид, Христос прийде. Так повстав спір в народі ізза нього. Деякіж з них хотіли спіймати його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли отже слуги до первосвящеників та фарисеїв і сказали їм вони: Чому ви не привели його? Відповіли слуги: Ніколи не говорив так чоловік, як сей чоловік. Відповіли їм отже фарисеї: Чи й вас зведено? Чи хто з князів увірив в нього або з фарисеїв? Але сей нарід, що не знає закону, порклятий. Сказав до них Никодим, той, що приходив до нього ночю, один з них: Чи наш закон судить чоловіка, коли перш не вислухає його і не пізнає, що він робить? Відповіли і сказали йому: Чи й ти з Галилеї? Досліджуй Письмо і подивися, що пророк з Галилеї не приходить. І вернули кождий у свій дім.

НАУКА

"СЕЖ ГОВОРИВ ПРО ДУХА, КОТРОГО МАЛИ ПРИНЯТИ ВІРУЮЧІ В НЬОГО" (Йо. 7, 39).

Слова ці, які подає нам нинішне св. Евангеліє сказав Христос стоячи в святині ерусалимській, в послідний день Зелених Свят. "Коли хто спрагнений, нехай прийде до мене і пє", кликав Христос до численно зібраного народа. Тими словами хотів сказати Христос до людей, що Він може заспокоїти усі потреби людей, усі їх бажання, які містяться в слові: СПРАГНЕНИЙ. "Хто прийде до мене, з його нутра потечуть ріки живої води. Сеж говорив про Духа святого, котрого мали приняти віруючі в Нього."

Своєю бесідою в Зелені Свята, хотів Христос вбудити горяче бажання тих, що вірили в Нього, щоби гідно приготовлялися і гідно приняли Святого Духа. О, щоби то і ми розуміли як слід велич Святого Духа і Його дарів, як дуже приготовлялисьби ми. Тому в цей день Зелених Свят, в день Зіслання Святого Духа, застановімся і ми, які є ці вимоги, щоби приняли Духа Святого ті, що вірують в Ісуса?

Є їх три: Святість думки; 2) чистість почувань; 3) горяче бажання серця приняти Святого Духа.

Святість Думки

1) Дух Святий, це Бог, отже сама святість і тому не любить тільки серця чисті і святі. В день нашого хрещення, Церква свята своїми молитвами звільнила нас від духа нечистого і впровадила у наше серце Духа Святого, який не терпить сердець переповнених мутними почуваннями. Памятаймо, що злі думки ділять нас від Бога, а Мудрість ніколи не увійде до грішної душі. І тому, як на приняття Евхаристійного Христа так і на приняття Святого Духа, наше серце мусить бути чисте, наші думки неосквернені. Хоч Дух Святий, це один Бог, то сходить однак до нас, як інша Особа Божа і в інший спосіб.

2) Дух Святий, це також жерело світла, тішиться душею, котра світить вірою і чеснотами. О, кілько то душ сьогодня під тягарем, в тіни поганих, ложних і брудних канчів світа. Многі дбають тільки про справи дочасні й зовсім забувають про свою вічність. Ми можемо відчувати богато ріжних браків та недостатків, однак нам не може ніколи недоставати цього, що робить нас християнами. Як може замешкати Дух Святий у нашому серці, як нам бракує основ християнського життя?

3) Якщо хочемо приготовитися гідно на приняття Святого Духа, шукаймо Бога, шукаймо Христа, сповняймо Заповіди Божі, жиймо чесно і примірно, бажаймо того, що велике, що святе, що шляхотне. Поступаймо так, якщоби ми мали приняти у себе якого дорогого гостя-приятеля, богатого, і сильного. Ми певно старалибися прибрати нашу хату як найкраще, щоби яким небудь нашим занедбанням не образити ока і серця нашого приятеля. Тому і на приняття Святого Духа приготуймо нашу душу, щоби вона була чиста від усякого гріха. Зачинаймо від очищування недобрих наших думок.

II. Чистота почувань

1) Христос нераз звертав увагу своїм ученикам і апостолам, що вони його люблять за богато як чоловіка, а за мало як Бога. Тому говорив їм: Добре буде, як я піду від вас. Любов апостолів до Христа не була злою, Христос не ганить її як такої. Він знав їх шляхотну жертву, яку принесли: ОТСЕ МИ ОСТАВИЛИ ВСЕ І ПІШЛИ ЗА ТОБОЮ, говорили часто апостоли. ВИ Є ЧИСТІ, говорив Христос до апостолів. Він знав, що їх любов була чиста, добра, щира, але додав: ХТО ЧИСТИЙ, НЕ ПОТРЕБУЄ, ТІЛЬКИ ЩОБИ НОГИ УМИВ. Хотів Христос, щоби їх любов була вищою, більше чистою, більше надприродною від цеї яку вони мали тоді, коли завсігди гляділи на Нього. І тому говорив Христос до апостолів: БУДЕ ДОБРЕ, ЯК Я ПІДУ ВІД ВАС.... Тоді ви не будете мене любити як доброго чоловіка, добродія, учителя, батька, але будете любити мене як Бога. Лише тоді зійде на вас Дух Святий.

2) Яка наука для нас? Чи наше серце також повне так земських почувань? Якщо так то увійдім в наше бідне серце, прослідім його, застановімся. Кілько то нераз природних порвивів, бажань для дрібниці? Тратимо нашу свободу, стаємо невільниками пристрасти. Кілько грішних і небезпечних почувань? Часто зачинаємо з гарними думками, високими ідеалами а кінчимо звичайною низькою змисловістю. Дві любови, каже св. Августин, збудували два міста. Любов самого себе, самолюбство збудувала місто аж до зневаги і до заперечення Бога, і любов Бога збудувала місто аж до заперечення самого себе. До якого міста ми належемо? На це даймо відповідь самі перед собою і перед Богом....

III. Горяче бажання серця приняти Святого Духа

1) Без Духа Святого, ми нішо— або краще сказати, без Духа Святого ми тільки сама мізерія і гріх. Дух Святий дає нам всьо: дає нам радість, силу, світло, мир, відвагу.. Погляньмо на апостолів перед і по Зісланню Святого Духа.

2) Дух Святий хоче увійти до нас, але хоче, щоби ми його бажали, щоби ми його запросили. Він збогатить нашу душу своїми дарами о стільки о скільки ми будемо його бажати і о скільки будемо о Нього молитися. Повтаряймо часто молитву: Царю Небесний.... прийди і вселися в нас....

Застановімся над тими правдами, приготуймо наші серця на гідне приняття у нас Святого Духа, щоби Він прийшовши до нас, освятив нас, скріпив нас і просвітив, щоби ми в Ньому діждалися нашого прославлення в віки. Амінь.

НОВА ЧАСОПИСЬ

ОО. Василіяни видають в Мондері новий двотижневник "Світло"— це вже другий двотижневник українців католиків в Канаді!

З днем першого мая н.р. появилося перше число нового українського католицького двотижневника в Мондері, Альта., "Світло," видання ОО. Василіян. Цей двотижневник покищо є на 4 менші сторінки — але вскорості має стати тижневиком, що дай Боже!

В передовиці написано так: "Світло" бере собі за ціль розганяти релігійну темряву з людських умів, ширити світло здорової думки; провідчувати життєвий шлях людини і так причинятися до добра і щастя поодиноких людий і всього українського народу в Канаді." (стор. 1).

Часопись призначена "для всіх українців без ріжниці віку, стану і клас." (стор. 2). Передплата на рік один долар.

Новій часописі бажаємо всього усіху у виконанні великого завдання, яке сама собі подала, поширення так як намічено і всього добра на широкій ниві праці між українським народом в Канаді. Появу щиро витаємо!

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що українець в Торонті Іван Яніцький виплекав новий рід помидорів, котрий має принести великі зиски, як кращий для цего підсоння і вищий родом?

Що тим він зробив для української справи дуже гарну пропаганду?

Що кождий молодий хлопець чи дівчина повинні на фармах плекати нові роди ростин і так піднести господарську культуру?

Що Роджер Бекон, католицький монах з XIII століття, два століття перед Колюмбом доказав, що до Азії можна заїхати західною дорогою?

Що батько з проломаною ногою кинувся в ріку ратувати потапаючого сина і тримав його над головою так довго, заки не прийшла поміч— але сам потонув?

Що той батько називається П. Д. Келі і є взором батьківської любови до дітий?

Що Польща видала новий закон, силою котрого може заборонити поворот, кому схоче?

Що той закон в головному подаємо нище?

Що для нас Канада є наш Рідний Край, котрий належить любити, шанувати і боронити?

Що ми є українці католики Канади, котрі повинні належати до своєї організації Брацтва Українців Католиків Канади?

Що один долар вкладки на рік то не є великий видаток для свідомого чоловіка?

Що Ви ще не приєднали до нашої організації ані одного нового члена?

Що якраз тепер для Вас є нагода і Ви не повинні її минути?

Що наша часопись і наша будучність залежать також від Вас у великій мірі?

Що треба всюди праці, праці і ще раз праці, заки прийдуть успіхи великі і сильні?

Що в Саскачевані надходять вибори і маєте поставити своїх українських католицьких кандидатів?

Що нема чого того всего відкладати на завтра і позавтра, але нині ще зараз, треба братися всім нам до праці?..

Не зрозумів

Стрілець Булька вибрався до театру.

— Прошу білет! — каже при касі.

— Ґалерія? — питає касієрка.

— Ні, кавалерія! — відповідає Булька і цокає осторогами.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ СИЛУ

Сторінка Молоді

др. В. Щурат

СВЯТОСЛАВ

А чияж то слава?
Чи не Святослава?
Від Балкану до Дунаю
залунала слава.

Знявся чорний ворон,
кряче над Босфором:
гей, ти царю царгородський,
буде тобі сором!

Цар скликає раду
на велику зраду —
йдуть посли до Святослава
з міста Царгороду.

"Княже Святославе,
в тебе військо браве,
добуває собі чести,
а князеви слави.

"А наш цар не темний,
шле поклін доземний.
Бачить, що з тобою битись
будби труд даремний.

"Кілько в тебе воїв,
кілько в тебе зброї,
тілько тобі, княже, буде
парчі золотої."

Чує серце княже
хитре діло враже.
Десять тисяч війська має,
двацять тисяч каже.

Не минає днина —
лихая година!
Зажурилась в Святослава
сміллива дружина.

Йде сто тисяч царських
воїнів лицарських;
завмирає серце в грудях
смілливих, боярських.

Бачить князь трівогу
серед війська свого:
"Братя! Хоче хто втікати,
не держу нікого!

Та втекти нікуди,
греки стали всюди.
Вражі стріли бють у плечі
ліпше, ніж у груди.

"Воля, чи неволя —
не втекти нам з поля!
Соромом себе окрити,
незавидна доля!

"А коли поляжем
під напором вражим,
то вітчині у спадщині
славу перекажем.

"Радьтеж між собою.
Я іду до бою!...."
А все військо каже: "Княже!
Гинемо з тобою!"

Почалась крівава
з греками розправа.
Побідою вінчалася
слава Святослава....

ПЛАСТ, НАЙКРАЩА ОРҐАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ

о. Канонік Мортон промовляв перед 200 представниками пласту Манітоби.

Старенький душпастир ось що промовив: "Пласт є повним. — а всі прочі орґанізації молоді є частинні. Тому Гітлер, Муссоліні і Сталін не хочуть мати повних горожан, їм треба частинних людий, розвинених тільки в певнім напрямі, в рабськім стані. І тому Гітлер заборонив пласт в Австрії тиждень по тім, як заявив цей край."

Всіх пластунів є в Канаді 85,000, а на цілім світі три міліони.

Наші українські пластуни є при парохіях у Виннипеґу — три чети. При парохії св. Володимира і Ольги, при парохії св. Покрови і при парохії св. о. Николая. Разом буде понад сто душ. Окремо зорганізований при парохіян є доріст пластунів — понад 50 душ. Це свідомі українські католицькі юнаки — вірні сини Церкви, народу і краю.

Всі добрі, чесні, здорові і віруючі хлопці повинні належати до пласту!

Пласт це орґанізація повних! Виробляє і виховує чоловіка на повного, цілого чоловіка, свідомого своїх прав і обовязків.

Це один з найкращих вишколів характеру для молоді.

ДРІБНІ ВІСТИ

З'їзд Української Католицької Молоді був у Філядельфії. Прибули 150 учасників котрим проводила панна Ева Піддубчишин. Місто з тої нагоди прикрасили міський ратуш написом: "Велком юкрайнієн кетолик ют віт."

Весь дохід з того з'їзду пішов на упорядкування стоакрової фарми в горішній части Стейту Ню Йорк, яку Преосвященний Богачевський подарував на літнисько для молоді. В часі бенкету єпископ перший передав панні Еві, голові УКЛМ чек на сто долярів, а други жертвували також щедро. Приміром український купець Вавріїв дав на бенкет 40 фунтів шинки і всякого мясива. Таким людям належить повне признання і таких купців належить піддержати, бо вони живуть не тільки з нас, але для нас.

Український полісмен з Перт Амбой, Н. Дж., Іван Свалюк, 10 квітня витягнув з води потопаючого, 225-фунтів ваги, чоловіка. Це було дуже зрання і ще темно. Свалюк почув крик і прибіг над беріг. Ліхтаркою посвітив і побачив ще поринаюче у воді волосся. Зараз кинувся у воду і плив яких сто стіп, заки досяг топельника. Поліція і місто нагородили меткого українця.

Дмитро Огризло з Манітоби дістав золоту медалю від Манітобського Медичного Товариства за найвищі успіхи підчас чотирох літ студій. др. Огризло практикував в Загальній Лічниці у Виннипеґу.

Дмитро Андрійчук дістав стипендію Гариса на другому році штук.

Марія Ковч дістала нагороду за науки про домашне господарство.

Михайло Гнат, студент малярської школи в Бинґамптон, дістав стипендію і першу нагороду за успіхи в науці.

Наші студенти і студентки в Саскатуні видали свій власний журнал **"Студентський Дзвін"** — дуже красно технично, а ще краще змістом. Є там статті самих тільки студентів, писані гарною іноправною українською мовою — на всякі теми. Є там вірші, деякі написані з талантом. Цілість представляється прегарно і про неї напишемо більше в слідуючих числах БН. Можна дістати в бурсі БУК-а, 304—4 евен., норт, Саскатун, Саск.

КОТРА ДЕРЖАВА НАЙЛІПША?

Про це часто любив говорити у французькім парляменті Бріян. А говорив так, що наводив китайську пословицю. Вона варта того, щоби її передумати і застановилися. Ось вона.

"Коли шаблі ржавіють, а плуги нагострені — коли вязниці порожні, а шпихлірі повні — коли сходи церков витерті слідами ніг, а подвіря судового будинку заросле буряном —коли лікарі ходять пішки, а пекарі їздять повозами — коли на вулицях зустрічаєте стільки старців, що дітий—тоді не сумнівайтеся: в цій державі є добрий уряд!"

ЩО ТАКЕ ДЕМОКРАТІЯ?

Про це на свій лад пише французький письменник Людвик Селін.

Він наперед був лівих поглядів, та змінився зовсім.

Ось тепер він бачить свою Францію в таких красках: "Коли французи заложать протижидівський союз, то виявиться, що голова, секретар і скарбник того союзу—жиди...."

"Кождий жид це у глибині своєї душі — диктатор! Двацять разів нагальніший, як Мусоліні. Завсіди і всюди **демократія була тільки прикриттям для жидівської диктатури!"**

Шота Руставелі

Витязь у тигровій шкурі
(Переклад М. Бажана)

Той, що силою своєю звів небесну височінь,
що високим горнім духом сповнив душі сотворінь,
він ці землі многобарвні дав для людських володінь —
він царів настановляє, як свою подобу й тінь.

Ти, великий Боже, твориш кожен образ, кожну твердь —
щоб діявола зборотн, сил пролий мені ущерть!
Ти закоханих бажаня в нас на все життя потвердь,
полекши тягар гріховний, що могутніший як смерть....

Витязь мовив: Слава Богу! Боже діло всемогутнє,
бо на все, що тут стається, повеління є напутнє.
Діє Бог таємно, рідко появляє людям сутнє—
нам лиш вірити належить: мудрий вірить у майбутнє.

о. Михайло Горошко

ПРОВІД

Чоловік живе у спільноті — чи того свідомий, чи ні. Але ми повинні це освідомити собі і витягнути висновки. Живемо в спільноті і мусимо жити для родии (це клітина спільноти, чи пак нації) — для громади, Церкви, Держави, Нації.

Мусимо працювати для спільноти, бо це конечне, коли хочемо жити не 70, чи 100 літ, але віками.... Це найкраще розуміють провідні верстви, провідники, вибранці народу. Вони більше чим другі мають жити для спільноти, для всіх,...

Чим краще це розуміють і здійснюють в життю провідники, тим вони сильнійші і тим сильнійші організації, які вони ведуть. Ідейні, характерні провідники це уосіблення праці і посвяти, зразок моралі і характерности.

Застановімся над цею справою, який має бути провід? Що є підвалиною праці для спільноти? **Це любов і любов жертвенна.** Любов, про яку говорить св. ап. Павло: Колиб я говорив ангельськими мовами, а любови не мав, то будби ков мідь, що звенить, або кимвал, що бренить .... Любов не завидує, не чваниться, не осоромлює, не задумує зла, не тішиться неправдою, але правдою. Все перетерпить, всего надіється....

Правдивий провідник мусить мати любов, про котру говорить Христос: Ніхто не має більшої любови, як хто душу положить за другів своїх.

Провідник мусить любовю повити ідею, для якої живе.

Другою чертою це **характерність**. Провідники точні, працьовиті, словні, правдомовні, ідейні, готові на найбільші жертви і труди — це конечне, щоби вдержатись на поверхні проводу. Чим більше характерні провідники, тим кращі їхні маси та організація. Колиж провідні становища захоплюють балакуни, люди змінні, як вітер, безхребетні, тоді ідеї мішаються зі шкурництвом а у висліді настає анархія. Такі народи та їхні організація змітає з лиця землі невмолима дійсність життя. За характерного і правдивого провідника народу уважаю такого провідника, на якому не тажить народна кривда і сльози, проклони ошуканих і визисканих. Характерний провідник, коли зробить помилку в праці, то старається направити. Лише фальшиві амбітники стараються оправдувати грубі помилки.

Провідник відзначається **ідеалізмом**. В світі грубого капіталізму це часто для людий смішне. Любов, ідея і праця для ідеї — це ідеалізм. Ми живемо в смузі впливів розводненого капіталізму а він знає лише погоню за капіталом, грошем, золотом. Золотий телець це ідол капіталізму. А вартості релігійні, моральні і національні часто грають підрядну ролю. Мимоволі воно уділюється також нам. Чую: А ти кілько вартий? Відповідає: Я вартий десять тисяч....

Таке мірило вартости і значіння. Коли таке розуміння загніздиться в умах провідних людий, нема тоді місця для праці ради ідеї. Навпаки. На ідеї робиться інтерес при збиранням гроша. Ідеалізмом прикриваеться тоді шкурницькі інтереси і особисту наживу.

Ми повинні бути далекі від того.

Коли в морі чужих культур маємо жити і розвиватися, нам конечний є ідеалізм а світлом повинні бути провідники.

Однак треба вміти відріжнити ідею від осіб. Не вільно утотожнювати ідею з особами. (Приміром: Як я не буду провідником, то най ограніація впаде). Це часто неправдиве, неслушне і все шкідливе.

Непрофітним є, коли ідею утотожнюємо з особистою амбіцією, шкурництвом і самолюбством.

Провідні верстви мусять бути **віруючі**— і то глибоко! Провідник має бути релігійно і морально вартісний. Є фактом, що люди безбожні, без совісти і котрі не хочуть знати совісти, ведуть маси в багно пропасти. Їхня праця може видаватися хвилево ідейна, але не маючи трівких надприродних і моральних основ, зійде все на матеріяльні користи. Провідники, які висміюють релігію і Церкву, для котрих нема ні душі ні Бога, які накидаються на священиків — не зроблять нічого доброго свому народові.

От тих кілька думок пише життя наше. Пливуть грізні хвилі чужих культур. Життя наше вимагає ратунку а вирятують його характерні, ідейні провідники, захоплені великими ідеалами віри в Бога, любови до України та нашого всебічного розвою в Канаді.

НАШІ ЗДОБУТКИ

Між побідниками за **чемпіонат молодечих гакі** в Канаді є українці Михайло Крищук і Володимир Становський. Побідником стала дружина зі Сейнт Боніфас, передмістя Виннипеґу.

Український Ґенеральний Інститут Католицької Акції у Львові закупив на власність прегарну посілість сумою 837,000 злотих і перебрав ще банкові зобовязання. Посілість закуплено від поляків — польська преса у Львові довго кричала з того приводу, щоби не продати українцям. Та наші все таки купили.

Ось так робиться народну роботу тихо і без крику.

Український баталіон при американській армії утворено у Філядельфії. Баталіон має 28 старшин і 324 мужви—всі українці. На чолі стоїть майор Дармограй.

Українську Лічницю отворено у Львові, недалеко церкви св. Юра. Це триповерхова камениця з найповнійшим лічничим уладженням. Посвячення довершив Преосвященний Бучко, в приявності представників українського громадянства.

В Празі закуплено дім на приміщення Музею Визвольної Боротьби України. Так Довголітні старання увінчалися вкінці успіхом. БУК також зложив свою скромну жертву на цю ціль.

Століття уродин закарпатського поета о. **Івана Сільвая** обходили українці Закарпаття 15 марта, ц.р. о. Сільвай був українським католицьким священиком в Новім Давидкові коло Мукачева і своїми творами богато причинився до національного відродження Закарпаття.

В Брукселі став членом Головної Ради Бельгійської Експортової Палати українець **Микола Граб**. Походить з Галичини та працює в одній з найбільших бельгійських фірм.

Мистець шахів, українець **Боголюбів**, навчає тепер в Німеччині гри у шахи в тамошніх школах.

Минає **40-ліття** громадянської **праці о. Августина Волошина** на Закарпатті. Це наш священик, котрий своєю працею причинився до повстання Просвіти в Угорщині, видавання українських часописів, утворення політичної партії та многих інших економічних здобутків. Так все на чолі поступу українського народу—де це не булоб—іде світла постать українського католицького священика!

НАШІ ЗДОБУТКИ

В присутности добірних гостий уладжено на **Колумбійськім університеті** "Український день" (6. V. 1938), на котрім промовляв проф. нув. Йосиф Стеткевич, українець та проф. Артур Келеман, американець, по українськи.

Т. К. Павличенко зістав професором Саскачеванського університету в Саскатуні. Проф. Павличенко звісний з дослідів над степовими бурянами.

Українські робітники з Судбурі, Онт. зложили за один вечір пятьсят долярів готівкою на Українську Летунську Школу в Ошаві, Онт. Це свідчить, що українські робітники будуть активно боротися проти більшовиків за Українську Державу, коли прийде Великий День....

У Філядельфії повстав заходами Преосв. Богачевського монастир, захист для старців і лічниця. Провід віддав Преосвященний Сестрам Служебницям з Канади. Посвячення згаданих установ відбулося 15 мая, ц.р. Після посвячення була вистава ручних робіт Сестер та бенкет, котрого господарем був всеч. о. Р. Крупа з Френкфорду. Ось зразок, як належить робити "народну роботу" — дійсно народну!

ПОЛЬЩА БОРОНИТЬ ВСТУПУ ПРАДАВНІМ МЕШКАНЦЯМ

Видали закон з 31 марта ц.р., котрий з днем проголошення зараз увійшов у силу. Закон одинокий в своїм роді. Ясно говорить про заміри законодавця

Ось він: 1) Горожанин Польщі, що перебуває за границею, може втратити польське горожанство, якщо: а) За границею робив на шкоду Польської Держави.

б) Перебуваючи безперервно за границею пять літ по повстанню Польщі, втратив лучність з польською державністю— або

в) Перебуваючи за границею не вернув до Польщі в означенім речинці на заклик заграничного уряду Польської Річипосполитої.

2) Рішає про позбавлення польського горожанства міністер внутрішних діл на внесення міністра заграничних діл.

Це рішення не вимагає узавадненя і є сейчас дієве.

Це рішення можна заскаржити до найвищого Адміністраційного Трибуналу.

* * *

5) Особи, що втратили польське горожанство на основі 1) навіть діставши інше горожанство можуть часово перебувати на просторі Польської Держави тільки за попередною згодою міністра внутрішних діл.

Хто всупереч цьому перебуває на просторі Польської Держави підлягає карі вязниці до літ 5 і гривні.

* * *

Такий ось собі закон видали поляки. Ми подали головнійші точки, а ще є точки про позбавлення горожанства замужних жінок або родин.

Цей закон буде мати гостре вістря проти нас, бо крук крукові ока не видзьобає і поляки своїми тим законом певно шкодити не будуть.

Наші люди не повинні тому виїзджати з краю, а коли вже виїхали, як найскорше старатися про канадійські горожанські папері— щоби не лишитися без жадного горожанства.

Хитрий

— Добре, дитинко, але чому ти просиш, щоби я погладив того пса?

— Хочу знати, чи він не кусає.

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ - ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

ДО ДІТИЙ МОГОГО КРАЮ

Не спи сину! — Час не спати:
Перед ранком ясним, гарним,
Ще темніють ночі шати
Перед світлом яснобарвним;
Ще подужати жадають
Усе добре, усе чисте,
Тільки того й дожидають,
Щоб убити все барвисте.

Не спи, донечко кохана;
Ночи темної не буде,
Близько хвиля та бажана,
Як світ ясний матір збуде!
І крізь хатнії віконця
Рознесеться, залунає
По занедбаному краю
Пісня волі, пісня сонця!

Христя Алчевська

ЯК СЛУЖИТЬ ЖІНКА БАТЬКІВЩИНІ?

Підчас війни жінки здали іспит своєї дозрілости: виявили що вони не гірші від мущин. Тепер виявилась думка що жінка мусить таксамо як і мущина служити Батьківщині. Тільки така служба не повинна жінці перешкаджати бути матірю. Тому жінка не може бути жовніром.

Тепер в тих державах де хотять зробити свою батьківщину могутньою, великі надії покладають на те, що жінки спільно з чоловіками будуть працювати для могутности нації. Бо сьогодні про силу держави рішає свідомість цілого громадянства. Таксамо на випадок війни рішати будуть про побіду не тільки армії, але й постава цілого народу. Значить роля жінки не меньша як роля мущин.

Ми, Українки, також хочемо бачити нашу Батьківщину великою й сильною. Ми хочемо щоб нашим дітям жилось краще як нам. Ми хочемо щоб наші жіночі сили також придалися для праці і боротьби за краще майбутнє України.

КНИЖКИ

До Жіночих Бібліотек і Українських Домів

Пріма Вера, поезії
На новий шлях, поезії
В житті є щось, поезії
На визвольному шляху, картини
Для Неї все, поезії
Шелести нам барвіночку, поезії
Мої цвіти, нариси
Замість автобіографії
Каітас, поезії
Спогади вчительки
Проліски, поезії для дітей
В дорогу, поезії для дітей
Лебедина пісня, поезії
Голос серця, оповідання

Ці видання це твори Уляни Кравченко. Їх можна купити за 4 доляри.

Замовляйте в цілости (як подано) або поодиноко від Уляни Кравченко, вулиця Паркова 9, Перемишль.

НАШІ ТВЕРДИНІ

Українська жінка як дисциплінована громадянка мусить підтримувати, все що йде на користь своїй нації.

Найперше мусить боронити свою віру і бути їй у всіх випадках вірною. Народ який повстає проти Бога, тратить моральність, і впадає у всякі нещастя. Для нас наша **Церква — це наша національна твердиня.**

Кожна жінка мусить памятати не тільки про свою хату, але й про Божий Дім.

Друга наша твердиня є рідна мова. Скільки разів український народ переживав лихоліття, так завсіди ратувала його рідна мова. Тому українська жінка мусить як найбільше дбати, про те щоб була правильна, незасмічена чужими словами. Жінка мусить дбати про це тому, бо як говорить мама так будуть говорити і діти і ціла родина.

СОНЕТ

Минула молодість! мов пісня прошуміла!
У думах смутно я схиляюся чолом;
Я чую смерть: неначе віє вже крилом
І заглядає в очі її постать біла.
Це ти, нірвано вічная, сумна, немила?
Безсилий чую жах перед твоїм лицем.
Пожди! не поспішай з смертельним тим вінцем,
Нехай моя додолу ще не паде сила.
Нехай на любу Україну надивлюсь,
Мій погляд промінем святим палає;
Нехай з братами ще я словом поділюсь,
Най пісня тая ще по світу погуляє.
Нірвана десь туманом повилась;
І з мого серця пісня знову полилась.

Олена Пчілка

ОЛЕНА ПЧІЛКА

Ольга Драмоганів Косачева, відома в літературі як Олена Пчілка, роднлась у Великій Україні в 1849 році. Це була людина жива й всесторонна, яка недаром позичила собі імя від найбільш працьовитої комашки. Походила з родини Драгоманових, серед якої збереглись останки українських традицій. Вихована під проводом свого брата Михайла, але через обставини більше звязана з рідною землею, тому яркіша і більш послідовна у свому націоналізмі. Її інтерес до народньої творчости, до української мови й літератури, її журналістичний талант, видавнича діяльність та літературна творчість до останніх літ довгого життя (померла 1930), дають право зачислити її до найбільших постатей нашої літератури.

Олена Пчілка незмірно причинилася своєю діяльністю до розвитку української культури; зібрала етнографічні матеріяли, видала розвідку про коляди, та дуже цінну працю "Український Орнамент." З інших її літературних праць треба згадати спомини про брата Михайла Драгоманова, автобіографію, переклади Гоголя. Писала теж повісти і оповідання та видала збірку поезій "Думки мережанки." Не меньші заслуги як редакторка часопису "Рідний Край" та видавець "Молодої Україна."

В історії українського жіночого руху імя Олени Пчілки записане золотими буквами. Вона разом з Наталією Кобринською, піоніркою жіночого руху в Галичині, видала в 1887 році "Перший Вінок," жіночий альманах в якому помістила теж дві свої поезії та оповідання "Товаришки," з виразною ціллю поширення жіночого руху.

Олена Пчілка мала тверду, непохитну волю у виконанні своїх обовязків. Вона вважала що ширення жіночої освіти, видавання жіночих праць, обєднання жінок й Західної України, є ділом великої ваги для нашої спільної будучини.

Багато дала Олена Пчілка свому народові, але найбільший дар це її дочка Леся Українка, найбільша поруч Шевченка поетка.

(жінка)

СТАНОВИЩЕ ЖІНКИ ДО НАЦІОНАЛЬНИХ УСТАНОВ

Жінки мусять належати до наших національних установ і разом з чоловіками в них працювати. Ми Українки хочемо добра нашій Нації, значить не смісмо заложити руки.

Ми Українки мусимо теж не жалувати гроша на народні ціли. Мусимо памятати що ці гроші йдуть на користь нашої Нації, значить і для нас, бож ми є членами Української Нації.

Майбутнє Нації, отже нас і наших дітей, залежить від нас самих, від нашої праці й жертвенности. Ми всі, чоловіки й жінки, рівно відповідальні за майбутнє України.

Минули ті часи, коли жінка, як дитина нізащо не була відповідальна, бо за неї думав чоловік. Все жіноцтво, цебто половина всього народу, не несло громадянських обовязків, бо в тих часах ще й не вміло за ніщо відповідати.

А відповідальними людьми називаються такі люди що додержують свого слова. Як умовляться щодо часу чи яких небудь приречень, то виконають те що приріклн.

Про таких людей, що цікавляться народнім життям, що розуміють необхідність громадянської праці, що беруться до цеї й виконують її, говорять що вони свідомі люди.

А люди по громадянськи виховані, є здисципліновані. А це значить що в організації, в товаристві повинуються волі й рішенням більшости й тоді слухають свого проводу.

Жінки що беруть участь у зорганізованім житті Української Нації, це вже розуміють, і тоді з їхньої участи в тім житті, з їхньої праці, може тільки вийти користь для нашої Нації.

Добрий свідок

Судця до свідка: А скажіть, як обвинуваченний заховувався в селі.

Свідок: Пане судіє, дуже добре. Раз, як був заховався, то поліція не могла відшукати його два тижні.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ОСТОРОГА ВСІМ, ВСІМ, ВСІМ

Канадійські червоні мають повірити, що українці то найтемніша маса і тому виміряли проти нашого народу найбільший наступ.

Говорять через радіо! Чуєте в тої стації, а знова з тої....

Більшовики говорять про українців і по українськи.

Так, якби більше нікого в Канаді для них не було.

Ані жидів, котрі ними провадять — ані англійців.

Заголошують вже наперед, що поїдуть літом по наших кольоніях. А заголошують так "невинно," що деякі наші добрі люди не пізнадуться на комуністичнім обмані і навіть впускають червону заразу до власного дому.

Запрошуються комуністи самі і пишуть листи, де кажуть, що вони "мандолінова орхестра і хор з Робітничо-Фармерського Дому," або ще коротше, тільки "з ТУРФДому." Де то наш чоловік на прерії чував про таку чудасію, як це!

І часом добрі люди міркують, якась нужда, голодна і бідна проситься, та позволім. І так червона зараза лізе між добрих людий, а треба її гнати, де перець росте!

Розкажіть і освідоміть людий, хто це є та "мандолінова орхестра"?!

Хто це є той "ТУРФДім"?!

І не впустіть зарази до свого дому!

Гоніть їх геть, на Камчатку — до їм рідного Сталіна"!

ПЕРШОГО ТРАВНЯ У ВИНИПЕГУ

(Продовження)

Присутні з напруженням та рясними оплесками вислухали дотеперішних бесідників, відчуваючи, як великого значіння є цей нинішний день 1-го Травня. Після того заняв слово **Впр. о. Семчук.** Короткими і ядерними словами зясував о. бесідник ціль нинішнього дня: "Нині світ поділений на два табори, говорив він: "На "віруючих" і на "невіруючих", на "білих" і "червоних" на "так" і "ні". Де ми находимося. Ось наша ціль, наше завдання: Бог для кожного, для бідного і богатого, Його вічна ідея мусить бути основою суспільного життя народів. Лише тоді краса, лише тоді гармонія, лише тоді щастя. Большевизм цього не хоче: він хоче жити кервавицею народів. Примір. Росія, Іспанія, Хіни іт.п. Він голосить нерозумну борбу кляс: Нехай бються між собою, нехай гризуться в самім серци браття того самого народу: це для нас живло, голосить большевизм. Якщо будемо разом йти і разом вдаряди, наша справа побідить. В противнім случаю наша будучність непевна. Тому наша організація МАЄ БУТИ ТВОРЧОЮ. **День 1-го травня це нам голосить.** Невіруючих Томів є богато, та правда побідить і Тому переконає. Большевизм сьогодня скрахував на цілій лінії. Лише там, де нарід дуже бідний, там ця зараза ще держиться та точить бідний народ. Сьогоднішне століття це століття робітника. Дай Боже, щоби це століття робітника бачило також вільним і свідомим українського робітника-патріота в Канаді і на цілій нашій українській землі."

"Коли большевизм побачив, що не може осягнути світової революції фронтовим атаком, говорив **Вп. П. Др. Дацків, Редаутор "Кан. Фарм"**, взявся на способи, а іменно зачав творити тзв. "ОБЄДНАНІ ФРОНТИ." Большевики зачали грати на цілком іншу струну: до свойого воза хотіли запрягти чужі коні; щоби ті їм помогли запалити світову революцію. І в многих случаях большевикам пощастило, але лише там де нарід був несвідомий, що таке большевизм. У нас між українцями ця нова тактика большевизму не принялася ані в Старому Краю, ані тут в Канаді. І вона не прийметься. Ми в нинішний день **національної чести українського робітника і української національної праці, кличемо:** проч з "обєднаними фронтами," нехай живе український робітник-патріот у своїх укр. національних робітничих організаціях БУК-ів."

Серед загального заціказлення, присутні вислухували одного бесідника по другім. Усім їм отворалися очі, вони того до тепер не добачували, що ворог, використовував нашу байдужність та завдав нам великі і поважні удари. Віра, що в майбутньому мусить бути інакше, слідно виринали на обличяк присутних, що своїм серцем линули вперід і бачили слідуючий 1-ий Травень великим і могутнім, так як могутня його ідея.

На прикінці заняв слово Впр. о. Др. В. Кушнір, що виголосив свій одногодинний реферат:

"День першого травня у Вініпегу, це забутий український національний день нашого народу".

Говорив о. Кушнір. З цього дня ми нині усуваємо інтернаціональне, жидівсько-большевицьке сміття, що цілими десятками плямило серце і душу українського народу. Ми нині в цей день відновляємо любов до нашого народу і до нашої землі, признаємося до нерозривної спільноти українського народу. Життя місяця травня, гарне і миле, це образ людської суспільности, упорядкованої, на підставі пошани Божого і правного людського авторітету, це образ і нашої української суспільности, що має виростати не на підставі борби суспільних кляс, що голосять від десяток літ большевики, але на підставі органічної співпраці усіх суспільних кляс. Німа природа місяця травня не знає борби одних природи проти других. А колиби таке зайшло, то ми знаємо, яка гроза булаби це для людського життя. І ця німа природа місяця травня учить нас "мудрих" людей, що глупотою є борба кляс в рамцях людської суспільности, чи в рамцях того самого народу.

Основою співпраці народу є трудящий чоловік, чоловік, що вміє працювати і працює **а не парасит, що жіє коштом праці інших людей.** Лише чоловік працюючий рукою чи чолом є додатним чинником в будові національного життя. І тому сьогодня в цей **день української національної праці** лучаться з нами усі чесні українські робітники руки та чола в одно тіло і жадають, що праця українського робітника має бути не тільки прикрасою українського народу, але рівночасно надають тій праці **моральне її розуміння і новий зміст.** Нинішний день **це день віри українського робітника у свою працю для свого наро**ду, це клич, що нас буде одушевляти на праці [illegible] року завсіди. Відтак ми знова зійдемося під кличем: **для національної волі і рішучности,** бо нам того бракує, з кличем: **свободи і національної чести,** зійдемося ми на третий і четвертий рік в день 1-го травня.

Ми маємо дати народові основи його життя і ті основи життя треба дати з народом: **В праці і в борбі.**

Як щасливі ми сьогодня, що ми між нами маємо **Брацтво Українців Католиків Канади.**

Це наш герольд—наш вістун часів в Канаді. Це наш дороговказ. Під його вказівкою мають станути тисячі українців робітників і тисячі українців фармерів до будови життя народу.

День 1-го травня колись день марксівсько-большевицького лайдацтва, нині це день українського патріотизму, глибоких почувань української спільности.

Ми стрічаємо перший раз 1-го травня і то зовсім в інший спосіб, як стрічають його робітники большевицького, чи соціялістичного покрою. Як стрічають обольшевичені маси день 1-го травня? З ненавистю до свого брата, а зі стисненим кулаком в сторону рідного народу. Правительства глядять на них з острахом не знаючи який оборот возьме їх демонстрація. З одної сторони "вільний пролетаріят," з другої поліція з гумовими палками. Вбиті, ранені, вдови, сироти.... ось наслідки, ось дорібок робітника, що піддався проводові інтернаціонального спекулянта. Ось наслідки революції ідіотів.... Та нині настають інші часи. Рішучий зворот настає у серцях трудящого народу. І в нього відбувається революція, але **революція духа,** що підміновує нинішний поганський систем на кождій ділянці людського життя. І з тою **революцією духа** ми стрічаємо нинішний наш 1-ий травень: **не розбиванням, не руїною,** але мимо зовнішного спокою **революцією духа,** опертого об гранітну скалу Христової науки.

Таким нині є таким остане День 1-го Травня, цей гарний день природи, окупований большевиками через цілі десятки літ, для їх нікчемної пропаганди нині день української праці і спільноти. Та ця праця не може відбуватися на розпорошенім ґрунті взаїмної борби, але на пошані тих, що беруть участь в тій праці, робітника руки і робітника чола.

КІНЕЦЬ БРЕХНІ

Коли Брацтво Українців Католиків Канади боголосило **День 1-го Травня, днем національної праці і свідомости,** то лише тому, щоби поставити раз кінець свідомій брехні: 1) що український віруючий робітник не може бути патрітоом свойого народу, та; 2) що Христова Католицька Церква є ворогом трудящого народу. І тому ми нині опрокидаючи цю свідому брехню інтернаціональних, комуністичних спекулянтів, кажемо: що 1) або Український робітник буде віруючий, патріот своєї землі і народу, горожанин великої одної української родини і тоді Україна буде жити; 2) або український робітник буде безбожником а тоді зрадником свойого народу і Україна тоді загине. Дотеперішна ділність нашого життя найкращим доказом. Будучність нашого народу чи ту в Канаді чи українські робінчі руки і чола, свідомі своєї чести і свідомі української спільноти. І цей день 1-го травня повинен нас всіх переконати, на чім операєтся наша сила і де є секрет наших успіхів і нашої праці. Наша праця операєтся не на байонетах, бо ми їх немаємо, але на серцях народу, вона жиє в народі і з народу черпає свою силу, з народом йде і для народу ділає.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

СУБОТНИКИ

Суботники навчають, що св. Письмо це єдине жерело віри — чи воно так є? Що на це говорить саме св. Письмо а що вся давнина Церкви?

Адвентисти-суботники кажуть, як впрочім усі секти, що, мовляв, єдине джерело віри —це св. Письмо. Св. Передання вони відкидають, бо се — на їх погляд — "людські видумки." Тому відкидають рішення Соборів і науку Апостольської Столиці, як і Отців Церкви. Спираються сектанти на тім тексті св. Письма, де насписано: "Много й інших знаків учинив Ісус перед лицем учеників, що не є записане в сій книзі. Сеж записано, щоб ви вірили, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб віруючи мали життя в імя Його" (Йоан. XX 30, 31). З того виходить, кажуть адвентисти, що все потрібне до віри(записане в св. Письмі й більше нічого нам знати не треба. Апостоли — мовляв — записали все потрібне й устних заряджень не лишили. Тому вистарчає св. Письмо.

Ся наука неправдива, незгідна зі св. Письмом і суперечна сама в собі.

Передовсім пояснення наведеного місця зі св. Письма невірне. Сказано там про знаки, що їх чинив Ісус Христос, отже про чуда й чудесні знаки (передтим описана поява воскресшого Спасителя св. Томі й до того навязують наведені слова св. Йоана) а не про науку віри, моральности, чи св. Тайни. Також сказано й при кінці євангелії св. Івана: "Є й много іншого, що здійлав Ісус, що якби списати зокрема, думаю, що й сам світ не міг би помістити книг, що їх требаб написати." (Йоан. XXI 25). Ясно, що тут мова лише про записання чуд Ісуса Христа. Чинив же Він чуда на те, щоб люди повірили в Його Божескість. Св. Іван писав свою євангелію проти єретиків гностиків, що заперечували Божество Ісуса Христа. Тому Апостол наводить чуда, що їх робив Ісус Христос, щоб доказати Його Божество. Як бачимо, пояснення сього місця в адвентистів неправдиве.

І загалом думка про св. Письмо як єдине джерело віри незгідна з самим св. Письмом. Маємо вказівки в Новім Завіті, що Апостоли знали з Передания про справи, що не були записані в св. Письмі Старого Завіта. І так з листа св. Юди Тадея довідуємося, що Арх. Михаїл спорив з діяволом за тіло Мойсея, а сього в св. Письмі не записано (в. 9). Той Апостол записав пророцтво Єноха про страшний суд, чого також не записано в св. Письмі Ст. Завіта (в. 14, 15). Адже лише з традиції старозавітної знаємо про таку основну правду віри, як гріх ангелів (Юд. 6.6; 2 Петр. II 6). Також св. Петро пише про те, що духи старозавітних праведників були у вязниці, звідки вивів їх Христос, а сього не було так виразно записано в Ст. Завіті — отже Апостол вияснює сю правду віри з Передания (1 Петр. III. 19, 20). Всі наведені тут приміри відносяться якраз до правд віри, отже правди віри містяться також у св. Передані.

Що не всі правди віри записали й Апостоли, про се маємо вказівки в св. Письмі. Св. Павло в кількох місцях покликається на свої устні заряджения чи науки. До Солунян пише: "Брати, стійте й держіться передань, котрих навчилися чи словом, чи листом нашим" (2 Сол. II. 15). Як бачимо, Апостол виразно говорить про науку віри, що її голосили Апостоли устно. Св. Письмо десятки разів говорить про устну проповідь Апостолів. До Тимотея, Епископа Ефезу, пише св. Павло: "Ти пробувай у тім, чого навчився, і що тобі повірено, знаючи, від кого навчився" (2 Тим. III. 14), отже від Апостолів устно. В листі до Коринтян пише, що проче як прийде до них, зарядить (1 Кор. XI 34). отже всього не писав, що треба їм було знати.

Впрочім, що таке св. Письмо? Сеж не катехизм, що дававби систематичний виклад віри. Апостоли лише тоді бралися за списання своєї науки, коли сього було треба для якоїсь спеціяльної цілі. Так повстали всі апостольські листи, так повстали й євангелії. Особливо повчаюча тут передмова до євангелії св. Луки. Він не належав до тих, що бачили Ісуса Христа й чули безпосередно Його науку, але списував те, що знав, уже з апостольської традиції. Ось як він пише на початку євангелії:

"Тому що многі намагалися зложити історію про події, що сповнилися між нами так як передали нам ті, що від початку були очевидцями і слугами слова, забажав і я вивідавшися перше про все докладно, по порядку списати тобі, достойний Теофіле, щоб ти пізнав певність тих слів, котрих тебе навчено" (Лук. 1 1—4).

З сього ясно, що св. Лука зачерпнув для своєї євангелії матерія від Апостолів ("очевидці і слуги слова"), що він докладно про все вивідувався — а не читав про се! — й тоді списав спеціяльно для згаданого Теофіля. Він покликається на авторитет Апостолів проти тих, що певно лише з поголосок намагалися зложити оповідання. Правда, про дещо міг він і читати; на всякий случай його євангелія подає дуже важні подробиці (про Пресв. Богородицю, св. Предтечу, деякі притчі) й догматичні місця (про суд після смерти в опов. про богача й Лазаря, про слова Христа Господа до розбійника, про непомильність св. Петра в вірі), а їх нема в інших євангеліях — тож голошено се устно.

Крім обявлень, які мав св. Павло, взяв він також деякі подробиці з апостольської традиції, і то справи важні. З того він не опустив нічого корисного, щоб не проповідати й не вчити прилюдно й по домах Єпископів (Діян. XX, 20). В тій науці подавав він деякі моральні засади, нпр. при нагоді свого пращання з Епископами наводить слова Спасителя, що "більше щастя давати ніж приймати" (Діян. XX. 35); тут маємо порушену справу милостині, а слів сих в ніякій євангелії не записано.

З наведених примірів ясно, що св. Письмо виразно вказує також на св. Передання як джерело науки віри й моральности. Апостольське передання міститься в письмах св. Отців, у рішеннях Соборів, в ісповіданнях віри й у молитвах Церкви. Вже в часах Апостолів були неясні деякі справи ,нпр. як християни мають відноситися до Мойсеєвого закона. Се вирішили Апостоли на Єрусалимськім Соборі ок. 50-р. по Хр. (Діян. XV). Таксамо рішали про подібні справи Епископи й пізніше, прополошуючи з надхнення св. Духа апостольську науку проти єресей. З апостольських часів походять і деякі молитви, що в них була несписана й св. Письмі наука Апостолів. Про такі молитви згадує св. Павло (Тим. II. 1—4) і то в такій формі, що ті молитви складали самі вірні. Про пісні й духовні співи пише той самий Апостол і в інших місцях (Колос. III. 16; Ефес. V. 19).

Врешті недорічне твердження сектантів. що мовби-то лише св. Письмо було вистарчаючим джерелом віри ще й тому, що деякі книги св. Письма пропали й таким способом малиб затратитися деякі правди віри, — бо знаємо, що деякі правди віри є лише в однім письмі, а в інших нема. І так знаємо, що затратилися що найменше два листи св. Павла ще один до Коринтян (1. Кор. V. 9) і до Лаодикійців (Колос. IV. 16). Очевидно, що висловлені в них правди віри містяться в св. Передані.

До того наука сектантів суперечна ще й сама в собі й непослідовна. Суперечна вона ось у чім: Сектанти твердять, що катол. Церква викривила апостольську науку, чи радше відступила від неї.. Коли так, то чому сектанти беруть за Боже обявлення ті св. Книги, що їх зберегла якраз ота Церква? Адже теперішній канон св. Письма устійнився не від самого початку Церкви, а пізніше. Церковні письменники перших століть часом не приймали надхнення деяких св. Книг (нпр. 2 Петр., Откров. й ін.), або зачисляли до надхнених такі, що не писані з надхнення св. Духа (нпр. Пастир Герма). Отже в сім сектанти самі признають святість Передання, бо інакше не малиб загалом св. Письма! Тай тут вони блудять, бо з того церковного канону викидають Макавейські книги, признані Церквою за св. Письмо. Хаос тай годі!

Як бачимо, у світлі св. Письма не вдержиться наука сектантів, між ними й адвентистів, що єдиним джерелом віри є св. Письмо. Згідно зі св. Письмом мусимо за таке джерело признавати і св. Передання, що з конечности — в справі канону св. Письма — приймають і сектанти.

В. Княжецький

ВІДПОВІДЬ НА НАПАСТИ НА ПРЕОСВЯЩЕННОГО ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

Найкраща відповідь на напасть є факти праці — їх ніхто не заперечить —навіть найтяжчий ворог — бо не може!

Незбитим доказом є, що Епископ застав у свому городі Станиславові тому 33 року, а що тепер по собі полишить.

Застав одну обдерту катедру, з діравим дахом і епископську палату. Позатим ніякого будинку, ніякої площі, ніякого майна, ні капітульного, ні епископського.

А полишить: катедру відновлену, величаві церкви у всіх дільницях міста, прегарну площу в центрі міста, ряд імпозантних камяниць, захоронки і приюти на всіх периферіях міста, малий семінар і бурсу для хлопців, рухливе і діяльне товариство безженних священників, священичий похоронний фонд, народну католицьку пресу і ріжні народні католицькі організації. А в дієцезії ціла сіть захоронок, монастирів і захистів. Майже нема парохії, що не зазналаб великого добродійства від того Владики, як не духовного через духовні місії, то матеріяльного через щедрі княжі датки на будову церкви, захоронки або якогось захисту. Се все діла довершені важким трудом і терпінням Владики для слави Божої і добра українського народу. Діла ці, це незбитий доказ правдивого українського патріотизму — не того дешевого, що ним чваняться наші так звані "патріоти," а котрий обявляється більше в словах і крику, чим в ділах. Але це патріотизм Владики, діла і чину, правдивий патріотизм, питомий лише правдивому апостолові Христа і католикові!

Се той справжний католицький патріотизм, що без шуму, без крику, весь час трудиться і терпить, щоб робити добро!

ЧЕРГОВІ ЛЯЦЬКІ БЕЗПРАВСТВА

Заграбили всенаціональне майно Галицької Волости — Сокільський Город у Львові —хто? — Не турки і не татари — ЛЯХИ!

Напали на наше світло, мецената добродія української культури, Божого Старця і Владику Галицької Землі — хто? Ані гуни, ні більшовики — ляхи!

Розвязали тепер Союз Українок в Галичині, перевели масові ревізії в наших чільних жінок скрізь як широка і далека Галицька Земля — хто? *Ляхи!*

Судять наших священиків за слово з проповідальниць, за любов до свого Архипастиря, за любов до своїх парохіян, до свого народу — за ті вічно гарні і невмирущі чесноти —хто? Ляхи!

Перетягають погрозами, карами і виселенням слабкі, затуркані і залякані душі українських волиняків на латинство і польщину—хто? *Ляхи!*

Їхне імя стає символом ганьби для чесного українця!

Їхне імя це знак грабежі українського майна, безправства і стиду!

Геть з ляцьким безправством! Оповідоміть про це всіх! Всіх! Всіх!

СКЛИКУЙТЕ ПРОТЕСТНІ ВІЧА!

ОДОБРЮЮТЬ ЛЯЦЬКУ ГРАБІЖ!

Ось маєте їх "діло," по котрім можете пізнати, хто вони, кому служать? Ані одніського слова осуду ляцького безправства!

"Вістник" ч. 9. з І. V. 38 ст. 7 —отже на кінці — і в самім темнім кутику, помістив такий невинний наголовок: **"Польща забрала площу Сокола-Батька."**

Чи чуєте? Гей, всі українці в Канаді!

Кудриківський "Вістник" знає тільки що Польща "забрала"! А більше нічого. Забрати можна то що своє, що властне, що до кого належить. Українська мова така богата на слова, що знає, як назвати ляцьке безправство.

А кудриківці, коли ходить про других, вміють знайти і дібрати слів!

Ой, вміють допекти — знають, як дібрати слів!

А тут, читач протирає очі — що воно таке?

Чи ті люди не знали, що пишуть?

Чи може українська мова така убога на слова, що інакше годі це було назвати?

Ні, і ще раз ні!

Це вдача раба що перед паном на викрутасах ходить — свого обкине болотом від стіп до голови, перед паном чобіт буде лизати. Як каже Шевченко:

....і задком і передком
перед паном Хведорком.....

Ось так написали в самім темнім куті, без одного слова осуду — значить, **годяться на це! Признають це!**

Помагають ляхам нападати на Митрополита Шептицького, а тепер признають грабіж українського городу у Львові.

І тому показують незбито: Хто вони є і кому вони служать!

Український нарід в Канаді повинен це добре затямити і дати тим панам належну відсіч, коли вони покажуться на обрію!

Добру відправу дає їм НШлях, ч. 19 з 1938 стор. 4: "Сусівські приятелі.,.. Ми не винні тому, що він вам і подібним повивертав колись ковніри назад і створив жолуба, а вам позаверталось в головах від оброку при тому жолубі...."

І тому **Ю. Вуряк, голова СУМК у Винипегу**, так знає добре і пише про тих панів— про їх діла: "Зберігають" українську мову і культуру так, **що їхні діти по українськи не вміють говорити.** Дають довгі відчити й пишуть статті в УГ про потребу Рідних Шкіл, а **своїх дітий до Рідної Школи не посилають!"**

Ось їх "українство" на ділах! По тих ділах пізнати їх патріотизм!

І далі: "В самому Винипегу можна нарахувати десятки дітий тих "панів," **яких через останніх кілька років не видно ні в українській церкві, ні в просвітній організації."**

І закінчує так: **"Блофмайстри від патріотизму нехай перше подивляться на своїх дітий і висповідаються перед українським загалом...."** НШлях ч. 20 з 1938, ст. 20.

Ось так пише про них той, хто виховався між ними, хто їх 'як гріш.

Пише свій про недавніх своїх!

І так гостро пише, якби різав ножем — так прямо, як сірілою. Він їх знає, хто вони і які їх діла....

Тому й кінчить: "блофмайстри від патріотизму"!

Перед своїм загалом грають українських патріотів— перед Польщею стають на шпильках! Для них Польща тільки "забрала".... Ось взір фарисейства!

АВТОКЕФАЛЬНІ МІЖ СОБОЮ

Показують на ділах свою "любов" одні до других — по судах і в часописах. І по тім їх певно мож пізнати, хто вони звідки і куди їм дорога....

"Вістник" з 15 квітня, ц.р. на І стор. містить товстим друком таку "пересторогу" —не проти більшовиків, або татарів — але проти своїх таки прихильників В. Свистуна.

"Новий Шлях" помістив "Відозву", в котрій є цікаві дані про відносини між автокефальними. Там стверджено, що "боротьба тепер у Церкві неминуча!" Розуміється в так званій "автокефальній" Церкві. Дальше сказано, яка то боротьба. **"Мусимо приняти на себе й той процес судовий, що так ганебно консисторія виточила нам. Не сміємо уступати...."**

Ось доказ "любови" з діл.... Як то "консисторія" любить своїх братів українців — чи радше їх кишені.

Також й подано дотеперішний стан тої борби.

"Справи судові весь цей рік ідуть для нас з повним успіхом; консисторія програла вже дві аплікації, і два апелі судові."

Ось так брати українці вкладовують тепер свою енергію по судах і платять дорого за "нову віру" — а казали що буде все дешево. Ой ні. Платять душами і платять з кишені, дорого приходять платити роздор і зло, спричинене нашій св. Церкві. Розрахунки перед Богом нелегкі.

"Вістник" знова зі свого боку доливає оливи до того вогню і пише так: "Згадана парохія і чоловік, якого вона уважає своїм парохом, є **властне в боротьбі з** Українською Греко-Православною Церквою в Канаді та її проводом, **вони мають з нею судовий процес"**

Отсе "церква" і діла Христові! У взаїмній боротьбі і процесах....

І чи може така церква називатися Церквою Христа?!

САСКАЧЕВАНСЬКІ ВИБОРИ 8 - ГО ЧЕРВНЯ

ГОЛОСУЙТЕ НА ЛІБЕРАЛІВ! ЧОМУ?

Провінціональні вибори в Саскачевані будуть в середу, 8 червня, ц.р. До виборів стають головні дві партії: давна Ліберальна і нова з Альберти, Суспільного Кредиту. Консервативна партія і ССФ не відіграють більшої ролі.

Суспільний Кредит під проводом свого канадійського Керенського, Ейбергарта обіцює все і по тім пізнати, хто вони є. Обіцювати можна, але чи додержать?

Що каже на це дійність життя?

Ейбергарт так само обіцяв все в Альберті, по 25 долярів в місяць, визволення з довгів, і тим подібні солодкі річи. **А що зробив?**

Не дав ані цента!. І не дасть нікому задурно, бо такого правительства на світі не було і не буде, щоби задурно давали всім гроші! Зате собі гарно платить і їздить самоходом за вісім тисяч долярів! Кождих свят і вакацій той пан має гроші поїхати з родиною до Венкувер над море! Він має гроші на всякі інші витребенки, як спроваджувати з Англії з родинами всяких "експертів" за гроші податковців — але він не має грошей платити провінціональні зобовязання! Що це значить? Це значить, що він готовить дорогу тому, що сталося в Росії, де подібно дорогу більшовикам демагогією, дурними обіцянками та недодержанням приготовив Керенський.

Він обіцює по $25, але рівночасно накладає на фармерів **нову панщину — сім процент від всього**, що фармар виплекає! Нове кріпацтво! Від всього. Бо колиб так сталося, то хлібороб не мавби права продати ані курки, ані бушля пшениці без того, щоби не уділити належну пайку, а ці панове їздилиб тоді справно на вакації до Венкувер!

Завів той панок **великі шкільні округи**, проти волі і наперекір податковцям — головно українським. Його не обходить ніхто — він так собі придумав і так має бути! Він хоче великих шкільних округів, в котрих не буде місця для українських тростів і учителів — і так має бути, бо він так хоче! Це диктатура в школі! А до того диктатура **для нас вельми шкідлива**.

І тому наші люди повинні дати відсіч тим медоязиким кредитовцям і показати їм дорогу до Альберти — най там ущасливлюють нарід!

Ані одного голосу не повинні наші стратити! **Всі повинні піти до виборів!**

І віддати свої голоси на лібералів, бо вони стараються виконати і здебільша виконали це, що обіцяли. Ціна пшениці пішла в гору, нарід отримує допомогу, де це потрібне, шанують вашу думку і бажання!

Українці крім цего мають своїх кандидатів з Ліберальної Партії — повинні їх піддержати як один!

ДОПИСИ

Кооперація членів БУК-а. Смотс, Саск.

Думаю, що не милюся, коли скажу, що колиб українці в Канаді не були ділилися від Католицької Церкви, якби були шанували віру своїх батьків і правний авторитет, то ми таки булиб значно сильнішими. Ми не булиб втратили одинокого посла п. Лучковича, але булиб мали ще більше, бо спроби в тім напрямі були. При університеті мігби бути створений курс українознавства. А так що? Ми ослаблюємо наші сили процесами і сварками. Тут страта дорібку і майна на вільній землі. І так тратимо повагу в інших народів.

Та розбурхана филя вже притихла. Пірвала за собою нестійних людий. А саме тепер отвирається для нас поле праці.

Наше молоде покоління це наша надія. Я вже вичислив середники, які його затроюють і яким треба протиділати. Але ще є інші, про котрі менше говориться. Часами довго іде більшовицька ґазета, шлють її задурно цілі роки. І що родичі на це? Ваша молодь вчитується в то все. Зпочатку якусь історійку, а так вичитує базграннину проти католицького священика, епископа, і так далі. То помаленьку закорінюється в молодих душах і ненависть зростає. За якийсь час ворожі часописі, що ішли задурно, зробили своє. Ви родичі впускали їх до своїх хат, бо мовляв—задурно — а вони заплатили собі душами ваших дітий. Принесли вам моральну руїну і забрали щастя.

(Далі буде)

---o---

Волга, Ман.

Каже: Чому то на церквах ставлять польські хрести?

А кажу йому: Чи то поляк помер на хресті, що ти таке говориш? Ти читаєш ґазети, а таке немудре питаєш. Ти не знаєш, хто вмирав на хресті і який то був хрест на котрім вмер Христос?

Він примовк, а я тоді кажу: Таж ти нібн розумний чоловік і не знаєш, як то поляки переслідують католицьких українських священиків, як то вони накидаються на Митрополита Шептицького, а чому на православних не накидаются? Православні правлять їм по польськи а на Буковині по румунськи, а чому греко-католики того не роблять? А ти чоловіче протри очи і вертай, звідки ти вийшов а пророцтва лиши, бо тих "пророків" вже забогато між нами. Як ти такий "пророк" то іди на північ до ескімосів, до Росії між комуністів, до Сталіна, можеби менше людий стріляв...! Якби ти був добрий, то ти світивби там, де темно, а не там, де ясно, бо там і пророкови ясно....

Дивиться мій гість, що нема як відповідати, тай замнявся і каже: А може що купите або дайте мені півтора доляра, то вам запренумерую точило....

Я до него: Іди, кажу, чоловіче в світ Божий, тай уважай, аби ти хто не понумерував.

Читач БН.

---o---

Виннипеґ, Ман.

Чи вернуться відступники назад до своєї материнської Церкви?

Трудно сказати. Однак мусять знати, що некождий провід є той, який каже, що є провід. Правдивий провід в Церкві то лише той, що постав в волі Ісуса Христа. Колиж люди назначили та проголосили провід, то так само можуть його оставити.

І не диво, що п. Свистун і п. Маєвський становлять для автокефальних один провід а Теодорович, Савчук і Кудрик другий. Рівні все бються за владу і завоювання симпатії. А де так є, там не може бути ладу. Подібно там, де є дві ґаздині, хата незамітана.

Ісус Христос тільки одну Церкву заложив і бажає, щоби був один Пастир і одно стадо.

ПОКЛИК ДО КАТОЛИЦЬКИХ РОБІТНИКІВ

(З енциклїки "Обітниця бож. Відкупителя")

Батьківським серцем хочемо промовити тут до дорогих нам католицьких робітників, молодих і старших, що може в нагороду за свою несхитну вірність в тих тяжких часах одержали почесне і важне післанництво. **Вони саме мають під проводом своїх епископів і священиків привести до Церкви й Бога ті великі юрби своїх товаришів**, що на жаль віддалилися від Бога з причини гніву, що не цінили їх як слід ані не обходилися з ними справедливо і з пошаною. **Нехай католицькі робітники словом і ділом покажуть своїм заблуканим товаришам, що Церква з матірною любовю відноситься до всіх, що тяжко працюють і гірко терплять.** Як нікому в минулому невідступила, так і тепер не відступить обовязку боронити своїх синів. Це завдання мають католицькі робітники виконати в копальнях, фабриках, зброївнях і де лишень працюють. Воно вимагає великих жертв. Але треба пригадати, що Ісус Христос дав нам приклад праці і приклад терпіння.

---o---

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що українські католицькі столярі заложили у Львові столярську кооперативу "Архо," в котрій згуртовано 60 столярів? Кооператива виробляє хатню обстановку.

Що премієром Литви є католицький священик, о. Міронас?

Що українці католики у Львові будуть будувати нову церкву на передмістю, Персенківка?

Що в Стейтах є 21,451,460 католиків з 32,688 священиками?

Що в Стейтах є 8,028 католицьких парохіяльних шкіл а 684 лічниць і захистів для старців?

Що італійці збирають і переховують пшеницю? Тому пекарі мусять домішувати кукурудзянку до хліба.

Що 15 мая убили в Палестині 23 арабів, в сутичці з англійським військом?

Що грозить війна в Европі а ми в Канаді є безпечні?

Що треба оцінити Канаду, як наш рідний край і любити щиро та вірно?

---o---

Любов

—Петро так мене любить,—оповідає Галя,—що вчора казав, що з любови зість мене колись.

—Так,—додає приятелька,— він казав мені, що його улюбленою стравою є телятина.

---o---

Пощо питати

Господар приловив під ліжком злодія.

—Що ви тут робите?

Злодій мовчить, господар злоститься:

—Чого ви тут залізли, кажіть?

—Та хіба ви мені повірите, як я вам скажу, що ждав тут на автобус.

---o---

Між Артистами

— Доброго здоровля! Що чувати, як тобі поводиться, маєш добру посаду?

— Дякую, демонтрую в цирку видержливість на голодівку.

— Багато платять тобі?

— Грішми нічого, маю тільки ціле удержання.

---o---

За чисте слово!

НОВИНИ

ЯК МИНАЄ ДОБРО ЦЬОГО СВІТА..

Тому сорок літ і ще блище Том Шаркі був подивом спортців. Заробляв великі гроші. Його майно оцінювали на чверть міліона. Це був чемпіон в тяжкій боротьбі.

Нині Шаркі має 64 роки і доживає віку в закладі для бездомних у Сан Франціско. Не має ні цента, ні приятелів, ані поклонників..

Так минає все на цім світі. І хто не вміє панувати здоровля та літ, що Бог йому дає, все кінчить подібно. Це для молоді осторога і яркий примір.

---o---

ЧИМ ВИНИПЕҐ ЖУРИТЬСЯ?

Допомога для безробітних пожирає львину частину заходів, податків і нарад міста. В минулому році допомога виносила $3,711,300. — з чого місто заплатило $1,530,000 з податку.

Подібне становище істнує також в Калґарах.

Ось 14 мая, ц.р. група жінок напала і тяжко побила 54-літнього робітника, котрий не хотів задурно брати допомогу від міста, але відробляв. Якраз тому, щоби не відробляв згадані жінки, яких трицять напали на чоловіка, подерли на нім убрання в білий день і так побили, що поліція з трудом вирвала бідолашного з рук розюшених бабів.

Так допомога виховує деяких людий в Канаді, котрі не хочуть того признати та оцінити ,що живуть з праці інших. Але як можуть це признати, коли люди того типу що Ейбергарт прилюдно обіцюють задурно $25 в місяць.

І хто тоді схоче працювати?

Але чи буде що їсти?..

---o---

ЯК СЕЛЯССІЯ ВИТАЛИ В ЖЕНЕВІ?

Гайлі Селяссі, володар без володіння, котрий покинув столицю і армію в обличчу ворога та забравши чотири самоходи і скарби вибрався в гостину за безпечні плечі англійців поїхав тепер до Женеви "боротися" проти італійців.

Але приятелі були так довго, доки мав силу, військо і державу.

Тепер з ним ніхто поважний говорити не хоче.

І коли появився в Женеві, то від англійців дістав ось яку влучну раду: "Обовязком Франції і Великої Британії є захоронити світ перед горем війни.... Нема можливости успішно змагати до того, щоби виконати міжнародні зобовязання ради високих ідей, за котрі стояла Ліга." Це слова льорда Галіфакса.

По простому значать. Нам треба миру і з твоєї причини ніхто з Італією не буде зачіпатися. Треба було боронити вітчину, коли ти мав військо і зброю, а не тепер жебрати....

---o---

ЧОГО ДОМАГАЮТЬСЯ ФРАНЦУЗИ КАТОЛИКИ?

Французи католики на Заході Канади домагаються повних управнень: мовних і шкільних. Священство на чолі їх домагань.

Перед Королівською комісією Ровеля представили свої домагання французи католики Західних провінцій. На чолі їх відпоручників стояв о. Каміль Рва, старий і сивий професор Лявальского університету. Він відчитав домагання.

Є вони такі. Належить повернути французам католицькі школи в провінції і оплачувати їх з податків. Мова французька повинна мати повні права урядової мови. А в школах повинні навчати релігії не лише після шкільних годин, як є тепер в сепаратних школах — але підчас шкільних годин і взагалі все навчання повинно бути проникнене християнською побожністю. Відповідно до того змінити шкільні книжки та уклад навчання і назначити католиків шкільними інспекторами.

Домагання ці оправдані і слушні.

Годиться також нам, при помочі нашої організації БУК, подати подібні домагання до відома уряду. Раз ми це вчинили на з'їзді в Саскатуні — та раз це мало. Хто домагається, того вкінці почують. Маємо домагатися признання прав української мови в округах з більшістю нашого населення та пошанування права навчати релігії та нашої мови в прилюдних державних школах підчас шкільних годин.

---o---

ОСТОРОГА ТИМ, ЩО МАЮТЬ РОДИНИ В СОВІТАХ!

Бувший британський конзуль остерігає тутешніх українців—їхнім родинам в совітах грозить смерть.

На днях промовляв у Виннипеґу бувший британський конзуль в совітах Г. Монтґомері Ґроф. Конзуль звернув увагу, як щасливі повинні почуватися українці, котрі походять з України а живуть тепер в Канаді. Їхні родини заєдно непевні свого життя.

Написати до них лист з Канади, значить стільки, що виставити їх на небезпеку смерти. Коли до когось в совітах прийде з Канади лист, такого зараз беруть там під догляд ГПУ, як підозрілого. І одного красного дня, або ночі він нечайно зникає раз на все. Ніхто не знає, де він подівся і що з ним сталося. Та кождий боїться за своє власне життя і тому не розпитує.

В такім страшнім переслідуванню живуть українці в совітах.

На це є одна відповідь: Геть з більшовизмом та його прислужниками!

---o---

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК АНГЕЛОМ ДЛЯ НЕЩАСНИХ

о. Жакіно поїхав до президента Рузвелта просити помочі для навіщених війною китайців— є чверть міліона бездомних, що не мають жадних середників до життя.

Французький єзуїт, о. Жакіно, стратив руку підчас світової війни на побоєвищі у Франції. Тепер він є місіонарем в Шанґаю і став ангелом для нещасних, голодних і опущених, через війну з Ніпоном.

о. Жакіно вистарався в ніпонської влади, що певні місця є шановані як захисти і ніпонські війська туди не заходять. Всі нещасні мають там нагоду скритися перед жахом війни. о. Жакіно піднявся велитенського зусилля живити тих нещасних, притулити в захистах сиріт та бездомних, ратувати калік і хорих.

Однак навіть енергія, посвята і запал о. Жакіно оказалася безсильними супроти нещастя. Щораз нові втікачі, каліки, хорі, ранені і бездомні прибувають і просять опіки. Китайці живуть дуже бідно і за кілька центів вижнють цілий день. Для них вистає жменя рижу—але й тої нема.

Тому о. Жакіно рішився поїхати до президента Розвелта і просити його помочі для нещасних жертв війни.

Ось це є праця католицького місіонаря. Жертвує своє життя для китайців, котрі не є його народом—жертвує без плати і почестий, ради Христа Господа.

І по тім пізнаєте учеників Христа!

І правдиву Церкву, для котрої кождий є братом в Христі.

Не диво, що ґенерал Франко запросив отців Єзуїтів, щоби вертали до Еспанії. Бо вигнали їх звідтам "льояльні" (як їх називають канадійські деякі часописі) червоні. І не диво також, що св. Отець урядово визнав уряд ген. Франка, як правний уряд Еспанії.

---o---

ЯК ПОЛЯКИ ЛАТИНЩУТЬ ВОЛИНСЬКІ СЕЛА І ЩО НАШІ ПРО ЦЕ КАЖУТЬ?

Під напором і залякані польською прикордонною сторожею українські села на Волині переходять на латинський обряд — поляки хваляться, що вже 3,400 душ перейшло до них — що пишуть про це українці католики в Старому Краю?

Над самою більшовицькою границею на Волині лежить православне село Гриньки, а дальше Ланівці. Ці села були досить свідомі, але якраз тому стали жертвами страшної провокації. Хтось здер польські ґерби в школі. Це стало притокою, що польські жовніри з прикордонної сторожі стали мучити селян допитами та шиканами, а дальше явними погрозами. Є такий "закон" в Польщі, що кождого можна негайно виселити з прикордонної смуги на приказ старости.

І ось таке зробили з кількома селянами Гриньок. Прочі залякані, щоби й їм не сталося те саме, намовлені польськими жовнірами пішли до костела і зложили заяву, що переходять на латинський обряд. Тоді ляхи натиснули на хиткійших і по цілій східній Волині стали красти хиткі душі.

Ось що пише про це "Нова Зоря", провідна часопись українців католиків у Львові. "Мабуть нема ніякого українця без огляду на те, чи він католик, православний, чи навіть латинського обряду, який супроти вище наведених фактів не виробивби собі належного поняття на способи, під впливом яких відбувається така масова латинізація нашого народу. **Підчеркуємо ще раз, що всі українці противні такій латинізації з тої причини, що її вживається до цілий, на які Католицькій Церкві не залежить і не може залежати та що при тій латинізації нехтується національне достоїнство нашого народу, бо в латинськім костелі не дається йому ні проповідий в його рідній мові, ні додаткових відправ, ні катехизації, ні його рідного духовенства.**" НЗ ч. 27, з 1938, ст. 2.

Що ми на це в Канаді?

Ясно, що ляхи роблять зле. Досі вони златинщили неодну сотку наших селян — **тут в Канаді** ми вільні і **повинні відібрати**, що вони насильно забрали там.

Всі українські селяни в Галичині це українці католики.

І тому в Канаді повинні рішучо поставити домагання додаткових українських богослужень по костелах на фармах, українських проповідий і катехизації. Діти не розуміють по польськи! Повинні подбати також про виховання рідного духовенства. Значить, наших українців католиків латинського обряду повинні на фармах обслугувати священики українці — а не польські, котрі є для них чужими.

А доки не виховають свого духовенства, українські католицькі священики радо їм поможуть і послужать, коли зайде потреба.

Про це треба їх повідомити та повести широку пропаганду в цім напрямі.

Дуже радо

Після проголошення присуду суддя каже до обвинуваченого:

— Проти того присуду можете внести відклик, або зрезиґнувати.

—Добре, — каже підсудний, — то я резиґнує з присуду.

---o---

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В КАНАДІ

Василь Авраменко
Президент Компанії. Директор Фільмової Продукції.

ДОРОГІ Й РІДНІ УКРАЇНЦІ!

По десятьох роках мені пощастило приїхати знова до Вас, не на те, щоби я побачив Вас а Ви мене, але для важної й корисної праці, яка повинна бути виконана скоро і чесно й остати на завше документом патріотизму канадійських українців. Перше моє прибуття до Канади було з українським національним танком, який ми спільно з Вами й Вашими діточками піднесли високо, чим причинилися до слави українського імени. Коли я згадую той мій перший побут у Канаді, я відчуваю, що це найщасливійші хвилі, які я колинебудь пережив в своїм життю. Бо тут кипіла тоді через тих кілька років українська національна робота, під чарівним дотиком танку воскресали на наших очах ті українські козаки—Запорожці, чумаки, Довбуші—одним словом незабутні лицарі-герої нашої Неньки України! Тому я щиро вітаю Вас усіх з глибини мойого серця, без ріжниці кляс й світогляду вітаю як те свідоме українське громадянство, що високо держить жовтоблакитний прапор і є готове на всі жертви й зусилля, щоби розбити ті кордони, що їх поставили чужі займанці на наших землях, і побачити Вільну Соборну Україну.

Я приїхав до Канади, щоби після вироблення першої фільми, "Наталки Полтавки," приступити до виконання нової Української фільми в Канаді. Моїм бажанням є, щоби **Канадійські українці теж мали свою власу фільмову продукцію й** цю продукцію я започаткую історичною українською фільмою **"Запорожець за Дунаєм,"** у новій розвинутій формі. Та фільма буде вироблена на двох мовах, українській та англійській при співучасти найкращих сил, які лише можна тут дістати. Сценерій цієї фільми буде перегляненний українськими фаховими силами.

Усю постановку фільми я беру на себе, а фільму робитиму в Голивуді і інших відповідних місцях, послугуючися найкращими українськими й чужими технічними силами. Про поступ справи будуть видаватися окремі комунікати для преси.

Рівночасно я хочу відновити школи українського національного танку і перевести регістрацію всіх українських артистичних сил в Канаді.

Канадийські українці віднеслися до першого мойого фільмового твору "Наталки Полтавки" з великою прихильністю, за що я їм нескінчено вдячний. Я твердо вірю, що й теперішню мою акцію Ви всі піддержите з такою самою прихильністю. Вже коли я лише переїхав кордон Канади, повіяло на мене якимсь новим дружнім духом, і починаючи з Віндсор, українці привітали мене сердечно й дали належну мораль й матеріяльну поміч. Вистарчить згадати, що одна мала Кенора в Онтеріо, де не було ще нічого зорганізовано, відгукнулася на мій зазив збіркою в сумі $3,200. Це дали мої колишні танкові учні та їхні родичі і свідомі громадяни.

Грошей потрібно на вироблення "Запорожця" сто тисяч долярів, і я хочу їх дістати від моїх приятелів і знайомих та взагалі українських патріотів, що вірять в мене і в мою роботу. Я бажавби зібрати ті гроші протягом найблизших місяців, щоб роспочати фільму найскорше.

Дари й позички прошу слати на слідуючу адресу:—

VASILE AVRAMENKO
502 Confederation Life Building 457 Main Str.,
Winnipeg, Man.

ВИРІБ НОВОЇ ФІЛЬМИ "ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" ЗАЧАВСЯ

Як вже відомо з української преси, дня 22 вересня 1937 р. прибув з Ню Йорку до Вініпегу славнозвісний український балетмайстер, ініціятор і творець першої звукової української фільми "Наталка Полтавка," Василь Авраменко. Наш артист, який поклав в Канаді і в Злучених Державах неоцінені заслуги на полі відродження украінського національного танку, яким причинився в величезній мірі до розбудження національної свідомости серед нашого молодого покоління і до прославлення українського імени між чужими культурними націями, намітив собі нове велике і культурне завдання: він рішив започаткувати і створити при моральній і фінансовій допомозі всего патріотичного громадянства рідну фільмову індустрію, завданням якої булоби випродукувати нову звукову фільму історичного "Запрожця за Дунаєм."

Наглядні і незбиті факти доказали, що В. Авраменко не завівся на патріотизмі свідомого громадянства і то без ріжниці політичних і релігійних переконань, бо по кількох місяцях його невсипуща праця увінчалася величезним успіхом. По добре зорганізованій підготовці у формі викладів і рефератів на тему рідної фільмової продукції по ріжних національних організаціях міста Вініпегу і околиць, дня 28 вересня м.р. засновано ініціятивний громадський Комітет, який опісля перемінився в центральний Комітет Прихильників Укр. Фільмової Продукції. В міжчасі Авраменко виїхав 10 жовтня до Кенори, Онтеріо і тут в часі вибору Комітету щирі кенорські патріоти предложили йому першу свою допомогу у висоті 3,300 долярів, з того 1,000 долярів готівкою.

По зорганізованню центрального Комітету і по відкриттю головного офісу у Вініпегу закипіла горячкова праця по цілій просторій Канаді. Авраменко враз з проф. Біберовичем обїзджає західну і східну Канаду, а здоровий український загал, незапоморочений політикою ріжних збанкротованих "лідерів," приймає вістку про благородні наміри та старання Авраменка дуже прихильно і щиро. Ця поїздка, по всіх більше скупчених українських оселях, як по містах, так і по фармах, від Ванкуверу до Монтреалу, увінчалася повним моральним і фінансовим успіхом. По всіх майже українських осередках зорганізувалися місцеві Комітети, які своєю невсипущою і безкористною працею та фінансовою допомогою по своїх силах, знанню і хисті дуже піддержують Авраменка в його тяжких змаганнях. Таких комітетів до нині є 64.

Українські патріоти, зі всіх верств нашого громадянства, приходять в допомогу фільмовій справі двома способами: або дають на два роки позички від 25 долярів до кілька тисяч на 4-ий, 6-ий чи 8-ий процент річно, або купують уділи (шери). Як відомо з преси, що при кінці 1937-го року Авраменко одержав домініяльний чартер на інкорпоровану спілку як "АВРАМЕНКО ФИЛМ КОМПАНИ ЛИМИТЕД." Один уділ коштує 25 долярів, які можна сплачувати місячними ратами. Всякі інформації в тій справі головний офіс у Вінніпегу уділює дуже радо відворотною почтою.

Побіч збирання фондів на виріб фільми "Запорожець за Дунаєм" не забуває Авраменко також і про культурно-мистецьку справу, бо за його ініціятивою і наглядом існує у Вініпегу школа національних танків, яка вишколена окремими інструкторами числить понад 300 душ української молоді. Ця школа приготовляється до масового виступу в найбільшій театральній салі Вінніпегу і буде знята на фільму як історичне і культурно-мистецьке надбання україніської еміграції в Канаді. Подібні школи національних танків, заложені Авраменком, існують під сучасну пору в форт Вилиям, Торонті і в Монтреалі.

Сейчас безпосередно по Великодніх Святах Авраменко по приїзді з Монтреалу (тут за два тижні його побуту патріоти цего міста зложили на виріб фільми понад 5,000 долярів) до Ню Йорку, відчиняє тут другий свій фільмовий офіс на Зєдинені Держави і приступає приспішеним темпом разом з цілим штабом технічних фаховців до виробу фільми. Технічним директором є Михайло Ган, який займав те саме становище при виробі фільми "Наталка Полтавка." Музичним диретором є професор Антін Рудницький, найвидатніший сучасний український композитор і диригент орхестри. Головну ролю Оксани грати ме його дружина пані Марія Сокіл, яка своїми артистичними виступами по столицях европейських держав здобула невмірущу славу.

Про других видатних артистів, які беруть участь в фільмі "Запорожець за Дунаєм" помістимо в слідуючім числі "Будучність Нації."

Д.М.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 12 ЙОРКТОН, САСК. 14 Червня 1938 Vol. VI, No. 12 YORKTON, SASK. June 14, 1938

НОВІ СВЯЩЕНИКИ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Їх Ексцеленція Преосвященний Кир Володимир Василій Ладика, ЧСВВ висвятили нових священиків, наших духовних отців, для нашої Дієцезії і для наших вірних.

Імена висвячених оці:

всеч. о. Атаназій Хімій, ЧСВВ
всеч. о. Теодозій Ґреба, ЧСВВ
всеч. о. Маркіян Пасічник, ЧСВВ
всеч. о. Йосиф Сеньків, ЧСВВ
всеч. о. Ярослав Чиж

Це наші нові працівники у святій виниці Христовій—пастирі, повірених собі душ, українців католиків. Велика їхня відповідальність перед Богом і перед людьми — велике їхне завдання.

Через їхні руки буде подаватися вірним Христа найсвятійше Тіло і Кров Спасителя —це вони мають власть відпускати і задержувати гріхи — вони священики всемогучого Царя всіх Царів — Господа і Спаса!

Це вони дістали власть вести душі дорогою вічної правди — дістали цю власть через рукоположення **правного наслідника** святих Апостолів Христових, нашого Дорогого Епископа і Владики.

Разом з ними най весь віруючий загал наш молить Бога о силу, успішність та витревання в цім тяжкім завданню на Божу славу і спасіння безсмертних душ.

Священик не лише провідник народу — але заступник того народу перед Богом!

Він серце народу — він його радість, честь і надія!

Нашим молодим Отцям най Господь Бог щастить і благословить на многі, благі літа!

БІЛЬШОВИКИ ЗАМОРДУВАЛИ КОНОВАЛЬЦЯ!

Червона розвідка простягнула кроваві руки аж в Роттердам і там підступно, по обманчому, скрито замордувала одного з найкращих синів Галицької Землі!

Деж це не розійшлись на скитальщину діти Галичини — куди доля не понесла тих, які в своюму серці не погасили святого почуття вірності своїм ідеалам і сталости витревати при них навіть в обличчу смерти, навіть серед загрози голоду, без власного імени, гонені з одного місця в друге, вічно преслідувані і пекольно зненавиджені ворогами — але ласкаві і добрі, люблені та незабутні між своїми — діти Галицької землі....

Тому девять літ полковник Евген Коновалець був в Канаді — був у Вининпегу. Був між своїми, як свій — без страху, веселий і свобідний, доступний для всіх і радий всім — а всі ним раділи. Не ховався перед ніким і кождий мав кождочасно отворений доступ до нього. Прибув тут і не замешкав в якімсь панськім дорогім готелі — замешкав між своїми, як свій. Не возили його тоді самоходами і не робили принять — ходив пішки між своїх, відвідував — розказував про горе Галицької землі і розказував так щиро, як тільки діти Галицької Землі вміють розказати, що докінця і вірно-вірно полюбили свою землю. Був товариський в бесіді — принимав зауваги, сам випитував, роздумував і ніхто не міг сумніватися про щирість і відданість справі того сина Галицької Землі.

А цеж був наш високий старшина військовий, полковник і начальник корпусу Січових Стрільців—командант Київської Залоги, столиці України, що боронила під його проводом цю столицю перед наступом червоних орд. А боронили під його проводом знова галичани—як тому сімсот літ! Діти Галицької Землі в серці України боронили столицю перед ордою червоних катів з північного сходу. Як колись намісник короля Данила зі залогою Галичан боронили тої самої столиці перед татарами— тому сімсот літ.

І боронили до останку вірно — з геройською посвятою, відступаючи по власних трупах, відступаючи крок за кроком і поливаючи обильно кождий крок власною кровю. Скільки лягло їх тоді тих синів Галицької землі за волю України, за волю всего народу в Києві та під Києвом! І ніхто навіть не знає їх могил— ніхто їм памятників не поставив —тільки Галицька Земля і галичани згадують скрізь по світі тих своїх дітий кождий раз під час Зелених Свят.... Ідуть на могили і несуть вінці....

Стояв тоді на чолі і боровся з червоною навалою полковник Евген Коновалець зпід Львова. І червоні того не забули....

Вислали паліїв, убійників в слід за тим сином Галицької Землі і так довго не спочили, доки по злодійськи не всунули йому в кишеню бомбу, котра вибухнула і на шматки розірвала велике і повне любови серце Полковника.

Але Галичане того не забудуть—ніде на світі — і ніколи!

Не забудуть, що **мусить прийти час кровавої відплати катам!**

Тоді заговоримо ми і будемо судити їх! Не підступно, скрито — але явно на очах світа— всіх тих катів і убійників наших Галицьких дітий!

І вирок тоді буде тільки один: СМЕРТЬ БІЛЬШОВИЦЬКИМ УБІЙНИКАМ!

Зі Золотих Віршів Життя

др. Василь Щурат

ЯРОСЛАВ ОСЬМОМИСЛ

У Галичі, на золотім престолі
князь Ярослав засів колись високо.
На всіх противників своєї волі
беркут Підгіря все мав бистре око.

Від мадяра залізними полками
підпер дрімучі піднебесні гори,
замкнув йому в Дунайськім гирлі брами
щоби часом не розгулявсь на морі.

Від стріл князя ниць падали султани,
йшла в розтіч дика степова голота —
йому на знак великої пошани
Київ свої відчинював ворота.

Все, що звелоб лиш голову у гору,
він міг змести, як з шат змітають порох.
Гей, гай! Чомуж то перед ним в ту пору
в скритку ховався ляцький гиилий ворог?

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що св. Патрик, апостол Ірляндії за двацять літ місіонарської праці збудував 365 церков і охрестив 12,000 душ?

Що велика княжна Марія де Есперанца з роду Бурбонів вступила до монастиря? Що так повинні робити великі духом і ясні серцем дівчата, котрі хочуть справді віддати своє життя на неподільну службу для Бога і свого народу?

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Наш Стяг, Шикаго — ч. 19—23
Америка, Філядельфія — ч. 53—63
Канадійський Фармер, Винипеґ — ч. 19—21
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 19—21
Новий Шлях, Саскатун — ч. 19—21
Світло, Мондер — ч. 2,3

Студентський Дзвін, Саскатун — літографований, гарне виконання, ще кращий зміст —часом статті затяжкі, відповіди не все влучні — але розмах і захоплення дійсно молодечі. Радимо прочитати всій нашій молодіжи. А побажатиб, щоби Ст. Дзвін став появлятися точно.

Діточа бібліотека, Львів — ч. 4, 5. Ф. Коковський: Юнацькі серця, стор. 64. Ю. Шкрумеляк: Чародійний кінь, казка, стор. 40. Обі книжки з образками, писані цікаво і поучаючо. Дитина, котра їх читає, не тільки розвиває уяву, але вчиться і будить в серці найкращі почування. Щиро їх поручаємо. Замовляти на адресу: Львів, ул. Зіморовича, ч. 2.

Націоналіст, Ню Йорк — ч. 69, 70
Праця, Прудентополіс — ч. 15, 18
Політика, Варшава — ч. II
Світ дитини, Львів — ч. 5
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 5
Українська Бібліотека ім. Петлюри, Париж—однодніівка.
Bulletin de bureau de Presse Ukrainien, Paris, No. 38

ЩО ГОВОРЯТЬ КАТОЛИЦЬКІ ЕПИСКОПИ ЕСПАНІЇ

Єпископ Католицької Церкви це справді наслідники святих апостолів Христових, котрі від самого Господа одержали власть учительську, священичі і пастирську. Вони є Архипастирями своїх вірних а в їх імени священики виконують душпастирство на місцях, в парохіях. Єпископи це перші учителі Церкви і в них треба навчатися — їх треба слухати.

Ми знаємо про ґромадянську борбу в Еспанії. Богато про неї говориться і пишеться. А тепер забрали слово ті, котрі силою свого високого уряду і власти є покликані сказати останне слово в тій справі. І от що вони говорять?

"Безлична поведінка тих, що управляли країною — спосіб дразнення і безнастанні образи релігійних і народніх почувань, наче побуджували спротивитися тій владі, хоч її уважали ще за законну. Але влада, яка наважується **безнастанно нарушувати самі основи справедливости, якщо топче Божий закон і совість громадян, з природи речі підкопує свій власний авторитет і приготовляє дорогу спротиву і непослуху навіть у найпокірніших і найпослушніших."**

Такоюж владою була якраз влада червоних в Еспанії.

Ця влада дразнила і ображала релігійні почування еспанських мас, вона топтала їх національні почування. Ця влада не знала Бога і нищила Церкву.

Але: "Бог є основою і вершком суспільного життя. Еспанія без Бога мусіла котитися в безлад. Бог є тим Авторитетом, що один дає лад і задержує силу законів.

Тому вислід того стану мусів бути таким, яким сьогодні є.

Іншого виходу не було і червоні перли до братовбивчої війни.

"Пять літ безустанніх зневаг, заданих громадянам Еспанії в ділянці релігійній і суспільній, наразили на небезпеку саме істнування суспільного добра і викликали в умах еспанського народу небувале напруження. **Так зродилася в народній совісті гадка, що по вичерпанні всіх законних засобів осталась тільки дорога оружної сили, щоби утримати лад і мир!"**

І це є слова, що кождий з нас повинен затямити на ціле життя.

Слова, котрі відносяться також до нас, до нашого народу в Галичині, котрий терпить не пять і не десять а вже двацять літ!

І для нього "по вичерпанні всіх законних засобів" ОСТАЄ тільки одна дорога — ОРУЖНОЇ РОЗПРАВИ з ворогом — щоби затримати лад і мир!

ЯК ВОНИ ДУМАЮТЬ ПРО СВОЇХ ЛЮДИЙ?

Докладно про те, як В. Кудрик висловлюється про своїх людий? — Що з того слідує по його власним словам? — Яка з того для нас наука?

Серед розгару боротьби з п. В. Свистуном і мабуть запалений ненавистю автор статті у Вістнику ч. 9 з IV, 1938, стор. 1. навіть не спостеріг, як виразив свої найтайніші і при тім найщиріші поняття, які він має про своїх людий. А виразив їх так докладно і так ясно, що ніяк того заперечити не може. Тим автором є підписаний під даною статею В. Кудрик, котрий ось як дослідно каже про своїх людий: "Не можуть бути ані мудрійші, ані характерніші, ніж Свистун з Маєвськими. Кілько між підписаними тих, що **вміють відріжнити "праву від лівої"? Чи богато тих, що завели його "під дурного хату" 24 рази на добу, а він того не буде знати?"**

Ось маєте чорне на білім і дослівно, привлюдно напечатане в їх часописі.

Так той пан думає про своїх людий!

Так він їх називає, котрі його живили і йому подібних.

Так він їх цінить і так "шанує."

Так він їх оцінює.... І недурно Новий Шлях писав, що "завернулось їм в голові від оброку при жолобі", який для них утворив п. В. Свистун.

— — — — —

А тепер спокійно розважте: Колиб так простий хлоп поважився сказати про своїх людий в читальні, або взагалі в якій організації, то що вони відповілиб?

Чи може чоловік, котрий має таке розуміння людий, дійсно добре служити для тих людий? Чи може він робити народну роботу?

Чи може знова організація, котра має таких людий помогти народові, послужити народові, зробити добру народну роботу? Чи може?

Ні — ніколи!

Чоловік, котрий так думає про своїх — не любить їх, ненавидить їх, погорджує ними —чим вони є для него?

Ось він каже: НЕ ВМІЮТЬ ВІДРІЖНИТИ "ПРАВОЇ ВІД ЛІВОЇ"....

То що вони вміють?

Тільки гроші давати на всякі фонди!

Тільки давати удержання....

А як він їм "душпастир" то сам каже: "ЗАВЕДИ ЙОГО "ПІД ДУРНОГО ХАТУ" 24 РАЗИ НА ДОБУ, А ВІН ТОГО НЕ БУДЕ ЗНАТИ" — ось в цім сказано все....

Аж 24 рази на добу!

І то "під дурного хату!"

Ось маєте українці "віз і перевіз"....

Ось буде чого думати тим, котрі годні думати!

І це написане нині, тепер — року Божого 1938, дня 1 мая.

Так **ТЕПЕР** ці панове думають про своїх людий....

— — — — —

І чи самі вони не відповідають, як повнині віднестися по тім їх люди до них же самих. Той сам Вістник так каже в 10 ч. з 15 мая, 1938 на стор. 5:

— "Я дав тобі розум й очі, щоби ти судив дерево по овочах, а людий по ділах. Чому ж ти не приглядався, що.... виробляли? Тай ще з тобою і твоїм народом? **Чому ти іншов за їх проводом, коли вони явно показували, що вони твої вороги, а не провідники?"**

Аякже!

Най автокефальні подумають про це! Є над чим....

Та: "Колиб вони подумали...."

Не булоб тоді місця для таких "провідників" ані для "Вістника" — счезлиб тоді з овиду нашого в Канаді грязня і затроювання живого народу сектанством, булиб тоді всі єдино.

І вчить нас, віруючих це все. Вчить дуже богато. Показує незбито, куди веде відступство від церкви, в якій ми хрестилися—від Правдивої Церкви Ісуса Христа! Навчає що сектанство то є пряма руїна народу, котрого основою є їдка злоба — дика ненависть рідного брата, погорда і засліпленість. Якась потворна злоба криється у висушенім ненавистю уяві і голові сектанта. Для него кождий, хто не хоче думати так як він і хто не насліпо йти за ним, це предмет дикої погорди, котрого треба усунути і понижити всяким робом. А як такий мозок думає про тих знова, що були з ним — ось вище маєте взір.

Стережімся сектантів, як вогню — бо це ґанґрена народу!

Гонім їх від себе за семі гори, ліси і долини....

Винахідник

— Знаєте, пані, мій муж великий винахідник.

— Так? А що він такого винайшов?

— А що вечора виноходить іншу причину, чого так пізно приходить додому.

Також питання!

— Чому дим з комина є чорний?

— Та чейже у комині завалявся від саджі.

Муж: — Знаєш, у нас нині було дуже зимно в бюрі; на дворі також великий мороз.

Жінка: — Вірю, бо мені навіть мясо не доварилося.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий звіт БУК-а за май, 1938

ПРИХОДИ —

Відділ ч. 70 в Гоббард, Саск.	5.00
о. Семчук з продажі літер.	5.00
Віділ ч. 20, Оролов, Саск.	2.70
Відділ ч. 19, Кридор, Саск. пресф.	2.00
П. А. Сарчук, вк.	1.00
Віділ ч. 4, Саскатун, Саск.	2.25
Жінвідділ ч. 68, Олеша, Саск.	8.25
Відділ ч. 2 Ланівці, Саск.	2.25
о. Семчук з продажі літ. і передпл.	6.00
А. Семенчук і П. Корпан, вк.	2.00
о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ за статути	1.00
о. Ст. Бахталовський ЧНІ з літ.	3.90
пані Г. Морок, вк.	1.00
Відділ ч. 20 Оролов, Саск.	.90
о. др. В. Кушнір передпл.	18.00
о. др. В. Кушнір з продажі літ.	10.00
о. Семчук з продажі літ.	3.00
Дм. Беляк, вк.	1.00
Маніт. Секція БУК-а на пресф.	10.00
Марія Рудавська, вк.	1.00
Відділ ч. 25 Красне, Саск.	.90
Відділ ч. 67 Овкбурн, Ман.	.90
о. Семчук з продажі літ.	3.00
о. Гр. Теплий з Арран, Саск.	1.25
Разом	$92.30

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.01
Змінне чека	.15
Ґума	.10
Папір	.15
Значки	.50
Друк БН, ч. 9	27.50
Розсилка " "	2.00
Друк БН, ч. 10	17.50
Розсилка " "	1.80
Голос Спасителя	.75
Бурсі за програми	39.90
Разом	$91.36

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а

В неділю 25 квітня, 1938 засновано **відділ БУК-а ч. 71 в Бедфордвил, Саск.** Організатор впр. о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ пояснив ціль і тактику БУК-а. Вписалися дванадцять молодців і вибрано заряд, як слідує:

Голова — С. Харандюк
Заступник — О. Іваночко
Скарбник — А. Харандюк
Писар — Юрко Іваночко
Суддя — Никола Вільґуш
Провірник — А. Смиснюк

Наш відділ вже приготовив **перший в цій околиці контест промов.** Кождий член БУК-а зобовязався взяти участь в цім контесті.

Ведуться промови на актуальні теми. Ми відроджуємо околицю!

* * *

Замітка наша : Цей звіт говорить сам про себе. Молодь говорить!

Ясно, чисто, з захопленням! Таких нам треба як найбільше відділів!

І доки наші провідні одиниці не зрозуміють, що нинішний час то є час акції — а не вижидання і спокою — та чим скорше не заложать в себе відділів БУК-а, доти не буде добра ні ладу, бо молодь хоче акції! І коли ми не дамо їй тої акції, доброї, чесної, святої — вона піде в якубудь, бо такі молоді літа. І тоді звичайно та молодь піде на акцію менше добру, або зовсім злу! Наша рація стану вимагає невідкличнo всюди творити молодечі відділи БУК-а. А що можна це вчинити, вказує праця впр. о. Дмитра Гаврилюка, ЧНІ, котрому за це належить **честь і признання.** Коли схочемо, то й ми зможемо. Не нарікaннями і стогнанням зможемо творити кращу долю народу —але працею і трудом—акцією і то Акцією Католицькою!

На чолі тої Акції іде українська католицька молодь Канади!

Такій молоді кличемо: Славно!

МАСОВИЙ ПРОТЕСТ БУК–А У ВИНИПЕҐУ

Українці католики у Винипеґу скликали під проводом і за почином БУК-а перше того рода в Канаді протестне віче свідомих мас українських робітників проти ляцької грабіжі українського майна у Львові. Це булоло 29 мая, 1938.

Домівка інституту Просвіти заповнилася прибувшими. Година трета пополудні. Виступає на підвищенню **Тома Мельничук,** голова Манітобської Секції БУК-а і говорить: Ми зібралися тут нині, щоби запротестувати проти ляцького безправства над нашими братами в Галичині. Наш Рідний Край тепер знищений і під чужою кормигою. Вороги переслідують нарід. Навіть насилають убійників на найкращих синів Галицької Землі. В Роттердамі убили більшовицькі аґенти провідника українських націоналістів Евгена Коновальця. Це син Галичини, котрий тому девять літ тут був. Коновалець бажав кращої долі своєму народові, за ту долю чинно боровся, ворог скрито його замордував. Прошу встати і мовчанкою віддати честь понибшому за нарід свій!

Всі встали — царить хвилева мовчанка. Мовчанка гробу, в котрій чути биття сердець. І може дух покійника був тоді між нами....

Слідуючим бесідником був **Дмитро Микитюк,** старшина УСС. Промовець річево і ясно представив повстання Українського Городу у Львові, котрого правним власником є Центробанк а дійсним посідачем "Сокіл Батько" — однак дійсним власником УГороду у Львові є весь український нарід, який складав гроші на викуп цьої площі довгі літа. І тут є присутні жертводавці, що меншими або більшими лептами — одиниці, як пан Білоус і організації, як Брацтво св. о. Николая, котрі зложили свої гроші на викуп тої площі. Брацтво дало недавно сто долярів. Поляки відбирають ту площу під позором будови летунської школи.

Дальшим бесідником був **адвокат Якимщак,** котрий представив безглуздя такої політики держави супроти власних горожан. Коли сказати про це англійцям, то вони знають, що держава має право вивласнити для війська кожду площу — але котра держава будує летунську школу серед чверть міліонового міста? І коли пояснити англійцям, що цю площу вивласнює держава для військової школи, котру має нібито будувати серед міста, — то провокація того поступовання аж надто очевидна. Летунська школа в мент війни стає пошуком для ворожих літаків — за нею вони шукають, її бомбардують і тому всі держави світа будують такі школи далеко від многолюдних осель, в якімсь невиднім, забезпеченім місці. Щож то за міністер війни тої держави, котра будує таку школу серед міста?! Щож то за розум тих людий, які українцям відбирають останній кусок тяжко набутої землі?! Таж преціпь у Львові є досить неужитків для Польщі, щоби там будували собі летунські школи, або на мазурських пісках — там їм буде безпечніше. Глупота, нерозум і провокація польської влади аж надто тут очевидні.

Складають заяви: від Інституту **Просвіти пан Ямнюк,** котрий палкою промовою кличе нарід до єдності в хвилю загальної небезпеки **— пан Антін Ковак від Верховної Управи Брацтва св. о. Николая,** котрий заявляє, що Брацтво нераз жертвувало поважні суми на ціль Українського Городу у Львові і тепер не може спокійно приглядатися, як ляхи забирають наше спільне майно — пан **Мотало від Читальні ім. Шевченка в Врукленде,** котрий поривно говорить про недалеку хвилю розрахунку з катами нашого народу.

Закінчує промови о. **Семчук,** котрий говорить тут як дитина Галицької Землі до Галичан. Ми тут прийшли упімнутися о **наше право.** Коли інші мовчать, то тому, що віки рабства викликати почуття страху навіть й тут — то тому, що байдужність многих ломить на душі — то тому, що ми надто розбиті політично і партійно. Нарід живе і хоче жити. Удари скріпляють сильних і зроблять їх ще сильнійшими. Ми протестуємо тут проти загарбання **нашого спільного майна,** бо в Українськім Городі у Львові є також наші канадійські гроші. В Канаді полякам дозволено без перешкод купувати посілості — ми маємо право домагатися в правительства відплати за нарушення справедливості і наших посілостий. Коли англійцям забрали копальні в Мексику, уряд сейчас представив свій протест та відкликав свого посла. Англійці вміють постояти за своє майно. Можемо в заміну жадати, щоби **тут в Канаді вивласнили польського конзуля і поляків** — якщо вони там вивласнюють наше майно.

Наука з того вічна буде, щоби ми не були тут розбиті ані розсварені, бо лише тоді зможемо успішно помогти родимцям в Старому Краю. А коли прийде слушний час оружної розправи з ворогами, тоді поможемо всіми нам доступними середниками!

Одноголосно принято слідуючі рішення:

Українці міста Вінніпеґу, зібрані на масовому Вічу, дня 29 травня 1938 р. одноголосно заявляють:

1) Тому, що Уряд Польської Республики, не тільки, що **не додержав своїх міжнародних зобовязань,** на підставі, яких 7 міліонів Українського населення, мимо своєї волі, війшли в склад польської держави, але ці зобовязання від самого початку аж до нині **безкарно нехтував** і нарушував;

2) Тому, що польський Уряд в цей спосіб позбавив 7 міліонів Українського населення, в рамцях польської держави, усіх найпримітивніших культурних, суспільних та горожанських прав, та привів міліони українців до крайної моральної та матеріяльної руїни;

3) Тому, що в послідних часах польський Уряд ростягає свою руку по приватне майно українського народу під Польщею та старається його дорогою вивлащення, як це мається справа з найкращою українською площею: "Городом Сокола Батька" у Львові, змести з лиця землі;

4) Тому, що всякі спроби Української Парляментарної Репрезентації, поладнати "українське питання" в Польщі дорогою правною, стрінулися хиба з ще більшим переслідуванням українців зі сторони польської влади;

5) Тому Українці-Канадійці, у Вінніпеґу, на масовім зібранню своїм, по **зрілій роз-**

(Продовжається на стор. 4)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ПОДЯКА ЇХ ЕКСЦЕЛЄНЦІЇ МИТРОПОЛИТА ЦІЛОМУ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

З нагоди Йордану отримав я многі письма з желаннями та щирі вискази про солідарність з Церквою і зі мною. Не будучи в можности відповісти на кожне письмо зокрема, а тим менше всім товариствам, інституціям і особам підписаним на тих письмах, мушу це зробити цим спільним письмом. Прошу не брати цієї загальної форми за брак вдячности і щирого признання для кожного зокремо. Рад би я цілим серцем подякувати кожному зокремо осібним листом. Відтак одержав я много листів зі святочними желаннями. Лучу ці всі нагоди, щоб висказати мою найщирішу вдячність і свої найкращі побажання.

У Львові, в Світлу Середу, 1938 року.

† АНДРЕЙ,
Митрополит.

—o—

ФРАНКО БОРЦЕМ ЗА ВІРУ

Евхаристійний Конгрес в Будапешті посилає привіт для генерала Франка —Червоні мусять уступити з Еспанії— Папа благословить учасників.

Дня 30 мая покінчився Евхаристійний Конгрес в Будапешті. Між тисячами паломників зо всіх сторін землі, були також еспанці. Вони, хоча з ріжних сторін світа — з Европи і Америки— всі спільно привітали національного генерала Франка, як освободителя і борця за віру еспанського народу. Домівка, де мали засідання, була декорована національними еспанськими прапорами. о. Віларіно, редактор Місіонара найсв. Серця Христового по еспанськи, заявив прилюдно, що ген. Франко є "борцем між всіми борцями за католицьку віру."

Еміненція кардинал Ґома і Томас сказав: "Ця війна мусить скінчитися, але здачею червоних. Не інакше, бо ми не можемо вертати до попереднього положення. Червоні вже побиті. Нема інших способів завести мир, як зброєю."

Св. Отець переслав на закінчення конґресу своє благословенство. Це 34-ий світовий Евхаристійний конґрес. Св. Отець якраз кінчив 81 літ життя. З днем 31 мая зачинає 82 рік.

—o—

ДАЛЬШІ ЛЯЦЬКІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Дня 22 мая мало відбутися у Львові торжество Просвіти—не відбулося, бо ляцькі займанці поставили такі обмеження, що в нівець зводили саме торжество.

... Львівського магістрату не тільки загарбали за підписом якогось "Цвінарского" чи радше "Свінарского" — або по простому, як сказав на протестнім вічу у Винипегу адвокат Якимішак "св. ." — площу "Сокола Батька", але також повідомили, що магістрат вивласнює на "очищальною" десять морґову площу церкви св. о. Николая — що є першою церквою у Львові з давніх давен. Це княжа церква, що збереглася досі, у стіп давної княжої гори, на перехрестю вулиць Жовківської і Краківської. Церква св. о. Николая будована з тесаного каміння нашим Князем Львом є свідком величі наших предків, їх слави та сили. Її майно дароване ще нашим князем тепер лях-наїздник "вивласнює."

Та скорою ходою і твердим кроком зближається той час, коли ВИВЛАСНЮВАТИ їх зачне на своїй Землі НАРІД ГОСПОДАР! Історія жорстоко мститься за такі безправства і ляхам вони певно на добро не вийдуть! Всі познаки в Европі незбито доказують, що час розрахунку з ними недалекий.

І тоді підуть вони там, де їм місце— за Вислу!

—o—

ЛИЦАРІ КОЛЮМБА ПРОГОЛОШУЮТЬ БОРБУ З КОМУНІЗМОМ

16 річний з'їзд рішає поборювати комунізм —і обмеження уродин—облуда комуністичних провідників.

У Винипегу відбувся 16-ий річний з'їзд Лицарів Колюмба, католицької організації мужчин, що має відділи на цілім суходолі північної Америки і числить міліон членів.

У виду нових потреб лицарі Колюмба вирішили рішучо поборювати комунізм. В тій цілі повстане у Винепегу осередня і відділи по цілій провінції.

Обмеження уродин противиться Божим і природним правам. Воно нищить здоровля подруж і спричинює загальну деморалізацію. Нарід, котрий практикує обмеження уродин, вимирає. Католицька Церква виразно і ясно навчає, що всякі заходи чи то зі сторони батька чи зі сторони матері, щоби не було дітий, є тяжким гріхом. Такі заходи певно нищать здоровля супругів—наражують їх на страшні недуги нервів, рака і всякі інші ускладнення. Тому рішучо треба це поборювати.

Перед королівською комісією Ровеля ставав з своїм домаганиям Тим Бак, як представник комуністичної партії Канади. І там прокинувся він "ягнятком". Коли Джеймс Стюарт спитав його, чи він не знає, що одна скрайність викликує другу, Тим Бак відповів: "Я є дуже консервативна одиниця." Ось маєте!

Тут доказ, як комуністи вміють по московськи "валять дурачка," коли того треба для замилення очий.

—o—

НАШІ УСПІХИ

—o—

Золоту медалю за найкращі успіхи підчас іспитів одержав студент Едмонтонського університету, українець Рой Томас з Принц Руперт, Б.К.

Основи мурованого **"Місійного Інституту" в Прудентополіс** посвячено **24 квітня**. Виховується там тепер 37 учнів під проводом Отців Василіян. Це будучі наші священики в Бразилії. На жаль нема ще в Бразилії нашого українського католицького епископа і не чути про заходи в цій справі. А розріст нашої святої Церкви в Бразилії виразно вимагає іменування свого Епископа для українців католиків.

Вистава образів українських мистців в Сан Павльо в Бразилії пройшла з повним успіхом. У виставі взяли участь Дмитро Ізмайлович, Антін Коршнівський і Ніна Святополк-Мірська. Вистава тревала два тижні.

Наш шофер **Іван Кривазук з Винипегу** дістав нагороду за справну і совісну їзду самоходом. Він зробив триста тисяч миль без жадного випадку.

(Продовження зо стор. 3)

вазі і по вислуханню рефератів свойого Проводу, звертаються до Високих Урядів Домінії Канади, і до Уряду Великої Британії, щоби ці Високі Уряди, хотіли звернути увагу Урядови Польської Республики на його міжнародні зобовязання зглядом української менщини числом 7 міліонів в межах Польської держави;

6) Щоби через нелюдське поступовання з українським населенням Уряд Польської Республики не витворував ще одної крізи в роді Судетських Німців, якаби була загрозою світового миру;

7) Щоби Уряд Польської держави привернув українському населенню всі ці права, які український нарід мав перед його насильним втіленням до польської держави, включно з поширенням української адміністрації на корінно-чистих українських землях;

8) Щоби польський уряд здержався від усяких кроків, які би мали на меті примусове вивлащування українського народу в рамцях польської держави, то що відноситься вже нині до городу Сокола Батька у Львові і

9) Що ми українці Канади дорожимо всіми матеріяльними і моральними цінностями наших братів в Европі і з ними разом стаємо в їх обороні та рішучій борбі не устанемо аж до здійснення нашого ідеалу "СВОБІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ СУВЕРЕННОЇ ДЕРЖАВИ".

Ці рішення післано до премієра Брекена, премієра Кінга і польського консуля у Винипегу.

Віче закінчено національним гимном.

—o—

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

14. Червень, 1938, второк — Юстина муч.
15. середа — Никифора, ісп.
16. четвер — Лукіліяна муч.
17. пятниця — Митрофана патр.
18. субота — Доротея священич.
19. **неділя — Всіх Святих**
20. понеділок — Теодота священич.
21. второк — Теодора Страт.
22. середа — Кирила св.
23. **четвер — Пресвятої Евхаристії**
24. пятниця — † Вартоломея
25. субота — Онуфрія Вел.
26. **неділя — 2 по Сош.**
27. понеділок — Єлисея прор.
28. второк — Амоса прор.
29. середа — Тихона еп.
30. четвер — Мануїла муч.

УСТАВ

19 червня, 1938 — Неділя Всіх Святих, глас 8, єв. утр. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 330, єв. Мат. 38.

26 червня— в понеділок починається **Піст— Петрівка,** аж до свята Верховних апостолів, св. Петра і Павла.

23 червня,— празник Пр. Евхаристії. **Похід з найсв. Тайнами** до устроєних престолів і прилюдне почитання Евхаристійного Христа.

26 червня,— неділя 2 по Сош. глас 1, коли празник Пр. Евхаристії переноситься на неділю, тоді брати тільки службу празника, єв. утр. Ів. 24, на Сл. Б. ап. 149, єв. Ів. 23

23 червня належить почитати **Девятницю** перед празником Серця Христового.

—o—

о. Петро Криворучка

† БРАТ СТАНИСЛАВ

Брат Станислав був мистцем у навчанні і вихованні. Був високо освічений і здібний. Мав ту спосібність і легкість навчати других і виробляти їх на християнських джентельменів.

В рр. 1920—21 було в колеґії 15 старших хлопців, що творили окрему клясу. Брат Станислав починав науку все тими словами: "Джентелмен, зачинаємо науку." А говорив до фармерських хлопців. Наука не є ані надто тяжка, ані легка річ. Коли ви намітили щось на світі здобути, то нічого неможливого тоді нема. Але треба ясно і зразу поставити собі ціль, чим я хочу бути? Поставте собі ціль і прямуйте до неї крок за кроком. В науці треба підчинитися своїм учителям. Все треба мати в порядку. А коли підете на Службу Божу кождого дня і будете приймати Евхаристійного Христа та мати особливе набоженство до Матінки Божої, то свою ціль осягнете.

При кінці шкільного року 1920—21 брат Станислав міг похвалитися, що його особлива кляса старших за одну зиму зробила 6 степенів. А на другий знова два степені. А на третий його кляса творила вже вищу школу —девятий степень. З тої кляси є три священики і три учителі.

Брат Станислав головно навчав літератури. Тому його вдача була ніжна. Був ідеалістом. Але заразом був це учитель і аскет. Тому був духовним провідником студентів— всюди. Не лише в клясі, також на площі ігор. Говорив зі студентами про ріжні справи, а літом відвідував.

(Докінчення буде)

—o—

ПЕРША УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА В ЛІОНІ.

В місті Ліоні у Франції церковна влада відступила на користування українців католиків церкву св. Анни. Парохом є всеч. о. Н. Братко.

Українські робітники околиці приняли це до відома з найбільшою радістю.

—o—

о. Др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ 1. ВСІХ СВЯТИХ

Евангеліє св. Матея, Зач. 38.

Сказав Господь своїм ученикам: "Кождого отже, хто визнасть мене перед людьми, визнаю його і я перед моїм Вітцем, що на небесах. А хто відречеться мене перед людьми, відречуся його і я перед моїм Вітцем, що на небесах. Хто любить батька або матір більш, як мене, не єсть мене достойний; а хто любить сина або доньку більше, як мене, не є мене достойний. І хто не візьме свого хреста і не піде за мною, не єсть мене достойний." Тоді відповів Петро і сказав йому: "Се ми оставили всьо і пішли в слід за тобою; що отже буде нам за це? А Ісус сказав їм. Істинно кажу вам, ви котрі пішли за мною, в відродженню світа, коли сяде Син Чоловічий на престолі своєї слави, сядете і ви на дванайцяти престолах судити дванайцять поколінь Ізраїлевих. І кождий, хто покине братів або сестри, або батька або матір або жінку або діти або поля або дім задля мого імени, в сотеро прийме і життя вічне наслідить. І многі перші будуть послідними, а послідні першими.

— — — —

НАУКА

Нинішне св. Евангеліє в НЕДІЛЮ ВСІХ СВЯТИХ, відслонює нам царство, в якому будуть тішитися всі святі разом з Христом Спасителем. Кожде свято в році має своє особливше значіння для нас. Неділя ВСІХ СВЯТИХ є одною з найбільше поучаючих, тому, що ясно нам ставить правди, після яких маємо жити, показує нам святих людей-апостолів, повних невисказаної радости, оживляє нашу надію, щоби і ми, поступаючи після слів нинішного св. Евангелія, могли бути співучасниками слави і величи святих. Св. Августин дивився на Святих і говорив: Якщо ці, то чому я ні?

Застановімся про те над: 1) причинами, чому Церква установила НЕДІЛЮ ВСІХ СВЯТИХ; 2) над щасливістю неба; 3) в який спосіб Святі здобули собі небо; 4) як ми повинні стати Святими і одержати таку саму щасливість.

1. Чому Церква установила Неділю Всіх Святих?

1) Щоби подякувати Господеві за всі ласки, якими Господь наділив Святих, щоби подякувати Йому за вічну славу, якою вони тішаться в-небі.

2) Щоби возвеличити такою самою урочистістю ВСІХ СВЯТИХ, знаних і незнаних щоби побудити вірних до більшої ревности та щоби направити байдужність, якого допустилися в почитанні кождого святого.

3) Щоби поручити ВСІХ СВЯТИХ в небі, щоби нас боронили і берегли.... Отсе причини, чому Церква Христова, прикрашена, наче багряницею кровю святих мучеників, по всьому світі кличе і просить, щоби задля ВСІХ СВЯТИХ, Господь Ісус Христос зіслав на нас свої обильні і нам потрібні до спасения ласки, щоби дав нам мирне життя і душам нашим чесноту святої любови.

4) Щоби ми старалися набути потрібних чеснот слідами таких гарних примірів тому, що ми маємо святих усяких станів та уловин життя. В них, як каже Папа Лев, находимо і поміч і примір.

5). Вкінці, щоби отрясти нас з нашої оспалости, щоби нам показати, що слава і щастя Святих, жде також і нас. ГЛЯДІТЬ І ПІДНЕСІТЬ ВАШІ ГОЛОВИ. І для нас є обіцянка і запевнена та сама нагорода, яку мають Святі, під условиною, що будемо старатися себе освятити, як це робили вони.

II. Якою є щасливість в небі?

Св. Ап. Павло каже, що щасливість неба є так великою, що ані око людське ніколи того не бачило, ані ухо не чуло, ані серце людське цього поняти не може, що Бог приготовив для тих, що Його люблять. (I. Кор. 2). Св. Катерина Сієнська, коли обудилася з екстази, в якій Бог показав її частину неба, кликала: "Я бачила стільки чуд, що людський язик не може їх висказати." Св. Тереса після такої самої екстази, відчувала як найбільшу нехіть до дібр і краси землі. "Гляди, сказав до неї Ісус, що тратить цей чоловік, який мене ображає. Як нерозумним він є."

2) В небі нема більше ані смутку, ані болів, ані терпіння, ані плачу, ані зойків, ані пригноблення. Господь осушить там всі сльози, смерти там більше немає. Нема терпіння, нема слабостей. Наше тіло буде вільним від усяких нещасть, від усяких потреб. Там нема більше незнання, нема сумнівів, нема непевности, нема гріха: душа буде також вільною від всякої тривоги. Небо, це посідання всіх дібр, а щастя неба треває вічно. Чи ми маємо для неба цю пошану, на яку воно заслуговує?

III. В який спосіб Святі дісталися до неба?

Чи Святі є в небі тому, що може творили чуда, надзвичайні діла? Ні, напевно ні. Многі з них нічого подібного ніколи не творили: дар чуд, це дар ласки, якої неможна мішати з ласкою освячуючою. Святі є в небі тому, що коли були на землі, були вірними ласці Божій, сповняли волю Божу, заховували Божі Заповіди, сповняли свої звичайні обовязки, але в надзвичайний спосіб, з понук віри, ходили завсігди в присутности Бога, жили живою вірою, любовю Бога, з бажанням завсігди Йому подобатися. Богато з них провадило життя, що на зовні, зовсім не ріжнилося від життя інших людей: але в очах Божих воно було чимсь великим, тому, що плило з надприродних мотивів.

2) Чи вони може були людьми, які не могли грішити? Ні, ніколи. І вони мали таку саму людську природу, як ми маємо: многі з них жили серед обставин, серед яких ми жиємо. Однак чували над своїми змислами, над своїм серцем, вони хотіли і вміли умертвляти себе, уникати всякої нагоди до гріха, хочби найдальшої.. молилися, жили в страсі Господньому, що є невідкличною умовиною вічного щастя....

IV. В який спосіб можемо ми осягнути небо?

1) Небо, це вінець, це нагорода, але вінець, нагороду одержує тільки цей, що гарно звів борбу. Тому ми повинні звести борбу нашого життя чесно і гідно, ми повинні усмиряти, побіджати наші пристрасти кождого дня, ми повинні сильно противитися всім покусам, уникати гріха і поправити наші блуди. "ХТО НЕ ВІЗЬМЕ СВОГО ХРЕСТА І НЕ ПІДЕ ЗА МНОЮ, НЕ ЄСТЬ МЕНЕ ДОСТІЙНИЙ," каже Христос в нинішнім св. Евангелію.

2) "Се ми оставили всьо і пішли за тобою," каже св. Петро. І ми повинні йти за Христом, нести кождого дня наш хрест.... Наше життя на землі засіяне хрестами, колючками, смутком і жалем.. ..від того нікому не втечи. І саме в християнському зношенню всіх тих хрестів, ми маємо цей гріш, яким можна набути небо.

Тому молімся, молімся добре і просім Бога о ласку святого життя: Без мене нічого не вдієте.... Без помочі Божої марні наші зусилля. З ласкою Божою можемо довершити всього, можемо набути ключ до раю, який набули ВСІ СВЯТІ. Амінь.

НЕДІЛЯ II. П. С. СВ. ДУХА

Евангеліє св. Матея Зач. 9.

Одного разу ходив Ісус над морем Галилейським, побачив двох братів, Симона, званого Петром і Андрея, його брата, як закидали сіти в море, бо були рибаками; і каже їм: Ідіть вслід за мною, а зроблю вас рибаками людей. Вони зараз оставили сіти і пішли за ним. І відійшовши звідти, побачив інших двох братів, Якова Заведеєвого і Йоана, його брата, в човні зі Заведеєм, їх батьком, як направляли свої сіти, і покликав їх. А вони зараз оставили човно і батька і пішли за ним.

І переходив Ісус усю Галилею, навчав в їх божницях, проповідав Евангеліє царства і уздоровляв всяку недугу та всяку неміч в народі.

НАУКА

I. Коли сталася ця подія покликання учеників?

Подія, про котру говорить нинішне св. Евангеліє сталася після того, як Ісус Христос вернув зі свойого 40-дневного побуту на пустини, однак не зараз безпосередно по тім, але дещо пізніще. Подія нинішного Евангелія є повна краси та величи, особливо, коли подумаємо про місцевости та події, з якими нинішна подія стоїть в тісній лучности: Спокійна ріка Йордан, і святе крещення, грізна пустиня і кушення злого духа, бурливе Галилейське море і покликання перших учеників....

I) Чи ученики знали вже Ісуса?

Чи може Ісус стрінувся з тими учениками перший раз? Ні, ученики вже знали Ісуса дуже добре. До цього часу Ісус Христос вже працював в ріжних місцевостях Галилеї, проповідав, а ці мужі, яких нині Христос кличе на своїх учеників від самого початку піддержували з Ісусом свої приятельські зносини. Можемо сказати, що вони вже до того часу були Його учениками з далека. Вони Христа подивляли, а подив цей рівнався майже вірі, вони Христа очікували, бажали, а це їх бажання сягало висот гідности релігії. Вони знали Його особу, вони чули Його голос, вони знали дещо з Його науки, вони бачили дещо з Його власти і сили.... Вони були послідувателями Христа в такий спосіб, як богато з вас, з далека, з прихильністю свойого серце, з поглядом, напів зверненим в сторону, куда переходив Ісус....

2). Ці мужі-рибаки, яких покликав Христос на своїх учеників, булиби чулися враженими, якщоби хто був їм сказав, що вони може за мало цікавляться Христом, хоч може не могли були відповісти, чому це булоби так. Чи це не діється часто також і з нами? Але прийшов час, коли Христос покликав тих рибаків до певної, определеної служби. Поклик цей, то не був поклик до побожности, до релігійного життя, до участи в молитві. в богослуженні. Ні, то не був такий поклик. То був поклик учеників до праці. до служби, до діла.... "Я ЗРОБЛЮ ВАС РИБАКАМИ ЛЮДЕЙ" кличе Христос до них. Христос не говорив до них: "Віддайте ваше серце Богові, будьте добрими в правдиво релігійному значінні, оставте своє безбожництво, почитайте правдивого одного Бога." То був поклик іншого покрою, поклик до служби: "Ідіть в слід за Мною, а зроблю вас рибаками людей."

II. Чи ви чули ваше покликання?

1) Кождий чоловік має у свойому життю таді хвилі Божого покликання. Чи ви їх чули у свойому серці? Чи ви знали звідки воно походить і від кого? Чи не шукали розуміння цього внутрішнього голосу ту на землі, місто того, щоби серце своє взнести в гору, високо.... до Бога....? Так ви напевно таке покликання до служби для Христа мали, не знали тільки, як це виконати. Ви слухали заклику Христа тільки до половини, а на другу половину зовсім не звертали уваги.

2). Що говорить Христос до рибаків.. до нас? "ІДІТЬ В СЛІД ЗА МНОЮ". Для нас, може виглядати, що вимагає богато труду, може, жертви, а наші сили за слабі, не видержать, то може бути для нас руїною.... Таке може бути розуміння поклику Ісуса в першій хвилині. Однак, не забуваймо, що поклик Христа на тім не кінчиться. Цей, що сказав слова: ІДІТЬ В СЛІД ЗА МНОЮ, сказав зараз безпосередно слова: "А Я ЗРОБЛЮ ВАС РИБАКАМИ ЛЮДЕЙ." Тими словами Христос усуває відразу усяке затрівоження нашого серця." Уповайте на мене, я маю силу, не лякайтеся, як це станеться, в який спосіб ви своє покликання виконаєте. Цей хто кличе, дає також силу." Що тут значать наші сили, наші здібности? Наш щоденний хліб в небі. Спішім за ним кожного ранку. Жиймо Богом, будьмо сильними Його обітницями.

3). Ми сьогодня не знаємо, що ми зробимо в нашім життю в найблищому році, чи двох.... Коли однак Христос говорить: Я ДАМ ТОБІ СИЛУ.. ..Я ЗРОБЛЮ ТЕБЕ РИБАКОМ ЛЮДЕЙ.... то Він ніколи не оставляє невикінченим цього, що зачав. Він не оставив одної звізди не заокругленої, одного чоловіка не потрібного. Жиймо в Ньому і слухаймо другої частини Його поклику до нас. Много людей стоїть сьогодня на боці, бо не довіряють своїм силам, а в імя Ісуса бояться зачинати. Де причина? Вони слухають тільки до половини поклику Христа, слухають тільки слів: ІДІТЬ В СЛІД ЗА МНОЮ, а не слухають слів: А Я ВАС ЗРОБЛЮ РИБАКАМИ.

III. По чім пізнати, що Бог нас кличе?

1). Нинішне Евангеліє розяснює нам цю правду. Як то чуємо в нашому серці поклик до служби, до праці, та служба і праця вимагає від нас ЖЕРТВИ, то таке покликання найправдоподібніше походить від Бога: "ОСТАВТЕ ВАШІ ЧОВНА, ОСТАВТЕ ВАШИХ БАТЬКІВ, ОСТАВТЕ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ, І ІДІТЬ ЗА МНОЮ." Покликання, що вимагає від нас підпорядкувати йому всі наші справи, є покликанням правдивим і щасливим. (Пр. покликання Мойсея, Пророків, Апостолів).

2). Ці люде-рибаки, Симон, що називається Петро і Андрей, його брат, вони оставили свої сіти і пішли в слід за Ісусом. Чи ми в нашому життю оставили щось і пішли за Ісусом? Скажім це перед собою. Не занедбуймо жертви для Христа.

3). До якого уряду кличе Христос людей? З нинішнього св. Евангелія, ми так наглядно бачимо, що коли Христос кличе людей до якого уряду, то кличе їх завсігди до чогось вищого: "Я ЗРОБЛЮ ВАС РИБАКАМИ ЛЮДЕЙ." Чим би ви не були, Христос кожного дня кличе вас до чогось вищого. Є ви рибаками, що ловите рибу, Христос приходить до вас і каже: "Я ЗРОБЛЮ ВАС РИБАКАМИ ЛЮДЕЙ." Є ви архітектами, різьбарями каміння чи дерева: Христос приходить до вас і каже: "Я ЗРОБЛЮ ВАС АРХИТЕКТАМИ - РІЗЬБАРЯМИ ЖИВОГО ХРАМУ." Є ви слугою у пана, що платить вам гроші, Христос приходить до вас і каже: "Я ЗРОБЛЮ ВАС СЛУГАМИ ЦАРЯ ЦАРІВ." Як що ми ще не ушляхотнили нашої праці, нашого звання, по думці Серця Христового, ми маємо обовязок як найскорше це зробити. Ви, що лічите тіло чоловіка, прийдіть і Христос вам скаже, що трудитеся над витвором проминаючого майна, прийдіть до Христа а Він вам вкаже, як набувати золото і срібло, що ніколи не меркне.

Будьмо вдоволені з нашого стану, заняття і з нашої праці. Ушляхотнюймо їх по думці Серця Ісусового, ідім по щаблях нашого совершенства щораз то вище і вище, приносім постійну жертву для Христа а тоді і ми на кожнім місци зрозуміємо поклик Христа до нас і ми станемо рівнож Його святими учениками в Його святому ділі. Амінь.

У 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ —

БУДОВА ЮВІЛЕЙНОГО СИРОТИНЦЯ

в Айтуні, Саск.

Будучність українців у Канаді залежить від релігійної й національної свідомости української молоді. Тому найбільшим старанням усіх українських родичів є дати своїм дітям релігійно-народнє виховання.

Хто дасть таке виховання українським сиротам? Правда, в Канаді є велика опіка над сиротами. Однак наші сироти, що є в ріжних чужих для нашого народу приютах, звичайно пропадають для нашої Церкви й народу.

Щоби цьому хоч у части зарадити, а заразом щоби помочи українським родичам виховати дітей у релігійному й народньому дусі, Сестри Служебниці Пр. Д. М. отворили в р. 1930. сиротинець і цілоденну школу в Айтуні, Саск. Рівночасно започатковано справу більшого сиротинця. За старанням українців айтунського округа Сестри набули тоді фарми напроти нашої церкви в тій надії, що внедовзі стане тут великий сиротинець, де малиби поміщення українські сироти не лиш Саскачевану, але також з інших провінцій. Наразі Сестри замешкали в старім домі, в якім найшли поміщення і сиротинець і школа.

В айтунськім сиротинці є нині 33. дітей. На цій світлині є гурток найменших.

Однак на околицю Айтуни прийшли тяжкі роки неурожаю. Тимчасом старий дім ставав кожного дня чим раз більше невідповідний так, що годі було там довше мешкати. Тому Сестри з Божою поміччу приступили в цім році великого Ювілею Хрещення України до будови Ювілейного Сиротинця. До довершення цего діла треба грошей, котрих нема. Але Сестри мають довіря до Божого Провидіння надіючися, що найдеться много великодушних сердець, котрі своїми жертвами прийдуть з поміччу.

Будова Сиротинця, це велике діло християнського милосердя. Бог цего хоче!

Українські сироти просять о хату для себе! Українська дітвора бажає вчитися в рідній школі! У роковини великого Ювілею Хрещення України нехай стане Український Сиротинець, що буде тривким памятником і світлим спомином св. Володимира, великого Опікуна сиріт.

Жертви на будову Сиротинця просимо ласкаво слати на адресу:

ST. ANN'S ORPHANAGE
Ituna, Sask. Canada

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Дорогі Діти:

Надходить скорим кроком — хто? Канадійське горяче літо.

Буде богато квітів — богато дощів, богато тепла. І тоді діти побіжать до озер, рік і ставів. Дуже добре є купатися — та все під опікою старших. Вчіться плавати. Але доки не вмієте плавати, без догляду старших ніколи не відходіть дальше від берега.

Найкращі лікарі, то є ті, що Бог нам дав: Сонце, вітер і вода. Користайте з води! Най ваші мязи будуть здорові, туті, дужі, щоби ви були сильні.

Але й про душу безсмертну не можна забути.

Літом будуть вакації,

А на вакації конче просіть своїх родичів, щоби вони запросили Сестер Служебниць і ці вчили Рідну Школу та катехизм. Під проводом Сестер навчитеся чимало добрих річий і серденька стануть ліпші. Вони навчуть Вас любити Бога, шанувати українське імя та цінити Канаду.

Щиро здоровить Вас,
Дідусь Тарас.

Юра Шкрумеляк

Рідна Мати

Ясно в небі зірка
в тиху ніч палає.
Щиро тепле сонце
всіх нас огріває —
та ще краще мати
любим личком сяє.

Красний дощ тепленький,
що зрошує ниву
і легіт весняний,
що сушить долину —
та ще краща мати,
як пестить дитину.

Усі вони красні,
усі вони ясні,
усі вони милі —
та вони не в силі
нас так покохати,
як рідная мати!

МАЛИЙ ГЕРОЙ

Маленький Белгієць, Жілієн Ріс, має всього 13 літ. Вже більше як рік лежить в лічниці Камбре, де йому приходилось терпіти страшні муки. Тільки чудом вдалось лікарям урядувати його життя.

Дня 17 жовтня, 1936, вибухла на грузовику "Ліра" пожежа. Банька з бензиною впала з полиці недалеко розпаленої печі. В одній хвилині вогонь обхопив цілу кабіну в якій саме під ту пору було троє дітей, Жілієн Ріс і дві його маленькі сестри, одна 10-літня, друга 2-літня.

Малий Жілієн не стратив памяти, схопив баньку, вибіг з нею по драбинці на чердак. пробіг 10 метрів по чердаку і відтак вкинув її до моря.

Жахливо попарений, вернувся до каюти і виніс відтам своїх сестер, на яких вже горів одяг. Молодша сестричка померла два дні пізніше від попарення, але старшу вдалось відратувати.

Сам Жілієн довший час боровся із смертю. На цілім його тілі були страшні рани які ще й досі не погоїлись зовсім.

Батько молодого героя давав шість разів

свою кров, потрібну до переливу крови. Тринацять місяців пролежав малий герой у лічниці і терпеливо зносив усі болі.

Недавно довкола малого героя зібрався персонал лічниці і управитель вручив йому диплом і медалю Карнегі. Прислуга лічниці подарувала хлопцеві годинник і масу ласощів. При кінці директор заявив що у поворотній дорозі з Лондону малого героя відвідає белгійський король Леопольд.

о др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТИХИЗМ

Благовіщення

Пречиста Діва мешкала в Назареті і була обручена св. Йосифові. Бог післав до Марії архангела Гавриїла, щоби її звістив радісну новину, що вона стане Матірю Сина Божого. Арх. Гавриїл привитав Пречисту словами: Радуйся благодатна, Господь з тобою! Пречиста відповіла: Я слуга Господня, нехай мені буде по твому слову.

ПОЯСНЕННЯ: Новина, котру архангел Гавриїл звістив Пречистій Діві була добра, тому цю подію називаємо "Благовіщення." А слова, котрими архангел повитав Пречисту Діву, називаємо Ангельський привіт і говоримо їх кождого дня рано і вечір в молитві "Богородице Діво." Матір Божу називаємо "Пречистою", бо вона не мала жадного гріха, ані навіть гріха первородного. Господь Бог звільнив Її від первородного гріха, тому що вибрав Її на Матір свого єдинородного Сина.

ПИТАННЯ: Де жила Пречиста Діва Марія? Кому була обручена? Якими словами архангел Гавриїл повитав Пречисту Діву? Як називається молитва "Богородице Діво"?

Як називаються три Божі Особи? — Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий, або разом Пресвята Тройця.

Чи кожда Особа Божа є Богом? — Так, кожда Особа Божа є Богом, але є тільки один Бог, бо всі три Особи Божі мають то саме єство.

Котра Особа Божа стала чоловіком? — Друга Особа Божа, Син Божий, Ісус Христос.

ПОСТАНОВА: **Я все буду говорити Богородице Діво рано і вечір.**

Іванка Т. Савицька

Колисанка

Ой, люлі, люлі, мій ти синочку,
замкни тихенько голубі очка,
засни спокійно хоч на часочок,
співати буду я пісеньочок....

Мале дитятко в колисці вснуло,
очка тихенько до сну примкнуло
і мама нишком теж задрімала,
певно цю нічку цілу не спала.

НАШ ЛИСТОК

Дорогі Дідусю Тарасе:

Наші дорогі Сестри Служебниці разом з нами перевозилися на фарму, бо наш будинок розбирали і ми тепер мешкаємо в будках разом з Сестрами. Тепер ми не маємо вже Сиротинця, але маємо надію, що Бозя для нас бідних поставить хату. Тепер ми учимося в Парохіяльній Читальні.

Дорогі Дідусю, я вас так дуже люблю. Скажіть добрим людям, щоби **про нас не забули, про нас бідних сироток в Айтуні.** котрих тепер є 35 **і прислали нам щось на будову Сиротинця.** Сестри самі не мають стільки гроший, щоби все поставити, коли нам люди не поможуть. Я обіцяю, що ми тут будемо щодня за Дідуся молитися і за всіх добрих людий.

Діти, що мають родичів, цікаві знати, як нам на фармі живеться. Добре і гарно. Що дня ходимо до церкви на Службу Божу а вечером на молебен. Ми сироти просимо тих дітий, що мають родичів, щоби прислали маленькі бодай жертви на Сиротинець а добрий Ісус надгородить за добре серце до нас сиріт. А ми будемо за Вас Бозю молити. Щиро Вас здоровлю Дідусю,

Данило Ворклен,
Сиротинець св. Анни, Айтуна,
Саск.

Наша відповідь:

Ми радо поможемо в чім тільки годні і будь певен, що Бозя не лишить Вас без хати. Бог добрий і люди добрі. А Ви маєте ще близько добрих Отців, котрі також поможуть. Я радо буду просити діточок, щоби Вам помогли — а певно всі поможуть, коли Ваші добрі Сестри поїдуть за збіркою в осені.

Твої розгадки добрі всі, крім відповіди 3-ої з релігії— Ми дістаємо дари св. Духа підчас св. Тайни Миропомазання. Підчас св. Хрещення дістаємо Божі чесноти. Але тому, щоби Тебе і твоїх ровесників у Сиротинці розвеселити та заохотити до дальшої праці, я рівночасно висилаю Вам книжечки до читання і щиро здоровлю Вас усіх.

Іванка Трешневська-Савицька

Над ставком

Кум-кум-кума!
Бузьків нема,
в верею сплять,
не прилетять.

Кум-кум-кум-кум!
Великий сум —
понад наш став
бузьок літав.

Кум-кум-кума!
Нам всім біда —
бузьок злетів
і жабку з'їв.

АРТИСТИ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ФІЛЬМІ: "ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" ВАСИЛЯ АВРАМЕНКА

ПРОФ. АНТІН РУДНИЦЬКИЙ

Народився в Галичині. Музичну освіту закінчив під керовництвом видатних музик як Лео Сірота, Еґон Петрі, Артур Шнабель і Франц Шрекер. В музичній Академії в Берліні А. Рудницький був єдиним, що закінчив студії по фортепіянному, композиторському і дириґентському класі. У віці 18 років він був уже асистентом дириґента львівської опери. Від року 1919 він почав свої виступи в ріжних краях: в Галичині, Польщі, Німеччині, на Україні, іт.д.

На Великій Україні він був дириґентом державних опер у Харкові і у Київі як і дириґентом Київської Фільгармонії.

Проф. А. Рудницький є рідним братом п. Мілени Рудницької, бувшої посолки до варшавського сойму, редакторки журналу "Жінка" і голови Союзу Українок у Львові.

———o———

ГОЛОСИ ПРЕСИ ПРО А. РУДНИЦЬКОГО І М. СОКІЛ

"Ле Соар", Брукселя, дня 17 травня 1934.

"Антін Рудницький дириґував оркестрою в спосіб прямо знаменитий. Він має великий темперамент і вміє добувати з партитури всю її красу...."

"Депеша," 23 березня 1935.— Молода Українська Музика в варшавській Фільгармонії.:

"З черги "Дві Пісні" Василя Барвінського дуже гарні як композиції лірично-драматичного характеру, відспівала першорядна співачка — Марія Сокіл. Прекрасний голос співачки, ліричної прімадонни російських театрів, захоплює відразу шляхотною металічністю й скалею. Він є природно чудово поставлений, а працею вирівнаний і опанований."

"Прагер Тагблят", Прага, дня 25. жовтня 1934:

"На концерті пані Марії Сокіл враження в цілої без вийнятку публики було безумовно одно й то само: співачка, котра в розмірно короткім часі здобула собі славу на світових сценах, прямо очарувала всіх присутних, так якістю свого голосу, як і своєю правдивою відтворчою штукою. Можемо сміло сказати, що кращого й ідеальнішого співу ми вже давно не чули."

Вівомий львівський музичний критик, **Др. Кофлєр** так писав про перший виступ п. Марії Сокіл у львівській опері:

"В особі п. Марії Сокіл ми пізнали співачку світового формату. Вона розпоряджає голосом, що звучить чудово, а притім є незвичайно опанований і вирівнаний. Уміння співання й інтерпретації стоять на найвищім уровені. Пані Сокіл це зірка, що незабаром засяє на небосклоні цілого світа."

МАРІЯ СОКІЛ

Народилася на Великій Україні. Почала артистичну працю у безсмертної української артистки Марії Заньковецької. В той же час кінчила студії в Музичній Консерваторії у проф. Малютіної. Перший виступ зробила в опері "Фауст" в Дніпропетровську. Після того була запрошена до Харківської Державної опери, де стала прімадонною. Далі була прімадонною в Київській Державній опері.

Як найкраща українська співачка, була вислана на державний кошт закордон до Німеччини та Італії, щоб познакомитись з тамошними театрами.

Виступала у великих европейських оперових театрах: у Львові, Варшаві, Відні, Празі, Ужгороді, Берліні, Ґданську, Ковні (Литва), Рпві (Латвія) і ін.

Пані Марія Сокіл є дружиною проф. А. Рудницького.

———o———

ЩО ПИШЕ ПРОФ. О. КОШИЦЬ ПРО ЦИХ ДВОХ СЛАВНИХ ЛЮДЕЙ?

("Свобода," ч. 60, березня 15-го 1938)

Наші любі гості й артисти з краю, пані Марія Сокіл і п. Антін Рудницький, концертують уже довший час по американській Україні.

Висока ціль, з якою вони подорожують, а власне поміч Львівському Українському Шпиталеві, повернула їх концерти в триюмфальні вияви захоплення, патріотизму і жертвенности з боку українського громадянства Америки. Але поминувши саму ціль концертів, ці триюмфи й вияви ентузіязму належать артистам, не вважаючи на високу ціль їх концертування, бо, слухаючи їх, можна забути взагалі про всілякі цілі.

Перед нами дві першорядні музичні сили в найкращому гармонійному сполученні, яке не дозволяє й думати про перевагу одної з них.

Пані Марія Сокіл має голос надзвичайної краси і свіжости, її досконало виправлений звук, рівний однаково у всіх реєстрах найширшого діяпазону, пронизаний зверху до низу золотою ниткою, що в піянісімі надає йому якоїсь дивної кришталевої прозорости, а в форте триюмфального блиску й світлости. Разом з тим він зігрітий внутрішнім теплом, яке голубить вухо й ворушить наше серце. Проте артистка володіє цілим арсеналом технічних засобів і динамічних градацій так, що при осягненні найтрудніших вокальних завдань не відчувається в неї найменших напружень. Лінія мельодійного взору в її співі завше точна й певна, звука матерія бездоганна, фразування ясне, а загальна структура співаного твору глибоко продумана, архітектурно струнка й шляхотна, до тогож іще й просякнута щирістю, яка переконує й полоняє. Слухати її — це радість, висока насолода в той особливий спокій, коли не треба нічого вибачати, виправдувати та прощати.

Про її партнера п. Антона Рудницького треба би писати ширше, ніж це дозволяє розмір ґазетної замітки, бо не часто в музичнім світі можна подибати таке щасливе сполучення здібностей композитора, дириґента й віртуоза в одній особі. Отже ця многогранність його таланту дозволяє йому звичайний у громадськім розумінні "фортепяновий супровід" повернути не тільки в правдиве артистичне розкриття твору, який виконує співачка, але в правдивий мистецький самоцільний шедевр так, що іноді ловиш себе на бажанні слухати не ансамбль, а фортепянову партію. Тут уже годі говорити про "спів з акомпаніяментом," а про чарівний дует, бо перед нами дві рівноцінні художні одиниці складають одну, так би мовити, "двоіпостасну" артистичну істоту, в якій не можна нічого ні ділити, ні змішувати.

Цілком зрозуміло, що такому гармонійному сполученню двох талантів доступні найбільші можливості вияві артистичного твору, і ми дійсно бачимо, що в руках цих артистів кожна річ повертається в шедевр мистецтва.

Можна з певністю сказати, що нечасто концертова естрада може дати слухачеві таку "продукцію," і це наповняє наше серце радістю за наших артистів і гордістю за наше мистецтво. Зокрема особливої ваги набирають ці концерти тут, на українсько-американському загумінку, що поріс страшними лопухами безнадійно провінціяльної, найбезраднішої аматорщини. Ці концерти не тільки ушляхотнюють духа слухача та розвивають його артистичний смак, але стають ідеалом, до якого повинні змагати наші "артисти," та дороговказом, за яким повинно прямувати в своєму розвитку наше мистецтво в Америці.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 13 ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1938 Vol. VI, No. 13 YORKTON, SASK. July 1, 1938

НА СВЯТОЮРСЬКІЙ ГОРІ

———o———

Як наші в Старому Краю обходили ювілей "Просвіти"?

Всенародний мовчазний поклін Матері "Просвіті"

Львів, 22 травня, 1938

Вістка про ювілей Матери "Просвіти" широким відгомоном відбилася в краю і закордоном. Вся увага українського громадянства скупчувалася біля історичної площі "Сокола-Батька." На ній—згідно з програмою Ювілейного Комітету—мала відбутися ревія осаґів "Просвіти" з кінцем сьомого десятиліття її існування. На свято "Просвіти" збиралися сотні тисяч людей з краю. На це свято заповіли приїзд делеґації багатьох скупчень української еміґрації в широкому світі.

На великі розміри задумане маніфестаційне свято не відбулося "з незалежних причин"....

В останній хвилині довелося Ювілейному Комітетові обмежити Просвітянське Свято до найскромніших розмірів: посвячення прапору "Просвіти" на Святоюрській Горі.

В 70-ліття "Просвіти" вулицями Львова не пересунулися в сторону "Українського Городу" сотні тисяч просвітян. На площі "Сокола-Батька" не залунали співи обєднаних хорів читалень "Просвіти," не виступили здисциплiновані лави соколів і луговиків.

З незалежних від Ювілейного Комітету причин замість маніфестаційного свята вшанували ми 70-ліття "Просвіти" мовчазним святом на Святоюрській Горі. Не маємо найменших сумнівів: мовчазний характер ювілею "Просвіти" глибоко вплився в збірну психіку широких народніх мас!

Архієрейська Служба Божа і посвячення прапору

Година 9.45. З святоюрського храму виходить процесія. В першому ряді йде в товаристві членів Ювілейного Комітету о. шамбелян Цегельський, одинокий живий свідок перших Загальних Зборів "Просвіти" в 1868 року.

В імпровізованій каплиці на просторому подвірю біля Митрополичої палати до Архиєрейської Служби Божої стає **Кир Никита** в сослуженні **о. шамбеляна Цегельського, о. мітрата Вазюка, о. др. Дзеровича, о. декана Гірняка та о. кан. Лопатинського.**

Співає святоюрський хор під дириґентурою дир. **І. Охримовича.**

Подвіря святоюрського храму битком залите вірними. На переді представники українського організованого життя.

Підчас Служби Божої поривавочу проповідь виголосив парох святоюрського храму, о. прап. **Л. Куницький.**

Година 12-та. Служба Божа скінчилася. Представники українського організованого життя входять до Митрополичої Палати, де в каплиці Митрополита має відбутися посвячення прапору "Просвіти."

Акт посвячення виконує **Ексц. Митрополит.**

Після посвячення Многострадальний Владика виголошує промову, яка глибоко зворушує приявних, і передає прапор у руки одинокого з живих членів-основників "Просвіти," о. шамбеляна Цегельського.

У відповідь на промову Митрополита забирає слово 92-літний о. **шамбелян Цегельський**, згадує грудневий день з перед 70-ти літ, переводить паралелю між поставою Святоюрської Гори до "Просвіти" тоді й сьогодні, складає зворушеним голосом поклін Ексц. Митрополитові Андреєві, з яким так тісно вяжеться наш емансипаційний похід в останніх чотирьох десятиліттях, і передає прапор "Просвіти" в руки голови Т-ва дра І. Брика.

З каплиці переходять усі приявні до авдієційної салі на першому поверсі.

Коли з балькону Митрополичої Палати замаяв чудовий прапор "Просвіти," коли на бальконі появився Ексц. Митрополит (від кількох літ прикований недугою до фотелю), з грудей багатотисячних мас зривається трикратне "Слава!" і пливе гимн—молитва "Боже Великий, Єдиний."

Заприсяження хорунжого і промови представників центральних установ

В авдієційній салі Митрополичої Палати перший забирає слово голова "Просвіти," **др. І. Брик.** Підкреслює вагу співпраці "Просвіти" і Церкви, складає на руки Ексц. Митрополита подяку за величавий вклад духовенства в розбудову "Просвіти," передає прапор Товариства в руки п. П. Петрика і заприсягає його як хорунжого.

Відтак промовляють: від Наукового Товариства ім. Шевченка — голова др. **І. Раковський**, від кооперації—сен. **Ю. Павликовський**, від "Рідної Школи"—голова проф. **І. Галущинський** і від Ділового Комітету—посол **З. Пеленський.**

Після останньої промови приявні відспівали національний гимн.

Хто бачив непроглядні маси народу, що в нед. 22. травня взяли участь у мовчазному ювілею "Просвіти," хто орієнтується в настроях, які викликала вістка про мовчазний ювілей "Просвіти" в краю, не може мати ніяких сумнівів: день 22-го травня 1938-го року —**історичний день!**

———o———

Слово Ексцеленції Митрополита Кир Андрея

Велике й радісне торжество 70-літнього Ювілею "Просвіти" обходимо серед таких обставин всенародніх терпінь, що стає неможливим виявлення того, що кожний відчуває, кожний розуміє, над чим кожний терпить. Ювілей "Просвіти," що є торжеством цілого народу та лучить серця усіх—зібрав сьогодні тільки представників наших інституцій у чотирьох мурах цеї малої каплиці. Просвіта в хвилях радости й смутку горнеться до Церкви, в ній шукає помочі та дає цим одинoку й спільну запоруку кращої майбутности. Прийнятий в новіших часах звичай мовчанням висказувати біль душі, примінений до сьогоднішної радісної хвилини в промовчуванні всього, що нам так важко на серці лежить, нехай буде символом нашого положення —.

———o———

Промова голови "Просвіти" др. Івана Брика

З достойних Ваших рук, Отче Шамбеляне, приймаю прапор "Просвіти" і сердечно дякую іменем Головного Виділу й усього Товариства—дякую Вам, Дорогий нам Архипастирю, Вам Преосвященний Владико й усьому приявному тут нашому духовенству.

Дякую Вам за ті щирі-гарячі молитви, що ними вимолили Ви в Бога благословення на цей символ праці і змагань "Просвіти", на тих, що під тим побідним знаменем уже єднаються і далі єднатися будуть, на усіх тих, що сковані одною думкою здобуватися будуть на якнайбільшу енерґію у щоденній творчій культурній праці, щоб осягнути повноту добра і щастя для українського народу.

Прапор цей пригадуватиме заєдно всім—теперішнім і майбутнім поколінням, що вони —вірні своїй святій Церкві, вірні свому народові—мають зберігати національну традицію, мають розбудовувати надбання своїх батьків і сміло прямувати щораз вище і вище соняшним шляхом культурної повновартної нації.

Прапор цей пригадуватиме мільйонам Просвітян, що ця глибока віра і тверда воля, висока християнська мораль, єдність і здисциплінованість дадуть їм силу Антея, неустрашимість Архангела, духову міць Мойсея, єдину думку і єдине бажання, що їх ніяка сила ні зломити, ні одоліти не зможе. Бо сила духа народу велика, бо готовість його до жертв безмежна. Бо з нами Бог, з нами правда, з нами народ.

Кінчу словами привіту одної з **Філій "Просвіти"**:

"Лопоти прапоре, як широка українська земля! Буди оспалих! Дай надію зневіре-

ним! Додай сили і снаги нам усім до праці для нашого Сонця-Просвіти."

А тепер звертаюся до Тебе, Товаришу хорунжий!

З волі Головного Виділу "Просвіти" передаю Тобі оце посвячене, ясне знамя "Просвіти."

По старому звичаю зложиш присягу-приречення.

Клякни!

"Приріклаю і присягаю, що прапор цей зберігатиму як дорогу цінність, держатиму його високо і таким чистим передам його в гідні руки молодшого пересмця, яким чистим його сьогодні перебираю. Так мені Боже допоможи, Пречиста Діво Маріє і всі святі."

БОГОМАТІР СЕРЕД ШЛЯХТИ ВІРНОЇ УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІЇ Й ЦЕРКВІ

Цілий наш край стоїть під глибоким враженням появи образу Богоматері з дитям Ісусом на руках на віконній шибі одної хати в селі Чайковичі, біля Рудок. Здається нема вже закутка в цілій Галичині, де не дійшли б досі вісті про цю дивну появу. Про Чайковичі пише обширно вся наша й чужа преса, про дивний образ говорять селяни, робітники й інтелігенція.

Чайковичі—це шляхотське село. Мешканців близько 3 тисячі душ, з того: біля 2,800 українці і біля 200 поляків. Серед краянців більш як 2 тисячі—це шляхтичі, решта звичайні селяни. Чайковичі не памятають, щоб котрийнебудь з їх шляхтичів колинебудь став поляком, або щоб думав вступати до організованих тепер масово "кулек шляхти загродовей". Всі чайковицькі шляхтичі це світомі українці. Відзначаються вони розумною господаркою, будують собі гарні хати, живуть примірно й працюють в українських товариствах.

Цікаве й знамение те, що дивний образ Богоматері появився на вікні хати одного з найсвідоміших шляхтичів—Якова Городиського. Цю хату збудували батьки Якова, Григорій і Доміцеля Городиські. Оженившись, Яків не мешкав сам в одідичній хаті, а винаймив її старушкам Михайлові й Теклі Солонника—Чайківським. Дня 15 грудня 1937 р. ці комірники, Солонника—Чайківські, вперше завважили незвичайну появу в вікні хати. Від того часу цей образ Богоматері оглянуло вже біля 100 тисяч людей, які приходять й приїздять сюди знад Сяну й Збруча, з гір Карпат і з Волині.

Місцеві поляки й частина польської преси почали ширити поголоски, що образ чайковицької Богоматері є такий самий, як образ у Ченстохові. До власника хати, шляхтича Якова Городиського, підходили деякі особи, які обіцювали великі суми грошей за грунт, на якому стоїть та хата. На тому ґрунті, на місці старої хати, плянували вони побудувати польську каплицю. Та шляхтич Яків Городиський відповів, що не збірається торгувати своєю національною честю й прадідівською вірою. Якщо на місці його хати має повстати каплиця, то лише українська греко-католицька каплиця.

Українські шляхтичі в Чайковичах вірять, що поява дивного образу Богоматері в їхньому селі, в хаті свідомого шляхтича, має свою особливу місію. Цей образ відзначається тим, що довкола нього є рямці, створені після взорів української підкарпатської орнаментики. Під цим образом багато хворих чудесно виздоровіли, сліпі знову бачуть, глухі чують, спаралізовані вертають до повних сил.

Околиці Чайкович були, як відомо під впливом комунізму. Відколи обявився чудесний образ Богоматері, в цілій околиці комунізм утратив ґрунт, а донедавна ряні комуністи стали глибоковіруючими християнами.

Чим дуже втішився Муссоліні

Славну оперову співачку Розу Павлі родом з Тешина на Шлеську запросив Муссоліні на банкет і посадив її коло себе. Коли розпочався пир, вона звернулася до нього і сказала: "А я гадала, що будуть чекати на Муссолінія!" Диктатор Італії здивувався в найвисшій мірі і запитав її: "Пані не бачили ніколи портрету Муссолінія?"— "Ні, відповіла співачка, мене політика не цікавить." Муссоліні весело засміявся і сказав: "Знаменито! Ви правдива жінка, бо властиве місце жінки вдома, коло дітей!"

Прилюдна збірка і Вереза або що поляки знають робити....

Кет у статті п.з. "Прилюдне пятнування" в 131 числі виленського "Слова" стверджує, що "польське правительство знає тільки два способи правління: прилюдну збірку і Березу. Се вистарчає йому, щоб рядити, та нажаль не вистарчає, щоб рядити добре."

ЯК ЛЯХИ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАШЕ СВЯЩЕНСТВО?

"Новий Час" в ч. 63 приніс отсей допис: Які великі труднощі зустрічає тепер леґальна національна праця в Зборівщині, свідчить хочби те, що продовж двох місяців старосто в Зборові взивало 8 разів на карно-адм. розправи о. Миколу Гулея, гр.-катол. пароха в Сервирах, кождий раз в іншій справі. У вислїді цих розправ старосто покарало о. Миколу Гулея на 100 зл. кари за "нелеґальні сходини" (це були рел. сходини Апостольства Молитви), 100 зл. кари за "нехеньць і лекцеважене Паньства" і 100 зл. за "ужондзене фестиру" (це була проба до фестину). Від цих кар покараний вніс відклик до Окружного Суду в Золочеві В першому випадку Окр. Суд в Золочеві не допустив до розправи свідків оборони й спираючись на поліційних свідках затвердив кару 100 зл. Від цього присуду внесено касацію до Найвищого Суду в Варшаві. В другому випадку Окр. Суд в Золочеві переслухав свідків оборони, а від свідків поліції зажадав заприсяжнених зізнань і видав уневиннюючий вирок. В третьому випадку ще справа не рішена. Коли взяти під увагу те, що в кождій зі згаданих справ о. Гулей мусів бувати по кілька разів на переслухах у Зборові і Золочеві (до Зборова 17 км., до Золочева — 40 км) можемо собі уявити, скільки моральних терпінь і матеріяльних втрат мусить він понести на те, щоби вкінці діждатися уневиннюючого вироку.

До найвисшого Суду вплинуло ряд касаційних скарг греко-католицьких священиків, засуджених за уділення шлюбу римо-католикам. М. ін. з касаційною скаргою виступили: о. Вовчик з Косова, засуджений на 500 зл. гривни й о. Романовський з Ягольниці, засуджений на 100 зл. ("Дзєннік Польскі" ч. 131).

Перед перемиським судом відбулася недавно розправа проти гр. катол. священика з Торок, о. пароха Теодора Гурп, за "образу польського народу підчас проповіди" в лютім с.р. О. Гуру засудили на тиждень арешту і 50 зл. гривни.

—Завданням мого життя: будити людство!

—То ви певно якийсь вчений суспіль-ник?

—О ні, я маю лиш фабрику будильників.

НАУКА ЩАСТЯ НЕ ДАЄ

Правдиве щастя може дати тільки діяльна віра в Бога—релігія. Ані наука, ані достатки, ані забави чоловікові правдивого щастя не дадуть—тільки подразнюють і дають незаспокоєне бажання.

Найновійший примір—а є тих примірів тисячі і тисячі— такий. Зі Сан Франціско подають під датою 14 червня, що тамошний вчений, достатний і в почестях 75-літний Виліям Волес Кампбел, один з найбільших астрономів світа, сам на себе наложив руку. Він вискочив з вікна свого помешкання, на третім поверсі.

Отже чоловік був в літах, не якийсь недосвідчений молодик. Мав почести і достатки —отже не зробив це з нужди або прикрости. Був дуже вчений— але без віри. І тому скінчив самогубством, бо наука нікому щастя не дає!

Правдиве щастя дає тільки релігія— цінім отже релігію, як наш найдорощий скарб!

Альбертійці тішаться, що Ейбергарт перепав в Саскачевані

Пять альбертійців відїхали до Королівської Летунської Школи — між ними один українець— що вони говорили про Ейбергарда?

Пять альбертійців з ріжних частин провінції переїхали на днях через Виннипеґ, в дорозі до Кемп Борден в Онтеріо, щоби там приготовитися до будучого звання летуна.

Між тими пятьма вибраними хлопцями є один українець, Стефан Франчук і це дуже нас тішить. Значить, українець тут гідно представляє українське населення провінції— один на пять. Так повинні поступати наші молоді хлопці в кождій провінції і коли їх більше вдома, записуватися в ряди Королівської Армії і Воздушної або Морської Фльоти.

Один з тих хлопців, Арт Кумбс з Едмонтону так висказався про Ейбергарта та його правителство: "Ми вже досить надивилися в Альберті і тому ми щиро тішимося, що премієр Ейбергард не позискав Саскачевану. Ці слова альбертійця говорять самі про себе і дають чимало до думання.

ЩО ТАКЕ "ЮНІОН ДЖЕК"?

Це наш державний прапор, під котрим ми живемо на свободі і в добробуті. Над одною четвертиною світа повіває цей прапор. Це прапор наймогутійшої держави світа, до котрого признаватися це честь і гордість!

Цей прапор повстав з получення хрестів поодиноких народів. А іменно, з хреста св. Юрія (англійців), з хреста св. Андрея (шкотів) і з хреста св. Петрика (ірляндців). Ці три хрести злучені разом дали нинішний вид прапора і його краски. Первісно був лише червоний хрест св. Юрія на білім полі. Той хрест став державним прапором 1181 р.

Українці мають своїм прапором жовтий тризуб на синім полі— або жовтого льва на синім полі, що є знаком Галицької Землі. Наш тризуб є державним знаком вже 980 р.

Український нарід в Канаді береже свій державний прапор Канади, але також шанує і дорожить своїм державним прапором Старого Краю. З нагоди Дня Домінії добре є пригадати одно і друге. В жаднім одначе разі українець католик ніколи і ніде не уважає, не узнає і не годиться на червоний прапор, бо це є знак червоних катів з Кремлю.

—Скажи мені, тето, де твій кріс?

—Нащо мені здався кріс?

—Адже татко говорив вчора, що ти полюєш на чоловіка.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ВІДПОВІДИ НА НАШ ПРОТЕСТ

Як згадано в минулому числі ми вислали про письменні протести в справі ляцького безправства у Львові.

На ці протести наспіли негайно відповіди, котрі тут подаємо в цілости і незмінно. Ці відповіди много навчать.

З них вчимося, що організований і скріплений дійсною організованою силою протест, то не пуста балачка, але він має свої наслідки. Навіть ворог мусить з ним числитися.

Друге, що ми в Канаді є вільні громадяни вільної держави, котра має силу і в разі небезпеки ми повинні ту силу вжити для оборони справедливости і права. Це наше право вільних громадян Канади.

Трете, що такі протести в разі потреби треба посилати прямо до Оттави.

Четверте, що БУК є якраз тою організацією, котра не лишень говорить, але ДІЛАМИ ДОКАЗУЄ свою ЛЮБОВ до Старого Краю. І тому на фронті оборони і помочі родимцям в Старому Краю стоїть в першім ряді і ПЕРШИЙ діяльно і негайно відповідає на всі потреби Старого Краю. Це наша річева відповідь всім тим, котрі нераз питали, як ми відносимося до Старого Краю.

Тепер черга на нас і ми позволимо собі запитати наших читачів: А як Ви панове відноситеся до Старого Краю тепер, коли треба діяння і помочі для Старого Краю? Що Ви для того Краю **тепер зробили?**

— — — — —

No. 881|b.

Mr. T. Melnychuk,

Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada,

Dear Sir:

Acknowledging the receipt of your letter of May 31, 1938, I wish to inform you that the Resolution forwarded by you is being transmitted to proper Polish authorities.

Your truly,

Dr. J. Szygowski

Consul of Poland

— — — — —

T. Melnychuk, Esq.,

Winnipeg.

Dear Sir:

I beg to acknowledge receipt of your letter of May 31st enclosing Resolution signed by officers of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, St. Nicholas Benefit Association and Institute Proswita, respecting repressive measures against Ukrainian minorities in the Republic of Poland.

This would not appear to be a matter that can be dealt with by the Provincial Government and I have therefore forwarded the Resolution for the attention of the authorities at Ottawa.

Yours truly,

R. M. Fisher,

Deputy Provincial Secretary

— — — — —

Dear Sir:

I am directed by the Prime Minister to acknowledge your letter of May 31st transmitting a resolution adopted at a meeting of Canadain Ukrainians held in the city of Winnipeg on the 29th of May, relative to the treatment of Ukrainian minorities in the republic of Poland.

Your very truly,

O. D. Skelton

УЧИТЕЛІ Й СТУДЕНТИ ВИЩХ КЛЯС В САСКАЧЕВАНІ!

(Заклик)

Вписуйтесь на курси в Саскачеванськім Університеті підчас літніх ферій, які починаються 4-го липня.

Учителі поліпшіть своє знання. Як маєте другої кляси цертіфікат, то беріть предмети 12-ої кляси, щоб дістати цертіфікат першої кляси. Як маєте першої кляси цертіфікат, так беріть предмети приписані, щоб отримати сталий цертіфікат або беріть предмети, котрі рахуються до степеня В.А., або В.Сц.

Студенти вищих шкіл беріть літні курси на Університеті, щоб частину кляс перейти, заки пічнеться школа й серед року буде вам легче скінчити.

На університеті можна побирати отсі курси: Музику, методи початкового навчання, методи навчання вищих кляс, англійське, трігонометрію, геометрію, агрікультуру, артистичне мистецтво, біольогію, хемію, економію, освіту, французьке, історію, математику, фільозофію, гімнастику й інші.

Учителі не оминіть нагоди поширити своє знання і заохочуйте студентів.

Тростіси заохочуйте своїх учителів! Всі українські студенти і учителі зголошуйтесь вже тепер до Бурси, щоб забезпечити кожному місце!

Поза університетськими курсами старатись будемо подавати і українські предмети!

Приходіть до Бурси, відсвіжіть своє знання, надбайте нового матеріялу на біжучий рік! Аплікацію посилайте на адресу

The Shashkewych Ukr. Students' Home

304—4th Ave., N. Saskatoon, Sask.

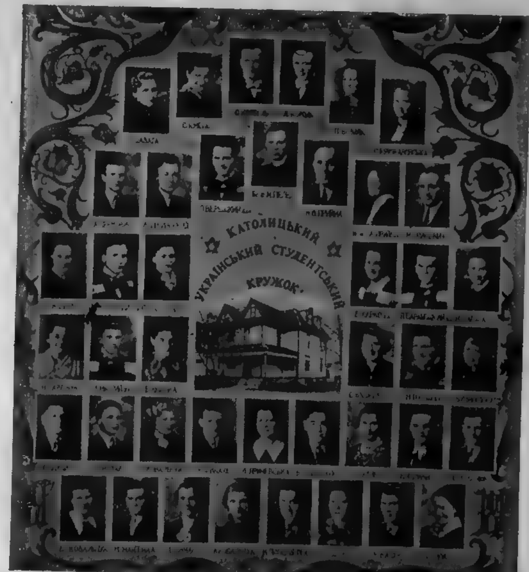

НАША БУРСА В САСКАТУНІ

Дуже красну і діяльну поміч принесли бурсі свідомі, чесні і щирі українці католики околиці Твей, на північ від Вакав, Саск.

Старанням місцевого пароха, всеч. о. Гуменюка приїхав туди управитель бурси О. Прийма—бесідником був учитель з Вакав, Михайло Гриневич.

Зложили на місце жертви, як слідує: Всеч. о. Гуменюк 5 дол. на уділ. Дрібна збірка $5.80. По одному доляреві: Е. Коваль, Е. Мартинюк, І. Доктор, Ф. Карасюк, Н. Стецюк, Є. Сироїшка, Л. Гой, А. Романюк, М. Карасюк, П. Карасюк. П. Оренчук, М. Чиж В. Кульпак, п-на Г. Шептицька, В. Томин, І. Антошків, О. Лебедович, Г. Шульган, С. Матець, В. Шеремета, Н. Стефанюк, І. Стопький. М. Томяк—40ц. Разом $33.20

— — — — —

Дальші жертви: п. П. Блажейко з Герисейт: 1.75; п. [illegible] з Волверін 5.00 на уділ; п. М. Добр[illegible]кет 5.00 на уділ; Парохія св. Покрови в [illegible]нніпегу 23.00 на уділ; разом $67.95.

На базар Бурси: Модерн льондрі 2.00; п. В.Б. Госпен 10.00; Всім жертводавцям заряд Бурси складає щиру подяку.

Заряд

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

УКРАЇНЦІ КАНАДИ СВЯТКУЮТЬ 70-ЛІТНИЙ ЮВІЛЕЙ МАТЕРИ "ПРОСВІТИ"

Згідно з рішенням представників 54-ох Українських Центральних Установ у Львові дня 22 квітня 1937, Українське Громадянство Канади рішило відсвяткувати в 1938 р. 70-літний Ювілей Матери "Просвіти."

За почином Провінціяльного Заряду Братства Українців Католиків Канади і Економічно-Освітного Гуртка у Вінніпеґу, відбулося чотири конференції всіх Культурно-Освітних Організацій міста Вінніпеґу в справі відсвяткування цего небуденного ювілею. Конференції відбувалися під проводом о. др. Василя Кушніра в парохіяльній галі при церкві св. Володимира і Ольги. Участь в конференціях, через своїх правних представників, взяли: Братство Українців Католиків, Секція Манітоби; Економічно-Освітний Гурток; Інститут Просвіта; Читальня Просвіти; Народний Дім; Школа ім. М. Шашкевича; Читальня ім. Т. Шевченка на Елмвуд; Читальня ім. Т. Шевченка на Ст. Боніфас; Інститут ім. Т. Шевченка на Брукленд; Товариство Кобзар на Форт Руж.

По зрілих нарадах вибрано дня 10 липня 1938 р. ДІЛОВИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ, в склад якого увійшли представники всіх згаданих організацій, з тим що до Головної Екзекутиви кожда з зарепрезентованих організацій, має вислати додатково ще по двох своїх найкращих членів. Іменно також до ПОЧЕСНОГО ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ попросити чільніщих представників з цілої Канади.

До ДІЛОВОГО ЮВІЛЕЙНОГО КОМІТЕТУ ВІЙШЛИ: 1) о. Др. Василь Кушнір, як голова: 2) Т. Ферлей, як 1-ий місто голова; 3) Д. Якимішак, як другий місто голова; 4) І. Байдак, писар діловий; 5) А. Загарійчук, писар пропаґанди; 6) Гр. Мудрий, скарбник; 7) А. Ґосподин, писар скарбовий. 8) Провірна Комісія: М. Зельничук; С. Мотало; С. Сірий. Комунікат до цілого Українського Громадянства в Канаді появиться в найблищих днях. Слідіть за пресою. Творіть вже намісцях МІСЦЕВІ ЮВІЛЕЙНІ КОМІТЕТИ; У всяких справах дотичних Ювілею пишіть на адресу: 115 McГрегор, Виннипег.

За Ювілейний Комітет Матери "Просвіти"

І. Байдак діловий писар

На московськім процесі

Президник трибуналу питається Рикова:

—Чи підсудний признається що хотів запродати Совети чужій державі?

—Так.

—Ну, і....

—І ніхто не хотів купити.

КОМУНІКАТ

Братство Українців Католиків Манітоби взиває Канадійську Україну до відсвяткування 950 ліття Ювілею Хрещення України.

Українці Католики Канади: 950 літ минає цього року, коли то наш Рівно-Апостольський Князь св. Володимир Великий не тільки що сам приняв Христову віру, але оголосив Христову Католицьку Релігію релігією Української Держави. Девятьсот пятьдесять літ минає від цього памятного історичного дня і ми доперва сьогодня, з висоти століть, бачимо, як великого значіння для Українського Народу був і є сей історичний акт.

Від того часу ЦАРСТВО ХРИСТА СТАЛОСЯ ЖИВОЮ СИЛОЮ В ДУШІ І СЕРЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. Від того часу численні, звичайно ворожо до себе наставлені українські племена, зливаються в одностойне, органічне тіло народу. Від того часу сила життя Христової Вселенської Католицької Церкви переливається у наші жили, Боже зерно життя, засіяне св. Володимиром в українську душу, видає обильні плоди та ставить український народ, протягом короткого часу, на вижині найбільших і найбільше культурних народів тодішнього світа. В наслідок акту хрещення, безформна людська маса українських племен, дістає свою форму і лице народу.

Як розвивалася наша історія на протязі тих 950 літ, знаємо сьогодня. Великий і могучий Український Народ, такий, який народився з пророчої ідеї Св. Воломира, нікому не був потрібний. Не був він потрібний особливо варварським своїм сусідам. Хресна дорога народу зачалася іззараня і треває аж по нинішний день. Животворне зерно Христової науки, яке вложив в лоно народу св. Володимир, треба було знищити, або бодай затроїти. Ворог знав тоді, так само як це знає сьогодня, в чім лежить сила Українського Народу: АБО ІДЕЯ СВ. ВОЛОДИМИРА БУДЕ ЖИТИ І З НЕЮ БУДЕ ЖИТИ І РОЗВИВАТИСЯ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД І УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА, АБО ІДЕЮ СВ. ВОЛОДИМИРА ТРЕБА ЗНИЩИТИ А ТОДІ БУДЕ КІНЕЦЬ УКРАЇНСЬКОМУ ПИТАННЮ. В тім лежить ціла історія України на протязі цілого тисячліття; все інше, це тільки припадкові додатки, це тільки закуліси.

До нищення ідеї Св. Володимира взялися найперше віроломні Греки, затроючи серце і душу українського народу візантійською схизмою. Коли основи Українського Народу захиталися, підняла голову зрадницька Москва, що поширюючи отрую схизми дальше між нашим народом, з часом знищила цілковито не тільки Українську Державу, але і українське імя. Ідея св. Володимира не дає ворогам спати. До викорінення її з серця народу і землі взялися большевики, Польща та Румунія а в кінці на нашій еміграції їх сателіти: українські тзв. самостійники-автокефалісти. Наслідки аж надто наглядні. Вправді вороги не осягнули цілковито своєї цілі, однак, в наслідок їх Каїнової роботи, Український Нарід терпить у віковім параліжі. Затроєння ідеї Св. Володимира, це в першій мірі упадок Української Держави, а дальше розбиття української суспільности на атоми. Якщо наш Український Народ жие, та голосить своє право до життя перед лицем світа, то це тільки завдяки УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ГАЛИЧИНІ, де ідея Св. Володимира остала чистою і неоскверненою.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ КАНАДИ. Ви Сини Галицької Землі, що остали вірними батьківським переданям, що мають свій початок у св. Володимирі, Ви осталися вірними також тут на Канадійській Землі. Подібно, як Ваші Батьки в Галичині, на Західній Україні, так і Ви тут в Канаді є нервом і мозгом, серцем і душею цілого українського культурного життя, яке Ви розвиваєте в історичнім поході нашого народу. В цей великий день 950-ліття Хрещення України, зазначіть ще сильніще релігійній та державницькій ідеї св. Володимира, поставте кінець усяким московським, польським, румунським та овтокефальним блаханам. Серед хаосу та людської злоби, нехай між нашим народом цвите і розвивається Божа і історична правда. В тій Божій і історичній правді ми були сильні, в тім лежить також наша будучність. **Творіть всюда Ювілейні комітете 950-ліття Хрещення України, розвивайте ясно релігійні і державницькі ідеї Князя і Апостола Володимира: Один Бог, Одна Христова Католицька Церква, Один Український Народ і Одна Українська Суверенна Держава.**

За Провінціяльний Заряд Братства Українців Католиків Канади.

Т. Мельничук, голова В. Метрик, писар

Зі Золотих Віршів Життя

НА МОГИЛІ

Не у полі під гомін гармат
в бій ведучи стрілецькі ряди,
склав життя наш полковник Евген —
на чужині убили гади!

Не тріляли над трумною сальв
із гармат, із крісів козаки —
лиш у грудях душили біль-жаль
й затискали гнівні пястуки!

Не в степу на сон вічний він ліг,
спить в комірнім в Голяндії чужій.
Але Дух його в рідній землі —
він став Вождом Вкраїні цілій!

І веде він усіх до мети:
кров невинна нагадує нам,
що убийників треба судить —
Помстить! Помстить!

Мошура

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календаб на липень, 1938

1, пятниця— Празник Серця Ісусового
2, субота— † Юди Тадея, ап.
3, неділя — 3 по Зісланню св. Духа
4, понеділок — Юліяна Тарс.
5, второк — Евзевія свящм.
6, середа — Агрипіни, муч.
7, четвер — Різдво св. Івана Хрестителя
8, пятниця — Февронії прпм.
9, субота — Давида, прп.
10, неділя — 4 по Зісланню св. Духа
11, понеділок — Пер. мощ. Кира
12, второк — Св. Петра і Павла ап.
13, середа — Собор 12 апостолів

Устав

3. неділя і празник Серця Христового— Литія, утр. єв. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 306, єв. Ів. 9 і 10.

7, четвер, Різдво св. Ів. Хр. — Литія, утр. єв. Лук. 3, на Сл. Б. ап. 112, єв. Лук. 1.

10, неділя 4 по Зісланню св. Духа — глас 3. єв. утр. Лук. 112, на Сл. Б. ап. 93, єв. Мат. зачало 25.

12, второк, св. Петра і Павла, ап. — Литія, утр. єв. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 193, єв. Мат. 67

30 червня, вечір— Свята Година. Першого липня Празник Хр. Серця і всіх членів Апостольства Молитви—свята Сповідь і спільне св. Причастя.

Місячне Намірення Апостольства Молитва

Треба молитися, щоби вірні **скоро приготовляли і приводили дітий до св. Причастя.**

Діти окружені окремою охороною всемогучого Бога. За нарушення їх невинности, жде окрема страшна кара. Зберегти їх чистоту і невинність це одно з перших завдань Церкви та вірних. Бо "ангели їх заєдно видять лице Отця мого Небесного" — каже Христос.

В тім наміренні св. Отець поручає усильно, щоби родичі скоро освідомлювали дітий про святу Сповідь і святе Причастя. Що це є св. Причастя?.

Це **дійсний, правдивий, живий Ісус** Христос!

Це той хліб, що зійшов з неба, щоби **не вмер,** хто буде його їсти.

Це найсильнійша наша поміч серед спокус і ратунок перед упадком.

Це пожива безсмертности — і діти голодні тої поживи.

Вони повинні знати, хто перебуває в кивоті, на престолі і чому перед престолом заєдно світиться червоне світло?

Чому того світла нема ніде, тільки в Католицькій Церкві?

Що воно означає?

Чому ми повинні перед кивотом глибоко поклонитися?

Чому ми клякаємо перед кивотом і побожно молимося?

Це все ніхто так красно не скаже і не розʼяснить дітям, як рідна мама, котра знає свою дитину наскрізь.

А коли дитина пізнасть устаєного Христа, вона буде бажати, щоби свято приймити ию небесну поживу на вічне життя — не в суд, ані в осудения.

І не треба відкладати на пізнійші літа це освідомлення. Часто на жаль по містах і по фармах, родичі відкладають. Кажемо отврето, що тоді роблять зле!

Бо голодне серце дитини жажде вічної пожіви і коли Ви її не дасте дитині, це серце може наситатися гріхом і на віки пропасти!

Якщо дитина тільки прийшла до повного вживання розуму, значить вміє відріжнити річи і розуміє, що значить присутність Христа в святім Причастю, треба її привести до святої Сповіди а потім до св. Причастя. І тоді буде радість в діточім серці — і радість святих ангелів в небі.

о. П. Криворучка

‡ Брат Станислав

Метода Брата Станислава була, навчати і виховувати. св. Іван Боско опреділює цю методу так: "Державний уряд знає розказувати і карати. Ми знова відзиваємося до серця молодця ,а наше слово, то слово Христа Спасителя. Так ділає сила моральна."

Цим робом молодець зразу вчиться і не треба тоді приказувати, відпадає конечність

карати. Учитель увійшов в серце молодця і порушив там найкращі сили моральні, котрі тепер діють.

Набожність Брата Станислава поривала хлопців до наслідування. А мав він особливе набоженство до св. Йосифа. Тому нераз в тяжких для колеґії хвилях, вмів знайти добру поміч і раду.

Брат Станислав був точний, як в клясі так в каплиці. Все вставав перший і будив других. Перший приходив до каплиці а послідний виходив.

Любів Евхаристійного Ісуса і нашу Службу Божу. Все принимав святе Причастя в нашім обряді.

Українською справою живо цікавився а наш нарід щиро любив. Був оптимістом і нашу будучність бачив кращою. Тому так віддано працював для справи підготови і виховання нових рядів нашої віруючої інтеліґенції.

Ще в марті цього року ми перевели приязно кілька годин. Розпитував мене про мої кольонії і рад був помогти, чим міг.

Нехай все небо буде для нього так добре і приязне, як був для нас. Нехай земля буде йому пером і святим супокоєм.

(Кінець).

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ III. по Сош.
Евангеліє Св. Матея зач. 18.

Сказав Господь: Світильником тіла є око. Коли твоє око буде просте, все твоє тіло буде ясне; Колиж твоє око буде лукаве, все твоє тіло буде темне. Колиж отже світло, що в тобі, є темрява, то яка велика буде сама темрява? Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого полюбить; або одного буде держатись, а другим стане погорджувати. Не можете пану служити і мамоні. Длятого говорю вам: Не журіться вашою душею, що вам їсти або пити; або вашим тілом, в що вам одягнутися. Чи душа не більш корму, а тіло не більш одежі? Гляділь на птиці небесні, що не сіють ані не збирають у стодоли, а ваш Отець годує їх; чи ви не много ліпші? І хто з вас журячися може додати собі зросту на один локоть? І одежею чого вам журитися? Подивіться на пільні лелії, як ростуть; не працюють, ні прядуть. Кажу вам, що ані Соломон у всій своїй славі не одягався так, як одна з них. Колиж пільну траву, що сьогодня є а затра вкидається її у піч, Бог так одягає: о скільки більше вас маловіри? Не журіться отже кажучи: Що їсти мемо, або що пити мемо, або в що одягнемося? Бо всім тим погане журяться: знає преці ваш Отець небесний, що вам треба того всего. Шукайте перш царства Божого і його правди, а се все доложиться вам. Не журіться отже про завтра, бо завтрішний день сам про себе буде журитися. Доволі дневи його злоби.

НАУКА

ДОВІРЯ ДО БОГА

Де відбулася ця бесіда Ісуса Христа?

На правім березі озера Тиберіядського або Ґенезаредського, у віддалені трьох годин від Капернаума, вистає гарний сонічний горбок, отінений двома височинами: у стіп цього горбка простирається мила левада. Довкруги цеї левади все зеленіє, а в часі жнив, здається, що розтягається перед нами море колосків, що филюють під лагідним подувом вітру. На захід від цего місця, біліють вершки гір Ливану, на сході пишаються голубі филі озера, якого береги були колись вкриті олеандрами, винницями, оливними деревами, а нині густі, наче вигорілі. В місяці квітні, цей горбок засіяний чудними леліями, а численні птиці, весело співаючи, перелітають воздухом, переповненим запахом весни. На цьому горбку, після старинного і поважного передання Ісус Христос виголосив бесіду, яка в Евангелію знана є під назвою "проповіди на горі."

З цеї "Проповіди на Горі", походить ця частина Евангелія, яку ви саме чули. Вона є невисказаної краси і любови, я би сказав, це пісня на славу Божого Провидіння. В думках, над якими ми хочемо застановитися, чуємо, як виливається ціла душа Христа, що спочиває і радіє в безграничному довірю і в любові до свойого Вітця, який не бачить і нелюбить нікого, тільки Його і тих, що громадяться під покровом Його Провидіння.

Це ті основні правди, які Христос хоче щоби ми їх собі запамятали: не будьте невільниками богацтва. не журіться надто про річи цего світа, віддайтеся в руки Божого Провидіння, Бог є добрим Вітцем, Він любить Вас, Він не позволить, щоби вам що забракло. Старайтеся передовсім спасти вашу душу, все проче прийде відтак. Головною річю є, що одно тільки потрібне, конечне, все проче є річю побічною.

1. Що означають слова: Ніхто не може двом панам служити?

Христос висказує правду, яку треба тільки оголосити, щоби її зрозуміти. Не можна служити двом панам, розуміється, які є між

собою противниками. А чому? Тому, що коли вони є між собою противниками, то, як ми служимо одному, силою конечности ображуємо другого: якщо держимо з одним, то другий, зовсім природно, буде почуватися пониженим і опущеним.

А кілько то християн-католиків служать двом панам? Кажуть, що люблять Бога, сповняють, дещо з релігійних обовязків.... а мимо того ломлять Його Заповіди, стаються невільниками сатани і найбільше диких пристрастей. Рано бачити їх в церкві, а вечером у невідповідному товаристві, театрі, чи кіні. Носять з собою і відмовляють вервицю, а провадять невідповідне життя. Бог і сатана, чеснота і блуд, це два противні собі пани, які рішучо з собою не можуть погодитися. Бог, це пан засдрісний. Він хоче наших сердець тільки на половину, не терпить подвійних сердець. Св. Павло каже: Бо яка спільність праведности з беззаконністю, або яка спільність світла з темрявою? Або яка згода Христа з Веліяром? Або яка участь вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолами? (II. Кор. VI. 15).

II. Чому Христос говорить: Не можете Богові служити і мамоні?

Мамона, це слово фенікійське, знане в Палестині, означає богацтво або гріш. Хотів сказати Христос: Не можете одночасно служити Богові і богацтву, або добрам цеї землі. Він не говорить: Не можете мати богацтва, земських дібр, гроший, не можете їх уживати, заховати їх або їх побільшити; але говорить: не можете служити Богу, а рівночасно і богацтву, ставить на рівні Бога з богацтвом, що більше, місто того, щоби бути їх паном, бути в негідний спосіб їх невільником. Кілько мудрости в тих словах.

Господь Бог сотворив чоловіка так, що чоловік потребує до свойого життя богато річей: має потребу поживи, напитку, одіжи, хати: потребує, щоби хтось достарчив йому середників, щоби він міг набути всіх тих річей, про які не треба згадувати. В якій спосіб їх набути? В який спосіб наклонити інших річей, щоби вони відступили їх нам на власність? В цей спосіб, що ми їм даємо в заміну це, що вони потребують: І так витворилася з початку: виміна річей. Та щоби ця конечна виміна була лекшою, установлено гріш, що за спільною згодою всіх людей є рівнозначним зі всіми річами: і так за гроші маємо поживу, напитавк, одіж, дім, звірята, поле, відпочинок і все те, що тільки потребуємо. В тім значінню говорить св. Письмо: Грошеві все повинується (Екл. X. 19).

А тепер тому, що чоловік потребує богато річею, щоби заспокоїти свої потреби, звертає усі свої змагання, щоби набути гріш, бо за гріш все може мати, або думає, що може мати. Ту до певної степени маємо відповідь, чому кожна любов чоловіка має свою осередну точку в тій одній любові богацтва: Тому, що вона є загальною оцінкою всіх річей. Отсе причина тої страшної жадоби гроша, о що розбивається життя стільки і стільки людей; отсе чому за жменю золота не звертається увага на людську совість, на закони, на честь, на здоровля а навіть на життя чоловіка, щоби тільки осягнути цей гріш.

Зовсім слушно, Христос, знаючи неомильно людське серце, так дуже осуджує і проганяє цю погану пристрасть нашого серця, ню пристрасть, що важиться ставити себе побіч самого Бога, бажаючи ділити з Богом власть над нашою душею. Не МОЖЕТЕ СЛУЖИТИ БОГОВІ І МАМОНІ.- І хут нічого не поможуть людські оправдання.

Збираючи всьо, що сказав Христос: а) повинні працювати чесно і по християнськи, щоби утримати себе і свою рідню, б) ми повинні потбати про нашу певну будучність; в) однак ми не повинні жити ненаситною жадобою нагромаджування богацтв та маєтків: працюймо після нашого стану і після наших сил, але при тім віддаймо себе з ясним і синівським довірям безконечній доброті нашого Вітця Бога.

НЕДІЛЯ IV. по СОШ.
Евангеліє Матея, Зач. 25.

Одного разу увійшов Ісус в Капернаум, приступив до нього сотник, благаючи Його і кажучи: Господи, мій слуга лежить дома розслаблений і тяжко мучиться. І каже йому Ісус: Я прийду і уздоровлю його. А сотник у відповідь сказав: Господи, я недостойний, щоби ти входив під мою кришу, а тільки скажи слово і одужає мій слуга. Бо і я чоловік поставлений під властю, що маю під собою воїнів; і кажу сьому: Іди і іде; а другому: Прийди і приходить; і слузі мому: Зроби се і зробить. А Ісус почувши, здивувався і сказав до тих, що ішли за ним: Істинно кажу вам, навіть в Ізраїли не найшов такої віри. І кажу вам: Що многі від сходу і заходу прийдуть і засядуть з Авраамом і Ізааком і Яковом у царстві небеснім; а сини царства будуть викинені у тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів. І сказав Ісус сотникови: Іди і як увірив єси, нехай тобі буде. І одужав слуга в ту годину.

НАУКА

У своїй месіянській діяльности переходив Ісус Христос, в перших початках, край, що зветься Галилея. Там було місточко Назарет, в якому Ісус перебув трийцять літ, біля Назарету було також місточко Капернаум, де Христос часто задержувався. В Капернаумі збулася ця подія, про яку говорить нинішне св. Евангеліє.

Якщо ми тільки з увагою слухали нинішнього св. Евангелія, то неможливим є, щоби ми не подивляли тої великої сили віри у всемогучість Господа нашого Ісуса Христа, яка наповняла серце сотника-поганина. Неможливим, щоби ми не подивляли тої великої сили покори, якою відзначався високопоставлений урядник римської держави. Він прилюдно, перед всіми людьми визнає, що він негідний, щоби Христос переступив пороги його хати. "Господи, я недостойний.... скажи тільки слово...., а мій слуга буде здоровий." Що за сила віри! Це зараз таки замітив сам Ісус. І задля цеї великої віри, сотник одержав свою нагороду. Ісус Христос одним своїм всемогучим словом вдоволяє його волю. Слуга стає здоровим в тій самій хвилині.

II. Коли ми нині застановляємося над тою великою вірою римського сотника, то мимоволі виринає у нас питання: Чому то і нас не вислухає так Христос, як вислухав цього поганина? А тих благань-молитов є тільки у нашому серці. Чи тільки одна потреба, один недостаток наказує нам звертатися до Христа. Мабуть нема чоловіка, якийби сказав, що він нічого не потребує, що більше, можемо сміло сказати, що нема чоловіка, якийби дожив поважного віку, і якийби не звертався до Христа з многими і численними своїми мольбами, щоби Він, вивів нас із прикростей, в яких ми жиємо.

Чомуж отже Христос не вислухує нас? Мало є тих щасливих, яким був отсей римський сотник. І хоч ми належимо від дитинства до Церкви Христової, і хоч сповняємо може і Заповіди Господні, то, напевно, одного нам бракує: ПРАКТИЧНОЇ СИЛЬНОЇ ВІРИ, ЯКУ МАВ СОТНИК-ПОГАНИН.

III. Коли хто небудь із нас, чи хто з нашої родини захорує, то ми перше всього звертаємося до всіх можливих лікарів а навіть до знахорів о пораду, а забуваємо звернутися зі щирою молитвою о поміч до Христа Бога. Вправді, ми і на Бога не забуваємо, але звичайно аж тоді, коли вже всі лікарі відмовляться. Така молитва є тільки вимушеною, з конечности, вона не є овочем живої віри, хоч правда, що і в такому случаю, милосердіє Боже нерідко двигає горохо із смертної постелі.

У таких і подібних случаях, годиться, щоби ми покористувалися лікуванням, та перше всього, ми повинні звернутися зі щирою молитвою до Господа Бога, зі щирим, нічим незахитаним довірям. Як гарно поступають ті християни-католики, що у своїх болях-терпіннях покористуються середниками духовними: МОЛЕБНІ, СЛУЖБИ БОЖІ, СВ. ТАЙНИ. Св. Тайна Єлеопомазання установлена на те, щоби лічити тілесні болізни, бо сказано в листі св. Якова: "Як що хто з вас заболіє, хай прикличе презвітерів (священників) церковних і нехай молитву говорять над ним, помазуючи його елеєм во імя Господне. І молитва віри спасе хорого, т.є. пойоже йому виздоровіти." А в нас тим часом вкорінився звичай, що Тайну Єлеєпомазання, люди називають Тайною смерти та бояться совершати її над хорим, щоби часами не умерли. Деж отже у нас є сила віри, якої від нас вимагається Христос?

IV. З другої сторони Господь не вислухує наших молитов часто і тому, що знає, що сповнення наших прохань, булоби для нас шкідливим. Ми знаємо, що Господь є всемогучий і все знаючий, перед Ним нема нічого, щоби могло скритися. Він знає також те, що для нас може бути хосенним а що може бути шкідливим. А ми? Ми короткозорі, а будучність наша перед нами закрита. Після нашого осуду повинно бути так і так, а після осуду Бога все те повинно бути інакше. "Бо як віддалене є небо від землі, так віддалена дорога моя від доріг ваших і мисли ваші від мислей моїх" говорить Господь через пророка Ісаю (55.9).

Чи ми можемо тепер негодувати на Бога, якщо Він не вислухує молитов наших? Чи можемо сказати, що Він для нас недобрий? Часто буває, як дуже родичі оплакують передчасну смерть своєї дитини. Кілько жалю, кілько нарікання. Вони на неї покладали всі свої надії, молилися, щоби Господь хоронив її від скорої смерти. А тим часом? Господь не вислухав їх, їх надії не сповнилися. Жаль родичів ще подвоївся. Але запитаймо тих родичів, що оплакують передчасну смерть своєї дитини: Чи вони були певні, що всі ті надії мали відтак в часі сповнитися? Чи вони були певні, що ця дитина булаби осолодою їх старости? Бо чи всі діти є потіхою для своїх родичів? Ми в Канаді, це так добре знаємо, це знає кождий батько і мати, ми знаємо дійсне життя таким, як воно є. Чи не булоби може більше клопоту для батька і матери, чи не булоби може більше клопоту для людської суспільности, якщоби нині жили ті, яких батьки оплакували ізза раньої їх смерти?

Приймаймо отже до нашого серця цю велику правду, яку колись сказав до своїх вірних св. Ап. Павло: В МОЛИТВІ ТЕРПІТИ (Кол. 4. 2). Бо терпіння в молитві є тим лучником між Богом а чоловіком, є тим чинником, на підставі якого чоловік стається приятелем Бога, з правдивим наслідством вічної щасливости.

Політичний гумор.— Є богато народів, але можна їх легко розпізнати. Коли хтось кладе ноги на стіл, а його не викидають бо має грубі доляри, то се Американець. Коли хто плює довкруги себе і довбає патичком раз в зубах, а раз в усі, то се Москаль. Хто має вуса на кінчиках як шпильочки і клене без угаву, то се Мадяр. Коли хто твердить, що Варшава в Росії над Волгою, то се Француз. А коли хто має в руках платничий наказ Скарбового Уряду і бігає за готівкою як кіт з розчіпом, то се Поляк. ("Муха," ч. 18).

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ
Історична Часть

о. М. Федорович, ЧСВВ.

БЕЗСМЕРТНА ДИНАСТІЯ РИМУ

ПІЗНАННЯ

Було це в другому році месіянської діяльности Спасителя. Слава про Христа, його науку і чуда пішла далеко по усій Юдеї, Галилеї, а навіть по "невірній" Самарії. Та враз з голосом імям і узнанням пішла за Христом зависть провідників жидівського народу. Щоб надто й передвчасно їх не дразнити та щоб відпочити, пішов Христос зі своїми учнями в Кесарійську пустиню. Там, на відокремленні приготовляв їх на важне рішення, звірення.

Одного разу, серед оживленої розмови про месіянське царство, Месію і т.п., поставив несподівано Христос питання:

За кого вони, апостоли Його вважають?

Хотів переконатися, чи Його учні вже дозріли до одного Його кроку, рішення, великого в своїх наслідках. На цей несподіваний запит, св. Петро дав таку відповідь:

Ти єси Христос, син Бога живого!

І се вистарчило, бо Петро **спізнав добре** Христа, спізнав вже Його заміри, ролю,—найкраще з усіх Апостолів.

СКАЛА

Тому Христос розрадований духом, таке каже:

"Блаженний єси Симоне, сину Йоана, бо не тіло й кров обявилися тобі, а мій Отець що на небесах. А я тобі кажу, що ти єси Петро і **на сій скалі збудую мою Церкву** і ворота пекольні не переможуть її."

А щоб іще більше те унагляднити, додає Христос: **"І дам тобі ключі царства небесного"**. Ті ключі належать до мене і я тобі їх даю! Ще краще розвиває Христос сказане, словами: **"І що звяжеш на землі—буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвязане на небесах."** Тими словами дав Христос Петрові **повне й довільне** право управляти Його Церквою й розпоряджувати всіма скарбами. Отже було в плянах Божих, щоб усе в тій Церкві спиралося на тій одній особі. І мабуть не могло бути нічого кращого від того помисту і в нічім іншім з бігом століть не мала обявитися так велично рука Божа, як в тім!

РОЗБІЙ НА ГЛАДКІЙ ДОРОЗІ

Такими словами величає В. Кудрик у "Вістнику" ч. 9 з I—V, 1938 своїх противників тепер, а помічників і найблищих приятелів колись, на стор. 2.

Це дійсно цікаві слова свого про своїх..

І які сочисті!

Нiщо більше тільки "розбій"—тай ще до того "на гладкій дорозі"....

З якого приводу такий вереск, ґевалт?

Що сталося?

— — — —

Ніщо інше, тільки п. В. Свистун осмів мати дещо іншу думку, як згаданий вище В. К. на їхню спільну справу, котрою є автокефалія в Канаді.

І за те крик і ґевалт!

"Розбій!"....

п. В. Свистун видав обіжник в тій справі, де накликує складати гроші на процес.

А йому у відповідь таке: "Обіжник від початку до кінця не тільки **баламутний, але просто брехливий.** Вичислити й опрокинути всі ті брехні, що ми в ньому подибуємо, в обсягу одної статі—неможливо." стор. 1.

Отже "гарні" вислови....

Свої про своїх....

Ось їх "любов" до рідного брата....

Ось "їх діла"....

"І "народна робота"— і все проче, що хочете, в тих словах вичитаєте. Коротко і ясно сказане! Так, так, ясно....

А дальше таке: "Процес процесом, суд судом, але **коли гроший назбирається, то—вибачайте люди, бо гроші пішли на процес!.. Не віддадуть!"** стор. 2.

Но, а якже, спитає здивований читач—налиб віддавати?

То пощо збирати?

Деж тут льоґіка?

Люди на це збирають, щоби не віддавати—то ясне.

Чомуж такий крик?

Ось вилазить шило з мішка. ЖАЛЬ ІМ, що ті гроші НЕ ДЛЯ НИХ, а ПРОТИ НИХ. Ох, коби то так для них збирав той самий п. Свистун—які то похвали, які то моленія не лунали б на сторінках того самого "Вістника"! А так, крик і ґевалт! Збирає гроші—БЕЗ НИХ! Ба! Проти них!

І як тут їм не кричати про "розбій на гладкій дорозі"?

Ось **що** вони люблять **на нищім браті**— і порушити ту їх "любов", зачни збірку без них, побачиш друже, який стане крик, вереск, ґевалт, про "розбій", "брехню," ітд. Ось **що** вони люблять і **защо** вони борються....

Не диво, що вони так **про себе самих** пишуть.

Не їхні вороги, тай ті лихі люди....

Вони **самі про себе.**

Вони себе знають—преціньі!

Бо послухайте: **"Хібаж я їх не знаю?** Хіба люди не знають? Громадська праця і **золоті верби! Самозванче апостольство і перекручування правди та баламучення загалу."** стор. 2.

Ось їх "народна робота"....

Як то в злості чоловік забудеться і виговорить найтайніші свої думки!

То, що лежить під самим серцем!

То, що інакше ніяк не сказавби!

Він же **їх знає!**

І певно **вони** знають його!

Знають вони добре, о що їм ходить!

Ось ці "золоті верби...." Гей, гей....

Що їм перед очима і перед серцем.

....**А дальше "самозванче" і "брехливе"**, ітд.....

І скажіть тепер **Ви всі**, що це читаєте, спокійно, розважно, по застанові, скажіть так з рукою на серці, сумлінно: ЩО ЦЕ Є ЗА ЛЮДИ?

Нехай Вам совість Ваша відповість!

А вона відповість тільки одно: **Геть з** тою цілою автокефалією, що є "розбоєм на гладкій дорозі"....

НАШІ УСПІХИ

В Парижі вадили виставу образів українських мистців В. Хмелюка і бл. п. Соні Левицької.

В Евхаристійнім Конгресі в Будапешті взяли участь 62 українські паломники з Галичини, під проводом о. Іринея Назарка, ЧСВВ. Раніши виїхали туди Преосвященні наші епископи, Іван Бучко і Никола Чарнецький, ЧНІ.

В Ню Йорку трицятьпять українок в національних строях демонстрували перед польським конзулятом. Такі "спревжисті" в Галичині ляхи, в Ню Йорку заховалися тоді за плечі поліції, котра берегла конзулят. Наші жінки роздавали летючки і промовляли проти Польщі. Прохожі відзивалися і викрикували: "Геть з Польщею!"

Панна Марія Гриценюк з **Форт Фрянцес,** Онт. дістала медалю за відзначаючий поступ в науках. Вона студіює на 4 році фільозофії.

Оборот Центробанку у **Львові** виносив в минулому році 47,50,20 злотих — зріст на 342% в порівнанні з роком 1936. З днем 31 марта, 1938 Центробанк мав 1,727 членів — з того 1,587 кооператив і 140 правник і фізичних членів. Чистий зиск виносив в 1937 р. 5,721.40 зл. Наші брати в Галичині навіть серед найтяжчих обставин вміють дати собі раду і не упадають в зневіру. Так треба робити всюди і все!

Історичний Календар

25 червня 1205 князь Роман загнався з хороброю Галицькою дружиною далеко за ляхами над Вислу. Під Завихостом ляхи підступно втягнули нашого хороброго князя у засідку і коли він відбився від головного війська, напали на менший відділ княжих дружинників і перебили всіх. В борбі упав сам князь. Коли на згук бою дружина прибула на місце січі, застала лише геройські тіла князя та його прибічної сторожі. Сумно вертали дружинники з княжим тілом у столичний Галич. Везли на санях геройські мощі князя, що був пострахом угрів і ляхів, везли прикривши паполомою і золотом тканими киреями. А який сум ждав молоду вдову та двох синів-сиріток у княжих хоромах на Золотім Тоці.... Один з тих синів Данило став потім володарем Галичини і приняв королівський вінець від св. Отця Інокентія IV. Досі пливе Дністер попід Княжий Золотий Тік та жде повороту давної слави Галицької Землі....

1 липня, 1910 ляцькі убійники вбили в мурах університету у Львові українського студента Адама Коцка. Українські студенти домагалися свого університету. Польські противилися. І коли наші студенти уладили віче в тій справі, тоді польські студенти прийшли також на це віче а авлі університету — але прийшли з ножами, гумовими палицями і револьверами. Від кулі скритовбивника, ляцького студента впав тоді Адам Коцко. Кров його досі свідчить про ту кроваву дорогу, якою наш нарід здобував собі просвіту. Навіть того позаздрили нам вороги і за це треба було платити кровю. Досі ще в Канаді живе всеч. о. П. Решетило, що був наочним свідком польського морду.

10 липня, 1709 почалася битва московського царя Петра з українським гетьманом Мазепою і шведським королем Карлом XII під Полтавою. Всі москалі, навіть червоні, величають Петра за те, що він розбив тоді союзні війська та знищив самостійність України. Наші червоні "шабесгої" бездумно і дурновато, як пяні волоцюги, без чести і національної гордости, дозволили, щоби в їх домах висвітлювали фільму того ката України та українського народу, Петра. Ось так червоні царі покланяються білим а запроданці в Канаді лижуть стопи одних і других. Проч з червоною московською заразою!

7 липня, 1659 гетьман Іван Виговський розбив на прах московську армію під Конотопом—лягло тоді 40,000 москалів, котрі прийшли на Україну поживитися нашим добром. Так наші предки завдали сорому Москві і показали, як належить боронити рідну хату. Жде тепер Україна на новий Конотоп, щоби вимести червону заразу!

Знаменитий лік

—Знаєш, др. Мішанинка є знаменитим лікарем. За неціпий тиждень вилічив він панію Стрибунцеву з нервової недуги. Як він міг її так швидко вилічити?

—Не знаєш? Він заявив їй що нервова недуга є першим обявом старости.

НЕБУВАЛЕ "СВЯТО ГЕРОЇВ" У ВІННІПЕҐУ

Цілий Український Вінніпеґ складає вінці і хилить прапори на могилі "Незнаного Українського Жовніра" на цвинтарі "Всіх Святих"

Україн́ське громадянство міста Вінніпеґу кожного року вшановувало урочисто память поляглих українських Героїв за кращу долю Батьківщини. Сего року, в перший день Зелених Свят, се торжество відбулося з нечуваним досі в Канаді Успіхом. Як минулих літ так і сего року ініціятиву взяв Провін. Заряд Брацтва Українців Католиків. Масову участь в сім Святі Героїв взяли всі українські католицькі парохії зі соїми братними організаціями всі українські культ-освітні товариства і Союз Гетьманців Державників.

В перший день Зелених Свят, вже біля години 1.30 поп., здавалося, що всі улиці які збігаються біля церкви св. Володимира і Ольги і біля церкви св. о. Николая, отворили свої брами. Старші і молодь напливають з усіх сторін. Одні спішать пішком, а другі гарно удекорованими автами. На двох великих тарарових автах примістилися українські пластуни, пластунки і бувші вояки Галицької Армії враз з двома десятками прапорами, які є власністю будь то парохій, будь то організацій. Усе розвивається гарно без найменшого тертя. Народ і авта парохій, запомогових брацтв та поодиноких організацій прибувають так масово, що протягом підгодини часу не тільки вулиця МекҐреґор, але також прилежні як Стелла і Флора були цілком забиті. Серце раділо на вид сеї зорганізованої і карної української громади, що на поклик свойого проводу спішила віддати найглибший поклін найкращим синам України.

Урочистість заповідається понад всяке сподівання. До цього погода прекрасна. "Сам Господь з нами"—говорять між собою люди. Довга валка, зложена з понад 200 прибраних авт під проводом впорядчика п. В. Комана простягнулася далеко, ґублячи свої кінці в прибічних вулицях. Чотирох українських пластунів на гарно прикрашених колесах отвирають величаву манiфестацію.

Здається пробудився український Північний Вінніпеґ, коли понад дві сотні авт рушило з місця на український цвинтар, віддалений 10 канад. миль. Здовж вулицями з хідників і з вікон виглядають лиця цікавих. Похід видовжився, кінця не видно. На рогах перехресних вулиць, фотографи з одної і другої сторони беруть знимки і фільмують найперше удекороване авто і напись "Брацтво Українців Католиків, відтак парохії св. Володимира і Ольги, парохія св. о. Николая, св. Покрови і Пресв. Евхаристії. а дальше Інститут "Просвіта", Читальня "Просвіта," Український Народний Дім, Рідна Школа ім. М Шашкевича, Українське Запомогове Брацтво св. Николая, Читальня "Просвіти ім. Шевченка; Союз Гетьманців Державників і нац. Обєднання. На самому кінці 16 великих автобусів везли тих, що не мали змоги їхати автами. Такого масого здвигу і такої стихійної манiфестації українське громадянство ще не переживало.

Віздажаємо на український католицький цвинтар "Всіх Святих". Який чудовий образ вже на самому вступі. Зараз на самому фронті висока, зелена могила "Незнаному Українському Стрільцеві." яку висипали бувші стрільці Укр. Гал. Армії в р. 1936. Стрілецька могила, з високим дубовим хрестом і з написом "Поляглим Героям за Волю України" прикрашена церковними хоругвами та чисоленними прапорами організацій. На могилі по обох боках хреста держать український і британський прапор українська пластунка і український стрілець в однострою, член місцевого Коша Союзу Гетманців Державників. Настрій поважний. Авта повільно заїзджають на свої місця. Чотири тисячі народу обступає могилу з трох боків. В неправильний чотирикутник, що утворили його хоругви прапори, пластуни і пластунки входять по два представники з вінцями від своїх парохій і організацій. Почесну сторожу творять бувші вояки Укр. Гал. Армії, між якими стоять з хрестами заслуги на грудях 4 бувші учасники Великої Війни. Українські Січові Стрільці, а саме: Ф. Пушкар (сотня Дудинського), С. Мотало (с. Будзиновського), П. Ґаба (с. Будзиновського) і Д. Микитюк (с. Ґорука). Головним впорядчиком був також бувший вояк Укр. Гал. Армії Павло Курієвич, член парохіяльного Заряду церкви св. Володимира і Ольги.

Море людських голов успокоїлося. Тільки вітер повівав прапорами як колись, тому 20 літ назад, та передає таємну бесіду від стрілецьких могил України своїм синам на канадійській землі. Начинається Торжественна Панахида за душі Поляглих Героїв. Чотирох священиків місцевих українських католицьких парохій стануло до неї: о. др. В. Кушнір, о. Жидан ЧСВВ; о. С. Семчук і о П. Божик. Сумна могутня молитва і пісня з тисячів грудей лине по степах Канади і несе зі собою славу Героїв.

По жалібній панахиді показується на могилі кріпка постать золотоустого о. др. В. Кушніра, який у своїй промові між іншим сказав: Могила ця і дубовий хрест на ній — це історія України. Тисяч-літня історія українського народу, це тисячліття могил і хрестів, це тисячліття крови і жертви найкращих синів України на жертвенку Батьківщини. Послідний наш Визвольний Зрив, це потвердження тої святої правди: Де тільки проходила стрілецька стежа від угорської низини до кавказських гір там хрести і могили вказують їх кровавий шлях. Могили наших поляглих Героїв—це школа нашого життя, школа молодого покоління. Прислухаймося тільки близше бесіді цих таємних стрілецьких могил. Такої бесіди давно не чуло українське серце: **Вільна Суверенна Україна.** Тому ми нині стоїмо лицем до тих численних знаних і незнаних наших Героїв. Вони для нас не історія, але живі такі, яких ми бачили у сірих їх стрілецьких одностроях. Вони сьогодня мовчать, але говорять до нас їх сповнений до послідного віддиху **Геройський Чин,** який одинокий має значіння для народу. Ми цей Чин і Діло розуміємо, ми працюємо над тим, за що Вони зложили свої буйні голови на полі Слави. З вдячности і з любови за це. ми нині вкриваємо їх стрілецьке чоло вінцями з живих квітів, ми хилимо нині над їх стрілецькими могилами наші прапори, ми стоїмо лицем до них."

Лавою похилились прапори і чудові вінці вкрили стрілецьку могилу. А було сих вінців 16. Найкращий. бо з колючого терня, був від місцевого Коша Гетьманців Державників. Після коротких промов Т. Мельничука, пані А. Якимішак та панни О. Холевчук, присутні на колінах відспівали пісню: "Боже Великий Єдиний." Цею піснею-молитвою відновили у стіп цеї першої стрілецької могили на канадійській вільній землі заповіт Поляглих Героїв: **Жити, боротися і вмерти за кращу волю України.**

Народ в скупченім і поважнім настрою розходився поволи від стрілецької могили по просторім цвинтарі, щоб біля своїх родинних гробів помолитися за душі своїх найблищих.

В.С.

Могила Незнаного Українського Жовніра на цвинтарі "Всіх Святих" у Вінніпеґу, Ман.

КАНАДІЙСЬКІ ГУСИНЕЦІ

Міліони гусениць обсіли залізні рейки біля Судбур в Онтеріо і здержали поїзди на просторі 40 миль. Такі то канадійські гусениці. Міліони їх вигинуть, але маззю смороду вимастять рейки і не пустять поїзду.

Біля Судбур обсіли гусениці — а по цілій Канаді сектанти обсіли рейки нашого поступу. І маззю свого сморіду спинюють живий поступ народу. Хоч вигинуть, але таки спинять на якийсь час, . . .

· Мудрі вчуться на помилках другух, дурні на своїх, а дуже дурні ані на чужих ані на своїх.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 14—15. ЙОРКТОН, САСК. 14 лип. 1 серп. 1938 Vol. VI, No. 14—15. YORKTON, SASK. Jul. 14, Aug. 1

950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

ВІД МОРЯ ДО МОРЯ УСТРОЮЙТЕ СВЯТОЧНІ ОБХОДИ – ХАЙ ЖИВЕ І РОСТЕ СЛАВНА УКРАЇНА!

др. В. Щурат

Св. Андрей на київський горах

Благословенная давно
цвисти ще мусиш Україно!
Твоїм Дніпром несло судно
святу апостольську дружину.

І київських високих гір
діткнулися святії стопи.
І понеслися з них в простір
слова апостола Синопи:

"Благословлю вас, гори, днесь!
Колись над вами город стане,
що дивуючи світ увесь,
Господнім воїном воспряне.

"І вас степи, благословлю!
Колись прославитесь ви людом,
що трудом вчинить з вас ріллю
і запанує власним трудом.

"І заздрих на чуже добро
він прожене, бо буде в силі!"
Акінь!—затомонів Дніпро
й поніс до моря срібні филі.

І всів святий Андрей в судно,
що понесло його й дружину.
Благословенная давно
цвисти ще мусиш, Україно!

ТАК ТРЕБА РОБИТИ!

Трицять девять українців латинників зі села Чижиків біля Львова в Галичині приняли український обряд.

Так подають достовірні вісти зі Старого Краю.

Досі їх-ди намагання в тім напрямі, щоби наші люди залишали свій прадідний обряд і переходили на латинство.

Історія відвернулася!

Українці латинники зі села Чижиків вказують, що ПОВИННІ в найблищій будучности зробити українці латинники в Канаді!

По дивному непорозумінню й досі, в Канаді, наші люди називають свята по латинському обряду "польськими" хоч вони польськими в дійсности не є, але є по латинському обряду. В слід за тим церкву латинського обряду наші люди також часто називають "костелом"— в тім укритім розумінню, що це є "польське," хоча воно певно польським не є.

Щоби це непорозуміння покінчилося, повинні українці латинники в Канаді зажадати в своїх церквах, щоби всі додаткові Богослуження в них правилися в українській мові—отже, зажадати **проповідий в українській мові, відмовлювання коронок, пісень, катехизації дітий.**

Це перший крок.

А колиб їм відмовили, то українці латинники з Чижикова вказують, що тоді належить зробити.

ЧУДЕСНЕ УЗДОРОВЛЕННЯ В ІТАЛІЇ

Зі Специи звідомляють про чудесне уздоровлення Ассунти Феррарі, яка від 15 літ була тяжко хора й не вставала з ліжка. Лікарі заявили, що вони безсильні й не можуть помогти хорій. Уздоровлення наступило так. що коли Ассунта Феррарі молилася горячо до Пречистої Діви з м. Монтерено, нагло почула голос, щоб негайно пішла до церкви й жертвувала дві свічки Матері Божій. Жінка встала з ліжка зовсім здорова, виконала те. що їй казав таємничий голос, й опісля пішла **до м. Монтерено, щоб подякувати Пречистій** Діві за ласку уздоровлення. (КАП.)

Зі Золотих Віршів Життя

НАД РІКОЮ

Як шумно хвиля грає,
Як бистро в діл біжить!
Усе, що є — минає,
Міниться, мерехтить,
Як жемчуг.
Лиш смуток не минає
І не кінчиться сум,
Над світом так літає,
Як над рікою шум,
Смутку дух.

Богдан Лепкий

о. Ст. Семчук

988 Рік

Прекрасний рік, щасливий рік
на многі сотні літ!
Зраділи гори і Дніпро,
зрадів ввесь Божий світ!

Закуті в панцир, мідь і сталь
здобули предки степ —
чи можем ми забути той
давний орлиний лет?

І кинули до ніг, до стіп
поганську тьму брехні —
так стали в мент міцні, тверді,
і стали всі вільні!

Непобідимі стали всі
через Господній хрест
і Дух святий очистив їх
на славу, велич, честь!

Повів їх на райдужний шлях
побід, свобід, добра
Великий в святості наш князь
і взір всім лицаря!

В грядучу даль нових віків
нам сяє сонце те:
Святий наш князь, Володимир —
це сонце золоте!

Нехай нам сяє все ясніш
на бій з ідолом тьми!
Усе ясніш, усе сильніш,
Народе Мій, рости!

ЗАМІТКА

Це число виходить подвійне, вакаційне.

Слідуюче число вийде аж з датою 14 серпня, 1938.

Отже прошу не ожидати появи числа в початком серпня.

Всім нашим Вп. Читачам та Прихильникам бажаємо найкращих вакацій.

Редакція

ЯК ПОЛЬЩА ПЕРЕСЛІДУЄ НАШЕ ДУХОВЕНСТВО?

Окружний суд в Бережанах засудив о. др. Володимира Левицького з Плавучі Великої на кару 100 зл. і 15 зл. коштів судового поступовання за те, що дня 12 XI 1937 р. на парохіяльному уряді вивісив державний прапор з паперу а не полотняний.

2) Греко-католицького пароха Торок, о. Теодора Гуру, засудили на тиждень арешту і 5 золотих гривни, за те що він буцімто у проповідях наклинкував до переслідування Поляків.

3) Дня 1 червня суд у Золочеві засудив українського католицького священика, о. Святослава Саса з Умні коло Золочева, на шість місяців вязниці без припинення кари, і 50 золотих гривни, за зміст листа до староства в Золочеві із скаргою на поведінку поліціянтів.

ЛЯХИ РОЗКИНУЛИ МОГИЛУ В ЛЯШКАХ ДОЛІШНІХ

На другий день Зелених Свят поліціянти із станиці поліції в Берездівцях дісталися з війтом Клосовським і двома невідомими мущинами пополудні на церковну площу в Ляшках Долішних, повіт Бібрка, і розкинули символічну могилку, що стояла на площі біля церкви від 14 років, поломили огорожу та розібрали хрест з св. Розпяттям Ісуса Христа і забрали те все із собою.

На площу дісталися без відома о. пароха перескакуючи через паркан, щоб не входити головною брамою на церковну площу, де була могилка.

КАЯТТЯ В ОБЛИЧІ СМЕРТИ ЗА ШКОДУ СВОМУ НАРОДОВІ

Український часопис "Новий Час" із Львова оголосив "заяву" українського шляхтича Пилипа Колодачка Кульчицького, підписану свідками, в якій він подає що перестає бути членом "кола шляхоцького," цебто тієї польської організації яка перетягає українську ходачкову шляхту на латинський обряд і до польської народности.

У тій заяві читаємо таке:

"Совість мене постійно гризла, що по 33-літній праці для української ідеї, для української справи, я пішов за підшептами злобних людей. Я переконався що ціллю тієї шляхецької роботи є знищити українську націю, українську ідею й культуру. Я в обличчі смерти, здаючи собі справу з того що перед Богом відповім за свої діла в житті, бажаю в цей спосіб бодай в дечім направити кривду, заподіяну мною як моїй душі так і душам моїх братів і сестер, і тому не тільки що виступаю із "шляхоцького кола," але взиваю всіх і прошу та благаю в обличчі відповідальности перед Богом і людьми, теперішніми і грядучими,щоб усі виступили з "кола шляхоцького" та щоб і активно на кожному кроці боролися з тим проти-природнім і проти-народнім рухом."

ВІД СМЕРТИ НЕ ВТЕЧЕШ

В присутності двісті гостий рабін став переводити слюбну церемонію жида Гаролда Ленді, літ 21 з Евелін Шенфелд, в Ню Йорку.

Вистроєний молодий і молода, вистроєні гості, всі в найкращім настрою. І нараз молодий і здоровий чоловік, на передодні свого подружого щастя, в обличчу гостий і рабіна, хапається за горло.

Йому зле, він паде і за хвилину—конає..

Смерть не перебирає—навіть перед слюбним вівтарем.

— — — —

Тому 26 літ тонув найбільший корабель світа, Титанік. Потонули з ним півтора тисячі людий. Вратувався тоді моряк Джан Луіс. Вратувався серед океану, один з тисячі.

Минуло много літ. Джан Луіс поселився в Джекобс, полуднева Африка і далі займався морацтвом. Мав 50 літ і ловив рибу. І ось на малій ріці перевернувся човен, в котрім Луіс ловив рибу і Луіс втонув.

Виратувався з великого корабля, втонув з лодки.

Ніхто не знає, де його смерть....

— — — —

Люксусовим поїздом в Монтані їхали безжурні і достатні люди. Мягкі сидження, мірний воздух, всі вигоди і достатки, які новітна техніка може дати.

26 миль на схід від Майлс Сити, потік Костер виляв ізза дощів. Води підмили цементові підпори мосту. Коли поїзд їхав, міст завалився. Вози покотилися у водну пропасть—44 людий найшли неждану смерть.

Ви не знаєте, коли смерть по вас прийде....

В БОРОТЬБІ ЗА ДУШУ НАРОДУ

Яких способів уживають ляхи, щоби зломати слабовірів? — За яку ціну дають працю? — Чим то скінчиться?

Наші бідняки зі села Маковиськ, повіт Ярослав працювали на залізничій дорозі. Тепер ляхи їх звільнили. Бідняки найшлися з родиною в скрутних матеріяльних обставинах. Старий робітник Іван Онишко пішов знова просити праці. Відповіли ляхи: Відбери метрику з церкви і занеси до польського ксьондза!

Але наш Іван метрики не відібрав!

Душі за працю не продав.

Буде голодувати, він, жінка і діти— але душі не продасть!

Ось **правдивий герой!**

— — — —

Так само сказали ляхи Іванові Ґамраціеві з Острова.

Але й він душі не продав!

Честь таким українським католицьким робітникам!

— — — —

З Ляшок не допустили ані одного нашого селянина на літні роботи до Німеччини—висилають їх до Латвії, куди много гірше.

Але люди души не продають....

Ось герої сірої буденщини, світлі постаті нашої Галичини!

І в цій смертельній борбі за души — побідять вони! Не ляхи, що за пропуск до Німеччини, за кусник хліба, за працю на залізничій дорозі— хочуть купувати душі. А тепер порівнаймо, як є в Канаді і як ми повинні радіти, що ми в Канаді!

Душа належить Богові і народові, котрому Господь ці душі дав.

А той нарід вірний, як діямант!

Той нарід непобідимий— українці католики Галичини!

КАНАДІЙСЬКІ НОВИНИ

Сесія парляменту в Оттаві закінчилася 2 липня. Тревала від 27 січня. За той час парлямент ухвалив такі закони:

1) Позичку на будову в сумі $47 міліонів.
2) Позичку для громад в сумі $30 міліонів на праці.
3) Звільнення будівничого матеріялу від податку продажі 8%.
4) Націоналізація банку Канади.
5) Закон про перевіз, для федеральної влади.
6) Поправки карного закону.
7) Перегляд виборчого акту.
8) Збільшення платні для воєнних ветеранів.

Не можна сказати, щоби парлямент дармував. Радше забогато видав законів, котрі виходили наче зпід преси. І тепер прошу уважно застановитися, **скільки всіляких** справ вирішено.

Чи знали люди, котрі це вирішували, вповні і докладно всі ці справи? І чи взагалі могли їх знати?

Люди ,котрих случайно вибрано кількома голосами більшости....

Бо не можемо припустити навіть, що там в Оттаві засідають самі геніяльні люди, котрі визнаються без розбору на всім.

Але ці самі люди, котрі певно на всім не визнаються, нині або завтра рішають про справи, про котрі певно не знають— і до того рішають знова случайно більшістю голосів. Значить, навіть найліпша справа може пропасти, коли не найде одного голосу більшости. А знова найдурнійша може перейти, коли має один голос більшости. Отже сама справа як така рішає — але случайність одного голосу більшости.

І тому в Канаді можливі такі нісенітниці, як Суспільний Кредит. Люди, котрі рішучо не визнаються на дійснім життю, приходять до влади і рішають про життєві справи нації, тільки тому, що случайно мали більшість голосів.

І тому Корпоративна система держави, яка є в Італії— є КРАЩА. Бо там про дані справи рішаються корпорації. Люди що працюють в данім ділі, знають його і котрим воно лежить на серці, бо є справою їх звання, життя і будучности.

— — — —

Відкрито стале получення літаком Винипегу з Венкувер. Літак вилітає з Винипегу пів до дванацятої в ночі і прилітає до Венкувер 6.42 рано. Відлітає з Венкувер в год. 9 вечір і прилітає до Винипегу 4.38 рано.

Перелет ведуть летуни Трансканадійських Воздушних Ліній, Джок Берклі і Брус Миделтон.

Летуни мають перед собою будучність і тому наша молодь повинна численно вчитися летунства. Коли ваш син здоров і сильний, віддайте його на науку до Летунської Школи— нехай буде летуном. Між летунами безробітних нема.

Не зражується

В реставрації приступає до гостя продавець лосів:

—Пане добродію, купіть собі в мене лос! Післязавтра тягнення. Головна виграна 100 тисяч.

Гість, лихий: — Дайте мені спокій із своїми лосами! Я не хочу виграти!

Продавець: — Я маю й такі лоси що нічого не виграють.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

З'ЇЗД БУК-а В АРРАН, САСК.

Як щорічно, так й сего року з'їзд БУК-а в Арран, Саск. буде в **неділю, семого серпня,** 1938.

Рано Богослуження в місцевій церкві.

Спільний обід.

Виклади — **прибудуть наші посли! Прибудьте й Ви** послухати своїх послів!

Спортові змаги молоді! Роздача нагород!

Концерт і забава вечером. ...

Усіх свідомих, діяльних і чесних українців округи щиро запрошуємо прибути!

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ БУК-А!

З днем 28 липня починається Ювілей 950 Ліття Хрещення України.

Кождий відділ БУК-а повинен відзначити той час ювілейним обходом. В якій формі це станеться, залежить від місцевих обставин, людий, проповідників та сил. Однак в **кождій місцевості,** де істнує наш відділ, **треба уладити Ювілей.**

В тій цїли добре буде підготовити святочну академію — або концерт, представлення, фестин, пікнік, з'їзд, похід, ітд. Рано даного дня треба попросити о Богослуження свого Отця Пароха. Найкраще такі торжества відбути в неділю, з нагоди Богослуження. Треба також запросити бесідників — коли є місцеві тим краще. Для викладів надаються видані БУК-ом книжечки, котрі можна дістати за попереднім надісланням належности в книгарні Отців Редемптористів в Йорктоні, Саск. При більших замовленнях значний опуст. Належалоб також спровадити більшу скількість тих книжечок і розпродати між присутних.

1) **Життя і наверненя св. Володимира,** ціна 5ц.
2) **Хрещення України,** ціна 10ц.
3) **25 Ліття Дієцезії,** ціна 5ц.

— — — —

З нагоди вакацій треба **запросити Сестер Служебниць до навчання катехизму нашої дітвори.** На закінчення науки порадно зробити діточий здвиг — зібрати всю дітвору округи разом, нехай самі вони промовляють, деклямують і співають. Нехай тим чином зростає **Молода Парохія нашої святої Церкви.**.

А можна це перевести в кождій окрузі на прерії, де тільки Сестри будуть навчати. Память і добрий посів видасть колись стократні жнива на Божу славу і честь нашого народу в Канаді.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-А

Червень, 1938

ПРИХОДИ —

М. П. Самоїх і М. Задворний, вкл.	2.00
Н. Камінський і відділ ч. 2, Ланівці	1.90
Дм. Микитюк, пресфонд	3.00
Т. Мельничук і Іван Лещій	2.00
Анна Матковська, вкл.	1.00
о. Семчук з продажі і Т. Мельничук	1.25
Ів Митрополит і Юрко Іваночко,	2.00
о. Семчук з продажі літ.	2.60
о. Т. Коцаба, пресф.	1.00
Докія Помаран і Л. Бурдейний, вкл.	2.00
о. Й. Пуляк, вкл. і пресф.	2.00
Й. Когут і відділ ч. 17, Приймове	1.90
Разом	$22.65

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.45
Зміна чека	15
Разом	$1.60

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 71, БЕДФОРДВИЛ, САСК.

Наш відділ, хоч новий і ще нечисленний, але живий і діяльний, бо його члени молоді і охочі, здорові і завзяті юнаки.

29 мая ми дали перший контест відчитів, котрий зробив нето враження, але перелім в поняттях тутешніх громадян. По цім контесті БУК бачиться в очах всіх, як якась гранітна, несхитна скала, як непоборна сила, на котрій український нарід в Канаді будує кращу долю.

Наші противники по тих відчитах заніміли, остовпіли. Наші сторонники пробудилися, відсвіжилися — а ми члени БУК-а скріпилися.

Відчити були на слідуючі теми: **Голова БУК-а Ярослав Харандюк** виказав, який поступ зробив український нарід в Канаді за пять літ істнування БУК-а. Цей відчит зробив велике враження. Він був наче обявленням для тих, котрі не читають української католицької преси, але свою, однопартійну і тому про наші осяги поняття не мали.

Юрій Іваночко порівнав Братство з Братствами в історії українського народу та доказав, скільки то потерпіла справа нашої державности через те, що досі не мали ми так позитивно творчого і діяльного братства, як БУК, котре католицьку релігію кладе в основу своєї ідеольогії.

Антін Харандюк виявив справу української державности та доказав, що нашу єдність в Канаді осягнемо тільки через БУК, бо всі інші товариства нас тільки дроблять.

Никола Вельгуш промовляв на тему тактики БУК-а. Він молодий, але поважний, взивав усіх до ідейної праці. Нехай ідейне суперництво, а не сварка і лайка панують між нами. Його відчит викликав бурю оплесків навіть від членів інших українських організацій, що були приявні на салі. Навіть противники БУК-а не могли опертися виводам промовця.

Про відношення БУК-а до націоналістів згадав **Іван Харандюк,** котрий взивав всіх вернути на дорогу католицьких засад. Ми БУК-івці є католики націоналісти державники.

Василь Спільчак взивав знова до безнастанної та напружної діяльности по взору Ісуса Христа.

Семий і останний відчит мав **Олекса Іваночко,** що старався поставити перед нашими очима взір відваги і лицарства князя Святослава з його "Іду на вас!".

Кождий відчит тревав від 10—15 хвилин.

Тишина підчас відчитів була примірна. Всі здумілися, бо не сподівались найти стільки вимости та смілости в молоденьких фармерських хлопців. Наш контест тішився присутністю впр. о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ., нашого організатора, котрий мимо відправи на дальшій кольонії, все таки найшов час прибути до нас, щоби того вечора бути свідком нашої праці. Всі відчитовці, як це признали контестові судді —**Никола Дорош, Василь Богач і Антін Смицюк** — мали великий успіх і збирали заслужені оплески.

Першу нагороду дістав Юрій Іваночко.

Веселою розривкою підчас контесту була маленька комедія, яку відіграли члени Марійської Дружини з Бедфордвил. Члени Марійської Дружини з Джесмин очарували всіх патріотичними піснями і музичними виступами поміж поодинокими виступами відчитовців. За це належить їм від БУК-а прилюдна подяка.

Думавби хтось що наш БУК по таких виступах задрімав і мріє про лаври. Але ні. Цей успіх загрів нас до ще більшої праці. Впр. о. Гаврилюк роздали нам ролі і приготовляємо зворушливу драму в 6 відслонах "Сини Володимира." Члени Марійської Дружини приготовляють знова відповідні деклямації, пісні і музику, щоби так разом в липні устроїти спільно велику академію в честь св. Володимира, нашого небесного покровителя.

Юрій Іваночко,
діл. писар

— — — —

Наші замітки: Відділ ч. 71 поступає прегарно і це є Молодечий Відділ. Дай Боже, щоби його слідом поступали так всі відділи БУК-а, навіть старші.

Цей відділ доказує, що навіть серед не дуже прихильних обставин можна мати гарні успіхи, коли є 1) добрий провід — і 2) добра воля. Охота до доброї праці все найдеться, бо не бракує ніде великих душ.

Коли відділ ч. 71 буде дальше поступати так, як досі — то стане ВЗІРЦЕВИМ ВІДДІЛОМ БУК-а і тоді підчас з'їзду в Саскатуні одержить заслужену нагороду. Бо нагорода є за труд, за чин, як каже др. В. Щурат —а не за безділльність і нарікання. І хоча многі є скорі і охочі до нагород, та часто потім жалуються, що якраз їх поминули підчас нагород — то нехай вже ТЕПЕР знають, що нагороду треба здобути —**працею!**

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Чоловік, що служить тільки пристрастям є далекий від Тебе, Господи!

— св. Августин

— — — —

Преса це велика, коли не найбільша сила наших днів. Деякі твердять, що найбільша сила, це опінія. Однак це блуд. Бо більша від неї є преса, що твердить опінію, поясняє її, поглиблює та оповіщує по цілім світі. — св. Отець.

— — — —

Антанта виграла війну пресою.

Кард. Мерсіє

— — — —

Без католицької преси, католики є військом без зброї. —Еп. Хомишин

— — — —

Про часописі, що приходять даром, треба говорити, як про заразу. Такі часописи стоять очевидно на службі ворогів і затроюють душу народу.

— — — —

Преса це сила. В її творенні співпрацюють редактори і передплатники. Одні і другі повинні виконати свої обовязки!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодинокe число 5ц.

Адреса редакції:
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Головний управитель:
Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

The Future of the Nation

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ДЕНЬ 28 ЛИПНЯ, ЦЕ ДЕНЬ СВ. ВОЛОДИМИРА

Що навчає нас світла память Великого і Святого Князя землі нашої?

Навчає нас **щирости і вірности**, що незмінні як золото, тверді і чисті як діямант. Князь не крився, не лукавив перед своїми дружинниками, для себе не вибирав ліпше, для інших гірше — ділився з ними до кінця, ділився з простолюдам, з бідними, з вдовицями і сиротами. Коли раз на гостині дружинники нарікали, що князь дав їм їсти звичайними ложками а не золотими і срібними, Великий Князь не гнівався за це на свою дружину.

"Буде дружина, буде злато!" — і казав поробити золоті і срібні ложки для своїх дружинників. Не шкодував, не щадив нічого для своїх. Був **щедрий** для всіх.

І тому приписав десятину давати на церкву Пресвятої Богородиці в Києві "от всего моего іменія, і от моїх град." Як величне, як обильно на добру ціль! І стала та Десятинна, від тої десятини названа, церква знаком всього добробуту, сили і могутности України.

От взір для нас! От наука!

Великий Князь є для нас **взором трудолюбивости**: Навчає, як здобувати працею, борнею, посвятою, власним тяжким трудом. Не хитрістю і лукавством. Тому замічує літописець, що життя св. Володимира було "серед рати великої, без переступа".... Без перестану, без відпочинку....

Скільки то походів, скільки то невиспаних ночий, днів на сідлі в обличу ворога, з мечем в руці, без їди і напитку, на сторожі і будівництві власної держави. Чиж диво, що наша держава була тоді від Дунаю по Біле Море на півночі — що знали про неї, клонились перед її могутністю "і греки, і венети, і морава...."

Ось взір князя борця за своє право проводу!

Так серед досвідів життя, борні і труду сталилася думка Князя. А щоби здобутки зовнішні закріпити внутрішно, він зробив історичний крок, що повернув долю України на цілі віки — **принял Христіянство і охрестив нарід** [redacted]

Сталося це памятного 988 року а хрестили наших предків священики Охридського Патріярхату з Болгарії, котрі зі собою принесли словянські книги і зрозумілу мову. Всі вони були в злуці зі Святим Престолом в Римі. Схизми і грецької лесті, що довела до роздору в Церкві, тоді ще не було.

І тому молитва нашого Великого Князя звучала так: "**Утверди в них віру праву і незвратну** (незмінну)! **Мні помози Господи на супротивнаго врага, да надіюся на Тя і на Твою державу, і побіжаю козно (все) его! Амінь.**"

Так молився наш Великий Князь!
За віру правдиву і незмінну!
За побіду над ворогом!
За велич і щастя дочасне і вічне Рідної Землі!

— — — —

Тепер молімся й ми, чистими і натхненими устами та серцем, в намірені Великого Князя нашого, щоби й ми побіділи "супротивнаго врага" а Бог дав нам надію і силу державну, амінь.

УКРАЇНСЬКА ЖЕРТВЕННІСТЬ

Нарід що попав у неволю мусить визволитися з неї жертвами, жертвами життя, крови, витід, гроша. Із зростом національної свідомости і бажання та потреби власної державної суверенности, в Українців збільшуєсь розуміння ваги жертвенности, а також і сама жертвенність.

Про жертву майна Українців як в Старому Краю так і в Америці можна висловитися з признанням, тому що вона стала вже дійсно поширеною загально-народньою установою яка мусить безперечно теж принести користи Українській Нації.

Про таку жертвенність, з приводу жертв на Українську Народню Лічницю у Львові, читаємо у львівському Ділі:

У тих важких часах, серед всієї відомої дійсности, в якій приходиться жити, не тільки слабодухи, але навіть люди з твердими нервами можуть заломлюватись і тратити свою попередню енергію. Серед таких обставин цілющою водою для всіх зневірених, для тих які забувають про сугість української нації і про її незломну впертість у дрібній муравлиній праці яка чуда робить, — є ті докази патріотизму які проходять здебільша зовсім непомітно та які проте є імпонуючими показчиками життєздатности нації. Таких доказів безліч з різних ділянок. Час до часу чуємо про таку оборону українського національного імени, яка не рахується з ніякими можливими прикрими наслідками.

Ось наприкладом, відбувся недавно у львівському суді процес, зрештою за цілком неполітичну справу: крівава сільська бійка за дівчину. Перед трибуналом станув гурток свідків із старим господаром (батька дівчини) на чолі. Суддя звернувся до них із запитом, чи хотять присягати по польськи чи по "руску."

"По українськи" — спокійно відповів старий ґазда.

Тричі запитував суддя Циган свідка і в поденервованому тоні пояснював що нема української присяги, є тільки польська і "руска" і тричі відповів свідок селянин, що хоче присягати "по українськи.". Те саме повторилося з його донькою, 18-літньою сільською дівчиною, — після чого суддя не запитував уже нікого більше, тільки відчитав український текст присяги.

Бувають і інші докази привязання до рідної нації без огляду на істнуючу дійсність яка неодному патріотові каже жаліти що не вродився наприклад Англійцем. Маємо на думці жертву майна, найбільшу жертву що її поруч із жертвою крови та жертвою праці можна скласти на жертівнику батьківщини.

Жертву праці- складають тисячі службовиків українських приватних установ, у своїй масі погано платні, які примушені щораз обнижувати свою життєву стопу, при якій такі культурні потреби як книжка, театр, якнебудь подорож —це ніколи недосяжний люксус.

Жертву майна складають у нас масово, бідні й богаті, від початку істнування українського зорганізованого життя. Адже такі установи, як Просвіта, Рідна Школа, Українська Захоронка чи Товариство Опіки над Інвалідами і богато інших — не були-б повстали та сьогодні не діяли, колиб не українська громадська жертвенність, добровільна, ніким непримушена, така, яка пливе виключно із свідомости хосенности конструктивного громадсько-національного діла, що його вони творять. І поза установами та товариствами раз враз читаємо поклики до жертвенности на якусь нову ціль: то церкву якусь будують, то здвигають десь у краю народній дім то збірають на будову якоїсь бурси чи захисту, то меценати світу культури самі щедро жертвують і калатають до жертвенности земляків які завжди голосніше чи тихіше відзиваються.

Ці рядки писані під безпосереднім вражінням довгого спису жертв на Український Шпиталь, причому це вже 8 з черги такий спис. Крім розмірно дрібних сум маємо там в окремому виказі жертводавців, які дали на Український Шпиталь по кілька тисяч золотих. З Пропамятної Книжки Українського Шпиталю, яка появилась на весну з нагоди відкриття Шпиталю та в якій подано докладну історію його будови, відомо, що крім найбільшого жертводавця — Митрополита — який подарував площу під будову та сусідній партеровий дім (дотеперішня Народня Лічниця) і перших 5,000 долярів, і крім фондації у висоті 10,000 долярів, — до дня відкриття Шпиталю було вже 19 інших жертводавців, що відгукнулись на поклик складаючи по

(Продовжається на стор. 5, кол. 1)

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. М. Федорович, ЧСВВ.

БЕЗСМЕРТНА ДИНАСТІЯ РИМУ

(Продовження)

МИЛЬНІ ПОЯСНЕННЯ

Проти того так виразного й рішучого рішення Христа, появилося з бігом століть багато противних і ложних думок. Особливо протестанти й раціоналісти просто невірно, мильно пояснюють цю подію та те місце св. Письма. Ось кілька таких (Церквою осуджених) "пояснень"-висновків:

Св. Петро не займав поміж Апостолами такого визначного місця, як тепер навчає катол. Церква. Придане йому имення "Кефа" —Петро (по нашому "скала"), се лише натяк на палкий характер цього Апостола. Ісус Христос сказав, що збудує Церкву не на особі св. Ап. Петра, а на вірі Петра в Його божество й на вірі других Апостолів в Нього; тої віри "врата адова" не могли поконати, але поконали вони Петра, що тричі Христа відрікся, отже ніяк не можна назвати Петра "непохитною скалою," основою Христового царства.

Дальше— кажуть протестанти— власти "вязати" і "розвязувати"— одержали також і другі Апостоли—отже й вони мають "ключі небесного царства." Накінець привілеї, що їх одержав відтак Петро — то або видумка (пізніша) того Апостола, або його честилюбних наслідників, Епископів римських.

Відповідаємо по черзі на ті блудні твердження:

ПЕТРІВ СУД

Св. ап. Петро, хоча й не був одним із перших учнів покликаних Христом, то таки перший і одинокий дістав від Христа імя "Кефа" — Петро, скала. Не дістав того імене наприм. св. Єв. Йоан, що його, як згадує Св. Письмо, — найбільше любив Христос; від цеї пори, як зазначують ясно усі Євангелисти, займав св. Петро усе **перше місце в колегії Апостолів**. Колиж пізніше спротивився йому (в справі жидівських практик Апостолів), св. Ап. Павло — то всі Апостоли на завізвання Петра удаються в тій справі до Єрусалиму на Собор, щоб піддатися там його судові!

ПЕРЕДАННЯ ВЛАСТИ

Імя "Кефа", ніяк не можна брати в уемнім значенні відносно св. Петра і його віри! Тоді, коли Петро вирікся Христа, він **ще не був** Головою Церкви. Став нею аж після Христового воскресення, а до тої пори не мав іще спеціяльної Ласки, привязаної до того уряду. За життя Ісуса (в пустині Кесарійській) св. Петро дістав лише **обітницю** цього достоїнства, а її сповнення сталося аж після воскресення Христового, а саме коли Апостоли над **морем** тиверіядським ловили рибу і нечайно явився між ними Христос — і після чудесної ловлі риб спитав Христос св. Петра, чи любить його більше, ніж **другі** Апостоли. Тоді торжественно при других Апостолах, віддав Христос верховну владу, яку сам досі мав над Апостолами — св. Петрові. (Йоан, гл. 21, ст. 15—20).

———o———

(Продовження зо стор. 4)

2,000 золотих.

Така масова і така поважна жертвенність на Український Шпиталь, ті всі записи, між якими є записи цілих домів, — характеристичні для настроїв і бажань нашого громадянства. Нема ніякого сумніву що деякий упадок жертвенности на деякі навіть найкорисніші загально-національні цілі прийшов у звязи з боротьбою на терені даних установ: навіть коли люди вповні солідаризуються з постановами виділів тих установ і їх внутрішньою лінією, проте підсвідомо в душі залишається осад якогось несмаку, який притуплює сентимент до даної установи і каже свою жертву майна складати деінде. На Українському Шпиталі нема ані тіни що на його терені є якісь суперечки.

Нема у нас установ "ліпших" та "гірших" — всі вони роблять свою хосенну і спасенну роботу. Роблять її, сперті на довірі народу, якою завжди готов до найбільших жертв, — до жертв крови і праці і майна, коли цього тільки вимагає рідна справа.

———o———

ДВА НАЙБІЛЬШІ УКРАЇНСЬКІ ІСТОРИКИ ПРО ПРАВОСЛАВІЯ в XVIII СТОЛІТТІ

Що пише проф. Михайло Возняк?

Проф. Михайло Возняк у своїй Історії української літератури т. II, стор. 354-5 пише так, обговоривши історію цензури міней Димитрія Ростовського:

"Історія проб видати Тупталенкові Мінеї в 20—50 роках XVIII віку це тільки одна течійка тої повені, котра нанесла на поверхню української православної церкви московського намулу, позбавляючи її щораз більше права бути національною церквою українців. Ділялося це в тім часі, коли в Унійтській Церкви почав український національний елємент приходити до щораз більшої сили та значіння. Ті самі давні українські богослужебні книги, що їх кілька разів веліла московська церковна влада українським архиєреям відбирати по всій Україні й заміняти їх московськими, **уживалися спокійно в Унійтській** Церкві. Крім того **унія була більше толерантна від православія для народної освіти**, бо не витискала народної мови з проповіди, катехизації й початкової шкільної науки, як це робила на Україні московщина з своїм обєднуючим православієм. Під впливом релігійної полєміки й ще більше козацьких воєн, а далі й загально европейських течій серед унійтів українців з'явилася довга низка єрархів і визначних духовників, що **зводили довгу і завзяту боротьбу проти польщення і латинщення** українців. . . .Словом—чим далі ідемо у XVIII вік, тим швидше можна шукати ознак національної Церкви не під московським патріярхом, а в Унійтській Церкві. Вимовне ствердження правдивости тих слів дають памятки українського письменства, що вийшли зпід пера православного й унійтського духовенства портягом XVIII віку."

• • •

А що пише проф. Михайло Грушевський?

А Михайло Грушевський так характеризує українське православне духовенство XVIII ст.:

"Рахуючися з тенденціями російського уряду, що часами загострювались, часами трохи слабшали, але загалом все йшли до тої самої мети—можливого ослаблення української культурної сили й моральної відпорности українського народу, українське духовенство і його ієрархія зокрема, загально беручи покірно і навіть запопадливо **виконували урядову волю**, а навіть ішли назустріч її бажаням. Ся верства, що колись концентрувала в собі все свідоміше, що було в українськім народі, була, такби сказати, його мозком, тепер цілком стратила розуміння його інтересів або відчужилась від його потреб і збайдужіла до всього, що лежало поза її власними клясовими інтересами, взятими в найбільш тіснім і матеріяльнім розумінню. За втрачену автономію і свободу свого духовного життя вона чула себе нагородженою тим простором, який давала її амбіції російська держава. Був час, за Петра та його наслідників, коли всі важніші церковні посади цілої імперії обсаджувала перед усім київськими вихованцями. Отже вони не дуже журились автономією Української Церкви, почуваючи себе господарями цілої Церкви російської.

"Се, правда, в другій половині століття, за цариці Катерини ,вже й минулось і пізніше навпаки, на Україну стали насилатись духовні великоруські. Але за той час офіціяльна Православна Церква України та її духовенство особливо вище омертвіло, **відірвалось від громадянства, стратило вплив і значіння** в громадськім та культурнім життю. Суспільність цілком збайдужніла до **сих царських служальців** в ризах, що іменувались без її волі і впливу, виробили собі ласку в царського уряду і **зобовязались до повної і безмежної служби** йому включно до обовязку доносити владі відкрите на сповіді, оскільки воно містилоб у собі якунебудь небезпеку для держави." (М. Грушевський: З історії релігійної думки на Україні. Львів, 1925, ст. 94-5).

• • •

Так два визначні дослідники (Грушевського уважають за найбільшого історика) характеризують українське православне духовенство.

• • •

Як автокефальні самі про себе пишуть?

Про культуру слова і думки автокефальних свідчать їхні вислови, письма та спосіб поведення одних супроти других. **Це факти діла, незаперечені, прилюдні і явні.**

Ось ці факти і діла, по "котрих пізнаєте. їх."

Маєвського шлюби....

Так пише про них "Вістник" ч. 12 з 15 червня, 1938 ст. І "**Він не має права шлюбів давати** і хоч переводить шлюбні церемонії — то не має права таких "шлюбів" реєструвати і не реєструє."

Кілько то було накидів, коли наші священики остерігали людий перед подібними "шлюбами" і вимагали потвердження. Аж тепер й вони самі признають, що це тільки "шлюби" у знаках наведення і "не має права"

давати тих шлюбів. Але чи вони мають?

І замість шлюбів, як самі пишуть, остали їм тільки "шлюбні церемонії."

Ось їхні тайни.... А коли нема шлюбів, то що є?

* * *

І відповідь є тільки одна— там де нема правдивих шлюбів, де є тільки церемонії — там шлюбне пожиття не є шлюбним— тільки повсякчасним гріхом.

Ось їх факти про їхні "шлюби"....

Зібрали на оборону аж вісім долярів!

Між кудриявцями а свистунівцями іде процес.

Одні і другі кличуть на поміч, на збірки. "Вістник" подає три листи в цій справі аж з трох провінцій Канади — і вислід тої акції. Післали їм аж вісім долярів "на оборону" і то з трох провінцій разом.

Ось де доперва "сила"....

Аж вісім долярів з трох провінцій..... Це факти!

* * *

"Скажені собаки"

Які між ними панують настрої свідчить поданий в тімже "Вістнику" лист, в котрім одні других називають дуже непохвальними словами.

А вони себе прецінь знають....

Своє положення очеркують так: "Та що нам робити, коли **собаки нас позивають?** Лишається дві дороги. Або боронитись, або покинути Церкву Христову. Покидати Церкву ми не хочемо— тому боронимось— **маче перед скаженими собаками."**

Ось факти!

* * *

І мимоволі чуєте якусь симпатію до тої душі, котра так отверто пише, що для них остали тільки "дві дороги."

Є ще одна дорога— далека від гризні і ненависті.

Це дорога повороту до Батьківського Дому.

* * *

Після розбиття церковного, СУМК — прийшла черга на СУС.

Про це подає близші дані "Новий Шлях" з 28 червня, 1938 ст. 4: "Відділи СУМК при Українському Прав. Соборі, що підпорядкувалися СУС, **пізнали шкідницьку роботу проводів СУС і СУМК,** осудили її та навязали повну співпрацю з центром МУН, молодечою організацією при УНО.

"Слідом за тим **пішов і відділ СУС** при соборі, в якому найбільше працював адв. В. Свистун, один із творців і найактивніших діячів тієї організації в Канаді."

Значить— розбиття на цілім фронті.

Ось факти.

І по тім пізнати, яка їх праця— бо самі вони про ню свідчать.

ЛЯЦЬКІ НАСИЛЬСТВА І БЕЗПРАВСТВА

Дня 7 травня 1938 найбільша політична партія і провід українців Галичини ЧНДО ухвалили рішення, з котрим бодай частинно треба познакомити наш загал в Канаді, бо ці рішення історичні.

Вони колись стануть актом оскарження проти Польщі.

Вони є незаперечним доказом, як підло Польща знущається над нашим народом. Вони є свідоцтвом безмежної терпеливости нашого народу та його терпінь, котрим мусить настати колись кінець.

І тоді будемо судити їх ми!

Ось ці рішення:

'На основі безчисленних фактів, зачерпнених з безпосередньої практики теперішнього українського життя, Центральний Комітет УНДО стверджує, що організаційна праця Українського Народу на всіх ділянках його життя зустрічається зі зростаючими, щораз важчими, перешкодами. Доконані вже погрози дальшого нищення поодиноких проявів української організаційної діяльности, визиваюча постава польських шовіністичних кол супроти українських церковних свят і культурних з'їздів се найбільш пророчистий доказ цього. В обличчі всіх тих ударів, які останньо безупину падуть з польської сторони на цілість українського національного життя, Центральний Комітет якнайрішучіше протестує проти позбавлювання українського населення належних йому і запоручених конституцією основних прав та звертає увагу найвищих рішальних чинників у державі на ці високо неморальні відносини. Факти необосновованих репресій, насильства та безправств, стосованих супроти Українців широкими шовіністичними колами польського громадянства, цілковито анархізують місцеве прикладне життя, підривають почуття правної безпеки і до решти затирають ріжницю між законом і безправством.

А держава, котра з чиниика ладу і правопорядку, стала основою насильства та безправства у відношенні до українців— така держава не має права істнування. І українці, як чинник найбільше пошкоджений через ту державу, подбають, щоби ці безправства як найскорше скінчились.

Кінець Польщі означає кінець безправства.

Мирон Заклинський

ПОХІД НА КИЇВ

Спомин

По переході Галицької Армії за Збруч (16-го липня 1919 р.) подалася 2-га (коломийська) бригада до якої й я тоді належав, на полудне вздовж Дністра на відпочинок. Відпочивали з тиждень коло містечка Калюса. Тимчасом наступ кількох наших бригад на большевиків дав зараз у перших днях гарні висліди. Большевики на цілому фронті відступили. Почався похід на Київ.

Коло 1-го серпня, 1919 р. вирушила й наша бригада в похід. Цілий місяць ішли на схід. Попри Бар і тільки-що здобуту вузлову стацію Жмеринку подалися на Вінницю.

Жнива були в повному розгарі. Сірі від пилі маширували сотні 2-ої бригади в спекотливі серпневі дні й раділи, що ворог у втечі, що простір нашої держави скоро більшає. Тут стояло вже населення свідомо й рішучо за український уряд і проти большевиків. Витало нас щиро, не так, як біля Збруча. Аж коло Вінниці наша бригада наздігнала фронт. Перейшла через місто, яке тільки-що здобули наддніпрянські відділи й не задержуючись пішла дальше. Нам III-ій курінь ішов від тепер весь час аж до Київа здовж залізничого шляху.

Ніде не зумів ворог стримати наступу нашої армії. Як коли зривався до бою, зараз ішли наші відділи в наступ і перемагали його. Цей ворог не доріс до воєнної справности Галицької Армії. Фронт посувався все ближче до Київа. Біля Калинівки (кілька миль за Вінницею) переходили ми попри боєвище, в місці де вузькоторова залізниця підходить на високім насипі до широкоторової. По полях валялися люди, коні. Попередної днини наступала тут наша кіннота, вибила большевиків зі спільного становища та погналася за ними навздогін.

Тепер посувався наш курінь Київщиною, яка кілька місяців пробула під большевиками. Поля рябіли від женців. Женці й обтавші по селах допитливо споглядали на наші чужинецькі одностої. Большевики відступаючи лякали їх, що йдуть Австріяки й Німці та будуть знущатися. Та сини Галицької Армії, хоч не мали часу зупинятися, піснею знайомили селянство зі собою - й своєю мітою. А напа мета була така сама, як їхня. Зривалася над нашими рядами пісня: "Гей у лузі червона калина," "Не пора," "Ой видно село" та інші. Населення вже нас пізнавало й приязно, як рідні, усміхалося до нас. На кватири радо приймали, вгощали й оповідали як своїм оборонцям про большевицькі безправства та ворожу супроти селян політику. Тут Галицьке Військо почувало, що бореться за справу всієї нації, та що для нашого селянства єдиним рятунком перед чужинецьким визиском і знущаннями є самостійна держава. До неї ставить українське селянство лиш одну самозрозумілу вимогу, щоби дало землю. Світогляд стрільця поширювався.

Біля узлової стації Козятин ішли бої. Ворог старався опізнити наш похід, щоби вивезти хоч частину возів із майном, що там нагромадилися. Наша кінна стежа повідомила про горячковий рух на стації. Не маючи панцирки, запрягли наші скорострільці звичайну машину до незахищених вантажних возів, підїхали під саму стацію та вчинили своєю нежданою появою і стрілянною велике замішання. Що тої днини Козятин був у наших руках. Большевицьку силу підривали й селяни. Повстанчі відділи оперували на задах їхньої армії. Також на Лівобережю починалися тоді селянські повстання проти іншого ворога—царського генерала Денікіна.

Наш курінь наближався до Фастова останньої більшої стації перед Київом. Близькість столиці окрилювала стрілецтво. Одначе й опір ворога подужав. Село й залізничий перестанок на милю перед Фастовом ворог сильно обсадив. Селяни доповіли нам, що є там чимало й кінноти.

Заки повести курінь у бій, обезпечився наш курінний отаман, сотник Ревюк, полевими сторожами перед несподіванкою з лівого крила. На ці сторожі призначив частину скорострільної сотні та мій відділ. Я опінув призначене мені становище: рівнина і недалеко ліс, що був у ворожих руках. Я мав передчуття, що з цього лісу наскочить на нас кіннота. Проти неї не було б у мене чим добре оборонятися, бо моя зброя, т. зв. піхотні гарматки, непригідна в чистім полі. Міномети трохи ліпші, та їх не міг я дістати, бо їхали з обозом. Крісових набоїв мали мої стрільці всего по 20. Я попросив курінного, щоби стягнув мою сторожу, зараз, як лише вона не буде тут потрібна.

За яких дві години прислав він по мій відділ вістового. Наш курінь виграв бій, було **кілька ранених, між ними командант** 4-ої сотні пор. Лисюк. Большевики відступили.

Вечером розмістився наш курінь у здобутому селі. Нас кількох закватирувалося в учителя. В товаристві тамошнього вчительства, при звуках гітари, весело ми розмовляли. Поручник Вольф, командант скорострільної сотні розповів про сьогоднішню пригоду одної своєї сторожі. Був він солідний, енергійний старшина, як усі Німці, яких я знав у нашій армії. Та попри це дуже освічений. Мав зі собою богато добірних книжок і читав навіть у поході на Київ. Бувало докінчував книжку, як їхав на коня попереду своєї сотні. Сполука залізної енергії, карности й життєвої практичности з ідеалізмом і богато духовою культурою робила з нього інтересного товариша.

Отож одній його сторожі трапилася тої днини пригода. Несподівано заатакувала її большевицька кінна стежа від сторони ліса і так хитро, що трохи не пропала ціла сторожа.

Стежа підкралася яром, що вів у околицю їхнього становища. Командант сторожі запримітив ворожих кіннотчиків щойно тоді, як вони зовсім наблизилися в гальопі з добутими шаблями. Він кинувся до скорострілу і в останніх секундах, як вони доїздили вже до сторожі, встиг посіяти по них кулями. Два большевики звалилися вбиті, один поранений, а решта завернула й зникла так скоро, як появилася.

Другої днини спинився наш курінь у місточку Фастові. Вів околиць Фастова тягнуться до Києва піски. Ідеться, як по Сагарі, сак господаря на нашій землі ворог, що до нашої столиці доріг нема. Не диво, що в підкиївських селах не слідно культурного впливу столиці. Від нашої переправи через наддністрянські яри ні разу не томилися наші коні так як тут під Києвом.

Старовинне, княже місто Васильків, у якому ми чергової днини спинилися, віддалене від Києва всего на чотири милі. Ця близькість хвилювала нас, не давала думати про ніщо інше. Тепер знову збільшився большевицький опір. За Васильковом вони перейшли в наступ і відкинули в бою наш курінь. Ми відступили від Васильків. То одушевлення обох наших армій, галицької й наддніпрянської, було за велике, щоби ворог міг спинити їх перед воротами столиці. Бригада, що наступали на півночі від нашої, побила ворога та позаймали села під самим Києвом. Він поспішно відступив. Наша бригада одним невпинним маршем підійшла до київських передмість.

Коні вибились зі сил на глибоких пісках і не встигали за пішими відділами. Всі обози далеко відстали. Обоз мойого відділу, де містилися міномети, піхотинні пушки й муніція до них, на силу добився до села Вита, на милю від Києва. Мої стрільці не відступали від возів і попихали їх у труднїших місцях дороги. У Вити ми заночували.

На другий день ранком вістка: Київ наш! Перед потудним я вибрався з відділом до Києва. Минули ми один ліс, другий і надійшла скоро вже побачити золочені бані київських церков. Аж стрінули наддніпрянську кінноту, що на диво їхала в нашу сторону. Козаки сиділи якось пасивно на конях, гойдаючись у такт кіньських кроків. Я любувався їх видом і уявляв що так повинні були виглядати Запоріжці, як утомилися довгим степовим походом.

Питаю їхнього команданта, як у Києві. —Згода з Денікінцями, каже він огірчений. Вони дістають Київ. Наші війська вже покинули місто. . Якщо ця угода вдержиться, то його віділ, мовляв, піде в повстанці. "Не хочемо більше бути малоросами" — додав він.

Пішли ми дальше й побачили богато нашого війська, зо дві бригаді, як спочивали на узліссю. А перед ними чудовий вид — київське передмістя Деміївка, а дальше чарівна струнка лаврська дзвінниця і наша мрія Київ. Віднайшли ми наш курінь. Посідали між сотнями, раді довідатися, як було в Києві.

Поручник Вольф сказав мені, що ніколи в житті не бачив такої радости і захоплення, такого щирого витання, як населення Києва витало нашу армію. У стрільців стільки й мови було, що про Київ. Ранним ранком, мовляв, увійшов наш курінь у місто. На хідниках, на бальконах, у вікнах народу. Серединою вулиці маширують галицькі відділи. Київляни кричать на радощах: "Слава Галичанам!", "Хай живе Соборна Незалежна Україна!". Київлянки подають квіти — стільки квітів, що не було їх куди давати. Кошей, що на них їхали команданти, прикрасили квіттям, вінками, зеленню. Бальконі й стіни домів були прибрані килимами, жовто-блакитними хоругвами й тризубами. Наші стрільці йшли горді, випрямлені, сотня за сотнею рівним возьким кроком, і віг під собою не чули на радощах.

Андрій Загарійчук

ДОВІРЯ

Найсильнішим фундаментом під всяку народну працю є довіря, або по просту ВІРА. З вірою всьо зробиться, а без віри нічого. І то не лише що без віри нічого не зробиться, але розібється й то що вже є збудоване. Не без причини то й у Св. Письмі найбільше накликується людей до віри, до довіря. Хто має віру той може горами росказувати й ті послухають його. З вірою може по воді ходити, як св. Петро, а без віри піде під воду. З вірою чоловік може хорих і калік уздоровляти. Словом, з вірою можна великих діл доконювати, а без віри, без довіря, можна хіба пропасти.

І тому то люди котрі мають довіря один до другого, мають довіря до своїх духовних і світських авторитетів, — є широко знані, славні й сильні, а люди котрі чесноти віри не мають, котрі один одному не довіряють, лише вічно негодують та один одного критикують, ті не то що не є сильними, а навіть самих себе не можуть задержати на поверхні й поринають, падуть, розкладаються, та пропадають. Такий є закон природи, такий є закон Божий. Хто той закон заховує, той живе й розвивається, а хто його ломить, той гине.

На довірю побудоване все.

Найменшою зорганізованою одиницею є родина — чоловік і жінка. Доки між цими двома членами організації є довіря, доти ця організація існує, а коли пропаде довіря, коли чоловік перестане вірити жінці, або жінка чоловікові, так зараз розпадається організація, пропадає родина. Доки є віра, доти є родина, а забракне одного, так зараз, автоматично пропадає й друге. Без віри, без довіря, не устоїть і найменша організація. А коли не устоїть найменша, то що казати про більші, про загально-народні. Коли зіпсуєте в родині віру, то ніщо не поможе наука, ані приклад, ані про любов та обовязки. Всьо то пропаде. Такий закон.

Коли віра є така важна в житті родини, в житті двох людей, то тим більше є вона конечна й необхідна в житті ширших організацій, в житті цілого народа. І тому то люде, що стоять на стороні віри, так старанно пильнують щоби тую віру не захитати ані в родині, ані в цілім народі. Так вони поступають бо розуміють, що доки є віра, доти буде родина й доти буде народ, а коли тої віри не стане, так всьо пропаде.

У нас вірою торгують.

Колиб до вашої хати прийшов незнакомий чоловік і зачав говорити "поступові" річи про родинне життя, про самопошану, про любов, про довіря, і сказав, що він в то всьо не вірить, що то всьо забобони, кінські окуляри, що такі річи є добрі лише для людей неписьменних, що він то всьо нищить, висьміває й старається жити якраз противно тим законам, то ви такому чоловікови їсти не дасьте й навіч не приймете. Ви його прогоните на сто вітрів, бо знаєте що то значить. Ви цінуєте що то розбійник дому вашого, бо він висьміває вашу віру, ваше довіря, яке є підставою дому вашого.

Свобода слова
в Росії

В Росії говорять:
Не думай!
Як думаєш— не розмовляй!
Як говориш—не пиши!
Як пишеш—не оголошуй!
Як оголошуєш—не підписуй!
Як підписав—не признавайся!

НЕРУКОВОРНИЙ ОБРАЗ В ЧАЙКОВИЧАХ

Чудесна поява Матері Божої з Дитятком на шибі шляхотської хатини в Чайковичах треває досі. На старенькій і до того збитій шибці хати видно виразно укорнований образ Матері Божої з Дитятком Ісус, серед проміння. Цілий образ міниться всілякими красками. В хаті тепер ніхто вже не мешкає. В середині хати стоїть офіярник і світиться безліч свічок. Знадвору образ прикрашений рушниками. Щодня тисячі прочан кличать і моляться перед нерукотворним образом. Люди співають пісні в честь Матері Божої. Загальна побожність зросла — комунізм зчез.

Зараз за хатою є жерельна криниця. Цю криницю викопали за вказівками нашої стигматички Евстахії Бохник. Вона мала видіння і згідно з тим видінням люди стали на тому місці копати і витрисла жерельна вода. Доступ до водиці кождому вільний. Вода дуже зимна і має інший смак, як всі криниці в селі. Досі зазначено вже кілька уздоровлень при цій криниці.

На місці старої хатини має станути каплиця в честь Божої Матері.

Село Чайковичі велике, три тисячі душ і достатнє. Люди тут несуть голову в гору — це українська шляхта, нащадки українських бояр. Всі змагання поляків відірвати їх від церкви, стрінулися з рішучим відпором.

Кріпить їх Матір Божа з Дитятком Ісус ставити опір ворожій навалі.

Кружок Рідної Школи ім. князя Льва на Личакові у Львові приступає до будови власного будинку. Досі діти навчались в двох найманих домиках, та поміщення мале а дітий прибуває чимраз більше. Тому наші робітники і безробітні стали збирати старі річи, фляшки, помаранчеві скірки і почтові значки та перепродувати. Так призбирали $1.200 і це стало початком будови. Треба подивляти цих бідних а щирих українських католицьких робітників Львова, що з такої нужди і скрути вміли видобути стільки гроша на народну ціль. Як дуже вони мусять любити нарід свій! Ось взір посвятної праці для многих українців в Канаді!

Доля людства в руках Божих, не людських

Промовляючи до 2.000 пар новоженців Св. Отець сказав м. ін. ось що: "Горе нам, коли долю людства складаємо виключно в людські руки. Бачимо, що люди потрафлять всьо псувати й нищити, посуваючись аж до взаїмного убийства. Війна, про яку одержуємо вісти зі Сходу і Заходу, ніщо інше як доказ, що люди стараються убити в якнайстрашніший спосіб якнайбільше інших людей. Горе булоб нам, колиб доля була тільки в руках людей. Боліємо над тими всіма нещастями, які заволоділи тепер світом, особливо над тими нещастями, що їх приносить війна. Боліємо, але водночас маємо велику надію на майбутність, бо вона не в людських а в Божих руках."

Діти

Мати із своєю донечкою Ганею виходила з церкви. По дорозі промовила до своєї приятельки, з якою йшла:—Думаю що нинішня проповідь не була дуже добра.

—Мамцю—сказала мала Ганя,—Ви нині кинули на тацу лиш ніклі! Що Ви хотіли мати за ніклі?

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

Липень, 1938

14. четвер — Косми і Дамяна
15. пятниця — † Пол. ризи Пр. Богородиці
16. субота — Якинта, муч.
17. **неділя — 5 по Сош.**
18. понеділок — † Кирила і Методія
19. второк — † Атаназія Атон.
20. середа — Томи і Акакія, пр.
21. четвер — Прокопія муч.
22. пятниця — Панкратія свмуч.
23. субота — † Антонія Печ.
24. **неділя — 6 по Сош., Ольги.**
25. понеділок — Прокла і Ілярія мч.
26. второк — Собор арх. Гавриїла
27. середа — Акили ап.
28. **четвер — † Володимира Вел.**
29. пятниця — Атиногена свмуч.
30. субота — Маріни вмуч.
31. **неділя — 7 по Сош.**

Серпень, 1938

1. **понеділок** — Макриии і Дія, пр.
2. **второк Ілії пророка**
3. середа — Симона і Івана пр.
4. четвер — Марії Магдалини
5. пятниця — Трофима і пр. муч.
6. субота — † Бориса і Гліба муч.
7. **неділя — 8 по Суш. Усп. св. Анни,**
8. понеділок — Єрмолая
9. второк — † Пантелеймона вмч.
10. середа — Прохора і пр. муч.
11. четвер — Калиника мч.
12. пятниця — Сили і пр. муч.
13. субота — Евдокима пр.

УСТАВ

17 липня, неділя 5 по Сош.— глас 4, утр. єв. Лук. 113, на Сл. Б. ап. 103, єв. Мат. 28.

24 липня, нед. 6 по Сош.— глас 5, утр. єв. Лук. 114, на Сл. Б. ап. 110, єв. Мат. 29.

31 липня, нед. 7 по Сош.— глас 7, утр. єв. Ів. 63, на Сл. Б. ап. 116 і 334; єв. Мат. 33 і Ів. 56. (св. Отців.)

7 серпня, нед. 8 по Сош. св. Ілії — глас 7, Вечірня Вел. з Литією, утр. єв. Ів. 64, на Сл. Б. ап. 124 і 57. єв. Мат. 58 і Лук. 14.

4 серпня вечір — Свята Година.

5 перша пятниця місяця — Сповідь, св. Причастя, молебен.

7 перша неділя місяця — збори Ап. Молитви.

24 липня в неділю вшанувати память св. Ольги — концерт або академія.

28 липня — св. Володимира Великого, будівничого і керманича Української Держави, Покровителя БУК-а.— минає 950 літ від Хрещення України — академія, похід, здвиг, посвячення прапорів. Всі відділи БУК-а мають відзначити той день. Коли неможливо на 28, то в найближчу неділю. Треба вже підготовляти той день, щоби випав як найбільш величаво. Зібрати молодь округи. Освідомити про велич хвилі!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Молімся за ту католицьку молодь, що ходить до некатолицьких шкіл

Час, коли дитина розвивається найбільше духово, приходить до повного вживання духових сил і змислів, це час коли вступає в школу— шестий і семий рік життя. Тоді пробудженими змислами і свіжими, даними Богом силами душі, памяттю, розумом, волею —дитина користується, щоби придбати як найбільше знання.

Як цвіт, котрий розвивається, найкращий і найсильніші дає запахи, так тоді душа дитини. І коли та душа опиниться під впливом злих людий — ціле життя дитини пропаще. Шкоди вчинені тоді, лишають незатерті карби на ціле життя.

Школа творить характер дитини. Наперед робить це родинний дім. Разом і спільно з родинним домом робить це Церква. А тоді вступає третий рівнорядний чинник — школа. І коли та школа не є католицька, є безвірна або протикатолицька, то вона не тільки що нищить родинний посів в серці дитини, але ще защепить своє трійло.

Тому обовязком родичів під гріхом тяжким є, посилати дітий до католицьких шкіл, де такі школи є. Дякувати Богу цей обовязок совісти наші родичі легко можуть виконати. Маємо цілу сітку шкіл Сестер Служебниць. Там повинні наші діти мати своє приміщення і науку.

Маємо також заведення для вищих шкіл —як Сестер Служебниць в Йорктоні і сиротинець в Айтуні. Маємо приміщення в Саскатуні, 314 ев. Е. норт.

Маємо нашу **бурсу для юнаків в Саскатуні** і там належить посилати наших синів, якщо вони ідуть на вищі студії до Саскатуну. (304—4 ев. норт.)

Маємо **колегію св. Йосифа в Йорктоні**, де хлопці побирають науку вищих степенів— це наші заведення для нас, за наші гроші, на добро народу, на Божу славу.

Колиж наші діти найдуться поза тими заведеннями — то для них лишається щира молитва, щоби Серце Христове захоронило їх перед утратою віри і ошчайности. Бо людські середники кажуть сподівати всього найгіршого. А доказом того є, що наші діти, котрі мешкали і ходили до некатолицьких шкіл —нині найгірші вороги тої святої Церкви, котра їх виховувала маленькими, благословила і навчила перших правд життя. З дітий стали янічарами — через некатолицьке виховання. І тому треба протиділати всіми нам доступними середниками.

Для членів Апостольства Молитви таким середником є молитва.

др. В. Щурат

СЛОВО ІЛЯРІОНА

Володимирової смерти
блаженно памятна річниця!....
Вже того з памяти не стерти,
ким память давних діл держиться.

У Десятинній в світлі тоне
величня княжа домовина,
а Богородиця з ікони
глядить на батька, то на сина.

Над батьком тихі сльози ронить,
на сина навіває мрії
і Ярослав чоло вниз клонить
перед іконою Марії.

Й народ схилився, як повен колос....
Бо із високого амвона
паде, мов з неба, сильний голос —
могуче слово Іляріона:

"Хвалять всі землі, всі народи
своїх подвижників віддавна....
Хвалімже й ми! У наші годи
Русь теж подвижниками славна.

"Хвалім і ми Володимира,
потомка того Святослава,
якого славить кожда ліра
і кожда пісня нелукава.

"Хвалім діла його могутні,
з яких пізнали й на чужині,
що княжив не в землі жебручій,
а в руській славній Україні!

"Хвалім, бо потрудивсь над міру
заставши ниву ще зелену —
хвалім його, бо дав нам віру,
віру в будучність нескінчену,

"Хвалім його, бо на престолі
лишив намісника по собі,
який відчув його всі болі,
всі мрії сховані з ним в гробі.

"Відчув і увінчав наш Київ
вінцем могучого владики
і під святий покров Марії
сам передав його на віки!

"Бажав у хвилі урочистій,
щоб з кождим вечером і світом
архангельський привіт Пречистій
був і для Києва привітно.

"Радуйся! — скаже ангел смирний —
Обрадованна, Бог з Тобою!....
Радуйся граде благовірний! —
вздовж гір покотиться луною.

"Хвалаж ім днесь, Отцю і Сину!" —
упало голосно з амвона
і аж по нинішну годину
лунає слово Іляріона....

Неділя 24 липня, День св. Ольги

Взором матері, громадянки і державно-політичної діячки є наша велика княгиня Ольга. Походила мабуть з простого роду. Ізза краси та розуму припала до вподоби князя Ігоря, котрий з нею одружився. Стала матірю князя Святослава, одного з найбільших войовників України — лицаря і будівничого держави, котрий заповідав ворогам наперед „іду на вас!" Це лицарське, пряме, отверте, мужне і відважне виховання дала йому матір. Вона не вчила його підступу, крутійства життя — але чолом до ворогів, отверто проти труднощів, здобувати а не торгуватись з долею.

Св. Ольга є бабунею св. Володимира, котрій він у великій мірі завдячує початки знання про християнство. Літописець зазначує, що Володимир "все пізнавши" приняв хрест. Це "пізнання" завдячує він вже з ранніх літ своїй бабуні св. Ользі, в котрої одруженню виростав і виховувався.

Так св. Ольга є **взором матері.**

Ставши женою князя Ігоря вона стає **взором вірної жени** до кінця, що вміє постояти за честь свого роду, свого чоловіка і вміє ту честь оборонити зі зброєю в руці. Не плаче, не нарікає на долю, не скаржеться — але збройною поставою вміє привернути відібрану неправно честь. Так здобуває Іскоростень, столицю Деревлян і в цілости прилучує це непокірне племя до київської держави. Це акт першої кляси з погляду державного закріплення України. А робить той акт вдовиця, під впливом смерти чоловіка, сама — однак не безпомічна, тільки сильна вірою в перемогу правди. Здобуває долю.

Під осінь 957 року їде княгиня Ольга до Царгороду і там є на принятті в грецького царя. Бачить чужину, дивні звичаї, достатки і велич греків — але ними надто не переймається. Вона скоро вертає назад у Київ і доперва на рідній землі приймає святий хрест. Охрестившись посілає посольство на захід до німецького цісаря Оттона і просить прислати місіонарів, котріб голосили слово Боже. У відповідь на це посольство цісар Оттон посилає епископа Адальберта, котрий прибуває до Київа 961 року, однак обставини праці були цего рода, що Адальберт не був звичний до цього і уважав за відповідне невдовзі потім відіхати назад.

В час многих і численних походів Святослава вона сама проводить державними справами і не тратить голови навіть в обличчу сильного многократно сильнійшого ворога. Коли Печеніги обложили Київ і домагалися здачі, становище столиці ставало з дня на день прикріше. Ольга посилає тоді хлопця, що добився до Святослава і кличе прийти чим скорше з відсіччу. З тої нагоди літописець навіть робить докір князеві: "Княже, ти чужої землі іщеш, своєї ся лишив" — значить, "шукаючи чужої землі, ти тратиш власну." Св. Ольга витревала на становищі, доки не прибула відсіч і Київ не став свобідний від облоги орди. Цим чином і раніщими вказує св. Ольга на притомність ума, глибокий розум, відвагу і сталість — є вона для нас **взором державного діяча!** Ось патріотка України!

Умираючи 969 року записує своє село Будотино під Київом на церкву св. Богородиці і тим дає **взір любови церкви**, жертвенности і відданости.

Пішли за тим взором тисячі і тисячі наших селян, наших бояр, нашого народу записуючи на церкву, на добрі цілі народу пайки свого майна при смерти. Ось так треба любити нарід свій!

Ізза заслуг для поширення християнства на Україні, за заслуги і чесноти матері і жінки, за мудрість і сталість державного проводу, Церква свята почислила нашу княгиню в **почет Святих Божих.** Память її почитається на престолах всіх католицьких святинь, 350 міліонів вірних по цілім світі.

В день святої княгині Ольги почтім і ми хоч малими силами, та щиро, та вірно велику память святої. Треба уладити святочну академію пополудні. Рано всі свідомі українки повинні приступити до святої Сповіди і святого Причастя в намірені Українського Народу. Докажім і **ми ділом** нашу любов рідного, нашу вірність і сталість.

Українки католички Канади — членьки БУК-а!

Най кождий Жінвідділ гідно і світло відсвяткує річницю княгині св. Ольги!

ДІЯЛЬНІСТЬ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Апостольським відпоручником для Канади іменований Преосвященний Ільдебранд Антоніятті, що досі був апостольським представником при уряді ген. Франка в Еспанії.

19 червня ц.р. **Преосвященний Кир Вол. Василій Ладика, ЧСВВ** посвятив площу під **нову нашу церкву** в Монтреалі в дільниці Пойнт С. Чарлс. Церква є під візванням св. Духа.

Того самого дня три наші Отці, о. др. Василь Кушнір, о. П. Божик і о. Ст. Семчук посвятили площу під будову **нової нашої церкви у Винипегу**, при вулиці Юкленд. Було понад два тисячі вірних, проповідав о. Семчук.

26 червня на празник Пр. Евхаристії **торжественний похід** з найсвятішими Тайнами через вулиці Винипегу, трох наших парохій. Монстранцію з найсв. Дарами несли по черзі парохи св. Володимира й Ольги, св. Николая і св Покрови. Участь взяли старші й молодші— разом понад два тисячі душ. Прегарний був вид, коли в супроводі численних прапорів ішли сніжнобіло одягнені діти, а далі організована молодь і старші. Погода була мила — Бог ласкав для своїх добрих і вірних дітий.

В Крехові в Галичині підчас відпусту на Літнього Николи було біля 50 тисяч прочан. З того числа 12,000 висповідалися і приступили до св. Причастя. Сповідали 58 наших священиків. Проповідий було 14. відпуст тревав три дні.

"Український фонд воєнних вдів і сиріт" що повстав під покровом нашої Церкви в Галичині і опікується такими вдовицями і сиротами, якими ніхто не опікується, запоміг в 1937 році 310 вдів на лучну суму 9,227.25 злотих. Головою є о. др. Лев. Глинка.

Політвязнями в Польщі опікується о. прелат Л. Куницький, парох церкви св. Юра у Львові. На його руки приходять всі збірки українців призначені на цю ціль і він розділює їх після потреби.

Відпуст в Айтуні, Саск. на празник Серця Христового стягнув цього року богато вірних, хоч менше як звичайно з причини зливних дощів. Бог дає дощ околицям, котрі досі були посушні і за це хвала Всевишньому. Сестри в Айтуні будують вже Ювілейний Сиротинець. Вівозву про це читайте на іншому місці БН.

ПАРОХІЯ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ — НАША ПРАЦЯ

965 Бойд ев.

Першого червня мали красну забаву **панночки з клюбу св. Тереси.** Задумують купити статую Матери Божої Люрдської.

Діточий базар Молодої Парохії скінчився красним успіхом. Діти самі розпродали значків і перевели базар на загальну суму $67.05. З того чистого приходу остало 57.17. Коли зважити, що діти самі збирали річи, самі перевели розігравку, дощинки продавали лише по центові — то успіх очевидний. Богові нехай буде подяка за все. Гарно працювали молодечі урядники, як Іван Стасюк, М. Хомин, Мирослав Дідюк та прочі.

На зелені Свята Парохія взяла спільну участь в поході на могили. Збірка була біля парохії — всі самоходи умаєні. На переді їхали на колесах пластуни 49 чети парохії. Прийшло богато людий так, що не стало місця в найманих автобусах. Мимо двох возів і многих самоходів, майже половина мусіла вертати домів ізза браку місця в автобусах.

Пікнік Сестриць Пречистої Діви на Старій Виставовій Площі міста при Селкирк випав розмірно гарно і вдоволяючо. Людий було богато, програма цікава і весела — дещо перешкодив дощ біля пятої години. Пані знова жертвували сто долярів на свою церкву — най Бог щедро нагородить за їхню працю.

Перед празником Пр. Евхаристії була **триднівка**, а з суботи на неділю **цілонічна адорація найсв. Тайн.** В неділю парохія взяла участь у спільнім поході з Найсв. Дарами через вулиці міста. Парохіяни в прекраснім ладі вернули після походу назад до церкви.

В останну неділю червня рано, по першій Службі Божі було **приняття в члени Дітий Марії.** Одягнені у білі вельони діти зложили торжественно приречення і дістали марійські медалики. Приречення зложили 39 дівчат.

Тоді була також **церковна парада пластунок.** Попередної середи пластунки **пращали свою сотничку, панну Фриденрич, котра** відійшла на хвилевий відпих. З тої нагоди Родинний Комітет під проводом пані Якимщак придбав гарний пропамятний дарунок, котрий передано від пластунок та їхніх родичів через панну Лесю Майданик. Панна Фриденрич працювала дуже гарно, щиро і з видимим успіхом під нашими пластунками, тому вони її щиро полюбили. Приступною була окружна провідниця, пані Смарт та деякі з родичів.

Почався Літний Карнавал парохії. Участь в ньому беруть панночки: Стефа Довбенко, Франя Дершко, Ганна Сорокула і Славка Майданик. Панночки загально люблені та добрі діти своїх родичів і нашої парохії. Вони взялися помогти церкві, хоча їхні літа молоденькі а досвід життя ще невеликий. За це належить їм не лише признання, але подив і поміч Цей карнавал має свідчити, що всі парохіяни співчувають праці своїх добрих дітий і тому хочуть їм помогти довести до повного успіху. Значки вже в продажі — многі гарні нагороди. Слідіть за дальшими вістками і цікавтеся працею — котра панночка стане королевою в День Праці, пятого вересня?

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

Уляна Кравченко

Гей усі, хто письменний, учімся
і учім неписьменного брата!
Най загине наш ворог навіки —
нехай темнява згине проклята!

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

19 липня 1015 року помер св. Володимир Великий, ясне Сонічко України. І тоді, як пише наш літописець "плакашеся по нем всі" —всі за ним ридали. Богаті і бідні — бо для всіх був "сонічком." І булаж тоді наказав робити золоті і срібні ложки до їди, бо як сам сказав "будет дружина, будет злато" — а для другхих казав розставляти столи і гостити всіх, всю київську бідноту. І булаж тоді наша держава могуча, найбільша і найсильнійша в історіуї, за весь час свого тревання. Гнули карки перед Володимиром польські князі, тремтіли ляхи за Вислою....

27 липня 1657 помер гетьман Богдан Хмельницький. Не треба забувати, що гетьман Хмельницький був нащадком українських бояр і тому шляхтич гербу Венжик. Вчився в колеґії Отців Єзуїтів в Ярославі, в нашій Галичині і тому виховання одержав в католицькій вищій школі. Мав ґеніяльний талант добирати відповідних людий і організувати маси. Він є творцем новітної української нації, котра ясно видвигнула свої ціли — жити вільним життям у власній правовій державі Звісні є вискази Богдана, як "Нехай стіна о стіну удариться, одна впаде, друга зостанеться!" — або "Що людська рука збудувала, вона й знищити може!" Був глибоко віруючим. уповаючи на поміч Пречистої Діви, а не на слабі людські сили, як про це виразно говорить в універсалі до козаків.

29 липня 1865 уродився світоч Галицької Землі, Митрополит Андрей Шептицький. Це той "світильник горяй і світяй," як далеко живуть українці. Многа літа Великому Владиці!

2 серпня 1914 почалася Світова війна, що принесла й для нас серед вогню та крови волю. Зі всіх народів світа наш нарід найтяжче заплатив історичні рахунки та платить їх

досі. Долю треба здобути в завзятій боротьбі. А платити треба кровю і сльозами за кращу долю. Тайною успіху в цій боротьбі є віра. Без віри не можна угодити Богу — каже св. Апостол народів. І це треба знати на початку всього почину....

ЯК ОБХОДИТИ ЮВІЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ?

В останніх літах Українці католики в Канаді святкували різні ювілеї.... годі навіть їх усіх спамятати. Кожний з тих ювілеїв на якийсь час займав людей, писалося про них по часописах, були концерти, академії, промови, обходи itд..... а вкінці?.... ювілей скінчився і ледви який слід по собі зіставив.

Та цього року є особливший ювілей: 950 ліття Хрещення України: чи й цей ювілей мавби проминути безслідно, як попередні? Чи память св. Володимира не заслугую на якийсь тревалий, віковий памятник цих ювілейцих торжеств?

Характер цього князя, Апостола України, образ його гарної, величної душі, як його змалювала нам історія і народ у своїй поезії, піддає думку, якби найкраще звеличати память цьогорічного ювілею.

Св. Володимир це батько вдів і сиріток, це їхнє "сонічко ясне" що теплом своєї доброти й милосердя звеселяло всіх потребуючих. Це перший у нас основник україн. католицьких шкіл і сиротинців. Слушно отжеж, ноби в дусі того, хто хрестив Україну, святковано й ювілей Хрещення наших предків.

Ділами милосердя для сиріт і жертвами на будову шкіл ювілейних

Справу великого сиротинця для українсько-католицьких дітей в західній Канаді започатковано тому 19 літ в Айтуні, Саск. За старанням наших громадян айтунського дістрікту українські Сестри Служебниці набули 360 акрів землі напроти україн. катол. церкви. Це є ідеальне місце під будову Сиротинця. До тепер був малий Сиротинець в старім будинку (за містом), який вже валився і треба було його розбірати і братися до будови нового більшого дому бо й сиріток наших з року на рік все більше прибувало.

З весною Сестри поставили вже на своїй фармі тимчасову "колибу" для себе й для сиріток, школа мусіла приміститись в парохіяльнім домі і за Божою поміччу зачали звожувати матеріял на будову нового сиротинця, викопали селю, поклали фундамент, а дальше.... чекають на ласкаві жертви. 36 сиріток молять Бога і благають, щоб Всевишній дав щастя й здоровля всім вірним християнам і щирим українцям, котрі мають серце милосерне поможуть сиротинцеві...

"Бозю дай нам хатку" лебедять щодня дітоньки, не мають вони на землі ні тата, ні неньки, але мають доброго Батька на небі і Преч. Діву-Неньку.

Хто має в грудях щире українське, правдиве християнське серце щиреньке і кого оживляє дух великого опікуна сиріток св. Володимира, нехай шле свої ласкаві жертви на адресу:

ST. ANN'S ORPHANAGE, ITUNA, SASK.

Мужна відповідь

Селянин веде дорогою двох ослів. Прохожий панок питає його насмішкувато: Гей, ви три куди йдете?

Селянин спокійно відповідає: —Попри четвертого.

ПИСЬМЕННИК І РОБІТНИК

Календарець Пресвятого Ісусового Серця на 1938 рік приніс отсю цікаву притчу Крилова:

На суді Божім станули дві душі: одна розбійника, який покінчив життя на шибениці, другий славного на весь світ письменника, якого одначе твори були повні богохульств і згіршення. На тому світі нема ніяких зглядів, ані викрутів, тому оба одержали кару по заслузі. На грубих ланцюгах висіли два залізні казани. До одного кинули розбійника, до другого письменника та розпалили вогонь. Минали літа, обидві душі терпіли страшні муки. Врешті під казаном розбійника став помалу ослабати вогонь, аж вкінці зовсім погас. Розбійник спокутував гріхи! Та не вгасає полумя під казаном письменника, а горить сильніше, як першого дня.... Серед розпуки і болю закликав він: "Господи, це несправедливість! Це жорстокість! Я чейже нікого не вбив ані не був повішений, як той душегубець. Під цю пору святкують на землі величаво соті роковини моїх уродин, а я тут терплю такі муки".... На це почув відповідь: —"Нужденна тварино, як смієш таке говорити? Як важишся порівнувати себе з другом? Той у приступі гніву вбив чоловіка і все вже відпокутував. А ти? Глянь на молодця, що ось там потайки жадно проковтує трійливі листки твоїх книжок! Глянь лише, як його чиста неначе хрусталь душа покривається гріховим брудом під впливом твоїх творів! І ти ще маєш щось до говорення?!.. Глянь, у кілько то людських душах ще нині через твоє писання гасне світло віри, дарма, що обходиш соті роковини народин! Цей розбійник усього один раз убив чоловіка. А ти? Глянь лише на безчисленні тисячі молодих душ, що ти їх обмотав солодкими словами і гадками писанням, а вони завдяки твоїм книжкам затратили віру і попали в безодню зіпсуття? І ти смієш ще нарікати? Твій огонь не погасне ніклон, твій хробак ніколи не перестане тебе гризти, бо горе тому, хто згрішить хочби одного з тих, що вірять у Христа!...."

ВРЯТУВАВ БРАТА І САМ ЗГИНУВ

Перед кількома тижнями безробітний гірник Виллям Бантинг із Честерфілду, в Англії, стратив у трагічний спосіб старшого із своїх двох синів. Був це 9-літній хлопчина Джан, який добре вчився і був справжнім батьковими гордощами.

Підчас Великодніх вакацій бавився Джан із своїм 7-літним братчиком Леслі над берегом ставу. Леслі вбіг в одному моменті на трамполіну, стратив рівновагу і впав у воду глибоку на кілька метрів.

Джан знав, що його братчик не вмів плавати. Він рішився його ратувати, хоч сам не вмів теж плавати. Джан кинувся у воду, щоб ратувати свого брата. Тимчасом той задержався на залізних сходах, які вели глибоко у воду. Малий чіпився ступнів і таким чином видобувся на беріг.

Одначе Джан не вийшов уже на верх і втонув. Леслі стягнув мокрий одяг і побіг з плачом домі в щоб занести батькам трагічну вістку.

Гумор.—Відгрився.— Ти мені так допік, що як умреш, то зараз вийду заміж. — Маєш рацію.— То тебе зовсім не обходить? — А щож мене може обходити нещастя чоловіка, якого я зовсім не знаю?

НАШІ УСПІХИ

Між 50 учителями Манітоби, що дістали вакаційні стипендії, для поліпшення знання через університетські студії, є 7 українців, отже 14%. Так канадійські власти відносяться до нас, своїх горожан. Гідно і справедливо.

А в Польщі, де є міліони нашого народу —НІОДИН наш учитель не дістав стипендії. Ось різниця між державою, котра оправдує своє істнування, а державою, котра не має рації істнування. Бо держава має бути орудником справедливости, а не кривдження і безправства.

5 червня **посвячено в Перемишлі** українську волоконну вибірню "Текстиль", фірми інж. Лучишин і Спілка. Фабрика міститься при вулиці Лукасінського 8.

20 травня **грав в шахи** світової слави грач Альохін. Гра була в Празі. Партію з українцем В. Бачинським програв. З тої нагоди всі часописі принесли про це вістку з похвалами для нашого мистця.

На державних льосах Чехословаччини на третому місці видніє український текст чистою мовою і бездоганним правописом. Тільки в Польщі за українську мову вязнять і карають.....

Посвячення прапору Запорожців довершив в украніській церковці св. Юліяна в Парижі о. Перідон, український католицький священик. Зазначити годиться, що запорожці це люди з Наддніпрянської України, отже всі родом православні — та однак їхній боєвий прапор посвячував наш католицький священик і в нашій церкві. Це пророчисте для настроїв, які панують між православними з Великої України. І це вказує на ролю, яку наша Церква матиме з хвилиною визволення України.

Купецька ввічливість

Гершко каже що запорукою успіху є купецька ввічливість і терпеливість. Та вкінці і його випровадив з рівноваги один впертий довжник.

Тоді він написав до нього чемного листа:

"Високоповажаний Пане!

"Хто набрав в мене цілу копицю товарів і не заплатив? — Ви. Хто прирік що заплатить мені до трох місяців? — Ви. А хто ще й по шестий місяць не заплатив? — Ви. Хто є шахраєм і злодієм? — Ваш відданий Гершко."

Штука

Швець до хлопця:

—Візьми збанок і принеси пива!

—А де гроші? — питає хлопець.

—За гроші не штука принести пива, ти принеси без грошей.

Хлопець йде, за хвилинку вертається й дає майстрові збанок.

—Прошу пити!

—Як пити, коли збанок порожній? —питає обурений швець.

—Прошу пана майстра з повного збанка то не штука пити, але з порожного—то штука!

Хитрий

—Добре, дитинко, але чому ти просиш щоб я погладив того пса?

—Хочу знати, чи він не кусає.

Гумор. — Причина і наслідок.—

В останніх часах не можна щось панства застати в дома. —А бо бачите, моя жінка купила собі фортепян, а знову самохід, отже більшу частину дня волочимося по судах..

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ СИЛУ

Сторінка Молоді

др. В. Щурат

АНТОНІЙ ПЕЧЕРСЬКИЙ

Ра́з була вже роса
на тім місці святім,
де Антоній воздвиг
для Пречистої дім.

Як роса благодать
в рук Господніх сплила,
був у Києві блеск,
в Україні хвала!

Бо й молився черпець:
"Не мені, вітчині
пошли Боже росу,
урожайнії дні!

Й прихилився Господь
до молитви слуги.
Звеселився Дніпро,
гремлячи в береги.

Веселився Дніпро....
Та колиж то було?
Чиж. на віки над ним
сумом світ затягло?

Чиж пропасти росі
на тім місці святім,
де Антоній воздвиг
для Пречистої дім?

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ У ЛЬВОВІ

Молодь із запалом вітала на рідношкільнім святі в Украінськім Городі Митрополита Кир.Андрея Шептицького

(Із львівського Діла)

ДЕФІЛАДА МОЛОДІ

В неділю, 5 червня, пополудні відбулося в городі Сокола Батька у Львові величаве свято української молоді.

Рівно в годині 4 залунав сигнал ґурми. І під звуки маршів що їх відіграла дута орхестра під проводом директора Манька, на площу входять довгі ряди молоді. На самому початку йдуть наші найменші, ті з захоронок. Одягнені в національні строї йдуть усміхнені, притупуючи ноженятами під такт музики. Найстарше з учасників цього "малого походу" не мало більше як 6 років, наймолодше ледви 3 рочки. А за ними шкільна молодь: народні школи, середні жіночі й накінці мужеські віділи. У дефіляді взяли участь 2,320 осіб, з того 540 із середніх шкіл, 1,340 з народніх, 200 дітей із захоронок та 60 учениць фахової школи Труд. Із Самбора, Стрия, Рогатина й Тернополя приїхали прогульки молоді, які разом дали 180 осіб. Дефілада тривала двацять хвилин.

Настроєна Хвилина

Після дефілада уставилась молодь (у числі 1,600. без захоронок та учнів I і II кляси вселюдних шкіл) до ритмічної вправи-молитви. Орхестра грає маєстатичний гимн-молитву "Боже Великий, Єдиний" укладу О. Суховерської. Всі стають і над майданом царює святочна мовчанка. А на зеленій мураві у благальних, пливких рухах шле різнокольорова маса дітвори молитву до небес....

....Дай Йому волю,
Дай Йому долю....

Надпрограмова Дефілада-маніфестація

Починається друга точка. В одному моменті пятнацятьтисячна маса несподівано заворушилась, наче за дотиком електричної струї. Десь у далеких рядах гомонять оплески й оклики "Слава". Поволі ці оклики перехоплює цілий майдан і довший час не вгасає у своїм захопленні.

На закруті біжні зявляється автомобіль, в ньому постать сивоголового велитня що ледви замітним порухом немічної руки витає благословить масу. Це приїхав найдорожчий гість української молоді та її справжній опікун, Митрополит Андрей.

Обїхавши цілий майдан, автомобіл зупиняється на почеснім місці. До гостя підходить голова Рідної Школи професор Іван Галущинський та сеньор українських політиків і діячів др. Кость Левицький із привітом. Докінчивши третю з черги точку, вправи кружками, молодь вдруге дефілює, цим разом перед дорогим Гостем. Ідучи попри автомобіль Митрополита, здоровить його окликами "Слава," підносячи високо руки з коліровими кружками. Був це справді зворушливий та одночасно бадьорий момент, коли молодь і вся кількатисячна маса виявила таке ентузіястичне привязання й вірність свому Князеві Церкви. Це була самочинна маніфестація що випливала просто з глибини сердець.

Дальші точки програми

Відтак ішли по черзі одна за одною, дальші точки програми. Всі виконані взірцево та з як найбільшою дбайливістю. Видно що й вихованки і молодь вложили чимало зусиль Видно що одні не жалують своїх сил і трудів, другі-ж вміють ці труди оцінити і використати. Отже учні купецької ґімназії Рідної Школи виконали під проводом професора Т. Білостоцького взірцево кілька картин — веж. Потім молодь усіх львівських шкіл Рідної Школи відспівала дві пісні в супроводі орхестри під проводом професора Гриневецького. Виконання пісень було бездоганне й виявило, яке богатство співучого матеріялу скривається серед нашої молоді.

Оригінальна точка

Безсумнівно найефектовнішою точкою програми і притім наскрізь оригінальною були "Живі шахи." Почин та плян цеї точки піддав інспектор Будз, укладом і введенням занялася учителька пані Бігун. Прегарні, сперті на музеальних зразках історичні одяги гетьманської доби проєктувала пані Ґурґула. Одяги були у двох барвах: жовтій та блакитній. Кожна фігура живих шахів мала відповідний одяг: хлопчики — козаки, бігуни — козацькі сотники і т.д. Шахи виконали еволюції-танки (укладу пані Бігун), відповідні до ролі фігур.

Ця точка викликала справжнє захоплення серед публики, наступ аматорів-світлинців на групи "живих шахів" нагадував справді якусь фільму.

Закінчення свята

Офіціяльна частина свята закінчилась на цій точці. На бічних грищах відбувалися змагання поодиноких шкіл у спортових грах, одначе для більшости публики були вони недоступні.

Митрополит Шептицький був на площі до останньої точки програми, висловлюючи слова признання для виконавців та організаторів. На прощання знову лунали за ним ентузіястичні оклики "Слава"!

Хоч Свято Молоді закінчилося далеко перед заходом сонця, то майдан довго роївся ще від пестрих дитячих одягів і творив до пізного вечора справжнє людське муравлище. Рідношкільне свято на майдані Сокола Батька доказало не лиш зайвий раз справність і правильність праці цеї нашої виховної установи, доказало не лише те що наша молодь виховується на тугих і повновартісних на душі й тілі громадян української нації, але доказало й те що Украніський Город — це є щорічне місце великої стрічі шкільної молоді цілого краю. Як риба без води, так українська молодь не може обійтись без сонця й повітря. А це вона може найти тільки на своїм рідним майдані.

Ті 15,000 людей що прийшли оглядати справність і вислід праці своїх дітей, дорожать долею цеї дітвори. Молодь, як завсіди бадьора, не хотіла погодитися з думкою що вона моглаб не стрінутися вже більше на цім майдані. Навпаки, коли молодь Львова і краю прощалась із собою, то бадьоре і з вірою в силу своїх слів кликала:

"До побачення нарік на майдані Сокола-Батька"!

І справді само життя доказує, чим є Український Город для української нації та яку має вартість для її молоді. А тієї вартости не можна зміряти грішми, як не можна зміряти грішми й користями ні душі ні серця.

Роман Сливка

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ НА ЗАКАРПАТТІ

Вчасі коли в Польщі заборона українського Пласту (Скавту) все ще остає в силі, закарпатські пластуни з великим завзяттям працюють над розвитком своєї організації й виказують на тому полі щораз кращі успіхи.

Ужгородський кіш що первісно мав усього сім куренів, збільшив свій стан на 23 курені, в тім числі 17 хлопячих і 6 дівочих. Недавно відбулися пластові сходини ужгородського коша в присутности краєвого звітодавця Пугача й нового кошового. Участь у сходинах взяло понад 200 членів.

На програму вложилися змістовні реферати, хорові й солові співи, гра на фортепяні й деклямації.

Появилось перше число пластового часопису "На Стійці" що його почали видавати закарпатські українські пластуни.

Вода в роті

У Москві, після недавніх процесів. Весняний день над рікою.

—Що-ж це, Москва-ріка немов змаліла?

—Не диво, всі води в рот набрали.

ХРЕСТОНОСЦІ

Український часопис "Рідне Слово" який виходить в Руськім Керестурі, з дня 10-го травня ц.р. приносить допис п.н. "Українська молодіже!", де читаємо:

"Наша молодіж запущена, відбивається від всіх добрих звичаїв наших батьків, а приймає від чужих лише зле, а доброго нічого від чужих навчитись не хоче, хоч народи, з котрими живемо мають багато гарних прикмет. Найсмутніше те, що наше молоде покоління приняло той страшний звичай бритких проклонів (псовки) стало бутне ,непослушне старшим і стидається своїх батьків, батьківської української мови.

Проти всього злого — а є того досить— хоче боротися нове товариство для молоді "Українські Хрестоносці." Основані вони за прикладом інших народів, у першій мірі хорватських "Кріжарів", а і в нашій Галичині є таке християнське товариство для ліпшого виховання молоді а називається: "Орлик" і дуже гарно розвивається.

Тому і між нами мусять повстати "Українські Хрестоносці" по всіх парохіях за прикладом Девятини в Росии, де вже таке товариство основане за почином о. Юристого, а під проводом підписаного. Бо коли будемо мати добру молодь, виховану в добрих старих українських звичаях, в любові і пошані до Бога і до всього що наше рідне, буде весь наш нарід добрий, щасливий і сильний. Дай то Боже!"

Андрій Головчук
провідник Укр. Хрестоносців в Девятині

НАША СЛАВА

Панна Іванна Кучер походить з музикальної родини Винипегу. Батько називається Іван і є майстром музичних приладів. Його донька, панна Іванна має прегарний сопран і нераз виступала у найважніших ролях в цім місці. Вона грала рішальну ролю в опереті Гондолієрі а також Ноктюрн Лисенька. Вона виступала також з трупою Джана Голдена, котра тішилась великим успіхом у Винипегу. Нині панна Кучер співає через редіо, стація СКУ. Її шовково мягкий і ніжний голос долітає до тисячів слухачів та викликує найніжнійші почування. Голос визначається ще незвичайною чистістю, як ціла поява ніжностію. Панна Кучер є свідома українка і говорить гарною чистою українською мовою.

* * *

За найкращу промову підчас контесту в Давфині **панна Олена Лазарук** дістала золоту медалю. Темою промови було: Початки СПР.

Справедливо ці дівчата можуть стати взором для прочих. Наші дівчата загально здібні, однак як часто — ці здібности розтрачують з легкодушности. Одна і друга панночка свідчать, що навіть серед осередовища великого міста можна зберегти найкращі здібности непорушними та їх силою здобути перші місця на честь українського імени.

Здвиг Молоді в Селкирк, Ман.

Заходом БУК-а при діяльній співучасті о. Антона Лугового, місцевого загально люблéного душпастиря, буде великий здвиг молоді Іст. Вест Селкирк, Гонор, С. Ендрюс. Елми, Босежур, Ман. **в неділю, дня 24 липня, 1938. в Іст Селкирк, Ман.**

Рано Богослуження в місцевій церкві.

Потім спільний обід — і виклади.

Від години четвертої гри молоді, змаги!

Вечером концерт і роздача нагород.

На цей здвиг запрошуємо всю молодь округи!

* * *

Подібний здвиг молоді і старших, спільно буде у **Вайті, Ман. в неділю 31 липня, 1938**

Рано Богослуження в церкві.

Пополудні промови, спортові гри молоді —признання і роздача нагород побідникам.

Вечером академія в честь св. Володимира.

Українці католики Манітоби — приходіть численно!

Українці католики, молоде наша!

Скріпляйте ряди молитвою, вірою і працею! Будьте сильні через ласку, котру Бог дає душам, що чисті і вірні! Будьте чисті, будьте вірні!

З юнацьким запалом, з поривом для великої ідейної справи, Бога, Церкви і Народу приходіть, приїзджайте на наші з'їзди! Кличте других!

Коли у Вашій околиці ще не було з'їзду, організуйте спільно, з Вашим о. Парохом! **Скликуйте окружні з'їзди, активізуйте життя по лінії найвищого добра, ідіть вперед!**

ВПЛИВ ЦЕРКВИ НА КУЛЬТУРНЕ Й ГРОМАДСЬКЕ ЖИТТЯ

З хвилею, коли св. Володимир Великий прийняв Христову Віру, зачалося нове життя в українській державі. Христова Віра принесла з собою нову форму організації, саме церковну ієрархію. Вона стала сильним чинником у творенні та скріпленні держави, бо єднала собою й споювала всі племена, та привязувала їх до спільного центра, що таке корисне й конечне в житті кожної держави.

Другий важний чинник ,що з християнством прийшов на Україну, це були писані закони, т. зв. "Номоканон" або "Кормчая книга," яких до приходу християнства, на українських землях ще не було. Отже Церква дала приклад і зразок писаного законодавства. Через те ввійшла зміна, й нові, противні поганським звичаям, погляди на державницьке життя, навчали, що власть державна походить від Бога. Цим піднісся й скріпився авторитет пануючого князя, авторитет, що був хиткий і непевний.

Третій із черги творчий чинник був у тім що Церква виступила проти невільництва й у слід за тим впровадила засади рівнозначности, милосердя до вбогих, сиріт і калік.

З приходом християнства прийшло на Україну теж чернече життя. Повставали манастирі, що стали згодом сильними осередками і розсадниками культури. З них на всі боки, по всій державі розходилася освіта. При монастирях творилися школи, там ченці переписували книжки, писали літописи, засновувалися шпиталі та захисти для вбогих.

Першим таким осередком освіти став монастир у Києві т. зв. Печерська Лавра, заснований св. Антонием і Теодозієм. В ньому потім жив і працював славний на ввесь світ чернець літописець, Нестор.

Одним словом із приняттям християнської віри, велика Українська Держава здобула високий престіж і двигнулася на високий ступень освіти й культури. М.К.

ЕСПАНСЬКА КНЯГИНЯ ВСТУПИЛА В МОНАСТИР

Княгиня Марія де ля Есперанца з Бурбонів, давного роду володарів Европи, вступила до монастиря Сестер св. Милосердія.

Її брат, Дон Карльос, впав в бою з еспанськими більшовиками, 27 вересня 1936 року. Віддав життя за справу вільної Христової Еспанії.

2 роки потім, першого червня 1938, його сестра віддала життя на жертівник посвяти Богу, в намірі служити рідній країні в монашій убогій рясі.

Ось в тім саме велич!

Княгиня, що має подовтатком всякого добра, котра призвичаєна до всіх вигод, які може дати той світ — вона **зрікається всего ради Христа** Спасителя і в бідній монашій рясі іде служити ближнім своїм ради вічного спасіння.

Ось взір для многих наших дівчат, котрі дійсно бажають ідеалу і ідейної служби. Нарід, що має таких членів, вічно живий і невичерпаний в животну силу. На тім спочиває Боже благословенство і Божа ласка не дасть йому пропасти, хочаб проти нього мовились всі темні сили світа.

др. В. Щурат

Поход на Жовті Води

Вже знявся наш стяг і несеться як страх
новим шляхом свободи.
А з брязку стремен бє голос один:
В поход на Жовті Води!

З нас мирний був люд, що зривався із пут
хиба до свого Бога.
Та бачить сам Бог, що досить нам трівог —
тепер ляхам трівога!

На нашій землі ми рабами були,
були волами в плузі;
аж в наших руках плуг розприсся на прах —
тепер кінець нарузі!

Днесь берло чуже ми замінимо вже
своєю булавою.
Хто більше нас всіх натерпівсь від чужих,
той нас веде до бою.

З могильних задум прокидається шум
весняної погоди.
Степ кинувся в рух, бє луною в округ:
В поход на Жовті Води!

Вже знявся наш стяг і несеться як страх
новим шляхом свободи.
Брати вже нас ждуть. В дорогу, у путь!
В поход на Жовті Води!

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія — ч. 64—75
Праця, Прудентополіс — ч. 19—21
Новий Шлях, Саскатун — ч. 23—27
Канадійський Фармер, Винипег — ч. 23—27
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 23—27
Політика, Варшава — ч. 12, 13
Наш Стяг, Шикаго — ч. 24—27
Світло, Мондер — ч. 4, 5
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 71, 72
Дзвони, Львів — ч. 4,5
Світ Дитини, Львів — ч. , 7
Січовий Клич, Ню Йорк — ч. 5, 6
Український Інвалід, Львів — ч. 2
Вісти Укр. Наук. Інституту, Берлін — ч. 2
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 2

ТВОРІТЬ МОЛОДЕЧІ ВІДДІЛИ БУК-А!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 16. ЙОРКТОН, САСК. 14 серпня, 1938 Vol. VI, No. 16. YORKTON, SASK. August 14, 1938

ВЕЛИЧАВІ СВЯТОВОЛОДИМИРСЬКІ ТОРЖЕСТВА!

Від моря до моря як широка Канада наша, загомоніли співні слова про Ясне Сонічко України— св. Володимира та його величне діло, Хрещення України!

Святоволодимирська ідея це єдність і сила народу через одну, правдиву віру! Розпорошені досі та розбиті і знесилені ворожнечею українські племена поганські, збирає св. Володимир мечем в одну цілість. А щоби ту цілість закріпити нерозривною, охрещує всю Україну. **День 14 серпня це День Хрещення України!**

Ось так виводить св. Володимир наш нарід на великі дороги історії. Робить його живим, через віру. А ця віра одна, правдива і незмінна, як сам про це молить. Тою вірою є католицька віра наших предків в нашім прегарнім українськім обряді, котрий наш нарід заховав досі в своїй Українській Католицькій Церкві.

Ось це є дійсно рідна Церква наших великих прадідів!

Ось наша радість, що якраз ми зберегли ту віру!

Красою торжеств з тої нагоди треба уважати Архієрейську Службу Божу, яку відправив наш Преосвященний Владика в церкві св. Володимира і Ольги у Винипегу, дня 31 липня, 1938. Ексцеленція згадав на проповіди про велич діла святого Володимира, котрий з наших предків, розсварених поган, через католицьку віру зробив один великий і непоборний нарід, котрий з тою вірою живе досі. Віра ця піднімає наш нарід на найвищі вижини поступу і жертвенности. Тому українці католики дають найбільше грошевих жертв на всякі національні ціли — вони також дали найбільше жертв власної крови підчас війни за волю цілої України. Впр. о. др. В. Кушнір відправив в навечіря Литію і мав слово підчас парохіяльної святочної вечері. Господь Бог дає людині вказівки, що і як має робити ради свого дочасного і вічного щастя — говорив о. Доктор — так відзивається в нас голос сумління. А щоби хтось не казав, що він не чув голосу сумління, Бог дав ще заповіди свої на камінних таблицях. А крім цього раз на сотки літ посилає своїх вибранців — святих угодників — щоби вони очевидно сказали народові ще раз, як і що треба робити. Таким Божим до нас висланником, з нашої крови і кости, є святий Володимир! Ми не самі! Маємо великого представника перед Богом і Учителя! В цих торжествах сослужителем був о. Ст. Семчук, котрий виголосив також слово підчас парохіяльної вечері. Цілий ряд світських бесідників з'ясосували важність хвилі, як панове: Троян, від парохії— Козак, від Верховної Управи Брацтва св. о. Николая — Копяківський, від св. Покрови — Сірант, від відділу Брацтва на Форт Руж — пані Пелехата, від тов. Кобзар, ітд. Услугували чемні і вічливі юнаки та панночки в народніх строях — цвіт і надія парохії. Парохіяльний Дім був того вечора переповнений!

Тої самої неділі відбулися ювілейні торжества на **Вайті, Ман.** при співучасті о. Володимира Божика, о. П. Божика і о. В. Осадця, ЧНІ. з Йорктону та світських представників, як адв. Якиміщака, Пробіжанського і пр. Прибули маси вірних з околиці. Це був дійсно прегарний здвиг українців католиків під проводом свого пароха о. Т. Коцаби.

Величаві торжества з нагоди Хрещення України перевели Отці Василіяни в **Мондері, Альта.** при чисельнім здвизі народу. З тої нагоди печатня Отців Василіян видала окремий чин молитви, де є прегарна посвята українського народу Христові та віднова хрещення.

Подібні торжества започатковано також на прерії, як на кольоніях о. Дрогомирецького в **Саскачевані**.

Всюди, як далека і широка Канада наша, **нарід** переживає незабутні хвилі. Бог дав нам дожити тих великих днів.

І переживаємо їх гідно!

Чим більше добра зробимо в цім ювілейнім році навіть в наших скромних обставинах, отже чи придбаємо який дар, якусь річ, дамо якусь жертву на церкву, бурсу в Саскатуні, сиротинець в Айтуні, печатню Отців Василіян в Мондері, яка саме будується, чи взагалі зробимо якенебудь добре діло — тим **чином докажемо** що ми як слід зрозуміли велику ідею св. Володимира і **дбаємо, щоби її виконати!**

Зі Золотих Віршів Життя

Джойсі Килмер

ДЕРЕВА

(Переклад з англ. о. Ст. Семчука)

Думаю, ніколи не бачити мені
поеми так красної, як ясені....

Віссалися жадібно їх корені
у груди хвилюючі матінки землі.

Глядять до Бога цілісенький день,
співають до Бога зелених пісень.

А літом в короні холодних віток
червоношийки колишуть діток.

Зимою корони висріблює сніг,
а літом дощі зціловують їх.

Поеми складають людці, гейби я —
однак тільки Бог ростить дерева!

ЩО НАМ ГРОЗИТЬ ВІД ПОЛЬЩІ?

На знищення нашого майна видумали ляхи новий закон з 23 марта, 1938, силою котрого можуть вивласнити майно кождого українця з Галичини, який понад пять літ перебуває поза краєм і "стратив звязок з вітчиною" (значить, не відновив пашпорту), або виступає проти Польщі.

Всі наші люди з Галичини, котрі ще мають майно в Старім Краю, повинні негайно це майно переписати на своїх кревних або дати на добрі ціли в Старім Краю. Інакше ляхи готові забрати це майно, або як вони кажуть "вивласнити"....

Робити треба так.

Піти до найблищого українського адвоката і зробити в нього повновласть для когось в Старому Краю. Ту повновласть адвокат злегалізує у найблищого польського конзуля —значить, правно забезпечить вартість підпису. І тоді ту повновласть належить вислати даному чоловікові в Старому Краю, щоби він в суді на основі Вашої повновласти переписав Ваше майно на себе, або на кого Ви хочете.

Ратуйте своє добро, доки ще не пропало в Старому Краю!

ЗАДЗВОНИЛИ ГАЛИЦЬКІ ДЗВОНИ....

Помер лицар Галицької Землі — її найкращий син, Генерал нашої Армії, шляхтич з роду, син українського католицького священика, **Мирон Тарнавський**.

Ранком, 29 червня, 1938 замкнув ясні очі генерал Української Галицької Армії, принявши послідні святі Тайни. Уродився 29 серпня 1869 в селі Барилові, Радехівщина, де його батько був парохом. До війни служив старшиною в Австрійській Армії. В роках 1916—17 був командантом вишколу УСС, потім був полковником 16 полку австр. стрільців. З днем повстання Української Держави стає командантом 11 корпусу УГА а від липня до листопаду 1919 начальним командантом УГА.

Похоронено нашого генерала при здвизі двацять тисяч українців, що в зразковім ладі йшли за його домовиною. Впадали в очі ряди молодих українських дівчат — та бувших військових. Хоронили наші Владики на чолі з Експ. Митрополитом Андреєм Шептицьким — в поході несли сотки вінців, несли землю з усіх кінців Галичини. І грали трембіти, і дзвонили дзвони....

"Нова Зоря" зі Львова так написала про ці похорони: "Похоронний похід мав дві головні, для нас цінні прикмети: 1) Він був добровільний, ніхто примусом не стягав тих мас нашого народа на похорони Начального Вожда УГА. Ті маси самі прийшли, притягнені патріотичним потягненням серця свого. 2) Сей похоронний похід був такий здисциплінований, що подібний порядок і дисципліну не все можна побачити навіть там, де виступають в парадах регулярні, касарняні війська. Се всі присутні запримітили і всі були тим дуже мило здивовані. І слушно. Бо це поява, яка свідчить про **велику суспільну вартість племени**, що здібне до витворення аж такого взірцевого порядку." НЗ ч. 51 з 10—VIII, 1938.

Дзвонили дзвони по всім краю, на відгомін святоюрських дзвонів — в кождій церковці, як широка Галичина. Так українці католики прощали свого генерала!

* * *

ПРОЩА НАД ДОМОВИНОЮ— о. др. Лаби

Від імени Митрополита прощав покійного ген. Тарнавського о. др. Лаба, начальний духовник УГА., тими словами:

"Високопреосвященний Митрополит, що не має змоги попрощати Тебе особисто, доручив мені, щоб я, коли стану над цим гробом, висловив Його, Владики, співчування Тобі, Пані Генеральшо, як Удові й Вам, Дітям-Сиротам. Розуміє Високопреосвященний Ваш великий біль і смуток. Але каже Вас запевнити, що цей важкий біль і смуток ділимо сьогодні з Вами всі ми. Високопреосвященний доручив впевнити Тебе, шляхотська Родино, **що Покійний Генерал своїм великим Ділом нобілітував (ушляхотнив) Тебе подвійно.**"

"І я, як бувший начальний духовник УГА виконую це високе доручення Владики. А Тобі, Генерале, доручив Владика кинути грудку землі в Домовину. І під стукіт тієї грудки землі об Твою домовину сказати Тобі, що український нарід впише Тебе в альбом своїх світлих мужів, що в українськім народі раз на завжди залишишся Лицарем, яким Ти був зі зброєю і без зброї.

"Владика сказав, щоб під замовкаючий стукіт тієї грудки землі об Твою домовину запевнити Тебе, Генерале, що вічна Твоя память, така вічна, як вічним є український нарід."

ПРОЩА о. ПРАЛАТА КУНИЦЬКОГО

"У світі жив, але світ не для нього був!"

"Всім були для нього люди — його люди. А особливо його хлопці. Тому ті його хлопці так його любили. Во він — як вони — головував. Як вони — мерз. І як вони з любови вдався в боротьбу."

* * *

НАША ПРОЩА

Лицар без змази, світоч предківської слави Галицької Землі, відійшов в могилу, між своїх предків.

Жив бідно, але гідно. На кількох моргах, одідичених по родичах — але пенсії від польського уряду не приняв!

Коли наші селяни вибрали його послом до Варшавського Сойму — то він зрікся мандату, бо не хотів присягати на вірність Польщі.

І не присяг! І рук своїх польським жолдом не затинав.

Лицар — вірно стояв на стійці свого народу! Лицар і шляхтич, з священичої родини.

На Зелені Свята ішов напереді в поході на Янівський цвинтар у Львові — а за ним його старшини, його хлопці....

І НІХТО не поважиться казати, що цими словами ми кажемо будьтоби наш провідник мав бути дідом-жебраком.

Ми кажемо тільки, який він був.... Не яким він повинен був бути....

Він мерз і голодував....

З любови....

Шляхтич великої душі — бідний однак на майно.

І відчули всі — навіть його політичні противники — велич душі Покійного. Велич посвяти, велич жертви для великої ідеї....

І зняли накриття з голов, і післали вінці....

Бо хто перед домовиною, навіть свого противника, не вміє заховати гідности, зняти капелюх, змовчати, коли не має сказати щось доброго — той ширить хаос в даній суспільности!

Ми — замість вінців, замість промов — складаємо цих кілька слів на свіжій могилі. Складаємо, як українці католики — як галичани.

Від наших сердець складаємо, що сьогодні кервавляться з болю....

ЯК П. КУЛІШ ДУМАВ ПРО ГАЛИЧАН

П. Куліш, один з найбільших українських поетів знад Дніпра, в творі Історія, том 1, стор. 288, так пише про українців католиків з галичини: "Червона Русь доставляла для Польщі лучших воїнів і всі польські хоронні гетьмани були родом русини. **Вона дала й козакам перших провідників.** Там, в тім Підгірю, держалося дружинне варягоруське начало навіть по упливі богато літ після татарського погрому. **І сила руського руху в новім періоді зачалася звідти.**"

Так писав православний історик України, ще далеко в минулому столітті.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що в Канаді є 5,845 збіжевих спихлірів?

Що в них може поміститися 423,063,420 бушлів пшениці?

Що за скору і неуважну їзду самохом — можете бути зовсім тверезі — новий закон карає тисячею долярів грівни або два роки вязнизі — або навіть обі кари разом?

Що Генрі Форд скінчив 74 літ життя і все надійно усміхнений робить пляни на кращу будучність?

НАШІ УСПІХИ

2 червня відкрито **у Львові** українську педагогічну виставу.

В Льондоні в Квінс Гол виступив між 14 вибраними скрипаками Королівської Музичної Академії наш скрипак Богдан Губіцький з Виннипегу. Це було 14 червня, при добірній публиці. Губіцький грав на славній Страдіварія.

Перший український щоденник на Закарпатті зачав виходити в **Ужгороді** п.з. "Нова Свобода," за почином нашого священика о. Августина Волошина. Так наші священики всюди і все являються піонірами українського національного поступу.

Гітлер удекорував українського лікаря з **Чернівець** на Буковині, др. Івана Филиповича, ордером "німецький орел" —заслуги при організації міжнародної ловецької вистави в Берліні.

Рідна Школа у **Львові** заснувала власну кооперативну крамницю "Фарбокрам," що продає фарби, лякери і господарське приладдя. Весь дохід іде для РШ.

Президент Чехословаччини іменував радника суду Михайла Ліськевича президентом сенату Найвищого Суду в **Верні**.

Молодий англійський міліонер Вивіян Орстер оженився в **Парижі** з донькою українського робітника лемка, з 71 вулиці в Ню Йорку, Павлиною Спяк. Пізнав її в Льондоні.

В Ужгороді на Закарпатті відбувся VIII з'їзд українських народних учителів. Прибули 1,284 учителі — на чолі стоїть о. Ав. Волошин.

НИНІШНІ ДИВА

Американець Говард Гюс (34 роки) облетів земну кулю (14,824 миль) за три дні, 19 годин і 16 хвилин — а другий американець Доглес Корриген перелетів з Америки до Ірляндії за $69.00 Перший міліонер і мав літак найкращої будови. Другий, звичайний смертельник, летів на старім побитім літаку з 1929 р., котрий коштував $900.00. Перший летів обдумано, доцільно — другий заблукався у воздухах і замість до Каліфорнії залетів в Ірляндію. І в тім диво....

* * *

Перший чоловік, що переплив Балтик, це— **данська дівчина**, 17 літна Енні Каммерсгард. Переплила Балтик між Данією а Німеччиною на просторі 28 миль в 40 годинах і 30 хвилинах. Ось так треба здобувати світ!

Коли дитина кричить

— Чого ця дитина вічно верещить — лютує муж. — Верещить і верещить без найменшої причини. Що вона має?

Жінка:— Твою вдачу.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

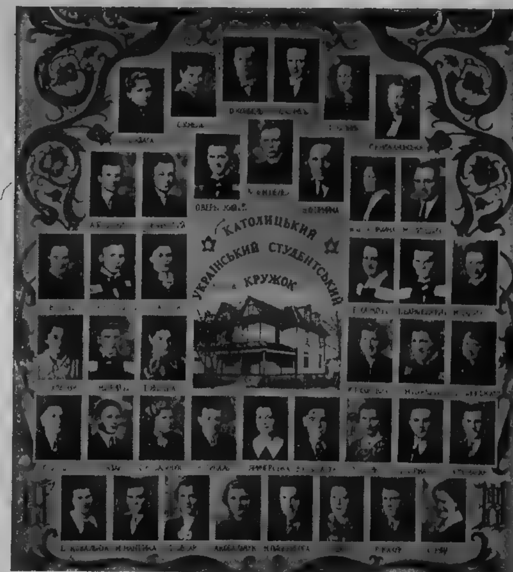

КІНЧАТЬСЯ ВАКАЦІЇ

А почнаються студії — молодь вертає до міст. Готовиться в школі на дальше життя, набирає знання, сталить характер.

Для наших молодих студентів є тільки **одно** відповідне місце на мешкання, коли вони з прерії а студіюють в Саскатуні — це наша бурса, 304—4 вулиця.

Там і тільки там родичі везуть на помешкання своїх синів.

Чому?

Бо там є запевнене католицьке виховання. Бо там є запевнене національне українське виховання. Бо там вчуть додатково **українського в слові і письмі. Бо звідтам Ваш Син вийде свідомим українцем католиком!**

А таких нам треба!

За такими люди скрізь питають і дають добрі посади! Стільки є посад для наших виховників, що не можемо ще вповні всі заняти — замало є ще наших учителів, замало ще наших учительок!

В бурсі є прегарне приміщення для студентів.

Світлиці провірні, ясні, високі і здорові. Будинок є серед парків, в дуже догіднім положені і доступі до шкіл. Харч обильний і здоровий. Хлопці в бурсі, як рожа — мило глядіти на них, радість з ними говорити!

А платня за удержання дуже дешева і доступна.

В цій справі пишіть негайно до управителя, п. Осипа Прийми.

Ukrainian Catholic Students' Residence,
304—4th Ave., N.
Saskatoon, Sask.

НАШІ З'ЇЗДИ

Коли пишемо ці стрічки, відбувся вже з повним успіхом, великим здвигом народу, з'їзд в **Рамі, Саск.** і в **Канорі, Саск.**

Відбудеться з'їзд в **Арран, Саск.**

Дуже красно випав з'їзд в **Селкирк, Ман.** де прибула головно молодь і змагалась за чашу. Підчас Служби Божої співав хор церкви св Покрови з Виннипегу під орудою З. Мороза — правив Богослуження о. Антін Луговий, котрий також був головним організатором з'їзду.

Але головний з'їзд буде в Саскатуні — в суботу, неділю і понеділок 8, 9 і 10 жовтня 1938. Закінчення в День Подяки, 10 жовтня.

....**Мусимо лишити тревалий памятник річниці 950 ліття Хрещення України!**

Цим памятником буде виплата нашої бурси в Саскатуні.

Не смімо лишити ні цента довгу!

Праця в бурсі мусить іти без журби про завтрішний день. Вся енергія і запал повинні піти на розбудову творчих сил, поглиблення інтелігенції, здобуття ширшого знання, утревалення і ушляхотнення характерів — а не засдно на сплату довгу, що як грізна мара висить над працею бурси.

В річницю Хрещення України здобуваймо бурсу для української молоді!

Мусимо зложити три тисячі долярів!

Коли дасть Бог гарний збір — це сума невелика. А Саскачеван все був жертвенний, щирий і охочий дати на добру ціль.

Підчас з'їзду буде контест молоді — радіопередача. Побідники дістануть нагороди —пугарі.

Будуть промовляти найкращі промовці.

Вже тепер готовтеся на з'їзд до Саскатуну!

Це з'їзд БУК-а в ювілейному році Хрещення України.

ЗВІТ ЖІНВІДДІЛУ ч. 68

Річні збори Жіночого Відділу БУК-а ч. 68. в **Олеші, Саск.** були 23 червня. Збори отворено піснею "Царю небесний." Відтак здавали звіт урядниці і вибрано новий заряд, як слідує:

Голова — Анна Піх
Заступниця — Стефа Трач
Писар — Теодозія Пристай
Скарбник — Марія Рудницька
Провірники — Анна Стецюк і Катерина Гича
Ґаздині — Катерина Гадубяк і Настя Рудницька.

Відділ в минулому діловому році владив два обіди і маленький базар та одно представлення. Приходу було $89.30.

Розходу 61.96

Відділ дав на бурсу БУК-а $5.00, на інвалідів УГА $5.00 і на пресфонд БН $5.00. Також купив до церкви килим за 30.40. В скарбі відділу є тепер $21.25.

Наша замітка:— Це взірцевий Жінвідділ БУК-а і дає примір, як належить працювати і мимо тяжких часів, скільки доброго можна зробити, коли є добра воля. Цей відділ в праці повинні наслідувати прочі наші відділи. Честь йому!

ХТО НАПАДАЄ НА ПАПУ, ГИНЕ

З приводу протижидівських законів в Італії св. Отець остеріг фашистів перед дурійкою расизму, яка ведеться в Німеччині.

Св. Отець згадав при тій нагоді про Католицьку Акцію і сказав ці слова: "Хто нападає на Католицьку Акцію, нападає на Папу. А хто нападає на Папу, гине." Значить, гине душевно — бо св. Отець є намісником Христа на землі і має Богом дану власть вязати і розрішати на небі і на землі. Хто виступає проти Божих заряджень, той мусить впасти. Історія дала на це безчисленні докази.

Так Католицька Церква в обличчу могучих цього світа сміло і отверто каже, що треба!

Пяцька льогіка

Поліцай:—Чому стоїте— питається він пяниці — чому не йдете домів?

Пяниця — Ціле місто крутиться разом зі мною, тому чекаю, поки мій дім не прийде коло мене. Тоді ввійду до середини.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man. Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. М. Федорович, ЧСВВ.

БЕЗСМЕРТНА ДИНАСТІЯ РИМУ

Надприродна сила першенства

Але вже й після того останнього проголошення, коли св. Петро обняв свій уряд, міг він попасти в особисті тяжкі гріхи, не стративши при тім своєї надприродної сили, як "угольного каменя." Знаючи дальше його життя, не можемо сказати, щоб недоставало йому тої сили й непохитности, що її Христос приписав основі, "скалі" своєї церкви!

Далі правдою є, що Христос дав усім Апостолам власть "вязати" і "розвязувати," але іще перед тим дав її св. Петрові, і то особисто йому, показуючи тим наглядно, що першенство влади дає йому! Не маловажна й ця обставина, що Христос йому **одному** наказує "пасти свої ягнята," т. зн. все має оставати під проводом св. Петра.

Ні амбіція, ані узурпація

Щодо кінцевого закиду, про нібито якусь узурпацію римськими Епископами верховних своїх прав, кажемо—що факти стверджують інакше. Знаємо зі св. Євангелії, що колиб св. Петро мав якісь амбітні бажання в тім часі, коли Христос приготовляв його до цего уряду, то чуйне око Христа, а навіть певного рода завиcть у других Апостолів, булаб усему поклала кінець. Зновуж таке надужиття вже після Вознесення, ще більше неможливе. Бо св. Петро, вже зі своєї природи, не був ані найздібніший, ані більш образований від других учнів. Такий Яків, Йоан, булиб рішуче виступили проти такого надужиття.

А може часом його наслідники так сильно вивищили його уряд і власть для якихсь своїх користей? Та чи могли вони доконати цього в перших трьох віках існування Церкви в катакомбах, маючи при тім таке ясне свідоцтво Євангелії й таку недавню традицію? Чи могли це зробити римські Епископи пізніше, маючи таких світлих сучасників: Атаназіїв, Григоріїв, Золотоустих, Єронімів, Австинів і др.? Такі амбітні посягання булиб напевно викликали спори і т. п., чого історія Церкви не нотує.

Пять точок

А тепер розгляньмо другу важну річ, що міститься в приматі св. Ап. Петра, а саме догмі, що та верховна власть св. Петра перейшла вповні на Епископів (папів) римських, що є правними і правдивими його наслідниками і та власть є повсякчасна, вічна.

Голосами визначних богословів, рішенням Соборів, як також декретами найвищих своїх учителів, св. католицька Церква навчає, що

1) Вона не є звичайним збором, згромадженням вірних;

2) Що по бажанню й думці свого Божественного Основника не є вона чимсь неозначенним, хаотичним, припадковим;

3) але що є організацією в найкращім значенні цього слова, яка має ясно означену свою мету, статути;

4) що Христос вивінував її в усі орудники, конечні до осягнення своєї мети, призначення та вкінці

5) що найвища власть в цій Божій Організації спочиває в руках св. Петра і його наслідників.

Тих 5 точок мали 1870 р. на вселенськім Ватиканськім Соборі торжественно прийняти в т. зв. канон, т. зн. зробити їх нормою для всіх католиків світу, по всі часи. Однак відомі політичні події (зайняття Риму італійськими революціонерами) перешкодили цьому.

ЧИМ ДІЙСНО Є АВТОКЕФАЛІЯ?

Про це довідуємося тайни від самих автокефальних і то від їх проводу.

І. Теодорович, що уважається їх проводом, подав до прилюдного відома **повідомлення, яке в останне одержав з Києва 5 серпня 1931 р.**

Що це є?

Воно містить опис четвертого собору з грудня 1930 на Україні, підчас котрого прийнято 38 "**канонів**" — якщо це канонами в **значінню церковнім можна взагалі назвати.** Бо канон в значінню церковнім означає правну норму церковного життя, на основі віри і обичаїв, з поданням санкції тої норми, ради загального добра Церкви.

А київські "канони" з 1930 р. містять ось такі "канони": "19—**УПЦ виявляє покірливість і доброзичливість до Радянської Соціялістичної Влади і добросумлінно виконує всі її розпорядження щодо державного та громадського ладу.**"

— — — — —

Це не є кепський жарт, або якесь непорозуміння — це так говорить київський "канон" — себто правна норма церковного життя Автокефалії! А говорить недвозначно і отверто. Говорить так, що думаючому чоловікові мороз іде за скірою.

Він протре очі і сам собі не вірить? Чи **це можливе?**

Чи можливим є, щоби Церква могла **приймати такі норми?**

Але дійсність сильнійша за здивування!

Київські автокефальні канони жадають ні більше, ні менше — тільки, щоби "добросумлінно виконувати всі розпорядження" більшовиків!

Значить, робити те все, що більшовики схочуть і накажуть.

Значить дальше, нищити свій власний нарід і віру в Бога, під обслонкою Автокефалії. Бо того якраз хочуть більшовики!

Автокефалія виразно каже, що вона "**виявляє покірливість і доброзичливість**" але не до Бога, не до свого народу — але до **більшовиків.**

Навіть серед найтяжчих переслідувань Христова Церква **ніколи таких заяв не складала. Тисячі і тисячі визнавців Христа ішли на муки, тортури і смерть в Католицькій Церкві — але ніколи ані вони, як одиниці**— ані Церква, як така, як цілість — своїм катам покірливости і доброзичливости не заявляли коштом Христа. Воліли понести смерть, як склонитися перед безбожником.

А тут?

Ось маєте **незмильний знак, чим є Автокефалія!**

Українці, отверезіться з сектантського дурману!

Прозріть і погляньте, **що це є та Автокефалія!**

А розум і серце самі дадуть Вам відповідь.

— — — — —

Інший знова "канон" 20 так говорить: "**Хто з членів Української Православної Церквиноситиме в собі ворожі до Української Соціялістичної Радянської Держави погляди і виявлятиме їх в своїй церковній діяльности, той творитиме діло шкідливе і підлягатиме церковній карі!**"

— — — — —

Прочитайте уважно ще раз і ще раз!

Роздумайте над тим, застановіться!

Хто з автокефальних тільки буде мати **погляди** ворожі більшовикам — а **котрий** свідомий українець може не бути ворогом більшовиків? — Самі погляди, себто думки — той після того "канона" вже "творить діло церковно шкідливе." Значить за самі думки свідомого українця, що бажає бачити Україну вільною, незалежною — вже Автокефалія судить. **Вона ототожнює себе з більшовизмом!** Хто є приятелем більшовизму, той є її приятелем, або її словами "творить діло церковно корисне" — **чуєте?.** Але хто противиться більшовикам, хто є ворогом більшовизму, той є одночасно також ворогом Автокефалії, або як вона каже, "творить діло церковно шкідливе"....

А Ви по котрій стороні?

З більшовиками, чи проти?

Українці, подумайте! Застановіться! **Чия** рука витягається до Вас за заслоною Автокефалії? Чия та чорна від мордів і крови рука, **як не більшовицького чекіста?!**

І ці чекісти, що укладали такі "канони" --бо тільки вони могли щось таке уложити — пишуть накінець, що всіх своїх противників каратимуть через церкву, як вже інакше не можуть.

Ось спосіб, щоби поневолити сумління! Ось властиве лице Автокефалії, що стала знаряддом чорної руки чекістів! Слухай їх навіть в Канаді, бо як ні, то підлягатимеш "церковній карі"! Ось хто змагає використати віру українського народу для негідних цілий! Ось **кому вислугується, кого слухає, для кого працює Автокефалія!**

Для найбільших катів нашого народу!

Для безбожників і безвірних— тай ще грозить "церковними карами", колиб хто спротивився тій негідній роботі.

Чи свідомий українець може таке терпіти?

Ніколи!

Він з такою "церквою" нічого спільного мати не хоче і мати не буде!

б. Греко-православний.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

Серпень, 1938

14. нед. IX по Зісл.,— Хрещення України
15. пон. — Пер. мощ. Стефана
16. второк — Ісаака і пр.
17. середа — 7 мол. в Ефезі муч.
18. четвер— Евсигнія муч.
19. пятниця — Преображення
20. субота — Доместрія і Пассива мч.
21. неділя X по Зісл.
22. понеділок — † Матія ап.
23. второк — Лаврентія муч.
24. середа — Евпла муч.
25. четвер — Фотія і Анікіти муч.
26. пятниця — Максимаісп.
27. субота — Міхея прор.
28. неділя XI по Зісл. Успення
29. понеділок — Пер. нерукт. Образа
30. второк — Мирона муч.
31. середа — Фльора і Лавра муч.

Устав

14 серпня — неділя, Хрещення України, гл. 8, утр. єв. Ів. 65, на Сл. Б. ап. 128 і 125, єв. Мат. 59 і Ів. 60. Водосвяття.

19 серпня — Преображення, утр. єв. Лук. 45, на Сл. Б. ап. 65, єв. Мат. 70.

21 серпня — неділя, глас 1, утр. єв. Ів. 66, на Сл. Б. ап. 131, єв. Мат. 72.

28 серпня — Успення, глас 2, Литія, утр. єв. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 141 і 240, єв. Мат. 77 і Лук. 54.

Спасівка починається 14 серпня, . кінчиться 27. На Преображення є свячення овочів — на Успення свячення зілля. Всюди належить перевести ювілей 950-ліття Хрещення України.

Історичний Календар

15 серпня 1856 народився в Нагуєвичах, Дрогобиччина, один з найбільших поетів і письменників наших, Іван Франко. Деякі його письма повстали під впливом соціялістичних теорій і тому злі. Але деякі є дуже гарні і видніє в них перлами-самоцвітами любов до народу та бажання тяжкою принести в дарі ціле своє життя. Він був дійсно тим каміняром, що богато причинився до народного подвигнення. Радимо всім прочитати Франкові поеми "Мойсей" — бо це його найбільший і найліпший твір, а також "Іван Вишневський"— оба на релігійнім підкладі. В Мойсеї він говорить так:

О. Ізраїлю, коби ти знав, чого в серці тім повно!
Якби знав, як люблю я тебе, як люблю невимовно!
Ти весь дім, вся родина моя, уся велич і слава,
в тобі вік мій і будуче моє, і краса і держава!

Так, він любив свій нарід безмежно — а "любов оправдує множество гріхів."

14, 15 і 16 серпня 1649 р. Богдан Хмельницький побив ляхів під Зборовом. Остали досі високі могили, де лягло козацьке тіло, китайкою вкрите....

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ X.

Евангеліє св. Луки, зач. 72.

У той час приступив до Ісуса чоловік, що упав перед ним на коліна, і сказав: Господи, помилуй мого сина, бо він сновида і тяжко мучиться, бо часто паде в огонь і часто в воду. І я привів його до твоїх учеників і не могли його уздоровити. А Ісус у відповідь сказав: О роде невірний і розпустний, доки буду з вами? доки терпітиму вас? Приведіть мені його сюди. І погрозив йому Ісус і вийшов з нього біс і одужав хлопець від тої години. Тоді приступили ученики до Ісуса на самоті і сказали: Чому ми не могли його вигнати? Сказав їм Ісус: Через ваше невірство. Бо істинно кажу вам, коли матимете віру як зерно гірчиці і скажете сій горі: Перейди звідси туди, і перейде, і нічого неможливого не буде для вас. (А сей рід не виганяється, хиба молитвою і постом). Як же вони перебували в Галилеї, сказав їм Ісус: Син Чоловічий має бути виданий в руки людей, і убють його і третого дня воскресне.

НАУКА

Вступ: Ісус Христос часто говорить нам в Св. Евангелію про царство Боже на землі і про царство Боже у нас самих. Щоби ми це краще зрозуміли, старається нам вияснити ріжними образами, ріжними живими прикладами у притчах. Раз говорить нам про чоловіка, який посіяв на своїй ниві добре зерно, іншим разом говорить нам про дріжджі, які спричиняють зріст пригорщі муки, а нині говорить нам про гірчичне зерно, з якого виростає велике дерево.

І. Що означають слова: Царство Боже подібне до зерна гірчиці? Ісус Христос говорить, що це зерно гірчиці є найменшим зі всіх зерен. Коли Христос говорить, що зерно гірчиці є найменшим зі всіх зерен, то ту не треба розуміти, що зерно гірчиці є взагалі найменше з поміж усіх зерен на світі. Є богато інших зерен менших від зерна гірчиці. Однак зерно гірчиці є найменшим з поміж тих зерен, про які мешканці Палестини знали. І тому Христос, щоби звернути увагу своїх слухачів і позискати їх віру, навязує до досвіду своїх слухачів. І в дійсности зерно гірчиці, яку подибуємо в Палестині має обослившу силу, так, що протягом одного року воно доходить до висоти двох метрів і більше, розростається дуже широко а птиці прилітають і роблять там свої гнізда. Гірчичне дерево доходить часто до величини нашої вишні і чоловік сміло може по ньому спинатися. без найменшої небезпеки.

ІІ. Яке є значіння і ціль цеї притчі?

Послухаймо, що говорять про це св. Отці.

ПЕРШЕ ЗНАЧІННЯ: Це гірчичне зерно, це проповідання Христового Евангелія. З початку було це як це найменше зерно, яке кинув Христос Спаситель і Апостоли і то найперше в Юдеї а відтак по цілій землі. По всій вселенній віщаніє їх.... серед трудностів і переслідувань йшли і проповідали благую вістку.

Це зерно зійшло з першу як ніжне стебельце, відтак росло, сталося великим деревом, в якого тіни відпочивають птиці небесні, то є вірні душі, з тим щоби набрати сили до взнеслого лету небес. Вибрав Господь слабих і погорджених світом.... і вони є тільки на це, щоби завстидати сильних...., щоби зло, яке існує знищити. Щасливі ці, що слідують за покликанням Господа і йдуть і сіють це зерно Евангелія у новій землі, і поширюють царство небес щораз то більше і більше.

ДРУГЕ ЗНАЧІННЯ: Це гірчичне зерно, **це Церква Христова, з початку маленька і слабонька, чи то що до числа людей, які до неї належали, чи то що до якости їх. Приглянься тільки її найперше в Єрусалимі, відтак в Римі, в тих перших літах після Вознесення Господнього. Була маленька і убога, здавалося, що буде радше меншати як побільшатися.** Здавалося, що всьо сприсяглося, щоби вона загинула вже в перших початках: **для одних згіршення, що Христос погиб на хресті, для других надто острі моральні закони, а відтак цілий ряд єресей та релігійних сект, страшні кріваві переслідування цілими віками.... І о, диво, це маленьке гірчичне зерно, серед таких несприязливих обставин, стається щораз то більше і більше, росте зі зростом літ і віків, сталося великим деревом, що розпростирає свої рамена аж до** послідних кінців землі і благодатною тінню вкриває цілий світ. Князі і народи, вчені і невіжі, богаті і убогі, великі і малі находять у її лоні поживу і силу, находять світло і розуміння, щоби дійти до царства небес.

ТРЕТЄ РОЗУМІННЯ: Це гірчичне зерно, це ласка Господня в нашій душі. В своїх початках ласка Господня є незамітна: це добра думка, особливше натхнення, тайний, незрозумілий гін, добрий примір, одно звичайне слово, одна причина, один цілком случайний крок. Однак ця ласка кільчиться, росте, поважніє в наших серцях, стає як це велике дерево, що видає овочі святости і спасення, що стають прикрасою і будовою Христової Церкви. Звичайний поклик, що походить від Христа, творить Апостолів, одно слово Евангелія навертає грішника....

ЦЕТВЕРТЕ ЗНАЧІННЯ: Це гірчичне зерно, це сам наш Ісус Хистос. Прийшов на землю убогий, безпомічною дитиною, провадив життя скромне, був переслідуваний, у своїх Страстях, зведений прямо до нічого, хробак а не чоловік, був погребаний в землі так як це гірчичне зерно. Але з гробу виходить славний і величний. Свою науку і силу простягає по всій землі, дістає поклін від усього світа. Щасливі душі, які, подібно, як і птиці небесні, приходять, щоби відпочати на раменах цього дерева неба і живляться його небесними овочами, які подаються у святих Тайнах, а особливо в Тайні Пресв. Евхаристії.

Застановляймося над тими значіннями притчі але збудить у нас признання і любов і бажання неба. Амінь.

ЗЕРНО ГІРЧИЧНЕ І ДИТИНА

З поміж численних практичних приноровлень притчі "Про Гірчичне Зерно", одно з них заслугує в нинішних часах на особлившу увагу і то так з огляду на загальний характер як і на велике та глубоке значіння.

В родині ми стрічаємо маленькі деренца —дітей. . Ті маленькі нинішні зеренця в родині діти, завтра будуть високими і могутніми деревами. Вони будуть добрими або злими, залежно від того, кілько старань і журби завдали собі їх виховники, родичі. Кождий дім, кожда родина, це поле, це нива, на якій родичі мають сіяти зерно доброго виховання. Це праця поважна, дуже важна, найважніша, бо від неї залежить будучність дітей, нашого молодого покоління. Добра або зла залежно від нашої праці, від праці батьків.

Будучність дітей є незнана. Одна мати фармарка виховувала свойого сина, плекала його, дрожала над ним. Коли він виріс, пішов до Вінніпегу шукати роботи, хоч робота та була і на фармах. З матірю прощався зі слезами в очах. Але у Вінніпегу стрінувся зі злими приятелями і згіршився сам. Поїхав до Торонта і там завершив діла. Своє імя сплямив страшним злочином, його нерозкаяного повішали на шибениці. Якщо мати його була передбачила таку будучність свойого сина, булаби ніколи не позволила на те, щоби він покидав родинне огнище своїх

батьків.

Однак є спосіб читати будучність дітей своїх. І цю будучність дітей, ми читаємо на колінах матерній. Що властиво є дитина? Це зерно гірчиці. Виросте в ніжне стебло, розростає дерево: буде деревом благословення, якщо добре виховане і виплекане, противно буде деревом прокляття, коли буде занедбане і запущене.

Кілько то нераз уживається старання на це, щоби розвинути сильним і дужим тіло дитини, щоби скріпити її здібности а як мало дбається про це, щоби ушляхотнити її серце? У тім маленькім людськім тілі розвиваються дитячі примхи та забаганки, так як розвивається і маленька доброта. Треба поборювати маленькі примхи та забаганки, тому що чоловік не повинен виростати в блудах та примхах а на томість треба плекати, розвивати доброту, тому що ми маємо рости в чеснотах.

В італії є місто, що називається ТОРІНО. Є там одна частина того міста, що здається громадить в собі усю людську мізерію. В тій дільниці є дім що називається ДІМ КОТТОЛЕНҐО. Це величезне дерево. А який був його початок? Але було зерно ,що зродило цей дім? Пятьлітний хлопець. Вже в тім віці він міряв вздовж і в поперек свою маленьку кімнатку. Що ти робиш? питали його. "Хочу бачити, кілько міститься тут ліжок для хорих," відповідав хлопчина. Цей хлопчина став відтак священиком. Одного дня приніс він до своєї хати одного хорого чоловіка, відтак другого, третього, четвертого....Нині міститься там 5,000 хорих людей, які одержують там опіку і потіху.

В тому самому місці є також інституція під іменем Д. Боско, що в ріжних краях поклинкала до життя понад 500 виховних домів, які стягнули дітей з улиць, з кримінaлів і то не тисячами а міліонами, позакладала ріжні школи сиротинці, колеґії і то в найдальших краях. Зерном того великого діла, був рівно ж маленький хлопчина, що скликав до своєї хати хлопців таких як він на молитву спільну до Пречистої Діви Марії.

І як з маленького зерна росте добро, так із такого самого зерна росте зло. Великі злодії зачали від того, що з молодих літ зачали красти ґрушки. Великий римський імператор, як був хлопцем дуже любив мучити мухи. Коли став Імператором-царем, став найбільшим гнобителем людий.

Певно, що так як всюда так і тут є вїмки, але це тільки вїмки, що нераз діти добрих родичів і дбайливих родичів, стаються злими. Одно треба памятати, що полем нашої журби, це родина. Нині загально в Канаді нарікаємо на дітей, на їх непослух .... здається, що треба сказати, що ніколи світ не бачив так дуже байдужих родин як сьогодня. Злочини дітей ростуть. Це нині суспільна язва, над якою повинна плакати кожна людина. Та плач не усуває зла.

Погляньте тільки на цього малолітнього злочинця. В нього ані сліду релігійного духа: до церкви ані не говорити йому про це, батька, матери не знає, але в рабунках, злодійствах, розпусті, піянстві перший; там він є з цілою своєю молодечою силою. Як це сталося, що ці молоді злочинці дійшли до цього. Звичайна дорога до цього, це брак виховання в батьківськім домі, зіпсоване родинне окруження. Певно, що є і інші причини того, але для нас вистане назвати тільки дві найважніші:

а) ЛИХЕ ВИХОВАННЯ: Полягає в тому, що взагалі батьки не думають навіть про яке небудь виховання дітей своїх, часто незрозуміла жорстокість та насильство против них. Зглядом своїх дітей родичі часто є байдужні. Лишають їх самим собі, на улици, на злі впливи на невіжество. Місто солодкого напімнення, щоби дитину справити, немилосердно її побивають, місто розпоряджати дітьми після справедливости, яка також обовязує і родичів, послугуються насильством що веде дитину до руїни. А до того, коли додаємо ще виховання, що немає релігійної підстави, то дістаємо цілий образ нинішних часів і нашої будучности. З малими вїмками родичі відносяться до релігії або обоятні або противні.

б) РОДИННЕ ОКРУЖЕННЯ: Коли ми близше приглянємося над окруженням, серед якого виростають наші діти, то побачимо, що в тому окруженню вічно нарікається на всякі засади порядку, пошани і зглядів.

Батько говорить з погордою про релігію. начебто то було саме накопичення брехні, закон, право, що нормує людське життя, це у нього тиранія і насильство, власність, набуте працею майно, це злодійство, чесна праця й ощадність використовування бідних. Тому не дивуймося, коли діти, що виховуються в такій родинній атмосфері ізрання дивляться кривим оком на кождого чоловіка а перша ліпша нагода вистарчає, щоби та бідна дитина стала злочинцем і скінчила в Гединґлі. Війдете до такої родини а там на столі ріжні неморальні книжки і магазини, погані образи і малюнки, перед якими, здається, Турок почервонівби зі встиду і все те становить окруження, в якому виховуються діти кождого дня. Погані бесіди, прокльони, маячення пияків, скандали отсе наука якою кормиться постійно дітей. Родинне окруження має бути святинею а тим часом воно є багном.

Виховання дітей має бути позитивним Не вистарчить тільки повздержувати забаганки та примхи дітей, не вистарчить не допускати злого до серця дитини але в то серце треба защіпляти добрі засади. Виховувати значить у дітей плекати і розвивати ці зерна щасливі, які кільчаться і виростають у цвіти чесноти, що в будучности приносять життя вічности і вічного щастя. А які є ті щасливі зерна? Пізнання правди і чесноти, сила їх виконувати і після них жити, побіда над пристрастями, що є ворогами чесноти. Як що ті зерна розвенемо у наших дітей, тоді виростуть з них здорові шляхотні дерева, мужі і жінки, свідомі члени своєї суспільности, прикраса наших родин і наших престолів.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Новим священиком нашої Дієцезії в Канаді став **всеч. о. Володимир Божик**, котрого висвятив Їх Ексцеленція Кир Василій у Винипеґу, в церкві Пр. Евхаристії на Елмвуд. Отець Володимир роджений 1915 р. в Мондері, є сином всеч. о. П. Божика, нашого звісного письменника — і сам здібний, ідейний та наскрізь побожний. Є він однак також рішучий і діяльний. Зі свяченням бажаємо Многих і Щасних Літ!

26 червня посвячено в **Бразилії** мармурову статую Серця Христового, що стоїть серед ринку в місті Прудентополів і, котру здвигнено старанням Отців Василіян, які там мають монастир і друкарню.

Величавий відпуст був **в Мондері** на празник св. ап. Петра і Павла, при співучасти Преосвященного Епископа. Були тисячі вірних, навіть з далеких сторін провінції.

З'їзд укр. катол. молоді був **в Гамилтон**, Онт., 1, 2 і 3 липня. Прибули відпоручники молоді з цілого сходу Канади, а навіть Зл. Держав. Головою вибрали Івана Мурмилюка з Гамилтону. Через всі дні з'їзду наради почалися після Служби Божої—многі приступили до св. Тайн. Всіх присутних було 200 осіб.

Дві ради

— Ов, чому ти ходиш на палицях?

— Во я мав самоходову катастрофу.

— І не можеш ходити без палиць?

— Лікар каже що можу, лиш адвокат рішуче мені забороняє.

ЗОЛОТІ СЛОВА

Хата без часописі і книжки, це так як дім без вікон.

* * *

Хата без католицької книжки, без хреста і без образів — це коршма.

* * *

Колиб люди читали добрі книжки і часописі, менше булоби злих.

* * *

Добра книжка і добра часопись це найвірніший дорадник і приятель.

* * *

Не читай богато, але добре. Що прочитав, передумай і розваж!

* * *

Розумний чоловік не говорить всего, що знає — не робить всего, що вміє — а лише те, що повинен і треба.

* * *

Вікном очий входить смерть до душі.
Св. Єронім

* * *

Книги це морська глибина,
хто в них пірне аж до дна,
той хоч труду мав досить,
дивнії перли виносить.

Ів. Франко

СИН І БАТЬКО

Коли Юрій Вашинґтон, що став потім президентом Злучених Держав, мав 6 літ, взяв ножик і побіг до городу, де батько насадив овочеві дерева. Отак з пустоти хлопчина пообрізував і поздирав кору зі щепів.

Колиж батько вернув з поля і побачив, що сталося, впав в нетаєну злість. Питає отець Юрія:—.То ти це зробив?

Хлопець бачить червоне від гніву лице батька і тремтить.

Розплакався і каже: Я не вмію нічого скривати, тату. Признаюся, що я це зробив! Тату, татунцю, я дуже жалую, що я так зробив!

— — — — —

І тоді сталося диво.

Гнів батька в мент остиг. Він підбігає, бере сина на руки і так каже: Дитино, своїм жалем ти направив мені шкоду! Твій щирий жаль варта більше, як мій цілий сад!

— — — — —

Ось так земний отець простив свому синові.

А чи наш небесний Отець не видить "серце сокрошенна і смиренна?"... І чи стократно більше не милосердиться над недолею грішника, коли той щиро кається за свої вчинки....

Гумор

Між звірятами. — Мама-муха проходжуються зі своєю донечкою по гладкій лисині пана директора. — Ах, дитино, зітхає, як ті часи зміняються! Як я була ще в твоїм віці, тоди вела тільки одна вузька стежечка.

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або старається о посаду, пишіть зараз до своєї організації ВУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.

або

Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

Панна Анна Сорокула — Панна Славка Майданик — Панна Франя Дершко — Панна Стефа Довбенко

ЛІТНИЙ КАРНАВАЛ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ

Чотири молоді панночки, як чотири зірки, стали зонрати проміння-заслуги молоденькими ручками. Котра назбирає більше?

Та не вони тільки самі, але їхні добрі Родичі — вся парохія, всі члени стараються помогти своїм зіркам трудящим, як і чим можуть. Це не є тільки справа кількох одиниць —це справа всіх. І всі спільно трудяться, всі працюють, кождий найкраще по своїм силам. Це суперництво в найкращім змислі того слова для великої справи— розбудувати працю своєї Парохії, скинути довги!

Легко є критикувати, легко є числити, легко є нарікати.

Але тут якраз противно. Наші молоді панночки взялися до праці з таким запалом, з такою ревністю, з такою радістю чину — що бере подив!

Це суперництво чину, праці, труду — ради великої справи і за це їм належить повне признання, похвала і подяка.

А ті наші молоді зірки, це: 1) панна Ганя Сорокула — 2) панна Славка Майданик— 3) панна Франя Дершко — і 4) панна Стефця Довбенко. Всі вони мають знаних родичів, що власним трудом, працею і чесністю, вибилися на передові становища серед українського громадянства у Винипеґу.

Їх праця, наша заохота, до ще більшої праці! Станьмо разом з ними! В цім ювілейнім році **докажім любов до нашої святої Церкви**, до нашого народу, до нашого молодого покоління, що в тім чвертьміліоновім місті остало наше і наше буде все!

Честь їм, честь їхнім Родичам добрим! Честь всьому нашому громадянству за щиру співпрацю, за труд і чин з віри!

ЯК ЧЕРВОНА МОСКВА ПОСТЕПЕННО ПОНЕВОЛИЛА СОВЕТСЬКУ УКРАЇНУ

Др. Микола Ковалевський, придніпрянський емігрант що живе тепер у Варшаві, видав книжку п.з. "Національна політика в совєтській Україні."

У своїй праці він подає такі періоди поневолення совєтської України совєтською Москвою:

1

Від 1919 до 1923 совєтська Україна виступала як номінально незалежна, рівнорядна з російською совєтською републикою (РСФСР держава, з окремою адміністрацією, армією, дипльоматією й іншими признаками суверенности.

2

Від 1923 коли то повстав Совєтський Союз що перенявь від "обєднаних" републик всі важніші установи, як армію, закордонну політику, шляхи, почту, телеграф, закордонну торгівлю, скарб.

Тоді совєтська Україна осталась автономною областю, якій ще залишено самоуправу в ділянці хліборобства, освіти, судів, здоровля.

3

В 1929 Москва підпорядкувала собі суди, промисл і хліборобство в совєтській Україні.

В 1931 ГПУ з Москви переняло до себе всю владу дотодішнього комісаріяту внутрішніх справ совєтської України.

4

В 1933 приїзд Постишова з Москви в Україну зазначився перше тим що рештки "автономії," цебто комісаріят здоровля совєтської України, віддано Москві. Як Москва тоді "заопікувалася" здоровлям України, доказує те що тоді наказною голодовою смертю вмерло 6,000,000 українських чорноробів.

5

Нова совєтська "конституція" з 1936 скасувала вже фактично осталі ще рештки "автономії" совєтської України. Українську військову округу поділили на дві частини.

За час панування Постишова наложив на себе руку Хвильовий, Скрипник; після арештування Постишова — Любченко; згинули "під стінкою" ґенерали Якір і Прімаков.

У партійному й державному проводі совєтської України йшла безнастанна чистка, за решітку попав сам всесильний Постишов, його наслідники Хатаєвич і Кудрявцев, премієр Бондаренко, комісари внутрішніх справ Галицький і Леплевський, коммандант "дивізії червоного козацтва" Криворучко.

6

Нікіта Хрущов що став тепер необмеженим володарем совєтської України, почав четвертий період русифікації, і переводить її вже відкрито. Основує російські часописи й театри, вводить обовязкове навчання російської мови.

* * *

Отаку "свободу" принесла червона Москва совєтській Україні. Таку "свободу" приніс українському народові Сталін і російський нарід, яких ставленик Сталіна в Києві. Нікіта Хрущов, називає "великими". Мабуть хоче "малоросів" залякати "великим" Сталіном і "великим" московським народом, тільки щоб часом не взяли ще й Хрущова "під стінку," таксамо як і інших московських посіпаків у Києві, що таки не вміли так служити Москві як вона диктувала.

Ці події останіх 19 років червоної Москви в совєтській Україні, повинні вже раз бути доброю наукою для Українців.

Таквамо як червона Москва, в 1654 році московський цар заключив з гетьманом України Богданом Хмельницьким, Переяславську угоду що навіть до 1917 року була у "Бборі Законів" Росії.

Але поволі московські царі, головно Петро Перший і Катерина Вторая, постепенно цілком скасували всі суверенні, а потім і самоуправні установи України, поки Україна стала російською провінцією. де навіть мова українська була заборонена.

Чи не таксамо як цар Петро І й цариця Катерина II, поступає тепер теж таксамо заборча й злочинна червона Москва?

Про це нема жадного сумніву, отже й нема сумніву що Українці ніколи не можуть погодитися з Москвою, але мусять вести безпощадну боротьбу щоб цілком відірватись від Москви, й обновити самостійну соборну Українську Державу.

ГАННА БАРВІНОК

Ганна Барвінок це прибране імя визначної нашої писменниці Олександри з Білозерських Куліш. Вона родилася в 1828 році на хуторі Мотронівка, в Чернигівщині, у Великій Україні. Батько Ганни був високо освічений, загально шанований і люблений чоловік. мати з визначного козацького роду, виховувала дітей в українськім дусі.

В 19 році життя Ганна Барвінок одружилася з Паньком Кулішем. Тарас Шевченко, друг Куліша, був йому за дружбу. Тоді то молода Олександра подарувала своє дороге намисто, щоб Шевченко мав за що виїхати на дальшу науку малярства в Італію.

Та зараз таки по весілі, Шевченка й Куліша арештувала московська поліція за приналежність до тайного Кирило-Методіївського Братства. Шевченка заслано на службу в салдатах, а Куліша в Московщину. Олександра поїхала з ним в Московщину і пробула там кілька років, аж до помилування Куліша.

Куліш видавав багато гроша на українські видання, хоч часто сам ледви міг вижити Кулішам доводилось часто переживати великі невигоди, а навіть і злидні. Та Олександра завжди ставилася з обожанням до свого талановитого мужа і без нарікань переживала з ним долю й недолю. На старости літ жили вони обоє на хуторі Мотронівка, де родилась Олександра.

Олександра — Ганна Барвінок сама писала оповідання й помагала в літературній праці свому чоловікові, головно в переписуванні його літературних творів.

Від смерти Куліша, аж до своєї смерти 23 липня, 1911 року, Ганна Барвінок робила всякі старання, щоб випустити в світ збірне видання всіх творів Куліша.

Перше коротке оповідання із селянського життя "Лихо не без добра" було друковане в Кулішевім журналі "Хата" 1860 року.

"Поеткою жіночого горя" назвали Ганну Барвінок, бо і справді вивела вона у своїх творах цілу галерію жінок і дівчат, що переживають багато горя. У неї велике знання

Книжки і Часописі, надіслані до редакції

Політика, Варшава — ч. 14—16
Америка, Філядельфія — ч. 77—83
Діточа бібліотека, Львів — ч. 6, 7
ч. 6 — Д. Дафо: Робінзон Крузо, II. ст. 80 —дивні пригоди, що спонукують молоду уяву мріти про чин, піддають відвагу і охоту на гарні справи.
ч. 7.— Р. Кіплінг: Казочки та сторінки, ст. 77 — про початки письма, освоєння звірів та взагалі початки культурного життя. Обі книжечки є з образками і щиро поручаємо всім.
Новий Шлях, Саскатун — ч. 28—30
Місіонар, Жовква — ч. 7
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 73—76
Наш Стяг — ч. 28—30
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 6, 7
Канадійський Фармер, Винипег — ч. 28—30
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 28—30
Праця, Прудентополіс — ч. 22—25
Світло, Мондер — ч. 6
Дзвони, Львів — ч. 6

народнього життя, розуміння сільського побуту, велике спочуття із жіночим горем, але її твори не викликають цього пекучого почуття образи і внутрішнього бунту проти насильства і кривди — що твори Марка Вовчка.

Ганни Барвінок не можна ставити поруч письменниці Марка Вовчка або поетки Лесі Українки, але всежтаки була вона талановита письменниця, й її твори визначаються гарними описами й гарною мовою.

Кращі з її творів це "Не було з малку, не буде й до останку," "Перемогла," "Русалка," "Лихо не без добра," "В осени літо," "Вірна пара," "Квітки із сльозами, сльози з квітками."

Ганну Барвінок історія літератури зачислює до найкращих письменниць нового народницького руху в Україні, 60-тих років, що виставив на своїм прапорі культурно-освітні й економічні інтереси селянства.

НОВА КНИЖКА....!

– ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ –

Написав Впр. о. П. Вожик з нагоди 950-ліття хрещення українського народу! У ній коротко але ясно оповідає автор: "як то було, що ми українці стали християнами, до якої віри перед тим ми належали, як творилася українська держава, які зміни переходила на'ша Церква, хто був її воріг, а хто приятель"

Цю книжечку ВУК-а повинні перечитати всі українці! Не сяе й бракувати ні в одній українській хаті. Ціна 10ц. Пишіть у тій справі до:

THE REDEEMER'S VOICE
Yorkton, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді дарования, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу ВУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтулі!
На свою Церкву!

Учні Ювенату зі своїм о. Директором. (Рік 1937—1938)

Услівя приняття Студентів до Ювенату—Місіонарської Школи—Чина Найсв. Ізбавителя в Йорктоні:

1. Тілько ті, що бажають стати священиками-місіонарями-монахами в нашім Чині Найсв. Ізбавителя, можуть бути приняті до ювенату.
2. Мусять бути з чесної родини і греко-католицького обряду.
3. Повинні мати скінчений 7-ий (семий) грейд і бути в літах 12 до 14.
4. Повинні мати метрику хрещення і миропомазання та свідоцтво моральности від свого пароха і свідоцтво від лікаря, що є здорові і наука їм не шкодить.
5. Платять місячно $12.00. За цих дванацять доларів місячно оплачене ціле удержання хлопця: помешкання, харч, пранння, книжки, зошити, наука....
6. Про одіння і обіля дітей дбають самі родичі.
7. В разі слабости лікаря і лікарство платять родичі.
8. Шкільний рік починається 1. вересня
9. Хто був видалений або сам виступив, не буде принятим другий раз.
10. Кождий має принести зі собою:

Убрання святочне (найліпше синє) і буденне, зимовий плащ, светер, дві парі черевиків і "овершує", чотири парі верхнього і спідного біля, 6 ковнірців, 6 хустин до носа, 4 краватки, 6 пар панчіх, рукавиці, щіточку до зубів, то що....

Виховання й наука в ювенаті відповідна до потреб будучого священичого й монашого життя. По скінченню ювенату, де наука триває 5 років, переходять молодці до Новіціяту, де приготовляються до монашого життя. По році новіціяту, йде наука фільософії і богословія. На новіціяті і богословії самі отці удержують вихованців.

Адреса:

Ukrainian Catholic Mission Juvenate,
Yorkton, Sask.

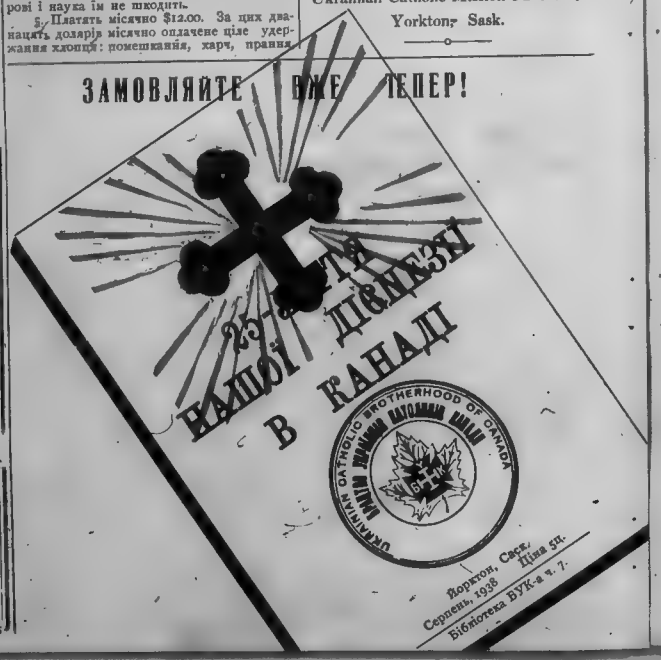

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 17. ЙОРКТОН, САСК., 1-го Вересня, 1938 Vol. VI, No. 17. YORKTON, SASK. September 1, 1938

панна Донна Гресько

Ґеній Української Дитини

10-літня Донна Ґресько подивом Винипегу!

Панство Ю. Ґресько з 63 Ленсдавн све. у Винипегу мають найцінніший скарб, який Бог дає людям. Їхня донечка Донна є ґеніяльною скрипачкою. Татко, хоч працює в Департаменті Доріг Манітобського Парляменту, находить час і охоту вільні хвилини присвятити музичному вишколенню доні. Пані Ґресько цілим серцем занята будучинною доні і тому в неї праці повні руки. Обоє родичі це відомі наші інтелігенти, українці католики, члени парохії св. Покрови у Винипегу.

На днях Донна дістала стипендію в сумі пять тисяч, котра уможливлює її дальші студії в Американській Музичній Консерваторії в Шікаго. Рівночасно дістала в дарі від Елана Фінділ скрипку, вартости тисяч доларів. У Винипегу вчилася в музичній школі Ю. Борнова. Нераз бачили та чули її винипеські українці з нагоди національних торжеств, коли виступала з чарівною грою на скрипці і порвала загал.

Донна має десять літ і є практикуючою українкою католичкою. Позамузичне образування одержувала у Винипегу в Академії Пр. Діви Марії, під опікою Сестер.

Всі українці щиро радують успіхами ґеніяльної дитини. Її слава це честь українському імени! Нехай всемогучий Бог дасть їм на дорозі слави зазнати чимраз більших осягів та радості спільно з її добрими родичами!

Зі Золотих Віршів Життя
Ф. В. Бурдійон
(Переклад з англ. о. Ст. Семчука)

Ніч має тисячу очий,
а день одні тільки очі —
однак ясне світло гасне,
як сонце спиняється в ночі....

Думка має тисячу очий,
а серце одні тільки очі —
однак життя світло гасне,
як гине любов на убоі....

ДІЛА ГОВОРЯТЬ!

Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові, вул. Потоцького ч. 48 розіслало виказ жертв за II. чвертьріччя 1938.

І ось що там читаємо і бачимо:

На першім місці стоїть Епископська канцелярія у Винипегу з жертвою.... $1,373.72

На третім місці стоїть СУС в Канаді з жертвою $125.00

На двацятім місці стоїть Укр. Прав. Автокефальна Церква в ЗДПА з жертвою $13.40 (словами: тринацять доларів і сорок центів).

А на 21 місці стоять Укр. Січ. Стрільці ім. Вітовського у Форт Вилям, Онт. також з жертвою цілих тринацять доларів.

І чи нема над чим подумати?

Ось відношення сил і жертвенности!

Товариство стрільців у Форт Вилям, Онт. дало майже стільки, що ціла Автокефалія в Америці.

Ось хто і як любить свій нарід, не словами тільки, але ділом!

І, тому на першім місці є наша Церква!

Честь нашому Преосвященному Владиці, нашому патріотичному Духовенству, нашим чесним Вірним за цей чудовий і незбитий доказ народної праці!

НАШІ УСПІХИ

Наша кафлярська кооперативна "Кераміка" повстала у Львові.

В Мирнам, Альта., збудовано муніципальну лічницю коштом $20,000. Лічниця має 24 ліжок і найновійше лічниче приладдя. Отворення довершив міністер муніципальних робіт В. А. Фарлов і передав управу українці Параскевії Чорній. Округ майже в цілости заселений українцями. Так в Альберті навіть фармарі вже мають свої лічниці, але українській Винипег якмо того, що є гроші і люди, чогось досі не спромігся на власну лічницю, хоч вже нераз і при ріжних нагодах чільні одиниці накликували до цего. Варта призадуматися, чому?

Ревізійний Союз українських кооператив обєднував з кінцем 1937 р. в Галичині 3,330 наших кооператив. Торг в 1936 р. виносив 55 міліонів злотих. РС видає дві часописі а в 1937 р. видав 17 книжок. Уладив 1,295 курсів і закупив власний будинок у Львові за ціну 320,000 злотих. З того бачимо, як велика і успішна праця наших братів в Галичині.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

о. Марко Федорович, ЧСВВ

БЕЗСМЕРТНА ДИНАСТІЯ РИМУ

Божа Інституція

Так устроєна ця Божа Інституція має всі дані, щоб тревати повсякчасно, аж до кінця світу. І то проти пекольного спротиву сил ада, в кожній добі, в кожнім віці, в кожнім році її існування; правда, у виді століть не одно вона пострадає, не одну віднесе рану на своїм все новім, усе сильнім, живучім організмі. Коли Вона буде у приниженню й про око—хилити-меться туди, звідкіля по людськи—немає вже виходу, тоді якраз приходить доба її пробудження, розцвіту. Вона, як Божа Інституція— не може перестати існувати, не сповнивши Богом даного Її завдання: спасіння душ. І аж в останнім дні існування світу, коли всі люде доступлять ласки св. Євангелії, скінчиться Її завдання, а льогічно й — існування. З того слідує, що враз і нею—і той чільний Її уряд т. зн. уряд і власть верховна св. Петра аж до останньої хвилини, в цілости остане збережений.

Св. Петро править Церквою у Своїх Наслідниках

Але як се може статися— коли св. Ап. Петро не був безсмертний і вмер як мученик у Римі? На те дав нам відповідь ефеський собор (431 р.) а за ним і останний, ватиканський:

"Св. і блаженний Петро.. живе, править і рішає в своїх наслідниках, Епископах св. римського престолу, ним установленого й кровію освяченого."

А св. Лев папа додає:

"Отже триває й надалі уряд св. Петра."

І справді, кожний Епископ Риму, як каже Ватиканський Собор, "згідно з постановленням самого Христа, має примат над цілою Церквою". Усе повище сказане потверджує також ціла християнська традиція й історія.

Історичні докази

Подаємо кілька найважніших фактів. Сотного року по Христі повстає в Коринті між християнами спір; і хоч жив тоді св. Євангелист Йоан вірні удаються до св. Климента, рим. папи, який цей спір полагоджує.

До II-го століття християне в М. Азії святкували Великдень разом зі жидами, а не тоді, коли римська Церква й другі. Папа Віктор напоминає їх, коли не помагало, грозить клятвою, й тоді послухали. І т.д....

Епископи Риму все були предсідниками вселенських Соборів, вжето особисто, вжето через своїх легатів. Отці Східної Церкви, десятки східних Епископів зверталися в сумнівних річах до Риму. Римські імператори узнавали de facto примат рим. папів, а єдність і однозгідність у вірі з рим. престолом була для них нормою приналежности до катол. Церкви. Так нпр. Ґраціян, Валентіян і Теодозій у своїм едикті до м. Царгороду пишуть:

"Усі народи, що опинилися під ласкавим нашим скиптром, бажаємо мати в тій вірі, яку блаженний Ап. Петро подав римлянам, а яка під папою Дамазом зберігається там досі."

Папа Агапіт особисто їздить до Царгороду, щоб там видати осуд в церковних справах. Папа Николай бере в оборону царг. патріярха Ігнатія, проти Фотія, якого осуджує. Ще безліч інших фактів можна тут навести на потвердження нашої тези. А всі вони такі переконуючі й ясні, що одна тільки зла воля, або засліплення може їх злегковажити.

ОСОБИСТІ ЛИСТИ В. ЛИПИНСЬКОГО

Містимо один з особистих листів бл. п. Вячеслава Липинського, нашого світоча, історіософа і мудрця.

Надіємося, що це спонукає інших власників, котрі мають особисті листи покійного, подати їх до відома друком. В кождім з тих листів видніє світла думка— це свого рода твір в кількох реченнях. І тому ці листи ще більше видвигають велич душі Липинського.

Лист є на подовгастій чвертці паперу, тонкого, сірого— почерк дрібний, рівний. Дата листу є 24 червня, 1927 з Ной Фінкенкруґ, коло Берліна.

"Всечесніший Отче!

"Прошу приняти мою щиру подяку за ласкаво прислану мені збірку прекрасних поезій Ваших. Нехай Бог помагає Вам ширити в нашому народі те, що йому найпотрібніще: релігійність, пошану до авторитету духовного (Церква) і до авторитету світського (своя Гетьманська Влада), врешті покору християнську і дисципліну духа, без яких не можна здобути Державу і стати Нацією.

"Долучені дві книжки для Ясновельможного Пана Гетьмана і для п. Монтрезора передав по призначенню.

"З глибоким поважанням і щирою вдячностю

В. Липинський."

ЧИМ Є НАДІЛІ АВТОКЕФАЛІЯ?

Про це ми писали в минулому числі БН на основі так званих "канонів" Автокефальної Церкви. І там виказали ми, що Автокефалія є тим середником, тою лапкою, тою змовою, щоби використати віру українців для чорної комуністичної руки— щоби при помочі Автокефалії тим лекше знищити український національний дух та дорешту вигубити національне почуття.

"Вістник" ч. 15 з 1 серпня, ц.р., що уважає себе автокефальним, ні більше, ні менше, тільки в сварці з п. В. Свистуном **потверджує** то, що ми сказали. Своїми розважаннями самі автокефальні доходять до переконання, що Автокефалія **"цілком не українська Церква.** Бо Церква, яка буде виявляти і проповідувати "покірливість і доброзичливість" більшовикам, **український нарід не потребує"** —стор. 2.

Ото, раз цікаве признання!

Самі автокефальні в Канаді в свої часописі явно пишуть, що Автокефалія не є українська Церква. А коли не є, то чим є?

Чим?

Якраз тою чорною рукою, що копає нам гріб!

А коли так, то **котра** Церква є українська? Очевидно, що тільки Укр. Катол. Церква.

* * *

Дальше ні менше, ні більше, тільки твердять там, що Автокефалія є **"інституція для служби більшовикам"** — стор. 2.

Отже те саме, що ми сказали в попереднім числі, на основі льогічних заключень.

А тут говорять вони самі про свою так звану "церкву."

* * *

А вкінці закидують своїм світворцям недавнім ось що: "Свистун хоче, щоби наша **тутешна Церква йшла на службу більшовикам,** бо мовляв, вона нерозривна часть Церкви київської, якої головою є митр. Павловський та яка, як показують вище наведені канони, більшовикам **служать."** — стор. 2.

От віз і перевіз!

Ствердження і заключення.

Чи п. В. Свистун хоче, чи ні— не знаємо і його справа про це говорити, чого він хоче, не наша. Та, що Автокефалія на Україні служить більшовикам про це **не може бути найменшого сумніву,** коли самі Автокефальні на Україні колись і в Канаді тепер **отверто про це пишуть і говорять!**

А коли так, то **стережіться всі чесні українці** тої Автокефалії!

Ось це та чорна рука на знищення нашої нації і віри!

Ось це підступ темного ворога!

І тому не диво, що українці в Канаді супроти **тих фактів** зачинають тверезіти, навіть найбільші загорілі і колишні приклонники Автокефалії. Один з них, з Йорктону в Саскачевані так пише на сторінках НШляху, ч. 33 стор. 12: "Вимагає того, національна честь, щоб заряд Укр. Нар. Дому і централя СУС справу цю публично висвітлили. Чи ви панове, **дійсно хочете завести українців у більшовицьке багно?"**

А ще інші колишні автокефальні з Мелвил, Саск. так пишуть тепер в НШляху ч. 9 серпня, 1938 стор. 12: "Отже **коли так дальше піде,** як досі, то **шкода** нашого кільканацятьлітного мозольного **труду,** та будовання Нар. Домів та гр. православних церков, **бо певно все піде в дубину!"** Підписаний під тим цілий заряд Укр. Нар. Дому в Мелвил, Саск.

І то ясне. Шкода було труду! Та колиб то зряча була та мудрість....

А тепер все те іде в дубину!...

Бо йусить!. Український нарід на більшовицьких хитрощах пізнався!

І такої "церкви" більше не потребує....

б. Греко-православний.

Під проводом о. В. Лициняка були у Львові збори українського товариства обезпечень на життя **"Карпатія".** Всіх поліс товариство має 3,109 на суму 8,363,954 злотих. Фонди товариства виносять 290,596.76 зл. Ці гроші товариство вкладає в доми і будує у Львові вже трету триповерхову **каменицю.** Ось взір чесної народної господарки!

В Перемишлі о. др. Орський посвятив українську **ткальню "Текстиль",** що виробляє вовняні матерії, шовки і полотна з лену та бавовни.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий Звіт БУК-а за Липень, 1938

ПРИХОДИ —

Б. Л. Корчинський і Ст. Третяк, вкл.	2.00
Жінвіділ ч. 68, Олеша, Саск.	14.00
Ів. Хрущ і А. Кузик, вкл.	3.00
о. П. Криворучка з продажі літ.	10.00
о. Ст. Семчук з продажі літ.	5.00
С. Романовський і відділ ч. 26 Красне	1.90
о. Ст. Семчук з продажі літ.	3.00
Флін Флон, відділ ч. 66	.90
о. Ст. Семчук з продажі літ.	2.60
о. др. В. Кушнір, 6 передплат	6.00
Р. Годованський	1.00
Разом	$49.40

— РОЗХОДИ

Телеграма на з'їзд, сх.	1.15
Папір	.05
Почтові значки	.15
Друк БН. 11 число	27.50
Розсилка " "	2.80
Друк БН. 12 ч.	17.50
Розсилка " "	1.85
Друк БН. 13 ч.	17.50
Розсилка " "	1.85
За ГСпасителя	.25
Почтові значки	1.00
Друк БН. 14—15 ч.	27.50
Розсилка " "	2.80
За ГСпасителя	6.50
Разом	$108.40

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

З'ЇЗД БУК-А В КАНОРІ, САСК.

Окружний з'їзд БУК-а відбувся в **Канорі,** Саск. у второк 12 липня. У той сам день канорська парохія обходила свій празник. Людий приїхало богато з сусідних кольоній. Рано була тиха Служба Божа. Співану Службу Божу відправив **всеч. о. Парох Ів. Головка** в сослуженні **отця ігумена Копяківського ЧНІ. і о. діякона Чорнія.** Тому, що люди не вмістилися в церкві, проповідь виголосив о. ігумен на дворі. По Богослуженню вірні пішли до Парохіяльного Дому на обід, котрий добре приладили парохіянки.

Точно в годині третій **п. Валешта,** заступник голови місцевого відділу БУК-а, отворив наради молитвою "Царю небесний!". По вступнім слові покликав по черзі бесідників.

Першим бесідником був **п. Ст. Шебець,** котрий говорив на тему рільництва. Не хоче він говорити про матеріяльне рільництво, про котре ми й так все думаємо. Але звертається до духовного поля. Маємо богато духовних второгів. Тож нам треба довіря до себе, науки життя, організації а надівсе віри, щоби побороти всі труднощі.

Слідувала промова **п. Олі Стратійчук,** котра говорила на тему: Ідеали укр. катол. молоді.

Потім говорив **всеч. о. Головка** на тему: Католицька Акція. Час вимагає від нас акції і то католицької акції. Це є Церква, яка живе і працює в суспільности. Завданням БУК-а є виховати своїх членів, щоби вміли думати, ділати і жити по католицьки, для загального українського добра і для добра Української Католицької Церкви.

Слідувала промова **п. Прийми зі Саскатуну.** Розказав про свої поїздки та цікаві заваги, що бачив. Наші люди лучше живуть і краще організуються. Однак треба дбати, щоби наші діти мали кращі становища і тому щоби набули конечне виховання, яке може дати тільки рідне, своє заведення. Тому треба також такі заведення піддержувати і бути жертвенним для них. При церквах треба організувати Молоді Парохії.

Перейшла збірка на нашу бурсу в Саскатуні.

Впр. о. Ігумен Копяківський ЧНІ. в коротенькій промові заявив, що тішиться нашим заінтересуванням і бажає, щоби ми й надалі так поступали.

Принято рішення. п. Балешта закінчив наради співом "О, Україно!"

О. Стратійчук

ЮВІЛЕЙ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ І З'ЇЗД БУК-А

В неділю 7 серпня відбувся черговий з'їзд БУК-а в **Арран, Саск.** Хоча цілий ранок падав дощ і спинив людий, то однак найкращі одиниці таки прибули.

При виставлених найсв. Тайнах відправив торжественну Службу Божу **о. Теплий,** а **о. Парох Криворучка** проповідував. "Отче святий, заховай їх во імя Своє, їхже дав єси мені, щоби були одно." Ів. 17, 11. Ісус молиться за єдність Церкви і віря — за тих що правитимуть Церквою і за тих всіх, що задля їх слова увірять в Нього, щоби всі були одно. Одна віра, одно хрещення — одна вселенська, свята, апостольська Церква. **Лише в такій вірі** св. Володимир самий охрестився і охрестив нашу Україну. І лише така Церква була на Україні 988 року.

Тоді у св. Церкві панувала єдність. Церквою управляв гідний наслідник св. Петра, папа Іван XV. І хоч ми не знаємо поіменно, як називався епископ, що охрестив св. Володимира, бо цього історики ще не устійнили, то однак чи охрестив св. Володимира тодішний грецький патріярх Никола Хризоберг, чи корсунський епископ Анастас, чи інший епископ Павло — то в Церкві була тоді єдність і всі ці епископи були під верховним проводом Папи.

Коли греки зірвали єдність Церкви 1054 р. через злобу і гордість свого тодішного патріярха Керулярія, то наша Україна ще 66 літ потім остала католицькою. Тому голосити нині ріжнородність вір, себто сектанство і автокефалію, то це антитеза, **противорічність** до того, чого бажав божественний Спаситель і досі бажає.

І як в людськім тілі ані нога, ані рука не можуть бунтуватися проти зарядження голови, ані вітка виноградини не може приносити ні овочів, ані навіть листка, якщо відірветься від свого пня — так і в Церкві Божій. Мусить бути послух, єдність і карність, бо лише тоді є правдиве життя, зріст і обильність плодів. Відсутство від єдности з правдивою Церквою це очевидна слабість і остаточна загибіль.

Тому ми українці католики радісно витаємо 950 ліття Хрещення України. Бо та сама віра св. Володимира оживляє нас досі і кріпить, як наших предків. У цій вірі наш нарід перетривав найтяжчі кормиги і ярма та й тепер ця сама віра, що пливе з Петрової скали животворить наш нарід та кріпить.

На закінчення відправи відспівано "Тебе, Бога хвалим" — потім було благословення найсв. Тайнами, водосвяття і многоліття.

Обідна перерва тревала до години третої пополудні. Відтак відкрито з'їзд БУК-а. Зборами проводив о. Парох, підчеркнувши важність ювілею і з'їзду. Вказав на непривітні часи, в яких довелося нам жити. З краю раз враз доноситься голос розпуки, а тут знова темні сили взялися знищити нас. Такі з'їзди єднають нас, освідомлюють і скріпляють наше релігійне-народне життя.

Далі буде.

ЗА 12 ГОДИН ПРАЦІ 2 І ПІВ ЦЕНТА!

Деж можуть панувати такі відносини, як не в Польщі?

"Українські Вісти" в ч. 123 принесли отсю статейку: Яка нужда панує серед сільської бідноти, про те знають тільки ті, що мали нагоду бувати в селах та приглядатися життю беззнемельних селян і робітників. Для прикладу візьмім під уваґу відносини в селі Камінчик над Бугом, де більшість населення має замало землі і мусить заробляти ремеслом головно шевством. Перед війною шевці з Камінчика заробляли добре і чоботи, вироблені в тім селі, чи радше місточку, продавались і в сусідних селах та містах. Тепер міські шевські вироби зробили шевцям з Камінчика таку конкуренцію, що в шевських виробах у згаданім селі або зовсім нема праці, або та праця оплачена так бідно, що шевці "халупники" просто голодують. За шиття черевиків у Камінчику швець дістає 2 золоті. Шевці в тім місточку доказують цифрами, що за 12 годин праці швець заробляє всього 13 сотиків, і з того мусить жити, одягнутись, прокормити себе і дітей. Шевці мешкають в маленьких хатах, в одній кімнаті міститься нераз 6 осіб. Діти сплять на лавках, або на підлозі на соломі. Жінки шевців виробляють ґузики для білля і таксамо заробляють за день 13 до 20 сотиків. Виробом ґузиків займаються головно дівчата, а старші жінки працюють або на фільварку, або коло свого господарства. В літі шевці зовсім не мають роботи і йдуть ловити рибу. Коли приїдуть літники, то жінки шевців щасливі, що можуть заробити праннєм білля, чи послугою. Серед мешканців Камінчика панують через нужду ріжні пошести, особливо тиф. Багато шевців хорує на сухоти. Неосвічені мешканці Камінчика лікують тиф при помочі баньок, а туберкульозу лікують тим, що хорому пускають кров. Такі відносини панують в Камінчику. Нажаль —таких сіл у нас багато. (І на таку нужду ще спроваджують кольоністів).

Гумор.— Небезпечні хорі.— Начальний лікар шпиталю докоряв одному молодому лікареві за те, що він всіх своїх пацієнтів вписує як небезпечно хорих. — Він має рацію, сказав хтось, бо всі пацієнти, яких він лікує, направду в небезпеці.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодинокое число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

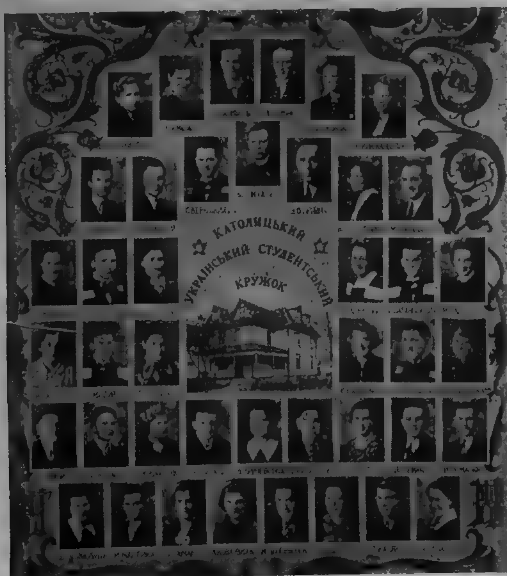

Наша Бурса БУК-а в Саскатуні

ПОЧАТОК ШКІЛЬНОГО РОКУ

З першим вересня зачнеться знова шкільний рік. Рік праці, науки і осягів. Заповняться школи гамірною дітворою, веселійше стане по містах. Наче птиці з вирію злетять студенти до своїх університетів і вищих шкіл. З новими силами, з надією.

Але не лише про науку тут ходить, коли Ваша дитина має бути щаслива!

Не лише о посаду, о становиско, о дохід.

Тут ходить о **виховання**, що стане запорукою чесного життя і щастя Ваших дітий. А таке виховання без релігії **неможливе!**

Коли хочете, щоби Ваші діти були щасливі, а не лише вчені— мусите їй запевнити **релігійне виховання!**

Тому будьте обережні, де дасте дитину на станцію. Порадьтеся добрих а певних людий в чужім місті, а найрадше порадьтеся там місцевого отця Пароха, котрий знає людий і дасть добру раду.

Уважайте, щоб дитина Ваша не втратила найціннішого скарбу, яким є чистота серця і тіла! Щоби не втратила віри! Щоби не стала добичею гріха!

В Саскатуні запорукою доброго виховання є **наша бурса ім. о. Маркіяна Шашкевича 304—4 вул.** під управою п. Осипа Прийми, під наглядом всеч. о. Мих. Пелеха. Там Ваша дитина найде не лише добрий харч і чисте приміщення та догідне і вигідне за малі гроші ($20.00 в місяць)— але що більше, найде виховання! Там навчиться любити і шанувати свою віру, Церкву і Божий закон— любити нарід свій та потім служити на Божу честь і честь свого народу!. В бурсі дитина Ваша дістане додаткове навчаня співу, музики і танку та українського в слові і письмі!

Добрі студенти, свідомі студенти ідуть тільки до бурси!

З близщими вістками пишіть негайно по адресі, як подано.

.Панночки найдуть відповідне приміщення в **заведенні Сестер Служебниць в Саскатуні, 314 вул., Е. порт — у Вищій Школі Сестер в Йорктоні, катерин стріт**— а дальше в школах Сестер в Едмонтоні, Винипегу і Монтреалі.

Світома панночка не піде до іншого заведення!

Свідомі родичі не дадуть своєї дитини в чужі незвісні руки!

Тільки там, де є **повна запорука** доброго релігійно-національного виховання, там є місце для наших дітий, нашого будучого проводу в Канаді!

З Новим Шкільним Роком бажаємо нашій красній молоді всіх ласк від Бога, сил до праці та успіхів як найкращих! Най зростає в людській мудрості та в щастю у Бога на добро собі, честь родичам, втіху Україні і Канаді а Бога на славу!

—o—

З КАНАДИ

Коли **Івась Вілик став потопати** в Червоній ріці, що пливе через Винипеґ, кинувся за ним ратувати 14-літний Володимир Побережний і щасливо витягнув на беріг! Ось взір, як належить розуміти правдиве товариство.

Новий закон Манітоби заборонає їхати в ночі **швидше як 40 миль** на годину. Статистика каже, що минулого року 60% всіх нещасть із самоходами, були по заході сонця а спричинені надто скорою їздою. Число тих нещасть є 23,800. Новітні сильні світла пробивають темряву на просторі 200 стіп, однак це мала віддаль, щоби як стій зорієнтуватися в обличчу смерти. Всі, що маєте самоходи, уважайте!

Правительство запоручило **найнизщу ціну** пшениці з нового збору на 80ц. у Форт Вилліям, Онт. Від тої ціни саскачеванські хлібороби мусять відтягнути яких 17ц. на перевіз. Коли ціна пшениці буде вища, Пшенична Рада доплатить надвишку хліборобам по випроданню пшениці — коли буде нища, правительство заплатить недобір. Пшениці небогато. В канадійських спинацях остало з днем 29 липня, ц.р. 19,235 бушлів, а новий збір принесе яких 300 міліонів бушлів.

Пані Гикава з Ґімлі, Ман. їхала до Винипеґу басом компанії "Сірі Гуси." Недалеко Селкирк вродилася підчас цеї їзди дитинка, дівчинка — перший такий случай в басах компанії. З радости компанія признала дівчинці право вільної їзди всіми своїми басами на всі сторони краю. Розуміється, коли маленька панна Гикава, щасливо підросте. І вже має немальньке віно....

Коли в пятницю 12 серпня якісь саботажники повитягали гаки і звільнили рейки, щоби тим чином спричинити перекинення поїзду коло Сіюкс Лукавт, Онт. **врятував людий і поїзд наш залізничник Петро Кійван, котрий побачив, що сталося і в останній хвилині здержав поїзд.**

—o—

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Посвячення Угольного Каменя під церкву св. Андрея у Винипегу, Ман.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

—o—

В неділю 14 серпня відбулося **посвячення угольного камення** семої з ряду нашої церкви у Винипегу, св. Андрея. Звершив о. др. В. Кушнір в сослуженні отців: Володимира і Панталеймона Божиків, о. ігумена Жидана, ЧСВВ.

Тоїж неділі Їх Екселенція Преосвященний Епископ Ладика, ЧСВВ. уділив вищих свячень **всеч. о. Петрові Серветникові** в церкві св. о. Николая у Винипеґу. о. Петро відїхав до Прудгом, Саск., де мав першу Службу Божу в церкві на Борщеві і де живе його родина, котра дякує Богу за ласку свячень. Всеч. Отцеві Петрові бажаємо всего найкращого в Бозі, сил, витревалости і успіхів в праці на Божу славу а добро українського народу в Канаді.

30 липня посвячено в Мондері **угольний камінь під печатню Отців Василіян.** Це вже друга наша печатня в Канаді, побіч печатні Отців Редемптористів в Йорктоні.

Посвячено угольний камінь під Парохіяльні Доми в **Плейн Лейк, Альта. і в Ройкрофт на Піс Ривер.** Впр. Отці. Н. Крижанівський, ЧСВВ., М. Сіянчук, ЧСВВ., і Т. Добко, ЧСВВ. **відправили першу Службу Божу в новій церкві.**

Так наша свята Церква зростає Божим зростом, мимо всіх напастий ворогів!

о. П. Божик видав у Винипегу перше число нової часописі **"Церковне Життя,"** що має виходити кождий третий місяць. Видом нова часопись цілком подібна до "Світла" — зміст має цікавий і легко писаний. Най Бог благословить!

—o—

Місячне Намірення для Членів Апостольства Молитви

Місячним наміренням є **Краще зрозуміння і заховування заповіди слухати Службу Божу кождої неділі і свята."**

В Канаді на жаль зачасто лучається таке, що наші молодята перед шлюбом не знають Божих заповідий, бо ніхто їх не навчив, до Церкви не ходили і так виросли. А що доперва говорити про заповіди церковні. Тепер під тим оглядом краще, бо є сталі відправи по парохіях і навчання катехизму. Але давні браки все таки даються відчувати. Щоби тому зарадити члени Ап. Молитви будуть молитися в місяці вересні о краще зрозуміння і заховування заповіди слухати Службу Божу в неділю і свята.

Краще зрозуміння, бо деякі люди розуміють день святочний так, що це є тільки день тілесного відпочинку і розривки. І відповідно до того поводяться— ідуть над озеро, збирати ягоди, або просто сплять. День святий це **день посвячений Богу.** Значить, має служити для Бога —душа і тіло. Душа молиться, складає Богу приналежну честь і хвалу а тіло здержується від тяжкої праці. Тяжкою працею називаємо ту працю, котру треба виконати через довший час (годину) і з більшим напруженням сил, (рубати дрова). Коли неділя і свято посвяченні Богу дні, треба віддати честь Богу в особливший спосіб. Тим способом є **вислухання Служби Божої.** До того кождий християнин є зобовязаний під гріхом тяжким. Отже, коли хто без важної і оправданої причини, є відсутний від Служби Божої в неділю і свято, має тяжкий гріх перед Богом і колиб вмер без розкаяння душа іде до пекла.

В неділю і свята належить провести далі в дусі Служби Божої, отже побожно і без гріха. Це не є день піянства ані обжирства, але день Божої хвали. Належить тоді прочитати добру книжку, часопись, помолитися з молитвенника і вийти в поле на прохід, коли хто любить прохід. Молодь може забавитись під доглядом старших, дати представлення чи концерт вечером, однак все з тою думкою, що це день посвячений Богу.

Неділю святкуємо на памятку світлого воскресення Христа а свята на памятку Спасителя, Пречистої або Святих угодників Божих. В ці дні освятім наші дні і навчім молоді покоління шанувати заповідь. Бо хто не святкує свят, це буде мати жадного добра з праці.

Тому років три в кольонії Кулпків, Саск. один чоловік, що недавно купив там землю і хотів скоро розжитись в добро, сіяв пшеницю навіть на Велику Пятницю. І зійшла та пшениця на новій ораниці, як ліс — рівна, колосиста, без стебла буряну. Зійшла, зросла, зацвіла — аж очі манить. Вже коло самих жнив прийшов парний день а серед дня туча. І точно через милю ширини, як та пшениця, пішов град. Але такий наглий, грубий і бурний, що змішив все зі землею — **ані одного колоска** не лишив на стеблі. Хто працює в свято, ніколи не доробиться!

—

Церковний Календар на Вересень, 1938

1. Четвер — Андрея Стратилата муч.
2. Пятниця — Самуїла прор.
3. Субота — Тадея ап.
4. **Неділя — 12 по Зісланню**
5. Понеділок — Лупа муч.
6. Второк — Евтиха, священмуч.
7. Середа — Звор. мо. ап. Вартоломея
8. Четвер — Адріяна і Наталії
9. Пятниця — Пімена прп.
10. Субота — Мойсея Мур. Августина.
11. **Неділя — 13 по Зісланню, Главосіки**
12. Понеділок — Олександра
13. Второк — † Полож. Пояса Пр. Діви

—o—

УСТАВ

4. **неділя — перша неділя місяця.** Глас 3, єв. утр. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 168, єв. Мат. 79 — Сл. Б. з виставленням найсв. Тайн.
11. неділя — Усікновення голови св. Івана Хр.— Вечірня з Литією, глас 4, єв. утр. Мар. 70, на Сл. Б. ап. 166, єв. Мат. 87 і Мар. 24, ризи фіолетні, піст.
2, пятниця, перша пятниця місяця— тому в четвер вечір Свята Година, сповідь. В пятницю причастя членів Ап. Молитви.
5, Понеділок є День Праці, спочинок державний.

—o—

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XII. П. С. Ст. Д.

Евангеліє Матея: зач. 79

Одного разу приступив один молодець до Ісуса і сказав: Учителю, що маю доброго робити, щоби мати життя вічне? А він сказав йому: Чого питаєш мене про се, що добре? Один є добрий. А коли хочеш увійти в

життя, сповняй заповіди. Каже йому: Котрі? А Ісус сказав: Не убий, не прелюбодій, не кради, не свідчи ложно. Шануй батька й матір і люби ближнього твого, як самого себе. Каже йому молодець: Все те сповняв я; чого ще мені не достає? Сказав йому Ісус: Коли хочеш бути звершеним, іди, продай, що маєш, і дай убогим а мати меш скарб на небі; і прийди та йди за мною. Колиж почув молодець слово, відійшов сумний, бо мав великий маєток. А Ісус сказав своїм ученикам: Істинно, кажу вам, що трудно богатому увійти в царство небесне: І ще кажу вам; Лекше верблюдови крізь ушко голки перейти, як богатому в царство Боже війти. Почувши же се ученики, дивувалися дуже, кажучи: Хто отже може бути спасенним? А Ісус подивив і сказав їм: У людей се неможливе та у Бога все можливе. Тоді Петро у відповідь сказав йому: Се ми покинули все і пішли за тобою; що отже нам буде? А Ісус сказав їм: Істинно кажу вам, ви, котрі пішли за мною, в відродженню світа, коли сяде Син Чоловічий на престолі своєї слави, сядите і ви на дванайцяти престолах судити дванайцять поколінь Ізраїлевих. І кождий, хто покине брата або сестри або батька або матір або жінку або діти або поля або дім задля мого імени, в сотеро прийме і життя вічне наслідить. І многі перші будуть послідними, а послідні першими.

НАУКА

Заповіди Божі

Вірити не вистарчає: Ви вже нераз чули про правди, які навчає нас Христос в свойому Евангелії. Нераз ви чули, що ті правди, які учив нас Христос треба вірити. Коли Христос посилав своїх учеників в світ, щоби навчали всі народи сказав: Ідіть і проповідуйте: хто увірить буде спасенним, а хто не увірить буде осужденним.

Та тільки вірити не вистарчає. Ісус Христос учив нас не тільки того, що треба вірити, але також того, що треба робити. Він казав, що коли чоловік хоче бути спасенним, то невистарчає тільки вірити, ані навіть не вистарчає молитися, але треба творити волю Божу.

В нинішному св. Евангелію читаємо, що одного разу приступив до Ісуса один молодець і сказав: Учителю, що маю доброго робити, щоби мати життя вічне? А Ісус відповів йому: Сповняй Заповіди. Котрі заповіди? питає дальше молодець. А Ісус: Ті, котрі Господь дав Мойсеєві: і сказав: 1) Не будеш мати інших богів крім мене і т.д. Цей молодець, що був від перших літ своїх добрим, міг був дати Ісусові гарну відповідь: Я заховував всі ті Заповіди від моєї молодости. О, якби то було гарно, як щоби ми могли нині повторити ці слова молодця: Ми заховуємо Заповіди Божі від нашої молодости. Щоби ми однак могли заховувати ці заповіди, треба нам знати, хто їх дав, і коли.

Записані в нашому серцю. Всі ми знаємо, що Десять Заповідей дав нам Господь Бог. І в дійсности не називаються вони Заповіди Церковні, але Заповіди Божі. Коли їх дав Господь? Чи на початку світа? Послухаймо. Коли Господь сотворив першого чоловіка Адама, то не дав йому особних десять заповідей, але вписав йому їх у його серцю. Коли Адам хотів робити щось доброго, тоді чув голос свойого серця: Ти робиш добре. Коли хотів робити що злого, чув зараз голос свойого серця: Ти робиш зле. Ви певно чули історію Каїна. Коли Каїн убив свойого брата Авеля, то пята заповідь: НЕ УБИВАЙ, не була ще написана. Але Каїн мав її вже в свойому серцю, він знав, що поповнив великий гріх. Його серце ганило його за це, не давало йому спокою. Він утік з дому, щоби скритися, і через ціле життя совість його повтаряла йому: Каїне, ти є убійником свойого брата.

Написані на камени: Та прийшов час, коли люде не слухали більше голосу свойого серця, коли Бог говорив до них. Між всіми народами був один нарід, який був так найлюбимий і найвірніший Богові. Був це нарід Ізраїльський. Тепер і нарід Ізраїльський став народом непослушним. Він вийшов з Египту і йшов до обіцяної землі. Находився серед великої пустині, у стіп високої гори, що називалася гора СИНАЙ. Нарід цей, підчас своєї подорожі, не мешкав в хатах але під шатрами. Провідником його був мудрий і вчений чоловік МОЙСЕЙ. Господь покликав одного дня Мойсея на гору Синай і сказав йому так: Я не вдоволений поведенням свойого народу, твоїх людей. Я вам виряджу тільки добродійств і ще вам виряджу, запроваджу вас до обіцяної землі, де вам буде добре і де будете вільними, все те однак під одною умовиною: Я ВАМ ДАМ ЗАКОН І ВИ МАЄТЕ ЙОГО ЗАХОВУВАТИ. Якщо будете його заховувати я буду вашим Богом а ви будете моїм народом, наповню вас ласками і добром; якщо ви не будете його заховувати, кари будуть вашою нагородою.

Мойсей зійшов з гори і сказав народови, щоби він приготовився до приняття закону.

Коли Господь говорить до людей то говорить в спосіб величний і маєстатичний. І цим разом, коли говорив до народу Ізраїльського, говорив в спосіб надзвичайний. В три дні опісля, коли Господь говорив з Мойсеєм, ціла гора вкрилася густою хмарою: верх гори, здається, горів. Блискавки і громи не уставали. Аж ось нараз, серед блискавки і грому, дався чути могучий голос. Це голос Господа, що давав свої Заповіди для перестрашеного народу. Коли Господь скінчив говорити, перестрашений нарід приступив до Мойсея і сказав: іди на гору говорити в Богом а відтак скажеш нам усе. Ми тебе послухаємо, але Господь нехай не говорить до нас, бо ми боїмося, щоби не поумирали. Тоді Мойсей пішов на гору і Господь говорив до нього через 40 днів. Виписав Мойсеєві цілий закон а відтак дав йому їх виписати на двох камінних таблицях. На першій таблиці були написані три заповіди, що відносяться до самого Бога, а на другій були Заповіди, які відносяться до життя людей між собою. Мойсей приніс Заповіди Божі, на двох таблицях і дав їх свойому народові і сказав: Це є ЗАКОН БОЖИЙ: і ГОСПОДЬ ОБІЦЯЄ, ЩО ХТО ЙОГО БУДЕ ЗАХОВУВАТИ, БУДЕ ЩАСЛИВИЙ, А ХТО БУДЕ ЙОГО ПЕРЕСТУПАТИ БУДЕ КАРАНИЙ.

Потверджені Ісусом Христом: Коли все те сталося, Ісус Христос ще не був прийшов на нашу землю. А коли відтак, після тисяч літах прийшов, деякі думали, що Христос дещо відняв від Закону Божого, який дав людям через Мойсея. Длятого Ісус сказав тут дуже виразно своє слово: Не вірте, говорив Ісус, що я може прийшов на світ на те, щоби вас звільнити від Божого Закону; противно, я вам кажу, щоби ви його заховували, і то все так як передше але ще ліпше. І для того сказав Ісус до цього молодця, про якого ми читаємо в нинішнім Евангелію; ЗАХОВАЙ ЗАПОВІДИ. А до тих, котрі молилися, але не досить заховували Божі Заповіди, говорив: Не ті будуть щасливі, котрі кличуть Господи, Господи, але ті, які сповняють волю Божу, заховуючи Заповіди. І цього вчить нас нинішнє Евангеліє: Ісус не дав нам Десять Заповідей, але їх потвердив.

Годиться тому, щоби ми знали тих Десять Заповідей Божих і їх шанували та заховували. Заповіди Божі, як що ми їх не заховуємо, то вони є нашою руїною, коли ми їх заховуємо, то вони наші найкращі приятелі. Щоби це краще розуміти, послухаймо історії.

Правдиві приятелі. Один король післав одного разу свойого довіреного чоловіка, як свойого намісника, на далекий остров. Цей намісник, на далекому острові, в короткому часі зєднав собі там много приятелів. Можна їх всіх було поділити на три роди: Одні з них, найбільші приятелі, перші, мешкали з ним в одній хаті, товаришили йому на забавах, на ловах, на обідах. Другі ще були вже так дуже близькі до цього намісника. Вони вже не мешкали в його домі, однак все таки бували він з ними дуже часто і їх любив. Треті не мешкали з ним, не сходилися так часто з ним, однак давали йому добрі вказівки і напімнення. Намісник любив їх, шанував їх, але може не так, як тамтих попередних, а то тому, що були дещо за острі.

Стадося, що король дістав не дуже добрі вістки про цього намісника і покликав його до краю, щоби він виправдався із закидів. Намісник зібрався вже до відїзду і дивиться, чи нема кого, хто би поїхав з ним. Він тоді доперва переконався, що означають ті три роди його приятелів. Перші приятелі, яких він найбільше любив, не зробили за ним ані одного кроку. Другі, плачучи відпровадили його до корабля, там побажали йому всього найкращого, поздоровили його рукою в остатнє і на тім скінчили. Але приятелі третої кляси, ці, яких він любив найменше, тому, що були за острі, не тільки відпровадили його до корабля, але що більше, сіли на корабель, поїхали з ним до самого короля і сказали: Ми були його дорадниками, він нас слухав, він є невинний. І намісника звільнили від вини. Серед радости сказав: Доперва тепер знаю, хто є мої вірні приятелі.

Кождий чоловік має три роди приятелів і не знає їх аж до хвилі, коли стане перед Богом, щоби здати рахунок зі свойого життя. Перші наші приятелі, це богатства. При нашій смерти, вони не зроблять за нами ані одного кроку. Другі, це наші рідні, родичі, братя, сестри. Вони нас випровадять з дому до могили і там нас попращають. Котрі є правдиві приятелі? ЗАПОВІДИ БОЖІ, добрі діла. Вони не тільки нас відпроваджують до гробу, але йдуть з нами поза гріб, перед трибунал самого Бога і там говорять за нас і одержують прихильний суд. Чи ви тепер переконані, що Заповіди Божі, це наші найкращі приятелі? Що вони є тами, які помагають нам і ведуть нас до спасення? Тому любім їх, відмовляймо їх і шануймо їх. Амінь.

На далекій півночі обслугує своїх вірних католицький священик о. Шульте, але літаком. Підчас війни він був летуном в німецькій армії —тепер служить цареві всіх царів, Христу. В Арктик Бей, 600 миль в глибині ледової смуги, тяжко захворів нараз о. Чочард—, о. Шульте негайно вибрався літаком в дорогу мимо дощу і мряки та щасливо привіз хорого до лічниці в Чирчиля. Зробив літаком 1,200 миль і віхто не летів з ним, крім брата механіка, Бодуен. Ось так працюють католицькі місіонарі Христа ради. Чи Ви чули щось подібне про тих, що то звикли накидатися на нашу Церкву?

За перших шість місяців ц.р. прибули до Канади всего 597 українців — це мало і тому тим більше повинні ми тут жити в згоді та берегти себе перед розбитям.

Між Айві Лі, Онт. і Колинс Лендинг, Н. Б. збудовано прегарний міст, котрий луками тягнеться від острова до острова на ріці св. Лаврентія, простором вісім миль. Так у ці хвилі завірюхи і вони злучено Канаду зі Стеґтами мостом. При цій нагоді гарно промовив през. Рузвелт, що Америка ніколи не буде гладіти безчинно, коли якась чужа держава напала на Канаду. Президентові вручено почесний докторат прав в Квінс університеті, в Кінгстон, Онт.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Любі Діти:—

Скінчилися вакації, зачинається наука в школі.

Без помочі Божої вся наука буде даремна і не принесе вам ні хісна, ні щастя. Тому науку належить починати, вести і кінчити з Богом. І тому також перед наукою всі добрі діти набожно моляться, як також по науці.

На початок шкільного року належить прийти до церкви, висповідатися і запричащатись.

А потім до праці!

Смілю, охотно, з радістю, щоби як найбільше навчитися, щоби не змарнувати ні хвилинки! Тому уважайте на все, що пан чи пані учитель в школі Вам скажуть! Слухайте їх і шануйте за працю для Вас!

А час то часу напишіть листок до Дідуся Тараса, котрий щиро Вас любить і молиться за Ваше добро.

Дідусь Тарас

Зрібнолотий пан

Гляну в літі ген по світі,
ген, на збіжа лан —
іде в житі у кариті,
іде скрібний пан.

Іде, іде, вже заіхав
на пшеничний лан —
де в бричці по пшеничці,
Іде злотий пан.

Протру очі—не толочить
він пшенички, ні!
Лиш колосся нахиляє
зерном до землі.

Осінь оре.... Вбрало поле
чорненький жупан —
переїхав, переїхав
срібно-злотий пан....

М. Петрів

ЩО ЦЕ Є ЛІНИВСТВО?

Учитель казав ученикам написати задачу: "Що це є лінивство?"

Івась не написав нічого. Але серед порожньої сторінки, великими буквами написав так: "То є лінивство!"

Ластівка щебече

Ті.... ті.... ті.... ті..
гарно в літі!
Сонце світить
на блакиті..

А я ловлю
мушки в леті...
Ті — ті — ті — ті,
гарно в літі....

М. Петрів

---

600 ДІТИЙ У ЛЬВОВІ ДЯКУЮТЬ МИТРОПОЛИТОВІ ШЕПТИЦЬКОМУ

Хто живить у Львові українських дітий?

В неділю, 19 червня, перед полуднем відбулося в городі Святоюрської палати звурушливе свято, а саме після тихої Служби Божої зібралась молодь шкіл Рідної Школи та всіх львівських захоронок (усіх дітей було до 600), щоб зложити подяку свому Опікунові і Батькові Митрополитові Шептицькому за його щире серце.

Заходами Української Захоронки, існують у Львові харчівні в яких молодь дістає обіди. Акція доживлювання дітей дуже важна й важка, бо вимагає багато фондів. І саме в тому найбільше помагає молоді її найкращий опікун Митрополит Андрей.

Щоб висловити йому як найщирішу вдяку, зібралась молодь у городі з хитицями цвітів і радісною піснею в устах. До молоді привели Митрополита, котрий вів щиру гутірку з нашими найменьшими.

Маленька Надія Пасіка із захоронки на Левандівці та ученик школи імени Грінченка подякували "святочними промовами" Митрополитові за його добре серце й допомогу у доживлюванні української молоді.

Опісля діти зложили у стіп свого Опікуна цвіти. Добре вишколений хор школи імени Грінченка відспівав низку пісень.

Юра Шкрумеляк

У НАШІМ САДОЧКУ

Як нам любо, як весело
У нашім Садочку!
Так, як тій малій пташині
У рідним гайочку.

Тут всю днину ми співаєм,
Раді, веселенькі,—
Кажуть люди: "Так щебечуть,
Як пташки, маленькі...."

Разом з нами все співає
Наша люба пані.
Що до нас завжди говорить:
"Діточки кохані...."

Пані учить нас співати,
Гарно говорити,
Учить бавитися чемно,
Також виводити.

То я й своїй неньці кажу:
"Мамо, не журіться!"....
"Як вам сумно, невесело, —
В школу запишіться!"....

("Українське Дошкілля")

Незвичайно Цікава Книжечка

На днях появилась з нагоди ювілею 950-ліття Хрещення України— прегарна історична повістка АНТОНА ЛОТОЦЬКОГО п.з.

"ХРЕСТ НАД ДНІПРОМ"

з 4 ілюстраціями Юліяна Крайнікського

Ціна книжечки 10 центів. Ця книжечка надається до масового ширення на ювілейних торжествах.

Видавництво "Світ Дитини," Львів, вул. Зіморовича ч. 2.

Для ювілейних обходів 950 ліття Хрещення України видали оо. Василіяни в Мондері

МОЛЕВЕН

до св. Володимира

з ювілейною обновою хресних обітів і 8 пісня ми. Сторін 30. Ціна 5ц. 25 примірників за $1.00. ПАРТИТУРА до 2 пісень в честь св. Володимира поміщених в книжечці і до 1 нової можна набути осібно за 35 центів.

BIBLIOTEKA DOBRYCH KNYZOK,
Mundare, Alta.

о. др. В. Кушнір

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Народження Христа

Пречиста Діва Марія і св. Йосиф перебували у Вифлеємі. О півночі, в стаєнці, народився Ісус Христос. Пречиста Діва повила дитятко і положила в яслах. Тоді ангел звістив пастушкам, що народився Спаситель світа, Ісус. Вони зараз прибігли до стаєнки і поклонилися Ісусові. Потім прийшли поклонитися три царі. Їх привела до стаєнки чудесна зоря. Три царі принесли для Ісуса в дарі золото, ладан і смирну.

Пояснення: Пастирі і три царі поклонятися Ісусові як Богу, бо Ісус не був тільки правдивим чоловіком, але також правдивим Богом. Діти наслідують той приклад і поклоняються Ісусові, коли клякають, хрестяться, складають руки до молитви, моляться, приходять на Службу Божу, на вечірню, на благословення найсв. Тайнами і тим подібне. Хто почитає Бога, той заховує першу заповідь Божу, котра каже: **Я є Господь Бог твій, не будеш мати інших богів, крім мене!**

Питання: Де народився Христос? Хто прийшов поклонитися Ісусові? Що принесли в дарі три царі? Як діти поклоняються Ісусові? Яку заповідь заховуємо, коли поклоняємося Богу?

Хто є Ісус Христос? — Ісус Христос є Сином Божим, що стався чоловіком.

Від кого народився Ісус Христос? — Ісус Христос народився від Пречистої Діви Марії, котра є правдивою Матірю Божою.

Де народився Ісус? — Ісус народився у Вифлеємі, в стаєнці.

Чи Ісус через те перестав бути Богом?— Ні, Ісус є правдивий Бог і правдивий чоловік.

Як називається день, коли народився Ісус? — Різдво Христове.

ПОСТАНОВА: Я все буду поклонятися Ісусові Христові!

Miss Anne Sorokula · Miss Slawka Maydanyk · Miss Frances Dershko · Miss Stepha Dowbenko

ПРАЦЯ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Мимо літних місяців, підчас котрих многі парохіяне користають зі залізничих знижок та виїздять для підкріплення здоровля у літнища, праця парохії не змаліла.

Дня 31 липня парохія брала спільну участь з парохією св. Володимира і Ольги у започаткуванні ювілейних святоволодимирських торжеств.

Дня 7 серпня пополудні відбувся День Української Пісні на старій Виставовій Площі при Селкирк еве. Площу на цю ціль дістала парохія ще 18 січня, 1938. Та заряд парків уважав за відповідне в останній хвилі, в другій половині липня, віддати цю саму площу і на цей самий день у співкористування більшовиків, котрі повели свою агітацію через летючки, пресу, орхестру, радних, ітд, щоби протидіяати парохії. Замітити годиться, що комуністи мали ту саму площу неділю передтим, але це їм видно було мало, а місто пішло їм зовсім на руку. о. Парох довідавшись про таке дивне рішення міста, тиждень перед виступом і то допера тоді, коли комуністи самі розголосили в своїй пресі, пішов до заряду парків і думав, що це сталося через непорозуміння. Однак там відповіли, що вони все знають а на площі буде місця досить для двох організацій — це їх дослівні слова. Ось такі міські панове, помагателі комуністів, котрі беруть суті платні за гроші чесних податковців, відносяться і розуміють в Канаді демократію. Тоді о. Парох пішов до посадника міста, Квіна— цей вправді обіцяв відкликати позволення для комуністів, однак вкінці того не зробив, чи не мав сили того зробити, бо комуністи мають радних. І так в неділю 7 серпня на площу звалили червоні а їхні дами в білих коронах (не смійтеся! — і так було) продавали червоні стяжки. І так в совітах всі корони скинули від ноги а у Винипегу комуністи позатягали на голови білі корони і продавали в них червоні стяжки. Видно, що комуністам таки корони подобаються.... Парохія відбула свій день Пісні, були перегони, роздача нагород, передача пісень через голосники, ітд. Еспанії не було, але "вуйки" ходили по площі як довга і широка, без перестанку.... Ось хто у Винипегу помагає, піддержує і скріпляє більшовизм — це все при виборах в осені треба "ясним панам" з міського ратуша пригадати!

Дня 13 серпня відбулося вінчання панни Іванни Кучер і пана Станислава Бращука. Панна Кучер це звісна молода, але талановита і заслужена артистка співачка, що виступала не лише на найбільших сценах Винипегу і в найтяжчих ролях, все з небуваним успіхом, але також співає через мережу СКУ. Панна Кучер була одягнена в сніжнобілу сукню, пан Бращук пережив того дня звершення молодечих мрій своїх. Він є сином наших добровіїв і одних з найкращих парохіян, панства Бращуків. Його сестра Юлія минулого року брала участь в нашім карнавалі. Пан Бращук є гідним сином своїх родичів, працює в більшім перевозовім підприємстві. Панству Бращукам всі парохіяни складають найкращі побажання, на Многі і Благі Літа!

25 серпня відбулася картова забава клюбу св. Тереси — а 28 вечером приняття Сестриць Марії в Парохіяльнім Домі.

Карнавал добігає кінця — з тої нагоди випечатано книжечку про 15 ліття парохії, котру всі учасники, співпрацівники і прихильники наші дістануть даром дня 5 вересня, коли буде закінчення карнавалу. Книжечка, гарна, з многими образками. Спішіть отже помогти, щоби й Ви були учасником нагороди!

ДОПИСИ

В память Хрещення Руси-України

Сотки літ вже проминули,
як Русь Україна
валялася у поганстві,
ненавість шаліла.

До Христа Ісуса Спаса,
правдивого Бога —
на тих, що вже охрестились,
спадала тревога.

Поганські князі і бояри
спокою не мали,
шукаючи христіянів,
божків закликали.

Зглянувся Спас Ізбавитель
на Русь Україну,
дав пізнати святу віру
князю Владимиру.

І святкуєм ту річницю,
як нарід сходився
і в Дніпрових филях водних
всеявно хрестився.

Наш великий Володимир
з женою, з синами,
молив Господа о ласку
над Дніпра водами.

І на землі, і на небі
Тройцює прославляли,
Україні нашій милій
о славу благали.

В память храми будували,
себе освящали,
всіх поганців негодяїв
Христом проганяли.

Нині на нас черга прийшла
таке доконати
і ватажка червоного
з України гнати.

Допоможи Христе Царю
діло продовжати
і при кінці ювілею
в Києві співати.

Слава, слава Царю Богу
й святому Князеві,
що вивели Україну
з поганської кари!

Вас. Годованський
Торонто

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

2 вересня 1709 р. помер гетьман Іван Мазепа-Коледнинський, український шляхтич, роджений в Білій Церкві, що вчився в Отців Єзуїтів в Кремлянецькім ліцеї і в Полоцьку та виховався на найкращого з велитнів України. Він то уложив пісню про чайку-небогу та думу, в котрій на кінець співає так:

"Нехай вічна буде слава,
же през шаблі маєм права!"

Це й стало заповітом геройської України! Через шаблі, а не хитрістю!

* * *

10 вересня 1914 р. Українські Січові Стрільці, найкраще військо України, родимці Галичини, вперве стрінулися в бою з москалями в Карпатах. Австрійські військові власти не дозволили більше, як на два тисячі наших добровольців — однак з тих двох тисяч повстала першого листопада 1918 р. стотисячна Армія, котра не лишень вела борбу з ляхами, але й здобула Київ від більшовиків.

НЕБУВАЛЕ ТОРЖЕСТВО

Посвячення Угольного Каменя
ЮВІЛЕЙНОГО СИРОТИНЦЯ
і ОТВОРЕННЯ Новозбудованої Українсько-Католицької ШКОЛИ в АЙТУНІ, САСК.
відбудеться в НЕДІЛЮ, 18. Вересня
сейчас по богослуженні

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизни, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам перезити много літ в здоровлю і щастю, на прощання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або старається о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.
або
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 18. ЙОРКТОН, САСК., 14-го Вересня, 1938 — Vol. VI. No. 18. YORKTON, SASK. Sept. 14, 1938

ВАЖИТЬСЯ ДОЛЯ ЧЕХОСЛОВАЧЧИНИ

Затрівоження Европи — Німці переводять великанські військові вправи — англійці вислали до Праги льорда Ронсимана — що говорить на те все льорд Ротермір?

Ціла Европа нагадує чорщок, в котрім кипить. Коли цей европейський кипяток вкінці вибухне та розіллється, не знати, але всі з напруженням дивляться туди і ждуть нещастя кождої хвилі.

А щоби нещастя випередити і самому захоронитися, то всі держави Европи зброяться навипередки. З кінцем серпня був у Винипегу секретар кольоній льорд Стенлі. Він промовляв до запрошених добірних представників усіх англійських верхів в Роял Александра Готел і цю промову передало винипегське радіо. Він сказав про загальне европейське політичне положення, відношення, відношення до того Англії і зброєння Англії. Тому два роки Англія видала на зброєння 900 міліонів долярів— тому рік 1,400 міліонів долярів а цего року 1,700 міліонів долярів. І певно, треба вірити словам льорда Стенлі, що ці суми є тяжкою жертвою малого острова. Однак, як сказав, це все робиться на те, щоби зберегти і забезпечити **мир! В такий спосіб** Англія забезепечує мир!

Мабуть в тій самій цілі— так можнаб сказати— німці переводять саме великанські військові вправи і то над границями Чехословаччини, де живе три міліони їх земляків. Видно, що ці вправи стали дуже немилі для всіх і хоч не говорять отверто, але всі бояться, щоби чехів не стрінула доля Австрії. І тому англійці, щоби випередити події, післали до Праги на всякий случай льорда Ронсимана, котрого завданням є привести до злагоди між чехами а німцями. А в міжчасі в англійській пресі раз пораз появляються алярмуючі вістки— чи піде Англія боротися за чехів, чи ні?

Один з найбільших видавців в Англії льорд Ротермір в своїм деннику Дейлі Мейл з того приводу написав так: "Чим скорше ми пізнаємо більше правди про цей потвор країв, тим менше буде нагоди, щоби британський нарід дозволив свому правительству прямо чи непрямо мішатися до тих справ... Думаю, знаєте про це, але хочу це підчеркнути, що в той самий день, коли Велика Британія піде до війни ради середоевропейських справ, дві або три найбільші наші домінії заявлять свою непричасність, а тим самим спричинять безпосередний кінець Британському Царству." В іншім знова листі той самий льорд написав дослівно ці слова: "Коли хтонебудь є настільки наївний, щоби вірити, начебто Велика Британія і її домінії будуть боротися за пражське правительство, котрого власником є Москва, то такий находиться в якімсь отмарінню. З якої причини мають бомбардувати нарід Льондону і Менчестеру, що би чехи могли далі проводити свою тиранію?"

Здається, що по тих словах кождому буде ясно, чого належить сподіватися в найблищій будучности. Нам тільки жаль, що доля нашого так довго упослідженого і тяжко мадярами зраненого брата за Карпатами, знова буде предметом торгів— доля Закарпаття знова непевна як смерть. Але все є в Божих руках, а наша надія в Бозі.

ЗГОДА МІЖ КАТОЛИКАМИ І ФАШИСТАМИ В ІТАЛІЇ

Відношення між фашистами а Католицькою Акцією в Італії управильнено новим договором, силою котрого провідники одної можуть належати до другої, і навпаки. Подібно молодь.

Католицька Акція є організацією релігійно-нащодною, неполітичною. Вона є понад всі партії і всю політику. Її партія і політика є тільки одна: Божа справа! Тому Католицька Акція радо залишила політичні справи фашистам, задержавши собі вічне і незмінне: релігію та душеві справи.

Зі Золотих Віршів Життя

др. В. Щурат

Посів пана Чарнецького

Гей, посіялось насіння
по широкій Україні,
незвичайне і непросте —
лиш Богданові кости.

У нещасную годину
пан Чарнецький їх розкинув —
пан Чарнецький їх розсіяв,
вітер по степу розвіяв.

Довго сімя пропадало,
аж попався степ під рало.
Зашуміло житним ланом
над гетьманом, над Богданом.

Житним ланом зашуміло —
гейже женці, гейже сміло!
Жваво подзвоніть серпами,
дух Богдана вже між нами!

ПРИЮТ СВЯТОЇ ТРОЙЦІ В СТАНИСЛАВОВІ

Мало хто поза Станиславовом знає щонебудь ближче про цю установу, найбільшу того роду на Галицькій Землі. Між тим у "Приюті св. Тройці" в Станиславові виховується більше, як 100 сиріт (від немовлят до 14-літних дітей) і крім того мешкають тут учениці середніх шкіл, самітні старі жінки й служниці, що втратили працю. Приют ведуть СС. Милосердя св. Вінкентія а Павла. Перші Сестри приїхали з Бельгії до Станиславова 1922 р. й основали приют для бездомних сиріт на периферії міста. А вже 1931 р. при вул. Голуховського викінчено, коштом 478,000 зол. будову величавого будинку (двоповерхового) приюту. Площу подарувала наша Станиславівська Капітула. Гроші на будову здобули Сестри здебільша з Бельгії. Справі будови та відповідного внутрішнього вивінування "Приюту св. Тройці" багато енергії й часу присвятив Ректор Духовної Семинарії, о. др. Авксентій Бойчук (права рука станиславівського Владики). І від 8 років кипить тут муравлина, жертвенна праця Сестер, що про неї мало хто знає поза Станиславовом. Праця в незвичайно важких умовинах. Бо ж на прохарчування, убрання, навчання і т.д. понад сотні сиріт потрібні поважні засоби. Здобувають їх Сестри просто "з воздуха." 250 зол. місячно дає Преосв. Кир Григорій, дещо призбирує т-во допомоги дітям, що існує при приюті. Часом капне невеличка допомога й з магістрату (не більше, як 30 зол.) Сестер 9 (2 бельгійки, 7 українок). Великими досягненнями Сестер слід би ближче зацікавитися ширшому загалові українського суспільства й прийти їм із якнайбільшою допомогою в їхній жертвенній праці над бездомною дітворою.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДІЖЕ!

Отсим запрошуємо Вас до участи в музично-співацькім контесті а головно в ПРОМОВЧІМ ТА ДЕКЛЯМАТОРСЬКІМ КОНТЕСТІ, який улаштовує Саскачеванська Секція БУК-а в салі Просвіта в Саскатуні, дня **8-го жовтня, в суботу, від години 9-ої рано.** Нище подані теми промов, які не можуть тревати довше чим 10 мінут. Всі тексти промов просимо вислати на руки промовчого комітету до 1-го жовтня.

Контести будуть поділені на дві групи.

Першу групу творити будуть всі контестанти, що мають вище образування. Другу, що не посідають вищого образування.

Для побідників обох груп призначені пугарі. Кожний учасник контесту отримає гарну, артистично виконану грамоту. Побідник в контесті промовчім **виступить з своєю промовою через радіо.** **Панове Учителі,** зголошуйтесь до контесту промовчого і заохочуйте українську молодь, щоб рівнож взяла участь в контесті.

Всі декляматори мають свобідний вибір, поем до контесту декляматорського. Можуть взяти участь в цім контесті навіть шкільні діти.

ТЕМИ ДО ПРОМОВ:

1. Життя св. Володимира
2. Хрещення України
3. Життя Митрополита Шептицького
4. Столітні роковини Ів. Котляревського
5. Виховавчий вплив кіна (мувінг пікчер).
6. Канадійська конституція і її реформа
7. Канадійська пшенична рада (гвіт борд) —повстання і хосенність
8. Контроля коників
9. Історія українського життя даної місцевости, з якої хто походить
10. Зміна календаря (за, або проти зміни),
11. Обовязки українських учителів супроти укр. суспільства
12. Прикмети україн. католицької дівчини.

В контесті можуть брати участь будьто дівчата, будьто хлопці.

Ми сподіємось, що наша молодь візьме як найширшу участь в цьому контесті і заінтересує цим контестом усі шари нашої молоді.

Приготовляйтесь до цьогорічного контесту і приїдіть масово на З'їзд БУК-а!

По блищі інформації пишіть на адресу бурси

804—4th Ave., N. Saskatoon, Sask.

КОНТЕСТ МУЗИЧНИЙ:

В контесті можуть брати участь хлопці і дівчата ріжного віку і на ріжних інструментах (скрипках, мандолінах та пяно), в солях, чи дуетах, чи в гуртових виступах. Музику кожний контестант вибирає собі до вподоби.

Кожний контестант отримає гарну грамоту в нагороду за свій виступ. **Переможець отримає срібний пугар і виступить на радіо.**

Цего року Комітет передасть всім контестантам з минулого року грамоти.

УВАГА!

ХВАЛЬНІ ЗАРЯДИ СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ ТА ВПОВАЖАНІ ДИРІГЕНТИ!

Отсим запрошуємо Вас до участи в музично-співацькім контесті, який улаштовує Брацтво Українців Католиків Саскачеванської секції, в салі "ПРОСВІТА" **в Саскатуні в суботу дня 8-го жовтня,** від години 8-ої вечером, підчас провінціонального З'їзду.

В контесті можуть брати участь всі співацькі гуртки, зорганізувані при укр. кат. парохіях і відділах БУК-а, як рівнож поодинокі члени зорганізуваних хорів або названих товариств. Кожний контестант мусить відспівати приписану одну пісню, а другу або приписану або довільну.

Кожний учасник може брати участь у всіх поданих виступах. Ноти висилаємо на бажання, за які просимо звернути кошти видання, в сумі одного доляра.

Спосіб виконання пісень полишаємо кожному до вподоби, як рівнож пісні можна собі знижати чи підвищити.

Всі гуртки повинні свій виступ зголосити **до першого жовтня** на адресу бурси.

Кожний учасник дістане **артистично виконану грамоту,** а ті що вивяжуться найкраще отримають **срібні пугарі.**

ПІСНІ:

Сольо женське: Хустиночко; Ой і зрада
Дует женський: Журба; (довільна)
Терцет женський: Чи я в лузі не калина була; Дощик.
Квартет женський: Чом так скрипо; Там де Татран.

В дуеті, терцеті, і квартеті можуть взяти участь жіночі хори. Хори жіночі мають співати ці самі пісні.

СОЛЯ:

Соля мужеські (тенорові, басові і барітонові). Синя чічка; Де грім за горами.
Дуети мужеські:
Де ти бродиш (довільне);
Терцет мужеський:
Ой не гарад Запорожці; Сонце низенько.
Квартет мужеський: Руїна; Ми сини могуньої країни.

І тут, в дуетах, терцетах та квартетах може взяти участь цілий мужеський хор. Співають ті самі пісні.

Квартет мішаний: Де Дніпро наш; Як з Бережан до кадри.

Хори мішані: Єднаймось діти України; Ой діброво, темний гаю.

Ми сподіємось, що всі гуртки зацікавляться цією справою і старатисьмуть взяти участь у всіх виступах, так щоб цьогорічний контест випав ще більш величаво чим минулорічні контести.

В неділю відбудеться радієва програма.

Про блищі інформації прошу писати до бурси,

804—4th Ave., N. Saskatoon, Sask.

ЗВІТ ЗІ З'ЇЗДУ БУК-А В РАМІ, САСК.

З'їзд відбувся 10 липня, 1938

Рано була торжественна Служба Божа в новій прекрасній місцевій церкві. Правив **всеч. о. Іван Головка,** діяконував **о. діякон Чорний.** Проповідав впр. **о. Корба, ЧНІ.** з Йорктону.

По відправі був спільний обід, котрий пані приготовили так смачно, що тягнувся аж до четвертої години і ще годі було скінчити. І тому треба було скоротити програму промов.

Промовляв першим **адвокат Валешта** з Канори.

Всеч. о. Головка мав виклад про Католицьку Акцію.

Пан Яків Стратійчук промовляв про початки БУК-а, його працю та осяги.

Пан Осип Прийма з Саскатуну говорив про нашу бурсу та візвав до жертв на цю гідну ціль. Зложили по $1.00: Ф. Вістовський, Ів. Данилишин, пані Н. Данилишин, Т. Ярошевський, Д. Кривий, П. Бартко, Р. Мудрий, М. Якимишин, П. Гроховський, Н. Ясний, Н. Яцишин, С. Крисак, Г. Гриньків, М. Чубак, С. Третяк, пані М. Яцишин, Д. Сахній. Дрібна збірка $4.25 — разом $21.25. **Всім жертводавцям** щиро-сердечно дякуємо!

В Канорі на з'їзді зложили слідуючі жертви: $5.00 Ст. Шебець; по $1.00: М. Левчишин, Д. Пастернак, І. Стратійчук, Н. Головка, Грицак, Я. Лазарук, А. Іванчук, М. Брітський, пані Кутна, Кокура, Федьків, пані А. Василів, В. Джумага, Н. Парасюк. Дрібна збірка $5.70 — разом $24.70. За ласкаві і щирі лепти належить наша сердечна подяка!

ЗВІТ ЗІ З'ЇЗДУ В АРРАН, САСК.

(Продовження)

Пан Прийма, управитель бурси БУК-а в Саскатуні, говорив перший. Найсильнішою і найбільш численною групою між українцями в Канаді є українці католики— це його помічення підчас поїздки по Канаді. Маємо прегарні церкви, Парохіяльні Доми, школи, захоронки, лічниці— маємо власну пресу і организації, БУК, Брацтво св. о. Николая, Марійські Дружини, клюби молоді, ітд.

Наші парохії ростуть, розвиваються. Праця іде вперед. Щирий нарід горнеться до своєї Церкви. На відпусти і з'їзди прибувають масово. Життя релігійне наших парохій свідчить про надприродну силу Церкви, многі сповідаються й приступають до св. Причастя. Однак там, де є світло, є також тіни. Многі наші люди не хочуть гаразд розуміти своєї святої віри. В церкві відправа, а люди на дорозі під церквою. Молодь це бачить та наслідує. На празниках і весіллях часто є три-чотири ґатунки всяких мясив і напитків — на все час стати. Але коли прийдеться дати на Боже чи на добру ціль, то кидаємо великих пять центів. А треба знати, що в Канаді ми полишені тільки на власні сили,— коли хочемо бути сильними, мусимо брати примір від ірляндців, французів, німців. Мусимо активно брати участь в Службі Божій — в церкві, а не поза церквою. Мусимо щедро жертвувати на свої церкви та заведення, на свою пресу. Без цего нарід нидіє і завмирає. Деякі кажуть, що на фармах нема більшовизму. Однак як назвати такого чоловіка, що замість бути в церкві вистоює під церквою, покурює та говорить, що слина нанесе на язик, на епископа, священика, віру а коло нього купка людий і молодь, котра "вчиться"....? Ось **початок** більшовизму!

В поїздці по Канаді бачив чимало людий, котрі легко даються баламутити більшовикам. Мовляв, більшовики вже інакші стали! Вже навіть обороняють нашу Церкву, нашого Митрополита, ітд.

А правда ось яка. Був час, коли більшовики зривали образи Шевченка та кидали під ноги — тоді горлали, що це буржуй поет. Та скоро вони полапалися і тоді давай величати Шевченка, як оборонця працюючих! Зробили з нього комуніста більшовика. В Україні, Росії, Еспанії і Мексику більшовики скидно нищили церкви, вимордували священиків — а тут вони оборонці знайшлися нашої Церкви й нашого Митрополита, що навіть не стидаються листовно запрошувати католиків спільно з ними віча робити....

Тому треба нам бути дуже обережними з більшовизмом! При своїй святій Церкві, своїм священстві, своїм епископі, своїй віруючій інтелігенції стіймо вірно! Дякувати Богу, маємо все, що потрібне до релігійно-народного життя. Тільки самі совісно сповняймо наші обовязки.

Жертвенности й жертвенности треба нашим людям! Щиро жертвувати на свої релігійно-національні цілі. Жертвенність то наш народний віддих, то воздух для нашого росту.

Слідувала збірка— многі обіцяли доповнити збірку по молоченні і наша бурса жде виконання....

Учитель **п. Топущак** дав виклад на тему: Виховання доростаючої молоді. Молодь то зіниця народу. Всі зусилля і гріш треба вкласти на виховання доросту. Родинний дім, школа і Церква мають дати дійсне обличча нашій молоді. Характер молоді буде цілковито залежати від тих трох виховавчих чинників. Душа молоді буде така, якою уложать її родичі, школа і Церква. **Родичі мають першенство у вихованню.** Школа є їм до помочі. Тому бачність має бути, **яких** учителів принимаєте до шкіл. Учитель в школі заступає місце родичів. Як учитель віруючий, ваші діти будуть такими. Як він безвірок, такими стануть ваші діти. Коли в Канаді є розбиття, сектанство, більшовизм, то це овоч навчання безвірків.

Душа дитини невинна, біленька, як папірець і все може приняти. В памяті дитини записуються всякі ідеї, добрі і злі. Чим більше тих добрих, будуючих ідей, тим краще розвинена інтелігенція дитини — і навпаки. Коли в школі і в родиннім домі є розпяття, святі образи, учитель самий хреститься і молиться, має пошану до нашої релігійно-національної культури, таке саме він передасть душі дитини. Тоді школа виховує молодь згідно з бажанням родичів. А Церква то виховання завершує.

(Дальше буде)

НЕ ТРЕБА СОРОМИТИ ДРУГИХ

Коли маємо звичай вказувати на чужі блуди, чи картати дітей в присутности других, то постановім собі позбутись цього блуду, бо він дуже шкідливий.

Особливо мати повинна тямити що дитина хочби яка мала, є дуже вразлива й відчуває більше як може сказати. Є діти яких можна зломати на ціле життя неосторожним картанням в присутности других. Таким дітям тільки на самоті можна звернути увагу, а є й такі яких не картанням, а заохотою можна найлекше повести. Дитини ніколи не треба соромити лайкою, бо це не тільки не помагає, але робить її впертою і пакісною.

Між старшими людьми, дома в організації чи навіть при забаві ми повинні вистерігатися звертання уваги, навіть жартом. Коли комусь прилюдно звертається особливо прикру увагу, то людина соромиться і цим у неї викликається впертість робити якраз наперекір.

Тому старaймося робити свої завваги в "чотири очі," із щирістю й прихильністю, а не будемо робити шкоди собі й другим.

ТИХІ ГЕРОЇ

В коптійському монастирі в Єрусалимі дзвонять дзвони. Брат Сатіфазар іде повагом на вечірню. На руках чотки, уста шепочуть молитву. Ніхто не впізнає в ньому войовничого раса Імру. Як дуже змінився! Погас іскристий погляд, кучерява чуприна обголена. На вищещеному тілі волосінниця з шерсти верблюда, на ногах сандали. Після вечірні вертається повагом до самітної келії. В віддалі кількадесяти метрів живе в жіночому монастирі цісарева Манен. Перед кількома місяцями постриглася в черниці й молиться за незалежність Абесинії.....

ДРУЖИНА СВ. ОЛЬГИ

На місце розвязаного ляхами Союзу Українок в Галичині, повстала у Львові нова організація нашого жіноцтва: Дружина княгині Ольги. Головою вибрано паню Іванну Бережанську. Трета точка програми Дружини говорить так: Визнаємо велике значіння релігії, як одного з найглибших виявів людського духа і велику ролю Церкви, як морального і державно творчого чинника, що зберігає і розвиває етичні і культурні цінности народної душі.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

За золото премудрости не купиш і розуму за гроші не здобудеш.

* * *

Вернися знов до Бога і спасешся,
і вернеться до тебе щасна доля.

* * *

Якже Михайло почув, що король дав дочку за його сина, втік до угрів. Але угорський король і його син Ростислав не вчинили йому чести. Отже він розгнівався на сина й вернувся до Чернигова. Звідти поїхав до Батия і просив у нього своєї волости. А Батий сказав: "Поклонився вірі наших батьків!"

Та Михайло відповів: **"Бог нас віддав** і нашу волость у ваші руки за наші гріхи й **тому** тобі кланяємося і віддаємо честь. **Але вірі твоїх батьків** і твоєму нечистому перед Богом велінню **не кланяємося!"**

Тоді Батий роз'ярився, як дикий звір і **велів заколоти** князя Михайла. Його заколов беззаконний Доман, путивлець, нечестивий, а разом з ним заколов його боярина Федора. **Вони потерпіли як мученики** й приняли вінець від Христа Бога.

Слово Галицько-Волинської Літописі з днем 20 вересня, 1246.

* * *

О, найгірше зло, почесть татарська!

Гал. вол. Літ. рік 1245

* * *

Ляхи обіцялися, але обіцянки не виповнили.

Гал. вол. Літ. рік 1249

* * *

Данилож приїхав і сказав їм: "Чого лякаєтеся? Хіба ви не знаєте, що не буває війни без погибших? Чи ви не знаєте, що оце стрінули військо, а не жінок? Як мужа вбють на війні, то яке це диво? Інші вдома вмирають без слави, а ці умерли зі славою. Отже скріпіть ваші серця й піднесіть ваше оружа на вороже військо!"

Рік 1253, король Данило іде походом на Чехів, здобуває Опаву.

* * *

Вислід бою не залежить від сили, але від Бога.

Гал. вол. Літ, рік 1255.

* * *

Бо по великім князеві Романові ніхто зпоміж руських князів не воював ятвягів, лише його син Данило. Отже Бог йому дав данину а свідком зробив людську землю, на память своїм дітям, й показав своє мужество, дане йому від Бога.

Гал. вол. Літ. Побіда Данила над ятвягами, рік 1255.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАШОГО ДУХОВЕНСТВА

1. За те, що наш священик, всеч. о. Т. Дяків вчив дітий поздоровлення учительки словами "Слава Ісусу Христу" ляхи покарали священика гривною 30 злотих ($6.00).

2. За те, що наш священик в церкві у Чирній, на Лемківщині, роздав дітям в церкві календарці, наложили ляхи на нього кару 500 злотих, або 8 тижнів арешту.

Це лише два з безконечно многих примірів, як терпить і серед яких умовин живе наше Духовенство в Галичині.

Дійшло до того, що ляхи карають за християнське поздоровлення і християнський календарець. Але сила Божа сильнійша від людської злоби. Церква і віра непобідимі!

ЩО ПОЛЯКИ В ГАЛИЧИНІ БУДУЮТЬ?

Коли в Канаді будують мости, як доказ миру і приязни, в Галичині не чути про щось подібне. Ані не чути про будівлю нових шкіл, лічниць чи захоронок — зате поляки будують в Печеніжині великий кримінал!

І на заложення угольного камени приїхав з Варшави аж сам міністер внутрішних справ Крихофскі та інші польські достойники. Ось черговий здобуток "польської культури" на українських землях.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або старається о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.
або
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobryansky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobryansky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ПРОВІНЦІЯЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МАНІТОБИ

До

УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МІСТА ВІННІПЕГУ І ОКОЛИЦІ

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ МІСТА ВІННІПЕГУ І ОКОЛИЦІ: Заходом Провінціонального Заряду Братства Українців Католиків Манітоби, відбудеться у Вінніпегу, в неділю по полудні о год. 3-ій дня 25 вересня в салі Інституту "Просвіти".

ЮВІЛЕЙНА АКАДЕМІЯ 950-ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Участь в Академії беруть всі місцеві українські католицькі парохії та всі культурно освітні і запомогові українські організації.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ ВІННІПЕГУ І ОКОЛИЦІ. У многих наших місцевостях, церквах та парохіях відбулися вже величаві урочистости з нагоди 950-ліття Хрещення України. Многі наші парохії та організації святкують тепер, а многі підготовляються ще до відсвяткования цеї великої історичної хвилі в життю українського Народу. І у нас у Вінніпегу, після відсвяткування Ювілею Хрещення України у деяких наших місцевих парохіях, ідея св. Володимира наказує нам щоби ми цю велику річницю відсвяткували всі разом, як одна велика родина, як одно серце і одна душа.

І тому нехай ніхто не говорить: Я вже був на Ювілейнім святі в тій чи в іншій церкві. Ми маємо станути в цей великий рік Ювілею Хрещення України всі разом, як один народ, одна нація св. Володимира. Ми маємо всі разом дати доказ, що ми розуміємо силу і значіння великої ідеї Рівноапостольського нашого Князя-Володаря, для нас і для цілої нашої історії.

Як колись так і сьогодня хрест св. Володимира має перетворити, переродити нинішну нашу українську суспільність. З сьогорічних Ювілейних торжеств Хрещення України, ми маємо вийти не розсипані, як пісок на пустині, не розсварені, розбиті, немічні, утомлені. Ми маємо вийти обновлені в серцю і душі, лицарі в приватному і публичному житті, в любові, згоді і силі, українська суспільність, про яку мріяв св. Володимир.

Наше українське життя в Канаді дає стільки до побажань. Перед нами, як то кажуть, постійно стоїть питання: Чи довгі ще дні для українського життя в Канаді? А що з нашою Україною по той бік океану? Чи заблисне вона ще коли славою св. Володимира? Хто дасть відповідь на це? Яка доля снується перед нами?

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ. Коли ми хочемо жити во віки і тут в Канаді і там в Европі, ми мусимо йти дорогою, яку начеркував для нас наш Князь св. Володимир Великий. Ми мусимо йти дорогою УКРАЇНИ ХРИСТІЯНСЬКОЇ, а не дорогою УКРАЇНИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ, ЧИ РУЙНУЮЧОГО ПОЛІТИЧНОГО СЕКТАНСТВА. Ми мусимо йти дорогою Христової любови, справедливости, праці і жертви. Бо після праці і труду є милий відпочинок, після борби вінець нагороди, після Хресної Дороги Світле Воскресення. Отсе ті вічні християнські правди, які вложив св. Володимир в лоно української землі і в лоно українського серця. В тих правдах ми були завсігди сильні, в тих правдах лежить також і розвязка БУДУЧНОСТИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ.

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ МІСТА ВІННІПЕГУ І ОКОЛИЦІ. Ви завсігди давали добрий примір, кілько разів треба було публично заявити, що Ви є вірними Христа і наших батьківських передань. Ви завсігди розуміли, що на Вас глядять тисячі наших братів і сестер, розсіяних по просторіях Канади. Ви розумієте також вагу Вашого спільного зорганізованого, публичного виступу з нагоди 950-ліття Хрещення України, в салі Інституту "Просвіти," дня 25 вересня 1938 р. о год. 3-ій пополудні.

В цей день ніхто не сміє бути в дома. Цього дня нема місця на інші забави та розривки. Цей день, це Ювілейний День Українців міста Вінніпегу і околиці. В цей день ми маємо скріпити нашу віру у перемогу ПРАВДИ над неправдою, світла над темрявою, евангельської справедливости над кривдою нашої закривавленої Землі.

Ювілей Хрещення України, нехай буде тою ранною зорею, що світ близький звіщає. Нехай на наших землях і над нашим народом щераз і на завсігди затріюмфує Христове знамя, а з ним нехай гомоном покотиться по всіх українських землях і тріюмф ідеї св. Володимира, ПОВНОГО РЕЛІГІЙНОГО, НАЦІОНАЛЬНОГО ТА ДЕРЖАВНИЦЬКОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

Вінніпег, дня 2. вересня 1938 р.
За Провінціяльний Заряд Братства Українців Католиків Манітоби

Т. Мельничук — голова
В. Метрик — писар

Ляхи Масакрують Нашу Родину

В півночі нападають замасковані бандити— ціле селю біжить на ратунок— приїзджає потішити о. прелат Куницький— відгомін в цілім краю!

Наші читачі знають про це, що в підльвівськім селі Чижикові 39 українців-латинників перейшли до нашої Церкви.

Ляхів охопила лють!

Недавно в півночі замасковані бандити, з револьверами в руках і зі залізними дручками влізли через стріху до хати одної з тих родин в Чижикові, Касперських. Вбили пса, який був на припові і тоді кинулися масакрувати членів родини. Залізними дручками поломили кости рук, ніг і ребра братам Касперським а стару маму стягнули з печі і не пожаліли сивого волосся. Подібно масакрували жінку одного з Касперських з малого хлопчика хотіли розбити— однак чи крик нападених, чи рух в селі сполошив їх. Вони втікли і дитинка остала жива.

На крик масахрованих збіглися селяни. До конаючих прибув о. парох Скульський, висповідав і уділив святу Тайну Елеопомазання. Люди зараз відвезли нещасних до нашої лічниці у Львові.

На другий день приїхав потішити стареньку маму о. прелат Куницький зі Львова, парох церкви св. Юра. Люди вижали і звезли збіжжа Касперських, самі, даром. З цілої Галичини посилають жертви для нещасних. Польська поліція нібито робить слідство, але нікого не зловила і певно не зловить. Бо хто знає, чи не були це якраз самі польські поліції, що масакрували Касперських?!

Так ляхи ширять безправство в Галицькій Землі!

В Канаді наші люди повинні домагатися, щоби українці католики в костелах мали проповідь і додаткові богослуження в українській мові. Українці латинники будували костели і мають там мати свою проповідь і катехизми для своїх дітий.

Треба того домагатися, тут вільний край і шанують людий, що домагаються своїх прав. А коли справедливі домагання відкинуло, тоді треба українцям латинникам піти по приміру своїх братів в Чижикові. Перейти всім до Української Католицької Церкви!

Муж переглядає рахунки своєї жінки й міркує:

— За що справді я плачу? Жінка носить мешти із самих дір як швайцарський сир, капелюх без крис і без дна, сукні без плечей і переду, притому щораз коротші, хоч рахунки щораз довші.

У фризієра.— Хлопче, нема господаря? —Нема, але він казав, що як прийде якийсь гість добродушного вигляду, то можу спробувати....

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР
Вересень, 1938

14. Середа — † Початок церк. року
15. Четвер — Маманта, муч.
16. Пятниця — Антима свмуч., Теотикста
17. Субота — Вавила свмуч., Мойсея
18. **Неділя — 14 по Зіся.**
19. Понеділок — Чудо Арх. Михаїла
20. Второк — Созонта муч.
21. **Середа — Різдво Пр. Богородиці**
22. Четвер — Йоакима і Анни
23. Пятниця — Минидори і пр.
24. Субота — Теодори прп.
25. **Неділя — 15 по Зіся.**
26. Понеділок — Корнилія
27. **Второк — Воздвиження Ч. Хреста**
28. Середа — Никити муч.
29. Четвер — Евфимії муч.
30. Пятниця — Софії та її діх. муч.

УСТАВ

18. — 14 нед. по Зіся.— глас 5, єв. утр. Мар. 71, на Сл. Б. ап. 170, єв. Мат. 89.
21.— Середа, Різдво Пр. Богородиці.— Вечірня з Литією, утр. єв. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, єв. Лук. 54.
25.—15 нед. по Зіся.— глас 6, єв. утр. Лук. 112, на Сл. Б. ап. 215 і 240, єв. Ів. 9 і Лук. 54.
27.—Второк, Воздвиження Чесного Хреста— піст, ризи фіолетні, Веч. вел. з Литією, винесення хреста, поклони, утр. єв. Ів. 142, На Сл. Б. ап. 125, єв. Ів. 60.

23 вересня осіннє зрівнання дня з ночею.

ПОСЛАННЯ НАШИХ ПРЕОСВЯЩЕННИХ ВЛАДИК З НАГОДИ 950 ЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

(Виїмки)

Девятьсот пятьдесять літ тому Україна ввійшла в сімю Христових народів. А водно час взяла на себе важкий обовязок сповнити велику історичну місію — почесне післанництво: бути обороннім муром Христового царства перед північними та східніми ордами і плекати в себе, як дорогий самоцвіт, християнську віру та культуру за зразками давніх традицій Східньої Церкви. І це важне а відповідне післанництво сповняла Україна впродовж віків. На сторожі Христової Правди і своєї національної чести ставила вона хоробрі кадри княжих дружинників та козацьких полків.

І саме цього року святкуєш, Український Народе, память цієї великої хвилини, коли Україна перебрала свою велику місію в Христовому царстві. Була це вхилина найважніша у Твоїй славній історії, тому і память про неї така світла, така радісна!

Справді, на превеликий жаль, серед цієї радости ювилейного року вдираються в наші душі примарні тривожної дійсности, бо не можемо відсвяткувати того ювилею так, як бажали б цього наші серця. Не вийде на Дніпро Князь зі своїми непереможними дружинниками, ні Митрополит з почотом численного духовенства. Не пролунає на місці хрещення благодарний гимн для Всевишнього за Його велику благодать, не займають над берегами Дніпрових Хрестних вод наші релігійні та національні прапори. Жорстока дійсність на це не позводить.

Та може саме ось те переважне положення Твоє, Український Народе, усвідомить Тобі ще більше та яснїше вагу цього ювилею на Твоє величне післанництво в теперішню пору. Ювілей Хрещення Руси-України пригадує нам ту велику правду, що **відродження Нації можливе тільки на трьох підставах Христової науки.** Він повинен духово зєднити всіх, у кого бється українське серце. Як колись Христова віра з відрубних українських племен створила одну могутню націю, так і сьогодня память введення Християнства повинна зродити в нас духа єдности, духа жертвенности та лицарськости, скріпити свідомість наших великих релігійних і національних цінностей та розпалити вогонь завзяття боротись за них до загину.

А ми 28 й 29 покоління по тих перших предках; дивимося на ту найбільшу історичну подію нашої минувшини з віддалі століть, але й з досвідом століть та з тою самою вдячністю, що й всі наші предки, величаємо Всевишнього за дар християнства. Цей дар зробив наш нарід народом Божим, народом святим, народом християнським і культурним та в довгому ряді століть давав нам усе силу поборювати всі труднощі життя й зберігати спадщину дідів та прадідів, передаючи її будучим поколінням. Церква Ісуса Христа виховала наш Нарід і зберегла його в численних сумних добах татарських наїздів, руїни й неволі. А виховувала нарід тому, бо є "стовпом і утвердженням правди" (І тим. 3, 15), а зберігала нарід у часах руїни, бо її завдання "замість Христа" (ІІ Кор. 5, 20) учити, роздавати людям у Таїнствах Божу-благодать. А тими двома речами—правдою й благодаттю—кормиться людина; на правді й благодаті спирається усякий поступ, усяка сила в людстві, бо "правда і благодать Ісусом Христом сталася" (Йо. 1, 17).

Коли цього року торжественно обходимо памятку тієї великої події, то передовсім тому, щоб і самим віддати Всевишньому хвалу, честь і покіи за ту благодать і правду та щоб тебе, Дорогий Наш Народе, заохотити до вдячности і до оцінювання, чим було й чим є для нас християнство, та лучність з Вселенською, Соборною, Католицькою Церквою, в якій св. Володимир і наші предки прийняли хрещення. Бо Русь стала християнська в хвилині, коли ще не існувало нещасне розєднання. Ми стали тоді християнами католиками, цебто злученими з цілим тодішнім християнським світом, що його найвищим зверхником Римський Папа.

В цю радісну хвилину 950-літнього Ювілею не хочемо пригадувати сумних і болючих подій історії нашого Народу. З тих подій найсумніші та найбільш болючі ті нещасні обставини, які розбивали нарід на частки, що між собою завзято боролися, ставляючи в боротьбі брата проти брата. Від міжусобиць у княжих родах аж до теперішнього розбиття на партії й розділу між різні держави, вся наша історія назначена тим сумним знаком браку одности. Як уже в родині Великого Володимира перше покоління оплакувало боротьби братів проти братів, так чи не кожне покоління боліло над внутрішніми боротьбами... Боже Провидіння поставило нас поміж Сходом і Заходом, що і в великій частині причинилося до тієї домашньої незгоди, що як чорна нитка тягнеться зо століття в сто літта. Можна б цю обставину оплакувати кривавими сльозами, якщо у світлі християнської віри хрест і терпіння не були ознакою і завдатком Божої благодати. Спадщина св. Володимира назначена була від самого початку тяжким, великим хрестом—хрестом браку згоди й єдности, сам собою спричинив уже великі терпіння, які в кожному поколінні спливали передовсім на бідних людей. Той брак єдности може був також причиною, що вороги, які окружали наш Нарід, не знаходили в ньому такої відпорної сили, що робить народи могутніми й великими державами. Тому мали вони й ворогу завдати нашому Народові люті удари, які довели нас до стану розбитя, упадку й пониження, в якому наш Нарід тепер знайшовся. Та якщо над тією руїною, що від століть триває, сяє знак хреста, то та недуга не на смерть, але на те, щоб явилася Божа слава в ній або через неї. Тому мимо жахливого положення, в якому наш Нарід находиться, розбитий і розсіяний по всіх сторонах світу, запрошуючи його сьогодні до торжественного обходження 950-літнього Ювілею хрещення наших предків за св. Володимира—робимо це не в сумній безнадійності на завтрішню днину, а навпаки, у сильному переконанні, що наш Нарід може власне через ті обставини, у яких його Боже Провидіння поставило, може і певно, відповість Божому покликанні в історії людства.

Нашим незєдиним братам виявляємо передусім любов. Вона є тією силою, що єднає, тією дорогою, що веде до єдности, до єдности церковної, суспільної і єдности народньої і до єдности християнської, яка була метою життя Христа, його св. науки та його страждань на хресті. Уникаймо всього того, що могло б наших незєднаних братів зразити або відіпхнути, уникаймо й кожного поступування, що могло б побільшувати все те, що нас розєднює.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XIV
Евангеліє Матея зач. 89.

Одного разу сказав Ісус таку притчу: Царство небесне подібне до чоловіка царя, що справив весілля свому синови; і післав своїх слуг покликати запрошених на весілля, і не хотіли прийти. Знова післав інших слуг сказучи: Скажіть запрошеним: Се мій обід я приготовив, воли мої і годоване заколене, і все готове; приходіть на весілля. Вони ж знехтувавши се, відійшли, один на своє поле, а другий до свого торгу; а інші спіймавши його слуг, зневажили і повбивали. А цар розгнівався і післав своє військо, погубив тих убійників, а місто їх спалив. Тоді каже своїм слугам: Весілля вправді готове та запрошені не були достойні. Ідіть отже на роздорожя, і кого тільки знайдете, кличте на весілля. І вийшли його слуги на дороги, зібрали всіх, кого найшли, злих і добрих і наповнилася весільна світлиця гісьми. Цар увійшовши подивитися на гостей, побачив там чоловіка не одягненого в весільну одежу. І каже йому: Друже, як ти увійшов сюди, не маючи весільної одежі? А він мовчав. Тоді сказав цар слугам: Зв'яжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну; там буде плач і скреґіт зубів. Бо богато є покликаних, а мало вибраних.

НАУКА

І. Покликані

Чоловік-цар, про котрого згадує нинішнє св. Евангеліє, це сам Господь Бог, який післав у світ свойого сина на це, щоби світ ці-

лий, усі народи, Йому послужили. Дівиця, яку вибрав собі Божий Син, це св. Церква. На весільне торжество зістали запрошені найперше жиди, цей вибраний нарід. Вони повинні були бути першими, які мали тішитися Новим Завітом, які мали ввійти перші до Христової Католицької Церкви. Тому то ХристосСпаситель ділав богато великих чуд і говорив богато проповідей передовсім в краю жидів і то день від дня через три роки. Кождому жидови-ізраїльтянинови, без вимку, старому і молодому, бідному і богатому Христос Спаситель подавав свою ласку, свою науку, свої середники, образованому і необразованому, щоби могли спасти свою душу. — Другий раз запросив їх Христос через своїх слуг апостолів і учеників, щоби вони прийшли на весільне торжество, щоби стали членами Христової Церкви. Що однак вчинили жиди? Вони поглухли, не прийшли на торжество свойого Господа, що більше вони переслідували, ображували а навіть поубивали післанців Господніх. Тоді видав Всемогучий Господь осуд на них: Вони негідні мойого запрошення, длятого я отворю широко двері мойого дому для поган, які з вдячним серцем відповідять на моє запрошення і приймуть ласку, як я їм подам.

І так сталося. Апостоли Христові пійшли по всьому світі до поганських народів, що жили в темноті почитання божків і найшли у них щире приняття. Підчас коли жиди свойого першого епископа св. Якова убивали, св. Петро закладав основи під Христову Католицьку Церкву в Римі, св. Павло працював неутомимо в усіх тоді знаних краях і всюди закладав перші цвитучі, християнські громади. Підчас коли Ізраїльтяни дальше стояли у своїй впертости, то ці новонавернені старці, жінки і діти були першими мучениками за віру Христову і здобували собі найкращі місця в Царстві Христовім.

І так діється щей сьогодня. У наших цивілізованих краях никне віра, мимо того, що людям дається все, без вимку, що тільки потрібне до спасення. Кождого дня стукає Церква, в імя Господне, до дверей, і часто дуже часто відправляється її із заввагою: "Я немаю нині часу, я не прийду, я маю дбати про свої справи, які мені приносять користь." І всюда післанці Божі наражені на зневагу, на переслідування, на погрози, на погані наклепи і то в слові і письмі. А в тому часі Христові місіонарі збирають велике жниво на своїх місіях в Азії, в Африці і де-інде. З якою радістю погане приймають віру Христову, з якою вдячністю, як дуже стараються вони задержати Божі Заповіди, як радо приступають до св. Тайн. Чи можемо ми дивуватися сьогодня, що Господь з уподобанням глядить на них, як Він ставить вище нецивілізованих від тзв. цивилізованих народів? Чи в послідний день суду не виступлять ці мешканці місійних околиць і країв як судді всіх тих, які Господню ласку відкинули і її змарнували?

II. Вибрані у весільній одежі

Скоро між запрошеними гістьми завважив цар одного чоловіка, який прийшов в нечистій одежі, буденного дня. Ми повинні явитися на Господнім остаточнім суді в білій одежі освячуючої ласки. Тут не поможе метрика хрещення, християнське імя. Ту конечна є віра і то віра жива, якаби виявлялася в ділах наших, в ділах любови Бога і ближнього. Якщо ми навіть жіємо у віруючої родини, в добрій християнській парохії, а на нашій душі тяжить пляма тяжкого, смертного гріха, то вічний Судда нас напевно віднайде і віддалить нас від інших на наш встид перед усіми.

Нічого, рішучо нічого, не міг цей чоловік, позбавлений почуття чести, представити щось на свою оборону. Він мовчав. Щож ми відповімо цареві царів, коли він нас запитається: "Як ти міг, твоє християнське успосіблення, яке ти облудно скривав перед твоїми ближніми мішати з поганським життям, видаючи на кпини цілий Божий моральний закон? Як ти міг, обтяжений тяжкою провиною, приступати до св. Причастя? Чому ти, всі мої перестороги, пускав на вітер і поєднання зі мною не шукав в св. Тайні покаяня? Що ми тоді відповімо, що в одній хвилині маємо наш власний осуд про тих, які стараються жити чесно і добре з Богом, у своїй совісти і у своїх ділах, в добрих і тяжких часах?

Чоловік, що провинився, не мінуйти гніву царя. "Звяжіть йому руки і ноги і вкиньте його в тьму кромішну." Подумаймо тільки про тяжку кару, яка стрінула засудженого. Його викинуть з найщасливішого місця, він завсігди буде каратися в місці невисказаних мук. Які будуть його почування на протязі вічности? І тому то, коли гріх старається заманити нашу природу, коли покуса звіщаюча небезпеку зближається, памятаймо на нашу вічність.

В день нашого крещення, ми одержали гарну одіж, освячаючої ласки, цей дорогоцінний клейнод. При вході до вічности зажадає її Господь від нас назад. Хто її згубив, нехай не тратить ані хвилини, щоб зз відзискати знова в тайні св. сповіди і покаянню. Тут роходиться о наше найвище добро, о нашу вічність. Запамятаймо собі в глибині серця слова упімнення нинішнього Евангелія: "Богато є покликаних а мало вибраних." Дякуймо Богові, що нас покликав до правдиво Христової Католицької Церкви. Від неї ніколи ми не відступимо і перебувати мемо в ній, прикрашені ласкою Господнею, завсігди. Амінь.

Так виглядає початок будови церкви св. Андрея у Виннипегу —серед робітників стоїть перший робітник цьої церкви, всеч. о. П. Божик.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

21 серпня відбувся величавий **Діточий Здвиг в Сенді Лейк, Ман.**. З сімох кольоній **всеч. о. пароха М. Григорійчука** приїхали діти на сімох троках, під проводом церковних урядників. Сестри навчили дітий співати і прибирали їх в сокільські жовтоблакитні шапочки. Деякі з дітей мали також жовтоблакитні хоруговки. Місцеві учителі стали суддями під проводом п. Івасюка з Брендону. Службу Божу правив всеч. о. Григорійчук, проповідував всеч. о. Нестор Дромомирецький з Гефорд, Саск. Отець Дрогомирецький звернувся до дітий і родичів. Добра українська дитина молиться, вона любить своїх родичів, вона любить свій український нарід і зберігає свої звичаї та обичаї. Родичі повинні тому посилати дітий до церкви і так виховати віруюче нове покоління. Проповідь тревала яких пів години і була зворушлива. 420 дітий і понад півтора тисячі родичів слухали зі запертим віддихом. По відправі в церкві був спільний обід, потім контест співу молоді, молебен за український нарід і похід дітий через місто. Це була зворушаюча хвиля і вершок цілого дня, коли діти в поході заявляли, чим вони і якими бажають остати. Радість дітий з окремих нагород була велика. А ще більше признання належить всеч. о. Григорійчукові за уведення Діточого Здвигу! Ось такої праці треба всюди!

Екселенція Преосвященний Ладика посвятили головний і два бічні престоли в церкві на **Долинах, Ман.** на саме Преображення. Мимо жнив народу було досить— всі відійшли піднесені на души.

З нагоди карнавалу парохія святої Покрови у **Виннипегу** видала книжечку про XV ліття парохії. Книжечка гарна з многими образками дає вперве огляд історії церкви та працю в парохії. Всі учасники карнавалу дістали книжечку даром.

Укр. Католицька Церква, Доброводи, Саск. яка святкувала в липні, ц.р. 25-ліття свого основання. Парохом є Всеч. о. Ів. Головка.

В Роян, Кв., суд випустив за зложенням задогу по $500. двох байбельників "свідків Єгови", котрі хоча називали себе **"свідками"** то зовсім погано накидалися на Церкву і Духовенство. Суд станув на становищі, що навіть **"свідкам" не можна того робити і за те** будуть відповідати! З того наука, що не треба позволити собі на всі бажання байбельників!

Гумор.— Ровер.— Їзда ровером се в суті річи ошукування самого себе.— Чому?— Бо тільки задня частина тіла сидить, а ноги йдуть пішки.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

БІЛЬШОВИЗМ БЕЗ МАСКИ

Російська преса подає цікаві відомости про стан життя в совітах. І це подає на основі певних даних людий, що приїхали через кордон, прямо з совітів. Щож вони пишуть?

"Последнія Новості" ч. 6278 з червня, 38 подають дослівно ось що: "Тяжко представити собі щось більше обридливого і безличного, як совітська аристократія. Жажда дочасних дібр получена в них з хижацтвом і звірячим браком стиду. Совітські достойники не мають точної платні. Гроші видають після "лісти" в "міру потреб"…. Кождий з них має віллю (дачу), фарму і двір з городами або совхозом. Краще збережні совхози (бувші панські маєтки, в котрих палати і доми зруйновано ще на початку революції) поділено між уряди а в дійсности між достойників. Єжов має свій совхоз, Літвінов свій, так само Ворошилов і Кагановіч…. Вони оплачують тільки особисту службу. Знова в "отчинах" працюють державні панщиняки селяни і держава їх утримує. Весь дохід совхозу іде на потреби совітського достойника, крім малого податку. Отак Сталін розсаджує своїх "воєводів" на "кармленіє": менші риби дістають віллі або — це вже останій степень— самоходи. Над берегом ріки Москви ціла місцевість Зелений Бор замешкана такими літнисками. На рахунок держави утримують для них тут тенисові площі, моторові човни а в ночі стереже їх міліція і освітлюють рефлектори. Замісцевим невільно там заходити, самоходам невільно затримуватися."

Ось так виглядає дійсний, без маски побідний "соціялізм" в країні совітів— потом і кровю робітничих мас наживаються і розкошують всякі горлорізи, а простий нарід гине з голоду! Нова панщина в XX століттю!

Коли це вкінці зрозуміють і піймуть наші люди в Канаді!?

І коли зроблять кінець більшовицьким ячейкам між нашим народом?!

БІЛЬШОВИЦЬКІ МОРДИ

Із приводу злочинного вбивства полк. Ев Коновальця в Роттердамі якимсь висланником московської "Чеки" або ГПУ, варт пригадати кількох то визначних людей тайком, або й явно зглядила зо світа ця жахлива установа. Часто бувають дивні вбивства, що тяжко знайти, хто їх доконав. У таких випадках можна напевно сказати, що це московські посіпаки. Теж убивника полк. Ев. Коновальця ніхто не зловив, хоч гомандська поліція призначила нагороду тому, що його викриє. Ось побіжний список більшовицьких мордів:

В 1924-ім році вбили в Софії (в Болгарії) російського протибільшовицького редактора І. М. Калиннікова. Дня 1. XII 1924. року застріляли в Таллині міністра шляхів Карка. Дня 14. IV. 1925. р. замордували в Софії болгарського генерала К. Георгієва. Дня 16. IV. 1925. р. більшовики підложили бомбу в церкві в Софії й підчас страшного вибуху згинуло 210 осіб, а 600 було важко ранених. Дня 25. V. Шварцбарт заморкував у Парижі українського Головного Отамана Симона Петлюру. Дня 2. IX. 1927. р. громадянина Польщі Трайковича заманили до совітської амбасади в Варшаві й там убили. Дня 27. XI. 1927. р. схопили, довго мучили й відтак замордували бувшого російського начальника ген. штабу полк. Ктіторова. Дня 25. IV. 1928. р. отроєно в Брюселлі генерала Врангеля. Дня 26. I. 1930. р. схопили в Парижі ген. Кутєпова й до сьогодні не відомо напевно, що з ним сталося. Кажуть, що його привезли в Москву й там убили на очах Сталіна. Дня 7. XII. 1930. р. вбили на передмісті Парижа б. міністра внутрішніх справ самостійної Грузії Рамішвиля. Дня 12. X. 1934. р. замордували та спалили разом з палатою латвійського архиепископа в Ґнзі Йоана Поммера. Дня 25. I. 1937. р. в Бульонськім Лісі коло Парижа замордували бувшого совітського економіста Дмитра Навашина. Дня 12. VIII. 1937. р. схопили й замордували в Барцельоні А. Ніна, прихильника Троцького. Дня 6. IX. 1937. р. замордували в Швайцарії коло Льозання б. агента ГПУ, польського громадянина, Ігнатія Райса. Це вбивство коштувало більшовиків 200 тисяч зол. Дня 29. IX. 1937. р. схоплено в Парижі б. царського генерала Міллєра й до сьогодні невідомо, що з ним сталося. Дня 13. X. 1937. р. схоплено й замордовано в Мадриді Ервіна Вольфа, секретаря Троцького. Дня 4. XI. 1937. р. в Барцельоні замордовано Марка Ґайна за те, що домагався видалення совітських агентів, котрі займалися шпигунством у користь Москви. Дня 6. XI. 1937. р. схопили у Франції совітського професора Дмитра Бернінія та вбили на совітськім кораблі в пристані Гавр. Дня 3. II. 1938. р. замордували в Софії пекольною машиною протисовітських письменників Г. Михайлова й Тамару Солоневичеву. Дня 16. II. строєно в таємничий спосіб Сєдова, сина Троцького. Дня 22. II. 1938. р. замордовано в Севрі коло Парижа б. царського полк. Чімеріна за те, що знав щось про схоплення ген. Міллєра. А на останку 24. V. 1938 вбивство полк. Ев. Коновальця.

ЩО КУДРИКІВЦІ ПИШУТЬ НА П. В. СВИСТУНА?

Характер даних одиниць найкраще пізнати з того, як вони відносяться до своїх недавніх друзів, як про них говорять і пишуть.

Для зрозуміння так званої Автокефалії в Канаді дуже богато причиняються слова і осуди, які печатає "Вістник" про своїх таки недавніх творців.

І так в ч. 14 з 15 липня, 1938 находимо таку характеристику п. В. Свистуна: "Одного разу **йому здавалося**, що не тільки до Льондону, але **аж до самого Києва** дорога стелилася…."

А потім пишуть про "нечасну дитину," котрою мав бути так званий "міліоновий фонд" і то все на українське представництво в Женеві, що "мало втілюватися в особі пана В. Свистуна."

Під заголовком досить цікавим "Макарій дочекався конкурента" пишуть дальше в тім самім числі ось що: "В 1919 році він (Макарій) і В. Свистуна "висвятив" на свого "єпископа," чи може й "архипатріярха."

Це ствердження дійсно цікаве, коли взяти під увагу, що **тоді саме й повстає** в Канаді Автокефалія, котрої творцем є п. Свистун.

А тепер довідуємося, що **початок всього того руху — аж в Макарія**…. і то довідуємося від знавців справи, бо самих автокефальних….

Дальше в тім самім числі говориться про побут п. Свистуна в Торонті і цілком явно написано таке: "Свистун не заперечив, що він не має теольогічної освіти, але сказав, що його вдача не надається на єпископа, бо він **любить бити по морді.**"

Так написано слово в слово на стороні 3.

А за ознаку роботи п. Свистуна подано там дослівно таке: **"Все поперевертати до гори ногами!"**

І то не щось там, якусь дрібницю — але **все!**

І ще до того "до гори ногами."

Гарна ознака — і то від своїх недавніх друзів….

Ось Автокефалія і її творці!….

— — — —

А в 15. числі з 1. серпня, 1938 сказано, що "Маєвський з Свистуном— **хотіли спровадити** єпископа **від варшавського** митрополита Діонізія."

Отже не з Києва, ані з України, але з самої Варшави! Для цілої Автокефалії в Канаді! Ото раз!

А далі подають, хто є той Діонізій.

"Діонізій **повинен би** бути не то чужим, але й **ворогом**. І Київської Церкви й Українського народу. До 1935 р. він-був митрополитом вже кільканацять літ і **його вороже відношення до українських справ було** Свистунови та Маєвському **добре відоме.**"

Для пояснення добре знати, що якраз п. Свистун в своїй "Рідна Церква" виявив, що ніхто інший, тільки провідник кудриківців **їздив таки** до того самого Діонізія, на котрого тепер накидаються, до самої Варшави і навіть дістав від того самого Діонізія калямавкіон та ризи, котрими ще в Канаді хвалився..

Отже так на ділі виглядає їх українськість та "Автокефалія"….

Одні знають других— знають вони себе!

І одні другим закидують ні більше ні менше, тільки зносини з Варшавою поза плечима одних чи других. Виходить, що навипередки забігали вони ласки Діонізія, "ворога". І тим дали очевидний доказ, **з ким, для кого і на чию користь працюють.**

Тому замало тепер писати, як в 16 ч. про це, "що Свистун нераз заводив людий під **дурного хату**," бо й вони самі вели….

І чому того не признати отверто, тільки другому закидати свої таки гріхи?

В таких обставинах не диво, що **"в Вінніпегу, таки в соборі — вже роздавали більшовицьку газету."**

Ось такий це собор, така віра і така "церква," в котрій можна роздавати навіть "більшовицьку газету"….

Ось туди їх всіх тягне — до Москви і москаля, білого чи червоного….

І тому ліпше пізно, як ніколи прийти до **такого заключення**, до якого прийшли вони тепер на сторінках "Вістника" ч. 16 стор. 3: **"Десятому поколінню буде переказувати, щоби НЕ ЙШЛО, не порадившись вперед здо-**

рового розуму."

Аякже!

Вперед треба порадитися здорового розуму!

А тоді ніхто не піде — до них!

І буде кінець — Автокефалії в Канаді.

б. Греко-православний

ЛЯЦЬКІ БЕЗПРАВСТВА

Ось **новий реєстер** нападів, злочинства, кривд і переслідувань, які нарід наш і Церква в своїх представниках переносять на Галицькій Землі.

Ось вони:

I.

НЕЧУВАНИЙ НАПАД НА УКРАЇНСЬКУ ДІТВОРУ

"Новий Час" в ч. 172 приніс отсю вістку:

Дня 31 липня с.р. філія "Сільського Господаря" в Ліську влаштувала "День Хліборобського Вишколу Молоді" в Угерцях Мінеральних під Ліськом. На цей обхід покликано з району філії всі Секції Х.В.М. при Кружках "С.Г". які мали взяти участь у виступах на обході. Найчисленнішою і найактивнішою була Секція Х.В.М. Кружка "С.Г.", в Бересці, яка мала виступити в кількох точках програми. На жаль не могла вона його якслід виконати бо коли переходила з Берески до Угерець через село Мичківці, повертаючі з костела люди напали на ту Секцію, що складалася з пятьдесятеро дітей і 4 повнолітніх опікунів Секції. Опікунів побили колами й камінням до безтями, з яких 3 дістали лікарську поміч і лежать недужі, а одній 13-літній дівчині розбили уста і вибили 2 зуби. При нападі на дітей кричали нападаючі: "Біць, вимордуваць Украіньцуф! Ми їм дами ту будоваць Украінєв." Треба завважити, що між напасниками були не тільки мужчини (около 50 людей) але також жінки, що кидали у безборонну товпу дітей камінням і гнали за ними так, що діти порозбігались по полях та лісах і щойно по двох годинах зачали сходитися. Богато дітей мало порозривану одіж, а передовсім вишивані сорочки й блюзки, а з побитого до безтями Михайла Годачка, навіть здерли сорочку. Ця сама Секція мусіла ще задня під охоронкою поліції окруженими дорогами вертатися до Берески. Слід замітити, що богато цих дітей з переляку і перевтоми лежить хорих.

2.

СВЯЩЕНИКІВ КЛИЧУТЬ НА ШАРВАРКИ

"Мета" в ч. 29 принесла отсю інформацію:

Управа гміни в Рогатині доручила мені як пароховi Підгороддя отсе "везване":

Zarzad gminy w Rohatynie. Nr. 8|32 ksiegi biercsij. Do Pana gr. kat. Probostwa w Podgrodziu. Wezwanie do odrobienia swiadczen w naturze. Powolujac sie na doreczone kalendzu zawiadomienie o wymiarze swiadczen w naturze na rok budzetowy 1938|39. przez Zarzad gminny i na podstawie ustawy z 26. III. 1935. o swiadczeniach w naturze (Dz. U.R.P. Nr. poz. 204) wzywam niniejszym ksiedza do odrobienia (dostarczenia); od 17. 6. 1938 r. do 15. 7. 1938 r. (38 dnowek pieszych lub 9½ ciaglych), do wykonania swiadczen w naturze do gromady Podgrodzie. W podanych wyzej dniach nalezy sie zglosic sie u soltysa o godzinie 8 rano z narzedziem przy robotach naprawy drog gromadzkich. Skutki niedostarczenia swiadczen w powyzszym terminie zostaly Panu podane do wiadomosci przy zawiadomieniu o wymiarze swiadczen w naturze. Po dokonanych swiadczeniach nalezy od dokorujacego robot. zadac pokwitowania na odbyte swiadczenia. Michal Liszczyk, wojt. (Кругла печатка). **Zarzad gminy w Rohatynie, powiat Rohatyn.**

На це візвання я зголосився дня 20 червня с.р. з рискалем і джаганом у солтиса громади Підгороддя, та солтис не знав, яку мені дати роботу, тільки казав: "Хто ж буде правити Служби Божі, сповідати, причащати, провадити парохіяльну канцелярію, писати статистичні викази, коли Всеч. Отець будуть з рискалем відробляти шарварок? Я прошу Отця вернутися до своєї робтои, а сам спитаюся п. війта, яку я маю Отцеві дати роботу."

о. В. Максимець.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

Галицько-волинська Літопись подає такими простими словами що сталося в нашій Галичині **28 вересня 1213 року:** "А король (угорський) пустив Володислава (галицького боярина з неволі в угрів), зібрав богато війська і пішов на Галич. Як він став у монастирі в Лелесові, невірні бояри хотіли його вбити. Вбили його жінку (Гетруку) а мурин його ледви втік. Вбито також явлейського патріярха й богато німців. Як король вернувся, многих повбивав а решта розбіглися. Але тоді вже були розрухи й через те король не міг воювати. Отже Володислав з усіми галичанами віхав до Галича. А Мстислав як почув про королівський великий похід, утік із Галича. Тоді Володислав приїхав до Галича, прибрав княжий титул і сів на княжім столі."

Так наш літописець описує галицькі гаразди через незгоду бояр та їхні змагання самим панувати замість князя. Чим це закінчилося, знаємо.. Користали з того угри та ляхи. Але це все вже минулося. Уважаймо тепер, щоби не повторяти історії і через незгоду знова не наводити крамоли в рідні ряди а давати нагоду чужим, щоби нас побивали....

30 вересня 1769 вісім козаків напали на місто Хотин і відібрали в турків, разом з гарматами. Ось взір бравурової відваги і успіху. Та на горе, не було до тої відваги ще витревалости та єдности ділання....

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО В ВИЗВОЛЬНІЙ БОРОТЬБІ

За бурхливих днів світової війни, а ще більш у визвольних змаганнях, українське жіноцтво не сиділо з заложеними руками. На плечі жінок упав ввесь тягар прохарчувати всю родину, держати порядок у домі та громаді, тоді як чоловіки й сини жервались на фронтах і клали свої голови за кращу долю рідної землі.

Богато ж жінок таки не вдовольнилося тією жертвою, але бачучи загрозу, що була зависла над народом, брали зброю в руки й не менш хоробро від мужчин ставили опір наїзникам Батьківщини.

Мабуть найбільше популярними постатями жінок-бойовичок були Олена Степанівна й Софія Галечко.

Олена Степанівна вступила до УСС (Українських Січових Стрільців) зараз із вибухом війни в серпні 1914 р., того ж самого року в вересні пішла в поле в сотні Чмоли. Брала участь у всіх боях у Карпатах 1914-15 рр., між іншими й на горі Маківці, де славою вкрилося українське Стрілецтво. Своїм поведенням доказала, що не вступила до війська бавитися, чи приглядатися, як воюють але дійсно воювати. Стрільці відносилися до неї з великою пошаною, а злого слова про неї ніхто ніколи не чув. Підчас боїв під Болеховом 1915 р. попала в московський полон, де через довший час перебувала в таборі полонених старшин у Ташкенті. По війні вийшла замуж за др. Романа Дашкевича й під теперішню пору живе у Львові.

Софія Галечко, одинока дочка в своїх батьків, вступила до УСС у вересні 1914 р., в Городі на Закарпатті. Зпочатку була санітеткою у стрілецькому шпиталі, а пізніше пішла в поле в сотні Носковського. Як і Степанівна, перебувала ввесь час на фронті, не різнячись нічим від стрільців чоловіків. Відзначилась у багатьох розвідках, за що й дістала медалю хоробрости, а згинула трагічно підчас купання в серпні 1918 р. Гріб С. Галечко находиться в Пасічній, пов. Надвірна.

Справжньою героїнею між нашими бойовичками виступає др. Христина Сушко. Вступила до Української Армії 1918 р. і вже не лишала її до послідного менту. 5 червня 1919 р. врятувала кулемет, одначе сама попала в большевицький полон. В полоні, хоч страшно мучена, не заломилася і не зрадила. Втікає з полону на даху нереповненого большевиками вагону, удається її дістатися до Черного Острову, де здає звіт влади про розположення ворожих частин. 10 липня 1919 була ранена двома кулеметними кулями в руку та, як справжній вояк, не опускає фронту, а бореться далі — за що й дістала похвалу. Пізніше була ранена в шлунок і легені та непритомна впала в річку. Звідсіля її врятовано.

Др. С. Харченківна також не задоволялася раненими. В критичних ментах сідала на коня і їхала в розвідки чи в наступи. Таким чином вона підбадьорювала часом зневіренних стрільців і бій дуже часто кінчався нашою перемогою.

Павлина Михайлишин, мати двох діточок, ще перед війною належала до СС (жіночої чети). З вибухом світової війни лишає дітий, а сама виїздить зо стрільцями зо Львова в Стрий, а звідтіля на Закарпаття. Тут вступає до сотні Будзиновського й з нею відходить в поле. Вона солідно виконувала всі на неї наложені обовязки, опустила стрілецькі ряди 1918 р.

Ірина Климкевич кинула вчительську посаду 1-го листопаду 1918 р. й добровільно зголосилася на службу Батьківщини. В коротці зорганізувала польовий шпиталь, де в злиднях, не зважаючи на небезпеку життя, спішила з поміччю, де тільки вимагала потреба. Трималася завжди першої лінії, тому й двічі попала в полон. Коло Городка вже топилася в багні, ратуючи ранених. Від смерти вирятував її санітет Батковський.

1919 р., коли Галицька Армія перейшла Збруч і переможнім походом зближалась до Києва, в той час зо своїм загоном в Радомишльських лісах брала участь в боях Маруся Соколовська. Як не стало набоїв, позичила в переходячих туди галичан і далі билася. Батька й братів Мурсі замучили червоні більшовицькі кати.

Н. Шевченко та А. Яцентюківна що були обвинувачені в співучасті в повстаннях, були розстріляні большевиками. Їх послідні слова були: "Хай живе Україна!"

Коротші чи довші спогади находяться в історії визвольних змагань про таких жінок: Марія Махницька, Анна Дмитренко, Степанія Пашкевич, Катерина Лотоцька, Ліна Ходаківна, М. Донцова, Іванна Мурська і богато других. А скільки було ще таких, про яких і згадки немає.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 19. ЙОРКТОН, САСК. 1-го Жовтня, 1938 Vol. VI. No. 19. YORKTON, SASK. October 1, 1938

ПОСЛАННЯ МИТРОПОЛИТА

Конфіскують Ляхи

Ексцеленція Митрополит **Андрей Шептицький**

слухає промов з нагоди 70-ліття "Просвіти" —видно невеселі думки і важке положення народу схилили патріяршу голову Впреосвященного Владики — знимка взята у Львові, дня 22 травня 1938. Митрополит має тепер 72 роки.

АНДРЕЙ

ЛЬВІВСЬКИЙ І ГАЛИЦЬКИЙ МИТРОПОЛИТ

Преосвященним Епископам, Високопреподобним Капітулам і Всечесному Духовенству Галицької Провінції.

МИР ВАМ О ГОСПОДІ І БОЖА БЛАГОДАТЬ!

Потрясаючі події останніх місяців на Холмщині змушують мене **прилюдно станути в обороні переслідуваних наших братів** нездинених православних християн Волині, Холмщини, Підляшша й Полісся та завізвати Вас до молитви за них та до діл покути, щоб виєднати з неба Боже милосердя.

Коло сто церков розібрано і розвалено. Много замкнено. Деякі спалено рукою незнаних злочинців. У замкнених церквах і каплицях заборонені Богослуження, і в них і поза ними. Між знищеними церквами є дорогоцінні старинні памятки церковної архитектури. Часто знищили і знаряддя релігійного культу. Людей змушували, іноді насильством, принимати католицьку віру у латинському обряді. Священиків удержуваних лептами бідного народу, що з доручення своєї Духовної Влади виконували душпастирські обовязки, виселювали та діймаючо карали грошевими гривнами або вязницею. Неповинних людей нераз бито та видалювано з їхніх осель. Навіть не вільно там учити катехизму й проповідати у матерній мові людей.

Православна Церква покрита жалобою. Православні Церкви по за границями держави наказують молитви і пости в намірі виєднати з неба заперестання релігійного переслідування.

Ціле православне населення Польщі затірвожене. Населення Холмщини зранене у найсвятіших і найблагородніших почуваннях. А всі зєдинені з Вселенською Церквою восточні болють над ударом, завданим самому ділу зєдинення.

А те все сталося в хвилині, коли уряд предкладав соймові до ратифікації уклад у справі поунійних дібр, заключений поміж Апостольською Столицею та Польською Державою. Тим хронольогічним збігом обставин ініціятори й організатори діла з н и щ е н н я скидають на Апостольський Престол одіум того, що сталося. Події на Холмщині нищать в душах православних, незєдинених наших братів, саму гадку про можливість зєдинення, представляють Вселенську Церкву ворожою і небезпечною для православного народу. В очах кількаміліонового населення Польщі Апостольська Столиця представлена співвинною діла знищення. Отвирається нову пропасть між Східною і Вселенською Церквою.

Кому ж приписувати ті матеріяльні й моральні руїни? Хто ж посмів у католицькій державі на очах представника Апостольського Престолу — Нунція, на очах многочисленних католицьких Епископів завдати Вселенській Церкві такий страшний удар? Хто ж посмів усупереч інтересам держави з потоптанням традиції Маршала Иосифа Пилсудського, виконати таке безприкладне діло?

Це могло статися тільки за інспірацією укритих ворогів Вселенської Церкви та Християнства. Таке діло не могло нікому принести хісна крім них. Вони мали легке завдання, коли нищили частину Вселенської Церкви і нарід, що до тої Церкви належить, а мо-

гли заслонюватися позірними мотивами, що нищать ворогів держави. Нищили Католицьку Церкву при мовчаливій апробаті або радісних оплесках **многих католиків. Ми навіть не зверталися** за поміччю до наших братів латинського обряду. Вони могли нам цієї помочі відмовити, уважаючи нас, наперекір яскравим доказам, що так не є, за нелояльних громадян.

Законспіровані вороги християнства не можуть у Польщі виступати явно проти католиків, бо ці останні надто сильні. **Мусять маскувати свої** удари. Ділають через інших, посередньо, але й тоді можна їх пізнати по цілі, до якої прямують.

Осмілені успіхом поважились в останньому випадку нанести тяжкий удар на неповинних і бідних селян та священиків Холмщини, яких не могли оскаржувати у нельояльности для держави, удар, якого не могли оправдувати ніяким закидом, зробленим тому народові. Наносять його вживаючи патріотичних гасел, як "вирівнання історичних несправедливостей" і "нищення слідів неволі," а несвідомих католиків штовхають до нехристіянських вчинків. Той удар нанесли неповинним православним так зручно, що **рівночасно ударили і у Вселенську Церкву,** але тим і зрадилися, показали, чим вони є вдійсности: це вороги Вселенської Церкви, вороги Християнства.

Ми болюче мусимо відчувати всі терпіння наших братів,а антихристиянські поступки мусимо напятнувати. Нищення церков у місцевостях, де церква потрібна народові, заборона відправи церковних Богослужень і карання за молитву — мусимо вважати за факти релігійного переслідування.

Мусимо, на жаль, уважати за тріюмф ворогів Церкви— **масонів, той** моральний удар, завданий самій ідеї зєдинення Церков та авторитетові Вселенської Церкви й Апостольській Столиці.

Мусимо запротестувати проти намагання кинути понуру тінь підозріння, що боротьбу з православною Церквою апробує Апостольська Столиця. Мусимо також запротестувати проти того, щоб холмські події та політичну боротьбу з Українським Народом оправдувати інтересами Католицької Церкви.

Сьогодні може католицька опінія ще не зорієнтована, сьогодні ще багато католиків не здає собі справи з того, що сталося. Але те, що сталося, є і лишиться грізним мементом для католицької Польщі.

Для переслідуваних так як і для нас є потіхою, що Бог справедливий дивиться з неба на наші терпіння. Доля народів у Божих руках. Бог зможе з терпінь бідного народу випровадити правдиве тривале добро для нього, славу та перемогу для Святої Вселенської Церкви.

Дано в Підлютому в день Св. Славного Пророка Ілії 20 липня Р.Б. 1938.

† АНДРЕЙ,
Митрополит.

— — — — —

НАШІ ЗАУВАГИ

Дня 23 серпня 1938 ляхи сконфіскували оце послання і завісили часопись "Діло," яка випечатала це послання. Значить, позірно католицькі власти держави заборонили і знівечили можливість для католицького Митрополита звичайним шляхом сповістити своїх вірних про події першої ваги.

Що це значить?

Це значить, що польська держава з чинника ладу і мира стала знарядом безладу і звіринної ненависти. Це значить дальше, що така держава втратила рацію свого істнування і тому **обовязком кождого українця** є дбати про це, щоби Польща як держава перестала істнувати в цім виді, що істнує. Польща неправно і проти волі населення пішла війною на наші землі а дальше загарбала ці землі. І коли тепер судетські німці здобувають своє право, хоч їх тільки півчверта міліона душ— то українців в Польщі є сім міліонів з половиною. **Нашому народові там належить право с[illegible]о** жити і розвиватися, це не є привілей! Коли Польща це нам відмовляє, наша річ **відповісти оружною розправою,** бо тільки тим чином збережемо мир і лад. Так поступили еспанські католики і до **того візвали їх** еспанські католицькі Епископи в своїм спільнім пастирськім посланню.

Наш Митрополит не може того— покищо— сказати так отверто.

Але послання Високопреосвященного Митрополита нашого пояснює нам становище, в якім опинився наш нарід. І ми повинні витягнути з того льогічне заключення.

— — — — —

Ексцеленція Митрополит в своїм посланню розясняє нам усім, в чому саме лежить **намір ляцької провокації.**

Намір тої провокації через палення і бурення холмських церков лежить в тім, щоби: 1) Штучно і з діявольською обдуманою злобою **поріжнити наш нарід там.** Ляхи хочуть викликати штучну ненависть між українцями католиками а українцями православними, котрі ще в 1875 році були католиками, так як ми, а котрих Росія насильно перевела на православія.

2) З потворною хитростю **перекинути всю відповідальність** за безчинства на Апостольську Столицю, на Рим і так позірно витворити з одної сторони в українців підозріння, що Апостольська Столиця годиться на це все і тим самим ворожо відноситься до нас, а з другої **спровокувати українців** до виступів проти Риму і тим заперти їм останню дорогу опори і помочі.

Це все незбито вказує, що **це діло** законспірованих ворогів Церкви — **масонів.**

І це доказує, що в Польщі правлять і рішають не католики— але масони, і не католицька публична опінія є вирішальна, але масонська, протирелігійна і протицерковна.

Верховоди ляхів, як померший Пілсудські, чи міністер освіти Червінскі— були масони. Тому краківський архіепископ Сапєга не хотів позволити, щоби тлінні останки Пілсудского зложили в католицькій катедрі на Вавелю. Може дехто пригадує ще собі, який вереск проти Католицької Церкви зчинила тоді вся майже польська преса. Скільки погроз, мітинґів, наклепів кинено в сторону Риму.

Тепер та сама масонська рука тріюмфує.

Зручно виміреним ударом вона поцілила в саме серце український нарід а одночасно Рим і Католицьку Церкву. І то є їх бажання, котре виразив докладно письмом польський воєвода Костек-Бєрнацкі, славний творець катівні в Березі Картуській — "звиценство дябла." Таку книжку і під таким дослівно наголовком написав той "пан полковнік" і воєвода. Бідна то країна, котрою рядять поклонники сатани!

— — — — —

Так є розшифрована польська провокація!

Ми знаємо тепер, чого бажають ляхи! До чого стремлять!

І тому повинні **якраз ділати противно!**

Значить: Тим тіснійше **станути брат біля брата і з тим більшим довірям відноситись до Апостольської Столиці в Римі.**

Забрані церкви на Холмщині— це наша власність — нашої Української Католицької Церкви і прийде той час, що незадовго— коли **ми, правні власники того майна відберемо його від ляхів!**

Ці всі церкви будували українці католики! Москва насильно завела там православія 1875 року — отже розмірно ще недавно, тому 63 роки. За той час, коли там було православія збудовано всього девять церков — отже за 63 роки православія встигло збудувати там тільки церков. Всі інші **церкви,** отже, **триста трицять** церков на Холмщині збудували українці католики і **вони є наші!**

І ми їх відберемо, коли прийде слушний час!

Винні в руїні, буренні і паленні тих церков будуть строго покарані!

А винні є ляхи — не Рим!

Наші споконвічні вороги!

І тому там належить виміряти наш удар— **на ляхів, на Польщу** — а не на Рим чи Апостольську Столицю, котрі цілком безвинні і безпричасні в ляцьких безчинтсвах.

— — — — —

Наша церкта на Холмщині мала в 1875 році 48,700 гектарів землі майном. Це майно загарбали тоді москалі і православія. **Це саме майно** тепер загарбала Польща. З того майна до літа 1938 року ляхи розпарцелювали між своїх людий кругло 40,000 гектарів землі — сім тисяч взяли польські косцьоли, а сімсот ще остало в посіданні православних. Щоби **ратувати це,** що в даних обставинах ще можна було вратувати, Апостольська Столиця **на основі конкордату** в останній мент — цього року літом— заключила договір з Польщею, силою котрого ляхи зобовязалися бодай заплатити півтретя міліона злотих відшкодування за все, що розпарцелювали і забрали. Ця сума це **вратування останків з ляцької грабежі!** Це прямо видерті лишки з пащі ворога.

І нема сумніву, що це вратуване для нашої Церкви від її клятого ворога.

Та підчеркуємо, що прийде той слушний час, коли наша Церква упімнеться о своє добро — а упімнеться тоді, **коли зі зброєю в руці наш жовнір** буде стояти на границі держави! Словні протести нині без сили і значіння.

Той час вже недалекий!

Так ми глибоко переконані і так нам Боже допоможи вкоротці діждати!

Зі Золотих Віршів Життя

Гафія Турчинська

НІМЦІ

В шоломах, з піками, на чорних рисаках
вони поважно йдуть, як море синьогривне..
Їх зір голубить даль, що марилась у снах,
в лісах Бурґундії, над срібнорунним Райном.
Невже це мариться Вкраїна золота?
Цей скитський дикий край, неораний, безкрайний?....
І вечір на гілках, мов хлопець кучерявий.
Під шум струнких сосон, їм мріється Донбас
і стяг Німеччини на обрії злотавім.
Вони ідуть немов на Нібелюнгів ріг,
а зза дерев на них чатує в помсті лихо....
Де їх могутність, де?.. Як сонце встало вранці
в крові синіє мох між острякамп пнів,—
то трупами лежать підстрілені ґерманці.
І гордо спалахнув у Нібелюнгів гнів!

———о———

МУЧЕНИЦТВО ХОЛМЩИНИ

Идуть вістки, сумні, прикрі, тяжкі —що ляхи нищать, валять, палять і рабують старовинні наші церкви на Холмщині, землі князя Данила, де наш нарід жив споконвіку — на північ від Галичини, здовж Буга, де Грубешів, Замостя, Красностав, Білгорай і Холм.

Колись наші предки були там всі католики і мимо того, що ці землі зайняла Москва та наперлася знищити наш нарід і Церкву, найдовше там витревали. **Аж до 1875 р. істнує там ще Українська Католицька Дієцезія Холмська з власним епископом.** Останнім її епископом був Преосвященний Михайло Куземський зі Львова. Тоді було там 249,146 душ і 330 церков. З того 256 було парохій з церквами а 74 були дочерні церкви. Вкінці царський уряд доконав свого—розстрілами, засланням, грабунком мирного населення знищено нашу Церкву на Холмщині, тому 62 роки. Живуть ще люди, котрі тямлять наші відправи, наші проповіди в тамошніх церквах. Та Москва не могла стерпіти ні подиху вільного українського слова і **насильно завела православія** на Холмщині. І **звідти починається** траґедія, мучеництво Холмщаків. Донці приходили в села, привозили зі собою православних батюшок а коли вірні не хотіли допустити їх до церкви, стріляли наших людей. Так десятки наших вірних наложили головами таки під своєю церквою в Дрелеві і Пратулині на Підляшшу. Так сотки пішли на Сибір, так сотки померли в царських тюрмах, замучені посіпаками. Однак українці ніколи не забули, якої вони віри і народности. Коли в 1905 р. прийшов в Росії так званий "толєранційний едикт", то в нім було позволено назад вертати Холмщакам до католицтва, але з виключенням нашого обряду. Значить, польським священикам був вступ отворений і на латинський обряд вільно було вертати з православія, але невільно було на український обряд і українським священикам правити. Так Москва на все є Москвою зі своїм православіям— запеклий ворог українства.

Коли по світовій війні українські війська прийшли до Холмщини, нарід з сльозами радости витав їх. Цеж наші брати, сусіди галичани. Однак недовго тревала радість. Зайнявши Галичину, ляхи зайняли також Холмщину. Коли прийшли перші вибори до польського сойму з Холмщини не вийшов ані один ляцький посол. Тим нарід очевидно дав пізнати, хто він і кого хоче.

Тепер на основі, що колись ці церкви були католицькі перед 1875 роком ляхи насильно розбирають їх, палять та нівечать— однак не хочуть ані не думають про те, що **правним власником тих церков є наша Церква,** Українська Католицька. Кривду, почату православіям, **завершують** своїм безправством **ляхи.**

І так в червні і липні, до 19 липня, збурили в Холмщині 112 церков, з того старовинну церкву в Щебрешині з 1184 року.

Наш Епископат устами сідоглавого **Митрополита Андрея** висказався ясно, що з тим безправством ляхів ні Українська Католицька Церква ні її Духовенство, ані Вірні ніраз **не погоджуються.** В останнім часі в обороні холмщаків промовив світло посол др. Баран з Тернополя. Він сказав на закінчення промови ось що: "Оцінюючи це все, уважаємо, що законопроєкт, який тепер є предметом нарад, звернений проти православної Церкви та проти інтересів українського народу. І тому ми, українські посли зі Східної Галичини, греко-католики, що шануємо авторитет Ватикану, Папи та його представників— будемо голосувати **проти того закону, в обороні нам близької православної Церкви** та в інтересі українського народу, в імя його історичних та теперішних прав."

Так українець католик з Галичини, спільно зі своїми земляками послами, **став в обороні** покривджених ляхами братів наших українців Холмщаків!

І тим наші люди о ціле небо ріжняться від тих осібняків, котрі цілими роками тільки накидаються на нашу Церкву тут, в Канаді.

Хто шанує своє, вміє також пошанувати друге.

Українець католик шанує свій авторитет— але він шанує також і любить свого брата. І в хвилю недолі брата, не тішиться з його нещастя, не накидається, але сміло стає в його обороні, хоча через московські затії той брат нині православний.

Та прийде час, і той час недалекий, коли українці на Холмщині і Галичині будуть знова одної віри, як перед 1875 роком і в своїх церквах славитимуть Бога спільним серцем і одними устами а ляцькі варвари потерплять за свої безправства **заслужену кару!** Зазначити треба, що вступ на Холмщину **нашим** священикам зборонений а православні духовні досі насліпо виконували розпорядки польського уряду. Однак це їм не помогло. Ляхи тепер взялися до них і нищать церкви. Та ставив ці церкви і власником їхнім є **правний господар: Українська Католицька Церква** і прийде час, коли ми **будемо в силі** упімнутися о наше право!

З того приводу деякі часописи в Канаді накинулися без розбору і грубо відразу на Церкву і навіть на Папу —однак ні Папа ні Церква тут ні причому, і за ляцькі безправства не відповідають, так як не можуть відповідати за колишні московські. Та при цій нагоді ми мали нагоду пізнати, хто нам брат, а хто нам — кат.

———о———

Гумор.— Армія. — Фінкельштайн, що то армія? — Армія то купа таких хлопів, яким не удалося увільнитися з війська.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК. печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. М. Т. П.

БОЖА ПРАВДА

Розум чоловіка є сотворений для правди. Звичайно, кождий чоловік шукає тої правди. Він прагне тої певности знання. Найбільші вороги чоловіка в тім обсягу це є сумніви і непевности. Щастя чоловіка лежить в посіданню досконалої правди. А це він може пише в одного Бога знайти.

Правда, що чоловікови найбільше залежить це є правда що відноситься до його вічної будучности. Цеї правди чоловік мусить шукати пише в одного Бога свого Творця, Один Бог, що нас сотворив, знає чому Він нас сотворив. Він один що може сказати нам нашу будучність. Цю правду Господь Бог нам обявив, відкрив. Він тому заложив Свою Церкву щоб цего нас навчити. І коли ця правда приходить до нас через Боже Обявлення і через учительство Церкви то цю правду зовемо Божою Правдою.

Отже, Божа Правда, це правда що приходить до нас через нашого Бога. Це єсть наука обявленої релігії. Це є збір всіх тих наук, правд, що Господь Бог подає чоловікови. Божа Правда це не є опінія, анї наука чоловіка; анї жадна теорія. Це є щось позитивного.

Є лише двоякі релігійні вірування. Одно що опирається на Божій Правді, а друге на людській опінії.

Хто має правдиве понятя про Божу Правду нікоди її не буде противитися. Божа Правда не вяже нашого розуму але противно освободжає наш розум. Г зовсім не скорочує нашого ділання на поли людського розумовання. Божа Правда лише ставить границі що пілять правду від блуду. Церква що не опирається на Божій Правді не має права до істнування.

(Далі буде)

Гумор.— В кабінеті власника великої фабрики самоходів зазвенів телефон:— Гальло! Чи пан президент? Я хотівби спитати про одну річ— відізвався таємничий голос. Чи се дійсно правда, що в Вашій фабриці виконано самохід в цілости продовж 6 мінут і 37 секунд. — Так, признав великий промисловець. Ну, то я маю пеха: се напевно той самохід, який я саме купив!

ОСОБИСТІ ЛИСТИ В. ЛИПИНСЬКОГО

П. На такій самій сірій чвертці тонкого, доброго паперу є писаний другий лист покійного В. Липинського з датою 4 серпня, 1927, Ной Фінкенкруг, біля Берліна.

Почерк Липинського дуже дрожачий — видно недуга брала верх. І подивляти треба, що так хворий чоловік, хотів самий відповідати листи, хоча рука видимо не мала сил.

Ось цей лист:

"Всечестнійший Отче!

"Лист Ваш застав мене хворим, тому відписую коротко. Одно, що міг я зробити— це передача Вашої рукописи др. Назарукові з проханям, щоб він помістив їх в американських ґазетах. Він обіцяв мені це зробити.

"Вкоротці виїзджаю з Берліна, кудись в гори, куди мене висилають лікарі, але куди — ще не знаю.

"Приймiть вислови високого поважання,

В. Липинський."

Оба листи писані до о. Ст. Семчука.

ЩО ГЕНЛЕЙН СКАЗАВ СВОЇМ ЗЕМЛЯКАМ?

Коли чехи видали наказ арештувати Конрада Генляйна за державну зраду, він перебрався з Еґер до Німеччини — це близенько, всього три милі через границю. І тоді пішли за ним його найблищі співробітники та однодумці — так повстав корпус добровольців проти Чехії.

Від того корпусу і від імени судетських нічців Генляйн видав такий універсал: "Оконечно це для нас і неможливо, щоби судетські німці і чехи жили в одній державі. Судетські німці ніколи не зрекляся права на самоозначення. **Нехай Бог благословить нашу слушну борбу!"**

А що ми маємо сказати до поляків?

Те саме і так само!

ЧИ НАШІ ЛАТИННИКИ Є ПОЛЯКАМИ?

Докази і докази життя неоспірно кажуть, **що ні!**

Це штучно при помочі польського косцьоца і польського духовенства вмовлено, начеб то латинник був чи мусів бути поляком. А так не є — і так не бутне!

Ось доказ, як то наші латинники пишуть повідомлення в одній околиці, що до них приїде священик з відправою.

Це дослівний лист, писаний латинкою: "Нотис. Шановні парафіяни Завідомлю вас же жсеї ниділі..... приїди на.... з набоженством ксьондз польський.... відправа буде огодині 11 з шацунком....."

Чи так пишуть поляки?

Чи так можуть писати поляки?

Ні, ні, і ще раз ні!

Це наші українці — тільки латинського обряду. Через траґічне непорозуміння хтось вмовив в них, начеб то вони поляки. І тому "приїде до них польський ксьондз.". Чи не краще, щоби ці люди так як пишуть і говорять, так само Бога хвалили тою самою мовою і спільно з нами.

Чому вони не домагаються проповіди і катехізації в своїй рідній мові — в українській мові?! Чому?

Тут воля вільному народові — тут не є Польща.

І коли будуть домагатися, певно дістануть!

ХТО ШИРИТЬ ХАОС

Дня 10 серпня ц.р. одна часопись, котра друкується українською мовою, а котрої власником є чех баптист, грубо накинулася на нашу Церкву — не розбираючи, чи має до того право, чи ні.

Дня 21 вересня та сама часопись містить послання Митрополита, католицького Митрополита!

І хто сіє хаос серед суспільности? Чи має льоґіку той чоловік, що в серці накидається на Церкву а у вересні її славить? І взагалі чи розумно таке робити і які будуть наслідки такої роботи?

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Жовтень, 1938

1. Субота — Емелія еп.
2. Неділя — 16 по Зісланню
3. Понеділок — Евстахія вмуч.
4. Второк — Кондрата, ап.
5. Середа — Фоки, свмуч.
6. Четвер — Зач. св. Ів. Хрестителя
7. Пятниця — Текли вмуч. Перша Пятниця
8. Субота — Ефрузиніи преп.
9. Неділя — 17 по Зісланню
10. Понеділок — Калістрата муч.
11. Второк — † Харитона пр.
12. Середа — Киріяка пр.
13. Четвер — Григорія свмуч.

УСТАВ

2. Неділя — Глас 7, св. утр. Лук. 113, на Сл. Б. ап. 203, єв. Мар. 37.
9. Неділя — Глас 8, утр. єв. Лук. 114, на Сл. Б. ап. 182 і 73, єв. Мат. 62 і Ів. 61.
8, 9 і 10— З'їзд БУК-а в Саскатуні.
10.— День Подяки за всі добра і ласки протягом року а особливо за жнива.

Цілия місяць збірка на Духовну Семінарію. Гроші відсилати до Епископської Канцелярії,

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Належить купити календар "Голосу Спасителя" або "Українських Вістя" — це приятель на цілий рік.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

2 жовтня 1264 сталося ось що по словам нашої давної літописи: "Тимиж роками появилася на сході хвостата звізда, страшного вигляду, що випускала зі себе великі лучі. Така звізда називається "хвостата." На вид цеї звізди перестрах опанував усіх людий. А знающі дивилися і казали, що (мовляв) будуть великі заворушення в краю. Та Бог вирятував край і не сталося нічого."

"Того самого року померла велика княгиня Василькова й поховали її тіло в церкві святої Богородичі, в епископії володимирській. Тодіж були великі заворушення серед самих татар. Вони самі себе побивали й погибло їх стільки, як піску в морі."

9 жовтня 1655 Богдан Хмельницький побідив ляхів під Городком.

Місячне Намірення для Членів Апостольства Молитви

За тих всіх, що поширюють католицьку пресу, католицьке радіо й католицьке кіно.

Могучістю світа уважав вже Наполеон пресу, себто часопись. Епископ Кетелер каже, що колиб святий апостол Павло жив тепер, то бувби редактором, себто видавав католицьку часопись. Тому й св. Отець каже і напоминає: "Надармо будете будувати церкви і школи — все те марне, коли не подбаєте завчасу про міцну католицьку пресу."

Значить, справа вияснена докладно, вага преси зазначена — як є в нас? Маємо один тижневник в Едмонтоні **"Українські Вісти"** — два двотижневники: в Йорктоні **"Будучність Нації"** і в Мондері **"Світло"** — та місячник **"Голос Спасителя"** в Йорктоні. Окремо виходить Бібліотека БУК-а — ці всі видання печатані для нас, за наші гроші і тому ради справи Христа треба їх поширити!

о. Др. Василь Кушнір
Канцлер Української Католицької Дієцезії в Канаді і парох церкви св. Володимира і Ольги, ур. 17 вересня 1893 у Вікні, повіт Скалат, Галичина

Виконаємо місячне намірення тоді, коли здобудемо бодай одного-двох нових передплатників для української католицької преси.

Жадні перешкоди не повинні стримати нас для цеї святої справи. Це справа Христа, справа здобуття душ, справа вічного добра!

Подібне відношення повинно бути в нас до католицьких радіопрограм. Ми ще досить бідні серед безлічі наших релігійно-народніх потреб, щоби змогли розпоряджати більшими сумами на радіопередачу. Але коли хто в тім напрямі робить початок — поможім чим і як можемо! Зашлім нашу жертву, зберім жертви від принагідних слухачів —а коли негодні цього зробити, то бодай напишім гарний лист з признанням.

Така радіопередача через стацію СКУ буде з церкви святої Покрови у Винипеґу, в неділю 30 жовтня—від години одинацятої до дванацятої в полудне, звичайний час. Ріжниця між тим часом а саскачеванським гірським є одна година. Значить після гірського часу буде передача від години десятої до одинацятої. На той час будьте готові! Накрутіть своє радіо — коли у вас нема, підіть до сусіда і попросіть о дозвіл послухати. Коли слухаєте і програма Вам подобається, напишіть. Коли можете, пришліть свою жертву на покриття коштів передачі. Буде передана Служба Божа від проповіди до кінця — ждіть і слухайте!

Католицькі світляні образки значать дуже богато для молоді. Некатолицькі нищать не тільки віру, але ще більше добрі обичаї і доводять часто до найгірших злочинів. Тому католики скрізь по світі за проводом своїх епископів потворили окремі комітети, які борються проти злих фільмів, а домагаються добрих.

В наміренні поширення добрих часописей, радіо і кіна щиро молім Господа сил цілий місяць жовтень.

ЯК ВИГЛЯДАВ НАШ КОРОЛЬ ДАНИЛО

Наш давний літописець так описує свого короля під роком 1248: "Данило прибув до нього (угорського короля), зібравши своє військо. Німці дивувалися з татарського оружжа, бо коні були в личинах і шкіряних коярах, а люди в ярицях. Полки виглядали дуже гарно, цілі поискувалися від оружжа. Сам Данило їхав побіч короля руським звичаєм. Під ним був прекрасний кінь, сідло з чистого золота, стріли і шабля прикрашені золотом та іншими штуками, аж дивно. Кожух обшитий грецьким оловиром і золотими плоскими кружжечками. Чоботи зі зеленої скіри, шитої золотом. Німці дивилися і дуже дивувалися, а король сказав до нього: Для мене це має більшу вартість, як тисяча срібла, що ти прийшов по звичаю руському своїх батьків."

Король Данило

Що це-таке було "личини, кояри і яриці" блище не знати. Це були части одягу. "Оповиро" це була шовкова ткань, перетикана золотом. Так одягнений був наш король Данило, "по "звичаю руському" — і не диво, що "німці дивувалися."

СМЕРТЬ КОРОЛЯ ДАНИЛА

Під роком 1264 наш літописець описує так: "А король попав тоді у тяжку недугу й у ній скінчив своє життя. **Положили його в церкві святої Богородиці в Холмі**, що її сам збудував. Цей король Данило був добрим князем, хоробрим і мудрим. Він побудував богато городів, построїв церкви й прикрасив їх ріжними прикрасами. Він яснів братньою любовю зі своїм братом Васильком. Цей Данило був другим по Соломоні."

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

З початком вересня відбулися **реколекції** нашого Духовенства в Йорктоні. Науки уділював впр. о. Шишкович, ЧНІ — конференції Їх Екселенція Преосвященний Ладика. Тодіж засновано "Товариство священиків Української Католицької Дієцезії в Канаді." Головою вибрано — о. др. В. Кушніра, писарем — о. Ст. Семчука, скарбником — о. М. Пелеха. Членами є всі наші світські священики Західної Канади.

2. Дня 18 вересня Преосвященний посвятив нову церкву в **Дафин, Ман.** Церква мурована, довга 90 стіп, широка 26 і 66 стіп, висока до хреста 101 стіп, під візванням Воскресення. Збудована на вид хреста, празник має на свято Христового Серця. Всі вікна кольорові, є їх біля 50. Двері входові є подвійні. Покрита ґонтами. Бань пять, покритті міддю. Має 400 сиджень, стоячих місць тисячу. Хори помістять 50 співаків. Церкву ставлено після вказівок і плянів **впр. о. Н. Ру, ЧО** — будівничим був **Мих. Янчинський** з Портедж Ля Прері. Люди працювали найбільше даром. Досі кошти виносять $12,000 — однак будинок вартує $40,000. Престолів пять. Церква заінкорпорована, всіх членів 80. Довгу-покищо в позичці нема, але винні за матеріял і роботу, біля $2000. Дітий парохія має 60, вечірну школу ведуть Сестри. Парохом є **всеч. о. Андрей Робоцький**, наш молодий священик, дуже діяльний, всеціло відданий справі Церкви і Бога. Уроженець Канади і вихованок Виннипеґу о. Ґоборецький є нашими гордощами в Канаді. Подивляють свої і чужі таланти, дані йому Богом — котрі він тепер так прегарно поставив на службу нації а Божу хвалу. Ось взір, що може зробити невеличка громада — але гідна, добра, жертвенна — спільно зі своїм о. Парохом. Таким людям честь і признання тут від людий, а від Бога нагорода у вічности.

3. З нагоди 25-ліття заснування парохії **на Доброводах, Саск.** церковний заряд парохії під проводом свого **всеч. о. Пароха — Івана Головки**, видав гарну книжечку про свою церкву. **Ціна книжечки 25ц.** В коротких статтях подано початки парохії, будову церкви та працю. Заснував парохію впр. о. **Делярий ЧНІ**, котрий при цьому фізично навіть потерпів, бо один поляк, котрий досі живе там ще, посмів прилюдно вдарити в груди нашого священика — так розярився суперечкою за землю. Церква в Доброводах дуже гарна і є красою цілої околиці. Такі книжечки належалоб видати всюди, де є можливість.

4. В Римі покінчив студії наш молодий священик, уроженець Бразилії, **всеч. о. Кл. Прийма**, що перед відїздом до Бразилії відвідав ще землю своїх батьків, Галичину. Першу Службу Божу відправив в Ірасемі.

5. На Лужках, коло Осмолоди в Карпатах, Екселенція Митрополит посвятив новий **монастир Отців Студитів** ім. св. Андрея Первозванного. Живе там вісім монахів студитів серед гущі смерекового ліса. Церковця збудувана ще у XVIII ст.

6. **В Михайлівцях** на Пряшівщині Сестри Служебниці заложили захоронку для української дітвори.

7. Від 3—5 вересня був **Евхаристійний Конгрес** в Стемфорд, Кон. Присутним був Преосвященний Богачевський і тисячі наших вірних.

8. **В Хусті** на Закарпатті Сестри відкрили для наших дівчат нову школу, захоронку і приміщення.

9. **В Пряшеві** став виходити новий тижневик "Пряшівська Русь" під **редакцією** о. Теодора Ройкевича, щоби будити національну і релігійну свідомість українців східної Словаччини. Так наш священик і наша Церква **все є піонірами поступу в ділі відродження народу.**

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАШОГО ДУХОВЕНСТВА

1. о. **Миколу Винницького**, пароха Глубічка Вел. покарало староство в Тернополі грибною 100 зл. за проповідь проти переходу на латинський обряд.

2. **В селі Полянці**, повіт Львів, волость Наварія, війт з кількома ляхами викопали скрілецькі тлінні останки, що спочивали там в могилі від 1919 року. Могилу зрівнали з землею тлінні останки вивезли не знать куди.

3. о. **Івана Михайлова** з Велдіжа суд засудив услівно на 6 місяців вязниці за писання призвищ на "ський" а не "скі," як хочуть ляхи.

4. о. **Миколу Гудея** з Цервир засудив золочівський суд на 8 місяців за те саме.

Ось так ляцький варвар шаліє на українській землі і знущається над нашими Отцями. Але прийде тому кінець — то незадовго!

МАТИ БОЖА В ЧАЙКОВИЧАХ

о. Юрій Кміт, місцевий парох описує про останні події в Чайковичах перед нерукотворним образом Матері Божої.

Тисячі наших людий з найдальших закутин краю, ба навіть з чужини, приходять благати Матір Божу о поміч і пораду. Приїхала навіть одна ґіндуска **з Парижа** просити уздоровлення.

Перед образом, зараз під хатою пливе чудотворне жерело, котре дає лік безпомічним. Цими днями **прозріла сліпа з роду** Гапя Гриців з Горуцка, повіт Дрогобич. Для знакомих це здавалось неможливим. Коли почули, що сліпа іде до Чайкович, тільки махали рукою. Однак цілюща вода з жерела зробила неможливе можливим. Дівча видить.

Другі уздоровлення. Марія Яворська, жена Василя, літ 45, з Лімни турчанського повіту, облогом була хора через довгих 15 літ на цілім тілі. Їздили з нею до Лютовиськ і до Дрогобича, та надаремно. Казали їм брати всякі лікарства і "нич з ничого." Але коли напилася води з цілющого жерела, **стала здорова!**

Це в 950 ліття Хрещення України Матір Божа дала нам друге Люрд!

Уміє купувати.— Перекупка:— Чого хочеш, малий?

6-літний Івась:— Прошу мені дати меду горнятко за 50 сотиків.

Перекупка наливає меду:— А де маєш гроші?

Івась:— У горнятку на дні!

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XVII.

Евангеліє Матея, зач. 6а.

Одного разу відійшов Ісус в сторону Тиру і Сидону. І се жінка хананейська вийшла з тих сторін і кликала кажучи: Помилуй мене Господи, Сину Давидів, моя донька тяжко біснується. А він не відповів їй ні слова. І приступили його ученики та благали його кажучи: Відпусти її, бо кричить за нами. Він же у відповідь сказав: Мене післано тільки до погибших овець дому Ізраїля. А вона приступила і поклонилася йому, кажучи: Господи, поможи мені. Він же у відповідь сказав: Не добре відібрати хліб діттям і кинути псам. А вона сказала: Так, Господи, алежбо й пси їдять кришки що падають зі стола їх господарів. Тоді Ісус сказав їй у відповідь: Жінко, велика твоя віра; нехай буде тобі, як ти хочеш. І одужала її донька від тої години.

НАУКА

Вступ: Христос Спаситель, коли виступив як Месcія, проповідав Евангеліє найперше серед вибраного ізраїльського народу. Зближався однак час, що вістку відкуплення людського роду треба було занести також і між поганські, чи напів-поганські народи світа, зближався час, коли Христос мав стрінутися з поганськими народами. І нинішне св. Евангелія говорить нам про таку стрічу Христа з жінкою-хананейкою, що була на пів поганкою. При нагоді цеї стрічі Христа з жінкою-хананейкою, можемо сміло сказати, що як Пречиста Діва Марія була Матірю Христа, що впровадила Його в світ, так жінка-хананейка була матірю Христа, що впровадила Його між поганські народи та отворила усю красу Христового Евангелія для потреб, терпінь, гріхів і покаяння до тепер незнаних і забутих країн і земель.

I. Молитва Хананейки

Коли Христос ішов в сторону Тиру і Сидону, се жінка хананейка вийшла з цих сторін і кликала кажучи: "Помилуй мене Господи, Сину Давидів, моя донька тяжко біснується." Яка була молитва цеї жінки? В части добра а в части зла. Свою молитву зачала вона під злим іменем, називаючи Ісуса Сином Давида. Ісус був Сином Давида але тільки для Ізраїльтян а не для поган. Вона напевно чула про це, як Ісуса кликали в Палестині Сином Давида, сама вона напевно нічого не знала ані про Давида ані про Авраама. І тому, коли Христос мав увійти до землі поган, Він мав війти під іншим іменем, як Син Давида, Він мав війти під іменем Сина Божого, під іменем, що мало увійти в усі мови і язики, що мало остатися в усіх домах і в молитвах цілого світа.

І тому Христос нічого не відповів на молитву хананейки, хоч серед інших обставин, коли Іраїльтяни кликали Його Сином Давида, спішив сейчас з поміччю.

Подібно діється і з нами. Якщо звертаємося нашим серцем до Христа, ми не можемо задержатися тільки на імени "Син Давида," ми мусимо йти дальше, оперти наше серце о Голгофту, на хрест, ми мусимо іти дорогами, які назначило нам небо.

II. Яка була відповідь Христа?

"Як Син Давида, я післаний тільки до погибших овець дому Ізраїля." Іншими словами: "Як та жінкає називає мене Сином Давида, то я немаю що її сказати. Якщо то є всьо, що вона про мене знає, якщо вона приходить до мене тільки як до великого сина Ізраїля, що походить зі славного роду, я немаю відповіди на її жалі." Чи знайшов Христос іншу дорогу виходу побачимо.

III. Тяжкий досвід наказує жінці змінити тон своєї молитви.

Коли Христос жінці нічого не відповів, вона приступила другий раз до Христа, поклонилася Йому і сказала: "Господи, поможи мені." Смуток, терпіння скорочую нашу молитву, учить нас правдивої бесіди. Коли людське серце є в обіймах смертної тріводи, воно знає, як має молитися, воно і тільки воно знає, як зближитися до неба. То є час, коли ніхто не може учити другого, як треба молитися. Як довго, ми того досвіду не маємо, годі це висказати словами. Коли ваша дитина тяжко хора, коли меркне послідна надія, осувається послідний камінь з під вашої стопи, ви тоді пізнаєте, чи молитва, це тільки забаганка людської уяви, чи це конечність людського життя. Ви тоді найдете напевно правдиве імя для Христа а Його хрест, буде вам присвічувати як та зірка темної-мрячної ночі. Тої справи, сухим людським розумом, чоловік ніколи не розвяже, але коли серце потребує Христа, коли кличе за Ним, коли вмирає без Нього, тоді воно наказує людській голові, як Його називати, якої величі для нас є Його гідність і Його сила. Він прийшов як Цар і як Цар Він завсігди помагає.

IV. Що відповів Христос?

Христос упокорив жінку хананейку, однак величі свойого серця не замкнув перед нею. "Не добре хліб відібрати діттям і кидати псам," сказав Христос до неї. Це острі слова, над якими нам не місце тут застановлятися. Христос, наче взяв острий меч із наших рук і дав понюхати остре вістря його. Однак ми наємо, що слідувало зараз опісля, а це виясняє нам висказ Христа. Глядімо на жінку хананейку. Вона могла оглухнути, заніміти, могла чутися ображеною, коли почула так ясно кінцеві слова Христа. Але донька її тяжко хора, біснується і любов матері наказує її бути лагідною, ніжною. Ми маємо перед нами її відповідь, солодку, ніжну, повну жалю і глубоких почувань: "Так Господи, алежбо й пси їдять кришки, що падають зі стола їх господарів." Сам Христос піддав її таку відповідь. Більшої відповіди людські уста не висказали ніколи.

На це відповів Христос повнотою цілого свойого Евангелія, любвою свойого серця, блеском свойого лиця: "Жінко велика твоя віра. Нехай буде тобі так, як ти хочеш." І дочка її уздоровіла.

Христос завсігди признавав ділання віри в людському життю і ніколи нічого не було більше для Христа як діло довершене з віри. Віра, це неначе шестий змисл, що обнимає всі інші наші змисли, їх славить і побільшає. Коли чоловік віддається в цілости в руки Христа Бога, своїм життям і діланням: "Тоді доперва є віра." Ту криється слово, що належить до всіх мов і язиків: ВІР В ХРИСТА А БУДЕШ СПАСЕННИМ.

V. Чи можемо вірити за других?

Чи можемо ми заступитися за когось перед небом? Жінка-хананейка не молила Христа за себе але за свою дитину, що була хора, в обіймах злого духа. Чи Господь приниає віру матери як діло дитини?

Нема найменшого сумніву, що ми одержуємо благословення неба задля праведности інших людей. Читаємо в св. Письмі, що десять праведників спасло ціле місто, що дім Путефара був благословенним задля праведности Египетського Йосифа, що корабель, яким їхав св. Павло не потонув у филях моря тому, що на ньому находився цей св. Апостол, що многі з нас тішаться добродійствами, задля праведности наших предків.

Моліться за ваших дітей. Нехай віра Ваша буде велика. Бо хто може знати, якою буде відповідь Христа Бога? Чи не почуємо ми також слів, які сказав Христос до жінки хананейки: "Нехай буде тобі, як ти хочеш." Бо такі є постійні чуда Всемогучого Христа. Амінь.

о. Михайло Горошко

ЧОГО ХОЧЕМО?

Це питаня і відповідь на нього є найважнішими в життю нації. Цього питання не ставить одна особа, чи дві— але цілість, спільнота, нація. А правильна буде та відповідь, що обіймає цілість життя, ставляє найвищі ідеали і їм підпорядковує все.

Коли глянемо на історію України, то відповідь буде звучати: **Ми хочемо Бога і України!**

Хочемо Христа в сильній, могучій, свобідній Українській Державі. Віра в Бога існує від початків української історії і сплелась з державницькими справами України. Боже Провидіння казало нам приняти Христа і Його правду перед 950 роками через хрещення, яке запровадив св. Володимир Великий 988 року. Христова Церква, наш прегарний обряд з красою української пісні лягли в основу життя української нації. Український народний геній цю найбільшу правду уняв в приповідку "Без Бога, ані до порога!"

Боже Провидіння хоче, щоби істнували нації зі своїми прикметами, культурою і державно-політичними справами. Бог вимагає від нас любови до себе через ближнього. А нашими по мові, культурі, спільній долі і недолі є брати українці. Невільно нехтувати національних справ, а треба працювати над всім, що нас робить сильнійшими, кращими, що підносить українську націю до висоти пануючих. Так! Самостійна, міцна українська держава, повна краси і величі Україна, це друга справа нашого життя.

Хочемо цими ідеями жити! Оснувати нашу працю на вічних законах. Хочемо, щоби любов просякала нашу працю наскрізь. Ця любов, що не завидує, не осоромлює, не є користолюбна, не задумує зла, що все перетерпить і є жертвенна.

Наше життя і праця в Канаді безперечно вміщається в цих двох правдах. Але це треба підчеркнути, це наше бажання, наше "хочу" в Канаді!

Всі ми хочемо бачити себе з'єдиненних, сцілених одною службою Богові і заохочених до спільної праці. Сусіди най побачуть нас, як високовартних і висококультурних. Наша молодь не сміє пропасти, як тільки згадані справи не будуть нам байдужі....

Хочемо стати ліпшими під кождим оглядом! І тому хочемо жити — жити, Бога і Україну любити. Всі до праці, бо облогом лежать лани! До зусиль, кому ясна ідея засяла!

НАШІ УСПІХИ

Протипольська демонстранція українців в Ню Йорку була в гіпподромі при участи 5,000 українців.

Подібна демонстранція була у Виннипеґу 18 вересня при участи 3,000 українців. Демонстрація перейшла походом через Мейн стріт. Учасники несли прапори і таблиці з написами проти польських переслідувань. Похід закінчено в авдиторії, де промовляли бесідники в англійській і українській мовах. Накінець **промовляв впр. о. др. В. Кушнір**, котрий звернув увагу, щоби ми подбали про внутрішне уздоровлення національного організму і тоді доперва ми виграємо протест. Тими ножами, що вбивають наш організм знутра, є зарозумілість, самолюбство, недбальство і ненависть. Коли цего позбудемося, тоді ворог буде безсильним супроть нас.

У Львові отворено **кооперативний ліцей** з трилітним пляном навчання. Директором є др. І. Витанович.

В селі Небилові Калущського повіту, звідки в 1891 році приїхали перші українські поселенці до Канади, **найшли** на глибині 582 метрів ропу, що денно дає 8 тон.

На Маківці, де Січові Стрільці звели перші бої з москалями, цього року було 15,000 прочан з цілої Галичини.

В Поточиськах, Городенського повіту, наші селяни коштом 10,000 зл. **завели водопроводи.** Кожда селянська хата має свіжу воду. Посвячення довершив о. А. Навроцький.

Британська радіостація передала міжімперіяльну програму, в котрій виступав **наш скрипак**, Богдан Губіцький. Це було 22 серпня, ц.р.

Український Народний Союз в Америці має **5 міліонів** долярів майна. Це запомогова організація українців в Америці.

14 вересня був **працальний вечір малої Донни Ґресько** у виннипеґській авдиторії при битком заповненій салі. Вечір випав дуже успішно, мала Донна грала чудово на скрипці. Всі українці радіють її успіхом і бажають всього найкращого підчас студій в Шикаго.

У Львові помер український **ремісник Йосафат Пендюк**, котрий **записав каменицю** на українську промислову школу. Оце наш добродій — золоте серце ремісника!

В кождій культурній родині на цілім світі роблять подарунки з книжок при численних подіях і нагодах, а саме: 1) в день уродин, 2) в день іменин, 3) в день коли молодець чи панночка кінчить школи, 4) в день заручин, 5) в день вінчання, 6) на Святвечір, 7) на Великдень, 8) в день патрона місцевости, 9) в кожде родинне свято, 10) при кождій більшій щасливій або нещасливій події, щоб радість утревалити доброю книжкою, зглядно щоб смуток злагіднити розумними думками доброго автора. Пригадайте собі, чи Ви так поступали і чи в Вашій родині робилося так? Коли ні, то направте се, бо з культурних одиниць складається культурна родина, а з культурних родин складається культурна нація. Сила не полягає на грошах, ні на землі, тільки на уморальненні й культивуванні духа. При виборі книжок не забувайте про католицькі книжки і часописі. Подайте тоді річну передплату на "Будучність Нації."

Гумор.— Оптиміст.— Оптиміст се чоловік, який падаючи з четвертого поверха, каже, перелітаючи попри перший:

—"Ну, Богу дякувати, дотепер мені ще нічого не сталося."

Гумор.— Відтявся.—В горяче полудне пан дідич вийшов до городу та зі звивуванням завважив, що його огородник преспокійно спить під широким дубом. Збудив його та сказав йому з гнівом:— Ех, ти лінтяю, так виглядає твоя праця? Ти не варт, щоб ласкаве сонце світило на тебе своїм промінням. — Ну, так, я того свідомий і тому я скрився осьтут у тіні.

У дентиста:— Хто найдовше жде? — питає з усміхом дентист, відчинивши двері ординаційної кімнати.

— Думаю, що я — відізвався кравець. — Я доставив пану докторові убрання вже два роки тому.

Гумор. — Щастя.— Все мені кажете, що що маєте велике щастя в любові. Коли так, то чому ви досі нежонаті? — На тім саме полягає моє щастя!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

о. Ст. Семчук

НАШ ГИМН

За нами свище буря, гуде остекляний грім—
над нами сонце сяє в надії кращих змін.
БУК кличе нас до бою, БУК кличе нас на зриз,
побідною рукою до канадійських жнив.
А нам, то нам вперед іти,
сміятись повно, повними грудьми!

Гряде велика хвиля, зворушився народ —
БУК кличе українців на всенародний сход!
БУК кличе нас до праці: Католики в похід!
В Канаді й для Канади живе наш славний рід!
А нам, то нам вперед іти,
сміятись повно, повними грудьми!

ВЕЛИЧАВИЙ ЗЇЗД

Величавий Український Католицький З'їзд в Ювілейнім Році Хрещення України!

З'їзд буде в Саскатуні, Саск., в домівці Парохіяльної Читальні Просвіти при вулиці М. — в днях 8, 9 і 10 [redacted]

ПОРЯДОК З'ЇЗДУ

Субота, 8 жовтня, 1938:

Год. 7—9 рано: Тихі Служби Божі і свята Сповідь.

Год. 10—12 передполуднем **змагання в бесідництві.** Проводить **о. Гуменюк з Кадворт.**

Год. 2—4 пополудні продовження змагань.

Год. 4—6 пополудні **наради молоді.** Звіт комісії, що мала виробити правильник, прочитання і приняття. Вибір заряду секції молоді БУК-а.

Год. 8—12 в ночі **мистецькі змагання** молоді. Змаганя співацькі і музичні. Проводить **Б. Л. Корчинський з Рами, Саск.** Виступають хори, квартети, терцети, дуети і солісти — змагання інструментальні. Побідники дістануть нагороди— навіть що з років 1936 і 1937.

Заувага: Кождий відділ БУК-а і

о. Степан Семчук, парох церкви св. Покрови, ур. 2. листопада 1899 р. у Львові, Галичина.

кожда наша парохія повинні вислати одного хлопця і одну дівчину на змагання молоді. Не сміє в Саскачевані бути ніодної парохії, ніодного відділу, що не прислалиб своїх представників молоді!

Неділя, 9 жовтня, 1938

Година 7—9 рано тихі **Служби Божі і свята Сповідь.**

Год. 10 рано співана Служба Божа і проповідь.

Год. 2—пів до третої **радіопередача** тих, що побідили у вчерашньому контесті. Радіопередача через саскатунську стацію СФКС. Всі, котрі не могтимуть прибути на з'їзд, слухайте в той час радіопередачі! Це гірський час— ріжниця між звичайним є одна година.

Год. 3—6 **відкриття з'їзду БУК-а,** привіти, звіти заряду, уступлення і вибір заряду. Вибір резолюційної комісії. Рішення.

Коли буде час, виклади. Промовляють **о. др. Кушнір і Тома Мельничук** з Винипегу.

Год. 8 вечір виклади **о. М. Оленьчука і Ореста Жеребка,** посла до саск. парляменту. **Збірка на бурсу БУК-а в Саскатуні, сплата довгу.**

Мистецька частина.

Понеділок, 10 жовтня 1938— День Подяки.

Година 7—9 читані Служби Божі, свята Сповідь.

Год. 10—12 **збори уділовців бурси.** Звіт дирекції, звіт управителя, скарбовий звіт, вибір трьох директорів на найблищі два роки.

Год. 2—4 пополудні **засідання українських католицьких шкільних тростів і учителів,** проводить М. Білинський, спільні наради молоді і старших, намічення пляну праці на біжучий рік, закриття з'їзду.

— — — — —

Приїзджайте на з'їзд самі!

Заклич, заохотіть приїхати свого сусіда, свого знакомого!

На з'їзді БУК-а стрінуться наші активісти, наші чільні громадяни, наші піонери, цвіт нашого народу!

Не жалуйте кілька центів на видатки!

Нарід працює для себе, власними силами! Тільки тим чином можна сотворити кращу будучність!

Хто любить нарід свій, хто бажає йому кращої долі, хто вірить в майбутнє нашого народу в Канаді — всі приїзджайте на з'їзд БУК-а!

Старші і молодь!

Жіноцтво і мужчини!

З Богом, разом всі, будуймо велику а славну будучність українців в Канаді!

ЗЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ В САСКАТУНІ

відбудеться 8-го ЖОВТНЯ 1938 р.

Кожне українське католицьке молодече товариство, кожна парохія в Саскачевані а навіть в Альберті й Манітобі,— посилайте представників на цей

ВЕЛИЧАВИЙ З'ЇЗД В ЮВІЛЕЙНІМ РОЦІ 950-ліття ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Представників посилайте так: Кожне товариство двох делеґатів; кожний народній дім двох делеґатів; кожна українська католицька "Молода Парохія" двох делеґатів.

Просимо Всеч. Отців постаратись, щоб молодь затрималась по відправі й вибрала двох відпоручників, звичайно одного молодця й одну дівчину. Щоб заощадити видатки подорожі, поблизькі делеґати хай їдуть одним автом, наприклад: Рама і Кизів, Олеша й Доброводи, Айтуна й Джесмин, і т.д.

Просимо українських учителів і передових працівників помогти Всеч. Отцям в цім ділі.

За Заряд

Б. Л. Корчинський, головний писар БУК-а.

ЇДЬТЕ НА ЗЇЗД БУК-А!

УВАГА – ДИРІГЕНТИ, ХОРИ, СПІВАКИ Й МУЗИКАНТИ

Величавий Музичний Контест БУК-а відбудеться 8-го жовтня в Саскатуні починаючи в 8-ій годині вечером.

Якщо не маєте переписаних нот, пісень, пишіть негайно до бурси БУК-а, 304—4 вулиця, Саскатун.

Підчас контесту буде роздання гарних золотих грамот тим, що побідили в музичних виступах 1936 і 1937 рр. Всі учасники повинні бути присутні. Це одинокий цього роду контест в Канаді. Варта на ньому бути!

За Заряд:

Б. Л. Корчинський, головний писар БУК-а.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-А

Серпень, 1938

ПРИХОДИ —

В. Гавлюк і Ст. Максимович, вкл.	1.00
о. др. В. Кушнір дві передплати	2.00
Відділ ч. 6, Канора, Саск.	1.80
о. Ст. Семчук з продажі літератури	4.95
Відділ ч. 3, Борщів, Саск. пресфонд	5.70
Разом	$16.45

— РОЗХОДИ

Зміна чека і значок	.18
Значки і банкове	.34
Друк БН ч. 16	17.50
Розсилка " "	1.95
Друк БН ч. 17	17.50
Розсилка " "	1.91
Гума	.10
Разом	$39.48

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

ВІДЧИТИ Й ЗБІРКИ НА БУРСУ БУК-А

Відчити про бурсу мав п. Антін Яремович в околиці **Вест Бенд, Саск.,** і Красне, Саск. При тій нагоді переведено збірку і зібрано на Вест Бенд $21.20 а на Красне 18.55.

Місцевий парох **впр. о. Краєвський, ЧНІ** дуже щиро відніся до прелеґента та помагав при кождій нагоді.

Спільно з п. О. Приймою уладжено подібні виклади у **Вишарт і Годар, Саск.** Виклади перейшли з найкращим успіхом. Зібрано в першім місці $14.50 — в другім 12.15.

Б. Л. Корчинський і Антін Яремович використали час вакацій на те, щоби поїхати на **Схід Канади** і там на місцях провірити можливости помочі для бурси. Обїхали цілий Схід, де тільки українці живуть в більшій спільности. Зібрали підчас цілої поїздки $168.00. З того Преосвященний Епископ жертвував на бурсу $50.00.

Підчас окружного з'їзду БУК-а в **Арран, Саск.** зібрано на бурсу 21.60.

Підчас першої Служби Божої всеч. о. П. Серветника в Борщеві, Саск., зібрано на бурсу $11.05.

Всім жертводавцям щиро-сердечно дякуємо і просимо о дальшу память. Най Бог стократно надгородить всім добрим!

Збірка на Сиротинець в Айтуні, Саск.

Збірка Всеч. о. Колодія.	
Парохія Куликів, Саск.	2.00
Парохія Доброводи, Саск.	5.20
Збірка Всеч. о. Пелеха —	
Парохія Волверів, Саск.	8.21

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДІЖЕ!

Отсим запрошуємо Вас до участи в **Музично-Співацькім Контесті** а головно в **ПРОМОВЧІМ ТА ДЕКЛЯМАТОРСЬКІМ КОНТЕСТІ,** який упаштовує Саскачеванська Секція БУК-а в салі Просвіти в Саскатуні дня 8-го жовтня, в суботу від години 9-ої рано. Нище подані теми до промов, які не можуть тривати довше як 10 мінут. Всі тексти промов просимо вислати на руки промовчого комітету до 1-го жовтня.

Контестанти будуть поділені на дві ґрупи.

Першу ґрупу творити будуть всі контестанти, що мають вище образування. Другу, що не посідають вищого образування.

Для бесідників обох ґруп призначені пугарі.

Кожний учасник отримає гарну і артистично виконану грамоту. Побідник в контесті промовчім виступить з своєю промовою через радіо.

Панове учителі, зголошуйтесь до контесту промовчого і заохочуйте українську молодь, щоб рівнож взяла участь у контесті.

Всі декляматори мають свобідний вибір поем до контесту декляматорського. Можуть взяти участь в цім контесті навіть шкільні діти.

Теми до промов:

1. Життя св. Володимира
2. Хрещення України
3. Життя Митрополита Шептицького
4. Столітні роковини Івана Котляревського
5. Виховавчий вплив кіна (музінґ пікчере)
6. Канадійська конституція і справа її реформи
7. Канадійська Пшенична Рада (Гвіт Борд), повстання її й хосенність
8. Контроля коників
9. Історія українського життя даної місцевости, з якої походить
10. Зміна календаря (за або проти зміни)
11. Обовязки українських учителів супроти українського суспільства
12. Прикмети української католицької дівчини.

В контесті можуть брати участь будьто дівчата, будьто хлопці. Ми сподіваємось, що наша молодь візьме якнайширшу участь в цьому контесті і заінтересує цим контестом усі шари нашої молоді.

Приготовляйтесь до цьогорічного контесту і приїздіть масово на З'їзд БУК-а!

По ближчі інформації пишіть на адресу Бурси.

КОНТЕСТ МУЗИЧНИЙ

В контесті можуть брати участь хлопці й дівчата ріжного віку й на ріжних інструментах (скрипках, мандолінах та пяно), в солях, дуетах чи в гуртових виступах.

Музику на виступ кожний контестант вибирає собі до вподоби.

Кожний контестант отримає гарну грамоту в нагороду за свій виступ. Переможець отримає срібний пугар і виступить на радіо.

Цього року Комітет передасть усім контестантам з минулого року грамоти.

ЗАРЯД

ЗВІТ ОКРУЖНОГО ЗЇЗДУ БУК-А В АРРАН, САСК.

(Докінчення)

Богато наших родичів виховують свої діти без особливих старань. Вони не дбають, хто і як вчить в їх школі. Відправа в церкві всього раз на місяць, тай тоді вони не підуть. І так виростає наша молодь на горе нам самим. Незавидна доля недержавного народу, котрого виховувала неволя.

о. Теплий виголосив окреме слово. Ця промова і промова о. Пароха будуть окремо печататися на сторінках БН.

На закінчення **п. В. Филипович** завзивав молодь іти до високих шкіл. Там навчиться молодь високого бажати, стреміти до ідеї і щиро над собою працювати. Не треба думати, що ми менше здібні чи меншевартні від інших народів. Гроші і все проче найдеться, коли тільки хотіти. З Богом все здобудемо. Теодор Рузвелт, ще як хлопчак так відповів учительці, котра питала його, чим він бажає бути: "Президентом Сполучених Держав!" Малі товариші сміялись з нього — але він добився того, що його бажання стало дійсністю. Канада молодий край і повний всебічних можливостий. Для нас тут воля і право розвитку повне. Користаймо з того та здобуваймо найвищі місця!

ДО ВСІХ НАШИХ ДОПИСУВАЧІВ!

Повмовляємо вічливо, щоби наші Вповажані Дописувачі не трудилися даремно і не посилали нам тих дописів або відписи дописів, які вже після кудиінде. Таких дописів, виказів і відписів рішучо містити не будемо!

Коли хочете, щоби ваш допис був поміщений в БН, прошу написати його чітко на одній сторінці паперу і прислати прямо до нас і тільки до нас.

919 College Ave., Winnipeg, Man.

УЧИТЕЛЬ

коли бажаєте змінити школу, або старатеся о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
304—4th St. N., Saskatoon, Sask.

або

Mt. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

Так почалося відкриття Заходу Канади — з Богом і хрестом!

Подібно виглядає памятник, відкритий в 200 річницю прибуття першого білого чоловіка до нинішнього Вінніпегу. На памятнику представлено Ля Верандрі з рушницею. Біля нього місіонар та індійський передкладчик. З Верандрі ішов разом о. Месдіяже, однак в дорозі захворів і мусів вертати. о. Больно і найстарший син Ля Верандрі, Жан Батіст, з 19 іншими лягли як мученики, змасакровані індіянами у Форт С. Чарлс, Мин. Так католицькі дослідники і католицькі мученики промощували дорогу поступу на Захід Канади. Ось хто платив кровю тому дзвіні за нинішний добробут!

ХОЛМСЬКА ДІЄЦЕЗІЯ В 1875 РОЦІ

Останнім українським католицьким епископом Холмщини з осідком в Холмі був **Преосвященний Михайло Куземський.**

Холм це прастара столиця наших князів, заснований королем Данилом, котрого наш літописець називає "другим по Соломоні." Там теж наш король збудував церкву Пресвятої Богородиці, в котрій потім спочили його тлінні останки та його сина Шварна. Холм витревав напади татарських орд —але тепер ляхи знищили його гірше татарів.

Ще тому 63 роки був в Холмі наш владика. Москалі насильно, при помочі донців, биттям, паленням хат, засланням на Сибір— "присоєдініті упорствующих уніятоф." Так тоді називало загально холмщаків.

Останній шематизм нашої святої

Церкви на Холмщині виказує такий стан:

Деканати	Число уніятів	Число церков парохіяльних	філіяльних	разом	Число вірних на 1 парохію	на 1 церкву
Білгораї.	21.215	17	3	20	1.250	1.060
Грубеш.	28.615	31	17	48	920	600
Замойський	15.590	22	6	28	710	560
Красностав.	13.847	21	2	23	660	600
Томашів.	27.174	30	35	65	910	420
Холмський	19.531	26	4	30	750	650
Більський	31.016	30	3	30	1.030	940
Володав.	99.429	31	1	32	1.270	1.230
Константин.	22.878	22	—	22	1.040	1.040
Гадинський	24.577	16	1	17	1.530	1.440
Соколів.	5.274	10	2	12	530	440
Разом:	249 146	256	74	330	970	760

З цього виказу виходить, що в часі скасування церковної унії в 1875 р. в б. уніятській холмській дієцезії число уніятів (майже виключно української народности) було тоді 249.146 душ, число уніятських церков-330, в цьому 256 парохіяльних і 74 філіяльних, на одну уніятську церкву припадало 760 душ, на одну уніятську парохію припадало 960 душ. За часів **православія від 1875 р. побудовано церкви тільки в 9-ти місцевостях,** так що число православних церков доходило в 1914 р. до 340.

Нині наш стан, після польської статистики представляється так: в 1931 році було там 210,400 душ українців. Значить, поляки вирахували, що ми втратили за 63 роки православія кругло 39,000 душ!

Тепер розбехана пяцька навала хоче доконати цего, чого ще не докона па Москва. Хоче стерти українців на Холмщині прямо з лиця землі. Але **не діжде того ніколи!**

Холмщина була наша і остане!

Скільки є українців католиків на полудне від Холмщини?

Та сама статистика з 1931 року подає, що в **сокальськім повіті** є 69,260 душ українців католиків, котрі мають 41 парохій — **в любачівськім повіті** є 44,696 українців католиків і 25 наших парохій — в **ярославськім повіті** є 32, 238 українців католиків і 31 наших парохій.

Однак в дійсности наших людий є много більше, бо польська статистика є роблена поляками для польських цілий — значить, все, що наше зменшає.

ЯК ТО ЧЕХИ ДУМАЮТЬ В КАНАДІ?

"Фрі Прес" з 15 вересня, ц.р. помістила розмови з ріжними чеськими видними діячами з нагоди чеської кризи в Европі. На першому місці в тій розмові стоїть **п. Френк Доячек**, промисловець і президент чехословацьких баптистів. Він висказав думку, що Англія і Франція утворили нинішну Чехословаччину, тому повинні також дбати тепер, щоб її втримати.

Видно чехи думають, що так як українці помогли утворити так звану "Українську книгарню" і видавати ріжні книжки а між ними часописі, як "Канадійський Фармер" — тепер повинні їх втримати, навіть, коли вони підносять свою передплату, то так само буде з Чехословаччиною....

Досить дивні думки і вже недалека дійсність покаже, чи воно так.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

КАТЕХИЗМ ДЛЯ НАЙМЕНШИХ

Наука I.

Предмет науки: ЗНАК СВ. ХРЕСТ. 1) Во імя Отца, 2) І Сина, 3) І Святого, 4) Духа 5) Амінь.

ПИТАННЯ: Коли є добре робити знак св. хреста?

Відповідь: Завсігди є добре робити знак св. хреста, а особливо перед молитвою і по молитві, перед їдженням і по їдженню, перед відпочинком і після відпочинку, і в небезпеці душі і тіла.

Методичне переведення лекції

Вступ: Мої діточки. О які ви гарні сьогодня, які вдоволені веселі. Як тішиться нині вами Ісус. А чи ви знаєте, чому тішиться вами нині Ісус? Тому, що ви діти добрі, слухняні, ви прийшли нині на науку катехізму. Наука катехізму є дуже гарна, діточки. Хто вам подає цю науку катехізму? Хто вас заохочує учитися її? Хто вам дасть сили розуміти цю науку? Ісус, той самий Ісус, що так дуже любить дітей, що так дуже хоче їх мати коло себе, що до мамів, які колись боялися непокоїти Ісуса своїми дітьми, сказав: Пустіть, нехай діти прийдуть до мене.

Зберіться отже, діточки, довкола Ісуса, як колись діти Палестини, зложіть побожно свої ручки, глядіть на Ісуса, як молиться, дивіться, як радіє його душа, що може, і знає, молитися.

Нехай ваші уста вимовляють гарно слова молитви, яку ви навчилися від вашої мами, а ваше серце нехай буде ще яснїще, ще спокійніше, ще краще. О який гарний тоді буде для вас день, як гарно ви будете відпочивати в ночі.

Ісус Христос на небі і на землі наказав молитися. Молімся тому всі з цілого нашого серця. Моліться діти, і виростайте добрі, милі, чисті і гарні, як ті цвітки, що весною прикрашують нашу землю.

Зберімся біля Христа. Я вас научу слів, які найкраще подобаються Ісусові, слів, як до Нього молитися, як від Нього одержати здоровя тіла і доброти душі, слів, які вам поможуть, щоби ви виростали чесні, а які опісля отворять вам небо.

Наука катехізму, діточки, є дуже важна. Коли ми учимося катехізму, тоді найбільше слухує нас Ісус. Будьте тому уважні, спокійні. Тоді навчитеся скорше і ліпше і добре. Тоді буде з вас вдоволений ваш Ангел Хоронитель, буде вдоволений сам Ісус. А як ви будете негідні, неуважні, тоді ви будете ображувати Ісуса, будете його гнівати. Ісусові буде тоді прикро, так як прикро, коли ви не ослухаєте вашого тата або мами.

А хто з вас хотівби це зробити? Засмутити тата, маму, Ісуса?

Тому відважно, діти. Уважайте. Учімся разом і учімся добре. В той спосіб підемо разом дорогою до неба.

ЗНАК СВ. ХРЕСТА: Дорогенькі діточки, встаньте, встаньте всі на ноги, просто, так як жовніри стоять перед своїм офіцером, перед генералом. А хто є нашим генералом? О, а щей яким. Якби ми стояли перед Ісусом недбало, ми тоді завдали би Йому прикрости, і булиби тоді негідними його доброти. Тільки бідним хорим є дозволено молитися в сильні. ..встаньте всі разом, гарно, голову до гори, очима глядіть на Ісуса, груди наперед, ноги разом.

Зложім руки: пальці випростовані, долоні до купи: ось так.

А тепер, що будемо робити? Знак, який ви всі знаєте, якого ви навчилися в дома від мами, який робити, як тільки обудетеся зі сну. (Показати образок, як мати учить хреститися дитину, що встала тільки зі сну, можна покликати одну дитину наперед і казати їй гарно перехреститися, при чім учитель уважає, щоби все було гарно.) Добре, а тепер ми це само зробимо. Піднесіть, отже праву руку. Занесіть її легко до чола і кажіть:

ВО ІМЯ ОТЦЯ....

Відтак положіть її на груди, але гарно, і кажіть:

І СИНА....

Опісля на праве рамя, і кажіть:

І СВЯТОГО....

На літе рамя:

І ДУХА.... А в кінци знова на груди і говоріть: АМІНЬ.

Ще раз повторім, щоби добре научитися знак св. хреста. Всі разом. Ах, як так цей хреститься, якби мухи від себе відганяв, а тамтой, як руки погано держить, а ще інший, як слова погано, недбало вимовляє.... Ні, ні, діточки, як хочете, щоби вас хтось вислухав, треба висловлюватися гарно, чемно. Зачинаймо ще раз, але гарно і робім уважно знак св. хреста.

Коли робимо знак св. хреста? А тепер, коли ми научилися так гарно робити знак св. хреста, коли будемо його робити? Перше всього, як тільки пробудемося зі сну, ви то знаєте; відтак перед спанням, перед їдженням і по їдженню. О, як гарні ті діти, що цього ніколи не забувають: не забувають того при столі, коли вже обід стоїть готовий, не забувають того по обіді, перед працею, по праці, перед наукою, по науці.

Також хрестіться, діточки, коли входите і виходите з церкви і підчас важніших хвиль на богослуженні.

Знак св. хреста дає нам ласки від Бога. І тому добрі діти, коли часами їм грозить небезпека, завсігди роблять на собі знак св. хреста, бо вірять що Господь в нещастю їм поможе. Я бачив, як одного разу йшло двоє дітей, таких як ви. Аж тут надбіг великий, недобрий пес і просто до них. Діти настрашилися. Не було близько ані мами ані тата. Вони пригадали собі, хто їм може помочи. Перехрестилися а пес тільки перебіг коло них і не зробив їм нічого. Гарні діти. Вони надіялися на поміч Божу. Господь помагає завсігди добрим діттям в небезпеці.

Завсігди робіть знак св. хреста, діти, коли хочете відігнати від себе небезпеку, яка вам грозить. О, кілько то небезпек може вам грозити? Якийсь нерозважний чоловік кине каменем; автомобіль, що їде з великою скорістю, огонь в хаті, полохливий кінь, старий мур, що розвалюється.... а злі приятелі, що вас намовляють до злого, а відтак зла покуса, яка вас пхає до злих діл....

Для малих дітей є тільки небезпек. Але як діти пригадають собі завсігди і зроблять зараз і добре знак св. хреста, то Господь напевно їм поможе.

Памятайте про це діти, а тоді напевно заощадите богато прикростей і терпінь для себе і для своїх родичів; будете жити спокійні, щасливі, тому що будете добрі і сильні; тому що Господь буде з вами.

Вказівка для учителя: Приготовити собі образці: Маленький Ісус молиться; 2) Ісус між дітьми; 3) Мама вчить свою дитину хреститися, як тільки дитина пробудиться зі сну. Дитина клячить на ліжочку, мати держить дитину і вчить робити знак св. хреста. 4) Родичі і діти при столі перед обідом роблять знак св. хреста; 5) Мама- входить до церкви з двома дітьми, хреститься сама і глядить, щоби діти хрестилися; 6) улицею йде двоє дітей, до них надбігає пес, а діти в небезпеці роблять також знак св. хреста.

Молитва дітий

О, добрий Господи, я дякую Тобі,
до день новий нам нині посласи.
І дием новим і сонячком ясним
при нашій праці Ти нас витаєш....

Тобі наша пісня і Тобі наша слава
від ранку до ночі що дня,
святою най буде і чистою всюди
ця наша праця мала.

Осінь....

Дивувались ліси. дивувалися,
де пшениці-жита подівалися?
Женчики пожинали,
женчики позбирали,
золотими серцями,
біленькими руками....

КОНТЕСТ

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ВРАЦТСА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

З нинішним числом, Вратство Українців Католиків Канади, на сторінках своєї часописи: БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ," отвирає: НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ, для української католиць-

кої дітвори Канади. В тій цілі в кождім числі "Будучности Нації" буде подана готова лекція КАТЕХІЗМУ ДЛЯ ДІТИЙ, які схочуть взяти участь у тому контесті.. Контест буде закінчений, після уділення першої книжечки Катехізму, який буде складатися з 24 лекцій. Нагороду для дітей, що виграють контест, помістимо в найблищому числі нашого часопису. Тим часом, усі діти, поіменно, з кождої нашої української парохії, з кождої кольонії, самі, або через свойого Отця Пароха, нехай зголошують свою участь в контесті до Редакції "Будучности Нації". Хто перший стане до контесту? З котрої парохії чи кольонії діти будуть першими? Всіх тих, які зголосяться до контесту, помістимо на сторінках нашої газети. А тепер

СЛОВО ДО ВАС РОДИЧІ

Ви знаєте, що всі люде сьогодна мріють і думають про господарську та суспільну обнову людства; всі бажають більше щасливого життя для себе і для своїх дітей. Однак треба нам знати, що матеріяльний добробут і культура не вистарчають для чоловіка. Ми потребуємо правдивих і сильних засад моральних, які би нам в життю присвічували, як ця зірка серед темної ночі. Правдиве світло лежить в Христовій науці. І тому навчання Христової науки, це щось найкращого, найбільше святого, найбільше пожиточного і найбільш конечного в наших часах.

Священики-Місіонарі, не можуть тому всьому самі подолати. І тому Церква Христова кличе шляхотні серця, які направду люблять Христа і хочуть причинятися до поширення Христового Царства між нашим українським народом в Канаді, щоби вони рівнож занялися навчанням Катехізму, цеї Христової науки ,своїх дітей. До цеї праці найкраще надаються старші дівчата та жіноцтво взагалі. Жінка, де вроджена виховниця, найбільше здібна говорити до малих діточок. Діти найкраще її розуміють. Жінка може перелити в серця дітей духа переконання і духа любови. Однак до цеї праці вона мусить також підготовитися та до своїх природних здібностей додати це, чого вона має учити. других. Успіх тоді запевнений.

У ріжних католицьких народів, в ріжних краях, в цей спосіб давно вже навчають дітей катехізму і то з великим успіхом. Проголошення контесту релігійної культури, нехай буде і у нас заохотою до такої праці добрих, шляхотних сердець, передовсім нашого українського католицького жіноцтва. Ми віримо, що на цей заклик відізвуться наші діти з цілої Канади. Ми вірнмо, що лише в цей спосіб, Українська Католицька Канада виховає собі направу нове покоління, яке буде здібне служити Богові і народові, яке буде здібне перепровадити в діло закони християнського життя.

Не тратьте отже ані хвилини часу. Зачинайте науку катехізму для своїх дітей. На тій сторінці нашої газетки, маєте готову лекцію, як і що маєте вчити. Складайте ці лекції катехізму через цілий рік, а по році будете мати цілу гарну книжочку, яка ще нераз може придатися Вам і Вашим дітям. Учіть дітий в дома, у довгі зимові вечері, читати і писати по українське, тоді дитина буде могла краще користати з цього катехізму, тоді напевно гарно випаде контест. Порозумійтеся з Вашим Отцем Парохом, як найкраще цю науку катехізму можна наладнати у Вашій парохії, на Ваших кольоніях. Коли маєте які трудноші, пишіть по близші і докладніші вказівки до Редакції: "Будучности Нації." Отже зачинаймо. З Богом вперед.

Пієр Ґотіє де Верен де ла Верандрі

перший білий поселенець дослідник і захожий француз католик, котрий тому двісті літ прибув в околицю Виннипеґу там, де сходяться дві ріки Асінобоя і Ред Ривер. Його памятник-фігура, кована з бедфордського каменя, стоїть по східній стороні манітобського парляменту, лицем звернена до заходу.

Книжки і Часописі, Надіслані до Редакції

Праця, Прудентополіс — ч. 26—33
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 31—38
Канадійський Фармер, Виннипеґ — ч. 31—38
Світло, Мондер — ч. 7—9
Політика, Варшава — ч. 17—19
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 77—83
Наш Стяг, Шікаґо — ч. 32—38
Новий Шлях, Саскатун — ч. 32—38
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 3
Бюлетин, Варшава — ч. 30—33
Америка, Філядельфія — ч. 106, 197
Голос Спасителя, Йорктон — ч. 9
Діточа бібліотека, Львів — ч. 8. Р. Кіплінг: Казочки та сторінки, стор. 72. Гарні, займаючі, поучаючі— щиро поручаємо.

ЮВІЛЕЙ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ В ГЕФОРД, САСК.

Два дні, 23 і 24 липня, ц.р. околиця Гефорд, Саск. торжественно обходила незвичний ювілей. Проповідував впр. о. Шишкович. ЧНІ.. Прибули маси народу, навіть з Мелфорт і Брукеб. Многі приступили до в. Сповіді і св. Причасти. Співав хор під управою п. Шуґрота. Сестриці приготовили спільний обід, котрий випав як найкраще. Водосвяття було під місійним хрестом в годині 5-ій пополудні.

— Чи вирікається сатани і його діл? — питав наш проповідник.

— Так! — відповіли наші вірні.

— Чи обіцюєте служити Христові?

— Так!

І були сльози радости в многих очах. Опісля о. парох Дрогомирецький подякував о. місіонареві за сіяну Божої науки.

В годині 7.30 закінчено ювілейні торжества концертом. Святкуємо 950 літний ювілей Християнської України. Зрозуміймо це і беріжся за здійснення ідеалів св. Володимира!

Привіти зложили відпоручники парохій. Вміло деклямували О. Кульчик, Ольга Кориндо і П. Харко. Хор, скріплений співаками з Кридор і від Пархоми виконував мило точку за точкою. Признання належить хористам і управителеві.

Святочний виклад мав о. М. Горошко. Святкуємо пригадку ідеалів св. Володимира. В його царстві була одна нація, одна Церква і одна віра. Вернім до цеї доби могучости України!

Ювілей закінчено піснею: Боже великий, Творче всесильний, на нашу рідну землю споглянь!

Гумор. — Ощадність. — Щож сказала тобі вчера твоя жінка за те, що ти так пізно вернувся до дому? — Властиво нічого не казала.... А ті два зуби зпереду я й так мав охоту вирвати на днях у дентиста.

Гумор.— Певний знак. — Мама: Як видко, той молодий чоловік, що приходить до нашого дому, направду полюбив нашу дочку і хоче з нею женитися. — Батько: По чім се вгадуєш? — Мама: Вчера говорив до неї, що їй найбільше до лиця дешеві суконки.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!

На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

В Неділю 30 Жовтня 1938 Буде Передане Через Радіостацію СКУ з Виннипеґу Богослуження з Церкви св. Покрови 965 Boyd Ave. Год. 11 - 12 в полудне Standard Time

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 20. ЙОРКТОН, САСК. 14-го Жовтня, 1938 Vol. VI. No. 20. YORKTON, SASK. October 14, 1938

СВ. ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ ДО МИРА!

Ось відповідь для тих, котрі звикли питати – „Що Папа робить"?

Папа, більше чим політикери, старається про мир.

Коли представники чотирох могучих держав зібрались на вирішальні наради в Мінхені, 29 вересня— св. Отець старечим дріжачим голосом відізвався через радієві филі до всіх людий на землі.

—"Коли грозить нам тепер війна, звернімся до неузброєної але непобідимої сили молитви! Нехай Бог, від котрого залежить майбутність світа, піддержить особливо тих, котрі правлять, в тім переконанні, що чесні переговори можна вести мирним шляхом і закінчити тревалою згодою. Нехай всемогучий збудить у всіх серцях почування і бажання пожаданого миру, що скріпить мир і затвердять його на певній основі закону і евангелії."

Св. Отець Папа Пій XI. ур. 31 мая 1857 в Дезіо, Італія.

Св. Отець промовляв через пять хвиль та видно було, як тяжко приходилось старушкові побороти неміч літ. Промову передало канадійське радіо.

Ось цікаві будуть мати нагоду тепер знати, що Папа робить і менше нарікати.

Та коби то світ послухав слів св. Отця! Останні бажання і молитви, як знаємо сповнилися по Божій волі.

— — — —

19 вересня приняв св. Отець на послуханні французьких паломників. З тої нагоди сказав до них ці слова: "Цю теорію— про тотальну державу—можна уняти в слова: все для держави, нічого для одиниці! Але ні, церква не є для такої науки! Але також не є вона для противної: все для одиниці і нічого для держави. Правдива чеснота є все по середині...."

ЧОЛОВІК МИРА....

"До глибини мого серця я є за миром! Чужі суперечки між націями це для мене нічні привиди. Але колиб я став переконаний, що якийсь нарід вирішив заволодіти світом при помочі страху перед своєю силою— тоді я знаю, що треба тому спротивитися! Під таким володінням не буде жити нарід, котрий звик жити у свободі й не вартаб тоді жити!"— це слова англійського премієра Н. Чемберлейна.

"WE HEROES"— RAH! RAH! RAH!

26 вересня промовляв з берлінської "спортпаляст" до 25,000 німців їхній вожд Гітлер.

Цею промовою загнався він троха задалеко і у висліді Англія та Франція почали переводити мобілізацію. Тоді Гітлер змяк і запросив їх на дальші переговори в Мінхені— зі щасливим кінцем.

Для нас цікаво буде знати, як Гітлер виразився про поляків. Ось його докладні слова: "Нація з 33 міліонів повинна мати доступ до моря. Ми все були героями— поляки і німці. А договір став великим ділом миру з мого боку...."

Значиться, Гітлер винайшов "героїв"— котрі руйнують церкви, побудовані ще 1184 року нашими князями, котрих навіть дикі татари не зруйнували— ось "герої"....

Такі самі й другі герої гітлерівсь-

РАДІОПЕРЕДАЧА з Церкви св. Покрови, Виннипеґ, буде в неділю 30 жовтня, год. 11-12 полудне, Standard Time через стацію СКУ—Слухайте—Напишіть до нас — Пришліть жертву -- на адресу 919 College Ave., Winnipeg, Man.

кі.... Забулись колишні шикани німців супроти поляків, коли інакше не називали поляків, як св....— коли польський хлоп Гжимала возився з родиною по Познанщині у возі, бо німці викинули його з рідної батьківщини і не позволили нігде кусника ґрунту купити під хату.... Забулись польські діти з Вжесьні на Познанщині, котрих били німці і судили за те, що в школі не хотіли по німецьки молитися... Забулись....

Тепер, поробились "герої"... Одні установили концентраційні табори, другі Березу Картуську— тай скористали зі знемоги малого словянського народу— чехів— щоби спільно поживитись шматками. Не знати, як довго ті "герої" будуть так "героїтись..."? Бо ось недавно Берлін переслав до Данціґу 30,000 крісів і 300 скорострілів для тамошніх наців— хіба, не для забави....

СЕСТРА ЛЕОНІДА

67 довгих літ жила— у вязницях. Щоби потішати засуджених і відкинених....

Доперва тепер відійшла на спочинок— між вільних людий.

Потішала засудженців в тюрмах Сейнт Лазар, Петіт Рокет і Фреснс. Ніхто її не платив за працю, ніхто про неї не знав. І так день в день, довгих 67 літ— ради Христа і любови ближнього виреклася власної волі, щоби служити тим, яким ніхто вже не хотів служити. Вона була також зі засудженою на смерть ославленою шпигункою Мата Гарі і потішала її в останніх хвилях життя.

Так працює католицька монахиня.

Ось як виглядає любов ближнього, здійснена після заповіту Христа.

ЕЙБЕРГАРТОВІ НЕ ВЕЗЕ...

Хотів бувало давати по 25— але не пішло.

Хотів, як Макарій, друкувати свої гроші — знова не пішло.

А потім хотів наложити на фармерів малий, от собі, "податочок"— 7% від фармерських продуктів— замість дотеперішного податку.

І знова не пішло.

Суд вирішив, що провінція не має до того права.

І так, до чого тільки Ейбергарт не візьметься, не везе....

Чи не добре булоби, колиб так Ейбергарт на кінець сам забрався— але про це мають сказати тверде слово самі виборці в Альберті!

ВИБРАЛИ ОСЛА...

Так дійсно сталося в найбільш демократичній країні світа— в Стейтах. А сталося так.

Кенет Симонс, демократичний посадник міста Миштон у стейті Вошинґтон видрукував лісту республиканських кандидатів на передвибори, а в тій лісті поставив імя "Бостон Киртис." Киртис це було імя його приятеля, а Бостон називався осел того приятеля. Виборці не дуже розпитували, хто це є той "Бостон Киртис" —але вибрали його до передвиборчого комітету. І так осел став вибраний.

— Чому дивуватися Альберті?

ПОЛЬЩА НА УКРАЇНСЬКІЙ ЗЕМЛІ НАСЛІДУЄ РОСІЮ

Із Львова повідомляють:

Дня 1 вересня відбулась у львівськім воєвідстві характеристична "пресова нарада", цікава тим що трівала всього три мінути. На ту "конференцію" польська влада "запросила" представників усіх українських часописів включно до "Епархіяльних Вістей." Представники що зявились на те "запрошення," дістали такий приказ:

"Якщо появиться в котрімнебудь українськім часописі яканебудь вістка про якісь "загарбані обєтки" на "східних землях," цебто коли появиться яканебудь згадка про нищення й палення українських православних церков на Холмщині, Поліссі й Волині, або коли появиться найменьша згадка про Пастирський Лист Митрополита Шептицького чи взагалі буде поміщена хоч найменша згадка про незадоволення людности на "східних кресах", так всі українські часописи будуть припинені, а редактори відіслані до Берези Картуської. Не вільно теж нічого згадувати й писати про цю "конференцію" в часописах."

Представників української преси завізвано на ті "наради" телефонічно щоб не було доказів на письмі що їх взагалі взивано. Принято їх у воєвідстві в жахливий спосіб, так як приймає польський пан форналів. Всі представники вчасі заяви польського урядовця мусіли стояти. По тій заяві приказано їм забратися.

Зі Золотих Віршів Життя
ТРАГЕДІЯ УКРАЇНИ

Зійшлись обоє на багнетах:
Старий-старий і молодий.
В одного:— Сину! — зпід кашкета....
В другого: — Батьку, одійди!
Зійшлись, і стали на хвилину,
Схрестили погляди на мить.
Кашкет мовчить і жде на сина,
А син осикою тремтить....
На перекошені обличчя —
Не біль, не втома— дикий сказ:
— Хоч би вже швидше! Хоч би швидше!
Хоч би зараз!
І довго ждали-б два багнети.
(В очах кривавий перелив),
Та хтось іззаду з кулемета
Обох скосив....

Дмитро Фальківський

Осторога—
Матері най не курять

В Естонії лікарі ствердили на 7-місячній дітини признаки затроєння нікотиною.

Показалося що це затроєння дістала дитина від молока матері, як не зважаючи на заборони лікарів, курила щоденно по 20 папіросів.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що першу індійську граматику в мові крі написав молодий католицький священик о. Ольно? Він був монахом єзуїтом, товаришем подорожі Ля Верандрі а написав цю граматику зимою 1735-6.

Що сьогорічні жнива в Канаді вартують $312,945,000, після обчислення Домініяльної Статистики? Збір пшениці виносить кругло яких 334 міліонів бушлів. З того Манітоба має 52,049,000 — Саскачеван 128,568,000 — Альберта 144,137,000 бушлів.

Що приріст населення українців католиків в Польській Державі виносить 10.3% на кожду тисячу душ?

Що Гавайські острови відкрито доперва 1778 року?

Що до 21 липня 1938 року ляхи знищили на Холмщині 112 церков?

Що між тими церквами є церква, збудована ще за наших князів в 1184 році?

Що та церква стояла досі в Щебрешині і перебула татарські і турецькі напади?

Що так поступають тільки варвари, без культури, напів дикий нарід?

Що тим вчинком ляхи здобули для себе побіч більшовиків титул новітних варвар в Европі?

Що католицький маляр Середновічча Тінторетто ціле життя посвятив на малювання релігійних образів? Жив в роках 1518—1594.

Що останним образом Тінторетта був "Страшний Суд" у вимірах 74 і 30 стіп?

Що в цім образі славний той маляр намалював 400 осіб природної величини?

Що нема кращого життя, як жити з Богом і для Бога!

Разовий хліб

— Марийцуню, таж ти місиш хліб і не вмила собі рук.

— Е, прошу пані, це разовий хліб.

НАШІ УСПІХИ

Першу нагороду в музичнім контесті Канадійської Національної Вистави в Торонто, Онт. одержала наша дівчина, **Ґлорія Палійчук** з Гамилтону. Має 9 літ.

В Клівленд, Онт. відкрито в парку памятник св. Володимира, долота Ол. Архипенка. Це перший того рода памятник з нагоди 950 ліття Хрещення України.

Заки **Донна Ґресько** виїхала з Винипеґу, приїхав до неї премієр Манітоби Брекен і взяв на прогульку літаком. Таке бажання висказала Донна після свого концерту в авдиторії і премієр сповнив це бажання малої Донни. Цілих 15 хвилин Донна їздила літаком понад своїм родинним містом Винипеґом. Коли висідали премієр сказав їй, щоби піднесла добре імя Манітоби а він ще раз повозить її літаком, коли верне назад. Донна має 10 літ і виїхала на студії музики до Шикаго.

Три фармері, Андрій Каскавал, М. Іванишин і П. Березовський одержали патент на фляшки з молоком, котрі не можна вкрасти. Твориться компанія, котра буде виробляти ці фляшки. Може будемо мати таки вкінці наших міліонерів— та не будемо вічно нарікати, що ми "пролєтарі"....

ІВАНЕ БЕЗ РОДУ, ІВАНЕ БЕЗ ДОЛІ...

Є такий Іван, а пишеться Долинчук, Походить з Буковини, зі села Гатна. Коли був час не подбав о румунське горожанство, а тепер румуни вже не хочуть дати.

І поїхав наш Іван до Америки — але Стейти не хочуть впустити.

Хоче висісти в Німеччині з корабля, але Німеччина не хоче нашого Івана приняти. І так наш Іван вже четвертий раз їде по морі, бо ніхто його не хоче —він не має жадних горожанських паперів, ані пристановища.

Не знаємо, як довго цей Іван ще буде їздити по морі, але це повинно навчити всіх наших людий, щоби **чимскорше старалися про канадійські горожанські папери,** доки ще час і Канада дає нам такі папери.

УКРАЇНСЬКА СОЛОНИНА

На засіданні Найвищої Ради СССР 21 серпня, 1938, Никита Хрущов, висланник Сталіна і некоронований цар України, сказав на адресу "фашистів" такий ніби жарт, який надрукувала більшовицька газета "Правда" 22 серпня 1938, ч. 231.

Можемо сказати під адресою фашистів німецько-польських: —**Не мрійте про українські землі, не заздростіть нам української солонини, хоча вона дійсно є смачна і пахуча."**

І то не є видумка, або кепський жарт. Ні. Так дослівно написала більшовицька газета, передаючи слова Хрущова.

Отже, той шабесгой на Україні; висказав докладно, **про що більшовикам ходить** — в чім є той "соціялістичний лад" — без чого Москва жити не може.

Ходить їм о український хліб і солонину!

Ось і тому більшовики 'виарештували в Києві і Харкові членів тайної військової організації "Вільна Україна" — яких 110 старшин і більшу частину з них таки зараз поставили під стінку. Для Москви і більшовиків Україна— це нічо більше тільки "солонина." Та коби наші "ударники" це "розчолопали"!

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ПОДАТОК ВІД ОДНОГО КОНЯ

Ніде так добре хлопові не живеться, як в Росії, як в совітах— горлають більшовицькі наймити в своїх Нарґазетах.

А тимчасом, якби той хлоп був тільки трошка рухливий і хотів переконатися, чи воно дійсно так —схотів провірити правдивість більшовицьких письмак, то з самої більшовицької преси винайшовби ось що: "Найвища Рада СССР рішила одноголосно— не забороняється займатись особистими перевозами, але накладається **податок на одного коня річно 250 до 350 рублів. За кождого слідуючого коня господар має платити податок від 450 до 550 рублів річно."**

Так пише більшовицька газета "Ізвєстія" з дня 21 серпня 1938.

Значить, хочеш хлопе жити поза колхозом і мати власну шкапину, то ми з тебе—жили витягнем! Заплатиш нам 250 рублів, або по державному численню сто двацять пять доларів на канадійські гроші податку на рік— від одного одніського коня!

Ось більшовицький "рай!"

Датиб його всім "колхозникам" з Дурдомів, ітд....

Тодіб знали, як шанувати канадійську волю!

ГУРАГАН

Воздушна труба перейшла на східнім побережу Стейтів і у висліді погибло 660 людий — в містах стало серед білого дня темно, як в найтемнійшу ніч, а потім стаі вити вихор, як стада ранених звірів. І тоді зачало змітати доми, як листя.... Шкоди є понад 600 міліонів.

Так Бог показує людям час до часу, щоби не забули, що є хтось понад ними! А вся наша праця залежить від Божої ласки і Божого благословенства.

НОВИЙ МІСТ

Коли в Европі висаджують мости, то в Канаді будують.

Такий міст, що лучить Сію Лукавт, Онт. з канадійським головним гостинцем, отворено недавно. Міст цей має 343 стопи довжини, коштує $156,000 а будовано його 9 місяців.

Так Канада росте в мирі і спокійній праці.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що за перших 4 місяців 1938 вродилося в Канаді 54,711 дітий —або 19.8% на кожду тисячу мешканців?

В тім самім часі померло 28,395 осіб а повінчалось 12,684 пар?

Минулого року померло в Манітобі 6,607 осіб на 717,00 мешканців, а з того 787 на рака?

Що на сухоти померло в Манітобі того самого року 433 осіб, отже менше, як на рака?

Що зараз на початках недуги, коли тільки заходить підозріння, треба зарадитись лікаря?

Що патерната заробили досі $800,000?

Що індіяни з племени ірокуа убили 8 католицьких місіонарів в 1649 році?

Що тих вісім мучеників проголошено святими 1930 року?

Що англійський премієр Невил Чемберлейн має 69 літ, а Гітлер має 49 літ?

Що англійське царство числить 486,726,503 горожан і тому є одним з найбільших, які знав світ?

Що кождий, котрий в Канаді отримав горожанські папери, належить до того царства?

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Бережіться многих небезпечних річий, зокрема переборщеного націоналізму! Є ріжні націоналізми, так як є ріжні народи. Народи сотворив Бог. Тому є також місце для слушного, поміркованого і обмеженого націоналізму, злученого з усякими чеснотами.

Св. Отець, Папа Пій XI.

Релігія християнська, що з руїн Римської імперії і з взаїмно себе поїдаючої Европи, витворила нову культуру і нові держави, здатна ще й нашу Україну відродити та з руїни большевицької Українську Державу сотворити. Тільки дайте їй інтеліґенти українські, цей вогонь, цю самопосвяту, цю безкорисність, якими горіли колишні монахи-подвижники, такі самі інтеліґенти, як ви....

Тільки великим хрестовим походом Духа на українське пекло тілесних пристрастий і хаосу матерії, можна сотворити Україну.

Навчіть їх любити а не ненавидіти один одного.

В. Липинський

Моральні закони так само важні, як і фізичні. Переступлення одних чи других веде до руїни і упадку.

Коли я був хлопчиною, то я звик повтаряти: Коли за першим разом не удасться, пробуй знова, знова! Оце я й роблю.

Н. Чемберлейн

І всетаки до Тебе думка лине...
мій занапащений, нещасний краю....
Як я Тебе згадаю,
У грудях серце з туги, з жалю гине.

Леся Українка

ДУХ НАРОДУ— БЕЗСМЕРТНИЙ

19. липня ц.р. одержало Матірне Т-во "Просвіта" у Львові небуденний привіт з нагоди свойого ювілею. Ось він (писаний латинкою):

"Ми, украінци зпод Жешова (не мувйонци по украінську,) з оказії своєго побиту ве Львове складами поклон найнюнкнейшей Пшеводнічце Нашего Народу—, Мацежистему Товажиству "Просвіта" в Єй юбілеушовим року." (Йдуть підписи).

Це присилають той привіт наші брати зпід Ряшева, що в безпосередньому сусідстві з поляками забули на протязі віків неволі свою мову й письмо. Але почуття приналежности до Української Нації, та любов своєї Батьківщини у них таки, як бачимо, не вмерла. Бо це— безсмертне й ніяка ворожа сила ніякими способами не знищить його!

Гумор.— У лікаря.— Що таке? Та я вас пів року лічую на жовтачку, а ви мені аж тепер кажете, що ви з походження Китаєць?

Гумор.— У школі.— Ти непотрібе! Все мусиш забути перо або олівець. Як назвавби Ти жовніра, що вибравсяб на війну без рушниці? — Ґенералом, пане професоре.

Довги-клопоти

— Я чув що ти хочеш в Кутварського позичити гроші? Хіба ти не знаєш що довги приносять клопоти?

— Очевидно, що знаю, але чому вкінці Кутварський не може мати клопотів?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ТВЕРДЕ СЛОВО ІСТОРІЇ

Ера, яку переживаємо, це ера пропаґанди. Всі менші а навіть і більші народи пропаґандою стараються викинути свою справу на верх, стараються витворити для себе хочби найбільше нечесними способами, прихильну публичну опінію світа.

Від часу підписання мирових договорів в Парижі, після покінчення великої війни, кампанія пропаґанди скріпилася так дуже, що люде навіть обзанакомлені зі загально світовими справами, прямо попадають в остовпіння, коли глядять на хід світових подій кожного дня.

Під обухом несамовитої пропаґанди, нібо в інтересі поневолених народів, провадилася велика світова війна 1914—1918 р. Під впливом цеї пропаґанди поневолені народи зачали вірити, що з програною центральних европейських держав, а особливо Німеччини і Австро-Угорщини, настане справедливість, загостить весна народів. Однак ані весна народів не загостила, ані соціяльна справедливість не побачила світа. Малі і слабі народи попалися знова в неволю і то гіршу як перед тим. Місто одної тюрми народів повстав цілий ланцюх. Народи, що хотіли жити своїм життям були приневолені жити з ворогом під одною стріхою. Повстають напруження в самому нутрі штучно створених держав. На дальшу мету життя таке стається неможливим. Історія Чехословаччини цього застрашаючим приміром.

Упоєні побідою Аліянти, в імя високих ідеалів, знищили Австро-Угорську Монархію, а на її руїнах, всупереч всім дотеперішним своїм кличам, будують ще гіршиа твір Чесько-Словацьку державу. До 7 міліонів чехів додають 8 міліонів інших народів. Чеська пропаґанда вмовляє у публичну опінію істнування 15 міліонового чеського народу. Світ стає свідком такого блахману, якого історія ще не бачила. Словаків втягнено підступом, українців обіцянкою, німці і мадяри мусіли йти в неволю, бо програли війну.

Від підписання мирових договорів світ оглух на всякі протести, кривди, та жалі поневолених народів. Чеська пропаґанда загіпнотизувала Англію, Францію та Америку аж до послідної хвилі а публична опінія тих країв виступає в обороні "тюрми народів," в переконанню, що обстоює "демократичні засади."

Тим часом поневолені німці в Чехословацькій державі найшли свойого оборонця в особі Провідника Німецької держави, Гітлера. Не треба було довго ждати, як історія сказала своє тверде слово: При кінці вересня ц.р. відбулася в місті Мінхен, в Німеччині конференція представників Німеччини, Англії, Франції і Італії та вирішили Чехословаччину розібрати. Сьогодня німецькі війська вже занимають землі, що входили через 20 літ в склад Чесько-словацької держави, поневолені народи відзискують свої права.

Історія сказала своє тверде слово та не послідне. Тюрми народів ще існують: Польща, Росія, Румунія ждуть своєї черги. Там томляться міліони і нашого українського народу. Світ на разі оглух, онімів на всі протести і жалі поневоленого народу. Та зближається той час, коли історія опрокине всьой фалш і облуду ворогів, йде той час, коли історія і над тими останніми "тюрмами народів" скаже своє тверде, ґранітне слово а це слово буде звучати: ВЕСНА ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ВІЛЬНА, СВОБІДНА УКРАЇНА.

В.С.

о. М.Т.П.

БОЖА ПРАВДА

(Продовження)

Христос сказав до перших учителів своєї Церкви: Хто вас слухає, мене слухає, а хто вами погорджує, мною погорджує. Отже власть Церкви не робить людського розума невільником, але отвирає для него царство Божої правди. Ані не стає на дорозі поступові, як нераз недовірки вмовляють в нарід. Ба навіть означає людське знання. Математика навчає мене, що три а три є шість. Чоловік не має свободи вірити, що три а три буде пять. Що сталосьби в математиці, колиб кождий міг вірити, що йому тільки забагнеться? Це булби абсурд. І те саме можна сказати про релігію.

Не тяжко зрозуміти, що чоловік не має свободи ставити лож на місце правди. Як свобідне сотворіння я можу відкинути правду, але я не є всобідний так довго, доки не посідаю правди. Правда є чимсь позитивним, це світло. Блуд є чимсь неґативним, це темнота. Правда сама собою є свободою нашого розуму.

Коли я блуджу в лісі, тоді я невільник, бо не можу звідтам освободитись. Такий самий стан є того чоловіка, що не має правди. Він блукає в блудах. А правда для такого чоловіка стає освободителем, мов те велике світло, що вказує дорогу до пристані. "І правда вас освободить...."

Але світло не все освободжує людський розум. Нині, в звичайнім розумінню, світло означає досвід і вістки. Дуже часто буває, що коли чоловік студіював математику, історію, ітд., то уважають його за просвіченого чоловіка. В нас буває таке між інтеліґенцією, хоча розум того чоловіка може бути великим невільником, бо не має поняття про правду, обявлену Богом.

Людський розум часто ґордіє. Щоб пізнати Божу правду, наш розум повинен троха знизитись. Тому Ісус свого часу сказав, що маємо стати як маленькі діти. Дитина опирається на власти учителя. Ба навіть, щоби навчитись говорити, опирається на власти других.

Так дитина звичайно розвивається. Лишена сама собі, без науки і правил, виростає на поганина. Чоловік, лишений сам собі, без Божої правди, стане невільником темноти. Так Господь Бог хоче навчити нас своєї правди.

Правда не зродилась в чоловіці. Це є щось вічного. Походить від самого Бога. **Правда це згода всього того, що істнує, з думкою в памяті Божій.** Коли наше поняття якоїсь річи ріжниться від поняття Божого— тоді блудимо.

Правда находиться в самій природі річий. Можу думати, що пес є конем—мимо цього кінь не стане псом. Можу твердити, що земля не крутиться на оси. Але знаємо все таки, що земля крутиться на своїй оси. Я можу

(Продовжається на стороні 10)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Календар на Жовтень 1938

14. **пятниця — Покров Пр. Діви**
15. субота — Кипріяна свмуч.
16. **неділя — 18 по Зісланню**
17. понеділок — Єротея свмуч.
18. второк — Харитини, муч.
19. середа — † Томи ап.
20. четвер — Сергія і Вакха, муч.
21. пятниця — Пелагії преп.
22. субота — † Якова ап.
23. **неділя — 19 по Зісланню**
24. понеділок — Филипа, ап.
25. второк — Прова і пр. ап.
26. середа — Карпа муч.
27. четвер — Параскеві преп.
28. пятниця — Евфимія преп.
29. субота — Льонґина сот.
30. **неділя — 20 по Зісланню**
31. понеділок — † Луки єв.

УСТАВ

16, неділя.— Глас 1, на утр. єв. Луки 4. на Сл. Б. ап. 188 і 320, єв. Лук. 17 і 54.
23, неділя.— Глас 2, утр. єв. Ів. 64, на Сл. Б. ап. 194, єв. Лук. 26.

30, неділя Христа Царя— Глас 3, утр. єв. Лук. 95— на Сл. Б. ап. 250 і 251, єв. Ів. 59. Збірка на Духовну Семінарію.

Місяць жовтень це місяць поширення української католицької преси! Надсилайте передплати, приєднуйте нових передплатників! Купіть новий календар "Голосу Спасителя," або "Українських Вістий."

Поширіть наші видання: 25 ліття Дієцезії— ціна примірника тільки 5ц.

Найкращим дарунком для приятеля, котрого щиро любите, буде передплата для нього "Будучности Нації"— той дарунок коштує Вас тільки один доляр а тревае весь рік.

Молитва св. Ігнатія

Душе Христова, освяти мене.
Тіло Христове, спаси мене.
Крове Христова, напій мене.
Водо з ребра Христового, обмий мене.
Страсти Христові, скріпіть мене.
Ласкавий Ісусе, вислухай мене.
В ранах Твоїх, скрий мене.
Не допусти мені віддалятися від Тебе.
Від злосливого ворога борони мене.
В годині смерти прикличь мене й кажи мені прийти до себе, щоб я славив Тебе зі святими Твоїми во віки віків, амінь.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XVIII

Евангеліє Луки зач. 17.

Одного разу Ісус стояв над берегом озера ґенезарецького і побачив дві лодки, що стояли на озері, а риболовці вийшовши із них вмивали сіти. І коли Він війшов в лодку, що була Симонова просив його, щоби відплив дещо від берега, і сів і учив народ із лодки. Колиж перестав учити, сказав Симонови: відпливи на глубину і закинь сіти свої для ловлі. А Симон відповів йому: Наставниче, ми трудилися всю ніч і нічого не піймали; но по твойому слову закину сіти. І зробивши се, зловили велике множество риб; і проривалася їх сіть. І дали знак товаришам, що були в другім човні, щоби прийшли і помогли їм; і прийшли і наповнили оба човни так, що майже потапали. Коли се побачив Симон Петро, припав до колін Ісусових кажучи: Іди від мене, бо я чоловік грішний, Господи. Бо страх обняв його і всіх, що були з ним, ізза ловлі риб, котрі спіймали. І сказав до Симона Ісус: Не бійся, від тепер будеш людей ловити. І витягнувши оба човни на беріг, оставили все і пішли за ним.

НАУКА

Послух для слова Христа і нагорода.

Св. Ап. Петро в події чудесної ловлі риб, про що ми читаємо в нинішним св. Евангелію, дає нам прекрасний примір совершенного послуху для слова Христового. Хоч цілу ніч трудився і не зловив ні одної риби, то "на твоє слово закину сіти" сказав Петро до Христа. Він повинується авторітетові Христа. Як дуже мудрим і корисним є, якщо для кождого нашого діла, яке предпринимаємо, маємо за собою авторітет. Свідомість, що ми за собою маємо якийсь авторітет, це для нашої праці половина успіху. Для жовніра вистарчає, якщо він має за собою авторітет офіцера, для офіцера вистарчає авторітет ґенерала, для амбасадора вистарчає, коли за ним стоїть повага його короля, для християн, повинно вистарчати, якщо ми маємо за собою авторітет Христа. Нічого краще не заохочує нас до праці, до якої прикладаємо наші руки, як авторітет Христа.

Якщоби Ап. Петрові, хто інший був сказав: "відпливи і закинь сіти," він напевно буврби вдав, що не чує. Коли однак сказав Христос, він радо і сейчас повинується: "на твоє слово закину сіти". І це слово Петра є завсігди на устах Христової Церкви. Нічна риболовля для Апостолів, зовсім не була успішна. І Церква Христова часто ділить—подібну судьбу, та мимо цього працю свою сповняє, якраз задля слова Христа.

Погляньмо тепер, який був успіх послуху? Серед тих обставин, про які говорить нинішне Евангеліє, ми не стрічаємо у св. Ап. Петрі ані надзвичайних познак віри, ані любови, стрічаємо тільки совершенний послух. І за цей послух, яка нагодора: множество риб, аж проривалася сіть. Невдача Апостолів минулої ночі, це не щось случайного. Христос у невдачі Апостолів був так само присутний, як і в їх успіху. Він бачив тих рибаків в їх праці серед непревітної ночі. Він знав, що рано принесуть порожні сіти. Христос хотів научити їх, що без нього нічого не вдіють, а з ним довершать усього. Порожні сіти без його благословення і повні сіти з Його благословенням. Цю науку мали собі запамятати тоді, коли підуть між людей, як апостоли.

Св. Ап. Петро після неуспішної, цілонічної праці, остав вірний Христові. Ми люде, часто зневірюємося до Христа, якраз тоді, коли тішимося успіхами нашої праці. Ми тоді забуваємо на РУКУ, яка нам цей успіх дала, на РУКУ, яка дає або здержує, яка або вбиває або оживляє. Чоловік, який працює тілки тоді, коли має успіх, не богато вартує. Він бореться так довго, як довго побіджає, біжить так довго, доки виграє. Такий чоловік непотрібний для жадного царства а вже найменше потрібний він для Божого Царства.

Щоби ми були потрібні людям тут на землі і Богові, повинуймося авторітетові Христові Христового Намісника св. Отця, авторітетові нашого Епископа. Тоді будемо тішитися благословенням Христа Бога а з благословенням Христа Бога наша праця буде мати успіхи, про які ми може навіть не мріяли, яких несподівалися.

о. др. В. Кушнір

МІСІЙНА ПРАЦЯ В ПАРОХІЇ

Зі словом "місія, місійна праця" ми часто стрічаємося в нашім життю. Ми призвичаєні думати, що місійна праця в парохії відбувається лише тоді, коли до нас приїзджає о. місіонар і дає місію. З хвилею, коли місіонар свою працю закінчив, ми думаємо, що і в парохії місійна праця закінчена. Це дуже хибне поняття, так як хибним поняттям булоби це, як хтоби думав, що школяр учиться тільки тоді, як сидить в школі, а поза тим нічого більше не робить. Ми знаємо однак, що кождий пильний школяр, поза наукою в школі, богато посвячує часу також на науку в дома. І та постійна праця в дома, получена з працею в школі, вінчається доперва гарним успіхом.

То само діється з нами в Христовій Церкві. Життя наше в Христовій Церкві не може тільки обмежуватися на неділі і свята та на урочисті місії, що відбуваються раз на кілька літ. Ні, це цілком не вистарчає. Католицька Церква, наша парохія, це щось живого, вона росте, стремить, бажає позискати як найбільше світа, людей для Божої правди.

Щоби це осягнути, то ревність хочби найкращого священика не вистарчає. До помочі йому мусять бути змобілізовані люде світські, і то в нашій парохії, в другій, по всьому світі. Кождий чоловік, жінка, дитина, в який небудь спосіб, мусять помагати справі Христа, кождий і кожда з нас мусить виповнити свою частину. І це називається місійна праця в парохії.

Кожна парохія може рости в подвійний спосіб: в ширину і глибину. В ширину росте парохія тоді, якщо ми для неї приєднуємо як найбільше членів, в глибину тоді, коли наші члени стаються щораз то кращими християнами—католиками. Місійна праця наша в парохії має стреміти до того, щоби скріпити як найсильніще католицьке життя наших парохіян, щоби піддержати оспалих та байдужних, та щоби привернути назад тих, що від нас, з власної вини, чи може без вини, відпали. Це є та місійна праця для всіх нас в нашій парохії, кождого дня, при кождій нагоді, в родині, в приватнім і публичнім життю.

Ставайте проте до місійної праці у ваших парохіях, до праці кожного дня, постійно і витревало аж до кінця а овочі вашої праці, це ваш уділ, який зложите для справи Христа.

о. др. В. Кушнір

КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА І УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД

Наші вороги і то свої і чужі, часто говорять, що Католицька Церква є ворогом народу. Очевидно, що більшого обману і блахману не можна видумати, як це.

Найкращим доказом того є, що наша українська-католицька Галичина, це найбільше патріотична і найбільше свідома частина українського народу. Так само справа мається в Канаді. І ця обставина, для думаючого чоловіка повинна вповні вистарчити, що Католицька Церква і український нарід не то що не стоять проти себе, але себе взаїмно доповняють. Католицька Церква, що в цілій минувшині була охороною і обороною народу, сповняє це патріотичне завдання також і нині. Вона насвітлює наші національні справи зі всіх сторін так, щоби їх захова-

ти чистими і не допустити до їх пофалшовання ворогами, що підшиваються під маску патріотів, а в дійсности, це ніщо іншого, як релігійні і національні сектанти.

Українець Католик, стоїть і завсігди буде стояти лицем до свойого народу, бо нарід для нього, це воля Божа. З волі Божої, ми родилися українцями, ми віддихаємо воздухом української землі, живимося її овочами, в українській мові ми говоримо до Бога, до наших родичів, українська пісня в церкві і в дома, українська штука, музика і малярство, історія, світлі і мрачні події, все те дроганням наповняє наші серця. І все те плекає наша Українська Католицька Церква, береже і розвиває. Тому любіть свою Українську Католицьку Церкву, бо вона є тим чинником, що надає нам культурне лице народу.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

На відпуст Христового Серця до Жовкви прибуло цього року 30,000 вірних. Сповідало 45 священиків — сім тисяч вірних приступили до св. Причастя. В поході несли 64 хоругов і всі вишивані, що одна, то краща. Присутним був також Преосвященний Лакота з Перемишля.

Нову Площу під нашу церкву в Де Пас, Ман. посвятив всеч. о. П. Криворучка. Місцевість копальняна, на гроші богата, на чесноти вбога. Тому що не було церкви довший час, наші люди найшлися в кигтях червоних агітаторів. Тепер відродились.

Отворення сиротинця і школи відбулося в Айтуні, Саск. 18 вересня. Будинок збудовано за позичені гроші. Сестри надіються виплатити все жертвами добрих людий і власною працею.

ПРАЦЯ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ

Дня 5 вересня, ц.р. відбувся річний карнавал церкви св. Покрови у Винипегу у власнім Парохіяльнім Домі, на 965 Бойд еве. Участь в карнавалі брали 4 наші панночки.

Церква св. Покрови у Винипегу, 965 Бойд еве.

Працювали з повною посвятою. Бог благословив їхні труди. Кінцевий вислід карнавалу був такий: Королевою стала панна **Стефа Довбенко,** княгинями панночки: **Ганя Сорокула, Славка Майданик і Франя Держко.** Всього приходу з карнавалу було— $1,160.28.

На цьому місці дякуємо щиро всім, що трудилися— Панночкам, їхнім добрим Родичам, прихильникам нашим та всім взагалі, котрі чимнебудь і якнебудь причинилися до успіху справи.

Ось взір, скільки доброго можна зробити при щирій співпраці добрих людий, коли Бог благословить труди.

— — — —

Кождого дня вечір ведеться **Рідна Школа** парохії під проводом **панни А. Грушка** — діти виступають хором підчас академії в честь Хрещення України, 9 жовтня.

На річних зборах **Сестрицтва Пр. Діви** вибрано новий заряд під проводом пані М. **Капітанчук**— заступником є пані Волощук.

Доріст пластунів має щотижневі сходини в понеділок вечір, 7.30— під проводом панни Ковальської.

Доріст пластунок сходиться на вправи кождого четверга вечір.

Пластуни мають сходини кождої пятниці вечір— провідник п. Гаєвський.

Пластунки мають сходини кождої середи вечір— другого жовтня мали церковну параду, підчас котрої многі з них приступили до св. Причастя.

Діти Марії мають сходини кождого вторка вечір, 7.30.

Пів до девятої починає свої сходини кождого вторка **Клюб св. Тереси.**

Річний базар парохії намічений на 17, 18 і 19 листопада —значки дешеві, від одного цента до 15ц., одна книжка ціниться один долар. Є богато нагород до виграння, бо аж 52. Така нагода повинна заохотити в продажі значків— все для нашої Церкви!

Родичі і Панночки наші підчас карнавалу дня 5 вересня, ц.р. в Парохіяльнім Домі. Сидять в першім ряді панночки, з ліва на право: Майданик, Сорокула, Довбенко, Держко. За ними стоять їхні Родичі, з ліва на право: пані Майданик, пані і пан Сорокула, пані і пан Довбенко, пані і пан Держко.

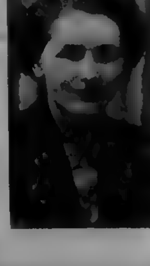

Перша знимка на право є панни Стефи Довбенко, королевої карнавалу — парохія дістала від неї дарунок в сумі $416.

Перша знимка на ліво є панни Гані Сорокула, княгині карнавалу— парохія дістала від неї дарунок в сумі $350.03.

Друга знимка на ліво є панни Славки Майданик, княгині карнавалу — парохія дістала від неї дарунок в сумі $206.50

Друга знимка на право є панни Франі Держко, княгині карнавалу — парохія дістала від неї дарунок в сумі $187.75.

Всі панночки дістали від парохії красні памятні дарунки і квіти — а над все надгородить їм вселаскавий Бог добром і щастям, котрого бажають їм добрі, щирі, ідейні серця. Най Господь благословить їх долю!

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

ЗНАХІДКИ В КРИЛОСІ

Сеґорічні розкопи в Крилосі на місці, де були Осмомислова катедра і Золотий Тік, дали дуже цінні знахідки. Одна з найцінніших знахідок на терені катедри це **кусень поливаної кафлі з фрагментом тризуба.** Сю кафлю знайдено в день св. Володимира напроти головного вівтаря катедри. Се вже друга знахідка з Володимировим тризубом побіч цегли з тризубом, що її знайдено підчас розкопів у Києві на місці, де була Десятинна церква. Крім того на терені катедри знайдено кусні розбитих дзвонів, кусні дахівки, якою був покритий дах катедри, кусні розтопленої бляхи, якою були покриті копули катедри і т.п. На Золотому Тоці викопано зелізні стрілки, зелізні закінчення списів, остроги, стремена, ключі, ножики, кістяні гребені, скляні й лупакові коралики, бронзові перстені, кусники бранзолет та окуття богослужебних книг.

НАША ТАКТИКА НА СЛУЧАЙ [redacted]

Ми Українці як нарід не можемо втратити в новій війні тільки, що можуть утратити посідаючі нації, хоч і для нас нова війна може бути страшна. Якаж повинна бути тактика української преси й українських зорганізованих чинників, що мають свободу рухів. Преса повинна памятати, що всякі її виступи проти одного з двох великих таборів, демократичного і неоімперіялістичного, будуть при першій нагоді використані проти українського народу в ціли винищування його, а ніякої користи нам не принесуть. Таксамо нам як спільноті принесуть лише шкоду всякі взаїмні шкалювання себе чи то в краю чи за кордоном. Гряде грізний час, який вимагає від нас консолідації, а де вона неможлива, то бодай поважного взаїмного відношення до себе без огляду на ріжницю політичних поглядів. Засади такого поведення важніші ніж на перший погляд може здаватися.

КІЛЬКО Є В ГАЛИЧИНІ ЦЕРКОВ?

В цілій Галичині є наших 2,121 парохій а 2,160 церков матірних і 1,030 дочерних та каплиць. Всіх наших священиків є там 2,002.

Поляки мають на цім самім терені 707 парохій з 730 костелами і 1,032 каплицями. Всіх польських священиків є там 1,018.

МАСОНИ ПРАВОВІРЯ І КОПНЯК

"Або хто кого боронить і перед ким, де ділося "православія" і як на те все дивлять ся панове Нового Шляху?

Останне число "Вістника" з 15 вересня нічо інше не побачило гідне своєї оборони та накиду, як оборону масонів перед Митрополитом Шептицьким і накид на католицтво та Ґим замість на ляхів.

Отже якраз то, що ляхи хотіли осягнути буренням церков на Холмщині. Значить, виконують бажання ляцької провокації.

Ці люди навіть взялися повчати Митрополита, хто винен за нищення церков і твердити, що це не масони. Видно, **де і кого заболіло— хто кому помагає і за ким уймається** навіть проти очевидних і авторитетних заяв світочів того рода, що Митрополит.

Тим вказують ці люди, які вони і чого від них надіятися.

НШ з 4 жовтня ц.р. ч. 40, стор. 7 подає такі ради тим людям, що боронять масонів перед посланням Митрополита: **"Не поможуть** консисторії тих 8 "місіонерів і сестриць жалібниць," яких вона посилає слідом за нами, щоб навертати людий на своє консисторське правовірря."

Отже вже навіть православія нема— лише,— чули ви добрі люди— правовірря, та ще з двома "рр" накінці! Ото раз! Пропало православія! Вже нема. Тільки є правовірря! І нічого вже "консисторії" не поможе, ой, ні....

А накінець цікаво буде знати, як той НШ в 39 ч. описав переговори в справі спільного походу у Винипегу. Там зложено велике признання для БУК-а, перше того роду, відколи БУК істнує. Ось дослівно написано там так; "БУК— постарався "копнути" не тільки п. Свистуна, але також здорово копнув члена СУС-а й голову Української Православної Церкви, о. Савчука. І СУС-и приняли копняка, хоч ніколи його не сподівалися, схиливши смиренно свої голови."

Для пояснення треба додати, що БУК НІКОЛИ не мав того звичаю і не має та не буде мати, щоби когось копнув"— тактика БУК-а не така. Видно, що ці, котрі це писали, зовсім не знають БУК-а. Вони натомість певно знають себе і свою тактику, тому так образово написали, як відчули....

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

Осінь 1253. Наш давній літописець так описує борбу короля Данила з Чехами: "Данило хотів по части для короля, а по части для слави, бо не було перед тим у Руській Землі такого, що воювавби Чеську Землю — ні Святослав Хоробрий, ні Володимир Святий. Бог виповнив його бажання."

— — — — —

Це перший раз в нашій літописі згадується Володимир Святим з тої нагоди. І дальше про ту війну проти чехів, спільно з ляхами так пише літописець: "А як Данило ішов з Болеславом до Опави, післав на сторожу своїх ляхів. Тоді якраз виїхав Андрій із Опави з Чехами. Вони стрінулися й у битві побідив Андрій, бо ляхів було мало. Він одних побив, других узяв до неволі **й на ляхів напав великий страх.** Данилож приїхав і сказав їм: **"Чого лякаєтеся? Хібаж ви не знаєте, що оце стрінули військо, а не жінок?** Як мужа вбють на війні, то яке це диво? Інші й дома вмирають без слави, а ці умерли зі славою. Отже скріпіть ваші серця й піднесіть ваше оружа на військо!" Цими словами **покріпив їх.** А говорив ще й богато більше і пішов на Опаву."

— — — — —

Ось так в осени 1253 року Божого наш король Данило пригадував ляхам, котрі набрали добре від чехів, що вони стрінули військо, а не жінок.... І тому треба битися по лицарськи, а не по бабськи і втікати. Ото були "герої" з тих ляхів під Опавою.... Ото чехи тоді гатили тик "союзників" нашого короля!

Каже наш літописець, що Данило говорив ще до них "богато більше",— певно такого, що не можна було написати, бо щож можна було говорити до тих трусів, котрі втікали з поля бою? Це досить добре знати, особливо тепер, коли ляхи займили Тешин від чехів— які то вони були "герої" тоді, коли ішли під проводом нашого князя 1253 року воювати чехів.. Наш князь з далекого Галича і Холму ішов зі своїми полками воювати чеську землю— для слави!

Бо як пише літописець, ані Святослав Хоробрий, ані Володимир Святий ніколи не воювали чехів— **перший воював** їх наш Галицький король Данило! Ось взір лицаря, що бореться для слави і лишає потомкам геройські діла до наслідування!

16 жовтня 1648 Богдан Хмельницький з козацькими полками став облягати Львів. Подивляли його сучасні— за дзібність, геніяльний провід і вмілість орудувати найменшими навіть засобами серед найтяжчих обставин. Львів заплатив данину а коли Хмельницький на чолі своїх полків став відступати від Львова, то все, що жило тоді в місті вилягло міські мури і очий не могло відірвати від лицаря та його війська. Бунчуки, хоругви маяли над головами тисячів козацтва, мінилися в сонці жупани. Це ішла нова сила— відродженої Української Державности на загибіль Польщі!

19 жовтня 1918 Українська Національна Рада проголосила на землях Австро-Угорщини, заселених українцями, свобідну і ні від кого незалежну Українську Державу. Та ляхи спротивилися тому. Післали офіцерські легії а потім галерчиків, щоби руйнували наш край— і руйнують досі, за теплими і затишними плечима всяких Вільзонів колись а тепер Гітлерів. Однак певно прийде той час, коли наш нарід "струсне Кавказ, вперережеться Бескидом і покотить Чорним Морем гомін волі"— буде це остання хвиля для ляцького панування в Галичині. І вона вже недалеко!

ЛЯЦЬКІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

1. **о. М. Паславського з Угерець** засудив львівський суд на 7 місяців вязниці за українізацію метрикальних імен.

2. **Пані Марія Керод зі Львова** приїхала на вакації до села Висова, на Лемках і там заспівала в церкві пісню "Боже, послухай благання" — за те старосто в Горлицях засудило її на 50 злотих кари або три дні арешту і чим скорше виселили її звідтам, бо Висова це пригранична полоса....

3. 23 серпня, ц.р. **ляцькі бандити напали на сплячих господарів** в присілку Буковина села Стримба, коло Надвірної й знищили 28 будинків, розбиваючи вікна, двері, ломлячи обстановку, ітд. Це все ділося від години дванацятої до пів до другої в ночі. Ось дер-

жава, котра замість завести лад, улекшує своїм бандам розбій...;

4. 23 липня, ц.р. польські державні жандарми арештували українського склепаря Миколу Венгра в Махнівці і відвели на постерунок поліції в Поморянах. Там його замордували о десятій годині вечір і зараз тіло закопали в землю. Хлопець мав 19 літ. Коли на другий день рано матір прийшла навідатись до сина, застала лише могилу. Ось так польська держава є державою розбою і не ладу. Тому не має права істнувати, а її імя це імя ганьби і сорому! Кождий чесний українець мусить працювати над тим, щоб та держава чимскорше перестала істнувати. Тоді доперва буде лад і спокій в Галичині.

5. **На три роки вязниці засудив суд в** Гусятині о. Антона Терлецького, пароха з Пробіжної за те, що напоминав дві дівчині, Софію Матернюк і Міру Посемків, аби ходили до церкви а не волочились з польськими дівками. Суд узнав це за образу польського народу.

Так ляхи досі безкарно знущаються над нашим народом. Але прийде той час і година, коли винні будуть строго покарані і тоді **судити будемо їх ми!**

СУБОТНИКИ

Надгорода й кара в науці адвентистів.

Зі своєї блудної науки про душу виводять адвентисти дальші блуди про надгороду й кару після смерти. Душа, кажуть вони, не є безсмертна; один Бог лише має питому собі безсмертність; людина мусить шукати безсмертя й воно може бути їй дане, або ні. Безсмертні будуть лише ті, що будуть жити згідне з наукою адвентистів. Праведники (конечна умова: святкувати суботу, не їсти вепровини та мяса інших "нечистих" звірят і платити десятину) будуть вічно жити, а неправедних, грішників, знищить огонь при кінці світа й вони цілком перестануть істнувати. Перед кінцем світа буде одно воскресення: воскреснуть праведники, а грішники далі будуть у гробах лежати мертві; праведні, себто суботники, будуть царювати з Христом тисячу літ. Тоді прийде кінець світа, праведники будуть навіки царювати з Христом, а грішників пожре вогонь. Пекла нема, вічних мук також нема, таксамо нема чистилища. Смерть грішників — се знищення навіки; вони вправді воскреснуть на суд, але тоді знищить їх навіки вогонь. Частного суду зараз після смерти, кажуть адвентисти, нема також, але загальний при кінці світа буде.

Така наука незгідна ні зі св. Письмом, ні з поняттям справедливости. Що душа безсмертна, знаємо вже з попереднього. Коли так, то вона після смерти тілесної мусить жити дальше. Ми бачили вже в попереднім, що душі старозавітних померших ішли до аду й звідти визволив їх Ісус Христос своєю хресною смертю. Очевидно, інакше з христіянами, що вже не мусять мучитися очікуванням Спаситель. Вони після смерти йдуть просто до неба, оскільки померли в стані освячуючої ласки. Наведені попереду місця з Откровення св. Йоана говорять, що сі праведники вибілили свої одежі в крові Агнця Христа й так чисті стали перед Божим лицем, бо нішо нечисте не ввійде до неба.

Щож дієтся з тими, що не полагодили ще своїх рахунків на землі, не спокутували тут своїх малих провин, хоч і померли в стані примирення з Богом? Католицька Церква вчить, що вони мусять спокутувати свої провини в чистилищі. Така наука голоситься в католицькій Церкві від апостольських часів. Виразні вказівки маємо в св. Письмі на чистилище, хоч і без його назви. Ісус Христос каже: "Хто скаже слово проти Духа Святого, не відпуститься йому ні в сім віці, ні в будучім." (Мат. XII 32). Значить є такі гріхи, що в будучім віці можуть бути відпущені. В який спосіб? Се пояснює нам інше місце св. Письма. "Коли приносиш свій дар до вівтаря й там пригадаєш собі, що твій брат має щонебудь проти тебе, лиши там свій дар перед вівтарем і йди помирися перше зі своїм братом, а тоді прийди й принеси свій дар. Помирися зі своїм противником скоро, поки ти з ним у дорозі, щоб не передав тебе противник судді, а суддя слузі і щоб не вкинено тебе у вязницю. Істинно кажу тобі: Не вийдеш звідти, аж віддаш останній шаг" (Мат. V 23—26).

Дорога се життя, бо ми в житті як подорожні; вязниця се кара за провини життя, отже якесь місце кари по скінченні дороги, отже життя; звідти виходиться після відбуття кари. Якуж кару терплять душі після смерти, щоб очиститися з гріхів?

Про се читаємо в св. Павла таке: "Іншої підвалини ніхто не може положити, крім тої, що положена, а се Христос Ісус. Колиж хто будує на тій підвалині золото, срібло, дорогі камені, дерево, сіно, солому, кождого діло буде явне, бо день покаже, так як в огні обявиться, а кождого діло, яке воно, випробує вогонь. Коли чиє діло, що його вибудував, встоїться, прийме нагороду. Коли чиє діло згорить, понесе шкоду, сам же спасеться, але так як через вогонь." (I Кор. III. 11—15). Бачимо з сього, що хто будує на Христові, себто належить до Церкви, то може спастися якби через вогонь; отже кари чистилища полягають між іншим і на вогні.

Що душі після смерти терплять кару, бачимо з того, що їм можна сю кару влекшувати через молитву. "Свята і спасенна думка молитися за померших, щоб були розвязані від гріхів," каже св. Письмо (2 Макк. XII 46). Єретики відкидають отсю книгу, бо вона їм не вигідна; але, як бачимо, вона цілком добре годиться з іншими. Впрочім маємо ще одно місце, що вказує на приношення молитви за померших. Св. Павло в однім місці пише таке: "Що зроблять ті, що хрестяться за померших? Коли померші цілком не воскресають, чогож і хрестяться за них?" (I Кор. XV 29). Видко, що були й такі, що гадали хрещенням прислужитися помершим. Хрестилися за померших нпр. єретики маркіоніти. Очевидно, що таке хрещення нічого не поможе помершим, що самі не охрестилися були, але воно свідчить про віру, що мертвим можна помогти якоюсь молитовною чинністю вірних на землі, отже свідчить про віру в дочасні кари чистилища.

Що така була апостольська наука, каже м. ін. св. Іван Золотоустий (рок. ок. 344 †407). А св. Кирило Єрусалимський (род. ок. 313 †386) пише:

"Ми молимося за всіх, що померли з нашої громади, й віримо, що через молитву, яку ми відправляємо в святій і страшній Жертві Престола, приносимо помершим велику поміч. Ми стаємо довкруги Престола Божого, молимося за померших, жертвуємо за них Ісуса Христа, що був убитий за наші гріхи, щоб добротливий Господь був для них ласкавий і милосердний."

Як бачимо зі сказаного, то хоч наука про чистилище збережена в св. апостольськім Переданні, то й у св. Письмі маємо виразні вказівки про нього. Ще виразніше говорить св. Письмо про вічні муки. Бачимо виразну науку про вічні муки в пеклі вже в оповіданні про богача й Лазаря. Що сі муки будуть вічні, бачимо виразно з того, що говорить сам Ісус Христос. В оповіданні про богача й Лазаря читаємо, що в місці мук є вогонь, що мучені терплять спрагу і що між раєм а пеклом "пропасть велика утверждается" так, що з пекла ніхто не може перейти до раю (Лук. XVI 26). В іншім місці Ісус Христос говорить: "Хто соблазнить одно з сих малих відручник, ліпше йому, щоб повішено жорновий камінь на його шию і вкинено його в море. І коли соблазнить тебе твоя рука, відітни її; ліпше тобі калікою увійти в життя як маючи обі руки відійти в пекло, в огонь невгасаючий, де їх червак не умирає й огонь не вгасає" (Макр. X. 42, 43). Також при картині страшного суду Ісус Христос говорить, що скаже злим: "Ідіть від мене, прокляті, в огонь вічний, приготований дияволові й його ангелам.... І підуть сі на вічну муку, а праведники в життя вічне" (Мат. XXV 41, 46). В сім місці говориться про вічні муки в пеклі і про вічне життя в небі; очевидно, що вічність важна для прославлених і проклятих, бо душа вічна й житиме вічно в добрі, або в злі.

Як уже вище сказано, ніде Ісус Христос ні Апостоли не говорять про тисячлітне царство на землі, як сього хотіли суботники. Ісус Христос говорить лише про страшний суд при кінці світа і про день воскресения, таксамо й св. Павло. Про тисячлітне земне царство з Ісусом Христом говорили ріжні єретики на основі незрозумілого їм місця св. Письма вже віддавна, але Церква осудила таку науку. Випливає вона з хибного розуміння про смерть душі разом з тілом. Коли душа вмирає разом з тілом, а ще перед страшним судом має зазнавати щастя, то вона мусить таксамо воскреснути з тілом, бо без тіла не може зазнавати щастя. Отже буде, кажуть адвентисти, перше воскресення й тоді будуть праведні царювати з Христом 1000 літ. На доказ вони наводять отсе місце з Апокаліпси св. Йоана:

"Я бачив ангела, що сходив із неба і тримав ключ від безодні й великий ланцюг у своїй руці. І спіймав змія, старого вужа, що є дияволом і сатаною, звязав його на тисячу літ, вкинув його в безодню й замкнув і запечатав над ним, щоб не зводив більше народу, доки не скінчиться тисяча літ. Відтак має бути розвязаний на короткий час. І я бачив престоли й посідали на них, і дано їм суд і душі святих за свідоцтво Ісуса і за слово Боже, і ті, що не покланялися звірові, ні образові його, і не приняли його пятна на свої чола й на свої руки і жили й царювали з Христом тисячу літ. А прочі з померших не жили, доки не скінчиться тисяч літ. Се перше воскресення. Блаженний і святий, хто має часть у першім воскресенні. Над сими друга смерть не має власти, але будуть священиками Божими й Христовими й царюватимуть із ним тисяч літ" (Откр. XX 1—6).

Як уважно перечитаємо отсе місце, побачимо, що адвентисти вияснюють його невірно. Престоли стоять на небі, там же, де перебувають душі мучеників. Нема тут мови про воскресення тіл, що має бути при кінці світа. Праведні отже живуть і царюють з Христом на небі духово, без тіла. Слова, що інші з померших не жили, відносяться до тих що не ввійшли до неба, але в своїх місцях чекають на воскресення при кінці світа. Тому сказано, що блаженний і святий, хто має змогу перебувати в царстві небеснім, і він уже не буде засуджений на відкинення при кінці світа, бо се друга смерть. Тисячі літ не можна брати буквально; се означає час, коли сатана звязаний, а він звязаний від упадку поганства й побіди Церкви. Інакше сього місця не можна розуміти.

-В. Княжецький

— о —

Гумор.— На іспиті. — Професор: Що таке вексель? — Студент: Не знаю. — Проф.: Мушу вам дати злу ноту, але як приятель вашого батька можу йому щиро погратулювати.

о. П. Криворучка

ХРИСТІЯНСТВО НА УКРАЇНІ І СВ. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

Хоч про перші спроби поширення христіянства на Україні маємо скупі і уривчасті вістки, однак навіть з них можемо дещо зіставити та устійнити.

Вже в I. ст. голосив над Босфором і Чорним Морем слово Боже св. Андрей Первозванний. Був він і в Керчі на Криму і над Дніпром. Де нинішний Київ, мав св. Андрей благословити гори і предсказати, що там засіяє Божа слава.

о. П. Криворучка

Годі сказати, чи в II і III ст. були спроби поширити слово Боже між нашими праземляками, скитами і сарматами. Не маємо з того часу майже ніяких вісток. Знаємо однак, що на першім Вселенськім Соборі в Нікеї 325 р. був епископ від Готів, Теофіль.

Готи і візиготи це були германські племена, що зайшли в полудневo-східну Европу, а радше роз'їдали своїми паїздами стару римсько-грецьку державу. Так вони заняли чорноморське побережа і звідси нападали на богаті грецькі кольонії у Малій Азії. I підчас тих нападів мусіли стрінутись з христіянами. Також христіянські полонені обучували своїх панів у правдах вічних та хрестили їх. Так можемо пояснити появу епископа Теофіля на першім соборі в Нікеї.

Що христіянство не поширилось, ані не утвердилось на землях України в тих часах, причина була та, що в 375 році набігають на ці землі гуни. Перед їх напором уступили з наших земель алани, готи, обри.

Щойно у VII і VIII ст. маємо вістки про христіянського князя Бравлина, що панував в Україні і поширював христіянство.

Також припускається, що двох варяжських дружинників, Аскольд і Дир, були христіянами. Оба лишили в Новгороді свого князя Рурика і самі поплили далі Дніпром, аж доплили до Київа і на прохання киян стали в них княжити. Тут і стали вони ширити Христову Віру. Однак скоро надтягає інший дружинник Олег— сам поганин — і на спілку з киянами убивають Аскольда і Дира. Зачинає панувати Олег.

Куди яснійшу вістку про Русь поганську і христіянську маємо з половини X ст. Наш князь Ігор заключає договір з греками. Христіяни присягають на св. євангелію— погани на щит і меч.

Буде від річи згадати, що наші князі, почавши від Рурика— це захожі варяги. Їхньою вітчиною була нинішна Швеція і Норвегія. Світло Христової віри поширив там св. Ансгар, великий апостол Скандинавії. Чимало варяг, діставшись на Русь, поширювали тут свою віру.

Їх вплив мусів бути знатним, коли по смерти Ігоря його жена, княгиня Ольга стає христіянкою.

Київ істнує як осередок-перехрестя міжнародніх сухопутніх і морських шляхів. Тут перехрещувалися великі шляхи від варяг у греки, Двиною, Дніпром і в Чорне Море. Також від німців і Паннонії в Азію і на Крим та до Індій. Сюди переїздили чужі посольства, чужі купці. Між ними були також христіяни. Отже й вони мали вплив на наших земляків. Також наші купці їздили далеко в світ. Наші посольства їздили в далекі землі. Там стрічали христіян і всему приглядалися. Бачили величаві церкви, монастирі, відправи. Те все не лишалось без впливу. Раз заінтересувавшись, обучувалися в правдах Христової віри і коли вернули домів, поширювали свою віру. Тому в Київі скоро повстає перша наша церква св. Ілії.

За панування св. Ольги були також спроби релігійного порозуміння зі заходом. З Київа ідуть два посольства, до німецького цісаря Оттона Великого і Оттона II, в справі прислання церковної ієрархії на Україну. Для Руси висвячено першого епископа Либутія, однак він помер, заки ще встиг вибратись в дорогу.

Потім прибуває до Київа епископ Адальберт. Його місія не повелася, а це мабуть тому, що й св. Ользі не вдалося не тільки поширити христіянство, але навіть не вдалося її охрестити власного сина Святослава. Цей молодий князь, прийшовши до влади, повів енергійну протихристиянську акцію. Його кличі були "Честь старим богам" — або "Іду на вас!" і він їх придержувався. Воюючи з греками наложив головою в бою з кочовиками печенігами, що підкуплені греками підступно вбили нашого князя.

(Далі буде)

—o—

о. Никола Демків

ЯКИХ ДІБР РОБІТНИКА БОРОНИТЬ КАТОЛ. ЦЕРКВА?

"Коли Бог не збудує дому, даремно трудяться будівничі"— Пс. 126.

Поверх 40 літ минуло 15 мая, коли Папа Лев XIII видав лист до цілого христіянського світа "Нових річий" і від тих двох слів починається славне письмо о суспільнім питанню.

Для чого Папа забрав голос в так дражливій справі і в так трудній до розвязання і які з того для нас українців католиків пливуть вказівки, над тим треба нам за Божою помочею застановитися в наших грізних часах.

— — — — —

Найперше, длячого Папа забрав голос?

Во через капіталізм з одної сторони, а через соціялізм з другої сторони зістали загрожені найбільші добра чоловіка.

Якіж то добра?

1. Найбільшим добром людини є **релігія.** Бо коли все опустить чоловіка на цім світі, сколоченій людській душі поспішить з помочею релігія, отворить перед умученим людським духом засвіти щастя і до них чоловіка провадить. Релігія зближає чоловіка до Бога і учить в Ньому бачити скарб над все. Правдиво нещасними людьми є ті, що не мають віри. Вони не мають нізвідки потіхи.

Відчув то досконало один з віруючих поетів. Ото в поетичнім видінню бачить далеку дорогу а на ній юрбу людий. Лиця їх спітнілі, чола умучені.

— Де ідете? — питає віщий поет.
— Копати Божу ріллю— відповідають.
— На що?— питає дальше.
— Хочемо там закопати наші журби— відповідає сумно хор юрби.
— Бо ми є люди дуже хорі,
і самі собі ми є доктори,
самі ми власних мук лікарі,
лікарі— що звуться грабарі!
Влічимо себе землі верствою,
ота лопата нам лікаркою....

Поет співчуваючи питає далі хор юрби:
— Як зветься ваша болізнь строга?
Крізь борів стогни виповзла відмова:
—Не маєм Бога, брак нам Бога!

Віра в Бога дає людині щастя, Бог є її найбільшим добром, без котрого людськість скоро булаб замінилась в стадо взаїмно пожираючих себе звірів.

А Бога дає нам релігія.

І колиб це не було правдою, то требаб кликати до людий: Люди, збуріть вівтарі!

Но, горе! На жаль збурили вівтарі, але щастя, котре є наслідком посіданого добра, не найдено!

Папа є сторожем і головою найславнійшої релігії, єдино правдивої Католицької Церкви. Цему католицтву, що є для чоловіка тут на землі найбільшим, найскорійшим і конечним добром загрозила в XIX ст. нараз небезпека і то з двох сторін. Зі сторони поганського капіталізму і неменше поганського соціялізму— гірше ніж поганського, бо насильного невірства.

(Далі буде)

—o—

ПРИБУВ АПОСТОЛЬСЬКИЙ ДЕЛЕГАТ

Преосвященний Ільдебрандо Антоніютті, Апостольський Делегат до Канади, прибув обняти свій уряд 22 вересня ц.р. Витали його в Квебеку представники духовенства і правительства.

Преосвященний Антоніютті має 40 літ, високого росту, стрункий. Був досі представником Ватикану в Еспанії, при національнім уряду генерала Франка.

Першу Службу Божу на канадійській землі відправив в базиліці міста Квебеку. Нема сумніву, що Преосвященний Антоніютті в найблищім часі відвідає деякі з наших церков.

—o—

НЕ ТАК СУМНО-ТРАГІЧНЕ— ЯК КОМІЧНЕ...

Ідуть два поляки автобусом з Міллвилл до Филаделфії та по дорозі розговорилися про теперішню політику в Европі: Німеччину та Чехословаччину.

По хвилинці розмови каже один до другого:

— А чи слишав ти, як Немец хце одебраць нашом Гдинем? А цо-ж бендзє з нашом фльотом?!

— А цож ти Яцку на то, гдиби наша ржечпосполіта поставіла нашом фльотем на нашом Віслєм? Таж то наша власна жека!

А позаду них третій якийсь пасажир перестав читати українську газету і дає їм таку раду:

— Якби ми мали таку флоту як ви, так ми побудували-б велику дужку (шафлик) та держали в ній свою флоту, так що в кожній потребі перенесли ту флоту, там де було-б її треба.

—o—

В Польщі.— Чи пан директор є? —Нема. Коли вернеться? — Не знаю. Присуд має бути проголошений пополудні.

—o—

(Божа Правда... продовження зо стор. 4)

заперечити навіть істнування Бога — але правда все пишиться правдою, що є Бог.

Людський розум може змилити. Чоловік не є жерелом правди. Може блудити а навіть сказати неправду. Бог є однак правдиве і непомильне жерело правди. Коли Бог подає нам якусь правду до вірування, це зовемо Божою правдою. Не приняти Божої правди, значить— заперечити Божу власть.

Стрічаємо людий, котрі говорять, що вони вірять в Бога— але не признають Його науки. Це так звані "вільнодумці". Вони хочуть, щоб релігія опиралась на їх власних осудах. Вони думають тоді, як той, що пес є конем— але це не зміняє сути річи.

Божа правда це не є відкриття чоловіка, або ангела— це щось вічне. Безвірки часом кажуть, начеб то Церква сама творила Божі правди— однак це абсурд. Церква не може сотворити Божої правди— вона тільки її навчає. Це дано і поручено її самим Христом, тому блуд в Католицькій Церкві є неможливий. Вона навчає за Божою властю.

Чоловік не може мати жадної віри, де нема Божої правди. "Віра зі слуху, а слух через слово Христове." Божа правда це та правда, котру подає нам до вірування св. Католицька Церква.

НОВІТНА СКОРІСТЬ

15 вересня ц.р. Джан Коб гнав свій самохід по солянках Боневил в Юта зі скорістю 350 миль на годину.

Слідуючого дня сотник Джордж Істон перегнав його своїм чорним самоходом —скорістю 357.50 миль на годину. Назвав свій самохід "грім."

Ось так новітний чоловік гонить— ціле життя.

І чи думаєте, що здогонить своє щастя?

Відповідь щоденна є — ні! Наше щастя в Бозі! А туди треба їхати уважно і в роздумі.

Зуб за зуб

Славний професор анатомії в Мінхені др. Рідінгер заки ще почав студіювати, був барбером. Одного разу підчас лекції анатомії він мусів висварити одного студента, тому що той мав тупе операційне приладдя.

Озлоблений студент хотів дошкулити професорові й почав оправдуватися, що не знається на остренні, бо ніколи не був барбером.

—Очевидно —відповів професор.— Бо якби ви були барбером, то напевно були б ним остали на все.

Гумор.— Дивна причина.— Чому плачеш, скарбе? — Не можу тобі сказати. — Чому не можеш?— Бо то за дороге!

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Фармарі є дітваки. Представте собі промисловця самоходів або лазничок, що покірно говорить: Скільки заплатите мені за це?

Ф. Ин. Трібюн

* * *

За много канадійських промисловців і торговельних підприємств думають по старечому. Вони живуть в темряві століть або придержуються тої установи, щоби платити за працю як найменше а заробляти так богато, як тільки можна.

Фабрикант одіння Воррен К. Кук з Торонта— радить давати тільки 6% від дійсних вкладів у підприємства а всі прочі зиски ділити між робітників.

* * *

Хоч і малий хрест, але сила його велика на небі і на землі.

Слова посла кн. Ізяслава, П. Бориславича до кн. Володимира в Галичі, 1152 р.

* * *

А Ізяслав сказав до своєї дружини: "Браття і Дружино! Бог ніколи не віддав був Руської Землі на безчастя. На всіх місцях ми відбирали свою честь. Отже й тепер браття, ревнуймо всі тому й у цих землях, нехай і перед чужими народами сам Бог дасть свою честь взяти!"

1152 рік.

Чим чоловік старший і мудріший, тим краще знає, що нічо не має вартости, коли не можна ним поділитись з іншими.

М. Р. Райнгард

Хочемо вправляти нарід бути готовим не лише на соняшні дні, але також на бурливі.

А. Гітлер

Державна помічі має стреміти до того, щоб уможливити одиницям ділати самостійно.

Р. Ля Фолет

* * *

Коли освідомимо собі, що всі людські заведення є недосконалі, то ця країна стане для нас зовсім мила.

Ф. Ин. Трибюн

* * *

Час кождого чоловіка стільки варт, що небо.

Час варт тілько, що кров Ісуса Христа.

Час вартує тілько, що сам Бог — а це тому, бо кожда добре вихіснована хвиля може нам вислужити посідання Бога.

Св. Вернард.

* * *

Найкращою запорукою для ваших дітей є виховання чужих дітий. Ваші діти не будуть безпечні, коли їхні сусіди будуть невіжами.

Ф. Ин. Трибюн

* * *

Хоч є тисячі тем до ввічливої розмови, є такі люди, що стрінувши хромого сейчас починають розмову про хорі ноги.

Китайська пословиця

* * *

Вірю, що англійське царство зі всіми своїми недомаганнями, ба навіть злочинами в минувшині, є все таки найкращим знарядом до осягнення досі наміченого добра.

Сир Арнольд Вилсон

* * *

Мене виховали в хаті, де вчили про важність говорити правду, навіть колиб через це треба потерпіти.

Невил Чемберлейн

В Новій Зеляндії заведено вільне лікування (лікар, ліки, лічниця) для всіх горожан. Думають в найблищій будучності завести також вільне лікування зубне і очне. Спротивилися тому лише — всі лікарі. Однак парлямент приняв закон 868 голосами, проти 45. Так Нова Зеляндія є першою країною світа, де обовязує вільне лікування на час слабости для кождого її горожанина. Лікар дістає тільки урядову платню— від хорого не сміє брати жадної винагороди. Про подібне лікування в Канаді богато писав, говорив і старався др. Юрик, саскачеванський міністер здоровля— однак досі без повного успіхv. Може і в Канаді діждемося вкоротці того самого, що в Новій Зеляндії. Справа добра і хосенна.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Вересень, 1938

ПРИХОДИ—

Відділ ч. 11 і 14, Гефорд, вкладки	$4.50
о. Я. Чиж і о. М. Швед, вкладки	2.00
Данівці, Саск., ювілейний дар	7.00
Приймове, Саск. ювілейний дар	7.00
Альвена, Саск., ювілейний дар	5.60
о. Ів. Колцун і М. Козак, вкладки	2.00
о. Ст. Семчук з продажі літ.	6.50
А. Лісковнч і відділ ч. 17	1.90
о. Семчук з продажі літ.	.50
о. Н. Сірий, з продажі літ.	1.00
о. Ст. Борис, 6 передплат	6.00
Разом	$44.00

—РОЗХОДИ

Значки	$1.00
Зміне чека о. Др.	.18
Б. Л. Корчинський на зв.	5.00
Значки	1.00
Друк БН, ч. 18	17.50
Розсилка " "	1.90
Друк 500 листів	4.00
Друк 500 менших обг.	2.50
Друк 750 більших обг.	3.25
Разом	$36.33

Замітка

У звіті за серпень зайшла слідуюча помилка: там напечатано В. Гавлюк і Ст. Максимович вкладка 1.00; має бути $2.00.

Дмитро Кобринський
гол. скарбник

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

Національний Контест Релігійної Культури Братства Українців Католиків

КАТЕХИЗМ ДЛЯ НАЙМЕНШИХ НАУКА 2.

ПРЕДМЕТ НАУКИ: РАННЯ МОЛИТВА: Люблю Тебе Боже, люблю Тебе з цілого мойого серця. Дякую Тобі, що Ти мене сотворив, що Ти мене привів до правдивої Христової віри, до святої католицької Церкви, що Ти позволив мені переночувати цю ніч щасливо. Господи, я Тобі жертвую всі мої діла нинішнього дня. Зділай, щоби всі вони були після Твоєї святої Волі, на Твою більшу славу. Заховай мене від гріха і від усякого зла. Твоя свята ласка нехай буде завсігди зі мною і зі всіми моїми дорогими особами. Амінь.

НАВЯЗАННЯ: Науку треба навязати до попередної лекції: ЗНАК СВ. ХРЕСТА.

ДОРОГІ ДІТОЧКИ. О, як гарно ви знова сьогодня зійшлися на науку катехізму. А як гарно ви заховуєтеся. Добре діти, ви гарні, таких дітей любить Ісус. Ісус і нині поможе вам научитися катехізму, буде благословити вас і ваших родичів бо ви добрі та чемні. Памятайте однак, діточки, коли хочете бути такими завсігди треба, щоби ви молилися завсігди до Ісуса, щоби ви молилися рано і в вечір.

Слухайте діти, будьте уважними. Хто з вас бачив, як сонце рано сходить? О так, богато, богато. Але богато з вас тоді, як сонце сходить найкраще сплять. А сонічко, що сходить так бє до вашого віконця і каже: "Ставайте діти, дивіться як я гарно вже світу, вже все обудилося зі сну, люди вже при праці. Вставайте."

Мати, що встала зі сходом сонця, йде по тихонько до кімнати, де спить її дитина, підносить заслони вікон а сонце так і вдирається до хати. Відтак мама зближається до своєї дитинки, гладить її по чолі та милим голосом говорить: "Вставай дитино, вже день, дивися як сонічко світить."

Дитина будиться помаленько, отвирає ще заспані очі, гляділь на свою маму, гляділь на ясне сонічко, всміхається.... А відтак сповняє свій обовязок. Який? Кляхає на свойому біленькому ліжочку: Мама пальцем вказує дитині на небо, до гори, дитина гляділь своїми невинними оченятами. Побожно зложила руки. Робить гарно знак св. Хреста а відтак говорить РАННЮ МОЛИТВУ. Мама говорить наперед а дитина повтаряє, побожно, здається, як ангел.... (ТУ СЛІДУЄ ТЕКСТ МОЛИТВИ, ПОДАНОЇ НА ВСТУПІ).

І. ЛЮБЛЮ ТЕБЕ БОЖЕ, ЛЮБЛЮ ТЕБЕ З ЦІЛОГО МОЇВОГО СЕРЦЯ.....

Отсе перші слова, які вимовляє добра дитина, як тільки пробудиться зі сну. Що значать ці слова? Вони значать, що дитина знає, що Господь Бог є її великим Вітцем небесним, що вона любить його як рідна дитина, цілим своїм серцем. Дитина знає, що той Господь є могутним царем цілого світа, всіх річей і всіх сотворінь, і тому славить його з любови і покірно.

О, діточки, як могутній цей Господь. Він сотворив ясне сонце, що своїми золотисті-

тими лучами славить його, наче молитвою. Він сотворив гарні цвіти, що кожного раня отвирають свої листочки а гарний запах наче молитва линуть високо, високо до неба. Він сотворив гарні птички, що кожного дня раненько ще до схід сонця, гарним співом, наче молитвою вихвалюють Бога. Все молиться.... А чиж діти одні не малиби молитися кожного ранку? Моліться, діти, а ваша молитва разом з молитвою ясного сонічка, зі щебетанням птичок, з запахом цвітів нехай лине кожного ранку перед Престіл Всевишнього Бога.

II. ДЯКУЮ ТОБІ БОЖЕ, ЩО ТИ МЕНЕ СОТВОРИВ, ЩО ТИ МЕНЕ ПРИВІВ ДО ХРИСТОВОЇ ВІРИ, ДО СВЯТОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ, ЩО ТИ ПОЗВОЛИВ МЕНІ ПЕРЕНОЧУВАТИ ЦЮ НІЧ ЩАСЛИВО.... Мама говорить наперед а дитина повтаряє за нею солодку молитву подяки.

Дитина повтаряє і думає: Хто мені дав життя? Кому повинна я за це подякувати? Це Господь, що дав мені життя, що я можу робити богато добра, щоби заслужити собі на небо. Господь, що привів нас до правдивої Христової віри, до Христової Католицької Церкви. В який спосіб? Через Тайну св. Хрещення.

Як ви, діти, були маленькі, то вас занесли до Христової Церкви. Тоді був з вами ваш тато, були також хрестні родичі. Тоді в Церкві вас охрестили. А коли вас хрестили, то ангели записали ваше імя до книги небараю, до книги святих.

За це ми повинні дякувати Богові кожного дня рано і в вечір. Кілько то дітей вечером пішли спати а рано вже не пробудилися: померли в ліжку на морю, в огни. Тому дякуйте Богові, що вам позволив переночувати ніч.

III. ЖЕРТВУЮ ТОБІ ВСІ МОЇ ДІЛА НИНІШНОГО ДНЯ: ЗДІЛАЙ, ЩОБИ ВСІ ВОНИ БУЛИ ПО ТВОЇЙ СВЯТІЙ ВОЛІ, НА ТВОЮ БІЛЬШУ СЛАВУ....

Дитина продовжає свою молитву; робить обіцянку гарну і добру, певно що додержить

Уважайте: Дитина завсігди в день занята: тут бавиться там учиться, ту працює а там відвідує своїх приятелів. Але бідна то дитина, як щоби всьо то не подобалося Богові. І тому добра дитина молиться кожного раня, щоби вона могла подобатися Богові.

IV. ЗАХОВАЙ МЕНЕ ВІД ГРІХА І ВІД ВСЯКОГО ЗЛА.... так дальше молиться добра дитина, а Господь слухає її молитви і тішиться і милим оком гляділь на неї і помагає їй не грішити через цілий день, хоронить її від усякого злого. Господь добрий нікого не забуває, навіть свойого найменшого сотворіння.

Добра дитина, що це знає, не вдоволяється тільки молитвою за себе, вона кінчить свою молитву згадуючи своїх родичів, тата, і маму, братів, сестер, учителів, отців....

V. ТВОЯ СВЯТА ЛАСКА НЕХАЙ БУДЕ ЗАВСІГДИ ЗІ ВСІМИ МОЇМИ ДОРОГИМИ.... так і добре. Не треба тільки дбати про себе, але про дорогих наших осіб, щоби Господь також і їх беріг та щоби вони були також щасливі.

АМІНЬ. Нехай так станеться. Рання молитва скінчена. Кінчиться так само як зачинається— знаком святого Хреста.

О, гарна молитва. Повтаряйте її діти кожного дня, щоби ви не були чимсь меншим від сонця, цвітів, пташків. Колиби ви того не робили, не молилися, тоді не будете добрими дітьми, будете злими. Як будете молитися то Господь буде вас благословити, поможе вам перевести гарно день і спокійно ляжете спати.

ВЕЧІРНЯ МОЛИТВА: У вечір, перед спанням, дитина добра повторить цю саму молитву, з маленькими змінами:

"Люблю Тебе Боже, люблю Тебе з цілого мойого серця. Дякую Тобі, що Ти мене сотворив, що привів мене до Христової віри, до святої Христової Католицької Церкви, що заховав мене протягом цього дня. Прости мені за зло, яке я поповнив, а як я що доброго здіяв, то прийми це, Господи. Берехи мене підчас сну від усякого нещастя. Ласка Твоя свята нехай буде завсігди зі мною і з моїми дорогими. Амінь.

НІЧ. Сонце ховається і в послідне кидає свої найкращі лучі: То була його вечірня молитва.

Цвіти пращають Боже світо дня найсильнішими запахами: То є їх молитва.

Птиці, заки удадуться до своїх гнізд на відпочинок співають найкращу пісню: То є їх молитва.

Діти, а ви самі малиби йти спати без молитви? Ви, що вас так любить Ісус? Моліться діти кожного вечера а ваша вечірна молитва нехай буде першою перед Богом.

СЛОВО ДО ВСЕЧ. ОТЦІВ ПАРОХІВ, БАТЬКІВ, УЧИТЕЛІВ, ПРП. СЕСТЕР і ВСІХ ТИХ

кому заважить, щоби припровадити наших найменших до Христа. В нинішнім числі: "Будучности Нації," подаємо вже другу з черги лекцію катехізму для наших найменших. Дальші лекції будуть слі-

дувати. Памятаймо, що нашому народови бракує основних елементів нашої релігії. В Канаді ця справа ще більше погіршилася. Памятаймо, що всі наші труди на ніщо не здадуться, як що у нашого народу не буде в серці сильних моральних основ. Найбільший патріотизм перед Богом і історією: НАВЧІМ ДІТИЙ КАТЕХІЗМУ, нехай вони будуть горожанами у Бога, то певно будуть добрими горожанами свойого народу.

Не тратьте часу. Організуйте по своїх парохіях, кольоніях, по приватних домах правильну науку катехізму, так як ми Вам тут подаємо. Зголосіть дітей Ваших до релігійного контесту в Редакції "Будучність Нації." Якщо маєте трудноші в організованню правильного навчання катехізму, пишіть до нас, до Редакції.

В ЧІМ ЛЕЖИТЬ УСПІХ НАВЧАННЯ КАТЕХІЗМУ?

Щоби дітей стягнути на катехізм, щоби вони на катехізмі осталися, часто доражується уживати ріжних преріжних середників: нагороди, забави, пікніки, миле обходженняся з дітьми і т.п. Та найкращим забезпеченням успіху в катехізмі, це добре перепровадження лекції. Учити дітей в спосіб розумний і успішний. Навчання релігії, получене з молитвою, піснями, напевно добре, Господь благословить його. Однак це не звільняє нас, щоби ми не уживали найкращих людських середників до осягнення цілм. Першим таким середником, це спосіб або методи навчання. Для зрозуміння того способу, ми в кожному числі "Б.Н". будемо подавати кілька думок, які богато причиняться до успішного навчання катехізму наших найменших.

ЛЯЦЬКІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ

Ось новітний літопис кривд, якими ляхи обсипують нашу святу Церкву та її Духовенство.

1. о. М. Коржинського засудили в Копичинцях на сто зл. гривни або 5 днів арешту за те, що підчас проповіди напятнував зміну обряду якогось зрадника.

2. Заборонили вести літнища для нашої молоді на Соколі і Остодолі, біля Підлютого — в посілостях, дарованих для нашої молоді Митрополитом Шептицьким.

3. За співання пісні "Ой, у лузі Червона Калина" покарали 17 осіб з Плугова по 70 зл. Цю пісню зложив о. Ан. Трух, ЧСВВ і в Канаді можемо співати її доволі....

4. В Ставчанах біля Львова виарештували хлопців між 11 а 18 роком життя, бо на ставищі бігали, співали і забавлялись в жовнірів. Бояться навіть дітий....

5. Перемишлянське староство покарало о. Боднара гривною 100 зл. або 30 днів арешту за те, що старостинське повідомлення про зміну обряду Теодора Заплатинського відіслав письмо з дописною "не приймаю до відома." Судова розправа виявила, що Т. Заплатинський ніколи обряду не міняв.

6. Староство в Дрогобичі покарало о. Ан. Круцька з Добрівлян карою 50 зл., або 7 днів арешту, бо в церкві співали люди "Боже великий."

7. Підчас деканального соборчику в Колодіівці, повіт Скалат, місцевий управитель школи лях Евгеніюш Баро заборонив перевести в школі науку релігії для українських дітий.

Так ляхи ломлять все, знущаються і переливають чашу, котра повна....

А гірко буде їм пити, і то незадовго!

ВІДДІЛ ч. 71 в БЕДФОРДВИЛ, САСК.

В неділю, 31 липня, ц.р. відділ святкував 950 літну річницю Хрещення України і нашого великого покровителя ,святого Володимира.

Впр. о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ, пояснив ціль цього дня. Святий Володимир знищив поганство а приймив віру Христа Спаса і в цій вірі казав охрестити цілий нарід. Однак по смерти князя державу поділено між його синів і цей звичай став причиною упадку сили народу. Брати стали між собою ворогувати за кращі наділи і заводити міжусобиці. З того користали наші сусіди і нападали на українську землю та нищили її. Часом навіть наші князі кликали ворогів на поміч один проти другого. Почалося це зараз по смерти Великого Князя. Святополк убив двох братів, Бориса і Гліба, бо сам хотів засісти на княжім київськім престолі. Такуж долю приготовляв він й третому братові, Святославові, та той, довідавшись про нещастя своїх братів, пустився утікати на Угорщину. В горах Карпатах догонили його Святополкові посіпаки і убили, недалеко нинішного Сколя.

Коли про це дізнався князь Ярослав в Новгороді, зібрав військо і пішов покарати вбивника. Тоді Святополк втік до свого тестя, польського короля Болеслава і закликав його іти в похід проти Ярослава. Так вони пішли разом і побідили. Однак радість з побіди була коротка. Київляни стали убивати жовнірів Болеслава і він чим скорше вернув до Польщі. З тим ментом прийшов також кінець Святополкові. Нарід повстав проти нього і Ярослав знова двигнувся в похід. Цим разом побідили Святополка і він пропав без гісти.

Зараз по відчиті була **вистава драми п. п. "Сини Володимира,"** силами відділу. В першій дії виступають дві служниці, що порядкують світлицю князя (Зоня Харандюк і Марія Харандюк)— зараз за ними виступає князь Володимир (Ю. Іваночко) та його сни (Іван Харандюк, Яр. Харандюк). Ролю митрополита грав В. Харандюк. Ролі бояр М. Харандюк і Н. Вельгуш. Ролю вістуна мав В. Шпільчак а медведя О. Іваночко. Всі вивязалися зо своїх роль знаменито. На салі панувала тишина —всі були зворушені. Вечір закінчено гимнами.

Дня 21 серпня відсвятковано річницю Хрещення України в **Джесмин, Саск.** і повторено це представлення. Рано була Служба Божа в місцевій церкві, пополудні виклад о. Гаврилюка а по викладі представлення. На Рідну Школу зібрано при цій нагоді $4.75. Так наші люди хочуть бодай в части наслідувати чесноти святого Володимира, скільки можуть.

Дня 18 липня наспіла до нас сумна вістка про смерть генерала Тарнавського— зараз того самого дня, в годині шестій вечір о. Гаврилюк відправив панахиду і виголосив слово про життя генерала. Уродився в селі Барилові, радехівського повіту 29 серпня 1869, де його батько був священиком. Дня 13 лютого 1919 як полковник Української Армії перенимає команду, в червні 1919 стає генералом а в липні начальним вождом УГА. Переводить армію за Збруч та веде до Київа. Коли поляки заняли Волинь, іде в перебрані через Галичину але коло Ходорова поліція арештує його і перевозить до Тухолі. Після повороту з полону замешкує в Золочеві, а потім переходить в село Черницю і там живе як пустельник, працює і лише деколи приїзджає до Львова. Хоч його нема тепер між нами серед живих, то його любов до своїх жовнірів і українського народу залишаться між нами на все.

ПРУДГОМ, САСК.

21 серпня ц.р. Борщів пережив незвичайні хвилі. В годині 8.30 вже була перша Служба Божа для діточок, які під проводом Сестер із Саскатуну готовились до першого св. Причастя. Діти були у віночках і вельониках, а деякі мали українські ленти. Кожда дитина дістала образок. **Всеч. о. Гуменюк** взяли зі всіх знимку.

Мило було глянути, коли в 10 годині всі діти ждали коло брами на **всеч. о. Серветника** який нині мав правити першу Службу Божу. На привітання зустрів отця заступник предсідник предсідателя церковного **п. М. Жмуд** і щиро повитав. Тоді о. Гуменюк вручив о. Серветникові епітрахиль і хрест. Всі заспівали "Вихваляйте доли—гори" і похід рушив в сторону церкви. Подвстія був на дворі, бо прибуло много народу, котрий не міг був поміститися в церкві.

о. Гуменюк поміг о. Серветникові зібратися в ризи і тоді почалася Служба Божа. Напереді стояли діти, прибрані до першого св. Причастя — за ними процесія, котру несли хлопці і дівчата, також в українських відзнаках. За ними старші хлопці і дівчата, а далі нарід. Всі слухали так торжественно відправи, що можна було чути биття власного серця.

о. Серветник правив до глибини зворушений. Вся родина панства Серветників в той день приступили до св. Сповіди і св. Причастя. Підчас відправи були для них окремі місця, на право від престола.

По Службі Божій було стискання голов і тоді син приступив до родичів і просив, щоби приняли від нього благословенство.

М. Жмуд подякував потім родичам і о. Серветникові за радість, якої свідком стала ціла парохія і за те, що о. Серветник перепяв на себе духовний стан і посвятився на Службу Богу. Також подякував о. Гуменюкові за проповідь на тему "Перша Служба Божа молоденького священика."

Другий з урядників **п. Трембіцький** також зложив найкращі желання для о. Серветника. Він вніс многолітствія для Преосвященного Епископа, котрий через цю відправу виріжнив нашу парохію. Кобн Бог дав ще много літ прожити нашому Преосвященному Владиці та радити українським народом в Канаді.

(Далі буде)

Гумор. — Через жінку.— Ти знов не здав іспиту і напевно через жінку. — Так, татусю: питали мене, чи знаю щось про Марію Тересу....

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або старається о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.
або
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть часту свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 21. ЙОРКТОН, САСК. 1-го Листопада, 1938 — Vol. VI, No. 21. YORKTON, SASK. November 1, 1938

ЗА УКРАЇНУ - ЗА ЇЇ ВОЛЮ!

В листопаді 1918 повстає Українська Галицька Армія, повстає Українська Держава; починається борба з ляхами!

Дня 19 жовтня 1918 року відбувся у Львові з'їзд мужів довіря цілої Галичини. В 12 годині в полудне др. Петрушевич відкрив збори і проголосив, що на землях Австро-Угорщини твориться Українська Дежава. Всі повстали з місць і в святочнім настрою залунала пісня "Вже воскресла Україна"....

Дня 20 жовтня 1918 року а була це неділя, на площі св. Юра зібралися непроглядні маси народу. І там на цій історичній площі, котра бачила наші перші покоління— княжі полки і козацькі Богданові— др. Кость Левицький прилюдно проголосив повстання Української Держави.

Треба було мати реальну силу, щоби переняти владу в краю. В тій цілі повстав Центральний Військовий Комітет, котрий в ночі з 31 жовтня на 1 листопада мав до розпорядимости у Львові 1,400 жовнірів і 60 старшин. Це була перша збройна сила Української Влади, котра перевела заняття Львова від австрійської влади. Переняття почалося в опівночі і до години семої рано Львів находився в наших руках. Довершило це наше військо!

Була це пятниця, 1 листопада 1918 року. Львів цілий замайорів від жовтоблакитних прапорів. Та вже того першого дня ляцькі бандити ранили тяжко в голову українського стрільця Михайла Панкевича. Він ішов патролюючи серединою Академічної вулиці. Біля аптики Пілявського напали на нього два цивільні молоді люди і вистрілом з револьвера тяжко ранили в голову. Так у Львові почалася борба, котра не є закінчена до нинішного дня....

І не закінчиться досі, доки українці наново не переймуть правної влади в Галичині, котру підступно і противправно загарбали ляхи.

День 1 листопада 1918 р. це день повстання нашої Держави!

Це день повстання Української Галицької Армії, котра потім зросла до 100,000 мужів. Це день нашої гордости і національної чести!

Все було наше і ми були панами!
Це день нашої незабутної слави!

ЛЬВІВ ПЕРШОГО ЛИСТОПАДА 1918 Р.

Українське правительство видало таку відозву до мешканців міста Львова:

* * *

До населення міста Львова!

Волею українського Народу утворилася на українських землях бувшої австроугорської монархії

Українська Держава.

Найвищою державною владою Української Держави є Українська Національна Рада.

З нинішним днем Українська Національна Рада обняла владу в столичнім місті Львові і на цілій території Української Держави.

Дальші зарядження видадуть цивільні і військові органи Української Національної Ради.

Взивається населення до спокою і послуху тим зарядженням.

Під цею умовою безпечність публичного порядку, життя і маєтку, як також заосмотрення в поживу вповні запоручається.

Українська Національна Рада.

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Український Народе!

Голосимо Тобі святу вість про Твоє визволення з вікової неволі. Від нині Ти господар своєї землі, вільний горожанин Української Держави.

Дня 19 жовтня Твоєю волею утворилася на українських землях бувшої австро-угорської монархії Українська Держава і її найвища влада, Українська Національна Рада.

З нинішним днем Українська Національна Рада обняла владу в столичнім місті Львові і на цілій території Української Держави.

Український Народе! Доля Української Держави в твоїх руках. Ти станеш, як непобідимий мур при Українській Національній Раді і відіпреш всі ворожі замахи на Українську Державу.

Заки будуть установлені органи державної влади в законному порядку, українські організації по містах, повітах і селах мають обняти всі державні, краєві і громадські уряди і в імени Української Національної Ради виконувати владу.

Де цього ще не зроблено, дотеперішні неприхильні Українській Державі уряди мають бути усунені.

Всі вояки української народности підлягають віднині виключно Українській Національній Раді і приказам установленої нею військової влади Укра

їнської Держави. Всі вони мають стати на її оборону. Українських вояків з фронтів відкликається отсим до рідного краю на оборону Української Держави.

Все здібне до зброї українське населення має утворити боєві відділи, які або ввійдуть в склад української армії, або на місцях зберігатимуть спокій і порядок, особливо мають бути оберігані залізниця, почта і телеграф.

Всім горожанам Української Держави без ріжниці народности і віроісповідання запоручається горожанську, національну і віроісповідну рівноправність.

Національні меншости Української Держави, поляки, жиди і німці, мають вислати своїх відпоручників до Української Національної Ради.

Аж до видання законів Української Держави обовязують дотеперішні закони, о скільки вони не стоять в противенстві до основ Української Держави.

Як тільки буде забезпечене і закріплене істнування Української Держави, Українська Національна Рада скличе на основі загального, рівного, безпосередного і тайного виборчого права Установчі Збори, які рішать про дальшу будучність Української Держави.

Склад утвореного Українською Національною Радою кабінету і його програму оголоситься.

Український Народе!

Всі свої сили, все посвяти, щоб укріпити Українську Державу!

Львів, 1 листопада 1918.

Українська Національна Рада.

ВІДОЗВА ДО ВІЙСЬКА

Браття!

Твердо стійте! Не випустіть зброї з рук! Згадайте, кілько разів могли Ви покласти голову за чужу справу. Постійте тепер за себе, за свій нарід, за своїх діточок. Памятайте, що вони попалиб в тяжку неволю, якби Ви пустили зброю з рук!

На вас дивиться весь український нарід. У Ваших руках доля Ваша і доля цілого народу. За справедливу справу стоїте в бою, за святу справу свободи народу, за земленьку святу, що належиться селянству.

Нехайже не буде між Вами таких, що далисяби денебудь розброїти хочби більшій силі. Краща смерть зі зброєю в руках, ніж соромна неволя!

Боріться як льви, будьте завзяті і незломні, а побіда нашої справедливости справа певна!

Гумор.— Яка ріжниця між давними часами й теперішними? — Давно не було безробіття ні на ліх, а тепер нема ліку на безробіття.

др. Л. Цегельський

ЛІТОПИСЬ ЛИСТОПАДА

1). Маніфест цісаря Карла про перебудову Австрії у федерацію та з зазивом до народів уконституувати свої національні репрезентації, появився дня 3 жовтня, 1918.

2). На основі цього маніфесту наша національна репрезентація уконституувалась як "Українська Національна Рада" та проголосила українську автономну державу на українських землях у австрійській федерації — у Львові дня 18 жовтня, 1918. Це є правний початок нашої держави в Галичині і Буковині. Наступного дня — 19 жовтня, 1918,— у Львові оповіщено ще народньому зіздові кількасот українських нотаблів (провідних людей) з Галичини і Буковини, яким доручено негайно утворити повітові Національні Ради та ждати інструкцій. Рівночасно пущено в рух машину для підготовлення оружного перевороту.

3). Дня 30 жовтня, 1918, Дмитро Витовський обняв команду перевороту у Львові.

4). Вечером 31 жовтня, 1918, затверджено постанову перевести переворот цей-ж ночі і в ночі з 31 жовтня на 1 листопада 1918 цей переворот переведено.

5). В полудні, 1 листопада, 1918, появилися польські оружні відділи на так званім Новім Світі і Кастелівці (частині Львова на захід від св. Юра і Політехніки).

6). Дня 2 і 3 листопада ці польські частини заняли св. Юр, українську семинарію та Головний Двірець.

7). Дня 3 листопада 1918 Витовський зложив команду.

8). Дня 5 листопада, 1918, команду Львова обняв отаман Гриць Косак і тогож дня надтягли Українські Січові Стрільці під Львів, до Сихова.

9). Дня 9 листопада 1918 Косак зложив команду, а обняв її отаман Стефанів.

10). Дня 21 листопада, 1918, Українці евакували Львів.

Гумор.— На ціле життя. — Як можеш виходити за такого старого? Подумай: супружа заключаєш на ціле життя. — Моє? Його!

Зі Золотих Віршів Життя

Уляна Кравченко

ПОКЛІН БОРЦЯМ

В борні за Вітчину,
в надсильному дужанні
в могилу Ви лягли
в життя самім заранні....
Обильно землю цю
Ви кровію зросили,
лягли в сталевій зброї
на полі Слави—Ви, Ґерої!

— — — — —

До Ваших ми могил
ідемо повні віри;
безсмертя духа—чар,
посвята—серця жар,
завзяття юних сил
і велич вся офіри
скріпляють нам серця
надією життя!

— — — — —

Не дармо Ви дали
в офірі кров свою,—
воскресне Вітчина!

— — — — —

Поклін Борцям, поклін!
І слава!!!

ЧОМУ ЧЕХИ ПРОГРАЛИ

Льорд Ронсиман передав звідомлення, в котрім подає причини чеського пораження з нагоди судетських німців.

Він пише так: "Тяжка справа бути під владою чужинців. Моє враження таке, що чеське правління над судетами протягом останніх 20 літ, хоча актуально не було знущанням і певно не було терором, то однак було без такту, без зрозуміння, повне дрібної нетерпимости і упередження в тій мірі, що незадоволення німців мусіло йти в напрямі вибуху...."

"В чисто німецьких округах були чеські урядники і поліцаї, що нічого або малощо говорили по німецьки. Чеських кольоністів заохочували на основі рільної реформи поселюватися в чисто німецьких округах і давали їм землю. Для дітий тих чеських зайдів будували просторі школи. Загально всі були переконані, що чеські фірми мають прихильність уряду в уділенні контрактів проти німецьких і що держава радніше дає допомогу чехам як німцям. Думаю, що ті закиди в більшості справедливі...."

— — — — —

Якби так тепер те все перевели на нашу мову і замість "чехи" поставили "поляки"— то заключення льорда Ронсимана є правильні і вповні оправдані також супроти поляків.

Однак поляки того признати не хочуть. Це, що добре для чехів— для себе уважають недобрим. І скориставши з опіки Гітлера та занявши Тешин так гороїжаться. 13 жовтня 1938 розліпили в Тешині оголошення, в котрих заряджено, що всі чехи, які туди прийшли після першого листопада 1918 року, мають звідтам забратися до першого листопада 1938.

ТАКЕ САМЕ зарядження видасть наше правительство, скоро тільки українське військо увійде на вулиці Львова....

І будуть ляхи забиратися на свої мазурські болота, звідки прийшли....

[illegible]

Боже провидіння ділає сильнійше, як найбистріша людська уява може придумати. В році 1885 розійшлись з рідної хати і в ріжні сторони дві сестри і брат.

Тепер після 53 літ зійшлися знова. Михайло Коверко, 70 літний старець і його сестри, пані Анна Овсяк з Дітройт та пані Марія Лучанська з Джесоп побачились знова, коли брат приїхав з Френклин, Ман.

Ніколи не можна говорити, що вже не стрінемося. Бо що нам видається прямо неможливим, в Бога є можливим і здійснимим.

КАПЛИЦЯ В ЛІТАКУ

Першу того рода літакову каплицю, котра рівночасно булаб церквою для місійних околиць півночі, задумує збудувати о. Шульте, католицький священик-летун.

о. Шульте звісний зі своїх незвичайних осягів летунських на півночі Канади. Нераз ратував людий в крайній потребі, все самий, власною працею, з помочею Божою.

І ось тепер вибрався о. Шульте з викладами по Америці— дохід з тих викладів має вистати на збудовання літака з каплицею.

Підчас війни о. Шульте був німецьким летуном і здобув кілька відзначень.

По війні став летуном для Церкви і Божої справи спасення душ.

Ось взір, як можна посвятити своє життя тихо а дуже хосенно.

ГЕТЬ З БІЛЬШОВИЗМОМ!

Як більшовики винищують Україну— як розстрілюють селян за жменю зерна—яке у них військо—і як царський ґраф є шефом більшовицького штабу, а що на те все говорить Ліндберґ, лейді Астор і льорд Винтертон?

Це не перший і не останній раз ідуть вісти, тяжкі, криваві, як більшовицькі кати винищують квітучу колись Україну.

Найбільші вороги Бога, релігії, безсмертної душі і всього поступу людства завзялись чярмити у свою диявольську неволю душу людську. І тому з пекольною злобою руйнують та винищуть стародавні церкви України.

Їхня часопись "Комсомольська Правда" повідомляє безсоромно, що Преображенський Собор в Чернигові, збудований в XI стол., в якому поховані тлінні останки князя Ігоря, перемінили вони на склад бочок з маслом і рибних консервів.

Другу церкву в Чернигові, св. Тройці, перемінили на маґазин харчів.

А церкву св. Бориса з X століття замінили на сушарню ярин.

Ось більшовицький "поступ"— що є вандалізмом найгіршого ступня в історії.

* * *

Дня 7 серпня 1932 року видали більшовики уставу про ростріл "за непошанівок соціялістичної власності."

Тепер їхня часопись "Совєтская юстіція" ч. 15 так пише з тої нагоди: "Уставу з 7 серпня примінювали в справах колоскових, **за присвоєння кілька фунтів зерна, навмисно засуджуючи працюючих.** Але до відповідальних працівників, що обманювали або крали кількадесять тисяч, устави зі 7 серпня **не примінювали.** В дійсності до нинішного дня, найвищу міру кари після устави зі 7 серпня (смерть) примінювано особливо до селян, що були мало винні, а часом тільки случайно і ненавмисне присвоїли собі "суспільну власність" — **хтось там збирав опале колосся на колхознім лані, підніс на дорозі підкову**, яку загубив колхозний кінь і взяв до дому та не віддав зарядові совхозу, ітд."

Ось так самі більшовики описують про свою "справедливість" та її примінення до селян. Ось там вислатиб всіх тих "товаришів" та "товаришок", що так горлають в Канаді про соціялістичний "рай" в совєтській всесвітній кооперативі.... Там навчилиб їх скоро після устави зі 7 серпня, як шанувати устрій Канади.

І бідний, бідний той край, де селянин з голоду— бо не з добра— іде збирати колосся на колхозний лан а його за те карають смертю— і все таки є такі відважні, що важать життя ради кілька непевних колосків— яка безпросвітна нужда мусить бути в тій країні?!

— — — — —

Про своє військо самі більшовики так пишуть: "Розґардіяш і нехлюйство, котре бачимо в останніх часах, настали з вини політичних комісарів. Під їх впливом в київській окрузі рядовики зачали поздоровляти **тільки своїх знакомих старшин**— на незнакомих зовсім не звертають уваги та не поважають їхніх військових відзнак."

"Красная звєзда" з 12, IX, 1938

І далі та сама "звєзда" в ч. 213 з 15.IX.1938 подає таке: "Командант Гусаков не звертає уваги на це, що жовнірі мають розіпняті ковнірі а на мундурах не мають ґудзиків.— Відповідаючи на питання рядовики тов. Іванов і тов. Ізін держали руки в кишенях."

Ось ціла ця "блескучая армія"... Без ґудзиків, в розіпнятих ковнірах і з руками в кишенях.... Не диво, що японці били це дрантя аж порох летів на горбах Ченґку-фен. Не диво, що полковник Линдберґ не міг нічого доброго сказати про ту "армію", коли її на власні очі побачив в Москві. А ще, коли взяти під увагу, що більшовики майже поголовно вистріляли всіх своїх ліпших командантів, почавши від маршала Тугачевського і адмірала Вікторова— то хтож може таку "армію" тепер вести до бою? Линдберґ був в Москві підчас летунських торжеств. Самі більшовики запросили Линдберґа, щоби перед найславнійшим летуном світа показати свою "силу" та похвалитися. Однак Линдберґ знаменито розуміється на більшовицькім блофі. Йому не замилити очий.... І тому коли вслід за ним більшовики післали на звіди по вулицях свого аґента, Линдберґ прямо приступив до того очкура і спитав, чого він лазить за ним? А коли той заплутався язиком, тоді Линдберґ по **американськи** розвязав йому мову, заїхавши між очі кулаком, аж той накрився ногами. То було підчас побуту в Москві між 16 а 26 серпня 1938 року.

І не диво, що більшовики обмертвіли!

Такого від гостя вони ніколи не сподівалися— от "буржуй-дурачок" думали москалі, а тут дістали відповідь в самі очі.

І тому, коли Линдберґ вже виїхав з совітів зняли репет-крик: "фашіст!"

А їм у відповідь каже лейді Астор, що Линдберґ ніколи в її сальонах не був на обіді і нічого проти більшовиків там не міг говорити. "A complete lie."

Цілісінька брехня!

Ніколи так погано не повезло більшовикам, як тепер....

Отверто сказала їм Европа в очі, що вони повні брехуни!

А вони тільки облизалися....

Бо щож скажуть?

Льорд Винтертон подав причини, чому Росія не може помогти дійсно чехам такі: 1) Вона моглаб помогти тільки тоді, колиб перейшла через Польщу, бо з чехами не має спільних границь. 2) Ростріли і увязнення многих російських ґенералів у великій мірі обнизило боєву спроможність червоної армії.

І тому не диво, що більшовики вистрілявши своїх "пролєтарських" ґенералів не мали іншого видно вибору, як на шефа мобілізаційного відділу ґенерального штабу СССР поставити ґрафа Іґнатєва, бувшого аташе військового царської Росії в Парижі.

Ось пролєтарі!

На шефа штабу царського ґрафа —а своїх "под стєнку"!

І тільки безмірна глупота людська є причиною, чому в Канаді деякі люди захоплюються ґанґреною того рода, що більшовизм....

СТЕРЕЖІТЬСЯ ВОГНЮ!

Велике нещастя навістило околицю Денс, недалеко Форт Францес в Онтеріо. Зачалися там малі вогні, котрі згодом вітер роздув на простір яких 700 миль і протягом двох тижнів вигоріли там не лише величезні лісові простори, але на горе 20 осіб втратило життя — з того 17 в Канаді а три по другім боці, в Америці.

Часто люди є крайно нерозважні з вогнем, уважають це за якусь забавку, або прямо з нічого кидають сірник чи підпалюють бурян в осені, от так собі, щоби горів. Які це може мати наслідки, вказує нещастя в Денс. Не лишень шкоди маєткові виносять сотки тисячів долярів— але в огні спалились матері, діти і батьки, котрих жадними грішми не оцінити. Пропало людське життя через необережність.

Коли стали недалеко горіти ліси, сусіди та урядники напоминали, щоби родини Лябель покинули свої оселі та втікали. Однак вони не хотіли лишати хат. І так чекали, аж вогонь підсунувся близько, а коли вітер роздув полумінь до висоти 200 стіп, то всяка утеча стала неможлива. І тоді матері захопили маленьких дітий, а другі почіпались маминої спідниці і втекли. Та втікати не було куди. Всюда кругом тяжкі дими і стовпи полуміни. Матері попадали тоді на дорогу і власним тілом заслонили дітий — однак не вратували. Погоріли живцем 12 дітий, три матері і 2 батьки. Яка страшна смерть!

Яке невисказане горе!

Лишилася прикра, але доразна наука: Обережно з вогнем!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колєгія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.—

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

НАША ВІРА В ПОБІДУ

Від великого державницького зриву українського народу в 1918 р., це вже двайцятий раз ми стрічаємо вічі в вічі **Листопадовий День.** Двайцятий раз ворог українського народу тішиться, що українська справа погребана завмерла і двайцятий раз український народ у великий **День Листопада** дає світові знати, сильніще як коли небудь, що його справа жіє, не пропала. Двайцятий раз міліони українського народа стукають до дверей світа і кличуть: Ми не хочемо нічого вашого. Дайте нам то, що ви від нас взяли. Віддайте нам наші землі, віддайте нам державу, віддайте нам наше право до життя. Ми не хочемо бути більше безбатченьками серед сімї народів. Українські діти мають таке саме право до життя як діти інших народів. Ми хочемо справедливої участи в культурі світа, хочемо мати забезпечене існування, хочемо мати українську державу, землю і народ, Боже і людське право.

Коли ми сьогодня, в Листопадовий День стукаємо до дверей світа, чуємо в нашому серці, що український народ стає щораз сильнішим і здоровшим в кожній ділянці свойого національного життя. Ідея української державности, кинена з цілою силою у світ, тому двайцять літ назад, розвивається постійно, стягає розпорошені сили своїх синів і сталить в борбі і завзятті ґранітні основи **Воскресення Нації.**

В день державницького листопадового зриву внутрішне життя українського народу дальше укладається. Вправді український народ ані тому двайцять літ ані сьогодня не опанував від разу усіх позицій свойого національного, державницького та соціяльного життя. Та тут діло не в тому. Тут діло в тому, о скількó і в яких розмірах український зрив 1918 р. зумів витворити із свойого ідеального типу, дійсний тип українця-патріота, о скільо вдалося йому защіпити нові державницькі і національні почування в український характер, о скілько вдалося йому виховати і вдержати українську молодь при українськім ідеалі державних змагань листопада.

Коли в листопаді 1918 р. найкращі сини України клали свої голови за самостійність народу, то на самому порозі їх геройських змагань, заступив їм дорогу тип українського інтернаціонального політиканта, для якого доля України і народу не була нічим іншим як тільки аґітаторським бизнесом. Цей тип українця завалив Українську Державу та однак духа і ідеї Листопада не вбив. З творчої сили листопадової ідеї почало назрівати довіря одного українця до другого, довіря до українця, не політичного сектанта, не інтернаціонального спекулянта, але до українця, який виростає з великих подій історії українського народу. Борба о серце і душу народу стає його кличем, борба о змисл і завдання нашого національного існування, окрасою його характеру. Большевицька а інтернаціональна орієнтація залишилась невілклично, а серед українського народу родиться віра в ідеал своєї власної сили, в здібність до політичної дійсности.

І це є успіх і таїнственна сила листопадового зриву. Тою силою випрямовується сьогодня український народ а ідея його ділає на століття. З політичних і визвольних змагань українських століть виростає новий тип українця-патріота нинішних часів.

Може наш ворог цього не добачує, може недоцінювати, ми віримо, однак, що цей двайцятий день листопада розвіє решткн внутрішної політичної і духової кризи українського життя та поведе нас на стрічу **Воскресення Української Нації.**

Нині на порозі нових часів, повних великих світових подій, ми українці віримо в ідеал нового життя України. А ця віра, це наша сила, це наше значіння, це наше належне місце в рядах українських державницьких змагань. Ця віра родить нових борців за долю України, кріпить нас в сповнюванню наших завдань, які на нас накладає наша історія. Сила Листопадового Зриву буде рішати також і про нашу остаточну побіду.

Гумор — Вияснив — До провінціяльного готелю заїхав подорожній. Оглядає кімнату, яка йому подобала ся. Й каже: Але тілько блощиць я ще в життю ніколи не бачив. — На те чумеровий: Бо се властиво двоособова кімната!

о. М. Т. П.

БОЖА ПРАВДА

(Докінчення)

Всяка правда походить від самого Бога. Одна Католицька Церква має те право подавати і толкувати Божу правду. Правди Божі приходять до нас через Боже Обявлення. Це находимо у св. Письмі і в Переданню. Св. Письмо є письменне подання Божого Обявлення. Сам Дух святий є автором св. Письма. Кожде твердження в св. Письмі є Божою правдою. Святі писателі були лише тими знарядами в Божих руках.

Боже Обявлення містить в собі троякий рід правди. Перший рід це той, коли чоловік може зрозуміти дану правду без жадної зовнішної помочі. Приміром: істнування Бога.

Другий рід правд це ті, котрі чоловік не в силі зрозуміти самий з певністю—приміром, непомильність Папи. Однак чоловік може ті правди зрозуміти, коли Боже Обявлення їх подасть.

Третий рід правд, це ті, котрі чоловік ніколи бувби не знав, навіть коли стали йому обявлені. Ці правди звемо Тайнами. Головні з них, це свята Тройця і Воплочення.

Боже Обявлення це спис Божого ділання з чоловіком. Коли чоловік є природним чинником у своїх зносинах з Богом, то Боже Обявлення містить в собі також природні правди.

Коли Церква рішає щось в справі віри, це не значить, що вона подає нам щось нове—але вона тільки рішає, що така правда находиться в Божім Обявленню. Не може бути нової правди без нового Обявлення від Бога. Правда, котра виразно находиться в св. Письмі, не потребує жадного рішення Церкви, щоб її зробити доґмою. Але коли находиться хтось, що перечить цю правду, тоді Церква рішає і проголошує дану правду доґмою. Є люди, котрі говорять про поступ в доґмі. Коли під словом "поступ" розуміємо краще пояснення даної доґми, то це можливе. Але коли під тим словом розуміємо пошукування нових правд, то це лож. Такий поступ можливий тільки в приміненні до людських наук.

(Продовжається на стороні 10)

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Так виглядає наша церква в Давфин, Ман котру посвятив наш Преосвященний Епископ 18 вересня, ц.р.

Наша нова мурована церква в Давфин, Ман., вид з боку. Церква довга 90 стіп, має 5 бань. Будівничим був вир. о. Пилип Ру, ЧО.,— виконав роботу Мих. Янчинський з Портедж Ля Прері. Ман. Душею цілого діла був і є всеч. о. Андрей Роборецький, перенятий Божою справою церкви, котрий не лякався труду і витревав при добрій справі до кінця. Довгу остало дуже мало.

Ось взір для многих парохій, як належить вести роботу, котра виходить на Божу славу і добро Українського Народу в Канаді.

Парохіяни в Давфин можуть і мають чим похвалитись.

Честь їм за жертви і труд а Богу хвала і подяка за все!

Церковний календар, Листопад, 1938

1. второк — Йоїля пр.
2. середа — Артемія муч.
3. четвер — Іляріона вел.
4. пятниця — Аверкія еп.
5. субота — Якова ап.
6. **неділя — 21 по Зісланню**
7. понеділок — Маркіяна і Мартирія
8. **второк — Димитрія муч.**
9. середа — Нестора муч.
10. четвер — Параскевії вмуч.
11. пятниця — Анастазії преп.
12. субота — Зиновія і Зиновії
13. **неділя — 22 по Зісланню**

Устав

6. листопада, неділя— глас 4, єв. утр. Ів. 66, на Сл. Б. ап. 203, єв. Лук. 35.
8 листопада, св. Димитрія,— Вел. Вечірня з Литією, утр. єв. Мат. 36, на Сл. Б. ап. 292, єв. Івана 52.
13 листопада, неділя— Глас 5, єв. утр. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 215, єв. Лук. 83.

Збірки на інвалідів УГА—відсилати до Еп. Канцелярії 235 SCOTIA ST. WINNIPEG.

11 листопада День Перемиря, державний в Канаді, на памятку перемиря аліянтів з осередніми державами, завішення зброї і початків мирових переговорів.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

7 листопада 1917 стало всесвітне нещастя з початком в Росії. Людські потвори, під іменем більшовиків захопили владу в Росії. На чолі тих потворів стояв жид— Лейба Бронштайн—Троцький, котрий нині живе на вигнанні в Мексико і звідтам плянує світову революцію. Лейба вистріляв тисячі невинних людий, бувши при владі. Україну залляли більшовики кровю і сльозами неповинних жертв. Наш нарід жде хвилі, щоби суворо покарати вбивців і тиранів. На чолі тих вбивців стоїть тепер Сталін, грузин, котрий навіть не пощадив рідної матері, бо та ходила до церкви. Кождому чесному чоловікові є ганьба, колиб його назвали більшовиком. Тільки найгірші темняки і зіпсовані люди можуть належати до тих катів.

Осінь 1253. Галицько-Волинський літопис так описує цю щасливу для нас осінь: "А тоді в Кракові були папські посли, що принесли від Папи королівську корону і гідність. Хотіли бачити Данила князя. А він переказав їм: "Не годиться мені бачитися з вами на чужій землі, а пізнійше." Звідти він перейшов через Судомирську Землю й **прийшов до города Холма з честю і славою.** Ввійшов до церкви Пречистої, впав, поклонився і прославив Бога за все. Бо ніодин руський князь не воював чеської землі. Він бачився зі своїм братом і пробував у великій радости, перебував у церкві св. Івана, в городі Холмі, у веселості хвалячи Бога, Пречисту Його Матір і св. Івана Золотоустого."

"В тому часі **прислав Папа шановних послів, що принесли вінець, скипетр і корону** себто королівську гідність, кажучи: "Сину! Прийми від нас вінець королівства." Бо вже давнійше прислав був Папа до нього єпископа беринського й каменецького, кажучи йому: "Прийми вінець королівства." Та він тоді не прийняв, кажучи: "Ворог татарин зле живе з нами, то як можу прийняти вінець без твої помочі?" Тоді прийшов Опіза, приніс вінець і обіцяв, що мовляв "матимеш поміч від Папи." Як же він таки не хотів, намовила його мати, Болеслав, Семовит і лядські бояри, кажучи, щоби таки прийняв вінець, а "ми будемо тобі помагати проти поган." **Так він прийняв вінець від Бога, від церкви св. Апостолів і від престолу св. Петра, від**

отця свого Папи Никентія і від усіх своїх єпископів. Бо Никентій виклинав тих, що зневажали грецьку правовірну віру й хотів скликати собор у справі правовір'я й зєдинення Церкви. Данилож прийняв від Бога вінець у городі Дорогичині, як ішов на війну зі сином Львом і зі Сомовитом, лядським князем. А брат його вернувся бо мав рану на нозі, але післав з братом усе своє військо. Як король Данило прийшов на Ятвязьку землю...."

— — — — —

Такими простими, невибагливими словами, оповідає літописець про дії слави Галицької Землі. Розказує про те, як Данило не хотів говорити з послами Папи в Кракові, бо це чужа земля. А в Холмі, місті, котре сам заложив, тішився і веселився —там складав поклін в святих церквах Божих, котрі збудував і літописець згадує дві такі церкви, Пречистої і св. Івана Золотоустого. Дальше згадує літописець про царський вінець від Папи Іноктентія IV, котрого називає Никентієм згідно зі староукраїнською вимовою. Згадує про відпоручника Папи, монаха Опізо, котрий коронував Данила в Дорогичині на Підляшшу і дуже мило, дуже красно висловлюється про цей акт. Як мирно, як гідно каже наш старий літописець "так він приняв вінець...." І кладе чергу, як просто але як вірно." Наперед згадує "від Бога," а потім дальше "від Церкви св. апостолів і від престолу св. Петра"— бо корону прислано з Риму. Знали наші предки краще, як їхні нащадки, що Церква правдива тільки одна. І тому спокійно і гарно пише літописець, що це Церква святих апостолів— як вірно і ясно ставить справу! Це престіл св. Петра! І тому та Церква для нього власна, це його Церква і тому для князя Данила Папа є "своїм отцем," його отцем— а він його сином. Так докладно і безсумнівно знали наші предки, до якої Церкви вони належать і яку віру визнають— а та Церква і віра були одні— католицькі!

Ця осінь 1253 була щастям наших предків — і відтоді літописець не називає нашого князя інакше, як король. Правний цар України, що одержав вінець від "свого Отця" Папи Римського на честь і славу поколінь України!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За Жертви Нещасть

Бог є творцем чоловіка і бажає його щастя. Св. Письмо каже "і бачив Бог все, що сотворив і було дуже добре." Бог сотворив все совершенне. Однак чоловік через гріх спотворив Боже твориво. І коли з Божих рук воно вийшло дуже добре, от чоловік гріхом спотворив його до великого зла і тому на світі єтепер "дуже зле."

Чесне життя ділає милим Богу, каже св Тома Кемпійський і воно приносить щастя себто задоволення і спокій душі. Життя гріха веде до неспокою, незадоволення, нещастя. Є нещастя внутрішні і зовнішні. Нещастя внутрішнє це наслідок гріха. Брак Божої ласки і послідовно гріха, жаль і смуток.

Зовнішні нещастя спричиняють випадкові події, котрі часто однак мають звязок з внутрішнім нещастям даної душі. Часом причиною зовнішнього нещастя є [illegible] Бог допускає такі нещастя на нас, щоби [illegible] засвідчити, випробувати, як праведника Йова. Всі зовнішні нещастя є радше благодійництвом для чоловіка, бо дають нагоду опамятатися, застановитися— є наче пальцем Божим котрий дотикає нас, напоминає і [illegible]. Зовнішні нещастя це тяжка, страшна і прикра але помічна і дуже успішна школа життя. В нещастю чоловік вчиться так основно

добре і скоро, як ніколи в життю. І тому для многих нещастя стають одинокою школою повороту до Бога.

Ці зовнішні нещастя є всякого рода. На здоровлю, на честі, на майні, на впливі, на гідностях, родинні, особисті ,народні, наглі, постепенні, частні, загальні, ітд. Всі вони однак мають за намір зробити нас ліпшими і хоча Бог не є причиною нашого нещастя, то однак ДОПУСКАЄ в безмежнім милосердю таку тяжку школу для нас ради нашого дочасного і вічного добра.

Мусимо тямити, що всі ці нещастя зовнішні НЕ Є вічні. Вони минають ще скорше, як прийшли. А тоді бачимо все благословенство терпіння, як по зливі ясне сонце. Однак часто душі є нетерпеливі, неспокійні, напрасні. І коли прийде хвиля досвіду, їм тяжко з тим погодитися. Замість терпеливо з підданням волі Божій це перенести, вони його подвоюють своєю нетерпеливістю, нарікáнням і докорами, а часто ще й проклонами.

За всі жертви нещасть— особистих чи загальних— щиро молім Бога о силу їх витревалости, о погоду духа, о вірність серед терпінь. Бо хвиля ця рішаюча в життю. І тому молім також за наш український нарід сéред теперішного лихоліття. А чей він очищений терпіннями піде з новою силою на стрічу Божого ранку кращої долі.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ 21 П.С.Д.

Евангеліє Луки зач. 35.

Одного разу сказав Ісус притчу: Вийшов сівач сіяти своє насіння; і як сіяв, одно впало при дорозі, і подоптано його і птиці небесні видзьобали його. А друге впало на камінь, і зійшовши, висохло, бо немало вогкости. А інше впало між тернину, і тернина, що виросла разом, заглушила його. А інше впало на добру землю, і зійшовши, принесло плід в сотеро. І питали його ученики, що значить ся притча? А він сказав: Насіне се слово Боже; а ті, що при дорозі, се ті, що слухають; опісля приходить діявол і бере слово з їх серця, щоби увірувши, не спаслися. А ті, що на камени, се ті, що почувши з радістю приймають слово, та сі кореня немають, вони до часу вірять а в часі покуси відпадають. А те, що між тернину впало се ті, що слухають, але журбами і богацтвами і розкошами життя придавлені відходять і не приносять плоду. А те, що на добру землю, се ті, що добрим і благим серцем слухаючи, слово заховують і плід приносять в терпеливости. Хто має уші слухати, нехай слухає.

— — — — —

Недільне Розважання

Після того, як Христос вказав нам в нинішнім св. Евангелію, на причини, які не по-

зваляють, щоби слово Боже у серце чоловіка принесло добрі плоди, вказує нам, як ми повинні бути розположені, коли слухаємо слова Божого, щоби це слово Боже принесло бажані овочі. Тому треба нам конче знати, як ми повинні бути розположені перед проповіддю, в часі проповіди і по проповіди.

1) Перед проповіддю

Дух Св. каже, що ми перед нашою молитвою повинні приготовити нашу душу. Так само повинні ми приготовити нашу душу, коли до нас говорить Господь і обявляє нам свою волю.

1) Ми повинні передовсім іти до церкви з духом віри в нашому серцю, що там маємо слухати не слова людського, хочби як воно було гарне, але слова Божого, яке нам передається законно через уста священика, зі щирістю, як від Бога і перед Богом, напоминаючи нас.

2) Ми повинні іти до церкви не з цікавости, але з доброї волі, щоби скористати зі слова Божого, тому, що добра воля, то условина правдивого спокою серця і вдоволення.

3) Ми повинні очистити наші серця від всіх злих намірів і непотрібних думок, якіби були для нас перешкодою для приняття слова Божого.

4) Ми повинні просити Духа Св. о ласку, щоби розположив наше серце, як добру почву, щоби слово Боже принесло в ньому сотний плід.

II. Підчас проповіди

Ми повинні приняти слово Боже:

1) З пошаною, бо це слово Боже а не людське. 2) З увагою. Ми знаємо, з якою увагою люде приємають слово від приятеля, від батька, чи матери, а кілько то християн приимає слово Боже обоятно, дрімаючи або думаючи що іншого. 3) З любовю, приноровляючи слово Боже до нас самих а не до других людей.

III. По проповіди

1) Ми повинні застановитися над тим, що ми в проповіди почули. Така призадума поглублює коріння Божого слова в нашій душі. Наслідуймо Пр. Діву, що заховувала слова Господні глубоко в свойому серці.

2) Відтак ми повинні слово Боже примінити до нашого життя, в добрих постановах, радах, словах і ділах.

Стрічаймо проте слово Боже кождої неділі з таким розположенням а серце наше станеться доброю почвою, що принесе трийцятий, шітьдесятий а навіть і сотний плід.

—o—

ДУЖЕ ПРАКТИЧНА ПРОПОВІДЬ

Одного разу говорить священик проповідь про знак св. хреста. Між іншим говорив він, що раз прийшла до нього одна дівчина, родичів протестантів і висказала бажання, що вона хоче бути католичкою. Священник сказав її, щоби вона приходила якийсь час на катехизм, щоби навчилася правд віри. Тоді дівчина сказала гордо: "Отче, я вже знаю дещо з католицької віри." "Що таке?" спитав священик. "Я знаю вже зробити на собі знак св. хреста." "То добре, сказав священик, покажи, отже, як робиться знак св. хреста." Священик показав тоді такі неочеркнені рухи рукою, які робила ця дівчина, що всі присутні в церкві зачали сміятися. Але відтак священик оповідає дальше свою розмову з дівчиною. "Дитино, ту всьо є в тім, тільки нема знаку св. хреста. Де ти того навчилася?" "Я часто приходила до вашої церкви і бачила як люде тут хрестяться і я точнісінько роблю то само." Тепер вже ніхто не сміявся в церкві. Всім стало встидно і поспускали голови в діл.

Так учаться діти від старших, навіть тоді, коли цього старші не запримічують. Робіть знак св. хреста гарно і поважно. Давайте довбрий примір вашим дітям.

—o—

ТРЕБА ПРОСТИТИ

На смертнім ложу лежав фармар Никола, чоловік середнього віку. Зі своїм сусідом Ільком жив в гніві більше десяти літ. До Николи вже покликано священика, сам він знав, що його година зближається. В обличчю смерти треба було з Ільком поєднатися. Тому священик зачав говорити в тому напрямі:

"Николо, треба простити. Ви самі знаєте, що час зближається."

"Я йому не прощу за ніщо в світі, він лайдак, голодранець."

"Николо, хто ближньому не прощає, тому Бог не простить."

"Він зрабував мені весь маєток, він той волокита."

"Алеж ви самі зачали процес, того зовсім не було потрібно."

"Ну, добре, я йому прощу." "Добре, каже священик, Ілько стоїть тут за дверима. То може він прийде і подасть вам руку."

"О; ні, я не хочу його видіти, того опуста." — "Алеж, Николо, то не є прощення. Ви знаєте, що Бога не можна обдурити, як людей. Господь бачить ваше серце."

"Ну, добре, я йому прощаю. Але тільки тоді, як я умру, а як прийду до здоровля, то за ніщо в світі. Так буде як бувало."

То були послідні слова Николи перед смертю. Що скаже йому Господь?

НЕДІЛЯ 22 П.С.

Евангеліє Луки зач. 83

Одного разу сказав Ісус: Один чоловік був богатий і одягався в порфіру і виссон і забавлявся кожного дня розкішно. І був один убогий, на імя Лазар, що лежав перед його воротами, цілий в струпах. І бажав насититися окрушинами, що падали зі стола богатого; тільки пси приходили і лизали його струпи. І сталося, що вмер убогий, і занесли його ангели на лоно Авраамове; умер же й богатий і поховали його. І в пеклі будучи в муках, підняв свої очі і побачив Авраама здалека і Лазаря на його лоні. І закликавши сказав: Отче Аврааме, помилуй мене і пішли Лазаря, щоби змочив конець свого пальця в воді і охолодив мій язик, бо я мучуся в сій полумини. І сказав йому Авраам: Сину, згадай, що ти зазнав добра в своїм життю, а Лазар так само зла; нині ж він тут тішиться, а ти мучишся. Та щей до того між нами а вами велика пропасть утвердилася, щоби ті, котрі хотять перейти звідси до вас, не могли, ані з відти перейти до нас. І сказав: Прошу тебе, отче, пішли його в дім мойого батька. Бо я маю пятьох братів, нехай закликає їх, щоби й вони не прийшли у се місце муки. І сказав йому Авраам: Мають Мойсея і пророків, нехай їх слухають. А він

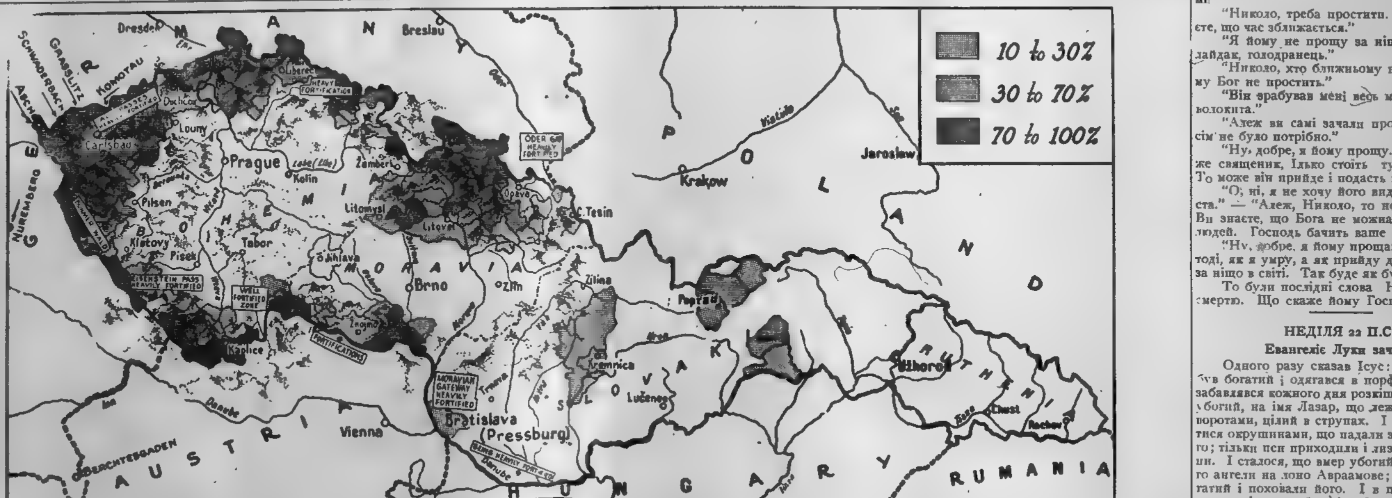

Ось мапа представляє Чехословаччину, перед договором в Мінхені. Це старі границі [illegible] Чехів. Моравії та Закарпаття, яке на мапі названо назвою "Рутенія-Русь".

Затемнення мапи означають відношення німецького населення в даній місцевості. Отже були такі місцевості, де німців було від 10% — 30%— але були також такі, де німців було від 70 — 100%. Нині ці останні місцевости забрав Гітлер і сказав, що "ніколи" більше не буде відбирати. Поживем, побачим....

Треба знати що в тих місцевостях чехи збудували свої найбільші укріплення ціною $250 мільонів — а будували їх 4 роки. Тепер все готове забрав Гітлер, а чехи з жидами і своїми збігцями дістали від Англії пожичку $50 мільонів— от як дитині, тихо не плач, дістанеш яблочко! Зручна є англійська дипльоматія, нема що казати — тільки що буде, як за нових 6 місяців Гітлер зажадає давних німецьких кольоній, котрі англійці забрали по світовій війні?

— — — — —

На мапі бачите Рахів, одно з найбільше свідомих українських міст Закарпаття. Недавно посвячено в Рахові одноповерховий Народний Дім і підчас того відбувся здвиг гуцулія. Посвячення довершив наш священик, о. П. Деминович.

Не диво отже, що 4 вересня на з'їзді українців Закарпаття в Ужгороді, при участи 1,100 відпоручників вирішено вислати до Праги представників Першої Української Народної Ради на чолі з о. Ав. Волошином, провідником закарпатських українців, щоби домагалися повного здійснення самоуправи для Закарпаття.

—o—

ЗАКАРПАТТЯ ДІСТАЛО САМОУПРАВУ

З поділу Чехословаччини вийшли несогірше наші брати на Закарпаттю. Правительство кінець кінців дало їм самоуправу і так Закарпаття стало самоуправною частиною Чехословаччини з власним урядом. На чолі уряду станув Андрій Бродій, людина українцям невідома. Але в складі пятьох членів правительства є два світочі українства на Закарпаттю: о. Августин Волошин і інспектор Юліян Ревай.

То, до чого чехи зобовязалися міждержавним договором і не виконали протягом 20 літ, тепер в скруті виконали нараз. Самоуправа належалась нашим братам від 1918 року— однак досі чехи відкладали з року на рік за те не забували насилати туди своїх урядовців та засновувати для їх дітий чеські школи. Тепер становище змінилось. Українці Закарпаття нині найбільше розмірно щасливі зі всіх українських земель.

сказав: Ні, отче Аврааме, але коли хто з мертвих прийде до них покаються. І сказав йому: Коли Мойсея і пророків не послухають, той колиби хто з мертвих воскрес, не повірять.

НЕДІЛЬНЕ РОЗВАЖАННЯ

Христос карає гордість фарисеїв

Притча про богача і Лазаря— це вцілення фарисеїв у саме серце. Фарисеї, це люде горді з часів Христа, люде, яких і нині між нами є богато. Вони вміли дуже зручно получити службу мамоні зі службою Богові. Богацтво уважали вони за щось, що подобалося Богові, а убожество, після них, це знак неласки Бога. Так думали жиди. Тепер цей бідний Ісус у своїй бесіді, до своїх рівнож бідних учеників, голосить, що не можна рівночасно любити Бога і мамони. Фарисеї чують се, вони присутні; вискази Христа збуджують у них кпини і насмішки. Вони вже чули нераз такі дивні річи від Христа, з чим тяжко було їм погодитися. Вони чули від Нього притчу про Блудного Сина, якого Христос ставить за примір до наслідування, особливо в його дорозі покаяння, вони чули від Христа богато інших слів з якими ніяк не могли погодитися. Фарисеї висказували Ісусові при кождій нагоді свою погорду, бо тільки вони а ніхто інший мали бути "учителями" народу. Але Христос завдає їм тепер рішаючий удар. Він вціляє фарисеїв у саме серце: Богацтво, добре поводження приносить пошану перед людьми, тому фарисеї уважають себе не тільки самі за праведників, але вони хотять такими бути також перед людьми.

Однак успосіблення їх серця не відповідає зовнішному їх поведенню, вони є облудними і тому не любить їх Господь. У свойому засліпленню, вони замикають своє серце перед найновішим обявленням Божим, перед Евангелієм Христа. Вони називають Христа безбожним, ворохобником. Однак Христос заявляє, що сила Його закону непохитна, що ні одна буква закону не може упасти. То, що фарисеї уважають за розвязання закону, то вдійсности є сповнення закону. Христос вказує їм на закон супружий, який Він привернув до єдности і до святости, а після того оповідає притчу про "богача і Лазаря," щоби фарисеям вже раз відхотілося уряджувати з науки Христа кпини і насмішки.

Христос в яскравих красках ставить і нам перед очі добро і горе богача і Лазаря. Це велика пересторога для нас що живемо на землі. Чоловік не є сотворений для гроша, для мамони того світа. Ціль нашого життя, це Бог, небо, вічна щасливість. Дбати про дочасне добро, ми повинні, це наш святий обовязок, але памятаймо, що все те ніколи не повинно нас відтягнути від любови Бога. Памятаймо, що тут на землі, ми тільки завідателями земного майна, по нас прийдуть інші, яким то майно має служити. Наше серце для Христа, а де буде наше серце там буде наш скарб.

Парохіяльна громада за часів Апостолів

А вірні перебували в науці апостолів і в спільноті, в ломаню хліба і в молитвах. І всі були разом і мали все спільне. Посілости та маєтки продавали і ділили їх між всіх, як кому було треба. І щодня перебували однодушно в храмі і ломили по домах хліб, приймаючи поживу з радістю і в простоті серця. А Господь щодня прибавляв до них тих, що хотіли спастися. А у множества віруючих було одно серце і одна душа; і ні один з тих, що мав яке майно, говорив, що се його. Усе було у них спільне. І тому не було між ними ніякого убогого,

(З Апостольських Діяний)

Українська Католицька Церква, Творцем Народу

Українська Католицька Церква, це наша жива, народня церква в нашім живім українськім народі. Вона є тісно звязана з серцем народу і сповняє від віків післанництво Христа між нашим українським племенем. Якщо ми глянемо на великі простори, які замешкує наш нарід, чи то на американський, чи на европейській землі, то тільки там, де стрічаємо українську католицьку церкву, стрічаємо також клітини-парохіяльні громади, в яких виростає правдива свідомість і правдива спільнота народу. Парохіяльна громада виростає поволи в парохіяльну родину, де один несе тягар другого, де стоять всі за одного а один за всіх.

Під яким кличем йде праця у нас?

І тому у нас українців католиків йде від самих початків нашого переселення в Канаду, праця під кличем: "Церква і Нарід." Мимо всіх трудностів, які ми мали від своїх і чужих наша Церква остала вірна великій своїй ідеї. Від самих початків наша церква старається виховати молоде українське покоління в родині, церкві і школі. Нині серед тих складних обставин часу наша праця в Церкві і в Народі, прибирає щораз то ширші і глибші розміри. Наші змагання, стремління до того, щоби духа католицького і українського, національної спільноти, утвердити в життю родини, школи і парохіяльної громади, щоби церква і нарід зіллилися щораз то блище і блище, щоби знайшли себе і полюбили себе, щоби наша парохіяльна громада була живою, була громадою любови і жертви, нивою глубокої Христової віри, християнських і національних чеснот і звичаїв, християнських і національних вартостей, що мають лягти основою в будові українського життя в Канаді.

"Божі двері все отворені".

Повищі слова, це приповідка, але і слова правдиво християнські. Про це ми повинні завсігди памятати. Бо Бог є ліпший, як та добра мати, про котру зараз почуємо.

В одній місцевости жила мати з донькою. Одного дня, як це часто буває і у нас в Канаді, донька оставила хату своєї матери і пішла до великого міста, шукати кращого життя. У великому місті зачала скоро провадити грішне, нечисте життя. Мати в дома плакала і молилася без перестанку. Так минав день за днем, ніч за нічю. Одної ночи, коли мати, при слабо блимаючім огнику в печі клячала і молилася, почула нараз кроки з надвору. Вона обернулася а перед нею стоїть розкаяна її дитина. Зі слезами радости мати обняла її, пригорнула до себе, поцілувала.. "Мамо, а як то, що вже опівніч а двері ще розтворені," спитала дівчина здивована. "Дитино, відповіла мати, відколи ти пішла з дому, то я дверей ніколи не замикала, ні в день, ні в ночі, щоби ти їх найшла отвореними, колиби не прийшла."

Божі двері завсігди отворені, для розкаяних грішників, бо любов Божа не меншою від любови матери.

о, П. Криворучка

ХРИСТІЯНСТВО НА УКРАЇНІ І СВ. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

(Продовження)

Св. Ольга мала добрий вплив на своїх унуків, Ярополка, Олега і Володимира. Однак не всі вони і не зараз дали охреститися. Мабуть старий полководець Свинельд, поганин мав сильний вплив на княжевичів. Що принайменше Володимир остав ще довго в поганстві.

Є історичні дані, які кажуть думати, що Ярополк був християнином. Однак він панує на київськім престолі заледви сім років. В тім часі Ярополк старається дістати церковну гієрархію від німців. Цей монарх видно добре розумів становище своєї бабуні, щоби не брати церковної гієрархії від греків, бо був яркий доказ, що греки зробили з болгарами, їх Церквою та нацією, над котрими греки мали зверхність.

Св. Ольга і Ярополк це лише поранні зорі християнства на Україні. Та рання зоря віщує скорий прихід сонця. На українськім обрію скоро зійшло це "ясне сонічко." Це наймолодший син Святослава, Володимир.

В жилах Володимира плила ще варяжська кров. За молодих літ Володимир перебував в землі своїх предків. Якийсь час був вікінгом, промишляв морем-світами з Оляфом Тригвісном, норвежським королевичем. Затіснюється між ними дружба і наслідком тої дружби потім Володимир принимає св. Хрещення.

Володимир скоро поконав братів, Ярополка і Олега і так став київським князем. Тоді почав роздумувати над рідними сувірями в божків Дажбога, Перуна, Велеса. Побувши світами бачив ще інше по християнських краях. В ті часи, зимою 986 року приїздить до Володимира друг його молодости Оляф, але вже як новонаверненний християнин. Навернув його англійський монах і про цей зворотний чин свого життя Оляф мусів з переняттям розповісти Володимирові. Це мало додатний і успішний вплив на Володимира.

Історики кажуть, що цей Оляф подбав про епископа Павла, котрий обучив Володимира докладнійше в справах святої віри і охрестив 987 року. Інші знова кажуть, що Володимира охрестив корсунський епископ Анастазій, а ще інші кажуть, що охрестив його епископ Царгороду Никола Хризоберг, що був затверджений Папою Іваном XV.

Як воно не булоб у висліді, кождий з тих владика був затверджений Папою і правним епископом. Тоді в Христовій Церкві була єдність. Фотієва схизма почалася 860 року і тревала яких десять літ та пропала. В Церкві знова настав мир. Церква була одна, один пастир і одно стадо. Аж заколотив той спокій інший інтригант, Михайло Керулярій 1054 року, отже цілих 66 літ по охрещенні України. Тоді не то Володимира, але й його сина Ярослава Мудрого не було вже між живими. Володимир помирає 1015 р. а Ярослав 1054 так що наша Україна була християнсько-католицькою вже цілих 66 літ, як Керулярій вніс в Церкву поганий роздор.

Закиди Фотія, повторені Керуларієм, опрокинув і осудив VIII Вселенський Собор у Царгороді 869 р. Так, що коли наші предки приняли Христову віру, то Церква була одна і повинувалася найвищій власти Папи Римського, Івана XV. За цього Папи наш Великий Князь охрестив Україну і була це найсвітлійша подія в розвою України.

З християнством приходить на Україну зворот в життю духовім і національнім. Слова св. Ап. Андрея сповняються. На київських горах засіяла слава Божа! Повстають величаві храми Божі, монастирі, а при них школи, суди і лікувальні та захисти.

Гумор.— Польські дороги. — Польські дороги багато лучші від заграничних. По тамтих можна тільки їздити, а по польських можна їздити і плывати.

Гумор.— Спростування. — Всі мужчини ідіоти! — Помиляєшся, моя дорога. Адже є ще нежонаті.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ПОМЕР бл. п. МИХАЙЛО ДИБКА

Щирий наш прихильник, безкорисний, все рад помогти, все повний віри та ідейного запалу мимо своїх 43 літ. А був батьком восьмеро дітий і мусів дбати не лише про вижилення, але також про виховання цілої численної родини, бо тільки одна донька замужна.

Та мимо тяжкої праці робітника, най шов все час для громадських справ, коли вони були тільки чисті і добрі.

Все був льояльний.

Ніколи не пішов на підшепти слабодухів і непевних одиниць. І тому, коли на передмістю Винипегу, Форд Руж зачала будуватися церква — він вистояв вірно від початку до кінця, хоча треба було звести неодну боротьбу, наразитися на неодну прикрість а то й напасть.

І мабуть тому, що жив так чесно, мав так численну родину— цілим серцем любив Бога понад все і всю Церкву, готовий жертвувати свою працю, здоровля і гріш, котрий приходив йому кервавицею.

В організаційній справі Брацтва св. о. Николая поїхав з п. Ковальским до Роза, Ман. і коли вертали назад, біля години семої пополудні, самохід на скруті обсунувся під легким піском, упав в рів та пішов млинка. Небіщик мабуть хотів вискочити в той мент і ця обставина рішила. Сила удару та отворені двері цілою вагою впали на нього і коли самохід вкінці станув, то небіщик вже конав.

Похорони відбулися у Винипегу з дому жалоби до церкви Пр. Родини на Форт Руж а потім до церкви св. Володимира і Ольги в неділю 23 жовтня при участи численного загалу та нашого духовенства.

Для українців смерть бл. п. М. Дибки є невіджалована втрата— але Боже Провидіння знає, що чинить. На свіжу могилу покійного редакція БН складає свій щирий жаль та заяву співчуття Родині.

Нехай Всемогучий прийме його душу, де нема ні болю, ні сліз, ні терпінь а Вічна память....

ПРИГАДКА

Оцим пригадую Всеч. Отцям вирівнати свої вкладки до нашої організації св. Володимира. Преосвященний вже затвердили статут і вскоротці кождий член одержить свій примірник статута.

Котрі Отці ще не вписались, прошу щиро вписатись.

о. М. Те. Пелех, скарбник

* * *

Знимки цілої групи священиків з реколекцій в Йорктоні, можна дістати у всеч. о. Головки в Канорі, Саск. (скр. почтова ч. 57). в ціні один долар примірник — оплата почтова бц.

Гумор. — Судця до другого судді: Знаєте, сегодня переслухував я обвинуваченого і дивувався ввесь час, що його ні трохи не змішав перехрестний огонь питань. — Мусить бути жонатий чоловік.

ЗВІТ ЗІ З'ЇЗДУ В САСКАТУНІ

З'їзд отворено торжественною відправою Служби Божої в місцевій церкві св. Юрія, передполуднем 8 жовтня, 1938.

Пополудні відбувся контест молоді, після заповідженої програми.

Контестом **деклямацій** проводить **Антін Яремович.**

Участь беруть: 1) Стефан Бутний "Іван Підкова", дістає 70%
2) Іван Каменецький "Розрита могила," дістає 85%.
3) Йосиф Войцеховський "Розрита могила," дістає 68%.
4) панна Анна Гриньків "Тополя," дістає 80%.

Суддями є: о. Михайло Горошко, Михайло Гриневич (учитель) і Степан Дідич (учитель). Першу нагороду призвано **Ів. Каменецькому** з Кадворт, Саск. Всі прочі дістали мистецькі грамоти.

* * *

Промовчий контест.

Бесідники: 1) панна Марія Музика: Прикмети укр. катол. дівчини.
2) Василь Комаріцький: 950 літний ювілей Хрещення України.
3) Н. Шабага: Іван **Котляревський.**

Рішають ті самі судді.

1) Марія Музика говорила доброю літературною мовою, слабше випала друга часть промови, 75%.

2) Василь Комаріцький, тема вдячна, але слабо розвинена, наголос слабий і не всюди вірний, закінчення добре, 72%

3) Никола Шабага, тема легша, літературна мова з творів Котляревського, 70%.

У всіх матеріял добрий, треба тільки говорити більше спокійно, що може статися на слідуючий рік.

Панна **Марія Музика** одержала чашу серед рясних оплесків.

Оба другі контестанти одержали грамоти.

* * *

Виступають бесідники з вищим образуванням.

1) Степан Марадин: Український учитель і українське громадянство. По скінченню сильні оплески. Минулого року п. Марадин одержав чашу. Говорить добре, хоча зі слабшим наголосом, ставить учителя на вищий щебель інтелігента і вимагає від него обовязкової праці для українського народу. 90%.

2) панна **Марія Лупка:** Прикмети українського народу. Кождого року бере участь в контесті. Говорить гарною мовою, слабо підчеркнула релігійність українського народу. 92% і чаша!

* * *

Збори молоді

Предсідателем **Б. Л. Корчинський.** Відчиняє й покликує **А. Яремовича,** щоби прочитав Правильник молоді. Молодь це невикористана нами досі сила, котру треба привернути до праці для загалу. Не маєте чого боятися брати участь в контесті. Ідім вперед а здобудемо!

Ст. Дідич одобрює правильник з тим, що після однорічної праці можна ще дещо додати, як обставини вимагатимуть.

М. Пукіш піддає думку, що треба додати про конечність висилати відпоручників на кождочасний з'їзд і цего придержуватися. Висилати одного, або двох, від кождого молодечого відділу.

В. Гнатюк тішиться, що молодь вступає до праці а вислідн певно будуть гарні.

о. Горошко: Дуже важна річ організувати молодь а це буде лежати на серці і праці наших учителів і священиків. Хоче назвати це Молодеча Організація БУК-а.

Ст. Дідич вносить вибрати комітет на цілу провінцію а члени того комітету мають працювати по цілій провінції у своїх околицях. **о. Горошко:** Треба скликати окремо молодечий з'їзд, хочби зимовою порою і рішати при більшім зборі молоді. **О. Прийма:** Можемо ще почекати до понеділка і тоді вирішити справу. Це булби тільки правильник а статут маємо вже готовий БУК-а.

Внесено о. Горошка, А. Яремовича і панну А. Пукіш, як комітет, котрий має переглянути статут і назначити кандидатів до заряду. Вибрано через однозгідність.

* * *

Неділя, 9 жовтня

Пополудні, година третя.

Предсідник отвирає з'їзд— "О, Україно!"

Промова: Вже семий з'їзд, на якому приходиться мені Вас витати. Ми почали з нічого, а тепер, слава Богу, можемо похвалитися деякими успіхами. Нарід бачить, що БУК не робить шкідливу роботу, як то з початку ширили поголоски наші вороги. Працюємо тихо, спокійно, на нікого не накидаємося, не гриземося з іншими організаціями. Вносить вибрати номінаційну комісію для нового заряду.

о. М. Пелех: Як я сказав в церкві, тут повтаряю. Наша парохія радіє тим з'їздом. В Саскатуні є відділ а наші парохіяни роблять все можливе, щоби піднести працю. Жіноче товариство і парохія купили два уділи на бурсу. Витаю Вас усіх, радіймо спільно!

М. Гриневич з Вакав, Саск.: Нема чим гордитися, коли ходить о наші відносини в околиці Вакав. Витаю Вас, як свідомих працівників. Тішить мене, що між нами один з піонірів наших, пан Білинський. Хочемо у Вакав мати подібних людий і тоді збудуємо там нашу церкву. Коли наша молодь має остати нашою, мусимо збудувати там церкву. Але це в першій мірі праця священика. Учитель мусить часто вязатись обставинами а вони того рода, що вимагають навіть від нього, аби був невтральний.

Яків Стратійчук додає, що подібні відносини були в Канорі, де повстало аж три православних церков, а нашої не було. Тепер однак є мурована церква і ані цента довгу і що друга неділя відправа. Так буде і в них.

(Далі буде).

ЯК ГЕФОРД СОБІ ПОРАДИВ?

Коли саскачеванське правительство не виплатило громаді Гефорд своєї пайки допомоги для мешканців, сумою около $800, або 20% видатків всеї допомоги— тоді громада оповістила, що більше нікому не дає допомоги так довго, доки провінція не виплатить своєї пайки.

Ось взір канадійської демократії.

Громада визнає провінцію, як самоправна одиниця!

Зима люта

— Ой, то-то, куме, зима люта буде!
— Невже?
— Страшенні морози будуть!
—Та ну?
— Так буде холодно, що аж-аж-аж!
— А ти звідки те знаєш?
— Бо-ж у мене кожуха нема.

о. Михайло Горошко

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

Розіграились дзвони у сірий ранок могутнім голосом. Дзвін св. Юрія розкрив дії минувшини. Архієрей, князь Церкви і народу, заступник і оборонець, свідок славного чину, Митрополит Андрей, склонив голову. Спомини минулого ясніють.... Чин першого листопада 1918 року! Повстання Української Держави!

В неволі, під кнутом, дихає піснею минулого земля героїв. "Діло" славного першого листопада писало: "Старе місто столичне Галицької України, місто Льва і цілий український нарід складають Вам, Українські Стрільці, свою найгорячійшу і найщирійшу подяку за найгарнійше діло Вашого життя, якого Ви доконали, висвободжуючи з ляцької неволі українську націю. Тобі, полковнику Вітовський, і Вам, Стрільці, ця широка і велика земля від Сяну по Кавказ запамятає, що Ви перші зпоміж мілінів синів України піднесли опужжа в обороні прав народу, який був 600 літ в ляцькій неволі. Хай буде і честь віковічна Вам — хай буде радість Тобі, Рідна Земле!"

Перший листопад прийшов і сонцем засвітив серед сірих буднів Галичини. Ці дні, це нові золоті картини геройського шляху до перемоги. У 20 річницю най відживе велич і краса цеї події! В холодну ніч 1-го листопада історія записала, що полковник Дмитро Вітовський з кількома сотнями українського війська заняв місто Львів, по волі і правом України. Поети оспівали цю подію, письменники зложили повісти, музики пісні а історики наукові праці. Перший листопад це великий день! Він голосить щастя нації, дає мілінам втіху і заохоту на будуче. Діло полковника Вітовського розгріває кров, перероджує душу, овіває великою любовю до України. Перший листопад вимагає від нас самовідречення, посвяти, праці, жертвенности, бо тільки тоді прийде перемога. Ворогляхи хочуть перервати низку звязи між живучими і тим, що відійшли від нас в ці дні, щоби нові покоління не росли зі жадобою перемоги і відновлення чину. Однак жадні переслідування не спинять народу на шляху до волі. Цей чин не тільки дорогий нашим братам на Західній Україні, але й нам усім, по цілім світі. Коли обходимо річницю листопада наше серце кипить тим самим, ми почимось з Вами Брати!

Мусимо простягнути помічну руку. Будьмо далекі від того, щоби лише устами святкувати, а серце було повне облуди і ненависти, далеке від голоду Льва. Злучімся з цілою українською нацією в одну велику згідливу, повну братерства і помочі сімю! Всі амбіції і непорозуміння най зникнуть, бо трядуть великі події. В першій мірі, ми українці католики, викрешім зі себе таке полумя національної свідомости, єдности і згоди, щоби подивом ..ереняти всіх!

Летять години—дні. Над сходом Европи висить меч Дамокля. Українська нація з гекатомбами жертв іде до свободи і независимости України!

ПРОВОКАЦІЯ НАЦІСТІВ У ПОЛЬЩІ

Коли в пятницю вечір кард. Теодор Інніцер проповідав в катедрі св. Стефана в самім середмістю Відня, то ця проповідь не сподобалася націстам і вони стали під церквою вигукувати свої гасла—щось подібно, як це часом діється денеде в Канаді. Однак католицька молодь і вірні заглушили націстів і вони рад не рад мусіли забратись.... А кардинал Інніцер проповідав про надприродну ціль Церкви та її вагу.

Націсти однак були тої думки, що держава ще вище і тому в суботу напали на палату Його Еміненції кардинала Інніцера та здемолювавши дорогоцінні збірки старохристіянських богослужебних предметів і бібліотеку, тяжко ранили одного крилошника, викинули його вікном та поранили кардинала відламками шкла в голову. Поліція була сліпа і глуха на те все....

А треба знати, що те все діялося в самім середмістю двомілінового міста, де на всіх рогах є поліційні станиці і всюди отвертий доступ. Аж коли вандали понищили все, що мали знищити та тяжко поранили кардинала та крилошанина—тоді розбіглися, якби нічого не сталося і тоді доперва явилася націстівська поліція.

Видно з того, що це все було уплянованє заздалегідь— при тихій згоді і може навіть допомозі поліції. Коли націсти думають таким чином застрашити католицьких провідників від проповідий— то глибоко миляться.

Видно, що це не є тільки захвалений так голосно ідейний якийсь напрям, але що це голота без ідеї та чести, котра терором хоче примусити всіх склонитися перед собою. Однак Католицька Церква ніколи і перед ніким не клонилась—мимо найтяжчих переслідувань.

Поведінка нацїв у Відні свідчить, що вони не так сильні, як нагальні— а дальше, що вийшла вони на стежку, котра мусить закінчитися для них фатально. Мексиканські відносини в середині Европи довго терпіти не будуть....

І тому зараз в неділю кард. Інніцер видав розпорядження, щоби католики тим сильнійше постояли за свої права, а особливо за право католицького виховання молоді. А треба знати, що кард. Інніцер якраз був тим, котрий дуже прихильно від перших початків відносився до Гітлера та витав його, коли той прибув до Відня. Теперішне становище кардинала певно не причиниться до скріплення Гітлера.

Вилічений.— Якби я так нечайно захорувала й померла, то що ти робив би, дорогенький?

— Не знаю, скарбе, хіба збожеволів би.

— Так? Але мабуть скоро потім оженився би?

— О, ні, моя дорогенька, так сильно я не збожеволів би....

НАШІ ОСЯГИ

В Перемишлі повстала УГАС або Українська Господарська Асоціяція, до котрої належать всі українські купці і продавці міста. Покупці дістають квітки, за котрі при кінці звертають їм 2% суми їх покупок. Фірми що місяця складають тих 2% в Українськім Промисловім Банку, котрий при кінці року виплачує їх покупцям. Так банок має гроші, покупці зворот а фірми оживлений рух. З тих гроший банок дає позички своїм членам підчас року. Помисл того подав інж. Деревянка.

7 жовтня проповідав проф. саскачеванського університету Симпсон про Україну — коротко, річево, впливово. **Проф. Симпсон** є щирим і безкорисним приятелем українців.

18 вересня було у **Львові** посвячення лугового прапору при участи 1,200 луговиків з міста і найблизшої околиці. Поляки не позволили на луговий здвиг. Посвячення довершив о. мітрат Базюк.

(БОЖА ПРАВДА.. продовження з стор 4)
Христос та апостоли передали все Обявлення Церкві. Від тоді не було жадного нового Обявлення.

На початку християнства много справ не викладали а інші не пояснили. Всі правди однак принимали без дискусії. Колиж хочемо говорити про поступ в догмі, то лише в тім значінню що св. Церква голосить Боже слово світові. Ісус Христос поручив Церкві голосити віру. Він сказав до апостолів: "Ідуть в увесь світ і голосіть евангелію усьому сотворінню. "Що Церква проповідувала в день Зелених Свят, проповідує й нині. Свята Церква проповідує цивілізованому і нецивілізованому світові, вченому чи невченому, людям ріжного стану століттями Католицька Церква проповідує ті самі Божі правди. Епископи та їх священики всюди проповідують ті Божі правди, не в своє імя, але в імя і за властю Церкви. Церква посилає їх в світ та ними опікується.

АПОЛЬОГІЯ

В 19 ч. БН на цій сторінці і в тім самім місці була новинка п.з. "Як то чехи думають в Канаді?"

На жадання адвокатів п. Ф. Доячека містимо оцю апольогію:

"The administration of 'The Future of the Nation' is very sorry that an article in its issue of the 1st inst., was so unfortunately worded as to contain unfavourable reflections on Mr. Frank Dojacek's Ukrainian Bookstore and his publications of books and a newspaper 'Canadian Farmer,' since the administration had no intention to injure Mr. Frank Dojacek, his Ukrainian Bookstore or any of his publications.

"The Future of the Nation hereby apologizes for any unfavourable reflections done to Mr. Frank Dojacek and hopes that no injury will be incurred as a result of the publiction of the said article."

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Національний Контест Релігійної Культури Братства Українців Католиків

о. Др. В. Кушнір

КАТЕХИЗМ ДЛЯ НАЙМЕНШИХ
Наука 3.

ПРИГОТОВЛЕННЯ ДО ЛЕКЦІЇ: Показати діттям образок, на якому булаби зображена дитина, як молиться. Може це показати сам о. духовний або може сказати клякнути одній дитині до молитви так, щоби її всі інші діти бачили. Руки гарно зложені долонями до купи, при тім великі пальці зложені на-хрест, очі гарно і побожно до гори, до неба.

ПРЕДМЕТ ЛЕКЦІЇ: навчити дітей молитву: ОТЧЕ НАШ....

— — — — —

Хід лекції: Дивіться, діточки, чи бачите, як ця дитина клячить, руки гарно зложені, очі звернені побожно до неба? Що вона робить? Молиться. О, молитва, це найкраще заняття. Коли ми молимося, слухає нас Небо а серце наше стається щораз кращим.

Як зачинає молитву добра дитина? Робить знак св. Хреста: той знак, що ви його вже знаєте. Коли хто робить добре знак Св. Хреста, то тим проганяє від себе злого духа а Господь Бог благословить його. Коли ми робимо на собі знак Св. Хреста, то через те хочемо сказати всім, що ми християни; ми піддаємося тоді під опіку Ісуса, що вмер за нас на хресті, на горі Голгофті. Як ми чуємося тоді сильними, коли маємо такого сильного нашого Заступника.

Зробім отже побожно знак Св. Хреста, але всі. Відтак будемо молитися. О, як гарна буде нині молитва.

НАЙКРАЩА МОЛИТВА: Уважайте діти. Кожна молитва є гарна, кожна є Богові приємна, кожна внедниює у Господа ласку для нас. Але ця молитва, яку ми нині навчимося, яку ми зараз відмовимо, це найкраща зі всіх. Та молитва називається ОТЧЕ НАШ. Хто з вас знає вже цю молитву? О, богато, богато але не всі. Навчіться її всі, з любовю. Подумайте, що цю молитву говорив сам Ісус. Памятайте ще, що сказав Ісус: "ПРОСІТЬ А ДАСТЬСЯ ВАМ!" Просіть в цій молитві о ласку, яку потребуєте, а Господь добрий дасть вам її. Чому молитва ОТЧЕ НАШ є найкраща? Тому, що навчив її нас сам Ісус. Послухайте.

ПОЧАТОК МОЛИТВИ ГОСПОДНЬОЇ

Одного разу молився Ісус на осібности, а ученики здалека гляділи на Нього. Як гарно молився Ісус, кілько доброти, кілько любови в Його Особі. Коли Ісус скінчив свою молитву, приступив до Нього один з Його учеників і сказав: "Господи, научи нас молитися." А Ісус зараз вгодився на це і научав учеників своїх молитву. Яку? ОТЧЕ НАШ. Ось чому ця молитва є найкраща. Подумайте тільки. Ісус сам говорив цю молитву, вона вийшла з самого серця Ісуса. А ми коли молимося повтаряємо ці самі слова, які говорив колись Ісус. Яка то честь для нас. Яка радість. Як то можливо, щоби ми повтаряли зле, недобре слова Христа? О, цього не буде ніколи. Ми будемо говорити цю молитву тепер, коли ви ще малі; ви будете мовити її коли будете старшими; ви будете мовити її навіть тоді, коли будете вже старшими, завсігди, завсігди.... І завсігди будете думати, що то Ісус, що научив нас цю молитву з повсігди будете відмовляти цю молитву з побожністю, рано і вечер, в радісних і тяжких хвилях життя а особливо в небезпеках та в слабости.

А тепер відмовмо всі разом молитву: ОТЧЕ НАШ. (Діти гарно клякають, складають руки, дивляться до гори і говорять поволи молитву: Отче Наш).

ОТЧЕ НАШ, ІЖЕ ЄСИ НА НЕБЕСІХ .... Як то гарно, що ми можемо називати Бога нашим Отцем. Отець ваш, тато, хоче вам добра. І щоби він не робив для вас? Він працює, трудиться, сам часто позбавляє себе всякої приємности на те, щоби тільки вам було добре. Тато, отець ваш старається, щоби ви мали що їсти, щоби ви мали в що вбратися, щоби ви мешкали в теплій хаті, посилає вас до школи, купує вам забавки.... і горе тому, хто би хотів вам зробити щось злого. Тато завсігди готовий вас боронити. Як ви є добрі до тато ваш нагороджує вас за це, а коли ви є злі то тато тоді карає. А як дитина хора, то як трудиться тато, щоби дитина прийшла до здоровля. Кличе лікаря, купує лікарства, не спить цілими ночами і пильнує дитини....

Який добрий є ваш тато, якого маєте тут на землі. Але о скілько більше добрим є Отець, що на небі. Він є добрим для всіх людей: старших і малих, богатих і убогих, мудрих і всіх інших. А як Він є нашим Вітцем, то ми всі є Його дітьми, а між собою ми є всі браття і сестри. Повинні себе взаїмно любити, щоб помагати не робити нікому ні чого злого.

Отець небесний є всюда присудний. І тому все видить і все знає. Не робіть нічого такого, щоби Йому не подобалося.

ДА СВЯТИТЬСЯ ІМЯ ТВОЄ.... Коли ми називаємо Бога Вітцем нашим, то дальше каже нам Ісус так поступати, щоби Імя Бога було завсігди святим. Що то значить? То значить, щоби ми ніколи не говорили поганих слів, проклонів, бо то всьо ображує імя Бога. Нехай ніхто з вас не попадає в такий гріх. Завсігди вимовляйте імя Бога з любовю і пошаною.

ДА ПРИЙДЕТ ЦАРСТВІЄ ТВОЄ.... Царство Боже, то царство любови, і в молитві ОТЧЕ НАШ ми просимо Бога щоби нам поміг щоби ми завсігди бажали слави Божої і щоби ми були в любові між собою. О як гарно тоді будоби жити на земі коли всі люди булиби як рідні браття і сестри, як би собі завсігди помагали і ніколи один другому не робили жадної кривди. Будьте таким завсігди, діти.

ДА БУДЕТ ВОЛЯ ТВОЯ, ЯКО НА НЕБЕСІ І НА ЄМЛИ.. Як поступають добрі діти, як мають доброго тата? Завсігди і в всім сповняють його волю: скоро його слихають і дуже його люблять. Так само ми повинні поступати зглядом нашого ОТЦЯ НЕБЕСНОГО. В усім нехай буде його воля. Господь хоче, щоби всьо було для нашого добра. Дає нам здоровля, богатство, красу на те, щоби ми були добрі, щоби ми були щораз то ліпші. Посилає нам недугу, слабість, терпіння. Нехай і ту діється воля Божа, нехай і це буде для нашого добра.

ХЛІБ НАШ НАСУЩНИЙ ДАЖДЬ НАМ ДНЕСЬ.... Отсе четверта просьба, яку маємо до Бога. Чого ми потребуємо щоби жити? Хліба. І ми просимо, щоби Господь дав хліба кожного дня, щоби ми могли жити. Кілько то дітей терплять голод і нераз грозить небезпека, що можуть померти з голоду. Коли будемо завсігди о це просити, Господь вислухає нашої молитви. Уважайте діти. Нераз ви маєте в дома богато більше як тільки хліб на столі. Коли побачите часами голодну дитину, бідного голодного чоловіка щоби ви не забули поділитися з ним. Бог любить таких дітей.

І ОСТАВИ НАМ ДОЛГИ НАША, ЯКО І МИ ОСТАВЛЯЄМО ДОЛЖНИКАМ НАШИМ.... Які то є довги, що їх може мати дитина і які довги є, що їх дитина може іншим прощати? Дитина поповнила гріх, не послухала мами, тата, зробила щось злого. Голос совісти, в серцю каже: Дитино, ти зробила зле. Дитина жалує цього, постановляє цього більше не робити. Вечером, коли мовить молитву ОТЧЕ НАШ, повтаряє слова: І остави нам долги наші, яко і ми остаавляємо должникам нашим, думає собі: Господи, прости мені мої гріхи, так як я прощаю злому приятелеві, злі приміри, які мені дав. Ми всі протягом дня дістаємо якісь прикрости. Ви маєте злого товариша, вийдете на улицю, він нападе на вас, кине вас до землі, копне, побє, одіж поварве.... Але ви не маєте гніву до нього. Ви прощаєте йому. Певно, що найкраще не грішити і про це ми повинні просити Бога о поміч в молитві ОТЧЕ НАШ.

І НЕ ВВЕДИ НАС ВО ІСКУШЕНІЄ.. то значить: віддали від мене, Господи, нагоду до гріха, усунь з перед моїх очий всьо то, що мене приведоби до гріха, не допусти до мене злих товаришів, поможи мені поконати моє лінивство, гордість, зарозумілість, поможи мені, щоби я був добрим.

НО ІЗБАВИ НАС ОТ ЛУКАВОГО.... Протягом дня може нас стрінути тілько зла. Недуга, від якої терпить наше терпіння. Гожить нас в ліжку, горячка, інші терпіння. Господь, коли ми Його просимо, поможе нам,

звільнить нас.

Є зло від якого терпить душа. Це гріх. До гріха доводить людей покуса злого духа. Коли ми молимо Бога, Господь проганяє злого духа і звільняє нас від гріха, дає нам до помочі Ангела Хоронителя.

АМІНЬ. Найкраща молитва є скінчена. Відмовляють її люде в цілому світі. Скарби ласк спливають на людей. І-чомуж би не мали спливати. Сам Ісус навчив нас тої молитви. Памятайте, що молитва Отче Наш, це молитва добрих дітей. Якби ви могли відмовляти добре цю молитву, якщоби ви мали гнів в свойому серці на свойого брата? Лише цей хто прощає провини, хто за зло віддає добром, може бути певним, що Ісус є близько нього, щоби його вислухати і благословити.

—o—

ЯК УЧИТИ КАТЕХІЗМУ?

Много людей думає, що нема нічого лекшого як учити релігії або катехізму. Думають, що ту вистане нічого не знати і учити. Через те наші люде часто дебатують на дуже небезпечні релігійні теми. І кождий з них думає, що має за собою правду. Тим часом так не є. Вправді нахил до навчання ми маємо вже з природи, ми родимося учителями. Однак і найкраще випосажені люде з природи мусять знати засади і норми здорової педагогіки. Наука релігії і катехізму, це наука дуже тяжка і делікатна. При помочі релігії ми дітей вчимо і виховуємо. а до цього треба мати певного провідника. Часами хтось може мати дуже добрий спосіб навчання, може мати навіть гарні успіхи, але і може мати заразом великі недомагання. Длятого краще є мати певного провідника в навчанню релігії. Тим провідником, це спосіб перепровадження лекції так, як ми це поміщаємо в нашій газетці: Будучність Нації. Цей спосіб зовсім не усуває особистих здібностей учителя, але береже його від невдач та блудів та веде його скорше і певніще до ціли.

Чи ви вже зачали вчити своїх дітей катехізму у своїй церкві, на ваших кольоніях? Коли ви зачали вчити науку катехізму своїх дітей, подайте вістку до Редакції: Будучність Нації, 919 Калледж ав., Вінніпеґ. Коли маєте які трудноші, пишіть до нас, ми Вам поможемо їх розвязати.

КАНАДІЙСЬКА РІЛЯ

Від 1921 року залишено в Манітобі управу понад одного міліона акрів ріллі, так каже проф. Дж. Г. Елис з університету в Манітобі.

Причиною залишення вже зораних і справлених земель уважає професор посуху, звітріння землі та роздув вітрів, брак лісу та трави.

Забезпекою ріллі буде нове залісення та засіяння трав.

* * *

Проф. Т. К Павличенко з саскачеванського університету уважає, що на другий рік хлібороби будуть мати чисті лани пшениці, без бурянів. Осінь була така, що сприяла кільченню бурянів— приморозки їх звалять та винищуть, коли скільчать і зійдуть. Тому після думки Павличенка тільки нечасне або невідповідне сіяння може на весні помогти бурянам. Інакше вони знищені морозом — і пшениця буде чиста.

Гумор. — Приємність. — Директор заведення для умово хорих завважує, як один хорий з виразом повного вдоволення на обличчі бє себе молотком по чолі.— Пощо ви це робите? Таж се болить! — Так, але як то приємно, коли вкінці перестане боліти!....

о. Никола Демків.

ЯКИХ ДІБР РОБІТНИКА БОРОНИТЬ КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА?

(Продовження)

Безрелігійний був капіталізм, хіба релігією назвати б фанатичний культ золотого тельця, котрому в службу його поклонники віддали й душу, й серце. Щоби той ідол золотий ріс, впрягли в його віз віруючого робітника і сказали йому працювати гірше, як худобі, від досвітку до ночі, в неділю і свята, щоби цілком забув на Бога....

Соціялізм знова став учити, що то не Бог сотворив чоловіка, але чоловік вимислив собі Бога для потіхи небо та царство вороб'ців, що догмати то забобони, що Церква то крам, що Христос то соціяльний революціонер, що релігія то опіюм, ітд.....

Проти тих блудів великий Папа, що був "світлом з неба" не міг мовчати. Забрав грімкий голос і підчеркнув, що релігія то велика і цінна річ, що раю на землі люди не створять ніколи....

Але має чоловік на землі ще **друге добро —ДУШУ**. Через неї людина є людиною, образом і подобою Божою, прибраною Божою дитиною. О вартости чоловіка не становить ані уродження, ані маєток ані становиско, але шляхотність душі, християнський характер.

І ось капіталізм не узнавав в людині душі. Мав чоловік за розумне звіря, котре не має жадних прав тільки самі обовязки, вистарчить йому жменя паші, щоби був здатний до ярма. Гірше! Людину праці мав за бездушну і безвільну машину, котра має стати, де її поставлять, виконувати ті рухи, що її накажуть а в нагороду дістане кілька струй олійного смаровила....

Не інакше соціялізм.

Після нього чоловік то лише більше розвинена малпа, ліпше розвинена— але все таки "малпа."

Чиж диво, що проти такої гидоти і поневіряння людської гідности відізвався намісник Христа Царя; володар 350 міліонів душ, визнавців католицтва?

Але має людина трете велике добро. **Чоловік має свобідну волю.** Вільність в рамах Божого права природного і обявленого. Воля в тих границях є людині конечно потрібна, щоб осягнути на землі свою ціль, щоб дійти до Бога.

Капіталізм теоретично, в засаді признавав волю, навіть її голосив. Але сповнилося на нім слово славного проповідника Дякордера, що воля богатого стала неволею бідного.

Вільно було богачеви визискати бідного вільно було йому привязати робітника до варстату на 14 а то й 16 годин на добу, вільно було викинути на вулицю без жадної опіки Але невільно було тому робітникові опімнутися з приводу тої кривди, невільно було проти сили гроша поставити силу організації. Йому вільно було вмерти з виснаження, йому та його бідній родині.

Соціялізм ненавидів з цілого серця капіталізм, голосив осуспільнення а в дійсності одержавлення всього. Хотів відібрати середники продукції, вартости і землю від її дотеперішніх власників та все те зробити спільною власністю (комуністичною).

А чим тоді стануть горожане?

Будуть працювати на державу так, як перед тим на панів. Верне троха вже змінена, не біла тим разом, а червона— але все таки **ПАНЩИНА!** З неї прийде неволя гірша від тої, що минула. Так, як тепер стало в совєтах.

І ото Папа, як Божий заступник на землі і з уряду сторож права природного, цілою могучістю свого апостольського слова сказав: Не вільно!

Вільну бо волю мають всі, а не тільки сильні перемогою фізичною чи грошевою.

І ще одно велике добро має людина. **Має вроджене право посідати щось на власність,** або право до приватної власности. Кождий її бажає. Виречення власности по монастирях уважається за досконалість, коли вже не за лицарство.

Але приватна власність, котра є сильним підємом до праці і ощадности, а жерелом вдоволення, спокою і почуття незалежности не є безглядним правом людини. Є вона ограничена з огляду на добро загалу. Коли добро загалу вимагає вивласнення— річ ясна, тільки за справедливим відшкодованням — то уступає право одиниці, посідати щось, перед правом загалу. Той зглял на право загалу не позваляє одиниці нищити приватної власности безцільно.

Тимчасом капіталізм голосить, що кождий чоловік має необмежене право до приватної власности, що вільно плянтаторові в Бразилії топити чи палити цілі мішки кави ради підмесення цін а капіталістові американському висипати в рови або палити тони пшениці, бо є надмір і низькі ціни.

Є то яскраве надужиття природного права!

Соціялізм голосить знова клич вивласнення **без** відшкодовання і без огляду на добро загалу. Не питає і не знає, чи потім буде ліпше, тільки припускає....

І ото великий Папа пригадує світові відвічні природні правди **о потребі приватної власности, що є і буде основою волі і незалежности людини.**

—o—

Гумор.— Потіха.— Давид Гольдштайн хоче вихреститися. Йде до рабіна, щоб його повідомити.

—Ребі, хочу покинути стару віру і перейти на християнство.

— Чоловіче! — скричав рабін— твій тато, як довідається, то в гробі на другий бік перевернеться.

— То нічого,— відповів Давид.— На другий тиждень вихрещується мій брат, то він тоді знов перевернеться і буде лежати на своїм місці.

—o—

Відважний.— Продав циган коня. Питають його покупці:

—А чи не полохливий ваш кінь?

— Що? Мій кінь полохливий?— каже циган,— кілько разів ночував він сам у стайні і не боявся.

—o—

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або стараєтеся о посаду, пишіть зараз до своєї організації ВУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.

або

Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу ВУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada — Братство Українців Католиків Канади — БУК

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 22. ЙОРКТОН, САСК. 14 Листопада, 1938 — Vol. VI, No. 22. YORKTON, SASK. Nov. 14, 1938

ДЛЯ ПОЛЬЩІ БЄ ОСТАННА ГОДИНА!

Ляхи потерпають за загарбані українські землі — посилають провокаторів на Закарпаття— тремтять перед дієвою справедливістю!

Останні вісти подають, що Німеччина стала солідно в обороні Закарпаття. Це має бути завязок Української Держави, союзниці Великої Німеччини. В цім ляхи бачать кінець свого панування над нещасним народом в Галичині, на Волині, Підляшшу, Холмщині і Поліссю. Тремтять, як злодій, котрий зловлений на зім очікує кари і знає, що кара буде сувора та справедлива!

Польський міністер Бек мав їхати до Німеччини з візитою та переговорами. Однак все відложено—не поїхав. Зате німці викидають польських жидів з Німеччини!

Приходить кінець ляхам!

Бє для них остання година!

Робіть все можливе, щоби той кінець прийшов їм скоро!

Досить наших кривд, досить сліз народу, досить безвинно пролитої крови!

А тимчасом в Галичині завели террор. В неділю 11 вересня до села Кабарівців, повіт Зборів, в годині 6 вечір прийшли польські жовніри 48 полку піхоти та стали нищити здоровля і добро українців. На приказ майора тягнули людей і били по 25 і 50 буків. Так шаліла та дич до 11 години в ночі, перемінивши тихе село в гієнну зойку і крови.

Ляхи мусять то все суворо відпокутувати!

Кінець Польщі—най гине ляшня, кати Українського Народу!

На славу України!

Бє для Польщі остання година!

Слава, слава Україні!

Ждіть великих хвиль!

Ждіть побіди!

Не орієнтація— а **орґанізація вивигне** нашу справу!

І тому з тим більшим запалом до орґанізації нашого свідомого життя!

СТАВАЙТЕ В РЯДИ БУК-а!

—o—

НІМЦІ ВИГАНЯЮТЬ ЖИДІВ

Всі залізниці завалені — з клунками і дітьми їдуть жиди в невідоме завтра

Поляки занявши чеський Шлеськ видали розказ, що чехи мусять звідтам забиратися.

Німці видали подібний розказ для поляків— вірнійше, для польських горожан в Німеччині. А тому, що тими горожанами є головно жиди, яких 150,000 душ, то всі залізниці до польської границі завалені тими горожанами, які під доглядом німецької поліції їдуть до своєї улюбленої Польскі...

Німецька поліція повитягала тих польських горожан дослівно з перин, в ночі і таки зараз відвозила на двірець, не позволивши взяти більше, як то, що в руки. І так жиди— старі і малі, мусіли покидати Німеччину та вертати до Польщі. Причиною того був мабуть польський закон про позбавлення горожанства тих, що понад 5 літ перебувають за кордоном і не відновили пашпортів. Тепер жидам не треба навіть їхати до Палестини, коли мають Палестину в Польщі....

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ В КИЄВІ

В ночі з неділі, 9 жовтня, мешканців Києва розбудила стрілянина. У місті вибухла паніка. Виявилося що на летунський майдан напав гурт озброєних людей які вбили стійкових та намагались опанувати летунський майдан з літаками. Заалармоване військо звело з напасниками бій— з обох сторін є убиті й ранені.

Як говорять в Києві, цей напад виконав загін українських повстанців що оперують в Київщині.

Після перестрілки повстанці відступили до недалеких лісів. Вислано за ними погоню.

Віськова влада скріпила охорону військових обєктів.

—o—

Недовірчивий

—Петре, як би ти мав пятку у своїй кишені, то що ти зробив би?

— О!! о!! насамперед переконався-б чиї то штани маю на собі.

ВИБОРЦІ ВИНИПЕҐУ! Всі Як Один Голосуйте На Наших Кандидатів До Міської Ради: Вп. П. Олексу Молофія і Вп. П. Славка Рибчука!

Митрополит Андрей Шептицький благословить Дружину Княгині Ольги...

"Вітаю цілим серцем нову жіночу організацію "Дружина Княгині Ольги" й дякую Головній Раді за її привіт і пересланя "Ідеологічних тез" Дружини.

Цій одинокій нашій політичній організації українського жіноцтва бажаю як найбільшого успіху у праці в користь Церкви й Народу.

Бажаю, Високоповажаним паням, щоб Бог поміг їм єднати "розєднаних" і кріпити зневірених.

Най Бог у тій праці Вам благословить."

† Андрей, Митрополит.

ХТО ВОЛОДІЄ АМЕРИКОЮ

Перед розслідною комісією в Ню Йорку заявив провідник американських Німців Фріц Кун, що Жиди в Америці контролюють республиканську й демократичну партію, і що в американській владі є 60 проц. Жидів. Він сказав, що фінансовий "дім Барбурга" контролює республиканську партію, а жидівський банк Кун, Лоеб і Компанія контролює демократичну партію, а обі фінансового дому Ротшільда.

НОВГОРОДСЬКІ ВОДОПРОВОДИ з XI століття

Археольоги відкопали в Новгороді старі міські водопроводи з XI ст., на місці, де був колись двір князя Ярослава Мудрого. Рури водопроводу зроблені з соснових брусів. Лучення рур дуже докладне; вода тече рурами дотепер і не перетікає. Вода чиста, прозора і має приємний мінеральний смак. Археольоги твердять, що рури збереглися завдяки мінеральним прикметам води. Хеміки досліджують тепер воду з того 900-літнього водопроводу. Ось так будували наші предки!

ПРИПИНЮЄ КРОВ МОЛОКОМ

Віденський лікар др. Золе припинює уплив крови з рани молоком. Він затикає рану полотняною затичкою намоченою в молоці на 2 мінути, і уплив крови припиняється.

Цей спосіб для припинювання упливу крови з рани можна використати, коли кров з рани пливе без упину, а близько нема лікаря.

НОВИЙ ЗАКОН ПРО ЧАС ПРАЦІ І ПЛАТНІ УВИШОВ В ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

Новий федеральний закон про час праці й платні у промислах у Злучених Державах увійшов в життя 24 жовтня. Цей закон відноситься до бизнесів що свої продукти продають також поза межами свого стейту.

Цей закон приписує що платня робітника не може бути меньша як 25 центів на годину, а час праці в тижні не може бути більше як 44 години. За працю поза години (овертайм) роботодавець платить півтора раза стільки що в нормальній платі.

Цей закон тепер вже дотикає 11,000.000 робітників у Злучених Державах. Він поможе що вже сьогодні 750,000 робітників одержать підвишку платень а 50.000 малолітніх (нище 16 років) мусять заступити старші робітники.

Різні визискувачі людської праці що платили досі навіть по 10 центів за годину праці у їхніх модольних, тепер або прийдуть постанови федерального закона, або закриють свої бизнеси, або будуть крутити що їх продукти не йдуть на міжстейтовий ринок.

В кожному разі новий закон має на меті помогти як робітникові так і чесному бизнесові.

ЧОЛОВІК ЩО САМ СЕБЕ НЕ ПІЗНАВ

Коли перед кількома днями зняли одному зі "сліпців" Едвардові Мартінові опаску з очей, хірурги заявили: — Тепер ви можете дивитися, Мартін, який осліп 25 літ тому, відтрунув рукою лікаря, і перш усього кинувся до дзеркала. Останній раз бачив він себе в дзеркалі 17-літнім гарним молодцем із чорним волоссям. Тепер із дзеркала дивилося на нього чуже лице, засіяне зморщками, у волоссі висріблювалися ясні, сиві смуги. Мартін пристанув на мент, начеб себе не пізнавав. Відтак гірко усміхнувшися, відвернувся від дзеркала.

Так минає все на цім світі, молодість, здоровя і сила....

Тільки Бог вічний— і туди стремить людська безсмертна душа.

ЕЛЕКТРИЧНА РУШНИЦЯ

Подають з Дітройт, що уряд Стейтів удосконалює нову електричну рушницю, котрою дуже легко і цільно можна буде збивати літаки. Таке заявив інж. Джордж М. Миллер. Гушниця може стріляти на віддаль 6,000 стіп на одну секунду.

Ось новіні технічні осяги, та чи сприяють вони людському щастю?

Осяги, щоби нищити людське життя, котре без осягів духових і поліпшення сердець ніколи щасливим не буде.

ПАПІР З СОЛОМИ

Поселенець з Німеччини, що прибув до Канади тому 35 літ, др. Ф. В. Гохштеттер винайшов новий спосіб виробу паперу зі збіжевої соломи. Тим чином збільшиться дохід хліборобів на яких 20 міліонів долярів річно, коли цінити тону соломи від $2.00—5.00 Зате стратять папірні, що досі виробляли папір з дерева. Однак канадійські ліси так винищено безосновною господаркою, напрямованою тільки на зиск, що це буде добром краю, коли ліси троха спочинуть і підростуть.

др. Гохштеттер каже, що з лишків соломи буде можна виробляти зложені річи, як штучну бавовну, шовк, матраци, ітд. Папір з соломи має бути лішший, як з дерева — без темних водних знаків. Така вістка певно радісна для хліборобів. Коби скоро тільки здійснилася....

ЩО ДУМАЄ КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЬ КАНАДИ?

Проти вмішування Канади в европейські клопоти — за організацією робітництва — за поселенням на фармах — проти розводів!

Католицький конгрес молоді в Оттаві покінчився такими рішеннями: "Канадійська католицька молодь заявляє, що вона є противна обовязковій участі канадійців у позатериторіяльній війні і бажає, щоби над цим поважно роздумали провідники прилюдного життя і прилюдної опінії."

Іншими словами, католицька молодь Канади не хоче бути безвільним знаряддям широкої політики всяких Дуф Куперів і їм подібних, що з легкої руки готові були втягнути Англію до війни ізза чехів.

Дальше молодь домагається: "щоби молоді католицькі робітники ріжних звань лучилися в робітничі організації, що основані на здорових засадах праці стремлять поліпшити правдиве добро своїх членів не насильством і накидами на релігію, чи ширенням громадянського невдоволення."

Молодь засадничо противиться розводам, а для тих, котрі по розводі знова вінчаються, молодь домагалася відповідних кар.

Конгрес вислав окремі привіти до католицької молоді Еспанії, Мексика і Німеччини.

В ПОКЛІН ЕВХАРИСТИНОМУ ХРИСТОВІ!

20 жовтня закінчився в Ню Орлеянс восьмий національний Евхаристійний Конгрес Америки, при участи стотисячних мас вірних.

Службу Божу правив кардинал Мунделяйн а намісник проголосив той день загальним святом, щоби урядовці могли взяти в ньому участь.

НОВИЙ ПРОВІДНИК УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Згідно з волею трагічно помершого полк. Евгена Коновальця проголошено його наслідником а вождом українських націоналістів полковника Андрія Мельника, родом з Дрогобиччини. Полковник Мельник брав діяльну участь увесь час світової війни.

Гумор. — Жебрак: Ласкава пані, дайте щось бідному, я вже 30 днів не їв.

— Пані: Маєте тут, дідусю, золотого, зістеть собі обід, але скажіть мені, як ви так довго видержали. — Я їв в ночі.

Гумор.— Совітя.—У Москві відбувається процес одного з б. совітських амбасадорів.— Яке було ваше відношення до еміґрантів з Росії—питає предсідник підсудного. — Збуджували в мене гидке почування.— Яке? — Заздрости.

Гумор.— Журба. — Чому так зле виглядаєш?— Журба, пане товаришу.— Якого роду? — Жіночого.

Зі Золотих Віршів Життя

Една Джекс

СКОРА ОСІНЬ

(З анг. переклад о. Ст. Семчука)

Легко і звинно ступає кіт,
стрисає лапки зі снігу,
звисає склисто із даху
сопель у льодову вагу—
а вітер гострий наче ніж
колише довгий льоду спіж.

Довкола золотистих куп
сховали стада голови
і скупчились разом усі
в соломяні ясні ями.
Лише десь курка по снігу
лишила слід в дрібнім бігу.

Так тихомирно на дворі,
ні пташки голосу не чуть.
Зібрались легко хмаринки
на білосніжну неба грудь.
Однак у кухні є вогонь,
є ласка матірних долонь,
варяться страва, світло є!
—хоч за вікном завія бє....

НОВА ФІЛЬМА "МАРУСЯ"

Накладом "Украфільм" вийшла в широкий Божий світ наша нова фільма "Маруся," акція котрої поведена на основі драми Старицького "Ой, не ходи Грицю."

Можна певно сказати, що всі браки, які були помітні в першій українській фільмі "Наталка Полтавка," тепер щасливо поминені і справлені. Фільма технічно і ідеольогічно витримана до кінця, а деякі її части прямо незрівнані.

До тих якраз прегарних частий належить сценарія фільми, хори і різдвяні картини. Сцени зфільмовані так гарно, мило, з культурним смаком і ніжністю—що без закиду. Богато там сонця, квітів, дерев, води і пісень. Так, що навіть акція злоби, усіблена в Хому та його матері тратить свій їдкий посмак та серед ясного кольориту й сама затрачує темніи.

Хорові части виведено прегарно. Деякі артисти грають навіть дуже добре—деякі на жаль слабше. До тих сотанніх треба зачислити Стегницького в ролі Гриця і саму Марусю та її родичів, що хоча добрі співаки, то не так добрі артисти. Зате Галина, Потап, Хома і прочі грають дуже добре— забуваєте прямо, що це актори.

Ідеольогічно всюди задержано і підчеркнено християнський характер фільми, особи хрестяться вважливо і гідно, моляться побожно, за гріх слідує кара, правда побіжна. А

(Продовжається на стороні 12)

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редаґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. М.Т.П.

ІСТНУВАННЯ БОГА

Господь Бог є нашим Сотворителем. Він є найвище Єство, що сотворив небо і землю і все, з нічого. Лише одною гадкою своє волі! Він покликав все істнуюче з нічого.

Бог є сам від себе. Його ніхто не сотворив. Він є без початку і без кінця, від вічности. Він є перша причина всього. Все, що істнує, має початок від Нього. Він є лише одиноко всемогучий. Він може все зробити без найменшого труду.

Бог є чистий Дух, безконечно досконалий. Він є всемудрий, всемогучий, всесвятий, всесправедливий, всемилосерний і вседобрий. Бог не складається з частий. В Ньому нема жадних недосконалостий тіла. Він є виключений від можливости зіпсуття. "Вчера, нині, той самий і по віки."

Це для нас благородним знати, що наш початок зачинається у найвищого Бога. Таке знання дає нам спокій і забезпеку, що всемудрий Бог нами управляє. Це нам дає радість і надію і потіху, що вседобрий Бог нас любить і приймає нашу любов.

Серце чоловіка прагне любови, любови, котра без границь і без кінця. Найшляхотніше і найчистіше сотворіння не може задоволити бажань нашого серця. Бо за світовою любовою лежить зміна і розклад. Це лише в Бозі і через надію Його вічної любови наші серця спочивають щасливо і спокійно. У всіх терпіннях і борбах життя одна любов Божа приносить нам радість і щастя. Життя чоловіка без Бога це вязниця темноти. Єство чоловіка бунтується проти самої гадки бути в цій великій вселенній без проводу і опіки. Серце чоловіка не вдоволяється любови минаючих сотворінь.

Жити без Бога серед так рухливого світа, природи, то наче гурток дітий сам один поплив на широке море у великім кораблі. Корабель пливе без керманича. Сильні, великі машини роблять своє—а малі діти плачуть і ховаються зі страху. Глядять в розпуці на машини і плачуть на свою незнану долю....

Віра в Бога є чимсь природним для чоловіка. Невірство знова є чимсь неприродним. Кожда хвилина нашого життя вказує нам Найвище Єство, що управляє нашою будучністю. Правда, що всі часи були одиниці, що перечили істнування Бога. Одні порівнювали Його до природи, наче Він машина, без волі розуму. **Але ніхто не вдоволявся тим**, що начеб то не було Бога.

Однак не було народу ані навіть дикого племени, котріб не почитали Бога. Чоловік почитав звірів і каміння, почитав сонце і місяць, але все те було тільки схибленим виявом природної потреби почитання Бога. Чоловік все відчував потребу відати честь Найвищому Єству. Сама природа чоловіка домагається помочі і охорони від вселюблячого Творця. Полишений сам собі в темноті розуму, чоловік все таки буде шукати Всемогучого Управителя світа.

В давнині погани почитали ложних божків. Але їхні божки це були тільки прикмети одного правдивого Бога, котрого вони не знали. Поміж їх божками все був один найстарший —відтак був божок моря, филь, пімсти, жнив, овочів, ітд. Це все доказує, що розум їх понимав істнування Бога, хоча не був в силі показати їм правдиву природу Божу.

Буддизм, конфуціянізм—це найбільш поширені форми релігії в Китаю і Ніпоні. Число їх почитателів сягає 500 міліонів. Серед всіх їх забобонів все таки вони почитають божество! Браманізм почитає Найвище Єство. І так є з усіми способами почитання в поганських народів. Вони всі показують на почитання одного правдивого Бога.

Безвірство в поган це рідкість. Можливо тому, що вони не так виставлені на людську гордість, що родить безвіря. І на таку пусту цікавість, котра є прикметою Західного світа.

КІНЕЦЬ СВІТА — ТІЛЬКИ ЗДУМАНИЙ

Оттаке сталося в неділю вечір, 30 жовтня коли радіонадавня "Колюмбія" стала між програмами передавати повість Уелса "Війна світів." Повість передавали здраматизовано і замериканізовано. Але так вірно, що слухачі повірили, наче це дійсність і многих огорнула паніка. Жінки мліли, старші люди втікали з хат у гори, ученики втікали зі спалень заведень, а телефони поліції були зблоковані розпучливими питаннями і просьбами.

Щож сталося?

Радіо передавало, начеб то з планети Марса дісталися на землю якісь потвори і висіли недалеко Ню Йорку. Їхній бальон збудований з невідомого на землі металю, а вони самі почали з людьми війну при помочі смертоносних промінів, які на землі незвісні. Вислані проти них летунські частини повідомили з воздухів, що безсильні. Марсенці мають якісь лучі котрі у воздухах нищать машини і людий. Чорний густий газ кладе земних людий трупом. Цілий Ню Йорк в руїнах, марсенці посуваються дальше....

Таке говорило радіо, а люди повірили, що це дійсність!

Гей, але що буде, коли прийде правдивий кінець землі і не марсенські потвори, але пекольні потвори запалять всі чотири кінці землі?

Що буде тоді?

І чи не є **розумним** вже тепер приготовитися на ту хвилину?!

—o—

МИ – УКРАЇНСЬКА ШЛЯХТА!

Ляхи хочуть винищити наш нарід. Одним з тих засобів є так звані "кола шляхецке," до котрих затягають наших людий всякими грозами і обіцянками, щоби потім відреклися своєї Церкви і народу.

Коли в Старій Ропі коло Городенки такі люди прийшли до нашого загородного шляхтича Затварського, то старий дідуган, 80 літ так їм сказав: "Ми—українська шляхта! Аде ж ви чули, щоби котрий з Затварських перейшов на польське, кинув прадідівську віру і нарід?!"

Оці слова старця. Петра Затварського, требаби вишити шовком і золотом на рушниках і вчити своїх дітий та внуків, як треба гідно жити і поводитися супроти ворога. Нарід, котрий має таких Затварських—непобідний.

Честь українській шляхті—честь Петрові Затварському!

—o—

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що Союз католицьких робітників Канади числить 45.000 членів?

Що кардинал Інніцер, якого недавно націсти ранили у Відні, має 62 роки?

Що Монтреал заснував Месонеф в 1642 році?

Що в Бачці, в Югославії, живе 25.000 українців, котрих предки переселилися туди ще за Марії Тереси в 1750 році з Шариша на Закарпатті?

Що всі вони свідомі українці католики, мають свого Епископа в особі Преосвященного Няраді і видають свій тижневник накладом 1.200 примірників?

Що всі вони згори платять свою передплату?

Що так само треба нам всім тут робити в Канаді?

—o—

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Отворення семої з ряду української католицької **церкви св. Андрея** у Винипеґу, на розі вулиць Ґалет і Юклид, відбулося вельми торжественно 23 жовтня, в неділю. Отворення довершив Їх Ексцеленція Преосвященний Епископ Ладика в сослуженні о. Володимира і о. Пантелеймона Божика. Було понад три тисячі людий—церква прегарно збудована, зовсім в середині викінчена і має всю утвар. Є три престоли, головний і два бічні, з дуже гарними образами. Є хрестна дорога. Є два офірники. Є електричне освітлення. Жовтоблакитні вітражі вікон дуже мило освітлюють білі стіни. Богу най буде найвища подяка за ласку, що наші люди в цій околиці дочекалися власної церкви. Вельми богато труду поніс всеч. о. Пантелеймон Божик, котрий став першим парохом цеї Церкви— парохію на Елмвуд обняв о. М. Сирник, секретар Епископської Канцелярії.

— — — —

21 вересня св. Отець приняв на послуханні наших **богословів**, під проводом о. Ректора Лобая, ЧСВВ. Всіх наших питомців є в Римі 50, з ріжних сторін світа, де живе наш нарід. Ось взір, як Католицька Церква дбає про наш нарід і обряд.

— — — —

28 серпня відбувся величавий **відпуст** на горі св. Макрини в Юніонтави, Па., де є монастир Сестер Василіянок. Прибули вірні 3,000 замоходами і 08 басами. Було всіх понад 10,000 народу. До святого Причастя приступило 6.000 осіб. Всіх священиків було 80 і вони відправили 52 Служби Божі при 4 узаджених в саді монастиря, престолах. Був присутний Преосвященний Такач, Епископ закарпатських українців. Монастир і відпуст були для наших закарпатських братів.

Такий самий величавий відпуст був того самого дня в Галичині, в Гошові, на **Ясній Горі**, коли до св. Причастя приступило 15,000 вірних. Приречення вірности до Католицької Церкви і Українського Обряду перевів Преосв. Бучко зі Львова.

Церковний календар на листопад 1938

14. понеділок— Косми і Даміяна
15. второк— Акиндина і пр. муч.
16. середа— Акепсими і пр. муч.
17. четвер— Йоанікія вел. пр.
18. пятниця— Галактіона муч.
19. субота— Павла св.
20. **неділя— 23 по Зісланню**
21. **понеділок— Собор св. Михаїла**
22. второк— Онисифора муч.
23. середа — Ераста і пр.
24. четвер— Мини, Віктора і пр.
25. **пятниця— Йосафата свмуч.**
26. субота— † Івана Золотоустого
27. **неділя— 24 по Зісланню**
28. понеділок— Гурія і пр.
29. второк— † Матея і пр.
30. середа— Григорія еп.

— — — —

Устав

20, неділя.— глас 6, утр. єв. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 220, єв. Лук. 38.

21, понеділок.— Собор св. Михаїла, Вечірня Вел. з Литією, утр. єв. Мат. 52, на Сл. Б. ап. 305, єв. Лук. 51.

27, неділя.— і св. Йосафата, глас 7, вечірня Вел. з Литією, утр. єв. Мар. 70, на Сл. Б. ап. 221 і 311, єв. Лук. 39 і Ів. 36.

28 починається **піст**, Пилипівка, що тревае аж до Різдва.

Підчас посту належить давати вклади, читати всім БН і добрі книжки, збирати нові передплати, закінчувати річну працю в організаціях добрим вислідом.

—o—

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАШОГО ДУХОВЕНСТВА В ГАЛИЧИНІ

В Стрию засуджено на 7 місяців всеч. о. Дочила, пароха Річиць, за те, що викинув за двері найзбиого сварливого ляха.

Коли орхестра грала польський гимн, український богослов Евген Юревич не скинув капелюха. За це ляхи засудили його тепер в Коломиї на два тижні арешту.

Всеч. о. Юрія Гошка з Корналевич засудив самбірський суд на 3 місяці і 30,000 злотих кари, бо в проповіди згадав про недолю українського народу під Польщею.

За те, що всеч. о. Іван Іванчук, парох Струмилова, відправив парастас перед символічною могилою, на котрій лежала стрілецька шапка, засудили його у Львові на 250 злотих кари і заплату судових коштів.

— — — —

Та прийде час, коли МИ БУДЕМО СУДИТИ наших катів!

Той час вже недалеко!

—o—

Праця Парохії св. Покрови у Винипеґу

Кождої неділі, по вечірні всі парохіяни відмовляють спільно вервицю, в місячнім намiренню Апостольства Молитви. Це набоженство дуже миле і дуже підносить на душі.

9 жовтня була Академія в честь Хрещення України в домівці Інституту Просвіти, котра була заповнена по береги. Виступав Мішаний і Дівочий Хор нашої парохії.

Перед празником св. Покрови була триднівка в намiренні парохії. Кождого вечора був молебен до Матері Божої, проповідь і су-

плікація. Многі з парохіян приступили до св. Сповіди і св. Причастія. Архиєрейську Службу Божу в день празника служив Пресвященний Епископ Кир Василій Ладика в сослуженні о. Пароха і впр. о. др. Кушніра. Був обхід кругом церкви з найсв. Тайнами, потім водосвяття і празничний обід.

23 жовтня вечером пані мали приняття, підчас котрого виголосила виклад про конечність доброї організації молоді панна Білинська.

Радіопередача парохії була 30 жовтня—від години 11 до 12 в полудне з церкви, через стацію СКУ з Винипегу. Передано богослуження від проповіди до кінця Служби Божої. Правив о. парох— співав хор під орудою Вол. Лаха. Парохіяни поводилися дуже гідно і високо культурно, щоби вможливити передачу як найкраще. Не чути було кашлю, ні стукоту. Панував глибокий богослужебний настрій, котрий певно уділився слухачам. Пояснення по англійськи про наш обряд і виконання богослуження передавав в міжчасі

Церква св. Покрови, Винипег, Ман.

відправи п. Малофій, наш кандидат на радного міста Винипегу.

Дня 27 жовтня мали панночки з клюбу св. Тереси гарну партію "головин" для молоді а 31 жовтня мали таку саму партію для всіх пані Сестрицтва Пр. Діви. Підчас обох забав многі прегарно забавились в нашім привітнім, яснім і украшенім Парохіяльнім Домі.

Старші панночки, що раніше належали до Дітий Марії, утворили для себе Марійську Конґреґацію. Гарно і точно сходяться кождого втірка. Задумують вишити красний обрус для церкви.

Базар парохії буде 17, 18 і 21 листопада—ще лишилось кілька книжок до розпродання. Значки дешеві, від одного до 15 центів— є аж 52 нагороди до роздачі. Хто їх виграє?—про це дізнаєтесь, коли прийдете на закінчення базару, 21 листопада. Але просимо також зайти на тижні—є красні річи і богато буде дробу.

Заступник предсідателя, наш добрий і працьовитий парохіянин, п. М. Копяківський, що тяжко застудився, приходить до здоровля.

Пан Бращук знова зробив гарний дар для нашої церкви —дві статуї: Пр. Діви і Хр. Серця. Посвячення було 23 жовтня. Пан Бращук має добре серце і щедре. Нехай Бог надгородить його всім добром, разом з родиною, котру він так любить!

Не було-б місця для всіх

Поліцай:— Ви чого тут стоїте?

Волоцюга:— От так собі....

Поліцай:— Йдіть далі, бо що то було-б, як би всі хотіли стати на одному місці? Другі люди не могли-б перейти.

о. Н. Демків

ЯКИХ ДІБР РОБІТНИКА БОРОНИТЬ КАТ. ЦЕРКВА?

(Продовження)

Останнім добром, в обороні котрого Лев XIII виступив, то родина! Це основа цілого суспільного організму, корінням розгалуженого у відвічнім праві природи і виразнійше обявленій Божій волі. Завязом родини є супруже—так старе, як старий є чоловік на землі. Зі супружа родяться діти, до котрих перше право мають родичі, друге Церква, як Матір надприродного життя, а доперва на третім місці держава.

Тимчасом капіталізм розбивав родину, бо давав робітникові малу платню та зневолював його до того, що на утримання родини мусіла працювати мати і діти. Тож про виховання дітий через родину Церкви і християнської держави і нації не могло бути мови в тих обставинах.

А соціялізм пропагував розводи і удержавлення дітий. Що Бог злучив, соціялізм розлучує і завдає насильство відвічному Божому порядкові річий.

Сторож того права не міг не говорити! І ото в листі "Нових річий" загомонів могучий голос мудрого зверхника: **Завернути з блудної дороги!**

II.

Виступ Льва XIII був мудрий і смілий.

Мудрий, бо найдужчі уми Европи мучилися над тою суспільною загадкою і не могли найти розвязки. Знайшовши її ґеній-муж Папа, звязав в одну цілість розкинені по Христовій евангелії суспільні засади Христа.

Був то виступ смілий!

Капіталісти, обурені і заскочені, стали посуджувати Папу. Нині деякі з них бачуть, що колиб тому 40 літ світ був послухав того великого мислителя, не булоб нині більшовизму ані того господарського хаосу, в котрім ми опинились.

Соціялісти не припускали, що Папа посунеться аж так далеко в осудженні захланного капіталізму. Не могли нічого закинути суспільним засадам Папи. Тому хопились звичайного в такім случаю оружжа—зачали паругу!

III.

Минуло 40 літ а засади Льва XIII оказуються конечними для широких робітничих мас. Світ поділений на два великанські табори: під католицьким прапором і червоним прапором. Католицький прапор посвячений, червоний ні. Під католицьким іде віруюча людність, під червоним невіруюча або обоятна, яка оминає церкви і престоли. І чому оминає? Бо з червоних рядів бє в небо не пісня молитви о суспільну справедливість, але пісня пімсти! А з такою піснею, що грозить местю громів, не можна станути перед Богом любови. **Силою,** котра порушує червоні походи, є **ненависть.** А вона вміє тільки лишати по собі знищення, руїну.

Ґеніяльна та борба ненависти! Борба посідаючих зі збунтованими масами. На чолі стоїть деспот. Він бурить старий порядок світа. Остання твердиня посідаючих впала..

Вже нема ворогів!

За ним море голов. То маси, котрим обіцює щастя, після перемоги. Тепер переміг. За собою оставив згарища і руїни.

Однак легко було бурити, але поставити новий світ, не чує сил.... В розпуці відбирає собі життя з окликом давнини: Галилеє, Ти переміг!

Тим Галилеєм є Ісус Христос! Невільно зломити Його засад!

Тільки засади Христа, уведені і здійснені в життю, зможуть запевнити яке таке щасти на землі. Бо тільки милість може будувати.

І нашим кличем є зов віруючого поета: В щастю всього є всіх цілі.

(Дальше буде)

др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ 23 П. С.

Евангеліє Луки зач. 38.

Одного разу приплив Ісус і ученики його в землю Ґерґезенців, що є напроти Галилеї. Колиж вийшов на сушу, зустрів його один муж з міста, що мав біса і від довшого часу не одягався в одежу, ані в хаті не жив а в гробах. Сей побачивши Ісуса, упав перед ним і закричав великим голосом та сказав: Що мені і тобі Ісусе, Сину Бога Вишнього? Благаю тебе не муч мене. Бо приказав нечистому духови, щоби вийшов з чоловіка; бо від довшого часу поривав його: і вязано його ланцюхами і в кайданах стережено; та розриваючи ланцюхи, гонений був бісом на пустиню. А спитав його Ісус, кажучи: Як тобі на імя? А він сказав: Леґіон; бо много бісів увійшло в нього. І просили його, щоби не наказував іти їм в безодню. А було там велике стадо безрог, що паслося на горі і просили його, щоби позволив їм в них увійти. І позволив їм. І вийшли біси з чоловіка і увійшли в безроги; і кинулося стадо з берега і потонуло. Колиж те, що сталося, побачили пастухи, повтікали і розповіли в місті і по селах. І вийшли побачити, що сталося і прийшли до Ісуса і знайшли чоловіка, з котрого вийшли біси, одягненого і при здоровім розумі, сидячого в ногах Ісуса і злякалися. І сповістили їх ті, що бачили, як біснуватий одужав. І просило його ціле населення Ґерґесенської країни, щоби відійшов від них, бо обняв їх великий страх. А він вступивши в човен, вернувся. І просив його муж, з котрого вийшли біси, щоби був при нім; та Ісус відпустив його, кажучи: Вертай в свій дім і розкажи, що тобі вчинив Бог. І пішов по цілім місті, оповідаючи, що вчинив йому Ісус.

Недільне Розважання

Зверім увагу на зміст нинішнього Евангелія і розважмо його глубше. В нім найдемо богато правд повчаючих на нинішні часи і на наші обставини. Щож тут заслугує на увагу?

Леґіон бісів опанував чоловіка. Страшне було його життя Нагий бігав він поміж людьми, жив не в хаті а в гробах, був небезпечним для окруження, так, що треба було його вязати і окремо стерегти.

І ось Спаситель милосердиться над ним і звільняє його від того страшного ворога. Бісам каже Спаситель війти в стадо безріг, котре опісля кидається у воду і потапає. А вратований чоловік сам не вірить свойому щастю. В почуванню вдоволення, сідає в ногах Ісуса і просить, щоби його не опустив. При Ісусі почуває себе найбезпечнішим, без Нього боїться нової небезпеки.

Нинішні народи є в многім подібні до того нещасливого чоловіка, опанованого нечистим духом, про котрого читаємо в Евангелію. Наш український нарід у своїй більшості переносить найтяжчі терпіння від сатанинної злоби. Сатана опанував найперше його мозок, се є провідну верству, інтеліґенцію. Цей провід взявся нищити між нашим народом релігію, руйнувати церкви і видавати без божні закони, котрі усунули Бога якнайдальше від родинного і суспільного життя. Коли душа віддалена від Бога, тоді сатані най легше опанувати її всеціло. Тоді вже цілий леґіон бісів входить в організм народу. Комуністичний устрій на українських землях дав можність винищувати наш народ не лише морально але також фізично. Прийшли часи небувалого голоду і людоїдства. Народ терпить невисказані муки і пониження, І ніхто з людей не в силі дати йому поміч. Одні не можуть, другі не хочуть, бо сатана все опанував і всюда має своїх прислужників.

Один Бог може тут тільки поможи. В Ньому одинока наша надія. Він може оздоровити народню душу і прогнати бісів з народнього організму. Ми віримо що це в недовзі станеться. Вже нині маємо познаки, що ці біси опускають нашу народню душу і входять в одиниці, які мов ті безроги, кінчать самогубством. Межи проводирами комуністами і народом зарисовується пропасть. Віримо, що прийде хвиля, коли ґерґесенські біси стратять власть над своєю жертвою і відійдуть туда, звідки прийшли. Тоді оздоровлений народ зрозуміє яке горе грозить людям, якщо вони віддаляться від Бога, тоді наладнає своє життя на засадах Христової науки. І начнеться нове життя, світле життя, нова світла історія.

НАШІ БАТЬКИ

Ми часто говоримо про "супруже і родину" як про жерело, з якого має вийти обновлення наш нарід, як ро основу, на якій має спочивати християнсво і сама Христова Церква. Про все те ми говоримо зі святочною повагою, з почуттям глибокої відвічальности. Роля жінки-матери тут завсігди особливше має своє значіння. Та однак то, що найбільше паде ввічі, це брак не тільки слова, але і думки про наших батьків. Слово "батько" ми чуємо дуже рідко у наших бесідах, у наших програмах, у наших стремліннях, ми чуємо його тільки здалека, як далеку филю, що вдаряє об беріг широкого моря,

Чи ми вже направду згубили ту основну правду Божого обявлення? У Божому обявленні "батько" стоїть в самому осередку родинного життя. На батька ми нині дивимось звичайно тільки, як на прокормителя родини; якщо він цей свій обовязок сповняє, ми думаємо, що він вже всьо сповнив. Все інше, що відноситься до душі, до серця, до виховання родини, має сповнити мати. Найвищий час, щоби ми в нашім життю найшли знова місце для батька родини, місце чесне і властиве, яке назначив йому своїм вічним законом Господь.

Чи ми вже забули, як батько родини в Старім Завіті, громадив своїх дітей на молитву біля семираменного свічника? Як він, як провідник своєї родини, стояв на сторожі святої полуміни і виховував своїх дітей для Бога і народу?

Батько є головою родини, так як мати є її серцем. Таким є і завсігди остане природний порядок Божий. Батько має бути тим провідником, сторожем, обудителем релігійного життя своєї родини, він має вести ціле життя родини, разом з матерію— не без неї, але вона також не без нього— вони обоє мають виконувати святе діло виховання дітей для Бога і народу.

"Кожде батьківство на небі і землі походить від Бога," каже св. Павло. Бог є вітцем і в Бозі є освячена гідність кождого батька родини. Відси ми мусимо зачати нашу працю в родинах нашої парохії якщо хочемо відзискати утрачене місце в серцях мужів і батьків.

Мужі і батьки, будьте свідомі вашої великої гідности, чести, невидимого вінця. Тоді тільки у вашій совісті збудиться почуття відвічальности, яку винесете перед Богом і вашою родиною. Ви тоді доперва відчуєте у свойому серці ваше власне відродження, почуєте радість у вашій нелегкій праці над вихованням ваших власних дітей,— тих живих каменів—у Христовій Церкві і в нашім народі.

НАШІ УСПІХИ

"**Дружина княгині Ольги,**" політична організація українського жіноцтва в Галичині, стала видавати у Львові **двотижневник "Громадянка.**" Часопись на добрім папері, має численні образки і 16 сторін друку. Адреса: Львів, вул. Сикстуська 46.

Щовечірні українські авдиції стали надавати німецькі радіовисильні у Відні і Бресляв. Новини подають в годині 7.45 вечір, на филі 504, чверть години, доброю українською мовою.

Наука в Українській Католицькій колеґії в **Стемфорді** почалася 7 вересня . Всіх записаних учнів є 93. Ученики мають дружину копаного мяча і вже виграли гру зі студентами католицької колеґії в Ню Рошел.

Наші брати, **білоруси,** святкували 950 річницю Хрещення України дня 2 жовтня у Святониколаївській церкві у Вильні. Правив нововисвячений священик о. Михайло Москалик, проповідав о. Станкевич по білоруськи.

Український кооперативний лицей почав науку у Львові дня 30 вересня, студії тревають три роки. Наука покищо відбувається в кооперативнім домі.

В Галичині працюють вісім українських **масних кооператив,** з річним оборотом в 1937 р. 1,219,000 злотих.

20% всіх **учителів** Манітоби творять українські учителі.

ЧИ ВОНО ДІЙСНО ТАК?

Проф. Дмитро Дорошенко давав лекції української історії та літератури в Канаді на запрошення могилян, цього року. Відіхавши з Канади проф. Дорошенко, що викладає в польськім університеті у Варшаві та є чільним гетьманцем, уважав за відповідне дати певні вісти паризькому "Тризубові," котрі той помістив в 643-5 ч. Ті вісти настільки дивні, що наші читачі самі зможуть розважати, чи належало так говорити і що це має значити?

Ось що сказав проф. Дм. Дорошенко: "Дарма, що молоде покоління переймає англійську мову, ніби "англійщиться." Воно швидко відродиться, як тільки повстане своя українська держава над Дніпром. Ця держава стане непереможною атракцією для всіх українців, розкиданих по цілому світу. А українці канадійці їй дуже придадуться. Не грішми, **не якимись леґіонами чи літаками,** а своїм фаховим знанням, своїм богатим практичним досвідом. По тій страшній руїні і спустошенні, які створила у нас більшовицька окупація, буде потрібне необмежене число практичних робітників для відбудови і Канада нам їх дасть. **Це я нераз говорив канадійським землякам."**

Всюди підчеркнення наші.

Прошу тепер роздумати над сказаним.

Чи пан професор настільки недосвідчений, щоби поважно твердити, немов державі нашій не придадуться гроші ані леґіони (військо) ані літаки?

Що це є?

Таким чином іще ніхто не збудував держави та її не збудує. Ніхто нам нічого забездурно не дав ні не дасть. Все треба здобути. А стрижнем хребетним держави є якраз її фінанси та армія—без них нема держави, є короткотреваючий банкрот.

Колиж професор такі думки, як сам каже, "нераз" ширив між нашими людьми в Канаді—то ледви, чи ту працю буде можна назвати позитивною для дійсного добра України. І тоді нема чого дивуватися, що деякі кола української суспільности в Канаді виступали проти пана професора варшавського університету.

ЗАЩО ЛЯХИ ВЖЕ НЕ КАРАЮТЬ НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ

До греко католицького парохіяльного уряду в Добротворі, повіт Камінка Струмилова зголосився 7 липня, 1937, селянин Фелікс Підгурський, римо-католицького обряду, із своїм маленьким сином і двома свідками та просив пароха о. Володимира Пашковського, щоб його сина охрестив у греко-католицькім обряді. Селянин Підгурський заявив що така його воля та його жінки Катерини, додаючи що якби його синка не охрестили в греко-католицькім обряді, то не буде взагалі його хрестити. Слова Підгурського підтвердили два свідки, Михайло Гриневич та Яким Давидович, і тому о. Пашовський охрестив синка Підгурського у греко-католицькому обряді.

Одначе на донос місцевого римо-католицького священика до староства в Камінці Струмиловій справою занявся прокуратор в Золочеві і виготовив акт обвинувачення проти о. В. Пашковського, за діяльність на шкоду публичного інтересу.

Дня 8 лютня відбулась розправа проти о. Пашковського на виїзній сесії в Камінці Струмиловій окружного суду в Золочові і окружний суд засудив о. В. Пашковського на 6 місяців вязниці, без припинення.

Від цього присуду оборонець засудженого др. Петро Мінко зробив апеляцію і в пятницю, 23 вересня відбулась в цій справі розправа перед суддею апеляційного суду у Львові, Шуліславським. Суд допустив доказ свідків Михайла Гриневича та Якима Давидовича, які підтвердили в цілости оборону о. Пашковського.

На цій основі апеляційний суд увільнив о. Пашковського від вини й кари. Боронив др. П. Мінко.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Колиб люди читали добрі книжки і часописі, ліпше булоби на світі.

* * *

Тревалий мир можна осягнути тільки на основі взаімного порозуміння.

Льорд Ронсиман

* * *

Рідко коли люди є невдячні так довго, доки ми спроможні їм служити.

Ля Рошфуко

* * *

Ніколи наші варстати, ні наші фабрики не виробляли кращих товарів, як тепер.

Льорд Стенлі

* * *

Америці нічого не станеться. Вона тільки росте і вимагає, щоби підчас того не втратила своєї свободи.

Г. А. Коминґс

* * *

Скорше, як винного, можна зранити і знищити невинного, коли він не хоче розуміти ризика і навчитися берегти невинність.

Вилис

* * *

Ніхто ще ніколи не сіяв щедрости, щоби не зібрати жнив бажань свого серця.

Сааді

* * *

Слово, моя ти єдиная зброя,
Ми не повинні загинути обоє!
Може в руках невідомих братів
Станеш ти кращим мечем на катів.

Леся Українка

Гумор.— Думка і вчинок.— Стидайся, Ромку, ти зїв цілий пляцок з конфітурами і навіть не подумав про сестричку!— Навпаки, мамцю, я ввесь час думав: "Щоб тепер тільки Ірця не прийшла!"

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ІМЕНУВАННЯ

Їх Екцеленція Преосвященний Кир Василій Володимир Ладика іменував Ректором бурси БУК-а в Саскатуні всеч. о. Стефана Бориса, дотеперішного пароха Фишер Бренч, Ман. Всеч. о. Ректор буде вести справи духовні бурси, подаючи студентам всеціле релігійно-обичаєве виховання. Щоденно буде правитись в бурсі Служба Божа.

Дотеперішний світський управитель бурси, пан Осип Прийма, дальше остає в бурсі на своїм становищі.

Іменування о. Ректора наступило на прохання Дирекції бурси, представлене письменно Їх Екцеленції.

Так наша бурса в Саскатуні дістає молодого, щирого та ідейного священика для праці. Нехай Бог помагає в негелкім завданні!

---o---

Скарбовий звіт БУК-а за жовтень, 1938

ПРИХОДИ—

В. М. Дідур і Ів. Баранецький, вкл.	$2.00
Зі стяжок на зїзді	39.52
З контесту на з'їзді	35.35
Відділ ч. 12, Норквей, Саск.	6.00
Л. Бурдейний і о. В. Гуменюк	2.00
Гр. Небоженко і відділ ч. 4, Саск.	1.90
о. К. Лотоцький пр. і вкл.	2.00
М. Дух і Ів. Пробіжанський	2.00
о. Семчук з продажі літ.	4.50
Відділ ч. 2, Ланівці	1.35
о. М. Кривуцький	2.00
Відділ в Краків, Альта	1.00
о. Семчук з прадожі літ.	2.75
Разом	$102.37

— — — — —

— РОЗХОДИ

Папір і шпильки	.15
Контестовий суддя	5.00
За Дім Просвіти в Саск.	10.00
За радіо	18.00
За програми з розс.	7.50
Розсилка огол. і телегр.	1.15
Кліші до БН.	3.50
Три матраци до БН	1.00
Друк БН ч. 19	17.50
Розсилка	2.15
Друк 300 оголошень	10.00
Друк 250 стяжок	7.00
Почтові значки	1.14
Телегр. і Експрес	1.00
Друк БН ч. 20	17.50
Розсилка	2.42
Посилка статутів і ґума	.34
Разом	$105.35

— — — — —

Всіх жертв підчас з'їзду в Саскатуні на бурсу і базар бурси зібрано разом $506.88.

Всім жертводавцям складаємо на цім місці сердечну подяку— най Господь стократно надгородить!

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ЗВІТ

з річного З'їзду в Саскатуні

(Продовження)

Мих. Білинський: Мені все здається, що я в Саскатуні, як вдома. Вже восьмий рік, як ми почали організацію і тоді ми надіялися, що за вісім літ буде краще. Щоби однак всіх заохотити і вказати їм дорогу до кращого, прошу на другий рік нехай кождий привезе зі собою ще двох знакомих.

Гр. Небоженко з Кадворт: В приїзді на з'їзд досить перешкодив дощ, що падав без перерви кілька днів. Відколи повстав в Кадворт відділ БУК-а то рівень культурний дуже піднісся.

Ан. Яремович з Гефорд: Хочу заявити, що причиною браку більшого числа відпоручників є сильний дощ. Щоби говорити про нашу працю, то варта лишень заглянути до книжок бурси.

Левчишин з Вишарт: Я є рільник, скажу кілька слів. Мешкаю між трома парохіями. Нас є чотирох і засіяно в нас добре зерно, що вже кільчиться і вірю, що також в наших околицях будуть гарні збори.

Тома Мельничук, голова Ман. Секції: Представив, чому неможливо було якраз тепер приїхати о. др. Кушніру і о. Семчукові. Складає сердечний привіт від Манітобської Секції БУК-а. Нема ніде місця, де стільки ріжних сил спиралисьби разом, як це є у Винипегу. Однак тепер сміло можна сказати, що наші кращі одиниці працюють разом і маємо успіхи, про котрі тому кілька літ не можна було навіть мріяти. В цілім світі помітна тепер борба за дійсні і уявлені цілі. Тому тиждень здається війна висіла на волоску. Завдяки кільком одиницям вдалося вратувати мир, та чи надовго? Настали нові часи і нові потреби. БУК є тим, що вказує нам повсякчасно, що і як треба робити!

Яків Д. Стратійчук прочитав привіт від о. Труха, ЧСВВ. як слідує: "Прошу приняти від мене щиросердечний привіт, який разом із почуванням великої зичливости пересилаю на з'їзд в Саскатуні. БУК в Саскачевані розвинув і закріпив ту акцію, яка є улюбленою ідеєю Папи і відзнакою та силою правдивої Христової Католицької Церкви—честь йому! Де БУК там українські католицькі борці, активісти! Де українські католицькі борці, там певна побіда і слава, Божа і Української Нації. Нехайже за прикладом БУК-а в Саскачевані всі чесні українці в Канаді стають у рядах цеї нашої спасенної Католицької Акції. Нехай до цеї великої українсько-католицької моральної мобілізації в Канаді причиниться велика праця Саскачеванського БУК-а в 1939 році!

"Вгору святий хрест і наш жовтоблакитний стяг!

"Все для України а Україна для Бога!

о. Андрей Трух, ЧСВВ
Мондер, Альберта

— — — — —

Тоді відчитано телеграму від **о. Сулятицького** з Торонто: "Бажаю Божого благословенства і найкращих успіхів для з'їзду БУК-а."

о. Іван Бала, ЧНІ: Хочу сказати, що я був на кождім з'їзді і мимо того, що деколи був слабий, то жадного з'їзду ще не оминув. Не буду давати реферату, але підчеркну твердження попередних бесідників. Пан Тома Мельничук сказав, що наколи праця українців католиків має увінчатися тревалим успіхом, то треба молитися, боротися, дбати і не сумніватися. Дальше о. Бала відріжнив працю деяких членів БУК-а, як пана Стратійчука, пана Гараха, пана Білинського для бурси. Приміром пан Білинський кілька разів заступав нас підчас з'їздів католицьких шкільних тростів і там треба було говорити по англійськи. Він все знаменито вивязався з повіреного завдання. БУК хоче, щоби ми всі були добрими членами, без жадної боязни, навіть коли ходить о матеріяльні справи. Можливо створимо якесь запомогове брацтво. Наших відділів є 80 і колиби в кождім було тільки по десять членів—то є 800 членів. А колиби кождий член зложив річно по три доляри то є 2,400. Це значить, що наші гроші ідуть для нас і не будемо платити якимсь чужим компаніям. о. Бала просив, щоби встали, якщо бажають мати таке запомогове брацтво—встали всі. о. Бала взиває всіх до спільної праці без жадного упередження.

Звіт Головного Заряду

Говорить **Дмитро Кобринський, головний скарбник**. Подає приходи і розходи та біланс. В справах організації розписав 292 листів до членів, упоминаючих, листів 349. Вислано новим членам чисел БН 252. Оказових чисел вислано 171. Вичеркнено 89—прибуло нових 159.

Ст. Дідич здав скарбовий звіт— вдоволяючий.

В. Л. Корчинський, діловий писар, говорить про рухливі і нерухливі відділи. Обіжників і листів вислав 200. Конечно треба організатора і наводить, як організатори працюють в організації Лицарів Колюмба. Говорить про **брак наших учителів** в Саскачевані і Альберті.

Звіти одобрено. Внесено уступлення, оплески. Номінаційна комісія намічує кандидатів на будучий рік до Головного Заряду. Внесок Мих. Білинського, щоби заряд остав на другий рік і дальше, коли буде добре працювати.

Вибрано: Голова—Степан Шебець,
Канора, Саск.
Заступник — о. Ів. Бала, ЧНІ.
Діловий писар: Михайло Гринкевич, Вакав.
Скарбовий писар: панна Евгенія Харко, Ґрейт Дір.
Скарбник і управитель БН.: Дмитро Кобринський, Смотс, Саск.
Провірники: Б. Л. Корчинський, Рама
М. Білинський, Прудгом
Іван Лоточинський, Саскатун
Судді: Григор Гарах, Редбері
Григор Небоженко, Кадворт
Антін Вальків, Айтуна

Внесення О. Прийми, щоби признати патріотичну працю редакторів БН о. др. Кушніра і о. Семчука та Отців Редемптористів принято серед рясних оплесків.

Степан Шебець дякує за вибір і закликує до співпраці з новим зарядом БУК-а.

(Дальше буде).

---o---

Гумор.— Мрія Єжова.— Шеф чрезвичайки Єжов читає опис довжезного китайського муру й зітхаючи каже: "Ах, якуж величаву екзекуцію можнаб урядити під такою стеною!

---o---

Гумор.— Сильна воля.— Бачу, що ваш муж від якогось часу не пє. — Так, вступив у члени т-ва абстинентів. — А, це гарно, мусить мати сильну волю. — О, ні, люба пані, це я маю сильну волю.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

Богдан Лепкий

ДО "359"....

Спіть, хлопці, спіть! Спіть, хлопці, спіть,
Про долю волю тихо сніть,
Про долю—волю вітчини,—
Чи ж можуть бути кращі сни?
За рідний край, за край святий
Віддали ви вік молодий,
Віддали ви юнацькі сни,
Вишневий цвіт життя весни.
Летіли ви як ті вітри,
Ні мамин плач, ні крик сестри
Не зупинили вас на мить,
— Цить, мамо цить! Цить сестро, цить!
— Покликав нас Господній глас,
— Ми йдем боротися за вас,
— За чарів-чар, за мрію-мрій,
— За волю йдем на перебій!
І ви пішли, і без ваги,
Неначе льви, боролись ви.
Що кулі вам? і що штики?
Ви— юнаки! Ви—козаки!
І ви пішли.... Щаслива путь!
І ви пішли, щоб не вернуть....
Червоний штик, кровавий шлях,
Стоять могили на полях.
Та прийде день, великий день,
День радости й день пісень,
І загуде свободи дзвін,—
До вас підемо на поклін.
І там, де ви лягли кістьми,
Приляжем вільними грудьми,
Й на ваших тихих могилах,
Замає наш непобідимий стяг....
Спіть, хлопці, спіть! Спіть, хлопці, спіть,
Про долю—волю тихо сніть,
Про долю— волю вітчини, —
Чи ж можуть бути кращі сни?....

---o---

БАЗАР

Дня 22 листопада, 1921, большевики розстріляли 359 українських вояків під місточком Базаром на Волині.

Осінню 1920 року українська армія остаточно уступила перед величезною московською перевагою й Москалі залили всю Україну, по ріку Збруч. Та в рік потім зібралася ще горстка героїв, несповна тисяча люда, й вони рішили підняти наново боротьбу з Москалями.

Рушили на початку листопада на Україну, і хоч не були ні добре вдягнені ні озброєні, то завдали Москалям величезні втрати. Роззброїли або винищили багато московських відділів по селах і містах і в побідним поході, серед великої стужі й сніговиці, дійшли аж недалеко Києва.

Але там виступили проти геройської жмені козаків численні полки московських військ. Козаки стали відступати на захід. Недалеко місточка Базар їх окружили вороги і і кривавім бою одних повбивати, інших полонили, тільки декому вдалося вратуватись.

Полонених повели в село Малі Мінки і там 359 козаків засудили на смерть. Дня 22 листопада вивели засуджених на поле під місточком Базаром (недалеко міста Коростень) і приказали копати велику могилу. Коли могила була викопана, уставили козаків над нею, а напроти них уставились москалі зі скорострілами.

Тоді большевицький комісар сказав:

—Помилуємо того, хто з вас добровільно вступить в ряди нашої армії для боротьби з українськими бандами!

Минали хвилини, ніхто не зголосився.

Аж виступив один молодий козак і закликав:

—Я козак Шестої Дивізії, Щербак, **кажу вам, кати, від себе та всіх козаків що ми смерти не боїмося, а вам служити не будемо! За нас помститься ще ввесь український народ!**

— Ще не вмерла Україна....— почали співати засуджені.

Та їх спів скоро перервали й заглушили московські скоростріли....

Скосили тих вірних синів України й висипали над ними могилу.

Українці повинні все в листопаді спомянути також і цих базарських героїв що сміливо віддали життя за Україну,

---o---

о. П. Криворучка

ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ І СВ. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ

(Докінчення)

Ірляндців охрестив св. Патрик, в Англії був св. Августин, в Німеччині св. Боніфатій, в Скандинавії св. Ансгар а в полудневих словян св. Кирило і Методій. Ми знаємо точні дати тих дій.

Про наше хрещення пише проф. Степан Томашівський так: "Переходячи в літописі від Ігоря і Ольги до Володимира так і почуваємо, що полишаємо певну стежку історичної дійсности та входимо на хитке поле легенд. Легенд--подуманих очевидно не для заповнення прогалин у фактичних відомостях, а радше для того, щоби їх закрити." Мається враження, що початкове літописне оповідання про Хрещення України виглядало цілком інакше, та що якась цензурна рука подбала про заміну цього первісного оповідання іншим оповіданням.

Видно хтось з греків подбав, щоби затерти всякі сліди принятія віри Христової з Болгарії, що була в тісних взаєминах з Римом. Пізнійшим насланим грецьким владикам не на руку і не по душі було це читати та навчати. Тому змінили так, як треба було для них—греків, а треба знати, що письмом занималися тоді майже виключно священики і всі книги треба було писати ручно та довгий час. Тут є відповідь на питання: Як то могло статися, що в літопись вставлено пізнійше дописки, далекі від первісного тексту?

Щодо першої нашої церковної гієрархії на Україні нема ще між нашими історками згоди. Томашівський на підставі солідних дослідів приходить до висновку, що перша церковна гієрархія України була з **Орхидського Патріярхату** в Болгарії. Політична мудрість Володимира вимагала, щоби не узалежнюватись від хитрих греків. Дальше, болгари були найблищі мовою і письмом до України. Трете, Володимир тямив, як підступно греки ізвели зі світа його рідного батька, Святослава. В літописі згадано багато про посольства Володимира і вибір вір. Однак після солідної історичної критики з того всього лишається одно певним: Володимир охрестив давну Русь!

Говорити про вибір грецької віри Володимиром в нинішнім схизматицькім розумінню, не має жадної історичної рації. Віра тоді була тільки одна, отже не було "вір." Так греки як римляни визнавали одну Церкву, ріжнилися тільки обрядом. Володимир приняв обряд і словянську літургічну мову, не грецьку. Отже можемо згідно з історією говорити тільки одну правду, а саме: Святий Володимир приняв католицьку віру і грецький обряд однак в словянській мові.

Так святий Володимир став найбільшою дієвою особою України, речником епохальної подій та закріпителем правди. І колинебудь в нашій історії ми мали волю, силу і славу, то це було тоді, за св. Володимира, як довго наш нарід держався католицької віри. Коли наш нарід мав творчий розцвіт, буйний порив в духово-національнім життю—то це було тільки тоді, коли був католицьким. Коли наш нарід мав міжнародне значіння—то це було тоді, коли стояв твердо при Петровій скалі. Колиж знова був занепад, руїна і упадок нашого життя, то це було тоді, коли ми відпадали від правди Христа і потопали в темноті схизми.

В нинішнім лихоліттю має наш нарід ще одну незамінну цінність: Українську Католицьку Церкву. Це наша твердиня, життєдайне жерело, запорука кращої долі в 950 річницю Хрещення України.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

1264—так подає Галицько Волинська Літопись: "А король був тоді попав у тяжку недугу й у ній скінчив своє життя. А положили його в церкві святої Богородиці, в Холмі, що її сам був збудував. Цей король Данило був добрим князем, хоробрим і мудрим. Він побудував багато городів, построїв церкви і прикрасив їх ріжними прикрасами. Він яснів братньою любовю зі своїм братом Васильком. **Цей Данило був другим "по Соломоні."**

Так наша давна літопись складає данину вдячности і хвались чесноти нашого короля Данила. Є чим хвалитися Галицькій Землі, котра мала таких володарів!

— — — — —

1266 — подає літописець просто але так ясно і глибоко тодішні відносини: "Із того часу почали війну. Ляхи почали воювати коло Холма. А були з ними воєводи Сигнів, Ворж, Сулко і Невступ. Та вони нічого не взяли—збіглися до городу (люди), бо їм подали вістку українські ляхи ("ляхове украіняне")."

Так наш літописець представляє, як ляхи напали на город Холм а наші люди завчасу позбігалися до укріпленого Холму і ляхам нічого не вдалося, ані кого побити, ані пограбити. А причиною того були якісь "ляхове украіняне," себто ляхи, що належали до нашого князя Шварина, сина Данила, який панував в Холмі і котрі в час донесли, на що запоситься і тим остерегли наших людий. Це в перве літопись згадує таких "ляхів". З того бачимо також, що Холм і Холмщина то споконвічна українська земля, в ко-

(Продовжається на стороні 10)

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ - ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

На сонашний, на ясний шлях..
З бажанням волі, наче птах,
Дух молоді у гору рветься
На сонашний, на ясний шлях..
Йому не знаний горя жах,
До нього щастя все сміється!
Борня для молоді—це сміх!
Їй не страшні бурві пригоди—
Бо до знання глядить воріг,
Бо оре Правди переліг—
Й не дбає про свої вигоди.
Народній ідеал цінить,
До нього шле свої бажання,
Й життям народа дорожить,
За нього все, у кожну мить
Готова нести хрест страждання..

— **Сев. Кабаровська**

ПАЛІЇХА

Жінка Семена Пилиповича Гурка, славного полковника хвастівського полку, якого Запорожці назвали Палія, знана в історії України як Паліїха. Вона була жінка незвичайної відваги й організаційного хисту.

В 1700 роках Семен Палій мав намір відірвати правобережну Україну від Польщі й прилучити її під правління Гетьмана Івана Мазепи. Хоч як Мазепі цей плян подобався, та всеж таки він боявся Палія що був заступником і любимцем селянства й козацтва. Боявся що з часом Палія виберуть гетьманом, і щоб позбутись його як суперника за булаву, підступом арештував Палія, а цар московський вислав його в Сибір в 1704 році.

З того часу Паліїха проводила хвастівським полком, та управою цеї области. Паліїха брала участь у війні проти Поляків і проявила великий полковницький хист і відвагу.

Козацька доба видала богато таких геройських жінок як Паліїха та сотничка Завиєна. Паліїху зачисляємо до наших жінок героїнь.

ПОБІДА УКРАЇНСЬКИХ ДІВЧАТ У ВИНИПЕГУ

Канадійський український атлетичний клюб, на чолі котрого стоїть Славко Рибчук теперішний кандидат на радного міста Винипегу з третої дільниці—може похвалитися цього року гарним успіхом.

Дівчата, згуртовані в клюбі відбиваного мяча (сафтбал) виграли чемпіонат на місто Винипег. Вони в оконечнім рішаючім бою побили дружину з С. Боніфас ,вислідом 21—7

Так українські дівчата Винипегу можуть похвалитися гарним успіхом! Подібні дружини і змагання треба оснувати скрізь, де тільки до того нагода, а особливо при школах і потім переводити вирішальну гру о чемпіонат округи. Най вчуться наші здобувати!

—o—

Наче в раю.— Кажу тобі, приятелю, що в моїй хаті як у раю.

— Що ти в такому добрі проживаєш?

— Ні, не те. Але знаєш, я називаюся Адам, моя жінка Ева, а моя теща це чиста зміє

—o—

Марія Музика

ПРИКМЕТИ КАТОЛИЦЬКОЇ ДІВЧИНИ

(Промова надгороджена першою нагородою підчас контесту БУК-а в Саскатуні)

Коли св. Отець Пій XI переглянув у 1928 р. звіт з діяльности товариства італійських католицьких дівчат, коли побачив що та організація розрослась з неймовірною скорістю і як велику акцію вона розвинула— тоді заклинкав: Це палець Божий! Тут пізнати могучість Божої руки!

І в душах українських католицьких дівчат укрив Бог чудові дари і якщо вдасться ті дари виявити, запрягти їх до служби для добра та провадити їх у згоді і єдности, тоді буде можна виконати великі річи в родинах, в українськім народі і в нашій Церкві.

Відносно дівочого світа Бог має великі пляни, Він приготовив для нього великі завдання, в руки українських дівчат Бог неначе зложив майбутнє нашого народу.

Коби українські католицькі дівчата стали з таким запалом на службу своїх святих завдань, коби вдалося розбудити святі сили в їх душах так, щоби на вид нашого дівочого світа можна було закликати: Це палець Божий! Тут пізнати руку Божої сили!

Хай буде мені вільно заявити на цім з'їзді, що ми українські католицькі дівчата хочемо сповнити завдання, які нам ставить Боже Провидіння. Хочемо остати вірними Богу і Його Церкві! З Духом найвищого пожертвовання хочемо сповнити наші обовязки так як Бог цього від нас ожидає.

Стрінемо перешкоди, погубний примір світа буде старатися підкопати нашу рішучість та вірність. У своїх змаганнях неодна з нас остане самітною, Одначе у всіх тих обставинах хочемо витревати! Несхитно надіємося на Бога, що дасть нам силу до вірности. А чим самітнішими будемо стояти у світі ,тим певнійшою буде наша вірність.

Хочемо сильно збудувати наше релігійне життя. Тому треба, щоби ми насичували наші душі сильною, надприродною стравою щоби мати доволі сил для наших змагань. В молитві хоче наша душа просити сили з гори. Присутність на безкровній Жертві хочемо удержати і поглибити нашу життєву тучність з Богом. В частій сповіді хоче наша душа позбутись порохів і болота землі. Частим Причастям хоче вона годуватись хлібом ангелів. Хочемо, щоби наша віра ставала щораз яснійшою і свідомійшою.

Зокрема хочемо боронити своєї дівочої чести,як найдорощого скарбу! Чистота серця і сила мучеників!— Ці дві річи нерозривно звязані зі собою, тому у нас так часто воля слаба, наша віра невиразна. Не достає певної, рішучої волі заховати серце чистим Не знаємо, що нас жде в найблищому майбутньому. Над життям одиниць і народів громадяться грізні хмари.

Нам треба сили мучеників! Але ще раз: Не забуваймо, що лише там цвите сила мучеників, де цвите чистота сердець!

У серцях католицьких дівчат мусить бути святий голод і свята спрага Божої слави і спасення душ. Тому треба, щоби ми працювали між своїми товаришками і тими, що ще чужі Богу, щоб як найбільше здобути назад для Бога.

Будемо уважати собі за честь, коли яким небудь чином зможемо причинитися до чистоти і украшення Божого Дому.

Зокрема повинні ми віддатись апостольству доброї преси. І самі будемо відкидати від себе часописи, образки і книжки, що є або прямо ворожі вірі і моральності або є релігійно безвартні.

Я переконана, що дівчина перенята тими всіми прикметами буде найкращою українською патріоткою, якій жадна інша в праці і любові до народу не дорівняє! Дай Боже, щоб їх було дуже і дуже богато!

—o—

В Куритибі в Бразилії отворено старанням наших священиків колєгію а в **Парагваю** грету з ряду нашу народну школу.

В Едмонтоні відчинив свою канцелярію наш молодий лікар др. Д. Середа.

—o—

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Пильність є матірю доброго щастя. Бог дає всі річи для промислу. Тому ори глибоко, коли лінюх спить і будеш мати зерно на продаж і на достаток.

Б. Френклин

* * *

Людина і книжка мусять перейти більше, як одну коректу, щоб позбутись помилок.

Жан Пол.

* * *

Неможливо є узброїти край, коли його горожани спочивають два дні на тиждень.

П. Рейнард, Париж.

(Історичний Календар.. прод. зо стор. 9)
трій спочили тлінні останки наших князів, котрі розбудували і закріпили цю землю від найдавніших часів нашої історії— а ляхи хіба нападали на цю землю, щоби грабити її. Та колись це їм не вдалося так легко, як тепер— коли нема князя Шварна у Холмі.

— — — — —

20 листопада 1917 проголошено Україну самостійною Державою третим універсалом Центральної Ради. Україну названо там "Українською Народною Республикою."

— — — — —

21 листопада 1921 більшовики розстріляли під Базаром 359 українських жовнірів.

— — — — —

22 листопада 1918 українські війська опустили Львів на приказ своєї Головної Команди, на чолі котрої стояв полковник Гнат Стефанів. Ситуація у Львові була можлива до втримання і не було зовсім причини до такого розпучливого наказу—однак наша Команда втратила голову і хоча жовніри зі сльозами в очах просили о дозвіл лишитися далі на становищах, розказ був "опустити місто." І вже не вернули назад.... Ще до 15 мая 1919 облягали місто а там подалися все далі і далі на схід, щоби рясним крупом устелити всі дороги України. Та в серці живе непереможна надія, що наші вернуться назад до Львова і поженуть ляцькі ватаги на Сян, за Вислу!

—o—

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. В. Кушнір

КАТЕХИЗМ ДЛЯ НАЙМЕНШИХ

Лекція 4.

ПРИГОТОВАННЯ ДО ЛЕКЦІЇ: Показати діттям гарний образ Пречистої Діви Марії з Дитятком Ісус на руках. На підставі цього образу зачасти лекцію.

Глядіть, діти. Кого ви тут бачите? О, який гарний образ. Кого бачите на цім образі? Мама держить на руках дитя. Мама мила призадумана, а Дитя обнимає свою Маму рученятами і глядить. На кого глядить? На нас всіх, глядить поглядом глибоким і добрим.

Хто є ці особи, що ви їх бачите на образку? Мати, це Марія, Пречиста Діва. А Дитя, це Ісус. Це найбільша Мама і найбільший Син, яких коли небудь бачила земля, які коли небудь жили на нашій землі. Марія, як кожна добра мати, бажає добра для свойого Сина, а Син, як добра дитина, бажає добра для своєї Мами.

Який це грний образ. Ми би так завсіди стояли і гляділи на нього. Бідна Мати. Вона, коли глядить на свойого Сина, знає, кілько то терпіння треба буде Йому перенести. А Дитя? Миле, невинне. Придивіться всі, близше. Здається, що ми так і хотіли би погладити Його по голові. Як прикро подумати, ро то гарне Дитя Ісус, буде прибите пізніше цвяхами до хреста на горі Голгофті. Що очі Його, такі милі, ясні, але так, якби засумовані, будуть бачити тільки а тільки гріхів, тільки злих людей, що спричинять Йому тільки терпіння.

О Пречиста Діво, Ісусе любий, простіть, простіть....

Та уважайте діти. Щоби Пречиста Діва і Ісус нам простили, треба, щоби ми навчилися наших християнських молитов. Ви вже знаєте вашу молитву, яку відмовляєте рано, знаєте молитву, яку відмовляєте вечером, знаєте найкращу молитву "ОТЧЕ НАШ." А нині навчимося на память молитви до ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ, до нашої НЕБЕСНОЇ МАМИ.

Ви це знаєте, діти, що коли хочете щось дістати від тата а не маєте відваги сказати це татові, тоді йдете до мами. Мамі ви отвираєте ваше серце і просите, щоби вона вставилася за вами перед татом.

Пречиста Діва Марія, це наша Небесна Мати. Дав нам Її, як Матір сам Ісус, коли вмирав на хресті. Тому ми повинні звертатися до Неї завсігди з повним довірям.

Чи то може не правда, коли вас пригорне до свойого серця ваша мама, то ви чуєтеся вдоволені, щасливі? Хто з вас того не зазнав? Коли ми молимося до Пречистої Діви Марії, то нам здається, якби нас пригортала до свойого серця. Як гарно чується тоді наше серце? Навчіться тоді радо і відмовляйте кожного дня після молитви "Отче Наш," також і молитву "БОГОРОДИЦЕ ДІВО."
(Діти клякають всі, складають руки до молитви і відмовляють молитву).

ХТО ЗЛОЖИВ ЦЮ МОЛИТВУ БОГОРОДИЦЕ ДІВО"?

Молитва "Богородице Діво" складається

з трьох частей:

ПЕРША ЧАСТЬ, ТО СЛОВА АРХАНГЕЛА ГАВРИЇЛА: Одного разу молилася Пречиста Діва Марія у своїй кімнаті в Назареті. Аж нараз явився перед Нею Архангел Гавриїл. Він поклонився Пречистій Діві Марії і звістив Її, що Вона має бути Матерію Сина Божого, Ісуса Христа. Він звістив Її це такими словами: "РАДУЙСЯ, МАРІЄ, Господь з Тобою: Благословенна Ти в женах." То були слова самого Бога, які передав Архангел Гавриїл Пречистій Діві Марії. Тими словами Господь благословить Пречисту Діву, тому, що вибрав Її на Матір Ісуса.

ДРУГА ЧАСТЬ: ЦЕ СЛОВА СВ. ЄЛИСАВЕТИ: Св. Єлисавета була своячкою Марії і матірю Св. Йоана Хрестителя. Єлисавета була хорою і її відвідала Пречиста Діва. Коли Пречиста Діва вступила тільки до хати Єлисавети, Єлисавета поздоровила Її такими словами: БЛАГОСЛОВЕН ПЛОД ЧРЕВА ТВОЄГО. Вимовляймо і ми ці слова з такою побожністю, як їх вимовляла Св Єлисавета.

СЛОВА ЦЕРКВИ :Всі інші слова, які є в молитві: Богородице Діво, то слова Христової Церкви. Церква додала ці слова, бо знала, як дуже ми потребуємо помочі Пречистої Діви Марії.

ДЕ Є ТЕПЕР МАРІЯ? Вона є в небі, Вона є коло Ісуса Христа, Божого Сина. Вона постійно молиться о нас і завсігди говорить про нас Ісусові, говорить про наші потреби, про наші терпіння, про наші прикрости, бажання і просить Його о поміч для нас. Чи то можливо, щоби Син Божий Ісус Христос не вислухав Своєї Матери? Пречиста Діва Марія молиться за грішників, які немають відваги подивитися до неба, молиться, щоби всі діти були добрими. Вона бачить, як добрі діти моляться рано і вечір кожного дня, як йдуть до церкви, на катехізм, слухають родичів. Вона любить їх і поручає їх Ісусові, щоби росли добрі, здорові і сильні. Вона бачить всі небезпеки, які нам грозять кожного дня і скоро спішить нам з поміччю.

Нехай проте, діти, не буде одного дня, щоби ви не просили о поміч Матінки Божої так як нема одного дня, щоби ви не тішилися добрим серцем вашої мами тут на землі. Для Матери Неба і для матери землі не забуваймо ніколи нашої вдячности і нашої любови.

Наша церква

Рано зійде сонце,
молиться, колує
і на нашій церкві
злотий хрест цілує.

В неділеньку рано,
як двін тишу будить,
Ісус Христос з неба
іде поміж люди.

Словечко потіхи
Він скаже сирітці,
а людям лукавим,
щоби були ліпші.

Ввечір сонце клякне,
молиться, колує —
знов на нашій церкві
злотий хрест цілує.

—o—

Наші діти

Маленька Марійка Метовська має сім літ. Сама саміська іде залізницею з Айтуни, Саск. до Торонта, Онт. В Айтуні має бабусю і приїхала її відідати. Тепер треба вертати назад до татка й мамці. Люди цікавляться таким "великим" подорожним.

Коли приїхала до Винипегу цікаві урядники питають: "А що ти будеш робити, коли виростеш?

Мала Марійка в один мент відповідає:
--Працювати!

Ось прекрасна і гідна відповідь!
Так треба відповідати всім дітям!

—o—

Еко

Куряче письмо

Сіла курка ледви дише,
лапкою в болоті пише:
Кудкудак ,такі так,
кукурудза, гречка, мак....

Кінь надбіг, на добру згадку,
почитав, прибив печатку.

А наш песик, мудрий брисько,
до письма присунувсь близько.
Лапку міцно притискав,
орнаменти малював.

Десь черваж тут теж узявся,
під письмом він підписався,
кривульками гарно, зручно:
Хробаковський, власноручно.

Вийшов Ромчик малий з хати,
не міг письма прочитати.
Кінь із нього реготався,
брисько дуже дивувався,
курка опустила крила,
сіла-сіла, зажурилась....

Перенявсь тим Ромчик сильно,
вже до книжки припав пильно.

Світлини з нової української звукової фільми "Маруся"....

Маруся.. продовження **зо стор. 3)**

вже старий дід, коли кається, то проповідь говорить Грицеві— так щиро.

Варта є ту фільму побачити!

Коли хочете пізнати український побут, наше життя—підіть з дітьми на ту фільму і віримо —не пожалуєте!

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія — ч. 108—125
Політика, Варшава— ч. 21—26
Бюлєтин, Варшава — ч. 34—39
Новий Шлях, Саскатун— ч. 39—44
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 84—89
Наш Стяг, Шикаго— ч. 39—44
Праця, Прудентополіс— ч. 34—39
Світ дитини, Львів— ч. 8-9
Вісти Укр. Наук. Інституту, Берлін— ч. 4.
Українські Вісти, Едмонтон— ч. 39—44
Голос Спасителя, Йрктон— ч. 10, 11
Світло, Мондер— ч. 11
Січовий Клич, Ню Йорк— ч. 7-10
Самосвітник, Прудентополіс— ч. 8, 9
Дзвони, Львів— ч. 9

Програма на Листопад, Саскатун— літогр. в бурсі, ціна боц. — щиро поручаємо. Діточа бібліотека, Львів—ч. 9: А. Колоницць: Казка таємного бору, стор. 46, гарне представлення для дітий.

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО СКАРБНИКА

Сила орґанізації є в нашій незавиcимій від посторонніх припадкових чинників. Наша часопись це наші уста і наше серце. Воно бється на всі наші болі і радості, воно научає і заохочує. Воно упоминається і кличе в разі небезпеки.

Без нашої часописі будемо німі і глухі. Наша преса є наша сила.

Однак та сила мусить бути дійсною, а не тільки побажаною чи уявленою.

Тому доложім всіх старань, щоби зробити нашу пресу сильною, забезпеченою перед браком гроша, великою форматом і гнибокою змістом.

Придбайте нового передплатника!

Тепер осінь і коли схочете, не так воно тяжко. Добра преса, то найкращий дарунок на іменини чи з нагоди річниць або свят.

Самі заплатіть на час свою передплату!

А коли буде мати нагоду і добру волю, трошка охоти, при добрій гостині попросіть присутніх, щоби крім тіпесних дібр уділили що їх ласка також на духовні добра українського народу, на Будучність Нації, і що зберете, пришліть нам а ми щиро подякуємо всім жертводавцям.

Ширіть Будучність Нації!

Ставайте на фронт борби за добру пресу, за душу нації, за кращу будучність!

Всі жертви, датки, передплати слати на адресу:

Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Vol. VI. No. 23. YORKTON, SASK. December 1, 1938 Рік VI, ч. 23. ЙОРКТОН, САСК. 1 Грудня, 1938

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК НА ЧОЛІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ!

На чолі Закарпаття, Срібної Землі князів Коріятовичів, станув перший український уряд— від століть!

На чолі того уряду стоїть наш український католицький священик о. Августин Волошин, перший премієр вільної землі, котрий урядово проголосив назву краю, як **Карпатська Україна!**

Ось виховання нашої Церкви! — Ось її народна робота! І хто поважиться тепер це заперечити?

На 750,000 населення — тільки один наш український католицький священик став гідний бути премієром міністрів— бути провідником нової вільної Карпатської України!

Столицею КУ стало місто Хуст— українська влада перебрала державний скарб і суди. Міністром судівництва і скарбу є др. Іван Пещак.

о. Ав. Волошин видав першу відозву— історичну, до нас усіх, тут за [redacted]

Він взиває нас "заманіфестувати свою солідарність"!

Шліть привіти до Уряду КУ на руки о. Волошина до Хусту— витайте цей вільний Уряд на вільній землі Карпатської України!

Він взиває і просить реальної помочі— шліть свої жертви на ту ціль до Епископської канцелярії,

235 SCOTIA ST., WINNIPEG, MAN.

з виразною заміткою, що це поміч для Уряду КУ.

Радіймо всі в цій історичній хвилині —на чолі вільної КУ стоїть наш священик!

ЯК КУЛЬТУРНИЙ НАРІД ШАНУЄ КАТОЛИЦЬКОГО ДОСТОЙНИКА?

Американський кардинал Мунделяйн їздив до Риму.

Коли приїхав до Неаполю, американський уряд звелів свому представникові В. Филипсови, щоби виїхав напроти кардинала і запросив до себе в гості, заки кардинал приїде до Риму. Принимали кардинала з найбільшими почестями.

Ось так Стейти, котрі в більшості протестантські, віддали честь достойникові Католицької Церкви, архієпископові Шикаґо.

З Риму кардинал вислав послання до всіх церков в Америці, в котрім представляє положення католиків в Німеччині, яке тепер подібне до положення перших християн. Це послання прочитано у всіх католицьких церквах Шикаґської архідієцезії.

А як в нас під тим оглядом — як ми шануємо наших священиків і свого Епископа?

Зі Золотих Віршів Життя

НАША ПІСНЯ

Наша пісня благовісна.
Гармонійна мила,
Пестить, любить і голубить,
Наче сонні крила;
Пригортає, обіймає,
І гладить серденько,
Що гадаєш що ти в раю
Так в серці миленько.
О рідна пісне, звуком соловія,
Двигни нас пісне, збуди з дрімоти,
Зісти родині прекрасну надію:
День волі, долі, слави, свободи!
Звени, заграй чародійно нам нині,
Веди нас пісне на бій за життє!
Твій звук небесний грімкий і веселий.
А у тім звуці рідне серце бє!
Заграй нам пісне грімко, голосненько,
Щоб чуть далеко, далеко, до зір!
Най зрадуєсь серце і рідня миленька
І Вкраїна—Ненька і Божий весь мір!

ПОЛЬСЬКА ГОСПОДАРКА

В польській надморській околиці Вейгерово істнує уряд помірів моря. Цей уряд від 1927 р. коштував державу місячно чверть міліона злотих. Тепер виявилось, що вся праця того "уряду" підочого, бо люди, що її робили, зовсім в ній не визнавались. Треба зачинати наново а гроші пішли доспівно у воду....

Ось так Польща ґаздує....

ДИТИНА-ДИВО!

Українські родичі в Торонто зазнали слави. В родині п. Бобесюків є 18 місячна дівчинка, що вже тепер говорить і читає та знає вичислити всі букви. Вона всім цікавиться, від здоровля до канадійської армії. Коли мала 10 місяців, то вже ходила і показуючи на ріжні предмети, питала: Що це є?

Дитина говорить по українськи і по анґлійськи.

УКРАЇНЦІ! ПОМОЖІТЬ КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ!

БОЖЕ ПРОВИДІННЯ ДІЛАЄ...

В Манітобськім суді перед суддею Данаваном відбулась розправа одної части автокефальних проти другої.

Ці, що все обсуджували нас, тепер судились самі і обсуджували себе.

Одною з вирішальних справ була справа інкорпорації, котру боронила завзято якраз та сторона, котра стільки клопотів і накидів робила нашій Церкві ізза тої самої справи. Колись та справа була зла— тепер вона добра.

І так Боже Провидіння вчить, кого в церкві — а кого, що не хоче приняти науки в церкві, поза церквою — в суді....

Покищо суддя вирішив справу в користь противників п. В. Свистуна. Зголошено відклик. — Отак розвивається "народна робота" тої Церкви..

ЛІҐА КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

З'їзд У Виннипеґу — членство — кого вони вже не орґанізують?

В неділю 6 листопада 1938 мали свій з'їзд в театрі Кепітол у Виннипеґу католицькі жінки виннипеґської латинської архідієцезії. Було присутних 1,500 жінок. До них промовляла президентка ЛКЖ, пані Т.Г. Гей з Ріджайни і заповіла, що в липні 1939 у Виннипеґу буде всеканадійський з'їзд ЛКЖ

Ліґа має досі 30,000 членкинь в Канаді, основано її 1912 р. Від того часу нема парохії, де не булоби відділу Ліґи. Жіноцтво виконало чимало праці на всіх ділянках життя, помагаючи всюди Церкві. Навіть індійські жінки зорґанізовано у відділи ЛКЖ. о. Джан Пітерсон орґанізує індійське племя Карібу і представниці того племени будуть на з'їзді літом 1939.

Головним завданням Ліґи це виховання молодих поколінь—Ліґа настає, щоби посипати дітий тільки до католицьких шкіл. Вона дає також нагороди для здібних учеників.

І приходить думка: Чому не зцентралізувати праці нашого жіноцтва через відділи БУК-а? Чому не творити всюди жіночих відділів БУК-а та управильнити всю працю нашого жіноцтва? Найвищий час!

ПРОВОКАЦІЯ ПОЛЬСЬКОГО КСЬОНДЗА В УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

В неділю, 9 жовтня, по нашій Службі Божій у церкві в Пітричах правив за дозволом о. Оришкевича ксьонда Монджак, сотрудник з Буська, латинську Службу Божу для своїх пітрецьких римо-католиків.

На проповіди торкнувся справи будови косцюлка в Пітричах та у відповідь тим які не хотять будувати костела, бо мають місцеву церкву, сказав осьцо:

"Нині церква і косьцюл то вже не те саме що було колись, бо "русіні" роблять різницю і чигають лиш на нас. Ось у Львові в церкві св. Юра зробили собі склад зброї й амуниції щоб нею нас бити, але ми не боїмося, бо наша армія сильна."

"Отуж длятеґо мусіми будоваць косьцюл"....

Ось так нападом на наші церкви аґітує польський священик за будову косьцюлка. Тому по Службі Божій о. Оришкевич промовив до тихсамих вірних, між якими були Українці й Поляки та рішуче запротестував проти такого "патріотичного" виступу ксьондза Монджака, і покликуючись на пресу, домагався від ксьондза Монджака, щоб прилюдно відкликав свій закид, але цього не діждався.

У захристії, при свідках о. Оришкевич ще раз зажадав спростування, на що "ревний" душпастир в обидливий спосіб відповів що він відповідає, за те що сказав.

Про це повідомлено Митрополичу Консисторію.

РОЗБРОЮВАННЯ ПОЛЬСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ

В ніч з 19 на 20 жовтня мешканці села Пнів в Карпатах напали на спшепецьку домівку в цьому селі, забили двох поліцаїв, забрали понад 40 рушниць, один ручний кулемет і в числі 100 люда перебрилися за кордон, одначе частина з них (яких 15 людей) дісталися в руки польського війська й її почали катувати. Від побоїв кількох людей померло, а решту закутих перевезли до Станиславова. Згодом військо почало пацифікувати все українське населення гір і підгіря. Не зважаючи ні на жінок ні на старців ні на дітий, немилосердно катують усіх. Багато людей померло вже від побоїв.

ПОДІЛЕНЕ МІСТО

Після договору в Мінхені німці забрали деякі части Чехословаччини. На Моравії поділились містом Поліцка в такий спосіб: німці взяли фабрику вибухових матеріялів, школу і лічницю— чехам лишили цвинтар, пивоварню і театер. Цей поділ говорить сам за себе....

Не боюся завтрішного дня, бо я бачив вчерашній і люблю нинішний. В. Гюґо.

ВЗІР ТЕРПЕЛИВОСТИ

В церкві св. Йосифа у Фльоренції є гарно різьблені двері— люди подивляють працю. Але чи знають, що Льоренцо Ґіберті працював 50 літ, щоби вирізьбити ці двері? Скільки святої терпеливости і праці вложив той чоловік у свою різьбу?!

Нині люди звикли працювати як найскорше, як будь, коби тільки як найбільше заробити— колись працювали з віри і з любови. Тому можлива була така праця, як ота.

Ґіберті жив від 1381 до 1455 року.

ЛЮДСЬКА ЗАХЛАННІСТЬ

Щоби піднести ціни на помаранчі, садівники в Анґейм, Каліфорнія, висипали ці золоті овочі в призалізничий рів на довготі одної милі. Рів глибокий на 15 стіп. а широкий на 20 стіп. Так воліли ці люди знищити міліони дорогоцінних для здоровля овочів — щоби піднести свій зиск, замість дати нагоду бідакам купити овочі для дітий і для себе....

Ось примір, як виглядає поганська господарка— без Божих засад любови ближнього. Для неї найвищою мірою є зиск. Для того зиску зробить все.

Церква навчає і противиться такій господарці.

Люди, котрі так роблять — тяжко грішать!

ГОТЕЛЬ, ЯКИХ МАЛО

В Боґнор Реґис, в Анґлії є такий готель, де в кождій світлиці на столику є листок а на листку написано ось що: "В серпні нехай наші Вп. Гості кличуть прислугу принести воду тільки тоді, коли дійсно потребують. — Щоби дати нагоду прислузі піти до церкви, просимо наших Вп. Гостий, щоби в неділі рано самі по можности застелили свої ліжка."

Є люди, котрі навприкрюються другим без потреби, а особливо службі.

А є також люди, котрі самі до церкви не ходять і других здержують.

Власник даного готелю дає примір, як добрий службодавець дбає про дочасне і вічне добро своїх слуг....

Гумор.— Професорський виклад.— Я вже сто разів повторяв вам, що нема ні більшої половини ,ні меншої половини. Коли ще дотепер того не знаєте, то тільки тому, що коли поясняю вам щось, то більша половина не слухає!

Гумор.— Дентист се такий чоловік, що вправає людям зуби, щоб його власні мали що кусати.

ПРОЧ З БІЛЬШОВИЗМОМ!

СОВІТСЬКА АРМІЯ — ЩО ВОНА ВАРТА?

Що пише більшовицька часопись— за служальчість хотіли більшовики посадити свого до дому варіятів—що діється в Києві?—яке добро в Москві?

"Красная Звезда," більшовицька часопись ,подає таку подію з совітів, котра сама говорить за себе. Це в числі з 15 жовтня 1938.

"Кіев почалась боротьба над озером Часан, рядовик Никола Васілєв вислав таку патріотичну просьбу до маршала Ворошилова: "Знаю, що це значить, стояти тепер на далекосхідним кордоні. Я готов до жертви. Хочу там нищити ворогів працюючих мас і фашистів самураїв." Комісар оборони прочитав і дописав: "До відділу мобілізаційно-адміністраційного."

Коли це прочитаєте, певне не найдете в цім нічого надзвичайного. Бо і що? Коли інші країни мають своїх патріотів, які готові життя віддати за рідний край— то чому в совітах на 150 міліонів душ не може найтися якийсь Никола Васілєв, котрий також хоче віддати життя за совіти?

Але видно, що в совітах навіть такий білий крук видався чимсь незвичайним— прямо взяли його за придурковатого. Бо що сталося?

З Москви прийшло дослівно таке письмо: "Пересилаючи в залученню скаргу рядовика Васілєва, поручаємо віддати його до збадання військовій лікарській комісії і відповідно до висліду, зробити що належить."

В Москві зрозуміли слово "желаніє" як "жалоба"— Васілєв виливав своє "желаніє" боротись з "ворогами," а в Москві зрозуміли, що він "жалуєть ся"— і у висліді наказали віддати його під розслід лікарської комісії....

"Красная Звезда" закінчує так: "До ошибки допучились **бюрократизм, дурнота і невідповідальність** а у висліді чоловік за свій патріотизм ледви що не попав до дому варіятів."

Здається, що тяжче вірнійше очеи кнути совітську дійсність, як це роблять самі більшовики тими словами.

І взагалі вартаб всіх більшовиків віддати на перегляд лікарської комісії —бо поза тим усім криється в цілій події глибока правда. Чи може чоловік зі здоровим розумом належати до більшовиків?

Ніколи!

* * *

Та сама часопись з 16 жовтня. ц.р. подає таке про Київську Школу Піхоти: "Загляньте приміром до Київської Школи Піхоти, коли відбуваються вправи! Побачите тоді підхорунжих, —невишколених, розхрістаних.... І то все підчас вправ!"

Ото доперва військо!

Ото червона армія!

* * *

Яке військо ,таке все інше.

11 листопада ц.р. почався в Москві суд над пятьма службовцями Загальної Крамниці ч. 1, котрі в пивниці переховували плащі, одіння та обув і перепродували своїм приятелям та знакомим. В крамниці говорили покупцям, що річий нема. Жде їх кара смерти.

От таке добро в совітах— коли за власні гроші не мож купити плаща і треба протекції, щоби купити черевики!

Таке там добро, що аж в'пивницях треба ховати плащі і черевики, бо їх брак, бо їх нема. А крамниці всі державні, приватним людям невільно торгувати. І тому таке настало добро в тім зсоціялізованім краю!

Нема плаща, нема черевиків!

За плащ на смерть!

Тому розумний чоловік в Канаді, що має плащ і черевики, знає одно: Проч з більшовизмом!

ДОБРА ЗАСАДА

Премієр Невил Чемберлейн носить годинник, на спідній накривці котрого вириті ці слова: **"Ніколи не обіцяй того, чого ти негоден додержати!"**

Дідо Чемберлейна, коли ще був малим хлопчиком, позичив раз у свого учителя пять шилінґів на порох. Як кождий молодець, він був цікавий робити всякі досліди. Хотів робити досліди з порохом, але не мав гроший. Отже порадив собі, як вмів.

Досі все було добре.... Але коли зачав робити досліди з порохом, купленим за позичені гроші, порох вибухнув. В хаті став дим, сморід і гук.. Прибігли родичі— но й добре "витріпали" молодого дослідника. Але сказали хлопцеві, що карають його не за сам вибух— але за те, що **позичив гроші, котрі не в силі віддати!**

На памятку хлопець вирив на своїм годиннику згадані слова. Той годинник носить тепер премієр Анґлії — а також придержується докладно засади своїх предків.

Коби то наші хлібороби також приняли цю засаду!

Гумор.— Перша думка. — В ночі пан Крупка зривається нагло з ліжка і кричить до жінки: Збирайся скоро, наш дім горить. — О, Боже, кричить жінка, яку сукню радиш мені вибрати? — Ту понеділку, правда?

ХОР ДОНСЬКИХ КОЗАКІВ

В Навечіря св. великомученика Димитрія у Винипеґу гостив хор донців, понад трицять дібраних голосів. З них добра половина чисто українські типи, чорняві, високі, білі з лиця.

В програмі співали з початку церковні твори і деякі незрівнано гарно та велично. "Буди імя Господне" вийшло якимсь надземним гимном всіх сил —а коли хор починає співати високі тони всею силою, тоді засів голосовий є такий величний, так натхнено гарний, що всі німіють, наче перед святістю хвилі.

Хор співав також вязанку українських пісень "бандура" — однак ці пісні вийшли так динамічно, з такою силою і скорістю, меткістю голосів та тонів, що виглядали на зовсім інші, як ми звичайно чуємо. Та все таки найкраще зі всіх пісень признали критики нашу пісню, хоча переведену на московське "вечірний дзвін." Соліст співав її натхненно гарно— наслідування дзвонів були легкі, глибоко мельодійні.

Диригент хору, Сергій Яроф, подає голоси нечутно, проводить співом очима і маленькими порухами руки. Хто ще не чув, а матиме нагоду, не пожалує, коли піде на виступ хору донських козаків.

о. АВ. ВОЛОШИН

о. Авґустин Волошин, перший премієр вільної Карпатської України, уродився 17 марта 1874 в Келечині на Мармарощині, в сімії нашого священика. Народну школу покінчив в рідним селі, ґімназію в Ужгороді, богословію в Будапешті. Священиком став 1897 і від тоді вчить науки релігії в Учительській Семінарії в Ужгороді. 1912 став: титулярним а 1917 дійсним директором тої Семінарії. Під його проводом вийшли в світ ряди свідомих українців католиків, що нині стали окрасою країни. 1918 р. оснував "Руську Народну Раду" а тепер став премієрм Української Держави на Закарпатті. На чолі вільної КУ— на чолі цілого визвольного українського руху, як його чільний представник, в цю вирішальну хвилину, на очах цілого світа, перед цілою 50 міліоновою масою українців— **стоїть наш священик!**

Ось праця нашої святої Церкви!

Гумор. — Обережний.— Що робиш чоловіче; миєш ноги і не здіймаєш при тім капців? — Бо боюся перестудитися, бо вода не дуже тепла.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

ХВАЛЬНА РЕДАКЦІЄ: З огляду на те, що від довшого часу появляються в українській національній пресі в Канаді домагання створення УКРАЇНСЬКОГО АВТОРИТАТИВНОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ТІЛА у Вінніпегу, зі сферою ділання на цілу Канаду, з огляду на це, що в деяких місцевостях, як в Едмонтоні та Торонті такі спроби місцевих центральних організацій вже появилися та з огляду на це, що до мене особисто ріжні люде з ріжних сторін особисто і листовно в тій справі відносилися, прошу оголосити на сторінках Вашого Часопису начерк Конституції такого Центрального Українського Тіла з осідком у Вінніпегу, якеби відповідало вимогам нинішних часів і вимогам української справи взагалі.

Начерк цей я хочу піддати публичній дискусії на сторінках української національної преси в Канаді з проханням о конкретні вказівки і можливости. Приймаю також писменні заввагн особисто приватною дорогою. Зазначую при цім, що це тільки НАЧЕРК-СКЕЛЕТ. За тим слідує ще цілий ланцюх організаційного розроблення ЦЕНТРАЛЬНОГО ТІЛА, як пр. справа ріжних СЕКРЕТАРІЯТІВ, з особлившими дорученнями, як евентуальних помічних органів ЦЕНТРАЛІ. Назви "Верховна Рада" не обстоюю, може бути інша відповідна.

Мій особистий погляд є такий, що коли українці Канади направду думають уложити своє життя в Канаді так, як цього вимагають наші часи і наші справи, то тут не вистарчить хвилевими маніфестаціями та сензаціями розбурхувати українську суспільність, але тут вимагається праці систематичної, доцільної і постійної кожного дня, кожного з нас з осібна і всіх нас разом. Крім цього вимагається тут конечно людей ДОБРОЇ ВОЛІ. До начерку Конституції долучаю: НАЙГЛИБШІ ОСНОВИ НАЦІОНАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РУХУ УКРАЇНЦІВ В КАНАДІ, на яких кожна організація українська і національна повинна себе знайти.

КОНСТИТУЦІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Конституція ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ стремить до: Витворення суцільної, органічної української суспільности в Канаді, узгіднення праці на всіх ділянках життя під ОДНИМ ПРОВОДОМ, що є виразником волі і діла цілости українського народу в Канаді. Послідовним ефектом цього: СИЛЬНА УКРАЇНСЬКА КОЛЬОНІЯ В КАНАДІ, ЗАМИРЕННЯ І РОЗБУДОВА ВНУТРІШНОГО ЇЇ ЖИТТЯ; САМОСТІЙНІСТЬ І СОБОРНІСТЬ УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ В ЕВРОПІ ТА МОРАЛЬНА І МАТЕРІЯЛЬНА ПОМІЧ ДЛЯ БУДОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНЦІВ КАНАДИ: це орган директивний, координуючий і виконавчий цілого життя українців в Канаді. Вона є живчиком цілого просторого руху організованих українців.

КОНСИСТОРІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ: є совершенно згідна з її функціями, як це дальше побачимо. Вона складається з Президента і 9-ох членів з права (екс юре) і 5-тьох членів дібраних. Всіх 15 членів. При уряді тревае 2 роки.

1) **ПРЕЗИДЕНТ:** Президент репрезентує ВЕРХОВНУ РАДУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ, предкладає справи на наради Верховної Ради а рішення перепроваджує в діло. Його вибирають представники 4-ох Українських Національних Організацій і в цей спосіб є він безпосереднім виразником волі організованого українства Канади.

2) **ЧЛЕНИ З ПРАВА** (екс юре): Це кожночасні президенти 4-ох Українських Національних Організацій, або їх повноправні заступники та члени головних зарядів тих організацій або їх повноправні заступники в числі пропорціонального відношення як слідує: Президент Брацтва Українців Католиків і 3-ох членів головного заряду БУК-а або їх повноправні заступники; Президент Союзу Гетьманців Державників і 1 член головного заряду С.Г.Д., або їх повноправні заступники; Президент Союзу Українців Самостійників і 1 член головного заряду С.У.С., або їх заступники повноправні; Президент Українського Національного Обєднання і 1 член головного заряду УНО., або їх повноправні заступники.

Присутність представників Українських Національних Організацій у Верховній Раді є більше як хосенна, конечна, якщо Верховна Рада має успішно сповнити свою функцію, а особливо функцію координації українських організованих сил. Іншими словами Українські Національні Організації це ті інструменти при помочи яких Верховна Рада має здійснювати свою програму. Президенти поодиноких національних організацій, будучи членами Верховної Ради, є тими природними лучниками органічного звязку. Вони вносять до рішень цього найвищого директивного і координуючого органу українського життя, свій особливший досвід та знання а їх згода є в той сам час запорукою вірного і охотного виконання зі сторони організації, яку заступають.

3) **ЧЛЕНИ З ДОБОРУ:** Крім членів екс юре, членами Верховної Ради є ще 5-тьох членів дібраних, якіби своїм становищем, знанням та працею внесли цінний даток до компетенції і авторітету Верховної Ради.

4) **Верховний Скарбник і Секретар:**

СКАРБНИК, є вибраний Верховною Радою з поміж своїх членів. Дбає о фінансові середники для життя і розвою Верховної Ради і її урядів.

СЕКРЕТАР: вибраний Верховною Радою з поміж членів Верховної Ради. У його руках провід усіх канцелярій і урядів Верховної Ради.

II. ФУНКЦІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ: Верховна Рада справляє ось такі функції:

1) досліду і студій; 2) директиви; 3) чування; 4) координації; 5) пробою; 6) репрезентації.

1) **ФУНКЦІЯ ДОСЛІДУ І СТУДІЙ:** Це прослідкування загальних проблемів і їх розвязка. До загальних проблемів належать такі, які обходять весь український загал в Канаді пр. преса, рідна школа, заступництво українських справ перед властями, допомога Рідному Краєві і т.п. Ясним є, що такі проблеми обходять всіх українців а не тільки одну чи другу організацію. Ці студії Верховна Рада довершує в насвітленні християнських засад, уживаючи до співпраці компетентних осіб, особливших Секретаріятів та Комісій. Де заходилиби справи дуже важної ваги, можна скликати вибраних людей, українську еліту, на торжественні сходини, в роді культурних, чи соціяльних конференцій. В цей спосіб Верховна Рада може набути культурної компетенції, яка є для неї конечна.

2) **ФУНКЦІЯ ДИРЕКТИВИ:** Верховна Рада подає Українським Національним Організаціям норм загального ділання. Ця функція, це тільки завершення функції попередньої, тому, що студії та дослід є для практики. Такі норми, це наче приказ головної команди до свойого війська. Тут бачимо наглядно ціле значіння цеї функції.

3) **ФУНКЦІЯ ЧУВАННЯ:** Верховна Рада чуває над діяльністю всіх Українських Національних Організацій, які входять в склад Верховної Ради. Ця функція є конечним доповненням функції директиви. Бо якого значіння булоби видавати вказівки, якщоби їх організації не виконували? або виконували зле. Чування Верховної Ради відбувається в ріжний спосіб: а) щоби статути укр. нац. організацій стояли в повній згоді з загальними ціллями укр. змагань; б) щоби статути були сповнювані в дусі і букві; в) щоби самі організації у виконуванні власної програми, не переступали границь їх специфічної компетенції, уникаючи всього того, що моглоби легко допровадити до непотрібних конфліктів і тертя.

(Продовжається на стороні 12)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

АРХИПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

НА ЧАС ПЕРЕДРІЗДВЯНОГО ПОСТУ — ПИЛИПІВКИ

ВСІМ ВИСОКОПРЕПОДОБНИМ І ВСЕЧЕСНІЙШИМ ОТЦЯМ, ВСІМ ДОСТОЙНИМ ВІРНИМ НАШОЇ ЕПАРХІЇ, МИР В ГОСПОДІ І АРХІЕРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ.

Слава Ісусу Христу!

Дорогі Отці і Дорогі Вірні:

Хочу відізватися до Вас з нагоди передріздвяного посту, що має приготовити нас на гідне святкування Різдва Господнього, одного з найкращих і найбільше величавих празників церковного року. Це свято радости, бо сповнилися тисячлітні надії людського роду, а сповнення надій все є радістю. Колиж тут сповнилися надії дочасного і вічного щастя, всього найвищого і найповнійшого, що людське серце може бажати— радість стає тим більша. Щоби однак цю радість мати, її в ці дні зазнати, треба як слід приготовитися до тих хвиль. І тому саме Церква свята установила піст, щоби ми всі через самопокуту, самовоздержність, саможертву очистилися, надопужили і заскарбили заслуги, за котрі будем радіти. Жадна нагорода не приходить даром, її треба заслужити. Різдвяна радість є нагородою чистих душ, що заслужили на неї покутою і жертвою.

Ця передріздвяна покута і жертва стрічає часто великі трудноці. Не так легко її виконати, очистити себе, направити і надолужити. Давні звички, пригоди, нагоди і налоги даються сильно відчувати та все пригадують нам людську уломність. А це ослаблює чоловіка. Якраз про такі дві звички, що в суті зводяться до одної, а котрі ми повинні в цім пості викорінити з нашого серця, з наших родин і нашого національного осередовища — хочу сказати кілька слів. Говорю до Вас як Архипастир, котрий по словам пророка Єзекіїла стоїть на сторожі Божого Дому. Не хочу тими словами вразити нікого особистого або докоряти— хочу вразити гріх, поконати зло. Тому прийміть ці батьківські слова свого Архипастиря в щирості своїх сердець, так як щиро вони написані і так виконайте на Божу славу а спасіння своєї душі і добро Українського Народу.

Підгризають наше життя, обезсилюють і часто опозорюють два лиха: **піянство і гостини.** Коли говорю про гостини, або так звані оказії, чи партії— то маю на думці тільки ті з них, де людий запрошують і люди сходяться не так для чистої розривки, чи для пошанівку господарів, як радше для їди і піянства. Тому такі гостини звичайно дорогі, рідко коли кінчаться без сварки і майже все тяжкими гріхами. Так чоловік дорого платить, витрачує себе а з того користь має тільки ворог людських душ і тіл. Тому такі гостини по суті рідко коли ріжняться від піянства а є тільки іншим видом піянства.

Чим є піянство, яким великим ворогом, котрого не можна легковажити, вказує нам статистика Канади. Минулого року правительство мало 52 міліони долярів приходу з продажі горячих напитків— значить, майже один міліон долярів що тижня. Подумайте тепер, скільки добра, помочі, шкіл і лічниць, скільки церков і взагалі добра мож було зробити за ці гроші. А дохід той вельми підозрілий, коли взяти під увагу, кілько знова Канада витрачує на суди, лічниці, запомоги і доми божевільних, якраз з приводу того самого піянства. Ми доперва недавно були всі під прикрим враженням засуду трох людий на смерть з околиці Давфину, котрі вбили стареньку жінку, а всі вони говорили, що були так пяні, що не знали, як і що чинять. Звідси бачимо, чим є піянство і що воно таке. Коли чоловік напивається в тій мірі, що тратить розум— тоді можемо сказати, що піячить. Який кінець такого життя, не треба пригадувати.

Піянство нищить тіло чоловіка. Одною з струй, котрими поволі але певне можна знищити сили людини, це **алькоголь.** Чи хтось напивається надміру відразу, чи він буде пити постепенно, з дня на день, кождий відчує наслідки тої отруї на своїм здоровлю. Через піянство найбільше ширятся сухоти, та страшна недуга, котру так тяжко вилічити і котра так заразлива. Через піянство многі люди дістають страшну недугу рака і потім смертельно мучаться самі, та мучать при собі других. Через піянство легко твориться задуха; ба через піянство люди сліпнуть та глухнуть. А що говорити про дітий, зроджених з родичів піяків або початих в хвилі піянства? Така дитина **ніколи** не є здорова, все її щось бракує. І потім родичі мають справедливий хрест Божий, їздять по лікарях та на власних очах бачать, як діти терплять за гріхи родичів. Чи може бути більша кара за гріх вже на цім світі?

Та ще у більшій мірі піянство нищить душу чоловіка. Святий Павло говорить виразно: "Не обманюйте себе:— пияки царства Божого не наслідять!" 1. Кор. 6, 10). І знова упоминає той святий апостол: "Не упивайтеся вином, бо в нім є розпуста." Еф. 5, 18. За гріхом піянства слідують інші гріхи і винищують душу, та її сили, дані Богом. Піянство затемнює розум, ослаблює волю, робить чоловіка податним на гріх, так як тіло робить податним на заразу і недугу. Душевні шкоди, нанесені піянством, є без порівнання більші, від шкід тілесних. Скільки сварок, процесів, витрати, бійок і ненависти, що повстали ізза піянства! Скільки Божої образи! Скільки Божих кар!

Піянство нищить не лише одиниці воно є ворогом родин і цілого народу. Коли чоловік звикне до піянства, тягне останній гріш і несе за напої. Для нього нічим нужда в хаті, неодіті діти та змарнована жінка, брак найконечнійших середників до життя— він жалує купити цукру або муки, але не жалує на келішок горівки. А як можуть люди бути здорові і виховати здорові діти серед таких відносин? Ми бачимо, як піянство заставляє часто одних людий доносити на других а тих останних, потім ненавидіти з цілого серця донощиків. Так родиться бажання мести. Так робиться життя гіршим тоді, коли всі ми хочемо його бачити ліпшим. Родини бідніють, громади стають неспроможні платити найконечнійшу заплату свому учителеві, свому священикові. І так сотки, ба навіть тисячі долярів іде на заплату всяких коштів, скарг і кар за горівку — а нема кілька долярів на податок, школу і церкву. Хтож не бачить, яке спустошення чинить піянство?! І нехай ніхто не говорить, що я буду обережений, я буду вважати, мене ніхто не зловить— бо такі думки в основі лукаві, недобрі і ніколи так не кінчаться, але кінчаться нещастям. Найкраще заперестати пити, поконати себе а буде новий добробут на основі нашої праці і чеснот— але не буде добробут на основі примудрого хитрунства.

Піянство є великим шкідником держави, бо горожани знищені тілесно через алькоголь, підірвані душевно, обезсилені маєтково не можуть бути заборолом держави. Вони для держави стають клопотом. Замість помогти своїй державі, вони тій державі утруднюють кожду працю, кидають її тисячі колод. Замість бути патріотами, стають хиткими і податним знарядом в руках радикальних агітаторів. Піянство і темнота все ідуть в парі. А їх

наслідком є дезорганізація народнього і суспільного життя, втрата свободи і загальна кріза.

Той образ бувби прикрий, колиб не подати ліків. На щастя Церква свята не лише стверджує істнування лиха та його грозу— але також **все подає ліки**, як дане лихо направити, руїну випередити і унеможливити.

Ліком на піянство і злучені з ним гріхи є **поворот до правдивої релігії і виконування її**, життя з віри!

Коли чоловік глибоко вірить, він боїться Бога, він боїться зробити гріх —він не буде піячити, він буде жити чесно і тверезо. "Праведник од віри жив буде"—такий цінить слова Христові, бо знає, що вони є словом вічної правди, вічного життя, одиноко правдиві і незмінні. Він дорожить релігією Христа, як найціннійшим скарбом життя, бо вона одинока навчає, як і що робити— як належить жити і що робити. Вона не тільки навчає, але приказує, і тому замало її знати, треба її виконувати. Треба після неї жити. "Віра без діл мертва"— тому чесний чоловік всім зусиллям старається ділами засвідчити свою віру. А не має таких трудноощів, котрих не можнаб побороти, за Божою ласкою. Колиб ми були тільки самі, без Божої помочі, життя виглядалоб безвиглядним. Але так не є. Ми не є самі. Ісус Христос, Спаситель, оснував свою Церкву, дав нам середники ласки Божої — святі Тайни— щоби ми могли, коли тільки схочемо, остати добрими і побороти все зло. Тому, коли чоловік ходить точно на богослуження, молиться, приступає до святих Тайн— то Господь Бог ніколи його не оставить самого серед спокус і труднощів. Бог дасть йому силу побороти зло, поконати ворога душі і тіла: "Ополчиться ангел Господень окрест боящихся його і ізбавить їх"— ми ніколи не є самі. З нами є наш ангел Хоронитель, з нами Бог. "Вистане тобі моя ласка, сила бо моя в немочах збільшається!"— каже Христос. Ласка Божа вистане кождому з вас, щоби побороти піянство.

Однак неможливо забути також природних середників в борбі з ворогом. Треба **вистерігатися нагод до піянства.** Коли знаємо, що є така гостина, на котру збирають не тому, щоби вшанувати головно, але тому, щоби випити— там не ідім! Коли знаємо, що є такі люди, для котрих всі слова то так як горохом о стіну кидати— не приставаймо з ними. Не лякайтеся, що вони висміють вас і зачнуть глумитися з вас. Коби ангели Божі колись не глумилися з вас! На людський глум не звертайте уваги, коли його жерелом злоба і лукавство. Як знаєте, що така "оказія", така "партія", таке приняття має за ціль випити—красно але рішучо треба відмовитися від участи. Так само треба уважати на себе, щоби з дня на день, приватно в дома не впасти в наліг піянства і не розпиячитись. Найкраще буде, коли зробимо приречення в цім пості не вживати жадних горячих напоїв. А коли Бог дасть нам щасливо провести цей піст, тоді можемо зложити приречення аж до Великодня— а коли випробуємо себе на силах, тоді можна зложити присягу від горячих напоїв на ціле життя. Порадним буде в тій цілі закладати кружки тверезости— збирати одиниць а з ним творити братцва тверезости при церквах. І будете здоровші на тілі, і на душі. А також маєтнійші — в добра земні і небесні. Менше буде гріха, більше ласки Божої і Божого благословенства. Більше чистої радости в родині, більше жертвенности на релігійні і народні цілі в народі. А в нас стільки тепер потреб.

Всі радіємо успіхами всесвітлійшого о. др. Августина Волошина, нашого першого премієра вільної Карпатської України, нашого українського католицького священика. Однак також знаємо, що той небуденний священик просить помочі для Карпатської України і знаємо також, як захланні сусіди напосілися знищити молоду державу. Час виїмково рішучий а також надійний по 20 літах непевности і терпінь. Всі відчуваємо, що треба помогти. Тому в цім пості постановім за Божою ласкою задержати повздержність— не вживати жадних алькоголічних напитків а всі гроші, котрі моглиб видати на напитки, жертвувати на поміч Карпатській Україні. — (Такі жертви треба посилати прямо до Епископської Канцелярії, у Винипегу а ми відішлемо прямо на руки о. др. Августина Волошина до Хусту).

Святий піст є наукою і школою повздержности. Він є очищенням з гріхів і налогів, покутою, добровільно взятою на себе з любови до Христа. Як такий вимагає духа посвяти і жертви, про що ми згадали на початку послання. Перед нами ширінь нагод до добрих діл. Є люди, що мало роблять доброго, є такі, що може ніколи ще не зробили ніодного доброго діла. Святий піст пригадує нам усім, що не лишень маємо очиститись від гріха і надолужити за гріхи— але також придбати заслугу перед Богом через виконання добрих діл. Тепер нагода, тепер хвиля спасення!

З тим більшою охотою спішім виконати добрі діла!

Може в нашій хаті ще й досі нема доброї часописі, ані навіть нема молитвенника! Може наші діти не знають молитов, ба навіть не знають гідно перехреститися. Може ми винні нашу вкладку до церкви, чи збайдужніли в праці нашої організації "БУК". Може наші діти ходять поза католицькі школи, коли свої школи є в місці— може навіть наша дитина опинилася в чужій нам по духу і вірі інституції, тоді коли в Саскатуні маємо нашу бурсу БУК-а а в Йорктоні нашу колегію? Всі ті недостачі можна і треба направити в цім часі посту. Щонебудь зробимо доброго ради Христа— зробимо також ради нашого дочасного і вічного добра. І не відкладаймо поправи аж до того часу, коли літа самі наклонять нас до поправи, або коли аж державний закон зачне нас учити. Тоді не маємо жадної заслуги і пізно тоді прибігати до Бога і просити ратунку. Це булоб надуживання Божого милосердія і Божої справедливости самому бути безчинним і грішити, а чекати аж Боже Провидіння само нас виведе з гріха. Бог є довготерпеливий, але також справедливий. Коли Бог зачне нас карати, ча і нагода випросити прощення минули. Якраз тепер є такий час і нагода. Молитвою і ділом просім Всемогучого о прощення наших провин, о святу повздержність, о чесноту самопокаяння і саможертви. А Бог певно буде благословити наші чисті наміри і прийме нашу жертву в часі святого Посту. І Різдво Господне буде для нас тим веселійше та радіснійше, що освячене молитвою, постом і добрими ділами.

Нехай Бог благословить добрі наміри і дасть силу здійснити їх!

Благодать Всемогучого Бога з вами всіми, мої улюблені в Христі, амінь!

† Василій, Епископ.

Дано у Винипегу, в день св. Архистратига Михаїла, 21 листопада, 1938.

ЦІКАВІ ДУМКИ — ЯК ЛЮДИ ДУМАЮТЬ?

Коли хтось може льогічно думати, робити заключення і має дар видумувати — той здібний до великих річий. Бейкон

Незаперечним є, що сильна фльота Британії і Америки є велиханською запорукою світового мира. В. Чирчил.

Закони подібні до павутиня. Малі мухи ловляться, великі прориваються. Фр. Бейкон.

Ми всі слабоумні, коли порівнати нас з Нютоном і всі ми більше або менше варіяти, коли порівнати нас з ідеалом здоровля. Б. Россел.

Многі дістають раду, але тільки мудрі з неї користають. П. Сирус.

Добрий король є прилюдним слугою. Бен Джансон.

Невдача більше навчає, як успіх.

Деякі люди вживають 12 циліндрових слів, щоби виразити свої 4 циліндрові ідеї.

Тішся, коли газдиня перепрашає за обід, котрий подає. Вони ніколи не перепрашають, коли обід нездалий. Р. Квилен.

Церковний календар на грудень, 1938

1. четвер — Плятона і Романа, муч.
2. пятниця — Авдія прор.
3. субота — Григорія і Прокла прп.
4. **неділя — 25 по Зісланню, Введення**
5. понеділок — Филимона ап.
6. второк — Амфілоха і Григорія
7. середа — Катерини вмуч.
8. четвер — Климента папи
9. пятниця — Алипія прп.
10. субота — Якова перс., муч.
11. **неділя — 26 по Зісланню**
12. понеділок — Парамона муч.
13. второк — † Андрея ап.

Устав

4.—неділя і Введення в храм Пр. Богородиці —глас 8, Вел. Веч. з Литією, утр. єв. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 224 і 320, єв. Лук. 53 і 54.

11.— неділя. Глас 1, утр. єв. Лук. 112, на Сл. Б. ап. 229 і єв. Лук. 66.

1 грудня вечером Свята Година.

2 грудня Перша Пятниця місяця, Служба Божа, святе Причастя членів Ап. Молитви, вечером Молебен.

4 грудня, неділя, місячні збори Ап. Молитви. Довгі вечорі, належить читати добрі книжки, заснувати Парохіяльну бібліотеку, поширити Будучність Нації

• • •

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Щоби Господь Бог покликав здібних апостолів для українського народу.

Боже Провидіння опікується не тільки одиницями, але також народами, котрі привело до істнування. Як одиниця так і нарід має виконати свою ціль, задля якої істнує. Кождому народові Бог визначив певну ціль, яку має сповнити. Ту ціль даний нарід сповнить тоді, коли буде мати повню внутрішнього життя ласки, моральну силу, яку дає чисте сумління і життя з віри.

Ціль українського народу з'ясував Папа Урбан VIII: Мої українці, через Вас надіюся навернути Схід!

Той далекий многоміліоновий Схід, що тепер кровавиться в боях і революціях, котрий заляг великі суходоли Азії а числить до 1,000 міліонів душ. Ці душі, мимо давної і високої культури, досі в темряві поганства. Тому там брак любови і горе, якому рівного нема на земській кулі. Щорічно міліони людий спорадично гинуть з голоду і світ до того привик, як до звичайної справи.

Український нарід на межі Сходу і Заходу, все видержував напір Сходу і боронив Захід перед ордами. Але у великій мірі ці орди таки мали свій вплив на душу нашого народу і тому на Україні запанував більшовизм, система стадними а безправства і без честя одиниці. Треба збудити народні маси з проклятого сну! Треба освідомити їх про велике історичне покликання! Треба апостолів до цеї справи, незломних, сильних вірою, діяльних мимо всіх перешкод! За це молімся впродовж місяця грудня.

Накінець одно: вороги часто докоряли нам, будьто Католицька Церква не дбає ані не старається про Український Нарід. Чи це правда —свідчить наміреиня Ап. Молитви на грудень. Трицять міліонів членів Ап. Молитви по цілім світі будуть молитися цілий місяць в наміренні нашого народу — тисячі Служб Божих і міліони святих Причастій будуть за наш нарід. **Чи може бути більша пропаганда для нашої справи на небі і на землі, як ця?**

о. П. РЕШЕТИЛО ВІДІХАВ ДО СТАРОГО КРАЮ

Всеч. о. Павло Решетило приїхав до Канади з Львівської Архидієцезії 20 червня 1923 р. Роджений в Угнові 1 липня 1888 в міщанській родині, кінчив студії у Львові і в Римі, як ровесник Преосв. Бучка, теперішного епископа помічника львівського.

В Канаді обслугував по черзі кольонії ріжних округів. А що округи з початку були великі, то майже нема наших вірних на Заході Канади, котрі не зналиби о. Решетила. Осідком місійної діяльности о. Решетила були округи Сифтон, Давфин, Стюартбурн, Брендон, Портедж Ля Прері, Кадворт, Калгарі— отже три західні провінції. Ще в Брендоні тяжко захорував. Дістав сильний вибух крови і пролежав довший час в брендонській лічниці. Здавалося, що здоровля потім покращало, та це тільки здавалося. В Кадворт о. Решетило знова тяжко захорував на жолудок. В лічниці С. Боніфас перейшов три операції і тільки, як сам розказує, чудом —за особлившим вставленням до св. Тереси від Дитятка Ісус— виратувався від смерти. Однак від того часу, вже сильно відчував нестатки місійного життя і не чувся ніколи вповні здоровим. Це й вирішило справу відізду. Хоче відвідати Рідну Землю і там вмирати, коли прийде час. Знає Канаду і відносини. Приїхав сильним і здоровим, відізджає старим, сивим, схорованим і.. без гроший. По собі залишив много праці на Божу славу і спасіння душ, перед собою бачить ще крихітку життя; коли Бог дасть щасливо доїхати в рідні сторони. А була та праця часом в незвичайних обставинах. Любив розповідати о. Решетило, як то українська ворожнеча, спричинена сектанством „новою "козацькою вірою" на стільки запоморочила наших людий, що грозило кровопролиття на саме Різдво в кольонії Толстой, Ман. То було вже давно „на початках розпаношення сектантів, а з тим розмотання найгірших пристрастий. о. Решетило мав правити на Різдво в церкві на Толстой і добрі люди остерігали, що противники хочуть тоді напасти на церкву і можуть його вбити. То коли раненько приїхав до церкви, в церкві вже були сектанти. І коли він зачав правити, вони стали тупотіти ногами. На Різдво ранком темно, ніч. Голос священика згубився серед тупоту того стада а що діялося в його душі, це тяжко висказати. Так сектанти виявляли свою "козацьку віру".... Потім та церква згоріла і було много клопотів — процеси тягнулися довго, та сектанти не виграли. То, що для других було тоді дурною забавкою, для нашого священика було тяжким ударом — і як можна бути здоровим серед тих обставин?

Буде о. Решетило мати много споминів з Канади а ми прощаємо його, як щирого, ревного працівника на Божу славу, як горячого українського патріота, як невтруднимого душпастиря повірених собі вірних. Коли літом 1932 року став організуватися БУК, о. Решетило, тоді в Кадворт був одним з перших, що активно станув по стороні добра, нераз відступав свою хату на наради, в парохіяльній домівці під церквою влаштував одні з перших сходинів нової організації та всюди де і як міг ділом і добрим словом попирав добру справу. За його труд, віддання справі та посвяту для ідеї на цьому місці складаємо повне признання та щиру подяку. Най Господь благословить всім добром, здоровлям та тихомирям в Рідному Краю на многі, благі літа!

Гумор.— Без помочі. — Фризієр голить якогось клієнта, лисого як коліно. — Чи шановний добродій уживали якогось середника на поріст волосся? — Ні, само мені випало!

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ ПО СВІТІ

8 вересня 1936 р. приїхала до Люрд і була чудесно уздоровлена з сухіт одна ірляндка з Добліну. Ані лікарі, ані хора сама не довіряли цій великій ласці— думали, що це може тільки хвилева полекша. Тепер по двох роках ірляндка знова приїхала до Люрд. Збадали її лікарі і переконалися, що нема ні сліду давної недуги. Про чудесне повне уздоровлення не може бути найменшого сумніву. Так Матір Божа ратує, коли поміч світа безсильна....

• • •

6 листопада проповідував в катедрі в Мінхен в Баварії **кардинал Фавльгабер** до 5,000 вірних. Їх Еміненція сказав ось що: "Ваші особисті права треба боронити як тільки мож. А саме, право вірити в Бога — друге, право ходити на богослуження — трете, право сказати своє переконання і жити згідно зі своїм сумлінням — четверте, право повної співпраці від загалу, коли християнин виконує свої громадянські обовязки."

Кардинал Фавльгабер

Ця проповідь, котра є тільки поясненням природного права, видно дуже не подобалася націстам. Для них право визнавати Бога —не істнує. І тому на слідуючу неділю, коли католики зібралися перед катедрою під статуєю Пречистої Діви, щоби в особливший спосіб віддати честь Божій Матері, націсти прямо напали на вірних, поскидали свічки та окрасі, а якийсь націстівський батярчук поважився навіть вилізти на вершок статуї і здерти вінець. Поліція приглядалася тому цілком спокійно.... Отак націсти в Німеччині творять прецеденси безладдя і без права, на котрих наслідки не треба їм буде довго ждати. Замість виконувати то, що до них належить, ширити добробут і безпеку горожан, мішаються в несвої справи, котрих не знають, не розуміють і тільки шкоду роблять безсмертним душам та власній вітчині.

• • •

13 листопада **проголошено блаженною матір Франческу Саверію Кабріні,** котра прибула до Стейтів, щоби всеціло віддатися праці над дітьми італійських поселенців і зробила пребогато добра. Многі за вставленням до блаженної стали уздоровлені. Тепер Церква перевела канонічний процес і ствердивши під присягою дані уздоровлення, проголосила матір Кабріні блаженною.

Гумор.— У лікаря Каси Хорих. — Алеж ви збудовані! Геркаль! Ви певно займаєтеся якимсь спортом? — Від 20 літ. — Яким? —Тран-спортом свиней з різниць до зелізниці.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Парохом кольонії **Марешал Мале в Бразилії** став новорисвячений наш священик, тамошній уроженець, о. Климент Прийма. З приняття, яке українська громада уладила для о. Прийми в Мале, довідуємося, що тоді правили в церкві ще наш священик з великої української кольонії Вера Гварані, о. П. Бусько, котрий дуже гарно проповідував про уряд і гідність священика— та о. Володимир Ханейко, учитель державної гімназії в Понта Гросса— оба молоді священики, шкільні товариші о. Прийми. Від вірних витав о. Прийму місцевий адвокат др. Юліян Буський.

• • •

Церква св. Покрови

На радіопередачу, котру передано з церкви св. Покрови у Виннипеґу, 965 Бойд еве., дня 30 жовтня ц.р., в неділю Христа Царя наспіло кількох листів, між ними один лист від бесарабських болгар з Норт Дакоти. Всі листи з меншим чи більшим запалом виявляють свою приємність, що чули нашу відправу. З тої нагоди деякі уважали також за відповідне надіслати жертви на покриття коштів радіопередачі. І так надіслали:

Петро Комінко з Елфрос, Саск.	$1.00
Дмитро Галущак з Миделчирч, Ман.	.50
Церква св. Покрови, збірка	13.96
Етелберт, Ман. збірка в хаті п. Сірмана	2.50
Сенді Лейк, Ман. збірка в церкві	3.00
Разом	$20.96

Всім жертводавцям, котрі певно є свідомими важности справи і були так добрі без окремого заклику надіслати лепти на покриття коштів, на цім місці щиро дякуємо. Коли загал часто любується справою, хоче її мати, але не хоче жертвувати на дану справу і думає, що хтось заплатить без нього — то мильне переконання не може однак вирішувати справу. Діло є так важне, так потрібне і так конечне для добра святої Церкви і безсмертних душ, що треба його продовжати мимо всього. Тим однак, котрі слухають належить бодай написати листок до стації, в котрої передано, з похвалою і признанням, як що так є, бо тим чином поможеться другим разом дістати радіопередачу.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу ВУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

о. М. Т. П.

УКЛАД СВІТА ДОКАЗУЄ ІСТНУВАННЯ БОГА

Все, що в світі, може статися двояким чином: припадково, або упляновано. Коли проходжуючись під деревом і впаде жолудь на мою голову, то знаю, що це сталося припадково. Але коли хтось виміривби жолудь в мою голову і вдарив мене, то це сталося упляновано.

Світ це прекрасний механізм. В світі все живе і рухається. Земля родить овочі і ростини ріжного рода. На горах і в долинах виростають великі ліси. Зі землі добувають оливу і гази. Великі моря бють неустанно в береги. Земля обертається кругом власної оси і то дуже точно, кождих 24 годин. Відтак так само точно крутиться земля на протязі одного року кругом сонця. Великий небозвід переповнений міліонами рухомих звізд. Сонце, котре бачимо малим, є однак більшим від землі 33 сотки разів. Але в облаках може бути без числа таких сонць.....

Всі небесні тіла є переповнені чудами, які звичайний смертельник не в силі зрозуміти. Кожде таке тіло кружить міліони миль, все на означений час і ніколи не цізнить мінутки на сотки літ....

Світ зі своїми дивами повстав або припадково, або пляновано. Коли то все повстало припадково, значить, всі ці дива неба і землі повстали припадково. Є теорія, начеб то світ повстав припадково через злучення і розділ молекул (частин). Дивно тільки, що ніхто досі не пробував вияснити, як повстали ці молекули? Матеріялісти не можуть також витолкувати, звідки взялася сила, що порушила небесні тіла? Все, що рухається, рухається або само від себе, або щось його рухає. Від себе нічо саме не рухається, отже хтось перший мусів його рушити. Ми певні, що земля сама не може рухатись від себе, бо вона складається з мертвої безрушної матерії.

Вже простий розум пояснює, що світ повстав упляновано. Значить, світ хтось сотворив і то розумно. Це розумне Єство, Творець світа,— це Бог. Порядок в світі показує нам всемогучого Сотворителя. Світ в гарнім порядку управляється всемудрим Богом.

Чоловік може перечити істнування Бога, але не може перечити, що це діло гідне всемогучого Сотворителя. Не може перечити, що це є діло безконечно розумного Єства. Жаден учений ще досі не доказав початку світа без діяння всемогучого Бога.

Припустім, що якийсь дослідник дійшов до Полудневого Бігуна і вернув назад, а звичайно припускаємо, що жаден смертельник ще звідтам не вернув. Цей дослідник зачинає розповідати, що на полудневім бігуні найшов фабрику пахучого мила, котра уладжена після найновійших вимог, має найкращі новітні машини, але не має нікого, хто тим всім там завідує, нема ані одного чоловіка, що гонивби машини. Ба навіть нема там слідів, що чоловік там колинебудь був.

Сумна булаби доля такого дослідника, котрий таке нам розповівби. Здається, що ніхто йому не повірибби.... І хочаб він казав, що це нічо дивнійшого від звізд та інших тіл небесних зпід облаків, то все таки йому ніхто не повірибби. А саме тому, що він твердив, начеб та ціла фабрика повстала без чоловіка, сама від себе, припадково і далі іта сама від себе, без помочі людського розуму.

Та на жаль многі, що сміються з того дослідника, самі ні троха не ліпші. Вони часом вірять— немовби світ цілий повстав самий від себе....

А ясне кождому, що мала фабрика сама від себе не повстане, коли людський розум її не обдумає та не збудує— то щож доперва той великий світ з міліонами зір!

О скільки більше потребує він Божого розуму і сили, щоби повстати, а повставши далі істнувати.

о. Н. Демків

ЯКИХ ДІБР РОБІТНИКА БОРОНИТЬ КАТОЛ. ЦЕРКВА?

(Докінчення)

А не лише популяризувати треба великі гасла Папи Льва XIII. Маємо їх в чин впровадити. В тій цілі каже Папа будувати сильні організації заводові, християнські.

Не треба говорити, що наші організації слабі. Вступаймо до них, будьмо активні, то вони стануть сильні! Німецьких робітників в християнських заводових організаціях було донедавна один міліон душ!

А в нас, українців?
Світе тихий, краю милий!....
Схаменіться, будьте люди, **вірні люди** — то лиха не буде!

• • •

Але не лише заводові організації мають причинитися до будови царства Божого на землі. Збірно до того має причинитися Католицька Акція. Голова і члени мусять бути католики!

Коли до президента Чехословаччини прийшла депутація католиків з жалобою на кривди сказав їм той президент: "Тільки будете мати прав, скілько собі виборете!" Вони це зрозуміли. Не треба жалуватися, **тільки організуватися, стати сильними а тоді жадати!** Так зробили.

На одній з'їзді в Польщі сказали так: Хочемо католицького уряду! Тоді один кардинал відповів: Вибирайте католицьких послів, тоді уряд буде католицький!

Коли католицькі уряди і парляменти впровадять засади Льва XIII, сповняться мрії поетів:

Ах, колиж на землі ніхто не заплаче,
крім роси нив зелених?

Нині ще далеко до здійснення суспільного завіщання того великого Папи. Однак ми повинні кликати:

Ми хочем Бога; Він наш Батько,
ми хочем Бога, **Він наш Цар!**

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

4 грудня 1803 помер останний кошовий Запорожської Січи, Петро Кальнишевський. Москалі заслали його над Біле Море, в ледові околиці, на Соловки. Там він прожив в малій келії, де ставало місця тільки, щоби обернутися, до 112 року життя. З того 25 літ прожив останий кошовий Запорожців на Соловках і тільки тричі в рік, на Різдво, Великдень і на Спаса вільно було йому опустити одиночку-келію та зайти між людий. Все тоді питав про Україну. Так Москва замучила нашу волю і славу. Так досі більшовики мучать на Соловках наших людий.

8 грудня 1868 засновано у Львові "Просвіту," наші гордощі. Про перший статут дбав наш український католицький священик о. Стефан Качала і його старанням здійснено той статут. Від перших початків досі Просвіта жила теплом і соками нашої святої Церкви — не будь нашої Церкви, не булоби Просвіти. І тому ніде на українських землях не повстали Просвіти, або організації її подібні—крім нашої Галичини. Роля і праця Просвіти для всього українського народу величезна. Підчеркуємо, що Просвіта то твір галичан: українців католиків. І не булаби вона тим, чим є, колиб не підніс її високо—високо Митрополит Шептицький, її многократний добродій. Якраз обходимо 70 ліття Просвіти. Це є рівночасно 70 ліття прегарних підсумків культурної, дійсно народної праці, на основі науки і діяння нашої Церкви.

10 грудня 1288 помер в Любомлі на Волині князь Володимир. Наш літописець описує смерть і похорони князя: "Він не їв нічого сім тижнів, крім одної води, тай її потрохи. І так у четвер під ніч почав ослабати. А як дійшло до півнів, порозумів, що душа хоче виходити з тіла. Він поглянув на небо, віддав хвалу Богові і сказав: "Безсмертний Боже! Хвалю Тебе за все, бо Ти направду один Цар для всього, що даєш усьому живому насолоду богацтвом. Бо Ти сотворив цей світ, Ти його зберігаєш, очікуючи душ, що Ти їх післав, щобя тих, котрі добре прожили життя, Ти пошанував як Бог. А тих, що не корилися Твоїм заповідям, дати на осудження. Бо цілий Твій суд правдивий і безконечне життя від Тебе. Ти милуєш Твоєю ласкою всіх, що прибігають до Тебе." Він скінчив молитву, підніс руки до неба й віддав свою душу в божі руки і прилучився до своїх батьків і дідів, віддавши загальний довг, що від нього не може втекти ніхто з роджених. Отже як засвитало в пятницю, помер побожний, христолюбивий, великий князь Володимир, син Васильків, що кажив по батькові 20 літ. А помер у місті Любомлі в році 1288, дня 10 грудня, на святого отця Мини.

"А княгиня його з двірськими слугами обмил його, оповили його оксамитом із круживом, як пристоїть царям, положили його на сани й повезли до Володимира. А горожани, від малого до великого, чоловіки, жінки і діти, з великим плачем проводили свого пана. Вони привезли його до Володимира, до епископії, до церкви святої Богородиці і так поставили його на санах в церкві, бо було вже пізно.

"Того самого вечора в цілому городі довідалися про смерть. А ранком, як відспівали утреню, прийшла його княгиня, його сестра Ольга й княгиня Олена, черниця, з великим плачем. Зійшовся цілий город. Плакали за ним всі бояри, старі і молоді. А володимирський епископ Оганит, ігумен печерський і священики з цілого міста відспівали над ним звичайні пісні, провели його з богопохвальними піснями й гарно пахучими кадилами та зложили тіло в батьковім гробі. За ним плакали володимирці, згадуючи його добре серце для них. Зокрема плакали за ним його слуги. Вони обливали свої лиця сльозами, віддали йому останну прислугу, опрятали його тіло і вложили до гробу дня 11 грудня, на память св. Данила Стовпника."

(Далі буде).

Опис похоронів свідчить про велич і гідність нашої княжої Державн. Довгий розмірно час, бо 20 літ в мирі царив наш великий князь. І край цілий зацвив як рожа, добробутом та богацтвом. Колиж князь помер, всі жаліли за ним. Правили достойники Церкви — присутні були всі стани. Довідуємося, що княьния Олена була монахинею. Отже вирекласе свого богацтва і гідностий, щоби служити Богу в монастирі. Який гарний примір для нинішних наших дівчат дає княгиня Олена! Ось чого нам треба: віри глибокої і життя з віри. Тому князь в переддень смерть молиться і дякує Богу за все. Не нарікає, не злорічить —віддає найвищу шану Богу. **Тоді знали** цінити вартости вічні дочасні. Тому ми були великі і могучі. І станемо знова, коли повернемо до того життя з віри, яким жили наші великі предки.

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ 25 по Сош.

Евангеліє Луки зач. 53.

Одного разу приступив до Ісуса один законник і спокушуючи його спитав: Учителю, що треба робити, щоби доступити життя вічного? А він сказав до нього: В законі що написано? Як читаєш? Він же сказав у відповідь: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею силою твоєю і всею думкою твоєю, а ближнього твого як себе самого. І сказав йому: Добре відповів єси; се чини а житы меш. Він же хотячи оправдати себе, сказав до Ісуса: А хто є моїм ближнім? А Ісус у відповідь сказав: Один чоловік ішов з Єрусалиму в Єрихон і попав між розбійників, котрі обдерли його і рани завдали і відійшли, оставивши його на пів живим. А припадком один священик ішов тою дорогою та побачивши його, минув. Так само й левіт, прийшовши на те місце і побачивши його, минув. А один Самаріянин ідучи прийшов до нього, і побачивши його, змилосердився, і приступивши, обвязав його рани, поливаючи оливою і вином, посадив його на свою скотину, привів його в господу, і доглядав його. А на другий день вийняв два динари і дав господареви і сказав: Доглядай його а що понад се видаш, я, коли поверну, віддам тобі. Хто з сих трьох, думаєш, є ближнім для того що попав між розбійники? А він сказав: Той, що вчинив милосердіє над ним. І сказав йому Ісус: Іди і ти роби так само.

НАУКА

Що треба робити ,щоби доступити життя вічного?

Чому ми є тут на землі? Чи тому, щоби набувати богацтва, почести, щоби бічи дорогою розкошей і забави? Ні, усе те пусте. Кілько то людей жие серед вигідностей та достатків а не посвятять ніколи одної думки для високого і вічного призначення своєї душі. Вічне життя чоловіка залежить від цеї подвійної заповіди, про котру читаємо в нинішнім св. Евангелію: Люби Господа всім серцем твоїм і всею душею твоєю і всею силою твоєю а ближнього свого як себе самого.

1. Ми повинні любити Бога

1) Чому ми повинні любити Бога? Тому, що Бог є безконечно добрий, мудрий, могучий, тому, що гідний нашої любови, тому що є нашим Вітцем. Він нас сотворив, піддержує нас при життю. Він нас відкупив і наділяє нас своїми постійними ласками. Ми любимо тих, що творять нам добро. А кілько добродійств одержуємо від Бога кожного дня, а чому Його не любимо?

2) Як маємо любити Бога?

Цілим нашим серцем, всею нашою душею, всіми нашими силами, всею нашою волею, то значить більше, як всі інші річи і сотворіння на світі. Ми повинні бути готовими принести хочби найбільшу жертву, як Його образити: ми повинні Його славити, Йому дякувати, Його молити з довірям і любовю, ми повинні Йому служити так як Він цього бажає, ми повинні жити в справедливости і святости, ми повинні завсігди старатися, щоби всі Його пізнали, Його любили і Йому служили.

Кілько то християн-католиків говорять, що люблять Бога, а між тим легковажить собі Його Заповіди, ображаючи кождого дня? Як вони можуть осягнути життя вічне?

II. Маємо любити нашого ближнього

1) Чому маємо любити нашого ближнього? Тому, що він є нашим братом. Всі люде, так як ми, є дітьми Божими, відкуплені Кровю Ісуса Христа, призначені до неба. А крім цього, це наказує нам Господь Ісус Христос в особлившій заповіди любови ближнього: любов ближнього, це той знак, по якому світ пізнає Його учеників. То що ми зділаємо для ближнього, каже Христос, це ми ділаємо для Ньгоо.

2) Як любити ближнього? Як себе самого. Чи це може не є правдою, що кождий чоловік любить себе любовю правдивою, ніжною, справедливою? Хто з нас хотів би, щоби нас інші легковажили, ненавиділи, переслідували? "Що хочете, щоби ділали вам люде і ви також їм це ділайте," каже Ісус Христос. Як ви є хорими, убогими, слабими, чого ожидаете від других людей?

Відповідь тут не може бути сумнівна. Отже робім іншим то, щоби ми хотіли, щоби вони нам робили. Подивімся на милосердного Самарянина, що він ділає для чоловіка, якого найшов побитого серед дороги. Жидівський священик, церковний слуга навіть не хотіли поглянути на нещасного чоловіка, вони не розуміли духа заповіди любови ближнього. Кілько то християн йде нині дорогою тих двох людей. Для ближнього не хотять понести найменшого труду. І це є доказом, що вони не люблять Бога.

Нагода любови ближнго завсіди є. Бідні є між нами. Будьмо тому як добрий Самарянин а нагорода наша вічна.

НАШІ УСПІХИ

Першу світову нагороду за мистецьке виконання скрипки здобув в Берліні український підполковник Дмитро Діденко-Задунайський.

Коли в 1934 польська влада заборонила **на Волині** ділати Ревізийному Союзови Українських Кооператив, поляки утворили намістень "Гурт" і до нього причислили всі українські кооперативи, котрі раньше належали до РСУК. В тім "Гурті" мали українці привчатися "вспулжиця" з поляками і під їх проводом а поволі перетворюватися в поляків культурно і політично. Тепер в 1938 році треба було той "Гурт" розвязати. Затія не вдалася. Українські кооперативи волять належати до варшавського союзу— чим до тої школи хрунівства. Це дуже красно свідчить про національну відпорність та свідомість Волині.

В 1937 році було в 92 Українбанках в Галичині всіх наших **ощадностий** на суму 4.08 міліонів. З того пересічна найвища сума ощадностий є 607 злотих, або $120.. Це свідчить, що наш нарід мимо бідоти все таки складає цент до цента, як ті мурахи. Бо що це є ощадність $120 і то найвища, коли числити на канадійський лад? Та видно з того, що не гроші творять силу— а гідність і чесна праця, хоча й серед найтяжчих обставин.

Докторат органічної хемії на університеті в Шикаго одержав син українського хлібороба з Гефорд, Саск.—**др. Мирослав Сенкусь.**

Заперечення насильства є любовю до сотворіння. Заперечення крадежі є любовю до одного з сусідів. Заперечення пожадання є задержанням власної гідности. Правдомовність є задержанням гідности суспільства. Повздержність є невикористуванням жінок для власного вдовілля. Йога.

— — — — —

В тих часах годиться пригадати цінні слова: Наше найціннійше добро це братерство людий, або що ще з нього нам лишилося....

— — — — —

Це є думки людий. Думки цього світа, людської мудрости. Якжеж далеко вони малі перед мудрістю вічности— перед Божою мудрістю?!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

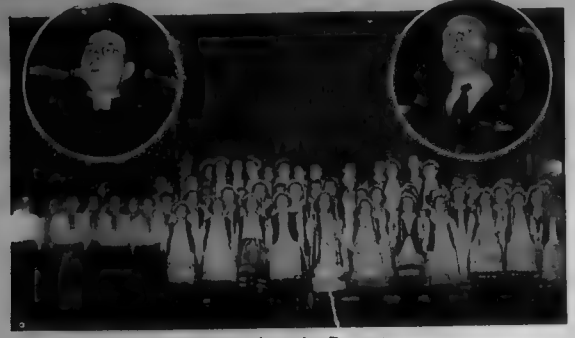

Листопадова Академія у Вінніпегу

Дня 6 листопада, в неділю пополудні, відбулася торжественна Листопадова Академія в Старленд театрі у Вінніпегу— при участи одушевлених мас, що заповнили театр. Виступав Діточий Хор парохії св. Володимира і Ольги, під управою п. Мушія — знимку цього хору, найкращого українського діточого хору у Вінніпегу— бачимо вище. Всі діти виступають в національних строях.

Вступне слово мав п. Тома Мельничук, голова Манітобської Секції БУК-а— виклад про значіння Листопадових Роковин мав впр. о. Юрій Жидан, ЧСВВ, парох церкви св. о. Николая. Знимку о. Жидана бачимо на світлині, з гори лівого боку — п. Мельничука з правого боку, на горі. Впр. о. Жидан навязав до минулих величних дій України та заявив, що Листопад це місяць радости для нас, бо тоді сповнились надії многих поколінь, повстала Українська Держава. Мішаний хор церкви св. о. Николая співав ораторію "Гамалія"— прегарну змістом. Хор цей розпоряджає великим засобом дзвінких чистих голосів і тому загальні місця виходили прегарно.

Академію устроїв БУК Вінніпегу.

ДУМКИ НА ЧАСІ

Надходить час виборів — в школі і в муніципалі.

Треба вибирати урядників шкільних і муніципальних.

Часом зміняють посади учителі і секретарі.

Кого вибирати?

Кого приймати на посаду?

Справа нелегка, коли розважити над відповідністю та збірністю нашого життя в Канаді а до того його розпорошеністю і ускладністю.

Треба вибирати найліпших!

Найліпших зміж Вас!

Ставити тільки одного кандидата— всі мають на те пристати, погодитися. Має бути один фронт! Ніхто не сміє безкарно пору пнити того фронту. Тому треба вперед зійтися, обдумати справу, погодитися на одного а тоді проголосити свого кандидата. Особисті амбіції, спекуляції, гордощі —на бік! Добро загальної справи перед тим!

Коли прийде день виборів, всі май ідуть до виборів— ніхто не сміє остати вдома. Голосуймо всі, може якраз від одного голосу, від нашого голосу, буде залежати вибір чи невибір нашого кандидата!

Коли Ви вдома і занедбали виконати обовязок голосування— Ви помогли противникам!

Коли виберете своїх людий до шкільного уряду, до муніципальної ради — тоді най вони приймають своїх учителів, своїх секретарів!

Най не допустять до створення великих шкільних округів. В Альберті правительство вже заводить дальших великих вісім шкільних округів! Не допустіть до то в Саскачевані! Боронїть самоуправу наших шкіл!

Вибирайте найліпших на урядників, на радних!

Докажіть, що вміємо не лише працювати на ріллі— але також правити і то мудро!

ЗВІТ З'ЇЗДУ В САСКАТУНІ

(Продовження)

Неділя, 9 жовтня, 1938., вечір.

Я. Стратійчук дякує за довіря повних 6 років, що вибирали його до заряду і бажає щастя новому зарядові БУК-а.

Ст. Шебець: Праця давного заряду була піонірська. Всі встанемо і заплещім на знак подяки для уступаючого заряду.

о. Ів. Вала говорить в справі айтунського сиротинця і просить панну Музику зайнятися збіркою на сиротинець, зараз, в домівці.

Мих. Вінницький говорить про з'їзд Українських Католицьких Шкільних Тростів Саскачевану, котрий буде спільно в поданім часі. Загрожує нам установа великих шкільних округів, тому треба рішучо протиставитися.

др. Ю. Драган, бувший посол до Саскачеванського парляменту: Вже говорив на попередніх з'їздах і тепер чується наче вдома. Колись однак говорив тут, як посол— тепер говорить, як звичайний громадянин. Жалує однак, що не прибув посол Жеребко. (**Наша примітка**: Це не лише треба жалувати, то замало! Коли надходили вибори, БН явно і сміло станула за кандидатурою п. Жеребка. Вибори перейшли успішно. Пан Жеребко став послом, але навіть не уважав за відповідне подякувати БН за поміч при виборах. Від того часу ми не чули нічого про діяльність посла. Ані з преси, ані від громадян Саскачевану. А події грядуть з діймаючою силою. Повстала Карпатська Україна! Поляки винищують українців в Галичині — а пан посол мовчить і мовчить.... Ця мовчанка народного представника українців— одинокого ,що маємо в Саскачевані, коли парлямент в Ріджайні може служити прилюдним форумом для нашої справи, котрій того так дуже треба —не має жадного виправдання! Українські виборці округи повинні ясно зажадати від пана посла діяльности на добро загальної справи свого народу!) Оповідає смішні пригоди підчас минулих виборчих старань. Не розходилося про що, щоби стати послом —але щоби чесно представляти український загал. Хоче сказати всім, що кождий, котрий береться послувати, мусить чесно і гідно представляти наш загал. Організації наші повинні роздумати над тим, що станеться з нами в будучности. Тому 950 літ підчас Хрещення України, наш нарід боронив цілу Европу своїми грудьми — до нас приїздили, можні цього світа радитися, в нас високо стояли цивілізація і культура — це були світлі хвилини. Тепер не маємо тої могучости ,вороги наші сильнійші. Не з добра вусіли наші батьки йти в світ за очі. Вони досі зробили все, що могли. Побудували церкви і доми. Молодим належить не лишень пишувати ту працю, але також її доповнити. Батьки будували деревляні будівлі— ми маємо покласти камінні. Тут ми,розкинені між чужими— виховання утруднене. Легко захопити молодого чоловіка нездалою літературою. Лучаються молоді, котрим тяжко признатись до свого народу — такі встидаються своїх родичів. Належимо до великого славного народу — треба піднести престіж українців в Канаді! Нас є 45 міліонів — італійців тільки 43 міліони, а вони трясуть світом. Не треба встидатися свого, а бути тим, чим ми досі були! Віддаймо все найкраще для нашої організації — желає успіху. Не забудьте своїх завдань, коли поїдете до дому і не забудьте, що ви українського народу діти!

о. Михайло Горошко: Коли глянути на рідні землі в Европі, поділені на 4 части, то маємо таку картину: Чотири ковалі кують величезну штабу заліза і виковують з неї великий, світлий меч. Той меч, це дух українського народу, який стремить до утворення самостійної Української Держави. Але який інет на рідних землях! Чи Польща не гнете так страшно, як совіти?! Румунія розвязала всі наші організації ,все там заборонене. Теперішний 950 літний ювилей Хрещення України невільно робити в Румунії і в совітах— вільно тільки в Галичині і на Закарпатті. Коли св. Володимир приняв Христову віру, з новою силою став боронити наших земель.Теперішний ювилей дає нову силу нашому народу, пригадує його славне минуле. Зерно, посіяне о. Маркіяном Шашкевичем, дало стократний плід. Повстав ряд організацій, на основі праці о. Маркіяна і так

(Продовжається на стороні 11)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

КАТЕХИЗМ ДЛЯ НАЙМЕНШИХ

Лекція 5. Ангел Господень.

ПРИГОТОВАННЯ ДО ЛЕКЦІЇ: По можности приготовити собі образці: Ісус—Цар в окруженні ангелів; дитина спить на ліжочку а Ангел Хоронитель в її головах; дитина над берегом ріки пускає маленький човен, бавиться, може легко упасти до води а Ангел бере її; дитина клячить і молиться а Ангел Хоронитель стоїть за нею з піднесеними руками; дитина найшла гроші на дорозі, підіймає їх з тим, щоби їх не віддати і гроші пропустити а Ангел Хоронитель закриває собі очі.

АНГЕЛИ ІСНУЮТЬ: Дорогі діточки, ви чули нераз, як то добру дитину називають ангелом. Така дитина добра є направду, але ангелом, що має тіло і душу. Нині я хочу вам сказати про ангелів які не мають тіла, як ми. То Ангели Господні, яких Господь сотворив і які окружають Бога тисячами а тисячами. Одні Богові поклін віддають, інші співають, ще інші грають а ще інші гарні цвіти подають. Всі вони величаво блестять своїми крилами.

Ангели, яких Бог сотворив сходять часом на нашу землю. Ви вже чули, як один з них Архангел Гавриїл, прийшов на землю, щоби поздоровити в Назареті Пречисту Діву Марію? Інші служили Ісусові на пустині і потішали Його в терпінню на горі Голгофті. Памятайте діти, що Ангели існують направду. Вони славлять Бога і виконують Його прикази. З поміж добрих Ангелів деяких післав Господь Боч на землю, щоби вони берегли кожного з вас. Кожна дитина, кождий чоловік має свойого Ангела Хоронителя. Кожна дитина з вас має коло себе, хоч невидимого, але сильного Ангела Господнього. Наш Ангел ніколи нас не опускає. Не опускає нас в сні ,не опускає нас в день. Він завсїди чуває над нами; стоїть біля нас і береже нас від всього злого.

Коли ми находимося в небезпеці, тоді Ангел спішить до нас блище, щоби нам помочи. Ось хлопець нахилився над берегом глибокої ріки і бавиться маленьким човном: нема нікого, тільки сам. Прямо чудо, що не впаде до ріки коміть-головою. А хтож сповняє це чудо? Ангел Хоронитель тої дитини, Ангел Хоронитель якого післав Господь. Кілько то разів а кілько разів Ангел Хоронитель хоронить вас від небезпеки.

Ви йдете на катехізм, йдете до школи. Улиці повні людей, автомобілі їдуть в одну і другу сторону а до того ви неуважні, оглядаєтеся, біжите.... Кілько разів ви бавитеся залізом, шклом, сірниками, електрикою, газом.... Кілько разів кидаєте камінням, снігом. Можна сказати, що кожного дня ви чудом уникаєте небезпеки. А хто вас береже? Ваш Ангел Хоронитель. Однак того не можна надуживати, не можна думати, що Ангел Хоронитель буде хоронити легкодухів.

"Стереженого Бог стереже" каже наша пословиця. А це значить, що ми також повинні бути уважними, второпними, що ми повинні уникати всякої небезпеки з розсудком і розвагою. Коли ми так будемо поступати, Ангел Хоронитель буде вдоволений з нас і буде любити нас щораз більше. Він буде глядіти на наші добрі діла і занесе їх перед Бога. Він збирає наші гарні молитви і несе їх до неба та поручає їх любові самого Бога.

Коли ми однак є злі, недобрі, тоді Ангел Хоронитель сумує над нашим упадком. Отсе хлопець найшов на дорозі чужі гроші. Він зовсім не думає їх звернути кому належиться. Він вже думає, якби то він проспустив. На це глядить Ангел Хоронитель і закриває собі лице, щоби не дивитися на злого хлопця. Так само робить Ангел Хоронитель, коли ви говорите неправду, коли гнїваєтеся, визнаєте, не йдете до церкви ,на катехізм, не слухаєте родичів.

Будьте добрими, діти, щоби ваш Ангел Хоронитель був з вас вдоволений. А щоби це сповнилося моліться завсїди до Ангела Хоронителя: АНГЕЛЕ БОЖИЙ, ХОРОНИТЕЛЮ МІЙ, ТИ ВСЕ ПРИ МЕНІ СТІЙ, ПРОСВІТИ МЕНЕ, ПОРАДЬ МЕНЕ РАНО, ВЕЧІР, В ДЕНЬ І В НОЧІ. АМІНЬ.

Вуйко Тонцьо

Прокопова задача

Одного дня учні
у вселюдній школі
сірники палили
в кляті зо сваволі.

Вчитель завдав учням
писати за кару:
"Не грайсь сірниками,
бережись пожару!"

"А хто із вас добре
уміє думати,
може ще подібну
думку написати!"

За хвильку читає
у зшитку Прокопа:
"Не плюй на підлогу,
бо буде потопа...."

(Звіт З'їзду.... продовження зо стор. 10)

повстали наша Просвіта, Рідна Школа, Сільський Господар, та інші. Всі вони вщіплювали свідомість народню. Та заскоро забігла нас світова війна і праця припинилася. Москалі нищили все, що могли. Навіть Митрополита вивезли в глибину Росії. Однак вскорі знова воля і радість. Велику ролю в національнім відродженню відіграла Просвіта. — о. Горошко згадує про Ювілейний Комітет у Вінніпегу і переходить в бесіді на виховавчі заведення, з котрих першим для нас є бурса в Саскатуні. Жертвує $25.00 на бурсу.

Слідує збірка на бурсу, котра дучно принесла суму $463.00.

Рішено вислати привіти до Їх Ексцеленції Преосвященного Епископа Ладики, о. др. В. Кушніра, о. Ст. Семчука і до ген. губ. Канади.

Рішення:

1). Тому що находимося на передодні зміни в сучасній виховавчій системі провінції Саскачевану, постановлено представити Комісії Виховання, котра якраз тепер має свої засідання по ріжних осередках провінції з суддею Мартином на чолі, наші домагання: а) Не допустити до зорганізовання більших шкільних округів, бо тим чином ми втратимо управу наших шкіл.

б) Постаратися заложити відділи української історії та літератури на університеті в Саскачевані, так як це мають шведи ісляндці, та інші, хоч вони значно менші числом від нас в цій провінції.

2) Тому що всі поступові товариства стараються забезпечити своїх членів матеріяльно, рішено, щоби Головний Заряд розслідив можливість групової аескурації членів і перенів її в життя згідно з можливістю.

3) Кожда нація на світі має повне право на самостійне життя і всебічний розвій в незавиcимій суверенній державі. Українці на Закарпатті увійшли в склад Чехословаччини а в сучасний вирішальний і критичний мент поляки хочуть загарбати цю частину нашої землі, тому ми українці католики, горожани вільної Канадійської Держави, зібрані на з'їзді в Саскатуні звертаємося до Централі Британійської Імперії, щоби взяла в оборону українців на Закарпатті і просимо Їх Величність, Королівський Уряд, не дозволити на це, щоби Польща, Совіти чи Румуни загарбували наші землі а дати тим землям нагоду здійснити їх бажання своєї суверенної, від нікого незалежної Української Держави.

* * *

Понеділок рано, 10 жовтня, 1938.

Збір молоді, зборами проводить **о. М. Горошко**. Пояснює потребу зорганізування молоді.

о. Ів. Вала бажає, щоби щось тепер рішити позитивно на основі правильника, котрий вже готовий. Треба розсилати програми для молоді. Вибрати активний комітет, що займеться дійсною працею.

о. Пелех також тої думки, щоби вибрати центральний заряд молоді. Пан Приїма, коли буде мати нагоду, поїде і буде організувати молодь.

о. Криворучка піддає думку, що добре було, коли по кольоніях деякі відповідні молоді хлопці будуть підготовляти працю.

Ст. Дідич натискає, щоби справу закінчити. Один з тих, що виготовляв статут, нехай пояснить, чи були які трудності.

Ан. Яремович пояснює, які були трудності з виробленням статуту.

Предсідник подає думку, щоби той правильник прийняти. Вносить панна А. Пукіш, скріпляє панна Евгенія Харко, щоби принятиі— принято одноголосно.

На голову подано А. Яремовича, П. Воробця і о. М. Горошка. Голосування тайне. **Вибрано головою о. Михайло Горошка.**

Заступник голови— А. Яремович, учитель з Кридор, Саск.

Діловий писар — А. Кіндракевич, уч. з Ґудів, Саск.

Скарбовий писар і скарбник — Степан Дідич, уч. з Кридор.

Член заряду— панна М. Лупка.

Провірники — Й. Воробець і В. Мудрий.

Вкладку ухвалено 25ц. на рік.

* * *

Збори бурси.

Отвирає збори **о. М. Пелех.** Управитель бурси перечитує імена уділовців бурси. Читають протокол зі зборів минулого року. Провірюють повновласти. Покликують до слова всіх директорів бурси, по черзі.

Осип Прийма, управитель, представляє трудноші ведення бурси. Треба їздити по кольоніях, збирати жертви, давати поміч студентам, бути директором але також учителем. Провірники здали звіт. Вносять, щоби звіт приняти. Внесено заяву довіря для управителя за економічного ведення бурси.

Вибір нових трох директорів:

1) о. Михайло Пелех
2) Василь Харко
3) о. Михайло Горошко

До провірної комісії увійшли:

Антін Яремович і Йосиф Воробець.

о. М. Горошко вносить ,щоби нинішні збори віднеслися з проханням до Преосвященного о священика для бурси, котрий відповідно до теперішних обставин буде вести виховну працю в бурсі. Принято.

Всі прощаються.

На краще завтра, з Богом вперед до праці!

Дм. Кобринський

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАШОГО ДУХОВЕНСТВА

На півтора року вязниці засудили в Калуші **о. Омеляна Лисика** з Долгої Войнилівської за українізацію назвиська свого парохіянина в метриці.

о. Михайла Терлецького з Ліска засудив суд в Дрогобичі на 4 місяці вязниці за написання назвиська "Савицька", замість "Савіцка"— як хочуть того поляки.

За закопання **пропамятного хреста** з нагоди 950 ліття Хрещення України польська поліція в Бруховичах під Львовом допитувала тамошнього пароха о. Ліщинського та ще й прийшла з поліційним псом.

Тому що о. Володимир Левицький відправив **панахиду** по бл. п. ген. Тарнавськім, зборівське старостово засудило його на гривну 50 злотих.

Так поляки знущаються над нашим духовенством в Галичині за виконування чисто релігійних практик, за посвячення хреста, відправу панахиди, писання метрик, ітд. Тим держава переступає межі своїх управнень, мішаючися в то, що Боже і що до неї не належить. Така держава довго істнувати не може і не буде....

ВІДЗНАЧЕННЯ О. АВГУСТИНА ВОЛОШИНА.

З нагоди побуту першого українського премієра Закарпаття, Впр. о. Августин Волошин у Празі, сенат тамошнього Українського Університету під проводом ректора професора Дмитра Антоновича іменував о. Волошина своїм почесним Доктором Прав.

Приймаючи честь, о. Волошин виголосив замітну промову, яку каблеграми до американської преси передають досить докладно.

Поважаний премієр Карпатської України зазначив, що через двацять літ приналежности до чеськословацької держави Закарпаття розвинулось національно, бо конституція Чехословаччини дала йому спромогу орґанізуватися. Тому Закарпаття і набудуче бажає оставати у звязи з Чехією і Словаччиною як третя рівнорядна держава.

Та заява має своє політичне значіння й є ясною відповіддю на заборчі пляни Мадярів.

Замітне, що о. Волошин уживав постійно термінів "Україна" та "український" на означення Закарпаття і його населення. Так само ці вислови вживаються тепер у депешах американських кореспондентів з Европи. Навчилися раз, що нема там ніякої "Росії."

(Конституція.... продовження зо стор. 4)

4) ФУНКЦІЯ КООРДИНАЦІЇ: Верховна Рада дбає про координування діляння і праці усіх українських національних організацій, для кращого і успішнішого осягнення загальних цілий. Функція ця є конечна по тій причині, що підчас коли Українські Національні Організації сповняють чи здійснюють свої цілі партикулярні, повинні рівночасно стреміти до осягнення цілей загальних, які є ціллями Верховної Ради. Щоби отже ріжні і просторі сили українських національних організацій стреміли гармонійно і успішно до осягнення загальної ціли, до цього є потрібна найвища власть, з рівною юрисдикцією для всіх і для кожної з окрема. Такою є Верховна Рада.

Верховна Рада своєю функцією координації сил не тільки дбає про краще осягнення спільних загальних цілей, але рівночасно помагає також кожній з тих в осягненні цілий власних, усуваючи всякі непотрібні тертя і спори. Много найкращих українських сил і змагань пішли і йдуть надармо, якраз задля браку координації.

5) ФУНКЦІЯ ПРОВОЮ: Верховна Рада промощує свої цілі як і де може. Це може відбуватися в подвійний спосіб: а) доповнення і усовершення орґанізованих рядів українців Канади на підставі існуючих вже організація і їх статутів; б(відтак Верховна Рада має право установити нові діла і інституції або змінити структуру тих, які вже існують пр. покликання до життя Секретаріяту Рідної Школи. Відтак кожна акція нова по своїй суті входить в сферу діляння Верховної Ради.

6) ФУНКЦІЯ РЕПРЕЗЕНТАТИВНА: Верховна Рада заступає коллектив організованих українців Канади. Вона заступає їх перед інституціями і особами публичними і приватними в Канаді і поза Канадою. Центральні заряди поодиноких Українських Національних Орґанізацій заступають тільки свої організації. І тому, підчас коли вони принимають відвічальність очеркнену сферою ділянь своїх організацій, Верховна Рада принимає відвічальність, що простягається на весь український зорґанізований загал Канади. В наслідок цього кожна акція, яка потягає за собою відвічальність загалу, лежить виключно в компетенції Верховної Ради. Через те не сказано, що укр. нац. орґанізації не можуть робити відповідних кроків у певних чинників ,щоби осягнути спільну загальну ціль. Ходить о це, щоби дороги не були противні а то часами і шкідливі. Рішення Секретаріятів мають свою силу після затвердження їх Верховною Радою.

НАЙГЛИВШІ ОСНОВИ НАЦІОНАЛЬНО ПОЛІТИЧНОГО РУХУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ, НА ЯКИХ СТОЇТЬ ВЕРХОВНА РАДА

І .ВИХОВНІ ОСНОВИ:

1) Сила історичної традиції українського народу, її вартости і значіння для сучасности у вихованні української суспільности.

2) Сила національного елементу у виховному ідеалі українця-патріота.

3) Християнський світогляд і виховання обнимає усі національні вартости народу.

4) Українець-чоловік універсальних і тотальних вартостей, т. зн. у ньому мають здійснюватися усі сили і усі сущі обставини, серед яких жіє.

5) Ці вартости стоять побіч себе в повному ієрархічному порядку. Цілість але перед частиною; однак чоловік-українець не розпливається в тих між-суспільних відносинах, але задержує сущне буття та є вихідною точкою і двигарем всіх складних суспільно-політичних відносин.

II. ПРИМАТ СПІЛЬНОТИ: Національно-політичний рух українців в Канаді підчеркує примат української спільноти в борбі проти ліберелістичного індівідуалізму, з яким Українські національні Організації не можуть ніколи годитися а який був і є руїною української справи.

2) Одиниця-чоловік, чи орґанізація мусять повернути до природного порядку органічної лучности з українською спільнотою.

3) Усе для Народу, Вітчини, Батьківщини, а нічого для себе, то найкраща формула. яка зясовує бажання українського національного-політичного руху. Це моральна максима для всіх етичних вирішень: Цілість перед частиною.

4) Примат цілости мусить бути домінуючий.

III. ПРОВІД: Провідник народу одержує свій провід не задля віку чи більшого знання, чи управнюючого свідоцтва державної печатки, але він родиться як такий. Його природа виростає з одідичених сил народу. Він її задержує і перепроваджує своїми ділами провідника.

2) Провід то не брутальна сила і корисгь одиниці при владі, але то член в цілости, слуга ідеї, яка в цілости повстає та домагається свойого здійснення.

33) Виховання має бути тільки національне а питання расп, кровн, землі, вітчини і народу не може бути тут чимсь припадковим або обоятним.

4) Ціллю виховних змагань має бути: зібрати в одно українського чоловіка з українським народом в українську націю, в українську державу під сильним авторітетом проводом.

5) Співпраця з іншими народами, на підставі рівноправности, це момент великої ваги.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VI, ч. 24. ЙОРКТОН, САСК. 14 Грудня, 1938 Vol. VI, No. 24. YORKTON, SASK. December 14, 1938

УРЯД КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ДО АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Браття і Сестри!

Сотки літ були ми в неволі. А тепер найшлися були знову в такому положені, що наша прекрасна й дорога Карпатська Україна могла втратити можність бути господарем на своїй власній землі. Та в тій важкій хвилі, коли змагалися могутні міжнародні сили, а наші вороги торгували нашою землею й судьбою, завдяки достойній поставі українського народу, що станув одною лавою в обороні Закарпаття, вдалося урятувати головну частину Рідної Землі й запевнити їй право на самостійне, чисто українське, життя. В тій оборонній акції відограла визначну ролю українська еміґрація в Америці. І за це Перший Уряд Карпатської України щиро їй дякує, а заразом прохає її допомогти Рідній Владі почати відбудову нашої прадідної землі. У тім переходовім часі треба мати негайно більші грошеві засоби, щоб дати поміч безробітним і потребуючим на Верховині, а також тим, що потерпіли через нові переміни.

Нова влада є оперта на нашім народі. Йому вона буде служити й для Його добра працювати. Памятаймо, що наша земля зветься уже Карпатська Україна, чим означено формально й міжнародньо, що це земля Українського Народу. Дійсно, на ній остав тепер тільки український нарід, що тепер зможе виявляти свобідно свої культурні цінности й свої національні стремління. Наші вороги знали, що це так станеться. Тому вони так завзято не допускали до того, щоб заіснувала Карпатська Україна. Та проте вона є. Нам усім треба тепер доложити всіх зусиль, щоб на тій Рідній Землі український нарід міг виявити себе гідним репрезентантом Української Ідеї. Ми змагаємо до того й віримо, що також наші Браття й Сестри за далеким морем нам у цім святім ділі доможуть. Бо це є допомога Рідній Землі й Рідній Ідеї.

За перший Уряд Карпатської України:

в. р. Др. АВГУСТИН ВОЛОШИН,
Премієрміністер

ГАЛИЧИНА Й ВОЛИНЬ ДОМАГАЮТЬСЯ САМОУПРАВИ

З Варшави доносять, що наші посли внесли домагання до польського уряду, щоб негайно дати українцям самоуправу. Ця автономна держава малаб обняти слідуючі дистрікти: Тернопіль, Станиславів, Львів і часть Кракова, Люблинь та Полісся, цебто всі наші галицько-волинські землі, які замешкують у більшости Українці. Населення цих земель булоб около 10,000,000, з того около 7,000,000 українців.

Роберт В. Сервис

Зі Золотих Віршів Життя

ЗАКОН ЮКОНУ

(З англ. перевів о. Ст. Семчук)

Дикі й широкі є мої кордони.
Суворий як смерть є мій вплив.
І чекаю на нарід, що мене здобуде,
в борні безнастанній, поки буде жив.

І не здобудуть мене ці мізерні,
ніжні і погідні у слабости мрій,
але сильні серцем, як давні вікинґи,
і вірою прості як діточий стрій.

Сильним у розпуці і непобідимим,
котрих не збентежать ні втрата, ні страх—
я мясом насичу їх тіла пружині,
я їх озолочу на скельних стежках!

. . . .

Це Юкон голосить закон свій незмінний:
Сильно й мене чекає борба,
слабі і ліниві погинуть безслідно,
а мужні здобудуть життя!

В КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ ТВОРИТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНА АРМІЯ

о. Волошин започаткував творення Української Національної Армії КУ першими двома полками ім. полк. Евгена Коновальця. Без армії нема держави. Це стрижний хребет держави, по словам В. Липинського. І заходить оправдане питання, чому многим українцям тепер ще без праці скитатися по Канаді?

Коли більшовики могли висилати сотки добровольців для червоної Еспанії з Канади і ці поверталися частинно назад, принимані "демократами" як не знать що, то **чому не поробити заходів і зачати творити Український Леґіон для КУ в Канаді?** Ми збирали на Визвольний Фонд, купували літаки — **тепер якраз прийшла хвиля** рушити той фонд, зібрати летунів, вислати літаки куди слід!

Останні вісти подають, що до КУ приїхав військовий дорадник Німеччини, що німецькі інструктори вишколюють Нац. Армію КУ **чи не горять**

ЗБІЛЬШІТЬ ЗБІРКУ НА УРЯД КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ!

Всі збірки посилати до Епископської Канцелярії, 235 Scotia St. Winnipeg, Man.

наші серця бажанням зі зброєю в руці, українською зброєю, стояти на сторожі права, ладу і волі КУ?

Але до цього покликані наші військові та їхні організації в Канаді!

ПРОТИ ПОЛЯКІВ!

15 тисяч українців ішли походом в Ню Иорку, щоби на очах американців представити непереможну волю нашого народу бути вільними у вільній Галицько-Волинській Державі!

Поляки, прочуваючи свою годину, ще в останне гноблять непомірно безборонний нарід. Проти їх насильств, проти гноблення, за волю і долю Рідного Краю ішли такі маніфестації також по інших містах великої Америки. У Філядельфії відкрив таке віче молитвою о. канцлер Филимон Тарнавський, на допомогу КУ зібрано $2,100.

Істнує Українська Карпатська Держава! Голову в гору, ми державний нарід!

БОЖЕ ПРОВИДІННЯ

Коли шістьдесятьлітня учителька Долі Борд, котра вчила вже 40 літ, переводила науку з 34 дітьми дня 30 листопада в Джоплін, Мо. якесь дивне прочуття не дало її скінчити науки.

— Діти, біжіть з кляси! Котре вибіжить найскорше? Тепер коротка перерва!

І діти сміючись, попихаючи одно друге чим скорше вибігли з кляси....

За ними вийшла їх учителька.

І тоді, моментально, ледви вони вийшли —ще стояли на коритарі, як стеля в їх клясі обірвалась і з грохотом сипнула на долівку. Удар був так сильний, що лавки залізними ногами пробили долівку— з кляси остала купа румовищ і пороху.

Але діте були живі!

Питали її, як то сталося, що вона в останній мент вивела дітий?

— Я була нервова і прочувала щось страшне! **Це Бог мене остерігав**— я сказалаб, це Боже Провидіння....

НЕЩАСТЯ ПО СВІТІ

На одному з островів Західних Індій, Санта Лючія обірвалася гора в наслідок злив. Обрив знищив два села, землею присипано понад 150 людей. Так ніхто ніколи не може знати, коли Господь закличе його до себе!

* * *

Серед сніговію недалеко Салт Лейк Сити шкільний бас наїхав на тягаровий поїзд і 23 дітий на місці стратило життя. Поїзд волік розбиті частини понад пів милі. Були це старші діти від 12 до 16 літ життя. Крім тих 23, ще пять є так покалічених, що не знати, чи будуть жити. Смерть ждала цю молодь— серед сніговію. Вона не вибирає чи старий чи молодий. Але в якім душевним стані були ці діти?

Міщанка на селі.

Одна великоміщанка приїздить перший раз на село.

— Чому ця корова не має рогів?— питає вона управителя фільварку.

— Та—ба.... бо є напр. корови, які родяться без рогів, інші ломлять собі роги, іншим відпадають, але при цій корові це інша справа— а саме це кінь....

Жертви на Карпатську Україну

Одними з перших, що відгукнулися на зазив премісра, о. Волошина, це були урядники української католицької організації в Америці "Провидіння"— вони зложили $250.

Дня 4 грудня 1938 відбулися збори в справі КУ в парохіяльній домівці при церкві св. Покрови у Винипегу. Справу реферував всеч. о. Ізидор Борецький, котрий щойно приїхав зі Старого Краю. На його поклик жертвували:

о. Ст. Семчук	$5.00
М. Майброда	5.00
Н. Волощук (дек, 4000)	1.00
пані Дюк	3.00
Касіянчук	2.00
Іван Ґрабовський	1.00
пані Дм. Ділай	1.00
Іван Мельничук	1.00
Марія Мельничук	1.00
Дм. Кокіс	1.00
Ст. Гірний	1.00
П. Кліско	1.00
Анна Грушка	1.00
А. Ліпницька	1.00
В. Борецький	1.00
пані Рудачук	1.00
Рогатинчук	1.00
Н. Головатий	1.00
Ів. Ґасвський	1.00
пані Ґагавчук	1.00
Тома Мельничук	1.00
К. Михайлів	1.00
Дм. Беляк	1.00
пані Дидюк	1.00
Разом	$35.00
Дрібні жертви	17.56
Всього	$52.56

ДОБРОЧИНЕЦЬ

Вайкавнт Ноффілд, один з англійських міліонерів, видав вже міліони свого гроша на добрі цілі. Останнім добрим учинком цього добродія є виріб пять тисяч штучних віддихалень, котрі розішле по всіх лічницях Британської Спільноти Націй, щоби кожда лічниця мала бодай одну.

Штучні віддихальні є невідкличні підчас певних недуг, як приміром діточого паралїжу, однак їх ціна висока і тому не кожда лічниця має цей прилад. Виріб цих машин буде коштувати півтретя міліона долярів.

Ось один з тих богачів, котрі вміють ужити своє богацтво і не залишають жадної нагоди, щоби зробити добрий вчинок. Таким людим нагорода і від Бога і від співгромадян. Ось золоті серця, котрі горіють любовю до ближнього!

І яка пуста балаканина більшовиків, що богачі тільки використовують пролетаріят. Якраз бачимо на примірі вайкавнта Ноффілда, що він помагає найбіднійшим і то так щедро— як соціялістам ані не мрілося....

З НАШОЇ ДЕРЖАВИ

Підчас приняття в Девенпорті, в Англії, міністер війни Леслі Гор-Беліша сказав, що Англія видає тепер **пять міліонів денно на узброєння.**

* * *

17 листопада ц.р. Канада заключила зі Стейтами торговельний договір, котрим обнято 448 річий а мито знижено на 238 річах.

* * *

Канадієць Ф. Л. Ригбі дістав першу нагороду підчас міжнародної Збіжевої Виставии у Шикаго за пшеницю і так став світовим королем пшениці. Його брат Юстин є світовим королем вівса. Оба ґаздують на фармі у Вемблі, Альберта.

* * *

Скрізь по Канаді всякі демократи скликують віча в обороні.. жидів. Приходиться жидам платити в Німеччині 406 міліонів долярів і цілий світ чує крик! Але коли всякі Лейби Бронштайни—Троцькі в 1918—20 роках **тисячами вистрілювали найкращий цвіт** України, світ був глухий і німий. Дієва справедливість однак не дасть на себе довго ждати!

"КОБЗАР" ШЕВЧЕНКА ЗА ЦАРСЬКИХ ЧАСІВ

Все ще і все ще нові матеріяли про Шевченка. Цим разом про митарства з виданням "Кобзаря" в 1910 році. В даному такому виданні були "Псальми Давида". Світський цензор не знав, чи ті так звані переклади не мають у собі чогось "веблагонадьожного" і передав їх на розгляд синоду.

Харківський архиепископ Арсеній разом з ґубернатором звернулись до обер-прокуратора синоду і міністра внутрішних справ з письмом, щоб вони заборонили **"Кобзаря"** як книжку що "**підриває основи православя та самодержався.**" Цензурний комітет розглянувши книжку рішив що можна її поширювати, але без 10 сторінок. Жандарми ходили по бібліотека і виривали з "Кобзаря" заборонені поезії. Так було в 40 містах. Ось незбитий доказ, як Православна Церква на Україні шкодила і нищила свідоме українство.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що в Шикаго є 1,250,000 католиків?

Що Матео Річчі таке враження зробив на китайським царі в середновіччу, що той позволив на католицькі місії в Китаю? Матео Річчі жив в літах 1552—1610 і був великим знавцем мистецтва.

Що о. др. А. Волошин має 64 роки?

Що Католицька Церква в Америці має найбільше членів зі всіх віроісповідань, бо 21,322,688?

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Піянство оволікає душу в чорну темінь. Воно ненавидить розум і затемнює пошану, яка пливе з інтеліґенції.

Св. Ів. Золотоуст.

— — — —

Не знаю іншого так рішучого ворога Духа Божого, так витонченого і так загального, як піянство. Кард. Маннінг

— — — —

Алькоголізм нинішних днів зробив більше лиха, чим три історичні нещастя разом: голод, зараза і війна. Він здесяткував більше, як голод і зараза. Він убив більше як війна. Ба, він не лише убив— він обезчестив!

НАШІ УСПІХИ

Стейтовим послом з 8 округа в Ню Йорку вибрано поновно адвоката Степана Ярему.

У Львові заложили наші **спілку до виробу радієвих знарядів "Селекціон."** Якраз на часі....

2 листопада пять тисяч українців були свідками незвичайного представлення **в Мангеттен театрі в Ню Йорку.** Це був вступ до виступу на Світовій Виставі котра буде на другий рік. Представляли "українську ніч" --7,000 людий відійшли, бо не стало місця.

Українська католицька **парохія в Рачестер, Н. Дж. зложила тисячу долярів** на українську колеґію в Америці.

Підчас артистичної поїздки по Америці Антона Рудницького і Марії Сокіл зі Львова зібрано $7,237.18 на **Українську Лічницю у Львові.**

ПОГРОМИ У ЛЬВОВІ

Як поляки під охороною поліції й війська розгромлювали українські установи у Львові

Притокою до варварських нападів на українські установи була українська процесія з нагоди 20-их роковин подій з 1 листопада, 1918 року. В день роковин, після церковних відправ у катедрі св. Юра, вийшла многотисячна процесія походом вулицями Львова. Процесія була розігнана поліцією. Ще того самого вечора польське шумовиння почало громити українські установи. Погром тривав кілька днів. Подані нище відомости описують події з 2 і 3 листопада.

Крамниця "Фортуни Нової"

У середу, 2 листопада, коло 7 години вечором, невеликий гурток польських студентів вдерся до крамниці "Фортуни Нової" при вулиці Личаківській ч. 36 і знищив її до кількох хвилин зовсім при помочі залізних молотків, ломів, палиць і нафти. Користаючи з того, що у крамниці не було тоді нікого лише службовичка, Ткачуківна, один з "героїв" схопив масову автоматичну вагу і кинув нею на безборонну дівчину, що тяжко заробляє собі на прожиток. Якби нападена не схилила голови під прилавок, загинулаб на місці. Одночасно інші ляцькі "герої"розбишаки" знищили молотками і ломами склянний буфетовий прилавок, полиці, скляні тафлі, виставові шиби, і т.д. Доконавши свого "геройського"подвигу, один з напасників облив нафтою прилавок і товар та підпалив його і тоді всі "рицержи" втікли. До пожежі не дійшло лише тому, що стероризована службовичка останками сил загасила якимось чудом вогонь. "Фортуна Нова," що урядила модерно цю крамницю щойно у вересні цього року, має понад 5 тисяч золотих шкоди. Поліція, яка зявилася у крамниці на телефонічний заклик, списала протокол.

Крамниця із шкільним приладдям

Одночасно інша боївка польських студентів напала на крамницю "Вогні" із шкільним приладдям і паперами при вулиці Сапіги (напроти української ґімназії). Вбігши до крамниці, напасники стягнули за собою жалюзії і коли один з них приложив службовичці револьвер до грудей, інші облили нафтою ціле урядження крамниці та підпалили її. Втікаючи, напасники стягнули жалюзії, так що нещаслива службовичка залишилася на поталу вогню. Рятуючи своє життя, службовичка останками сил піднесла жалюзії і вибігла з моря полуміні на вулицю. Не минуло і пів години, як пожежа знищила цілу крамницю. Шкода сягає понад 4,000 золотих.

Крамниці "Маслосоюзу" і "Центросоюзу"

Меньш-більш у томусамому часі інші боївки напали з молотками і ломами на крамницю "Маслосоюза" і "Центросоюза" при вулиці Зиблікевича та знищили їх зовсім. Крім того польські студенти розбили вивіски і вікна ще у двох крамницях "Маслосоюза": при вулиці Пілсудського і Кохановського. Шкоди дуже великі і сягають до 10,000 золотих.

Слід згадати, що ані "архикатолицьке" "Слово Народове," яке послідовно підбехтує громадянство проти українського, ані проурядовий "Дзєннік Польскі", ані ніяка інша газета польська у Львові навіть словечком не осудила цього планового нищення майна українських установ та варварських нападів на безборонних службовичок.

Напад на Ревізійний Союз

В четвер, 3 листопада, в полудне, напали ендецькі (вшехпольські) боївки на будинок Ревізійного Союзу Українських Кооператив при вулиці Технічній, вдерлися на подвіря та здемолювали внутрішне урядження бюр, обкинувши його ззовні каменюками. До самого будинку напасникам не вдалося вдертись. За те вони здемолювали гараж і підпалили його. Пожежу вгасила пожежна сторожа, яка прибула одночасно з поліцією.

Напасники вдерлися на партер до двох кімнат, здемолювали урядження, 6 машин до писання й числення, поломили їх. У кімнатах найдено 10-кілограмові каменюки. Напасники вживали до нищення брукових кісток.

Напасники стріляли ввесь час до вікон із револьверів.

Напад на Богословську Академію

Тогосамого дня в годині 1.55 пополудні погромники обкидали, серед несамовитих вересків і свистів, перше партерові вікна греко-католицької Богословської Академії. Відтак крізь неократовані вікна "розмовниці" вдерлися до середини і здемолювали да тла урядження розмовниці та двох мешкань, викинувши при тому на вулицю меблі, подушки, тощо. Довершивши знищення, погромники втікли. Підчас нападу боївкарів питомці були на проході, тому теж не було жертв у людях. Погромники гуляли із залізними ломами, довший час ніким не непокоєні.

Нові крамниці здемолювано

Бандити здемолювали теж зовсім крамниці Маслосоюзу біля Головної Почти та при вулиці Томіцького.

— — — —

До цього ще треба додати що також був напад на дім Просвіти в Ринку, де **міститься** редакція денника Діла, й те що всі звідомлення про ці погроми польська влада заборонила подавати в українській пресі.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ В ГАЛИЧИНІ

27 вересня, ц.р. в навечіря Чесного Хреста **поліція** в радехівськім повіті **заборонила** отцям нашими **здвигати** біля церков пропамятні **хрести** з нагоди 950 ліття Хрещення України. Це сталося нагло, коли вже все було готове до свята. Так польські займанці на нашій рідній землі навіть хреста Господнього не шанують!

— — — — —

21 жовтня польський суд в Болехові засудив **всеч. о Конст. Штайдена** на рік цязниці за здогадне українщення назвиск в метриці.

— — — — —

Ляцький суд в Самборі засудив **всеч. о. Юрія Госика** з Корпитович на три місяці арешту за зміст проповіди в церкві. Навіть священик не може спокійно проповідати слово Боже, бо польський провокатор цього не любить!

КАРПАТСЬКА УКРАЇНА

Карпатська Україна простором і населенням творить тільки 1½% соборної України.

На Карпатській Україні є 53% ліса, 27% пасовиска, 14% орної землі й осель, 6% невжитків.

Великі копальні соли (річно добувають 1,226,000 сотнарів) має Карпатька Україна в Солотвині, у східній части краю.

Остали в Карпатській Україні міста: гуцульські Ясіня (10,000 мешканців), Рахів (купелеве місце, 7,000 мешканців), Хуст, тепер столиця, Волове, Довге, Бичків, Солотвина.

В Карпатській Україні добувають залізо, вугілля, срібну, оловяну й цинкову руду, потас і сіль.

о. КОГЛИН В БОРБІ З ЖИДІВНЕЮ

Звісний католицький проповідник всеч. о. Коглин промовляв через радіо проти безбожництва певних жидівських кругів. Жидова рушилась як стій. Радієві станції WJJD з Шикаго і WIND з Ґарі, Інд. як також стація WMCA з Ню Йорку сейчас виступили проти священика і відмовились передавати його проповіди. На це о. Коглин відповів, що тим вони свідчать про свою малу інтеліґенцію а їх власниками є жиди. Він як проповідав, так дальше буде проповідати проти безбожництва жидокомуни.

Зтого бачимо, як то ніжні і чуткі є жиди; коли хтось має смілість та силу виступити проти їх діяльности, яка не повинна бути — але їм здається, що для них все добре і все вільно. Однак як бачимо нащастя так не є і тим, хто в Америці сміло станув проти тих затій є якраз католицький проповідник, о. Коглин, котрого знає світ і з котрим борба жидам так легко не піде!

КАРДИНАЛ ВІЛЬНЕВ ПЯТНУЄ СОЦІЯЛІЗМ!

Їх Еміненція кардинал Вільнев мав прилюдну промову недавно в місті Монтреалі і тоді сказав дослівно так: "Звісним прецінь є, що комуністи називають фашистами всіх тих, що до них не належать."

Церква рішучо і основно противиться блудам комунізму, тому що вони "діяметрально противні християнству" а господарська програма комуністів і ССФ **є на практиці та сама. Тому програма партії ССФ є для католиків неможлива до принятя.**

Ріжниця між комуністами а ССФ є в тактиці, бо коли комуністи признають, що вжиють сили для здійснення своєї програми то ССФ хочуть те саме осягнути, але мирним ладом.

Так один з найвищих достойників Католицької Церкви ясно і недвозначно заявив, що Церква з соціялізмом нічого спільного не хоче мати і католик до соціялістів належати не може.

ОТЦІ ВАСИЛІЯНИ ЗБУДУВАЛИ НОВУ ДРУКАРНЮ

В Мондері, Альта. посвячено нову друкарню Отців Василіян, котра є цінним прибутком нашим в цім ювілейнім році Хрещення України. В друкарні покищо печається двотижневик "Світло" — але певним, що вкоротці, якщо вона має сповнити своє завдання буде там печататися більше. Можливо, що "Українські Вісти" перенесуться туди з Едмонтону, де друк і обслуга пожирають великі суми. Друкарня в Мондері може ту працю розбудувати і запевнити навіть при тих самих видатках, що в Едмонтоні.

Новій нашій друкарні бажаємо повно успіхів і живої праці.

Гумор.— Пане кельнер, прошу мені дати склянку чорної кави, але без цикорії. — Якто? Хочете склянку чистої горячої води?

УЧИТЕЛІ

Коли Ви є тепер без посади, або задумуєте змінити посаду, напишіть вже тепер до Заряду нашої бурси БУК-а в

804—4th Ave., Saskatoon, Sask.

Це ваше власне добро!

Піддержуйте організацію, яка піддержує Вас!

В організації сила!

Одинцем легко пропасти.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man. Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. Др. Василь Кушнір

ОГНЕННА ПРОБА ЖИТТЯ

Тільки в огни кується сталь, тільки в огни пізнається вартість шляхотного металю і тільки в огни житєвої історичної борби пізнається вартість і місію народу.

Не всі люде, що жили чи живуть, виростали в більші племена і не всі племена виростали до вартости народу. До вартости народу доходили і доходять тільки ці племена, що видержали огненну пробу життя своїх історичних змагань і вийшли з неї загартовані, сильні, здібні до здійснювання великих Божих і людських ідеалів.

Чи наше українське племя видержало огненну пробу життя, чи виходить з неї загартоване, здібне до поборення труднощів нинішного життя, до здійснювання великих Божих і людських ідеалів? Нема найменшого сумніву. Цілі сотки літ неволі, це ця огненна проба життя українського народу. Ще недавно здавалося, що всі сили проти нас, однак мимо цього український нарід жиє, що більше українська справа турбує сьогодня уми державних мужів світа.

До великих діл треба великої і довгої підготівки. В терпінні соток літ, в жертві цілих поколінь, у морі крови найкращих синів, на могилах їх костей виростає українське племя до вартости народу.

Недавно тому, бо всього тільки 20 літ **злобний версайський мир** перечеркнув усі надії молодої Української Держави. Здавалося, що вікова неволя знова наложить свої кайдани на синів української землі. Протягом послідних 20-ти літ, кілько терпіння, кілько крови, кілько благання.... І заломився злобний Версайський Трактат. **Прийшов славний історичний Листопадовий День** у Мінхен, в Німеччині...

Там у місті Мінхен, чотирох мужів засіло біля круглого стола, в кімнаті прикрашеній численними прапорами. Радять над мирним полагодженням наболілих кривд, які численним народам в Европі заподіяв Версайський Трактат. Чують, що кривда народів може кожної хвилі вибухнути вибухом бомби. Чують, що відгомін бомби може огорнути цілий світ, може знищити цілий дорібок людства....

Кожний з тих 4-ох мужів, коли зближалися до великих і важних питань, памятали найбільше жахливу війну в історії світа. В їх уяві мерехтіла вже іскра другої світової війни, але ще більше грізної, ще більше страшної, як тому 20 літ.

В тій послідній війні трьох з присутних стояли під одним прапором проти четвертого. Нині національні ріжниці змінили лінію льояльности. Вони поділені: два і два.

Їх дискусії глубшать, як вечірний сумерк нестримно насувається на вікна палати Вожда німецького народу. Нічна пора прояснює їх наради. Зближаються до ключа мира. Переводчики з радісною усмішкою поглядають на себе. Надія росте. Радість назріває на лицях Премієрів народів: Чемберлейна, Делядіє, Мусоліня й Гітлєра.

Вони найшли ключ мира. Мир запевнений. Кінець неволі народів. Начеркують свої імена на копіях взаїмної згоди. Електричною струєю вістка облітає світ. Народи дякують Богові, ті що вірять в Бога.

Дякує Вогові і наш український народ. Дякує на **Карпатській Україні**, дякує у св. Юра, в городі князя Льва. Під благодатним замиренням світа в Мінхені сходить на землях Карпатської України парість Великої Української Держави. Шістьсот літ мадярської неволі не перетворили в камінь землі Карпатської України. Звідтам несеться могутня филя українського державницького руху, що йде понад кордони Польщі, Румунії і Совітів. Ворожі полки, зі спущеними головами відступають з над границь Карпатської України. Вони уступлять ще дальше. Уступлять там, де їм місце.... за Сян і за Кавказ.... Українське племя перейшло огненну пробу життя. Державницький дух українських героїв, тисячі жертв і сотки неволі, збирають українського чоловіка в український народ, український народ в українську націю а українську націю в українську державу.

І тому радіє український народ і дякує Богові. Нема тільки радости у безбожницької Москви і віроломної Польщі. Дух пімсти насувається на їх понурі столиці....

ЦІКАВІ СПОСТЕРЕЖЕННЯ — ОДНАК БЕЗ ЗАКЛЮЧЕНЬ

"Вістник" з 1 лист. ц.р. на стор. 4. містить такі "спостереження" з Канади:

"—Що робивби між нами в Канаді наємний аґент більшовиків, чи взагалі аґент когонебудь з ворогів Українського Народу?

"— От що він робивби:

— Зупинявби всяку українську роботу всіми можливими способами. Орґанізувавби страйки проти проводу громадських інститутів. **Підюджувавби** загал проти зарядів громадських інституцій. Радивби бойкотувати рішення відпоручників народу. **Голосивби** що провідники громадської роботи (церковної і світської) зрадники народу і нарід не повинен їм вірити. Він висувавби **брехливі закиди і підозріння проти кождого,** до кого нарід має довіря. Він **розбивавби єдність, заводячи поміж людей поділ думок**, а **з тим ворожнечу і ненависть.** Він кидавби оберемками кримінальні обвинувачення проти блище неозначених осіб, щоби так виробляти недовіря загалу проти всіх і вся. Він відтручувавби прихильників громадської справи. Він доводивби громадські інституції до грошевих страт і коштів. Він заводивби всякі авантури...."

А тепер наші хлібороби і робітники моглиб спитати:

— А хто це від 1918 року "підюджував," "голосив—недовіря", "висував брехливі закиди і підозріння," "розбивав єдність," "заводив ворожнечу і ненависть," ітд.— ХТО?

Здається, що наші люди аж надто добре знають, щоби відповідати.

Знають, як далека і широка Канада— тільки "Вістник" не знає, чи удає, буцім не знає.

Прийшло спостереження— хоча аж в 1938 році. Прийшло троха пізно....

Та все таки, ліпше пізно, як ніколи....

Політичний гумор.— Непорозуміння. — Предсідник передвиборчого вібрання: Горожани „ліста кандидатів до сойму замкнена. — Виборець до другого виборця: А я не казав, що іх замкнуть?

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

БЛАГОСЛОВЕННЯ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО ДЛЯ ПРОСВІТИ

Високопреосвященний Митрополит Кир Андрей Шептицький Божою Милістю і Святого Апостольського Престола Благословенням Митрополит Греко-Католицької Галицької Провінції, Львівський Архиепископ, Епископ Камянця Подільського, Доктор св. Богословія, права, фільософії і пр. пр. Почесний Член і Добродій уділив Товариству Просвіта з приводу її 70-літнього Ювілею благословення:

Вельми заслужене Товариство Просвіта святкує цього року свій 70-літній ювилей істнування. В надії що Ювилатка й надальше буде ширити освіту в чисто християнському католицькому дусі, уділяю Їй із щирого серця Нашого Архієрейського благословення.

† **Андрей, Митрополит в.р.**

ПРОТИ ЛЯЦЬКИХ ПОГРОМІВ

З різних околиць краю (Львівщини, Тернопільщини, Підгаєччини, Зборівщини, Бережанщини, Дрогобиччини, Скільщини, Делятинщини, Калущини й інших) наспівають вісті про масові репресії проти українського населення цілих околиць, причому цілі громади, освітні й господарські установи та їхні провідники терплять моральні й матеріяльні шкоди та тяжкі фізичні побої. Навіть священиків і старших жінок зневажають і побивають. Притокою до тих масових репресій є, зрештою ще невияснені, вчинки окремих одиниць, хоч тим особам проти яких звернені масові репресії, ні судовим ані навіть поліційним слідством не пробували доказувати якоїнебудь вини за якийсь протизаконний учинок.

Проти цих репресій, які нарушують не лише людську гідність але й суперечать засадам примітивної справедливости та обовязуючим законам, піднімаємо врочистий протест, і заявляємо що Українська Нація завсіди протестувати-ме проти стосування до неї засади збірної відповідальности.

В обличчі важкого лихоліття закликаємо всіх Українців до братньої солідарности з неповинними жертвами та до впертої праці для успішної оборони слушних справ Української Нації.

† Андрей Митрополит.
† Йосафат, Еп. перемись. і сяніць.
† Іван, Епископ поміч. львівський
† Григорій, Еп. поміч. перемиськ.

Др. Кость Левицький, Др. Іван Макух, Сильвестер Герасимович, Володимир Кохан, о. Леонтій Куницький, др. Дмитро Левицький, Константина Малицька, Михайло Матчак, др. Іван Німчук, Дмитро Паліїв, Милена Рудницька, др. Володимир Старосольський, др. Матвій Стахів.

ПРОЩАННЯ
Всеч. о. П. РЕШЕТИЛА

Всеч. о. Павло Решетило уповажнив нас оповісти оце письмо: "З хвилею мого відізду з Канади дякую Всемогучому Богу за ласку, що я міг витревати 16 літ серед тої тяжкої праці на Божу славу і спасення душ. В своїх молитвах не забуваю усіх моїх бувших парохіян в Манітобі, Саскачевані і Альберті— згадую в молитвах всіх членів БУК-а, котрі зі мною трудились на Божу славу і добро Українського Народу. Най Господь Бог благословить наш добрий нарід в цій вільній Канаді! Може ще побачимось. Пращаю всіх словами: Слава Ісусу Христу! Ваш в Христі, о. Павло Решетило."

Гріш, що даш на "Рідну Школу"
Не прощай гріш ніколи;
Вернеться, зросте він згодом
У мільйони між народом.

Церковний Календар, Грудень, 1938

14. середа — Наума, прор.
15. четвер — Авакума, прор.
16. пятниця — Софонія, прор.
17. **субота — Варвари велмуч.**
18. **неділя — 27 по Зісланню**
19. **понеділок — св. Николая**
20. второк — Амброзія еп.
21. середа — Потапія прп.
22. **четвер — Непорочне Зачаття**
23. пятниця — Мини і пр.
24. субота — Даниїла стовп.
25. **неділя — Праотців**
26. понеділок — † Евстратія
27. второк — Тирса і Левкія
28. середа — Елевтерія свмуч.
29. четвер — Аггея прор.
30. пятниця — Даниїла прор.
31. субота — Севастіяна

Устав.

18, нед. 27 по Зісл.— глас 2, єв. утр. Лук. 113, на Сл. Б. ап. 233 і 213, єв. Лук. 71 і Мат 43

19, пон. св. Николая— Вел. Веч. з Литією, утр. єв. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, єв. Лук. 24. Родичі дають дарунки дітям в навечеря св. Николая— за послух, пильність, чемність і побожність. Коли дитина недобра і неслухняна, дістає прутик....

22, четвер. Непорочне Зачаття— Вел. Веч. з Литією, єв. утр. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 320, єв. Лук. 3.

25, неділя Праотців— глас 3, єв. утр. Лук. 114, на Сл. Б. ап. 257, єв. Лук. 76.

17, субота, св. Варвари, день Сестрицтва, належить мати богослуження в намірені живих, парастас за усопших Сестриць і потім спільний обід.

23 в пятницю найкоротший день.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

11 грудня 1288 похоронили нашого князя Володимира Васильковича. З того приводу наш давний літописець так пише: "Княгиня його безнастанно плакала, стоячи біля гробу, проливаючи сльози як воду і говорила: "Царю мій добрий, лагідний, покірний, і справедливий! Право дали тобі в святім хрещенні імя Йоан, бо ти всім добродійством до нього подібний. Богато докучали тобі рідні, але я не бачила, щоби ти колибудь за їх зло віддав злом. Ти жив все покладаючи на Бога." Але найбільше плакали по ньому лучші мужі володимирські, кажучи: Добре булоб нам пане враз із тобою вмерти, бо ти дав нам таку свободу, як дід твій Роман, увільнив нас від усіх тягарів. А ти пане ревнував йому й наслідував дорогу сього діда. Тепер же господине, не можемо вже на тебе дивитися, бо зайшло нам наше сонце і ми остали перед обидами всіх." Так само плакало над ним все населення володимирське, чоловіки, жінки і діти, німці, сурожці і новгородці. А жиди плакали так, як підчас здобуття Єрусалиму, коли їх вели до вавилонської неволі. Плакали й жебраки, черці й черниці, бо він був милосерний для всіх убогих. А цей побожний князь Володимир був ростом високий, широкий у плечах, гарний із лиця, волосся мав ясне кучеряве, бороду стриг, а руки й ноги мав гарні, голос грубий, спідні уста чебелі. Він ясно говорив про св. книги, бо був великий фільософ."

Так наш Галицько-Волинський літопис описує похорони князя Володимира, описує його доброту і любов серед усіх верств населення, коли навіть жиди плакали, як по упадку Єрусалиму. Так плакали колись, коли в нас була сила, були князі....

Літописець описує нашого князя з виду. Ось постать українського володаря— українського царя, котрого оплакував весь нарід, громадяни великої і могутної держави. Не-

далский той час, коли знова повстане Галицько-Волинська Держава у предківській славі!

* * *

21 грудня 1764 р. Москалі скасували гетьманство а останнього гетьмана України зробили князем московським. Про скасування Січи прегарно говорить наша остання звукова фільма, виробу Авраменка: Запорожець за Дунаєм. Січ скасовано дещо годом, 1775 р.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Вкінці у **Флін Флон**, де досі безкарно і безсабашно гасали більшовицькі агенти і дурили наших робітників світовою революцією та під тим причином стягали суми гроша— нарід отямився, отрясся з совітського мракобісія і під проводом свого невтомного о. Пароха, **всеч.** о. Петра Криворучки береться **будувати власну церкву.** Флін Флон є многонадійна шахтарська околица в Манітобі. Там почалась тепер будова великанської відливарні, коштом пітретя міліона долярів. Це забезпечує працю для многих шахтарів на довгі літа. З огляду на гроші, там їх не брак. Але дібр душевних було мало. Цьому якраз зарадить і відбудує національну честь наша свята Церква. Будинок буде 36 х 50 стіп, високий 12 стіп. Окремо вівтар буде збудований у вимірі 14 х 16 стіп. Будинок буде обложений цеглою знадвору, з кольоровими вікнами та мідяною банею. Церква є під візванням Зіслання св. Духа.

* * *

Зі Старого Краю приїхали з початком грудня два молоді всечесні **отці Ігор Шпиковський і Сидір Борецький**, котрі перші Служби Божі на новій землі відправили у виннипеґських церквах в неділю, 4 грудня. о. Борецький вечером мав красний виклад про Карпатську Україну в Парохіяльнім Домі при церкві св. Покрови— людий було повнісенько. Ось релігійно-народна праця нашої святої Церкви, під проводом свого Епископа!

— — — — —

Всеч. о. Омелян Ананевич, що 20 літ працював в Бразилії і збудував там найкращу нашу мурувану церкву в Малєт, виїхав звідтам до Злучених Держав.

2 Жовтня ц.р. впр. о. **Мелетій Камінський, ЧСВВ.**, посвятив в Сенадор Коррея, в Бразилії, нову нашу школу.

ЛЮДСЬКА СПРАВЕДЛИВІСТЬ І НАПАДИ НА ЦЕРКВУ

Це про що хочемо написати, не є звичайним.

І тому пишемо з почуттям повної відповідальности, начеб писали кровю серця.

* * *

Тому вісім літ суд в Монтреалі судив католицького братчика Дозитея за здогадне убійство малої, сімлітної дівчинки, Сімон Карон, якої пошматоване тіло найшли зашите в мішок, в пивниці Академії Руссен. Братчика, католицького монаха, підозрівали о морд і в першій інстанції засудили на смерть. Однак вдалося йому повискати відклик і тоді його звільнили. Він вернув до світського стану як Альберт Ногарт. Головним свідком проти нього був на суді Антін Ґодон. Підчас слідства поліція дістала таємний лист, в котрім ясно вказував незвісний доносчик на монаха, як на справця злочину. Опінія загалу була глибоко вражена— ось 'страшні тайни монастирських мурів" готові.

Скільки то з'їдливости проти Церкви, проти католицьких шкіл, проти монахів і монастирів!

Та минуло вісім літ, як з водою сплило..

І тихо, нечайно арештовано колишнього головного свідка проти братчика, Ґодона, недалеко Квебеку. Поліція довгих вісім літ слідила справу і вкінці прийшла до висновку, що винен є **хтось інший.** Знавці письма ствердили, що тайний лист писав Ґодон. Справа бере ясний оборот.

Але хто поверне Церкві і монахові страхіття смертних хвилин і направить шкоду? Однак **правда побіджає** і ніхто перед справедливістю не втече!

—o—

о. М. Т. П.

МОРАЛЬНИЙ ЗАКОН ДОКАЗУЄ ІСТНУВАННЯ БОГА

Ніхто **не заперечить** морального закону. Є щось таке, що одну річ робить доброю а другу злою. Це власне є закон, або **моральне право.**

Люди мають ріжне поняття про моральне право. Один називає моральним те, що другий зве неморальним. Примір ом: розвід. Коли некатолик бере шлюб з розведеною особою уважає це моральним. Католик знова буде це уважати неморальним.

Одні розуміють мораль ширше, як другі. Католик вірить, що можна самою думкою грішити, коли другі не уважають це за гріх. Та якби там люди не дивились на моральне право, ніхто не заперечить, що істнує ріжниця між моральністю а неморальністю. Ніхте не скаже, що воно те саме, замордувати невинну дитину а подати хліб голодному. Ніхто не скаже, що те саме вкрасти від бідного сліпого, а дати йому милостиню.

Коли отже є ріжниця між одним ділом а другим, то мусить бути також **міра**, після котрої відріжняються діла. Ця власне міра лежить в **серці** чоловіка. Чоловік самий там її не записав, але ця міра є в серці людини так довго, як довго істнує чоловік на землі. **Кождий** чоловік посідає ту міру. Людські закони міняються, переходять, але ця міра є в серці чоловіка незмінна. Ріжні народи мають ріжні права, нові століття приносять нові думки — але моральне право все остає **незмінне.** Убійство все було убійством, від самого початку, коли Каїн умочив руки в крові свого брата.

Чоловік може відкинути моральне право, записане в його серцю, але **ніколи не може** його зовсім затерти. Є люди, що заперечують загально знані правди, навіть є люди, котрі сумніваються про те, чи вони істнують. Заперечують також дійсність світа. Але не було ще чоловіка, котрий заперечив би істнування справедливости і несправедливости, чесноти і нечесности, правди і брехні. Ці поняття має кождий чоловік і вони походять з морального права, що істнує в людськім серцю.

Однак не може бути морального права— без Бога! Коли воно є, то це доказ, що воно звідкись і від когось — коли воно є у всіх людий і у всіх часах, значить, що воно походить від когось, хто є понад всіми і понад часом. Воно є незмінне і вказує очевидно на свого Пана і Законодавця: Бога.

Жаден людський закон не може зробити щось доброго зі злого. Наколиб всі людські закони навіть— допустім таке— ухвалили, що вільно убити дитину, коли вона нам перешкаджає, то все таки це лишиться злочином. Смерть кождої дитини кликалаб до неба о месть!

Є люди, котрі думають, що невилічимих треба убивати— але все таки ці гадки відкидають, бо це противиться людській моральній природі, щоби безвинно убивати чоловіка. Колиб чоловік сам був творцем цього морального права, в такім случаю мавби власть змінити моральний закон і дозволити вбивати невилічимих. Невилічимі є тягарем суспільности— але все таке серце каже нам, що їх вбивати не можна. І тому навіть, якби всі держави на це позволили, то моральне право лишиться правом і людське серце скаже нам, що вбивати невилічимого є злочин.

Колиб Бог не дав нам морального права, ціле наше життя булоб нерозумним. А так в нас є якась тайна сила, котра здержую нас від зла. Тою силою є моральне право. Воно є вічне і незмінне, бо **походить від Бога.**

———

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ 27. П.С. Св. Духа.

Евангеліє Луки Зач. 71.

Одного разу навчав Ісус в божниці в суботу. І се жінка опанована духом недуги вісімнайцять літ, була скорчена і не могла ніяк випростуватися. Побачивши ж її Ісус, покликав її до себе та сказав їй: Жінко вільна єси від своєї недуги. І положив на неї руки і зараз випростувалася і славила Бога. А старшина божниці, гнівний що Ісус в суботу уздоровляв, озвався і сказав до народу: Є шість днів, в котрі треба робити; в ті отже приходіть і лічіться, а не в день суботний. А Господь озвався до нього і сказав: Лицеміри, чи кождий з вас в суботу не відвязує свого вола або осла від ясел і не веде поїти? А сю доньку Авраама, котру звязав сатана вже вісімнайцяте літо, чи не треба було виволити від сих узів в день суботний? І коли се говорив завстидались всі його противники; а весь нарід радувався усему славному, що він ділав.

—o—

НАУКА

Користи Терпіння.

"І се жінка, опанована духом недуги літ вісімнайцять, була скорчена і не могла ніяк випростуватися."

Недуга, це наслідки гріха. Звичайно вона попереджує смерть. Ніхто не може уйти недуги. Недуга у нас, наче ті пристрасти, не як гріх, але як борба, як вправа, як нагода, щоби ми могли набути заслуг для неба.

1.. Які є користи терпіння?

1. Терпіння часто провадять нас до Бога, і кажуть нам до Нього прибігати. Бачимо-отся недужа жінка, може і булаби ніколи до Христа не прийшла, може булаби цілком обоятною на це, що вчив Христос або що люде говорили про Христа, про Його діла, про Його чуда, як щоби не її недуга. Тоді напевно не булаби ніколи не вийшла зі своєї недуги. А таких примірів маємо дуже богато.

2. Недуга, то найуспішніший середник, при помочи якого ми можемо задосить учинити Божій справедливости за наші щоденні і безчисленні провини, яких ми допускаємося через те, що надуживаємо нашого здоровля. Маємо гріхи? Отже треба покутувати, щоби задосить учинити Божій справедливости, яку ми нарушили, яку ми образили. Недуга дає нам найкращу нагоду, щоби ми зділали одно і друге "Тепер я буду проводити всі мої літа, памятаючи горе моєї душі...." (Слова царя Єзекії, який вже мав умирати, але Господь Бог на його щиру молитву, продовжав йому ще 15 літ життя. Іс. XXXVIII. 15).

3. Відтак недуга є певною захороною перед многими гріхами, які ми можемо поповнити, тоді як ми здорові. Кілько то людей погиблоби, якщоби вони були здоровими; а так охоронили себе лише тому, що в цьому часі постигла їх якась недуга.

4. Недуги відривають нас від річей того світа і викликують в нас думки вищі, шляхотніщі, думки і бажання неба. Яке значіння можуть мати для хорого чоловіка почести, розкоші, богацтва світа? Як здоровий, бігав за тим всім. Тепер коли хорий, розуміє дуже добре порожнечу всього, що все те ніщо.. його серце зміряє до неба, він жіє бажанням щасливої вічної батьківщини.

5. Недуги уподібнюють нас до Розпятого Христа; ми через те стаємося милими дітьми Бога Вітця, що на небесіх. Бо чим властиво є хорий чоловік? Це терплячий член Ісуса Христа, це Христос, що в ньому терпить.... і тому недужий заслуговує на пошану та стягає на себе ласки і благословення неба. Його молитва є неомильно вислухана, він вже наперед має завсіди забезпечену вічну щасливість в небі а часто Господь продовжує йому життя на землі. пр. цар. Єзекія.

Длятого недуга для нас є часто цінною ласкою. А як часто многі і многі цього не розуміють. Для многих нераз найменша прикрість вже вистарчає, щоби непокоїтися, не годувати а то й проклинати.

II. Як ми повинні освячувати наші недуги?

1. Ми повинні принимати їх з цілковитим підданиямся волі Божій, тому, що вони походять від Бога. Ми повинні зносити їх з серцем правдивої покути як задосить учинення за наші провини. Як що ми принимаємо з рук Господніх добро, то чому немалиби приняти також терпіння?

2. Ми повинні наші терпіння лучити з терпіннями, які Христос переносив в часі своїх страстей, ми повинні тоді, подібно, як Христос молитися: "Отче, якщо можливо, нехай відійде від мене ця чаша; але не моя, а Твоя нехай буде воля." Богові подобається дуже це наше відданяся в Його руки і не оставить нас, щоби нас не нагородити своїми ласками і благословенням.

3. Глядім часто на Розпятого Христа, робім акти віри, надії і любови, стараймося бути терпеливими супроти всього того, що може нас стрінути. Коли недуга продовжається принимаймо часто св. Причастіє, щоби в Найсв. Тайнах набрати сили терпеливости, усе з любови до Бога Христа. Коли чуємо, що зближається наш конець, приймаймо Св. Напутте, Тайну св. Єлеопомазання та говорім побожно: "В руці Твої, Господи, віддаю духа мойого.. Пречиста Діво Маріє молися за мною грішним...."

—o—

ВІН ЗНОВА НАУЧИВСЯ МОЛИТВИ

Молоде супруже жило від трьох літ дуже щасливо. Одного разу муж завдав своїй молодій жені богато терпіння.

Було це в неділю. Він говорив: "Моя дорога, я хочу тобі сьогодня щось сказати, що тебе напевно дуже заболить. Я виступив з церкви і більше там не хочу належати. Однак тим не дуже трівожся. Ти можеш спокійно сповняти свої релігійні обовязки, можеш хрестити дітей в католицькій церкві, виховувати їх, я тобі в тім не буду противитися."

Не кажучи ані слова, жінка, з маленькою дитиною пішла до церкви на Службу Божу. Що ділося в її серці, знав тільки один Бог.

Знова була неділя і тої неділі муж відвіз свою жену до дому її матери, бо зближався час, що вона мала стати матірю другої дитини. Ще того самого дня вечером, померла мати і новонароджена дитина.

Коли пізно в ночі прибитий горем батько вернув до дому, дволітний хлопчик його спитав: "Тату а мама де?" Батько стрівожився, не знав, що має дитині відповісти. Доперва по хвилі сказав: "Мама спить." "А коли вона встане," спитав хлопчина безжурно. Батько знова призадумався. "Коли милий Господь обудить її," відповів по хвилині. — Але, що він сказав? Таж він не вірить в посмертне життя душі. Він завсігди говорив, що зі смертю усе кінчиться. І він мавби вже своєї дорогої жени ніколи не бачити? Ні, це не можливо, вона мусить жити дальше. Її любов, її вірність.. ні, то не можливо. І погладив батько головку дитини і повторив: "Мама прийде, як обудить її небесний Отець."

Дитина заспокоїлася. Але скоро по тім сказала: "Тату, а хто мені нині проведе молитву?" "Я, моя дитино." Чи ти умієш також молитися, тату?" спитав невинно хлопець.

Батько вже довше не міг опертися. Зі сльозами в очах зложив руки дитині, як це робила мати і зачав молитву. Він вперед а дитина за ним. Коли скінчили, тоді хлопець сказав: "А тепер ще раз помолімся за маму." Вони повторили ще раз молитву: "Отче наш і Богородице Діво." Хлопчина відтак спокійно пішов до свойого ліжка. А батько клякнув біля ліжка а з уст його молитва: "Боже, дай її вічний спокій і ласка твоя, нехай буде вічно над нею...."

———

ЧОГО ПОТРЕБУЄ НИНІШНЕ ЛЮДСТВО?

Хто тільки приглянеться нинішньому життю людства, хочби поверховно, мусить прийти до переконання, що теперішний стан, так як він є, не може тревати дальше, що тут мусить зайти зміна і то не зміна поверховна, у формі "латки", але зміна основна. Коли ми говоримо про зміну, то не тому, начеби то тому, що люде люблять зміну, але тому, що вона є конечна. Людське життя не стоїть на місце, воно пливе. Людська суспільність складається з поодиноких людей, котрі мають розум і волю. Розуму і волі уживають ріжні люде ріжно, хто більше, а хто менше, хто для добра а хто для зла, а вислідом того є людські діла, чи то поодинокого чоловіка, чи певних груп людей, що надають суспільному порядкові певний напрям. Отже життя народів не стоїть на місце.

Від нас українців католиків залежить який напрям надамо нашому життю в найблизшій найбутности, чи спрямуємо наше суспільне життя до праці, до рівноваги і миру, чи воно піде дорогою хаосу і безпорядку.

Канадійський матеріялізм, що всюда шукає тільки бизнесу, це пляга нинішних часів. Це нещастя унаглядюється з одної сторони у великій людській мізерії, а з другої сторони в накопичуванню незмірних богацтв. В наслідок цього дерево суспільного людського життя зістало затроєне від верхів аж до корення. І тому уздоровлення його мусить іти від верхів аж до корення. Якими дорогами має іти це уздоровлення?

Передовсім католицьким вихованням молоді і цілої суспільности, участю в церковнім-літургічнім життю, реколекціями, католицьким організованим життям та іншими подібними дорогами, які би довели до обудження у нас самих христіянського духа та виховали нас у нашій вірі, як українську католицьку суспільність. Це то, чого потребує життя нинішної людської суспільности, це то, що так дійнаючо дається відчувати серед українського громадянства.

———

ЯК ПІЗНАТИ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІОТА?

Часто можна почути між нашими українцями слова: Я належу до культурно-освітних організацій а церква тут немає нічого до сказання. Думає, що сказав мудрі слова, а тим часом сам себе осуджує, і то навіть тоді, якщоби ці "культурно-освітні організації" справляли направду культурно-освітну працю. А щож доперва тоді, якщо під тим плащиком, культурно-освітної праці, криється нічого як тільки бездільність а то і пиряня, що розбиває органічну єдність українського народу?

Та якби то не було, хочемо спитати: Як **властиво стоять до себе Церква і нарід?**

Церква і нарід не стоять проти себе але вони належать до себе. Церква і нарід: обоє великі, глубокі і правдиві. Одно без другого не може істнувати. Чим бувби наш нарід без нашої Церкви? Церква є тою, що береже огнища духового життя народу. Вона побуджує найніжніщі його життєві сили. Вона несе спадщину Божого благословення і Христового Евангелія через цілі покоління і віки. Вона вливає в члени народу духа спільноти рідних братів. Вона збирає в жертві біля святости Бога громаду-народ, що торжествує, молиться, співає, учиться. Чи українець-патріот може цього недобачувати? А в такім случаю, яка ріжниця тоді буде між тим українцем-патріотом а большевиком, що нищить Церкву на те, щоби і народу не стало? Хиба лише в тім, що большевик явно свою думку голосить а цей "патріот" ще дещо встидається.

Що більше, Церква дає підвалини-основи суспільного порядку і забезпечує його моральними законами. Вона провадить постійну борбу проти темних сил часу, проти матеріялізму, проти капіталізму, проти визиску, проти самолюбства а будить у людей шляхотні почування і самопошану. Вона збирає біля Евхаристійної Трапези усіх бідних і богатих, здорових і хорих, робітників і працедавців. Вона освячує супружа і поручає дітей опіці Ангела, вливає нової сили надії в серця утомлених життям і зневірених, творить життя народу в його серці і в його душі. Тому кождий культурний нарід шанує свою Церкву, бо вона для народу є потрібна а для таких народів, як наш український, що віками томиться в неволі, є прямо конечна. Коли хочете отже пізнати українця-патріота, дивіться, чи він шанує свою віру, чи він шанує свою Церкву, чи не шукає інших чужих богів, під маскою "патріотизму" хочби, чи сповняє свій недільний обовязок, він і його родина а тоді стане вам ясно, чи він є українець-патріот.

———

Гумор.— Особливі знаки. — При виставлюванні пашпорту питає урядник: Чи маєте які особливі знаки? — Так. Не маю сліпої кишки.

—o—

Гумор.— На концерті. Якто? Ви спали підчас концерту?— Ні. Я тільки маю привичку замикати очи, коли слухаю музики.— Ну, але чому ви хропите підчас того?

—o—

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗАКЛИК ДІЛОВОГО ПИСАРЯ!

Хвальні Відділи БУК-а!

Сила організації залежить від щирої активности і точности членів. Провінціальний заряд БУК-а це наше серце, відділи це жили, котрі обмотують та переплітають ціле тіло. Активність поодиноких відділів це кров. Нехай ці жили, котрими пливе кров, розростаються, міцніють —а не всихають! Життя організації залежить від вас—від живої, невпинної праці наших округів. Тому в Новим Роком посиліть працю! Зреорганізуйте та віджевляйте відділи у вашім окрузі, а цим додасьте свіжої енергії—крови!

Завмерлі чи нечинні відділи! Удайтеся до нашої Пров. Централі а ми вишлемо організатора, котрий прибуде до вашої околиці та поможе вам віджевити відділ, зорганізувати новий, зібрати молодь! Гріхом є "спати і спати на волі".... Наша добра вітчина позволяє нам рости, зростати, розвиватись! Тому не занедбуймо наш національний обов[illegible]!

Всі відділи повинні відбути річні загальні збори ще перед Новим Роком. Порядок може бути слідуючий:

1) Молитва "Царю Небесний".
2) Прочитання спису членів.
3) Прочитання протоколів цілорічної праці.
4) Звіти урядників— скарб.
5) Впис членів.
6) Вибір нового заряду.
7) Дискусії на ріжні теми, згідно з потребою.
8) Улад праці на будучий діловий рік.
9) Поміч для бурси БУК-а в Саскатуні.
10) Поміч для нашої преси— для "Будучности Нації"—для "Українських Вістий."
11) Закінчення зборів— гимни.

Всі відділи повинні сейчас по зборах надіслати звіт до Головного Писаря і подати вістку про це до "Будучности Нації."

До Головного Писаря написати про це:
1) Звіт зборів та спис членів нового заряду.
2) Члени, виказ заплачених і незаплачених.
3) Звіт з річної праці— число концертів, представлень, ітд.
—кілько помочі дали бурсі БУК-а в Саскатуні?
— кілько помогли своїй пресі?
— кілько помогли іншим цілям?
4) Чи передплачують концертові програ[illegible] БУК-а?

— — — —

Не відтягайте зборів!

Переведіть їх на час!

Ставаймо плече в плече в ряди БУК-а і творім непобідний український фронт! Все для України а Україна для Бога!

За головний Заряд БУК-а:

Ст. Шебець, голова — Мих. Гриневич, гол. писар

Скарбовий звіт на листопад 1938

ПРИХОДИ —

о. Семчук з продажі літ.	2.50
о. Трух, ЧСВВ за статути	7.50
Відділ в С. Міхаел	1.05
Орієнталія Християна	1.00
Відділ ч. 2, Ланівці	.90
Г. Гладинюк і Евгенія Харко	2.00
о. А. В. Фик з прод. літ. і 4 передпл.	5.35
В. Войтович, Витків і ХУ	2.00
Т. Бойчук і С. Оліярник	2.00
о. М. Сірий на пресфонд	2.00
П. Гаврищук і відділ БУК-а, Оролов	1.25
о. П. Горошко з продажі літ.	.50
Студвідділ, Саскатун	1.00
Д. Сікорський і П. Пелехатий	2.00
Заг. Шпиталь в Мондер і Гр. Шавага	2.00
о. А. В. Фик, 7 передплат	7.00
Р. Мартинюк, П. Габудяк і О. Піх	3.00
Ю. Бала і М. Жеребецький	2.00
Разом	$45.05

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 21	17.50
Розсилка БН	2.15
Почтові значки	1.30
Змінне 2 чеків	.30
Посилка обгорток	.06
Друк БН ч. 22	17.50
Розсилка " "	2.45
Друк і посилка 250 обг.	1.67
За Голос Спасителя	.25
Разом	$43.18

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник.

САСКАЧЕВАНСЬКІ ФАРМЕРІ!

Коли всякі демократи збирали поміч для червоної Еспанії, тоді Саскачеванський Пшеничний Пул дав два тисячі бушлів найкращої пшениці!

В СППулі є членами яких 20 тисяч українських фармерів Саскачевану.

Пул обертає сотками тисячів Вашого гроша.

Ви маєте своїх делегатів з поодиноких округів.

Настав тепер час, де наша дорога Срібна Земля, Карпатська Україна, просить помочі, просить хлібця!

Тепер за Вами голос!

Домагайтеся через своїх делегатів, щоби Пул в Ріджайні дав на Карпатську Україну бодай десять тисяч бушлів!

Коли Пул міг дати на червону Еспанію, то Ви, які так тяжко працюєте і звозите золоте зерно до пулових сипаців, **маєте повне і велике право домагатися тепер**, щоби в цю вирішальну хвилину дали поміч нашій дорогій КУ!

Скличте збори!

Вишліть домагання письмом і через особливих відпоручників!

Хто стукає, тому відчинять— Саскачеванські хлібороби, **за Вами тепер голос!**

З'ЇЗД БУК-а В АЛЬБЕРТІ

21 і 22 листопада, ц.р. був з'їзд БУК-а Альберти в містечку Чипман. З'їхалися відпоручники українців католиків з цілої Альберти —від Саскачевану витав з'їзд п. Осип Прийма.

Захоплення було велике, зложено чимало жертв на релігійно-народні цілі.

Провід з'їзду спочивав в умілих руках **впр. о. А. Труха, ЧСВВ** — і йому належить признання за енергічну працю та оживлення БУК-а в цій великій провінції.

На чолі провінціонального заряду станув **п. Іван Косюр** з Роял Парк.

Витаємо цілим серцем працю наших братів в Альберті— най Бог щастить перебрати в дужі і несхитні руки керму народніх справ і вести її чесно та успішно для Божої слави і на честь українського народу.

Всім БУК-івцям Альберти шлемо сердечний привіт!

ХЛІБОРОБСЬКА СВІДОМІСТЬ

Біда вчить розуму, так каже пословиця. Попередними роками годі було що говорити про кооперативний рух між фармарами. Та послідні неврожайні роки навчили людий кооперувати. В Смапс, Саск. заложили фармерську кооперативу і спроваджують шпагат, вуголь, дрова, оливу, газоліну. Цеї осени спродано три вагони вугля. Платних членів має кооператива 36. До заряду вибрано 6 директорів:

Предсідник— Юрко Слобода

Директори: Д. Кобринський, Федь Шутяк, Іван Малецький, В. Щербань, і Олег. Вовк. Цей останний є бондований продавець кооперативи. Так повстав місцевий віддія Саскачеванського Кооперативного Гуртівного Стоваришення. Кождий член має мати два уділи по $5.00, але готівкою дає лишень одного доляра а решту сплачує з прибутків свого власного купна в цій кооперативі. Муку продаємо по 10ц. дешевше на мішкови ч. 1. Котра околица слідуюча?

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Новий Шлях, Саскатун — ч. 45—53
Америка, Фільдельфія — ч. 126—140
Світло, Мондер — ч. 12—15
Наш Стяг, Шикаго — ч. 45—49
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 10, 11
Бюлетин, Варшава — ч. 40—44
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 90—94
Український Інвалід, Львів — ч.3.
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 45—48
Праця, Прудентополіс — ч. 40—44
Добрий Пастир, Станиславів — ч. 4.
Політика, Варшава — ч. 26
Дзвони, Львів — ч. 10
Голос Спасителя, Йорктон, —ч.12

Гумор.— Між товаришками. —Іванка думає, що вийшла заміж за чоловіка зі скромними вимогами. — Певно, адже оженився з нею.

ПРИГАДКИ

Всі гроші зі збірок на Інвалідів слати до Епископської Канцелярії
285 Scotia St., Winnipeg, Man.

Не забудьте при записах і даровизнах на всенаціональне заведення, твердиню молоді, остою релігійно-морального виховання—на нашу Бурсу БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ СИЛУ

Сторінка Молоді

ВІСТИ ЗІ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА В САСКАТУНІ

При Бурсі БУК-а в Саскатуні істнує від кількох літ організація української студіюючої молоді **"Студентський Кружок."** В ньому гуртуються майже всі українські, національно свідомі студенти обох полів різного звання, а то: медики, правники, учителі, техніки, студенти фільософії та вищих шкіл.

Кружок має свій заряд у такому складі:

Почесний голова— Всеч. о. Пелех, парох Саскатуну,

Дійсний голова— С. Дідич,
Заступник— п. Ваврик,
Писар— п. А. Кіндракевич,
Скарбник— п. В. Кіндрачук,

Крім того Кружок має окремий комітет, що занимається підготовкою програм з нагоди різних імпрез, в особах: п. О. Возняка, п. М. Фодчука і п. П. Ребейко.

Для оживлення праці провід заряджує часто спільні сходини. Одні такі (четверті з черги ц.р.) сходини відбулись 13-го листопада при участи около 40 студентів.

Кружок урядив сего року два рази забави у салі Просвіти, т.зв. "Рiюніян Денс"— 24. IX. і другу 10. XI. в роді "новелті денс." На обох забавах були присутні майже всі українські студенти з вищих шкіл Саскатуну. Це дало нагоду студентам зійтись та познакомитись.

На згаданих сходинах, 13-го листопада, студенти виголосили кілька дуже займаючих та повчаючих промов. По оживленій дискусії намічено програму на найблищі сходини. Вирішено дебату на тему: "Свобідний вибір звання є ліпший, чим накинений державою."

В дебаті візьмуть участь всі студенти для вправи в українській мові.

Рівнож вирішено відновити видавання журналу "Студентський Дзвін," що з різних поважних причин був перестав "дзвонити." На сходинах рішено наладнати звязки з іншими українськими осередками та в той спосіб поширити працю Кружка поза свій осередок в Саскатуні. Кружок взяв на себе обовязок заохочувати уркаїнську католицьку молодь до організування молодечих кружків та народньої праці.

В тій ціли Провід Студентського Кружка підготовить серію дебат на різні актуальні теми та переведе їх при сприятливих обставинах у різних місцевостях. Тому, що ще не всюди є зорганізовані такі молодечі кружки, то провід Студентського Кружка буде звертатись в тій справі до місцевих священиків та вчителів.

Певно, що наші українські священики та учителів як і взагалі наша католицька молодь належно оцінять ті шляхотні тенденції Студентського Кружка та підуть йому в тому на зустріч.

Як з повищого видно, в Кружку замітне оживлення та заінтересування біжучими українськими справами, особливо останніми місяцями.

Боже помагай в ідейній праці для українського Народу!

Панна Евгенія Харко, Б.А.

Роджена в Кридор, Саск. Родичі хлібороби. Перші школи покінчила в родиннім містечку. В 1934 записалась на університетський курс в Саскатуні. По першім році наук дістала державну стипендію. Трилітну науку покінчила в маю 1937 р., одержавши степень Б.А. Слідуючий рік посвятила ще дальше на студії педагогіки і одержала учительську посвідку.

Хоча студії вимагали чимало праці і здібности, панна Е. Харко знайшла час і можливість працювати також в Студентськім Кружку. Через два роки була заступником голови. Часто виступала в дебатах і промовах а навіть виграла нагороду за красномовство.

Тепер занимає становище управителя школи у Грейт Дір, Саск. У вільних хвилинах студіює літературу та історію.

На постаннім з'їзді БУК-а в Саскатуні вибрали її на скарбову писарку.

— — — —

Таку допись ми дістали цими днями. Містимо її з радістю!

Той, хто пише цей додаток до дописі, був 1933 р. на Кридор і **мав честь гостити тоді** в домі панства Харків. Враження, яке остало досі, свідчить про той дім, як дім в повнім того слова значінню українських **ґаздів**, свідомих своєї гідности, ваги і сили праці. Дім панства Харків не уступає в нічому великопанським домам на прерії, а навіть під оглядом праці, запопадливости, краси положення і привітности перевищає їх. Пан Харко це взір українського ґазди—**кметя**! Це тип здобувця-лицаря, осілого хлібороба, а котрий власною працею тяжкою, трудом і небуденними здібностями осягнув богацтво, впливи і значіння. І тоді серед бесід виринула думка, чомуб панству Харкам, котрих родина складається з двох панночок— а панна Евгенія є молодша— чомуб Геня не мала піти на вищі студії та не стати **провідницею українського жіноцтва в провінції**. Родина глибоко релігійна, все щиро віддана своїй святій Церкві а нам треба жіночих провідниць: українок католичок! Вчених, здібних, енергійних але також добрих!

І Божа ласка дозволила нам дожити того, що надії сповняються.

В панни Евгенії Харко надіємося побачити **будучу нашу посолку** Саскачеванського парляменту— будучу нашу провідницю Українського Католицького Жіноцтва Саскачевану, як таку нашу відпоручницю, коли зайде потреби, в ширший світ.

Ось взір, що його треба наслідувати!

Українські Родичі—Українські Дівчата!

Нехай примір панни Харко захопить Вас і натхне великими бажаннями!

НАШІ ПЛАСТУНКИ

67 сотня українських католицьких пластунок при церкві св. Покрови у Виннипегу дістала другу нагороду за справність в провінціональнім контесті Манітоби за щит Бесборо.

Панночки цьої сотні прибрали ляльку в голяндський стрій і комісія провідниць признала їм нагороду. Тим вони виказали власну працю і здібність і прислужились загальній українській справі. Четарем сотні є панна Солтис, котра з правдивою посвятою і любовю проводить праці пластунок.

МАНІТОБСЬКІ СТУДЕНТИ

Зі статистики Манітобського університету довідуємося, що 33,06% всіх студентів є англійцями, 22.04% шотляндцями, 12.50% ірляндцями а 11.01 жидами.

Студентів жидів є аж 310. Непропорціонально багато до числа їх населення в провінції. Зате менше є українських студентів— а ще до того знайшлися аж три "рутініян." Від кого, як від кого, але від студента університету треба вимагати і повинен знати, хто він є! На жаль досі всякі намагання зорганізувати українських студентів в Манітобі не дали позитивних вислідів. **Треба бурси у Виннипегу!**

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

Це найсильніший і найцінніший гурток, дар Господень, в якому може розвиватися много вартісних людей. Якщоби ми мали богато гарних українських родин, тоді напевно, булоби усе гарно з українським народом. Чи ви можете сказати це про вашу родину, про ваш дім?

Десятками, що більше сотками літ, наш нарід сам себе смертельно ранив незгодою, сварнею, руїною, здається, подробив себе на кусники, і нині сам себе побиває.

Просім у Господа, щоби нам позволив зібрати всі сили нашої душі, всі сили нашого українського серця, щоби ми могли поглубити почування нашого життя і збогатити наш народ благородними українськими родинами. Щоби про нашу судьбу не рішали вороги, але про українську долю нехай рішає українське серце, український дім, українська родина, українська жінка, чесна українська дівчина, українська дитина, шляхотний гордий і сильний муж і з душі ідейний молодець. Нехай всі вони приходять до слова і нехай помагають будувати нашу кращу долю в самій душі і в самому серцю народу.

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ -- ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

ТИПИ ВИЗНАЧНИХ ЖІНОК

Освічувати, виховувати та загрівати до ідейної праці молодь обох полів— це журба й завдання тих, що будьякцм способом мусять відповідати за майбутність суспільности й народу. Праця ж бо виробляє людей на спосібних одиниць. Але ж та праця не сміє бути яка будь. Вона мусить розтягатися на ум і волю, та бути постійна й витривала. Без умової праці не наберемо знання, а без з'усилля й панування над своїми норовами та одідиченями від попередників схильностями не виробимо трівкої волі та ніхто не викреше сталевого й хрустального характеру. Без тих прикмет нема бесіди про успіх і гарний вислід із нашого труду. Люди з тими прикметами, хоч немічні тілом, доказують прямо чудес і довершують геройських діл, а тим дивують навіть славних вождів і провідників армій. В тому саме й їхня велич та геройство, що вони слабкі на око, зате великий в їхньому серці дух. Цю правду стверджують історичні події поодиноких народів і держав. Де народи, або хоч декілька одиниць визначаються тими прикметами духа, що їх повинна кожна ідейна одиниця набути, ще в своїй молодості, такі держави сильні, а суспільність її славна й велика. Де знову таких людей бракує, там проявляється кволість і занепад суспільности.

Серед таких геройських типів у рядах жіночої молоді, вибивається на перше місце в Франції 17-літня дівчина Жанна Д'арк. Незамітна, хтось сказав би—дівчина, бо за 17 літ життя не мала спромоги визначитися перед світом, але вона більше зділала для всього народу й Франції ніж найсильніші вожди й військові старшини.

Щож вона такого великого зділала?

Між Францією й Англією горіла понад сто літ від 1337 до 1453 року завзята боротьба. Французи тратили пядь за пяддю рідної землі. Нарід зубожів до краю. Не було ратунку, хіба гинути, а землю віддати в посідання ворогів. У тому розчаруванні стає в пригоді повна любови до батьківщини 17-літня дівчина. — Родилася вона в малім селі Донремі 1412-го року, на березі Мози. І так про неї пише хроніст Лявіс: "Вона мала карі очі а церу трохи смагляву. Усі годяться, що в неї був стан високий, сама гарна, добре збудована, сильна, а при тім не позбавлена тендітности. Вона дістала з неба поручення "bouter les Anglais hors de France," себто "викинути англійців геть із Франції." І справді ця дівчина на чолі 20.000 війська, наступає на англійські кріпості й 8-го травня 1429-го місто Орлеан, що його облягали англійці, стало вільне.

Тою відвагою й рішучістю додала лицарського духа цілим полкам війська й перемогла боєві ряди сильних до тепер англійців. Це геройзм немічної дівиці в Франції. І досі світ подивляє її мужкість, відвагу й рішучу волю в задуманому намірі, а надівсе повне любови молоденьке серце до рідної батьківщини. Цим вона велика та славна.

Серед українців відзначається, між іншими заслужена жінка, княгиня Ольга, що спричинилася для добра народу і заслужила в історії ймення геройської жінки. Вона не тільки водила полки на ворогів своєї держави, але в духовім відродженні народу займає провідне становище в найважнішім ділі, що його пам'ятка ніколи не зітреться зо сторінок історії. Це було б за мало сказати, що вона сама прийняла Христову віру серед поганського моря й охрестилася. Вона цим всім прикладом показала дорогу нашим предкам, —де шукати правди й добра. Вона підготовила духове поле до впровадження християнства на Україні. І це геройзм за християнські ідеї; це геройзм за добро і правду— за душу і небо! Щойно тепер починають історики досліджувати ті заслуги, що своїми вчинками й політикою поклала свята для Христової Церкви!

А князівна Анна Ярославна, дочка Ярослава Мудрого! Девятьсот років тому вийшла вона за французького короля і, як володарка Франції, прославила своєю мудрістю імя України перед цілим світом.

Знаємо і про славну Роксоляну, ту нашу дівчину з Рогатина, Настю Лісовську, що чотириста років тому—попавши в татарський полон, розумом своїм дійшла до того, що стала турецькою султанкою а це своє становище вміла використати для добра України.

А жінка гетьмана Івана Скоропадського, Настя, що— двісті років тому,— так відважно виступила була проти зазіхань Москви на Україну!

А кілько лицарських жінок записала вся історія, жінок, що жертвували своє життя за народ і державу! Сотникова Зависна—триста років тому— воліла згинути, ніж віддати ворогам своє місто, що його довго боронила з одною сотнею козаків.

А в найновіших часах! Чи не служили українські жінки й дівчата в рідному війську? Чи не ставали вони у проводі повстанчих військ, що боролися з Москалями? Згадаймо тільки отамана Марусю, що великих ударів завдала більшовикам в Україні.

Безліч можна наводити таких прикладів, де дівчата й жінки показали своє геройство та велич свойого духа, особливо в світовій війні минулих літ. А тепер стрічаємо таких не одиниці, а десятки й сотки в католицькій Еспанії. Бо геройські обличчя там саме проявляються світові, де йде про добро для рідного народу й батьківщини та оборону прав католицької Церкви. В тих обставинах треба великого геройзму, що його черпається в чистих характерах сильної волі й завзятій праці над собою, що їх поручає Церква.

І сьогодні в старому краю здобуваються наші чільні одиниці на геройські чини. Інтелігентні й прості жінки, стрічають чимало перепон і труднощів у своїх починах для добра української суспільности. "Союз Українок," по розвязанні польською владою "з непредбачених причин" центрального осідку в Львові, ведений геройським духом і поривом до праці, наново з'організувався в сильні національні кадри та створив без огляду на перешкоди й ворожі затії— новий союз під назвою: "Дружина княгині Ольги" та назначив подрібну програму своєї діяльности.

Це велике зусилля в серцях укр. жіноцтва, й для нас повинно стати зразком та заохотою до невтомної праці не лиш над собою, але й над тими, що їхня доля і гаразд є нашим добробутом. Бо віримо, що коли українське жіноцтво піде шляхом св. княгині Ольги, то здійсниться те, про що мріє, за що терпить та бореться українська Нація.

ЖІНКА МАТІР

Нема кращого слова і кращого почування, як це, що міститься в слові "матір." Тому Шевченко каже: "Мама, єдине, найкраще слово!" Тому само життя з дня на день вчить нас того самого. Тому серце кождої замужної жінки говорить її голоснійше, настирливійше, як кому іншому, що належить її сповнити своє завдання—матері.

Тому Церква свята установила правильник передшлюбний, оповіди—котрі мають дати час надумі, розвазі, застанові для молодят, можливо викрити перепони а далі забезпечити вповні добровільність наміреного подружжа— бо лише таке по закону святої Церкви є важне і дозволене.

Тут ходить о добір сердець, о щасливе життя—не о гроші і карієру. Державі ходить о правильний контракт, правний акт, що управильнює пожиття двох осіб ріжного пола—Церкві ходить **о щастя двох душ**. Людям ходить часто о мастки, посади, вигоди— тому вони кваплятся, коли видиться їм нагода такі дістати. Церква спокійно каже виждати, перевірити спонуки, зважити нахили і тоді аж рішатися. І тому священик ще раз, останній раз, при вході молодят до церкви питає їх при всіх: Чи Ви добровільно рішились?..

Нащо це все?

Щоби дівчина змогла виконати своє завдання, котрого вона підіймається через подружжа—щоби вона була матірю і то доброю матірю!

За жінку матір—це є клич наших днів!

Ворожий, зухвалий світ винайшов всякі середники, щоби зі жінки зробити наложницю—а не матір! В тисячних реклямах, по аптиках, ресторанах навіть, книжках і часописах, часто за марну ціну подає, поручає і прямо накидає світ середники, котрих не знали віруючі віки—і були щасливі! І треба сказати, що головно по містах—на жаль також по фармах, не лишень між замужними, але й передзамужними, ба навіть між тими, котрі недавно щойно сиділи у шкільній лавці—така пропаганда находить прихильність і—виконання. Тоді брама до розпусти отворена на весь стаж!

І так гине поволі матір, накопичуються родини, що живуть без дітий і на весь ріст зростає перед нами нове питання в Канаді—тим разом страшне своєю загрозою: Хто буде ходити на катехизм за яких десять літ, хто буде ходити до наших шкіл, для кого побудовано наші заведення, ітд.?

Найбільше ворожа робота проти нації, найбільше нікчемна у своїх наслідках, протиприродна і протибожа—це практика так званої "білої смерти," коли жінка в подружім життю не хоче більше бути матірю і має ще відвагу ходити до церкви, ба навіть до святої Сповіди! Жінка—убійниця власного народу, гірше ляха і москаля!

Застановіться над тим усім—передумайте.

Яка буде будучність народу, коли така практика пошириться?

Який буде кінець?

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

ЛЕКЦІЯ 6.

БОГ СОТВОРИТЕЛЬ І ГОСПОДЬ (ПАН) НЕБА І ЗЕМЛІ.

ПРИГОТОВАННЯ: Приготовити собі обравець: СОТВОРЕННЯ СВІТА.

ЦІЛЬ: ГОСПОДЬ СОТВОРИВ: першого чоловіка і першу жінку, Адама і Еву.... ангелів у раю.... сонце, місяць і звізди..... землю з горами і морями, звірята і ростини. Бог є Паном неба і землі.

ПЕРЕПРОВАДЖЕННЯ ЛЕКЦІЇ: Де містяться великі правди, яких ми маємо научитися? Великі правди, яких ми маємо научитися містяться в КАТЕХІЗМІ.

КАТЕХІЗМ: Це книжка, де містяться правди Христової науки. Учіться катехізму, задержуйте гарно кожну лекцію а він научить вас дороги Ангелів, дороги Неба. Длятого в кожній родині повинно бути місце на науку катехізму. Мама бере катехізм в руки кожного дня, кличе до себе свою дитину, усміхається до неї, пригортає та з любовю навчає найконечніших правд нашого спасення.

Якби так був великий вогонь і ви найшлися в небезпеці а хтось кинув вам драбину, чи ви не вхопилибися її, щоби спастися? Гріх, це небезпека більша від огню. Катехізм є тою драбиною спасення, що хоронить вас від гріха. Тому бережіть Христової науки, учіться пильно і з любовю катехізму. Катехізму учать мами в дома; священики учать в церкві; учителі повинні учити в школі. А уважні діти радо учаться.

ХТО НАС СОТВОРИВ? Отсе перше питання, яке ставить нам катехізм. І на це питання є легка і коротка відповідь: НАС СОТВОРИВ БОГ. Всі річи на світі сотворив Бог. І ми також є сотворіння Божі.

ХТО Є БОГ? Отсе друге питання в катехізмі а відповідь також легко навчитися. Бог це Єство найсовершенніше. Що то значить єство? Всі річи, які є в світі називаються єства. Є такі єства, що не мають душі і є такі єства, що мають душу. Є такі єства як каміння, дерева, ростини, звірята і є особи, як ми всі. Є також ангели, як наш Ангел Хоронитель. Бог є найкращий зі всіх найкращих осіб, яких ви можете бачити на землі, і які є на небі. Бог є найліпший від всіх добрих осіб, яких ви можете стрінути на землі, ліпший від всіх ангелів в небі. Бог є мудріший від всіх наймудріших людей світа. І тому ми кажемо, що Бог є найсовершенніше Єство. Почитаймо Бога на колінах; Він так дуже великий.

БОГ Є СОТВОРИТЕЛЬ. Бог сотворив всіх людей і всі річи на світі. Сотворив перших людей Адама і Еву, від котрих походять всі люде. Також сотворив Ангелів Неба. Сотворив всі, всі річи: Сонце, що так мило освічує нашу землю, місяць і звізди, що є прикрасою гарних погідних ночей; землю з великими горами, які містять в собі богато дорогих каменів, срібла, золота і ін., моря простори а в них стільки ріжної риби, звірята домашні і дикі, що є приятелями чоловіка і для нього дуже пожиточні, і всьо то що ми бачимо і чого не бачимо, всьо то сотворив Господь. Який могучий є Господь. Чи ми могли би сотворити хоч одну маленьку цвітку? Щоби ми працювали ціле наше життя, то ми нічого не можемо сотворити а Господь Бог сотворив це одним своїм всемогучим словом.

ГОСПОДЬ БОГ Є ПАНОМ НЕБА І ЗЕМЛІ. Бог сотворив всьо і всього Він є Паном. Господь є Паном добрим і так як добрий Батько дбає про все. Нема найменшого зела, про щоби Господь не памятав. Нема найменшої мурашки, яка не тішилабися добротою Бога. Усьому Господь надав порядок і цей порядок дальше піддержує. Що то би сталося, якби так сонце, місяць, звізди не задержували того порядку, який їм назначив Господь? Булаби велика руїна. Та мудрість Божа усім радить. Тому що так Господь постановив: птички засігди співають в лісах і городах, потічки завсігди спливають з горн в долину, мотилики літають з цвіткина цвітку, сонце, звізди світять так гарно, гарно, пори року йде одна по другій, ріки пливуть до мора а моря творять великі океани. О, як великий, як добррий є Господь і як могучий. Тому почитаймо, любім і дякуймо Богові завсігди. Не забуваймо цього ніколи.

СВЯТІСТЬ ДИТИНИ

В ту годину приступили ученики до Ісуса, кажучи: Хто є більший в царстві небеснім? А Ісус покликав дитину, поставив її перед них, і сказав: Істинно кажу вам, коли не будете як діти, не ввійдете в царство небесне. Хто отже упокориться, як ця дитина, той є більший в царстві небеснім. А хто прийме одно таке дитя в моє імя, мене приймп, а хто соблазнить одно з сих малих, що вірять в мене, краще булоби йому, якби навішено на його шию млиновий камінь і як би утонув в морській глибині. Глядіть, щоби не погордили одним із сих малих; бо кажу вам, що ангели їх на небесах безнастанно бачать лице мого Вітця небесного.

Зіставте дітей і не боронить їм приходити до мене, бо таких є царство небесне. Істинно кажу вам: Хто не прийме царства Божого як дитя, не увійде в нього. І обіймав їх; та благословив їх, кладучи руки на них.

(Мат. 18, 1, 19, 13. Мк. 10, 14.)

ДЕ ПІЗНАЄМО НАШУ ЦЕРКВУ?

Що хто має на серці, цього не потребує учитися з книжки, але вистарчає, як що він собі це сам усвідомить. Любов до родини, це річ природна людського серця, не можна її учитися з книжок, але учимося її в самій родині, усвідомлюємо собі її. Любови родини учимося тоді, коли ціла родина збирається біля святочного прибраного стола на Святий Вечір, коли ми находимося серед таїнственного чару Різдва чи Великодня, коли мати, повна журби не відступає від ліжка своєї хорої дитини, коли члени родини скупляються біля себе в хвилях радости і смутку.

Подібно члени церкви не пізнають своєї церкви, тоді коли стоять осторонь від неї, але тоді, коли стоять серед її життя, серед струї материнської любови, яка їх огортає. Вони пізнають церкву тоді, коли беруть участь в життю церковної родини, коли в це життя зростають, находять там своє щастя, свою радість і своє відкуплення, коли їх серця виповняють високі почування, що вони діти Батьківського-Божого Дому, мимо своїх занять і своєї праці.

Вони радіють, коли беруть участь в богослуженні, коли приступають до святих Тайн, коли з тугою зустрічають свята церковного року. Вони тоді глядять на свою церкву як на дім Божий, вони з радістю признаються до великої родини своєї парохії. Вони відчувають, що в церкві вони щось значать, що їх там шанують, як братів і сестер, що в часі терпіння, в годині борби і сумнівів, вони там когось мають, що з ними співчуває, що з ними тішиться і сумує, вони знають, що в їх церкві є та таїнственна сила, що перетворює світ.

Тому нашу церкву пізнаваймо у нашій церкві. Усе наше щастя і вдоволення має свою дорогу через нашу церкву. Не на улиці, не в книжках, не в читальнях, але в церкві пізнаєте значіння церкви, так як в родині пізнаєте значіння родини.

Марія Сокіл в ролі Одарки і Михайло Швець в ролі Карася.
Карась заявляє Одарці, що він хоче оженитися з туркинею.

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Перша українська канадійська фільмова корпорація Авраменка дала нашій суспільности нову фільму "Запорожець за Дунаєм", після оперети Артемовського. Повстало важне народне підприємство ,на котре наші люди зложили від Ванкуверу по Монтреал кругло $102,000. З того перший більший початок зробила Кенора, Онт. Решту довершив мистецький хист балетмайстра Авраменка. І так внедовзі наші люди побачать на прерії зі срібного екрану картини запорожців, Січи, московських зайдів на Україні— почують натхнені співи бандуриста і погідні дуети Карася та Одарки. Фільма є прекрасним матеріялом пропаганди проти Москви і а цім напрямі здалася знаменито. Треба, щоби наш широкий загал не пожалував труду ні гроші побачити цю фільму і взяв дітий, котрі на власні очі побачилиб це, про що стільки досі наслухалися тільки з книжок і шкільних оповідань.

Премієра фільми була в суботу вечером, 3 грудня, в Орфіюм театрі у Вінипегу. Саля була повна, між гістьми був Ексцеленція Преосвященний Епископ Ладика, намісник короля В. Топпер— посол Торсон, котрий закінчив промовою по українськи серед бурі оплесків. Перед виставою фільми Авраменко вивів стрійні групи молодих танцюристів що зробили прекрасну роботу мистецьку і пропагандивну.

І так треба робити дальше!

Т. Мельничук

СУЧАСНИЙ СВІТ

(Виклад підчас з'їзду)

Коли поглянути на сучасний світ то представляється він, наче великанська вежа, збудована на тонесенькім шпилю, підперта руками многих людий, що не дають її впасти і розторощити все, що близько неї.

Сучасний світ стоїть завдяки тим, що розумом і силою волі піддержують будівлю нинішної цивілізації та це дають її впасти.

Людство спрямовує тепер всю енергію на втримання теперішнього ладу. Тому розум повнен так розвинувся, щоби найти засоби на перетворення теперішного устрою в новий устрій, в котрім пануватиме дух християнської любови.

Ціллю людства є щасливість. Людина мусить відноситися до людини, як до такої, без злоби та ненависти, без самолюбства, що доводить до кровопролиття. Рівність, свобода і братерство були тільки порожніми кличами, котрі голошено але ніколи не виконано. Нетерпимість не давала тим ідеалам можливости здійснитися.

Слово Великого Учителя, Ісуса Христа, здається даремно голоситься вже близько 2,000 літ.

Наука братолюбія, котру так всі відчуваємо, між нами мало здійснена.

Засліплений людський розум не дає розвинутися науці про братолюбія, а це є одинока підстава обєднання. Доки людство не розуміє свого життєвого завдання, яким повинно бути стремління до любови і справедливости, доти нам усе буде грозити руїна, бо сила рук, що піддержують вежу без любови слабне.

Тому можливі є такі малюнки, як одного дослідника, котрий каже, що людство пре до війни, по війні буде революція а потім голод і зараза та загальне винищення. Ми дійшли чи не до найвищої культури і творчости. Людина пануе не лише над землею і під землею, але також у воздусі. Передаємо голос на тисячі миль. Однак не можемо запанувати над собою і хоча придумуємо всякі річи, то годі придумати успішного середника проти загальної ненависти.

Люди гонять за щастям, так як той хлопчина, котрому сподобався метелик і він гонить за ним, несвідомий, що біжить прямо у пропасть. Нові гази, нові стрільна — це нинішний поступ. Ще недавно вьали трупи а вже знова світ готовий до борби. Говорити про право і любов, то скажуть: На бік з такими думками! В боротьбі є право а в крові любов. Всі наради, це лікарства на хоре тіло. Людина, перенята тими поглядами, твердніє внутрі, як камінь.

С люди, що стараються викорінити це зло, однак під напором лиха самі нездачі стають їх удіром і вони від знемоги тратать сили.

В народі твориться ненависть до уряду до всього проводу. Думають, що уряд жандарм, котрий береже майно капіталістів. Соціялізм має бути тим урядом, що дасть їсти а не буде жадати праці. Людиною заволодів звірячий інстинкт, що прагне крови. Самолюбство і злоба кинули нас у вир ненависти, що прагне революції. Творяться ворожі табори, котрі кождої хвилі готові вибухнути, наче вулькани. Самі нездібні розумних міркувань, не хочуть однак підлягти розумним радам одиниць.

Що нам те все віщує, що маємо діяти?

Через братолюбіє лежить шлях до щастя. Коли люди це зрозуміють тоді настане час відродження християнського мира і любови. Люди стануть братами. Через щастя всіх здобудуть власне щастя. Коли бажаємо того, мусимо братися до діла, бо сама молитва без діл є мертва. Мусимо причинитися до будови кращої будучности через викорінення того зла, яке є між нами. А щоби краще боротися ,треба всім нам горнутися до нашої організації БУК- щоби під одним проводом ставити опір всякому нещастю і забезпечити кращу будучність.

ПОВСТАННЯ АРАБІВ

Міністром війни в Англії є жид, Гор Беліша.

Англійці опікуються жидами, як жадним іншим народом на світі. Посилюють та облекшують поїздку жидів до Палестини. Жидівський капітал і жидівський фізичний тип винирає арабів з їх прадідної землі, на котрій працювали цілі покоління.

Араби не мають гроший купити землю за високу ціну— жиди мають.

Араби не мають доступу до урядів — жиди мають.

Арабів не бережуть, коли жидівські хлопаки і дівчурі кидають на них бомбами а потім в суді увільняють— і так араби хопились самооборони.

Зі зброєю в руці стали винирати жидів і кроваво платити за кожду кривду.

Тоді з Англії стали слати полки проти непокірних арабів. Ці полки ідуть ще досі— з Єгипту, Індії, зі всіх сторін, щоби помагати жидам проти волі арабів зробити Палестину жидівською.

Вістки в часописах досить непевні, бо подають заєдно кілько то арабів змасакровано з англійських літаків, а кілько то вбито в отвертім бою.... Про свої страти англійці волять примовчати. І так англійські Томі і Джани кровавляться за жидівське царство в Палестині....

Але все таки приходять точні дані, що араби заняли Вифлеєм, місце народження Спасителя — що тримали місто три дні — певно не на радість жидів. Останні вісти подають, що арабські повстанці заняли навіть старе місто Єрусалим і установили там свою владу. Чи удасться англійцям на довгу мету впрізувати арабів ради жидів і які наслідки того [illegible] — певно не треба на відповідь довго ждати.

Уважаємо, що політика Англії в цім напрямі є рішучо шкільна та в наслідках катастрофальна. Коли жиди хочуть мати державу, нехай самі за неї бються!

Араби мають повне право боронити рідну землю перед жидівськими зайдами і певно побідять—як не тепер, то в будучности. Живого народу не можна годувати тільки кулями, коли в його серці живе бажання волі!

Становище англійців в Палестині незавидне.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta. Jan89

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ В КАНАДІ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 1. (25) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Січня, 1939 Vol. VII, No. 1 (25) YORKTON, SASK. Jan. 1, 1939

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

Бог Предвічний народився
Прийшов дивсь із небес,
щоб спасти люд свій весь
і утішився....

В Вифлеємі народився
Месія, Христос наш,
і Бог наш, для всіх нас,
нам народився..

Діва Сина породила.
Звізда ста, де Христа
Невіста Пречиста,
Сина зродила.

Тріє царі вдуть со дари:
До Вифлеєм міста,
Де Діва Пречиста
Сина повила.

.....

Слава Богу Б-заспіваймо.
Честь Сину Божому
Пану нашому
поклін віддаймо!

НА НЕБІ ЗІРКА

На небі зірка ясна засяла
І ясним світлом сіяє,
Хиля спасення нам запитала,
Бог в Вифлеємі раждасьь:
Щоб землю з небом в одно злучити,
Христос родився—славіте!

В біднім вертепі, в яслах на сіні
Спочив Владика— Цар світа,
Ото-ж до Нього спішім всі нині,
Нашого жде Він привіта,
Спішім любови теплом огріти,
Христос родився— славіте!

СЛАВІМ ЙОГО!

Тропарь, гласъ 4.

Рождество Твое, Христе Боже нашъ, возсія мірови свѣтъ разума, въ немъ бо звѣздамъ служащіи звѣздою учахуся, Тебѣ кланятися Солнцу Правды и Тебе вѣдѣти съ висоты Востока, Господи, слава Тебѣ.

Кондакъ, гласъ 3.

Дѣва днесь пресущественнаго, раждает, и земля вертепъ неприступному приносить, Ангели съ пастырми славословять, волсви же со звѣздою путешествують, насъ бо ради родися отроча младо предвѣчный Богъ.

Прокименъ, гласъ 6.

Кто Богъ велій яко Богъ нашъ? Ты еси Богъ творяй чудеса.

Іх Ексцеленції Преосвященному Епископові нашому Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ., — Старшині БУК-а і всім нашим Дорогим по Христі Членам, Передплатникам—

желаємо щиро

ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Редакція і Адміністрація В.Н.

Зі Золотих Віршів Життя

Округлий стіл, білесенький обрус,
Пахучим сіном поміст вже накрився,
Як у стайнці, де колись Ісус,
Із Пресвятої Діви воплотився,—
Кутя, борщ, риба і розмови щирі,
Чи ця бував коли на кращім пирі?

В. Лепкий.

ДО ІСУСА!

Перетвори, Ісусе, моє серце,
Переміни його в гніздо вірлине,
З якого зрив і прогомін напруги
Орлом все вище й вище лине.

Не дай мені, Ісусе, призабути
Що лиш при Тобі та з Тобою
Я створю справжні варті труду, чини
І віднайду кріпку остою.

В. Лімниченко.

ЗА СВОБОДУ НАЦІЇ!

Державна Розбудова Карпатської України Віщує Світлу Будучність!

ПРИВІТ МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ

Ексцеленція Митрополит Андрей граф Шептицький переслав Премієрові о. дру Августинові Волошинові привіт з побажаннями успіху та благословенням для Уряду й населення Карпатської України.

ПРЕМІЄР о. ВОЛОШИН ПРО МИТРОПОЛИТА ШЕПТИЦЬКОГО

Кореспондент львівського Діла, Роман Голіян, відвідав у Хусті Премієра о. Волошина.

Коли він відходив, Премієр сказав:

—Вітайте у Львові всіх знайомих, а в першу чергу Ексцеленцію Митрополита Шептицького. Коли буде тільки перша можливість, відвідаю його, щоб скласти йому свій поклін і пошану. Бо знаєте, Ваш Митрополит все був мені життєвим дороговказом. Все він зумів втримати рівновагу між розумом і серцем. І він поглибив, як ніхто інший, суть патріотизму, якого сила не в словах, а в ділах.

КАРПАТСЬКА СІЧ— ОРГАНІЗАЦІЯ НАРОДНЬОЇ ОБОРОНИ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Денник "Нова Свобода" із 17 листопада пише:

"Під числом 372-1938 затвердило міністерство внутрішніх справ нашої держави статут організації народньої оборони Карпатська Січ, з осідком в Хусті й обсягом праці на ціле Підкарпаття з правом носити однострої і зброю. Згадана організація має право творити по цілому краю свої відділи.

"Мета організації— оборона наших державних і національних інтересів та плекання оборонного духа в нашому громадянстві, поборювання ворожої нам пропаганди та всестороння підтримка нашого уряду, зокрема втримання ладу і безпеки.

"Наша молода держава потребує тепер всіх наших сил до свого закріплення й розбудови, мусить мати молодих своїх синів до цеї праці зорганізованих та під одним сильним проводом.

"Тому обовязком кожного свідомого Українця-Русина є подбати, щоб у його місцевости й околиці негайно створити відділи Карпатської Січі, і не може бути села де таких відділів не було би.

"Команда організації народньої оборони Карпатська Січ має свою домівку в Хусті, вулиця Румунська 647. (Церковна школа.) За всіми інформаціями треба звертатись на цю адресу."

УРЯДОВИЙ ОРГАН КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Пресове Бюро Карпатської України повідомляє, що 15-го листопада вийшло перше число "Урядового Вістника Уряду Карпатської України."

ҐЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛЬ В ХУСТІ

Німеччина створить свій ґенеральний консулят в Хусті.

Італійський консул з Праги відвідав Хуст і заявив що в Карпатській Україні є повний спокій, лад і порядок.

ДО ВИФЛЕЄМУ

За один стіл, за два,
Навіть за три столи
Сядьмо, панове громадо,
Бо треба більш як коли!

Посідаймо і радьмо
Як зустріти добу,
Що позве нас не нині то завтра
На тяжку боротьбу.

Положім на столах
Не кулаки— серця!
Треба-ж панове громадо,
В дечім дійти до кінця!

Треба-ж зібрати думки:
Не як здобути, а бути!
Багато в нас голосних,
А слуханих— не чути.

Хоч і вийде зоря—
"Не мигтить по моєму!"
І блукаєм, шукаєм доріг
До Вифлеєму.

Р. Купчинський.

ДВІ ГОСПОДАРКИ

1. Польська господарка....

Де найбільше пють? За девять місяців 1938 р. випили в Польщі 29,836,000 літрів консумційного спірту, себто 10% більше як в тому самому часі минулого року. На центральні воєвідства припадає 14,979,000 літрів, на східні 4,377,000, західні 6,187,000, полудневі 17,000 літрів. Найбільше пива пють на заході, 17 проц., найменше на сході, 6.8 проц.

В семиклясовій школі у Щирці коло Львова заборонили дітям говорити по українськи і наказали їм говорити по польськи в школі підчас науки та підчас перерв!

2. Німецька господарка....

18 грудня, м.р. засудили в Франкфурті на шість тижнів вязниці Гайнріха Шміта за те, що не хотів копати бараболь, як приділили йому німецькі власти, а найшов собі лекшу і поплатнішу працю.

Ось ріжниця між двома господарками— творчою і руйнуючою. Ляхи карають за те, що діти між собою говорять по українськи на нашій землі, за те дозволяють на масове піяцтво. Німці карають за хитрунство і неохоту до праці. В світлі того, ясним котра держава устоїть, коли прийде до вирішального бою!

ПОЛІЦІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ПІДЛЯГАЄ МІСЦЕВОМУ УРЯДОВІ

На основі постанови уряду Карпатської України з 27 листопада утворено у Хусті краєву дирекцію поліції.

Від 1 грудня службу безпеки в Карпатській Україні обняла українська поліція.

ХТО ВІВ ПРОСВІТУ НА ЯСНІ ЗОРІ?

Ще 1885 року на Загальних Зборах Просвіти винесено рішення і устами тодішнього голови **о. др. Омеляна Огоновського**, що є першим автором історії української літератури, запротестовано "**проти польщення шкіл**, проти примусового накидування польських книжок і часописів, проти вмішування польських епископів і духовенства у справи Церкви і обряду, проти всяких непрошених опікунів!"

Це було тому 53 роки!

Наш священик стояв на чолі відродження Галицької України!

Так як тепер на чолі Карпатської України!

Ось праця нашої Української Католицької Церкви!

ДУМАЙ!

Кожний думай що на тобі
Міліонів стан стоїть,
Що за долю міліонів
Мусиш дати ти одвіт.
Кожний думай: тут, в цім місці,
Де стою я у вогні,
Важиться тепер вся доля
Величезної війни.
Як подамся, не достою,
Захитаюся мов тінь,
Пропаде крівава праця
Многих, многих поколінь.
У таких думках держися
І дітей своїх ховай!
Аби чистая пшениця, —
Буде паска й коровай.
Чо побіди довго ждати?
Ждати довго! То не жди-ж!
Нині вчися побіджати,
Завтра певно побідиш.

Іван Франко.

УСПІХИ

Роман Сеньків, молодець з Калгарі, дістав посаду управителя орхестри в Бермуді.

Допомога **Карпатській Україні** проводиться з повним успіхом. І так: на вічу в Шикаго зібрали $1,000.— в Болтимор, Мер. $112.00 в Мондері, Альта. $655.00— у Восток, Альта. $188.— в Новім Київі $202.65— в Борщеві, Альта. $130.25— в Чипмен, Альта $128.10— всі збірки стараннямʼ головно о. А. Труха, ЧСВВ, що зумів запалити святий вогонь жертвенности в серцях земляків для великої справи.

ПІДДЕРЖУЙТЕ УРЯД КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

ЗА СУСПІЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ!

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ЧИРАК ГОТОВИЙ ДО ОПЕРАЦІЇ

Які це так звані більшовицькі "досягнення" в школі?— На ріллі?—В копальні?— В лісі?— В машинерії?— Як більшовики глядять на свою інтеліґенцію— І що з того всего виходить?— Та чому Йойне кричить у Парижі?

Більшовицькі часописі і аґенти хвалять так звані "досягнення", начеб то вони "дігнали" та ще й "перегнали" Америку. На ділі однак це тільки миління очий затурканому і зголоднілому народові, щоби не думав про свою біду, але увагу спрямував в інший круг, так як це потрібне більшовицьким катам, щоби втрималися при владі.

Які відносини там панують пізнаємо найкраще зі самих більшовицьких часописий, що виходять в совітах.

І так "Правда" з 2.XI. 1938 містить такий указ комісаріяту внутрішної торговлі: "В ділянці харчевій **признати додаткову платню за брак обманства і крадежий що три місяці**, у висоті 20% основної платні за цей квартал."

Отже більшовики дійшли вже до того, що сам брак крадежі, значить, коли їх службовики не крадуть— то їх нагороджують! Тут то дійсно "перегнали"....

Можемо представити собі, як там виглядає життя, коли уряд нагороджує за те, що хтось не краде! І які там мусять бути масові і загальні крадежі, коли треба аж нагороджувати тих, котрі не крадуть...,

— — — — —

"Ізвєстія" з 5.XI.1938 подають таке "досягнення" більшовицького шкільництва: бракує 13,000 вчителів, котрі малиби якийбудь науковий степень. Їх заступають так звані "сповняючі обовязки професорів і доцентів." В рільничих школах бракує 79 професорів хемії, а на відділах фізико-математичних є тільки 13 дійсних професорів, замість потрібних 40.

Отже запотребовання велике а сил мало. Де вони? Чому ніхто не іде туди? Відповідь така: більшовики вистріляли учених і тому ніхто туди не голоситься!

— — — —

Московська "Правда" з 1.X. 1938 так пише: "Знаменита сибірська **пшениця на просторі одного міліона гектарів ріллі стоїть нескошена.**"

В челябинськім окрузі не скошено "половини збіжжа."

В окрузі новосибірськім колхози не скосили 50,000 гектарів сіна, а совхози не скосили 15,000 гектарів.

Та сама "Правда" з 2.X.1938 подає, що в Казакстані "сотки тисяч гектарів збіжа лежить навіть не повязане." Дальше описує так це совітське добро: "Можна проїхати сотки миль і не стрінути ні стога ані молотільні"..

• • •

"Індустрія" з 21. VIII. 1938 подає таку совітську господарку: "В дорозі з копальні до складів пропадає 15% викопаного вугля...." Тим чином "страти Донбасу за перший пврік ц.р. виносили **1,5 міліонів тон.**"

"Ґудок" з 23. IV. 1938 повідомляє, що там не вміють виливати цистерн і звичайно залишають в цистернах великі скількости ґазоліни, нафти і смарів. На як велику скалю це там ведеться, видно з того, що залізничники на лінії Орджонікідзе взялися самі вичищувати цистерни з лишків і за січень-лютий 1937 мали поверх міліона червонців зиску.

— — — —

На XIV з'їзді Компартії України промовляв Коротченко про безцільне зуживання палива. В році 1937 машино-тракторні стації зужили понад норму 40,000 палива. "Цим паливом можна було зорати 2 міліони гектарів землі"....

— — —

"Ізвєстія" з 10. VIII. 1938 пишуть про це, що не направлено і не прилагоджено на час рільничих машин. А ті, що налагоджено, третина з них сейчас попсулися. У висліді були страти на зборі.

Але як самі більшовики кажуть, "гіркі досвіди минулих літ тут нікого нічо не навчили."

І як було, так ведеться дальше....

Ось так виглядає совітська господарка в освітленні самих совітських часописий, що як звісно, є всі часописами державними.

Ця господарка свідчить про крайну неохайність більшовиків і неспроможність щонебудь путнього зробити. Така держава не має рації істнування, бо замість орґанізатора праці є вона **дезорґанізатором** і нищителем людського труду.

Не диво, що учителі живуть там серед таких обставин, як подає "Учітельская ґазета" з 13.XI.1938 "—Коли голова сільради побачить, що вчитель або чвителька **мають на вікнах фіранки**, квіти, або на столі скареть— сейчас каже: "Ти кулак а не совітський педаґоґ"....

В більшовицьких варвар навіть фіранки є ознакою богацтва.

Ось обставини "побідного соціялізму"....

— — —

Не диво, що останні потягання німецької закордонної політики, а окремо рішуче становище і маєстат Карпатської України в особі о. Волошина нагнали більшовикам стільки страху, що їх посол у Франції Йойне Суріц заґнався аж до французького міністра Бонне і став йойкати, як то Франція думає про ту Україну, чи буде помагати совітам проти німців, чи поможе їм здавити українську самостійність?

Не знаємо, що цей міністер Бонне відповів тому Йойні Суріц, але червони катам певно **приходить кінець!**

Стає новий вогонь з Холодного Яру!

Щоби забути давню срамотну годину і розправитись з катами!

БІЛЬШОВИЦЬКА "СВОБОДА"

За 9 місяців засудили 238 священиків.

Народний комісар внутрішніх справ СССР. і одночасно шеф ҐПУ Єжов приняв на днях делеґацію працівників ҐПУ, що належить до союзу безбожників. У промові до них Єжов висловив свою радість з того, що службовики комісаріяту внутрішніх справ і ҐПУ є 100% безбожники. Так повинно бути, говорив Єжов, бо совітський чекіст мусить бути борцем безбожництва. Боротьба в тім дусі се наказ хвилі тимбільше, що стверджено, що релігійні громади на території СССР це осередки конспірації. В закінченні промови Єжов заявив, що продовж 9 місяців с.р. засуджено 238 священиків ріжних віроісповідань.

ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ

В Сидні, Н.Ш. в копальні вугля обірвалася залізна лнива, по котрій спускають в глибину півтора милі, якраз в середині дороги. І шахтарі пігнали зі заворотною скорістю— на смерть. Деякі вискакували з візків і зараз же гинули під колесами— інші розбилися при зударі візків зі скалою. Так нечайно померло 20 осіб. Ось яке людське життя! Непевне і паражене на всі можливости. Коли ж ми живем, дякуймо Господу Богу за ласку і жиймо добре!

— — —

8 грудня висаджували скали асбесту в Тетфорд, Кв. Після вибуху динаміту, робітники прочищували розриви. Тоді в дві години, по вибуху, нараз обірвалася підірвана скала і сім робітників присипала на смерть. Таке людське життя....

ПРОЧ З БІЛЬШОВИЗМОМ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колєгія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодинокe число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

"ОЙ, НЕ ГАРАЗД....."

Тоді, коли поляки у Варшаві скликують віча і роблять крик, щоби дістати спільну границю з мадярами— тоді коли мадяри висилають банди на Карпатську Україну, щоби там робити заколот, тоді уряд вільної країни так відзивається до всіх українців: **"Ми рішили взятися за історичний труд будови нашої обкроєної, одначе до самостійности піднесеної, України. Між вами ходять аґенти чужих інтересів, які застрашують вас, що ми на нашій обкроєній землі не зможемо жити, бо не буде з чого жити і на чім працювати. Таке твердити може лише ворог!"**

Оце помістив також один в українській мові часопис в Канаді, УГ ч. 47. з 28. XI. 1938.

Тоді якраз поляки у Варшаві вдарили на вічу 15 листопада 1938, що "ґраніцен з венґрамі мєць мусіми і мєць бендзєми"— як подає їх "Політика" з 25. XI. 1938.

І тоді УГ написав також таке: "Дивно почути, що першим ділом уряду Карпатської України з о. Августином Волошином, як премієром, було оповістити, що прибуло 220 ваґонів кукурудзи— а дальше, "Українська Енциклопедія" пише, що в горах ростуть ліси, каштани, смоква та кукурудза! З того бачимо, що поза кукурудзу нема нічого до їджєня. Ліси мають свою вартість, але їх їсти годі. Тай кукурудзу саму їсти прикро. Тепер мадяри можуть не впустити кукурудзи— тай кінець!"

Ось так ВОРОГ вмовляв у земляків, що КУ нездібний твір до самостійного життя. Та він на тім не перестав. Він поважився кинути зневагу в лице ПЕРШОГО уряду вільної КУ. Він пише так: "Бродія арештовано, а новим премієром назначеного о. Волошина. Та що з того?.... Делеґація КУ, як вірні наймити Німеччини, можуть і на старім Волошині їздити!.."

Ось таке "тверде моральне опертя" дав УГ першому урядові вільної КУ!

Спільно з поляками і мадярами поважився зневажити світлу величну постать премієра, о. Волошина! І **Українська Влада того не забуде**, ані свідомі українці Канади.

Тоді, коли навіть найбіднійші українські кольонії і кождий взагалі тягнеться з останного а дає на поміч КУ —тоді ці панки сміють по свому звичаю висловлюватися, начеб то можна по о. Волошину переїхатись....

Так, як вони їздили по українській темноті в Канаді і загнали ту темінь в сектанське ярмо! Їм вічно на умі тільки нажива та їда— вони неготні зрозуміти, що є вищі цілі, є ідея, для котрої люди живуть та вмирають! Вониб певно кукурудзи не хотілиб їсти, а скорше пішлиб по мадярський ґуляш!

Та вони і їм подібні повинні знати, що український нарід в Канаді вже знає, хто хотівби "переїхатись" по людських кишенях і душах. Наш нарід знає також, чого не знають ці панове —а саме, що **першим ділом уряду КУ було проголошення урядової назви країни, Карпатська Україна!**

А не кукурудза та їда.....

— — — — —

В той самий час, коли **українець католик, посол др. Баран** вносить інтерпеляцію в польськім соймі в справі українських православних церков на Холмщині, які поляки завзялися знищити— в той самий час, коли **Митрополит Шептицький** явно перед цілим світом стає в обороні тих самих церков— коли **українці католики в Канаді** стали одним плечем в обороні гноблених братів, одна одиниця тут видає книжечку а в ній оплює всіх українців католиків та їх Церкву....

Ось розум і приличність того чоловіка!

В таку ґрізну хвилю, де треба зосередження всіх сил— де наступ ворогів йде зі всіх сторін, де нам знова по довгих 20 літах світає надія волі— тоді заноморочений ненавистю мозок спромігся на таку писанину: "Впродовж сотень літ римський католицизм був для українців....—розбишакою!"—"Котру віру"— стор. 4.

Той чоловік, що береться вчити українців католиків про католицтво— не знає навіть того, що цілий Новий Завіт не був писаний мовою грецькою, бо євангеліє св. Матея було написане мовою єврейською, з частинами писаними арамайською мовою.

А льоґіка того чоловіка така: На 9 стор. наводить рішення 2 Собору, що був в Царгороді, де рішено таке: "Нехай царгородський епископ має степень гідности **зараз по римськім Епископі**". Це було 381 р.

А на стор. 11 подає знова рішення 6 собору в Царгороді: "Рішаємо, щоби престіл царгородський мав рівні права з престолом давного Риму і так, як той, нехай буде поважаний в справах церковних, **будучи другим по нім.**" Це було 681 р.

На основі тих рішень— він доходить до такого "заключення," котре можливе хіба в того чоловіка: "З наведеного огляду бачимо, що майже на протязі 800 літ Рим стояв **дуже позаді** в християнськім світі." (стор. 11).

Якраз рішення Соборів подають, що не Рим а **Царгород стояв "позаді"** —для того чоловіка не істнують рішення, котрі сам наводить!

Ось до чого може довести сліпа ненависть....

* * *

З нагоди процесу "Вістник" таке написав на стор. 2, ч. 22: "**Цікаво**, кілько він бере за один шлюб, що за чотири місяці— від дня заборони до внесення контрпозову,— **начислив аж пятьдесять тисяч долярів?"**

Це так про платню за шлюби— **в них!**

А далі знова: "Іменно говорилося, що о. Савчук **мав ніби ходити до католицьких епископів і просити,** щоб вони вплинули на суддю Донована, що є католиком, аби він видав вирок проти Маєвського, що він і зробив."

А вже нема кращого свідоцтва "народної роботи" автокефальних, як оце: "Деякі особи вже зложили **по 25 долярів на кошти дальшого процесу."**

Тоді, коли українці в цілій Канаді збирають на поміч КУ— **там збирають по $25....** на кошти дальшого процесу!

Ось їх робота.....

Але, чи вона народна— то нехай відповість ваша совість!

— — — — —

На те все можна сказати тільки одно:

Ой, не гаразд!

———o———

У виборах до варшавського сойму вибрали українці в ляцькій займанці 19 послів. 12 вже були послами, 7 нових. З того УНДО має 13 послів, УНО 1 а волиняки 5.

————

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Їх Ексцеленції Преосвященного Епископа Українців Католиків в Канаді, Кир Василія Володимира Ладики, ЧСВВ., до всіх Впреподобних і Всечеснійших Отців Духовних і до всіх наших Вірних.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Дорогі Браття і Сестри в Христі:

Перед приходом Ісуса Христа світ жив у темряві, душ і тіл. Без ласки Божої, душа спрагнена щастя, шукала людських утіх і послідовно винищувала тіло. Люди жили з дня на день. Коби ужити більше, коби ужити скорше. Самі відчували безвиглядність такого життя, розуміли після гірких досвідів, що таке життя щастя не дає, але живучи в цім блуднім коловороті гріха, чим раз падали нище і нище. Одні гріхи прикривали другими, ще тяжчими і прикрійшими в наслідках. Тому світ найшовся на березі упадку і тому поганські сучасні чільні уми виразно кричали в розпуці: "Що за часи, що за обичаї?!"

Так бачимо наглядно, як люди, котрі шукали своєї людської слави і людської радости, без Божої ласки а через гріх, дійшли до дна упадку і розпуки.

В тій "повноті часу," коли мірка Божої справедливости і милосердя вже доповнювалася, Господь Бог післав "свого Сина Єдинородного," котрий приняв людське тіло від Пречистої Діви Марії, щоби спасти всіх від прокляття гріха і назад отворити, втрачене через гріх, небо.

Та люди надто вже звикли до темноти і "не приняли" світла, як каже св. Иоан. Навіть у цім маленькім містечку Вифлеємі, котре колись бачило царську велич Давида, люди так приупали серцем і обичаями, що й там не стало місця для святої Родини. І свята Родина найшла місце в стаєнці, на полі, серед німих звірят....

О півночі засвітила зірка на небі і чудовим неземним сяєвом осяяла стаєнку. Почулися співи, яких земля ніколи не чула передтим;— співи ангелів, котрі величали новонародженого Христа. Звершилося таїнство воплочення Сина Божого, котрий як маленька Дитинка спочив у яслах на сіні. І тоді, в цій убогій стаєнці, серед світлого сяєва зорі, серед архангельських хорів, коли серафими і херувими огнистими крилами ослонили вертеп, починається тут, на землі, Божа слава і Божа радість, якої досі не знав світ, відколи стратив Бога через гріх. І тому красно співаємо всі в колядці нашій "нова радість стала, яка не бувала".... дійсно, це стала нова радість, якої досі не знав світ!

Гідними тої святої радости і гідними звеличати небесне Дитя Пресвята Тройця узнала простих і невчених пастушків. Їм це явився ангел Божий та звістив, що народився Спаситель світа, Ісус Христос. Скромні пастушки не випитують, не сумніваються—вони беруть дари та спішать перші звеличати Божу славу і Божу премудрість. Спішать зі скромним даром, як скромні їхні серця, але спішать **перші** і за Божим Провидінням їхні серця перші відчули Божу радість.

Вони перші покланяються Христу і перші віддають славу Богові, а через них весь людський працюючий рід, щирий і добрий серцем.

Згодом доперва приходять і то через усякі перешкоди, три царі та приносять богаті дари, щоби засвідчити, що й світ весь прийде вкінці до Христа зі всім своїм добром— хоч через усякі перешкоди, які новітні іроди та книжники вишукують та видумують.

Вкінці однак всі прийдуть віддати славу Богові і все поклониться всемогучому, з усім добром землі.

Хтож не бачить, що нинішний світ живе подібно до поганського світа перед приходом Христа. Нинішний світ шукає своєї слави і своєї людської радости. А ту славу і ту радість шукає не через Божу ласку, через освячення души, через святі тайни— але через гріх. І тому той світ котиться чим раз нище і нище. Гріх ані слави, ані правдивої радости не дасть. Він тільки підгризає життєві сили людства і винищує їх, щоби закінчити остаточно погубою.

І як колись, так і тепер, в серцях многих людий нема місця для Божої Родини. Души, котрі призначені до царської безсмертної величі, через темряву гріха сходять на дно розпуки і нерозуму. В їхніх серцях повно усяких гостий того світа, котрим на імя пристрасти і змислові пожадання. Ці души живуть без Христа— і без надії.

Для інших душ і нині сяє вифлеємська зоря. Вони й тепер чують ангельські співи, бачать небесну велич Бога Творця. Вони скромні і невидні, зате чесні і гідні, шукають не своєї слави і радости, але Божої слави і Божої радости. Цю радість дає їм Христос кождочасно через свої святі Тайни— через свою Божу науку, через спокій сумління і внутрішне вдоволення. Ці люди й тепер несуть свої дари для Христа Господа— їм досі ангел говорить в души, пригадує, потішає і наказує, що робити. Вони не сумніваються, вони не противляться Божому голосу святої Церкви і своїх священиків. Вони витають Христа Господа на кождій святій Службі Божій і приносять в дарі найкращий дар, який знає світ— свою чисту душу.

І як колись пастушки, хоч бідні в дочасні маєтки, були богаті в скарби небесні: в чесноту терпеливости, щирости, простоту серця, сталости і любови Бога— так і нині є много, на вид непоказних, скромних душ, що бідні в дочасне майно є однак богаті в небесні скарби, які отримують через руки святої Церкви. Для добрих душ ангел Божий все має добру новину. Він звіщає їм небесну радість у проповіди кождої неділі, і тоді коли вони приступають до св. Причастя. І так само дає їм силу і витревалість в тяжкій праці кождого дня, тоді коли грішний світ шукає земних втіх та без праці хоче жити в чорних гріхах.

Треба й нам богато **терпеливости**, хоча наша праця може бути часом така прикра, як праця пастушків. Вони

не мали вигод, не досипляли і не їли на час, як мешканці Вифлеєму. За ту тяжку працю мали невеличкий прихід з своїх ягнят. Та були тим вдоволені. А були терпеливі в праці і вдоволені тому, бо в їхніх серцях горіла правдива любов Бога. І Бог дав їм ту силу і радість, котрої не зазнали богаті, вигідні і достатні мешканці Вифлеєму.

І ще одним взором є для нас пастушки. Вони ясно свідчать про згоду в праці. Колиб між ними не було тої згоди і співпраці, не булиб так веселі, не булиб вони змогли тяжко працювати за малий зиск і так скоро рішитись принести Дитяткові Ісус найкраще і найцінніше, що мали.

Тільки там, де є свята згода в серці чоловіка і співпраця в родині, в громаді і в цілій суспільности, там іде точна праця, хоч тяжка, з вдоволенням кождого дня і готова все до найвищих жертв. Люди, що шукають себе, нездібні до жертви для Бога. Але люди, котрі у всім видять Божу славу і Божу волю, котрі з надприродної точки охоплюють ціле життя у світті віри, ці люди жертвують для Бога все найкраще, що мають, без вагання і без обрахунків, охотно, силою своєї любови. Між такими людьми є свята згода і Божа радість.

Зі світлим празником Різдва і з Новим Роком, котрий по 20 літах непевности заповідає також для нашого любого Українського Народу "нову радість," Ваш Архипастир бажає, щоби у світлі Вифлеємської зорі, по взору пастушків, через нашу терпеливість, скромність і згідливість та любов, ми стали гідними найвищої Божої радости і Божої слави! За тяжку працю нашого народу, серед невигод і тяжких терпінь, серед всіх допустів Божого Провидіння, весь Український Нарід нині глядить з глибокою вірою до вифлеємських ясел. У всім бачимо невислідимі дороги Божого Провидіння, котрі все виходять на наше добро, хоч як вони часом для нас прикрі і непоняті. З надприродної віри черпаємо нашу силу любови, нашу надію, котрої близьке сповнення всі так ожидаєм. Нехай Дитятко Ісус благословить весь наш добрий нарід, від моря до моря, в нашій Канаді і на Рідних Землях, з котрими нині лучимося в наших молитвах, колядах і надіях!

Благодать всемогучого Бога Отця, і Сина, і Святого Духа, нехай буде з Вами всіми, амінь.

† Василій, Епископ

Дано у Вінніпегу, в день Непорочного Зачаття, 1938 р.

Церковний Календар на Січень, 1939

1 неділя — Св. Отців
2 понеділок — М. Ігнатія
3. второк — Юліяни муч.
4 середа — Анастазії муч.
5 четвер — Муч. в Креті
6 пятниця — Святий Вечір
7 субота — Різдво
8 неділя — Солор Пр. Богор. і св. Йосифа
9. понеділок — св. Стефана
10 второк — 20,000 муч.
11 середа — Невинних дітий муч.
12 четвер — Анизії муч.
13 пятниця — Меланії прп.

Устав

1 січня — неділя св. Отців— глас 4, св. утр. 7. на Сл. Б. ап. 257. єв. Лук. 85.
6 січня— св. Вечір— Літургія св. Василія з Вечірнею ап. 303. єв. Лук. 5. піст.
7 січня — Різдво —Повечерія Вел. в Литію. на Сл. Б. "єлиця." ап. 209. єв. Мат. 3.
Загальниця аж до Навечерія Йордану.
8 січня —неділя— Всеночне, глас 5, утр. єв. 8. на Сл. Б. ап 200 і 306. єв. Матея 4.
9 січня— св. Стефана— седмиця 31. на Сл. Б. ап. 17, єв. Мат. 87.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

для Членів Ап. Молитви

Загальні і подрібні справи святої Церкви і св. Вітця— оце наше місяче намірення. Армія Апостольства молитви молиться в січні за всі справи святої Церкви, котрих є дуже богато а також за окремі, подрібні справи. Це намірення обіймає також нашу Церкву і наші справи. Св. Отець є вселенським головою Церкви по установі Христа Спасителя. Всі обряди ,всі вірні— це діти для його батьківського серця. Тому він про всіх думить. всіми опікується про всіх дбає. Щоби Господь поміг в цім році виконати всі найкращі заміри для добра св. Церкви. Які має на серці св. Отець— помолимося всі спільно, разом з тридцять мільоновою армією Апостольства Молитви у всіх краях.

Місійне намірення: Щоби всі заблудні повернули до єдности Церкви. Коли всіх католиків є на світі 350 мільонів душ— то яких 500 мільонів душ ще є поза Католицькою Церквою, хоча вони охрещені. Це сталося з ріжних причин, а головною є "гординя," що є початком всіх гріхів, як каже св. Письмо. Треба богато молитви, жертви і покути, щоби рани, завдані гріхами, загоїлися і знова по бажанню Спасителя "стало одно Стадо і один Пастир."

В нас Українців люди читають замало часописи, а ще менше таких, які читають добрі, поважні католицькі часописи. Тому треба нам як найбільше поширювати католицькі українські часописи між нашим народом.

ВЖЕ ВИЙШЛА КОНЦЕРТОВА РІЗДВЯНА ПРОГРАМА

заходом Бурси ВУК-а в Саскатуні

Зміст програми різнородний і надзвичайно цікавий: Коляди на чотири, три і два голоси, припагідні декламації, вправи, Святомиколаївські представлення, музичні дуети та терцети. Ціна одної програми 50 центів. Маємо на складі програми різдвяні з минулого року. Не шукайте за матеріялом на Різдвяні концерти, а пишіть на понижчу адресу:

UKRAINIAN STUDENTS' RESIDENCE,
304—4th Ave. N., Saskatoon, Sask.

ЕПИСКОП НЯРАДІЙ ПРИЇХАВ ДО КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Епископ Кир Діонисій Нярадій, Ап. Адміністратор Карпатської України приїхав до Хусту.

Йому назустріч виїхав до Сату Маре (Румунія) др. Комаринський як представник премієра, о. Булик, протоігумен Карпатської Василіянської Провінції від духовенства, й відпоручник Української Національної Ради.

БЛАГОСЛОВЕННЯ ВІД АРХИЕПИСКОПА ПРАГИ

Як подає пресове бюро Карпатської України, архиепископ Праги кардинал Кашпар відбув розмову з міністром Реваєм та передав привіт і побажання для премієра Волошина і благословення для українського народу.

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НАШИХ СВЯЩЕНИКІВ

Перед судом у Стрию відбулася розправа проти о. Севастіяна Зубрицького, гр.-катол. пароха з Чолгани обвинуваченого за зневагу поліциї. Поліцай задержав о. Зубрицького на стації у Верчанах і хотів його вилегітимувати. На те о. Зубрицький відповів, що в Польщі нема обовязку носити з собою документи й додав: "Ви ще за молоді, ви не знаєте географії." Суд увільнив о. Зубрицького від вини й кари.

Перед окружним судом в Самборі відбулась розправа проти о. Евгена Кушлика, пароха Пнини, повіт Самбір.

Акт обвинувачення закидує підсудному що в останніх десятьох роках допустився без правно зміни чисто польських прізвищ на українські,

Підсудний заперечив вину. Суд засудив о. Кушлика на 6 місяців вязниці без примінення виконання кари.

Арештували гр.-кат. священика о. Юрія Горошка, пароха Гордині Рустикальної, за виголошення "підбурюючої промови." Перед 6 тижнями суд засудив о. Ю. Горошка на 3 місяці вязниці.

Які відносини панують тепер в Галичині свідчить така замітка в часописі "Нова Зоря" ч. 87 з 13. XI. 1938. стор. 8.:

"ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Впр. Дописувачам: Щиро дякуємо за дописи про долю священиків в теперішнім часі. Зі зрозумілих причин не можемо їх оповістити, та для нас такі дописи цінні, бо орієнтують редакцію в ситуації Духовенства. В випадках де скривджено священика, рідко можемо зладити правдивий і якнайдокладніший опис та переслати його до Ординаріяту подаючи свідків і лишаючи собі докладний відпис такого документу. Взагалі з кождого письма, яке висилається з дому, треба лишити собі відпис з ріжних причин."

Ця замітка свідчить, що в Галичині панує польський поліційний терор і цензура тиснів. Однак в Бозі надія, що це все скоро скінчиться.

РІЗДВЯНІ СВЯТА НЕДАЛЕКО ПІДГОТОВІТЬ ДОБРЕ КОЛЯДУ!

ПАПА ВСТАВЛЯЄТЬСЯ ЗА УКРАЇНЦЯМИ В ПОЛЬЩІ

На самого св. Николая, 19 грудня по вісткам агенції Гаваса, Папа через свого дипльоматичного представника у Варшаві упімнув урядові чинники Варшави, щоби чим скорше направили несправедливе відношення до українського народу в межах нинішної Польщі. Бо так, як вони поступають, не є по католицьки. А поступають так з католицьким народом, котрий має право на мир і лад.

Ці представлення Папи поляки збули нічим....

Польща нічого не навчилася в тягу історії і мабуть вже не навчиться. Перед нею маячить доля чехів у всій ширині і гіркоті. І тому ляхи з розпуки кинулися в обійми Москви. Видали українських патріотів, про котрих знала польська розвідка на Україні через петлюрівців. Так більшовики з легкої руки увязнили 63 наших старшин в Київі і Харкові. Але ці залицяння Польщі до більшовиків зовсім її не вратують... Доля Польщі припечатана.

Най тільки зачнеться весна — а наші скінчать будову автостради на 20 метрів широкої, котра поділена на пояси по 4 метри для скорої і вільної їзди, в оба боки. Хай тільки наші вишколять пробоєві частини а повстане галицький корпус з біженців— тоді поляки скорше зрозуміють нашу мову, як посольські інтерпеляції у Варшаві.

Та немов на **доказ проти всіх ворогів**— отсе Рим вставляється за українцями в Польщі!

ПРАВОСЛАВНИЙ ЕПИСКОП ПРИСЯГАВ ПЕРЕД НАШИМ СВЯЩЕНИКОМ

Які дивні і невислідимі є дороги Божого Провидіння!

Досі всі противники нашої Церкви говорили, що тільки десята часть українського народу є католиками. Тому Україна буде некатолицькою, а такою, якою хотиліб їх душі сектантські.....

Та Боже Провидіння перечеркнуло ті всі їхні рахунки!

Нечайно і несподівано повстала вільна Україна якраз на тім куснику нашої землі, про котрий вони майже не знали....

І на чолі першого уряду вільної Української Держави станув український католицький священик, о. др. Августин Волошин!

Станув як виразник всего патріотичного і свідомого українства!

Станув у вирішальну для нас хвилю як велит думки, чеснот і діла!

І на руки того нашого першого представника волі України православний епископ др. Раїч, родом сербин, зложив присягу на вірність Україні— як епископ православних. Православний владика складає присягу вірности на руки українського католицького священика!

Говорить історія Твоя —Україно!
Говорить Провидіння всемогучого і всетворчого Бога!
Говорить, що Українська Католицька Церква перша!
Вона видала о. Волошина!
І вона буде пануючою на Україні! Вона вже є!

о. КАГЛИН ПРОМОВЛЯВ У РАДІО ПРО УКРАЇНЦІВ

В неділю, 4 грудня, відомий проповідник о. Чарлз Каглин, промовляв у 4 годині пополудні в радіо з Дітройту, й відповідав, тим що його критикували.

Передше він сказав що большевицьку революцію в "Росії" викликали й потім вели Жиди. Проти того зачали протестувати американські Жиди, кажучи що Жиди були і є проти комунізму, і що Каглин тому так говорить що він нібито є антисеміт.

На те в минулу неділю о. Каглин відповів, читаючи різні документи й цитати, виказуючи Жидам, яку велику участь вони взяли в московськім большевизмі.

При кінці прочитав листи з Державного Департаменту у Вашинґтоні у відповідь на скаргу Українців що в совєтській Україні масово вимордовують нарід. Державний Департамент відповів що не "мішається до внутрішних справ Росії." Отже коли масово мордують християн то Америка "не мішається," але як у справі Жидів у Німеччині, де не убито ані одного Жида, то Америка зараз виступила рішучо в обороні Жидів.

Деякі радіові стації відказались передавати промови о. Каглина. Він це називає у своїм тижневнику Совшел Джастис жидівською цензурою, тому що багато Жидів контролюють радіо у Злучених Державах.

Щоби запобігти дальшій обнижці цін в Арґентині, вилили в море 22 мільонів літрів вина. Так погани наживають майно....

Церква виразно такій господарці противиться і її осуджує як нехристиянську.

Гумор.— Право кулака.— Ромчику, чому ти так часто береш в шкіру від тата?— Бо він сильніший від мене....

Гумор. —Як ви оправдуєтеся перед жінкою, коли пізно вертаєтеся до дому?— Якіж ви дивні! То ви думаєте, що вона взагалі дає мені прийти до слова?

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Окружний з'їзд Ліги української католицької молоді був у **Виндзор, Онт.** 19 і 20 листопада, 1938.

50 літний ювилей обходила церква св. Петра і Павла в **Джерзі Ситі**, Н. Дж. Участь брали 100 дітий Рідної Школи —видано "Ювилейну книгу." Парохом церкви є тепер о. Вол. Лотович.

Наша церква в **Олифант, Па.**, обходила також 50 літний ювилей. Тому 50 літ 80 українців католиків оснували церковну громаду ім. св. Кирила і Методія. Нині громада має хор зі 100 членів, велику муровану церкву і триповерхову школу, парохільний дім і 8 акрів землі. Парохія має також 30 акровий цвинтар. Шість парохіян, що дожили цього ювилею, дістали красні дарунки. Парохом є о. Іван Ортинський.

23 жовтня 1938 на третій лінії Вера Ґварані в Бразилії, о. Петро Бусько посвятив нову школу.

В минулому шкільному році всіх питомців у **нашім Семинарі в Римі** було 55, з того 5 священиків, 10 діяконів і 10 піддіяконів; по епархіям: з Львівської 6, з Перемиської 11, зі Станиславівської 4, з Мукачівської 2, з Пряшівської 2, з Мармарошської 2, з Крижевацької 2, зі Злуч. Держав Північної Америки з области Преосв. Богачевського 17, а з области Преосв. Такача 7, з Бразилії один і один приналежний до Канади. З того числа на фільософічному факультеті було 12, на богословському 42, на правничому 1. За успіхи в науках 10 дістало відзначення (медалю), пять одержало степень ліценціяту з богословії; три доступили степеня доктора богословії.

Церква св. Покрови у Вінніпегу

Річні збори парохії виказали, що загальна праця ішла справно, по Божій волі успішно. Вибрано новий заряд в тім складі:

Заступник предсідателя: Михайло Копяківський.

Діловий писар: Іван Хабінець,
Скарбовий писар: Андрій Химко,
Скарбник— Іван Грабовський,
Провірники: Григор, Дух, Купський
Впорядчики: Тригук, А. Шевчук, Ів. Шевчук і Коваль.

Загального приходу було $7.964.53 — розходу $7.946.28. Довгу на парохії ще є $7-443.22.

Гумор.— Чи ви знаєте його так, що говорите з ним, чи тільки з виду?— Я знаю його так добре, що вже більше не говорю з ним.

о. др. В. Кушнір

СЛАВА ВО ВИШНІХ БОГУ І НА ЗЕМЛІ МИР

Цей ангельський спів пи народженню Ісуса Христа лунає з понад вифлеємських полонин по всій нашій землі. Доходить він до найдальших закутин людського життя, однаково, чи серед воєнної хуртовини, бомб, гармат та скорострілів, чи при спокійному життю родини, чи серед великих політичних та соціяльних напружень.

У кожний рік, в день 25 грудня, пригадується нам ця благословенна хвилина, у якій прийшов на світ Христос Спаситель. Кожного року чуємо у нашій Церкві цей ангельський спів: "Слава во вишніх Богу, а на землі мир людям доброї волі.

Славить Його Церква за те, що з високого престолу неба зійшов на землю, приняв вид слуги, смирив себе аж до хресної смерти. А все те на те, щоби піднести впавшу людину до первісного її достоїнства.

СЛАВА ВО ВИШНІХ БОГУ.

Але як це може бути коли тільки незгоди, ненависти навіть серед християнського світа? Всюда незгоди між народами, незгода між державами, незгода між суспільними клясами.... борба внутрі одної і тої самої організації, політичної, чи освітно-культурної групи. Як далеко до цього, щоби ми могли зі сподійним серцем повторити, заспівати другу частину ангельської пісні: "І НА ЗЕМЛІ МИР ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ?"

Який мир може панувати в світі непогамованих пристрастий, неполаднаних рахунків, незгоєних ран і жадоби пімсти, що вигля дає вза кожної мирової чи роззбройної конференції? Сучасний світ немає на це ліку. І чи найде його? Ми бачимо що проповідь "всесвітнього миру" до якого людство малоби дійти дорогою безнастанних революцій большевизму, нищить увесь світ, почнаючи від самого свойого ядра Большевицької Росії. Обіцяний рай не наближається, а поки що ріками пливе кров і найкращих наших братів, що гинуть від ворожої кулі або коротають свій вік на Соловках, чи в Картузькій Березі чи в інших концентраційних таборах та криміналах. Міліони голодних жертв па Україні, знищення нашої науки та культури, переслідування Христової Церкви та нищення нашого господарського дорібку, тиранія наїздників на наших землях, ось висліди божевільних трактатів та обіцянок для українського народу. Який же цією дорогою мир?

Ми знаємо сьогодня певно, що ані Ліга Націй, ані обіцянка "раю на землі" мира нам не принесуть. Слова про мир Господній не відносяться до тих безбожницьких інституцій та утопійних кличів. Слова ці відносяться до чоловіка, що хоче бути людиною етичних і релігійних вартостей. Людиною, яка хоче морального оздоровленя, в першу чергу самої себе, а далі свойого окруження і цілої своєї суспільности. Мир на землі може бути у серці тих, які не підлягають тяжким і страшним законам держав. Мир цей повинен бути у нутрі одиниці, родини і нації. Тут не сміє бути ніяких порахунків, які треба вирівнувати взаїмною боротьбою, на взір міждержавної боротьби. Тут мусить згинути борба кляс в лоні того самого народу. Це згубні наслідки соціялістичних, масонських кличів. Ми наші соціяльні, чи станові ріжниці повинні вирівнати самі, без чужосторонних "оборонців" Москви чи Варшави. Якщо нація сама не полагодить своїх непорозумінь, вона перестає бути нацією. У 1918 році годили нас червоні Москалі, годили нас пізніше Амбасадори великих держав, а що з цього вийшло? Руїна і неволя нашої Батьківщини. Ось мир, який нам принесли.

І тому згадуючи нині ангельський спів при народженні Христа, ми бажаємо того миру на Українській Землі. Цей мир на Українській Землі вже сходить. Ворожа рука, що держала наш Український Нарід у віковій неволі, корчиться. На Карпатській Україні ангельська пісня лунає з особлившою силою. Велика доба для Української Нації наврівав, вона стихійно, непереможно посувається понад ворожі кордони, що ще держать наш нарід в неволі. Ангельська пісня Карпатської України кличе всіх своїх синів, щоби були ДОБРОЇ ВОЛІ. Треба нам зеднати сил, взаїмної пошани етичного і релігійного оздоровлення груп, політичних партій і української суспільности. Треба нам доброї волі, національної чести і совісти, щоби ми самі вирівнували наші непорозуміння, не оглядаючися за поміччю чужих.

Тоді настане на Українській Землі мир— людям доброї волі.

о. др. Василь Кушнір

РІЗДВО Г.Н.І.Х.

Евангеліє Матея, зач. 3.

А коли Ісус народивсь в Вифлеємі Юдейськім, за днів царя Ірода, то мудрці зі сходу прийшли в Єрусалимі, кажучи: Де є цар жидівський, що народився, бо ми бачили його звізду на сході і прийшли йому поклонитися. Почувши це цар Ірод занепокоївся і весь Єрусалим з ним. І зібрав всіх первосвящеників та книжників народу і допитувався їх: Де Христос мав народитися? А вони сказали йому: В Вифлеємі Юдейськім, бо так написано пророком:

І ти Вифлеєме, земле Юдова,
Ніяк не єси найменшим між княжими
Містами Юди,
Бо з тебе вийде вожд,
Що правитиме моїм народом Ізраїля.

Тоді Ірод тайком призвав мудрців і випитував їх пильно про час, коли їм явилася звізда; і післав їх в Вифлеєм кажучи: Ідіть і пильно розвідайтеся про дитя; а коли знайдете, сповістіть мене щоби і я пішов поклонитися йому. А вони вислухали царя і пішли. І це звізда, котру побачили на сході, ішла перед ними, аж прийшла і стану за верху, де було дитя. А побачивши звізду, зраділи великою радістю. І як увійшли в дім, побачили дитя з його матірю Марією і впали і поклонилися йому. Відкрили свої скарби і принесли йому дари: золото, ливан і смирну. А отримавши в сні осторогу не повертати до Ірода, іншим шляхом вернули до своєї країни.

НАУКА

В цілій природі було тихо. Здавалось, що очікувала чогось важного, великого. В домах Вифлеєму гасло одно світло по другому. Усе замовкло. Гостинцем міста Вифлеєму спішить чоловік з народу, іменем Йосиф. Побіч нього жінка, якій товаришив, за ними вючне віря, утомлене далекою дорогою так, як вони. Час від часу трівожно глядить Йосиф на Пречисту Діву Марію. Лице його вкриває неспокій. Вони обоє були убогі, убогі більше від всіх. І тому не приняв їх Вифлеєм, хоч Йосиф стукав до кожних дверей. Утомлені станули перед брамами міста, що високі за ними зачинались. Тільки одна яскиня серед Вифлеємських полонин могла дати їм захист нічлігу. І вони там зайшли. Найшли місце ЛАСКИ. Яскиня Вифлеємських полонин сталась колискою Спасителя Світа.

1. Перше Різдво

Ясність засвітила з неба. Понад землею радісне дрогання, воздухами несуться радісні пісні Різдвяної Ночі. Ангели, післанці Неба співають чудну пісню. Такої земля ще ніколи не чула. Співають про славу Бога, співають про мир для людей доброї волі. Звуки їх пісні, наче ці филі святочних дзвонів Першого Різдва несуться понад нашою, убогою землею. Божий післанець-Ангел, являється перед громадкою пастирів ,що берегли свойого стада на полонинах Вифлеєму. Весь ясний, осяяний світлом небес: "Не бійтеся," говорить до пастушків. "Отсе я вам звіщаю велику радість. Сьогодня народився Спаситель світа, Христос Господь. Син Давида."

Це був перший Святий Вечір і Перша Свята Ніч. Від тоді сотки разів повтаряється Святий Вечір і Свята Різдвяна Ніч. Сотки поколінь зустрічали їх і будуть ще зустрічати, а серце людства як колись так і сьогодня бється тою самою невисказаною любовю Предвічного Бога. Цеї вічної Любови Бога, людство так довго ожидало. Ожидали її цілі покоління соток і тисяч літ і так з тугою затривожених свої сердець до землі сходили. Аж ось прийшла повня часів. Небо в свойому милосердю схилилось до землі. Доброта Божа зявилась на землі. Дитятко Ісус простягає до людства свої рученята. Кличе всіх до себе, до ясел, кличе великих і малих, богатих і убогих і трудом утомлених людей. Земля відчуває подув Любови Бога. Люде спершу недовірчиво зі здивуванням, відтак радісно з довірям, а в кінци шасливі кличуть одні до других: ЛЮБОВ ЗЯВИЛАСЬ МІЖ НАМИ ВЕЛИКА, СИЛЬНА БОЖА ЛЮБОВ.

II. Благословення Різдвяної Ночі

Різдво Христове є і остається Празником Любови: "Я прийшов, щоби огонь запалити між людьми. Нічого більше не хочу, як тільки, щоб цей огонь загорів." Потрійне є благословення Різдвяної Ночі для нас тоді, коли ми складаємо собі побажання: "Веселих Свят."

1) Обудження і побільшення нашої віри. Боже Дитя, яке лежить в яслах, ми хочемо узнати і узнаємо за нашого Бога і Спасителя і як такому ми Йому віддаємо належну честь і славу. Як колись пастирі на полонинах Вифлеєму, спішім сьогодня і ми, за вказівкою Ангела Хоронителя, до яскині Христа, то Його Церкви на торжественні Богослуження, до св. Причастія, з вірою нашого серця: "Правдивий Боже, ми віруємо Тобі: Ти є між нами в Евхаристійних видах правдивим Твоїм Божеством і правдивим Твоїм Чоловічеством." Без віри у всьо, чого учив нас Спаситель, Христове Воплочення і Христове Відкуплення нічого нам не поможе. Певно, ми тут стоїмо перед непереможним таїнством, але є богато інших таїнств побіч нас і в нас самих. За таїнством Воплочення Сина Божого стоїть авторітет самого Бога, який ані сам не може помилитися, ані нас в блуд впровадити не може.

III. Тому спішім вірні ,спішім до Вифлеєму.

2. Обновлена ревність о спасення нашої душі. В нинішний день виступає так ясно перед нашими очима усе, що Христос для нас зділав, предприняв і перетерпів. "Він задля нас і задля нашого спасення зійшов з неба і стався Чоловіком." В тих кількох словах, які ми відмовляємо в молитві "Вірую" містяться незглубимі правди. То, що Христос стався Чоловіком, це тільки перший крок в напрямі нашого відкуплення. Щоби за нас умерти треба було для Христос приняти людське тіло. І коли Христос тільки для нас зділав, то чиж ми не повинні зробити всьо, що вільки можливо, щоби ратувати нашу душу?— Колись був гарний християнський звичай, що на Різдво Христове християне громадно приступали до св. Тайн. Чомужби цей гарний, старий християнський звичай не мав бути нашим обовязком сьогодня? Це найвищий час, обудитися зі сну гріха і байдужности нинішнього людства.

IV. Глядіть це Христос-Цар, наше Спасення.

3) Мир серця. Відвічний Син Божий приносить нам, світові, з неба мир, мир, якого ніхто від нас не може відняти. Ангели, коли співали на Вифлеємських полонинах в першу Різдвяну Ніч, обіцяли його всім людям доброї волі. Мир з Богом, мир з ближнім, мир з собою. Цей мир ми находимо перед яслами, перед кивотом, у Спасителя, який хоче у наших серцях ще раз народитися. З Ним ми відважно підемо на зустріч Новому Рокові, з вірою Св. Стефана Первомученика, з любовю св. Йоана Апостола, з обновленим і понад всьо цінєним скарбом невинности нашого Крещення....

ЯК НАВЕРТАЛИСЯ ВИЗНАЧНІ ПИСЬМЕННИКИ?

В Лондоні появилася цікава автобіографія (Трі Вайс Гом) відомої англійської письменниці **Шейля Гай-Смит.** Вона описує, в який спосіб в її души довершився переворот, завдяки якому вона вернулася на лоно католицької Церкви. "Вона належала до т. в. англьо-католиків і була назагал вдоволена зі своїм віроісповідання. Не подобалось їй в англьо-католицизмі те саме, що не подобалося колись іншому великому англійському конвертитові **Честертонові:** брак авторитету. Перекования, що католицизм се одинока правдива релігія, прийшло нагло. Сталося це в часі відвідування катедри в м. Палермо. Відтоді вона старанно приготовлялася до повороту на лоно католицької Церкви і незабаром разом з мужем приняла католицизм. Такого самого наглого перековання й ясности зазнав французький письменник **Поль Кльодель.** Він став католиком по одних відвідинах паризької катедри Нотр-Дам, які він зробив з простої цікавости в часі, коли там відправлялася вечірня. Величезне враження зробила на нього пісня "Магніфікат" (Величає душа моя Господа). Ся пісня відкрила йому очі. Згадані приклади наглих навернень не належать до рідкостей. Французький письменник **Франсуа Копе** писав незабаром по своїм наверненню: "Коли порівнюю мій сучасний моральний стан зі станом, в якому я був кілька місяців тому, я здивований переміною, яка видається мені чудесна." Про своє навернення з протестантизму цікаво оповідає навернений у 1847 р. німецький лікар **Альберт Гетч,** пізніший католицький душпастир і генеральний вікарій Орлеану. Одного дня знайшов він на дорозі маленький медалик, загублений якимсь прочанином. Він підніс медалик і (повторяємо його власні слова) "оглядаючи його, я побачив очима моєї душі цілість чудесної будови католицької віри."

ПОПАВСЯ

Перед касою на залізничій стації стоїть велика товпа людей. Один поперед другого пхається, бо наближається час від'їзду залізниці, а многі ще не мають білетів. Якийсь молодий елегант, перед яким стоїть двох монахів, нетерпеливиться більше чим другі, а вкінці відзивається з обуренням:

— Тут так само, як перед сповідальницею, треба чекати з гріхми в руках щоб заплатити священникові, бо без грошей вони не зроблять нічого.

На ті слова обертається один священик і спокійно питає:

— Чи ви вже коли приносили священикові гроші до сповідальниці?

— Певно, за кожний раз.

На це священик:

— Не говоріть цього так голосно, бо тим самі зраджуєтеся. До сповідальниці є обовязання принести гроші тільки той, що їх вкрав.

Треба б було бачити збентежену міну панка тоді, коли всі стоячі вибухнули голосним сміхом.

о. М.Т.П.

СОВІСТЬ ДОКАЗУЄ ІСТНУВАННЯ БОГА

В кождого чоловіка є щось, що ми загально називаємо "совість." Це голос, що до кождого говорить. Коли чоловік провиниться, находить на нього дивне чуття встиду і жалю. Коли зробимо щось доброго, шляхотного, ма смо почуття внутрішного вдоволення.

Голос совісти ніколи не мовчить Буває, що чоловік, котрий зробив зле, старається придавити голос совісти розкішним життям. Але все таки той голос відзивається. Навіть, колиб чоловік забіг на край світа, голос совісти піде за ним, днем і ніччу. Злочин може бути тайний, але голос совісти не дасть спокою ніколи.

Хто може припускати, що той дивний голос це тільки винахід? Правда, релігійне виховання може зробити той голос дуже чутким. Але воно тільки зазначує, що такий голос вже є. І тому відповідальність є перед людським правом. Не страх перед людьми непокоїть злочинця— але голос совісти, навіть, якби він був сам один одніський, серед пустині, де нема чого боятися людий.

Колиб голос совісти був лише почуттям людськости, то ми відповідалиб тільки перед людьми і суспільністю. Але так не є. Голос совісти не може мовчати на несправедливість і він відзивається внутрі та є найтяжчою карою за зло, невидною для людського ока.

Совість каже нам, що відповідаємо за наші діла перед справедливим Богом. І колиб ми навіть сповідалися перед цілим світом, то совість наша не буде спокійна так довго, **доки ми не помиримось з Богом.** А щоби помиритись з Богом, треба вперше помиритись з ближнім. Одинокий спосіб заспокоїти совість на цім світі, є зробити покуту за зло після закону Ісуса Христа. Христос знав потребу спокою для нашого грішного серця. Тому установив **Тайну Покути.** Кілько то люди завдячують Богу в своїм серцю за ту превелику Тайну милосердія! Хто може описати спокій серця грішника, коли зробив щиру сповідь і одержав розрішення!

Совість це окремий доказ Божої любови і милосердія. Совість каже нам, що Бог живе в нашім серцю. Совість каже, що Бог карає за зле а нагороджує за добре. Совість це наче палець Божий, що показує дорогу.

Хочаби чоловік робив зло далеко від людий, то совість не дасть йому спокою. А коли робимо добре, то маємо спокій. Цей голос вложив нам в серця предобрий Бог, щоби спонукати нас до добра а відклонити від зла. Ми є власністю Бога, ми Його сотворіння, Його діти. Таку опіку дає нам Боже Провидіння.

Кождий признає совість. Многі признають, що совість сама собою як чеснота є нагородою а як нагана є карою. Вправлятись в чеснотах приносить спокій серцю. Але впасти в пристрасть, приносить жаль. Однак людська природа сама себе не може ні нагороджувати, ні карати. **Жерелом морального права є Бог.** Нагорода і кара випливають з морального права.

Щоби набути чесноти, треба часто людській природі відмовитись від бажань. Совість каже нам, що над нами є Бог любови. Совість навчає нас про Божу доброту, котру ніхто не заперечить, вона наповняє нас бажанням Божого милосердія. Совість це внутрішне світло, близький приятель, що мешкає в нашім серцю, ціле наше життя і вказує кождий день до Бога і до вічности.

ЩО І ЯК ЛЮДИ ДУМАЮТЬ?

Поступ Америки полягає на засадах умової і духової свободи і вільної господарки, уладнаної так, щоби виключити надужиття. До того ще є популярне правительство.

Г. Гувер.

— — —

Знаю людий, що живуть на піддашу, але малюють то, що хочуть і більше радіють життям, як неодин міліонер.

В. Дисні

— — —

Коли нація тратить середну верству, стає на шлях утрати незалежности.

Б. Бартон

— — —

Брехня не має ніг, але очернення має крила. Брехня і сплетні родять нікчемність.

Данська пословиця.

— — —

РАДІОПЕРЕДАЧА Служба Божа з церкви св. Покрови 965 Boyd Ave. Винипеґ, Ман. Буде в неділю по Йордані, 22 січня 1939 від години 11 до 12.15 A.M. Central St. Time (година скорше в Саск.) через стацію СКУ Слухайте!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Органiзацiйна Часть

Частина села з фільма "Запорожець"

ЗАЧИНАЄМО СЕМИЙ РІК ПРАЦІ

З малих початків, за Божою помочею і ласкою, виросло красне дерево. Є де птицям небесним витати....

Були початки скромні і нелегкі. Треба було бити руками на машинці 150 примірників Бюлетеню. В одній особі редактор, адміністратор і експедиція. Тепер красне число співробітників, адміністратор робить прегарну роботу а експедиція окремо працює. Бог поміг і— люди добрі.

Ідейна праця ніколи не пропаде даром. Ідея непобідима! Наша ідея: БОГ!

Ми шукали душ, не гроша!

Працювали для ідеї— не для нажива.

Тому ми остали вповні незалежні від всіх політичних партій, від всіх хвилевих ускладнень. Ми голосили і голосимо все під кутом найвищого добра, під зором вічности.

Бюлетень незмінно є вістуном Великого Царя, Царя Царів, Ісуса Христа!

За миску людської сочевиці вільної думки і слова не продамо, ні не заміняємо! Тому ми сміло голосили все, що виходить на добро нашому народові в Канаді! Ми противилися всьому, що підриває добро нашого народу в Канаді.

На службі Нації, для її добра — стоїмо семий рік!

За нами чистий труд— перед нами краща будучність!

Всі, котрих серця горять великим поривом, най стають з нами!

Спільно зможемо поконати темноту і злобу дня!

Ще много-много праці!

Спільно буде лекше, буде веселійше, класти основи Будучности Нації.

З нами Христос Цар!

З нами Побіда і Правда.

З правдою в серці— станьмо всі до побідної праці! Приєднуйте нових передплатників, ширіть нашу часопись, ставайте в члени БУК-а!

Великий час вимагає великих зусиль— на фронт борби за душу безсмертну!

За Бога, за віру, за Церкву, за честь і силу Народу!

Гумор.— Добра інформація.— Я вчера пішов до інформаційного бюра й зажадав інформацій про себе.— І що сказали тобі? — Остерегли мене переді мною самим!

РІЗДВО

Різдво Христове! І ніч як казка!
І в серці— в серці любов і ласка!
Думки, як птахи, вільні літають
і Україну всю обіймають....
Думки як птахи, вільні, крилаті
линуть високо у кожній хаті....

В ніч святвечірню в таші привітній
передаю зміст слів заповітних.
Нехай предківські ті заповіти
надхненням наші скріпляють діти:
Нехай веде нас дзвінке те слово
на прю за Правду і за Обнову.
Привітне слово, те слово з криці
нехай веде нас ген до зірниці....
Ясна зірниця— рідна емблема
най заведе нас до Вифлеєма.

Нас не спинять нічим перепони
тюрма— Соловки— весь ад червоний.
О, знайте, вірте, ми непоборні!
Ідіть до ціли кріпкі, моторні.
Одна мета нам, одні бажання
перетріваймо ж аж до світання.
В ніч святвечірню, в ту ніч любови
з усіх, що в тюрмах, спадуть окови.
В ясну майбутність отверті брами
Ідім бадьорі— Правда є з нами!
Діло посвяти і пісня згоди
хай нас з'єднає в одно з Народом.
В наше майбутнє поглянь́мо ясно
а Воля наша розцвите рясно....
Одна нам зірка злагодить болі:
спільна, єдина ЖАДОБА ВОЛІ!

ОРГАНІЗАТОРСЬКИЙ І ДЯКІВСЬКИЙ КУРС

20 січня, 1939 починається в бурсі БУК-а в Саскатуні курс для наших організаторів і дяків, яких брак відчувається сильно на прерії.

На курс принимається свідомих і активних українців католиків.

Курс навчання обіймає: Церковний спів,
церковні обряди,
музику (гра на струнних, теорія),
красномовство,
українознавство.

Курс треватиме три місяці, від 20 січня до 6 квітня 1939. Оплата за науку є $50.— утримання, після умови. Зголошуватись треба не дальше, як до 15 січня, 1939.

Оце нагода для нашої молоді!

Оце вишкіл надійних сил для творчої праці!

Хто з молодих хоче працювати для Бога, Церкви і Народу— нехай записується!

Родичі, поможіть дітям записатись на цей курс! Злогошуйтеся негайно!

Писати на адресу бурси БУК-а, 304—4 вул. Саскатун, Саск.

Осип Прийма, управитель — о. Ст. Борис, ректор

Гумор.— Жидівська граматика.— Ципкін, відмінай мені в теперішнім часі слово "брати." — Ципкін (син купця): Я беру, ти платиш, він платить, ми беремо, ви платите, вони платять.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

БОГ ВИДИТЬ ВСЕ, В КОЖНІМ МІСЦИ, ЗАВСІГДИ.

Лекція 7.

Діти скажіть мені, чи ви важилибися взяти овоч з кошика, якщоби ви були певні, що ваша мама вас бачить, тоді як вона заборонила вам цей овоч порухати?

Ні, напевно, що ні. Ви бя його не порухали. Але мама вийшла з хати; а непослушна дитина крадьком підходить до кошика і бере овоч, який мама брати заборонила. Дитина тоді поповняє гріх неповздержности і непослуху.

А скажіть мені, діти, ще таке: Якщоби ваш учитель був завсігди присутний, чи ви важилибися кричати, скакати, поводитися в школі невідповідно? Як поводяться злі діти, як тільки в клясу ввійде учитель? Як поводяться вони, як тільки учитель вийде з кляси?

Правда ніхто з вас цього не зробивби. Але часами, як мене нема між вами через маленьку хвилину, особливо, коли ви приходите на катехізм, який неспокій між вами. Ви відразу забуваєте, що ви прийшли на науку катехізму, забуваєте, що ви находитеся в Церкві. Крик і непорядок росте. То не добре, діти. Скажіть мені ще, діти, чи недобрий, непосидющий, збиточний хлопець струнувби гніздо з дерева, хотівби, щоби маленькі воробчики на землі погинули, якщоби він бачив, що близько є чоловік, сторож, острий, який на цей вчинок хлопця слядівби? Ні, напевно, зараз утікби далеко від гнізда.

А ті хлопці, недобрі, що певно не ходили ніколи на катехізм, чи думаєте, що вони закрадалибися до склепів, до банків, кралиби авта, якщоби вони знали, що там десь є укритий сторож, можливо з револьвером, з яким не можна жартувати? О, ні, ви це добре розумієте. Такі хлопці утіклиби далеко, далиби ногам знати....

Хлопець, що бере заказаний овоч, недобрий школяр, пустий хлопець, що гнізда з дерева стягає, злодій, що до склепу закрадається, вони не думають, що коли їх мама не бачить, коли учитель не є присутний, коли нема жадного сторожа, вони не думають, що є хтось, що все видить, що видить на кожнім місці і видить завсігди. Він відтак добрих хлопців, добрих дітей, що покусу до злого поконують, нагороджує, а злих дітей, що покусі піддаються, карає.

Чи ви знаєте, хто є ця особа, що всьо завсігдя видить? Це Бог.

Бог видить всі наші діла. Бог видить всьо то, що ми робимо. Бог видить дитину, що зі зложеними руками спокійно, гарно молиться. Бог видить її, радіє і думає: Благословенна буде ця дитина. Дитина, що тішиться Божим благословенням, напевно буде щаслива.

Видить дитину, яка відчуває прикрости, нещастя людей, дає милостиню бідному чоловікові, сироті. Радіє і Господь і думає: Нехай буде благословенна ця добра дитина. А дитина, що тішиться Божим благословенням, буде щасливою в життю.

Видить дитину, що збила вікно. А коли мама питається, хто це зробив, дитина відпирається. Господь це видить, чується ображеним і думає: Недобра дитина, говорить неправду. А неправда то терня, що додається до терневого вінця Ісуса. О, ця дитина не буде щасливою, коли так поступає.

Видить дитину, яка користає з того, що нікого нема в хаті, простягає руку і бере з шафи гроші або інші речі, мимо того, що тато і мама вже нераз її це заказували. Видить це Господь і чується ображенни і думає: Недобра дитина, непослушна, захланна. Її провина, це більше одна колючка-терня у терневому вінці Ісуса. Ця дитина не буде щаслива, коли так дальше буде поступати.

Видить дитину, що любить дуже свою маленьку сестричку, що ще в колисці. Мама занята хатньою роботою, не може стояти все біля колиски. А старша дитина, має свої забавки, чує як інші хлопці, дівчата, такі як він бавляться на дворі. Однак відкидає всі свої забавки, не звертає уваги на хлопців, що бавляться на дворі, але старається бавити маленьку свою сестричку в колисці, старається помочи своїй мамі. Господь бачить його і благословить.

Господь бачить також але вже не благословить іншого хлопця, котрий хоч може а не хоче помочи в науці своїй молодшій сестрі. Він старший, ходить до вищої кляси, мігби бути вже учителем для своєї меншої сестрички, вона просить його о поміч в тяжкій задачі, він відказується. Він шукає своєї забави, не знає, що через те справляє прикрість і для своєї сестрички і для мами, і Бога гнівить. Як може бути щасливим такий хлопець?

Але Господь Бог бачить не тільки наші діла, бачить також наші думки і почування. Бог бачить, що переходить через нашу голову, бачить, що діється в нашому серці. Все те читає Бог так як в книжці. Глядіть хлопець переходить вулицею, дивиться через великі вікна в склепі.... А думка в нього: Якби то мені дістати цей фотографічний апарат. Оглядає, чи не можнаби до відчинити вікна, родиться в нього погана думка крадежи. Хлопець не думає, що хтось знає його погані думки. Колиби подумав про це, напевно завстидався.

Дорогі діточки, ніколи не робіть нічого злого. Пригадайте собі зараз, що Господь є всюда присутний, що все вас бачить і все читає у вашому серці.

Робіть і думайте все добре. Тоді Господь буде завсігди з вами, буде вас благословити і ви будете щасливі на землі і в небі.

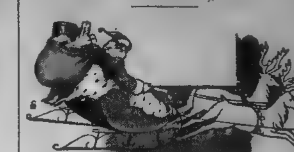

СВЯТА НІЧ

За віконцем— сніги приголубили Ніч
Білим усміхом ласки
І витали їм всіми блесками піль
Мов царівну із казки....

І пестили її всіми сяйвами звізд
І тремтінням просторів,
Бо з захмарних верхів ізходив у цю Ніч
Легіон світлих Хорів.

Бо з небесних сторін ізходила в цю Ніч
Сила Архистратига
В кожню хату й семю, в кожен сховок душі,
Що покірна і тиха.

Бо з теремів життя, що тріває во вік,
Блисло Вічне Світло,
Що всі справи душі, всі надії сердець
На всяк час просвітило.

Бо з пресвітлих світів ізходив у цю Ніч
Вожд святого Лицарства
Над маленькі ясла, де спочив Володар
Християнського царства....

Василь Лімниченко

Добре направлена думка надіється в труднощах, а боїться в добробуті. Горацій.

Чоловіка ошляхотнює думка, не кров.

Краще забути на недоладности другого, як про них говорити. Франц. посл.

Чотири Запорожці з Фільми "Запорожець"

др. Дейфо

ОДІЖ ЗИМОЮ

Наш досвід в убиранні патерит, від їх народження, навчив нас чимало в ділянці про котру мало знають. Вірю, що кожда дитина булаби здоровша, колиб родичі знали, як її одягати, бо в многих домах одіж це тільки засіб, щоби дитині було тепло.

Тут в Календер є досить зимно в січні і лютні. Діти все виходять однак забавитись, навіть коли тепломір показує 20 чи 30 нище зера. Кілька років тому ми побоювались, щоб дітям було тепло і тому натягали на них цілі купи одіння. Вони виглядали тоді наче бочілки і коли котре впало, то ми мусіли їх підносити, бо вони були неповоротні як давні панцирні лицарі. Самі вони ніяк не могли встати.

Так ми навчилися, що одягати діти в богато тяжких одінь, до того тісних, було для них спутанням руху. У висліді вони потилися, знемагали і легко застуджувалися. Якраз це, чого ми побоювалися і ради чого ми одягали їх в богато одіння.

Я свідомий того, що більшість родичів робить те саме. Хочуть запевнитися, що дітям тепло і переважують справу.

Одіння дітий повинно приставати до міри. Знаю, воно звучить надто просто: виглядає прямо смішним про це говорити, але я переконаний, що саме ізза того люди зачасто про це забувають.

Коли я кажу, що одіння повинно приставати до міри, то я розумію в тім, що для рук і ніг повинно бути досить місця, щоби вони свобідно порушувалися. Вони не можуть зависіти від жадної части тіла, бо тоді не лише рухи тіла опізнюються, але це спиняє також опіди крови.

Спідне шаття не має надто приставати, бо при скірі має бути перства воздуху, котра ділає як охоронник. Старе повіря каже, що скіра віддихає і тому треба дати її воздуху. В дійсности, так не є. Але правдою є, що не треба заливати потових желез, коли вони виконують дуже важні чинности.

Спідне шаття повинно бути вовняне, з дуже ніжної тканини. Нечесана вовна под разнює ніжну скіру дитини а кромі цього не тягає так скоро поту, як мякша вовна. Ще досі памятаю часе спідне шаття, коли я був хлопчиком. Радше я хотівби сказати, що ніколи не забуду, як воно мене кусало і свербіло так довго, аж доки я до того не звик.

Коли є дуже зимно, уважайте, щоби ваша дитина, коли виходить на двір, мала чоло, шию і вуха закриті. Коли ні, то легко може простудити голову.

Здається, що не треба пригадувати про обуву. А належить її зміняти відповідно до погоди.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1285 рік записаний в нашій найдавнішій літописі ось як: "А в попередні роки, тоді як Лестько здобув Льва город Переворeськ, також ляхи воювали коло Берестя по Кросні, взяли десять діт і пішли назад. Берестяне зібралися і гнали за ними. Ляхів було двіста, а берестян лише 70. Зате з ними був воєвода Тит, звісний повсюду зі свого мужества у війнах і на ловах. Вони дігнали ляхів і билися з ними. За Божою помочею побідили берестяни ляхів, убили їх 80, а інших піймали, відібрали все заграблене добро і так вернули до Берестя з честю, прославляючи Бога і Його Пречисту Матір."

* * *

Ось так наші предки дали ляхам науку тому 654 років! Нині ляхи знова влізли в давне наше Берестя і Перевореськ за Ярославом. Але недалекий той час, коли наш нарід відбере заграблене добро і прославить Бога на вільній землі!

* * *

А ось взір давного завіщання нашого князя з року 1287: "Володимир велів свому писареві Ходорцеві писати грамоту. "Во імя Отця, і Сина, і Святого Духа. Молитвами Пресвятої Богородиці і Присноділи Марії і святих Ангелів. Це я, князь Володимир, син Васильків, внук Романів, даю всю свою землю й городи, після моєї смерти, мому брату Мстиславові—і стольний город, Володимир."

* * *

Скільки тут побожности, глибокої і ніжної віри— а також сили! Це почуття влади свідчить найкраще про наші тодішні обставини. Князь не писав богато— тільки два слова: "Це я"! Він покликується на свій рід, він знає свій рід, чий він син, чий внук. То глибоке почуття роду, що вкорінився в рідній землі, котрий сильний як та земля, котрий з неї черпає розріст та могучість - дає нам науку, як треба нам виховувати наше покоління. У свідомости свого роду, у свідомости сили, що дає власна земля— а все покорі перед Богом і Пречистою.

* * *

11 січня 1647 турки з татарами задумали використати посвяточний настрій запорожців і в ночі нікірали я тихцем від Січ. Та гартовий підтримує вічар і вистрічив. Розіспане козацтво як ночи вирвали з куренів і дали таку науку туркам, що вони вже більше ніколи не важились підкрадатись до Січі. Так наші предки вміли давати собі раду серед найтяжчих обставин!

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Українські Вісти, Едмонтон—ч. 49—51
Світ дитини, Львів— ч. 11
Америка, Філядельфія— ч. 141—146
Різдвяна програма вид. Бурси БУК-а в Саскатуні, літографована, добра.
Праця, Прудентополіс— ч. 45, 46
Політика, Варшава— ч. 27
Голосни, Варшава— ч. 45, 46
Наш Стяг, Шікаго— ч. 50, 51
Сівач, Львів— ч. 12
Місіонар, Жовква— ч. 12
Вісти Укр. Наук. Інст. Берлін— ч. 5
Діточа бібліотека, Львів, ч. 11 Зіновича ч. 2

К. Конарський: Сонячні оповідання, ст. 100 в образками, одинадцять оповідань для дітий, всі красні.

РАДІОПЕРЕДАЧА з церкви св. о. Николая у Винипеґу буде 8 січня 1939 пополудні від 7-8 години -в Саскачевані 6-7 вечір- через стацію СКУ! Передадуть благальну пісню, проповідь і коляди - слухайте! Жертви слати на руки о. ігумена Жидана, 612 Фльора евеню.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Jan39 Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 2 (26) ЙОРКТОН, САСК., 14. Січня, 1939 Vol. VII, No. 2 (26) YORKTON, SASK. Jan. 14, 1939

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Піонірам нашого духовного поступу, першим нашим орґанізаторам, Українським Католицьким Отцям Духовним з Новим Роком наші щирі желання і молитви складають Редакція і Адміністрація Б.Н.

Усім нашим Хліборобам і Робітникам, що тяжкою працею здобувають кращу долю а серцем витревали вірні і незломні в борбі о душу безсмертну з Новим Роком найкращі побажання кращої долі складають Редакція і Адміністрація Б.Н.

З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

ЯК ВИГЛЯДАЄ РОЗБУДОВА НАЦІЇ?

Інсталяція Владики для Карпатської України. В неділю 4 с.м. відбулася в Хусті інсталяція Владики для Карпатської України Преосв. дра Діонізія Нярадія. Вона мала незвичайно торжественний характер. До церкви в Хусті ввів Епископа місцевий парох в асисті численного духовенства та в присутности представників карпато-української влади і центрального уряду з Праги. Епископ відправив архиєрейську Службу Божу та проголосив парохіяльну церкву в Хусті Епископським собором. Пастирський лист про іменування Епископа Нярадія Апостольським Адміністратором відчитав торжественно проф. Попович.

НАШЕ ПАТРІОТИЧНЕ СЕЛО

Премієра Карпатської України відвідала делеґація села Великі Лучки під проводом старости Поповича. Делеґація заявила, що село віддає до диспозиції уряду 300 ваґонів кукурудзи для бідного населення Верховини. Великі Лучки се найбільше (около 10,000 мешканців) і одно з найсвідоміших сіл Карпатської України. Воно лежить майже при самому українсько-мадярському кордоні.

РАДІОПЕРЕДАЧА — СЛУЖБА БОЖА З ЦЕРКВИ СВ. ПОКРОВИ, 965 Бойд Аве., Виннипеґ, Ман. БУДЕ В НЕДІЛЮ по ИОРДАНІ, 22 СІЧНЯ, 1939, ВІД ГОДИНИ 11 до 12.15 рано, (сентрал тайм) через СТАЦІЮ СКУ!

РАДІОВИСИЛЬНЯ В ХУСТІ!

ХУСТ, 22 XI. (АТЕ).—Уряд Карпатської України вирішив в найблищому часі приступити до монтування радіовисильні з частин, що їх вивезено з радіовисильні з Кошиць. У звязку з тим прибула до Хусту німецька комісія з інж. Рідіґером, що має намір зайнятися не тільки технічною сторінкою радіовисильні, але також помогти виробити відповідну пропаґандову програму.....

Канцлер Гітлер переслав урядові Карпатської України 100,000 німецьких марок як жертву на зимову допомогу для бідного населення Карпатської України.

Недурно одна міщанка в Коломиї, котра на ринку продає ярину, каже:— "Продам і занесу на Службу Вожу за Гітлера, щоби ще довго прожив!"

А Ви, чи зложили вже свою жертву на Карпатську Україну?

НАЙГОЛОВНІШІ ПОДІЇ в 1938

Рік великих сподівань і перемін — так можна назвати минулий рік. Для українців був це добрий рік! Він показав нам, що й ми маємо приятелів на цім світі, він зактивізував наше питання в міжнародній політиці, а особливо виказав нашу власну тугість і невгнутість серед дикого наступу розлючених ворогів. Наш нарід, що так в масах, як у своїм проводі він вже доріс до свобідного життя на власній землі і жаден ворог не зможе завернути нашої долі від кращої світлої будучности.

Головними подіями минулого року уважають:

Договір в Мінхені,
прилучення Австрії до Німеччини,
очищення від жидів,
лет кругом світа Г. Гюса,
перелет через атлянтик Д. Кориґана,
китайсько-японську війну,
еспанську національну революцію,
повстання арабів проти жидів в Палестині,
і невзрушиму моральну велич Папи.

У всіх найважнійших подіях світа Папа, тепер старець, до того нераз тяжко хорий, брав чинну участь і відзивався з рівною сміливістю до можних того світа, я також до бідних і пригноблених. Католицька Церква раз враз світить доказом божеської сили і опіки Христа Господа. На неї звернені очі цілого світа. Імя Папи Пія XI звісне всім, як імя гідне найвищої пошани і признання.

Богато говорив світ про Гітлера. Це він став спричинником нових границь в Европі, нових надій для нашого народу, муж незломної волі і несхитної руки.

Говард Гюс, молодий 33-літний міліонер, перелетів в трьох днях, 19 годинах і 8 хвилинах кругом світа, віддаль 14,716 миль.

З Новим Роком нові надії, сильнійше бється серце, твердне рука при праці — Галицько-Волинська Держава стане дійсністю!

Ось чого ми надіємося в 1939!

—Повстане корпус з галицьких біженців в КУ.

— Ляцька зажерливість дістане кінець так скоро і ненадійно, як сталося в судетах,

—Повстане вільна Галицько-Волинська Держава,

—Виплатимо бурсу БУК-а в Саскатуні,

— і в єдности духа та чину, молодь і старші, здобуватимем далі нові становища в нашій вільній Канаді!

СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ "РАЙ"... ЧИ ГРАБІЖ?

Телеґрама з 24 грудня подає, що через стацію Перпіяян, на границі червоної Еспанії і Франції, переїхали вантажні вози, наладовані пятьдесять тонами срібла і золота до Парижу, щоби так заплатити за покупки за границяшк.

Тепер питання:— Звідки червоні правителі Еспанії набрали аж 50 тонів, себто 50,000 кільоґрамів срібла і золота? Звідки?

Відповідь тільки одна: Червоні пограбили церкви, монастирі, доми знатніших еспанців а все заграблене добро вивезли до Франції, щоби потім мати вигідне життя, коли в Барцельоні стане за горячо і треба буде "виїхати" куди очі несуть....

Національні війська завдають червоним удар за ударом і недалека вже хвиля, коли панування червоних скінчиться. Але кождому розумному повинно стати тепер ясно, що це є соціялістична влада і —як вона панує....

Розважте тепер, що сталосьби з Канадою, коли б так подібні люди перебрали владу і добре застановіться, коли будете голосувати при виборах— чи годиться вам дати свій добрий голос на ССФ або всякі "пейбор" і "камюнист" партії?....

Поді в Еспанії повинні навчити кождого, хто тільки вміє думати.

А вони ясно вчать, що соціялістична господарка, це грабіж чужого добра, знищення краю і найбільший обман, який колинебудь виконано на якім народі.

УСПІХИ

На всіх 608 книжок, виданих українцями по цей бік Збруча, в Галичині видали українці католики 450 книжок, до того в Канаді видано 7 книжок.

У Львові зачав виходити новий наш тижневик "Торговельний Інформатор," для купців і промисловців.

Зачали будувати будинок української католицької Дівочої Академії під проводом Сестер Василіянок у Факс Чейс, Па., Будову мають скінчити до кінця червня.

Всеч. о. М. Т. Пелех і всеч. о. М. Горошко повели успішні та енерґійні старання для спіати будинку бурси БУК-а в Саскатуні. Хто не дав ще своєї жертви на ту благородну ціль, негайно повинен дати. Двічі дає, хто скоро дає!

Зі Золотих Віршів Життя

Пантелеймон Куліш

Спочивай спасенна душо
у тихій господі,
а ми будем святу правду
сіяти в народі.

Дай нам мати, те справдити,
що на чистім лоні
сниться дітям непорочним
в грішнім Вавилоні.

Дай нам мати доказати,
що ми — рідні діти
тих великих, що за правду
гинули на світі.

НАГОРОДИ ЗА БЕСІДНИЦТВО

на З'їзді БУК-а в Саскатуні, 6 Жовтня, 1938

панна Марія Музика

панна Марія Лупка

Панна Марія Музика говорила на тему: Прикмети української католицької дівчини; панна Марія Лупка: Прикмети українського народу.

Їх Ексцеленції

Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ — Епископові Українців Католиків Канади з нагоди іменин найкращі побажання в Христі

складають

Редакція і Адміністрація БН.

РАДІОВИСИЛЬНЯ В ХУСТІ!

ХУСТ, 22 XI. (АТЕ).—Уряд Карпатської України вирішив в найблищому часі приступити до монтування радіовисильні з частин, що їх вивезено з радіовисильні з Кошиць. У звязку з тим прибула до Хусту німецька комісія з інж. Рідіґером, що має намір зайнятися не тільки технічною сторінкою радіовисильні, але також помогти виробити відповідну пропаґандову програму.....

Канцлєр Гітлєр переслав урядові Карпатської України 100,000 німецьких марок як жертву на зимову допомогу для бідного населення Карпатської України.

Недурно одна міщанка в Коломиї, котра на ринку продає ярину, каже:— "Продам і занесу на Службу Божу за Гітлєра, щоби ще довго прожив!"

А Ви, чи зложили вже свою жертву на Карпатську Україну?

НАЙГОЛОВНІШІ ПОДІЇ в 1938

Рік великих сподівань і перемін — так можна назвати минулий рік. Для українців був це добрий рік! Він показав нам, що й ми маємо приятелів на цім світі, він зактивізував наше питання в міжнародній політиці, а особливо виказав нашу власну тугість і невгнутість серед дикого наступу розпочених ворогів. Наш нарід, що так в масах, як у своїм проводі він вже доріс до свобідного життя на власній землі і жаден ворог не зможе завернути нашої долі від кращої світлої будучности.

Головними подіями минулого року уважають:

Договір в Мінхені,
прилучення Австрії до Німеччини,
очищення від жидів,
лет кругом світа Г. Гюса,
перелет через атлянтик Д. Корнґана,
китайсько-японську війну,
еспанську національну революцію,
повстання арабів проти жидів в Палестині,
і невзрушиму моральну велич Папи.

У всіх найважнійших подіях світа Папа, тепер старець, до того нераз тяжко хорий, брав чинну участь і відзивався з рівною смілістю до можних того світа, я також до бідних і пригноблених. Католицька Церква раз враз світить доказом божеської сили і опіки Христа Господа. На неї звернені очі цілого світа. Імя Папи Пія XI звісне всім, як імя гідне найвищої пошани і признання.

Богато говорив світ про Гітлєра. Це він став спричинником нових границь в Европі, нових надій для нашого народу, муж незломної волі і несхитної руки.

Говард Гюс, молодий 33-літний міліонер, перелетів в трьох днях, 19 годинах і 8 хвилинах кругом світа, віддаль 14,716 миль.

З Новим Роком нові надії, сильнійше бється серце, твердне рука при праці — Галицько-Волинська Держава стане дійсністю!

Ось чого ми надіємося в 1939!

—Повстане корпус з галицьких біженців в КУ.

— Ляцька зажерливість дістане кінець так скоро і ненадійно, як сталося в судетах,

—Повстане вільна Галицько-Волинська Держава,

—Виплатимо бурсу БУК-а в Саскатуні,

— і в єдности духа та чину, молодь і старші, здобуватимем далі нові становища в нашій вільній Канаді!

СОЦІЯЛІСТИЧНИЙ "РАЙ"... ЧИ ГРАБІЖ?

Телеґрама з 24 грудня подає, що через стацію Перпіньян, на границі червоної Еспанії і Франції, переїхали вантажні вози, наладовані пятьдесять тонами срібла і золота до Парижу, щоби так заплатити за покупки за границями.

Тепер питання:— Звідки червоні правителі Еспанії набрали аж 50 тонів, себто 50,000 кільоґрамів срібла і золота? Звідки?

Відповідь тільки одна: Червоні пограбили церкви, монастирі, доми знатніших еспанців а все заграблене добро вивезли до Франції, щоби потім мати вигідне життя, коли в Барцельоні стане за горячо і треба буде "виїхати" куди очі несуть....

Національні війська завдають червоним удар за ударом і недалека вже хвиля, коли панування червоних скінчиться. Але кождому розумному повинно стати тепер ясно, що це є соціялістична влада і —як вона панує....

Розважте тепер, що сталосьби з Канадою, колиб так подібні люди перебрали владу і добре застановіться, коли будете голосувати при виборах— чи годиться вам дати свій добрий голос на ССФ або всякі "лейбор" і "камюнист" партії?....

Події в Еспанії повинні навчити кождого, хто тільки вміє думати.

А вони ясно вчать, що соціялістична господарка, це грабіж чужого добра, знищення краю і найбільший обман, який колинебудь виконано на якім народі.

УСПІХИ

На всіх 608 книжок, виданих українцями по цей бік Збруча, в Галичині видали українці католики 450 книжок, до того в Канаді видано 7 книжок.

У Львові зачав виходити новий наш тижневник "Торговельний Інформатор," для купців і промисловців.

Зачали будувати будинок української католицької Дівочої Академії під проводом Сестер Василіянок у Факс Чейс, Па., Будову мають скінчити до кінця червня.

Всеч. о. М. Т. Пелех і всеч. о. М. Горошко повели успішні та енерґійні старання для сплати будинку бурси БУК-а в Саскатуні. Хто не дав ще своєї жертви на ту благородну ціль, негайно повинен дати. Двічі дає, хто скоро дає!

Зі Золотих Віршів Життя

Пантелеймон Куліш

Спочивай спасенна душо
у тихій господі,
а ми будем святу правду
сіяти в народі.

Дай нам мати, те справдити,
що на чистім лові
сниться дітям непорочним
в грішнім Вавилоні.

Дай нам мати доказати,
що ми — рідні діти
тих великих що за правду
гинули на світі.

НАГОРОДИ ЗА БЕСІДНИЦТВО

на З'їзді БУК-а в Саскатуні, 8 Жовтня, 1938

панна Марія Музика

панна Марія Лупка

Панна Марія Музика говорила на тему: Прикмети української католицької дівчини; панна Марія Лупка: Прикмети українського народу.

Їх Ексцеленції

Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ — Епископові Українців Католиків Канади з нагоди імяни найкращі побажання в Христі

Складають

Редакція і Адміністрація БН.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man. Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

УПРАВА САСКАЧЕВАНСЬКИХ ШКІЛ В ЗАГРОЗІ!

Як Було Досі?

Від початків провінції Саскачевану школами заряджували шкільні урядники, яких вибирали податківці.

Тепер є 5142 школи в Саскачевані. В сільських округах податківці вибирають трох урядників, в містечках пять а в містах сім. Жаден шкільний урядник не має платні за свою працю. Таким чином 15,500 громадян Саскачевану, вибраних вільними голосами своїх податковців заряджують своїми школами і дають даром таку працю, як має перший ліпший відділ державної управи, грубо оплачуваний. Урядники годять учителів, дбають про відповідне приміщення для школи і представляють до громади спис видатків, котрі покриваються з податків округа, до котрого належить школа. Округ обіймає чотири до пять миль.

Досі ця самоуправа була під кождим оглядом добра, успішна і догідна.

Тепер намагаються певні чинники увести нові збільшені шкільні округи, котрі обіймалиб найменше чотири громади і послідовно знищити тепершну самоуправу.

Як малиб виглядати нові збільшені адміністраційні округи?

Чотири або пять найменше муніціпалів малиб творити один шкільний округ, що таким чином буде обіймати 60 до 70 шкільних дотеперішних округів. Кождий муніціпал мавби вибрати одного шкільного урядника, котрий буде плачений за кождий мітинг подібно, як дотепер були урядники муніціпальні. Над цими урядниками буде назначений Відділом Виховання суперінтендент, котрий одночасно буде інспектором шкіл того округа. Він буде платний правительством. Цим робом число інспекторів збільшиться у двоє. Шкільні урядники разом і під проводом інспектора будуть заряджувати школами свого округа — вони будуть наймати учителів, накладати податки на цілий округ, а також звільняти чи нагороджати учителів.

Щож буде з теперішними урядниками. Після цього пляну вони малиб остати але як сторожі шкільного майна. Їм невільно наймати учителів, накладати податків чи заряджувати школою. Вони малиб бути тільки сторожем-посередником між дійсними управителями школи, урядникам збільшеного округа і своїм округом. За їх працю їм дальше платити не будуть.

Так виглядає плян нової управи Шкіл в Саскачевані у майбутніх збільшених шкільних округах.

Збільшені округи але тільки для податку

Колиб правительства бажало перевести зміну дотеперішної управи в тім напрямі, щоби завести одностайний податок у збільшенім окрузі—то це булоб добре.

Кождий округ має свої потреби і свої окремі витрати. Кошти поносить округ а частинно провінція через так званий "грент"— додаток на школу. Колиб завели збільшені округи тільки на це, щоби брати одностайний податок і при його помочі вирівнати нерівности між біднійшими а богатшими округами—це булоб добре. А ще найкраще булоб, колиб **ціла провінція** творила один одностайний податковий цілець і провінція збирала податок зі всіх округів а відтак повертала окремим округам.

Але це все є тільки в справі збільшених **податкових** округів — але не адміністраційних.

Чому ми противимося збільшеним шкільним округам для адміністрації?

По черзі розглянемо всі дані, котрі за збільшеними адміністраційними округами видвигають їх прихильники. Вони кажуть, що тоді закупна для шкіл будуть менше коштувати, бо збільшені округи можуть купити по гуртовій ціні.

Чи є в тім дійсна рація? А тепер округи не моглиб купувати по гуртовій ціні, **колиб тільки хотіли?!** Прецінь й тепер можуть кілька шкіл получитися разом ради закупна певних річий і так само дістануть гуртову ціну. А зрештою правительство може само закупити для шкіл потрібні річи через кооперацію поодиноких шкіл, як це є тепер в Ірляндії. Для того не треба зовсім збільшати адміністраційні округи....

Коли перегляд книжок і рахунків часом не дописує, то це легко можна справити, змінивши шкільний акт в тім напрямі, щоби назначити окремих шкільних авдиторів.

Коли діти хочуть мати вищі студії, можна їм дати відповідну поміч а школам додаток в платні для учителів, щоби дані учителі змогли дати дітям вище образування.

Для забезпеки учителів можна назначити окремих шкільних наставників, котрі станугь в обороні учителя, де того треба.

Для забезпеки платні учителя можна установити найнищу платню і відповідний додаток від правительства, так як тепер діється в Британській Колюмбії, де найнища платня учителя є $780.00 а правительство доплачує додаток в разі потреби аж до $765.00.

Щоби зарадити бракові книжок і бібліотек, то правительство може купити певну скількість книжок і зробити з них мандрівну бібліотеку поміж школами. Певним є, що правительство може ці бібліотеки купити дешевше, як збільшений округ. А покищо влада повинна подбати, щоби такі бібліотеки мандрували від школи до школи і щоби там були книжки відповідні для молоді.

Асекурацію шкіл можна успішно переводити через дотеперішне Товариство Шкільних Тростів і за зниженою ціною.

Отже всі дані, котрі прихильники наводять — **не мають повної рації.**

В слід за тим ми противимося збільшеним шкільним округам адміністраційним бо:

1) Збільшені округи нарушують природне право родичів в справі виховання власних дітий і є противні християнській науці.

2) Ці округи нарушують права меншин вСаскачевані і так як стан є тепер, ледви чи в однім окрузі моглиб меншини управляти школами, як це тепер діється. Окремо найбільше на тім потерпілиб українці!

3) Тепер маємо около 5,000 шкіл в Саскачевані. Значить приблизно 20,000 шкільних урядників є безпосередно чинні і зацікавлені в справі виховання. Колиб це змінити— осталоб яких 75 до 100 шкільних округ з 500 урядниками, котрі малиб зробити працю за теперішних 20,000. Кождий ба-

(Продовжається на стороні 8)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Січень, 1939

14. **субота — Св. Василія, Новий Рік**
15. **неділя — Перед Просв. і 31 по Зісл.**
16. понеділок — Малахії прор.
17. второк — Собор 70 апост.
18. **середа — Навеч. Богоявлення**
19. **четвер — Йордан**
20. **пятниця — Собор св. Йоана Хр.**
21. субота — Юрія Хоз. прп.
22. **неділя — 32 по Зісл., о Закхею**
23. понеділок — св. Григорія Нисс.
24. второк — Теодозія преп.
25. середа — Татіянни, муч.
26. четвер — Ермила і Стратоніка, муч.
27. пятниця — Отців в Синаї
28. субота — Павла і Йоана преп.
29. **неділя — Митаря і Фарисея**
30. понеділок — Антонія Вел. преп.
31. второк — Атаназія і Кирила.

Устав:

14. св. Василія., Обрізання ГНІХ— Всеночне, єв. утр. Ів. 36, на Сл. Б. св. Вас. ап. 254 і 284, єв. Луки 6 і Мат. 5.

15. неділя перед Просв. і 31 по Зісл.— глас 6, єв. утр. 9, на Сл. Б. ап. 298, єв. Мар. 1.

18. Навечеря Богоявлення. Піст. Сл. Б. св. Вас. з Веч. ап. 143, єв. Лук. 9.

19. Йордан— Повечеря з Литією, на Сл. Б. "єлици," ап. 302, єв. Мат. 6 — Водосвяття.

20. Собор св. Ів. Хр.— утр. єв. Мат. 5. на Сл. Б. ап. 42, єв. Ів. 3.

22. неділя по Богоявленню, о Закхею — глас 7, утр. єв. 10, на Сл. Б. єв. Мат. 8 і Лук. 94

29. неділя Митаря і Фарисея — глас 8, єв. утр. 11, на Сл. Б. ап. 296, єв. Лук. 89. Загальниця — вільно їсти мясо у всі дні тижня до неділі Блудного Сина.

НОВИЙ РІК — Євангеліє Луки зач. 6.

У свій час вернулися пастирі, прославляли і хвалили Бога за все, що чули і бачили, як сказано було до них. І коли сповнилося вісім днів, щоби його обрізати, назвали його іменем Ісус, надане ангелом перше, як зачалося в утробі. А дитя росло і кріпло, повне премудрости — і ласка Божа була на нім. І ходили його родичі щороку в Єрусалим на празник пасхи. А коли було йому 12 літ, пішли в Єрусалим по звичаю празника. Як скінчились дні і вони вертали, остало дитя Ісус в Єрусалимі. А не замітили того його родичі. В переконанні, що він є з іншими, зробили один день дороги і стали шукати його між родиною та знакомими. А не знайшовши ,вернули в Єрусалим і шукали його. І сталося після трох днів, знайшли його в храмі, як сидів посеред учителів, слухав їх і питав їх. І дивувалися всі, що його слухали, його розмові і відповідям. А побачивши його здивувалися і сказала мати до нього: Сину, що ти нам таке зробив? Це твій отець і я зажурені шукали тебе. І сказав до них: Чого ви шукали мене? Чи ви не знали, що в тім, що є мого Отця, треба мені бути? Та вони не зрозуміли слова, котре їм сказав. І пішов з ними і прийшов в Назарет. І був їм послушний. А мати його зберігала в серці всі слова. Ісус же зростав в премудрости і в літах та в ласці у Бога і в людий.

о. др. Василь Кушнір

НОВОРІЧНІ ЖЕЛАННЯ ДЛЯ ВІРНИХ

Дорогі в Христі. Вчера ми попращали Старий Рік, що покотився в невідкличну пропасть уничтоження. Сьогодня ми витаємо Новий Рік — повний нового життя, нових надій. Чи сповняться вони? Оттак ставимо собі питання, а відповідь хтож може її збагнути? Вправді від нашого ділання, від нашої волі, кілько то залежить в нашому життю. Але, якщо Господь не поблагословить наших трудів і змагань, як пустими і даремними вони будуть? Тому на порозі Нового Року, неможна мабуть, найти кращих побажань, як ці, яких бажав колись Св. Ап. Павло своїм вірним громадам: "**Благодать вам і мир від Бога Вітця нашого і Господа Ісуса Христа.**"

Благодать вам і мир від Бога Вітця. Природними нашими силами ми можемо вправді осягнути деякі успіхи нашої праці, вони можуть бути навіть значними, та однак буде їм бракувати внутрішного змісту, внутрішної вартости. Будуть це мертві памятники, порожні мідяні дзвінки, а не діла, що мають свою вартість постійну, непроминаючу перед Богом і людьми. Тому то: Благодать вам і мир від Бога Вітця.

Бажаю вам передовсім благодати—ласки Божої, бо це чудний, надприродний дар, в наслідок якого ми стаємо учасниками Божої природи, це дар надприродний, що взноситься понад усі, хочби найбільші земські добра. Вслід за тим бажаю вам життя спокійного, без найменших невигод та допустів, життя, що позволилоби вам приготовитися як слід до життя вічного.

На порозі Нового Року, прошу у Господа, щоби зволив вам удїлити потрібної своєї ласки:

1) ЛАСКИ НАВЕРНЕННЯ: Навертаймо наші серця до Бога, навертаймо їх скоро, без найменшої проволоки. Нині, коли почуємо Його голос, нехай наші серця не будуть твердими. Наше життя держиться тільки одною ниткою. Коли ця нитка перервеття, цього Господь нам не сказав. Чоловік вмирає в кожнім віці. Будьмо готовими.

Навертаймо наші серця до Бога поважно. Бо кілько то земських річей робить нас невільниками цього світа. Кілько перешкод стрічаємо ми на дорозі цілковитого звороту до Бога. Є тут часто забуття про Бога, про Його Провидіння, про щиру молитву про постійне освячування себе. Кілько занедбання свойого обовязку, кілько ненависти, бажання пімсти, гордости та гніву..

Навертаймося проте до Бога цілковито. Принесім в жертву на Божому престолі усі наші пристрасти, що містяться в глибинах нашого серця.

2) ЛАСКИ ВИДЕРЖАННЯ В ДОБРІМ Булоби за мало звернути наше серце до Бога тільки на хвилину. Ту конечним є остатися в приязни Бога завсігди. Хто видержить до кінця, цей псасен буде. Кілько то людей зачинають добре діло, з доброю постановою, але відтак побіджені сатаною, стають посеред дороги чесного життя, оставляють Божий Закон.... Стіймо проте у вірі, бодрімся, утверджуймо один другого, як каже св. Ап. Павло. Ми маємо тільки одну душу. За всяку ціну, ми повинні її спасти. Жиймо у цьому світі тверезо, справедливо і побожно, ожидаючи блаженної надії і приходу слави великого Бога і Спаса Нашого Ісуса Христа, котрий віддав себе самого за нас, щоби вибавити нас від всякого беззаконія і зробити собі з нас нарід чистий, святий і здібний до великих, святих діл.

3) ЛАСКИ АПОСТОЛЯТУ: Кожному з нас післав Господь нашого ближнього. В цей перший день Нового Року подумаймо більше як коли небудь про наших ближніх. Подумаймо про наших родичів, подумаймо про наших братів, сестер, про наше окруження, про наш нещасний розбитий, поневолений український нарід. Хай ласка Господня зійде на вас, на ваші серця, щоби вони наповнилися духом любови і апостоляту. Будьте апостолами. Будьте апостолами: доброго слова; доброї книжки, апостолами доброго приміру, а передовсім апостолами молитви.

МИР ВАМ ВІД БОГА:— Це найбільш горіюче бажання мойого серця. У Христовому серцю нема нічого більше дорогого як мир, який нам Він приніс із неба на землю. Вже старо-завітні пророки називали Христа КНЯЗЕМ-МИРА. Сам прихід Христа Спасителя оспівували вони як час мира а ангели при Його народженню співали цей величний гимн: Слава во вишніх Богу і на землі мир. Своїх учеників Христос не поздоровляв інакше як тільки словами: МИР ВАМ. Це найкращий овоч нашого відкуплення.

1) Мир проте з собою: через правдиве, християнське життя, через беспощадну борбу зі своїми пристрастями.

2) Мир з нашими ближніми: через те, що не будемо для них прикрими, що будемо шанувати наших надставників, що будемо в згоді з нашими рівними, в доброті з тими, що нам підлягають, щоби всі ми були: ОДНО СЕРЦЕ І ОДНА ДУША.

3) Мир в суспільности: Нинішна людська суспільність є в обіймах сварні і руїни. Нема святої єдности навіть між тими, яких один мур замикає, яких вал один окружає, які живуть в одній і тій самій хаті. Убогі ненависно глядять на богатих, богатші глядять з погордою на бідних. Революційно-анар-

хістичні струї є постійною грозою знищення людського життя і дорібку аж до самих основ. Права Господні часто потоптані, вічні правди забуті а брутальна сила, здається, не без зусиль, удержує пусту і поверховну культуру нинішного світа. В суспільному життю запанував нині великий утілітаризм, користолюбивість. Кожний шукає тільки себе. Життя однак суспільне вимагає єдности, взаїмної пошани, любови. І тому бажаю вам також мира в громадському, суспільному життю: Хто приказує ,нехай приказує в імя Бога, хто слухає, хай повинується, бо цього вимагає від нас Господь, що кожну добру волю так щедро нагороджує.

4) Мир в Церкві: Крім мира з собою, крім мира в громадськім життю є ще мир о много важніщий від тих, а саме: МИР В ЦЕРКВІ. Кому невідомо сьогодня, як дуже переслідують Церкву Христову? Кілько то є сьогодня навіть публичних ворогів, які хотілиби усунути благородні впливи Христової Церкви на людство! Яких спустошень в людському серцю допускається нині матеріялізм, соціялізм.... Нема тут віри, нема жадної надії ,тільки використання життя і то за всяку ціну.

Боже, мир дай нам в наших часах, бо нікого нема, хто би боровся за нас, як не Ти Господи. Мир хай зацвіте в нашій Церкві святій. Мир від Господа.

Отсе, мої Дорогі, мої бажання для вас, на порозі Нового Року. Бажання ці складав колись вірним своїм громадам св. Апостол Павло. Ці бажання є також і моїми бажаннями для вас. У нинішній Службі Божій я ставлю їх на престолі Христа Спасителя і Пречистої Діви Марії, щоби Вони освятили їх та наповнили ними ваші серця. Небесний Господь напевно це зробить, я вірю Він добрий, Небесний Отець.

Не забувайте також про наших неприсутних, в молитвах наших згадаймо про бідних померших. Хай РІК цей НОВИЙ буде для всіх вінцем щасливости, хай принесе вам гарні успіхи ваших трудів і змагань, терпеливости, радости, здоровля і святости. Благодать вам і мир Бога Вітця і Господа Нашого Ісуса Христа. Амінь.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

14 січня 1649 віжджав побідно до Київа Богдан Хмельницький. Витали його всі стани українського народу, як Богом Данного освободителя України від ляцької неволі. Витав його київський митрополит Сильвестер Косів, витав присутний тоді в Київі єрусалимський патріярх Паїсій, міщанство, бурсаки славної Могилянської Академії і тисячі, тисячі козацтва і селян з усіх сторін України. Цей вертав побідно той, хто сказав ляхам: "За Вислу! А коли будете там кричати, то й там я вас знайду!"— "Сидіть і мовчіть ляхи!" Перед маєстатом українського побідника Вожда склонились всі вороги, чолом били чужинні посли— це була хвиля чарівних хвиль України— й може внедовзі знова вернеться.....

22 січня 1918 проголошено Четвертий Універсал Центральної Ради в Київі, силою котрого Україна заявила свою самостійність і відрубність від Росії

22 січня 1919 на святософійському майдані в Київі торжественно проголошено злуку і нерозривність України. Перед проголошенням відправив Службу Божу в святій Софії черкаський епископ Назар. Від Галицької Землі прочитав грамоту злуки др. Льонгин Цегельський по українській і др. Олесницький по французьки. Член Директорії Швець відчитав грамоту від уряду Наддніпрянської України. Була невисказана радість серед безчисленного народу.... Може недалека та хвиля, коли знова на площі св. Софії замають жовтоблакитні прапори і Духовенства під проводом своїх Владик прилюдно буде молитись за успіх і многоліття Української вільної Держави.

30 січня 1918 триста молодих українських студентів-юнаків заступили дорогу червоній московській орді, яка наступала на Київ від сторони Бахмача під проводом Муравйова. Прийшло до бою під стацією Крути, де всі триста наших юнаків лягли на полі слави —між ними чимало галичан, котрих імена передала нам історія, як Пипський, Соколовський. Більшовики мали 3,000 солдатів, 400 матросів і 12 гармат. Проти такої дичі стануло в чоло триста молодих хлопців від 14—16 літ. Лягли на полі слави і— ждуть! Коли нарід помстить невинну пролиту більшовицькими катами кров!

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ

(З приводу свята 22 січня)

Хвилює радісний майдан,
У золоті свята Софія
Угору вироста, як міря,
І горду булаву Богдан
Простер в майбуття над юрбою
Вже звійснено. Не мрія. Чин!
І в зриві мідяному кінь
Зривається, немов до бою!

Лунає дзвонів віщий спів.
Серця й простори він колише.
І нагло мовкне. Нагло тиша,
І в ній на крилах голубів
Пливуть слова у безгоміння:

"Віднині Ти, Народе, знай,
Тобі увесь належить край,
Віднині вільна Україна!
Від моря Чорного, аж гень,
Де бють Дніпровії джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень.
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко гень, до верховин,
Бездонних зворів, полонин,
Нехай не буде вже кордону!
Народ і,землі всі— єдині,
Народні— право і закон,
Розбитий впав ворожий трон,
На свій здвигаєш Волю нині!"

Знов дзвін мідяним серцем бє,
Усім, усім ясніють лиця,
Грушевський радісно сміється,
Навколо —армія стає,
І враз гримить у небо "Слава!"
По двох невольничих віках!
І булаву Богдан простяг
Тути де родиться Держава!

С. Орлюк.

КУДИ ПОКОТИЛОСЬ ПРАВОСЛАВІЯ?

"Ґонєц Варшавскі" обговорюючи декрет про "Польську Автокефальну Православну Церкву," пише про проблему відношення польської держави до Церкви між ін. ось що: Декрет з 18 листопада 1938 р. свідчить про перемогу одинокого слушного напрямку: **Православна Церква в Польщі не може бути ні російська, ні українська, тільки польська.** Щоб не було щодо того ніяких сумнівів— нова організація називається: **"Польська Автокефальна Православна Церква." Де нові епископи тої Церкви подали як свою національність— польську національність.. Урядовою мовою Церкви— польська мова.** Колиб на переломі років 1918 і 1920 східні воєвідства Польщі попали були на довший час в руки совітської Росії, ба навіть в руки независимої України, жертвою того успіху булаб упала православна Церква. Тільки Польщі завдячує ся Церква на тім терені своє існування і дальший розвиток.

— — —

Ось куди докотилось православія: **До Польської Автокефалії!**

І розважте над тим, нема вже іншої назви, тільки **одна однісьна** а вона є :"Польскі Автокефальни Косцюл Православни" — чи це вам нічого не говорить? Що то за церква— **кому** служить, **кого** слухає, **хто** її приказує— **чию** роботу робить?

Гей, в кого думка, най думає!

Не диво, що поляки з того приводу попали в радість і в своїх часописах розписуються над тим, що першим православним поляком епископом став "ксьондз Тимотеуш Шреттер— з повяту ровєнскєго." Аляже! Так дослівно радіє ославлений ІКЦ, найбільш україножерний ляцький часопис. Той Шреттер став православним владикою військовим і як на глум висвятили його в мурах Почаївської Лаври, давного святилища українського народу на Волині.

Шреттер уродився в Томахові 1901 р. — до гімназії ходив в Острозі, потім служив в польськім війську а далі студіював богословію у Варшаві. Він це був православним парохом славних Лановиць біля Корця, де підготовив ґрунт під ляцьку зраду. ІКЦ пише, що в Ланівцях він "розвінол шероком дзялальносць сполечном і народовом, працуйонц **над умоцнєнєм паньствовосьці польскєй на кресах"**— ось "праця" того православного владики! І то на українській споконвічній землі!

Оце є правдиве обличча православія, що нищить наш край і нарід!

НЕЗВИЧАЙНІ ТОРЖЕСТВА св. АНДРЕЯ У ЛЬВОВІ

Ми дістали вірні вісти приватною дорогою, котрі доперва тепер поможуть зрозуміти поїздку Їх Еміненції Нунція Кортезі до Львова.

Деякі наші люди на сліпо повірили в це, що написав ПАТ —себто Польська Аґенція Телеграфічна і навіть пішли на вудку тої польської провокації—цілком не застановившись над тим, що вістки ворога треба брати як його бажання— що він хотівби....

Тимчасом дійсно справа мається так. Цього року Львів обходив св. Андрея небувало. Церква і майдан перед св. Юром були переповнені народом. Службу Божу правили чотири наші Епископи, при сослуженні многих священиків. Убраний в наші епископські ризи сидів з боку папський нунцій Кортезі. Проповідь мав Преосвященний Бучко—відновів по італійськи папський нунцій, що о. др. Сліпий зараз переводив на українську мову для зрозуміння вірних. Нунцій був гостем нашого Митрополита—бо це був день іменин Високодостойного Андрея Шептицького. Там докладно переконався про настрої нашого Духовенства — його переслідування владою— та надії

Гумор. — Не так легко.— При пробі у кравця гість звертає увагу:

— Трошки блюзу долом утніть, в пасі стягніть трохи, а рукави скоротіть.

— О, ви думаєте, що то так легко змінити все те, як мапу Чехословаччини?

Гумор. — Дефініція.— Що таке вітер? — Се воздух, якому дуже спішно.

Епископ Григорій Хомишин

НАЙСВЯТІШІ ТАЙНИ

Незмірима, непонята розумом людським доброта Сина Божого до людий! Для ратовання людських душ унизився, воплотився, приняв вид слуги! Принявся мук, терпінь, умер на хресті серед жахливих страдань! Но не кінець на тім. Унизився і ще більше упокорився в найсв. Евхаристії для нашого добра і спасення. Тут Христос, воплочений Бог, перебуває живий, щоби бути для нас всім— потіхою, розрадою, поміччу, ратунком. Перебуває той сам Христос, котрий рівночасно царствує в недостижимім маєстаті, в хвалі і славі, серед безчисленних сил і воїнств небесних, серед безмежного лику святих в небі.

За те все повинні вірні Його безустанно прославляти, величати, любити, з Ним приставати, до Нього прибігати, Його просити і благати, о всяку поміч і ратунок, бо від Нього все залежить, все наше дочасне і вічне добро.

Тимчасом в многих святинях Христос опущений, злегковажений і забутий. Деякі навіть не стараються, щоби неустанно світилася лямпка перед найсв. Тайнами. А чи на це треба аж великих сум гроший?....

о. М.Т.П.

СОТВОРЕННЯ СВІТА

Все, що тільки є, сотворив Бог. Це все сотворив Бог з нічого. "Віки сотворені словом Божим, так що з невидимого повстало видиме"— Євр. 11, 3.

Лише один Бог може сотворити, а більше ніхто. Були люди, котрі думали, начеб ангели дещо сотворили. Інші знова навчали, начеб зло сотворили злі духи.

Сотворення не є ділом одної Особи Божої, але всіх трох Осіб. Всі три Особи Божі рівно сотворили світ, як є один Бог —так всі три Особи Божі є один Сотворитель.

Сотворення є добровільним ділом Бога. Бог міг був сотворити, або не сотворити. Сотворення є ділом, виразом Божої доброти. Світ є виразом всемогучого Бога, що має всі досконалости і нам хотів щось дати. В слід за тим нема питання, чи сотворення могло бути лучше. Бог сотворив ества духові і тілесні і уложив гармонійне життя. Кожда річ має своє призначення, яке дав її Бог. Бог сотворив світ вперше для своєї власної слави, відтак для добра своїх сотворінь. І тому Божа слава є найвищою ціллю всіх сотворінь.

Господь Бог сотворив світ з часом, не від віків. Це бачимо зі слів Ісуса Христа: "Тепер прослави мене Ти Отче, у Тебе самого славою, котру я мав у Тебе, заки повстав світ"— Ів. 17, 5. Старий Завіт описує сотворення матеріяльне. Бог сотворив небо і землю з часом, але вони були без форми. Бог відлучає світло від темноти, творить небеса і відділяє воду під небесами від води, що над небесами. Відділяє море від землі. Творить світла в небесах. Сонце світить в день, а зорі в ночі. Творить риби у воді і птиці в небесах. Творить звірі на землі і чоловіка. Благословить семий день, як день спочинку і свята.

Так зі св. Письма видно, що Бог не сотворив всего в однім часі. Значіння шістьох днів, досі в Церкві невирішене. Св. Августин твердить, що Бог сотворив усе нараз— а шість днів, це спосіб думання ангелів. Інші знова вірять, що це були природні дні по 24 годин. Нині нема сумніву, що сотворення було в часі, але Церква досі невирішила, як довгі були ці дні. Єврейське слово "йом" —день може також означати неозначений час. Згадка про вечір і ранок не робить трудности, бо згадується також підчас перших трох днів, коли ще не було сонця і місяця— значить, треба розуміти в іншім розумінню, як ми нині розуміємо "ранок." Тому ледви чи були це природні дні. Вечір і ранок можуть означати також, що річи сотворені були без форми а форму дістали опісля.

Загальна думка католицьких богословів нині така, що "дні" це ґеольоґічні періоди, що тревали дуже довго. Земля дістала теперішний вид в природний спосіб, бо функція оформлення ще не покінчена. Много останків звірят і ростин знайшли в глибині землі— але нема там сліду чоловіка. А це означає, шо звірі і ростини були тисячі літ перед сотворенням чоловіка. Подібно сонце, зорі і планети могли формуватись століттями, ще й тепер той процес не є закінчений.

Розуміється, що Господь Бог міг сотворити світ у теперішній формі, але це не правдоподібне, щоби Бог вкладав останки звірят і ростин в глибину землі. Тому певним майже є, що світ повстав з часом силою і волею всемогучого Бога Творця.

Хто сидить в криниці, не богато бачить.
Доки не вийдеш на вершок гори, не побачиш долини.
Не надійся втечи перед повінню, коли ти вчепився тигра за хвіст.

Китайські пословиці.

— — —

Книжка, це наче город в кишені.
Скілько є доріг, що не ведуть до серця?
Пес бреше, але каравана іде вперед.
В розпуці ще остало много доріг.
Смерть посилає визов через сиве волосся.

Арабські пословиці.

У СІЧНЕВЕ СВЯТО

Рік двацятий—надії і тривоги,
Родився в куряві натхненних, віщих бур.
Не маки—це стяги квітчались на дорогах,
І військо підіймалось на шляхах, мов мур.

Рік двацятий— тривоги і надії,
Здіймався в сяйві здійснених, прадавніх мрій,
І Київ, місто над містами, знов завії
І війни зустрічав, полки відважні й бій.

Нові бійці, нові поети виступали,
Вночі Грушевського хилилась голова,
Коли складав рядки нових універсалів
І змістом буряним запалював слова.

Такі близькі, й далекі пратнені до болю,
І найдорощі, й надуживані найбільш:
Вона—одна і самостійна, правда й воля —
Слова що палять і пянять, мов темний хміль.

Горіння літ що буйним спалахнули палом,
Коротку славу що дзвеніла по землі,
Згадаймо мовчки й перед тінню днів минулих
Задумавшись хвилину, чола похилім.

Богдан Антонич.

Праця нашої парохії в Саскатуні

13 грудня Жіноче тов. ім. княгині Ольги улаштувало чайний вечір на дохід Карпатської України. Вступне слово мав. О. Прийма. о. Борис дав виклад про значіння жінки в національнім життю.

17 грудня пані тов. св. Ольги зробили милу несподіванку для своєї голови, пані М. Говорко. Прийшли до її дому та вручили гарний дарунок в доказ вдячности за щиру працю.

18 грудня були річні збори Жіночого Товариства в Домі Просвіти. Зі звітів видно було, як богато пані причинились до розвою праці в парохії. Вибрано новий заряд. Маємо надію, що в цей рік буде вповні успішним в праці пань.

Вечером того дня— в неділю— Аматорський Кружок дав красне представлення в нашім Домі. Була численна публика.

В понеділок, в день св. о.Николая Рідна Школа під проводом Сестер відіграла гарний концерт і була роздача дарунків дітям. Гостем був тоді о. Бала, ЧНІ.

26 грудня був базар Сестер, були гарні річи власноручної роботи до розіґравки. Базар закінчиться по святах.

У второк було чергове засідання Дирекції Бурси.

В цім тижні гостили в Саскатуні о. Горошко, посол Орест Жеребко, учитель А. Яремович і учитель П. Воробець.

1 січня парохія бачила, як Сестра Корнелія ,що ходить на університет, зложила вічні обіти. Многі бачили це вперве. Акт присяги переводив о. Бала, ЧНІ. при сослуженню о. Ст. Бориса і о. М. Т. Пелеха.

Того самого дня були річні збори парохії в год. 3-ій поп. Минулий рік був для парохії великим успіхом. Заряд потверджено той самий.

Вечером того дня, по вечірні, аматори і молодь відіграли одноактівку і дали концерт.

ЩО ЛЮДИ ДУМАЮТЬ?

Добре питати, значить богато знати.

Арабська пословиця.

Хто говорить неправду, тратить честь.

Абіссинська пословиця.

Карність є тим одиноким чинником, що вможливлює побіду для армій— чи це є армії війська, чи політичні.

Дж. А. Фарлі

хістичні струї є постійною грозою знищення людського життя і дорібку аж до самих основ. Права Господні часто потоптані, вічні правди забуті а брутальна сила, здається, не без зусиль, удержує пусту і поверховну культуру нинішного світа. В суспільному життю запанував нині великий утілітаризм, користолюбивість. Кожний шукає тільки себе. Життя однак суспільне вимагає єдности, взаїмної пошани, любови. І тому бажаю вам також мира в громадському, суспільному життю: Хто приказує ,нехай приказує в імя Бога, хто слухає, хай повинується, бо цього вимагає від нас Господь, що кожну добру волю так щедро нагороджує.

4) Мир в Церкві: Крім мира з собою, крім мира в громадськім життю є ще мир о много важніщий від тих, а саме: МИР В ЦЕРКВІ. Кому невідомо сьогодня, як дуже переслідують Церкву Христову? Кілько то є сьогодня навіть публичних ворогів, які хотілиби усунути благородні впливи Христової Церкви на людство! Яких спустошень в людському серцю допускається нині матеріялізм, соціялізм.... Нема тут віри, нема жадної надії ,тільки використання життя і то за всяку ціну.

Боже, мир дай нам в наших часах, бо нікого нема, хто би боровся за нас, як не Ти Господи. Мир хай зацвіте в нашій Церкві святій. Мир від Господа.

Отсе, мої Дорогі, мої бажання для вас, на порозі Нового Року. Бажання ці складав колись вірним своїм громадам св. Апостол Павло. Ці бажання є також і моїми бажаннями для вас. У нинішній Службі Божій я ставлю їх на престолі Христа Спасителя і Пречистої Діви Марії, щоби Вони освятили їх та наповнили ними ваші серця. Небесний Господь напевно це зробить, я вірю Він добрий, Небесний Отець.

Не забувайте також про наших неприсутних, в молитвах наших згадаймо про бідних померших. Хай РІК цей НОВИЙ буде для всіх вінцем щасливости, хай принесе вам гарні успіхи ваших трудів і змагань, терпеливости, радости, здоровля і святости.. Благодать вам і мир Бога Вітця і Господа Нашого Ісуса Христа. Амінь.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

14 січня 1649 візджав побідно до Київа Богдан Хмельницький. Витали його всі стани українського народу, як Богом Данного освободителя України від ляцької неволі. Витав його київський митрополит Сильвестер Косів, витав присутний тоді в Київі єрусалимський патріярх Паісій, міщанство, бурсаки славної Могилянської Академії і тисячі, тисячі козацтва і селян з усіх сторін України. Цеж вертав побідно той, хто сказав ляхам: "За Вислу! А коли будете там кричати, то й там я вас знайду!"— "Сидіть і мовчіть ляхи!" Перед маєстатом українського побідника Вожда склонились всі вороги, чолом били чужинні посли— це була хвиля чарівних хвиль України— й може внедовзі знова вернеться.....

22 січня 1918 проголошено Четвертий Універсал Центральної Ради в Київі, силою котрого Україна заявила свою самостійність і відрубність від Росії

22 січня 1919 на святософійському майдані в Київі торжественно проголошено злуку і нерозривність України. Перед проголошенням відправив Службу Божу в святій Софії черкаський епископ Назар. Від Галицької Землі прочитав грамоту злуки др. Льонгин Цегельський по українськи і др. Олесницький по французьки. Член Директорії Швець відчитав грамоту від уряду Наддніпрянської України. Була невисказана радість серед безчисленного народу.... Може недалека та хвиля, коли знова на площі св. Софії замають жовтоблакитні прапори і Духовенства під проводом своїх Владик прилюдно буде молитись за успіх і многоліття Української вільної Держави.

30 січня 1918 триста молодих українських студентів-юнаків заступили дорогу червоній московській орді, яка наступала на Київ від сторони Бахмача під проводом Муравйова. Прийшло до бою під стацією Крути, де всі триста наших юнаків лягли на полі слави —між ними чимало галичан, котрих імена передала нам історія, як Пипський, Соколовський. Більшовики мали 3,000 солдатів, 400 матросів і 12 гармат. Проти такої дичі стануло в чоло триста молодих хлопців від 14—16 літ. Лягли на полі слави і— ждуть! Коли нарід помстить невинну пролиту більшовицькими катами кров!

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ

(З приводу свята 22 січня)

Хвилює радісний майдан,
У золоті свята Софія
Угору вироста, як міря,
І горду булаву Богдан
Простер в майбуття над юрбою
Вже звійснено. Не мрія. Чин!
І в зриві мідяному кінь
Зривається, немов до бою!

Лунає дзвонів віщий спів,
Серця й простори він колише,
І нагло мовкне. Нагло тиша,
І в ній на крилах голубів
Пливуть слова у безгоміння:

"Віднині Ти, Народе, знай,
Тобі увесь належить край,
Віднині вільна Україна!
Від моря Чорного, аж гень,
Де бють Дніпровії джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень.
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко гень, до верховин,
Бездонних зворів, полонин,
Нехай не буде вже кордону!
Народ і землі всі— єдині,
Народні— право і закон,
Розбитий впав ворожий трон,
На свій здвигаєш Волю нині!"

Знов дзвін мідяним серцем бє,
Усім, усім яснівть лиця,
Грушевський радісно сміється,
Навколо —армія стає,
І враз гримить у небо "Слава!"
По двох невольничих віках!
І булаву Богдан простяг
Тути де родиться Держава!

С. Орлюк.

КУДИ ПОКОТИЛОСЬ ПРАВОСЛАВІЯ?

"Ґонец Варшавскі" обговорюючи декрет про "Польську Автокефальну Православну Церкву," пише про проблему відношення польської держави до Церкви між ін. ось що: Декрет з 18 листопада 1938 р. свідчить про перемогу одинокого слушного напрямку: **Православна Церква в Польщі не може бути ні російська, ні українська, тільки польська.** Щоб не було щодо того ніяких сумнівів— нова організація називається: **"Польська Автокефальна Православна Церква." Де нові епископи тої Церкви подали як свою національність— польську національність.. Урядовою мовою Церкви— польська мова.** Колиб на переломі років 1918 і 1920 східні воєвідства Польщі попали були на довший час в руки совітської Росії ба навіть в руки незалежної України, жертвою того успіху булаб упала православна Церква. Тільки Польщі завдячує ся Церква на тім терені своє існування і дальший розвиток.

Ось куди докотилось православія: **До Польської Автокефалії!**

І розважте над тим, нема вже іншої назви, тільки **одна одніська** а вона є ::Польські Автокефальни Косцюл Православни" — чи це вам нічого не говорить? Що то за церква— **кому** служить, **кого** слухає, хто її приказує— чию роботу робить?

Гей, в кого думка, най думає!

Не диво, що поляки з того приводу попали в радість і в своїх часописах розписуються над тим, що першим православним поляком епископом став "ксьондз Тимотеуш Шреттер— з повяту ровенскєґо." Аякже! Так дослівно радіє ославлений ІКЦ, найбільш україножерний ляцький часопис. Той Шреттер став православним владикою військовим і як на глум висвятили його в мурах Почаївської Лаври, давного святилища українського народу на Волині.

Шреттер уродився в Томахові 1901 р. — до гімназії ходив в Острозі, потім служив в польськім війську а далі студіював богословію у Варшаві. Він це був православним парохом славних Лановиць біля Корця, де підготовив ґрунт під ляцьку зраду. ІКЦ пише, що в Ланівцях він "розвінол шероком дзялальносць сполечном і народовом, працуйонц **над умоцнєнєм паньствовосьці польскєй на кресах"**— ось "праця" того православного владики! І то на українській споконвічній землі!

Оце є правдиве обличча православія, що нищить наш край і нарід!

НЕЗВИЧАЙНІ ТОРЖЕСТВА св. АНДРЕЯ У ЛЬВОВІ

Ми дістали вірні вісти приватною дорогою, котрі доперва тепер поможуть зрозуміти поїздку Їх Еміненції Нунція Кортезі до Львова.

Деякі наші люди на сліпо повірили в це, що написав ПАТ —себто Польська Агенція Телеграфічна і навіть пішли на вудку тої польської провокації—цілком не застановившись над тим, що вістки ворога треба брати як його бажання— що він хотівби....

Тимчасом дійсно справа мається так. Цього року Львів обходив св. Андрея небувало. Церква і майдан перед св. Юром були переповнені народом. Службу Божу правили чотири наші Епископи, при сослуженні многих священиків. Убраний в наші епископські ризи сидів з боку папський нунцій Кортезі. Проповідь мав Преосвященний Бучко—відповів по італійськи папський нунцій, що о. др. Сліпий зараз переводив на українську мову для зрозуміння вірних. Нунцій був гостем нашого Митрополита—бо це був день іменин Високодостойного Андрея Шептицького. Там докладно переконався про настрої нашого Духовенства — його переслідування владою— та надії

Гумор. — Не так легко.— При пробі у кравця гість звертає увагу:

— Трошки блюзу долом утніть, в пасі стягніть трохи, а рукави скоротіть.

— О, ви думаєте, що то так легко змінити все те, як мапу Чехословаччини?

Гумор. — Дефініція.— Що таке вітер? — Се воздух, якому дуже спішно.

Епископ Григорій Хомишин

НАЙСВЯТІШІ ТАЙНИ

Незмірима, непонята розумом людським доброта Сина Божого до людий! Для ратовання людських душ унизився, воплотився, приняв вид слуги! Принявся мук, терпінь, умер на хресті серед жахливих страдань! Но не кінець на тім. Унизився і ще більше упокорився в найсв. Евхаристії для нашого добра і спасення. Тут Христос, воплочений Бог, перебуває живий, щоби бути для нас всім— потіхою, розрадою, поміччу, ратунком. Перебуває той сам Христос, котрий рівночасно царствує в недостижимім маєстаті, в хвалі і славі, серед безчисленних сил і воїнств небесних, серед безмежного лику святих в небі.

За те все повинні вірні Його безустанно прославляти, величати, любити, з Ним приставати, до Нього прибігати, Його просити і благати, о всяку поміч і ратунок, бо від Нього все залежить, все наше дочасне і вічне добро.

Тимчасом в многих святинях Христос опущений, злекговажений і забутий. Деякі навіть не стараються, щоби неустанно світилася лямпка перед найсв. Тайнами. А чи на це треба аж великих сум грошиий?....

о. М.Т.П.

СОТВОРЕННЯ СВІТА

Все, що тільки є, сотворив Бог. Це все сотворив Бог з нічого. "Віки сотворені словом Божим, так що з невидимого повстало видиме"— Євр. 11, 3.

Лише один Бог може сотворити, а більше ніхто. Були люди, котрі думали, начеб ангели дещо сотворили. Інші знова навчали, начеб зло сотворили злі духи.

Сотворення не є ділом одної Особи Божої, але всіх трох Осіб. Всі три Особи Божі рівно сотворили світ, як є один Бог —так всі три Особи Божі є один Сотворитель.

Сотворення є добровільним ділом Бога. Бог міг був сотворити, або не сотворити. Сотворення є ділом, виразом Божої доброти. Світ є виразом всемогучого Бога, що має всі досконалости і нам хотів щось дати. В слід за тим нема питання, чи сотворення могло бути лучше. Бог сотворив єства духові і тілесні і уложив гармонійне життя. Кожда річ має своє призначення, яке дав її Бог. Бог сотворив світ вперше для своєї власної слави, відтак для добра своїх сотворінь. І тому Божа слава є найвищою ціллю всіх сотворінь.

Господь Бог сотворив світ з часом, не від віків. Це бачимо зі слів Ісуса Христа: "Тепер прослави мене Ти Отче, у Тебе самого славою, котру я мав у Тебе, заки повстав світ"— Ів. 17, 5. Старий Завіт описує сотворення матеріяльне. Бог сотворив небо і землю з часом, але вони були без форми. Бог відлучає світло від темноти, творить небеса і відділяє воду під небесами від води, що над небесами. Відділяє море від землі. Творить світла в небесах. Сонце світить в день, а зорі в ночі. Творить риби у воді і птиці в небесах. Творить звірі на землі і чоловіка. Благословить семий день, як день спочинку і свята.

Так зі св. Письма видно, що Бог не сотворив всего в однім часі. Значіння шістьох днів, досі в Церкві невирішене. Св. Августин твердить, що Бог сотворив усе нараз— а шість днів, це спосіб думання ангелів. Інші знова вірять, що це були природні дні по 24 годин. Нині нема сумніву, що сотворення було в часі, але Церква досі невирішила, як довгі були ці дні. Єврейське слово "йом" —день може також означати неозначений час. Згадка про вечір і ранок не робить трудности, бо згадується також підчас перших трох днів, коли ще не було сонця і місяця— значить, треба розуміти в іншім розумінню, як ми нині розуміємо "ранок." Тому ледви чи були це природні дні. Вечір і ранок можуть означати також, що річи сотворені були без форми а форму дістали опісля.

Загальна думка католицьких богословів нині така, що "дні" це ґеольоґічні періоди, що тревали дуже довго. Земля дістала теперішний вид в природний спосіб, бо функція оформлення ще не покінчена. Много останків звірят і ростин знайшли в глибині землі— але нема там сліду чоловіка. А це означає, що звірі і ростини були тисячі літ перед сотворенням чоловіка. Подібно сонце, зорі і планети могли формуватись століттями, ще й тепер той процес не є закінчений.

Розуміється, що Господь Бог міг сотворити світ у теперішній формі, але це не правдоподібне, щоби Бог вкладав останки звірят і ростин в глибину землі. Тому певним майже є, що світ повстав з часом силою і волею всемогучого Бога Творця.

Хто сидить в криниці, не богато бачить.

Доки не вийдеш на вершок гори, не побачиш долини.

Не надійся втечи перед повінню, коли ти вчепився тигра за хвіст.

Китайські пословиці.

Книжка, це наче город в кишені.
Скілько є доріг, що не ведуть до серця?
Пес бреше, але каравана іде вперед.
В розпуці ще остало много доріг.
Смерть посилає визов через сиве волосся.

Арабські пословиці.

У СІЧНЕВЕ СВЯТО

Рік двацятий—надії і тривоги,
Родився в куряві натхненних, віщих бур.
Не маки—це стяги квітчались на дорогах,
І військо підіймалось на шляхах, мов мур.

Рік двацятий— тривоги і надії,
Здіймавсь в сяйві здійснених, прадавніх мрій,
І Київ, місто над містами, знов завії
І війни зустрічав, полки відважні й бій.

Нові бійці, нові поети виступали,
Вночі Грушевського хилилась голова,
Коли складав радки нових універсалів
І змістом буряним запалював слова.

Такі близькі, й далекі прагнені до болю,
І найдорощі, й надуживані найбільш:
Вона—одна і самостійна, правда й воля —
Слова що палять і пянять, мов темний хміль.

Горіння літ що буйним спалахнули палом,
Коротку славу що дзвеніла по землі,
Згадаймо мовчки й перед тінню днів минулих
Задумавшись хвилину, чола похилім.

Богдан Антонич.

Праця нашої парохії в Саскатуні

13 грудня Жіноче тов. ім. княгині Ольги улаштувало чайний вечір на дохід Карпатської України. Вступне слово мав. О. Прийма. о. Борис дав виклад про значіння жінки в національнім життю.

17 грудня пані тов. св. Ольги зробили милу несподіванку для своєї голови, пані М. Говорко. Прийшли до її дому та вручили гарний дарунок в доказ вдячности за щиру працю.

18 грудня були річні збори Жіночого Товариства в Домі Просвіти. Зі звітів видно було, як богато пані причинились до розвою праці в парохії. Вибрано новий заряд. Маємо надію, що в цей рік буде вповні успішним в праці пань.

Вечером того дня— в неділю— Аматорський Кружок дав красне представлення в нашім Домі. Була численна публика.

В понеділок, в день св. о.Николая Рідна Школа під проводом Сестер відіграла гарний концерт і була роздача дарунків дітям. Гостем був тоді о. Бала, ЧНІ.

26 грудня був базар Сестер, були гарні річи власноручної роботи до розігравки. Базар закінчиться по святах.

У второк було чергове засідання Дирекції Бурси.

В цім тижні гостили в Саскатуні о. Горошко, посол Орест Жеребко, учитель А. Яремович і учитель П. Воробець.

1 січня парохія бачила, як Сестра Корнелія ,що ходить на університет, зложила вічні обіти. Многі бачили це вперве. Акт присяги переводив о. Бала, ЧНІ. при сослуженню о. Ст. Бориса і о. М. Т. Пелеха.

Того самого дня були річні збори парохії в год. 3-ій поп. Минулий рік був для парохії великим успіхом. Заряд потверджено той самий.

Вечером того дня, по вечірні, аматори і молодь відіграли одноактівку і дали концерт.

ЩО ЛЮДИ ДУМАЮТЬ?

Добре питати, значить богато знати.

Арабська пословиця.

Хто говорить неправду, тратить честь.

Абіссинська пословиця.

Карність є тим одиноким чинником, що вможливлює побіду для армій— чи це є армії військa, чи політичні.

Дж. А. Фарлі

Вечерниці (з фільми 'Запорожець за Дунаєм')

Павло Тичина

В РІЧНИЦЮ КРУТ

Памяти тридцяти.

На Аскольдовій Могилі
Поховали їх —
Тридцять мучнів Українців,
Славних молодих....
На Аскольдовій Могилі
Український цвіт! —
По кривавій, по дорозі
Нам іти у світ.
На кого посміла знятись
Зрадника рука?
Квітне сонце,— грає вітер
І Дніпро ріка....
На кого завзявся воїн?
Боже покарай!
Попад все вони любили
Свій коханий край.
Вмерли в Новім Заповіті
З славою святих.
На Аскольдовій Могилі
Поховали їх.

Київ, 1918.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Звіт відділу БУК-а ч. 2.

Річні збори відділу були 22 грудня 1938 в читальні "Просвіти" ім. Тарава Шевченка, в **Ланівцях, Саск.**

Збори отворив голова Карло Лозинський молитвою "Царю небесний." Потім відчитано цілорічний звіт і одобрено провірниками. Вибрано заряд на слідуючий рік, як слідує:

Голова — Никола Ґабрух
Заступник — Никола Жарий
Діловий писар — Карло Лозинський
Скарбовий писар, Михайло Лозинський
Скарбник — Іван Войтович
Провірники — Кирило Возняк і Михайло Сельський
Судді — Іван Кобринський і Панько Ґабрух.

Минулого ділового року було: місячних засідань 4,
концерт один,
забава з перекускою одна.

Збори закінчено піснею, О, Україно."

Карло Лозинський,
ділписар.

Звіт Відділу ч. 34.

Річні збори були 4 грудня в домівці під церквою, в **Ріджайні, Саск** Збори почав молитвою Всеч. о. А. В. Фик — предсідателем був Ю. Кравс. Минулого року парохія малювала церкву і в тому напрямі пішла вся праця і старання парохії. Новий заряд на 1939 вибрано, як слідує:

Голова — А. Вороновський
Заступник — Ів. Вересюк
Діловий писар — Ст. Морис
Скарбовий писар — Ю. Гук
Скарбник — Д. Горан
Провірники — Т. Сущенський, Ст. Меуш, М. Новосад.

Дискусія велася над потребою власної домівки, де моглаб сходитись наша молодь. Такої домівки в Ріджайні конче треба і за Божою помочею до того дійде, що будемо мати власний дім, який спільно з церквою поведе найкращу працю.

Желаю всім Веселих Свят,

Ю. Гук, ділписар.

Гумор.— Має рацію.— Алеж бо ви, куме, хропіли вчора в церкві!
— А звідки знаєте?
— Та я стояв коло вас і чув.
—Ей, хтоб там вірив у все, що лиш вчує.

(Продовження зо сторони 4)

чить, що безпосереднє зацікавлення вихованням на тім сильно потерпить.

4) Центральні урядники не моглиб докладно знати окремих потреб поодиноких шкіл свого округа— але наймалиб для них учителів і купувалиб для них річи. У висліді булоб загальне невдоволення.

(Далі буде).

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а, Грудень, 1938

ПРИХОДИ —

о. др. В. Кушнір, 9 передплат	9.00
Ів. Гринчишин, Ів. Дучинський і М. Ковалюк	3.00
о. П. Криворучка на пресфонд	2.00
о. Семчук з продажі літ.	4.50
о. Гуменюк, Ів. Сафіян і о. Демків	3.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	5.25
В. Щепанський, Г. Кошман, В. Гузяк	3.00
о. Семчук з продажі літ.	1.25
о. П. Каменецький, о. В. Каменецький і Ів. Каменецький	3.00
С.А. Саінчук і о. Семчук з прод. літ.	2.00
Ів. Білоросюк, о. К. Жарський, о. А. Роборецький	3.00
Т. Сарган, В. Деміон, П. Матвіїв, М. Михайлишин	4.00
о. Семчук з продажі літ.	2.00
М. Регуш і К. Гноєва	2.00
Н. Чуй, відділ БУК-а, Чипман, Альта	2.00
Н. Ю. Роський і Дм. Мадюк	2.00
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	9.45
Т. Чикорлій, О. Рудакевич, С. Сулима	3.00
М. О. Бикі і М. Губич	1.50
Мелвил, Саск. на пресфонд	3.65
Разом	$68.60

— РОЗХОДИ

Мети до кліш	.50
Друк БН. ч. 23	17.50
Розсилка	2.40
Значки	1.00
Змінне чеків	.30
Друк БН. ч. 24	17.50
Розсилка	2.40
Виріб кліш	5.60
Податок від кліш	.56
Разом	$47.76

Дмитро Кобринський,
скарбник

ЗА СУСПІЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ.

ЯК З ТОГО ВИЙТИ?

Не треба питати інших людей ,не треба читати часописів та книжок, треба лише поглянути довкруги себе а побачимо, що в сьогоднішнім світі не всьо в порядку. Сьогоднішний світ переходить кризу-недугу. Лікарів на цю недугу зголошується богато. Такими загально знаними лікарями є: комунізм, нацизм, фашизм, демократія і т.п. суспільно-політичні та господарські струї. Всі вони признають, що сьогоднішний світ хорий і кожний з них ставить на свій спосіб рецепту.

Як з цього нинішного положення вийти питаємося також ми українці Канади. Коли нинішна кріза загрожує таким могутним державам як Англія, Франція, Німеччина та інші, то для нас українців, це прямо руїна. Для нас українців Канади, то питання жити або не жити. Це найкраще відчуває наша українська, канадійська молодь, це знають всі ті, що бачним, дослідним оком дивляться бодай десять літ наперед.

Звідки зачати? Всі загально признають і найбільше нарікають, що нема на світі нині справедливости. Коли чоловік терпить несправедливість ,він, зло йому заподіяне, буде поборювати з цілою силою. . Він не впочине аж доки не доведе усего до порядку. В тій ціли люде завсігди і всюда установляли певні закони, суди, трибунали, щоби тільки зберечи справедливість і не допустити до ворожнечі та борби. Коли від несправедливости терпить ціла суспільність, народ, тоді порядок є загрожений а цілий людський культурний дорібок стоїть під знаком запитання.

Таке є положення нині в цілому світі. Міліони людей сьогодня чують на собі тягар суспільної несправедливости, серед якої приходиться їм жити. Ця несправедливість дійшла вже до найвищого степення. Тут є загроза для всіх. Є проте обовязком всіх слідити, розуміти і ділати так, щоби несправедливість усунути.

Нинішна людська суспільність попала в хаос тільки тому, що довгий час руководилася і жила несправедливими засадами. Кріза нинішного світа, то овоч фалшивої фільософії і фалшивого ділання, підсичуваного захланністю і завистю. В наслідок цього чоловік стратив людські умовини для свойого власного життя, стратив "ХЛІБ НАСУЩНИЙ", опинився безробітним або на ласці мійської допомоги. Разом з утратою "Насущного Хліба," чоловік стратив не тільки своє мізерне існування, але стратив людську гідність, слушний відпочинок, слушну розривку, для себе і для своєї рідні, утратив вибір заняття і праці для своїх дітей. Так представляється у великій більшости життя нинішних людей. Життям бідноти розпоряджає нині хто інший, лише тому, що біднота немає своєї землі, немає свойого варстату праці, немає своїх знарядів до праці а інші це мають. І тому що одні це мають а другі немають, повстає у бідноти болюче почування неволі і гнету.

Чому люде так терплять? Звичайно дають відповідь, що це через "капіталізм," який контролює, чи використовує бідних. Це правда, однак тільки до половини, а правда до половини, це найбільша небезпека. Якщоби це було правдою, то знищення капіталізму в який небудь спосіб, відразу усунулоби крізу. А так не є. Правдива причина це не капіталізм ,але умовини від яких він залежить, а тим є: ЛЮДСЬКА МІЗЕРІЯ. Мізерія многих, то корінь усього лиха. І тому нам треба менше говорити про капіталізм а більше про пролетаріят, про мізерію людства. Людська суспільність тільки тоді буде уратована, коли більшість горожан буде мати своє власність. В жаден інший спосіб не можна цього осягнути, хиба, що будемо називати невільництво большевії розвязкою крізи. Суспільність побудована на приватній власності, забезпечена корпоративними законами, може вернути нам наш "насущний хліб" якого ми є нині позбавлені. Наразі, ми українці Канади, мусимо мати єдність і згоду між собою, пошану і честь до нашого власного імени, організацією в рядах БУК-ів, щоби ми могли полагоджувати наші найконечніші і безпосередні конечности життя. Однак наша ціль, навіть в Канаді, це: суспільність стала а не хитка, свідома національно і незалежна економічно.

С.В.

ЗАВДАННЯ КАНАДИ

На загал можна сказати, що Канада жила до тепер спокійним життям. Вона була далекою від великих суспільних чи політичних напружень, які переживали і нині переживають ріжні европейські народи та держави. Як Домінія Британської імперії тішилася всіми привілеями та правами. Однак нині відносини змінилися радикально. Канаду вже не заслонює своєю силою і славою Британська Імперія, нічого не помагає, що вона є відділена від Европи великим океаном. Соціяльні та політичні струї Европи доходять в одній хвилині поза океан та сильно впливають на оформлення політичного, суспільного і господарського життя Домінії. В Канаді ми стрічаємося сьогодня з зовсім подібними обставинами, які попереджували нинішні тоталітарні та диктаторські держави в Европі. То, що кожному паде в очі, то в Канаді ми не маємо більше господарської рівноваги і господарської стійности, як це було до недавна. Від господарської нестійности та хаосу, вже тільки один крок до борби кляс в середині канадійської суспільности. Надходить час, де канадійці мусять вирости до висоти канадійських горожан і своїх обовязків, де самолюбство і приватні інтереси мусять підпорядкуватися цілям загально канадійського життя. Коли не звернеться в час уваги на загальне добро Канади і її мешканців, добро одиниць не вдержиться на довго. Господарське питання в Канаді вибивається на перше місце. Його не може розвязати якась одна група, чи організація, ані навіть сам уряд. Ту треба співпраці всіх горожан, научних клюбів, організацій праці, політичних партій та інших суспільних угруповань, якіби звернули всю свою увагу на публичне добро та якіби хотіли співпрацювати для порядку і суспільної справедливости Канади. Ми в Канаді не маємо права показувати пальцем на інші народи чи держави так довго, як довго нема у нас порядку і справедливости. Справа наглить і праця мусить зачатися, якщо хочемо поставити наше життя і наші інституції на певній основі і на господарській стійности. Утопійні, большевицькі чи капіталістичні ідеї що до власности і контролі продукції в Канаді треба оставити раз на завсігди. Господарський плян і співпраця всіх заінтересованих мусить бути, якщо хочемо уйти господарського хаосу і замішання. Коли мешканці Канади і відповідальні чинники це зрозуміють а конечні зміни в суспільнім і господарськім життю Канади поробиться широко і далеко, тоді не тільки свобода, якою тішаться нині мешканці Канади буде збережена, але вона ще збільшиться через те, що усунеться умовини, які викликали нинішний реліф та які стоять на перешкоді в осягненню правдивого миру щастя і добробуту.

БОЯТЬСЯ НАРУШИТИ ПРИЧИНИ СУСПІЛЬНОЇ НЕСПРАВЕДЛИВОСТИ

В наслідок суспільної несправедливости тисячі людей і родин по містах Канади опинилися на мійській допомозі або на реліфі. Очевидно, що доля людей на публичній допомозі дуже незавидна. Вона не тільки убиває людську гідність але витворює в дальших наслідках покоління зовсім нездібне до жадної праці. І хоч ці обставини є прямо застрашаючі, то є певні групи людей, які цього реліфу бажають. Тут належить передовсім каста ріжного рода урядовців, яким поручено справу реліфу. На підставі дотеперішних звітів відповідних чинників реліф вже увійшов в нормальну стадію життя. Ніхто не клопочеться тим, якби зарадити злу, якби реліф усунути а дати людям працю. Коли хто і занимає слово в цій справі, то дає тільки звіт, як представляється стан реліфу взагалі.

Радник міста Вінніпегу Симонайт, голова реліфового комітету безробітних недавно здавав такий звіт перед Радою. Його звіт ограничувався виключно до статистичних даних, кілько людей побирає реліф, якого рода безробітні та якого походження, чи вони "форінери" чи "канадійці." За зіставлення такого звіту радному гратулюють, хоч він ні одним словом не згадав, якою плягою є безробіття для міста Вінніпегу з окрема а для Канади взагалі.

На підставі звіту Симонайта всіх голов родин на реліфі у Вінніпегу є 4,310. Загальне переконання у Вінніпегу до тепер було, що у великій більшости люде на реліфі, то "форінери." Однак так справа не мається. Більшість мешканців на реліфі, це канадійці або уроженці британських островів, бо виносять 57%. Після заняття безробітних 39 процент є загальних робітників, 15 процент, які були затруднені в торговлі і урядах, 14 процент в комунікації, 13 процент робітників будівельних. Тільки один відсоток є робітників професійних і два відсотки, які ніколи не були правильно заняті. Справу реліфу використовує богато роботодавців, які затруднюють робітників за безцін, також використовує богато молодих фармарських дітей, що покидають фарму і йдуть до міста на легкий хліб. Очевидно, що на дальшу мету така суспільність жити не може.

ДВА ТИЖНІ У СВІТІ

ПЕРУ. Конференція в Ліма

Полуднева Америка складається з многих більших або менших держав. Одною з тих є Република Перу. В Републиці Перу а саме в місті ЛІМА відбувалася з кінцем місяця грудня 1938 р. осьма загально-Американська Конференція. Ініціятором конференції були Злучені Держави Північної Америки. Вислід цеї конференції, можна сказати, був такий: Сильна резолюція, на підставі якої Американські Републики рішили боротися проти всякого нападу чи то оружного чи політичного. Тут бувби певний натяк на втручування большевизму, який підміновує

Америку з середини, однак явного спротиву проти комунізму не буде. За те богато присвятили там бесід проти Німеччини, Італії і Японії, що стараються мати свої впливи в Полудневій Америці і то впливи мілітарні і політичні. Чому там ні словом не сказано про вмішуванняся інтересів Англії, Росії і Франції, про це ніхто нічого не говорить і сама преса цілком мовчить. Чому там не згадано ні словом про великі інтереси інтернаціональних, жидівських спекулянтів, яких заслонюють Злучені Держави Північної Америки, також ніхто про це не питає. Ми знаємо пр. що Република ЧІЛЄ продукує 90% усьої міди а монополь цеї продукції має одна одинока жидівська родина ҐУҐҐЕНГЕЙМ, яка надає ціну цій продукції по цілому світі. Чому на конференції цій зовсім не зазначено, що інтереси цеї жидівської родини, це економічний, господарський напад на Републику Чілє?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ не обороняє ані Німеччини, ані Італії, ані Японії. Вона не годиться з деяким фільософуванням тих урядів так само як негодиться з діявольським комунізмом Россії. Однак суспільна справедливість вимагає цього, щоби ми заняли в тій справі наше становище. Чому на загально-Американській Конференції мається сіяти ненависть до "фашистівських" націй, а чому благословиться мовчанкою комунізм Россії та інтернаціональну жидівську родину, яка має монополь над найважнішим жерелом продукції народу і використовує ці природні скарби на свою власну користь? Дальша ціль цеї конференції є створити спільний бльок цілої Америки проти Німеччини, Італії та Японії, під проводом Злучених Держав. Найблища будучність покаже, що з цього вийде.

ІТАЛІЯ

Муссоліні хоче мати контролю над каналом Суез.

Суезський Канал,це одна з найважніших морських доріг, що ведуть з Европи до Індії. До недавна був погляд, що Суезський Канал підлягав міжнародній контролі. В дійсности канал цей контролює від 1875 року одна міліонерська, жидівська родина РОТШІЛЬДІВ, яка вложила там під ріжним видом свої капітали та яка через ріжні спекуляції тягне там цілими десятками літ своє лихварське мито. Нині ця справа набирає дуже великої ваги. Муссоліні, Вожд Італії домагається рішучо контролі цього Каналу для Італії, хоч не виключно. Адміністрація Суезського Каналу, по думці Муссоліня, не може дальше спочивати в руках приватної ґрупи капіталістів, але мусить перейти в руки держав, які цим каналом покористовуються і його конечно потребують. Нема жадної причини на світі, чому ця так важна морська дорога малаби бути контрольована міжнародними спекулянтами ,які ще до того відмовляються цілковито піддати провірці дотеперішну лихварську тарифу мита. Значіння Суезського Каналу для Італії збільшилося особливо від часу, коли Італія заняла Абісинію в 1935 р. Зі всіх европейських держав вона цього каналу найбільше уживає і найбільше його потребує. В наслідок цього питання Каналу Суез належить нині до найбільш складних питань европейської політики і жде свойого негайного вирішення.

Гумор.— Кілько літ має Париж?— Найменше 1,500. Оййий! Такий старий і такий дурний, що так дає себе комуністам за ніс водити!

Гумор.— Жиди, що переходять польську границю, побачивши польські дороги, кажуть: "Нема злої дороги до нашої небоги!"

ТРАГЕДІЯ ФРАНЦІЇ—ТУНІС

Франція, недавно ще найсильніша держава в Европі, переживає нині тяжкі дні своєї історії. Вона не тільки стратила цілковито свої впливи в Европі, але тратить їх поволи і поза Европою. Найновіща трагедія Франції лежить в тім, що Італія, зглядно її Вожд Муссоліні, домагається від Франції Тунісу, кольонії в Африці, яку до тепер контролювала Франція. Колиби Італія була поставила таке домагання тому три роки назад, то певно ніхто бувби цього поважно не брав. Нині ця справа представляється інакше. За домаганнями Муссоліня, чути бряскіт італійського оружа, сильний крок італійського жовніра. В 1935 р. Франція була зробила з Італією угоду, на підставі якої, Франція думала, що позбулася в Тунісі свойого соперника раз на завсігди. Угода ця тревала так довго, що позволила Італії завоювати Абісинію, однак Франція за мало мала часу, щоби свою політику в Тунісі попровадити в цей спосіб, щоби станути там твердою ногою.

Як відомо, Муссоліні, хоче зробити з Середземного Моря море Італійське. В тій цілі він поробив на ріжних островах на Середземнім морю великі укріплення, однак на перешкоді стоїть йому Туніс, який контролює Франція. Очевидно, Франція рішучо тим плянам Муссоліня противиться. Французький премієр Даладіє заявив, що він не дасть ані одної пяди Французької землі. Та тут власне зачинається трагедія Франції. З великої війни вона вийшла побідною, хоч відчувала, що Німеччина скоро двигнеться з упадку. Щоби однак до цього не допустити, Франція війшла в мирні зносини а навіть в приятельські з російськими большевиками, війшла в союз з Польщею, з Чехословаччиною, створила Малу Антанту з Румунії та Югославії. Здавалося, що тріюмф Франції є цілковитий. Нині Франція стратила все. Ліга Націй, на яку опералася, заломилася, французько-російський пакт є сумнівної вартости, всі інші держави в Середущій Европі, що були під її впливом, перейшли все-цілo під впливи Німеччини. З населенням 40,000,000, Франція стоїть чоло в чоло з Німеччиною, що числить 80,000,000 населення. Якщо до того додамо Італію з 40,000,000 мешканців, то не дивно що одиноким прибіжищем для Франції являється тільки Англія. Коли візмемо під розвагу ще внутрішну крізу Франції, великі штрайки, большевицька підпольна робота, то дійсно положення Франції є траґічне.

ВІРШ ГЕТЬМАНА МАЗЕПИ

Всі спокою щире прагнуть,
а не в єден тягнуть гуж—
той на право, той на ліво,
а все браття, тото диво!
Нема любви, нема згоди
од Жовтої зашли Води—
през незгоду всі пропали,
самі себе звоєвали.
Ей, братища! Пора знати,
що не всім нам панувати,
не всім дано всеє знати
і речами кермувати!

* * *

Озьмітеся всі за руки,
не допустіть горкой муки
матці своє больш терпіти!
Нуте врагов, нуте бити!
Самопали набивайте!
Острих шабель добувайте!
А за віру хоч умріте
і вольностей бороніте!
Нехай вічна буде слава,
же през шаблі маєм права!

Допис з Прудгом, Саск.

День 4 грудня остане в памяти наших парохіян. Того дня в нашій церкві голосив Слово Боже о. Борис зі Саскатуну.

День був гарний і погідний. Сонце взолотило маленьку церковцю "Борщів." Люди спішили звідусіль на відправу. Спішила довгими рядами молодь. Це доказ, що наші родичі недаром будували церкви. Буде кому їх заступити і вшанувати їх память.

Коли о. Борис двінкo почав богослуження, то наша молодь співала разом зі старшими і то так гарно, аж диво.

При кінці Служби Божої о. Борис мав духовну науку і слова запали глибоко в наші серця. Говорив о. Борис про наші обовязки зглядом Бога і згадав також Старий Край, котрий через нашу Церкву живе і кріпне. Згадав також про першого премієра вільної КУ о. др. Августина, котрого Боже Провидіння поставило на знак і вид всім українцям.

Ми дуже вдячні нашому Владиці, що дбає про нас своїх вірних і старається для нас о священиків з рідних земель. Ось батьківське старання, за котре з наших сердець щиро дякуємо.

Луня Біликська

ЯКЕ ЦЕ ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ....

В Бесарабії зударились поїзди, переповнені поворотцями зі свят. Це сталося недалеко стації Етулея і у висліді на місці погибло 93 особи а 160 стало тяжко ранених. Чи може хто ручити за своє життя?

Дві індіянські родини вибрались на північ до **Форт Финиск** на свята. Коли були вісім миль перед Фортом, бракло поживи. А гому, що матері мали маленькі діти і тільки двох було старших мужчин, один лишився на місці а другий через сніги пігнав роздобути поживи. Умовилися, що зіставші не будуть рухатися з місця. Але день був ясний, воздух спокійний а залив Годсон Бей манив скоротити дорогу і не чекати, аж той вернеться з поживою. Коли однак відійшли з ліса яких півтора милі заливом, нараз звіялася різка сніговія. Не було де скритися, не було сили боротися з вихром. Завернули назад, але матері і діти, ослаблені голодом не мали сил іти. А коли добились до надбережних корчів, то за мало було снігу, щоби викопати яму і заслонитись. Тоді старий Катакабет, так звався індіянин, став руками, котрі вже до половини замерзли, гребати яму в снігу. Матері пригорнули дітий до грудий і так поволі замерзли.... Коли молодший індіянин, Метю, вернув з поживою не застав своїх, де умовились. Шукав їх 24 годині і вкінці побачив, як щось рухається серед снігу. Старий ще жив і троє дітий. Пожива вже було, та не було кому їсти. Ось примір для многих людий, котрі тяжко Бога ображають вічно нарікаючи, що їм біда в теплій хаті і при повній мисці....

Гумор. — Нечиста сила. — До священика приходять селяни з просьбою, щоб він посвятив їм хати.

— А що там, якась нечиста сила є?

— Так, прошу єгомосця.... комірник.

Гумор.— Між червоноармійцями.— Знаєш, Мітька, я підозріваю, що наш політком мусить бути троцкіст. — Та чому? — Бо сего тижня не розстріляли ні одного офіцира.

Гумор.— Дефініція.— Властиво що то є волоцюга?— Се такий чоловік, що якби мав гроші, то називалиб його туристом.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о др. Василь Кушнір

БОГ НАГОРОДЖАЄ ДОБРИХ НЕБОМ А ЗЛИХ КАРАЄ ПЕКЛОМ

Лекція 8.

До лекції приготовити два образці: на першім образку: Богач, злий, твердий серцем; під сподом: бідний Лазар, жебрак, добрий і терпелний; на другім образку: Лазар тішиться в небі; Богач мучиться в пеклі.

ДОБРОТА БОЖА: Бог є добрий і про це я вже тільки разів говорив вам, діточки. Бог є добрий тому, що сотворив тільки і таких гарних річей для нас і для нашої радости. Усе це Господь сотворив, щоби ми творили добро, щоби ми були щасливі, заслужили собі на небо. Перше всього Господь хотів, щоби ми родилися в Христовій вірі. Він дав нам Ангела Хоронителя, який нас провадить до добра. Господь хотів, щоби ми охрестилися, дав нам св. Сповідь, щоби ми очистили нашу совість тоді, як поповнимо гріх, дав нам Св. Причастіє, щоби ми видержали в добрім, в ласці Божій. Господь провадить нас своєю добротою через ціле наше життя і не оставляє нас також в годині смерти. Коли ми хочемо бути спасенні, ми можемо бути за помічю Бога. Є такі люде, що користають з помочі Божої а є такі люде, які не хотять користати з неї. Ці, що користають з ласки Божої, з помочі, ідуть до неба а ті, що не хочуть користати з помочі Божої ідуть до пекла.

БОЖА СПРАВЕДЛИВІСТЬ: Так, злі люде ідуть до пекла, бо Бог як є добрий так є також справедливий. І як добрих нагороджує небом, так знова злих карає пеклом. Бог робить так як ваш тато. Тато ваш прощає вам раз, два рази, три рази, десять разів і завсігди очікує, щоби ви поправилися. А коли бачить, що дитина не поправляється, тоді карає. Коли тато карає свою дитину, то через те не є він злий, він є тільки справедливий і добрий, як перед тим.

Бог не поводиться в такий сам спосіб з людьми добрими і з людьми злими. Добрих нагороджує вічною радістю в небі а злих карає вічною карою в пеклі.

БОГАЧ І ЛАЗАР: Послухайте, що то одного разу сказав Христос до народу:

Був чоловік дуже богатий, який одівався в найкращу одіж, їв найвибагливіші потрави, справляв кожного дня великі забави. В тім самім селі був також бідний жебрак Лазар. Лазар був до того ще хорий, покритий цілий струпами так, що аж жаль робилося, коли хто тільки на нього поглянув. Бідний Лазар йшов кожного дня до богача, бо сподівався, що богач дасть йому бодай кусок хліба, поможе йому в його нещастю. Однак ніхто в домі богача не звертав ніколи уваги на бідного Лазаря. Тільки пси приходили до нього і лизали його рани.

БОГ ВСЕ ВИДІВ.

Хто дав ці богацтва тому богачеві? Бог. Хто давав йому здоровля і силу? Бог. І Бог, що видів захланність, скупість, самолюбство і жорстокість цього богача, чувся ображенним. Говорив до його серця: Слухай, богачу, будь милосерним, роби добро, змилосердися над нещасливим Лазарем, над убогим, хорим.... голодним. Поділися з ним куском хліба, прийми його до своєї теплої хати, одягни його, пішли його до свойого лікаря....

Однак богач не слухав голосу Бога. Він тільки себе пильнував.

Сталося, що помер бідний Лазар. Довкола нього згромадилося богато Ангелів, яких післав Господь. Вони взяли Лазаря і занесли до неба і віддали його в рамена Отця Авраама, великого святого чоловіка, який, як був на землі, також був дуже терпеливий. Так Господь хотів нагородити терпеливість Лазаря, що через ціле життя зносив стілько прикростей.

Умер також і богач.

Чи думаєте, що Господь також післав до нього добрих Ангелів, щоби його занесли до неба? О, ні. Колиби так був поступив Бог, бувби несправедливим. А Бог є справедливий. Богачеві дав Господь много дібр в його життю на землі, але богач показався негідним того. Його серце закаменіло. Він не слухав доброго голосу Бога, він Лазарові ніколи не поміг. Як же-ж міг Господь однаково обійтися з богачем і Лазарем? Неможливо. Задля своєї справедливости одного нагороджує вічним щастям в небі а другого вічною карою в пеклі.

В пеклі богач дуже терпів. Серед терпіння він підняв очі до неба і побачив Авраама і Лазаря і голосно до них промовив: Отче Авраме, змилосердися наді мною і пішли Лазаря, щоби омочив палець свій у воду і відсвіжив мій язик, бо я гину в тім огни.

Але уважайте, діти. І Лазар на землі колись просив богача. Чи богач змилосердився над ним? Ні, ніколи. Божа справедливість вимагала, щоб Авраам так відповів богачеві: Сину, пригадай собі, кілько ти добра зазнав на землі за свойого життя, а кілько зазнав терпіння Лазар. Тепер він радіє а ти терпиш. А крім того велика пропасть утвердилася між тобою а ним і він не може прийти до тебе ані ніхто з того місця, де ти є не може прийти сюди.

Так цей богач, що жалував куска хліба для Лазаря, не діждався ніколи навіть одної кроплі води, якої так дуже бажав. Так Лазар, який на землі тільки натерпівся без найменшого нарікання, зазнав вічної радости в небі. Отсе є БОЖА СПРАВЕДЛИВІСТЬ.

Запамятайте собі це, діти. Коли любите Бога, тому, що Бог є добрий, бійтеся Його тому, що Бог є справедливий. Прикро є вашій мамі, прикро є учителеві, коли вас карають, але як треба, вони це роблять. Так і Господь, хоч як Він добрий, хоч як вас любить, коли однак будете нечемні, недобрі, поступить з вами по справедливости: добрим вічне щастя в небі, злим вічна кара в пеклі.

Будьте добрими, діти, а Господь вас нагородить небом.

ЗАМОВЛЯЙТЕ!......

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

написав о. др. Василь Кушнір

—Дуже популярний і приступний катехізм для дітей. Ілюстрований.

Ціна 10ц.

Замовляйте у

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

ЮШКА

Принесла ґаздиня до хати
петрушки і моркви, й салати,
і брукву, і ріпу, горох, бараболю,
ґарбуз, огірочки, капусту, фасолю,
і кмін, і чабрик —
а вони в крик!
Почали сваритись,
над тим розводитись,
що лiпше, що більше,
що краще, що важче:
чи бруква, чи ріпа, горох, бараболя,
ґарбуз, огірочки, капуста, фасоля,
петрушка, чи морква, салата?—
сварні повна хата......
Ах!
Счинили таке, що аж страх!
Прийшла господиня,
рішуча ґаздиня,
ухопила ножик —
чах! мах!
Покришила, подробила
петрушку і моркву й салату,
і брукву, і ріпу, горох, бараболю,
капусту та жовту фасолю —
у горнець вложила,
посолила —
і зварила!

Ю. Ш.

Гумор.— Мій нареченний і я маємо разом пятьдесять літ....— Що? І за такого смаркача хочеш війти заміж?

ЖЕРТВИ на Бурсу БУК-а в Саскатуні

БРУНО: По 1 дол.: М. Хомовий, А. Жмуд; В. Жмуд; Ф. Іванишин; Ю. Хомовий; Ф. Саранчук. Дрібна колекта 1 дол. Єнджейовський— 50ц. Разом $7.50.

ЛАНІВЦІ: Члени Аматорського Гуртка з Саскатуну відіграли представлення під заголовком "Гимн Нужди" в парохіяльній салі на Ланівцях. Загального приходу з представлення було 41 дол. Щира подяка належиться парохіянам та довколичним громадянам, що чисельно явились на це представлення і своїми жертвами причинились до гарного фінансового успіху. Заряд Бурси і аматори складають щиру подяку примірній парохії та її членам за гарне приняття. .. $41.00

КАДВОРТ: На другий день аматори виїхали до Кадворт і в Народнім Домі коло церкви Спаса відіграли це саме представлення. Околиця Кадворт не дала себе повстидати, бо публики прийшло майже так само богато як в Ланівцях. Загального приходу було 37 дол.

Тут рівнож аматори зазнали цего самого гарного приняття і заряд Бурси в їх імени та в імени інституції складає всім тим, що причинились до успіху в цьому підприємстві, щиру подяку. .. $37.00

ЕДМОНТОН: Др. Булянжй: 5 дол., це друга поважніша жертва цего року. Дав би це Бог, щоб всі наші українські бизнесмени та професіоналісти пішли слідом п. др. Булянжного. .. $5.00

БОБУЛИНЦІ (Фостон): Цего року за почином п. П. Заболотного оживлено діяльність молодечого відділу БУК-а в Бобулинцях. Молодий відділ старанно сходився на збори та проби представлень. Гроші з підприємств збирав, щоб купити уділ Бурси. Заряд Бурси складає подяку зарядові молодого таровиства та бажає їм з Новим Роком ще кращих успіхів в народній праці.

ВЕГРЕВІЛ, Альта.: п. Сисак з Вегревіл не лиш розпродав значки базарові, але ще одного доляра зложив як жертву. .. $1.00

ЧІПМАН, Альта.: Народний Дім в Чіпман закупив один уділ Бурси в сумі 25 дол. Вони хоч далеко від Саскатуну та відчули свій громадянський обовязок і поспішили з помічю нашій інституції! .. $25.00

Головний Заряд Братства Українців Католиків в Альберті закупив один уділ. $25.00

Всі ці збірки прийшли в місяці листопаді. Місяць Грудень не може похвалитись ні одною маленькою жертвою. А інституція мусить жити кожного дня, кожної години. Справді у нас тепер тих збірок на всілякі ціли так багато, що не знати, відки починати. Пора вже зрозуміти, що народні інституції повинні ми всі як слід підтримати і обовязок лежить не лиш на одиницях а на цілому загалові, бо чого тоді й називати їх народніми!

Заряд.

ЖЕРТВИ на Карпатську Україну

УВ в ч. 1 за 39 подають виказ $3417.02 на КУ. Це тільки в одним числі! А жертви пливуть дальше. Колиб однак українці католики були зі всіх сторін присилали жертви до Еп. Канцелярії, котрі вони зложили, то віримо що сума булаб о много поважнійша. Це вчить нас ще раз, що всякі жертви наші належить слати виключно через Епископську Канцелярію у Вининегу— тоді маємо перегляд нашої праці, жертвенности і сум гроша для народної справи.

Тут містимо тільки деякі надіслані жертви до Еп. Канцелярії.

Жертви від церкви в Ґудінт, Саск., як слідує:

Стефан Крушельницький 2.00; Ст. Кравчук 1.00; А. Мінюк (жид) 1.50; Василь Лицак 1.00; Іван Крушельницький 5.00; Михайло Закалужний 5.00; Григорій Янків 1.50.

Разом $17.00

Жертви з АЛЬВЕНИ, Саск.:

Жіноче Товариство БУК-а 20.00; Заряд Народного Дому, Церкви 10.00; о. Н. Демків 5.00. По 1.00: М. Задворний; М. Залещук, Дм. Скакун, Андрій Гайовський, Н. Іванчук, Іван Чижик, Василь Трач, Сидор Ф. Грицак, Андрій Чижик, Йосиф Шабага, І. Рогачук, Гр. Гількевич, Прокіп Шведюк.

По 50ц.: Мих. Гаврищук, Ілько Гількевич, Филип Залещук, Йо. Гайовський, Петро Гількевич, Стефан Залєщук, Іван Мялковський, Сидор Скакун, Юрко Костюк, Мих. Гількевич, Ник. Чижик, Мих. Скакун, учитель П. Грицак, Іван Козак.

Федір Залєщук 35ц.; Дмитро Щербанюк 25ц. Петро Шумелюк 10ц. Разом .... 55.70.

На інвалідів в Галичині:

Церква на Приймове: 5.40; Петро Гаврищук 1.10; о. Николай Демків 1.50;

Разом $62.60

Комітет збірки: Дмитро Скакун; Михайло Далещук, Іван Канчук; ~~Мих. Гаврищук~~, касієр; Андрей Чижик, Василь Трач, Ілько Задворний.

Жертви з ВЕСТ БЕНД, Саск.:

Теодор Галик 20.00; Народний Дім з Вест Бенд 10.00; По 5.00: Жіноче Товариство з Вест Бенд; Народний Дім Просвіти з Модетьфарм; Іван Кушнірук; Гарасим Муха; Лукіян Шварин; Василь Серева з Бромбурі; Григорій Фінюк; Сумк. з Вест Бенд; Іван Івасюк 3.00. По 2.00: Хор. Соловей з Модет Фарм; Григорій Галик; Йосиф Сорохан; Стефан Дубало; Константин Брикса; Василь Москалюк; Дамаско Москалюк; Василь Двирнічук. По 1.00: Александер Федірко; Стефан Войтас; Андрей Доблінниця; Ілько Попик; Іван Вал; Іван Кузьміха; Преп. о. Р. Хомяк ЧНІ: Петро Клімчак; Олекса Салапак Дмитро Бенько; Михаїл Гопко; Іван Климашко; Андрей Бойко; Роман Хрупик; Іван Брикса (старий); Марія Новак; Петро Фустей; Семен Середа; Андрей Войтас; Ксеня Середа; Николай Добровний; Софія Войтас; Григорий Олексюк; Іван Бабец; Василь Хрупик, Андрей Добровний, Григорий Назар, Ілько Добровний, Николай Фостій, Максим Шпак, Юрій Головатий, Олекса Козак, Панько Хруник, Мартин Мандера, Петро Семко, Дмитро Сирник, Григорій Янчук, Іван Шпот, Василь Сорохан, Яким Клімашко, пані Стефан Бугало, Василь Шкільник, Михаїл Войтас, Василь Войтас, Теодор Ґлубіш, Єлай Мельничук, Іван Блазайко, Петро Федірко, Петро Карапита, Іван Федірко, Роман Середа, Василь Яцків Середа, Іван Назар, Василь Земляк, Василь Данилюк, Янко Середа, Іван В. Середа, Михайло М. Сливка, Василь Мартинюк, Іван Гадсвич, Семен Новак, Гриць Литвин, Іван Сорохан, Іван Ханько, пані Теод. Галик, Юрій Кіцул, Николай Пакіш, Михаїл Давидюк, Василь Гудь, Глеб Шавчук, Іван Брикса (молодий), Григорій Івасюк.

По 50ц.: Іван Согорович, Петро Бабяк, Василь Блазайко, Анна Бойко, Павло Назар, Іван Твердовський, пані М. Давидюк, Семен Яремко. По 25ц.: пані С. Яремко, М. Яремко.

Разом $169.60

— РАДІОПЕРЕДАЧА —

В суботу, дня 19-го січня о годині 4.30 до 5.00 пополудні передасть Саскатунська Радіостація С.Ф.Кю.С. програму українських колядок та щедрівок заряддом Бурси БУК-а в Саскатуні. Співатиме злучений Хор "Просвіти" і Бурси під проводом п. О. Прийми. Слухаючи програми в кожному місці, де тільки можливо, переведіть збірку на оплату передачі програми. Всі посилки адресуйте так:

UKR. CATHOLIC STUDENTS' RESIDENCE
304—4th Ave., N. Saskatoon, Sask.

АКАДЕМІЯ "ПРОСВІТИ"

В честь 70-ліття Просвіти була академія в театрі Вокер, у Винипегу, дня 11 грудня, 1938, в годині 2.30 пополудні. Українці заповнили простору домівку театру. На сцені видно два прапори, канадійський і український. Виступають злучені хори під орудою др. П. Маценка і співають: О, Канадо!

Всі хористи виступали в національних строях.

Програма була гарна і достатна.

Вступне слово мав о. др. В. Кушнір, доклад о. Михайло Горошко. о. Кушнір підніс, що кличем Просвіти було "В народ і для народу!", що пробудило наші маси.

о. Горошко представив Просвіту як опікунку душі народу. Через силу духа щастя і перемога народу. Ту силу Просвіта розвиває від перших днів заснования досі. Ту силу Просвіта хотіла збудити в Канаді 1929 р., однак сектантські і партійні затії не дали змоги цього тут вчинити. В Галичині сила духа українців така велика, що навіть Польща, котра є твердинею варварства в Европі, не може загасити український культурний, суспільний, політичний і національний рух. Одним з велитнів, від котрого Просвіта черпала і черпає натхнення в праці є Митрополит Шептицький, котрому належить окрема честь з нагоди 70-ліття Просвіти. (Грімкі оплески).

Ціла програма складалася з десять точок, всі виконані на висоті хвилі. Виступали хори УНД під проводом др. П. Меценка, парохії св. Володимира і Ольги під проводом О. Мутія, парохії св. Покрови під проводом В. Лаха і читальні Просвіти під проводом І. Філя. Панна Люба Новак, котра якраз дістала стипендію на дальші музичні студії в Ню Йорку, виступала з грою на челю.

На академії були представники українських національних організацій у Винипегу. Не видно було ніодного духовника з кілька православний, що є у Винипегу. З подальших гостий присутним був ген. Сікевич і п. Чотра.

Гумор.— Шкотський тесть.— Бравн оженився зі Шкоткою. Приятель Бравна питає: —Чи ви дістали багато шлюбних дарунків?— Ну, так, переважно срібло. — А від вашого тестя? — Від нього ми дістали порошок до чищення срібла.

ЧИ ВИ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ НА 1939 РІК?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 3 (27) ЙОРКТОН, САСК., 1 Лютня, 1939 — Vol, VII, No. 3 (27) YORKTON, SASK. Feb. 1, 1939

ЗА ЄДНІСТЬ НАРОДУ!

НА НАШ СВЯТ-ВЕЧІР ОРДА МАДЯРІВ НАПАДАЄ НА КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ— УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА ВІДКИДАЮТЬ НАСТУП ГУНІВ— ЩО ПРО ЦЕ ГОВОРИТЬ ПРЕМІЄР о. др. ВОЛОШИН?

ПРАГА, 7-го січня ц.р.— ("АП") —Премієр Карпатської України, о. Августин Волошин, говорячи вчера вечір про зудари з мадярами в Мукачеві, заявив наступне:

"Напад цей є одним з багатьох кровавих ран, завданих на тілі української нещасної нації. Тому я, користаючи знагоди Святого Вечера та Різдва Христового, яке будуть обходити українці по цілому світі, пересилаю святочний привіт кожньому українцеві, а головно численним українцям в Америці. Ми бажаємо Веселих Свят всім українцям, а особливо тим, що мають те щастя жити в Америці,—землі свободи."

"При тій нагоді, я хочу порушити питання великої України. Це правда, що будучи числом малі, ми є заслабі в цей момент, щоб активно інтервенювати в цьому питанні, однак це булоб великою помилкою не здавати собі справи з тих великих симпатій, що ми українці в Карпатській Україні маємо до цього руху."

"Я вірю, що українці в Америці в наступному році закинуть всі партійні спори та підчиняться все одному національному ідеалові— створенні одної, української великої держави. Бо я вірю, що такий великий нарід як український, має право мати свою самостійну державу."

"Це тяжко пророкувати, однак при холодному розсудкові, я можу сказати моїм землякам в тому святочному привіті, з мого переконання, **що створення великої української держави буде чином близкої будучини."**

"Вірю, що українці з цілого світу **матимуть змогу повернути в висвободжену вітчину, до своїх братів,** що є тепер брутально переслідувані Польщею та Совєтською Росією.

"Я знаю, що українці в Америці, що показали стільки вже похвальної льояльности своїй нації, працюють для тої самої ціли...."

ДИРЕКЦІЯ ЗАЛІЗНИЦЬ У ХУСТІ

Як подає пресова служба Карпатської України, міністерство комунікації рішило створити у Хусті дирекцію державних залізниць Карпатської України, яка зачала діяльність від 1 січня, 1939 року.

Цій дирекції підлягати-ме 417 кілометрів залізничих ліній.

Зі Золотих Віршів Життя
Д. К. Скат

СУМЕРК

(З англ. перевів о. Ст. Семчук)

Як сумерк виходить на захід
і ніч стрічає зітханням,
всі пташки вертають у затиш,
а зорі проміняться сянням.

І ніжність наповнює воздух
тишею глибин незмірних,
і думку звільняє від горя,
а волю від дум нездійсниних.

І серцем вертаєм в затишша,
якого давно ми шукали —
крізь небо, розіскрене млисто,
крізь ангелів мрійні хорали.

Красою сповняються груди,
тремтить захоплення сине,
і сумерк виходить на захід....
і ніжність воздухом лине....

ТАК КАРАЮТЬ ЗРАДНИКІВ

Суд у Великім Березнім засудив Юліяна Клайнера та Юліяна Пашкуляка кожного на 2 роки вязниці за аґітацію за прилучення Карпатської України до Мадярщини, на основі 2 параграфу закону про охорону републики.

ЗАМОРОЖЕНА ҐАЗОЛІНА

Болгарин Ассен Йорданов винайшов нову ґазоліну, котру навіть смолоскипом годі підпалити.

При помочі алькоголю і сухого леду обнижують теплоту до 150 степенів нище зера Фаренгайта і тоді ґазоліна не видає випару, котрий мігби захопити вогонь. Однак вона досить ще плинна, щоби доплисти до мотору а там окремий прилад огріває її та робить можливою до вживання. Для літаків цей винахід має неоціниме значіння.

Йорданов має 42 роки і служив в болгарській армії, як летун.

Винахід провірено на летунськім майдані ім. Рузвелта в Ню Йорку.

ТАК ТРЕБА РОБИТИ!

БУК Альберти запротестував проти більшовицьких радіопрограм через стацію CJCA в Едмонтоні.

Замість нарікати і дивуватися, як то можливе в Канаді, треба зробити так само всюди, де того вимагають обставини.

ЗА СУСПІЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ!

Кепська память — або жиди, англійці і німці, як вони всі себе люблять?

“Нає Фрає Прессе” принесла в ч. 26648 передовицю п.з. “Кепська память.” В ній пише: Жидівське питання стало вже пекучою справою цілого світа, але в ніякій іншій справі нема тільки лицемірства і фарисейства, що тут. Недавно скінчилася конференція в Евіяні. Там по багатьох промовах, ухвалах і спеціяльних переговорах дійшли до того самого висліду, який Німеччині закидають як злочин супроти людства: ніхто не хоче помістити Жидів у своїм краю.... Бельгія ухвалила урядити концентраційні табори для жидівських еміґрантів, щоб їх таким способом відділити від свого народу. Польща пішла так далеко, що власних горожан Жидів не пускає до себе. В Голяндії урядження анкету між кольоніяльними політиками і вони остро заявилися проти допускання Жидів у голяндські кольонії. З полудневої Африки, з Колюмбії й інших держав полудневої Америки та з Австралії надійшли також спротиви проти жидівських іміґрантів. Не на останнім місци стоїть і фіяско оселювання Жидів у Палестині. Комічно виглядає, коли англійський архиепископ з Кентербері взиває на засіданні представників своєї церкви, включити Жидів у свої молитви, бо колиж він включив у свої молитви нпр. Арабів у Палестині, де їх Англійці в часі “чистки” тисячами позбавляють даху над головою з жінками і дітьми, де їх доми висаджують в воздух, де їм конфіскують майно і контрибуціями доводять до жебрачої торби.... Правда, Англійці наперед перестерігають Арабів. Але знищення остає знищенням. Таксамо нищать Гіндусів. А цензура така, що світ не довідується про се, або довідується дуже мало. А що Англійці робили з Бурами? Чи не замкнули їх жінок і дітей у концентраційних таборах, щоб тим зломати опір мужів і батьків? А хто забув острілювання Александрії в Єгипті? А як Англійці нищили Америку йдучи вздовж побережжа, плюндруючи крамниці, як про се пише Г. Шін в “Історії американського народу.” А може организування торговлі опіюмом в Китаю було ущасливлюванням людства, хоч уряд Китаю всіми способами боронився против того злочину. Міліони Китайців згинуло від тої отруї й досі уряд Китаю веде розпучливу боротьбу з тим пороком. А якими способами здавлювали Англійці визвольну боротьбу Ірляндців? Всьо там було— з вийнятком людяности. А німецького приватного майна не сконфіскували в часі війни? А німецьких патентів не присвоювали собі? А заключуючи вже перемиря не вдержували ще бльокади проти Німеччини, хоч знали, що в тім тяжко досвідченім краю винищений боротьбою, втомлений і голодний нарід не має найпотрібнішого до життя.... Може се була людяність?

З наведених виривків видно дві річи: 1) Що німецька пропаганда в боротьбі з англійською зробила значні поступи в порівнанні з тим, яка вона була в часі війни; 2) що нотки взаємної ненависти зачинають тепер вибухати зовсім подібним полумям, як вибухали в часі военної пропаганди.

Які тяжкі траґедії криються за тою словною полємікою, які безвихідні під сю пору положення! Їх ще оцінити не можна, та прийде час і на їх оцінку.

А. Ренніков

З ДНЕВНИКА ВТІКАЧА

Поважна гумореска.

Неділя.

Історія з Чехословаччиною безсумнівно доказує, що в світі все таки істнує відплата. І дійсно, як жорстоко заплатив сей нещасний нарід за те, що взяв собі за провідників зрадників Колчака, злодіїв руського золота, большевицьких поплечників і ворогів старої національної Росії, яка завжди виступала в обороні поневолених Словян. *)

Як видно, рука Провидіння дається нераз дуже виразно відчути у житті націй. Російський нарід духовно завошивів.... І ось більше ніж двацять літ Бог чистить його залізним ґреблом. Німці зрадливо підсунули Росії комуністів —і на пятнацять літ Бог віддав німецький нарід, що програв війну, на поталу і грабунок тим самим комуністичним і соціялістичним галапасам, аж доки врешті не простив і не післав країні Гітлера.

Всі, що робили ставку на Москву, помалу розплачуються. Китайські міста Кантон і Ганков недармо згоріли. Пожежа спричинена не самими людьми, а послана з висоти за захоплення комуністичною грязюкою.

І на Заході видно тепер також приклади відплати. Особа Бенеша тут для всіх зловіщий символ Господньої кари. І ті, що правлять західними державами, добре зробилиб, якби на всіх істнуючих договорах з совітською владою дописували збоку в формі перестороги або ноти-бене:

“Нота-Бенеш.”

Вівторок.

Сьогодні, Богу дякувати, успокоївся я і рішився продовжувати свої думки про відплату.

І так на народах можна нераз прослідити істнування висшої справедливости. Та чому також кождий поодинокий чоловік не поносить на землі кари за свої вчинки? Очивидно справа тут в ось чім: припустім, що відплата у відношенні до одиниці здійснилася б у земному житті. Кождий ледащо будби караний долею, кождий порядний чоловік одержавби надгороду. Щож в такому разі сталосяб?

Ясно що: всі перемінилисяб у спритних людей, які старалисяб виманити у Провидіння якнайбільше надгород для себе.

Зробить Іван Іванович добрий учинок, дасть жебракові безповоротно сто франків і вижидаюче, пильно подивиться на небо:

— Ану? Колиж розрахунок?

Або навпаки: хопить хтось з чужої каси міліон, пхає в кишеню, а потім, замість щоб мав викиди совісти, зачне міркувати:

—Пересолив я, здається. Міліон взяв і мабуть за кілька днів прийде напевно удар. Положу я краще гроші зповоротом і займуся вигідною добродійністю.

В той спосіб у висліді всі богаті люди зачнуть горячково розкидати гроші направо й наліво, щоб одержати від Бога стократно. Бідолахи будуть підпихати гроші один одному, щоб краще устроїтися. До всіх шпиталів повалять товпи народу відвідувати тих, що терплять, щоб виграти на льотерії пять міліонів. І до кождого, що спотикнеться на вулиці, і до кождого, що пчихне від ґрипи, будуть підбігати сотки людей нараз, щоб дати йому поміч або аспірину.

Що за підле людство виросло би в того врешті! Драбуги сталиб святими, святці драбугами, у нікого не булоб совісти.

А ми ось стогнемо, оплакуємо і жалімося, що “нема правди на землі”....

Ні, це прекрасно, що на землі нема відплати для поодиноких людей. Ну, а щодо націй, то тут очевидно інша справа: нації не можуть зледащіти через відплату. Вони занадто неповоротні, дурні, і всеодно ніякий приклад не навчить їх ніколи нічого.

Четвер.

Читаю про безнастанні кроваві заворушення у Палестині й думаю: Розуміється Жидам треба дати можність організувати денебудь свою державу. Треба помогти людям, яким на земній кулі в останньому часі нема вже куди дітися. Тільки на жаль, Палестину і християнські святі місця вибрано на це зовсім невдало.

І тут знова повстає питання про відплату: як для Жидів, так і для Англійців.

Для Жидів тому, що сіонізм це— релігійно-нетактовна спроба не рахуватися з божеськими жерелами християнства. А для Англійців, що вдають святців, тому, що не можна побожним християнам розводити жидівське огнище там, де є гріб Господній.

А щодо історичних прав Жидів до Палестини, то виходячи з подібних прав можнаб договоритися до чортиків.

Коли рахуватися з тим, що було дві тисячі літ тому, то требаб відразу відступити нащадкам колишніх Римлян— Італійцям цілу Францію до Райну, Еспанію, Македонію, Грецію, Єгипет, Альжир і Туніс.

Від Англії требаб відобрати Індію і всі кольонії. Москву віддати Фінам. А Америку просто закрити.

Та чи згодиться хтось на таке предложення, а зокрема президент Русвелт, який домагається виконання заяви Балфура?

Із Карпато-українських Поетів

Ось тут подаємо зразки поезій визначніших сучасних карпато-українських поетів. Їхні твори мають велику силу в розбудженні народньої свідомости.

В. Ґренджа-Донський

ТОБІ, РІДНИЙ КРАЮ

Тобі, рідний краю і честь і любов,
Хай вітер гуде пісню волі,
За тисячу років і сльози і кров
Пролляв твій народ у неволі.

Криваво стояв у тяжкій боротьбі,
За волю, за рідну державу,
Був вірний до смерти краіно тобі,
За правду, за честь і за славу.

За волю народу, що з мертвих воскрес
Життя ми готові віддати,
Щоб сонце свободи світило з небес
На наші зелені Карпати.

Політичний гумор.— Кажуть, що тепер багато шефів менших держав Европи каже собі: “Коби (витримати) до весни....”

Гумор.— Похвала.—Шеф до працівника: Овшім, з вас дуже здібний і совісний урядник. Але знаєте, що я найбільше подивляю у вас? — Ту точність, з якою ви щодня спізняєтеся до бюра.

Гумор.— У війську.— Чому вояк не повинен тратити голови підчас алярму?
—Бо не мавби на що вложити шапки.

БІЛЬШОВИЗМ В КАНАДІ

Про те- хто помагає більшовикам — що вільно а чого невільно говорити через радіо — о. Лянфіє, СБС і комуністи— хто у Винипеґу в мійській раді розщибався за жидами і що на те все пише бувший член компартії?

В неділю першого січня промовляв з Торонто через радіо всеч. о. Чарлс Лянфіє і з'ясував з нагоди виборів, що таке комунізм і чого канадійцям від нього сподіватись. У висліді комуністи в Торонто стратили два мандати—перепав їх мійський радний Салцберґ (вже імя каже вам, яка то “вяра) та шкільний радний. Джан Війр, про котрого кажуть, що він зветься Вивюрський та має бути з українських родичів.

Комуністи ще ніколи не дістали так по пальцях в Торонто. Навіть сам Тим Бак перепав при виборах. А вони саме готовились здобути мійську раду в Торонто і показати на цілу Канаду, як має виглядати комуністична господарка. І нараз, гляди....

Як з Петрового дня.

Вилизуючи виборчі рани комуністи стали дзявколіти, як це звичай є в них та нарікати найбільше на “попів” і тим подібне.

Все досі булоби гаразд і ніхто тому не повинен дивуватися, якби не.. вмішалося в ту справу канадійське державне радіо. Ґледстон Мирі, головний управитель Канадійської Надавчої Корпорації повідомив о. Лянфіє, що суспендує Отця на неозначений час від радіових промов.

Значить, найшовся хтось, хто став в пригоді комуністам і заборонив католицькому священикові у вільній Канаді, де має істнувати демократична свобода слова— промовляти через радіо.

Коли комуністи надають з ріжних стацій свої програми і там виступають проти істнуючого ладу, захвалюють совєти та свідомо поширюють невдоволення в державі— це вільно.

З того приводу о. Лянфіє сказав так: “Вирішальне і головне значіння комунізму це його **відношення до релігії,** як його відношення до політики. —Коли мені невільно говорити на тему так важної національної справи, як **комунізм,** котрий в **першій черзі торкає релігію** а потім аж політику — то я не маю чого вертати назад до радіопередачі.”

Наче у висліді якогось дивного споріднення з тим случаєм, виступив у мійській раді Винипеґу один комуніст, що на наше горе і сором носить ще українське імя, та став намовляти раду, щоби післати до Отави протест в справі німецьких жидів.

От з того бачите, **що кого болить?**

Комуніста болять німецькі жиди— він уймається за ними, протестує аж до Отави, прилюдно в мійській раді підносить голос в обороні жидів— і ви моглиб подумати, що там в тій мійській раді у Винипеґу певно нема ані одного жида, коли аж комуніст з українським іменем береться прилюдно боронити жидів.

Ні, ви помилилибся! І то ще як!

В мійській раді Винипеґу є кілька жидів, але ніхто з них не побивається за німецькими гершками і срулями — тільки один шабесґой. Він сліпий і глухий, коли москалі, ляхи і мадяри катують наш безвинний нарід— він чує і видить німецьких жидів! Ось яркий сором повинен тепер запалати лиця тих українських виборців, що своїми голосами помогли такому дістатися до мійської ради!— якщо ті люди мають взагалі який сором....

Карло Гайчин, що від 1933 до мая 1938 р. був членом компартії Канади, роз'яснює в части тактику і діяння комуністів Канади на сторінках Фрі Прес.

1935 р. був в Москві семий світовий конґрес комуністичної партії, на котрім канадійських представників вів Стюарт Смит, син протестантського духовника а теперішний одинокий радний комуністів в Торонто. З огляду на побіду Гітлєра в Німеччині і загальну відразу до комунізму на світі на внесення Димитрієва, секретаря комуністичного інтернаціоналу, рішено змінити тактику і зачати іншу діяльність за межами совітів. Вирішено увійти в кожду масову орґанізацію та змагати кождий більший рух повернути у своє русло. Давна рецепта Затонського супроти українського національного руху, який він радив “осідлати і повести в комуністичне русло”, тепер знаменито придалася. До Канади привіз її Стюарт Смит і пущено в рух....

У висліді сталось ось що:

1) Комуністи удають завзятих прихильників демократії....

2) зліквідовано зараз “Революційний Робітничий Союз” а на його місце прийшли ліві крила у кождій робітничій орґанізації....

3) в один мент перестали кричати проти релігії, як проти “опіюм народу” а навіть стали “боронити Церкву” перед кождим першим ліпшим, як шла вода на їх млин. Прецінь ще в памяті, як патентовані безбожники і всякого рода інші ударники розносили по хатах наших міст летючки навіть в обороні Митрополита.... Ось так комуністи стали “валяти дурака” перед “гнилими буржуями”....

4) перестали нападати на священство а навіть стали називати деяких протестантських духовників “своїми приятелями”....

5) з давної часописі “Воркер” скинули серп і молот— а натомість став виходити “Дейлі Клєріон”, що розкричався за демократією, миром і поступом....

6) інші орґанізації в роді “Ліґи канадійської робітничої оборони” також перестали істнувати— натомість повстали нові, невинні з назв, як “Ют кавнсил”, “Ліґа проти війни і фашизму” та її наслідниця “Ліґа миру і демократії” а вкінці Комітети всяких допомог для еспанської демократії....

7) перестали нападати на “гнилу демократію,”— натомість стали її тепер в один мент вихвалювати, її боронити та при її помочі вдиратися до мійських рад, посольських стільців та радіопромов.

Для рядового членства такий зворот став незрозумілий і тоді Дж. Литерик, посол манітобського парляменту пояснив всім комуністам, що **це тільки зміна тактики,** а не зміна цілий. Значить, тепер для використання політичних ускладнень треба так поступати, або бодай удавати, що так поступається— але далі стреміти до того самого, що передтим....

Ось так шириться тепер зараза комунізму в Канаді....

(Далі буде)

НАШІ УСПІХИ

Др. В. Деркач, родом з Галичини, зістав доцентом медичного факультету в Загребі, в Югославії. Ляхи не дають нашим дітям нагоди праці— чужі народи принимають їх та відзначують за незвичайну здібність і працю.

16 грудня м.р. **Центробанк** обходив у Львові 50-ліття успішного істнування. На чолі від перших початків досі стоїть незмінно др. Кость Левицький, сеніор українських політиків та діячів Галичини. Це також у великій мірі причинилось до успіху Центробанку. Організація, яка кождого року міняє своїх наставників і урядників, подібна до ріки, що кождої повені творить собі нове ложисько. Потім остає тільки сухий намул— ані крапки води. Такі орґанізації можуть істнувати до якогось часу, оставляючи по собі намул в громадськім життю. Поглибити себе і усильнити вони негодні.

Проф. Павло Углицький передав через стацію WJZ в Ню Йорку перший український симфонічний концерт 8 січня ц.р. для слухачів в Мангеттан Гал. Молодь була очарована— старші не дописали. Проф. Углицького надгородили бурею оплесків.

Коло **Устечка** на Поділлі відкрили зложжа міди, грубість жили доходить місцями до 50 центиметрів. Чистої міди в тому 5%. Богата наша земля, тому чужинці так зажерливі на її богацтва.

В нас Українців люди читають замало часописи, а ще менше таких, які читають добрі, поважні католицькі часописи. Тому треба нам як найбільше поширювати католицькі українські часописи між нашим народом.

Гумор.— Я не зарозумілий. Все сміюся перший з дурниць, які мені лучиться сказати.— Завидую тобі, маєш постійно нагоду до сміху....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man. Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ЩО ДАЛЬШЕ?

Нинішні світові події розвиваються блискавичною скорістю. Подражені людські уми вже не вдоволяються новинками, які приносять їм щоденні часописи, але пильно накручують радія і надслухують: ЩО ДАЛЬШЕ? І ми українці пильно глядемо за кожною новинкою, яка би хоч в части відхиляла заслону, за якою криється наша майбутність. Міжнароде політичне положення сьогодня є таке складне, як може ніколи перед тим не було. Серед тих складних міжнародних обставин назріває в цілій своїй величні УКРАЇНСЬКА СПРАВА. Так як сьогодня події розвиваються, ми українці, можемо тільки радіти. Міжнародні події розвиваються для нас корисно. На якій підставі приходимо до цього заключення? Серед міжнародних ускладнень заломилася стара Чесько-Словацька Держава, а на її руїнах повстала нова федеративна,з Карпатською Україною. Найблищим потягненням в Европі, належиться сподівати, заломання Польщі і повстання Самостійної Галицько-Волинської Української Землі. Що Польща стоїть на передодні свойого заломання, це бачимо з політичних потягнень самої Польщі в послідних часах.

На особлившу увагу заслуговують два ультімати Польщі при кінці 1938 р.: Ультімат до Литви 17. марта і ультімат до Чехословаччини 30. вересня. В марті Німеччина забрала Австрію, при кінці вересня вибила година свободи для Судетських Німців. Рівночасно з німецькими політичними потягненнями осягнула також Польща свої найбільші успіхи в 1938 р. В чім полягають ці польські успіхи? "Польщу щораз то більше побільшити, це наше завдання," "скріплення якоїнебудь держави в Европі, мусить тим самим потягнути за собою також скріплення Польщі," це постійні кличі польських правлячих кругів. По думці тих кличів старалася Польща посунути свої впливи на Литву, тоді як Німеччина забирала Австрію. Коли Литва противилася тому, Польща поставила її ультімат, бо через Литву хотіла конечно здобути собі віконце до Балтійського Моря. Кінець кінців Литва приняла ультімат Польщі і від 20 літ перший раз навязала нею дипльоматичні зносини, хоч і нещирі. Як дальше піде політика в тому напрямі треба заждати.

Польський наступ на Прагу був о стілько улегчений, що дійсно в Чехословаччині була польська меншина в числі 100,000 населення. Та поступування Польщі було цікаве, тим, що вона поставила своє домагання аж тоді, коли вже ніхто несумнівався про судьбу Чехословаччини Бенеша. Уряд пражський подався і Польща перший раз від свойого повстання побільшила свої землі прилученням Тешена і маленької смуги Словаччини, збогатилася.

Дальші потягнення, які слідували після кризи Чехословаччини, вже не йшли по думці Польщі. Колиби вони мали були йти по лінії польських бажань, то Чехословаччина мала розпастися на три части: на чесько-моравську, на словацьку і на карпато-українську. З тих перша могла орієнтуватися на Німеччину, самостійна Словаччина на Варшаву, в Карпатська Україна—завсігди по думці поляків—мала припасти в уділі мадярам. В цей спосіб булаби повстала вимріяна поляками спільна польско-мадярська границя, а з тим, то що поляки часто підчеркували "правдиве зрівнання сил в Середущій Европі." Ми бачимо нині, як події, звязані з новою Чехословаччиною далеко відійшли від мріпливих побажань Польщі.

Якщо ми хочемо відкрити жерело мріпливих бажань Польщі, то тут стрічаємося виключно з українським питанням. В Польщі живе около 8 міліонів українців, надто свідомих національно, щоби кривди польського режиму могли перейти помимо. Всі змагання українців під Польщею, щоби одержати хоч сяке-таке Боже і людське право, скінчилися на вічім. Тому повстання Карпатської України, це для українців символ, знак, національного визволення. Польський уряд, і польська суспільність зі страхом споглядають на настрої українців Східної Галичини, Волині, Холмщини і Полісся. Вони бачать, що українське питання розвивається скорше і ширше, як це ще могло видаватися кілька місяців тому назад, навіть найбільшим оптимістам.

Можливо, що справа національних меншостей в Польщі дісталаби скорше свою розвязку, якщоби не надто великі напруження в самій середині польского уряду, і польської суспільности.

Всі старання польського уряду, щоби витворити з польської суспільсоти один фронт, не мали дотепер жадного успіху. Польщею дальше править три майже рівно сильні партії, а саме: партія уряду, соціялістів і правої опозиції, які себе взаїмно, що сила, поборюють. Якого значіння є ця внутрішно-політична борба, це наглядно бачимо зі слів одного з найбільших ворогів українців, польського професора і політика Станіслава Ґрабського, який на зібранні польських резервових офіцерів у Львові сказав: "Треба раз покінчити зі всякою партійною борбою в цілій Польщі, а особливо в Галичині. Національно свідомий український елемент, можемо по конати тільки обєднаним і здисциплінованим польським фронтом."

Як бачимо, Польща поділена внутрі на розсварені табори, з тяжким проблемом українського питання стоїть на порозі історичних подій: ЩО ДАЛЬШЕ? Про це пише світова преса сьогодня, голосять радія з запертим духом очікуємо і ми українці в Канаді відповіди на питання: ЩО ДАЛЬШЕ? Ми віримо, що недавна історія з Чехословаччиною ще раз повториться і то скоро. Як раніще заломився уряд Праги а на його заломанні повстала Карпатська Україна так тим рзом заломиться уряд Варшави а на його заломанні повстане ВІЛЬНА УКРАЇНСЬКА ГАЛИЦЬКО-ВОЛИНСЬКА ДЕРЖАВА. Та на тім не кінець. Тяжкий крок історії підійде аж під Кремлін Червоної Москви і тоді ми одержимо остаточну відповідь на питання: ЩО ДАЛЬШЕ?

А тим часом, нам українцям треба показатися гідними важних історичних хвиль, які переживаємо. Коли ворог, що має свою державу, в обличчю нинішних подій, кличе свою суспільність до обєднаного і здисциплінованого фронту, то для нас українців, в хвилі, коли ми є на дорозі до здобуття нашої самостійности, цей обєднаний, здисциплінований фронт нашої суспільности є прямо питанням нашого життя або смерти.

З КАРПАТОУКРАЇНСЬКИХ ПОЕТІВ

М. Рішко

МОЛИТВА

О Боже мій незмірянних просторів,
Молюсь тобі, злиденний митар:
Не дай сконать безцільно в зморі,
А дай великих днів дожити.

І дай з арени життєвої
Зійти, як лицар, незбагнуто,
Цілим єством віддатись бою
За край століттями закутий.

Дай силу, мужність і відвагу,
Скріпи мої юнацькі скрані,
Вдихни у душу помсти спрагу,
Щоб покарать за гріх тиранів.

О, дай почути дзвін Софії,
Вільних пісень грімкі хоралі.
Тоді померти не зжалію
Борцем за правду й волю!

Амінь!

Боєвір (Федір Моґіш)

СОНЕТ

Хоч не пророк— а все ж я знаю:
по зливах горя і терпінь
розвіє вітер чорну тінь
і світлий ранок запалає

і сколихнеться степ безкрай
і неба синя височінь
як з местником заграє кінь
на шпилі рідного Синаю....

і бачу я: на сірім фоні,
над межами рневаги й мук,
над межами німих агоній,

над царством мирпавих падлюк, —
вже местники сідлають коні,
вже линуть в бій!.... і кряче крук.

Кождий, хто іде самоходом, стає сталевим велитнем, що може гнати 60 миль на годину. Однак у многих случаях змисл відповідальности не є тоді більший, як коли їздили візками, запряженими в пси.

В. Еліот

Цинік, хоча подобається, не все говорить правду. Ирл Балфур

Гумор.— Славко відвідав недужого професора.— Ну і як з ним? питають його товариші.— Дуже зле. Позавтра прийде вже до школи.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Лютий, 1939

1. середа — Макарія преп.
2. четвер — † Евтимія Вел.
3. пятниця — Максима, ісп.
4. субота — Тимотея ап.
5. **неділя — Влудного Сина**
6. понеділок — Ксенії преп.
7. второк — † Григорія Богосл.
8. середа — Ксенофонта преп.
9. четвер — † Пер. мощий св. Ів. Золот.
10. пятниця — Ефрема преп.
11. субота — Пер. мощий Ігнатія Богон.
12. **неділя — Мясоп. Трох Святителів**
13. понеділок — Кира і Йоана, безср.

Устав

5, неділя.— глас 1, єв. воскр. 1.— на Сл. Б. ап. 135, єв. Луки 79.

11. **Задушна Субота**, відправа за душі

12. неділя і Трох Святителів— глас 2, Вел. Вечірня з Литією, єв. воскр. 2, на Сл. Б. ап. 140 і 135, єв. Мат. 106, і 11.

о. др. Василь Кушнір

ТРЬОХ СВЯТИХ

Евангеліє Матея Зач. 11.

Одного разу сказав Ісус: Ви єсьте світло світа. Не може укритися місто положене на горі. Ані не засвічують світильника і не ставлять його під посудину, а на свічнику, і світить всім, хто в хаті. Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Вітця, що на небесах. Не думайте, що я прийшов знівечити закон або пророків: Я не прийшов знівечити, а доповнити. Бо істинно кажу вам: Поки не менеться небо й земля, одна йота або одна черта не минеться з закона, аж усе станеться. Хто отже нарушивби одну з сих найменших заповідей і так учив людей, найменшим назветься в царстві небеснім; а хто заховавби і учивби, той великим назветься в царстві небеснім.

НАУКА

Дорогі в Христі. Наша св. Церква обходить нині память великих Трьох Святителів, а саме Василія Великого, Йоана Золотоустого і Григорія Богослова. Всі три ці Святителі мають в церковному році свої осібні світочні дні, а нинішне свято є спільним для всіх трьох. Всі ці три великі учителі Церкви є її світила, прославлені за життя і по смерти великими чудами, були від перших літ по своїй смерти в загальнім почитанню у вірних. Та за цісаря Алексія Комнена (1081—1118 р.) начався в Царгороді спір, котрий—з Трьох Святителів є найбільший. І тоді явилися вони всі три на яві Епископови Евхаїди, Йоанові, чоловікові великої святости і учености і сказали йому так: "Всі ми у Бога маємо ту саму славу і нема між нами спорів о це. За життя писали ми все те, що було пожиточним для вірних, а писали ми так, як нам казав Дух Святий, учили того, чого ми самі научилися. Нема між нами першого і другого, нехай же і люде нас не розділюють, бо ми за життя любили мир і згоду і любимо їх тепер. А щоби показати, що ми є одно у Бога, назначити на один день празничну о нас службу, а ми постараємося, щоби всі, які обходять нашу память, приняли поміч до спасення, а можемо це зробити, бо маємо ласку у Бога." І тоді то по тім обявленню Церква св. назначила один день на торжественну памятку і почитання великих Трьох Святителів.

"Ви єсьте світло світа.... Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Вітця, що на небесах." Це слова, які сказав колись Христос не тільки до своїх учеників але до всіх тих, які хотять іти слідами Його учеників. Не дивно тому, що Церква св. відносить ці слова в особливший спосіб до нинішних Трьох Святителів.

Пригляньмося тому коротенько їх життю а побачимо як правдивими є ці слова в життю тих великих Учителів Церкви.

1) Св. ВАСИЛІЙ ВЕЛИКИЙ уродився около 330 р. в Кесарії. Дитя було слабосильне і лише горяча молитва родичів спасла його від смерти, бо після передання сам Ісус Христос явився батькові дитини і сказав: "Іди, син твій здоровий." Дитинні літа перебув св. Василій в домі своєї баби с. Макрини. Пізніше сам батько занявся вихованням свойого сина. Посилав його до школи в Кесарії та Царгороді. А повна Духа святого була ця дитина, бо мудростю своєю перевищала вскорі всіх своїх учителів. З Царгороду поїхав Св. Василій до Атен, де були високі і славні школи, мудрі учителі, та життя було безбожне, повне поганських блудів і роспусти. В Атенах осягнув св. Василій такої мудрости, що слава його залунала по всій греції. Та найбільше мудрости набрав він з книг св. Письма. Десь около року 355 кидає св. Василій Атени і за намовою своєї сестри св. Макрини вибирається в подорож до Сирії, Мезопотамії, Палестини та Египту і ту придивляється життю великих пустножителів. Найшов він тут людей, котрі, на його здивовання поконали всі свої тілесні пристрасти а своє життя проводили в пості, молитві в холоді та голоді. І загоріло серце св. Василія великою жаждою посвятитися такому життю.

Він вертає домів, іде до Понту і там в пустини служить Богові і служить так як сам опісля учив монахів, як повинні Богові служити. Тут прибув до нього його приятель св. Григорій Назіянзенський, з яким він познакомився ще будучи в Атенах. Зачалося святе життя обох мужів. Кожного дня являлися там мешканці цеї околиці і подивляли життя св. Василія. Хотячи посвятитися монашому життю, просили св. Василія, щоби показав їм дорогу до совершенства. Св. Василій написав тоді МОНАШЕ ПРАВИЛО, котре приняли всі монахи Сходу, котре і до нині обовязує монахів Чина Св. Василія. Но прийшов час, коли Господь покликав св. Василія, щоби ішов боронити св. Церкви. Він оставляє монастир під зарядом свойого брата Петра а сам іде до Кесарії. Там зістає він висвячений на священика а опісля доступає великої гідности епископа. Як епископ, в нічім не зміняє свойого життя, лиш, що голос його науки залунав широко, як голос найліпшого пастиря свойого стада. Дбаючи о своїх вірних, він пише листи і послання, сам всюда іде, учить, доводить до Бога еретиків, укріпляє вірних, множить славу Божу і укріпляє св. Церкву і віру. Особливо з великою силою поборював він єресь Арія, мимо цього, що цісар Валент стояв в його обороні. Слово його було як лискавка, де треба, безпощадне і картаюче можних грішників. Св. Василій, за вдохновенням св. Духа, уложив ЛІТУРҐІЮ, то є СЛУЖБУ БОЖУ, котру ми служимо 10 разів до року, а імено: 1 січня, в пять неділь Великого Посту, в страстний четвер, в суботу і в навечеріє Роздества і Богоявлення.

Умер 1. січня 379 р. Плач в часі похорону був такий великий, що заглушував співи псальмів. Церква св. назвала його "Великим" і учителем, монашество зве його і звати буде во віки отцем і основателем.

2) ГРИГОРІЙ БОГОСЛОВ родився около р. 320 в селі АРІЯНЗ, коло міста Назіянзу в Кападокії. Отець його називався також Григорій а мати Нонна. Була це невіста, котру назвати можна взірцем совершенства. Вона випросила собі у Бога того сина, щоби посвятити його Службі Божій, а коли він був ще дитиною, давала йому дотикатися св. книг, щоби з малих літ дитина шукала святої розривки. О родичах св. Григорія можна сказати це одно, що ціла родина є святою. Більшої похвали не треба; кращий взір християнської родини є неможливий. Коли св. Григорій підріс мати його Нонна подарувала йому Евангеліє і сказала: "Памятай, що я випросила тебе у Бога, і хочу одного лишень, щоби ти був совершенним." І загоріло серце молодця великою любовю Бога і жаждою всякої чесноти а чеснота чистоти була йому наймиліша. "Я не приняв на себе іга супружества— пише він— а старався бути в числа тих, котрі вибрали вічне дівицтво."

Покінчивши школу в Назіянзі, учився в Кесарії, в Александрії, а опісля в Атенах. По укінченні наук в Атенах вертає домів і у віці 30 літ, як це тоді було звичаєм, принимає тайну Крещення. При тій нагоді жертвував він Богові все: свої сили, здоровля, життя, майно. "Я все віддам Тому, котрий мене сотворив, відкупив і утримує. Йому посвятив я моє майно, мою честь, моє здоровля і мій дар бесіди." При першій нагоді він відвідав на пустини св. Василія, однак довго там не оставав. Покликали його до Назіянзу, де св. Григорій приняв Тайну Священства а відтак став він епископом Сазиму а вкінці Назіян-

зу. Вкоротці знеможений перенісся до монастиря св. Теклі в Селевкії де вів покаянне життя. В тім часі Церква Христова страдала тяжко від аріян, котрі мали за собою цісарів і ціле пекло та злобу цілого світа. Дійшло до того що єретики в Царгороді заняли всі церкви. Тоді св. Григорій спішить до Царгороду і стає Апостолом Церкви, поборником єретиків та свідоцтвом правди. Вся злість аріян звертається проти Святого. Вкінці аріяне намовили одного молодого чоловіка, щоби Григорія убити ножем. Коли убійник зявився перед Святим і поглянув на нього, ніж випав йому з руки, а він припав до ніг Святого і просив о помилування. "Я тобі пращаю, бо то наказує мені доброта Божа, котра мене спасла. А прошу і молю тебе о одно: покинь єресь, навернися до Бога." Так сказав Григорій тому, що мав його убити. Так поступити міг тільки чоловік Святий. Умер в свойому рідному селі 390 р. Тіло його похоронено в Назіянзі, відтак перенесено до Царгорода. Нині останки його тіла спочивають на престолі ватиканської церкви в Римі. Св. Церква називає його "Вселенським Учителем."

3) ЙОАН ЗОЛОТОУСТИЙ, названий так задля сили і краси слова. Звуть його також "устами Христа," "устами Божими." Родився в Антійохії Сирійській 347 р. Батько його Секунд був начальником міста, но умер передчасною смертію і полишив св. Йоана в колисці сиротою, Та Господь Бог дав йому матір, якої побажати би всім християнським діттям. Як молода вдова, бо мала тільки 20 літ, як повдовіла, віддалася цілковито службі Богу і вихованню свойого сина. І Бог приняв жертву доброї матери: Син її став славою Церкви, став учителем вселенної, став "другим св. Павлом," став стовпом і утвердженням Церкви і доки сіяти сонцю, і доки плисти всім рікам світа, доти славити і почитати буде світ св Йоана, і доти в творах його найде невичерпане жерело Божої науки.

В молодім віці став св. Йоан правдивою скарбницею мудрости. Коли одного разу запитали Ливанія, тодішнього найбільшого фільософа і учителя, кого би він наставив своїм наслідником, сказав: Йоана, но того взяли вже для себе християни. Богатий з роду св. Йоан, не любив ніякого блеску. Коли Господь покликав його матір до себе, ціле своє майно роздав Йоан бідним а сам пішов в пустиню, коло Антіохії, де перебув через чотири роки. В році 386 стає священиком і виступає як проповідник в Антійохії. І поплила Божа наука, поплила чистим золотом із уст св. Йоана. І не знали люде, що більше подивляти, чи огненну силу чи покору його бесіди. Через 12 літ був св. Йоан проповідником в Антійохії. Раз серед його проповіди, одна жінка перенята силою його слів, в голос скликнула: "Учитель духовний, Йоан. Золоті уста, глубоке твоє слово і слабий наш ум поняти його не може." І від того часу ввесь народ звав Йоана "Золотоустий." А св. Йоан, коли чув, що всі вихваляють його проповіди, сказав в церкві так: "ви хвалите моє слово, но похваліть його добрими ділами, бо лиш такої хочу я похвали."

В р. 398 став Йоан архиепископом Царгороду і ту зачинається нова доба життя Святого. Науки Йоана діяли чуда; народ переповняв церкви, коли передше вони були на пів порожні. Діяльність його неслася далеко поза Царгород. Він всюда покоряв блуди: в Ефезі покорив єресь, в фригії поганство, в Кисарії розпустне життя, в Сирії жидівські божниці, в Персії посіяв слова благочестія— всюда насадив корінь правовірія.

Но ненависть не спить. Потайки росло також і число ворогів, котрих св. Йоан безпощадно картав за їх зле життя. По стороні ворогів станула також цісарева Евдоксія, котрої життя було також далеким від життя праведників. Наслідки цього були такі, що св. Йоана вислано на заслання до далекої Вірменії, до місточка Кукуз. Хоч Йоан був тяжко хорий, через 70 днів в безнастанній подорожі терпів крім слабости всякі недостатки, а потіхою для нього було лишень це, що народ всюда збігався і плакав і просив благословення. Однак і на вигнанню св. Йоан не занедбував свойого апостольского діла. Він звернув свою увагу на Персію, такщо його називають Апостолом Персії, посилав також проповідників на наші українські землі. Вороги однак не дали спокою. Гонили св. Йоана з місця на місце, а він дякував Богові, що міг для Імени Його страдати. В дорозі до міста Підіун в Колхиді, над Чорним Морем задержався св. Йоан в місточку Команн в Понті. Дальше іти він вже не мав сили. Рано все таки сторожа пігнала його дальше. Ледви уйшов милю, як сили цілком опустили. Мусіли вертати назад. Св. Йоан збирає останні свої сили і стає до молитви в церкві св. Василиска. Прибрав на себе світлі ризи, роздав окружаючим все, що мав, приняв Найсв. Дари, і зі словами: "Слава Богу за все," віддав свою душу в руки Небесного Вітця, в 60 році життя. Дорогі в Христі. Ось так Христос Спаситель дає нам приміри до наслідовання Святих, котрі жили після заповідей Його, котрі все стреміли до совершенства, котрі земське життя свято закінчили, свято умерли і чистими стапули на Божім суді, увінчані вічною славою. І ми йдімо їх приміром а слава і радість наша буде велика на небесах.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

7 лютня 1288 наш князь Володимир передає все своє наслідство братові, Мстиславові. Наш літописець так описує цю подію: "Володимир післав посла до брата, кажучи: "Брате мій, Мстиславе! Цілуй мені хрест на те, що не відбереш нічого від моєї княгині після моєї смерти, що я її дав— і від цієї дитини, Ізяслави, також — і що не віддаш її силою за нікого, лише за того, за кого схоче моя княгиня, за того і дати." А Мстислав сказав: "Скажи, пане брате! Най Бог боронить, щоб я мав щось після твоєї смерти відібрати від твоєї княгині, або від цієї дитини, але дай мені Боже мати мою ятрівку за достойну матір і так її шанувати. А про це дитя, як кажеш, так дай Боже до того довести і дай мені Боже її тоді віддати, як свою рідну." На те він цілував хрест. А ділося це в Федорову неділю. Мстислав взяв умову з братом і приїхав до Володимира. Він поїхав до епископії, до церкви св. Богородиці, скликав володимирських боярів свого брата, містичів, руси і німців, і велів перед усіми читати братову грамоту про віддання землі, всіх городів і стольного города Володимира. Цього вислухали всі від малого до великого. А володимирський епископ Евсигній благословив Мстислава підносним хрестом на володимирське княження.

— — — — —

Так невибагливо-красно переповідає нам давний літописець точні дії української старини. Всі ці дії невідмінно злучені з хрестом Господнім— в цім вся віра, надія і сталість. Хрест для наших прадідів був запорукою волі і вірности. З хрестом починали і кінчили всі важні справи життя — і були непоборні. Тоді ми мали власну державу. Коли волинський князь, смертельно хорий, каже до брата: Цілуй мені хрест!— то тим виповідає всю віру старої України в чудодійну силу животворного Хреста, жерело могучости і слави України. Під знаком і опікою хреста він передає свою жену та доню Ізяславу. Новий володар перенимає княження також під знаком хреста. Перше всього він іде в престольну церкву Пресвятої Богородиці у Володимирі Волинськім і там витає його наш владика а з ним міщани і бояри. В цім самім Володимирі на Волині, де нині ляхи виправляють свої нахабства і безправства! В цім самім Володимирі, котрого мури і церкви досі є німими свідками нашої величі, слави і маєстату Державної Нації, тоді коли ляхи були мізерним племенем на мазурських багнах, про котрих ніхто тоді ще не був і не знав.....

Ми віримо, що недалекий той час, коли наш давний Володимир на Волині знова засіяє блеском давної величі, як один з головних городів відродженої Галицько-Волинської Держави!

— — — — —

9 лютня 1918 Україна підписала мировий договір з Осередніми Державами в Бересті Литовським над Бугом. Так тоді, як і тепер, більшовики робили все, що могли, щоби не допустити до піднесення цього договору, щоби проволікти справу, аж німецький кулак ген. Гофмана пригадав більшовицькому делегатові Йоссе, що Берестя то не босяцька Москва, де можна валяти дурака і милити очі.. Нині більше, як коли свідомість ваги договору в Бересті палить наші серця і виски. Після 20 літ бачимо по одній стороні тих самих приятелів, по другій тих самих ворогів. Тоді, договір в Бересті не довго простояв — нині заповідається віднова нового Берестя —і маємо надію в Бозі, що тепер простоїть на многі часи!

Епископ Хомишин

ПРО ЗАВДАННЯ КАТОЛИЦЬКОЇ ПРЕСИ

Правдиво католицький орґан, коли має служити правді, не сміє пускатися на хитрення, але виказувати рани, остерігати перед небезпеками і подавати лік та вказувати дорогу до правдивого добра. Хороби і ран не можна улічити, коли їх закривається. Перший крок до улічення, є пізнати хоробу, відкрити рану. Найбільшим ворогом є той, хто душевно усипляє, хто підхлібствами зводить. Се одна з найсильнійших тактик злого духа.

Католицький орґан є обовязаний прилюдне лихо прилюдно відкривати, вистерігаючись однак особистих нападів. Навіть надто остра критика в справі прилюдного лиха так не зашкодить, як виношування похвалами, навіть сперте на дійсности. Упокорення завжди хосенне, але похвала може взбити в гордість.

Досі знані є у нас три правдиві радикали, то є такі, що не хитрили своїми радикальними переконаннями, котрі не для "ґешефту" були радикалами і не для демаґоґії, щоби людий зводити. Але були радикалами з переконання, хотяй фальшивого — і валили у нас Церкву. А се були: бл. п. др. Володимир Охримович, бл. п. др. Стефан Томашівський, а третий п. др. Осип Назарук. Але так один, як другий і третий, **коли пізнали свої фальшиві радикальні засади, стали правдивими віруючими християнами і католиками.**

За це прецінь не можна до них почувати якесь підозріння і нехіть. Овшім, нам треба з того радуватися, бо хто з радикалізму правдиво навертається, той далеко кращий католик, як неодин, котрий завсіди оставав в католицтві. Хто перебував в тьмі ночі, той далеко сильніше оцінить і полюбить світло дня. Якщо можна малі річи порівнювати з високими, то маємо примір на св. апостолі Павлі. Се був великий "радикал" і валив Церкву, як сам про себе каже: "Гонихъ церковъ Божію" 1 Кор. 15, 9 — а відтак став апостолом, сосудом ізбранним, що поніс імя Господне перед народи, царів і синів Ізраїля, Діян. 9, 15.

КАТОЛИЦЬКА АКЦІЯ

В навечеря латинського Різдва св. Отець промовляв про завдання Католицької Акції і сказав ці важні слова: **"Треба раз признати і освідомити собі, що Католицька Акція не занимається політикою ані не хоче творити опозиції. Її ціллю є виховати добрих християн а тим самим добрих членів в прилюднім життю, особливо в католицькім краю, яким є Італія а що ясно доказують дії."**

Не диво, що анґлійський премієр Чемберлейн не позабув, будучи в Римі, відвідати Папу, хоча навіть не є католиком. Папа приняв Чемберлейна, котрий прибув в товаристві Вайкавнта Галіфакса та інших представників анґлійської влади, і вийшов напроти до дверий своєї бібліотеки. Чемберлейн і Галіфакс глибоко склонились перед 81 літним старцем Божим. Послухання в Папи тревало пів години.

Це було 13 січня ц.р.

Після того премієр сказав, що погляди Папи на світові справи, це **"першої кляси християнські почування."**

Чемберлейн належить до унітаріїв, Галіфакс до епископалів— однак оба перед Папою глибоко склонилися **—так роблять всі культурні люди!**

о. М.Т.П.

ПРЕСВЯТА ТРОЙЦЯ

Основною правдою християнства є Тайна Пресвятої Тройці. Господь Бог обявив, що є три Особи Божі і це є правда божественної віри. Того самого вчить нас Католицька Церква.

Подібно як інші таїнства віри, наука про Пр. Тройцю є понад поняття людського розуму. Колиб Бог не обявив нам тої тайни, ми своїм розумом ніколи булиб до неї не прийшли. Однак, хоча ми не в силі вповні зрозуміти таїнство Пр. Тройці, то знаємо, що воно не противиться нашому розумові. Бог, котрий обявив нам цю Тайну, дав нам також наш розум.

Є люди, котрі говорять, що наука про Пр. Тройцю це контрадикція, бо вчить, що три є один. Однак правдою булоб воно лише тоді, колиб ми навчали, що три боги є одним Богом, або три особи є одною особою. Ми навчаємо, що три Особи Божі є одним Богом, бо всі три Особи Божі мають ту саму божественну природу. Хоча ми не в силі зрозуміти того вповні, однак знаємо також, що це не противиться засаді розумовання.

Для нас вистарчає знати, що Бог обявив цю тайну. Бог знає свою власну природу. Не нам випитувати Бога. Богословія поясняє тільки цю науку, оперши́ся на засади фільософії, котра каже, що ця наука є згідна з людським розумованням, хоча й розум не в силі її вповні пізнати. Ми звичайно других судимо після себе. І так ми готові навіть божественну природу судити після своєї людської природи. Через таке блудне розумовання многі впали в блуд. Коли чоловік зачинає надприродні правди мірити своєю людською міркою, за кару тратить віру....

Божественна природа є неподільна в своїй суті, совісті, знанню, силі і свійствах. Це саме Божество. Порівнувати три Божі Особи з людськими особами не на місці. Всі три Божі Особи є собі у всім рівні, відвічні. Бог Отець є від віків, Бог Син народився від Отця від віків а Бог Дух Святий походить від Отця і від Сина від віків.

Бог Син це не є тільки внішна поява Бога Отця— Син Божий є правдивий Бог, друга Особа Пресвятої Тройці, що стався чоловіком. Подібно Дух Святий не є появою Бога Отця в людських серцях. Дух Святий є правдивий Бог, трета Особа Пресвятої Тройці. В Старім Завіті нема нічого точного про Пр. Тройцю, бо Боже Обявлення не було ще завершене. Завершив його Син Божий Ісус Христос в Новім Завіті.

Ісус Христос приказав апостолам хрестити "в імя Отця, і Сина, і Святого Духа."

Особи Божі не ріжняться степенями досконалости. Всі три Особи Божі мають ту саму Божу природу з усіми досконалостями. Христос каже: "Я і Отець є одно."

Христос каже до апостолів: "Ідіть отже, навчайте всі народи і хрестіть їх во імя Отця, і Сина, і Святого Духа." Так Христос вчить нас про триєдиність Божих Осіб. І всюди, коли св. Письмо згадує, то три Особи Божі, але один Бог. Тому й Церква, властю даною від Христа, вчила все про Пресвяту Тройцю.

Несказане слово це меч у піхві. Сказане— це меч в руках ворога.

Анґлійська пословиця

— — —

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Лютий, 1939.

Поширення Католицької Акції

Що це Католицька Акція?— Це є співпраця світських людий в гієрархічнім апостоляті Церкви. Іншими словами, це спільна праця світських людий і духовних, для добра Церкви, однак під проводом Церковних Властий. Початки тої праці так давні, як давні перші громади християн, коли в потребі і конечності навіть світські люди і діти розносили святе Причастя увязненим християнам, чи переслідуваним— коли не було ще досить священиків. Так само в стараннях про вдови і сироти, про немічних і калік.

Чого вимагають від нас в цій справі?— Вимагають, щоби ми молитвами причинилися і виблагали в Бога поширення цеї Акції. Треба много світських апостолів, ревних, перенятих духом Христа, всеціло відданих великій справі визволення душі з гріха, нетямних на труди і жертви. Молитвою просимо о ласку покликання для цих людий. Самі кріпимо себе молитвою на подвиги для святої справи.

Як ми можемо поширити КА? — Коли скажемо добре слово в обороні Божої справи, там, де того треба і де це слово може отямити та принести користь. Коли поширимо добру пресу—добру часопись— нашу Будучність Нації— і добру книжку, як видання набліотеки БУК-а, останне Діточий Катехизм, котрий прегарно виданий, коштує всього десять центів а є приступний і цікавий навіть для найменших, коли тільки вміють дещо читати. Дальше коли не будемо стояти осторонь потреб нашої парохії і коли нас вибирають до заряду, не будемо відмовлятися— але коли діяльно станемо в праці парохії, зробимо, поможемо, дамо самі і других заохотимо —але менше за те будемо нарікати на всіх і критикувати. А накінець, коли власним добрим щоденним приміром в дома, в товаристві і організації, до котрої належимо, спонукаємо інших шанувати віру нашу, Церкву і Божий Закон.

Це не богато—однак треба виконати.

Не відкладайте, але зачинаймо від нині! На фронті борби за душу безмертну, побіджаймо зло добром! З Христом до побіди!

Ю. Боршош-Кумятський

СОНЕТ

Мої брати байдужі, безпросвітні,
Брати мої у покірливій млі,
То рабський страх з віків тисячелітніх
Скував вас тут на прадідній землі.

Мої брати незрячі: але в пітьмі
Уже горять просвітнії вогні,
Не погасять їх вороги новітні,
Вони горять у закарпатській млі.

Вожді, виходьте на карпатські шпилі,
Гукніть: Народе-Велитню повстань!
Здіймп спини—ізігнені, похилі,

У вир атак йди сміло без вагань.
Устань! Повстань! А ворогів безсилих
Пройме хай пожеж сталева грань.

Диво дивує нас лише тиждень.

Абісинська пословиця

— — —

Гумор. Питання.— Перед хмародером стоять два божевільні.— Рішучо за великий, каже один.—Так, треба збурити один поверх, відповідає другий.— Слушно, але котрий?

— — —

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

о. Ст. Семчук

ВКРАЇНО, ВСТАНЬ!

Народе мій, моя душе!
Послухай дум!
Послухай їх як князь
У цей великий шум.
Могили у росах, женуть ватаги гун —
торкниж моїх зболілих моїх кровавих струн
і вдар!
Як Володар!
Як грім!
Злетім, злетім!
Високо, ген, до хмар!
Народе мій, моя душе —
Ти Цар!

Горить моє чуття, вогнем палає скрань,
я кинув бунт пісень: Народе, встань!
Одним твоя земля зчорніла у хрестах,
від Сяну по Кубань москаль і лях.
Розкаже Канів вам: Радів колись Умань.
—Чи є ще в нас серця?
Вкраїно, встань!
Зміни ординий лет, розкинь міліон пісень,
прапнель і кулемет най створять день!
Моє життя, як грань.
Даю тобі мій дух,
зніми дсне чоло,
Вкраїно, встань!

* * *

Заграва повна лун — на захід, схід....
Хмельницький і Богун — в їх слід!
Бандури від могил: Сини, сини!....
Вогнем сталевих крил,
міліон местних сил
розбийте гать-кордон!
Над Сян! Над Дон!
Жовтоблакитний стяг,
що силу пив,
у волі цвив,
в гору!
На диво, див!
Володимир мечем доторкне струн,
від Попраді по Дон ліде бурун.
Усе тобі віддам, усе даю —
вогняну грому міць і шум гаю....
Вогняний вир змагань благословлю.
Народе мій, у бій!
Вкраїно, встань!

САМОУПРАВА САСКАЧЕВАНСЬКИХ ШКІЛ В ЗАГРОЗІ

Чому ми проти збільшених адміністраційних шкільних округів?

1) Такі округи будуть причиною **релігійних і расових спорів**, бо населення Саскачевану дуже зріжничковане під тим оглядом.

2) Не годиться з тим, що управа буде тоді менше коштувати. Навпаки, буде коштувати **більше**, бо треба буде збільшити число шкільних інспекторів а також оплачувати сталого секретаря для кождого округа.

3) З досвіду знаємо, що управа побільшених округів **може легко опинитися в руках партійників**, котрі шкільний уряд можуть уважати за східці для всоїх партійних плянів. У висліді такі люди наймалиб для даного округа учителів, котрі відповідалиб їх партійним чи сектантським плянам і вплив таких учителів в даній окрузі ставби очевидний, для даної партії чи секти. Насталаб дуже прикра у висліді партійна чи сектантська борба, на котрій сильно потерпілаби якраз школа, яка повинна бути в тім зовсім непричасна. З огляду на ці можливости є очевидною небезпека, яку несуть збільшені округи.

4) Маємо оправдані побоювання, що в слід за тим **утрудненоби або й унеможливлено працю для наших українських католицьких учителів**, навіть тоді, колиб податковці даної школи хотіли їх мати. Вони мусілиб приняти тих учителів, що пішле їм заряд збільшеного округа. А в нашій памяті ще недавні розпорядження був шого премієра Андерсона, котрий казав усунути хрести зі шкільних саль та заборонив вчити тим, що носять духовний стрій. Що сталося тоді зі школами, в котрих досі вчили сестри?

5) Така управа **розпюзнилаб відношення** учителя до родичів дітий і колиб ці родичі навіть чинно були заінтересовані в навчанні своїх дітий, то учитель може злегковажити всі їхні зауваги на цій основі, що місцевий заряд не має в тій справі нічого до говорення.

6) Робити порівнання з Англією, що таке саме істнує в Англії і є там добре — **невмісна річ**. Що іншого Англія, а що іншого Канада. В Англії живуть люди одної крови і одної віри, що зжилися віками разом, себе розуміють і є однородні. В Канаді живуть побіч себе ріжні люди, що недавно тут осіли. Вимоги Канади є інші, як ті, що в Англії і насліпо нема чого їх поручати тут. В кождім случаю, заки така спра ва малаб статися, требаби наперед спитати людий-податковців про це, чи вони з тим годяться. Значить, требаби перевести голосовання за і проти збільшених округів. Досвід в Альберті доказує, що правительство Ейбергарта не питаючи людий завело такі округи в декотрих місцевостях і в один мент **настав спротив**. Треба було перевести голосовання. Таке голосовання перевели в окрузі Олдс, в серпні 1938, і вислід був такий: за збільшеним округом 176— **проти 1716**. Податковці виразно сказали, чого хочуть....

Заключення.

У виду того ясно, що **ми є проти збільшених шкільних округів!**

В липні правительство назначило окрему комісію в тій справі і та комісія розіслала по школах обіжники, в котрих є певні питання, на котрі секретар школи має відповісти після шкільного мітингу, згідно з вислідом голосовання.

Одним з головних питань цього обіжника є: Чи ви є за збільшеним шкільним округом для адміністрації чи ні?

А далі: Чи ви є тільки за збільшеним шкільним округом для одновидного оподаткування? Чи ви за збільшенням податку на шкільні цілі?

Тому, що **ці питання для нас усіх є вирішальної ваги на будуче — взиваємо Вас усіх конечно прибути на Ваш шкільний мітинг і голосувати!**

Ми є проти збільшених шкільних округів, бо вони нищать самоуправу наших шкіл і відбирають родичам безпосередний вплив на виховання їхніх дітий у власній школі, на котру вони платять податки. Ми хочемо, щоби в наших школах далі був той устрій, що досі!

Колиж ходить о збільшені округи але **тільки для одноцілого податку — ми є за тим, однак під тим услівям, що ціла провінція буде одною податковою одиницею** під тим оглядом. Коли треба гроший на цілі виховання, ми є за збільшенням податку. Коли той податок буде одноцільний в цілій провінції, тоді люди, котрі інакше жадного податку на школу не платять— тоді при закупні будуть мусіли той податок дати. Подібно всі прогульковці і переїзджаючі. Так піднесеться виховний рівень наших дітий і над тим повинні всі застановитися.

Прочитайте те все уважно!

Застановіться над тим всім і передумайте то все!

А тоді ідіть на шкільний мітинг і голосуйте—як Вам наказує Ваше сумління і розуміння добра справи!

Будемо Вам вдячні, як про вислід голосовання напишете до нас —
919 College Ave., Winnipeg, Man.
до редакції Будучности Нації.

Самоуправа саскачеванських шкіл в загрозі!

Боронїть— доки час!

Смерть це чорний верблюд, що клякає перед воротами кождого чоловіка.
Турецька пословиця

Пословиці це сільні збірники, з котрих можете добути сіль і посипати, де хочете.
Ціцеро

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ - ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

Карась (Швець) говорить з Одаркою (М. Сокіль). З фільми "Запорожець за Дунаєм."

Уляна Кравченко

Звертаю погляд в далечінь
і обнімім ввесь час-простір:
За нами ген поганства тінь,
а перед нами блиски зір.

Хоча наш шлях увесь в терних,
до світла правди вдім вперед!
Вгору серця! Вгору наш стяг!
Звертаймо вище, вище лет!

Добудьмо міць з глибин душі,
скріпім і віру, і любов,
і царство Боже на землі
будуймо від самих основ.

Сьогодні в ювілейну мить
великий предків наших Бог
нехай на бій зо злом скріпить
і поведе до перемог!

Хвала Йому за все добро,
хвала Йому за правди світ!
Обновлені, поєднані,
зложім як предки наш обіт.

Охрещені в імя Отця,
сьогодні відновім обіт
віддати труд і все життя
за царство Боже на землі!

А хрест святий— знак перемог.
А з нами предків наших Бог!
Зложім хвалу! Зложім обіт!
Не поглотить нас дикий схід....

В обличчу смерти і тортур,
У днях трівоги, громів, бур,
зложім обіт, зложім обіт:
Йти до висот, до ясних зір!

др. Дейфо

ДІТОЧА ПОЖИВА

Коли кормите дітий пипкою, такі діти часто хорують від надміру цукру. Це сталося також з пятернятами, зараз на початку. Задля того, ми ніколи більше не позволили, щоби вони діставали цукор між сніданком а обідом.

Коли ви кормите дитину пипкою, то треба додавати цукор. А це тому, що коровяче молоко не має досить цукру, так як для дитини треба. Можна давати ріжний цукор. Але коли дасте забогато, вислід все буде той самий: дитина дістане діярею (розвільнення).

Часом дитина, котра дістає забогато цукру, дуже набирає на вазі. Виглядає наче дитина найздоровша, так що коли почнуться в неї жолудкові клопоти, матір з початку цілком на це не звертає уваги.

Колиж знова дитина дістає в іді замало цукру, тоді бачимо наслідок цілком противний. Дитина дістає затримку і тоді треба додати більше цукру, щоби це направити. Можу сказати, що протягом тридцять літ моєї лікарської практики, я не мав богато случаїв з недостатком цукру. Навпаки, я стрічав часто противне. Треба було часто уважати на родичів, щоби не давали дітям забогато цукру. Часто вони дають дитині цукорки, щоби її заспокоїти. І саме ці цукорки є причиною всього клопоту.

Хочу перестерегти всіх родичів, щоби не важилися робити проби з відживлюванням дітий. Коли думаєте, що дитині чогось не достає, то не пробуйте на сліпо, доки не доберете чого дитині треба. Затямте, що в перших місяцях життя вашої дитини, можна її зробити неповоротну шкоду через невмісне відживлювання. Коли тільки думаєте, що пожива не смакує дитині, зараз закличте лікаря.

Я кажу це тому, бо мене нераз вже кликали до дитини, але аж тоді, коли матір спробувала всіх рад, які тільки дали її довколичні сусіди. Всі давні поради і ліки випробували на дитині і доперва, коли вони не помогли, тоді закликали лікаря. У висліді дитина була так хора, що треба було цілих тижнів її лічити, щоби вона знова прийшла до здоровля.

(Далі буде)

Гумор.— Пані директорова годить нову служницю: А ще нехай Маруся памятає, що ми їмо сніданя в 8 рано.— Добре, прошу пані, але якби я пятнадцять по осьмій не зійшла на сніданя, то нехай панство на мене не чекають.

АВТОКЕФАЛЬНІ МІЖ СОБОЮ

Чого то "Вістник" вчив своїх з нагоди Різдва, або дещо про китайську мудрість?

В **різдвянім числі** "Вістника," що все винаходив скалки в оці українців католиків, на стороні 3. подано таку китайську мудрість—дослівно: **"Хочеш бути щасливим одну годину—впийся.** Хочеш бути щасливим три дні—оженися. Хочеш щастя **на 8 днів**—вбий свиню, вари і їдж."

Підчеркнення всюди наші.

Ось таку рецепту на щастя, одноденне, триденевне і восьмодневне, подає своїм читачам "релігійний часопис."

І здається, що це не є тільки переочення, або недогляд— але таки вся та китайська мудрість того "вістника," котра зводиться до максим, які подано вище. Іншим исловами— жий для хвилі! Що тебе обходить вічність!

Впийся, вбий свиню, вари і їдж!..

То така "наука" для автокефальних в самім різдвянім числі на стороні третій....

• • •

Не дивно, що другий авкотефальний часопис "Рідна Церква" ч. 3, стор. 8 каже про ту всю писанину так: "..в своїх писаннях несе не любов і християнство, а **просто гірку отрую.**"

Нема то, як свої оцінять своїх —бо їх знають....

• • •

З приводу апеляції, яку трости рішення судді Донована внесли члени собору у Винипеґу, **одні і другі просять своїх о гроші.**

Це не булоб нічого дивного в такій справі, бо процес є річ коштовна.

Але дивним виглядає, коли одні і другі відмовляють собі до того права і вину звалюють взаїмно одні на других.

І так РЦ пише, що "кошти розправи будуть **що найменше яких два тисячі** долярів" і тому взиває з нагоди Різдва, щоби надсилали "обильну коляду—на цю справу"— стор. 8.

"Вістник" гнівається з того приводу і так пише: **"Ось тут, як то кажуть, закопана собака.** Про "найменше яких два тисячі долярів "комусь ходить, **не про що інше."** стор. 4, ч. 1.

Але зараз на 5 стороні того самого числа в тій самій часописі написано дослівно таке: **"Кождий член....—повинен зложити від себе жертву на покриття коштів** оборони собору св. Покрови у Винипеґу та **перевести на цю ціль збірку** між своїми приятелями і знакомими...."

Дійсно— **ось тут, як то кажуть, закопана собака!**

• • •

Колись писали запорожці лист султану до Істанбулу, Туреччина і писали так, що нам нині чуби з гордощів стають а груди розпирає щирий сміх — а тепер писав знова лист, та який же відмінний тоном і способом, представник автокефальних....

Про це, як Ів. Теодорович **"з найглибшою пошаною" як "син до Отця"** —поміркуйте тільки, мале "с" а велике "О"— і **"уклінно"** ще до того всего писав прохання до **Фанару**, Істанбул, **Туреччина** і що з того "уклінного" писання вийшло, напишемо в слідуючім числі.

АНТИ-СЕМІТИЗМ ЗАСЛОНА

Жидівський нарід вже в далекій минувшині стався жертвою своїх провідників, які наложили на нього жидівський тайний провід.

Нині часто стрічаємося з протижидівським рухом або тзв. антисемітизмом. Пишуть про це в часописах, говорять приватно і публично. Маніфестують і протестують поодинокі групи, державні мужі і народи. Ніхто однак публично не хоче чи не може сказати ясного слова, що криється в тому протижидівському русі, чому одні проти жидів протестують інші обстають. На всяк случай в нинішному протижидівському русі криється богато надужиття. Нехай тільки хто торкнеться одного чи другого жида, сейчас у світовій пресі знимається великий крик. Коли християн переслідують, ніхто ні пальцем не рушить. Можемо сміло сказати, що тзв. протижидівський рух у світі служить большевикам і їх поплечникам, як параван, як заслона для їх негідних діл.

Хоч про справи жидівські нині пишеться і говориться більше як цього булоби потрібно, то ніхто з нинішних журналістів не входить в саму суть цеї справи. Що більше ми бачимо змагання, не то цей проблем розяснити, але його ще більше затемнити. Коли жид говорить про жидів, це ніщо. Якщо тільки хто інший торкне цеї справи, цей вже є фашист і ворог демократії та жидів.

ХТО ВЛАСТИВО Є СЕМІТИ? Семіти це потомки Сема, одного з трьох синів старозавітного Патріярха Ноя. Крім жидів до Семітів належать ще Вірмени, Фенікіяне, Араби і Абісинці. Араби є отже Семіти. Коли ж вони виступають проти жидів в Палестині, то тим їх називають АНТИ-СЕМІТАМИ, а світова преса кличе їх фашистами і т.п.

1) Ейхгорн, німецький учений уживає слова "семіти" на означення ріжних мов, якими говорили і говорять племена в Арабії, Палестині і над долішним Евфратом.

2) Інші учені називають "семітами" племена, що мешкають на півострові Арабії. Коли жид заіде до Канади, то він є семіт тому, що його батьки походять, чи походили з цього півострова.

Первісний жидівський нарід складався з 12 поколінь ,від 12-ти синів Якова. Покоління чи племя Юди, то було лише одно з дванацяти. Аж до смерти Соломона, до поділу царства, Юдеї не виступали як такі в історії народів. Ізраїльтяни були розсіяні всюда на сході, а незамітне племя Юди заняло для себе визначне становище, як представника цілого Ізраїльського народу пізніше і приписало собі славу цілої великої історії минувшини Семітських народів.

Нині учені годяться, що Семіти, то раса помішана і належить до тзв. "мулятто," тзн. до змішання раси семітської з білою та чорною і то на яких 2000 літ перед Христом. Що до прикмет жидівського народу, то так як противний є їх спосіб писання, противним є також їх характер, спосіб думання та поступовання, зовсім відмінний, як це ми бачимо у Арійських народів. Через це ми не хочемо сказати, що жиди є менше вартісні, вони є тільки інші.

Коли жиди розходилися по світі, то вони цілковито віддавали[?] в справах моральних і цивільних під своїх провідників, релігійних і політичних сектантів, які задержали в своїх руках тайну священства і книг та секрет толковання св. Письма.

Через вияснювання, зміну, додатки та побільшування правил і законів, які ці книги обнимали, через скриту підпольну шпионажу і погроми, нові керманичі усталили контрольну систему над щоденним життям своїх релігійних співвизнавців.

В цей спосіб, заслонюючися авторитетом римської держави, під котрою жили, ця керуюча кліка поставила свої ласні закони понад закони пророків та створили абсолютну контролю над своїми підданими.

Той секретний уряд, який править залізною рукою над жидівським народом називається КАГАЛ. Що такий уряд існує признає жид ВАЛТЕР РАТЕНАУ: "Тільки 300 жидів, з яких кожний себе особисто знає—рядить нині долею не тільки Европи але долею світа. Своїх наслідників доповняють покликанням інших з поміж свойого окруження. Ці жиди мають силу положити кінець кожній державі, яка не буде підходити під їх руку."

Нині жиди поорганізовані всюда в тайні братства, конгреси, клюби, та колеґії. Всюда там йде праця, щоби протиділати силам, які непогоджуються з їх ганебними плянами.

Яка є причина переслідування жидів зі століття в століття?

Відповідь на це є: Маса компромітуючого матеріялу, до нього найдена в їх письмах і в їх бесідах. Щоденна нинішна практика це в повні потверджує.

1) Одна з причин це те, що їх релігія є запереченням Христа як Божого Месії. Однак Церква Христова завсігди була проти переслідування жидів і виступала проти несправедливих нападів на цей нарід.

2) Другою причиною є це, що жидівський нарід підпав під владу своїх релігійно-політичних сектантських провідників і став через те жертвою свойого власного секретного уряду. Цей секретний уряд звязав бідного жида від стіп до голови Талмудом, що є максимою поступовання і всіх етичних рішень жидівського загалу.

В 1240 р. французький король св. Людвик хотів переконатися о правдивости закидів проти жидів. За ініцятивою Папи Григорія IX, котрий рівнож звернув на це увагу, св. Людвик казав провірити Талмуд на урочистім засіданню, на якому були зарепрезентовані чотирох найзнатніших рабінів Европи. Конференція відбулася 24. червня 1240. Сам король і королева були там присутні. Талмуд переложив чоловік по імени Никола, навернений жид. Чотирох рабінів мали нагоду свобідно Талмуду боронити і треба признати, що боронили зі всією рішучістю і бистротою ума. Мимо цього однак були змушені признати, що Талмуд містить в собі такі вказівки і поручення, які звернені не тільки проти християнської культури і суспільности але проти кожного культурного суспільства. Рабіни дрожали. Однак добрий король їх не вкарав, наказав тільки всі книги Талмуду кинути в огонь і спалити. Шило вийшло з мішка.

В 1290 р. прогнав жидів з Англії король Едвард I. "бо жиди ненавиділи англійців до

(Продовжається на стороні 11)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

БОГ ОДИН В ПРЕСВЯТІЙ ТРОЙЦІ

Лекція 9.

До лекції приготовити гарний образець Пресвятої Тройці.

ВСТУП: Пригадайте собі, діти, хто є Бог? Бог є найсовершенніше єство, сотворитель і пан неба і землі. Бог є нескінчено гарний, нескінчено добрий, нескінчено мудрий. Цей Бог є тільки ОДИН. НЕМА БІЛЬШЕ БОГІВ, Є ТІЛЬКИ ОДИН БОГ. Однак в Бозі є три особі божі, рівні але ріжні між собою, які називаємо ПРЕСВЯТА ТРОЙЦЯ. Є три особі божі і кожна з них має своє власне імя. Ви знаєте імена всіх трьох осіб божих? Правда? Певно, хто знає добре зробити знак св. хреста, цей знає імена божих осіб. Повторіть зі мною, але всі разом, гарно: "ВО ІМЯ ОТЦЯ І СИНА І СВЯТОГО ДУХА." Отсе три особі божі: перша, це ОТЕЦЬ, друга, це СИН а третя, це ДУХ СВЯТИЙ.

А хто навчив нас, що в Бозі є три особі? Сам Ісус; а тому, що Ісус є сама мудрість, що сам не може помилитися ані нас в блуд впровадити, то коли Він нас цього навчив, то ми повинні вірити, що воно так є.

ЯК ПРЕДСТАВЛЯЄМО ПРЕСВЯТУ ТРОЙЦЮ? Пресвяту Тройцю представляємо так: Отець, поважна особа сидить в небі. По Його правій руці є СИН. Між Отцем і Сином, в середині лучів світла, з розпростертими крилами, голуб. Голуб означає ДУХА СВЯТОГО. Пресвята Тройця сидить понад всітом, серед ангелів, і рядить всіми річами, цілим світом.

ТРУДНО ЗРОЗУМІТИ ПРЕСВЯТУ ТРОЙЦЮ. Зрозуміти Пресвяту Тройцю є дуже трудно, що в однім Бозі є Три Особі Божі. Зрозуміти цього для нас людей навіть неможливо. І тому ми маємо в це вірити, що так є а не інакше, бо так нам сказав Ісус. Це таїнство.

Одного разу один святий чоловік хотів дуже розумом розяснити, що то таке Пресвята Тройця. Він богато учився, богато думав, однак завважив, що тої справи не розяснював ані на один крок. Раз він проходився над берегом моря і роздумував дальше над Пресвятою Тройцею. Аж ось побачив малого хлопчину, який переливав черпаком воду з моря до маленької ямки, яку вижолобав в піску. Здивований Святий питає: "Хлопче, що ти робиш?" "Хиба ти не бачиш," відповів хлопець. "Переливаю воду з моря до цеї ямки. Поволи вся вода з моря має тут бути." "Це неможливо," відповів Святий. "Води в морю за богато а дірка в піску маленька." Тоді відповів хлопець: "А однак лекше можна змістити всю воду в тій маленькій ямці, як вяснити Пресвяту Тройцю." Це сказав і зник. Святий став здивований. Зрозумів, що сам Господь післав йому ангела, щоби переконати його, що людським розумом не можна вияснити і поняти, що то таке ПРЕСВЯТА ТРОЙЦЯ. Чоловік цей святий називався св. Августин. Він був чоловіком дуже ученим і мудрим, а однак не міг цего зрозуміти.

Тому і ми не допитуймося богато але часто повтаряймо слова, які навчив нас Ісус Христос і почитаймо Пресвяту Тройцю молитвою кожного дня.

МОЛИТВА ДО ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ: З пошани до Пресвятої Тройці кожного дня з належною побожністю робіть знак св. хреста і говоріть: СЛАВА ОТЦЮ І СИНУ І СВЯТОМУ ДУХУ, НИНІ І ПРИСНО І ВО ВІКИ ВІКОВ, АМІНЬ. В цій молитві згадуємо всі ТРИ СОБІ БОЖІ в належнім порядку і належною почестю. Навчімся цеї молитви, бо нею ми просимо Бога в цілій Його силі і славі. Навчімся цеї молитви як найкраще і не забуваймо її ніколи.

В НАШОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Коровка каже:

Му, му, му....
Дітям молочко даю —
в нім здоровля, радість, сили,
щоб лиш діти радо пили.

Півник каже:

Кукуріку!
Маю пестрих пер безліку....
І червоний гребінець,
я — моторний когутець!

Курка каже:

Ко, ко, ко, кудкудак!
Яєчко, як той кулак ....
Хто мені подасть пшеничку,
буде їсти яєчничку.

Песик каже:

Гав, гав, гаю....
Деревляну буду маю —
коло буди мисочка,
а в ній тверда кісточка.

Киця каже:

Мяв, мяв, мяв....
хтось мене зо сну зігнав —
вуса довгі, очка косі,
хвостик жвавий, лапки босі....

КОГО ТИ ПОЗДОРОВИВ?

Михайло і Стефан вертали з роботи від Сіпiяра. По дорозі Стефан оповідав, яку то працю він робить в культурно-освітних організаціях. Михайло знав, що Стефан завсігди хвалиться, тим більше, що не вміє ані читати ані писати, і тому навіть на це не звертав уваги. Зближаються до церкви. Чи скинути капелюх і перед церквою чи ні, майнуло в голову Михайлові. Батько завсігди його навчав що перед старшими треба скинути капелюх. А ту Господь, більший від усіх. Ануж Стефан буде сміятися? Я можу в серці віддати честь Христови, подумав Михайло, хоч кілько разів йшов біля церкви з роботи чи до роботи, завсігди знимав капелюх.

Аж ось станули вже напроти церкви. "Скинь капелюх," почув Михайло голос в свойому серці. Михайло скинув капелюх перед церквою, перехрестився. "Ти кого поздоровляв," спитав з усмішкою Стефан. Остро подивився на нього Михайло. "Ти так само добре знаєш, як я" звучала його рішуча відповідь. Під сильним поглядом Михайло, Стефан замовк. Відпала йому охота кпити собі з Михайло. Не сказав більше ані слова, підніс тільки лінниво і свою руку до капелюха та порухав його, начеби хотів поправити, хоч капелюх добре сидів йому на голові.

Зореслав (о. Сев. Сабол ЧСВВ)

ЮНАК

Колись бажав ти квіткою зродитись
Лилею, чи тужним туліпаном.
А ти зродивсь вогнистим ураганом,
Щоб бурею грізною розгорітись.

І вибухнути розгніваним вульканом
І дужим гнівом в рабську душу вритись
Іти, боротися і не миритись,
А радше впасти в бою могиканом.

О віруй, не даремні ті бажання
І раз ти мов стогромий буревій
Могутньо заговориш в блискавицях
І братія під прапором з'єднання
До боротьби піде на поклик твій,
Палка мов дужий гнів, міцна мов криця.

(Продовження зо сторони 10)

костей" та практично заволоділи цілою Англією. 280 жидів повішено тоді за фальшовання грошей а 15,000 підлягло конфіскаті майна. Майже через 400 літ не впускали жидів до Англії і на цей час припадають найкращі часи "щасливої Англії." Не жидівський зиск і матеріялізм, але серце, любов та ідея запанували в Англії.

В 1394 р. вигнано жидів з Франції а за Людвика XIV Франція станула у вершині своєї слави і добробуту.

В 1492 р. Ізабеля, королева Еспанії прогнала жидів з Еспанії ,тому що вони практично запанували Еспанією.

Нині подібна історія діється в Німеччині, вірмо що повториться в інших краях. Ось причини переслідування жидів.— С.В.

(Світлина з фільми "Запорожець за Дунаєм")

ДВА ТИЖНІ У СВІТІ

Поголоски про неминучу війну в північній Африці

Що між Італією а Францією є напруження, то про це нема найменшого сумніву. Однак ці напруження не є ще того роду, щоби то аж грозило війною між тими двома державами. До війни між тими двома державами конечно хотять допровадити воєнні спекулянти, які уживають всяких можливих середників. Передовсім уживають вони до цього своєї преси, яку контролюють.

Найбільш наболілим місцем, де малиби стиратися інтереси Франції і Італії, це місцевість Джібуті, де сдоїть французький гарнізон. Контрольована воєнними спекулянтами преса трубить по всьому світі, що Італійці вже збирають своє велике військо в Етіопії, щоби в догідну пору напасти на французький гарнізон в Джібуті. І хоч урядовий італійський комунікат заперечує яку небудь збірку італійського війська для воєнних цілей в Етіопії, то однак інтернаціональна преса дальше алярмує світ про воєнні приготовання Італії проти Франції.

В сам час, коли англійський премієр Чемберлейн мав їхати до Риму на конференцію з Мусолінім, та сама преса заклинала прямо Чемберлейна, щоби він не їхав до Риму та щоби свою подорож цілковито відкликав. Іншими словами певна група інтернаціональних спекулянтів і спекулянтів війни, хотіла конче не допустити до особистої конференції між двома провідниками великих держав, бо боялися, що, подібно як в Мінхені, так само і тут, щира виміна гадок, розвіє всі труднощі на Середземнім Морі і до війни не прийде. Ми знаємо всетаки, що Чемберлейн був в Римі, говорив з Мусолінім і певно своїми отертими бесідами розвіяли далеко плани близької війни, якої так дуже бажає міжнародна хліка. Тут бачимо ще один примір, як "воєнні спекулянти" вміють штучно викликати ненависть одного народу проти другого, щоби в крові людства шукати своєї наживи. Чи можна дивуватися, що світ їх сьогодня гонить?

Поміч Карпатській Україні

Зібрано в дальшій черзі слідуючі жертви:

Гиліярд, Альта	$342.30
Іннісфрі, Альта	150.00
Восток, Альта	116.00
Форт Вилям, Онт.	103.40
Грепт Медовс, Н.Дж., о. А. Рудакевич	112.26
Милвил, Н.Дж. " "	47.55
Вилямставн, Н. Дж. " "	31.75
Бруклин, Н.Й.— о. А. Лотович (переслано через Еп. Канц. у Філядельфії)	203.00
Гедвей, Альта	141.00
Айтуна, Саск.	100.00
Сидні, Н. Ск.	109.00
Червоний Хрест ОДВУ Америки вислав 31 і пів тон одіння.	

Поміч іде дальше.

— — —

Поодиноко жертвували дальше з парохії св. Покрови, 965 Бойд еве. Виннипег слідуючі жертводавці: Н. Вотощук 4.00; По одному доляру: Пелагія Жидик, Григор Брацук, Семко Михальчук, Катерина Яворська, Евдокія Помаран, Ілія Сидорчук, Марія Гудавська, Панько Шалай, Даміян Марцинів, Незнана пані. Іван Шевчук 50ц.; Брацтво св. Андрея $25.00. Разом .... $39.50.

Всім жертводавцям щира подяка і признання!

ВІШАРТ, САСК.: По 5.00: Михайло Лотоцький. По 1.00: В. Яцишин, О. Юрчак, В. Назар, П. Залуцький, Д. Мригод, В. Гаврилів, Дан. Дзадель, Дм. Бадель, Т. Бадель М. Онишкевич, Т. Василяника, М. Василяника, Ів. Костик. По 55ц.: А. Лещишин. По 50ц.: М. Петришин, Гр. Повацук, Сем Качур, А. Левандовський, М. Федірко, П. Муць, Ст. Петрас. По 30ц.: Іван Петришин. По 25ц.: Я. Іванський, Т. Василенко, П. Кісь, Н. Бадель. Разом .. $23.35

КАЛДЕР, САСК.: По 1.00: Д. Рогатинський. По 50ц.: Іван Мацик, Йосифа Мацик. Разом $2.00.

САМБУРГ, САСК.: По 5.00: Максим Зеленецький. По 2.00: Всеч. о. М. Горошко, Мілько Трач, Федь Трач. По 1.00: Іван Кохан, Іван Адамко, Никола Гута, Михайло Лупічук, Семен Шклар, Федь Дикий, Федь Зеленецький, Іван Дикий, Іван Адамко, Дмитро Города, Семен Сало, Гринько Зеленецький, Іван Ніщук, Василь Голесь, Леон Зеленецький, Петро Парнецюк, Василь Верхома, Марія Кохан, Іван Романчук. По 50ц.: Данило Казімір, Іван Вербич, Федь Пастух, Михайло Григорчук. Разом $32.00

СТЮАРТБУРН, МАН.: По 10.00: Іван Пробіжанський, Укр. Нар. Дім в Стюартбурн. По 5.00: Анна Вахна, Іван В. Смук. По 3.00: Олекса Андріяш, Василь Пробіжанський. По 2.00: І. Б. Когут, Й. Горобец, Іван Пробіжанський, Никола Барнюк, Теодор Вівчар, В. В. Пробіжанський, Семен Смук. По 1.50: Н. Гуменюк. По 1.00: Яків Лозовий, Д. Стефанчук, Іван Рекуник, Іван В. Когут, Ст. Чубатий, Василь Гидивайчук, Волод. Навольський, Іван Якимівський, Яків Андріяш, Д. Сірман, Ст. Перун, Іван Соколик, М. Соколик, Іван Бодз, Василь Перун, Йосиф Когут, Петро Гуко, Михайло Гуменюк, Петро Маруняк, Назарій Панчук, Павлина Панчук, Василь Манзій, Анна Смук, Павло Рекуник. По 30ц.: Як. Кузьківський. Разом, вислано через Еп. Канцелярію $75.00.

— o —

Бог зі зла, якого не хоче, виводить для нас добро, якого хоче. Св. Августин

— o —

Гумор.— Найприємніша хвиля.— Цілий тиждень тішуся на думку про пообідню дрімку в неділю.— Ви спите в неділю по обіді?— Ні, але моя жінка.

— o —

ПОВІДОМЛЕННЯ

Базар Бурси БУК-а в Саскатуні буде 4-го лютня, 1939

в домівці Парохіяльної Читальні "Просвіта" на еве. М. і до того часу просимо всіх, кому надіслано значки на цей базар, ці значки—продані чи непродані—відіслати.

Надіємося, що загал зрозуміє конечність помогти своїй бурсі і як нераз досі, так само й тепер щедро причиниться до успіху цього базару.

За всю поміч ми щиро вдячні.

Заряд бурси.

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія — ч. 147—4
Новий Шлях, Саскатун— ч. 58—5
Наш Стяг, Шикаго — ч. 52—2
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 97—100
Політика, Варшава— ч. 28, 29
Бюлетин, Варшава — ч. 47—50
Українські Вісти, Едмонтон— ч. 52—3
Світ Дитини, Львів — ч. 13
Праця, Прудентополіс — ч. 47—49
Дзвони, Львів — ч. 11
Світло, Мондер — ч. 1
Церковне Життя, Виннипег— ч. 3
Сівач, Львів — (Обертинська 29) — ч. 1
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 12
Діточа Бібліотека, Львів — (Зіморовича 2) — ч. 12. В. Атаманюк: Материна сльозинка, різдвяне представлення для дітий на три дії. Щиро поручаємо.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 4 (28) ЙОРКТОН, САСК., 14 Лютня, 1939 Vol. VII, No. 4 (28) YORKTON, SASK. Feb. 14, 1939

СО СВЯТИМИ УПОКОЙ....

Св. Отець, Папа Пій XI. уродився 31 мая 1857 в Дезіо, в північній Італії, як Ахіллес Ратті. Студії перебув в Медіолянї, де згодом став бібліотекарем найстаршої і одної з найцінніших бібліотек світа— свячення дістав 20 грудня 1879. Ізза великого знання та очитання покликали його на управителя Ватиканської бібліотеки а Папа Венедикт XV. іменував його Апостольським Делеґатом до Росії, на одно з найтрудніших місць. Ізза воєнних подій не зміг однак дістатися до Петербурга і остав в Польщі, в тім самім становищі. Тут мав нагоду наочно переконатися про незавидну долю нашого Духовенства і Церкви. В конкордаті, який згодом Польща заключила з Апостольською Столицею, признано нашій Церкві одні і ті самі права з латинським обрядом в Польщі, забезпечено повну самоуправу і нетикальність майна. Деякі наші люди досі негодні зорієнтуватися в положенню і часто зі свого незнання роблять випади проти конкордату, несвідомі того, що якраз конкордат є заборолом нашої Церкви проти зазіхань ненаситної Польщі і колиб його не було, ми булиб обезправнені і здані вповні на ласку влади, як це діється з Православною Церквою в Польщі, в котрій міністер віроісповідань (поляк) рядить і приказує, наче у власній хаті.

Папою вибрали його кардинали 6 лютня 1922 і приняв імя Пія XI. Це 261 з черги намісник Христової Церкви на землі, від святого Петра. За його владіння наша Церква дістала найбільшу гієрархію, яку коли мала впродовж історії. Згадатиб тільки, що на самім північно американськім суходолі маємо трох епископів, в Галичині сім, на Волині один, в Карпатській Україні два, а крім того забезпечено нашу Церкву на Буковині через іменування Генерального Вікарія для українців католиків в особі о. Сімовича. Стараннням і коштом Пія XI збудовано і віддано до вжитку українців Духовну Семінарію ім. св. Йосафата в Римі, де щорічно студіює понад 50 наших богословів зі всіх сторін землі, де тільки живе український нарід. Много гроша і всякої помочі дав св. Отець також нашим родимцям в Галичині —так приміром Духовна Семінарія в Перемишлі зістала викінчена його коштом. Він затвердив статут Богословської Академії у Львові, що є нашим одиноким університетом в Галичині. За нього відновлено Архимандрію Чина св. Василія Великого і о. Архимандрит Ткачук, ЧСВВ стало перебуває в Римі. За нього надано сталий статут Сестрам Служебницям ПД. —іншими словами наша Церква скріпилась внутрі і поширилась зовні.

Одначе світового значіння актом було встановлення Лятеранського Договору з Італійською Державою 11 лютня, 1929, силою котрого територія Ватикану, несповна 160 акрів, стала суверенною і тим покінчено спір від 1870 р. Звісні і загально цінені є безперервні старання Папи о світовий мир а також його письма з ріжних нагод—з тих замітніші: "Сорокового Року" в робітничій справі, "Чисте подружжа" про відносини і обовязки та права родичів, а дальше проти комунізму і безбожництва, що сміло і ясно пятнували винуватих, навіть могучих в той мент володарів. Ця сміливість Божого Намісника на землі, його святість і правдомовність зєднали йому загальне поважання, навіть між противниками та інаковіруючими.

Помер над раном 10 лютня, ще в останнє поблагословивши всіх. Загальну жалобу проголошено негайно в Італії та Німеччині.

Тріюмф Національної Еспанії

Оттак в Еспанії брати порізнились....

Отак в Еспанії брати віднайшлись, коли національні війська здобули столицю червоних—Барцельону. Ці в шеломах, це жовніри Національної Армії— той в береті, це недавно ще жовнір червоних, примусом взятий служити катам. Один брат по однім боці, другий по другім. Та Бог судив їм живими і здоровими знайтися в радості національної побіди. Національні віруючі війська під проводом ґенерала Франка дочиста **розгромили червоних**— провідники червоних забравши 50 тон золота і срібла, які тому місяць вислали до Франції, тепер самі вивтікали один по другім— не мають чим журитись, для них стане....

А тисячі одурених і обманених червоними еспанських бідаків пішки, з родинами ідуть незнаними шляхами в далекий світ.... Хто їх нині хоче? Хто їх пригорне? Кому вони потрібні? Отак мститься на кождім народі легковірність, з якою люди переймаються червоним обманом соціялізму та відступством від правдивої віри.

Гоніть геть від себе червоних аґітаторів!

Щоби знова між нами не повторилася та сама траґедія— брат на брата —як це було в нас 1918-19 років— як це тепер є в Еспанії— як це всюди червоні готують. Ми тоді програли війну—тепер вже того не буде!

Українські національні війська скоро поженуть червоних катів з Києва!

НА ЩО ІДУТЬ НАШІ ПОДАТКИ В КАНАДІ?

Посол А. А. Гіпс з Північного Виннипеґу, ССФ, 31 грудня м.р. домагався в парляменті в Отаві, щоби правительство допустило жидівських збігців до Канади. І розуміється помогло їм тут дістатися.

Посла Гіпса вибрали також многі українські горожани Півн. Винипеґу— котрих можна назвати, як "рода непомнящі." Для них соціялізм важніший був, як віра, Церква і любов власного народу. Гіпс вмів твердо говорити в обороні жидів і домагався, щоби правительство Канади "виказало симпатію в практичний спосіб" —але коли тисячі наших мордують в совітах червоні горбоносі комісарі, все мовчить.... Нема кому упімнутися о "симпатії в практичний спосіб."

Рішучо спротивився тому католицький посол француз Вилфрід Лякруа з Квебеду, котрий представив підписане 127,364 особами прохання недопускати жидів до Канади. Це прохання виготовило і підписи зібрало католицьке товариство св. Івана-Хрестителя з Квебеку.

Ще в тямці нам усім, як проголошено в Канаді закон, силою котрого невільно нікого затягати до чужосторонніх армій. Однак тепер сотками вертають червоні "бійці" з Еспанії—а на чий кошт? Один спікер в радіо казав, що федеральне правительство оплачує дорогу, 5 лютня приїхало їх до Галіфаксу 450 осіб, всі виходили зі затисненим кулаком.... Так вони поздоровляли Канаду! Це поздоровлення мають більшовики і воно має пригадувати їм месть. Ось чого можна нам надіятися від тих поворотців з Еспанії! Кождий наш горожанин Канади **має право і обовязок** спитати свого посла, нащо ідуть його податки, його тяжкий кровавий труд?

Чи на те, щоби спроваджувати більшовицьку банду до Канади?

ЕЙБЕРГАРТ ТАКИ ЗНИЩИВ САМОУПРАВУ ШКІЛ

Оконечно таки завели в Альберті 44 збільшених шкільних адміністраційних округів, з котрих кождий обіймає приблизно 75 шкіл.

Тростів пять і один секретар-скарбник. Мітинґів в році десять. За кождий мітинґ для троста винагорода пять долярів і на дорогу, 8ц. від милі.

Так Ейберґарт доконав свого....

Старі урядники шкільні остали, як сторожі шкільного будинку, без давних прав.

Але коли Ейберґарт такий ревний в централізації шкіл, то чому не перевести таку саму централізацію в адміністрації Канади— і замість 9 авторитетів, як про це влучно висловився при прощанню Р.Б. Бенет, не завести один для цілої Канади?

Іншими словами, замість робити коштовні і величезні видатки на удержання девять парляментів Канади, з послами, урядниками і всякими відділами— чому для десять міліонів населення не може вистати один центральний парлямент в Отаві для цілої Канади?

Тоді не треба буде робити довгів і потім нарікати, що хтось винен!

Подумайте всі над тим....

СТРАШНА ПОСУХА В АФРИЦІ

В південній Африці настала двомісячна посуха. Не впало краплі дощу і висохли всі озера, ріки та жерела. В Трансвалі і Преторії нічого не садили, ані не сіяли.

Хліборобы добивали скот. В ложиску звичайно глибокої ріки Мімпопо копали на десять стіп і не змогли докопатись води. Навіть крокодилі вигинули у висохлім намулі. Ріка Маголь, що звичайно пливе на 350 стіп широко, тепер висохла, як кісточка. Воду довозять сотки миль.

Оце дійсно нещастя.... І дякуймо Богу, що в нас такого не було і нема.

Правдиво щедрий є правдиво мудрий. А хто не любить других, живе без благословення. Говм

Навчіться напамять.

Руки священика: А коли діявол, замана, спокуса ведуть нас на горе, в упадок гріха — то гріх нам відпустить, нас з Богом примирить, **рука священика, знова і знова....**

НА ФИЛЯХ РАДІЯ

Ми побідили простір і час— що говорив Бенет перед відїздом з Канади?— Що говорив в неділю Калінін?— а що відповів світові Гітлер?

Колись треба було довгенько прочекати, заки ми дістали вістку, що говорив той чи інший добродій на другім кінці світа. І то передали нам його промову, як самі хотіли газетярі, а як вони хочуть часом передати, маємо доказ навіть нині з приводу протиеспанської кампанії в канадійській пресі. Ще не забулись клевети, як то збомбардували Ґуерніку, як то червоні будуть боронити кождої пяди землі, які то вони мужні, героїчні, ітд. ітд..... А за кілька днів чуємо, що Ґуерніку не збомбардували, тільки червоні висадили у воздух— червоні бандити, так звані "динамітерос." Чуємо далі, якто червоні втікають на зломаний карк, аж не бачуть тої пяди землі під ногами, ітд. ітд. **Тепер, коли радіо,** винахід практикуючого католика бл. п. Ґуліельма Марконі передає нам кожде слово бесідника на другім кінці кулі— є защо подякувати Богові і тішитись, що ніхто неготен перекрутити слів бесідника, бо ми самі слухаєм кожде слово.

26 січня вечером прощав Канаду а Канада його, бувший **премієр Р. В. Бенет** в Сейнт Джанс, Ню Бронсвик. Він згадав, що говорить як той, котрий не несе тепер тяжкої відповідальности за долю країни і тому говорить щиро і недвозначно. Як далеко їздив на захід Канади, всюди чув то саме: **завеликі довги** і хто тому завинив? **Хто винен за довги** Канади— будете знати, коли **кождий з вас,** заки піде з відси, **подивиться в зеркало!** Ви самі вибираєте людий і самі робите довги через них. Замість мати один авторитет в Канаді, ви маєте їх девять і кожда провінція робить, як сама хоче. **Треба зменшити видатки,** а тоді не буде довгів. Замість мати три залізниці в Канаді, мати одну а міністер нехай думає **над тим,** щоби людям дати нагоду праці. Бенет ніколи не забуде науки, яку дала йому матір. Вона так казала: "Коли маєш десять **центів, ніколи не видавай одинацять!**

Святі слова і правдиві! Коби то люди так робили—не булоби клопотів з довгами. В Бенеті Канада втратила одного з найкращих державних мужів і провідників.

В суботу 28 січня промовляв у Бирмінґгем в Англії **премієр Чемберлейн** підчас бенкету золотників. Там він основно розправився зі своїми **критиками.** Він сказав, що ці люди **не можуть того знати,** що знає він як премієр силою свого уряду, а дальше **не мають тої відповідальности,** котру має він, як премієр Великої Британії. **А незнання і невідповідальність не можуть стати основою доброї критики.** Він не має чого жалувати, коли дивиться взад. Договір в Мінхені і приязнь з Італією є набутком Англії. Народи хочуть мира і змагають до мира. Але колиб хтось наперся насилу завоювати світ, тоді демократія стане проти. І тому треба збройтися приспішеним темпом. Колиб прийшла війна то Англія має бути готовою до побіди, **так як тому 25 літ.**

Відповідь критикам була знаменита. Як часто в нас всякі незнайки і безвідповідальні очиниці важуться з легкого язика критикувати свого священика, свого епископа а навіть папу— вони, що не мають зеленого **поняття про справи,** про котрі важуться судити **а судять** зарозуміло, як тільки може судити чоловік, що не має жадної відповідальности за справу, про котру береться судити. Наука Чемберлейна дуже добра.

— — —

В неділю пополудні, 29 січня, Москва передавала свій "прівет" для Світової Вистави в Ню Йорку. І от зі самого Кремля ми мали нагоду почути, як казав спікер, "ексцеленцію" Калініна—відколи це більшовики і товариші стали "ексцеленціями"? — котрий мляво та "істінно па русски", розлізло говорив кілька хвилин до "амеріканской демократіє." Співала якась пані Грузинську пісню і це було найкраще з цілої програми. Але співала так, що не знати було, **чи вона плаче там на Кремлі чи співає.** Так і видно було той "соціялістіческій" добробут совітських народів....

— — — — —

А в понеділок, 30 січня, говорив дві години і 17 хвилин Гітлер з такою вірою, що гори переносить. З певністю себе, з переконанням в правду своїх домагань, ясним і чистим голосом, котрий хвилями доходив до траґічних поток. Бесіда була цілий час видержана в одним потрясаючім рівні і хоча скора, захоплююча і порвиваюча.

Гітлер сказав, що Німеччина має право сама рішати про свою долю і жадних вмішуваних посторонніх чинників у свої власні справи не стерпить. Ці чинники голосили для одних право самовизначення і во імя того права "вкрали" німецькі кольонії, але для десять міліонів німців того права не було, коли судетські і австрійські німці хотіли злуки з матірним пнем. Нині мрія століть здійснена. За що вмирали тисячі—нині стало чином. Німецький нарід став сильним через одну ідею, котрою весь перенявся.

"Супроти того ми рішучо відмовляємося право критикувати нашого німецького селянина через безтурботного міжнародного з'їздача бананів."

"Коли міжнародні жидівські грошолюби в Европі і поза нею встигнуть знова втягнути нарід у світову війну, то вислідом того буде не збільшевичення землі і через те побіда жидівства— але винищення жидівства в Европі!"

— — — —

Недиво, що бувший комуніст, українець, який щойно вернув з Еспанії заявив прилюдно в Едмонтоні на вічу, що висилка і вербовання людий до Еспанії це все "жидівська робота".... Імя того чоловіка Гордій. Аж тепер він переконався, де правда, де кривда і чиї ми діти.... аж тепер, коли вернув з Еспанії.

Той вернув бодай щасливо з обома ногами, але є такі, що вернули без ноги. І так наш ненаш тип, коби хоч не мав українського імени, ногу дасть собі втяти за чужі інтереси, а свого священика не послухає! Яка ще кромішна темнота в таких людей!

Що має наш чоловік шукати в Еспанії? Що він там має робити? Закріпощувати нарід? Геть з червоними наємниками сатани!

— — — — —

Наче у відповідь Гітлерови, котрий у своїй бесіді назвав червоних "бестією"— московська "Правда" 31 січня зараз дала таку односторонну оферту по своєму безвстидному звичаю: "Совіти і німці можуть заключити торговельний договір, котрий **віддасть німцям на случай війни невичарпані засоби поживи а також** матиме політичне значіння. Надавичайно немудрим булоби судити, що теперішне непорозуміння між Німеччиною і Совітами лишиться надалі в міждержавнім відношенню.

Іншими словами, совітські "бійці" вже тремтять зі страху, коли ще нічого нема— як тільки почули бесіду Гітлера і вже навипередки дають йому "невичарпані засоби поживи" —коби тільки зберегти власну скіру та панування над нещасним народом. Але прийде час розплати!

Час—перед котрим справедливо тремтять червоні кати України!

Тоді— судити будемо їх ми!

ЗЕМЛЕТРУС В ЧІЛЛЄ

В південно американській республиці Чіле один одніський землетрус спричинив 40,000 мертвих а для оставших живих лишив голод, спрагу, вогонь і пошести. Шкоди в майні необчислимі. З богатих і многолюдних міст Концепсіон, Чіллян і Томе остали руїни і згарища.

Так виглядає людська сила перед Божим лицем....

Одно тремтіння матері землі і з нас остає тільки попіл і чад. Та ба, той попіл і чад важиться нападати навіть на свого Творця— подумаймо, який це нерозум і зухвальство!

МИСТЕЦЬ СПІВАК ГОЛИНСЬКИЙ В КАНАДІ

Героїчний тенор Голинського співав у Винипеґу вечером на сам Йордан в театрі Вокер і слухали його земляки а деякі навіть плакали—чи щиро, інша річ....

Особливо припав до сподоби жалій тужливий вдачі плач сопілки в супроводі Довбушевої пісні в обрібці Балтаровича а в прегарнім віданню чару тої пісні через Голинського. Коли понеслися тужні звуки сопілки, Голинський заспівав:

Ой, як тяжко на чужині—гой, май!....
ой, як тяжко....

— — —

Гой, гой, Чорногоро,
чи тя ще побачу?....

І відчули всі той довбушевий жаль давних предків наших з глибин потуму високих карпатських ялиць, серед пяніючого запаху тої і розмарину, куди доносились срібні чари Прута крізь кичері і виверти, такі свіжі як само здоровля.

Голинський виконав ще кілька інших пісень, в тім "Ой, вербо вербо" Людкевича, всі вміло і гарно, порушуючи душі присутних до глибин натхненних вражінь і викликуючи чари-спогади. З початку голос мистця почувся дещо непевним, в дальших піснях набрав повної сили звуків і тугости, найкращих мистців світа.

Зі Золотих Віршів Життя

Юрій Клен

УКРАЇНА

Вам всім на очі я зведу той рай,
де усміхаються в житах волошки
і понад степом сонце золоте
завжди старою барвою цвіте.

Там, перепрівши у горячих снах,
посеред вод безмовних і широких
татарське зілля пахне у ставках.
Там дні шумлять і плещуть у лотоках.
Там золотом соломи світить дах.
Там жаби мирно кумкають в осоках,
росте собі на волі очерет.

Там кетяги рожевої калини
цяткують їй коралями сувій,
і дише в ніздрі духом полонини
між пальцями розтертий деревій.
Там вранішна зоря й світанки сині
щоранку сходять у красі новій.
І десь на зеркалі німої тиші
дзвінке весло свої узори пише.

Там віє вітер у просторах диких
і пахощі терпкі несе нам з круч.
В рівнинах неосяжних і великих
там віщий місяць сходить ліворуч....
І чисте срібло ллється в чистих ріках,
і тане в небі журавлиний ключ....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управи-

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ПАСКА З КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ ДЛЯ К.У.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ФАРМЕРІВ МАНІТОБИ, САСКАЧЕВАНУ И АЛЬБЕРТИ

Дорогі Брати!

В збірках грошей є деякі труднощі, бо навіть в Канаді за покладні гроші є досить тяжко, а спеціяльно на фармах і тому не всі фармері можуть дати відповідну грошеву жертву. А всі вони бажають це зробити. Щоби цю трудність усунути, ми рішили приймити від фармерів ПШЕНИЦЮ, котру опісля вишлеться як дарунок на першу, вільну ПАСКУ для наших людей в Карпатській Україні. Людям на Карпатській Україні дасться то, чого їм тепер треба, т.є ХЛІБ. Там вони пшеничного хліба не мають, а ми тут маємо. Даймо їм білу, пшеничну муку на паску на надходячий Великдень. Це буде для них поміч і мила несподіванка.

Як дарувати пшеницю?

Коли бажаєте дати дарунок на Паску для Карпатської України, то при доставі вашої пшениці до елевейтора скажете аґентови, що стільки, а стільки бушлів (приміром 10, 20 чи як там) хочете дарувати на Карпатську Україну через Епископську Канцелярію,

CARPATHO-UKRAINE through Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Аґент приймає вашу пшеницю а вам дає посвідку (Кеш тикет) на дане число бушлів і по якій ціні. Цю посвідку опісля даруючий сам висилає до Епископської Канцелярії у Винипеґу. По зібранню всіх посвідок Еп. Канцелярія виміняє їх на належне число бушлів пшениці й разом перешле до ХУСТУ, в Карпатській Україні для розділу між населення. Ця посилька, як дарунок, буде впущена до К. України без мита. Таку надію дав ґенеральний чеський консуль в Монтреалі.

Маємо повну надію, що кожний український фармер дасть від себе, що буде вважати за відповідне. І то не лише, що сам дасть, але й других, своїх сусідів заохотить до жертви. Збіжку належить перепровадити пляново. Де треба й можливо, то зорґанізувати комітет, який має подбати, щоби кожний українець дав від себе, що може.

Обдаруймо наших братів і сестер в К. Україні, чим хата багата. Це буде добрий протест проти зазіхань сусідів на життя цеї молодої держави, буде добра маніфестація перед світом, як також і добра пропаґанда українського імени перед всіми народами.

Оцим звертаємося до ВСІХ і просимо дарувати, що хто може—бушлів один, два, десять, двацять і більше. Дарийте, що найкраще зерно, як для себе. Не зволікайте, бо бажаним є, щоби пшениця могла бути доставлена на Карпатську Україну завчасу перед Великоднем. Посвідки з елевейторів посилайте на адресу:

Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

БУРСА БУК-А В САСКАТУНІ

Наша бурса в Саскатуні це наші дотеперішні гордощі. Вона повстала в скрутний час виключно нашими власними силами, без цента посторонньої допомоги і ще тоді деякі наші люди з недовірям дивились, що то буде. Бурса перетрівала перші прикрі часи і пре красно виконала своє завдання. Вона виховала а радше дала основи многим молодим нашим інтеліґентам, учителям, професіоналістам, з котрих деякі вже покінчили науку а деякі кінчать. Українці католики мусять мати власну віруючу інтеліґенцію і бурса БУК-а це зачала сповняти!

Кождий розуміє, навіть ворог, що віруюча інтеліґенція, з природи консервативна та творчо настроєна, конечно є потрібна для кождого життєздатного національного орґанізму. Нація не може складатись зі самих тільки революціонерів чи людий без віри або змінної віри — бо тоді жде її одна катастрофа по другій, аж доки доля її не вирішиться так, як доля многих народів, що були в тім стані і пропали безслідно. Якраз віруюча, творча, консервативна інтеліґенція творить хребетний стрижень національного орґанізму і рівноважить часто нагальні і наривні пориви других груп. Дані є вона запорукою тяжкої, з дня на день неперервної, невдячної праці в малих розмірах, що разом зібрані творять основи бута міліонів. Така інтеліґенція забезпечує ті ділянки народної праці, про котрі ніхто інший не дбає, ділянки на позір маловажні і непомітні ,але без котрих національний орґанізм істнувати не може.

То все дала і дає нам наша бурса в Саскатуні.

Хтож не бачить її значіння? Її потреби та конечности для нас всіх?

Однак треба також взяти під увагу, що так, як бурса є потребою і конечністю цілої національної спільноти —так само та спільнота ціла повинна дбати про її удержання та розвій, а не лише одиниці. Бо одиниці, навіть най сильнійші духом і найбільш витревалі, кінець кінців вичерпуються, коли не бачуть взаїмности зі сторони тих, для котрих це все робиться— і навіть найсильнійші духом всього народного тягару самі не двигнуть ані на довгу мету одинцем но понесуть. Обовязком цілої народної маси є помогти нести народний тягар, улекшити працю одиниць, забезпечити істнування бурси. Тому, коли ці слова промовляють Вам до серця і не тільки промовляють, але Ви розумієте їх вагу й весь тягар—не прочитайте того мовчки та відложіть, наче це не для Вас ані до Вас писане. **Але сейчас, доки ще час, пішліть свою поміч бурсі БУК-а в Саскатуні. Коли не виконаєте свого обовязку і на Вас спаде відповідальність за загрожене істнування бурси. А обовязком нашим є помогти і то невідкладно і без протягання!**

Просимо тому всі наші відділи негайно перевести збірки на ту ціль або вислати готівкою зі скарбу відділу.

Просимо всі наші свідомі одиниці відкликнутися на цей зазив! Навіть найменші жертви поможуть, коли в час їх прийшлеться та з многих сторін!

Просимо всі наші церковні свічкові Братства та Сестрицтва прислати бодай найменшу жертву.

Не будьмо глухими, коли ходить о. наше бути-небути в Канаді! Не будьмо байдужними, щоби потім не було запізно і не осудили нас справедливо грядучі покоління!

Доки час, спішім з допомогою бурсі БУК-а в Саскатуні!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

В СПРАВІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ

НА 1939 РІК

1. Від неділі Мясопусної до неділі Сиропусної (12—19 лютого) є час заказаний на танці й музики. В тім часі не вільно їсти з мясом у середу і в пятницю.

2. Давні приписи Великого Посту не позволяли на мясні страви ані на набіл. Задля важних причин наша свята Церква уділила диспензи в той спосіб, що в перший і послідний тиждень Великого Посту не вільно було їсти мясних страв. Позволялося однак на набіл у вівторок, четвер, суботу й неділю. В 2-ий, 4-ий і 6-ий тиждень Великого Посту не вільно було вживати мясних страв у понеділок, середу і пятницю. (Таксамо і в Сиропусний тиждень). У вівторок, четвер, суботу й неділю позволялося їсти мясні страви, за відмовленням 5 "Отче наш" і 5 "Богородице Діво" перед обідом і перед вечерею.

Всі повинні старатися і тепер заховувати в той спосіб св. Великий Піст. Однак, хто не може заховувати посту як давніше приписано, той може придержуватися загальної практики, що є в Канаді й може користати з диспензи даної Епископським Орґанізатом письмом під ч. 112-38:

3. Через цілий Великий Піст позволяється їсти набіл щодня, крім Великої Пятниці. Позволяється на мясні страви в понеділок, вівторок, четвер, суботу й неділю через цілий Великий Піст, однак відмовити належить і "Отче наш" † і "Богородице Діво" перед їдою.

Позволяється вживати смальцю для мащення страв, якщо нема набілу.

Через цілий Великий Піст не вільно їсти з мясом у середу і пятницю.

4. При такій великій полекші посту кожний обовязаний надолужити Господу Богу за піст іншими добрими ділами й учинками милосердя, молитвою, поклонами, внутрішнім умертвленням і щирим жалем за гріхи. Належить застановлятися над страстями і смертю нашого Спасителя, зложити жертву на бідних і на сироти, або на церкву чи на католицьку пресу. У пості належить здержуватися від приємностей, як наприклад пиття, куріння і проче. Відправити святу великодню Сповідь з належним приготуванням і щирим жалем за гріхи.

5. Час Великодньої Сповіді і св. Причастя зачинається 19-го лютого.

ЕПИСКОПСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ.

Церковний Календар, Лютий, 1939

14. второк— Трифона
15. середа — Стрітення
16. четвер — Симеона і Анни
17. пятниця — Ізидора Піл., пр.
18. субота — Гафії, муч.
19. неділя — Сиропустна
20. понеділок— Партенія і Лукн. пр. ПІСТ.
21. второк — Теодора Стр. вмуч.
22. середа — Никифора муч.
23. четвер — Харалампія муч.
24. пятниця — Власія свмуч.
25. субота — Мелетія
26. неділя — 1. Вел. Посту
27. понеділок — Авксентія пр.
28. второк — Описиня ап.

УСТАВ

15. Стрітення.— Вел. Веч. з Литією, на утр. єв. Лук. 8., На Сл. Б. ап. 316. єв. Лук. 7.

19. Неділя Сиропуста— гл. 3, єв. воск. 3., на Сл. Б. ап. 112, єв. Мат. 17— Вечірня постна з поклонами.

20.— Початок Великого Посту. У всі середи і пятниці і три перші дні Страстного Тижня правиться Преждосвященна Сл. Б. Сорокоустн. Священик молиться за усопших і згадує поіменно з поминників. Імена писати виразно і чітко. Вірні складають жертви і приносять хліб, бо він означає наше спільне воскресення і тіло умершого.

26. Неділя 1. Вел. Посту, гл. 4, єв. воск. 4, на Сл. Б. єв. Вас. Вел. ап. 329, єв. Ів. 5.

Уляна Кравченко

ГИМН ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

Червоний Хрест— на білім тілі —
Нині нам і зоріє —
Для ранених у боротьбі —
Цей Хрест— це знак надії..
Червоний Хрест— це наш емблем—
Любовю— ми могучі —
Ми першу поміч— ліх несем
На рани.... на болючі....
Де Caritas — все сторожка—
Розверне білі крила—
Там— діються і чудеса —
Там — воскресає сила....
В борні упавші—за народ
Знайдуть тут ліжко чисте—
Знайдуть і ліх— бандаж і под....
Молитви шепіт: "Христе"!
Допоможи, о Христе, нам—
Гоїти рани тіла—
Хай тут знайде свій дім— свій храм,
Купа найбільш зболіла....
Нам визвольній, важкій борні,
Червоний Хрест зоріє—
Під знаком тим— єднаймось всі—
На овиді вже дніє....
І розгориться боротьба
І буде жертва крови—
А біль від зброї ворога,
Загоїть чар любови.
Для долі-волі поколінь
Все жертвувати треба—
Все ніяться по днях терпінь
Райдуга серед неба....
А доки в світі бій-борня—
А доки є каліки—
Потрібне наше співчуття—
Потрібні наші ліки.
А знак Червоного Хреста
І ворог сам шанує—
І не паде шрапнель—стріла—
Там— де Любов лікує.....
Коли вогонь зіниць потух
Тих— що боролись сміло—
Коли звідсіль відлетить дух—
Похоронем тіло....
За жертву їх— найбільший чин—
Нехай спічнуть в спокою —
І вернуть до землі глибин—
Розшарпані стрілою....
Для долі-волі поколінь
Все жертвувати треба—
Аж блисне нам— по днях терпінь—
Райдуга серед неба....

Хрести Нашого Духовенства

На донос постерунку в Глибічку, тернопільське староство засудило було о. М. Винницького на 20 зол. гривни, за те, що нібито він мав намовляти людей з церковної проповідниці та підбурювати супроти польської влади. Тепер виявилося, що донос був фальшивий, бо як зізнають селяне, поліція їх підпоїла і візніне дала підписані фальшиві зізнання. Ввиду цього суд мусів о. Винницького увільнити. Так воює польська влада проти українських священиків. Брехнею і підступством саджають душпастирів до тюрми та карають високими грошевими карами.

Окружний суд в Стрию на виїздній сесії в Долині засудив о. Романа Бачинського пароха з Ракова на 7 місяців тюрми і 40 зол. гривни за "зрущене назвіск пол."

Окружний суд в Золочеві розглядав справи проти двох греко-католицьких священиків: о. Володимира Чайківського пароха Колтова, й о. Володимира Телемка, пароха Верхобужа.

Акт обвинувачення закидав обом підсудним зміну прізвищ у метрикальних книгах.

Суд засудив о. В. Чайківського на 6 місяців вязниці, о. Телемка на 8 місяців вязниці, з припиненням кари обом засудженим на 5 років.

Перед окружним судом у Самборі відбулася розправа проти о. Евгена Кушлика, пароха Пиняв, пов. Самбір. Акт обвинувачення закидає підсудному, що в останніх 10 літах допустився безправно зміни чисто польських прізвищ на українські. Суд засудив о. Кушлика на 6 місяців вязниці без припинення кари.

Чим довше живу, тим стає певнійшим, що велика ріжниця, яка панує між чоловіком а чоловіком, між слабим а могучим, між великим а малим, є в енерґії, в непобідимім рішенню.

Бакстон.

о. др. Кушнір

СТРІТЕННЯ

Евангеліє Св. Луки, Зач. 7.

А як сповнилися дні очищення їх по закону Мойсея, принесли його в Єрусалим, щоби представити його Господеві; як написано в законі Господнім: Всяке мужеське, що отвирає утробу, святим Господеві назветься; і щоби дати жертву, по тому, що сказано в законі Господнім, дві синогорлиці або двоє голубят. І се був чоловік в Єрусалимі, котрому на імя Симеон; і чоловік сей праведний і богобоязний, що ожидав потіхи Ізраїля, і Дух святий був в нім. І було йому сповіщено Духом святим, що не побачить смерти, поки перш не оглядатиме Христа Господнього. І прийшов Духом в храм; а коли несли дитя Ісуса його родичі щоби довершити над ним законного обряду, і він взяв його на свої руки і благословив Бога і сказав:

Нині відпускаєш слугу свого, Господи,
по слову твому в мирі;
Бо очі мої бачили спасення твоє,
котре приготовив єси перед лицем всіх людей;
світло на обявлення поганам і славу твого народу Ізраїля.

А його батько і мати дивувалися тому, що говорено про нього. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, Його матері: Се лежить сей на упадок і повстання многих в Ізраїли, і на знак котрому будуть противитися; а тобі самій душу перейде меч, щоби відкрилися думки многих сердець. І була Анна пророчиця, донька Фануїла, з покоління Асирового; ся зістарілась у многих днях, пробувши зі своїм мужом сім літ від свого дівицтва; і та вдова аж до літ вісімдесять і чотири, що не відходила від храму і постом та молитвою служила ніч і день. І та в ту годину надійшла і славила Господа і говорила про нього всім, що ожидали спасення Єрусалиму.

А як скінчилося все по закону Господньому, вернули в Галилею, в своє місто Назарет. Дитя ж росло і кріпилося, повне мудрости; і ласка Божа була на нім.

---o---

НАУКА

Нинішне Евангеліє і свято пригадують нам подвійне таїнство: Перше таїнство відноситься до Пречистої Діви Марії, яка ведена Духом святим, удається до святині щоби піддатися законові очищення, мимо цего, що цей закон до Неї не відносився; друге таїнство відноситься до Її Сина і Господа нашого Ісуса Христа, який прийшов тут на землю, щоби задосить учинити за наші гріхи, а який хоче явитися нині прилюдно в святини, щоби офіціяльно, як жертва, посвятитися Господеві. Перша частина нинішнього Евангелія вказує нам причини, і ціль, задля якої Свята Родина находиться в святини; друга оповідає про незвичайно зворушливу картину старенького, святого Симеона.

I. ЩО НАМ ГОВОРЯТЬ ЦІ СЛОВА: "А як сповнилися дні очищення їх по закону...."?

Тут св. Евангелист натякає на подвійний закон Мойсея: один, що відносився до жінок, що стали матерями, другий, що відносився до первородних синів. Після першого закону (Лев. XII.) кожна жінка, що стала матірю, була по закону нечиста через 40 днів, по скінченню яких мала явитися в святини і принести жертву очищення однорічне ягня і одного голуба або синогорлицю, а якщо була убога, то місто ягняти, могла принести ще одного голуба або ще одну синогорлицю. Другий закон (Ізход. XIII) накладає на матері обовязок, щоби вони пожертвували своїх первородних, на памятку події в Египті, коли то Ангел смерти поубивав первородних синів Египтян а пощадив синів Ізраїля. Для того тепер наказував закон, щоби всі первородні Ізраїля, були представлені в святини та щоби їх викупити ціною 5 сиклів (около $3.00).

II. ЧИ ПРЕЧИСТА ДІВА МАРІЯ БУЛА ЗВЯЗАНА ТИМ ПОДВІЙНИМ ЗАКОНОМ?

1. Пречиста Діва Марія просвічена Духом святим, знала дуже добре про цей закон, отже знала добре, що цей закон до Неї не відноситься, тому, що в законі була замітка, яка цілковито Її звільняла від його захованя: кожна жінка, що зачала в звичайний спосіб....

Якаж отже жінка могла зачати в інший спосіб? Тільки Пречиста Діва Марія зачала поза всіми природними законами: зачала за діланням Духа Святого. Тому Пречиста Діва була вільною від обряду очищення: Не для Тебе але для всіх жінок повстав цей закон.

Відтак цей закон очищення супонував гріх, пригадував перший упадок і наложену кару для Еви: В болю родити будеш твоїх дітей. А що Пречиста Діва була вільною від первородного гріха, то не могла поносити кари наложеної за гріх. Є отже зрозумілим, що цей закон не відносився до Пречистої Діви Марії; є ясним, що Марія не потребувала сповняти обряду очищення, тому то була Непорочна зачата, чистійшою від ангелів, правдива Божа Мати. Цю правду ствердив своїм рішенням Папа Александер VIII. в 1610 р., опрокидуючи противну думку.

2. Що до другого закона, який приписував очищеним вже матерям принести до святині своїх первородних синів і викупити їх ціною гроша, то це також наглядним є, що цей закон не відносився до Марії ані до Її Божественного Сина. Первородні мали бути зачатими і прийти на світ в природний спосіб. Це не відноситься до Ісуса. А відтак будучи Богом, Паном усіх річей, Ісус не міг підлягати своїм власним законам. Вкінці, з якої причини требаби було викуплювати ціною гроша Цього, що сам особисто був ціною відкуплення всього людства? Інших первородних відкуплювано тому, що не були віддані виключно на службу Богові; але Христос прийшов на світ, щоби славити Бога Вітця, щоби Йому посвятитися, щоби бути великим посвяченим Богові і великим освятителем людства.

III. ЧОМУ МАРІЯ ПІДДАЛАСЯ ЦЬОМУ ПОДВІЙНОМУ ЗАКОНОВІ?

Пречиста Діва Марія знала дуже добре, що цей подвійний закон її не обовязував. Але Божа Премудрість спрямувала Її на свої дороги. Це що Вона цього дня виконує, було згідне з Божими законами і Божими плянами. "О, глибино мудрости і знання," кличе св. Кирило Александрійський, "Цей, що як Бог проголосив закон повинується йому як чоловік." Марія розуміла, що Ісус має бути представлений свойому Вітцеві і звідси ця сила закону Її очищення.

1. Треба було, щоби Ісус був представлений в святини: а) в характері слуги і підданого Найвищого Бога, тому що Він зійшов на землю, щоби Його почитати, щоби Йому служити в найсовершеннішний спосіб, щоби дати пізнати Його права всім сотворінням, щоби бути совершенним взірцем і приміром підданимся Його, хочби найдрібнішим порученням; б) в характері жертви. Треба, щоби був принесений в жертву урочисто, як правдивий АГНЕЦЬ БОЖИЙ, який в невдовзі мав принести жертву за спасення світа. "Його представлення в святини, це жертва рання, каже св. Бернард, жертва на Голгофті буде жертва вечірня"; в) в кінці в характері священика і Архієрея Нового Завіту, щоби взяти в посідання свою святиню, після пророцтва Малахії: Отсе прийшов до своєї святині Господьствуючий Господь і Ангел Завіта, якого ви хотіли."

2. Марія знала добре, що ті чудні таїнственні діла, які збулися в ній мали б бути на якийсь час скритими, захованими в тайні, і що Вона, по волі Божій, має бути совершенним приміром покори, послуху, підданися всім вимогам закону. Колиби Вона, серед тих обставин була відтягнулася від пошанування закону, моглиби були інші люде добачувати, що Вона не дбає про релігію і в цей спосіб моглаби була дати нагоду до згіршення: Всі знали, що Марія стала матірю, але ніхто не знав, що Її дівство не зістало нарушене, що Її Син, є Сином Божим.

Якаж це перестopога для многих обоятних, байдужних християнських жінок, які так легко нарушують цю чи іншу заповідь Божу, вишукують ріжні і численні причини, щоби тільки звільнити себе від сповнення закону, які майже зовсім не мають чесноти покори, послуху, християнської повздержности і умертвлення. Подивляймо проте Пречисту Діву Марію в тому зворушаючому таїнстві очищення, просім Її, щоби і нам помогла виконувати і заховати чесноту чистоти і покори. Марія Непорочно-Зачата піддається законові очищення і хоче нас навчити щоби ми очищувалися щораз то більше від наших провин.

IV. ЯКІ ДУМКИ ВИКЛИКУЮТЬ У НАС СЛОВА: "ПРИНЕСЛИ ЙОГО В ЄРУСАЛИМ ЩОБИ ПРЕДСТАВИТИ ЙОГО ГОСПОДЕВІ"?

Святою була подорож св. Родини з Вифлеєму до Єрусалиму. Глибокі живі почування любови Марії, яка на своїх раменах несла Боже Дитя.... Пошана і побожність св. Йосифа, який Її товаришив, радість Пресвятої Тройці, подив ангельських хорів, які їх супроводжали. Бідними були Пречиста Діва Марія і св. Йосиф, тому набули тільки два голуби, або дві синьогорлиці.... Покора, побожність Марії в цій жертві.... Приносить Боже Дитя і платить пять приписаних сиклів, щоби Його викупити.

Велика це честь для Мойсеєвого Закону через те, що Пречиста Діва і Ісус хотіли його пошанувати. Велика слава для святині, що в ній замешкав Найсвятіший поміж святими. Тут сповнилося пророцтво пророка Агея, який так дуже заохочував жидів, щоби відбудували святиню, коли вернули з вавилонської неволі: Не довго вже, ще хвилина.... і прийде Бажання вічних горбків; тоді цей дім буде окружений славою.... Слава цеї нової святині буде більша, як тої першої: в тім місци Він дасть мир.

Ми тішимося нині тою більшою почестю, більшою, як її мала єрусалимська святиня. Наше серце є містичною святинею, де хоче війти Ісус, щоби там принести свою ласку і свої благословення. Старaймося, щоби наше серце було завсігди чистим, святим і повним любови. В наших церквах є кивот, де перебуває день і ніч Господь Наш Ісус Христос в Найсвятіших Тайнах. І хоч наші церкви є маленькі, убогі, менше прикрашені, то задля перебування у них Евхаристійного Христа, належиться їм більша честь і більша слава, як святини Єрусалимській.

Та вернім нашим серцем до Марії. Подивляймо цю силу любови, з якою Вона жертвує Ісуса Небесному Вітцеві. Вона є святим престолом, на якому приноситься ця Жертва; Вона є тим священиком, що має цю жертву принести. Ісус був Її. До Нього мала Вона права святі і глибокі. В тій хвилині віддає Його цілковито в руки Господні. Господь звертає Її Його, наче цей дорогоцінний скарб і поручає Його Її материнській любові і материнській журбі. Мала Його беречи, виховати до великої жертви на Голгофті мала йти за Ним і ділити з Ним всі Його терпіння, всі Його прикрости. Марія годиться з пляном Божим: приносить в жертву, що сама мала найдорощого. Дякуймо Її за жертву, яку принесла для нашого спасення; користаймо з цього, принесім в жертву Ісусові нас самих.

V. ЯКІ ДУМКИ ПОВСТАЮТЬ В НАС ЩО ДО СИМЕОНА: "І СЕ БУВ ЧОЛОВІК...."?

Не був він священиком, ані не був він знаним для святої Родини. Як оповідає св. Лука, був чоловіком праведним та богобоязним, що ожидав потіхи Ізраїля, обіцяного Месії, Відкупителя, Спасителя. Очікував Його не так як многі Ізраїльтяни, але очікував Його з тугою і поглядом Патріархів. Його думка кожної хвилини линула до Нього а його молитва приспішувала велику хвилю обявлення. Дух Святий був в ньому, а щоби нагородити його праведність, що не умре аж доки не побачить Спасителя світа. Ведений Духом святим прибув раненько до святині і найшов там Дитя Ісус. Бере Його на свої руки, благословить Його і говорить: Нині відпускаєш слугу твого, Господи, по слову Твому в мирі.... Подивляймо ці почування вдячности і любови цього святого чоловіка. Просвічений Духом Святим пізнає свойого Спасителя, свойого Бога. Його серце запалюється як Серафимів, дрожить з радости вибухає піснею любови пророчої сили, чудним висказом Божого післанництва Ісуса Христа. Пісня Симеона пригадує всім нам, що ми маємо вмерти і що ми в нашому серці завсігди повинні плекати думки чисті і бажання неба. "Нехай прийде— каже св. Амброзій— праведник, що бажає летіти до неба, нехай прийде до святині, як Симеон, нехай прийде приняти Слово Бога з вірою і любовю а Господь попровадить його так, що не побачить смерти, тому що він бачив і посідає життя."

Як щасливий був Симеон. "Старець ніс Дитя, але Дитя держало старця." Та ми не повинні завидувати Симеонові. Бо чиж ми не одержуємо цього самого Христа в Св. Причастю? Чи не держимо ми Його краще Як Симеон на своїх руках? Симеон мав Ісуса на своїх раменах тільки раз. А ми можемо принимати Його кожного дня. А як то є, що ми не маємо таких почувань, як їх мав праведний Симеон? Горяча любов Бога, це щось найкращого, а ми тим часом так холодними, невдячними. Чому ми є такими? Тому, що ми є повні нас самих і річей, які нас окружають.

О, Ісусе умилосердися над нами, прости нам нашу байдужність, наше забуття, наші невдячности. Очисти наше серце, увільни його від привязання до цього світа, наповни його своєю ласкою, щоби ми живучи в Тобі і для Тебе, могли подивляти Тебе в небі, як Симеон в Єрусалимській Святині, Нашого Спасителя і Нашого Відкупителя. Амінь.

---o---

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ

Св Домінік був першим в Европі, що завів школи. Він навчав братчиків перед висилкою на місії. Жив в роках 1170—1221.

* * *

Ґустав Доре, славний релігійний маляр, малював і рисував так скоро, що лишив по собі сто тисяч релігійних образів. Він рисував пересічно шість образів на день. Жив в літах 1833—1883.

* * *

Св. Вінкентій а Павльо жив у роках 1580-1660. Мав то нещастя, що пірати (морські розбійники) пірвали його і продали в турецьку неволю, там, де каралися тисячі наших предків. Та Бог поміг, він втік. Відтоді ціле своє життя присвятив тільки на викуп невільників. Так викупив 1,200 людий за величезну суму 1,200,000 лірів. Гроші збирав просьбою і молитвою. Ось скільки добра зробив **один святий**.

* * *

Найстарша лічниця в Америці це Готель Діє в Квебеку, що має вже 300 літ. Цього року, від 27 серпня до 3 вересня, будуть обходити там 300 літню річницю істнування. Лічниця від перших початків досі є під зарядом католицьких Сестер. Відтоді повстало в Америці 5,573 лічниці, з того 936 в Канаді. Так Церква все стоїть на чолі правдивого поступу для добра людий.

* * *

Минулого року 582,000 людий з ріжних сторін світа відвідали чудотворну каплицю в **Сейнт Ан де Вопре**, над північним берегом заливу св. Лаврентія в Квебеку. Це є доказом глибокої віри і набожности наших часів.

---o---

Конче треба гармонії і співпраці між працею, зарядом і правительством.

Джеймс Г. Перкинс

БОЖЕ ПРОВИДІННЯ

Бог чуває над всіми сотворіннями. Він управляє ними після їх природних прав і справляє їх до ділі. Він управляє ними з безконечною мудрістю. Боже Провидіння нарівні опікується найнищим, як і найвищим сотворінням, найменшим протоном світа і всесвітом.

Нічо для Нього не є замале, або занизьке. Коли Бог уважає за відповідне сотворити маленького червачка, то також буде про нього дбати.

Божа доброта сягає до всіх сотворінь. Він одіває звірів відповідно до підсоння, де живуть і так їх живить.

Бог подбав про поживу для чоловіка і одіж для нього. Звірята поставив на службу людини. Дав чоловікові силу елєктрики, пари, води і ґазу. Дав йому опал і матеріял до будівлі. В землі заховав скарби для нашого вжитку.

Бог сотворив сонце над землею, щоб огрівало все. Він також посилає росу і дощ для вогкости збіжжа.

Він хоронить нас і дбає про нас в життю більше, як рідний батько. Опікується нами до самої вічности. Та все таки бачимо в світі чимало нужди і нещастя. Повно хрестів і терпінь. І це нам тяжко зрозуміти, чому воно так. А можемо зрозуміти лишень з огляду на Боже Провидіння. Бог дає нам досить всего для наших дочасних потреб. Але вище тих потреб є потреби вічности. Коли часом нам дивиться, наче Бог опускає нас, то це лише тому, щоби ми Його більше любили. Коли нас досвідчає на цій землі, то це тому, щоби наші серця справити на дорогу вічности.

Господь Бог не може нас опустити, не може перестати нас любити. Чоловік може забути на Бога і перестати Його любити, але Божа любов є вічна. Боже Провидіння ділає все. Навіть грішників не лишає в їх гріхах, дбає про грішників, як і про святого.

Для грішника має Бог особливу любов, дає йому ласку покути, наповняє серце жалем і передає бідним, немічним смертельникам власть розрішати в святій Тайні Покути. Грішник противиться Богу, але Бог все радий пригорнути його до себе.

Бог краще від нас знає, що для нас добре. Коли часом не вислухує нашої молитви, то не тому, що нас менше любить. Добра матір нераз і неодну річ відмовляє своїй дитині. Це ознака її любови і печаливости о свою дитину.

Хто довіряє Божому Провидінню, знає, що це світ. А світ для нього це відбитка Божої любови і доброти. Жадні терпіння не захмарять його

серця, жадне нещастя його не зломить. Він знає ,що Бог любови чуває над ним.

Бог любить нас і дбає про нас в надзвичайний спосіб. Однак нашим обовязком є уживати всіх середників, щоби осягнути свою ціль. Бог помагає тим, що самі собі помагають. Через Бога росте збіжжа на полі, однак чоловік мусить сіяти, обробляти і збирати. Бог дбає про ліки для нашого здоровля, але частина людий мусить бути лікарями, щоб ті луки нам приправляти і подавати. Бог хоче, щоби ми були дбайливі і працьовиті, але рівнож не хоче, щоби ми надто журились. Він хоче, щоби ми працювали, іначе це залежалоб від нас і хоче, щоби ми довіряли в Нього, якби то все від Нього залежало.

ПРАЦЯ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ

Збори Молодої Парохії були 1 січня з таким вислідом. Молода Парохія гуртує 119 платних членів, котрі мають сині куверти і в них складають свою жертву на церкву. Праця минулого року була успішна —на катехизм ходило пересічно 180 дітий. Діти самі переведи свій перший того рода в парохії базар. З колядою всіх приходів мали $172.67. Новий заряд на 1939 р. вибрали, як слідує:

Заступник голови— Іван Хомин
Писар— Мирослав Дидюк
Скарбник — Евген Дершко
Провірники — Ольга Сенюк і Стефа Антошків.

Діти пішли колядувати і заколядували спільно $78.21 на свою церкву. Самі ведуть свої книги і рахунки, порядок і діловість, аж мило. На першій Службі Божій кождої неділі ходять самі в тацою, на переміну раз хлопці, а раз дівчата.

Загальна коляда церкви (урядників, сестриць і хору) принесла понад $750.00 з того сплачено досить значну частину довгу. А довги значні, коли по обчисленні самих відсотків від капіталу парохія річно платить $450.00. І так відсотки та довги з'їдають прямо працю, як ті порожні колоски, котрі бачив у сні египетський Йосиф. Всім нашим колядникам і жертводавцям щира подяка. Най всемилостивий Бог благословить за добре і щире серце.

Свічкове Братство св. Андрея мало річні збори 15 січня. Вибрано заряд в тім складі:

Голова — Д. Тригук
Заступник — О. Буждиган і М. Копяківський
Діловий писар — М. Луцький
Скарбовий писар — М. Нафостович
Скарбник — Д. Ділай
Провірники — М. Копяківський, М. лянчук і І. Сафіян

Братство справило в минулому році красні хоругви і дало також поважну жертву на церкву. В будучому році Братство задумує купити кілька нових річий до церкви та помсти сплачувати довг.

22 січня була радіопередача через стацію СКУ, від години 11 до 12.15 в полудне. З тої нагоди многі українці католики написали привітні листи, многі прислали дрібні жертви. Досі прислано такі жертви на покриття коштів:

Финдлейтер, Саск.: Ф. Пракоп 1.00; С. Піотровський 50ц.

Бюкенан, Саск.: Н. Василів 1.00.

Прісвил, Саск.: Е. Трембач, пан і пані Чорна, пані і пані І. Гліва, пан і пані М. Бойко.... 1.50.

Ронімід, Саск.: М. Новіцький 25ц.; Гринько Шастко 50ц.; Г. Мартинюк 25ц.

Отосквін, Саск.: Василь і Павліна Олексевич 1.00; а десять долярів на Кар. Укр., котрі передано до Еп. Канцелярії для дальшої відсилки.

Мікадо, Саск.: М. Сова 1.00.

Миделчирч, Ман.: Д. Гаврищук 50ц.; Д. Майданик 50ц.; Т. Цвічишин 25ц.; В. Гуцал 25ц.

Етелберт, Ман.: С. Сірман 1.00; Льонгин Оплета (збірка) 1.45.

Овкбурн, Ман. Володимир Мельник 1.00. Ф. Галінський 50ц.; Михайло Волохатюк 50ц. панна Анна Лугова 25ц.

Розбурн, Ман.: Михайло Ґлушка 1.00.

Сурис, Ман.: Іван Бельбас 1.00; Д. Старик 1.00; М. Луців 50ц.; Н. Кабан 50ц.; І. Дубяк 35ц.; М. Чуєцкий 25ц.; М. Кузенко 25ц.; Д. Колісник 25ц.; І. Гурбан 10ц.

Солсгирт, Ман.: Василь Старанчук 1.00; пані Лаврик 25ц.; Гнат Вороніцький 10ц.

Енгусвил, Ман.: М. Чучмаць 50ц.

Петлюра, Ман.: Збірка через о. Робрецького 1.20.

Мерс, Ман.: А. С. Деряґа 50ц.;

Ренвер, Ман.: М. Шмиц 1.00.

Елма, Ман.: Збірка через о. Серветника ....5.75.

По 25ц.: М. Війтишин, Ст. Новіцький, Іван Процевич, Гр. Пастушин, Павло Стащук, Мих. Королевич, Семен Івах, Анд. Іваночко.

По 50ц.: Василь Микитюк, Стефан Кухар і Іван Вахна.

По 25ц.: пані Кухар і Іван Процевяк

По 15ц.: Федь Ірза, Іван Калужний, Іван Мартинюк, Мих. Гладкий

По 10ц.: Анна Завада, пан Плитенький Іван Іваночко, пані Микитюк, пані М. Процевяк, пані Стащук, Гафія Боднар, Кость Ластівчук,

По 5ц.: Текля Чорна, пані Славінська. пані Пастушин, К. Процевяк.

Разом всіх жертв $30.70

Всім жертводавцям та збірачам і тим, що написали до нас листи, а особливо нашим всеч. Отцям Духовним за поміч, прихильність і співчуття сердечно дякуємо.

Виїмки з деяких листів: "Ми радіб ще почути Службу Божу тут на саск. преріях".. "Дякуємо за патріотичну проповідь...."

"Ціла програма випала прекрасно. Чути було дуже добре...." (зі Саскачевану)

"Дуже вам красно дякуєм за вашу відправу, бо ваш голос так нам милий і так виразний, якбисте були в нашій хаті, то най вам Господь заплатить за ваш труд"....

"В лісі мешкаю, але ми ся здавало, що я коло вас.... наука мене так зворушила, до глибини...."

(зі Саскачевану)

"За науку вам дуже красно дякуєм, а були такі, що їх молило і не дали ані цента. На пиятику то не пожалує 5 і 10 долярів а на слово Боже і на Дім Божий то ані цента не хоче дати...."

"Складаєм щиру подяку...."

"Дуже вам вдячні за так дуже благальну Службу Божу...."

"Історичні спомини витискали слези з очий. Ми чули все дуже добре, так якби були у церкві, де ви правили.... просим, передавайте частійше...." (з Манітоби)

"Складаєм вам сердечну подяку за ваш труд, що ви ся постарали, що Український Нарід мав нагоду вислухати свого рідного Богослуження...."

"Ми дуже раді чути таку відправу зчаста, і ми вам дуже вдячні і красно дякуємо що ви за нас не забуваєте на широких канадійських преріях...."

"Складаю вам щиру подяку за вашу випішну проповідь. Вона мала велике значіння для нас тут. Ми повинні старатися мати такі проповіди хоть раз на рік...."

"Дуже ґарно було і вирозуміло.... Складаємо сердечну подяку, бо з такої Служби Божої молодіж користає...."

Ми дістали також листи писані по анґлійськи, всі прихильні.

Але червоні засипали стацію СКУ також своїми листами, з протестами і домаганням заборонити передачі на будуче. Їх арґументом, що священик "злобно і наклепно нападає на жидів"..., Ось **хто за ким і кому** служить!

Все таки ми щиро дякуємо всім нашим добродіям жертводавцям за їх жертви а дальше за їх потіху словну за заохоту і прихильність. Наш нарід наскрізь здоровий і червона ґанґрена, хоч болить, та нічого не успіє!

Клюби молоді мають сходини, як звичайно, через цілий тиждень в означені дні, в означений час. Часом випадає на один день і дві сходини, та все є в порядку і гармонійній згоді.

Діти дали концерт в честь героїв, що полягли під Крутами. Управляв хором п. В. Лах, деклямації під управою панни А. Грушка. На пяні грала панна Ів. Мараз.

Сестриці мають чайне приняття 14 лютня вечером— молодь 16 лютня а урядники роблять приняття 18 лютня і запрошують чемно та вічливо своїх добрих гостий прибути.

Ювілей Католицького Письменника

Французький поет і драматург Поль Клюдель скінчив 70-ий рік життя. Він увійшов у життя з "поцілуєм Ренана на чолі," як сам про себе пише, і з "несвідомістю дикої людини." Навернення було ділом Ласки, яка зійшла на нього нагло в часі богослуження в паризькій катедрі Нотр Дам в 1866. "В одному моменті, оповідає Клюдель в історії свого навернення, моє серце порушилося і я повірив з такою силою переконання, що відтоді вже ніщо не могло захитати моєї віри." Хоч життєвий реаліст, він став одночасно містиком так, що назвали його "спадкоємцем 13-го століття, кинеюим у наші часи," "святим поетом," а в літературі назвали його Дантом нашої доби. При всім своїм католицизмі Клюдель не став "горожанином світа", але залишився Французом і служив своїй батьківщині в ділянці дипльоматії, в останньому часі в характері посла у Вашинґтоні.

Гумор. — Знає їх.— Жінка до чоловіка: Чому мені так трудно порозумітися телефоном з моєю приятелькою Марусею?— Чоловік: Ану спробуйте раз не говорити рівночасно.

ЗА СУСПІЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ!

БІЛЬШОВИЗМ В КАНАДІ

Членство комуністичної партії — успіхи нової тактики — а до чого в дійсности прямують комуністи?—недоля еспанського священства під владою червоних— і хто в Москві добре їсть та пє?

Тактика комуністів, що приняли на з'їзді 1935 р., оправдала їх надії. При помочі нових назв, всяких ліґ та демократичних орґанізацій, вдалося їм втягнути поволі але певно до свого членства богато несвідомих тих цілий людий. Коли в році 1935 число комуністичної партії в Канаді було 5,000 — то в 1936 було вже 10,000, в 1937 15,000 а в 1939 сподіються дотягти до 25,000.

Члени комуністичної партії через так званий Ют Конґрес зібрали молодь з кождого більшого міста Канади. Хитро-мудро для прикриття своєї роботи вони повибирали почесними предсідниками таких конґресів намісників поодиноких провінцій Канади а навіть сам премієр післав побажання останному конґресові. Молоді ліберали і молоді консервати стали для комуністів вдячною трибуною, через котру можна проводити свої пляни.

А вершком комуністичної хитрости треба уважати це, що навіть сама княгиня Атол говорила від імени Ліґи за миром і демократією, що є тільки покришкою для комуністичної пропаґанди.

Однак ці всі не здають, як не здавали собі справи з того, які є **справжні цілі** комуністів. Про ці цілі знали однак студенти всеканадійської комуністичної школи, що в році 1938 таке читали зі своїх підручників: **"Першим кроком** на шляху революції робітничої кляси є **побідити демократію.** Буржуї вже давно повинні були пропасти. Комуністична революція є найбільш радикальним пірванням всіх звязків з власністю. Не диво, що вона вимагає так само радикального пірвання з традиційними ідеями: знищення буржуазної продукції можна осягнути тільки **при помочі революції.** Коротко: **комуніст все і всюди підтримує революційний рух проти теперішнього суспільного і політичного стану. Комуніст твердить, що свою ціль осягне тільки через повалення насильне всіх істнуючих суспільних обставин**— дрожіть перед комуністичною революцією!"

Ось **комунізм без маски** — але виразний зі затисненим пястуком проти всіх!

Ось чого має ждати Канада від "бійців" з червоної Еспанії!

Ось що готовлять її червоні "демократи"!

— — — — —

І тому не диво, що старенький, 63 літний епископ Барцельони, Мануель Ірурі́та Альмандоз аж тепер, коли національні війська здобули місто вийшов з укриття, де цілий час за влади червоних укривався перебраний в лахміття, бо кождої хвилі ждала його смерть з рук тих демократів— за те лишень, що був католицьким епископом.

Всі церкви Барцельони червоні збезчестили і тому церковна влада постановила, що всі церкви, заки в них буде вільно відправляти, наперед треба пересвятити.

Ось хамство червоних бійців та їхня демократія на практиці в Еспанії!

— — —

Зате в Москві для певної раси є їсти і пити, навіть кошерне— тоді, коли християнин скибки чорного хлібця голодний. Коли С. Решевський, нюйорський жид прибув до Москви на шахові ґри, захопили його жидівські свята. Зараз найшлося для нього в Москві кошерне, бо більшовики знають, що кому треба.

Для Християн то релігія, паска, ялинка, Иордан заборонені— для жидів є кошерне навіть!

Ось хто панує і царить нині в совітах.

Чи видно, що у Винипеґу безногих "бійців" з Еспанії принимали якраз в жидівськім домі на Селкирк вулиці?

І тому ясно, як на долоні, що червона так звана демократія є на ділі жидократією.

НОВИЙ ПОРЯДОК В НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕСПАНІЇ

Барцельона, столиця уряду еспанських большевиків піддалася військам ґенерала Франка без борби. Скапітулювала. Ґенерал Франко зараз оповістив, що Барцельона стане від тепер столицею Національної Еспанії. Перед упадком цего міліонового міста, кружляли над ним цілі скадрони аеропланів ґен. Франка. Бомб не кидали а кидали летючки з написями: Всі ті, які не є комуністами ані кримінальниками не мають чого боятися. Пожива та хліб йдуть до вас.

Скоро тільки війська Національної Еспанії війшли до міста Барцельони, тисячі мешканців вилягло на улиці та окликами: "нехай живе ґенерал Франко" витали побідні національні війська. На численних домах та у вікнах появилися державні національні еспанські прапори. Мимо страшного терору большевиків, мешканці міста не боялися держати готовими національні свої прапори, щоби у відповідний момент показати світові, якого духа є мешканці Барцельони.

Після перших радів побідоносного війська, появилися відділи відбудови зруйнованого большевиками еспанського майна а відтак сотки автомобілів, навантажених поживою, хлібом та харчами, щоби заспокоїти голод мешканців двоміліонового міста. Це най кращий доказ, що в Національній Еспанії не бракує хліба, це доказ, що відбудова Національної Еспанії йде дорогою витворювання а не нищення дібр, як це все і всюда діється у большевиків.

Протязом 33 днів ґен. Франко перейшов пробоєм 78 миль найтяжчої дороги. Заняв 15,000 квадратових миль терену від большевиків а в тим понад 500 міст, місточок і сіл.

В тім часі еспанські комуністи як ці щурі, що втікають з потапаючого корабля, втікали від одної оселі до другої аж вкінці опинилися у своєї союзниці Франції.

Еспанські комуністи старалися створити з Еспанії другу большевицьку Россію і точно по її взірцям та наказам. Тут стрінули вони завзятий опір католицької Еспанії, під проводом ґен. Франка. З духом боєвого Християнства зачали святу війну для збереження віри батьків, для збереження чести і слави своєї батьківщини. І цей дух боєвого Християнства біжить червоною ниткою еспанської революції. Хто тільки поверховно приглядається праці і діяльности ґен. Франка і його уряду, побачить як дуже недотепними є всі наклепи большевизму, яка мізерна роля тзв. західних демократичних держав.

Є безперечним фактом, що кожне розпорядження уряду ґен. Франка в 1937 і 1938 це розпорядження основно здорове під оглядом соціяльним, господарським, політичним і релігійним. Про цю доцільну працю говорить сам ґен. Франко, коли установляє тимчасовий свій уряд: Справедливість, рівність перед законом, праця для всіх, суспільна справедливість без жалів і насильства, гідний розподіл дібр, без захитання господарки Еспанії.. Соціяльна справедливість, це угольний камінь нової еспанської держави, де не буде більше знищення і братовбійчої війни кляс.

Підчас коли борба з комунізмом продовжалася, програма відбудови еспанського народу входили глибоко в життя. Основи католицької моралі, це напрямні дороги праці і виховання. Взаїмні обовязки всіх для добра народу, родинна заробітня платня, реформа мешканева, запомога бідним, стареча пенсія, усунення мізерії робітництва та селянства, виховання молоді в школі і поза школою, всюда вихідна і кінцева точка: ХРИСТОС.

Дійсно в Національній Еспанії назріває новий соціяльний і державний порядок, що несе з собою для еспанського народу запоруку щастя і тревалого добробуту, після тяжкого досвіду послідних часів.

Чи ми Українці Католики розуміємо де лежить ключ успіху ґен. Франка і його народу? Не в релігійній байдужности, але в бoсвім Християнстві, де вихідна і кінцева точка усякого ділання: ХРИСТОС.

С. В.

Гумор. — Помогло. — Пане докторе, дуже вам дякую за лік. —Помогло? — Так. Через помилку зажив його мій богатий вуйко і сегодня я одержав спадщину по нім.

Гумор.— Докладний адрес.— Достойник заїхав автом перед нічний льокаль і висідаючи каже до шофера: Стефане! Заїдете по мене в 5 год. рано. Буду лежати під третим столиком на право.

ЗА ДУШУ МОЛОДІ, ЗА ЇЇ СИЛУ

Сторінка Молоді

Маруся Лупка

Україно нещаслива, наша мила Ненько,
чом терпиш такі знущання гіренько-тяженько?
У неволі, у кайданах витягаєш руки
і благаєш: Люди добрі, звільніть мене з муки!
Чи мені судилось вічно у кайданах жити
і на других працювати, другим все служити?
Чи мені не світить сонце, вітри чи не віють,
мої лани безталанні чи надармо сіють?
—О, надармо, о, надармо, просиш і благаєш,
—перли-сльози сієш-рониш, плачеш і зітхаєш,
Розпніть, розпніть!— кинчуть злії, її вже не жити,
—її лани треба взяти, треба поділити....
Та—пождіть ви, злії люди, не час ще ділитись
Україна ще не вмерла! Буде з вами битись!
Буде битись до загину, не спічне у бою,
як поборе врагів лютих аж здобуде волю!

МОЛОДЬ БРУНА ПРИ ПРАЦІ

Наша молодь будиться до нового життя. Вже рік минув як в нашій околиці повстав кружок молоді "Марійський Союз." Його заложив наш бувший парох Всеч. о. М. Пелех, що тепер є сталим парохом у Саскатуні. У нас тепер услугує Всеч. о. Борис, молодий священик зі старого краю, котрий з запалом йому питомим береться до праці над вихованням молоді, продовжуючи працю почату Всеч. о. Пелехом.

Коли так пригадати собі, як то було в нашій кольонії ще рік тому назад, то аж жаль стає. Народної праці майже жадної. Взагалі в людей не було того зрозуміння, що тільки через організацію можемо дійти до чогось кращого, що тільки в організації молоді одиниці зможуть проявити свою молодечу активність та розвинути свої молодечі здібности.

Молодь як звичайно, активна та рухлива. Старші вправді релігійні, привязані до своєї Укр. Католицької Церкви, збудували гарну церкву, ходять гарно на богослуження—а за їх прикладом також і молоді не лишаються позаду.

Всеч о. Пелех в церкві на проповідях і поза церквою все бачне око мав на молодь. Картав, як було треба та навчав. І праця видала гарні плоди. Нині можемо похвалитися молодечою організацією: "Марійським Союзом", що гуртує в собі всю свідому молодь Бруна, около 50 членів. Всі вони сини і доньки батьків хліборобів; вони не мають якоїсь висшої освіти, але за те в їх щирих серцях велика охота та запал до народньої праці. Є між ними здібні музиканти, малярі й аматори.

Гарна армія тільки треба було їй вмілого провідника. Бачили це старші свідоміші одиниці та постаралися о такого провідника. Шкільні трости приняли до нашої школи молодого спосібного учителя. Наш учитель, п. Теодор Саранчук виховувався при Греко-католицькій парохії у Саскатуні та брав живу участь у ріжних імпрезах у Просвіті. Тут на брав досвіду у народній роботі. Для доповнення свого знання в ділянці українознавства ходив на курси до Бурси ім. о. Маркіяна Шашкевича у Саскатуні.

Прийшовши в нашу околицю кинувся до праці. Школу він вспів вже за кілька місяців поліпшити на 50 процент, як висказався сам інспектор—на сегорічних відвідинах. В церкві сам співає та й других заохочує до співу. Можна сподіватися, що внедовзі в нашій церкві буде співати гарний хор, бо і до цеї праці береться наш учитель.

Найбільше праці вкладає він в молодечу організацію, якої є дійсним головою. Не від річи буде тут подати склад заряду Кружка.

1. Почесний голова— Всеч. о. Борис, Ректор Бурси в Саскатуні.
2. Дійсний голова— п. Теодор Саранчук, учитель
3. Заст. голови— П. М. Сірмачевський,
4. Фінанс. секретар— П-на Катерина Бунька,
5. Рекорд. секретар— П. Дмитро Хомовий.

Кружок під вмілим проводом свойого голови веде оживлену працю. В листопаді м.р. кружок відограв веселу комедію: "Десятник Люлька." Численна публика рясними оплесками нагороджувала своїх молодих артистів —аматорів. В неодного батька-матері серце раділо, коли свою дитину бачили на сцені.

Щоби молодь дечого корисного навчилася, о. Парох заохотив молодь взяти участь в дебаті. Дійсно молодь відразу поставилася до цього поважно та вибрала двох спосібних дебатантів, а то п. Саранчука та п. Греська, а Студентський Кружок при Бурсі в Саскатуні вислав своїх двох дебатантів, пп. Ребейка та Скопика. Тема дебати була: "Рішено, що при кожній парохії повинен бути "Народний дім." Дебата відбулася в грудні, м.р. Нею зацікавилися як молодші так і старші, бо тема з наших обставинах дуже актуальна, тому, що в нас ще чомусь досі Народного Дому немає. Афірмативну сторону піддержували студенти католицької бурси, п. Ребейка і п. Скопик, а п. Саранчук і п. Греськo доказували, що не треба. Судіювали п. Прийма зі Саскатуну, управитель Бурси і п. М. Стадник з п. Сиджелевським, таки з нашого Бруна. Судії по нараді вирішили справу в користь афірмативної сторони.

По дебаті п. Прийма мав цікаву промову. Навязуючи до дебати підніс у слухачів значіння Народного Дому як місця, де малаб молодь набирати освіти та виховуватися на щирих, ідейних членів Народу та Церкви.

Сама дебата та й промова лишили у нас добрий спомин та мали ще й той наслідок, що деякі досить поважно застановляються, чи з весною не зачатиб будувати Народного Дому.

Молодь, члени Кружка, сходяться два рази в місяць та під вмілим проводом свойого голови, п. Саранчука виховуються на добрих членів Церкви та Народу.

Цю статтю пишу на те, щоби одним додати відвари в їх перших початках а других заохотити до такої праці, що вийшлаб на славу Божу та добро Української Нації.

Глядач з Бруна.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що від 31 марта 1930 до 31 марта 1938 Канада видала на допомогу 257 міліонів долярів? Подумайте хвилину, які це гроші і скільки праці можна було виконати за той час..

Що Карло Гайчен, бувший секретар комуни у Вінипегу, відійшов від комуністів переконавшись про їх лицемірну і руйнуючу працю та виявляє тепер всі тайни комуністичної партії Канади?

Що Сталін є найбільшим ворогом Українського Народу під сучасну пору і кожний українець, що вступає до комуністичної партії, іде на службу катів— ЗРАДЖУЄ свій нарід?

Що комуніст тратить дане Богом право на власну думку і власну волю, а стає машиною в руках агентів червоного Кремля?

Що якраз тому комуністи в Канаді збирають підписи проти Карпатської України і її премієра о. др. Волошина— бо вони наслепо і бездумно виконують прикази Москви катів України?

Що кождий українець, котрий дасть свій підпис під ту справу, має тяжкий гріх і виконує акт зради супроти власного бідного народу?

Що таких, котрі збирають ті підписи, треба гнати як найгіршу заразу зі свого обійстя і зі своєї хати?

Що всім нам тим більше треба тепер бути діяльними в добрім і жертвувати на цілі наші, шанувати себе взаїмно і спомагати в праці?

Що у Винипегу маємо одиноке наше підприємство церковних річий "Провидіння"?

Що треба вже відновити передплату на "Будучність Нації"?

ПРИЇЗД КОРОЛІВСЬКОЇ ПАРИ ДО КАНАДИ

З нагоди приїзду Їх Величностий Короля і Королеви до Канади в маю, парлямент призначив $425,000 на видатки. Самий переїзд буде коштувати $350,000 —в тім вчислено видатки королівської пари, обслуги укладників та газетярів.

Гумор. — Ви чому замикаєте очі, як пєте горілку?— Бо лікар строго заборонив мені заглядати до чарки.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

НАРОДЖЕННЯ ІСУСА

Лекція 10.

ЧОГО УЧИТЬ КАТЕХІЗМ?— Яка то гарна книжочка катехізм, яка дорога. Діточки, можне з вас повинно мати в своїх руках катехізм, то є книжечку, яка учить вас пізнати Ісуса Христа. Яке то щастя для тих дітей, що мають у своїх руках цю книжечку, яка помагає їм сповнити їх великий обовязок. А то тому, що ми всі повинні знати дуже добре хто є Ісус Христос, як жив, як умер, кілько добра здіяв за життя і кілько добра творить людям тепер і завсігди.

Ми є християне і тому повинні знати добре Ісуса Христа. Подумайте, діти, як би то виглядало, як би жовнір не знав свойого офіцера, якби учениє не знав свойого учителя? Учімся проте пильно і з любовю катехізму а тоді будемо добрі християне.

ХТО Є ІСУС ХРИСТОС? — Уважайте діти. Коли ви робите на собі знак св. хреста, то ви згадуєте СИНА БОЖОГО і даєте Йому друге місце. Коли говорите молитву до Пресвятої Тройці, яку ви навчилися минулого разу, то знова згадуєте СИНА БОЖОГО і даєте Йому знова друге місце. Ось і бачите: Друга Особа Пресвятої Тройці, то є Син Божий, стався чоловіком і прийшов, щоби замешкати на землі, між людьми і жив тут через 33 роки; імя Його є Ісус Христос. Хто є отже Ісус Христос? Ісус Христос, це Син Божий, що стався чоловіком.

ВІД КОГО НАРОДИВСЯ ІСУС ХРИСТОС?—Вітцем Ісуса Христа є сам Господь Бог на небі, а на землі мав Матір свою святу Пречисту Діву Марію. А як убогим народився Ісус! На сіні в яслах, в убогій стаєнці, близько місточка Вефлєєму. Певно, Ісус міг народитися у великих палатах королів, серед золота і блеску; однак хотів від самого початку терпіти, бути близько найбідніших людей. А подивіться тільки на цей образочок. Христос зовсім цього не жалує. Щасливе Дитя усміхається в яслах, на сіні. Усміхається до своєї Святої Матері, Обручника св. Йосифа. І вони щасливі, що стоять коло Ісуса і зносять разом з Ним убожество і нужду. Все те Ісус вибрав для нашого добра і щастя. Для убогих цеї землі, Ісус має скарби неба, якщо вони вміють жити чесно і без нарікання.

Стаєнка є убога, але який великий скарб містить в собі? Коли би Ісус був сином якого короля, то це вже булоби за богато. А Ісус є Сином самого Царя Бога, Пана неба і землі, цілого світа. О, як благословенне ця Стаєнка у Вифлеємі. Яке щастя її припало.

Стаєнка є низька і темна, але від Божого Дитятка виходить світло, що освічує ясно Пречисту Діву Марію і св. Йосифа. Стаєнка є холодна, пізної ночі студеного місяця грудня і тільки він і осел, своїм віддихом, розтрівають холодний воздух. Кілька пеленок покривають Дитя, убогі стоять Пречиста Діва Марія і св. Йосиф. Однак через те вони не смутяться, вони радо приймають свою долю. Приймаймо також і ми усі наші невигоди і прикрости життя, памятаючи, що примір цього дали нам особи великі, добрі і святі.

ПОКЛІН ПАСТИРІВ: Пастушки недалеко пильнували свойого стада. Не знали нічого, що сталося в стаєнці. Нараз освітило їх ясне світло. Ангел Божий явився їм і сказав, що це в стаєнці народився Спаситель світа. Нехай вони спішать там і побачать маленьке Дитя в яслах, на сіні і Його Матір. Відтак появилося ще більше ангелів і співали гарну пісню, в ночі, величаючи Бога. Пастушки зараз побігли до стаєнки і поклонилися Ісусові. І нам часто Ангел Хоронитель дає добрі ради. Слухаймо його завсігди і скоро, подібно як пастушки. Колиби вони були ліниві спали, не булиби ніколи зазнали того щастя, якого зазнали. Які дари принесли пастушки для Ісуса? То що мали найкраще: Ягнятка, сир, масло.... І ми повинні приносити Ісусові в жертву усе що найкращого ми маємо. Знаю, як одна дівчинка прикрашувала престіл Ісуса Христа найкращими цвітами; один хлопець складав все у стіп Христа, з заощаджених грошей, жертву на бідних; одна дівчина вишивала гарні обруси на престоли. Коли жертвуємо для Ісуса, Він радо принимає нашу жертву і благословить нас, а ангели з радости співають так, як співали при народженні Ісуса в Вифлеємі.

ГОКЛІН ТРЬОХ ЦАРІВ: Після відвідин пастушків, відвідали Ісуса відтак трьох царів зі Сходу. Хто то були ці три царі? То були люди мудрі, котрі по звізді, що появилася на небі, пізнали, що в Вифлеємі народився Ісус, Спаситель світа. І вона зараз вибралися в дорогу, щоби віддати Ісусові поклін.

До Ісуса повинні всі люде спішити: бідні і богаті, мудрі і прості, великі і покірні. Всіх їх принимає Ісус з такою самою Божою добротою. Також і царі принесли Ісусові дорогі дари. Хоч старі і мудрі, вони коли побачили Ісуса, прилякнули, на коліна і поклонилися Йому. Два з них зняло з голови свої дорогоцінні корони, бо не важилися бути убраними в дорогоцінні ряси тоді, коли Ісус лежав на сіні убого і покірно. Третій також скинув з себе свої царські прикраси.

Три царі учать нас також богато доброго. Вони учать нас, щоби ми убиралися скромно і поважно, коли йдемо до церкви, коли спішимо на катехізм, коли молимося.

ЧОМУ СИН БОЖИЙ СТАВ ЧОЛОВІКОМ?— Тому, що нас дуже полюбив. Він прийшов тому і на нашу землю, щоби нас навчити, в який спосіб ми маємо собі заслужити на небо і хотів в тім нам дуже помочи. Прийшов, щоби взяти на себе наші гріхи і щоби заслужити нам гарне місце в небі.

Будьмо вдячні для Ісуса; молімся щиро до Нього кожного дня. Перше всього молімся з вдячности, що оказав нам стільки доброти; відтак просім, щоби поміг нам щоби ми не грішили, а вкінци, щоби нам простив всі наші гріхи, які ми, мимо нашої постанови більше Його не ображати, все таки поповняємо в наслідок нашої уломности.

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. Ціна 10ц.

Люди всіх станів, чи вони успішні, чи без успіху, чи вони тріюмфують, чи ні— най виконують свої обовязки і живуть вдоволені.

Пляток

Наживуємо тут майно так, якби це життя ніколи не мало скінчитися. А про друге життя дбаємо так, якби воно ніколи не мало початися.

Адисон

др. Дейфо

ДІТОЧА ЇДА

(Докінчення)

Як бачите, найбільше хлопоту в перших місяцях життя дитини, спричинює відживлювання пинкою. Коли дитину живлять грудьми, то однакові клопіт, що можа тоді бути є— коли дають забогато грудий, або замало. Тому не дивуйте, що я все раджу матерям, щоби коли це тільки можливе вони самі живили дітий. Така дитина рідко коли має розвільнення, а коли навіть має, то лікар тим богато не журиться.

Часом діти і здорові, але винітують. Коли це діється, то тоді треба звернути увагу на дві річи. Або дитину живлять заскоро, або по накормленню її рухають. Треба тямити, що коли ви накормили дитину молоком, тоді дуже а дуже мало можете її рухати, і до того дуже а дуже легонько. Коли на це не будете уважати, тоді самі будете причиною що ваша дитина втратить поживу, якою ви її щойно накормили.

ДАЛЬШІ ЗБІРКИ НА КУ

Нюарк, Н. Дж. .... $1,200.

С. Норберт, Ман.:—

По 5.00: Дмитро Репешко. По 2.00: Никола Ленчишин. По 1.00: Михайло Стеція; Петро Стеція; Василь Татарин; Семко Дідора; Василь Сирота; Гринько Батенчук; Катерина Панас; Василь Мельник; Михайло Безкоровайний; Стах Безкоровайний; Іван Ґуржуна; Ілько Березовський; о. Лутовий; Стефан Лесько; Василь Кристик; Стефан Стеція; Матвій Стеція; Марія Лесько; М. Стефан Стеція; Петро Масник; Павло Скалецький; Василь Евчин; Дмитро Масник; Дмитро Бачинський; Іван Масник; Ан. Батенчук; По 1.50: Федько Ленчишин; Стефан Ленчишин. По 75ц.: Микола Скавронський. По 60ц.: Іван Стахів. По 50ц.: Михайло Мудрий; Никола Андрейчук; Антін Зубик; Демко Гречаний; Д.М. Ільчишин; Іван Скалецький; Михайло Чайковський; Юлія Гриценько; Мілька Гриценько; Ксеня Барова; Дмитро Батенчук; Микола Дудчак; Михайло Масник; Василь Масник; Яків Мороз. По 25ц.: Марія Кізюк; Іван Зналькoвський.

Разом $45.35

Ярослав, Ман.:—

По 1.00: Франко Повзун; Мартин Андрущак. По 50ц.: Іван Повзун; Никола Гераш; Евдокія Захарчук; Андрій Стефін; Михайло Земрак; Никола Тилюк; Семен Кравчук. Разом $5.50

Поркюпайн Плейнс, Саск.:—

Теодор Шедловський 5.00; Л. І. Сирник 5.00; М. Клеменко 3.00; Стефан Тума 1.00; По 50ц.: Йосиф Юськів; Мих. Секеля; Юр. Ляцюк; Т. Якимишин; Хоптій; Дм. Якимишин; Мир. Дейгодос; Василь Наконечний; Ів. Риторський. Разом 4.50. Стефан Процишин 45ц.; По 25ц.: Ан. Осецький; Дм. Шептак; Е. Гнинська; Ів. Гарлінський; Ів. Гузуцан; Ів. Наконечний; Ф. Солонинка; Разом 1.75. Фр. Скваський 15ц.

Разом.... 20.85

Шептицький, Кз.:—

Андрущишин Филип і Наталія 4.50; Довгопільський Іван 1.50; По 1.00: Лесик Миколай; Суп Петро; Суп Евстахій; Суп Дмитрій; Кирило Теодор; Косар Павло; Бойко Теодор; Мичка Петро. По 50ц.: Курило Атанасій; Голуб Стефан. Разом $15.00

Збірки ідуть далі і вони найкраще свідчать про відпорну силу нашого народу та його національну свідомість.

Епископська Канцелярія переслала досі. (до 21 січня, 1939) для Карпатської України $4,582.89

Окремо на інвалідів УГА переслано через Епископську Канцелярію $1,202.97

Так українці католики під проводом свого Епископа дідом доказують свою народну роботу та патріотизм.

Честь їм!

Нехай живе Українська Католицька Церква, твердиня і серце нашого народу в Канаді!

Нехай живе Христос Цар!

Польський Міністер Бек Грозить Карпатській Україні

Дня 22 січня сказав польський закордонний міністер Йосиф Бек в соймі у Варшаві що польський уряд знає про змагання Мадярщини щоб "відзискати" Карпатську Україну (Русь Подкарпатскую) і цим створити "спільну" границю з Польщею.

Далі він сказав:

—Поки мадярський уряд висувати-ме активно це питання, може рахувати на приязне відношення польського уряду у справі цих претенсій.

—Польський уряд в нинішній ситуації не зголошує жадних територіяльних домагань супроти Чехословаччини.

—Польський уряд слідить за розвитком подій на південному схилі Карпат, і колиб тамошня ситуація могла в чімнебудь загрожувати польським інтересам ,так польський уряд поробить відповідні заходи щоб усунути ту загрозу.

До цього слід додати що Польща й Мадярщина не є сусідами й не можуть мати "спільної" границі. Польща тепер хотіла б граничити з Мадярщиною через загарбану українську Галичину й через Карпатську Україну яку вона радила загарбати Мадярщині.

Скарбовий Звіт БУК-а, Січень, 1939

ПРИХОДИ —

Відділ ч. 2, Ланівці, Саск. вкладки	$17.55
о. Т. Кодаба і П. Бреліс	2.00
о. др. В. Кушнір, три передплати	3.00
Ю. Катеринич і Д. Стасишин	2.00
П. Цихместрук і В. Кривий	2.00
Марія Яремович, Ст. Шебець і Гр. Войтович	3.00
о. С. Семчук з продажі літ.	3.35
панна Ф. Бучинська і М. Солтис	2.00
Гафія Чура і П. Гаврищук	1.75
о. А. В. Фик з продажі літ.	1.80
Н. Юрків і Гр. Лесик	2.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	5.40
Відділ ч. 17, Приймове, Саск.	1.80
Юнідділ БУК-а в Самбург, Саск.	1.00
Відділ ч. 17, Приймове, Саск.	1.80
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	.90
о. Ст. Семчук з продажі літ.	3.10
О. Хабун і Дм. Васильків	2.00
Гр. Повацук і Ст. Кулинич	2.00
М. Білинський і М. Левчишин	3.00
Разом	$61.48

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 1.	17.50
Розсилка	2.45
Голос Спасителя	3.00
Мет на кліші	.35
Почтові значки	1.08
Гума	.10
Друк БН ч. 2	17.50
Розсилка	1.45
Зміннє чека	.15
Разом	$43.58

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Звіт Відділу ч. 71, Ведфордвил, Саск.

Річні збори відбулися 4 січня, д.р. в хаті Стефана Іваночка. Збори почалися піснею Бог Предвічний. Відчитано цілорічний звіт праці. Вибрано новий заряд на рік 1939 як слідує:

Голова— Славко Харандюк
Заступник — Олекса Іваночко
Діловий писар — Юрко Іваночко
Скарбник — Антін Харандюк
Провірники і судді — Іван Щирбій і Василь Харандюк.

Минулого року засідань було шість, один контест відчитів і два представлення. Збори відбулися під проводом і діяльною заохотою впр. о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ.

По скінченню зборів було прочитання статуту БУК-а і пояснення через о. Гаврилюка, особливо щодо назви і завдань. Уложено працю на слідуючий діловий рік. Збори покінчено колядою "У Вифлеємі."

Дня 14 січня наш відділ заколядував $16. а Марійська Дружина додала ще $9.00 і ці гроші вислано на бурсу БУК-а в Саскатуні. Честь всім жертводавцям наши добрим хлопцям і дівчатам за працю і охоту а жертводавцям за ласкаву жертву!

Перших двох днів Різдва наш відділ колядував на Карпатську Україну і заколядував тоді $28.60, котрі переслано через Епископську Канцелярію у Винипегу.

Ю. Іваночко, —діловисар.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

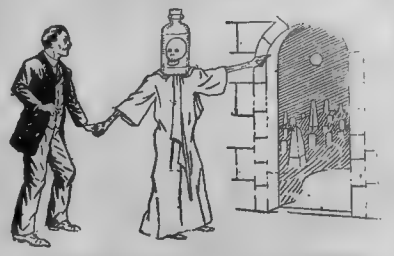

СМЕРТЬ У ЧАРЦІ

АБО

ЩО ТАКЕ ПІЯНСТВО
і як його позбутися?

БІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 9.
Йорктон, Саск.

1939 р. Ціна 5ц.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 5 (29) ЙОРКТОН, САСК. 1 Березня, 1939 Vol. VII, No. 5 (29) YORKTON, SASK. Mar. 1, 1939

АРХИПАСТИРСЬКЕ СЛОВО

ПО ПРИЧИНІ СМЕРТИ СВ. ОТЦЯ ПІЯ XI І З НАГОДИ ВИБОРУ НОВОГО ПАПИ, ПІЯ XII.

Загальний вигляд Ватикану

Дорогі в Христі Отці

і Вірні нашої Дієцезії

Дня 10 лютня відійшов до вічности св. Отець Папа Пій XI., видимий голова Христової Церкви і Намісник Ісуса Христа на землі. З того приводу ввесь світ, всі правительства, навіть некатолицькі, висловили свою жалобу по причині великої втрати для всього людства. Тим більше ми з усіми нашими Отцями Духовними і всіми нашими во Христі вірними хочемо зазначити наш сум і біль по причині втрати того, що від 6 лютня 1922 р. проводив земними і вічними справами святої Церкви, котрої дітьми є ми всі.

Св. Отець, Папа Пій XI., уродився в Дезіо, в північній Італії, 31 мая 1857 року, в родині робітника шовкового промислу, котрим якраз в тамтих околицях займаються. Науки кінчив в Медіоляні, де й згодом дістав свячення і став сотрудником а згодом бібліотекарем тамошньої бібліотеки, одної з найстарших і найбільших дорогоцінних на світі. На тім становищі веде святе життя, сповнює ревно свої священичі обовязки, пильно студіює і вчиться а принагідно вибирається в недалекі високі гори, щоби серед свіжої та чистої Божої краси природи подивляти велич Творця. З Медіоляну переходить до Ватикану на становище бібліотекаря прецінної у вартості тамошньої бібліотеки, де переховуються найстарші книги і памятки світа і там в серці всього християнства не лишень доповнює своє знання, але також скріпляє серце в святості і побожності на гробах святих мучеників. Звідтам посилають його як особливого представника Апостольської Столиці до Росії, однак воєнні події, більшовицький хаос та напад не дали йому змоги доїхати на місце свого призначення, до Петрограду. Він лишається в середині дороги у Варшаві і там дістає епископські свячення, а дальше стає представником Папи Венедикта XV. В 1919 році більшовицькі війська доходять під самі ворота Варшави. Всі чужинні посли виїхали. Остався тільки папський нунцій, епископ Ахіллес Ратті, бо так перед вибором називався Папа Пій XI. Ця небуденна відвага і сталість здобули для нього признання і подив представників чужих держав. На становищі нунція в Польщі не раз і не два зустрічався з представниками нашого Духовенства по ріжним причинам і здебільша невеселим. Був час, коли наше Духовенство в Галичині переходило гірку годину з руки влади ворожої, був час, копи тільки Апостольська Нунціятура стала для нас одиноким прибіжищем і успішною помочею в годинах всенародної скорби.

Ставши Папою 6 лютого, 1922 р. по смерти Венедикта XV не забуває про міліони голодних і опущених. Посилає окрему Папську Комісію до совітів і там протягом двох років ратує буквально від голодової смерти міліони душ. Папський корабель що точно привозив до Одеси засоби поживи, 12 черців, що розпреділювали цю поживу на просторі від Одеси аж до Петрограду, збудили признання всього культурного людства— крім більшовиків. Якраз в той самий час більшовицькі власти перевели закон про примусовий і безплатний забір всіх вартісних предметів релігійного культу і хоча св. Отець жертвував їм рівновартність в грошах коби тільки полишили святі предмети в спокою— ці червоні демократи пограбили Божі доми. Як бачимо безбожницький уряд не оцінив

шляхотних зусиль християнської любови великого Мужа.

Бачучи загибіль людства через совітський комунізм, змагає відновити все в Христі і це стає кличем цілого його дальшого життя. Тому Папа Пій XI. стає місійним Папою і Папою Католицької Акції. Не минає жадної нагоди, щоби з ріжних причин відізватися до всього людства через енцикліки. Деякі з тих писем вже нині безспірно узнані за напрямні на многі часи. Св. Отець відзивається до родичів і дітий через письмо "Про Християнське Виховання Молоді", "Чисте подружжя" і викладає науку Церкви про Божі і природні права родичів. Перше право до виховання дітий має Церква, бо вона є Божої установи, а дитина в першій мірі належить до Бога, що дав її житя і душу. Дальше ідуть родичі, котрі дали тіло і кров дитині, та з Божого права мають обовязок занятися вихованням дитини. А доперва на останку іде держава зі своїми правами і обовязками зглядом виховання дитини. Однак бачимо, як нинішний світ якраз навпаки обертає той порядок і на першім місці ставить в правах державу, тоді коли правильно вона повинна стояти доперва на останному.

Дальше св. Отець відзивається прямо пророчо своїми осторогами, з нагоди послання Папи Льва XIII., новим посланням "Сорокового Року," в котрім ще раз пригадує всім про права робітника на гідне і справедливе життя, на забезпеку власну і родини та остерігає, що принагідними виявами милостині не можна надолужити обовязкові справедливої заплати. Що робітникові належить титулом справедливої заплати за працю, не можна подавати йому під видом милостині. Підносить людську гідність і надприродну вартість душі робітника, взиває до взаїмного порозуміння роботодавців і робітників на основі любови і вирозуміння.

Коли новітне поганство під ріжними видами загрожує Божому порядкові світа, Папа знова промовляє і нестрашно виступає в обороні того ладу так супроти сильних як також можних того світа. Закликує світ до миру і ще надалеко до смерти посилає кунція Кортезі до Галичини, щоби на місці прослідив положення нашого народу і Церкви та остеріг Польщу перед наслідками безнастанних провокацій і переслідувань українського народу. Будує власним коштом величаву колегію ім. св. Йосафата в Римі і віддає в ужиток українських студентів з ріжних сторін світа, щоби там вчилися на душпастирів свого народу. Відновляє давну архимандрію Чина св. Василія Великого і розподіляє поодинокі области на провінції. Затверджує окончено правила Згромадження Сестер Пречистої Діви і управильнює їх области діяння. Збільшає нашу гієрархію до тойміри, як це ніколи в історії не було— ми нині маємо найбільше владик, як колинебудь. Так, що з хвилиною смерти навіть недавні противники і критику схилили голови перед величчу тих тихих і на око непомітних здобутків, а вирішальних для життя і розвою нації як цілости.

І тому, коли Папа Пій XI. замкнув очі на вічний сон, цілий світ з почестю проголосив жалобу. Всі відчули, що помер той, котрий хотів правдивого миру для всіх, миру без злоби і торгів дня, але миру, що оснований на правді Христа і тому справедливий для всіх.

Так велику працю, так велику шану і так великий вплив має видимий голова Христової Церкви силою уряду, даного Христом Господом. Суть і значіння того уряду не в тім, що Папа є сувереном у Ватиканській маленькій державі від 11 лютня 1929 року — але в тім, що той уряд є даний Богом, під Божою опікою і проводом.

Ісус Христос виразно каже до св. Петра: "Ти є скала (Петро) і на цій скалі збудую мою церкву і ворота пекольні її не переможуть. І дам тобі ключі царства небесного. . . ." (Мат. 16, 16). Спаситель говорив арамейською мовою і в тій мові перший євангелист написав свою євангелію. Скала в тій мові називається "Кифа"— то є якраз то імя, котре Христос надав св. Петрови замість імени "Симон." І так Спаситель виразно каже, що відтепер Симон стає "кифою—скалою" і на цій скалі Христос будує свою Церкву а ворота пекла її не переможуть. Спаситель каже виразно, що збудує "церкву" а не "церкви," як то тепер говорять відступники від правди Божої. Христос збудував тільки одну Церкву і тільки одна Церква є і може бути Христова. Тою Церквою є Церква збудована на святім апостолі Петрі, і вона є непоборна. Жадні вороги, жадні напасти, жадні переслідування її не переможуть. Нікому іншому, тільки св. Петрови та його правним наслідникам, (котрих називаємо "папами," що значить "отцями"), передав Христос в своїй Церкві найвищу власть—ключів. Вязати і розвязувати, на небі і на землі.

Спаситель дає св. Петрови а в нім його наслідникам дар непомильного навчання і проводу в Церкві: "Я молився за тебе, щоби не змаліла віра твоя. А ти, навернувшись, утверджуй своїх братів!" (Лук. 22, 32). Від св. Петра вимагає Христос тричі припадного визнання любови і дає йому потвердження найвищої власти: "Паси вівці мої, паси ягнята мої!" (Ів. 21, 16, 17). Дану Христом найвищу власть в Церкві св. Петро виконує від того часу—досі, в особах своїх наслідників, правних епископах Риму, де він жив і помер, на котрого гробі стоїть тепер найбільша церква світа, де недалеко від святого місця гробу спочили тепер тлінні останки Папи Пія XI, (як знаємо з відкриття, яке зробили робітники, копаючи гріб для Пія XI). При копаню натрапили на камінну плиту з написом 326 року і знаком, що це місце гробу першого апостола Петра.

Св. Петро платить податок за Христа і за себе (Мат. 17, 23), Спаситель навчає з його човна і йому заповідає своє світне воскресення. Після воскресення св. Петро перший зачинає проповідати (Діян. 2, 14) і перший потверджує своє навчання чудами (Діян. 3; 1). Він перший принимає до церкви вірних і перший накладає церковну кару на лукавих Ананію і Сапфіру, він виключає з Церкви прототипа всіх єретиків Симона і проводить на першому соборі апостолів. Він також переводить вибір нового апостола на місце зрадника Юди іскаріотського а св. Матей називає його виразно "першим"— владою, бо ні пітами, ні покликанням, ні уподобанням перший не був. Також другі євангелисти все відзначують св. Петра на першім місці в ряді апостолів (Марк. 3, Лук. 6, Діян. 1), і найдавнійші памятки християнства в Римі, як написи і образи, свідчать про побут там св. Петра і найвищу власть в Церкві.

Та не лише сучасні свідчать про примат, себто першенство власти Римського Епископа— ціла історія Церкви Христової від перших століть досі це потверджує. Коли 94 р. прийшли вістки про неспокої в Коринті, Папа Климент пише туди послання і взиває до ладу. Це послання остало досі і воно свідчить про власть Риму над вірними Христової Церкви в грецькім місті Коринті при кінці першого століття. Ученик святих апостолів, св. Ігнатій Антіохійський († 107 р.) називає в своїх письмах Церкву "католицькою" і "предсідательною союза любови". Назва ця принялася від того часу досі на означення правдивої Церкви Христової. Це пише в листі "ад романос"— До Римлян. Інший знова ученик святих апостолів, епископ Смирни Полікарп († 156 р.) удається до Риму, до Папи, в справі святкування Великодня і Папа Віктор заряджує в тій справі всім Церквам, що тоді істнували. Св. Іриней, епископ і мученик Ліону, († 202), називає римську Церкву "найбільшою, найславнійшою, заложеною св. апостолами Петром і Павлом" — і тому "задля її найздатнійшого походження вірні цілого світа мусять з нею годитися" (Проти єресей, 3. 3, 2). Історик Церкви Кипріян († 258) називає єдність з римським Папою Корнелієм як спільноту з Католицькою Церквою. (Лист 55,

1). Коли єретики аріяни хотіли позбавити власти александрійського аріхепископа св. Атаназія, Папа Юлій скликує собор 341 р. і осуджує єретиків а боронить св. Атаназія. Коли в Антіохії в Малій Азії настало замішання, св. Єронім пише до Папи Дамазія ті слова: "Ані Віталія, ані Мелетія, ані Павліна я не знаю. Не іду за ніким, тільки за Христом і тому я у єдности з тобою, це значить, з престолом Петра. Знаю, що Церква основана на одинокій скалі. Хто лучиться з престолом Петра, той є мій чоловік." (Лист 15 до Дам. з 376 р.)

Папа Інокентій (403 р.) вставляється за переслідуваним св. Іваном Золотоустим, відкидає несправедливий засуд його на вигнання та вимагає від царя звільнення святого. Св. Іван Золотоустий дякує щиро Папі за ці старання. Папа Зосим (417—418) виступає проти єреси пелягіян і привертає права священикові Апіярієві з північної Африки, з Сікка, котрого позбавив власти тамошній епископ. Значить Папа виконує відклик і правовласть над цілою Церквою. Коли осуджує Пелягія, то чинить це словами: "Це говорить до цілого світа святий престіл блаженного Петра, устами Папи Зосима." Тому святий Амврозій, († 397) епископ Медіоляну, виразно каже: "Де Петро, там Церква" (До Пс. 40).

Подібно і рішучо висловлюється також св. Августин († 430), коли з нагоди вирішення Риму в справах Африканської Церкви так каже: "Рішення двох соборів в тій справі пішли до Апостольської Столиці. Звідтам прийшло рішення. Справа скінчена. Коби і блуд закінчився!" (Проп. 131, 10).

На Соборі Ефезькім 431 р. від імени Папи проводять його заступники. В осудженні єреси Несторія, Отці Собору кажуть так: "Спонукані канонами і згідно з листом нашого святого отця та співслужителя Целестина, проголошуємо засуд Несторія." Папою був тоді св. Отець Целестин. Несторій виступав проти почитання Пречистої Діви.

А на Халькедонськім Соборі 451 р. в присутності майже 600 епископів, коли прочитано лист св. Отця Папи Льва Великого, з уст всіх присутних понеслися слова: "Через Льва промовив Петро!" Письмо Папи Льва було так писане: "Щонебудь рішено проти канонів Нікейського Собору, уневажнюємо і силою св. апостола Петра позбавляємо всякої сили." (Лист. 105).

Так бачимо, як впродовж перших століть, цілий християнський світ звертається в своїх потребах, питаннях, відкликах і взагалі вирішальних справах о оконечне рішення до Апостольської Столиці в Римі і принимає це рішення як остаточне та безвідкличне. І коли Отці Халькедонського Собору однодушно заявляють, що "через Льва промовив Петро", то вони тільки висказують правду непомильного навчання в Церкві— ту саму правду, що ми визнаємо нині незмінно та несхитно. Цю правду установив та обявив нам сам Бог в людськім тілі, Ісус Христос, коли передав св. Петрови власть ключів, вязати і розвязувати на небі і на землі і цеї правди ніхто на світі змінити не може, хоча вона може для многих прикра в наслідках та неприємлива ізза упередження. Однак ми повинні знати все і тямити, що "Церква там, де Петро"— як каже св. Амврозій та не дати себе зводити людській злобі і упередженню, котре зі свого незнання та безвідповідальности за спасіння душ, хоче робити докази, без жадної тревалої основи.

Намісник Ісуса Христа на землі має потрійну, дану Христом, власть найвищу. Учительську, священичу і пастирську. В світлі тих властей та слів самого Господа можемо зрозуміти наше відношення до Намісника Ісуса Христа. Є часом зарядження Апостольської Столиці, котрих ми не розуміємо а часом як слід не оцінюємо. Однак все ми повинні принимати їх з християнським духом віри і мудрости Божої, свідомі, що Дух святий опікується Церквою і веде Христового Намісника на землі, отже нічо не може бути на нашу некористь, хіба на користь, хоча часом прикре і тяжке до зрозуміння. Той дух Христової мудрости, що лучиться з правдивим почуттям християнської покори вартнійший від всіх мудрощів хвилі, котрі на око заманні, на ділі обманні і зводливі душу людську ведуть на погибіль вічну і дочасну. У світлі тих вічних Божих незмінних правд видно, як ми повинні шанувати Божий закон і яку любов мати до Христового Намісника на землі.

За навчання вічних Божих правд; за посідання скарбниці паск, яку маємо через святі Тайни, за найвищий пастирський уряд; лад і справедливість; милість і поміч; нехай наші серця наповняться молитвою, наче винні грозна. Просім всемогучого і наймудрійшого Бога Творця за успіх і силу правління Христового Намісника на землі. Коли світ має ще куди звести свої очі, де надіється милосердія і справедливости, помочі поради у безвихідних хвилинах, то це Апостольська Столиця, "стовп і утвердження віри" серед розбурханих нинішних часів. Там ідуть пригнетені і визискані, там ідуть можні і маючі, а всі шукають Божої правди і Божої сили, чого світ негоден і не може дати. Нам треба помочі, Божої помочі і ласки Божої, щоби у хвилю благодатну скинути кайдани темноти і гнету а знова просвітитись світлом неземним правди і волі. Мусимо тямити, що все це зможемо здійснити тільки тоді, коли підемо за найвищим Проводом, за наймудрійшим Проводом, за Проводом, що з Божої установи веде людство шляхом правди і спасіння від часів Христа і буде вести до кінця віків!

Віруючий Український Народе! В ці важні вирішальні хвилі, коли з нагоди вибору нового Папи, складаємо й ми свої щирі желання для св. Отця, не забудьмо ніколи на правди святої віри, котрі з бодай вкоротці згадав у цім посланні. Не забудьмо а придержуймося їх і виконаймо їх! Тоді сповниться бажання Христа, котре є також найгорячійшим бажанням Христового Намісника, що "стане одно Стадо і один Пастир"! Не розбиття, не гнів брата на брата і поспідовна ненависть, зависть та спори-крамоли, але всебратня любов най огріють, просвітять та запалять серця наші у світлі Христових правд та натхнуть нас святим поривом єдности, щоби ми мали через це силу, котрої нам дуже а дуже треба в цей час. Церква свята дає нам всі середники, облекшує нам всю працю, дає Провід, назначує ціль. Станьмо як один, вірні як золото, чисті серцем, щирі і несхитні під Проводом Христового Намісника і сміло глядім в будучність, бо тоді жадні "ворота пекольні" нас не переможуть. З Христом радість, з Христом побіда! Нехай під проводом Христового Намісника, св. Отця, Папи Пія XII, наш український Нарід в Канаді кріпне, зростає щастям і добром в Бога і людий!

Святійшому вселенському Архієреєві, Папі Пієві XII. нехай всемогучий і вседобрий Бог дасть і сотворить многая і благая літа!

Дано у Винипеґу, в день вибору святійшого Вітця Пія XII, дня 2-го березня, 1939.

† ВАСИЛИЙ,
епископ канадійських Українців

Орд. 40 | 39. Це Пастирське Послання належить прочитати по всіх Церквах нашої Дієцезії.

СТЕРЕЖІТЬСЯ ГРІХА -- НАЙГІРШОГО ВОРОГА ДУШІ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. — Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ПОХОРОНИ ПАПИ ПІЯ XI.

Відбулися на само наше Стрітення, коли тлінні останки св. Отця перенесли вельможі в супроводі прибічної сторожі до крипти, під церквою св. Петра, де якраз на горі находиться вівтар, при котрім за життя Покійний правив Службу Божу. Тіло Папи Пія XI зложено біля тлінних останків Папи Пія X.

Зтого приводу від ряду днів відправляють Служби Божі не лищень в Римі, але по цілім світі. Заупокойні Служби Божі відправили всі наші отці парохи у сімох винипеґських церквах у второк перед Стрітенням і всюди були численні вірні. З тої нагоди, як це було зарядження Преосвященного Епископа, виголошено відповідні проповіди про значіння Апостольської Столиці.

Що кажуть протестанти по причині смерти Папи?

Ми не помітили **ані одного** противного голосу.

Навпаки зі всіх сторін є вислови глибокого співчуття і признання для праці Покійного. З окрема всі підчеркують небуденні старання Папи, щоби вдержати світовий мир та заступництво за покривдженими. Навіть жидівські масони видали обіжник, в котрім побіч похвал для покійного Папи заповідають збірку на поставлення памятника.

Архієпископ Анґліканської Церкви з Кентербурі прилюдно заявив таке: "Це був муж широкого знання і щирої глибокої побожности, котрий ніс тягар свого високого уряду з непохитною гідністю і відвагою." А треба знати, що Католицька Церква **не признає** за благодатні і важні свячення анґліканців. Однак мимо того їх провідник з такою пошаною висловлюється про Папу.

В. Дж. МекЛін з Пресвитерянської Церкви заявив вислови глибокого співчуття і жалю по причині смерти Папи.

Др. Дж. А. Кормі зі Злученої Церкви сказав: "Смерть Папи усуває з видівні світа величню стать."

С. **Арнольд Весткот** сказав: "**Баптисти** з найглибшим смутком приняли вістку про смерть Їх Святости, Папи Пія XI."

Ґордон Сиско, голвоний писар Злученої Церкви в Канаді, каже так: "Цілий Християнський світ щиро буде молитися, щоби Римо-католицька Церква за Божим проводом вибрала наслідника Папи."

А навіть реббі **Сальомон Франк** з Винипеґу заявив таке: "Ми всі обідніли через його смерть. Будемо шанувати його память і справи, за котрими він стояв."

Так цілий християнський світ злучився у домовини Папи і чи не відчути між стрічками тих всіх жалів спільну тугу за єдністю Церкви?

Католицька Церква не признає за важні і таїнственні свячення згаданих Церков та їх Духовників. Однак всі вони з найглибшою пошаною відзиваються про св. Отця і самі мимоволі признають, що там— в Католицькій Церкві є святість проводу від Христа, котрий божественно веде свою Церкву. Отже крім звичайних, конвенціональних заяв співчуття, ясно пробивається та віра всіх християн— і вона дає красні надії на будуче.

Що пишуть великі дневники світа про смерть Папи?

Консервативний "Дейлі Телеґраф" в Анґлії пише так: "Можна з повним довірям сказати, що покійний Папа свої небуденні дипльоматичні здібности обернув на втримання міжнародного мира, заявляючи з почуття знаменитого оптимізму, що мимо всіх мрячних виглядів все таки "колись засвітить нам світло через хмари."

Робітничий "Дейлі Геральд" пише так: "Не лише його вірні, але все християнство, будуть оплакувати покійного Папу. Ці, що не змогли признати його Проводу, будуть тямити його сталість, пряму віру і неподільне серце. Стояв так сильно, як скала і був наслідником св. Петра в дуже непевнім часі."

Незалежний "Таймс" пише: "В силі своїх повторних протестів проти вибуялого расизму він став речником релігійних громад цілого світа."

Сенат Канади про Папу

Від імени канадійського правительства прочитав заяву суму в сенаті дост. Раул Дандюранд а від опозиції зложив свою заяву провідник консерватів дост. Артур Меєн.

Від імени одинокого католицького правительства і парляменту в Північній Америці, премієр Діплессі зложив в квебекськім парляменті прилюдну заяву суму по причині смерти Папи.

Так найвищі правильственні чинники Канади виразно, ясно і прилюдно заявили свою **пошану** до св. Отця.

ПАСКА ДЛЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ З КАНАДІЙСЬКОЇ ПШЕНИЦІ

Деякі люде мешканці міст і місточок, питають, чи вони не моглиб причинитися до висилки пшениці на паску для Карпатської України, поминмо того, що не мають пшениці, а бажалиб прислати грошеву жертву.

На це питання повідомляємо, що хто бажавби причинитися до посилки пшениці, то може зробити це навіть тоді коли він не є фармером і мешкає в місті. Коли хто бажає щоби його грошева жертва пішла на закупно пшениці, чи хочби й муки, то нехай при посилці грошей зазначить, що його жертва має піти на ПАСКУ, то ми так зробимо, бо при посилці дарунку треба буде мати дещо й грошей на перевіз.

Тому просимо всіх тих, котрі рішилися жертвувати пшеницю, доручити її як найскорше так, щоби наша посилка з Канади дійшла на місце призначення кілька днів перед українським Великоднем.. Це буде для наших людей в Карпатській Україні велика поміч, приємна несподіванка й заохота до завзятнійшої відбудови свого краю.. Це також буде велика манифестація нашої солідарности як перед своїми, так і перед чужими, бо очі цілого світа звернені тепер на нас.

Хто з фармерів не має пшениці, а має інше збіжжа, як жито, ячмінь чи овес, то може дати, що має а у Вінніпеґу його виміняється на пшеницю й вишлеться разом. Посвідки з елевейторів (кеш тикетс, або сторедж тикетс) проситься виписувати й висилати на імя й адресу—

Bishop's Chancery, 235 Scotia St., Winnipeg, Man.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1939

1. середа — Памфіла, муч.
2. четвер — Теодора Тирона муч.
3. пятниця— Льва папи
4. субота — Архіпа ап.
5. **неділя — 2 Великого Посту**
6. понеділок — Тимотея ап.
7. второк — Найд. мощ. муч. в Евг.
8. середа — Полікарпа, свмуч.
9. четвер — † 1 і 2 найд. гл. св. Ів. Хр.
10. пятниця — Тарасія св.
11. субота — Порфирия, св.
12. **неділя— 3 Вел. Посту, Хрестопоклонна**
13. понеділок — Василія ар. ісп.

Устав

5. II. нед. Вел. Посту— гл. 5, єв. воск 5, Ст. Б. св. Вас. Вел. ап. 304, єв. Мар. 7.

12. III нед. Вел. Посту - гл. 6 єв. воск. 6, Ст. Б. св. Вас. Вел. ап. 311, єв. Мар. 37.

3. перша пятниця місяця— Сповідь і св. Причастія членів Ап. Молитви, вечером Свята Година.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ

Загальне наміренння: Католицьке священство. Важність католицького священства неоспорима. Одною зі сімох святих Тайн є Тайна Священства. Христос виразно каже до своїх апостолів: "Не ви вибрали мене, я вибрав вас!" Ів. 15, 16— Спаситель установляє Тайну Священства, силою котрої правний Епископ передає через рукоположення власть священичу, учительську і пастирську призначеному в священики— а Бог дає ласку гідно сповнити важкий уряд. Так було ще від перших початків християнства, так є тепер. Тому тільки правний Епископ має власть висвячувати других і тільки така висвята є благодатна, таїнственна. Всі інші так звані "свячення," або як наші люди в Канаді зовуть їх "кроплення" не мають ані сили таїнственної ласки, ані не є важні перед Богом. І хоча такий чоловік навіть убирає фелон та начеб то править —то перед Богом це є найгірша хула над святощами. З того бачимо також як велика є гідність католицького священика, справителя святих Тайн Христових, котрий через рукоположення дістає власть важно і дозволено сповняти святі Тайни та уділяти їх вірним. Є три степенні святої Тайни священства: піддіяконат, діяконат, та презвітерат. Завершенням презвітерату є Епископат, не як окрема Тайна, тільки як доповнення святої Тайни священства, її завершення— бо Епископ крім згаданих власти священства, має ще право іншим уділяти священство через рукоположення— чого не має священик-презвітер. Священство Христа це сіль землі і щасливий той нарід, що має добрих священиків. Тому добрі мами і батьки заохочують своїх дітий посвятитися на службу Божу в священстві і моляться за ними о ласку покликання для своєї дитини. Серед такого настрою ласка Божа, вимолена і виєднана многими проханнями, стає уділом щасливої душі. І тому покликання, уряд і гідність священика такі, що жаден уряд на землі не може з ними рівнятися. Через місяць март члени Ап. Молитви будуть молитися о католицьке священство.

Місійне наміреня: Щоби християни задержали в Палестині належні їм права. Свята земля, куди ходили стопи Спасителя, нині є полем завзятої і впертої борби між арабами і жидами. Був час, коли з початком XII ст. хрестоносці ішли походами, щоби визволити святі місця зпід панування невірних турків-сельджуків. Нині знова є там борба -але вже не між християнами і безвірними— а між магометанами а юдеями.

— — — — —

Деякі, не всі, важнійші святі місця є в посіданню і заряді християн. Як звісно, вислід війни все є непевний. Нам залежить на їм, щоби християни через цю ворохобню не потерпіли безвинно а зберегли бодай ці права, що досі мають. Іншими словами, щоби священики могли далі відправляти богослуження у святих місцях— і о це молімся.

Юрій Клен

МОЛИТВА

Тож помолімся за полонених,
які у морі бурянім живуть,
та ще за страждущих і угнетених,
які шукають марно світлу путь.
за всіх в сніґу зажива погребенних,
які шляху додому не знайдуть —
над ними, Господи, в небеснім тверді
простри свої долоні милосерді!

Ще помолімся за всіх кому
вже не судилося узріти світла,
що їх я думкою не обійму;
за всіх, кому зруйновано їх житла,
кого безжально кинули в тюрму,
щоб радість їм ніколи не розквітла.
О, тільки дотиком легеньким рук,
повбав їх, Господи, страждань і мук!

Помолимось за тих, що у розлуці
помруть, відірвані від рідних хат;
помолимось за тих, що у розпуці
в ночі гризуть залізні штаби грат,
що душать жаль у невимовній муці.
За тих, кого веде на страту кат.
Над ними, Господи, в небесній тверді
простори свої долоні милосерді!

Помолимось за тих, кому на герць
піти не вистане снаги і сили,
за всіх отих, кого гірка як смерть
недоля під ярмо важке схилила,
хто чашу горя пе. налиту вщерть,
вславляючи життя своє немиле;
за тих співців, які за хліб і чай,
виспівують там пекло, наче рай.

Тож ревно помолімося за всіх,
кого сувора доля не пригорне,
хто не зазна ні радости, ні втіх,
за всіх, кого нещадно чавлять жорна,
кому завмер у горлі криком сміх,
чиї неясні дні, як ночі, чорні.
Ти, Боже, їх у темряві не кинь,
благослови їм шлях серед пустинь!

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ III. ПОСТУ.—Хрестопоклонна

Евангеліє Марка зач. 37.

Одного разу покликав Ісус Христос нарід зі своїми учениками і сказав їм: Коли хто хоче за мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Евангелія, спасе її. Бо що за хосен для чоловіка, позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Бо хто повстидається мене і моїх слів в цім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий повстидається його, як прийде в славі свого Вітця зі святими ангелами. І сказав їм: Істинно говорю вам, що деякі між стоячими тут, котрі не знають смерти, поки не побачать царства Божого, що прийде в силі.

НАУКА

"Коли хто хоче йти за мною, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде." (Мар. VIII. 34).

"І хто не візьме свого хреста і не піде за мною, не є мене достойний" (Мат. X. 38).

Дорогі в христі. Сьогоднішна неділя називається в церковному календарі: НЕДІЛЯ ХРЕСТОПОКЛОННА. І як така вона повертає до нас кожного року. Переносить наші думки там далеко на гору Голгофту, під хрест Господній. Що ми бачимо на хресті Господньому на Голгофті? Чому це так сталося, що Господь приносить кріваву жертву на хресті? Виливає останню каплю крови за нас людей?

Чесні, побожні люде спішать сьогодня до церкви і там перед виставленим до публичного почитання хрестом співають пісню свойого серця: Хресту Твоєму покланяємся Владико" і чують як ця пісня їх серця розвязує дивні таїнства людського життя.

Чоловік народився з жени, говорив колись праведний Йов, і хоч короткий час жиє на землі, много переносить терпінь. Ніхто від них не є звільнений. Терпіння людського життя на цьому світі є страшними, пригноблюючими для всіх тих, які не мають віри. Противно є вони потішаючим таїнством і спасенним для тих, що живуть після віри, що йдуть за приміром Нашого Христа Спаси-

Площа перед Церквою св. Петра в Римі. На цій площі, підчас конклаве, тисячі народу очікують вибору нового папи. По лівій стороні покійний св. Отець Пій XI.

теля. Хрест Ісуса розяснює нам це велике питання людського життя, яким є терпіння. І тому саме, ми приходимо сьогодня перед хрест Господнів і прилюдно співаємо: "Хресту Твоєму покланяємось Владико."

I. ХРЕСТ ВИЯСНЯЄ НАМ ТЕРПІННЯ ЛЮДСЬКОГО ЖИТТЯ.

1. Ряд прикростей і терпінь нашого життя є заслонений перед нами таїнственною заслоною. Наш ум не є здібний цього відчитати.... Хтож є гідним отворити цю книжку і відчитати її знаки? Хрест Ісуса. Він один може нам отворити таїнственну книжку нашого життя, він один може нам пояснити бодай дещо. Хрест Ісуса помагає нам зрозуміти з одної сторони пропасть незглубиму гріха, з другої сторони відслонює нам таїнства справедливости і милосердіє Боже.

2. Наші провини, хто їх зрозуміє? Злоба спротиву та бунту, чого допустилися наші прародичі, кара, яку наложив за це Господь, величина наших особистих гріхів, і кара, яка за це належиться.— Без Хреста Голгофти нема відповідного і гідного задосиьтучинення, нема прощення.. Ісус Христос, Воплочене Слово, взяв на себе цей обовязок, цей довг, приносить себе в жертву Небесному Вітцю, щоби переблагати Його гнів, щоби нас відкупити. Якою ціною? Треба було жертви Бога, щоби перед Богом задосиьтучинити за наші гріхи. Ви є відкуплені великою ціною.

3. Хрест, на якім Христом приніс жертву за всіх людей, має бути також і нашим хрестом. В який спосіб? ТЕРПІННЯМ..... Хрест пригадує нам наші зобовязання, які ми приняли на себе в день нашого Крещення. Ми обіцяли тоді іти слідами Христа, нашого Бога і Господа.... Він невинний.. ми обтяжені провинами.... отже зовсім слушно є, щоби ми брали участь в Його терпіннях. Хрест Ісуса освятив наші хрести, зробив їх здібними заслужити небо....

4. Наше терпіння, це конечне доповнення терпіння Ісуса Христа. Вистарчить тільки поглянути на хрест, а зрозуміємо, що і нам треба терпіти. Розпятий Христос показує нам цю гарно висипану дорогу, яка веде нас до Неба. Коли хочемо з цього користати, треба, щоби ми умерли для себе та щоби ми, в злуці з Христом, несли всі наші хрести і терпіння, які нам Господнє Провидіння пішле в дорозі нашого життя.

5. Щасливі ці, що доходять до зрозуміння ТАЇНСТВА ХРЕСТА. В тім самім часі вони зрозуміють також конечність терпіння в людському житті. Будуть благословити Господні плани, які приносять нам терпіння на те, щоби ми очистилися, освятилися, на те, щоби ми стали учасниками слави Ісуса Христа.

II. ХРЕСТ ОСОЛОДЖУЄ ТЕРПІННЯ ЦЬОГО СВІТА.

1. Ізраїльський нарід нарікав на Бога в пустині. За кару Господь післав на них велике число ідовитих вужів, котрих вкушення наносило смерть. На приказ Бога, Мойсей здвигнув бронзового вужа на високій жерці, посеред табору. Кого вкусив ідовитий вуж а цей поглянув на мідяного вужа, що був здвигнений на високій жерці посеред табору, цей в тій хвилі був здоровим. Це тільки прообраз, який Ісус Христос хотів приноровити до себе: І Я, КОЛИ БУДУ ВИВЕЩЕНИЙ, ВСІХ ДО СЕБЕ ПОТЯГНУ.... Коли ще серед бурі терпінь, глядім на Хрест: відтам наша потіха.... вийдемо потішені і здорові.

2. Нарід Ізраїльський находився в пустині СУР. Вже три дні були в дорозі..... терпіли невиносиму спрагу.. ..не сурічали ані одної краплі води.... Вкінці прибули до жерела МАРА: але його вода така гірка та солена, що пити було неможливо.... Знова невдоволення і прохони.... Мойсей просив Бога.... Господь показав Мойсеєві дивну галузку, яку Мойсей підняв і кинув у воду. В одній хвилині жерельна вода стала солодкою, покріпляючою. Отсе знова прообраз Хреста. На пустані людського життя кілько то соленої, гіркої води. Це терпіння, прикрости ріжного роду. Кілько разів ми находимося серед таких обставин, що здається, нехочеться жити. Щож тоді? Поставмо Хрест посеред наших терпінь а вони стануть лекши ми, можливими до перенесення, наші сльози стратять свою гіркість а спокій завитає до наших сердець.

3. Ви всі, що терпите, піднесіть в гору ваш погляд, глядіть на Хрест Спасителя: Він поможе вам перенести усі ваші терпіння. Примір: Один хорий чоловік піддається тяжкій операції в шпиталі. Від нього не чуємо ані одного слова нарікання. Лікар питає зі здивованням, де причина такої терпеливости. А хорий покаючи лікареві на маленьке Розпяття, каже: Ось тайна моєї терпеливости.

4. З любовю почитаймо Хрест, тому що він є надією християн, воскресенням мертвих, піддержкою сліпих, потіхою убогих, ліком хорих.... Носім його завсігди з собою, тулім до нашого серця. Хрест, це наше оруже проти усякого зла. Хрест піднимає упавших, піддержує слабих, вріпить тих, що хитаються. Це дійсне дерево життя, жерело правдивої радости, нашого щастя в часі і в вічности.

III. ХРЕСТ НАС ОСВЯЧУЄ.

1. Хрест освячує наші немочі, зрошуючи їх кровю Бога. Під впливом світла Хреста никнуть тіни нашого нещастя, що так часто збираються над нашою головою. Вони являються тоді тим чим вони є, наше освободження від порожнечі світа: кажуть нам забувати за землю а бажати неба і лучать нас з Богом. Наші терпіння, коли ми їх зносимо з любови до Бога, стаються для нас нагодою Божої ласки і заслуг.

2. Кілько то Святих, не говорячи про заслуги, найшли святість і рай, тому що терпіли для Христа і з Христом. Цінили терпіння з Христом більше як найбільші цінности світа. Який гарний примір цього дає нам св. Ап. Павло, св. Андрей і пр.

Любім хрести, які нам посилає Господь. "Всі вони є з золота," говорить св. Франц Салезій. Ними ми набуваємо рай.. Прикрости і терпіння є часові: а слава неба, наша нагорода, є вічна.

ВЖЕ ВИЙШЛА І ПРОДАЄТЬСЯ

ПРОГРАМА на КОНЦЕРТ
в честь
ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
заходом Братства Українців Католиків Канади.

Зміст програми ріжнородний і багатий: реферат, деклямації, пісні, діточе представлення, іт.п.

Маємо на складі ще кілька програм з минулого року. Ціна обох програм $1.50, поодиноко за програму .75

Замовлення слати на адресу Бурси,
Ukr. Cath. Student's Residence,
304—4th Ave., N., Saskatoon, Sask.

СВЯТИЙ ПІСТ І ДОБРІ ДІЛА

Під розвагу нашим членам і прихильникам.

Улекшена практика святого Посту в Канаді однак не звільняє нас від суті самого посту, котрим є умертвлення, покута і надолуження Богу за провини. Умертвлення це саможертва— самопоконання.

Надолужити можна добрими ділами і тих можливостий є безліч.

Про одну таку можливість хочемо пригадати вічливо нашим членам — а є нею справа доброї преси, точнійше справа "Будучности Нації." Ми ніколи не відзвалися і не просили о окремі збірки на ту ціль. Та однак...

Нехай наші добрі люди бодай тепер зроблять маленьке добре діло для своєї преси—або придбають одного нового передплатника, або приплють залегну передплату, або зложать самі жертву на пресфонд БН, чи переведуть збірку між знакомими, коли до того буде нагода.

Таким чином докажемо дух саможертви— маленької, але все таки жертви ради Христа.

Таким чином дамо маленьке надолуження ,але все таки дамо.

І робім так щиро, як бажаємо від Бога ласки.

Нехай це дійсно буде жертва "сердца сокрушенна і смиренна."

А коли при тому не забудемо на бурсу БУК-а в Саскатуні — придбаймо ще одно добре діло, котре ні міль, ні ржа не сточить....

ф. М.Т.П.

ВСЮДИПРИСУТНІСТЬ БОГА

Бог є всюди. Бог це велич. Всюдиприсутний, значить, що не має границь. Коли кажемо, що Він є всюдиприсутний, то лише у відношенню до сотворінь. Наколиб не було сотворіння, не булоби й присутности Бога, бо не булоб для кого і для чого бути присутним.

Коли згадуємо про ріжні способи, як Бог є присутний, то це відноситься лише до того, як Бог обявляє себе сотворінням. В небі Бог є в своїй повній славі. Божа присутність в Пр. Евхаристії це знова інший спосіб, як Бог себе обявляє. У Вифлеємі Бог Син був присутний у виді Дитини-Христа. Над рікою Йорданом Бог Дух святий явився у виді голуба. А ще інакше є Бог присутний між тими, що сходяться на Його молитву. Також в особливий спосіб є присутний в церкві, хочаби там не було Пр. Евхаристії.

Своєю могучістю Бог є всюди присутний. Де ділає, там є. Бог все удержує. Він управляє світом і всіми сотворіннями. Він дає життя і енергію кождому живому сотворінню. Колиби Бог опустив найменшу частину сотворіння лише на хвилину, то воно перестало б істнувати.

Бог є всюдиприсутний своїм безмежним розумом. Він видить все. Його знання є безграничне. Нема нічого, чого Бог не знав би. Минувшість і теперішність, все для Нього відоме.

Він знає кождий атом сотворення так, як цілий світ. Він знає всі рухи своїх сотворінь, навіть найменші. Найменший мікроб не може істнувати без відома Бога.

Бог знає тайни нашого серця. Знає кожду думку, що ворушить нашу память. Знає наші понуки і намірення.

Бог є всюдиприсутний в любові. Він любить всі сотворіння. Він зсилає на нас свої ласки і благодаті. Він замешкує в нашій душі ласкою і любовю. Всі, що Бога люблять та Йому служать, є найтіснійше з Ним злучені. Ті, що мать сильну віру і чесноту, є з Ним нерозлучно. "Бо я певний, що ані смерть, ані життя, ані ангели, ані начальства, ані теперішне, ані будуче, ані сили, ані висота, ані глибина, ані жадне інше сотворіння не зможуть нас відлучити від любови Божої, що в Христі Ісусі, Господі нашім." Рим. 8, 38-39.

ТАК МИНАЄ СЛАВА ЦЬОГО СВІТА

Олена Одільон колись була славною і загально звісною артисткою цісарського театру у Відні.

Часи зміняються..

Пані Одільон прожила до 74 року життя і померла тепер, незамічена ніким, в захисті для жебраків.... Не було вже більше її поклонників ані славителів. Так скоро минає слава цього світа.

Лише у Бога все вічне і незнищиме— тому замість дбати про славу людську, подбаймо краще про славу Божу.!

УСПІХИ

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові зачало видавати вістник українознавства під редакцією проф. др. Івана Раковського. Вістник виходить п. в. "Сьогочасне і минуле." Адреса: Львів, ул. Чарнецького 26.

Минулого року **прибули до Канади** 1.880 українців зі Старого Краю. Це дуже мало, коли взяти під увагу чисельність українського населення в Домінії і воно пригадує нам, що всю нашу працю на дальшу будучність мусимо оперти виключно на місцеві сили. Тому тим більше ми повинні працювати вже тепер, щоби закріпити нашу культуру.

Курс української мови і культури відкрито в Школі Східних Мов у Парижі. Викладає проф. Ілько Борщак.

Що і як люди думають?

Треба бути ослом або жидом, діткненим до живого у своїй людській гідности, щоби заперечити велич Гітлера.

А. Мацкевич в Новій Зорі, ч. 2 з ц.р. стор. 4.

Передумуй в темноті, коли обудишся, або заки підеш спати. Я переконався, що це вартісна річ пригадати в темноті форми предметів, котрі я студіював або інші замітні річі, котрі я пізнав витонченим розважанням. Це певно є подпву гідною вправою і хосенною в тім напрямі, щоби дані річи вирити в памяті.

Леонардо да Вінчі

Думка є сильнійша від сили руки.

Софокль

Раз Льойд Джорж в промові домагався самоуправи для Ірляндії, Шкоції і Валії. Тоді хтось зі слухачів перебив йому окликом: "І самоуправи для пекла!" Льойд Джорж зараз відповів йому: "Слушно кажете мій приятелю самоуправи для пекла. Я все тішуся, коли хтось упоминається за своєю батьківщиною!"

Коли містимо ці думки, то не значить, що ми зі всіми годимося. Ми виразно пишемо: це людська мудрість, а люди звісно, можуть помилятися....

Гумор.—Варить добре.— Чи твоя жінка вміє варити?— Гм, якби тобі сказати?.. Варити вміє, тільки я не годен того зїсти.

Гумор.— З питань малого Ромка: Тату, як пчола сяде на кропиву і кропива її впече, то чи пчола жалить кропиву чи ні?

Гумор.— Невдячний син.— Батько каже: Таж я від уст відіймив собі, щоб тебе вивчити на лікаря, а ти тепер забороняєш мені пити і курити?!....

ЧИ ВАРТА ЗИЧИТИ?

Всі знаємо, як тяжко приходиться віддавати позичене і як приманно є позичити під ріжним позором. Але наука, яку життя тепер дає многим хліборобам повинна все таки навчити людий— щоби зичити дуже оглядно і лише в крайній потребі, навіть тоді, як маєте отворений кредит і вас хтось намовляє, щоби зичити.

Золоте правило життя є це, що дає св. Письмо: **Не будьте нікому нічо винні!** Рим. 13., 8. Коли так будемо поступати, усунемо причину нарікань і многих клопотів та нещасть.

Як виглядають довги на заході Канади, про це довідуємось зі звіту Уряду Перегляду в Саскатуні. Один фармар позичив в 1919 році $8,000. Від того часу заплатив вже на сплату того довгу $9,000. і ще є винен $10,666. Так в Канаді виглядають довги і люди, котрі думають, що при помочі довгу поможуть собі розвести господарку— глибоко помиляються, як бачимо наглядно з приміру того фармера.

Не робіть довгів!

ЧИ ВИ ВІДБУЛИ ВЕЛИКОДНЮ СПОВІДЬ?

Вельможі і прибічна сторожа несуть тлінні останки Папи.

Останній спочинок Папи.

ТУНІС

Про це, чому італійці домагаються Тунісу і чи мають рацію?

Туніс має 125,000 кв. км. і 2·600 000 населення. В р. 1911 було там 44,000 французьких кольоністів і 88.000 італійських. В 1926 р. французька статистика виказує вже 71,000 французів і 89,000 італійців, а тепер виказує 108,000 Французів і 94,000 Італійців та 59,000 Жидів. Всіх Европейців 213,000, Берберів і Арабів 2,300,000, себто десять разів більше. Як роблять статистику населення ті, що посідають якийсь край, загально відомо, отже можна сміло припустити, що в Тунісі Італійців таки більше ніж Французів, хоч статистика пише навпаки. Крім того Італійці покликаються на те, що Туніс се немов продовження Сицилії, та що Італія вже від римських часів вложила в той край богато своїх людей, енергії, грошей і культури. Отже річ ясна, що Італія покл[illegible] "природні," що й підчеркували оклики італійських послів у римськім парляменті в присутности амбасадора Франції. З другої знов сторони треба признати, що Французи не стараються там винародовлювати Італійців, але шанують їх мову і культуру, в Туніс вкладають більше грошей, ніж убога тепер Італія моглаби вложити. Але Італія стоїть на становищі признаної Францією в Мінхені національної засади й домагається примінення тої засади також в Африці, а не лише в Судетах.

Зі Золотих Віршів Життя

Р. Кедро

ДЕНЬ

Пливе сумирно золотистий день;
цілує сонце овочі і зела,
від вітру крил колишеться омела,
стрункі тополі і пожовклий клен.

Ясніють білі будівлі. А геп
сивіє мряка—білих хмар постеля;
се осінь нею кругозір оплела,
повітря повне сверщових пісень.

Прикрила землю копула кругляста
а над акацій темні голови,
понад дахи блискучі й над тополі

мов мрія про якесь незнане щастя
тріпочуться сріблясті голуби,
кружляючи у лазуревім морі.

Гумор.— Чи ви вірите, що прийде колись до вічного мира?— Напевно прийде.— А коли?— Як тільки умовляться, що на випадок війни переможець має платити всі пенсії інвалідам.

Політичний гумор.— Гітлер відзначається тим, що має дуже легку руку до завдавання тяжких ударів.

Гумор. —Коли не здам іспиту, заскаржу професора до суду.— На якій підставі?— На підставі параграфу, який каже, що хто використовує чужу несвідомість, щоб заподіяти йому шкоду, допускається проступку.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ - ПРОТИ ТЕМНОТИ

Історична Часть

СТАРИННА ІСТОРІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Історія Карпатської України сягає **6-го століття по Христі,** відколи на сій землі осіло одно з руських племен, **білі хорвати.** На чолі того племени виступив **князь Лаборець до бою проти мадярів** що під воєводою Арпадом 896 р. перейшли Карпати. Тоді Лаборець наложив головою, а племя білих хорватів піддалося **київському князеві Олегові Віщому** (880-914). З того часу наші закарпатці брали участь у походах Олега, Ігоря та Святослава на Царгород. За Володимира Великого границя київської держави по свідоцтву Начального літопису сягала за Карпатами до границь чеської держави **Ольдриха** та угорської держави Стефана Святого. А назви місцевостей, як пр. Орошвар, доказують, що (українська) кольонізація сягала аж до Братислави (Преобург, Пожонь). Коли Закарпаття прийняло християнську віру, се невияснена справа. Є переказ, що прийняття сягає часів **св. Методія, якого папа Іван VIII іменував панонським епископом у 863 р.** Тоді білі хорвати підпали під вплив болгарського королівства, де ученики Методія поширили східний славянський обряд християнської віри церковними книгами— писанними кирилицею. В союзі з болгарами застали їх мадяри 896 р.

Підчас межусобиць руських князів по смерти Володимира Стефан Святий іменував свого сина Емерика князем руснів (Dux Ruissorum). А по смерти Стефана засів на престолі Андрій I, зять Ярослава Мудрого, **оженений з Анастазією Ярославною.** Він заснував монастир коло Мукачева, спровадивши сюди ченців з українських земель. Окрім цього він оснував теж другий монастир у Вишеграді, куди прийшли ченці з київської Печерської Лаври. Жінка його Анастазія заснувала жіночий монастир в Толмові, в Бігарській жупі. **Монахині ЧСВВ у веспримському монастирі вишили коронаційну кирею золотом образами іконостасу,** вгорі дали напис у церковно-словянській мові: "Буди Господи милость Твоя на нас нині і во віки"; а на краях напис, "Господи ущедри ни і благослови ни, просвіти лице твоє на ни й помилуй ни." **Це показує, що наша культура княжих часів мала великий вплив на культуру угорського королівського двора.** Династія Арпадовичів (995—1301) дружилася з нашими княжівними з Києва та з Галича, мадярські королі говорили на дворі українською мовою та окружувалися славянськими вельможами, між якими закарпатські русини грали першу ролю. Мадяри були примітивною ордою скотарів, яка сиділа між Тисою й Дунаєм, в шатрах до XIII ст. та переняли слова з родинного і хатнього життя від українців. Мадярські королі хиталися між Римом і Візантією, яку підпирала Підкарпатська Русь своїм впливом на дворі, Вона звалася Marchia Ruthenorum, або Universitas populorum ruthenorum й мала окрему адміністрацію та судівництво. Мадярські королі встрявали в межусобиці князів по сім боці Карпат, посягали по Галичину, та їх виганяли, а разом з ними прибували на Закарпаття політичні емігранти і поселенці з цього боку за Кольомана, Андрія II, бели IV та Володислава IV. Аж Лев I.— син Данила **заняв Закарпатську Русь 1280 р. і вона належала до галицько-волинської держави до 1320 р.,** як доказують дві грамоти з Берегова й Маковиці в Шарищині.

ЧИМ Є АВТОКЕФАЛІЯ В ПОЛЬЩІ?

Чим воно там є, про це не може бути найменшого сумніву на основі певних даних, які нормує польський державний закон, так званий ДЕКРЕТ про відношення польської держави до Православної автокефальної Церкви.

На основі того закону Православна Церква в Польщі називається **тільки так: "Польська Автокефальна Православна Церкеф."**

Урядова мова властий і церковних урядів польська!

Духовні в часі богослужень відмовлятимуть молитву **за Польщу та її президента.** У дні державних свят духовні будуть відправляти торжественні богослуження з мольбами в намірені Польщі, її президента, правительства і війська, після чого будуть співати гимн "Боже, цось Польскен"..

Отже вислугування Польщі зазначено і определено дуже докладно— замість служити Богу і рідному народові та Церкві має служити— ворогові!

Всіх вищих духовних висвячується тільки за попередньою згодою і одобренням польського міністра віроісповідань. І так, хто не хоче повинуватися Христовому Наміснику на землі, буде служити і слухати всяких міністрів....

У вислідї того митрополит Діонізій залишився на своїм становищі, але мусів згодитися на іменування трьох нових епископів, прихильників польського православного руху: військових капелянів о. Семашка, о. Шретера та перебуваючого в спочинку епископа Антонія Марценка (з походження караїма). Таким чином склад православної єрархії в Польщі змінився: на 10 православних епископів є тепер **5 епископів росіян,** 2 українці, 1 **караїм,** прихильник польського православного руху і **2 подаються за поляків;** до цього треба додати, що один з росіян, архиепископ Олександер Іноземцев походить з Сибіру і, як усі майже сибіраки, він далекий від російського націоналізму й нераз виступав спільно з архиепископом Олексієм в обороні українських національних справ у православній Церкві в Польщі.

Ось так виглядає Православія та його праця між українцями в Польщі. Хтож не бачить, що це є виразно протиукраїнський рух, який треба поборювати всіми силами!

А як це саме Православія виглядає тут?

Якто "син" писав лист до свого "Отця", що він питався, що визнав і о що просив?

Ще 13 березня 1935 писав Іван Теодорович лист до **Фанару, Істанбул, Туреччина,** до "його святости" Фотія II і то писав з **найглибшою повагою"— як син до Отця"** (подумайте тільки, мале "син," а велике "Отця" ....) і **"уклінно"** піддавав гадку....

До того самого Істанбулу писав, котрий проклили наші невольники в численних думах козацьких— та як інакше писали вони про цей Істанбул.... Не як син до Отця, але як вольні козаки до запеклих непримиримих ворогів лютих. І не писали вони уклінно— але кровю своїх сердець, вістрями своїх шабель, димом своїх гармат—так як пишеться до ворога. А тепер— Автокефалія написала лист, але який відмінний, який інакший..

І пише він далі свій лист і каже, що хоче дати докладне знання в тій справі— **"чи важний є мій епископський сан"?**— Чоловік, що підписує себе "архієпископом" питає і поясняє, чи важний його сан? Отже, або вірить у важність того "сану," або ні. Коли вірить, то нема причини ні потреба пояснити, ні питати, чи він важний— а коли не вірить, то чого підписуватися тим саном?

І далі робить чергове признання, котре поясняє нам причину попередного запиту. А іменно пише так: "Всеукраїнський Православний Церковний Собор **був свідомий того факту,** що примушений обставинами і тактикою московської ієрархії **він зломив традицію останних шістьнадцять століть історії Христової Церкви....**".. "Рідна Церква" ч. 3, стор. 7.

Отже самі святителі знали— що їх "свячення" є **зломанням** традиції Христової Церкви і то на дрібничку собі— бо як подають, тільки XVI століть.... Щож то там значить, яких 1,600 літ? Коби поставити на своїм!

І **так на зломанню** і свідомости того— **повстала так звана Автокефалія.** Ось її корінь а заразом зародок смерти і розклади. Бо, що повстало зі зломання традицій Христової Церкви— Божої Церкви, **не може бути ані правдивим, ані добрим, ані животним.** Ось тут корінь лиха і всіх клопотів, що є і будуть.

І тут маєте **на власних їх словах відповідь**—що **це** є і чим є Автокефалія?

Зломання традицій Христової Церкви!

Отже не є правдивою Церквою Христа Господа— ані до спасіння людських душ вести не може. А як так, то куди веде?

І на це відповіджте кождий сам собі....

ПОСЛИ ПЕРШОГО СОЙМУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Дня 12 лютня вибрані послами до сойму Карпатської України:

о. А. Волошин, Ю. Ревай, М. Бращайко, Др. Ю. Бращайко, Ґрида, Долбак, Др. Микола Долинай, М. Драбль (Чех), А. Дутка, І. Ігнатко, Др. В. Комаринський, І. Качала, В. Климпуш, Ст. Клочурак, В. Лацанич, М. Мандюк, М. Марущак, Є. Романюк, Ґріґоре Мойш (Румун), Д. Німчук, Олдофреді (Німець), Ю. Пазуханич, П. Попович, І. Прилужний, Ф. Ревай, Др. Росоха, Др. М. Рісдорфер, В. Щадей, А. Штефан, М. Тулек, о. К. Деделеш, Лапчук.

Між послами є 9 селян, 5 священиків, 4 учителі, 2 лікарі, 2 інжиніри, 2 судді, 2 редактори й інші.

Мадяри жадали два мандати, гадаючи що їм належаться не тільки мадярські але й мадяронські голоси. Тому не дістали жадного.

Посли одержують тільки дієти вчасі зібрання сойму в Хусті, і зворот коштів подорожі.

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ:

ВІДОЗВА

ЗАМОВЛЕНА АКЦІЯ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИХ БОЛЬШЕВИЦЬКИХ СПЕКУЛЯНТІВ З МОСКВИ ПРОТИ: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

БРАТТЯ УКРАЇНЦІ КАНАДИ: В послідних часах свіжі сили і нові надії завитали до кожного українського серця, де б воно не жило. Заіснування Карпатської України, ми всі повитали з нечуваним ентузіязмом та відкруховою акцією помочі вільним, свобідним нашим братам. Ми завсігди вірили і віримо ще більше сьогодня, що Карпатська Україна, це тільки малий початок великого діла і трірмфу невмирущої української, державницької, національної ідеї: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ З ПІД МОСКВИ І ВАРШАВИ.

За цю невмирущу ідею: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, наші батьки проливали свою кров на протязі цілих віків нашої історії, за цю ідею, найкращі сини народу своїми кістками встелили у визвольній недавній війні, українську землю вздовж і впоперек, за цю ідею наш український народ томився і сьогодня томиться по Сибірі, Соловках, Картузьких Березах, по вязницях і кріміналах Москви, Польщі і Румунії, коротає вік своїх найкращих синів на примусовім вигнанню, по всіх краях землі, приносить в жертві усе, що має: майно і життя.

Ця сама невмируща ідея: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, каже нам сьогодня, чувати більше як коли небудь. Сама дійсність заіснування Карпатської України, потрясла смертельними судорогами самі основи ворогів українського народу. Це слідно з їх преси, це слідно з їх дипльоматичних потягнень, це найбільше слідно з їх працею в Европі і за границею в Америці й Канаді.

Коли ми, українці Канади, упоєні першими успіхами українського визвольного руху на Карпатській Україні, звернули всю нашу увагу на допомогу нашим братам, то інтернаціональні політичні спекулянти Москви і Варшави роблять усе можливе, докладають усіх дипльоматичних зусиль підпольної та провокаторської роботи на те, щоби українську визвольну ідею та борбу скомпромітувати перед очами світа так, наче́б би вона не витрискувала з крови і кости цілих українських поколінь, на протязі цілої української поневоленої історії а була радше видумкою чи мрією посторонних мужів в роді Гітлера чи Мусоліня.

Дорога ворогів втерта, нічим незамітна від тої, якою йшли і воювали завсігди проти природних прав на життя українського народу. Однак її ваги не можна і нині не доцінювати. Ціль її є витворити для себе прихильну публичну опінію, фалшом і облудою щераз обманути Американський Континент і Західно-европейські твз. демократичні держави Франції й Великої Британії, як це було тому 20 літ назад. До цього, ми, українська еміграція в Канаді, не можемо допустити і недопустимо. Перед силою української державницької ідеї мусить заломитися злоба та нікчемність ворогів.

По приказу червоного інтернаціоналу з Москви, большевики Канади збираються на свій Всекраєвий З'їзд до Торонта дня 22, 23, 24 і 25 лютого ц.р. Найважнішою точкою їх програми, це: УКРАЇНА. В тій цілі вони мають вже навіть "Товариство Допомоги Визвольному Рухові на Західній Україні" у Вініпегу, Ман., в тій цілі вони вже зладили пропагандивну брошурку: "ГІТЛЄР, ГОЛОВНИЙ ВОРОГ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, В ПОХІД НА УКРАЇНУ.." Явним є, що і З'їзд большевицький в Торонті, і брошурка вище наведена і ріжні виступи їх провідників в Канадійські редія, це свідома і доцільна праця нинішних союзників Москви і Варшави для скомпромітовання вікових українських змагань: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ.

Від часу заіснування Карпатської України большевицькі агенти звивалися між нашими людьми по містах і фармах збираючи підписи і жертви на "Україну." Не маючи жадної пересторогн ні звідки, легковірні люде не то що давали жертви але також давали свої підписи, які інтернаціональний бандитизм хоче використати проти: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, на свойому З'їзді в Торонто і документально схоче доказати, що між українцями в Канаді жадного визвольницького руху немає та що всі вдоволені закріпощенням і дальшим грабленням українських земель під Москвою.

УКРАЇНЦІ КАНАДИ: Акція большевиків в Канаді, це не є тільки примха провідників яничарів, це праця замовлена і плянована на велику скалю Москвою і Варшавою. Цеї нікчемної роботи темних сил української справи в Канаді нам не вільно легковажити. Супроти ділання ЧОРНОЇ РУКИ ми мусимо заняти ясне становище. Тут в першу міру повинна стати одним фронтом уся українська національна канадійська преса. Це дитинна забавка дебатувати сьогодня на сторінках української національної преси в Америці, в Канаді, чи навіть в Европі, чи українська еміграція відограє яку ролю у Визволенні України чи ні. Вороги української справи як раз хотять такої ялової дебати. Українська еміграція напевно відіграє важну ролю в борбі о Визволення України. Відіграє таку саму ролю важну, яку відіграла еміграція інших народів в такій самій справі. На це і є еміграція, за тим вона тужить, цього вона бажає. Еміграція свобідно може висказати своє становище: хто вона є, чого бажає.

Тому не марнуймо часу на теоретичні міркування. Кожна позитивна праця в тому напрямі української еміграції буде мати більше значіння у вирішательному моменті, як ми це сьогодня можемо передбачити. Консолідуймо проте усі наші розпорошені сили, творім один сильний фронт проти спільного ворога склнкаймо масові віча, під кличем: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ, витворюймо в тому напрямі публичну канадійську опінію. Нехай про наші визвольні змагання заговорить уся наша і чужа преса.

Зачинаймо сьогодня, бо завтра може вже буде за пізно. Не думаймо, що коли ми зложили маленьку жертву на поміч Карпатській Україні, що то вже все. Це тільке початок великої і затяжної борби, постійних здисціплінованих зусиль аж до остаточної побіди: ЦІЛКОВИТОГО ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ З ПІД ЯРМА МОСКВИ І ВАРШАВИ. І тоді не вільно нам буде спочивати на лаврах побіди.

Подібно, як всі інші народи, ВИЗВОЛЬНА УКРАЇНА хоче жити в мирі і приязни з усіми народами. Однак від усіх них ми нині домагаємося наших Божих і людських прав: ЖИТИ ЖИТТЯМ ПОВНИМ, САМОСТІЙНИМ, УКРАЇНСЬКИМ, ДЕРЖАВНИЦЬКИМ НА ВСІХ НАШИХ ЗЕМЛЯХ. Ми українці не хочемо мішатися в справи жадного народу. Кому до вподоби большевизм, кому демократія, кому диктатура, хай уряджують своє життя як хотять. Ми хочемо ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ З ПІД ЯРМА МОСКВИ І ВАРШАВИ. Якщо наші домагання найдуть прихильний відзвук у інших великих народів, чи у великих державних мужів нинішньої доби, то це не ласка, а тільки признання прав, які нам належаться, це жадна посторонна опіка, але вирівнання давньої соціяльної несправедливости, яку нам заподіяли.

УКРАЇНЦІ КАНАДИ: Памятайте, що історія послідних 20-30 літ дає нам велику лекцію: УСПІХИ І ВЕЛИЧ ДАНОГО НАРОДУ У СВІТІ, ЗАЛЕЖИТЬ ПЕРЕДОВСІМ ВІД СИЛИ ЦЬОГО НАРОДУ, ЯКУ ВІН МАЄ У СВОЙОМУ ДОМІ. УСПІХИ НАШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ, КАНАДІЙСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ ЗАЛЕЖАТИ МУТЬ ВІД СИЛИ, ЯКУ МИ БУДЕМО МАТИ ЧИ МАЄМО В КАНАДІ.

Ми звертаємося проте до всіх Відділів Брацтва Українців Католиків Канади і до всіх українських національних організацій з нами споріднених: ДО БОРБИ ЗА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ З ПІД МОСКВИ І ВАРШАВИ.

В тій цілн:

1) Ставаймо всі до сконсолідовання наших сил під кличем: Визволення України.

2) Склнкаймо масові віча та обговорюймо там усі міжнародні і місцеві справи, які тісно вяжуться з: ВИЗВОЛЕННЯМ УКРАЇНИ.

3) Висилаймо звіти і резолюції до місцевої української і англійської преси.

4) Домагаймося української години бодай раз в місяць на канадійських радіо-стаціях.

5) Збираймо підписи людей і організацій, по можности з урядовими печатками та висилаймо їх на адресу БУК-а до Вінніпегу.

6) На ухвалах і резолюціях ясно зазначуймо, що стоїмо на: УКРАЇНСЬКІМ, НАЦІОНАЛЬНІМ СТАНОВИЩІ: ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ З ПІД МОСКВИ, ПОЛЬЩІ ТА РУМУНІЇ.

7) Як найрішучійше опрокидуймо в тій справі інтриґи інтернаціональних політиканітів.

Памятаймо, що Український Нарід є великий. Він хоче бути також вільний і самостійний. Він не може бути дальше предметом дискусії, впливів, чи контролі інтернаціонального шумовиння та політичних спекулянтів.

Наше становище сьогодня мусить поставити раз цьому кінець.

Тому на цілім фронті Української Канадійської Еміграції з Богом до діла, за ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ.

ЗА Провінціяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Манітоби

Т. Мельничук, голова — В. Метрик, писар

РІЧНІ ЗБОРИ БУК-а у Винипеґу

Будуть в неділю, дня 5 марта, в годині 2.30 пополудні, в Парохіяльнім Домі при церкві св. Володимира і Ольги.

Урядники здадуть звіт з праці за минулий рік.

Буде вибір нового заряду на рік 1939.

Намітиться працю на діловий рік— комуністи сильно поширюють свою пропаґанду проти КУ по приказу Москви. Що ми робимо, щоби тому протидіяти?

Наша молодь часто опиняється по чужих пам, по формі і духові, організаціях. Треба подумати над тим.

Іде літна пора а з нею можливість широких окружних з'їздів. Треба застановитися над тим.

У Винипеґу требаби мати власну бурсу, є удогіднення і можливости, яких деінде тяжко найти. Треба мати вакаційну оселю.

Над тим і всіми іншими справами будемо нараджуватися на зборах БУК-а, дня 5. марта. Просимо всіх членів прийти!

Т. Мельничук, голова.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА В НАЗАРЕТІ

Лекція 11.

ДЕ ЖИВ.— Дорогі діточки: Ми на лекціях, на науці катехізму, як ви приходите тут, говоримо часто про Ісуса. Говорити про Ісуса, то наш найприємніший обовязок, який ми можемо сповнити. Тому і сьогодня будемо говорити про Ісуса і з того навчимося богато гарних річей. Де жив Ісус до трийцятого року життя? Ісус, як собі пригадуєте, народився в місточку Вифлеємі. Сорок днів після того Ісуса представлено урочисто в святини в Єрусалимі і там відбулася ця гарна подія-стріча зі старенькнм св. Семеоном. (Запитати дітей, чи вони пригадують собі цю історію з Евангелія, в день Стрітення. Добре, щоби одна дитина оповіла ще раз всім діттям цю історію. Колиби діти не знали треба, щоби учитель їм це оповів).

Коли відтак Пречиста Діва Марія і св. Йосиф довідалися, що злий цар Ірод хоче Ісуса убити, утікли до Египту і там жили так довго аж довідалися, що Ірод помер.

Ірод шукаючи за Ісусом в Вифлеємі, казав поубивати дуже богато дітей. Їх мами дуже плакали за своїми дітьми. Господь Бог покарав Ірода в цей спосіб, що він захорував на тяжку недугу і дуже скоро помер.

Коли св. Родина довідалася, що Ірод помер, вернулася назад до свойого краю ,але вже не до Вифлеєму, а до Назарету, до місточка, що було далеко віддалене від Єрусалиму і від Вифлеєму. Тут в Назареті жив Ісус аж до трийцятя літ. Від місточка Назарет називали відтак Ісуса НАЗАРЯНИН. О, яке то гарне то місточко Назарет. І сьогодня виглядає так як колись, коли там перебував Ісус. Є там гарні, невеличкі доми, богато дерев, гарних цвітів. Що року богато християн відвідують це місточко. Як би то ми були щасливі, колиби Господь позволив нам колись подивитися на це гарне місточко.

ЯК ЖИВ.— Коли так дивлюся на вас, то бачу, що ви всі хотілиби знати, як жив Ісус в Назареті? Правда? О, не думайте, діти, що життя Ісуса було таке, як є життя дітей богатих родичів. Хоч Ісус був Сином Царя царів, самого Бога, однак життя Його було просте кожного дня. Опікуном Ісуса був св. Йосиф, тесля. Хата св. Йосифа була убога, маленька. Повно в ній було ріжного дерева, трісок, наряддя до роботи. Ісус там радо перебував в цій хатині. Виглядав, як кожний інший хлопець, але як хлопець, про котрого каже св. Письмо: "що ріс повний мудрости і доброти і ласка Господня була на нім."

Хто бачив Ісуса покірного, чемного, як Він молився, як слухав, як працював, нікому не приходило йому на думку, що цей Ісус пізніше буде творити чуда, що буде говорити до людей і тисячами буде вести за собою, що Він завстидає своєю мудрістю навіть наймудріших людей. Ісус мав тільки 12 літ а коли говорив до мудрих і старих вчених людей в святини в Єрусалимі, то всі вони дивувалися Його мудрості і не уміли на Його запити нічого відповісти. Впрочім Ісус жив цілком просто, як син робітника а люде навіть кликали Його Сином теслі Йосифа. Кілько ту науки дає для нас, діточки, Ісус. Чи ви також так гарно і спокійно і слухняно жиєте з вашими родичами, у вашім домі? Подумайте, діти.

ІСУС МОЛИВСЯ: Скажіть мені, діти, чи ви ніколи не забуваєте вашої молитви рано і в вечір? А коли вам пригадає мама, що треба змовити молитву, чи мовити молитву охочо, радо з любовю? Кілько вам, діти, потрібно молитви, щоби вам Господь дав всьо то, чого ви потребуєте, що вам конечно. Памятайте, що Ісус в Назареті, в домі св. Йосифа і Пречистої Діви Марії учив нас всіх, щоби ми молилися і молитви ніколи не забували.

Міг би хто з вас сказати: Ісус не потребував молитися. Він був Богом, Паном цілого світа, то на що молитися? А мимо того Ісус молився: як був малим, як був великим, в дома, поза домом, завсігди. Він це робив тому, щоби навчити людей тоді і щоби навчити нині всіх нас, що ми маємо засігди, кожного дня молитися.

ІСУС СЛУХАВ: І ви, діти, повинні наслідувати Ісуса не тілько в молитві, але також в послусі. Ісус слухав скоро, радо, з любовю св. Йосифові і Пречистій Діві Марії. А Він був Богом. А що треба думати про тих дітей, які далекі від того, щоби бути Ісусом, а які є такі тяжкі і непослушні своїм родичам, завсігди невдоволені.... Подумайте, діти, Пречиста Діва Марія кожного дня поручала якусь роботу для Ісуса і Ісус слухав з радістю і веселістю. Який спокій був в тім домі. Певно, бо Ісус, Син Божий, не давав ніколи нагоди до непорозуміння, неспокою, як то часто робите ви у вашім домі, вашим родичам. Розказ мами є завсігди солодкий ,розказ батька має бути все виконаний, дитина має бути все готова, рада і весела. Навчіться від Ісуса слухати скоро, і слухати радо. А тоді і ваш дім і ваші родичі будуть спокійні і веселі.

ІСУС ПРАЦЮВАВ: До молитви і послуху Ісус додав ще працю. Яку працю? Роботу покірну, помагав св. Йосифові теслі.... Дивно вам, діти? А так воно було.

Господь, Ісус Христос, Пан неба і землі, Цар над царями, брав до рук пилку, молоток і працював як покірний робітник. О, діточки, я виджу тепер, як всі ви будете сповняти гарно ваші обовязки в школі і в дома, як радо ви будете помагати вашим родичам. Так, працюйте завсігди раді і веселі. А коли будете великі, коли будете працювати, можливо і дуже тяжко, коли прийдете пізно від праці до дому, коли від трудів будуть вас руки боліти а нераз всьо тіло, подумайте тоді, що Ісус також працював нелегко, часто був утомлений, може більше як хто небудь. Однак тоді Він ніколи не нарікав, не сказав одного згірдного слова. Ісус любив працю, благословив її тоді коли працював. Наслідуймо Ісуса.

Так, діти, наслідуймо Ісуса. Трийцять літ Ісуса в Назареті, це один подиву гідний примір чесноти. Памятайте це, діти: зачинайте це від сьогодня. Будьте ліпшими в молитві, в послусі і праці, покажіть, що ви наслідуєте Христа. Наслідуйте Його також у вашій бесіді. Говоріть тільки гарні слова, милі до всіх з ким би ви не стрічалися. Памятайте, що вашими найліпшими приятелями, то тато і мама. Дім ваших родичів, це щось найкращого і найпевнішого.

Ісус це знав і ніколи не шукав якої розривки, забави поза домом. Любіть і шануйте ваших родичів, і памятайте, що найкращі хвилі вашого життя, то ті, які ви перепровадите біля них. Любіть ваших родичів і помагайте їм в вони зі своєї сторони також вас будуть любити і вам все будуть помагати

ЗАМІТКА: До лекції булоби добре приготовити 3 образці: -) Свята Родина на молитві; 2) Ісус повинується Йосифові і Марії; 3) Ісус працює з св. Йосифом.

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІВЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. Ціна 10ц.

ЗИМОВІ ЦВІТИ

Тужила зима за квітками,
а квіти давно вже повяли —
шукала, шукала полями,
по них лиш билини остались....

Весело безжурно йшли діти
на сніг широченний уранці,
на личках маленьких заквітли
як рожі, гарненькі румянці.

Вгляділа зима ці квіточки,
ті красні, найкращії рожі —
вони бо єдині не вянуть
на вітрі, на стужі й морозі....

— Поміч Карпатській Україні —

Брендон, Ман.

Зложили слідуючі в січни, 1939.

По $50.00: Читальня Просвіти; Жіноче Товариство. По $25.00: Укр. Кат. Церква, о. Йосиф Пуляк. По $10.00: о. Маріян Швед, Молода Громада, Михаїл Мороз, Теодор Міштадь. По $5.00: Дмитро Михалюк, Аматорський Кружок, Андрей Юркевич, Іван Корнят, Іван Івасюк, Михаїл Куцина, Андрей Саджениця. По $3.00: Іван Міська. По $2.00: Волод. Михалчишин, Онуфрей Назар, Василій Вороняк, Николай Голуб, Теодор Вороняк, Пані Вараниця, Стефан Ліщишин, Іван Бричка, Іван Бабяк, Григорий Довган, Семеон Бандусяк, Михаїл Корнят. По $1.00: Надія Чернець, Григорій Смикальський, Василій Боднар, Пані А. Валюк, Николай Чернець, Михаїл Коваль, Михаїл Навар, Теодор Венгер, В. Пімста, Теодор Цимбалістий, Іван Міштадь, Онуфрей Чибурка, Андрей Мельник, Пилип Юркевич, Стефан Ґнип, Йосиф Качур, Пані Терешко, Семеон Марчук, Марко Червонка, Матвій Бородач, Николай Фітак, Григорій Пескливець, Олек. Михайльчук, Евгеній Цимбалістий, Григорій Бахур, Петро Ґловацький, Андрей Копачинський, Мартин Захарчук, Андрей Починок, Дмитро Бонк, Михаїл Струтинський, Станіс. Бодович, Николай Галас, Палагія Івановьків, С. Горин, Франко Тарнавський, Михаїл Бричка, Йосиф Дутка, Антоній Поврожик, Григорій Лищишин, Іван Ваврух, Василій Сарабей, Пані Т. Сарабей, Пані Н. Осьмак, Пані Міська, Стефан Превада, Василій Лучка. По 50ц.: Михаїл Галас, Леонтій Михальчук, Микита Денека, Кароль Пяткевич, Пані С. Наконечна, Пані М. Ґремчук. По 25ц.: Пані А. Бандзур, Дмитро Чича, Пані Марія Ярема, Пані П. Отродник, Василій Романюк, Пані Ґулик, Прокопій Паркулаб, Андрей Ґулик, Анна Цимбаліста. Разом $304.50

НА ПОМІЧ БУРСІ БУК-а В САСКАТУНІ

Просимо не легковажити нашого останнього поклику на поміч бурсі в Саскатуні. Час не жде і обставини з кождим днем не стають кращі а тісніїші. Помагаймо скоро, бо може стати пізно. Часом тяжко витягнути пятку чи доляра, дуже навіть тяжко— а потім жалуються люди, що їм не дали на час знати і самі бачать, як могли а нераді були помогти і так втратили нагоду раз на все.

Всі відділи БУК-а до праці! Поможіть бурсі. Зробіть одно підприняття на користь бурси! А всі збірки шліть негайно на адресу всеч. о. М. Т. Пелеха, пароха Саскатуну, 214 еве. М, Савт.

Звіт Відділу ч. 55, Айтуна, Саск.

Річні збори були 11 грудня м.р. в Парохіяльнім Домі. Збори отворено молитвою. Потім відчитано цілорічний звіт. Вибрано новий заряд, як слідує:

Голова— Антін Валько
Заступник — Стефан Холод
Діловий писар —Михайло Козакевич
Скарбовий писар— Іван Фодчук
Скарбник— Дмитро Дущак
Судді— Петро Рута і Дмитро Зола
Провірники—М. Вінгерак і І. Климчак

Дальше говорено про поміч для Карпатської України і вибрано комітет, що має перевести збірку на ту ціль. Збори закінчено молитвою "Достойно єсть" і "Ще не вмерла."

Мих. Козакевич,
ділписар

др. Дейфо

ПРОСТУДА В ДИТИНИ

Щиро вірю, що прийде час, коли найдемо ліки на звичайну застуду, одну з тих слабостий, з котрими наука ще й досі не може собі дати ради. Нежит це так як погода. Кождий про це говорить, але в дійсності не маємо успішних середників, щоби це справити.

Нежит для мене чи для вас, може бути тільки перехідним, але для дитини може стати трагедією. Дитина родиться на цей світ з вільного від зародків відокремлення, лона своєї матері. Коли зачинає віддихати, то втягає воздух повний всякого рода зародків і дитина не має ще сил і відпорности против них, так як старший.

Вислідом того є, що коли дитина вперве заразиться, то її тільце не знає, як боротися. Це що-ви спостерігаєте є, що коли хтось з нежитом зблизиться до дитини ,вона зачинає нежит голови. Не треба довгого часу, щоби зараза поширилась з носа до уст а коли вона там, то скоро переходить на інші части тіла. Так наслідки нежиту голови в дитини широко ширяться і потягають за собою прикрости, котрих не знають старші люди.

В додатку до цеї боязни, щоби зараза не поширилась, ще інша прикрійша річ, загрожує вашій дитині. Улад травлення вашої дитини є незвичайно ніжний і дуже легко можна його нарушити. Так, що коли дитина дістає нежит, то певно нарушується також її улад травлення. В наслідок того дитина може цілком відмовитись від поживи. Вже воно саме є досить поважне, але звичайно з тим лучиться блювання і розвільнення і тоді воно стає дійсно поважним, бо обнижує силу живучости, а живучість є якраз тим, що дитина потребує, щоби поборювати нежит.

Клопіт є в тім, що часто дитина дістає нежит і зараза пошириться, заки ми її спостерегли. Звичайно матір дістає перші ознаки тоді, коли дитина стає вражливійша і більш нетерпелива, як звичайно. Це ознаки першого дня і матір мабуть не зверне на них уваги. Другого дня матір помітить, що дитина не хоче їсти. Замість хапчиво зїсти все, як звичайно, дитина починає їсти, начеб була голодна, але по кількох лигах зачинає лебедіти і плакати та не хоче більше їсти.

Вже тоді видно, що з жолудком не є в порядку. Матір мусить помітити, що щось не є доладу, бо дитина зачинає слезити з носа. Але часом дитина може мати сильне запалення горла, однак ніс може остати зовсім сухий.

(Далі буде).

САСКАЧЕВАНСЬКИЙ ПУЛ СПРАВЛЯЄ

Відносно нашої новинки про це, що Пул дав певну скількість пшениці на поміч червоним в Еспанії, ми одержали з головного уряду Пшеничного Пулу в Ріджайні письмо, в котрім сказано, що це не відповідає правді.

Вправді деякі англійські часописі свого часу широко голосили про це, однак в дійсності Пул ніколи не давав пшениці на ту ціль і взагалі нідѐ та нікому. Акт інкорпорації вбороняє Пулові робити такі дарунки і всю надвижку, поза конечними видатками на управу і резервові фонди, Пул повертає своїм удільовцям.

Ми раді помістити цю новинку, котра справляє наші вісти, подані за англійською пресою Канади.

Книжки й Часописі, Надіслані до Редакції

Америка, Філядельфія ч. 5—17
Світло, Мондер — ч. 2, 3
Новий Шлях, Саскатун — ч. 6—13
Український Інвалід, Львів — ч. 4
Наш Стяг, Шикаго — ч. 3—6
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 101—105
Політика, Варшава — ч. 1, 2
Дзвони, Львів — ч. 12
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 4—6
Світ дитини, Львів — ч. 12
Праця, Прудентополіс— ч. 50—3
Голос Спасителя, Йорктон — ч. 2
Діточа бібліотека, Львів — ч. 1

Вол. Гнатюк: Народні байки, прегарне видання з образками на 63 сторінки, котре займаючо прочитають старі і молоді. Адреса: Львів, ул. Зіморовича, ч. 2.

Чи робітникові треба релігії?— Йорктон, початок популярної бібліотеки Отців Редемптористів. Це перше число написане живо і цікаво, до того приступно. Ціна всього 5 центів, треба масово поширити.

Проблеми Европи всходней, Варшава — ч. 1
Вільне Козацтво, Париж — ч. 255, 256

НЕ БУДЕ БІЛЬШЕ ДЕРЖАВНОЇ ДОПЛАТИ ЗА ПШЕНИЦЮ

Правительство, як подає міністер рільництва дост. Ґардінер, рішили, що дотеперішна доплата хліборобам за пшеницю не вповні оправдує положення. Бо дістають її ті, що мають пшеницю. Хто не має, кому не вродило, той не дістає нічого, хоча якраз потребує помочі. І тому правительство впрішило давати на будуче доплату до скількости засіяних акрів, по $2.00 від акра. Подробиць того пляну брак. Однак зазначено, що не всі фармарі дістануть додаток до засіяних акрів, дістануть тільки деякі в певних околицях. Як з одної сторони той плян добрий, бо бере під увагу дійсні потреби підчас недороду, так з другої дає небезпеку, що всякі політичні партії і особи можуть ужити його для своїх цілий під видом допомоги.

ТАЙНА ОРҐАНІЗАЦІЯ ПРОТИ САБОТАЖІВ

З державних кругів подають до відома, що Канадійська Королівська Кінна Поліція, відділи провінціональної і місцевої поліції, та окремі довірені особи потворили клітини орґанізацій проти саботажів і саботажнистів в Канаді на случай війни чи заворушень. Правительство впало на слід тайної орґанізації саботажнистів у Виннипеґу і Виндзор, котрі на даний мент мали унерухомити міські електровні та водопроводи і так привести до заміщання внутрі міст.

Бувший червоний лідер Лейба Бронштайн-Троцький, тепер в Мексику, написав спогади, як його червоні відділи здобули Петроград і там якраз описує, що більшовики ззарання подбали про це, щоби в осередку великого міста мати бодай по двох, трох людий. І тоді, коли прийшла пора, дали їм розказ протяти воду і електрику. Це одним махом кинуло місто в гробову темінь, спаралізувало хід трамваїв і рух війська та дало нагоду червоним захопити важніїші установи. Це й стало початком здобуття міста. Видно, що в Канаді вже наперед приготовляються на случай чогось подібного.

Гумор.— Моріц, вимий шию, нині тітка приїзджає.— А що буде, як не приїде?

ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 6 (30) ЙОРКТОН, САСК. 14 березня 1939 Vol. VII, No. 6 (30) YORKTON, SASK. Mar. 14 1939

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО!

ВИБІР НОВОГО ПАПИ, В ОСОБІ ЇХ ЕМІНЕНЦІЇ КАРДИНАЛА ЕВГЕНІЯ ПАЧЕЛЛІ НАЙ ЖИВЕ СВ. ОТЕЦЬ, ПАПА ПІЙ XII!

Дня 2 марта конкляве кардиналів св. Католицької Церкви вибрали Папою уроженця Риму, кардинала Евгенія Пачеллі, що приняв імя Пія XII. Папа уродився, зріс і виховався в Римі в міщанській родині. Має 63 роки. В році 1917 став титулярним архіепископом Сарді а від року 1920 до 1929 був апостольським нунцієм в Німеччині і на тім становищі причинився до заключення конкордату з Прусією. В році 1929 працював при заключенні конкордату з Італією і при віднові суверенности Ватикану. Від тоді остав пастало в Римі і приняв становище секретаря стану, одно з найбільш відповідальних. Як відпоручник Папи їздив на Евхаристійний конґрес до Буенос Айрес в 1934 а в 1936 відвідав Злучені Держави. Стрункий, ніжний і не дуже сильного здоровля, визначається теперішний св. Отець великою сталістю волі і широким знанням обставин. А передовсім і надівсе він є священиком Бога Живого і тому справи Божі, вічні, надприродні, спасення все має на **першім пляні.** В 1935 проповідав в Люрд, коли відвідав Францію і був при посвяченні базиліки в Лізіє, в честь св. Терені від Дитятка Ісус. Тоді сказав: "Траґедією 1935 року є це, що люди, котрі відкидають можливість відкуплення начеб то противну для людськости, підбивають нехіть до хреста до найвищих границь."

св. Отець Пій XII.

Серед небувалої величавости переведено коронацію св. Отця 12 марта. Одною з перших прилюдних заяв нового Папи є **заява миру.** Сейчас по своїм виборі, як 262 наслідник св. апостола Петра, Папа Пій XII сказав ці слова: "Мир означає взаїмне вирозуміння і сердечну співпрацю у великій людській родині, ради правдивого поступу, і цивілізації. Першим словом наслідника св. Петра це слово про мир, котрим Всемогучий надгороджує всіх, які просять, бажають і готовляться до нього чистим серцем...."

І дальше: "Особливо молимо о мир і найвищу потіху для тих, що терплять."

Цю заяву Папи приняли на всіх кінцях землі з найвищим одушевленням і признанням. До того вселюдського загального одушевлення прилучаємо й ми наш голос і нашим старим українським звичаєм благаєм в Бога: **"Святійшому Вселенському Архієреєві, Папі Пію XII, сотвори Господи многая і благая літа!"**

В неділю 5 марта у всіх наших винипеґських церквах прочитано послання Преосвященного Епископа по цій причині і при кінці Служби Божої було благословення найсв. Тайнами, відспівання "Тебе Бога хвалим" і многоліттєвія.

ЩО ЧУЖІ ГОВОРЯТЬ ПРО ПАПУ?

Зазначуємо тут голоси некатолицькі, представників ріжних церков, котрих Католицька Церква не узнає за благодатних і важних у свяченнях. Однак послухаймо, з якою пошаною всі вони висловлюються про св. Отця, Папу Пія XII.

Голова **анґліканської Церкви** в Канаді, Дервин Т. Овен, в Торонто: "В цім случаю тішуся, що вибрали так сталого і відданого справі."

Управитель **Злученої Церкви** в Канаді, Джан В. Вудсайд: "Цілий християнський світ тішиться, що вибрали нового Папу. Молимося, щоби Бог провадив його в достойнім уряді, на котрий його покликав."

Канадійський жидівський конґрес в Монтреалі вислав окремі ґратуляції до Риму на руки св. Отця.

Так з усіх сторін Канади громадяни некатолики дали доказ, як глибоко цінять і шанують Апостольську Столицю в Римі.

ОТ "ПРОЛЕТАР"....

Коли національні війська здобули Барцельону найшли в пивниці дому Неґріна, комуністичного премієра Катальонії, що цілий час заповідав борбу до кінця а потім перший втік до Франції, виладувавши троки і кишені своїх довірених золотом та сріблом— ось що: много дорогоцінних предметів **—дві золоті корони, зрабовані з образу Матері Божої та кілька міліонів заграничних гроший.**

Так господарив в Катальонії той "демократ" і "пролетар" матушки Москви на еспанській землі. Вкінці навіть всім чесним червоним еспанцям стало того забогато і скинули це московське панування, разом з Неґріном.

Але у Винипеґу московська пропаґанда вдерлася навіть до радія і на вулиці міста. Навіть сам посадник міста закликував на збірку для червоних поворотців в суботу 4 марта. Уложили зручне гасло в тім роді: "вони дали вам а ви дайте їм!" Це вправді можна подвійно розуміти— коли взяти під увагу затиснений кулак, яким червоні витають людий....

Але, як більшовики кажуть "гнила буржуазія" не покмітила того і буржуї посунули руками в кишені для червоної зарази. Матушка Москва може тріюмфувати зі своїми наймитами, що її пропаґанда де, як де— але у Винипеґу вдалася не на сто, а на двісті процент! Прийде колись протверезіння—але воротття не буде веселому місту, Винипеґу....

ЯК У "ВІДРОДЖЕНІЙ ПОЛЬЩІ" ЖИВУТЬ ПОЛЬСЬКІ ШЕВЦІ?

Польська варшавська часопись "Політика" з 10 лютня ц.р. містить вислід анкети між шевцями в столичнім місті Варшаві. З тої анкети довідуємося, як живуть, як заробляють у цій "відродженій" Польщі її горожани, по званню шевці.

І так, найбільша скількість, бо аж 39.8% заробляють місячно від 51—70 злотих, ці значить від десять до чотирнацять доларів.

22.3% заробляють від 31—50 злотих, або шість до десять доларів місячно.

19.4% заробляють від 71—90 злотих, або від $14.00 до $18.00.

А їдять вони на цих зарібках ось що:

"Їмо два рази денно, часом й раз. Наша пожива це сухий хліб і чай, зупа з бараболів і бараболі, каша, капуста."

"Сніданок— чай і сухий хліб. Обід— бараболі і борщ, або яка поливка. Вечера така сама, як сніданок."

Здається, що того досить, щоби освідомити собі положення робітництва у цій "відродженій" Польщі, котра сама голодом морить громадян і ще ненаситну руку витягає по Карпатську Україну.

Підчеркуємо, що ці всі вісти є взяті таки з польської часописі, що виходить у Варшаві, отже нехай ніхто не посуджує нас о сторонничість або видумки. Це так поляки самі пишуть про себе і своє добро.

Заключення того може бути лише одно: Держава, котра так ґаздує, не має права на іституваня і чим скорше прийде її кінець тим краще для її власних громадян.

Як Працює Рідна Школа в Галичині

Рідна Школа в Галичині має тепер 605 дитячих садків (Кіндерґартен). Торік було 768, але 150 Польща заборонила. Дітей в садках є 220,994.

Народніх шкіл веде Рідна Школа 33, в яких є 5,554 дітей.

Середніх шкіл 12, учеників 2,499.

Фахових шкіл 8.

Бурс 5.

Буджет Рідної Школи виносить 1,500,000 золотих річно— цебто 300,000 долярів.

Засуд українського священика на 30 місяців тюрми за проповідь

Телеграма із Львова повідомляє що польський суд в Коломиї засудив українського греко-католицького священика о. Кисіля на 30 місяців тюрми й втрату громадянських прав на 5 років—за те що у проповідях висловився з признанням, про боротьбу Українців проти Польщі.

УСПІХИ

В 1938 р. число українських кооператив в Галичині збільшилося на 125 нових. Започатковано збут овочів і грибів.

Українська Католицька дієцезія в Стейтах, що є під проводом Преосвященного Богачевського, вислала на поміч Карпатській Україні $4,641.00

Головою міжнародного студентського товариства в Лювен, Бельгія, вибрали українця, інж. А. Кішку. В товаристві є триста членів, 43 націй.

В околиці Тячева і Нижньої Апші на Карпатській Україні, найшли поклади вугля.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що Канада має 73,463 кадетів, що вчуться у військових школах?

Що Манітоба має з того числа 1,878 кадетів а Саскачеван 1,004 кадетів?

Що між тими кадетами є тільки малесеньке число українців—а повинно бути велике?

Що порадно і добре є для наших родичів посилати своїх синів до військових шкіл в Канаді?

Що поляки поголовно переслідують наше Духовенство в Галичині?

Що Уряд Карпатської України візвав до плачення всенаціонального податку у висоті пів процент від річних прибутків?

Що кождий чесний українець має той податок негайно виконати!

Що наше підприємство церковних річий у Винепгу "Провидіння" дістало нову посилку гарних, мистецьких церковних річий з Карпатської України?

Що кождий, хто купує в "Провидінню", не лише піддержує рідну установу, але також рідний промисл молодої нашої держави?

Зі Золотих Віршів Життя

В. Лімниченко

Чи чуєте цей заклик: хто поборе?
Гей, хто поборе слугів антихриста?
Тьму тьменну товпищ, що падуть, мов гори,
На сточища борні, на боєвища?

Чи чуєте, чи чуєте: стрівайте!
Бо йде війна вже в кожному народі....
Гей, під Христові знамена ставайте,
Хай не забракне вас в Святім Поході

В поході Божих, духовних ґвардистів
З залізної бригади жертви й чину,
Що йде у смертний бій на антихристів
За Бога, душу, право і родину!!!

Що і як люди думають?

Заки прийде господарча поправа, наперед мусить прийти моральна поправа.

Алфред М. Лендон

||| ||| |||

Жаден звук ніколи не перестав дрожати в просторах. Жадна морщина не пропала на филях океану. Тим більше жадна правдива думка, жадна чиста постанова, жадна любов не пропали безслідно.

Робертсон

||| ||| |||

Не думай так богато про це, чого не маєш. Але думай про це, що маєш. Вибери найліпше і тоді застановляйся над тим, як пожадливо ти шукавби за тим, колиб ти цього не мав.

Марк Аврелій

||| ||| |||

Рана загоїться, але зле слово ніколи.

||| ||| |||

Політика це мабуть одиноке звання, до котрого не уважають конечним приготовлятися.

А. Л. Стівенсон

||| ||| |||

"Нехай стіна о стіну вдариться,
одна впаде ,друга зостанеться!"

Славні слова гетьмана Б. Хмельницького.

ҐРИПА

Як вона проявляється і як її лікувати

Ґрипа се дуже заразлива недуга, яка часто появляється в багатьох краях у формі пандемії і має нераз прикрий перебіг. Заразень ґрипи (інфлюенци) скривається передовсім у виділинах горла і хорі заражують ним окруження в часі кашлю, чихання й говорення. Вразливість на ґрипове зараження дуже велика, зокрема підчас перестуди. Недуга зачинається загальним ослабленням, болями у хребті і членах. Хорий відчуває болі при порушуванні очима і при натискові на очі. Горячка буває ріжна, звичайно досить висока. Крім тих загальних проявів виступають часто на перший плян прояви з боку віддихових органів у формі катару, запалення горла або запалення легких. Ся остання ґрипова комплікація буває звичайно причиною смертельних випадків. В часі сильної горячки можуть виступити серцеві недомагання. З інших ґрипових комплікацій треба згадати внутрішнє запалення вуха. Рідше трапляється, щоб недуга обхопила органи травлення, викликуючи блювання, розвільнення і брак апетиту. В деяких випадках ґрипи можна завважити мозкові недомагання, як болі голови ,стан запаморочення, сонливість, втрата свідомости і т.п., які вказують на запалення мозкових осередків. Після уступлення горячки хорі повертають до здоровля дуже довго і ще кілька тижнів по тім вони слабі й вичерпані. З поґрипових комплікацій появляються: недуга серця, легенів (туберкульоза), недуга вух і нервної системи. У деяких людей по ґрипі появляються на тлі чиряки (вереди). Як лікувати ґрипу? При перших проявах недуги положитися в ліжко, тепло прикриватися, пити більшу скількість чаю з липового й бозового квіту, щоб викликати сильні поти. Проти болів голови уживати студених компресів. В разі кашлю поручається чай з зілля на груди і горячі компреси. На випадок якихнебудь комплікацій звернутися за порадою до лікаря. (З лікарських порад.)

ЗА НАШУ ДЕРЖАВУ!

КАРПАТСЬКА УКРАЇНА КЛИЧЕ -- ПОМОЖІМ!

Центральна Національна Рада КУ і Уряд КУ видали відозву-заклик до всіх щирих українців, по світі сущих, щоби спішили з допомогою. Видатки державні і завдання, які ждуть КУ того рода, що маленька наша держава не може власними фондами і приходами їх покрити. Тому черга тепер на нас всіх—на нас, що хотіли і хочуть мати власну державу в Европі!

Українські патріоти до діла!

Не ходить о збірки, але щоби **кождий дав свій національний податок.**

Той податок треба відіслати до Епископської канцелярії, 235 SCOTIA ST. Винипеґ, для дальшої пересилки на Карпатську Україну.

Виконаймо національний податок!

Докажім нашу державну зрілість!

Кождий— хто свідомий, чесний, вірний великій ідеї ЧИНОМ!

ВІД УРЯДУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Уряд Карпатської України зо свого боку свідчить, що необхідна державна розбудова вимагає, особливо на початку, великих засобів. Уряд приєднує свій голос до заклику Центральної Національної Ради Карпатської України й висловлює свою певність, що великий і жертвенний Український Народ підтримає молоду державу так, як велітиме йому його честь і його велике й непоборне прагнення волі.

Премієр Міністер Уряду Карпатської України,

о. др. Августин Волошин, в.р.

Міністер,

Юліян Ревай, в.р.

ЗАКЛИК!

Виконуючи своє завдання перед історією, в почуттю великої відповідальности, Центральна Національна Рада Карпатської України урочисто звертається до усіх українців по цілому світі із наступним проханням:

1) **Просимо всіх українців й українок, де-б вони не жили, по цілому світі, щоб кожний і кожна з них зложили на діло розбудови держави нашої— Карпатської України —всенародній національний даток.**

2) **Беручи на увагу великі й пильні потреби, просимо, щоб цей даток, по змозі, був рівний ½% (пів відсоткові) річного заробітку кожного, та був вплачений по можливости негайно по цім проголошенні.**

3) **Звертаємось із закликом до усіх головніших товариств українських у кожній державі та до всіх чільних діячів взяти на себе орґанізацію всенароднього національного датку на місцях, відповідно до місцевих обставин і можливостей.**

Віримо твердо що в нинішню відповідальну хвилю цілий Український Народ— всюди, де лише може, одностайно відгукнеться на заклик своєї молодої держави і допоможе їй по своїй силі, щиро і богато!

Центральна Національна Рада Карпатської України.

Хуст, 10. лютого, 1939 р.

Поміч Карпатській Україні

ЕЛФРОС, САСК.— Наша громада при парохії Голар хоч не велика але не хотіла лишитись позаду других щоби не прийти з помочею для Карпатської України. Дня 1. січня ц.р. скликали мітинґ і по короткій нараді вибрано комітет, до якого ввійшли Никола Сирота і Михайло Левчишин, і в протягу 2. місяців перепроваджено збірку, як слідує:

По 5.00: Читальня ім. Шашкевича; Народний Дім. З забави молоді в школі 7.10; З забави М. Качур 3.00; Стефан Максимович 2.00; Михаїл Лужний 1.50. По 1.00: Никола Сирота; Демко Пастернак; Теодор Бабій; Анна Сирота; Варвара Бабій; Никола Столярик; Никола Зелений; Ґригорій Лисак; Ґригорій Кравчук; Дмитро Ясіновський; Михаїл Підгригора; Петро Комінко; Михаїл Левчишин; Іван Качур; Павло Гладій. По 50ц.: Юрій Козобаль; М. Бачевич; Василь Яношевський; Петро Земляк, Василь Яцишин. По 25ц.: Іван Бучко; Юрій Олійник; Йосиф Школьний; Дмитро Яроцький.

Разом...... $42.10

Парохія св. Спаса, Кадворт, Саск.

ПАРОХІЯ СВ. СПАСА, коло Кадворт, Саск., 19 січня 1939 показалося що в малій парохії є великі люди зі щиролюблячими серцями і відограли представлення о поміч Карпатській Україні, а дівчата принесли кошики, заразом відбувся і кошиковий баль, чистого приходу було з всього $45.00

Жертвували по 1.00: Никола Струтан; Стефан Челяк; Йоан Сабадаш; Петро Сабадаш. По 50ц.: Василь Баранецький; Василь Ґумен; Пилип Комарніцький; Стефан Сабадаш; Софія Челяк; Петро Ґутів. По 35ц.: Никола Зосюк. По 25ц.: Анна Сабадаш; Дмитро Брихун, Антон Брихун. Всіх разом $53.10, і переслано через греко-католицький Епископський Ординаріят у Винипеґу.

Вістун до стрільця:— В якому напрямку ми тепер йдемо?

Стрілець:— На полудне.

Вістун:— Добре; по чім це пізнати?

Стрілець:— Бо мені щораз тепліше.

ВІСТИ З САСКАТУНУ

В суботу, 11 лютня, в Домі Просвіти відбулося вечером пущення. Ця забава є все в нас примірною, так що старші і молодші мають нагоду гарно забавитись.

||| ||| |||

В неділю 12 лютня, Рідна Школа мала своє чергове засідання. Учасники добре інтересуються справами Рідної Школи.

Того самого дня вечір Аматорський Кружок відіграв на сцені "Просвіти" дві комедійки.

В середу на Стрітення наші аматори відіграли гарну штуку "Буря"— домівка була заповнена.

В суботу 18 лютня навідалася до нас, до Саскатуну, велика сніговиця. Віяло цілий день, так що позакурювало всі дороги.

В неділю 19 лютня відбулося пополудні Масове Віче. Домівка була заповнена, бесідники говорили добре. Промовляли проф. Т. Павличенко, о. М. Пелех, В. Буряник.

У второк 21 лютня гостили в Саскатуні панство Рудницькі, принимали їх спільно українці міста. В пятницю 24 лютня мали концерт, що пройшов з блискучим успіхом. Пані М. Сокіл вміє очарувати присутних милозвучним голосом. В суботу вечір всі національні орґанізації принимали дорогих гостий. Ї так ми в Саскатуні бодай час до часу кооперуємо в певних справах та досить успішно.

В неділю 26 лютня аматори відіграли в Просвіті комедію на три дії.

Як зачуваємо всеч. о. Ру викінчує пляни будови нової церкви і з весною починаємо працю. Будова має бути монументальна, так як всі останні будівлі незрівнаного о. Ру. Треба буде богато доложити праці і жертв, але саскатунці все були жертвенні на добру справу. Тож коли прийде будова, то наші парохіяни свої жертви подвоять і потроять.

ЛІТОПИС ЛЯЦЬКОГО ЗНУЩАННЯ

о. Вол. Вучка, пароха Ветлина, повіт Ліско, арештували ляхи без подання причини ще 26 січня.

о. Николу Габака, покарали в Ліську грівною 50 золотих за поставлення ювилейного хреста в честь 950 ліття Хрещення України.

о. Юрка Когутяка з Миливець, засудив суд в Чорткові на 6 місяців за писання метрикальних імен в українській вимові.

о. Романа Гузана з Тудорова, суд в Чорткові засудив на 8 місяців за проповідь бо ляхи нею образились"....

о. Василя Еліяшевського засудив стрийський суд на два роки а **о. Николу Іванчука** тернопільський суд на 6 місяців за писання імен в українській вимові.

Городське старосто у Львові покарало душпастиря українського робітництва, о. др. Михайла Сопуляка, грівною 15 зол. і заплаченням 7.50 зол. на Фонд Позашкільної Освіти за те, що він помістив був у пресі заклик складати датки на українських безробітних.

Дороги Божі для нас нераз укриті, але всі вони оправдані, справедливі і святі.

Еп. Хомишин

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскічевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редактує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
Головний управитель Дм. Кобрузький, Box 33, Smuts, Sask.
Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year, Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.
General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.
Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ГУРТУЙМО НАШІ СИЛИ В ОБОРОНІ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

"До борби за визволення України з під Москви і Варшави," це клич Братства Українців Католиків Канади, поміщений в "В.Н." з дня 1. ц.м. ч. 5. Гуртуймо всі наші українські сили в Канаді в обороні Визволення України. Це історичний обовязок, який на всіх нас спочиває, тяжить. Все інше мусить уступити на другий плян. Та дивне диво. Хоч вороги наші, здається, порушують усе пекло, у нас нечуваний спокій. Чи дійсно вороги нас загіпнотизували, приспали? Чи ми, українці Канади, не здаємо собі з цього справи, що робить Москва, Варшава та їх прислужники? Усі вони подали собі руку не тільки, щоби знищити Карпатську Україну, але щоби українське питання вимести з умів провідних мужів світа. Під кличем знищення Карпатської України та українського питання взагалі інтернаціональне шумовиння большевиків в Канаді вже відбуло свій конґрес в Торонті в днях від 22-го до 26. лютого ц.р. В тому напрямі нині відбуваються большевицькі маніфестації та демонстрації по містах і фармах Канади. Йдуть бесіди з радія, розкидаються пропаґандивні летючки від хати до хати. Це замовлена робота Москви на знищення України. Чому мовчимо? Де протиділання нашої преси? Чи ми не знаємо, що голос української еміґрації у вирішуванню української справи може бути а то й напевно буде рішаючим? Що нам робити? В цей час, де рішається життя або смерть українського народу і української держави, нам треба задемонструвати по всьому світу нашу обєднану силу в боротьбі о "ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ," з під ярма всіх займанців: Москви, Варшави і Румуна. Вороги уживають всіх можливих засобів, щоби нашу справу вбити. Вони не занедбують жадної нагоди, щоби в наші серця защіпити зневіру. Однак все те їм не поможе, коли ми ґранітною скалою станемо проти їх лукавих плянів. Вороги наші криються сьогодня за блахманом нинішної демократії. Так, ми українці хочемо демократії, однак не демократії Сталіна, чи Варшави, не диктатури панування над чужими народами. Ми хочемо демократії: **панування українського народу, через український народ і для українського народу.** А в тій справі не може рішати про нас ані Москва ані Варшава. Навіть тоді, колиби вони були "демократії".

Ми сьогодня переживаємо велику історичну добу. І цю історичну добу, де рішається доля українського народу і держави, український народ на ріжних землях ріжно переживає. Всі ми однак бажаємо нічого іншого, як тільки: **цілковитого визволення України з під Москви, Румунії і Варшави.**

На Західній Україні, наш нарід переживає цю хвилю з тривогою, під грозою ворожих багнетів, під грозою куль та бомб, під бренькотом шиб українських установ, під варварським терором, по вязницях і тюрмах, під постійною грозою смерти своїх найкращих синів. Їм не дозволено зустрічати великої хвилі свойого народу національними маніфестаціями так, як це можливо нам тут в демократичній Канаді. Що найвище, вони сходяться там маленькими гуртками, далеко, незамітно від поліційного ока. Однак ми знаємо, що там, у тих маленьких гуртках, кується непереможна сила проти відвічного ворога українського народу: **Москви і Варшави.**

В тяжкій і страшній неволі, з запертим віддихом, стрічає цю історичну хвилю 40 мілїонів українців у большевицькім пеклі, під Москвою, що є найбільшим ворогом правдивого демократичного ладу. Мілїони жертв большевицької диктатури кличуть до нас о поміч. Вони нічого іншого від нас не хотять ,тільки цього, щоби ми скинули з большевицької гидри маску і показали її такою, якою вона є без маски: **найбільший ворог людства,** що не може ніяк і ніколи рішати про долю українського народу.

Ми українці католики Канади стрічаємо цю хвилю ясно. Ми лучимося вповні з Урядом Карпатської України, у завзятій борбі о визволення усіх наших земель. Крім нашої скромної матеріяльної помочі, ми хочемо запалити канадійську публичну опінію правдиво демократичними ідеями, конечними сьогодня не тільки для життя України але також для кращих умовин життя Канади. Братство Українців Католиків кличе нас всіх до активної співпраці в борбі о визволення України а рівночасно до цілковитого знищення большевизму в Канаді. Під тим кличем відбулося у Вініпеґу велике масове віче дня 12 ц.м. Такі віча відбудуться напевно по цілій Канаді: "Смерть большевизмові— Нехай живе Українська Самостійна Держава на всіх українських етнографічних землях." Гуртуймо наші сили. Використовуймо всі можливости наші в Канаді, щоби змобілізувати ціле наше життя під бойовим прапором демократичних засад: **Визволення України.** Це буде рівночасно великим причинком, з нашої сторони, знищення большевизму, цього ворога демократичної Канади.

—o—

о. Ст. Семчук

ЯКА Є, А ЯКА ПОВИННА БУТИ НАША ТАКТИКА

Наша тактика це наш спосіб поступовання в примінені до інших орґанізацій і лицем до подій, які ідуть. Орґанізацій в Канаді маємо доволі, та здебільша вони механічні, зібрані для злоби дня, для якихось маленьких і хвилевих тільки цілий, тому меншевидні і громочутні на часок—а потім тишина. Між ними тільки кілька, котрі мають орґанічну спійність якоїсь ідеї —може мильної, але все таки ідеї, що їх держить, живить та дає зріст.

Події тепер бігом ідуть і хто може запоручити слідуючий день перед несподіванками, які навіть не снились. Ці події світового значіння і безпосередно або посередно доторкають нашу вітчину Канаду— а також Україну в Европі. Вони тим самим в більшій або меншій мірі доторкають нас тут усіх і ніхто не заперечить, який великий вплив мають на наше життя.

БУК поклав таку тактику: **Брати ініціятиву в свої руки!** Не ждати, не оглядатися на других, що вони зроблять, що вони будуть робити чи думають робити, не глядіти на всі боки і стояти на одному місці, тупцюючи до зміни обставин— а все на однім місці і

(Продовжається на стороні 9)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Березень, 1939

14. второк — Евдокії, пр.
15. середа — Теодота, свямуч.
16. четвер — Евтропія, свямуч.
17. пятниця — Гарасима прп.
18. субота — Конона муч.
19. **неділя — 4 Великого Посту**
20. понеділок — Василія і пр.
21. второк — Теофілякта ісп.
22. **середа — Поклони**
23. четвер — Кондрата і пр.
24. пятниця — Софронія патр.
25. субота — Теофана ісп.
26. **неділя — 5 Великого Посту**
27. понеділок — Венедикта пр.
28. второк — Гапія і пр.
29. середа — Савіна папи
30. четвер — Олексія чол. Б.
31. пятниця — Кирила ср.

Устав

19. неділя — Глас 7. єв. воскр. 7, на Сл. Б. св. В. Вел. ап. 314, єв. Мар. 40.
22. середа— 40 мучеників, вечером Пом[illegible]
25. — Акафістова Субота
26. неділя — Гл. 8, єв. воскр. 8, на Сл. Б. св. В. Вел. ап. 321, єв. Мар. 47.

Всі віруючі повинні прийти на Поклони, головно і брати чинну участь, значить бити поклони, коли дяки і священик читають Великий Канон Це набоженство дає нам нагоду спокутувати наші провини і бодай частинно умертвити власне тіло з його гордощами та забаганками.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

9 марта 1814 народився в Моринцях біля Київа наш геніяльний поет Тарас Шевченко. Син кріпака, сам кріпак, полюбив Україну цілим своїм горячим та дужим серцем і за цю любов, виспівану в піснях, що вперве вийшли книжкою "Кобзар" в 1840 році — український нарід ніколи не забуде платити йому дань любови. Тарас Шевченко помер 10 марта 1861, на передодні проголошення волі для кріпаків в Росії.

14 марта 1923 Рада Амбасадорів признала остаточно Галичину Польщі і тим актом великі держави світа закріпили правно польське ярмо над Галицькою волостю. З того приводу ляхи досі непомірно гнуть наш нарід і думають, що це буде далі. Наш нарід НІКОЛИ не признав того безправства Ради Амбасадорів, що проти нашої волі і бажань віддала нас ляхам. Прийде час, де будемо писати наші права кровю і мечем, а цим міжнародним торговцям душами нашого народу скажемо: Проч!

16 марта 1664 ляхи розстріляли під Ольхівцем гетьмана Виговського, праву руку бл. п. гетьмана Богдана, котрий однак ставши гетьманом на стільки був наївний, що вірив в добру волю Польщі і з нею бажав будувати дальшу долю України. Однак ляхи скоро спрятали Виговського, давши йому з початку уступки і начеб то запевнивши волю України договором про так зване "Велике Князівство Руське." Скоро однак замаяли його під Ольхівець і там підступно розстріляли— щоби ще раз дати доказ, що вони були і є непримирими лютї враги України.

18 марта 1921 ляхи і більшовики погодилися в Ризі, поділивши між собою українські землі. Цей союз стоїть досі як жива рана на тілі многострадального українського народу. Так кати стали приятелями. Аж прийде час суду над ними, коли повіє новий вогонь з Холодного Яру, і змете і спалить нашу ганьбу, підписану в Ризі.

ВІДПОВІДЬ НА ЖЕЛАННЯ

З нагоди вибору нового Папи наш Преосвященний Епископ вислав від себе, Дружинства та Вірних привітні желання до Апостольської Столиці.

Дня 7 марта наспіла у відповідь телеграма з Риму того змісту: "Св. Отець з вдячности за синівське привязання засилає Вашій Ексцеленції, Духовенству і Вірним сердечне батьківське апостольське благословенство."

Монтреаль, в заступстві.

Засуд на українського священика в Золочівщині

Золочівський суд засудив о. Щирбу, пароха Жукова, повіт Золочів, на гривну разом із судовими коштами в сумі 490 золотих за зневагу державного урядовця. Апеляційний суд цей присуд затвердив.

Справа виглядала так. До о. Щирби прийшов податковий екзекутор, щоб перевести екзекуцію за комунальний додаток до податку. О. Щирба обстоював що він не обовязаний платити такий податок на підставі признаних подекци. При цьому прийшло до суперечки, в якій о. Щирба сказав: "Можете собі все забрати, коли у вас все інакше."

Екзекутор перекрутив ці слова та заявив у суді що о. Щирба сказав: "Дурне панство, коли видає такі дурні устави."

Це вже друга грошова кара на о. Щирбу, бо за першим разом його покарали гривною 180 золотих за те, що вивісив на церковних воротах прапор в національних барвах підчас св. Місії.

ЧАС СВЯТОГО ПОСТУ

Це є час покути поправи, надоложення і очищення.

Час покути за наші провини. Кождий гріх потягає за собою вину і кару. Вину прощає нам священик силою Христа у святій Сповіді, коли ми добре сповідаємося. Бог прощає нам кару вічну ,на яку ми заслужили тяжким гріхом. Але остає ще кара дочасна за гріхи, котру маємо спокутувати —або тут на цім світі, або у чистилищі, у вічности. І тому, щоби наче випередити Боже милосердія і Божу справедливість, ми тепер беремо на себе добровільну покуту, заки ще Господь не наложить на нас самий свого справедливого присуду. Ми стараємося переблагати так Боже милосердія, тому постимо, молимося, даємо милостиню, бємо поклони, робимо хрестну дорогу, ітд.

Цим шляхом доходимо до поправи нашого життя. Наявно стає перед нашими очима мерзість і недоля гріха, його тяжкі наслідки, його прокляття та гидота— за всю мерзенність гріха мусимо тепер тяжко каратися і тому робимо постанову: Радше вмерти, як ще раз падати в багно гріха! Це перший крок в напрямі поправи цілого життя, через надоложення за провини.

Покута, коли є щира, стає успішна. Псальмопівець виразно каже, що "серця сокрушенного і смиренного Бог не відкине"— такого серця Бог не знищить. Через покуту, через надоложення, очищуємося з мерзот гріха і стаємо здібні почати нове, святе, Боже життя.

Але нелегка то дорога взяти на себе покуту і щиро її виконати. Наша людська упомність зараз бунтується і то від перших подробиць. Як то тяжко звикнути до биття поклонів а відвикнути від мяса, бодай в певні дні, не є також легким. А вже коли прийдеться нам дати милостиню, бо наша рука затискається сильнійше а лукавий розум винаходить тисячі причин, ізза

СТЕРЕЖІТЬСЯ ГРІХА -- НАЙГІРШОГО ВОРОГА ДУШІ

яких ми моглиб оправдати себе, щоби не дати милостині. І так, хоча ми годні, маємо і можемо дати милостиню на церкву, на свою часопись, на рідну школу, на Карпатську Україну і на много інших потреб— то наша уломність та внутрішний фарисей в кождім з нас перемовлюють нас, як то не дати, та й ще переконати других, буцімто ми чесні та сумінні. І так повторюється акт Ананії і Сапфіри, тільки Бог милосерний не карає нас зараз наглою смертю так як тамтих лукавців.

Ви всі, що читаєте ці рядки, перегляньте власну совість— скільки разів ви могли і мали що дати, а все відмовлялися і викручувалися.

І так замість оправдати власне сумління, тільки обтяжували його. І не Христос Господь воскресав у такій душі, а збільшене лукавство розпинало Христа і насміювалося зі всіх святощів.

Тому в той час, доки Бог милий дає нам ще життя, можливостий і нагоди зробити добре, не відкладаймо більше, не лукавмо самі з собою, але ЩИРО, ради Христа, ради вічности— робім добре, доки час, доки час! Зложім нашу жертву на "Будучність Нації," занесім її до хати нашого сусіда, прочитаймо там другим— тепер якраз нагода!

о. М.Т.П.

ВІК ЧОЛОВІКА

Цілий людський рід походить від Адама і Еви. Вони є прародичі всього людства. "І Адам назвав свою жену Ева, бо вона була матірю всіх живучих." Перед Адамом "не було чоловіка обробляти землю." Адам був "перший сотворений Богом."

Були спроби зі св. Письма доказати, що на землі були люди також перед Адамом. В тій цілі наводять кілька місць: "Господь назначив Каїна, що хто його знайде, не сміє убити.... І Каїн— збудував місто." Сини Каїнові "взяли собі жінок." Дійсно, ці місця вказують, що було много людий на землі. Але не можна забувати, що тоді люди жили сотки літ.

Хоча св. Письмо згадує лише Каїна і Авеля, то правдоподібним є, що Адам і Ева мали много інших дітий. Сет народився 130 літ пізнійше. Можливим є, що потомки Адама могли жити й по сто літ, й по тисячу.

Деякі ставлять такий закид, що міліони людий, котрі нині живуть, не можуть походити від даної пари. Але подумаймо лише так. Колиб кожда пара мала нині лише по шестеро дітий то за 450 літ булоб два міліони. Отже легко бачити, як після 6,000 літ може бути 1,500 міліонів.

Тяжко вирахувати точний вік людського роду. Зі св. Письма можна числити, що від сотворення світа досі минуло около вісім тисяч літ.

Теорія про праісторичного чоловіка не має підстави. Геольоги згадують про "недового чоловіка." Хочуть говорити про чоловіка в часі недового періоду. Деякі навіть твердять, що той період був тому сто тисяч літ. Але нема з тим трудностий. Бо колиб тоді істнував чоловік, то був це певно потомок Адама. А говорити, що чоловік істнує від міліонів літ, нема ані підстави, ані доказів.

Ріжні народности і мови також нічого не доказують проти спільного походження чоловіка. Боже Обявлення вчить нас, що всі люди є дітьми Адама і Еви. Правдоподібно підсоння і спосіб життя витворили ріжні раси людий.

Думаю, що ніхто негоден нині доказати, що всі мови світа походять від одної праматірної мови. Учені є тої думки, що ріжні мови повстали від одної мови. Є сліди подібности на потвердження тої думки, але вона лишається відкритим питанням.

(Наша Заувага: Досліди з тубильчим населенням Вогняних Островів а дальше Полінезії о. др. Шмідта і о. др. Коперса з Товариства Божого Слова, котрі поклали незамінні заслуги над розслідом первісних людий, їх звичаїв і мови та побуту, нині вирішально доказують, що люди мали праміову, спільну всім мовам, так як первісним видом подружжа була моногамія а первісним видом богопочитання був монотеїзм. Доперва згодом гріх і наслідки гріха привели до поліґамії, політеїзму і всіх з тим злучених наслідків. Згадані Отці видають всесвітний науковий журнал в тих справах п.з. Антропос.)

Св. Письмо твердить, що була одна мова. "Земля була одної мови." Мішання язиків при будові Вавилонської вежі є доказом ріжнородности мов.

Нема сумніву, що Господь Бог помішав думки цих гордих вавилонців. Вони стали народом поділеним. Це помішання язиків могло означати відступство одного народу від другого і природний зріст ріжних мов.

Нераз думаємо про це, чи на інших планетах істнують людські єства. Чоловік нераз пробував відкрити цю загадку, але нічо з того не вийшло. Про це св. Письмо нічо не згадує. Все таки можемо здогадуватись, що клоп рухи й обставини та склад других планет є подібні до наших, то можливі там є також живі сотворіння. Нема причин думати, що Бог не сотворив людий на інших планетах.

Але також нема причини припускати, що другі планети є заселені, однак там можуть бути інші люди, як ми. Нічо не було обявлено про таких людий.

СУМНА РІЧНИЦЯ

21 марта 1935 розігралася траґедія в передсінку йорктонського монастиря. Озвіріний сектантством прерійний коваль застрілив на смерть безвинного священика, впр. о. А. Дельфоржа ЧНІ., а тяжко поранив впр. о. Івана Балу, ЧНІ.

бл. п. о. А. Дельфорж, ЧНІ.

Убійник за кілька хвиль самий застрілив себе і так вимірив собі належну справедливість вже на цім світі.

Він полишив письмо-лист, в котрім виявляє тло вбивства та спонуки. І з цьої його своєрідної сповіді видно, що діяв розношений сектантським дурманом. Вирікся Церкви своїх отців, родини— але не вирікся сектантства і тому казав себе поховати на православнім цвинтарі в Ґудів, Саск.

Це вже історичні факти, котрих ніхто не змінить.

Але кров Отця Мученика кличе до нас кождої сумної річниці, як визов нашому безголовю і безладдю, котре розбуяло на сектантстві. Кров Священика кличе за правду Христову постояти вірно, постояти до кінця, навіть в обличчу катів, навіть перед дулом револьвера. Кров безвинно пролита кличе до нас о благородну месть: Винищити сектантську заразу зпоміж нас! Винищити крамолу, що ділить нас! Що роз'єднує і засліплює розум аж так далеко, щоби брат стріляв брата.

Най пропаде роз'єднання українців в Канаді!

Най згинуть секти, моральні справники українського розбитта і безголовя!

Назад до святої Церкви Отців наших!

Кров Мученика Отця кличе і взиває з небес: До єдности віри, до любови брата, до святости і правди Божої!

Назад до Української Католицької Церкви!

Це наша молитва-просьба замість квітів на тихій могилі впр. о. А. Дельфоржа, ЧНІ.

Минає четвертий рік— ми не забули.

І не забудемо тої жертви ніколи, ніколи....

ЧИ ВИ ВІДБУЛИ ВЕЛИКОДНЮ СПОВІДЬ?

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ V. ПОСТУ

Евангеліє Марка зач. 47.

Одного разу взяв Христос дванацятьох (апостолів) та почав їм говорити, що має з ним статися. "Се входимо в Єрусалим і Син Чоловічий буде виданий первосвященикам і книжникам і засудять його на смерть і видадуть його поганам; і ругати-муть з нього і оплюють його і бичувати-муть його і убють його і після трьох днів воскресне."

І приступають до нього Яків і Йоан, сини Заведеєві, кажучи йому: Учителю, хочемо, щоби ти учинив нам те, чого попросимо. А він сказав їм: Що бажаєте, щоби я вам учинив? Вони-ж сказали йому: Дай нам, щоб один по правиці в тебе, а другий по лівиці в тебе сиділи ми в твоїй славі. Та Ісус сказав їм: Не знаєте чого просите: Чи можете пити чашу, котру я пю і хрещенням, котрим я хрещуся, хреститися? А вони сказали йому: Можемо. Ісус же сказав їм: Чашу, котру я пю, пити мете, і хрещенням, котрим я хрещуся будете хреститися, та сидіти по моїй правиці або по моїй лівиці, не моя річ вам дати, а кому приготовано. І почувши десять, почали негодувати на Якова і Йоана. Ісус же покликав їх і сказав їм: Ви знаєте, що ті, котрі уважають себе князями народів, панують над ними і князі їх володіють ними. Та не так є між вами; але хто хоче бути більший, нехай буде вам слугою; і хто хоче у вас бути перший ,нехай буде рабом усіх. Бо й Син Чоловічий не прийшов, щоби служили йому, але служити і дати свою душу яко викуп за многих.

НАУКА

Дорогі в Христі: Все те, про що ми читали в нинішнім св. Евангелію сталося підчас послідної подорожі Ісуса до Єрусалиму, не надовго перед тріюмфальним віздом Його до цього міста. Нинішнє св Евангеліє ділиться на дві части, зовсім від себе відрубні: в першій частині Ісус Христос дуже докладно предсказує свої страсти, що мають збутися вже в найблизших днях, а відтак своє воскресення; в другій знова оповідається про просьбу синів Заведеєвих Якова і Йоана.

Якщо ми читаємо сьогодня це св. Евангеліє, то Церква Христова хоче нас через те впровадити і підготовити до страстий нашого Спасителя. Ставить нам перед очі предсказання страстей самим Ісусом Христом, щоби в цей спосіб збудити в нас щирий жаль за наші гріхи. Просьба синів Заведеєвих пригадує нам, як дуже люде, навіть побожні, дбають про щастя дочасне а занедбують спасення своєї душі.

Ми вже є в пятому тижні великого посту. А чи всі ми приготовані, щоби взяти участь в страстях Христових? Чи ми використали цей великий піст на жаль за наші гріхи? Хто в нас може це сказати в переконанні свойого серця? Кілько гріхів ми допустилися протягом того часу покути, молитви і посту? Кілько то християн поновляють убийство Месії, якого довершив колись жидівський народ? І тому то, щоби завернути на добру дорогу заблудших дітей, щоби відтягнути їх від негідних дій, щоби заохотити їх до покаяння, Церква Христова, як добра мати, розвиває вже нині перед нашими очима образ страстей Ісуса Христа. Додає крім того просьбу синів Заведея, щоби ми в нашому життю не бажали світової слави, але, щоби ми разо пили з чаші терпіння, з якої пив Христос, щоби ми радо несли свій хрест так як радо ніс свій хрест Христос.

II. Чому Ісус Христос взяв з собою на бік дванацятьох Апостолів?

Тому, що за Ісусом йшло богато народу, а Ісус хотів говорити про свої страсти тільки перед дванацятьма апостолами. Цього інші ученики і народ булиби не знесли, до цього вони не були підготовані. Про свої страсти, про таїнство страстей говорить Христос тільки зі своїми щирими приятелями, з чистими душами: дорогий скарб ховаємо завсігди в ліпших посудах.

Стараймося тому, щоби ми належали також до приятелів Ісуса, потішаймо Його, побожно розважуючи Його страсти і смерть, несучи гідно хрест наших щоденних злиднів аж до кінця нашого життя.

III. Чому Христос звіщає Апостолам найважніші обставини страстей?

1) Тому, що апостоли були найбільше довіренними приятелями Христа. Так щиріми і так вірними приятелями з довірм говорить про найбільше тайні річи.... ВАС НАЗИВАЮ ПРИЯТЕЛЯМИ.... ВАМ ДАНО РОЗУМІТИ ТАЇНСТВА....

2) Тому, що вибрав їх головами ,стовпами своєї Церкви, хотів в особливий спосіб виявити їм ці великі таїнства, які вони пізніше мали голосити цілому світові.

3) Щоби дати їм подвійний доказ свойого Божества: а) виказуючи їм, що знає наперед усі муки і наруги своїх страстей, яким йшов добровільно на зустріч, б) що на Нього сповняються пророцтва Старого Завіту, а особливо пророцтва пророка Ісаї (Кн. VI).

4) Щоби апостолів укріпити та відняти їм всякі причини до страху і боязни: щоби вони не згіршилися, коли побачать, як Христос терпить, щоби вони відносилися до Нього дальше з повним довірям, тим більше, що Він третього дня воскресне.

Четвертий раз з ряду говорить Христос до своїх учеників і апостолів про свої страсти. Перший раз по визнанню св. Петра, другий раз по Преображенню, третій раз по уздоровленню біснуватого.

Чому Христос говорить тільки разів про свої страсти? Щоби нам показати, що Він хотів дуже радо терпіти за нас, щоби ця згадка про його страсти остала вирізбленою глубоко в нашому серці, щоби була принукою для нашого постійного розважування, щоби ми терпіли за Христа в любови так, як з любови Він терпів за нас: коли терпимо і царюватимемо з Ним (II. Тим. II. 12).

В тому місци, Ісус Христос виявляє найстрашніші обставини своїх страстей: 1) ЗРАДА, передовсім Юди: Син Чоловічий буде виданий первосвященикам і книжникам і засудять його на смерть; відтак зрада князів книжників і цілого народу: і видадуть його поганам: 2) зневаги, висміювання, пониження і ругатимуть з Нього і оплюють його в Каяфи, в Пилата, в Ірода і на Голгофті; 3) І бичуватимуть його на подвірю в Пилата; 4) А в кінці розіпнуть його і він умре: і убють його. В тих кількох стрічках маємо усі терпіння Ісуса Христа.

Мимо цього Христос кінчить цей так сумний образ своїх страстей радісним пророцтвом: І ПІСЛЯ ТРЬОХ ДНІВ ВОСКРЕСНЕ. Це сніп світла, що мало злагіднити біль апостолів, скріпити їх віру в Христа-Месію.

Дорогі в Христі. Якщо ми ще не використали належно цього св. Великого Посту на наше покаяння, то пята неділя посту, це вже найвищий час, щоби , ми це зробили. Страсти Христові за нас, нехай будуть для нас спасенною заохотою. Памятаймо одно, що коли Христос виявляє нам нині, які будуть його страсти то тільки на це, щоби нас поучити, що і ми повинні терпіти в любовю до правди, з любовю до Христа, колиж знова говорить нам про своє Воскресення, то тільки на це, що і ми повинні надіятися життя вічного. Амінь.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що в Стейтах є 358 самих пресвітерських сект?

Що це розбиття і роз'єднання є вислідом відлучення від правдивої одної Церкви Господа Ісуса?

Що це діється так само в кождою Церквою, котра відпадає від єдности з Апостольською Столицею в Римі?

Що в маю приїзджає до Канади наш Король і Королева?

Що з тої нагоди тисячі українців матимуть радість і щастя заявити свою льояльність до нашого Правительства?

Що коли приїдете до Винипеґу на ті незабутні хвилини, запостіть до своїх купців і промисловців по своїм потребам, котрі раді вас як найкраще обслужити.

Що так якраз робить кождий культурний і шануючий себе нарід?

Що з тої нагоди гарно буде вам відвідати наш одинокий склад церковних річий Провидіння,-зараз біля СПР стації, котрий має великий вибір церковних річий, посилку з Карпатської України?

Що в "Провидінню" працюють наші люди для нас і хочуть нас як найкраще вдоволити?

Що добре буде з того приводу купити памятку своїм дітям чи знакомим?

Що такою памяткою буде гарний молитвенник, або хрестик....

Жарти зі Старого Краю

Ще гірше— Учитель: Скажи мені, Івасю, чи є що гірше від чорта?

Івась: Екзекутор.

Учитель: А то чому?

Івась: Бо в нас була корова, що колола рогами і била. То на всі все казали: "аби тебе чорт узяв." Але він якось не хотів її брати, а як недавно прийшов екзекутор, то таки взяв.

||| ||| |||

Вістун:— Що це значить, "жити для вічности"?

Стрілець:— "Жити для вічности" значить умерти за вічнину.

ВСТАВАЙТЕ! КАЙДАНИ ПОРВІТЕ!

ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко був сином кріпака із села Моринець, звенигородського повіту, на Київщині. Народився 9 березня, 1814. Був любимцем свого діда який оповідав йому про славне минуле. На 9-му році став сиротою; померла його мати. Коли було йому 11 літ, помер і батько.

Зазнавши всякого лиха од мачухи, маленький Тарас вчився в дяка читати і заразом був у нього наймитом. Маючи 13 літ, став громадським пастухом в селі Кирилівці. Тарас дуже любив малювати і вдався до малярів. На це треба було мати дозвіл пана. Такого дозволу Тарасові не дали, а навпаки, взяли його до панської кухні, а потім за послугача до пана, на покоєвого козачка.

З паном їздив Тарас до Польщі, Литви, найдовше перебував у Петербурзі. Пан дав його нарешті на науку, до маляра.

В Петербурзі познайомився Тарас з українським маляром Сошенком, а через нього із славними тоді людьми і вони викупили його з неволі за 2,500 карбованців. Це сталося в 1838 р. коли Тарасові було 24 роки.

Вільний Тарас почав ходити до Академії Мистецтв в Петербурзі і тоді зачав писати свої славні вірші. В 1840 р. вийшов у світ перший Тарасів твір "Кобзар."

В 1843 р. Шевченко перший раз як вільна людина поїхав на Україну. Після скінчення Академії переїхав на Україну і як член комісії що розслідкувала старовину, їздив по всій Украні та змальовував старовинні памятки, церкви й монастирі.

В 1846 р. засувалося в Київі Кирило-Методіївське Братство що стояло за загальну освіту і волю всіх Славян та знесення кріпацтва. Це товариство видав провокатор Москаль, Петров, і на його донос всіх наших найкращих людей, а між ними й Тараса арештували.

На другий рік Тараса заслали як салдата в Оренбурський корпус та ще й заборонили писати й малювати. Там перебував Тарас у страшних умовинах 10 літ. Щойно в 1857 (10 квітня) цар Олександер II помилував Шевченка і він з великими труднощами вернувся до Петербурга. Тоді було Тарасові 43 роки, але його здоровля вже було пропаще.

В 1859 р. Тарас знову вибрався на Україну. На донос одного поміщика його знову арештували. Тягали по кріпостях, і він нарешті мусів знову вертати до осоружного йому Петербурга.

Після Різдва 1860 р. Тарас важко занедужав, а 10 березня, 1861, таки в Петербурзі помер. Тіло Тараса, згідно з його заповітом, перевезли на Україну і поховали на високій горі над Дніпром біля Канева.

Шевченко жив усього 47 літ, а з того 24 був кріпаком, 10 літ у неволі салдом, 3 і пів року під надзором поліції, а тільки 9 і пів року був вільною людиною.

Отаке було життя того що кріпакам України писав волю, собі добув безсмертну славу, а нам оставив свої заповіти.

Гумор.— На стацію ратункового поготівля входить мужчина з обандажованою головою.— Ви жонаті? питає його лікар, вписуючи персоналія.— Ні, переїханий.

Гумор.— Пізнав.— Два знакомі зустрічаються в каварні. Розмова сходить на жінок. --Я від нині пан вдома, каже один.—Другий відповідає: Моя жінка також нині виїхала.

Др. Л. Цегельський

КОБЗАР

В 70-ті роковини смерти Тараса Шевченка

Роковини смерти Кобзаря стали в нас від десятків літ національним святом. Кожного року в березні, де тільки живуть свідомі Українці, споминається Тараса Шевченка концертами, святочними промовами, статтями у часописах. Ті концерти, промови й статті причинились чимало, а може й головно до поширення культу Шевченкової памяти серед нашого громадянства. Та не можна сказати щоб вони принесли рівно багато до поглиблення знання Шевченкової Музики та до належного зрозуміння Шевченкової творчости нашим загалом.

Навпаки, годі обігнатись від враження що якраз ті втерті концерти, рівно втерті промови та газетні статті збанализували Шевченка. Вони саме витворили схиблений образ його особистости і його творчости та спричинили що загал знає Шевченка тільк дуже поверховно, прихапцем і односторонно. Загал вдоволяється нахапаними з оцих промов і статтей цитатами з "Кобзаря," а надії не знає як слід ні його життя ні його творчости. Люди не стараються обзнакомитись самі належно із Шевченком. Оце й є відємна сторона офіціяльного—сказатиб так —почитання Тараса Шевченка.

Звичайний образ Кобзаря, витворений уявою його щорічних почитателів, це сантиментально-плаксиве зображення поштуркуваного та обиваного мужика, в кожусі та кучмі, що від колиски до гробової дошки переслідуваний лихою долею та вічно нарікає і плаче на долю і на панів, що йому і його собратам світ заступили. Витворилось навіть переконання що Шевченко був собі простеньким, неосвіченим чоловіком та що свої твори він висновував тільки із своєї геніяльної голови. Тимчасом вся ця картина цілком невірна. Доля цілком не була такою немилосерною для Шевченка, як це для сентиментальної пропаганди звичайно говориться.

Батько його, так само як його дідо, що вичитував "Минею"— як це сам Тарас Шевченко у прологу до "Гайдамаків" росказав нам— був грамотним чоловіком. Свого сина, Тараса, він дав на науку до дяка та до церковних малярів— на ті часи цілком не така лиха доля. Що ті дяки та богомази деколи перетріпали пустого хлопця, тож це були тоді "методи навчання" в цілому світі. Це й нам трапляється та скоро забувалося. Врештою, і хлопчина не все оставав довжним своїм учителям. Як сам Тарас розповідає, він раз добре вицьвягав пяного дяка-учителя та втік від нього, забравши улюблену книжочку (твори Сковороди з візерунками). Все те пригоди що трапляються всякому живішому та буйнішому хлопцеві. Нема чого розкисати з такого приводу. Та нема підстави вважати Шевченків побут в таких його перших учителів важким. Знаємо що піддячим не так зле поводилося. На празниках, весіллях, хрестинах, похоронах та поминках угощували їх та і "пятак перепав", як Шевченко сам то росказує. Для 14-літнього сільського хлопця це цілком незле.

І Шевченків пан-дідич, Енгелгардт, не був ніяким тираном, як це виходилоб із звичайних оповідань про нього. Якраз, навпаки. Це була освічена та бувала людина. Він любив подорожувати і брав Шевченка із собою—то до Києва то до Варшави, то знов до Вильни чи до Петербурга. Служба Шевченка— служба покоєвого "козачка"— була властиво дуже легка. А подорожі і спізнання культурних міст та чужих мов (польської і російської) причинились тільки до розвитку Шевченка.

Та найбільше добро зробив Енгельгардт Шевченкові, давши його в науку до добрих малярів. Осьтак у Варшаві вчився Шевченко у маляра-артиста Лямпі що мае славу одного з найліпших, европейських малярів першої половини минулого століття. Колиб Енгельгардт хотів мати із Шевченка тільки маляра-меріснига, то він його до Лямпі в науку недавав би. Цеж був дорогий та вибагливий вчитель. А коли Енгелгардт приймив за Шевченка 2,500 рублів як викуп, то це мабуть і був його дійсний видаток у готівці на Шевченкову науку в малярів.

Без оцих знаменитих початків у малярстві, що їх дали Шевченкові вчителі, наняті Енгелгардтом, Шевченко і не був би став так легко улюбленим учеником славного Брюлова. Хтож став любимцем Брюлова, той не міг нарікати на свою долю. Тому відчинялася знаменита мистецька карієра, а життєва дорога стелилася гладка. Вистане перечитати автобіографічні оповідання та денник Шевченка з цих років, щоб засувати собі що тодішнє життя 24-літнього артиста було одною низкою молодечих забав, панських гостин, ходження до опери на концерти найкращих артистів у надобірнішім товаристві першорядних мистців та освічених аристократів, любителів штуки.

—"Я з фрака не вилажу"— пише про себе сам Шевченко. — "Вчора на гостині у княжни Демидової, передучора у графині Толстої, попереднього вечора у графині Орлової, ще передтим в опері з Брюловом та Жуковським (славним російським поетом) в ложі князя Л.." Ітд. і.тд. Оце було товариство в якім обертався Шевченко, бувши учеником славного Брюлова в Імператорській Академії Мистецтв у Петербурзі. Сама інтелектуальна й соціяльна сметанка столиці Росії. Кому довелось жити серед неї, брати участь в їх розмовах про мистецтво, науку, політику і т.д., засідати в їх салонах та ложах, той міг назвати себе вибранцем долі— а не прибитим мужичком. Тим більше що ті магнати-ліберати платили казково щедрі гонорарі за портрети й картини. Вони знали, як цінити артистів та умових працівників. Це не були вбогі грішми й духом провінціонали.

Ось там саме, в колах оцих поступових магнатів та мистців Шевченко розвинув свій інтелект і там сформувався його ліберальний світогляд. Якби Шевченко був лишився дома на провінції, був би мабуть остався дяком, й Україна не малаб сьогодні Кобзаря. Дякувати за нього треба нам оцим широкозорим, вольнодумним, високоосвіченим петербурським артистам і письменникам, Українцям, Німцям, Москалям. Вони то виховали його нам з панщизняного ще молодця.

Вони— та ще й ті українські пани-дворяни і письменники, в котрих товариство попав Шевченко, прибувши до Києва та обнявши посаду професора Академії Мистецтв у Києві. До Києва Шевченко прибув романтиком що написав уже "Катерину," "Думи мої," "Івана Підкову" та "Гайдамаки." У Києві та взагалі на Україні щойно він став пророком національної революції що написав "Заповіт" і "Послання" і "Кавказ," "Сон" і "Великий Льох". У Києві молодий професор живописи поприязнився з Кулішом, Костомаровом та Білозерським. Всі три вони були з українського козацького дворянства родом—значить з панської верстви. А до того два перші учені історики України. Кругом них гуртувалася громадка молодих українських дворян що назвались Кирило-Методіївським Братством. Ось там Шевченко вперше стрінувся з ідеєю Вільної України.

Ідея ця угуртувалася в нього на історичній традиції, коли Шевченко через Білозерського й Куліша попав у гурт лівобережних панів-дворян, серед котрих жили ще спогади про Дорошенка, Мазепу та Полуботка. Осередком їх був магнатський дім Скоропадських. Там Шевченко прочитав славну "Історію Русів" Григорія Полетики і там, серед розмов з потомками українських гетьманів, генеральних суддів та полковників, до решти сформувалася його національно-політична ідеольогія. Там також, серед тих українських панів, вперше названо його Кобзаром України.

В ті роки побуту в Києві і на Гетьманщині особистої долі Шевченка не можна назвати ніяк сумною. Саме навпаки. Окружений приятелями та обожателями, то вченими та письменниками то культурними та вільнодумними панами, Шевченко жив буйним, безжурним, достатним та духово багатим життям. Подорожував по Україні, гостював тижнями та місяцями то у Скоропадських то у князів Репніних то в Білозерських чи в інших дворян. Молода княжна Варвара Репніна залюбилася в революційнім поеті України, а й Елисавета Скоропадська (опісля замужна за графом Милорадовичом) не була рівнодушна до нього. Олеся Білозерська, що вийшла за Куліша, все своє придане жертвувала на те щоб Шевченко міг виїхати до Італії на завершення своєї мистецької освіти.

Мало є людей яким життя так усміхалосьби, кого люди так носилиб на руках та кому доля так служилаб, як Шевченкові аж до хвилини його арешту й засланя. Щойно з арештом та засланням зачинається трагедія в житті Шевченка. Всіж плаксиві оповідання про те, який то нещасний та поштуркуваний Шевченко був у своїй молодости і взагалі, це байка що тільки понижує постать Кобзаря України в очах культурних людей та дає цілком помилкове поняття про його освіту й товариські кола. Шевченко не був затуркманеним собі та прибитим мужиком— але був, хоч переважно самоуком, та всеж інтелігентом. Його освіта й начитання було дуже значне. Його мистецькі інтереси були вельми широкі. Його товариські круги були якнайкращі. Матеріяльно він мався прекрасно. Пощож тоді представляти Шевченка в плаксивому тоні, замісць щоб показати нам його буйне життя? Пощо робити з нього якогось бідолаху, коли він якраз був любимцем долі? ..Чому малювати його закучманим дядьком, коли він став членом соціяльних верхів?....

В ось такому, реальному, а не сентиментально-придуманому освітленні Шевченко вийде значно більшим та могутнішим, аніж в ролі закинутого гіркою долею між панів, бідолашного мужичка.

Коли він у блискучій атмосфері петербурґських панських салонів не схибнувся, не став "малоросом,' 'не пішов слідами багатьох земляків, що стали на службу Росії та її культури й величі, то в нього була велика душа, крицевий характер. Коли він гощений українським дворянством та славославлений як Кобзар України, серед тих кадил не забував тих кріпацьких низів, з яких він вийшов, але підносив грімкий голос в їх обороні— було це велике серце. В тім його геройство. А коли він—сам мужик родом—перейнявши українські традиції від козацько-панської верстви, став ідейним пророком Вільної України то і є він для нашого всього народу синтезою нашої бувальщини, сучасности та майбутнього й синтезою всіх класів України.

Виїмки з Творів Шевченка

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти!
І забудеться срамотня
Давная година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечірній
Тихенько засяє.
Обніміться-ж, брати мої,
Молю вас, благаю.

— — —

Учітеся, брати мої
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь,
Свого не цурайтесь:
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Чужі люди цураються,
В хату не пускають.

— — —

Схаменіться! Будьте люде,
Бо лихо вам буде:
Розкуються незабаром
Заковані люде;
Настане суд! Заговорить
І Дніпро, і гори
І потече сто ріками
Кров у синє море
Дітей Ваших....

— — —

Будеш, батьку панувати,
Поки живуть люде,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть.

Заповіт

Вставайте,
Кайдани порвіте,
І вражою злою кровю
Волю окропіте!
І мене в сімї великій,
В сімї вольній, новій,
Не забудьте помянути
Незлим, тихим словом!

Переяслав, 7 січня, 1846

Не однаково мені

Мені однаково, чи буду
Я жить в Україні чи ні,
Чи хто згадає, чи забуде
Мене в снігу на чужині —
Однаковісінько мені.
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присиплять, лукаві, і в огні
Її окраденую збудять.
Ох, не однаково мені!

Петербург, в тюрмі, у травні, 1847

(Наша Тактика... продовження з стор. 4)

коли ці обставини стануть грізними, охкати і ахкати— але глянути світові сміло в лице, закасати руки і до праці, вперед! Іти з правдою в серці, з відвагою і сміліcтю гідности своєї ідеї, її необхідности та конечности, іти вперед до високої цілі, якою є краща будучність українців в Канаді.

А сталося так на жаль, що від якогось часу ми по волі, чи по неволі зреклися тих заложень і замість взяти первопочин в руки, ми тупцюємо в хвості всяких нежданих обставин та подій та стаємо тим чином наживою для скороходних і скоромодних перебіженців, котрі змисл розуму і віри замінили на змисл нюху і смаку і знаменито орієнтуються в даний мент, що треба бігти, щоби їх хто не перебіг до повної миски. І так ми ідем за другими, бо все таки мусимо іти— стояти не можна довго на місце, хто не хоче стати стовпом солі і скамяніти.

Наша ціль ясна і середники наші чисті. Ми знаємо, чого ми хочемо і хочемо не на день-два, але ціль наша поставлена на століття і тисячліття життя нашого народу в Канаді. Це наша державницька ціль в Канаді. Жити, розвиватися, усовершуватися на незмінних і тревалих основах, які дали нам століття а ними є Католицька Віра, Українська Культура і тепер дана нам в Канаді: Канадійська Державність.

Коли маємо так ясну ціль і так красну, що орґанічно споєна з нашим життям та котрої ніхто розумний перечити негоден, треба піднести голову в гору, не уважати себе меншевартним але більшевартним, взяти почин справ у свої руки і вести перед, бо ми **маємо право первородства!**

Наша Церква і наші люди орґанізували всі перші українські орґанізації в Канаді. Ми збірали і висилали найбільші суми гроша на всі національні потреби нашого народу по ріжним причинам. Ми утворили і виростили все наше культурно-народне добро в Канаді. Нами воно держиться, з нами живе і з нами гине.

В слід за тим треба уважати себе **ліпшим, кращим** у відношенні до інших ґруп, що повстали згодом на руїнах певних установ, як відломи віри, культури або політики. І найгірше справу для української будучности зробилиб ми тоді, колиб самочинно зреклися того права первородства, даючи себе перемовити всяким цокотухам про те, що там десь істнує аж 40 міліонів українців іншої віри, що вони чи їх приятелі дуже нещасні, що тут деякі ґрупи дуже кричать, ітд. Це все не є доказом для них, тільки проти них. Маса сорок міліонів певної етнічної ґрупи, що визнає до того одну віру, а не спромоглася досі крім нещастя нічого іншого внести в скарбницю всеукраїнства, свідчить сама проти себе, про свою цілковиту неспроможність заступати всеукраїнство на шляху до кращої долі. Також крик певних ґруп не свідчить ще про працю, радше про безголовя і безділля.

І тому на основі самопевности і віри в свою правоту, кращість і успішність своєї праці, трудів та осягів в минулому— не вагаймося нікуди стати на чолі справ, взяти в кріпкі руки і вести на загальне добро— ми українці католики, родом з Галичини! Загальна українська справа тільки на тім ви-

грає.

А взявши раз справу в наші руки, не даймо їх нікому видерти і зробити предметом торгів та висковів примхи. Нагод маємо безліч, скрізь по містах і фармах. І в тім сила БУК-а, що він вистарчає собі своєю програмою, що він має самовистарчальну ідею, що він коріниться в крові народу та землі рідній, що він обіймає всецілість нашого життя в Канаді. Свідомі того, не ждім, не оглядаймося боязко на боки— сміло, вперто, з ясним високим чолом вперед— до кращої будучности!

"КАЗАНСКАЯ СИРОТА" — АБО КЕДРОВСЬКИЙ МІЖ ГАЛИЧАНАМИ

Як головний інспектор армії УНР розповідав в "істинно русском" дусі про відносини в православію— яке питання завдав йому земляк з над Дніпра і чому він не вмів відповісти а що питав українець з Галичини і чому той виклад не повівся?

Вечір 6 марта в домівці читальні "Просвіта" у Винипегу. Домівка заповнена до половини, на оцені головний інспектор армії УНР, високий, поставний мужчина в сорокових роках, з буйним волоссям, різкими чертами лиця, добрим рівним голосом. Виклад починається з 20 мінутовим опізненням, між приявними кілька виднійших членів СУС-а, а решта цікаві.

Кедровський говорив з перервою дві і пів години. Говорив цікаво, це були більше репортажі з великих подій, як виклад прагматичний. Уводив його редактор УГ і навів чимало його титулів, між тим титул "товариш військового секретаря"— себто перший після військового секретаря, що значило в тих часах стільки, як "військовий міністер." Цей титул згодом став причиною певного запиту, на котрий полковник не зміг дати відповіди, але про це пізнійше.

Розповідав Кедровський про це, як виглядав стан національної свідомости на Україні до війни і революції. Після нього не було там свідомого українського населення, а були "хахли, мадороси, здешні або просто християни." З таким матеріялом Москва давала собі раду в той спосіб, що насилала на Україну ватаги дармоїдів та жеброти. Ходили по Україні такі, що ціле життя збирали "на іконостас"— який ніхто ніколи й не думав ставити, але вони з того зробили собі професію і були їх тисячі. Інші збирали літий, лапували на тепігу і везли на Україну. Потім ці діти розбігалися по українськім селі і жебрали на "казанскую сироту" — а було тих "сиріт" десятки тисячів. Інші знова їхали на Україну обсмаленим возом і збірали "на погорельцоф, І так цілий Божий рік збирали москалі на Україні все, що могли— сало, муку, пшоно, річно яких шість мілїонів золотом. А наші "хахли" давали і не знали, хто вони, бо їх попи виклинали Мазепу і казали, що він у пеклі та кождий мазепинець також буде в дьогтю .... Ось такими масними словами говорив дух москаля-нігіліста про свою Церкву, в котрій родився і хрестився, дарма, що українською мовою. Але за тою мовою почувся інший дух — такий чужий і далекий нам галичанам, що виросли в пошані до надприродної величі Божої Церкви і між котрими не збирали на "казанских сиріт".

Подібно розповідав Кедровський про повстання в Київі Центральної Ради 1917 р. та про це, як з перших 17 людий утворився перший парлямент України, сам непевний своїх завдань та цілий, котрий у вирішальних хвилях замість давати напрям подіям, запитував вулицю, що йому дальше робити. І тому події так змінялися, як та вулиця. А коли більшовики стали сунути на Україну, тоді військовий секревар наказав розпустити армію до мів, щоби тим чином розвантажити шість мілїонів москалів, які стояли запогою на Україні. Но і розуміється розвантажив так далеко, що копиб не німці, то й сам не мавби де дітися....

Цілий час Кедровський старався понизити новітних европейських диктаторів, представляючи, що нарід самий виборе волю, бо він тепер вже свідомий.

Як то станеться, що той нарід виборе волю—не сказав головний інспектор. Але коли настала хвиля запитів, то встав його таки земляк, десь зі запоріжжа, котрий дивним дивом найшовся разом з полковником у Винипегу та завдав коротке питання: Чи ви тоді були першим по Петлюрі? Відповідає Кедровський: Так!

Чому ви казали розпустити армію?!— і не знав пан полковник, що відповісти свому землякові. Розгорячився, сипнув словом, але питання остало без відповіди.

Чому Ви казали розпустити армію тоді?!— панове з уряду УНР, запитає колись вільний український нарід, котрий повстане під проводом свого диктатора і що ви тоді відповісте?

Хто винен, що Україна нині без волі?

Це не буде справа з галичанами, чемними і оглядними в запитах, це буде справа з отими вашими "здешними" і будете ви "казанскії сироти" мати тоді....

Від українського селянина!

А наш галицький стрільчик один хотів конче знати, чому пан полковник досі вживає московських слів, замість українських— і чому говорить "снаряди," коли ми маємо наше українське слово "стрільна." Та пан полковник не злюбив запиту стрільчика і навіть погнівався, каже: Стрільно то спів— а стрільчик тоді, то погляньте до української енциклопедії! Ось наші галичани! Погляньте до української енциклопедії пани полковники! Чи можна було провести різкішу границю між нашою духовістю— а тою, що виросла під дурманом матушки Маскви?

І вже не було куди що питати, бо пан предсідник засуватився і коли ще раз встав земляк пана полковника і хотів знова питати, то пан предсідник зачав співати "Ще не вмерла" — нема то як ці галичани, чемні та услужні..

А то бувби ще хтось спитав, чому ви пане товаришу військового секретаря не пішли під Крути, а відставили туди українських дітий галичан — на різню!

Чому ви тоді писали розказ про розпущення армії— тоді, якраз тоді, коли наші діти вмирали під Крутами а більшовики бомбардували Київ— гей, чому?

ДО ЧОГО ДОВОДИТЬ ПІЯНСТВО

Два приміри про це, що таке піянство — для людий і для звірів.

ЩУРІ ЗАГРИЗЛИ ПІЯКА

Надоговий піяк 40-літний Станислав Сікора у Кракові впився денатуром і заснув під мостом. Щурі відгризли йому губи й ніс і так покалічили, що Сікора помер від упливу крови. Це поважна пересторога перед піянством, одним з найбільших ворогів людства.

III III III

ГОРІЛКА І ОСЕЛ

В однім дворі було 4 осли, котрими возили воду. Був також однорічний ослюк, дуже лагідний, котрий любив пеститися і сам прибігав до дітей пана, як лиш їх побачив. Раз стрілило панови до голови впоїти осла, щоб побачити, що він буде робити.— Принесли горілки, отворили рот і наляли.... По хвилі почав він смішно скакати, опісля бігати мов несамовитий, а вкінці впав на землю і як колода лежав день і ніч. По упливі доби зірвався, побіг до води і пив і пив. Здавалося, що трісне! Опісля став їсти, і нічого йому не сталося.— За кілька днів пан знов переходив коло стайні. Осел, котрий його побачив, пристанув, кинувся на пана, схватив його зубами, кинув на землю і завзято зачав топтати його ногами, так що слуги ледви відірвали його від пана.

Так осел подякував панові за трактамент! А люди? Деякі не мають на стільки розуму, що осел!

Гумор.— Малий Ромко поїхав на село до бабці. Одного ранку каже до неї: Бабцю, чому курка так кудкудакає? — Бо голодна. —Ну, а вона не може знести собі яйця на снідання?

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. В. Кушнір

ПУБЛИЧНЕ ЖИТТЯ ІСУСА ХРИСТА

Лекція 12.

Дорогі Діточки: Я вже вам говорив, що Ісус Христос до 30-го року життя учив передовсім своїм приміром, даючи нам образ людину гідних чеснот. Коли мав 30 літ, оставив свій дім в Назареті, переходив зі своїми учениками святу землю і навчав людей.

ІСУС НАВЧАВ ЛЮДЕЙ: Ісус навчав людей в святинях, в полю, над берегами моря. Учив в спосіб ясний так що всі його розуміли навіть діти. Всюди йшло за Ним богато народу. Ісус звичайно проповідав далеко від гамору великих міст та сіл, серед гарної природи, в тіни дерев.

Великий Учитель наш Ісус дав тільки знак людям і вони сідали на траві і слухали в мовчанці і спокійно.

Яких гарних річей навчав Ісус і як було мило слухати його слів. Ісус навчав всіх людей, що вони мають доброго Вітця в небі, що це Отець завсігди над людьми чуває, їх береже, їм помагає, завсігди готовий простити їм їх гріхи і їх благословити. Ісус навчив їх гарної молитви "Отче Наш," навчив людей любити Отця, що на небі. Коли люде є добрі, то це найкращий доказ, що вони Бога люблять. Бога любити, Діточки ,не є тяжко, так як не є тяжко любити тата і маму. Коли прийде вам покуса непослухати, скажіть, зараз: Ні, ні, задля любови Бога, я цього не зроблю. Коли прийде покуса сказати неправду, скажіть: Ні, ні, цього не зроблю задля любови Бога. Любов Бога помагає людям творити великі діла, людей стаються подібними тоді до ангелів. Ісус учив нас, що я Бозі є три Особі Божі: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий, та що Він, Ісус, є друга Особа Божа, що стався чоловіком, щоби бути нашим Спасителем. Учив нас, щоби ми всі любили себе як брати і сестри. Не добре є для такої дитини, що бє іншу дитину, що робить її кривду. Така дитина смутить Христа, ображає Його, дає тим доказ, що не розуміє науки Христа. Треба бути зі всіми добрим, зі всіми співчувати, всім прощати.

Ще щось іншого учив нас Ісус: щоби ми з терпеливістю зносили наші терпіння. Чим є наші терпіння в порівнанню до терпінь Ісуса на хресті? Звичайно маленькі смішні річи. Пр. мама відмовляє вам вашої забаганки, тато не хоче позволити піти на забаву, учителька не дала вам нагороди, інша дитина має кращу одіж від вас, мама будить вас рано, щоби ви йшли до школи або до церкви. Це все маленькі річи, а ви діти, часто нарікаєте, не вмієте стерпіти, перенести це з любовю до Бога і до своїх родичів. А чим є все те в порівнанню до терпінь Ісуса на хресті? Тому коли будете зносити ваші маленькі терпіння з радістю і любовю, Ісус буде вас благословити, нагородить вас небом. Робім так, будьмо добрими і терпеливими.

ІСУС УЗДОРОВЛЯВ ХОРИХ—ТВОРИВ ДОБРО ДЛЯ ВСІХ. Ісус не вдоволявся тільки тим, що навчав людей. Він творив також великі діла, чуда, помагав людям. Хто би мені сказав, що то таке ЧУДО? Чудо, то надзвичайне діло, діти, таке діло, що ані я, ані ви, ані ніхто з людей не може його зробити. Не можуть такого діла довершити навіть ангели. Подумайте, діти, хто з нас міг би так зробити, щоби чоловік німий заговорив, щоби сліпий чоловік від уродження прозрів? Щоби мертвого чоловіка одним словом привернути до життя? Для Ісуса вистарчало, щоби хорий чоловік погляну в тільки з любовю на Ісуса, щоби Ісус тільки його діткнувся, сказав тільки одно слово, а цей хорий чоловік ставав здоровий, а як це був мертвий, на одно слово Ісуса, приходив до життя. Отсе чудо. (Тут можна пригадати кілька чуд які довершив Христос, щоби діти ясніше розуміли). Тому не диво, що до Ісуса приносили тілько а тілько хорих. Як великий був Ісус на землі а як добрим був для дітей.

ІСУС ПРИНИМАВ З ЛЮБОВЮ ДІТЕЙ І БЛАГОСЛОВИВ ІХ. Ісус хотів народитися дитиною, так як ви, як всі люде. Завсігди бажав, щоби діти до Нього приходили. Коли мами або ученики не хотіли непокоїти Ісуса дітьми, тоді Ісус напоминав їх і казав: Оставте, нехай діти приходять до мене.

А коли діти збижалися до Ісуса, Він розпростирав свої руки, брав дітей до себе, тулив їх до свойого серця і благословив їх. Однак Ісус любить дітей тільки добрих, без примх та нерозумних забаганок. Будьте тому добрими завсігди.

Коли ви хочете, щоби Ісус до вас мило усміхався, тоді коли ви вближаєтеся до церкви, до престола, коли ви складаєте руки до молитви, будьте добрими. Любіть Ісуса за те, що Він дав вам вашого Ангела Хоронителя, щоби вас беріг від всього злого. "Хто прийме одно дитя в мойому імени, казав Христос, цей мене приймає." А ці слова Ісуса говорять нам, як дуже Він любив дітей. Длятого подякуйте всі сьогодня Ісусові і завсігди памятайте про це у ваших молитвах.

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.

Йорктон, Саск.

1938 р. Ціна 10ц.

Іванна Трешневська-Савицька

МАЛЯР МОРОЗЕНЬКО

В ночі потихенько,
як в хаті сплять діти,
прийшов Морозенко,
в срібний плащ одітий.

Повиймав з кишені
кисти з фарбочками
і малює шибки
дивними квітками....

Як сонечко стало
раном приглядаться,
почали вірниці
несміло ховаться.

Заплакали шибки
срібними сліздами —
вмить сонце їх змило
своїми лучами.

др. Дейфо

ЗАСТУДА В ДІТЕЙ

Коли я вперве почав вести свою лікарську практику, тому 30 літ, тямлю, як я боявся літної спеки. А боявся я тому, бо я знав, що деякі діти, котрі я щасливо поміг привести у цей світ тому кілька місяців, літом захорують і помруть на літну холеру.

Тоді много дітий слабували на це і деякі ніколи не подужали.

Ізза тих причин матері так само боялися літа, як я і мали чого. Я переконався, що друге літо діточого життя було найнебезпечнійше. А це тому, що діти, котрі уродилися зимою або весною, якраз в перший небезпечний час кормилися грудию. Коли дитина мала рік, тоді її відлучали і починали живити мішаною поживою, котра здебільша складалася з непастеризованого коровячого молока. Звичайно однак не було клопоту так довго, доки не почалася спека а з нею хмари мух. Тоді діти зачинали хорувати. Многі подужували, але відсоток смертности був високий.

Я все говорив матерям щоби уважали на дітий і відганяли мухи від всього, до чого дитина дотокається, або їсть. А щоби їх ще більше заохотити, я говорив їм, що коли зовсім відгонять мухи, то їх дитина цілком не буде слабувати на холеру. Це виглядає на красний здогад, але я переконаний, що колиб ми не мали мух, то розвільнення зникне майже зовсім.

Певно, що літна холера не є одинокою причиною блювання і розвільнення. Матір повинна тямити, що так довго, як довго дитина є маленька, навіть найменше забурення

(Продовжається на стороні 12)

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

Скарбовий Звіт БУК-а, Лютий, 1939

ПРИХОДИ—

Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	2.70
Н. Гериляк і М. Ів. Киба	2.00
Н. Васьків	1.00
Відділ в Мондер, Альта	4.00
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	1.80
П. Дамидів і відділ ч. 2., Ланівці	1.90
о. Семчук, три передплаті	3.00
Ол. Малофій	1.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	2.25
Манітобська Секція БУК-а	20.00
Варвара Собчук і Н. Біленький	2.00
П. Саламаха і П. Маціборак	2.00
о. др. В. Кушнір, 8 передплат	8.00
М. Явний	1.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	2.25
Ол. Киба	2.00
В. Рибачок і Ів. Козяк	2.00
Ів. Войтович і Ф. Ганта	2.00
М. Венгерок і Д. Голінка	2.00
Ф. Волчек і Ів. Д. Стратійчук	2.00
Разом	$64.90

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 3	20.00
Розсилка	2.45
За Голос Спасителя	.25
Почтові значки	1.20
Друк БН ч. 4	20.00
Розсилка	2.45
За Голос Спасителя	.50
Разом	$46.85

Дм. Кобриянський,
гол. скарбник

(Застуда в Дитини.. продовж. зі стор. 11)

може нарушити кормові проводи дитини. Ви знаєте, що коли дитина починає ходити, то її крочки є дуже непевні. Подібно є з її кормовим проводом, коли починає його вживати.

Найчастійшою причиною нарушення жолудка або кишок в дитини є зараза. Приміром, коли дорослий застудиться, не відчуває потреби їсти. Але коли ваша дитина застудиться, то з нею гірше. Вона їсть, але тому, що в її тілі є зараза, її травлення нарушене, вона починає блювати або дістає розвільнення. Часом, обоє нараз.

Отже, коли ви старанно кормите дитину і дбаєте про неї а вона зпскає на вазі і нараз дістає розвільнення або зачинає блювати, то це певний знак, що щось з дитиною сталося, коли вона не приймає поживи, яку передтим любила.

Найзвичайнійшою причиною такого стану є зараза а тому, що найзвичайнійшою заразою між дітьми є застуда, подібно як між старшими, буде добре, коли пересвідчитеся, чи так воно не є в данім случаю.

Певно, що є також інші причини, що можуть спричинити клопіт. Такою причиною може бути запалення уха, або запалення дениці, коли це дівчинка то такою причиною можуть стати нирки. Родичі повинні знати, особливо, коли мають дівчинку, що мусять утримувати особливу чистоту і старанність в пеленках.

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а

День 20 січня буде важним днем для кольонії Бекенгем, Саск. Того дня на заклик нашого Отця Дм. Гаврилюка, ЧНІ. приїхало кілька молодців до хати п. Он. Стана і там більше як півтора години полєшували слова Братство Українців Католиків Канади. По тім тринацять росли і кріпких хлопців вписалися до БУК-а а здержалися від впису тільки ті, що належать до інших організацій і до нашої організації упереджені.

Так виявились серця многих....

Збори вибрали заряд, як слідує:

Голова — Михайло Вігірак
Писар — Михайло Родич
Скарбник — Іван Піскар
Провірники і судді— Стефан Крисоватий і Теодор Кривулик.

Наш відділ зразу взявся до праці

4 лютня ми відіграли в домівці біля нашої церкви представлення "Київ наш" — присутні були дуже тим задоволені.

Ми стали помагати в праці над будовою нової церкви.

13 лютня ми мали другі зборі, підчас котрих наш духовний провідник говорив до нас про дух лидарства і відвари наших предків та заохочував нас до взаїмної любови. Наш відділ якраз цею любовю сильний, члени взаїмно себе танують і не кличуть інакше, як "брате."

Були дальші вписи і знова вписалося одинацять хлопців, так що тепер маємо всіх 24 членів. Отець заохотили нас до промовчого контесту і наші хлопці взяли промови та вчуться. Контест буде пятого марта, по відправі. Наш відділ вже мав нагоду виказати свою відвагу і завзяття в обороні чести нашої нації. . Наш відділ став сіллю в оці тутешніх татинників, котрі видно забажали спрахляти тут пацифікацію— але тут не Галичина.... На нашій забаві 12 лютня вечером напали кілька з ножами і колами на наших хлопців. Наші з початку збентежилися, бо не знали і не сподівалися чогось подібного. Але як замітили кров на лиці своїх приятелів, сейчас кинулися на напасників, повідбирали їм коли і залізза а самих повикидали з читальні. Дай Боже, щоб наші подібно зробили з тими ножівниками в Галичині. Честь нашим хлопцям в Бекенгем, що не дались застращити горстці напасників, але таки з місця дали їм належну відправу.

Хлопці вчуться тепер пильно щоби побідити у відчитах а Марійська Дружина приготовляє пісні та декламації.

Михайло Родич,
писар.

||| ||| |||

Наша замітка: Відділ в Бекенгем, Саск дістає чергове число 71 і дай Боже, щоби розвивався як найкраще, щоби ці початки стали тревалою основою релігійно-національної праці для околиці. Літом буде там з'їзд молоді БУК-а, треба вже тепер готовитися на той з'їзд всім найкращим. Отже приготовляти співи, музику, декламації, промови і спортові вправи. Так гармонійно буде розвиватися душа і тіло. А час іде грізний і треба бути свідомим свого. Будуйте свідомість релігійно-національну! Не страхайтеся перепон! Ідіть в околицю і організуйте, де ще нема нашого відділу! Праця єдина з неволі нас вирве, нумо до праці брати!

Д. ЯКІМІЩАК
Адвокат
Адресуйте так:
D. YAKIMISCHAK,
407 McIntyre Blk., Winnipeg, Man.

РІЧНІ ЗБОРИ БУК-а У ВИНИПЕГУ

В недїлю 5 марта були річні збори БУК-а у Винипегу, в домівці при Малій Церкві. Прийшли члени місцевих парохіяльних зарядів та священики. Всіх присутних до пятьдесять душ. Проводив зборами Т. Мельничук— почесним предсідником був о. др. В. Кушнір.

Заряд здав звіт з минулорічної праці і хоч як тісно у Винипегу на організовану акцію в добім на більшу скалю, то все таки БУК чимало зробив добра за минулий рік. Оце вперше скликано перноманське віче робітництва—було пропольське, перше у Винипегу, віче в справі напастий поєта Вощиловского і заложення площі "Сокола-Батька." Була академія в честь Хрещення України, Листопадові роковини та нікуди правди діти, що якраз БУК у Винипегу був тим чинником, що подбав про поставлення наших кандидатів до міських виборів і вони зібрали більше голосів, як котрогобудь року. Колиж вони не вийшли то не причина БУК-а, а міжнародна збиранина всяких червоних, котрі до виборів ідуть одним фронтом і голосують на всяких мошків чи інших шабесгоїв а ці, що є поза БУК-ом, часто своїми інтригами та темнотою їм допомагають.

Вибрано новий заряд на рік 1939 в такому складі:

Голова— Тома Мельничук
Заступник — Іван Рудачек
Писарділовий— Олекса Малофій
Писар скарбовий— В. Метрик
Скарбник— Андрій Загарійчук
Провірники— Дмитро Дорош і Михайло Коняківський
Комітет пань— А. Якімищак, А. Заяць, Ів. Семків, Юлія Ковальська.

Рішено вислати привітальну телеграму до Риму з нагоди вибору св. Отця Пія XII і такуж телеграму до Хусту, до першого Українського Парляменту, що зібрався на свої наради 2 марта.

Намічено окружні з'їзди в Манітобі, літом, та конечність протикомуністичної акції супроти рухливости червоних лінчарів, що на розказ Москви розвільнюють все наше організоване життя і застрикують тому дурман у всяких нагадках проти КУ чи свідомого українства.

Гумор.— Коли премієр Англії Чемберлен вернувся з Парижа, запитали його, як Англія буде поводитися на випадок якби нападено на Францію.— Будемо дуже обурені— відповів Чемберлен.

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або стараєтеся о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
804—4th St. N., Saskatoon, Sask.
або
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді даровизн, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 7 (31) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Квітня, 1939 Vol. VII, No. 7 (31) YORKTON, SASK. Apr. 1, 1939

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

ТРАҐЕДІЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Чехи посилають ґен. Прхалу, щоби здавив українську самостійність — мадяри вмашерують на Карпатську Україну — Чехія розлітається без одного вистрілу— наша Січ ставить збройний опір наїздникам — ще в суботу 18 марта наші билися з мадярами!

Трівожні вістки через радіо в понеділок 18 марта потрясли совістю та національним почуванням всіх українців, деб вони не були. Проголошено, що словаки намагаються одержати повну самостійність від чехів а чехи противляться і післали військо, котре має здавити волю словаків. Повідомлено, що премієр словаків др. Тісо арештований чехами і замкнений в монастирі. Що словаки проголосили мимо того свою самостійність та візвали Гітлера на поміч.

І з тими вістками, котрі тільки посередно до нас відносилися, прийшли другі— як чорна хмара. Карпатська Україна проголосила свою самостійність— чехи післали ґенерала Прхалу з Праги з військом, човгами і моторами здавити незалежність Карпатської України. Телеґрама з 14 марта подавала, що в Хусті ідуть бої з чехами— наша Січ стала на захорону незалежности КУ і бється з чехами, чотирнацять січовиків впало на полі слави. Але вісти казали також, що рівночасно **мадяри за тихою принукою Гітлера** увійшли на КУ і заняли 18 сіл біля Мукачева. З Мукачева іде залізничий шлях на Лавочне, найблища і найкоротша дорога до Галичини. І туди наступили мадяри, щоби відрізати КУ від заходу, а дальше, щоби найскорше злучитися з ляхами, які обсадили границю військом і заявили, ще вони з мадярами тепер мусять мати спільну границю.

Серця українців дрожали! Кождий з нас був свідомий, що дванацята година нашої проби надходить! Кождий знав, що тепер рішається наше бути чи небути як державна нація! Кождий відчував, що доля КУ в крайній небезпеці— бо що може маленька країна з півміліоновим населенням супроти таких лютих ворогів, як ляхи і мадяри, що заперли її границі і стиснули насиллям своїх орд.

І коли дальші вістки подали, що **чехи без одного стрілу віддали Гітлерові всі свої богацтва а їх президент Ґаха підписав все, що Гітлер хотів**— що словаки віддались також на ласку і неласку Гітлера без одного спротиву — то наші серця **бились подивом безмірним-гордістю вільної нації, коли наша Січ не віддала своєї країни без бою і як з чехами так з [redacted] зела-рішучі та тяжкі бої!** Наша маленька Срібна Земля кровю засвідчила перед цілим світом свою рішучу волю жити

о. др. Августин Волошин

незалежним житям! **Наша армія, Карпатська Січ під проводом сотника Білого стала по геройськи до бою з двацятеро сильнійшим противником,** до безвиглядного бою! Наші молоді жовніри зложили жертву крови для вітчини так чесно і гідно, що світ став перед ними з подивом! **Українці одинокі станули в бій з ордою мадярів! Українці одинокі виступили збройно в обороні народоправних засад за справедливість, волю і честь!**

Чехи були відважні проти нашої маленької України—але перед нійцями сплазували і тільки плакати вміли! Віддали їм $92,000,000 в золоті а $35,000,000 в чужій валюті, які наховали в своїм державнім скарбі. І з того бачимо, **що значить чужа влада.** Ми тут в Канаді складали тяжкі гроші, щоби помогти КУ—а чехи, котрі дітами визискували нашу країну, як той ненаситний скупар нагарбали міліони в золоті і чужих грошах—щоби тепер без бою віддати німцям. Віддали німцям 1,500 літаків—човги, фабрики зброї і узброєння цілої армії—без одного вистрілу, без одного бою! Ось нація!

І такими ми не хочемо бути!

І такими ми не є!

За право до життя треба вміти постояти, оборонити і здобути а як треба, то навіть наложити власне життя за волю і честь! Так зробила наша Карпатська Січ!

Сумну ролю відіграли в цій цілій афері словаки та їх премієр, котрому як видно, більше залежало на власнім премієрстві, як на волі власного народу—бо це він спонукав і закликав німців на поміч проти чехів.

Сумнійшу ще ролю відіграли в цім всім ляхи та їхні політики, котрі нетямні на свою безпеку, ревіли в дикій радости, що мадяри давлять наших братів! Український нарід **того ніколи не забуде Варшаві та ляхам!** Ніколи!

Ще в четвер, в полудне, перша година—дня 16 марта наша армія і наш уряд були в столиці краю, в Хусті. Брацтво Українців Католиків Канади вислало на руки о. др. премієра Волошина тоді таку телеґраму:

"ПОДИВЛЯЄМО ВАШУ ГЕРОЙСЬКУ БОРБУ—МИ ВСІ З ВАМИ — БОГ ДАСТЬ ПОВІДУ— СЛАВА!"

І думаємо, що наш уряд ще одержав цю каблеґраму в Хусті. **Мадярам не прийде так легко здавити волю України.** І мимо того, що вони заляли КУ двістатисячною армією проти пять тисяч січовиків наших— мимо того, що вони урядово оповістили, начеб то потерпіли в боях тільки 37 вбитих а 117 ранених, то кождий, хто був на війні і знає, що значить борба в місті а наші боронили столицю від хати до хати, зза кождого вугла— той знає, що втрати мадярів ідуть в тисячі— інакше не збиралиб вони 200,000 орди проти нас!

Горядь наші села в КУ, виють пси і річить скот—далеко горами несуться зойки жінок та сиріт—далеко видно заграву пожеж—вона луною бє аж тут, до наших сердець! Ми відчуваємо, як одна рана! Ми співболіємо з Карпатською Україною, як один! **І молимо Боже Провидіння, щоби ці хвилі страшного допусту стали для нас в цім святім Пості очищенням з усіх наших провин, гріхів і змаг! Щоби кров наших борців,** неповинна кров героїв Срібної Землі—чиста, жертвенна і повна віри, **принесла нам Боже милосердія і поміч—волю і долю для України!**

Ніхто нам не поможе, коли самі не поможемо і ніхто не стане за нас до борби, коли ми самі за себе не постоїмо! Зі зброєю в руках, з вірою і посвятою в серці, з непереможним бажанням волі— наш нарід стоїть нині на очах цілого світа.

Нарід героїв—борців!

І такий нарід за Божою волею— **мусить побідити!**

Слава Карпатській Україні—її Урядові, о. др. Волошину, котрий пролив власну кров за Державність— слава Карпатській Січі! Слава її командантові, сотникові Білому!

Щирість це говорити, що думаємо— робити, що наміряємо— виконувати і сповняти, що обіцяємо і справді бути тим, за що нас люди мають і уважають.

Тильстон.

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ГАД СИЧИТЬ..

Ще заки юдам повелося знищити Карпатську Україну, в "матушке Маскве" відбувався 18 конґрес комуністичної партії, підчас котрого виступали з промовами самі "царі і псарі" — колиб сказати словами Шевченка, комуністичного царства совєтів.

Дня 11 марта промовляв червоний фашист і цар Сталін.

Маленька, але вільна Карпатська Україна згоняла сон з його очий, спокій за дня і він сказав ті слова: "Можливо, що в Німеччині живуть такі сноходи, котрим сниться про заняття України совєтської, слона, при помочі маленької комашки, Карпатської України."

Так совєтські слоні говорять про наш край і нарід.

Але ті маленькі надто важкі, щоби їх промовчати і від них відігнатись —тому вони бодай ревуть.

Тепер можуть ревіть разом з мадярами що та "комашка" стікає кровю.

Ось так ляхи, мадяри й совіти стали в один ряд проти природних прав нашого народу до волі!

— — — — — —

Секретар комуністичної партії України Хрущов говорив знова, що всіх, котріб хотіли відірвати Україну від "матушки Маскві" вони будуть бити, як "встеклих собак." Дуже войовничі стали совєтські "демократи" — а ще недавно так горлали про ліґи проти війни і фашизму, а тепер **ділами свідчать,** що вони саме є найгірші фашисти і цукувачі до війни!

Ось отверте лице більшовизму, червоного фашизму, що нищить нашу Україну!

— — — — —

А ось як відносяться більшовики до своїх робітників на Україні.

В московській "Правді" з 14 січня 1939 надрукований такий розказ комісаря тяжкого промислу Лазаря Каґановича (жида з роду): "В справі копальні заліза ім. Леніна (Кривий Ріг)

а) Керівникові на відтинку шахти ЗОТ Слюсареві проголошую сувору догану і осторогу за те, що є надто поблажливий для робітників, видаючи їм перепустки.

б) Директора заряду криворіжської копальні Лімончека і начальника відділу будівництва Волошина, за свідоме невиконання рішень уряду ЗССР і бездільности супроти лінюхів —звільняю з посад і віддаю під суд."

Це дослівно з московської більшовицької часописі!

І ці слова говорять самі про себе.

Каґановіч, що стільки розуміється на тяжкім промислі, як його предки на цвяхах і дротах, сварить, звільняє і судить робітників та наставників за ніщо інше, тільки тому, що **вони були лагідні до робітників** або не надривались в каторжній роботі.

Ось соціялістична країна досягнень!

Неволя і рабство для робітника а панування і раювання для всяких Каґановичів!

— — —

Перерви обідної для робітників в совітів на діді нема. Бо як подає сама совітська часопись Ізвєстія з 15 січня 1939 "в бруднім і тіснім приміщенню їдальні при касі тиснеться довжезний хвостик"— ось так робітники в обідній порі замість відпочити і з'їсти— тиснуться при касі, щоби дістати квіток на їду.

Але не тиснуться там всякі Каґановичі та інші червоні комісарі....

— — — — — —

Перепис населення на Україні виявив на диво совітських учених, що цілі місцевості зчезли з лиця землі. І так Ізвєстія з 21 січня 1939 подають такі жалі: "Були вони (ці місцевості) зареєстровані, мали назви, були відмічені на мапі — **і нараз пропали!"**

Ось такі дива діються в совітській Україні.... Були цілі селища, означені навіть на мапі— і нараз пропали! Без чуми і без зарази вимела їх совітська чума! Вимели їх червоні комісарі Каґановичі голодом і мором, чекою і виселенням на Соловки— цілі наші села, сотки тисячі наших селян, а тепер московські Ізвєстія дивуються, що цілі оселі "пропали"....

Так червоний сатана катує Україну!

Геть з більшовицьким гадом!

РЕЛІГІЙНІСТЬ ВИНИПЕҐСЬКИХ СТУДЕНТІВ

Інспектор Андрій Мур заявив іноді прилюдно, що студенти вищих шкіл у Винипеґу (некатолицьких шкіл а прилюдних) мають дуже обмежене знання релігії. І так на основі переведених дослідів він каже, що на 20 студентів тільки шість знало притчу про Самаринина, а також деякі з них знали тільки Отче наш — і Х Заповідий. Це були студенти одинацятого ступня.

З того приводу у Винипеґу настав рух і очевидне замішання. Деякі студенти вищих шкіл стали протестувати проти твердження інспектора Мура а також деякі учителі. Однак правди нікуди діти, що в протестантській школі релігії не вчуть а релігійними справами занимаються дуже доривочно і поблажно. В наслідок того панує повне незнання найважнійших справ життя і хлопці, котрі покінчили вищі школи є нежіками в простих релігійних справах. Стан цей викликав занепокоєння громадянства, бо кождому ясно, що незнання релігії не приносить добра.

Ось такі наслідки безрелігійного виховання, котрому вповні можна зарадити тільки через католицькі школи. Уважайте родичі, куди посилаєте дітий на науку— уважайте хлопці, до якої школи ідете. Бо наука а шляхотність серця не все ідуть в парі і навіть велике знання не заступить чесного характеру.

КОНСИСТОРІЯ АВТОКЕФАЛЬНИХ ПРОГРАЛА ПРОЦЕС ЗА СОБОЮ

13 марта апеляційний суд Манітоби спростував рішення судді Донована, силою котрого консисторія автокефальних виграла процес за собою у Винипеґу.

Апеляційний суд одноголосно рішив, що консисторія не має права усувати духовника собору, ані не має права над майном собору. Кошти має заплатити консисторія.

В писанім присуді суддя Деннистав заявив, що спір іде о духовні справи, а суд не повинен в такі справи мішатися.

Суддя Робсон заявив, що супроти духовника собору консисторія поступила загостро, виганяючи його як духовника.

Тим чином В. Свистун виграв процес в апеляційнім суді і мериторично виграв справу, що їхня Церква залежить прямо від Київа а нова інкорпорація, що увела консисторія, творить цілком інше правне тіло. На чолі консисторії стоїть Савчук і ще не знати, яке займе становище супроти того висліду процесу. З ним позивали собор Йосиф Богонос і Юрко Буґера. Процес тягнеться від мая 1937 року і певно коштує гарну суму гроша.

Ось так розкол між автокефальними став православним фактом і сам суд признав, що там тепер дві церкві з двома ріжними управами. Так діпиться все, що відірветься від Церкви Христа і одного Христового Проводу, силою першого ділення ся внутрішнього поспідовного ферменту. Які це має наслідки на нарід— не треба говорити.

ПОЛІТИЧНИЙ ГУМОР.— Правительства Англії та Франції вже устійнили свої становища супроти німецьких домагань у справі кольоній: Англійці годяться звернути Німцям ті б. німецькі кольонії, що їх тепер посідають Французи, а Французи годяться звернути Німцям ті б. німецькі кольонії, що їх тепер посідають Англійці.

ПРОЧ З КОМУНІЗМОМ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскатчевану. Виходить що другий тиждень. — Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя", Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц.

Адреса редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man. Головний управитель Дм. Кобрунский, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE of the NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c.

Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man.

General Manager: Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask.

Subscriptions and applications to be addressed to the Manager.

ВЕЛИКДЕНЬ-ПРАЗНИК СЛАВИ І ПОБІДИ БОГА

Жадне свято так глибоко і з такими сильними змінами чуття не порушує душі, як Великдень. Ще недавно ми били поклони, бачили все у фіолєтах суму, чули страстні євангелія і бачили Господній гріб. А тепер в повені квітів, серед блеску світла співаємо пісню побіди: Да воскреснет Бог і разточаться врази єго!....

Побіда Христа Господа над всею злобою світа, над всім лицемірством, підступом і нікчемністю а найбільша побіда над смертю і над гріхом. "Гдi, ти смерте жало? Гдi, ти аде побіда?" Христос побідив гріх у всіх його відмінах і видах, найтяжчого і найстрашнійшого ворога людської душі, що безоглядно і безгранично нищить всі добра чоловіка—того страшного і досі непобідного ворога — ПОБІДИВ ХРИСТОС!

І у змісті тої побіди, котра людям власними силами була неможлива, котра переходила можність людської природи— у змісті тої надприродної побіди Христа у всій величі і пишноті заяснила нам—грішним, немічним людям—Божа СЛАВА і БОЖА ПРЕМУДРІСТЬ. Слава так повна, така велична, що люди падали ниць від її блеску—котрої око людське ще не виділо, про котру ухо не чуло....

В ці величні дні весь Український Нарід жадобливо пє з хрустально чистих жерел Божої Правди. В тихих наших церквах всюди радісні співи і далеко несеться гомін дзвонів. Радіють чисті серця і пинуть туди—на тихі води, на ясні зорі, де край веселий, де мир хрещений....

Дай нам Христе Царю побіду над усім злом! Єдність серця і щиру чисту любов! Славу і честь через Твоє побідне імя— Христос Воскрес!

о. М.Т.П.

ХЛІБ ЖИТТЯ

ПОЖИВА

Пресвята Евхаристія це живе жерело ласк. Прочі св. Тайни це мов струї, котрими пливе ласка для душі, Пресвята Евхаристія приносить нам Автора всіх ласк. Через св. Причастя наша душа одержує найлучшу поживу до життя. Як мадеріяльна пожива ділає на наше природне життя, бо дає вдоровля і силу, так Пр. Евхаристія через Тіло й Кров Ісуса Христа ділає на наше духовне життя.

Пр. Евхаристія направляє страту, яку наша душа поносить через повседневний гріх. Скріпляє нашу душу через близшу злуку з Христом і нашим ближним. Пр. Евхаристія приносить нам милість до душі, бо запашює побожність. Зміцняє нашу душу, робить її сильною проти спокус, подавлює пристрасти. Сам Ісус Христос запевняє нам то все словами: "Бо моє Тіло це правдивий корм а моя Кров це правдивий напій."

ЛІК

Через святе Причастя направляємо шкоду духовну, яку заподіяв нам гріх. Пр. Евхаристія це найлучший лік проти наших дневних слабостий. Прийняття Ісуса в Тайні Його любови збільшає в нашій душі освячаючу ласку і дає много дійствуючих ласк. Наслідком тої дійствуючої любови, що св. Причастя нам дає, відпускаються повседневні гріхи. "Бо любов покриває множество гріхів" І Пет. 4, 8.

Через прийняття св. Евхаристії змазується з нашої душі всі повседневні гріхи, коли не маємо до них жадного привязання.

ЗЛУКА З ХРИСТОМ

Коли "благодать і істина Ісусом Христом сталася" (Ів. 1, 17), то певно, що ця ласка і правда мусять прийти в нашу душу, коли в св. Причастію приймаємо Ісуса Христа, котрий є Дорогою, Правдою і Життям. Сам Ісус Христос це твердить: "Хто їсть моє Тіло і пє мою Кров, в мені перебуває а я в нім" Ів. 6, 56.

Так ми лучимося як найтіснійше з Христом. Через св. Причастя одержуємо Христа, котрий віддає самого себе, і одержуємо в такий спосіб, що можемо в Ньому перебувати, через Нього і для Нього.

Хто вміє оцінити великі ласки цеї Тайни, буде старатися як найчастійше приступати до св. Причастя. Так ми зрозуміємо св. Павла, котрий каже: "А жию вже не я, але живе в мені Христос." Святе Причастя є основою надприродного і святого життя, вічного життя. Христос сказав: "Я є хліб життя.... Хто їсть сей хліб, житиме по віки."

Не дайся нічому покомати! Можуть говорити, що хочуть, але найбільші філі збиває вітер. Стань до них лицем, все тільки лицем, а певно перебешся.

Дж. Конрад.

ТЕЛЕҐРАМА БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ З НАГОДИ КОРОНАЦІЇ СВ. ОТЦЯ.

Брацтво Українців Католиків Канади вислало з нагоди Коронації Св. Отця Пія XII. телеграму слідуючого змісту:

ЙОГО СВЯТІСТЬ ПАПА ПІЙ XII.
ВАТИКАН-МІСТО, ІТАЛІЯ.

Брацтво Українців Католиків Канади в імени тисячів свойого членства з нагоди Коронації, у стіп Вашої Святости, смиренно висказує свою радість заявляючи свою льояльність, послух і любов.

о. др. Василь Кушнір, Вінніпеґ Ман.

На цю телеграму Брацтво Українців Католиків одержало телеграфічну відповідь такого змісту:

ВАТИКАН-МІСТО 18. березня 1939

Всеч. о. Др. Василь Кушнір, Вінніпеґ, Ман.

Святіший Отець дякує і благословить.

Кардинал Маліоне.

ДЛЯ РОЗДУМИ УКРАЇНЦЯМ В КАНАДІ!

Після статистики живе в Канаді біля 600,000 українців. Це більше, як пять відсотків всього населення. Відповідно до цього ми повинні мати 12 послів в Отаві в Домініяльнім Парляменті. Але ми не маємо ані одного....

Право голосу маємо, але уживаємо для чужих. Коли не будемо ставити своїх кандидатів на послів і їх вибирати, то прийде час, що нам можуть відібрати право голосу при виборах. Хто тоді за нас упімнеться?

Домініяльні вибори близько, Організуймо ся завчасу!

З пошаною,

Б. Л. Корчинський

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

СОГЛАСНО ЗАСПІВАЙМО

Согласно заспіваймо, веселімся разом днесь.
Ісуса прославляймо, Він бо із мертвих вос-
Христос воскресе із мертвих, [крес!
воскресе, воскресе, воскресе із мертвих,
смертію, смертію, смерть поправ,
смертію, смертію, смерть поправ,
і сущим во гробіх
живот, живот, живот дарував....

Мироносиці жени ранком до гроба ідуть,
миро на святі рани плачучи разом несуть.
Христос воскресе.....

По дорозі питають, хто нам камінь відвалить?
І сумують, ридають, хтож нам в помічі поспі-
Христос воскресе..... [шить?

Согласно заспівайте, воскресшого витайте!
Гадуймося нині всі, як ангели в небесіх!
Христос воскресе....

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес!
Христос воскрес!
Земленька зі сну збудилась,
в трави, цвіти замаїлась.
Звір і птичка веселяться,
миром Божий світ краситься.
Люди—мир дав Бог з небес:
Христос воскрес!

Христос воскрес!
Христос воскрес!
Радуйтеся Божі люди,
най між нами гнів не буде,
най цвите любов все Божа
чиста, мила, як цвіт рожа —
бо любов прийшла з небес,
Христос воскрес!

Євангеліє св. Йоана, 1, 1—5.

Въ началѣ бѣ Слово, й Слово бѣ у Бога, й Богъ бѣ Слово.

Сей бѣ искони у Бога, вся тѣмъ быша, й безъ него ничтоже бысть еже бысть.

Въ томъ животъ бѣ, й животъ бѣ свѣтъ человѣкомъ; й свѣтъ въ тьмѣ свѣтится й тьма его не обятъ.

Стіхира гласъ 5.

Воскресеніе твоє, Христе Спасе, Ангели поють на небеси, й насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ тебе пѣти й славити.

Стіхи

Да воскреснетъ Богъ, й расточатся врази его, й да бѣжатъ от лица его вси ненавидящіи его!

Яко изчезаетъ димъ, да изчезнутъ; яко таетъ воскъ от лица огня —

Тако да погибнутъ грѣшницы от лица Божія а праведницы да возвеселятся!

Сей день, егоже сотворѣ Господъ, возрадуемся й возвеселимся въ онъ!

Слава Отцу й Сыну й Святому Духу, й нинѣ й присно й во вѣки вѣковъ, аминь.

Воскресъ Іисусъ от гроба, якоже прорече, даде намъ животъ вѣчный; миръ й велію милость.

Євангеліє на Вечірні, Йоана 20, 20—23

Возрадовашася убо ученици видѣвше Господа. Рече же имъ Іисусъ паки: Миръ вамъ! Якоже посла мя Отецъ й азъ посылаю вы.

Й сіе рекъ, дуну, й глагола имъ: Пріимите Духъ святаго; имже отпустите грѣхи, отпускятся имъ, й имже держите, держатся!

Церковний Календар на Квітень, 1939

1. субота — Лазарева субота
2. **неділя — Цвітна Неділя**
3. понеділок — Якова ісп.
4. второк — Василія свмуч.
5. середа — Нікона, прмуч.
6. **четвер — Великий Четвер**
7. **пятниця — Вел. Пятниця і Благовіщення**
8. субота — Велика Субота
9. **неділя — Великдень**
10. **понеділок — Світлий Понеділок**
11. **второк — Світлий Второк**
12. середа — Івана лїств.
13. четвер — Ігнатія пр.

УСТАВ

1. Лазарева Субота— Літ. св. Йоана Зол. Єлици, ап. 333, св. Ів. 39.
2. неділя Цвітна — Вел. Веч. з Литією, на утр. св. Мат. 83, по 50 псальмі посвячення лози, Св. Б. св. Ів. Зол., ап. 247, св. Ів. 41.
6. Великий Четвер — Св Б. св. Вас. Вел. з Вечірнею, ап. 149, св. Мат. 107 — вечером Страсти.
7. Велика Пятниця і Благовіщення — на утр. св. Лук. 4 і страсти 8. Св. Б. св. Ів. Зол. з Вечірнею, ап. 306 і 125. Лук 3 і Мат 110 — вечером Єрусалимська утреня ап. 133, єв. Мат. 114.
8. Велика Субота — Св. Б. св. Вас. Вел. з Веч. По Світе тихий—15 чтеній, єлици, ап. 91; священик перебирається з постних риз у світлі, св. Мат. 115, по отпусті благословляє хлїбів як на Литії. Свячений насов, писанок і ідн.
9. Великдень — Надгробне, обхід кругом церкви, Воскресна Утреня, Св. Б. св. Ів. Зол. Єлици, ап. 1. єв. Ів. 1 — Вечірня у всіх ризах, єв. Ів. 65.
10. Світлий Понеділок — Глас 2, ап. 2, св. Ів. 2.
1. Світл. Второк — глас 3, на Св. Б. ап. 4, св. Лук. 113.

— — — —

У велику Пятницю винесення плащаниці зараз по Службі Божій, відвідини Божого Гробу. На Великдень дзвони дзвонять увесь день, молодь збирається при церкві на гри, співають гагілки, обдаровують себе писанками. У Світлий Понеділок процесія іде на гроби, священик читає євангелія і править панахиди всі спільно молимося за померлих. Від Великодня до Провідної Неділі загальниця, вільно їсти мясо в кождий день тижня. При церквах парохіяни уладжують спільне свячене.

о. др. Василь Кушнір

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ

Євангеліє Йоана, зач. 1.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Богом було Слово. Воно було на початку у Бога. Все ним сталося і без нього нічо не сталося. В нім було життя, а життя було світлом людей. І світло у тьмі світить, і тьма його не обняла. Був чоловік післаний від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про світло, щоби всі увірили через нього. Він не був світлом, але, щоби свідчити про світло. Було світло правдиве, що просвічує кождого чоловіка, котрий приходить на світ. На світі був і світ ним стався, і світ його не пізнав. У своє прийшов і свої його не приняли. Котрі приняли його тим дав власть дітьми божими статися, віруючи в імя його. Котрі не з крови, ані з похоти тіла, ані з похоти мужа, а з Бога народилися.

НАУКА
Воскресення Ісуса Христа

ВОСКРЕС.

В послідних днях Церква Христова була в жалобі.... Нині є в радости та з глубини серця співає: ХРИСТОС ВОСКРЕС. Воскресення Ісуса Христа, це одна з найбільших урочистостей; це найславніше таїнство для Христа і для нас.... Ісус Христос умер за наші гріхи, воскрес для нашого оправдання. Побідив смерть, приняв знова своє безсмертне життя. Христос, що воскрес із мертвих, вже не вмирає, а це для нас людей є жерелом радости, надії на життя вічне.

Застановімся над деякими точками Воскресення Ісуса Христа, а саме:

1) Як воскрес? 2) Чому воскрес? 3) Що нам придбав через своє Воскресення?

1. ЯК ВОСКРЕС?

Ось що про це говорять Евангелисти:

1. Ісус Христос умер на хресті в пятницю о 3-ій годині з полудня. Йосиф з Ариматеї, ученик Христа та Ніходим взяли тіло Ісуса, обвили плащаницею і вонями і поло-

ВЕЛИКДЕНЬ ДЕНЬ БОЖОЇ РАДОСТИ

жили до нового гробу і похоронили. Жидівська старшина поставила коло гробу сторожу та гріб запечатала. Ця обставина є дуже важна, бо стверджує найперше смерть Ісуса Христа а відтак доказує, що ніхто тіла Христа не міг порушити, чи його з гробу взяти.

2. Відтак, перед сходом сонця в неділю, що була третим днем від смерти Ісуса, душа Ісуса своєю власною божою силою злучилася зі своїм тілом, надаючи йому прикмети тіла воскресшого, прославленого. В цей спосіб Христос славний і без смертний виходить із гробу, не нарушуючи ані печати на кайєни, ані самого каменя, який заминав вхід до гробу. Вийшов так, як вийшов з непорочного лона Пречистої Діви Марії.

3) Аж отсе велике землетрясення. Ангел Господень сходить з неба, відкидає камінь від гробу і сам занимає на ньому місце. Його лице як сонце а одіж як сніг. Сторожа, коли це побачила, настрашилася. Сей час опустила своє місце і побігла до міста, до Єрусалиму та розповіла жидівській раді про все, що сталося.

4. Саме тоді, ще перед сходом сонця прийшли побожні жінки Марія Магдалина і друга Марія, щоби поднитися на гріб. Побачили гріб розвалений і Ангела, що сидів на камени і настрашилися. Ангел сказав жінкам: Не бійтеся, бо знаю, що шукаєте Ісуса Розпятого. Нема його тут, бо воскрес; ходіть і подивіться на місце, де лежав. І йдіть скоро та скажіть його ученикам, що воскрес і се попереджає вас в Галилеї; там його побачите. І вернувши від гробу, побожні жінки, сповістили про все, що сталося одинайцятьох апостолів і прочих. І здавалися видумкою слова жінок. І вийшли Петро і Йоан і пішли до гробу. І бігли оба разом. Прибули до гробу і побачили лежачі простирала і хустку, що була на голові Ісуса. Побачили це і увірили, що ХРИСТОС ВОСКРЕС.

5. Христос появився найперше своїй Матері Пречистій Діві Марії, відтак Магдалині, побожним жінкам, Петрові, двом ученикам з Емаус та прочим Апостолам, крім Апостола Томи.

6. Велика радість запанувала між Апостолами. Вістка про Воскресення Христа рознеслася лискавкою по Єрусалимі і околиці. Всі говорили: ХРИСТОС ВОСКРЕС, ХРИСТОС ВОСКРЕС....

II. ЧОМУ ІСУС ХРИСТОС ВОСКРЕС?

Звернім на це пильну увагу:

1. Щоби пошанувати і прославити Тіло Ісуса Христа, що тілько натерпілося. Така нагорода була зовсім слушна і справедлива. Ще вчера терпіло стільки нарути, пониження, бичовання, терновий вінець, розпяття.. Вчера умирав серед страшних мук бу похований з поспіхом без належної чести і обслуги.... А сьогодня: ВОСКРЕС, як Побідник смерти; його Тіло світить як сонце, більше не терпить і не вмирає. Є ніжне, проникливе, входить в кожне місце, через замкнені двері. Христос цього дня прославлений перед своїм Вітцем, перед Ангелами, перед силами пекла, перед своїми приятелями і ворогами.

2. Щоби скріпити нашу віру. а) Воскресення Ісуса Христа є основою і славою нашої віри, тому що наглядно доказує божество і всемогучість нашого Спасителя. Чоловік, якому Господь уділяє своєї сили може творити чуда. Але тільки Бог може сам себе воскресити. Я МАЮ СИЛУ МОЮ ДУШУ ВІДДАТИ І МАЮ СИЛУ ЗНОВА ЇЇ ПРИЙНЯТИ..... Христос Спаситель богато разів предсказав своє воскресення. Це був також знак, яким доказує Христос своє божество цевірним Юдеям: НЕ ДАСТЬСЯ ВАМ ЗНАКУ, ХИБА ЗНАК ПРОРОКА ЙОНИ.. Воскресення Христа, це головний і найважніший доказ, яким послугувалися Апостоли, щоби доказати божество Христа і тим навернути світ. "Якщо Христос не воскрес, говорив св. Павло, то марне є наше проповідання, марна наша віра." Христос воскрес. Отже Він є Сином Божим, отже Його воскресення є правдивим, правдива Його наука, правдиві Його Заповіди, правдива Його Церква.. Тому ми повинні, ми маємо його почитати, слухати, наслідувати, йти за Ним....

Мудрість Господня, для піддержки цеї правди Воскресення Христа, послугується невірністю Апостолів а особливо Апостола св. Томи. Коли Апостоли не зараз повірили у Воскресення Христа, то це не було ознакою їх невіжества, а радше середником, щоби скріпити нашу віру, на протязі віків. Вони кусіли справу докладно розслідити, а ми коли це читаємо, находимо сильну піддержку нашої віри.

3. Щоби скріпити нашу надію: Звернім на це нашу увагу: Тут говоримо про воскресення Святих. Якщо грішний чоловік хоче це розуміти і цю гарну науку приноровити до себе, треба йому конечно станути на дорогу науки Христової. Коли умре в гріхах, він також воскресне і то воскресне напевно, чи цього хоче чи не хоче, це є правда віри. Але тоді він воскресне на вічне осудження, на вічну кару. Воскресення Христа є отже для нас певною запорукою, що ми також воскреснемо. Христос це нам обіцяв і певно цього додержить.

4. Щоби виконати як найкраще волю небесного Вітця, щоби збільшити його славу. Христос посилає своїх учеників, щоби звістили волю Божу усім, щоби цілий світ полюбив Бога.

III. ОВОЧІ ВОСКРЕСЕННЯ.

1.Воскресення Христа, це не тільки основа нашої віри і нашої надії, але це також взірець нашого воскресення, серця і душі, до нового життя.

2. В чім полягає це нове життя? Треба оставити гріх, всі наші блуди, життя після науки Ісуса Христа і для Ісуса Христа.

3. Це наше святе життя, життя покути, терпіння, любови Христа, це для нас, як було для Христа, умовиною, в який спосіб прийти до вічного життя.

4. Горе там, що мимо Страстей і Воскресення Христа дальше жиють в грісі. Вони воскреснуть для вічної смерти.

Яке становище занимаємо нині, в цей великий день Воскресення Христового? Якщо хочете воскреснути для життя вічного, отсе середники: ЖИЙТЕ ДЛЯ ХРИСТА, ЗАХОВУЙТЕ ЙОГО ЗАПОВІДИ. Амінь.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

Березень або цвітень 1280 записаний в нашій літописі; ось як: "Тоді то Лестько пішов походом на Льва, заняв у нього город Переворськ, побив у ньому всіх людий від малого до великого а город запалив і вернувся до себе."

Ось такими короткими, ядерними, повними траґічної дійсности словами описує наш літописець, як польський князь Лестько (Лещек) напав на посілість нашого князя Льва, на місто Переворськ (нині ляхи називають це містечко за Ярославом на захід "Пшеворск")— а це наша прадавня посілість і як там по ляцьки винищив все, що тільки міг. Побив, запалив— і тоді вернувся до себе. Ось такими сусідами були ляхи для нас сотки літ— такими остали досі і тому так тішились недавно з мадярського нападу. Одні і другі златі вороги наші, дикі і рознузані в розбоях над нашим народом — та колись були наші князі, що мечем присмирювали орду. Нині Божа справедливість нераз каже довгенько чекати на себе, але вкінці вимірює кару нагло і страшно. Таке буде й нині з ляхами —не забуваймо ніколи, що Переворськ то наш давний-прадавний город, наших князів і нашого народу а ляхи дістали його розбоєм.

— — — —

10 цвітня 1289 описує наш літописець тими словами: "Зміцнивши залогу у Бересті, Мстислав поїхав до Володимира. Як там приїхав, зїхалися до нього всі його бояри, старі і молоді, дуже богато. А князь Мстислав засів на столі свого брата Володимира на сам Великдень в році 6797 (від сотворення світа, то є 1289 від ур. Хр) в десятий день місяця цвітня і почав княжити після свого брата ясніючи любовю правди до всієї братії, і бояр і простих людий. Настала тоді велика радість для людий. Воскресення Господне і сидення княже на престіл."

Так раділи колись наші предки.. Дасть Бог, що ми й діждемося радости і для нас засіяє любов правди....

— — — —

7 цвітня 1917 року проголошено в Київі Українську Центральну Раду а **10 цвітня** Всеукраїнський конгрес визнав її владою України.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Обовязок родичів про релігійне виховання дітий.

Ісус Христос не боронив дітям приходити до себе, навіть по цілоденнім навчанню і приказав апостолам не вборонювати дітий щоби до нього приходили. Дітий поставив для нас як взір побожности і щирости і сказав, що коли не станемо, як діти, не увійдемо в царство небесне. За згіршення дитини загроз найтяжчою карою і сказав, що лучше гіршителеві привязати собі корновий камінь до шиї і потонути, як згіршити одну дитину. Церковне право пригадує родичам на обовязок релігійного виховання, бо лише релігійне виховання може бути моральним і забезпечити дитину перед гріхом та його наслідками.

Цей обовязок релігійного виховання особливо відноситься там, де віра і обичаї в небезпеці, бо дитина ходить до некатолицької школи, живе серед некатолицького окруження та наражена на всякі впливи, які зовсім не пособляють ні чеснотам ні вірі. Там, де нема кріпкої віри, нема також певної острої моральности. Дитина, що не знає віри, не знає молитви, не ходить до церкви, легко паде в сіти гріха, намову і заману злих приятелів через злу книжку, зле товариство, зле кіно і загалі зле окруження. Нема кому пробудити тому і задармо потім родичі нарікають та плачуть, коли бачуть наслідки гріха.

Тому родичі повинні знати, що їх тяжкий обовязок— під гріхом тяжким— є: дати релігійно-моральне виховання дитині і що це вони, а не хто інший має про це дбати з тим займатися. Бо є такі вигідні, а в дійсності лінові родичі, котрі хоча знають про свої обовязки —то їх не виконують а збувають тим, що хтось, десь, колись навчить дітий релігії, а їм самим не треба тим турбуватися. І тому загальне місячне намірення для членів Апостольства Молитви є, молитися, щоби родичі самі дбали, інтересувалися та старанно виховували релігійно своїх дітий.

— — — —

Місійне намірення: Збереження християнства серед національних змагань в Індіях. Індії досі остали здебільша поганськими —їх віра це буддизм. Але многі мілюни в Індіях є також магометанами, хоча також понад два мілюни є вже християни. Погани уважають християн за відступників від національного поганства і тому доля індийців християн дуже прикра серед своїх земляків. Молімся за їх витревалість в добрім і за навернення многих мілюнів з поганства.

І РАДІСТЬ У ВСЕЛЕННІЙ

Воскресний Дзвін!
І ризи золоті.
Блиск свіч і сизий дим кадила.
Поклони до землі....
Слова святі:
—Христос воскрес! Христос воскрес!

І радість у Вселенній....
І лине дух із храму стін
У храм небес.. ..
—О, Христе! Христе! Боже наш!
І ми.. радімо.. і ми.... віримо:
—Ти і для нас воскрес!

Благословен!
В серцях вложи живої сили,
А камінь скинемо з могили
І перейдем гегенну....
Розкований у серці жар запалимо в огні!
Скріпи— а здвигнемо вівтар!
Помилуй— а залунає і для нас
Воскресний Дзвін!!!

Уляна Кравченко

ПІД ЦЕРКВОЮ НА ВЕЛИКДЕНЬ

Дівочий, жвавий хоровід
Живим вінком круг церкви вється,
А на колоді сивий дід
Сидить, і дивиться й сміється.

"Отут колись—думає дід—
Мої і внуки і правнуки
У гагілковий хоровід
Підуть, побравшися за руки.

Га, що робить! Літа біжать.
Та хоч піду на могилки,
То й там до мене долетять
Веселі наші гагілки."

Дівочий, жвавий хоровід
Живим вінком круг церкви вється,
А на колоді сивий дід
Сидить, і дивиться й сміється.

"Гей, молодосте золота!
Минула ти! Цить, серце, цить!"
І старість молоді літа
З глибини душі благословить.

Богдан Лепкий

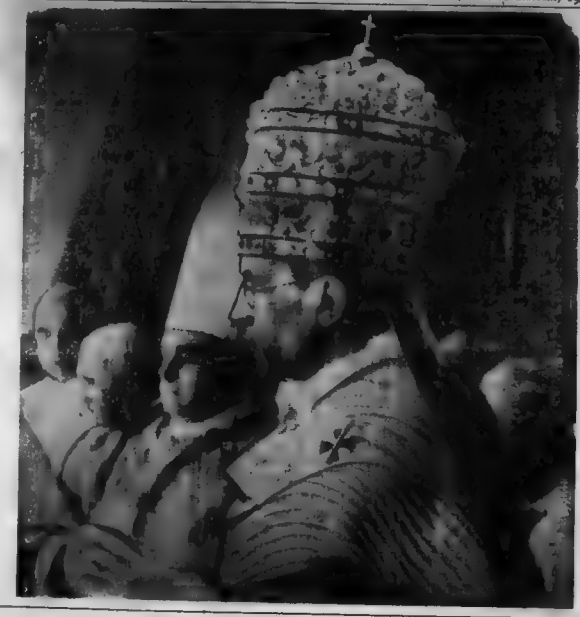

КОРОНАЦІЯ СВ. ОТЦЯ

В неділю 12 марта відбулася в Римі, в церкві св. апостолів Петра і Павла, коронація св. Отця Папи Пія XII.

Наперед св. Отець удався з процесією до церкви, Понад пів мілюна вірних залягли площу перед церквою. Процесія ішла в супроводі папської ґвардії бояр, порядок утримували швайцарці. Серед тої виставности і людської слави тричі підчас процесії клали перед ноги Папи маленький клубок льону і запалювали.

—Святіший Отче! Так минає слава світу....

Цей обряд має за ціль пригадати серед великої виставности, що вся людська слава минає так як дим з льону....

Потім була Служба Божа, котру відравив в найбільшім зосередженню і побожности св. Отець.

А потім вложено на голову св. Отця потрійну корону, так звану тіяру, що означає власть Папи понад всі власти світу— царів і королів.

Вкінці вложили на рамена св. Отця паліюм, це є малий, білий, вовняний шаль, котрий наперед лежав на гробі св. Петра— а котрий означає милоть Ізії, яку він передав Єлисеєві. (Милоть, значить плащ).

Потім духовенство складало поклін св. Отцеві.

На образку бачимо св. Отця, як сидить на престолі в потрійній корові. Образ переслано радієм до Америки.

З цілим католицьким світом й ми, українці католики, залучаємо наші щирі та сердечні бажання та складаємо поклін Намісникові Ісуса Христа на землі: Най Живе і Щасливо Панує на Многі і Благі Літа!

За добре діло дістав мілюнову нагороду

Ще 1920 р. Іван Сущак з Ярмолівки, костопільського повіту, на большевицькому кордоні знайшов раненого Степ. Єрмолаєва, банкера з Києва, засудженого черезвичайкою на смерть. Підчас втечі Єрмолаєва постріляла тяжко прикордонна сторожа. Сущак заопікувався раненим, забрав його до дому, вилікував на власний кошт і позичив грошей на виїзд до Зединених Держав П. А., де Єрмолаїв мав капітал у тамошніх банках. З Америки прислав Єрмолаїв Сущакові гроші за які Сущак купив собі поле. Тепер Сущак одержав повідомлення з адвокатської канцелярії в Ню-Йорку, що має перенятн в спадщині половину майна Єрмолаєва, а це кілька мілюнів долярів. Їх записав Єрмолаїв Сущакові з вдячности.

Евген Маланюк

УКРАЇНА

Повз смугу літ земних, крізь хвилі суєти,
задивлений в тобі, проходжу, зачарован,
туди, де ти гориш, де закликаєш ти.

Рокоче й клекотить там широчінь Дніпрова
і стережуть шляхів розіпяті хрести,
а решта—рівний степ. Лиш деяеде діброва

або низький байрак: Розгорнутий обрій
в пломенах полудня гойдається тремтливо.
Так скорше даруй бій, щоб вогненосна злива

купелію хресною була землі моїй!
Ще тиша. Ще мовчить буремний супокій
та вітру хижому жорстоку їжить гриву.

Твердження Дарвіна про добір родів і закріплення оказалося неправдивим.

др. Ф. В. Сансом.

УВАГА САСКАЧЕВАН— НА ЧИСЛЕННІ ПРОСЬБИ НАШИХ ПРИХИЛЬНИКІВ В СПРАВІ ПЕРЕДАЧІ ВЕЛИКОДНОЇ РАДІОПРОГРАМИ, ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІХ УКРАЇНЦІВ В САСКАЧЕВАНІ, ЩО ЗАХОДАМИ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ БУРСИ В САСКАТУНІ БУДЕ ПЕРЕДАНА ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ СТАЦІЮ С.Ф.Ю.С. В САСКАТУНІ, НА САМИЙ ВЕЛИКДЕНЬ, 9-го КВІТНЯ, о год. 3.30 Пополудні. Та передача програми коштує поважну суму гроша, тому просимо всіх прихильників-слухачів перевести збірку на покриття коштів.

Заряд Бурси.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Голова — о. Михайло Горошко
Заступник — Антін Яремович, учитель
Писар — Андрій Кіндракевич, правник
Скарбник — Степан Дідич, студент унів.
Урядник — панна Марія Лупка, студ. унів.
Організаційний референт— о. Степан Борис

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЕ КАНАДИ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Перед віками сталось велике чудо. Розпятий Христос, учитель ЛЮБОВИ І ПРАВДИ, по страшній Голгофті воскрес, встав во славі і силі до нового ще кращого та світлого життя. Воскресення Христове це радість цілого людства.... Це надія і світлий дороговказ, всім поневоленим і пониженим і прибитим та мертвим життям, що можна воскреснути до нового, світлого життя.. З радістю і смутком, який переживали всі вірні, треба приняти радісню вістку, що наша Українська Католицька молодь вступає на новий шлях свойого життя.... Під покровом Братства Українців Католиків Канади формується організація нашої Молоди "УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО"....

Довго ждала наша молодь на спільний шлях по своє краще життя. Серед темряви потоку життя порохом припадали найвищі ідеали життя та кращої будучности. Та блиснула ясна зірка до світла, якої зачинає летіти наша молодь. На шляху станули два найвищі скарби: **БОГ І УКРАЇНА. А силою, що споїть в поході по ці скарби є "Українське Католицьке Юнацтво".... Тиха, муравлина праця, щоденний змаг за КРАЩЕ І СВІТЛЕ ВУДУЧЕ НАШОЇ МОЛОДІ, похід по скарби пізнання і любови нашої церкви, та пречудного українського обряду, здобування національної свідомости та характеру, розбудова правдивого та культурного життя української нації в новій прибраній батьківщині,** о, це важкий тернистий шлях, це сизифовий змаг по якому має ПРИЙТИ ТО СВІТЛЕ ЖИТТЯ І КРАЩЕ БУДУЧЕ Українського народу в Канаді.... Молоде, затрівож своє серце будучим, то побачиш, що мусиш вщіпити в всоє серце життя найвищих ідеалів.. Пізнай правдивий шлях свойого будуїого. "Прийди ј вселися В НИХ," прийди встань в ряди Українського Католицького Юнацтва а знайдеш нове перерождення і повстання до світлого Життя.

Головний Заряд УКЮ.

о. М. Горошко, голова — А. Кіндракевич, писар

Гумор.— У хірурга.— Тут нема жартів: мусите дати зоперувати себе.— Ніколи! Радше смерть.— Но, не так горячо: одно з другим дасться погодити....

Найкращі бажання веселих і щасливих свят складає Їх Ексцеленції Преосвященному Епископові, Всечесним Отцям Духовним, та всім Дорогим Членам і Прихильникам Українського Католицького Юнацтва—

Головний Заряд УКЮ.

ЯК ПЕРЕВЕСТИ ОСНОВНІ ЗБОРИ?

Наша українська католицька молодь має тут і там зорганізовані у ріжних формах гуртки ,а в більшій части майже незорганізована. Тому, щоби піти назустріч і помогти зорганізуватись нашій молоді, Головний Заряд подає низше отсих кілька порад, як перевести Основні Збори організації Українського Католицького Юнацтва. Ціллю Основних Зборів є заложити та з'ясувати собі ідеї та завдання Українського Католицького Юнацтва.

Програма Основних Зборів.

1. Відкриття сходин молитвою: Царю Небесний (звичайно співають).

2. Вибір предсідника і секретаря зборів.

3. Відчитання залученого реферату: "Чому організуємо Укр. Юнацтво?" та його пояснення.

4. Читання та пояснення статуту "Укр. Кат. Юнацтва."

5. Дискусія над прочитаним статутом і впис членів.

6. Вибір заряду Відділу по вимогам статуту.

7. Ще раз прочитати зі статуту обовязки та привілеї нововибраного заряду та членів відділу.

8. Уложення пляну праці на найблищий час.

9. Вплата членських вкладок.

10. Внески і запити.

Збори закінчити національним гимном.

Відпис протоколу (разом зі списом членів) зі Загальних Зборів переслати негайно до Головного Заряду на понищу адресу:

CENTRAL EXECUTIVE OF
UKRAINIAN CATHOLIC YOUTH,
804—4th Ave., North, Saskatoon, Sask.

Вс. о. М. Горошко, голова — Андрій Кіндракевич (студент права) секретар

Характер подібний до дерева, а слава до тіни. Тінь є тим, що про нього думаємо. Дійсною річею є однак дерево.

А. Лінкольн.

ПРАВИЛЬНИК ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

(Організація Молодечих Відділів ВУК-а)

1. **Назва:**
Українське Католицьке Юнацтво.

2. **Ціль:**
а) Зорганізувати і сцентралізувати Українську католицьку молодь Канади.
б) Виховати під оглядом релігійним, національним, культурним, суспільним та фізичним —на характерних українців католиків Канади.

3. **Засоби до осягнення цілі:**
Засобами організації є:
а) Христова віра і український церковний обряд.
б) Українська історія, література, мова, пісня, народні звичаї, мистецтво—українська культура.

4. **Органи пресові:**
Ідеольогічним Органом Українського Католицького Юнацтва є:
а) "Будучність Нації", з окремою сторінкою Українське Катол. Юнацтво.
б) "Українське Юнацтво"— орган Української Молоді Західної України.

5. **Організація:**
Найвищим тілом уставодавчим є:
а) ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД, який
1) Ухвалює чи зміняє правильник організації,
2) Вибирає Головний Заряд,
3) Приймає і одобрює звіт Головного Заряду,
4) Начеркує загальний плян праці на біжучий рік,
5) Право голосу на Загальнім З'їзді мають: делєгати поодиноких відділів, члени Головного Заряду і евентуально поодинокі члени.

б) Головний Заряд складається:
1) З Голови, місто-голови, рекордового секретаря, фінансового секретаря, пятого члена і двох референтів (організаційного і пресового).
2) двох контрольорів.

в) ПРАВА І ОБОВЯЗКИ головного Заряду:
Головний Заряд: Организує і обєднує поодинокі відділи, затверджує основані відділи, випрацьовує програму праці для поодиноких відділів і окружних з'їздів, висилає обіжники інструкції, вглядає в працю і діловодство поодиноких відділів і утверджує постійні звязки з подібними організаціями в Рідному краю і в Канаді з окрема.
1) Голова: скликує засідання Головної Ради і проводить ними, репрезентує товариство назовні і підписує всі документи, включно з фінансовими справами.
2. Містоголова— заступає голову в його неприсутности.
3) Секретар рекордовий: провадить діловодство заряду, книгу протоколів засідань, книгу загальних з'їздів, хроніку і книгу чинностей (організаційна переписка).

4) Секретар фінансовий (скарбник)— провадить реєстр відділів, книгу приходів і розходів, книгу членських вкладок, стягає 40% (сорок процент) членських вкладок і 10% (десять процент) з чистих доходів поодиноких гуртків, і разом з головою полагоджує фінансові справи, за одобренням заряду
5) Пятий член: заступає в разі потреби одного зі секретарів.
6) Організаційний референт: разом з рекордовим секретарем полагоджує організаційні справи— переписку та працює над уліпшенням і зміцненням організації.
7) Пресовий референт: разом з головним зарядом редагує організаційну сторінку в органах і стежить за відношенням української преси до Організації.
г) Контрольна комісія: складається з двох членів, вибраних окремо на загальному з'їзді. Їх обовязки є перевести контролю діловодства Головного Заряду і здати звіт на Загальному З'їзді.
д) Головний Заряд і Контрольну Комісію вибирає Загальний З'їзд що року.

5. **Місцеві Відділи:**
а) Місцеві Відділи: повстають на основуючих зборах через впис членів і приняття Правильника Українського Католицького Юнацтва.
б) Кождий відділ відбуває щорічні Загальні Збори в місяці жовтні, на яких приймає і одобрює звіт місцевого заряду, полагоджує важніїші справи, начеркує плян праці і вибирає новий заряд, зложений з пятьох членів і двох контрольорів.
в) Заряд місцевого відділу складається з:
1) Голови,
2) Містоголови,
3) Рекордового секретаря,
4) Фінансового секретаря (скарбника)
5) Одного члена,
6) Двох контрольорів.

г) Права і обовязки місцевого заряду:
1) Голова скликує і переводить засідання заряду, сходини відділу, загальні збори— разом з скарбником, за одобренням заряду полагоджує фінансові справи.
2) Містоголова заступає неприсутного голову.
3) Рекордовий Секретар провадить книгу засідань заряду і сходини відділу та загальних Зборів, відчитує протоколи на сходинах відділу та провадить переписку з Головним Зарядом— і відсилає звіти з праці та аплікації приняття членів— до Головного Заряду.
4) Фінансовий секретар (скарбник) провадить касову книгу приходів і розходів, спис членів, стягає членські вкладки— відсилає 40% (сорок процент) із членських вкладок і десять (10) процент з чистих доходів до Головного Заряду на Організаційний Фонд.
5) Пятий член є господарем відділу; заряджує майном Товариства, бібліотекою, часописами, гардеробою і т.п. і провадить інвентар майна Товариства.
г) Контрольна Комісія провірює діловодство відділу перед Загальними Зборами і здає звіт.

7. **Членство Відділів:**
а) Членом організації може бути кождий хлопець чи дівчина у віці від 14 літ— української народности та практикуючий католик.
б) Членів приймає місцевий заряд, а затверджує Головний.
в) Кождий нововступаючий член мусить виповнити аплікацію і зложити членську вкладку 25ц.
г) Член має право голосу на Зборах Відділу, може бути вибраний до місцевого і головного заряду—може бути делєгатом на Загальний З'їзд, має право користати з часописів і журналів Відділу.
г) Членом перестає бути цей, що шкодить організації, не сповняє обовязків і не платять членської вкладки.
д) Член, усунений місцевим зарядом, має право відклику до Головного Заряду.

8. **Праця Поодиноких Відділів:**
МІСЦЕВИЙ ВІДДІЛ: а) Має висилати що року до 1. жовтня звіт з цілорічної праці, до Головного Заряду.
б) Висилати делєгата на Загальний З'їзд.
в) Влаштувати і брати участь в окружних З'їздах.
г) Що місяця робити сходини, а на них:
1) Перечитувати обіжники, програми вислані Головним Зарядом— відчитувати сторінку Українського Католицького Юнацтва з "Будучности Нації," читати Українське Юнацтво зі Старого Краю; вчитися української мови, пісні, історії, літератури, пізнавати визначних укр. людей, уладжувати релігійні-національні концерти,
2) Влаштувати товариські забави, спортові змагання, та по можности курси українознавства, господарства, мистецтва (вишивок) і т.п.

ВИКЛАД ПРО РІДНУ МОВУ

Український письменник Ізидор Воробкевич написав:

"Мово рідна, слово рідне, хто вас забуває,
Той у грудях не серденько, а лиш камінь має...."

О, ці гарні і важні слова мусить памятати кожний молодий хлопець чи дівчина. Не сміємо забувати рідної української мови, але маємо вміти її. Мова то наче кров, що обігає тіло. Бо коли відбереш людині кров, то вона помре. Так само відбери народові мову, то він помре. Тому першим нашим обовязком є знати добре свою рідну мову. Хоч дорога нам рідна мова, то часто нею мало говорить наша українська молодь. Ми мали нагоду чути уркаїнську мову в дома, часом в читальні, а тепер оснували товариство, щоби ще більше вчитися української мови. На сходинах "Українського Католицького Юнацтва" маємо добру нагоду чути гарну українську мову та полюбити і говорити своєю рідною мовою....

Українська мова є дуже гарна. Вчені ріжних народів зачисляють українську мову до найбільше гарних та милозвучних на світі. По італійській мові українська займає друге місце. Між словянськими мовами займає перше місце. Мови бувають богаті і убогі. Убога мова то є ця, що має мало слів. Наша українська мова належить до найбогатших на світі. Український письменник Борис Грінченко начислює 100,000 слів. Наша мова гнучка, кождий годен нею висловити найніжніші почування. Українська мова є повна музичної краси. Коли Українець говорить гарною літературною мовою то нам здається, що хтось співає. Кожний нарід любить свою мову ,тому і ми не повинні бути позаду. Наші предки українською мовою передали нам скарб неоцінений, а це українську культуру. Будемо забувати свою рідну мову, не будемо її вчитись, "то у грудях не серденько, а лиш камінь будем мати." Всі українці, що живуть по цілому світі, люблять свою рідну мову, не встидаються нею говорити, а все з українцями говорять по українському. Коли чужі люди говорять нашою мовою і її вивчають, то українська молодь тут в Канаді повинна полюбити свою рідну мову раз на все і памятати, що рідна мова це найбільший скарб наш. Ми, Українські Юнаки і Юначки, не можемо забути цеї мови, якої нас учила наша рідна ненька. Тож любім свою рідну мову, та "учімся говорити своїм рідним словом"..

о. М. Горошко

ПІД ВЕЛИКДЕНЬ

Страсти....

Бачу газдів, поважних, у святочному вбранні, і газдинь зажурених, мовби, з родувіку радости не знали, бачу хлопців з калаталами, такими голосними, як вони самі, і дівчат до весняних квіток подібних— всіх їх бачу очима душі.

Довгим шнуром тягнуть з села до церкви.

Газди дивляться, чи гарно сходить збіжжа, газдині говорять про погоду, дівчата думають о гагілках.

Пахне свіжо зорана земля, з діброви повіває вітер, а далеко десь, крізь хмари, чути радісний крик птахів. Витають рідну землю. А зпоміж лип, набренілих свіжими соками, визирає копуляста церква і моргає ясно освіченими вікнами і ніби кличе своїх вірних до себе.

Страсти....

Чую дрижучий голос старого пан-отця, як з полинняних листів читає страсти Христові, чую зітхання мущин, жінок, дітей, ніби це не евангельські слова западають в їх душі, а каміння летить у криницю болю. Здається цей біль розсадить стіни церкви.

Мигтять свічки в мозолистих руках ніби спомин червоних пожеж, довкола церкви стають пригадати Христвого терпіння — і Пилат і Петро і Юда Воїни лозою січуть його тіло, а товпа реве. Распни! Распни! Та чогож всі вони не такі, як на образах малюють, а ніби нинішні, ніби кожний їх бачив і не одного, а багато, багато? Багато Юдів, багато книжників і Фарисеїв, розбойників і воїнів жорстоких. Багато, багато, багато!

А на цвинтарі дерева дух у собі примкнули, бояться, щоб котрого з них посіпахи царські не зрубали на хрест, або на копіє, котрим пробито бік Христа.

Тихо, лиш пан-отець дрижучим голосом читає, лиш нарід зітхає глибоко, лиш далеко десь кигикають, вертаючи з чужини птахи.

* * *

Тямлю, як малим хлопцем біг я у живний четвер під дзвіницю, де парубки розкладали вогонь..

За мною бігла моя тінь, а з корчів вискакували страхи.

Я дрожав, не знаю, чи від холоду весняного, чи від зворушливих настроїв. Тямлю, як високо знималися кучеряві клуби диму, як вилися червоні гадюки вогню, як криваний блиск обмивав дубовий паркан.

Нині димами окутаний весь край і весь він в огні, весь у багряниці муки.. Страсти.

Парубки зносили з усіх сторін, хто ворота, хто голови з розбитих коліс, хто порохняві колоди з під житової комори; зносили і метали в жар.

Не ватру, а костир розпалили вороги, наші на нашій прадідній землі, і метали в огонь не порохняві колоди, а здорове добро, живих людей.

* * *

Вогонь тріщить, полумя сичить як гадюка, ніби жалується, що не дають йому зжерти самого себе до останка. Хлопці балакають.

— Яка тепер година?

— Не чув? Недавно другі півні піли

—О тій порі привели Христа перед варту й питалися: Коли ти цар, то де твоє військо?—А Христос каже до них: Колиб я хотів, то злетілись би війська, як листя у лісі, але я хочу умерти за вас.

—А знаєте, чому осика дрижить?

— Кажи!

—Як прийшли у ліс посіпаки, щоб дерево на хрест зрубати, то дуб і ялиця і явір мовчки стояли, мов мертві із болю, а осика дрижала й просила, щоб її не рубали, бо бо-

ітьс я карн. Так вона і дріжить з того часу.

— Між людьми теж тепер одні задубіли, а другі мов трепета тремтять. Тілької кривди рукою не затулиш. І Христа мордували та Він воскрес, а миж що, не християни?

—А про писанки чули?

— Чули, не чули,— кажи!

— Як вели Христа на Голгофту, то хлоп якийсь ніс покладки в кошелику на продаж. А як побачив, що Христос під тільки тягарем упадає, то кошелик поклад на землю, взяв хрест і поніс; звичайно, хлоп до тягару привик. Вертає, дивиться, а покладки розмальовані оден від другого краще, в різні краски і в різні узори.

—Нам би тепер писанки лиш на червоно малювати і чорні хрести і білу тернину на них писати.

—А мені покійний батько казав, що як почалася війна, то Христос відірвався від хреста і впав на землю, в траву долілиць. А як люди хотіли його знов почіпити і цвяхами стали руки й ноги прибивати, то з цвяхів капала кров.

— Гей! Гей!

Говорять, а ватра дотліває. Сірий туман окутує церкву і липи і дзвіницю і парубків, що потомлені кругом вогнища лежать. Лиш хрести на гробах бовваніють. Нібн духи предків повилізали з могил і слухають розмови.... Багато їх, багато.

* * *

В пятницю плащенниця.

"Благообразний Іосиф, з древа зняв пречисте тіло Його, плащенницею чистою обвив і пахощами намастивши во гробі новім покрив, положив."

Так лежав той, що побідив побідою з за гробу.

І ввесь день люди йшли, щоб покланятися йому.

Аж темрява загородила дорогу до церкви.

В церкві дяк читає півголосом псалтир.

Чимраз рідше й тихіше падуть його слова. Чимраз нище хилиться його голова лиса над пожовклу книгу. Лиш масло у лямпах скверчить, лиш дими снуються поміж образами.

І тоді стежкою від цвинтаря до церкви наближається похід.

Без рук, без ніг, в пошарпаній одежі ідуть, у маєстаті терпіння. Вже переступили поріг, вже в притворі, вже до зимних плит припадають. "Ти, що протерпів за нас страсти, Ісусе, Сине Божий, помилуй нас!...... Помилуй тих, що остлалися в пограбованих хатах наших під стопою ворога тяжкого. Помилуй поля кровю политі, а тепер наїздниками чужими заняті. У тих полях праця наша й кости предків наших— не відбирай їх від дітей і внуків, що лишилися по нас. Ми погибли, щоб вони могли жити, щоб рідною мовою своєю тішились і сумували, щоб Ти Христе, з дерева хресного знятий, по прежньому звичаю у церкві нашій спочив і воскрес. За все, що нам рідне, дороге, серцю близке— ми боролися чесно до останка, не жахаючись ані мук, ані смерти,— Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй, помилуй нас!"

Крізь весняні шуми рік і лісів, крізь гамір торговиці світової, крізь невгаваючий рев ненажерливости людської і злоби — чую тебе, свята велика молитво безталанного нашого народу. Помилуй нас!

* * *

А як в неділю вперве заграють Великодні дзвони і священик тричі зніме хрест угору і тричі возвістив: "Христос воскрес!" — то чую, як з грудей міліонів вихопиться один великий стон, один червоний крик, один невгаваючий зойк, "і нам належиться життя!"

Ріки скинули з себе ледяні окови й свобідно пливуть в Чорне море, а ми малиб у соромних кайданах ходить до суду-віку? Дерева соками новими набреніли і в зелену вбираються обнову, а ми малиб у жебрачому лахміттю на суді народів стати?

Земля родюче лоно відчинила і зерно із долонь спрацьованих приймає і леліє і зростає його на пожиток, а ми малиб спокійно дивитися, як ворог землю нашу рідну між себе шматує, як її зневажливою стопою толочить і зерно наше у свої засіки несе?

Птахи з далеких вирїів вертають і жалібно кричать побачивши згарища і руїни, а нам хіба ніколи не діждатися, щоб брати і сестри наші вернулися до нас на спільну радість і на спільне горе?

Христе, ти муки приняв за нас грішників, і на дереві сорому повис, а на третій день во славі піднявся, а наші батьки, мужі і брати на марне мали б страдати і конати?

Не вжеж на марне лилася людська кров і душі, як осінне листя летіли, а край цілий стогнав, як велика Голгофта?

Ні, ні, і —ні!

Як ізчезає дим —най ізчезнуть і як тає віск від лиця огня,— так най пропадуть во віки і во віки вороги воскресення Українського Народу!

Богдан Лепкий

ВІСТИ З САСКАТУНУ

В понеділок 27 лютня сестра Єлисавета і Ігнатія гостили в Саскатуні, підчас подорожі.

В середу 1 марта о. Борис висвітлював в бурсі БУК-а катехізмову фільму.

В пятницю 3 марта студентський кружок мав картовий вечір в домівці— домівка була заповнена, набитком.

В суботу 4 марта сестри Єлисавета і Ігнатія відіхали до Айтуни.

У второк 7 марта були річні збори БУК-а. Промовляли о. Горошко і о. Борис.

В середу 8 марта Сестри мали закінчення базару. При помочі нашого жіноцтва базар відбувся в найкращім ладі. До вигравки були гарні і вартісні річи.

В неділю 12 марта був гарний концерт в честь Т. Шевченка. Велике признання належить п. М. Борисикові, котрий по майстерськи підготовив цей концерт. Домівка Просвіти була заповнена по береги. Кожда точка концерту була гарна. Виклад про Шевченка виголосив тоді п. Дідич. В домівці Просвіти через цілу зиму відбувалися концерти і представлення завдяки нашим свідомим членам та ішла прегарна народна робота. Молодіж занята кождого вечора.

В понеділок пан Прийма виїхав на короткий побут до Едмонтону.

В пятницю 17 марта наші молоді аматори відіграли оперету "За Німан іду.". Вивязалися досить гарно і присутні були задоволені.

В неділю 19 марта була цікава дебата на тему: "Чи демократичний устрій правління лучший для нашої держави, чи диктатура?" Дебатували панове Мудрий, В. Гнатюк, Н. Шабага і Кіндракевич. Всі промовляли гарно, а це було навіть пізнати по присутних, котрі з увагою і цікаво прислухувались. Перед нашими дебатантами лежить красна будучність.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що договір в Мінхен підписано 29 вересня 1938 року?

Що Гітлер сказав тоді: "Я не бажаю мати в своїй державі жадних чехів?"

Що Чемберлейн і Деладіє повірили цим словам Гітлера?

Що тепер Гітлерови **ніхто** не повірить, навіть колиб він казав не знать які гарні слова?

Що Чехословаччина має у світових банках двіста міліонів долярів гроший і що бувший премієр Бенеш старається ці гроші перебрати?

Що до тих гроший має так само право Карпатська Україна в особі її правного премієра о .др. Волошина?

Що о. Волошин з одинацять членами уряду перебуває покищо в Білгороді, в Югославії?

Що Карпатська Січ досі бється з мадяро-монголами?

Що поляки цілувалися на писки з монголами, поділившись кровю наших братів в Карпатській Україні?

Що мадяри дико пацифікують безборонне населення Карпатської України?

Що наше підприємство у Виннипегу "Провидіння" ще дістало останні посилки з Карпатської України—фелони, ризи, квіти і сосуди церковні?

Що коли купуєте в "Провидінню," тим самим підпираєте наш рідний промисл найбіднійшої і тепер найбільше нещасної зі всіх українських земель, КУ?

Що "Провидіння" це одинокє наше чисто українське підприємство, що чесно і радо служить всім, котрі тільки до нього звернуться?

Що Великдень то є великий день радости і тої небесної, надприродної радости ми щиро Вам усім бажаємо?

Наші діти

—Ну, і як же, Петрусю?— питає вуйко. —Чи приємно тобі їздити на моїх плечах?

—Дуже приємно, вуйку,— каже Петрусь, —але я волів би правдивого мула....

Гумор.— Директор цирку приглядається львам, зайшовши до них, до клітки. Синок його каже:—Тату, прийшов кравець з рахунком.— Добре, скажи йому, аби прийшов сюди, до мене.

ПРОСЬБА

Удаюся з просьбою до всіх читачів "Будучности Нації" та всіх відділів БУК-а.

Маю сестру у Франції, котра поїхала там ще у 1923 році і вийшла там замуж. Обоє працювали і купили собі помешкання в сели Денисові, повіт Тернопіль. Минувшого року сестра з дитиною поїхала до Денисова а швагер лишився у Франції. Передніше ще вони просили мене, щоби я їм післав книжок і я післав. Мав кілька краєвих книжок, видання Отців Василіян а також кілька канадійських і я їм то післав. Як сестра їхала до тої лицемірської польської держави, то забрала зі собою книжки, а коли переїзджала польську границю, то поляки робили ревізію і відібрали більшу половину книжок і навіть молитвенник Християнської Родини. Приїхала до свого села Денисова і пішла до своєї хати. Прийшли польські жандарми, коли робили в селі ревізію, тай її хати також не минули. І забрали решта книжок, що тамті ще лишили на границі. Вона подивилася, як там життя у тій Польщі і з того всього назад поїхала до Франції. Написала до мене лист і знова просить, щоби я прислав її книжок. Там є кілька українських родин і в неділю вони сходяться разом і читають. Є там один з Росії і піддає їм більшовицькі книжки. Сестра просить, щоби я її знова післав а мене не стати, то прошу, як хто має які книжки вже перечитані, або календарі з минувших років, то дуже прошу вислати на мою адресу а я відішлю сестрі. Хто відчуває спрагу до читання, то най другому поможе дістати свою українську книжку. І вже з гори дякую, коли хто що перешле. Прошу засилати на цю адресу:

Philip Sedor, P.O. Volga, Man., via Winnipegosis.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

СТРАСТИ І СМЕРТЬ ІСУСА ХРИСТА

Лекція 13.

Минуло около три роки, відколи Ісус Христос оставив Назарет, і зачав проповідати, робити чуда та творити людям добро. Він знав, що день Його смерти зближався дуже скоро. А чому вмирати? Ісус був ще так молодим. Бачите, діти, Ісус хотів вмерти скоро задля нашого добра і хотів вмерти серед дуже тяжких терпінь і страстей. Будьте тому уважними, щоби це добре зрозуміли.

Люде безнастанно грішать. А їх гріхи ображують Бога, через гріх люде тратять небо-рай, і заслуговують собі на смерть. В який спосіб Господь мавби простити людям ці їх гріхи? В який спосіб мавби нам віддати назад рай-небо?

Ісус взяв на себе всі наші гріхи, Ісус взяв на себе за нас всі наші карп, які ми малиби за наші гріхи перенести, Ісус постановив за нас дуже тяжко терпіти, щоби відпокутувати за наші провини. Принявся Ісус навіть вмерти за нас. Яка то любов Ісуса до нас. А кілько терпінь перетерпів? Подумаймо. І не грішім більше, бо кожний наш гріх, це більше нова колючка в терневім вінци Ісуса Христа. Христа розпняли жиди але за наші гріхи; можемо сказати, що властиво наші гріхи, що розпняли Ісуса. О, як великим злом є гріх. Не грішім більше, як хочемо показати Ісусові, що ми Його любимо, що ми хочемо Йому добра, щоби Він більше не терпів.

ПОСЛІДНЯ ГОДИНА В ОЛИВНІМ ГОРОДІ.

Коли ми хочемо для Христа всього цього добра, на яке Він собі заслужив, то приглянься, як дуже Ісус терпів. Одного вечора Ісус зібрав коло себе всіх своїх учеників на вечеру. То була дуже сумна вечера, бо Ісус хотів попращати їх ще заки умре. Коли скінчили вечеру, Ісус встав, відмовив молитву та зі своїми учениками подався до Оливного Городу.

Коли Христос дійшов до Оливного Городу, взяв з собою трьох учеників: Петра, Якова і Йоана і казав, щоби вони молилися. Сам Христос пішов відтак ще дальше, клякнув на землю, серед темної ночі, і горячо молився. О, який жах проконав тоді Ісус. Серед молитви, Він бачив усі свої терпіння, які треба було йому перенести, видів хрест, на якім треба було Йому вмерти, видів терневий вінець, який заложать Йому на голову, видів бичовання, яке буде роздирати до крови Його тіло, видить жарти і проклони і невдячність людей, яким стільки зробив добра і тому терпів Христос, дуже терпів. Він наче молився, щоби Господь заощадив Йому терпіння ,але потім сказав: Господи, не моя а Твоя, нехай буде воля.

Бідний Ісус. Тільки терпів, що аж піт крівавий вийшов Йому на чоло. Щоби мати яку потіху, йде до своїх учеників, яких оставив, щоби вони молилися і чували. Приходить до них а вони сплять. Ісус збудив їх і знова просив, щоби вони молилися. Відтак Ісус вернув знова на своє місце в городі і молився горячо.

Аж тут нараз надходять жовніри, вязнять Ісуса і ведуть Його до міста. Апостоли настрашилися і повтікали. Бідний Ісус, творив усім добро, благословив а в годині терпіння всі Його опустили. О, як дуже терпіло серце Ісуса.

ІСУС ПЕРЕД ПИЛАТОМ: Як тільки засвитало, на другий день, повели Ісуса до Пилата, намісника римського цісаря, щоби він рішив про долю Спасителя. Пилат дуже співчував з Ісусом, але не співчував народ, який хотів, щоби Ісуса розпяли. Жовнірі розібрали Ісуса, привязали до стовпа і зачали бичувати. О, який страшний вид. Тіло Ісуса від биття відлітало, кров стікала з численних ран, однак Ісус не нарікав. Він терпів і мовчав, щоби ми задля Його терпіння одержали відпущення наших гріхів. Любім Ісуса, будьмо добрі, щоби Ісус не терпів даром за нас. Коли Ісуса побили так, що не було одного місця цілого на Його тілі, убрали Його в червону одіж, вложили на голову терневий вінець і зачали дуже насміватися з Нього. Вивели відтак перед нарід, який ще більше завдавав невинному Ісусові болю і терпіння та який кричав на все горло: "РОЗПНИ, РОЗПНИ ЙОГО!" І Христа розпяли на хресті.

ХРЕСНА ДОРОГА: Дивіться, діти, як Ісус під тягарем хреста паде на землю. Підчас бичовання Ісус стратив тільки крови, тіло Його стало одною великою раною, а тепер тяжкий хрест дальше тяжить на Його плечах і дальше роздирає його. А ми так часто нарікаємо тому, що маємо якесь мале терпіння: зуби болять, голова болить, якась інша прикрість нам долягає. Як малими є всі наші терпіння, коли їх порівнаємо з терпіннями Ісуса. Прнобіцяймо нині Ісусові, що будемо терпеливо зносити наші прикрости, що з силою будемо переносити наші недуги, навіть тоді, коли прийшлося нам довго не опускати нашого ліжка недуги.

Хитаючися під тягарем хреста, Ісус вийшов з міста Єрусалиму, яке тільки зазнало від Ісуса добра а яке так тяжко Йому віддячилося. . Ісус іде на гору Голгофту.

Аж ось на розі вулиці стрічається зі своєю Матірю. О, яке терпіння переносили серця Сина і Матері. А хто завдав їм цього терпіння? Та жовніри силою відтручують Пречисту Діву Марію від Її Сина Ісуса Христа. Син і Мати з трівогою глядять на себе здалека.

А Ісус йде все щораз то слабший ,що раз то більше пригноблений аж до землі. Сили цілком опускають. Здається, що більше не видержить. Жиди, бояться, щоби Ісус не помер по дорозі, приневолюють чоловіка Симеона Киренейського, щоби він поміг нести хрест Ісуса. По дорозі, через товпу народу, пробивається одна жінка на імя Вероніка, і обтирає Ісусові лице своїм ручником. Ісус дякує цій добрій жінці і на память лице Ісуса відбилося на цім ручнику.

Тяжка дорога скінчилася. Спрагненому Ісусові не дають навіть краплі води але подають Йому дуже гіркий напиток. Викопали в скалі яму на хрест. Стягають з Ісуса одіж, кладуть на хрест і прибивають Його до хреста.

Великі цвяхи переходять через руки і ноги, терневий вінець встрягає глибоку в голову. Кров стікає потоками по хресті на землю. Муки страшні. Відтак жиди підносять хрест і утверджують в скалі. Терпіння Ісуса збільшається кожної хвилини. А хто співчуває з Ісусом? Певно, що не ці люде, які були тоді на Голгофті. Але співчуваємо ми нині, що стоїмо перед Розпятим Христом, відчуваємо великий біль і обіцюємо, що будемо завсігди ліпшими.

Які є послідні слова Ісуса? Це слова доброти для розкаянного розбійника, що був розпятий побіч Ісуса, це слова прощення для всіх тих, які Його розпинали. Прощає всім, хилить свою голову і вмирає.

Прощаймо і ми всім тим, які творять нам зло, будьмо гідними того імени, що ми є християне.

Коли Ісус умер, нараз потемніло небо, задрожала земля, збурилася ціла природа, тому, що люде убили Сина Божого. Подумаймо тільки, що і ми також до цього причинилися нашими гріхами. Жалуймо за цим, більше не грішім.

Тому, що зближалися Великодні Свята, а жиди не хотіли, щоби засуджені на хресті підчас свят були на хресті, то поломали кости двом розбійникам а Ісусові прошили ратищем бік. Тоді відійшли домів. Тоді один богатий і добрий чоловік на імя Йосиф і ще кількох учеників Христових та кілька побож-

(Продовжається на стороні 12)

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а в ЛОНВИЛ, Саск.

8 марта ц.р. впр. о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ. дали в Парохіяльнім Домі виклад про БУК і заохотили хлопців вписатися до організації. Членів вписалося тоді 14. і вибрали слідуючий заряд:

Голова— Іван Диркач
Заступник — Михайло Дорош
Діловий писар— Дмитро Дорош
Скарбник — Теодор Когут
Провірники і судді— Стах Ковалишин і Михайло Когут.

Збори закінчено піснею.

— — —

Наша замітка: Праця впр. о. Дмитра Гаврилюка, ЧНІ. доказує, скільки добра можна зробити при добрій волі і охоті. За ту працю не лише вдячні всі члени БУК-а, але в теперішних часах ціла наша суспільність мусить шанувати і цінити організаторів добра. Новий відділ дістає чергове число 73 — **Околиця Лонвил** дістала назву від школи тоїж назви, а є вона в сусідстві **Джесмин, Саск.**

З тим мусимо справити також число останно поданого відділу БУК-а в Бекентем, котрого чергове число є 72. (а не 71, як опибочно подано).

Юнаки БУК-а до праці!

МАСОВЕ ВІЧЕ БУК-а У ВИНИПЕГУ

Було в неділю 12 марта, в годині 2.30 пополудні, в Інституті Просвіти і тревало точно до години четвертої пополудні тогож дня.

Віче почалося точно, тревало коротко, лишило сильне враження на всіх.

Маси народу, головно мущин, заповнили **простору домівку ще перед часом.** Промовляли голова БУК-а, **Т. Мельничук,** котрий сказав, що найбільші зі всіх фашистів, червоні фашисти цілий час уїдали на "гнилу демократію" а тепер самі приховалися за демократію і удають найбільших оборонців "демократії," бо так каже робити Москва.

Промову промовця робітника часто і сильно оплескували присутні.

Промовляв ще **Ол. Малофій,** про вибори на Карпатській Україні і про силу національної свідомости, яка там проявилася а далі адвокат **Дмитро Якімціак** про справи нашої молоді в Канаді, котрій життя укладається незавидно по причині безробіття і безвиглядности в містах здобути варстат праці.

Закінчив промови **о. др. В. Кушнір,** котрий говорив про неспроможність нинішного світа подолати трудноші, які раз ураз виринають, тільки під іншими кличами, як це було в 1914 році. Замотані теперішні обставини дають нагоду більшовікам вести посильну пропаґанду на знищення України і тому ми повинні з'ясувати собі положення і не позволити занапащувати нашу справу.

З початку віча кількох червоних старалися вносити заколот через нерозумні питання, та стрінувши рішучий опір присутних замовкли і потім поводилися цілком як люди. Одноголосно принято слідуючі рішення:

"Зібрані на масовім вічу БУК-а в домівці Інститута Просвіти — 1) висказують повну льояльність і пошану для демократичних Урядів Анґлії та Канади, задяки яким українське поселення в Канаді може свобідно розвиватися на всіх ділянках культурного життя.

2) Підчеркують велике значіння демократичних засад в культурнім житті народів та апелюють до демократичних урядів Америки і Европи та до публичної опінії культурного світа, щоби демократичні засади володіння народу через народ і для народу були приміненні також до 45 міліонів українців, що живуть під ярмом Москви, Польщі, і Румунії.

3) Заявляють, що стоять непохитно на українськім національнім становищі: визволення України зпід ярма Польщі, Росії та Румунії і що в тому напрямі не спочинуть, але будуть боротися рамя об рамя побіч своїх братів аж до послідної і остаточної перемоги.

4) Витають з цілого серця Уряд Карпатської України, що став символом визволення цілого українського народу, та дають йому як найсильнійшу моральну і матеріяльну піддержку для закріплення в тяжкій боротьбі.

5) Осуджують як найрішучійше роботу комуністів в Канаді, цих найбільших ворогів демократії, які закриваються демократичними кличами і на замовлення Москви ведуть погубну акцію не тільки для українського народу, але й для цілого людства.

6) Взивають всіх українців в Канаді як найрішучійше і безпощадно поборювати комунізм у всіх його формах і на всіх ділянках життя тому що він всюди стремить до такої самої диктатури пролетаріяту, під обухом якої згинули міліони українців з голоду і в тюрмах.

7) Взивають всіх українців в Канаді, щоби рішучою поставою заняли грімке слово в справі визволення України зпід ярма Москви, Польщі та Румунії і тим облекшили борбу о життя своїх братів і прискорили бажаний день свободи народу.

— — —

Такі віча треба устроювати скрізь, по всіх відділах БУК-а.

ЯК ЛЯХИ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАШЕ ДУХОВЕНСТВО в Галичині

30 місяців тюрми для українського греко католицького священника за проповідь на цвинтарі.

Дня 17 лютня відбулася в окружному суді в Коломиї головна розправа проти місцевого сотрудника, о. **Михайла Кисіля.** Трибунал запорядив тайність розправи.

По переведеній розправі предсідник проголосив присуд яким обвинуваченого признано "винуватим злочину" і за те засуджено його на кару 2 літ і 6 місяців вязниці без припинення виконання кари та позбавлено громадянських прав на 5 літ.

В мотивах присуду зазначив предсідник, що о. М. Кисіль у проповіді, виголошеній з нагоди Листопадових поминок на цвинтарі минулого року апотеозував українсько-польські бої з 1918 року.

18 місяців тюрми для українського греко-католицького священника за метрику.

Самбірський окружний суд розглядав на виїздовій сесії у Дрогобичі справу пароха Бодеховець, **о. Івана Шевчука,** якому прокуратура закинула що він "українцям" кінців ки назвиц коло 1800 своїх парохіян.

Суд засудив о. Шевчука на півтора року вязниці без припинення.

8 місяців тюрми для українського греко-католицького священика за метрику.

Окружний суд у Львові судив у днях 10 й 18 лютня **о. Івана Фединшина,** адміністратора села Біґалі, в Любачівщині, за те що у двох випадках подав назвище Новаковський, а не Новаковскі.

Підсудний боронився тим що зробив це без злого наміру, вважаючи що має бути Новаковський. Це назвище провірював двократно і ствердив що у метрикальних книгах було Новаковський.

Прокуратор домагався "прикладного покарання підсудного, з уваги на відому акцію українського духовенства і з уваги на саме назвище Новаковскі, яке на думку прокуратора є назвищем чисто польським і його серед Українців нема.

По переведеній розправі суд засудив підсудного на вязницю 8 місяців і 40 золотих коштів. Виконання кари підсудному не припинили.

Золочівський суд засудив о. Щирбу, пароха Жукова, пов. Золочів, на гривну 490.50 зл. за зневагу державного урядовця. Апеляційний суд затвердив сей присуд. Се вже друга грошева кара на о. Щирбу. За першим разом його покарали гривною 186 зл. за те, що він вивісив національний прапор на церковних воротах підчас міси.

Гр. катол. пароха у Хрівці, пов. Ліско, засуджено на 8 місяців арешту за те, що у школі в Нанцеві, як знали деякі діти, заборонив їм співати "Боже, дось Польскен."

Так лядські зайди на нашій споконвічній землі знущаються над нашими священиками та топчуть наші найніжнійші почування.

І тому молимо Бога о силу витривання для тих наших новітних мучеників священиків та їх вірних і просимо умильно щоби ці хвилі Божого допусту минули і сонце Божого милування засвітило над Галицькою Землею.

— — —

(Діточа Сторінка— продовження зо стор. 11)

ниж жінок, зняли тіло Ісуса з Христа і похоронили в новім виконаній в скалі гробі. Гріб прикрили великим, тяжким каменем. Так скінчилося страшне терпіння Ісуса, який був посушний Небесному Вітцеві аж до смерти. Так полюбив нас Ісус, що за нас приніс себе в жертву цілого.

Любім і ми Ісуса а нашу любов покажім тим, що будемо ставатися іншими кожного дня.

— — —

Веснянка з Поділля

Ой, це хто? Ой, це хто
станув під віконечком?
Кажуть люди, що весна,
що весна,
разом з жайвороночком.
Ой, ти люба весно,
що ти нам принесла?
Дзвонять в небі дзвонички....

Ой, співай! Ой, співай
милий жайвороночку!
Край наш рідний затужив,
затужив,
за весною й сонечком.
Ластівочко-серце,
звий своє кубельце
над моїм віконечком....

РАДІОПЕРЕДАЧА З ЦЕРКВИ Св. о. НИКОЛАЯ на сам ВЕЛИКДЕНЬ, 9 КВІТНЯ 1939, РАНО ВІД ПІВ ДО СЕМОЇ до ДЕВЯТОЇ (Винипеґський час, в Саскачевані година ріжниці), через СТАЦІЮ СКУ — СЛУХАЙТЕ! Передаватимуть СЛУЖБУ БОЖУ і ПРОПОВІДЬ! НАПИШІТЬ до стації або до церкви, з котрої будете слухати—ЗАШЛІТЬ свою ЖЕРТВУ, перекажіть знакомим, най слухають. Всі жертви посилати до ОО. Василіян, 612 FLORA AVE., WINNIPEG, MAN.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ БРАТСТВО В КАНАДІ — UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII. ч. 8(32) ЙОРКТОН, САСК. 14-го Квітня, 1939 Vol. VII, No. 8 (32) YORKTON, SASK. Apr. 14 1939

МАДЯРИ МОРДУЮТЬ КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

There's a firing squad ahead and well does the little Ruthenian captive know it. He has been named a terrorist, and is to be shot by the Hungarians as an example after the conquest of Carpatho-Ukraine. Not only men like this, but home guards who attempted to slave off the invading armies paid the price of returning to the bounds of Hungary. Troops and gendarmes were kept busy cleaning up after the country was occupied.

Таку знимку з таким написом принесла анґлійська преса.

Чи це їх болить?

"Литтел рутініен"— це для них тільки ґазетна сензація — а нам такі знимки **серце роздирають!**

Для них навіть нікчемна Польща, то має тільки "смол миноріті проблем"....

Чим ми стали для сильних того світа?

Наживою, гарматнім мясом, предметом торгів і політичних спекуляцій.

Всякі Гітлєри та чорні кобри фашистівські торгують нашим бідним, нещасним народом і ми КРОВЮ СТІКАЄМО.

— — —

Ведуть мадярські мордерці нашого інтеліґента зі звязаними руками, щоби вкоротці закопати в землю!

Ведуть ще безкарно і ГИНУТЬ ТИСЯЧІ наших українців на Карпатській Україні— гинуть мужчини, жінки і діти— а світ ОГЛУХ та НІМИЙ на наш безмежний біль!

А покищо з Карпатської України лише зойки линуть і ані одної вістки! Могильна тишина!

А на трупах наших братів цілуються здеґенеровані кати — мадяри з ляхами!

Українска Націє! Будьте готові, будьте готові на день он, коли судити будемо їх ми!

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ!

ПОБІДА ФРАНКА В ІСПАНІЇ

Дня 28 марта ґенерал Франко заняв Мадрид, котрий 32 місяці опирався в громадянській війні. На другий день національні війська увійшли до Валенції. Проголошено, що громадянська війна скінчилася.

В цій війні боролися самі еспанці проти себе. Самі вони закликали на поміч ріжних людий зпоза свого краю. Були навіть такі українці, що чогось то забрили аж до Еспанії і звідтам каліками повертали. Ця війна коштувала міліон вбитих, а більше ще ранених, осиротілих та бездомних. Великанські втрати в майні а найбільше всього, виголодження цілих міліонів людий і в світлі того можемо представити собі, яке буде це молоде покоління еспанців, котре по Божій волі побачило в тих роках Божий світ.

Стрінулися дві ідеольоґії, дві віри в рішаючім бою.

Проти міжнародного золота і спекуляцій станули до бою віра і право на чисту кров в рідній землі. Побідила віра, побідила дань крови.

Церква понесла великі втрати. Червоні вимордували тисячі духовенства, понищили незамінні скарби культури. Але те все можна буде і дасться вскорі направити, коли є віра й свою правду— віра в Бога.

На руїнах старого обманного соціялізму, підпертого безіменним міжнародним золотом, будується тепер нова Еспанія, католицька і національна!

СВЯЩЕНИК РАТУЄ ДУШУ — Навіть бандит смириться перед католицьким священиком!

Ось що сталося в Ню Йорку на саму Цвітну неділю цього року.

Три бандити напали на ресторан і ограбили. Одна з дівчат зручно закликала поліцію. Два бандити втекли в бою, відстрілюючись, а третий мав менше зручности. Його окружили з усіх сторін. Він вибіг на пятий поверх одного дому і там діставшись, підступно до помешкання двох старших людий, заповів, що буде так довго боронитися доки стане йому куль. А між тим стріляв і грозив смертю кождому, хто поважиться зблизитись. Двоє старушків було для нього закладниками. Грозив, що на кінець убє їх а потім останню кулю липить для себе — але живим його ніхто не візьме.

І коли поліція побачила, що справа безнадійна а життя кождому дороге— покликали католицького священика, о. Францеса Квина. І то, чого не могли доконати з револьверами, скорострілами і ґазовими бомбами пятьдесять поліцаїв— зробив без зброї один католицький священик.

о. Квин з піднесеними в гору руками вийшов на пятий поверх, до помешкання, з котрого відстрілювався бандит. Цілу годину проповідував о. Квин.

— Цеж Цвітна неділя! Що ти робиш?— зачав розмову о. Квин. А потім говорив про душу, про небо і пекло....

І бандит зложив зброю....

Взявши його за руки, спокійно зійшов на долину о. Квин і разом поїхали на поліцію. Там сейчас поставили проти бандита оскарження за збройний напад....

Імя бандита: Джан Наумо, літ 23.

Імя старушків, котрих життя висіло на волоску: Мартин Николас, літ 63 — його жена Сара, літ 61.

— — — —

Така є моральна сила і велич католицького священства!

Нюйоркський бандит зложить зброю і склониться перед священиком!

А ляцький бандит судить, грабить бє і мучить наше Духовенство — і хто гірший?

Чи нюйоркські бандити — чи ляцькі і мадярські бандити, котрі тепер правлять державами?

Промінь серед хмар

Українець Іван Пернак, один з членів молодої української ґенерації в Дітройті, Миш. одержав ступінь інжиніра механіки в університеті Вейн та заразом дістав заняття при тім університеті, як інструктор.

Він переводить досліди над силою, цупкістю і життєздатністю металів у лябораторії університету. Притім продовжує свої студії, щоб дістати ступінь маґістра природничих наук і інжинірства.

Навіть За Молитовники Вже Судять Ляхи!

В Сасові, повіт Золочів, припинив торік золочівський шкільний інспектор о. деканові В. Лискові, пароховi Сасова, навчання релігії в тамошній народній школі. Щоб не залишити дітвори без навчання релігії, о. В. Лиско почав вести науку релігії в парохіяльній церкві поза шкільними годинами, в чому допомагав йому син, абсольвент богословії Роман Лиско.

У школі пересиджували діти годину релігії даремне, в церкві вчились вони пильно й дуже радо релігії й церковного співу. При кінці року дістали зате діти в нагороду молитовники "Отче наш."

Це не подобалось управителеві школи і він заскаржив о. В. Лиска й Романа Лиска до прокуратури, яка теж повела проти обох згаданих процес.

Окружний суд в Золочові допитував дітий, деяких навіть заприсягав, спираючись на тому що згадані молитвенники сконфіскував окружний суд в Тернополі. На розправі, яка вкінці відбулась, суд звільнив підсудних від вини й кари, бо хоч згаданий молитвенник був сконфіскований тернопільським судом, то конфіскати не проголошено ні в Моніторі, ні Деннику Законів.

Діти зізнавали в суді чистою українською мовою. Боронив адвокат Володимир Безпалко.

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ
ЗАЛОПОТЯТЬ ПРАПОРИ

О, земле, Богом і людьми забута,
Проклятий долею Народе мій,
Невжеж Ти справді потрясаєш пута
І знов готуєшся в нерівний бій?
Невже поллється знов чужа, садюча
Й своя шляхетна, староруська кров,
Щоб знов земля була пухка й родюча,
Щоб знов ожив, зарокотав Дніпро?
І буде так: В один чудовий ранок,
Надійде гасло, місто загуде.
Хтось крикне "Слава" під якимсь парканом,
Гримне "Слава" з тисячі трудей,
І станеться: Залопотять прапори,
Заграють сурми і пройдуть полки.
О, чом не маю сина я в цю пору,
Щоб був високий, дужий і стрункий?

Наталя Лівицька Холодна

Ляхи Топлять Українських Дітий

Телеграми з Варшави подали коротку а зморожуючу вістку про це, що якийсь там ляцький посіпака-учитель повів наші українські діти на пікнік через озеро коло Кремянця на Волині. Лід заломився і сорок двоє дітий потонули. Посіпака сам не втонув — тільки витонули наші діти. Він може ще й медалю дістане від польського уряду. Бо це одинока держава на світі, що зимою, 19 марта, робить пікніки і то на леді, коли води рухаються. Так наїздник нищить нас — старих і молодих, щоби вигубити живий нарід. Прийде страшна година розплати, коли судити буде їй Український Нарід, і Бог значить що та година вже недалеко!

ПОЧАТКОВА ЦІНА НА ПШЕНИЦЮ

Уряд проголосив закон, що початкова ціна на пшеницю з днем 1. серпня 1939, ч. 1. нортерн, Форт Вилям, буде 60ц.— а не 80ц., як минулого року. Зате уряд хоче дати запомогу тим околицям, де буде недорід і ця запомога буде від акра, а не від бушля, як дотепер.

З проголошенням нової ціни на прерії знялося зрозуміле обурення.

Бо коли пшениця має у Форт Вилям і то число один коштувати 60 центів, то скільки буде коштувати в Саскачевані, де як практика доказує не так легко дістати перше число. Не знати ще, як уряд залагодить остаточно справу, бо все ще є хитання і нема певної сталої та кінцевої напрямної в тій справі. Все ще уряд радиться, думає, обчислює, дещо проголосить, а потім змінює. Однак для хлібороба така політика є фатальна і коли західні провінції мають справедливо бути вдоволені, треба поставити справу ясно, рішучо і розумно. Виборці мають право того очікувати бодай від свого уряду. Інакше буде справу залагоджувати якийсь "сейбі" і тоді доперва настане хаос. Не можна перетягати струни і дрочитися у так важній справі, як пшеничка, що є життєвою справою тисячів фармерів та їх родин.

Крадіж у банку Бразилії

При ревізії скарбниці банку, що відбувається при кінці кожного місяця, спостережено, що бракує одного мішочка з золотими фунтштерлінґами. Про крадіж повідомлено поліцію. В тім надійшла до управи Банку листівка, а в ній написано: "шукай мошонку з штерлінґами на вівтарі Фабіяно в манастирі св. Антонія." Справді, послушник у церкві найшов мошонку з написом: "Віддати до Банку Бразилії." Чернець думав, що це іграшка-жарт, але в грошевій конторі довідався про крадіж, тимто повідомив поліцію про знахідку. У мошонці було 955 фунтштерлінґів золотом, 36 пів штерлінґів та кілька золотих листків.

Політичний гумор.— Знаєш, Чемберлейн ходить у фраку, завязанім на ґудз. — Та нащо? — Щоб не забув, що має розвязати жидівську справу.

о. П. Вожик

МАКОМ СІЛИ...

Чехи, які впродовж 20 літ мали суверенну державу, а при ній Словаччину і Карпатську Україну, від 15 марта перестали істнувати, як суверени, бо попали під німецьку владу. Сильнійші народи підбивають слабших і це не є новина. Але новина це, що чеські державні мужі без найменшого опору передали все своє населення і державне майно німцям, навіть всю свою зброю і готівку, яку мали в державній касі. Такої дитинячої покори ніхто досі не бачив і мабуть не скоро побачить....

Коли щось забирати від маленької дитини, яка вже розуміє, що річ належить до неї— дитина плачем ставить опір. Та чехи і такого опору не ставили. Гітлєр наче їх загіпнотизував, а через це чехи не промовили ані одного слова у своїй обороні. Тим виявили вони себе страшними боягузами, які дійсно не вартують мати свою державу. Гітлєр бувби ще більшим чоловіком, колиб покарав чеських провідників за те, що не боронили своєї вітчини. В тім булаби льоґіка і ніхто Гітлєра за те не винуваввби.

Причина чеської безрадности.

Полягає вона у австрійськім вихованню. Чехи довго находились під пануванням австрійських німців, а ті їх так виховали, що зробили їх нездібними собою журитись і статкувати для себе. Тепер на готовім німецькім хлібі, який одержать з рук побідного Гітлєра, будуть перебігати себе, щоби бути близше державного жолоба, як робили це в Австрії. Чехи досі уходили за наймудрійших серед словян. Але показалося, що та їх мудрість була провізорична а не природна, як в інших народів, що стоять до смерти за своїм державним правом.

Дальшою причиною чеської безрадности було це, що чеські провідники були атеїсти, а такі люди ніколи не є спосібні тяжко працювати і журитись собою, хіба під батогом диктатора. Атеїст все є лінюхом і недбайлом, тому атеїстичні клничі все якісь загальні, розлізлі і міжнародні— що мовляв, всі люди однакі, а через це не треба якихось окремих державних границь. Їх найважнійша засада. то черево, вигоди і мало працювати....

Відносини до словаків і українців

Злучивши зі собою словаків і українців, чехи не вміли з нами жити, як розумні дипльомати і словянські брати, позамикали у Словаччині фабрики а свої урухомили, обсадили чехами всі адміністративні місця. На ту кривду частенько скаржився в Празі в парляменті о. Глинка, який мав зі собою 12 словацьких послів, але це нічого не помагало. Коли Глинка хотів поїхати до Женеви, до Ліґи Націй і там поскаржитися на чеські кривди, Прага відмовилась дати йому пашпорт. Вкінці о. Глинка таки дістався до Женеви. Та коли вернув, чехи покарали його кількамісячним арештом. А треба знати, що якраз о. Глинка найбільше причинився до того, що словаки злучилися з чехами. о. Глинка був провідником словаків, мав дві часописі, був зручним політиком і мав широкий вплив на маси. Він помер, але словаки не забули чехам того, що Прага зробила з о. Глинкою і до певної міри це було причиною, що премієр о. Тісо робив заходи, щоби Словаччину відірвати від Чехії.

Ще більше нетактовно поступали чехи з українцями і грішми та державним впливом попирали, де і як могли москвофілів або мадяронів, щоби тільки на кождім кроці і при кождій нагоді шкодити українцям. Чехи віддавна були москвофілами— колись за царем, нині за Сталіном. Тому не принимали українців до державної служби, всі місця обсаджували чехами а останніми часами провокаційно післали на Карпатську Україну свого ґенерала Прхалу, щоби там дальше провокувати українців і перешкаджати в розбудові краю. Який це був стан, свідчить, що Прхала казав віддати собі фінанси і став грошевим диктатором. Тоді коли Прага віддала німцям готових стодванацять міліонів долярів в золоті та ще й у чужій валюті, на Карпатській Україні наші ґуцули їли тільки кукурудзу і не було ні доріг ні лічниць. Доперва о. Волошин побудував девять лічниць і став скоро будувати школи та дороги. А коли віроломна Прага почула, що українці з Америки шлють для о. Волошина гроші, то зараз післала свого Прхалу, щоби витягнув свою руку по ту кровавицю. В останній мент, ще видали розказ боротися з українцями, але перед мадярами безмовно зложили зброю, не видавши однак зброї українцям, котрі аж боєм мусіли її здобувати на чехах, щоби потім боронити рідну землю перед мадярами. Певна річ, що таким чином, шляхом безнастанних провокацій і крайного нерозуму —ані симпатії, ані прихильности між українцями чехи не здобули. І ніхто нині не жалує за тою державою, котрої нарід вмів тільки збирати золото в банках, ане ні пальцем не рушив, щоби її боронити, тільки пригнітав і визискував слабших від себе.

(Далі буде).

ШЛЯХОТНИЙ ПРИЯТЕЛЬ

Святе письмо каже: "Щирий і вірний друг це сильна охорона. Хто такого знайшов, знайшов скарб. Ніщо не дається порівнати з правдивим приятелем. Вартість такої приязни ціннійша від срібла і золота. Вірний приятель це лік життя." Кн. Прем. 6, 14 і 28, 19.

Вірний приятель це лік життя!

Коли 28 марта вечір через СБС промовляв в радіо проф. Джордж В. Симпсон з Саскатуну і лилися на хвилях етеру слова правдиві, щирі і чесні як хрустальна жерельна вода— ці слова святого Письмо приходили і не можна їх було відтиснути з душі.

Говорив проф. Симпсон чверть години, але як богато сказав для всіх українців, котрих серця зболілі трагедією Карпатської України! Зачав від слів Чемберлейна в Бирмингем, що недугу можна лічити, доки вона ще не зробила надто великих поступів. Інакше треба операції. У Верзалю зародилась недуга в серці Европи і коли провідні мужі довго отягались, щоби направити положення в Чехословаччині, доки це можна було ще зробити, то недавно прийшов час операції. Тою недугою, задавненою і болючою, то є **справа меншин**. І коли в Чехословаччині ходило тільки о кілька міліонів меншин, то говорити про 45 міліонів українців на сході Европи, котрих права на свобідне й гідне життя цілком знехтовано договором у Верзалю а працінь український націоналізм у своїй цілости це бажання многих міліонів чесних і робучих людий жити власним життям а не під чужою кормигою! Це засвідчили українці много разів а останнім разом склали першу рату за свою свободу, одні проливаючи кров в обороні власної маленької держави, Карпатської України, тоді коли Гітлєр безцеремонно видав їх на поталу і ґаґладу мадярам. В Канаді українці з биттям серця слідять за справами старих земель і чим можуть так тяжкими жертвами помагають розбудувати там національно-культурне життя. Такий нарід дає доказ, що прагне і заслугує на волю і це належить поважно взяти під увагу— бодай тепер, в цей грізний час.

На цьому місці ми складаємо пану професору Симпсону нашу щиру подяку за його безкорисні і шляхотні слова в обороні української нації, яка тепер нагодна ще роздавати ордерів і платень своїм приятелям, а мимо того має їх і цінить їх тим більше, що вони на скрізь безінтересовно і чисто вставляються за нами перед прилюдною опінією Канади. Цьої прегарної прислуги український нарід проф. Симпсону ніколи не забуде і все буде згадувати, як ясний промінь в тяжкій хвилі. А коли прийде той час, що на старих землях замають жовтоблакитні прапори і тризуб стане державним знаком державної нації від Карпат по Кубань— тоді ми зможемо краще і видній ше подякувати проф. Симпсону за його шляхотний труд....

Успіхи

Наталія Кулинич, пластунка 49 пл. куріня в Ню Йорку, дістала першу нагороду за найкращий модель хати, в українськім стилю. Нагороду дала Архитектурна школа при Колюмбійськім університеті. Так повинні робити при кождій нагоді наші пластуни і пластунки, щоби рідним мистецтвом заціказити широкі кола інших націй і самим вправитися в рідній культурі.

12 марта був **окружний з'їзд** Союзу Українок Америки у Філядельфії. Між точками рішень є постанова, що організаторка має відвідати кождий відділ СУА бодай раз на рік. Така сама постанова здаласьби й нам в Канаді для БУК-а.

Першою поступом між учнями, що покінчили середню державну школу провінції Парани в Бразилії, є українка, панна Зоя Смола Куц.

др. Середа в Едмонтоні став інструктором анатомії на медичнім відділі альбертійського університету.

В Монтреалі українці стали видавати під проводом Вол. Босого двотижневник "Січ," як часопись тілесного вишколу і пристосіблення.

Чи Ви Знаєте?

Що перший білий чоловік прийшов до Манітоби в 1610 році і називався Тома Боттон?

Що Годсонбейська компанія дістала свій чартер від короля Карла II ще 1670 року?

Що Ля Верандрі стрінув індіян у впадіріх Червоної та Асинобоя, 24 вересня 1738 року?

Що перші українці приїхали до Канади в 1891 році зі села Небилова, повіт Калуш в Галичині і називалися Василь Ілиняк та Іван Пилипівський?

Що наша Церква в Канаді творить наймогутнійшу організацію українців?

Що все наше культурно-просвітне життя в Канаді почалося і утворилося від нашої Церкви та що першими творчими організаторами народу були наші священики?

Що Церква є скарбом народу а прикраса церкви свідчить про вашу культуру?

Що одинокий в Канаді український склад церковних річий "Провидіння" у Виннипеґу одержав ще останну, перед мадярським наїздом, посилку з Карпатської України а в ній фелони, матерії, кружева, ґафти і квіти?

Що коли купите дар для своєї церкви або зробите запис на добру ціль, то тим утревалите своє імя на довгі літа?

Що минають літа, зміняються краї і люди, а добре діло все остає?!

Стережися розпучливого кроку. Жий до завтра, а найтяжчий день мине.

Ковпер

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

"МИ ХОЧЕМО УКРАЇНСЬКОЇ СУВЕРЕННОЇ ВЛАДИ НАРОДУ ЧЕРЕЗ НАРОД І ДЛЯ НАРОДУ"

В життю українського народу завсігди було так, що у важних хвилях, які прийшлося йому зустрічати, сходився громадно, застановлявся, рішав та ділав. Чим важнішою була хвиля, яка скликувала народ на віча, тим більше заставала вона українську суспільність зорганізовану, скуплену в одній ідеї: **оборони свойого життя і майна.** Коли такі віча, масові зібрання українського народу були потрібні в нашій минувшині, то вони тим більше потрібні для нас сьогодня. Сьогодня, серед нечуваних досі в історії людства політичних та господарських напружень, чуйність українського народу, на всіх його землях та еміґраціях, мусить бути особливо жива. І це власне є одною з причин, що ми в Канаді, в нинішніх часах, так часто сходимося на масові віча. Історична хвиля, яку ми переживаємо, каже нам бачно слідити за подіями, які йдуть і назрівають, а які напевно несуть з собою: **життя або руїну українського народу і його великої та богатої землі.**

Братства Українців Католиків Канади, це організація, яка в Канаді, має за ціль слідити і занимати ясне становище супроти всіх політичних, суспільних та господарських подій, що нуртують в лоні нашого народу і прочого світа. З цього вже ясно є, що ані Братство Українців Католиків Канади, ані жадна інша наша культурно-освітна чи політична організація, не може бути ціллю для себе. Це тільки середник, дорога, скуплення в своїх організаційних рамцях, розпорошених сил української суспільности, з тим, щоби українську суспільність зробити живою, органічною, життєздатною, здібною до виконання певних завдань, від яких залежить добро загальне народу. Українська історія від початку аж до сьогодня учить нас, що для витворення органічної, суцільної української суспільности та для осягнення високих цілей загального добра народу, треба нам конечно зберечи: **моральні засади Христової науки, якщо ми не хочемо зсунутися до каїнової** ролі, найбільшого ворога українського народу: большевизму. Це природний порядок стремлінь не тільки Братства Українців Католиків, але кожної української організації, **яка хоче стояти не на інтернаціональному,** але на національному українському ґрунті, його державницьких змагань.

Стоячи на цьому становищі, ми розуміємо, що історії української народу ми не зачинаємо від нас. Коріння наших зусиль і сили сягають часів св. Володимира Великого і дальше а вікова традиція наших предків говорить через нас, та в освітленні нашої минувшини пригадує нам наші великі завдання, яким ми сьогодня йдемо на зустріч.

Які є ці великі завдання, яким ми йдемо сьогодня на зустріч?

Справа визволення усіх українських земель з вікової неволі Москви і Варшави, Мадярів і Румунів.

Питання незвичайно важне а розвязка його в одну чи другу сторону, несе з собою наслідки на століття. І тому зрозуміємо вагу нинішних часів.

Питання "Визволення України" в полідних десятках літ виринає серед дуже сильних міждержавних напружень. В терпінню і болю приходить на світ чоловік в терпінню і болю нації і держави. Від цього закона не є і не буде звільнений також український народ у своїх національних державницьких змаганнях. Великі міждержавні напруження супровожали українську справу тому 20 літ назад в 1918 р. Ще більші міждержавні напруження супровожають її сьогодня. На перший погляд моглоб здаватися, що обставини для українського питання, тому 20 літ а сьогодня є цілком відмінні. Та це так тільки здавалобися. Ці обставини є такі самі, тільки, що сьогодня є вони о много сидьніші. Форми змінені а річ та сама.

Обставини, серед яких повстала Українська Держава в 1918 р.

На прикінці великої світової війни лунав широко по тодішному світі клич інтернаціональної пропаґанди: **здемократизувати европу, знищити "абсолютистичні-аристократичні держави середущої европи.** Нині чуємо клич: **оборона демократії та знищення фашизму.**

Табори народів і держав, що ґрупуються під цими кличами, нині і тому 20 літ назад, **з малими відхиленнями є ці самі.** З одної сторони: Америка, Анґлія, Франція і Росія— з другої сторони: Німеччина та Італія зі своїми середньо-, та східно-полудневими впливами давної Австро-Угорщини.

Кожний наглядно бачить, що коли справа **"Визволення України" народжувалася чи** сьогодня народжується серед так ніжних і загадочних міжнародних ускладнень, та від зорганізованої української суспільности, від її провідних мужів, від українсько національної преси, вимагається як найбільшої чуйности, вимагається концертової гри, якщо хочемо числити на успішну розвязку українського питання. Мало цього від української преси і від українських провідних людей вимагається докладного прослідження усіх політично-суспільних і господарських струй тзв. демократії чи фашизму, які з двох сторін били і бють о питання "Визволення України." Так звані демократичні кличі нинішних часів несли і несуть з собою смерть і руїну для української справи, з другої сторони тзв. фашизм, це не засвігди ознака диктатури, але часто, оборонний мур проти большевизму та схаотизовання людської культури і життя.

Здемократизовання Европи та знищення тзв. "аристократичних-абсолютистичних" держав, це основна ідея тзв. "поневолених" народів підчас великої війни 1914-1918 рр. Усі поневолені народи Европи думали, що коли здійсняться демократичні ідеали з їх домаганням свободи для всіх, з певною автономією державного правління, тоді настане для них час державної самостійности, тоді остаточно дістане свою розвязку національне питання народів Европи. Ці демократичні ідеї піднімали передовсім: Анґлія, Франція та Америка, проти "абсолютистичних" Середньо-европейських Держав. Побідить "демократія", так вони говорили, тоді побідить також національна ідея, як вираз пошани людей даної національности, тоді побідить ідея свободи народів, тоді побідить засада їх державного самовизначення. Коли "демократія" програє, тоді побідить "панґерманізм," затріюмфує насильство, заперечення усіх національних ідей, засади рівности і свободи народів.

Не диво, що за кличем "демократії," підчас великої світової війни, пішли майже всі поневолені народи Европи. Коли однак деякі народи задержали тоді один фронт з тзв. "аристократичними" народами Середньої Европи і не дуже довіряли обіцянкам тзв. "демократичних" держав, то з кінцем війни також і ці останні долучилися до спільного фронту та всіми силами держалися 14-ти точок Вільсона, яко послідньої дошки ратунку.

Коли ми приймемо, що дійсно світова війна 1914-1818 р. провадилася під кличем здемократизовання Европи, то мусимо признати, що кінець війни 1918 р. був повним успіхом, нечуваним до тепер в історії, тріюмфом тзв. демократичних держав. Абсолютистичні держави Німеччини і Австрії розпалися, зникли одного дня їх вікові династії і всьо то, що могло мати бодай далекей відгомін їх історичної минувшини. Усунено всякі трудноці і небезпеки для визволення поневолених европейських народів. Дорога до нової демократичної Европи була отворена, розвяка національних питань народів була вільною.

Нині, після 20 літ тяжкої борби, і досвіду, ми мусимо ствердити що тзв. демократичні держави, не додержали ані одного свойого клича, а національне питання поневолених народів Европи є дальше найбільше пекучим питанням нинішньої доби. То, що нового впровадили тзв. демократичні держави у світ по великій війні, це бочка пороху, що грозить кожної хвилини вибухом і руїною. **Тзв. демократичні держави Анґлії, Франції та Америки, знехтували передовсім цілковито демократичну засаду: самовизначення народів..** Щоби все таки якось виправдатися перед світом і людьми, принимають саму в собі абсурдну постанову, абсурдний закон: "про охорону національних меншин," з чого ніколи жадна національна меншина не користала і не користає по нинішний день.

Практичний вислід "демократичної" розвязки національного питання поневолених народів Европи прямо страшний.

Погляньмо тільки, як вийшов на тім український народ, 45 міліоновий народ Европи: **утрата українського національного стану посідання на всіх землях не дасться навіть представити цифрам, а щоденне погіршування справи не находить слів, щоби це описати. Місто політичної свободи український нарід жиє під найбільшим, знаним в історії, чужинецьким гнетом. Його господарське майно руйнується кожного дня. Його культурні інституції позамикані. А ці, що істнують блимають тільки тут і там наче ці погасаючі огники. Виява, хочби примітивної лучности з народом одиниці, чи якої організаційної**

(Продовження на стороні 12)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Квітень, 1939

14. пятниця — Марії єгип.
15. субота — Тита прп.
16. **неділя — Томина**
17. понеділок — Йосифа і Юрії прп.
18. второк — Теодула і Агатоп. муч.
19. середа — св. Евтихія
20. четвер — Юрія, еп. Мелети
21. пятниця — Іродіона і пр.
22. субота — муч. Евпсихія
23. **неділя — Мироносиць**
24. понеділок — Антими свямуч.
25. второк — Василія ісп.
26. середа — Артемона свямуч.
27. четвер — Мартина папи і пр.
28. пятниця — Аристарха і пр.
29. субота — Гафії і пр.
30. **неділя — О розслабленім**

УСТАВ

16 Томина неділя — гл. 1. єв. воскр. 1. Всеночне, чтеніи нема, на Сл. Б. ап. 14, єв. Ів. 65, розділення і роздача артосу, мирування. Артос означає по українськи "тіло" — воскресного Христа.

23, неділя Мироносиць— гл. 2, єв. воскр. 3, на Сл. Б. ап. 16, єв. Мар. 69.

30, неділя о розслабленім—гл. 3, єв. воскр 4, на Сл. Б. ап. 23, єв. Ів. 14.

* * *

Належить уладити спільне свячене.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ ТОМИНА

Евангеліє Йоана зач. 65.

Коли ж настав вечір того дня, першого у тижні, а двері були замкнені, де були зібрані його ученики ізза страху Юдейського, прийшов Ісус і станув по середині і сказав їм: МИР ВАМ. І се сказавши показав їм руки і бік. І зраділи ученики, побачивши Господа. І сказав їм знов, Мир вам, як мене післав Отець і я посилаю вас. Сказавши се, дунув і сказав їм: Прийміть Духа святого, кому відпустите гріхи відпустяться їм, а кому здерживе задержаться. Тома ж один з дванайцятьох, називаний Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. І говорили йому прочі ученики: Ми бачили Господа. А він сказав їм: Коли не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вложу своєї руки в його бік, не повірю. І по вісьмох днях були знова його ученики в середині, і Тома з ними; прийшов Ісус крізь замкнені двері і станув по середині і сказав: Мир вам. Відтак сказав Томі: Вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і вложи в мій бік і не будь невірний а вірний. Тома відповів і сказав йому: Господь мій і Бог мій. Сказав йому Ісус: Тому, що бачив мене Томо, увірив єси; блаженні, що не бачили а увірили. Много й інших знаків учинив Ісус перед лицем учеників, що не є записані в сій книзі. Сеж записано, щоби ви вірили, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоби віруючи, мали життя в імя його.

НАУКА

МИР ВАМ. Дивне слово в устах Ісуса Христа, що як побідник виходить з найбільшої борби і в таку саму борбу посилає своїх улюблених учеників. Здавалося, що ученики Христові так далекі від цього миру, як далеким був їх Учитель серед нечуваних змагань та борби Його туземного життя: "Я не прийшов, щоби принести мир, але меч," говорив іншим разом Христос. Меч дітей Бога, які добиваються і здобувають мир у тяжкій та відважній борбі.

З початку Ісуса Христа зле розуміли, зле знали, поборювали. Тільки з кількома своїми учениками станув Він сам на Оливній Горі. Але і з тих кількох учеників ще двох оставили Його в рішаючу хвилю, коли вороги накладали руку на Нього, коли провадили до жидівської Ради, до Пилата, до Ірода. Сам Він станув перед суддями, сам Він вступив високо на хрест. А всеж таки як світло побідив своєю Божою силою у славі Великодня.

Зовсім зрозуміло, що в годин прощання зі своїми учениками, говорив Ісус: "Мою відвагу смерти, мою силу побіди, оставляю для вас, мій спротив ворогам та зрадникам і ложним приятелям, це мій заповіт для вас. Я вам даю мій мир а не мир світа."

Що думав Христос при тім? Він знав більше як хто-небудь інший, що значить мати мир душі. Мир це не значить бездільність, порожнеча, байдужність, спокій. Ні. Мир, значить, що борбу треба звести відважно з піднесеним мечем, з хрестом в руках і серцю, з тим святим знаменем Божих борців. Мирне життя, це не безсильне життя, без зміни, без подій, це не океан у своїй найглибшій тишині, але це життя скоро пливучого потока у своїй правельності, порядку і красі, це життя, що мимо трудноців та борби завсігди держиться на поверхни, що йде вперед проти гріха та покус, що з трудом добивається побіди і мира.

Цього мира бажає Прославлений Христос своїм ученикам. Всі, що йдуть за Христом у своїй житевій борбі і глядять на Нього, як моряк глядить на бусолю, приходять до миру, віднискують його назад, якщо його стратили, задержують його і чуються щасливими.

Бо дійсно нема нічого кращого, як другому, ближньому, уділити щось із свойого миру, їх справити і потішити, подати помічну руку. Бути вістуном мира, значить ратувати людей. Тоді не тільки наш мир задержуємо але ще його побільшаємо.

II. Щасливі ці, що не бачили а увірили

Апостоли і ученики Христа не вірили легко і передвчасно. Вони в сумніві досліджували і шукали правди. І в тім є їх заслуга для нашої віри. Наша віра, задля заслуг учеників Христових, стоїть сьогодня сильна як ґранітна скала. Сю благу вістку про Воскресення Христа не хотіли ученики приняти легко без жадних застережень. Вони біжать до гробу, щоби наочно про правду переконатися.

Вони допервa тоді повірили у Воскресення Христа, коли Його бачили, з Ним розмовляли, з Ним їли. Але Апостол Тома, що тоді не був присутний таки цьому не повірив. Тома був одним з тих людей, що поступають після засади: "Чого не побачу сам на власні очі не повірю." Він домагався ясних і рішучих доказів про Воскресення Христа. Слова та запевнення інших апостолів для нього не вистарчали. "Якщо я не вложу моєї руки в Його бік, говорив він, не повірю."

Прославлений Христос вволив йому волю. Тома переконався на власні свої очі, що Христос воскрес. Він паде перед Христом на коліна і вірить: "Господь мій і Бог мій."

Лагідно напоминає його Христос: Блаженні ці, що не бачили а увірять. Тяжка непевність сумніву давила серце апостола Томи, відколи розійшлася вістка про Воскресення Ісуса Христа. Це може зрозуміти лише цей, що сам щось подібного переживав. Є люде, які вірять зразу і беззастережно в це, що чують від другого. Вони, щасливі. У певній вірі йдуть спокійно дорогою замкненої душі. Інші знова приходять до мира тільки дорогою великої борби і змагань, ясних і не двозначних доказів сили їхнього ума. Подумаймо тільки на борбу і тяжку дорогу людей, які з релігійної секти навертаються на дорогу правди Христової Католицької Церкви. Кілько терпіння, сумнівів, борби і аж тоді доперва рішучий крок. . . . Всі вони подібні до Апостола Томи. Але коли раз розвяжуть узол сумнівів, тоді вже ідуть беззастережно, повні життя, сили і відваги.

Так отже часто виринає із сумніву дійсна Божа благодать, особливо, коли сумнів старається насвітлити дійсно темні, невиразні точки якої правди. При тім однак не треба нам забувати, що "вірити," то не значить "розуміти." Ми в звичайному нашому туземному життю, стрічаємося з тисячними таїнствами природи. Ученик "упокорює" свій ум перед авторітетом свойого учителя. Він ці таїнства природи принимає і вірить що воно так є а не інакше, бо так сказав йому учитель. Та найвищим однак нашим учителем і авторітетом це Бог, який сам не може милитися ані нас в блуд впровадити. Для всього того, що нам Господь сказав, обявив належиться з нашої сторони беззастережна віра. Віра наша доперва у другому життю виростає до "оглядання" тоді доперва ми будемо не тільки вірити у Бога, але будемо Його оглядати, як каже св. Ап. Павло, таким яким Він є.

Чоловік, що здібний передбачувати, призначений на те, щоби панувати і приказувати.

Аристотель

— — — —

о.М.Т.П.

ЧОЛОВІК- ЙОГО СОТВОРЕННЯ І ПРИРОДА

Господь Бог зложив тіло Адама з болота землі. В той самий час вдунув в нього безсмертну душу і так Бог сотворив чоловіка. Бог не сотворив наперед тіло а потім душу, тільки одним актом волі, разом і одночасно. Тому природа чоловіка складається з тіла і з душі.

Еву сотворив Господь Бог з ребра Адама. Її тіло обдарив Бог безсмертною душею в той самий час, коли її сотворив.

Господь Бог міг був сотворити тіло якогось звіра і відтак міг був дати йому душу. Але це не булоб в порядку. Св. Письмо про це нічого не згадує. Знова еволюціоністи твердять, що людське тіло витворилося постепенно з якогось нищого звіра. А деякі навіть важуться твердити, буцімто людська душа була еволюцією звірячого інстинкту.

Колиб Адам був походив від звірини, бувби пошукав собі до вподоби також звіря. Але тимчасом бачимо зі св. Письма, що так не було і він не міг найти собі нічого до вподоби. А колиб Господь Бог був позволив Адамови походити від звірини, то напевно бувби позволив також Еві походити від звірини. Однак Бог творить Еву з ребра Адама.

Господь Бог сотворив жінку до помочі чоловікові й сказав до них: Ростіть і множіться.

Так чоловік складається з тіла і з душі. Тіло чоловіка підлягає правам росту і зіпсуття, воно є матерією. Але життя одержує від душі. Кождий раз, коли починається людське тіло, Бог дає душу і вона лучиться з тілом. Так повстає людське життя.

Інакше є зі звіриною. У звірини тіло та інстинкт походять від другої звірини. Звіряче життя залежить від звірячого тіла і гине разом з тілом.

Хоча людське тіло в дечому подібне до звірячого, то первень життя в нім не є той самий. Чоловік має в собі щось більше від звірячого орґанізму. Він має матеріяльну і духову природу, він є розумним сотворінням. Шляхотнійша часть людини це душа, що є безсмертна. Людська душа є щось реальне саме в собі. Хоча душа природно є злучена з тілом, то все таки може також існувати сама в собі. В теперішнім стані душа управляє через тіло. Але діяння душі є много досконалійше, коли вона свобідна від тіла ,а це діється в хвилину смерти.

Душа це дух. Головні власти душі, це розум і свобідна воля. Тут чоловік стає подібний до Бога.

Найшляхотнійше сотворіння землі це чоловік. Він є лучником між Богом а прочим видимим сотворінням. Як гарний був той чоловік, що вийшов з Божих рук! Він був обдарений ласкою на тілі і на душі. Розум мав обдарений світлом мудрости і знання. Бог розмовляв з ним і чоловік тішився Божим товариством. Нема сумніву, що Бог обявив чоловікові много небесних тайн.

Місцем замешкання людини був рай, місце радости і потіхи. Ціла природа приносила радість серцю людини, звірі йому повинувалися, він був паном і царем усього видимого сотворіння. В його жилах кружляла кров молодости, був здоровий, сильний і рухливий. Це було його щастям жити в раю. Він не знав болів смерти, мав бути вічно щасливим.

Є люди, що перечать істновання душі. Наше думання пояснюють звіринним орґанізмом а волю і розум уважають за вищий стан інстинкту. Вони кажуть, немовто матеріяльний розум думає.

Це правда, що наш розум дістає враження через тілесні змисли. Тілесні почування переходять до розуму а звідтам тайним ладом переходять до нашої памяти. Душа ділає через наше тіло. Але чоловік може думати не лише про те, що є в обсягу його змислів, він може думати також про річи нематеріяльні. Може думати про справедливість, честь, правду.... А матеріяльний орґанізм про це думати не може.

Чоловік є свідомий себе. Він знає, що є. Колиб він був тільки фізичним орґанізмом, його знання ограничилосьби тільки до змислових вражінь. Він тоді не змігби говорити: "Я виджу, я чую, я нюхаю"— але говоривби: "Мої очі видять, мій ніс має нюх, мої уха чують...."

Чоловік має свобідну волю. Він може відкидати, як захоче. Але колиб він не мав душі, або колиб був тільки звірем, він не мігби опанувати своїх звіринних пристрастий. Колиб в ньому не було нічого вищого над звірячу природу, то не мавби сили опанувати нахилів звіринної природи. Однак ніхто не заперечить що чоловік може опанувати пристрасти свого тіла. Тіло може хотіти поживи, але він може відмовити, і не їсти. Чоловік може вибирати речі, що є обридливі для змислів. Може відмовити собі приємности, може вибрати терпіння, може навіть себе знищити.

Звіря не може поповнити самогубства, бо не має снаги протиділати гонові до життя.

Знаємо, що світ говорить про мораль. Є закони, є суди, є арешти. Це значить, що чоловік відповідає за свої діла. Наколиб його діла були лише імпресією фізичного орґанізму, він за них не відповідавби. Але він відповідає, бо має свободу вибору. А тому, що має свободу, є моральним єством. Колиб його розумовання було лише вищою формою звірячого інстинкту, то не мігби знати, що є абстарктно, добре, а що зле. Для нього булоб добром лише то, що його вдоволялоб — а радше, що вдоволялоб його змисли. Злом знова булоби це, що не вдоволялоби його змислів. А так якраз не є і це свідчить, що чоловік крім своїх фізичних властей, має ще інші, чисто духові— істнує безсмертна душа, що править тілом.

Є загально звісним, що всі єства нерозумні, чи то маленький атом, чи звірячий орґанізм, істнують задля самих себе і продовження свого роду. Навіть інстинкт, найвища снага звірини ,ніколи не виходить вище, понад матеріяльні потреби. Якщоб знова найвища снага людини була тільки чисто матеріяльна—вона служилаб тоді виключно потребам тіла. А так не є, і тому маємо новий доказ істнування безсмертної душі.

Розум і воля тільки посередно причиняються до розвою людського орґанізму. Наше думання дуже мало причиняється— приміром— до зросту нашого волосся. Також наша воля має малу контролю над внутрішними орґанами тіла. Наші вищі снаги мають ширше поле ділання, як наше матеріяльне тіло. Чоловік все стремить до духових річий. Це не моглоби мати місця, коли вони були тільки випливом фізичної снаги. Така снага, колиб вона була випливом тільки фізичних сил, стремілаб лише до матеріяльного продовження свого орґанізму, до котрого належить—бо такий є закон природи.

Істнування розуму і свобідної волі є ДІЙСНІСТЮ, котрої оспорювати поважно не можна. Одиноке правильне пояснення і зрозуміння того, є тільки одно. А саме розум і свобідна воля є снагою безсмертної душі.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1276 так відмічає наш найдавніший літописець Галицько-волинської землі: "Після цього прийшли пруси до Тройденія зі своєї землі, приневолені німцями. А він прийняв їх до себе і частину поселив у Городні а частину у Слонимі. Та Володимир порадився зі своїм братом Львом, післали до Слонима своє військо й забрали їх, щоби не засідали землі."

• ▪ •

Тут описує наш літописець дії нині пропавшого племени словян, котре називалося пруси, а по котрім осталася нині тільки назва країни, в котрій вони колись жили. Прусія була тоді чисто словянською країною, але німці вигубили прусів, а останки тих, що збереглися, ратуючи життя прибули до литовського князя Тройденія і він позволив їм осісти на землях нинішної Білоруси. З літописи довідуємося, що наші українські князі Володимир, що княжив у Володимирі Волинськім після смерти свого батька Василька — і Лев, що княжив у Холмі та в Галичі, післали свої війська і забрали тих прусів до себе.

Треба знати, що сама назва Берлін є словянська, як також земля— але німці винищили словян, що тільки останки їх, ще тому десять років, яких 60,000 душ остало під самим Берліном. Називаються вони србо-хрвати і про них світ нині забув.... Натиск німців на схід датується отже не від нині....

— — — —

25 квітня 1622 помер в Києві наш галицький шляхтич зпід Самбора і гетьман всієї України, Петро Конашевич Сагайдачний. Сагайдачний був незвичайної відваги і любив свій край і нарід до самозабуття. Це й виражає його пісня, котру загально знають і співають досі:

"Ой, там на горі женці жнуть,
а попід горою,
долин-долиною
козаки йдуть...."

Сагайдачний зістав незначно ранений в борбі з турками під Хотином а тому, що а час не вилічено рани, вона стала ропитися і спричинила смерть гетьмана. Нарід досі співає пісні і згадує його вся Україна —нашого галицького родимця....

— — — —

29 квітня 1648 вибрали гетьманом Богдана Хмельницького, про котрого співали як широка Україна: "Викотився хміль із міха, наробив він ляхам лиха...."

Згадують його ляхи досі і згадують жиди, куди тільки ішло його лицарське військо. Він вмів приєднати для справи української державности відсталих шляхтичів наших, котрі вже були латинського обряду— вмів зорганізувати черньі держати її в карбах залізної карности. За непослух карав "на горло," ляцькі матері страшили ним своїх дітий а польський історик так про нього пише:

"Чужоземці порівнювали Хмельницького з Кромвелем. Таке порівнання приходило само від себе тоді, коли ці два мужі звертали на себе всю увагу Заходу й Сходу Европи. Проте Хмельницький мав трудніше завдання. Простір його держави мав срізь отверті межі. Не мав він до розпорядження, як Кромвел, вишколену інтелігентну верству й засоби старої могутньої держави. Військо, фінанси, публичне господарство, адміністрація, зносини з сусідними державами — все це треба було створити, все це лежало на його голові. Він мусів добірати й повчати людей, заглядати в найменші подробиці. І коли Хмельницький мав зброю, гармати, муніцію, добрих шпигунів і зручних агентів, коли йому ніколи не забракло грошей, то це його осибиста заслуга, якої йому можна позаздрити. Була це людина, з якого боку на неї не дивитися, надзвичайна. Він до такої міри переростав людей високо талановитих, що сягав до меж невловимих. Можнаб сказати про нього, що він народився володарем, умів скривати свої заміри. В рішучих хвилинах не вагався—скрізь виказував могутню волю й залізну руку."

КОНКОРДАТ І ДЕКРЕТ

Які права застережені для Українців греко-католиків у Польщі конкордатом з Ватиканом, а які права мають Українці православні в Польщі на підставі декрету презндента Польщі.

Недавно довелося читати в часописах, що митрополит Діонизій надав волинському архиепископові Олексієві право ношення хреста на клобуку за його працю над виготовленням декрету президента про відношення до польської автокефальної православної церкви.

Не важне тут для нас, чи й які окремі положив заслуги волинський православний ординарій, якого епархію вже після декрету з 18 листопада, 1938, значно обкроєно з очевидною українською національною втратою, —при редакції згаданого президентського декрету. Для нас буде важне й цікаве порівнання президентського декрету з 18 листопада, 1938, про відношення держави до польської автокефальної православної церкви (В.З.Р.П. ч. 88, поз. 597) з конкордатом, заключеним дня 10 лютня, 1925, між Апостольською Столицею й Польщею (В.З.Р.П., ч. 72, поз. 501)— хочби з тієї одної причини, що й конкордат і декрет нормують важну ділянку національного життя українського, народу в Польщі.

Якщо йде про церковну організацію Українців у польській державі, то вони— як загально відомо—розділюються на греко-католицьку церкву в Галичині й православну поза Галичиною. Тут слід пригадати число исповідників одної й другої церкви. За останнім списом населення польської держави з 1931 року на загальне число населення в Польщі (31,915.000 мешканців) припадало на римо-католиків 20,070,100 або 64.8%, на греко-католиків 3,336,200 або 10.4%, на православних 3,762,500 або 11.8%, претестантів 832, 200 або 2.6%, на жидів 3,113,900 або 9.8%— решта на інші дрібні віроісповідання. Греко-католики майже в повних сто відсотках Українці, а з православних є українцями найменьше два з половиною міліони— отже число меньше хіба на якого пів міліона від числа греко-католиків Українців у Польщі. Цифри обох віроісповідань не далеко відбігають від себе.

Зате безконечно далеко відбігає від себе правне положення Греко-Католицької Церкви від "польської" автокефальної церкви. Не будемо розбирати подрібно цеі справи, бо цього не можна зробити в одній часописній статті; вкажемо тільки на найважніші різниці.

Перша різниця— і то дуже велика—формально-правого значіння. В конкордаті з 10 лютня, 1925, католицька церква, в якої склад входить і греко-католицький обряд, поставлена як рівнорядний чинник з державою й відносини між ними управильнюються міжнароднім актом, яким є конкордат. У конкретних випадках на випадок спору вирішує його мішана комісія, як це нераз буває й у спорах між двома державами.

"Польська" автокефальна церква не є чинником рівнорядним з державою, але держава поза суто релігійно-догматичною сторінкою є чинником надрядним у справах організаційно-адміністраційних. Про це й говорить зовсім недвозначно ціла низка постанов у декреті, почавши від самої територіяльної організації згори вниз (епархії, деканати, парохії і т.д.), обсади церковних місць і адміністрації церковного майна, до виховання духовенства й урядової мови.

У Греко-католицькій Церкві на основі конкордату є вільне від державної інгеренції не тільки релігійно-догматичне життя, що очевидно є самозрозуміле. Польська держава не мішається теж і до адміністрації майном церкви, полишаючи це виключно церкві. Церква має в засаді вільну руку і в обсаді місць, а держава вглядає в це тільки в випадок і в спосіб передбачений у конкордаті. Виключним атрибутом католицької церкви є виховання духовенства.

На тій основі істнують окремі богословські епархіяльні заведення в Перемишлі й Станиславові з духовними семинаріями й одинока в Польщі українська висока школа — Духовна Академія у Львові з богословським і фільософічним факультетом. Можуть істнувати й істнують у Львові й Рогатині середні школи, так звані малі семинарії, а урядовою мовою й мовою навчання в тих усіх школах —за винятком деяких предметів на богословському факультеті Духовної Академії у Львові й богословських заведень у Перемишлі й Станиславові, що їх викладається в латинській мові— є теж тільки українська мова. Професура є чисто українська, а також і дух виховання спирається тільки на українській національній основі.

Незвичайно важною є урядова мова в установах греко-католицької Церкви. Є нею лише українська мова й то у внутрішньому урядуванні, як і в переписці з властями в границях обовязуючих мовних законів. Те все можливе тому що католицька церква на основі конкордату має повну внутрішню автономію, а греко-католицька Церква в Галичині в історії і сучасній традиції є суто українською національною церквою й одним з найважніших чинників української духовної культури й національного життя.

Того всього не має "польська" автокефальна православна церква —ні повної маєткової автономії (ревіндикаційні спроби не устають й донині), ні тим меньше не має самостійности в організаційно-адміністраційній ділянці, про що вже й згадано. Залежність православного духовенства від державної адміністрації дуже велика.

Декрет усуває зовсім можливість виховання й образування духовенства в окремих епархіяльних заведеннях— семинаріях— як це є у католиків. Усе виховання й навчання концентрується у Варшаві, де є створено попри богословський виділ у варшавському університеті ще й окремий богословський лицей замісць скасованої духовної семинарії у Кремянці. Мова навчання й виховання виключно польська. Професура з незначними виїмками не українська.

Декрет уводить як урядову мову й мову зносин мову польську, хоч нема польських православних парохіян за винятком хіба спольщених недавно одиниць, московського здебільша походження. В церковну єрархію попри Москалів уводять вже й Поляків. Дотеперішня практика одержала законну форму, що в дійсности не багато змінює на ліпше відомі нам добре відносини.

Не поможуть тут у нічому зовнішні відзначення. Різниці, що їх створив конкордат і що їх творить декрет у житті нашого народу, будуть щораз більше наглядні.

Др. Степан Баран

Чи буде пасувати

Сер Тома Мор, канцлер Генрика VIII, англійського короля, мав поїхати в посольство до еспанського короля Карла V. А що те посольство було доволі небезпечне, Мор висловив перед королем побоювання що може переплатити головою.

— Коли тобі там щось станеться, то велю стяти голови всім Еспанцям у моїй державі.

— Ваша Величносте,— відповів Мор— побоююся що ніодна з тих голов не буде годитись до моєї шиї.

— — —

Одного голяндського намісника в малярській посілости спитали раз таке:

— Ексцеленціє! Чому ви так щедро жертвуєте на всі цілі, але рішучо відмовляєте жертви на заведення для божевільних?

— Панове,—важно відповів намісник — я за тим, щоби заведення істнувало. Але колиб я на нього жертвував, то мої противники моглиб прийти до заключення, що я думаю, немовби всі інші люди поза тим заведенням були здорові на умі....

Гумор.— До споживної крамниці у Мадриді входить клієнт і просить 5 булок. — Будьте ласкаві почекати.... Кождої хвилі сподіємося налету повстанчих літаків....

ЩО НАМ РОБИТИ?

Стан подій: Гітлер зайняв велику частину Европи, окружив Польщу з трох сторін. Біля Гітлера й Мусоліні поважної пайки французьких кольоній. Франко побідив в Еспанії, у висліді чого Франція також окружена з трох сторін. Біля Гітлера у Мусоліні зібралися інші, ласі наживи і легкого а безкарного грабунку, держави— коли їх можна назвати державами, радше гієнами, що чують сморід трупів і пруться на жировисько....

Англія, поважно затрівожена успіхами Гітлера і Мусоліні, шукає, яких тільки може союзників проти тих двох. Значить, **неосяжно нині Англія прочуває і готовиться до рішаючого зудару з Німеччиною,** подібно як це було в 1914 році. Англійські політики і провідники всіх партій переконані, що краще виступити до бою вже тепер, як ще троха підіждати, бо за той час противник готов непомірно скрупнути. Тому Англія прилюдно і рішучо пообіцяла поміч збройну навіть такій нікчемній державі, як Польща і Румунія, котрі безсоромно кинули самі під ноги всі державні договори і зобовязання супроти власних меншин і тому ми чуємо вже перші ластівки нової пропаґанди через радіо, що Польща має тільки "малі меншини," ітд. Страх перед новою Німеччиною такий, що навіть з більшовиками, очевидними катами та міжнародними негодяями, нині навязується начеб то сердечні зносини— одним махом позабувши всі злочини червоної Росії.

Що нам супроти того робити?

Кілька ні....

Не сваритися між собою за те, котра партія краща в Канаді, а котра скорше здобуде Україну в Старому Краю.

Не ворогувати на релігійному ґрунті, розбиваючи Українську Католицьку Церкву во імя здуманих чи перекручених дурниць, або тому, що комусь там не подобався один чи другий священик.

Не тягнути брат брата, а сусід сусіда на процес, обмовляючи наперед один другого перед чужими людьми і перед незнакомими, що навіть по українськи говорять, бо не знаєте, що це за людина, чого вона хоче і за чим прийшла.

Не бути надто говірливим на вулиці, в харчівні, в запізниці, не звірюватися з того, що знаєте і чого не знаєте, про себе і всіх, кого тільки вам спина на язик принесе— трошка дати відпочити язикові і покорити того ворога —пльоткарство— под нозі....

Не завидіти братові чи сестрі, коли тим добре поводиться, та зі злоби придумувати лихо.

Менше нарікати— більше працювати!

— — — — —

Кілька так!

Щиро, з покорою, з глибокою вірою у Боже Провидіння молитися і благати змилування собі, родині, громаді, народові!

Повне довіря дати свому священикові і помагати йому в праці, як тільки можна.

Більше жертвувати на всі наші релігійно-народні цілі, менше пячити!

Більше вчити дітий молитви — менше клясти!

Більше сповідатися — менше обмовляти!

Більше і тихо вчитися, розумно передумувати—менше мудрувати і викрикувати.

Більше поважати — менше ганити!

А надівсе — більше віри, віри в то, що Бог все ділає для нашого добра, і хоча ми многих річий не розуміємо і вони нас глибоко болять — то Бог знає, чому нас досвідчає, чому зіслає нам кари і допустя, все на наше спасення і очищення і по ночі мук прийде світанок Великого Дня — радісний, як усміх новонародженої дитини, щирий як сонце і владний, як сила землі! ВІРМО, що той день недалекий і ЖИЙМО так, щоби коли він настане — ми були готові подати йому руку та піти з ним крок у крок!

— — — —

Скажете, то не є відповідь на поставлене в горі питання.

Так; то є відповідь!

Ця відповідь кладе основи, що вирішують наше поведення, наше діяння, нашу будучність.

Прочитайте уважно ще раз — і застановіться!

Щастя приходить і раз тільки стукає до дверей. Будьте готові в ту хвилину!

Дарія Віконська

ТРУД

Осягнути або дістати якусь річ легким способом, можливо без усяких особистих зусиль —досі було ідеалом нашого пересічного громадянина. Це ідеал духово і морально низько розвиненої людини з рабською психікою. Ідеал людини без особистої гідности, особистих амбіцій та високих вимог до себе. Ідеал людини, для якої чужим є жест дарувати іншим, але яка зате охоче приймає або й вижебрує дурнички. Людина з виробленим почуттям самопошани, гордости та власної гідности ніколи не бажає легкого хліба, дешевої насолоди, чужої допомоги або протекції. Для неї одно конечне: мати змогу ставитись з пошаною до самої себе. Конечність і тверда воля поборювати перешкоди спонукують до активности всі її життєві сили. В наслідок того, не тільки часто вдається виконати намірене але завсіди підноситься тим індивідуальна вартість людини. Не місце обожання дурнички нехай стане культ труду. Задарно немає нічого вартісного, доброго.... Тільки важке справді привабливе. Тільки з трудом здобуде нам на завсіди дороге. Не богацтво ані вигоди, але культ труду запевнює нам душевне вдоволення.

* * *

Обезцінення душі, яке мусіло довести і довело до обезцінення людини, спричинило цілковиту анархію культурного життя. Замість ґрупуватися природним порядком довкола головного свого осередка—людини, окремі ділянки життя стали розвиватися самопас, не дбаючи про головну остаточну ціль: удосконалення людини. Світове господарство вродилось в страшенного галапаса. В погоні за грошевим зиском дорогою грошевої спекуляції тягне воно соки з людської глупоти. Мистецтво загубило органічний взаємозв'язок з духовими потребами людини. Загубило через те, що воно перестало бути виразником космічних та духових чинників життя, у чому саме є суть всякого мистецтва. Стаючи для себе самоціллю, мистецтво перестало бути засобом духової розбудови людини. Подібно з технікою. Не однобічного культу техніки ані спорту, ані жадної іншої ділянки життя, ні надрозвитку інтелекту нам не треба, бо ціль: виплекати фізично відпорні, морально непохитні одиниці. Не подиву гідні рекордів зручности та здібности, а характерів нам треба!

Що і як люди думають?

Англієць є найбільше небезпечний тоді, коли видається начеб то останнім дураком.
Дж. Ервайн.

— — — —

Сатана має одну користь. Його прихильники ніколи не роблять нічого, за що він мусівби встидатися.
Р. Квиллен.

— — — —

На місці обожання дурничкн нехай стане культ труду. Забездурно нема нічого вартісного, доброго.
"За силу і перемогу" Д. Віконська, стор. 8

— — — —

Є між нами доволі богато переконаних націоналістів. Але між нами є жалюгідно мало державників. стор. 234.

— — — —

Держава це передовсім велика господарка, в якій, безліч відповідальних варстатів праці треба обсаджувати кваліфікованими одиницями. стор. 237.

— — — —

Хто не вміє здобути і оборонити волі, не варта її мати!

Сім коренів кризи: Програма без засад, богацтво без праці, розривка без сумління, знання без характеру, торговля і промисл без моральности, наука без людяности й побожність без жертвенности.

— — — —

УВАГА! УВАГА!

В УСІХ СПРАВАХ редакційних, як дописей, звітів і т.д. просимо завсігди звертатись до Редактора,

919 College Ave., Winnipeg, Man.

В усіх справах адміністрації, як передплати, зміни адреси і т.д. до адміністратора:

Mr. Dm. Kobrynski, Box 33, Smuts, Sask.

НІКОЛИ до Йорктону!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Хор Парохії Св. Володимира і Ольги, Парохії Св. Покрови та Інституту "Просвіти" на Ювилейнім Концерті Т. Шевченка у Вінніпеґу, дня 17. березня 1939.

ЧОМУ ОСНОВУЄМО УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО?

(Кілька слів на основуючі Збори відділу Українського Католицького Юнацтва).

Український письменник Богдан Лепкий сказав отсі важні слова: "Хлопець чи дівчина, що не ставить собі великої цілі життя, далеко не зайде...."

Значить, коли молодь не ставить собі в житті великої цілі життя— далеко не зайде. А це ще більше відноситься до нашої Української Молоді. Ми знаємо, що про виховання молоді дбає кожна держава, кожна нація, на це служать великі інституції, товариства, школи. Щоби пригадувати молоді про великі цілі життя, на це кожна держава видає великі суми гроша. А щож ми Українці? Так! Великі цілі життя має Українська Молодь у Рідному Краю. Вона перенята глубокою вірою в Бога, вона захоплена працею для свойого народу, вона плекає характер, хоче стати кроцою від своїх батьків. Чи Тобі Українська Молоде в Канаді не треба пригадати цих важних слів Богдана Лепкого, а ще в тих обставинах в яких Ти живеш. І коли не поставить собі Українська Молодь в Канаді великої цілі життя і не буде для неї жити та працювати—далеко не зайде,— значить пропаде. Розгубимо всі скарби української культури, наш пречудний український обряд, ці гарні звичаї-обичаї, забудемо свою мову, не будемо співати своєї найгарнійшої у світі української пісні—значить винародовимось.... Тоді булиб ми ані чужим народом ані своїм. Ні, ми маємо великі скарби, сказати можна завеликі скарби, щоби ми знікчемніли і пропали.

Вже девятьсот пятдесять літ український нарід має віру в Бога. Наші прадіди-батьки напротягу соток літ створили цю пречудну форму Богопоклонства—наш український обряд. Зродилися отсі милозвучні колядн, гаївки, церковні пісні, повстали дуже глубокі і многозначучі церемонії церковні. Наша історія сягає більше як тисяча літ, ми мали колись велику сильну державу, славних князів, а нарід жив в багацтві, культурі і свободі. Тебе, Дорога Молоде, може вчили або й не вчили в англійській школі, що українці сотками літ боронили культуру і цивілізацію Европи. Українські лицарі розбили дикі орди аварів, гунів, татарів.... Правда, що висилися наш український нарід в боротьбі з дикими ордами і підпевав, так що нині мусить тяжко і кроваво боротись за здобуття своєї держави. Сьогодня українська проблема найважнійша справа в житті Европи. Розлетиться варварська большевія і Польща, а на їх руїні повстане велика держава, Україна.

Українська земля богата, має повно скарбів, чорна земля, буйні лани пшениці, працьовитий український нарід а до цього розмах і завзяття українців дає право твердити, що Україна буде провідником культури і цивілізації на сході Европи. Так! Це все мусить знати і розуміти українська молодь в Канаді, виключно для її розвитку сили і значіння. Англійські політики та вчені в Канаді вже нераз і не два сказали, що Українці в Канаді тоді будуть патріотами канадійськими і принесуть користь Канаді, коли залишуться українцями і то свідомими українцями — коли найкращі первні культури своєї розвинуть і вложуть в канадійську культуру.

Тому наша Українська Католицька Молодь мусить поставити собі велику ціль життя, а цею найвищою ціллю життя мусить бути Бог і Україна; любов нашої української католицької Церкви та праця над підненесенням і зорганізуванням української молоді.

Щоби помогти нашій українській молоді пізнати ці справи життя, щоби наша молодь плекала і розвивала найвищу ціль життя, в тій цілі під покровом Братства Українців Католиків Канади формуються відділи молоді, твориться молодеча організація української католицької молоді "УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО."

Українське Католицьке Юнацтво не за слова буде змагатись а за це, щоби як найбільше дати отсеї корисної правдивої праці, щоби як найбільше кидати здорового зерна на якому молоде українське покоління зросталоб в силі. Тут і там істнують відділи молоді але вони здебільша не злучені, а більшість молоді не зорганізована. Тому Українське Католицьке Юнацтво поставило собі за ціль зорганізувати та сцентралізувати українську католицьку молодь Канади. По своїм силам і можности буде старатись помагати у вихованні і самовихованні українського доросту на свідомих під оглядом релігійним, національним і культурним громадян.

Ціллю Українського Католицького Юнацтва є виплекати новий тип характерного українця Канади. Це є великий ідеал, до нього ми мусимо йти і його старатись осягнути.

Молодь наша українська католицька мусить вчитися розуміти життя, поважно ставитись до справ, мусить як каже поет Т. Шевченко:

"Чужого научатись а свого не цуратись
Бо хто матір забуває, того Бог карає
Чужі люди цураються, в хату не пускають."

Молодь наша мусить вчитися і пізнавати культуру інших народів, брати від них, що мають доброго. Але наша молодь не сміє свого цуратись. Коли свого відречемось, не схочемо бути українцями, чужі люде пізнають нас

як безхарактерних, як каже поет— будуть встидатись і погорджувати такими —навіть в хату не пустять.

Отже до праці! Органівуймось—лучімся спільно, щоби помогти собі взаїмно осягнути вищий ,більш культурний рівень нашого життя. Українське Юнацтво поможе Тобі Друже—коли станеш в його ряди, зрозумієш великі ідеї українського народу, стати характерним українцем.

Дорога Молоде! Ходіть на шлях нового життя і вдивіться в ціль свойого кращого життя і працюйте для своєї кращої будучности в рядах

УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА!!!!!

Головний Заряд Українського Католицького Юнацтва.

Відділ УКЮ, Самбург, Саск.

Протокол з Основуючих Зборів відділу Українського Католицького Юнацтва в Самбург.

Основуючі Збори нашого відділу відбулися 9 січня 1939 р. Збори скликав **Всеч. о. Михайло Горошко** в домі п. **Романчака**. Зійшлося 32 хлопців і дівчат. Перед Зборами Всеч. о. Горошко навчив молодь співати: "Боже послухай благання." Опісля Всеч. Отець відчинив Збори молитвою: Царю Небесний та пояснив ціль скликання нинішних сходин. Наша Українська молодь, коли хоче мати будучність, мусить бути зорганізована; мусить сходитися та вчитися любити свою українську католицьку церкву і обряд, пізнавати свою історію і українську культуру. Присутні вибрали предсідника зборів в особі місцевого учителя п. Григорія Лесика. п. Лесик подякував Отцеві за реферат і скликання зборів, а сам заохотив хлопців і дівчат, щоби зорганізувались.

Опісля ще раз забрав слово Всеч. о. Горошко і пояснив статут українського католицького юнацтва. Потім на поклик п. Лесика вписалось до організації 30 членів. Сейчас вибрано заряд відділу в такому складі:

Голова — п. Григорій Лесик (учитель)
Містоголова — п. Яким Романчак
Секретар рекорд.— п-а Катерина Романчак (диригентка місцевого хору)
Секретар фінанс. — п. Дмитро Радчук
Господар — п. Дмитро Сопчишин
Контрольори— пп. Василь Вархола і Степан Пелех.

Опісля дванацять членів зложили свої членські вкладки, при чому також Отець Горошко, як місцевий душпастир жертвував гурткові одного долара на початок праці.

Сходини були переплітані колядами та патріотичними піснями. Всі члени раділи, що зорганізувались та постановили взятись щиро до праці.

На закінчення сходин Всеч. о. Горошко давав членам заряду вказівки, як провадити діловодство. Сходини закінчено відспіванням: "Боже послухай благання".

За Заряд Відділу:

Григорій Лесик, голова — Катерина Романчак, писар

ІЗЗА БРАКУ МІСЦЯ в цьому числі, не можемо помістити всіх звітів, а мусимо відложити деякі до слідуючого числа Б.Н.

Гумор.— До комплету. — Чогото вже люди не видумали?! Телеграф без дроту, поїзди без коней, порох без диму, папіроси без нікотини, літаки без летунів, тільки одного ще не видумали....— Чого? — Посагу без жінки.

БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ГАД ДИШЕ ІДДЮ—

або Шестаков, оджнвлєніє і"усмішки" перед дулом нагана чекістів

Окутавши дурманом мозок нації, інтелігенцію, більшовизм робить тепер провірку своєї отруї— як далеко і як сильно вона ділає на умах?

І ось тягнуться червоні безбожники перед земну гниль Леніна в Кремлю, але рівночасно заповідають в часописах, що "це не є релігійного характеру" (Посл. Нов. з 28 січня, 1939) — дають перероблені опери, де славлять давних царів і князів московських, як оперу "Жізнь за царя." Ті самі москалі неділимці, непримирні кати України, тільки тепер перемальовані на червоно.

Але така "наука" і така "інтелігенція" не може довго видержави світла дня. Тому всюди більшовицький гад стрічає заломання, підриви, невдачі. Ось недавно був там членом академії наук якийсь комуніст Шестаков. Не хто будь, а член найвищої наукової установи СССР! Більшовицька часопись "Соціялістіческоє зємлєдєліє" хвалила того Шестакова, що він дуже вчений чоловік. Займав він ряд поважних посад, в комісаріяті совхозів і промислу харчевого. А поза тим і що найголовнійше був він також членом ГПУ і доносив на "ворогів народу." Однак він перевиконував своє завдання в ГПУ, наслідком чого многі зовсім невинні пішли на смерть. Вкінці поховзнулася йому нога і стали провірювати також його діяльність. І тоді вийшло на яв, що той Шестаков навіть добре читати і писати не знає а все своє знання дістав на якімсь короткім курсі годівлі домашнього скота. Але той "академік" десять літ працював, посилаючи людий на Соловки і "под стєнку".

До якого абсурду і неуцтва на ділі доходить так звана більшовицька "наука", свідчить ще такий додатковий доказ. "Комсомольская Правда" подає, що в Москві істнує—дослівно — "Московський інститут інжінєроф прилюднаво оджнвлєнія." В нас це називають по простому "кухарська школа," але в тупих москалів це є "інститут інжинєроф".. І сама та часопись подає, що студенти там брудні, не дістають горячої їди а в харчівні вистоюють довгими рядами і обід для тих "інжинєроф" задорогий. Ось так більшовики довели до жебрачої торби нарід, закриваючи те все шумними словами....

А що слова в них шумні, свідчать так звані "усмішки" з нашої України, пера більшовицького письменника Остапа Вишні. В тих то "усмішках" подає він таку більшовицьку раду..... Мова про чоловіка, що вечером виходить з будинку товариства.

"Потім берете за петельку, приставляєте до лоба нагана й потихеньку надавлюєте на "собачку".... Наган стріляє і дописувач більше вже ніколи нічого не писатиме.... **Хороший спосіб і такий....**"

Для людий, котрі не знають, що це таке в більшовицькій мові "наган" і "собачка" —треба знати, що "наган" це малий револьвер а "собачка" це язичок револьверу. Отже 'натискаєте собачку" значить стільки, що стріляєте з револьвера."

І для того більшовицького ката, це все є "хороший спосіб" — що в них значить людське життя?

Подумайте тільки хвилину, як він то докладно і по знавчому описує. Так начеб ви бачили, як то він бере "за петельку" свою безвинну жертву, прикладає до лоба нагана і стріляє— от так собі—бо щож то, в більшовії катам все вільно!

Ми нарочно навели опис більшовицького письменника просто звідтам, щоби наші читачі пізнали, яким страшним заблудженням людського ума і серця, одичінням і позбуттям всіх людських почувань є більшовизм і тому, освідомивши собі жахливу небезпеку, на кождім кроці поборювали цю язву!

Гумор. — Скінчив курити. — Чи знаєш, що п. М. скінчив уже з куренням тютюну?— Та як? — Витрас ще горячий попіл з файки в бочку з порохом.

Добрі робітники — Скільки вас працює у того шевця? —З майстром чотирох.
— А без майстра?
— Як нема майстра, то ніхто не працює.

Жертви, Коляда і Уділи на Бурсу БУК-а в Саскатуні

Церква св. Михайла в Ольга, Ман. (Всеч о. Жарський) 8.25; Гр. Лесик, Самбург 1.00; Сестриці при церкві св. Михайла в Гудів, Саск. уділ 25.00; Відділ БУК-а в Кадворт, ч. 65, коляда 4.25; Всеч. о. Ігор Ю. Шпитковський, Етелберт, Ман., уділ 25.00; Гефорд, околиця, коляда 2.00; Парохія в Бруно, уділ 25.00; Парохія св. Володимира і Ольги, Виннипег, уділ 25.00; Парохія св. Івана Хрестителя, Арран, уділ 25.00; П. Евстахий Пукіш, Ріджайна, уділ 15.00; п. Степан Шебець з канори, Саск., уділ 25.00; Парохія в Овкбурн Ман., жертва 7.80; п. Іван Борис з Ростерн, Саск., 5.00; Всеч. о. Й. Бала, Летбрідж, Альта. 5.00; Сестриці Пр. Діви при церкві св. Покрови, Виннипег 10.00. Разом $158.30

Вже вийшла нова програма на Концерт в честь Матері. Велика і ріжнородна програма.

Маємо на складі ще кілька програм з 1937 і 1938 року. Три програми за 1.65. **Поодинока програма по 75ц. Пощо журитись** матеріялом коли в програмах найдете досить матеріялу, щоб улаштувати концерт. Спішіть з замовленням, бо наклад невеликий.

..**Ukr. Cath. Students' Residnece, 304—4th Ave., N. Saskatoon, Sask.**

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

ВОСКРЕСЕННЯ ІСУСА ХРИСТА

Лекція 14.

Дорогі Діточки: Ми бачили минулого разу, як Ісуса Христа зложили до гробу. Коли минув один день Жидівська Рада пригадала собі, що Ісус говорив, що третього дня воскресне. Вони пішли і казали це Пилатові. Пилат наказав гріб Ісуса стеречи жовнірам. Гріб Ісуса запечатали і положили на ньому великий і тяжкий камінь. Біля гробу поставили сторожу. Які бідні і нерозумні. Думали, що через те, що запечатають гріб, що поставлять на гробі великий камінь, що поставлять там сторожу кількох жовнірів, що через те спротивляться діланню Божої волі. Думали, що тим запечатають також і всемогучість Божу. Хто може сам своєю силою воскреснути з мертвих? Ми певно цього не можемо, бо ми є люде. Але це міг вчинити Ісус, що є Богом. Для Ісуса нема нічого неможливого. І дійсно в неділю раненько велике землетрясення потрясло цілою горою, камінь що був на гробі Ісуса відкотився на бік а жовніри, які там були стали наче неживі.

Ісус воскрес із мертвих в славі. Жовніри, як тільки прийшли до себе, побігли сейчас до міста Єрусалиму і оповіли все, що сталося.

Ісус Христос воскрес із мертвих третього дня по Його смерти і по похоронах. Три дні перед тим Ісуса бичували, вкладали Йому на голову терневий вінець, казали нести тяжкий хрест, мучили Його і розпяли на Голгофті. Три дні пізніше, Ісус вертає живим, як Господь цілого світа. Однак знаки Його терпіння страстей остали на Його Тілі: рани на руках, на ногах, пробитий копієм бік....

Коли ще було темно, в неділю рано, Марія Магдалина і інші побожні жінки спішили до гробу Ісуса Христа. Та дуже здивувалися, як зблизилися до гробу. Ісуса в гробі не найшли. Їм явився тоді ангел в блискучій одежі і сказав: "Не шукайте Ісуса тут, Ісус Воскрес."

Ісус Христос перебував на землі, по свойому Воскресенню, ще 40 днів. І протягом тих 40 днів являвся Ісус Пречистій Діві Марії, Марії Магдалині, двом ученикам, що йшли з Єрусалиму до місточка Емаус, апостолам, які були зібрані разом, крім апостола Томи. Коли св. Томі говорили апостоли, що Христос воскрес, він не хотів вірити. Аж осмого дня, по Воскресенню Ісуса Христа, коли апостоли були знова всі зібрані разом в світлиці а з ними був також апостол Тома, Христос війшов до хати через замкнені двері і сказав до апостолів: "Мир Вам". І зараз Ісус зганив легко св. Тому, що він не хотів вірити іншим апостолам, які йому говорили, що Ісус Воскрес. Тоді показав Томі Ісус свої рани на руках і в боці.

Одного разу апостоли ловили рибу на озері. Хоч працювали цілу ніч. не зловили ані одної риби. Над раном Ісус явився над берегом і до апостолів, які Його не пізнали сказав: "Діти, чи маєте що їсти?" Апостоли відповіли: "Ні, немаємо нічого." А Ісус тоді сказав: "Закиньте сіти на право від човна." Рибаки закинули сіти і зараз наловилося стільки риби, що не могли витягнути. Апостол Йоан тоді голосно закликав: "Це Господь." Коли апостоли приплили до берега, Ісус запросив їх, щоби їли з ним рибу і хліб, які сам приготовив. Як звичайним було життя Христа!

ВОЗНЕСЕННЯ НА НЕБО: Час, коли Ісус мав відійти на небо зближався. Послідними днями наказав апостолам, щоби вони проповідали так, як Він проповідав, і обіцяв, що завсігди буде з ними, що пішле їм св. Духа, щоби вони були мудрі і відважні. Відтак одного дня вийшов з ними на гору Оливну, де молився перед своїми страстями. Оливна Гора бачила терпіння Христа а тепер бачила також Його славу. Ісус зібрав довкола себе своїх апостолів і учеників, поблагословив їх а відтак.... о, що за чудо.... Отсе зачав зноситися щораз то вище і вище аж вкінци цілком зник серед білої хмарки, що Його окружила. Так збулося Вознесення Ісуса на небо.

А тепер, де є Ісус? Ісус є тепер в Раю, в Небі, де нас очікує, де прилагодив місце для нас. Уважайте, діти, живіть так, щоби цього місця не стратити. А можете його стратити через один тяжкий гріх.

Наслідуймо Ісуса в тім, що будемо завсігди терпеливо переносити всі наші труднощі та терпіння. В цей спосіб, по смерти заслужимо собі на небо. Хвилька терпіння тут на землі а відтак рай, який ніколи не буде мати кінця. Про це думаймо кожного дня. Прикрашуймо наше серце щораз то більше добром і гарними чеснотами. Будьте ангелами, діточки, а нагорода велика вас чекає.

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

БІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

Юра Шкрумеляк

НАШІ ЛАСТІВЯТА

Чути пісню в ріднім краю
із далекої чужини,
пісня наших ластівяток
через ріки й гори лине....

То не любі ластівята,
не щебетання пташини —
це та пісня, рідна мова
української дитини!

Щебечіть нам рідні діти,
все співайте ластівята —
щоб веселий був край рідний,
щоб весела була хата!

В нашій пісні, в наших співах
кріпне народу надія,
що зростає наша сила,
що здійсниться наша мрія....

др. Дейфо

ТЕРПЕЛИВІСТЬ У ВИХОВАННІ ДІТИИ

Часто родичі надто нетерпеливі супроти власних дітий. Знаю, що в теперішних часах родичі здебільша псують дітий надто великою поблажливістю. Але навіть тоді нетерпеливість спричинює скоро много клопотів.

Приміром, родичі не знають, що мала дитина не має поняття, що таке час і многі вимагають, щоби малий хлопчик чи дівчинка зараз виконали точно, як вони їм скажуть. Дитина однак думає, що вона не робить нічого злого, коли відкладає виконання приказу на кілька хвилин.

Певно, що дитина мусить навчитися слухати розумного приказу, але це діється поволі. Коли ви мудрі, то карність будете темперувати терпеливість. Подібно діється, коли хочете навчити чогось мале песятко. Мусите мати силу силенну терпеливости. А коли ви хочете, щоби воно зіпсуло все те, що ви змагались його навчити, то тільки втратьте свою терпеливість і добре його вибийте.

Родичі скаржаться переді мною, що діти не хочуть слухати порядку, який вони для них уложили. Можливо, що дитина уважає той порядок за менше розумний і тому бунтується. Знова родичі думають, що тільки вони праві. Тому ані в дрібниці не хочуть змінити той порядок і так настає зудар між родичами а дітьми.

Деяких дітий утверджують в почуттю непевности, бо вони не знають чого їм ждати кождого слідуючого дня. Тут також родичі винні, бо вони не є сталі в порядку, котрого самі хочуть навчити дітий. Часом матір противиться чомусь, що приказує батько, а батько тільки на це усміхається. Дитина знова виробляє собі почуття, що живе в якімсь перемішенім світі, де недобре часом є добре.

Знова часом, коли в хаті є більше дорос-

лих дітий, дитині приказують ріжні ріжно а навіть та сама доросла особа часом противить ся власним приказам. Що я хочу сказати, то є це: чим більше наука є нестала і змінна, тим більше дитина стає нервова по тій причині, що чуттєво її шарпають—раз тут, а раз там.

Замного дорослих в одній хаті можуть перекинути рівновагу дитини ще в інший спосіб. Тому, що вони дитину люблять всі й догоджують і навипередки стараються, щоби дитина була їм прихильна. А навіть це часом може стати докучливим. Кожда доросла особа стільки висилуґується дитині, що нагода для дитини випробити власну невалежність **прямо нихне. В дійсності, чим більше дорослі несуть дитину, тим менше вона має часу для себе.** Родичі повинні звернути на це увагу і пильнувати, щоби дитина мала нагоду побавитися з іншими дітьми. Інакше така дитина не буде розвиватися як слід.

Часом дорослі не поводяться відповідно з дитиною, вони її не люблять. Сварять і кричать на дитину і так дають її відчути, начеб вона стояла їм в дорозі.

Ми все старалися бути прихильними до пятернятох, і повчаючими та помічними, коли ми з ними були разом. Вислідом того є, що маємо пять здорових дітий. Жадне з них **не є нервове а їхне поведення є природне.**

◆◆◆

ПОЛЬСЬКІ РЕКОРДИ

В 1936 році в Польщі проголошено амнестію для вязнів. Нині польські вязниці знова переповнені. Поляки мають вязниць на 60,052 вязнів а напакували в них тепер 70,283 вязнів, як самі сповіщають. За два роки число вязнів замість впасти, збільшилося на 11,000 душ. Тому польська влада будує нові кримінали.... Так виглядає державна розбудова Польщі!

— — —

Все таки ця Польща є обіцяною землею для жидів. Зпід воза поспішного поїзду, що приїхав з Відня, виліз брудний, подрапаний і закурений чоловік. Відвезли його на комісаріят поліції. Тоді виявилося, що це віденський жид Ізога, що таким чином втік з Відня до Варшави.

Його земляки всі шварґотіли: "Ай вай, яке воно відважне....

ДРІБНІ ВІСТИ

Найвищі платні мають оці пані і панове у Стейтах: Люї Б. Маєр, виконавець фільмів, бере річно $1,161,753.00 — Дж. Роберт Рубін, виконавець фільмів, бере річно $641,123.00 — Виліям Р. Герст, видавець, бере річно $500,000.00 — Н. М. Шенк, виконавець фільмів, бере річно $489,602.00— ітд. ітд. По іменах пізнати, з якого вони коріння. Не дивуйтеся тепер, що маємо так богато злих фільмів і хтось на людській глупоті заробляє тяжкі гроші легким коштом....

— — —

Комісар італійського корабля Оцеонія, котрий прибув до Ріо де Жанейро в Бразилії, хотів—мабуть за приміром свого дуче— перепачкувати перли. Та на покладі корабля стрінули його митні урядовці і зувидівши його нервозне поведення, коли виходив на берег, перевели ревізію, підчас котрої найшли 4 куверти з перлами. Цим разом італійцям не повезло....—так легко і справно, як то пішло в Альбанії.

— — —

Павло Р. Рі заспав собі так твердо, що навіть коли будинок валився, він нічаго не чув. Далі спав спокійно. І аж коли поліція стала розкидати румовища, шукаючи трупів, знайшли пана Рі, як преспокійно дальше спав в руїнах. Нігочісенько йому не сталося. Ось новий доказ, що значить Боже Провидіння. Як Бог вирішить чоловікові жити, то навіть дім може запастися— йому волосок не спаде з голови.

— — —

Всюди є кріза, отже старий **грек Корос** —58 літ— так перейнявся безробітям і хвилевим браком, що застрілився. А відомо, що **грижа і розпука то дуже погані дорадники.** Зараз другого дня по цім нерозумі, його жінка витрала на льотерії міліон драхм. Колиб Корос був ще один одніський день жив, був би став міліонером. А так зробив смертельний гріх і на віки пропав через грижу і розпуку....

ЕЙБЕРГАРДТ "ПОМАГАЄ" БІДНИМ

В Альбертійськім парляменті внесено закон, силою котрого **касується** дальша роздача гомстедів в Альберті. Замість того, правительство буде тільки **наймати** землю на 20 літ, а хто схоче, то після 10 літ праці **може** ту землю купити.

Виходить таке. Працюй на пустарах, корчуй, тягни пеньки, чисти з каміння цілих 10 літ не свою землю, а потім то доперва можеш купити—розуміється, як правительство позволить тобі купити.

Цікаве, скільки буде таких охочих, щоби наймали пустарі і на них десять літ гірко робили, як безплатні наймити?

Ось так суспільний кредит в особах своїх представників "помагає" тим, що найбідніші. Перед тим бідний чоловік міг за десятку взяти землю на власність і працювати на своїм. Хоч як гірка і тяжка була праця, але все таки була то праця на власній землі. Кождий думав, як не мені, то моїм дітям буде лекше жити.... А тепер, Ейбергардт навіть ту надію відібрав. Так дочекалися альбертійці, хапчиві наживи— дочекалися навіть того, що поволі тратять права, які мали за давнішого правительства.

— — —

Але на бенкетах той самий Ейбергардт виносить сам себе і хвалять, як може. Ось такий бенкет справляли учителі провінції в Едмонтоні, 13 квітня. На цім бенкеті Ейбергардт величав сам себе і своє законодавство в справі збільшених адміністраційних шкільних округів. Він назвав його "найбільшим вкладом, який колинебудь хто зробив для виховання провінції"— аякже!

Що таке збільшені шкільні округи для адміністрації, наші читачі знають так само, як і це, що ми засадничо тому противні, бо це уводить свого рода затаєну диктатуру у справу заряду шкіл і позбавлення податковців самоуправи, якою досі користувалися.

Отже маємо крикливого диктатора— до малих справ, бодай на початок в Альберті

СПРАВА ПШЕНИЦІ ЩЕ НЕ ПОКІНЧЕНА

Одинацятого квітня приїхав до Саскачевану і промовляв з Ріджайни через радіо міністер рільництва Ґардінер. Як міг, прегарно і красноречиво, боронив своє законодавство в справі зниженої початкової ціни на пшеницю у Форт Виліям, по 60ц. від бушля ч. 1 нортерн. Дослівно він сказав так: "Правительство не визначило ціни. Воно згодилося тільки виплатити наперед по 60ц. від бушля, в місці Форт Виліям. Вам сказано, що не будуть дочислювати відсотків. Не буде плати за перетримання. Не буде випродажі вашої.... **це не є усталена ціна.** Це є безглядна запорука вашого кредиту."

Іншими словами, ціна на пшеницю може бути ріжна, але початкова виплата, без огляду на ту ціну, буде 60ц. за бушель, з основою у Форт Виліям. Це є запорука доброго кредиту для хліборобів, ітд.

Однак хлібороби не є вдоволені тою "початковою" ціною і з усіх усюдів напирають на правительство, щоби цю початкову ціну піднести до 80ц. Покищо справа ще не є вирішена і останні вістки подають, що правительство подалося перед натиском прилюдної опінії та що ціну мабуть піднесуть до 70ц.

УЧИТЕЛІ В САСКАЧЕВАНІ ЗАБЕЗПЕЧЕНІ

На минулій сесії саскачеванського парляменту перейшли два закони, котрі мають особливе значіння для учителів. Кождий шкільний округ має зібрати найменше $400. на кожду шкільну світлицю. Всі школи, котрих оцінка є $50,000 або менше, дістануть державний додаток на кожду світлицю $400. Школи, котрих оцінка є вище $50,000 — до $100,000 дістануть додаткового ще більше, відповідно до збільшеної оцінки.

Другий закон каже, що тих $400. на кожду світлицю, котрі має зібрати муніціпал, є першої кляси довгом, нарівні з позиченим насінням на засів. Значить, будуть його стягати зараз по жнивах і жнива є в першій мірі обтяжені тим довгом, перед усіми іншими довгами.

Так забезепечено платні учителів в Саскачевані у найменшім вимірі $800. річно.

ЧОРНА КОБРА ЗНОВА ВКУСИЛА

Після очевидної помочі мадярам у кровавім винищенні наших крапатських братів, італійські фашисти ненадійно, 8 квітня, почали збройно займати Альбанію. І то саме в той час, коли королева Альбанії привела на світ свого першого синка. У Страстну Суботу, коли дитинка мала всього два дні, мама-поліжниця з дитинкою мусіли тікати через гірські просмики, скалистими і нерівними дорогами, щоби ратувати життя. Бог поміг і королева з дитинкою дібралась до Греції— там кілька днів боролась зі смертю, по тій утечі, вкінці молодий організм переміг всі прикрости і вона подужує.

А італійці, розправившись з десятьтисячною альбанською армією, проголосили, що альбанці самі запрошують італійського короля приняти альбанську корону....

Так брехня, лицемірство, насильство і груба брутальність подали собі руки, щоби на очах цілого світа подоптати справедливість і всі людські почування.

Так на сльозах і крові многих патріотів альбанців, чорна фашистівська кобра звила собі нове кубло на вільних досі горах.

І так, як були ми свідками цього державного розбою —так певно Бог дасть нам ще дожити того, щоби бачити КАРУ, котра буде страшніша як розбій— бо хоча Бог є довготерпеливий, то є також справедливий!

Гумор.— Ліпше не ризикувати.— Панько купив собі авто. По довгій науці вдалося йому врешті здати шоферський іспит. Вчора стрічаю його в.... трамваю.— Друже! Бійся Бога! Маєш авто, право їзди і товчешся трамваєм?— Очевидно! Я тільки намучився, заки одержав право їзди, що тепер боюся його зараз утратити.

— — — — —

Зі Золотих Віршів Життя

Святослав Гординський

ВІТЕР НАД ПОЛЯМИ

Поля замовклі сплять, отави обважніли,
набухли вохкістю прогнилі кучми стріх,
спливає пара з них і, посклададвши крила,
промоклі ворони спинилися на них.

Прорізуючи млу, пливуть їх крики хриплі
крізь монотонний шум безкрайного дощу,
злий вітер раз у раз зривається, не вщух,
в дерева різко бє, з галуззя краплі сипле.

І далеч подувом пройма звитяжним,
зриває на шляхах листки з берез та кленів,
з острішків на полях своїм крилом шаленим
розкидує, мете снопами пізних жнив.

— — — —

—А всеж, а всеж таки, блукаючи імлою,
ти їй не віддавай свойого серця, вір,
що встануть ці поля знов площиною бою,
розсилить пащу знов ненаситний простір.

І знову зареве він поривом голодним
і що, протявши млу пробуджених безмеж,
перейдуть знову дні в нещадному поході,
потопчуть на полях коноплі, льон, овес,

стіжки незвезені і картоплицю вбогу —
щоденний марний хліб, важкого труду плід—
і, глибоко, од ос, встрягаючи в дороги,
колеса ковані нестертий лишать слід.

ЗА СВОЮ ДЕРЖАВУ - ЗА ЧЕСТЬ НАЦІЇ

НАША СЛАВА

Перший раз часописі цілого світа заговорили про лицарську борбу українців з мадярськими наїздниками. І як заговорили! Ось Ню Йорк Таймс пише так: "Українська Національна Ґвардія Карпатської України, узброївшись в останній хвилі по наказу премієра Августина Волошина, що довший час був українським національним провідником, дала твердий опір мадярам. Цілих чотири дні треба було мадярщині боротися, щоб захопити Карпатську Україну. В той самий час німці за вісім-десять годин захопили цілу Чехію...."

Не забуваймо, що це пишуть чужі нам люди.

Ми однак знаємо, що мадяри, хоч захопили шляхи і містечка— не захопили сердець і почувань нашого народу. Боротьба страшна і безпощадна ще довго буде йти в наших недоступних горах і прийде той час, коли мадярщина дорого заплатить за нинішний розбій!

НАШІ ЖЕРТВИ ДЛЯ ВІТЧИНИ

Ось ліста тих світочів, Героїв, що лягли в нерівнім бою!

Лягли в бою з чехами:
командант Січи, Дмитро Клемпуш,
поет— Ґренджа Донський

Трицять пять невісних з імени Січовиків в Хусті!

Честь їх Памяті— ВІЧНАЯ ПАМЯТЬ!

Лягли на полі слави в бою з мадярами: Многі зі сто сімдесять учнів севлюшської гімназії, діти-герої, що на поклик свого уряду, з любови до Вітчини, просто зі шкільних лавок стали до рішаючого бою з мадярами за волю і долю нації!

Шеф президії Уряду КУ Кочерган.
Начальник Калиняк.
Голова Просвіти з Рахова, Улинець.
Голова УНО і директор Федір Ревай
Інжинір Васюк.
Інспектор Марко.
Староста Севлюша, Славачик.
Тисячі Січовиків під Хустом, Раховом, Перечином і Севлюшем.

— — — —

Тисячі і тисячі ще стоять в нерівнім бою.
Схилім в пошані наші голови!
Схилім в покорі наші коліна!

Зложім руки з вірою в Боже Провидіння, в день розплати, з подякою за ласку, що діждались таких Борців, таких Героїв, з крови котрих виростає нове покоління борців, зазеленіє руть нового життя—побідного!

ВЗІР ДЛЯ БУДУЧИХ ПОКОЛІНЬ

"Шістьох юнаків, узброєних звичайними крісами, три години держать позицію в одній кімнаті проти трох панцирних авт з наймодернійшим узброєнням, кулеметами, гранатами та бомбами. Ворог поносить двох ранених, одного вбитого. Наші одного раненого.." З промови У. Самчука, поета і борця за волю КУ.

— — — —

Наша Армія відбиває в рукопашнім бою від мадярів—
Хуст два рази!
Перечин три рази!
Сваляву пять разів!

Скільки крови пролили наші борці в рукопашнім бою за свою Державу! Не жаліли цього! З любови до свого народу поносять найвищу жертву— ЖИТТЯ складають в обороні чести і волі нації! Так належить робити ВСЕ!

— — —

В останніх боях з мадярами коло Солотвинських Долів наші війська здобули від мадярів два човги, пятьнацять скорострілів, сорок коний, один літак!

Наші слабо узброєні, в останній хвилі закликані— борці, герої, гуцули!

ПІДЛОТА НІМЕЦЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА

Ніколи наша нація не може позабути лицеміря і підлоти німецького правительства Гітлера та його помічників, італійських фашистів Мусоліні, з якою то підлотою безцеремонністю та брутальністю розплатились німці з мадярами, коштом чистої жертвенної крови наших Карпатських Братів. Тоді, коли наша молода Армія боролась в смертельнім бою з мадярськими розбійниками, німецький консуль в Хусті радив нашому Урядові заперестати борбу і піти на заріз, бо інакше буде "зле." Наші відповіли тому агентові Гітлера твердо: НІ!

І коли передтим німці заохочували, віденське радіо гуділо кілька разів на день про українців, закликаючи їх до опору мадярам, до партійної єдности, до збирання сил і людей —то потім то саме радіо втихло, а часопись німецького міністерства загранечних справ "Дойтше Альґемайне Цайтунґ" написала, що наші війська, це "банди українські" які ставлять опір "лицарській мадярській армії."

Німецький міністер Ріббентроп вислав ґратуляції мадярському міністрові Чакі з приводу нашого розгрому, мадярських вішальників так величає: "Ваша Ексцеленціє! Дякую вам **за приятельські побажання з нагоди поворотy до мадярщини** землі, яка століттям належала до корони св. Стефана. **Приязнь обох наших країв,** випробувана так у війні, як в мирі, **виправдається на будуче як порядкуюча сила в Середущій Европі."**

Так підляки собі взаїмно ґратулювали в тіні шибениць і зойку Карпатської України. А ми віримо, що прийде той час, коли та приязнь зчезне як сором на тілі людства і замість стати "порядкуючою силою" будуть вони без порядним сміттям під колесами історії.

І коли о. др. Августин Волошин сказав: "Нас ганебно німці обманили!"—то знав, що і чому так сказав!

Українці на Буковині у виду того всего зірвали всі товариські звязки з німцями і перестали передплачувати німецькі часописі.

Навіть ляхи, що раділи з початку мадярським розбоєм, тепер посумніли і з цинізмом, гідним таких історичних нікчемників, як вони, пишуть таке: "Можна пшипущаць, іж немци прагнелі даць польсце певен еквівалент за власне єдночесне огромне набиткі"— так пише їхня "Політика" ч. 7 з 9 квітня, 1939, стор. 2.

Ось це ляцька "політика" — безграничний цинізм бандита, котрий так пояснює собі рабунок на безборонним сусіді. Та всі дані показують, що вони ще не дістали від німців свого "еквіваленту"— вони ще дістануть!

— — —

То все сумне і прикре— та безвихідне, колиб чоловік не мав віри у Боже Провидіння. Ми віримо, що Боже Провидіння спинить той час страшної проби і смуток обернe на радість. Наша історія ГІДНА, не маємо чого її встидатися! Геройська борба карпатських українців ЗМОБІЛІЗУВАЛА все творче українство по цілім світі! Ми нині на грані перемін—і коли історія тільки поверне колесо, ми знаємо, що і як робити. Свіжі могили в Карпатській Україні ВЧУТЬ І КЛИЧУТЬ НАС!

Честь і Слава Героям!
Спіть хлопці, спіть......
Спокійно спіть!
Про долю-волю тихо сніть!
Про долю-волю в далині —
чиж можуть бути кращі сни?

Успіхи

У Вашингтоні утворені **Українське Інформаційне Бюро,** що має за ціль подавати справджені і прихильні вістки до американської преси про хід подій в Україні. Начальником Бюра є Евген Скоцко.

Всіх **Сокільських Гнізд** в Галичині є тепер 215. В минулому році ляхи розвязали 42 Гнізда з 3,335 членами. Всіх діяльних соколів є тепер 23,632. Головою є інж. Хроновят.

Центросоюз відкрив у Львові, вул. Потоцького 58, **фабрику свічок,** в якій працює 12 наших робітників.

В громадських виборах в Перемишлі, Галичина, на всіх 1,274 радних українці вибрали 828 радних і тим виявили, що Перемищина була, є і буде українська. Жадні ляцькі заборони і переслідування нас не знищать.

Хор Українського Народного Дому у Виннипеґу дістав першу нагороду за виступ підчас музичних пописів Манітоби.

Телеграму нашого запомогового товариства в Стейтах "Провидіння," яку вислано з протестом до премієра Чемберлейна проти ненарушимости польських границь, помістив в цілости льондонський Таймс а також подало берлінське радіо. Це свідчить, що німцям знова здалисьби українці, щоби розвалити Польщу і українською кровю платити німецьку захланність. Поспіх Берліна в тім случаю виїмковий, а ще недавно навіть не хотіли приняти на авдієнції українського міністра Карпатської України і визивали нас "бандами," що бються проти мадяр. Тим разом однак Берлін перечислиться.

Хоче розбити Польщу, най сам наставить груди і руки по ляцькі охлапи....

Що і як люди думають

Ніколи не довіряй тому, що в жадній річі не виказав сумління. Штерне.

— — — —

Переслідування це лиха і крута дорога для поширення релігії. Сер. Т. Бравні

— — —

Щастя з ніким неділене, ледви чи щастям можна назвати. Воно не має смаку. С. Бронте.

— — — —

Ніколи не є запізно вчитися катехізму. Св. Августин

— — — —

Коли хтось піддержує заведення свого міста, він піддержує загальну справу. Тим він робить життя ліпшим і кращим для всіх. Так він помагає собі, своїм сусідам і цілій громаді. В повнім того слова значінню він є добрим горожанином. Без нього організована суспільність не моглаб істнувати. Дж. МекДоналд

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, пичатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЧИ БУДЕ ВІЙНА?

Міжнародне політичне положення нинішнього світа є в такому напруженні, якого мало коли історія нотує. Це напруження росте не тільки кожного дня, але здається, кожної хвилини. Мимо запевнень з усіх сторін про мирні настрої, світова війна висить у воздусі. Народи і держави, подібно як у світовій війні 1914—1918 р. поділені на два табори. Один табор, це вісь БЕРЛІН-РИМ; другий табор, це вісь ЛЬОНДОН-ПАРИЖ. Всі інші народи і держави стоять або по одній або по другій стороні. Особлившу ролю в цій міжнародній грі відграють: Злучені Держави Америки і Совітська Росія. Їх становище неясне, і як довго воно буде неясним, здається, що до війни не прийде, мимо крику та дипльоматичного галасу. Ціла ініціятива находиться в руках Гітлера і Мусоліня. Наслідки цеї ініціятиви вже нині доволі ясні: Знищення Чехословацької Републики та Альбанської Держави, загроження всім іншим державам середущої та східно-полудневої Европи прибирає щораз то ясніші форми. Де вдасться спинити Гітлера і Мусоліня, годі сказати. Тут тільки заходить одно питання: Чому Велика Британія і Франція так легко позволяють Німеччині і Італії перепроваджувати їх пляни? Чому не стануть раз рішучо та не підуть раз рушічо, хочби війною, на своїх безсумнівних ворогів?

Відповідь ясна. Дотеперішна історія учить, що Велика Британія ніколи не буде провадити війни, як довго вона немає кого, хтоби за неї цю війну провадив. Англія нині бажає мати за собою цілком виразно американський капітал, амуніцію, гроші, російських жовнірів і аж тоді може зачати ворожі, воєнні кроки. Англійський нарід не хоче війни. Це ми бачимо наглядно з цілої поведінки Премієра-Міністра Н. Чемберлейна, це слідно також зі сторінок англійської поважнішої преси.

Дальше Уряд Великої Британії знає докладно, що в разі війни, то перші, що від неї потерплять, то не будуть жовніри на суші чи на морі, але то будуть міліонові столиці: Льондон і Париж. Колиби сьогодня прийшло до війни, то ця війна буде зовсім відмінною від великої війни тому двацять літ назад. Вона не буде виключно вестися на чужій землі, а жертвами війни, чи арматнім мясом не будуть тільки робітники та селяни. Тим разом жертвами війни і то може першими, будуть ці, що до тепер стояли від війни далеко а то може й з неї тягнули міліонові зиски: великі банкері, капіталісти, великі промисловці і т.п. Вони сьогодня знають дуже добре, що в разі війни, ворожі літаки хмарою палетять на їх столиці та в одній хвилині схотять перетворити в руїни здобутки цілих поколінь.

Це є головною причиною, чому Велика Британія і Франція бояться зачати війну з вісю Рим-Берлін. В найблищій війні жертвами війни будуть бідні і богаті, а це вже зовсім справу насвітлює інакше як це було до тепер. Ми тепер зрозуміємо, чому Премієр Чемберлейн за всяку ціну хоче створити цілий ланцюх держав довкола Німеччини і Італії, щоби без війни здержати в поході Гітлера і Мусоліня. Одна річ є певна, що ані Англія ані Франція не будуть битися з вісю Рим-Берлін, якщо Америка і Росія з цілою певністю не стануть в обороні англійського інтернаціонального капіталу.

Оскілько мова йде про Росію, то поправді Чемберлейн усіми силами хоче втягнути її до свойого воза; богато однак на цього союзника числити не можна. Президент Рузвелт хоч і хотівби може і зараз війни, то проти себе має великий і плановий спротив передовсім католицького американського населення.

Події однак ідуть нестримно. Заки отсі рядки дійдуть до наших читачів, карта Европи може знова богато змінитися. Колесо історії живо зачіпає також і українську справу. Але чи зачепить її знова так нещасливо як в 1918 році? Від нас в Канаді і в Америці богато залежить.

С. В.

ЯК ФРАНЦУЗИ ПИШУТЬ ДО СВОЇХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ

Парижський патріотичний тижневник Je Suis Partout друкує гарний "Солодкий Лист" Пієра Ґазот до своїх читачів і передплатників. Ми позволимо собі навести деякі части цього листа а наших шановних передплатників і читачів просимо не брати нам за зле, що це печатаємо. Просимо тільки троха над тим подумати....

"Шановний читачу!

"Ви часом пишете нам з ріжних сторін. Коли Ви задоволені, Ви не говорите нічого. Або час до часу напишете листа: "Славно, дуже добре, дальше так!" І це все. Але коли вам щось не подобається, тоді Ви не вагаєтеся. Тоді ми дістаємо 4 сторінки з Вашим підписом, або без, з Вашим кепським настроєм, з Вашими порадами, побажаннями, домаганнями.... Ви маєте рацію! Що сталосьби з письменством, колиб читач не писав? Але щирість за щирість!

"Розрахуймося добре. Ми видаємо Je Suis Partout **без надії на зиск.** Просто тому, щоби у Франції була часопись того напрямку і тої незалежної думки. Але треба, щоби Ви знали це: будучи співробітниками в Je Suis Partout богато з нас позамикали собі двері, колись нам прихильні, виреклися співробітництва деінде, хоч булоб це корисним в наші часи. Становище, заняте в Je Suis Partout засуджує нас на самітність. З боку лівиці—йдуть погрози, наклепи; злоба. Інші на нас дивляться з симпатією. Навіть позволяють нам зробити головну роботу, остро нападати на противників— але скоро ми стаємо невигідні, зле виховані, компромітуючі.... "За яскрава марка....' підозріння в фашизмі.... поважання!"

"Ми **не нарікаємо.** Ми приймаємо, навіть з деякою приємністю науки, які дістаємо від лицемірів з права і з ліва. Ми любимо, коли нас звуть льокаями капіталізму — люди, які самі доробилися, торгуючи честю і життям свого народу. Або слугами буржуазії— люди, що накопичили ситі посади, доходи і самоходи. Ніхто не змушував нас взяти на себе нашу ролю. Але нарешті треба вже раз заявити, що ми **боремося лише за справу.**

"І ось через що, дорогі читачі, звертаємося до Вас! Чи Ви думаєте, що сповнили свій обовязок, коли дали нам тижнево 25 су (сотиків), які ледви оплачують папір, друк, почту і ані цента більше? Дуже гарно заохочувати нас— дуже гарно дрочитися з нами Але Ви? **Що зробили Ви для справи, яка є** так само наша, як Ваша? Що зробили Ви, щоби підтримати людий, які боряться за Вас?

"Виглядалоб, що наче патріоти все ще шукають за якоюсь людиною, яка замість них зробить роботу, і яка вратує їх від того, щоби вони самі мусіли взяти участь в цім духанню. Вони прагнуть реформ, але не пробують зреформувати самих себе. Таке саме відношення до своїх письменників. Приглядаються, як вони працюють. Але, коли від них жадають поширити часопись, який боронить їх ідеї —тоді нема нікого....

"Нехай ті віддані і дорогі наші приятелі, які стягнули на себе стільки прикростий за Je Suis Partout не беруть цих слів до себе. До інших вони звернені. Наш наклад, без огляду на трудноці, не меншується. Але дійшовши до певної висоти, число передплатників стало на одній точці.

"Коли Ви уважаєте за правильне, що двох людий має виконати завдання за сто тисяч— коли Ви рішені видіти спокійно, з ногами в папучах і лише приговорювати "треба підтримати нашу часопись" — коли у Вас закорінилася думка, що Ви вже виконали через це свій обовязок але нічогісенько не зробили, щоби підшукати нових передплатників або читачів— тоді, одного ранку, ми Вам низенько поклонимося і скажемо:

"—Давайте собі раду самі, як вмієте! Ми також присвятимося заняттям, котрі більше дохідні і спокійні. Ми також зачнемо вичікувати якогось змилування, і так Вам удасться раз на все зневохотити одну одніську групу, що досі абсолютно безкорисно для Вас працювала...."

УВАГА! УВАГА!

В УСІХ СПРАВАХ редакційних, як дописей, звітів і т.д. просимо завсігди звертатись до Редактора,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

В усіх справах адміністрації, як передплати, зміни адреси і т.д. до адміністратора:
Mr. Dm. Kobrynski, Box 33, Smuts, Sask.

НІКОЛИ до Йорктону!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Май, 1939

1. понеділок — Івана преп.
2. второк — Івана староп.
3. середа — Теодора прп. Тр.
4. четвер — Януарія свмуч.
5. пятниця — Теодора прп.
6. **субота — Юрія муч.**
7. **неділя — 4, О Самарянці**
8. понеділок — † Марка ап.
9. ворок — Василія свмуч.
10. середа — Симеона свщмуч.
11. четвер — Язона і Сосіпатра, ап.
12. пятниця — 9 муч. в Кизиці
13. субота — † Якова ап.

Устав

3, середа Преполовлення Пятьдесятниці.

7. св. Юрія і нед. о Самарянці —гл. 4. єв. воскр. 7. Литія, на Сл. Б. ап. 28 і 29, єв. Ів. 12 і 52.

Через цілий май правиться майський молебень в церкві в честь Пречистої Діви. Де відправи нема, там треба відчитати в хаті, або відспівати побожні пісні в честь Матері Божої кождого вечора. Образ Пречистої належить прикрасити живими цвітами.

7, неділя.— День Матері, належалоб уладити концерт в честь Матері і діти повинні зложити желання своїм мамам. Програму на День Матері видала наша бурса в Саскатуні і там є все готове на концерт. Ця програма коштує всього 65ц. і можна її дістати скоро лише напишете на адресу бурси, 304, 4 ев. Н.

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ РОЗСЛАВЛЕНОГО

Евангеліє Св. Йоана, зач. 14.

Відтак був празник у Юдеїв і прибув Ісус до Єрусалиму. А в Єрусалимі при овечій брамі купіль, що зветься по еврейськи Ветезда, котра має пять притворів. В них лежало велике множество недужих, сліпих, кривих, сухих, що ожидали порушення води. (Бо ангел сходив від часу до часу в купіль і порушав воду; а хто перший вступив в купіль після порушення води, одужував, якою немучив би ся недугою). А був там один чоловік, що трицять сім літ був у своїй недузі. Сього побачивши Ісус лежачого, і знаючи, що вже много літ терпить, сказав йому: Хочеш бути здоровий? Відповів йому недужий: Господи, не маю чоловіка, щоби, як порушиться вода, вкинув мене в купіль; бо коли я приходжу, інший поперед мене вступає. Сказав йому Ісус: Встань, візьми свою постіль і ходи. І зараз одужав чоловік і взяв свою постіль і ходив; а була субота в той день. І говорили жиди уздоровленому: Субота є, невільно тобі носити своєї постелі. Відповів їм: Хто мене уздоровив, той мені сказав: Візьми свою постіль і ходи.

Тож питали його: Хто той чоловік, що сказав тобі: Візьми і ходи? Уздоровлений же не знав, хто він, бо Ісус ухилився від народу, що був на місці. Опісля знайшов його Ісус в храмі і сказав йому: Се ти став здоров; вже не гріши, щоби тобі що гіршого не сталося. Відійшов чоловік і оповістив Юдеям, що се Ісус, котрий його уздоровив.

НАУКА

"А в Єрусалимі, при овечій брамі купіль, що зветься по еврейськи Ветезда, котра має пять притворів. В них лежало велике множество недужих, сліпих, кривих, сухих, що ожидали порушення води" (ст. 2-3).

Купіль, про яку згадується в нинішньому Евангелію, а яка мала пять притворів, це певно було колись місце розузданих, розпущених пристрастий, так як це буває сьогодня на численних пляжах, над берегами озер, в літньому сезоні. Приїзджали там богаті люди для відпочинку, для забави, перебуваючи у вигодах і розкоші. З бігом часу цих пять приторів стали шпиталями, а в цих шпиталях множество людей хорих, недужих, таких що стратили свою силу очей, силу ніг, силу ума, слуху.... Всі вони ожидали порушення води. Було це місце, де громадилося усе людське терпіння, усі потреби, весь смуток міста Єрусалиму і околиці.

І сьогодня людське терпіння розлялося по всій землі. Воно є. Є цілі великі місця, осередки терпіння і хрестів. Можливо, що ми їх не бачимо, коли йдемо гарними улицями великого міста, коли ідемо гарно виложеними дорогами. Однак воно є. Вистарчить тільки звернути кілька кроків на право або на ліво з гарної, широкої вулиці, вистарчить отворити двері, убогих, опущених хат, а там стільки смутку, стільки у самій молодости вялого людського життя. Зберім все те на одно місце, а тоді бодай в приближенні будемо мати образ, як виглядало місце при овечій купели в місті Єрусалимі.

Там лежало велике множество недужих, сліпих, кривих, сухих,.... Велике множество народу несе з собою рівночасно також велике множество ріжних найріжнородніших недуг. Люди, які там були не були хорі всі на одну недугу. Вони були сліпі, криві, сухі, там були напевно всі недуги, якими може підлягати чоловік, людська природа. Їх можна числити не на сотки але на тисячі. Подумаймо тільки, що лише тисячу недуг є таких, якими чоловік може улягати, але їх напевно є більше. Тисячу недуг, це тисячу ріжних доріг, які женуть чоловіка до гробу, це тисячу ріжних середників, якими може послугуватися Бог, щоби наложити свою справедливу руку на кари і досвіду на грішного чоловіка. О, як страшно попастися в руки Божої справедливости. Представмо собі тільки корабель, що має переплисти через далеке море, повне перешкод, підводних скал. Це прямо чудо, як що він мимо цього ціло дійде до своєї цілі. Є небезпека води, є небезпека вогню. Від всього цего ми можемо уйти. Але від Бога, хто може утічи? Перед Богом, ти не скриєшся нігде. Він може навістити недугою твою голову, твоє око, ухо, ногу, твій ум.... Він може на тебе навести кожної хвилини терпіння і смерть. Коли ти нині здоровий, то це прямо чудо, серед тільки терпінь, на які наражене людське життя. Коли ти здоровий, то маєш повну і оправдану причину тішитися. Без здоровля людське життя це тягар, що тільки в освітленні Божої ласки являється ясною надією на вінець слави Господа Христа. "Щасливий це слуга, якого Господь застане, коли прийде, що він ожидає, чуває і працює." Ми часто ожидаємо але позатим не робимо нічого.

Множество людей у пятьох притворах ожидало в болю і терпінню. Їх погляд, це молитва, їх стогін, це жаль за поповнені гріхи, їх глибокі зітхання, це просьба. Всі вони ожидали в терпеливости, в надії, що Господь прийде і в цім їх серце кріпшало і обновлялося кожного дня, цілими роками....

"ВОНИ ОЖИДАЛИ ПОРУШЕННЯ ВОДИ." **Кожний чоловік має в свойому життю свою нагоду.** Ми тут на землі жиємо, ожидаючи. Це ожидання хоронить нас від тяжких упадків, підносить нас з пороху, бруду землі. Ми не знаємо, хто терпить, але знаємо, що є люде, що терплять і ніхто про це не знає. Є світ терпіння. Одні терплять серед добра і достатків, інші терплять серед нужди і браку. Одному витворюється в середині отруя, що постійно і невідкличво забирає йому життя, іншому може помочи тільки лікування в далеких краях, хоч він на це не має одного сотика. Один і другий знає, що коли тільки він перестане робити, його діти перестануть мати в дома кусок щоденного хліба. В їх життю є тільки один притвор, а це притвор смерти, аж доки не прийде Ангел, аж доки не прийде Господній Син.

"Бо Ангел сходив від часу до часу в купіль і порушав воду; а хто перший вступив в купіль після порушення води, одужував, якою не мучивбися недугою."

Ангелом порушена вода мала в собі цілющу силу. Однак купіль не порушувана чоловіком, але Богом, через Його Ангелів, або через інші сили, якими Господь встрягає в людське життя. Подякуймо Богові за деякі прикрости, досвіди, порушення нашого життя. Вони напевно були початком щастя, надії, радости. Коли ти пережив більше віку, поглянь в зад на своє життя. Чи ти не бачиш, що якраз одно, чи друге порушення в твойому життю дало початок життю кращому, чесному, чистому розважному, характерному, лагідному.

Коли трьох учеників були з Христом на горі Тавор і були свідками Його Преображення, вони настрашилися, коли на них надійшла легонька хмарка. Але з цеї хмарки, вкоротці почули слова Господа: **Це Син Мій возлюблений, того слухайте.** Через хмарки, які

час від часу громадяться над твоєю головою, через порушення, хрести і досвіди, говорить також до тебе Господь.

"А був там один чоловік, що трицять і вісім літ був у своїй недузі." В кожній громаді є особливший чоловік. Один нарікає на свої прикрости, які несе ледви кілька днів, інший несе їх терпеливо цілими роками і ніхто нічого не знає. Один має тільки один бохонець хліба у своїй родині, іншого діти не виділи хліба від довшого часу. **Значиться на світі є все ще хтось, кому живеться гірше як тобі.** Коли нарікаєш на свої домашні недостатки, вийди на хвильку з дому; заглянь в нуждені, бідні хати, зайди до шпиталів та захистів а побачиш, що іншим вернеш домів. Якщоби ми могли бачити цего чоловіка хорого від 38 літ, ми тоді зрозумілиби, як Господь провадить людей дорогою терпіння. Чоловік до терпіння не призвичаїться ніколи, але призвичаїться скоро до гріха, який спричинює терпіння. Тому люде так часто говорять про своє терпніня, а так мало говорять про свої гріхи.

Сього побачивши Ісус лежачого, і знаючи, що вже много літ терпить, сказав йому: хочеш бути здоровим?

Коли кому небудь сказав Господь: Чи ти хочеш бути хорим?

Лікар не йде до здорових але до хорих. Син Чоловічий не прийшов, щоби людське життя нищити але щоби його спасти, щоби віддати йому назад мир, який стратив. Він світить свічник і пильно шукає, перешукує кожний дім, кожну родину, щоби поставити її знова на своє належне місце. І на нас сьогодня глядить Христос, на нас бідних, зі зломаним серцем і кличе: ЧИ ХОЧЕШ БУТИ ЗДОРОВИМ? А в Його словах криється отся цілюща сила, так як у порушеній воді в Єрусалимі. Коли нас часом хто з людей питає про стан нашого здоровля, то ми чуємо, що нам стає ще гірше. Нам прикро, що він з таким питанням до нас зближився. Іншим разом, ми чуємося піднесені на силах, коли хто щиро і милим звуком нас о це запитає. Так, тільки в більшою силою любови, питає нас Христос.

"Господи, немаю чоловіка, щоби, як порушиться вода, кинув мене в купіль."

Чоловік хорий є самолюбний. Він звичайно не думає і не дбає про другого. Він хотівби позбутися своєї недуги. Чи може з тих численних хорих, що були біля купелі, сказав хто до того, що був хорим через 38 літ: Твоя недуга сильніша від моєї, я зроблю тобі місце,' 'або може: Ти довший час хоруєш від мене, я зроблю тобі місце. або може хтось з тих, що були хорими а відтак виздоровіли: Я виздоровів, тепер хочу помочи тобі? Ні, ніколи, ніхто. Світ повтаряється. Як трівога, то до Бога.... Памятаймо про це.

Сказав йому Ісус: Встань візьми свою постіль і ходи,. Христос має повну силу. Він є Всемогучий Господь. **Він є Цар над царями.** І тому на слова Христа хорий встав і пішов.... І це, що сталося при овечій купели **в Єрусалимі, це може повтарятися кожного часу.** Не тільки для одного чоловіка але для всіх людей разом: **Бо так Господь полюбив світ, що післав свойого Сина Єдинородного, щоби кожний, хто повірить в Нього не загинув, але щоби мав життя вічне. Він є відкупленням за наші гріхи і не тільки за наші але за гріхи світа.**

Зріст матеріялізму а упадок ідеалізму в новітній суспільності, коли не спинимо, може довести до поважних наслідків. Матеріялізм був упадком многих верств і спричинив загибіль многих цивілізацій. **Вислідом матеріялізму є війни, крізи, безнастанні розбої і загальний неспокій.**

проф. Дж. Едгар Свейн.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

8 мая 1921 прилучено Карпатську Україну до тодішної Чехо-словаччини. Як чехи поводилися і чи заслужили ці "швейки" на то, щоби дістати таке насліддя, вже вирішила історична справедливість. Героєм для чехів був не тип віруючого лицаря-здобувця, але жадного наживи і розпусти придуркуватого "швейка," котрий удавав всюди дурного, щоби не піти на фронт і користати з всякої нагоди. Тепер бачимо, що той тип "швейка" сумно пімстився на всій чеській суспільності, котра була так вихована, щоби не боронитися. Але це менше нас обходить. Нас болить і обходить доля Карпатської України, котрій ці "швейки" ще в останній вирішальній годині завдали удар в плечі, і хоч самі безславно згинули, у великій мірі причинилися до горя нашого народу.

Місячне Намірення для Членів Апостольства Молитви

Пречиста Діва охорона христіян. Ми знаємо, як нераз Матір Божа помагала предкам нашим у вирішальній хвилині. Тому великий князь Ярослав Мудрий проголосив Матір Божу Царицею України і віддав її в опіку весь український нарід. Тому збудував храм в честь святої Софії, Премудрости Божої.

Пречиста Діва хоронила Теребовлю від нападів турецьких— образ Пречистої переніс епископ Шумлянський до Львова, де він досі є в храмі св. Юра.

Пречиста Діва захоронила святе місце Волині, Почаїв, і кулі турецькі звертала на бусурман.

Самбір, Зарваниця, Крехів є свідками помочі, поратунку і захорони нашої, якої зазнали многі віруючі від Матері Божої. Золоті і срібні дари, що виднїють кругом чудотворних ікон, свідчать про це. Пісні, які наш нарід співає вже сотки літ, а між ними одна з найдавніших "Пречистая Діво Мати" доказують про незахитну почесть і віру поколінь в опіку Пречистої. Многі мремногі храми Божі, наші молитви, ціла св. Літургія все нам це пригадують.

В місяці маю в особливший спосіб будемо молитись до Пречистої о захорону нашого скровавленого народу в Карпатській Україні, о захорону сиріт, вдовиць і калік, о поміч для бездомних і скитальців на чужині, о чистість нашої молоді тут в Канаді і захорону наших власних душ перед смертельним ворогом, яким є гріх.

Місійне намірення: О місійні покликання між англійськими католиками. На 47 міліонів населення Великої Британії є всього 2,600,000 католиків. Єдність віри а до того правдивої віри є безперечною передумовою сили і розросту народу. Добро надприродне душ є запорукою добра природного. Тому скількість місійних покликань між англійськими католиками, де праця широка а робітників мало, є предметом нашої місійної молитви в місяці маю.

ВІЗВАННЯ СВ. ОТЦЯ

На самий Великдень св. Отець відізвався до всього людства словами візвання "до миру справедливости і любови."

Св. Отець пригадав "святі права чоловіка на свободу і гідність" і на тій основі справедливий розподіл земних дібр. Надмірні ріжниці між розкошею а нуждою спричиняють зріст підривних думок. Так твориться стан непевности, "почуття підбурення і невдоволення." "А коли замість скиптра справедливости запанує рамя насильства, тоді ніхто не дивується, що на овиді виднїють заграви війни замість пожаданого ранку спокою."

Промова св. Отця тревала 12 хвилин і була осторогою для людства. Та чи світ послухає?

* *

15 квітня приняв св. Отець на послухані тисячу відпоручниць католицької жіночої організації Союза Католицьких Жінок, котрі приїхали до Риму на з'їзд. Були там представниці 39 народів у своїх національних строях.

Св. Отець з'ясував ролю жінки в новітнім світі і пригадав, що нинішні лиха мають свій корінь в легковаженні духових дібр. Тільки поворот до Христових засад може запевнити світові уздоровлення і поліпшення долі.

* *

Дня 17 квітня св. Отець промовляв по еспанськи до еспанців, складаючи їм побажання з нагоди "побіди, котру Бог дав їм дожити." Св. Отець виразив особливий жаль ізза многих нещасних еспанських дітий, котрих відірвано від родичів і пігнано на чужину. Ґенерала Франка назвав св. Отець "світлим вождом вашої держави," котрий дав незаперечні докази христіянського думання і діяння в дусі "найвищих суспільних і релігійних засад."

Не Треба Диктаторів

Преосвященний Джан Коді, католицький епископ Вікторії в Британській Колюмбії, сказав своїм вірним, що "коли не будемо боронитися, то в кількох роках можемо стати шрубкою або ґвинтом, або лише дрібкою порошинки в пятирічці якогось там диктатора."

Тільки релігія творить правдиву основу патріотизму. Такий патріотизм ані не піде на уступки плиткому капіталізмові, котрий надуживає гроша, ані також з легкої руки не відкине цінностий, над якими віки працювали.

Католик, Премієром в Бельгії

Губерт Пієрльот став премієром Бельгії, утворивши кабінет міністрів — всі інші партії прийшли до співпраці.

Недавно католики побідили у виборах в Бельгії, вибравши найбільше послів.

В ТРАГІЧНИХ ХВИЛЯХ ПОТІШАЄ НАЦІЮ МИТРОПОЛИТ

В Середу Поклонів видав окреме послання Ексцеленція Митрополит Андрей Шептицький, в котрім словами христіянської розради і поради розпромінює тяжкі хвилі нації та дає потіху зболілим серцям народу. **Це послання велике, на вісім сторінок друку книжкового формату. З нього подаємо тільки вийми.**

"Хто з нас терпить, як христіянин?

"Передовсім ті люди, що **терплять задля своєї віри.** Коли задля віри хто потерпить смерть, стає мучеником і разом з Христом **прославлений із всіми хорами мучеників. Св. Церква ставляє на престіл і віддає таким мученикам честь святих, коли не можна про** них сумніватися, що потерпіли задля Христової віри.

"Хто виконує свій христіянський обовязок і через те терпить, той терпить як христіянин, не задля віри, а задля справедливости, і тому він дійсно учасник мук Христових і буде учасником Христової слави. Особливійшим способом задля своїх братів, з любови до братів. Бо так каже св. апостол Йоан: "По цьому пізнали ми любов Божу, що він душу свою положив за нас, і нам треба класти душі за братів." мІв. 3, 16).

"Тому не можна сумніватися, що **стрільці, які у війні поклали своє життя в обороні батьківщини, виконуючи свій обовязок** **або з любови до своїх рідних — вмерли як христіяни, себто смертю своєю стали учасниками Христових мук і в небі є учасниками Христової слави."**

ЛЯХИ ДАЛІ БЕЗКАРНО ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАШЕ ДУХОВЕНСТВО

Ляхи виселили українського священика.

В перших днях березня староство в Теребовлі виселило о. Іллю Кливака, пароха Мшанця, повіту теребовельського, забороняючи йому оселюватися в прикордонній смузі в часі трох літ.

о. Ілля Кливак це вже старий, близько 60-літний священик, від 18 літ парох Мшанця. В часі світової війни вивезли його були москалі і він три роки перебув на засланні. Після вибуху революції зорганізував греко-католицьку парохію в Одесі, що перед приходом большевиків мала вже 4 тисячі вірних.

Ляхи карають 15 разів одного українського священика.—

Староство в Любачеві покарало о. І. Федишина з Бігаль, гривною 200 золотих, за те що 11 листопада, 1938, не вивісив польського прапору, чим допустився "зневаги польського народу."

Також гривною 200 золотих староство покарало о. Дедишина, за те що брацтво Матері Божої Неуст. Помочі в Бігалях уладило на закінчення ювілейних духовних вправ з нагоди 950 ліття хрещення України, на площі коло церкви, духовну академію чисто релігійного змісту.

Ті два карні накази— це вже 15-ті з черги для о. Дедишина.

Засуд священика за український патріотизм.—

Окружний суд в Сяноку затвердив карний наказ староства в Ліську, яким староство покарало греко-католицького священика о. П. Воляновича гривною 300 золотих, роблячи йому закид що він підчас науки релігії у школі намовляв дітей щоб не ходили до польської школи, не відмовляли молитви по польськи та щоб не говорили по польськи.

Виселили Ігумена оо. Редемптористів.—

На приказ польської влади виїхав із Станиславова о. А. Бульс, ігумен монастиря оо. Редемптористів.

До Галичини о. А. Бульс приїхав з Бельгії 1924 року і працював у гімназії у Збоїсках, опісля був магістром новиків у Голоску та ігуменом монастиря оо. Редемптористів у Станіславові. Рідний брат о. А. Бульса, о. Генрих Бульс, Ч.Н.І. працював довгі літа в Саскачевані, де й помер підчас "іспанки" 1918 р.

В Коломиї засудили о. Михайла Кисіля, сотрудника гр. катол. церкви, на 2 і пів року вязниці за проповіди, виголошені минулого року в часі Зелених Свят і в день 5 листопада.

Страх з віддалі є чимсь, з близька є нічим. **Ля Фонтен.**

Жінка христіянка звязується з небом і вкорінюється в землю.

Хто здібний мальовничо описати власне помешкання, той може стати навіть дуже визначним письменником.

Гоголь.

Темно, як темно на цьому світі!

о. М.Т.П.

БЕЗСМЕРТНІСТЬ ДУШІ

Є певні річи, що самі собою не псуються. Зіпсуття значить розклад. Духове єство, що не складається з частий, не може пропасти. Воно не підлягає ні смерти ,ні зіпсуттю. Знищити таке єство можнаби лише через переведення в небуття, а це може довершити тільки Бог. Тим чином здержаноб продовження сотворення.

Людська душа не має частий. Духова суть не є зложена, не складається. Людської душі не можна ні зважити, ні змірити, ні відбити на образку. Пізнаємо це з наших думок і з нашої совісти— з нашого інтелектуального життя. Так людська душа не підлягає ні смерти, ні розкладові.

Людське тіло підлягає смерті. Воно складається з малесеньких частин. З природи тіло підлягає зіпсуттю. По воскресенню наше тіло буде вивисшене до вищого стану, буде прославлене. Це станеться через всемогучість Бога. Відтоді наше тіло тане безмертним.

Людська душа в своїм істнуванню не залежить від жадного іншого сотвореного первня, бо вона сама є в нас первнем життя. Тіло одержує життя від душі. Коли тіло стає невідповідним місцем для душі, вона його опускає. Це діється при смерти.

Інакше діється зі звіринним життям. Так зване "звіринне життя" залежить в своїм істнуванню від звіринного тіла. Колиб смертельно ранити звіринний орґанізм, життя в нім завмирає. Бо його життя це діяння того орґанізму і нічо більше.

Звіря може виказувати певну навичку, але ніколи не виказує розуміння того. Посідати розум означає силу і думання.

Колиб, приміром, малпа могла знаком або словом оказати якусь найменшу бодай думку, опінію,— тоді ми мусілиб капітулювати. Колиб можна було доказати, що якесь звіря має совість, тоді ми моглиб сказати, що людство помилялося в тій справі довгі століття.

Правдою є, що звірята виказують інстикнт, який їх остерігає перед небезпекою. Тому щурі покидають наперед вже корабель, який вкоротці має затонути, або втікають з будинку, що має валитися. Тут заходить позірна подібність між звірячим інстинктом а людським розумом. Але це лише доказує гармонію, що панує в Божім сотворенню і як мудро Господь вивінував свої сотворіння та як дивно роздав їм всякі власти по силі їх гідности. Бог є всемогучим. Він може зарядити, щоби всі сотворіння кермувалися загальним правом, або власною природою, або навіть хвилевим станом, в котрім істнують.

Таке є загальне право і людська душа йому підлягає. Душа лучиться з тілом і ділає через тілесні змисли. Такий є природний стан душі. Але той стан залежности від тіла є лише хвилевим.

Діяння душі не мусить все залежати від тіла. Снага душі це не сили тіла. Тому засягом ділання душа не обмежується тільки на видиме і матеріяльне, але юдський розум понимає правду а воля хоче добра. Площина діяння душі є духовим царством.

Душа може ділати також незалежно від тіла. Поза гробом душа буде далі заниматися духовими справами. Вона може порозуміватися з Богом, що є правдивою і останною ціллю її істнування. В будучім життю душа може знати, розуміти, бажати, памятати. любити— вона далі посідає свою снагу. Вона задержить всі думки, які зібрала за земного побуту.

Ціль і предмет істнування душі не є досконалість тілесного орґанізму, з котрим вона сполучена— цілю є досконалість своєї власної наги, котрої завершення є в Бозі. Наще тіло істнує ще по смерти, хоча без життя. Душа є більше реальною від тіла, її єство досконалійше. Вона сотворена на подобу самого Бога. Так душа не може перестати істнувати. Смерть не має влади над душею і не може її знищити. Жадна природна сила не може знищити душі.

Дарія Віконська

ЗА ВІДРОДЖЕННЯ ЛЮДИНИ

Всяка однобічність калічить природну будову людини. Калічить, бо розвиває одну її здібність і діяльність на некористь органічної цілости ,де кожда функція спирається на інших і аж взаїмна підтримка та залежність одної від другої творить здорову, цілу людину. Проти зрозуміння неподільности цілої людини грішимо головно ми, українці. Причина в невиробленому, ненормальному ще суспільному устрою, де в нас не істнують деякі верстви (військова, високо-урядничa) або дуже слабо заступлені (купецька, аристократична), а більшість інтеліґенції рекрутується з одиниць, що дітьми виховувались ще в селянській хаті. Такий скок— від сільської дитини до інтеліґента, мешканця міста— мусить поважно нарушити душевну гармонію. Селянин господар це патріярхальний тип аристократа консерватиста. Він зумів зберегти повагу свого стану та характеристичні його прикмети.. ..У глибокому, повному значінню того слова, господар селянин, ще й сьогодні, де всі і всі затратили свій характер, має виразно питомий йому, майже монументальний стиль.

У людини з рівнобіжним розвитком всіх її сил та духових снаг, зосереджених на одній провідній ідеї, себто в людини з героїчною духовністю— думки та вчинки, духове і фізичне життя це одна гармонійна, неподільна цілість. Зверху— твердиня, моноліт за шляхотним металем. Внутрі святиня— жива душа з іскрою вічного життя.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий Звіт БУК-а, Март, 1939

ПРИХОДИ —

о. В. Шумей і Ст. Морис	2.00
пані Т. Гарвей	2.00
Відділ ч. 20, Орлів, Саск.	5.40
Відділ ч. 65, Кадворт, Саск.	5.10
о. П. Божик і В. Олексевич	2.00
о. Ст. Семчук з продажі літ.	2.68
" " дві передплати	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці	2.25
В. Олексевич на інвалідів УГА	1.00
Відділ ч. 65, Кадворт, за 2 відзнаки	.50
Йос. Була	1.00
Відділ ч. 4 Саскатун	8.55
Ф. Смеречинський	1.00
Відділ ч. 2, Ланівці	1.80
Жінвідділ ч. 22, Альвена, Саск.	5.00
о. Йос. Бала	2.00
М. Кукура і Сестри з Портедж	2.00
Відділ ч. 13, Ґеризей, Саск.	6.00
Укр. катол. Клюб в Арран і Г. Саврук	2.00
о. Ст. Семчук з продажі літ.	2.50
Віділ ч. 17, Приймове	.90
Відділ ч. 4, Саскатун, пресфонд	2.85
о. Григорійчук і о. Сулятицький	2.00
М. Ґайворон і П. Вербицький	2.00
о. М. Колодій, вк. і пресфонд	1.50
Д. Євчин і Я. Д. Стратійчук	2.00
о. Криворучка, 2 передплаті	2.00
панство Гунчаки з Саскатун	2.00
М. Новицький і Дм. Лесишин	2.00
Ст. Третяк і М. Самоїл	2.00
Яків Майданик вкл. і пресфонд	5.00
о. Семчук з продажі літ.	1.55
Разом	$82.58

— РОЗХОДИ

2 мети до клішів	1.08
Папір і ґума	.30
Друк БН, ч. 5	20.00
Розсилка	2.45
На Голос Спасителя	1.00
Мет до кліші	.50
Почтові значки	1.15
Змінне чеків	.30
Друк БН, ч. 6	20.00
Розсилка	2.45
На Голос Спасителя	.25
Три мети з пересилкою	1.55
Разом	$51.03

Дм. Кобринський,
гол. скарбник.

ЗВІТИ

Відділ ч. 14, Гефорд, Саск.

Загальні Збори відкрив голова місцевого Відділу БУК-а **Всеч о. М. Горошко**. Всі присутні відспівали молитву "Царю Небесний." Голова з'ясував ціль БУК-а та зложив звіт з праці.

Відтак секретарка п-ні **Ольга Сокіл** відчитала докладний звіт з цілорічної праці. Відділ Братства спільно з братними організаціями уладив протестаційне віче в обороні митрополита Андрея Шептицького, відсвяткував ювилей Хрещення України, та відбув кілька сходин, на яких були реферати, виголошені Всеч. о. Горошком, та були коротенькі програми.

Звіт касовий зложив п. Ілля Гунчак:

Загального приходу було	35.09
" " розходу	26.63
Остає	8.46

* *

Контрольна Комісія зложила свій звіт і піддала внесок уділити абсолюторію уступаючому зарядові.... Всі члени прийняли звіти, та приступлено до вибору нового заряду.

Вибрано:

Голова— п. Ілля Гунчак
Заступник— пані Олена Бурлак
Секретарка — пані Ольга Сокіл
Скарбник— п. Микола Ребрина
Члени: пані Черній і п. Іван Гунчак
Контрольна Комісія
: п. Антін Жук, п. Іван Плагіпакий, п. Брунвальд....

Опісля рішено справу членських вкладок. При кінці всеч. о. М. Горошко візвав всіх членів до праці в Товаристві, та пригадав всім, що Бурса БУК-а потребує найбільше помочі і тому Відділ в Гeффорд повинен у своїй праці це все мати на увазі.

Рішено відсвяткувати спільне свячене на Провідну Неділю разом з Українським Католицьким Юнацтвом, та братніми організаціями.

Відспіванням молитви "Боже, послухай благання" закінчено загальні Збори.

По Зборах члени зложили членських вкладок $13.00.

Гефорд, 5 квітня, 1939.

О. Сокіл, секретарка

Відділ ч. 71, Бедфордвил, Саск.

Річні збори були 14 січня, 1939, в присутности нашого організатора, **впр. о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ**. Збори отворено піснею "Бог Предвічний."

Програма зборів була така:

1) Читання статуту нашим організатором.

2) Пояснення, що таке Брацтво Українців Католиків Канади.

3) Звіт діяльности, відчитаний діловим писарем.

4) Звіт скарбовий Ан. Харандюк.

5) Членські вкладки

6) Уложення пляну праці на біжучий рік.

Потім вибрано новий заряд на слідуючий діловий рік, тайним голосуванням.

Голова— Ярослав Харандюк
Заступник — Олекса Іваночко
Діловий писар — Юрій Іваночко
Скарбник— Антін Харандюк
Провірники і судді— Іван Щербій і Василь Харандюк.

Нових членів вписалося пять.

Імена всіх членів:— Ярослав Харандюк, Олекса Іваночко, Антін Харандюк, Никола Вельґуш, Юрій Іваночко, Михайло Харандюк, Іван Харандюк, Василь Спільчак, Василь Харандюк, Іван Щербій, Михайло Іваночко, Іван Іваночко, Семен Спільчак, Стефан Харандюк.

Минулого року було шість засідань, один контест відчитів і два представлення. Приходу за минулий рік було .... $60.90.

Розходів— дар на бурсу БУК-а	4.00
На Карпатську Україну	28.60
Уділ на бурсу БУК-а	25.00
Остає в скарбі відділу	3.60

Відділ засновано 25 квітня 1938.

Нашим організатором були впр. о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ.

Збори закінчено піснею "Во Вифлеємі."

Юрій Іваночко, писар   Ярослав Харандюк голова

* * *

Наша замітка: Цей звіт є **взірцевий** і може стати взором для многих інших відділів, як належить і що належить писати у звіті. Без зайвої самохвальби і реклям, він скормно дає найлучше свідоцтво для організатора відділу та Членів.

Честь Їм!

Звіт Відділу ч. 72, Бекенгем, Саск.

Дня 7 марта в Народнім Домі в Бекенгем, Саск. відбувся промовчий контест відділу молоді БУК-а, на котрім було богато присутних і **впр. о. Бахталовський, ЧНІ**. Вступне слово виголосив **пан Іван Родич** проводар бесідників. Відтак промовляли: **Михайло Венґерак** на тему: БУК пробудитель народу — **Іван Піскар** на тему: Чи ми, українці, можемо мати свою державу? — відтак **Іван Отченаш** на тему: "Чому маємо читати історію нашого народу"?— **Василь Родич** на тему: "Сила в єдністи а єдність в організації." — **Олекса Кривуляк** на тему: "Культура" — **Володимир Родич** на тему: "Брацтво Українців Католиків Канади а Нація" — і **Іван Чайківський** на тему: "Католицька преса" а **впр. о. Бахталовський ЧНІ**. закінчили дуже гарною промовою і заохотили молодих бесідників до дальшої праці.

Подім дівчата Марійської конгрегації дали маленький концерт. Всі відспівали народні гимни і так закінчено той милий та хосенний вечір.

М. Родич.

Звіт Відділу ч. 73, Лонвил, Саск.

Дня 19 лютия **впр. о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ** прочитав в церкві вказівки Преосвященного в справі організації молоді. Дівчата вже були зорганізовані, ще від літа, в Марійськім Союзі а хлопців запрошено на збори вечером того самого дня до хати п **Івана Дороша**. Прийшло на лижвах, бо всі дороги були забиті снігом, 12 хлопців. о. Гаврилюк вчив їх кілька пісень а потім дав двогодинний виклад про те, яку ролю відіграли наші хлопці у визвольній борбі, від княжих часів почавши. Отець розповів про оборону рідної землі та Церкви підчас монгольських наїздів, в козацькій добі, коли гаслом було "На Січ браття слави добувати, за віру, за віру бити клятих бусурменів!" і в новітній добі, коли наші хлопці утворили в Галичині Українських Січових Стрільців і боролись з московським наїздником а пізнійше 40 тисяч лягло їх на полі слави в нерівнім бою з більшовицькою навалою.

Хлопці були так одушевлені, що надгородили промовця довготреваючими оплесками. Ізза сніговії не всі хлопці з тої парохії змогли явитись тоді, тому заповіджено другі збори на 8 марта в Парохіяльнім Народнім Домі.

Вечером 8 марта знова сніговії і тяжкі надми. Однак нах сповідання прийшло трицять хлопців. Впр. о. Гаврилюк. ЧНІ знова цим разом пояснив значіння назви БУК, і чому наші хлопці повинні організуватися, щоби не затратити святої віри батьків та рідної культури, але здобути належне нам місце між іншими народами. Після півторагодинної промови були вписи до БУК-а, а вписалося на початок 14 хлопців. **Тайним голосуванням вибрали той заряд:**

Голова — Іван Деркач
Писар — Дмитро Дорош
Скарбник — Никола Когут
Провірники і судді — Стах Ковалишин і Когуч

Вибрали представлення на піст "Правда горою" і вчуться. Їздили по фармах за збіркою на Карпатську Україну а прирікли також поміч бурсі БУК-а в Саскатуні.

ЧИМ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ Є ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА?

Деякі досі не знають а деякі удають, начеб то знали, однак фактично не визнаються в тім ні на зуб. А дійсність доказує ось що....

Скрізь українці протестували проти ляцького бандитизму, котрий палив, нищив, руйнував наші церкви на Холмщині, над Бугом. **Скрізь і всі українці** стали в обороні нашого добра. Наші українські католицькі посли в польськім соймі, Митрополит Шептицький, українці католики Канади — і всі прочі чесні українці стали в обороні переслідуваних і винищуваних наших церков, хоча вони під цю пору находилися під зарядом і в посіданню Православної Церкви. Колись, перед 1875, коли Москва насильно завела там православія, ці всі церкви були наші - українські католицькі.

Але якраз те, що ці церкви тепер найшлися в посіданню православних, мимо всіх наших старань і зусиль, вирішило їх знищення. Якраз православія стало тим чинником, що довів до упадку ці церкви і оконечно віддав їх на поталу ляхів.

По війні Православна Церква в Польщі втратила в користь ляхів 160,000 гектарів землі. Через бурення церков над Бугом повстали нові втрати, сумою 4 міліонів польських злотих. За ті всі втрати Православна Церква **мала право** дістати з польської державної каси відшкодування і до найвищого суду вже вплинули домагання в тій справі від православних українців в Польщі.

Але що сталося?

Самий православний епископат добровільно згодився на резиґнацію з відшкодовання за 160,000 гектарів землі і 4 міліонів втрат. Поза відомом і акцією православних правників в тій справі, митрополит Діонізій Варшавський і прочі православні епископи дали ляцькому міністерству віроісповідань **на письмі свою згоду** на таку резиґнацію і **тим самим поклали край цілій акції!**

Про це говорить "Діло" ч. 8 з 1939 р. і з того кождий, доброї волі, українець, як він ще не втратив національної чести і сумління— повинен не лиш витягнути відповідні внески, але також витягнути **остаточний доказ,** чим для нас є православія.

Це руїна нації і одинокий клич повинен бути в цім напрямі: Проч з православіям!

Звіт Відділу ч. 2, Ланівці, Саск.

Дня 12 марта ц.р. місцевий відділ БУК-а мав віче в справі Карпатської України. При тій нагоді згадали всіх братів за морем, що терплять нині в московськім, польськім і румунськім ярмі. Рівнож просять всі прочі відділи БУК-а в Саскачевані, щоби робили подібні віча в себе і пояснили загалові, о що ходить в теперішну хвилю і які важні події ми переживаємо та як нам поводитися. Не даваймо одурюватися агентам чужих сил, котрих Москва вислала в Канаду, щоби тут за юдин гріш ширили розбрат в народі. Гонім їх так від себе, щоб вони ніде не найшли спочинку і тікали від нас, як той вічний жид а той московський гріш нехай їх пече пекольним огнем за зраду, з якою вони окаянні продали рідного брата та радіб попхати його в різню. **Рішення**:

1) Ми українці і горожани Канади, просимо і домагаємось від нашого уряду, щоб Велика Британія помогла нашим братам звільнитись зпід ярма ворогів у Старому Краю і зажити свобідним життям на всіх етнографічно українських землях.

2) Противимося московській червоній і польській фашистівській пропаганді в Канаді, бо вони нищать наш нарід в Европі і відбирають йому мир та любов, яким він хоче жити на рідних землях.

3) Ми живемо на прерії, далеко від більших міст, але у всякий спосіб помагаємо в розбудові нашої вільної вітчини Канади і просимо комісію радіонадавчих стацій, щоби призначено для нас бодай одну годину що тижня на українську програму, котру дуже любимо і щиро її бажаємо.

Никола Ґабрух, голова   Карло Лозинський писар

ДОВКОЛА РОЗКОЛУ В АВТОКЕФАЛЬНИХ

Як їх провідник перед самим Великоднем "перескочив" трудноці і що з того вийшло?

"Вістник" з 1 квітня 1939 на стор. 5 описує, як то один провідник автокефальних по причині процесу і втрати апелю— **"знайшов твердий ґрунт під погами."** Значить, бідолаха передтим не мав того ґрунту і аж треба було такого досвіду, щоби той твердий ґрунт найти. А прийшов він до того твердого ґрунту не абияк —тільки незвичайним способом.

Як сам пише, на старі літа,—"**перескочив**".... Геть все, всі трудноці, всі клопити, так собі просто "перескочив."

Звісна річ, що скакати в старших літах не належить до приємности і не кождий вміє або схоче. Той чоловік однак "перескочив" — але як в таких случаях і літах дістся, такі скоки не виходять на добро. Бо от що сталося?

Не звідси, ні звідти — бідолаха став кричати (вже, як перескочив): **"Робіть так і ви. Хто може дати 50 долярів— давай! Хто 25—давай! Хто 10—давай! Хто 5—давай! Хто доляра —давай! А за тим дають ті, для яких і 5 центів значна сума. Нехай дають одиниці, громади, орґанізації."** стор. 7.

Бачите, що то може статися, коли старший чоловік зачне "перескакувати?"

Навіть до вірша дійде—і то ще до якого! Бо прочитайте уважно ту науку автокефального "Вістника" для своїх вірних на сам Великдень — подумайте, люди несуть паски святити, крашанки, кожде витається, тішиться, "Христос воскрес!" —а автокефальник на сам Великдень:

"Хто може дати 50 долярів— ДАВАЙ!
Хто 25— ДАВАЙ!
Хто 10— ДАВАЙ!
Хто 5 — ДАВАЙ!
Хто доляра — ДАВАЙ!

* *

Змилуйтеся, скажуть люди — ратуйте! Давай, давай, давай, давай, давай! Та доки?! Та нащо і пощо?! Та де буде тому кінець?

Бо чуєте, що пише накінець: "**Нехай дають ті, для яких пять центів значна сума...**" Навіть останніх пять центів— і то ДАВАЙ!

Та ще раз давай....

А нащо?

На новий апель— людоньки добрі, аякже! Не на Рідну Школу, або на Інвалідів, або на Карпатську Україну —ні, борони Боже від того— для того нема ані раз "давай"! Але на процес, на апелі—давай! Давай! І ще раз давай!

— — —

Ось таку "науку" помістив провідник автокефальних на сам Великдень для своїх вірних—як і чи вони це зрозуміли, не наша річ розпитувати.

Але для **кождого тямучого чоловіка ЯСНО**, що в тім случаю належить зробити.

Відповідь може бути тільки одна: ПРОЧ з АВТОКЕФАЛІЄЮ!

ДІЛА ГОВОРЯТЬ!

Преосвященний Ординаріят українців католиків в Канаді вислав чергову суму на інвалідів Української Галицької Армії— **тисячу триста сімдесять долярів і вісім центів.** Наші інваліди дістали ці гроші перед Великоднем,— яка була в них радість?

Скільки смутку, скільки горя, злагіднено і влекшено!

Ось так наша Церква дала черговий доказ дійсної, правдивої любови народу!

Не лише словом, **але ДІЛОМ!**

Честь всім жертводавцям, українцям католикам Канади!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ - ЮНАЦТВО -

Продовження Звітів —

До головного Заряду УКЮ

Повідомляємо Хвальну Централю, що за ініціятивою Всеч. Отця Горошка в Величні коло Геффорд відновлено Відділ української католицької молоді. До гуртка вписалося 35 членів.

До заряду ввійшли слідуючі:
Почесний голова— Всеч. о. М. Горошко
Голова — п. Юрко Катеринич
Місто-голова— п. Ольга Яримович
Діловий писар — П. Володимир Хоміцький
Скарбник — п. Анна Яримович
Провідник хору — п. Дмитро Буцкало

В протягу минулого року відбулося в нас четверо сходин, на яких були присутніми Всеч. о. Горошко і мали гарний реферат на актуальні українські теми. Члени підготовляли старанно програмові точки. Молодь гуртка влаштувала дві забаві та брала участь в базарі на дохід місцевої церкви.

Гурток має свій власний хор під проводом п. Шургота.

З нагоди Різдвяних Свят молодь ходила колядувати на церкву, Карпатську Україну і Бурсу ім. о. Маркіяна Шашкевича.

Остаємо з привітом і бажаємо найкращих успіхів у праці!

До централі задучуємо три доляри з членських вкладок.

Діяписар:
Володимир Хоміцький

Протокол ч. 1.

Протокол зі Загальних Зборів "Українського Католицького Юнацтва", що відбулися в Українськім Народнім Домі в дні 23 лютого 1939 р.

Збори відкрив **Всеч. о. Михайло Горошко.** Всі присутні відспівали молитву "Царю Небесний." Всеч. о. Горошко привитав всіх зібраних та повідомив про ціль нинішних сходин. Сходини скликано в тій цілі, щоби оснувати товариство в якому українська католицька молодь вчилась б любити Бога й Україну.

Присутні вибрали предсідником Зборів місцевого учителя п. **Володимира Давидюка.** Пан Давидюк висказав радість з того, що зійшлося так богато нашої молоді та заявив, що нашим хлопцям і дівчатам конечно треба організуватись. Опісля **Всеч. о. Дрогомирецький,** наш парох, мав до молоді змістовну промову.

Предсідник покликав до слова Всеч. о. Горошка, який є головою і організатором "УКЮ", а він з'ясував цілі і завдання організації та притому пояснив правильник УКЮ.

Молодь вписалася в члени, як слідує:
Доця Озарко, Марія Бурлак, Анна Палагіцька, Анна Палагіцька, Павліна Палагіцька, Ольга Сулятицька, Бронислава Забавська, Елма Вишньовська, Ольга Гунчак, Анна Гунчак, Розалія Гунчак, Єлисавета Гунчак, Ганина Гунчак, Анна Побран, Доця Палагіцька, Стефанія Кравчук, Михайло Озарко, Павло Скопик, Тарас Марак, Володимир Сулятицький, Мирослав Марак, Володимир Кузик, Степан Побран, Петро Чаганюк, Никола Обенчук, Василь Палагіцький, Галина Обенчук, Стефанія Ребрина, Анна Обенчук, Ольга Вишньовська, Марія Йархома, Марія Палагіцька, Стефанія Горбай, Ольга Озарко, Марія Богун, Павліна Боднарчук, Евгенія Сулятицька, Іван Кобок, Казимир Панькевич, Ольга Панькевич, Іван Герман, Володимир Богун, Ольга Когут, Мінні Когут, Н. Богун, Володимир Давидюк.

Члени вибрали заряд в такому складі:
Голова—п. Павло Скопик
М-голова — п-а Ольга Гунчак
Рекорд. секр.— п-а Стефанія Кравчук
фінанс. секрет.— п-а Марія Пархома
Господар — п. Петро Богун
Член Заряду— п. В. Давидюк
Контрольори— Стефанія Ребрина і Василь Палагіцький.

Програмовий Комітет, що має підготовити програму на слідуючі сходини вибрано в такому складі:
п. Іван Огінчук, п-а Анна Побран, п-а Марія Палагіцька.

Комітет, що приготовляє перекуски:
п-а Анна Палагіцька і п-а Ольга Вишньовська.

Слідуючі сходини назначено на 16-го березня. Тепер слідувала товариська забава, перериована гарними народніми піснями. На закінчення сходин відспівано "Боже послухай благання."

Всі члени та членкині, задоволені перебігом сходин та піднесені на дусі, розійшлись домів.

Павло Скопик (в.р.) голова — Стеф. Кравчук(вр) Секретарка

Протокол ч. 2.

Місячні Збори Українського Католицького Юнацтва відбулися в Березні 16-го 1939 р. в Українськім Народні Домі в **Геффорд, Саск.**

Збори відкрив п. П. Скопик відспіванням молитви "Царю Небесний." До присутних членів і членкинь, в числі около 60, промовив голова та сказав в якій цілі скликано сходини, а відтак покликав секретарку п-у Стефанію Кравчук відчитати протокол з попередніх сходин.

Протокол прийнято одноголосно на внесок п. М. Пархома та С. Рибрина,. Тому, що п-на Пархома опускає нашу місцевість, на її місце вибрано секретаркою п-ну М. Палагіцьку.

Потім покликано до слова **Всеч. о. Горошка,** що виголосив дуже гарний реферат про сучасні події у Карпатській Україні, а відтак відбулась дебата на тему: "Чи нам треба вчитись по українськи?"

По афірмативній стороні були:
П-а А. Побран і п-а А. Палагіцька.
По негативній стороні були:
П. І. Огенчук і п. В. Палагіцький.
Суддювали п.: Пані О. Сокіх, п. І. Побран і п. В. Кузик. Судді вирішили дебату в користь афірмативної сторони, значить, що нам треба вчитись по українськи.

Програма продовжується.
1. Декламація— п. Ольга Огенчук
2. Реферат — п. О. Кульчик
3. Дует — п. О. Вишновська і п-а А. Побран
4. Декламація — п. П. Палагіцький
5. Декламація — п. А. Побран
6. Реферат — п-а О. Вишньовська.

До програмового комітету на слідуючі сходини вибрано п. А. Огенчука і п. А. Сулятицький та п. М. Озарко.

До перекускового комітету вибрано: п. Д. Озарка, А. Побран А. Палагіцький. Слідуючі сходини назначено на 31. березня.

Потім відспівали кілька народніх пісень та урядили товариські забави.

Тепер мали смачну перекуску, в після неї С. Ребрина встав і сказав кілька прощальних слів до М. Пархоми і вручив її від Всеч. оо. Горошка і Дрогомирецького та від Товариства гарний дарунок. Панна М. Пархома приняла з вдячністю дарунок та пожелала Товариству якнайкращих успіхів.: Всеч. о. Горошко подякував її за труди а присутні відспівали її "многая літа."

Сходини закінчено відспіванням "О, Україно" та "Царю Небесний."

Всі в бадьорому настрою розійшлись домів.

Павло Скопик голова — Стефанія Кравчук Секретарка

Звіт з Орлів, Саск.

У 1938 р. в дні 21 жовтня зорганізувалась українська католицька молодь в Орлові в товариство під назвою "Молода Парохія". Збори скликав **Всеч. о. М. Горошко** і на них вписалось 31 членів, щоби спільно зорганізовано працювати для добра нашої Церкви та українського народу.

Заряд Товариства вибрано у такому складі:
Голова— Петро Жеребецький
М-голова — Павло Свистун
Секретарка— Анастазія Луцик
Скарбник — Степан Скопик
Провідниця хору— п-а Оля Свистун

Перші сходини відбулись в домі Онуфрія Свистуна ,на яких о. М. Горошко розповів дещо з історії України. Опісля члени вчились співати релігійні й національні пісні.

На слідуючих сходинах у грудні виголошено гарний реферат про Карпатську Україну а члени приготовили добірну програму.

Останні наші сходини відбулись дня 14 лютого 1939. Хоч було досить зимно, то з'їхались всі члени а навіть приїхало багато гостей. Збори відчинено відспіванням молитви "Царю Небесний," опісля голова привитав членів та гостей і покликав секретарку п. Анастазію Луцик відчитати спис членів та протокол з попередніх сходин.

Потім Всеч. о. М. Горошко, голова організації "Українського Католицького Юнацтва", з'ясував ідею нашої молоді та вказав дорогу, якою має йти праця.

По рефераті слідувала коротка перерва, а відтак була програма, яку дбайливо виконали члени Товариства:

1. Дует "Гніздочко" гарно відспівали Оля Свистун і Іван Бузікевич,
2. Декламація "Україна" добре виконала Анна Луцик,
3. Сольо-спів гарно відспівала Марія Котельмах,
4. Павліна Березовська гарно деклямувала про Україну,
5. Веселий монольог виконав Стах Кончук,
6. Гітаровий терцет: Славка Жеребецька, Рожа Войтюк, Марія Котельмах.

При кінці о. М. Горошко розповів про славного українського співака Михайла Голинського, який тепер якраз переїзджає по Канаді з концертами з великими успіхами і славою для українців.

Сходини закінчено відспіванням молитви "Боже послухай благання"; Всеч. о. М. Горошко передав нашому відділові молоді правильник "Організації Українського Католицького Юнацтва."

Тішимось, що вже сформувався Головний Заряд "Укр. Кат. Юнацтва" і є наша централя, яка буде нам помагати в праці.

Бажаємо успіху в праці і просимо про нас не забувати.

За Відділ "Молодої Парохії"
П. Р. Жеребецький голова — Анас. Луцик Секретарка

Пояснив: —Стефане! Я чую, що ти женишся з якоюсь багатою вдовичкою для грошей.

— От, людські язики. Я на її гроші навіть не подивлюся,— усе заберуть зараз мої вірителі.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

МІСІЯ АПОСТОЛІВ — ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА

Уважайте діти. Сьогодня будемо вчитися про дуже важні річи. Ви пригадуєте собі, що Ісус Христос по свойому Воскресенню перебував ще сорок днів на землі, а відтак по сорок днях вознісся на небо. Як думаєте, діти, чи Ісус Христос, коли лишав нашу землю, то нікого не оставив, між людьми, хтоби дальше продовжав його науку для спасення людей? Чи не вибрав жадних учителів, якби провадили школу добра і любови, яку Він установив? Так, напевно оставив.

АПОСТОЛИ. Ісус Христос у своїй апостольській праці, з поміж учеників, які йшли за Ним, вибрав кількох, які все були найблизше Нього. Він вибрав їх як найбільше покірних. Двох з них: СИМОН, якого назвав відтак ПЕТРОМ і Андрей, ловили рибу на озері. Ісус їх побачив і покликав їх до себе та сказав, щоби йшли за Ним. "Я вас зроблю рибаками людей." сказав до них Христос. Відтак стрінув Ісус знова двох учеників а саме: Якова і Йоана, також рибаків. Пятим був Матей. Всіх зібрав дванацять і назвав їх АПОСТОЛАМИ.

Сам Ісус Христос називав себе ПАСТИРЕМ; а ученики Його то були маленьке стадо, то є початок Церкви. Це маленьке стадо, ця маленька Церква Христова, мали поетійно радости і побільшатися. Апостоли були перші наслідники Ісуса Христа на землі. Вони мали обовязок пильнувати цього стада, поширяти і правити Христовою Церквою.

МІСІЯ АПОСТОЛІВ: І дійсно, заки Ісус Христос вознісся на небо, скликав до себе всіх Апостолів і сказав: "Ідіть в світ, навчайте то, що я навчав, хрестіть всі народи, навчайте їх моїх заповідей, напоминайте, щоби мене слухали. Не майте ніколи страху; я буду з вами завсігди; я з неба пішлю вам Святого Духа а Дух Святий дасть вам сили і мудрости."

Який тяжкий обовязок наложив Христос на своїх учеників. А вони всі були такі покірні. Вони слухали Христа задумані і нічого не говорили, наче боялися. Вони чули, що праця, яку приділив їм Ісус, то велика честь для них, але з другої сторони вони відчували, які великі труднощі їм треба буде перенести.

ПЕТРО ГОЛОВОЮ ЦЕРКВИ: Всі Апостоли і ученики Христові творили маленьку Церкву або родину Ісуса Христа. Ви всі знаєте, діти, що в кожній родині є голова, який тою родиною править. Тому і Ісус Христос вибрав для своєї родини голову, голову Церкви, в особі Св. Апостола Петра. Св. Апостол Петро був рибаком і одним з тих двох учеників, яких покликав Христос словами: "Ходи, я тебе зроблю рибаком людей."

Ви пригадуєте собі, діти, як то одного разу явився Ісус апостолам на березі здовжчкою для грошей. Апостоли були сумні, тому що цілу ніч ловили рибу і не зловили ані одної. Ісус казав їм тоді закинути сіти по правій стороні їх лодки і в одній хвилині наловилося стільки риби, що вони не могли навіть з води витягнути. Після того Ісус разом з Апостолами на березі говорив і з ними їв.

Коли покріпилися, тоді сказав Ісус до Петра: "Петре, ти любиш мене?" А Петро відповів: "Певно, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе." А тоді Ісус: "Паси вівці мої." Так три рази питав Ісус Петра і три рази Петро відповів, що любить Ісуса. І тоді Ісус, цей Добрий Пастир, як Він себе називав, поручив свої овечки, то значить всіх людей, Св. Петрови. Так св. Апостол Петро став головою Христової Церкви. Тоді впав він на коліна перед Ісусом; він не думав, що Ісус надінить його коли небудь так великою честю. З рук Ісуса Христа одержав він палицю-жезл, щоби берегти Христового стада. Від того часу люди зі всіх сторін приходили до Христової Церкви, вдоволені, що Христос так у своїй любові зарядив.

ЗЕЛЕНІ СВЯТА або ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА: Ісус Христос обіцяв, що своїм Апостолам зішле Святого Духа. Послухайте, як Ісус додержав цеї обітниці. Підчас Зелених Свят всі Апостоли разом з Пречистою Дівою Марією були зібрані в хаті, де звичайно збирались на молитву. Аж отсе з неба дався чути великий шум, наче великий вітер. Нараз над головою кожного Апостола появилися ясні огненні язики.

О, що за чудо! В одній хвилині Апостоли почули, що вони цілком змінилися. Недавно ще були боязливими, мало що знали, нараз мудрі, відважні, готові йти на край світа і проповідати Евангеліє Христа, та поширяти Христову Церкву між всіми народами. Вони почули, що можуть говорити ріжними мовами до ріжних народів.

Як велику силу має Святий Дух! І ми також приймаємо Святого Духа, особливо тоді, коли приймаємо Тайну Хрещення або Тайну Миропомазання. Дух Святий перебуває в нас так довго, аж доки ми не поповнимо тяжкого гріха. Дух Святий є тим, що повздержує наші погані думки, погані покуси, заохочує нас до гарного чесного життя. Завсігди молімся до Св. Духа, щоби нас освітив передовсім перед важною працею та ділом. Тоді дістанемо силу і мудрість. На образах представляють Святого Духа у виді голуба, як знак невинности.

ПРОПОВІДЬ АПОСТОЛІВ: В той сам день Зелених Свят, св. Апостол Петро, скріплений Св. Духом, вийшов з кімнати, де були зібрані всі Апостоли і зачав проповідати до народу. Станув посеред тисячів людей, з отвореними раменами, батьківським словом зачав проповідати то, що колись чув, як Христос проповідав. Взивав людей, щоби добре жили, щоби були чесні, щоби не грішили, будив у них любов до неба, любов до раю. Того самого дня три тисячі людей жалували за свої гріхи з цілого життя і зажадали, щоби їх Св. Апостол Петро охрестив і приняв до Христової Церкви.

— Бачите, діти, як скоро зачала рости Христова Церква! Але і інші Апостоли розійшлися по світі, проповідали, навчали людей і всюда збирали богато вірних до Христової Церкви. Та не тільки Апостоли але і вірні, які вже були в Христовій Церкві, старалися самі приобрати для Христа як найбільше людей. І Церква Христова жиє сьогодня все щораз то сильніша і численніша. І ніколи вона не загине, бо так сказав Христос а Христове слово не може не сповнитися.

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

ДІТОЧІ ЖЕЛАННЯ

В світлу днину, як над вами
ангел ваш витає,
послухайте, що вам щиро
серденько бажає.

Щастя, долі, днів веселих,
здоровля кріпкого,
ласки і благословення
від Творця святого!

— — —

Такий віршик може навіть найменша дитина сказати для своєї мамці на семого мая, в День Матері.

Ану, діточки, спробуйте і нехай кожда дитина навчиться той віршик напамять.

Як то мамця будуть тішитися, коли дитина красно скаже її той віршик!

А як дуже будуть тішитися святі ангели в небі!

Дайте читати нашу сторінку іншим дітям, котрі ще її не читали!
Навчіться на память:
В своїй хаті своя правда і сила і воля!

Є один закон для всіх, значить закон законів а ним є закон Творця.

Бирке.

"СОЦІЯЛЬНІ ІДЕАЛИ" БІЛЬШОВИЗМУ

Всюди і все більшовики кажуть, що вони за краще і ліпше життя, за соціяльні ідеали, за поліпшення долі. Чи це правда?

Ось судіть самі!

Докази з Канади: За два тижні два рази комуністи напали і хотіли смертельно побити бувшого комуніста а теперішнього їх розоблачителя Карла Гайчина, котрому навіть доступу не хочуть дати до кухні для безробітних, коли прийде з'їсти обід. Він бідак і безробітний —але він проти комуністів. І тому треба його усунути, навіть тут, в Канаді, у Винипеґу. Загрозили йому смертю, як не опустить Винипеґу— оці "оборонці демократії і свободи".... вільки руки ще закороткі для них тут і ще не можуть ставляти под стенку, як там.... в совітах.

Докази з Еспанії: "Інтернаціональна Корреспонденція" з 6 лютня 1937, рік 17, ч. 6, стор. 121 так писала про мадритського ґенерала Міяху, який боровся проти ґенерала Франка: "Президент славної Мадритської оборонної комісії, товариш **Міяха, є членом комуністичної партії.** Його діло, разом з ділами інших відпоручників, перейде до історії." Ця часопись це урядова часопись виконавчого комітету комуністичного інтернаціоналу. Отже самі провідники комуністів свідчать, ХТО ТАКИЙ Міяха, ґенерал Мадриту.

Нині комуністи (по упадку Мадриту) інакшої заспівали....

Нині Міяха це зрадник, убійник рядових комуністів, троцкіст, анархіст—товаріщ колишній, Міяха....

Ось як комуністи розуміють життя!

— — — —

Телеґрами з 4 квітня подали, що через граничну стацію Столпці більшовики переслали до Польщі цілі залізничі вози муніції і воєнного матеріялу, на випадок борби з німцями. Пишуть, що залізничі лінії до Польщі завалені воєнним матеріялом, який більшовики везуть ляхам в поміч.

Ось так "товариші" побратались з буржуями ляхами. Так вони розуміють гасло "війна війні"— так вони розуміють "демократію." Чи є і може бути більший обман?

— — — —

Але найбільше характеристичним для більшовицьких відносин є письма більшовицького письменника Хвильового, писані в більшовії, видані більшовиками і окричані, як найбільші досягнення більшовизму.

В оповіданню "Вараки, що за містом" описує Хвильовий, як два деґенерали, шпитальні робітники, котрі знають тільки самогон і дівку позачергою праці, на вид більшовицької відозви падуть на думку закопувати ЖИВЦЕМ своїх противників, небільшовиків і описує з патольоґічною точністю, як вони це обмірковують та виконують.

Ось тут бачите, що таке більшовизм—це страшна ДУХОВА ХОРОБА, котра перевертає всі людські почування та розуміння.

Хвильовий пише так: "І от до Мазія прибіг Юхим, кинув спрожога:

—Ну, єсть плякат!

—Що кажеш, Юхиме?

Мазій дивиться двома ярками. Від нього йде труповий дух.

—Кажу, прояви себе!

І розповів: треба товаришам підсобити. Одним словом, приштокати.

Мазій думає недовго, і вже гудить голосом польової порожнечі:

—Це можна..Чогож не можна?"
("Вибрані твори," Укр. Книгоспілка, стор. 19.)

* * *

Ось так більшовик вміє "підсобити" своїм....

І для тої огиди, як сам твердить, "чогож не можна"? Він це виконує.

* * *

"Повеселішав.

—Бери без сумлєнія.

—В тім то й річ: допомагати прийдеться. До ями потягнемо. Треба хоч одного живого зарити."

стор. 29

* * *

Ось коли більшовицькі деґенерати "веселяться" і з якої причини. З того бачимо, чого їм треба—зарити! Зарити все, сумління, честь, людскість..

Тому ось що роблять:

* * *

"Далі звязали віжками, забили хусткою рота й потягли живе тіло по вулиці, а потім по завулках.

Звичайно притягли на цвинтар до тієї ями, що рили в день.....

Смерділо трупами. Мазій поставив над ямою звязану голубу людину й штовхнув її.

Гупнуло.

Застогнало.....

Засипали." (стор. 30-31)

* * *

Ось такі то є соціяльні "ідеали," поліпшення життя і соціялістичний "рай" совітів, що радше подобає на розперезаний і випущений дім умово хорих.

А в оповіданню "Я," Хвильовий описує такі картини—одинокі в світі і можливі тільки в царстві сатани, яким є більшовизм.

* * *

"Мужчина впав на коліна й просив милости. Я з силою штовхнув його ногою—і він розкинувся горілиць.

Женщина приложила травр до скроні із розпуці похилилася на стіл.

Женщина сказала глухо і мертво:

—Сухайте, я мати троє дітий!.... Я:

—Розстрілять!" (стор. 68)

* * *

Ось чим є більшовизм, катівня живих людий, ганьба цивілізації XX століття!

Проч з катами! Проч з тою ганьбою на тілі людства!

(Далі буде).

о. П. Вожик

ВНУТРІШНА ПОЛІТИКА ЧЕХІВ

Від самого початку чеської суверенности зауважено, що чехи виховались під впливом німців і від того ніяк не могли звільнитися. З тим їм було добре і тому їх міністри, як Гаха або Хвалькофскі навипередки біли до німців а вислідом тих побігів був розказ президента Гахи, щоби всі військові чеські частини зложили зброю і все передали в руки німецької армії. Той розказ потім praдське радіо повторювало що десять, хвилин цілий день 16 марта і ані один жовнір не підніс зброї в обороні чести і гідности чеської нації. Така внутрішна політика засуджує нарід на нікчемність, бо позбавляє його моральної відпорности і вчить меншевартности.

Бенеш і Гаха.

Це два професори університету і президенти Чехії. Оба вони могли до певної міри бути добрими професорами теоретиками, але дуже нездалими політиками. До політики і дипльомації треба уродитися, сама наука не вистане. Часто буває так, що вроджений дипльомат може в політиці обвити кругом пальця особу, яка має наукові дипльоми. Щось таке зробив Гітлер з Бенешом і Гахою. Він осідлав їх як сам хотів і поїхав на них до Праги, щоби там заночувати в замку чеських королів а на чеськім парляменті вивісити свастику, свій знак. Їзда Гітлера була така скора, що чеське населення прямо не опиталося, що робиться.

Чеська історія повинна нас дуже богато навчити. Перше, що невільно когобудь ставити на чоло держави, чи навіть якоїнебудь організації, та що теперішна політика керується не лише мудрістю, але також хитрістю і збройною силою, та рішучістю.

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія — ч. 18—42
Новий Шлях, Саскатун, — ч. 15—30
Наш Стяг, Шікаго — ч. 7—15
Українські Вісти, Едмонтон— ч. 8—15
Політика, Варшава— ч. 3—7
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 106—113
Світ дитини, Львів— ч. 2
Світло, Мондер — ч. 5—7
Праця, Прудентополіс, — ч. 4—12
Українська Іванич, Львів — ч. 1
Самоосвітник, Прудентополіс — ч 2
Січ, Монтреаль— ч. 1
Дзвони, Львів — ч. 1, 2
Вільне Козацтво, Париж— ч. 259
Проблєми, Варшава— ч. 2

Д. ЯКІМІЩАК
Адвокат
Адресуйте так:
D. YAKIMISCHAK,
407 McIntyre Blk., Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 10(34) ЙОРКТОН, САСК. 14 Травня, 1939 Vol. VII, No.10 (34) YORKTON, SASK. May 14 1939

НЕХАЙ ЖИВЕ КАНАДА!

Цими днями приїзджають до Канади Їх Величності, наш Король і Королева.

Приїзджають як Господарі до своєї Канадійської Волості.

І радіє вся Канада від моря до моря.

Дужа, молода, закосичена весною, наша сильна, вільна Канада!

Тут ще неміряні степи, тут ще неміряні шляхи ждуть своїх здобувців.

Бременна найкращими можливостями, сповнена найглибшими надіями, наша Канада дає своїм Синам і Донькам силу Рідної Землі, білий хліб і здорове мясо, як зарево ранку.

Тут кождий ПАН.

В Канаді нема рабів!

Кождий хлібороб це лицар і здобувець. Отже найкраща шляхта, бо чистої, здорової, тугої крови, через працю і власний побідний труд.

З піднесеним чолом і ясним зором витає вільний нарід Канади своїх державних Господарів.

Витає з чистою любовою, щиро як діти витають своїх родичів.

Витає привітністю державних прапорів наших, зарожевленими радістю і ожиданням щічками дітвори, повагою і гідністю старих поселенців— однодушним привітом всіх рас, всіх народів Канади, що тепер творять один державний нарід та одну надійну будучність.

Український нарід в Канаді радіє цілим серцем. Це одна наша земля, де ми вільні, де ми рівно і повноправні.

В маєстаті Їх Величностий є запорука свободи, сили і чести Канади.

НАШОМУ КОРОЛЮ І КОРОЛЕВІЙ - СЛАВА!

СЛУЖБА БОЖА ЧЕРЕЗ РАДІО— ЧЕРЕЗ СТАЦІЮ СКУ БУДЕ ПЕРЕДАНА В НЕДІЛЮ, ДНЯ 28. ТРАВНЯ (ЗЕЛЕНІ СВЯТА) від Години 10 до 11.30 РАНО (C.S.T.), з ЦЕРКВИ Св. ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ У ВИНИПЕГУ. Відправляє о. Др. В. КУШНІР, співає ДІТОЧИЙ ХОР, під управою п. О. Мушія; солісти: Оля Івашків; Оля Бойчук; Емілія Кравчук; Евгенія Житкевич і Роман Бабух. Ласкаві ЖЕРТВИ на покриття коштів і письма зі своїми враженнями слати на адресу: ST. VLADIMIR AND OLGA CHURCH, 115 McGREGOR ST., WINNIPEG, MAN. Перекажіть знакомим, най слухають.

ЗАРЯД ПАРОХІЇ

Йосиф Гов

ДО ДІТИЙ КАНАДИ

Нехай кождий молодий канадієць знає, що наш край не може позволити на це, щоби один одніський його син пропав через дурощі, які обезволюють або проступки, що понижують! Уважайте на це, щоби суворі труди країни не зменшились. Праця загально скріпляє всіх тих, що звикли жити з праці рук а хто живе з бюрової праці, у правильних відступах вільного часу повинен працею рук оживити духа та відсвіжити енергію. Розум однак не менше від рук є потрібний і конечний для розвою і піднесення країни. Канада не може позволити на це, щоби один одніський трутень вдіз до умового улию. Нероби і волокити є зрадниками країни, в котрій родились.

ЗОЛОТО КАНАДИ

Славні поля Кльондайку в околиці Юкону не перестають бути важним доставцем золота, витворюючи річно два міліони вартости цього дорогоцінного металю. Ці поля є головним жерелом золотих покладів. Стверджено, що там ще стільки золотих покладів що вистане на повних 15 літ для праці тим всім, котрі тепер там працюють.

КАНАДІЙСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ БУДЖЕТ

25 квітня сповістив міністер фінансів дост. Доннинг новий уклад приходів і розходів на біжучий діловий рік 1939/40.

Розходи перевищатимуть, так обчислено, приходи на цілих $55,666,000.

Всі приходи Канади обчислено на $501,677,000 — а розходи на $557.343,000.

З того поодинокі дані такі.

Загальний довг Канади з днем 31 марта 1939 виносить $3,157,334,000 — отже величезну суму, котру лекше виразити цифрами як зрозуміти в подробицях.

Страти через запоруку початкової ціни і ведення пшеничних діл— $25,000,000. Іншими словами— двацять пять міліонів долярів доплатить наша Канада, щоби вдержати можливу ціну на пшеницю і забезпечити її збут. Діткнені тим головно хлібороби степових провінцій, для котрих справа збуту пшениці це справа життя їх і родини.

Розбудова домів і шляхів $65,000,000 видатку. Ця справа торкається головно міського населення і як бачимо видатково два рази з горою перевищає видатки на пшеничні справи. Іншими словамиш, місто скористає з того буджету більше, як прерія.

Вісім міліонів долярів призначено міністерству копалень і природних богацтв. За ці гроші будуть направляти дороги, робити нові в парках і в лісах та зберігати дике життя футрових звірят. З тої суми $3,750,000 ужиють на поправу туристичних доріг, де вони сходяться з дорогами Америки, котрі ведуть до парків і всеканадійської дороги. Саскачеван дістане на цю ціль $375,000 — Манітоба $475,000.

— — — —

Через недобір державного буджету національний довг Канади збільшиться.

Це спричинює зменшення кредиту і стагнацію торговлі та праці. Нові тягарі, менше руху. Вигляди не конче принадні. Бо тільки оживлений торговельний рух, збільшення варстатів праці, заспокоєння можливостий родинного життя для многих молодих через працю—можуть зрівноважити буджет, зрівняти приходи і розходи, управильнити життя. Інакше заломання неминучі. Добро Канади вимагає посилення праці!

ПРОТИ ЛИХВАРСТВА

Дост. Дж. Л. А. Айльслі, міністер скарбу, 26 квітня взивав законодатну палату, щоби приняти закон проти лихви, силою котрого за малі позички можна брати не більше як 2% місячно.

Ці, що уділюють малі позички, діляться на три роди. Крім чартерованих банків займаються тим ще домініяльні компанії, провінціональні компанії та поодинокі люди. Домініяльних компаній, що уділювали малі позички, було три—вони в 1938 позичили людям $9,701,000. З проценту та діловодства дістали ці компанії в тім самім році $1,096,000

Провінціональних компаній є 46—вони визичили минулого року $6,500,000.

Але найбільше є тайних лихварів, котрі часом числять навіть 1000% річно.

Отже щоби управильнити справу і не допустити до надужиття, принято вкінці закон, про який згадано вище. Посол Токер з Ростерн, Саск., казав, що 2% місячно забогато, але остаточно й сам за тим голосував, бо як сказав —тим чином вкоротиться надужиття лихварів і цей закон уводить на добру дорогу.

КАНАДІЙСЬКЕ ЗБРОЄННЯ

Дост. МекКензі, міністер краєвої оборони, проголосив в парляменті, що згідно з угодою, яку Канада має тепер з Великою Британією, тут в Канаді будуть вишколювати летунів в Трентон і в Кемп Борден, як летунів Королівських Воздушних Сил Канади.

На ту ціль правительство призначило цього року $6,000,000.

Одного року вишколять яких 50 летунів. Вишколення буде обіймати три ступні. Засадниче—в прилюдних школах і летничих клюбах. Середнє— в Кемп Борден. Вище в Трентон.

Студентів будуть приймати на час 4 літ і не вимагатимуть студій з Військової колегії або з університету, що має місце, коли хтось старається вступити на сталу службу. Після 4 літ тимчасової служби послідує 6 літ летничої служби в резерві.

Кождий студент дістане крім звичайної платні ще $500. річно додатку за три роки служби, при кінці. 5% платні задержать — так, що коли буде відходити зі служби, дістане $1,500 і тих 5% задержаної платні. Окрім того поможуть йому добути працю.

Всіх гроший на оборону призначено цього року $63,000,000.

Наша молодь, здорова, росла і котра має сильне серце (до летунства треба мати рішучо здорове і сильне серце)— повинна негайно скористати з тої нагоди і післати просьбу о приняття чим скорше на адресу Військової Летунської Школи в Трентон або на адресу Міністерства Оборони в Отаві.

Часто на фармах живе кілька хлопців, здорових і рослих, котрі не мали спромоги покінчити вищі школи— але з добрим успіхом покінчили місцеві школи і не мають доволі землі, щоби почати власне господарство. Вони і їм подібні повинні застановитися і скористати з обставин, доки час і можна.

Зі Золотих Віршів Життя

П. Куліш

НАШ РІД

Ой наш рід ведеться здавна.
Наша слава здавна славна.
Наша правда здавна права —
чиста, славна наша слава!

ПРИГОТОВАННЯ В КАНАДІ

Т. Дж. Делані, головний управитель фабрики залізних виробів у Ґананок, Онт. заявив в переїзді через Виннипеґ, що протягом останніх 10 місяців в його фабриці виробили 18,000 бомбів, останнього взору 11 і пів фунтових летунських для вжитку Королівської Воздушної Летунської Сили Канади.

Ця фабрика є одинока на цім суходолі, котра виробляє такі бомби. Про силу тих бомб свідчить це, що колиб така бомба впала на готель, що має три поверхи і 34 світлиць, то розмете його в кришки.

Бомби розділено між станиці в Отаві, Виннипеґу, Трентоні і Дормавт, Н.С.

АНГЛІЙСЬКИЙ БУДЖЕТ

Сир Джан Саймон проголосив прямо фантастичну суму, яку творить цьогорічний буджет Англії. Він сягає суму пять міліярдів і девятьсот вісімдесять міліонів долярів— на що доходовий податок приносить аж 27 і пів % доходів кождого англійця.

Половину цього буджету піде на зброєння. Заведено примусову бранку. Взяли 200,000 рекрутів.

З того бачимо, який дорогий є европейський мир— і як дешевий мігби бути, колиб світ замість зброєння більше дослухувався до голосу Христового Намісника на землі, св. Отця— котрис взиває світ до молитви за мир.

Скільки добра, помочі і потіхи можнаб зробити цими грішми— скільки сліз можнаб обтерти— а так, ці гроші призначені на смертоносну зброю, що може калічити та витисне нову повінь сліз.

Колиб то люди більше слухали і розуміли слова св. Письма: "Іди і не гріши, щоби тобі ГІРШЕ не було!"

Було зле, дуже зле в 1914—1918 р. і пізнійше— але може стати ще гірше.

Світ глухий і німий на слова св. Письма —жене з очайдушною безоглядністю в пропасть....

ДИВО ДИВ

Світовий ярмарок в Ню Йорку відкрито в неділю 30 квітня, коштом $157,000,000. Прислали на виставу річи 35 держав і 60 країв. Простір вистави обіймає 1,216 акрів і треба три дні доброго ходу, щоби це обійти навколо.

Є там останні досягнення новітної техніки, а також спроби здогаду, як буде виглядати завтрішний світ. Все, що найкраще і може притягнути людські очі— там є.

Все обчислене на зиск і дохід. Сподіються міліонів людий, котрі прийдуть оглядати виставу.

Але одного там нема— нема покори і віри в Боже Провидіння, котре кермує осягами людського духа і без котрого вся людська праця є нічим.

Гумор.—В крамниці.— Приходить дитина, ставить дві фляшки на ляді і просить: Прошу пів літри молока....— А до другої фляшки?—А, то мамуся просили, щоб ви влили воду окремо, а не разом з молоком.

Гумор.— Дивний.— Як ви оправдуєтесь перед жінкою, коли пізно вертаєтесь додому.
—Якіж ви дивні! То ви думаєте, що вона взагалі дає мені прийти до слова?

У школі: Івасю, як поділиш сім яблук між вісьмох товаришів?
—Зроблю мармоляду, пане учителю.

НАШІ УСПІХИ

Загальні Збори **Товариства Допомоги Інвалідам** були у Львові, 25 марта.

Всіх членів товариство має 6,614— з вкладок було 10,712 зл. Жертви в краю дали 70,399 злотих (приблизно $14,000)— зі закордону було 58,207 зл. Всі приходи загально винесли 152,870 зл. За ці гроші виплачують допомогу нашим інвалідам і ведуть діловодство. Головою вибрали поновно др. Ів. Ґижу.

23 марта минуло 40 літ істнування **Сільського Господаря** в Галичині, котрий заложив наш священик о. Дуткевич в Олеську. Тепер приїхали 236 гості і відпоручники та слухали, як інжинір Лапчук читав перший протокол з 23 марта 1899 року. Сільський Господар має тепер 2,000 кружків і 160,000 членів.

БОГ ПЕРЕД УСІМ!

Це є провідні слова голяндської королеви Вільгельміни. Так вона сказала через радіо і додала, що цего буде придержуватися до останнього віддиху.

Замість літаків, човгів і газу— королева візвала націю до духового і морального зброєння. А на чолі всіх справ і нації— Бог!

ЗАКОН ПРО РОБІТНИЧІ СОЮЗИ

28 квітня змінено дещо закон в тім, що злочином буде, колиб хто відправив робітника тільки за те, що він належить до якогось робітничого союзу. Під тим оглядом не було найменшої ріжниці між послами— всі згодилися на той закон.

Ліберальний посол з Форт Вилієм, Мек Айвор, сказав, що прийде той день, коли засади християнства будуть правлячими в робітничій справі.

Коби Бог дав— тоді робітник зажився гідним життям, як належить.

ЗАСТІЙ ТОРГОВЛІ

Застій міжнародної торговлі є душенням цивілізації. Так повстає політичний утиск, що доводить до фашизму. Застій нищить міжнародну грошеву систему. Многі нації стають невиплатні а це відбивається гірко на їх сусідах.

Так пише "Венкувер Сан" і не можна не признати йому рації в цій площині.

Але подумати тільки, яке страшне спустошення чинить застій в релігійнім життю країни— і до чого доводить?!' Тоді не фашизм, котрий все таки є хвилевим явищем, як все на світі— але розвал душ і вічна загибіль є його наслідком!

ПІШЛИ НА УСТУПКИ

Під натиском організацій фармерів Західної Канади правительство таки пішло на уступки і з початково поданої ціни 60ц. за бушель—підвищено тепер ту ціну до 70ц. за **бушель пшениці, ч. 1 нортерн, у Форт Вилієм.** Цю початкову ціну платити будуть хліборобам в Західній Канаді, за пшениці з цьогорічного збору до висоти 5,000 бушлів для одного фармера. Але можуть ту ціну розтягнути також на Східну Канаду.

Додаток до засівів (бонус), там, де жнива не дописали, буде один доляр там, де фармар зібрав з акра 8-12 бушлів, замість сподіваних 11-15 бушлів. Де зібрав тільки 4-8 бушлів, замість сподіваних 6-10 бушлів з акра, там доплата буде $1.50. А там, де зібрав тільки до 4 бушлів з акра, доплата буде два доляри. Ця доплата буде обчислювана на основі збору підчас жнив з половини всего, що фармар управляв того року.

В САСКАЧЕВАНІ ЗАЙШЛИ ВАЖНІ ЗМІНИ

На основі нових законів фармері в Саскачевані обовязані зараз по зборі збіжжа — себто по молоченню заплатити деякі довги в тій черзі:

1) За молочення.
2) За шпагат і направу машин, які запоручив муніціпал або поміг в цім, до висоти 30 центів нового збору з одного акра.
3) За насіння, яке хтось дістав.
4) Податок за 1939— і тоді доперва інші вірителі можуть допоминатися о свої довги.

Та подивитися на ці чотири точки і коли фармер то все поплатить— а жити самий також мусить, то ледви, чи остане щось іще для інших довжників. Іншими словами, кредит підупаде, бо хто схоче давати на борг, коли він може надіятися звороту своїх гроший аж на пятім місці по заплаченню всіх інших довгів?..

Одначе в тім законодавстві є вимки.

1) Коли хтось **нічим не завинив** в муніципалі до першого липня 1939, ані за податок, ані за насіння, ані за допомогу, тоді **дістане посвідку** на це і може продати своє збіжжа по молоченню, як сам захоче і коли захоче. Без такої посвідки невільно не лише продавати, але також невільно купувати збіжжа.

2) Муніципальна рада може виняти зпід того закону певну фарму або збір збіжа, коли заходить певність, що даному фармарови неможливо того всего платити і він через це попавби в нужду.

3) "Виділ віддовження" — "Debt Adjustment board" може на внесення Муніціпальної Ради або цілий муніципал, або частину звільнити з обсягу того закону.

Ці три вимки дають нагоду тим, котрі будуть неспроможні виконати закон, хіба з тяжкою кривдою власною— зарадити тому положенню і дати нагоду звільнитися від плачення правним порядком.

НАРОДНЕ ЗДОРОВЛЯ В САСКАЧЕВАНІ

На основі нового Саскачеванського закону про лікарську і лічничу допомогу, кождий муніципал може перевести голосовання, щоби забезпечити лікарську обслугу і лічницю для всіх своїх мешканців. Право голосувати має кождий мешканець муніципалу, котрий мешкає там від трох місяців і має 21 або більше літ. До осягнення ціли треба три пятих голосів за тим. Подібно може частина муніципалу переголосувати для себе лікарську і шпитальну допомогу таким самим способом. Закон каже, що податок на це можна стягнути з платні робітника через працедавця. Колиб роботодавець занедбав або не хотів цього заплатити з платні, мимо упімнення, тоді підпадає карі і окремо має заплатити податок.

Гумор.— Чоловік, що має недобру жінку, питає свого приятеля: Слухай, властиво на що то при шлюбі свідків?—Бо часом чоловік вибере собі таку жінку, що потому ніхто не повірилби, що він її справді вибрав, якби не свідки.

Що і як люди думають?

Колиб західні демократії від самого початку заістнування червоного фашизму в Росії були його так морально збойкотували, як тепер гітлеріащину— то не булиби ми побачили тої кризи, яку тепер ці демократії переходять. Ол. Керенський.

— — — —

Нам треба думати і вишукувати наші власні клопоти. Треба більше критично відноситися до домашніх справ а менше звертати увагу на чужі справи. Герб. С. Ейґар

— — — —

Маємо якраз таке правительство, на яке заслугуємо. Вже час, щоби американці збудилися і більше займалися власним правительством. Сенатор Б. К. Гвілер.

— — —

Заявляємо повний спротив всякій демократії, чи з права, чи з ліва, коли вона нарушує дане Богом право одиниць, одинцем чи збірно.

Голосимо і боронимо свободу сумління одиниці, ненарушність людської особистости, підчинення держав і правительств моральному законові, як він оснований в людській природі або обявлений Богом.

Відкидаємо і осуджуємо кожде поняття, що робить державу цілею самою для себе, або надає її безглядну і неограничену суверенність.

Чоловік не істнує для держави, але держава істнує для чоловіка, щоби зміг осягнути на землі своє найвище особисте удосконалення і своє останнє призначення в небі.

Преосв. К. Дж. Альтер, епископ Толідо, Огайо.

— — — —

Коли партійництво бере верх над патріотизмом, тоді край в небезпеці.
Дж. В. Норис.

Коли робимо це, що повинні —не належиться нам похвала. Це є наш обовязок.
Св. Августин.

Росія це: "нема цементу, який лучивби цю потворну суховартість. Згори давить сила, але духа внутрі нема."
Гоголь.

— — —

Росія— це різка, що нею батько карає дитину, а потім ломить ту різку.
Семененко в листі з Риму, 12 мая 1938

— — — —

Істнує мистецтво читання, подібно як істнує мистецтво думання і мистецтво писання.

• • •

Малі удари звалять дуба....

• • •

І треба нам, люди, у тямку це взять,
що вчена громада могучая рать!

• • •

Преса в нинішних часах се побіч капіталу першорядна сила, яка править світом. Вона настроює думання і формує переконання людства, вона, можна сказати, править людською совістю.

Преосв. Григорій Хомишин

• • •

Не погасай, мій ясний світе!
Туман душевний розганяй.
Дай силу дух святий кріпити,
І шлях важкий тернами вкритий
Небесним сяйвом проясняй.
Зішли на ум святе натхнення,
І святість дай йому свою,
Й проголошу Твоє спасення
І ласку-благодать Твою!

Шевченко.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КОРОЛЬ ЮРІЙ VI. І КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА В КАНАДІ

В місяці травні цього року, серед самого розгару міжнародних напружень, вибивається на чолове місце незвичайна подія, а саме відвідини Канади і Злучених Держав Північної Америки Їх Величеством Королем Великої Британії Юрієм VI. і Королевою Єлисаветою. Заки отсі рядки дійдуть до наших читачів, Королівська Родина буде вже на канадійській землі.

Відвідини Королівської Родини це далекосягле значіння не тільки для народів Канади але взагалі для народів цілої Британської Імперії. Серед хаосу світа, очі міліонів британських горожан звернені на Короля і Королеву, як на одиноку запоруку миру і добробуту, не тільки Британської Імперії, але цілого світа. І тому то мешканці Канади з такою запопадливістю і відвічальністю стараються прилагодити Королівській Родині як найкращий привіт. У цьому важному завданні співділають усі канадійці, усі публичні і приватні чинники, без огляду на це, яке хто занимає становище, з якої суспільної кляси походить. Усім ходить о це, щоби Королівській Родині висказати у найкращій формі свої щирі, глибокі почування льояльности і любови.

Вже сьогодня можемо сказати, що горожани Канади добачують найбільший успіх у відвідинах Їх Величества Короля і Королевої не у голосних та звичайно плитких та поверхових маніфестаціях, але у піднесенні і шляхотності духа та поведення міліонів канадійського народу та гостей, що з близька і з далека будуть свідками тріюмфальної подорожі Королівської Родини через Домінію Канади.

Вправді Королівська Родина відвідає також і Злучені Держави Північної Америки, можливо, що задержатьсая тут і там в одному чи другому місті чи Стейті, однак є всякі познаки, що тисячі Американців прибудуть вже до Канади, щоби тут висказати Достойним Гостям свою любов і свою пошану. Канада і Америка, це краї свободи, це краї щирої демократії. Взаїмна пошана провідників обох народів, це певна запорука мирного пожиття і добробуту Американського Континенту.

Коли все те взяти під розвагу, то королівські відвідини не будуть мати того блеску та шуму, як це звичайно буває при нагоді публичних появ та виступів провідників тоталітарних держав Німеччини та Італії. В Канаді булоби прямо неможливим зібрати півміліона людей на одні площі, булоби неможливим, щоби кожний чоловік стояв на своїому призначеному місци, у певному віддаленні один від другого, при громових викриках на приказ. при піднесенні руки до гори на знак провідника. Все те не є в характері Канади і її горожан. На щось такого вони навіть нерадо глядять у інших народів.

Королівська Родина переїзджатиме і так серед радости та ентузіязму населення, серед мимовільних маніфестацій та окликів. Поза військову дисципліну та духа чисто військових частин Їх Величества в Канаді стрінуть тільки щиро-сердечні вияви льояльности і пошани. Тисячі вийдуть на стрічу Королівській Родині, тому що вони хотять вийти, тому що вони думають про це, що роблять а може ще більше.

Для нас українців Канади, відвідини Королівської Родини у місяці травню, це велика подія і школа практичного досвіду. Ми будемо радіти разом з міліонами канадійських співгорожан, заявляючи Їх Величеству Королеві Юрієві VI. і Королевій Єлисаветі нашу щиру, глибоку любов і пошану. Ми в льояльности до Них хочемо остати і хочемо, щоби такими виростали в Канаді цілі наші українські покоління. Однак наша ВІТЧИНА-УКРАЇНА в неволі. Чи тут не богато вини у нас самих? Глядім, в чім лежить велич Британської Імперії. У беззастережній пошані Державного Авторітету. Їх Величество Король Юрій VI. і Королева Єлисавета недавно обняли престол своїх Батьків і Народу. Вони обняли владу в часі загальної переоцінки всіх вартостей нинішнього світа, в часі, коли топчеться людські і Божі права, коли рветься всі звязки житєвої лучности народів і держав, в часі, коли йде гоpяча дискусія, щоби збити усякий авторітет, усяку правду, щоби її викривити або бодай притемнити.

Під впливом цеї руїнної пропаґанди пішли в неволю цілі народи, пішов в неволю і наш український народ, однак над Великою Британією, ми не бачимо ані одної хмарки, якаби затемнювала блеск світла Достойних Осіб Короля і Королевої, цього жерела сили і добробуту Великої Імперії. Де тут сліди отруї лібералізму, большевизму, що так страшно вдарили і вдаряють у авторітет нашого народу?

Ця чудна лучність горожан Британської Імперії з Їх Величеством Королем і Королевою відбиваються у совереннiй соцільній єдности велико-британських народів. Це ми бачимо серед нечуваних міжнародних ускладнень та напружень, це ми будемо бачити також при нагоді відвідин Королівської Родини в Канаді. Ті цінности велико-британських народів є також і нашими цінностями. Виховуймо в них самі себе і цілі наші майбутні покоління. Тоді скінчиться неволя України.

С.В.

ДЛЯ КАНАДІЙСЬКОЇ МОЛОДІ

Щоби бодай частинно заспокоїти пекуче питання молоді, канадійське правительство рішило перевести лісові роботи, коштом одного міліона долярів. На ці роботи правительство покличе безробітну молодь Канади і сподіється таким чином дати працю 10000 молодим нашим громадянам, як це заявив в Оттаві дост. Норман Роджерс підчас з'їзду Ліберального товариства XX ст.

Нам видається, що це не є розвязкою питання молоді в Канаді, тільки відтягненням тої розвязки. Безробітної молоді в Канаді є сотки тисяч— це молоді люди, що ніколи і ніде не працювали, котрим літа скоро минають, котрі хотілиб жити родинним життям, але не мають спромоги ні відваги заложити родинне огнище ізза браку середників до життя. Посилати частину тої молоді на лісові роботи— не розвяже для неї питання безробіття і забезпеки будучности, тільки загострить. Бо ці роботи часові— а що буде потім? Тут треба всенаціонального пляну, на широку міру і довшу мету, щоби вивести канадійську молодь з прикрого положення безробіття— а лісові роботи тим не є, а мабуть ніхто з правительства не уважає за відповідне тим гризтися і над тим попрацювати. Справа молоді є для Канади першої ваги і чи скорше чи пізнійше наше правительство мусить поважно нею займатися.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Май, 1939

14. **неділя — О сліпородженім**
15. понеділок — Атаназія Великого
16. второк — † Теодозія печерського
17. середа — Пелагії прп.
18. **четвер — Вознесення**
19. пятниця — Йова мистрад.
20. субота — Явлиння Ч. Хреста
21. **неділя — Св. Отців**
22. понеділок — † Пер. мощів св. Николая
23. второк — † Симеона Зил.
24. середа — Мокія свящмуч.
25. четвер — Епіфанія і Германа
26. пятниця — Глікери муч.
27. субота — Ізидора муч.
28. **неділя — Зіслання св. Духа**
29. **понеділок — Пр. Тройці**
30. второк — Андроніка і пр.
31. середа — Теодота, муч.

Устав

14. нед. О сліпорожденім— гл. 5, єв. воскр. 8, на Сл. Б. ап. 38, єв. Ів. 34.

17.—**віддання Пасхи, плащеницю здіймаємо з престола.**

18. **Вознесення, Литія, на утр. єв. Мар.** 71, на Сл. Б. ап. 1, єв. Лук. 114.

21, **нед.** св. Отців, 7 Нік Собора— гл. 6, єв. воскр. 10, Литія, на Сл. Б. ап. 44 і 68, єв. Ів. 56 і 61. Вечірня Вел. перенесення мощів св. о. Николая.

27.—**Задушна Субота.**

28, Зіслання св. Духа— **Хати замаєні зеленню,** Литія, на початку співаємо "Царю небесний," єв. вос. 9 —на Сл. Б. Єлици, ап. 3, єв.Ів. 27, Вечірня з колінопреклонними молитвами.

29, Пр. Тройці— єв. утр. Мат. 116, на Сл. Б. ап. 229 і 197, єв. Мат. 75 і 116.

31—закінчення Майського молебня, обхід кругом церкви з найсв. Тайнами. На Зелені Свята ідемо на могили і молимося на гробах наших дорогих Усопших, священик читає евангелія на гробах.

о. др. Василь Кушнір

ВОЗНЕСЕННЯ ГОСПОДНЕ

Евангеліє св. Луки зач. 114.

Одного разу станув Ісус посеред учеників і сказав їм: Чого стревожилися ви, і чому думки повстають у ваших серцях? Дивіться на мої руки і на мої ноги, що се я сам; дотикайтесь і пригляньтеся; бо дух тіла і костей не має, як бачите, що я маю. (І се сказавши, показав їм руки і ноги). А коли вони ще не вірили з радости, і дивувалися, сказав їм: Маєте тут що їсти? Вони ж дали йому кусник печеної риби. І взявши їв перед ними. І сказав їм: Се слова, що я говорив до вас, будучи ще з вами, що мусить сповнитися все, що написане про мене в законі Мойсея і у пророків і у псальмах. Тоді отворив їм розум, щоби розуміли Письмо. І сказав їм: Так написано, що Христос буде терпіти і воскресне з мертвих в третий день; і в його імя голоситися буде покаяння і відпущення гріхів між усіми народами, почавши від Єрусалиму. Ви ж єсьте свідками того. І се я посилаю обітницю мого Вітця на вас; ви ж сидіть в місті, поки не одягнетеся силою з висоти.

І вивів їх аж до Витанії; і піднявши свої руки, благословив їх. І сталося коли їх благословив, відступив від них (і взносився на небо). А вони, поклонившись йому, повернули в Єрусалим з великою радістю. І перебували завсігди в храмі величаючи Бога.

НАУКА

"І сталося, коли їх благословив, відступив від них і взносився на небо."

Ісус Христос сповнив своє діло, задля якого прийшов на землю. Навчав нас своїми словами і приміром; відкупив нас жертвою хреста; віддав честь і славу свойому Небесному Вітцеві своїм життям і своєю жертвою на Голгофті, умер на хресті, третього дня воскрес із мертвих. Через сорок днів між Воскресенням а Вознесенням богато разів явився своїм ученикам та говорив з ними про ЦАРСТВО БОЖЕ.. І отсе прийшов час повороту до Небесного Вітця. Цей поворот Ісуса Христа до Небесного Вітця є як раз предметом нинішного свята.

Застановімся проте над: 1) над особлившими обставинами цього таїнства; 2) над причинами Вознесення Ісуса Христа на небо; 3) над овочами, які ми повинні зібрати для себе.

I. Особливші обставини цього Таїнства.

1. Ісус Христос явився послідний раз своїм ученикам, які були зібрані разом в світлиці, де колись відбувалася ТАЙНА ВЕЧЕРА. По короткій бесіді, вивів їх на гору ОЛИВНУ: Тут дає їм ще послідні вказівки: відтак благословить їх, і поволи, поволи взноситься на небо, на очах всіх тих, які там були присутні.

2. Погляди всіх учеників були звернені на Христа, що віддалявся щораз то дальше і дальше. Коли Ісус дійшов вже до певної висоти, оповила Його хмарка і Він зник перед їх очима. І коли вони ще так довго, довго гляділи в місце, де зник Ісус, аж ось двох ангелів, у виді мужів зявляється перед ними, в білих одежах і кажуть: Мужі Галилейські, чому глядите на небо? Цей Ісус, що вознісся на небо перед вашими очима, прийде в такий сам спосіб на землю, як ви бачили.

3. Ісус вознісся на небо як ПОБІДНИК. Йому товаришили праведники Старого Завіту, витали міліони ангелів, що співали пісню подяки і побіди. Ісус війшов до неба як ЧОЛОВІК, бо як Бог, находився в небі завсігди.

4. В небі Ісус засів по правиці Бога Вітця, так як ми це мовимо у СИМВОЛІ ВІРИ, як читаємо у Св. Письмі всюда там, де йде мова про Христове Вознесення. Що це значить: засів по правиці Бога Вітця? Значіння тут може бути подвійне: Перше: відпочинок особи, а друге гідність судії, монарха, який спокійно виконує свою власть. Одно і друге відноситься до Христа в небі.

а) Христос в небі є безсмертний і живе вічно щасливим зі своїм Вітцем, а Його відпочинок і, щасливість ніколи не будуть нарушені. б) Слова "сидить по правиці...." відносяться до Христа також як до судії, як до монарха, що править разом з Вітцем і Духом Святим, як Бог, від віків і як ЧОЛОВІК, в особливший спосіб, як судія людей, яких відкупив своєю кровю. І в тім змислі Христос говорить в Евангелію, що Отець дав Йому всяку власть на небі і на землі....

II. Чому вознісся на небо?

1. Тому, щоби сповнилися всі старо-завітні пророцтва, а відтак, щоби прославити своє святе ЧЕЛОВІЧЕСТВО, яке було протягом Його смертного життя так дуже пониженe, переслідуване, топтане, особливо підчас Хресної Дороги та Страстей. Христос взноситься на небо як Побідник смерти і пекла, щоби взяти в посідання своє царство і тішитися вічною славою, яка Йому належиться, як слушна нагорода за тільки терпінь та прикростей: Понизив себе аж до смерти.... і задля цього вивищив Його Господь.

2. Щоби отворити нам двері до неба, які замкнулися були після упадку першого чоловіка Адама. **Іду приготовити вам місце.. Хочу, щоби там, де буду я, і вони були зі мною....**

3. Щоби бути перед Небесним Вітцем нашим заступником, нашим посередником. В небі Христос дальше жертвує себе за нас, показуючи Вітцеви свої рани та виєднуючи в цей спосіб ласки для нас від Бога.

4. Щоби зіслати нам ДУХА СВЯТОГО, так як обіцяв: Добре для вас, як я піду, бо коли я не пішовби, Дух Святий не прийде до вас. Дух Святий довершив діла Христа Спасителя. Через Його ділання устійнилася Христова Церква, через Його ділання і сьогодня навертається світ.

III. Які овочі для нас з цього Таїнства?

1. Перше всього радіймо, що наша людська природа, принята Христом, перший раз блестить божою славою. Сьогодня перший раз безчисленні Ангели Господні в людській природі подивляють самого Бога. Яка це честь, яка слава! Ми діти землі, пороху а наша людська природа поставлена понад всі сотворіння ціла погружена в Божестві.

2. Не привязуймо нашого серця до річей цього світа. Ми тут тільки подорожні, вигнанці, мандрівники.... Серця наші до гори .... Там ожидає нас наш Спаситель. Сонце, що світить високо в горі, тягне до себе кожне зеренце, що скривається в земли. Воно отвирається, розвивається, випрямовується до гори, стремить до сонця. Так само повинно бути звернене ціле наше життя до Христа Господа а будемо жити з Ним вічно

в небі.

3. Не тратьмо ніколи з наших очей Христа Спасителя. Йдім за Ним, наслідуймо Його. Він дав нам певний середник, коли хочемо дійти до неба: ХТО ХОЧЕ ЙТИ ЗА МНОЮ, НЕХАЙ ВІДРЕЧЕТЬСЯ СЕБЕ, ВІЗЬМЕ СВІЙ ХРЕСТ І ЙДЕ ЗА МНОЮ. Тих кілька слів говорять все: святість життя, самовідречення, утеча від гріха, борба з пристрастями, утеча від світа, шляхотність в терпінню, практикування християнських чеснот. Приготовляймося проте як Апостоли на приняття Св. Духа.

В цей святочний день радіймо разом з Христом. Віддаймо Йому нашу любов і признання, що отворив нам двері неба. Від нині на будуче жиймо святим життям, життям молитви, віри і покаяння. Зносім терпеливо всі досвіди та хрести, в надії, що прийде цей день, благословенний день, коли і ми будемо приняті до вічної щасливости.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

14 мая 1648 Богдан Хмельницький розбив в пух і прах ляхів над Жовтими Водами, а 26 мая під Корсунем. Військовий гетьман Потоцький дістався до неволі. Побіда під Жовтими Водами вирішила дальшу долю українського повстання на користь України.

16 мая 1848 скасували в Австрії панщину, котра була ще останком польської сваволі над кріпаками. Перестали люди робити на пана а отаман приїзджати рано під хати з нагайкою, щоби виганяти людий на панщину. Нарід відрухово в цей день волі залят церкви і в сльозах дякував Богу за визволення. Поуставляли хрести, що стоять досі. При цих хрестах ще й тепер збирається нарід та дякує Богу за давну волю і просить о нову— з нової ляцької і більшовицької панщини.

25 мая 1926 на бульварі Сейнт Мішель в середині Парижа, жид Шварцбарт, убив головного отамана УНР, Симона Петлюру. Суд в Парижі звільнив Шварцбарта від вини і кари а світове жидівство проголосило навіть своїм "героєм." Але український нарід не забув, яку ганьбу приніс нашому імени жид— стріляючи до безборонного і беззахисного отамана на чужій землі.

28 мая 1916 помер у Львові Іван Франко, родом з Нагуєвич, Дрогобицького повіту, син коваля—найбільший поет Галицької землі. З творів Франка поручаємо читати "Мойсей" і "Іван Вишенський"— дві найкращі поеми, в котрих глибина чуття, змісту і краса форми разом утворили досі не зрівнаний твір в українській літературі. В прольозі до "Мойсея" Франко так кінчить:

I прийде час, і ти огнистим видом
засяєш у народів вольних колі,
труснеш Кавказ, впережешся Бескидом
і покотиш Чорним Морем гомін волі,
і глянеш як хазяїн домовитий
по своїй хаті і по своїм полі!

В 1918 році здавалося, що ці слова Франка сповнилися— та не надовго. Все таки вони остали для всіх українців як смолоскип серед гноблених буднів— заклик у краще майбутне. Нація не спічне, доки цього не здійснить!

Однак Франко писав також твори, що слабі змістом, а навіть деякі шкідливі. Не можна з того приводу надто дивуватися і робити заскорих висновків. Бо як каже пословиця: "Кожда рожа має свої колючки" — а Франко тут не є винятком.

У школі: Знаєте, мамо, мене нині похвалив учитель в школі!
—Щож казав?
—Ви всі осли, а ти Івасю, найбільший.

ЗОЛОТІ ДУМКИ ПРЕОСВ. ГРИГОРІЯ ХОМИШИНА

"Ми в нашій зарозумілості гороїжимося там, де не треба, а відтак гнемося як раби там, де треба зберегти свою гідність."

"Одні понад других хотять приказувати і диктувати, накидають себе на самозванних національних вождів. Ми вміємо приказувати і диктувати, а не вміємо і не хочемо слухати."

"Нарікаємо на чужих і ворогів а це хочемо видіти властивої причини нещастя в нас самих."

"**Могутність народу не в його численности, ні в його матеріяльних засобах, але в духовій силі.** Сила християнського народу головно в героїчних чеснотах його святих. А як тих нема, то бодай у звичайних чеснотах і добрих ділах. А як і тих нема, тоді нарід це безідейна маса і не представляє ніякої духової сили. І тоді як хто хоче, так з ним поводиться. Тоді нарід сходить немов на безсловесне стадо, він стається обєктом самоволі других, але не субєктом, свідомим своєї вартости і гідности, рішаючим про свою долю та відповідальним за свою діяльність. Одначе виробити духову силу в народі, збудити свідомість високих справ і ідей— се завдання тих, що покликані до Христвого священства."

"Не той великий, хто великий в очах людий. Але той правдиво великий, хто великий в очах Божих."

"Ідея, за котру (хтось) боровся, і терпів, не загине, двигнеться, найдуться люди, що перед тим стояли в тіни як незнані, одначе слідили і відчували ту працю і терпіння, а тепер вони явно і сміло будуть ту ідею здійснювати і поширювати. Се правило кождої доброї справи, се основа умовина всякої святої і правдивої жертви. Бо всяка слушна і добра справа, кожда правдива жертва, вимагає терпіння, з якого відтак виростає ідея зі своїм благодатним вплином, а того, хто сповнить ту жертву серед терпінь і знеслави, чекає велика нагорода."

"Найвищий і абсолютний приклад маємо на самім Ісусі Христі, котрого осудив світ. Штучно витворена ворожа опінія кричала проти Нього: Розпни! Розпни! Умер на хресті обезславлений в невисказано жахливих муках. Здавалося, що все пропало. Одначе це була найкраща, найчистійша і найсвятійша жертва, з якої заяснів найвищий авторитет Ісуса Христа. Бо за те, що унижив себе, був послушний аж до смерти і то смерти хрестної, за те Його імени кланяється всяке коліно на небі, на землі і в преісподних (Фил. 2, 10). З тої жертви вийшло спасення для цілого людства."

"Нещасний був би той, хто був би вигідний та миролюбний, хто хотів би мати спокій за всяку ціну і тому дивився крізь пальці на все, що коло нього діється."

"Одначе ніхто не смів зражуватися, але в терпінні і терпеливості бігти на призначену боротьбу, споглядаючи на Христа Спасителя, начальника і совершителя віри."

др. Кость Левицький

ЗАСЛУГА ДУХОВЕНСТВА В РОЗВИТКУ СЕЛА

З приводу сорока літ праці Краєвого Господарського Товариства Сільський Господар у Львові.

"Тобі, Рідна Земле, наша любов і наш труд.."

Під враженням ювилею в 40-ліття нашого Краєвого Господарського Товариства Сільський Господар у Львові нагадались мені давні часи нашого відродження і тому хочу дещо передати з тих часів про відношення нашого духовенства до господарських справ нашого народу в краю.

Коли наш нарід за часів Австрії визволився з під панщини, то впали на нього нові лихоліття, що підкопали його господарську долю на довгий час. Першою подією була реґуляція ґрунтових тягарів (сервітутів) більшої посілости, так званих лісів і пасовиск, що стояли поза ґрунтами рустикальними.

Адміністраційні реґуляційні комісії переводили доходження і видавали вирішення щодо того: що належиться з лісів і пасовиск дворам а що рустикальним громадам. В інтересі власників дворів було робити заходи, щоб як найменше з лісів і пасовиск віддавати селянам (рільникам), зате в інтересі наших рільників було щоб їм віддали як найбільше лісів і пасовиск, бо без цього рільники не можуть удержатись на малих ґрунтах.

Отже це були процеси на життя й смерть. Сили не були однакові, бо власники більших посілостей (дворе) були інтеліґентні, мали всюди доступ і уряд їх підтримував, а наші селяни були люди неграмотні, українських адвокатів у тих часах (пятьдесятих і шістьдесятих роках минулого століття) майже не було і тому одинокі, що хотіли і могли дещо помогти нашим селянам у цих справах, були наші священики.

У вислідї ті сервітутові процеси в переважній кількости скінчились некорисно для селян, а те, **що вратовано, сталось тільки заходами нашого духовенства, яке стануло по стороні рідного селянства, а не по стороні дворів.** Звідсі розпочався антаґонізм між дворами та нашим духовенством: хлоп і поп.

Другою страшною подією був "голодний" рік 1864, такий тяжкий, що австрійський уряд спроваджував кукурузу, щоб відживляти заголоджене сільське населення. Привезену з циркулів (окружних староств) кукурузу розмелювали на крупи, варили та примащували сіканою кропивою і цим живились голодні рільники.

Наше духовенство зарятувало тоді збіднілих селян таким чином, що виєднувало у **староствах конечні підмоги для них, а наші** їмості давали зголоднілим безплатні борщеві обіди і випікали для голодуючих разовий хліб. Оце була своя доразова допомога, щоб не допускати до випродування ґрунтів за безцін.

Третя подія, що виступила грізними проявами у сімдесятих роках минулого століття, це було розпивання нашого народу по селах і місточках, яке доводило до пропивання селянських маєтків: ґрунтів і політків, як також до розпусти і лінивства. Давня привичка до двірської коршми розбуялась на волі у страшний наліг пиянства без міри і без стриму.

Оцей тяжкий стан занепаду нашого народу спричинив **акцію проти пиянства, що її підняв був митрополит о. Йосиф Сембратович за порадою о. офіціяла Мих. Малиновського. В половині сімдесятих роках минулого століття уладжувало наше духовенство в цілому краю: місії тверезости, присяги з відреченням палених напоїв і закладанням братств тверезости.**

Пригадую собі, як наші місіонарі: о. Рудольф Мох зпід Галича й о. Антін Струтинський з Ямниці відбували місії тверезости та як мій батько і моя мати перші присягали на тверезість (для прикладу), а за ними майже вся громада приступала до присяги.

Оця акція тверезости сильно поразила власників більшої посілости, що мали великі доходи з аренди права пропінації і без них не могли обійтися. Тому в недовгому часі вони мусіли погодитись на викуп права пропінації.

Чому я це все підношу і зазначую своїми опогадами з приводу ювилейних загальних зборів Краєвого Господарського Товариства Сільський Господар, що відбулись у Львові 23 березня цього року?

Саме тому щоб нагадати, що **українське духовенство в найтяжчих часах нашого відродження не забувало про стан сільських господарів.** У духовній семинарії у Львові викладали науку про сільське господарство. Викладав цей предмет за моїх студентських часів професор учительської семинарії Іван Бічай. Опісля **два брати отці Дуткевичі в 1899 році заснували товариство Сільський Господар в Олеську коло Бродів, яке пізніще перенесено до Львова і поширено на Краєве Господарське Товариство,** яким тут живо заціхавився мій товариш, адвокат др. Евген Олесницький.

Він разом зі мною як головою парляментарної репрезентації підніс це Товариство до значіння станової репрезентації нашого сільського господарства в краю, що признало нам австрійське міністерство хліборобства. І оцей період діяльности нашого Сільського Господаря (1909—1917) належить до найсвітліших у його 40-літній праці, бо в ньому створено дійсну сільсько-господарську організацію та придбано значні фонди на її розбудову.

о. М.Т.П.

БЕЗСМЕРТНІСТЬ ДУШІ

Все на світі вмирає, значить— розкладається. Хемічні і фізичні сили складаються і розкладаються. Возьмім на примір—дерево. Воно може зісохнути, погубити листя, зігнити—однак ані один атом того дерева не губиться. Ми бачимо розклад того дерева, але нічо з нього не губиться.

Возьмім другий примір—воду. Чи це лід, чи хмарна вода, то ані одна краплина не пропаде. Скільки вода пливе струями, ріками, озерами—то нічо з тої води не губиться. Колиб хто зважив нашу вселенну в самім початку сотворення і порівнав до нинішної вселенної— то вага булаб та сама. Нічо на світі не пропадає. Воно зміняється.

Не лише матерія не губиться, також енергія, сила не губиться.

Душа людська є безсмертна й вічна сама собою. Але вона не є безсмертна в тім значінню, що Бог є безсмертний. Душа є безсмертна в тім значінню, що смерть не має над нею власти, а Бог її не погубить. Св. Письмо каже: "Котрий одинокий має безсмертність" (І. Тим. 6, 16). Це означає, що Бог є безсмертний сам від себе. Бог має життя сам від себе, бо Він дає життя сотворінням і його в них удержує, а сам від нікого нічого не одержує. Колиб Бог залишив сотворіння, то в тім менті воно пропалоб.

Говорять люди: що повстало з часом, з часом відходить, а що повстало з нічого, вертає в нічо. Говорять, що коли душа вічна, то мусить бути безконечно подібна до Бога. Св. Тома інакше говорить, колиб щось мало бути безконечним, то не мусить само собою бути безконечним. Щоби якась річ стала безконечна, каже св. Тома, треба зовнішної сили всемогучого Бога, котрий удержує всі єства. А що повстало з нічого, то вернеться в нічо —хіба Бог його удержить.

Людська душа не старіється. Буває, коли чоловік старіє, його умові сили тоді найсильнійші. Ум все шукає світла правди, навіть коли тіло близько гробу. Це означає, що людська душа не набуває досконалости в цім життю.

Найбільші учені вмирають не знаючи тайн життя. Найпростійші питання закриті перед нашими очима. Нинішний поступ нічого не додав до досконалостий ума чоловіка. Здається, що борба о істновання в нинішних часах більше звернена до розкладу, як до досконалости.

Всі інші земні єства набувають свою досконалість тут, на землі. Душа також хоче набути досконалости, але тут не може в цім життю. Значить, набуде її в іншім життю, у вічности. В іншім життю душа буде себе знати, а знати самого себе все було великим бажанням і питанням.

В цім вищім життю наша душа посяде безконечну красоту, безконечну правду і безконечну доброту, котрих вона прагнула в цім життю. Тоді вона вповні посяде знання і мудрість. Буде радіти в повноті безконечного світла і розуму. Буде радіти тоді товариством ангельських духів і тоді спочине допервa зі своїм Богом і Творцем.

Св. Письмо виразно вчить, що душа людська є безсмертна. "Не бійтеся тих, що убивають тіло, а душі не можуть убити" (Мат. 10, 28). Тут виразно зазначена смертність тіла і безсмертність душі.

Треба памятати, що Боже Обявлення в Старім Завіті не було так повне, як в Новім. Отже, многі з обявлених правд не є для нас так зрозумілі. В кождім разі життя і наука Старого Завіта ясно доказують безсмертність душі.

Ціла релігія, вся моральність, спокій серця і вся надія залежать від цеї правди, що душа чоловіка є безсмертна. Без того чоловік ставби дуже бідний а життя надії і чеснот пропащим.

Гумор.— Ввічливий.— Автобус був переповнений. На одній зупинці всідає до автобусу молода гарна дівчина. Якийсь старший добродій підноситься із свого місця

— Дуже дякую— каже молода дівчина— прошу сидіти! В ніякім випадку не дозволю щоб з моєї причини вставали.

— Алеж ні.... Я хочу висісти.

Гумор.— Шкотя.— Шкот заложився в ресторані, що зїсть цілого індика і 2 кг. ковбаси. Заклад виграв. Вертаючись до дому, каже до приятеля: Тільки не говори нічого моїй жінці.— Чому? —Бо не дістану вечері.

УПАДОК АВТОКЕФАЛІЇ

Або процес і взаїмні напади та до яких заключень дійшли самі інтересовані?

Як відомо одна частина автокефальних, що є під проводом Савчука програла апель і має платити кошти другій частині.

Як стверджує друга сторона автокефальних "розправа тягнеться вже близько два роки. А **коштів тільки по однім боці "вже около два тисячі долярів."** "Рідна Церква, ч. 1, стор. 1.

Той затяжний стан спорів до котрого прийшло ізза "угоди" з жуківцями і сама та "угода" має такі наслідки по словам РЦ: "**спинила розріст Церкви на довгі роки,** а ворогам її дає батіг в руки і нагоду до кпин і насмішок. **Замість зростати, Церква зачала ослабати.... членство ледви чи зросло, коли фактично не змаліло,"** РЦ. стор. 4. Так стверджують самі автокефальні і це треба приняти за дійсне, бо вони знають свої справи.

З того приводу вийшли деякі комічні ситуації— серед цілої сварні виказали, яких способів хапаються одні, щоби поконати других.

І так У. Голос "поінформував" своїх читачів про вислід апелю таким "українським перекладом частини вироку: "Признати відклик і відіслати позов з коштами рішення з відосланням протипозву буде оставати." Це було 22 марта поміщене в цій українській часописі і читачі певно довго думали над тим— ці, що були цікаві знати справу—що воно за мара? Англійське "dismiss the action with costs" перевели ось як: "відіслати позов з коштами," і за це свідоме "знання" української мови належить їм дійсно признання..

А це признання дає їм РЦ отверто: "**ВЖЕ ПРИЙШОВ ЧАС, щоб отворились очі тим всім, які ще вірять нашій консисторії.**"

Та коби то їм "отворилися очі!"

Бувби кінець процесам і апелям!

Ато виходить таке: "**Наша Церква опирається на** вірі, **канонах** і певних основних принципах, які для нас настільки дорогі, що вже ЧОТИРИ РОКИ провадиться за них боротьба." РЦ. стор. 4.

І знова те саме ствердження на стор. 10: "Так защо головно провадиться в нас така **запекла боротьба?" —"як не за ті канони?"**

А відповідає РЦ на поставлене питання ось як: "Він перший (Савчук) публично заявив, що наша **Церква тримається старих канонів.**"

"На соборі їх **приняли, ба ще й підтвердили.**" стор. 10.

"А тут як грім з ясного неба, **ті старі канони в консисторії вже не є наші канони.** І послідовно —

"ВИХОДИТЬ ЦІЛА КОМЕДІЯ: Українська Православна Церква в Канаді ОДИНОКА В СВІТІ НЕ МАЄ ЖАДНИХ КАНОНІВ, хоч за ті канони **вже є боротьба через кілька літ."** стор. 10.

А тепер пригадайте, що ще в 1937 написано в книжечці "Чорна Рука" на стороні 20? Там стверджено вже тоді, що на основі даних самими автокефальними, нема і не може бути мови про їх канони—бо де вони? Нині в 1939 році **то саме стверджують самі автокефальні** і то прилюдно в своїй часописі. Тому варта, щоби кождий, хто цікавиться тими справами конче прочитав книжечку "Чорна рука або хто руйнує український нарід в Канаді?", котра коштує всього пять центів і котру можна дістати в Йорктоні, в друкарні Отців Редемптористів. Ваті, що бажають правди собі і другим, повинні замовити певну скількість тої книжечки і дати прочитати своїм сусідам та знакомим!

— — —

"Рідна Церква" так закінчує те ствердження: "Ця справа з канонами повинна бути показчиком для вірних нашої церкви, яких вона має в своїм "проводі", в своїй консисторії...." стор. 10.

Так, повинна стати показчиком!

Але—чи стане?

І мабуть далі буде "виходити ціла комедія" коштами нових тисячів і сварнею, котрі в зайвий раз будуть знова доказувати, що автокефалія є гробом єдности та сили українців в Канаді.

"СОЦІЯЛЬНІ" ІДЕАЛИ БІЛЬШОВИЗМУ

Доказ з Канади: В Су Сейнт Марі, Онт. відповідав перед судом за побиття жінки "ударнік" Ник. Лесичин. Бив її за те, що вона ходила до церкви і до сповіди. Це було 23 лютня 1939, коли Лесичин вернув з роботи а жінка закликала його до вечері. Він до вечері не пішов, але став бити жінку, де попало. Пані Лесичин приїхала зі Старого Краю щойно минулого року в липні. Справу передано вищому судові. І так наш чоловік, з природи добрий і гідний, через більшовизм стає дикуном. На суді виявилось, що чоловік сам не ходив до церкви і не казав жінці ходити— та ще й хулив Бога. Ось маєте очевидний доказ, які то є "соціяльні ідеали" більшовизму **на практиці,** як то виглядає те "уліпшення життя" і які страшні наслідки має в души, коли чоловік звірем стає в родині.

Доказ з Москви: Якийсь прапорщік червоної армії Ісаєф,* як подає більшовицька військова часопись "Красная Зоря" **одного** тільки **року женився вісім разів,** розводився і знущався над жінками. Вкінці й більшовикам стало замного тих "соціяльних ідеалів" свого старшини і кінець відігрався в московськім більшовицькім суді 24 марта, 1939. Ось так знова на практиці видимо, що це є ті "ідеали" і яке то "уліпшення" життя приводять більшовики.

Доказ з України: Хвильовий описує, як він "розправився" з рідною мамою в творі "Я." Самий служив чекістом, його маму заарештували таки його власні чекісти. І ось що дієтся: "я повертаюсь і бачу— прямо переді мною стоїть моя мати, **моя печальна мати,** з очима Марії."

Твори, Укр. Книгосп. стор.69.

Тоді його "товаріщ" так відзивається до нього: "Ну, ну, тихше, зраднику комуни! **Зумій розправитись** і з "мамою" (він підкреслив з "мамою") як умів розправлятися з іншими."

стор 70.

Ось наука комунізму, від котрої морозом віє а волосся дубом стає!

І що Хвильовий робить?

У висліді такої науки і поборовши в серці всі людські почування, став звірем.

Присуджених до розстрілу виводять за місто, до ліска.

Пише Хвильовий: "Я відчував:— там ішла моя мати з похиленою головою...."

стор. 77.

В ньому лишилася ще краплина людського почування, бо пише так: "Я держу в руці мавзера, але моя рука слабіє, і я от-от заплачу дрібненькими сльозами, як у дитинстві на теплих грудях...."

стор. 79.

Але кінець кінців озвіріння бере верх над всім людським в тім потворі у виді людини— таким потвором зробив його більшовизм —і він робить ось що: "Закинув руку на шию своєї матері й притиснув її голову до своїх грудий. Потім підвів мавзера й натиснув спуск на скроню. Як підрізаний колос, похилилася вона на мене".....

стор. 80.

Він ще в озвірінні потім підбіг до трупа матері, що вбив каїновою рукою— найтяжчий гріх, який людська рука годна сповнити на землі— гріх, що кличе до неба о месть!

І ось: "по щоці, памятаю, текла темним струменем кров...."

стор. 80.

— — — —

Так більшовицькі кати "розправляються" навіть з рідною матірю і про **це не може бути найменшого сумніву,** коли самі кати так докладно це описують!

Не треба робити собі зайвих надій, як буде виглядати той так званий "союз" з більшовиками всяких демократій, щоби стримати Гітлера і чим той "союз" закінчиться. Люди, котрі вміють вбити навіть рідну матір, що вигодувала їх своїми грудьми—ці люди здібні до всього, до всяких союзів —котрих кінцем буде страшна, невидана ще досі ніколи і ніде різня, загибіль людської культури і всіх почувань людини!

З Европи стане цвинтарище, на котрім голосно завиють більшовицькі гієни— серед потоків крови....

Не диво буде, коли той самий Хвильовий, що стріляв рідну матір, потім сам собі пустив кулю в лоб, бо так казали зробити його "соціяльні ідеали".

Тому також правильно зробив Преосвященний Джан А. Доффі, з Бофало, Н.Й. котрий прилюдно на проповіді візвав молодь Америки **спротивитися,** колиб їх тягнути до війни, щоби помагати у війні по стороні совітів.

о. Каґлин, славний проповідник через радіо сказав, що Росія помогла зрабувати 9,720,000 квадратових миль китайської землі і підбити 170 міліонів народу— але ніхто з Америки тоді не протестував. І тому сказав о. Каґлин: "Я особисто волю нечесть вязниці або заслання в концентраційний табор, як щоби я мав сказати слово, чи піднести руку в цім намірі, щоби посередно чи притаєно спомагати Росію або Німеччину!"

Так говорить католицький священик!

І коли розважимо, як і чим живе більшовизм, то мусимо признати повну рацію і висловити подяку за мужне, явне і отверте становище, яке заняли в тій справі Преосвященний Доффі і о. Каґлин в Америці—проти прилюдної опінії міжнародного золота, масонів і жидів ,і самого президента Рузвелта, що всіми силами напирають до нової світової війни—щоби з того пожару витягнути свої низькі користи.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Церква св. Йосафата в Торонті, Онт. обходила **25-ліття істнування.** Торжественну Службу Божу відправив Преосвященний Епископ Василій Володимир Ладика, ЧСВВ в сослуженні сімох священиків, між котрими був також о. парох основник парохії, о. Боярчук, котрий тепер перебуває в Стейтах і окремо приїхав на це торжество. Простора церква св. Йосафата не годна була помістити всіх вірних. Парохом церкви є о. П. Сулятицький.

— — — —

7 мая Преосвященний висвятили діякона **Василя Джурмана** на священика в церкві Матері Божої Неустанної Помочі в Торонто. Так до праці у виниці Христовій прибув ще один робітник Царя Христа. Через рукоположення правного Епископа, що є наслідником святих апостолів, діякон Василь Джурман дістав власть звершувати святі Тайни, а особливо святу Службу Божу, котрій власті нема рівної на світі. Вірні Церкви щиро моляться за своїх священиків. Всеч. о. Василеві Джурманові бажаємо всього найкращого, сил і успіхів в трудах для Христа та Його святої Церкви і свого народу.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ПРАЦЯ СТУДЕНТІВ НАШОЇ БУРСИ В САСКАТУНІ

Містимо ряд праць, перших творів нашої української католицької молоді в Канаді, що виховується в бурсі о. Маркіяна Шашкевича в Саскатуні під умілим проводом всеч. о. Бориса, ректора бурси та п. Осипа Прийми, управителя.

Прошу не забувати, що це твори МОЛОДІ— родженої в Канаді.

Ми тим більше цінимо їх праці, дорожимо ними, бо вони стають вимовним свідком для нашого молодого покоління, котре кріпне, розвивається і наперекір всім ворогам — **є і буде: українське і католицьке!**

Честь нашій молоді за працю!

Оце взір, як належить і як треба працювати всюди.

І. Мудрий

КРИТИКА

Критика це один з чинників, що в суспільному житті відіграє дуже важну ролю. Тому про неї тут мова. Вона в суспільности з одної сторони **необхідна,** а з другої сторони **може бути і шкідливою.** Тому треба розріжнити між доброю критикою а злобною, і злобну оминати.

Критику найчастіше знайдемо звернену проти діяльних людей в якійнебудь організації, а коли приглянемося близше, то побачимо, що тою критикою займаються найбільше люди, які в організації тільки й роботи мають, що критикувати. Вони не маючи доброї волі кооперувати з другими членами організації, але мають доволі часу, котрий вони в організації використовують в той спосіб, що завжди стараються вишукувати помилки в заряді та в других активних членів і надто розводитися над тими помилками, щоби тим людей згіршити та понижити.

Таку злобну критику знайдемо всюди, на платформах, на сторінках часопису, від звичайних до найбільше вчених людей. А коли спитаємося, чому так є, то знайдемо у відповідь ріжні причини. Є богато людей, котрі мають з другими особисті непорозуміння і тоді з ненависти чи з пімсти стараються їм пошкодити критикою. Другі знова є за вузкоглядні, що не розуміють річи і задивляються на дану справу лиш з одної сторони; а з того повстає непорозуміння і критика. Інші люди не вміють розважати над справою, щоби розсудити вагу її добрих і злих прикмет, і з тої причини виходить мильний осуд страти тай злобна критика. Але фундаментальна причина всякої злобної критики, це **брак морального виховання і сильного характеру.** Така критика приносить з собою злі наслідки. Коли того рода критики знаходяться в організації, вони спричинюють ворожнечу і роздор між членами. Коли члени організації критикують оден другого, тоді не може бути мови про співпрацю між членами. Також партійна критика в ніякий спосіб не причиняється до народньої праці.

Щоби оминути такої критики злобної шкідливої, треба старатися бути більше широкоглядним, щоби можна справу розпізнати і добре зрозуміти. Дальше, тримати особисті спори і погляди осібно від справ організаційних. Щоби то уможливити, треба задивлятися на справи більше обєктивно. Лиш тоді можна дати правдивий осуд. Але тоді треба також остерігатися з осудом, бо конечним є також знати всі факти ситуації. Накінці критика повинна **починатися від того, хто** її дає, бо хто вміє себе скритикувати, пізнати свої особисті хиби та недостачі, той більше впрозуміло буде відноситися до інших людей.

Сказавши стільки про критику не доказуємо, що вся критика є злобна. Є також і добра, конструктивна критика, що є навіть конечно потрібною до розвою в суспільному житті. Знання своїх помилок дає спромогу пізнати їх краще, щоби можна їх поправити і на другий раз оминати. Критичний спосіб думання, стане способом охорони від красномовних бесідників, котрі можуть старатися звести організацію або зробити роздор в організаці. Взагалі колиб критики не було, колиб люди приймали всьо без жадного спротиву то се не булаб розумна акція. Се булаб лиш сліпа послушність, котра лишалаб організацію наражену на напад ворогів.

Отже бачимо, що до найліпшого розвою організації чи взагалі суспільности треба, щоби одиниці думали свобідно, щоби висказували свою опінію і тим способом **давали свою конструктивну критику.** Але мусять оминати таку критику, котра могла би спричинити згіршення і роздор. Іншими словами треба, щоби в організації чи в спільности істнували одночасно свобідне думання, широкоглядність і кооперація стремлінню до одної цілі.

Марійка Лупка

Краю мій рідний, скупаний в крові,
Ми, Твої діти, зза границь моря,
Шлем тобі вістку отсю коротеньку,
Отри на хвилину в очей сльози горя.
І розкажи ти нашим родинам,
Котрі лишились нагі без хати,
Нашим сусідам близьким-далеким
І сиротятам, котрі без мами,
І тим могилам, що в них закриті,
Зложені кости наших героїв,
Старцям і дітям, котрі враз з ними
Лягли спочити від мук побоїв.
І тим садочкам і тій водиці,
Котра змивала рани від крови,
І тій землиці, котра достойна
На віки чести, сили, любови.
Розкажи вірно церковцям нашим
Котрі замкнені пусткою стали
І тим прекрасним, чудесним, дзвонам,
Що своїм співом неба сягали.
Гірко нам, тяжко і дуже смутно
Ми відчуваєм, в нас серця мліють,
Радіб злетіти та бути з вами,
Лиш жаль, далеке море нас ділить;
Длятого шлемо промінням сонця
І тихим вітром святу новину,
Що гряде хвиля й вже недалеко,
Коли піднесем назад Вкраїну.
І знова сонце ясне засвітить
І чорні хмари вітер розжене,
Ми вернемося і разом з вами
Пічнем щасливе нове життя!

Марійка Лупка

ХРЕСТ СТОЇТЬ

Наполеон Бонапарте сидів в гарний місячний вечір над берегом моря. Це було на острові св. Олени, де його було заслано 1815 р. Сидів і роздумував як скоро минає людська могучість і слава. Пригадував свої величаві побіди; в Єгипті— під пірамідами, під Маренго, Австерліц, Ваграм,— пригадав собі похід на Москву.

Серед тих думок погляд його впав на тінь хреста, з близької каплички. Хрест на каплиці був малий але тінь його на воді була велика. Наполеон вдивлявся і думав, яке на світі все марне в порівнанню з хрестом. Все на світі скоро минає і марне. Я недавно був могучий, мав величезну многотисячну армію, що здається, булаб пішла під моїм проводом в огонь і воду, а нині,— я опущений; я недавно був цісарем Франції, а нині я вигнанець-засланець. Але хрест! Він стоїть сильно і непохитно, перестоял вже вісімнадцять соток літ.

Понад сто літ минуло від того часу, як Наполеон роздумував отак на острові св. Олени. Та перед ним неодин стратив світську славу, неодна держава розвалилася.

В нинішних часах під глубокими пісками винахідники і археольоги добувають закриті літами міста, монархії, що вже через тисячі літ спочивають під водами і землями. Поверх них істнують нові монархії, модерна культура ,нові люди.

Чи це можливо, що памяткою колишнього Вавилону остали тільки розвалені статуї, розбиті цеголки? Це місто, що було пять разів більше як Льондон а багацтва краси в ньому мабуть більше було як в нинішних найбільших модерних містах. Чи можливо, що з цілої єгипетської культури одинокими свідками лишились піраміди та руїна міст, Карнак і Люксор? Де поділась Ассирія? Нема— відповідає спалена та знищена Нінівія. Фенікія, Греція, Римська Імперія — де вони? Нема. Кожда монархія чи нація переживає все мов одна людина. Від колиски, до молодечих літ найвищої культури, через голод і розбиття впадає в гріб і завмирає на все. Декотрі держави самі себе розбивають а других чужий ворог. Перечитати історію та життя кожної держави, то видно, що занепад кожної нації зачинається від занепаду моральної і релігійної сторони. Що убило давні культури? Їхня низька мораль; забули за Бога, забули свою релігію, у розкошах і до[...] рах, гуляли, пили і забули дякувати Т[...] що все на світі сотворив.

Перейдім до теперішних часів [...] мо, що і нині неодна держава сто.

рєгом пропасти, перед знищенням, однак вони не звертають на те уваги. Вже через кільканадцять літ будує Москва свій рай, без Бога, і без богачів. Ми сидкамі її розбудови, як ота країна, що недавно плила молоком і медом тепер під володінням большевицької дійсности, перемінюється в країну небувалої нужди та голоду, перемінюється в страшне пекло, якого ще сонце не оглядало, як довго ходить по небі. І вже двадцять літ лунає розпучливий зовк на нашій Україні. Вже двадцять літ червоні володарі Кремля ширять свої шалені експерименти на мілюнах українського населення і винищують його без найменшої пощади. Захопивши владу, ограбили і позамикали церкви, священиків повбивали, поувязнювали та на Сибір повисилали. "Будуємо робітничу державу без Бога, без Церкви! Хочемо мати рай вже тут на землі." І підхоплюючи невдоволення убогих поневолені своєю фальшивою агітацією покривджених. Ось таку "справедливість" зготовили червоні кати для 160 мілюнів людей, що нарікали на Божу справедливість та Божі дари.

І якщо наш український нарід хоче назад здобути свою поневолену батьківщину, то лиш на Божу поміч мусить надіятися. Маємо чинно поборювати ворогів Христового царства. Мусимо собі ясно здати справу з сего, що наше життя на сему світі тільки на лоні Христової церкви. І коли будемо боротись за справу нашої церкви, а дезертирів і зрадників, що втікали зпід Божого прапору приводити знова у свій табор католицької церкви, то можемо напевно надіятися на Божу поміч, на визволення нашого укр. народу.

Василь Кіндрачук

СПОРТ

Що це є спорт? Слово "спорт" представляє нам образ таких забав як "гакі" "бейсбал," "боксінг", "тенніс" ітд. Куди лиш глянемо, то бачимо, що молодь і старші цікавляться спортом. Коли однак справу розслідити докладніше, то побачимо, що є дві засадничі думки, про спорт. Одні кажуть, що нема нічого ліпшого від спорту і по їх думці всі повинні звернути цілу увагу на спорт, щоби бути героями і чемпіонами. Другі знова ганять спорт; кажуть, що спорт є тільки для тих, котрі не хочуть робити, для багатих, або для тих, що не мають руху. Оба ці погляди фальшиві. Перші через надмір спорту можуть шкодити собі на здоровлю і тратять багато часу, котрий можуть зужити на важніші заняття. Другі через брак спорту шкодять собі, бо деякі мязи мають забагато руху, а другі замало. Через це нема рівноваги і людина не є так здорова, як повинна бути. Спортом кожна людина повинна заниматися умірковано.

Яка ціль спорту?— Перша-ліпша людина скаже, що спорт є для розривки, але ми мусимо дивитися дальше. Добрий спорт, вжиганий до міри, розвиває тіло, робить його здоровим і сильним. Етака приповідка: "В здоровому тілі, здорова душа." Спорт не тільки розвиває тіло, але також характер людини. Він виробляє силу волі, завзятість, відвагу, бажання побіди, а що найважніше, **панування над собою.** Але чи спорт розвине ті прикмети в учасників спорту, чи може противно, зробить їх гіршими, це залежить від многих чинників; від самих учасників, у великій мірі від їх родичів, учителів і окруження, в якому вони зросли.

Наприклад, візьмім дитину котра грає "мармбел." Коли вона виграє то радіє, але коли програє, то стає недобра й заздрісна. Повторяючи се з дня на день, кожний раз, коли грає у мармбелє, вона до того привикає і то стає її привичкою. Вона тільки тоді є здоровена, коли виграє і з тими хибами виростає. Коли її родичі чи учителі не поправлять її хиби, не дадуть їй правильного розуміння спорту, то вона в тому хибному переконанні виросте і ніколи не буде вдоволена, а що більше її хиби будуть рости з нею.

Так бачимо, що коли хочемо користати зі спорту, то мусимо не тільки думати про те, щоби ми виграли, але також мусимо бути справедливими супроти наших противників. Мусимо позбутися заздрости, навчитися приймати поразку з усмішкою на тиці. Іншими словами мусимо навчитися того, що англійці називають "спортсменшип," а якраз спорт є практичним засобом, щоби присвоїти собі, щоби набути ту так цінну в товариському житті прикмету.

Спорт має велике значіння для нас українців. У 1918 р. українці мали свою державу, але вона довго не істнувала. Деякі провідники через захланність і заздрість не пробували управляти державою для загального добра, але робили тільки для свого власного добра, а потім—коли кишені наповнили, лишили все. Україна через брак добрих провідників та через внутрішні бунти скоро впала перед ворогами. Тепер знова на Україні зачала горіти іскра. Нам треба добрих, вивчених, умово розвинених організацій, що їх завданням було розвивати ту прикмету "спортсменшип." Коли українці виплекають в собі ту так важну прикмету, тоді зможуть стати разом як один і тоді здобудуть свободу.

Бачучи, як важним є для нас українців спорт, ми повинні подбати, щоби всі українські організації, головно організації молоді, поставили справу доброго спорту нарівні з другими справами.

Відділ Молоді ВУК-а коло Величка, Гефорд, Саск.

Сходини були в домі п. **Бецкала** 4 марта, 1939. Участь приняв в сходинах **впр. о. Дрогомирецький.** Ми зачали сходини молитвою "Царю небесний." **Пан С. Яремович** став предсідателем, прочитано звіт з минулих зборів і тоді:

1. Пан Ю. Катеринич прочитав доклад про Українське Католицьке Юнацтво.
2. Панна Ольга Яремович прочитала статут УКЮ а пояснив о. Дрогомирецький.
3) Дискусія над статутом та діловими справами.
4. Пан Д. Бецкало, промова на з'їд.
5) Промова о. Дрогомирецького.
6) Сольо пана М. Куного.
7) Загальний спів, вписування членів, вибір комітету до слідуючих зборів.

Збори закінчено піснею "Боже, послухай благання" і "Боже щасти."

Пан В. Хомицький,
писар.

У ВИТКОВІ, Саск. засновано в 26-ому дні лютого новий відділ—Українського Католицького Юнацтва.

Сходини відкрив **Всеч. о. Горошко** молитвою "Царю Небесний". До президії покликано С. Луцика на голову і І. Ковальчук на секретаря.

Всеч. о. М. Горошко пояснили яка є ціль організації—Українське Католицьке Юнацтво— вказали на потребу її, потребу добрих книжок в наших бібліотеках і конечність приступлення та посилення рядів організації нашою молоддю.

Дальше Всеч. о. Горошко дали дуже гарний реферат, у котрім гарними словами змалювали картини з життя українців та вказали на їх обовязки. Всі скористали з цего цінного та повчаючого реферату.

Після реферату відчитано статут та переведено над ним дискусію. Молодь заінтересувалася та масово вписалася в члени, всіх понад 40. Вибрано заряд у такому складі:

Голова— Степан Луцик
М-голова— Михайло Шеремета
Рекор. Секр.— Софія Ковальчук
Фінансовий секр.— Іван Ковальчук
Господар— Йосиф Войтович
Контрольори—Марія Ковальчук і Павло І. Войтович. Засідання закінчено піснею "Не пора"....

Софія Ковальчук (секр.)

Спис членів:

Михайло Шеремета; Степан Луцик; Іван Ковальчук; Р.І. Войтович; Олена Войтович; Марія Ковальчук; Анна Бобяк; Розалія Войтович; Ольга Гаврилюк; Павло Демійон; Йосиф Підвербецький; Катерина Товманюк; Михайло Гаврилюк; Олена Ковальчук; Михайлина Підвербицька; Єлисавета Ковальчук; Павло Войтович; Теодор Демійон; Гринь Ковальчук; Марія Костюк; Катерина Демійон; Олена Старицька; Володимир Старицький; Андрій Гаврилюк; Василь Г. Ковальчук; Йосиф Войтович; Ліквія Бобяк; Іоман Горбач; Василь Горбач; Степан Войтович; Петро Войтович; Софія Ковальчук; Марія Старицька; Марія Горбач; Дора Горбач.

Протокол Зборів у Ріджайні, Саск.

Основні Збори "Українського Католицького Юнацтва" відбулися 22-го січня 1939 р. в салі під церквою св. Василія Великого в Ріджайні, о третій годині пополудні. Всіх присутних було около 50 осіб.

Сходини відкрили молитвою "Царю Небесний" **Всеч. о. Горошко.** Предсідником Зборів вибрано **Ю. Краєса,** а секретарем **М. Пукіша.** Пан Краєс кількома словами вказав, які молодь має обовязки спеціяльно у Ріджайні. Опісля предсідник зборів попросив до слова Всеч. о. Горошка, голову "Українського Католицького Юнацтва". Присутні з великим заінтересуванням вислухали доклад Всеч. Отця на тему: "Чому організуємо Укр. Кат. Юнацтво"?

Заохочені горячими словами щановного бесідника вписалися до організації 32 молоді хлопці і дівчата. Коли вже була достаточна кількість вписаних членів, приступлено до вибору нового заряду. Слідуючі були вибрані подавтяючою більшістю голосів:

Голова —Михайло Пукіш
М-голова— Аделя Шалай
Рек. секр.— Анна Пукіш
Фін. секр. — Теодор Бравн
Господар— Мирослав Сава,
Контрольори— Роман Сава і А. Кіндракевич.

По скінченні конечних організаційних формальностей забрав слово присутний **пан посол Жеребко** з Блейн Лейк, Саск. Наша молодь мала нагоду почути з уст старшого, досвідченого громадянського діяча богато рад-вказівок, ілюстрованих різними прикладами з життя. Опісля ще промовляв Голова Провінціяльного Заряду БУК-а **Стефан Шебець** та при тій нагоді заявив покрити радість, що нарешті у Ріджайні молодь пробудилась до нового організованого життя та побажав якнайкращих успіхів.

Тепер пан Михайло Пукіш, нововибраний голова подякував за вибір та довіря, щирими словами взивав молодь—членів до співпраці та побажав, щоби нова організація згуртувала всіх молодих одиниць при парохії до праці. Також подякував Всеч. о. Горошкові за його труд над організованням молоді.

На кінець під проводом Всеч. о. Горошка відмовлено спільну молитву.

По закінченні Зборів Всеч. о. Горошко навчив молоду гимну Юнацтва.

Анна Пукіш — секретарка
Михайло Пукіш — голова

(Продовження на стороні 12).

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. В. Кушнір

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА

Св. Отець (Папа), Епископи, і Священики.

Лекція 16.

Дорогі Діточки, минувшого разу я говорив вам про Апостолів, які перші на землі продовжали працю Ісуса Христа. Вони були першими священиками у першій Христовій Церкві. Головою цеї першої Церкви був св. Апостол Петро. Але Церква мала істнувати завсігди, вона істнує і нині. Тому в Церкві нині не може бракувати голови. Головою Церкви Христової нині є С. Отець або ПАПА.

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ або ПАПА: Подібно як св. Апостол Петро 2000 літ тому назад так само Святіший Отець або ПАПА, нині, стоїть на чолі стада Христового і заступає собою самого Ісуса Христа, цього ДОБРОГО ПАСТИРЯ.

Ісус Христос віддав ключі царства Божого св. Апостолові Петрові. Коли ми хочемо війти до раю, до неба, ми мусимо стояти з тим, що в Церкві Христовій занимає місце св. Апостола Петра, а ПАПОЮ. Від смерти св. Апостола Петра проминуло майже 2000 літ і 262 ПАПІВ слідувало по нім. Ніколи не було так, щоби Церква Христова була без Святійшого Отця, або Папи. А тепер, діти, скажіть мені: Як називається нинішний Святіший Отець? Отсе його образ. Дивіться, який гарний: Імя його є ПАПА ПІЙ XII.

Нинішний Святіший Отець Папа Пій XII., як колись св. Апостол Петро, був головою всіх Апостолів, так Він, є головою всіх Епископів, на цілім світі; є головою всіх вірних; є також нашим головою, тому що ми належимо до ХРИСТОВОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ або ВСЕЛЕНСЬКОЇ ЦЕРКВИ. Святіший Отець дальше продовжає науку Ісуса Христа; Йому помагає Святий Дух. Тому Святіший Отець, коли учить не може помилятися. Він є ДОБРИМ ПАСТИРЕМ, а ми стараймося, щоби були добрими овечками, добрими вірними.

Хто є головою родини? Тато, правда? Ви бажаєте татові добра, йому вірите, його слухаєте, йому помагаєте. Так само треба любити Святішого Отця, вірити, що Він навчає, слухати його, шанувати, помагати, так як помагаєте татові, голові родини.

Помагати Святішому Отцеві, Папі? Так, треба кожного року зложити маленьку жертву, щоби Він міг збудувати гарні церкви, школи, захоронки, для всіх католиків світа. Тому ви, хоч ще маленькі, а вже повинні кожного року зложити вашу маленьку жертву на "ПЕТРІВ ГРІШ." Святіший Отець за це благословить всіх добрих дітей.

Хто мені скаже, де мешкає Святіший Отець? В Римі, у гарній, великій палаті Ватикану. Там є богато гарних і дорогих образів, славні статуї, гарні городи. Палата Святійшого Отця є зараз коло найбільшої Церкви на світі, що називається Церква Св. Петра.

ЕПИСКОПИ: Ви вже знаєте, діти, що ПАПА є головою Церкви. Однак Він не може сам обслужити всіх вірних і кожну церкву з осібна. Пастир, що має богато овечок, що робить? Ділить їх на маленькі громати, родини і поручає ріжні такі громади, такі Христові родини, ріжним пастирям. Кожний такий пастир старається і дбає про свою громаду а відтак здає рахунок головному пастиреві. Так поступає і Святіший Отець. Він ділить всіх вірних на громади, групи, родини а кожна така група називається ДІЄЦЕЗІЯ. На чолі Дієцезії, або головою Дієцезії є ЕПИСКОП. Хто скаже як називається наш український-католицький Епископ в Канаді? Так, наш Епископ називається: ЙХ ЕКСЦЕЛЄНЦІЯ ВАСИЛІЙ. А де мешкає наш Епископ? Ви всі знаєте: у Вінніпеґу. Епископів на цілім світі є богато. Епископи є так як колись Апостоли. Ви бачили нашого Епископа, правда? Він гарно убраний, з гарною, блискучою мітрою на голові, з жезлом в руці. Він так завсігди виступає, коли править Службу Божу, коли йде з процесією.. Ви бачили, як Епископ наш благословить людей, а люде так горнуться до Него, як колись горнулися до Ісуса.

СВЯЩЕНИКИ: Але і дієцезії є великі і мають богато людей. Тому Епископ ділить свою велику родину на менші і кожну поручає іншому пастиреві. Така маленька родина називається ПАРОХІЯ, а її пастир називається ПАРОХ. Коли парохія є за велика, тоді парохові помагають інші священики.

Церква Христова, то так як велике військо. Маленькі відділи війська мають своїх командантів, офіцерів. Кілька менших відділів творить вже більший відділ на чолі з капітаном, ще більші на чолі з полковником і т.д. На самій горі стоять генерали. А головою цілого війська є король, від котрого йдуть всі прикази і розпорядження, по черзі аж до простого жовніра. Жовнір так жиє зі своїм командантом, як вірний жиє зі своїм священиком. І так як офіцер представляє найвищого генерала, так священик представляє Святішого Отця, Папу; отже самого Христа, який любив жити між людьми а любив їх вчити. Длятого, діти, любіть і шануйте вашого священика, так якби ви любили і шанували самого Христа, як би ви жили близько Нього.

Що робив Христос, коли жив на землі? Христос хрестив. Також і священик хрестить в імя Ісуса. Ісус учив. Також священик учить, тоді коли проповідає з проповідальниці, тоді коли говорить з людьми в селі, в полю, в урядах, в школах, в каплицях. Ісус прощав грішникам гріхи. Також і священик принимає грішників, які жалують за свої гріхи, тому, що вони образили Бога, прощає їм гріхи в імя Отця, і Сина і Святого Духа. Ісус молився горячо. Також і священик молиться в церкві, тоді коли править Службу Божу, коли відмовляє часослов. Ісус установив святі Тайни. Також і священик освячує Агнця, причащає сам себе і других. Ісус любив так дуже відвідувати других людей, помагати, потішати, благословити хорих. Також і священик часто заходить до хати, де є хорі люде. Потішає їх своїм милим словом, помагає їм переносити терпеливо терпіння.

Ісус, памятаєте, пригадуєте собі? Любив дуже дітей, тулив їх до свойого серця, благословив їх. Також і священик любить і збирає їх в церкві в каплиці, в школі, вчить їх, щоби виростали чесні, добрі у Бога і у людей.

Треба, щоби ви любили вашого священика, щоби його слухали, щоби з всьо то, що він вам говорить, що

(Продовження на стороні

ЗАМОВЛЯЙТЕ—

Ширіть— Дайте своїй дитині оцей КАТЕХИЗМ!

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

БІБЛІОТЕКА ВУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

(Продовження зо сторони 11)

шанували.

Коли будете шанувати священика, будете шанувати тим самим Ісуса Христа, якого священик представляє на землі, між людьми. Памятайте це завсігди.

др. Дейфо

КОКЛЮШ

Пятерятка досі не мали коклюшу, тільки застуду. Я хочу вірити, що вони ніколи не будуть мати коклюшу. Сама думка про це, що пять нараз зачне кашляти, невесела..

Не думаю, чи яка заразлива недуга має довші наслідки і глибші, як коклюш. В умірованім підсонню він часто лучається. Хоча не приходить як пошесть, то майже кождої пори року ви його найдете в кождім місті.

Моя думка така, що це много краще для дітий дістати коклюш весною. Коли так станеться, тоді ціле літо перед ними, щоби видужували. Але коли дістануть коклюш в осени, тоді цілу зиму прийдеться звичайно їм боротись з олегочною і покашлюванням.

Час зарази, значить від хвилі зараження аж до перших познак, не все є рівний. Часом це кілька днів, часом два тижні. Певним є, що тоді не можна заразити других. Але з хвилиною, коли являться перші познаки коклюшу, недуга стає дуже заразлива.

Найбільше шириться вона через стичність зі зараженим, але також можна її перенести через трету особу. Також можна її перенести через хустину, або сукенку і тому треба докладно знищити все, на що падав плин.

Коклюш має нагоду поширитися тому, що дитина не зараз зачинає кашляти. Наперед зачинає боліти її голова а потім сильний кашель. Тоді недуга є дуже заразлива, але сам коклюш зачнеться може аж за десять днів. На ділі я знаю дітий, що мали коклюш, а ніколи не ригали.

Раз ви тільки почуєте, що дитина ригає, про коклюш не може бути сумніву. Бабуня, котра нераз чула, як ригають, зараз пізнасть недугу— так само добре, як початковий студент медицини, котрий тільки вчився з книжок і старається тепер перевести знання на практику.

Слово "ригати" само описує недугу. Це значить, що на вершку недуги дитина видасть вибуховий кашель, котрий послідує так скоро один по другім, що вона захлистується і негодна захопити віддиху. При кінці нападу дитина синіє і коли минув останній вибух, вона втягає віддих зі свистом.

Коклюш більше нападає дітий ночею, як днем. Вислідом того є, що мало хто вдома може заснути. Думаю, що богато впливу має тут брак свіжого воздуху. Коли дитина в день перебуває на сонці і на свіжім воздусі, вона дістає рідко вибухи коклюшу. Але коли вертає до світлиці і кладеться до ліжка а нема доброго провітрення, зараз зачинаються напади коклюшу. Думаю, що це якраз є причиною, бо в останніх літах, коли люди звикли добре провітрювати світлиці і спальні, нема так богато коклюшу, як колись.

ВЕСНА НАДХОДИТЬ

Ніжно, тихо, полем, лугом,
невідома лине діва,
красна, ясна, мов те сонце,
сипле квіти зправа, зліва....

Що за пишні в неї шати,
а який хороший вінчик?
Вінчик, личко сяйвом грають,
кожда стяжка як промінчик.

Хто це буде?— всі питають—
Чи князівна, чи царівна?
Знають квіти свіжі в гаю:
—Весна, весна це чарівна!

(Продовження зо сторони 10)

СПИС ЧЛЕНІВ: Анна Пукіш, Аделя Шалай, Галина Кунцлин, Анна Візняк, А. Заневич, Анна Бел, Анна Вересюк, Анна Крупка, В. Голуб, Евгенія Новосад, П. Семеновська, Й. Жербавка, Анна Савчук, Анна Осадчук, С. Білецька, Йосифа Сава, Катерина Брави, Галина Микитюк, Наталя Костюк, Геня Озембловська, Елинора Сава, Михайло Пукіш, О. Кіндракевич, Теодор Брави, Роман Сава, Мирослав Саса, Василь Петрик, Іван Гнатюк, Василь Вовчук, Антін Зеркач Василь Вересюк Василь Вонаровський, А. Процвит, Ф. Канюка, Іван Кресі, Іван Демчук, Іван Дептух, і Августа. Дептух.

Писанка з Кридор

15 квітня наше Сестрицтво мало Богослужения в місцевій церкві св. Димитрія, котре відправив о. Дрогомирецький. Потім був спільний обід в пані Саганської, при веселій гутірці та воскресних піснях. Пані Ева Гарах візвала присутних о писанку для нашої католицької преси. Сестриці з охотою зложили $4, як слідує:

Петро Приступа 1.00, пані В. Луцик 50ц. По 25ц.: Григор Гарах, Іван Гарах, Михайло Барановський, А. Саганська, Ю. Воробець, М. Ю. Воробець, Марта Саганська, Марія Харко, Анна Харко. Анна Романюк 10ц. По 5ц.: Марія Батюк, Ева Воробець, М. Мулка. Щиро дякуємо всім жертводавцям!

Наша замітка: На пресфонд БН прислали два доляри і за це ми красно дякуємо. Най Бог стократно надгородить!

ЗВІТ ЖЕРТВ НА РАДІО-ПРОГРАМУ

В попередній лісті оголошено, що збірки принесли 29.85. Прислали ще: В. Саска. Саскатун 50ц.; П. Бузікевич, Кридор 2.00; В. Стеблик з Нового Києва, Альберта 1.00. Разом 3.50. Всіх разом 33.35. Разхід на Радіо-програму 40.90. Остає недобір 7.55.

СПИС КОЛЯДИ З ЛАНОВЕЦЬ

Читальня Просвіти ім. Т. Шевченка в Ланівцях 5.00; Кароль Лозінський 1.25. По 1.00 М. Лозінський, П. Лозинський. По 75ц.: Н. Габрух. По 60ц.: М. Бовковий. По 50ц.: П. Габрух, Ів. Войтович, М.С. Войтович, Й. Личак, Із. Кінар, К. Возняк, В. Лозінський, С. Кобринський, І. Парчевський, Із. Лозинський, Ан. Свізінський, Н. Галабура, Й. К. Лозінська. По 45ц.: Ів. Свізінський. По 30ц.: М. Корпан. По 25ц.: Й. Корпан, Н. Корпан, А. Жарий, М. Байда, Н. Стадник, Ф. Беркович, С. Камінський, П. Корпан, В. Бовковий, К. Кінар, І. Юрків, Анна Візнюк, П. Жарий, Марія І. Лозіська, Анастазія Войтович, Павлина Н. Галабура, Ан. Овчар. По 10ц.: Н. Свізінський, Т. Парчевська, Я. Курмей, Й. Бажовський. Дрібна колекта: 86ц.

Прихід з танцю, улаштованим п. Б. Олеськовим, учителем школи Володамир: 3.50. Разом $26.86. Всім жертводавцям та колядникам складає заряд бурси щиру подяку.

Спис ЖЕРТВОДАВЦІВ на покриття коштів передачі радіопрограми підчас Великодніх Свят, яку передала Укр. Католицька Бурса в Саскатуні:

По 2.00: Вс. о. В. Гуменюк о. М. Пелех, о. С. Борис. По 1.00: Вс. о. М. Горошко, п. Ст. Гневий, Б. Л. Корчинський, А Кіндратчук, Гр. Небоженко. По 50ц.: Ів. Кмець, Г. Шульган, пані Ватрич, І. Калин, А. Гриньків, Н. Харко, Ан. Гнатюк.

Зарядили збірку на Ланівцях в хаті п. Ів. Войтовича. Збірка принесла 1.75. Заряджено рівнож збірку в Ґрейт Дір яка принесла 1.05. п. Сенюк з Етелберт, Ман. пересилає 1.45, яку то суму зібрані в хаті панства М. Боднарів. п.п. Остап і Михайло Собчук з Ленг пересилають подяку і 1.50. По 25ц.: М. Шульган, В. Шульган, В. Шаланський, п. Кушнерик 10ц. Всіх разом $21.10. На покриття програми на Йорданські свята наспіло 8.75. Великодні свята 21.10—разом 29.85.

Кошти програми виносили 40.90 — отже недобору 11.05. Просимо тому наших приятелів і прихильників старатись ще зібрати потрібну суму, щоби мали нагоду в будучині передати надальше програми.

Щира подяка всім жертводавцям.

Заряд.

Памятник

Пуччіні, славний композитор був дуже дотепний. Добрий гумор не покидав його навіть в дуже прикрих хвилинах.

Одного дня його переїхало авто й зломило йому ногу. Його відвезено до шпиталю, де ногу загіпсували.

На другий день приятелі відвідали його у шпиталі.

Пуччіні став їм говорити:— О, мої приятелі, я незвичайно гордий, що вже почали будувати мені памятник!

—Дай спокій, перестань жартувати!— відповіли приятелі.

— Ні, я цілком не жартую,— і при тих словах відкрив покривало й показав їм свою ногу в гіпсі.

УВАГА! УВАГА!

В УСІХ СПРАВАХ редакційних, як дописей, звітів і т.д. просимо завсігди звертатись до Редактора,

919 College Ave., Winnipeg, Man.

В усіх справах адміністрації, як передплати, зміни адреси і т.д. до адміністратора:

Mr. Dm. Kobrynski, Box 33, Smuts, Sask.

НІКОЛИ впрост до Йорктону!

Д. ЯКІМІЩАК
Адвокат
Адресуйте так:
D. YAKIMISCHAK,
407 McIntyre Blk., Winnipeg, Man.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 11 (85) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Червня 1939 Vol. VII, No. 11 (85) YORKTON, SASK. June 1, 1939

НАШОМУ КОРОЛЮ І КОРОЛЕВІЙ НЕХАЙ ВСЕМОГУЧИЙ І ВСЕДОБРИЙ БОГ ДАСТЬ І СОТВОРИТЬ МНОГАЯ І БЛАГАЯ ЛІТА!

ЗА ЄДНІСТЬ І СИЛУ БРИТІЙСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ НАЦІЙ!

Дня 17 мая прибув до Канади Їх Величність наш Король Юрій VI з Достойною Женою, Королевою Єлисаветою.

Витали їх в Квебеку, старовиннім місті домінії, представники провінціонального і домініяльного правительства. . . .

Витали французькою мовою і король відповідав також по французьки.

В замку "Фронтенак" на державнім приняттю сказав король ці [illegible]: "Я глибоко зворушений Вашим привітом для Королевої і для мене від імени канадійського народу. Я свідомий, що ця хвиля історична. Це вперве британський король переїхав Атлянтик."

В четвер, 18 мая, витали Їх Величностий в Монтреалі.

Трицять тисяч католицьких дітий Монтреалу в неописанім захваті і юнім пориві виражали свої симпатії, любов та льояльність до наших Монархів.

Трицять тисяч дітвори витали Їх Величностий старим французьким:

"Нехай живе король! Нехай живе королева!"

Ціла Канада в повені державних прапорів.

Між охоронною сторожею Їх Величностий сотки— старших і молодших мужчин зі жовтоблакитними кокардами. Це українці творять прибічну охорону короля у Винипеґу, українські національні краски нарівні з іншими державними барвами у великій Спільноті Націй.

Тут ми вільні!

Тут ми повноправні!

Тут ми горожани—нарівні і однакі з іншими!

Наша Канада і наш Король скріпляють основи державного розросту Канади.

Скріпляються на наших очах заложини волі, добробуту та гідности повноправного чоловіка.

Красна наша Канада! Красна своїм молодим поколінням, буйним, рослим, тугим і життєрадісним. Красна безмежними ланами пшениці, красна стародавними лісами, красна сніжними шпилями Скалистих Гір, красна могучими ріками, озерями і морями—від краю до краю. Красна укладом життя— відношенням чоловіка до чоловіка— свідомістю власної гідности і вартости. Красна наша Канада і **варта в ні жити**! Варта в ні родитися! Варта в ні працювати! А це доперва **початки розвою** Канади!

Кождому є тут отворені двері, кождому дана нагода до доброго! Кождий має ті самі можливости розвою, тільки починай і працюй! І тому Канада має такі красні **школи**, тому так дбають про виховання молодого покоління, тому кождому дана нагода вчитися і продовжати свою науку. Всякі полекші, надгороди грошеві і заохоти дані для тих, що здібні. Нема тут ріжниць, якого хто походження і якого стану. Ріжниці творить тільки **праця і успіхи**, основані на здібностях. Хто більше вчиться, хто ліпше вчиться — той іде вперед, той здобуває відзначення, той може осягнути навіть найвищі становища в державі.

Ці нагоди, ці можливости розросту і здобуття є прекрасним полем для розвою і спонукою для **відважних**! Канада це країна відважних! Це країна здобувців! Для трусливих, непевних і охлялих душ тут місця нема. В Канаді треба життя здобувати а здобуте треба закріпити, трудом, працею, здібностями. Канада витягне з вас останну нитку Ваших здібностий, все —до чого Ви спроможені, якщо Ви взагалі спроможні до творчого діяння, тут нашим силам не дадуть заржавіти. І тому, хто тут живе, знає і відчуває, що живе—що бореться, що перемагає, що здобуває!

Здобувши найкращу з можливих доль собі і свому поколінню Канада живе лицарським життям. Для жінок, для материй тут всі удогіднення, які тільки можливі. Ледви, чи в іншій країні світа так шанують, цінять, доржать і уважають на гідність жінки матері, на дівочу честь, на красу жіноцтва— як тут, на цім здобувчім, вільнім суходолі.

Канада росте! Канада одним звеном в єдности Британської Спільноти Націй. Сила тої Спільноти, єдність її через і в особі Короля є запорукою наших свобод, розвою та сили. Нехай живе Канада! Нехай живе наш Король!

Зі Золотих Віршів Життя

П. Куліш

ІЗ ВТОРОЗАКОННЯ

Отож знайте й розумійте:
Я в світі єдиний!
Нема Бога опріч мене,
ні святої сили.
Я вбиваю й оживляю,
раню і сціляю,
мому гніву нема впину,
милосердю—краю.
На землі піднявши руку,
до неба сягаю
і глаголю: Во вік віка
живу, не вмираю!
Як я вигострю блискучий
на мої присуди,
горе, горе вам ледачі,
беззаконні люди!

Веселітеся язици,
Божі ви народи.
За раби свої він мстився,
за їх кров, за шкоди.
Відомщенням він палає,
зрадників карає,
свою землю і народ свій
навік очищає....

ЩО РОБИТЬ НАШ ПАРЛЯМЕНТ В ОТАВІ?

Радить, рішає, будує силу, держави— а часом говорить....

Є всякі балачки і деякі неконечне для декого похвальні.

Як звісно під напором Заходу міністер Гардінер, вкінці мусів підвищити початкову ціну на пшеницю з цьогорічного збору на 70ц. за бушель.

З приводу пшеничної дебати в парляменті 11 мая зайшла така балачка.

Ліберальний посол Дж. Т. Пуліот замітив що сім ССФ послів, які говорили як "знавці" в пшеничній справі, зовсім не хліборобами— отже як можуть розумітися на тім, над чим як "знавці" беруться промовляти?

Від імени Суспільного Кредиту промовляв посол Блекмор. Пуліот замітив, що коли Блекмор промовляє від своєї групи, тоді говорить за 4 фармарів, одного шефа, двох стаційних агентів, 4 учителів, 2 духовників, одного контрактора, одного торговця і одного директора школи.

Ляндеру, посол СК, сказав на це: "Добре зрівноважена група!"

"Так— відтяв п. Пуліот— зрівноважена, щоби позбутися пшениці тоді, коли її перетворять на муку...."

Потім п. Пуліот сказав, що ці посли здебільша роджені в Англії або в Ірляндії — а вчуть канадійців в справі пшениці.

"Ми самі знаємо, що нам треба робити! Нам не треба, щоби вони нас вчили. Маю досить бесід тих панів....!"

— — —

Це однак не перешкодило, щоби 15 мая посли Суспільного Кредиту намагалися переконати міністра фінансів, щоби замість затягати нову позичку для сплати старого довгу Канади, Донинг казав видрукувати шістьсот міліонів паперових долярів і ними сплатити довги. Дуже за тим побивався посол Ляндеру а помагали йому ССФ на чолі з Колдвелом. Він радив видрукувати бодай сто міліонів нових паперових долярів і ними частинно помогти позичці. Так СК і ССФ представляють собі державну господарку Канади....

Не треба мудрощів, щоби бачити, яке невірне, плитке і катастрофальне в наслідках таке розуміння державної господарки. Гроші держави мають вартість так довго, доки за ними є солідні вартости в праці, товарах, золоті і надівсе в довірю. Друком самих паперів ані довіря ані праці не збільшити. Це **прямо дорога до знівечення всього довіря** і підтяття праці в самім корінню. Коли таке почалосьби, на катастрофу не требаби довго чекати.

Тому консервативний посол Меніон виразно зазначив, що по такій інфляції все слідує горе народу.

— — — —

Щоби зарадити довгам фармарів, правительство рішилось заложити Центральний Морґеджовий Банк, котрий буде зичити гроші компаніям на 3 і пів % з тим, що дані компанії зліквідують довги на фармах і на хатах по містах новим ладом. Всі морґеджі малиб бути переписані на сплату 20 літ, 5%. Всі залеглі відсотки, крім останніх двох літ, малиб бути зчеркнені. Коли заходить потреба, морґедж малиб зменшити до 80% дійсної вартости даної посілости.

Тому однак, що виникло богато запитів і непорозумінь в цій справі, правительство рішило покищо вижидати та основно передумати цілий проєкт.

— — — —

Норман Роджерс, міністер праці, заявив що 40% молоді, котрі перейшли державний вишкіл для безробітних, вже найшли праці і працюють.

Той самий міністер заявив, що тепер на допомозі в Канаді є один міліон і 25 тисяч осіб, так по фармах, як в містах. З того більшість була по містах, бо аж 703,000. Значить, на фармах люди все таки скорше дають собі раду і нікому не є тягарем. Це гарно свідчить про хліборобське населення.

— — — —

З днем 5 мая ц.р. було 135,418,800 бушлів пшениці в канадійських спіхлірах. Значить, ми забезпечені перед голодом і на случай війни на якийсь час.

ЩО ЦЕ ТАКЕ КАПІТАЛІСТИЧНА ГОСПОДАРКА?

Капіталістична господарка це **господарка для зиску і ради зиску**. Всі інші вартости і мотиви відходять на бік. Проти такої господарки є Католицька Церква, котра на першім місці ставить Бога— а не зиск.

Чому ми є проти такої господарки і що то значить, покажемо на цім примірі.

В домініяльнім парляменті ішла недавно тому бесіда на прикрі справи текстильних робітників в Монтреалі. Посол Миксим Реймонд ствердив, що Монтреал Каттон Компані виплатила від 1911 р. досі самих дивіденд (приходів своїм удівловцям) на суму шість міліонів долярів. Закладовий капітал **тої компанії був $2,890,000**. Значить, виплачені приходи три рази перевищали вложені гроші протягом 27 літ. Цей непомірний зиск діявся однак коштом праці робітників та їх низької платні. Пересічна платня робітника річно там є триста долярів. Ось його слова: "Компанія має свої фабрики у Веліфілд і там робітникові дають повсякчасно відчути, що він все своє життя завдячує компанії. Але яке життя? Робітник, що пріє при варстаті від шестої вечір до семої рано, дістає $1.08 і за ці гроші має виживити жену, четверо дітий і себе. То не життя, то животіння..... Маю очевидні дані, що за два тижні праці платили там від $6 до $20. А коли робітник два рази на місяць піде відібрати ту платню, мусить чекати годинами, на дворі, чи дощ, чи холод.."

Одии случай наводить посол Реймонд, як слідує: "Робітник працював там через останніх шість літ і ніколи не діставав більше, як $12 за два тижні праці. За ці гроші живив восьмеро дітий. Таким чином терпить здоровля дітий, бо бідолаха **неслушно бідить**, змушують його до того."

Ось це є капіталістична господарка!

Тоді коли робітник недоплачений і збідований, тоді міліони ідуть на всякі дивіденди і тим подібні доходи. Працею і бідою одних росте зиск других. І тому, що така господарка не узнає любови ближнього ані справедливої заплати, **Церква рішучо її осуджує!**

Що і як люди думають?

Удар словом ранить глибше, як удар мечем. Биртон.

— — — —

Ми судимо себе по тому, до чого почуваємося здібними, а другі судять нас по тому, що ми зробили. Лонгфелов.

— — — —

Кожде гідне життя лишає по собі нитку, яка вплетена в працю світа. Роскин.

— — —

Не думай так богато над тим, чого не маєш, але над тим, що маєш. Виберти найліпше з того, що маєш і потім застановися, як дуже ти бажавби того, колиб його не мав. Марк Аврелій.

— — —

В теперішнім світі люди не тільки віч на віч стрінулись з власними питаннями і політичними переворотами, але стрінулись з конечністю повернути до правдивого християнства та іти за ожим проводом, а не за проводом непевних і несталих механізмів, при помочі котрих деякі хотіли б вимнути наші трудноші. Т. Стілє.

— — — —

Стільки людий блудить безцільно тими днями, що коли появиться якийсь чоловік, що іде доцільно (навіть колиб він був незначний та забавний), справді і дійсно стречить кудись, то яке враження робить в цім нуднім світі! Він збирає іскри на кождім скруті своєї дороги. Д. Ґрейсон.

— — — —

Психіка панів це вицвіт первісної сили, що згодом видала цінності високої духової культури. Від панів, себто від тих, що зуміли не тільки зберегти, але й вивищити свій рід і ґатунок та стали зверхниками і провідною верствою інших —вийшла акція, перша ініціятива, як природний вияв сили. Д. Віконська.

ЩО ПОРУЧАТИ АНГЛІЙЦЯМ ЧИТАТИ В УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВІ?

Для вигоди наших читачів і для потреби, коли в разі хтось з англійців питавби про книжки в українській справі, подаємо ряд книжок, **всі писані по англійськи**, котрі є добрі, прихильні до нас і вірно пояснюють українське питання.

Ці книжки можете дістати в своїх книгарнях, а колиб їх там не було, то можете спровадити з видавництва, котре їх видало.

З нагоди річниць, іменин, Різдва та при нагідних торжеств добре буде дати в дарунку книжку в українській справі вашому приятелеві англійцеві. Це, що ви скажете, зробить одну роботу— що він прочитає, зробить другу.

Ось ці книжки:

H. Hessell TILTMAN: PEASANT EUROPE, London, 1934, q. 282.

Це обємиста, на добрім папері, гарно виконана, з многими образками книжка. Деякі знимки з гуцульщини є знамениті. Книжка дуже добре написана, автор сам обіхав цілу Европу і описав, що видів, чув і провірив на місци. Книжка читається наче повість, хоч є там богато статистики та ріжних наукових данних про дані краї і народи. Книжка є одним актом обжалования проти Польщі і Румунії. Ось деякі речення з тої книжки:

"The fact was the innate honesty of the Ukrainian peasant." p. 217.

"The besetting sin of the Pole is chauvinism." p. 188.

• • •

Stephen Rudnitsky, Ph. D.: UKRAINE, the Land and its People. New York, 1918, p. 369.

Це поважна наукова розправа про Україну звісного географа проф. Рудницького. Книжка вичерпуючо подає вісти про Україну, на вкінці прегарні мапи. Добрий папір, солідний друк. Для тих, що бажають докладно пізнати Україну, книжка зробить незаступиму прислугу.

• • •

The Kobzar of the Ukraine by Alexander Jardine Hunter, Winnipeg, 1921, p. 145.

Розкішно видана книжка з поезіями Тараса Шевченка в переводі Гонтера. Є подані світлини, знаменитий папір і виконання.

• • •

Ряд пропагандивих брошур, котрі з ріжних точок і з ріжних нагод насвітлюють прихильно для нас українське питання в Европі.

Ось ці **брошури**:

1) A new project for the Destruction of Rus, Vegreville, 1919, p. 29.
2) The Problems of the Ukraine, by Alex. Shoulgin, London, 1919, p. 32. (with the map).
3) A Plea for the Right to Live, New York, 1922, p. 15, published by Ukrainian Information Bureau, 30 East Seventh Street.
4) Memoraial to the Congress of the United States with Documents, by the League of American Citisens, 1921, p. 25.
5) The Ukrainian Question a Peace Problem, Ukrainian Nationalists, Geneva, 1928, p. 39.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Вратцва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

УКРАЇНА—АТУТ—В РУКАХ ПОЛІТИЧНИХ ГРАЧІВ

Серед ентузіястичних маніфестацій з приводу відвідин Короля Юрія VI. і Королевої Єлисавети в Канаді, всі інші справи великого політичного і мілітарного напруження в Европі і світі, здається, перейшли на другий плян. Мається враження, що міжнародне напруження ,після великих бесід Чемберлейна, Рузвелта, Гітлєра, Бека а в послідних часах Мусоліня в Торіно, стратило богато на своїй остроті та притупило своє вістрє погрози війни.

Однак це так тільки на перший погляд. В дійсности тепер йде тиха, менше крикпива але дуже сильна праця скритої дипльоматії так зі сторони Німеччини і Італії, як з боку Анґлії та Франції, щоби цею дорогою осягнути свою остаточну побіду. Увага одних і других звернена на Совітську Росію, якої становище по нинішний день не є ясне. На основі теперішних і давніших звідомлень Росія не дуже довіряє бльокови Анґлії та Франції, з другої сторони є певні дані, які кажуть додумуватися, що між Гітлером а Сталіном від давна існує тайний договір. Цей договір між двома диктаторами прибрав значно на силі, особливо, коли Польща зясувала своє становище ясно по стороні Анґлії та Франції. Найблищі дні покажуть, куда остаточно перехилиться Совітська Росія а її становище по одній чи другій стороні, без сумніву, буде мати далекосягле значіння для дальшого уложення міжнародних справ.

Ми Українці, з запертим віддихом слідимо біжучі справи та стараємося, бодай в приближенні ріжних можливостей, доглянути, як може і як уложиться українське питання. Про українське питання ми тепер мало читаємо вісток у чужинецькій пресі, мало є вісток через радіо. По цій причині, богато з наших людей тратять відвагу, думають, що українська справа або зійшла на другорядний плян або зовсім зійшла зі сцени заінтересовання міжнародніх чинників. Однак так справа не мається. Українська справа є тою загадочною картою в руках грачів нинішнього політичного світа, вона є "атутом" в руках так Гітлєра як і Чемберлейна, що в данім моменті впаде на стіл і вирішить дальші події Европи. Ми віримо, більше як коли, що з цеї міжнародної гри вийде: Самостійна Україна.

Українські землі для Совітської Росії і Польщі, це так важна справа, що без них тратить свою самостійність не тільки Польща, але тратить своє значіння Росія. Поза звичайною аґітацією та пропаґандою є ще інші причини, які роблять нині з українського питання цю загадочну карту в борбі двох таборів. Коли тільки візьмемо під увагу великі, просторі, урожайні поля Східної і Західної України, металюрґічний промисл Донецького Басейну, електрифікаційні заводи Дніпра, Крим, Північний Кавказ, Чорне Море, то побачимо сейчас, чим є ці землі для Польщі і для Росії. Ми зрозуміємо, яку карту мають у своїх руках політичні грачі Европи, ми зрозуміємо, чому вони мовчать нині про українське питання, більше, як коли небудь. Ми зрозуміємо, чому і Поляки і Росія так безпощадно розтягають свою руку над українською землею, руку зовсім не лекшу від руки царя Петра. За поміччю інтернаціонального капіталу Польща і Сталін поневолили український народ. І тому у серцю українського народа для них беззастережна ненависть.

Сила, яка лучить український народ в одно, це послідних двайцять літ безпримірного терпіння і переслідування, це український націоналізм, який своїми глибокими коріннями сягає славних днів Української Республики, Старої Київської Держави, Вільної Держави Українського Козацтва, Славного Гетьмана Богдана Хмельницького, Івана Мазепи, Пилипа Орлика та затяжної історичної борби о самостійність України.

Очевидно, що в цьому горячому бажанню українців за свободою, в їх борбі проти інтернаціонального капіталу, який ділає на наших землях при помочі польского та російського деспотизму, українці глядять за поміччю не тільки до Верліна і до Риму, але вони глядять також до Льондону, до Парижа та до Вашинґтону.

Від Льондону, Парижа і Вашинґтону залежить сьогодня, чи вони схотять сповнити зглядом українського народу, ці основні засади елементарної справедливости, щоби піддержати українців в їх борбі о свободу і незалежність, чи може підуть дальше втертою дорогою традиційної політики і будуть піддержувати дійсних ворогів українського народу і демократії, Польщу і Совітську Росію. Нині є якраз цей час, щоби Анґлія, Франція і Америка взяли "український атут" у свої руки. Зроблять це, добре. Тоді вони не тільки сповнять велику місію "замирення" Европи, про що так голосно пишуть і говорять, але вирівнають свої занедбання соціяльної справедливости зглядом українського народу.

Коли вони цього не зроблять, "атут України" перейде в інші руки, проти волі і бажання українців, а з тим перейде також відвічальність за дальший хід справ в Европі на тих, що мимо численних українських петицій, телеґрам, маніфестацій, прохань, обовязку свойого не сповнили, сповнити не хотіли або сповнити не вміли.

Якби однак політичні справи не уложилися, ми віримо, що з теперішнього міжнародного положення, повстане Вільна Україна, а українська карта з "атута" в руках політичних грачів стане своїм СУВЕРЕНОМ.

С. В.

— УСПІХИ —

Анна Олексюк щойно перебула тяжку операцію на горло. Вона має 17 літ і живе в Чіпави, Онт. Коли оноді переходила попри ріку, побачила, як з мосту впав у воду хлопчина і став потопати. Анна кинулася в ріку а було це недалеко водопаду Ніяґари. Доплила яких 50 сяжнів до хлопця і виратувала його. Вода була холодна як лід. Хлопець має вісім літ і називається Едні Сендс. Так українська дівчина стала героїнею і дала взір, як належить помагати ближнім.

— — — — —

БУК Альберти надав дві радіопередачі через стацію СР. Перший раз 30 квітня, другий раз 14 мая. Оба рази з Едмонтону, програма була під орудою **о. Ан. Труха, ЧСВВ.** Промовляв оба рази впр. о. Трух. Це прегарний взір, як належить поступати іншим провінціональним секціям БУК-а, як виглядає активізм по долі найкращої праці і скільки добра може зробити ініціятива одного чоловіка, котрий живе ідеєю. Безперечно, що перше признання за все належить о. Труховi, котрий хотів і вмів це зорганізувати.

—o—

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Червень, 1939

1. четвер— Патрикія свмуч.
2. пятниця— Талалея муч.
3. субота— † Константина і Олени
4. **неділя— Всіх Святих**
5. понеділок— Михайла ісп.
6. второк — Симеона пр.
7. середа — † 3 найд. гл. св. Ів. Хр.
8. **четвер— Пр. Евхаристії**
9. пятниця — Терапонта свмуч.
10. субота— Никити пр.
11. **неділя— 2 по Зісланню**
12. понеділок— Ісаакія пр.
13. второк— Єремія ап.

Устав

4. неділя.— гл. 8, єв. воскр. 1, на Сл. Б. ап. 330, єв. Мат. 38.

5, понеділок.— Початок Петрівки, посту котрий треває до св. Петра.

8. четвер — Пр. Евхаристії, Литія, на утр. єв. Ів. 24, на Сл. Б. ап. 149, юв. Ів. 25.— обхід з найсв. Тайнами і читання єв. при чотирох престолах.

11, неділя.— гл. 1. єв. воскр. 2, на Сл. Б. ап. 82, єв. Мат. 9.

о. др. Василь Кушнір

ПРАЗНИК ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ

Евангелія св. Йоана, зач. 23

Одного разу сказав Христос до своїх учеників: Я хліб життя. Ваші вітці їли манну в пустині і померли. Се хліб, що сходить з неба, щоб і не вмер той, що його їсть. Я хліб живий, що зійшов з неба. Коли хто їсть цей хліб, жити-ме по віки, а хліб, що я дам, се моє тіло за життя світа. І спречалися між собою жиди, кажучи: Як може він дати нам тіло їсти? І сказав їм Ісус: Істинно, істинно, говорю вам: Коли ви не будете їсти тіла Сина Чоловічого, не будет пити його крови, життя не будете мати в собі. Хто їсть моє тіло і пє мою кров, має життя вічне, і я воскрешу його в послідний день.

НАУКА

Дорогі в Христі. Празник Пресвятої Евхаристії є в церковному календарі на те, щоби вірні Христової Церкви звернули свою бачну увагу на Евхаристійного Христа. В тій ціли ми шануємо кожну першу пятницю і кожду першу неділю місяця, в тій ціли в день Пресвятої Евхаристії відбуваються величаві процесії улицями по наших містах, або процесії довкола наших церков. При гарно удекорованих улицях або довкруги церкви ставляється тоді чотири престоли, а нарід за своїм священиком, що несе в руках Найсвятійші Тайни Евхаристійного Христа, іде поважно, з запаленими свічками та щирою молитвою і піснею хвалить публично перед світом Христа Спасителя, що у своїй любові, хотів нам дати цей ХЛІБ ЖИТТЯ.

Христос Спаситель установив св. Тайну Пресвятої Евхаристії не тільки на те, щоби ми Її почитали, але передовсім, щоби ми Її приймали до свойого серця: Коли хто їсть цей хліб, жити-ме во віки, каже Христос в нинішнім св. Евангелію, і я воскрешу його в послідний день. . . .

І цей заповіт Христа Спасителя Церква свята сповняє ревно від самих своїх початків аж по нинішний день. Мабуть ще ніколи Христова Церква не закликала своїх вірних так горячо до приняття Пресвятої Тайни Евхаристії, як сгоьодня. Від далекого Сходу до Заходу, від високої Півночі до Полудня, безперервно лунає голос Церкви, вказуючи людству на це ніколи невичерпане жерело життя. Цей голос Церкви стараються скріпити своїми письмами св. Отці та Учителі Церкви, мистці слова і поезії, мистці штуки, архитектури і малярства. В Римі, в Церкві св. Петра, стрічаємо образ, чудний образ італійського славного маляра РАФАЕЛЯ, а під тим образом читаємо напись: ЕВХАРИСТІЙНА ДИСПУТА. На образі представлена велика галя, що сягає від неба до землі. По середині цеї галі, на гарно прекрашенім престолі, стоїть величезних розмірів золота монстранція з АГНЦЕМ, сонічним осередком християнської віри людства. Горішну часть образа занимає непроглядне число ангелів, що вінцем окружають Пресвяту Тройцю, долішну часть знова, передну, представляють мешканці землі, заступлені своїми найкращими представниками, як Отці Церкви, мистці слова, що звіщають славу Пресвятої Евхаристії по всьому світі.

Так отже небесні сили, що рай понад звіздами занимають і мудрці Божі оттут на землі, наче змагаються між собою, щоби по змозі своїх сил, представити найкраще цей ХЛІБ ЖИТТЯ, ПРЕСВЯТУ ЕВХАРИСТІЮ. І коли ми глядимо на цей образ Рафаеля, наша думка лине мимоволі перед престіл Небесного Вітця, щоби віддати Йому честь і славу за цю велику ласку, що хотів оставити між нами Евхаристійного Христа, цей Хліб вічного життя, що несе з собою запоруку дочасного і вічного щастя усього людства. Туди повинні ми звернути і наші серця, туди повинні ми линути цілим нашим єством, бо лише з відтам, від Пресвятої Евхаристії, можемо сподіватися обнови світа і обнови людства.

Нинішні часи, які переживаємо, як ніколи перед тим, кличуть за хлібом. Ще у недавних, передвоєнних часах, рідко коли можна було почути такі розпучливі благання хліба, як це має місце сьогодня. Навіть ці, що ще до недавна, здавалось, були пересичені, і ці сьогодня вміють надати свою вартість куcкові хліба. Мимоволі виринає перед нами ця порнваюча картина з месіянської діяльности Христа Спасителя, коли то тисячі народу, з одушевленням йдуть в пустиню за улюбленим Учителем. У свойому одушевленні забувають навіть взяти з собою хліб.

Одинокий запас, який був в пустини до ропорядимости, це пять ячмінних хлібів і дві риби. Вичерпаний голодом народ розкладається табором біля свойого УЧИТЕЛЯ. Христос бере у свої руки хліб, благословить його і своєю всемогучістю розмножує його так, що насичує доволі тисячі народу. Одушевлення убогих Галилейців не має границь. Такого пророка не було ще між Ізраїлем. Надземська радість наповняє їх серця, вони хотять проголосити Христа царем. Однак Христос відтягається від цього. Він прийшов на світ, щоби стати не царем земським але царем людських сердець. Він скривається перед народом. Йде на гору, щоби там помолитися Небесному Вітцю, бо це наспівала хвиля, коли Христос мав дати хліб не тисячам Галилейців, але цілому людству не хліб, що знова родить голод, але хліб, що родить життя вічне.

Слідуючого дня, цей сам народ, шукає Христа Спасителя, не скриваючи свойого бажання, щоби знова наситив їх в чудний, надзвичайним спосіб. І саме тоді прийшла ця хвилина, про котру читаємо в нинішнім св. Евангелію, хвилина, в котрій Христос перший раз заговорив про Пресвяту Евхаристію.

"Я хліб життя. Я хліб живий, що зійшов з неба . .Коли хто їсть цей хліб, жити-ме во віки. А хліб, що я дам, се моє тіло за життя світа." . . . . І спречалися жиди, кажучи: Як може він дати нам тіло їсти? І сказав їм

Ісус: Істинно, істинно говорю вам: коли ви не будете істоїтіла Сина Чоловічого, не будете пити його крови, життя не будете мати в собі.... Хто їсть моє тіло і пє мою кров, в мені перебуває а я в нім....

Яка це гарна була хвилина для бідного народу в Галилеї, чути слова розради і потіхи, слова вічного щастя і життя з уст Божественного Спасителя. Хто міг взагалі більше добродійство здіяти для цього бідного народу Галилеї, як не Спаситель Христос, що говорив до нього слова повні радости, повні надії і життя? А народ цей у свойому нерозумі кричав: Мова ця тверда, хто може її слухати? Ні, це не була мова тверда, а солодка, лагідна і людство віходи милиих слів не чуло. Чомуж не приняв цей нарід Галилеї Христа, що щастя йому звіщав, що хотів дати їм найбільше богатство світа, хліб любови для голодних, хліб спасення для людських душ?

І нинішне людство загналося далеко в пустиню і кличе з усіх усюдів о насущний хліб, щораз то більше і щораз то голосніше. Без сумніву, що крик цей оправданий і слушний. Для життя треба конче поживи, треба конче хліба. Та однак хліб, якого нинішнє людство потребує, так як колись мешканці Галилеї, це хліб духовний, що так дуже потрібний для утомленого, виснаженого людства нинішних днів, для того людства, якого культура 20 століття не може уратувати від немічности заглади.

Хтож може дати йому цей хліб? Цей хліб, що творить основу відродження цілого людського життя? Народові, що недавно у світовій війні та в численних братовбійчих війнах опісля, так огидно себе окервавлював? Хто дасть йому цього хліба, що наповняє людське серце свіжою кровю, додає свіжих сил, завсігди робить нас молодими?

На це є відповідь вже майже 2,000 літ, а всеж таки ця відповідь для нас являється новою. Вона походить з уст ЦЬОГО, без котрого не може ані одно серце ані один нарід, ні здорови бути, ні процвітати: Прийдіть до мене всі, каже Христос, я вас успокою.... Я вас обновлю, я всі шкоди направлю, я вас піднесу, усі страти покрию. Я хліб нового життя, що має виповнити усі ваші нерви, ваші душі в нинішних часах. Хто їсти ме від цього хліба, цей не умре во віки....

І коли як коли, то сьогодня є саме ця хвиля, де кожний, що носить на собі Христове імя, де всі, що є християнами, повинні кликати до Христа: "Господи, дай нам свойого хліба, Господи, давай нам цього хліба завсігди."

Страшний голод душі і тіла гонить нині розбите людство за хлібом. Де ми його купимо, щоби всі наситились? Потяньмо тільки довкруги нас. Пшениця, що дає нам ХЛІБ ЖИТТЯ вже зріла. Глядіть на безкрані поля католицьких престолів. Христос посіяв верно, саме Він збирає живо. Він і тільки Він постійно достарчає нам хліба, що душу відживляє.

Молім проте Христа Спасителя за Його святу ласку, що дав нам ХЛІБ ВІЧНОГО ЖИТТЯ У ПРЕСВЯТІЙ ЕВХАРИСТІЇ. Приймаймо цю св. Тайну часто, завсігди. Ми не є Галилейцями. Для нас слова Христа не є тверді. Вони є для нас гарні і милі, вони дають нам запоруку, що коли будемо жити в Христі, то і Христос буде жити в нас нині і завсігди. Амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Нехай вірні наслідують чесноти Христового Серця.

Головою Церкви святої є Христос. Він є жерелом і скарбом всіх ласк. З Нього і від Нього дістаємо всі чесноти, всі ласки. Там вчимося, що і як робити. Там находимо відповідь на всі питання життя і правдиву розвязку вічної будучности.

Одною з перших чеснот є любов. Повна, совершенна любов находиться в Бозі, бо як каже св. Іван: "Бог є любов." Бог полюбив світ і нас. Задля нашого спасення віддав свого єдинородного Сина. І тому ми повинні просити Бога о збільшення в нас любови. Нехай слова св. Филипа з Нері будуть нам все на тямці: "Боже, я так хочу Тебе любити. А Ти дав мені тільки одно серце і то таке маленьке.."

Ми ніколи не можемо Бога любити забогато, часто однак любимо замало. О збільшення надприродної любови в наших душах і всього українського народу молім Бога.

Другою чеснотою, що просвічує через все туземне життя Спасителя—, це жертва. Христос приніс себе в жертву, своє життя, свої діла— для Бога Отця, за нас грішних людий. Ця жертва завершена кровю на хресті, ця сама жертва кождочасно— лише без кровним ладом— приноситься з наших престолів, коли священик править Службу Божу.. Навчімся й ми жертвувати дробину бодай з нашого життя— коли вже не часть життя, або ціле життя.

На жаль деякими навіть тяжко приходиться пожертвувати пять центів ради вічного добра, не хочуть рушитися в неділю, хоч чують звук дзвонів— не хочуть навіть перехреститися, хоч кінчиться день. Тому за них і за себе робім жертву, яку і як далеко ми спроможні. А Серце Христове певно надгородить нашу любов і нашу жертву— так, як людське око не в силі навіть поняти а ухо почути— вічною радістю в небі.

о. М. Т. П.

РЕЛІГІЯ

Дорогий читачу!

Ти може нераз говориш про релігію, правда?

Але чи ти знаєш, що то є релігія?

Послухай дещо, я буду старатися тобі дещо пояснити, щоби поняття релігії стало ясним.

Релігія це звязь, це злука чоловіка з Богом. Іншими словами, релігія це збір моральних і духових відносин, що істнують між розумним сотворінням а Сотворителем. Релігія це норми і правила, що ведуть чоловіка у його відношенню до Бога. Найшляхотнійше Боже сотворіння на землі, то чоловік. Душа чоловіка сотворена на Божу подобу. Чоловік має власти, подібні до Божих.

Чоловік це Боже діло, Божа власність. Він має свобідну волю і розум. Чоловік своїм початком і природою є надто шляхотний, щоби Бог його відкинув. Чоловік, котрий збудувавби на відлюднім острові красну будівлю на це тільки, щоби потім її занехати, бувби нерозумним. Чи можливим є, щоби всемудрий Бог сотворив чоловіка на це, щоби опісля занехати?

Релігія мусить походити від Бога. Один Бог має право установляти закони і заповіди, котрі управильнюють відношення чоловіка до Бога. Чоловік не може диктувати Богу та вирішати, які границі має добро і зло.

Лише Бог вчить і обявляє нам, яке діло заслугує на надгороду, а яке на кару. Бог є сотворителем, паном і батьком, а чоловік є сотворінням, слугою і дитиною.

Чоловік не може укладати закони самий для себе а опісля просити Бога, щоби Бог до них примінився. Чоловік сотворений на це, щоби Бога пізнавав, любив і служив Йому, а відтак щоби з Ним був щасливий по віки вічні, в небі.

Основна річ в релігії, це пізнати Бога. Пізнання Бога однак вимагає Божого Обявлення. Годі пізнати Бога самим тільки людським розумом. Це правда—можемо подивляти Божі чудеса в сотворінню, можемо розважати над безконечною всемогучістю і мудрістю Бога. Але це все ще не творить пізнання Бога так, як Він є сам в собі.

Бог сотворив чоловіка, відтак обявив чоловікові, якої служби від нього хоче. Сказав йому многі таїнства про себе. Так повстала релігія —від Бога до чоловіка.

Бог вимагає від нас любови, бо Він попобив нас і тому хоче також нашої любови. Любов є основою релігії. Любов Бога до чоловіка і любов чоловіка до Бога. Це є надприродна любов.

Чоловік має тут служити Богу і Бог призначає нам спосіб, як маємо Йому служити. Богові належить пошана, почитання, поклін і послух.

Колиб чоловік мав сам вибирати релігію, тоді значилоби, що чоловік може "накинути" Богу наші погляди щодо релігії і Бог "має" то приняти. Так однак не може бути. Чоловік не може сам для себе видумати релігії.

Служити Богу, значить творити волю Його, у всім, через ціле життя. Найшляхотнійше діло чоловіка це під чинення свому Сотворителеві.

Без Бога чоловік не може існувати. Остати чесним і справедливим може чоловік тільки через Божі закони. Чоловік не може бути обоятним, чию волю буде чинити. Що Бог обявив, це маємо вірити, навіть—колиб це було понад наш розум. Принимаємо правди, які Бог подав. Маємо пізнавати, любити і служити Йому.

Правди релігії все годяться з нашою совістю. А сила людського розуму це відблеск світла божественного розуму. Бог дав чоловікови розум а відтак обявив правду.

(Далі буде).

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

6 червня 1224 татари вперве стрінулися в рішаючім бою з нашими князями. Вислід був некорисний для нас. Татари побідили тоді над рікою Калкою і в слід за тим стали нападати, вогнем і мечем руйнувати наші землі яких пятьсот літ. Україна своїми грудьми, кровю своїх дітий заслонила тоді Европу перед наїздом орди і довгі століття кровавилися наші предки лише тому, щоби за нашими грудьми, так на Заході Европи другі могли спокійно плекати і розвивати свої культурні скарби, добробут і волю. А наші гинули тоді в ясирах і білим тілом устелювали степи України. Тоді то й повстала пісня:

"Ой, біда, біда, чайці небозі,
що вивела дітий при битій дорозі,
кити, кити!...."

8 червня 1652 гетьман Богдан Хмельницький розбив в пух і прах ляшню під Батогом.

8 червня 1919 Українська Галицька Армія почала наступ під Чортковом і хоча без відповідної зброї, без набоїв, погнала свіжі полки Галлєра, вигодовані, ситі і знаменито узброєні на захід. Тоді Америка через Галлєра завдала нам тяжкий удар в плечі, але наші під Чортковом віддали той удар і доказали, що ідея та свідомість жертви в нас сильнійші, як американська зброя галєрчиків.

Видія Прилюдного Навчання Пенсильвенії признав Українській Дівочій Академії св. Василія у Факс Чейз право прилюдности. Це вперве в історії Злучених Держав приватна школа того рода одержала право прилюдности на цілі Зл. Держави.

М. Зорян

ПЕРША НЕДІЛЯ

Вже сонцю шлях простелює автора,
з дзвіниці молитовно дзвін тремтить,
народ побожний в церковцю спішить,
де на престолі втаєна покора.

Прийдіть, в кого душа ранена, хвора,
в кого страждає серце і болить —
ось Серце Пресвяте, що всіх цілить,
любов Його для нас готова, скора.

З'явився Цар.... Дзвіночки виграють,
во співом лоб падає на поклони,
несеться пахіть ладану і віття.

Серця во свічами вогнем палають,
з людьми витають тут небесні Трони.
Блаженна тричі та свята неділя!

СВ. ОТЕЦЬ КЛИЧЕ ДО МИРА, ДО ЗЛАГОДИ!

З нагоди Евхаристійного конгресу в Альжирі промовив через радіо св. Отець і завзивав молитися о мир, котрий Бог обіцяв людям доброї волі—"мир для душ, зведених і затрівожених ложними науками, мир для народів, що тремтять серед постійної тривоги."

Але чи світ слухає?

Чи світ числиться з голосом Христового Намісника на землі?

Світ вміє нарікати і дорікати—але тепер, коли св. Отець взиває, просить і кличе, світ онімів і огухх....

Св. Отець пішов навіть так далеко, що поіменно через своїх дипльоматичних представників звернувся до провідників в Европі з предложенням посередничити ради мира, щоби мирним шляхом, без війни вирішити спірні питання і взаїмні недомагання. Однак що сталося тоді?

Масони закричали, чому Папа не звернувся з тим також до більшовиків.

Гітлер і Мусоліні з місця відкинули посередництво Папи під вимівкою, що положення в Европі не є так грізне, щоби треба було аж посередничити.

І так з предложення св. Отця конкретно не вийшло нічого, бо дух цього світа є противний духови Христа Господа і люди більше люблять тьму як світло....

Гроза війни дальше висить над світом і держави навпередки зборяться.

Урядовий стиль.— Шкільний інспектор пише до сільського вчителя: Прошу не писати "повідомляю," тільки "управа школи повідомляє."— За кілька днів до інспектора приходить такий лист: "Управа школи йшла селом і якусив її пес. Управа школи повідомляє, що лежить хора і тому нема науки."

Діти.— Мамо, я приніс тобі муху, зроби мені з неї слона.

— Не можу цього зробити, дитино.

—А батько говорить що ти все це робиш.

ЗА ІСТОРИЧНУ ПРАВДУ
ПРОТИ ТЕМНОТИ

ІсторичнаЧасть

УПАДОК ПРАВОСЛАВІЯ

Що думають про свої "відправи" самі автокефальні— білий крук— а що думає про православія з роду православний полковник з Великої України?

"Він називає свою відправу Службою Божою, але по моїй думці то не є ніяка Служба Божа. Дійсну, важну Службу Божу може служити для греко-православного українця пише **правний, законний священик,** що має юрисдикцію від епископа прав. Церкви."

Так пише дослівно, слово в слово, сам "Вістник" ч. 8, стор. 4.

А тепер застановіться хвилинку над тим усім.

Чи наші священики говорили що інше?

І що тоді говорили автокефальні?

Казали, що це напасти, кривди, несправедливість, ітд....

А тепер самі признали з нагоди відправ Маєвського, що це "не є ніяка Служба Божа"— бо дійсну Службу і то Божу Службу може правити тільки **ПРАВНИЙ, ЗАКОННИЙ СВЯЩЕНИК!** Аякже! Тільки правний і законний священик, що дістав свячення від дійсного, **правного і законного Епископа,** той тільки може правити Службу Божу!

Чому не приложити тої мірки основно, до всіх відправ в автокефалії і спитати себе совісно: Чи відправи то є Служби Божі— чи **"наруга над св. Тайною Евхаристії"** (Вістник, ч. 8, стор. 5), як дальше пише той сам добродій....?

Гей, подумайте —відправи, чи "наруга" над найбільшими святощами людства?

Чи правні і законні священики — чи правний і законний епископ?

Вінжеж сам дав на це відповідь: "Ми тоді (1921 року) шукали епископів, молили московських владик, бо ми не хотіли **рвати єдности Церкви...."**

Не хотіли— але вкінці **таки порвали!**

"Це було зроблено, бо не було епископів, рішучо не було! **Перед правосудним Богом ми оправдані ЗА ПЕРЕСТУПЛЕННЯ ПОРЯДКУ 16-ти ВІКІВ!"**

То він так думає!

Але дійсність говорить інакше— хто рве порядок одної хвилини, Божий

порядок, той тяжко відповідає перед Творцем. За один смертельний гріх, чоловік заслугує на пекло— не треба аж рвати порядку шістьнацять соток літ!

———

Слова наведені з книжки Іоанна Теодоровича "Теперішний стан."

Так від своїх власних слів "оправдишася" і "осудишася."

І в такім стані, постійної свідомости, що їх "відправи" то Є НАРУГА над св. Евхаристією, ті люди думають жити і мабуть думають, що Бог дальше буде терпіти ту наругу?

Миляться!

Є ще Божі суди— невмолимі, страшні і справедливі.

Бог є довготерпеливий— але й справедливий.

Перший акт Божої справедливости за ті наруги вже відгривається перед нашими очима. Але видно, що є люди, котрі того не хочуть розуміти.

———

Якийсь **Василь Савчук, учитель з Сенді Ренидс,** Альта, так пише у "Вістнику" ч. 9, стор. 4: "Я жертвував від себе 11 долярів на оборону Української Греко-Православної Церкви в Канаді й закликую всіх православних учителів, щоби зробили те саме, жертвуючи на цю справу що найменше 10 долярів."

В той самий час, коли Боже Провидіння людським судом дає знак і вимірює перший акт своєї справедливости— він кличе, щоби давали на процес **"найменше** 10 долярів"!

Ось ідеали та ідеї, котрими ці люди живуть!

Безперечно, що наші люди повинні затямити, **ХТО І ДО ЧОГО** їх намовляв, та витягнув з того належну науку і **зробити так,** як розумні люди в такій справі роблять....

———

Полковник В. Евтимович, що чинно боровся за Українську Державу і походить з Великої України та до нині живе в крузі скитальців з Великої України, знає тамошні справи і належно оцінює їх, так пише в "Новій Зорі" ч. 26 стор. 3: "Церкви, як установи нині в Україні **нема.** Бо насамперед нема тієї частини Церкви, якою в усіх Церквах являється духовенство як орґанізатор церковно-релігійного життя."

"Мої міркування такі:

"1. Церковна справа в Україні, з моментом її визволення від Московії, буде представляти порожнечу. В першу чергу бракуватиме для Церкви клиру, який знищила безбожна Московія за двацять літ свого безбожного панування, за винятком нечисленних одиниць.

2. При майже цілковитій відсутности в Україні духовенства, представляється неповторно добра нагода використати для Української Церкви **чисельне, освічене, жертовне, тактовне й віддане Церкві й нації— патріотичне греко-католицьке духовенство.** При витворених самим життям умовах в Україні догматичних диспут не буде, бо не буде з ким диспутувати і **греко-католицьке духовенство потрапить опанувати ситуацію і прилучити Україну до окциденту, яким є Вселенська Римська Церква."**

Так пише православний з роду! Полковник Української Армії!

Що глядить на будуче України і бажає добра нації.

І так глядять міліони тямучих та чесних православних з роду українців....

(далі буде).

СОЦІЯЛЬНІ "ІДЕАЛИ" БІЛЬШОВИЗМУ...

Облуду та гниль більшовизму розкриває ніхто інший тільки бувші жертви більшовизму, котрі видобулися з кигтів міжнародної червоної шайки катів і тепер дають знак, щоби ратувати кого можна....

Доказ з Канади: Карло Гайчин під днем 11 мая ц.р. так пише у винипеґській "Фрі Прес": **Підчас шестого конґресу комуністичного інтернаціоналу 1928 року** винесли таке головне **рішення—** В останній імперіялістичній війні союзні держави кинули клич, "Боріться проти пруського мілітаризму!" Знова осередні держави кинули клич, "Боріться проти царизму!" Обі сторони вживали тих кличів, щоби при їх помочі втягнути маси до війни. В будучій війні вжиють того самого способу, тільки кличем буде тепер, "Боріться проти реакційного фашизму!" Так буржуазія використає проти-фашистівські настрої мас, щоби оправдати імперіялістичну війну."

Це було 1928 року.

Тепер, 1939 року, дня 19 квітня промовляв через радіо ґенеральний секретар компартії Канади і сказав: "Колиб напасники кинули світ до війни мимо всіх змагань до миру, **тоді ми готові льояльно станути до борби** спільно з демократією, щоби війну довести до скорого і побідного кінця...."

Ось так тепер комуністичні провідники користають з нагоди, щоби затягнути по своєму маси робітників до війни.

Тому Гайчин виразно каже, що **комуністична партія Канади одурила і зрадила робітників** а зі своїх членів зробила дурачків на своїм мотузочку.

———

Доказ з Росії: В Кузнецьку аґенти ГПУ арештували і вязнили по вісім місяців малі діти—і то масово. Вони **арештували 150 дітий у віці 6-12 літ за протидержавну діяльність** і увязнили всіх та тримали у вязниці вісім місяців. Вкінці проце довідались більшовицькі верховники і справа наробила навіть там стільки шуму, що тепер арештували чекістів. Але де в світі є країна, щоби державна поліція могла нараз заарештувати 150 малих дітий і тримати у вязниці вісім місяців за державну зраду?

Де є така країна в світі, побіч одної СССР?

———

Доказ з України: Хвильовий в творі "Вальдшнепи" наводить таку розмову між товаришами: "Я її ненавиджу за те, що вона тиха і лагідна. За те, що в неї ласкаві очі. За те, що вона безвільна. **За те,** що вона нарешті **нездібна вбити людини."**

Твори, стор. 105.

І далі той комуністичний "мудрець" так пояснює це своє розуміння: "А в тім я хочу сказати от що: **Людину,** Вовчику, дуже **нелегко вбити!** Ти ще ніколи не вбивав...., **не на війні, а так,** у **звичайному побуті.** Ну, от! А я вбивав і знаю. Це дуже складна процедура. І саме тому складна, що **робиш це цілком свідомо,** зарані знаючи, що не вбити ніяк не можна."

"Я злочин беру в лапки. Во **свідоме вбивство во імя соціяльних ідеалів ніколи не вважав за злочин."**

Ось соціяльні ідеали катів з Червоного Кремля!

Ось "ідеали" мордерців, убивців невинних людий!

І тому, доперва в світлі того, можемо зрозуміти психіку масового вбивства в совітах. Психіку здеґенерованих катів, що масами вбивали і вбивають безвинних— бо свідомий морд став для них "соціяльним ідеалом." Деінде таких деґенератів ведуть під шибеницю. В совітах вони панують!

Гидь духова бере читати те все.

Дрож переймає роздумати над тим.

І справді, як пише їхже поет Тичина: **"Як страшно!**

"Людське серце до краю обідніло!"

То не є вже серце людини— це гірше звірини.

Ось це більшовизм по самих їх творах, по самій їх науці— і ніхто не може сказати, що ми то здумали, або накидаємося на більшовиків— це ВОНИ САМІ так ПРО СЕБЕ САМИХ пишуть і говорять. А вони знають себе.

І на основі того всего маємо повне право—право свідомої своєї гідности і вартости людини, сказати отверто до всіх людий здорового розуму та незвироднілого серця: ПРОЧ З БІЛЬШОВИЗМОМ, КАТІВНЕЮ НАРОДІВ!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ДО УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ та до ВІДДІЛІВ Українського Католицького Юнацтва.

Йде літня пора, час з'їздів.... Наше церковне-релігійне, національне та культурне життя кличе всіх з'їздитись, сходитись, та обговорювати спільно справи нашого життя, та класти краще будуче. Молодь, та НАДІЯ нашого кращого завтра, повинна улаштовувати з'їзди, вони її найбільше потрібні, вони мають для неї велику вартість, вони конечні для її кращого життя. Дбайливі приготовані програми, змагання в красномовстві, в пісні, спортові змагання, реферати, промови, спільні думки та спільне діло з'їзду, причиняться до формування душі молодого покоління. Головний Заряд Українського Католицького Юнацтва кличе всіх а головно все зорганізовані Відділи Українського Католицького Юнацтва, щоби улашдували в своїй окрузі районові з'їзди. Прошу звертатись в разі потреби до Головного Заряду за вказівками та помочею. Хай не бракне району в якому не відбувсяб з'їзд УКЮ. Хай всі з'їзди відбудуться під покровом найвищих ідеалів—Бога і України. Для добра нової батьківщини, Канади. Хай ллється звук чарівної української пісні, хай несеться звук рідної мови, хай юні сили по лицарськи за першенство змагаються, хай серця Української Католицької Молоді записуються любовю до Бога, Української католицької Церкви, любов та горячою працею для України. Чолом до праці, потворім комітети, підготовім відповідно до обставин З'ЇЗД літньою порою. Опікуном цілого З'їзду має бути все місцевий Отець Парох. Про речинець з'їзду прошу повідомити Головний Заряд Українського Католицького Юнацтва.

За головний Заряд Українського католицького Юнацтва,

о. М. Горошко — Андрій Кіндракевич
[illegible] — секретар

———

В нашому **ВРУКСВІ, САСК.** при парохії гуртуються добрі родини та виявляють живу діяльність. Особливо наша молодь взялась останніми часами до енерґічної праці. В нас недавно, бо доперва 12 березня, завязався гурток Українського Католицького Юнацтва, та вспів вже за той короткий час проявити досить значну діяльність, а саме було кілька сходин та виголошено два дуже цінні реферати на слідуючі теми: Значіння Маркіяна Шашкевича у відродженні Галицької України, а другий про Тараса Шевченка.

В нас небагато членів, всего 15 всіх, однак в нас є охота до праці та запал а також добрий заряд. Головою заряду є Іван Вовчук, а прочі члени заряду в такому складі: Павліна Костенюк—секретарка, Анна Никорчук—заступниця секретарки а скарбником у нас є Василь Сенюк.

Коли праця піде дальше в такому самому темпі як досі, то можемо сподіватись добрих успіхів.

За зярд:

Іван Вовчук, голова — Павліна Костенюк, секретарка

———

САМБУРҐ, САСК.— Наш відділ оснував **всеч о. Горошко** дня 9 січня 1939 р.

Досі наш відділ мав приходу $5.00.

Розходу було $2.70.

Готівки остає $2.30.

Спис членів: Дмитро Радчук, Василь Радчук, Василь Верхола, Володимир Сухораб, Михайло Франчук, Григор Радчук, Павло Пелех, Дмитро Сопчишин, Маріян Боячко, Степан Радчук, Іван Лубик, Карло Сухораб, Петро Гадада, Павло Лубик, Петро Попіль, Михайлина Танащук, Іван Зеленецький, Григор Романчак, Григор Лесик, Яким Романчак, Евгенія Зеленецька, Катерина Креховец, Анна Романчак, Филінка Сухораб, Анна Лубик, Катерина Галас, Анна Сопчишин, Варвара Зеленецька, Йосифа Попель, Катерина Романчак, Марія Галас, Степан Пелех.

Є надія, що будемо мати більше членів, але морози і сніги раніше, а тепер болото і далека дорога перешкодили многим вписатися.

Зборів ми мали два.

Робимо проби співу, у нас не було ще жадних представлень ані концертів. На зборах маємо читання. Ніяких гроший поки що ми не висилали. Коли попрацюємо довше, літом, то у нас буде краще. Молодь тут дуже розкинена і нема де так зійтися. Збори робимо у школі. Богато надії маємо на літо, бо ми всі тішимося, що зорганізувались в УКЮ і будемо гарно працювати.

Гр. Лесик, голова

К. Романчак, писар.

———

..УГРИНІВ, невелика українська кольонія коло Кридор, Саск., не остає позаду інших свідомих українських осередків та береться до жвавої праці, зачинає нове організоване життя. Головно наша молодь, свідомі хлопці та дівчата довідались, що в других околицях молодь потворила відділи організації "Українське Католицьке Юнацтво," забажали вступити в ряди тої високоідейної організації. В тій то цілі на загальне бажання запрошено Всеч. о. М. Горошка, голову УКЮ.

Дня 11 квітня ц.р. відбулися в Народньому Дому ім. о. Маркіяна Шашкевича ОСНОВНІ ЗБОРИ.

Збори відкрили Всеч. о. М. Горошко, відтак всі присутні радісно заспівали "Христос Воскрес."

На предсідателя Зборів покликано **пана Павла Бадовського,** на секретаря **пана Павла Харка.**

Всеч. о. М. Горошко виголосили реферат та пояснили правильник орґ. УКЮ., з чого всі були дуже вдоволені та радо вписалися в члени. Їхні імена отсі: Катерина Войтюк, Оля Козак, Анастазія Смаль, Володимир Войтюк, Анастазія Войтюк, Степан Войтюк, Евгенія Харко, Петро Войтюк, Славко Ласюк, Павліна Войтюк, Текля Сапіга, Ольга Ласюк, Марія Бадовська, Анна Процентій, Катерина Омелян, Ольга Харко, Марія Сапіга, Олена Воробій, Клим Омелян, Йосиф Омелян, Петро Козак, Михайло Войтюк, Павло Бадовський, Іван Войтюк, Яким Смаль, Василь Пархома, Василь Олесько, Павло Пархома, Броник Мазурик, Теодор Пархома, Степан Омелян, Павло Харко.

З тих нових членів вибрано відразу заряд в такому складі:

Голова—Павло В. Харко,
м-голова— Анастазія Смаль
рекорд.секр.—Павло Бадовський,
фінанс. секр.—Анастазія Войтюк
господар—Петро Войтюк
Контр.—Славко Ласюк, Катер. Войтюк
прогр. ком.— К. Омелян, Ів. Войтюк.
господині—Оля Козак, Марія Бадовська, Текля Сапіга.

Нововибраний голова мав коротеньку промову до своїх членів та завзивав до щирої співпраці. Всеч. о. Горошко побажав новому зарядові та членам добрих успіхів у праці.

Відразу визначено день слідуючих сходин на 2-гу годину по обіді 23. квітня.

На внесок пана Якима Смаля та за підтримкою пана Володимира Войтюка збори замкнено та на закінчення відспівано: "Не пора," та "Боже щасти."

По зборах молодь заохочена Всеч. Отцем

урядила товариські забави, з чого було багато веселости.

За Заряд УКЮ. в Угринові:
Павло Харко, голова — Павло Бадовський, секретар

Дарія Віконська

ДОЦІЛЬНІСТЬ

Особливо для нас, на яких тяжить тяжке завдання підготови до великого діла, доцільність, оперта на засаді занехання всього зайвого, непотрібного для нашої цілі, повинна стати залізним законом життя.

Наше будуче грізно пригадує нам, що невільно змарнувати ніодної людини на проминальних вибухах даремного бунту та ентузіязму.

Ані мистецтво для мистецтва, ані наука для науки, ані спорт для спорту, ані також героїзм (або псевдогероїзм) для героїзму не є допускальні там, де найвищий, перший і останній закон є тільки й виключно добро нації.

Треба переіначити нашу дійсність та шукати спасення не тільки в смерти, але передусім в героїчному життю. Всяке справді повне життя, навіть щоденне життя, вимагає героїзму. А нам треба вже тепер день по дневі, що години класти підвалини під будучність нашу, бо без солідних підстав жадна будова не втримається. Треба починати від малого, а при тім завсіди памятати, що це "мале" є на службі Великого.

Ні, я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись.
Хочу жити! Геть, думи сумні!

Леся Українка

Державний оборот.— Міністер скарбу одної маленької держави виїхав до Америки, щоб затягнути позичку.

—Який запас золота має ваша держава?

—16 процент.

—Чомуж так мало?

—Донедавна ми мали 60 процент, але на іменини короля ми мусіли купити йому золотий перстень.

Купецький хист.— Пан суддя Брицький закоханий у п-ну Стефцю. Він сидить у салоні й чекає на неї. Нараз входить туди 6-літний братчик Стефи.

Пан суддя кличе його до себе і каже потихи:

—Миколцю, як дістанеш для мене від твоєї сестрички, так щоб ніхто не знав, один льочок з її волосся, то я дам тобі одного золотого.

—А кілько пан суддя дасть за цілу перуку?

Торгівля в малому місті.—Перед крамницею з вудженною прибігає хлопчина і бачить, що вона замкнена.

Він кричить крізь щілину:

—Дайте мені пару ковбасок!

Купець:—Мені не вільно в тій годині відчинити!

—То не відчиняйте, а дайте крізь дірку.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ
Орґанізаційна Часть

Скарбовий Звіт БУК-а, Квітень, 1939

ПРИХОДИ —

Відділ ч. 17, Приймове	.45
Відділ ч. 4, Саскатун	1.80
П. Паськів і М. Кревінський	2.00
о. П. Криворучка, дві передплати	2.00
Відділ ч. 55, Айтуна,	1.80
Відділ ч. 20, Ородов	1.00
Ів. Гриців і А. Семенчук	2.00
Апост. Молитви при церкві св Покр.	1.40
о. П. Серветник	1.00
о. Семчук з продажі літ.	2.00
Відділ ч. 11, Гефорд	13.00
о. А. Крохмальний і Фірманюк	2.25
о. Ст. Бахталоський з продажі літ.	7.47
Відділ ч. 70, Гобард	3.50
Писанка з Кридор	4.00
Відділ молоді в Гефорд	1.00
о. Семчук з продажі літ.	2.50
о. др. Кушнір, передпл.	6.50
Дм. Галущак на пресфонд	.50
Разом	$56.07

— РОЗХОДИ

Почтові значки	.85
Олексевич на інвалідів	1.00
Телеграма о. Пелеха	.85
Друк БН. ч. 7	20.00
Розсилка " "	2.45
На Голос Спасителя	1.00
Мет і пересилка	.65
Ґума	.10
Почтові значки	.40
Друк БН ч. 8	20.00
Розсилка " "	2.95
На Голос Спасителя	1.50
Змінне чека	.15
Разом	$51.90

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник.

ЛІТО — ПОРА ЗЇЗДІВ

Час то золото!
Час то гроші!
Час то життя!— Так ми все чуємо, а однак як часто ми марнуємо той дорогоцінний час.... Як часто минаємо бездільно нагоду, котра ніколи більше до нас не повернеться. А потім нарікаємо, жалуємося, негодуємо— на всіх, тільки не на наше лінивство духа, нашу байдужність, нашу легкодушність, що є найтяжчими ворогами поступу і добробуту нації.

До праці!

Літна пора найкраще надається до того, щоби урухомити прерію! **Взяти акцію в свої руки! Дати провід і напрям подіям.**

Не вичікувати безвільно і бездільно, але до діла!

Треба скликати з'їзди у вашій околиці! Вже тепер обдумайте справу. Скличте чільних людий з околиці, всіх урядників відділів БУК-а і точно, спільно зі своїм Отцем Духовним уложіть таку програму Окружного З'їзду БУК-а, щоби там були заступлені старші і молодь. Коли молоді досить і вона зорґанізована, тоді най вона сама скликує свій з'їзд. Коли молодь ще окремо не є зорґанізована, тоді скликати спільний з'їзд, запросити своїх промовців— людий безглядно чесних і певних під кождим оглядом, не просити людий принагідних або тих, що самі радіб говорити на вашім з'їзді, але в церкві або у вашім Домі ви їх ніколи не бачите— належно заголосити в цілій окрузі, або при помочі друкованих оголошень, або під церквами— так щоби всі з околиці знали— а тоді, у відповідний день, найкраще в неділю— перевести з'їзд.

На з'їзді крім промов, **перевести рішення.**

Докладний опис з'їзду і рішень переслати до БН.

Зібрати як найбільше нових передплат— поплатити старі.

В кождім случаю мати на оці добро святої Церкви, добро свого народу. І цего шукати— а Бог певно поможе.

З Богом побіда певна!

Звіт Відділу ч. 74, Ґудів, Саск.

Дня 12 марта ц.р. **о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ.** відправили Богослуження в церкві Пр. Тройці на опівніч від Ґудів. Того дня вечір були збори нашого товариства в Парохіяльнім Домі біля церкви св. Михаїла.

Збори отворив заступник предсідателя **п. С. Денисюк** спільною молитвою. Пояснивши ціль зборів, п. Денисюк попросив о. Гаврилюка дати відчит. Отець не жалували здоровля і дали нам красний організаційний відчит. Пояснили нам організаційне життя в Галичині, котрі організації там є корисні, яка їх ціль і що вони зробили доброго. Отець пояснили нам значіння організації Січових Стрільців та скільки добра зробила та організація для відродження Української Держави. Подвиги Січових Стрільців та їх геройська борба остали для нас, як взірець до наслідування. Вони були послушні і знали карність. Потім Отець згадали канадійські організації та БУК. Отець сказав нам, яка ціль БУК-а і що досі зробила та організація. Отець візвали заложити відділ БУК-а або переміннти назву теперішної організації при Парохіяльнім Домі на відділ БУК-а.

По короткій дискусії всі члени одноголосно згодилися, щоби перемінити назву і так повстав у нас відділ БУК-а.

Збори покінчено молитвою.

(Продовження на стороні 12)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ
Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. Др. Василь Кушнір

ВІРУЮ, або АПОСТОЛЬСЬКИЙ СИМВОЛ
Лекція 17:

Дорогі Діточки: Сьогодня ви будете старатися зрозуміти добре молитву, яку ви часто разом відмовляли, а яка занимає перше місце в нашій науці. Ця молитва називається ВІРУЮ або Апостольський Символ. Будьте уважними а з моєю поміччю ви напевно усе гарно зрозумієте.

Молитву "ВІРУЮ" називаємо також "СИМВОЛОМ АПОСТОЛЬСЬКИМ." Ви вже всі знаєте, хто то були приятелі, товариші Ісуса Христа, ті, що навчилися від Ісуса проповідати, ці, яких Ісус післав на весь світ, щоби вони всім людям голосили Евангеліє Христове. "Апостол" означає то само, що "Післанець," тому що Господь наш Ісус Христос післав далеко Апостолів, щоби вони збирали нових людей до Церкви Христової.

"СИМВОЛ" то значить знак, відзнака. Коли ми відмовляємо "Символ" або "Вірую", то ця молитва є знаком, по якім пізнається, що ми християне.

Апостолів було дванайцять і тому у молитві "Вірую" є дванайцять частей. Возьміть собі свої молитвенники, читайте і рахуйте, кілько там є частей в молитві "Вірую." В тих дванайцятьох частях містяться найважніші правди, в які ми маємо вірити. Деякі з тих правд є таїнствами, яких ми не можемо зрозуміти, однак маємо в них вірити, а деякі правди є такі, що ви вже їх знаєте і зрозумієте їх скоро, особливо, як я вам поможу.

1) Вірую во єдинаго Бога Отця, Вседержителя, Творца неба і землі.—

Щоби в це повірити не треба багато труду. Всі річи на світі, гарні, добрі пожиточні, конечні серед яких і з яких живемо, сотворив Господь. Все те сотворив Господь з нічого, коли сказав тільки одно слово "НЕХАЙ ТАК БУДЕ".

"НЕХАЙ ТАК БУДЕ," сказав Господь і сталося небо, появилися ангели, земля, ростини, звірята, люди.... Як всемогучим є Господь і як добрий, ласкавий з нами.

2) І в єдинаго Господа Ісуса Христа, Сина Божія.—

Ви вже знаєте також це, діточки, що Ісус Христос є Єдинородний Син Бога Вітця. Бог є небесним вітцем Ісуса Христа, підчас коли св. Йосиф був опікуном Ісуса на землі. І тут як велика доброта Бога! Бо що може мати отець дорощого від свойого сина? Нічого, правда? І Господь посилає цього свойого Сина, щоби нас научив того, що нам потрібного знати, щоби Він взяв на себе всі наші гріхи, щоби умер за нас і в цей спосіб, щоби заслужив прощання для нас. Яке велике милосердя!

3) .. І воплотившагося от Духа свята і Марії Діви, і вочеловічшася....

Про Народження Ісуса Христа ми вже говорили. Пригадаймо собі все те. Подякуймо Господеві, що хотів замешкати між нами. Кожного дня покажім Йому нашу любов, будьмо завсігди добрими і вдячними дітьми.

4) .. Разпятого за ни при Понтії Пилаті і страдавша і погребенна.

Пригадайте собі, діти, як ми училися вже про страсти Христові, як Ісус терпів і як засудив Його на смерть Пилат. Ісус, що був так добрий зі всіми, що всі повинні були Його на колінах почитати і славити, аж тут засуджують Його на смерть. Яка то несправедливість, яка жорстокість! По засуді, Христа розпинають і ми бачимо, як дуже Він терпів на хресті. Уважайте, діточки, це все, що ми вчилися і що я вам тепер говорю, то це не є може якась байка, це так було, сталося і це все що сталося з Ісусом наповняє жалем наші серця і слезами наші очі.

ЗАМОВЛЯЙТЕ—

Ширіть— Дайте своїй дитині оцей КАТЕХИЗМ!

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

Бідний Ісус умер, як розбійник, як злий а тим часом був Він найсвятішим між людьми.

5) І воскресшаго в третій день по писанієм.

Тішмося Воскресенням Ісуса Христа. В три дні по своїй смерти Ісус воскрес, так як предсказав, знова став живим і вийшов із запечатаного гробу. Як великий доказ маємо тут, що Ісус є Богом. Ісус встає із гробу в славі. Перестрашені жовніри падуть на землю. Ангели Божі радіють з Ісусом.

6) І возшедшаго на небеса і сідящаго одесную Отца.

По свойому Воскресенню Ісус перебував на землі ще сорок днів. В тім часі ще більше навчав своїх Апостолів, заохочував їх до праці, яку їм поручив. Відтак Ісус вознісся на небо, з Оливної гори. Дивувалися всьому тому Апостоли і хоч тішилися славою Христа, то з другої сторони сумували, що Христос їх опустив. В небі Ісус занив місце по правій руці самого Бога Вітця.

7) ...І паки грядущаго со славою судити живим і мертвим, Єгоже царствію не будет конца.

При кінці світа, Ісус знова прийде на землю, щоби судити всіх людей. Добрих людий візьме з собою до неба а злих пішле на вічні муки до пекла. Ви вже знаєте, діти, що небо буде тревати вічно, завсігди. Там люде вже не будуть терпіти так, як тут на землі, але будуть перебувати у вічнім щастю.

8) .. Вірую в Духа Святаго....

Хто є СВЯТИЙ ДУХ? Це ТРЕТЯ ОСОБА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ. Дух Святий зійшов на Апостолів підчас ЗЕЛЕНИХ СВЯТ (Зіслання Святого Духа). Коли Дух святий зійшов на Апостолів, то Апостоли сей час стали дуже мудрими, вони вміли гарно говорити всіми мовами, яких потребували, щоби їх розуміли всі люде. Молімся також і ми до Святого Духа, щоби ми були розумні і сильні.

9) В єдину, святую, соборную і апостольскую Церков....

Ми віруємо в Святу Католицьку Церков. Католицька Церква, це стадо ПАСТИРЯ ІСУСА; це Його велика родина, розсіяна по цілім світі.... Яку ласку дав нам через те Ісус, що ми є членами Його Великої Святої Католицької Церкви!

10) .... В оставленіє гріхов....

В Церкві, ми приннмаємо св. Крещення, в Церкві ми сповідаємося з наших гріхів перед священиком, який нам прощає всі наші провини в імя Ісуса Христа, якщо ми тільки за них жалуємо і постановляємо бути добрими і більше не грішити.

11) Чаю воскресения мертвих.

Ми віруємо, що воскреснемо до нового життя в день Загального Суду. Кожна душа віднайде тоді своє тіло; ми тоді почуємо від Ісуса слова нашої нагороди або слова нашої вічної кари. Тому будьмо добрими, жиймо свято і побожно, щоби дістали нагороду вічного щастя з Ісусом.

12) І жизни будущаго віка.

Як довго буде тревати ця нагорода? або ця кара? Буде тревати вічно, завсігди, як я вам вже це сказав.

Відмовляймо, діточки, побожно молитву "ВІРУЮ", а наша побожність буде доказом, що ми є добрі християни-католики.

НАШІ КВІТИ

Пишні, гожі, хоч і скромні,
ці літні прегарні квіти —
а до тих квіток подібні
наші щирі, добрі діти.

Миллим квіттям веселіють
всі ліси, гаї, левади —
веселіє людське серце
від дитячої принади.

Літні квіти— добрі діти!
Хто не вірить, най погляне
в тее личко проміністе,
що мов сонічко весняне.

Юра Шкрумеляк.

др. Дейфо

ЗАХОРОНА ДИТИНИ

Я бачив стільки дітий, що вмерли від сухіт, що тепер все остерігаю родичів, нехай уважають, хто бавить їх діти. Малі діти не виказують проти цеї недуги жадної відпорности. Отже коли зустрінуться з нею, справа стає поважна.

Пригадую собі одну родину, в котрій було двоє дорослих і четверо дітий. Найменша дитина, що мала вісім місяців, від якогось часу занепадала. Тоді закликали мене. Я сейчас подумав, що треба її дати провірку, чи вона не хора на сухоти. Провірка виказала, що так. Колиб мене були покликали раніше, я може бувби міг помогти. Але тепер було запізно— дитина померла за два тижні.

Я став дошукуватись причини цього. І знайшов таке. Брат матері був в сатаноріі проти сухіт, вернув і замешкав з родиною. Тільки два тижні був з родиною і мусів знова назад вертати до санаторії. Але ці два тижні вистарчили, щоби заразити родину. Я збадав прочі діти і знайшов, що прочі троє дітий також мали сухоти. Рівнож матір. Вкоротці померла друга дитина. Оставших двоє дітий, і матір пішли до санаторії. Відтоді матір померла, а сумніваюся, чи оставших двоє дітий колинебудь вийдуть з санаторії.

Певно, що батько родини страдав, коли бачив, як його родина пропала через сухоти. А все те ізза незнання і байдужність. Один батько остав здоров і то тому, що був рухливим чоловіком. Перебуваючи все на дворі і там працюючи він один мав силу поборати заразу.

Не треба аж богато подібних случаїв, щоби лікар став вістуном осторогн. Я завтігди звертаю на це увагу, щоби захоронювали дітий перед заразою. Я бачив многі родини з котрих остало одно-двоє осіб а все через сухоти. Така є страшна небезпека заразн.

Коли котре з родичів тратить на вазі, або зачинає покашлювати, зараз повинні піти до лікаря. Ці знова, котрі наймають дівчат до праці вдома, або до дітий, повинні рішучо перевірити, чи дівчина є певно здорова. Чи часом вона не тратить на вазі і не кашляє. Після мене, коли тільки є найменший сумнів про здоровля дівчини, сейчас треба її збадати і дати протисухітну провірку.

Все таки остає ще найбільше можливе жерело зарази—приятелі родини і гості, що перегинаються через візочок, щоби погласкати вашу дитину, коли ви її везете вулицею. Матір мусить в тих справах бути самолюбною. Вона не може позволити на це, щоби такі люди без розбору голубили її дитину.

Ми радіб пустити людий до світлиці пітернят, але ми знаємо, що це не вийшло би на здоровля дітий, про котре ми так дбаємо.

О. Олесь

ВІТЕР ВІЄ

Вітер віє, віє мліє,
навіває срібні сни,
навіває злотні мрії,
чеше кучері весни.

То загляне в чорні прірви,
то злетить в блакить ясну,
то пелюстки білі зірве
і посипле на весну.

То замовкне, то заграє,
то всміхнеться, то зітхне —
з кождим з нас таке буває,
як та юність спалахне.

ВЕЛИКЕ СВЯТО ХРИСТІЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

З НАГОДИ 950-ліття УХРЕЩЕННЯ

АЙТУНА, САСК.

16, 17, 18 ЧЕРВНЯ

17-го вечером —

КОНЦЕРТ МАРІЇ СОКІЛ

НА ВІДПУСТ до ЙОРКТОНУ, САСК.

6, 7. 8. ЛИПНЯ

25-ліття посвячення Церкви Матери Божої Неустанної Помочі.

Торжественне посвячення величавого ювілейного хреста-памятника Хрещення України.

(Продовження зо сторони 10)

Дня 10 квітня були нові збори. Збори отворив п. С. Денисюк, пояснив ціль і попросив о. Гаврилюка дати відчит.

Впр. о. Гаврилюк, ЧНІ. сказав, що дасть відчит головно для молоді, бо вона тут вихована, знає історію Британської Імперії а через радіо чує, як наш нарід бідує і терпить. Так поволі призвичаюється думати, що наш нарід все так терпів. Отець переказав, як колись наша держава була могуча за князів і гетьманів, котрій приносили чолобитню далекі племена. О поміч України просили греки. Всі слухали з напруженням. Отець кінчив: "Наша молодь не повинна цуратися ані встидатись свого народу, а повинна бути гордою, що належить до такого народу, котрого історія перевищає історію неодного нині великого народу.

Послідував вибір заряду на рік 1939.

Голова— Ісаїв Василь
Заступник— Бурак Михаїл
Діловий писар— Перейма Олена
Скарбовий писар— Солтис Марія
Скарбник— Перейма Софія
Провірники— Денисюк Іван і Горчинський Іван.

Збори закінчено піснею "Христос воскрес!"

Олена Перейма,
діловисар.

Подяка пані Анни Беляк

Пані Анна Беляк з Винипегу щиро дякує всім ,що не позабули її в терпіннях, відвідали в лічниці та вдома, помогли в чім могли та дітям.

Особливо пані А. Беляк щиро дякує своєму священикові за потіху духовну і услугу, а також Сестрицям Пр. Діви з церкви св. Покрови за слова розради, молитв і квіти, які Пані приносили до лічниці.

Дякує своїм сусідам добрим і дітям, що були добрі, та молилися за подужання мами. А надівсе дякує Богу всмогучому, що вислухав молитви і вернув здоровля, щоби дальше могла працювати для своїх дітий— на Божу славу і радість в родині.

Одночасно пані А. Беляк жертвує один долар на пресфонд БН.

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або стараєтеся о посаду, пишіть зараз до своєї організації БУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
304—4th St. N., Saskatoon, Sask.
або
Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді дарівки, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Бог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 12(36) ЙОРКТОН, САСК. 14 Червня, 1939 Vol. VII, No. 12 (36) YORKTON, SASK. June 14 1939

У ВИНИПЕҐУ В ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ...

Ідемо на могили.
Ідемо до наших дорогих усопших відвідати...
Ідемо повні віри і любови...

Бо де є могили, де любов сильнійша від смерти, там нарід пропасти не може....

28 мая ц.р. пять тисяч українців католиків було на своїм цвинтарі Всіх Святих.

Ішли туди орґанізовані під проводом Брацтва Українців Католиків Канади. Похід вирушив зпід церкви св. Володимира й Ольги замасними самоходами (яких двіста самоходів) і двацять великих "босів") спершу до центра міста, де під памятником Незнаного Жовніра зложив вінець від українці о. др. В. Кушнір.

Наша знимка представляє, як о. др. Кушнір складає вінець а помагає йому голова станиці Бувших Укр, Жовнірів, п. Байдак.

З боку стоять на позір пластуни і ветерани УГА. За о. Доктором стоїть о. Ст. Семчук— далі співає хор. Під памятником присутні відспівали "Вічная Память" і похід рушив далі головними вулицями Портедж і Мейн на цвинтар. Самоходи були замасні канадійськими і жовтоблакитними прапорами; де їхали представники орґанізацій, приміщено гарні написи даних товариств.

На цвинтарі Всіх Святих під Стрілецькою Могилою всі Отці відправили панахиду; були присутними Отці: о. др. В. Кушнір, о. Ігумен Жидан, ЧС ВВ., о. Ст. Семчук, о. П. Божик. Проповідь з могили мав о. Семчук.

Зложили вінці на могилі від тих орґанізацій: Парохія св. Володимира і Ольги, Парохія св. Покрови, БУК, Укр. Народний Дім, Брацтво св. о. Николая, Гетьманці, Рідна Школа ім. о. Шашкевича, Українські Ветерани з Просвіти, Кобзар, Жіноче тов. ім. Ольги Бесарабової, Тов. св. Івана Милостивого.

Відправа на цвинтарі полишила в присутних незатерте враження.

Потім Отці відправили соборну панахиду на гробах померших Отців і запрошені вірними пішли на приватні гроби молитись за вічний спокій усопших.

Всі англійські часописі подали знимки і статті про той похід.

Українці католики Винипеґу здали прегарний іспит релігійно-національної свідомости.

Так треба робити всюди, де лише є можливість. Ось так повинна виглядати народна робота!

ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

або КРАЙ В СЛЬОЗАХ І КРОВІ

До старої лісти жертв прибули ще нові імена тих, що віддали життя за велику справу.

о. Василь Лар, директор учительської семінарії в Севлюші.

Василь Клемпуш, посол із Ясіня.

Михайло Марущак, посол з Бичкова.

Олександер Маркуш, шкільний інспектор з Тячева.

А. Шерегій, директор державного театру.

Посол Іван Ґріґа, Др. Шпилька, адвокат, і многі незвісні з імени — СІЧОВИКИ, котрих мадярські бандити помордували, як широка Карпатська Україна і котрих тіла густо встелили Срібну Землю...

На знимці бачимо, як перед мадярським умундурованим бандитом —в уніформі ґенерала— і таким другим бандитом з ідіотичною усмішкою на устах— клячить МАТИ СТРАДНИЦЯ УКРАЇНКА і лебедить-молить о життя своїх синів-леґінів Січовиків, яких захопили мадяри та хочуть вести на розстріл.

Скільки невисказаного болю— скільки смертельної трівоги віє з тих напів отворених старечих уст! Зсунулась хустина мами, задеревіли руки молитвою зложені— вона один біль, на грані розпуки— за своїх синів-соколів....

Що зробить мадярський бандит?

Не знаємо— але з єхидної усмішки катів можемо надіятися— що помилування не буде. І поллється тепла кров на українську землю— тепла і свіжа, чиста і неповинна, жертвенна кров за нарід свій, за край свій! І застогне рідна земля— і застогне матір в превеликім болю— але не такім великім, щоби на віки оніміти— але такім, щоби затверднути, замінитися в крицю і ждати непохитно на ЧАС РОЗПЛАТИ!

Італійські кобри фашизму дійшли в своїм цинізмі до того, що о. др. Волошина за борбу проти мадярів назвали "божевільним з Хусту."

Так негідь важиться глумити над свіжими могилами героїв!

Вони стали "божевільні" для великої ідеї! Проти світа, проти обчислень, стати у нерівний, безвигідний бій!

Для нас вони герої! Для нас о. Волошин ВЗОРОМ державного Мужа —чистого, без тіні гидоти і торгів. Чистого від бруду фашистів та їх припудних мордів над безборонним населенням.

І ми несхитно ВІРИМО у вимір Божої справедливости!

Всім тим, що нині бундючаться і посмішкувато викрикують....

— — —

Преосвященного Діонізія Нярадї, апостольського адміністратора, що мав ватиканський пашпорт і запоручене всіми державами право нерушимости особи—мадярські бандити спершу увязнили в Хусті. В кімнаті Преосвященного поставили мадярського жовніра зі зброєю на гостро і той умундурований бандит день і ніч на зміну ходив по кімнаті, не даючи змогу нашому владиці ні рушитись, ні вийти, ні промовити до кого слово. Навіть спати було неможливо, бо бандити змінялися, стукаючи зброєю та чоботисками. Вкінці критим самоходом Преосвященного Нярадія разом з писарем о. Решетилом вивезли до Будапешту— а звідти наш епископ переїхав прямо до Риму, щоби на місці здати про все звіт св. Отцеві.

Так політичне нахабство, брутальність і дикунство не узнають нічого— ось мадярський фашизм і взір, як поступають члени політичної осі "Берлін-Рим."

— — — —

28 квітня в берлінській опері Крода промовляв до цілого світа Адольф Гітлер, колишній віденський мазач покоїв і німецький капраль, а тепер диктатор, що погрожує всім і каже, що його армія непобідима а він нікому не дає запоруки в нічим!

Нас менше обходить його промова, котрою він хотів оправдати німецьке насильство— нас обходить ті місця з промови, котрі відносяться до нашого народу.

Він явно признав, що договір в Мінхен ніколи не став важним, бо не заспокоював жадань Польщі і Мадярів, наших віковічних ворогів, перед котрими Гітлер уважав за відповідне тепер уклонитися. Він заявив далі, що Німеччини не можна винувати за стан, котрий був нетерпимий для Польщі і Угрів, бо **вони хотіли мати спільну границю.** Тому Німеччина не наставала на те, щоби Карпатська Україна остала вільною державою — вони ціною крови наших нещасних братів заплатили ляхам та мадярам за призвіл заняти чеські землі. Но і Німеччина сподіялася мабуть, що ляхи і мадяри цим робом стануть їх приятелями і то зобовязаними—навіть так далеко, що ляхи відступлять німцям Ґданськ та дадуть дорогу через коридор, 15 миль широку.

Вачимо з того безграничний цинізм бандита, котрий з холодною кровю обчислив, що має пограбити і як має пограбити. Спровокувавши карпатських українців до виконання ролі, яка тоді Німеччині конче була потрібна— потім тих самих карпатських українців видав на поголовну різню мадярам а останки забрав до своїх таборів праці— значить, за безплатних і безправних невільників, котрі будуть працювати на німців, доки їх сил— та доки не втечуть з тої каторги.

Не може бути найменшого СУМНІВУ про те, що Гітлер і все його правительство— ці ґебельси ґерінги і гайнси —всі вони разом і кождий з них окремо відіграли найпідлійшу ролю, яка можлива у відношенні до українців. І тепер вониб знова пішли до Польщі, колиб українці зробили для них дорогу— і дались спровокувати через віденське радіо на нові кроваві чини....

Та наука не проходить марно!

Ніде в світі нині нема українця, що хотівби помогти німцям в їх нікчемних плянах.

РАЦІЯ стану нашого народу тепер така: В Старому Краю **станути ОБІЧ** і спокійно, затиснувши зуби і пястуки, **ЖДАТИ.** Най німецькі ганси і фріци ідуть боротися за свій "лебенсравм," коли їм треба. А ми пождемо.... І **коли прийде догідна хвиля,** коли оба бо[illegible] і майбутні, ляхи і німці, вже добре [illegible]охотяться та **стануть висиповатися** [illegible]усього, **ТОДІ наш час прийшов!** Тоді кождий українець буде знати, що має робити! Наш нарід має також свій простір життя і нікому безкарно кровю нашого народу торгувати невільно!

З побоєвища під Хустом

Чорна ріля ізорана —
гей, гей.....
Чорна ріля ізорана
і трупами засіяна,
гей, гей.....
Білим тілом зволочена
і кровцею сполочена —
гей, гей.....
.... сполочена....

Берлін став тепер міжнародною торговлею народами!

Наче бездушними річами кидають нині на стіл долю многих народів, тисячів родин, нетямні і безпомні, що це доля ЛЮДИЙ і то людий, повним снаги життя, ідеї та віри!

А в Канаді наша рація стану вимагає, щоби у виду можливих подій в Европі, котрі потягнуть за собою ускладнення тут, **ПОМОГТИ Канаді в кождій ситуації,** точно і сумлінно виконуючи свої горожанські обовязки, бо тим чином будемо мати можність найкраще прислужитися також для української справи за морем.

Канада перше!

Праця для Канади є праця для України!

Це наш Рідний Край і ми любимо його цілим серцем!

"ЛЬОГІКА" БРИТИЙСЬКИХ СОЦІЯЛІСТІВ

Ось коротке зіставлення британських соціялістів, котре саме говорить про себе. Ідуть роки....

1933: Рішення, що колиб виповіли війну, всі британські робітники зачнуть страйк.

1934: Рішення, щоби Британія ішла на війну, як тільки Ліґа Націй так рішить.

1935: Провідники лейборитів голосують в парляменті проти зброєння, котре конечне на случай війни.

1936: Частина соціялістичної інтелігенції вже є за зброєнням, однак в парляменті все таки голосують проти.

1937: Невтральні в справі зброєння, але заповідають зброєння, колиб побідили у виборах.

1938: В лютім все ще проти зброєння, котре має стримати ворога, але домагаються, щоби на случай нагоди будувати протилетунські сховки— значить, аж тоді, коли ворог вже налетить з бомбами і газом....

1938: В марті нападають на правительство, чому не збудувало достаточне число літаків— тих самих літаків, проти котрих соціялісти вели безпощадну борбу в 1933, щоби їх не будувати!

Сеь такі є "мудрощі" чи радше дурощі соціялізму і на жаль ще є такі люди в Канаді, котрі підчас виборів дають свої добрі голоси на ССФ або Independent Labor Party.

З того зіставлення як на долоні видно, що соціялізм то лише туманення народу — для групки людий, котрі тим робом наживаються....

— o —

У лікаря: "Де вас болить?" — "Ох, ох,— зойкає пацієн— ту, на вершку голови!" — "Так, так— говорить лікар— причиною є нерви!" — "А я думав, що то від цегли, що перед хвилиною впала мені на голову!"

Зі Золотих Віршів Життя

П. Куліш

А в нас правда, права воля —
найлюбіша в світі доля.
Згине срібло, згине злото,
занедбаються клейноди,
тільки правда на Вкраїні
по вік вічний не загине.

НЕЗАВИДНА БУДУЧНІСТЬ ФРАНЦІЇ

Про це вимовно говорять статистики.

В 1937 було у Франції
Уродин 616,863
Смертий 628,603

Упадок населення 11,740

В 1938 році справа ще гірше:
Уродин 612,138
Смертий 646,719

Упадок населення 34,741

Ось так Франція наглядно вимирає через бездітні подружа. А це є смертельним гріхом, коли родичі чинять свідомо і добровільно!

В той самий час німці мають такий приріст населення:

1865 було 40 міліонів німців
1938 є вже 79 міліонів німців.

Не треба навіть війни, щоби бачити — хто побідить!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, пичатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колєгія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ПОШАНИ БОГА І ЙОГО ЗАКОНУ БРАКУЄ НИНІШНИМ ПРОВІДНИКАМ

Серед бурливих часів нинішного світа людські маси зійшли на другий плян. Державні чи недержавні народи мало що мають сьогодня до говорення без огляду на це, чи вони причисляють себе до тзв. демократичного чи диктаторського-тоталітарного табору. Якщо хто має сьогодня яке значіння, то це провідники народів і держав. Нині ніхто не говорить про народ анґлійців, німців, французів, італійців, москалів, але всі говорять про їх провідників: Чемберлейна, Гітлєра, Деляліє, Мусоліня, Молотова і т.п. Не дасться заперечити, що ці чолові люди рішають сьогодня не тільки про долю народів, які заступають, але вони рішають про долю світа. Хто виграє, хто програє, отсе питання, яке ставить собі нині пересічний чоловік. Симпатії народів поділено сьогодня виразно на два табори: демократичний з сильною закраскою большевизму і тоталітарний диктаторський з неменше сильною закраскою проти комунізму. Цей поділ симпатій та сторонників по одній чи другій стороні йде ясно зарисований з гори, в долину, від високих державних урядів аж до найменших суспільних орґанізацій. На перший погляд виглядалоби, що між провідниками одного і другого табору йде велика ідеольоґічна розбіжність. Однак, це так тільки на перший погляд. В дійсності в найглибших ідеольоґічних основах, а ці є рішаючими, одні і другі стоять на тому самому ґрунті: Всім їм бракує пошани Бога і Його закону. І тому вже сьогодня можемо сказати, який буде вислід політичної чи навіть мілітарної борби, без огляду на це, хто побідить а хто програє: Соціяльної справедливости, за якою нинішний світ з тугою простягає свою жебручу руку, напевно не буде.

У всіх високих підприняттях духової натури, о це власне сьогодня розходиться, успіх провідника залежить від ласки і благословення Бога. Цеї ласки і благословення уділяє Господь після міри і вартости провідника. Апостоли Христові навернули цілі народи до християнства приміром свойого власного, святого життя. Їх діла, що випливали з коріння глибоких чеснот говорили до народів світа більше як їх проста а часто мало отесана беседа. Основи цеї святости положив в їх серця сам Христос, тоді коли перебував з ними через цілих три роки. В день Зелених Свят народилися найбільші провідники народів, яких колинебудь бачила наша земля.

Нинішний світ потребує таких великих провідників.

Хто тільки поверховно визнається в обставинах нинішнього світа, є свідомим цього, що Христова Католицька Церква є на порозі здійснення своїх найбільших можлитостий. Соціяльні та господарські напруження потрясають аж до глибини здорово думаючих людей. Щоби здержати людство від руїни, щось конче треба зробити. Вороги Бога згромадилися під стягом безбожницького комунізму, або так званої проґресивної демократії. Всі інші, що мають ще віру і добру волю глядять з довірям в сторону Католицької Церкви. Серед загального світового суспільного і господарського хаосу, Католицька церква, одна одинока не зістала захитаною у своїх основах любови і соціяльної справедливости. Чи нинішні народи світа переступлять пороги Католицької Церкви і уникнуть руїни? Відповідь на це питання лежить в руках кожного католика, кожного католицького провідника.

Коли ми глядимо нині на змагання, нераз і шляхотні, суспільних та господарських реформ нинішних провідників, яким бракує Божого світла, щоби їх провадило до ціли, треба часто з ними співчувати. Всі їх змагання ломляться в самому почині, на самому першому кроці. Тільки Господня ласка розвинена в серці чоловіка може зродити діла, потрібні до відбудови нинішнього світа. Господній страх мусить бути у провідників капіталу, політики, індустрії, господарства та виховання. Ласка розсудку, мудрости і проворности мусить поставити кінець обкидуванню кливетами один одного, мусить піднести вище провідника, понад проминаючі і маловажні справи, мусить дати світові людей, які радо будуть терпіти і вмирати для доброї і великої справи.

Численні і великі провідники серед католицьких народів, так священики як і світські, уживають нині всіх середників, щоби про все те переконати світ. І тут, ми католики, потребуємо більше світських провідників. Ми сьогодня маємо доволі католицьких провідників: голов, предсідників, президентів і т.п. Але, чи всі вони є провідниками? Чи всі вони є виявом духа народу, якого заступають? Якою є їх щирість в змаганню до певної цілі? Якою є їх любов? покора? побожність? культура? їх знання католицької науки?

Світ нині є захитаний у самих своїх основах. Ніхто інший тільки провідники-апостоли можуть доконати діл потрібних для віднови світа. Тільки ці, що жиють кожного дня після Христових засад можуть мати постійний і довготревалий вплив на високе і культурне уформлення народів.

В Канаді живе нас тисячі українців католиків. І кожний з нас має моральний обовязок бути провідником-апостолом у свойому окруженні, після своїх природних сил і ласки. Найбільш непереможна сила народу, це практика, діло. Діло, живий примір є так сильні, що їх збити не можна. Цього бракує сьогодня світові, цього бракує народам.

Чи ми, українці католики, є такими провідниками-апостолами, з пошаною Бога і Його закону, з серця і душі, між нашими приятелями і знакомими? в нашому домі? в колі? в парохії? на місци щдоенного нашого заняття? Якщо ми будемо такими провідниками, тоді наш український нарід буде напевно вільний, великий, тоді побідить соціяльна справедливість на всіх землях нашої Вітчини; якщо будуть такими провідниками провідники народів, побідить соціяльна справедливість світа, добробут, воля і щастя народів.

Подружня розмова.— Жінка читаючи ґазету каже: —Знаєш, учені стверджують що жінки живуть тепер пересічно на пять років довше.

Чоловік— Дуже мене це тішить, бо тепер ти напевне найдеш час, щоб мені попришивати ґузики.

Он пісня з високого муру лунає.
По мурах одважний співець походжає.
Поет не боїться від ворога смерти,
Бо вільна пісня не може умерти.

Леся Українка

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Червень, 1939

14. середа — Юстина муч.
15. четвер — Никифора патр.
16. **пятниця — Пресв. Серця Іс.**
17. субота — Митрофана патр.
18. **неділя — 3 по Зісланню**
19. понеділок — Висаріона пр.
20. второк — Теодота свмуч.
21. середа — Теодора Стр.
22. четвер — Кирила алекс.
23. пятниця Тимотея свмуч.
24. субота — † Вартоломея
25. **неділя — 4 по Зісланню**
26. понеділок —Акилини муч.
27. второк— Єлисея прор.
28. середа — Амоса прор.
29. четвер — Тихона свмуч.
30. пятниця — Мануїла і пр.

УСТАВ

16. пятниця, 10 по Пасці. Празник Пр. Серця Іс., а служба Сострадання Пр. Бог. переноситься на суботу. На Сострадання ризи фіолетні. Всеночне. На утр. єв. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 306, єв. Ів. 9 і 10.

18, неділя 3 по Зісланню — гл. 2, утр. єв. воскр. 3, на Сл. Б. ап. 88, єв. Мат. 18.

25, неділя 4 по Зісланню— гл. 3, на утр. єв. воскр. 4, на Сл. Б. ап. 93, єв. Мат. 25.

Празник Христового Серця це головний празник для членів Апостольства Молитви, Свята Година, сповідь і спільне св. Причастя.

о. др. Василь Кушнір

ПРЕСВ. СЕРЦЯ ІСУСОВОГО

Евангеліє Йоана, зач. 9. 10.

Одного разу сказав Ісус: І ніхто не увійшов на небо, тільки той, що зійшов з неба, Син Чоловічий. І як Мойсей взніс змію в пустині, так треба взнестися Синови Чоловічому, щоби кождий віруючий в нього, мав життя вічне. Бо так полюбив Бог світ, що Сина свого єдинородного дав, щоби кождий віруючий в нього не погиб, а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина в світ, щоби судити світ, але щоби ним світ спасся. Віруючий в нього не буде осуджений; а не віруючий вже є осуджений, бо не вірить в імя єдинородного Сина Божого. Сей же є суд, що світло прийшло в світ, та люде полюбили тьму більш як світло, бо діла їх були злі. Бо кождий, що робить зле, ненавидять світла і не йде до світла, щоби не осуджено його діл. Хтож творить правду, іде до світла, щоби виявились його діла, бо вони зділані в Бозі.

НАУКА

Що означає набоженство до Пресв. Серця Ісусового?

Почитання Пресв. Серця Ісусового обявив сам Ісус Христос св. Марґареті Марії Алякок, жадаючи, щоби в тій ціли був установлений осібний святочний день. Нині, в коротких словах, хочемо представити змисл і значіння почитання Пресв. Серця Ісусового. В цей спосіб сповнимо не тільки бажання самого Ісуса але дамо також нагоду для душі стреміти до дальшого щастя і совершенства.

1. Гідне почитання Серце Ісуса.

Святе Чоловічество нашого Спасителя є гідним усякого нашого почитання, бо то є Чоловічество самого Божого Сина. Тому Його Пресвятому Серцю, як частині Його людської природи належиться почитання, пошана і любов.

Почитання Серця Ісусового є відмеине від почитання, яке виявляємо реліквіям-останкам людей святих. Останках святих людей віддаємо честь тому, що тіло, до якого ці останки належали, було місцем замешкання святої душі. Не так є з Пресв. Серцем Ісуса. Серце Ісуса, то не смертні останки тіла Ісуса. Серце Ісуса, що било до нас з любови через 33 роки на землі, що на хресті пролляло за нас послідку каплю крови, що задержалося через три дні в смерти Ісуса, то саме Серце бється знова в грудях Прославленого Ісуса. Воно живе для нас в небі так як в кивоті по всі віки світа. І тому годиться, щоби ми молилися до Серця Ісусового з пошаною, з належною побожністю, бо то Серце нашого Божественного Спасителя.

II. Любов Ісуса до нас.

Чомуж отже маємо особливше свято і особлившу службу для Пресв. Серця Ісусового? Чому нема свята для терням увінчаної голови Ісуса? для Його на хресті пробитих цвяхами рук та ніг? Їм також належиться почитання і пошана.

Особлившa причина, чому ми маємо осібне свято в честь Пресв. Серця Ісусового, лежить в тім, що в серцю Ісуса ми почитаємо ЛЮБОВ ІСУСА ДО НАС. Ми не почитаємо тільки самого Серця. Головним предметом почитання, це любов нашого Спасителя до нас. Тілесне Серце Ісуса почитаємо о стільки воно було осідком любови Ісуса до Нас. Між серцем а любовю є тісна звязь. Чи не бється сильніше і живіше серце матері, коли вона тільки подумає в любові про свою дитину? Чи не чується її серце прибитим і сумним, коли вона думає про свою дитину в трівозі та смутку? І тому то завсігди серце уважалося осідком любови: люби серцем, цілим серцем. Всі народи завсігди уважали, що серце, це знак, символ любови.

III.Змисл цього Свята.

Вже з цього, що ми сказали бачимо потребу почитання Пресв. Серця Ісусового. Ми почитаємо тут не саму любов Ісуса до нас і не саме Серце Ісуса, але ми почитаємо одно і друге разом, нерозривно. Любов Ісуса, якою билося Його Серце для нас на землі аж до смерти, яке бється нині і буде битися завсігди в небі, прибирає для нас людей видиму форму якраз у Серцю Ісусовому.

Коли Ісус показав своє Серце св. Марґареті Марії, сказав: "Гляди на серце, що так дуже полюбило людей." І тому Пресв. Серце Ісуса пригадує нам цю непонятну любов Ісуса до нас. На образі Серця Христового представляємо Серце, з якого виходять численні огнені лучі. Огонь любови є так великий, що серце не може його помістити. Серце Ісуса є окружене також терневим вінцем на знак, що з любови до нас так дуже терпіло.

В почитанні Серця Ісусового наша думка не здержується тільки на певних яктах любови Ісуса до нас, але вона обнимає ціле життя Христа: Його туземне життя в Палестині і Його прославлене життя в небі.

IV. Наша відповідь.

На любов нашого Спасителя треба нам відповісти нашою любовю. Ми повинні старатися, щоби служити Ісусові щораз то більшою і сильнішою любовю. Відтак, як цього домагається сам Ісус, за стільки зневаг, яких допускаються многі люде тим, що любов Ісуса або відкидають або Серце Його ображують, нашим християнським життям і молитвою, треба, щоби ми принесли нашу жертву і перепросили Ісуса. Тоді будемо правдивими почитателями Серця Ісусового.

Довіряй другим і вони будуть тобі вірні. Поводися з ними гідно і вони станують гідні.

Емерсон.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

23 червня 1262 наш літописець так описує "Потому пішла литва від Миндовга на ляхів воювати. Литва здобула Єдів у навечеря Різдва св. Івана Хрестителя. Тут убили князя Сомовита а сина його Кондрата взяли до неволі. Забрали богато добичі і тоді вернулисядо себе. Миндовг ізгадав, що князь Василько з богатирем воював литовську землю. Післав військо на Василька і воювали коло Камінця. Але князь Василько не їхав за ними, бо надіявся другого війська. Післав за ними Жестислава і Степана Медушника. Вони гонили за ними аж до Ясолди, але їх не дігнали, бо мали мало війська. Тому захопили добичу і скоро відїхали. А друге литовське військо воювало того самого тижня коло Мельниці. З ним був Тюдиядминович Кодвижаль. Ці взяли велику добичу. Князь Василько поїхав за ними зі своїм сином Володимиром, із боярами і слугами, **положивши надію на Бога, на Його Пречисту Матір і на силу Чесного Хреста.** Дігнали їх біля міста Небля. Литва стояли коло озера. Як побачили, приготовили свої частини до бою по своєму звичаю. Себто стали в три ряди, за щитами. Василь також приготовив свої полки, пішов проти них і почалась битва. Литва не видержала і кинулись до утечі. Але дарма, не можна було втекти, бо довкруги було озеро. Отже рубали їх, деякі потонули в озері й так побито всіх, що не остав ніодин. Як це почули пинські князі: Федір, Демид і Юрій, приїхали до Василька з питтям і почали веселитися, бо бачили, що їх вороги побиті, а своя дружина вся ціла. Лише одного убили з василькового полку — Прінброа, сина Степана Родовича. Після того пинські князі поїхали до себе, а **Василько поїхав до Володимира з побідою й великою частю, прославляючи Бога, що вчинив дивне і покорив ворогів під ноги князя Василька!"**

— — —

Так наш давний літописець описує просто, але дійсно зворушливу глибоку віру в тяжких часах України. Князь Василько надіється не на союзи, але на Бога— побіджає Литву, наш Галицько-волинський князь! Поплили літа. Нині ми з литвою в союзі і нічого не остало з давної вражди.. Але литва з ляхами й досі до згоди не дійшли.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В Гемилтон, Онт. о. Оленьчук в сослуженні окружених Отців посвятив нову площу під Церковний Дім. З тої нагоди вірні зложили кількасот долярів на будову.

— — — —

Виказ жертв УКТОДІ зі Львова виказує за перше чвертьріччя 1939, що наша Дієзеція вислала на інвалідів УГА найвищу суму зі всіх, бо $1,370.08.

Честь, кому честь! Ось доказ, хто правдивий патріот і хто робить народну роботу.

З приводу збірок на Карпатську Україну "Новий Шлях" ч. 42 на стор. 3 пише так: **"Отже факти. УНО зібрало і переслало около вісім тисяч долярів. Українська Католицька Церква зібрала звиж шість і пів тисячів. СУС нічого. Українська Православна Церква при СУС нічого...."**

Досить виразно написано для всіх тих, ро вміють думати. Ось порівнання з боку, що хто варта і яку то роботу робить автокефалія в Канаді. Виходить — крім процесів, ЖАДНОЇ.

АПОСТОЛЬСЬКА СТОЛИЦЯ В СПРАВІ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Апостольська Столиця зарядила, щоби у всіх католицьких церквах світа відправлялась триднівка на памятку 950 ліття Хрещення України.

Окремі відпусти призначено так:

Відпуст повний раз підчас триднівки для всіх католиків, котрі висповідаються і запричащаються підчас триднівки і возьмуть участь в набоженстві з тої нагоди. Мають помолитися в наміренню св. Отця.

Частний відпуст десяти літ скільки разів хто бодай прийде на набоженство з тої нагоди і буде присутний сокрушенним серцем та набожним умом.

Це зарядження свідчить про опіку та память наших справ на найвищих місцях. Подумаймо тільки, що міліони католиків будуть молитися з того приводу і тим самим заціхавляться справою Хрещення України та нашого народу.

ЧОГО ЛЯХИ НАМ БАЖАЮТЬ?

Відомо всім, як ляхи знущаються над нашим українським католицьким духовенством під ріжними приводами і з ріжних причин. Ми вже "звикли" до того, так як кождорічно до Страстий в церкві. І чекаємо тільки нашого Воскресення....

Але мірку перебрало ляцьке "Слово Народове" ч. 107, котре подає таку рецепту на наше знищення: "Радикальним репресійним засобам в тому випадку булоб відокремлення в концентраційному таборі всіх тих, які вертичною роботою стараються підняти ненависть до держави і польського народу, а передусім священників та нечисленної інтелігенції, що підбурює спокійне сільське населення."

Ось ляцька ментальність та їх "католицтво", котре з правдивим католицтвом НІЧОГО спільного не має та є огидою для кождого чесного чоловіка.

Вже хто, як хто— **але ніхто так не потрафить навчити до себе ненависти, як ляхи самі!**

КУДИ АВТОКЕФАЛЬНІ ДОКОТИЛИСЯ?

Зразком православного духа автокефалії в Канаді є їх "одинокий" релігійний часопис, котрий в ч. 10 з 15 мая, ц.р. на стор. 2 подає таку науку: "Коли хата хруня горить — не ратуй! Коли хрунь заїде в болото —не витягай! Коли хрунь заслабне— не подай йому води! Коли хрунь протягне до тебе руку— плюнь на ню! Коли зайде на подвіря — витруть його за ворота але не руками, тільки вилами!"

То вже є щось більше, як запоморочення ума ненавистю. Це вже явне нацькування до бійки—другого українця, брата по крови, все таки чоловіка, котрого ці люди назвали "хрунем." А все таки той хрунь чоловік і друга заповідь каже любити ближнього, як самого себе. Чи може автокефальні мають й по собі валити вилами?

Як так, то нема дивниці з їх процесами.

Досі тільки москалі мали так звану "наплевательну" ментальність. Тепер голосять її автокефальні. Кажуть прямо: "плюнь!" **Такої гидкої науки** досі навіть більшовики в Канаді не поважилися давати....

А прецінь Христос каже: **"Бо хто напоїть вас склянкою студеної води в моє імя для того, що ви Христові, істинно кажу вам, не стратить своєї нагороди!"** Марк. 9, 41.

І знова в єван. св. Матея 10. 42: "Хто напоїть одного із сих найменших чашею студеної води, тільки во імя ученика, істинно кажу вам, не втратить своєї нагороди."

А "Вістник" навчає: "не подай йому води! Плюнь! Витруть—вилами!"

І так по ділах їх пізнаєте їх....

Хто вони — чия рука....

Чиж можна що іншого на таку "науку" сказати, як тільки "Проч!"?

о. М. Т. П.

РЕЛІҐІЯ

(Докінчення)

Людське серце все тягне до надприродного. Це вказує, що той тяг вклав йому Бог на початку сотворення. Це доказує, що правдива релігія походить від Бога.

Часом є люди, котрі удають начеб жили чесно без релігії. Вони чесні, справедливі, згідливі. Говорять, що не визнають жадної релігії. Однак, коли блище їм придивитися, то виходить, що вони таки живуть якраз після релігійних засад. Це так наче те зерно на полі, що ніхто не сіяв а вітер заніс і воно зійшло— одно на тисяч. Однак це зерно є овочем попереднього засіву. Такі люди мають моральне право релігії ще від батьків. Релігійне передання перейшло на них. Життя побожности і моральности набули від тих, що були перед ними.

Ціла нинішна цивілізація опирається на науці про Боже Обявлення. Ніщо не є добрим і моральним, що не залежить від Божого закону.

Многі люди живуть в добрій вірі, котрі живуть чесно. Вони стараються віднайти правдиву релігію. І вони можуть бути спасені, однак не можуть заперечувати правдивої релігії. Кождий чоловік має потяг до релігії.

Нині чоловік відчуває потребу означеної релігії. Чоловік хоче мати певне знання про свого Сотворителя, хоче знати свою останну ціль і призначення. Чоловік прагне порозумітись з Богом. Відчуває потребу вищої власти від свого розуму, котра поведе

його до ціли життя. Чоловік шукає вищої сили від своєї.

Релігійна обоятність чоловіка лишає його серце порожним, найважнійші питання остають нерозвязані. Лише релігія в силі принести спокій чоловікові.

Господь Бог дав нам релігію, котра заспокоїть всі наші душевні потреби. Ця релігія, то не є щось припадкового, збір якихсь там законів — це щось незмінне, вічне, божественне. Ця релігія відповідає природі чоловіка на всі часи. Бути без релігії, значить блудити. Релігія це одинока звязь, що лучить сотворіння з Богом.

Християнська релігія обявлена Богом. Про це свідчить історія світа, від самих початків, досі.

Першим родичам Бог дав певні права і закони, котрі повчали їх про суть добра і зла, про будучого Спасителя, ітд. Ця релігія навчила їх заховувати семий день і приносити Богу жертви.

Від часів Мойсея до Христа вибраний нарід мав заховувати заповіди і закон, даний Мойсеєм. Люди працювали над своїм спасенням з надією на будучого Спасителя. Христос доповнює той закон. Підносить його до повноти досконалости.

Є тільки одна правдива релігія, надприродна і божественна, обявлена Сином Божим, Ісусом Христом. Ця релігія зоветься християнством а від св. Ігнатія католицтвом.

"СОЦІЯЛЬНІ ІДЕАЛИ" БІЛЬШОВИЗМУ

Москва, 26 мая, 1939: Совіти проголосили свій військовий буджет на 40,885,000,000 рублів (або $7,727,265,000)— така собі мала сума....

Це **збільшення о 50%** від буджету за минулий рік.

Говорить з тої нагоди якийсь московський халуй, іменем Арсен Звєреф "Нема такої сили, котру совітський нарід під проводом комуністичної партії і велікаво Сталіна, не мігби стерти...."

Гей, гей— які то часи настали!

Колись, ще недавно: "Війна війні!"— "Проч з війною" а тепер ті самі комуністи тисячі міліонів. долярів на гармати, на човги, на літаки, на ґази....

Недурно Молотоф сказав, що теперішна Росія то вже не та, що була в 1921 році.

Певно, певно, що не та— і хто того не бачить?

— — — —

В добавок своїх "соціяльних ідеалів" комуністична влада в Москві проголосила 29 мая 1939 ось що: НЕВІЛЬНО мати колхозникам (комуністичним кріпакам) більше землі під власний город, як від трох пятих одного акра до двох і пів акра. Все, що комісія найде після 15 серпня більше сконфіскують— і розуміється піде той колхозник на Соловки, там наїсться землі....

Або коли поважиться сказати слово, тоді во імя їх "соціяльних ідеалів" пішлють його таки в землю— будеш мати досита....

Ось комунізм без маски, без облуди.

У своїх власних рішеннях, у своїх власних законах.

Городця під вікном— і того невільно мати! І то в очі коле совітських нероб, і то видруть—тільки працюй на червоного ката!

Ото дісталися в неволю сатани червоного ті, що хотіли забездурно богатіти людським добром....

Недурно каже **Хвильовий у Вальдшнепах:** "Чому ми нарешті не соромимось проїдати тут народні гроші... саме в той час, коли **навкруги нас люди живуть** у неможливих злиднях, **у таких злиднях, що аж ридати хочеться!"** Твори, стор. 141.

А весь той совітський режім ось як описує комуніст Хвильовий: "Комуністична партія потехесеньку та полегесеньку перетворюється на звичайного собі "собірателя землі русской"..

Твори, стор. 185

І закінчення тої партії може бути лише таке, як привиділося Хвильовому:

"....Шість на моїй совісті?
Ні, це неправда. Шість сотень,
шість тисяч, шість міліонів —
тьма на моїй совісті!"

Твори, стор. 62.

— — —

Ось такий кінець комунізму.

Тьма на його совісті— і він негоден здати вже рахунку, падає в розпуку і той, що стріляв рідну матір, сам собі пускає кулю в лоб.

Комунізм і більшовія це найгірше звироднііння людського серця, яке знає історія. А кінець кождого звиродніння страшний....

о. др. Василь Кушнір

СЛОВО ВИГОЛОШЕНЕ ЧЕРЕЗ РАДІО, ДНЯ 28. ТРАВНЯ 1939, ПІДЧАС ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

ДОРОГІ В ХРИСТІ. Присутні в церкві св. Володимира і Ольги у Вінніпегу і всюди розсіяні по просторій Канаді, що слухаєте нині Служби Божої, яку передається через радіо-стацію СКУ у Вінніпегу.

Як далеко мешкає наш Український Нарід, чи на континенті Америки чи в Европі всюда святкуємо сьогодня великий Празник Зіслання св. Духа на Апостолів Христових в 50-ий день по Воскресенню Господнім. Видимо, у формі огненних язиків св. Дух зійшов на Апостолів, тоді коли були зібрані разом на молитві в Єрусалимі. І дивне диво. Глядіть яка переміна наступила у серцях Апостолів. Ще недавно, підчас Страсного Тижна, боязливі, бояться своєї тіни, стривожені, по Воскресенню ще слабонької віри, яка, здавалось, сов ось вигасне, потоне, після Зіслання на них св. Духа, стаються не до пізнання. Відважно серед тисячів народу на улицях Єрусалиму проповідають вони Воскресшого Христа. Як цей палаючий вогонь, що не знає перешкоди, горять їх віра, любов, сила і відвага. Вони не тільки проповідають Євангеліє Христове в Юдеї та Галилеї, але нестримно спішать в далекі поганські краї, там проповідують, навчають і хрестять народи в імя Отця і Сина і св. Духа. За свою віру і за свойого Спасителя, вони терплять і віддають своє життя. Ось наслідки у них ділання св. Духа, Духа сили, віри, кріпкости і любови.

Та спитаймо себе: чи у нашій скромности ми не забували часто, що Дух Святий є також і для нас жерелом кріпости, віри, сили любови і відваги? При нашому крещенні Дух Святий замешкав у нашому серці, при Тайні Миропомазання уділив нам особливої ласки воїнів Христових. І як кріпив колись Апостолів, завсігди готовий кріпити також і нас, якщо ми з довірям будемо просити о Його святу поміч, якщо діланню Його не будемо ставити жадної свідомої перешкоди. Поміч Духа св. є потрібною для кожного чоловіка з осібна і для всього людства разом, якщо ми хочемо сповнити наші дочасні і вічні завдання і обовязки. Та вже найбільше потрібна ця поміч для нас Українців особливо під теперішну хвилю нашого лихоліття.

Людське життя, це борба. І ми Українці, розсіяні по всіх землях аж надто це розуміємо з нашого тяжкого досвіду. Ми стоїмо в постійній борбі зі злом, яке є в нас самих і поза нами. Щоби вдержатися тільки на поверхні життя, ми знаємо як тяжкою є для нас ця борба. Однак ми надії не тратимо. Ми свідомі цього, що ми є тільки люде, але і свідомі також цього, що до нашої розпорядимости стоїть для нас Господня сила св. Духа. Сьогодня треба нам відновити нашу молитву, щоби ми стояли сильно у вірі Христової Католицької Церкви наших батьків, щоби ми були сильними і святими. Лиш тоді ми зможемо усунути зло, що розливається морем на наших матірних українських землях, та грозить розвалом цілого нашого життя.

Наша Українська Матірна Земля, корчиться сьогодня в судорогах терпіння, голоду і холоду, переслідування та нечуваного доси національного гнету.

Російський большевизм, що мечем і огнем знищив Українську Державу над Дніпром нині багнетом насаджує свою московську диктатуру на нашій землі. Польський шляхецький шовінізм, що відказує нам навіть нашого імени, має для нас тільки тюрму і неволю. Мадяр що своєю монгольською стопою стоптав молодий цвіт культурного і національного розвитку Карпатської України, має тепер для українського серця тільки отрую, зради та зневіри. Всі вони наче змови-

лись щоби довершити розпяття українського народу в його історичних змаганнях до свободи і самостійного життя, всі вони наче змовились змести з лиця землі український нарід а в його богатій просторій країні, посадити своїх лукавих дітей. Світ про це знає і свідомо прикладає руку до каінового діла ворогів нашого народу.

Сьогодня, ми Українці в Канаді, радіємо радістю британських горожан з нагоди відвідин Канадійської Домінії Королем Юрієм VI і Королевою Єлисаветою. Однак ця радість є навіяна смутком про долю нашого 40-міліонового Українського Народу. Москва, Варшава а в послідних часах і Будапешт знищили народне господарство, довели українське ли народне господарство, довели українське населення до голоду і руїни. Утрата українського національного стану посідання на всіх наших землях не дасться навіть представити цифрам, а щоденне погіршування справи не находить слів, щоби це описати. Місто політичної свободи український нарід жие під найбільшим, знаним в історії, чужинецьким гнетом. Його господарське майно руйнується дальше кожного дня. Його культурні інституції позамикані, а ці що існують блимають тільки тут і там наче ці погасаючі огники. Вияв хочби примітивної лучности з народом одиниці, чи організації уважається і карається як державну зраду. Розвязані українські організації, число політичних вязнів, тисячі свіжих жертв Карпатської України, щораз то нові московські, польські а тепер і мадярські кольонії на наших землях, скрайна мізерія та безробіття українського народу, незмірні простори загарбаної землі, це наглядні овочі гіркого положення українського народу, на всіх його землях, це ганебні досягнення тзв. демократичних ідеалів, які подібні держави Західної Европи голосили всім народам в 1918 році.

Очевидно, що як поодинокий чоловік, так і нарід не легко умирають. Природа чоловіка і народу бореться зі смертю. І наш український нарід бореться о життя, він хоче жити.

І сьогодня, коли йде справа о життя нашого народу стіймо сильно у вірі наших батьків, будьмо мужні, серця наші нехай палають огнем апостольського духа, ми мусимо бути злучені любовю до того народу Христовою любовю в одно. Ця любов нехай розтягається далеко поза границі нашої Канадійської Землі, нехай обнимає всіх Українців, всіх наших покривджених, терплячих і вбогих братів. Нехай ця любов обнимає також і всіх наших незединених братів, що чи то з власної вини, чи без вини, не мають цього великого щастя належати до Вселенської Церкви, до цього Христом установленого, а по цілому світі розсіяного всесвітнього братства любови. Наша любов сьогодня, нехай звернеться з особлившим співчуттям і глибоким болем до тих, що там на нашій Україні терплять переслідування, тюрми, голод і холод. Але те загальне співчуття не ратує наших братів в неволі. Людська поміч при най ліпшій волі мало може супроти страшної руїни. Ми майже безсильними свідками почуваних і небувалих подій.

І тому ми кличемо сьогодня в день Сошествія св. Духа о поміч з гори. Понад усе нас кріпить віра, що можемо упросити з неба Божого милосердя. Віра кріпить нас обітницею побіди правди і справедливости. Ми віримо й надіємося, що

"Воскресне Бог і розсиплються вороги
Його і втікатимуть від лиця Його ті,
що ненавидять Його.
Як щезає дим так і щезнуть, як тає
віск від огню.
Так погибнуть грішники від лиця Божого, а праведники звеселяться."

Сьогодня Український Вінніпеґ вибирається тисячами удекорованими автами, улицями просторого міста, удаючися на цвинтар український католицький цвинтар "Всіх Святих." Всі українські організації міста зложать там на могилі "Українського незнаного Жовніра" свої вінці, як видимий доказ любови і признання для їх жертви життя на престолі Батьківщини. Ми віримо, що в цей день, ви, всі українські патріоти Канади, що слухаєте Служби Божої, получитеся з нами з близька і з далека та в глибині ваших сердець згадаєте у ваших молитвах не тільки ваших рідних, що відійшли із цього світа але також тих знаних і незнаних українських героїв, що впали на великих битви полях, де їх березові хрести вздовж і в поперед стоять до ряду сотнями і тисячами, старшин і стрільців, з іменами і без імен, тих з над Сяну і Карпат, з під Львова, Потуторів і Бережан, з над Збруча, Буга і Дніпра, з під Києва і Крутів та зі Срібної Землі Карпатської України ,всіх тих, що впали на стежі, чи де інде, що лежать самітно в землі, без імени, забуті, накриті стрілецьким плащем, зі зломаним крісом при боці, таких яких їх бачили на всіх дорогах України, куда переходили.

Перед ними всі українські організації міста Вінніпеґу похилять сьогодня до землі свої прапори а молитва щирих сердець полине до Всевишнього Бога, за кращу долю України. Приречім сьогодня вірність дарам св. Духа, вірність Цареві Христу на ціле наше життя. Памятаймо про тих, що конали в болях, не маючи потіхи молитви, св. Тайн і християнського похорону. Принимаймо на себе хоч малу частину їх терпінь. Нашою покутою й молитвами сплатім справедливости Божій за них. Такий закон Церкви Христової. Як Христос муками і смертю заплатив за наші провини ,так і ми одні за одних можемо терпіти, надолужувати, жертвувати своє життя та тим приспішувати кінцеву славну побіду Христа в наших серцях і на землях Української Самостійної Держави. Амінь.

Скандал.— До ресторану вбігає дуже схвильований добродій. Підходить до прилавку й каже:— Прошу три горілки, але скоро, бо я боюся скандалу! Вейтер наливає скоро; гість випиває, каже собі дати закуску й повідає:— Тепер уже скандал недалеко. Вейтер зацікавлений питається, що це за скандал? Гість:—Зараз побачите, нехай тільки прийде господар і скаже собі заплатити, бо я не маю ні сотика.

БЛАГОДАТЬ ДОБРИХ ДІЛ

26 мая помер в лічниці Мерсі на запалення 73 літний др. Чарлс Мейо.

Був лікарем, як тисячі інших.

Жив і трудився— однак ліпше від других.

І тому його смерть викликала всенаціональну жалобу в Америці.

Др. Чарлс Мейо разом з братом Вілиямом заложили в Рачестер лічницю. З маленьких початків розбудували шість великих лічниць і хмародер, в котрім примістили робітні та аптики. Хоча їхні доходи були великі, не складали гроший у банках, але ці гроші будували лічниці і помагали людям. Тисячі і тисячі людий, котрі їздили до Рачестер, щоби там шукати помочі в тяжкій недузі. користали і користають з добродійної праці братів Мейо. В однім 1936 році відвідали Рачестер 80,000 людий.

Кінчем життя др. Чарлс поклав ці слова: "Хочу помогти людям у фізичнім терпінню і то так многим, як тільки зможу."

Не говорив: "Хочу зібрати маєтки та роскішно жити. . . ." — але "**Хочу помагати людям. . . .**" Ось взір дійсно релігійної людини, котра робить добре і не шукає своїх користий ані слави. За те Бог дає довге життя і пошану на цім світі.

Др. Чарлс Мейо лишив три доньки, вдову по однім сині, сина др. Чарлса, котрий остав на батьківщині і брата, др. Виліяма, котрий має 77 літ.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що 28% просторів нашої Канади, або 900,000 квадратових миль, ще не є досліджені?

Що в тому не вчислені підбігунові острови?

Що тут ще місця і місця для шляхотних душ, які працею хочуть здобувати долю?

Що за два тижні світову виставу в Ню Йорку відвідали 2,200,000 осіб?

Що перша залізниця прибула до Винипеґу 8 жовтня 1877 року і машина називалася "княгиня Доферин"?

Що Винипеґ має найбільший залізничий парк на світі?

Що найбільша на світі збіжева палата є також у Винипеґу?

Що першу лічницю у С. Боніфас почали Сестри з чотирма ліжками 1871 року?

Що у Винипеґу жиє 22,000 українців, котрі мають сім українських католицьких церков в місті зі сталими парохами?

Що у Винипеґу маємо ряд наших підприємств, з котрих одно найкраще є "Провидіння" —зараз при сіпіярськім мості, в самім середмістю?

Що коли зайдете до Винипеґу, то повинні зайти до своїх церков і там молитися!

На базарі— Ні, я цеї риби не куплю, вона не свіжа. — Але чому?— Її неприємно чути. — Це нічого не значить. Годі нам риби перфумувати.

НЕ ТРАТЬТЕ ВІДВАГИ!

—КАЖЕ НАШ КОРОЛЬ

В Оттаві Король стискає руку капраля Пилипа Коновала, як це бачимо на знимці.

Коновал українець, відзначений за хоробрість найвищим військовим відзначенням, хрестом Вікторії. Сам один, голіруч, Коновал на французькім фронті полонив 56 німців — нині працює в отавськім парляменті. Наш король стискає тверду руку українця, що має найвище відзначення за хоробрість!

— — —

На другім образку бачимо український самохід в поході, що був 23 мая, вечір. Було хмарно і тому знимка дещо темна. Наш самохід оплескували вздовж тисячі глядачів, як довгий Винипеґ. Представляв українських хлопців і дівчат в національних строях з обжинками в руках. На горі сиділа княгиня зі снопом пшениці в руках, а над нею був напис: Канада. Долом самохід прибрали у вишивані обруси— цілість робила дуже миле і глибоке символічне враження.

— — —

Перед приняттям в палаті Намісника 24 мая промовив наш Король з Винипеґу до всіх просторів своєї імперії.

Ось виїмки з тої історичної промови: "**Винипеґ є памятником віри і енергії**, котрі в нинішних часах утворили та удержали всесвітну імперію."

"Довгі часи думка Европи вела і вказувала цілі поступу для світа. Але час того захвату минувся. Християнська цивілізація Европи глибоко скочена, нападають на неї зі середини. **Хочемо привернути її давну велич, хоча це завдання довге і тяжке...**"

"Канадійські ровінції осягнули відповідальну самоуправу. **Свобода і відповідальність** були тими чинниками, що постепенно довели їх до уложення своїх ріжниць і зцементували шляхотний союз від моря до моря."

"Віра в розум і чесне поступовання є одною з чільних ідей, котрими ведеться Британійська імперія. Правдива велич імперії не полягає тільки у богацтві або могучости чи панованю над іншими народами. **Це тільки середники ідеї**, але не її ціль. **Ціллю є свобода, справедливість і мир в рівній мірі для всіх**, забезпечених перед нападом знутра і зовні. Забезпечуючи духову гідність та матеріяльну щасливість людського життя в міріядах домів, **імперія сповняє своє завдання служебности** власному народові і світові."

"Кінчу моє слово привітом **до молоді**. Правда— і сумно нам з того приводу — що небо покрите хмарами тепер не в однім тільки місці. **Супроти того не тратьте відваги!** Життя то велика пригода і **кождий з вас може стати піоніром, думкою і службою простуючи дорогу до кращого завтра! Держіться кріпко всіх добрих і справедливих дібр, які лишили вам батьки. Але стреміть також удосконалити і в рівній мірі поширити це наслідця між всіх мужчин і жінок в будучности. Памятайте, що ключем всього правдивого поступу є віра, надія і любов! Нехай Бог поможе вам ними і укріпить їх!**"

30 мая промовляв ще раз Король з Вікторії, Б.К.

Король сказав: "Усвідомлюю собі цещо з просторости Канади. Коли я побачив широкі рівнини, котрі піоніри замінили до ужитку і коли я бачив високі гори, через котрі вони пробили дороги, я став розуміти прикмети канадійського народу."

"Прийде той час, коли народи світа усвідомлять собі, що **добробут лежить у співпраці, а не у сварці.** З просвітком того ясного дня гляджу на Канаду, як на вирішальний чинник в закріпленню приязни між сходом і заходом. В міру того, як її роля, як міжнаціонального порозумівача, пошириться— кождий скористає з того.

— — —

Слухали тих промов міліони і міліони.

Та чи всі зрозуміли і перенялися ними?

Коби то бодай зрозуміли і приняли думку про це, що "добробут лежить у співпраці а не у сварці. . . ." — коби то ми українці тим перенялися!

— — —

На державнім бенкеті у Винипеґу **в палаті Намісника Манітоби**, що був 24 мая в полудне, між приявними 105 гістьми, котрі мали честь бути тоді ра-

зом з Королем і Королевою, з **українців був присутним тільки наш Преосвященний Епископ, Кир Володимир Василій Ладика, ЧСВВ — а більше ніхто.**

Перед тим бенкетом Король вигопосив промову до всеї імперії, котру у виїмках подаємо вище.

Наш Преосвященний Епископ представляв на цім бенкеті не тільки нас українців католиків — але всіх **католиків Манітоби,** поза французами, бо Преосв. Синнота там не було. Отже нам Епископ був представником 175,000 католиків Манітоби!

Навіть німці не мали там свого представника.

Наш Епископ був представлений Королівській Парі і Їх Величества говорили з нашим Епископом!

Більше нікого з українців там і тоді не було!

Отже вістка, подана КФармером, ч. 22, стор. 1, що "на бенкеті українців репрезентували Преосв. Епископ Ладика і Впр. о. Савчук" — є **НЕПРАВДА. Савчука там не було тоді.**

Ми українці католики маємо чого гордіти, бо наш Епископ дійсно був представником на королівськім бенкеті— а це є честь і виріжнення, котре через особу Епископа переноситься на весь наш віруючий зорганізований в наших церквах загал.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий звіт за май, 1939

ПРИХОДИ —

о. С. Шевчук, ЧСВВ	1.00
Сестриці Пр. Діви при церкві св. Покрови	5.25
о. Ст. Семчук три передплаті	3.00
БУК в Ґудів Саск.	1.00
Віддія ч. 19, Кридор, Саск.	4.00
Й. Когут і Н. Яворський	2.00
Пані А. Беляк, передплата і пресф.	2.00
о. Семчук з продажі літ.	1.00
о. А. В. Фик з продажі	3.00
Марія Яцишин і Жінтов. в Етелберт	2.00
Ст. Кузма і Ад. Бучинський	2.00
Віддія ч. 25, Красне, Саск.	3.60
о. Семчук з продажі	2.00
М. Лазечко, Вин., пресф.	.50
Разом	$32.35

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 9	20.00
Розсилка	2.95
Пресфонд на ҐСпас.	2.00
Почтові значки	1.10
Друк БН ч. 10	20.00
Розсилка	2.95
Мет	.64
Разом	49.64

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

Звіт Відділу ч. 65

КАДВОРТ, Саск., коло Спаса.

Збори були 1. січня, ц.р. Збори отворив голова **Іван Дусик**. Прочитано цілорічний звіт праці і одноголосно одобрено. Вибрано заряд на 1939 рік, як слідує:

Голова — Іван Дубик
Заступник — Василина Баранецька
Писар — Дмитро Ґутів
Провірники — Марія Ґутів і Н. Хрунь
Режисер— Василь Баранецький

На поміч Карпатській Україні заряд рішив дати представлення і кошиковий баль, а дохід обернути на згадану ціль.

Віддія дав слідуючі підприняття 1938 року:

15 лютня Й. Хрунь купила подушечку і дала на розіґравку на значки.

26 лютня було представлення.

13 марта була спільна вечера, на котрій о. Гуменюк мали промову про конечність української католицької преси. Також п. Ст. Кузьма мав промову про пресу.

29 мая був концерт в честь матері.

13 липня пікнік.

Всього приходу було $146.51.
розходу 105.69
Остало .... 40.82.

Іван Дубик, голова.
Дмитро Ґутів, діловписар.

Наша замітка: Не подано імени скарбника в новім заряді, просимо подати.

ЯК ФАРМЕР ЗАРАДИВ ЛИХОВІ

В Альберті сини доїли одному фармерові саме на весні. Тато в поле, а сини на самохід і з хати....

А тут весна, робота, аж проситься....

Горячий час— а сини, коби допасти тільки новий гарний самохід.

І тоді батько рішився.

Порозбирав залізом самохід на кришки! Це було недалеко Летбридж і родина рішила, що тато не має здорового розуму. Віддали старого лікарям до збадання.

А лікар збадав старого і сказав так: Батько краще збудований умом, як всі інші члени родини.

І сказав то лікар на суді, коли родина запізвала старого фармера.

Тоді доперва загал признав: Дійсно старий мав рацію, хоча й гостро зробив. Мав старий розум, ліпший від синів.

НЕ ЗНАТИ, ДЕ ЖДЕ НЕЩАСТЯ...

Прилюдна опінія досі під впливом двох нещасть, коли дві підводні лодки затонули зі залогою недалеко побережа. Одна в Америці, друга в Англії.

В Америці затонуло 26 осіб в підводній лодці— в Англії 99.

Англійська підводна лодка доперва вийшла з робітень і це був її пробний плав. Новіська лодка затонула і не вдалося вiратувати залоги, крім трох.

Ось так виглядає нещастя, котре чекає не знати де і коли.

І хоча люди будують та здається, забезпечують все до кришки— досвід життя усе наново вчить нас, які ми ще слабонькі та недоладні зі всім нашим новітнім знанням. Тільки той, хто на Бога уповає безпечний— навіть на дні моря.

Що і як люди думають

Як ніколи передтим американці вертаються назад до релігії, як до карти і компасу державного корабля. Дж. Даніельс.

Наше головне завдання певно не полягає в тім, щоби додивлятися до мрачних і далеких цілий, але щоби робити це, що ясно лежить під рукою.

Карлайль.

Злі люди виправдують свої похибки. Добрі, залишають їх. Б. Джонсон

Не вистане ухвалити добрі закони. Треба їх виконувати і наставати на них. Т.Е. Дюі.

Хто є вільний? Мудрець, що вміє правити собою. Горацій.

Хто зраджує тайну, є слугою другого.
Дж. Герберт.

УСПІХИ

Музей Визвольної Боротьби України в Празі перенісся 29 червня до власного будинку, котрий придбали з пожертв українців по цілому світі. В Музею находяться скарби нашої культури, які заряд збирав останніх 14 літ.

З Рамени БУК-а Альберти промовляв через едмонтонську радіостацію **впр. о. А. Трух, ЧСВВ** а у Винипеґу через СКУ передано наше Богослуження на самі Зелені Свята з церкви св. Володимира і Ольги. Правив **о. др. В. Кушнір,** співав хор дітий під проводом Мушія. Винипеґські поляки наперлися мати для себе якраз той самий час, коли правив о. др. Кушнір— але ба, тут руки закороткі, то не "ойчизна", де можна кождому безкарно їздити по голові. В Канаді наші права такі, як других і поляки мусіли уступити на другу неділю. Їх передача випала мізерно і була доказом, які слабонькі і штучні є польські сили в Канаді.

Члени Апостольства Молитви при церкві св. Покрови у Винипеґу зібрали $71.38 на пресфонд "Будучности Нації" — честь їм за труд! Ось взір для многих!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

БОЖИЙ ЗАКОН.
ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ БОЖОГО ЗАКОНУ АБО ДЕКАЛЬОҐ.
Лекція 18.

Слухайте, діти. Одного разу зближився до Ісуса один богатий молодець і боязливо та з пошаною спитав: "Учителю, що маю робити, щоби заслужити собі на рай?" Ісус відповів йому: "Шануй заповіди." "Які, Господи?" спитав стривожений молодець. А Добрий Ісус пригадав йому гарно, які то Заповіди він має шанувати.

А чи ви бажаєте також раю? О, Певно. Тому, діти, учімся пильно Заповідей Божих, щоби ми їх відтак могли шанувати. Ви вже знаєте їх на память; тепер, ще треба, щоби ви їх більше і краще розуміли. А то дуже важна річ знати добре Заповіди Божі, бо Заповіди Божі містять в собі волю Божу, то значить всьо то, що Бог від нас бажає, що приказує і що забороняє. Заповідей Божих є десять і тому називається їх по грецьки ДЕКАЛЬОҐ.

Обявлення Десять Заповідей Божих Ізраїльському Народові.

Як це сталося, що Господь Бог дав нам Десять Заповідей Божих?

Слухайте. Одного разу, далеко, далеко запросив Господь Бог одного великого чоловіка Мойсея, проповідника Ізраїльського народу, щоби він вийшов на високу гору, що називається СИНАЙ. Коли Мойсей це зробив, казав йому Господь, щоби він приготовив свій нарід, бо Господь хоче дати йому свої Заповіди. Мойсей зійшов тоді з гори і сказав народові, щоби він приготовився молитвою і постом до приняття Божого Закону. Минуло два дні. А третього дня раненько густа хмара покрила вершок гори і цілу гору. Сильні лискавки перебігали небо; гриміло без перестанку.

Нарід дуже налякався, однак Мойсей потішав його і наказував, щоби ще горячіше молився. Аж нараз серед бурі, громів і лискавок дався чути дуже виразно голос Бога. Зворушений нарід почув перший раз голос Божий а в нім Заповіди Божі. О, яка то урочиста хвиля!

На приказ Бога, Мойсей пішов щераз на гору, щоби дістати Заповіди Божі написані, а зглядно вириті на двох камінних таблицях. На одній таблиці були Заповіди, що відносилися до Бога, а на другій були Заповіди, що відносилися до людей. (Тут показати і вписати образок, як Господь дає Мойсеєві 10. Заповідей).

Коли ми відмовляємо Десять Заповідей Божих, то все повинні памятати що дав їх нам сам Господь. І як же їх не заховувати, як сам Господь дав їх нам! Глядіть, діти, як зачинаються Заповіди Божі:

Я Є ТВІЙ ГОСПОДЬ БОГ. Ці слова то лише потвердження того, що я вам вже сказав: а іменно, що Господь Бог сам дав нам своїм власним голосом Десять Заповідей Божих. Він нам пригадує, що Він є нашим великим і добрим Паном, що обходиться з нами як наш Отець, дає нам богато ласк, що хоче нам дати вічне щастя, однак під тим услівям, що маємо Його слухати і Йому повинуватися.

Горе тому слузі, який є невірним свойому панові, який свойого пана не любить, не шанує і не повинуєтся. Для доброго слуги є призначена слава, лихого жде ніщо інше як тільки вічна кара в пеклі.

Хтож не хотівби повинуватися великому і сильному та доброму Господеві? Очевидно, очевидно, ціле наше довіря в Ньому! Коли Господь що говорить, говорить добре, бо це сама мудрість, доброта, непомильна правда. Коли Господь що робить, робить добре. Слухаймо Його Заповідей; повинуймося Його Заповідям. Коли хочемо бути щасливими на цій землі, коли хочемо увійти до рай, ми це робити мусимо. Ми можемо все те виконати, що Господь від нас вимагає, бо Господь ніколи не вимагає від нас щось такого, чогоби ми не годні виконати.

ГОСПОДЬ ГОВОРИТЬ ТАКОЖ В НАС САМИХ.

Впрочім діти, Господь свою волю обявляє нам не тільки через Мойсея. Господь говорить до нас в спосіб дуже дивний. Подумайте. Хто небудь з вас зробить щось злого? Аж ось в середині, в нашому серці чуємо неспокій, прикрий докір. Це голос самого Бога, що ганить наше зле діло. Зробимо добре? В нашому серці чуємо вдоволення, радість, приємність. Це голос Бога, що хвалить наше добре діло, що нагороджує нашу доброту.

Адам і Ева то були перший чоловік і перша жінка, яких сотворив Господь. Господь поставив їх в дуже гарному раї, де було много гарних овочів, радости і щастя. Аж ось злий дух у виді вужа, намовив їх, щоби вони не послухали Бога і зїли заказаний овоч з дерева. Хто їх бачив? Ніхто. Однак ці перші люди дуже затрівожилися сейчас. Хто їх трівожив? Хто їм дорікав, що вони поступили зле? Це був голос Бога, що ганив їх за сповнене зле діло. І коли явився сам Господь, щоби їх зганити, вони були дуже занепокоєні тай завстиджені. Вони сховалися між деревами, бо думали, що це їм поможе.

Ми також чуємо цей голос Божий в нашому серцю. Важне є, щоби ми цього голосу слухали і з того користали. Будьмо завсігди добрі, робім добрі діла, а почуємо у нас самих велику радість.

Уникаймо всього того, що є зле, а будемо спокійні в день і в ночі. Жиймо добре, а будемо слухати голосу Бога.

ВАЖАННЯ ДЛЯ МАМЦІ

Люблю тебе, моя нене,
бо як не любити?
Хтож зумівби так ніженько
все мене пестити....

Люблю тебе, моя нене,
люблю і кохаю —
і так тішуся безмежно,
що тебе ще маю.

Що все дивляться на мене
твої добрі очі
і так знають, відгадають,
чого серце хоче....

Іванна Трешневська

др. Дейфо

ЧИСТОТА

Нині зараза неготна так поширитись, як колись, бо чистота і зараза цілком себе виключають. Я певний, що загальне стремління є до чистоти і тому так мало тепер тиффозних випадків.

По містах достава води майже зовсім забезпечена перед занечищенням. Хльоринація нищить всі заразки і чинить воду зовсім чистою. Колиб не це, ми досі малиб ці страшні зарази, що винищували цілі міста.

Давно вже робили старання, щоби мати подостатком чистої води. Римляни розвинули систему, котра оказалася напрчуд добра. Вони завели прилюдні купелі і дбали про чистоту. Але коли щось зайшло і вода тоді занечистилась, вони були безрадні, що робити далі. В глибині краю люди радили собі як вміли, щоби дістати найліпшу воду.

Час життя людини все збільшається а тим чинником, що тому помагає, на мою думку, є наше уміння користати з води, з чистої води. Щоби дати примір, як конечним є для нас мати добру воду, я скажу таке. Чоловік може жити без поживи місяць, або й більше. Однак без питної води він не годен пережити кілька днів.

Новітне лікування ужпває чимраз більше води. Винайдено всякі роди купелів. Приміром, коли привезуть до заведення для божевільних чоловіка, котрий дуже нервовий і кидається— тоді саджають його у ванну,

Courtesy of Ukrainian Review, Winnipeg

В ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

У Вінніпегу проповідує зі стрілецької могили на нашім цвинтарі о. Ст. Семчук. Стоять по боках бувші стрільці УГА п. Ямнюк і п. Віра, з прапорами. Могила замаєна вінцями, в долині стрілецький хрест — відзнака хоробрости. По боках надолі стоять на позір молоді парохіяни церкви св. о. Николая з стрілецьких одностроїв. За ними делеґації з вінками, котрі потім зложили на могилі і тисячі мас народу. День був гарний, сонячний. Леліли давні наші прапори, золотило їх сонце. о. Семчук сказав: "Тут, на цій могилі творять почесну сторожу члени нашої Армії— віддаємо вині молитви і честь героям там, далеко за морем. Але й тут, кругом нас є під білими хрестами могили героїв, що тяжкою працей здобули Канаду, творили життя собі і грядучим поколінням. Канада є наш новий рідний край. Тут маємо жити і розростатися. Тут згадуємо наших героїв за працю тяжку, за труд цілого життя, за віру і любов, які лишили нам в заповіті. Ми добре зробили, що тут прийшли.."

через котру вічно тече вода в певній температурі. Діяння тої води вкортці успокоює хорого.

Тяжко булоби недоцінювати воду у плеканню дітей. Коли пятернятка прийшли на світ, першим напитком, що дістали була вода і все, що вони діставали через довший час мало в собі подостатком води. Через кілька перших тижнів дитина мусить діставати майже одиму сему своєї ваги у воді і то кождого дня.

ЩО ЗРОБИВ НАШ ПАРЛЯМЕНТ В ОТАВІ?

1) Цілий час посли Суспільного Кредиту з Альберти були проти державної позички на сплату довгу, якого речинець виходив. Але коли прийшло голосувати над самою позичкою 750 міліонів долярів— то тільки двох кредитовців були на засіданню.

Ось їх робота— на словах і на ділах.

2) Пан Посол Гіпс з Північного Вінніпегу дуже побивався в парляменті, щоби уряд припинив націнську пропаганду в Канаді. У висліді того дост. Ляпойнт, міністер судівництва зголосив і парлямент приняв закон, силою котрого уряд може відібрати горожанство кождому, хто уроджений поза Канадою а тут дістав горожанство, коли він веде противну пропаганду. Уряд повідомив конзулів чужих держав, що вони не мають права мішатися до справ своїх бувших горожан, котрі стали тепер горожанами Канади. Коли Гіпс твердив, що Монтреал став осередком націнської шпіонажі, Ляпойнт відповів: "Я переконаний, що 95% наших горожан жужинецького походження є противні поглядам, які деякі люди хотілиб їм піддати. Вони є льояльні до Канади!"

Для нас важним буде знати, що уряд може відібрати право горожанство— це раз.

А друге, що конзулі чужих держав не мають права мішатися в наші справи. Отже польський конзуль не має права в Канаді мішатися в справи бувших горожан Польщі.

Посол Гіпс є лядом і вийшов з партії Незалежної Робітничої.

* * *

3) Підчас переслухання в парляменті із-за голосної справи контракту на виріб машинових крісів для Інґлис компанії, полковник Дру, провідник консерватів в Онтеріо, сказав ті слова: "Кождий кріс, який має наше військо, є непридатний!"

"Не маємо ані одного тяжкого новочасного машинового кріса."

"Не маємо 18 цалевих протилетунських крісів. Тепер маємо тільки чотири протилетунські кріси, з котрих можна стріляти успішно проти літаків."

"Не маємо в Канаді ані одного човна."

"Не маємо ані одної частини змоторизованої кінноти"....

Іншими словами, що Канада зовсім не узброєна і в теперішнім часі це може дорого коштувати. Тому природна льоґіка вимагає, щоби чим скорше забезпечити Канаду в новітну зброю.

— — — —

) Заповіли, що в осени будуть виборп! Українці, готовтеся вже тепер!

Як зачуваємо, на Північнім Вінніпегу з рамени Консервативної Партії кандидує о. др. Василь Кушнір, парох церкви св. Володимира і Ольги.

Так добро Канади, як наша національна честь вимагають, щоби наш кандидат. вийшов! Українські виборці Вінніпегу та взагалі загал виборців Північної Части щиро тим тішаться! Прецінь раз маємо кандидата, який поведе справу без закиду! Кандидата, який грошево незадежний і не іде до виборців, щоби дістати платню— але який хоче власний досвід, науку і талант поставити на службу Канади!

Всі, як один, за о. Кушнірем!

ВІДПУСТОВІ ТОРЖЕСТВА

у 25-ліття посвячення храму Матери Божої Неустанної Помочі.
ЙОРКТОН, САСК.
6, 7, 8 ЛИПНЯ, 1939

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ В КАНАДІ — Założone 1930

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 13(37) ЙОРКТОН, САСК. 1-го Липня, 1939 Vol. VII, No. 13(37) YORKTON, SASK. July 1, 1939

ДЕСЯТЬЛІТТЯ ЕПИСКОПАТУ....

Дня 14. липня 1939 р. минуло 10 літ від коли Їх Ексцеленція Кир Василій обняли провід Української Католицької Дієцезії в Канаді. Десять літ, здається короткий час, однак в життю людини, серед невтомної, постійної і повної відвічальности апостольської праці, для добра Церкви і народу, серед незвичайних часів і обставин, це час довгий і важкий. І таким якраз був час 10-ліття Епископату Їх Ексцеленції Кир Василія.

Слава Божа і добро та краща будучність українського народу в Канаді це ця золота нитка, що біжить безперервно, на протязі десяти літ в праці і трудах Їх Ексцеленції. Хто знає бодай поверховно обставини, серед яких жив і нині жиє український нарід в Канаді, цей мусить прийти до цього переконання, що наша Українська Католицька Церква відносно нашого народу сповнила таку ролю, яку сповнив корабель Ноя відносно всього людства. Без уформлення, зі своїм Епископом на чолі, Української Католицької Церкви, наш нарід в Канаді бувби давно розплився і стопнів серед тисячних мас ріжних, тут мешкаючих народів. Якщо наш нарід в Канаді жиє, якщо він нині змагає не тільки за кріпити свої дотеперішні здобутки, але їх розвинути в борбі о Божі і людські ідеали, то це виключно заслуга Української Католицької Церкви, що від десяти літ несе на собі виразне, незатерте пятно свого Епископа, в Достойній Особі Їх Ексцеленції Кир Василія.

Десять літ Їх Ексцеленція Кир Василій стоять на чолі Української Католицької Церкви в Канаді і тих десять літ найновіщої історії, стверджують беззастережно, на наших очах, Божий початок нашої Церкви. Хтоби не добачував Її надприродної сили, для цього Її праця серед народу, Її труднощі та успіхи, ціла Її історія булиби невиясненими подіями; для цього булоби неможливим до зрозуміння, що наша Українська Католицька Церква має щось глибокого і ніжного для культурного уформлення народу.

На звуженому терені Української Католицької Дієцезії в Канаді, Їх Ексцеленція Кир Василій від десяток літ ведуть свою апостольську працю, подібно, як сотки інших католицьких епископів ведуть її по всьому світі. Під тим оглядом, ми українці, не самі. Ми жива клітина, ми живий член у великій сімі Христової Родини.

Серед бурливих днів і тяжкого історичного досвіду, Господь не оставив української еміґрації в Канаді без Провідника, не оставив нас, у наших моральних змаганнях без позитивного, видимого, незмінного Учителя, вільного від усяких людських примх, від филь та заворушень хвилі.

Десять літ, це без сумніву не великий протяг часу. Колиби ми нічого більше не знали про нашу Українську Католицьку Церкву в Канаді тільки про тих послідних десять літ, про часи Епископату Їх Ексцеленції Кир Василія, то ця історія говорить нам ясно про конечність такого видимого Авторітету, для культурного розвою нашого народу. Все що є під Авторітетом Їх Ексцеленції Епископа Василія має свою форму, має своє ясне лице в життю і змаганнях, все інші, це хаос, що утруднює і так трудне життя українського народу в Канаді. І тому то віруючі українці-патріоти шукають цього Авторітету, повинуються Йому, слухають Його і люблять Його.

З висоти цього Апостольського Авторітету Епископа Їх Ексцеленція Кир Василія, наш дух з пошаною покори пине в далеку майбутність і в далекі простори та в круг свойого ділання втягає віки, землі і українські покоління, що житимуть на них і бачить їх великим народом, вірним Богові і Вітчині, бачить їх, як під впливом таїнственного ділання Католицької Церкви опреділюють свою дорогу горожанського порядку.

Бо дивний цей маєстат Католицького Епископа в Христовій Церкві, незрівнаний ґеній, що з десять літ на десятьліття, без перерви освітлює сяєвом апостолів народи, що громадяться біля епископського престола. Мимо особистого несовершенства, мимо бурливих насів, відблеск Божого ідеалу відбивається на цій Христовій установі. Визначні прикмети серця і характеру, це ніщо інше, як тільки наслідки ділання особливших Господніх ласк, що ставлять Епископський Авторітет понад звичайні умовини людського життя та перетворюють Його до висоти гідности і якости Христових Апостолів.

Спокій і ясність в Його бесіді, стійність і незахитаність у засадах, второпність і мудрість в рішеннях, відвага і гідність в терпіннях і досвідах, це апостольські черти, це черти і Достойної Особи Їх Ексцеленції Кир Василія, що від десяти літ такою дорогою провадить своїх вірних в Канаді.

На протязі послідних десять літ вороги нашої Церкви в Канаді не щадили нічого, щоби могло захитати у вірних пошану до авторітету Їх Ексцеленції Кир Василія. Їх працю в тому напрямі ми можемо мірити тільки мірилом заїдости і злоби, яка появлялася у принагідних бесідах та доцільних пашквільних письмах. Вони думали, що Українську Католицьку Церкву в Канаді можна уважати як одну з безчисленних українських світських

організацій, яку можна запрячи до свойого воза та накинути її свою хитку волю. Однак їх сліпі розрахунки обманули їх самих і остали порожними-пустими. А Українська Католицька Церква в Канаді, на протязі 10-ліття Епископату Кир Василія, стоїть сильніше, як коли небудь. Вона стоїть сильно у правді своїх догм, Вона стоїть сильно у чистоті своєї моралі. А то найважніше в людскому життю. І тому, ми з певною управненою гордістю можемо сьогодня сказати: що одинока релігійна сила в Канаді яку віруючі українці-патріоти благословлять і оспіскують а якої вороги українського народу ненавидять: **це Українська Католицька Церква Епископа Ладики.**

І тому ми тішимося разом з Їх Ексцеленцією Кир Василієм, в 10-літтю Їх Епископату над Українською Католицькою Церквою в Канаді. З нашою радістю лучаться сьогодня молитви тисячів українців католиків по всій Канаді, від океану до океану. З глибини серця линуть вони перед престіл Всевишнього, щоби Всевишній благословив і на дальше всі труди і праці Кир Василія, щоби дарив Їх кріпким здоровлям, щоби Українська Католицька Церква, під Їх Апостольським проводом росла сильна і могуча, щоби видержала всі бурі віків, що прийдуть, щоби витиснула на серцях цілих українських поколінь незатерте Боже пятно Христової віри і любови своєї Вітчини.

Серед людських системів та струй, що старіються і упадають наша Українська Католицька Церква нехай цвите вічною молодістю на славу Божу на завершення вікових змагань українського народу до щастя, добробуту і волі.

о. др. В. Кушнір

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що зі всіх міст Північної Америки, що мають понад 30,000 населення, Виннипег має найменший поголовний довг, бо $42.79 на особу?

Що найбільший поголовний довг зі всіх канадійських міст має Едмонтон, бо $230.19 на особу?

Що це є найкращим доказом про нездалість і невірність господарки Суспільних Кредитовців?

Що наш Король має 43 роки?

Що шикаговський епископ-помічник, Преосвященний Шейл є адміралом американської воздушної фльоти?

Що в Данії піякам невільно женитися?

Що о. Атаназій Кірхер (1601—1680), католицький священик, винайшов магічний ліхтар, машину до числення і уліпшив голосник?

Що одиноким нашим підприємством церковних річий в Канаді є "Провидіння" у Виннипегу, котре крім совісної обслуги і чемности дасть вам річи мистецької вартости і богато жертвує на народні цілі?

ДУМКИ КАРЛАЙЛА в 1871 р.

Ніколи революція не переходить понад голови тих, що її роблять і нічого не можна осягнути тим, що замість одної забаганки підставляють іншу.

Але прийде той день, коли переступимо границю, яка відділяє здоровий розум від дурощів і того дня перейдемо від кількового шикуства, що остало нам як перелишка всесвітного неуцтва— до світового братерства, згідно зі законом природи і нашим збільшеним знанням про нього. Перейдемо тоді від політичного правління до промислової управи. Від суперництва в особовости, до особовости у співпраці. Від війни і деспотизму під ріжними видами—до миру і свободи!

УГРИ, ВИННИПЕГ І ПОЛІТИКА

"Канадійські Мадярські Вісти," що виходять у Виннипегу і котрі знають справи народу, для котрого виходять— подають, що у Виннипегу є 200 мадярів а в цілій Манітобі 2,000.

Приймаємо це, що вони подають— як найбільше обчислення.

Канадійська статистика подає, що у Виннипегу є 22,000 українців а в цілій Манітобі є нас 66,671 душ— це ще 1931 року. Тепер певно, що більше.

Іншими словами: чисельно нас у Виннипегу сто разів більше, а в Манітобі нас тридцять разів більше від мадярів.

Так кажуть сухі статистичні обчислення!

— — — —

Українці в Манітобі мають цілий ряд церков, Народних Домів, підприємств просвітних, культурних політичних, пресу —а що мають мадяри? Одну одніську часопись, кілька церков та кілька Домів. Це все.

З ріжних нагод і потреб державні чинники запрошують наші сили до виступів в співі, танку, спорті.... Про мадярів цього в Манітобі не чути.

А однак!

Зі Золотих Віршів Життя

П. Куліш

СОЛОНИЦЯ
(1596)

Іду чистим полем,
гляну оком бистрим —
хвилюються жовті ниви
збіжам колосистим.

Уродило зерно,
та нікому жати —
пішли наші хлібороби
списами орати.

Списами орати,
тілом засівати —
ой якіж то будем жнива
з того сіву мати!

Дня 24 мая 1939 на площі парляменту, в обличчу Короля і перед голосником державної радіостації Канади, теперішний премієр провінції Брекен уважав за відповідне в привітальній промові до Короля сказати і вичислити такі народности: "Наш нарід складається тепер з многих расових початків —англійців, шотляндців, ірляндців, кельтів, французів, німців, скандинавців, мадярів, словян і других...."

На тій самій площині і в ту саму хвилю сиділи вибрані українськими голосами посли до манітобського парляменту:

1) пан Бачинський, прогресивний посол з Фишер Бренч

2) пан Ваврикiв, соціялістичний посол з Гімлі

3) пан Лісовський, суспільно-кредитовий посол з Етелберт ....

— — — —

Сміємо оцим чемно спитати: **Як це так могло статися, щоби в ту хвилину не згадали імени українців— але згадали (приміром, таких) угрів.**

Промова була печатана і роздана всім приявним, наші посли повинні були її прочитати та знати її зміст передтим,— коли знали, то як могли допустити до того, щоби премієр Брекен не згадав імени 66,671 горожан Манітоби!

Чи польський конзуль і тут має власть?

Нащо ми вибираємо своїх послів?!

ЩО МОЖЕ РЕЛІГІЙНІСТЬ А ЩО МОЖЕ БЕЗБОЖНІСТЬ?

Чехи мали знамениті укріплення, зброю, гроші й добрих приятелів у світі. Мабуть, що Гітлер не зважився би на збройну розправу проти них, тому що чехи мали можність боронити довший час, а міжтим другі держави мали б були змогу завести німців у таку крутіж, що скінчилась би ще більшою катастрофою для Німеччини, ніж світова війна. Але на біду чехам, половина їх народу, разом з верхівною верствою це люди без віри. Не помогли сотні тисяч чеських Соколів, не поміг сильно розвитий промисл, ані надзвичайно раціональне хліборобство, не помогли гроші, не помогли вельми поширені книжки й часописи—не помогли, тому що **безбожництво затруїло духа чеського народу, вбило відвагу й охоту до жертви за рідний край.**

Маленька Карпатська Україна, убога, мало-свідома, не піддалась без бою. Майже без зброї боролись карпатські герої з таким завзяттям і геройством, що навіть вороги віддають честь їх посвяті й відвазі.

Віра значить більше ніж багатство й фальшива культура безбожжя.

Дядько Наум.

Відповідь адвоката.— "Я хотів пана меценаса про щось спитати.. Думаю, що питання нічого не коштує...."

—"Алеж так платиться тільки за відповідь".

Гумор.— Ти чув, що жиди втікають з Англії.— Та чому? Та ж там спокійно! — О, ні, в Англії заводять загальний обовязок військової служби.

В ДЕСЯТИЛІТТЯ ЕПИСКОПСЬКИХ СВЯЧЕНЬ

НА МНОГІ ЛІТА ВЛАДИКО

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, пичатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ВІТЧИНА – ЦЕ СПРАВА РЕЛІГІЙНА

В нинішних часах богато говориться про ВІТЧИНУ. Мало хто однак розуміє це слово в самій його глибині. Богато говориться про любов до ВІТЧИНИ, але ще менше розуміють в чім вона полягає.

Якщо ми говоримо про вітчину, то в першій мірі ми думаємо про місце, де ми народилися, де стояла наша колиска. Тоді мимоволі виринає перед нами наш дитинний вік, наш батьківський дім, улиці, дороги, стежки, що провадили на пасовиска та левади, церква, церковна вежа, липи, чи берези довкола неї, наші приятелі та інші менші або більші речі.

Але відтак ми покинули наше родинне місце, пішли в чужину, мандрували нераз сюди і туди, аж вкінці осілися на чужій землі КАНАДИ. І ми тоді зрозуміли: Тепер не можемо оглядатися взад, оглядатися за вітчиною. Тепер мусимо будувати собі вітчину самі, чужина мусить нам стати вітчиною.

І що сталося? Глядіть. Ми зачали якось зживатися. Ми зачали зживатися з природою, з околицею. Ми з часом зачали добачувати тут красу, ми почали розуміти власти вости краю, поволи ми зачали вглублятися в духа цеї землі, в духа цеї природи. Чим більше це нам вдалося ,тим більше ми чуємося в дома.

До цього прийшов ще інший чинник. Ми зачали пізнавати людей, з якими приходилося нам жити. Ми неображувалися їх може невідповідним поступованням, ми тішилися тим, як щось доброго ми у них найшли, ми зачали відноситися до них з довірям. Вони зачали мати також довіря до нас. В цей спосіб уступило між нами щось то, що називається чужим, а що дуже часто будує мури і пропасти між тими, що себе не знають. Ми зачали поздоровляти себе веселими поглядами, зачали себе взаїмно поважати. А тому, що лучі взаїмного довіря йшли від одних до других, тому, ми зачали чутися в дома, хоч у чужій землі.

До цього прийшла ще третя обставина. Ми прийшли на чужу землю, щоби тут працювати. До праці ми йшли з радісним серцем; ми працювали і бачили успіхи благословення. Ми стояли на своюму місці праці і чулися як частина великої цілости, конечні, як є конечною, хочби найменша шрубка у великій машині. Наша потрібна праця довершила в цей спосіб цього, що ми чуємося горожанами на чужій землі.

Такою вітчиною стала для нас віруючих українців католиків Канада. Це сталося можливим тільки тому, що ми вміли вглубитися в духа природи цеї землі, що ми уміли зеднати собі довіря людей, що ми вміли відчути тут змисл дійсної праці. Коли хто осідеться тут тільки для "бизнесу," длятого, щоби робити гроші, цей може мешкати хочби і сотки літ, однак буде завсігди чужинцем. Вітчина повстає тільки тоді, коли снуються отсі ніжні нитки, що йдуть між душею моею а душею мойого окруження. Я мушу мати серце, я мушу мати змисл для тихої, невидимої дійсности, для того що снується між долиною а горою, між ріками а озерами, для того, що говорить до мене по дорозі безкраїх прерій, ланів, лісів та вершків грі. Я мушу мати серце для моїх ближніх так, щоби я їх розумів, полюбив і довіряв. Тут мусить наступити розмова тиха але ясна, розмова моеї душі з духом моеї нової вітчини.

Вітчина не є отже щось зовнішного, поверховного. Вітчина є там, де чоловік розуміє цю таємну, невисказану силу, яка ділає поза видимими річами цеї землі. Вітчина є там, де є побожність.

Нині говориться стільки про вітчину і про любов до неї. Ми хочемо плекати цю любов ріжними дорогами. Однак балачка про вітчину, є часто бездушним накопичуванням слів, що чесній людині може почування вітчини зразити. Якщо хочемо збудити любов до вітчини, то одно треба нам памятати: що любов до вітчини можемо збудити тільки на дорозі солідности і чесноти на дорозі виховання людських сердець ,виховання людських душ. О скілько в нас є ясна, тужлива, жива душа, о стілько ми можемо найти і збудувати вітчину. "Моя вітчина є там в горі," хто стоїть цілковито в світі Бога, хто відчуває в світі Божу Правицю, цему земля буде вітчиною. Земля для нас є вітчиною там, де вона є посудиною Божого Духа. Тому треба нам конечно глядіти на небо. Тоді земля буде нам вітчиною. Треба нам обудити наші серця і нашого духа для вічности, тоді будемо мати їх також для дочасної вітчини.

Тому вітчина, це справа релігійна. Судьба сильної вітчини вирішується не на вулиці, не на мітінґах, не в театрах, не на концертах та партіях. Ні. Судьба сильної вітчини вирішується в сільській церкві, у наших церквах по фармах і гомстедах, у Вінніпеґу, Монтреалі і Едмонтоні. Судьба нашої вітчини в Канаді вирішується в нашій Українській Католицькій Церкві в Канаді.

Хто любить свою вітчину, цей сумує над її розбиттям, хто здає собі з цього справу, о що нині розходиться, цей нехай знає також і своє завдання і нехай сповнює його цілим своїм серцем, цілим своїм життям. О скілько будемо горожанами у Бога, о стільки зможемо оборонити нашу земську вітчину від ворогів та руїнників, що у всім хочуть бачити тільки свій особистий "бизнес", оскільки зможемо збудувати нашу вітчину сильну і гарну на незахитаних основах наших сердець і наших душ.

– КОМУНІКАТ –

ДОМІНІЯЛЬНИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ
у Винипеґу

Згідно з бажанням і формальними повновластями від Провінціяльного Заряду Брацтва Українців Католиків Провінції Альберти і Провінції Саскачевану, щоби Провінціяльний Заряд тогож Брацтва на Провінцію Манітобу, переняв на себе функції і обовязки Домініяльної Централі аж до часу найблищих Загальних Зборів.

Провінціяльний Заряд Брацтва Українців Католиків на Манітобу, з осідком в місті Винипеґу, на свойому засіданні, дня 11. червня, 1939 р. рішив одноголосно, що від цього дня всі функції і обовязки централі буде сповняти тимчасово а ждо найблищих Домініяльних Загальних Зборів Брацтва, Провінціяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Манітоби.

Проситься проте у всіх справах Брацтва, що відносяться до обсягу ділання Централі, відноситися на адресу:

Брацтво Українців Католиків Канади, 115 МкҐреґор, Винипеґ, Ман.

За Домініяльний Центральний Заряд Брацтва Українців Католиків Канади:

Т. Мельничук
[illegible]

В. Метрик
писар

Справедливість— Позовник Джовнс віддав справу адвокатові Смитові, але перед самою розправою мусів виїхати з Ню Йорку до Шикаго. Перед виїздом він і каже до адвоката:— Як справа скінчиться, зателеграфуйте мені! Після розправи адвокат коротко зателеграфував: "Справедливість перемогла! — Смит." На це одержав відповідь із Шикаго: "Негайно внесіть відклик— Джовнс."

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Їх Ексцеленції
Преосвященному Кир Василію Володимиру
ЛАДИЦІ, ЧСВВ
Нашому Дорогому Епископові в день Десятиліття Владицтва складає найщирійші желання
все вірна і сильна в Христі
Парохія св. Покрови,
965 Бойд еве.,
Винипеґ, Ман.

В десять-ліття Владичого Престола Їх Ексцеленції
КИР ВАСИЛІЯ ЛАДИКИ, ЧСВВ.
Найщиріші побажання многих літ і Божого благословення в Їх Апостольській праці серед Українського Народу в Канаді
складає
Парохія св. Володимира і Ольги у Вінніпеґу

Церковний Календар, Липень, 1939

1. субота — Леонтія, муч.
2. **неділя — 5 по Зісланню**
3. понеділок — Методія свмуч.
4. второк — Юліяна Тр. Муч.
5. середа — Евзевія свмуч.
6. четвер — Агрипіни муч.
7. **пятниця — Різдво св. Ів. Хр.**
8. субота — Февронії пр.
9. **неділя — 6 по Зісланню**
10. понеділок — Самсона пр.
11. второк — Пер. мощ. Кира і Ів.
12. **середа — св. Петра і Павла**
13. четвер — Собор 12 апост.

УСТАВ

2. неділя пята по Зісл. св. Духа.— гл. 4, єв. воскр. 5, на Сл. Б. ап. 103 і 77, єв. Мат. 28 і Ів. 48

7. пятниця, Різдво св. Ів. Хр.— єв. утр. Лук. 3, Велика Веч. з Литією, на Сл. Б. ап. 112, єв. Лук. 1

9. неділя 6 по Зісл. —гл. 5, єв. воскр. 6, на Сл. Б. ап. 110, єв. Мат. 29.

12. середа, св. Петра і Павла— Литія, утр. св. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 193, єв. Мат. 67.

о. др. Василь Кушнір

СВ. ВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА.

Евангеліє Матея, зач. 67.

Колиж прийшов Ісус в сторони Кесарії Филипа, питав своїх учеників кажучи: За кого люде уважають Сина Чоловічого? А вони сказали: Одні за Йоана Хрестителя, а другі за Ілію, інші ж за Еремію або одного з пророків. Каже їм Ісус: А ви за кого мене маєте? Симон же Петро у відповідь сказав: Ти єси Христос Син Бога живого. А Ісус відповів і сказав йому: Блаженний єси Симоне, сину Йони, бо не тіло і кров обявили тобі, а мій Отець, що на небесах. А я тобі кажу, що ти єси Петро і на сій скалі збудую мою церкву і ворота пекольні не переможуть її. І дам тобі ключі царства небесного, і що звяжеш на землі, буде звязане на небесах, а що розвяжеш на землі, буде розвяане на небесах. Тоді приказав своїм ученикам, щоби нікому не говорили, що він є Христос.

НАУКА

Христова Католицька Церква святкує празник двох верховних апостолів св. Петра і Павла великою урочистістю. Щоби гідно до цього празнику приготовитися Церква свята попереджує це свято особливішим постом, що у нас українців католиків називається "Петрівка."

Святі Апостоли Петро і Павло, це стовпи, це світила, це очі Христової Церкви, наші Учителі і наші Отці у вірі, наш примір. Примір їх життя, подібно як їх листи-послання до вірних учать нас жити в спосіб гідний Господа Нашого Ісуса Христа.

Годиться проте, щоби ми нині застановилися над: 1) покликанням цих двох апостолів; 2) над їх подиву гідним життям; 3) і над їх славною мученичою смертю.

1. Їх покликання на апостолів було надзвичайне.

Коли ми приглянемося, в який спосіб покликав Ісус Христос Петра і Павла на своїх апостолів, то не знати, що радше ми повинні більше подивляти, чи доброту і милосердя Боже, чи може вірність, якою вони відповіли на ласку покликаня. Одно і друге є для нас великою наукою.

1) Здається, що кожному є відомим життя св. Апостола Петра, заки він став апостолом. Убогий рибак, звичайний, необразований, називається СИМОН. Ісус Христос зближається до нього в хвилі, коли він ловить рибу на озері Ґенезаретському зі своїм братом Андреєм, та говорить до нього: ХОДИ ЗІ МНОЮ, Я ТЕБЕ ЗРОБЛЮ ЛОВЦЕМ ЛЮДЕЙ. Симон сейчас оставляє сіти, оставляє човно і йде вслід за Ісусом. Відтак Христос зміняє йому імя з Симона на Петра а опісля робить його фундаментом, основою, скалою, головою своєї Церкви. Ми бачимо, як Петро з подиву гідною готовістю полишає всьо. Полишає не тілько своє давне заняття рибака, але також полишає і спосіб давнього свойого внутрішнього життя.

2) Усі знають, хто був Павло. Був він загорілим фанатиком фарисейської секти. Називався перед тим САВЛО. Його стрічаємо перший раз між тими, що завдавали смерть св. Стефанови. Він вже в своїй молодості надто переслідував Христову Церкву. Наділений повновластями від жидівської ради в Єрусалимі, спішить він до міста Дамаску, щоби там переслідувати християн. Аж отсе в дорозі огортає його велика ясність. Христос Спаситель полонить його для себе, робить його своїм апостолом. Засліплений чуд-

ним блеском, Павло паде на землю. Христос являється йому в дивнім видінню і говорить: Савле, Савле, чому ти мене переслідуєш? Павло дрожачим голосом відповів: Господи, ти хто є? Я є Ісус, якого ти так переслідуєш. Що Ти хочеш, щоби я робив? Іди до Дамаску а там тобі скажуть, що маєш робити.

Підноситься з землі Савло не як гонитель Церкви Христової, але як навернений.. темний.... сліпий.

Його ведуть до Дамаску. При вході до міста виходить йому на стрічу пророк Ананія, уділяє йому тайни хрещення, Савло відвискує свій зір, він є християнином, стається апостолом, невтомним голосителем слави Христа Назарянина.

3) Які заслуги мали ці оба апостоли, що їх покликав Христос до так високого уряду? Жадні. А вже найменше мав їх св. Павло, що був рішучим ворогом Христа, ворогом від серця і завзяття.... Їх покликання, це особлившa ласка даром дана, любов Божого милосердя.

В покликанню св. Петра, Господь хоче нам показати: а) що Він може довершувати великих, чудних діл, може змінити обличчя цілого світа і то при помочи найслабшого знаряддя, під тою тільки умовиною, коли чоловік схоче, щоби Господь його провадив. Вибрав найменших цього світа, щоби завстидати сильних, великих.... б) що покора є основою християнства.

В покликанню знова св. Павла показує нам Христос наглядно, що нема грішника, з якого Христос не мігби зробити святого чоловіка, знаряддям для спасения многих...., щоби тільки цей грішник хотів навернутися і йти дорогою на яку впровадив його Господь. Тому св. Павло пізніше говорить: За ласкою Божою я є тим, чим я є. Оба апостоли можуть сказати: А ласка Божа не була у нас безхосенною. Бо оба вони були охочими, вірними на зазив Божий. Не слухали ні тіла ні крови. З жарким вогнем любови віддалився всеціло Христові.

4) Через те дають нам вони велику науку:

Особлившою ласкою всі ми покликані до подиву гідного світла Евангелія, до царства небес. Дехто безпосередно, дехто посередно. Ми покликані без найменшої нашої заслуги. Може подібно, як св. Павло, були ми гідними Божого гніву та вічного осудження. Визнаймо проте нині зі св. Павлом: З ласки Божої я є тим, чим я є. Але дальше? Чи ми остали вірними ласці Господній? Чи ми збільшили її? Принесли гідний овоч?

II. Подиву гідне їх життя та їх чесноти

Життя двох верховних апостолів відповідає вповні їх взнеслому покликанню. Жили для Христа, проповідували Христа і то більше ділами як словами. Кожний з них може сказати до вірних: Будьте моїми наслідувателями, подібно як я був наслідувателем Христа. Які були їх чесноти?

1) Найперше оба вони були дуже покірними. Уважали себе за великих грішників і тому постійно себе упокорювати. Св. Петро мав завсігди перед своїми очима свій трикратний упадок, коли відрікався три раза Христа. Він хотів, щоби про це оповідали як найдокладніше всі Евангелія, щоби про це знали всі покоління аж до кінця віків.

Про покору св. Павла свідчать сотки місць його посланій, де він сам себе називає найбільшим грішником, негідним називати себе апостолом, бо він переслідував Церкву Христову.

Чи ми маємо такі самі почування покори? Як рідко можна стрінути правдиву, щиру покору між християнами? Сьогодня світ не хоче бути покірним. Апостоли, що понад свої сили трудилися для Христа, уважали себе непотрібними слугами, а ми що дуже мало або ніщо не робимо для Христа, уважаємо себе, за щось великого, довіряючи надто нашим власним силам.

2) Їх життя, це життя постійної покути і терпіння. Життя Спасителя, це хрест та постійне мучеництво. Таким було також життя двох верховних апостолів. Св. ап. Петро плаче до послідньої хвилини свойого життя, св. Павло умертвляє себе, щоби нести на собі: умертвлення Христа.

А ми обтяжені многими гріхами, яке умертвлення, яку покуту несемо?

III. Славна їх смерть.

1) Святе життя заслугувало на це, щоби увінчалося славною смертю. Тому, що оба ці апостоли боролися і терпіли за Христа, Господь наділив їх обох тим самим триюмфом. Призначив їм кінець мучеників в тому самому дні, в тому самому місті Римі, в якому так успішно трудилися.

Оба вони прибули до Риму, щоби там потішити християн, що терпіли страшні переслідування за цісаря Нерона. Там їх увязнено, кинено до вязниці, де через дивять місяців терпіли нечувані кари. Однак і у вязниці проповідували вони Розпятого Христа. Вкінці їх засуджено. Св. Петра засуджено тому, що був Ізраїльтянином, на кару смерти на хресті, св. Павла, тому, що був горожанином римським, засуджено на смерть через зітнення голови мечем. Св. Петро, у своїй покорі, уважав, що він не є гідним смерти, якою умер Христос Спаситель. Тому він просив і одержав дозвіл, щоби його страчено на хресті, однак долі головою.

Св. Павла випроваджено на дорогу, що називається дорогою ОСТІЯ. Там на цій дорозі св. Павло приклик, поручив себе Богові і так одержав свій смертний удар мечем. Християнське передання говорить, що його голова, падаючи на землю, відбилася три рази від дороги а на кожнім місце повстало відтак жерело води. Говориться також, що з відтятої голови св. Павла потекло молоко місто крови. І нема тут жадного здивування, каже св. Амброзій, що цей, що молоком кормив своїх вірних, молоком найчистійшої своєї науки, що цей умираючи дав з рани своєї радше молоко чим кров.

Почитаймо проте цих двох верховних наших Апостолів св. Петра і Павла. Віддаймо їм усі наші услуги, нашу покору, як вони на це собі заслужили. Просім їх, щоби нас берегли і помагали у святости нашого життя. Служаймо їх науки. Їх письма-листи нехай будуть для нас вказівкою, а їх чесноти провідником.

Маймо особливо велику любов і пошану до Святійшого Отця Папи Римського, що є наслідником св. ап. Петра, що є видимим головою, намісником Христовим у Христовій Церкві. Бо хто стоїть з Святійшим Вітцем ПАПОЮ, цей стоїть в св. Ап. Петром, цей стоїть з Христом Спасителем. Амінь.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1 липня 1910 ляхи вбили на львівськім університеті нашого студента Адама Коцка. Вже тоді ішла завзята борба о наші права. Ляхи були тої думки, що тільки їм належаться права в Галичині, а українці мають бути безправні. Наші посли у віденськім парляменті допоминалися о власний університет у Львові. Вислідом тих домагань були заворушення на університеті. Все треба здобути і за здобуте платиться кровю і тяжким трудом.

7 липня 1659 гетьман Іван Виговський розбив в пух і прах москалів під Конотопом. Лягло тоді трицять тисяч москалів.

10 липня 1709 гетьман Іван Мазепа зі шведами зударився в смертельнім бою з москалями під Полтавою. Вислід бою був некорисний для українців. Мазепа з останками війська та шведським королем Карлом XII мусів уступити до Бендерів, де вкоротці помер. Москалі під проводом Петра Великого свого царя, стали відбирати Україні постепенно всі права—народні церковні. 20,000 козаків загнав Петро над Неву і там вони мусіли сушити фінські болота, щоби цареві збудувати на сухім столицю, названу від нього Петроград. Там вони й лягли білими кістьми. З того часу походить наша пісня: "Стоїть явір над водою." Якраз нові московські царі, червоні Сталіни величають Петра і навіть обвозять фільми про нього по Канаді. Одні і другі криваві гнобителі України —з тамтими і з тими прийдеться звести криваву борбу за волю.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Молімся за більшу пошану до св. Тайни Миропомазання.

В день Зелених Свят Христос зіслав на своїх святих апостолів святого Духа у виді огненних язиків. Відтоді вони стали іншими людьми—безбоязненними, сміливими і вірними до кінця. **Тоді вони дістали сім дарів св. Духа: Премудрість, розум, рада, кріпость, знання, побожність, страх божий.**

Ці самі дари св. Духа дістає кождий з нас у святій Тайні Миропомазання, котру наш священик уділяє зараз по св. Тайні Хрещення. Підчас Миропомазання дістаємо на душу **нестерте знамя**, що ми борці Божі—воїни св. Духа, лицарі Божої правди. Вслід за тим маємо боротись за Боже царство на землі —проти сатани та його слуг. Знак, який дістаємо у св. Тайні Миропомазання є нестертий, значить ніхто і ніколи не може його стерти зі своєї душі. Він променіє у вічність —або затьмарений нашими гріхами. Св. Тайну Миропомазання можемо приймати тільки раз в життю. Приймаємо її в стані ласки, тому вона зветься Тайною живих. Доперва після неї можемо приступати до св. Сповіди і св. Причастя.

Тайна Миропомазання є для нас боєвим хрещенням на борбу життя. Христос дає нам зброю духа, щоби ми гідно і успішно могли вести борбу. Тому дістаємо сім дарів св. Духа, тому дістаємо нестерте знамя. Подумаймо хвилинку, яке воно тепер у нашій душі?

За правду Божу, за силу і побіду царства Божого на землі— Ви всі, хрещені і миропомазані, лицарі св. Духа на подвиг добрий! З нами Бог! Божий знак горить на нашій душі!

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

21 мая Преосвященний Епископ Василій Вол. Ладика, ЧСВВ висвятив на священика **о. Івана Олійника** — а 25 червня висвятив знова **о. Михайла Заяця** з Виннипеґу і **о. Николу Чорнія** з Бобулинець, Саск. Отцям молодим священикам нашим бажаємо довго і щасливо прожити в ласці Божій та успішно трудитися на Божу славу і спасения душ нашого народу. Ось праця дійсно для Бога і для народу, на добро дочасне і вічне.

Митрополичий Ординаріят у Львові видав розпорядження, щоби при кождій парохії літом творити **Діточі Садки** для дітий в дошкільному віці, значить, для тих дітий, що ще не ходять до школи. Ординаріят поручив також закладати **захоронки**, котрі постійно будуть вести Діточі Садки. При цім Ординаріят згадує, що такі Садки і Захоронки є вповні під наглядом Церкви і польські державні власти на основі конкордату не мають права над ними наглядати ні їх провірювати, хіба в порозумінню і під проводом відпоручника Ординаріяту.

Таким чином стараються наші зарадити одному з найтяжчих лих, а саме протиділати винародовленню і хапання душ через всякі "матечкі" і "охоронкі". Досі ляхи робили великі трудноші для українців в Галичині, коли ходило о закладання Діточого Садку. Староства правильно забороняли це, але зараз насилали на наші села ляцьких зайдів, щоби ті притягали дітий до польськости. Якраз на основі конкордату, заключеного з Римом, маємо право і можемо успішно протиставитися ляхам на цій ділянці через працю, яку поручає Митрополичий Ординаріят. Нема сумніву, що це розпорядження для нас спасенне і колись історик оцінить, яку велику прислугу в скрутній хвилі для нації виконала наша Церква.

Чи можлива між українцями політична згода?

30 мая у Філядельфії доказав, що так — **але тоді лише, коли провід спочиває в руках Церкви.**

Бо це вперве гетьманці, націоналісти і ветерани—всі разом зі своїми прапорами, провідниками і бесідниками взяли спільно участь в поході і панахиді на нашім цвинтарі. Панахиду правили Отці під проводом **о. канцлера Ф. Тарнавського.** Промови на могилі мали: **Мих. Дармограй**, майор американської армії від ветеранів, по англійськи, др. **Омелян Тарнавський** від гетьманців і др. **Вол. Галан** від Стрілецької Громади.

Значить українці можуть, вміють і схочуть з'єднатися разом. Тоді докажуть свою силу і єдність. Але **передумовою того є Провід Церкви!**

о. Ст. Семчук

ТОМУ ДЕСЯТЬ ЛІТ...

Українці католики розпорошені і розгублені, як вівці без пастиря.

Епископ в Европі, тут всякі одиниці ради визиску положення, а часом з нерозуму пускають непровірені "вісти татарські", колотять народом і ведуть свою "політику" — що з правдивим добром народу нічого спільного не має. Всі осторогі і напімненні даремні.

Є ще одинока часопись "Канадійський Українець," але вона так обезсилена і в такій залежності від людий посторонніх, що тільки збільшає колот.

Нема **жадного** видавництва українців католиків.

Врак священиків.

Люди допоминаються, настають, нетерпеливляться, нарікають — а далі грозять. Для колотників ідеальний ґрунт. Сектанство буйно розкорінюється.

Нема **ані одної** української католицької—виразно такої — орґанізації при церкві, культурно-суспільної. Всі збудовані Доми мають невиразні статути, добре вже є, коли вони не ділають явно проти Церкви, однак з першого ліпшого приводу то можливе. Статути так укладані, що Доми від Церкви незалежні і нічим з нею не злучені.

Церква як сирота.

Звідусіль напасти. Свої накидаються. Чужі готовляться переняти під свою "опіку"— і вже ідуть вісти, трівожні, непевні, неспокійні....

Брак католицьких учителів наших нема нашої інтеліґенції. А та, що є, то не має відваги чи не хоче признатися до тої маси— "темної", як казали тоді сектанти. Вони винайшли собі "нову віру" і "ліпшу Церкву"....

Є ще запомогове товариство, але статут його також непевний і під знаком запиту. Щорічні загальні збори пригадують це, десятки тисяч народного майна кождої хвилі може стати наживою розбивачів— всі це знають, всі розуміють, але нічого не робиться, щоби зарадити лиху.

Ми тоді дійсно були не "Церквою воюючою"— але Церквою "сплячою," як прикро це писати і як тяжко це згадувати.

А однак!

• Пройшло десять літ!

Церква встала нова, просвітлена ласкою, воскресша з гробу забуття і безділля, куди клали її вже рідні яничари.

Встала наша Церква—свята Церква, побідна і обновлена, сильна і непобідима!

Хтож не бачить того нині?
Хто може це заперечити?
Хто може про це сумніватися?

Нині маємо чотири виразно католицькі часописі: "Українські Вісти," "Будучність Нації," "Голос Спасителя", "Світло."

Маємо бібліотеку БУК-а, що видала досі 8 чисел ріжних брошур, деякі подвійним накладом.

Маємо бібліотеку "Голосу Спасителя," що видає тепер гарні брошури.

Маємо бібліотеку Отців Василіян, що видала також гарні книжечки.

Видано **кілька** катехизмів, кілька молитвенників.

Маємо 81 священиків— парохії і місійні округи поділені, збільшені відправи, збудовано прегарні церкви в Портежд Ля Прері, в Мавнтейн Ровд, у Кукс Кріку, в Давфині—будуються дальше величаві храми Божі....

Скілько збудовано менших церков, про це не згадуємо— але оживлене життя релігійне бє здоровим тактом в містах і на прерії. Збудовано чимало Церковних Домів, заінкорпорованих і злучених з Церквою. Повстав БУК—виразна українська католицька орґанізація, разом і спільно з Церквою. Діє Українське Католицьке Юнацтво. Працює бурса в Саскатуні.

Притихли вороги....

В них повні руки власного сміття—на своїм порозі....

Розпітається автокефалія....

Майже зникли протестанти з поміж українців.

В наших школах працюють наші учителі—вірою і народністю.

Бурса в Саскатуні виховала вже і далі виховує нові кадри нашої віруючої інтеліґенції.

Запомогове товариство дістало виразно український католицький статут і чартер. Ніхто нині не посміє сягнути рукою по тяжкі гроші, призбирані нашими робітниками. Ще тут і там, як подих давного, залетить химерна сварка— але вона тепер безсила, безварвна, не має поширення ні принади, від неї тікають всі....

А ті, що хотілиб сварів, похнюпивши голови тікають самі до себе. Не той тепер час. Не той тепер настрій. З давних проводирів роздору і ненависти не стало сліду, а інші докінчують своє озлоблене діяння. Свари і ненависти на вимертю.

Наша Церква з дефензиви перей-

шла в наступ!

На цілім фронті, на кождій ділянці життя.

І вороги стали з пошаною обіч і зняли капелюхи— нині ніхто не поважиться так безглуздно і противно говорити чи писати, як тому десять літ!

Стала основна переміна.

На краще, на світле.

Звідки і як?

Бог веде свою Церкву а Бог є непобідимий.

Бог дає Церкві своїх Епископів.

Нашим Епископом вже десятий рік є Преосвященний Василій Володимир Ладика, ЧСВВ.

Нехай ці слова будуть замість желань в десятиліття Божої праці.

В. Евтимович

ПРАВОСЛАВІЯ І УКРАЇНА

Митрополит Анастасій, предсідник Синоду Православної Церкви за кордоном, 25 грудня 1938 р. видав пастирське послання до вірних. В тому посланню він заявляє, що Україна не має права на окреме істнування, що українського народу взагалі нема, що кожен, хто говорить про самостійність України— це людина засліплена "вузькими політичними пристрастями й користолюбивими міркуваннями." Прикінці свого послання закликає всіх православних забути всім про все і обєднатися довкруги великого князя Володимира Кириловича....

Цей свіжий факт ще раз доказує, що московське православія і московський православний епископат і по сей день лишилися знаряддям московської політики, що виступаючи в імя Христове та впливаючи на сумління вірних з церковної амвони, **намагаються всіх православних немосканів "покорити под нові" московського царя.** Протиукраїнські зусилля московського православія, що неподільно получене з цареславієм, в міру закту-алізування української справи, все будуть зростати і на побореня їх доведеться витрачати богато цінної енергії, потрібно в інших справах. Доцільність і під цим оглядом наказує, що цей **"православний узол," яким Москва силкується привязати Україну до себе, треба раз назавжди розрубати!**

НЕГІДЬ БІЛЬШОВИЗМУ

На Україні— зі Святософійського собору, храму Божої Премудрости, що наш законодавець Ярослав Мудрий збудував і украсив, та де спочили його тлінні останки під мармуровою гробницею, аж нині— після 900 літ, по татарах і турках, прийшли чеворні московські інтернаціоналісти, а в дійсности розбишаки азійські гірші від дикої орди — і перервали столітний упокій Князя.

Розбили марморну домовину.

Забрали княже ожерелля і княжі окраси.

Викинули кости з гробу— і повезли, по злодійськи, скрито, на північ....

Куди, ніхто не знає....

Ніхто не питає, бо не годен ще питати тепер катів України.

Але прийде час—народного суду і гніву!

Тоді будем питати їх!

За кости князів, за нашу славу кроваву, за потраблені доми і гробниці!

Буде кровава плата і розплата!

— — — —

В Еспанії— Альфонсо Л. Цік, трицять вісім літний будівничий, робив плян і будував для еспанських більшовиків особливі камери для тортур небільшовиків.

Будував їх в Барцельоні— культурного романського півдня, де найкращі образи великих мистців, де найкращі драми, пісні і танки. Там будував комори, чотири стіни високі, стіни мальовані поздовжними жовтими лініями, на них накрапані червоні, білі, сині і жовті кола, це перемішане з чорними і білими кубами а в горі сильні електричні лямпи. Тоді вязня обнажували, бидя, в очі закладали залізні обручі, щоби не міг замкнути повік, пускали сильне світло і замикали в комірці. Малюнки мигтіли в очах, змінями вид— чоловік божеволів за день, два.

Так два тисячі мучеників перейшли ці комори— многі з ним спочили вічним сном.

"Ніколи в історії Еспанії ніхто не перевів таких рафінованих тортур, як ці"— сказав полковник Джозе Унгрія.

Нині судять Ціка, ката— бо національна Еспанія побідила.

Але там, далеко на Україні подібні Цікі нині панують....

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ - ЮНАЦТВО -

І. ОЛЕША, САСК.

Основуючі збори нашого відділу скликав о. **М. Горошко** дня 22 квітня в Церковнім Домі. Прийшло поважне число молоді і старших.

Збори почались молитвою "Царю небесний." Предсідателем вибрали присутні **П. Гадубяка.** о. Горошко пояснив статут УКЮ. Пресідатель подякував о. Горошкові за труд і попросив о збірку на організаційний фонд. Зібрали $2.75.

Вписалось 15 членів, десять зложили членські вкладки. Заряд вибрано в цім складі:

Голова—Йосиф Гадубяк
Заступник— Василь Рудницький
Діловий писар— Михайлина Тулик
Скарбовий писар—Семен Микитишин
Скарбник—Василь Пристай
Провірники—Олеся Мадараш і Томко Бавер
Ґаздині—Марія Мадараш і Оксана Ткачук.

Збори закінчено піснею "Не пора" і "Боже, щастя йому!"

Наш відділ мав вже одну гарну забаву а тепер вчиться представлення "Сирітські сльози."

Йосиф Гадубяк, голова

II. РАМА, САСК.

20 квітня ц.р. загостив до нас о. М. Горошко щоби зорганізувати відділ УКЮ. Вечером того дня прибули до Церковного Дому многі з молоді, котрі вже були зорганізовані Б. Л. Корчинським, учителем вищої школи, в товариство української католицької молоді.

Б. Л. Корчинський заступив місце предсідателя а **О. Свистун** був писарем. Предсідатель покликав о. Горошка до слова. Виклад був від початку до кінця цікавий і поучаючий. Молодь вислухала гарно і уважно. Потім Б. Л. Корчинський подякував Отцю за гарний виклад.

Тоді Отець приступив до другої части викладу а саме читання і пояснення статуту УКЮ, котрий молодь приняла одноголосно.

Вибрано заряд, як слідує:

Голова— Михайло Чекорлій
Заступник —Анна Українець
Діловий писар— Олекса Яцишин
Скарбовий писар—Михайло Кучелима
Скарбник— Василь Мудрий
Провірники—Марія Мудра і Михайло Явний

Сходини відділу будуть кождого першого вівтірка в місяці.

Збори закінчено піснею: "Боже, вислухай благання."

Михайло Чекорлій, голова — Олекса Яцишин, писар

—o—

ПЕРШИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА

Перший З'їзд Українського Католицького Юнацтва відбудеться в **Геффорд 1-го і 2-го липня 1939** р. З'їзд треватиме два дні. Участь в з'їзді беруть дооколичні Відділи Українського Католицького Юнацтва. Відбудуться змагання в спорті, красномовстві, в пісні, декламаціях, в грах на інструментах, та промови запрошених бесідників.

Головний Заряд УКЮ.

СИЛА ІДЕЇ

Більше надії від побідної війни дає світови переконання, що ідея не гине. Покірний нарід ворохобиться проти брутальности, яка вона не булаб. Десь і якось наїздник заломлюється. Часом він навертається. Промовляють йому до серця солодкі переконування. Часом знова негодування росте, аж дійде до такої сили, що наїздник не в силі довше удержатися.

Ідея все побіджає!

Г. Д. Лаврі

ОЖИДАННЯ

(З анг. перевів о. Ст. Семчук)

Старе це море, тут біля дверий.
Старі ці холми, там де захід —
і що бажати ще більше мені,
коли доведеться прощати цей світ?

Я перейшов цю землю навшир
і я пережив минулі літа —
аж тут, де родився, є місце моє
на смерть підождати, як зжовкнуть жита...
Тоді пересплюся, тоді я спічну....
Старе є море, тут біля дверий
і холми старі є на заході там —
чи більше бажати ще може—старню?

Король складає вінець на могилі канадійського жовніра на цвинтарі Арлінгтон, біля Вашингтону.

КОРОЛЬ ВІДІХАВ.....

15 червня в годині четвертій пополудні Король і Королева з їхнім почотом відіхали з Галіфаксу в поворотну дорогу до Англії.

Перед тим Їх Величности відвідали не лише цілу Канаду, від моря до моря, але також нашого південного сусіда, Злучені Держави.

Наш образок представляє, як Король складає вінець на могилі канадійського вояка на цвинтарі Арлінгтон, біля Вашингтону. Памятник поставив канадійський уряд і він представляє великанський хрест в честь поляглих.

Тому 160 літ король Юрій III боровся з тодішними своїми підданими в Америці. На чолі збунтованих став Вашингтон. З глибокою вірою в правість свого діла, Вашингтон повів борбу проти англійських військ і оконечно побідив.

Нині Юрій VI зложив вінок на гробі колишнього бунтаря проти Англії а теперішного героя і першого президента Америки, Вашингтона. Часи основно змінились....

При відїзді з Канади сказав Король ці пропамятні слова: "Канада і Злучені Держави стають взором для всіх, як цивілізовані нації повинні жити з собою."

"Дай Боже, щоби вн стали приміром, за котрим піде весь світ!"

"Я певний, що перед Канадою такі можливости розвою, про котрі найбільші оптимісти навіть не мріли!"

При прощанні сказала наша Королева: "Ця чудова наша поїздка залишила в мене спогади, котрих жадний час не притьмить ....Всім і кождому зокрема на цім великім приязнім суходолі я кажу: Дякую!. Оставайте з Богом! В ласці Божій!....

— — — —

На долішнім образу бачимо український віз, замаєний пшеничними снопами, з хлопцями і дівчатами в народних строях, [redacted] українці Винипегу засвідчили свою радість по причині приїзду Королівської Пари, вечером 23 мая і котрий оплескували многі тисячі канадійців.

Це була одна з кращих хвиль українців Винипегу....

Courtesy of Ukrainian Review

МОЛОДЬ І ПЛАСТ

Ми звикли думати про молодь, як про кождого іншого. Тим часом воно не так.

Урядова вишкіл молоді дещо поміг справі заняття, але дуже мало. Дійсність така, що молодь й досі не може придибати для себе місця ані в промислі, ані в торговлі, ані деінде. І коли справи маються саме так, тоді ми звикли глядіти на молодь через рамя, най почекають—аж ми їм зробимо місце....

У висліді того молодь, хлопці і дівчата, неспроможні найти працю, попадають в безнадійність, пригноблення, розчарований до життя і тоді схильні слухати першого ліпшого агітатора, чи дурисвіта....

Саме на зустріч тим потребам молоді приходить пласт. Він вчить самодовіря і самокладання на власні сили, він вчить чесного життя, непорушности характеру. За останних чотири роки 200,000 пластунів перейшло вишкіл старших. Стільки також дівчат. Такими лишаються на ціле життя—добрими і чесними. Ось організація для молоді!

УСПІХИ

В Едмонтоні 34 наших студентів і студенток покінчили Нормальну Школу і дістали учительські диплюми першої кляси. Тридцять чотири нових наших сил в провінції! Молодих, здібних, охочих до праці— чи це не сила?!

Вистава праць **Олександра Архипенка**, світової слави різьбаря українця, пройшла з небувалим успіхом в Ню Йорку. Найкращим твором вистави була різьба "Мойсей".

— — — —

Лукія Дппка з Винипегу дістала стипендію в Норквей школі за найкращі успіхи в науці цього року. Так українка є першою в цій школі.

Діти.—Малий Ромцьо плаче. — Чого ревеш— питає його товариш. — Мені вмер мій пес. — Аво, мені вмер мій дідо і я не плачу. — Якби ти так виховав свого діда від малої дитини, як я свого песика, то ти певно плакав би!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. В. Кушнір

ЩО НАКАЗУЄ БОЖИЙ ЗАКОН?

Лекція 19.

Дорогі Діточки. Минулого разу я оповідав вам про ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ БОЖИХ. Нині хочемо навчитися добре це, що наказує нам Господь Бог у тих заповідях. Передовсім одно треба нам знати. До кого відносяться ці Десять Заповідей Божих? Чи може тільки до старших людей? Ні, також до дітей, також до вас всіх. Дитина, що не буде шанувати Заповідей Божих, буде виростати злою і то кожного дня щораз то гіршою. В тім життю така дитина не буде мати ані щастя ані вдоволення, бо противиться Небесному Вітцеві, а в другім життю жде її вічна кара в пеклі.

Повинуйтеся проте, діти і шануйте Десять-Заповідей Божих.

Що наказує нам Господь Бог в Десять Заповідях Божих? Вистане тільки уважно їх повторити а побачите зараз, чого від нас домагається Господь.

Я Є ГОСПОДЬ, БОГ ТВІЙ: Які урочисті і тяжкі слова. Ми вже застановлялися над тим послідього разу. Ми вже знаємо, що вони пригадують нам велич, могучість, славу Господа Бога. Горе такому чоловікові, якийби це забув. І тому кілько разів ми пригадуємо собі, що Бог є нашим Паном, ми повинні Його любити, Йому служили, Його почитати, до Нього молитися кожного дня.

ЩОДЕННА МОЛИТВА: Це перший приказ, який дає нам Господь. І цілком зрозуміло, що так воно має бути. Кожного дня дає нам Господь свої безчисленні дари, піддержує наше життя, дає нам поживу, одіж, хату, школу, любов наших родичів, науку наших добрих учителів. Кожний день нашого життя є повний ласк Господніх для нас. І тому ми повинні пригадати собі Бога кожного дня. Ми повинні молитися до Нього кожного ранку і кожного вечора.

Цей обовязок ми повинні сповняти радо і легко. Не треба, щоби про обовязок молитви пригадувала нам аж наша мама, учителька, священик. Ми самі повинні про це памятати.

Як тільки пробудитеся рано, як вам мило є закликати: мамо-тату— коли йдете спати, як радо ще поглянете на своїх родичів перед сном. А коли ви памятаєте про тата і маму ту на землі, то чи добре булоби, щоби ви забували тоді про вашого Вітця, що на небі, від якого всьо маєте? Це ніколи не повинно так бути. Кожного дня рано і вечером треба пригадати собі також про нашого Вітця, що на небі і кожного дня рано і в вечір дреба до Нього молитися з любовю.

ПАМЯТАЙ ДЕНЬ СВЯТИЙ СВЯТКУВАТИ: Ми молимося до Бога кожного дня рано і в вечір. Але кожного тижня є один день, який є посвячений цілий на молитву на згадку і на любов до Бога. Шість днів казав Господь працювати, а семого дня казав відпочивати, бо цей день, це ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. В той день, каже Господь, не будеш працювати, але будеш думати про твойого Господа. Дай мені кожний семий день. Як добрий є Господь! Він вдоволяється на шість днів, одним. І цей день то НЕДІЛЯ. Чому грішать ті, що неділю переводять на забаві на пікніках, на шовах, в театрі....? Тому, що неділя є днем відпочинку і колиби ми не відпочивали навіть одного дня в тиждень, тоді ми не моглиби сповняти нашої праці на довго, ми би себе тоді знищили. А який є найкращий відпочинок як не цей з Богом, в Його Церкві, на Його серцю?

Коли ви були малі, то ви любили відпочивати на руках мами або тата, коли ви є більші, то нема кращого відпочинку, як в святочні дні, відпочивати в обняттях Бога, в Його святій Церкві.

Тому спішіть радо до Церкви кожної неділі і кожного свята. Там ви відсвяткуєте гідно неділю чи святочний день так, як Господь цього від нас бажає.

В ЯКИЙ СПОСІБ.— СВЯТА СЛУЖБА БОЖА. Треба вислухати кожної неділі і кожного свята побожно Службу Божу. Треба вислухати Службу Божу цілу, від початку аж до кінця. Треба тоді думати, що Служба Божа то безкровна жертва Ісуса Христа на престолі нашої Церкви, неможна тоді вікуди оглядатися, про що іншого думати, з ким говорити. То дуже великий обовязок вислухати побожно Служби Божої кожної неділі і кожного свята. І хтоби цього не сповнив, без дуже важної причини, цей попвоняє ТЯЖКИЙ ГРІХ.

НАУКА ХРИСТОВА: Добрі і побожні християне не вдоволяються тільки тим, що підуть на півгодини одного дня в тижни до Церкви. То булоби дуже мало. Коли ми хочемо святкувати неділю як слід, ми повинні піти кожної неділі на КАТЕХІЗМ, який є нічим іншим тільки наукою Христа. Катехізм є для старших і для малих. Там учать молитви, конечних правд, щоби заслужити собі на рай, на небо. Тому кожної неділі йдіть до Церкви, спішіть на науку Христа, на катехізм, заховуйтеся там гарно і чемно так, як ангели, щоби Христос був з вас вдоволений.

ШАНУЙ БАТЬКА І МАТІР. Отсе інша Заповідь Божа. Господь не хоче, щоби ми цю заповідь виконули тільки словами але ділами. Ви пригадуєте собі як то жив Христос в Назареті? Яку любов Він мав до Пречистої Діви Марії, до Обручника св. Йосифа. Так само повинні робити і ви. Не вистарчить тільки говорити гарно до родичів, але треба поступати так, щоби не дати їм жадної причини до смутку ;треба вчитися, працювати, помагати, любити своїх братчиків чи сестричок, бути помічним, коли хто в родині захорує, уникати злих товаришів. Коли родичі поволи старіються, то обовязок дітей стає щораз то більший: родичам помагати, любити їх, удержувати їх, як цього вони потребують аж до самої їх смерти. Діти мають віддати родичам всьо то, що вони від родичів одержали.

А навіть коли ви вже будете великі, то і тоді треба родичів шанувати і любити. Тут треба все наслідувати примір Ісуса. Добрих дітей, що шанують своїх родичів Господь нагороджує вже на цім світі, а злих карає тут і в вічности.

Говориться в Святім Письмі про одного злого сина, якому було на імя Ассалом. Він противився свойому батькови, навіть пішов на батька війною. За те Господь покарав його дуже тяжко, бо умер дуже поганою смертю. Знова говориться про одного дуже доброго сина, що називався ТОВІЯ, який дуже любив свойого батька. В одній далекій подорожі, дав йому Господь за товариша самого Ангела, який його в дорозі потішав а відтак дав йому ще таку ласку, що він привернув зір свойому батькові, який був сліпим.

Тому, діти, шануйте, слухайте і любіть ваших родичів. Робіть так, щоби у вашій хаті все була згода і любов. Моліть Господа, щоби Господь позволив жити вашим родичам добре і щасливо, помагайте їм в прикростях, а коли умруть, моліться за їх душу, щоби вони могли як найскорше війти до небесного раю. Тоді Господь буде вас благословити.

КОТИК

Каже котик "мяв!"
—Що ти, що сказав?
—Мав я молочка мисчинку,
вилизав і крапелинку,
тай ще хочу! Мяв...!

Зітхнув котик: О!
—Що тобі там, що?
—Мав я гарний сон, мов чічку,
молочка вздрів повну річку,
аж по саме дно....

Писнув котик: Пі?....
—Кицю, що тобі?
Скрутив хвостик, зажмурився,
знову молочка напився,
правда, тільки в сні....

панна Анна Слупська

панна Стефа Дудар

панна Ольга Федорук

п-а Марія Гумницька

ПРАЦЯ ЦЕРКВИ СВ ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Літний карнавал парохії буде на Labor Day 4 вересня, 1939. Чотири молоді панночки беруть в ньому участь. Ізза ідейних покуп, щоби помогти своїй святій Церкві. Наші добрі і гарні панночки, спільно зі своїми добрими родичами.

Імена наших панночок є: Панна Анна Слупська, панна Стефа Дудар, панна Ольга Федорук і панна Марія Гумницька.

З успіхів контесту користають всі парохіяни— тепер всі парохіяни запрошені до співпраці. Значки є по 10ц.— три за 25ц. Три значки дають вступ на забаву— коли вибиратимуть королеву, 4 вересня. Гарні річи і знатні роздамо при розіграваці.

Як минулими роками, так цього року, кличемо:

Парохіяни святої Покрови, поможіть всі, поможім спільно!

Піврічні Збори Парохіяльні були 18 червня з таким порядком:

Звіт контрольної комісії.
Рідна Школа.
Лавки в церкві.
Малювання даху.

Звіт контрольної комісії подав, що за шість місяців було приходів $3,705.03
з перенесу 308.88

всього 4,013.71
розходів 3,631.58

остає 382.33

Сплачено $1,300 довгу, відсотків заплачено $150. Ці відсотки пожирають доходи парохії, наче біблійні порожні колоски. І коли парохія за Божою помочею скине довги, тоді відітхнуть парохіяни і діти в школі, бо є де і нащо подіти наші гроші.

Добродійне Брацтво св. Покрови має вже 123 членів. Вкладка місячна 25ц. Розмет на случай смерти члена 50ц. Засідання заряду, принимають членів, кождого понеділка вечером, в Церковнім Домі. Заряд такий:

Голова— Дмитро Дорош
Заступник — Стефан Купський
Справник — Іван Сафіян
Скарбовий писар—Михайло Луцький
Скарбник — Михайло Дух.

Окремо вибрані хоружі і опікуни хорих. Хто не має ще забезпеки на случай нещастя, або хто хоче за найменшу ціну мати найбільшу можливу долю забезпеки, най записується до нашого Брацтва. Чим нас більше, тим менші тягарі, тим більша забезпека для кождою! Членів принимає заряд від 16—65 літ життя, здорових.

ЛІТНІ ЗЇЗДИ БУК-А

Час бігом іде. Мине і не верне ніколи. Що пропущено чи прогавлено —пропаще. Надігнати потім не так легко.

Праці між нами повні руки. Не ждіть!

Треба підготовити— значить, порадитись зі своїм Отцем Духовним, дібрати відповідних бесідників, розіслати оголошення, надрукувати памятні стяжки, ітд. Не треба забути на обіди ні вечері—наше чесне а добре жіноцтво певно поможе приняти дорогих гостий. Треба також підготовити мистецьку програму, концерт, представлення на вечір.

І тоді кликати всіх на з'їзд!
В кождій більшій окрузі.

Опис з'їзду на виспід переслати негайно до поміщення в БН.

Альберта дає прегарний взір — під проводом **впр. о. Ан. Труха, ЧСВВ**

При кінці мая були там два з'їзди **—в Кракові і в Деліф. Альта.** Оба успішні. Оба полишили слід в провінції.

Тепер черга на Саскачеван!

Альберта має свою **радіо програму** БУК-а під проводом також о. Труха.

Не ждіть, бо веремя пюте— час не жде! До праці! Скликуйте літні з'їзди БУК-а! Організуйте нашу молодь!

Бурса БУК-а в Саскатуні отворена для нашої молоді, котра хоче доповнити студії на університеті в літні місяці. Це особливо догідне для учителів. Скористайте з нагоди! Здобувайте життя і становища, бо нічого даром не прийде!

Працею, працею і ще раз працею!

ЗВІТ ВІДДІЛУ БУК-А ч. 72.

По квітня ц.р. в Народнім Домі в Ловиці, Саск. наші хлопці дали **промовчий контест.** Домівку заповнили наші люди по береги. Всі відійшли були задоволені, бо по кождій промові заспівували промовця бурею оплесків.

На закінчення всі три відділи БУК-а: з Бекентем, Бедфордвиль і Ловиці виступили разом на сцену і відспівали народні гимни. Потім була забава.

Хоча весняні роботи і часу обмаль, то наші хлопці не жалували труду ні праці і б мая дали в Народнім Домі в Бекентем гарне історичне представлення: "Тарас Бульба." Аматори добре представляли свої ролі—проводив всім Іван Родич. Для старших наше представлення було зворушливе, для молоді поучаюче.... Дохід призначили на будову нової церкви. Так ми працюємо на Божу славу і добро українського народу в Канаді.

М.Р.

ДО ВІДДІЛІВ УКЮ

При кінці травня цього року Головний Заряд "Українського Католицького Юнацтва одержав з Рідного Краю журнал для молоді "Українське Юнацтво" Цей журнал є хлібом щоденним української молоді Західної України. Цінні статті, вірші, поради, готові реферати, ось це матеріял і для наших Відділів. Журнал "Українське Юнацтво" для нас великою цінністю. Всі Відділи, які вже є зареєстровані, одержуть журнал. Та хто бажаби запренумерувати то річна передплата виносить $1.00. Прошу в цій справі зголошуватись до Головного Заряду Українського Католицького Юнацтва. Хай кожний Відділ має цей цінний журнал. Він буде помічним в підготовленні програми на сходини.

ВСІ ЮНАКИ І ЮНАЧКИ ЧИТАЮТЬ "УКРАЇНСЬКЕ ЮНАЦТВО".

Головний Заряд УКЮ

Між приятелями—Я чуй, що ти розійшовся із своєю нареченою. — Так, але ти знаєш, як дорого мене це коштувало! —Чомуж ти в нею не оженився?— Бо це булоб коштувало дороще.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 14—15 (38—39) ЙОРКТОН, САСК., 14 лип. і серп. 1939 Vol. VII, No. 14—15 (38—39) YORKTON, SASK., July 14, August 1, 1939

БУДЬМО ГОТОВІ!

Назрівають вирішальні часи.....

Німці нетерпеливляться, справа Ґданська забирає покищо тільки богато паперу, поляки горячаться і гороїжаться, бракує в Европі доброї іскри, щоби знялася світова полумінь, більша як в 1914 році.

Ми не маємо ще зброї— але в Галичині наші серед суворих політичних обставин все таки творять свої орґанізовані і вишколені відділи—Луговиків. Прийде час і замість топірців ці юнаки понесуть кріси і скоростріли. Це цвіт нації. Є їх 50,000.

Вони через море наче кличуть до нас: Будьте готові, коли прийде той час!

ВАКАЦІЙНЕ ЧИСЛО

Для віддиху усім нашим читачам, котрі бажають піти тепер в поля і зелень, віддихнути пахощами лугів і вітром над озерами—котрі підуть до своїх піль і вдихатимуть запах розцвилого збіжжа— котрі любуватимуться красою Божої природи —а менше читатимуть цими днями—видаємо це число як вакаційне.

Отже збільшене на 20 сторін, з многими образками.

Слідуюче число вийде аж за місяць, з днем 14 серпня, 1939.

Важаємо всім нашим Дорогим Читачам, молоді і старшим, як найкращих вакацій, підкріплення сил, заспокоєння думки і серця серед соняшного сяєва і соковитої зелені трав та Божого благословенства у всім,

Редакція БН.

ВІЙНА

Коли чоловік для чоловіка перестає бути братом і сестрою, а стає звірем — і навіть гіршим, від звіра....

Коли ллється людська кров, стелиться сопух спеленини, квилить зойк скалічених, жінок і дітий....

Коли тільки Церква остає останиим прибіжищем наболілої ЛЮДСЬКОЇ душі — таки вповні ще людської, зі всіми високими правами і обовязками....

Тоді є війна!

Знищення і руїна тисячів родин.

Непомірні і безповоротні шкоди в майні.

Непошановання і подоптання слабих та безпомічних.

І тоді обтірають багнети — з людської крови неповинної....

Як це бачимо на образку.

І як може вскорі вже доведеться нам пережити, коли Боже милосердя не відверне нещастя від грішного людства.

Бо розпаношилися гріхи.

Люди визивають Бога.

Гордощам беззаконних межі нема.

І тому—може прийти час досвіду Божого— час страшний і жахливий.

Президент Рузвелт напирає до війни.

Канцлер Гітлер пре до війни.

Поляки кричать за війною.

Сталін і ніпонці рвуться до війни.

І вона готова прийти— як вимір Божої справедливости, як кара для одних а нагорода для других. Чим вона буде для нас?

ВІЙНА НЕМИНУЧА— сказав проф. Григоріїв у Винипеґу

З Праги ,від Українського Соціольоґічного Інституту приїхав до Америки а тепер прибув у Канаду, проф. Н. Григоріїв, уроженець знад Дніпра, старший і поважний чоловік.

Він член давної партії соціялістів-революціонерів, котра була першою партією над Дніпром, заложена 1885 р. У Винипеґу професор дав кілька лекцій на ріжні теми. Одною з тих тем було: "Українські політичні партії." З викладом і поглядами професора можна було годитись або ні— але одного не можна не признати професорові, а то легкости викладу і ерудиції. Однак деякі люди у Винипеґу тратили рівновагу підчас викладів професора і навикнувши до політичних мітинґів ніяк не могли зрозуміти, що це виклад —а не мітинґ.

Після професора, нація це розмножена родина. Отже прикмети родини майже тотожні з прикметами нації а інтереси родини і поодиноких її членів подібні до інтересів нації та її станів чи кляс. Професор уважає, що партії конечні і потрібні в нації, бо кожда з них представляє долю якихсь впливів і потреб поодиноких частин нації. Партії повстають через 1) клясову боротьбу — 2) світогляд— 3) і вдачу людий. Фашизм повстав, як спротив проти більшовизму. Тому є в прямім полученню з більшовизмом тактикою і підложжам. Непримирість в Европі доведе до війни.

В справі нашого відношення до Старого Краю, професор стоїть майже на тім самім становищі, що БУК. Наше завдання є помогти Старому Краю, коли прийде відповідний час —однак не входити в партійну старокраєву політику. Культурний розвій повинен дати нам кадри інтелігенції, яка згодом понесе освідомлення в найширші верстви народу. Все з признанням і пошаною професор висказується про католицтво—хоча сам з роду православний.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що початок китайської культури датується 2,800 літ перед Христом?

Що Китай обіймає простір 4,000,000 квадратових миль, а ціла Европа тільки 3,800,000?

Що населення Китаю творить одну пяту населення цілої землі?

Що мимо тих цифр Ніпон розбив, нищить і панує в Китаю?

Що тих кілька даних є незбитим доказом на це:

ані давна і велика культура,
ані великий простір,
ані число населення —
не рішають про силу і побіду народів —
але:
ВІРА, ідея і жертва!

Що в Канаді є 4,000,000 коров, що дають річно 18 міліонів літрів молока?

Що в канадійських холодниках заховано 8,351,000 фунтів масла?

Що в 1938 році продано з Канади нікию на суму $49 міліонів?

Що цих кілька цифр говорять про богацтва і добробут нашої Канади?

Що слонь біжить 30 миль на годину, серна 60 миль а чіта (індийський леопард) 90 миль на годину?

Що капуста є противником вина і скоро тверезить?

Що салата чистить кров і дуже добре впливає на здоровля?

Що помідори прийшли з південної Америки до Европи аж при кінці XVI. стол.?

Що в Канаді є 74,000,000 акрів орної землі а 40 міліонів ще не зораної?

Що нема такої другої країни на світі, де булоб стільки добрих можливостий, свободи і розросту, як в нашій любій Канаді?

Зі Золотих Віршів Життя

Оксана Лятуринська

Не відвернути неминуче!
У дні печальні, дні грядучі
про тебе повість я складу,
як про незнаного героя.
Про мети розкажу, про зброю,
про твій непримиримий дух.
Що ти пішов і впав як воїн,
що в полчища великі свої
тебе з рапірою й мечем
приняв побідоносець Юрій,
що в мене— заметіль і бурі,
вогнем позначене лице.

З БРАЗИЛІЇ

о. Омелян Ананевич, що 30 років працював в Бразилії а тепер прибув до Стейтів, подає, що всіх наших людий є там 136,000 душ. З того числа 67,900 є зорганізованих в українських католицьких парохіях. Всіх наших місійних округів в Бразилії є шість а церков і каплиць 60. Священиків є 12 Отців Василіян а 4 Світські. В останніх часах збудовано красні муровані церкви в Прудентополіс, в Куритибі, і в Маршал Малет. Першим священиком в Бразилії був світський священик, **о. Іван Волянський.** Українці живуть в Бразилії вже 50 літ.

В північних провінціях Бразилії панує така посуха, що керниці, ріки і озера повисихали, худоба погинула а люди хорують. За склянку води платять $2.00 На державний кошт вислано поживу і воду в провінції Мінас Жерайс і Баґія.

ЯК КАНАДА БОРЕТЬСЯ З НЕМОРАЛЬНІСТЮ В ПРЕСІ?

Часописі і книжки, що ширили полове зацікавлення і подразнення канадійської власти винищили, як отруйне зілля. В 1938 році влада знищила 26,639 журналів. 3,897 часописів, 16,400 книжок, 551 книг, 155 знимок і 3,917 інших видань.

З того бачимо, як зло заливає прилюдне життя і як слуги сатани стараються тисячами поширити злу пресу. Скільки шкоди для безсмертних душ, скільки нещастя і горя це приводить— доводять суди, вязниці і лічниці.

А тепер спитаймо себе: **Скільки зробили ми для доброї преси?**

Що ми зробили, щоби протиділати тому злу?

ЛЮДСЬКЕ СЕРЦЕ

Донна Пляцідес де Амеріяс з Редондо в Каліфорнії має 107 літ. Вона здорова, задоволена і щаслива. Ось її відповідь, коли питали, як це вона так довго і щасливо жиє: "Роби то, що Бог хоче від тебе і жий чесно —а будеш довго жити на землі!"

* * *

Тому 40 літ **Вен Вингот** просив позичити 35ц. на початок— Лі Сотон позичив. Тепер Вингот є власником ряду готелів в Каліфорнії. Але позички не забув. На днях приїхав до Сотона і вернув $5.95 — то є, капітал і відсотки за 40 літ.

* * *

Шахтар Клер Йонг з Чарлероа, Пенсильванія має 36 літ —жену і гарну 19 місячну донечку. Шахтар робив, в хаті був розмірний добробут, подруги любили і були щасливі— аж доки Йонг не зачав "студіювати" біблії....

Від тоді стратив спокій і вдоволення.

Замість привіту і усміху входив до хати зі скривленими устами і похмурим чолом. Його матір також байбелничка, і має 76 літ.

Наука байбелників вкінці довершила свого. Одного дня Йонг вхопив рушницю і без всякої видимої причини вистрілив просто в голову своєї маленької донечки.

Дитина тільки скрикнула і залилася кровю.

Тоді Йонг спрямував рушницю до себе, але матір видерла її з його рук.

На поліції Йонг сказав, що так навчила його "нова віра" і так він "спасе" свою душу..... Від коли став байбелником, причувалися йому дивні голоси і мав дивні видіння. Один голос все мучив його, щоби убив свою доньку, бо тільки так "спасе" себе. Бачимо наглядно, **як сатана преобразується в ангела світла і під позором нової віри зводить душі на дочасну і вічну погибель.**

* *

Бил Прайс від дитинства робив човники. Тепер є наставником цегольні в Іст Йорк, Онт. Виріс і змужнів. Сам нарисував пляни і сам збудував корабель на 36 стіп. Зимою буде їздити по теплих морях, на літо вертатиме до цегольні.

Ось так діється, коли Івась **не змарнує здібностий, які йому Бог дав — такий** буде добром і другим.

ДЛЯ НАШОЇ МОЛОДІ

Дост. Р. Дж. Меніон, провідник консерватів, сказав 19 червня в Торонті, що праця президента Рузвелта для американської молоді є вельми корисна і заслугує на наслідування. Так званий Корпус прилюдного збереження вишколює в Стейтах безробітну молодь, навчає її якогось ремесла і платить $25 —$30 місячно. Таким чином вишколено там 1,000,000 молоді — "чомуб Канада не змогла те саме вчинити для двіста тисяч молоді?"— сказав Меніон.

Коли на це треба буде гроший, нарід дасть в податках. Майбутна війна може коштувати Канаду пятьсот міліонів долярів річно— чомуб тепер не дати частину того гроша на вишкіл молоді?

* *

Підчас з'їзду поліції у Виндзор, Онт. начальник Дж. П. Давні з Отави з'ясував незавидне положення канадійської молоді. Сто тисяч молоді в літах між 16—25 роками не знають куди іти. Вони мандрують в товарових поїздах з одного кінця Канади до другого, а між ними чим раз більше стрічається дівчат. Вислідом того є зменшення подруж а збільшення незаконних урожень. Домініяльне правительство повинно конче зайнятися тою справою і витворити такі можливости, щоби молодь не марнувала літ і сил.

Покищо однак не чути ані не видно познак, щоби в Домініяльнім Правительстві хтось поважно ломив собі над тим голову і якісь комісії працювали над національним пляном затрудення молоді Замість того є чутки і обіцянки —або ґречні домагання, як це, що подано вище.

Начальник поліції з Медисин Гет, Альта., Дж. М. Тейльор жадав, щоби для тих, котрі голосять і тягнуть молодь до революції, утворити карні таборі.

Не думаємо, що це много поможе. Треба наперед усунути причини лиха—агітація пропаде тоді сама від себе.

— — —

У Винипеґу на четвертім з'їзді всеканадійської молоді, в присутності 500 відпоручників, принято рішення в справі свободи користування фондами шкіл для поодиноких расових і релігійних груп, якщо ці школи відповідають вимогам держави. Окремо напятновано відношення влади до католицьких шкіл в Манітобі, де католики платять шкільні податки, але з них не користають і мусять оплачувати свої школи другими податками.

В НАШІЙ ДЕРЖАВІ

Прaвительство призначило $70,000 на заведення **великанського пасовища** в Сейнт Лазар в Манітобі. Це пасовисько обійме 60,000 акрів і сама огорожа буде довга на 103 миль.

— — —

23 червня проголошено **кооперативний акт** в справі землеплодів, інших,як пшениця. Акт дозваляє правительству запоручити початкову ціну на хліборобські плоди, які скуповують кооперативні підприємства.

— — —

Того самого дня Британія і Стейти підписали договір про **виміну товарів..** Англія бере 500,000 звоїв бавовни, Америка бере від Англії неподану скількість гуми. Так бавовну виміняли на гуму— як думають, в приготованню на біжучі воєнні події.

— — —

Дост. Норман Роджерс, міністер робіт, проголосив, що правительство погодилося платити 40% прямої допомоги для провінції в 1939-40.

Окремо домініяльне правительство призначило $7,500,000 на поширення громадських робіт. Таким чином надіються через нові роботи на дорогах, біля рік і лісів, дати працю яким 30,000 робітникам.

— — —

Жнива заповідаються цього року, дякувати Богу добре і побіжні обчислення подають вже яких 400 міліонів бушлів пшениці, з днем 29 червня було в канадійських сипанках 104,081,099 бушлів пшениці.

У висліді тих сподівань залізничі компанії покликали назад до праці робітників, яких звільнили з весною. Направляють вози, готовлять паровози, щоби все було готове для золотого зерна....

Що і як люди думають?

Замість панщизняної звички пияничення та дикунського налогу куреня— святкуймо всі без алькоголю й без нікотини— во імя добра й росту української нації! Нехай радість і надія вітає між тверезими членами великої української Сімї!

Гумор.— Новий кухар, лисий як коліно, представляється господареві.—Алеж ви лисі! Деж ви поділи волосся? — Відомо, гості в зупах зїли.

У ворожки— Ви тільки сім літ будете бідувати.... — А потім?— Потім привикнете.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

СУСПІЛЬНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ— ОСНОВОЮ НОВОЇ УКРАЇНИ

Послідні події на українських землях, а особливо трагічні дні Карпатської України, не перейшли помимо кожного українця-патріота, чи то в Старому Краю, чи тут в Канаді. Та все те не кінець. Дальші події, історичної ваги нас ждуть, здається, в найблищих днях. Про це говорить ясно преса та звідомлення місцеві та заграничні.

Очевидно, що Українці Канади, в цій так важкій хвилі, не хотять бути тільки безжурними глядачами. Пишуть, говорять, висилають меморіяли та делегації, де потрібно, щоби день Нової України, органічно зєдиненого українського народу як найскорше прискорити. Національний рух України, здається, пливе широким руслом. Здається, що український народ в Канаді, який недавно впав під невідвідчальними вибриками релігійного і політичного сектанства, поволи віднаходить самого себе.

Вправді дорога віднайдення самого себе для українського народу в Канаді не є легка. Ми ще довго будемо тут покутувати за гріхи минувших літ де на наших очах, цілий наш народ дізнав страшного згіршення від своїх передових людей, що місто провадити народ до сонця і правди, для власного самопобства чи пустої популярности, нищили самі основи суспільної справедливости, яка держала наш народ цілим і здоровим. В наслідок цеї роботи українські діти оставали без школи а батьки їх без Бога і Вітчини. І так розсіяних наших людей по всій просторій Канаді, розбивали дальше на зеренця піску по кольоніях і містах, уважаючи, що через внутрішне розбиття народу, приносять йому честь і славу.

Сьогодня, під впливом історичних подій світа, ми чуємо не тільки в Европі але також у нас в Канаді клич: Творім один фронт, обєднуймо усі українські розпорошені сили в одно могутнє русло, будьмо готові сьогодня, бо завтра може бути запізно. Що це значить? Чи може житевий досвід навчив людей, що до недавна в так тяжкий спосіб нарушували суспільну справедливість в поні свойого народу, що все це було злим? Коли так, то треба мати настільки шляхотности серця і характеру і сказати: наша праця через послідних десять, двайцять літ була рішучо для народу, як цілости, шкідливою. Наш нарід в Канаді тому двайцять літ мав свою органічну цілість, був здібний до масового високого культурного напруження, цю органічну цілість нашого народу, яку ми свідомо чи не свідомо нарушили, треба нам конечно направити, суспільну справедливість треба привернути.

Без сумніву, що коли про органічну єдність народу дбають такі держави як Німеччина, Італія, Англія, Франція і пр., то для нас українців, це прямо питання життя або смерти, не тільки в обличчю подій в Европі але самого нашого життя в Канаді. Ми сорок літ товчемося тут, наче в горшку за пошукуванням "національної свідомости" в нашому народі, а успіхи цього, аж тяжко говорити, розбиття української суспільности на цілім фронті. Коли ми візьмемо під розвагу це, що жаден нарід не є і не може бути свобідним, як довго він бодай не виважке свідомих і здисциплінованих своїх змагань до свободи політичної, господарської та соціяльної, тоді побачимо, як далека дорога є до цього, щоби витворити у нашого народу органічну єдність, щоби зібрати всі розпорошені сили в одно могутнє русло, як далека є дорога до цеї НОВОЇ УКРАЇНИ.

Основою органічної єдности нашого народу в Канді мусить бути пошанування і збереження суспільної справедливости. Внаслідок цього мусять рішучо уступити напади одної групи на другу, одної української організації на другу, мусить уступити всьо то, що не відповідає гідности і чести народу.

Нова Україна мусить бути вільною від усяких налетів жидівської тиранії, марксівського багна, комуністичної гнилі, вона мусить йти нестримно своєю дорогою і нести смерть інтер національному капіталізмові на наших землях, мусить з погордою відкинути кличі фалшивої демократії, яка по нинішний день держить, без найменших скрупулів, цілий наш народ в неволі.

Суспільна справедливість бачить свій святий обовязок в журбі про долю українського робітництва, середнього українського купецького і ремісничого стану, в обороні національного спокою, совісти, свободи віри, в здобуттю незалежности вітчини, у повороті до свойого народу всіх тих обдурених і запроваджених в блуд українців, що вислуговуються ще по стороні чужого чи свойого релігійного чи політичного сектанства. Їх обовязком вернути в національні ряди українського народу і жити в чести і славі.

Ці, що нині, після тяжкого досвіду життя, схотять і надальше стояти в службі розбиття народу, в релігійному чи політичному сектанстві, це звичайні злочинці, які скорше чи пізніще стрінуться з осудом своєї совісти, з Божим і людським судом. В стремлінні до органічного обєднання народу жадному українцеві не є замкнені двері. Як раз з маси тих використовуваних і обдурених можуть повстати найкращі борці духа за Нову Україну.

Все те можливе лише тоді, коли з закликами творити один український фронт між українською еміграцією в Канаді, піде рівночасно мудра і глибока мораль на реформа у провідної верстви народу. В чім вона полягає? Тут відповідь ясна і виразна: Тут вимагається повороту до Християнства, повороту чистого і поєдинчого, але рівночасно дійсного і рішучого, не модерного, що нищить і руйнує, але цілого і живого, з дійсним опреділенням доґм, в позитивній організації Вселенської Христової Церкви, в подиву гідному маєстаті її історії.

Чим скорше це предложення миру і суспільної справедливости провідні верстви примуть, тим скорше вдасться нам витворити органічну єдність народу, тим успішніше вдасться нам створити один український фронт, тим вчасніше зачнеться в нашому народі дійсний, постійний, активний, зорганізований похід до кращої долі.

Гумор. —Малий Славко приїхав перший раз на вакації до вуйка на село. Зараз першої ночі сталося нещастя: злодії вкрали вуйкові корову. Рано вуйко був дуже зденервований, кричав на сторожа, лаяв пастуха, казав післати по поліцію і т.п. Славко приглядався всему, вкінці відізвався до вуйка зі співчуттям: Вуйку, прошу не журитися! Вчера вечером Марта видоїла все молоко з корови....

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

З НАГОДИ ІНСТАЛЯЦІЇ

Тому десять літ могутні маси віруючих заляглм дорогу між Малою Церквою а Церквою св. о. Николая.

В супроводі кількох священиків і в присутності Преосвященного Богачевського з Філядельфії, наш Епископ переняв владу у столичнім місті своєї дієцезії. В церкві св. о. Николая прочитано папську буллю по латині і по українськи.

Було тоді у Винипегу чотири наших церкві— нині є сім.

Поволі життя наше з безбарвного стало повним змісту і сили. Зникли роздори і крамоли. Зростає число священиків, будуються нові церкви. Образок представляє нашого Епископа в повних ризах, як благословить.

Їх Ексцеленції
КИР ВАСИЛІЮ ВОЛОДИМИРУ ЛАДИЦІ, ЧСВВ.,

нашому Дорогому Владиці
в десятлітню річницю інсталяції у Винипегу, 21 липня 1929 сотвори Господи

МНОГАЯ І ВЛАГАЯ ЛІТА!

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

Липень, 1939

14. пятниця — Косми і Дамяна
15. субота — † Полож. Ризи Пр. Богородиці
16. **неділя — 7 по С., Якинта муч.**
17. понеділок — Андрея Крит. св., Марти
18. второк — † Кирила і Методія
19. середа — † Аатаназія Атон., прп.
20. четвер — Томи і Акакія прп.
21. пятниця — Прокопія вмч.
22. субота — Панкратія сщм.
23. **—неділя — 8 по С., † Антонія Печ.**
24. понеділок — Евфимії мч., Ольги кн. Укр.
25. второк — Прокла і Іларія мч.
26. сеерда — Гавриїла Арх.
27. четвер — Акили ап.
28. **пятниця — † Володимира В. кн.**
29. субота — Атиногена сщм.
30. **неділя — 9 по С., Отців 6 Соборів**
31. понеділок — Якинта і Емілиана мч.

Серпень, 1939

1. второк — Макрини і Дія прп.
2. **середа — Ілії прор.**
3. четвер — Симеона і Івана прп.
4. пятниця — Марії Магдалини
5. субота — Трофима і ін. муч.
6. **неділя — 10 по С., † Бориса і Гліба мч.**
7. понеділок — † Успення св. Анни
8. второк — Єрмола і ін. сщм.
9. середа — † Пантелеймона вмч.
10. четвер — Прохора і ін. муч.
11. пятниця — Калініка муч.
12. субота — Сили і ін. ап.
13. **неділя — 11 по С., Евдокима**

Устав

16 липня—7 нед. по Зісл. гл. 6, св. воскр. 7, на Сл. Б. ап. 116, св. Мат. 33.

23 липня—8 нед. по Зісл. гл. 7, св. воскр. 8, на Сл. Б. ап. 124 і 213, св. Мат. 58 і 10.

30 липня — 9 нед. по Зісл., гл. 8, св. воскр. 9, на Сл. Б. ап. 128 і 334, св. Мат. 59 і 1в. 56.

2 серпня — св. Ілії, Литія, св. утр. Мат. 40, на Сл. Б. ап. Як. 57, св. Лук. 14.

6 серпня — 10 нед. по Зісл., гл. 1, св. воскр. 10, на Сл. Б. ап. 131, св. Мат. 72.

13 серпня — 11 нед. по Зісл., гл. 2, св. воскр. 11, на Сл Б. ап. 141, св. Мат. 77.

28 липня припадає день св. Володимира, патрона БУК-а. Всі відділи повинні торжественно відмітити той день Службою Божою в місцевій церкві—пополудні Академію в честь св. Володимира. З тої нагоди належалоб перевести збірку на "Будучність Нації."

СВЯТОГО РІВНО-АПОСТОЛЬСЬКОГО КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА

Евангеліє св. Йоана, вач. 35.

Одного разу сказав Ісус до учеників своїх: Істинно, істинно говорю вам, хто не входить дверми в овечу кошару, а вступає кудинде, той злодій і розбійник. А хто входить дверми, є пастирем овець. Тому відчиняє дверник і вівці слухають його голосу, і свої вівці кличе по імени і виганяє їх. А коли свої вівці випустять, іде перед ними, і вівці за ним ідуть, бо знають його голос. А за чужим не підуть, але втікають від нього, бо не знають чужого голосу. Сю притчу сказав їм Ісус; вони ж не розуміли, що се було, що він їм говорив. І сказав їм знов Ісус: Істинно, істинно говорю вам, я є дверми для овець. Всі, що прийшли передімною, се злодії і розбійники, і не послухали їх вівці. Я є дверми; коли хто через мене ввійде, спасеться, і ввійде і вийде і пашу знайде.

СВ. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ і Християнство на Україні

Дорогі: Сьогодня святкуємо велику подію Хрещення України, чого довершив св. Володимир Великий.

Св. Володимир Великий з початку своєї влади в українській державі йшов втертою дорогою своїх князів-попередників. Воєнне заняття, здається, йому тільки присвічувало, як одиноко ціль його життя. Однак це тільки так здавалося. У його серці жевріла від самого початку іскра великого провідника народу і держави. Він бажає, найперше зєдинити під свою власть усі українські землі, а відтак положити гранітні основи під дальший розвій української держави і українського народу. В тій цілі перша половина його життя, це воєнні походи, це збирання українських земель в границях одної, могутньої української держави. Одним з послід-

ших його походів, це був похід на Польщу, яка загарбала була землі нинішної Галичини і Волині. По світлій побіді над Поляками, св. Володимир приводить всі українські землі до української держави. Як мудрий володар, св. Володимир знав дуже добре, що воєнне ремесло несе з собою завсігди щастя, і то так для володарів цього Світа, як рівнож для їх держав і народів. Він знав, що кождий воєнний похід, може мати дуже непевний вислід: може скінчитися побідою, але рівночасно може скінчитися поневоленням народу. Жаден мудрий провідник не буде забезпечувати життя свойого народу і держави таким непевним середником. І тому св. Володимир, як мудрий провідник, що хотів забезпечити життя народу та тисячліття, на віки, оглядається за іншою силою, як була сила воєнна. Він оглядається за силою, якабы в першій мірі витворила моральну єдність між поодинокими українськими племенами, які, хоч в одній державі, стояли до себе все ще на пів ворожо. Він оглядається за силою, якабы, у тих ріжних українських племен, розбудила свідомість тої самої племенної приналежности почуття відвічальности за свої діла, за долю цілих майбутніх поколінь, за славу і честь народу. У тієї розпорошеної маси українських племен, треба було витворити ОДНУ ДУМКУ, ОДНО БАЖАННЯ і ОДНО ДІЛО, то що мало цементувати українські племена, на протязі дальшої історії, в одну українську націю і одну українську державу.

Такий був погляд св. Володимира на дальшу історію свойого народу і держави. І тому він звертає свою увагу на християнську релігію. Він бачив вже, як великим суспільно-державним чинником є християнство у Греків та інших християнських краях Европи, він бачив ці благодатні впливи християнства в цілій дотеперішній історії українських племен і молодої української держави, він мав перед собою гарні приміри своїх попередників, князів: Бравліна, Аскольда і Дира ,св. Ольги. Тому, по зрілій і довгій розвазі, він рішається на історичний крок, далекосягного значіння, він рішається на проголошення Христової віри урядовою вірою держави і народу на Україні. Цей свій крок св. Володимир перепровадив в блискучий спосіб. Це сталося в 988 року, 950 літ тому назад.

Від того часу, від акту урядого ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ 988 року, ми українці зачинаємо властиво нашу історію, історію української держави і українського народу. Через акт св. Володимира, український народ і українська держава, дістали основи життя на тисячліття. Від того часу Господнє Провидіння зручило по всяк час, долю українського народу і української держави, з суддю бою християнства на українських землях. Сьогодні після тисячлітної, майже, історії нашого народу, ми бачимо цю правду наглядно: Або ідея св. Володимира буде на українських землях жити і розвиватися, а з нею буде жити і розвиватися українська держава і нарід, або на Україні запанує безбожництво, як сьогодня большевизм, і українська держава згине, а з нею в неволю піде український народ.

Наслідки Християнства для Українського Народу і Держави

Які наслідки мало прийняття християнства для українського народу і держави це ми сьогодня бачимо. Девятьсот пятьдесять літ минає від цього памятного, історичного дня й ми доперва з висоти століть бачимо, як великого значіння, для українського народу, був і є цей історичний акт.

Від того часу царство Христа сталося живою силою в душі й серцю українського народу. Від того часу, численні, звичайно, до себе ворожо наставлені українські племена, зливаються в одноцільне, органічне тіло народу. Від того часу, сила життя Христової Вселенської-Католицької Церкви, переливається у наші жили. Боже зерно життя, засіяне св. Володимиром в українську душу, видає обильні плоди та ставить український народ, ще за життя цього Великого Рівноапостольського Князя, на вижиці найбільших і найбільш культурних народів тодішного світа. В наслідок акту хрещення, безформна маса українських племен дістає свою форму й лице народу.

Заходи Ворогів Давних і Нинішних Знищити або Викривити Ідею Володимира.

Як розвивалася наша історія на протязі тих 950 літ, ми знаємо сьогодня. Великий і могучий український нарід, такий, який народився з ідеї св. Володимира, нікому не був і не є потрібний. Не був він потрібний, особливо, своїм варварським сусідам. Хресна дорога українського народу зачалася іззарання й тревае аж по нинішний день. Животворче зерно Христової науки, яке вложив в лоно народу св. Володимир, треба було знищити або бодай затроїти. Ворог України знав тоді, так само, як це знає нині, в чім лежить сила народу: Або ідея св. Володимира буде жити й буде розвиватися український народ і українська держава, або ідею св. Володимира треба знищити а тоді буде кінець українському питанні. В тім лежить ціла історія України на протязі цілого тисячліття. Все інше, це тільки припадкові додатки, це тільки закуліси.

До нищення ідеї св. Володимира взялися найперше віроломні греки, затроюючи серця й душу українського народа візантійською схизмою. Коли основи народу захиталися підняла голову зрадницька Москва, що поширюючи отрую схизми дальше між нашим народом, з часом знищила цілковито не тільки українську державу але й українське імя. Ідея св. Володимира не дає спати ворогам й сьогодня. До викривлення її з серця народу взялися большевики, Польща, Румунія, Чехословаччина. Наслідки того аж надто наглядні. Вправді вороги не осягнули цілковито своєї цілі, однак в наслідок їх кайновоі роботи, український нарід лежить повалений у віковім параліжі. Роботу ворогів нашого народу, продовжають дальше ріжні доморослі "православія та автокефалії." Під плащником патріотичних кличів, не діи, одні плазують перед віроломним Константинополем, інші знова визок глядять, самі не знають в яку сторону. Люди кажуть що орієнтуються на Київ, а очима і серцем линуть в Константинополь і Варшаву. За це між ними великі судові процеси у Вінніпегу. Якби то не було, одні і другі йдуть по лінії традиційних ворогів України: По лінії Константинополя, Москви і Варшави.

Затроєння ідеї св. Володимира Константинопільською та Московською схизмою, це в першій мірі упадок української держави і поневолення цілого українського народу, дальше затроювання ідеї св. Володимира ріжними релігійними сектами, свистунами, савчуками, кудриявцями, жуками, це розбиття на атоми вже поневоленого народу на те, щоби він не мав сили ніколи більше двигнутися на те, щоб він не пригадав собі колишньої слави і величи свойого народу і держави, щоби був вічним наймитом-слугою, смітґям і підніжками своїх ворогів.

Українці Католики Канади: Ви сини Галицької землі, яка мала свій остаточний вплив на рішення св. Володимира. Ви остали вірними батьківським переданням, що мають свій початок у св. Володимира, ви остались вірними також і тут на канадійській землі. Подібно як Ваші батьки в Галичині, на Західній Україні, так і ви тут в Канаді є нервом і мозгом, серцем і душею цілого українського, культурного життя, яке ви розвиваєте в історичнім поході нашого народу.

Вцей великий день Хрещення України і завсігди, зазначуймо ще сильніше релігійні та державницькі ідеї св. Володимира; поставимо кінець усяким московським, большевицьким, польським, румунським, чеським та іншим свистунівським, сектанським блахманам. Господь Бог поставив нас українців на цьому світі не без виразних вказівок своєї долі. Він відзивається до нас через голос нашої совісти, через цей внутрішний Божий Закон. А щоби колись чоловік не сказав, що він того Голосу-Закону не чув, не розумів, дав нам Господь цей самий Закон в ДЕСЯТЬОХ ЗАПОВІДЯХ БОЖИХ на двох крім цього, раз на сто або й тисячу літ, посилає нам великих мужів—святих угодників—щоби вони, очевидно, сказали, словом і власним приміром, як і що маємо робити для свого дочасного і вічного добра. Таким Божим висланником до нас, з нашої кости і крови, є св. Володимир Великий.

Серед хаосу та людської злоби, нехай між нашим народом цвите ідея св. Володимира, нехай цвите й зорвинається між нашим народом Божа й історична правда. В ідеї св. Володимира, в тій Божій і історичній правді ми були сильні, в тім лежить також наша будучність. В цей день Хрещення України, нехай високо понад нами взнесеться прапор св. Володимира: **Один Бог, одна Христова Католицька Церква, один великий суверенний український народ й одна українська суверенна Держава. Амінь.**

Гумор.— Я оженився зі своєю жінкою тому, бо вона основно ріжнилася від всіх інших жінок, які я знав.— На чому полягала та ріжниця?— Вона була одинока, що хотіла вийти за мене замуж.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ
для Членів Апостольства Молитви

Щоби християни ревно дбали про Божі права.

Божі права є ці, що дані через Боже Обявлення— значить Десять Заповідей на горі Синай, а дальше слова Христа Господа. До Божого права треба зачислити також природне право, себто ці закони, що Господь дав природі і нам, коли приходимо на світ. Таким природним правом є право на життя і право на працю. Це природне право на жаль люди часто нипачують, недоцінюють і топчуть. Так само як позитивне Боже Обявлення не всі заховують, а є навіть такі вухвальці, що висмівають і хулять.

Тим більше, ми християни, повинні заховувати так природний закон, як Обявлене Боже право і тим дати примір та доказ перед небом і землею, що Христос є нашим Богом і Спасом.

Лише через власний примір найвищої моральности і доброчинности зможемо привернути до нас інаковіруючих і невірних. Слова лише вчуть, приміри потягають.

В місяць серпень молімся, щоби ми самі витревали в захованню Божих прав, а дальше щоби також другі шанували Божі права.

Коли говоримо про Божі права, то маємо на думці не лишень округ церкви — але ціле життя. Божі права відносяться до всього життя і на все. Тому в кождій організації, в кождій обставині, християнин католик повинен тямити про Божі права—чи він є послом, чи учителем, чи робітником, чи хліборобом, чи купцем, ітд. Лише через загальне признання і заховання Божих прав можливий є всесвітний добробут і щастя широких мас.

Помер о. Лев. Сембратович

28 червня замкнув струджені очі раз на все впр. о. Лев Сембратович, довголітний парох Дітройт (16 літ), а теперішний парох в Оберн, Н.Й.

о. Сембратович родився 16 лютня 1880 року у Львові, якийсь час працював в Галичині і в Канаді. Довший час брав видну і відповідальну участь у державній праці Галицької Держави. Написав кілька цінних історичних розвідок. Був батьком, добродієм і другом молоді. Лишив по собі незамінний жаль. Вічная Йому Память.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

15 липня 1015 р. помер один з найбільших володарів України, святий Володимир Великий. Він охрестив Україну і тим з'єднав розбиті досі племена в одну націю. Дав одну велику ідею Українському Народові. І тому молився, щоби Бог зберіг нас у вірі правдивій і незмінній. Це є святоволодимирська ідея: ЄДНІСТЬ НАРОДУ ЧЕРЕЗ ОДНУ ПРАВДИВУ ВІРУ. Доки ми були вірні цій ідеї, були сильні. Коли підступом греків лукавих, нарід наш дав себе перевести на схизму, впала наша сила—остали лише спогади слави великої, котрі досі кличуть нас на подвиги предків.

16 липня 1919 р. Українська Галицька стотисячна Армія переходить Збруч, щоби на

СОРОКЛІТТЯ ВЛАДИЦТВА МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

17 червня ц.р. минуло 40 літ епископських свячень Їх Ексцеленції Митрополита, Кир Андрея Шептицького. Свячення були в Станиславові— півтора року пізнійше Кир Андрей став архієпископом у Львові. З тої нагоди кардинал Тіссеран прислав відручні желання від себе а також від св. Отця, Папи Пія XII.

теренах Великої України дальше продовжати борбу проти нових—червоних наїздників. Польща отримала поміч антанти і при помочі виспочиваного, добре відпаленого, а головно добро озброєного війська, відсунула наші війська в Галичини. Однак:

Вернуться ще тії, Стрільці Січовії,
задрожить тоді Варшава!

27 липня 1657 помер велит. військової України, Богдан Хмельницький. Був шляхтичем, гербу Венжик. Вчився в Ярославі у Галичині в Отців Єзуїтів і до кінця життя заховав прихильність до Чина. Був сотником козацьким, яки підняв повстання проти Польщі. І "що рука людська збудувала, то рука людська й знищити може"— як заявив підчас оглядин твердині у Бродах — підірвав силу Польщі настільки, що вона потім вже ніколи не підіслася до давної могутности. Хмельницький є творцем новітної Української Нації. Він не лише підняв повстання проти Польщі, ради безмірних кривд і утисків, які терпів нарід— але він головно є будівничим новітної України. Це великий Державник, що з народу бунтарів утворив державну націю, свідому своєї історичної величі і завдань. Тому величали його "Богом даним" і при гробі Самійло Зірка казав серед гробової мовчанки: "Навчи нас, як без тебе маємо жити і поступати з довколичними приятелями і ворогами нашими...." Тінь Хмельницького й досі над Україною, а гетьманською булавою показує на північ: Проти Москви!

5 серпня 1914 р. Англія приступила до війни. З тим ментом війна прибрала світові розміри. Початок війни треба уважати з днем 28 червня 1914, коли сербський студент Гаврило Прінцип застрілив архикнязя Фердинанда і його жену в Сараєві. Події після того розвинулися неймовірно швидко. Австрія поставила відповідні домагання до Сербії, Сербія відкинула. В обороні Сербії стала Росія, в обороні Австрії Німеччина. 1916 р. приступила до війни центральних держав Італія а 6 квітня 1917 Америка по стороні алянтів. Війна закінчилася катастрофою центральних держав та упадком царату в Росії. Нинішні відносини у многім нагадують тодішні часи. Однак наш нарід нині о много більше приготований свідомістю і організаційно, як в 1914 році.

ПРЕМІЄР ПАРОХОМ

Бувшого премієра литовського уряду о. Міронаса, який в останіх часах зовсім відсунувся від політичного життя, литовська курія іменувала парохом на провінції.

Заки о. Міронас обійме свою парохію, він вніде до Риму щоб там поладнати низку справ, що торкаються католицької церкви на Литві.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Червень, 1939

ПРИХОДИ —

Апостольство Молитви при церкві св. Покрови, Виннипег, Ман. 43.18
о. Гр. Теплий і В. Филипович 2.00
Апост. Молитви при церкві св. Покрови, Виннипег, Ман. 15.80
Гнат Кузьмар і М. Кунанець 2.00
Відділ молоді в Мітнарк, Саск. 1.00
Апост. Молитви при церкві св. Покрови, Виннипег 6.45
Катер. Гірна і Пилип Сідор 2.00
Відділ ч. 4, Саскатун в продажі літ. 3.15
о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ за статути,. 1.00
Відділ ч. 25, Красне, Саск. 1.80
Апост. Молитви при церкві св. Покр. Виннипег 2.75
Анна Матковська і Евдок. Помаран 2.00
о. Семчук з продажі літ. 2.00
Відділ ч. 11, Гефферд, Саск. 4.50
Жінтов. Лесі Українки, Гефорд 3.00
С. Кондра і Ів. Замора 2.00
о. Семчук з продажі літ. 1.75
Відділ ч. 73, в Ловиця, Саск. 1.00
Ів. Шевчук, пресф. ..... .50

Разом $97.88

— РОЗХОДИ

Три мети 1.45
Друк БН ч. 11 ..... 20.00
Розсилка 2.95
Мет ..... .54
Почтові значки 1.50
Посилка відзнак ..... .14
Друк БН ч. 12 ..... 20.00
Розсилка 2.95
Виріб кліш за 6 місяців.. 12.00
На Голос Спасителя ..... .50
Мети ..... .80

Разом 62.83

Дмитро Кобринський
гол. скарбник

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а, ч. 75.

12 червня зорганізовано стараниями п. І. С. Сліпця новий відділ БУК-а, ч. 75 в Гарленд, Ман. Члени сама молодь, є їх двацять. Заряд вибрано на два роки. Нехай Бог благословить в праці і успіхах.

Бюкенан, Саск.

23 квітня ц.р. були основуючі збори відділу Українського Католицького Юнацтва в Бюкенан, Саск. Реферат виголосив всеч. о. Мих. Горошко, котрий пояснив цілі організації молоді. Потім був вибір членів і вибір заряду, як слідує:

Члени: Петро Гриньків, Осип Цимбалістий, Осип Ковбель, Василь Ковбель, Іван Матвіїв, Володимир Гриничишин, Михайло Васильків, Ярослав Гриничишин, Антін Васильків, Богдан Гриничишин, Олена Гриньків, Марія Гриньків, Настя Сеньків, Альвіна Охітва, Олена Заблоцька, Павлина Спіжевка, Павлина Лесів, Анна Лесів, Анна Явна, Лелія Цимбаліста.

Заряд: Голова— Осип Ковбель
Заступник— Осип Цимбалістий
Діловий писар— Василь Ковбель
Скарбник— Петро Гриньків
Провірники— Олена Гриньків і Марія Гриньків.

ГЕФФОРД, САСК, Товариство Лесі Українки

2 марта ц.р. були Загальні Річні Збори. Вписалися нові 23 члени. До Заряду вибрано:

Голова— пані О. Бурлак
Заступниця— пані М. Чорній
Ділова писарка— пані К. Пецова
Скарбнова писарка— пані О. Совік (і скарбник)
Провірники— Пані Т. Панькович, пані Щербань і пані Марак
Програмовий комітет — пані А. Брунвальд, пані Зинчин і пані Возьна

Господині— пані Гунчак, пані Бідулька і пані Полянчук.

Рішили передплачувати "Жіночу Долю," і вислали на пресфонд ЖД 3.00. Також рішили передплачувати "Нову Хату." Рішили писати писанки і уладити перекуску.

Досі мали чотири сходини і на кождих сходинах є перекуска.

1 квітня був полудневий чай і перекуска, продаж писанок і печива. В Провідну Неділю наше Товариство разом з другими уладило спільну вечеру.

18 мая був попопудневий чай і вбір начиння на розіграваку.

21 мая був День Матері— вступне слово мала пані Пецова, реферат п. Шкляпка. З рамени БУК-а читала реферат пані Марак. Від УКЮ промовляли Анна Побран і Йосиф Кульчик. Концерт приладили учителі, Матус і Давидюк.

30 мая була перекуска для англійських жінок, що мали свій з'їзд.

Жертви вислано: На Карпатську Україну через Еписк. канцелярію... $10.00.
На сиротинець в Айтуні 5.00
На бурсу БУК-а 5.00

На вакації ми спровадили Сестер за вказівками о. Дрогомирецького. Сестри вчили дітий катехизму і приготовляли до першої святої Сповіди.

Виготовляємо диван і гачкуємо убрання на церковний базар. Ладимо обід, коли буде з'їзд молоді.

Наше товариство працює вже десятий рік. Часом хвилі були прикрі по тій причині, що деякі члени ріжних релігійних поглядів. Але все таки ми переробили незгоду і все стреміли працю вести чесно та жертвенно. Тому на всі національні потреби тут і в Старому Краю протягом тих десять літ ми давали, скільки змогли. Також помагали нашим членам, коли вони були хорі, або котрі відїзджали, ми все гідно її працали. 2 марта наше товариство перейшло під покров нашої Церкви, Пр. Евхаристії в Гефорд і ми уповаємо найбільше на Евхаристійного Ісуса ,щоби дав нам більше любови, сил до праці і успіхів.

Досі ми мали приходу 90.71
Розходу 54.09

Осталo 36.62

пані О. Бурлак, голова,
пані К. Пецова, писар.

— ПОЗІР —

ВАЙТА, Ман. і околиця— ПОЗІР!

В неділю, дня. 16 липня буде в **РОЗА, МАН. великий Український Карпатський Здвиг, на котрий прибуде наш Преосвященний Епископ Кир Василій Володимир Ладика, ЧСВВ.**

Програма: Год. 8 рано— тиха Служба Божа
Год. 8.30— Утреня
Год. 10— Повитання Преосвященного
Год. 10.30— Архієрейська Служба Божа на площі, в сослуженні Діяконів
Год. 1 пополудні— Обід.
Год. 3—5— Академія, співи, декламації, промови. (Співає місцевий хор з Роза, під управою П. Саламахи).
Год. 5—7— Ігри молоді
Год. 7— Молебен до Серця Христового.

Всіх українців католиків околиці—Роза, Стюартбурн, Толстой, Вайта, Згода, Калієнто, Арбака, Сопілників, Сондаєн, Сендилендс, від Маковських— просимо громадно прибути. Тим дамо доказ нашої любови і чести для Церкви святої, для нашого Преосвященного Епископа, самі для себе!

Приходіть, а відійдете скріплені на душі, підбадьорені і заохочені до добра!

Заряд Парохії

Виннипег Ман., Церква св. Покрови

Для 16 липня, в неділю і дня 6 серпня, в неділю —наша парохія матиме два пікніки на Старій Виставовій Площі при Селкирк вул., у Виннипегу.

Оба пікніки будуть пополудні ,від години другої.

Перший пікнік уладжують Сестриці Пр. Діви— другий Урядники парохії.

Співає Діточий Хор, під управою Вол. Лаха. Будуть деклямації і промови. Буде спортова частина. Знаменитий буфет, холоджені напитки, морожене.

Для переможців в іграх є гарні нагороди. Будуть всілякі ігри, цікаві, веселі, займаючі. Приходіть, а не пожалуєте.

Всіх щиро запрошує прибути,

Заряд Парохії.

панна Анна Слупська

панна Стефа Дудар

панна Ольга Федорук

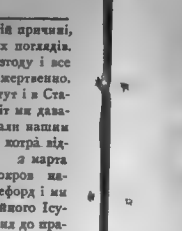

п-а Марія Гуминицька

КАРНАВАЛ І КОНТЕСТ

парохії буде 4 вересня, на *LABOR DAY*

Ідейні і щирі дівчата взяли на себе труд перевести контест. Це справа їх—це справа нас усіх! Вони працюють для нас — а ми повинні їм помогти!

Котра з них буде королевою?

Всі вони є наші князівні— шляхотністю серця і вдачі нам дорогі!

ПРО ВАГУ СВ. ПРИЧАСТЯ

Душі, що приступають до св. Причастя без доброго, святого наміреня, не розуміють духа правдивої побожности. Бо правдива побожність не полягає головно на зовнішних релігійних практиках, але на повному зединенні з Божою Волею. **Оскільки наше внутрішнє життя згідне з Божою Волею, тоді ми правдиво побожні** і всі наші релігійні практики з частим св. Причастям на першім місці помагають нам до щораз більшого освячення душі.

Одначе ті душі, що причащаються навіть часто, але без доброго наміреня, а так тільки задля людського ока, чи з призвичаєння і через те часто занехають обовязки свойого стану, а притім при найменшій невдачі нарікають на Бога, критикують Божі наміри й зарядження— ті душі не мають права називатися побожними, вони облудні, немилі Богові, а світ зовсім слушно називає таких людей деботами.

Кожна людина зі своєю природою зіпсутою первородним гріхом схилна до злого. Христос знаючи се установив Пресв. Евхаристію, остався між нами й віддав нам Себе за корм, щоби при помочі того найсвятішого і найцінніщого засобу неначе перетворити нашу злу природу та перемінити її у стан святий, у стан гідний величі і святости Бога.

Бо не надармо сказав Христос у св. Евангелії: "Будьте совершенні як Отець Ваш совершенний" (Мат. 4). Евангелії не зазначено, що ті слова відносяться до якоїсь вибраної частини людства (нпр. монахів чи монахинь), вони звернені до всіх людей. А що ніякий чоловік сам своєю власною силою не дійшов би до тої досконалости, до якої взиває його Господь, тому Христос лишився на землі; що більше, віддав нам Себе за поживу, щоб живучи в нас через св. Причастя помагати нам у праці над удосконаленням своєї душі.

І тому, хто хоче дійсно освятити свою душу, хто хоче бути мешканцем неба, жити віч-на-віч з Богом, бачити Його вічну, непоминаючу славу, той мусить приміняти до того приказу Господнього: "Пийте мою Кров і їдите моє Тіло," бо Христос сказав ще: "Хто не буде пити моєї Крови й не буде їсти мойого Тіла, не матиме вічного життя."

Тут мимоволі насувається думка, як Бог незвичайно цінить людську душу, як дорожить нею, що задля тої душі лишив небо, приняв людське тіло й всю його фізичну немічі, умер жахливою смертю на хресті, вкінці віддав нам Себе на поживу, а все те тільки тому, щоби здобути наші душі і зискати кривітку нашої любови.

Тому католицька Церква, що гідно дбає про добро своїх вірних, на основі декрету папи Пія X дає вказівки, щоб дітей, які дійшли до уживання розуму, зн. менше-більше від 7-го року життя, приготовляти до св. Причастя. І це приняс не тільки церковний, а виразна Божа заповідь, висказана словами Христа записаними в Евангелії: "Не боронить діточкам приходити до Мене."

Хто добре вглибиться в те і зрозуміє, що таке св. Причастя та які користи для душі воно приносить, а головно, який це святий засіб до поборювання всяких покус, щодо головних гріхів, зокрема змислових гріхів,— той напевно постарається, щоб його дитина вже від наймолодшого віку лучилася з Богом у св. Причасті. Бо, як вже знаємо, кожне св. Причастя помножує в нас стан освячаючої ласки, це укритий скарб кожної душі, це немов депозит, з якого черпається на відповідну хвилину в житті. Невинні діточі св. Причастя се часто запорука на їх дальше життя зокрема на життя бурливої молодости.

КАТОЛИЦЬКІ МІСІОНАРІ

Першим, хто написав книжки по індійськи і для індіян, був католицький місіонар, о. **Франц Парел.** Його праця "Християнська наука"— це взагалі перша книжка в індійській мові на суходолі північної Америки.

Першим чорним епископом став Преосвященний **Йосиф Ківанука** з Уганди в Африці. Його дієцезія має сто тисяч вірних, на всіх 180,000 мешканців. Це є перший мурин епископ на світі. Отут бачимо наглядно вселенскість католицтва.

Преосвященний **Дж. Клябот**, епископ Годсон Бею, переїхав сніжними пустарями 1,700 миль на санках, лещетах і човнах, заки дістався з Баффин Ленд до Чирчиль. Часто треба було голодувати, а був раз такий час, що за 4 дні нічого в роті не мали ні епископ, ні його ескімоський провідник, крім одної качки, що пощастило їм вполювати. Були дні сніговій і задм. В Ескімо Пойнт лишили псів і сани, а наложили лещета. Потім плили човником через криги, що тамували дорогу. Так виглядає праця католицького епископа ради Христа.

Ексцеленція Ільдебрандо Антоніютті, Апостольський Делеґат в Канаді, почав відвідини північних католицьких місій з днем 4 липня. Літаком поїхав до Едмонтону а звідси далі на північ. Відвідини тревати-муть два місяці.

Так- бачимо, що найвищі достойники Церкви зовсім не жалують трудів ні здоровля, коли ходить о добро святої Церкви і безсмертних душ.

Нема її.— Іван вернувся з похорону своєї жінки додому, ходить по подвірі й плаче й шукає. — У хаті її нема, у стайні її нема, перешукав ще подвіре—нема її. Деж ти дівася?

Сусід через пліт: — Не бануйте, не плачте, сусідонько! Така Божа воля! Нехай з Богом спочиває.

—Та я не шукаю небіжки! Десь коновка пропала.

Ділова відповідь.— Ви просите руку моєї доньки? Не маю нічого проти, але будь ласка, сказати мені, чи ви вмієте шити, прати і варити?

—Не розумію, чому ви мене про це питаєте?

— Тому, що моя донька цього всього не вміє.

Гумор.— Дитина міста. — Малий Ромко бавився вперве на селі. Коли вернувся, питає його тато, що йому найбільше подобалося. — Ромко відповів: гаражі для коров.

Спокійний батько.— Малий Ромцю зачинає страшно кричати. Батько професор: Чого реветь, ти знаєш, що я потребую спокою, читаю книжку. Тату! Я дів шпильку! —Маєш другу і сиди тихо.

ЗА СВОБОДУ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ!

15 червня наш Король відїхав до Англії.

Зустріли Королівську Пару непроглядні маси народу.

Витали представники столичного міста Льондону.

Сказав Король на приняттю: "Ми бачили великі міста, величні ріки і широкі ланци гір. Витали нас міліони привітного народу в Канаді, в Стейтах і в Новій Фунляндії. Ми глибоко цим переняті."

"Навіть в цім віці машин і масової продукції сила людського почуття є все таки найсильнійша зі всіх сил, що впливають на світові справи."

"Над всі народи— є людскість."

"В жадній частині світа ця правда не є більше очевидна, як на цім суходолі, з котрого я саме вернув."

"Там в ґеографічних границях живуть люди майже всіх рас, вір і політичних переконань."

"Однак на першім місці і передовсім вони є людськими іствами. Над ними всіми є поняття людськости."

Дальше висказав Король свої помічення з подорожі і враження та заявив: "Бажання послужити ідеям цеї людської спільноти спричинило мою подорож...."

За головну ціль британської влади поставив Король— "Віру у свободу і справедливість."

Промову слухали міліони людий, бо була одночасно передана через радіо по всім світі. І хтож не признасть, що думки, висловлені Королем в цій промові—не є одні з найкращих і найпшяхотнійших, які в тих часах почув світ.

Що і як люди думають?

Не сичи на чоловіка, тому що він не робить того, що голосить. Хто впав в яму, є найбільше управнений остерігати перед нею.

Р. Кавілен.

— — — — —

Хто будиться і чує, що він славний, не спав.

Р. Бебсон

— — — —

Пильнуй своїх справ, або вони на тебе забудуть. Дивитися в один бік а тягнути в другий, може здатися на воді, але не на суходолі.

Т. Девидсон.

— — — —

Великим чоловіком є той, хто серед юрби заховує независимість самоти зі вперненою солодкістю.

Емерсон.

— — —

Тяжка праця не трудить. Люди мучаться але через гризу і горе.

Суддя Бидед.

— — — — —

Зложити платформу і почати правління не трудно. Але правдиве правління починається з відповідальности за вчинки, а не за обіцянки. Тоді доперва треба показати свої здібности, співпрацю і підпорядкування малих справ великим.

— — — — —

Наші ідеї, це наші приятелі. А наші приятелі, це тільки втілення наших ідей. Наші ідеї це найдороще добро, що маємо і це є одиноке добро, котре забираємо з собою, коли відходимо з цього світа.

Дж. Мур.

Витревати, значить побідити. Хто вміє витревати навіть серед найтяжчих обставин, той певно побідить.

Де діваються наші податки за ґазоліну?

Як полекша для многих мотористів, котрі платять грубі податки за самоходи, за довіз їзди і вкінці також за кождий куплений ґальон ґазоліни— цих кілька цифр. За 16 літ, відколи заведено податок на ґазоліну, до кінця 1937 року, девять канадійських провінцій зложили в цім податку $283,640,000. За довіз на самохід ці самі провінції зложили в тім самім часі $297,116,000. Разом мотористи заплатили: $580,756,000.

За той самий час і ті самі девять провінцій видали на розбудову доріг $580,642,000.

Ось де пішли гроші....

ХОЛОДНА КРОВ

Можна контролювати машини, але нерви приходиться контролювати тяжко,

Є ріжні случаї, що дають на це доказ.

Часом, якраз тоді, коли священик має висловити найкращі і найбільш зворушливі місця своєї проповіди— хтось там розкашляся і то так нещасно, так голосно і по завадійськи, що вся проповідь знищена у висловї. Або розкричалася дитина і то так поволі, на перестанки, здається вже перестало а воно в найбільше несподіваним місці знова все перерве і унеможливить. Однак все священик заховує тоді спокій нервів....

Мукою стає для музиків балакучість і шептання приявних. Найнижійші місця симфонії, хтось там закашляє або зашепоче. Однак жаден музик ніколи не виступив проти присутних сильнійше, як кількома чемними словами просьби....

Професіоналісти терплять сильно від ріжного рода своїх клієнтів. Але вони мають бодай ту заплату, що вони платні. Нераз лікар вислухує дивні закиди, накиди і домагання. Його терпеливість однак невичерпана. Всі гримаси хорих зносить. Але хорі за те платять....

Є однак люди, що могли б неодно сказати з певних причин, але все те здушують в собі. Неодни бадять всю мізерність і нерозум, коли жінка підчас обіду навмисне опускає хустину, але жден не скаже її того. Скиляться чемно і подасть.... Він знає що колиб сказав тій пані, що він про неї думає і назвав її тими словами, що там крутяться в його мозгу, то більше ніхто не запросивби її ні його на обід. І тому він чемно скиляється, підіймє хустину і подасть жінці, котра уроїла собі, що опускати на підлогу хустину, то щось дуже мудре і підносить її жіночу ніжність.

Так живе той світ і як бачимо, зрівноваження духа, слів і поведення — це дуже красна чеснота.

ТОТАЛІТАРИЗМ І ДЕМОКРАТІЯ

Тяжкий німецький чобіт давить щораз дуще Чехів. Кого Бог хоче покарати, тому відбирає розум. За потурання богохульному безбожництву, за переслідування безоружних меншин, за свою приязнь з большевицькими тиранами, платять і платити-муть Чехи, як кажуть Американці, через ніс. А ми хіба скажемо за ляцьким поетом: Мав ти, хаме, золоту сурму тепер остався лиш очкур.

Багато закидів проти демократії. Але відай нема ніодного Американця що заміняв би її за диктатуру. Помимо усіх хиб, демократичний устрій дає найбільше щастя найбільшому числу громадян і дає знову до правдивого поступу й направи через вільне слово й загальне голосування.

Тоталітарні держави прийняли клич: Держава понад все! Але поправді диктатори розуміють що вони становлять державу. Через це не чути так густо голосів у честь нації, як "гайл Гітлер," "Віва іх Дуче!" й "Да здравствует наш любимий, геніяльний вождь Сталін."

Усюди страх за свою шкуру змушує маси вигукувати у честь гнобителів тиранів. Колись римські сенатори переводили ухвали що визнавали божками найбільше нікчемних але кровожадних імператорів. Як богам ставляли їх статуї й молились до них. Історія повторюється.

І вона повториться й у тім що тиранів щезне, а на її місце прийде свобода; може у новій формі; але із запевненням особистої волі.

Світ обновиться Христовими ідеями любови до Бога й людей. У тім великім ділі перше місце припаде Католицькій Церкві, як переємниці науки Спасителя.

Дядько Наум

— — — — —

Услужний.— Чи не міг би ти приятелю, мені прислужитися?

—Дуже радо.

—Так, будь ласка, напиши за мене на машинці цей лист, а я скочу трохи з'їсти.

—На жаль, на машинці писати не вмію, але за тебе вже потраплю з'їсти.

—o—

Гумор.— Чому тітка малюється? Щоб гарно виглядати, моя дитинко.—А чому тітка не виглядає гарно?

Україна Живе!

О. Олесь

О, вірте страдники великі:
вже сходить сонце, близько день.
Я чую вже щасливі крики
і хвилі радісних пісень....

Важкий, важкий на гору шлях...
І ніч і день ідуть в боях,
на тілі, серці безліч ран,
а жертв, а крови— океан!

Ідуть, ідуть дзвоники в дзвін.
Усіх, хто є живий, скликати —
знов храм наново будувати
на диво,
подив
всіх країн!

Так називається наша нова фільма, котру тепер висвітлюють в Канаді.

Фільма складається з двох частий, одна: канадійська — і друга, старокраєва.

В канадійській части фільма представляє здобутки українців в Канаді, наші церкви, Доми і підприємства. Тут ще богато недотягнено, але на загал, технічно фільма представляється добре. Не витримує однак фільма ідеольогічно в цій части і це головне недомагання. Однак як на перші спроби підприємство-виовні себе оправдує і свідчить, що перед нами в Канаді на цім полі прекрасні можливости.

В старокраєвій частині фільма представляє дві части; Галичина і Карпати говорять. Наша знимка на першій сторінці БН взята з "Галичина." Знимка обіч представляє гуцульське весіля. Молоді ідуть прекрасним яром Прута і все це гомінке, ясне і красою тягне око. Ця частина фільми прегарна так ідеольогічно, як технічно і творить мовчазну епопею народу. На тлі молитви старого гуцула серед величних верхів, минають образи життя народу— гарні і сильні, як віра того народу. З тої фільми містимо долом ще один образок: Гуцульську процесію з хрестами, патерицями і хоругвами. Як видно, несуть її самі мужчини в киптарах,з відкритими головами. А сонце взолочує ці незабутні лиця, одіж і святі річи.

Фільму канадійську брав п. Федик з Винипеґу—висвітлює цілу фільму п. Ґерич. Без зайвого крику і збірок обом вдалося виконати прегарне діло. Коби Бог щастив далше— фільму варта бачити. Додатки до фільми творять знимки з приїзду Королівської Пари до Винипеґу та дві короткі побутові частини.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Я певна, що менше булоби домашніх трагедій, колиб жінки ліпше варили.

Леді Свейтлінг

— — — — —

Ніхто не є свобідний, хто над собою не панує.

Епіктет

— — — — —

Факти жорстокі і через те присуди історії незблагані. Кожен, хто виступає на арену суспільного життя, перестає належати собі самому, а всі доконані ним вчинки, стають історичними фактами, стають обєктами історичного досліду і осуду.

Полк. В. Євтимович

— — — —

В кождій боротьбі, в кождому творчому зусиллі, саме моральні сили людини забезпечують успіх.

— — —

Сильні нації видають сильних мужів. Слабі нації ідуть під стіну....

Б. Льонкарт

— — — —

В життю кождої нації характер вирішає про вплив.

ВИГЛЯДИ АВТОКЕФАЛІЇ ПО ЇЇ ВЛАСНИМ МІРКУВАННЯМ

Ось яку будучність бачуть для себе самі автокефальні.

На Великій Україні: "Безсумнівним фактом, що від 1930 р. на Україні Українська Православна (Автокефальна) Церква не істнує."

Так дослівно стверджує не якийсь ворог— але сам автокефальний "Вістник" ч. 11 з 1939 стор. 2.

В Канаді: "Москва радіє і справу канадійської "дієцезії" віддає до переведення Ярославському (ЖИДОВИ, ЩО Є ГОЛОВОЮ БЕЗБОЖНИЦЬКОЇ РОБОТИ В БОЛЬШЕВІЇ). Тоді **Ярославський,** під фірмою **Української** Автокефальної Православної Церкви (якої там нема) і під іменем митр. Липківського, який про те нічого й не знає), **присилає до Канади** СВОГО АГЕНТА В РОЛІ ЕПИСКОПА, **присилає таких же аґентів-священиків.** А тутешнім більшовикам дають знати: записуйтеся до Церкви! І записуються. А Свистун хвалиться, що до його Церкви безбожники привертаються. Так твориться замаскований "спільний фронт" і більшовизька робота починається. А Свистун з Маєвським радіють і тішать загал: "Тепер ми в злуці з нашою рідною Матірю Церквою в Києві, отже допняли свого." **Радіє без сумніву і Ярославський....**

"Чи не страшний образ? — І ДУЖЕ МОЖЛИВИЙ.....?

Так дослівно пише той самий автокефальний "Вістник" в тім самім числі і на цій самій сторінці.

Дійсно, що **будучність автокефальних,** ними самими представлена, і як самі пишуть "СТРАШНА"!

З того наука для всіх тямучих: Так діється і станеться з кождим, хто відпадає від правдивого матірного лона одної, правдивої, соборної і апостольської Католицької Церкви!

Кінець всіх сектантів той самий— розвал і руїна.

* *

Тому стверджують **тепер** автокефальні, що "вязати себе з Києвом, це **вязати себе з чекістами. Йти під провід Ярославського...."**

Ось так кінчить тепер автокефалія— та сама, що відкинула і згордувала Одним Проводом в Церкві, який установив Христос Спаситель. Хто відкидає намісника св. Петра на землі— св. Отця—той потім піде "під провід Ярославського"—жида і безбожника....

Не диво, що той самий "Вістник" то автокефальні, переживаючи тепер такі незавидні хвилі— написали у "Вістник" ч. 10 з 1939 стор. 4 таке:

"ОТЖЕ — МНОГАЯ ЛІТА КАТОЛИЦИЗМОВИ!"

Видно, що поволі, чи поневолі, все таки настає просвітління, коли сам автокефальний "Вістник" може перший раз за цілий час свого істнования відважився і спромігся внести "Многая літа" католицизмові.

Чи це щиро чи нещиро, а факт остає.

Тепер черга на самих членів автокефалії, щоби сказали те саме і всі вернули назад до тої Церкви, в котрій хрестилися.

Тоді буде многая літа для єдности і сили Українського Народу в Канаді.

— — — —

Дороги Божі невислідимі і нерозгадані.

Хто знає, чи Дух Святий не порушить сердець і слова, сказані може притьмом, не стануть початком нового розросту і сили нашої в Канаді.

Дай Господи, щоби сповнилися!

ПОЛКОВНИК ЄВТИМОВИЧ ПРО ПРАВОСЛАВІЯ

Релігійно-церковне життя в дореволюційні часи в Україні було підпорядковане наказам московського цезаро-папізму і **насамперед служило світським інтересам** Російської імперії, які нічого спільного не мали ні з релігією, ні з моральністю.

* * *

Узалежнена від уряду Церква була в руках уряду знаряддям його чорносотенної політики, москвізації населення, була просто орґаном політичної розвідки. Імям Божим і авторитетом священства покривалися річи світські і часто неморальні.... Фактичним головою Церкви був не святіший Синод, а його оберпрокуратор. Від оберпрокуратора не вимагалося навіть того, щоб він був доконче православним. Але дуже вимагалося, щоб провадив 'православну', то є московсько-царославну політику. Під цим оглядом яскраве свідоцтво представляє постать Саблєра. Він, щоб обняти становище обепрокуратора, за 24 годині з лютеранина став православним! Пошуки за джерелом усяких шкідливих для Церкви впливів у колишній дореволюційній Росії приводили нераз до.... Распутіна та до подібних йому.

* * *

Такий стан в Україні тревав три століття!

(Далі буде)

Загублений хлопчина.— Пятилітний хлопчина загубився на вулиці в юрбі і звертається з плачем до поліцая:— Пане старший, чи не виділи Ви припадково одного пана без такого хлопця як я?

ЦЕ МОЖЛИВЕ ХІБА В ПОЛЬЩІ

Хто гадав би що лиш дух царської Росії пропав з нею, то тяжко помилявся би. Той дух залишився в теперішній заборчій Польщі.

Ось прочитайте, яку оповістку помістило недавно львівське Діло:

"ОСТОРОГА

"Хто носить членську "просвітянську" відзнаку на верху одіння, то щоб виказати перед поліцією право її носити, мусить мати при собі "довуд особісти" з фотографією і членську грамоту Просвіти, бо інакше поліція у Львові може відібрати йому просвітянську відзнаку, придержати аж до часу ствердження тотожности особи і заскаржити до старостра.

А хрестика з написом "Памятка хрещення Руси-України" не вільно носити ані на шиї ані на одінні, як "відзнаки політичної."

"Подаємо цю осторогу на підставі такої події:

"Поліціянт у Львові був у квітні ц.р. сконфіскував обі відзнаки в одної служниці, придержуючи її на поліції кілька годин до часу ствердження тотожности її особи, й зробив донос проти неї до староства. Воно на розправі звільнило служницю, що правда, за ношення просвітянської відзнаки з її зворотом, бо виказалась повищими документами і посвідкою заплати членської вкладки, але засудило її на кару трох днів арешту за ношення хрестика з повищим написом, як політичної, а не релігійної відзнаки.

"Чи суд, до якого вона відкликалася, змінить засуд староства, годі передбачити."

* *

Поляки ведуть тепер брехливу кампанію проти американських і канадійських українців, а українці не потребують кращої пропаганди як подати світові до відома цю осторогу, або арештувати українських греко-католицьких священиків за те, що в метриці пишуть наприклад Вишатицький, а не Вишатицкі.

В Америці і в Анґлії де Польща жебрає позичок, та обіцює бути "демократією," слід особливо звернути увагу на польські "демократичні" суди й тюрми.

СЛАВА БОГУ!

Гнутись стелитись до землі і вертіти хвостом перед сильнішим це собаче діло, що упідлює людину. Але коритись перед Богом й Божими установами не понижує, а підносить чоловічу гідність, бо воно є поклоном правді, добру і красі, є виразом розуму, волі і чувства, що має корінь у безсмертності й вічності духа. Воно будить й сталить відвагу, дає почин усім правдивим чеснотам і нищить низке себелюбство, що завсіди було і є причиною людської недолі на землі.

Нема на землі більшого скарбу як особиста свобода людини. Те добро осягає чоловік через побіду над своїм еґоїзмом і підданиям себе Божій волі. Безупинна боротьба проти зла, з бажанням перемоги для Божого царства на землі, дає духові такий ідеал, що його неґодна знищити й сама смерть.

* * *

Любов для рідні, для свого народу й батьківщини є вроджена у кожній нормальній людині. Ніколи ця любов не проявляється сильніше, як тоді коли вона у злиднях. Щаслива сімя, щасливий нарід, що їх члени є людьми глибокої віри, бо тільки такі є готові до пожертви, тільки вони мають відвагу до посвяти майна, здоровля й життя для щастя других. Без паради й оплесків товпи вони жертвують усе ради віри у Того що подав нам закон любови, що учив, що нема більшої любови як коли хто "погубить" душу свою за благо других.

Хто шукає правди щиро, тому поможе Бог найти її. Саме тепер американська суспільність зазнала потрясення коли розійшлася вістка, що славний колюмніст Гейвуд Брун, що його читають міліони, навернувся до католицької віри. Трибун робітничої класи, відважний борець за волю й справедливість, радикал-соціяліст, безоглядний критик теперішнього ладу, що осудив гостро засуд на смерть двох анархістів Сакко й Ванцетті як акт пімсти капіталістів, а не справедливости, і через це утратив був роботу, поки не найшов місця при других часописах, тойсамий Брун що всі вважали його за безбожника й ворога віри, нараз заявляє що він приступає в ряди Католицької Церкви.

Що спонукало його до того кроку? Його любов до понижених й покривджених. Він побачив наглядно що правдива Христова Католицька Церква здавна боролась і бореться за основні переміни суспільного ладу, спертого на любові й справедливості для "найменьшого брата."

* * *

Якби у нас, Українців, був добрий політичний розум, то ми не шукали б помочі собі між світовими хитрунами, що хотять використати багатства нашої землі для своїх себелюбних цілей, а перепрягти наш нарід у своє ярмо. Могли б ми мати правдивого приятеля у Католицькій церкві, що не шукає наживи, а тільки поширення Божого царства на землі.

* * *

Яка сила у католицькім світі з 350 міліонами членів! Намісць того, щоб шукати тут приязни, ми чинимо все щоб виявити свою ворожнечу або глузування проти єдиної правдивої духової сили у світі. Чимало покидає католицьку віру, буцімто задля патріотизму, щоб створити таке що мертве вже при народженні, що замісць помочі приносить шкоду нації, бо розбиває її на дрібні гуртки й деморалізує через свою ненависть до Католицької Церкви. Бо як можна будувати церкву на ненависти до церкви?

Штучна церква з такою вірою що ніхто в неї не вірить не створить характерів готових до посвяти. Вона виховає людців, що будуть дурити своїми звязками з різними світовими силами, що будуть мати тільки хист для домашнього збуту, що незуміють ніколи створити власної сили, дарма що про неї пишуть і говорять.

* * *

Часописи подають сотні імен українських католицьких священиків, увязнених через ляцький уряд за свій патріотизм. Жертвують собою, бо мають віру, що Бог благословить їх посвяту за Рідний Край. Їх виховала такими католицька наука. Вони зрозуміли швидко що боротьба за волю свого народу є обовязком християнина-католика.

* * *

Хто усуває Бога на друге місце, а з нації творить божка, той готовить свому народові повну руїну, бо тільки з Богом у серці виростає правдивий патріотизм, готовий на все, ради добра свого народу.

З'їзд Ліґи Католицьких Жінок

Був у Винипегу при кінці червня. Українські відпоручниці взяли участь, **пані др. Дима** була предсідателькою на бенкеті 27 червня вечір, у Форт Ґеррі готелі, в присутности 500 відпоручниць зі всіх сторін Канади. Було це почесне виріжнення нашої української відпоручниці, бо пані Дима покликувала до слова намічених бесідниць і вела порядок бенкету. Вона мала перше слово і промовила дуже красно, відповідно до нагоди, згадавши про стан нашого народу в Канаді та надії в Европі.

Ліґа католицьких жінок числить 26,799 членів— з днем першого мая 1939 Ліґа мала в банку $2,992.92. На стипендії для дівчат в школах Ліґи за минулий виплатила $1,600. Праця Ліґи обіймає цілу домінію і доми Ліґи є в кождім більшім канадійськім місті, де біднійші дівчата можуть кождої хвилі найти приміщення і пораду.

Гостре становище заняли збори Ліґи до неморальної літератури. Одна з бесідниць явно напятнувала родичів, котрі позваляють своїм дітям купувати і читати вдома підозрілі книжки та часописі. Зате церковної книжки там тяжко знайти.

Наша преса повинна бути більше заохочуюча, більше захоплююча—так бажали пані.

УСПІХИ

В лічниці св. Йосифа у Винипегу одинацять українок дістали диплюми норс, 4 з відзначенням. На жаль досі ще нема у Винипегу нашої лічниці, хоч нас є 22,000.

— — — —

Чотири молоді хлопці покінчили студії на едмонтонськім університеті з титулом лікарів.

— — — —

Зїзд української католицької організації **"Скала" були в Станиславові.** "Скала" творить католицькі читальні. Досі має 351 читалень і 27,434 членів.

— — — —

18 червня вечером була **українська програма** на світовій виставі в Ню Йорку. Виступав хор з 500 співаків під проводом проф. Ол. Кошиця. Співав мистець Мих. Голинський. Виступали триста танцюристів в народних строях. Грала на скрипці Донна Ґресько, десятилітна ґеніяльна скрипачка з Винипегу. Присутних було понад 15,000 людий.

— — —

В Ціріху у Швайцарії виступив в тамошній опері українець Карло Роматко з великим успіхом. Роматко дістав контракт з оперою у Ціріху, на студії поїхав ще до Італії.

ВЗІР РІВНОВАГИ ДУХА

Коли льорд Нелсон умирав на полі бою смертельно ранений, сказав ці слова: "Поцілуй мене Гарді, бо я смертельно ранений, заки ще вмру...." Так умирав великий ковнір.

2. Коли Ліндберґ перелетів океан і висів в Ле Буржет, сказав ці слова: "Я є Чарлс А. Ліндберґ".... Так якби нічого надзвичайного не сталося.

3. Коли Доглес Коригин висів в Анґлії зі свого старого літака, сказав: "Я зинлив дорогу...."

4. **Шахтар Роберт Ґалиґен** має 37 літ. Оноді завалилася шахта, де він працював. На самім долі, 75 стіп під землею, три дні Ґалиґен пробув засипаний. Вкінці шахтарі працюючи без віддиху на зміну, докопалися чотири стопи від засипаного і пропхали руру.

—Ґалиґен, що з тобою?— заклинали через руру, повні непевности і трівоги.

— О К! А як з вами?— почули через руру.

Це сталося 1939 року в Шенандоа, у Стейтах і може стати класичним взором, як чоловік навіть засипаний глибоко під землею може зберегти погоду і рівновагу духа..

ЛЯХИ І ПРОСВІТА

Як далеко ляхам до Просвіти свідчить така статистика.

В році 1938 ляхи розвязали 104 читальні Просвіти в Галичині і одну філію.

В 1939 вспіли вже розвязати 2 філії і 136 читалень.

Все таки Просвіта українців в Галичині має ще 3,046 читалень і 360,000 членів. Ляцькі тиранства її не здавили і не здавлять. Головою Просвіти на цей рік є о. канонік Юліян Дзерович, наш український католицький священик.

[illegible]

Мир над місцем сим!
Буду тут лежати,
поруч—побратим.
На почесні чати
стане тирса й кінь.
Буде звід зоріти,
гіркнути полинь,
синітимуть квіти —
мир над місцим сим!

— **Оксана Лятуринська**

В червоному раю.— Чужинець до провідника по Москві: А прошаків і безробітних нема у вас? — Нема! Останню сотню розстріляли минулого тижня.

ЗА ГІДНІСТЬ ЖІНКИ - ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Жіноча Сторінка

ПОРВАЛАСЯ НЕСКІНЧЕНА РОЗМОВА

....Порвалася нескінчена розмова.
Тремтить вона, мов порвана струна,
В моєму серці. Від одного слова
Розкрилася в душі моїй труна.

Повстала туга, сном важким приспана,
Повстала велитом і досягла до хмар,
Жаль запалав, прибоєм океана
Загомонів страшний його пожар.

Ох, той пожар у других будить силу
Ту, що Бастилії тиранів розбива,
Що визволя з кайданів волю милу,—
У мене будить він слова, слова.

Мої друзі! Не можу я мовчати,
Лежить таке прокляття на мені,
Що мушу тугу словом зустрічати:
Вони дзвінкі, мої думки сумні.

Часи глухонімії не заглушать
Дзвінких думок, вони бренять, бренять, —
Отак невільники руками ледви рушать,
Як на руках кайдани задзвенять.

І там, де на всьому лежить печать мовчання,
Де стримані скарги, і пісні,
Де здавлені прокльони і ридання,
Вість людям подають кайдани голосні.

Нехай-же дзвонять голосно кайдани
Не буду заглушать. Коли б могли
Вони збудить луну і розятрити рани
В серцях людей, що мохом поросли.

Колиб могли вони так людям нагадати
Про поневолених, замучених братів,
Посаджених поза залізні ґрати,
Відданих в руки новісних катів.

Колиб кайданів брязкіт міг ударить
Перуном в тії заспані серця,
Спокійні чола соромом захмарить
І нагадать усім, що зброя жде борця.

Колиб та зброя здіймалась до бою,
Загомоніла-б так, мов туча градова —
Тодіб замовкли вже самі собою
Кайданів брязкіт і такі слова.

Леся Українка

ЛЕСЯ УКРАЇНКА

Народилася 13 лютня, 1871 року, померла 1-го серпня, 1913

Леся Українка це літературний псевдонім (прибране імя) Ларисн Косач в одружемні Квітки. Батько її Петро Косач був з походження білоруського, проте стежив за розвитком української культури, охоче допомагав грішми українській видавничій справі тих часів, а особливо сприяв українським змаганням своєї дружини, Ольги Драгоманів Косач, в літературі знаної як Олена Пчілка. Значного впливу на майбутню письменницю Лесю, батько не мав.

Головну, керівничу ролю у вихованні Лесі, мала її мати Олена Пчілка, відома письменниця і дуже діяльна громадянка. Вплив її на Лесю був дуже великий, не тільки в дитячі роки але й коли Леся виросла. Листування Лесі з матірю свідчить про відношення до неї, як до своєї керівниці й порадниці, навіть в останні роки життя дочки.

Виховання Лесі, як і других дітей Косачів, було на тодішні часи незвичайне. Олена Пчілка, бажаючи оберегти дітей від російського впливу, не посилала їх до школи, тільки вчила сама дома, підшукуючи з трудом відповідні підручники в українській мові. Фанатична приклонниця чистої літературної мови, вона зуміла прищепити й Лесі зрозуміння до чистоти і милозвучности вислову, любов до рідної літератури, народньої поезії й пісні. Значні скарби народньої пісні, Леся набула від своєї матері, бо Олена Пчілка з любовю переносила в родинне життя кращі мелодії які находила в народі. Чимало із цих пісень ужила Леся для драматичної поеми "Лісова Пісня," найкращого твору її багатої літературної праці. Багато пісень були видані окремою збіркою "Народні Мелодії."

Леся мала виняткове гарну освіту, володіла французькою, німецькою, англійською, італійською, еспанською, латинською й грецькою мовою. Читала багато не тільки по українськи, але знала й літературу всесвітню. Коли тільки Олена Пчілка помітила поетичний талант у маленької Лесі, зараз же почала підбирати їй відповідні книжки та промощувати шлях у видавництва.

Лесі було 12 років, як її перші поезії появилися друком, а в 13 році разом з братом Михайлом видала "Вечерниці Миколи Гоголя, переклад з російського українською мовою.

Ще в дуже молодому віці зрозуміла, що вона належить до поневоленого та пригніченого народу, й відчула що право на волю добувається боротьбою. Любов до України, що їй старанно прищеплювала мати, та що її бачила навкруги у своєму найближчому оточенні, вказувала Лесі на конечність боротьби за відібрані права свого народу. Вона хотіла підняти цей народ поступом культури, і зробити його здібним до боротьби. Національний світогляд Лесі Українки виробився під впливом матері й родинного оточення, а пізніше й таких Українців у Києві, як родини Старицьких та Лисенків.

Подруга Лесі, Людмила Старицького-Черняхівська (що тепер томиться в московській каторзі) пише у свому нарисі "Хвилини із життя Лесі Українки": "Леся й Михайло (старший брат Лесі) були більш освічені й серіозні від нас. Відрізнялись вони від нас і мовою й одягом. Ми балакали по українськи але це була якась мішанина з російщиною що затоплювала нас в гімназії, Леся-ж і Михайло говорили добірною українською мовою, бо такою вони дома вчилися; і одягом вони відрізнялись від нас. Відколи памятаю Лесю й Михайла все памятаю їх у доброму українському одязі, Михайло всірій чумарочці, Лесю у спенсері, вишиваній сорочці, білява голівка гладенько зачесана й перевязана стяжкою."

Глибоко заважила в житті молодої поетки Лесі Українки, її подорож до Софії, столиці Болгарії. Вона забажала відвідати свого хворого дядька Михайла Драгоманова й виїхала туди в 1895 році. До того часу листувалася з ним часто й жадала його вказівок та поради в доборі книжок на різні питання. Але тут побачила його вперше дорослою людиною, почула мову цього конаючого велитня. Ніодин з біографів Лесі Українки не підчеркнув як слід вагу цієї зустрічі. Мабуть лякала всіх політична роля Драгоманова якої впливу не хотіли-б вони бачити у творчости Лесі Українки. А саме політичний вплив Драгоманова може й найслабший на Лесю. В їхній переписці ніколи немає мови про якісь політичні питання. Та й Лесі було вже тоді 24 роки і політичний світогляд при її ранній зрілості, вже мусів бути вироблений. Зустріч з дядьком була замітною для неї з іншого погляду. Тут вперше гостра критика дядька, вітворяє їй очі на всі недостачі тодішньої громадянської праці. Драгоманів бачив у ній представника молодого покоління якому він на порозі смерти передає свої жалі та сподівання. Леся міцніє під докорами дядька ,вона чує що докори ці оправдані, і бунтується проти млавого способу яким її сучасники добувають "яснішу путь." Під тим враженням пише вона поезію "До товаришів" у якій відбивається вся її погорда до кволого громадського життя:

"Невжеж на всі великії події,
На все у вас одна відповідь —
Мовчання, сльози та дитячі мрії?
Більш ні на що вам сили не стає?
Невжеж це так? Я мовчки все приймала:
Чим мала я розбить докорі ці?
Мов на позорищі покинута я стала.
І краска сорому горіла на лиці.

Лесині поезії з цього періоду це вже її питома вогняна мова:

Або загибіль, або перемога,
Ці дві дороги перед нами стануть,
Котра з цих двох судилась нам дорога?

Невилічима недуга Лесі ще з 11 років, засудила її на великі терпіння й самотність, далеко від молодечих радощів. Навіть гра на фартепіяні яку вона так любила й добре знала, була згодом їй заборонена лікарями. Але Леся не нарікала на таку долю, про стан свого здоровля згадує тільки мимоходом, а то й жартівливо. Вона була безмежно горда. Ця найяскравіша прикмета її вдачі, й страх перед людським спочуттям, не дозволив виявляти свого нещастя навіть перед рідним братом. Ця недуга засудила її теж на вічне скитання. Рідко перебувала вона у своїй коханій Україні, бо мусіла їздити на лікування до різних країв, особливо полудневих.

Щоб зрозуміти життєву трагедію Лесі Українки та її духовий героїзм, треба тільки уявити собі це страждальне життя, коли з кожнім роком збільшувались муки й болі, а рівночасно її творчі досягнення все міцніщали.

Найбільша після Шевченка поетка у своїх творах закликала Українців не тратити надії на світле майбутнє нашої Батьківщини, бути вірними своїй Нації у всіх випадках, плекати свою мову, пісні, звичаї. Вона вказувала, як богато краси й правди у нашому рідному, та все твердила що мусимо брати собі за приклад героїв що не шкодували себе для Батьківщини.

На Кавказі в Сурамі, померла Леся Українка, далеко від української землі що її так безмежно кохала. Тіло перевезено й поховано в Києві. Старенька мати востаннє провожала свою талановиту доню на спочинок. Провожало теж багато Українців ту велику дочку України що збудила їх своїм вогненним словом. Свому народові оставила велику спадщину, літературні твори жемчуги. Від свого народу вимагає боротьби за волю, справжньої, великої, до останнього. Нехай поезія її "Слово" стане для нас справжнім заповітом:

Слово моє, ти єдина зброє,
Ми не повинні загинуть обоє!
Може в руках невідомих братів
Станеш ти кращим мечем на катів.
Месники дужі приймуть мою зброю,
Кинуться з нею одважно до бою....
Зброє моя, послужи воякам
Краще, ніж служиш ти хворим рукам.

Ірина Любчанка

ЖІНКА В ОРГАНІЗАЦІЇ

Від ряду літ ворушиться в жіночих кругах більш, як передтим. Ця, що до недавна була репрезентанткою тихости, ніжности й несміливости, перетворилася тепер у піонірку рухливости, енергії, в апостолку строгої справедливости, у сторожа збереження права.— Світ привик глядіти на мужчину як на представника обовязку, чести й думки та взагалі, як на представника громадянського життя. Мужчина становив і творив держави, володів політикою, кермував громадою, а жінка не сміла про ті справи з ним і говорити. Чоловік не ділився з жінкою своїми справами. Жінка для нього була працівницею, а не співпрацівницею. А сьогодня? Сьогодні давня жінка перетворилась. Це щасливе положення нинішньої жінки, першусього треба завдячувати Христові.— Жіноцтво до приходу Христа було поневолене та понижене. Жінка була тоді лише покірною рабинею свого мужа, якій у кожній хвилі загрожував стан непевности. Вона не знала, коли чоловік захоче її покинути, але була певна, що таке може статися, і то якраз тоді, коли вона вибється з сил, буде безпомічна й беззахисна.

Аж Христос зійшов на землю, визволив жіноцтво з тієї неволі, підніс високо гідність жінки, поблагословив подружжя, зробив його нерозривним і тим забезпечив рівність обовязків подружих, без привілеїв для чоловіка.

Дальше, маємо завдячувати Христовій Церкві, що вона зрозуміла значення й гідність жінки. Вона заопікувалася долею вдовиці й сироти; вона причинилася також і до зміни становища замужньої жінки, високо піднісши гідність матері. Жінка стає відтепер рівноправною товаришкою свого чоловіка. Церква так учить із засадничих і добре зрозумілих причин та з великих надій, що їх кладе на жінку. Чого Церква сподіється від свого жіноцтва? Вона хоче, щоб молоде покоління виховувалося в християнському й народньому дусі, не цуралося свого рідного, ні своєї Церкви, щоб росло на втіху батькам і Богові на славу. А хто якраз має найбільший вплив на дітей? Матір! Один славний англійський письменник сказав, що "одна добра мати більше варт, як сотка вчителів." Дитина під проводом своєї матері за перших кілька літ набере більше релігійного й національного знання, ніж пізніше всі школи зможуть їй дати. Бачимо, що матір має найбільший вплив на виховання дітей.

Церква бажає ідейного жіноцтва. Під ідейним жіноцтвом розуміємо те жіноцтво, що всі вроджені добрі прикмети й чесноти розвиває на те, щоб згодом свої доми перетворити в ідеальне місце культурного життя й оглади. Усі свідомі того, що без організації, жінки ніяк не зможуть себе поліпшити в такій мірі, як в організації. Роздивімся, як поступають жінки інших народів. Через свої організації вони примушують цілу суспільність числитися з їхнім голосом. Вони також виконують велику освітню й добродійну працю для свого народу.

Отже старайімося випробити себе на ідейне жіноцтво, щоб стало опорою Церкви та твердинею народу.

Галя.

о. Василь Попадюк

СИНЯ ПАРАСОЛЬКА

Сташек і Наталка з любови пібралися. Він Поляк, шовініст, а вона патріотка Українка. Думали, що це не буде ніякою перешкодою в їх будучім супружім пожитті. Говорили Наталці: "Ти чуєш, а ти що на голову впала? що тобі поляк в голову вліз? Мало наших хлопців?" А вона відповідала: "А що вас то обходить? Я і так його на своє переробю!" І йому говорили: "Чи ти зваріовалесь, браце? Гайдамачкі ці сєн захцяло?" А він: "Ей, гадай собє здруф жеби тільо слюб, юж я потем постарам сєн пшекабаціть поп." А в собою вони так говорили: "Єден пан-буг"— казав Сташек. "Та певно що один Пан-Біг"—відповідала Наталка. Ну і на те конто пібралися.

Сташек учив у школі, а Наталка варила йому дома їсти зі слугою Варварою. І жили зопачтку в згоді. Вона його шанувала, а він її ще більше. Але так було не довго. Бо як настала була Україна, то Наталка так нею втішилася, що казала зробити собі парасольку зі синьої матерії, половину ручки від парасольки на жовто, другу помалювати на синьо.

А Сташек їй на злість купив собі цілий тузин краваток з білими і червоними крапочками і в них ходив кожної неділі й свята, тай на всяку параду. Отже вбравши таку краватку, вибрався з Наталкою на прохід. Але на фіртці затримався й сказав до неї: "Може ти везьмеш свуй небескі парасоль?" Цими словами так болюче вколов Наталку в серце, що вона не пішла на прохід, але полізла на стрих і там плакала, обтріпуючи порохи, що присіли її парасольку. І відтоді вже перестали ходити обоє разом на прохід. Та Сташек не міг того "стравити." Поліз на стрих, відшукав парасольку й на жовтій половині намалював червоні пасочки, а на синій половині білі. Потім відтяв синьо-жовтий кутасик і спалив, а на його місце задумав причіпити червоно-білий. Але заки він постарався за червоно білий кутасик, Наталка побачила свою перемінену парасольку та до чоловіка:

—Чуєш ти! А ти нащо спаскудив мені парасольку?

Сташек підніс голову знад своїх зшитків, тай каже:

—Та не гадай глупств, я не мялбим роботи, та парасоль паскудзіць?

—А кутасик де подів?

—Дай мі, кобєто, з твоїм кутасікєм! Може го миши одгризлі, а ти сєн мнє чипяш!

—Чекай, я тобі відгризу!— заверщала Наталка, поломила парасольку й кинула на стіл, аж каламар з червоним атраментом перевернувся й поплямив зшитки. Тріснула дверми, аж вікна задзеленькотіли. І вже від того дня; не то що не ходили разом на прохід, але перестали до себе говорити. Ходили як мумії, одно попри другого.

— — — —

Аж заговорили до себе, як дитина народилася. Бо мусіли. А мусіли тому, бо він напирав, аби христити в костелі, а вона в церкві. Наталка була в праві, бо то дівчина народилася. Отже таки охристили в церкві. Вона взяла собі за куму меценасову Христину, а він за кума аптикаря Адольфа. Зате Сташек поставив на своїм і дали дівчинці імя Ванда. Як уже не в костелі, то бодай хай польське імя має. Отже мусіла Наталка згодитися на Вандечку, бо інакше була б нехрищена.

І Вандечка росла. Мала вже два роки.

А Наталка ще не забула за парасольку. Цілих два роки думала над тим, якби Сташкові відплатитися. І врешті видумала. Акурат завтра мало бути 3. травня. Отже вона сьогодні, як Сташек пішов до школи, витягнула з комоди всі 12 його краваток й помалювала фарбою. Білі крапочки на жовто, а червоні крапочки на синьо. На 3-го травня Сташек до краваток.... ого! нема в чім іти на параду "То ти така мондра?"— сказав до неї. Стиснув усі краватки до купи, тай її в голову: "На маш Украіне!" Наталка в плач, а Сташек у крик. Таке пекло счинили в хаті, що якби не плач Вандечки і присутність Варвари, то Сташек був би жінку побив, а жінка йому була б очі вицарапала. Але на щастя скінчилося на тім, що Сташек тріснувши дверми, пішов до "Ґвязди," а Наталка обмившись від сліз і припудрувавши лице пішла на "Бесіду."

Не йшла, а бігла до тої "Бесіди," аби тільки когось там застати й поскаржитися. І застала акурат ту, про яку по дорозі думала, меценасову Христину, свою куму. Не було більше нікого.

—А ви чого такі очі маєте підпухлі? —спитала Христина.

Дайте мені спокій, кумо, з тим чоловіком невтримана година!— і розповіла меценасовій усе, і про кутасика, і про крапочки на краватках, і про бучу, яка скоїлася між нею і чоловіком..

— А видите, а чи ми Вам не говорили: Наталко, дай собі спокій, бо таке мішане подружжа добра не ворожить! Але Ви ні, тай ні! "Один Бог—" казали Ви, та не думали що національна ріжниця аж так затроювати Вам буде життя!"

—Ей, кумо гадаєте, що і тільки та тільки та ріжниця? Прийде його "Вілія," то він: "Пшеготуй оплатек!" Прийде наш Свят Вечір, то я до нього: "Пішли Варвару до міста, купити пшениці!" Той є і його оплаток, є моя пшениця, та що з того? Ні тим оплатком з ним не ділюся, ні він нашої куті не кушає. Прийде великодня субота, то він стоїть на фіртці аби свого ксьондза запросити пасху нам посвятити. Прийде моя великодня субота я стримаю на фіртці, аби нашого попросити. Прийде ксьондз до хати, а я на стрих, прийде наш священик, він собі в ноги. Ну й видите, що з того один "Пан-Біг?"

ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ — Свято в Дітройт —

Дня 4 липня старанням о. др. Ст. Тиханського відбулася в базиліці св. Терені в котрій славним радієвим проповідником є о. Каглин— торжественна Служба Божа з нагоди 950-ліття Хрещення Украіни, підчас котрої головним служителем був Преосвященний Епископ Василій Ладика, ЧСВВ — з Канади. Співслужителями були Преосвященні Епископи зі Стейтів, Богачевський з Філядельфії і Такач з Питсбургу. Був присутний також римокатолицький Епископ з Дітройту. Прибуло понад 50,000 народу. Погода була прегарна. Процесія до церкви св. Терені це був тріюмфальний похід нашої Церкви і нашого віруючого народу. Доперва після бенкету, десь по пятій, впав зливний дощ.

Вся місцева преса подала обширні описи того свята. А навіть більшовики помістили свою згадку і знимку, розуміється для своїх цілий. Однак це все свідчить, що наше свято викликало замітне враження у всіх —навіть у противників. А відправа в церкві св. Терені, котра є одною з найкращих церков Америки, збудована коштом двох міліонів долярів, в котрій проповідником й парохом є славнозвісний проповідник о. Каглин— свідчить незбито про прихильне відношення до нас римокатоликів і о. Каглина в особености, за що належить йому щира подяка і молитви, щоби Бог поміг йому щасливо дальше вести так успішно борбу проти безвірного жидівства, брутального більшовизму і наганої війни. Маємо щирих приятелів і таких належить глибоко цінити. Треба відмітити, що перед відправою, велику кампанію проти неї повели жидівські часописи і більшовицькі.

І не забуваймо, що головним служителем тої відправи в цю хвилю був наш Преосвященний Епископ, котрого 10-ти ліття Епископства саме обходимо.

Книжки і Часописі надіслані до Редакції

Дзвони, Львів — ч. 3, 4
Америка, Філядельфія — ч. 43—76
Новий Шлях, Саскатун — ч. 31—53
Націоналіст, Ню Йорк— ч. 114—125
Наш Стяг, Шикаго — ч. 16—27
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 3—6
Світло, Мондер — ч. 9—14
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 18—27
Політика, Варшава — ч. 9—19
Проблеми, Варшава — ч. 4—6
Праця, Прудентополіс — ч. 13—21
Світ дитини, Львів — ч. 5, 6
Місіонар, Жовква — ч. 6
Український Інвалід, Львів — ч. 2
Вільне Козацтво, Париж — ч. 263, 264

До Рідного Краю
ДАРОМ

На Вас чекає Ваша старенька Мама, Батько або Ваша рідня!

Відвідайте Їх підчас Різдвяних Свят ДАРОМ!

Ми платимо ВСІ КОШТА!

Пишіть негайно до:

COMMITTEE OF HOLY GHOST CHURCH
3 Ada Street, Winnipeg, Man.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. В. Кушнір

ЩО ЗАБОРОНЯЄ БОЖИЙ ЗАКОН?

Лекція 20.

Уважайте діточки. Минулого разу ми чули це, що приказує Божий Закон. Сьогодня пригдянемося докладніше цьому, що Закон Божий забороняє.

НЕ БУДЕШ МАТИ ІНШОГО БОГА КРІМ МЕНЕ: Треба вам знати, діточки, що є люде такі, примірom, що не святкують неділі. Вони в неділю і свята працюють більше як коли, тільки на це, щоби заробити як найбільше гроша. Ці люде люблять ґріш більше від Бога. Вони роблять зле. Знова деякі, зі злими товаришами, йдуть разом та творять зло, місто цього, щоби в цей день зібратися коло престола в церкві. Вони люблять більше гріх, як Бога, і роблять зле.

Ви напевно чули про священиків-місіонарів, що йдуть в далекі краї, між диких, неосвічених людей, щоби їм проповідати про одного Бога і щоби їх відтягнути від почитання звірів, ростин, сонця або місяця, чи інших предметів? Бога треба любити понад всі річи і треба робити добро з любови до Бога.

НЕ ВЗИВАТИ ІМЕНИ БОГА НАДАРМО: А коли ви любите Бога, чи можете без пошани називати імя Боже, імя Пречистої Діви Марії, імена святих? А мимо цього є такі люде, навіть є такі діти, котрі так поступають. О, яке це зло, яка невдячність зглядом Бога, що є так добрим для нас, що так нас любить. Треба дуже на це уважати. Радше можна вкусити себе за язик, як його сплямити таким гріхом. Господь Бог сказав одного разу до Мойсея: Чоловік, що буде проклинати, називати імя Боже надармо, умре. Народ нехай його укамінує. Ці слова ясно говорять, що тяжка кара жде тих, що уживають імени Господа надармо. Будьте отже обережні і завсігди вимовляйте імя Боже з любовю і пошаною.

НЕ УБИВАЙ: Ось що Господь забороняє. Певно, що ніхто з вас не має наміру убити другого. Але дивіться: як часто можна бачити двох хлопців, що щіпляться разом і бються. Часом необережно ударить один другого в око, в голову. І ось ціле нещастя. Уникайте гніву, діти, бо в гніві, направду, може один другого убити. Будьте завсіди спокійні, добрі, терпеливі, а ніколи не поповнете нічого злого.

Але хтось би сказав: а як жовнір на війні убиває один другого? Ту, діти, справа інша. Жовнір, який вбиває на війні, сповняє свій обовязок і не грішить. Так само як не грішить цей, що бориться проти якогось розбійника, що на нього нападає і в тім його вбиває. Не можна убивати нікого задля самої злоби або легкодушности. Не можна також мучити або убивати інших сотворінь, лише тому, що тобі так хочеться. Тому уважайте діти дуже на свої забави, щоби всьо було добре.

НЕ ПОПОВНЯТИ НЕЧИСТИХ ДІЛ: Знова інша заборона Божого Закону. Ви наразі не розумієте всього того, що в тій заборонi криється. Однак вже нині треба, щоби ви мені обіцяли, що не будете читати поганих часописів, не будете глядіти на погані образки, не підете на поганий шов, не будете говорити поганих слів або співати поганих пісень. Все одягайтеся прилично, уникайте всього того, задля чого ви мали би встидатися перед вашою мамою. А коли вас ніхто не бачить, памятайте, що на вас глядить Бог.

НЕ КРАСТИ: Глядіть на маленького злодія, що в склепі краде цукорки, помаранчі,— Який це встид. З малого доходить до великого. Він відтак краде авто, нападає людей на дорозі, вдирається до банку, а в кінці дістається до криміналу а може і на шибиницю. Нічого не беріть до своїх рук, що не є ваше.

НЕ СВІДЧИТИ ЛОЖНО НА ВАШОГО БЛИЖНЬОГО: Тут Господь карає за неправду. Де неправди заохочує злий дух. Коли дитина скаже неправду, зараз червоніє, ховається і мама зараз пізнає. Хто раз скаже неправду, тому тяжко щоби хто йому повірив. Пригадайте собі цю історію: Про пастуха і вовка.

Не говоріть ніколи неправди. А всі вас будуть любити і всі вам простять.

НЕ БАЖАТИ НІЧОГО ТОГО, ЩО НАЛЕЖИТЬ ДО ДРУГОГО. Господь забороняє бажати річей чужих: одіж, пожива, хата, книжки і т.п. Треба вдоволятися тим, що ти маєш. Памятайте, діти, одно, що кожний чоловік має свої терпіння, свої прикрости, навіть люде найбогатші, навіть король. Тому нікому не завидуйте.

Слухайте: Знаю одну дівчинку, яка дуже завидувала гарній богатій дівчинці, що вона їхала кожного дня дуже гарно убрана і в гарнім авті. Але ця дівчина мала дивні очі, шкляні; була сліпою. Коли про це довідалася ця дівчинка, більше не завидувала, але кілько разів її бачила, як вона переїздила, дуже її було прикро, співчувала з нею.

Не завидуйте ніколи і нікому, але дякуйте Богові і будьте вдоволені тим, що маєте.

Тепер, діти, ви вже знаєте це, що Бог приказує і що Бог заказує. Жийте як дборі християне-католики, а Господь задоволить вас, будете щасливими на землі і будете щасливими в небі.

МОЛИТВА ЗА МАМУ

Мати Божа! Мати Божа!
Дай здоровля нашій Нені!
І Тобі— ми назбираєм
Ярих квітів повні жмені....

Зберем дзвінки лілійові,
Щонайкращі у діброві,
Нарвемо волошків в полі...
Мамочці дай щастя—долі.

Приберем Твою ікону
У барвінок— у зелений,
Тільки дай вдовілля—щастя
Нашій Нені —нашій Нені.

На землі одна лиш мати!
Ти— нам мати там— у небі!,...
Ти ратуй Матусю нашу
В небезпеці і в потребі....

Серця наші—наші квіти —
Віддамо Тобі в любові —
Захищай Матусю нашу
Під святим Твоїм покровом!

Уляна Кравченко

МАЛИЙ ГЕРОЙ

Дванацятьлітний Петрик Доґґен вирятував в неділю 11 червня дві малі дівчата, коли потопали. Його батько є морським старшиною, а він знає покищо плавати. Однак це його богато не тішить. Навіть це, що вирятував дві дівчата. Правдивим геройством для нього, то є стати морським старшиною ,так як батько.

Коли шестилітна Доніс Бертранд і її пятилітна сестра Кармел потопали в Ляборд Аплюф, малий Петрик кинувся у воду і витягнув обоїх здоровими на беріг. Жадна з дівчат не вміла плавати, отже хлопець мусів тягнути обох.

"Я поклав одну на одно плече, а другу на друге і витягнув їх на беріг"— так простенько оповів про своє геройство дійсно геройський хлопчина.

Уважайте, як мало він хвалився....

Ось як повинна виглядати правдива скромність.

др. Дейфо

ПЯТЕРНЯТА БАЧИЛИ КОРОЛЯ!

Я глядів нині (22 мая, 1939) зі серцем під горлом, як Їх Величности, Король і Королва, бавилися з нашими патернятами.

Це було так просто, як батько і матір стрічають пятеро звичайних, природних, ма-

лих дітий і кожда дитина уділувала королеву великим поцілунком, вклонилася і передала свої привіти для королівських дітий, Маргарети Розалії і Єлисавети, котрі остали в Анґлії.

Ось як воно сталося. Ми ждали на приїзд королівської пари в однім з покоїв в парляменті, в Торонто. Нараз вони увійшли, королева сперта на рамені премієр дост. Мичела Гепбурна, король в супроводі пані Гепбурн. Представили мене королівській парі а я вже представив дітий та їхніх родичів.

Тоді вони вклонилися, так як ми їх навчили. І тоді Цецилія взяла провід у свої руки.... Вона підійшла до Їх Величности британського короля, оглянула його синій одяг і сказала йому, що вона дуже любить спис. Король усміхнувся. А коли вона запитала його про медалі і гудзики, він чемно її пояснив.

Тоді діти дали королеві свої підписи і свої знимки для малих князівень.

І тоді настала найважнійша хвиля для всіх. Аннета підійшла до королевої, обняла її і поцілувала.

Других четверо не дали себе завстидати. Вони підбігли і прямо душили королеву в своїх обіймах.

Оце буза хвиля! Мені сльози підступили до горла, я прямо не міг ликнути. Ми надіялися, що приняття буде чисто формальне. Замість того вийшло щось таке, як я сказав. Батько і матір, що лишили свої діти, стрінули пятеро здорових малих дітий, котрі случайно є в їх опікунстві.

Вірте мені, це була незвичайна хвиля в моїм життю. Думаю, що Їх Величности були так само зворушені, як я. Я був щасливий, що ми всі, котрі поставлені від короля опікунами, могли здати так добрий звіт. А король і королева побачили пятеро красних малих підданих, котрих кожді володарі раділи тільки мати.

Заки це скінчилося, діти підійшли до мене і сказали мені, що королева є дуже гарна і дуже мила. Вершком хвилі стало передання китиць квітів королевій, а ці квіти пятерятка принесли зі собою....

КОМАХИ

Хрущику, хрущику! Постривай же, чуєш?
Розкажи нам, відкіль ідеш тай куди мандруєш?

—Йду я з ліса-гріса до мурашки в гості,
перестріла мене сватка на бузьковім мості.

—Перестріла сватка, червона зазулька,
зі сімома крапочками, кругла мов та кулька.

—Завела до свата, до чорного жучка,
що то в нього, як співають, золотая ручка.

—А у свата коник на скрипочці грає,
кузка пищить на сопілці, джмелик помагає.

ДУХ СВЯТИЙ ПРАВИТЬ - ЧЕРЕЗ СВОЇХ ЕПИСКОПІВ

Христос вибрав своїх апостолів— їм передав власть радити Церквою, котру сам заложив. Але Христос скріпив своє слово обітницею Духа Святого, котрого зіслав на своїх святих Учеників і Апостолів в день Зелених Свят. Заповів Христос: "І це я з **Вами по всі дні до скінчення віків."** (Мат. 28. 20).

Наслідники святих Апостолів звуться Епископи— себто Управителі Церквою, Наставники Церкви. Вони з **Божої власти** управляють повіреним собі стадом—а священик виконує тільки судовласть від імени епископа, тому, що епископ не може бути особисто і все на кождім місці.

Так було від перших початків в Христовій Церкві —так є досі.

Наш Преосвященний Епископ переняв високий уряд правного наслідника святих Апостолів дня 14 липня 1929 року, в місті Едмонтоні, Альта.

Минає саме десять літ. **Десять літ трудів, праці, молитви— і терпінь.**

Бо уряд правного наслідника святих Апостолів, крім прав—має **страшні обовязки.** Одним з тих обовязків це не лише трудитися, навчати, відвідувати, священодійствувати святі Христові Тайни—але також з Христом радіти і з Христом терпіти.

Нема мабуть місцевости в Канаді, де наш Преосвященний Епископ Василій Володимир Ладика, ЧСВВ., вже не бувби, не відвідав наших поселенців, не правив Служби Божої, не звершував святих Тайн, не підкріпляв на дусі, не заохочував до доброго, не напоминав, не орґанізував....

Епископ Церкви—це світильник, горяй і світяй!.

Епископ Церкви— це орел Божого Стада Вірних, котрий шляхотним поривом ласки вказує і веде до неба!

Епископ Церкви— це **наш орґанічний провідник,** бо вийшов зміж нас і є одним з нашої крови і кости, що знає нас наскрізь, не відчужується, все тримає звязок з народом, відчуває всі наші болі і радости, все чуткий і все чуйний відкликнутися на всі потреби свого великого Стада, як цілости— і на потреби окремих одиниць.

А тепер одно мале питання — Чи богато інших чолових провідників наш нарід бачить **так часто** між собою? **Чи може** з іншими так природно, так близько, так безпосередно стрічатися раз ураз?

І тому—крім самого признання за труд, за жертвенну працю, котра вичерпала у великій мірі здоровля нашого Епископа—в це десятиліття мудрих і повних батьківської опіки старань о добро Церкви святої і нашого народу— зложім желання і щирі молитви: **Нехай Бог вседобрий і всесильний кріпить нашого Преосвященного Епископа здоровлям, силами, успіхами на многі і благі літа!**

НА АЙТУНСЬКИЙ СИРОТИНЕЦЬ СВ. АННИ

Колекта в Вінніпеґу:

о. др. Кушнір— в. Володимира і Ольги	$74.00
Впр. о. Ігумен Жидан— в. Николая ..	$73.50
Всеч. о. Семчук— Покрови Пресв. Богородиці	$75.00
Впр. о. Вінцентайло— Транскона	$32.00
Панство Кипинських	$5.00
Впр. о. Вінцентайло— Кенора, Онт. ..	$43.00
Впр. о. Винник— Бовзежур, Ман., ..	$13.00
З Елмвуд церкви Пресв. Евхаристії — убрання для сиріт.	

Політичний гумор.— Що таке тоталізм? —Се такий устрій, в якім кожному вільно робити все, до чого не має охоти.

бл. п. о. А. Делярій, ЧНІ.

В день празника Верховних Апостолів Петра і Павла, вчасним ранком, упокоївся в Бозі по короткій недузі у йорктонськім шпиталі, ВПреп. о. Ахіль Делярій, ЧНІ.

ВПреп. о. А. Делярій був перший місіонар Чина Найсв. Ізбавителя Українського Католицького обряду. Уродився в Бельгії 17-го квітня, 1868 року, зложив монаші обіти 6-го жовтня 1889, а на священика зістав рукоположений 4-го жовтня 1896. 28 вересня, 1899 прибув до Канади й розпочав свою місіонярську працю між нашими переселенцями, з початку в Манітобі, а опісля в Саскачевані, в осідком у Йорктоні, в часі, коли то наш нарід відчував найбільшу потребу духовного проводу. В Отцю Делярім знайшли наші вірні правдивого духовного батька й провідника. Свою рену працю у винниці Христовій продовжав у йорктонському окрузі через 35 літ, —майже до послідних днів свого активного життя.

ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМЯТЬ!

Пятернятка Діон з Календер, Онт.

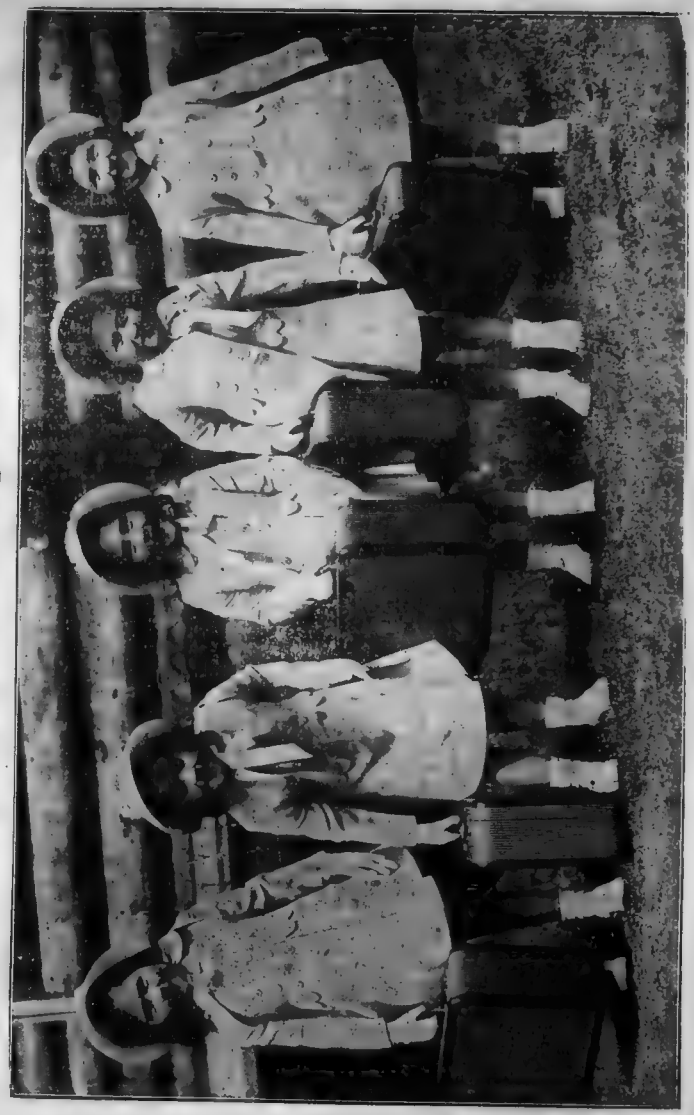

28 мая 1939 пятернятка повічняли 5 літ. Вони католики й французькими. 22 мая вони бачили шрахівську пару. Особливий поїзд повіз їх до Торонта. На образку бачимо як готовлялися до подорожі. Діти тішились.... це перший раз їхуть залізницею.

КРАСА НАШОЇ КАНАДИ— "Я бачив великі міста, величні ріки і широкі ланци гір" —сказав наш Король.... Образок представляє гору Темпел і озеро Розрадж недалеко Бенф, Альта.— гляділь яка це безмірна Божа краса! І це все наше — в Канаді!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 16(40) ЙОРКТОН, САСК. 14 Серпня 1939 Vol. VII, No. 16(40) YORKTON, SASK. Aug. 14 1939

КАНАДИЙСЬКІ ЖНИВА ЗОЛОТІ...

Повні лани золотого колосся—це надія і добро Канади.

Тішаться хлібороби —тішиться робітник в місті.

Коли Бог дає дорід, тоді добро всім.

Коли лани спалені сонцем, з'їлі комашнею і червами —тоді горе всім.

Наша Канада й досі остає здебільша хліборобським краєм.

І від нашої пшенички залежить добробут десять міліонів [illegible]

Цього року Бог благословить працю людий щедрим збором. Надіються пятьсот міліонів бушлів пшениці — надіються виборів в осені.

Коли добро — то добро всім...

Наша знимка представляє лани пшениці біля

Босежур, Ман. Серед повного колосся стоїть панна Рута Ляхтер і усміхається радісно. Сміється високо сонце — усміхаються золоті лани ....

Усміхається ціла Канада — таких ланів богато, богато....

Ціла Манітоба, Саскачеван і Альберта, як лан....

Закінчитиб хіба словами Карася зі "Запорожця":

Ой, збірайтесь працювати,
золотоє жниво жати —
доле! ми тебе благаєм,
щедрою для нас ти будь!

З НАШОЇ КАНАДИ

Центральний морґеджовий банк стає дійсністю

Назначено трох директорів цього банку в особах П. А. Честера, головного управителя Годсонбейської бомпанії, Ф. В. Веґенаста і Дж. А. Бриліянта. Головний уряд банку буде в будинку банку Канади, в Отаві.

Центральний банк буде давати позички компаніям, щоби вони зменшили морґеджі на фармах а також зчеркнули залеглости в певних случаях. Проценти від морґеджів на фармах не будуть вищі від 5%— а на домах в містах 5 і пів %. Всі залеглі відсотки поза два роки—зчеркнуть. Довжну суму зменшуть тоді відповідно до 80% теперішної справедливої оцінки посілости а довг розложать на 20 літ сплати.

Початковим капіталом банку є десять міліонів долярів. Уряд купує всі уділи по $100 один. Не означено дивіденд. Коли будуть приходи, уряд дістане їх— коли банк виказе недобір, уряд поповнить страти.

Таким чином міністер Доннинґ бажає поратувати хліборобів, звільнивши їх від надмірних відсотків та розложивши довги на малі, довголітні сплати. Многі наші люди певно скористають з тих полекшів. Цей закон треба уважати одним з найліпших для хліборобів, які вийшли з отавського парляменту.

КАНАДИЙСЬКЕ ЗБРОЄННЯ

Дост. Аєн Мекензі, міністер народної оборони, заповів, що з кінцем листопада Канада буде мати нових 150 літаків.

Заступник президента Канадийських Національних Залізниць, Роберт С. Вон став урядовим купцем для закупна середників оборони. Ця посада безплатна. Ціль її є зменшити кошти для уряду і забезпечити населення перед надмірними зисками компаній. Коли компанія заробила б на контрактах зброєння понад 5%, тоді надвишку зиску оподатковують на 100%. Іншими словами, весь зиск зі зброєння понад 5% зарібку, забирає влада.

Досвід з контрактом скорострілів брена навчив уряд, що треба бути обережним зі закупном зброї і тому видано особливе законодавство, котре має перешкодити зарібкам понад 5% з того приводу.

"НОВА ДЕМОКРАТІЯ"

Зять дост. Р. Б. Беннета, котрий з розчарування покинув Канаду і перенісся до Англії, бувшого провідника консерватів, котрого будуть довго памятати наші хлібороби, бо за нього повстали так звані "беннет боґі", себто фармарські вози на ґумових колесах зі самоходів) люди мусіли залишити самоходи іза бідноти і стали їздити возами, то бодай колеса попричіпали зі самоходів)— отже зять провідника консерватів, сам богач і дука, дост. В. Д. Геридж— тепер, щоби допечи старим партіям, так консерватам як лібералам, злучився зі всіми, що є тільки противниками давних партій. А для позору утворив собі так звану "нову демократію," в котрій нічого нового нема а є тільки стара як світ— жиряння і злоба. Цю "нову" демократію Гериджа привитали з отвертими раменами комуністи і Ейберґарт. Льоренс Ендерсон, провінціональний провідник комуністів в Альберті, заявив так: "Ми підемо разом з тим рухом!"

Так богач Геридж, кредитовець Ейберґарт, що обіцяв наївним людям по $25. а нічого не дав— і комуністи ідуть разом до близьких виборів, во імя знищення старих партій і.... розбудови комунізму!

Аж диво бере, як деякі люди наївні і безпорадні у своїй злобі. Нічого не навчила їх історія ні досвід життя. Щоб поставити на своїм, готові до всього—навіть до власної руїни. Нашим людям однак належить як найдальше сторонити від того дібраного товариства—Гериджа, Ендерсона і Ейберґарта. Нічого доброго воно не ворожить

ЩО ГЕН. ФРАНКО СКАЗАВ ПРО ПОЛЬЩУ?

Вожд національної Еспанії, ґен. Франціско Франко заявив, що Еспанія зовсім не думає мішатись в европейські клопоти та не піде до війни, колиб така настала.

Впрочім він не вірить, що буде війна.

"Данціґ не варта війни. **Польща з війни нічого не скористає.** Колиб побідили осеві держави, **Польща пропала.** Колиб знова побідили союзні держави, то Росія ніколи не забуде своїх давних посілостий. **В кождім случаю війна для Польщі представляє кінець.**"

Здається, що до тих слів ґен. Франка не треба додавати нічого, так вони ясні і пророчисті.

Від себе позволимо додати тільки це. Навіть, колиб не було війни, Польща вже не довговічна. Мірка Божої справедливости переброана і меч кари вже при дверах....

ЯК ВИГЛЯДАЄ ЧУЖА ПРЕСА?

Наші українські часописі були і є бідні. Для них справа буття чи небуття все актуальна. Нема повного забезпечення, а все удержується— хіба лиш виїмками —долею непомірного труду і жертв одиниць.

В других троха інакше.

8 квітня 1935 помер видавець найбільшої нюйоркської часописі "Ню Йорк Таймс," Адольф С. Охс (жид)— тепер обчислили його майна на суму $12,211,422. Ось так жид доробивсь на американській пресі.

А наш український редактор щасливий, коли матиме кусень хліба на старі літа....

Де тут вина?

Ріжна культура і ріжні культурні потреби суспільности. Америка цінить, дорожить і шанує свою пресу—в нас її покищо тільки толерується....

Зі Золотих Віршів Життя

П. Куліш

Спочивай спасенна душе
у тихій господі,
а ми будем святу правду
сіяти в народі.

Дай нам, мати, те справдити,
що на чистім лоні
сниться дітям непорочним
в грішнім Вавилоні.

Дай нам, мати, доказати,
що ми рідні діти
тих великих, що за правду
гинули на світі!

ДИВНІ ДИВА НА ЦІМ БОЖІМ СВІТІ...

Кождий боронить ся, навіть малий заяць.

З Де Мойн, Айва, подають таке. Коли Лі Ґартман з товаришем поїхали ловити рибу, побачили по дорозі щось дивне. Недалеко заяць якось дивно підскакував. Зупинили самохід і пішли подивитись, що таке. І побачили, як малий заяць боровся з їдовитою гадиною, довгою на пять стіп. Гадина хотіла з'їсти маленького зайчика а мама боронила. І так довго малий заяць боронив свого зайчика, аж вкінці зубами стріпав гадиною і убив її.

Навіть малий заяць боронить своє зайченя! І то перед великим гадом. З нараженням власного життя. Який прегарний примір для людських материй, щоби любили і боронили власних дітий!

АНГЕЛ ХОРОНИТЕЛЬ...

Малий Ален має всього 15 місяців, але вже лазить рачки.

Малий Ален дуже неспокійний і все кудись лізе....

Малий Ален виліз на стіл, зі стола на вікно а з вікна випав прямо на цементований хідник, 15 стіп в долину.

І нічого нічогісенько не сталося малому Аленові— в тім великім місті Торонто. Тільки трошка задраснув язик, щоби мав знак тої пригоди.

Яко ангелам своїм заповість, сохранити тя на всіх путех твоїх....

НЕНАДІЙНА КАРА

Болеслаф Уршуляк, варшавський злодій, хотів обікрасти в трамваю одного чоловіка. Запхав руку в чужу кишеню—і в той сам мент скричав не своїм голосом. Щось вкусило його болючо в руку....

Злодія зловили на місці. А справа виглядає так.

Подорожний мав в кишені білі миші, освоєні любимці. І коли злодій всунув руку в кишеню, білі мишки спробували його пальців дрібонькими зубами.

Так кара за зло є ненадійна і тоді, коли злочинець найменше сподівається.

Папа Осудив Злочин Польщі

В Нюйоркськім польськім деннику Новий Сьвят, у виданні з 1-го серпня, редактор Петро Йоллес, розписався широко, з приводу того що Папа Римський й Апостольський Делеґат, Архиепископ Чіконяні з Вашинґтону, ОСУДИЛИ ПОЛЬЩУ, що збурила православні церкви в Польщі.

Він пише що Апостольський Делеґат вислав такого листа до Епископа Макарія Ілінського в Ню Йорку:

APOSTOLIC DELEGATION
United States of America
3339 Mass. Ave., N.W.
Washington, D.C.

May 16, 1939

The Right Reverend Makarios Ilinsky,
Secretary of the Council of Bishops,
105 E. Houston St.,
New York City.

Right Reverend and dear Sir,

In further reference to your esteemed telegram of January 18th, I beg to inform you that I have received a communication from the Holy See in this regard, in which I am directed to make known that as soon as the destruction of Orthodox Churches in Poland took place, the Holy See took steps to express its *profound regret* for such incidents. I am further requested to emphasize the fact that the *lamentable happenings* were in no way due to the Agreement of June 20th, 1938 between the Holy See and Poland, in regard to the "lands, churches and chapels once Uniate, of which the Catholic Church was deprived by Russia." In clarification of this latter point it may be useful to consult the "Nota" published in the "Osservatore Romano," Number 64, of Friday, March 17th, page 2.

With sentiments of esteem, I have the honor to remain

Respectfully yours,

A. G. CICOGNANI
Archbishop of Laodicea
Apostolic Delegate.

Отже в цім листі Апостольська Делеґація з Вашинґтону заявляє, що вона одержала повідомлення з Ватикану, що Святіший Отець висловив глибокий жаль, зараз як тільки в Польщі збурено православні церкви, що Апостольська Делеґація називає жалюгідними подіями.

Редактор "Нового Сьвята" каже, що польські священики в Америці не можуть протестувати проти листа Апостольської Делеґації з Вашинґтону, але взиває, щоб це зробили Поляки зорґанізовані в польських парохіях і в церковних товариствах.

Він взиває їх, щоб писали, що "з прикрістю приняли до відома" той вислів жалю, який називає "безпідставним."

Становище "Нового Сьвята" є КРАЙНО БЕЗСОРОМНЕ, бо сором протестувати в Америці проти жахливого злочину Польщі, що в розбійницький спосіб бурила церкви.

Слід додати, що проти бурення й руйнування Польщею українських православних церков на Волині, Поліссі й Холмщині виступив був Митрополит Кир Андрей Шептицький і посли Українці з Галичини у варшавському соймі. Також виступила й православна церковна влада у Варшаві й православні посли з Волині.

ГІСТЬ З НЕЗНАНИХ СВІТІВ

На фарму Дана Сольомона впав метеор, ваги 88 фунтів— в Дрезден, Онт.

др. Лука Смит зараз купив той метеор за $4. — оцінили його на $200.

За метеором на небі лишився тільки вогняний слід і дим.

Метеори то відломки зір, що падуть на землю. Неждані і дивні гості....

НАШІ УСПІХИ

"Відродження," протиалькогольне товариство в Галичині, обходило 30 ліття іствування. Товариство, мимо переслідувань польської влади, має 15 філій і 121 кружків. В 1938 видали 101,900 примірників часописів, летючок і календарів.

Католицька релігійно-народна організація **"Скала,"** має в Галичині 27,434 членів, 351 читалень і 142, 503 золотих майна. Головою є дир. Гр. Заморока, писарем др. Лев. Голінатий. "Скала" заложена недавно стараннями Преосв. Хомишина. Однак впливи її вже помітні серед галицької суспільности. В Канаді маємо свободу і можність організації, котрої наші брати в Галичині не мають. Тому до праці, нехай "Скала" буде для нас заохотою!

У Свободі Небилівській, недалеко Калуша, відкрили нове жерело нафти в глибині 700 метрів. Багата наша земля на всякі достатки —тільки діти її бідні, та скитаються по всьому світі. Час надходить, щоби наші богацтва переняли ми— а не чужі наживалися на наших землях. Тому: підготовляймо повстання незалежної Української Держави в Европі!

Українська Католицька Вища Школа в Стемфорді, Конн. дістала право вести колеґію і видавати академічні степені учням. Будується додатковий будинок коштом $20,000. В 1938 р. в колеґії вчило 7 учителів— учеників було 92. З того 23 учні дістали степені на дальші студії в університеті. Це позитивний здобуток наш в Америці і до того самого треба стреміти в Канаді. Наша молодь для нас!

Для віруючого народу, віруюча інтеліґенція. Але ніхто нам її не виховає, коли ми самі її не виховаємо. **Тому дбаймо про нашу бурсу БУК-а в Саскатуні!**

НА ПОЛЬСЬКІЙ СЛУЖБІ

Православний варшавський митрополит Діонізій проводив недавно нарадами комісії для перекладу церковно-слованських книг боогослужебних і св. Письма на польську мову. Сам митрополит доказував потребу такого перекладу— але не сказав, кому і для кого він потрібний.

Ось так доказ за доказом, як православія іде по нитці польської держави і робить все, що Польща тільки схоче. Нема сумніву, що наради у Варшаві з 9 червня цр. мають на цілі тільки ополячити православних при помочі їхньої таки церковної влади.

Так діється там, у Варшаві....

А ось що робить православія тут, по цім боці великого моря?

"Націоналіст" з Ню Йорку ч. 125 з 5 липня ц.р. на стор. 3 подає таку промову православного духовника: **"Не робить ріжниці,** чи націоналіст, чи радикал-соціяліст, а навіть і комуніст, коли він українець, він добрий всім разом треба нам вести національну працю." Аякже— для них "не робить ріжниці" — навіть комуніст! Ось маєте православія тут вже, в Америці! Навіть сам— дияволдля них також "не робить ріжниці.... Така це віра! І така це служба— кождому, тільки не Богові!

ВЕРНУВ ДО ЦЕРКВИ

Тому 31 літ Аантін Джерачі відійшов від Церкви і більше до церкви не ходив.

Тому 14 літ його жена заслабла на ноги, окалічіла і волоклася по землі. Аж прибула до нової гроти Пречистої на передмістя Ню Йорку, Бронкс. Там скупала ногу — і виздоровіла.

о. П. Льомбардо каже: "Я негоден пояснити того нічим, хіба чудом. Кождий знає, що вона була калікою. Нараз бачимо, як біжить, наче молоденька дівчина...."

Чуда діються також тепер, в цім XX століттю і серед многолюдного міста.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 35, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Вл. Кушнір

ТРАГЕДІЯ ЧЕМБЕРЛЕЙНА

Чи буде війна чи ні? Це питання знова занимає уми людей та сторінки світової преси, а радійові звідомлення кожного дня тиснуть напруження політичної атмосфери в гору як мало коли перед тим. Політичні змагання між державами згілядно між їх провідними мужами досягають свойого найвищого зеніту. Раз виступають вони наче цей громовий ґураґан, що несе з собою огонь руїни і смерти, другий раз притаюється, маскується "мировими кличами" тільки на це, щоби приспати чуйність свойого противника.

Серед тих так складних політичних та дипльоматичних відносин, здається, правдою є, що ані один з відвічальних державних мужів не плянує війни для свойого народу. Правдою є, що ні один нарід війни не хоче і правдою є, що війни всі бояться. Всеж таки небезпека війни існує. Небезпека війни існує саме тому, що котрий небудь з державних мужів може зробити дуже легко мильний крок в одному з двох напрямів, які опреділюють розвій історії кожного народу. Котрий з нинішних державних мужів може стреміти до нагальної та радикальної зміни теперішного політичного положення, не доцінюючи дійсности життя, яким воно є, і тоді напевно доведе до війни, або бажаючи вперто задержати стан посідання, який сам собою не є до вдержання та не доцінюючи знова дійсности життя, може рівнож довести легко до конфлікту.

Нинішне політичне життя вимагає від державного мужа кожної держави незвичайно бистрого і практичного ума, щоби він умів піти на компроміс з дійсністю життя.

Кожний чесний і шляхотний чоловік мусить признати, що Премієр Чемберлейн не є особисто заінтересований в дипльоматичних чи політичних ускладненях світа. Він, може більше як хто інший, Гітлер, чи Мусоліні, оживлений шляхотністю ідеалу, щоби зробити нинішний світ ліпшим, як він ним є. Мимо свойого поважного віку, він є молодечою енерґією що працює на широкім міжнароднім полі. Коли приглянемося близше тій праці державного велико-британського мужа, то здається, що ні один з сучасних державних мужів інших держав не працює серед так трагічних обставин, серед яких приходиться працювати старому Чемберлейнові.

Поза природними силами британського народу, які домагаються спокою і задержання Велико-Британської Імперії такою як вона є, є група певної кляси людей, що свідомо стремлять до війни. Під впливом цеї групи людей, Чемберлейн є під постійною пресією. Це ціна, яку мусить платити державний муж Англії за демократичний, парляментарний режім.

ХТО Є ЦЯ ҐРУПА ЛЮДЕЙ, ЩО ТИСНЕ АНҐЛІЮ ДО ВІЙНИ?

Які вони мають в тім свої цілі? Це вороги Христа, що працюють постійно і пляново для викликання війни, вибраючи жертвою в тім случаю Чемберлейна. Це комуністи, яким демократичний устрій Анґлії позволив на широку скалю ділати під назвою популярного фронту. Популярний большевицький фронт так далеко розводнив анґлійську суспільність, що Анґлія сьогодня має всі познаки народу в занепаді, в декаденції. Прихильників дальшого розводнення анґлійської суспільности в роді Лойд Джорджів, Іденів, Сінклерів, Чорчгілів є там много.

Всі вони, як бачимо нині, стоять рішучо і недвозначно за війною. Крім большевицького популярного фронту є ще інша кляса людей, що дуже бажає знищити в Анґлії все що християнське. Це певна ґрупа жидів. Одні з них бачать в лібералізмі можливість цілковитого опанования анґлійського життя Належать тут жиди, міліонери, богаті і впливові. Другі піддержують усіми силами комунізм, як струю, що хоче знищити християнський порядок. Ніхто з цеї ґрупи жидів не уважає себе ані комуністом ані лібералом, однак всі вони попирають одно і друге, бо всі вони вірять, що це найкраща дорога розводнення анґлійської суспільности а відтак дальшої її руїни.

Ця ґрупа людей у своїх потягненнях йде дальше. На руїнах християнства і анґлійської суспільности, вона хоче збудувати "сильний новий Єрусалим" який не буде ані ліберальний ані комуністичний, а радше грошева диктатура під контролею жидів. Рука в руку в тими темними силами працює цілим фронтом анґлійська масонерія.

Треба тут завважати одно, що всі ці крикуни за війною, мають одну спільну черту: ненависть до Християнства. Ця ненависть до християнства є властиво підкладом усіх політичних напружень Анґлії. Поза партіями і кличами там йде завзята борба: між церквою Христа, що обнимає всіх людей доброї волі і між Льожами діявола, що є в борбі проти Бога.

Серед тих обставин, Чемберлейн зачав свою політику дуже гарно. Він зачав політику мира. Мінхен, це перший успіх його політики. Це була політика компромісу з життям, з дійсністю, яка назріла. Вона була побудована на дійсному стані обставин Середньої Европи. Безсумнівна перевага 85 міліонів німців в Середущій Европі, серед маленьких та штучно створених держав, мусіла або поширитись або вибухнути. Чемберлейн вибрав мир і стійність. Це не була капітуляція Анґлії в Мінхен, це була реальна політика Чемберлейна, котрий сам сказав на бенкеті в його честь в Італії: "Я не можу поставити до війни мойого народу. Бо війна програна, це кінець Імперії, а коли ми війну виграємо, то це може означати ще щось гіршого." Він мав на думці: усунення християнства в Анґлії та тріюмф большевизму.

Таке становище Чемберлейна не подобалося темним силам Анґлії. Коли Гітлер заняв Чехословаччину, тоді вони пішли цілим фронтом на Чемберлейна. Певним є, що Гітлер бувби забрав Чехословаччину навіть без конференції в Мінхен. Треба було тільки довше заждати і бути більше терпеливим, то що сьогодня виказує провідник Німеччини відносно Данціґу і Польщі. Побіда ґенерала Франка в Еспанії, це, здавалося, смертоносний удар для інтернаціональної большевицько-ліберальної-масонської кліки.

І тут вачинається трагедія Чемберлейна. Під напором Ідена, Чорчгіля та інших, Чемберлейн покидає політику замирення і стає на становищі старої шорсткої політики. Крикуни за війною ликують, тішаться. Вони знають, що тепер один схиблений крок Чемберлейна, це значить війна, якої він рішучо не хоче. Нині вимагається від Гітлера і Мусоліні дуже зрівноваженого осуду та державницького такту, щоби до конфлікту не допустити. Ситуація стала подвійно небезпечна від часу, коли Чемберлейн зачав залицятися до Совітської Росії. Совітська Росія, хоч сама за всяку ціну хотілаби бути здалека від війни, то з другої сторони думка про всесвітну революцію, поза межами Росії, в неї ще невигасла. Над Европою і світом знова тінь грози.

Чемберлейн в тих складних обставинах не показався великим мужем. Не вмів опанувати ситуації та не вмів накинути свойого осуду інтернаціональній кліці. Він пішов сам на компроміс з силами смерти місто цього, щоби злучитися з силами життя. В послідне, здається, хотів ще завернути на дорогу замирення, коли недавно світова преса рознесла вістку про певні переговори між секретарем торговлі Гаценом а німецьким торговельним висланником Вольтатом. Та тут знова большевицько-масонська преса вчинила такий вереск, що бідний Чемберлейн руками і ногами відпекувався, що жадних мирних переговорів між Анґлією а Німеччиною не було і бути не може, хоч в дійсности всі переконані, що така бесіда була.

Чемберлейн під впливом большевицько-масонських сил уляг і поручив нині свойому

(Продовження на стороні 11)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Серпень, 1939

14, понеділок — Серпень. Проісх. Ч. Хр. Мак.
15, вівторок— Пер. Мощей Стефана Архід.
16, середа — Ісаакія, Далмата і Фавста
17 четвер, — 7 молодців у Ефезі мч.
18, пятниця — Евсиґніяісп.
19, субота — Преображення Господнє
20, неділя — 12 по С., Дометія і Пассива
21, понеділок — Еміліянаісп.
22, вівторок — † Матія ап.
23, середа — Лаврентія мч.
24, четвер — Евпла мч.
25, пятниця — Фотія і Анікити мч.
26, субота — Максимаісп.
27, **неділя — 13 по С.,** Міхея прор.
28, понеділок — Успення Пр. Богородиці
29, вівторок — Перен. Нерукотв. Образа
30, середа — Мирона мч.
31, четвер — Флора і Лавра мч.

УСТАВ

17, пон.— Муч. Макавейських, **початок Спасівки.** Винесення Чесн. Хреста, ап. 125 і 330, єв. Ів. 60 і Мат. 38. водосвяття на памятку Хрещення України, ризи фіолетні.

19, Преображення— Всеночне, утр. єв. Луки 45, на Сл. Б. ап. 65, єв. Мат. 70, благословення овочів.

20, нед. 12 по Зісл.— гл. 3, єв. воскр. 1., на Сл. Б. ап. 158, єв. Мат. 79.

27, нед. 13 по Зісл.— гл. 4, єв. воскр. 2, на Сл. Б. ап. 166, єв. Мат. 87.

28, Успення— Всечнонє, на утр. єв. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, єв. Лук. 56, благосл. зілля.

о. др. В. Кушнір

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ

Евангеліє Матея зач. 70.

Одного разу взяв Ісус Петра і Якова і Йоана, його брата і повів їх самих на високу гору. І переобразився перед ними, і засіяло лице його як сонце а одежа його стала біла, як світло. І се явились їм Мойсей та Ілія, що розмовляли з ним. А Петро звернувшися до Ісуса, сказав: Господи, добре нам тут бути; коли хочеш, построїмо тут три намети, тобі один, Мойсеєві і один Ілії. Як він ще говорив, се ясний облак отінив їх і се голос з облака казав: Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі. А ученики почувши впали на своє лице і дуже полякалися. І приступив Ісус і діткнувшись їх, сказав: Встаньте і не бійтеся. Коли звели свої очі, нікого не бачили, тільки самого Ісуса. І як вони сходили з гори, наказав їм Ісус, кажучи: Нікому не оповідайте сього видіння, доки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.

НАУКА

Щастя чоловіка, коли він стоїть з Христом

Господи, добре нам тут бути.

Св. Петро у захваті радости сказав до Ісуса: Господи, добре нам тут бути. Ісус Христос в любові до нас, радо уділяється нам і велить нам тішитися Його присутністю. Ця радість з присутности Ісуса часто уділяється нам в часі нашої молитви а в особливший спосіб, вона вявляється тоді, коли чоловік приступає до Тайни св. Евхаристії, до св. Причастя. Коли Христос уділяється нам чи то в нашій молитві, чи то тоді, коли приступаємо до Пресвятої Евхаристії, то Він нас передовсім за ціль скріпити нашу віру, потішити нас— в тій долині сліз—помочи нам нести наш хрест серед терпінь та наших немочей, оживити нашу надію іти за Ним, де би Він не був, глядіти на Нього і посідати Його в небі.

I. З Христом підчас молитви.

1. Молитва, це Тавор, це піднесення нашого серця до Бога, це щирість, яку маємо з Богом. Ісус, правдиве боже сонце, що своїми лучами освітлює наш ум і в цей спосіб помагає нам краще розуміти таїнства нашого спасення. Отріває наше серце, запалює його божою любовю і засіває там зерна християнських чеснот. Підчас молитви душа наша є наповнена світлом і божими ласками, вона тоді весела, скріплена і освячена. Душа підчас молитви чує, що вона є в присутности Бога, тішиться Богом і кличе зі Св. Петром: Господи, нам добре тут бути. Коли людська душа раз зазнає розкоші молитви вона чується утомленою присутністю сотворінь, вона хотілаби завсігди спочвати у стіп Спасителя, щоби до Нього говорити і щоби Його слухати, подібно як це було з Магдалиною у Витанії.

2. Тут однак треба певних зусиль. а) Треба, щоби душа була шляхотна, щоби відреклася річей чи забаганок світа та щоби мала силу і здібність взноситися до гори, шукати самоти, де Господь хотівби з нею говорити. б) Щоби була чистою, значить, щоби уникала гріха: БЛАЖЕННІ ЧИСТІ СЕРЦЕМ, БО ТІ БОГА УЗРЯТЬ. в) Треба, щоби була покірна і мила. Води ласки спливають долинами аж до самих низів, а не остають на верхах гір: Від гордих Господь скривається і віддаляється: ТИ ЗАКРИВ ЦЕ МУДРИМ І ВТОРОПНИМ А ВІДКРИВ МАЛИМ. г) Вкінци душа людська повинна бути в молитві постійна, якими були Апостоли в світлиці, коли ожидали Зіслання Святого Духа. Бідна вдовиця в Евангелію тому, що була витревала у своїй просьбі, діждалася вислухання своєї кривди.

Злий дух працює цілою своєю силою, щоби нас відвести від молитви. Щаслива є душа, що має силу видержати проти злобних змагань.

3. Кілько є таких душ? Кілько є таких сердець, що ніколи не зазнали цього правдивого щастя в молитві?

А однак для всіх є нагода цего великого щастя. Всі можуть молитися, можуть найти Ісуса всюда при кожній нагоді. Йдім проте до молитви, подібно як Апостоли на гору Тавор, молімся і скажім зі св. Петром: Господи, нам добре тут.

II. З Ісусом в Пресв. Евхаристії.

1. Ніхто не може виказати ніколи більшої любови, як Христос, коли установив Пресв. Тайну Евхаристії. Господь є щедрий з нами. Много дає для всіх; може найбільше дає для негідних і невдячних, для тих, що не хотять нічого знати про Нього. Коли дав нам всі свої ласки, дає відтак для нас цілого себе .. отсе боже діло!

Пресвята Евхаристія, це найвище діло, найвищий дар, який Ісус дав для чоловіка: Ісус остається між нами, щоби нас потішати, скріпляти, щоби жити з нами інтимним, внутрішним життям.

В Пресвятій Тайні Евхаристії, скривається Христос, під змінними видами, однак віруючий християнин-католик очима своєї віри пізнає свойого Учителя. З якою любовю зближається до Нього, віддає Йому честь і пошану, слухає Його, говорить до Нього з довірям і простим серцем: Господи, скажи, твій слуга слухає. Господи, що хочеш, щоби я зробив....

2. І хто може висказати радість душі тоді, коли Христос уділяється її в Тайні Пресвятої Евхаристії, тоді коли душа є співучасником Божества, коли одержує запоруку щасливої вічности? Святе Причастя, це передсмак раю. Приймати Святе Причастя, це значить радіти на хвилину з Тим, що творить радости безконечні, щасливість Ангелів, Святих в небі, що хоче бути запорукою також і

нашого щастя в небі. Щасливі ці душі, що находять Христа в Тайні Пресвятої Евхаристії.

3. Щоби вислужити собі цю велику ласку, вимагається від нас великої віри, чистоти серця, глибокої покори. І тому можемо відважно сказати, що мало є таких людей, щоби тішилися цею духовною розкішю. Многі задля браку любови, віри, покори, чистоти серця відказуються іти до Христа. Інші знова зближаються до Христа однак не з належною пошаною. Кілько з поміж вас можуть сказати: Господи, нам добре тут.

III. З Ісусом в небі.

1. В небі з цілою правдою зможемо сказати: Господи, нам добре тут. Тут мій відпочинок во віки. Там побачимо Христа не під заслоною Його прославленого чоловічества, але в цілім блеску відвічної слави, по правиці Вітця. Там Він запрошує нас всіх, як своїх співнаслідників, приготовляє нам місце, після обіцянки, яку дав своїм Апостолам: ІДУ ПРИГОТОВИТИ ВАМ МІСЦЕ.

2. Якщо хочемо осягнути цю щасливість в небі маємо а) бути чисті і святі, б) далекі від земських річей і в постійному бажанні всього того, що святе і небесне; в) покірні і віддані волі Господній; г) шляхотні і терпеливі в досвідах і противностях.

А тепер подумайте, що буде з вами? Чи підете до неба? Так, напевно, якщо будете вірними Христу. Будьте в лучности з Ним в молитві і в св. Причастю. Памятайте, що жити без Христа, це найстрашніше пекло, а противно жити з Христом, це розкішний рай.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

14, 15 і 16 серпня 1649 гетьман Богдан Хмельницький розбив ляхів під Зборовом. І тікали тоді ляхи і тремтіли аж за Вислою. А коли й там будуть кричати, то й там їх найду— казав великий гетьман. Сидіть і мовчіть ляхи! Так колись наш гетьман приказував ляшкам-панкам і той час вже недалекий, коли знова тікати будуть вони зпід Зборова і Львова і Перемишля, і відусіль, як широка і далека наша земля.

21 серпня 1919 Українська Армія займає Київ. Але вже вскорі після заняття стрічають наші частини денікінців і знова починається бій—рание з червоними, тепер з білими москалями. У висліді того бою, наші війська залишили Київ і відтоді досі матір українських міст в неволі.

ПОМЕР о. ПАВЛО РЕШЕТИЛО

Прийшли вісти сумні, невеселі, що в Ковелі, в Галичині, помер наш добрий колись знакомий, один з перших організаторів і приятелів БУК-а, наш довголітний місіонар в Канаді —всеч. о. Павло Решетило. Знають його наші люди в Манітобі, знають в Саскачевані, знають в Альберті. Неодну кришку свого здоровля лишив він на прерії, неодин раз недоспав і недоїв. Аж вкінці залізне здоровля о. Павла стало недомагати. Він дістав вибухи крови, а потім операція оказалась конечно. Тому вісім літ мав першу операцію в Брендоні, потім прийшла друга, вже недавно —дуже тяжка. Хорий о. Павло був на грані смерти і тоді зробив обіт для св. Терені від Дитятка Ісус. Чудесним прямо способом прийшов назад до сил, а недавно виїхав до Рідної Землі і там спочив по довгих трудах на заслужений і тихий спочинок аж до дня того....

І так наче бачу о. Павла, як часто жартує, а вмів жартувати, навіть в днях слабости, навіть серед тяжких болів. Все погідний, все вмів найти вихід, все рад послужити. Щирий і вірний друг до кінця. В його домі на Кадворт, Саск. ми писали перші відозви БУК-а там формувався перший ініціятивний комітет, що згодом скликав перший з'їзд БУК-а. Все гостинно приймав, тішився нами, помагав радою і живим словом, помагав грошем. Наш добрий, щирий о. Павло. Але життя не було все вдячне для нього. Перейшов многі клопоти— ще від перших студій на університеті у Львові. Був час, коли австрійська влада на польські доноси увязнила покійного, як одного з учасників бійки у львівськім університеті, коли це від стрілів ляцьких убійників погиб наш студент бл. п. Адам Коцко— і коли двері австрійських університетів стали для о. Павла замкнені. Тоді за радою Митрополита о. Павло перейшов на дальші студії до Риму і там покінчив богословію і там дістав свячення. Мав велике знання обставин людий і дуже цінив память бл. п. Папи Пія XI —все казав, що це був святий чоловік. Все з найглибшою пошаною говорив про Митрополита Андрея, але говорив також часто про свої трагічні переживання на Толстой, Ман., коли вже не ляхи, але свої яничари, підбурені і темні хотіли його вбити таки в церкві на саме Різдво. Не так тії вороженьки, як ті добрі люди....

І всюди, де покійний був в Кандаі, полишив по собі гарні будівлі церковні, закріплені громади, освідомлених людий. Всюди однак довелось йому також зазнати також горя і прикростий від своїх "добрих" людий. Ці прикрости, а далі підорване здоровля спричинили виїзд покійного до Галичини, хоч Канаду любив, як другу вітчину і в листах з Галичини виявляв тугу за Канадою. Все мріяв, що ще верне. Але Бог рішив інакше. Серед плакучих верб і беріз, в теплій галицькій землі спочив наш незабутний дорогий о. Павло. І коли ніяк інакше, то бодай щирою молитвою виразім нашу добру память про нього— в церквах, де він працював, відправмо панахиду за упокій душі,— нехай це буде наш вінок з Канади, від БУК-а і від всіх вірних дітий! Вічна Йому Память!

ДО СТІП ТВОЇХ...

До стіп Твоїх, Діво Пречиста,
Схилилася вся краса мая
Головки цвітів, зелень листа,
А з ними вся душа моя.

З леготом вітру спів пташини
Крізь море світла йде до Тебе,
А з ним несеться ген до неба,
До Тебе—Мати, зойк дитини.

Теплом любови збуди весну
У серцю скованім ледами;
Зтопи леди, нехай слезами
Впадуть на душу і воскреснуть
І часв росами зроси цвіти
Віри, надії і любови,
Щоб ними душу пристроїти
Для Тебе в час весни-обнови.

Та з подихом бурі в поли
Найкраща цвітка ледеміє,
Будь мені захистом, Маріє!
Щоб серця май не згас ніколи
Як бурею покус повіє!

О. Г.

Проповідь на Успення Димтра Туптаденка з 1717 р.

В місяці серпню, в самий час жнив, коли пожате жито вяжуть в снопи, везуть до стодоли і в стоги складають— небесний Господар також зібрав з лану свою найкращу духову пшеницю і веде нині до вишньої житниці, з радістю. Св. Письмо каже, що село це світ, поле це дочасне життя на землі, пшениця праведні, колосся їхні добрі діла, жниво кінець життя, серп наш смертний довг. Всього того творець і господар, Бог. А Бог не залишає господарства, трудиться живком. "Отець мой ділаеть, і я ділаю"— каже Христос. Його власна нива, це преблагословенна Діва і пречиста, про котру Церква каже: "Клас прозябшая божественний, яко нива незоранная." Певно, що нива ця через 60 літ свого туземного буття видала обильне колосся пшениці, гідне небесної житниці. Тому добрий Бог дає певний день для свого жнива, цей день 15 серпня і виводить ділателей на свою жатву, ангелів лики. Бо жателі є ангели і збирають найкращу зі всіх зборів пшеницю, пречисту і преблагословенну Діву Богородицю, збирають її заслуги і звозять до житниць небесних. А збирають все разом, спільно— бо славлять її успення власти і престоли, начала і господства, сили і херувими, і страшні серафими. На цей збір підемо й ми

(Це виїмок з прегарної староукраїнської проповіди, котра й нині не втратила свіжости красок, ні глибини чуття. Вміли наші предки славити Пречисту!)

- СВІТОВА ВИСТАВА В НЮ ЙОРКУ -

Знимка подає загальний вид вистави, котра простягається на просторі 1216 акрів. Є там безліч більших і менших будівель, з більшим чи меншим смаком і богацтвом уладжені.

На образку бачимо Виставу в сторону заходу, на овиді хмародери дільниці Менгеттен. В куті на право є будинки Стейтів а дальше навколо будинки чужих націй.

В середині видно перисферу і трайльон, а за ними будинки новітного промислу.

Пересфера це велитенська куля, зверху вся біла, до котрої входиться серпентиною. В середині є рухома підлога, що крутиться кругом нутра перисфери. Внутрі долом є вид світа, що прийде— нових вигод, достатків, здобутків техніки. Нові доми, нові дороги, усталені ріки, осклені дерева, дивні самоходи, скляні доми.... Над тим сяють зорі, місяць—потім ясніє, розвиднюється і світить сонце дня. А рухома підлога весь час крутиться з вами.... Грає симфонічна орхестра —говорить, здається надземний голос, грімко і різко про нове життя на землі. І голос, і музика, і зміни світла і дивні краєвиди перед вашими очима зливаються в одно— велике, ціле, чарівне і незабутне. Так буде виглядати життя на землі!

І коли ваш круг обїзду скінчився, то ви прямо не помітили коли. Виходите верхом перисфери, переходите горою серпентини і бачите широкий вид вистави. Переходите трикутний стовп і дорогою навкруги за яких 15 мінут зійдете назад на землю. Здається, що вийшли з країни казки— такої близької і красної, і такої неухвитно далекої ще тепер для нас.... Перисферу видно майже зі всіх боків вистави і де ви не булиб, можете після неї орієнтуватись.

— — —

Другий образок представляє водограї, озеро і світла у части "Острівці Народів." Кругом находяться будинки поодиноких націй, в котрих зібрано все, що даний край має найкраще і найцінніше. Без пересади можна сказаті, що звезено тут все, що найліпше на землі. В тих будинках будемо старатися частино описати все, по черзі (зібрані неописані богацтва матінки землі— всякі роди поживи, волокон, каміння, звірів і птиць та гадів. В деяких побачите цілі стіни вибиті і прикрашені правдивими діямантами, незвичайної краси—і величі. І так Бельгія виставила великий діямант "Зоря Сіону," що має 12,62 каратів— але другі держави не остали також позаду. Франція красою взорів і добором каменів доходить до фінезії під тим оглядом.

А деякі країни виставили свої богацтва ще просто, грубо— але накопичено. Видно, що вони ще молоді, сильні, туті, доперва розвиваються— але перед ними великі можливости. Південно американські республики, між ними Бразилія і Аргентина дивують вас многістю своїх дібр— цегли зі золота, цілі коробки дорогих каменів, всипані щедро, так як в нас горох— дивні ростини і ріжнородність поживи прямо придавлюють.

Однак частина духа людського на тій виставі досить скромна.

"Храм релігії," так називається будинок присвячений для всіх, що "вірять і почитають Бога"— дуже скормний. Тільки одна стіна, задна, наче золотий іконостас— а решта лавки і великий передсінок на колюмнах, під отвореним небом. Дуже скромні малюнки на стінах, під колюмнами. Навіть образу Христа не видно..

І може добре, що "Храм релігії" такий простий і скромний. Прямо отверезує своєю простотою і скормністю по тім всім, що ви виділи зараз по боках. Входите сп'янілі надмірністю земних дібр— і стаєте в мент тверезі. Промовляє до вас тут Дух— вічний і незмінний, Творець всіх дібр. Тут можете спокійно усісти і думати....

А недалеко грають фонтани світла, переливаються струї в затоні електрики, виблискують ріжнокольорові стіни павільонів, дивні різьби і дивні фрески.

Дивні події говорять до вас зі стін, дивні числа і дивні слова.

Кличі і вислови найзнаменитших мужів світа промовляють до вас зі стін величних будівель. І нагадуються вам слова св. Августина, вписані в павільоні "Людина": Подивляємо великі моря, подивляємо ріки і ліси і луги,— але зі всіх див на світі найдивнійшим дивом є чоловік!

І коли бачите штучний водопад Вікторії, котрий уладила півд. Родезія в куті забавової частини—і коли увійдете в сутінь будівлі, де споруджено скали і відтворено водопад води, довгий в Африці на одну і чверть милі, а високий на 386 стіп— відтворено тут, на Світовій Виставі в Ню Йорку, в будинку, серед тропікальної ростні і чудового освітлення, де перевалюються маси тисячів гальонів води кождої секунди— ви тим більше розумієте слова св. Августина, що найбільшим дивом зі всіх див є все таки ЛЮДИНА.

о. Ст. Семчук

Україна Живе!...

Живе наша краса, живе наша сила!

Живе чиста, нескверна краса душі народу, його будучі матері, його теперішні дівиці!

Живуть наші юнаки здорові, тверезі, тугі і буйні силою, як краса України, як її воля до життя, як її непоборність і непокоримість!

Це той "багатий скарб чуття й любови," оспіваний нашими поетами.

Україна живе!

Так свідчить дійсність життя.

Так говорить нам рідний гомін— через ріки і моря і гори.

Україна живе і буде жити!

— — — —

Красою—чесностою—працею—силою всемогучого Бога і правдою його.

Частину тої краси і сили зможете побачити, коли підете на фільму під тим самим наголовком, яку тепер висвітлюють в Канаді панове Ґерич і Федик. Оці наші образки взяті з тої фільми.,

Побачите Карпати наші— не лише цей один образок, де видно як наші леґіні трембітають біля дзвіниці— або де хлопці перевязують збіжжа рублем— але побачите картину за картиною рідної сили і краси— картини незабутні, такі рідні, такі гарні....

Частинку тої України понесете в серці на віки.

СВЯТІСТЬ КАТОЛИЦЬКОГО ПОДРУЖЖА

Монтреальський судця Алфред Форест у вищім судді уневажнив 28 липня 1939 подружжа Лаврентія Бержерон (католика) і Вільгельміни Крикльов (протестантки), тому що вони вінчалися перед протестантським духовником. Вінчалися вони 1930 року в англіканській церкві св. Мартина, а вінчав їх духовник Р. В. С. Говард.

Судця вирішив, що подружжа католика і некатолички перед некатолицьким духовником згідно з канонічним правом є неважне в провінції Квебек.

Застановімся всі, а як нас є часто під тим огнядом?

Чи молодята думають про важність святої Тайни Подружжа— чи може часто беруть верх мильні обрахунки,—щоби дешевше....

Католицьке подружжа є все Тайною — отже одно і нерозривне аж до смерти. Святих Тайн не може звершувати той, хто не має до того правної власти— значить, важних свячень. Поза Католицькою Церквою, де збережено засаду і тяглість благодатних свячень від часів св. Апостолів досі — в жадній іншій Церкві тої тяглости і благодатности нема!

І тому Церква не може признати за важне подружжа, котре важним не є, бо давав його духовник без важних свячень. Так само як не можете признати за важну монету, котра з олова— хоч вона подібно виконана як правдива.

На тім самім становищі стоїть уряд провінції Квебеку, католицький уряд.

Супроти того уважаймо на гідність св. Тайни подружжа та на її важність— родичі молодят та молодята самі!

Політичний Гумор.—Дневникарі до президента Гахи: Пане президенте, хто то властиво зімлів, ви чи канцлер Гітлер в часі відомої розмови в Берліні? — Канцлер також зімлів, зараз по мені, як тільки побачив, що я зімлів: бо він має дуже чутке серце.

Чумор.— Чи мігби ти мені сказати, яка ріжниця між "мало" і "багато"? — Можу сказати. От впр. цегла: коли будувати дім, то одної цегли мало, але коли з третього поверха впаде комусь цегла на голову, то се багато.

У лікаря.— Чи ваша жінка має твердий сон, чи легкий?

— То залежить: Коли плаче дитина, то вона спить, як забита і я мушу колисати дитину а коли я прийду додому вночі пяний, то вона зараз будиться і сваритьcя зі мною.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗА НАШУ БУРСУ В САСКАТУНІ

Нам треба віруючої інтеліґенції!

Бурса БУК-а в Саскатуні є тим місцем, де виховуються кадри нашої будучої провідної верстви, наших професіоналістів, лікарів, адвокатів, промисловців, банкирів, урядників....

Чи можемо заперечити конечність і необхідність такої установи для 186 тисяч українців католиків?

Цего ніхто не зможе— але можемо часто недоцінювати і легковажити ту справу.

А вислідом такого легковаження може бути підіспана чуйність, байдужність жертви і неохота труду, що можуть справу загирити.

Тому під кінець вакацій ПРИГАДУЄМО, КЛИЧЕМО І ПРОСИМО ВАС УСІХ — УСІХ — кому справа доросту нашої інтеліґенції не є чужа ні далека серцю— хто дорожить будучністю святої Церкви нашої в Канаді, хто бажає дійсної кращої будучности— розрухайте справу бурси БУК-а в найкращім розумінню для справи.

Заохотіть студентів, щоби приспали вже тепер свої прохання і заяви про мешкання в бурсі. Заохотіть родичів, щоби до бурси прислали своїх синів. Заохотіть загал, щоби про це думав, дбав і не занедбав тої преважної справи.

Духа не гасіть!

Великого бажайте і велике здійснюйте!

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а ч. 75, Ґарленд, Ман.

Заряд нового відділу молоді БУК-а в Ґарленд, Ман. є такий:

Голова— Іларіон Скіпець

Заступник — Петро Лівицький

Писар — Настя Мошенка

Скарбник — Стефан Фик

Відділ живе так довго, доки працює. Новому відділові бажаємо—праці і труду! Так виробляться сили, засталяться воля, навчуться здобувати долю і нею володіти.

ГУДІВ, САСК.

1 липня парохіяни церкви св. Арх. Михаїла зійшлися з рисалями, кількох приїхало фірами, і виконали на цвинтарі невеличку а гарну могилу, поставили хрест з написом "Борцям полягли за волю України."

2 липня була в нас відправа. Тиху Службу Божу правив впр. о. Гаврилюк, співану співав всеч. о. Д. Олійник. Проповідь голосив о. Гаврилюк, ЧНІ.

По Службі Божій всі з процесією (несли чотири вінки), пішли походом до могили. Ішов молодечий відділ БУК-а і відзнаками на грудях і дівчата Марійського Союзу з медаликами. Порядок був взірцевий. Похід ішов дві милі від церкви, по дорозі співали. На могилі Отці посвятили хрест та відправили панахиду. о. Гаврилюк мали дуже зворушливу проповідь.

Вінці складали по черзі— мужчини БУК-а, Сестрані, юнаки БУК-а і дівчата Марійського Союза.

— — —

Контест промов молоді БУК-а був згодом. До контесту стали 6 хлопців і 3 дівчата. Теми були такі:

М. Вурак— Крути.

Д. Пятляк— ВУК і Нація (пояснив, що зробив і що ще може зробити БУК для народу).

Ф. Денисюк— Сектанство (в народі, в церкві, в товаристві), а БУК.

В. Музика—Лицарі (про лицарське шляхотне виховання молодців БУК-а).

І. Давидюк— Назва БУК і що вона означає.

Гр. Музика—ВУК пробудителем народу. Згадав, які товариства ми мали передтим і що вони зробили. Що БУК зробив за час свого істнування.

панна О. Давидюк— Св. Ольга, чим вона для нас і як її треба наслідувати.

панна А. Перейма— Св. Володимир Великий, як приняв Христову віру і як охрестив наш нарід.

панна М. Музика— Прикмети католицької дівчини, чим вона є, які повинна мати прикмети і як поступати.

Першу нагороду з хлопців признали судді В. Музиці, другу М. Бурак а трету Ф. Денисюкові. З дівчат першу нагороду одержала панна М. Музика.

Присутні вислухали промов дуже уважно, подивляли свою молодь. Бесідників надгородили гучними оплесками. Все закінчилось коло 6-ої вечір. За все належить щира подяка нашому отцю місіонареві і патріотові впр. о. Дм. Гаврилюкові, ЧНІ., котрий працює ревно і для вічного і для дочасного добра українців в Канаді.

Е. Перейма.

Чому в морі вода солона? — Професор: Хто знає, чому в морі вода солона? — Учень: Я знаю! Бо в морі живуть оселедці!

ЛІТНИЙ З'ЇЗД БУК-а в Канорі, Саск.

Окружний з'їзд БУК-а в Канорі був їй липня, ц.р. Людий приїхало богато з далеких парохій, так що церква підчас богослуження була переповнена і многі стояли на дворі. По Службі Божій було посвячення дзвонів, котрі куплено старанням Сестриць.

Обід був в Парохіяльнім Домі. Потім відкрито наради БУК-а. Збори отворив голова канорського відділу БУК-а, п. Грицак. По вступнім слові закликав до слова римо-католицького священика о. Бойл-а, котрий говорив про католицьку віддільну школу в Канорі. Права дозволяють нам мати свої віддільні школи, лише треба за тим упімнутися і посвятити троха труду. Бажає нам успіху в тім напрямі і обіцює поміч від своєї громади.

Предсідник привитав нового пароха всеч. о. Пасічника і попросив до слова. о. Пасічник каже, що тішиться, бо найшов тут щирих працівників для Христа а це додає йому сил до праці. Будучність наша перед нами і вона велика. Наша Церква в Старому Краю пережила великі напасти і остала непобідима, щож доперва тут, де маємо волю, які великі можливости розвою перед нами! Закликує всіх до спільної праці. Нині рано помер в Йорктові впр. о. Делярія, наш многозаслужений місіонар — всі встають і відмовляють за душу покійного молитви а потім слідує одномінутова мовчанка.

п. Бадешта вичає з'їзд і нового о. пароха. Нам треба людий, щоби взяли добрий провід і не завели нас, так як сталося в Росії. Щоби таких людий виховати, нам треба організації при церкві. Такою організацією є БУК. Наша молодь повинна виховатись в католицькій школі, а здобути школу поможе нам БУК. Він учить єдности ділання, виховує спільноту думки. Взивав учителів до посиленої народної праці.

п. Грицак говорив про Фармерські проблеми. Многі люди кажуть, що їм не треба більше науки. Це але, бо кождий повинен вчитися, пізнавати свої справи і так найде спосіб зарадити злу. Хлопці повинні закладати клюби і в них вчитися пізнавати фармерські справи, запросити відповідних бесідників, щоби їм пояснили, що незрозуміле. Треба оглядати досвідні стації, вони за них платять— але часто ними не цікавляться. Говорив далі про саранчу та як її позбутися.

п. Балешта вніс оці три рішення, приняті одноголосно:

1) Централя БУК-а спільно зі своїми відділами повинна співідіяти в напрямі основання сепаратних шкіл, де це є лише можливим.

2) Висловлюємо вірність синівську і мовом і апошану Їх Ексцеленції Преосв. Епископові Василію Ладиці та його Духовенству.

3) Просимо, щоби правительство Канади впливало на держави, які тепер заняли українські землі в Европі і вони признали нашим братам в Европі свободу релігійного, культурного і економічного розвою.

З'їзд закінчено відспіванням гимнів.

О. Стратійчук, писар

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ВІДДІЛ В АРРАН, САСК.

11 квітня були перші сходини молоді. Вибрали заряд в цім складі:

Голова— Славко Загарійчук

Писар — Остафія Німець

Просвітний комітет— Емілія Німець, Ліда Загарійчук і Мих. Гриценко,

Забавовий комітет— Марія Корчак, Михайлина Кінащук, Олеся Гусак і Петро Лилика.

10 мая прибув до нас організатор УКЮ, всеч. о. Мих. Горошко. Збори були в Церковнім Домі. Отець пояснив нам, що таке УКЮ і чому ми повинні туди належати. Присутні були наші Отці та учитель Ґавлюк. Сходини відбуваємо правильно і підготовляємось до з'їзду.

З привітом,

Остафія Німець, писар

ЗВІТ ОКРУЖНОГО З'ЇЗДУ УКЮ в Гефорд, Саск.

По зливах два соняшні дні, та повний успіху перший Окружний З'їзд Української Католицької Молоді в них. Біжучого року зимою формувалась організаційна клітина молоді в околицях в Гефорд. Завдяки праці всеч. отців та деяких учителів і учительок, та свідомих громадян, склеїлась щільно сітка організації молоді. Іспит організаційної свідомости нашої молоді та її вартости, відбувся в цих незабутніх для соток юнаків і юначок днях— першого та другого липня. По довшій підготовці прийшов соняшний перший день З'зду.

Першого липня рано відправилась читана Служба Божа. Велике число молоді приступило до св. Сповіди і св. Причастія. Глубока змістом проповідь всеч. о. пароха Нестора Дрогомирецького замкнула першу частину з'їзду.

Пополудні на площі, старанно приготований комітетом, відбулися спортові ігрища. О год. 2.30 пополудні орхестра молоді в Редбері під управою п. Юзика відограла "О Канада," На підвищення вийшов оц голова М. Горошко і відкрив з'їзд Українського Католицького Юнацтва.

Всеч. о. голова покликав на господаря спортових ігрищ голову місцевого відділу п. В. Давидюка уч. з Гефорд. Музика зложена з 20 музикантів милозвучно вдарила "О, Україно, О люба ненько"— понад сотня спортовників передефілювала. По спільній зунниці почались змагання в софт-бал. Розіграли юнаки: Гефорд—Оролов, юначки: Гефорд—Величка, а дальше юнаки: Кридор—Величка. В міжчасі відбувались біги та інші спортові точки. Перше місце в софт-бал юнаків здобула дружина з Оролов, друге з Величка.

Перше місце софт-бал юначок здобула дружина з Величка.

Роздача надгород в грошевих сумах та музикою відігране "Нам поможе святий Юр і Пречиста Мати"— закінчило спортові ігрища,

Суддювал ина ігрищах: Б.Л. Корчинський, та брати Скопики, околичні учителі. Помагали А. Яремович та А. Кіндракевич.

Вечером відбувся старанно приготований молоддю з Редбері концерт, на якім промовляв Б.Л. Корчинський.

Музикою і хором проводив п. Юзик.

Другий день з'їзду була неділя, 2 липня. Рано на Торжественній Службі Божій, яку відправив всеч. о. Дрогомирецький, проповідь відповідну до хвилі виголосив всеч. о. Горошко. Опісля урочиста панахида за полеглих героїв Карпатської України. Сотки молоді з великою увагоє виcлутує слів, присвячених геройському змаганню Карпатської Січі. "Вони, голопо, молодь, лягли на полі слави за честь і волю України" говорив всеч. о. Дрогомирецький.

Не плачмо, хоч богатьом котились сльози з очий— але тішмося, що маємо таких героїв. На їх посвяті виросте воля і честь і України."

Опісля сотки молоді і батьків, що прийшли подивитись на свою молодь мали спільний обід в Народньому Домі.

По спільному обіді в салі, набитій по береги, дальше продовжається з'їзд. Голова з'їзду всеч. о. Горошко привитав присутних та з'ясував ціль з'їзду. "Молоде! Ти з'їхалась на те, щоби заманіфестувати свою життєздатність. Ідея Українського Католицького Юнацтва тебе стягнула. Служба БОГОВІ, УКРАЇНІ та вірність Канаді просвічує тобі у цей великий день!" На секретарів покликано п. Кіндракевича і п. В. Кузика.

Опісля зложили привіти всеч. о. Дрогомирецький, від Парохій, та відчитав письмо з Епископської Канцелярії, в якому Їх Екселенція БЛАГОСЛОВИТЬ ЗАРЯД та З'ЇЗД в Гефорд. Молодь прийняла благословенство Преосвященого Епископа бурею оплесків.

Б.Л. Корчинський зложив привіт від Провінціонального Заряду БУК-а. Голова місцевого Відділу В. Давидюк привіт зложив від Гефорд. Стефан Луцик від відділу з Виткова, панна Ольга Яремович від Велички, Павло Свистун від Орлова, Павло Харко від Угринова, панна Юлія Харко від Кридор, Антін Кіндракевич від Головного Заряду УКЮ.

Всеч. о. голова подякував за всі привіти а вся молодь бурею оплесків приріклa працювати по бажанням тих, що складали привіти.

На чергу прийшли бесіди запрошених гостий. Перший промовляв Антін Яремович, місто-голова УКЮ на тему "Спорт а Молодь." Підчеркнув вагу спорту у виховані молоді. Доказав, що спорт виробляє витревалість, охоту змагу та перемоги. Головно вчить порядку та дисципліни до спільної перемоги, виробляє здорове тіло, щоби був здоровий дух. Дальшим бесідником був Степан Марадин, що приїхав на запрошення аж зпід Йорктону. Цей молодий учитель цікаво обробив тему "Якої інтелігенції нам треба?" Нам, українцям в Канаді, треба інтелігенції вихованої на вірі в Бога та любові до свого народу.

Опісля промовив Івасюк, знаний український патріот та знаменитий бесідник, адвокат з Принц Алберт— на тему "Більшовизм, ворог української молоді." Майже в годинному викладі вложив шановний прелеґент злочинну роботу московських агентів в Канаді, що під покришкою оборони мира та демократії хочуть завести такий лад як є в Москві. Присутні, що вислухали з запертим віддихом прелеґента, прийняли бурею оплесків проти-більшовицькі резолюції.

Дальше промовляв всеч. о. Михайло Пелех, що приїхав з Саскатуну на з'їзд. Нам, українцям треба в Канаді виховних інституцій, нам треба українських шкіл. Виховати українське серце дитини зможе лише українська школа. Тому мусимо в першій мірі дбати за школи.

Вкінці промовив всеч. о. Степан Борис, що приїхав під вечір аж з Ґеризей. о. Ректора прийняли учасники з'їзду гучними оплесками. Гефорд причинився для добра бурси і зі щирого серця витав нового працівника для добра нашої молоді. Всеч. о. ректор розказав щирими словами про значіння бурси.

До збірки дав заклик о. предсідник. Збірка, хоч так прикрий час для фармарів, принесла $23.00.

Всеч. о. Горошко подякував шановним бесідникам за їх цінні промови, та замкнув пополудневу конвенцію.

Тепер жіноцтво Гефорд подало перекуску.

Далі буде.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІҐІЙНОЇ КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

ГРІХ.

Лекція 21.

Діти, чи ви бачили коли гарну білу лілію, як вона тільки зачинає розвиватися? О, яка гарна, біла, листочки, здається як з шовку. Яка краса, яка радість. Бачите, діти, такою чистою і гарною, ще гарнішою є душа після хрещення. А тепер, уважайте. Чи ви ніколи не бачили цвітів, яких знищили хробаки, комахи, яких побив град, сильний дощ з вітром? Чи не бачили? Вони вже не стоять так просто, не є такі гарні, не є такі чисті, не є такі милі.

Так є з душею кожного чоловіка, тоді як поповнить гріх: погана, сплямлена, без ласки.

А чи ви поповняєте гріхи? О, щей як много! І то не тільки раз а много разів на день. Може бути, що не поповняєте тяжких гріхів, але поповняєте. Від рана, коли встасте з ліжка так лініво, лініво а відтак через цілий день: і молитву забудете, і нераз за богато обістеся, що аж розхоруєтеся, і мами або тата не послухаєте і неправду скажете.... і кілько, кілько інших гріхів.

Ми нині застановимося над тим поганим хробаком, що опоганює нашу душу та позбавляє її свойого блеску. Хробак цей називається: ГРІХ.

ЩО ТО Є ГРІХ? Уважайте добре, щоби зрозуміли.

ГРІХ то непослух. Непослух зглядом кого? Зглядом Бога.... Бог наказує молитися а ми забуваємо молитися; ми неслухаємо Бога; отсе вже і гріх. Бог наказує, щоби ми шанували тата і маму, а ми не. то що їх не шануємо але ще покривляємося їм; не слухаємо Бога. Отсе знова: гріх.

Бог наказує, щоби не говорити неправди; а ми говоримо неправду. Ось знова: гріх. Бачите отже, що гріх в першу чергу, це непослух зглядом Бога. Який то встид не слухати Бога. Бог зглядом нас, такий добрий, любий, а ми такі нечемні. Та вже найгірше є це, що наш непослух, наш гріх, це найбільше болюча образа Бога. І це зовсім природно; Я вже вам говорив, чому Христос терпів так дуже на землі і чому умер на хресті. Ісус терпів так тому, щоби одержати прощення від Бога всіх гріхів світа, отже також і інших гріхів. Також і ми нашими гріхами додавали колючок до терневого вінця, що кервавив чоло й голову Ісуса. Що ви кажете на це, діти? Як ви думаєте, чи ми, знаючи це, можемо ще грішити, чи маємо бути тими, що дальше розпинають Христа? Ні, ні, діти, ніколи, ніколи! Треба бути добрими а тоді Ісус не буде так терпіти задля нашого непослуху.

ІСУС БИЧОВАНИЙ І УВІНЧАНИЙ ТЕРНЯМ. Подивіться, діти, на цей образок. (Тут годиться показати дітям образок бичовання Ісуса). Тіло Ісуса пороздиране від бичовання, скервавлене від терневого вінця, з рук і ніг так і стікає кров. Як жорстокими були ці, що Його бичували, завдавали тільки терпіння.

А однак, діти, ми робимо це саме, коли поповняємо гріх. Ці колючки на голові Ісуса, якщоби уміли говорити, вони сказалиби, кілько то ми причинилися до цього, що Ісус умер. Не грішіть більше, діточки, ніколи, ніколи. За поміччю Божою, за поміччю Ангела Хоронителя ви зможете цього додержати.

КАРА ЗА ГРІХ. Уважайте, діти, а це напевно здержить вас від гріха. Гріх ніколи не піде безкарно. Хто грішить, мусить відпокутувати. Пригадайте собі захланного богача з Евангелія. За життя грішив проти любови ближнього а по смерти скінчив в пеклі. Також і ми, коли будемо поповняти тяжкі гріхи, коли будемо тяжко ображувати Бога, скінчимо в пеклі. Ні, ні, не хочемо більше грішити. Повтаряйте це кожного дня, памятайте про це завсігди, задля любови Ісуса, котрого не хочемо більше ображати, задля любови нас самих, щоби відтак не каралися вічно в пеклі. Сто разів краще зараз вмерти, як один тяжкий гріх поповнити. А колиби з нашої нерозваги, уломности ми згрішили, сейчас спішім до Святої Сповіди, просім у Бога прощення, просім о поміч, щоби більше не попадати в гріх. Старaймося всіми нашими силами, щоби в послідний день суду ми явилися перед Ісусом з душею чистою, білою як лілія, про котру я вам нині говорив.

ДІТОЧІ ЗАГАДКИ

....З РЕЛІҐІЇ: 1) Що значить святкувати? (подумайте докладно, а тоді напишіть нам!)

2) На яку памятку святкуємо Успения?

3) Як витає других українська католицька дитина?

З ІСТОРІЇ: 1) Що значить слово "Канада"?

2) Як давно українці стали приїздити до Канади? Хто був перший?

3) Як називається наш Епископ в Канаді? (докладно), кілько є наших церков і кілько священиків? Як називається ваш священик і ваша церква?

Присилати тільки докладні відповіди. Хто відгадає всі питання, дістане красну нагороду. Нагороду вишлемо зараз, коли дістанемо розгадку. Пишіть до редакції БН.

Я. Вільшенко

ПРЕСВЯТІЙ ЕВХАРИСТІЇ

В небі ангели, на землі діти
в одягах білих приносять квіти,
встелюють квіттям дорогу
на хвалу, славу, честь Богу!

Витай, витай нам Тіло Христове,
свята посвято, вічна Любове!
Стелить невинність дорогу
на хвалу, славу, честь Богу!

Др. Дейфо

ЯК ДІТИ МАЮТЬ КОРИСТАТИ ЗІ СОНЦЯ?

Коли дитина родиться на весні, або літом, тоді може дістати всю вітаміну Д, яку її треба, з лучів сонця. Однак мами мусять уважати, коли виносять дитину на сонце. Щоби вповні скористати і набрати вітаміну Д, треба бути на соняшнім світлі. Не вистане, щоби дитина лежала на ошкленім ґанку, бо щкло забере від сонця ультрафіолетне проміння, якраз те, що треба дитині.

Дитина має бути прямо на сонці. З початку треба на неї дуже уважати. Часть по части її тільця треба виставляти по черзі на ділайня соняшних промінів. Тільки кілька хвилин. Коли дитина звикне до сонця, тоді можна це продовжати. Так дитина повинна звикнути до сонця на цілім тілі, крім очий.

Коли ходить о пятернята, то ми отвірали вікна їх спальні і кожда дитина прямо лежала на сонці. Ми почали дуже обережно, тільки кілька хвилин. . Колиб вони дістали тоді опал скіри, то це збільшилоб наші трудноші, а ми мали їх тоді досить. Так ми призвичаїли їх лежати на сонці по кілька хвиль, аж лежали від 15 хвилин до пів години. Ми казали їм повертатись, так щоби всі части тіла одержали сонце.

Коли дитина негодна лежати прямо на сонці, то треба знати, що коли дитина лежить роздягнена під синім небом, хоча захоронена перед сонцем, то все таки вона користає. Деякі вітаміни потраплять до його тільця, навіть тоді, як сонце прямо не світить на нього. І хоча цей спосіб не є вистарчаючий, то все таки є корисний.

(Трагедія Чемберлейна— продовж. з стор. 4)

народові боронити неможливих позицій. Колиби війна дійсно прийшла, він поставив Велику Британію на газардову карту, якої ділема, по самим словам Чемберлейна може бути страшна: "Коли програємо, то буде кінець імперії, коли виграємо, то може бути ще щось гіршого."

З ФІЛЬМИ "УКРАЇНА ЖИВЕ!".....
Хлопці перевязують збіжжа рублем.
На другім образку бачимо, як легіні трублять на трембітах.

КОЛЕҐІЯ СВ. ЙОСИФА

ЙОРКТОН, САСК.

Під проводом Братів Християнських Шкіл.

- ПРИМІЩЕННЯ І ДЕННА ШКОЛА ДЛЯ ХЛОПЦІВ -

Повні Курси що провадять до
УНІВЕРСИТЕТСЬКИХ СТУДІЙ І НОРМАЛ
IX, X, XI і XII Ґрейд. Стеноґрафія, і інші надобовязкові Курси.

По всякі інформації просимо писати на адресу:
Brother Aloysius, Dtr.
ST. JOSEPH'S COLLEGE, Yorkton, Sask.

ПОКЛІН МИТРОПОЛИТОВІ

З нагоди 40 літя епископських свячень Митрополита Андрея Шептицького, вся українська преса в Канаді відізвалася тоном найбільшої пошани.

"Канадійський Фармер" ч. 28 так написав з того приводу: "Митрополит **Андрей Шептицький се зовсім певно найвиднійший у нашу добу церковний і суспільний діяч.."**

При цій нагоді замічує той самий КФ, що "священство гр. кат. обряду поклало фундаменти нашого відродження"!

Ці признання КФ небуденні і варті відмічення та щирого признання.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

22 липня в неділю, Преосвященний Василій Ладика, ЧСВВ висвятив в церкві о. Николая у Вінипеґу трох нових священиків Василіян— **всеч. о. К. Кіндратюка, Н. Феціцу і В. Андрейчука.** Всеч. о. К. Кіндратюк мав першу торжественну Службу Божу в церкві Отців Василіян у Вінипеґу слідуючої неділі— вірні витали на окремім принятю по Службі Божій молодого отця. Всім Отцям бажаємо в Христі ласки многої, сил і витревалости у праці для слави Божої і спасення душ. На многі і благі Літа!

Приїхав до Канади на сталий побут, о. **Йосиф Форнальчик, ЧНІ.,** який буде працювати в околиці Йорктон, Саск.

Приїзджає до Канади з Рідного Краю по скінченню студій всеч .о. **Полянський,** родимець Перемищини. Наші ряди збогатяться новою силою а наші вірні дістануть щирого і вірного провідника на вічній дорозі життя. Щиро Отця витаємо!

Кандидатів до духовного стану приймає наш Преосвященний Епископ, якщо вони відповідають канонічним вимогам. В першій мірі мають бути побожні, чесні, здорові і вчені. По всі дані належить негайно писати до Епископської Канцелярії, 235 Scotia St., Winipeg, Man. Наші родичі повинні радіти, коли їх син посвячується всецію на службу Бога і Церкви. Це найкраща і найліпша народна праця. І найбільше вдячна, бо платить окончено сам Бог.

Зачали будувати нові величаві церкви в Едмонтоні, Альта, і в Саскатуні, Саск. Це мають бути церкви муровані, монументальні на многі століття. Най Бог поможе щасливо почнати і щасливо кінчити — викінчують вже будову церкви у Мелвіл, Саск., у Ґримсбі, Онт. а також величаву, на многі сотки літ, муровану церкву в Кукс Крік, Ман. Обі останні будови весь час веде впр. о. Пилип Ку-ЧО, ґеніяльний будівничий і наш незрівнаний священик.

Знають своїх.— Вейтер підбігає до вікна кухні і замовляє:

—Два гарні голубці для пана радника!

На це господар сіпає його за рукав і каже:

—Нащо замовляєш аж два? Він такий пяний, що як йому положиш один, то він і так два буде бачити.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАЦТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ В КАНАДІ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Vol. VII, No. 17(41) YORKTON, SASK. Sept. 1, 1939 — Рік VII, ч. 17(41) ЙОРКТОН, САСК. 1 Вересня 1939

ЗБІЛЬШАЄМО ЧИСЛО —
...Збільшіть Передплатників!

Оце число виходить на 16 сторінок. І буде дальше виходити, коли Бог поможе нам витревати на становищі так, як досі. Не маємо цента довгу і працюємо тільки для ідеї. Гроші є все на видатки і Боже Провидіння так мудро і щасливо помагає нам, що в кождій обставині ми виходимо побідно. Хоча не маємо жадних зисків ,крім моральних— то їх не хочемо і за ними не гонимо. Нашу часопись видаємо тільки з ідейних понук і тільки для ідеї.

Для кращої будучности Українського Народу в Канаді!

На Божу славу і спасіння душ!

За Христа Царя — за нашу святу Українську Католицьку Церкву!

З числа до числа, на кождій сторінці і в кождім рядку просвічує, скріпляє і веде нас той запал ідеї для святої справи. І нічо інше!

Тому робимо безкорисно, без одного цента заплати— ми Ваші редактори і адміністратори, одинокі може в Канаді, котрі так працюють!

За те не вимагаємо ані признання від Вас, ані подяки.

Вимагаємо однак маленької помочі.

Заплатіть свою передплату.

Приєднайте кождий бодай одного нового передплатника і заплітіть його передплату нашому скарбникові,

MR. DM. KOBRYNSKY, Box 33, SMUTS, SASK.

Поширіть Будучність Нації!

Зробіть її забезпеченою, сильною, надійною!

НЕХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЬ КАНАДИ!

Знимка представляє учасників Першого З'їзду Українського Католицького Юнацтва, що відбувся 1—2 липня 1939 в Гефорд, Саск. Це наша молодь, хлопці і дівчата, що брали участь у спортових ігрищах. По середині сидять: всеч. о. Н. Дрогомирецький, парох Гефорд і околиці (з бородою). Праворуч о. Пароха сидить всеч. о. М. Горошко, голова УКЮ—тепер парох в Принц Алберт, Саск., 251—13 ст. Вест. В з'їзді взяли участь місцеві учителі і орхестра під управою п. Юзика. На овиді видно панораму Гефорду — сипанці, що дожидають жнив золотих. Опис з'їзду поміщено в попередному числі БН.

НАУКА МОРАЛЬНОСТИ

Таку науку хочуть завести в Стейтах для дітий в 8 і 9 степені науки.

Думка ця виринула в присяжних суддів в Клівленд, коли скінчилася їх каденція. На основі того, що бачили і чули, вони просили суддю Дж. С. Горда, котрий сам є батьком 14 дітий, щоби в школах завести таку науку ради добра молоді. Наука малаби обіймати розмови про ріжні роди злочину, кари а також прогульки до вязниць і судів.

За тим є також 84 літний намісник провінції Мичиген, Люрен Д. Дикинсон.

Начальник вязниці у Синґ Синґ також прихильний цій ідеї.

Однак найкраща наука моральности є ця, що пливе з релігії. Без релігії тяжко а то й неможливо навчити моральности, бо релігія є наче кров для тіла. Без неї тіло безсильне і гине. Так само моральність без релігії не має внутрішної сили, вона сперта тільки на почуванні страху і огиди. А це замало. Треба ще мати почуття відповідальности перед справедливим вічно Суддією, що все бачить і все знає.

ЧОГО ВИМАГАЄ ІДЕЯ?

Вимагає великої переміни душі, серця, діл і цілого життя.

Вимагає посвяти, жертвенности, відваги —а не партійности.

Всі члени БУК-а— подумайте над тим!

ПОЛЬЩА НАСАДНИКОМ [redacted]

Одна з держав, котра свідомо і добровільно, отже з тяжким гріхом перед Богом та історією, насаджує темноту **народню** — є Польща!

У Варшаві вийшла книжка, видана державою в 1939 р. "Статистика шкільництва 1937 і 1938." В цій **державній** польській статистиці находимо такі дані:

В трох східногалицьких воєвідствах істнувало у згаданих роках 183 польських дітočих садків (для дітий в дошкільному віці) — українцям позволено мати тільки 16. Цього року в цілих повітах староства польські **заборонили** українцям отвирати такі садки — приміром в Перемищині.

На 28,723 державних польських шкіл істнують ще 461 українські школи— з того 41 приватні, значить ані одного цента не одержують підмоги. В українських народних школах вчиться 58,860 дітий.

На Поліссі нема **ані одної** української народної школи.

На Волині є вісім з 1,230 дітьми—це все **на півчверта міліона українського населення!** —ВІСІМ ШКІЛ!

Ось так польський варвар гасить світло просвіти серед українського населення! Сама польська статистика подає, що українського населення є 22.2%— але народні школи істнують тільки для 1.2% українських дітий. Українці в Польщі платять податки і дають рекрута на це хіба, щоби ляхи ще більше знущалися над народом!

Та, віримо, прийде незадовго час розплати!

НАШІ УСПІХИ

У Веґревил, Альта, **Іван Дикур** дістав дозвіл самостійно вести адвокатську канцелярію.

— — — —

Панна **Віра Слюзар** з Едмонтону дістала стипендію на продовження студій в Школі Красних Штук у Бенф, Альта.

— — —

Збори товариства "Український фонд воєнних вдів і сиріт" у Львові виказали за минулий рік приходів на суму 15,417.48 зл. Допомогу з фондів товариства мало 302 вдів і сиріт. Товариство має 476 членів. Головою є о. др. Глинка. Треба подивляти Старий Край! 476 членів під проводом нашого українського католицького священика вспіли зібрати понад три тисячі долярів там, в бідній та винищеній Галичині і дати поміч триста вдовицям— а тут? Подумайте над тим. Ось доказ, що значить згода і сила єдности віри!

о. Лончина посвятив власну каменицю **українських сторожів** у Львові при вулиці Спадистій ч. 11. Ця камениця стає захистом для безробітних сторожів та їх родин. Найбіднійші з бідних у Львові спромоглися власними силами дійти до камениці— а ми тут? Чи богато маємо тих заплачених камениць по містах?

— — — — —

В Бофало був **з'їзд** Ліґи Української Католицької Молоді Стейтів. Прибуло 300 відпоручників, на бенкеті в готелі Стетлер було 800 присутних, між ними Преосв. Богачевський і Преосв. Доффі. Головою Ліґи вибрали проф. Киселицю— редактором панну Еву Піддубчишин.

— — — —

В Люцерні у Швайцарії на фестивалі балетів поодиноких народів українці здобули небувалі успіхи. Наш балет виступив під проводом Володимира Лібовицького, недавного режисера українського державного театру в Хусті "Нова сцена." Присутних було 7,000 глядачів, котрі бурливо домагалися повторення деяких точок, як танцю "Запорожський герць" з шаблями. Режисера В. Лібовицького сейчас запросили до опери в Ціріху.

— — — —

Богдан Губіцький з Виннипеґу одержав знова стипендію на продовження музичних студій в Льондоні в Королівській Академії Музики. 18 липня одержав за поступ і здібність два медалі і грошеву нагороду. Грає в двох смичкових квартетах, своїм і Д. Мартина. Недавно його музику передавало британське радіо до Африки.

Причина.— Гість, який виїздить з готелю, нарікає: Страшно багато блощить було в моїй кімнаті!— Бо прошу, шановного пана, відповідає портіер, ми не мали поодинокої кімнати і ви дістали двоособову.

БІЛЬШОВИЦЬКІ ГАДИ

Совітський перепис населення України з 17 січня 1939 виказує, що за одинацять років від останнього перепису з 1928 р. число населення збільшилося всього на 1,917,287 душ— або 0.6% річно. Іншими словами, коли взяти під увагу наплив чужого населення до міст за тих 11 літ— то вийде, що сільське населення України не тільки не збільшилося, але зменшилося на яких 4 міліони душ.

Більшовики вистріляли і вигубили наших селян на Соловках і Сибірі.

Так гади панують—і помагають їм в тім яничари з "нерідної ґазети."

• • •

В той самий час, коли українські селяни вигибають в підвалах ЧЕК-а і в тайґах Сибіру, на Україні відкрили нові нафтові поля біля Ромнів на Полтавщині. Нафта обильно пливе на глибині 1,000 стіп і більшовики вже радіють тим новим скарбом України.

Але, день радости над вами розпічнеться кара!

• • •

Начальний артист совітського союзу Всеволод Маєрґольд пішов в Москві "под стенку." І чужинні дипльомати, що вже звикли до тої різні в більшовії, тепер зжахнулися. За що? Чому? Він мав найвищі більшовицькі відзначення і нараз, без причини, в сиру землю....

Та на тім не скінчилось. З ним арештовано його жену, Зінаїду. Убивши чоловіка і помітивши дуже неприхильне враження, яке це викликало між чужинними представниками в Москві, більшовики вже не відважились в тюрмі мордувати Зінаїду. Відпустили її нібито домів, однак ЧЕК-а стерегла її наче око в голові. Арештували її 12 липня— випустили 16 а вже 18 найшли її страшно змасакровану у власній кімнаті. Злочинці випупили її очі і відтяли язик. Ціле тіло порізали ножами. Вона конала, як ЧЕК-а ніби знайшла її. Не встигла вже промовити слова. ХТО її замордував і чому, гроший не мала— але всі в Москві знають, що це черговий злочин кровавих катів з Кремлю. Так діється з кождим, хто піде на службу сатані....

Перший її чоловік, російський поет Єсєнін, повісився з розпуки у виходку петербурґської харчівні. Її замордували чекісти у власній хаті і кинули позір, нібито це зробили бандити. Ось так більшовицький гад нищить нарід і знущається!

—Знаєш, німці замикають всі чеські театри.— І добре роблять, бо нащо чехам театрів? Мають трагедію з німцями, а комедію Гахою.

ЗА ЄДНІСТЬ КАНАДИ!

20 ліття політичного проводу МекКензі Кінґа — Уступлення Донинґа — Ох і ах, нещасний той суспільний кредит — Більше бомбовиків — Канада все є перша!

Це було 7 серпня 1919 року. МекКензі Кінґ мав тоді 45 літ. Ліберальна партія Канада вибрала його своїм провідником. І став добрим провідником! Від того часу було пять виборів і ліберальна партія здобула чотири з них. А цим часом лібералі здобули таку більшість в парляменті Канади, як досі не мала жадна канадійська партія.

Коли МекКензі Кінґ мав 32 роки став міністром праці в кабінеті великого і незабутного провідника лібералів Сера Вільфріда Льоріє. Засадою того великого політика було: **"Ніколи не кермуватися упередженням в прилюдному життю!"** Цеї засади весь час придержувався теперішний премієр. На величавім бенкеті в Отаві, на котрий з усіх сторін Канади прибуло яких 4,000 гостий і який був 8 серпня вечером, премієр виголосив знамениту промову, котру треба уважати збіранням найважнійших правил цілого його трудящого і досвідченого життя. Виїмки цеї промови подаємо:

"Треба не лише тут боронити волі, але **ради цілої людскости треба її боронити** всюди, де того вимагає потреба."

"Ніхто не може надіятися успіхів в прилюдному життю, коли не буде **лицарський в поступованню** з тими, коми, з котрими лучить його прилюдна трим хоче служити а особливо з тислужба."

"Ми все стреміли **до збереження єдности** цього краю!"

"Політична партія не є ціллю, але **середником** до цілі—а саме, щоби відповідно рядити краєм."

"Коли ми нині з'єдинені і сильні в Канаді то це тому, що **ми були вірні** засадам лібералізму, партія була вірна свому провідникові а провідник був вірний партії."

— — — — — —

Міністер скарбу **дост. С. А. Донинґ** уступив і подав до відома, що не буде кандидувати. Причиною є підірване здоровля і то на стільки, що міністер сейчас виїхав по цій заяві, третого серпня. Перший раз Донинґ поважно захворів 1938 р., але потім настільки прийшов до себе, що міг далі вести скарбові справи Канади. Він це в зарисах уложив і перевів в законодатне життя закон про Морґеджовий банк, котрий має бути поміччу і захороною хліборобів. В Донинґу ціла Канада тратить одного з найкращих і найздібніших господарів своїм добром. Донинґ все вмів зрівноважити буджет Канади і замість довгів все доводив до добробуту. А вийшов з робітничих кругів, працював як звичайний машиніст, заки став послом і міністром. Став взором робучости, підприємчивости і здобувчої волі Канади. Тяжко буде знайти другого чоловіка тих розмірів духа.

— — — — —

Поїхав творець і батько суспільного кредиту і 25 долярового добробуту забездурно, пан В. Ейберґард зі провінціональним секретарем Манинґом до Кенмор. І їхали звідтам по всім правилам того кредиту, бо о другій годині в ночі перед Калґарами творця добробуту бракло в тенці ґазоліни. Мусіли небораки злазити з вигідного самоходу і пхати до найблищої станиці. Було там чимало "Ох" і "Ах!"— заки щасливо допхали самохід до станиці. Тоді пристанули і зачали гукати, щоби продавець пхав далі. Але влучили на мудрого чоловіка.

—Панове, пхайте далі, аж під помпу!——відкричав їм продавець.

І добродії цілої Альберти та намірені добродії цілої Канади мусіли ще допхати свій самохід кілька ярдів, під саму помпу. Тоді доперва зблизька продавець пізнав, які це панове в другій годині рано не мали ґазоліни в тенці....

— — —

Канада має покищо 18 бомбовиків а з того числа шість доперва кінчать будувати в фірмі Кенедіян Викерс Лим. Як видно з того числа Канада цілком не зброїться і світова завірюха, котра ґрозить деінде, тут нікого не страшить.

Канада все перша— своїм добробутом, своїми природними богацтвами, своїм дужим і вірним народом, своєю волею!

Найбільші можливости електричної енерґії на світі є —в Канаді.

Найбільші поклади і витвір ніклю і азбесту є в Канаді.

Найбільше часописий зі всіх країн на світі вивозить за границі також Канада!

Наша Канада все перша!

Сталу **воздушну почту** наладнано через океан з днем 5 серпня, коли літак "Карібу" перебрав в Льондоні перший ладунок 25,000 листів. В суботу рано літак вилетів з Савтгемтон —в неділю був в Монтреалі. Годину відпочав і полетів далі, до Ню Йорку. В четвер вертає назад до Льондону. Командантом літака є сотник Келі Роджерс.

БУДЕМ МАТИ НОВОГО ЕПИСКОПА В ПОЛУДНЕВІЙ АМЕРИЦІ

24 липня виїхав зі Старого Краю до Полудневої Америки **Преосв. Іван Бучко** зі Львова, в уряді Апостольського Візитатора, до Ріо де Женейро у Бразилії. З ним виїхав на сталу працю о. Р. Лотоцький, ЧСВВ. Преосвященний Бучко надіється бути в Бразилії вже 14 серпня і почати свою візитацію від Прудентополіс, де є осідок Отців Василіян, красна мурована церква, школа і дім Сеетер та рухливе українське релігійно-народне життя. При цій нагоді варта знати, що Чин Отців Василіян числить тепер 206 священиків, 192 студентів і 254 братів. З того числа 373 Отців і братів працюють в Галичині.

Преосвященний Бучко відвідає по черзі наші громади в Бразилії і Арґентині. Між стрічками старокраєва преса подає, що правдоподібно Преосвященний Бучко залишиться в Полудневій Америці як тамошний епископ для українців католиків. Це було горяче бажання наших братів в тамтих сторонах, щоби мати свого Епископа і в тім напрямі вони робили старання.

Останніми часами в Бразилії відносини змінилися на гірше, тому що держава заборонила проповідати і навчати в кождій іншій мові, крім портуґальській. Причиною такого розпорядку стали злощасні потягнення всяких німецьких і польських шовіністів.

НОВА КНИЖЕЧКА.......

КРИВАВИЙ БІЛЬШОВИЦЬКИЙ ПОТВІР

Видавництво оо. Ч. Н. Ізб.

У ній коротенько, ясно, історичними фактами представлено:

1) що то є комунізм —

2) жорстокі наслідки комунізму для всього людства —

3) що робити, щоб усунути цей кривавий потвір із лиця землі—

Книжечка незвичайно цікава та важна. Написана для всіх, що хочуть пізнати хто є найбільшим ворогом чоловіка.

Сторін 48 Ціна 10ц.

ЗАМОВЛЯЙТЕ:
THE REDEEMER'S VOICE, Yorkton, Sask.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редиґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ГІТЛЕР І СТАЛІН

Гітлер і Сталін заключають союз — Що на це канадійські більшовики? —Чиїм коштом? — Европа одним одним передвоєнним табором— св. Отець кличе до миру!

21 серпня заключили два позірні вороги а внутрішні ідеольоґічні прихильники, червоний цар Сталін і білий цар Гітлер **торговельний союз.** З того приводу вся німецька преса, котра досі називала більшовиків тільки "кримінальниками" і експозитурою міжнародного жидівства—тепер вдарила у високі тони похвал і радости. Більшовики, котрі досі писали про Гітлера, як про найгіршого горлоріза і котрі тут з так званого "Робітничого Дому" у Винипеґу видали книжечку ще цего року 1939 в січні про Гітлера, де на окладинці представили його, як почвару з ножем в зубах, з котрого стікає людська кров—нині торжественно проголосили Гітлера найбільшим своїм приятелем, добродієм і помічником. **Два всесвітні лайдаки подали собі руки!** І що на це всі ОБДУРЕНІ та ОТУМАНЕНІ МАСИ робітників світа?! Що на це скажуть тепер "товариші" з Причард евеню у Винипеґу—череваті редактори "Народної Ґазети"—гей, говоріть?!

Більшовики дадуть німцям залізну руду, хемікалії, дерево зі Соловк, ґазоліну і олії. За це німці приобіцяли їм дружбу на десять літ... і позичку $80 міліонів....

А вже в середу, 23 серпня, більшовики і німці підписали **політичний договір**— і певно нашим коштом. Так як колись безцеремонно і брутально Гітлер віддав Карпатську Україну мадярам, так тепер певно всі західні українські землі віддав на поталу червоних своїх товаришів. Бо Польщу жадає вже цілу для себе а про українські землі ані слова.... Тому будьте ОБЕРЕЖНІ, коли підуть провокативні вістки, що в Німеччині твориться 20,000 український леґіон. Українці за своїх катів боротися не будуть! Це брехня. Най німці самі за себе б'ються!

Най тепер Шатульські і Навізівські, що так довго обдурювали українські робітничі маси в Канаді— стануть тепер перед обдуреними і прилюдно покаються!

Проч з комунофашистами в Канаді!

Проч з комунофашистівською черезвичайкою Гітлера і Сталіна по "дурдомах"!

Українські робітники протріть очі!

Дивіться, що діється!

Хто ділиться нашою кровю, нашим народом!

І будьте готові, БУДЬТЕ ГОТОВІ, коли ціла Европа скорим темпом переміняється у воєнне огнище... Через зґарища і морди в Европі лунає ще дзвінко **голос св. Отця, Папи Пія XII, що кличе всіх до миру. "Христос бажає, щоби всі люди були братьми — цілий світ хоче мира—хоче хліба і праці, а не куль і війни"**—сказав через радіо до цілого світа св. Отець, 24 серпня. Та чи слухають?....

КРЕДИТОВЦІ В АЛЬБЕРТІ ЗАБОРОНИЛИ ГОВМСТЕДИ

Досі було так в Канаді, що чоловік, коли хотів працювати на землі а не мав гроша, брав поселення "homestead" і працював. Діставав той надів землі зі 160 акрів так якби даром, бо за марну суму десять долярів і потім, коли виробив приписану законом частину і добре ґаздував, діставав від уряду контракт на власність тої землі.

Перші зробили у тім виїм кредитовці в Альберті— ті самі, що обіцяли забездурно по $25 на місяць, всім, що будуть на них голосувати. Тепер не то, що нічого, ані одного цента забездурно нікому не дали— але навіть відібрали законне право діставати землю під поселення. Перевели такий закон в Альберті, що тепер можна тільки НАЙМАТИ від уряду землю на 20 літ і то під ріжними услівями. Чоловік має на тій не своїй землі працювати 20 літ, викорчувати, заорати, засіяти —а тоді доперва по 20 роках уряд може йому відпродати ту землю, але по ціні, яку той уряд самий усталить.

Подумайте тепер над тим!

Оттак Ейбергардт хоче з людий поробити формалів і щось в роді більшовицьких колхозників, щоби працювали забездурно, але на нього і його кредитовців повних 20 літ, а тоді він або відпродасть тяжко запрацьовану землю, або ні— як схоче і кому схоче. Ось так, що хотіли забездурно по 25— дістали тепер! Навіть це, що давніше було правом найбіднійших і то тепер їм відібрали! Дорого коштує наука, та чи люди вчуться?

ВИЇМКИ ЗІ СЛОВА МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ В 40 ЛІТТЯ ЕПИСКОПСТВА 18 червня 1939

І в наших проповідях, хоч як вони марні і слабі, щось з того бодай часом, бодай хвилевим пробліском, перемиваючим бажанням серця, мусить заблиснути. Наша проповідь не була би проповіддю Євангелія, якби не відзначалася часом і тим мистецтвом над усіми мистецтвами—**мистецтвом крови—мистецтвом жертви.** Навіть тоді, коли ми грішники проповідуємо бездушно і без розуміння повторяємо слово Євангелія, **самі ці слова є значені кровю, і в них не може не проявлятися жертва Голгофти,** якою проповідь Христа закінчилася. І в бесіді священика бодай від часу до часу мусить проявитися, що він ученик Розпятого, що **кожної днини** приглядається оком віри на те, **як з Христового хреста спливають потоки крови на землю,** на бідне людство, розшарпане кривдами, ненавистями і кожноднeвною лютою ворожнечою. Бо ми священики майже кожної днини стаємо перед жертвеником, щоб жертву приносити, а через те, щоб дивитися на те, як Він за нас жертву приносить, Жертву Своєї Крови, Жертву Своєї Слави, Жерву усього, що є лише власним добром. Тому хоч і як у житті слабі бувають наші чесноти, хоч як сильні бувають наші пристрасти, і як глибокі наші упадки, наша проповідь і нехотячи і проти нашої волі **мусить бути часом проповіддю кровавої жертви,** а коли вона стає такою, то стає і твором того мистецтва, що братів своїх **обіймає серцем, повним любови і готовим на кожну жертву.**

В останніх війнах держави творили те, що називали баталіонами смерти, себто відділи війська, до яких записувалися люди, готові кожної хвилі, на кожного роду смерть, якої могла б вимагати справа. Молоді люди з бомбою, притуленою до грудей, кидалися з літаків, щоб бомбі бодай трохи давати напрям і нею з жертвою свого життя нищити ворожі позиції. І **поміж нами, Христовим військом, є баталіони смерти, до яких віддавна** запрошує передівсім вас, дорогі богослови. Бо при праці для Ісуса Христа є потрібна нераз жертва, **і жертва крайня, і жертва усього,** і жертва навіть непередбачена, і якої потреби не можна було догадуватися.

Проповідь Євангелія навіть тоді, коли проповідник сам незаписаний до баталіону смерти, і без його свідомости і без його волі мусить бути, або бодай часто буває тою **могутньою трубою Архангела,** перед якої голосом гроби отвираються і мертві вертаються **до життя. Євангелія — це сила, що життя дає. А щоб життя давати, мусить лучитися з жертвою власного життя.**

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Вересень, 1939

1. пятниця — Андрея Страт., мч.
2. субота — Самуїла прор.
3. **неділя — 14 по С.,** Тадея ап.
4. понеділок — Аґатоніка і ін. мч.
5. вівторок — Лупа мч.
6. середа — Евтиха сщм.
7. четвер — Возвр. м. ап. Вартоломея
8. пятниця — Адріяна і Наталії
9. субота — Пімена прп.
10. **неділя — 15 по С.,** Мойсея Мур., Август.
11. понеділок — Усік. Гл. Ів. Хр. (на нед.)
12. вівторок — Александра і ін. патр.
13. середа — † Полож. пояса Пр. Богор.

УСТАВ

3.—14 неділя по Зісл.: гл. 5, єв. воскр. 3, на Сл. Б. ап. 170, єв. Мат. 89.

10.— 15 неділя по Зісл.: гл. 6, єв. воскр. 4, на Сл. Б. ап. 176, єв. Мат. 92.

11.—Усікновення— Піст. Литія, на Сл. Б. ап. 33, єв. Мар. 24.

1.—перша Пятниця місяця, вечером Молебен до Серця Хр. Рано спільна св. Сповідь і св. Причастя членів Апостольства Молитви.

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ XV.

Євангеліє св. Матея, зач. 92.

А коли фарисеї почули, що Ісус зневолив садукеїв замовчати, зібралися разом, і один з них, законоучитель, спокушуючи його, запитав його кажучи: Учителю, котра заповідь в законі найбільша? Сказав йому Ісус: Любитимеш Господа Бога твого всім серцем твоїм і всею душею твоєю. Се найбільша і перша заповідь. Друга подібна до неї: Любитимеш ближнього твого, як себе самого. На сих двох заповідях увесь закон і пророки стоять. А коли зібралися фарисеї, запитав їх Ісус, кажучи: Що ви думаєте про Христа? Чий він Син? Кажуть йому Давидів, Каже їм: Як же Давид в Дусі Господнім його називає, кажучи: Сказав Господь мому Господеві: Сиди по моїй правиці, доки положу твоїх ворогів підніжком ніг твоїх.

Коли отже Давид називає його Господом, як він є його сином? І ніхто не міг відповісти йому слова і ніхто вже не відважився від того дня питати його.

НАУКА

Де і коли відбулася ця розмова між Ісусом і фарисеями?

Ця розмова відбулася в Єрусалимській святині, можливо, що в її притворі або на її подвірю, в послідний тиждень життя Христа, між Квітнею неділею з Страстним Четвергом. Цих чотири дні, це були чотири дні постійної борби Ісуса з сектою фарисеїв, які присягалися на життя Христа. Про цю борбу говорили в Єрусалимі дуже широко, раз тому, що борба велася в святини, чи в її притворі, відтак тоді в Єрусалимі було велике число людей, які прийшли на свято Пасхи а в кінці воскресення Лазаря, якого довершив Христос, заворушило умами тисячів людей присутних тоді в Єрусалимі.

Безпосередно перед тим спором Христа з фарисеями, мав Христос подібний спір з сектою садукеїв. В нинішньому розумінню це були матеріялісти, які не вірили в будуче життя отже тим самим не вірили у воскресення. Коли Христос приневолив їх своїми словами до мовчанки, то фарисеї з того дуже раділи. Однак засліплені в своїй зарозумілости поступають з Христом не краще як садукеї. Підходять до Христа і спокушуючи його, ставлять Йому питання.

II. Питання до Христа

Хто ставить це питання? Один з фарисеїв, законовчитель.... спокушуючи Його.. Він хотів прямо поставити на пробу науку Христа і переконатися яке знання має Христос відносно закону. Хотів Христа або понизити або публично перед людьми оскаржити.

Питання було таке: УЧИТЕЛЮ, КОТРА ЗАПОВІДЬ В ЗАКОНІ НАЙБІЛЬША? Чи може він не знав найбільшої заповіди закону? Він знав її напевне. Однак, знаючи, що Христос голосить себе Сином Божим і Богом, думав, що Він скаже щось про свою особу або про закон Мойсея і тоді буде дуже добра нагода Христа упокорити перед численними людьми.

III. Яку відповідь дав Христос?

ЛЮБИТИМЕШ ГОСПОДА БОГА ТВОГО ВСІМ СЕРЦЕМ ТВОЇМ І ВСЕЮ ДУШЕЮ ТВОЄЮ. Се найбільша і перша заповідь. Було конечним і справедливим, щоб Ісус Христос пригадав цю найважнішу заповідь, якої жиди не розуміли, чи не хотіли розуміти. Відносини їх до Бога спочивали виключно на страсі. Любови Бога вони не знали. Бог однак, як Він є безмежно сильним, так рівночасно є безмежно добрим. Він не хоче, щоби його люде боялися як слуга строгого пана, але хоче, щоби люде Його любили, як Батька.

IV. Що навчає нас Христос відносно цеї Заповіди?

Двох цілком простих, найпростійших річей: конечности або обовязку любити Бога, а відтак вказує на величину цеї любови. "Любити Господа Бога цілим серцем і всею душею, це не значить нічого іншого, як тільки любити Бога як найкраще ми можемо." Ставите Його вище всіх сотворінь, усього світа. Звертати до Нього наше серце, як до найвищого Єства. Туди повинні линути всі наші думки, наші бажання і наші діла. Його цінити більше всіх богацтв світа і радше своє життя пожертвувати, як Бога образити.

Така любов як ця, не дораджувана, але приказувана Богом, вимагає від нас конечно, щоби ми її оказували ділами, заховуючи всі заповіди нашої совісти і Божого Закону, заховуючи також і ці заповіди, які Церква Христова, на підставі свойого Божого поручення, від нас бажає. Від цеї любови Господь нікого не може звільнити. Він є Єством понад всі єства, вічним незмінним, безконечним, найсправедливішим, найсвятішим, осередком і жерелом усякого совершенства є для цього гідним від нас усякої любови. І ми не тільки, що можемо любити Бога понад все, але можемо любити Його дуже легко, піддержувані Його ласкою, яка ніколи не знає недомагань. Впрочім сама природа каже нам любити сотворіння, в яких ми добачуємо бодай далекий відблиск совершенства. Як отже можемо не любити Цього, в якому містяться всі совершенства в найбільшому степени?

Чомуж отже, скажете, є так мало людей, щоби любили Господа цілим своїм серцем? Тому, що мало Його знають. А мало Його знають, бо мало про це думають, ведені перелетною красою чи приманою сотворінь, сходять на манівці і ніколи або мало коли і то поверховно звертають своє серце і свій ум на свойого Сотворителя. Завсігди дивляться на світло, яке прикрашує цвіти, дерева, світ а ніколи не звертають уваги на сонце, що світло посилає.

Заповідь Любови Бога є найбільша і найперша. Це каже в нинішнім Євангелію сам Ісус. Тим хотів сказати людям твердого карку, що ця заповідь є початком і кінцем закону і религії. Є це заповідь перша, тому, що її початок сягає сотворення першого чоловіка; є це заповідь найвища, бо відноситься

впрост до самого Бога і нас підносить до тих недосяжних Божих вижин.

Совершенна любов Бога існує тільки в небі, в раю, де нема жадних перешкод для уломного чоловіка. Ми тоді будемо глядіти на Бога такого, яким Він є. Однак високий степень любови Бога осягнули і на цій землі многі святі і праведники. Не будемо говорити про Пречисту Діву Марію і Святого Йосифа. Однак годиться згадати тут таких святих людей, як Франц з Ассізі, Тереса від Дитятка Ісус і і інші.

Любім проте і ми Бога всім серцем і всею душею, не тільки словом і язиком але ділом, і правдою. Жиймо в спосіб гідний Христа Спасителя, щоби ми були колись гідними учасниками Його вічної щасливости в небі.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Щоби всі люди узнали себе дітьми небесного Отця.

Кождому Господь Бог у властях душі дає: розум і волю. Воля людська є свобідна. Чоловік може вибирати добро або зло, ліпше або гірше. Чоловік своєю свобідною волею може признати Божі добродійства, або їх заперечити. І Бог це допускає. Тому є нагорода але й тому є кара.

Так як дитина вповні здана на поміч і опіку родичів, так ми здані на поміч і опіку Божу. Перша правда віри вчить, що Бог все сотворив і всім управляє. Значить, акт сотворення продовжається повсякчасно опікою Божою над нами, кермою Божою. Тому св. Павло каже: "В Ньому ми живем, рухаємося і ми є." Значить, коли ми живі, ходимо, володіємо нашими змислами і силами душі, то тільки через Бога. "В Ньому ми живем"— Бог всюди є а ми черпаємо з Його безконечної доброти на кождому кроці нашого [illegible]

Однак є много людий, котрі цього признати не хочуть, хоча це відчувають, розуміють і знають, що воно так. Свою безрадність і безпомічність найбільше чоловік пізнає тоді, коли бодай на хвильку заслабне. Всі ліки і лікарі негодні помогти, коли не поможе Бог. І тому в біді люди дуже щиро моляться.

Члени Ап. Молитви будуть молитися у вересні, щоби всі люди узнали себе дітьми небесного Отця. Щоби відкинули злобу сердець, закаменілість а в покорі і вдячності серця признали, подякували і шанували ці безмірні добра, що всім своїм дітям на землі дає Бог. Найкраще це виражемо через молитву "Отче наш," котру навчив нас сам Син Божий і де висказане то глибоке почуття дитинної любови та довіря до свого Отця, що в небі.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

2 вересня 1709 помер у Бендерах гетьман Іван Мазепа Колєдинський, український шляхтич і останній, що був не лише великим меценатом української науки і шкіл, але на старости літ рішив завершити будівництво України через війну з Москвою та ІІ царем Петром. Нещасна битва під Полтавою, 17 червня 1709 стала гробом державности України. У вислідї тої битви гетьман Мазепа з козаками і король шведський Карло XII мусіли утікати з України. В Бендерах, в нинішній Бесарабії, несповно два місяці після того Мазепа помирає. Большовики тепер славлять Петра а українські більшовицькі зрадники і потурнаки називають Мазепу "зрадником"— однак це не змінить справи, що Мазепа є одним з найбільших патріотів України та її великим будівничим.

3 вересня 1914 царські московські війська увійшли до Львова парадою, з батюшками, з царeславієм і православієм. Казали, що вже кінець "мазепінству," себто українцям. Та ми були свідками, як скоро після того провалилося ганебно безсильно цареславіє і православіє — а виринула нова гидь, більшовицького комунізму. Віримо, що й він скоро провалиться....

— — — —

А тепер глянемо на пожовклі сторінки нашої літописі і перед очима нашої душі виринуть події зперед 670 літ, такі близькі по духові, хоч далекі часом. Слухайте, що пише наш старий літописець:

12 вересня 1262. "Після того був з'їзд руських князів з лядським князем Болеславом в Тернаві. Були князь Данило з обома своїми синами, з Львом і Шваром а князь Василько зі своїм сином Володимиром. Вони зложили між собою умову про Руську й Лядську Землю і затвердили її чесним хрестом. Після того поїхали до себе. А як минув рік, в осени убито великого князя литовського Миньдовга, що був самодержцем у цілій Литовській Землі."

Чи давна Тернава, нинішний Тарнів, тяжко напевно твердити, але мабуть. Українські князі Данило і Василько підписують угоду з лядським князем Болеславом і заприсягають всі. Часи були непевні і воєнні. З року на рік війни і свари, убійства і негоди. Щось так, як нині. Непевні часи і негоди бурні заповідаються на овиді. Та ніхто не додумався досі йти за ратунком до "чесного хреста" і так починати згоду країн. Нині люди закладають свою згоду на силі літаків і газів, на міліонах гроша. Омертвіло духово нинішне людство і призабуло на силу духа, що пливе з віри!

СВЯЩЕНИК ЖИВИТЬ БЕЗРОВІТНИХ

Неймовірне, а правдиве.

Істнує уряд, вибори, партії і програми. Але коли чоловік шукає праці а не находить, однак хоче їсти, то його недолю почують всі партії і уряд доперва тоді, коли вона переливається через край і коли обурений бідак виходить лавою на вулицю і коли пахне кров, летять шиби і чути крик. Тоді доперва всі пригадують собі про "права" робітника — навіть більшовики. Передтим однак всі не виділи ані не чули людської нужди.

В околиці Дельгі, Онт. є тютюневі поля. На збір приїхало богато робітників з ріжних сторін. Кождий спішився, щоби захопити працю і заробити кілька центів. Але тої праці ще не було. Тоді міський уряд став радити, що з тим робити....

А місцевий католицький парох о. Джан Юін зачав видавати обіди для голодних безробітних і видав їх 2,000. Тим, що радили, це дуже не подобалося і ріф А. Вилбур сказав: "Він не повинен того робити!" — себто священик.

Але священик відповів: "То хто їм поможе? Чиж я не бачу недолі тих людий?"

— — —

Так на справу дивиться світ і Церква. Розважте самі, хто дивиться добре....

бл. п. о. А. Делярий, ЧНІ.

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. АХІЛЯ ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Наша примітка: З тим починаємо друкувати більшу розміром статтю—спогад впр. о. Р. Хомяка, ЧНІ, про бл. п. о. А. Делярого, ЧНІ., так добре нам всім відомого з безграничної посвяти цілого свого успішного і всетрудящого життя. Цю статтю будемо печатати часть по части в кождому числі БН, аж до вичерпання матеріялу. І цим бодай частинно сповнимо наш довг вдячности для щирого серця бл. п. о. Делярого. Це якраз припадає тепер 40 ліття прибуття його до Канади, а 50 ліття його монаших обітів. Пів століття праці, навіть звичайної, то щось небуденне. А це була праця піонiра монаха, священика і першого організатора, котрому часто замість подяки деякі люди платили кулаком у груди, як це потрапили зробити поляки на Доброводах, Саск. Однак він все переносив ради Христа і так тихо, як жив і працював, так тихо відійшов від нас. Остався по нім знак на ниві нашого життя, зелений як рута і чистий як сльоза. Доперва за сотку літ прийдешні побачать на весь зріст велич Покійного— ми ще не дорослй до того. Стоїмо, наче перед велитом верхом, що губиться в сонячних верхах і не добачуємо всьої величі. Прийде однак час, коли з віддалі навіть найзапеклійший ворог склонить голову перед величчу діла і духа бл. п. о. Делярія....)

—12. липня 1939 р., о год. 3.10 в ночі, заснув сном блаженних у йорктонському шпитал̈і Впр. о. А. Делярий ЧНІ.

Відійшов до вічности, по короткій недузі на запалення легенів, у сам день св. апостолів Петра й Павла.

Його похорон відбувся 14. липня при співучасти Їх Ексцеленції Кир Василія Ладики, ЧСВВ., 24. священиків, поважного числа Сестер Служебниць П.Н.Д.М., кільканадцятьох монахів і множества вірних.

Покійний уродився 17. квітня 1868 р. в Ленделеде, західній Фляндрії, в Бельгії. Батьки його були працьовиті й побожні. Двох його братів вибрало священичий стан, а сестра монашиї.

У 21. р. життя вступив до Чина оо. Редемптористів. Там зложив монаші обіти 6. жовтня 1889 р. Своїми обітами посвятив усе своє життя для спасення душ, передусім найбільше опущених під духовним оглядом. По скінченні фільософічних і богословських студій став рукоположений на священика 4. жовтня 1896 р.

В липні 1898 р. Архієпископ із Ст. Боніфес, Преосв. А. Лянжвен, вертаючи з Риму, відвідав оо. Редемптористів у Брюселлі. У них благав місіонарів для поселенців словян у своїй просторій архідієцезії в Канаді. До цього діла призначили Отці настоятелі молодого флямандця, о. А. Делярого.

Наступного року, 14. вересня 1899 р., о год. 6. вечером із пристані Ліверпул виїхав до Канади на кораблі компанії Домініон Лайн: "Скацман." Разом із ним їхав другий редемпторист о. Й. Коппен.

Був це празник Воздвиження Чесного Хреста після латинського обряду. В той сам празник після східнього обряду, 27. вересня, корабель доплив до берегів Канади, щоб 28. вересня причалити в Квебеку. Апостольство, котрого під монашим послухом піднявся о. А. Делярий, назнаменоване отже від самого початку хрестом. Той хрест буде товаришити йому через ціле туземне життя. В його тіни провадитиме він свою місійну працю.

Через два дні, 15. і 16. вересня, переправа була спокійна. В суботу вечером, 16. вересня зірвався вітер, що небавом перемінився в скажену бурю, яка шаліла через цілу ніч, наповняючи трівогою всіх подорожних. Буря тревала три добі. Нераз корабель находився в грізнім положенні, одначе щасливо вийшов із нього. По бурі прийшла погода, а з нею й радість заблисла в очах усіх.

(Далі буде).

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Старанням БУК-а Альберти, під проводом о. Ан. Труха, ЧСВВ., відбувся з'їзд молоді в Мондері, Альта. Виступали чотири хори і девять промовців контестантів.

Пугар п. Лесюка за красномовство дістала панна Анна Лисаковська з Мусідори за промову на тему "Сучасні завдання нашої молоді." Пугар св. Йосафата здобув Юліян Шкварок за промову на тему "Вибір звання." Добре буде, коли БУК випечатає обі промо[illegible]

Зорганізовано тоді Українську Католицьку Спортову Лігу Альберти.

Черговий з'їзд буде в Борщеві, Альта, 27 серпня.

БУК Альберти веде прегарну працю! СЛАВНО!

* * *

Їде до Канади, прогнаний мадярами з Карпатської України, протоігумен Отців Василіян, впрп. о. Вуляк, ЧСВВ—старенький о. Котович, ЧСВВ, що так много натрудився при виданні ріжних книжок, молитвенників і преси, поважно захворів на вигнанні і покищо не може приїхати. Мадяри перевели погром всього українства під "високими авспіціями" гітлерівщини. І ця вся безпринціпіяльна і розпанахана гітлерівщина має ще тепер лице зводити українську прилюдну опінію тереревеням, немовби не вони, а хтось інший завинив потокам крови нашого народу в Карптаській Україні! І вона сміє ще тепер зводити прилюдну опінію легко вразливими мапами про це, яка то БУДЕ велика Україна, колись, десь....—кобі тільки українці знова дались спонукати іти за поясном німецьких провокацій і проливати кров, а хтось пінився потім з вичислюванням маєтків, які легким коштом зарабував— при помочі чужої крови..

Ні, німецька провокація нині не піде! Забогато в нас мучеників за свою ідею і вони ще живі!

* * *

Преосвященний Епископ Кир Василій посвятив наші нові церкви в Де Пас, Ман. і в Рамі, Саск. Околиця Де Пас була досі неспірним доменом більшовицької заразм — але добре сімя не пропало, що засіяла наша Церква в серцях галичан. І повстала нова святиня всемогучого Бога—там, де досі сатана мав тільки свою червону комору. Як радіють щиро святі душі, як тішиться ревний парох, о. П. Криворучка!

В Рамі, Саск. новомодні а зажерливі сектанти захопили частину таких самих душ і вже перехвалювались свого часу, що все їх. Та Бог милосерний і не дасть насміватись безкарно над своїми святощами. Збудовано прегарну церкву, є свій церковний дім. Буде мати молодь Рами—а є там богато красних дітий в наших родинах—де скріпитись, де навчитись Божого і людського знання та вирости в любові і честі—а не в ненависті і безчестю.

* *

Дня 15 серпня 1924 прибув до Стейтів теперішний тамошний владика, Преосвященний Кир Константин Богачевський. З нагоди 15 ліття єпископських трудів і успішної праці мимо тяжких початкових перепон і крамол, українці католики зложили свому владиці найкращі побажання. Якраз будується тепер Українська Католицька Колєгія в Стемфорді, де наша молодь набуватиме вище знання. Повстають нові цілоденні і вечірні Рідні Школи при парохіях. До голосу радости наших братів в Стейтах, долучуємось й ми та кличемо зі змиренною шаною: **На Многі Літа Владико!**

Добра господиня.— Чоловік: Якийсь особливий смак має ця салатка з цибулі.

Жінка: Бо, бачиш, цибуля має такий поганий запах, так що я мусіла її скропити трохи перфумою.

АВТОКЕФАЛЬНІ ДІЛА З АВТОКЕФАЛЬНОЇ ВІРИ — АБО ЯК ВИГЛЯДАЄ "АНТИХРИСТОВА РОБОТА"?

Про "звичайні знаки чемности," яких для себе вимагають, а яких для других поручають автокефальні — хто проляв кров і хто викручується сіном, або що на це все каже Гордоній?— і чи це не робота антихриста?

1. Автокефальний "Вістник" ч. 14 дуже взяв собі до серця католицьку пресу і вже не знає сіромаха кому що відповідати. Бо тільки подумайте, тому десять літ була одна бідненька католицька наша ґазетка, та можна було бити по ній, як в бубон, аж відгомін ішов по Канаді—а нині намножилося тої українсько-католицької преси так, що бідолаха не знає, кому, що і як відповісти. І тут, і там, і ще тут—аж віддих запирає "Вістникові." Ось він з того розмаху і не стямився (таки наскоро, без притомности) як зачав від нашої преси вимагати "звичайних знаків чемности"— бо бачте деяким людям конче захотілося, щоби їх називати "отцями"—а **вони отцями не є** в розумінні Христа Спаса, бо не мають правдивих свячень. І тому хтось злоститься та хоче "чемности" від другого. Але сам в тім самім таки числі "Вістника" **такою** чемністю говорить —і то дослівно, слово в слово:— "Греко-католик **має бути глиною для вироблювання горшків** для поляків, італійців, папи.... Та щоби греко-католик був доброю глиною, то **треба його на всі боки місити**, застрашувати, заголюкувати ,відгороджувати...."

стор. 5.

Ось **автокефальна чемність!**

"Глина для вироблювання горшків...."

"Треба його місити, застрашувати, заголюкувати...."

ТАКИМИ СЛОВАМИ автокефальний "Вістник" показує **свою** "чемність" в сторону українців католиків. А такими словами українці католики НІКОЛИ не відзивалися про автокефальних! Ось щаче, що йому нема чемности а сам?....

— — —

2. Заявляє бундючо той самий автокефальний "Вістник" ч. 13, стор. 6: "Православна Церква **ніколи не проливала крови**...."

І повчає той самий "Вістник" що: "Знати можна **тільки те, що ми бачили**, пережили, чули, провірили." І тому жадає, щоби йому подати "день, місяць і рік," коли св. Петро був в Римі —інакше, як він каже, то "Голос Спасителя" не знає і викручується сі[illegible]м"....

Чи Автокефалія має що спільного з кровю, не нам судити.

Але чому так запекло відпиратися?

З якої причини?

Чи може лист і діло мордерця Іляша не дають спати деяким панам?...

— — — — —

А в справі знання з того, що ми "тільки" бачили, чули.... ітд.—то відповімо їм їх таки власною наукою і словами, які вони самі подають в тім самім "Вістнику" ч. 14 стор. 7, як слова Гордонія: "Підозріваю, що той, хто вірить в усе—дурний. Але НЕ МАЮ ТАКОЖ СУМНІВУ, ЩО ДУРНИЙ І ТОЙ, ХТО ВІРИТЬ В ТЕ, ЩО ДОСЛІДЖУЄ ПРИ ДОПОМОЗІ РОЗУМУ."

Ми не побуємося в таких гострих виразах. Це любить сам "Вістник" і беремо для нього відповідь з його власних слів. Ось так сам себе назвав....

3. Яка і чия це робота?

Така, до якої признається той сам "Вістник" ч. 14 на стор. 5: "Робота антихриста!" Люди, котрі другим відмовляють чемности і визивають їх останніми словами, котрі вимагають щоби їм подати "день, місяць і рік" того, що було тому 1900 літ а **негодні самі** погодитися до того між собою, що було тому рік-два і ведуть затяжні за це процеси до Найвищих Судів нашої Країни —котрі на однім місці навчають, що "знати можна тільки те, що ми бачили"— а на другім місці зараз потім кажуть, що така наука то "дурна"— ті люди ведуть чию працю?

Кого дурять, кого отемнюють і для кого?

Хто є батьком пожі з первовіку? І отцем всіх крамол на світі, незгоди і прозивання?

— — — —

Ось автокефальні діла з автокефальної віри, котрі ясно і незбито свідчать, що та робота, то робота діявольських сил на вічне поневолення нашого народу.

Чиж може бути інший клич в ту сторону, як тільки той один: ПРОЧ З АВТОКЕФАЛЕЮ!

ЛІК НА ДОВГЕ ЖИТТЯ

Четверта заповідь Божа каже: Шануй Вітця і Матір, щоби ти довго жив і добре тобі велося.

Дейвид Конрой в Едмонтоні має 100 літ. Має також срібне волосся і срібний сміх. Коли його питали, що думає про теперішну безробітну молодь, сказав: Ідіть на фарми і тримайтеся там!

Він ніколи в життю не носив окулярів і ніколи в життю не злостився. "Мої нерви досконалі," каже Конрой.

Всеч. о. П. Божик

ШІСТЬДЕСЯТЬЛІТТЯ ВСЕЧ. о. ПАНТЕЛЕЙМОНА БОЖИКА

В день Св. Пантелеймона, дня 9. серпня ц.р. Парохіяльна Громада Церкви св. Андрея у Вінніпегу вшанувала урочисто шістьдесять ліття життя Всеч. о. Пантелеймона Божика, свойого пароха. На цю урочистість були запрошені всі наші Отці міста Вінніпегу та численні гості з інших церковних громад та організацій нашого міста. Урочистість зачалася відправою Торжественного Молебня до Серця Ісусового точно о годині 8-ій вечером. Вже перед означеним часом Церква св. Андрея була наповнена в щерть вірними та гостями.

Молебен відправив о. др. Василь Кушнір, парох Церкви св. Володимира і Ольги, при асисті Всеч. оо. Ст. Семчука, пароха св. Покрови і М. Заяця. Урочистий настрій говорив наглядно, що вірні Парохії св. Андрея розуміють вагу хвилі та що їх серця бють в одно з серцем їх Отця Пароха. Мимоволі насувалася думка, що в Канаді вже назріває час, що наші люде зачинають відноситися з довірям до своїх провідників, вміють оцінити їх працю і труди та що час сумної минувшини в Канаді вже поза нами.

Молебен зачався. При престолі ставуло трьох священників. Всеч. о. Ювелят заняв місце на кріслі, по правій стороні престола. Поважно й мельодійно линула пісня з соток грудей: Ісусе Сину Божий помилуй нас.... На прикінці Молебня о. др. Кушнір уділив вірним благословення Найсвятійшими Тайнами а по відспіванню молитви: Під Твою Милость і по Отпусті, сказав до присутних принагідне слово:

Вияснивши в коротких словах значіння католицького священика в Христовій Церкві, о. др. В. Кушнір звернувся у своїй бесіді до Всеч. о. Божика, який стояв біля престола:

"Ви, Отче Пантелеймоне, говорив о. др. Кушнір, не приняли ласки Божої надармо. Ви за короткий час Вашої праці у Христовій Католицькій Церкві в Канаді, потрудилися більше нас всіх. Вас вислухав Господь, коли Ви шукали його правди і зділав Вам по Вашій вірі. Се нині час догідний, се нині час спасення для Вас і для Ваших вірних. Ваша служба була завсігди бездоганна, у всім Ви представляли себе як слугу Бога. Ви йшли в терпеливости, в горю і бідах та в нелицемірній любові. Ви йшли завсігди в слові правди, з оружям праведности в правій і лівій руці, славою і безчестям, як незнаний а знаний, як сумний а завсігди веселий, як убогий, а многих збогачуючий, як нічого немаючий а все посідаючий.

Ви не вдоволялися тільки працею над повіреною Вам Церковною Громадою, Ви не вдоволялися тільки устним проповіданням, Ви хотіли стати всім для всіх. І для тих, що по містах і місточках, і для тих, що розсіяні по фармах і гомстедах. До всіх них так часто заходило Ваше писане слово.

Ваші вірні і ми священики розуміємо і цінимо Вашу неструджену працю. В доказ нашого признання, прийміть від нас цей маленький символічний дарунок від наших Отців і Ваших Співбратів у Христовій Церкві у Вінніпегу. Тут є образ Христа, якого Ви так дуже полюбили, тут є символічна книга, яку Ви своїм писанням так гарно збогатили, тут є посудина на Таїни Святі, якими Ви Ваших вірних, як жерелами вічного життя, окружили."

Серед урочистого напруження всіх присутних, Всеч. о. Пантелеймон Божик приступив до престола, переняв дарунок, поцілував образ Спасителя, поцілував в рамена о. др. В. Кушніра і знова відійшов на своє місце.

Відтак о. др. В. Кушнір вніс многоліттє для Св. Отця Пія XII., для Їх Ексцеленції Кир Василія і для Всеч. о. Ювелята.

Після Молебня зійшлися всі присутні в галі під Церквою св. Андрея. Там серед скромного приняття, Всеч. о. П. Божик приняв побажиня від Всеч. о. Бахталовського, ЧНІ., Настоятеля оо. Редемптористів в Йорктоні, від Всеч. о. Ю. Жидана ЧСВВ. з Вінніпегу, від о. М. Заяця, від своїх парохіян та від інших численних представників українських католицьких церковних та культурно-освітних організацій. Відчитано там також цілий ряд привітних телеграм від рідні о. Ювелята, від оо. Редемптористів в Йорктону, з Айтуни і пр. Ця так поважна урочистість скінчилася з гарним успіхом для всіх о годині 11.30 вечером.

Учасник.

ЩАСТЯ В НЕЩАСТЮ

"Всечеснішій Отче," сказав хорий робітник перед 35 літами, зі слезами в очах, по довершеній загальній сповіді, "як дуже буде моя жінка тішитися, коли вона про це довідається; я завдав їй стільки прикростей і терпіння, а вона цілими літами разом з дітьми стільки молилася за мене."

Проминуло півроку часу від цеї хвилі, як цей самий священик стрінув цього робітника на вулиці міста. Як тільки робітник завважив священика, сейчас підійшов до нього і щераз щиро йому дякував. Відтак дав знак своїй жінці і чотиром діточкам, які стояли недалеко, щоби прийшли близше. Коли жена з дітьми зближилася, робітник по черзі представив священикові свою жену і своїх діточок. Яка радість блищала всім їм в очах.

По трьох літах, пише цей робітник до священика листа такого змісту: Всечеснішій Отче! Як ви собі напевно ще пригадуєте, що перед трьома роками я зломив собі був ногу і лежав в шпитали. Я тепер чуюся дуже добре і можу дальше працювати як перед тим, за що я дуже дякую моїому Господу Богу. Цього що сталося, я не можу уважати нещастям але щастям для себе. Ви Отче, свого часу мали у нас реколекції, які дуже сильно поділали не тільки на мене, але також на інших. Я чуюся тепер так щасливим, я чуюся тепер чоловіком і чувбися ще краще якщоби я міг відбути у вас щераз загальну сповідь. Я поступив після ваших вказівок і опустив безбожницьку організацію, яка була для мене і для моєї родини найбільшим нещастям. Там обрабовують чоловіка його найбільший скарб: релігію. Позбавлений релігії наде чоловік щораз то нище і нище і ніколи немає спокою в свойому серці. Коли однак чоловік поднається з Богом, відживає. Ви, Отче, наневно мене зрозумієте, як я думаю. Тоді чоловікови знова легко на серцю, наче наново на світ народився, лекше віддихає. Я пробіцюю Вам ще раз сьогодня, що я хочу бути на дальше вірним і святим.

Вкоротці, по тім як я вийшов зі шпиталю, а вступив до католицької організації робітників. Я записався там не тільки з іменів, але серцем і душею. Йду на кожні сходини, беру участь у всіх предприняттях, публично і відважно.

Яби хотів представити Вам ціле моє життя в слові і в ділі. Як дуже чуюся тепер щасливим. Але все завдячую Вам, Отче, і моїому нещастю, бо через мій нещасливий випадок я нині щасливий.

Завсігди вдячний Вам,

Ваш Н. Н.

ЯК ПИШЕ СВ. АПОСТОЛ ПАВЛО?

"А всяка кара видається вправді на той час не радістю а смутком, та відтак дає вона мирний плід справедливости тим, що вихованися нею."

(Євр. 12, 11).

КАТОЛИЦЬКЕ ВИХОВАННЯ ДАЄ ЧОЛОВІКОВІ ШИРОКИЙ ПОГЛЯД

В церкві св. Володимира і Ольга у Вінніпегу відбуваються від ряду літ, правильно кожного місяця, тзв. ПАРОХІЯЛЬНІ ВЕЧОРІ. На ці Парохіяльні Вечорі вірні цеї церкви приходять дуже громадно і при сторонім чайнім принятю вислухують рефератів про значіння і обовязки Парохіяльної Громади. Не дасться заперечити, що наші українці в Канаді мають дуже мале зрозуміння своєї парохіяльної громади та її завдань, особливо під теперішну хвилю. Вони часто забувають, що Парохіяльна Громада, то не є звичайна корперова організація, яка може бути або може небути, без якої можна зовсім добре обійтися. Церковна громада, це щось, що мусить бути, це основи цілого людського, суспільного життя і тому Парохіяльна Громада мусить сповняти свої високі обовязки.

На Парохіяльнім Вечері, який відбувся дня 19 серпня ц.р. в галі при Церкві св. Володимира і Ольги у Вінніпегу, парох о. др. Кушнір, виголосив реферат на тему: КАТОЛИЦЬКЕ ВИХОВАННЯ ДАЄ ЧОЛОВІКОВІ ШИРОКИЙ ПОГЛЯД. "Католицьке виховання, говорив о. др. В. Кушнір, дає чоловікові широкий погляд на світ і то в правдивім змислі того слова.

Нині, особливо в Канаді, є много таких людей, які думають, що широкий, культурний погляд, полягає в тім, що чоловік може своєї думки чи слова уживати так як йому подобається. Ці люде тяжко помиляються. Вони забувають на одно, що коли такий "щирого погляду чоловік" закриває свій погляд на це, що є надприродне, коли він закриває легковаженням Божі права і свої обовязки згідом Бога, тоді його погляд не є зовсім широкий але вузький а таке виховання зовсім не заслугує на назву правдивого виховання чоловіка. Він полишає це, що є дійсно самою основою нашого життя і нашого діяння.

Це є то, що ми думаємо, коли ми говоримо про правдиве виховання нашої молоді в Канаді. Правдиве виховання чоловіка учить його, як він має зрівноважити вартости життя, відріжнити це, що є важним від цього, що не важним, поверховне від поважного, пусте від серйозного.

Ціллю виховання є зробити людський ум як найбільше точним. Лише такий ум є здібний поставити найвищу вартість життя на властивому місці і так справляти наші діла, щоби кожний здійснив завдання свойого покликання чи звання. Якщо найвища вартість у нашому життю немає свойого належного місця, тоді всі труди і змагання нашого життя є порожними і пустими, а так званий напів-вихований чоловік є наражений на найбільші промахи і блуди. Примірів цього в Канаді ми маємо аж надто богато. На піввиховані українці в Канаді, не тільки, що не вміли сповнити своїх звичайних обовязків, але заподіяли українському загалові такі шкоди, що їх треба буде ще довгі літа направляти. Дійшло до цього, що серед політичного і релігійного сектантства, яке спричинили, як раз на-пів виховані українці, Українська Католицька Церква в Канаді остала одиноким заборолом цього, що є святим в нашій християнській і національній традиції.

У правдивім вихованні молодого покоління мусять співділати постійно: Батьки, Церква і Школа. Однак канадійська школа не тільки не помагає виховати дітей на добрих горожан цеї землі, але часто вона ще має відємний вплив на них. Ми при нашій Церкві, при нашій Парохіяльній Громаді, хочемо цьому злу зарадити бодай вчасти. У нас від ряду літ є правильна ВЕЧІРНА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА. У цій школі ми стараємося дати нашим дітям правдиве католицьке виховання. Ми не хочемо напакувати голову дитини матеріялом, з яким вона не могаби дати собі ради. Ми хочемо у нашій школі осягнути це, щоби дитина одержала на стільки уплянхотненого ума, щоби вона могла зважити ріжні вартости ріжних річей. Дитина, яка вийде з нашої школи, вона мусить мати на стільки свойого осуду, щоби заняти певне становище, от хочби до чого, що в нині появляється друкованим словом, чи то в ріжних часописях, чи магазинах, щоби вона могла засміятися тоді, коли вона стрінеться з такими думками, чи вістками, які її подають, як незаперечну правду, а яка є наглядною обдудою і брехнею. Ми сьогодня призвичаєні чути одного дня про річи, віби правдиві, які завтра цілковито заперечується. Добре вихована дитина буде розуміти добре, якого значіння треба надати всьому тому, що видається в нинішних часах. Тому всі у нашій Парохіяльній Громаді нехай співділають у католицькому вихованні нашої молоді.

Що і як люди думають?

Зміна господарських умовин, добуття перших сирівців, нові методи праці, наукові винаходи— мають свою вагу. Цього ніхто не перечить. Але, що вони вистарчають, щоб вияснити людську історію, виключаючи інші чинники— це нісенітниця. Фашизм вірить все і ще у святість і героїзм. Себто в чини, до яких не веде жадна економічна, далека чи близька, спонука.

Б. Мусоліні

— — —

Бути твердими, це наш ідеал. До нього простуємо з розпаленими серцями. Важка літня спека, гострий зимовий холод, довгий марш поночі в слоту, зносити голод, терпіти спрагу, потрапити лежати на сирій землі, в боротьбі не піддаватися ніколи, навіть коли все здається безнадійним! Потребуємо мужів твердих і пружних мов сталь, твердіших від всього, що є на світі.

Гельмут Штельрехт

— — —

Опанувати матеріяльну дійсність нам треба! У цій матеріяльній дійсності з її постійними труднощами— невтнута боротьба в цими труднощами й осяги, як вислідна тої боротьби, які є наявним показчиком ступня напруги— мають свідчити про нашу вартість.

Не проєкти і мрії, а написана книжка, закінчений малюнок, розпочате на дорозі до щораз кращої розбудови підприємство, здійснена реформа, сповнений обовязок— є тим, що може бути для нас критерієм вартости людини. Мрії, широка фантазія, слова і ще ще раз слова, що прогомонить без конкретного висліду, це— пустомельщина, дитяча забавка, люксус безробітних, або наркотик нездібних до чину.

Головою муру не пробєш! А думкою можна й мури пробивати! Творчою думкою геніяльні винахідники їх пробивали, коли винайшли промені Рентгена і телевізію.

Дарія Віконська.

— — —

Сонцем перейти хотівби я по світі,
щоб з усміхом зайти за мідний небосхил.

М. Рильський.

Мода й вік.— Пані, Вам дуже добре в тім капелюсі. Біле перо відмолоджує вас на пять літ.

—Справді? Ну, то прошу додати мені ще одно перо.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

КІНЧАТЬСЯ ВАКАЦІЇ

Зачинається шкільна праця. Тисячі української дітвори піде до шкіл, щоби набирати знання для ума, чесноти для серця і виховання. Уважайте, щоби в наших школах вчили наші учителі!

Вибирайте наших урядників шкільних! Допильнуйте шкільних виборів, нехай не бракне ніодного нашого голосу! А коли голосуйте, голосуйте всі одностайно, не розбивайте голосів! **Всі на одного, всі за одним!**

Так виберете своїх урядників до школи, так дістанете свого учителя!

Коли Ваш син іде на науку до більшого міста—приміром до Саскатуну, знайте, що в Саскатуні є **наша бурса БУК-а ім. о. Маркіяна Шашкевича при 304—4 ave. nort.**

Туди напишіть ззарання, щоби забезпечити місце для свого сина. Число місць обмежене і треба запевнитись в тім напрямі. Там навчуть Вашого сина не лише українознавства— але також дадуть виховання релігійно-національне. Ректором бурси є всеч. о. Стефан Борис, що дбає про це і до нього можете мати повне довіря у всіх справах виховання ваших дітий. Ваш син збереже віру і мораль— стане добрим провідником для себе і для народу. Ви будете вдоволені!

СТУДЕНТИ! Коли Ви їдете на студії до Саскатуну, прошу передати одні другим, що найкраще приміщення, дбайливу, точну, солідну і вірну обслугу за свій гріш Ви дістанете напевно тільки в бурсі БУК-а! Там виховуються найкращі з найкращих наших будучих провідників! Там є товариське життя на основі лицарського поведення і безгрішної чистоти. Там і Ви певно будете вдоволені!

СТУДЕНТКИ! Коли Ви їдете на студії, не забудьте відвідати Сестер Служебниць, котрі в кождім більшім місті, що є осередком нашого поселення, мають свої доми і радо Вас приймуть. А в Сестер крім доброго харчу і чистої світлиці, Ви дістанете добрих і вірних товаришок та помічниць у великім місті. Ви там безпечні під кождим оглядом і певно будете вдоволені. Адресу Сестер подасть Вам місцевий Отець Пароx в кождім більшім місті.

РОДИЧІ! Пішіть своїх дітий до своїх заведень, де свята віра збережена, де честь і добре імя ваше вшановане, де певно молодь набуде знання і дістане виховання!

Наша молодь до наших заведень! Українська католицька молодь знає, де її приміщення у великім місті!

РІЧНІ ВИБОРИ СВЯЩЕНИЧОГО ТОВАРИСТВА ім. св. ПАВЛА

Будуть згідно зі статутом IV. A. 18 а) в день закінчення реколекцій, в пятницю 8 вересня— девята година передполуднем для одних Отців, що братимуть участь в реколекціях в Йорктоні, для других, що братимуть участь в С. Норберт, Ман.

Збори в С. Норберт отворить предсідник, в Йорктоні відпоручений його заступник. Порядок зборів прочитається на місци. Дальше ведення зборів буде згідно зі статутом IV. A. 22.

Річні збори товариства відбуваються за відомом і одобренням Преосвященного Епископа, Кир Василія Володимира Ладики, ЧСВВ.

Виділ.

Скарбовий Звіт БУК-а
Липень, 1939

ПРИХОДИ —

В. Пастух і П. Саранчук, вкладки ..	2.00
Відділ ч. 25, Красне, Саск.	.90
о. Н. Чорний і відділ ч. 2, Ланівці	1.45
Преосв. Джансон, Б.К. (передпл.) .	5.00
о. М. Колодій і М. А. Вал	2.00
о. Ст. Семчук з продажі	1.25
о. П. Криворучка з прд. і Г. Німець	2.00
о. др. В. Кушнір (передпл.)	6.00
Відділ ч. 69, Годсон Бей Дж., Саск.	2.25
о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ, відзнаки ..	12.50
о. Н. Копаківський, ЧНІ., прод. ..	2.00
Разом	$37.35

— РОЗХОДИ

Друк БН. ч. 13	20.00
Розсилка	2.95
Голос Спасителя	.50
Значки	.60
Гума	.10
Мети з пересилкою	1.25
Разом	$25.40

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Звіт Відділу ч. 71, Бедфордвил, Саск.

Дня 9 липня старанням нашого улюбленого о. Дмитра Гаврилюка, ЧНІ., наша околиця, разом з сусідами, як Векенгем, Ловиця і Гудів відсвяткували спільно 950 річницю Хрещення України.

Чотири дні перед тим наш відділ БУК-а і відділ з Ловиця зійшлися разом і висипали високу могилу, обложили камінням, щоби не усунулась і поставили високий хрест.

День 9 липня був незвичайно погідний. О першій годині вже всі на площі коло церкви і зараз уставився похід до могили, що є півтретя милі від церкви. Наперед ішла наша процесія, потім діти з віночками і цвітами. А так Марійська Дружина зі своїм вінком з гарних живих квітів, наш відділ БУК-а і відділ з Векенгем в жовтоблакитних лентах. Відтак женщини і мужчини з вінками. Настрій був піднесений. Коли ми зближилися до могили, то там вже чекали на нас люди з Ловиця, ціла процесія, діти з віночками, Марійська Дружина, відділ БУК-а, всі з о. Дм. Гаврилюком, ЧНІ. на чолі. Одні другим вклонилися і всі разом повставали кругом могили.

о. Н. Копаківський ЧНІ відправив панахиду за поляглих УСС, а о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ сказав проповідь про Хрещення України і тих всіх, що полягли за волю.

Потім діти складали вінці і прапорці кругом могили. Відтак зложили на могилі вінки: Марійська Дружина з Ловиця і Бедфордвил, оба відділи БУК-а, мужчини і женщини.

— — — —

Закінчення того дня було в Церковнім Домі, де відбувся контест промов членів відділів БУК-а і Марійських Дружин. Наша молодь виступала відважно і мудро, так що мило було послухати. Першу нагороду контестові судді признали **Михайлови Вігерак**, другу писареві відділу з Бедфордвил, трету панні Марії Харандюк.

Всім, котрі чимнебудь причинилися до успіху того дня, а особливо нашому організаторові впр. о. Дм. Гаврилюкові, ЧНІ, складаємо на цім місці щире признання і подяку.

Ю. Іванчко, діпписар.

На торзі.— Здається, що та риба трохи зіпсута.

—Нема чого дивуватись, ласкава пані,— тепер цілий світ зіпсутий.

УЧИТЕЛІ

коли бажаєте змінити школу, або старатеся о посаду, пишіть зараз до своєї організації ВУК, на адресу:

Ukrainian Catholic Students' Home
304—4th St. N., Saskatoon, Sask.

або

Mr. John Metropolit, Prudhomme, Sask.

ПАМЯТАЙТЕ

при нагоді дарували, жертв і записів на свою бурсу в Саскатуні. Коли Вог дав Вам пережити много літ в здоровлю і щастю, на пращання лишіть по собі добру память. Запишіть частку свого майна на бурсу БУК-а в Саскатуні!
На Сиротинець в Айтуні!
На свою Церкву!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ЗВІТ ОКРУЖНОГО З'ЇЗДУ УКЮ в Гефорд
(Продовження)

О год. 7.30 вечером почався **КОНТЕСТ.** Контестом проводили на зміну всеч. о. Горошко та п. В. Давидюк.

1) Першою точкою була промова "Карпатська Україна." Володимир Кульчик здобув перше місце, відділ Гефорд. Петро Мамчур друге, відділ Орлов.

2) Сольо гітарове. Перше місце здобула Анастазія Богун—відділ Гефорд. Друге місце Славка Жеребецька— відділ Орлов.

3) Декламація: "Іван Підкова"— Перше місце Володимир Кульчик, відділ Гефорд, друге місце Дмитро Березовський, відділ Орлов. Трете місце Володимир Яремович, відділ Величка.

4) Декламація Чигирин. Перше здобула місце Мальвіна Харко, відділ Кридор. Друге, Анна Яремович, відділ Величка. Трете Михайлина Когут, відділ Гефорд.

5) Сольо-спів "Ой Дністре, мій Дністре." Перше місце Павло Харко, відділ Угринів. Друге місце Василь Горбач, відділ Витків. Трете місце: Степан Березовський, відділ Орлов.

6) Декламація "Хустина." Перше місце Павлина Березовська, відділ Орлов. Друге місце Анна Гунчак, відділ Гефорд. Трете, Розалія Савишин, відділ Величка.

7) Сольо спів "Цвітка Дрібная." в супроводі піяна. На піяні грала панна Тендик, учителька. Перші місця здобули: Стефанія Гебрина, відділ Гефорд. Ольга Карпінка, Кридор, Другі місця здобули: Михайлина Котельмах, Орлов. Катерина Войтюк, Угринів.

8) Промова "Вчімся рідної мови та співаймо українські пісні". Перше місце здобула Анастазія Луцик, відділ Орлов. Друге, Ольга Гунчак, Гефорд.

Надпрограмово взяли участь: 1) Дівочий квартет від Велички. 2) Музика з Редбері, під проводом п. Юзика. Сольо гітарове зі співом, Ольга і Емілія Свистун. 3) Скрипкові соля відограли: Кірик з Гефорд, вязанку стрілецьких пісень. Саранчук уч. з Саскатуну "Карпатські Мельодії". Вкінці відбулись Хорові Змагання: Пісні: "Сміло Другу, не терайте," "В боротьбі із Тьмою". Перше місце здобув хор відділу молоді Величка. Друге місце: хор відділу Орлов—Угринів. Трете місце: хор відділу Гефорд. Суддейська Колегія: п. Івасюк п. Ст. Марадик, панна Г. Харко. Судили промови і декламації.

Друга суддейська колегія: Всеч. о. Степан Борис, п. Б.Л. Корчинський і панна Марія Лупка. Судили точки вокально-музичні.

По суддейських оречениях кожний учасник контесту одержав грамоту а ці, що здобули перші місця, промовці і декляматори: історію України.

Співаки та музиканти дістали українські співанники з нотами. Такі несподівані та цінні нагороди робили на контестантах глибоке враження. Надгороди уфундували: БУК з Гефорд, п. Онуфрій Сокіх, п. М. Ребрина, п. В. Сулятицький, п. Пецовий, і п. Брунвадд, купці з Гефорд, та Комітет з'їзду.

На виступах хорів закінчено контест. Тоді на сцені уставилось понад 100 співаків та під проводом місцевого диригента п. Миколи Шургота відспівали пісню "Єднаймось, діти України." Так, це єднані діти України— наче відбивалось відгомоном.

На сцену вийшов в цілости Головний Зарад Українського Католицького Юнацтва. Всеч. о. Горошко сказав: "Це кінчиться перший окружний з'їзд Українського Католицького Юнацтва в Гефорд, Богу дякувати, успіх як на недавне істнування нашої молодечої організації, гарний. Численна участь молоді, контест, всі Богослужби, святі Причастя молоді, сотворили враження, за яким наші серця тужили. Розїдьмось домів— але до нової, ще кращої праці до більших зусиль. Дай Боже, щоби на другий рік з'їзд випав ще краще. Хай буде подяка Всевишньому за ласку і благословенство. Хай буде радість і слава Україні! Радій Нова Батьківщино, Канадо, дітьми України!

Буря оплесків, всеч. о. Голова читає: На з'їзді брали участь відділи з Гефорд, Величка, Орлов, Угринів, Січ, Кридор, Витків. Беручи під увагу цілість з'їзду президія проголошує, що перше місце належиться відділові в Гефорд, друге відділові в Орлов, трете відділові від Велички з Кридор. Слава Українському Католицькому Юнацтву, слава його молоді! понеслось з грудей молоді, та її батьків.

Звуки національних гимнів закінчили з'їзд.

Андрій Кіндракевич, писар
Володимир Кузик, заступник

ЗБІРКА на бурсу в часі з'їзду УКЮ в Гефорд 2-го липня, 1939: Всеч. о. Н. Дрогомирецький: 2.00; По одному долярові: Н. Гебрина, Кульчик, В. Давидюк, Воробець, Корчинський, Яремович, Бузікевич, Грева, Сокіх, Жеребецький, О. Свистун, панна Евгенія Харко, Г. Марак, Барановський М., Войтович. Разом $23.00.

ВІДДІЛ УКЮ. НА МІТНАРК, САСК., оснував Всеч. о. Дрогомирецький 23-го квітня в школі Мітнарк. Відразу вписалось 31 членів та вибрано слідуючий заряд:

Григорій Семчук — голова,
Іван Тихолів— заступник голови
Марія Білей — писар
Василь Білей — скарбник
Юрій Труба — член заряду
Петро Тихолів і Катерина Маловська— провірники.

В члени вписалися: Петро Білей, Франко Казимир, Бронислава Казимир, Емілія Холодник, Евгенія Семчук, Анеля Маловська, Стах Дебівський, Марія Семчук, Марія Войціховська, Волинка Лисак, Софія Тихолів, Катерина Білей, Марія Королішук, Паулина Сас, Василь Королішук, Гринь Королішук, Степан Семчук, Катерина Холоднюк, Петро Сухороб, Степан Лашта, Петро Семчук, Ольга Семчук, Володимир Семчук, Анна Лисак.

Основний відділ відбув 6 сходин, на яких була програма та обговорювано пляни праці. 10-го червня уладжено в галі забаву; дохід призначено на закупно приладів до гри софтбал. 15 червня відбулись сходини на яких був присутним Всеч. о. Горошко. Відділ передплачує "Будучність Нації" та "українське Юнацтво" з Рідного Краю. Члени горнуться та праця, Богу дякувати, нам йде; якщо піде так дальше, можна сподіватись добрих успіхів. Залучуємо 40 процент членських вкладок, 3 дол. і 10 цент.

За Заряд місцевого відділу в Мітнарк:
Марія Білей, писар.

ВЕЛИЧКО,САСК.— Маємо приємність повідомити Централю про працю нашого відділу. Відправа на провідну неділю відбулась в нашій церкві святого Воведення коло Велички. На богослуження прийшли до церкви старші, молодіж, діти. Підчас богослужения співав хор Українського Католицького Юнацтва під проводом нашого диригента п. Шургота. Відправу мав всеч. о. Горошко та сказав дуже цінну проповідь. З їх слів молодь богато скористала. По відправі відбулось в галі спільне сьячене. Присутні гарно погостились та нам молодим приємно було бачити гарні звичаї зі Старого Краю. Всеч. Отець благословили страви та висловили радість, що гостяться спільно з присутними. Вони сказали: "Ми тут маємо достатки, а наші

брати живуть у визиску та недолі." Побажали всім щастя, здоровля та сил до праці. Всі співали радісно "Христос Воскрес." Після спільного свяченого відбувся концерт, приготований відділом молоді у Величці. Концерт відкрито хоровим співом: "О, Україно о люба нелько"— під проводом диригента пана Щургота. Вступне слово дав голова відділу п. Юрій Катеринич на тему: "Яка ціль УКЮ". Слідував хор: Христос воскрес. Гарну декламацію: "Повій вітре," віддекламувала Олюся Слившин. Дует: "У горах Карпатах" відспівали у супроводі гітар дві донечки панства Слившин. Хор "Туман хвилями лягає," вилявався знаменито. Декламація: "Вечір на Україні"— Доця Ярмович. Дальше промовляв Всеч. о. Горошко про це, що сталось з Карпатською Україною. Опісля слідувало тріо: "Ми вас витаємо"— діти панства Ярмович. Сольо: "Ходив до школи"— співав маленький Василько Ярмович. Хор: "Гандзя молодича." Декламація: "Ми" — Ольга Кормиш, дует: "Скажи мені правду"— Ольга Кормиш і Доця Петрів. Переведено збірку на поміч потерпівшій еміграції в Карпатській Україні та зібрано $4.50. Концерт закінчено національним гимном. В імени відділу бажаю Централі всякого добра.

Володимир Хоміцький
діловий писар.

КАДВОРТ, САСК.— Основуючі Збори УКЮ на Кадворт відбулись 25-го червня 1939 р. вечером, в церковній салі. Присутних, молодших та старших, було 50 осіб. Предсідником зборів був п. Набоженко, а пан Кульпак, місцевий учитель, секретарював. Збори відкрито відспіванням молитви "Царю Небесний". Пан Набоженко привитав Всеч. о. Горошка та пана Гриневича, секретаря Провінціонального Заряду БУК-а. Секретар Брацтва, п. Гриневич приїхав з тою думкою, щоби відновити відділ БУК-а на Кадворт. В його щирих словах про значіння та вартість БУК-а знайшли присутні заохоту до нової організаційної праці. Опісля покликано до слова Всеч. о. Горошка, який з'ясував чому організуємо молодь та на яких основах лежить організація "Українське Католицьке Юнацтво." Відтак пояснив статут. Всі присутні вислухали бесіди Всеч. Отця, голови організації, з великим заінтересованням та заохочені палкими словами вписались слідуючі в члени:

Франя Бучинська, Анна Вербицька, Василь Кулянак, Василь Кіндрачук, Йосиф Бучинський, Параня Кіндрачук, Павліна Бучинська, Михаліна Самборська, Анна Самборська, Михайло Юзвинка, Павло Вербицький, Рудольф Вербицький, Франко Бучинський, Анна Бучинська, Маріян Набоженко, Петро Набоженко, Юрій Вербицький, Марія Калапаца, Марія Стадник, Ольга Липка, Ольга Каменецька, Роман Липка, Анна Челяк, Іван Табашнюк, Іван Кіндрачук, Іван Мантка, Петро Кіндрачук, Віра Набоженко, Анна Кондра, Петро Стефанюк, Никода Стефанюк, Данилк Андрунюк, Михаліна Кіндрачук.

Заряд вибрано в слідуючому складі: п. Василь Кулянак місцевий учитель—голова, панна Павліна Кіндрачук—містоголова, панна Франя Бучинська, місцева учителька—писар, панна Марія Стадник—скарбник, пан Юрій Вербицький—господар; провірники: панна Марія Калапаца і п. Петро Набоженко. Всі члени раділи, бо вже давно бажали мати організацію молоді ,тому всі радо та щиро беруться до праці.

Василь Кульпак, голова — Франя Бучинська, писар

НАШ ФЕЙЛЕТОН

ЛИС МИКИТА
Актуальна перерібка Мамая з галицького Комаря.

Пісня перша

Надійшла весна прекрасна,
многоцвітна, тепла, ясна,
мов дівчина ще з вінком.
Ожили сварні і спори,
то за Туніс, то за море,
рух і метушня кругом.

Чембер—лев, що у Льондоні
пише листи в щедрім тоні,
розсилає тут і там:
"Час настав нових гваранцій
і від мене, і від Франції
всім загроженим звірям."

Ось спішать вони юрбами,
мов на відпуст із торбами,
все, що вне, гавка, хвака....
Лиш один мов і не чує,
у Берхстагені ночує
Лис Микита, гайдамака.

Ой, не даром він ховаєсь!
Знай, сумління відзиваєсь:
"Кривдив ти звірячий люд!"
Тимчасом в своїй столиці,
з парасолею в правиці
лев почав над лисом суд.

Перший вийшов вовк, вклонився:
"Царю,—каже він— від лиса
вже мені хоч пропадать!
Діток моїх бе, кусає,
а Гданськ теж перемовляє,
так що сором повідать!"

З Ковна цуцик, неборака,
став на лапки тай балака:
"Царю, страже наших прав!
Мав Клайпеди я пиятоюок
тай сховав її в куточок,
лис і тую в мене вкрав."

Стративши терицю вже решту
каже рись, той з Букарешту:
"Лис Микита злодій є.
Він сумління, честь і віру
за пшеницю й нафти міру
без вагання продає."

"Таж то нехрист, таж то Юда!
Патріотизм в нього злуда,
хтоб добра від нього ждав!
Знаю я його натуру!
Він всіх нас жидам на скуру
за товщу би фунт продав."

"Чакі ось— душа спасенна.
Як жиє, ні в ніч, ні денно
зла нікому не хотів.
Ну—пішов він до Микити,
той, бач, мав його навчити
із "майн кампфу" тропарів.

Ой, гірка була наука!
Лис відразу взяв до бука,
а прийшли на пятий глас,
зайця він стиснув мов грушу
бувби випер з нього душу,
але Дуче його спас."

Аж ось виступив до трону,
щоб взять лиса в оборону
Дуче, стрий його, Бабай:
"Добре то старі казали:
Жди від ворога похвали!
Що тут наплели, гай, гай!

І чи треба пане вовче
тут жалітися вам конче,
вихиляти в лиса злість?!
Та ви кращеб нагадали,
як ви з лисом мандрували —
це правдива знана пісня....

(Далі буде).

- СВІТОВА ВИСТАВА В НЮ ЙОРКУ -

І. Американська гостинність.

Від першої хвилі, коли вступите на американську землю, почуваєте щиру і цілуваву гостинність. Заговорять до вас з усміхом і невимушеним жартом. Порадять і скажуть, що робити, коли вам такої ради треба і коли о неї спитаєте. Однак ніхто з нічим не напилається— ви ніраз не можете відчути, що ви чужинець, захожий і не їх. Добробут, котрий видніє на кождім кроці, стає без жадних перепон вашим уділом. Ви користуєтеся ним без жадних обмежень і ніхто ніде не питає вас про пашпорт чи легітимацію, як в приміром такій запиндюченім а жебрачім "монарстві" як Польща. Америка для всіх має свою статую Свободи і зорби народу всіх рас і вір залишають собі тільки одно— **право одиниці на ідейне суперництво праці**. Хто працює найбільше, хто працює найкраще, той здобуває більшу міру добробуту — перед тим всі двері відчинені, аж до Білої Палати у Вашингтоні.

На образку бачимо стотисячні маси народу, котрі прийшли оглядати Світову Виставу. В далі бачите водограї Острівців Народів і стрункий трайльон, символ невіручости і вічного поступу людської душі. Він високий на 700 стіп і біля нього майоріє тільки біля кулі, перисфера, котрої промір є 200 стіп, і про котру я писав минулим разом в БН. Всі ці маси народу мають ці самі удогіднення. За можливу найнищу суму гроша можливо найвищий степень життя. Підземний експрес всюди коштує тільки пять центів, так само надземна залізниця і проїздки морем міськими кораблями попри статуї Свободи до Лонг Айленд. Цего за ту ціну не дістанете в жаднім іншім місті. І коли на стінах будинку WPA—Works Program Adhinistration— читаєте ці слова— "Основою на котрій стоїть ця нація, є гідність людської особовости—**Її право на свободу вислову в політиці і релігії**— а також праці, котра мостить йому дорогу життя. Потребам безчинних міліонів запобігає Америка через працю. **Праця а не милостиня!. Мирна праця, а не** занисування будувати орудця війни.... Хосенна праця, щоби з неї користали всі...."

І ви бачите часто власними очима, як цю засаду тим здійснюють. Цілі валки робітників заняті направою чи удогідненням шляхів, садженням дерев, справленням побережжа, направою чи розбором будинків, ітд. Працює велика американська родина на хосен всіх. Працює як найбільше число. Кождий задоволений, добре відживлений. Я віде, за час двотижневого побуту, ані в Ню Йорку, ані в інших містах і селах не стрінув одного одніського жебрака, щоби простяг руку і просив на каву....

Коли ми тільки приїхали до Ню Йорку, рішили негайно відвідати нашого священика тау, і тому зателефонували. Для тих, що не знають, подаю, що наша церква є в східнім куті півострова Менгетен, недалеко морської дільниці, де ладують і вивантажують вантажні кораблі— при 22, 7th St., East. Відізвався в телефон о. Чапельський і подав, що має похорон— але радо прийме пополудні між першою а другою. Тому, що це була доперва десята година, щоби користати з часу я поїхав прогульковим басом оглянути ціле місто. Така прогулька коштує три доляри і є провідник, котрий пояснює по дорозі. Однак, як я потім переконався, хоча говориться, то не робиться того— і компанія замість цілого міста показує вам тільки головну дільницю Менгетен. Все таки дістаєте погляд на найважнійші части тої дільниці. Прогулька тревае три годині і провідник докладно по дорозі пояснив будівлі та важнійші події з ними

звязані. Не забудьте, що коли хочете побачити міліонерську дільницю, ідьте на пяту вулицю (евеню), від Центрального Парку на північ. Там, далеко від себе, є також два найбільші музеї Ню Йорку. А коли хочете бачите церкви, ідьте в тім самім напрямі, але через Бродвей. В полудневій части Бродвей побачите безліч крамниць з усяким крамом і розривкові підприємства. Ця вулиця кипить дослівно життям від десятої години зрання до дванацятої в ночі. Коли нюйорчани сплять, це тайна..

В означений час, я з о. др. В. Кушнірем були на місці, де наша церква. А не є то так легко, як здається, відразу потрапити до нашої церкви, коли тільки прийдете до Ню Йорку. Будинок церковний втиснений між одностайний ряд високих многоповерхових чиншових каманиць, так що творить в тім ряді наче щербатий вилом, бо низький і саме тоді побивали малу баню посередині того будинку. Збудований на вид римської клясичної будівлі з фронтом під колюмнами, що надає входови поваги. В середині однак церква невелика, майже чотирокутна, з престолом при задній стіні, досить темна. Будинок куплено від протестантів і тому така будова. Зараз при церкві є помешкання для священика а з другої сторони церкви вузька а висока каманиця Церковної Школи і Сестер. Це все, як на сімміліонове місто Ню Йорк представляє неконче великі "здобутки наші за час 50 літного перебування, коли взяти тамошний дборобут і можности заробітків. Як згодом подав о. Чапельський до школи ходить яких сімдесять кілька дітий. Не диво, на вулицях в цім новітнім Ню Йоркськім Вавилоні почуєте малощо не всі мови світа ,але майже не почуєте української мови серед дітвори. Живуть там таки при стінах церкви люди ріжних рас і мов. В цім великім американськім кітлі все там американізується в тім змислі, що затрачує свою мову і звичай скоро, коли на міліони населення родичі не подбали мати більше, як одну церкву в середмістю. Є ще дві наші церкви на Брукліні—одна для уроженців Галичини, котру тепер будують, друга для уроженців Карпатської України. І коли ми вкоротці вийшли з малої світлиці о. Пароха— побачивши ще під церквою малу церковну салю— вірте, що серед розгону тамошнього життя, чулися не дуже збадьорені тими нашими осягами в Ню Йорку....

А це той самий Ню Йорк, що тому 150 літ витав у себе свого президента Джорджа Вашингтона і задля котрої події намічено Світову Виставу. Статуя Вашингтона, небувалих розмірів, 65 стіп висока, роботи Джеймса Ирлі Фрейзера, стоїть при алеї конституції на Світовій Виставі і здалека пригадує, що Америка то край свободи, повного і рівного права для всіх. Але треба з них вміти користати і на сім міліонів населення—замість високих слів—збудувати бодай стільки церков в ріжних частях міста, що маємо ми у Виннипегу!

о. Ст. Семчук

СЕ НЕ Є БАЙКА!

Ділося не в Австрії 1898 року, за цісаря Фр. Йосифа І. який був тоді в найбільшій пошані. Воля, порядок, добробут і спорт переверщали всякі держави. Одним поводилося занадто добре, і дороблялися, а другим не йшло бо не знали способу або не хотіли.

Славяни в Австрії мріяли про самостійність. Поляки часто в своїх журналах радили братися до ремесла і гандлю. Чехи меньше про те писали, бо в них промисл і торговля йшли в повнім русі. Се власне зробило Чехів найкультурнійшим народом між славянами і другими народами. Нераз коли військо прийде з Чехії до Галичини, так зараз пізнати їх лагідність, чемність,— одним словом, всі відносилися до них з пошаною, довірям, і симпатією. Слава Чехів про їх музикальність, промисл і добробут розійшлася по цілій Галичині.

В однім селі Чортківського повіту був асесором богатий чоловік Мортко Рахель. Пан Рахель мав колись корчму на другім селі і в короткім часі так гарно збогатів. Самий був грубий, гарно збирався, і говорив жидівським жаргоном по українськи. Часто казав господарам що він паном був, є і буде і щоби його так кликали. Часто скаржився господарам що не годен знести їх нужди і простацтва. Вихвалював Чехів і їх країну. Люди слухали, але через привичку замість "Пані Поцесор", кликали "Мортку." Панови Рахелеви було сего а багато і постановив перенестися таки до Чехії. Гарно зібрався і поїхав до Праги, столиці Чехії. Що правда, то вмів добре датися знати і задертайзмувати свою особу.

Чехи, чемні і музикальні люди, вийшли з орхестрою на стацію щоби привитати такого достойного гостя в особі Пана Рахеля. Гарно заграли марша і впровадили гостя до найкращого готелю. Тай не конець, бо кождого дня визначнійші Чехи відвідували його і тішилися що можуть з ним говорити. Очевидно се подобалося Рахелеви і в розмові висказав свої бажания, що думає стати горожанином в Празі, купити каменицю, і заложити великий штор. Чехи з радости заплескали. Таки зараз продав свій фільварок в Галичині і за ті гроші витургував велику каменицю, а за пару днів заложив штор. . За рештку грошей купив вигідне умеблювання і всякі домашні витоди.

—"Який то файний нарід, ой-ой-ой, і повітря лекше, а яке то всьо богате," так муркотів собі і своїй жінці, заглядаючи чи не йде товпа з грішми на гешефт, (бизнес).

"— Ну, ниньки нема, за то завтра будуть," успокоювався Рахель.

На другий день також нікого нема. Чекає тиждень—нема. Чекає місяць—чому нема Довше не витримав бо не міг довідатися причини. Гарно зібрався, взяв палицю і зайшов до знакомих.

"—Ну, Паньство, чому не купуєте в мене?"— питає.

"Ми не можемо,"— каже оден, "Ви кепсько думалиби про нас Пане Рахель. Ви знаєте що ми маємо своїх. Наші якби довідалися що ми не йдемо купувати до них, так би загнівалися на нас. Ми люди культурні."

Рахель посинів і замовк. Зрозумів зараз Чехів, помахав головою, йистогнав ой-ой-йой і забрався. Чекав ще оден місяць, ані душі, хоть люди ходять по других шторах, носять пакунки, а до нього навіть ніхто не подивиться. Виглядає в вікно, виходить в двері, кождому каже "дзінь добрий", махає собою і нічого не помагає.

"—Мортко,"—каже його жінка, "ти забирай що можещ і тікай до Ґаліції бо ту а місяць помремо з голоду."

"—Ой! і то ґої і се ґої, але ти кажеш праву. Чим скорше, тим ліпше. Нема ґоїв понад ґоїв в Ґаліції. Ідемо в неділю."

Як врадили так зробили. По Сабашови взялися до пакунків, а в неділю вже були на стації. І цікава річ. Рахель нікому не казав що забирається з Праги, а тут ті самі люди що його витали, приходять до нього, жалують, і то дуже жалують що Паньство Рахелі покидають їх. Желають їм щасливої дороги, здоровля, і всего найкращого. Появилася та сама орхестра і заграла пращального марша Паньству Рахелям щоби їм веселіще їхалося.

Чемний, культурний народ. Належиться їм держава. І Українці славяньський народ. А як в нас? Чи споминати? Не потрібно —ми знаємо. Краще спімнути щось доброго. В нас та сама й може краща здібність що в других. Берімся до промислу, до бізнесу. Витревало і завзято дбаймо. Наш гріш нехай лишається між нашим народом. Купуйте і попирайте своїх. Кождий що почувається Українцем належить до церкви, школи, чи товариства, і вважає що се його, так кожде українське підприємство, є його. Ми знаємо одно українське підприємство "Провидіння" Providence Church Goods Ltd., Winnipeg, Man. склад річей церковних, яке розвивається постепенно і істнує поверх 20 літ. Ми горді з сего і сміло сказати можемо що ця фірма є українською і заслугує на поперття нашого духовенства і зарядів церковних.

Коли таке підприємство буде богатше, зможе більше помочи новим церковним громадам, пресі, інституції, і т.п. Отже щиро радимо Вам купуйте і попирайте свої склади, а скористаєте подвійно, а то Ваш гріш не пропаде і станемо народом богатшим і культурнійшим.

Спільники.— Два Скачмени купили собі пса. — Тому що пес має берегти нашої спільної фабрики—каже один—одна половина пса буде моя, а друга твоя. Чи ти хочеш ту частину з головою, чи з хвостом?

Спільник хвилинку призадумався: —

—Волю ту з головою.

—А, то знаменито! Вживляти пса будеш мусіти ти, а не я.

При іспиті.— Професор: А які металі не ржавіють?

Ученик: Золото і срібло.

Професор: Добре! А хто мені скаже, що ще не ржавіє?

Ученик: Стара любов, пане професор!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

НАЦІОНАЛЬНИЙ КОНТЕСТ РЕЛІГІЙНОЇ - КУЛЬТУРИ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

о. др. Василь Кушнір

СВЯТІ ТАЙНИ

Лекція 22.

Дорогі дітоньки:

Ісус Христос у своїй безконечній доброті і любові до нас людей установив сім святих Тайн установив їх на це, щоби нас освятити, щоби нас зробити щораз то ліпшими, святійшими, щоби нам дати свою святу ласку, щоби нас берегти від всього злого, щоби ми були приятелями Бога, щоби ми в цей спосіб щораз то більше могли заслужити собі на рай, на небо. Святі Тайни, це найбільша ласка, яку дав нам Господь наш Ісус Христос Святі Тайни, це видимі знаки, по яких нас пізнають, що ми є дітьми Божими, яким Господь уділяє своєї ласки які мають право до щасливого вічного життя.

Кілько є Святих Тайн? Є їх сім, так як я вам це сказав. Повторім їх всі разом, гарно і по порядку, щоби ми їх навчилися на память: ХРЕЩЕННЯ, МИРОПОМАЗАННЯ, ЕВХАРИСТІЯ, СПОВІДЬ, ЄЛЕОПОМАЗАННЯ, СВЯЩЕНСТВО і СУПРУЖЕСТВО.

Святих Тайн є сім, і всі вони відносяться до ріжних потреб нашого життя. Слухайте, будьте чемні і уважні.

ТАЙНА ХРЕЩЕННЯ: Тайну св. Хрещення ми принимаємо зараз по нашім народженні і ця Тайна зливає на нас стільки Божого благословення. О, яка то доброта Божа. Ми тільки, що народилися, а Свята Тайна Хрещення сейчас нас принимає, робить нас гарними, чистими. Колиби ми більше по Хрещенню не грішили, то небо для нас булоби запевнене.

Але душа чоловіка є слабонька, уломна і дуже легко склонна до гріха: ріжні нагоди, покуси. І про це знав і думав Ісус. І не оставив нас самих. Щоби нас скріпити, установляє другу святу Тайну МИРОПОМАЗАННЯ.

МИРОПОМАЗАННЯ: Тайна Миропомазання, яку ми одержуємо зараз по св. Хрещенню робить нас сильними жовнірами цього війська, якого головою є Христос. Миропомазання малоби нас зробити сильними і відважними. Але на світі є стільки а стільки покус та нагод до гріха, а ми є слабонькими. І тут Христос знова подумав про нас, як би нам помочи. Не оставляє нас самих а установляє Тайну Пресвятої Евхаристії, щоби нас ще більше скріпити і захоронити від злого.

ПРЕСВЯТА ЕВХАРИСТІЯ: Деякі з вас вже принимали Тайну Пресвятої Евхаристії, тому, що Церква Христова позволяє тим діттям, що кінчали сім літ життя, щоби її принимали. З Пресвятою Евхаристією ми можемо всі бути такі як Ангели, святі і невинні та Богові милі і любі.

СПОВІДЬ або ТАЙНА ПОКАЯННЯ: Однак до Пресвятої Евхаристії не можна приступати з гріхом на своїй совісти. Треба совість сплямлену гріхом очистити. Совість нашу очищуємо св. Сповідю зі всіх наших гріхів, які ми поповнили і які ми собі пригадуємо. Священик, перед яким ми відбуваємо нашу сповідь, вислухує нас, дає нам пораду, напоминає і відпускає нас зі спокоєм в нашому серцю, з приреченням, щоби ми більше не грішили. Отсе є Свята Тайна Сповіди або Покаяння. О, яке це добро для грішних людей, яка ласка Господня, яка потіха для пригнобленого гріхами людського серця, який добрий з нами Ісус.

ЄЛЕОПОМАЗАННЯ: Ми бачили, як доброта Божа принимає нас, зараз по нашім народженні Тайною Хрещення. Однак Господь Ісус Христос не оставляє чоловіка самого в послідній годині його життя, або в тяжкій слабости. Коли Християнин є в небезпеці смерти, тоді священик уділяє йому Тайну св. Єлеопомазання, щоби його потішити і скріпити у великих терпіннях або в хвилині, коли чоловікові приходиться покидати цей світ. Тайна Єлеопомазання, це небесний лік, який скріпляє людські середини, додає терпеливости в терпінню, робить нас завсігди милими Богові.

ТАЙНА СВЯЩЕНСТВА: Кожного року Епископ висвячує священиків, які мають продовжати діло Ісуса Христа на землі. Господь це видить з неба і радіє.

ТАЙНА СУПРУЖЕСТВА: Дуже часто в наших церквах ми бачимо як відбувається Тайна св. Супружества. Тайна Супружества, послідна з сімох св. Тайн установлена також Богом. Господь Бог установив його в земнім раю між Адамом і Евою. А коли Ісус Христос був тут на землі, то часто був присутним при Тайні Супружества а навіть ділав там чуда. Також ваш тато і мама, вони злучені з собою св. Тайною Супружества. І тому ви, діти, подякуйте Господеві. Щаслива ця родина, яку благословить Бог в Тайні християнського супружа. Така родина, скріплена небесними ласками, є славою Бога і честю людей.

ЗАМОВЛЯЙТЕ—

Ширіть— Дайте своїй дитині оцей КАТЕХИЗМ!

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

БІБЛІОТЕКА ВУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

В ІМЯ БОЖЕ!

Добрий Боже, зачинаєм
знов науку в школі —
хай падуть зерна просвіти,
як зерно на полі
в почву добру, урожайну,
на обильні плоди!
Захисти нас, добрий Боже,
від злих туч, негоди....
Дай нам запалу та сили
покінчити живо —
дай, о Боже, рік прожити
добре та щасливо!

Ів. Трешневська

ЛЕВ І КОМАРІ

Одного разу лежав лев під корчем, витягався, позіхав і говорив сам до себе:

—Дякувати Богу, що я такий дужий вдався! Нікого в світі не боюся! Не так, як онті нікчемні комарі, що всякий розсадить їх і вони бояться.

Комарі зумкотіли довкола льва, почули його мову і стало їм досадно, що лев нізащо їх має. Один із них став говорити:

—Не думай, що коли ти великий, то тебе ніхто вже не переможе. Ми, хоч малі та як захочемо, ще й тобі носа втремо.

Лев сердито гаркнув:

—А ти що за один? Чиє гарчалоб, а твоє краще мовчалоб. Я вас усіх пороздавлюю одною лапою.

На те сказав старший комар:

—Ану, братчики, возьмімся до нього! Буде він тямити до нових винників, що значить покпивати собі з нас.

Як спинули комарі до льва, як стали його жигати! Що він не робив— і хвостом махав, і лапами— то одною, то другою по землі тупав і всіми лапами нараз дригав, і зубами клацав— нічого не помагало. Хоч подушив богато комарів, але їх не вменшалося. Вони далі немов із мішка сипалися на льва. Уже він і підскакував зна два сяжні вгору і навкруги корча бігав, а комарі все жигали. Побачив лев, що трудно упоратися з комарами, то почав просити їх:

—Будьте ласкаві, перестаньте, відчепіться від мене! Я з вами пожартував, а ви думаєте, що я справді покпиваю собі з вас. Змилуйтеся, Бога ради перестаньте!

Тоді комарі покинули льва і піднеслися вгору стовпом і говорили:

—Не хвалися мудрий умом а дужий силою!

ДОБРА ВИВІРОЧКА

Вибіг зайчик скороногий
з ліса на городи,
замотався в гарбузиння
тай наробив шкоди.

На порубі на черепні
вивірка сиділа
розсміялась до розпуки
із такого діла.
"Зайчику, тікай скоренько,
йде стрілець тудою!"
Завертівся бідний зайчик:
"Горенько зо мною!"
Добра вивірка скоренько
галузки ломила,
скинула їх на долину,
зайчика прикрила.
І нам треба так робити
українські діти,
в біді своїх ратувати,
труду не жаліти.

ПІСНЯ ШКОЛЯРІВ

Машерують вліво, вправо
стежечками школярі,
гей, гей! Стежечками школярі.
Замість лука чи рушниці
в них книжки й каламарі,
гей, гей! В них книжки й каламарі...

А дзвіночок в школі дзвонить,
дзвонить, кличе та гуде,
гей, гей! Дзвонить, кличе та гуде:
—Гей, хто добре вчитись буде,
певно сотником буде!
Гей, гей! Певно сотником буде.

ПРИГОДА МИШКИ

М. Шпак

Не було в мишки
хліба ні кришки,
біда-бідонька її....
Мишатка плачуть,
істоньки хочуть,
бідні-бідненькі мої!

Потягло мишку
вгорщ, на вишку,
що тут робити її?
На поді сало
з бантів звисало:
Ех, радість, діти мої!

Буде з пів року
оце нівроку
мишій родині що їсти....
Ще лиш мученьки,
тоб пироженьки —
треба в комору залізти....

Іванка Савицька

ГЕЙ, ДАЛІ В ПОЛЕ....

Гей, далі в поле, діти,
кінчиться літо в нас,
вже сохнуть трави, квіти,
природа кличе нас.
Гей, кличе, кличе, кличе
усіх дітий ще раз!

Ще зеленіють трави
і пахнуть так поля,
вся зеленню сповита
шовковою земля,
гей, кличе, кличе, кличе
природа кличе вся!

Заздрісний.— Приятелю, ти давно оженився?

—Два роки тому.

—А бувасш ще заздрісний?

—Постійно.

—Направду?

—Так, постійно завидую, тим що не оженилися ще.

ДЛЯ ТИХ, ЩО ЇЗДЯТЬ МАШИНАМИ

Певно наробить лиха собі та іншим, чи скорше чи пізнійше, хто:

1) Довго не може рішитися, що йому зараз робити а покладається на свою здібність зробити це аж тоді, коли вже буде мусів.

2) Задовго жде, щоби завернути у свою вулицю а й тоді припиняє скорість вже підчас навертання чим мавби це зробити хвилину скорше.

3) Його не обходить зовсім, що другі їздять також. Він їде так, якби він тільки один був на дорозі. Часто з'їжджає та їде противним боком. Він того не робить навмисно, він це робить оттак з навички.

4) Від місця постою при дорозі вистрілює взад своїм самоходом без огляду на це, що другі їздять тою дорогою. Він це робить зі злости, просто так, без памяти....

5) Він зазначує або не зазначує рукою, що хоче скручувати. А коли дає знак рукою, то вже в останній хвилі і так, що не знати, чи та рука отак холітається на вікні, чи його щось сверблить. Ці, що їдуть за ним ніяк негодні розпізнати того знаку. Здається, тейби він струсував попіл з вогню на папіросці або до когось там на хідника махав.

6) Коли скручує або навертає, все з кимсь в середині говорить і замість глядіти на дорогу, глядить на того з ким говорить.

7) Зле сидить при кермі, скулився або ліктем заперся о вікно.

8) Їздить тільки одною рукою а другою часом когось тулить до себе і забуває на цілий світ....

Коли хтось ТАК їздить, то певно скорше чи пізнійше заїде на другий світ....

Ось опис, як не треба і не можна їхати самоходом.

Зі Золотих Віршів Життя

Максим Рильський

СІНО

Косарю, брате мій! Дзвінка твоя коса,
а голос молодий, окроплений росою,
пливе, розходиться, під теплі небеса
і знову до землі вертається луною,
із другим стрівшися, що мов гучна яса
десь вийшов—і пішов межею польовою,
і креслить хвилями в повітрі чистий слід....
То жінка молода несе тобі обід.

За нею дівчинка біжить ясноволоса.
Біжить, аж падає— проте не промине
волошки синьої.... Вона, звичайно, боса
і в просте вдягнена сьогодня, не в святне.
Вона за матірю, хоча й дзвінкоголоса,
тягти не зважиться, бо це булоб чудне,
бо не годиться так і має кожне знати,
що не співать тоді, коли співає мати.

ЯК ДОБРЕ ЖИТИ?

Старохристіянський історик **Евзевій** так про це пише: "Коби я не був ворогом жадного чоловіка, але коби я був приятелем Того, що Вічний і Незмінний. Коби я ніколи не сварився з моїми близькими а коли вже таке станеться, коби я чимскорше з ними погодився. Коби я ніколи не живив злого проти жадного чоловіка. Коли хтось буде бажати мені зла, коби я вийшов з того ненарушний і без конечности нарушити його. Коби я любив, шукав і найшов це, що добре. Коби я всім бажав щастя і нікому не завидів!

Гумор.—Німці просто геніяльні в области продукування "ерзац'їв": навіть чехам дали "ерзац-президента."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 18(42) ЙОРКТОН, САСК. 14 Вересня 1939 Vol. VII, No. 18 (42) YORKTON, SASK. Sept. 14 1939

ПРОТИ НАСИЛЬСТВА, НЕСПРАВЕДЛИВОСТИ І ГНОБЛЕННЯ!

Короткі вісти кажуть таке: 1 вересня **Німеччина** почала воєнні діяння проти Польщі— німецькі війська увійшли на польську територію.

3 вересня, година четверта рано **Анґлія** заявила, що находиться у воєнним стані з Німеччиною. Шість годин згодом це саме заявила **Франція**. Переорґанізовано кабінет міністрів в Анґлії—повзято всі конечні середники, яких вимагає війна.

Французькі війська, як це бачимо на знимці ідуть в безперервній черзі на схід. Ідуть тисячі, ідуть міліони.

Всі великі міста евакуовані з невійськового населення— головно діти, жіноцтво і хорі виїхали в села і хутори.

Словаччина проголосила війну Польщі....

Наш король промовив через радіо до всеї імперії: "Це вдруге за час нашого життя, ми зайшли у війну. **Многі рази ми старалися найти мирну розвязку справ між нами а тими, що тепер стали нашими ворогами. Але все надармо. Нас змушено до борби.** Нас, разом з нашими союзниками, визвала засада, котра наколиб вдержалася, **то сталаб нещастям для всього цивілізованого ладу у світі.**

"Та засада дозволяє знехтувати договори і торжественні приречення, щоби тільки заспокоїти самолюбні на магання для поширення власти. Вона дозволяє вжити сили або погроз проти самостійности і незалежности других держав."

"А ця засада, без обслонок, є примітивним твердженням, немов сила є правом."

"Колиб ця засада запанувала на світі, тоді свобода Британської Спільноти Націй булаб в небезпеці...."

— — — —

Свою вирішальну промову закінчив король тими словами: **"Однак ми годні робити добре тільки так, як ми його бачимо і шанобливо віддати нашу справу в руки Бога.** Якщо всі ми разом і кождий зокрема, задержимо віру і радо будем робити жертви, яких від нас буде вимагати хвиля, тоді з **Божою помочею видержимо.** Нехай Бог благословить нас усіх і кріпить!"

— — — —

Король промовив поважно, спо-

кійно і поволі.

В цій великій історичній хвилі його голос звучав рішучо і певно.

Промовив також премієр міністрів, **Невил Чемберлейн.** Він закінчив свою промову так: **"Нехай Бог благословить вас усіх і нехай боронимо праву річ.** Бо вступаємо в борбу проти зла: **проти насили, злої волі, несправедливости, гноблення і переслідування. Я вірю, що право побідить проти того зла!"**

Як бачимо в одній і другій промові є глибока віра в Бога і надія на Божу поміч—а хто покладається на Бога, ніколи не є заведений!

В життю все побіджає віра і любов і надія—а не груба сила і безправство.

Так само буде й цим разом.

ЩО ДІЄТЬСЯ В НАШІЙ КАНАДІ?

Премієр міністрів МекКензі Кінг заявив зараз по промовах Короля і Чемберлейна, що Канада виконає свої обовязки супроти Англії і **піддержить** її у **всій повноті.**

Ще 1 вересня проголошено дієвим **Воєнний Акт** з 1914 року. Він надає правительству особливі уповаження на случай війни. Влада має надзвичайні уповаження над мореплавством, цензурою, торговлею і промислом, вивласненням приватної посілости, середниками перевозу і взагалі справами, які потрібні для забезпеки домінії.

Це значить, що відтепер всі вісти через радіо і в пресі цензуровані, провірені урядом. Уряд рішає про рух кораблів, залізниць і прочих середників перевозу. Уряд може наложити сталі ціни на поживу, щоби забезпечити населення перед несумлінними продавцями, які хотілиб користати з нагоди і підносити ціну. А вкінці уряд може зарядити арешт і заслання в табори цих людей, котрих уважатиме небезпечними в цей час. Як подає преса, намічено арештувати на Заході Канади яких тисячу осіб з хвилею проголошення війни з Німеччиною через Канаду. Арешти буде переводити Коронівська Кінна Поліція в залежности від міністра справедливости в Отаві. Всі звичайні цивільні права тепер в завішенню і міністер справедливости може зарядити арешт кождої особи, яка підозріла в непояльности. Такі особи не можуть відкликатися до звичайного суду.

— — —

Канадійські жовніри дістають тепер вищу платню, як в 1914 році. Рядовик дістає $1.30 денно. Коли має родину, родина дістає окремо на удержання. Розуміється тут жену і діти, або матір. Жена дістає місячно $35 а кожда дитина $12. Окремо ще дістає жена $20 з платні чоловіка, з тих $1.30 його денної платні за військову службу.

Значить, жена з двома дітьми дістане на удержання $79 місячно, якщо її чоловік служить при війську.

Допомога родині дещо зміняється залежно від ступня військового, однак найвища допомога є $60 для найвищої ранги. Коли порівнати з допомогою, яку дістає найнища ранґа — $35, то ріжниця є мала і зглядна, коли взяти під увагу яку відповідальність і працю виконує рядовик а ґенерал.

Канада добре дбає про родини своїх військових!

Многі українці, всі ті, котрі були досі в міліції з нагоди стрілецьких чи січових відділів, **вже служать в Дієвій Армії Канади.** Це люди ріжного віку і стану, і тим наш нарід **дає доказ** своєї справжньої любови і відданості для нашої вітчини, Канади!

ЯК ЦЕ БУЛО В 1914 РОЦІ?

Австрійського престолонаспідника Франца-Фердинанда убили в Сараєві 28 червня, 1914 року. Цілий місяць ішли переговори в цій справі між Віднем а Білгородом. Вкінці терпеливість австрійських дипльоматів вичерпалися і дня 28 **липня 1914** р. проголошено війну з Сербією.

Дня 4 серпня 1914 повстав у **Львові Союз Визволення України,** що потім виконав прекрасну роботу між поленими і пропаґандою української справи у многих виданнях в ріжних мовах.

Дня 6 серпня повстала Українська Боєва Управа з двома секціями, акції і орґанізації. На чолі першої стояв Теодор Рожанковський, на чолі другої др. Кирило Трильовський.

Але найважнійша доля праці припала **Головній Українській Раді,** що повстала ще 1 серпня 1914 року і в котрій найширше представники всіх трох головних українських галицьких партій: національно-деморкатичної, радикальної і соціялдемократичної. Так всі українські політичні партії закинули свої партійні спори і стали до спільної творчої праці для кращої долі українського народу. На чолі ГУР став др. Кость Левицький, пізнійший президент Західно-Української Республики. Ця ГУР видала **6 серпня 1914** маніфест до українського народу, в котрім візвала до творення збройної сили і жертв на ту ціль. Маніфест взивав до борби з відвічним ворогом України, російським царатом. Цей маніфест видано окремою відбиткою і поширено в десятках тисяч примірників по цілій Галичині—розліплено на всіх видних місцях. Наслідки були величаві. Запал огорнув край. Трицять тисяч зголосилися до служби в Українських Січових Стрільцях. Повстав зародок Української Армії!

— — — — —

Українські посли і представники Буковини окремо видали відозву до українців на Буковині. Однак в цій відозві вони не спромоглися на ніщо краще, як тільки на ствердження своєї підданчости для Австрії і династії, для котрих взивали нарід нести жертви. Ріжниця між маніфестом галицьких представників а буковинських така ярка—що досі навчає про ріжницю, яку спричинюють віра і культура.

— — —

Застановімся над тим усім, бо історія то велика учителька життя, а відносини тепер богато в дечім нагадують 1914 рік і робім так, як того вимагають наша честь і краща будучність!

ЧИ КАНАДА ПІШЛЕ ВІЙСЬКА ДО ЕВРОПИ?

Супроти того, що Канада взяла активну участь у світовій війні, заходить питання, чи з Канади піде військо на поміч до Европи?

Тому двацять літ многі канадійці боролися за морем, в Европі.

Нині, як подають з Отави, відносини цього **не вимагають покищо.** Англія є так приготована, що має все на час потрібне у цій великій заверусі. Стан Англії це той з 1939 а не той, що був колись в 1914 році. Тому, хоча в Канаді переведуть бранку мужчин між 18 а 41 роком життя, то це **військо перейде свій боєвий вишкіл тут,** в Канаді.

Це новітня війна, де рішають не так людські руки та сильні ноги, а механізовані частини. Сильні машини, пігнані людськими руками, виконають своє завдання. Вишкіл в тім напрямі, як подають військові власти, буде в Канаді.

Але що буде далі?

На сході Канади французи католики рішучо противляться, щоби Канада брала чинну участь своїм військом на фронтах Европи. **Канада є окремо нація, котра має всі права автономні забезпечені через Вестминстерський Статут.** Це все дуже урочисто підчеркувано много разів в мирнім часі. А це значить, що **коли Англія іде до війни, то Канада неконче також мусить іти до війни.**

Досі Канада проголосила тільки **чинну поміч** для Англії. Ця поміч покищо є в матеріялах, в засобах поживи і сирівців. Ця поміч, як вимагають на сході, повинна однак бути **відповідно до нашої спромоги**— значить, Канада перша у своїх потребах! Поміч Канади далі буде в ліках і лічницях для жінок, дітий і калік, біженців з Европи.

Далі французи католики домагаються, щоби бранка в Канаді була **добровільна** і тільки ці, що **самі добровільно зголосяться,** були відіслані до Европи на поле бою. Зазначують, що наша поміч в людях Европі певно вирішально не поможе, а тут сричинить зайву ворожнечу між горожанами.

Це саме становище заняли всі речі французи на численних вічах в Квебеку і в Монтреалі.

Становище католиків французів цілком правильне і для Канади вповні відповідне. Америка також не іде до війни, хоч многі хотілиб її туди втягнути.

Події скоро чергуються— що буде далі напишемо.

ЩО НАМ ТЕПЕР РОБИТИ?

Є богато річий і справ, котрих ми негодні ще зрозуміти, ані пояснити.

Але певно знаємо це: **Боже Провидіння ніколи не допустить** на нас тяжчих переживань, від тих, які ми годні понести.

Це **все однак діється на нашу користь!**

Бог знає, чому нас досвідчає.

Боже Провидіння дбає про найменшу річ і **наш нарід вічно терпіти не буде!**

На цім світі все минається, а коли терпіння найбільше, Божа поміч **найблища.**

Все берім і все стараймося зрозуміти з надприродних понук, а много нам проясниться. **Ніхто ніколи не може вічно безкарно над другим знущатися!** І жадне терпіння на цім світі не є даремне— так само, як жаден гріх не минає безслідно.

Не можна безкарно грішити і не можна безкарно гнобити інших!

Наш нарід пролляв стільки сліз і стільки перетерпів, що з крови і сліз народу ріки поплилиб! Прийде й наш час жнив, свободи і волі для України! ПЕВНО ПРИЙДЕ, ТАК ЯК Є БОГ НА НЕБІ І ПРАВДА БОЖА ВІЧНА!

— — — —

Тому треба все принимати з підданням волі Божій, **спокійно, ГІДНО і розважно.**

Не треба горячитися і заходити в спори з принагідними людьми.

Менше говорити про справи, про котрі маємо маленькі відомости— а більше молитися о кращу долю України.

Менше нарікати і шакати, а більше працювати і так виконати бездоганно свої обовязки перед нашою дорогою вітчиною, Канадою!

Не накидатися на нікого і не тішитися з чужого нещастя, **а молити Бога за свободу і мир між людьми.**

Тісно станути при своїх парохіях, як один чоловік!

Чим сильнійша наша парохія, тим сильнійший кождий з нас!

З повним довірям відноситися до свого священика.

Ніколи не говорити того, чого ви докладно не вчули і що тільки вам здавалося, начеб ви чули. Зате спокійно вислухати других і **не розносити зараз, що хто сказав.** Часом хтось скаже щось неконче розумне, а часом може це бути якийсь провокатор— бож тепер час війни. Тому не розносити зараз, що почуєте.

БУДЬТЕ ЯСНОЇ ДУМКИ, ПОГІДНОГО СЕРЦЯ, З УСМІХОМ НА УСТАХ!

Так, як ця родина наша, котру бачите на образку а котра приїхала до Канади в переддень війни. Бачите українську матір з діточками на СНР двірці у Винипеґу—вона переїхала далеку і невигідну дорогу. Вона дуже натруджена опікою над дітьми—а дивіть, як усміхнене її лице, скільки погоди духа і сили моральної ясніє з її лиця! **ТАКИМИ** будьмо всі.

Ми живемо у вільній, сильній, дорогій нашій Канаді!

Обовязки для Канади виконаємо всі як один! Виконаємо солідно, точно, з посвятою котрої жадає від нас король і край!

Виконаємо з вірою, що ПРАВО ПОБІДИТЬ ПРОТИ ЗЛА, як сказав премієр Великої Британії, Невил Чемберлейн.

Виконаємо з вірою в Бога і в оконечну побіду Правди!

Зі Золотих Віршів Життя

Максим Рильський

Умій дивитися, людино, на людей!
Цеж не ляльки тобі і навіть не рослини!
Учися вірити! Креши з німих грудей
найкращі блискавки! Нехай крило орлине
на всесвіт шириться, кружляє і гуде!
Хай ноги стомлені ідуть на верховини!
Хай світ освітляться похилим і сліпим!
Хай тиша степова лунає, наче грім!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

Брацтво Українців Католиків Канади

КОМУНІКАТ

Українці Католики Канади: Великі воєнні хмари налягли знова над Европою і світом. Могутні держави: Великої Британії, Франції, Канади, Польщі і Німеччини станули, як колись тому 25 літ, напроти себе.

Море крови і тисячі людських жертв та майна знова пишуть кріваву історію людства, що в своїх змаганнях ще раз добивається суспільної справедливости для великих і малих, для державних і недержавних народів.

На наших очах ще раз зміниться карта Европи, а може й світа. Ще раз зміниться доля народів і держав і то може більше, як ми сьогодня можемо думати.

Нинішних подій і їх розвою з напруженням слідять народи світа. Слідимо їх з неменшим напруженням також і ми, Українці Канади. Слідимо їх з напруженням тому, що в тих великих подіях напевно викристалізове нове обличчя світа, викристалізове краще майбутнє Канади, Британської Імперії та нашої дорогої України.

В цю велику хвилю, будьмо розважними, стійними та мужними, як годиться на горожан Канади. Сповняймо спокійно і совісно всі наші обовязки, кожний на своїм місци і там, де і як повелить нам наш Канадійський Уряд. З малих зусиль кожного нехай повстануть великі діла для нас всіх, для нашої Канади, на віки і поколінні.

Сьогодня напевно начинається нова доба людського життя. Страхіття війни проминуть. Ми віримо, що вони проминуть скоро. Справедливість Господня побідить. Настане день, що буде днем слави і величі для нашої Канади, для Британської Спільноти Народів, і для нашої України.

З тим певним і рішучим поглядом, серед воєнної хуртовини, ми Українці Канади, глядимо з довірям вперед. Приготовляємо себе і наше молоде покоління для кращого і славнішого майбутнього Канади, для гідних її історичних традицій.

НЕХАЙ ЖИВЕ ЇХ ВЕЛИЧЕСТВО КОРОЛЬ ЮРІЙ VI.

НЕХАЙ ЖИВЕ БРИТІЙСЬКА СПІЛЬНОТА НАРОДІВ.

НЕХАЙ ЖИВЕ КАНАДА.

НЕХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНА.

За домініяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Канади:

А. Малофій секретар — **Т. Мельничук** голова

Павло Тичина

ВІЙНА

Кладусь я спать.
Три ангели в головах стоять.
Один ангел— все бачить.
Другий ангел— все чує.
Третий ангел— все знає.

І присниився мені
син.

Наче він сам проти ворога ставає.
А той обступає, просто в груди рубає!
(Перший ангел вид свій закриває).

І ніби поле рівне, рівне та зелене.
І вітер стеле спів: "Прощайте, мене!"
(Другий ангел із хрестом до мене).

І вітер стеле: "Не сумуйте, смерти той не знає,
хто за Вкраїну помирає!"
(Третій ангел серце звеселяє).

І присниився мені
син.

Праворуч — сонце.
Ліворуч— місяць.
А так — зоря.

—Благословляю, сину, на ворога.
А він: Матусю моя!
Немає, каже, ворога
тай не було.
Тільки й єсть у нас ворог —
наше серце
Благословіть, мамо, шукати зілля,
шукати зілля на людське боженяття.
Звела я руку до хреста —
аж коло мене нікого нема.
Тихо, лиш ворон: кря! кря!....

Праворуч — сонце.
Ліворуч — місяць.
А так — зоря.

ЗОЛОТИЙ ГОМІН

Він був мов жрець спяніхий від молитви —
наш Київ,—
який молився за всю Вкраїну —
прекрасний Київ.

— буря!
Стихійно очі він розкрив —
і всі сміються як вино .....

— блиск!

— жах!

Розвивши ясні коругови
(і всі сміються як вино),
вогнем схопився Київ
у творчій високости!
:здрастуй! здрастуй!—сиплеться з очий
Тисячі очий....
Раптом тиша: хтось говорить.
:слава!— з тисячі грудий.
І над всім цим в сяйві сонця голуби
: слава!— з тисячі грудий.
Голуби.

То Україну
за всі роки неслави благословляв хрестом
опроміненний,
ласкою Божою в серце зранений
Андрій Первозваний.
І засміялись гори,
зазеленіли..

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар на Вересень, 1939

14. четвер — Вересень. † Поч. п.р. Симеона
15. пятниця — Маманта мч.
16. субота — Антима сщм.
17. **неділя — 16 по С.** Вавила сщм.. Мойсея
18. понеділок — Захарії і Єлисавети
19. віторок — Чудо Арх. Михайла
20. середа — Созонта мч.
21. **четвер — Різдво Пр. Богородиці**
22. пятниця — Йоакима і Анни
23. субота — Минодори і ін. мч.
24. **неділя 17 по С.**, Теодори прп.
25. понеділок — Автонома сщм.
26. віторок — Віди. Храма, Корнилія сщм.
27. **середа —Воздвиження Ч. Хреста**
28. четвер — Никити вмч.
29. пятниця — Евфимії вмч.
30. субота — Софії і її дітей мч.

Устав

17, нед. 16 по Зісл.— гл. 7, св. воскр. 5, на Сл. Б. ап. 181, св. Мат. 105.

21, Різдво Пр. Богородиці— Литія, утр. св. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, св. Лук. 54.

24, нед. 17 по Зісл.— гл. 8, св. воскр. 6, на Сл Б. ап. 215, св. Ів. 9.

27, Воздвиження Чесного Хреста—Піст, ризи фіолетні. Литія, винесення хреста, утр. св. Ів. 42, на Сл. Б. ап. 125, св. Ів. 60.

о. др. **Василь Кушнір**

НЕДІЛЯ XVI.

Евангеліє св. Матея, зач. 105.

Одного разу сказав Ісус таку притчу: Бо як чоловік відходячи прикликав своїх слуг і передав їм своє майно, і дав тому пять талантів, тому два, а тому один, кожному по його силі, і відїхав зараз. І пішов той, що взяв пять талантів і орудував ними і заробив других пять. Так само й той, що взяв два, придбав других два. А той, що взяв один, пішов і закопав в землю і сховав срібло свого пана. І після довгого часу прийшов пан тих слуг і зробив з ними обрахунок. І приступив той, що взяв пять талантів і приніс других пять талантів, кажучи: Пане, пять талантів передав ти мені, се других пять я придбав. Сказав йому його пан: Добре, слуго вірний і добрий в малім був ти вірний, над многим тебе поставлю; увійди в радість твого пана. І приступив також той, що взяв два таланти і сказав: Пане, два таланти передав ти мені; се другі два я придбав. Сказав йому його пан: Добре слуго добрий і вірний, в малім був ти вірний, над многим тебе поставлю; увійди в радість твого пана. Приступив же і той, що взяв один талант і сказав: Пане, я знав, що ти жорстокий чоловік, жнеш, де не посіяв і збираєш, де не розсипав і побоявшись я пішов і сховав твій талант в землю; се маєш, що твоє. А пан у відповідь сказав йому: Лукавий слуго і лінивий, ти знав, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав; треба тобі отже було повірити моє срібло торговцям, а я прийшовши, взявби своє з прибутком. Візьміть же від нього талант і дайте тому, що має десять талантів. Бо кожному, хто має, дасться і надто матиме, а від того, хто не має, і те, що здається мати, відбереться від нього. А непотрібного слугу вкиньте в тьму кромішну; там буде плач і скрегіт зубів.

НАУКА

Дорогі в Христі: Притчою про таланти Ісус Христос наложив на нас обовязок праці. Ісус хоче нам сказати, що в нашому туземному житю, ми повинні а) уникати бездільности; б) працювати в тому стані, в якому ми находимося, щоби в цей спосіб заслужити собі на нагороду вірних слуг.

Застановімся проте над трьома точками: 1) над нашим обовязком праці; 2) над користами, які праця приносить; 3) над середниками, яких ми повинні уживати, щоби нашу працю освятити так, щоби наша праця мала своє значіння перед Богом і людьми.

I. ОБОВЯЗОК ПРАЦІ:

1) Ми повинні працювати тому що ми є люде. Чоловік родиться до праці, як птиця до літання. Праця, це природна наша умовина. Вже перед упадком перших людей в гріх, Господь Бог наложив на Адама закон праці: "І взяв Господь Бог чоловіка і посадив його в саді Едемському, щоби він управляв його." (Бит. гл. 1. 15). Праця ще для перших людей була без труду, була охороною перед нудьгою і бездількістю. Та гріх первородний цілковито перевернув наміри Божі. Коли перші родичі згрішили, тоді праця сталася карою за гріх, сталася карою для Адама і для всіх його потомків, для цілого людського роду. До кожного з нас сказав тоді Господь: "В поті твойого чола будеш їсти хліб твій."

Праця не є однаковою для всіх. Кожний чоловік повинен вибрати собі таку працю, яка найбільше для нього відповідна. Є праця ручна, є праця також умова. Ніхто від обовязку праці не може бути звільненим.

2) Ми маємо працювати тому, що ми є грішні люде. Ми вже є грішними через непослух перших родичів згляном Бога. Крім цього ми є грішними в наслідок наших особистих гріхів. І задля цьої особистої кари, ми повинні працювати, щоби в цей спосіб задоситься чинити Божій справедливости, та щоби ми через те повернули знова до Божої приязни. Якщоби ми не працювали, то як ми моглиби важитися просити Бога о прощення наших провин: "БОЖЕ, ПОГЛЯНЬ НА МОЮ ПРАЦЮ І ВІДПУСТИ ГРІХИ МОЇ." Коли би ми були навіть богатими, посідали богато майна, то і тоді обовязок праці тяжить на нас. Які високі гідности ані богацтва не можуть перечеркнути перед Богом нашого стану грішників. "Чоловік сотворений для праці а не для почестей," говорив св. Бернард, а св. Єлєсавета, королева Португалії власними руками направляла одіж для убогих, шила прикраси для церков.

3) Відтак ми повинні працювати тому що ми є християни. Тут ми повинні наслідувати Ісуса Христа. Ісус Христос вже від дитинних літ був в тяжких обставинах життя, і богато зазнав терпіння. В варстаті в Назареті працював як звичайний робітник, побіч св. Йосифа. Відтак в часі своєї публичної діяльности, переходив околиці Палестини, трудився, томився, проповідав, навчав, потішав, уздоровляв.... а ніч перебував на молитві. А ученик Христа не може бути більшим від Учителя. Це дивний, порівнаючий примір для нас всіх.

II. КОРИСТИ ПРАЦІ:

Господь Бог поставив Адама в земськім раю, щоби його управляв. Таке Господнє рішення, каже св. Йоан Золотоустий, не є без значіння і причини. Земський рай не вимагав цього, щоби його треба було управляти. Довга бездількість булаби довела чоловіка до оспалости, підчас коли праця, хоч без напруження сил і терпіння, могла піддержувати його в свойому обовязку. Бо зараз праця стала обовязком за кару, була вона середником охоронним перед гріхом. Однак і поза тим, праця має для нас богато інших користей так для тіла, як і для душі.

1) Праця, це велика поміч для нас, щоби ми могли жити в покорі.. Вона пригадує нам

наш грішний стан і подібно як смерть є незнищимим памятником первородного гріха. Зате бездільство, це жерело гордости і початок усякого лиха.

2) Праця, це могучий лік проти покус. Злий дух— це наче рикаючий лев— що хоче нас пожерти; але свої напади звертає передовсім на тих, що сидять в бездільности. В перших часах християнства, пустельники мали в свойому правилі точку, яка їм наказувала бути завсігди занятими. І тому вони від довгих молитов переходили до найтяжших робіт.

3) Крім цього праця приносить також користь для душі. Якщо ми сповняємо наші обовязки як слід, тоді праця наша є гарною молитвою. "Хто працює, молиться," каже св. Августин. Якщо ми працюємо, ми удержуємо в нашій душі порядок ми сповняємо волю Божу, наша родина подібна до св. Родини в Назареті. Нема, здається нічого кращого як правдива родина, правдиво християнських діл.

4) За нашу працю в надприроднім порядку заслуговуємо собі на великі нагороди і ласки неба.

5) Нема найменшого сумніву, що праця має своє велике значіння також і для тіла. Вона піддержує сили, здоровля, віддаляє численні хороби, проганяє нудьгу, мелянхолію, приносить для родини радість і достаток.

6) Вкінці праця приносить великі користи для народу, для суспільности. Працею збільшаємо добробут народу, зменшаємо хиби і упадки. Де праця не має свойого пошанівку, там мають свій початок проступки і злочини на велику міру. (Наслідки реліфу в Канаді).

III. ЯК ОСВЯТИТИ НАШУ ПРАЦЮ?

Якщо хочемо, щоби наша праця мала своє значіння перед Богом і людьми, стараймося нашу працю освятити. Що небудь робимо, робім на славу Божу. "Положи мене, як знак на своєму серці.... на своєму рамени...." каже св. Дух. Слово "серце" означає тут добрий намір, з яким ми працюємо, слово рамя, означає наші діла. Ми повинні працювати також з сильною вірою, що праця, це середник задосиьтучнення і кари. Ми повинні працювати в дусі молитви. В нашому серці, серед найтяжої праці, повинен бути завсігди куток для нашого Бога. Нашу працю з Богом зачинаймо, а зачату з Богом —з Богом кінчім.

Длятого любім працю; це закон Божий. Повинуючись в цей спосіб Небесному Вітцеві і працюючи після наших сил, в злуці в Господом нашим Ісусом Христом ми набуваємо много заслуг для нашої вічности, ми удостоїмося колись почути солодкі слова: Гарно, добрий слуго і вірний, тому, що ти був в малім вірний, поставлю тебе над многим: увійди в радість Господа твого. Амінь.

—o—

В Москві.— Товаришу, що ви думаєте про комісаря Іванова?

—Гм, то якийсь підозрілий тип. Не можна навіть йому доказати що належить до ворогів народу!

Архипастирське Слово по причині Війни

До Всеч. Отців духовних і Вірних нашої Дієцезії

Дорогі в Христі!

Найбільше нещастя, яке може постигнути людство, це війна.

Тоді ллється неповинна людська кров, тоді широко отворені двері для гріха, тоді людське сумління глухне й каменіє. Кождий гріх має страшні наслідки. "За грішником біжить нещастя," каже св. Письмо. І тому після кождої війни ще довго—довго відчуваються всякі нещастя, для душі і для тіла. Каліки, вдовиці й сироти, сльози і пошести, ненависть і озлоблення збирають довго потім свої жнива.

Як вже знаєте, мої Дорогі, така скорбна хвиля війни навістила тепер людство.

Святіший Отець, Папа Римський, Пій XII нераз а много разів, кликав, просив і благав, щоби можні цього світа застановились і помирились.

Та голос сей був голосом вопіющого в пустині— ненависти і завзятости людських сердець.

Його Величество наш Король сказав, що це є війна проти брутальности, котра хоче поставити засадою, немовби груба сила була правом.

Премієр Великої Британії сказав, що це є війна проти насильства, несправедливости, переслідування і гноблення.

За правду і свободу людства, за гідність людську треба стати до оборони!

Наша дорога вітчина, Канада, стоїть нині в ряді оборони найсвятійших правд людини: проти несправедливости і гноблення.

Ми всі Українці греко-католики, горожани нашої Дорогої Домінії, виконаємо всі обовязки, яких вимагає від нас хвиля скорби всенародної. Як горожани, маємо свої права, але маємо також свої обовязки. Користаємо з одних—виконуймо другі. В цей тяжливий мент виконаємо вірно наші обовязки так щиро, якби ми їх виконали для самого Господа, з понук надприродних. З тих самих понук і причин будемо мужно і спокійно глядіти на все, що станеться, бо знаємо, що Боже Провидіння все оберне на наше добро.

В ту важку хвилину завзиваю всіх наших вірних до щирих молитов. Станьмо перед Божим лицем і молім Всемогучого Творця світа, щоби ці хвилі допусту як найскорше минули, щоби людська кров перестала течи щоби запанував мир між людьми, що всі є дітьми Небесного Отця — але мир справедливий, мир Христа, любови й Правди.

† ВАСИЛИЙ,
Епископ Українців Католиків Канади

Вінніпег, 4 вересня 1939.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

16 вересня, 1658 гетьман Іван Виговський заключив Гадяцьку Умову з Польщею. Виговський був ґенеральним писарем за гетьмана Богдана Хмельницького і по смерти Великого Гетьмана сам став гетьманом. Він бачив безвихідність союзу України з Москвою, який започаткував Переяславський договір і хотів у противагу заключити інший союз, котрий бувби корисніший для України. В Гадяцькім Договорі Польща обовязалася до повної автономії України, але лише у трох воєвідствах. Число козаків збільшено до 40,000— Київська Академія мала заневнені всі права, українці могли закладати друкарні в своїх містах без всякої перешкоди. Та ляхи не довго уважали на угоду. 19 марта, 1664 року схопили Виговського у Корсуні і хоча він був з роду шляхтичем (гербу Абданк), сенатором і воєводою польським— розстріляли без всяких оглядів. Жена перевезла тіло до Галичини і похоронила у Скиті Манявськім, в Богородчанщині, де тлінні останки гетьмана спочивають досі.

30 вересня, 1769 вісім козаків здобули місто Хотин з гарматами. Турки в переполосі здали твердиню а коли очунялись, було пізно. Цей очайдушний і бравурний крок наших предків досі для нас заохотою, що много можна здобути, коли є воля і відвага.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

У днях 4—8 вересня ц.р. відбувалися **духовні вправи для наших Отців** в Йорктові, Саск. і в монастирі Отців Трапістів в Норберт, Ман. Число присутних Отців було най більше за всі роки. Науки голосив в Йорктоні, впр. о. Ст. Бахталовський, ЧНІ —в Норберт, Ман. впр. о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Преосвященний Епископ відвідав Отців і давав конференції в С. Норберт, Ман.

По духовних вправах відбулися збори Священичого Товариства ім. св. Павла з вдоволяючим вислідом.

о. Р. Хомяк ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. АХІЛЯ ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Продовження)

В ночі з 21. на 22. вересня подорожні спали спокійним сном. Більшу часть морської подорожжі вже мали за собою, а до пристані було вже недалеко. 4. год. в ночі зблизжалась. Нараз корабель сильно захитався і ввесь перед корабля затріщав у воді. Сейчас за тим дався чути разячий свист корабельної сирени, що звістила катастрофу корабля.

Що сталося? Корабель наїхав на підводну скалу коло острова Бель-Айл і так дуже похилився в лівий бік, що не можна було встояти на покладі. Мимо того всі подорожні, притримуючись чого хто міг, бігти на поклад і в перестрасі старались збагнути велич небезпеки, що грозила їхньому житті.

Серед цієї ненадійної й страшної небезпеки, о. Ахіль поручив себе й других Божій опіці та відбув сповідь перед співбратом.

На приказ капітана корабля негайно почато рятункову акцію човнами.

Хтось передав рятунковий пояс о. Деляроу та він скоренько віддав його свому співбратові. о. Й. Коппен став накладати його на себе, та роздумавши хвилину, віддав його о. Ахілеві, кажучи: "Коли один з нас має впрятуватися, ліпше буде, щоб це ви були; ви ще молоді й можете багато вчинити добра для Чина й для душ."

Нічого не помогли протести о. Деляроґо. Мусів повинуватися приказам свого настоятеля подорожжі.

Тимчасом стало розвиднятися. Моряки спостерегли недалеко корабля скали й сейчас приступили до рятування тих, що мусіли остатися на кораблі, не находячи місця в човнах. На щастя море було в тій порі на відпливі, й недалеко корабля виставали з води скали, по котрих можна було дістатися аж до острова. При помочі драбин і шнурів, під проводом метких моряків, подорожні дістались на острів. До тих щасливих належав теж о. Деляриї.

По чотирьох днях ріжних невигод і терпінь, перебутих на скалах острова, вдалось сиґналами прикликати до Бель Айл торговельний корабель, Монфорій, котрого капітан сердечно прийняв подорожних і завіз до Канади.

І ще одна бурлива ніч з 27. на 28. вересня і вкінці корабель причалив до Квебеку. Після короткого спочинку в монастирі св. Анни в Бопри, о. Деляриї вибрався на захід Канади.

(Обширніше про цю подорож гляди "Голос Ізбавителя" Р. 2. ч. 10, 1924 р.)

—o—

АВТОКЕФАЛЬНА НАУКА "ЧЕМНОСТИ"

Або про автокефальні вили і мотуз — хто кого продав а хто кого спасав —і про їхні "душечки".... — а православну душу Филиповського

Автокефальні дуже хотіли "чемности" від других і ображаються там, де ЖАДНОЇ образи нема. Але вони самі то думають, що їх обовязує інша чемність. Яка то чемність, послухайте люди добрі.

"Вістник" ч. 14 стор. 6 подає такі автокефальні засади чемности: **"Ось так Ісус Христос поводився з хрунями. Мотузом їх! Правда, не вилами, а мотузом. Та хіба то не все одно—чим? Хоч вилами, хоч мотузом, а хоч коцюбою. Щоби лише добре боліло!"**

Ось дослівно автокефальна наука!

Для них хіба це не все одно?

Чим?

Вилами чи мотузом

Коби лише добре боліло!

ОСЬ АВТОКЕФАЛЬНА ЧЕМНІСТЬ!

Ось їх наука— котру вони мають сміліcть представити, як науку Ісуса Христа!

І чи не є це богохульство?!

Порівнувати діло ревности Христової супроти торжників— з вульґарною бійкою, та ще заохочувати до неї!

Ось їхні діла з їхньої "нової віри"!

— — — —

Питають автокефальні і розказують про півтретя міліона злотих польських—вічно їм міліони сняться, спокою й жити не дають, коби то їм в руки!....

І то конечно польські міліони!

Де то чия душа тягне....

І все їм на тямці, що хтось інший буцімто дістав ті міліони....

А тим часом КОЖДИЙ ЧЕСНИЙ свідомий українець знає, що не Рим і не Папа— а ПРАВОСЛАВНИЙ митрополит варшавський Діонізій САМ з власної понуки, поза плечима своїх вірних і проти їх волі—ЗРІКСЯ добровільно і з підлизом до ляцького уряду всього відшкодування за понищені церкви на Холмщині— проти чого виступили так рішучо, явно і славно українські католицькі посли Галичини і наш Митрополит Шептицький. Католики стали в обороні нищених церков —православний митрополит зрікся їх! Всі то знають—один "Вістник" на московський лад "валяє дурака" і удає, що не знає. Дійсно, треба бути православним, щоби таке робити....

Коли приходить біда і горе, тоді православних католики спасають.

Коли православні обрабували і — певно мусіли побити, бо як пише дослівно "Вістник" ч. 14. стор. 1— **викинули, як трупа Иоана Теодоровича**, теперішного їх провідника, таки на нашій славній Україні, в Брацлаві — серед гущі самого православного населення— то **"галичани найшли його, прилучили до свого обозу.... і перевезли у Винницю в шпиталь другого галицького корпусу!"**

Так подає сам "Вістник" в життєписі їх духовного провідника.

Ось ці галицькі самаритани!

Православні обрабували і викинули—як трупа!

А католицькі галичани—найшли, перевязали рани, взяли на підводи і привезли до лічниці—хоч самі десятками лягали від тифу та інших зараз.

Ось ріжниця віри і ДІЛ!

Ось ГАЛИЦЬКІ ДІЛА З КАТОЛИЦЬКОЇ ВІРИ І ПРАВОСЛАВНІ ДІЛА З ЇХ ВІРИ!

Ось пізнати на цім, **чия віра правдива і чия РІДНА!**

— — — — —

Розписався "Вістник" ч. 16 стор. 4 про "душечки" і піддає зручно так, ніби то ми коли говорили про "душечки."

Все повинно мати міру, навіть брехня!.

БН ніколи такого слова не уживає —не має до того потреби ані нахилу.

Але для них видно все добре, коби тільки по автокефальному напасти на католиків українців. Бідна та віра, котра аж таких способів уживає в сповній борбі.

БН пише ясно і просто—душа.

І не журиться чужими душами—а своїми.

Тому й "Вістникові" буде БЛИЩЕ пожуритись своїми "душечками" —та приміром душею такого Адама Филиповського, колишнього архієпископа православного і завзятого ворога українців католиків та всього українства взагалі— якого тепер за його вірну службу самі православні позбавили всього чина, гідности і прав таки в Православній Церкві. Ось патріярхат православних з Москви прислав письмо до православного митрополита в Ню Йорку, Винямина —в котрім зовсім виключає його з тої церкви і навіть не узнає за звичайного православного мирянина.

(Продовження на стороні 14)

ПРАЦЯ ПАРОХІЇ Св. ПОКРОВИ У ВИНИПЕГУ

Заряд парохії на 1939 рік— сидять з-л. ряді з ліва на право, панове: П. Григор М. Копаківський, о. Ст. Семчук, А. Хінка, І. Грабовський.— стоять в II. ряді: Ів. Хабінець, А. Шевчук, Дм. Тригук —в III. ряді: М. Купський, І. Шевчук, М. Дух.

В день праці 4 вересня, ц.р. був річний контест популярности і карнавал парохії в годині восьмій вечір. До пів до девятої гарна і привітна домівка парохії при 965 Бойд ене. була вщерть заповнена людьми. Переважала молодь. Грала добра орхестра, під

панна А. Слупська

управою п. Криворучки. Молодь прегарно забавлялась, тільки тісно стало і не було де танцювати, стільки найшло добрих людей, а старші бажали усісти.

Королевою того карнавалу, це вже третий з черги карнавал парохії, стала панна **Анна Слупська**, котра придбала для парохії поважну суму $533. Родичі панни Гані мають крамницю при 684 МекФиннис стр. і звісні з точної та чемної обслуги. Панна Ганя та її добрі родичі много трудилися цього літа.

Князівнами цього карнавалу стали панна **Стефа Дудар**, що придбала разом зі своїми відданими родичами суму $392.70 для парохії— **панна Ольга Федорук**, котра з помочею добрих родичів своїх придбала для своєї церкви суму $230. Всім нашим панночкам помагали многі приятелі і знакомі, котрих богато вичислити і на цім місці всім їм парохія щиро і сердечно дякує. Всі вони працювали з ідейних понук— це для себе, а для церкви. І церква це цінить і того ніколи не забуде. Коли поважна пайка потреб церкви заспокоїться— то це їх заслуга. З їх праці та труду будуть користати многі парохіяни, так в церкві, як в школі наші діти. Нехай всемогучий Бог стократно надгородить їхні добрі серця, щастить та благословить усім добром на многі і благі літа!

Четверта наша князівна, **панна Марія**

панна М. Гуминицька

Гуминицька не була присутна підчас цього карнавалу. В міжчасі приїхав князь з далекої Онтерії, з міста Гемилтон і засватав нашу княгиню. Тепер вона пані Марія Мах і співвласниця крамниці і саду в Гемилтон. Все таки зложила жертву на церкву в сумі $32. і за це на цім місці щиро дякуємо.

Всі наші панночки дістали від парохії гарні дари— в золоті і брилянтах, бо й вони були як золото щирі і як брилянти чисті у своїй праці. Окремо всі дістали хрестики,

панна О. Федорук

знимки і рожі— дар віри і любови.

Весь прихід для церкви того дня з карнавалу, від панночок тільки, був $1187.70. Щиро за все ще раз дякуємо.

Парохіяни красно забавились. Дари від парохії передала панночкам і коронованя перевела **пані Марія Капітанчук**, голова Сестрицтва Пр. Діви— **п. Коляківський**, заступник предсідателя, вручив її китицю червоних рож. Старанням **п. Гната Калинюка**, нашого молодого парохіянина а тепер агента асекураційної компанії, зібрано відповідну скількість оголошень, котрі вможливили видати **парохіяльну книжечку** і кождий, хто прийшов на наш контест, дістав ту книжечку даром. В книжечці є статті: "Рік праці в парохії," "950 ліття Хрещення України" і для кождої панночки одна сторінка. Книжечка видана дбайливо, на добрім папері, розійшлася вмить. Це вже вдруге наша парохія дістала такий дарунок з нагоди контесту. Так твориться парохіяльний літопис, що зберігає світлі події наші в цім місті.

панна Ст. Дудар

Наші знимки представляють—перша в горі, заряд парохії в цім році—поодинокі знимки представляють нашу королеву і князівні—дальше церкву св. Покрови, одну з найкращих у Винипегу, прегарно розмальовану п. Як. Мандаником, нашим мистцем і власником складу церковних річий "Провідіння." Церква є при 965 Бойд ене. а з середмістя треба їхати до неї на північ Мейн стр. і пересісти на особовий самохід при Доферин та їхати ним до Бойд. Два бльоки від перестанку є наша церква. Побачите її здалека. Коли будете у Винипегу, не забудьте прийти до церкви св. Покрови, при 965 Бойд ене. Богослуження в неділю рано є в годині 9 і пів до 11. Вечірня зимою в годині 4 пол., літом в годині 7. Діти мають катехизм кождої неділі в годині третій пол.

Ця знимка представляє заряд Сестриць Пр. Діви на цей рік. Пані досі зложили $875. на сплату церковного довгу і ведуть дуже красну добродійну працю. Членкинь є 180 і всі вони діяльні. Всі свою церкву люблять та її помагають щиро. Парохом церкви є о. Семчук.

Заряд Сестрицтва в 1939 році.— Сидять в першім ряді з ліва на право, пані: Анна Якіміщак, Марія Капітанчук, о. Ст. Семчук, Анна Лакома, Олена Заяць,— стоять в II. ряді пані: Марія Думка, Катерина Волощук, Марія Осадчук. Марія Дюк. Стоять в III. ряді пані: Р. Шах, Софія Чорній, Анна Матковська.

Церква св. Покрови

ДУМКИ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Тільки народи здорові і фізично сильні можуть бути щасливі.

— — —

Здоровля і мораль так тісно зо собою сплетені, що одно залежне від другого. Неморальний нарід сам себе віддає на певну загладу.

— — —

Нечистота і піянство то страшне фізичне самогубство,—то рак, що переходить із покоління на покоління. То гріхи, що часом ще й в десятому поколінні мститься, обявляючись безсильністю, отупінням ума та ріжними недугами.

— — —

Піянство нищить здоровля і підкопує добробут, а до того ще й стягає Божу кару.

— — —

Ліпше ощаджувати вміє той, хто на свою працю глядить, не як на свою виключну власність, але теж і як на власність своїх дітей і будучого покоління,— а почасти й власність цілого народу.— І хто памятає, що з Божих дарів має колись здати строгий рахунок перед Богом.

— — —

Працьовитий чоловік не має часу грішити. Такий чоловік є добрим мужем для своєї дружини, добрим батьком для своїх дітей, а для сусіда добрим прикладом і помічником. Є у нього що дати вбогому! І дітя його ліпше виховані і в господарстві його ліпший порядок, а з часом й достаток.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

Всяке богатство тягне за собою своєрідну небезпеку. І школа, освіта, також богословська освіта тягнуть за собою небезпеку, зарозумілість ума. Нинішним інтелігентам, світським і духовним, перш за все потрібна смиренність ума.

др. Г. Костельник

* * *

Слова у бесіді є живою історією нашої раси, її минувшини, її теперішности, її будуччини. Наші закони, парляменти, церкви, торговля і родинне життя —вся велика діяльність думки передаються людською мовою.

Дж. Кемпбел МекИннис

* * *

Людину довлять за язик, так як вола за роги.

Російська пословиця

* * *

Легко витинати бичі з чужої скіри.

Голяньска пословиця

* * *

Мода є найбільшим тираном.

Латиньска пословиця

* * *

Як голод то горох стає за мігдали.

Італійська пословиця

* * *

Кожда дівчина думає, що вона ліпше поведе свій дім, як її матір—аж доки не спробує.

Англійська пословиця

* * *

Чоловік без віри як кінь без вудил.

УСПІХИ

29 червня ц.р. відкрито Музей Визвольної Боротьби України в Празі у власному будинку "Українському Домі" в присвятности представників від українських організацій і запрошених чужих гостий. На першому місці відчитано привіт від Митрополита Шептицького.

На старання нашого Преосвященного Епископа Д. Няраді югословянське міністерство Просвіти рішило приняти ряд українських учителів, біженців з Карпатської України, щоби вчили в українських школах у Бачці. В Бачці живе понад тридцять тисяч українських поселенців, котрі поселилися там тому двіста літ і досі зберегли свою мову, віру і звичаї.

За останних 6 місяців прибуло до Канади 1,060 українців зі західних наших земель.

Молодий наш співак Теодор Терен-Юськів заангажований до опери у Варшаві.

В Осілку, в Югославії, наші Сестри Василіянки отворили бурсу для українських дівчат.

Добрий знавець.— Катруся дістала коралі від свояків.

—Це не правдиві коралі— каже один знайомий.

— Звідки знаєте?

— Бо надто добре знаю ваших свояків.

др. Дейфо

НЕ ТРЕБА БИТИ ДИТИНИ

Майже кождого тижня приходять до мене листи зі запитом, чи то правда, що ми ніколи не били пятерият і навчили їх добре поводитися. Отже це правда, хоча людям тяжко це зрозуміти. Бодай деяким тяжко це зрозуміти, а іменно тим, котрі навикли до різки пояса:...

Я твердо переконаний про це, що дітий не треба бити. Є кращі і більше успішні середники для того, щоби дітий привчити порядку. Я бачив дітий що були взірцево виховані, але котрих ніхто ніколи не ударив. Але я також нав найгірших псотників, котрих безперервно били.

Коли ходить о порядок, то він має дві главі. Першим на чергу приходить звичайний порядок дня дитини. Чи дитина сама убирається рано? Чи сама купається тоді, коли повинна? Чи вміє їсти? Чи навчилася порядку, якого ви хочете її навчити?

Це ті части виховання, за котрі безпосередно відповідають родичі. Коли дитина тут недописує, то ви самі винні.

Друга глава поведення, це та, коли дитина робить щось, про що вона сама знає, що зле. Приміром, дитина знає, що невільно перебігати вулиці. Нараз бачить по другій стороні вулиці щось, що її притягає. Дитина біжить, мимо заборони. Коли раз це зробить і то безкарно, то буде повтаряти це, хіба звернете її увагу на зло того діяння.

Тому кожду дитину треба час від часу покарати, щоби її привчити до того, що безкарно неможна нарушувати закону.

Я не хочу надто входити в це, що відноситься до биття. Але многі люди думають, що покарати дитину можна тільки через биття. Правда, часом тільки через різку можна осягнути намічену ціль, але я можу сказати, що я найшов дуже мало дітий, з котрими не можнаб прийти доладу в інший спосіб.

За кару можна казати дитині зробити щось, чого вона не любить, або позбавити її чогось, що вона дуже любить. І тоді треба точно зробити це так, щоби дитина знала, що ця кара є в простім наслідку за її непослух.

Наш досвід з пятернятками є дуже цікавий. Ми ніколи їх не били, ані не вдарили. Але коли пятернятко є непослушне— і вони часто такими є— тоді ми його відокремлюємо в іншій світлиці. То є ціла наша кара. Пятернята все є разом і коли їх бодай на хвилю розлучити, то це для них правдива кара. Тоді виновник чує, як прочі дівчатка сміються і бавляться а вона, виновниця—не може з ними забавитись.

Так оно є, що саме це відокремлення вистарчає для пятернят. Але воно може бути безуспішним, коли ходить о інші діти. Однак все таки лишається много інших середників, щоби дитину привчити порядку. Я знав дітий, котрі більше відчули це, що їм не дали вечеряти, як колиб їх не знати як вибили—хоча я цього не поручаю.

НАШ ФЕЙЛЄТОН

ЛИС МИКИТА

Актуальна перебірка Мамая з галицького Комаря.

Пісня перша, частина друга.

А для Чакі річ нелюба,
що надрав учитель чуба!
Ніби нас не драли всіх?
Хтож то бачив, щоб наука
йшла до голови без бука?
Це розказувать— лиш сміх.

А той з Ковна Гектор Куций
сам спіймавсь на своїй штуці!
Хтоб із нас про це не знав:
Цю Клайпеду знамениту,
за що скаржить він Микиту,
сам дурничкою дістав.

Мій братанок— миролюбний,
кождий погляд тут відрубний
є для нього наче хрін.
Ось вже рік цілий минає,
як він піст твердий тримає,
не бере в рот масла він.

Я вже сам нераз журився,
що так голодом зморився....
Тут урвав нараз бабай....
Бач кумпанія чимала
Бог зна звідки причвалала
з криком, шумом в царський гай.

Старий Гаха перед веде,
за ним два у ряд іде,
несуть мари на плечах:
А на марах Прага лежить,
за марами весь рід біжить —
плач і лемент, ох і ах!

Гаха перед троном царським
крикнув тенором лицарським:
"Милосердя, царю мій!
Вся надія наша вбита!
А убійця—Лис Микита!
Най нас суд розсудить твій!

Ліберально, по старому
жили ми і зла нікому
не чинили. Та нараз
бачив я, що попід брами
лис мишкує— все за нами
своїм хижим оком пас

Я ці штучки добре знаю!
Своїм дітям повідаю:
—Стережіться, крий вас Біг.
Провокацій оминати,
бо там ворог наш проклятий
волі нас позбавить всіх.

—Аж тут раз стук-стук до брами:
в волосянці перед нами
став Микита, як монах.
Привитав нас благодаттю
і з мінхенською печаттю
лист отвертий мав в руках.

—Ось вам, каже, лист безпеки!
Каже цар, щоб від теперки
між звірями був спокій,
щоб братався вовк з вівцями
і щоб я навіки з вами
був як друг, як брат, як свій!

—Бач, пустинником я стався,
лебенсравму відцурався,
їм лиш зілля і ерзац.
Гайль вам діти! Жийти з Богом! —
І вклонившись за порогом
він пішов собі у світ.

"Ну, тут дітям я говорю —
воля, діти! Можна з двору
нам у Хусті погулять!"
Маніфести, спів у радіо,
ми гуляти вийшло радо
та не так прийшлось вертать.

"Хтож подумавби про зраду?
Лиш ми вийшли, а лис ззаду
хап—мене й дочку спіймав!
Я хоч крикнув "кукуреко"
та зайшов вже задалеко,
вже цирограф підписав.

"Як отямивсь я із млости,
то Сирови і Хвальковськи
кинулись, та Боже мій!
Принесли лиш труп бездушний,
так той злодій непослушний
зневажає наказ твій!"

Цар сказав: "А що то, дуче?
Гострий піст тримає дуже
твій братанок— бачиш сам,
як то він спасає душу
Ні, кінець зробити мушу
всім подібним хапунам!"

Зве совітського бурмила:
"Як тобі в нас ласка мила,
друже, меч свій привяжи.
Йди до лиса— най, поспане,
зараз тут на суд мій стане!
Строго, строго, накажи!

"А вважай на ту падлюку,
щоб не вдрав він яку штуку,
бо то, брате, хитрий звір!"
"Що? Мене він смівб дурити?"
закричав медвідь сердитий,
тай потяг в микитин двір....

(Далі буде).

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗБОРИ БУРСИ

Річні Загальні Збори уділовців бурси БУК-а в Саскатуні в понеділок, 9 жовтня, 1939 р. в День Подяки.

Всі уділовці дістали окремі запрошення на збори і повновласти відпоручити когось, колиб самі не змогли тоді прибути.

Справа нашої бурси дуже важна і тому ПРОСИМО та ВЗИВАЄМО всіх уділовців, щоби невідклично на той час явилися. Це наше бути або небути в Саскачевані і нема можливостий прямо, щоби досить над тою справою розписуватися.

Заявляємо тут коротко.

То не є справа тільки самої бурси, чи уділовців.

Це справа нашої цілої святої Церкви!

Це справа доросту і виховання віруючої інтеліґенції нашої в Канаді!

Це справа розросту чи упадку многих наших шкіл і парохій!

Це не є справа тільки самого Епископа, чи одного або другого священика— **це справа всіх нас, як цілости!** Як української суспільности, що хоче жити і дає позитивний доказ того хотіння.

Занедбання тої справи буде тяжким гріхом перед Богом, своїм сумлінням та будучністю народу! Всі уділовці конечно або най прийдуть самі, або відпоручать когось, хто того вартий!

I тому: ТІЛЬКИ в нашій бурсі БУК-а, 804—4th Ave., North, Saskatoon, Sask. є для Вас вповні і бездоганне місце, де студіююча **молодь зможе у всій повні набрати виховання, стати творчим і додатним чинником нашої сили і розросту Канади!**

Щоби запевнити певне приміщення в бурсі, **ще нині напишіть туди лист!**

Число місць є обмежене— подбайте, щоби завчасу запевнити собі приміщення!

Там почуєте свою рідну українську мову, там навчитесь українознавства, співу, музики, танків,—а надівсе віри Божої! Правди Божої і доброго життя!

Там наше місце а не деінде!

ДЛЯ СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ

Хоча війна вимагає многих жертв і многі молоді підуть в сірих воєнних строях сповнити свій обовязок для Канади, Короля і за честь своєї Української Нації —то многі таки будуть мати ще змогу продовжати студії.

В той час, коли одні будуть кровавитися на полях бою, другі тим ревнійше повинні вчитися дома. Кожда хвиля спокійної праці окуплена тепер кроваво і тим вона дороща! Хто буде вчитися, повинен вчитися добре, дуже добре, пильно і ревно! Повинен використати кожду найменшу навіть хвилину на зібрання потрібного знання, на розбудову своїх творчих сил, щоби потім повернути це все на службу вітчині і нації— на Божу славу!

Хто в той гіркий час занедбує свій обовязок— той має тяжкий гріх!

З'ЇЗД МОЛОДЕЧИХ ВІДДІЛІВ БУК-а

В Арран, Саск. вже звичаєм, щоби першої неділі місяця серпня був з'їзд— ще від 1934 року. Сего року припало на 6 серпня. День випав ідеальний. Соняшно, спокійно, зелено, золота пшениця і срібні вівси перестигали.

Торжественну Службу Божу відправив **о. Теплий а о. парох Криворучка** виголосив проповідь. Потім був спільний обід і многі приязні розмови. З'їзд почався пів до третої пополудні. Сьогорічний з'їзд був відмінний від попередних тим, що це був в цілости **з'їзд молоді.** Прибули з Арран, Арран Весни, Норквей і Пелі, Саск.

Предсідником став п. **Дмитро Сікорський,** наш молодий писар-нотар в Арран (тепер працює на державній службі). Він повитав з'їзд а потім сказав так: Раз морем подорожували чоловік і жінка. Чоловік захорів і помирає. Коли вмер, привязали до нього мішок вугля, щоби лекше тіло затопити в морі. А тоді жінка: О, я не знала, що в подорож треба брати також вугля зі собою....

Подібно з тим, що приїде нагло додому а тут кажуть йому зробити се або те—однак він вугля не взяв з собою.

Дальша промова п. Сікорського була повна **захоплення для справи.** Молодь в Арран ідейна і гарно працює в освітних клюбах. Вона всім інтересується, читає добру католицьку пресу, дискутує, творить свій світогляд і характер. Хвалить наш хор і бажає успіху.

Були привіти від молоді. Отці виголосили свої промови. Потім був виклад п. **Панаґапка,** з Арран Весни. Кілька влучних деклямацій виголосили наші панночки: **Сильвестра Пелехата, Емілія Німець, Єлисавета Захарчі.** Кирило Шмильський дав зразок, як читати часописі а відтак дискутувати. Були й свобідні промови.

В докладах була одна провідна ідея: Молодь є наша будучність. Яка молодь, такий буде нарід. Молодь працює над собою ідейно. Вона освідомлюється читанням доброї преси, слухає викладів. А чим серце наповнене замолоду, тим по вік не прохолоне. Треба поширити світогляд, творити відповідну опінію, практично примінювати добрі ідеї до щоденного життя. Треба творити шляхотний характер, що все поступає чесно, що визначається витревалістю в добрім, що все і всюди вірний шляхотним засадам. Хосенно працювати для своєї святої Церкви, свого Українського Народу і **своєї вітчини Канади.**

Програму закінчено відспіванням національних гимнів.

Тоді всі пішли на площу і почалася гра в галку. Повно гумору, дотепів і молодечого сміху. Виграв Арран.

(Виклади, які були виголошені, будемо друкувати по черзі в БН).

о. П. Криворучка

МОЛОДЕЧІ ОСВІТНІ КЛЮБИ БУК-а

"Бо де два або три зібрані во імя моє, там я є посеред них."
Мат. 18. 20.

Молодечі освітні клюби це свого рода доповняючі школи, де наша молодь і цікаві газди сходяться і набувають знання через добру пресу і живе слово. Так поширюють свій релігійний, національний і суспільний світогляд.

В освітних клюбах треба доповнити це, чого прилюдна школа не може дати— головно науку релігії. **Це є найважнійша ціль** наших клюбів. В прилюдній школі вчилися читати, писати, числити, дещо історії, географії —на сходинах клюбу вчуться думати, розуміти, набуте знання висловити. Якщо наші дійдуть до того, що їхні члени вмітимуть заступитися і висловити свої релігійні переконання, то їх ціль осягнена.

Нам бракує одно. Ми не вміємо як слід визнатися у справах святої віри. Не можна сказати, що наші люди не знають своєї віри. Коли не вчуть катехизму в школі, то наші родичі вчуть вдома а діти ходять до церкви, слухають набоженств, проповідий і при кождій відправі мають ще окрему свою катехитичну науку. Підчас вакацій ця наука ведеться на широку скалю. Подібно підчас місій. Однак це пасивне надбання, так як збан з водою. Треба мати ще науку **висказатися** у справах своєї віри, **вміти оборонити** її та поширити між другими.

Часто в наших громадах можна стрінути одиниць, які байдужні, інші знова заскорузлі а громади розпорошені між сектами. Кожда галаслива галайстра находила для себе поле попису між нашим народом. За юдин гріш наш яничар вивчувався кілька фраз, наче папуґа і тоді ширив кругом себе спустошення через "козацьку нерідну віру" або "штихи і

глави" про що в суті не мав найменшого поняття. Чим більше вмів кричати, тим мав більший успіх. В наслідок того між нами дійшло до розпорошення і розбиття на релігійнім полі.

Щоби ратувати, що можна ще ратувати із нашого молодого канадійського покоління, над тим працює і ревно трудиться Українська Католицька Церква. На те зорганізовано БУК, щоб повести правдиву Католицьку Акцію в нашім народі. Треба ратувати загрожені становища, задержати і закріпити стан посідання і **перейти в протинаступ**, відзискати втрачені та здобути нові становища.

(Далі буде).

ЧИ ХОЧЕТЕ БУТИ ЗДОРОВІ?

Ви готові зараз відповісти: А хто не хоче?

Певно, певно. Кождий хоче бути здоровий. Здоровля то скарб людини. Але що робити, щоби остати здоровим?

Цю справу порушили в часописі американського лікарського товариства лікарі: др. Стенлі Каб, др. Волтер Бавер і др. Избел Гвайтниг. Вони кажуть так: "**Погані відносини, особливо нужда, журба і родинна грижа мають більші відносини як здається з-поводою костоломного зваплення жил.**"

Іншими словами, хочете бути здоровими, не мати на жилах вапняку, не хоріти на ноги і на стави— перестаньте журитися, гризти себе і других, добре віджнвляйтеся!

Ці лікарі провірили відносини 50 хорих. 31 з них, 10 мужчин і 21 жінок, подали свої відносини, як грошеві турботи, тяжкі часи, брак праці і державна допомога.

Ліком на ці віносини є погідність ума — **усміх.**

Але є ще один, ще більше успішний лік, котрого ці лікарі не подали: ЦЕ ПОМІЧ ВІРИ, яку тільки може дати релігія. Церква все пригадує нам: Всякую нині жительскую отложім печаль....

КОМУНОФАШИСТИ ЗВЕРТІЛИСЬ

Коли Гітлер перед цілим світом заключив союз з більшовиками і приняв нового висланника більшивиків Олесу Шкварцева а більшовицький "савєт крестянско-рабочіх депутатиф" чим скорше поспішився удобрити той союз в "матушке Маскве"—— тоді канадийські комуністи попросту здурніли....

Що їм тепер робити?

Склнкали у Виннпегу мітинг на Маркет сквейрі, але тут, колиб не поліція, то гірко прийшлобся провідникам комунофашизму. Маси—прозріли! І перед гнівом обдурених мас треба тікати! А до того ще війна з німцями і більшовики по стороні ворогів....

В такім положенню провідник і посол Джеймс Литерик, котрий одночасно є секретарем комуністичної партії Манітоби, написав чим скорше лист до премієра Канади. В цім листі заявив чорне на білім— між іншим, так: "**Комуністична партія обстоює незалежність Польщі і комуністи разом з цілим канадийським народом будуть боротися проти маїздника, щоби його здавити!**"

Ось як заговорили провідники ліг "проти війни"....

Накінці заявив Литерик таке: "Заявляємо, що ця борба мусить закінчитися побідою демократії і **визволенням тих народів**, що були і тепер є під залізною пятою фашистів!"

Так! Всіх тих, що були і є під залізною пятою і дурманом червоного фашизму, що коштує Україну гекатомби жертв! **Час визволення від комунофашизму близький!**

Україна буде вільна!

Чого То Не Зробить Людська Захланність!

Виліяма Раєн привезло лічниче поготівля і лікарі взяли його сейчас на Х проміння. В жолудку побачили такі дива, як куснї бритви, потрощене скло з жарівок, цвяшки до диванів і всякі інші металеві частиці. Це все Раєн з'їв, бо до того наймили його на представлення в Бостоні.

Він має всього 17 літ і допера покінчив вищу школу. Але для заробітку взявся їсти навіть скло і залізо— тепер в лічниці передумує над наслідками своєї захланности...... **Так все дїється зі захланним!**

Трафила Коса На Камінь

В Кемден, Н. Дж. злодій заліз до чужої хати—звичайно.... вікном. Але стіл, на котрий виліз, перевернувся. Злодій впав з тріскотом. А коли піднявся, ще раз угатив головою до кухні— і тепер вже простягнувся, як довгий.

Прийшла поліція і забрала його, куди слід.

Тепер через рік або два буде мати нагоду продумати над тим, що **злодійство ніколи не виходить на добре** а кара приходить скорше, як хто сподїється.

НАВІТЬ МОЛИТИСЬ ВОРОГ НЕ ДАСТЬ!

1) За молитву.

Суд у Борщеві признав о. Осипа Мельниченка, греко-католицького катехита в Борщеві, винним провини вимушення якої доконав в той спосіб що "в лютому й березні, 1939 грозьбою биття змушував учнів у Борщеві, греко-католицького обряду, до того **щоб понехали молитись перед і по науці по польськи,**" й за це засудив його на 1 місяць бездоглядного арешту.

Від того вироку відкликався о. Мельниченко до окружного суду в Чорткові, на тій основі що в закиненому йому чині нема знамен та що такого факту не було, бо підсудний не грозив нікому биттям, тільки поучував своїх учнів, що **їм прислугує право молитися в рідній мові та вимагав щоб так молилися.** Відкликався від того вироку також речник прокуратури, вимагаючи вищого виміру кари.

Окружний суд в Чорткові на відкличній розправі затвердив вирок 1-ої інстанції, але припинив виконання кари на 5 літ.

2) За букву.

За "українізування метрик" відповідав **о. І. Федишин перед окружним судом у Львові. О. Федишин боронився тим що три прізвища із закінченням на "ский" вписав до метрикальної книги згідно з книгою вінчань.**

На розправі суддя Городиський переглянув книгу вінчань, де дійсно всі три вписи прізвищ, за українізування яких прокуратор притягнув о. Федишина до відповідальности, були записані згідно з обороною підсудного.

Суд засудив о. Федишина на один рік безоглядної вязниці.

ВРЕХНІ ГІТЛЄРА

Премієр Невил Чемберлейн промовив через радіо до мешканців Німеччини, і так сказав 4 вересня· **Ніхто в цім краю** більше не вірить ані в одно слово вашого провідника!

"Гітлер дав слово, що заховає договір в Льюкарно і не дотримав!"

"Дав слово, що ані не заміряє ані не хоче запяти Австрію— і зломав!"

"Заявив, що не прилучить чехів до Німеччини а прилучив!"

"Дав слово після договору в Монахії, що в Европі не має жадних більше територіяльних домагань— і зломив!"

"Дав слово, що не хоче польських провінцій— і зломив!"

"Довгі літа він присягався перед вами, що він є смертельним ворогом більшовизму— **а тепер став його союзником!**"

"Чи можна дивуватися, що його слово не варта у нас навіть того скравка паперу, на котрім написане?...." — так промовив Чемберлейн.

— — — —

Від себе можемо додати тільки це. Хто не шанував Церкви і віри, хто в брутальний спосіб переслідував священиків і все взагалі, що мало злуку з католицтвом— чиж міг поступати інакше, як так. КОМУНОФАШИСТИ ВСЮДИ І ВСЕ ТАК ПОСТУПАЮТЬ!

Це найбільші обманці працюючого люду!

БОГАЦТВО НЕ Є ЩАСТЯМ!

1) Юлія Морган Марлєт, власничка маєтку вартости $1,024,000 все таки зневірилася в це життя, а тому, що не мала релігії — наложила на себе руку. І не була це якась молоденька залюблена особа. Мала вже 66 літ. Однак ні досвід життя, ні здоровля, ні літа, ні міліони долярів не дали вдоволення її душі— і 14 серпня ц.р. наложила на себе руку в Клівленд, Ог. **Які бідні ці богачі—без віри!**

2) 21 серпня ц.р. позбавив себе життя отруївшись гавом в Ню Йорку, Клєнденинг Раєн—син Томи і завідатель величанського майна, вартости $135 міліонів. Та сотки міліонів долярів не змогли його душі дати того, що дає одно "Отче наш" для побожної душі — віри у Боже Провидіння і надії, і любови....

Слушне питання.— Мамусю,— питає мала Оля,— чи може стати поліційним псом такий пес, який уже вкрав колись ковбасу?

- СВІТОВА ВИСТАВА В НЮ ЙОРКУ -.

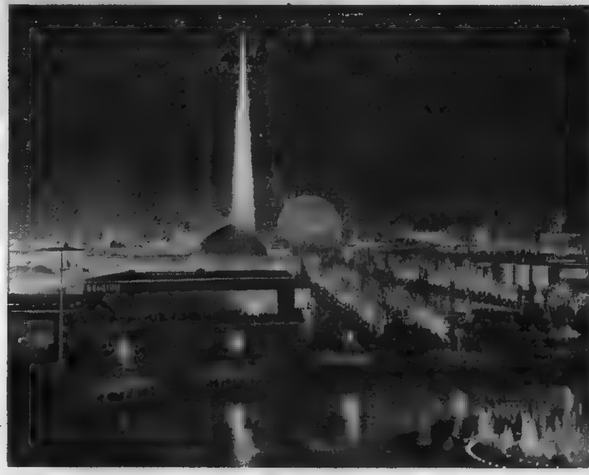

2. Американська гостинність.

В будинку адміністрації Вистави приняли нас так чемно, як тільки чемно можна когось приняти. Дали нам, як представникам преси всі удогіднення без найменших трудношців. Ми дістали пресові легітимації, з котрими практично всюди на виставі мали вільний вступ. А треба знати, що вступ до многих будинків вистави коштує більше або менше, також вступ на Виставу. Ми дістали це даром, дали нам докладні вісти, яких ми бажали, дали всю можливу інформативну літературу і навіть ці образки, котрі печатано і котрі ще будуть печататися в БН, це все чемність і услуга адміністрації Світової Вистави в Ню Йорку, за що на цім місці складаємо щиру подяку.

Цілий час мого побуту там, я почувався як дома. Ніхто ніколи і нічим та ніде не дав мені ні в найменшій мірі відчути, що я чужинець в Америці— ось дух правдивої демократії і рівности!

Як там живуть люди, покаже кілька чисел.

Ню Йорк в 1938 році мав 7,491,790 населення всіх рас і станів. Це населення живе побіч себе у високім добробуті, котрий може бути тільки мрією многих европейців. Вулиці в чорній дільниці міста переповнені дітьми, котрі бігають скрізь по хідниках, але також під надземною залізницею і по всіх перевулках. Та ніде за цілий час, я не бачив, щоби якийсь необережний самохід ударив одни другого або зробив яку шкоду комунебудь. Людське життя кождого цінується і шанується повні людські права. Ню Йорк їсть денно 4 міліонів фунтів їди. За самий хліб платить річно $12 міліонів долярів. Є там 27 лічниць і 4,500 доглядачок хорих. В 1938 році місто дало допомоги на суму $143,986,000. Місто назагал чисте, просторе, гарне і незабутно рухливе.

В будинку міста на Виставі видніє знак давних індіян племени ірокоа, який вони мали в столиці Онондага—це цілком наш тризуб. Дуже давний той знак....

Подібну гостинність, як там, стрічав я скрізь в дорозі.

В Шикаго гостили нас Отці Василіяни, докладнійше— ігумен церкви Різдва Пр. Богородиці, впр. о. В. Каменецький, ЧСВВ і впр. о. Теодорович, незвичайно меткий на свої літа і цікавий в розмові. Там я побачив вперше електричні дзвони в церкві, котрі прекрасно дзвонять за потисненням ґудзика, який священик має при престолі— і то потрійні дзвони, відповідно до потреби. Церква Різдва Пр. Богородиці є в тій дільниці Шикага де є найбільші на світі різниці— і тому воздух неконче добрий а вулиці богато дають до бажання під оглядом чистоти. Церква мурована, середної величини— при ній хата для священика і Церковний Дім, невеличкий, з типовою українською сценерією, де на куртині видніє соломяна хата і старокраєва трибанна церква.

В товаристві Отців ми відвідали другу нашу церкву в Шикаго, св. о. Николая, котра не тільки має запевнену будучність на американські обставини, але також **творить будучність.** Будинок, великий, мурований, стилевий, може змістити легко 5,000 людей, —нічим святий Юр у Львові. Середна копула висока, кругом менші—церква на горбі, зелений травник, аж мерехтить, кругом. Та ще краща церква внутрі. Розмальована щедро бл. п. о. Глібом Верховським на зразок Святоволодимирського Собору в Києві, представляє незабутний образ для кождого, хто тільки раз там був. Раджу кождому, хто матиме змогу бути в Шикаго, конечно відвідати ту нашу церкву, а певно не пожалує. На запрестольній стіні є так звана "Нерушимая Стіна"— що представляє Пречисту Богородицю, як піднесла руки в гору, молиться і хоронить нарід свій. Це все на золотім тлі, котре в півсумерках тільки блистить глибинами таємного чуття. Великий престіл є з карійського мармору, що такий білий, аж сліпить. Верхом і долом престолу іде золота мережка в наші узори, на яку стопу широка. Це прегарне на сніжнобілім тлі. Кивот малий, також з того мармору. Престіл є так віжний і так чистий, що приступаєте дійсно "зі страхом Божим" до того вида чистоти, на котрім Найчистійший приноситься в жертву щоденно за грішний люд.

При церкві є просторий, поверховий дім для священиків. Він тоді, була це година восьма вечір і вже лягав густий сумерк, тутнів життям. Молоді хлопці і дівчата весело там гомоніли, приходили і відходили. Видно, що парохія має сильний рух і богато справ. При домі є цілоденна школа, що її ведуть Сестри. Школа мурована, поверхова— долом шкільного будинку є простора світлиця на сходини, авдиторія.

Обводив нас і дуже привітно все пояснив впр. о. Сеньшин, ЧСВВ, тамошний ігумен. За ту чемність я на цьому місці щиро дякую, так як складаю мою смирну подяку Отцям з церкви Різдва, впр. о. Каменецькому ЧСВВ. і о. Теодоровичеві, ЧСВВ — серед котрих і з котрими нам час минув, так якби не був.

Там ми перебули добу. Рано правили Службу Божу в церкві Різдва а потім навіть зняли нимку— і о. Доктор Кушнір, мій товариш подорожі навіть убрався в убрання монаха Чину св. Василія Великого. Треба признати, що виглядав дуже поважно і зовсім добре— а невислідимі є дороги Божого Провидіння і хто зна, чи та раса ще раз не буде на грудях о. Доктора— але вже насталo....

Отці подбали, щоби ми зувиділи в Шикаго за цей короткий час стільки, що можна. Вони постарали самохід і земляк з Радехівщини, обвіз нас майже по всіх важнійших частях міста. Над озером Мичиген ідуть пильні роботи. Тисячі робітників працює вздовж побережа, рівнають, усувають каміння, насаджують дерева, роблять парки, стежки, дороги, ітд. І тут видно на практиці, що Стейти виконують, а не тільки обіцяють і говорять— Праця а не милостиня! Робітникові замість допомоги і милостині—дають працю і гідну заплату. Так дїється через цілі Стейти і куди тільки перейдете, всюди бачите при роботах написи WPA— державні роботи. Є там

всенаціональний плян творчої господарки і хоча він місцями може менше удатний, то основа покладена! На цій основі можна творити дальше і певно будуть творити. Рузвелт має неоспірні заслуги!

WPA затруднює 200,000 робітників— з платні робітника на кождий доляр, 2ц. іде на мистецькі потреби а 6ц. на одіж робітників. Про все там подбали, все обдумали до найменших подробиць. На кождих 20 робітників в Стейтах, один працює в WPA. Тою працею придбали 139 міліонів самої одежі, котру розділено між потребуючих. Це господарка на всенаціональну ширину і є чим похвалитися.

Щось подібне потрібне в Канаді. Але тепер у нас— війна. І праці буде для всіх та тяжко робиться на душі, коли подумаєш, що з горя одних буде добробут другим. Молім Бога, коби час війни чим скорше скінчився—і ми знова мали змогу користати з гостинности Стейтів та їх гостити, коли до нас прибудуть. Між Стейтами і Канадою відносини прегарні— коби все такі були! Наші сусіди з полудня є добрими сусідами — коби то Европа хотіла взяти собі з того примір! Не булоби тоді війни— а любов і мир.

* * *

Наш образок представляє Світову Виставу в ночі. Високо в небо стріляє трайльон і біліє попри нього перисфера. На передній тлі видно озерце народів, що в ночі міниться тисячами красок, світла і штучних вогнів. Грає чарівна музика. Над озером бачимо будинок Бельгії, один з найбільше культурних і релігійних. Там є велит діямант Зоря Сіону, що важить 12.62 каратів— є статистика шкіл в Конго, котрими в Африці заряджують бельгійці. З того довідуємося, що до католицьких місійних шкіл ходило в 1938 р. 881,926 дітий —всіх християн в Конго є 3,454,702 душ. І коли читаєш це, не дивуєшся многим річам. Таж Польща для нашого 4 міліонового, від віків замешкалого в Галичині, старокультурного і державного народу, лишила тільки 1.2% шкіл! Культурні католицькі бельгійці ліпше поводяться з чорними півдикунами в Африці —як ляхи поводилися з нашими дітьми і чи диво є, що кара Божа є та ка страшна і сувора?

Світлиці бельгійського будинку викладані чорним мармором і повні всякого добра. Є народи на світі, котрим добре і котрі вміють це оцінити. Такою є Бельгія.

о. Ст. Семчук.

(Продовження зо сторони 7)

Та що нас це обходить. Це їх порядки з їх віри....

Однак "Вістник" котрий так журиться "мотузом і випами" і конче хоче, щоби "боліло"—нехай більше подивиться і пожуриться своїми "душечками"— а тоді він і його нечисленні зникаючі прихильники певно скажуть:

ПРОЧ З ТАКОЮ ПРАВОСЛАВНОЮ ВІРОЮ!

Єнс Єргензен. *

ДУРНЕНЬКИЙ ПАВУЧОК

Одного гарного ранка у вересні воздух був повний ніжних, делікатних ниточок павутиння. Одна з тих ниточок зачіпилася на короні дерева. По ній спустився маленький павучок, став на листю і зараз висував з себе свіжу ниточку павутиння. Він привязав її до вершка дерева і спустився на довгій павутинці аж до самого споду того дерева. Під деревом побачив кущик і взявся до роботи: ткати сітку. Горішній кінець своєї ткані прикріпив до тієї довгої павутинки, що на ній був спустився, а кінці інших павутинок до галузок кущика.

Чудова сітка буда овочем його труду, знаменита для прожитку павучка: ловлення мух. По кількох днях видалося йому, що його сітка за мала, і він зачав її поширювати у всіх напрямах. Це й удалося йому тому, що міг свою будову дочіпати до першої, найміцнішої нитки. Коли осінним ранком мерехливі каплини роси покривали цілу сітку, вона блистіла в матовім світлі сонця мов заслона з перел.

Павучок був гордий на своє діло. З дня на день ставав грубший і товстіший. І мабуть уже зовсім не памятав, який був нужденний та згодований, коли з початком осени спустився на вершок дерева.

Та одного ранку збудився павучок дуже згризливий. На дворі було мрячно, довкруги не видно було ніякої мушки— і що можна почати в такий смертельно скучний осінній день? „Треба зробити малі оглядини", сказав собі павучок, „подивлюся, чи нема де чого направити в моїй сітці".

Оглянув кожну павутинку зокрема, чи добре прикріплена. Блуда йде не міг знайти, а про те нестерпно лихий настрій не покидав його.

Коли так незадоволений лазив по сітці, нараз побачив довгу павутинку, що до неї не міг ствердити, до чого вона належить. Про кожну іншу знав, куди провадить. Одна сюди, аж до зломаного кінчика галузки, друга туди, до терня. Павучок добре знав кожну галузочку і кожну павутинку. Та яке значення має оця? Зовсім безцільно провадить вгору, просто в воздух! Що це має значити?

Павучок піднявся на задні лапки і своїми численними очима дивився вгору. Нічого не видно! Та ниточка не мала кінця. Хоч як їй приглядався, ниточка провадила до хмар! Що більш павучок напружався, щоб розвязати загадку, то ставав лютіший. І до чого служить та павутинка, що губиться вгорі? Розуміється в часі свого постійного пирування павучок уже давно забув, що якраз тією ниточкою він був спустився одного дня у вересні. Не пригадував собі й того яка хосення була для нього та ниточка, коли він робив і побільшував свою сітку. Все те він уже давно забув. Тільки те бачив, що тут підноситься вгору якась непотрібна нитка, зовсім без цілі, бо вона властиво висить у воздусі.

— Проч з нею! — крикнув, не памятаючись з лютости. І перегриз ту нитку.

В тій самій хвилині впала й ціла сітка..

Коли павучок прийшов до себе, лежав звалений на землі під корчем, а останки гарної, немов сріблом посипаної сітки покривали його мов мокре вовуччя. І того мрячного дня почувся павучок бідним і бездомним. Досить було одної хвилинки, щоби пропала вся його праця, бо він не пізнав значення нитки, що провадила вгору.

* * *

І душа чистої людини получена з Богом також ниточкою, що провадить вгору. Та ниточка це релігія. Хто ту ниточку розірве, той стає блудним, бездомним жебраком. Хто її уважно береже знаходить у ній підпору гармонійного життя й запоруку вічного щастя.

Переклав А. Ч.

---

*Данський конвертєт, письменник, поет і редактор, *6. XI. 1866. На католицизм навернувся в 30-ім році життя й узасадив своє навернення в цікавій праці, оповіщенній тогож року. Писав м. и. твори поемічні, романи („Ева"), аскетичні легенди, новелі й глибокі оповідання невеликі обємом, з котрих одно подаємо тут.

ПОМЕР КАТОЛИЦЬКИЙ ДОБРОДІЙ

В Торонто помер недавно католицький діяч і добродій, ірляндець, О'Коннор, котрий з бідного хлопчини виріс у міліонера і добродія.

Тому 50 літ О'Коннор продавав часописі на вулицях міста, а потім працював в фабриці цукорків. Потім зачав засновувати власні крамниці цукорків і чеколяди, аж доробився міліонового майна. Ніколи з того майна не жалував на добрі цілі.

Коли архієпископ МекГвіген приїхав до Торонта, О'Коннор вручив йому чек на пів міліона долярів на потреби дієцезії і епископа. Так зробив ірляндець католик. Коли заходили інші потреби католицької школи чи церкви, О'Коннор мав все отворене і чутке серце та щедрі руки. Ось взір віруючого католика!

Заклад.— Шкотська коршма. Два Шкоти закладаються що один з них зїсть велику товсту гуску і десять ковбас.

Один з них виграє заклад, зївши все те, Коли вертається додому, каже він до свого приятеля:

—Але памятай щоб ти не казав нічого моїй жінці про заклад, бо ще готова мені не дати вечері.

---

27 серпня ц.р. Преосвященний Богачевський посвятив новий триповерховий мурований будинок Дівочої Академії Сестер Василіянок у Факс Чейз, Па., в сослуженні многих Отців, гостий і тисячів народу. Принагідну проповідь виголосив о. В. Каменецький, ЧСВВ.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

ТАЙНА СВ. КРЕЩЕННЯ

Лекція 23.

Дорогі Діточки: Минулого разу ви навчилися, як називаються св. Тайни, кілько їх є, і як дуже вони для нас є потрібні. Св. Тайни, це скарб християнина-католика. Щоби ви думали про такого бідного чоловіка, перед яким отворилибися скрині золота, якому хотіли би помочи побожний і милосерний добродій, а він не хотіли би з цього скористати? Требаби подумати про нього, що він нерозумний. Такими нерозумними являється також кожний християнин-католик, який не хоче користати зі св. Тайн, цього скарбу золота для нашої душі.

Ваші родичі знають це. І тому, коли народиться дитина, кілька днів по народженню, а часто того самого дня, вони несуть її до Церкви, щоби дитину окрестити, щоби дитина приняла св. Тайну Крещення. Крещення, зі всіх св. Тайн, є найбільше потрібним для чоловіка. В наслідок св. Крещення, ми стаємося дітьми Божими, ми тоді гідні, щоби вступити до великої родини Христової Церкви.

Слово "КРЕЩЕННЯ" означає ОБМИТТЯ, ОЧИЩЕННЯ. І в дійсности Тайна св. Крещення обмиває нас від усякої плями, в наслідок цього ми стаємося чисті, білі як лілія, невинні як ангели. Окрещені діти відрікаються служити злому духові, віддаляються від гріха. Вони йдуть за Ісусом, зміряють до чесноти і до добра.

КРЕЩЕННЯ ІСУСА. Ісус також хотів окреститися і дійсно приняв крещення з рук св. Йоана Хрестителя. Тому, що Ісус приняв Крещення, дав воді особливу силу очистити людські душі. Ісус Христос дав відтак власть Апостолам, щоби вони крестили людей. Дав їм цю власть тими словами: "Ідіть і крестіть всі народи, в імя Отця і Сина і св. Духа." Цей обовязок Апостолів нині виконують священики, і по всім світі крестять тисячі і тисячі дітей і старших.

ЯК УДІЛЯЄТЬСЯ ТАЙНА С. КРЕЩЕННЯ? Священик убирається в епітрахиль і фелон і виходить до церковних дверей, де його очікують хресні родичі, що принесли дитину до кресту. Відтак священик кладе праву руку на голову дитини і молиться. Опісля священик дує три рази на чоло, уста і груди дитини на знак, що на цю дитину сходить подув Пресвятої Тройці: Отця і Сина і Святого Духа. Відтак священик каже обернутися хрестим родичам з дитиною, лицем на захід і питає їх: Чи відрікаєшся сатани і всіх діл його, і всіх ангелів його, і всеї служби його та всеї гордині його? Так священик питає три рази. Кожний раз хресні родичі, а як чоловік, що принимає Тайну Крещення є дорослий, відповідають: ВІДРІКАЮСЯ. Коли хресні родичі відповідають так три рази, тоді священик каже обернутися їм з дитиною лицем до сходу і питає знова три рази: Чи обіцяєш служити Христу і вірити в Нього? Хресні родичі (або коли хреститься чоловік дорослий, то відповідає сам) відповідають: ОБІЦЯЮ. Тоді священик кладе свій Епітрахиль на дитину і вводить її до церкви, кажучи: **Війди в дім Твій, поклонитися церкві Твоїй святій.**

По сім Хресні родичі з дитиною входять до Церкви і голосно відмовляють молитву: ВІРУЮ. Вони моляться за маленьку дитину, котра ще не вміє говорити і в імени цеї дитини вони обіцюють, що життя її буде добре і християнське. Найважніша хвиля при св. Крещенню є тоді, коли священик бере маленький сосудець зі свяченою водою і зливає чоло дитини і говорить: КРЕЩАЄТЬСЯ РАБ БОЖІЙ (РАБА БОЖІЯ) (імя) ВО ІМЯ ОТЦЯ І СИНА І СВЯТОГО ДУХА. АМІНЬ.

Все те сповнює в церкві священик. Однак, колиби заходила така потреба, що дитина умирає і нема священика, то дитину може окрестити кожний чоловік, навіть хто небудь в вас, діточки. Треба однак зіллати чоло дитини водою і сказати слова, які при Крещенню говорять священики.

Діточки.. Дуже велике добро зробили для вас ваші хресні родичі і богато за вас обіцяли Богові. Передовсім в Тайні Крещення Вам дали імя якогось Святого. А це значить, що через ціле ваше життя ви маєте наслідувати цього Святого, якого ви імя носите, щоби так, як вони, ви колись дістались до неба.

У вашім імени, хресні родичі відрекися гріха і злого духа; тому ви повинні уникати усякої провини і нагоди до злого. В імени вашому, вони заявили що ви будете добрі і віруючі. Тому ви повинні ходити завсігди до церкви. Вони вам помогли, щоби ви одержали цю найважнішу Тайну. Тому ви, у вашому житті, повинні старатися, щоби і інші діти були окрещені а ви самі повинні часто принимати такі святі Тайни, як Тайну сповіди, св. Причастя.

НАСЛІДКИ КРЕЩЕННЯ: Тайну св. Крещення принимає чоловік тільки раз в життя але кілько Божих ласк сливає тоді на чоловіка. Коли вас принесли з церкви до дому, тоді ваша мама цілувала вас, стискала до свойого серця і дивлячися до неба, говорила: Ось моє ангелятко. Ви тоді дійсно мали цю ласку ангела.

Колиби дитина, зараз по крещенню, умерла, вона йде прямо до неба. Певно, що родичі плачуть за своєю дитиною. Однак тоді властиво треба тішитися, бо їх дитина сталася вже ангелом, що друщить довкола престола найвищого Бога.

Дякуйте, діти, кожного дня Господеві за ласку, яку вам дав в Тайні св. Крещення.

Памятайте, що Крещення отвирає вам двері до неба. Памятайте, що хресні родичі обіцяли, що ви будете добрими християнами; тому не забувайте ваших молитов, не забувайте приходити на катехізм, на Службу Божу. Вони обіцяли, що ви будете уникати покус злого духа; тому будьте далеко від гріха. Обіцяли, що будете завсігди жити в ласці Божій ,тому будьте добрими, не згубіть Божих ласк св. Крещення. Як ви були ангелами, по крещенню, будьте ними нині, останьтеся ними завсігди.

ЗАМОВЛЯЙТЕ—

Ширіть— Дайте своїй дитині оцей КАТЕХИЗМ!

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

СОНЕЧКО

Як лягало спати
сонечко на небі,
квіткою відбилось
у хаті на шибі.

Спати не хотіло,
червоніло з жалю,
на шибі відбилось,
тішило Наталю....

ДІТОЧІ ЗАГАДКИ

З Релігії: 1) На яку памятку святкуємо Воздвиження Чесного Хреста?

2) Як називалися родичі Пречистої?

3) Що значить "Всеночне"?

З Історії :1) Над якою рікою лежить Львів в Галичині?

2) Скільки є рік у Вінипегу, Ман.?

3) Коли і хто заложив Брацтво Українців Католиків Канади?

Коли пришлете всі влучні відповіди, дістанете красну надгороду!

Спішіть з відповідями, наші добрі діти! Чим скорше, тим лучше!

Всі відповіди посилайте до "Будучности Нації."

ЦАР ГОРОХ

Засів наш цар Горох
на злотім престолі,
коло вязки бобу
й цариці Фасолі.

А всі ми щасливі
за царя Гороха,
бо добра богато,
а біди лиш троха.

Наш цар Горох, славний,
пан по всему світі
і йому співають
всі "многая літа!"

ЯК КОЗАКИ ПИСАЛИ ЛИСТ ДО СУЛТАНА ТУРЕЦЬКОГО

Султан Мугамед IV написав до козаків листа, щоби їх настрашити. Тому понаписував в листі, що він є володар многих країв, брат сонця і сторож Божого гробу. Сказав накінець козакам, чимскорше піддатися під його руку.

Кошовим був у Січі тоді Іван Сірко.

Він зібрав козаків на раду і стали тоді писати відповідь султану.

А писали так: Ми тебе не боїмося, бо ти гасид проклятий і миримся з тобою не хочемо, а будем битись, бо дурень ти в нашого Бога а не сторож.... Числа не знаємо, бо ваших календарів у Січі не маємо. Місяць у небі, рік у книзі а день в нас такий самий, як у вас....

Сміялись при тім до розпуки і той лист відіслали султану.

Веселі були запорожці наші і завзяті!

У БАБУСІ ГРИЗОТА....

У бабусі гризота:
купила собі кота.
А кіт гадав, що то миш,
з'їв бабуні свіжий кишп.
А кіт думав, що то щур,
з'їв ковбаски цілий шнур....

Продай, бабусю, тай кота,
купи собі когута!
Що когутик, то не кіт,
збудить тебе скоро світ!

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

Що найбільшою церквою світа є церква св. Петра і Павла в Римі, котрої простір займає чотири акри землі?

Що Буенос Айрес, столиця Арґентини, має 3, 304,000 мешканців а протягом останніх вісім літ населення тої столиці зросло на 400,000 душ?

Що тому 25 літ—Гітлер 2 серпня 1914 року просився до війська в Монахії, бо в Австрії двічі не приняли його до армії, як "нездібного" ізза слабої будови тіла. Тоді Гітлер жив в одній світлиці на спілку з одним інжиніром а заробляв на хліб як покоєвий маляр?

—Ґерінґ був молодим кадетом в Карльсруге.

— Муссоліні був головою соціялістичної партії і редактором часопису "Аванті."

— Сталін рубав дрова на каторзі в Сибірі, куди заслали його від року.

— Літвінов торгував в Льондоні.

— Іден вступив до війська як 17 літний молодець і пішов на фронт до Фляндрії.

— Чемберлейн ґаздував у своїх добрах в Бермінґгем....

НЕНАДІЙНЕ НЕЩАСТЯ

Не знаєте дня, ні години— каже Христос.

Не знали цього подорожні, які їхали поспішним поїздом з Шикаго і який нагло розбився в Неваді, і перекинувся через міст над рікою Гамболд, в суботу в ночі 12 серпня. Пять возів полетіли в пропасть, через розбитий міст. На місці погибло 23 особі, 114 є більше або менше ранених. Ріка була суха - поїзд був найшвидший, який мають Стейти і коштував $2,400,000. Однак ні гроші, ні новітна техніка негоді вповні забезпечити людського життя. І так воно діється на цім світі....

Але що буде, коли прийде час і година —там?

Страшний сон.— МекҐрегор! Бійся Бога! Ти чого такий блідий, як стіна?

— Ох, снилося мені, що я згубив 10 долярів.

— Но, і щож? То прецінь тільки сон!

— Так, на щастя, але якби то була правда?

ЩО СКАЗАЛА ІРЛЯНДІЯ?

В доблінськім парляменті заявив від імени свого народу, президент Ірляндії, Імон Де Валєра, що **Ірляндія остане невтральною в цій війні.**

Наради парляменту тревали цілу ніч.

Зелений остров Ірляндії находиться зараз попри західне побереже Анґлії і вивозить много мясива, скота, масла і взагалі поживи. Ірляндці майже поголовно католики і свій остров дуже люблять.

АРЕШТУВАННЯ

З огляду на воєнний стан всюди переводять арешти підозрілих в льояльности осіб. Навіть в Гонк Конґу, цій найдальше на схід висуненій анґлійській кольонії, в ночі окружено німецьких підданих і перевезено до одної з католицьких шкіл, котру відокремлено від світа колючим дротом.

Подібне діється в Канаді і в прочих анґлійських домініях. Це не є нічо надзвичайне, бо воєнней стан вимагає надзвичайних засобів забезпеки і остороги.

Останні Вісти....

В неділю, 10 вересня, 1939 Канада виповіла війну Німеччині.

На Західнім Фронті французькі війська окружили місто Сарбрікен. Ведуться завзяті бої за кожду пядь землі.

За перших шість днів війни затоплено 15 кораблів— в тім особовий корабель Атонія, підчас затоплення котрого згинуло кілька десяток людий, які якраз вертали з Европи до Америки. Затоплено за тих 6 днів 9 анґлійських кораблів, чотири німецькі, один грецький і один голяндський. Однак треба взяти під розвагу, що німці мають мало кораблів і для них це діймаюча страта.

Німецькі війська заняли майже всю корінну Польщу і посуваються в напрямі українських земель. Вісти подані досі кажуть, що німецькі війська заняли вже **Ярослав в Галичині.** Совіти змобілізували міліон війська і поставили на польській границі.

Бранки в Канаді не буде. Натомість вишлють добровольців, котрі хочуть служити в Европі та летунів.

Анґлія і Франція готовляться до затяжної війни, на кілька літ— "Гітлеризм мусить пропасти"— такий клич видвигнули супроти погоолосок, що Гітлер занявши цілу Польщу, предложить мир.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

Basilian Fathers, Box G., Mundare, Alta.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 19(43) ЙОРКТОН, САСК. 1 Жовтня, 1939 Vol. VII, No. 19(43) YORKTON, SASK., Oct. 1, 1939

ПАПА БЛАГОСЛОВИТЬ УКРАЇНЦІВ

З нагоди духовних вправ Отці наші в Йорктоні вислали привітну телеграму до св. Отця на руки Апостольського Відпоручника в Отаві.

Наспіла негайна відповідь такого змісту— подаємо дослівно:

"Heartily thanking Dear Ukrainian Clergy of Saskatchewan and Western Manitoba for the filial homage to the Holy Father I send to all in his name the Apostolic Benediction."

"Сердечно дякуючи Дорогому Українському Духовенству Саскачевану і Західної Манітоби за синівський поклін для св. Отця, засилаю в його імені Апостольське Благословенство."

З висоти уряду найвищої моральної сили світа чуємо оце сердечну подяку для нашого Духовенства. Це Духовенство виразно і ясно називається **українським** і зазначується, що воно ДОРОГЕ! В імени св. Отця—голови св. Католицької Церкви, наставника 350 міліонів вірних на цілім світі — уділюється Апостольське Благословенство ВСІМ— Священству і Вірним. **Папа благословить наш Нарід через наше Духовенство.**

Називає його дорогим!
Називає його українським!
Ось ясний доказ, як Рим і св. Отець відносяться до українців в Канаді!

БО ВІЙНА ВІЙНОЮ...

Так виглядає війна —там десь коло Варшави...:

Ще тому кілька днів люди там мешкали, бігали і сміялись веселі діти, все жило та надіялось. На нашім, через радіо переданім образку бачимо, як кіннотчики спішать з гарматами вперед. Як самітно стоїть опущена і всіми забута корова, як горять хати і тільки дим стелиться, змішаний з курявою. Десь лягли ґазди, повтікали в ліси а їхнє добро гине з вогнем.

ТОНУТЬ КОРАБЛІ

Війна не знає милосердя, тої прекрасної чесноти, котрої навчає Церква.

Убивають людий, нищуть майно.

Топлять на морі кораблі. **При затопленні Атенії втонула мала українка Ганя Гах,** що мала всього тринацять літ. Ще не нажилася і не набулася на цім світі. Її родичі щасливо виїхали з Галичини і доїхали до Англії. Їхали до Канади, до Ніпавін, Саск. на кораблі Атенія. В ночі, серед моря, торпеда розкроїла корабель наче яйце і він негайно став тонути. Люди в нічнім тільки біллю кидались у воду. Хто міг, хапав за відломки, хто кричав і просив ратунку.

Панство Гахи їхали з чотирма дітьми. Троє дітий вратували— четверта, Ганя пропала на віки. Пані Гах вратувала тільки одні коралі, що мала на шиї. Вона, в сорочці, пригорнула до грудий найменшу дитину і кинулась у воду. Її вратували. Пан Гах дістався на інший корабель і всі гроші, що мала родина, він забрав зі собою. Дітьми і женою заопікувались люди добрі. Одягнули і наситили. І так приїхали вони до Винніпеґу а звідси поїхали дальше, до Ніпавін. Пан Гах остав в Галвей і прийде іншим кораблем, коли Бог позволить....

— — — —

Майже що дня чуємо через радіо про затоплення якогось корабля. Звичайно з кораблем затоплюють певну скількість людий— залоги, чи подорожних.

Одною з найбільших страт це затоплення воєнного корабля **"Корадгійос,"** що віз 24 літаків. З цілої залоги 1,260 людий— вратули 681 осіб. Корабель вартував 20 міліонів долярів і творив охорону для торговельних і вантажних кораблів на морі.

— — —

Але навіть у війні, люди остають людьми і є **богато лицарства в кровавім бою.**

Заки підводний корабель затопив анґлійський корабель **"Фирбі,"** повідомив анґлійську адміраліцію і В. Чорчила, що корабель піде на дно і подав докладно його положення, де находиться. Тоді затопив корабель, котрий пішов на дно в десять хвилинах.

Підводний корабель вистрілив наперед пять разів на осторогу. Ці стріли зранили чотирох моряків. Всі моряки опустили корабель і всіли до ратункових човнів. Тоді під росказом приплили до підводного корабля. Сотник підводного корабля почастував команданта затоленого корабля напитком а моряки дали девять бохонців чорного хліба і три звої бандажів для ранених. Море було дуже розбурхане. Моряки зі затопленого корабля ще 13 годин пливали в ратункових човнах, заки прибув воєнний корабель та їх виратував.

— — —

У світі тих подій особливої сили набирають слова **премієра Чемберлейна: "Нема так дорогої жертви, перед котрою ми зупинилисьби! Нема такого діяння, котре ми не виконалиб, якщо тільки наші відповідальні дорадники, наші союзники і ми самі булиб переконані, що воно відповідно причиниться до побіди!"**

МЕКСИКО НЕВТРАЛЬНЕ

19 вересня президент **Лязаро Карденас** проголосив, що Мексико не буде брати участи ані не буде вмішуватись у цю війну. Головні дані такі:

Правительство застерігає собі право допустити або відмовити вступу до портів кораблям воюючих сторін.

Жаден воюючи не може ділати з мексиканських вод або суходолу.

Воєнні кораблі допускається найвище на 24 години постою до порту, однак в даний час тільки один воєнний корабель одної воюючої сторони може бути допущений до даного порту.

Воєнний корабель, що бере поживу і опал, не може знова цього брати, хіба по трох місяцях.

З КОМУНІСТАМИ В КАНАДІ КРУТО....

Колись це були оборонці демократії і всі "проти війни." Творили всякі "ліґи" і союзи.... А тепер "таваріщі" перші подали руку клятим ворогам тої самої демократії, котру так нібито передше боронили і самі встромили ніж у спину тої демократії. Коли "най, най, най...." Сталін (бо вони все так називали Сталіна, найліпшим зі всего) почоломкався з Гітлером, тоді між канадійськими комуністами закипіло.

— Що тепер?

— Що сказати людям?

— Що робити?

І Литерик, одинокий комуністичний посол, який є в Манітобі, вдарив у високо патріотичні тони. Не пізнавби ніяк, що це говорить комуніст. В імени своєї партії заявив, що вони готові "до найвищих жертв вдома і на полі бою."

Але інші комуністи остались не такі.

Торонтонський алдерман Смит, син протестантського духовника, 25 серпня промовляв на тему "Хто лукавить з миром?" і в тій промові сильно накинувся на премієра Чемберлейна. У висліді цю промову взяли на особливі студії— до поліції і на засідання мійської ради. По тих студіях— не знаємо, що рішила поліція, але мійська рада **одноголосно** рішила домагатися уступлення Смита з ради. Тільки сам Стюарт Смит видно не думає так робити і заявив, що він не бачить причин, чому має уступати. Як це скінчиться, побачимо вкоротці — бо виборці також не остали безчинні і на мітинґу рішили домагатися від Смита, щоби негайно уступив з мійської ради.

В цім самім місті Торонто, пані Емма Гольдман (імя говорить само за себе) назвала Сталіна зрадником робітників. А пані Емма Гольдман досі була все "товаришкою" і має вже 70 літ. Вона сказала: "Сталінські слова про світову революцію це жахлива **брехня** за всю історію. **Він зрадив, обманув і обдурив робітників світа** тоді, коли вони гляділи на Росію, як на країну кращих днів для робітника. **Він запродав робітників, той Сталін, великий зрадник!"**

Так 19 вересня вечером припідно на мітинґу в Торонто сказала товаришка Емма Гольдман про голову всесвітних комуністів "таваріща" Сталіна.

Зле з комуністами в Канаді — приходить кінець також їх обманству та дурисвітству. Для комунізму в Канаді вибила остання година!

Приємне товариство.— Професор Смик любить дуже ловити рибу. Цілими днями сидить над рікою. Але від кількох днів на те місце, яке вподобав собі професор, приходить якийсь пан і стоїть цілими годинами за плечима професора.

ного дня влізливець.

—Чи вам не докучає самота?— питає од-

— О, ні,— відповідає професор— бо все знайдеться якийсь ідіот, що стоїть мені за плечима і мені перешкаджає.

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ

Ти на ніч не дивись!
Якаб ніч взагалі
не була на землі —
прийде ранок колись!

О. Олесь

НЕ ВИСОКО МУДРУЙ

Не високо мудруй,
Але твердо держись,
А хто правду лама,
З тим ти сміло борись!

Не бажай ти умом
Пойяд світом кружить;
А скорійш завізьмись
В світі праведно жить.

Іван Франко

ХТО ПОМИЛОК ЛЯКАЄТЬСЯ

Дурний, хто помилок лякаючись
Не сміє братися до діла —
Так як би я не їв, лякаючись,
Щоб крипця з голосницю не злетіла.

Іван Франко

ЖЕНУТЬ НА СМЕРТЬ...

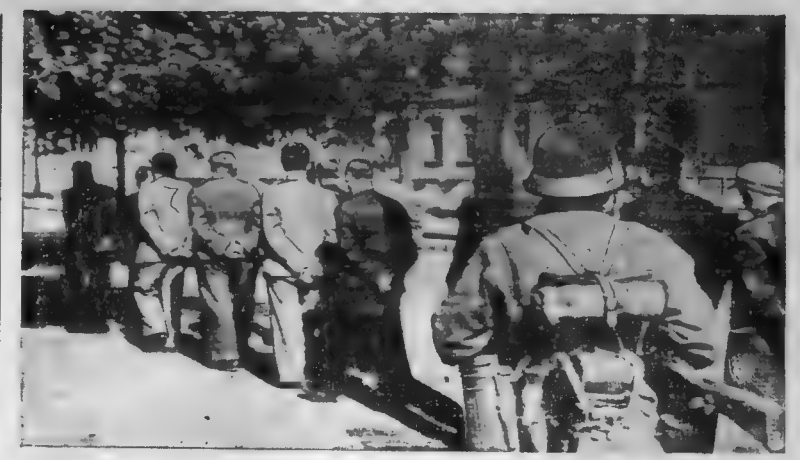

Цей образок переслаций через радіо.

Німецькі війська женуть поляків на ростріл.

Горять міста і села, в руїнах лежить Варшава....

Польський державний скарб в сумі $37 міліонів переслано з румунської пристані Констанци, що Льондону. Друга половина того скарбу десь в дорозі— в Румунії.

Міністер польського скарбу, Евген Кваткоскі, вже 13 вересня був в Будапешті. До Румунії **повтікали** інші польські міністри— президент Польщі Мосьціцкі а навіть головнокомандуючий маршал Ридз Сьміґли. До Румунії втік також міністер Бек.

Всі дороги на Буковині завалені втікачами з Польщі. Люди голодні і обдерті. Втекли часто тільки в тім, що мали. Заводяться між втікачами пошести та сварки. Винують за невдачу одні других.

А останні вістки кажуть, що **в Румунії революція.** Нацисти убили премієра Калінеску, коли їхав до короля на нараду. Серед вулиці трок заступив місце і коли самохід з премієром звільнив, вискочили чотири революціонери, отворили дверці самоходу і один з них двома вистрілами поклав премієра на місці. Одним вистрілом прошив груди, другим голову через праве око.

Так виглядає нині Европа....

Розмотались найгірші сили, найдикші пристрасти! Шаліє зло і гріх! Людське життя в поневірці і без ціни. Люди стали гірше звірів. Ось це наслідки— **перші** наслідки війни.

І задрожав світ до самих основ!

— — — — —

А ще недавно — в 1931 році гнали наших українців, наших братів і сестер так само на розстріл— пацифікували нас! І ми мовчали, каменіли з болю. І світ мовчав. Але **Бог видить і судить.**

ЩО ПОЛЯКИ ЗДАЛИ НІМЦЯМ, МОСКАЛЯМ А ЩО РУМУНАМ?

Подають, що в розгромі своєї армії за тих зпощасних 18 днів війни, коли війна з Польщею почалася і скінчилася, поляки здали німцям великанську воєнну добичу, яких 1,500 гармат і 4 міліони коний. Полонених жовнірів числять на многі сотки тисяч.

Москалі забрали, як чваняться 120 літаків і 60,000 полонених.

Маси знеохоченого і прибитого війська перейшли до Румунії, через Буковину. Зі собою привезли всі воєнні статки, протилетунські гармати і скоростріли, бомбовики і літаки — подають, що до Румунії втікло 250 польських воєнних літаків, а 30 приватних. Все це добро румуни забрали а людий посадили за дроти. Навіть самого головного польського команданта, Ридза Сьміґлого інтернували. Забрали за дурно також цілі валки танків і рефлекторів та воєнних обозів.

Розгром дійсно небувалий, коли взяти під увагу випосаження польської армії.

А вже на найбільшу іронію долі виглядає, що маленька Литва, якій польський ґенерал Желіковскі колись забрав столицю, місто Вильно і Литва ніколи того не могла забути та задержала воєнний стан з Польщею донедавна— що до тої Литви, так скривдженої тяжко, втекла вдовиця по Пілсудскім зі своїми двома доньками! І там найшла захист. Дійсно, більшої самаританської помочі ніхто не в силі дати, як Литва дала тепер Польщі....

ВЗІРЕЦЬ НІМЕЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

На західнім фронті німці радять собі ось в який спосіб.

Їхні літаки розкинули на французькі рови летючки— в многих тисячах примірників. На тих летючках намальовані два прапори: німецький і французький, що разом перехрещені. А під сподом того малюнку слова: Французи! Не стріляйте і ми не будемо стріляти!

Вісти не кажуть, який наслідок є тих летючок— мабуть, покищо жаден.

Але це свідчить, що пропаґанду треба робити короткими кличами і легко понятними та на широку міру. Навіть від ворога можна часом дечого навчитися.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата одня доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ГІТЛЄРІВСЬКО-СТАЛІНСЬКИЙ ДОГОВІР І ЙОГО ЗНАЧІННЯ ДЛЯ НАРОДІВ ЄВРОПИ

Проминув якраз місяць відколи Гітлер підписав зі Сталіном дружну умову найперше господарського а відтак політичного характеру. Коли світ довідався про угоду між дотеперішними мнимими ворогами, не міг вийти з подиву. Здавалося, що щось такого було прямо неймовірним. У дружному договорові диктаторів двох найсильніших держав кожний добачував далекосягле значіння їх господарських і політичних потягнень.

Сьогодня, ми не тільки добачуємо далекосягле значіння договору між Німеччиною а Росією, але ми маємо вже дуже поважні історичні події, які збулися. Упадок Польщі прийшов з такою блискавичною скорістю, що великі держави Европи і Америки прямо остовпіли, а малі, особливо прибалтійські та балканські держави попали в панічний страх. Гітлєрівсько-Сталінська співпраця у поділі Польщі одного дня захитала більше рівновагою мілітарних сил Европи, як це могли би були зробити цілі тижні а може й місяці успішної борби на фронті.

В першій мірі, Німеччина, бодай хвилево, скріпила значно своє становище під кожним оглядом, навіть тоді, коли би Росія не зробила ані кроку дальше поза те, що забере львину частину Польщі. Безпосереднім наслідком порозуміння Гітлєра зі Сталіном, це створення прямої желізничої комунікації між Німеччиною а Росією. А це означає постійне постачання з Росії збіжа та ріжного рода мінералів та сирівців. Відтак дружна співпраця Німеччини з Москвою на терені бувшої Польщі, позваляє Гітлєрові поставити майже всю свою мілітарну силу проти ворога на західнім фронті. Блискавична зміна обставин в Европі відбилася сильним гомоном передовсім в Румунії. Румунія, подібно як Польща, одержала від Англії і Франції забезпечення своїх границь проти нападу якої небудь іншої держави. Сьогодня Румунія цілковито відтята від своїх приятелів а найблищі дні, здається, будуть послідними для Великої Румунії. Звідомлення через радіо, з дня 21. вересня доносять, що в Букарешті вбито румунського премієра Калінеску, коли він їхав автомобілем через місто. Минулого літа пробували убити Калінеску члени прогітлєрівської орґанізації Залізної Ґвардії. Нині нема найменшого сумніву, що убиття Калінеску, це доцільна робота аґентів Гітлєра та Сталіна. Цілно їх є викликати заворушення в Румунії та під претекстом нездарности румунського Уряду, що не вміє вдержати порядку в краю, заняти її територію. Поділ Румунії, здається нині, неминучий.

Большевицько-гітлєрівський союз відбився неменше сильно також і на Туреччині. Коли Туреччина заключила пакт ненападу з Анґлією, тоді західні демократії думали, що в разі потреби будуть могли покористовуватися проливом Дарданелів. Однак політика Туреччини є тісно звязана з політикою Росії. Туреччина увійшла в порозуміння з Анґлією тоді, коли були можливости, що і Росія піде з Анґлією. Нині справи цілковито змінилися. Турецький міністр заграничних справ вже був в Москві, щоби переговорити нову ситуацію, яка витворилася.

В додатку нова співпраця Німеччини з Москвою зарисовується в Середній Европі та в околиці Балтійського Моря. Є всі дані думати, що три малі надбалтійські держави зникнуть з мапи Европи в найблищих днях. Давніше Литва, Латвія і Естонія гляділи симпатично в сторону Німеччини, бо не любили большевиків. Нині, після німецько-російського порозуміння, їм остається тільки одна дорога —влада большевиків. Литва вже відчула силу большевицького пястука, який захопив місто Вильно, що було під Польщею. Естонія рівнож в тривозі, бо після найновіших звідомлень, большевицька фльота вже бльокує ціле її побереже на Балтійському Морі.

Так отже стоїмо на передодні великих подій. Німеччина вправді виступає з пропозицією мира в сторону Анґлії та Франції. Колиби це сталося і мир дійсно настав, без війни на західнім фронті, це би був дипльоматично-мілітарний тріюмф Гітлєра, який мав би під боком в Польщі Росію, як свойого співпартнера. Анґлія і Франція мусілиби признати за Німеччиною і Росією загарбані ними землі, які входили недавно в межі польської держави а якій вони ґарантували цілість і ненарушимість.

Мимо цього однак Анґлія і Франція рішили вести війну аж до послідного, аж доки не знищать гітлєризму з лиця землі. В Льондоні урядово цю заяву ствердили, як раз в хвилі, коли большевицька Росія входили могутньою лавою на українські та білоруські землі.

Державні мужі так Анґлії як і Франції з упертістю піддержують, що співпраця між Німеччиною а Росією на дальшу мету не піде. Тому хоч труднощі провадження війни, для Анґлії і Франції поважно зросли, то однак ми не бачимо жадних познак, щоби ці держави були нині більше склонні говорити про мир, як це було тиждень чи два тому назад.

С. В.

ЛІНДБЕРҐ — РУЗВЕЛТ — о. КАҐЛИН

Полковник Чарлс Ліндберґ завізвав в радієвій промові своїх земляків в Америці, щоби були проти війни.

"Не дайте себе звести чужою пропаґандою! Кажуть, немов наші границі лежать в Европі. Але гляньте тільки на мапу і побачите, де лежать **правдиві** границі наші. Чого більше бажати нам, як Атлянтику на сході а Спокійного океану на заході? Океан творить прекрасну границю, навіть проти новітніх літаків."

"Не дурім самі себе. Коли тепер, в часі війни зайдемо в европейські спори, мусимо бути з ними також, коли прийде мир. Божевіллям є посилати наших жовнірів на різню, як це було в останній війні, коли потім в часі мира ми все віддамо в руки захланности, страхіть і інтриґ европейських народів. Або мусимо зовсім станути побіч европейських воєн, або настало лишитися в европейських справах."

"Вирішуючи це, ми певні одного. Ця війна в Европі то не є війна, в котрій европейська цивілізація боронить ся проти якогось азійського напасника. Нема Джінґіс хана або Ксеркса, щоби машерували проти наших західних народів."

"Нема тепер того, щоби спільно боронити білої раси проти чужого наступу. Але це що є, то **одна з давних сварок** між членами родини націй — сварка, котрої початок є ще у блудах

(Продовження на стороні 14)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Слово

Їх Ексцеленції Преосвященого Епископа Кир Василія Володимира Ладики, з приводу всенародної скорби Галицької України.

Всечесні і Дорогі Отці Духовні, та дорогі Вірні нашої Дієцезії:

Велика скорб і смута найшли на Землю Галицьку. На ту землю з котрої колись вийшли ми всі, наші батьки, матері, до котрої нераз линули наші думки і найкращі сподівання.

Галицька Україна, що сотки років все була одна і неподільна, все вірна і глибоко віруюча, тепер роздерта наїздом безбожних більшовиків. Наші столітні здобутки, наші святі церкви, в смертельній небезпеці руїни.

Тому взиваю всіх Вас до щирих молитов, щоби той час всенародної скорби минув по Божому велінню, щоби весь нарід Український, під проводом своїх Епископів, мужно постояв за свою прадідну Католицьку віру, і діждався кращої долі, а час війни, щоби якнайскорше минув.

В тій цілі постановляю, щоби на кождій Службі Божій в неділі і свята, по "Рцім Вси," (на Ектенії согубій) в місці де належить, долучати ще молитву "о побіді на вся враги во время брани"— (львівський Служебник стор. 643—) а після Сл. Божої відправляти благальну молитву (суплікацію), де тільки можливо, а де ні, там спільно відмовляти три рази "Отче Наш" і три рази "Богородице Діво".

Дано у Вінніпеґу в день Різдва Пресвятої Богородиці, 21 вересня 1939

† ВАСИЛИ
Епископ.

Церковний Календар на Жовтень, 1939

1. **неділя — 18 по С. Евменія прп.**
2. понеділок — Трофима і ін. муч.
3. вівторок — Евстахія вмч.
4. середа — Кондрата ап.
5. четвер — Фоки сщм.
6. пятниця — Зачаття Ів. Хрест.
7. субота — Теклі первомч.
8. **неділя — 19 по С. Евфрозини прп.**
9. понеділок — Прест. Івана Богосл.
10. вівторок — Калістрата муч.
11. середа † Харітона прп., Пракседи
12. четвер — Киріяка прп.
13. пятниця — Григорія сщм.
14. субота — Покров П. Д.

УСТАВ

1. нед. 18 по Зісл.— гл. 1, св. воскр. 7, на Сл. Б. ап. 203, св. Мар. 37.

8. нед. 19 по Зісл.— гл. 2, св. воскр. 8, на Сл. Б. ап. 194, св. Лук. 26.

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ XIX.

Евангеліє Св. Луки. зач. 26.

Одного разу сказав Ісус: І як хочете, щоби вам робили люде, і ви робіть їм так само. А коли любите тих, що люблять вас, яка для вас заслуга? бо й грішники люблять тих, що їх люблять. А коли добре робити тим, хто добре робить вам, яка для вас заслуга? бо й грішники те саме роблять. А коли позичаєте тим, від кого сподієтеся відібрати, яка для вас заслуга? бо й грішники грішникам позичають, щоби те саме відібрати. А ви любіть ворогів ваших, і добре робіть і позичайте і нічого за те не сподіваючись; а буде нагорода Ваша велика, і будете синами Вишнього, бо Він добрий для невдячних і злих.

НАУКА

ЩО НАМ ГОВОРТЬ НИНІШНЕ ЕВАНГЕЛІЄ?

Нинішнє Евангеліє, це частина з великої бесіди, яку виголосив Ісус Христос на горі біля Генезарецького озера. Говорять про це широко Евангелист Матей, а доповняє його св. Лука. Нинішнє Евангеліє зачинається тою великою основою нашого суспільного життя, якою є любов: І ЯК ХОЧЕТЕ, ЩОБИ ВАМ РОБИЛИ ЛЮДЕ, І ВИ РОБІТЬ ІМ ТАК САМО.

Вороги Христової Церкви виповідають нині війну християнській любові і то в імя справедливости. Вони хочуть доказати, що їх засади думання і поступовання є цілком противні до засад, якими руководиться Христова Церква.

Що таке християнство? Питають нинішні большевики, націсти та фашисти. Християнство, це милостиня для великої мізерії та нужди, серед якої живуть нині мілїони людей. Християнство, це милосерний Самарянин, що збирає покрите ранами нинішнє людство та лічить його з недуги душі і з недуги тіла.

"А коли любите тих, що люблять вас, яка для вас заслуга? бо й грішники люблять тих, що їх люблять", каже Христос. Апостолят любови, це один з найсильніших середників для навернення душ. Цей апостолят однак вимагає від нас духа самовідречення, трудів та праці часами навіть крови Апостоляту. Святі люде дають нам тут прекрасний прямір. Вони були ріжного звання, ріжних природних розположень та вдач, всі вони однак мали великий вплив на своє окруження як раз через своє самовідречення. Поручення нинішнього Евангелія вони мали завсігди перед своїми очима і після цього жили самі і після цього нормували своє відношення до інших людей, до ближніх.

Християнин-католик повинен бути завсігди чоловіком доброго серця. Він не повинен глядіти на це, чи він є обовязаний, на підставі справедливости, помочи ближньому. Можливо, що наш ближній може впасти жертвою свойого власного нерозуму, може впасти жертвою внаслідок невідрадних чи злих обставин, ми однак маємо бути завсігди готові, з любови, подати йому нашу помічну руку, поратувати його, з його нещастю.

Людське, суспільне життя є завсігди і було невиразне, притемнене народ завсігди невдоволений.... суспільні забурення місто зменшати побільшуються.... одним словом: невдоволення, безпорядок, хаос. Хто може спасти людську суспільність? Нині, ми переживаємо забурення на всьому світі. Вісині хмари тяжать над всіми народами. Кілько жертв, кілько крови і сліз. Хто тут може

подати помічну руку всім тим бідним людям? А є їх не тисячі а мільйони. Напевно, що цеї помічної братньої руки не подасть нинішньому світові ані большевизм, ані нацизм, мимо цього, що так голосно кричать про суспільну справедливість. Не дадуть її провідники демократії, ані вчені економісти, ані вчені соціольоги, хочби вони були навіть християнського духа, якщо тільки вони будуть опиратися виключно на свої власні засади, як розвязати суспільні напруження.

Тут тільки християнська любов і мило серця можуть помочи. Тому збільшаймо християнську любов між нами, нехай вона простягається широко і далеко, нехай сходить з Христових вижин на всіх нещасливих і терплячих, на всі жерви нинішнього воєнного лихоліття, на всіх тих, які терплять чи ізза своєї власної вини, чи ізза вини нинішних суспільних відносин.

Нині одно є певним, що бідному народові помагає більше один луч сонця, як всі пусті мрії політиків та економістів. Християнська любов є якраз цим лучем сонця, що прояснює, огріває, піддержує серце, на яке паде.

Коли ми застановимося поважніше над тими мутними хвилями, які переживає нинішний світ, над тою страшною крізою нинішних часів, коли приглянемося тому безладдю та анархії, яка ворушить уми навіть нинішних провідних людей та народів, над пристрастями, які опановують людські серця, над дикими зазіханнями "людської бестії" що грозить руїною всього святого і культурного дорібку, то здається, що чуємо зловіщий, пророчий клич КІНЕЦЬ, ПРИХОДИТЬ КІНЕЦЬ.

О, яка прикра хвиля, яку ми нині переживаємо. І богато з нас, з нашого українського народу, находяться в цій самій тривозі. Наш віковий ворог Москва, занимає нині наші землі. Кілько жертв, кілько плачу і крови мусить принести ще наш народ. Один Бог знає! Однак серед усього того, звертаймо наші серця і наші погляди на добро, яке напевно твориться в пропасти нинішнього зла. Всюда серед людей безбожних, сектантів, прихильників сатани, находимо людей чесних, святих, які поступають після вказівок нинішнього Евангелія, всюда ми стрічаємо покірних але заразом сильних християн-католиків, які вміють молитися і принести хочби найбільшу жертву, як одиноку нагороду за свої добрі діла. Читаємо в св. Письмі Старого Завіту, що десять праведників булиби спасли Содому і Гомору. Ми віримо, що тих десять праведників є в кожній нашій громаді, ми віримо, що наш український нарід, серед тих тяжких хвиль життя, не пропаде, не пропаде також і нинішне людство. Справедливість Господня напевно побідить. Памятаймо однак завсігди на слова нинішнього Евангелія: "Любіть ворогів ваших, і добре робіть і позичайте ,нічого за те не сподіваючись; а буде нагорода ваша велика, і будете синами Вишнього, бо Він добрий для невдячних і злих." Амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За народи, де панують безбожність і новопоганство

Є народи, котрих Бог досвідчає, очищує і приготовляє до великих завдань в історії людства.

Є народи, котрі під проводом ложних провідників зійшли з дороги Божих заповідий і для котрих не віра а безвірство правилом життя.

Є народи, що стали глухі на всі осторогі і напімнення і в своїм духовім засліпленню не бачуть навіть пропасти, в котру направились.

Коли за царя Ахава безбожна Єзавель перевела віруючого царя на свою ложну віру і ще тим не заспокоїлася. Вона намоглася весь нарід перевести за царем. І даремні здавалося були напімнення пророка св. Ілії і даремні здавалося були тяжкі кари Божі. Але Бог терпеливий і справедливий. Коли міра Божої терпеливости і нагод для грішників вичерапалася, тоді прийшов день кари, страшний наглий! З грішників не остало сліду..

Такі народи і такі провідники народів є також тепер. Безбожна держава совітів і протицерковні наступи нацистів— усім нам відомі. Чого більшовики негодні діпняти пропагандою безбожництва— це осягають кровю і каторгою. Замість святих хрестів, вивісили червоні пятикутні зорі. Нацисти знова підривають силу релігії дикою пропагандою і безоглядними карами. Одні і другі подібні в діяпню проти Бога і Церкви.

За ці народи особливо молімся в цім місяці жовтні, щоби Бог всемилостивий дав народові там твердо і сміло визнавати свою віру та несхитно стояти при своїй св. Церкві.

І наш західно-український нарід в Галичині нині під обухом червоних безбожників. В Галичині панують червоні азіяти, що не знають Бога, що нищуть Церкву, що доптають святі хрести. За силу віри і сталість визнання наших поневолених тепер братів і сестер в Галичині щиро молім Бога— коби видержали в правді, в чеснотах і вірності.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

9 жовтня, 1655 гетьман Богдан Хмельницький розбив ляцьке військо під Городком в Галичині. Ґеніяльний організаційни талант гетьмана казав йому використати всі дані можливости і забезпечити західно-українські землі будуть в посіданню ляхів. І тому недалеко до своєї смерти іде походом на захід і визволяє Ґаличину.

10 жовтня, 1648 зараз на початку повстання Хмельницький обляг Львів, той самий Львів, що був давною столицею королівства Галичини, оснований нашим князем Данилом для сина Льва, від котрого дістав імя. Той Львів досі у своїм знаку має золотого льва на синім полі— лев у королівській короні. До того Львова, котрого положення високо панувало над цілою долиною Галичини і далеко ген аж по краї Холмщини, все тягнулись очі нашого народу— бо це природна наша столиця. А над Львовом знова домінує славетна Святоюрська Гора, котра бачила ще княжі наші полки а потім козацькі і недавно ще стрілецькі. Як подають останні вісти, при розвалі польської армії, українці заняли Львів, Стрий і Станиславів та установили знова свою владу— ще до приходу більшовиків і німців. І не будь німецької подлости, з якою вони запродали кров нашого народу за поміч більшовиків— ні одні, ні другі не булиб у Львові. Однак що змогли наші здійснити в кількох бодай днях, остане кровавим і славним заповітом для нащадків і ми діждемо тої хвилі, коли москалі і німці ганебно будуть тікати з наших земель і прастарого княжого Львова!

12 жовтня 1916 Українські Січові Стрільці звели криваві бої з москалями в Семиківцях над Стрипою. Тоді наші Стрільці боролися з московською навалою, що ішла під проводом білого царя —тепер доведеться знова боротися о волю з іншою московською навалою, що налізла на Галицьку Україну під проводом червоного царя.

о. М. Т. П.

ВОНА ТАКА ГАРНА І ПРИЄМНА!

Її матір вдова виреклася своєї Церкви, коли доня була ще маленькою. Пристала до кудриківців. Там вона стала діяльна, "свідома", тому й мала немало товаришок. Так Ксеня виросла без жадного релігійного виховання. Але все таки давалося її зробити перше святе Причастя, хоча матір тому противилася.

І ось наша Ксеня віддається— за молодця тої самої секти. Беруть слюб в кудриківській церкві, що мала і тісна. Але прийшли гості і церква нині повна. А ті, що були свідками, це в найбільшій части українці католики, котрі прийшли з цікавости. Самі оправдували свою совість думкою: "Вонаж така гарна і приємна, що ми не хотіли її опустити в день слюбу.."

Маємо надію, що після обставин Господь Бог не буде надто суворо судити бідну Ксеню. Але Божий гнів спаде на голови тих катлоиків, котрі самих себе обманюють пустими думками. Вони то повинні добре знати і знають— що своїм поведенням вдарили Бога в лице!

ПОВАЖНЕ ЗГІРШЕННЯ

Нехтуючи раду Церкви вони дали поважне згіршення, що це нічого не шкодить в таких справах не слухати свого священика. Таке поведення ослаблює карність Церкви. Наша релігія вимагає від нас порядку і карности а коли це підкопується, тоді слабне віра в Бога і честь в людий.

Тоді люди вчуться обоятности для Божих заповідей і таким чином приносять непомірну шкоду. Коби це розуміли, які страшні наслідки має підкопання правдивої віри і власти в серцях людий!

Дальше. Матір відступниця утверджується таким чином у своїм блуді. Вона з дня на день жила в ненависті до Католицької Церкви —а тепер ці католики, що брали участь в слюбі її доні, самі утвердили її ще більше в її відступництві.

Трете. Наша гарна і приємна Ксеня може

же ще мала сумніви про одцільність свого поведення— але ті католики, що разом з нею взяли участь, ще більше утвердили Ксеню в її ложній науці.

НАВЕРНЕННЯ Є МОЖЛИВЕ

Не можна похвалювати людий, навіть як вони милі і приємні, коли вони ображають Бога або коли вони виступають проти Божої установи, якою є Церква. В таких случаях ми маємо сто інших нагод оказати нашу прихильність— але не потребуємо з тої нагоди ображати Бога! Прецінь кождий годен це зрозуміти.

Католик ніколи не може говорити, що він не знав, або не знає про це, що наказує чи заборонює Церква. А Церква в імени Бога заборонює ширити лож і фальшиву віру, якимнебудь способом. Колиж католик бере участь в некатолицькій відправі— то разом стає в ряд з тими, котрі не мають ні власти ні права, а своїм поведенням ображають Бога.

Коли наша віра буде міцна і жива, скільки то душ можна спасти для Христа!

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В школі св. о. Николая у Винипегу отворено 12 степень науки. Навчає **Сестра Маріянна, котра** скінчила університет зі степенем Б.А. Сестра Маріянна походить з Жеребецьких, родичі досі проживають щасливо на кольонії Сокаль, на захід від Вакав, Саск. Родина Жеребецьких численна і побожна. Всі здорові і працьовиті. Сестра Маріянна залишила однак всі радощі і веселощі, які може дати достатне життя на прерії і віддала своє життя на службу великій ідеї— для Христа і Церкви. А черпатимуть з тої посвяти сотки нашої дітвори. Оце дійсно і правдиво народна праця!

* * *

Будова наших мурованих церков в **Саскатуні і в Едмонтоні** живо поступає вперед. Вже вимуровано стіни. Посвячення угольного каменя під церкву в Едмонтоні буде 1. [illegible]

Збудовану красну нашу муровану церкву в **Мелвил, Саск.**, котру парохію обслугують Отці Редемптористи з Йорктону. Мелвил це миле, чисте і красне містечко на головнім залізничім шляху трансканадійської залізниці. Так в містечку, як в околиці живе чимало українських родин, хліборобських і робітничих. Землі кругом добрі, люди заможні. Збудовання нової церкви не тільки піднесе повагу нашого народу в цім містечку, але ще більше скріпить віру, любов і надію в серцях многих і може Бог дасть стане причиною до повороту тих, що відпали. Отворення і посвячення угольного каменя доверщать Ексц. Преосв. Ладика дня 8. жовтня.

Прекрасна мурована базиліка в **Кукс Крік Ман.**, поволі викінчується верхом. Далеко жарить золотим блеском головна баня церкви а кругом неї менші і більші бані, як діти кругом матері. Церква в Кукс Крік буде чи не найкращою нашою церквой в Канаді!

* * *

Старенький **о. Котович ЧСВВ, котрий** перебув все горе нашого народу на Карпатській Україні і котрому Господь дав щасливо дістатися до Канади, приїзджає на захід. Везе з собою цілі дії нашої історії, як видимий воїн Христа і Народу.

о. Р. Хомяк ХНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. АХІЛЯ ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Продовження)

Дня 11. жовтня 1899 р. був він уже в Брендоні, Ман. Відтіля став обслугувати, крім інших словянських народів, українських поселенців на просторі слідуючих нинішних парохій: Брендон, Ґансвелей (нині Мавнтейн Ровд) де було в 1901 р. 40—45 українських родин, 40 польських і 13 мадярських (словян), (Пор. Лист о. В. Жолдака з 25. грудня 1901 р.), Сенді Лейк, Озерна, Город, Елфінстон, Мензі, Ректем, Миннедоза, Овкбурн, Ольга, Шол-Лейк, Січ, Розбурн, Могили, Енгусвил і Рутінія.

Справді його побут у тих сторонах не був довгий, бо тривав усього чотири роки. Одначе своїми відвідинами та духовними обслугами-поклав о. Делярий перші основи під повстання тих цвитучих нині українських католицьких парохій у Манітобі..

Секретар Митрополита А. Шептицького, Всеч. о. В. Жолдак, що приїхав осенню 1901 р. до Канади як візитатор, відвідав між іншим теж деякі місійні станиці о. Делярого в Манітобі. У своїм звіті з дня 25. грудня 1901 р. до Преосв. А. Лянжвена висказує признання о. А. Делярому за його ревність для українського народу. Крім того, бачучи посвяту о. А. Делярого для нашого народу в Манітобі, просить архієпископа зо Ст. Боніфес призначити його для українських поселенців у Саскачевані в околиці Йорктону й Канори.

Від того часу до 1904 р. о. А. Делярий приїздив з Брендону, Ман. в околиці Йорктону й Канори обслугувати українських поселенців.

Від 12. січня 1904 р. настало осів він в Йорктоні, Саск.

Від самого початку своєї місіонарської діяльности в Канаді, о. А. Делярий спостеріг що знання української мови є конечне для його праці між нашими переселенцями. Тому від початку свого приїзду до Канади старався вивчитися цієї мови, розмовляючи з нашими людьми.

Інша трудність, що її він стрічав між українським народом у Канаді, походила з ріжниці його обряду. Як флямандець родом, він був латинського обряду. Ту ріжницю його обряду радо використовували вороги католицької Церкви та українського народу й при кожній нагоді товкли нашим простодушним поселенцям, що він їх хоче златинщити та запродати полякам, французам тощо.

Був то час, коли цареславні батюшки, всякого роду обманці, "викропленці" Серафима та протестанти користали з браку укр. кат. священиків, щоб відвертати укр. простодушний нарід від св. Церкви та винародовити його.

Повний ревности о спасення душ українського народу й з браку українських католицьких священиків у Канаді, о. А. Делярий, за позволенням своїх оо. Настоятелів, згодою та благословенням Папи Пія Х. залишає свій рідний обряд і приймає наш східній, український католицький.

Позволення з Риму змінити обряд одержав він 21. серпня 1906 р. Сейчас опісля виїхав до Вінніпегу, де під проводом о. А. Строцького ЧСВВ. учився нашого обряду. Першу Сл. Божу в східньому обряді відправив 21. вересня 1906 р. Позволення змінити обряд для о. А. Делярого вистарався Преосв. А. Лянжвен.

ЛЮРД

Ліда Прюво, 32 літна дівчина, хорувала на сухоти костий і стрижня. Життя находилося в небезпеці і вона вяла на очах. Завезли її до Люрду і занурили в чудотворній саджавці— вона подужала! Десять разів лікарі робили її передтим операцію і виймали кости— але сухоти далі поступали. Матір Божа вернула її назад здоровля, котре світ не годен був вернути. Чуда діються також тепер!

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія — ч. 77—105
Вільне Козацтво, Париж — ч. 265
Націоналіст, Ню Йорк — ч. 125
Україна, Ню Йорк — ч. 128—136
Новий Шлях, Саскатун — ч. 54—70
Праця, Прудентополіс — ч. 21—34
Дзвони, Львів — ч. 5-6
Голос Спасителя, Йорктон — ч. 8—10
Світло, Мондер — ч. 15—18
Політика, Варшава — ч. 23—27
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 6-7
До побіди, Винипеґ (літогр.) — ч. 1—5
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 27—37
Наш Стяг, Шикаго — ч. 27—37
Церковне Життя, Винипеґ — ч. 3, 4

Політика.— Англійсько-совітські переговори вже на укінчені. Совіти мають ще тільки зажадати, щоб Чемберлейн вступив до англійської комуністичної партії.

То що іншого.— Як то, то ти недавно оженився і сам пришиваєш собі ґудзики?

— Вибач, цілком не собі, а жінці.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий Звіт БУК-а, Серпень, 1939

ПРИХОДИ —

В Годованський	2.00
Віддія ч. 2, Ланівці, Саск.	4.50
Віддія ч. 71, Бедфордвил, Саск.	1.00
Віддія ч. 4, Саскатун, Саск. з продажі	1.15
о. Ст. Семчук з продажі літ.	1.50
П. Корпан і В. Козаченко, вкл.	2.00
Віддія ч. 4. Саскатун	1.00
Віддія ч. 11, Гефорд, Саск.	1.80
М. Ткачук і В. Шеремета	2.00
Ф. Равлик	3.00
Всього	19.95

— РОЗХОДИ

Мети	.50
Почтові значки	1.27
Змінне чеків	.55
Друк БН ч. 14, 15	40.00
Розсилка	2.95
Податок в Саск.	.80
Друк посвідок	3.57
За програми, о. Борис	5.00
Друк БН ч. 16	20.00
Розсилка	2.95
Податок в Саск.	.40
Разом	77.99

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

РІЧНИЙ З'ЇЗД БУК-а

В неділю, дня 8 жовтня буде одноденний з'їзд БУК-а в Саскатуні!

Воєнний час і обставини не позваляють тепер марнувати ні хвилини і тому з'їзд буде короткий, але важний!

Ціле передполудне буде **Богослу-[illegible] в церкві.**

По обіді—короткі, ядерні **виклади** призначених бесідників— **рішення** і збірка на БУК!

Прибуде о. др. Василь Кушнір з Винипеґу!

Всі наші відділи повинні вислати **бодай** одного представника.

Хто тільки годен і може приїхати, **нехай приїзджає.**

Час дуже важний і ніхто нам не поможе, коли ми самі собі не поможемо!

Ніхто за нас не порадиться і не подбає, як ми самі про себе не подбаємо і самі не порадимося!

Коли не маєте самоходу— три або чотири найміть спільно один самохід і прибувайте! Щиро Вас витаємо!

В понеділок, в День Подяки, 9 жовтня будуть річні збори бурси БУК-а.

Всі уділовці дістали окремі запрошення і повновласти на ці збори.

Справа бурси це справа нас усіх!

Це справа нашої кращої будучности в Канаді!

Це справа доросту нашої віруючої інтеліґенції!

Нарід, котрий не дбавби про це— не варта жити! Особливо в теперішний тяжкий час, коли свобідна українська наука стала під кнутом, під стіною— розстріляна більшовицьким наганом. Нам тільки тут остала ще можність плекати дійсно рідну і свобідну науку. Бурса це твердиня наша! Там виховуються будучі кадри наших провідників!

Поможім бурсі —поможемо собі!

Забезпечім бурсу— забезепчимо нашу будучність в Канаді!

Прибувайте на збори! **На зборах збірка на сплату довгу бурси!**

ПОРЯДОК З'ЇЗДУ

СУБОТА, 7 жовтня, 1939—

Год. 7—9: Читані Служби Божі, св. Сповідь.

Год. 10—12: Реєстрація делеґатів З'їзду, в Домі "Просвіта". Відвідування Бурси БУК-а та величавої мурованої Укр. гр. Кат. Церкви св. Юрія.

Год. 2—6: Засідання Укр. Шкільних Тростів і учителів. Провадить п. М. Білинський. Голова Укр. кат. Шкільних Тростів.

Год. 8: Мистецька часть "Просвіти."

НЕДІЛЯ, 8 жовтня, 1939:

Год. 7.45—9.45: Читані Служби Божі— св. Сповідь.

Год. 9.45— Торжественна Служба Божа —співає хор з Кадворт під управою п. Ст. Кузьми. Проповідь того дня виголосить Всеч. о. др. Кушнір.

Год. 11.30: Посвячення Угольного Каменя під нову муровану укр. гр. кат. церкву св. Юрія.

Год. 12.30: Спільний обід в Домі "Просвіта".

Год. 2: Відкриття З'їзду головою БУК-а п. Ст. Шебецем; Привіти.

Год. 2.30—3.30: Доклад: "Українська Проблема"— Всеч. о. др. Кушнір.

Год. 3.30—4.15: Доклад "Большевизм, Соціялізм— Ворог Народа і Церкви"— п. І. Івасюк, адвокат з Принс Алберт.

Год. 4.15—4.45: Доклад "Значіння Українських Інституцій"— Всеч. о. С. Борис— ректор Бурси БУК-а.

Год. 4.45—5.30: Доклад "Український Учитель і Українська Молодь в Канаді"— п. Мих. Гриневич— учитель з Вакав, Саск.

Год. 5.30—6.15: Доклад "Принципи та Ідеольоґія УКЮ"— Всеч. о. М. Горошко— організатор УКЮ.

Год. 6.15—7.30: Спільна вечера в Домі "Просвіта."

Год. 7.30— Контести:

а) Промовчий
б) Декляматорський
в) Музично-співацький.

Контестом провадитиме Всеч о. М. Горошко, парох з Принс Алберт, Саск.

Будуть промовляти ще п. Осип Прийма з Едмонтону і о. Редемпторист з Йорктону.

ПОНЕДІЛОК, 9 жовтня, 1939— День Подяки

Год. 8—9: Читані Служби Божі; св. Сповідь.

Год. 9—10.30: Наради Молоді; проводить Всеч. о. М. Горошко. Практичні вказівки щодо провадження місцевих відділів УКЮ Звіт Головного Заряду; Уложення Пляну Праці на 1939—40 рік.

Год. 10.30: Збори Уділовців Бурси БУК-а

Год. 12—2: Спільний обід в Домі "Просвіта."

Год. 2—2.30: Радіопрограма через стацію СФКюС, Саскатун. Програму **виконають** побідники промовчих, декляматорських, співацьких і музичних змагань. Всі, котрі не могтимуть прибути на з'їзд, слухайте радіо передачі в той час тогож дня та переведіть збірку на покриття коштів. Всякі лепти просимо висилати на руки Всеч. о. Бориса, 304— 4-ий еве. Норт, Саскатун, Саск.

Год. 2.30—4: Засідання БУК-а; Вибір нового Заряду БУК-а на 1939—40 рік.

Год. 4: Спільне засідання Зарядів БУК-а, УКЮ і Бурси.

Українська Нація переживає вирішальні моменти, тому, Українці, зїйдімся зі всіх сторін Саскачевану та заманіфестуймо духову єдність, вірність Українським Національним Ідеалам!

Віддаймо синівський поклін Їх Ексцеленції Митрополитові Кир Андреєві Шептицькому в час Сороклітя Їх Епископства та опікунства Українського Народу!

Покажім своє привязання до Української Католицької Церкви в Канаді та Їх Ексцеленції Епископа Кир Василія Ладики в Десятиліття Їх Епископства!

Українці Католики! Приїзджайте на З'їзд самі!

Закличте, заохотіть приїхати свого сусіда, свого знакомого!

На з'їзді БУК-а стрінуться наші активісти, наші чільні громадяни, наші піоніри, квіт нашого народу на прибраній батьківщині!

Не жалуйте кілька центів на видатки!

Нарід працює для себе, власними силами! Тільки тим чином можна створити кращу будучність!

Хто любить нарід свій; хто бажає йому кращої долі; хто вірить в майбутнє нашого народу в Канаді, —всі приїзджайте на З'їзд БУК-а!

Запрошується всіх Відділів БУК-а, та УКЮ, всі українські католицькі Парохії, Товариства і Гуртки вислати делеґатів!

Запрошується всіх Українців католиків прибути численно!

Українська католицька Молодіже УКЮ, —числимо на ВАШУ присутність та участь! Українська Молоде, Українські Співаки і Музиканти, Промовці і Декляматори, всі беріть участь в змаганні!

Всі разом—всі вперед!
Старші і Молодь!
Жіноцтво і мужчини!

З Богом, разом всі,— будуймо велику а сильну будучність Українців в Канаді!

Вас ждемо в Саскатуні на цьому Величавому З'їзді!

За Заряд
Мих. Гриневич,
(Головний писар БУК-а)

о. П. Криворучка

МОЛОДЕЧІ ОСВІТНІ КЛЮБИ БУК-а

(Докінчення)

Наша праця в дієцезії має іти успішно вперед! Є всі дані і ласка Божа з нами. Наша надія є на поміч і на перемогу.

Сего року обходимо десятьліття праці на **владичнім** престолі Кир Василія. За той час посвтало много нових парохій, збудовано силу величавих церков а деякі ще будуються. Наше священство добігає числа сотки робітників для Христа, наше учительство все збільшається через працю бурси БУК-а в Саскатуні і колеґії в Йорктоні. Наша преса і видавництва побільшені. Урухомлено на широку скалю цілий ряд молодечих орґанізацій —це все свідчить про наш поступ і успіхи.

Є, Богу дякувати, для кого працювати. Аж серце радується бачити нашу молодь по фармах, як горнеться до своєї церкви. Так воно тут, так воно, хочу вірити —всюди.

Однак наша молодь потребує меча живої віри, котрим є слово Боже, наука релігії та історія Церкви. Треба нам вчитися і набуте знання поширювати дальше. Це все поможуть здобути та улекшать освітні клюби. Там молодь сама бере участь, читає, дискутує, поширює і поглиблює світогляд. Там вчиться переводити ідеї в практичне життя.

Наші освітні клюби щойно в стадії розвитку. Заледви 4 місяці істнування. Наша бібліотека ще мала. Однак маємо вже ряд часописий і книжечок. А це все причиниться певно до вишколення і утвердження світогляду.

Наша діяльність по клюбах має бути постійна. При клюбах є хори, котрими проводять ідейні учителі наші. Їх працю належно оцінюємо. Хори ведуть наші учителі, панове Панаґапко і Гавлюк на Арран, пан Малко в Норквей. Се для нас велика потіха і радість. Наші люди їх люблять і ними дорожать. А найбільше дорожить тим молодь наша, котра приходить на проби і бере активну участь в добрій праці під проводом свого доброго учителя.

Так виглядають наші освітні клюби. Дасть Бог, що наша праця піде ще сильнійше. Провід наш добрий, сили наші гарні, ідейні. Віра це наша основа, бодрість духа і кріпке здоровля —а краще завтра наше!

З'ЇЗД УКЮ В САСКАТУНІ
ВІДБУДЕТЬСЯ 8 і 9 ЖОВТНЯ, 1939

Кождий відділ УКЮ посилає щонайменше одну дівчину і одного хлопця як делеґатів на З'їзд!

Кождий Відділ УКЮ повинен вислати учасників на контести Промовчі, Декляматорські та музично-співацькі, що відбудуться в Неділю вечером від години 7.30.

Українська Католицька Молодіже! Запрошуємо Вас до участи в музично-співацькім контесті —а головно в Промовчім та Декляматорськім контесті, який улаштовує Саскачеванська Секція БУК-а, в салі Просвіта в Саскатуні, 8 жовтня в неділю вечером. Нище подані теми промов, які не можуть тревати довше чим десять мінут.

Контести поділені на дві ґрупи. Першу ґрупу творять всі контестанти що мають вище образовання, як учителі та студенти Університету. Другу ґрупу —всі що не посідають вищого образовання.

Для побідників обох ґруп призначені срібні пуґарі: Кожний учасник контесту отримає гарну артистично виконану грамоту. Побідник в контесті промовчім виступить з своєю промовою через радіо. Панове Учителі! Зголошуйтесь до контесту промовчого і заохочуюте українську молодь щоби рівнож взяла участь в контесті.

ТЕМИ ПРОМОВ ПЕРШОЇ ҐРУПИ

1) Митрополит Андрей Шептицький.
2) Збережім Українську Традицію.

ТЕМИ ПРОМОВ ДЛЯ ДРУГОЇ ҐРУПИ

1) Говорім українською мовою та співаймо українську пісню.
2) Чому я люблю та належу до УКЮ.

ДЕКЛЯМАЦІЇ: Текст— Кобзар Т. Шевчен-[illegible]

1) До Основяненка— хлопці і дівчата.
2) Кобзар— хлопці і дівчата.
3) Утоплена— дівчата.

Ми сподіємось що наша молодь візьме найширшу участь в цьому контесті і заінтересує цим контестом усі шари нашої молоді!

По близщі інформації пишіть на адресу Бурси—

304—4th Ave. N., Saskatoon, Sask.

КОНТЕСТ МУЗИЧНИЙ

В контесті можуть брати участь хлопці і дівчата ріжного віку і на ріжних інструментах— (скрипках, мандолінах та пяно), в солях чи дуетах, чи гуртових виступах. Музику кожний контестант вибирає собі до вподоби.

Кожний контестант отримає гарну грамоту в нагороду за свій виступ. Переможець отримає срібний пуґар та виступить на радіо.

ХВАЛЬНІ ЗАРЯДИ СПІВАЦЬКИХ ГУРТКІВ ТА ВПОВАЖАНІ ДИРИҐЕНТИ!

Отсим запрошуємо Вас до участи в музично-співацькім контесті, який улаштовує Брацтво Українців Католиків Саскачеванської секції, в салі "Просвіта" в Саскатуні в неділю 8 жовтня від години 7.30 вечер.

В контесті можуть брати участь всі співацькі гуртки, зорґанізовані при укр. кат. парохіях і відділах БУК-а та УКЮ, як рівнож і поодинокі члени зорґанізованих хорів або названих товариств.

Ноти на пісні хорові,— мужеські та жіночі, терцети, дуети і соля, висилаємо на бажання в форматі книжки, за які просимо звернути кошти видання, в сумі одного доляра.

Ми сподіємось, що всі гуртки зацікавляться цією справою і старатисьмуть взяти участь у всіх виступах, так щоб цьогорічний контест випав ще більш величаво чим минулорічні контести.

В понеділок, 9 жовтня відбудеться радієва програма.

По близщі інформації прошу писати на адресу Бурси, 304—4-ий еве. Н., Саскатун.

За Заряд,
Мих. Гриневич,
(Головний писар БУК-а).

ПРИКАЗ З ПЕРЕД 25 ЛІТ

Минуло 25 років як появився у "Вістях з Запорожа" з 8 серпня, 1914 такий приказ:

Приказ "Сокола-Батька"

Члени всіх філій Сокола-Батька, як Січей, так і Соколів, мають стати тепер членами Українських Січових Стрільців та після точок в "Оповіщенні" мають до них зголоситися. В стрілецьких справах всі тепер підпадають під приказ Української Боєвої Управи у Львові, яка є начальною старшиною "Українських Січових Стрільців" аж до відкликання.

Львів, 8 серпня, 1914 р.

І. Боберський, голова, Р. Волощук на-[illegible]

Прийшлось Соколам ділом доказати те, про що вони співали в сокільській пісні, що прирікали на сокільський прапор.

І Соколи приказ виконали. Хто не опинився в австрійському війську, той спішив у ряди Українських Січових Стрільців. Тай ті що опинилися в австрійських рядах, леліяли в души думку що й вони станутъ по якомусь часі в ряди рідного війська. І надії їх не завели. Станули добровільно вже в перших днях у стрілецькі ряди: Черник, Перфецький, Андрейчин, Зелений, Яримович, Сух, молоденький Е. Носковський побіч старшого брата Зенона Е. Носковського і Сроковський привели Золочівщину, Іван Коссак Чортківщину. Ставали в стрілецькі ряди і голови сокільських гнізд, як др. О. Левицький з Долини, побіч недоліткiв Соколят.

І члени самостійних Січей спішили на приказ Українського Січового Союзу у стрілецькі ряди. Ніхто не розпитував, чи він із Січових Стрільців ч. І., чи з Січових Стрільців ч. II. Їхнім гаслом тепер було: "Всі вперед! Всі враз!"

Вже 27 вересня, 1914 р. звели Українські Січові Стрільці перший бій з Москалями під Синками. Перший бій від майже двох

соток літ за "Україну, за її волю, за честь і славу, за прапор!"

А 3 грудня, 1914, писав голова Сокола-Батька, тоді скарбник "Української Боєвої Управи," І. Боберський у листі до мене:

"Противники налітають на себе воздухом і підкопуються рівночасно до себе ярами. В глибині океанів шукають себе вороги. Хто переможе?

"Імя українського народу згубилось би в навалі назв інших народів, у суматосі географічних новин, які відкриває перша-ліпша патруля. Воно найшлось би хіба на списі жебраків, якби не Стрільці. Ті Стрільці, про яких одні невіри говорили, що нам з ними нічого не можна виборюти, яких знов галайки уважали за хосенний маневр для їх політичного особистого заробітку, ті Стрільці пригадують тепер цілому світові, що Українці хотять дихати своїми грудьми.

"Правда, багато Стрільців не має сил до виконання своїх задач, а багато могли б бути ліпшими знавцями молодечої психіки і мати більше такту та зрозуміння своєї задачі. Але на всякий випадок стоїмо через цю громадку Стрільців на березі европейського овиду. Наш дециграм тягару положили ми в Карпатах на таріль европейської ваги та положимо, здасться, кілька грамів над Чорним Морем на кубанських степах."

Своїх грамів на вагу не довелось покласти Українським Січовим Стрільцям на кубанських степах. Але вони збільшували тягар вартости української нації і на Волині і на Херсонщині. На широких просторах Української Землі їхня назва запала тягарем традиції в душу кожного Українця.

С. Гайдучок

УСПІХИ

У шкільній дивізії Смоки Лейк Альта., і цим шкільним році навчає 88 учителів українців.

* * *

о. др. Онуфрій Ковальський, парох в Ремі, Па., став професором богословия і старинних мов в колегії св. Франца в Льорето, Па. Зі старинних мов буде викладати мови: грецьку і єврейську. Докторат здобув на фільософічнім відділі Колюмбійського університету в Ню Йорку, 1922 року.

* *

Тарас О. Губицький з Виннипегу став професором в Музичній Консерваторії в Дітройт, Мич. Це одна з найбільших музичних шкіл Америки. Займає величезний будинок, де є 56 студій і велика концертова саля. Проф. Губицький студіював в Льондоні і Вашингтоні.

* * *

Від 30 липня, 1939 **передають з Буенос Айрес**, столиці Аргентини, українські хорові пісні зі стації "Радіо сивідід."

ВЕЛИКІ ДУМКИ

Навіть в цім віці машин і масової продукції зерна людського чуття є все таки найцінніший чинником в укладі світових відносин. Керенн

* * *

Свобода є воздухом для духа. Подібно як тіло без воздуху гниє, так дух не і вяне дух без свободи. М. Жовд

* * *

Все від Бога залежить не від сили, але від Бога.

Слова Галицько-Волинської Літописи

* * *

НАШ ФЕЙЛЄТОН

ЛИС МИКИТА

Актуальна перерібка Мамая, з галицького Комаря

Пісня друга.

Хто у Райху не буває,
той не бачив, той не знає,
як Микита Лис жиє.
Берхтесгаден славний замок,
неодин там хід і ганок,
ям, скриток чимало є.

Лис Микита в своїй буді
спочива собі по труді,
аж нараз почув: Стук! Стук!
Глянув, ой!— небесна сило!
Таж це сам Медвідь Бурмило
а в руках страшний є кнут!

"Гей, Микито! Де він, ланець?
Вилізай! Ось я післанець
від саміського царя!
Наробив досить агресій,
та ще й лаєшся у пресі,
то й спокутувать пора!

"Кличе Лев тебе на суд:
хай мені явиться тут
Лис Микита, гайдамака!
А не хоче, то гваранції
дам малим— на ньогож санкції
пущу й згине, як собака!

Лис Микита стулив вуха,
над кордоном пильно слуха
тих грізних медведжих слів.
"Ей, гадає, щоб зробити?
Харцизяку раз навчити,
щоб так гордо не ревів!

Хитро в шпарку зазирає,
чи де засідки немає?
Але ні! Бурмило сам.
Ну, тоді він вийшов сміло,
втіхою лице горіло:
"Вуйку, ах! Витайте нам!

"Вуйку, виж це! Бійтесь Бога!
Так далекая дорога,
а такий на дворі сквар!
Ви втомились, ви без духа,
піт вам скрізь тече з кожуха!
Що ж то наш вельможний цар

"Більш союзників не має,
що найліпших посилає,
на найстарших труд валить!..
Ну, подвійно рад я тому,
що до мого ось кордону
гість так знатний загостив

"Суд для мене— з маслом каша!
знаю бо, що мудра ваша
рада захистить мене.
А як ви за мене слово
скажете, то все готово,
тяжкий гнів царя мине.

"Не дивіться бо так строго,
таж режіму ми одного!
Тож пождіть ще день чи два!
Гляньте, небо замрачене,
ви втомилися а в мене —
чогось болить голова."

"А це що тобі, небоже?"
"Ой, вуйцуню, страх неможе!
Це сказати, троха встид.
Не їм мяса, а несдавно
контентуюсь лебенсравмом —
вже мені він аж обрид."

"Лебенсраум?— скричав Бурмило,
щоб обрид?! Пекольна сило!
Яж за нього душу дав!
Де він? Де його купуєш?
Як мене ним утратуєш,
вір —не будеш нарікав!"

"Вуйку— каже Лис— це кпини!"
"Кпини? Дай хоч три аршини,
то ще й пактом закріплю!
Лебенсраум такий чудовий!
Брать його я все готовий,
над усе його люблю!"

"Га, як так, мій вуйку милий,
то ходім! Хоч в мене сили
дуже мало— що робить!
Розказ твій, то голос з неба,
для так чесних гостий треба
сил, здоровля не щадить!"

"Ой!— зітхнув Медвідь Бурмило,
аж на серці замлоїло!
Чи це дійсність, чи це сон?"
Сонце сіло вже за гори,
як добігли до оборн,
де богатий жив Ніпон.

(Далі буде).

НА ЗАХІДНІМ ФРОНТІ...

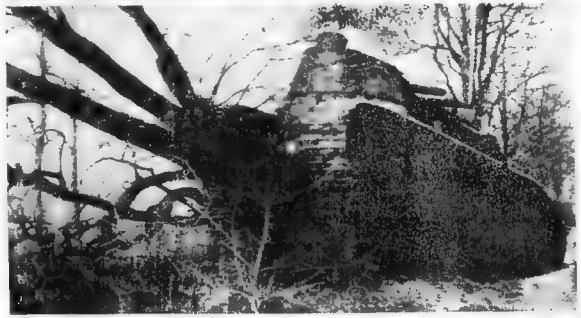

Так виглядає новітна війна там десь на німецькій землі, котру заняли французькі війська на західнім фронті. В деяких місцях, як подають воєнні звідомлення французи зайшли пять до сім миль в глиб німецької богатої долини ріки Мозелі. Воюють при помочі моторизованих частин. Танки не стають перед жадною перепоною. Чи ріка, чи ліс, чи ями— танки все перейдуть. В них закриті жовніри, що стріляють навіть з малих гармат. Вони важуть 60 тон, везуть 12 людий і мабуть уоружені 75 міліметровими гарматками. Наша знимка представляє їх, як посуваються в долині Мозелі. Коли танки зроблять першу роботу, за ними підступає піхота.

Останні звідомлення кажуть, що німецькі жовніри ділають в особливім, певнім від куль, одінню. Ціле тіло жовніра, а також голова закриті і забезпечені перед кулями— з менших родів зброї. А до того такий жовнір має ще ручний обріз-скоростріл, що стріляє 120 разів на хвилину.

Оттак Божі розумні сотворіння винищують себе з дивним якимсь завзяттям. І ніхто не хоче чути голосу Церкви, голосу Христового намісника на землі, св. Отця, котрий **заєдно кличе** до замирення. Щоби надолужити за людські гріхи і переблагати Бога, Папа Пій XII спить на твердій підлозі, тяжко постить і безперервно молиться.

ЧЕРВОНІ ФАРИСЕЇ —
або Горе Галичини!

16 вересня 1939 більшовики і ніпонці заперестали боротися в Манчуко. Заключили перемиря і визначили комісію для усталення границь.

А 17 вересня 1939 більшовицький комісар закордонних справ, Вячеслав Молотоф, сказав промову ,котра є одною з найгірших морально, повна лукавства і фарисейства, які знає світ. Навіть колишні фарисеї і садукеї ледви чи моглиб спромогтися на таку долю цинізму, безграничної підлоти і без встидности перед цілим світом, як це зробив від імени комунізму їх премієр Молотоф— на вічну ганьбу варварам.

Коли польська армія, розгромлена в тягу військових ділань, стала втікати на всі сторони, куди очі понесли і коли стало відомим, що польський уряд втік заграницю а навіть головний командант тої армії втік і лишив своє військо на поталу долі —то тоді, в той мент, коли армія була безголовна і без спротивна а край близький проголошення волі Україні— **тоді червоні кати, щоби в зародку здавити всякий вияв свободи України і підпомагані та заохочені німецькими націстами, увійшли на скровавлену землю Галичини —проти волі і бажання українців католиків, галичан!**

Червоні кати прийшли як найтяжчі вороги наші. **Вороги Бога, Церкви і Народу!**

Прийшли винищити кровю і залізом Галицьку Волость!

Прийшли по злодійськи і нікчемно— без бою, напавши в тяжку хвилю на безборонних галичан. А щоби своє злодійство перед світом як так прикрити. Молотоф видав ту бесіду і сказав: "Не можна вимагати від совітського правительства, щоби воно остало безчинним на вид долі своїх кровних братів, українців і білорусів, що живуть в Польщі, котрі навіть формально не мали жадних прав і котрих тепер поли-

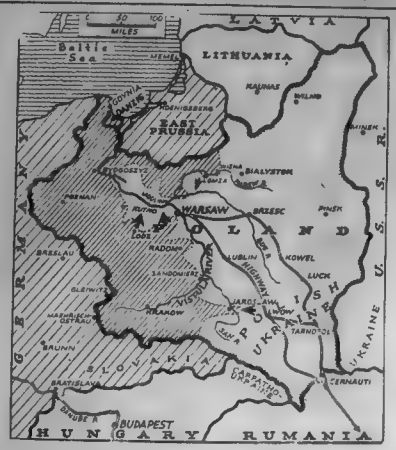

шено вповні на власну судьбу."

Що слово, то БРЕХНЯ!

Так брехати можуть і вміють тільки останні безвірки, люди визуті зі всякого встиду і чести, без всякої пристойности і огляди, якими є більшовики. ТІЛЬКИ БІЛЬШОВИК МОЖЕ І ВМІЄ ТАК БРЕХАТИ!

Що слово то фарисейство!

Вони аж тепер, після 20 літ, нагадали собі про "кровних братів— українців" — а де були досі?

Де були тих цілих 20 літ?

Тепер доперва зі слизавою обдудою вони кажуть, що українці не мали жадних прав — а досі того не виділи і не знали і не чули? Тепер доперва, коли українці "остали на власній судьбі"— ОСЬ ТУТ ПРИЧИНА — чому червоні кати затрівожилися!

Не о права їм ходить, не о долю "кровного брата", котрий з ними НІЧОГО СПІЛЬНОГО НІКОЛИ НЕ МАВ І НЕ ХОЧЕ МАТИ, але страх їх бере, що українці тепер "власну судьбу" мають, зброю мають і будуть судити самі своїх катів. Того вони бояться— і тому вони так скоро увійшли в Галицьку Землю, щоби здавити і знищити всякий спроз вільного життя, всяку можливість волі, заки ще нарід зібрався і утворив свою армію!

Наша карта показує стан з днем 12 вересня 1939. На цій і на многих інших мапах наші землі все є зазначені, як "Польська Україна" — є також окремо відзначена Карпатська Україна. Похиті черти вказують, як і куди посувалась німецька армія— тоді. Тепер більшовицькі кати мають сміліcть говорити, що вони "простягають помічну руку своїм братам українцям"— собака їм брат, не українці!

цям", азійська дич з червоною заскраскою сміє визивати культурний нарід Ґаличини і рівнати себе до висоти "брата," коли брат то слово святе і високе. А більшовизм то слово останної підлости і потворного зла, котрим кождий чесний чоловік гидиться!

Дальше Молотоф, той самозванчий "опікун" та вожд азійської червоної орди, що хлинула на нашу скровавлену землю, каже, що вони "беруть в опіку життя і майно населення Західної України"— ВІЛЬШОЇ ЗНЕВАГИ для людської гідности і чесности ніхто негоден придумати! Всесвітні розбишаки і злодії беруть "в опіку життя і майно." Вони беруть його так в опіку— що землю покриють свіжим трупом, заповнять Соловки найкращими синами Галичини, спустошать все до тла і пишать згарища, политі сльозами і кістками....

Хто їм дав право до такої промови?

До такої безсоромности?

— — — — —

УКРАЇНСЬКА НАЦІЯ НІКОЛИ НЕ ЗАБУДЕ, ЩО НІМЕЦЬКА ВЛАДА ГІТЛЄРА ПУСТИЛА І ЗАОХОТИЛА ЧЕРВОНУ ОРДУ НИЩИТИ ЗАХІДНУ УКРАЇНУ! Гітлер віддав Львів більшовикам!

Ніколи, ніколи!

Тисячліття Галичина все була одна і неподільна. Один нарід, одна віра, один звичай і сила. Аж тепер, аж нині, ми дожили того, що за німецьким почином червоні кати поділили галицьких наших братів, що німці віддали їм наш нарід на заріз, що наша дорога давна батьківщина впала пошматована і зруйнована катам на добичу.

Більшовики заняли наші землі по лінію прямо від границь Карпатської України на полудні, через Перемишль і Ярослав, рівно з берегами Сяну і далі на північ рівно з Вислою. Але нарід живе, але Церква живе. А галичане —то люди іншої крови і іншої віри —як ця православна більшість над Дніпром. І тому ми ВІРИМО, ТВЕРДО ВІРИМО, що СКОРО ВЖЕ ПРИЙДЕ ЧАС РОЗРАХУНКУ з червоним наїздником і поженуть його аж на Камчатку, так як в Галичині здавна співали. Прийде час НАРОДНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ ПРОТИ БІЛЬШОВИКІВ І ЗМЕТЕ їх з лиця УКРАЇНИ. УКРАЇНА БУДЕ ВІЛЬНА!

ЯК ТЕПЕР ВЕДЕТЬСЯ ВІЙНА?

Світ здивувався, що в так короткім часі— за 18 днів— німці потрафили розбити півтора міліонову польську армію, узброєну після найновійших вимог техніки, зі всіми новітними удосконаленнями.

А розвязку цеї загадки подають очевидці кореспонденти.

Німці змоторизували всі військові частини. Замість коний робить працю тепер ґазоліна і машини. Коли іде наступ, то танками— великими і малими, часом й 400 нараз. Ці танки посуваються дуже скоро вперед і кіннота перед ними безсильна. Тому, що їх богато, тяжко їх нівечити стрільнами та гарматами. Вони роблять першу роботу і зробивши її невпинно сунуть далі вперед. За ними доперва очищує поле бою кіннота і піхота.

Однак танки у своїй невпинній смертоносній праці потребують свіжих засобів ґазоліни і стрілен. Ґазоліну і стрільна доставляють їм літаки. До них дочіпають великі збірники на воду а ці збірники мають окремі легкопади, що отвираються на даний час. І коли літак летить над танками, летун через далековид і на дані знаки, знає, що треба ґазоліни. Тоді літак знизується, летун наставляє часовий прилад, легкопад отвирається і збірник опускається на землю. Танки підходять й на місце мають, чого їм треба.

Літаками відвозять також ранених в глибину краю до лічниць, де вправні оператори зараз переводять потрібні операції раненим. Це діється на велику скалю. Ранений над вислою німецький жовнір за кілька годин вже був в Берліні, де на летовищу ждали лічничі амбулянси і сейчас везли раненого на операційний стіл.

Нова війна —нові методи. Коби це так було на поміч— а не на різню людий!

- СВІТОВА ВИСТАВА В НЮ ЙОРКУ -

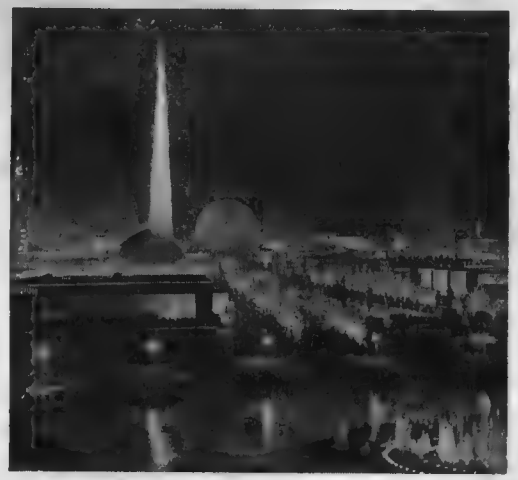

Дива Світової Вистави

Є там богато дивних річий, одиноких в світі, котрі безперечно варта видіти. І я хотівби тут подати в короткій статті бодай це, що найважнійше.

Зараз при вході на Виставу з підземної залізниці, яка приходить з центра міста, є великий округлий будинок грошевої каси "Cash Register"— верхом будинку світять день і ніч числа, що подають скількість присутних даного дня на Виставі. А обчислюють скількість присутних при помочі заплаченого вступу і дарових квітів. Всі вплачені гроші підземними рурами біжать до підземної скарбниці, котра автоматично обчислює їх через вагу і величину срібла. Головне, що зацікавило мене в цім будинку, це вистава гроший —всіх можливих гроший з ріжних часів і країв світа. Там можете побачити шаг вдовиці, який вона кинула в жертву і який похвалив Христос —але там побачите також шекель, гріш, за котрий злощасний Юда продав свого Господа. Шекель є так завеликий майже, як 50ц. троха більший від теперішних 25ц. Шаг вдовиці це малесенький гріш, як малий гудзик.

В будинку телефонів побачите льогофон, або прилад до говорення. Виглядає так, як мале піяно. Дівчина сидить при нім і перебирає пальцями по клявішах. Клявіші видають звуки, в більшій або меншій мірі подібні до людських. Деякі віддають зовсім добре здивування, подив, радість або страх. Це перша того рода машина до говорення і ще не вповні досконала. Але доказує, як далеко іде новітна техніка, коли винаходять вже й машини до говорення.

В будинку радія побачите телевізійну студію, отже прилад телевізії та як надається програму. Телевізійні прилади подібні до старших великих радієвих приладів. Там, де покручується стаційний гудзик, на горішнім льоді приладу є вікно— срібна шиба, невеличка, поздовжна. І коли зачинається передача, вікно світить —ви бачите людину, як рухається і говорить. Образ ще не є досконалий— голос виразний. Але ви бачите живу людину, котра до вас говорить, глядить на вас . Враження велике. Стація надавча є зараз під боком будинку, на виднім місці, цілком проста. Нема великих світел, нема великого приготування. Зпоміж присутних вибирають одного; він стає, одно потиснення гудзика і ви навіть не знаєте, коли і як ваш голос, вид і рухи бачуть тисячі очий й телевізійнім апараті. Це все таке просте, природне, невимушене, аж дивне. Великі винаходи все дуже прості. Невидимі електричнорадієві очі бачуть вас, знимають ваш образ і посилають крізь стіни, крізь моря. Невидимі уха схоплюють ваш голос і він скріплений та побільшений голосниками лине в далину. ....Згадуються слова Т. Герцля: "Коли хочете, це не є сон"....

У французькім будинку варта побачити горішну голобу салю— славі! Там зібрані всі світочі нації, всі безсмертні сини народу, котрі добрими діями, здібностями і працею прислужились вітчині та людству на всіх ділянках життя. Є там золотий сервіз— столове начиння Наполеона і богато іншого, високо культурного надбання. З релігійної частини є ґрота Небесної Панни—Пречистої з Люрд.

Богато гарних і мудрих кличів має будинок Італії. Як засаду покладено там: Вірити, слухати, боротися! Одна ціла стіна видніє здобутками за гасом: За одну вищу суспільну справедливість! Є там слова Муссоліні: "Завтрішна історія, котру хочемо творити не може бути противенством вчорашної або її викривленням. Римляни не тільки здобували, але й примірно будували." Доперва там, на місці, коли бачите найкращі новітні літаки, одні з найкращих машин— розумієте духа нації в освітленні кличів, котрі тут подаю. Все свідчить про націю молоду, рослу, що доперва розтягає свої крила до великого злету, наскрізь здорову і сильну.

Швайцарія дає нам образ найстаршої демократії світа, котру засновано в Рутлі 1291 року і котра незмінно удержується там досі. Нинішна Швайцарія має 13 провінцій і хоча там ріжні мови, всі живуть у згоді.

В будинку Ніпону, що збудований на вид буддійської святині, побачите "дзвін волі" зі самих діяментів і перел. Складається той дзвін з 11,600 перел мікімото і 366 діямантів. Тисячі людий переходять і глядять на той скарб, котрий перед вами в ошкленній загородці і крім одного здалека полісмена, не видите жадної іншої захорони.

Будинок Совітів великий— але пустий. В противенстві до всіх інших будинків він не виказує жадних наглядних, річевих здобутків "побідного соціялізму,' тільки показує пропаґанду— цифри і образи, котрі можуть говорити до безкритичного глядача, але з котрими легко справляється інтеліґентний чоловік. Та деякі люди тратять голову. Ці сліпі цифри, подані більшовиками, беруть собі безкритичні за правду і потім бачите в пропамятній книжчі, яка лежить на третім поверсі того павільону, слова ось які: "Коби я діждала побачити Америку більшовицькою!"— написала якась лейді з Бруклину і подала повну свою адресу. Безмежна є людська наївність і глупота— коби тільки не кінчилась трагічно! Я був свідком такої сцени. При кінці, де більшовики виставили модель Дніпростроєю, товпились люди. Були там цифри, був модель. Якийсь пан, брунет, з орлиним носом, старший вже, приглядався разом з іншими. При шибі стояв молодий мужчина з червоною стяжкою в сурдуті і захоплено пояснив "здобутки" більшовизму. Запитав його пан— То там продукують так богато електрики?

—Дуже богато.

—А де її зуживають?

—Кругом і через ріку Дніпро.

—А який там порт?

Тоді молодий більшовик затявся моментально, зблід і по хвилі видусив з люттю "Запороже."

—А я ніколи не чув про такий світовий порт,— відрізав старший пан.

І в одну мить всі присутні засміялись на ціле горло.

Більшовик скрутив носом, устами— і схилив голову.

—Ех, колиб то в совітах!— подумав я, давби він тобі— али тут годі....

Ось так більшовики роблять пропаганду —але між дурними. Мудрих не зловлять. При виході прдбають московські цукорки і тісточка, голосник гуде. З українства нема НІЧОГО в тім великім будинку, крім одного одніського образу Шевченка, котрий повісили в товаристві перського поета Фіркесі кіргіза такого імени, що не годиться тут писати.

Одна країна світа величається там, що не має ані армії, ані кораблів, ані довгу— це **Лyванська республика**, під управою Франції. **В будинку Іраку** сидять арабські купці, як в Багдаді або десь в Мосулі і роблять срібні та золоті окраси, котрі з місця продають. Є там невичерпана нагода купити всі можливі окраси світа від родимців купців. Фльорентийські вироби з мозаїки, египетські пахощі, перські срібні окраси і килими —все це на ваші услуги. Цілий світ привіз, що мав найкраще, щоби ви натішили свої очі —а хочете, можете закупити.

З днів Вистави треба згадати частину розривок а в ній сотки всяких розривок, не всі похвальні. Є там сталева вежа, з котрої можете спускатись на легкопаді, як з літака — є там також **поліцийний будинок**, де зібрано зброю ріжних рабівників і горлорізів. Побачите за склом всякого рода обрізи, скоростріли, револьвери, ножі, боксери, ручні бомби. Є там також одіння бандитів, сорочки і камізельки безпечні проти куль. Є там самохід Дилінґера, котрий на вид нічим невідмінний від інших, але котрий має двоцалеві шиби і стіни, певні проти куль і бомб. Той самохід мав скоростріл і димник, котрим пускав дим, щоби закрити слід і втечу. Мав надавчу і відборну радієву стацію. Самі полісмени покажуть там, як електрифікують людий в Синг Синг і воно видимо ділає на всіх. Чоловіка ви водять, саджають в електричне крісло, залучають електрику і ви бачите як кілька тисяч вольтів нараз вистрілює ясним полумінем, запалює кров і кидає засудженем наче листком. Він привязаний ремінням— але електрика трясе ним— хвиля, два і страшний кінець звершений. Колиб неодин молодий чоловік це бачив, не відважився б на злочин! Вид кари, ділає на кождого.

Є на виставі ще найкращий будинок — **мистецтва**.. Є там образи найкращих малярів світа, котрі колинебудь жили, від XII століття досі. Образи здебільша релігійні —бо правдиве мистецтво є по своїй природі релігійним. Є там дуже богато образів Богоматері —всі давні, з XII ст. і дальше мають майже все золоте тло. Є там особливий образ "Спокуса св. Антонія"—де представлено чортівські затії на душу святого пустельника. Звідтам виходите, наче з неба— з країни безмежної краси та ідеалу на грішну землю. Але виходите ліпші і чистійші почуваннями..

Вишколений доглядач.— Лікар до нового доглядача, якого приняли до шпиталю:

—Чи ви знаєте, що треба робити по операції?

— Так, знаю! Тіло треба перенести до трупарні.

(Ліндберґ,— Рузвелт— о. Каґлин .... продовження зо сторони 4)

останної війни. А саме в тім, що побідники не придержувалися одної сталої напрямної —або чесноти, або твердої сили."

"**Наша забезпека** не лежить в тім, що будемо боротися в европейських війнах. Але вона **полягає в нашій внутрішній силі**, в характері американського народу і американських заведень."

"**Мусимо навчитися** дивитись поза кожду статтю, яку читаємо— поза кожду промову, яку чуємо. Ми мусимо розпитувати не тільки про автора й промовця, про його особисті інтереси і національність— але мусимо теж питати, **хто є власником і хто впливає** на часопис, на фільму і на радієву стацію. **Якщо наш нарід знатиме правду**, якщо його не збаламутить пропаґанда, **Америка певно не піде до війни в Европі!**"

Вкінці заявив Ліндберґ, що ця війна "можливо буде лютійша від попередної, вигубить найкращу молодь Европи а навіть **може довести до закінчення нашої західної цивілізації.**"

У висліді тої промови, завізвав Ліндберґ, щоби до конґресу надсилали прохання з усіх сторін проти участи Америки у війні.

Славний радієвий промовець, парох з Роял Овк, Мич., в котрого церкві ще так недавно наш Преосвященний Епископ і наші священики правили Службу Божу — **о. Чарлс Каґлин** також прилюдно виступив проти війни. І через радіо, і в своїй часописі Social Justice о. Каґлин є за тим, що не треба Америки втягати до війни — бо наслідки війни страшні а користи жадні.

Однак 21 вересня промовив в конґресі **президент Рузвелт** і домагався зміни закону про невтральність Америки. Він сказав, що жалує, коли сам підписав закон про невтральність. Америка не хоче війни і тому треба змінити закон. А іменно змінити так, щоби воюючі сторони могли купувати зброю і стрільна в Америки, але тількй за попередним дозволом і на своє ризико. Ці, що купують платять готівкою і **тільки за готівку** можна продавати зброю та стрільна. Американські кораблі повинні оминати воєнні місця а американські горожани їхати тільки на своїх кораблях.

ЩО ДІЄТЬСЯ В НАШІЙ КАНАДІ?

Дебата над війною в парляменті— що говорили посли?

Партії поділились. ССФ аж на три части. Одинокий, хто став отверто проти війни, це Вудстворт. Він сказав: "Чи послідна війна вирішила щонебудь? Сміло говорю, що **нічого!** А ця війна, як дуже булаб навіть велика і кровава, також нічого не вирішить!"

Закінчив так: "**Хочу висказати своє переконання.** Тепер можете на мене нападати, скільки хочете.."

Колдвел, посол з округа Розтавн-Биґґер, Саск. був за тим, щоби проголосити війну, але поміч має бути тільки економічна, без бранки і висилки військ.

Гінс, посол з північного Винипеґу, голосував за повною участю у війні.

Кредитовці були за тим, щоби в Канаді перевести загальний спис — маєтків і людий— для воєнних цілий.

Квебек є проти війни. Ліберальний посол з Богарноа, Максім Реймон, предложив прохання в парляменті з тисячами підписів—проти війни. Там сказано на початку: "Підписані, виборці провінції Квебек, рішучо противимося якійнебудь участи в европейській війні і хочемо тим робом повідомити про це канадійський парлямент."

Посол округа Спринґфілд, Ман. **Торсон** заявив, що Канада не може стояти осторонь. **Свобода та особиста воля на світі загрожені!** Дві великі демократії світа, Велика Британія і Франція— стоять у смертельній борбі! Ми в Канаді не можемо стояти з боку....

— — — —

Новий міністер війни—коли військо поїде на поле бою?

19 вересня став на місце дост. Аєна Мекензі, міністром війни **дост. Норман Роджерс**, дотеперішний міністер праці.

Настали також інші зміни в укладі міністрів.

Твориться повна дивізія, в складі 20,000 мужа, котра **з весною** можливо переїде на поле бою до Европи. Військо вишколюється покищо в Канаді.

Хто має більше, як двоє дітий, того тепер не принимають до війська, так повідомив сенат дост. Р. Дандюран.

В пляні подано творити дві дивізії для служби на полі бою. Негайно вишколюється летунів, щоби могли вже тепер служити на полі бою. Канада предявить для Анґлії всі можливости своїх засобів, які тільки є в краю. Побудують оборонні кораблі проти воєнних підводних лодок та більші воєнні кораблі. Подвоять корабельну прислугу, портову та корабельні засоби.

Це все проголошено за найблищі воєнні завдання Канади нашого правительства.

— — — —

Скільки в нас пшениці? — кому і як збільшено податки?

З днем 8 вересня, 1939 було в Канаді 37,732,000 бушлів пшениці більше, як тому тиждень. Всьої пшениці було

(Продовження на стороні 15)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

ТАЙНА СВ. МИРОПОМАЗАННЯ

Лекція 24.

Дорогі Діточки. Ми посліднього разу училися про Тайну св. Крещення. Нині будемо учитися про другу Тайну, а саме про Тайну св. Миропомазання. Тайна св. Миропомазання є конечно потрібна для кожного християнина-католика, так як потрібна сила для кожного робітника, для кожного доброго жовніра.

Ви всі одержали Тайну св. Миропомазання і тому ви є добрі та відважні жовніри великого святого війська, якого головою є сам Ісус Христос. Яка то честь і слава для вас всіх. Як може бути злим такий жовнір?

Тайна св. Митропомазання дає нам св. Духа до нашого серця. Дух Святий довершує в людськім серцю великих діл. Пригадайте собі, яких дивних діл довершив Дух Святий в серцях Апостолів, коли зійшов на них в день Зелених Свят. Таких дивних діл довершує також і в нашому серцю Святий Дух, коли сходить на нас при уділюванню нам Тайни св. Миропомазання.

УДІЛЕННЯ ТАЙНИ СВ. МИРОПОМАЗАННЯ. Після нашого українського католицького обряду Тайну св. Миропомазання приймаємо зараз по нашому крещенню. По уделінню Тайни св. Крещення, священик молиться голосно над дитиною і призиває для неї св. Духа. Відтак, по молитві, мочить палець свій в св. миро, що складається з чистої оливи і ріжних пахощів, та помазує у виді хреста найперше чоло дитини, **відтак**, в такий сам спосіб, очі, ніздря, уста, уши, груди і ноги, вимовляючи при тім слова: ПЕЧАТЬ ДАРА СВЯТАГО ДУХА, АМІНЬ

Після цього, священик витирає чистою ватою свій палець і всі части тіла миром помазаної дитини, а хор або служащий співає: ЄЛИЦИ ВО ХРИСТА КРЕСТИСТИСЯ, ВО ХРИСТА ОКЛЕКОСТИСЯ, АЛЛИЛУЯ (три рази).

О, які це гарні слова і як великого значіння для дитини. Тими милими словами хоче сказати священик, що відважні жовніри Христа, будуть мати забезпечений небесний мир в раю.

Олива, якою помазує священик дитину означає ласку Божу, що робить духа дитини сильним; знак св. хреста на чолі означає відвагу, з якою ми завсігди маємо виступати як християни-католики. Під знаком цього хреста ми маємо чесно і ґідно боротися з усяким злом через ціле наше життя, щоби в цей спосіб заслужити собі на вічну нагороду в небі.

ОБОВЯЗКИ ЧОЛОВІКА МИРОПОМАЗАНОГО. Я вже вам сказав, що Тайна св. Миропомазання робить чоловіка жовніром Христа. А тепер скажіть мені: Чи добрий жовнір боїться, має страх? Ніколи. Він є відважний у війні, він виходить завсігди героєм.

Також і чоловік миропомазаний має бути відважним жовніром Христа. Він має бути відважним в поборюванню злих склонностей, в зношуванню прикростей, які його стрінуть в життю.

Чи жовнір може встидається бути відважним?

Ніколи. Він є гордим такого відзначення; він носить свій однострій з пошаною та точно кожного дня сповняє свої обовязки. Також і жовнір Христа, миропомазаний, повинен бути гордим зі свого відзначення; не повинен ніколи цього встидатися, що він є християнином-католиком; він повинен завсігди ходити до Церкви, віддати глибокий поклін перед Тайною Пресвятої Евхаристії, шанувати дім Божий і його священиків.

Уважайте, діточки. Ви всі приняли Тайну св. Миропомазання. Тому ви повинні показатися кожного дня все кращими і ліпшими, передовсім в ревности молитви, в охоті до праці, в скорости до послуху; все те повинні ви виконувати не лише тому, що родичі будуть вас хвалити, що будуть тішитися вами, що ви добрі, але передовсім тому, щоби ви могли одержати ласку Божу, та щоби ви могли сказати з глибини свойого серця: "Твій жовнір, о Господи, є завсігди готовий, він ожидає Твоїх розпоряджень, він виконує їх як найвірнійше."

Хвиля Тайни св. Миропомазання, нехай буде для вас, мої дорогі діточки, хвилею Божого благословення через ціле ваше життя.

У БАБУСІ ГРИЗОТА....

У бабусі гризота,
бо купила когута.
Когут водить курочки
в бабусині грядочки.

Продай, бабцю, когута —
качка певно не така,
і притакне тобі все,
часом яєчко знесе....

КІНЬ І ОСЕЛ

Стрінулися кінь і осел на вузькім мості. Каже кінь ослови:

—Вступися мені з дороги!

А осел уперся і не хоче з місця рушитися тай ще каже;

— Ти мені вступися, я достойнійший від тебе!

—Мовчи!— каже гордо кінь— Ти чим можеш величатися? Хіба ти не знаєш що ти найдурнійший на цілім Божім світі? Навіть люди говорять: "дурний, як осел...." А кінь мудре звіря! Коний вчуть так, як жовнірів і вони все дочиста розуміють.

—Ти, хоч розумний, то Богові противний,— каже на те осел.— Ти такий ненажера, що все тобі мало. Коли Ісус втікав перед опришками, що хотіли його вбити і поклався в яслах, то ти все сіно зжер, так що навіть не було чим Ісуса прикрити. А я, хоч дурний, але Богові милий. На мені їхала Божа Матір, коли втікала до Єгипту. І сам Спаситель їхав на мені, коли входив в Єрусалим — а ти, що?

Отак вони сперечалися, а далі стали битись. Кінь кинувся вперед і хотів збити осла з мосту. А осел заперся —і оба нараз впали у воду.

Біжить мостом пес і дивиться на обох тай каже:

—Дурні ви оба! Гордість і глупота то брати між собою . Колиб з вас хоч один мав розум, то зійшовби другому з дороги і все булоби скінчилось по доброму!

(Що діється.... продовження зо стор. 14)

в той день в Канаді 180,731,000 бушлів. Тому, що заходить побоювання нападу підводних кораблів на східнім побережу, вся пшениця тепер перевозиться на захід Канади— через Винипеґ. Денно перевозять через Винипеґ яких пять міліонів бушлів. Це спричинює добробут для робітників і для міст.

До голоду в Канаді далеко!

Сегорічний збір оцінюють на 451, 672,000 бушлів пшениці — вартости $467,334,000. З того набільший збір пшениці виказує Саскачеван, бо 238, 388,000 бушлів. Взагалі степові провінції цього року не завели сподівання і Бог благословив людську працю. Коби люди це оцінили і віддячили — вірою, любовю і побожністю!

Наш парлямент ухвалив повних сто міліонів долярів на воєнні цілі. З того приводу недобір скарбу з кінцем марта 1940 предвиджують на $156 міліонів. Щоби вчасти бодай заповнити цей недобір, підвищено податки на певні річи. І так, домашня горівка підвищена на ґальоні $3 в податку. Папіроски підвищено в податку один доляр за тисячу. Тютюн—пять центів на фунті. Податок на всіх винах подвоєно. Податок на каві 10 центів на кождім фунті, А окремо ще підвищено податок доходовий поодиноких осіб а також корпорацій. Компанії будуть платити збільшені податки від зисків, в пропорції до зисків. **Чим більші зиски, тим більші податки.** Ці податки є від 10 до 60 відсотків зиску. Примірoм: Коли компанія зачала діло

Галя Кардаш

Анеля Воробець

Галя Кардаш з міста Саскатун і Анеля Воробець з Гефорд, котрі з успіхом покінчили цего року школу норсів в шпиталі Сейнт Павл-в Саскатуні.

з капіталом $100,000 і має зиск за рік $25,000, то по заплаченню доходового податку, буде ще платити так:

за перших $5,000 зиску нічого,
за других $5,000 зиску, $500 податку
за третих $5,000 зиску, $1,000 "
за четвертих $5,000 зиску, $1,500 "
а за останніх $5,000 зиску, $2,000 податку.

Разом дана компанія буде мусіла заплатити крім доходового податку ще пять тисяч воєнного податку, за $25,000 зиску від $100,000 закладового капіталу. Так держава боронить себе і горожан перед жадобою зисків і наживи через війну.

Кара за підбивання цін поживи— Суд відклику для горожан.

В деяких околицях люди кинулися купувати нараз **цукор** і цукру нараз бракло. Дехто навіть хотів використати це положення і став вимагати високих цін за цукор. Влада поручила доставити на ринок збуту два міліони мішків цукру, котрий досі лежав в складах і нема наменшого браку цьої поживи. Хто однак хотівби купувати і ховати поживу ради визиску— щоби потім продавати по підбитих і штучно створених цінах, то для таких існує 9 глава, 2 правило Торговельної Палати, що говорить так: "Ніхто не сміє нагромаджувати ані ховати перед покупцями середників, конечних для життя, поза відповідними засобами для власної родини і потрібними до ведення свого підприємства."

Хто робить противно, того будуть карати зі всею строгістю права.

19 вересня проголошено склад Суду для відклику негорожан, котрі можливо будуть арештовані ради забезпеки краю. Головою того суду буде окружний суддя Ф. Л. Смайлі з Отави —членами будуть В. Дж. П. Оміра і Джекс Фортіє. Цей суд буде діяти в справі відклику арештованих негорожан, яких влада буде уважати небезпечними для ладу краю, а також в справі їх майна.

Отвориться кілька таборів для інтернованих. Начальником тих таборів має бути бриґадір Е. де В. Панет з Монтреалу.

УКРАЇНА ПОЛЕМ БОЮ

Під таким заголовком винипеґська "Фрі Прес" подала з днем 15 вересня 1939 таку новинку: **"Україна терпіла страшно в кождій війні через кождий мировий договір останніх літ,** знова тепер стала полем бою, коли польські війська поводі стали уступати через південно східну Польщу під німецьким напором."

Теперішне терпіння України Галицької під більшовицьким кнутом є найтяжче однак зі всіх. Сталося найгірше зі всього, що могло там статися. Та ми однак віримо, що це все щасливо мине і ВКІНЦІ таки радість стане уділом України.

Останні Вісти...

Муссоліні зробив прилюдно предложення мира для воюючих сторін. "Польської справи нема. Европа ще дійсно не вступила у війну!" — Отже, помиріться— хоче заключити дуче. Покищо його заклик остав без відгомону.

Папа взиває всі нації Европи до єдиного фронту проти безбожництва червоної Москви.

Літаки аліянтів збомбардували і вчинили неужиточною фабрику цепелінів у Фрідріхсгафен в Німеччині. Літаки налетіли ночею, в неділю, 24 вересня.

Президент Чехії, др. Гаха урядово заперечує, начеб то в Чехах була революція. Після його слів, ані один чеський жовнір не бореться на фронті за Німеччину. Поживу зачинають видавати на картки. В Пільзні, де є великі фабрики амуніції, чехи працюють день і ніч.

В Канаді не забракне цукру. Правительство увійшло в порозуміння зі Західними Індіями і виспідом того буде вкоротці на ринку нових кільканацять міліонів фунтів цукру до продажі. **Протягом перших 12 днів вересня доставлено на ринки 40 міліонів фунтів цукру.** Бодай стільки солодощів будемо мати в цій гіркій війні.

Пан Осип Прийма з Едмонтону **приїзджає на з'їзд БУК-а до Саскатуну і виголосить промову.**

Варшава впала по 19 днях облоги —місто напів знищене вогнем і стрільнами.

Аліянти заявили, що не противляться, щоби більшовики задержали українські і білоруські землі, які входили в склад колишньої Польщі.

В Москві відбуваються важні наради —виїхав туди німецький міністер закордонних справ, фон Рибентроп, естонський міністер і премієр Туреччини.

Ще до приходу німецьких і більшовицьких військ українці заняли Львів, Станиславів і Стрий та установили там **українську владу.** У Львові наші вже боролися з більшовицьким наїздником.

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА ЗЇЗД БУК-А ДО САСКАТУНУ
8 - 9 ЖОВТНЯ

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 20(44) ЙОРКТОН, САСК. 14 Жовтня 1939 Vol. VII, No. 20(44) YORKTON, SASK. Oct. 14, 1939

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

ЩО ГОВОРИТЬ ЛЬОЙД ДЖОРДЖ

Богато здивування і заворушення сердець наробила стаття колишнього воєнного премієра Великої Британії, Льойд Джорджа, в часописі "Сандей Експрес" 28 вересня, ц.р.

В цій статті Льойд Джордж висказав дуже тверезу і сміливу оцінку польських справ, хоча дещо спізнену— ліпше однак сказати це пізно, як ніколи. А тому, що сказав це Льойд Джордж, навіть найбільші загорільці не можуть не числитися з тими словами. Ось що він сказав:

"Правительство, котре саме втікає в безпечне місце на чужину а своїх відважних жовнірів лишає, щоби боролися, **не залужило на нічо інше, тільки на погорду і це йому тепер належиться."**

Польської справи не можна порівнувати з відносинами в Бельгії, котрої правительство було змушене опустити Бельгію підчас Світової Війни. "Бельгійський король все мав свою кватиру близько армії. **Це зневага** для того відважного монарха порівнувати його з правительством, котре звілося ще тоді, коли його столиця ставила ще прекрасний спротив і коли ще сотки тисячів жовнірів хоробро боролися за польську землю."

"Польський **селянин живе в страшних злиднях** завдяки пануванню найгіршого февдального устрою, який був в Европі. Тому то російські війська витали там як освободителів."

"Російські війська увійшли на землі, що НЕ Є ПОЛЬСЬКІ І КОТРІ ПОЛЬЩА ЗАГАРБАЛА НАСИЛЬНО по Світовій війні МИМО НАГАЛЬНИХ ПРОТЕСТІВ І ОРУЖНОГО СПРОТИВУ МЕШКАНЦІВ."

"Цілком РІШУЧО ХОЧУ ЗАЯВИТИ, що в цій війні непродуманих розмірів і жертв ми НЕ БОРЕМОСЯ ЗА ТЕ, ЩОБИ ЗНОВА ПРИСИЛУВАТИ ПІД ПОЛЬСЬКЕ ПАНУВАННЯ НАРІД ІНШОЇ РАСИ, котрий все противився цьому і котрого уярмили силою польської зброї— ані не боремося за те, щоби назад повернуло правительство, яке виявилося нездалим в тяжку хвилину свого краю— але що **МИ БОРИМОСЯ ГОЛОВНО ЗА ПРАВА І СВОБОДУ вільних і незалежних народів,** котрих уярмлено одних після других в жорстоку неволю неумірковaного наїзду."

Певна річ, що такій бесіді спротивився польський амбасадор в Льондоні, ґраф Едвард Рачинський і в горячі сказав досить цікаві слова на адресу Льойда Джорджа.

"Хто як хто, але ви найменше управнені до того, щоби тепер критикувати відповідність польської оборони. бо ВИ ЯКРАЗ Є ТИМ, ХТО в 1919 році спричинив ці тепер військово неможливі до оборони границі Польщі."

Для нас українців, ці тайники великої політики, тепер розкриті є хіба черговою наукою, що НІХТО НАМ НЕ ЗБУДУЄ УКРАЇНИ, КОЛИ МИ САМІ ЇЇ НЕ ЗБУДУЄМО і ніхто з нас не зробить нації, як ми самі нацією не схочемо бути— як це світло поклав нам на заповіт ґеніяльний творчий дух Вячеслава Липинського.

— — —

Знова 3 жовтня, 1939 Льойд Джордж виголосив промову в анґлійськім парляменті, в котрій також порушив для нас цікаві і незвичайні можливости.

Обговорюючи стан, який настав після заняття німцями корінної Польщі а загарбання більшовиками українських земель, Льойд Джордж так з'ясував положення: "Російську часть треба розуміти в зовсім іншім дусі, як частину пана Гітлера і німецького правительства. ЧИ ТА ЧАСТЬ ПОЛЬЩІ, КОТРУ ВОНИ ЗАНЯЛИ, Є ДІЙСНО РОСИЙСЬКА, ТО ЩЕ ТРЕБА НАД ТИМ ПОГОВОРИТИ. ПЕВНО ОДНАК ВОНА НЕ Є ПОЛЬСЬКА!"

Іншими словами.

Льойд Джордж виразно стверджує, що стан, який тепер настав —є

тільки станом переходовим. Російські війська заняли Галицьку Україну, але це ще не значить, що Галичина є російська. Певним є однак, що вона не є польська. А коли вона не є російська і не є польська— то ЯКА ВОНА Є?

Відповідь тільки одна справедлива. Галичина була, є і буде УКРАЇНСЬКА!

Льойд Джордж стикався з нашими політиками підчас і по Світовій Війні. Коли вирішувалася доля Східної Галичини в 1918 і в 1919 роках — він все ставав в обороні українців. Він це тепер згадує і підчеркує. Останні замітки і слова Льойда Джорджа дають оправдану підставу для нас думати— що справа Східної Галичини може стати великим козиром в руках англійського правительства проти більшовиків. О скільки ходить о ту справу у відношенню до Польщі— то справа ця вже є вирішена по обох сторонах— так з німецької, бо німці віддали нашу кров на поталу більшовикам під позором, що це є неполоська а українська земля— як також зі сторони англійської, бо Льойд Джордж виразно стверджує, що та земля є непольська.

Може хтось замітити, що це є думки тільки самого Льойда Джорджа —а не погляд Англії. Але не забуваймо, де вони були сказані, коли і ким. Це говорить бувший премієр Англії, творець і той, що підписував мир у Верзайлі в 1919 році. І ці слова неоспірно дають привід думати, що Галичина зі зміною обставин стане власним господарем в своїй власній державі— **вільна від кождого займанця!**

— — —

Деякі думки, сказані підчас тої промови, варті затями. Ось вони: **"Не треба нам помножувати собі ворогів!** Ми маємо досить, щоби бути в силі і поконати того одного, без додатку другого чи третого. **Уважаймо на це, що робимо,** бо входимо в обставини котрі узалежнюють ціле життя імперії і ціну будучність народу."

За ціль цеї війни Льойд Джордж поклав ясно ці напрямні: **"ПОМОГТИ ВЛАДІ ЗАВЕСТИ ПРАВО, СВОБОДУ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ НА СВІТІ."**

Ось за що іде війна!

А коли право, свобода і справедливість— найкращі ідеали людини, мають запанувати на світі— не тільки в однім краю, але в світі— то й наш український нарід **буде вільним від всіх катів!**

ЩО КАЖЕ ВИНСТОН ЧИРЧИЛ?

Першого жовтня 1939, в річницю першого місяця війни, промовляв через радіо до всіх країв імперії перший льорд воєнної фльоти— Винстон Чирчил.

Він опреділив **ціли війни і стан,** який тепер є.

Ось що він сказав.

Теперішний стан

"Велика Британія і Франція числять разом 85 міліонів і це тільки у корінних землях. Вони з'єднені в своїй справі і переконані про свій обовязок. Націсти, зі всім своїм тиранським насильством, не числять більше. Вони також мають 85 міліонів, але з того найменше 16 міліонів— недавно здобутих чехів, словаків і австрійців — стогнуть під їх кровавим ярмом і треба їх тримати великою силою."

"Ми маємо океани і певність, що закриту велику могучість британської і французької імперії можемо кинути на вагу у вирішальних місцях. За нами свобідно вирішена поміч 20 міліонів британських громадян в самоуправних доміниях Канади, Австралії, Нової Зеляндії і Південної Африки. За нами серце і моральне переконання Індії. Віримо, що нам належить пошана і доброзичливість світа а особливо Злучених Держав."

Підводні кораблі

"Прошу зважити на це, що я не обіцюю. **Мусимо діяти, а не обіцювати.** В дійсності, досі ми дістали 150, 000 тонів дуже пожаданих запасів більше, як нам треба, наколиб не було війни і підводні кораблі не кидали моряків на їхню судьбу по бурливім морі. Це є докладна, наявна подійсність, як вислід першого місяця війни проти націстів."

Що нас жде?

"Можуть зійти на нас великі прикрости на цім острові— з воздуху. Тоді ми зробимо все, що найліпше вміємо, щоби дати про себе добре свідоцтво. Мусимо тямити, що влада на морі дає нам можливість привезти невичерпані богацтва Канади і нового світу. Вони то стануть останнім вирішним чинником в цій грі....

"Правительство видало напрямні, щоби готовитися на війну **найменше на три роки.** Це не значить, що побіда не може прийти скорше. Як скоро вона прийде, залежить від того, як довго пан Гітлєр і його горстка злющих людий, котрих руки брудні від крови і продажности,— як довго вони зможуть тиснути нещасний досвідчений німецький нарід. Від Гітлєра залежало сказати, коли війна пічнеться, але не від нього, ані від його наспідників не залежить тепер сказати, коли вона скінчиться. Війна почалася, коли він захотів— але **вона скінчиться лише тоді, коли ми будемо переконані, що він вже набрав як слід!"**

За що є війна?

"Наш премієр очеркнув ціли війни. Він зробив це так влучно, що годиться заєдно не повтаряти. Ціль війни є: **Визволити Европу** з постійного і поворотного страху перед німецьким наїздом і **уможливити народам Европи зберегти їхню незалежність та волю ности. За це борються тепер** британська й французька нація.

ЩО КАЖЕ ТЕПЕР ГІТЛЄР?

19 вересня 1939 Гітлєр промовив з Данцігу. НБС зі Стейтів і канадійські радієві стації передали прямо з Данцігу цю промову. Хоч війна, а Гітлєр вожд ворогів— то на цім незбито пізнати, що значить свобода, якою ми користуємося в Канаді. Це певно було неможливе, щоби так Сталін або Гітлєр позволив передати промову — приміром, Чемберлейна прямо з Льондону. А тут передали і дуже докладно було все чути.

Подаємо деякі виїмки з тої промови Гітлєра. Він заявив, що Верзальський мир не заспокоїв жадної справи в Европі, але ще утворив много нових. "82 міліони народу хоче жити і буде жити!"—сказав про німецький нарід.

Це все гарно. Але коли Гітлєр думає, що віддавши Галичину більшовикам він "розвязав" питання ліпше, як Верзайль —то ГЛУБОКО милиться. Не тільки що не розвязав, але ще більше замотав і погіршив положення. І наш український нарід також хоче жити— а нас всіх є 45 мілінів душ! Чи ми не маємо права життя! І чи Гітлєр думає, що тільки німецький нарід має право до життя— а більше ніхто?

— — — —

Дальше Гітлєр сказав, що він сумнівається про здоровий розум тих людий, які укладали Верзальський трактат.

Можемо сказати— що також і ще в більшій мірі можна сумніватися про здоровий розум Гітлєра, коли він заключив союз з більшовиками і поділився з ними кровю нашого народу....

— — — — —

Згадавши німецькі землі, які приділено Польщі на основі згаданого миру, сказав: **"Ніхто** з тих земель не хотів належати до Польщі...."

Але чи питав він, або хто чи питав тепер, чи українці хочуть належати до більшеві?

— — — —

Далі сказав: **"Терпеливости не треба брати за слабість."** Так, так — правда! Але це відноситься до кождого, отже також і до Гітлєра.

"Тому мусів настати кінець!" — так, так! Також німецьким і більшовицьким провокаціям ПЕВНО прийде заслужений кінець!

"Хто мріє, що зможе побороти німецьку армію, то за кожду бомбу, яку кинуть на німецьке місто, кинено пять!"

"Бомбу за бомбу! Не тільки одну, але 500 за одну!"

Ось тут видно наяві ПОГАНСЬКЕ СВІТОРОЗУМІННЯ Гітлєра! Він голосить засаду, око за око, зуб за зуб! Від тої засади, хоча вона як принадно виглядає— **сконали давні поганські держави,** всі— одна по другій. Бо засадою життя може бути тільки любов і взаїмна пошана, милосердя і співчуття— а не груба брутальність. Не одно зло поконується злом, але зло належить і можна поконати **тільки добром!** Коли Гітлєр думає одно зло направити ще більшим злом, то вислідом того буде страшна руїна всіх. А в тій руїні першим згинуть самі нацисти, від свого власного зла.

— — — —

"Росія лишиться тим, чим є і Німеччина лишиться тим, чим є."

"Ми зробили між собою найбільшу і найкращу злагоду."

Коли Гітлєр тепер дурить себе і своїх, що більшовицька Росія лишиться тим, чим є— то він сам в то не вірить! Бо ще недавно що казав? Про це прошу прочитати статтю на іншім місці ВН п.з. "Гітлєр лукавить."

Ціль Росії то є всесвітна соціяльна революція — і тому вона, коли має істнувати, як така, що є —не може остатись з боку нацистів тим, чим є — вона буде стреміти і викликувати революцію у свого найблищого сусіда— в Німеччині. Хтось з двох ПЕВНО не лишиться тим, чим є— або Росія, або Німеччина. А знаючи спосіб і тактику більшовиків виходить, що Німеччина якраз не лишиться "тим, чим є."

— — — —

"Польща **ніколи більше** не буде такою, як постановив це Верзальський договір."

"Коли хто хоче навчитися пропаганди, нехай прийдуть до нас вчитися!"

"Будемо так поступати з другими, **як вони з нами!"**

"Колись Німччина була державою одної касти, тепер вона є державою народу."

— — — —

Гітлєр говорив одну годину і 15 хвилин і весь час наші радієві стації передавали його промову. Часами він впадав в гістеричні тони і його голос доходив до скреготу. Часами добирав слів і чутно було, як мучився вишукуючи відповідних фраз.

Цю промову передали також всі канадійські часописі.

На селі.— Шофер переїхав курку. Кинув селянину й хоче заплатити.

—Курка коштує рубля й 6 сотків— каже селянка.

—На що ще тих шість сотків?

—Та курка була сьогодні з яйцем.

ЯК СКІНЧИЛАСЯ ПОЛЬСЬКА ВІЙНА?

Що німці забрали в Галичині? — Які загальні польські втрати? — Що сталося з польським скарбом?— а що на те все говорять поляки в Канаді?

Як подають німецькі звідомлення, німці забрали в Галичині 103,000 полонених, 252 легких гармат, 23 тяжких гармат, 37 панцирників і множество іншого воєнного матеріялу. Так поляки воювали в Галичині....

Після французьких оцінок, поляки втратили 90 полків піхоти, 40 кінноги і 50 артилєрії— разом двоміліонову армію. Польща мала 1,200 гармат, 400 ганків і 1,100 боєвих літаків. З літаків тільки один скваврон дістався на союзні области, 500 втекли до невтральних держав а решта знищено. Німці втратили в Польщі 200 літаків.

Половину польського державного скарбу в золоті, котрий поляки вивезли до Румунії на 64 троках— трицять сім міліонів долярів в золоті— румуни забрали для себе. Пояснили, що їм це належиться за поміч і поживу для польських збігців. Отже казали собі солено заплатити— та це не наша річ. Нас тільки болить одно: Скільки в цім золоті кервавиці нашого бідного народу з Галичини, котрий часто не мав за що навіть соли і сірників купити, а податки мусів платити з останнього?!

Як подають вісти з Отави, **державні польські представники вербують по Канаді охотників.** Ян Павліца, польський ґенеральний конзуль в Канаді, сказав, що тут живе 150,000 поляків, з котрих половина вже натуралізовані громадяни Канади. Так говорить пан конзуль— а його урядники вербують по Канаді охотників. Розуміється до польської армії. Це подано у вістях з Отави, під днем 2 жовтня, 1939.

З КОМУНІСТАМИ ЩЕ ПАНЬКАЮТЬСЯ, ТА НЕ ВСЮДИ....

В Америці, в країні демократичної свободи, ще з більшовиками панькаються до якогось часу і години. Недавно у Вашинґтоні, перед слідчою комісією Дасса, виринула справа шваґра більшовицького премієра Молотова, Сема Карпа. Той Сем Карп замовив в Америці два воєнні кораблі для совітів. Посередником того купна був якийсь Йосиф Далінда. Йому обіцяли торгового $150,000—але на руку дістав тільки $20,500, бо діло не пішло. В Москві щось там не дописало і діло урвалося. Але за те торгове прийшло для Далінди— і то грубе торгове, бо двацять тисяч долярів. Ось так більшовики розкидають буквально грішми для всяких нероздяів і нероблів —а самі останну скіру друть з робітника і селянина.

Шваґер Молотова має в американських банках такі суми— в однім банку $328,000 а в другім $585,000 — мабуть на кождий случай, а покищо за ці гроші ведеться пропаганда, друкують більшовицькі ґазети і платять аґітаторам. Ась так на ділі виглядає більшовизм. Кому обман і дурисвітство про "всесвітний пролетаріят" — а кому сотки тисяч долярів, всяким Семам і Далінадам...

— — — —

Про більшовицькі "рекетс" в Америці зізнавав перед тою самою комісією інший колишній більшовик, др. Давид Дубровський. Він зізнав, що великі гроші черпають більшовики з Америки через свої фільми, а дальше зі спадків наївних і дурних людий, які їм ті записують. І так в 1935 році вислано з Америки до совітів самих спадків на суму пять міліонів долярів. Все те більшовики не дають спадкоємцям, але забирають для себе. Фільми "Амкіно" приносять більшовикам з Америки міліон долярів річно. І так совіти мають правдиві доляри— і потім ці самі доляри висилають до Америки назад, щоби за них друкувати часописі і платити аґітаторам і так розбивати силу народу.

— — — — —

Але Франція кінець кінців взялася до більшовиків гостро. Уряд видав розпорядження про розвязання комуністичної партії у Франції а все її майно сконфіскував.

Нам виглядає, що французи взялися до справи троха пізно. Комуністи мають у Франції богато поспів і сильну орґанізацію. Одним почерком пера, тепер у війні, комунізму не зліквідують— хіба справу роз'ятрять і загострять. На наслідки того здається, не треба буде довго ждати.

ТУРЕЧЧИНА ПО СТОРОНІ АНГЛІЇ

30 вересня 1939 Туреччина і Англія погодилися на договір взаїмної помочі. Одначе договір вимовлює, що Туреччина ніколи не буде мусіла виступати проти Росії. В міжчасі турецький міністер Сукру Саракоґлю перебуває в Москві і там умовляються з москалями про мир. Договір з Туреччиною шахує з одної сторони Італію на Середземнім Морі, а з другої Росію.

Певно, що так.— Де ж ви ходили?

—Стриґтися.

—Як, в урядових годинах?

—Так, хіба волосся не росло також в урядових годинах?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, друкує друкарня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редаґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

КОМУ НА ЗДОРОВЛЯ А КОМУ НА ПОГИБЕЛЬ?

Історія великої світової війни з 1914 р. всім нам відома, бо збулась на очах і за участю людей, які сьогодня тільки в середнім віці свойого життя. Хто слідив сьогодня воєнні операції Німеччини на терені бувшої Польщі а відтак, хто тільки докладніше пригадає собі стару німецьку тактику ці сарської доби відносно Росії, цей мусить признати, що Гітлер богато де-чого з цеї історії навчився.

В місяци грудню 1917 року, німецький ґенерал Гоффман, шеф штабу німецької східної армії заключив з російськими большевиками мир в Берестю Литовськім. На підставі цього мира Росія властиво закінчила свою велику війну. Зараз після цього мира ґенерал Гоффман дуже сильно натискав на німецького цісаря Вільгельма, щоби цей не пішов по лінії бажань ґенерала Людендорфа і не зачав великої офензиви на західнім фронті проти Франції і Анґлії. Ґенерал Гоффман представляв цісареві Вільгельмові, що Німеччина повинна вдоволитися невеликими зисками на сході, і, або запропонувати Аліянтам мир, або держатися оборонної війни на заході.

Послідними часами ми бачимо, що Гітлер точно придержується у своїй тактиці ради, яку дав ґенерал Гофман тому 25 літ назад, з тою тільки ріжницею, що Гітлер з теперішнього договору з большевиками витягнув богато більші користи, як це вдалося Гофманові. Нинішний мир в Берестю Литовськім дає Німеччині: можність відтягнути своє військо зі східного фронту, зиск великого простору землі, сирівці з Росії, з тим, що нині Росія сама буде помагати Німеччині ті сирівці дістати, підчас коли в 1917 р. треба їх було здобувати силою.

Дальше гітлерівсько-большевицький договір дає можність Німеччині виконати на західнім фронті сильний атак, так у воздусі як і на суші. Що більше, Россія готова Німеччині помагати оружною силою, якщоби західні держави не приняли условин мира, подиктованого Гітлером. Якщоби однак Франція і Анґлія приняли предложення Гітлера, тоді Німеччина і Росія дістають вільну руку у відбудові Европи від Рену аж по Чорне Море.

За все те Гітлер заплатив напевно велику ціну. Яку саме ціну, сьогодня тяжко сказати, однак богато з цього чим Гітлер платив Сталінові, це вже доконані факти. Перша рата, 'яку Гітлер заплатив Сталінові, то землі Західної України з її нафтовими богацтвами. Друга рата, якою платить Гітлер Сталінові, це опанування Москвою надбалтійських держав, Естонії, Лавтії, Литви та Фінляндії. Третя рата, здається неминуча: це відновлення давних російських впливів на Балкані і на близькім Сході, про що так завсігди мріяли німецькі політики і провідники.

Що большовики дадуть Німеччині, все те окружене великою тайною Кремліна. Всеж таки деякі познаки большевицької політики виходять вже нині наверх. Перше всього давна нехіть до так званих демократичних держав Анґлії і Франції. Від 1917 року аж до року 1934 російська політика носила на собі виразне вороже пятно відносно Франції і Анґлії, як капіталістичних держав. Особливо ця ворожнеча виступала ясно супроти Анґлії. Причина цьому була в тім, що хоч Франція завсігди інспірувала повоєнні напади на Росію, то провід в цім мали Анґлійці: Анґлійський ґенерал Айронсайд був командантом союзних військ в Архангельську. В. Чирчил був одним з тих, що дуже намагалися заняти Совітську Росію. Від того часу політика одної і другої сторони дуже часто перехрещувалася не тільки в Европі але також в Азії, на далекім Сході.

Від 1934 р. політика большевицька значно змінилася. Під формою так званого "обєднаного фронту" старалися большевики провадити свою політику в згоді з Аліянтами та з підмогою, до недавна ще так зненавидженої, Ліґи Націй.

Найвищий розмах большевицької політики в тім часі, це інтервенція Москви в еспанській революції; кінець того однак для них був дуже не милий, що наглядно виявилося в конференції в Мінхен. На конференції в Мінхен Аліянти збули большевиків холодним піднесенням плечей. До цього дійшла ще й ця обставина, що член анґлійського кабінету Винтертон висказався про російську воєнну силу як про щось дуже маловажного.

Все те знаменито використала німецька пропаґанда. В одному зі своїх журналів опублікували вони статистичні дані що до воєнної сили большевиків, виказуючи, що то є одна з найкращих армій великих держав.

Це було, мабуть, зворотною точкою в найновійшій політиці Сталіна. Подібно, як численними "чистками" позбувався найкращих своїх співробітників, так і тут він тільки терпеливо ждав, коли прийде цей догідний момент, щоби угодою з німцями завдати Аліянтам смертельний удар. Цей момент прийшов, договір німецько-московський є сьогодня довершеним фактом. За тим договором, правдоподібно, криється навіть мілітарна поміч Росії для Німеччини в разі потреби. Союз німецько-російський пішов так далеко, що Гітлер у своїй бесіді в парляменті, дня 6. жовтня ц.р. вже говорив також і в імени Сталіна.

Всеж таки, союз Гітлер-Сталін криє в собі великі небезпеки для Німеччини і для Росії. Після польсько-російської війни 1919—1920, большевики закинули цілковито думку, щоби комунізм поширяти в світі при помочи оружя. Однак з всесвітнього панування комунізму вони не зреклися по нинішний день. По упадку Польщі нині, по 20-ти літах большевицьких змагань, підпали під їх впливи просторі українські та білоруські землі, які до тепер не знали а навіть від серця большевизму ненавиділи. Для всіх інших полудневo-східних земель Европи поширення впливів Москви, це однозначне з поширенням на тих землях комунізму. Коли поглянемо на мапу, побачимо, що впливи Москви не тільки, що заставили Гітлерові дорогу на Схід, але прямо широкою підковою обнимають гітлерівську Німеччину. Большевицька революція має отворену пащу на Захід Европи.

З другої сторони, прямо дивним є, що Гітлер, занявши своїми військами цілу Польщу, віддає половину її земель щиро і добровільно большевицькій Москві. Не думаємо, щоби це було без причини. Ми не знаємо сьогодня, як справи Европи уложаться на будуче. Одно певним є: Большевицька Росія сьогодня поглотила в собі стільки чужого і собі ворожо елементу ріжних народів, що викликати внутрі-

(Продовження на стороні 14)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ЦАР ХРИСТОС

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ XXII., ХРИСТА ЦАРЯ

Евангелія св. Йоана, зач. 59. (стихи 33—37)

Війшов отже знов Пилат о судище і прикликав Ісуса і сказав йому: Чи ти цар Юдейський? Відповів Ісус: Чи сам від себе це говориш, чи інші тобі сказали про мене? Відповів Пилат: Чи я Жидовин? Твій нарід і первосвященики видали тебе мені. Що ти зробив? Відповів Ісус: Моє царство не із сього світа; колиби із сього світа було моє царство, то мої слуги воювалиби щоби не видано мене Юдеям; та тепер моє царство не звідси. Сказав же йому Пилат: Отже ти цар? Відповів Ісус. Ти говориш, що я цар. Я на се прийшов в світ, щоби дати світоцтво правді, кождий, хто від правди, слухає мого голосу.

НАУКА

Дорогі в Христі: Змагання народів до сотворення своєї самостійної держави завсігди було живим в історії людства. Щасливими чулися тоді ці народи, яким вдалося осягнути цю ціль їх праці і їх змагань і противно тужили і жаліли, коли приходилося їм жити в неволі зла і насильства. Однак і тоді поневолені народи не позістають на свойому смутковi. Вони збирають всі свої найкращі сили, усіх одноплеменників-громадян і постійною працею, нераз цілих поколінь, дальше стремлять до здійснення бажань свойого серця. Та чесний, шляхотний нарід у стремлінню збудувати свою власну державу памятає постійно на одну правду: Коли власна держава має бути запорукою щастя і добробуту народу, вона рівнож мусить відповісти певним конечним условинам; вона мусить бути побудована на вічних незмінних правдах самого Сотворителя неба і землі, на волі небесного Царя. Лише тоді держава може сповнити своє високе завдання, лише тоді нарід може тішитися великими успіхами праці цілих своїх поколінь.

До створення такого Божого Царства стремів цілий Старий Завіт. В основу цих стремлінь входили месіянські обітниці, висказувані щораз то ясніше і докладніше виказами пророків. На чолі цього царства має станути МЕСІЯ-ЦАР ХРИСТОС.

Цею надією про Царство Боже на землі жили цілі покоління, сотки і тисячі літ. Вона тягнулася червоною ниткою через цілий Старий Завіт: нею жили старо-завітні патріярхи і пророки, нею жили судді і царі вибраного народу. Ожидання Царства Божого на землі, приняло з часом форму загальної туги, і то не тільки між вибраним народом, але також між тодішними поганськими народами, а то тим більше, що моральний стан тодішнього людства, зачав прибирати застрашаючі розміри руїни і неминучої катастрофи. Ні одна частина людства, навіть вибраний нарід, не був без закиду. Треба було всьо лічити, треба було всьо обновити і то в самому корінні людства свідоме свойого нещастя, тужило а поєднанням з Богом, тужило за приходом Месії-Царя.

І Бог цей прийшов в особі Христа Спасителя. Прийшов таким, як його пророкували пророки, прийшов славним, покірним і могутнім. Прийшов як Цар, якому дана всяка власть на небі і на землі, як Учитель бідних і богатих, низьких та пригноблених. Прийшов і положив сильні основи під будову Царства Божого тут на землі, покликав до цього царства всі народи, поставив тверду і справедливу санкцію на тих, які би відмовилися ід участи в ньому.

Від цього часу проминуло майже 2,000 літ. Під впливом божественної науки Христа Царя, ід впливом його власного приміру життя, людство відзискало своє правдиве обличя і зацвило гарним суспільними чеснотами ,стало учасником щастя і добробуту, не було тоді, як каже св. Ап. Павло ані Скита, ані Грека, ані Римлянина, ані Жида, ані поганина, але всі були дітьми Божими, новим сотворінням у Христі.

Вскорі однак людство зачало знова віддалятися від тих гарних—щасливих—золотих днів свойого життя. Наука Христа Царя зачала припадати порохом забуття, а в наслідок цього в історії людства прийшло до великих упадків, руїни та суспільних напружень. Це бачить Церква Христова, до якої руїни котиться нинішнє людство і як добра мати спішить в поміччю своїй потапаючій дитині. Вона пригадує людям знова цю вічну правду, що коли хочемо уйти нещасної долі, треба нам жити і поступати по приміру Христа Царя, треба нам придержуватися його науки в житю приватному і публичному. Щоби цю вічну правду держави перед нашими очима завсігди і постійно, установляє свято Царя Христа.

І це свято Царя Христа ми святкуємо нині у нашій Українській Католицькій Церкві.

Свято це має передовсім на ціли, щоби Царство Христа Царя привернути не тільки в приватному житю кожного чоловіка, але в житю цілого народа, всього людства. В тому напрямі нема жадної ріжниці між поодиноким чоловіком, родиною а державою. Людська суспільність підлягає Христу не менше як кожний поодинокий чоловік. Він один і одинокий є жерелом приватного і суспільного добра. Свято Христа Царя, це свято суспільне, усіх людей. До Нього повинні стреміти серця одиниць і народів, наука Його повинна станути вказівкою приватного і публичного життя.

Ми сьогодня не будемо застановлятися над тим, як ця справа представляється у інших народів, але як Царство Христа представляється між нашим українським народом.

Коли ми глянемо бачним оком на життя нашого народу, то ледви, чи найдемо де виразні сліди Царства Христового на нашій землі. З нинішним людством, наш народ попав

також під вплив погубних кличів нинішнього світа, а в наслідок цього захитався у самих основах свойого життя. Нинішні події на наших українських землях говорять про це аж надто наглядно. Недуга, на яку боліє наш народ, це передовсім надто глибоке пересякнення нашого життя пустим, світовим духом, що часто під покришкою модерних кличів поступу і культури, нищать найкращі перли українського серця. Цей дух отруї не повстав одного дня серед нашого народу і не все те витвір нашого народу. Це гриб, в більшій части, із чужого поля, що киненний на наш організм ,точить його без пощади і без милосердя Це зараза, що відмовляє Христу права володіння над нашим народом, що відмовляє права Церкві Христовій провадити народ дорогою правди і світла, що ставить її на рівні з іншими ложными віроісповіданями. Що більше між нашим народом найшлися навіть такі, що своєю релігією уважають безбожність та зневагу самого Бога. В таких саме обставинах живе сьогодня цілий наш український народ. На всіх просторах нашої землі прогнано або проганяється Христа з життя приватного і публичного, а місто цього сіється незгоду, що поволи але постійно точить серце і душу нещасного народу.

Які наші завдання сьогодня? Щоби відвернути жахом проймаючу майбутність нашого народа, ми мусимо вертати в нашому приватному і публичному життю до науки Христа Царя, нашого Спасителя, до Його вічних, незмінних правд, до Його приміру життя. До нас, українців католиків Канади витягає наш український народ свої жебручі руки і просить від нас обнови, двигнення, освячення кращої будучности. **Чи ми нині можемо відповісти на це прохання?**

Глядіть отсе. Цар Христос кличе нас до себе. За ким ми можемо краще слідувати як не за Царем царів? Наше серце стремить сьогодня до високих ідеалів. Хтож є тут кращим провідником, що вязнить до себе ваше серце і ваші змагання? Він є нашим ідеалом. Глубиною свойого духа, Він перевищає усіх людських синів. Він понад усіми людьми чистий, могутній ,святий, а при тім скільки любови до нас, скільки глибокого розуміння, скільки співчуття з нашим невідрадним нинішним положенням.

Ми стремимо до високих цілей нашого життя. Поглянимо, як високою ціллю є ціль Христа Царя: обнова людського роду і землі. До чого би наше серце не рвалось, Він вволить нашу волю. Нас провадити, нас берегти від злого, дарувати нам спокій нашого серця ,виховати нас на гідних-характерних громадян нашого народу, на улюблених Божих дітей. Усе те дає нам Цар Христос.

До великих завдань кличе нас Христос. Ціле людство а з ним і наш безталанний народ лежить розбитий, погружений в страшному хаосі безвіря та гріха. З нами і через нас бажає його Цар Христос двигнути. Його Евангеліє, це сама чистота, це сама інтимність чоловіка з Богом, це дійсна блага вістка для людського життя. Христос Цар стоїть сьогодня посеред нас. Як що хочемо бути дітьми Божими, як любимо нашу Батьківщину і наш народ, спішім до Нього, ставаймо під Його прапор. Окличмо Його сьогодня нашим Царем і Царем нашого народу. Возьмім царство Його на наші рамена, слухаймо Його слів святих ,серце наше любові Його посвятім, спочиваймо часто на грудях Його, як ученик Його св. Йоан, голосім відважно Його славу ,тоді настане обнова наша і нашого народу в серці Христа Царя.

Церковний календар, Жовтень, 1939

15, неділя— 20 по С. Киприяна сщм.
16, понеділок — Діонізія Ареоп. сщм.
17, вівторок — Єротея сщм.
18, середа — Харитини мч.
19, четвер — † Томи ап.
20, пятниця — Серія і Вакха мч.
21, субота — Пелягії прп.
22, неділя — 21 по С. † Якова Алф. ап.
23, понеділок — Евлампія і Евлампії мч.
24, вівторок — Филипа ап.
25, середа — Прова і ін. мч.
26, четвер — Карпа і ін. мч.
27, пятниця — Параскевії прп.
28, субота — Автимія прп. і Лукіяна
29, неділя — 22 по С., Христа Царя
30, понеділок — Озії пр. і Андрея Кр.
31, вівторок — † Луки ап.

УСТАВ

15, нед. 20 по Зісл., Покров Матері Божої— л. 3, Литія, єв. воскр. 9, на Сл. Б. ап. 200 і 320, єв. Лук. 30 і 54.

22, нед. 21 по Зісл.— гл. 4, єв. воскр. 10, на Сл. Б. ап. 334 і 131, єв. Ів. 56 і Лук. 51.

29, нед. 22 по Зісл. Празник Христа Царя— гл. 5, Литія, утр. єв. Лук. 95, на Сл. Б. ап. 250 і 251, єв. Ів. 59.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

26 жовтня 1245 наш давний літописець записав таке: "Данило виїхав на празник святого Димитрія, помолився Богу і прибув до Києва. А тоді панував над Києвом Ярослав через свого боярина Дмитра Єйковича. Він прийшов до монастиря архистратига Михаїла, званого видубицьким, скликав всіх монахів і казав ігумену і всім братіям, щоби за нього молилися, що вони й зробили, щоби він дістав ласку від Бога. Так і сталося. Він упав перед образом архистратига Михаїла, вийшов з монастиря до човнів і прочував біду страшну і велику. Він приїхав до Переяслава й тут стрінули його татари. Звідси поїхав до Куремси і бачив, що нема в них добра. З того часу почав ще більше гризтися, бо бачив, що їх опанував діявол. Він бачив їх гидкі і забобонні. чарування й вигадки Чінгісхана, його погані кровопийства і численні чари. Царів, князів і вельмож, що туди приходили, водили круг куща кланятися сонцю, місяцеві і землі, діяволу та їх померпим батькам, дідам і матерям ,що в аді. **Якаж гидка їх ложна віра!** Як він це почув, тяжко зажурився.

"Звідси прибув до Батия над Волгу, щоби йому поклонитися. Приступив Сонгур, чоловік Ярослава і сказав: "Твій брат, Ярослав, кланявся кущеві, то й ти повинен поклонитися."Та він відповів: **"Діявол говорить з твоїх уст.. Бог замкне твої уста і ніхто не почує твого слова."** Якраз в той час позвав його Батий і так Бог виратував його від їх злого біснування і чарів. Він поклонився по їх звичаю та увійшов до шатра. А той сказав: "Даниле! Чому ти вже давно не прийшов? Та й то добре, що ти тепер прийшов. Чи ти пєш чорне молоко, як ми, кобилячий кумис?" А він відповів: "Досі я не пив. Та як прикажеш, буду пити." Той сказав: "Ти вже наш, татарин, пий наш напій!" Він випив, поклонився по їх звичаю, вимовляючи приписані слова і сказав: "Піду поклонитися великій княгині Баракчиновій." Відповів: "Іди!" Пішов і поклонився по звичаю. Батий прислав міру вина і сказав: "Ви не звикли пити молока, то пий вино! **"О, найгірше зло, почесть татарська!"**

Так наш літописець представляє одну з найтяжчих сторінок нашої історії, коли король Данило Галицький мусів їхати в орду поклонитися. І хоча там дали йому вино, наш літописець закінчує словами: "О зліє зла, почесть татарская!"— Гірша від зла є татарська честь! Так відчував біль і сором України в особі свого князя!

Нова орда— з Азії, найшла тепер на Галицьку Землю.

І нове горе— гірше від зла. . . .

* * *

16 жовтня 1648 Богдан Хмельницький почав облогу Львова. Хоча львівські міщани були прихильні козакам, та у Львові стояла польська залога і треба було до часу терпіти. Все таки наші помагали козакам, як і чим могли.

* *

19 жовтня 1918 Українська Національна Рада проголосила на українських землях під Австрією повстання Української Держави.

о. Никола Демків

СВІТЛО

Католицька ідея це всеобіймаюча духом думка. Вона обіймає Бога і світ, небо і землю, душу і тіло, релігію і нарід. Не вистарчає, коли молодь тут і там з уст родичів приймає добре слово. Молодь мусить і хоче жити в світлі. Світло дає нам орієнтаційний ідеал —дає нам відповідь на всі питання життя. Це відповідь має бути непомильна, виключна, єдина та ущасливлююча. Коли поминемо Божий дім, то є тільки одно місце, де живуть у світлі. Тим місцем є католицький дім. Дім, наповнений світлом Христа і відграничений від темряви. Се перше услівя всякого виховання.

ВОЗДУХ

Молодь живе воздухом! Не тільки тим, що їсть і що читає —але також тим, що її окружає і що вона вдихає. Говориться про велику силу преси, фільму і радія. Це випромінюючі і видихуючі органи пануючої культури. Пресу не так читають, фільми не так оглядають, радія не так слухають— як радше вдихують. Людина є тим, чим віддихає. Ми з правила пропали, коли не маємо місця, де ми моглиб 12 годин денно віддихати чисто-католицьким воздухом— вільним від заразків темноти. Цим місцем це є католицький дім.

о. Роман Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. АХІЛЯ ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

Місійна праця була незвичайно тяжка. Щоб обслужити й остерегти віруючих людей перед небезпекою утрати св. віри, їздив він 50, 60 і більше миль волами чи кіньми серед прері й лісів індіянськими дорогами, в літній спеці серед густої хмари комарів, серед лютих зимових морозів у часах, коли треба було в землянках мешкати й терпіти голод і холод з бідними тоді нашими людьми.

Перетомлений довгою й невигідною дорогою приїздив на кольонію й тут у хатині сповідав, відправляв та голосив Боже слово. По відправі хрестив, миропомазузав, вінчав і катехизував старших і молодших дітей. Коли додаморіжні клопоти в організуванні парохій, передусім із записом церквів на законну церковну власть і боротьбу з сектантами, що напосілись на наш нарід, будемо мати слабий образ тяжкої піонірської його праці.

Разом із своїми співбратьми зорганізував о А. Делярий біля 40 українських парохій в округах Йорктону, Канори, й Айтуни. Крім того на прохання Преосв. Н. Будки він працював від листопада 1916 р. до вересня 1919 р. у Комарні, Ман. і його окрузі.

За час 40-літньої місійної праці виявив о. А. Делярий незвичайний організаційний хист. Щоб вратувати український нарід перед загибіллю, утратою св. віри й народности о. А. Делярий доложив усіх з'усиль у Канаді й Римі перед найвищими властями Церкви, щоб виєднати україн. єпископа на Канаду. (Обширніше гляди "Будучність Нації" чч. 2—9. 1938 р., о. Р. Хомяк, ЧНІ.: "Причинки до історії оснування української католицької Дієцезії в Канаді.")

Щоб подбати про релігійний і народній розвій українського народу в Канаді, о. А. Делярий бачив щодо того конечно потрібно достаточного числа ревних і образованих укр. кат. священиків. У тій цілі вложив він много труду й енергії, щоб побільшити число згаданих робітників у Канаді . За ними писав він до Галичини до Впр. о. П. Філяса, протоігумена ЧСВВ. Коли ж тут не міг їх дістати, своїм прикладом і словом взивав своїх співбратів у Бельгії та семинаристів у Канаді, щоб вони з браку укр. кат. священиків прийняли наш східній обряд, вивчились української мови та прийшли з духовною поміччю українському народові в Канаді. Деякі з них пішли за його вказівками та з успіхом працювали й нині дехто з них іще працює між нашим народом.

о. М.Т.П.

БОЖЕ ОБЯВЛЕННЯ

Боже Обявлення це правда, яку Господь Бог дав людям пізнати в надприродний спосіб. Чоловік, лишений сам в собі, ніколи не може сягнути поза границі свого розуму. Господь Бог призначив чоловіка до чогось більшого, чим світ мігби йому дати. В тій цілі Бог зійшов в світ чоловіка і подав нам много правди, котрі належать до надприродного світа. Бог збільшив поле нашого знання, розкрив нам тайну божества, дав нам пізнати свою волю.

Бог відкрив нам много правд, що є понад наше природне пізнання. Ці правди зовемо таїнствами. Бог розкрив нам також многі правди, що самі по собі є в границях людського пізнання.

На жаль стрічаємо людий, котрі перечать можливість Божого Обявлення. Кажуть, що нерозумним є відкривати людям тайни, які понад наше розуміння. Інші знова кажуть, що це проти Божої мудрости відкрити людям тайни вже після сотворення, коли Бог сотворив нас без тих тайн.

Бог сотворив чоловіка з розумом, що може осягнути свою природну ціль. Але Бог поклав для нас не лише природну ціль. Також надприродну. І для осягнення тої цілі дав нам пізнання тайн, що перевищають наше природне пізнання. Це саме називаємо Обявленням.

Бог має безконечний розум і волю. Він може передавати свої правди своїм розумним сотворінням так, як Йому подобається. Отже не можна говорити, що це нерозум обявити людям таїнства. Вправді через первородний гріх розум чоловіка ослаб. Однак чоловік все таки може приняти незмінні Божі правди через Обявлення. І хоч чоловік не все в силі зрозуміти, то Бог може йому передати певні правди.

Є також природне обявлення. Це є пізнання Бога через сотворені річи.

Боже Обявлення це слова Божі до людий і ніхто не може заперечити Богові того права. Бог може подати нам свої правди так, як Йому подобається. Бог може також многі річи задержати перед нашими очима. Він є свобідний і Він все може.

Далі буде.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

21 серпня прибув до Прудентополіс в Бразилії **Преосвященний Іван Бучко**, Апостольський Візитатор нашої Церкви в південній Америці. 27 серпня було вже посвячення тамошньої церкви. Витали Преосвященного кінна бандерія, милю перед містом. Витали перед церквою стариннним нашим звичаєм, хлібом і солею. Преосвященний правив першого дня молебен і взивав до єдности і сталости у вірі, до вірности свому обрядові. В суботу того тижня витали окремим концертом, з такою програмою:

Торжествуйте: (Бортнянський) — хор. Вступне слово: Впр. о. Венедикт Мельник. Тобі, земле моя— хор. Привіт, —декл. уч. Зося Бойко. Вязанка народніх пісень:— хор —Над водами Дніпра:— декл. п. Іван Морський. Крилець (Матюк):— хор. Пісня Богові:— декл. п-на Евдокія Матвійко. Ой зійшла зоря:— хор. Молитва Нації: —декл. п. Ст. Остапів. Exsultate Iusti (Vadiano):— хор. Кінцеве слово:— п. Теофіль Остапів. Многая літа:— хор. INNALZIAM (Папський гимн) —хор.

При кінці Їх. Ексц. забрали слово ,висказуючи свою подяку співакам, декляматорам і прияним гостям. Тим більше, що те, що мене стрінуло тут,— так говорили Їх Ексц., —було для мене милою несподіванкою.

Бразилійська часопись "Праця" подає докладний розклад відвідин наших церков на цілий вересень. Відвідини є кождого дня в іншій церкві, часом дві церкві одного дня. Видно, що там є много наших церков і вже крайній час, щоби надії наших братів там сповнилися і вони дістали свого Епископа Ординарія в Бразилії.

* * *

На Успення все є відпуст в монастирі Сестер Василіянок в **Юніонтавн, Па.**, Цего року прибули тисячі вірних. Самих самоходів було три тисячі, а босів понад сотку. Архієрейську Службу Божу правив Преосвященний Такач в сослуженні 50 священиків. Причащали цілу годину. Співали на переміну два молодечі хори. Настоятелькою монастиря є Сестра Макрина— при монастирі є сад і сиротинець.

1 жовтня було посвячення угольного камені під нову муровану церкву в **Едмонтоні, Альта.**, в сослужені численного Духовенства ства. Обряду посвячення довершив Преосвященний Кир Василій Ладика, ЧСВВ. Парохом церкви є впр. о. Дидик, ЧСВВ.

ПАПА ВЗИВАЄ ДО ЗАСТАНОВИ

2 жовтня ц.р. Папа приняв на послухання членів св. Римської Роти, котра займається правом в Католицькі Церкві і під котрої судовластям є католицькі подружа.

Упадок моральности в нинішнім світі є причиною нещасних подруж. **Папа візвав** молодь, щоби добре застановилися над важністю подружжа і обовязками, заки вступить **у подружий стан.**

На жаль часто буває таке, що не свідомість обовязків— але всякі несумлінні мудрування є причиною подруж. І так женяться, не тому, щоби стати добрими родичами і виховати дітий, що є першою ціллю подружжа— але часто женяться на це, щоби дістати маюток, посаду, впливи, а навіть—щоби дістати державну допомогу. Не диво, що з таких починів потім слідують сумні наслідки і є так богато трагедій....

ЗІҐФРІД і ІЛІЯ МУРОМЕЦЬ

Німці мають на заході так звану лінію Зіґфріда, свого казочного героя з Пісні про Нібелюнґів. В цій Пісні оспівується казочний герой Зіґфрід та його геройські діла. Він виступає в казочнім місті Брабант і здобуває любов Брунгільди. Але так є людя, котрі ненавидять Зіґфріда, а головно ненавидять його Ґунгільда. Зіґфрід поконує смока і купається в його крові. Та кров має дивну силу. Хто в ній скупається, стане непобідимим і незраненним. Але в той мент, коли Зіґфрід купається в крові смока, паде липовий листок на його плече і прилипає якраз в тім місці, де сходяться лопатки. Це одно місце стає раненим і про це не знає ніхто, крім одної Брунгільди. Коли Зіґфрід вибирається на лови, Брунгільда повірює цю тайну свому довіреному Гаґенові, котрий знова любить Ґунгільду і рад зробити для неї все, чого вона зажадає. А Ґунгільда радаб дожити смерти Зіґфріда, бо він не любить її, але Брунгільду. І тому вона тільки й примудує, якби свою суперницю принижити. І якраз Брунгільда звірює тайну в руки найгіршого ворога— Гаґена, котрий для Ґунгільди убиває Зіґфріда під час лови, коли нікого не було близько. Він знав таємне зранене місце і там влучив своєю списою в саме серце Зіґфріда— із заду, підступно. Пісня про Нібелюнґів кінчиться тим:

"Da sagte der grimme Hagen: Die Jagd ist aus!"

"Тоді сказав жорстокий Гаґен,
Лови є скінчені!...."

Таку лінію Зіґфріда збудували тепер німці на своїм західнім фронті і вона має не лише імя казочного героя— але також має своє глибоко зранене місце, в саме серце. Тим місцем є заперечення всьої ідеольоґії націстів через союз з більшовиками. То є то зранене місце, котре доведе до скону всю гітлерівщину— "лови будуть скінчені"....

— — — —

Наша старина знає іншого героя: Ілію Муромця, казочного борця о права народу, котрий також побіджає незвичайні перепони, але котрий не має такого зраненного місця на собі, як Зіґфрід.

Стара наша билина про Ілію так співає:

"Ох ти герой еси, родимий, милий батюшка!
Дай ти мні своє благословеніце!
Я пойду в славний, стольний Київ-град,
помолиться чудотворцам київским,
заложиться за князя Володимира,
послужить єму вірой-правдою,
постоять за віру хрестянскую...."

Ілія Муромець заки вибирається в похід, просить благословення в свого батька. Заки зачинає службу князю, наперед служить Богу — іде помолитися! А потім доперва зачинає службу для князя —але це служба не за гроші, ані за вигоди, ані за почести, тільки "вірою-правдою." Ось ідеал для многих поколінь!

Послужити —але вірою-правдою!
Постояти за віру християнську!
Заложиться, життя своє заложити — за свого князя!
Помолиться!

— — —

І що відповідає батько Ілії?
"Отвічает старий хрестянин Іван Тимофеєвич:
Я на добрия діла тебі благословенє дам,
а на будня діла благословеня ніт!
Поідеш ти путем—дорогою,
не помисли злом і на татарина,
не убей в чистим полі хрестянина!...."

Ось наука батька героєві Ілії.
З тою наукою й нині світ цілий з честю можна перейти— без неї під порогом загинеш. Батько наказує і дає прості, але як глибокі, вірні і незмінні вказівки.

На добрі діла я тобі дам благословенство —на злі, ні!

Подумаймо над тим! Як часто в нас потім було так, що благословили зло — а з того була потім руїна, нещастя і море слів та крови. На злі діла нема і не може бути благословенства!

Поручає батько навіть про татарина не думати зле! Не замислити злого навіть на найтяжчого ворога! Ось давна Україна— геройська, велика, свята, без зрад і обману котрі згладили зі світа Зіґфріда. І в тім бачимо, як о много вище стоїть Ілія від Зіґфріда. Батько навчає Ілію і дає йому глибокі основи моральні на ціле життя. Навіть про найтяжчого ворога не помислити зле —ніколи і нікого не скривдити, навіть, як ніхто не видить і зло може остати безкарним перед людьми. Яка велика чесність тої науки! сила внутрішної правди! Не помислити злом, навіть про татарина.

А Зіґфрід? Він окутаний злобою, підступом, найнищим і необузданими пристрастями— гине через траґічне непорозуміння.

Ось ріжниця двох культур і двох народів, двох рас.

І хтож не бачить, що морально українці стоять вище?!

Ілія Муромець о ціле небо перевищає Зіґфріда—до нинішних днів....

ПОКРОВ МАТЕРИ БОЖОЇ

Матір Божа є наша заступниця— у всіх потребах перед Богом. Через її руки передаються наші молитви, просьби і нарікання. Вона вставляється за нас і виєднує потрібні ласки. Вона наша матір, так як Христос передав її св. Йоанови за матір. "Се мати твоя" — і дальше продовжає св. Письмо: "от того часу взять ю ученик во своя си" — вона також наша матір—але чи ми всі горнемося до неї? Чи ми всі беремо її "во своя си" нашого серця, наших домів, нашого цілого життя?

Матір Боже є захоронниця всіх християн і скора помічниця в турботах. Коли 1672 року турки напали на Теребовлю, тоді наші міщани впали перед чудотворною іконою Матері Божої і молили змилування проти поган. Міщани які турки підложили під мури міста, щоб їх висадити, дістати доступ в середину і вирізати християн— вибухнули скорше, як треба було і замість християн побили турків. Страти були такі тяжкі, що турки чим скорше відступили а тодішний Епископ львівський Йосиф Шумлянський переніс згодом ікону Пречистої до Львова до церкви св. Юра, де вона находиться досі. Нині нова орда підкладає міни— але під ціле наше релігійно-національне життя. І віримо, що нарід там молиться— і прийде час вибуху та заразом кари для поган. Матір Божа побє невірних а захистить свій вірний нарід— амінь!

НЕВДЯЧНИЙ КІНЬ

Хто в воза коней запрягає,
То гречно їх не просить.
Та добрий пан сказав, що вже
Того порядку досить.

І загнуздавши раз коня,
Він став питати в його:
"Чи вас у корінь зарягти,
Чи з боку— і з якого?

"Коштовні віжки почепить,
Чи з простої сирниці?
У голу руку взять батіг,
Чи брати й рукавиці?"

Та мабуть кінь невдячний був,
А то й дурненький може,
Бо на ласкаві ці слова
Він відповів негоже:

"Язик ваш любо так бренить,
Як добрії цимбали,
Але було б мене спитать,
Як ще не загнуздали.

"Я знаю —віжки всі цупкі
Чи з шовку чи з ремеиу;
Батіг усякий дошкуля,
Як вам попався в жменю.

"Тай ще скажу: Як чорт-вістьщо
Я тут возити маю,
То краще б я не запрягавсь
Ні в корінь ані з краю."

Володимир Самійленко

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

РОЗБУДУЙМО НАШЕ ЖИТТЯ В КАНАДІ!

Маємо кілька здобутків всеканадійського значіння. Це:

Лічниці,
Бурса БУК-а в Саскатуні,
Сиротинець в Айтуні,
Школи, колеґія в Йорктоні,

ітд.

Це все треба втримати і забезпечити. Досі велику пайку наших трудів і майна цілком природно ми посвячували в дані для Старого Краю, бо хотіли запомогти бідних, що були в тяжкій борбі о саме існування. Тепер ці можливости минули.

Але є, але остали наші можливости в Канаді, котрі нам всім такі дорогі, про котрі БУК все говорив і взивав їх піддержати. Наша будучність в Канаді має бути краща! Праця для Канади є перша! І тому тепер обовязок нації вимагає, щоби ми **всі наші сили** і старання звернули для наших канадійських справ і тут піддержали нашим грошем і трудом, що маємо.

Треба **конечно сплатити** довг на бурсі БУК-а в Саскатуні.

Треба **помогти Сиротинцеві** Сестер в Айтуні, де є пів сотки наших сиріт—НАШИХ— котрих світлиці ще не всі викінчені, де треба ліжок, треба приладів, треба харчів, треба одіння нашим сиротам! Розважте, що це наші сироти! І весь нарід має обовязок ними займитися! То наша кров і кість!

Сироти голодні, вони хочуть їсти —даймо їм їсти!

Сироти обдерті, треба теплого одягу на зиму— одягнім їх, як власних дітий!

Сироти глядять на нас усіх— чи відвернемо очі, як Каїни?....

Треба **виплатити наші лічниці**, що є під зарядом Сестер в Альберті. Лічниця може кождому здатися і ніхто не знає, де і коли зустріне його нещастя. І хоча вони, ці наші лічниці покищо тільки є в Альберті— а не в Манітобі, або в Саскачевані, але дякувати Богу, що вони взагалі є— що вони наші! Коли виплатимо їх, будемо ставити дальші —а треба їх, дуже їх треба, бодай ще в Саскатуні і у Винипеґу, де кругом наше населення живе збитою пашою.

Це все наше і дійсні здобутки на многі літа— на цілу Канаду.

І тому за поширення і розбудову нашого життя в Канаді!

За сплату довгів наших добродійних і виховних заведень!

За честь і силу народу в Канаді!

Нехай підуть всі збірки в листопаді!

На кождій кольонії, в кождім нашім місті будуть правити Отці Духовні Богослуження, будуть академії, тут і там концерти, виклади, сходини — а бодай скромна збірка. Коли ці збірки прийдуть зі всіх сторін нашої Канади —їх буває бодай кілька соток. Часом може й кілька тисяч. Всі ці гроші треба обернути на розбудову наших релігійно-народних заведень в Канаді! Всі ці збірки треба прислати, як минулими роками, до Епископської Канцелярії у Винипеґу, 288 Scotia St., а Преосвященний в порозумінні зі своїми дорадниками розділить зібрані фонди згідно з найбільше пекучими потребами в Канаді і все тоді оголоситься, так щоби кождий знав, на що і скільки пішло гроша. Поодинокі громади самі можуть зазначити, нащо висилають гроші, на яку ціль. Але всі громади і чільні одиниці повинні вислати щось— зібрати щось на нашу силу і розбудову в Канаді!

Всі до праці! Розбудуймо наше життя в Канаді! Най живе щедрість і добре серце!

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а

Дня 23 січня 1939 гостили в нашій парохії о. Михайло Горошко і о. Ан. Фик. о. Горошко дав добрий відчит і ціла парохія була дуже задоволена. А головно слухала молодь, тут зроджена. Дня 28 серпня було в нашій церкві Богослуження. Зараз по Богослуженню були збори в справі заснования відділу БУК-а, в нашім Народнім Домі. Вписалося тринацять членів і всі заплатили повну вкладку. Кождому прошу вислати від жовтня наш часопис, БН.

Заряд вибрано в цім складі:

Голова— Гиргій Романів
Заступник— Петро Щепанський
Діловий писар— Стефан Романів
Скарбовий писар— Василь Щепанський
Скарбник— Йоан Грицак
Провірники— Йоан Качмар і Йоан Дусик.

ЗАМІТКА: Новий наш відділ дістає чергове число 76 і так прошу писати і зазначувати у всіх письмах відділу. Відділ діє в Кендіях, Саск. Віримо, що праця відділу вкоротці оправдає себе і зробить богато добра для цілої околиці. Відрадним і похвальним є те, що члени відразу зложили свої вкладки— а не лише "обіцяли". Тим вони засвідчили свою повагу та щирість, з якою беруться до праці. Бажаємо найкращих успіхів, нехай Бог благословить!

Скарбовий звіт БУК-а, Вересень, 1939

ПРИХІД —

о. Семчук з продажі	2.25
о. Колодій і Катерина Костельна	2.00
Збірка між Отцями в Сейнт Норберт, Ман., збирав всеч о. Сербетник	10.00
о. Колодій і о. М. Сирник	2.00
о. Шпитковський і о. Колцун	2.00
о. др. Кушнір	4.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск. і А. Щербань	1.90
Дві відзнаки	.50
о. Криворучка з продажі	1.00
о. Семчук з продажі	2.15
Разом	$27.80

— РОЗХІД

Два мети	1.19
Друк БН ч. 17	30.60
Розсилка	3.25
Відзнаки	4.00
Друк БН ч. 18	30.60
Розсилка	3.25
Мети	2.15
Адміністрація	20.00
Разом	$95.04

Дм. Кобринський,
гол. скарбник.

Максим Рильський

КОНІ

Води напившися з ясного жерела
вертаються вони під поклики пастуші
і хитро щуляться у перволіткiв уші..
Хвилина — і табун мов буря понесла.

А вечір глибшає. Рожево-синя мла
оповиває степ, людські голубить душі,
і хмарки плямами розбризканої туші
стають на обрії, подібному до сена.

І от, натомлені, притихлою ходою
вони вертаються. Лиш кілька стригунців
не хочуть ні вівса, ні сну -ві супокою.

Старого пастуха бере і сміх, і гнів:
Ну, сказано— малі! Усеб то їм брикати!..
А леґіт пестить їх, немов ласкава мати.

В громаді

—Ой, куме, так нас ті писарі й писарчуки здирають! Може би внести на них скаргу, то дадуть нам других.

—Ей, куме, дайте спокій! Не знаєте байки про того коня, що його їли комахи, а другий кінь хотів зігнати їх з нього. Тоді той каже: Дай спокій, ці вже нассалися, то не так докучають, а як прийдуть другі, голодні, то домучать мене.

ЯК АМЕРИКАНЦІ В ЕВРОПІ РОЗУМІЮТЬ ВІЙНУ?

Коли президент Рузвелт поручає і взиває, щоби конгрес позволив продавати зброю за готівку і на власне ризико купуючого для Европи— тоді американці втікають з Европи, як тільки можуть.

Всі американські кораблі повні втікачів з Европи. Останніми часами прибуло їх назад 20,000 осіб. А ще 10,000 тілки чекає на можливість, щоби втечи з Европи.

15 вересня відїзджав з Англії корабель "Вошингтон." Один американський турист з Мемфис, Тен., так спішився, що за всяку ціну хотів відїхати тим кораблем. Наперед замовив місце на кораблі і гнав чим скорше, щоби на час прибути. Рознощик поміг йому занести клунки.

Тоді, вже на кораблі, американець Лю Бакмен відітхнув, витягнув десять шилінгів і дав за поміч.

—Хочеш ще самохід, можеш його взяти!"— додав Бакмен.

Ось так амерканець покидав гостинну Европу, що навіть вирікся самоходу, коби тільки чимскорше відїхати до Америки. Дивним виглядає, коли інший американець і до того президент поручає тій самій Европі продаж зброї на війну. Можеби так поїхав на поле бою?

ПІВДЕННА АФРИКА НЕ ПІШЛЕ ВІЙСЬКА ДО ЕВРОПИ

Ґенерал Аєн Сматс, премієр південної Африки заявив, що Південно Африканський Союз не вишле своїх військ на поле бою до Европи. Він сказав: "Наша роля обмежується охороною і обороною Союзу та його добра, а також південно західної Африки.... Однак ніхто негоден сказати, куди війна пошириться і може прийти та година, що Союз буде змушений вжити всіх своїх засобів для охорони своєї землі."

ЗА ЩО НІМЦІ СУДЯТЬ НА СМЕРТЬ?

У Ваймарі, Німеччина, засудили тепер 71 літного хлібороба Роберта Гляйма на смерть за то, що сам підпалив свою стодолу. За причину подав, що він надто працював і це було для нього забогато.

На те суддя сказав, що коли хто в часі воєнним, коли брак поживи, підпалює стодолу —то не варта жити. І засудив на смерть....

Отакі є наслідки війни.

НАШ ФЕЙЛЄТОН

ЛИС МИКИТА

Актуальна перерібка Мамая, з галицького Комаря

Пісня друга— продовження.

На землі там, близь города,
там Манджурії колода
то й почав з кінця вже гнати
здоровенний в щілку клин.
бовваніла. Сонця син
хтів повздовж її лупати,

З на дві пяди вже отверта
щіль була. Колода вперта
про тото не трісла ще.
Лиш від клина заскрипіла,
ніби зуби заціпила,
проприпівши: "Ов, пече!"

"Вуйку!"— шепче Лис Микита, —
ось Манджурія відкрита,
ти пощупай лиш під бік!
Хоч крива вона й сіра,
лебенсравму тут не міра,
Ніппон взяв її торік.

"Лізь туди лиш без обави,
Ніппон має інші справи,
тож нічого ти не бійсь!
Починай же в імя Боже,
я постою на сторожі....
Ну, лиш сміло туди лізь!"

"Ох, спасибі ти небоже! —
рік Бурмило,— Стій, щоб може
не надліз який злий дух!
Ох, вже лебенсравм той чую!
Хвильку попантруй малую,
на до рук оцей обух!"

І за цим Медвідь Бурмило
лаби, голову й карчило
в ту широку щіль запхав.

Лис тимчасом трах обухом,
клин з колоди вибив духом
і Бурмила дуб спіймав.

!!У!— сказав дуб— є ще сила!"
Гей, як вхопить він Бурмила,
затріщала голова.
"Вуйку!— крикнув Лис Микита,
"Правда, шпарка знаменита,
лиш порайся бо раз, два!"

А Медведя заціпило!
Стогне, сапа наш Бурмило
та Манджурія тримає....
Шарпнув вуйко зо три рази,
затріщали лоба вязи,
але вирвати —дарма!

"Вуйку!— каже Лис— як чую,
лебенсравм вам той смакує,
та мабуть вас муха тне.
Тож здорові заживайте,
в лебенсравмі міру майте,
бо ще пупом потече."

Лис на кпи його діймає:
"Бач, як вуйко наш співає!
Вуйку, що за нота це?
Вуйку, вуйку, будьте тихо!
Видно світло, буде лихо!
Ось Ніппона біс несе!"

Прибіг Ніппон, притлядаєсь:
Це Бурмило борикаєсь!
Репет піднімає він.
"Гей, Медвідь великий, бурий,
ось зловився у Манджурії!
Гей, Медведя бить біжім!"

Як прискочать до Медведя,
як ударить з пересердя!
Ще з гаївці в нього— бах!
Той бє зверха з европляну,
неодну завдавши рану,
вуйка збили там на прах....

Біль додав Бурмилу сили:
Як не шарпне! Боже милий!
Шкіру всю з чола зірвав!
Ще раз шарпнув —вирвав лапи,
але шкіру й кігті- дряпи
дуб немов своє завбрав.

"Вирвавсь! Вирвавсь!" закричали
люди, в розтіч поскакали,
а Бурмило трух-трух-трух!
Аж в Сибір утік борзенько,
ляг і стогне там тяженько,
мовби з нього перло дух.

Аж тут суне Лис Микита.
"Ну, вуйцуню —мовить— сита
і вдоволена душа?
Я з такого лебенсравму
ось таку гостинну славну
справлю вам хочби й щодня!"

"Е, що бачу! На нараду,
чи на прохід, на нараду,
шапку цю убрали ви?
А червоні рукавиці
для якої то річниці,
чи нагоди натягли?"

(Докінчення буде).

НА НАШІЙ СЛАВНІЙ УКРАЇНІ

ЛЮДИЙ У ЯРМА ЗАПРЯГЛИ НІМЦІ Й БІЛЬШОВИКИ ЛУКАВІ

Десь там коло Берестя Литовського зійшлися разом—німці і більшовики. На образку бачимо одних і других. Німці здорові і рослі хлопи, як мур —більшовики запалі, хирляві, покручі. Одні і другі прийшли поділитися кровю нашого народу — одні і другі грабіжники та злодії чужого добра. Прийде той час, коли український нарід одним і другим скаже: Геть, вон!

З Галичини нема жадних вісток, а то що приходить таке скупе і неймовірне, що тяжко приняти за неоспірне. Певним є, що наші тепер страшно терплять. Вісти кажуть, що більшовики стали стріляти поголовно українську інтеліґенцію та інтеліґентний провід. Через радіо з Москви заповіли в Галичині вибори. Посли мають узаконодатнити поділ панських дібр. Але що буде, коли за рік-два станутъ забирати землю нашим селянам а опірних вивозити на Соловки?! Забездучно НІДЕ на світі нічого путнього нема— хіба в злодіїв. Таку політику зачали тепер в Галичині більшовики і вона довго не може тревати! Час порахунку з катами близький!

ЯК КАНЬОВСЬКИЙ ПРОБУВАВ ДІДІВ

(Народня сміховинка)

Раз пан Каньовський побачив на відпусті багато дідів і казав закликати їх до себе. Бачить, що є між ними старі й молоді, хорі, каліки й здорові, подумав собі: Чекай, я вас випробую. Казав слугам викопати на вигоні рів сяжень широкий і сяжень глибокий, а потім мовив дідам:

—Слухайте, діди! Мусите всі оден за одним скакати через цей рів. А памятайте собі: Хто перескочить, дістане дуката, а хто впаде до рова, дістане двацять пять буків.

То вже кождий дід силується, як може. Ну, певно, котрі були слабі, каліки ті попадали до рова, а котрі були здорові неробі ті поперескакували. То Каньовський тим, що попадали дав по дукатові:

—Ви,— каже —видно, що слабі, не годні й робити.

А до тих, що поперескакували, й каже:

—А ви, драбуги, неробі, дармоїди, скакати годні, робити ні? Хлопці, дайте їм по двацять і пять канчуків, а потім беріть їх до ціпа і возів, нехай роблять!

Що люди думають?

Шкода, що забудьковатости не продають на ґальони в якій аптиці. Дуже на тім заробилиб.

М. Гербанден.

* * *

Панувати над собою, це найкраща імперія, яку можна придумати. А знова бути підданим своїх пристрастий, це найгірша неволя.

Дрекселіюс.

* * *

Коли хто сміє домагатися послуху для зарядженъ і законів, які противні Божій волі, тоді він надуживає своєї власти.

Преосв. граф Ґаллен

* * *

Нема нічого маловартного— нічого!

Кольридж.

В НАШІЙ КАНАДІ.

ВОРОЖІ ЧУЖИНЦІ В ТАБОРАХ

Всі ворожі чужинці мусять зголоситися в найблищій станиці Королівської Кінної Поліції. Ці, котрі були напасні і ширили злі настрої, арештовані і перебувають в таборах, таких таборів досі є три— один в Квебеку, один в Онтеріо і один в Альберті. Досі арештовано яких 300 ворожих чужинців— з того в Манітобі арештовано 21. Майном арештованих займається західна Трост Компанія. На чолі апеляційного суду для тих, що в таборах, є суддя Ф. Л. Смайлі з Отави.

ЯК ВИГЛЯДАЄ КАНАДІЙСЬКА ДИВІЗІЯ?

Дост. Роджерс, міністер війни, заявив, що перша канадійська дивізія, яка відійде до Европи— буде складатися з полку кінноти, 12 батерий польових гармат, полку протитанкових гармат, девять баталіонів піхоти, трох баталіонів скорострілів, трох сотень сиґналізації, сотні стрілен, сотні довозу, трох полевих лічниць, почтового відділу і робітничого відділу— крім інших помічних частин. Службу наглядчу будуть повнити члени Королівської Кінної Поліції.

В КВЕБЕКУ ВИБОРИ

Правительство премієра Дюплессі заповіло провінціональні вибори на 25 жовтня, 1939. З того приводу виринули на верх політичні пристрасти. За що ідуть вибори, наші читачі будуть мати нагоду довідатися з поданих частин промов, які тепер виголошено в Квебеку. Треба мати на увазі, що Квебек є католицький і французький в подавляючій більшості. Від становища Квебеку буде у великій мірі залежати також уложення дальших відносин в нашій домінії. Католицькі французи були проти війни і з тим не крилися. На сторінках великої католицької часописі "Лаксіон Католік" ці переконання були отверто і ясно підчеркнені неодин раз. Колиж в Отаві говорено про побір рекрута в Канаді, тоді міністер справедливости, **дост. Ляпойнт** сказав ці слова: **"Цілий Квебек** —говорю тут зі свідомістю повної відповідальности і важности моїх слів— **ніколи не погодиться на примусову службу або бранку поза Канадою.** Я скажу ще більше. Коли говорю, цілий Квебек, то значить, що і я з тим годжуся. Мої товариші міністри з Квебеку уповажнили мене сказати тут що ми ніколи не погодимося на бранку і ніколи не станемо членами правительства ані не будемо піддержувати таке правительство, що буде змагати до заведення бранки. Чи це ясно? Коли це приняте, то ми віддаємо всі наші услуги і найкращі старання для успіху справи, котра всім нам лежить на серці."

Однак мимо всього і тих запевнень, премієр Дуплессі уважав за відповідне зарядити вибори і то два роки перед часом.

Тоді з Отави заряджено, що жадна канадійська радієва стація не може передати політичних промов з політичного мітинґу.

Премієр Дуплессі почав свою виборчу кампанію у власній виборчій окрузі Трі Риверс, Кв. 4 жовтня. Численні присутні повитали його французьким: "Vive Maurice!" За гасло виборче він подав: **За кооперацію! Проти асиміляції!**

В подробицях сказав ось що: "Це борба за народні права. Це борба за життя канадійських французів та їх буття. Нам не треба опіки Отави. Нам не треба тиранії."

Далі закинув Отаві, що не помагає Квебекові залагодити справу безробіття, за те видає $165 міліонів на війну.

"Коли ходить о справу війни, я не ховаюся з тим, що думаю. Пан Ляпойнт обіцює і говорить, що не буде побору. Я все є проти побору. Я все за тим, щоби наші гроші ужити на розбудову нашого краю а в особенности Квебеку."

"Історія свідчить, що Квебек беззастережено є льояльний, але льояльність починається в першій мірі від себе самого."

"Пан Ляпойнт каже, що голос на Дуплессі то є голос проти нього. Це правда. Голос на Ляпойнта є голосом за участю, винародволення і централізацією. Голос на Дуплессі є голосом за самоуправою проти побору."

"Думаю, що Квебек має право висказати свої думки підчас війни так само, як підчас миру."

Далі критикував Отаву за заборону надавати політичні промови тоді, коли комуністичні часописі свобідно роздаються в Квебеку і по цілій Канаді.

"Пан Ляпойнт дозволяє комуністичним часописям виходити, але премієр Квебеку не має навіть тих прав, котрі признано комуністам."

"Пан Кінґ і пан Ляпойнт сказали, що Гітлер це бандит. Міліони гроша ухвалено на його поборення. Але через канадійське радіо передають його мітинґи і його промови. Однак мітинґи і промови премієра Квебеку невільно передавати."

"Я ніколи не поклонюся перед німецькими Гітлерами так само, як я ніколи не склонюся перед канадійськими Гітлерами. Пан Ляпойнт взиває, щоби боротися з тиранією, але сам заводить тиранію в Квебеку."

Далі заявив, що провінціональна самоуправа Квебеку є в небезпеці.

"Без самоуправи настануть змішання і винародовлення. Душею Квебеку є самоуправа і невільно її відбирати."

"В той день, коли ми втратимо нашу самоуправу, на волоску будуть наші виховні та релігійні права."

"Центральні власти завзялися виголодити Квебек, щоби тим скорше сцентралізувати адміністрацію. Однак Отава ніколи не зцентралізує Квебеку."

Кличі, які він подав, це: Проти побору— за розбудову і перебудову, ніколи за руїну!

— — — —

Поль Гуен, 41 літний адвокат і провідник партії Ляксіон Ліберал Насіонал ще гостріше представив справу, чому Квебек пішов якраз тепер до виборів. Ось його слова: "Але тепер, коли війну вже виповіджено і нам ніяк вже відступати та заключати окремий мир, одинокою можливістю, що остала для нас, це обмежити наслідки при помочі законних середників так далеко, як це тільки можливо. Отже, коли я говорю, що ми тепер тримаємося федеральної нитки а опісля її пірвемо, колиб вона стала надто небезпечною для наших цінних і неспірних прав, я хочу тим сказати, що коли ми побідимо в Квебеку а Отава схотілаб тоді на воєнні видатки видати більше, як на це позваляють наші засоби— тоді ми заступимо дорогу."

"Також хочу сказати, що колиб Отава, при помочі якогонебудь правительства схотіла завести в Квебеку побір рекрутів, тоді ми уважалиб це за погрозу проти наших непорушних прав і тоді ми відкинулиб, згідно з однодушною волею нашого народу, невиносимий тягар договору з 1867."

— — — —

Премієр Канади проголосив неділю, 8 жовтня 1939 як день **всенаціональної молитви** за справу Канади, котру примушено взяти за зброю в обороні прав і свободи, які наїздник брутально нарушив і напав.

———o———

Правдива напрямна в торговлі є так працювати і трудитися в справах других, як вони самі там звикли трудитися.

———o———

- СВІТОВА ВИСТАВА В НЮ ЙОРКУ -

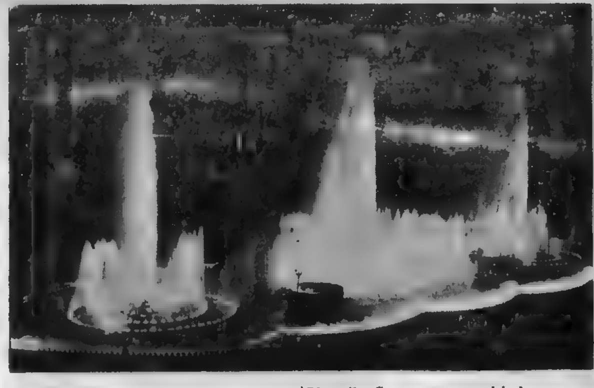

о. Степан Семчук

2. Дива Вистави

Електричний вюн— це живе сотворіння, не якась машина. Живе сотворіння, щиба, вюн— що живе в ріках середущої і південної Америки, де води горячі. Риба довга на шість стіп, сподом темно бурачкова крапована — верхом сіра цяткована темно. Голова плеската, пащека велика. Вюн що пів години творить сам в собі електричну струю і то так сильно, що вистає порушувати електричний маленький поїзд, вправити в рух машини, урухомити радія. Доглядач рукою, що в ґумовій рукавиці торкає вюна. Він вдаряє собою і виділює електричну струю, котру доглядач залучує готовим проводом до певної машини. Ви стоїте як вкопані. Ось дива Божі. Сама риба, у звичайній воді, витворює в собі смертоносну силу— електрику, при помочі котрої бороняться і нападає других. Які незміримі дива Твої, Господи! Але так між нами говорячи— я не хотівби бути в скірі того пливака, що пливе по ріках південної Америки, де такі дивні риби хлюпощуться.

Панда— це тибетанський живий медвідь, рідкість. Той, що є на виставі, важить щось 245 фунтів, великий, округлий і лагідний та смішний мов дитина. Цілий білий, як молоко, волос мягкий, пухатий. Тільки очка, лаби— широкі, лапасті— і кінчик носика чорні аж лищать. Дуже смішне звіря а до того таке лагідне, аж диво. Перевертається, підкидує мячем, сідає на задні лапи а передні закладає, наче змучена дитина і здається дрімає, щоби одної хвильки знова злізти неґрабно, бо великий і округлий, та вивертати кізли. Ці медведі є рідкістю і китайська влада заборонила їх вивозити. Ці сотворіння дійсно милі і гарні— нешкідливі і лагідні.

Водопад Вікторії —відтворений в павільонії південної Африки. Цей водопад відкрив Лівінґстон і назвав в честь королевої Вікторії. Серед диких пралісів і нущ, вода переваюється розворами серед скал і червоних вивертів на довжині одної милі і чверть. На Виставі відтворено докладно це все. Входите, зміняються поволі світла, тисячі ґальонів води переваюється через штучні скали і праліси. Вода розбивається в бризьки— в мрячку, а на дворі жар. Чуєте захоплення і полекшу. Стоїте, очаровані прямо Божим дивом, який ріку Замбезі зробив славну на цілий світ. Це найбільший водопад світа. Двічі і пів раза більший від Ніяґари. А як виглядає Ніяґара, сама— не відтворена, але правдива, дійсна— про це напишу слідуючим разом.

На все можемо сказати тільки одно: Дивні діла Твої, Господи, і **прекрасні!**

НАШЕ ЗАВДАННЯ— ВИТРЕВАТИ!

(З "Vancouver Sun")

Перші враження минули. Тепер треба спокійно усісти і запитати самих себе, що ця війна значить для наших домів, для нашого життя і для життя наших дітий?

Більша частина з нас негодна піти на війну і можливо навіть ніколи не почує, як стріляють. Однак ми знаємо, що війну виграє головно невійськове населення, бо воно витворює засоби, воно творить економічну силу, котра вкінці рішає в нашім світі.

Нема чого дурити самих себе про цю війну. Прийдуть може дуже тяжкі дні. Будуть дні побід, але будуть дні розбиття, так як все було. Для деяких прийде траґедія, для всіх буде сум. Але життя піде своїм ходом, так як все передтим, і можливо навіть оживиться промисл та настануть кращі торговельні часи, як це було перед 1929 роком— коли тільки воєнний промисл піде цілим розгаром. В Канаді нема чого боятися, ані заховувати засоби.

Нині в Европі бомбардують міста, діти і жінки лежать покалічені, але ніде нарід не заломлюється. Він терпить. Тут ми є безпечні, бо живем в однім з найкращих місць на світі. Тут, після слів президента Рузвелта в 1933 р.— ми не потребуємо нічого боятися, крім боязни. Страх є тим, що відгоняє людий тепер від праці. Страх тамує промисл. Страх викидає наших людий з праці. Страх годен підкопати всі наші воєнні старання.

Патріоти заплатять свої податки і дадуть на воєнні цілі, коли їх о це попросять. А в міжчасі кождий патріот повинен зробити найкраще, що годен для свого краю і своєї справи. Це він зробить тоді, коли буде дальше вести правильний лад свого життя, як досі, коли буде дальше орудувати своїми грішми, коли сам буде працювати і другим дасть нагоду праці.

Ще не минула війна нервів. Тільки певні нерви можуть її відтепер здобути.

ПРИЗНАЧЕННЯ — або що кому судилося!

Доглес Фредрик Пайл мав 49 літ життя і був машиністом в Анґлії.

Оноді побачив, що напротив його поїзду їхав зі шаленою скорістю електричний поїзд на тих самих шинах. Цілою силою загальмував свій поїзд і щоби ратувати життя вискочив з машини на найблищі шини. В цій самій майже хвилині переїхав його електричний поїзд, що вправді їхав по його шинах перед хвилею, але недалеко перейшов на слідуючий тор і тепер убив чоловіка, що утікав якраз перед смертю.

— — — —

ТомМекДермот недавно оженився в Неваді. Він проспектор. Недалеко Ляс Ведас в Неваді найшов полишену копальню, винаймив її і став копати. Докопався яких сто стіп в глибину і натрафив на жилу в скалі. Налупавши скали, він, жена і чотирпрлітна донечка пішли до Шикаґо, щоби там перевірити скалу, яка її вартість. Останніх 150 миль вони дійшли тільки з ласки людий, котрі підвозили їх по дорозі. Коли прийшли до Шикаґа, не мали вже зломаного цента. Том зайшов до готелю —але не мав гроший. За кімнату давав кусник скали— але з готелі відмовили. Потім доперва переконалися, той кусник був варта цілих $50.

Спали в парку. За подушки були для них куснї скал, котрі принесли на плечах в мішках. Найшов їх полісмен і змилосердився над ними. Зарядили збірку на них. А скали віддали на провірення компанії. З компанії скоро прийшла відповідь: Скали виказують велику долю щирого золота— ціла їх копальня варта $200,000.

Якжеж тоді завстидався власник готелю, що не хотів переночувати Тома з родиною?! Якжеж зрадів Том, його молода жена Люцилля та їх донечка?! Щастя дігнало їх вже в останній хвилині. Доля усміхнулася до них в найбільшій потребі. З того наука: Ніколи не треба тратити надії.... Ніколи!

о. КАГЛИНОВІ ЗАБОРОНЯЮТЬ ГОВОРИТИ ЧЕРЕЗ РАДІО

о. Каглин отверто і рішучо став проти війни і проти старань президента Рузвелта, щоби усунути закон про невтральність Америки та заборону вивозу зброї. Промов о. Каглина слухають міліони і вплив їх великий.

Тепер радієві магнати в Америці, а іменно 437 власників радієвих стацій, або 92% всіх тих, що мають радієві надавчі стації, спільно виповіли о. Каглинові години і відмовилися дальше винаймати. о. Каглин має контракти ще на тиждень-два а потім вже не дістане ніде можливости говорити через радіо.

Ось так для кождого є свобода на папері в Америці— для о. Каглина нема. Тим однак американські богачі певно о. Каглина не знищать. Слава о. Каглина буде ще більша!

ВОЄННІ ДИВА....

Прийшов охотник голоситися до війська. Але має тільки одно око.

Лікар каже, що нездібний.

—Слухай!— відрізав охотник— льорд Нелсон був найкращим вояком, якого коли ми мали, а він мав тільки одно око!

Таке сталося у Виндзор, Онт.— а охотник називається Енді Старк.

Місто Петиґо лежить на границі між Ірляндією а північною частиною, котра має окреме правительство. Ірляндія заявила свою невтральність у війні— північна часть з Анґлією виповіла Німеччині війну.

Тепер там так. Частина міста, що в Ірляндії в ночі світить, на вулицях ясно. Та знова частина, що в північній часті затримує в ночі повну темноту— не світять. І так мешканці одного і того самого міста мають подвійні переживання.

ЩО БІЛЬШОВИКИ ПРИНЕСЛИ В ГАЛИЧИНУ?

Кореспондент нюйоркського Таймса подає що тамошній большевицький урядовий денник Известія чваниться у статті "Братня поміч," яку то поміч Москва принесла Західній Україні.

Отже Москва післала для Західної України 14,000 пачок найдешевшого тютюну, 10,000 скриньок сірників, і 15,000 тон нафти, а також 10,000 тон соли.

Всього того, каже ґазета, бракувало там від 3 місяців.

Часопис згадує про таку історію: Один мужик в Західній Україні приніс жита щоб купити малу пачку соли, але йому за збіжжя дали так багато рублів що він купив стільки соли, що він ніколи не бачив у житті.

Ці історії виглядають доволі смішні, бо наприклад що значить 10,000 скриньок сірників для 8,000,000 населення! Це вистарчить для одного повіту!

Тому кореспондент Таймса від себе пише, що Москва хвалиться тим, що посилає до Західної України, а не згадує про те, що оповідають салдати які вертаються із Західної України.

А оповідають вони, каже кореспондент, таке:

В Західній Україні можна дешево купити крам у приватних торґівлях, а якість їх майже невідома в Совєтськім Союзі. Багато там ткацьких виробів, а черевики коштують 15 рублів, коли в Совєтськім Союзі коштують 60 рублів.

—Але не повірите— казав один салдат— в Західній Україні люди ніколи не стоять довгими чергами під склепами....

др. Дейфо

СПОЧИНОК ДІТЕЙ

Много разів я помітив, що родичі не дбають належно про те, щоби діти мали спочинок, який їм належиться.

Мабуть всі знають, що маленька дитина потребує богато спочинку. Коли вона не хора, або їй щось бракує, то вона без найменшого клопоту сама собі найде спосіб заспокоїти то домагання. Однак коли дитина підростає і в слід за тим бавиться з другими дітьми ,то та забава так забирає дитячу увагу, що забуває на спочинок і коли родичі того не допильнують, тоді дитина на тім терпить.

Новонароджена дитина спить денно яких 22 годині і не треба зовсім її до того заохочувати. Коли дитина росте ,не хоче вже так богато спати. До шість місяців дитина на практиці спить все, хіба тоді не спить, коли її кормлять. По шість місяцях вона будиться і лежить в колисці. Так бавиться годину або дві і знова спить.

Це якраз час, щоби матір управильнила свої дитини. В першій мірі матір повинна усталити час, коли дитина має будитися. Тоді легко привчити дитини, щоби будилася рано, або пополудні, коли це найкраще для матері.

Много материй волить, щоби їх діти будилися рано. Коли дитина збудиться, тоді матір якийсь час пробуде з дитиною — не весь час, але якийсь час. Краще для дитини, щоби вона навикла сама задовольнитися якимсь часом без матері.

Коли матір хоче, щоби дитина будилася рано, тоді мусить бути готова лишити дитину спати все пополудне. Хочу підчеркнути це: Не можна будити тоді дитини, хоч не знать хто прийшовби. Часто однак матір не допускує і будить дитину, бо хтось там прийшов і хоче бачити дитину та в нею побавитися. Це дуже небезпечно так робити.

Звичайно ранок, це найкращий час, щоби збудити дитину. Матір тоді занята в хаті і час від часу вона може глянути, що є з дитиною. Ба що більше ,коли хто хоче бачити дитину, тоді матір може повідомити всіх, що дитина "приймає" тільки рано. Здається, що рано найкраще будити дитину, бо коли дитина будиться пополудні, тоді вона перешкаджає матері вийти куди чи забавитись.

Це на перший погляд виглядає як велика дрібниця, але згодом воно буде для матері великою ріжницею. Зпочатку матір не помітить ріжниці, бо дитина будиться на яку годину, дві. Але коли дитина росте, то й будиться на довше —аж не спить пів дня. Тоді доперва матір зрозуміє ріжницю і важність тої справи.

Тут має рішати матір. Бо коли дитина має сама рішати, то вона стане будитися, коли її випаде. Тому матір повинна дбати, щоби дитина не спала тоді, коли це найліпше її годиться. Коли дитина хоче збудитися пополудні а матір хоче, щоби дитина тоді спала— то треба тільки убрати дитину після кормлення в десятій рано, положити у візок і завести до ясного покою. Це все не дасть дитині спати. Потім вона радо засне пополудні, особливо тоді, коли покій буде притемнений і спокійний.

У школі: Хто з вас вияснить мені, звідки береться роса— питає учитель. Всі мовчать. Вкінці встає малий Петрусь і каже:— Земля крутиться довкола своєї оси так скоро, що мітніє....

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ

З НАМИ БОГ!

З нами Бог!
Вже наше сонце сходить
Над полем і над гаєм,
Над нашим рідним краєм,
Надію в серці родить.
Чогож ми ждати маєм?
До діла ж без тривог!
З нами Бог!

З нами Бог!
Ми певні благодаті.
Яка всіх нас огорне.
Поборем непоборне
При нашому завзятті.
На сили ми багаті;
Хто молод, стань за двох!
З нами Бог!

В. Щурат

(Кому на здоровля.... продження зо стор. 4)

шну революцію в Росії, під кличем національного освободження, це для спритної чужої політики, нема нічого лекшого.

Ми склонні думати сьогодня, що мрії Гітлера йдуть сьогодня по тій лінії. Миром чи війною упоратися з західно-европейськими державами, а від так, на велику скалю ударити московського медведя. Якщо в Европі має бути колинебудь мир, порядок і справедливість, то між іншим це можливим тільки по розваленню червоного царства Москви.

С.В.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

ТАЙНА СВ. СПОВІДИ

Лекція 25.

Я тільки разів говорив вам, дорогі діточки, що ми повинні уникати гріха, ми повинні його боятися, повинні рішучо постановити не поповняти його; а вже як кому так станеться, що поповнить гріх, повинен зараз висповідатися, очистити свою душу, привернути нова ласку Божу.

Але, мимо цього, чи ви не поповняєте гріхів? Кожного дня? О, кілько разів, малі гріхи, а нераз і великі: гріхи гордости, зарозумілости, гніву, непослуху, лінивства....

Що робить добра дитина ,щоби одержати прощення гріхів? Кожного вечера, заки піде спати, добра дитина зможить свої молитви, а відтак по молитвах, зробить коротенький іспит совісти, то значить, пригадає собі якими гріхами протягом дня, образила Господа Бога. Кілько разів не послухала? Неправду сказала? До церкви не пішла? В школі була лінива? Нетерпелива була? Не пошанувала родичів, старших?....

Коли так пригадає собі гріхи, погляне на образ Ісуса і станеться її жаль. Яка недобра! А який добрий Ісус. Прости Ісусе! Прости! Після цього дитина відмовить акт жалю: О Ісусе, о любове Твоя, щоби я Тебе була ніколи не ображала гріхом, поможи мені своєю ласкою, щоби я Тебе більше не обра-

Так дитина пожалувала за свої гріхи, постановила, за поміччю Божою, більше їх не поповняти. Жалує щиро за гріхи і вірить, що Господь простить її.

СПОВІДЬ. А старша дитина, де робить свій іспит совісти? З ким? Кому висказує свої гріхи? В Тайні св. Сповіди, перед священиком, в церкві.

Священик представляє в сповіди самого Бога. Коли ми говоримо священикові наші гріхи, слухає нас сам Бог. Ісус сказав до Апостолів, заки лишив нашу землю: "Ідіть, і сповідайте всіх грішників. Я прощу їм. гріхи, які ви їм простите."

Тому в св. Тайні Сповіди отворім наше серце священикові ,так як нашому батькові. Скажім йому все, жалуймо за все. А Господь через священика простить нам і знова будемо чисті, святі як ангели. Подумайте тільки, що ми можемо вмерти кожної хвилини. І ми вже перед Богом. Чи ви хотілиби явитися перед Богом в стані гріха? Напевно, що ні. Тому треба йти до сповіди і то часто, щоби нас не заскочила смерть в стані гріха.

Ідіть до священика. Глядіть, як він мило приймає маленьких дітей, що йдуть до сповіди. Як помагає їм, щоби пригадали собі всі гріхи, як навчає, щоби більше Бога гріхами не ображати. Здається, що сам Господь йому посилає такі гарні слова. Як заохочує до щирого жалю за гріхи, до щирої поправи.

Коли дитина скаже всі свої гріхи перед священиком, висказже свій жаль за них, висказже свою поправу, що більше грішити не буде, тоді священик підносить свою руку, робить знак св. хреста і говорить святі слова прощення.

Коли священик підносить свою праву руку і робить знак св. хреста над дитиною, тоді дитина скланять покірно голову, бється в груди, вимовляючи молитву: БОЖЕ МИЛОСТИВИЙ БУДЬ МЕНІ ГРІШНОМУ, а відтак хреститься і відходить від священика.

Яка це радість для дитини, коли чує ці Божі слова: РАЗРІШАЮ ТЕБЕ ,то значить: прощаю тобі твої гріхи. Яка заохота, щоби на будуче творити тільки добро. Від сповіди відходить дитина лекшою, веселіщою, щасливою, тому що на серцю вже нема тої плями гріха, що пригнітала душу.

Тому часто приступаймо до святої Сповіди, приступаймо до священика і дякуймо йому за ласку, яку нам дає, за Божі слова, що пливуть з його покірного серця. Ви тоді будете щораз то ліпшими, щораз то щасливішими.

Благословенна сповідь, що нам приносить такі скарби. А передовсім благословений Ісус, що сповідь установив для нас. Ми ніколи не будемо мати стільки сили, щоби йому за них як слід подякувати.

МАТЕРІ

За біль, за труди,— аромат любови,
за пестощі та клопоти опіки,
за кожну мить, що в ній вона готова
до саможертви подвигів великих,
плекай найкращий цвіт у свому дусі:
досмертну вдяку для матусі....
А згодом, як колись
її слабенький голос
і срібний волос,
дріжучі руки
звіщатимуть тобі трівожний день
останньої розлуки
піхуйся нею....
У серці оживи забуту згадку;
пести її як і вона тебе,
коли був ти ще малим дитятком....

НАШІ ВІДПОВІДИ

Панна Славка Гарах з Крндор, Саск.— написала відповіди на наші питання, не всі точні —але деякі так гарні, що треба тут помістити для похвали і заохоти інших наших читачів. Панна Слава пише гарно по українськи, має милий почерк і правильно добирає вирази. Так повинні учитися і відписати многі, многі інші наші діти— коли вони добрі. Панні Славі щиро дякуємо за її відповіди і просимо інших дітий брати з неї приклад.

Відповідає панна Слава на питання з релігії: "Святкуємо Воздвиження Чесного Хреста на ту памятку, що цариця Олена, мати цісаря Константина Вел. дуже бажала віднайти то дерево ,на якім Спаситель світа відкупив рід людський своєю смертю. Зачала отже шукати по цілім Єрусалимі. По довгих трудах удалося її віднайти всі три хрести, двох розбійників і Христа, які були закопані під поганською божницею Венери. Однак не мож було розпізнати, котрий з тих трох хрестів був Христовий. Аж чудесним способом дізналися. Зачали прикладати до мерця один хрест і мерлець не оживав. Так само і другий. Як приложили третій, мерлець сейчас ожив. Тепер пізнали, що то був Христовий. Як люди довідалися, то ішли масами. Тоді винесли хрест на підвищення, патріярх піднімав догори і на всі боки показував людям. Нарід глядів на дерево свого спасення, падав на лице і говорив "Господи помилуй!"

ВсечнОне значить, що священик благословить на тетраподі хліб— пять просфор — на памятку того, що Ісус Христос помножив пять хлібів в пустині і насипив пять тисяч людий.

Але—Львів в Галичині лежить над рікою Бугом.

У Виннипегу є три ріки— третя називається Сейн.

БУК повстав літом 1932 року— оконечно принято статут в грудні того року на з'їзді в Саскатуні, що був першим нашим з'їздом.

Добрі діти повинні писати одні до других— адреса панни Слави є така:
Miss Slava Harach, Box 24, Krydor, Sask.

НАШІ ЗАГАДКИ

З РЕЛІГІЇ: 1) Що то є первородний гріх?

2) Що значить Непорочне Зачаття Пречистої?

3) Яка кара є за первородний гріх?

З ІСТОРІЇ: 1) Як називалася церква на Січи?

2) Як називається чудотворне місце Матері Божої в полудневій Франції, кому і коли обявилася там Матір Божа?

3) Скільки церков мають українці католики у Виннипегу і вичисляти їх поодиноко

* * *

Хто відповість на всі питання, дістане красну надороду! Спішіть з відповідями, це Ваш маленький контест релігійного знання. Хто вкаже своє знання, тому честь. Всі відповіди просимо слати на адресу БН.

БІЛЬШОВИКИ УВЯЗНИЛИ Й ВИВЕЗЛИ В РОСІЮ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

Нюйоркський денник Таймс у телеграмі з Риму повідомляє:

Ватиканський денник Оссерваторе Романо подає, що більшовики депортували Митрополита Андрея Шептицького до Росії.

Також додає що більшовики дозволили пишити церкви в Західній Україні відкритими, тільки заборонили священикам носити священичі одяги. Одначе там бояться, що дозвіл не буде на довго.

* *

До цього слід додати, що в 1914 р. тому чверть століття, царська Росія увязнила у Львові Ексцеленцію Кир Андрея Шептицького й заслала до Курска, а потім до Суздаля.

Визволила в 1917 році Архипастиря Галицької Україні російська революція, в якій провідне місце займали Українці. Українці в освободженім Києві радісно вітали "царського вязня" на волі.

Опісля як Митрополит Шептицький вернувся з Америки, увязнила його Польща.

Тепер як Польща розпалася, знова червона Москва повторила злочин царської Росії й поліційної Польщі, й увязнила та заслала в Росію Князя Церкви Галицької України, 74-літнього старця, многозаслуженого Патріота й Мученика, що від 10 років через параліж правого боку прикутий терпінням і болями до постелі або до крісла.

Та ми певні, що Митрополит Андрей приймає спокійно дальші муки, тоді коли важко терпить катування його народ, для якого посвятив працю, майно, й терпіння всього свого життя.

ОСТАННІ ВІСТИ ЗІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Більшовицький ґенерал Симон Тимошенко видав відозву до селян і робітників Західної України, в котрій взиває так: "Зброєю, серпами, топорами бийте старих ворогів ваших!" Це наука добра, як для кого і певно наші селяни скоро її не забудуть. А тому, що більшовики все були **також** не приятелями, але старими ворогами нашими—отже після того візвання наші селяни будуть знати, що і як їм треба робити!

Дальше Тимошенко заповідає, що "в новій вільній країні, в Україні, українські, білоруські й польські робітники будуть вільні й ні в кого не буде ворогів." Сарака найшов в Україні— аж білоруських і польських робітників. А більшовизм, котрий є найбільшим ворогом— бо вчить і ширить громадянську ворожню між дітми того самого народу, ділячи одних на пролетарів а других на капіталістів— заповідає, що одним махом ніхто не буде мати ворогів а вони все виглядять— певно "под стенкою"....

Американський кореспондент Лєлвин Гвайтлєдер в телеграмі з Берестя Литовського, 1 жовтня 1939, так описує тамошне положення: "Червоні війська маширують як день так ніч, серед куряви на дорогах, дивізія за дивізією із середини совітського союзу, так начеб незмежний ланцюх істот гнав до якогось святого місця. Я бачив військо, що маширувало 200 миль а все було свіже...."

"Жовніри в ночі сиділи при ватрах, їли чорний хліб, попивали чаєм. Біля них стояли гармати й коні з возами...."

"Армія виглядала якби **в три четвертих азійська**, а в одну четверту европейська. Армія, яку я бачив, була азійська в своїй людській силі, числі коний да недостачі моторизованої піхоти."

"На порогах повно поломаних машин, певно через зпі дороги."

"В Бересті Литовському кватирує 10 дивізій— около 150,000 людий. — Серед маршу їдять тільки зупу, чай, чорний хліб і коржик."

— — —

Ось так азіяти заляли наші українські висококультурні землі та будуть заводити свої азійські порядки. А німці їм в тому помогли! Ось де горе України!

ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД БУК-а

На 8-ім З'їзді Братства Українців Католиків Канади в Саскатуні, в днях 7, 8 і 9 жовтня ц.р. затверджено поновно дотеперішний Головний Заряд БУК-а.

Останні Вісти...

6 жовтня **Гітлєр** знова промовив через радіо —сиплються ті його промови, як полова, тільки ніхто в них не вірить.... Він сказав між іншим: "Німецький наступ на Варшаву почався 25-27 вересня. Місто піддалося. 120, 000 мужви не мало відваги пробитися, воліли зложити зброю."

"Згідно з нашими обчисленнями до 30 вересня 1939 наші втрати у всіх родах війська ,включаючи старшин, були: 10,572 вбитих, 30,322 ранених і 3,404 пропавших." Гітлєр вичислює так собі, як горох— що то значить для нього десять тисяч трупів? Або трицять тисяч капік? Ось **перші** наслідки війни, за **один місяць! А що буде далі?**....

Каже Гітлєр: "Вірю й тепер, що дійсний мир в Европі і на світі може настати лише тоді, коли Німеччина і Анґлія прийдуть до порозуміння."

"Польща Верзайльського договору ніколи більше не повстане. Це запевнюють дві найбільші держави світа."

"Можливо надійде той день, коли Франція почне бомбардувати Сарбрікен. За те німецька артилєрія знищить Мільгавз. Тоді Франція відімститься на Карльсруге а Німеччина знова у свою чергу засипле стрільнами Штрасбург. Тоді французька артилєрія зачне бомбардувати Фрайбург а німецька знова Кольмар або Шлєштад. Притягнуть далекострільні гармати і з обох сторін зачнуть валити дальше і дальше. А чого негодні будуть знищити гармати, ще знищать з воздуху. Для деяких міжнародних ґазетярів то буде дуже цікаве а для тих, що виробляють літаки, зброю і стрільна це буде дуже грошовите. Однак для жертв то буде страшне. І ця борба знищення не ограничиться тільки на суходолі. Ні— вона засягне далеко, через море.... Нині нема більше островів. Національне добро Европи розвіється в стрільнах а енерґія кождої нації вичерпається на побоєвищах. Та одного дня знова настане границя між Німеччиною і Францією. Але— замість цвітучих міст будуть тільки руїни і безконечні цвинтарі."

Нема правди діти, що Гітлєр має добру уяву і цей опис аж надається до кіна, так живо, виразно і докладно все представлено— але чи воно дійсно так буде, то друга справа....

* *

Румунія признала українцям всі права, що мають інші меншини в Румунії. На Буковині і в Бесарабії живе яких мілїон і двіста тисяч наших братів —досі зовсім обезправнених там. Не було ані одної української школи. Тепер— румуни догадалися. Але це пізно....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч.21 (45) ЙОРКТОН, САСК. 1 Листопада 1939 Vol. VII, No. 21 (45) YORKTON, SASK. Nov. 1, 1939

ЗА ВОЛЮ КАНАДИ!

Це образки з Кемп Борден, де рекрути вчуться на нових човгах, які щойно прийшли з Анґлії, як наступати і побороти ворога. Кождий човг важить більше як шість тонів. Два з них бачимо на образку, як посуваються вперед. На горішнім лівім образку бачимо, як реркут прицілюється зі скоростріла, котрий уставлений так само, як в човзі і котрим можна довільно обертати після потреби. На долішнім правім образку бачимо, як рекрут вчиться поборювати ворожі човги при помочі новітної скорострільної рушниці проти човгів. В канадійськім війську служать многі українці, родимці Канади.

— — — —

В найближчім часі відійде до Анґлії **канадійська дивізія** на оконечний вишкіл, заки піде на фронт. Це сила 16,000 люда з повним воєнним виряд-ком. В Канаді нема даних до повного вишколу дивізії і тому вона переїзджає до Анґлії.

Канада однак має стати осередком **летунського вишколу** для цілої імперії. Покищо річно в Канаді будуть вишколювати 6,000 летунів — але коли зайде потреба вишкіл може обняти річно 25,000 мужа. Досі в Канаді є 22 воєнні летунські школи, в котрих вишкіл тревае 28 тижнів, замість мирного вишколу, що тревав 50 тижнів. Засіб знання і досвіду лишився однак незмінний. Зменшено час з ог-

ляду на потреби. Тому, що в Канаді має повстати осередок петунського вишколу для цілої імперії, розбудова потрібних приміщень і удержання того вишколу будуть коштувати річно яких $700 міліонів. З того Канада має заплатити львину пайку розходів— решта платить Англія.

В Канаді однак відчувається надмір засобів **пшениці**, котрих Англія не купує, але свої закупи пшениці робить деінде. 17 жовтня повідомлено з Отави, що прийшло до нового порозуміння в цій справі між Канадійським збіжевим союзом а британськими властями і відтепер Англія буде купувати канадійську пшеницю, котру не купувала досі від початку війни. Ми думаємо, що тим нема чого журитися — дякувати Богу, що в Канаді є досить пшениці. Прийде час, що її продадуть.

Подають з Отави, що в Канаді переховується в хогодниках з днем першого жовтня, ц.р. 57,418,639 фунтів масла а за вересень 1939 вироблено нового масла 29,569,859 фунтів. Це великанські засоби найкращої поживи, котрі є гордощами нашого краю.

Між **добровольцями** Канади стрічаємо імена чільних представників країни. До війська зголосився міністер прилюдних робіт в Онтерійськім правительстві, **дост. Копін Кемпбел.** До війська зголосився добровольцем посадник міста Виндзор, **Крол** — котрого тепер вишколює в касарнях бувший мійський поліцай, який також зголосився за охотника.

— — —

Мирне життя Канади пливе своїм руслом.

Манітобський університет, що коштував провінцію сім міліонів долярів, має тепер 2,799 студентів — 37 більше, як минулого року. На університеті навчає 100 сталих професорів і 150 тимчасових. Президентом університету є Сидні Е. Смит. На університеті студіює много українців.

Коштом одного міліона долярів **Батя** будує в Френкфорді, Онт. фабрику взуття. За ці гроші будують вже пятиповерхову фабрику і 60 домиків з цегол для робітників. Спосіб, як Батя веде свою фабрику, є такий. Робітники працюють пять днів на тиждень і одержують платню вищу від юнійної. До праці принимають тільки молодих хлопців і дівчат, на яких 10—15 літ сталої праці. Вони мусять бути інтеліґентні і тому туди принимають тільки з вищою освітою. Коли робітник скінчить 30 літ життя, його звільнять з праці. Тоді він заложить малу крамницю, або осяде на фармі. Засади співжиття є такі: "Підвищення робітника в праці не залежить єдино від його здібностий і справности підчас праці, але також від того, як він заховується в пожиттю з другими. Добрим громадянином в розумінні Бати є той, хто не пє і не курить, хто мудро проводить вільний від праці час і головно, хто вміє зарядити своїми грішми."

Недавно був у Винипеґу **Говард Скат,** провідник технократії, нового устрою суспільного, що має безкровно заступити нинішний. В будучій державі "Технейт" будуть правити техніки-інжиніри, а не політики. Не буде гроший, а будуть посвідки енерґії. За ті посвідки кождий дістане всі добра досита. Ці посвідки є непереносні на другу особу і часові. Люди будуть працювати тільки в літах 25—45, тільки 4 години денно і тільки 165 днів на рік. Всю працю за людий будуть робити машини. Кождий буде мати стільки доходу, що відповідає тепер $20,000 річно.

Північну Америку забезпечать перед европейським нападом в той спосіб, що викопають канал, широкий на тисячу стіп, з Ґватемалі до Спокійного океану, котрого положення є нище від Атлянтійського. Тим чином переведуть теплу струю, т. зв. Голф стрім, до Спокійного океану і Америка буде безпечна.

Так каже Говард Скат— що воно буде. Але чи буде і коли буде, того негоден сказати....

ПЛІРЯМИ ПОСТУПОВАННЯ

Взяті вони з декларації найбільшої старокраєвої партії УНДО і проголошені в Галичині 24 серпня 1939. На стільки однак цікаві і вартісні, що ми їх тут передруковуємо. Вони й тут можуть нам придатися. А ухвалені вони в сам передвоєнний час і з них бачимо глубоку розвагу, спокій духа і мудрість нашого політичного проводу.

Ось вони:

1—Всім українським громадянам необхідно зберігати спокій та рівновагу духа навіть у найважніших умовинах. Не попадати в паніку. Не наражувати себе на легкодушні жертви й жертви під впливом почувань, або горячих голов. Про потребу й характер політичної акції рішає лише політичний провід, ніхто інший.

2—Не залишати ні на момент громадянської праці. Кожному виконувати свій обовязок на становищі, яке займає.

3—Упоряджувати свої українські справи та залишити всі внутрішні спори. Нехай ніодин Українець не підіймається проти другого. Нехай ніодна українська орґанізація не звертається проти іншої. Треба створити в нашому нутрі моральну силу яка давала б змогу виконувати солідарно накази українського політичного проводу.

ЛИСТ З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Наш звісний мистець в розмальованню церков і власник "Провидіння" у Винипеґу, пан Яків Майданик одержав на днях цікавий лист з Карпатської України, котрий за його згодою тут перепечатуємо. З нього —з уваги на цензуру і виїмкові обставини, в яких наш нарід там опинився— все таки вичитаєте **незломний гарт духа і віру в оконечну побіду!**

Лист звучить досвідно так: "Маписьмо і все іще маємо неприємности через прогульку-перенесення і поворот на старе місце. Підчас прогульки небезпека життя була та обох нас минула, хотяй наслідки правно горожанські лишилися. Працюємо, бо жити треба— але так голосно вихвалюваний хліб, гіренький. З ринку збуту утратили ми 60% а то, що остало, має малу покупну силу. Почуваємося тепер як змоклі і обскубані, рівняємо старе піря, денеде виростає нове, але по видертих місцях рани тяжко гояться."

"Пчоли неспокійні утратою королеви, не працюють, розлазяться іще все по чужих сусідних пасіках, лишивші виглядають її повороту. До поставленої нової чужої пасіки, відвозять всі накопичені засоби, рамки знищені, муха робоча тота найпильнійша або з голоду дрожить, бо без праці, або відлетіла. По селах мертва тишина, сум. Вечірні сміхи; робота— життя, наче пропали. Нещастя много, як по татарві. Яничари ликують. Та віра в будучність **іще сильнійша, чим була.** І там віджила, де захитана була, сліпі провиділи, творить чудо на очах! Коб лишень не намарно— бо тоді все пропало."

А ми віримо: Таки не намарно!

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ

П. Куліш

Нехай буде, нехай буде,
коли Божа воля,
щоб росла в боях кривавих
українська доля.

Нехай знають на всім світі,
як ми погибали
і, гинучи, свою правду
кровю записали.

Покіп Рось зоветься Россю,
Дніпро в море ллється,
поти серце українське
з ляцьким не зживеться!

А в нас правда, права воля —
найлюбійша в світі доля.
Згине срібло, згине злото,
занедбаються клейноди,

тільки правда на Вкраїні
по вік вічний не загине!

Сичать Гади Червоні...

або ХТО ПАНУЄ В КРОВАВІЙ БІЛЬШОВИЦІ

Про це зізнавав перед комісією Даєса у Вашинґтоні бувший совітський ґенерал і начальник розвідки в Европі, **Василь Кривітський** — власне імя **Самуїл Гінсберґ**, або попростому Шльойма Гінсберґ, як він називався до 1919 року. Відтоді він став "Кривітський— бо більшовицькому ґенералові не випадало перед "ґоями" називатися Шльоймою. Тепер, коли Сталін почав "чистити" тих ґенералів — він втік з Европи до Америки. Ще не знає говорити по анґлійськи і тому зізнав через переводчика. Ось що він сказав:

Сталін винищив в 1937 році 37,000 самих старшин червоної армії а міліон ни населення заслав на Соловки і на Сибір.

"По смерти Лєніна Сталін поборював всякий найменший пряв спротиву проти себе і так підготовив почву для свого самодержавя."

Росією править політичне бюро центрального комітету комуністичної партії. Сталін є тільки ґенеральним секретарем російської комуністичної партії — на папері. А в дійсности є найбільше жорстоким диктатором світа.

"Ріжні комуністичні партії є тільки відділами російської комуністичної партії."

На чолі комуністичної партії Ирпя Бравдера (в Стейтах) стоїть Сталін і править цілим комуністичним інтернаціоналом.

Так зізнав бувший більшовицький ґенерал і начальник розвідки.

І як тепер у світі того всего виглядають так звані ТУРФДоми в Канаді?

Так зване "Робітниче Запомогове Товариство"?

І всі ці інші відлами та розлами всяких комячейок, районів і відділів компартії, котрі Канада ще терпить до якогось часу і ще не виарештовує, так як це діється тепер у Франції, де прийшло каяття з того приводу — але вороття не має....

Ось **хто** править, приказує, кермує і веде компартію по світі!

Ось **на кого** голосують ті всі; що голосують на комуністичну партію при мійських чи всяких інших виборах!

СТАЛІН— ось це імя жорстокого ката України!

А кругом нього всякі Шльойми, під прибраними іменами— до певного часу ґенералами одурюють робочі маси....

— — — — —

Щоби однак зрозуміти те все і чому російські народні маси то терплять вже 21 літ— треба знати душевне наставлення москалів.

Никола Каляшнікоф видав книжку під заголовком "Ці, що беруть за меч"— в котрій каже так: "Не заскраблюй собі підчас цього скоромнаючого життя на землі ні благословенств ні дарів— але заскарблюй смутки, горе і сльози, бо в терпіннях ми є близше Бога, як в щасливости. — так вірять міліони москалів, простих людий...."

А далі той "наплєвательний" російський мудрагель так каже: "Мабуть батюшка Марко був прав, коли казав, що терпеливо треба зносити людський гнів і гноблення...."

Ось ця випачена, склічена і хороблива релігійна фільозофія православія, що навчила міліони людий без спротиву гнутися тілом і духом, навчаючи, що вони тоді "близше Бога." Така хороблива віра виростила азійський деспотизм і Распутіна, Союз безбожників і безконечні церемоніяли без внутрішної віри в православію. Коли розумієте те все, не будете дивуватися тому, що російським народом на становищах ґенералів проводять Шльомки а Сталін десятки тисяч своїх старшин посилає "пад стєнку."

Це все можливо тільки там, де панує така віра!

І це все неможливе буде в нашій Галицькій Україні, де нарід глибоко вірує в одного правдивого Бога, що смертю поборов смерть, поконав всіх ворогів своїх і поклав під ноги всякого врага і супостата.

Перед тою отрую червоної і православної Москви треба остерігати, боронити і забезпечити нарід в Канаді. До того покликана наша свята Церква— до того покликаний БУК.

ЯК ГІТЛЄР ЛУКАВИВ З БІЛЬШОВИЗМОМ?

Всесвітний брехун і лукавець колись **так говорив:**

В райхстаґу 30 січня, 1937 сказав Гітлєр: "Більшовизм є наукою про світову революцію, про світову руїну. Коли ходить о Німеччину, то я хочу не залишити навіть найменшого сумніву в ось чім:

1) Для нас більшовизм є незносимою небезпекою для світа.

2) Будемо старатися тримати ту небезпеку далеко від німецького народу при помочі всіх середників, які є до нашої розпорядимости.

3) Отже ми стараємося зробити німецький нарід як найбільше відпорним на цю заразу.

"Тому конечним є, щоби ми уникали всякої зустрічі з носіями тих отруйних заразків. Взиваю німецьких робітників уникати всьої зустрічі і зносин з тими міжнародними паразитами. Послідовно ніхто ніколи не побачить мене, щоби я їв або пив з ними. Дальше, всякий договір між Німеччиною а теперішною більшовицькою Росією не може мати найменшої вартости."

Знова 14 вересня, 1937 в Німберґу на партійнім з'їзді Гітлєр сказав майже тосаме, хоч троха іншими словами: "Рішучо заявляю, що ми ніколи не получимося з тими, котрі мають в програмі знищити Европу і котрі навіть не дбають про це, щоби то закрити...."

А в райхстаґу 20 лютня, 1938 той самий Гітлєр сказав ось що: "Є тільки одна держава, з котрою ми ніколи не шукали зближення і з котрою ми не хочемо жадного зближення. Це Совітська Росія. На більшовизм гляджу як на руйнуючих інстинктів людської природи...."

Так Гітлєр думав і говорив про більшовизм ще дуже недавно.

А тепер?

Той самий Гітлєр пішов рука в руку з тим самим більшовизмом—на знищення світа. І вислід того буде страшний.

Европа горить від краю до краю —а наша тиха Галицька волость перша впала жертвою неморальних торгів людською кровю. Червоні кати там нині господарять, начеб у себе дома— в Москві.

ЗОЛОТІ ДУМКИ

З прикмет, які треба нам набути та виплекати в собі, можнаб назвати **солідарність** (не примітивна солідарність череди, а високосвідома національна карність), **почуття обовязку, почуття особистої відповідальности, почуття міри, точність, річевість, витревалість, уємність, словність, мовчаливість. Працьовитість. Самокритику. Особисту гідність, стриманість та поздержність. Національну гордість. Ніжність супроти близьких та дорогих осіб. Рішучість, неуступчивість та непохитну твердість у відношенні до ворожих та шкідливих для нас чинників. Послідовність** у раз початому ділі. Погорда вигідного життя. Погорда дешевих успіхів. **Культ трудного та героїчного. Безумовна відданість та вірність** ґласному народові.

Слово— батьком чину.

Дарія Віконська

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, друкує друкарня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ЛИСТОПАДОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЦЬКИЙ ДЕНЬ

У Нашому Серці Ще Не Вечоріє і На Нашій Землі Ще Сонце Не Хилиться На Захід

Серед нечуваних потрясень держав і народів нинішнього світа переживає також і наш український народ важку історичну хвилю. Густі хмари непевности й тривоги залягають над нашими серцями. Що буде з нашою українською землею? Яка доля жде наш український народ? Це питання, яке проганяє від нас спокійний сон ночі і працю кожного дня а будучність нашу ставить у тривожну непевність темної, бурливої ночі.

Мимоволі насувається думка: Чи все те пійшло надармо? Стільки жертв, крови, сліз і терпіння? Чи нашому народові вже в уділі припала така судьба, що по вік бути йому в неволі? Супроти подій, які сталися, богато наших навіть чільних людей тратить надію на кращу долю нашої Батьківщини, богато з них заломилося у свойому серці серед потрясаючої дійсности життя, коли то цілий український народ пішов в неволю, опинився в кайданах червоного Кремлїву і большевицької Москви.

Сьогодня нема найменшого сумніву, що борба українського народу входить у послідну і найстрашнішу стадію своїх вікових змагань о своє Боже і людське право життя на землі, в борбу о соціяльну справедливість, яку нинішний світ так страшно топче й зневажає.

Певно, що ворог наш нині тішиться і ликує легкими та підступними здобутками на нашій землі. Та радість його проминаюча. Кінець її є скорший, як ми це сьогодня думаємо.

Ми сьогодня знова стрічаємо наш Листопадовий Український Державницький День. Це ідея Українського Листопадового Дня, Соборної Незалежної Української Держави, не дасть спокою ворогам ні в день ні в ночі. Вона буде тривожити їх завсігди, постійно аж до їх остаточного упадку і до нашої остаточної побіди. І це станеться. Правда мусить побідити над неправдою і справедливість побідить над несправедливістю. У наших українських серцях ще не вечоріє і на нашій українській землі ще сонце не хилиться на захід, мимо страшного сумерку ночі нинішнього людства.

Світ, серед якого приходиться нам зводити затяжну борбу о наше життя, це страшний потвір. Якщо не мимося і якщо не прийде ріпучий зворот до кращого, на дорогу Христової правди і суспільної справедливости, то для сьогоднішнього людства дійсно зближається вечір а може і ніч. Модерний людський дух дійшов вже до самих вежин свойого успіху і тріюмфу і з відтам, з острахом глядить у пропасть, над якою опинився. Здається, що всі народи і держави, прямо спішать у неминучу пропасть і кервавe вигублення самих себе. Здається, що пропасть, над якою опинилося нинішнє людство, хоче поглотити всьо, що дотепер було добрим, чесним, шляхотним і святим. Усяка віра, надія і любов, уся культура, звичаї і обичаї, усе, чим чоловік тішився на протязі цілих віків, що піддержувало його в його життєвій борбі і культурних змаганнях, що давало йому щастя, що давало йому свідомість його високої гідности людини, що лучило в одно не тільки членів того самого народу, але що лучило в одно ріжні народи ріжних континентів, що підносило чоловіка з пороху землі і несло його до висот світла, правди і справедливости, здається, що все те лежить сьогодня знівечене, потоптане, збещещене, понижене, як цього історія людства ніколи передтим не нотувала. І тут є ціле нещастя і трагедія нинішнього світа.

Про внутрішну вартість чоловіка і народу, про його життя в Бозі і в Його правдах нема сьогодня мови. Диктатори і можновладці світа думають, що всім тим не варто нині заниматися, що все те належитх до минувшини, до актів, до архівів.

А наслідки цього страшні. Сьогодні не чується певним ні один нарід, ні одна держава. Острий двосічний меч завис над головами світа. Одні від нього вже впали, інші ждуть своєї черги. Ціле життя народів і держав і поодиноких людей утратило свій чар і красу. Воно порожне, як мідяні дзвінки, воно бездушне, як бездушними є камяні памятники. Лише пястук і сила приходить до свойого брутального значіння. Сьогодня не тільки поодинокий чоловік бореться о життя, але само життя бореться о життя.

Здається, що на всесвітньому горизонті вечоріє і сонце хилиться до заходу над нинішним людством а страшна крилата ніч трівогою наповняє людські серця. Вечоріє напевно і сонце хилиться на захід над червоним Кремліном, і страшна ніч розпростирає свої жахливі крила над віковим ворогом нашої землі.

Мимо грізних часів, які переживає нині людство, ми, українці, не тратимо нашої віри у кінцеву побіду нашої справи, у кінцеву побіду правди над неправдою а справедливости над несправедливістю. У нашому серці ще не вечоріє і над нашою землею ще не хилиться сонце на захід.

В освітленню Листопадового Українського Державницького Дня, ми добачуємо ранню зорю, що світ скорий звіщає. Зі страшної і затяжної борби українського народу з ворогом своїм і з ворогом Бога і людства, українська справа напевно вийде побідно. Наш український народ, досвідчуваний не десятки а сотки літ в борбі о своє життя, бачить сьогодня ясніше як колинебудь, що долю свою він віднайде тільки на дорозі збереження і пошанівку Божих відвічних правд. Саме ці правди основні нашого життя, нищить нині ворог на всіх областях нашої землі. Ці правди були колись основою нашого державного життя, вони одиноко дають таку забезпеку і на будуче.

Треба було аж двайцять літ на це, щоби основна ідея Листопадового Українського Державницького дня прибрала у нас форму борби о самі елементи нашого життя. Протягом двайцяти літ поволи ми зачали набирати основнішого розуміння серця і духа великої ідеї. Сьогодня, коли цілий нарід пішов в неволю, вона нас кличе до остаточної борби, вона нам відслонює причини наших власних недомагань і причини всесвітнього лихоліття, вона нам відслонює нині ясно Божу відвічну думку в діях народів і держав, вона нині прилюдно називає нерозумним того, який би думав у свойому серці, що нема Бога, вона ще раз ставить нам правду перед очі, що скорше можна місто в хмарах побудувати,

(Продовження на стороні 13)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Листопад, 1939

1. середа — Йоіла прор.
2. четвер — Артемія вич.
3. пятниця — Іляріона В. прп.
4. субота — Аверкія еп.
5. **неділя — 23 по Сош.**, Якова ап .
6. понеділок — Арети мч.
7. вівторок — Маркіяна і Мартирія
8. **середа — Димитрія вич.**
9. четвер — Нестора мч.
10. пятниця — Параскеви мч.
11. субота — Анастазії прпм.
12. **неділя — 24 по Сош.**, Зиновія мч.
13. понеділок — Стахія і ін. ап.

УСТАВ

5. неділя 23 по Зісл.— гл. 6, св. воскр. 1. На Сл. Б. ап. 200, ов. Лук. 38.

8, середа, св. Димитрія — Литія, утр. св. Мат. 36, на Сл. Б. ап. 292, св. Ів. 52.

12, неділя 24 по Зісл.— гл. 7, св. воскр. 2, на Сл. Б. ап. 221, св. Лук. 39.

3, перша пятниця місяця— Сповідь і спільне св. Причастя членів Апостольства Молитви- спільне св. Причастя дітий в неділю, пятого листопада.

Через цілий місяць збірки з нагоди Листопадових Роковин на розбудову наших заведень в Канаді. Всі збірки, жертви і гроші слати на адресу Епископської Канцелярії,

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За тих, що переслідують святу Церкву

Закон Христа Спасителя, то є закон всемірної любови. Треба любити Бога понад все а ближнього свого, як самого себе. На тім покладається весь закон і пророки.

Ближнім нашим є кождий чоловік.

Але не лише треба любити тих, що люблять нас і добро творити тим, що нам роблять добре. Це є золоте правило життя: Що хочете, щоби люди робили вам і ви їм творіть. Лук. 6, 31.

Однак Христос вимагає від нас не лишень, щоби ми заховали це золоте правило життя— але ще більше. Спаситель вимагає від нас милосердія. "Будьте милосердні, як і Отець ваш є милосердний" — Лук. 6, 37.

І тому Церква в імени Христа і на поручення Христа молиться навіть за своїх ворогів— за тих, що переслідують її, що нападають на неї, кривдять її. Христос Спас вчить нас: "Але ви любіть ворогів ваших!" Лук. 6, 35.

Якраз місячне намірення за листопад взиває щоб виконати той закон християнського милосердія— молитися за наших ворогів за тих, що переслідують святу Церкву Божу, за відступників, єретиків і всіх, що словом писаним або устно, ділом або через другі особи шкодять, нападають і переслідують Церкву Божу.

Докажім ділом заповіт Христового милосердія!

Евангеліє св. Йоана, зач. 52.

Одного разу сказав Ісус: Се заповідаю вам, щоби ви любили один одного. Коли світ вас ненавидить, знайте, що мене перш, чим вас зненавиділи. Колиби ви зі світа були, світ своє любивби; а що ви не зі світа, а я вибрав вас зі світа, для того ненавидить вас світ. Згадайте слово, що я вам сказав: Не є слуга більший від свого пана. Коли мене гонили і вас гонитимуть; коли моє слово заховали, і ваше заховатимуть. Та се все робитимуть вам задля мого імени, бо не знають того, що мене післав. Колиби я був не прийшов і їм не говорив, не малиби гріха; а тепер не мають оправдання за свій гріх. Хто мене ненавидить, і мого Вітця ненавидить. Колиби я не був зробив між ними діл, котрих ніхто інший не зробив, не малиби гріха; а тепер і бачили й зненавиділи і мене і мого Вітця. Та щоби сповнилося слово написане в їх законі, що зненавиділи мене дармо. Коли ж прийде Утішитель, котрого я вам пішлю від Вітця, Дух правди, що від Вітця походить, той свідчити ме про мене. І ви свідчити-мете, бо від початку ви зі мною.

СВЯТИЙ І СЛАВНИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ МИРОТОЧЕЦЬ

Св. Димитрій родився в македонськім місті Солуні, де його батько був начальником міста і тайним християнином. Побожні родичі побожно виховали свойого сина, а умираючи лишили йому маєток та другий о много цінніший скарб— св. Христову віру в серці. Тодішний цісар Максиміліян повірав молодому, но молодому і хороброму і мудрому Димитрієви уряд, який справував його батько і приказав йому переслідувати і мучити християн. Скоро однак донесено цісареві, що Димитрій не то що не переслідує християн, але сам голосно і відважно визнає Христову віру, та інших до цього заохочує. Цісар, повертаючи з війни, вступив нарочно до Солуня, щоби справу прослідити.

Св. Димитрій був приготований на муки. Він просив вірного слугу свойого Луппу, щоби по його смерти розділив ціле його майно убогим, а сам завізваний перед цісаря, визнав, що є християнином і ніяка сила не доведе його до цього, щоби він вирікся Христа Спасителя. Цісар, почувши це, казав кинути Димитрія до вязниці, де Святий перебував на молитві і де, після передання, удостоїв ся видіти Ангела, котрий укріпив його і потішив ладією скорої мученичої смерти.

Цісар Максиміліян устроїв для свойого війська і для мешканців Солуня видовище таке, що християне мусіли боротися з одним дуже сильним великаном котрий називався Лій. Лій був так сильним, що ніхто не міг його поборoти, бо кожного підносив він в гору і кидав на застромлені в землі острі списи. І так гинули християне а погане тішились їх мученичою смертю.

Був в Солуни один молодець, християнин, слабий тілом но сильний вірою. Він поспішив до вязниці, де перебував св. Димитрій і попросив його о благословення, бо хоче йти боротися з Лієм. По спільній молитві, св. Димитрій поблагословив молодця Нестора і сказав йому пророчим духом, що Лія він поборе, а потім сам за Христа пострадає. Нестор попращався з св. Димитрієм і пішов там, де відбувалося видовище і станув напроти Лія. Всі засміялися разом з цісарем, що слабосильний молодець порветься на великана. У відповідь на це Нестор заявив, що він є християнином і що його ціла поміч, це Ісус Христос. Лій кинувся на Нестора і всі ожидали, коли то Нестор впаде на острі палі. Та на велику несподіванку всіх, Нестор хватив великана і наче тим перцем, кинув Лія на острі палі. Упав Лій на острі заліза, трснула хров, а всі що це бачили, закликали в голос: ВЕЛИКИЙ Є БОГ ХРИСТІЯНСЬКИЙ!

Розлючений цар казав Нестора на місци посічи мечами і так Мученик Христовий віддав життя своє за Христа. А тому, що рознеслася також і вістка, що на цей славний подвиг Нестор одержав благословення від св. Димитрія, то цісар, щоби помстити смерть

Лія, казав воїнам впасти до вязниці і списами також убити св. Димитрія. Сталося це дня 26 жовтня 306 року. Тіло св. Мученика похоронили християне. Вірний його слуга Луппа взяв плащ і перстень св. Димитрія, і дотикаючися ними слабих, уздоровляв їх. Коли о цім довідався цісар Максиміліян, казав також усічи мечем Луппу і так прибув до численних мучеників Христових ще один мученик більше.

Коли настав час свободи, коли св. віра Христова стала всюди поширятися, тоді над гробом св. Димитрія станула церква, до котрої приходили люде зі всіх сторін, бо численні чуда діялися при мощах св. Великомученика Димитрія.

Один вельможа з Ілірії, Леонтій, уздоровлений в чудесний спосіб при гробі св. Димитрія, поставив на місці первісної церкви, другу, величаву і прекрасну. При її будові найдено мощі св. Димитрія цілком свіжі і ці-лі а з них витікало пахуче миро. Св. Мощі зложено тоді в золотоковану домовину, а Бог прославив їх ще численнішими чудами. І так серед найтяжчих журб шукали Солуняне помочи у св. Димитрія і не завелися ніколи. Він своїми молитвами спас місто перед страшною пошестю, він обороняв їх перед ворожим, поганським набігом, він освободив многих полонених з неволі. Коли в Солуни настав страшний голод, св. Димитрій явився на морі корабельникам, що везли збіже, і казав їм, щоби вони спішили до Солуня, що вони і вчинили.

У нас, на українській землі, від першого початку, коли наші вітці приняли Христову віру, була память св. Димитрія у великім почитанню. Почин до цього дала облога Царгорода через нашого князя Олега. Пяте літописець наш Нестор, що коли українські війська зломили грецьку силу, то "убоявшася греци і рекоша: ність се Олег, но св. Димитрій послан на ни от Бога." А потім, коли св. Христова віра, наче сонце озарила землі України, тоді наші князі і війська їх і всі вірні віддали себе опіці св. Димитрія. І так знаємо з літописей що дня 10 січня 1198 року привезло великому князеві Всеволоду-Юрієвичу Володимирському образ з Солуня, представляючий св. Димитрія. Образ той, після передання, був мальований на дошці з первісної домовини св. Великомученика. Образ цей був довгий час перехований у Володимирі а відтак перевезено його до Москви. Дуже много церков у нас на Україні є присвячені памяти св. Димитрія.

Нині наш український нарід переходить подібні тяжкі хвилі, як їх переходили мешканці і земля Солуня. На нашій українській землі йде нині нечуване переслідування християн. Примір св. Димитрія учить нас, що ми серед цього всенародного лихоліття, повинні стояти сильно при вірі у Христа Спасителя. Сліду не стало з жорстокого царя Максиміліяна, страшною смертю згинув великан і мучитель християн Лій, честю і славою нагородив Господь св. Димитрія, його приятелів Нестора і Луппу і прибиту тяжким горем невеличку громаду християн в Солуні. Так скінчать і нинішні гонителі Церкви Христової на Україні а українська земля буде по віки почитати великого і святого Мученика Димитрія, котрий молиться з нами Богу і умоляє кращої долі для нашого так тяжко досвідчуваного народу.

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. А. ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

В ціли побільшення укр. кат. духовенства в Канаді, **вистарався о. А. Деляриц для питомців ЧСВВ.** в Галичині, що вони могли відбувати богословські студії в великому семинарі в Монтреалі під проводом оо. Сульпіціянів. (Пор. лист-відповідь із 17. липня 1908 р. о. П. Філяса ЧСВВ., до о. А. Деярого, ЧНІ.).

В ціли побільшення покликань робітників у винограднику Христовім у Канаді, о. А. **Деляриц вислав жертви на "Місійний Індоложив усіх з'усиль, щоб у Галичині оснував.** (Пор. між іншими лист-відповідь з 21 лютого 1913 р. о. П. Філяса ЧСВВ. до о. А. Деярого ЧНІ.)

Щоб збільшити ряди українського католицького духовенства в Канаді о. А. **Деляриц доложив усіх з'усиль, щоб у Галичині оснувати Чин оо. Редемптористів Східнього обряду** (Обширніше гляди: "Календар Голосу Спасителя" за 1939 р.: "Начерк історії заснування Чина оо. Редемптористів східнього обряду" ст. 97 і сл.) Теперішні оо. редемптористи в Канаді, це вихованки галицької віцепровінції.

В тій самій цілі здібніших українських молодців посилав до малого семинаря в Сифтоні, Ман. і в Ст. Боніфас, згодом до Бурси Митропо. А. Шептицького в Ст. Боніфас та Колеґії св. Йосифа в Йорктоні. Щоб виховати оо. місіонарів для укр. народу в Канаді, о. А. Деляриц із своїми співбратьми в 1920 р. збудував біля йорктонського монастиря: Ювенат— місійну школу. У ній студіювали між іншими слідуючі теперішні Всеч. отці: Ів. Головка, Т. Добко, ЧСВВ., С. Шевчук, ЧСВВ., М. Сіянчук, ЧСВВ., В. Гуменюк, Ів. Перейма, Ст. Олійник ЧНІ., та Ів. Олійник.

(Далі буде).

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

У Вилкес Барі, Па., посвячено новозмуровану парохіяльну школу при церкві св. Петра і Павла, де парохом є всеч. о. Іван Кутський. Школа коштує $22,000— о. парох працює там девять літ.

28 річницю свого існування обходила школа св. о. Николая у Винипегу— одинока наша цілоденна школа під проводом Сестер Служебниць. Цього року отворено там 12 степень навчання. Вчить учителька з університетськими студіями.

о. Михайло Заяць, парох в Бренфорд, Онт.— молодий, недавно висвячений священик, по тяжкій катастрофі поволі приходить до здоровля і є надія, що вповні видужає. о. Заяць є родом з Винипегу і в Онтеріо дістав першу свою посаду. Щоби обслужити вірних їхав залізницею. В Городі настав зудар поїздів, у висліді котрого одного подорожного вбило а девять ранило. Між раненими тяжко є о. Заяць. Так наш священик віддав своє молоденьке життя за свою Церкву, на службу своїм людям, на славу Бога.

о. Михайло Сиринк, писар Епископської Канцелярії мав наглу операцію в лічниці св. Йосифа у Винипегу. Операція вдалася і о. Сиринк скоро подужує.

....Обом нашим Отцям бажаємо скорого і повного подужання та дальших многих і щасних літ в праці для Бога, Церкви і Канади!

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЧАСОПИСУ "ДІЛО" У НЕВОЛІ

За перших 4 роки польського наїзду в Галичині Ляхи 6 разів заборонили "Діло", що правда, під іншими назвами бо "Діло" раз-враз мусіло зміняти свою назву.

Від 22 листопада, 1918, до 8 листопада, 1922, "Діло" переходило вже такі переміни:

1. — Діло.
2. — Українська Думка
3. — Громадська Думка
4. — Український Вістник
5. — Громадський Вістник
6. — Діло
7. — Свобода
8. — Діло.

Досі "Діло" виходило вже у Львові 60 років і до 29 серпня, 1939, появилося 15,274 видань того українського часопису.

З приходом большевиків воно певно знову заборонене, як було з приходом польської окупації.

Й заборона безперечно потриває аж до падку большевицької тюрми народів.

Історія "Діла" це наче образ переходів Галицької України.

Лікар— Ваше життя в небезпеці. Я не буду таїти, якщо скажу що Ви внедовзі помрете. Що бажаєте собі перед смертю?

Хворий— Хочу іншого лікаря.

НАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА!

В неділю, 15 жовтня ц.р. був празник і 13 річниця заложення угольного каменя під церкву св. Покрови у Винипегу. Їх Ексцеленція, Преосвященний Кир Василій Володимир Ладика, ЧСВВ правив архієрейську Службу Божу, в сослуженні впр. о. др. В. Кушніра і о. пароха Ст. Семчука. Преосвященний мав проповідь і взивав до молитов, праці і жертв для Бога, Церкви, Народу і Канади.

"Деінде наш нарід терпить тяжкі і незаслужені переслідування — тут, в Канаді ми маємо повно всіх прав. В Бразилії заказано проповідати слово Боже і навчати катехизму в іншій мові, як в портуґальській. Часописі мусять на першій сторінці половину статий печатати по портуґальськи. В Галицькій Україні більшовицькі кати нищать давні наші здобутки, руйнують Церкву, вивезли старенького Митрополита. Сум і нещастя оповили цілий нарід. Але найшлися такі виродки, котрі тішаться з того нещастя і вже говорять та глумляться: "Де є тепер ваш Шептицький?" Та Бог видить і судить. Біблійний Йов мав псів, що лизали його рани та милосердилися над ним в горю— а такі люди навіть не мають стільки чуття, що німе сотворіння. Ось куди завела деяких тьма відступства від правдивої Церкви Христової. — Матір Божа є наша покровителька в цім тяжкім горю. Молім Її о поміч, о захорону, о ласки." Коли Ексцеленція згадав про тяжку долю старенького Митрополита, чути було тихий плач серед вірних. Ми всі відчуваємо горе Галичини і нашої святої Церкви.

На образку бачимо, як Ексцеленція сходить з престолу. По бокам стоять хлопці в стихарях. По лівім боці служачий тримає трисвічник, перед ним маленький Хомин оглядається на бік— він все, як живе срібло і йому не треба тоді оглядатися, але він чогось оглянувся— з правого боку стоїть Біленький, що тримав жезл для Епископа, а перед ним тримає в руках піднос на мітру, Квасниця. Кругом тетраподу стоять Діти Марії, у вельонах, в синіх пелеринках, з лепіями в руках.

— — — —

Клюб Молоді (старшої) мав річні збори 3 жовтня. Вибрано заряд в цім складі:

Голова— Іван И. Новосад
Заступник — Марія Гоменюк
Писар — Ю. Макар
Скарбник — Емілія Мельничук
Провірники — Іван Мазур і М. Мельничук

Сходини є у второк, вечір, 8.30 — в Парохіяльнім Домі при 965 Бойд еве. Досі Клюб уладив одно вдале підприємство і готовить друге. До праці взялися поважно і не на жарти. **Молоде наша! Приходіть на сходини Клюбу — вписуйтеся в члени!**

— — —

На річних зборах **Сестрицтва** вибрано новий заряд, як слідує:

Голова— пані Анна Якіміщак
Заступник — пані А. Біленька
Ділова писарка— пані С. Чорній
Скарбова писарка— пані А. Восак
Скарбник— пані А. Семотюк
Провірники— пані К. Дершко, пані А. Матковська і п. М. Дюк
Ґаздині— пані М. Осадчук і пані Е. Запісоцька

Заряд має засідання кождої пятниці вечером і тоді полагоджує всі свої біжучі справи.

— — — —

На Духовну Семінарію зложили 8 жовтня, 1939 парохіяни св. Покрови загальну збірку в сумі $41.19. Всім жертводавцям належить щира подяка. Подрібний виказ жертв містимо на іншім місці.

КОЛЕКТОР БУРСИ

Преосвященний Епископ іменував колектором бурси на цю осінь всеч. о. Михайла Горошка, пароха з Принц Алберт, Саск.

о. Горошко буде в першій мірі збирати довги бурси— бо є многі, що завинити. А дальше о. Горошко відвідає наші околиці після черги, яку сам установить в порозумінні з даними отцями парохами і за одобренням Преосвященного Епископа. Просимо на місцях помогти о. Горошкові всякою можливою помочею—підводою, приміщенням, вказівками, порадою, добрим словом, заохотою між іншими, так щоби поїздка о. Горошка увінчалася як найкращими успіхами і щоби збірка виплатила нашу бурсу в Саскатуні. Що хто може, буде жертвувати. А навіть найбіднійший може щось дати— бодай добре слово і молитву. **А за все Бог стократно надгородить!**

ЛЕВЕДЬ І ГУСИ
(Казка)

На ставі пишно лебідь плив,
А гуси сірії край його поринали.
"Хіба оцей біляк вас з глузду звів?" —
Один гусак загомонів:
"Чого ви, братця, так бальки повитріщали?
Ми попеласті всі, а він один між нас
Своє пишнючить піря біле!
Колиб ви тільки захотіли,
Щоб разом, стало-бить, вся беседа взялась,
Миб панича цього якраз перемастили."
І завелась на ставі геркотня,
Бусине діло закипіло:
Таскають грязь і глей зо дна
Та мажуть лебедя, щоб піря посіріло.
Обмазали кругом — і голос трохи стих.
А лебедь плись на дно— і випірнув як сніг.

Евген Гребінка.

Ось Що Робить Війна...

Так виглядає тепер **Варшава**, колись горда і неприступна.

На горішнім лівім образку бачимо здемольовану світлицю лічниці — бомби не вибирають, куди падуть. Лічниця, чи мешкальні доми, все нищать, розвалюють і торощать. На горішнім правім образку бачимо розторощений великий мійський мешкальний дім. Бомба впала, пробивши дах і тоді в середині будинку вибухнула. Ще одна передна стіна держиться, але вже не довго. Дім в середині розвалений і розбитий. Стоїть як понура загроза, котру треба оминати, бо кождої хвилі може завалитися зовсім.

На долішнім правім образку бачимо, як польський жовнір вигнав жидів копати рови і стоїть над ними, як давний економ. На образку докладно видно, як старі жиди, згорблені і бородаті, збіджені і висохлі мусять копати для поляків рови а жовнір з крісом наглядає за роботою. Гірка то була робота.... На правім долішнім образку бачимо, як бомба цілком рознесла дім а на румовищах хлопчина зі своїм канарком в клітці представляє ціле майно, що оціліло. Ось так виглядає дійсна війна....

— — — —

Вістки з Галичини подають, що ще до приходу німців і більшовиків, українські частини установили свою владу в краю.

Польський старшина Кшитецкі каже, що в Бродах наші війська збомбардували поїзди, які вивозили поляків. Інший польський старшина Зелінскі каже, що українці наступом здобули польські касарні а потім розбивали голови жовнірів прикладами крісів.

Поляки хоронилися, де могли і боронилися, як могли. До многих забудовань і навіть до костелів більшовики потім кидали ручні ґранати, щоби так вибити оборонців.

Не диво, що у Варшаві тепер кинулася холера і пятнистий тиф. Нема доброї питної води і куди попало лежать ранені, яких тут начислюють 80,000 люда.

Це був край розгойданої гордости. Якраз перед війною в Городенці князь Любомирський обходив обжинки. Двірський урядник от так собі на забаву копнув в черево форналя, форналь витягнув ніж і ножем пробив голову урядника. Зачалася бійка і урядник стрілив до форналя просто в груди.... Інші форналі кинулися до бійки на ножі і пошлила кров.. А коли більшовики прийшли до Городенки, то Любомирський мав ще тільки часу, що втік задною брамою, коли совітська патруля віздала в переднюю. В таких відносинах ніхто не шанував ні Божого ні природного людського права і **прийшла Божа кара**, коли терпеливість вичерпалася.

Тепер на руїнах Польщі Гітлер будує жидівську державу а литовці переняли Вильну. До Канади їде **ґенерал Галлер**, то самий, що причинився головно до знищення Української Галицької Держави в 1919 році і думає збирати в Канаді охотників до польської армії у Франції. Телеграма з Льондону подає під днем 17 жовтня, 1939, що Галлер хоче зібрати в Канаді 20, 000 охотників до польського війська.

Супроти того всего добре є знати нашим людям це.

Відділ національної оборони в Канаді проголосив, що ніхто не має права збирати людий до канадійської дівсвої служби з виїмком уповажнених до того старшин, котрі все виступають у військових мундурах, коли рекрутують до армії.

— — — —

Варшава тепер в руїнах, пошести і голод доконують решта.

А ще так недавно та сама Варшава важилася навіть конфіскувати пос-

лання наших Владик, котре вони видали у Львові в навечерія Покрова Пречистої Діви Марії, дня 18 жовтня 1930 року.

Ось що казали тоді наші Владики: **"З глубоким жалем і болем переживаємо події, з якими з точки справедливости ніяк не можемо погодитися.** За винних, ще не вислідженних, розтягається вину на весь народ, на клир, на інтеліґенцію, на селянство. **Строго карається ціле населення побоями, контрибуціями, реквізиціями й навіть не питаючись про його вину. Карні експедиції ідуть до ряду сіл,** де ані не було ніяких саботажів, ані непослуху для властий — де противно, люди зовсім спокійно і льояльно заховувалися. **З глибоким сумом і жахом про будучність бачимо богато случаїв, де на превеликий жаль безправно уживається фізичної сили на нищення культурного і господарського дорібку людий, або на знущання над безборонними і невинними людьми. Навіть священиків немилосердно в богатьох випадках бито, не вагаючись перед народом так до краю понижати й доптати їх духовне достоїнство й авторитет."**

Це польська тодішна влада сконфіскувала, щоби ніхто на світі не довідався, що Епископи кажуть про ту владу та спосіб її правління.

Ми нині бачимо— які це мало наслідки і чим закінчилося— в році Божім 1939.

Але чи богато навчилися деякі по цім страшнім допусті?

УСПІХИ

Павло Олійник з Ред Дір, Альта., по скінчені студій в університеті Мек Гил в Монтреалі, **став лектором хемії** в університеті в Торонто, Онт. Має 21 літ, родичі приїхали з ним до Канади вже по світовій війні. Як на молодця, то прекрасний успіх.

— — — —

При вулиці Салтер у Винипеґу **отворено "Центральну Молочарню"**, котрою проводить п. Угринюк. Молочарня має пять возів і пять самоходів, котрими розвозять молоко по місті. Тепер працює там 21 людий, здебільша українці. Це наше підприємство на більші розміри.

— — — —

При кінці липня і з початком серпня **українці в Парагваю** витали президента ґен. Естіґарібія. Витали в трох місцевостях. В місті Енкарнасіон, в кольонії Нова Волинь і в місті Кармен. В Енкарнасіон виступали походом з орхестрою і власним жовтоблакитним прапором. Всюди вручали квіти. Привіт вручили на жадання середній части південної Америки, самого президента. І там навіть — бється українське серце любовю свого.

Нема такої сили, що моглаб тепер задушити любов рідного!

— — — —

Збори народних учителів округа між озерами, вибрали у Винипеґу головою **Малофія**, українського учителя. Це округ в середущій Манітобі, недалеко Винипеґу.

— — — —

Василь Смалюк з Вест Килдонан дістав стипендію у Винипеґу за найкращий поступ в науці зпоміж всіх школярів.

— — — —

Віче в справі добровільної допомоги для війська на случай протяжної війни, яке скликали наші українські пані у Винипеґу до читальні Просвіта відбулося вечером на св. Покрову з повним успіхом. Многі з наших пань рішили записатись і орґанізовано помогти нашій армії шитвом, плетенням, варивом, ітд. Це прекрасний обяв канадійського патріотизму наших українок. Всі, що записуються— виповнюють питання "Де родились?" — відповіддю: "В Україні." Так треба також робити всім нашим землякам при кождій нагоді, коли прийдеться відповідати на таке питання. Вічем проводила пані Дима.

др. Дм. Донцов

ОБЄДНАННЯ ЧИ РОЗ'ЄДНАННЯ?

Клич "обєднання" став незвичайно славним в колах української демократії. По кождім стрясі, по кождій катастрофі історичній, по кождій компромітації того чи іншого проводу — розлягався клич обєднання. Кождий, кому оклепані фрази заступали думку, поручав сей клич, як єдиний лік на всі недуги, як чудодійне средство, що гоїть всі рани, а з каліки робить Геракля.

Чому якраз демократія носиться з тим кличем, як з писаною торбою?

Демократія не вірить в творчу силу одиниці, вона не вірить в ролю особистости в історії. Демократія це панування многих. Вона знає лишень закон числа, тягар "живої ваги," для неї не істнує проблема проводу. Ліниво думка, що тяжко обертається серед складних обставин життя, воліє все спрощувати і спростачувати. "Ах, залишім сварки! Чи такий тепер час? Чиж не йде на нас грізна хмара? Чи дійсно вже такі великі програмові різниці ділять нас? Згода будує — незгода руйнує. В єдности сила!" — ось ті, до зануди пережовувані, стерті від частого ужитку, безглузді фрази, з яки ми виходять демократи. Ось якими закляттями гадають уздоровити націю.

Клич обєднання— такий привабливий і ніби такий ясний і льоґічний— має одну велику хибу. Ті, що твердять про конечність обєднання ріжних сил в суспільности, **цілковито поминають питання громадської вартости тих.** Заохочуючи ліпити одно ціле з найріжнороднійшого людського матеріялу, вони поминають незвичайно важне питання **якости матеріялу**, з якого ліплять. Забувають, що гасло обєднання— **не істнує само для себе, лише як засіб для цілий.** Коли кілька військових відділів обєднують в один, то на те, **щоби збільшити** їх ударну силу. Надзвичайно важне питання: **Чи всяке обєднання ту ударну силу збільшує?**

Коли зберемо докупи ("обєднаємо") кепського флєтиста, кепськопо скрипака і ще гіршого піяніста— то чи з того вийде добра орхестра? Або чи вийде добра орхестра з зправних навіть музик, коли ними буде диригувати шофер? Наполеон казав, що під проводом льва навіть армія з ослів доконає більше, ніж армія львів під проводом осла. Чи осли потрафлять зробити щось з обєднання, яке навіть скла далосьби із львів?

Коли до загартованого в боях відділу домішати десять разів стільки здеморалізованих, зледачілих, нездібних до послуху страхополохів— то чи се збільшить ударну силу такого "обєднання"? Чи моглиб ми згасити пожежу, обєднавши всі пожарники, зібравши їх докупи на вози— з діравими сикавками? Чи велика числом членів політична орґанізація довго проіснує, коли обєднає ідейних людий з провокаторами?

Справа обєднання не така ясна і проста, як видається демократичним сторонникам механічного обєднання —чистих з нечистими. Коли суспільність переходить лихоліття — **причина цього лихоліття неконче залежить в роз'єднанні.** Коли суспільности треба збільшити її силу відпору ззовні чи зсередини, або коли треба удесятерити її ударну силу— то не зарадить цьому саме обєднання.

Добра воля— є доброю волею, але убогість думки мусить уступати перед історичними фактами, ствердженими солідними і недурними дослідниками. А історичні факти промовляють не на користь наївного гасла— обєднання.

* *

Наша замітка: З усіми, тут висказаними твердженнями, **ми не годимося.** Але многі думки дають чимало до застанови і передуми. Не зашкодить **то все основно передумати.** Нехай тому ніхто з того приводу не каже, що ми поручаємо, або голосимо науку Донцова— часом однак навіть від ворога і то злого— **можна і треба навчитися чогось доброго.** Так є і в тому случаю і тому ми це помістили в надії, що більше буде добра з того приводу.

НА ФРАНЦУЗЬКІМ ФРОНТІ....

Як промовив до Французів ґен. Гамелєн?

10 жовтня промовив наперед **премієр Делядіє** у відповідь на мирові предложення Гітлєра. Він сказав: "Ми хопили за зброю проти напасти! — Европа мусить звільнитись від напасти!"

16 жовтня промовив головний командант французької армії, **ґенерал Моріс Гамелєн.** Ось жмуток його думок: "**Це війна терпеливости.** Кожда година працює для нас. **Війна щойно почалася.....**"

"**Треба конечно бути терпеливим,** —дуже терпеливим!"

"По селах, куди ми прийшли (в занятих німецьких областях) і всюди деінде вживали проти нас штучок. Тільки отворити двері, станути на цеглі, рушити дошку, покласти руку на ключ— і дім вилетів у воздух. Некольну машину того рода поставили на цвинтарі, де були французькі гроби. Хто пішов помолитися на гробах, вилетів у воздух."

Генерал Гамелєн навів много случаїв геройства.

Ось один: "Летунові вийшли на бої. Тоді він кинувся долі на німецький літак, що саме нападав на одного з його товаришів. Німець втік а француз був вратований."

"Розумійте ясно, що наші засоби воєнні розвиваються у прямім відношенню до того, як минає час. З тижня на тиждень британська армія удосконалюється. Виробляють нові кріси, літаки і човги. Але Німеччина в тім самім часі паде, бо не має засобів, котрі можнаб порівнати з нашими. Тому ця війна є війною терпеливости, моралі— бодай тепер. Кожда година працює для нас. Нехай тому країна буде спокійна і цілком завірить своїй армії!"

— — — —

Німці на фронті працюють так: Поставили покищо на деяких місцях великі голосники і передають через них промову Гітлєра. Французькі жовніри по другім боці слухають, але за скорострілами. Над Реном біля Ноє Брайсах німці поставили на фронті величезний напис, так, щоби було видно на другий бік, до французів. Написали так: "Товариші французи! Не стріляйте на ваших німецьких друзів!" Але за кілька хвиль французи подіравили той напис кулями.... Дістали відповідь.

Однак сам спосіб аґітації свідчить, що німці запозичили його майже живцем від більшовиків. Так аґітували колись більшовики проти армій, які з ними боролися. Чи воно вийде німцям на добро— сумніваємося.

ЩО ГОВОРИТЬ ЛІНДБЕРҐ?

13 жовтня 1939 промовив знова через радіо з Вашинґтону, полковник летун Чарл Линдберґ. Ось що він сказав: "Канада не має права втягати цю частину земної кулі у війну в Европі тільки тому, що вона волить більше анґлійську корону як американську незалежність."

"Скорше чи пізнійше прийде до того, що мусимо домагатися свободи для цього суходолу та окружаючих островів, щоби жадна европейська сила їм не диктувала."

"Вони не повинні ставити нас в таке положення, щоби ми мусіли їх боронити в Америці, тоді коли вони воюють за морем."

Линдберґ подав обсяг американських впливів "від Аляски до Лябрадор, від Гавайських островів до Бермуди, від Канади до південної Америки" і заявив, що на цю смугу землі "ми не можемо позволити, щоби якась армія сміла напасти."

"Не може бути сумнівів відносно нашого права боронити або торгувати на ці смузі. Колиб якась нація сміла це оспорювати, наша відповідь буде: війна!"

"Наша засада невтральности має якраз це за основу."

"З народом Канади хочемо жити в повній приязні. Колиб хто напав на Канаду, наша фльота буде боронити її берегів, наше військо буде боротися на її землі, наші летуни віддадуть життя в обороні їх воздушних просторів."

"Доки европейські держави мають свій обсяг впливів тут, ми все наражені на те, що вони втягнуть нас у свої клопоти. А вони певно не залишать жадної нагоди, щоби це вчинити."

"Ця війна є о захований рівноваги сил в Европі."

"Колиб хтось поважно загрожував білій расі, тоді ми станемо разом з анґлійцями, французами і німцями до її оборони— але не підемо з одним проти других для її винищення."

Він порушив також справу давних воєнних довгів, які деякі держави завинили Америці і ще досі не віддали.

"Вони смертельно злякані, коли їм сказати, щоби за довги віддали нам один або другий їх остров в Америці або за поміч, яку ми їм дали, щоби виграли війну. Але вони захопили всі німецькі кольонії і порізьбили Европу так, як їм сподобалося. Вони навіть не додумались до того, щоби предложити нам один з Карібейських островів за довги, яких негодні заплатити."

— — —

В справі цих довгів промовляв в сенаті 16 жовтня **сенатор Лондін** з Минесоти і зажадав, щоби американці захопили Західні Індії, як сплату воєнних довгів, яких заплачення не можуть добитися через 20 літ.

"Ми займемо їх без одного вистрілу. Анґлія і Франція заняті тепер на західнім фронті."

"Докажім, що в наших жилах пливе дійсна кров. Нам треба тих Західних Індій для наших кораблів і наших літаків. Ми не хочемо, щоби німці забрали їх, а тепер якраз надійшов час, щоби ми їх взяли."

З такими думками цілком годився другий сенатор з північної Каролайни, **Роберт Рейнолдс.** Після нього треба забрати ці острови, але наперед треба справу полагодити мирними переговорами.

— — —

Линдберґ поставив такі предложення в справі заборони вивозу зброї з Америки:

1) Не вільно вивозити зброї до наступу ані стрілен.

2) Неограничена продаж зброї для оборони.

3) Заборона американським кораблям вступати до країв, що ведуть війну або туди. де є воєнна небезпека.

4) Відмова кредитів для воюючих сторін та їх аґентів.

— — —

Деякі назвали цю промову Линдберґа "ослячою"....

ВОЄННИЙ ЛІТОПИС

Льойд Джордж назвав відмовну відповідь премієра Чемберлейна в справі мирових предложень Гітлєра— невлучною. Він має власну мирову орґанізацію, котра має членів по цілій Анґлії. 13 жовтня Льойд Джордж промовляв до відпоручників тих членів і завізвав **до праці для миру.**

— — —

Премієр Портуґалії **Салязар** заявив, що Портуґалія збереже свою повну невтральність у цій війні.

"Велика Британія нічого не жадала від нас. Це булоб проти нашого сумління, колиб ми тепер відказалися від прихильности і льояльности для британців. Европейська кріза це кріза цивілізації." Це слова Салязара. Він католик і один з найкращих будівничих нової Портуґалії.

— — — —

Вайкавнт Ноффілд з нагоди свого 62 ліття пожертвував $445,000 на Червоний Хрест в Анґлії. Збірки по цілій Анґлії на цю ціль принесли $250,000.

Ноффілд звісний як великий доброчинець і щедрий на добрі цілі. Він недавно подарував до кождого шпиталю Британської Спільноти Націй по одній машині віддихання для хорих на діточий параліж. Досі він жертвував вже міліони гроша на добрі цілі. Ось як належить робити добро через гроші.

— — — —

Мирові предложення Гітлєра **Чемберлейн** відкинув. Він заявив, що не можна більше довіряти на слова Гітлєра. На дорозі до миру стоїть тільки саме німецьке правительство.

Далі заявив Чемберлейн, що Анґлія виконає свої обовязки до кінця.

* * *

13 жовтня було пятниця. Був це дійсно нещасний день для **німецьких підводних кораблів,** бо тоді затоплено їх два нараз. Досі затоплено 13 німецьких підводних кораблів, або одну трету всіх, як подають анґлійські воєнні вісти.

Німці знова затопили анґлійський воєнний корабель **Роял Овк,** а також кілька торговельних. Корабель коштував $12 міліонів і мав поємности 29,150 тонів. Підчас затоплення згинули 372 моряки залоги. Вратовано 414.

* * *

На західнім фронті німці відкинули французькі війська зі занятих раніше німецьких областий. Та нараз впали сильні дощі і все стало.

Гітлєр проголосив впучення Познанщини і Поморя до Німеччини. Це уважають за підготовку до створення якоїсь польської держави з прочих земель, що заняли німці на сході. Більшовики і німці ратифікували границі на сході— блищих подробиць про ці границі нема. Все це однак певно коштом нашого нещасного українського народу,однак без нашої згоди і запиту. Так само ці всі ратифікації не обовязують українського народу він самий виміріть свої границі, чи це буде панам Гітлєрам і товаришам Сталінам подобатися, чи ні. Кажуть, що Гітлєр знова предложить мир....

* *

Туреччина і Анґлія підписали союз на 15 літ. Цей союз звернений проти Росії і проти німецьких впливів в полуднево східній Европі та на Середземнім Морі.

Москалі довго возилися з турецьким міністром Сукру Сараноґлю — та нічого з їх переговорів не вийшло. Мабуть турки тільки хитро витягнули москалів за язик, а коли довідалися про все, що їм треба було— тоді Сукру заraз вернув до Анкари та явно проголошено союз з Анґлією.

* * *

Більшовицькі війська увійшли до Естонії парадним ляхом, з усім пропаґандивним апаратом, летючками, написами, ітд. Одночасно 21 воєнних кораблів приїхало до Таліна —ніби привезли засоби для війська. Дивним є, що естонські міністри ще не втекли з краю. Ось так виглядає московська "опіка"....

* * *

У Франції досі бореться поруч французів яких 200,000 **анґлійського війська** і це число постійно збільшається.

о. Степан Семчук

ВОДОПАД НІЯҐАРИ

Коли приїзджаєте в ту східну частину Канади, відчуваєте зміну підсоння. Все лагідне, красне і інше, як на прерії. Всюди бачите річки і потічки, озера і ставки, красні вигідні доми і ґосподарські загороди на старокраєвий лад, богато садів і мало пшениці, богато кукурудзи і всі дороги добрі, биті гостинці і всюди дерева. Яблука падуть і лежать при дорозі, ніхто ними не цікавиться. Тут і там бачите винну лозу. І богато, богато цвітів, кругом хатів, при дорогах, на травниках, скрізь.

Це схід Канади.

Богато міст. Достатні вони і люди. Оселі близько себе і в них кипить життя. На дорогах сильний рух самоходів, особових, вантажних. Дорога і край виглядають наче один сад.

Ніяґара є слово індійське. Значить стільки, що "водний грім." Ріка пливе маєстатично, широко, опливає вером каміння, творить острівці і заливи, піниться і шумить. Та нараз великим півколом наче підковою вривається весь навал 100 міліонів тон води в пропасть, глибоку 170 стіп. А друге стільки є під водою, або ще більше. Подають, що під водою є 200 стіп глибини. Кораблі везуть туристів оглядати здалека водопад і на запіненій воді виглядають з гори, знад берега, як красні маленькі домики на воді, а люди на них наче сірники з темними головками. Бачите зверху берега тьмяні круги води, яка наче сметана вертиться і робить білі пінисті круговороти. Здалека, ще на верху та вода зелена— як далеко глянете, зелень ясна і прозора води. В мент, як вона обривається, бачите тільки білу шуму, розбиту і розприскану в міліонах краплин, котрої подух несеться з леготом нагрітого вітру ще милі навколо.

Водопад Ніяґари є подвійний. Більший на канадійськім боці, у виді підкови і менший, 168 стіп, на американськім боці. Один і другий водопад є між сушею а так званим островом козлів "Goat Island" котрий має 70 акрів землі і милю та одну трет ув обемі. Цей остров це заповідник, де свобідно гасають пави і всякі птиці, де пороблено прегарні дороги кругом і куди візджається з американського боку широким мостом з просторого парку. З цього парку на американськім боці можете приглядатися незвичайній красі обох водопадів. Є там много вигідних лавок, де можна усісти і спокійно вглибитись в красу— та забути цілий світ, навіть себе. Краса прямо осінює вас і поглочує вас. Але ця краса така легка, соняшна, привітна і щира, не штучна і дика видумками— але маєстатично велична, що ваші нерви, думки, почуття краси і враження укладаються так якось рівно, легко, задовільно і спокійно, як ніде і ніколи.

Кілька кроків дальше і ви маєте повно ресторанів, крамниць з яким товаром, гарним, дешевим і з чемною услугою. Є там безліч памяток, індійських виробів, образів і тканин. Деякі артисти малюють краєвиди на шовку. Один малював прегарні образи на темнім плюші— Христа в Оливнім Городі. А малював так красно і малюнок був так вражливий, що якби не це, що ми їхали доперва до Ню Йорку, а образ був великий та незручно було з ним возитися— мене брала велика охота купити такий образ. І може Бог дасть, що я ще колись буду там — та куплю. (Далі буде)

ОСЬ КАЖЕ СТАРА УКРАЇНА!

Не наведи на нас напасти!.... Не предай нас в руки чуждіїх, де не прозветься твой плінен і стадо твоє пришельци в землі несвоїй, да не прерікут страни: где єсть Бог їх?....

З "Похвали кагану землі нащої"

* *

І на ту осень ідохом з Черниговци к Міньску, із'їхахом городі не оставихом у него ні челядина ні скотини.... Ідохом в Білі Вежі, і Бог ни поможе і святая Богородиця, ізбиша 900 половець— а два мужа только утекоста.

"Поучення дітям" князя Мономаха

* * *

Оже буду жив, то любо свою главу сложю, любо себе мщю....

Слово князя Володимира Галицького 1152 р.

* * *

Отмщеніє хану і цілому Криму за турбації, зневаги і шкоди!

кошовий Сірко, 1675 р.

Зі зрадниками так зробив тоді Сірко: "всіх без жадного пощаденія на голову вирубати і вибити— нежелибисте міли в Криму между бісурманами розмножатися на наші християнськії молодецкії голови....."

З літописи С. Величка

* * *

Всі народи боронять життя своє і свободу. Звірі і птахи роблять те саме. На те Бог дав їм зуби і пазурі.

М. Костомаров

Образок представляє заряд відділу **Ліґи українських воєнних ветеранів**, у Винипеґу, котрий якраз одержав **чартер**, силою котрого стає інкорпорований як 141 відділ Канадійського Леґіону. Стоять та глядять на чартер, з ліва на право: **о. др. В. Кушнір**, капелян відділу, **Іван Байдак**, голова, **Т. Калужняцький**, заступник і **П. Курєвич**, писар.

На приняттю, котре було в Українськім Народнім Домі— один з чільних гостий, **пан адвокат Якімщак** сказав в присутности анґлійських чільних гостий військових старшин "Німецькі зазіхання на українські землі не мають найменшої навіть симпатії між українцями."

п. Василь Шкраба, котрий вже пять літ бездоганно і з найбільшим вдоволенням для податковців працював у Шкільній Раді міста Винипеґу, **тепер кандидує на радного.** Два оста-

танні роки пан Шкраба був відпорученим головою Шкільної Ради міста. Він це дав почин до роздачі дарового молока між шкільних дітий і він постарався, щоби в школі ім. Айзека Нютона заведено вечірні години науки для дорослих.

Праця пана Шкраби певно є додатна і корисна для всіх податковців, а для українських податковців зокрема. Старанням п. Шкраби працює сім нових сил в Шкільній Раді зпоміж українських громадян міста там, де досі не працював ані один українець. А це значить чимало. Можемо сподіватися тільки всего найкращого, коли п. Шкраба стане радним нашого міста. Тому кличем українських податковців північного Винипеґу є: **Всі наші голоси на радного дамо п. Шкрабі! Хто з нами, ми з ним! Хто для нас, ми для нього! Виберім п. Шкрабу на радного Винипеґу!** На шільного радного кандидує **п. Андрій Загарійчук, наш щирий патріот і приятель. Всі за ним!**

др. Дейфо

ЯК ДИТИНУ ВЧИТИ КАРНОСТИ

Є одна точка, коли хочете покарати дитину, а це: Ніколи не грозіть дитині самими пустяками! Ніколи не вчіть дитини, щоби вона добре поводилася, при помочі таких погроз: Коли це зробиш, то я віддам тебе поліцаєві....

Це пустяки і дитина знає про це. Вона видить, що ви того не виконуєте. Вислідом того буде, що дитина не буде зовсім звертати увагу на ваші погрози, але ви самі підірвали в нього свій вплив. З другої сторони, ви самі защіпили йому страх перед поліцаєм, лікарем, або дентистом. Потім, коли дитина мусить стрінутися з тими людьми, коли прийдеться вам привести дитину до лікаря, то переконаєтеся, як дитина дрожить зі страху.

Думаю, що першим правилом кари є сталість. Коли дитині погрожуєте, а потім тої погрози не виконаєте, ваш вплив на дитину пропав. Приміром,чимало дітий зле поводиться якраз тоді, коли є гості— бо вони переконались, що їх тоді ніколи не карають. Отже порадно є, мати якийсь спосіб покарання без огляду на те, хто є у вашій хаті.

Деякі діти негодні зрозуміти, чому їм забороняється того або сего. Їм кажуть, що невільно переходити через вулицю, бо може їх вдарити самохід. Але дитина негодна того зрозуміти. Вона цілком не боїться самоходу. Бо й як? Прецінь тато бере її на свій самохід і вона їде. Як вона годна зрозуміти, що самохід може її вдарити? Тому треба дитині говорити і повтаряти, що вона не повинна переходити через вулицю. Але коли вона все таки робить інакше, тоді треба її укарати.

Часом дитина питає своїх родичів такі питання, що є чудом-дивом. Родичі зле роблять, коли не зважають на ці питання або їм зовсім не відповідають. Нема віри на світі так глибокої і так щирої, як віра дитини в свого тата і маму, і цеї віри не треба легковажити. Кождий раз, коли не відповідаєте дитині, тратите нагоду її чогось навчити. Тямте, що здорова цікавість виховує вдячну умну людину!

Кождий раз, коли легковажите питання дитини, вона тратить віру до вас. Лекше є втратити, як набути. Отже, не треба нетерпеливитися — бажання знати є добра черта, навіть, коли дитина негодна затямити всього, що ви її скажете.

Не відправляйте шорстко дитини навіть тоді, коли вона питає про ту саму справу кілька разів. Правда, дитина часом питає про такі справи, що годі і то якраз тоді, коли хтось є присутний. Коли це станеться, не кричіть на дитину. Відповіжте так чемно, як ви тільки годні. Пізнійше скажіть дитині, що є такі питання, яких прилюдно ніколи не говориться.

Ніколи не можна сміятися з дитини, якщо вона тільки чесно до чогось стремить. Інакше вона ніколи не заспокоїться і все буде много говорити, доки не дістане відповіди на питання, які її цікавлять. Бо може статися таке, що дитина навикне до насміхів і тоді буде поступати так, щоби з неї сміялися.

Тямте ,що кожда дитина ставляє нові питання перед вашою дитиною. А коли дитина питає вас, то вона тільки стремить до розвязки тих питань. Вашим обовязком є її помогти.

НОВИЙ РЕКТОР БУРСИ

Ректором бурси БУК-а в Саскатуні іменував Преосвященний Епископ всеч. **о. Петра Криворучку**, довголітного пароха з Арран, Саск. Тому, що о. Криворучка загально звісний в Саскачевані з ревности для Божої справи, з хрустальної чесноти і витревалої активности всюди, де ходить о Божу славу, о честь українського народу і добро Канади, о. Криворучка не потребує наших похвал ані розголосу. Його світлі діла і успіхи самі говорять за себе.

Ми віримо, що наше громадянство в Саскачевані прийме це зарядження Преосвященного з найбільшою втіхою— певне, що справа бурси нашої спочиває тепер в сопідних руках досвідченого робітника, котрому Бог поможе не тільки сплатити довги, але також розбудувати заведення і зробити його гідним нашого імени в Саскачевані.

Бо в бурсі ходить о щось більше, як тільки о саму їду та приміщення. **Тут ходить о виховання будучих провідників народу.** І ми віримо твердо, що о. Криворучка якраз є тим, що при Божій ласці виховає нам кадри свідомої віруючої інтеліґенції, що стане не

о. Петро Криворучка

тільки нашими гордощами в Саскачевані, але в цілій Канаді.

Просимо з повним довірям віднестися до о. Криворучки— помогти йому і послухати його зазивів! Най Бог благословить!

(Державницький День.... прод. зо стор. 4)

як народом правити без релігії; Ідея нашого Листопадового Дня потверджує тільки цю правду, що тільки разів збулася на наших власних очах і нині збувається серед нашого українського народу: Господарське і культурне життя народу без Бога, це тільки страхіття неволі, тисячі людських жертв, море сліз і крови, а противно життя народів з Богом, це лад і порядок, задоволення, щастя і добробут не тільки одиниць але цілих народів, не тільки на нинішний день але на цілі людські покоління. Наш Листопадовий День учить нас, що соціялізм, комунізм, нацизм, це найбільша траґедія нинішнього світа, яка поставила міліони молодих людей з наїженими штиками напроти себе і питає себе: Нащо? і Чому?

В освітленні Листопадового Дня, ми бачимо, що одинокий вихід із блудного кола людства, це чистий і недвозначний поворот людства до СОЛІДАРНОЇ СПІВПРАЦІ на відвічних Христових засадах: ЛЮБОВИ, ПРАВДИ І СУСПІЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТИ.

З тими думками, ми Українці Католики Канади, наше Брацтво Українців Католиків, кличе всіх до постійної праці і змагань. Це одинока запорука успіху нашої української державницької думки. Ми віримо, що після страшного заломаннясь людства нинішних часів, провідники народів і держав, вдаряться головою об стіну, вернуть самі і поведуть свої народи дорогою пошани Божого і людського права. Вони звільнять людське життя і людську культуру від кайданів, проминаючих і утопійних теорій та міркувань а блудному людству вкажуть дорогу життя, висоти віри, вічної правди і Божої краси.

Ми справді не можемо вглубитися в самі глибини Божої Думки і плянів, ми знаємо тільки одно що навіть найтяжчі досвіди і бурі не стоять на службі смерти але на службі життя.

Тому ми, українці католики Канади, маємо нині в цей важкий момент всенародньої скорби, подати собі руки, у свідомости нашої віри, ми всі маємо бути: ОДНО. Це найважніший клич Листопадового Дня, це ясна дорога нашої праці і наших змагань, що найдуть кінцеве своє завершення в побіді правди над неправдою, в побіді волі над неволею, в побіді Вільної Української держави над кайданами вікових наших ворогів.

НАШ ФЕЙЛЄТОН

ЛИС МИКИТА

Актуальна перерібка Мамая, з галицького Комара

Докінчення

Так Микита насміхався,
а Бурмило лиш метався
та бурчав собі під ніс.
Аж на третий день ходою,
щей з тяженькою бідою
ледви д'хаті він приліз.

Як довідавсь лев ясенний,
що медвідь такий нужденний,
то аж руки заломав.
"Гей, Бурмило, любий друже!
Хто це збив тебе так дуже
та во шкіри обідрав?"

"Царю, пане!— рік Бурмило,
Горенько мене постигло!
Це Микита все зробив.
Через нього муки много
я приняв— ох, мало свого
я життя не загубив!

Ух! Затупав Лев ногою!
"Парасохею ось тою
заклинаюсь: не уйде
цей злочинець злої муки!
Дай мені його у руки,
то до завтра не діжде!"

Потім трохи мисли ладив
і з сенатом раду радив,
як позбутись того зла?—
А що дальше добрі люди
почекайте, що то буде
так за рік —

або за два....

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗА НАШ ЛИСТОПАД!

Тому 21 літ заграли вільні сурми Української Галицької Армії від краю до краю Галичини. Замаяли жовто-блакитні прапори, вишикувались кольони національного війська в мазепинках— символі волі і спротиву проти ворога. І тоді загомоніли перші вистріли— пошлила перша кров за свою Державу.

За розбудову життя вільного народу!

За щастя грядучих поколінь!

За честь і славу!

— — —

Остали нам великі заповіти і ми знаємо тепер, що маємо робити. Ці— з могил— вчуть нас досі і взивають.

До праці! До трудів! До жертв!

За розбудову нашого життя в Канаді —нашій, вільній, просторій!

За щастя грядучих поколінь в цій вільній країні!

За нашу честь і славу державного народу — ТУТ, В КАНАДІ!

До праці, до трудів, до жертв! — кличуть ще раз!

— — —

Всі збірки з нагоди Листопаду просимо слати до Епископської Канцелярії,

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

Згідно з волею жертводавців, або коли така воля виразно не зазначена — Преосвященний Епископ в порозумінні зі своїми дорадниками розподілять всі надіслані жертви на наші канадійські ціли —на лічниці наші, на сиротинці, на школи, на розбудову нашого релігійно-народного життя в Канаді!

Потреби великі! Є для кого і нащо працювати!

Даємо собі— на свої потреби, з котрих будемо користати ми і внуки та правнуки наші. Даємо, як ґазди— як нарід чести!

РІЧНИЙ ЗЇЗД БУК-А

В неділю, 8 жовтня 1939 була торжественна Служба Божа і посвячення угольного каменя в новій церкві, що будується. Змуровано досі стіни, даху ще нема. Але будинок робить найкраще враження. Богослуження правив **о. др. В. Кушнір** — а **о. Ан. Трух, ЧСВВ., о. Гр. Шишокович, ЧНІ., і о. парох М. Пелех** слухали сповідий.

Був погідний тихий день. На вулиці напроти церкви повно самоходів. А ще більше народу, куди тільки оком глянути. Прийшли представники міста і влади— прийшла вся українська інтеліґенція Саскатуну. Проповідав в церкві о. Ан. Трух, ЧСВВ.

По заложенні угольного каменя всі подались до Дому Просвіти на обід. І тоді о. Пелех кликав по черзі гостий до слова. Так говорили— посадник міста та деякі радні. **о. др. Кушнір** говорив про світове положення. Світ тепер дуже неспокійний і жадна держава не знає, що її жде в найблищім часі. Причина того ця, що все побудоване на ложі, нема християнської любови. Нарід з народом іде в розріз, один напосідається на другого, в душах неспокій— бракує релігійних засад. Соціялізм затроїв світ ненавистю і несправедливістю — а вислідом того загальний нелад і розбрат. Однак українці католики вірять. З тої віри глибокої будують церкви. І так як тут взяли провід життя в свої руки, так само всюди. Ми наглядно бачимо нині і переконуємося, що в наших руках провід добрих діл і творчого життя. **З вірою ідемо вперед до кращої будучности.**

Посол Пиндер складає українцям міста побажання за прекрасну будівлю. Це можливе тільки в умовинах канадійської демократії.

др. Драґан подивляє енерґію українців католиків, з якою будують церкву. Не жалують труду, ані гроша. За короткий час прегарні успіхи. Навіть другі громадяни Саскатуну подивляють ту працю.

Володимир Коссар підчеркує добрий провід о. Пелеха та співпрацю парохіян. Це уможливило будову. Церква в Саскатуні безперечно возьме провід нашого життя в Саскачевані. В Старому Краю тепер негоді будувати церков— ворог нищить навіть ті, що колись давно збудовано. Але остав там провід, непорушний, чистий і високий— це наш Митрополит Шептицький, що на основі віри в Христа веде нарід до вищого життя. Цей бесідник сказав також кілька слів по англійськи, в котрих підчеркнув готовість українців помогти Великій Британії, бо коли Вел., Британія побідить, зникнуть тоді гноблення і кривди досі поневолених народів. Коли демократичні держави побідять нацизм і більшовизм, **Україна буде вільна!**

Говорили ще многі інші бесідники по англійськи— між ними одна панна, що недавно вернула з Европи казала про високу культуру українців. А культура все іде впарі з вірою в Бога, котра гартує людину до доброго і сталить на поконання труднощів.

Обід і промови затягнулися пізно в пополудне та вичерпали увагу присутних. Коли почався сам з'їзд, було вже пізно і люди були перетомлені.

(Далі буде)

ПЕРШІ ЗБОРИ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА при БУРСІ БУК-а в Саскатуні відбулися 15-го жовтня 1939.

Збори відбулись в авлі Бурси при численній участи студентів, студенток вищих шкіл, Нормал, Технічної Школи та студентів Університету. На Зборах був присутним як гість Всеч. о. Пелех, парох Саскатуну.

Учасники виявляли велике заінтересування біжучими справами. По живій вимині гадок та дискусії приступлено до вибору Заряду на біжучий шкільний 1939-40 рік.

Заряд Кружка вибрано в слідуючому складі:

Андрій Кіндракевич, студент права— Голова

Марія Фодчук, студ. університету— Заст. Голови

Іван Байда, студ. учительської семин. Скарбник

Мирослав Голота, студ. учит. семин.— Секретар

Для успішнішої праці ще крім того два комітети, а саме:

Програмовий комітет в такому складі:

Евгенія Мудрий,

Петро Небоженко,

Евген Чура,

та **Забавовий комітет:**

Емілія Яніцка,

Андрій Жеребко,

Ансля Воробець.

Кореспондент: Ілія Байталан.

За Заряд Кружка:

Ілія Байталан.

ОЙ, У ЛУЗІ....

Ой, у лузі червона калина похилилася,
могось наша славна Україна зажурилася,
а ми тую червону калину підіймемо,
а ми нашу славну Україну —
гей, гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з далеких степів
то прославить козацькую славу Січових Стрільців,
а ми тую козацькую славу збережемо,
а ми нашу славну Україну—
гей, гей, розвеселимо!

Вдова по Кацові, якого переїхало авто, дістала 25 тисяч відшкодування.

Почувши це Пінман зідхнув глибоко:

—Бідний Кац. Якби він був утішився!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

ПРЕСВЯТА ЕВХАРИСТІЯ

Лекція 26.

Дорогі Діточки. Отсе сьогодня приходимо до третої св. Тайни, яка є найбільша зі всіх. А Церква Христова, як добра мати, хоче, щоби ви принимали цю св. Тайну, як тільки будете мати сім літ, щоби і найменші діти тішилися великими ласками, які ця св. Тайна уділяє.

Ви певно виділи вже не раз, як то люде старші приступають до св. Причастя у нашій церкві. З великою пошаною і побожністю, вони зближаються до престола, де зберігається, в кивоті, Тайна Пресвятої Евхаристії. З кивота священик витягає чашу, цілу з золота і срібла. В тій чаші, яка називається ДАРОХРАНИТЕЛЬНИЦЯ, находяться маленькі, білесенькі частинки. Здається, що це частинки хліба, але то Христос. Священик дає цього Ісуса, як поживу для вірних. ОТСЕ ХЛІБ АНГЕЛІВ. Ісус входить тоді до серця християн-католиків і кормить їх добром, силою, чеснотами, святістю. О, як добрий Ісус, що установив цю Тайну Пресвятої Евхаристії. Що міг дати нам Ісус більше як не самого себе? В Тайні Пресвятої Евхаристії ми беремо собі Ісуса Христа за нашого приятеля в нашому життю. Який це сильний і вірний приятель. Коли Він є з нами, то як може статися з нами щось злого? Пресвята Евхаристія називається також Тайна Любови, бо в ній дає нам Ісус усе добро, якого нам бажає. Приступаймо часто до цеї Тайни і шануймо її. Віддаймо глубокий поклін, коли приходимо до церкви, де переховується Пресвята Тайна Евхаристії. Клякнімо, коли бачимо, що священик іде з Пресвятою Евхаристією до хорого.

УСТАНОВА ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ: Я вже вам сказав, що Пресвята Евхаристія установлена Ісусом Христом. Тепер пригадаймо собі це докладніше, щоби ми добре зрозуміли цю Тайну.

Ісус згромадив коло себе своїх Апостолів на Тайній Вечері тоді, коли зараз зачалися Його терпіння і Його страсти. Ісус знав, що вороги Його шукають, що вони завдадуть Йому богато терпіння, будуть Його мучити, бичувати, а відтак розіпнуть Його на хресті і що Він умре. Він хотів ще раз бути зі своїми Апостолами, попращати їх як своїх приятелів, заки умре.

Що звичайно люде роблять перед своєю смертю? Роблять тестамент, висказують свою послідну волю, щоби цю волю їх по смерти їх діти і родина заховали. Що вони лишають? Все те, що має якусь вартість. Коли вмирає тато чи мама, то крім хати, майна, гроший, хотілиби лишити своїм дітям самих себе. Лишити самого себе, то значить хотілиби своїх дітей беречи від злого, зробити їх сильними, щасливими добрими і святими.

Так само поступив і Ісус. Він оставив своїм дітям, апостолам і нам, самого Себе. Послухайте: Довкола стола при Тайній Вечері згромадилися всі Апостоли. Ісус Христос був дуже сумний. Жорстокість, якої мали на Ньому допуститися його вороги дуже Його пригнітала. Були також дуже зворушені Апостоли, а то тим більше, що чули, як Ісус Христос сказав, що один з них Його зрадить. Був ним Юда. Злий Апостол, невдячний ученик, що за трийцять срібняків обіцяв видати Христа жидам. Як дуже мусів терпіти задля цього Христос? Ніщо більше не засмучує так серця батька або матери як невдячні діти. А мимо цього Христос покинув своє терпіння, не думає про невдячність але хоче оставити Апостолам великий дар, дар самого себе. Серед тишини і напруження всіх, Христос бере в свої руки хліб, що був на столі, благословить його, ломить і розділяє між Апостолів говорячи: **Прийміть і їдьте, се є Моє Тіло, яке ломиться за вас на відпущення гріхів; робіть се на мій спомин.**

Відтак взяв в руки вино з чашою, що стояла на столі, дає її ученикам і каже: **Пийте від неї всі, се є Кров Моя, яка за вас проливається на відпущення гріхів.**

Отсе ясні слова Ісуса Христа, котрий каже, що хліб освячений, це його власне тіло, а вино освячене в чаші, се його власна Кров.

Це річи, які дивують наш ум, це таїнства глибокі і урочисті. Однак до таких чуд і таїнств Христос був призвичаєний. Чи ви собі не пригадуєте, кілько то сліпих людей Ісус уздоровив і вони виділи? Кілько німих заговорило? Кілько глухих відзискало слух? Чи не пригадуєте собі мертвих, яких Христос воскресив? Чи не пригадуєте собі чудесного розмноження хлібів? Чудесної ловлі риб? Ісус є Богом а в Бога все можливо. Він є всемогучий.

АПОСТОЛИ ДІСТАЮТЬ ВІД БОГА ВЛАСТЬ СПОВНЯТИ ВЕЛИКУ ТАЙНУ: Так Бог є всемогучий. І тому своєю волею міг довершити цього, що хліб став Його тілом, а вино Його кровю. Але...., що після Нього? Після цього, як Христос вознісся на небо, хто тоді мав сповняти цю велику Тайну? Хто?

Ісус сказав це на послідній Тайній Вечері: РОБІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПОМИН. Отсе розказ Христа. Тими словами дав Христос приказ Апостолам і священикам, щоби вони робили це, що Христос зробив на Тайній Вечері. Який добрий Ісус. Він знав, що опустить нашу землю і хотів остати з нами в Тайні Пресвятої Евхаристії. Хотів остати в наших церквах, хотів, щоби ми Його в наших церквах відвідували, щоби ми Його принимали до нашого серця. Він є скритий, однак Він є. Вічне світло перед престолам запрошує нас, щоби ми до Нього приходили, Його принимали. Це Евхаристийний Христос.

СВЯТА СЛУЖБА БОЖА: Пригадайте собі, як Ісус терпів на хресті, як умер. Чи ми можемо забути про все те? Ні, діти. Страсти і смерть Ісуса Христа пригадують нам в Службі Божій, Тому на Службу Божу ми повинні учащати кожної неділі і свята. На Службі Божій священик говорить над хлібом і над вином ці самі слова, як колись сказав Христос. Длятого хліб, який є на престолі, це не хліб, а Тіло Ісуса Христа, а вино, це не вино а Кров Ісуса Христа. Хліб і вино задержують тільки свій вид і смак, але то вже Тіло і Кров Ісуса.

СВЯТЕ ПРИЧАСТЯ: Але це, на чім найбільше залежить Ісусові, щоби ми Його принимали в Святім Причастю. В який спосіб? Отсе маленький хлопчик або дівчина, такі як ви, побожно до цього приготовляються, сповідаються, мають чисту душу, нічого не їдять від 12 години в ночі а в неділю рано на Службі Божій приступають до Св. Причастя. Приступаймо тому часто до св. Причастя. Хто з вас вже принимав св. Причастя? О, добре, гарно. А тепер ці, що ще не принимали ніколи св. Причастя, учіться пильно катехізму, приготовляйтеся гідно до вашого першого св. Причастя. Цей день буде найкращим у вашому життю.

У БАБУСІ ГРИЗОТА

У бабуні гризота,
неспокійна качка та —
щодня рано витаний,
щодня ввечорі шукай!

Ой, погана качка ця,
йди, бабусю, по паця!
А пацятко каже "кві",
продаш, візьмеш сотки дві!

ЧОВЕН

Заграло, запінилось
Синє море,
І буйні вітри
По морі шумлять,
І хвиля гуляє,
Мов чорні гори
Одна за одною біжать.
Як темная нічка,
Насупились хмари.
В тих хмарах, мов голос
Небесної кари,
За громом громи гуркотять.
І грає і піниться
Синє море....
Хтось човен на море пустив;

Бурхнув він по хвилі,
Ниряє по волі,
Од берега геть покотив;
Хитається, бідний,
Один без весельця....
Ох, жаль мені човна!
Ох, жаль мого серця!
Чого він під бурю поплив?
Ущухнуло море
І хвилі вляглися,
Пустують по піні мавки;
Упять забіліли,
Упять простягнися
По морі кругом байдаки.
Деж човен подівся?
Де плаве мій милий?
Мабуть, він не плаве,
Бо онде по хвилі
Біліють із його тріски.
Як човнові море —
Для мене світ білий
Із маку здавався страшним,
Та як заховаться?
Не можнаж вік цілий
Пробути з собою одним!
Прощай, мій спокою!
Пускаюсь у море,
І, може, недоля
І лютоє горе
Погаються з човном моїм!

Евген Гребінка

ЛИСТОПАДОВІ РОКОВИНИ

будемо торжественно обходити у **Винипегу — спільно всі — в Інституті Просвіти в неділю 5 листопада, година трета пополудні точно.** Вступ за значками. Добірна програма — **промовляє о. др. В. Кушнір. ВСІХ ЩИРО ПРОСИМО ПРИБУТИ!**

ЩО СТАЛОСЯ В ЛИСТОПАДІ 1918 р.?

У старій вітчині наших родичів, в Галицькій Україні, з днем першого листопада 1918 р. проголошено у столиці Львові Українську Владу.

Повстала Українська Галицька Армія і першим командантом тої Армії став сотник **Дмитро Вітовський.**

Першого листопада було в пятницю. Того дня ішов звідуном через головну вулицю Львова наш жовнір — **Михайло Панкевич.** Він був студентом і якраз покінчив вищу школу... Біля одної аптики заступили йому дорогу два поляки і наставивши револьвери скричали, щоби підняв руки в гору. Це були бандити, які хотіли зробити "голд ап." Панкевич вхопив за кріс, але бандити скорше стріляли і поцілили Панкевича в голову. Залитий кровю, український жовнір впав на хідник— а тоді бандити втікли. Один прохожий українець підняв раненого і положив під брамою дому а коло него його кріс. Та заки вернув з візником, щоби раненого відвезти до лічниці— хтось з інших бандитів украв непритомному кріс. Це був перший жовнір українець у вільнім Львові, котрого бандити тяжко ранили і ограбили.

Так почалася польсько-українська війна, що тревала до липня 1919 року і котрої наслідників ми досі негодні позбутися.

Нині той самий Львів заняли інші бандити— більшовики і розстрілюють наше населення. Але є в Бозі надія, що Львів таки буде вільний і знова верне українська Держава.

ПЕРША ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА В ГАЛИЧИНІ

Було це 1 листопада 1918 р. у Львові. Наше правительство видало таку відозву до війська: "Браття!

Твердо стійте! Не випустіть зброї з рук! Згадайте, кілько разів могли ви хокласти голову за чужу справу. Постійте тепер за себе, за свій нарід, за своїх діточок. Памятайте, що вони попалив в тяжку неволю, якби ви пустили зброю з рук.

На вас дивиться весь український нарід. У ваших руках доля ваша і доля цілого народу. **За справедливу справу стоїте в бою,** за святу справу свободи народу, за земленьку святу, що належить селянству. **Краща смерть зі зброєю в руках, ніж соромна неволя! Боріться, як льви! Будьте завзяті і незломні!**

Як любиш рідний край...
Як любиш рідний край,
життя за нього дай!
Життя своє, родину
за нашу дай країну,
за честь, ура, ура!
До праці час, пора!

ЗБІРКА НА СЕМИНАР

в Церкві св. Покрови, 965 Бойд еве Виннпег, в неділю, 8 жовтня, 1939

По одному долару: Іван Сафіян (1.02); Іван Жаровський, пані Вєнчко, Панько Шаган, Стефан Гірник, Петро Кінко, Данило Хімко, Степан Романишин, Олекса Тимочко, Володимир Зах, Микита Сороченко, Василь Левонюк, Василь Гумінський, С. Чикан, пані Евдокія Помиран 2.00. Прибічі жертви 25.17 Разом $41.19

Останні Вісти...

В Ню Йорку арештували Ирля Бравдера, колишнього кандидата на президента і секретаря комуністичної партії Злучених Держав. По зложенню залогу, в сумі десять тисяч долярів, Бравдера тимчасово звільнено. Зачинають добиратися до комуністів...

75 духовників Злученої Церкви в Канаді підписали маніфест, **в котрім** осуджують війну. Справою занялась прокуратура....

Перед більшовицькою ордою, яка найшла Галицьку Україну, **втекло на захід понад три тисячі чільних українців**— між ними др. Донцов, заступник маршалка сойму Мудрий, провідник ФНЄ Паліїв, адвокати др. Шухевич, др. Горбовий— досмертні вязні за напад на Перацкого: Бандера, Гнатівська, Лебідь, Карпинець, і многі інші.

Німці всіх посадили в Кракові за дроти— деякі тільки свобідні. Всі українські організації розвязані.

Більшовики в занятій ними Галичині господарять по свому. **Десять тисяч вислали зараз в сибірські копальні на каторжну роботу — Митрополита Шептицького і всіх наших Епископів Галицьких, крім одного — ЗАМОРДУВАЛИ. Вимордували також весь активний провід українців, що там лишився — старого др. Костя Левицького, першого президента Західної України в 1918 р. а дальше послів Пелевича, Кузьмовича** і кого з проводу годні захопити. Замордували **цілий уряд УНР,** що був в критичних хвилях на Волині. Подробиць покищо брак.

22 жовтня були більшовицькі вибори в Галичині. **Виборці мусіли голосувати на більшовицьких кандидатів,яких поставило ГПУ. 325,918 виборців все таки на своїх картках перечеркнули імена більшовицьких кандидатів,** — в тих округах, а є їх одинацять, більшовики ще раз переведуть вибори, щоби вибрали їх кандидатів. Такі то вибори— кулею, нагайкою і застрахом голосуй— але тільки на більшовика!

В Квебеку 25 жовтня вибрали 68 ліберальних кандидатів, на чолі котрих стоїть Аделярд Годбу — і 15 кандидатів бувшого премієра Діплессі. Побіда ліберали велика.

За перший місяць війни в Англії через примусову темноту вечорами, **на вулицях забито 1,130 людий.** В Англії вечорами невільно світити на вулицях, всі вікна мусять бути цільно заслонені.

Нове польське правительство в Парижі зреклося всіх земель, котрі тепер заняли більшовики. Значить, що самі поляки врешті зрезигнували з Галицької України раз на все.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч.22 (46) ЙОРКТОН, САСК. 14 Листопада 1939 Vol. VII, No. 22 (46) YORKTON, SASK., Nov. 14 1939

МИТРОПОЛИТ МУЧЕНИК

Прийшли потверджені вістки з німецьких жерел, з канадійських і найголовнійше з Риму, що більшовицькі війська **зараз по вступі у Львів замордували Митрополита Шептицького.** 12 дня від початку війни німецькі війська показалися на Городецькій рогачці біля Львова. Летунське поле в Скнилові було вже знищене німецькими літаками, так само головний двірець у Львові. Серед моря українського населення полякам не було виходу— та вони все таки стали копати рови через вулиці Львова і не здавали міста. Бракло води і конечних середників поживи. Та дурнота і зарозумілість взялися під руки так довго, аж замість німецьких військ побачили під Львовом більшовицькі частини. І тоді вже було пізно втікати або щонебудь робити. Польські командирі скапітулювали перед більшовиками і віддали їм місто без бою. Скоро тільки більшовики увійшли до міста, **ЗАРАЗ члени ГПУ** пішли до палати Митрополита і **з місця ЗАМОРДУВАЛИ старенького немічного спаралїжованого Божого старця,** що в жадній хвилі не опустив своєї пастви та з вікон палати глядів на місто своїх предків. Більшовики вимордували всю прислугу в палаті і всіх українських провідників, яких вдалося їм захопити ще у Львові. Наші знаючи, що це є більшовики, стали втікати за відступаючими німцями на Городок. Так вратували своє життя др. Дашкевич, провідник Лугів, поет Гординський, проф. Роман Смаль-Стоцький і деякі інші. В місті більшовики замордували між іншими також поета Богдана Кравціва. На церкві св. Юра, що домінує над цілим містом вивісили червону шмату комуністичну і в церкві не правиться, нема кому і більшовики заборонили. Сказали, бо св. Юр "більше церквою не буде"— мерзость запустінія увійшла до нашої прарідної святині і плюгавою шматою занечистила святе місце. Ця безчесть бурить кров в жилах кождого чесного українця і нагадує годину мести над катами, котра мусить прийти, як вимір Божої справедливости— за кров невинних, що кличе до неба о месть!

Кожний, хто в Канаді пристає до більшовиків, помагає їм, кличе їх до себе на збори, посилає до них товарічи в якийнебудь спосіб з ними пристає —мачає руки в крові і **стає співвинним страшних злочинів на тілі власного народу.** З таким не остає нічого іншого зробити— тільки ОБМИНАТИ, як заразу— як останну ганьбу! Довідуємося в останній хвилі, що більшовики в Канаді знова змінили свою тактику. Тим разом рішили нічого не говорити ані про політику, ані про віру— лише ідуть між людий та закладають кооперативи—молочні, споживчі, ітд. БУДЬТЕ ЧУЙНІ! Більшовицьким розбійникам, котрих руки ще не обсохли від крови Митрополита Мученика— дайте відсіч таку, щоби не важилися більше до вас вертати.

Гоніть червоних **розбійників** на чотири вітри!

— — —

Всі наші члени повинні молитися за душі безвинно замордованих більшовиками провідників Західної України.

Світла постать Митрополита Мученика буде на віки осіняти нашу історію безконечним героїзмом жертви і любови та буде кликати нас до помсти катам!

ЗВОРОТ ІТАЛІЇ

Коли німці стали приятелями більшовиків Італія охолодла до своїх недавніх союзників. А тепер Мусоліні основно перебудував уряд. Всіх давних членів усунено— вони сприяли німцям. На їх місце прийшли нові люди, неприхильні німецькій політиці. Видно, що католицькій Італії не подорозі з червоними розбійниками.

Лектором в колегії Мек Доннальд в Монтреалі став українець з Вильна, Альта.— **Никола Николайчук.** Студії покінчив на альбертійськім університеті а працював на експериментальній фармі в Отаві.

ЗА ЩО КАНАДА БОРЕТЬСЯ?

В промові через радіо дня 3 листопада 1939 в Льондоні сказав **дост. Т. А. Крірар,** особливий уповноважнений Канади, ці слова: "Ми, в Канаді, тямимо ще літа 1918 до 1939. Памятаючи все, хочемо не тільки побідити ворога,— але побідивши, **ПОКЛАСТИ ОСНОВИ НОВОЇ СУСПІЛЬНОСТИ, в котрій війна буде заборонена,** як кожде варварство. Замість націстівського світа брутального і воєвничого деспотизму, **настане світ самоуправних народів,** котрі, коли це буде конечним, поступляться певними суверенними правами ради миру і добробуту, для всьої міжнародної спільности."

— — —

Знова премієр Канади **дост. Мекензі Кінґ** так сказав 27 жовтня 1939 в радієвій промові: "Наука націстів противиться всьому, що навчає євангелія. Колиб націсти втрималися, то це бувби кінець християнської цивілізації. А вони можуть втриматися, хіба що мужі пожертвують своє життя в борбі з ними. Тому **теперішна війна є радше хрестоносним походом аліянтів.**"

"Може ніхто більше як я не був так обережний, щоби Канади не втягати в струю европейських клопотів."

"І ніхто, крім моїх товаришів уряду, не поносить тої долі відповідальности за наслідки канадійської участи у війні...."

"Колиж тепер я далі веду правительство, яке несе страшну відповідальність за війну, то це тому—що я усильно вірю, що тільки через знищення нацизму і опір проти безоглядних напастий, народи Британійської Спільноти Націй можуть надіятися надалі тішитись свободою, яку запоручує їм британійська корона а цілий світ можна зберегти перед упадком в нове і страшне варварство."

"Надійшли часи, коли для збереження нашої християнської цивілізації, треба покласти життя. **Молодці, котрі вступають тепер до війська і служать на суші, на морі і у воздухах, стають передовсім оборонцями віри!**"

"Так як колись ішли до борби, так тепер вони віддають своє життя на службу короля і держави— але вони мають навіть більше післанництво. Це— **зберегти для нас і для майбутніх поколінь свободу**, вільну від переслідувань, мучеництва і столітних борб. Це значить— зберегти не тільки національну і особисту свободу, але **також свободу думки і душі.**"

"Коли збиралися хмари, ми тижнями цілими готовилися на війну, спокійно, але й успішно. А з якою передумою і докладністю це сталося засвідчила ся хвиля, коли в Европі почалася війна."

ЩО ДІЄТЬСЯ В НАШІЙ КАНАДІ?

Квебекські Вибори— Летунство— Всеканадійський Гостинець — Правила є для всіх— Моратopія для жовнірів в Альберті —Як карають визискувачів?

19 жовтня в Монтреалі було передвиборче віче, на котрім тодішний **премієр Діплессі** перед 25,000 присутними сказав так: "Квебек хоче жити в мирі— але хоче також, щоби його залишили в мирі."

Премієр дуже критикував розпорядження міністра доходу **дост. Дж. Л. Илслі,** силою котрого уподатковано квебекську електрику на 8% на воєнні ціли. Тодішний премієр був тої думки, що тільки провінція має право уподатковувати свою електрику. До того дане розпорядження відносилося до "захистів для старців, каплиць, монастирів і сиротинців"— але вилишало домівки на танці.

Дня 22 жовтня премієр Діплессі сказав **в Бертієвил,** Кв.: "Нашим паном є нарід а не отавські міністри."

Вибори перечеркнули всі ті промови. Квебек вибрав 69 ліберальних послів і на чолі нового правительства став **дост. Аделяр Годбу.** Зараз після виборів він начеркнув такі дані: "Завідування цею провінцією вимагає силу праці і я свідомий тої відповідальности, яка тепер на мені спочиває. Особливо много праці вимагає скарб провінції, щоби провінцію поставити на ноги а чого ми якраз хочемо. Під тим оглядом стремимо до співпраці кождого доброго громадянина. **Працюймо всі спільно, щоби привернути поступ і добробут** старого Квебеку і тим самим нашої дорогої Канади."

Міністер справедливости **дост. Е. Ляпойнт** сказав з того приводу так: "Цілим серцем і душею дякую моїм співпатріотам в Квебеку. Найкращі побажання для п. Годбу і для провінції. Найкращі побажання для Канади. Остаю на становищі."

Поль Гуен, провідник Ліберально-національної Акції, котрого партія не вибрала ані одного посла, сказав так: "Ми не вратували краю, бо край не хотів, щоби ми його ратували. Ми вратували щось святе: честь французько-канадійської раси!"

Премієр Діплессі відмовився щонебудь говорити— по виборах....

— — —

Канада стане **осередком** летунського вишколу імперії. В році 1937 було в Канаді 8 летунських фабрик — в 1938 було вже 13. В 1937 р. в ці фабрики вложено $2,836,836 гроша— в 1938 р. працювало вже $8,641,790 в летунстві. В 1937 вироблено 105 літаків — в 1938 вироблено 282.

Тільки у Стейтах знесено закон про вивіз зброї, Канада зараз закупила триста літаків всякого рода для науки своїм летунам. Стремління є, щоби річно вишколювати в Канаді 25,000 летунів.

— — —

4 листопада 1939 став історичним днем Канади, бо того дня здійснився 45 літний сон-мрія канадійських патріотів. Того дня у Ревелсток, Б.К. віхав трок з робітниками, які скінчили працю над всеканадійським гостинцем в серці високих верхів Скалистих Гір Б.К. Дорогу відчинять для вжитку всіх з весною 1940 року. Торжественне отворення тої дороги буде першого липня 1940— відтепер можна їхати гостинцем через цілу Канаду, від моря до моря.

— — —

Сім членів Королівської Кінної Поліції поженилися всупереч правилам, які вимагають від них наперед сім літної служби і окремого дозволу командуючого старшини, заки їм вільно оженитися.

Сейчас всіх сімох звільнили зі служби. Правила є для всіх, також для поліції і безкарно їх **нікому та ніде** нарушувати не можна. Деякі наші люди однак негодні були того порозуміти, коли подібна справа йшла в нашій Церкві і конче напиралися заводити свої правила та когось "боронити." Ва навіть деякі з них уважали себе інтеліґентами. Однак правила все таки остануть і чим скорше ми також зрозуміємо, що **ніхто** не сміє їх нарушати— тим ліпше буде для нас на **всіх** ділянках життя.

— — —

Альбертійське правительство завело мораторію, себто заморення довгів тих, що вступили до війська. **Вони також звільнені від плачення податків, коли мають посілість в місті або на фармах. В місті звільнено для військових від податків посілість до 4 лотів землі —на фармах до 320 акрів землі.**

Заморення довгів буде в силі ще два рок, коли військові повернуть домів. Це не значить, що довги їм зчеркнуть— це значить тільки, що в той час невільно тих довгів правно стягати —однак вони добровільно можуть самі їх сплачувати, як схочуть.

— — —

За це, що Вен Ількун, котрий має крамницю на 247 Доферин евеню, у Винипеґу, заробив на цукрі $4.50— тепер заплатив кари двіста долярів і кошти суду.

Сталося так. Коли тільки почалася війна, люди кинулись купувати цукор. До крамниці Ількуна прийшов старий його покупець і хотів купити цукру. Але ціна вже була висока — та не лише це. Ількун казав, що ціна буде ще вища. Покупець купив і заплатив, що купець хотів. Але зараз таки доніс на поліцію. Кінець тої справи є такий, як подаємо. При тім судія сказав ще так: "Купці можуть бути певні, що коли це напімнення не поможе, то стрінуть **строгійший вимір справедливости,** як в цім случаю."

—o—

Зі Золотих Віршів Життя

Микола Вороний

ПІСНЯ ПОВСТАНЦІВ

Горами, горами
Над ярами й борами
На весь край
Горенько, горенько
Розлялось, як моренько
Через край.....

Доля кується
У боротьбі.
Дужий не гнеться,
Гнуться слабі.

Зражений, зражений
Рідний край зневажений
У ярмі.
Змучений, змучений
Люд наш збаламучений
Стогне в тьмі.

ВОЄННИЙ ЛІТОПИС

Виселюють жидів на нашу стару Холмщину— Що було варта 10 ґальонів ґазоліни?— Як французи відповідають на німецьку пропаґанду? —Що діється в Стейтах?

До 1 марта 1940 року всі жиди мусять забратися з Відня, так вирішили націсти. За останніх два тижні вивезено їх 4,000 родин. Вільно їм забрати з собою пакунків вагою не більше, як 110 фунтів, і то ще тоді, коли на верху баса найдеться досить місця на ті пакунки. Вивозять їх вантажними самоходами. Зі собою можуть взяти 300 марок гроша— около $120— або стільки в ремісничих знарядах, о скільки на це найдеться місце на самоході. Решта все мають лишити на місці а ключ віддати Жидівському Згромадженню, котре також перебрало опіку над жидівськими дітьми. Весь маєток Згромадження продасть або буде ним управляти а гроші підуть на "суспільні справи."

Так Гітлер думає переселити два міліони жидів.

Оселюють їх між ріками Сяном а Вислою. Осередком має стати місто Люблин. Іншими словами, на нашій прастарій землі князя Данила— на мученицькій Холмщині, зараз на північ від Любачева в Галичині німці хочуть завести другу Палестину. Але ми віримо, що скорше ми доживем того, що жиди поїдуть— але на поселення до Берліна! Там вигідніше, як на холмських пісках— і Гітлєрови прийде кінець....

— — — —

При відвороті польських військ якийсь польський маґнат хотів втікати власним самоходом, але не мав де купити ґазоліни. Давав 50 тисяч злотих за десять ґальонів і не купив. Це майже девять тисяч долярів за десять ґальонів ґазоліни. І не дістав....

Ось що значать гроші на війні!

— — — — —

На французькім фронті німці взялися за більшовицьку пропаґанду. Зараз за фронтом підїзджають самоходи а в них голосники і пускають кружки. Голосники ревуть, голос несеться далеко і широко —на другий бік.

"Французи! Зложіть зброю, звитайтеся з нами! Німці не хочуть битися!"— такий кружок звичайно пускають німці, як принаду. Але французи не даються зловити на масні слова.

—"Зміни кружок!"— чути з другого боку фронту.

Німці не хочуть, голосник далі реве.

Тоді з французького боку прислали їм більше відповідну відповідь. Затарахкотів скоростріл, задимилась полева гарматка— і кружок затих....

— — —

В сенаті і в конґресі переведено голосовання за відкиненням заказу вивозити зброю. В конґресі 243 голосів було за відкиненням. Президент Рузвелт підписав внесок і він став законом. В сенаті вислід голосовання був 63 до 30.

Силою того закона вільно продавати і вивозити зброю зі Стейтів. Воюючі сторони можуть **купувати зброю за готівку і вести на свою відповідальність.** Американські кораблі не можуть везти тої зброї ані невільно їм від тепер заїзджати до полоси воєнних дій. Тим чином невільно американським кораблям вїзджати майже до цілого західного побережа Европи, від Біскайського заливу на полудні аж до пристані Берґен в Норвеґії. Вслід за тим яких 6,000 американських моряків стратить працю а сотки кораблів стануть нечинними. Однак життя в пристані Ню Йорку закипіло. Ладують кораблі воюючих сторін, іде великий рух у фабриках зброї. Розуміється, що зброю можуть купувати практично тільки аліянти— німці доступу до неї не мають і не будуть мати.

— — — —

27 жовтня **посол Френк Гевеннер з Каліфорнії вніс в конґресі, щоби домагатися від давних довжників сплати давних довгів за поміч у Світовій війні. Коли вони негодні тепер заплатити, так нехай відступлять Америці Західні Інії— острови на Карібейськім Морі. Американці доволі практичні— коли використати положення. Нема гроший— дайте острови!**

— — — —

Вес Керол і Клайд Шліпер літали в літаку безперервно 30 днів над озером Розамонд і так добули рекорд витревалости в літанню. Літали загалом безперервно 726 годин. Коли злетіли вкінці на землю і висіли з літака, сказав Керол: "О, ми здорові, але ноги страшно холітаються.... Треба наперед викупатися а потім положитися до правдивого ліжка і виспатися."

— — — —

Від 29 жовтня **о. Каґлин** не міг промовляти через радіо у Стейтах. 4 листопада мережа радієва Кольоніял сповістила, що о. Каґлин знова може промовляти і то даром, коли буде говорити на спірні прилюдні справи.

NBC приняла таку постанову, що години, в котрих передаються промови на спірні прилюдні справи, не продаються— але даються даром для промовця.

ТРУД

Люби свій виноград і заступ свій дзвінкий!
Народи й царства мруть, міняються віки,
і там, де чабани дрімали супокійно,
зростають городи, киплять кріваві війни,
в змаганні вічному шаліє смертний люд!
Та знай, що тільки тут, де невгамовний труд
землі насиченій родюче лоно ранить,
доспіють ягоди і радощі повстануть.

—o—

ПІД ПРАВДИ ХРАМ КЛАДІМ ОСНОВИ

Ведеться боротьба в людському роді,
Шукаєм правди, а найти нам годі.
І як скінчиться довгий бій завзятий,
Ніхто не вміє наперед сказати.
А часто блудить, той хто бистро й сміло
Дає свій суд про нескінчене діло.
Глянь на чергу подій кипучу, величаву!
Крізь фантастичні сни добачиш прикру справу:
Не голос правди юрбу зве на труди,
Веде її звук срібняків і Юди.
В душі, здається, правди жар згасили,
За злота блиск віддали-б усі сили.
Не жалують ні братніх сліз ні крови.
Та ми під правди храм кладім основи,
І хоч на нас чатують небезпеки,
Хоч перемоги день далекий ще, далекий,
Глядім спасення людскости в любови.

— — — — —

Лиш в царстві ідеалу, в глибині сумлінь
Побіди пальму правді світ віддасть.

Уляна Кравченко

Четверта дитина— Скільки ви маєте дітей?

—Троє і більше вже не хочу мати.

—Але чому?

—Бо моя жінка вичитала що на світі кожна четверта дитина, це Китаєць.

Перед вінчанням— Наречений каже до малого братчика своєї будучої жінки:— І шож ти кажеш, Славчику, на це, що забираю тобі сестричку?

—Хвала Богу!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Врацтва Українців Католиків Канади., Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, пичатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. .Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

БУДУЙМО НАШІ ВИХОВНІ ІНСТИТУЦІЇ В КАНАДІ

З Нагоди Двайцятьвосьмої Річниці Школи св. о. Николая у Вінніпеґу

В неділю дня 22 жовтня ц.р. відбулася 28-річниця школи св. о. Николая у Вінніпеґу. При битком набитій шкільній салі говорило много бесідників підчеркуючи значіння і виховні досягнення СС. Служебниць П.Д.М., які від самого початку ведуть тут свою невтомну працю над вихованням української католицької дітвори. Першим бесідником був Впр. о. др. В. Кушнір, який виголосив реферат: про значіння і змисл таких і подібних батьківських сходин та супроти особливших обставин наших часів, взивав до доцільної і свідомої праці української суспільности у ділянці виховних змагань. Реферат о. др. В. Кушніра подаємо в цілости:

З нагоди 28-о річниці існування Школи св. о. Николая, яку ведуть СС. Служебниці П.Д.М., зійшлися ми численно, запрошені гості, а передовсім батьки дітей цеї школи. Такі і подібні сходини відбувалися тут постійно на протязі літ. Крім звичайних та часто доривочних бесід та привітів, один чи другий бесідник висказував слова, яких значіння відчував він більше або менше у свойому серці та в своїй підсвідомости. З часом ці слова та самі зібрання зачали прибирати яснішу форму, а значіння батьків з нагоди річниці школи висувалося виразно на чолове становище, співпраці у виховних змаганнях над молодим поколінням. Супроти великих подій, які збувалися і нині збуваються у світі, справа української школи і судьба української дітвори, вибивається на верх більше як коли та занимає одно з перших завдань клопоту і журби наших батьків і родин. Ця справа стає в цілій своїй глибині і ширині, передовсім у нас в Канаді.

Нинішний вечір можемо сміло назвати: ШКІЛЬНИМ ВЕЧОРОМ НАШИХ БАТЬКІВ. Зовсім слушно тому, ми повинні розуміти нині як найдокладніше значіння, змисл і душу таких батьківських зібрань. Подібно як у інших народів, так і у нас під тим глядом, є завсігди та сама трудність. Мимо цього, що Батьківські Шкільні Вечорі відбувалися і в нашій школі досить часто, то успіх їх остається майже незамітний в ділянці виховання нашої дітвори. Кілько в цій салі падало, при такій нагоді, як сьогодні, богато гарних слів, кілько ми собі нераз обіцювали. Певно, що з цього виходила нераз певна матеріяльна поміч, то що при провадженню школи, є прямо конечним, однак вислід та успіхи духової натури оставали дуже мізерними.

Батьківські Шкільні Вечорі, у нас в Кандаі, це не свідоме порозуміння в ділянці виховання нашої дітвори, між батьками а школою, якби це повинно бути. Впрочім не можна цьому дивуватися, бо ця справа не є як слід поставлена навіть у тутешніх публичних школах, що мають кращі матеріяльні засоби розвою, як школи наші. Тут і там часто підноситься один чи другий клич, порушується його навіть на сторінках великої преси, однак вкоротці, все йде в забуття і все остає як було.

Чому зібрання батьків, Батьківські Шкільні Вечорі, часто кінчилися без жадного успіху? Я думаю, що найважнішою причиною цього, що ніколи не схоплювалося самого серця і змислу наших зібрань, а коли навіть і схоплювалося, тоді невідповідним підходом до цього, вбивалося нераз найкращу думку. Тому, що часто зі спокійного, поважного зібрання батьків робилося лише зовнішну манiфестацію, то жертвою цього падало то, що найважніше: ДУША Ваших Дітий.

По своїй суті, змисл **Батьківських Шкільних Вечорів**, це **Дитина**, це обудження пошани і відвічальности перед власною дитиною. Змисл Батьківських Шкільних Вечорів, це ВИХОВАННЯ, ця велика і тяжка праця, це найбільше і найтяще завдання, яке коли небудь на плечах батьків тяжіло. Дійсний Правдивий Батьківський Шкільний Вечір, ставить в осередок свойого заінтересування дитину, але не якунебудь, дитину ідеальну, вичитану з книжок, тільки дитину батька і матери, дитину родинного дому, школи, церкви, дитину вулиці і великого міста, дитину промислових дільниць, фармів та далеких гомстедів, дитину, яку ми називаємо найціннішим нашим скарбом і добром. Думка, журба, душа і тіло, життя і буття для теперішности і для будучности наших дітей, це то, що наповняє і порушує серця правдивих батьків і учителів-виховників завсігди і постійно.

Ціль Батьківських Шкільних Вечорів, це постійне але спокійне і розважне втискуванняся в саму суть і в самого духа правдиво виховної католицької праці. Не холодне приказування, не бездушне розумовання, але виховна праця як любов і пошана, як розвій, захорона, журба і рада, посвята і жертва, опіка, ласка, образ і примір, як живе впроваджування будучого чоловіка в старі і Богом бажані суспільні орґанізації: **Родини, Школи, Церкви, Народу і Держави.**

Плекання правдивого виховного духа, розтворення батькам очей на їх власну дитину, на її душевні прояви і переживання, на її нахили, радости і трудноці, на свідому виховну працю, отсе ці головні завдання кожного шкільного зібрання батьків. Наші вечорі мають нам дати не тільки знання що до справ виховання, але передовсім мають обудити в серцях батьків дійсного виховного духа, порушуючи при тім всі трудноці кожного дня, які стрічаємо на помотаних стежках нашого життя.

Завданням Батьківських Шкільних Вечорів є прийти родині з поміччю в розвязуванню цих трудноців тяжкої виховної праці. Нігде інде тільки в родині лежить основа, матірна земля усякого виховання, тут батько і мати, які окружають свою дитину любовю і журбою, розвивають найкраще її духову і тілесну силу і красу.

В нинішних часах зависли тяжкі хмари нужди і терпіння над дахами наших родин, хмари убожества і недостатку зажурених батьків і матерей. Та о много більші і тящі хмари зависли нині у внутрішньому недостатку і нужді, у спустошених душах і серцях нинішньої родини. Ми нині можемо пальцем показати, як в спустошених родинах поступає руїна і спустошення дітей. Окруженню дитини, особливо по великих містах, бракує родинного тепла, внутрішньої лучности, бракує захоронної стіни від вітру і морозу. Усякі виховні змагання в церкві і в школі розбиваються на ніщо в розсаджуючі впливи хорої, розбитої родини. Один батько і одна мати, під оглядом виховання, можуть більше ли-

(Продовження на стороні 8)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1939

14. **Вівторок**— Листопад. Косми і Дамяна
15. середа — Акиндина і ін, муч.
16. четвер — Акепсини і ін. муч.
17. пятниця — Йоанікія прп.
18. субота— Галактіона мч.
19. **неділя — 25 по Сош. Павла св.**
20. понеділок — Єрона і ін. муч.
21. **вівторок — Собор св. Михайла Арх.**
22. середа — Онисифора муч.
23. четвер — Ераста і ін. ап.
24. пятниця — Мини, Вікторії і Вінкентії
25. **субота — Йосафата свщМ.**
26. **неділя — 26 по Сош.** † Івана Золотоустого
27. понеділок — † Филипа ап.
28. вівторок — Гурія і ін. муч.
29. середа— † Матея ап. і єванг.
30. четвер — Григорія св.

УСТАВ

19, нед. 25 по Зісл.— гл. 8, єв. воскр. 3, на С. Б. ап. 224, єв. Лук. 53.

21, вто. Собор. св. Арх. Михаїла— Литія, утр. єв. Мат. 52. На Сл. Б. ап. 305, єв. Лук. 51

26, нед. 26 по Зісл., св. Йосафата— гл. 1, Литія, єв. воскр. 4, на Сл. Б. ап. 229, і 311, єв. Лук. 66 та Йо. 36.

Св. Йосафата припадає на суботу і порадно є святкувати у властивий день — то є, в суботу. Де однак неможливо, там належить святкувати в неділю і брати відправу спільно.

Всі жертви і збірки на цілі Листопадових Роковин належить посилати тільки до Епископської Канцелярії,

235 Scotia St., Winnipeg, Man.

о. др. Василь Кушнір

СВЯТИЙ СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ЙОСАФАТ, АРХІЕПИСКОП ПОЛОЦЬКИЙ

Евангеліє св. Йоана, зач. 36.

Одного разу сказав Ісус: Я є двери; коли хто через мене ввійде, спасеться і ввійде і вийде і пашу знайде. Злодій не приходить тільки, щоби красти і убивати й погубляти. Я прийшов, щоби життя мали і надто мали. Я пастир добрий; пастир добрий кладе свою душу за свої вівці; а наємник і хто не є пастирем, для котрого вівці не є свої, бачить що йде вовк і покидає вівці і втікає; а вовк порнває їх і розганяє. А наємник утікає і не дбає про вівці. Я пастир добрий і знаю мої і мої знають мене. Як знає мене Отець, і я знаю Вітця і свою душу кладу за вівці. І інші вівці має, що не є із сеї кошари, і ті маю привести, і мого голосу слухати муть, і буде одно стадо і один пастир.

НАУКА

З життя св. княгині Ольги-Єлени і з життя рівноапостольського Князя Володимира ми знаємо, які були початки християнства на Україні і як наша Україна, за Божою поміччю, пізнала св. віру і стала служити Богу одному і Його правді. Україна приняла віру Христову з найчистійшого жерела, коли то була ще одна св. Церква, одно Христове стадо і один Пастир, коли видиму голові цеї **Церкви, Папі Римському, підчинялися всі** патріярхи і узнавали його власть над собою. Так само і Українська Церква була вірно віддана голові Вселенської Церкви.

А коли Царгород, з відки Україна прививала для себе митрополитів, відірвався від церковної єдности, то тоді Україна зірвала звязь з Царгородом, а український князь Ярослав Мудрий постарався о це, що українське духовенство вибрало собі Митрополита ІЛЯРІОНА (р. 1051), першого українця, що заняв цю високу гідність. Всі наслідники Іляріона, як ГРИГОРІЙ І., ЙОАН II., ЙОАН III., ЄФРЕМ І НИКОЛАЙ узнавали власть Святійшого Отця Папи Римського. Аж коли засів на митрополичім престолі України, Грек НИКИФОР, тоді поволи гинуть сліди лучности Української Церкви з Римським Престолом.

Українська Церква стає щораз то більше зависимою від Царгороду і так поволи опинилася в грецькій схизмі, то є, відірвалася від єдности Одної Христової Вселенської Церкви.

Такий стан тревав аж до собора фльорентійського (. 1438), на котрім греки пізнали свій блуд і прилучилися до єдности церковної. На цім соборі був український митрополит ІЗИДОР, який показався одним з найсильніших оборонців св. єдности.

Однак греки не додержали своєї присяги, яку зложили були в Фльоренції, а митрополит Ізидор, коли голосив єдність Церкви в Москві, ледви уратував своє життя. Україна дальше оставала відлучена від вселенської Церкви аж до собору в Берестю 1596 р. Та однак не ціла Україна приступила до св. єдности, тільки частина Західно-Українських Земель. Прочі остали при давнім відступництві. Тих, що приступили до св. Католицької Церкви названо УНІЯТАМИ а тих, що остали при давнім блуді, під проводом Москви і Царгороду, навано диссидентами або схизматиками, вони самі, для замилення людям очей, називали себе православними.

Українська Церква приняла єдність т. є. унію. Однак сумна її доля стала ще гіршою. За собою не мала Українська Церква нікого, проти себе всіх. Кількох владик, горстка бідного, темного духовенства і поневолений, закріпощений народ, ось ціла унія. А против неї схизма, яка опиралася вже тоді о могутню Москву, проти неї ціла Польща, яка, хоч називала себе передним муром християнства і Католицької Церкви, гнобила цю українську католицьку церкву в найстрашніший спосіб а були навіть такі случаї, як по битві під Зборовом (1649 р.), що вона продавала цю Церкву і віддавала на знищення схизматикам. Історія Христової Церкви не знає більше каінового діла, як це, якого допускалася Польща зглядом Української Католицької Церкви аж по нинішний день. І хотяй Рим вічно Польщі грозив, просив і наказував, то вона топтала всі права української Церкви, ішла схизматикам на руку, а Українська Католицька Церква була гірше невільниці.

Унія була оголошена в Берестю 1596 р. за митрополита Рагози. З днем її проголошення начались страшні переслідування. Рагоза умер 1599 р. Його наслідником став муж великої святости і ревности ІПАТІЙ ПОТІЙ.

Цього самого року в місті Вильні злучилися разом протестанти зі схизматиками до спільної борби проти унії. Вильно стає осередком ворогів Христової Церкви. І саме на той час покликує Господь до оборони св. єдности мужа, котрий ідучи за голосом Божої волі, став найбільшим апостолом цеї єдности, а апостольство своє запечатав власною кровю. Тим мужем був св. Йосафат Кунцевич.

Св. Йосафат уродився в місті Володимирі. Батько його називався Гавриїл а мати Маріянна. Йосафат уродився в р. 1584 і при крещенні дістав імя Йоана. Родичі старалися виховати дитину як найкраще, тим більше, що св. Йосафат від маленької дитини показував в собі духа глибокої побожности. Лучилося раз таке, що малий Йоан пішов з матірю до церкви св. Праксиди. Тут вдивував його великий образ Розпятого Ісуса. На його запит мати оповіла йому, що Син Божий зійшов з неба на землю, щоби відпокутувати за наші гріхи і спасти нас. "В тій хвилі— оповідає дальше св. Йосафат— почув я, мов би горіюча іскра упала мені на серце і тоді переняла мене така любов до св. Церкви, що протягом 30-ти літ не опустив я ані разу Богослуження.

В р. 1595 віддають родичі Йосафата на науку до купця у Вильні. Однак купецький стан не подобався йому, він його покидає і вступає до монастиря. Нічого тут не помогли ні просьби ні намови богатого купця. Йосафат чув, що його кличе Господь до вищого завдання, що його ждуть не скарби землі, але скарби небесні. Йосафат вступив до монастиря Пресвятої Тройці. В цьому монастирі Йосафат не застав ні ладу ні порядку а вже мови не було про науку і святість. Тому сам мусів працювати над своєю святістю, сам мусів приготовлятися до великого апостольського діла, яке його ждало. Молився, постив, умертвляв себе, вчитувався пильно в життя Святих, в писання св. Отців Церкви, а провідною думкою його праці кожного дня була молитва: "Господи, дай, щоби усі були одно."

Працю свою поширив св. Йосафат тоді, коли 1609 року став священиком. Розголос про його місійну працю йде дуже скоро по всій околиці. З надлюдською ревністю він працює передовсім над приєднанням схизматиків до Католицької Церкви. В тому часі він навертав богато визначних та впливових людей до католицької Церкви, а простолюддя, здається, що більшало не з дня на день але з години на годину. Ще більше працював св. Йосафат, коли став Архієпископом Полоцька. Та успіхи його місійної праці не давали спати ворогам. Ненависть їх збільшалася кожної хвилини. Всі говорили, що життя св. Йосафата в небезпеці. І це дійсно сталося. Дня 12. листопада 1623 року схизматики вбили Святого сокирою. Після цього довго ще знущалася розюшена юрба над трупом св. Йосафата. Та Господь обильно нагородив свойого вірного Слугу. Над його мощами ділялися численні а численні чуда. Папа Урбан VIII. проголосив Йосафата 1643 року блаженним, а 1867 року Папа Пій IX. проголосив його Святим Вселенської Католицької Церкви. Нині, де тільки є католицька церква, католицька капличка, католицький престіл, всюда моляться до нашого Святого, всюда віддають йому честь і славу як Христовому Священомученикові.

Нині мощі св. Йосафата спочивають в нашій українській католицькій Церкві св. Варвари у Відни. Перенесено їх там завдяки нашому Митрополитові Андреєві Шептицькому, підчас великої світової війни, на те, щоби над ними не знущалися поляки чи большевики. У нашій церкві у Відни св. Йосафат очікує того благословенного часу, коли то наша Україна буде вільною. Тоді також і його св. мощі повернуть з вигнання на рідну землю.

Нині наш український нарід переживає дуже тяжкі часи, бо майже весь находиться під большевицьким ярмом червоної Москви, а Церква наша зруйнована гірше, як за часів св. Йосафата. Молім проте св. Йосафата о поміч, о його св. заступництво перед Христом Господом: Св. Йосафат любив наш нарід цілим серцем і всею душею. Він дбав про його добро і саме тому бажав йому єдности.

У Христовій Католицькій Церкві, бачив св. Йосафат силу і добробут нашого народу. Він знав, що український нарід в Католицькій Церкві виросте до ряду великих культурних народів світа, без тої Церкви він змарніє і загине.

Ця правда, здається, ніколи не була нам яснішою як сьогодня. Тому будьмо вірними ідеї св. Йосафата, любім і поширяймо нашу українську католицьку церкву, виховуймо в ній наших дітей, стараймося приєднати до неї тих що стоять осторонь, що відчужились. Для єдности Церкви Христової св. Йосафат віддав своє життя, для єдности тої самої Церкви не жаліймо і ми наших трудів кожного дня а нагорода наша в сучасности і вічности буде велика.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

19 листопада 1698 гетьман Петро Дорошенко помер на засланню в Московщині. Москва все вивозила з України її найкращих синів і серед льодів півночі замучувала на смерть. Так діється досі— і тому мусить прийти кінець!

20 листопада 1917 р. проголошено III універсал Української Центральної Ради в Києві, силою котрого Україна стала самостійною державою. Тоді проголошено Українську Народню Республику. Коли М. Грушевський читав універсал на засіданню Малої Ради, кілька разів йому перебили співом "Ще не вмерла" та "Заповіту." Універсал проголошено через радіо по всій Україні, на фронті і Чорноморській флоті.

21 листопада 1921 р. більшовики під Базаром на Волині розстріляли 359 козаків та старшин Української Армії. Про це блище окрема стаття в цім числі числі БН.

22 листопада 1918 р. українські військa вийшли зі Львова та зачали облогу міста, що тревала до 15 мая 1919 р. Тоді поляки завалили нашу державу при помочі війська ген. Галлера, яке узброїла Франція. Та не довго втішались своїм здобутком. Ми нині бачимо, що послідная горшая первих— Польща розлетілась. Божа справедливість ділає поволі, але певно. Ми віримо, що прийде вже незадовго той час, коли до Львова знова верне Українське військо, щоби встановити свою владу.

СВ. ОТЕЦЬ ВЗИВАЄ СВІТ ДО ОТЯМИ

18 жовтня ц.р. св. Отець промовляв до литовського представника у Ватикані, Станислава Гірдвайніса і тоді заявив, що Литва стала тепер забором католицтва на півночі Европи.

27 жовтня св. Отець видав свою першу енцикліку, що зачинається від слів "Найвищої Власти." В цій енцикліці св. Отець каже так: "Година побіди є годиною спокус. Договори і рішення в тих обставинах можуть стати тільки несправедливістю під обслонкою справедливости."

Теперішний світ кермується на жаль двома головними блудами.

"Один блуд це забуття на закон людської солідарности і любови. Другий блуд полягає в ідеях, котрі не вагаються відірвати прилюдну повагу від залежности Бога. Раз заперечуть повагу Бога, тоді прилюдна повага змагає приняти безоглядну управу, котра однак приналежить тільки Найвищому Творцеві."

"Забезпекою народів не ; меч, котрий може наложити успіття мира, але не може створити мира. Сили, що обновляють світ, походять від духа."

Св. Отець заявив, що мир повинен бути справедливий і він може прийти тільки тоді, коли "обі стороно будуть готові переговорити а не грозити собі взаїмно...."

Папа кличе людий до повороту до природного права і Божого Обявлення. Він кличе, щоби люди не будували своєї долі на самолюбстві поодиноких верств чи одиниць. Але чи світ чує? Чи хоче послухати?....

Гітлер— (Жарт переданий з Риму в Радіо на коротких хвилях)— Ви чули, пан Гітлер приїхав на фронт?

—Хто такий?

—Пан Гітлер!

—Хто?

—Пан Гітлер!

—Може Ви хотіли сказати—товариш Гітлер?!!

(талійський заповідач ужив таки російського слова "таваріщ" у своїй передачі).

А це все наслав Бог на нас за наші гріхи, щоби ми покаялися з наших злих, беззаконних вчинків.

Літопис з приводу нападу татар, 1268 рік.

Нічого не шкодить.— Знаєш, доню, той молодий чоловік, що ти з ним ходиш, цілком мені не подобається!

—То нічого не шкодить! Мамусю, ти йому теж не подобаєшся!

У ХРАМІ СВ. ЮРА У ЛЬВОВІ

Підчас наїзду москалів на Львів у 1914 році

Больше сея любви никто же имать да кто душу свою положить за други своя. Йоан 15, 13.

"Йде ворог! Ворог йде, як хмара!
Вже близько!"
І смертельний страх
Впав на людей. По вулицях
Життя завмерло. Люта кара
Зближається. О Боже, Боже!
Мов море, розлилось вороже
Військо несчисленне.
Що крок,
То гострий кріс, знаряддя смерти.
Невжеж прийдеться нам умерти
В нерозкаянні?
Деж пророк,
Щоби сказав вогнене слово,
Слово надії і розради,
Щоб ратував нас від заглади,
Щоб сонце розпалив наново
У тьмі кромішній? Деж є він?
Ось— чуєте?— ударив дзвін
У храмі Юра. Ніби мати
Що діти скликує до хати,
Так він взиває. Люди йдуть,
І мов ті перші християни,
Гонені Нероном поганим,
За слушну справу смерти ждуть.

О Милий Боже України!
За кров, за сльози, за руїни,
За все що терпимо в цей час—
Помилуй нас!

Таж ми чужого не бажали,
Лиш що нам предки передали,
Хотіли гідно донести
Аж до мети.

Ми з кривди людської не жили,
Лиш від колиски до могили,
Трудилися, як Ти велів —
За що-ж Твій гнів?

Хіба це гріх свій край любити,
Своїм язиком говорити,
Й що нам святе, не дать на сміх,
Хібаж це гріх?

Що жило— до землі припало
І в Божім храмі тихо стало
Як у могилі.

Аж спровола,
З плит камяних біля престола
Постать піднялася велика
Над всіх людей.

Це наш Владика,
Це первозванний наш Андрій
Уста втворив:

"Народе мій!
Мої ви браття, сестри, діти,
Моя любове, мій ти світе,
Чи сподівався я, що буду
В таку пору до мого люду
Господнє слово глаголати?
Господнє слово і— гармати!
Господнє слово і— шрапнелі!
Зруйновані наші оселі!
Сплюндровані наші приюти!
До чаші влито нам отрути,
А ворог напрасний і злий
Став над карком і каже:
"Пий!
Щоби міг лекше позабути
Свій безталанний рідний край,
І рідну мову, і звичай
І віру предків! Пий отруту
І покланяйсь, як Богу— кнуту,
І дякуй, дякуй темноті
Що ясне сонце загасила!"
О браття! лучша нам могила
Аніж сподівання такі!
І лучше в славі нам умерти,
Ніж славу прадідну затерти
Клеймом нікчемности.
Примір
Я вам давав і дам, як треба
З землі зніматися до неба,
Я батько ваш.
Народе, вір!
Вір мому слову! З мене нині,
Тут серед Божої святині,
Слова, мов громи ясні, бють
В табор ворожий. Розібють
Заступники святої волі
Насилля полчища і в полі
Немов солому рознесуть.
Це я вам кажу. Я це знаю
Знанням Господнім.
І колись
За море сліз що розлились,
За кожний зойк і плач дитини,
За все що нині вяне й гине —
Вони стократно заплатять.
Даром плюндрують і палять!
Над попелища і могили
Здійметься ясний, сніжнокрилий
Дух правди й волі. Оживе,
І зацвіте й зазелениться,
Що нині кровю червониться,
Широко в світі застиве
Наша зруйнована країна!
Воскресне, встане Україна!
Тільки не тратьте, браття, віри,
Тільки не будьте маловіри,
Тільки не будьте, як буряни,
Хто ступить —той йому і пан.
А стійте твердо, як скала,
Най розібєсь об вас хула,
І вража лють, нікчемна лесть—
Це наш закон— це наша месть.
Розбийте з трутою пугар!
Відсуньте пріч Данаїв дар,
Їх слово підступне, варварське
Женіть від уха.
Що цісарське —
Віддайте цісарю, а Боже
Богу правдивому. Він може
Нас прібувати, як в горнилі
Залізо, може нас по хвилі
Вести, як вів Петра Спаситель,
Він наш судья і обновитель,
Він нас не хоче покорити.
Бо мусить, мусить побідити
Добро і правда на землі.
Пропадуть, щезнуть люди злі,
Як дим від вітру пропадає,
Як від вогня віск тає— стають!
Лиш духом не падіть, не млійте
Як дуби в бурю кріпко стійте,
І не хиляйтеся лозою.
Благословен, хто впаде в бою
За вітчину, за справу люду,
Його во віки не забудуть,
Його восхвалене імя
Горіти-ме як полумя
Серед кромішньої темряви.
Крізь жертву і любов— до слави!
Немаж любови, кажу вам,
Над ту коли життя віддам
За друзів моїх!"
Амінь! Амінь!
Немов з грудей звалився камінь,
Немов якась надлюдська сила
Від гробу челюсть відвалила
І струю вічного, нового
Життя буйного, молодого
В задуху гробову впустила.
"Будемо, батьку наш, будемо,
Поки живі, трівати-мемо —
Держатися святої справи.
Для вітчини, для волі, слави,
Для здійснення великих снів
Наших замучених батьків
Посвятимо всі наші сили,
Аж до сконання, до могили,
До остаточних перемог....
Так най нам свідком буде Бог!

Богдан Лепкий.

НАШІ УСПІХИ

Першим українським адвокатом в містечку Ендрю, Альта. став **М. Понич.** Перед скінченням правничих студій учителював. Оце взір для многих амбітних учителів!

• • •

Південно східна група народних учителів Манітоби **вибрала** своїм головою українця учителя зі Спрингфілд, Ман.— **М. Іванчука.**

• •

Найвищий суд в Онтеріо **назначив С. Бабія комишнером.** Він є підстаршиною канадійської армії і довгі літа працював в Торонті. Тепер живе у Ватерло, Онт.

• • •

Листопадові Роковини обходило наше громадянство у Виннипегу в домівці Інституту Просвіти при заповненій салі. Участь в обході взяли БУК- Ветерани та Інститут. Промовляв о. др. Кушнір —вступне слово мав Д. Будка, кінцеве слово Т. Мельничук. Виступали хори церков св. Володимира і Ольги, св. о. Николая і св. Покрови. Дуже вдатно сольо відспівала панна Ева Бучко. Панна Ольга Давосир відіграла красно на скрипці "чардаша". Були діточі деклямації і співи— мішана орхестра виступила під проводом панни Сорокула. Промова і виступи мистецькі залишили найкраще враження. Все зачалося точно на час— в годині третій пополудні— з павзою скінчилося все пів до шестої. Зі вступу зібрано $86.

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. А. ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Продовження)

Покійний о. А. Деляриий був переконаний, що український нарід у Канаді не буде міг на довгий час заховати св. віри та своєї народности серед чужинців і протестантів без своїх українсько-католицьких твердинь, шкіл, сиротинців, свого видавництва й доброї преси.

Тому за стараниям його й других отців повстає в Йорктоні: Монастир оо. Редемптористів у 1913 р., прекрасна церква М.Б.Н.П., в 1914 р., що стала серцем цілого йорктонського округу, школа і сиротинець для дівчат під проводом Сестер Служебниць П.Н.Д.М. в 1916 р., Ювенат у 1920 та друкарня у 1923 р., де друкується "Голос Спасителя," "Будучність Нації" та книжечки релігійного змісту.

У 1919 р. о. А. Деляриий разом із своїми співбратьми основує другий культурний осередок в Айтуні, Саск. Тут повстає дім отців Ч.Н.І., школа й сиротинець для хлопців під проводом Сестер Служебниць П.Н.Д.М.

Чимало теж причинився о. А. Деляриий до вдержання при існуванні Колегії св. Йосифа в Йорктоні, з якої вийшло вже поважне число добре вихованої молоді.

Багато трудився о. А. Деляриий над повною першого українського католицького часопису. На велике його значення й пекучу його потребу вказав він у 1908 р. в книжечці п.з. "Меморіял у справі з'уснль зо сторони схизматиків і еретиків серед Українців західної Канади" ст. 44 і в другім своїм меморіялі з липня 1909 р. п.з. "Меморіял у справі українців північно-західної Канади" ст. 5-6.; що був предложений учасникам першого всеканадійсько церковного Собору в 1909 р.

Перший український католицький часопис п.з. "Канадийский Русин" появився в 1911 р.

В часах сумної серафимщини, деякі "викропленці" Серафима, що були теж через якийсь час агентами "Land Office" в Йорктоні, сприяли всіми способами його приклонникам, даючи їм кращі землі, а знову вичеркували (канцелювали) в реґістру фарми добрих і віруючих українців католиків.

Щоб боронити цих наших людей перед тими злочинцями, о. А. Деляриий нераз вставлявся в їх справі до правительства й так боронив їх земського майна— (Порів. "Меморіял у справі з'уснль...." з 1908 р. ст. 24.)

В цей спосіб, своєю працею повною жертв, о. А. Деляриий поклав сильні основи під повстання та закріплення української католицької Дієцезії в Канаді.

Ось начерк його діяльности між українським народом у Канаді. Кілько в ній укритої жертви, трудів і терпінь! Ті, що бачили труди о. А. Делярого, не можуть відмовити свого подиву його великоцнутности.

— — — —

Справлення помилки: У "Буд. Нації" Р. VII., ч. 21, стор. 6. через помилку пропущено частину речення. Воно вповні має звучати ось як:

В цілі побільшення покликань робітників у виноградинку Христовім у Канаді, о. А. Деляриий вносив жертви на "Місійний Інститут" оо. Василіян у Бучачі в Галичині— (Порів. між іншими лист-відповідь з 21. лютого 1913 р. о. П. Філяса ЧСВВ. до о. А. Делярого ЧНІ.)

НІ, НЕ ВИДЕРЖУ Я!

Як дитина мала
На шовкові положуся трави.
Ні, не видержу я.
Тай забуду на мить,
Що тут треба нам жить,
Треба хати, одежі і страви.

Заспівайте, пташки,
Нахиліться, квітки!
Повій, вітре з зеленого гаю!
Хай дитячі літа,
Молодече життя
На хвилину собі пригадаю.

Хай згадаю той час,
Що на віки погас,
Час безмежної, вільної волі,
Як русявим хлопцям
Я тинявся тут і там
Сам один по широкому полі.

Як дзвонили мені
Ті дзвіночки пільні
І як грали потоки сріблисті,
Як весь Божий простір,
Від землі аж до зір,
Зливав чари на мене пречисті.

І хоч чар той минув,
Так минув, мов не був,
Хоч я нині зовсім відмінився,
Заспівайте, пташки
Нахиліться, квітки,
Щоб я сам собі хоч ще присниився.

Щоб явився мені
як в казочному сні,
Вік свободи і час задовілля,
Заспівайте, пташки,
А ти, дубе, шуми
І на мени хили своє гілля.

Богдан Лепкий

(Будуймо наші вйховні Інституції....
Продовження зо сторони 4)

ха накоїти ,як десять священиків і учителів може це направити.

Коли ми нині думаємо про обнову нашої молоді і нашого народу, то ця обнова може вийти тільки з повного здоровля і життя родини. Обнова нашої української суспільности може наступити тільки тоді, коли в родинній виховній праці, прийдуть до слова знова ці вічні правди Христової науки, коли пробудяться зі сну байдужности виховна воля і сила наших батьків і матерей. В родині лежать ці артерії здоровля і обнови народу.

Ми мусимо признати, що наші батьки є часто охочі і раді у вихованні своїх дітей, одак часто працю свою в тому напрямі зволікають, аж дитина буде старша, часто стають безрадними при першій блищій трудности. Що ще недавно жило і діяло в наших родинах з рода в рід, що було мудрою спадщиною по наших батьках і дідах: обичаї, послух, пошана, це сьогодня зникло в наслідок розлюзнених родинних узів. Доцільне позискування і школення батьків, щоби вони вміли сповнити свій великий виховний обовязок, супроти великого занедбання, являється прямо конечністю.

Я вірю, що цей нинішний вечір наших батьків не буде послідним. Розумно ведені такі вечорі, свідомі свойого завдання, можуть бути дійсно "школою, семінарем батьків." Вони поможуть нам, щоби наші українські католицькі родини були знова остоями здорового виховання нашої молоді в дусі Христа, виховання, що шанує і береже святости душі дітей, що пособляє природним і Богом бажаним силам молодого чоловіка, що не тільки знає, але також подає ясні і виразні вказівки і норми.

Супроти цілої справи виховання нинішних часів, ми самі нині потребуємо більше як коли небудь в нашій минувшині, виховної сили і виховного вишколення нас самих.

І тут впастиво, на мою думку, повинна зачатися ця нова сторінка виховної праці і виховних змагань при нашій школі, як що ми хочемо осягнути обнову нашої молоді і нашого народу в Канаді.

Усі виховні інституції в Старому Краю упали. На їх місце треба станити ще сильніші і більше доцільно тут в Канаді.

В обезпечальні— Возьний (до пацієнтки):
—Чи пані хотять говорити із старшим чи молодшим доктором?

Пацієнтка вагається з відповіддю.

Возьний (скоро) :—Оба жонаті.

Краса Канади.

На образку бачимо частину парку у Винипегу, що в осіннім соняшнім освітленню виглядає наче казковий. Вдивіться тільки в світлотіні і гущу дерев, де все таки видно майже кожду галузку а сонце золотить дорогу— у краще нашої дорогої вітчини!

Ось це наш нарід полюбив цілим серцем— відчув і зрозумів безмеж Божої краси природи тої країни, в котрій живем ми— в котрій судилося жити нашим внукам і правнукам. ТУТ НАША ВІТЧИНА! А вона прегарна .... Любім її ще більше!

ЦЕ ГОВОРИТЬ СТАРИНА УКРАЇНИ!

В III році "вложи Бог Володимиру в серце і нача гпаголати брату своєму Святополку, понужая єго на погания на весну...."

Але Святополк думав інакше: "Не веремя нині погубити смерди от роли" —щосьтак, як нині "оборонці пролетаріяту."

"І рече Володимир: Како я хочю молвити а на мя хотять молвити твоя дружина і моя, рекуще: хощет погубити смерди і ролю смердом. НО СЕ ДИВНО МЯ, брате, оже смердов жалуєте і іь коней, А СЕГО НЕ ПОМИШЛЯЮЩЕ, ОЖЕ НА ВЕСНУ НАЧНЕТ СМЕРД ТОЙ ОРАТИ ЛОШАДЮ ТОЮ І, ПРИЇХАВ ПОЛОВЧИН, УДАРИТЬ СМРДА СТРІЛОЮ— і поімет лошадку і жону єго і діти єго і гумно єго зажжет, **ТО О СІМ ЧЕМУ НЕ МИСЛИТЕ?**

"І рече вся дружина: ПРАВО ВО ІСИНУ ТАКО ЄСТЬ!

"....**і поідоста на половці....**

— — — —

Тодішні "оборонці" програли а побідила жива сила народу. І пішли на половців— а нині?

— — —

"З золотих пугаров ови не пивали.
О желізі старались, желізо любили
і велику тим собі славу породили.
Оних путем ідіте, оних подражайте,
слави іща, богацтва ви за нічто майте!"

(Зі старого нашого твору "Милость Божія" з 1728 р.)

Так вчила наша старина!
Слави шукати!
Іти шляхом предків!

А богацтво заніщо мати!— А тепер? Як чинимо ми?....

— — —

"Оружя не снимайте з себе. Вборзі не розглядавши пінощами, внезапу бо чоловік погибает"— так вчив дітий наш Великий Князь Мономах.

Лінивство дорога до гріха— лінивство веде до пекла. Лінивство "внезапу"— нагло доводить до погибелі. Так вчила наша старина— і не скидала зброї з себе. А нині?....

Читайте ці слова— роздумайте над ними. І пийте ці думки, як з животворного жерела предків наших, як пили їх покоління наші— і були сильні, непоборні, несхитні, великі і геройські.

Це говорить історія Твоя, Україно!

Мозолить Кат Свої Брудні Долоні...

Або як виглядають більшовики без маски!

Защо в Київі судили Ємость Авакумову?

"Вісті" з Київа з 20 вересня 1939 подають таку розправу.

Ємость Авакумова стоїть перед судом за спекуляцію. Підчас ревізії агенти ГПУ знайшли в неї 112 метрів "найдерощої мануфактури— шовку, сукна" та ще "півтора мішка цукру." Більшовицький судія питає підсудну, нащо її їсти так много цукру?

—Хай лежить, адже він не псується!— відповідає Авакумова.

Цю відповідь суд осудив, як "нахабну." Вина підсудної збільшилася ще тим, що до війни вона покінчила дві школі, була співачкою національної капелі 'Рух" а до останних часів співала в церковнім хорі.

З огляду на таку "страшну" вину підсудної більшовицький суд вимірив її свою пролетарську "справедливість" —на 10 років на Соловки, позбавлення прав на 5 років і конфіскату всього майна!

Ось більшовицька "справедливість"! Ех, коби так всі "товариші" з Канади виїхали і зазнали такої справедливости— зналивб потім Бога хвалити!

Що діється в Москві?

Москва забирає від своїх громадян а висилає масово німцям всю поживу, яку годна захопити. Вслід за тим бракує вже тепер в Москві молока, мяса, масла, цукру, черевиків, одягу, газоліни — і навіть "водки."

Цілі хвости ущасливлених соціялізмом жебраків стоять перед крамницями і думають над гіркою долею. Для військових є окремі крамниці, на котрих видніє напис "тільки для красноармейців."

А нарід, котрий голодний і холодний, застрашений і заголюканий— той революції не буде робити. Комуністам треба голоду, бо на тім опирається їх панування.

Доля Латвії— доля Стейтів.

Після заключення договору з Латвією московські комуністи піднесли голову. За ними так само піднесли голову доморослі яничари в Латвії. Подають, що вскорі треба сподіватися заворушень в Латвії.....

Вилям С. МекКвистшон, колишній провідник комуністів, зізнав перед комісією Даєса у Вашинґтоні, Д. С., що комуністи плянують саботувати всі американські кораблі на случай війни. Ось їх праця....

Чому Москва напирає на Фінляндію?

Дивтним стає, що така потвора, як Москва, котра має Сибір "неісходиму" і стільки інших просторів, напирає на маленьку Фінляндію і домагається територіяльних відступлень. Комуністам іще мало!

Але зрозумілим стане то все, коли знаєте, що якраз околиця Петсамо, котрої домагаються від Фінляндії комуністи, обильна на поклади нікелю і анґлійці дістали цю околицю в найми на 40 літ. Вложено там вже пять міліонів долярів в перші підготовчі праці для видобування нікелю, а ще треба других пять. **Москалям тепер ходить о той нікель щоби захопити готові зложа і підготовлені копальні** та легким коштом скористати з праці других. Ось це комунізм на ділі! Рабунок чужого....

Чому властиво Москва заняла Галичину?

Це без обиняків вияснив **Молотоф** у своїй промові перед совітами в Москві 31 жовтня 1939. Він згадав в цій довгій промові, котра бідна на думку а ще біднійша на форму— звичайно азійська промова мішанця азіята— що москалі увійшли до Західної України **тоді, коли Польща перестала вже істнувати.**

А далі **дослівно так:** "Природно, ми не могли остати невтральними супроти тих дій, бо в **наслідок тих дій перед нами стали наглі питання відносно забезпеки нашої держави."**

Іншими словами, коли Польща впала, тоді перед більшовиками виринули наглі питання яких досі вони не мали. Не могли мати. Бо більшовики і поляки мали договір про ненапад на многі літа. Але коли не стало Польщі, повстала Західна Україна— свобідна і стало творитися національне військо. І тоді "забезпека совітів" виринула під знак запиту. **Совіти почулися загрожені у своїй основі.** Вільна **Західна Україна значила кінець панування** більшовиків над Україною. І тому це "нагле питання" так затривожило більшовиків. А в тій скрутній хвилі **німці помогли катам**— і оба розбійники поділилися кровю нашого нещасного народу. Тепер сумнівів не може бути ні про це, про більшовицьку брехну, що вони ідуть "помагати братам"— не о братів ходило їм. Вони знали, як ті "брати" їх люблять — вони добре знали. І тому чим скорше запевнили собі за золото і поживу поміч німців— щоби тих "братів" чим скорше "зліквідувати" знаними московськими способами.

Та ми віримо, що час недалекий— коли український нарід зліквідує всіх своїх катів і з права і з ліва— та сам стане господарем на вільній землі! Щодай Боже!

БАЗАР

Спіть, хлопці, спіть!
Спіть, хлопці, спіть!
Про долю, волю тихо спіть,
Про долю, волю вітчини,
Чи можуть бути кращі сни?
За рідний край за край святий,
Віддали Ви вік молодий,
Віддали Ви юнацькі сни,
Вишневий цвіт життя весни.

В. Лепкий.

У 18 річницю геройської смерти 359 старшин і стрільців Української Армії, розстріляних большевиками під Базарем на Україні.

Чотири повні роки крівавилась Українська Армія в боях з ріжними противниками. Аж, накінець рештки Української Армії, переможені обставинами в нерівній боротьбі, переходять в листопаді 1920 року чужі границі і їх інтернується в таборах в Польщі та Румунії.

Цілу Україну затопив ворог і упоєний побідою крівавo почав розправлятися з противником. По цілій Україні пилися потоки крови невинних жертв червоних катів. Тут і там іще вибухають повстання, народ не дається. Цей крок і плач катованого народу доходить до таборів Української Армії на чужині і український вояк, що ще вчора держав кріс в руках, чує жагу дальшого воювання і розправи з ворогом.

Головне командування Української Армії рішає зорґанізувати повстанчу армію і наказує т. зв. "Другий Зимовий Похід." Завдання цеї армії є перейти тайком границю і вдарити в саму середину ворога і в цей спосіб викликати, згляднo піддержати повстання на Україні.

Тому 18 літ (жовтень 1921) доручено ґенералові Юркові Тютюнникові і полковникові Юркові Тмарштайнові зорґанізувати повстанчу армію. Виконуючи це доручення, три ґрупи повстанчої Армії перейшли в жовтні 1921 р. границі і почали свою діяльність. Нечайним нападом ворог цілковито збентежився і почав в перепоносі втікати. Козаки зі запалом рвалися до бою. "Один з рушницею, другий з шаблею, третій з списом, хто в діравих черевиках, хто в личаках, а хто зовсім

босий"— оповідає учасник походу. Тимчасом ворог очуняв з першого удару і почав готовитись до відсічі. Українській повстанчій армії не вдалося викликати більшого повстання, бо узброєний від стіп до голови ворог за короткий час свойого панування на Україні зумів винищити всіх рухливіших і свідоміших одиниць. Червона армія зі всіх сторін затискала перстень довкруги Української Армії. Голі, обідрані, голодні і без зброї українські вояки почали упадати на силах. Пізна осінь і дощі утруднювали їй можність порушування в терені. 40 верстов на добу робили українські вояки. Зближався кінець зимового походу. Трагічний бій на річці Звіздаль був останній Української Повстанчої Армії — останній в недавньому минулому збройний чин Української Армії.

Розгромлена Повстанча Армія розбіглася хто куди міг, а велику її частину захопив ворог до неволі, щоб з нею жорстоко розправитися. Свідком геройської смерти попонених вояків Повстанчої Армії є велика могила під Базарем.

Під м. Базарем 21 листопада 1920 року наказали червоні кати викопати велику братню могилу, зігнали з далеких повітів селян, щоби на власні очі показати їм кару за революцію, привели з м. Базару засуджених, скривавлених і майже голих українських вояків і казали їм стати над викопаною могилою. Вояки йшли поважно і гордо. Червоні кати навели на них кулемети. Нараз виступив якийсь червоний комісар і сказав, що хто зі засуджених покається і вступить до червоної армії до боротьби з українськими "бандами," той буде помилуваний.

Тоді виступив козак Щербак і сказав: **"Я козак 6-ої дивізії Щербак заявляю від себе й козаків, що ми смерти не боїмося, а до вас служити не підемо."** По полі рознеслося грімке "слава," залунало "Ще не вмерла Україна."

Спів заглушив гурків скорострілів. Стало тихо. 359 старшин і стрільців згинуло чесно і по геройськи за волю, за честь України. Декотрих ще напівживих присипали землею.

По Крутах прийшов Базар, який дальше засвідчив **незломну волю Українського Народу до незалежности.** Герої Базару зросили рідну землю горячою вояцькою кровю, щоби з неї виросли нові воїни, **нові месники.**

Герої зпід Базару чекають на своїх наступників.

ЗА РЕЛІҐІЙНО - НАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ!

Наші знимки представляють 28 річницю школи св. о. Николая у Винипеґу.

На першім більшім образку бачимо, як серед гостий стоїть і промовляє головний прокуратор Манітоби, дост. В. Дж. Мейджор, К.С. Рядом сидять гості— бачимо знакоме лице о. др. В. Кушніра, котрого промову з того дня містимо на іншому місці.

На нашім образку бачимо, як господар вечори О. Малофій стоїть серед гостий. На правім пляні видно п. В. Скрабу, нашого кандидата до міської ради. В середині сидить з увагою о. Борецький— перший з допу є п. Дм. Якіміцак, наш звісний адвокат і колишний посол.

В КАНАДІ

Ми радієм тут, в Канаді,
в нас на рідній ниві
сонце ясно ходить-сходить,
сходять дні щасливі.

Тут вчимося по новому
працювати— жити,
і в потребі нашу волю
вірно боронити!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

БАЗАР БУРСИ БУК-А

Є всякі роди помочі— одним з них то базарі на добру ціль.

Чи може бути краща ціль, як помогти своїй бурсі?

Виховати ряди віруючої інтеліґенції— скріпити ряди народу щирими, совісними, чесними та ідейними релігійними працівниками? Чи може бути краща ціль?!

Тому ми навіть не сумніваємося, що ті всі, хто одержав до продажі значки на базар бурси, їх відішле розпроданими і перешле свою належитість. А тому, що звичайно, хто скоро дає, двічі дає— **просимо ці значки відсилати по змозі як найскорше а з ними гроші.** Всі відтинки і гроші слати на адресу **всеч. о. Ректора, П. Криворучки,** 304—4th Ave. North, Saskatoon, Sask.

— — — —

Бурсі треба на зиму ярини, бараболь, капусти, омасти, мясива— все те наші хлібороби годні пристарати і довезти, котрі близько мешкають.

Тому просимо округи близько Саскатуну, як Ланівці, Альвену, Ростерн і другі— щоби ласкаво зорґанізували в себе допомогу бурсі. **Тим занятися заряди місцевих відділів БУК-а.** Порадитися, вибрати колєкторів, перевести в себе збірку, всі жертвовані харчі звести до одного а потім відвезти троком до бурси в Саскатуні.

Бурсі потрібний опал— і ми надіюмося, що наші хлібороби з даних околиць, де опалу ще досить— й тут зарядять справі та поможуть своїй бурсі.

З вірою в серці— з любовою до діла— можна гори переносити!

Ми нераз вже перенесли гори труднощів— поборемо й ці!

Бурса має істнувати— **бурса мусить істнувати— то твердиня нашої Церкви і Народу! До праці!**

З'ЇЗД БУК-а в САСКАТУНІ
(Продовження)

Неділя пополудні, 8 жовтня, 1939

З'їзд отвирає і витає **п. Стефан Шебець,** голова. Знова колесо дій обернулося, як ми з'їхалися порадитися в наших справах. Ідея БУК-а висока. Маємо повести нарід до вищих засад культури, задержати віру нашу, звичаї і обичаї.

Привіт складає **о. Пелех.** Складає побажання.

Привіт складає **М. Мудри з Ґудів,** Саск. Виступає від відділу молоді і жінвідділу та складає побажання.

Гр. Небоженко з Кадворт, Саск. говорить від відділу в Кадворт та від молоді, котрої хор співав підчас Богослуження в Саскатуні.

о. др. Кушнір говорить про значіння українських заведень. Наперед передає привіт від Преосвященного Епископа і від редакції "Будучности Нації" —також від головної централі БУК-а, котра є тепер нашим одиноким народним проводом в Канаді. Говорить так: Нині техніка високо розвинена. Культура народів викінчена. А кожний нарід під проводом своїх провідників дбає про поширення добробуту і забезпечення свого інсування. БУК радить над нашим добром так, як американський конґрес радить над добром Америки. БУК, це наш католицький парлямент. А часи тепер прикрі. Ведеться борба проти Бога. Коли в Европі панує хаос, то це наслідок відкинення Божих правд. І тому там ніхто не є певний свого завтра. Коли зацвила вітка в Карпатській Україні здавалося нам, що це початок великого відродження і з'єдинення всіх українських земель. Так не сталося. Ми однак не маємо тратити надії, хоч часто гірко є і навіть наш нарід куска чорного хліба не має. Але коли нам остали ще віра і надія то ми певні, що крутійство мусить впасти а повстати мусить правда. Нині на нашій вітчині давній схрещуються дві течії— комунізм і фашизм. Часово поганство тріюмфує. Німці кажуть, що їх Німеччина понад все— але не узнають навіть примітивних вимог життя для інших. Україна в неволі. Колиб німці бодай крихітку були глянули в сторону сонця правди, то цього булоб не було. Але поганство слабшого не знає. БУК домагається справедливости для нашого народу— це нам правно належиться, щоби ми були вільні. Кожда дитина має право в домі своїх родичів на родинні відносини —так і ми маємо право на рідній землі. І того права ніхто нам відібрати не може. Ставаймо спільно всі разом, як ті цеголки, що творять велику будівлю. Так ми під проводом БУК-а творім спільну нашу кращу долю. Не вистане нам в Канаді тільки посилати дітий до Народних Домів і до церкви на катехизм— треба поставити вищі ідеали. Рукоять меча Москви і рукоять меча Берліна не сторощать нас, але ми нещасні від нашого власного обосічного меча, яким є зарозумілість деяких наших провідників. Обоятність і байдужність це інші мечі, що рубають нас. Є інші народи, що творять історію —а наш нарід не є найгірший. Ми все годні опертися рукоятям мечів Москви і Берліна, коли наперед сторощимо ці рукояті, що нас тут рубають. Перше треба гоїти свої рани, працюючи згідно під проводом БУК-а а все можна зробити одним фронтом. Застановімся над тим маленьким статутом і подумаймо над кождою точкою. Є над чим подумати. Не думаймо, що нині, завтра, прийде великий чоловік і створить для нас чудеса. Наперед треба в кождій родині виховати добрих, релігійних дітий а тоді, коли прийде великий чоловік, буде мав з ким працювати. Але не поможе жаден чоловік, коли нема з ким працювати і нарід находиться в стані хаосу. "Будучність Нації" повинна бути в кождій українській хаті. Вона кріпить наші сили. Ворог знає, що робить і тому вдаряє в найбільш болюче місце, яким є наша Церква. Нашою обороною і зброєю до наступу є наша преса!

Юліян Кравс з Ріджайни: Час тепер такий, що треба до всіх говорити. До молоді і до старих. Світ поступає вперед і ми не можемо остати позаду. Горожанство це велика річ і часом за неї ллється кров. Маємо право голосу і часто говоримо на всякі прилюдні справи. Освідомім собі, що значить горожанство. Тепер пора показати всім, що ми є рівні другим. Маємо в Канаді волю і живемо свобідно. Тому обовязком є помогти британійському прапорові. Війна може скінчитися завтра, або за місяць— але наша участь в ній має стати свідком, що ми є з Канадою, любимо волю і цінимо наші права. Наш горожанський обовязок вимагає, щоби наші хлопці пішли до війська— наші дівчата, щоби вписувалися до Червоного Хреста. Женщини можуть помогти добровільною працею. Я вношу таке: Ми, українці католики, стоїмо по стороні Великої Британії і даємо свою поміч для великої справи. Боже спаси короля!

о. М. Горошко: Дорога молоде і гості! Наша стара вітчина тепер знищена і над нею повна неволя. Сум і смуток. Траґедія за траґедією. Недавно воскресла Карпатська Україна і знова пропала. І так пересувається картина за картиною а з нею недоля народу....

(Далі буде)

Наївний.— Чи ваш чоловік вдома?

—Так.

—Слава Богу, що врешті застаю його. Будьте так добрі і дайте йому цей рахунок, нехай вирівнює....

—Не будьте наївні. Чи як би він мав гроші, то сидів би вдома?

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ВЕЧЕРОК БУРСИ БУК-а

Перший забавний вечерок молодечого студентського кружка при бурсі БУК-а в Саскатуні відбувся в неділю, 22-го жовтня. Забава відбулася в залі бурси. Несподівано гарне число студентів прибуло на забаву. По забаві всі з'їли смачну перекуску. Щасливі учасники, котрі виграли надгороди, були:

Панна Возняк з дівчат, пан Петруха з хлопців.

Комітет, котрий занимався улаштованням забави, були: пп. Воробець, Яніцька, і пан А. Жеребко.

І. Байталан.

ЗБОРИ УКЮ

Як кожного так і сего року відбувся величавий Загальний З'їзд БУК-а в Саскатуні. Величавий він був передовсім своєю добірною контестовою програмою, що її підготовило Українське Католицьке Юнацтво під проводом свойого голови **всеч. о. М. Горошка.**

В контест входили: красномовство, декламації, спів, музичні точки та змаги хорів.

Були дві комісії, одна до промов та декламацій, а друга до співу й музики. В склад першої входили: **всеч. о. Гуменюк, всеч. о. Теплий, п-а Анна Войко,** учителька з Прудгом і **пан Кульпак,** учитель з Кадворт. В другій комісії були **п. Степан Дідич,** учитель, **п. Щурґот,** диріґент з Гефорд і **п. Михайло Пукіш.** Контестантів красномовства поділено на дві кляси. До першої кляси належали учителі й студенти університету.

З першої кляси промовляли: **п. Микола Шабаґа** на тему: **"Митрополит Андрей Шептицький", панна Марія Лупка на тему: "Збережім українську традицію" і п. Степан Луцик,** учитель з Витків на тему: **"Говорім українською мовою та співаймо українські пісні."** Бесідники вивязались знаменито зо свойого завдання. Їх мова була поправна. Нові думки-вискази вбрані в цікаву форму захоплювали публику. Першу нагороду, пугар, здобув **п. Микола Шабаґа,** учитель з Принс Алберт за тему: "Митрополит Андрей Шептицький." Між промовами були надпрограмові виступи наших найменших з Рідної Школи в Саскатуні під проводом Впреподобних Сестер Служебниць. Найцікавішим в їхній програмі був виступ маленької **Дарусі Мицканюк, 5-літної дівчинки** зі Саскатуну, зі сольом "Ой, під гаєм, гаєм.." Публика надгородила малу співачку рясними оплесками.

Іван Каменецький і Степан Луцик декламували вірш Т. Шевченка: "До Основяненка." Першу надгороду здобув Іван Каменецький і задержав пугар, що його здобув ще минулого року на контесті в Саскатуні.

Незвичайно та найбільш атракційною точкою на програмі була поява **всеч. о. Гуменюка** на сцені в ролі декляматора. Дійсно всеч. Отець віддали вірш Т. Шевченка "До Основяненка" по мистецьки, з глубоким відчуттям змісту та тенденції автора. Виступ всеч. Отця приняла саля гучними, невгаваючими оплесками.

Мужеське сольо "Деж ти, осінний листочку" відспівав зворушливо **п. Теодор Саранчук,** учитель з Бруно.

Жіночих сольових пісень було дві: "Деж ти, осінний листочку" і "Ой, на гору козак воду носить," тому й контестантки були поділені на дві ґрупі. В першій ґрупі співали: **Ольга Карпінка** з Кридор і **Марія Стадник** з Кадворт. Першу надгороду в першій ґрупі добула панночка Стадник з Кадворт.

В другій ґрупі за перше місце змагалися: **Катерина Вунько** з Бруно, **Марія Стадник** з Карворт, **Михаліна Янців** з Кадворт і **Ірина Шалай** з Ґудів. Ірина Шалай здобула перше місце.

Опісля слідували промови другої кляси, тобто студентів висших шкіл і прочих. Через це, що п-на Музика з Ґудів, яка була виграла пугар красномовства на минулорічному з'їзді, не говорила на призначену тему, лишилась тільки одна бесідниця, **Марія Ковальчук,** з Витків, що здобула першу нагороду за тему "Збережім українську традицію."

Зі скрипковими солями виступали дві ґрупі. До першої належали початкуючі скрипаки, а то: **Яків Мочульський, Павло Колищір, Іван Шиндарук і Іван Шабаґа.** Першу надгороду, срібний пугар, здобув Яків Мочульський. Суддейська комісія спостереґла в молодого музиканта рідкий талант до музики та висказала свої сподівання, що з него буде колись великий артист.

В другій ґрупі взяли участь вправлені скрипаки: **Панна Олеся Головайчук, пан Теодор Саранчук і панна Марія Сенюк.** Панна Олеся Головайчук здобула перше місце за мистецьку техніку у виконанні клясичного оперового твору.

Надпрограмово виступали **Іван Ковальчук і Михаліна Дедей,** що віддеклямувала добре знаний комедійний вірш про "Реліф." Хоч рецитація була без закиду, однак декляматор не мав повного успіху з огляду на те, що зміст "реліф" в сьому році майже перестав бути актуальним.

Далі буде.

ТА ПРИЙДЕ ЧАС....

Народе мій, замучений, розбитий,
Мов паралітик той на роздорожу,
Людським призирством, ніби струпом вкритий!

Твоїм будущим душу я трівожу,
Від сорому який нащадків пізних
Палити-ме, заснути я не можу.

Невже тобі на таблицях залізних
Записано в сусідів бути гноєм,
Тяглом у поїздах їх бистроїздних?

Невже по вік уділом буде твоїм
Укрита злість, облудлива покірність
Усякому, хто зрадою й розбоєм

Тебе скував і заприсяг на вірність?
Невже тобі лиш не судилось діло,
Щоб виявило твоїх сил безмірність?

Невже за дармо стільки серць горіло
До тебе найсвятішою любовю,
Тобі офіруючи душу й тіло?

За дармо край твій ввесь политий кровю
Твоїх борців? Йому вже не пишається
У красоті, свободі й здоровлю?

О, ні! Не самі сльози і зідхання
Тобі судились! Вірю в силу духа,
У день воскресний твойого повстання.

О, якби пісню вдать палку, надхненну
Що міліони порива з собою,
Окрилює, веде на путь спасенну!

Якби!.. Та нам знесиленим журбою,
Роздертим сумнівам, битим стидом,
Не нам тебе провадити до бою!

Та прийде час, і ти вогнистим видом
Засяєш у народів вольних колі,
Труснеш Кавказ, впережешся Бескидом,

Покотиш Чорним морем гомін волі,
І глянеш як хазяїн домовитий
По своїй хаті і по своїм полі.

Іван Франко

ЗА ДІЯЛЬНУ ЛЮБОВ БЛИЖНЬОГО!

Наші знимки представляють відвідини хорих в **санаторії Сейнт Витал, Ман.**, біля Винипеґу. Наші пані при помочі церков наших у Винипеґу перевели збірки на закупно книжок для українських хорих в санаторії. Ці книжки відвезли 26 жовтня ц.р. і при тій нагоді дали малий концерт для хорих. Від наших священиків був тоді о. др. В. Кушнір.

Перший образок з ліва представляє паню Олену Савяк, яка дякувала за відвідини в імені орих. Посередині в горі бачимо малого Нікольця Підмурного, який є славним танцюристом і танцює присюди на цілий світ! В горі з права танцюють наші танцюристи— панна Алена Давибіда, пан Мирон Маснюк і пані Маснюк.

В допішнім образку на ліво бачимо, як др. В. Бачинський і шкільний радний В. Скраба розмовляють з хорим нашим лікарем, др. Теодором Іванчуком. З права бачимо наших співаків, котрі співають також через радіо кождої суботи в 11 годині на CBC.

В санаторії перебуває чимало наших хорих. Відвідини і дарунок книжок були дійсно красним доказом діяльної любови ближнього, які треба тільки похвалити і наслідувати.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ГАЛИЧИНІ?

Потверджуються вістки про "зліквідування" всіх наших владик і Ексцеленції Митрополита у Львові. Більшовики не пошанували навіть сивої патріяршої голови 74 літного спаралізованого Божого старця у Львові. **Це повинно вже остаточно і раз на все переконати нас всіх тут, що з більшовиками ЖАДНИХ переговорів ані дій не може ані не сміє бути!**

Кати все і всюди є катами!

Епископ Коциловський остав в Перемишлі. **Преосвященний Лакота** виїхав з німцями до Ярослава і там заряджує тою частиною перемиської дієцезії, що остала по той бік Сяну.

Біля **Лаврова** поляки розстріляли 14 наших хлопців, ще коли втікали — наші Отці поховали замордованих. Поляки забрали зі собою всі коні і тому наші втікали перед більшовиками пішки.

У Львові в міськім театрі зібралося зібрання вибраних 1,484 послів Західної України. Зібрання відкрив др. Кирило Студинський, той самий, котрого наші в Галичині бойкотували і повикидали з установ за приставання з більшовиками. Тепер той самий Кирило став на чолі більшовицьких "представників", які проголосили більшовизацію Галичини і злуку з Совітською Україною.

Але рівночасно подали, що через Москву ідуть цілі валки **наших селян на виселення на Сибір а до Галичини масово напливають москалі на поселення.** Проголошено вивласнення не тільки великих земельних посіпостий, **але також селян середняків.** Значить, як хто з наших хлопів мав десять морґів— то вже й то забирають.....

Ціле українське Поліссе більшовики прилучили до совітської Білоруси.

Ми віримо однак, що то "панування" більшовиків недовге!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

КІНЕЦЬ ЖИТТЯ

Лекція 27.

Діточки. Це наша послідна лекція катехізму; в цій лекції ми маємо пригадати собі найважніші річи, яких ми вчилися протягом цілого року; з них ми маємо витягнути для нас найбільше користи.

Що ж ми будемо нині робити?

Перечитаємо і подумаємо над дуже важною правдою катехизму і над її відповіддю.

Коли вас запитаю: Хто вас сотворев? Ви зараз відповісте БОГ. Але катехізм дальше продовжає і питає: **Для якої цілі сотворив вас Господь?. І відповідає:** отсе відповідь дуже важна, над якою маємо застановитися. **Господь сотворив нас, щоби ми Його пізнали, Його любили і Йому служили, в тім життю і тішилися Ним в другім життю.**

ЩОБИ МИ ЙОГО ПІЗНАЛИ: Як пізнаємо Бога? Уважайте. Бога пізнаємо, коли пильно вчимося катехізму, цю святу книжочку, що містить в собі великі правди, коли слухаємо слів, які говорить священик, на те, щоби ми жили свято і в цей спосіб заслужили собі на вічний рай.

Коли ми пізнаємо Бога, ми тільки сповняємо волю Божу. Однак, то ще не вся Божа воля. Бог хоче, щоби ми також жили:..

ЩОБИ ЙОГО ЛЮБИТИ: О, тут не треба богато труду. Бо як можна не любити Бога, цілим серцем. Бога, що дає нам кожного дня стільки добродійства, що вмер за нас, що отворив для нас стільки доріг спасення, що запрошує нас до раю, що ожидає нас з любовю свойого серця?

А як показуємо, що любимо Бога?

Коли молимося горячо і побожно кожного дня.

Як то солодко є розмовляти з татом, з мамою, з дорогою особою; а молитва, то це ніщо інше, як тільки розмова з Богом. Однак тільки молитися не вистарчає. Треба також відчувати великий жаль за те, що ми нашими гріхами образили Ісуса. Коли ви зробите прикрість вашій мамі, навіть несвідомо, то чи ви не є задля цього сумними? Коли ви бачите, що ваша мама сумна, тому що ви недобрі, що ви її образили, чи не жалко вам? Так само треба жалувати за це, що ми нашими гріхами додавали терпіння Ісусові на хресті, причинилися до Його смерти. І тому перед хрестом, ми повинні схиляти наше чоло покірно, повинні відчувати жаль за гріхи, повинні постановити більше не грішити. Однак молитва і жаль ще не вистарчають, щоби показати Богові нашу любов. Ми повинні ще радо прийти до Його святого стола, до якого Він нас запрошує.

Чи колиби вас запросив великий, богатий пан на бенкет, на обіди ви не пішли би? О, як чулибися щасливими, як радо ви там спішилиби.

Також Ісус запрошує вас на бенкет, на бенкет ангелів; а хліб, який вам дає, це хліб Божий. Робіть так, діти, щоби Ісус не запрошував вас надармо, щоби не ждав на вас довго. Щоби ви часом зле не відповіли на його запросини. Ваша душа нехай буде гарна всяким добром, нехай буде весела в Бозі. Так любиться Бога: молити Його, жалувати за наші образи, приймати Його в св. Причастю, часто і побожно. Однак і це ще не вистарчає: Божа воля йде дальше. Треба, щоби ми жили в тім життю і....

ЩОБИ СЛУЖИЛИ ЙОМУ: А як служити? Коли будемо повинуватися Його законові. Господь приказує нам творити добро, а ми служимо Йому в цей спосіб, що то добро творимо. Господь приказує, щоби ми шанували родичів і ми повинуємося Йому і слухаємо і шануємо тата і маму. Господь наказує, щоби ми любили нашого ближнього як нас самих і ми так поступаємо. Господь каже, щоби ми були щораз то ліпшими і ми так повинні старатися. Повинні ходити до школи— пильно вчитися, вчитися богато і вчитися добре. Чоловік вчений лекше може пізнати Бога, краще може Його любити і краще може Йому служити.

Хто є той, що клине? Нерозумний чоловік. Хто не йде вислухати Служби Божої? Нерозумний чоловік, який не знає, як великого значіння є Служба Божа. Хто не вчиться катехізму? Нерозумна дитина, яка не знає тільки може з трудом читати це, що міститься на тих гарних сторінках.

Треба, діти, вчитися. Наука помагає нам сповнити краще наші обовязки. До чого ми дійдемо, коли ми Бога пізнаємо, коли ми Його любимо, коли ми Йому в цім життю служимо? Доходимо до цього:

ЩО БУДЕМО ТІШИТИСЯ НИМ ЗАВСІГДИ В ДРУГІМ ЖИТТЮ. Це є конечним, щоби воля Божа сповнилася вся і гарно. Господь очікує нас в раю. Яка то гідність, яка доброта. Господь нас очікує. Тому і ми жиймо добре, щоби бути певними, щоби прийти до Нього.

О, яка то гарна хвиля, яка радісна, коли ми очищені з наших гріхів, чисті як ангели, підемо до Бога. І Господь простягне свою руку, щоби стиснути нашу і Його погляд спочине на наших очах і наша радість буде велика. Так діточки, робім добро, жиймо чесно, як тільки найкраще можемо, щоби ця щаслива хвиля надійшла, щоби нам було дано побачити Бога, щоб рай був нашим раєм. Найбільше щастя на землі не може рівнатися щастю, яке нас жде в небі. Тому, коли маємо які маленькі прикрости в нашім життю, треба їх зносити терпеливо. Кожна прикрість на землі, то один крок ближче до неба. Кожне терпіння на землі, це зменшене терпіння в чистилищу.

А подумайте, діти, ще одно: що ми тут на землі жиємо дуже коротко і терпіння наше є коротке; а в небі будемо завсігди вічно і радість наша буде вічна.

Ця думка нехай вас заохочує до доброго і чесного і святого життя. Вона поможе нам в нашім життю бути більше терпеливими, більше сильними, більше погідними і веселими.

СОН МАЛОГО ІВАСЯ

Був раз собі такий маленький Івасик, якби котрий з вас. Мама називала Івася яблочком, бо мав червоненькі личка та гарну округлу головку. Тато казав на Івася "мій баранчик," бо Івась мав кучеряве волосся.

Діти дуже любили з Івасем бавитися, бо мав богато забавок і жадній дитині своєї забавки не відказав.

Коли діти набавилися забавками до схочу, Івась провадив всіх до корчиків лозяних. Там діти наробляють собі з прутиків коників, повіздять на леваду і бавляться у військо А Івась все є отаманом.

(Далі буде.)

У БАБУСІ ГРИЗОТА

У бабусі гризота:
паця кричить, що аж страх!
Візьми його на шнурок,
продай та купи булок,
булки діточкам роздай
от тоді гризоті край....

НАША ПЕРЕПИСКА

Панна Слава Гарах з Кридор відповіла разом красно на всі питання з релігії і з історії. Цим разом належить їй надгорода і ми одночасно з тим письмом, висилаємо Славі надгороду, яку вона дійсно заслужила. Ось примір для многих дітий —не лінуватися, вчитися, думати і написати листок до своєї редакції....

АНТЕНА

Не знаєм, не знаєм, не знаємо ми
ні літа, ні слот, ні хуртовин зими.
Пливемо, пливемо у ночі і в день,
цілуємо линки мідяні антен.

Не знаєм ні брам, ні паспортів, границь,
спливаєм так само в двірці й до темниць.
Ми всім радо служим, поучим, натхнем.
Угору, угору мережі антен!

Лови, переймай нас струно мідяна,
в небесній блакиті, у морі без дна.
Угору, угору, щовище в блакить!
Тим краще, певніще будемо служить.

Надходять Вибори у Винипеґу.

НАШ КАНДИДАТ ДО МІСЬКОЇ РАДИ ВИНИПЕҐУ

пан Василь Скраба

Мійські вибори у Винипеґу будуть 25 листопада 1939 р. Українські виборці мають нагоду своїми вільними голосами вибрати —або добро, собі на честь —або зло, собі на ганьбу.

Нашими кандидатами, до мійської ради є **пан Василь Скраба** а до шкільної ради **пан Андрій Загарійчук.** Виберемо їх в цих воєнних часах, будьмо свідомі того, що їх відповідальність є тим більша а значіння тим важнійше. Наші люди допоминаються роботи, хочуть часто допомоги і помочі. Тепер у Винипеґу в уряді мійськім не працює ані один наш чоловік — а є там місце. Українці Винипеґу також платять податки і виконують свої обовязки нарівні з іншими мешканцями міста. Годиться, щоби бодай один або другий наш чоловік найшов працю в уряді міста.

Наша честь вимагає, щоби ми вибрали своїх!

Вибори докажуть це.

Ані один наш голос не сміє пійти на комуністичних кандидатів!

Хто голосує на комуністів — зраджує Церкву, Бога, віру і Нарід. Той голосує на найтяжчих ворогів Бога і Канади! Той продає честь і сумління. Наші голоси тільки на наших кандидатів!

КАНДИДАТ НА ШКІЛЬНОГО РАДНОГО в Винипеґу

пан Андрій Загарійчук

Всіх голосуючих з 3-ої Варди проситься в день виборів дня 24 листопада віддати свої голоси на п. Загарійчука. В мійських виборах голосується числами 1, 2, 3, і т.д. Проситься голосувати так:

ЗАГАРІЙЧУК А.	1

Книжки і часописі, надіслані до редакції.

Америка, Філядельфія— ч. 110—128
Новий Шлях, Саскатун— ч. 72—84
Україна, Ню Йорк— ч. 136—141
Світло, Мондер— ч. 34—36
Наш Стяг, Шикаго— ч. 39—44
Українські Вісти, Едмонтон— ч. 39—44
Церковне Життя, Винипеґ —ч. 8, 9
Голос Спасителя, Йорктон— ч. 10, 11
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 9
Праця, Прудентополіс — ч. 36—38
The Trident, New York, No. 9, 10

УКРАЇНСЬКІ ЖЕРТВИ НА АТЕНІЇ

21 жовтня переїхав через Винипеґ **Іван Кухарчук,** котрий стратив жену і троє дітий, коли затоплено корабель Атенію. Ціла родина мала 5 дітий — двоє дітий вратовано. Виїхали щасливо і розстались по дорозі— на віки. переїзджаючи через Винипеґ, Кухарчук розповідаючи про своє горе, не міг стримати сліз. І гіркі то були сльози українського хлібороба....

На Атенії було 41 українських емігрантів. З них переїзджав тоді також **Антін Ґах,** котрий стратив 15 літню доньку Анну. Жена і двоє других дітий вратовані і скорше приїхали до Канади. Ґах аж тепер дістався тут — ось що робить війна....

війна....

Останні Вісти...

Бельґійський король Леопольд і голяндська королева Вільгелміна 7 листопада звернулися до воюючих сторін в Европі з предложенням залишення воєнних діл та **переговорів в справі миру.** Король і королева предложили свої уряди для посередництва. Однак— воюючі сторони відповіли на це знехотя.... З предложення благородних володарів покищо не вийшло нічого.

Каліфорнійські ейбергарти пішли цього року там до виборів під кличем $30 кождого тижня для виборців, коли їх виберуть— тоді настане ера вічної "шинки і яєць." Однак виборці не попакомилися на ті масні обіцянки — і відкинули тих панів великою більшістю голосів: 2:1.

В Огайо Бігело обіцяв $50 місячно для нежонатих, що мають понад 60 літ життя а $80 для жонатих— і також не помогло. Виборці відкинули цю обіцяну хапатню голосами 3:1. Так в Стейтах люди здається мудрійші— як, приміром, деінде, де злакомилися на $20 місячно забездурно і досі не дістали ані цента, крім нових податків....

8 листопада **Гітлер** промовляв в Мінхен— тільки він виїхав з домівки і відїхав яких 25 миль, цілу домівку висадило у воздух. Полумінь бухнула з того місця, де щойно Гітлер промовляв і серед страшного гуку все завалилося. На місці убило 7 осіб а 63 ранених. Німецька влада визначила $240,000 надгороди для того, хто вислідить замаховців. Пекольну машину з годинником мали змовники заховати в повалі світлиці ще два тижні тому, як здогадуються. Коли Гітлер був 10 хвиль довше лишився— булоб по нім, та його прибічник...

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

"The Light" Basilian Fathers, Mundare, Alta.

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 23 (47) ЙОРКТОН, САСК. 1 Грудня, 1939 Vol. VII, No. 23 (47) YORKTON, SASK. Dec. 1, 1939

НАШ СМЕРТЕЛЬНИЙ ВОРОГ - БІЛЬШОВИЗМ

На з'їзді Рідної Школи у Львові Митрополит розмовляє з др. Костем Левицьким. Обох сідоглавих старців патріотів і світочів Українського Народу, нині більшовики замордували.

Під більшовизмом розуміємо **своєрідний світогляд** —себто ціле світовідчування і в слід за тим діяння. Саме слово російське і у наших обставинах значить стільки, що інше слово "комунізм" з латинська. Більшовизм є своєрідним світоглядом азійської дичі, котра не признавала ніколи і ніде точних і людяних засад заходу. Для азіятів засадою була дика "радість ножа і крови"— пяна, розбещена дикість і грубість.

Коли на чолі азійських орд вирушав на підбій світа Темуджін і посилав свою армію до Індії, то приказав, щоби кождий жовнір з походу приніс ще одну голову. Коли не принесе, то між свої ноги поставить власну....

Коли Джінґісхан здобув Іспагану, то з місця казав вирізати сімдесять тисяч жителів.

Вони не знали християнського слова— МИЛОСЕРДІЯ!

І ті азіяти все сунули на захід.

Сорок літ перед повстанням більшовицької партії, російський азіят Зачіневскій написав таку "відозву": **"Беріть за сокири! Нападайте** на царську партію без милосердя! **Убивайте** їх на майданах, колиб ці встеклі гнилі мали відвагу там показатися! Убивайте їх в домах! Убивайте їх в провулках міст! Убивайте їх на бульварах, в містечках і селах!" **То було в 1862 році!** Така наука в ліс не пішла і коли ви читали подібну по дусі і змісті відозву другого азіята, котрий на нещастя носить якимсь дивом українське імя "Тимошенко," яку той азіят видав до галичан тепер —то нема чого дивуватися і сумніватися, що це значить. Майже дослівними словами зачинає тепер свою відозву Тимошенко: "Беріть сокири, вили, ітд...."

ОСЬ ГОВОРИТЬ АЗІЯ— смертельний ворог людскости і українства!

Говорить дич— котра не знає милосердія і тепер посунула на Галицьку Україну мордувати віруюче населення.

Ата дич від часів Джінґісхана до сі все косими очима глядить на захід —щоби знищити християнство та його культуру.

Більшовицький поет **Бажан** так це висловлює:

Масивні коні, пані коні
мотуззя рвали, пруги шлей.
Тягли в проклятім перегоні
тупі потворн батерей.

Услід подоланій кольові
тьма волочила мокрий шлейф.
Квадратний крок і конний і людий
котився в строгім ескадроні.
Войці замислились — а чей
іржатимуть ще їхні коні
перед атакою, на лоні
бездонних галицьких ночий!
Ніч одступу. В арієргарді
йде смерть, схиляючись до тих,
що зранені при окраях доріг
Лежать у варті, марній варті
шляху, що значився на карті,
як шлях походів вікових....

* * *

Знов тупоти підтоптаних копит
і гуркоти голодного походу,
зголомом із Збруча черпали чорну воду,
змиваючи з лиця кров— пил— піт....
Проходили роки, прийшли окуки
на ті поля, де вмер достойно дід,
і жовті черепи побожно брали в руки
і клали їх очицями на схід....
І око, мов огонь суворого ісходу
горіло в мертвій голові,
бо то були бойці передові —
розвідчики великих армій сходу!

* * *

О, жовті черепи— камені межові
на скорбних перехрестях війн!
Знаки могучого маршруту —
ці жовті черепи, очицями на схід!
Повз мертву голову забуту
йдуть люди в радісний похід.
О, жовті черепи— очицями на схід!....

Прочитайте той вірш уважно — але поволі і уважно, раз і другий.

І зрозумієте, що тут, українською мовою висловлена **азійська ідея орди**, котра іде **нищити захід!**

Перша частина вірша представляє відворот більшовиків з Галичини в 1920 р.

По собі пишили черепи— як колись Темуджіна. Ці черепи були очицями на схід, щоби їх кликали до нового наїзду на Галицьку волость.

І знов, в році Божім 1939 почула Галицька Земля "гуркіт голодного походу" дичі з Азії. І знова нашу землю застелили черепи— очицями на схід, що кличуть до мести за безвинних і чисту кров Галичини.

Та дич убила Митрополита— Мученика— а в нім захотіла вбити все ясне, святе і чисте Галичини: Віру, честь і совість!

Та дич замкнула церкву святого Юра у Львові, що від віків була нашим прибіжищем і святістю, де поховані кости ще наших князів і боярів, звідки говорить голос Чести і Слави нашого народу. Азійська дич захотіла то вбити— і пишити черепи по собі.

Та ми ТВЕРДО ВІРИМО — що прийде час визволення!

Кров Митрополита буде насінням волі і сили Галицької України!

ВОЄННИЙ ЛІТОПИС

ПРОМОВА КОРОЛЕВОЇ В ДЕНЬ ПЕРЕМИРЯ

Дня 11 листопада 1939 промовила через радіо до імперії Їх Величність, Королева наша. Її слова відносилися головно до жіноцтва. Ось що вона сказала: "Коли сповняєте свої домашні обовязки і з усміхом переносите всі клопоти, ви справді заслужені для краю. **Так ви стоїте на домашнім фронті борби**, котрий також має свої небезпеки, тяжкі і сильні."

"Боремося за всі наші доми і за їх забезпеку. Тому мусимо уважати, щоби мимо всіх теперішних труднощів наші доми не втратили тих ціх, котрі чинять їх основою і радістю нашого життя."

"Жінки всього світа змагають до того, щоби збудувати новий і кращий світ, де запанують мир і доброзичливість. Той день прийде. А в міжчасі, я засилаю вам усім, до найдальших закутин імперії —слово надії і заохоти, за всю працю посеред нас і в своїх домах серед клопотів нинішних днів."

"Кожда з нас має виконати певне завдання і я вірю, що виконаєте ваше, памятаючи на це, що чим більша відвага і посвята, тим скорше діждемося знова щасливих днів, за котрими так тужимо."

"Наша надія в Бозі, котрий є нашим прибіжищем і кріпостю в кождім гіркім часі. З цілого серця молюся, щоби Бог благословив вас, кріпив і провадив по всі дні!"

ПЕРШИЙ ЛЬОРД АДМІРАЛІЦІЇ, ВИНСТОН ЧИРЧИЛ, ВІДПОВІДАЄ— ГІТЛЄРОВІ

12 листопада, 1939 відповів непрямо в сторону Гітлєра Винстон Чирчил. Він так з'ясував воєнне положення.

"Можете бути цілком певні, що або все те, за що тепер бореться Англія і Франція— пропаде— **або Гітлер** з націстами і всьою німецькою та пруською небезпекою **буде зломаний і знищений!"**

"Коли нас побідять, всі стануть невільниками і Злучені Держави остануть самі одинокі до оборони людських прав."

"Ясним є, що сила Британської імперії і Французької республики, щоби відновити і відживити польську і чехо-словацьку націю, як також щоби довершити кілька інших діл, про котрі я згадаю згодом, зростає з кожним днем."

"Ми старалися много разів виминути війну і ради збереження миру ми допустили до много таких річий, котрі не треба було допустити."

"Але тепер ми є у війні і **зробимо війну і видержимо в тій війні аж доки противна сторона не буде мати досить.**"

"Ми много сильнійші, як ми були тому 10 тижнів. Ми много краще приготовані видержати злобу Гітлєра та його гунів, як ми були з початком вересня. Наша фльота є сильнійша. Наші кораблі проти підводних подок збільшилися в тричі. Наші літаки є много сильнійші. Наша армія зростає числом і вишколом з кождим днем. Протилетунське поготівля є зовсім інше, як було з вибухом війни."

"Напади підводних подок зконтрольовані і вони дорого за це заплатили. Майже всі німецькі кораблі, що їздили по океанах, тепер криються і ржавіють в невтральних пристанях, підчас того коли наша всесвітна торговля постійно ведеться на 4,000 кораблях, з котрих 2,500 кораблів є постійно на водах."

"Вищість нашої летунської фльоти вже доказана в летунах, як в машинах. Наші летуни зістрілили 15 німецьких наїздників не стративши ані одної машини підчас борби. Тепер мрака і зимові бурі закрили наш остров і сильно утруднюють бомбові налети на військові постої."

"Весь цей час Німеччина є в клішах нашої бльокади, чимраз зменшуючи свої засоби оливи та інших суттєвих воєнних припасів."

"Ніхто не вірить **ані слова**, що каже Гітлєр або його партія...."

Гітлєра назвав "маняком, припертим до муру"...., "злим чоловіком."

— — —

З днем 20 листопада 1939 подало канадійське радіо у воєнних звідомленнях, що **за останніх 9 днів затоплено 14 кораблів** і то головно через міни. З деякими кораблями затоплено богато людий. Німці заложили Північне Море мінами і тепер ці міни стали нещастям для кораблів.

— — —

В жовтні погибли від вуличної темноти 564 людий в Англії. Це число більше від жертв, які впали на попі бою. Воєнний стан вимагає, щоби вулиці і вікна не були освітлені в Англії. Однак люди їздять по вулицях і ходять— а вислід такого стану є великий відсоток жертв у людях.

— — —

Англія відтягнула свої війська з північного Китаю з днем 13 листопада 1939. Війська відтягнено з Тієнтсін, Пейпінг і Шангайкван. Загалом забрали 800 жовнірів. Остало ще двіста жовнірів, як конечна оборона англійських підданих в тих околицях. Відтягнені війська потрібні в Европі.

Що Діється в Нашій Канаді?

Кінцеве обчислення голосів в Квебеку —Ейбергард зачинає критикувати— Що каже Меніон?— Поміч на розбудову домів— Вивіз до Англії— Червоний Хрест.

Квебек. Кінцеве обчислення голосів після виборів виказало, що ліберали дістали 30,000 голосів більше і це принесло їм побіду. Всіх голосів віддано 25 жовтня 1939 у 84 виборчих округах— 545,599. З того числа ліберали дістали 287,673 голосів а Національна Унія 217,460 голосів, або 40%.

— — —

На з'їзді учителів **в Едмонтоні** Ейбергард сказав в присутности 600 учителів таке: "Дуже тяжко для нас виживити, зодягнути і примістити людий. але можемо знайти гроші на борбу."

"Ізза браку духових і моральних прикмет, що могливи устійнити суспільність, надходить упадок. Коли домініяльне правительство має збільшити податки, щоби поплатити кошти війни, **то звідки ді гроші прийдуть?"**

Як бачимо Ейбергард говорить так, як ніколи. Чи він коли думав над тим, звідки мали прийти гроші на його витребеньки про "суспільний кредит"? А тепер журиться цілком непотр.бно, звідки домініяльне правительство буде брати гроші.

— — —

Дост. др. Р. Дж. Меніон, провідник консерватів, промовив через Радіо 13 листопада ц.р.

Коли Канада від перших початків є у війні, то **"це головно тому, що ми є частиною Британської імперії** а жадна частина імперії не може бути в мирі тоді, коли друга є у війні."

— — —

Дост. Дж. Л. Ралстон, міністер скарбу, подав до відома, що одобрив 1,000 90% позичок на будову домів. Позичку дістали люди ріжного звання, всіх звань 150, від фабричних робітників і кухарів почавши до торговців, учителів, шоферів і артистів.

Позичку можна дістати на доми, котрих вартість зі землею не є вища, як $2,000. Сплачується її через 20 літратами що місяця, приблизно $14.71 на місяць. В тім є сплата довгу і відсотків, а до тої суми ще додають одну дванацяту річного податку. Звичайно за ці гроші будують партерові дімки з повною пивницею і купальнею. Половина тих домів, 515, мають по пять світлиць 445 мають чотири.

— — —

В діловім році, що скінчився 31 марта 1939, **Канада вивезла** 350,167,400 фунтів олова—з того 247,901,900 фунтів до Великої Британії, або 71% всього.

Цинку вивезено 297,917,600 фунтів а з того 69% до Британії.

Досі другим на черзі відборцем тих металів з Канади був Ніппон. Відтепер вивіз на схід цілком здержаний. Все вивозять до Британії— зі згаданих металів.

Вартість згаданих вивозів за минулий рік була $18,306,112.

Богата, цінна і бременна в найкращі можливости розвою є наша Канада!

— — —

Червоний Хрест повстав стараниям і добрим серцем головно одного чоловіка, родимця Швайцарії, **Андре Дюнан.** Бачивши нещастя покалічених і ранених жовнірів по битві під Сольферіно, котрими ніхто тоді не опікувався— він поклав ціллю свого життя занятись тою справою. Так орґанізує перше товариство в Женеві 1863 року, котре згодом утверджує так звана "конвенція в Женеві" рік потім. Прапором Червоного Хреста стає червоний хрест на білім попі— краски Швайцарії, знак любови і милосердія Христа. Міжнародна конвенція в Газі приняла постанови Червоного Хреста за міжнародні на всі частини війська —на суші і на морі. Першою державою поза Швайцарією, що вивісила прапор Червоного Хреста, була Голяндія.

І так Червоний Хрест є знаком милости для покинених і забутих. **о. Даміян**, що пожертвував своє життя до прокажених на Молокаях— **Фльоренс Найтингейл**, що започаткувала працю догляда́чок хорих на війні, це все є того самого духу: любови і жертви.

В минулій війні Червоний Хрест вивіз з Канади 341,000 скринь засобів, лучної вартости $20 міліонів. Тепер так само Червоний Хрест хоче помогти. За часів революції Червоний Хрест хотів також помогти нашим військам а тодішний висланець св. Отця, о. Дженоккі їхав зі санітарним поїздом для наших військ. Однак поляки у Варшаві затримали той поїзд і не пустили дальше.

Тепер маємо нагоду ділом доказати нашу діяльну любов ближнього. **Поможім в праці Червоного Хреста!**

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ

"Коли я крицею зроблюсь на тім огні,
скажіть тоді: Нова людина народилась;
а як я зломлюсь, не плачте по мені,
Пожалуйте, чому раніше не зломилась."

Леся Українка

БОГАЦТВО— СМЕРТЬ!

В північній части Венезуелі лежить озеро Маракайбо. Довкола є оливні поля і засіб оливи є так великий, що вона спливає до озера і творить поволоку, яких два цалі грубу на воді. Біля тих піль є гірниче місто Ля Ґунілляс, в котрім живе кілька тисяч жителів. Робітники побудували доми також на палях— по озері. Недавно сталася жахлива подія. Хтось кинув сірник— чи іншим способом занялась олива і вогонь в мить перекинувся на ціле місто. Стала горіти олива на озері а з нею доми і—люди. Не було як ратуватися і куди тікати. Люди скакали у воду і тонули або горіли живцем. Так погибли страшною смертю понад 100 людей.

Ось так життя вчить нас, що богацтво це смерть. Маєтки часто стають прямою причиною страшних катастроф і смерти многих. Ніколи не завидуймо другим!

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За Духовні Семінарії, особливо в Мексико і за Мексико. "Не ви мене вибрали, я вибрав вас"— каже Христос до своїх учеників. Тому священство є установи Христа, необхідно потрібне для істнування Церкви. Можете мати цілий будинок, найкраще уладжений, з хрестами, хоругвами, євангелією і всіми річами богослужебними— Церква ще не буде церквою, доки там не буде священика— так як тіло без душі є мертве. Тому від ранніх початків досі Церква дуже піклувалася вихованням доросту духовенства. Св. Отець Папа Пій XI видав окреме письмо, в якому опреділює велич і гідність католицького священика— а загально знаним є твір св. Йоана Золотоустого про священство, незрівнаний глибиною думки і красою чуття.

Хто хоче знищити Церкву замикає Духовні Семінарії, де виховуються питомці. Так зробили вороги Церкви в Мексико і тому небезпека для Церкви там дуже велика.

Наші питомці покищо вчуться по ріжних Духовних Семінаріях в Канаді, але стараннє нашого Преосвященного Епископа є, щоби ми мали власну Духовну Семінарію. Доки її нема помагаймо бодай нашими лептами виховати рідне Духовенство тут в Канаді. Зі старого краю не прийдуть більше Отці — а може навіть прийти час, коли нам треба буде післати там. Тому допоможім всіх старань щоби число кандидатів до духовного стану зростало тут щороку і більше було наших Отців о це молім Всевишнього і так виховуймо наше молоде покоління.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

БУДЬМО ЧУЙНИМИ, БО ЧАСИ ТЯЖКОГО ДОСВІДУ ЗБЛИЖАЮТЬСЯ!

Сьогоднішне покоління переживає вже другу велику війну за послідних 25 літ свойого житя. З напруженням нашого серця слідимо уважно за кожною новинкою в часописях, слухаємо уважно звідомлення редійових филь і питаємо себе, як то все скінчить ся?

Нема найменшого сумніву, що нинішна війна є, під многими оглядами, іншою як була війна в 1914 році. Воєнна пропаґанда прибирає такі неймовірні розміри, що навіть більше як пересічному чоловікові, тяжко нераз розібати, о що властиво розходиться?

О що властиво розходиться? Ні менші ні більше, розходиться нині не тільки о ратовання і збереження всіх дотеперішних культурних здобутків народів і держав, але розходиться о збереження людського життя взагалі, в його конечних вимогах, в його гідности, в його невідкличних правах і в його чесних культурних змаганнях. Нині у світі вже зарисувалися доволі ясно два ворожі табори: один виразно безбожницький, ново-поганський нацизм і большевизм, другий так звані Західної Демократії, з невиразними ще та неуформленими як слід християнськими тенденціями. В публичних бесідах провідних мужів Американського континенту Канади та Злучених Держав, в публичних бесідах провідних мужів Британської Імперії та Франції, недвозначно пробивається думка, що Аліянти находяться під сю пору в страшній борбі з ворогом Бога і людства, з нацизмом і комунізмом, обороняючи самих найглибших християнських основ людського життя і людської культури. Ми не входимо в це, що наказує провідним мужам Аліянтів заняти таке а не інше становище в нинішній війні. Якби ця справа не малася, вони напевно схопили ці найосновніші причини нинішньої війни. Шкода тільки, що це сталося за пізно. Та ліпше пізно, як ніколи,

Нині, поза большевизмом та гітлеризмом, здається всі переконані, що дійсна демократія, правління народу через народ і для народу, є загрожена як ніколи і то пише тому, що загрожені є в самих основах християнські права, на яких демократичний лад народів і держав спочиває. Католицька Христова Церква завсігди про це говорила і накликувала, що для збереження свободи народів і безпеки держав, поворот до практичного християнського життя, це одинока дорога ратунку і запоруки.

Безбожний гітлеризм і комунізм, ці два вороги Бога і людства, не зродилися одного дня. Вони мають довгу підготовку у викривленому вихованні цілих поколінь. Простолюдця, у свойому здоровому інстинкті, всюди і завсігди противилося тим погубним струям як вміло і як могло, щоби зберегти життя суспільне народів в порядку і ладі. Що безладдя і хаос на світі є, а воно є напевно, це вина в першій мірі провідної верстви, цього мозгу і нервів народів.

Во з відки властиво виходять провідники народів? З лавок публичних шкіл, з колеґії та університетів. Учителі публичних шкіл, професори колеґії і університетів, редактори часописів, писателі книжок та журналів, люде ріжних професий, посли і вожди народів і держав, це вищіт виховання нинішнього, викревленого, духа. У всіх тих людей, з малими виїмками, ми стрічаємо нині беззастережну погорду до релігії, а що найменше брак примітивної пошани до Христових відвічних правд, без яких не може істнувати жадне упорядковане життя ані народів, ані держав.

Дійсний демократичний лад, про який нині так богато говориться, це не вислід людської політичної чи господарської спекуляції. Своїми основами дійсний демократичний лад спочиває на засадах Христових правд. Він в засаді мусить признати, що кожна власть походить від Бога. Правдивий демократичний лад, це не є диктатура одного чоловіка Сталіна, чи Гітлера, це не є диктатура одної суспільної верстви народу, большевиків, що для себе приписують всі права і привілеї а для широких мас населення мають тільки кнут, тюрму і Соловки.

Правдивий демократичний лад признає кожному чоловікові і кожному народові певні Богом дані права, яких жадна людська власть не може ані відняти ані їх обмежити.

Чиж ця правда так великої ваги, у так трівожній хвилі, як сьогодня, не повинна бути витеснена в серці і душі нинішньої молоді у школах, колеґіях і університетах демократичних держав? А коли нинішна молодь і дальше виховується у постійній погорді до релігії, до Бога, в незнанню самих основних правд демократії, то як можна цю демократію оборонити,чи її зберегти? Кожний нарід має нині богато своїх трудноців до розвязання. Та про це треба думати бодай 5 літ наперед, бо основні зміни в життю народів ніколи не приходять одного дня, вони потребують довгої підготівки. От хочби взяти ці зміни, які сталися протягом послідних 25 літ. Він цього часу ми мали велику світову війну, ми були свідками знищення великих народів і держав, ми були свідками комунізму, фашизму і нацизму, ми були свідками повстання і упадку Ліґи Націй, ми були свідками цілковитого знищення і цілковитого відродження німецького народу, ми є свілками нинішньої війни. Тому 25 літ ніхто про це не думав так як нині ніхто не думає, що станеться не за 25, але за 5 літ, як ще не зачнемо нині защіпляти доброго зерна в серцях людей.

Коли не хочемо бути свідками страшної руїни людства за пять літ, треба нам зібратів вже нині в одно всі додатні сили до борби ворогів Бога, людства і демократичного суспільного ладу. Школи, колеґії, університети, часописи, театри, державні мужі, які ще до недавна, свідомо чи несвідомо, помагали ворогам валити демократичний лад, мусять нині напружувати всіх своїх сил, щоби зреґабілітувати демократичного духа у своїх народів і своїх держав. Католицька Церква завсігди в цім напрямі працювала і нині ясно говорить всім народам і їх провідникам, що коли Христовий Закон не прийде до слова в публичнім і приватнім життю, демократичний лад, лад права і обовязку, пошани Божого і людського авторітету, культурний розвій і добробут зникнуть цілковито з

(Продовження на сторові 10)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

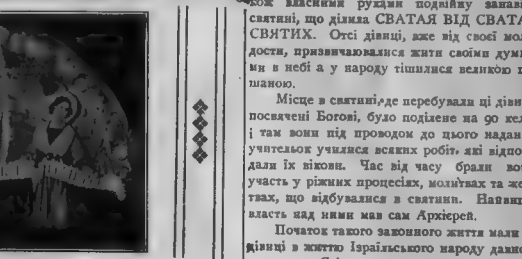

Церковний Календар, Грудень, 1939

1 пятниця — Платона і Романа мч.
2 субота — Авдія пр., Варлаама
3 **Неділя** — 27 по Сош. Григорія прп.
4 **понеділок — Введення в храм. Пр. Богор.**
5 вівторок — Филимона ап.
6 середа — Амфілохія і Григ. св.
7 четвер — Катерини вмч.
8 пятниця — Климента папи
9 субота — Алипія прп.
10 **неділя— 28 по С. Якова перс. вмч.**
11 понеділок — Стефана прпмч.
12 вівторок — Парамона мч.
13 середа — † Андрея ап.

УСТАВ

3, нед. 27 по Зісл.— гл. 2, св. воскр. 5. на Сл. Б. ап. 23, св. Лук. 71.

4, Воведення в храм Пречистої— Литія, утр. св. Лук. 4. На Сл. Б. ап. 320, св. Лук. 54.

10, нед. 28 по Зісл.— гл. 3, св. воскр. 6, на Сл. Б. ап. 258, св. Лук. 91.

1— перша пятниця місяця —сповідь і св. Причастя членів Апостольства Молитви — молебен до Серця Христового вечером.

Місяць грудень є місяцем на подарунки з нагоди недалекого Різдва —дарувіте цілорічну передплату "Будучности Нації" для своїх близьких, що далеко від Вас— заплатіть за них передплату і замовте часопись, щоби їм вислати— зробіть це для своїх приятелів або тих, що бажаєте їм добра, навернення.

о. др. Василь Кушнір

ВВЕДЕННЯ В ХРАМ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Евангеліє Св. Луки зач. 54.

Одного разу увійшов Ісус в одно село, а одна жінка, на імя Марта, приняла його в свій дім. А була у неї сестра, на імя Марія, котра її сіла в ногах Господніх і слухала його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І станувши сказала: Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

НАУКА

Дорогі в Христі: Зближався час, заповіджений старозавітними пророками, ожиданий всіми народами. Милосердне око Господа спочило на нашій нещасній землі. Друга Особа Божа, Син Божий, Ісус Христос, мав появитися між людьми в людському тілі, щоби затерти безконечну образу, яку спричинили перші родичі Адам і Ева.

В тому часі жили в Назареті двоє праведних людий: Йоаким і Анна . Йоаким походив з царського роду Давида, а Анна походила з роду Левітів. Жили в побожности і любві; не благословля їх однак Господь дітьми. І це було для них причиною постійної журби. Бездітні супружа в народі Ізраїльськім не мали надії, що з їх родини вийде Месія. У своїй журбі, моляться вони постійно і покірно до Господа Бога, щоби відвернув від них цю пляму та роблять при цім обіт, що коли Господь пішле їм дитину, то вони з вдячности віддадуть його на службу Богові при Єрусалимськім Храмі.

Вдінці Господь вислухав щирої молитви праведних Йоакима і Анни і дав їм дитя, яке назвали іменем МАРІЯ, як се обявив їм Ангел Господній: Додержуючи приречення, Йоаким і Анна по скінченому третьому році життя дитини, привели її до Єрусалимського Храму. На зустріч їм виходить Архієрей Захарія, благословить дитину і родичів і вводить дитину в храм.

Батьки вернули назад до Назарету, щасливі, що могли віддати свою донечку на службу Богові. Памятку цеї події обходить сьогодня наша свята Церква.

Головною причиною, чому саме Йоаким і Анна завели свою донечку до Єрусалимського Храму, було це, що вони зробили перед Господом такий обіт та щоби в цей спосіб подбати про її найкраще виховання.

Бо було звичаєм Ізраїльського народу, як читаємо у св. Письмі, що у Єрусалимській святині держали вони певне число дівиць, які посвячені Богу, служили Йому перед самим входом до Кивота. Вони вишивали також власними руками подвійну занавісу святині, що ділила СВАТАЯ ВІД СВАТАЯ СВЯТИХ. Отсі дівиці, вже від своєї молодости, призвичаювалися жити своїми думками в небі а у народу тішилися великою пошаною.

Місце в святині,де перебували ці дівиці, посвячені Богові, було поділене на 90 келій і там вони під проводом до цього наданих учительок училися всяких робіт, які відповідали їх віковн. Час від часу брали вони участь у ріжних процесіях, молитвах та жертвах, що відбувалися в святині. Найвищу власть над ними мав сам Архієрей.

Початок такого законного життя мали ці дівиці в житю Ізраїльського народу давною давиною. Сліди цього находимо вже за часів Мойсея. Ми їх стрічаємо вже тоді, коли Ізраїльтяне, по переході через Чевоне Море, співають на березі величну, благодарственну пісню Господеві; ми стрічаємо їх за часів СУДДІВ, за часів ЦАРІВ, коли вони вже провадять замкнене, далеке від світа життя, повне служби Богові, в обличчю св. Кивота.

Часто товаришили цим дівицям побожні вдови, що відказалися від другого супружа і рівнож посвячувалися Богові.

Таких Богові посвячених дів і побожних вдовиць держали також перші християнські громади в Єрусалимі. Стан дівництва в Ізраїльського народу цінили дуже високо, так що майже всі пророки ославлювали дівництво як щось найкращого із своїх видінь. Кілько разів хотіли представити перед очі свойого народу, чи то нещастя, яке переносив нарід за свої провини, чи славні побіди над ворогами, тому що зберігав Заповіди Божі, завсігди представляли його в особі дівиці, що раділа, ужвітчана славою або плакала сльозами, увязнена тяжкими кайданами.

Заслугує також у цього народу приказ, щоби на війні щадити дівиць тоді, коли від меча гинули інші женщини, старці а навіть діти. Без оскверення могла брати участь в похоронах дівиці сестра, хоч не вільно цего було робити, хочби умер найбільший приятель. Це все говорить нам ясно, в як великій пошані було дівництво.

Можемо з цього зрозуміти, як великою появою була Пречиста Діва Марія, коли її впроваджено до цього святого місця. Як взнеслим приміром і взірцем була Вона для всіх як чудно принсвічувала Вона всім своїм чеснотами. Як дуже з цього раділи інші дівиці і учительки, що мали свою опіку над Нею. Як дійсно Вона являється в особливший спосіб особою упревілейованою великими щедрими ласками неба і то від самого початку свойого Зачаття. Чудно Вона росла, наче та цвітка в раю, що не підлягала жадному згрішеню світа та віпсуттю, вільна від всяких пустих бесід, умом своїм і серцем завсігди в подиві Бога, чудна у своїй незглубимій покорі і простоті, що перевищала найвищих Ангелів.

І не повинно нас це дивувати, бо ніколи ніхто із смертних людей не був наділений тим великим даром подивлювання Бога, як свята Донечка Йоакима і Анни. Дух Її глубокого серця ніколи не тратив, хочби на хвилинку, великого Бога, котрого любила більше понад все. Її життя це постійна любов для Сотворителя; коли легосенький сон сходив на Її повіки, то серце Її чувало в горячій, щирій молитві.

Так Пречиста Діва Марія, у Єрусалимській Святині, росла небесною красою кожного дня, кожної хвилини, перед Богом і людьми. Вскорі стала Вона як Мати Божа, подиву гідною в цілому небесному раю, Царицею Неба і Землі.

Празник ВВЕДЕННЯ В ХРАМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ, святкувала Церква Христова дуже урочисто вже в четвертім віці. Нині ціле наше богослуження в честь цього Празника, то одна похвальна пісня в честь Пречистої Діви Марії. Нині, в час великої скорби і лихоліття українського народу, тоді коли безбожний большевизм заливає нашу рідну землю, наслідуймо ми всі Пречисту Діву Марію у Її життю і у Її чеснотах. Нехай наша поневолена Українська земля і горем прибиті українські серця, без опину, завсіди, вічно несуть горячу пісню слави Тій, яка нині вступає в Храм Господень, щоби ми за Її вставленнямся у свойого Сина, зажили вічного, щасливого життя на цій землі і щоби ми стали гідними, колись у раю, співати вічно Її славу і Її честь.

МОЛИТВА: ВЕЛИЧАЄМ ТЯ ПРЕСВАТАЯ ДІВО, БОГОІЗБРАННАЯ ОТРИКОВИЦЕ, І ЧТЕМ ЄЖЕ В ХРАМ ГОСПОДЕНЬ, ВХОДЖЕНІЄ ТВОЄ.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

4 грудня, 1803 на далекій соловецькій півночі, серед вічних снігів, помер останний кошовий запорожської Січі— **Петро Кальнишевський**. Москалі підступно зруйнували Січ 4 червня 1775 р. а кошового Кальнишевського, суддю Головатого і писаря Глобу вивезли. Кальнишевського на Соловки, де посадили в самітну келію-одиночку. Інших до Тобольська. Тричі в рік випускали Кальнишевського з одиночки до монастирської трапези і він тоді допитував стрічних людий, що діється на Україні. Так він далеко від рідних, серед підбігунових снігів і помер 1803 року, проживши 112 літ. Нині на цей самий остров і в ці самі казамати більшовики вивозять найкращих синів України, щоби там вигнули. Однак страшна є ціна справедливість і за всі злочини Москва буде дорого платити вже в недалекій будучності.

8 грудня 1868 о. Стефан Качала з іншими чільними українцями заснував у Львові "Просвіту", котра стала нашими гордощами і згуртувала до недавних часів сотки тисяч нашого населення, несучи просвіту в найглухіші закутки Галичини. Нині більшовики знищили "Просвіту"— однак віримо, що не надовго!

"ТЕБЕ БОГА ХВАЛИМ"

(За "Новим Часом"— 18. VI. 1939 р.)

З приводу 40-ліття Епископства Митрополита Кир Андрея

"В неділю, 18 червня ц.р. в год. 9. рано Високопреосвященний Кир Андрей відправив при участі всіх наших Преосвященних Епископів Ювілейну Благодарну св. Літургію та уділив з окремого доручення св. Отця Благословення всім вірним."

"Митрополичий Ординаріят поручає Духовенству й Вірним злучитися своїми молитвами з молитвою Найдостойнішого Ювілята. Отці душпастирі відправлять у цьому намірені торжественну Благодарну Службу Божу, закінчуючи її піснею "Тебе Бога хвалим"....

Ми певні, що в неділю, 18 дня цього місяця, куди тільки дійде це проголошення Ординаріяту, не буде українця, щоб на згадку Князя нашої церкви, Апостола всеї української культури й правдивого Володаря Українського Духа, не сказав—"Тебе Бога хвалим."

Ми певні, що кожний українець, без різниці віроісповідання, без різниці політичних переконань, без різниці образування, склонить голову й скаже: "Тебе Бога хвалим" за Нашого Митрополита.

"Тебе Бога хвалим" за те, що в 40-ліття Епископства, Патріярха Української Церкви, Митрополита Андрея, наша Церква всеціло звязана зі суттєвою істотою українського народу, що наше духовенство під кермою Свойого Архипастиря, зрівнялося своїм високим стажем з вселенським духовенством. Бо Митрополит Андрей один з найбільших і найкращих орґанізаторів Східньої Церкви, не тільки дав українським духовним у їхній рідній мові найкращі твори Східньої Церкви, не тільки навчив Своїм прикладом при страстно любити цю Рідну Церкву, але з безмежної любови до Своєї Церкви й Свойого Народу, дав можність підчиненим собі пастирям, при помочі рідної культури, у рідній українській мові, слухати й вчуватися у величні слова святих отців Сходу. І недавно, що усі українці, навіть ті, що формально не належать до "одного пастиря й одного стада," закличуть: "Тебе Бога хвалим."

І "Тебе Бога хвалим" за те, що тоді, коли в нас наступала національна кристалізація, коли Українська Церква, від віків тісно й нерозривно звязана з українською нацією, стоячи на сторожі української культурної окремішности та українського духового багатства, за керманича свойого дістала Величню Постать Митрополита Андрея.

Бо Князем української Церкви став Великий Всеукраїнський Митрополит Андрей, експанзією Своєї духовости, величчю Своєї думки, пропомив духові кордони, затер партійні приналежности, обєднав у Собі всіх тих, що звуть себе українцями. І став Всеукраїнцем не тільки по традиції Свойого боярського роду, а дійшов до нього зосередженням усіх Своїх духових сил, щоб могти цілковито злитись з духом тих, що—Бог велів Йому бути Пастирем, а життя Провідником. І знаючи, що тільки терпіння перетоплює духа в сильний й нерозривний моноліт, що тільки по Великій Пятниці приходить Воскресення, Митрополит Андрей у найвищих часах залишився з нами й знаємо, що завжди, по віки, буде з нами.

Пропомив Митрополит Андрей духові кордони могучим словом, бо словом старої української культури, що просякла Його незломного Духа наскрізь. І усвідомлюючи собі вагу всеукраїнського культурного обєднання, Митрополит Андрей став Апостолом української культури, українського мистецтва.

Українському громадянству, яке півсвідомо почувало, що не ділять його ніякі ріки й ніякі гори, волею Митрополита Андрея відчинилися ворота храмів культури— музеїв. І сьогодні, з перспективи 40 років, підчас яких і в поту негоду й у сонячну погоду вів Своє стадо Митрополит-Пастир, стає воно ясне й зрозуміле. Адже ж воно інакше не могло бути—говориться сьогодні. Та ледви чи хтось з нас усвідомить це собі сьогодні, що в Митрополита Андрея завжди чин попереджував слово, що пропомення духових кордонів наступило чином обєднання в одно. рідне русло, різних струїв одної рідної культури, без крилатих слів і шумних проголошень.

Патріярх Української Католицької Церкви, Митрополит Андрей мусів Своєю Світляною Постаттю затерти партійні приналежності, мусів обєднати у Собі всіх українців, без різниці віроісповідання. Патріярх-Пастир укра інців-католиків, і Батько всіх українців, що обєднались в Особі Митрополита Андрея в одно. Йдучи шляхом культури, шляхом ушляхетнювання душі, Пастир і Батько не робить різниці між дітьми одної землі. Численні закордонні стипендії, закордонні й краєві школи, захоронки й дошкілля по духовому наказу Митрополита Андрея, обєднують у собі всіх тих, що прагнуть світла науки. І знову чин попереджує слово: щойно тоді освітить сонце землю, як світло правди й знання буде в серцях усіх синів цеї землі. А коли хтось з перспективи чергових 40 років глядітиме на тодішні овочі сьогоднішнього чину, тоді щойно пізнає правду.

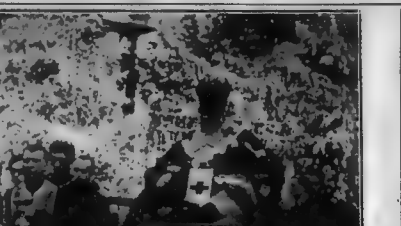

Наш образ представляє, як на похороні останного командарма УГА, ґен. М. Тарнавського Митрополит Андрей— серед численного Духовенства і має перших править панахиду над тлінними останками ґенерала на площі перед церквою св. Юра у Львові.

Є постаті днів. постаті літ і постаті віків. Постаті днів минають разом з днями, постаті літ входять у Велику Історію Рідної Землі, постаті віків переходять в історію сердець. А хто ввійде в серця дітей, житиме вічно. Крицева Постать Митрополита Андрея на фронті боротьби за Українську Культуру, невгнута Постать Митрополита Андрея на фронті боротьби за права й привілеї Української Церкви, в серцях українських дітей залишиться в назавжди соняшною, світлою постаттю най кращого Батька, що, дивлячись у невинні й ще такі ясні дитячі оченята, може сміло сказати: ідіть за Мною і будьте Великими Синами Землі Української.

А найкращою мабуть і найсердечнішою молитвою в цей світлий День Ювілею Митрополита Андрея будуть слова, що їх у хвилинах розпуки й зневіри, в хвилинах радости й втіхи, ллє в небо українське простолюдця:— Тебе Бога хвалим за Нашого Митрополита!

БАТЬКО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Мало ми мали церковних та й мірських діячів, котрих діяльність, кругозид та авторитет (повага) були так всеукраїнськими, так обіймаючими ввесь український нарід, як це мається річ щодо Андрея Шептицького. Це справді всеукраїнський Владика, всеукраїнський ієрарх і всеукраїнський діятель.

Львівські архиепископи є митрополитами Галичини, цебто їх духовний авторитет розтягається на три галицькі епархії— львівську, перемиську і станиславівську. Митрополит Шептицький одначе поширив свій авторитет на всю Україну і на українську еміграцію в Европі та за морями. Митрополит Андрей став духовним вождом всього українського народу. І православні Українці скиляються перед Його повагою та признають Його авторитет.

За духову єдність народу.

Щоб обєднати духово ввесь український нарід деб він не жив, Митрополит Шептицький—наче апостол Павло, на якого Він і схожий своїм аристократичним походженням, правничим і філософічним образованням, широким людяним світоглядом, невсипущою орґанізаційною енерґією та пламенним запалом— обіхав всі частини українського народу: не лиш цілу Галичину, Буковину, Закарпаття та Велику Україну, не лише Українців в Америці, але навіть малі групи зарібників в Німеччині чи в Англії. А коли не міг їхати до них особисто, то— знов наче невсипущий апостол Павло —посилав їм послання та пастирські листи.

Звязки з Закарпаттям

Митрополит Шептицький був перший з Галицьких владик, що навязав особисті взаємини з владиками закарпатських Русинів, відвідавши їх кілька наворотами на Закарпатті та в Хорватії.

Коли їх священики та епископи говорили по мадярськи, цей високий достойник говорив по українськи. Коли їх духовенство та світська інтеліґенція мали себе за Мадярів, Він заявляв, що є Русином-Українцем. Під цим впливом чимало з закарпатських Русинів зрозуміли, хто вони є. Великими поклонниками Митрополита стали Владики Нярадій, епископ бачванських та хорватських Русинів, о. др. Гр. Костельник родом з Керестура в Вачці, поет та церковний письменник, живучий тепер у Львові, о. Невицький, священик-партіот, письменник на Закарпатті і т.д.

Великий народолюбець

Миротполит Андрей Шептицький був не лиш великим діячом церковним. Він таксамо великий як український народній діяч і патріот. Перш усього він найбільший добродій і покровитель української культури— мистецтва, науки та шкільництва. За його почином, заходами і допомогою повстали українські культурні установи, що коштували міліони, що є велитенським вкладом в українську культуру та що скріпили силу українського народу.

Міліони на народні цілі

Маючи значне власне родинне майно та розпоряджуючи як Митрополит Галицький великими доходами з колосальних пісів та з земельних маєтків, що належать до Митрополії, Митрополит Андрей всі ті доходи вживав на добро і розвій українського народу і на славу Божу, на добродійні й культурні діла, на творення релігійних, добродійних, просвітних і мистецьких установ. Сам же жив у митрополичій палаті як монах-аскет: мала кімната, вовняна чорна ряса монаха Студита, звичайним чорним ременем підпоясана, чотки за поясом або в руках, найпростіша страва— ось як жив той велит духа і серця та велит і тіпом.

(Далі буде)

НОВИЙ ЦЕРКОВНИЙ ДІМ "ПРОСВІТИ".

Всеч. о. Михайло Григорійчук торжественно отворив новий просвітний церковний дім в **Шол Лейк, Ман.**

Дім відкуплено від анґлійців, він мурований, 70 x 36 стіп, ; сцена і кухня. На отворення прийшли блищі і дальші віруючі українці католики, навіть з Брендону і Оквбурн, Ман. Підчас промови о. Григорійчук звернув увагу на це, що канадійський прапор є запорукою свободи і гідного життя, де тільки на світі нарід живе під тим прапором. Промовляли ще посадник міста В. Стон, радні і начальник поліції. Парохія в Шол Лейк має всього 36 членів— однак, як бачимо, осяги її дійсно великі і красні без огляду на скількість членів. Часом є громади великі числом а малі духом. Парохія в Шол Лейк має чим тішитися. Її дім є гордощами округи— він заінкорпорований і тим самим всяка кирина там виключена. Люди, що купили, ті будуть його вживати по вічні часи. З того приводу редакція складає найкращі побажання о. Парохові та всім членам парохії в Шол Лейк!

Ось взір, як вести правдиво народну роботу!

Папа Проповідує

Наш образ представляє св. Отця, Папу Пія XII, як проповідує в церкві у Кастель Ґандольфо. На вівтарі видно стацію Хрестної Дороги, як Спасителя здіймають з хреста.

В енцикліці до американських епископів, св. Отець виразив біль ізза розвалу родинного життя через зменшення уродин і розводи.

"Ці, котрих обовязком є проповідати, нехай говорять про **святість християнського подружа, що є одно і нерозривне.** Воно є найсильнійшим заборолом проти зла і небезпек мішаних подруж— та проти руїнних наслідків розводів."

"Найглибшим і найгіршим корінем теперішного лиха майже всюди є незнання Бога і непошанівок для Божих заповідий. Звідси походить надмірне самолюдство, жажда розкошів, розвязлість в одінню, захланність на владу, ломання родинного життя, легкодушність в подружжу, брак дітий і байдужність для обовязків свого краю."

"В суперечці між капіталом і працею треба виконувати засади християнських обичаїв. Справедливість є одна для богача і для бідного."

"Коли хто принимає убожество в правдиво християнськім змислі, тоді воно стає почестю. Богацтво обтяжене страшною відповідальністю супроти бідних. **А передовсім робітник має дістати справедливу заплату,** котра вистає на гідне удержання родини."

"Одобреним є, щоби робітники і хлібороби, так як хлібодавці лучилися для оборони своїх прав. Все це однак на основі справедливости. Лучімся всі, щоби вкінці найти розвязку того трудного питання. Така розвязка принесе американцям велику честь...."

Папа промовив ці слова з нагоди 150 ліття американської католицької гієрархії. Коли католицький університет у Вашинґтоні обходив 50 ліття істнування, Папа промовив через радіо з Риму. "Наша головна надія по Бозі— є в школах християнської культури, старих і нових, між котрими ваш католицький університет стоїть як взірцевий примір." **Так Церква і Папа цінять школи!**

Знимка представляє Преосвященного Івана Бучка, епископа помічника львівського, як співає при посвяченню води на ринку у Львові— на Йордан 1939 р. Тепер Преосвященний Бучко є якраз в Бразилії, де відідує наші церковні громади і мабуть там остане, бо поворот до Старого Краю тепер виключений.

Мабуть на домагання Преосвященного приїхали перші Сестри Василіянки до нашої парохії в Апостолес, що лежить в провінції Місіонес, Арґентина. Там є гарна мурована церква наша і найдавнійша наша парохія в Арґентині. Округ має ще вісім наших церков.

Як подає бразилійська "Праця" наш нарід захоплено і з найбільшою шаною скрізь витає Преосвященного.

ОТ ТАК СОБІ— МИМОХОДОМ....

Або як автокефальний "Вістник" розуміє пошану влади— що їм бажає Засійбіда і скільки вони зібрали на так званий "дієцезальний фонд?"

В 21 ч. "Вістника" є ріжні статті на ріжні теми— та що нас це обходить?.... Але так собі переглядаючи, вже на кінці того вістника, на семій сторінці, бачимо дуже поучаючу статтю під заголовком "107 літ сірника"— така стаття якраз надається до того релігійного часопису. Тільки прошу, нехай ніхто не сміється з того приводу. Вже редактори знають, що треба, де і коли містити.... Недармо "Рідна Церква" писала, що вістник не вістник —а смітник. Свої своїх добре знають.

Але вернім до річи. Отже є дуже поучаюча стаття про "107 літ сірника" —не десять ані двацять, тільки рівно "сто і сім літ сірника." Дійсно подія незвичайної ваги і цікавости для релігійного часопису. А ще більше ваги набирає та стаття тому, що зараз під нею є друга— подібна числом стаття— а іменно: "Пятнацять літ Владичої праці" отже "107 літ сірника" і **зараз по тім і під тим "15 літ Владичої праці."** Сірник сірником— але Владича праця Теодоровича діждалася таки повного і належного признання в автокефальних. Такого признання навіть тяжкий ворог не позавидує....

В тій то статті (не про 107 літ сірника, а про 15 літ владичої праці) написано все про ту працю— яка вона і звідки береться любов автокефальних до їх владики. А щоби нас ніхто не посуджував о наші власні заміти— то ми слово в слово тільки перепишемо тут те, що самі автокефальні пишуть про свого архипастиря в тім вістнику. А пишуть вони доспівно так: (просимо уважно читати і зважати на кожде слово) **"Звичайно при обідах,** що бувають по **архієрейськім Богослуженню, о. Архієпископ говорить промови** на народні теми."

Та ніби що? Чи чоловікові невільно говорити промов, і то ще при обіді?

В тім нічого незвичайного нема. От як звичайно на обіді, ніби ви того не знаєте? Люди їдять, наїлися і тоді пан предсідатель покликує до слова— одного, другого, ітд. — Ану, скажіть нам щось....

І люди, як звичайно говорять.

От "звичайно при обідах...."

Але тут ходить о щось інше. Ці промови, про котрі вище мова — **"Торкають найглибші і найважнійші почуття слухачів."**

Подумайте тільки!

То вже не як— звичайно. Бо звичайно при обіді і по обіді, ситий чоловік слухає менше уважно— але тут **цілком противно.**

Найглибші і найважнійші почуття слухачів— тут викликані при обіді! Не на Богослуженню, підчас Божого слова, проповіди, тд. —але при обіді! Найглибші тоді і найважнійші почуття! Своїх автокефальних слухачів!

І чи можна дивуватися, що ту статю— таку далекосягну і розумну — помістили аж після "107 літ сірника"?

Зовсім ні. Бо тільки слухайте далі. Ось що пишуть: **"Завдяки тому,** наш о. Архипастир тішиться любовю серед своїх вірних...."

Не завдяки чому іншому— а якраз **завдяки тому!** Ось "ключ розуміння," до любови. Якби не ті обіди, та промови— то хто знає, що і як було б з тою "любовю." А так все гаразд. Любов вратована а вратували її обіди і промови при обідах. Розуміється, що мова тут про автокефального Архипастиря, котрого вони називають своїм і котрий аж таким чином викликує найглибші почуття своїх людий та здобуває їх любов.

Ми зовсім не заздримо— ані тим "почуттям" ані тій "любові"— і **хорони нас Боже від такого стану!**

На останній сторінці того самого часопису якийсь Засійбіда запевнює вістник, що той "релігійний часопис є дійсний корм душі"— про що ми навіть не сумніваємося, коли ходить о певну клясу людий....

А дальше заявляє той Засійбіда, що тому 'кормові' — "не дорівняє жадний інший часопис"— з чим ми

вповні годимося!

Бо і як дорівнати таким статтям, як "107 літ сірника" і "15 літ Владичої праці"?.... То доперва "корм," що можна за него погратулювати!

— — —

На дієцезальний фонд зібрано в тій церкві, як подано на 8 сторінці вістника— аж: $2. Цілих два доляри. Доперва тепер автокефалія в Канаді стане ширитись, бо фонди ідуть, як бачимо.... І то один чоловік зложив на той фонд 50ц.— три по вводрови а дрібна збірка принесла поважну суму на той фонд, бо 75ц. Разом всіх гроший аж два доляри. Певно, що це наслідки того "корму, якому не дорівняє жадний інший." Во як пише в тім самім часописі якийсь подорожник до Манітоби: **"тоді стане видно, кілько кожда громада варта,** кілько вартий кождий священик, кождий член Церкви."

Останні наведені слова вістника написані на стороні 5— а на стороні 8 подана мабуть **відповідь** на те питання подорожного.

Питає чоловік:— "Кілько варта"?

А вістник відповідає—"Дієцезальний фонд— два доляри" — і ані цента більше!

Звичайно— після 15 літ Владичої праці....

І по 107 літ сірника....

др. Дейфо

МОЛОКО

Думаю, що немногі тільки здають собі справу з того, як важним чинником нашої щоденної поживи є молоко. А коли я скажу вам, що пересічний мужчина чи жінка в цій країні річно споживають 55 гальонів молока, то це певно зробить на вас враження. Це значить, що ви кождого дня споживаєте пересічно один пайнт і одну пяту молока, та ще остане вам кілька пайнтів на закінчення року.

Дійсність, що кождий з нас споживає річно 55 гальонів молока, привела до істнування одну з найбільших індустрій, які маємо. Молочний промисл у Стейтах вартує тепер тридцять міліонів річно. В Канаді відносно є подібний стан.

Лікарі тільки тішаться, коли бачуть, як цей промисл зростає і молочарні щорічно виробляють чим раз більше поживи з молока. Вони зробили великий прогрес для добробуту з тою хвилею, коли замінили давні крамниці содової води на молочні— з молоком, мішаним молоком, переробленим молоком і чеколядовим молоком.

Молочний промисл є тим, котрий ми лікарі бажаємо бачити як найбільш поширений —бо так, як цей промисл зростає, зростає також народне здоровля. Це не є случай, що смертність є найменша в тих краях, де найбільше споживають молока.

Як виказує табеля пересічної довготи життя, найздоровші краї тепер на світі, це скандинавські краї. І ці краї якраз є молочарнею Европи. Досвід доказує, що шведи

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. А. ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

Не був він українцем з роду. За те він був українцем своїм шляхотним і жертволюбивим серцем. Вся його діяльність свідчить про його **чинну любов** українського народу. Звідки взялась ця любов? Вона взялась з **любови Бога** та зо співчуття для укр. народу, повного добрих прикмет, але використовуваного чужими агентами й що найболючіше темними духами з **його власних рядів**, що шукають легкої наживи та ширять в ньому незгоду й роздор.

Часто говорив о. А. Деляриий: "Є в українському народі багато красних прикмет, однак є теж блуди. Найважнішим із них, це нестаність. Український нарід занадто дається зводити ріжним баламутам, що говорять "ми вчені, ми патріоти," а тимчасом провадять нарід у неминучу погибіль. Думають наші люди, говорив Покійний, що це дуже добре робити все так, як роблять англійці. **Це обман.. Шануйте й любіть своє.** Цінить св. віру. Не цурайтеся свого народу, своєї мови. Посилайте дітей до шкіл, де не забудуть св. віри, своєї мови, а будьте певні, що будете народом сильним і могутнім, котрому й всі чужинці віддадуть честь. В мене все є найгарячіше бажання, щоб український нарід був могутнім, славним і шанованим."

о. А. Деляриий підпритився серед нашого народу в Канаді діла, що його поручило йому Боже Провидіння. Воно й подбало про його розвій, мимо всяких перепон, о котрі воно тільки разів здавалося от-от мало розбитися.

Далі буде.

уживають більше молока, як котрийнебудь нарід в Европі, а данці другі. Коли американець уживає річно 55 гальонів молока, то швед уживає 70 гальонів а данець 68 і пів. Ці два краї виказують довший протяг життя, чим Америка або Канада.

Підчас першої Світової війни Данія виказала цікаву обставину. Тоді воюючі сторони купували молоко все, як тільки Данія мала, а німці особливо. Ціни були високі і данці продавали все, що могли, так навіть у Данії став брак.

Війна продовжалася і люди, що звикли обильно вживати молока, масла і сира, тоді мусіли обходитись без того. Зараз появилася пошесть очий, звісна під іменем ксерофтальмія. Случаї тої недуги стали повторятися чим раз більше, аж прибрали розмір пошести. Лікарі були безсильні супроти тої зарази, бо б мало що знали про неї.

Вкінці 1918 року блькада Німеччини стала повною і Німеччину відтяли зовсім. Данці знова дістали більше власного молока для вжитку. Зараз зараза очий зникла.

Новійші досліди над вітамінами роз'яснили діло. Нині знаємо, що причиною ксерофтальмії є брак вітаміни А в поживі. Якраз ця вітаміна находиться в обильній скількості в молоці і коли данці не могли більше уживати молока в давній скількості, тоді поширилася зараза очий.

БУДЬМО ЧУЙНИМИ....

(Продовження зо сторони 4)

поверхні нашої землі.

Нині вже всім ясно, бодай тим, по цій стороні воєнного фронту, що для ратування людства від руїни і варварства, треба конечно забезпечити його моральне життя. Релігія Христова, це угольний камінь упорядкованого людського життя, колиби молоде покоління дальше виростало в невіжестві цеї життєвої сили, тоді доля народів стане ще більша мрячна і непевна, як вона є сьогодня. Віддаймо Богові то, що належить Богові; бо коли ні, то кесар Сталін, чи Гітлер, чи подібні їм, візьмуть від нас силою всьо і припишуть собі всі прикмети Божества: найблагородніший, найсильніший, найлюбіший і наймудріший Сталін...., а всі прочі люде, це підніжки і сміття, сотворе. Хіба на це, щоби йому плескати і служити в ярмі нерозумного сотворіння. Свобода, націоналізм і релігія є так з собою злучені, що коли в людськім життю відорвати одно з них, два другі стають тим самим шкідливими і реакційними.

Про цю правду треба нам знати тут українцям в Канаді. Ми маємо поборювати комунізм з цілою нашою силою, в його неволі стогне нині цілий наш народ. Ми віримо, що Христові правди в серцю наших людей, виховають ціле нове покоління віри в Христа і геройства жертви за Вітчину. І це буде кінець большевицького ярма на нашій землі. Тоді буде правити український нарід через український нарід і для українського народу. Тоді здійсняться вікові мрії цілих наших поколінь. Будьмо чуйними, бо часи великого досвіду це зближаються для всіх.

Вияснення.— О, пані нині так захрипли.

—Та, бо мій чоловік вчора вернувся дуже пізно вночі.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

З'ЇЗД БУК-а В САСКАТУНІ

(Продовження)

о. М. Горошко: Нас 45 міліонів. маємо надію через наших материй, що післали синів на війну. Може відпокутуємо за гріхи наших предків. Але без Бога, ані до порога. Надія в Бозі скріпить наші сили. Мойсеєм українського народу, найбільшим патріотом, це Митрополит Шептицький. Він виховав наш нарід до єдности і цілости. Наш обряд один з найгарнійших, який я дуже люблю і ми всі любимо. Ми оборонили Европу перед татарвою колись і ми оборонимо тепер перед червоною більшовією. На карті Европи повстане велика Україна. Донцов писав, що гроби більшовії буде Україна. Не треба переставати в праці. Але ідею визволення нести світло і прямувати до здійснення світлої побіди. Нехай живе одна, нероздільна, велика Україна!

Контест у вечір, 8 жовтня 1939.

Н. Шабага промовляв на тему **"Митрополит Шептицький"** і виграв першу надгороду. Другу промову мала панна **М. Лупка** на тему "Збережім українську традицію"— а трету **Стефан Луцик** на тему "Рідна мова, рідна пісня."

Слідували декляматори, між котрими викликав сензацію **о. Гуменюк** деклямуючи: "До Основяненка." о. Гуменюк по мистецьки віддав цю поему і присутні оплесками ще раз завернули на сцену.

Дальше слідували деклямації, сольоспіви, терцети і квартети, котрі виказали надійні молоді сили.

Змагання двох хорів—з Кадворт, під проводом С. Кузьми і з Саскатуну, під проводом В. Гнатюка— покінчилися побідою хору з Кадворт, який дістав 91%.

Збори молоді, понеділок рано, 9 жовтня, 1939.

На почесного предсідника вибрали **о. др. В. Кушніра. о. Горошко** здає звіт. Останнім роком на серці БУК-а було старання зорґанізувати молодь. Торішного року зорґанізовано центральний комітет молоді. Заряд мав два засідання, на котрих обговорено, як дальше вести акцію. Голова їздив до Винипегу і там реферував справу. Ми зробили звязок з орґанізаціями на Західній Україні, яких цілі тотожні з нашими— це католицькі наші "Орли." На запрошення з кольоній, о. Горошко їздив туди і в кількох місцях зорґанізував відділи УКЮ. Перший відділ повстав в Саскатуні.

А. Кіндракевич прочитав протокол з минулорічного з'їзду.

Ст. Дідич дає справоздання скарбове. Наш скарб невеликий і видатки малі. Приходів було $26.10— це вклад ки нашої молоді, по 25ц. Розходів було $11.19— в скарбі остає $14.91.

Звіт діяльности складав **А. Кіндракевич.** Правильник приготовано вже по повороті о. Горошка з Винипегу. Мали кілька зборів, на котрих обговорено пекучі справи юнацтва. о. Горошко дав 10 викладів, зорґанізував 4 відділи, кілька переорґанізував і скріпив на дусі.

о. Горошко каже: Тому що не було кому іншому тим занятись, заряд поручив мені референтуру. Час до часу подавав до преси, що було треба. Їхати в орґанізаційні подорожі, часто трудно. Їздив до Винипегу, до Ріджайни, Рами, Канори та інших місцевостий. По ріжних місцевостях переводжено збірку на покриття коштів.

Внесено, щоби панове Дідич, Пукіш і Воробець намітили кандидатів на новий заряд УКЮ. Устійнено назву: **"Українське Католицьке Юнацтво, на основі статута БУК-а."** Номінаційна комісія вносить, щоби старий заряд остав надальше.

Докінчення буде.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Жовтень, 1939

ПРИХОДИ —

Відділ ч. 75, Кендіяк, Саск.	10.05
о. П. Пасічник і о. Ст. Семчук	2.00
Гр. Яків	1.00
Д. Торбяк і Гр. Добровольський	2.00
о. К. Жарський, 5 передплат	5.00
А. Гнатюк і Ст. Гненний	2.00
Гр. Набоженко і М. Задворний	2.00
За відзнаки	.50
М. Ласюта, В. Тойтовиц з Витков	2.50
Катерина Прийма і П. Бучинський	2.00
М. Музика і Ст. Дідич	2.00
Панство П. Скопик	2.00
Анастазія Жук і Н. Колман	2.00
М. Глобовський і Н. Камінський	2.00
о. М. Колодій з продажі літ.	1.00
о. М. Горошко і В. П. Харко	2.00
о. П. Криворучка, 5 передпл. і з прод.	5.50
о. В. Гуменюк і о. П. Криворучка, ин.	2.00
Збірка на пресфонд на з'їзді	18.00
Збірка при вступі на з'їзді	46.26
З контесту на з'їзді	37.56
о. Ст. Семчук з продажі	1.00
Анна Романець і о. В. Чорний	2.00
Відділ ч. 17, Приймове, Саск.	4.50
А. Крочак і Д. В. Кінащук	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	.90
о. П. Серветник з продажі літ.	2.00
Д. Скакун і Кароліна Іванків	2.00
о. Семчук з продажі	1.60
Разом	$165.37

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.15
Папір і зошит	.25
За мети до кліш	1.05
Стежки і шпильки	1.40
Телефон до йорктону	.85
Кошти референта	15.00
Друк програм	4.57
Друк БН ч. 19	30.60
Розсилка	3.25
Голос Сп.	1.25
Друк БН ч. 20	30.60
Розсилка	3.25
Гума	.10
Мети до кліш	1.60
Разом	$94.92

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ГАРНИЙ ПРИМІР

Варте наслідування і продовження на ширшу скалю є подія, яку подаємо в радістю. А іменно— на повсільній забаві в П. Ковбля у Сматс, Саск. Д. Кобринський промовив до гостий кілька слів, щоби жертвували, що хто може на пресфонд БН. Два рази не треба була говорити. Зараз молодий і молода — п. Павло Байда і його жена Олена, донька п. П. Ковбля, обоє пішли по хаті зі збіркою і вернули з добрим успіхом, бо рівно принесли пять долярів. За цю жертву Адміністрація БН щиро дякує а Новоженцям желає многая літа прожити!

Жертвували: Павло В. Байда 25ц.; пані П. В. Байда 15ц.; Д. Кобринський 25ц.; В. Шабага 72ц.; Ем. Лозинський 25ц.; пані Я. Бажовська 25ц.; Анкс. Щербань 20ц.; Григор Дубик 25ц.; Текля Дубик 20ц.; Іван Дубик 15ц.; пані А. Гишка 05ц.; Ів. Байда 10ц.; Н. Баранецький 20ц.; Д. Шеремета 25ц.; П. Ковбель 25ц.; Текля Щербань 25ц.; А. Гишка 25ц.; Василь Байда 28ц.; Ів. В. Байда 10ц.; М. В. Байда 25ц.; Ф. В. Байда 10ц.; Вол. Король 25ц.

— — —

НАША ЗАУВАГА: Безперечно, що примір цей гідний наслідування.

Наша часопись живе за гроші наших передплатників і це є одинока того рода часопись, що подає щомісячно свої рахунки. Ви бачите і знаєте всі, звідки, від кого і нащо пішли гроші. І ви бачите, що нема ані одного цента чужого гроша в нас— все наша кровава праця, ради і для добра свого народу, з великої ідеї Бога, Церкви і Народу. Якщо ви співчуваєте нашій праці, якщо ви любите її, якщо ви цініте її докажіть це ділом!

Переводіть збірки при кождій нагоді— коли збередься більше наших людий. Крім власної розривки і гостини, дайте гостину-козач для своєї часописі, котра що два тижні приходить до вас. Поширіть її! Зберіть нових передплатників, заохотіть до передплати других, дайте їм прочитати нашу часопись, зберіть передплату та вишліть її до скарбника, п. Дмитра Кобринського,

Box 88, Smuts, Sask.

Є ще тисячі нагод творити добре!

Є ще тисячі наших родин, що не мають своєї часописі, поможіть їм і нам. Зробім нашу пресу великою, сильною, забезпеченою! Троха доброї волі і все можливе. Троха старання і успіхи певно будуть.

Члени БУК-а! До праці!

Гади Червоні Сичать!

"Добре товариство, самі расові "арийці"— протиканадійська діяльність комуністів— аж тепер отворилися очі і.... язики— піквідують комячейку в Торонто — які видозви видає тепер Тимошенко в Галичині?

З нагоди 22 ліття більшовицького перевороту в Петербурзі більшовицька амбасада у Вашингтоні видала гучне приняття і запросила всіх чужинних послів. Однак на даний вечір прийшли тільки посли Німеччини, Китаю, Туреччини і Еквадору— ото було расове товариство, якраз по думці Гітлера! Німці— китайці і турки — разом з більшовиками— пів Азії! Не думаю, що в такім товаристві могла смакувати— навіть ікра....

А Рузвелт всю ту гостину збув мовчанкою.

— — —

В день перемиря більшовики видали відозву, в котрій пишуть ці слова: "Женіть привид війни! Отворіть дорогу новому, свобідному, соціялістичному життю!" Під відозвою був відбитий підпис Тима Бака, головного секретаря компартії Канади. Ці летючки розкинули скрізь по Канаді — де старші, а де діти. Старших деяких поарештувала поліція дітий ні. З тих один вже дістав свою надгороду за пильну працю —$10 кари або 14 днів за ґратами в Едмонтоні.

З тої нагоди навіть винипеґська Фрі Прес, котра ще недавно з нагоди еспанської війни тамошніх комуністів підносила вище небес і вихваляла на всі заставки, та не називала інкаше як льоялістами і бажала їм заєдно побіди —тепер нагло змінилася і у виданню з 17 листопада 1939 так написала: "Коли ходить о наших комуністів, то **вони наперед є росіянами а канадійцями зовсім ні."**

Поліція більше реально глянула на цю справу і— зробила наскок на домівку компартії в Торонто та її тижневник "Clarion." Управителя тої часописі арештували а згодом випустили по зложенні запоруки. Саму часопись припинили.

Це все однак бліде перед тим, що діється в Західній Україні. Так супроти єдинодушної постави і свідомости населення Галичини червоні азіяти зразу стали безрадні. А тепер зачинають вже винищувати селян. Ось той самий Тимошенко, що недавно радив брати сокири і вили у руки — тепер видав нову відозву, але вже **проти українського народу!** В ній пише так: "Бандити націоналісти намагаються орґанізувати погроми, **щоб затримати національну ворожнечу, щоб затримати встановлення порядку** і нормального життя в країні. Так, у селі **Конюхи, бережанського повіту,** мерзенна банда націоналістів під провоком куркуля Процика Василя орґанізувала єврейський погром.... **Бандити навіть хотіли чинити збройний опір Червоній Армії!"**

"Цей факт наочно доказує, що всі ці бандити є найзапеклійшими ворогами народу, з якими бореться Червона Армія і повинен боротися весь народ."

"Громадяне! Виявляйте і віддавайте до орґанів влади всіх провокаторів...."

"Не євреї і поляки вороги трудящих українців. Справжні вороги трудящого поляка, єврея, українця — поміщики і капіталісти всіх країн.."

Це дослівно, слово в слово взяте з більшовицької часописі "Пролетарська Правда" Київ, 9 жовтня, 1939.

І сказано там стільки, що все ясне **—як там вони поводяться!** Бо тільки прочитайте докладно, як ті "брати" пишуть? Свідомі національно українці для них— то бандити! Село Конюхи є відоме з високої національної свідомости, там є стрілецька могила і нарід чесний та добрий. Але вже найшли й там "куркуля"— нашого хлопа, що гірко працює на хліб і піде він тепер "под стєнку" на "єврейський" донос. Бо зважте цілий час, ані раз жид не є названий жидом— тільки "євреєм". А коли говориться про чергу народів, то жиди на другім місці, поляки на першім, а українці на третім, останнім— і то у "вільній" Україні.

Чи той "Тимошенко" не дістав свого імени десь в 1919 році, так як Володимир Кривіцький? І чи не називається він в дійсності яким Шльомою Ґінзберґом, так як тамтой?

Але найцікавіше з тої відозви те, що **наші селяни вже ставили збройний опір більшовицькій орді** і навіть комуністи того негодні закрити.

Дякувати Богу, що галичани мають зброю —вона у свій час здасться!

РУЙНУЮТЬ СВЯТІ ЦЕРКВИ БОЖІ...

Хто?

Відповідь тільки одна. На цілім світі до того здібні тільки одні —**більшовики!**

У **Київі** рука червоних вандалів не поминула відай ні одної з численних, величавих церков, з яких деякі походять із монгольської доби. Бельгійський бенедиктинець Ільферн Діркс, що недавно побував у Совєтському Союзі, оповідає, що **Печерська Лавра (основана в 1051 році) представляє жахливий вид.** Перед входом кидаються в око афіші, які голосять, що "релігія—це опіюм для народу." **Саму церкву замінили на протирелігійний музей. Монастирську скарбницю** до щенту **сплюндрували.** Величаві **церковні ризи** з XVI і VII століть частинно **потяли,** частинно **знищили,** а одинокі в своїм роді мистецькі скарби з металів, перетопили. Із саль бібліотеки зробили місце сходин для жіночого хору.

У славній головній **катедрі св. Софії** в Київі заложили офіційний музей. В дійсності вона в загрозливому стані, головно відомі стінні фрески з XII ст. близькі знищення.

Мозаїки цієї церкви знані в цілому світі,— під мистецьким оглядом майже рівновартісні з мозаїками в Константинополі— а багато вище стоять від мозаїк у Равенні.

Грабіжницька рука сягнула також по **тлінні останки князя Ярослава Мудрого, які викинено з саркофаґу** (XI. ст.) в **церкві св. Софії.**

В 1937 році розвалено відому золотоверху **св. Михайлівську церкву, де були саркофаґи київських князів** (з XII ст.) між ними Володимира Мономаха. **Прекрасні фрески** з цієї церкви спершу нібито перенесено до музею в Свято-Софійській катедрі, але відтак по новому указові, який казав викидати з музею речі звязані з Богопочитанням, частину призначено **на продаж за границю, а частину знищено. Намісці церкви в середмісті заложено склад дерева.** При розвалюванні мурів найдено останки будов із XII. ст., що їх ставили тодішні ремісники під ослоною оборонних мурів.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ — ЮНАЦТВО —

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ЗБОРИ УКЮ.

(Докінчення.)

В дівочих дуетах брали участь: **Марія Цілинюк і Марія Синюк, Парана Васюта і Павліна Єнджейовська.** Перше місце здобули **Марія Стадник і Михайлина Яців.**

У музичних дуетах і терцетах перше місце здобули брати **Яків і Юрій Мочульський** з Принс Алберт. Також без закиду був виступ двох панночок зо Саскатуну, панни **Марії Лупкої і панни Марії Синюк.**

Ріжноманітну і добірну програму сегорічного контесту завершили виступи **хорів** зі Саскатуну під проводом пана **Володимира Гнатюка** та з Кадворт під проводом пана **Ст. Кузьми.**

Мішаний хор зі Саскатуну під проводом пана Володимира Гнатюка відспівав дві пісні: "Шумить, гуде дібровонька" і "Пасла дівка небеді." На фортепяні приґравала панна Марія Лупка. Обі пісні були відспівані знаменито. Всі співаки, хоч принагідно зібрані, та мимо короткого часу приготовання, під умілим проводом свойого диріґента опанували добре мельодію та віддали її з належним тактом та відповідною, мило вражаючою, динамікою.

Мішаний хор з Кадворт під проводом пана Ст. Кузьми, довголітнього диріґента з Кадворт, відспівав: "Шумить, гуде дібровонька" та надпрограмово "В чарах кохання." Опісля жіночий хор з Кадворт при акомпаніяменті панни **Самборської** відспівав: "Ой, зацвили фіялоньки."

Оба хори з Кадворт зробили гарне враження на публику та своїм співом заслужили собі в публики на рясні оплески а в суддів на **перше місце.** Всім співакам а особливо диріґентам обом належить повне признання та подяка за їх труд у підготовці тих найкращих виступів в часі контесту на з'їзді БУК-а в Саскатуні.

Контест закінчено пізно в ночі відспіванням гимнів, державного та національного.

Контест вдався в сто процент та пишив по собі в памяти присутних гарний спомин. В контесті брали участь відділи Українського Католицького Юнацтво з Витків, Кридор, Принс Алберт, Гудів, Кадворт і зі Саскатуну, та поєдинчі приватні одиниці з інших околиць. Можна сказати, що з цілої провінції. Кожний член учасник одержав диплому признання.

Українське Католицька Юнацтво радіє тими успіхами в часі контесту та при тій нагоді складає щиру подяку всім тим ідейним одиницям, що причинились до зорґанізовання, підготовання та переведення контесту. Панам диріґентам за їх немалий труд для молодечих ідей повне признання.

Андрій Кіндракевич,
Секретар УКЮ.

ЗВІТ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ

Укр. Катол. Юнацтва, що відбувся в часі Загального зїзду БУК-а в Саскатуні, дня 9-го жовтня 1939 р., о год. 10.30 рано.

Збори відкрив **Всеч. о. Михайло Горошко** молитвою— Царю Небесний в домі "Просвіти," та виголосив порядок зборів. Опісля покликано **Всеч. о. Др. Кушніра** на предсідника зборів.

Всеч. о. М. Горошко прочитав звіт як голова орґанізації та дав в головних зарисах цілий перебіг орґанізаційного життя УКЮ за минулий рік.

Опісля слідували звіти поодиноких членів заряду. Щодо звіту минулорічного, на внесок п. М. Пукіша та за попертям п. І. Мудрого звіт принято, як читано.

Пан Дідич здав звіт фінансовий і виказалось, що в касі є $14.18. Звіт принято на внесок п. Шабаґи та п. Пукіша. Звіт орґанізатора, всеч. о. Горошка та орґанізаційного референта принято за внесенням п. Пукіша і панни Бучинської. Опісля на внесок всеч. о. Горошка піддано під дискусію справу назви товариства. В тій справі забирали голос всеч. о. др. Василь Кушнір, канцлер дієцезії та **впр. о. Шишкович, ЧНІ.** Також п. **Яремович** та **пан Воробець** і всі однозгідно твердили, що орґанізація УКЮ стоїть на тих самих засадах, що й БУК. Тому нема потреби довго над тим розводитись. Товариство принимає назву "Українське Католицьке Юнацтво" та має свій заряд. Заряд, вибрано зглядно потверджено минулорічний, в такому складі: **Всеч. о. М. Горошко, голова, п. Яремович, заступник, пан Дідич—скарбник, пан Кіндракевич — секретар. В контрольній комісії остали: п. Воробець і пан Мудрий.**

Опісля ще забрав голос всеч. о. др. Кушнір до молоді. Він вказав, що з такою молоддю, як є в нас, можна богато зробити. Тільки треба, щоби та молодь старалась сама брати участь в публичному життю, як у пресі, чи то на забавах, в приватному житю, щоб кожний старався читати свою ґазету, "Будучність Нації" та інші й в той спосіб самоосвідомлювати себе.

А. Кіндракевич,
Секретар УКЮ.

ЗВІТ ГОЛОВИ УКЮ

9-го жовтня 1939

Останніми роками Брацтво Українців Католиків Канади мало на серці акцію зорґанізування Української Католицької Молоді. Вже 1937 року вибрано Комітет, що мав за завдання підготовити правильник для молодечої орґанізації. Минулого року, в часі з'їзду БУК-а комітет предложив готовий правильник. З'їзд в загальному одобрив плян та вибрав заряд, що мав занятись акцією орґанізування. В склад комітету входили: Всеч. о. М. **Горошко,** як голова, **п. Антін Яремович**—секретар, **п. Степан Дідич**—скарбник, **панна Марія Лупка** до помочі в акції між дівчатами, а в лютім кооптовано **всеч. о. Степана Бориса** як орґанізаційного референта. Збори наложили на вибраних обовязок зорґанізувати та сцентралізувати Українську католицьку молодь Канади, а в першій мірі Саскачевану.

Щоб осягнути так велику ціль, на це не було ані матеріяльних засобів, ані людей, якіб від початку всеціло посвятились виключно праці для молоді. Була лиш охота до праці в членів заряду, поміч зі сторони всеч. Отців та деяких панів учителів. Праця цілого заряду це праця аматорська, бо кожний з нас має свої станові обовязки.

Заряд може поділити свою скромну працю на дві части. Перша— це опрацьовання правильника. По з'їзді БУК-а в 1938-му році Головний Заряд відбув два засідання, на яких об-

говорено справу назви Т-ва та наміченo опрацювати правильник. Маючи на увазі обставини організаційні та другі інші рації, всі члени одноголосно рішили приняти назву для організації: Українське Католицьке Юнацтво (організації молодечих відділів БУК-а). В міжчасі всеч. о. Горошко, як голова, їздив два рази в справах організації до Вінніпегу та обговорив справи з Їх Преосвященством та всеч. Отцями, о. др. Кушніром та о. Ст. Семчуком. Від тоді зачалась живіша акція уложення правильника. В першій половині січня правильник був готовий. В склад редакційної комісії входили: Всеч. о. Дромогирецький, п. Антін Яремович, п. Корчинський і всеч. о. М. Горошко. Один примірник вислано до всеч. о. Др. В. Кушніра до перегляду. Опісля вислано до Їх Преосвященства до затвердження. Преосвященний Епископ радо дав свою апробату. Тоді заряд приступив до організування відділів УКЮ.

(Далі буде).

Іван И. Новосад
ст. ман. універ.

НЕ ЗНАЮ І НЕ ХОЧУ ЗНАТИ!

Таке часто чуємо з уст української молоді, коли говориться про українську мову, історію та літературу.

І ми дивуємося!

Знаємо, що родичі тої молоді є добрі українці, беруть живу участь в народнім життю, передплачують та читають свою пресу, дорожать своєю мовою та звичаями.

А чого їх діти не знають своєї рідної мови?

Може нема де їх навчити української мови та письма, а родичі самі не мають настільки часу, щоб це зробити?

Ні! Рідних шкіл є богато. Є також много учителів і учительок, що можуть повести цю науку.

Може наші українські родичі забідні і не мають спромоги післати дітий до таких шкіл?

Ні! Відним дають науку або за дуже малу заплату, або таки даром.

З того виходить, що є де і є спромога вчитися по українськи.

Спитаємо знова —то чому так богато нашої молоді пропадає для нас, коли є так богато добрих нагод?

Так, нагод є богато, але немногі з них користають. А не користають тому, що родичі не освідомлюють собі, що це значить виховання в рідним дусі. Вони люблять послухати доброго українського бесідника, почути чаруючу нашу пісню, дивуватись на красу української фільми —але поза тим вони не дбають богато, щоби високу культуру нашу зберегти, підтримати і передати дальшим поколінням—, нехай слава не пропаде....

Вони часто не знають ,скільки то труду поносять учителі хору, концертів та представлень, щоби приготовити канадійську українську молодь до припнодного виступу.

Вони не знають, що наші відчувають брак письменників, котрі моглиб писати для тої молоді, для них самих.

Ми надто легкодушні!

Ми все хочемо, щоби хтось виховав нам наші діти, а самі говоримо, немовто нема часу, або гроший. Вину спихаємо на недостатки а фактом є, що якраз ми самі є причиною тих недостатків.

В нас закорінилась байдужність і вона цілому загалові приносить зло. Многі будуть це читати та тільки махнуть рукою та легковажно промовлять: "От пишуть, щоби писалось.." А щоби звернути бачну увагу на себе і на виховання власних дітий, то навіть думати про це не хочуть.

(Докінчення буде.)

Марія Музика
Гудів, Саск.

ЖІНКА А ХРИСТОС

Які благодаті сплинули на жіночий рід з приходом Христа?

Син Божий, прийшовши на світ, проголосив велику правду, що царство Боже отворене для кождого, так само для мущин. Ісус Христос отворив очі світа, що жінка є також людиною, що має душу, має свої права і гідність — а тим самим приніс жінці визвіл з неволі і пониження, в якому вона жила в поганськім світі.

Католицька Церква взяла під увагу всі умови, в яких жінка могла найтися: дівицтво, подружжа і долю вдовиці.

Дівицтво було в поган у великій по горді. Доперва Христос признав добровільному дівицтву вищу гідність над подружим станом. Католицька Церква розуміючи значіння і гідність дівицтва, оснувала ріжні монаші чини монастирі, в котрих мають захист ті душі, що своє життя посвячують Богові. Також ці дівиці, що живуть на світі а не вступають в подружий стан, знаходять в Католицькій Церкві значіння своїми чеснотами та милосерними вчинками.

(Далі буде.)

др. Дейфо

ГЛИСТИ

Дуже частим паразитом між дітьми є круглa глиста— Ascaris Lumbricoides. Вона лучається у всіх частях світу але тяжко її зустрінули там, де чистота стала чеснотою.

Круглa глиста дуже подібна до дощовика, на котрий ловите рибу. Вона задовга на 4 до 5 цалів і груба на чверть цаля. Краскою вона є від брудно сірої до жовтаво червоної.

Яєчка того червака складають у вогкій землі або у воді а дістаються до внутренности через овочі або ярину. Коли вони там зайшли, тоді поволока, якою окружені яєчка, тріскає і глисти розлазяться по внутренностях. В тім стані вони годні пробити внутренності, увійти в утробу і навіть дістатися до легких, з котрих їх можна викашляти і вони назад дістаються до внутренностий. За той час вони виростають і тоді подібні зовсім до дощовика.

Часто глисти мучать дітий довший час. Однак діти не виказують жадних ознак. Деякі діти стають бліді, неохочі, вонітують а навіть дістають конвульсії. Я бачив случаї, котрі цілком подабали на запалення мозгу. Коли глиста находиться в стадії переходити через легкі, лучається тоді дихавиця і сильний кашель. Часом навіть викашлюють глистів.

Один ніпонський лікар конче хотів знати, чи ці напади дихавиці якраз відповідають тому станови, що глиста продирається через легкі. Отже ликнув 2,000 тих яєчок. Четвертого дня стали боліти його груди. Він став часто кашляти і коли кашляв, много разів виходила кров. Того самого дня він викашлював глисти. Певно— в нього це було так тяжке, бо він ликнув так богато паразитів. Інші, що случайно заражуються, можливо викашлють тільки маленьку скількість тих яєчок.

Часом глисти у великій скількості являються в кишках. Раз в лічниці я був свідком, що підчас операції дитини глисти в жолудку прямо затамували вихід. Часом черви годні спричинити нарости на утробі або можуть затамувати дишицю і спричинити удушення. Однак, на щастя це діється дуже рідко.

Не думаю, що нині хроби в дітях лучаються так часто, як колись. Бо я певно тут не бачу стільки случаїв. Здається мені, що тому кілька літ, то всі діти мали їх в ріжних порах. І думаю, що причиною того, що ми нині маємо менше хробів, є збільшена увага на чистоту. А так далеко як досі пятернятка ще не мали глист.

(Далі буде).

Допитався.— Фармер випробовує свого нового наймита, бо йому сказали,що він тупоголовий.

—А як ти думаєш— питає—ось там стайня; у стайні стоїть осел; коли йому поставити три путні: одну з молоком, другу з водою, а третю з вином, то що він буде пити?

Наймит (пошкробавшися в потилицю):
—Він буде пити воду.

Фармер:— Ну, добре, а чому?

Наймит (усміхаючись):— Бо він осел.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. Василь Кушнір

ЗАКІНЧЕННЯ.

Дорогі Діточки. При Божій помочі ми закінчили гарно науку нашого катехізму. Вірю, що ви гарно вчилися і часто будете вертати до тих правд Христової релігії, які ви собі присвоїли.

Зараз однак оставляю вас, хочу вам оповісти одну історію: історію правдиву, щоби вас заохотити до доброго життя.

Одного разу війшов Ісус до дому двох сестер, які називалися Марія і Марта. Ісус, як звичайно, навчав, в який спосіб ми можемо бути ліпшими і в який спосіб ми можемо заслужити собі на рай, на небо. Марія прилягнула у стіп Ісуса і слухала науки Христа, а тимчасом Марта старалася приняти як найкраще Ісуса. Однак, чим більше вона бігала і старалася, як найкраще застелити і приладити стіл, тим більше вона відчувала, що щось її не достає. Тоді вона звернулася до Ісуса зі словами і сказала: "Господи, чому не скажеш моїй сестрі, щоби мені помогла?"

Ісус відповів: "Одна річ є конечна. Твоя сестра вибрала ліпшу часть, якої вона ніколи не стратить."

Чи знаєте, що хотів Ісус сказати тими словами? Хотів сказати, що найважнійшою справою в цім життю, для кожного чоловіка, є слухати слова Божого. А вам, діти, хто говорить слово Ісуса? Священик в церкві підчас Служби Божої, на катехізмі, родичі в дома. Оставте всі ваші забавки, всі ваші праці і йдіть в неділю слухати слова Божого. Йдіть на Службу Божу і йдіть на катехізм.

Ісус відповідаючи Марті, хотів сказати, що то, що найважніше в житю, це служити і слухати Господа. Ці люде, що забувають на Бога, не дбають про його слово, ведуть своє життя так, що ніколи не моляться, ніколи не приступають до св. Тайн, що дбають тільки про гроші, про маєтки, про славу, про забаву, не розуміють нічого, для чого є сотворені, живуть зле і живуть в небезпеці, що стратять небо і будуть вічно мучитися в пеклі.

Постановіть собі, діти, завсігди побожно учащати на науку катехізму, постановіть собі користати з цеї науки як найбільше, пообіцяйте, що будете щораз то ліпшими.

Що можна думати про таких дітей, що вправді ходять на науку катехізму, однак дальше не слухають своїх родичів, говорять дальше неправду, гніваються, не мовлять або мовлять недбало свою молитву, невчаться і роблять богато інших злих діл?

Требаби про них сказати, що вони зовсім не користають з науки катехізму. Требаби сказати про них, що вони такими, якими були, такими остались.

Нехай так не буде з вами, діти.

Я бажавби, щоб тоді коли ми скінчили цей катехізм, щоби всі пізнали, що ви стали ліпшими. Щоби пізнали ваші родичі, учителі, ваші приятелі, що ви є ліпші, як ці діти, які на катехізм не учащали, які жиють як ці нерозумні сотворіння, ніколи до церкви не ходили, ніколи не слухали слова Божого.

Ви не тільки повинні показати словами, що ви християне-католики, але це повинні показати також ділами, чеснотами, добротою в дома, в школі, на улици, між вашими родичами, між вашими приятелями, деби ви не були завсігди.

Поступайте так, а Ісус буде вас любити, надгорода ваша буде велика на цій землі і в небі.

БОГДАН ІДЕ НА ВІЙНУ!

На війну Богдан іде—
паперовий стяг несе!

А шолом його з газети,
деревляні два багнети....

Сів на сивого коня,
і гайда! На луг, поля!

Каже: Па, сестричко мила!
Глянь— яка є в мене сила!

Я вже їду на війну,
битися за вітчину!

Прощавай же любо хато,
я у бій піду завзято!

СОН МАЛЕНЬКОГО ІВАСЯ

(Продовження.)

Та однак (мушу вам сказати на ушко) Івась мав хибу. Часом любив піти до ліса без дозволу мами. Бо, мусите знати, що Івасева хата була саме під лісом.

Мама казала Івасеві: Небезпечно є, дитинко, іти до ліса. У лісі є гадюки і вовки.

А Івась думав, що мама тільки його страшить. Раз зробив собі з прутика кошика і коли мами не було в хаті, поїхав на нім до ліса на суниці. Знайшов одну і з'їв. Е! Там дальше є ще більше. Треба мамі назбирати. І покажу, що я не такий страшпіх син....

Зняв шапочку і почав до неї кидати ягідки своїми малесенькими ручками. Вже мав їх з пів шапки,коли чує, щось там з заду страшно засичало. Івась оглянувся.... І, о Боженьку! Гадина....

Далі буде.

Поспіх.— До скепу з дитячим візком прийшов гість.

—Хочу заплатити останню рату.

—Прошу дуже, а як ведеться маленькому?

—Дякую, він завтра жениться.

НАШИМ РОДИЧАМ!

З нагоди святого Николая, що давав дарунки потребуючим, хоронив від голоду і смерти невинних— Ви також, Ви всі добрі родичі, дасте дарунки своїм дітям.

Вже тепер час подумати над тим.

Дайте їм в дарунку молитвенник! Дайте їм цілорічну передплату "Будучности Нації" —купіть їм добру книжечку....

Заохотіть дітий, щоби писали до своєї Діточої Сторінки. Нехай напишуть бодай кілька стрічок, але нехай напишуть. Заохотіть їх!

Порадьте їм що і як написати. Ми будемо вам вдячні за цю співпрацю.

Більше зацікавлення своїм часописом! Більше співпраці!

Цеж для нас— для нашої кращої будучности.

ДІТОЧІ ЗАГАДКИ

З РЕЛІГІЇ: 1) На яку памятку є свято "Воведення"?

2) Звідки походив святий Йосафат Кунцевич і як називалася його мама?

3) Хто і коли замучив святого Йосафата?

З ІСТОРІЇ: 1) Як називається наш Митрополит і кілько має літ?

2) Як називається св. Отець і кілько має літ?

3) Відколи українці стали приїзджати до Канади, кілько нас усіх в Канаді і як називаються наші українські католицькі часописі в Канаді?

— — — —

Хто з дітий пришле правильну розгадку на всі питання, дістане красну надгороду.

ДО НАШИХ ДІТИЙ!

Любі діти!

Коли ви читаєте свою сторінку в "Будучности Нації" то певно читаєте також загадки. А коли читаєте, то чому не розгадуєте? Чому не напишете листка до нас, ми чекаємо і будемо радіти кождим вашим письмом.

Коли Ви самі прочитали, возьміть з собою до школи і покажіть другим дітям.

Дайте їм прочитати, нехай вони розгадують.

Нехай вони до нас напишуть.

Напишіть нам, що вам подобається а що вам менше подобається.

Напишіть, чого ви хотілиб ще в нашій часописі.

Напишіть отверто і щиро— а будемо вам вдячні і станемо приятелями!

Жид до Івана.— Скажіть Іване, чого ви оженилися, чи з кохання, чи за для гроший?

—Скажу тобі, Жиде, по щирости. Ні з кохання, ні задля грошей, а з дурної голови.

РІЧНА КОНВЕНЦІЯ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МАНІТОБИ

Річна Конвенція Брацтва Українців Католиків Манітоби відбудеться у ВІННІПЕҐУ, в Парохіяльній Галі Церкви св. Володимира і Ольги, при ул. 115 МкҐреґор, в неділю і в понеділок. дня 24 і 25 грудня 1939 р. (Латинське Різдво).

ПОРЯДОК КОНВЕНЦІЇ

НЕДІЛЯ: Служба Божа о год. 9-ій і 10-ій рано.

Пополудні о год. 2-ій: Реєстрація делеґатів і гостей.

О год. 3-ій: Отворення Конвенції: о. др. В. Кушнір; вибір Президії до перепровадження Конвенції, привіти делеґатів і гостей, Звіт з діяльности: Голова Т. Мельничук; Рекордовий Секретар: О. Малофій; Скарбник: А. Загарійчук. Звіт Контрольної Комісії: Потвердження Заряду в його дальшій діяльності аж до нового вибору на слідуючій Конвенції.

о. С. Семчук: Реферат: Значіння української католицької преси і наші обовязки. Після цього збірка на пресовий орґан Брацтва.

о. др. В. Кушнір: Реферат: Ідеольоґічна плятформа Брацтва Українців Католиків.

ВЕЧЕРОМ: КОНЦЕРТ.

ПОНЕДІЛОК: Рано в год. 9-ій Служба Божа.

О год. 10-ій: Дискусийні думки, ради, побажання орґанізаційного характеру.

О год. 12-ій: Спільний Обід.

Пополудні: о год. 2-ій: **І. Рудачек:** Реферат: Наше становище в Канаді.

Вп. пані А. Якиміщак: Роля українського католицького жіноцтва в наших часах.

Н. Новосад: Реферат: Орґанізація Української католицької молоді.

Всеч. о. М. Григорійчук: Наші орґанізаційні завдання на фармах.

УХВАЛИ, РЕЗОЛЮЦІЇ, ЗАКІНЧЕННЯ.

О год. 6-ій пополудні СПІЛЬНИЙ БЕНКЕТ.

— — —

Українці Католики Манітоби: Наша Конвенція у Вінніпеґу, це перегляд наших зорґанізованих сил, це конґрес наших Батьків, де правні представники нашого народу будуть рішати про дальший хід нашої праці і наших культурних змагань на Канадійській Землі. Там ми начеркнемо не тільки напрямні нашої праці на найблищий рік, але затвердимо сильно основи нашої праці на цілі наші покоління. Ми в Канаді маємо нині говорити верде слово не тільки за нас, але також за цілий наш, під Москвою, поневолений народ. Нехай не буде одної нашої парохії в Манітобі, одної нашої орґанізації, якаби не вислала своїх делеґатів на Конвенцію. Збирайтеся по два, по три з кожної кольонії— йдім разом всі: нехай голос наших нарад покотиться сильним гомоном по цілій Канаді а наші діла нехай будуть потіхою для поневолених наших братів, звіщаючи їм надію скорої свободи та нового життя. Важка хвиля вимагає важких діл. Тому готовтеся на Конвенцію до Вінніпеґу. Ожидаємо Вас. Витаємо Вас. Письменні зголошення участи слати вже на адресу: **БУК, 115 МкҐреґор Стр., Вінніпеґ.**

За Провінціяльний Заряд Брацтва Українців Католиків Манітоби:

Т. Мельничук — голова
О. Малофій — секретар

З ВОЄННИХ ПОЕЗІЙ

ПРОТИГАЗ

Сотні очий, як сотні ран,
сотні сердець, як один барабан....
Харкив в ґазом назустріч батьон,
затремтів, спинився батальон....
Стих і стих стук сердець —
став неминучий кінець....
В очах пітьма і холод мряк....
Як каплія крови горить зоря.
Пливе отруйний чад завіс....
Сивим, гливким молоком
над пятим зник потком.
Кілька кроків не змогти добігти,
синім обличчам на ріжні лягти
і в рідю впятилися ніґті....

В школі.— Учитель: Михасю, покажи мені на мапі Америку.

Михась показує.

—Добре! А тепер, мої дорогі, скажіть мені, хто відкрив Америку?

Ціла клясa одноголосно:— Михась!

Останні Вісти...

В Галичині ні більшовики ні німці не дозволяють нікому виїхати. Хіба хтось втікне і подасть вісти. **В Перемишлі на Засянні**, що під німцями, є українська громадська рада. Писарем є відомий провідник ФНЄ, бувший адютанг ґенерала Тарнавського, Дмитро Паліїв, котрий навіть переніс з міста українську друкарню перед більшовиками. В німецькім війську має служити ґенерал **Курманович**. Втікачами зпід більшовиків занялись допомогові комітети, на чолі котрих стоїть німець проф. Ганс Кох, бувший старшина УГА. Письменники Галицької України на чолі з В. Пачовським написали відповідь письменникам зі Східної України, в котрій вихваляють Сталіна і совіти. Однак кождий, хто знає імена і людий, підписаних під тим письмом— свідомий, що **вони зробили це ради фізичного збереження**, щоби тільки ратувати життя перед більшовиками. В щирість їх слів **не можна вірити**, бо вони були все проти більшовиків і були віруючими людьми. Але під більшовицьким обухом мусять писати то, що кажуть. Інакше їх застрілили б.

В околицю Люблина німці вивозять жидів. Має їх там прибути 655,000. Вільно їм взяти з собою всього $140. Всі працюють за дротами.

В Італії дають гроші на закупно нових синтетичних самоходів, котрі можна гнати без ґазоліни. Женуть ці самоходи метановим ґазом або алькоголем з цукрової трощі. Ґазоліну беруть виключно на військові цілі.

У виборах в Ню Бронсвик побідили знова ліберали. Вони вибрали 27 послів, консервати вибрали 21 послів.

За пять днів, від суботи 18 листопада, **німецькі підводні міни** затопили 17 кораблів, з того пість одного дня, 21 листопада. Між затопленими є японський Теруку́ні Мару, один з великих торговельних кораблів.

За тиждень, від суботи 18 листопада 1939 до суботи 25 листопада **затоплено 27 кораблів.** Від початку війни, себто від третого вересня 1939 до 25 листопада затоплено всіх 153 кораблів— з того 83 британських.

В неділю 26 листопада премієр Чемберлейн подав в радієвій промові, що анґлійські вчені **дослідили вже тайну успіху маґнетних підводних мін**, котрі у великій мірі спричинили затоплення кораблів в останніх часах. Ці міни мають німці розсівати по морі з літаків. Через затоплення кораблів є богато жертв в людях. Деякі кораблі пішли на дно в протягу трох мінут, так що не було часу спускати ратункових човнів ані ратувати людий, що були під покладом корабля.

Анґлія проголосила тісну бльокаду вивозу з Німеччини— якийнебудь корабель, що посміє везти товари з Німеччини, підпаде конфіскаті. Проти того рішення запротестували голяндці, бельґійці, італійці і ніпонці.

Дост. Дж. Л. Ралстон заявив, що перший рік війни **буде коштувати Канаду $315 мілїонів.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NAT
The Bulletin of the Ukrainian Cat.
Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VII, ч. 24(48) ЙОРКТОН, САСК. 14 Грудня 1939 Vol. VII, No. 24(48) YORKTON, SASK. Dec. 14 1939

ЗА ВОЛЮ РІДНОЇ ЗЕМЛІ!

ПРОТИ ЧЕРВОНОГО НАЇЗДУ!

Дня 30 листопада 1939 червона Москва брутально і по варварськи напала на малий нарід фінляндців, що числить всього 3,600,000 душ. Значить ціла Фінляндія має стільки населення, що один Лєнінград— місто під боком Фінляндії, збудоване козацькими руками на фінських болотах тому 200 літ. Більшовики зараз першого дня нападу, не виповівши навіть урядово війни—бо пощож це для новітних катів —стали з літаків бомбардувати столицю Фінляндії Гельсінґфорс і при тому вбили понад двіста осіб, безвинних жінок і дітий. Гельсінґфорс має 268,000 населення і все це населення тепер повтікало з міста в окружні ліси, вкриті грубими снігами.

Наш образок представляє фінляндського жовніра, що стоїть на сторожі— на границі рідної землі, проти дикої навали Москви. Москалів є 50 разів більше— але фінляндці не уступили ані пяди землі без бою і завзято боронять кождої хати. На чолі фінляндської армії стоїть **Карло Ґустав Маннерґайм**, старий войовник, котрий вже раз побідив москалів тому 20 літ. Він так відізвався до свого війська: "Мужні жовніри фінляндці! Переймаю команду в той час, коли наш старий ворог знова нападає на наш край."

"Довіря до свого провідника, це перше успіля успіху. Ви знаєте мене і я знаю вас. Я знаю, що ціла країна готова виконати свій обовязок аж до смерти. Ця війна не є чим іншим, тільки продовженням і кінцевим актом нашого змагу до волі. Боремося за наші доми, віру і вітчину!"

Який настрій панує у Фінляндії видно з того, що всі стежки, дороги, предмети, річи і доми, які фінляндці мусіли залишити на поталу перед ордою червоної дичі— солідно підмінировано. Якийсь фінляндець втікав так, що не мав часу плаща на себе взяти— а там сніги і сильні морози— але не забув підмінувати свого дому, щоби належно "привитати" червоних. Москалі спускають свої війська через легкопади з літаків і так стараються ззаду поконати фінляндців— але в карелійськім селі Олькінуора самі жінки і діти справилися з тими "летунами" — вилами і коцюбами доконали поган-

ців, бо мужчини всі пішли на війну боронити фінляндської підбігунової пристані Петсамо. З літака забрали ще новісінький скоростріл. Отак фінляндці витають москалів на своїй землі. А москалі як та саранча пруться і пруть ся без кінця— головно на півночі, під самим бігуном— де є богаті поклади нікелю, другі найбільші на світі (бо перші є в Канаді, Судбурі) а нікель є конечно потрібний до виробу стрілен.. Ось вся безхарактерність і мерзота червоної Москви, котра ще недавно кричала на всіх вулицях про "війну війні", творили "ліги проти війни і фашизму" — а нині та сама Москва і ті самі комуністи, без лиця і встиду напали на малесеньку Фінляндію та грабльть бідний безвинний край! Ось **Москва без маски!**

Не диво, що 4 грудня Аргентина зажадала в Лідзі Націй, щоби Совітську Росію викинули з членства. Кождий чесний чоловік мерзиться, як останною гидотою— комунізмом!

ХТО ТАКИЙ СТАЛІН?

Щоб зрозуміти Сталіна, треба знати, **звідки він вийшов**— де родився, де і хто його виховував, якими героями живилася його уява за молодих літ, ітд....

Сталін родився на Кавказі, в гірській, Богом і людьми забутій, закутині 21 грудня 1879 р. недалеко містечка Горі. Батько його був полатайком і піяком. Коли впився, тоді нестеменно побивав жену, котра довший час не мала дітий. Коли родився малий **Йосіф Висаріоновіч Джуґашвілі**— бо це є правдиве імя Сталіна— то мав зрослі пальці в нозі а руку частинно суху. Однак мама офірувала його Богові — а батько, видно чортові. Мама хотіла, щоби він став православним священиком і тому дала його на науку, а радше виплакала і випросила, щоби малого грузіна приняли до початкової російської православної школи в Тифлісі, де він навчився писати, читати — і рабувати. Батько серед піянства і проклонів помер, коли Йосіф мав девять літ а мама ходила прати і мити підлоги, щоби лише зібрати кілька необхідних центів на науку для сина.

Отакі початки і наука нинішного диктатора 180 міліонів душ в совітах —Сталіна. Ще коли він жив недалеко Горі і потім в Горі, де батько перенісся, піячив та бив матір— ще тоді він наслухався грузинських казок про кавказьких розбійників — абреків, щось як наших довбушів.... А Кавказ повний був тих постатий, мстивих до останної каплі крови і зрадливих, як гірські ріки. Толстой оповідає про такого абрека **Шаміля**, котрий боровся проти москалів. Найкращим поводводцем того Шаміля був Гаджі Мурад, однак Гаджі був родовим ворогом Шаміля. І так мимо всего Гаджі вкінці втікає до тих самих москалів, котрих цілий час вирізував і зраджує всі тайни Шаміля. Розповідає, як Шаміль заманив раз свого противника, грузинського князя— зарізав його а потім **ще його матір і діти**. Коли питали, чому стільки жорстокости, то Гаджі відповідає:

—Ви того не розумієте? Коли хтось скочив передніми ногами, то так само треба доскочити задніми.... Коли ви раз почали вирізувати рід, то треба вирізати всіх. Не можна лишити **ані одного** месткника надалі!

Наша давнина оповідає про вожда касогів, Редедю хана, котрого зарізали перед його військом— таке було звичаєве право на Кавказі. І це дике, нестеменне потворне право— Джуґашвілі **нині завів у всіх совітах**. Кавказький абрек, бандит і жебрак, став царем Росії. За малих літ діти гидилися ним і тому, що був каліка і тому, що в його домі вічні були проклони, бійки і сварки— він досі почувається меншевартним і відповідно до того ста ну своєї духовости ненавидить цілим ством культуру Европи. Де може, там її винищує. Ціла Росія стала концентраційним табором а всі її горожани стали вязнями, котрі бояться слово промовити, бояться думати,— щоби не викрилося, щоби хтось не доніс і скоре ГПУ не зомардувало. А де є ще останки вільної думки, там Сталін суворо її випалює. Тому **штучним голодом на Україні в 1933 році здесятковано** населення— вимерло тоді 7 міліон осіб.

Далі буде.

КОМУНІСТИЧНА МОРАЛЬНІСТЬ

Комуністи робітникам торочать одно —а роблять друге. Заказують бідним то, що самі повними пригорщами уживають. Інші в них то "пролетарі"— жебраки і вічно їм то пригадують, щоби такими були до суду- віку— а самі то богатії-міліонери, котрі на людській крівавиці збивають грубі гроші і потім уживають в тих, так ними окричаних, буржуазних країнах.

Жінка Молотова є жидівка з Ростова над Доном. Її правдиве імя є Скрябіна— але вона змінила собі імя на "Жемчужіна"— бо так краще звучить перед гоями. Оноді позбавили її більшовики праці а причина того така. В Стейтах Скрябіна має рідного брата, жида Шльойме Карпа, що живе в Бриджпорт, Кон. Через Скрябіну Карп мав зробити для більшовиків велитенські замовлення в Стейтах на будову кораблів сумою сто міліонів долярів. За те умовилися, що Шльомко дістане 2% торгового —або кругло два міліони долярів від совітів забезпечено, бо що значить зробити замовлення, коли хтось інший за нього платить. Однак Карпові не повелося з тим замовленням а Скрябіна, котра по тій причині навіть приїзджала до Америки і котру в Білім Домі принимала сама пані Рузвелтова, стратила роботу в більшовиків. Комісія Дієса витягнула це все від Карпа і воно стало загально звісним, а коли дійшло до Москви —там "таварищі" дуже скривилися.... От пролетарі і оборонці робучих!

— — — —

Мортко Торес, французький адвокат, той самий, що боронив Шварцбарта—вбивника головного отамана тепер втік перед французькою поліцією а суд в Парижі позаочно засудив його на шість літ.

Мортко дійшов до високої ранґи у Франції. Був послом і секретарем комуністичної партії. Але взяли його до війська—і тоді Мортко втік. Він був дуже відважний, коли на суді в Парижі очернював і плямив память нещасного Петлюри—тоді він був дуже воєнничий. Але коли прийшлося наставити власну скіру— дав знати ногам і досі його не знайшли. Але пошукують і може Торес бодай частинно буде мати можливість спокутувати свої лайдацтва....

ЗІ ЗОЛОТИХ ВІРШІВ ЖИТТЯ

А в нас правда, правда воля —
найлюбіша в світі доля.
Згине сріблю згине злото,
занедбаються клейноди,
тільки правда на Вкраїні
по віх вічний не загине.
Нехай буде, нехай буде
така Божа воля,
щоб росла в боях крівавих
українська доля.
Поки Рось зоветься Россю,
Дніпро в море ллється —
поти серце українське
з ляцьким не зживеться!

П. Куліш

Відповідь.— Славний німецький професор медицини Віркоф чув велику нехіть до дармових лікарських порад яких домагались його знайомі при всяких нагодах.

Одна дама спитала професора раз:

—Пане професоре, як зачинається тиф?

—Буквою "Т", ласкава пані— відповів славний лікар.

Услужений.— Йде кухарка з міста, а в дорозі губить ковбасу. На щастя стрічає згубу шевський челядник, бере відкусує великий кавалок ковбаси, а опісля доганяє кухарку і кричить: Нате вам ваше. Що згубили те віддаю, а за те, що я найшов, я вже кавалок відкусив.

Що Діється в Нашій Канаді?

Арештували видавця Кляріона в Торонто а у Винипеґу комуністи далі видають ту саму заразу— Що французи дали своїм жовнірам? — Як посилати листи до Старого Краю? —Скілько коштують воєнні закупи?— Дещо про нашу пшеницю— і про свинину— хто став першим в плеканню пшениці?

15 листопада поліція в Торонто арештувала видавця комуністичної часописі Кляріон, **Доґлеса Стюарта**, котрого будуть судити за нарушення закону про оборону Канади. Однак комуністи тим дуже не злякались і зараз у Винипеґу стали видавати далі той самий Кляріон— додавши лише для відміни два слова "Mid-West Clarion." В цій то часописі більшовики явно кажуть так: **"Запевнення правительства** про чисту гру **не значать нічого.** — Правительство кинуло нам визов, воно склонилося перед домаганнями воєнних доробкевичів. **Треба відбити це назад!"** Так дослівно пише цей Кляріон на стор. 6, ч. 187, том VII. Кляріон заповідає "ORGANIZED STRUGGLE"— організовану борбу, а це в комуністичній мові значить стільки, що революція. Цей самий часопис радіє, що в Канаді **за жовтень було 25 страйків** в 4 провінціях— певно замовлених і підоджених комуністами. Той самий часопис подає, що його члени зібрали до 28 листопада 1939 $4,100 на ту комуністичну заразу....

А тепер питання, **що робимо ми супроти того всего?**

Що ми зібрали для нашої часописі?

Бє одинацята година розправи зі злом— а ми, може спимо?

— — — — —

Французи в Квебеку дали своїм жовнірам на війну **коронки —старшинам** і рядовикам. Так роздали в Монтреалі 2,000 коронок. Прегарний примір і дарунок.

— — — —

Всі листи до Старого Краю, до Галичини, можна посилати відтепер через фірму
Thomas Cook & Son, Ltd., 68 King St., Toronto, Ont

Листи треба вложити в одну заадресовану коверту, куди думаєте їх післати і такий цілий лист з ковертою вложити до другої коверти, на котрій адресу треба дати до Томас Кук, Торонто. В цю другу коверту треба вложити також 50 центів на пересилку листа. Фірма Кук є уповноважнена урядом Канади пересилати листо до Старого Краю.

— — —

Від 1 вересня 1939 до 21 листопада ц.р. видано на воєнні закупи в Канаді $45 міліонів. Сама пожива для війська коштує денно $40,000. За вісім міліонів закуплено одягів і виряду для війська. Самих черевиків купили 132,000 пар.

— — —

Заповідають **погані жнива**, коли погода буде далі така, як тепер. Значить, коли не буде снігу або дощу. Вправді все в Божих руках і Бог може дати нам несподіваний врожай, однак теперішні познаки не є конче заохочуючі.

В листопаді продано 60 міліонів бушлів пшениці а десять міліонів ріжного зерна. За тиждень перед 2 грудня продано знова 10 міліонів бушлів пшениці, з того тільки один міліон поза Британську імперію. В Канаді все ще много пшениці, котра жде свого набувця. **Ціни постійно ідуть в гору.** Хто знає, як буде з весною — та збір в Арґентині і в Австралії не дуже дописує. Це все повинні взяти під розвагу наші хлібороби доки ще час....

— — —

Канада заключила з Британією договір в справі постачання свинини і шинок— тижнево 4,480,000 фунтів по ціні $20.18 за 112 фунтів канадійської ваги в пристані. Це виходить яких 9 центів за живу вагу. Договір заключено до 31 жовтня 1940. Англія зобовязалася приняти з Канади навіть більше постачання— аж до 5,600,000 фунтів тижнево, якщо тільки Канада зможе стільки достарчити. Для хліборобів гаразд, ціни певні.

— — —

Франсис Лойд Ригбі з Вемблі, Альта став щпеничним королем на 21 міжнародній збіжевій виставі в Шикаґо, Ил. Так Канада все перша і на 21 разів тої вистави канадійці 17 разів стали першими за плекання пшениці. Це здобуток дійсно красний і для Канади високо похвальний.

Кругом Анґлії—

Цілі мирні і цілі воєнні — пожива на картки— 13 літний ґеній — Італія далі загадкою.

26 листопада ц.р. премієр **Чемберлейн** говорив про воєнні цілі Великої Британії. Ці цілі він поділив на мирні і воєнні. **Воєнна ціль це:** Погром цеї напасної нарваної умовости, котра заєдно хоче запанувати над другими при помочі сили. **Мирна ціль** це: Нова Европа.

Так воєнною ціллю є погром тої духовости, що хоче над усім запанувати при помочі грубої сили, "котра находить грубу радість в переслідуванню других і тортурах безвинних громадян. Ця груба сила оправдує потоптання власного слова здуманими інтересами держави, як тільки найде пригожі обставини."

Нова Европа має стати новою" не в цім змислі, що треба поскидати всі давні граничні стовпи а малу Европи переробити по думці побідників— але нова духом, бо народи Европи повинні залагоджувати свої труднощі добровільно і у взаїмнім терпінню."

На кінці Чемберлейн сказав: "Хочу вкінці пригадати вам, що штука війни полягає в тому, щоби **з найбільшою силою натиснути у відповідний час і у відповідним місці.** В нашім случаю про місце і час рішать ці, що відповідають за ведення війни."

28 листопада премієр сказав знова в парляменті ці слова: "Ми почали цю війну не ізза мести і тому не думаємо робити местного мира."

"Ніхто з нас не знає, як **довго** буде ця війна, як події розвинуться і **хто буде з нами а хто проти нас під сам кінець.**"

Він також візвав, щоби "не робити ошибки та недоцінювати силу ворога."

— — — —

З днем 8 січня 1940 заповіджено у Великій Британії, що свинину і масло будуть давати на картки. Кождий дістане на тиждень по 4 унції. Цукор остане у вільній продажі, однак "споживці повинні записатися в своїй крамниці і ограничити спожиття на один фунт тижнево від особи."

— — —

Тринацятьлітний школяр Джан Клоф винайшов **нову повітряну бомбу**, котру не можуть нахвалитися військові знавці. Він відзначається знаменитими помиспами а свої пляни докладно опрацював. Йому помагали два хлопці, шкільні товариші, один 14 літ, другий 12 літ.

— — — —

Мимо всіх запевнень про мир і невтральність **Італія все** таки на кожду можливість тримає в поготівлю армію з 868,000 жовнірів.

Коли хочеш мира, готовся на війну— це була стара приповідка римлян, котрої тепер Мусоліні заздро придержується.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 910 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sauts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 910 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sauts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗНАЧІННЯ ДЕМОКРАТІЇ

Написав Джан В. Дейвис

(Заввага: Джан В. Дейвис є широко знаний в Америці як добрий адвокат, політик і громадський діяч. Він був американським амбасадором в Англії, а в 1924 році кандидатом на заступника президента Злучених Держав.)

Я розумію демократію, як певний спосіб життя; як програму або систему впорядкування особистого, громадського і державного життя народів. Народи, які мають демократичну форму правління і жиють свобідним життям мусіли не тільки за ню боротися, але здобувши, вміти увести її в життя і зробити практичною для себе. Демократична форма правління має довгу і кріваву історію. Вона з неба не впала. Ми, що користаємо з демократичних свобід дуже часто не здаємо собі справи з того, як довго і тяжко терпіли наші предки за те, щоб добути собі і нам право свобідного життя на землі. Шануймо цей цінний дарунок. Не міняймо його за щось гірше, фальшиве. Держімся випробованої вже демократичної форми правління, бо в противнім разі можемо й ми ще дорого за волю платити.

В демократії можемо кожний жити по своїй волі. Якщо не нарушуємо прав наших спів-горожан, то нас ніхто не питає, як і що робимо. Кожна людина має право розвивати свої особисті здібности і користати з своїх досягнень. В демократії всі мають однакові права й однаково можуть з них користати. Одним слово — в демократичних краях людина є людиною. Вона знає, що має не тільки громадянські привілеї, але й обовязок сідпити за тим, аби ці привілеї ніхто не використував; аби в державі була справедливість. Демократія власне тим і ріжниться від іншої форми правління, що дає людям рівне право, а рівночасно кладе на них громадянські обовязки.

Правдивий демократ ніколи не склонить голови перед містичною фігурою, що зветься "держава"; він не буде на спосіб старинних Римлян обожати ні царів ні диктаторів. Пересічний громадянин демократичної держави знає, що нею правлять такі самі люди як і він. Свободолюбний чоловік не піддається деспотичній формі правління одної людини чи групи тільки тому, що вона носить дивацькі титули. Як державна форма правління є монархістична, то цісарські права повинні бути точно означені. Це власне робить демократія. Вона каже тим людям, які правлять державою, що саме їм можна, а чого не можна робити. Длятого англійці вже сотки літ тому примусили свого короля підписати "Магну Крату," а американці поставили на сторожі громадянських свобід Приписи Законів (BILLS OF RIGHT)— та федеральну, стейтову і домініяльну конституцію. Кожний з цих документів стереже певні особисті права, як згадано в Декларації Незалежности, котрих не сміє нарушити ні король, ні парлямент, ні президент, ні конгрес, ні ґубернатор. Взагалі ніхто не має права надуживати своєї власти.

Завдяки такій формі правління в демократичних краях панує більший добробут і більше щастя ніж деінде. До тих людей, що критикують демократичну форму правління, ми скажемо так: "Приставайте, панове, до гурту і разом з ними старайтеся зробити її кращою." А тим, котрі відвертають ся від демократії і безкритично хотіли-б віддатися до диспозиції самовільного диктатора; тим, котрі хотять проміняти демократію за деспотизм, ми можемо сміло сказати, "Панове, нам з вами не подорозі; ми передбачуємо на основі історичних фактів, що ви на тім добре не вийдете." Хочемо повторити слова Дж. С. Мила, що насильством добра створити не можна. "Малі люди ніколи не творять великих діл."

УКРАЇНА І АНГЛІЯ. ТОМУ 200 ЛІТ

Посягання Петра І по панування над Балтиком настрожило англійців та чимало їх непокоїло, коли він осадовився над Балтиком. В англійській Палаті Громад живо над тим дебатували а англійський уряд навіть видав окрему книжку про цю справу. Англійська дипльоматія навязувала тоді з вязки з українцями. **Посол в Штокгольмі, пьорд Картерет був в контакті з гетьманом Орликом а в Гамбурзі запризнався з Войнаровським Метісом,** що щиро захоплювався особистим чаром особистости лицарського українця. Войнаровський добре дбав про діло і використовував пригожі обставини.

Ось так писав Матісон до свого уряду: "Вчера я довго розмовляв з Войнаровським, Мазепиним сестрінком. Він змалював мені ситуацію в північній Европі та вказав на загрозу інтересів Його Величности від царя. Господар Лівонії цар і незабаром зможе контролювати цілу північну Европу, а тоді рівновага назавжди захитається. Один зі засобів ослабити царську могутність, це на думку Войнаровського **підтримувати козацьку націю,** нині знищену в своїх правах і вольностях. Англія знає, як казав мені пан Войнаровський, яке це страждання для цілої нації бути в неволі. Тим більше, що козацька нація є нація вольнолюбна."

Та ці старання Войнаровського покінчилися його особистою трагедією.

Москва дізналася про все через своїх шпіонів і вирішила долю цього українського патріота по свому. **12 жовтня 1716 р. московський агент в Гамбурзі зорґанізував з наказу Петра напад на Андрея Войнаровського. Його схопили та відвезли до Москви. Там піддали допитам і тортурам. Опісля заслали в Сибір, де він помер в Якутську.**

І не диво, що більшовики славлять Петра царя І. Так само робить нинішна—червона Москва.

Схопляє, тортурує і мучить по Сибірах, на Соловках і в тюрмах тисячі українських патріотів— бо Войнаровських нині леґіон....

Але не убити їм живого духа народу. Україна все таки буде вільна!

З нагоди десятиліття наша часопись **"Українські Вісти"** виказує тільки в однім числі 49—$158.48 датків на пресфонд. Це свідчить про гарне зрозуміння ваги преси серед українців католиків Канади.

А що Ви, і Ви, і Ви ЗРОБИЛИ ДОСІ для своєї преси?

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Грудень, 1939

14. четвер — Наума прор.
15. пятниця — Авакума прор.
16. субота — Софонія прор.
17. **неділя — 29 по С.** Варвари, Ів. Дамаска
18. понеділок — † Савв Освящ.
19. **вівторок — Николая Чудотворця**
20. середа — Амврозія св.
21. четвер — Патапія прп.
22. **пятниця — Непорочне Зачаття Пр. Пр.Д.**
23. субота — Мини і ін. мч.
24. **неділя — Праотців.** Даниїла Стовп.
25. понеділок — Спиридона прп.
26. вівторок † Евстратія і ін. мч.
27. середа — Тирса і Левкія мч.
28. четвер — Елевтерія сщм.
29. пятниця — Аггея прор.
30. субота — Даниїла прор.
31. **неділя пер. Різдв. Отців.** Севастіяна

УСТАВ

17. неділя 29 по Зісл. Св. Варвари— гл. 4, св. воскр. 7. на Сл. Б. ап. 250, ев. Лук. 85 (св. Варварі ап. 208, ев. Мат. 104).

19— второк— св. о. Николая—Литія, ев. утр. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 336, ев. Лук. 24.

22— пятниця. Непорочне Зачаття — Литія, ев. утр. Лук. 4. на Сл. Б. ап. 320, ев. Лук. 3.

24.—неділя 30 по Зісл. Праотців— гл. 5, св. воскр. 8, на Сл. Б. ап. 257, ев. Лук. 76.

31.—Нед. 31 по Зісл. Отців.— гл. 6, св. воскр. 9, на Сл. Б. ап. 328, ев. Мат. 1— **це неділя перед Різдвом.** На Різдво посилаємо дарунки. Найкращим дарунком буде щось тревале і добре. Коли заплатите цілорічну передплату БН для когось— це буде прекрасний дарунок, бо тревало добрий. **Зробіть це!**

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

14 грудня 1918 війська Директорії УНР заняли Київ і припинили бешкети московських добровольців в роді ген. Келлера, котрі в столиці України поважилися навіть розбивати погруддя Шевченка. Однак з півночі надсунула ще грізніша хмара червоних добровольців, котрі нищать Україну досі і з котрими борба ще не покінчилася.

19 грудня 1240 татари руйнують Київ. Як подає наш літописець, від реву татарських верблюдів і іржання коний тяжко було дочутися голосу в місті. Наші боронилися до останку в укріплених мурах Десятинної церкви під проводом наставника галицького короля Данила. Так лягла тоді в нерівнім бою вся галицька залога Київа, котра в ту вирішальну хвилину боронила всьої України перед татарами. З Київа Батій з татарами посунули на Галичину— так як тепер новий Батій з московською ордою....

21 грудня 1764 цариця Катерина московська скасувала гетьманщину на Україні. Останнім гетьманом України був Кирило Розумовський ,що походив з простого роду Розумів, з села Козельця на Чернигівщині. Українська старшина старалася завести дідичне гетьманство в роді Розумовських і це мабуть стало останною причиною, чому Москва вирішила позбутися невигідного суперника раз на все. Однак спогади волі і прав ніколи на Україні не позабулись— і не забудуться.

25 грудня 1917 зачалася українсько-більшовицька війна— котра ще не скінчилася а котрої кінцевий акт будемо за ласкою Божою незадовго переживати!

о. др. Василь Купчір

ЦЕ ВО СВЯТИХ ОТЕЦЬ НАШ НІКОЛАЙ. МІР ЛИКІЙСЬКИХ ЧУДОТВОРЕЦЬ.

Евангеліє Св. Луки зач. 24.

І зійшовши з ними, станув Ісус на рівнині, і богато його учеників, і велике множество людей з усеї Юдеї і Єрусалиму і помора Тиру і Сидону, що прийшли послухати його і вилічитися від своїх недуг. І мучені нечистими духами, уздоровлялися. І весь нарід старався його діткнутися, бо сила з нього виходила і уздоровляла всіх. А він взніс очи на своїх учеників і говорив:

Блаженні убогі, бо ваше царство Боже; блаженні, що тепер голодні, бо насытитеся. Блаженні-ви, коли зненавидять вас люде і коли проженуть вас і зганьблять і відкинуть ваше імя, як нечесне, ізза Сина Чоловічого. Радуйтеся в той день і веселіться, бо се нагорода ваша велика на небі; бо так само робили пророкам їх віці.

НАУКА

"В Мирі святе, священнодійствитель показался єси; Христово бо преподобие евангеліє исполнив, положия єси душу твою о людех твоїх, і спасл єси неповинния от смерти. Сего ради освятился єси, яко великий таїнник Божія благодати."

Тими словами кондака величає Церква свята память св. Николая великого Чудотворця. І як далеко і широко простирається наша земля, де лише вірні покланяються св. хресту, так починають вони також память св. Николая. Бо його життя було так святе, так повне чудес, при його мощах сповнялося стільки чудес і його молитва є для кожного чоловіка так помічна і хосенна, що світ во віки буде молитися і взивати: "Радуйся Николає, великий Чудотворце."

Св. Николай вибраний вже в лоні матери, святий від дитинства, був славою молодців, був честю старців, похвалою священиків, сонячним блеском епископів. Його чуда розповсюднюється по всій землі, його величають всі люде, а Дух Божий не устає, для вивищеним свойого слуги, діяти нових чуд. Його прославляють на морях, величають на суші, призивають у всіх небезпеках. Коли загрожує туча, шаліє море, тоді всі зі слезами призивають св. Николая. І не лише до християн, але також до поган дійшла його велика слава.

Св. Николай родився в другій половині третього століття в місті ПАТАРАХ в стариннім Лікії, в Малій Азії. Отець його Теофан а мати Нонна були ревними християнами. Стрий його також Николай був епископом в Патарах. О молодих літах св. Николая знаємо мало. З літами зростав він чеснотами і вже тоді звертав на себе загальну увагу не лише християн але також поган. Його образованням і вихованням занявся його стрий, епископ Патар. По скінченню шкіл висвятив він Николая на священика. Як каже побожне передання, по рукоположенню епископ, наповнений Духом Святим сказав о нім так: "Ось виджу, браття, нове сонце, виходяче над хінцями землі і милостиво потішаюче печальних. О, блажене стадо, котре удостоїться такого пастиря. Гарно він буде пасти душі заблудших і покорить їх на лугах благочестя, а находячися в бідах, явиться теплим помічником."

Як священик, засіяв св. Николай цілим блеском чеснот. Коли епископ Николай поїхав до Єрусалиму, поклонитися святим місцям, тоді св. Николай управляв його епархією. Ціле своє майно, яке одідичив по своїх родичах, зачав він тоді ділити між бідних і потребуючих. Лучилося тоді таке, що один, колись заможний купець, не міг видати своїх доньок заміж, а мав їх три, тому що не мали

відповідного віна. Св. Николай довідався про це і нічю підкинув йому більшу суму золота. Так сталося при нагоді вінчання одної доньки, так повторилося також при нагоді вінчання доньки другої, і третьої. Но тоді батько підглянув, що це св. Николай в тайні приходить йому на поміч. Вістка про це рознеслася скоро по всій околиці. Від тоді не було ані одного чоловіка бідного, або опущеного або задовженого, котрому би св. Николай не прийшов з поміччю. І так в руки Отця Небесного зложив він ціле своє майно, роздаючи його убогим, а Господь возвеличив його і нагородив його силою творити чуда.

По повороті свойого стрийка, вибрався св. Николай до Єрусалиму. І заледви сів на корабель, то хотяй була прекрасна погода, він предсказав, що жде їх велика буря. І справді завили вітри, запінилося море; мореплавці побачили, що нема для них спасення та що їх жде неминуча загибіль. Тоді св. Николай зачав горячо молитися і буря утихла. А коли один з моряків упав з високого машту і забився, то св. Николай привернув його в чудесний спосіб до життя. Коли прибули до міста Александрії, слава про чуда св. Николая рознеслася блискавкою по місті. Товпи народа збіглися до нього і просили о благословення. Він благословив їх і уздоровляв всіх недужих, яких до нього приносили і які до нього з вірою приступали.

По повороті домів, задумав св. Николай вступити до монастиря, однак, за Божим вдохновенням, пізнав, що Бог кличе його до тяжкого душпастирського життя. Він переселився до міста МИРИ, солиці Лікії і тут дальше трудився, перебуваючи цілими днями на молитві.

В тім часі помер архиепископ Мир Йоан. Коли зібралися довколишні епископи, щоби вибрати нового Архипастиря, то в горячих молитвах, просили вони Господа, щоби на це становище поміг їм вибрати найгіднішого чоловіка. І як каже передання, найстарший епископ почув в свойому серці приказ Божий, щоби найблищої ночі, станув при дверах Церкви, а хто перший прийде до церкви, цей є призначений на епископа. І так сталося! Перший, що прибув рано до церкви на молитву, був св. Николай. Його тоді поставлено архиепископом Мир. Радісно повитав народ нового пастиря, в котрім бідні і опущені найшли опікуна, а всі найшли Вітця. Як владика св. Николай в нічім свойого життя не змінив. Найбільше дбав він про бідних і помагав їм всякими способами, при чім Господь Бог, нераз в чудесний спосіб, спомагав подвиги свойого слуги. Коли в Мирах був голод, около 312 року, то св. Николай явився в сні одному купцеві збіжа в Сицилії, дав йому три золоті задатку і казав вести збіже кораблем до Мир. Прокинувся купець, гадав, що то був звичайний сон, но в руці тримав задаток. І сейчас поплив кораблем, навантаженим пшеницею, до Мир, де св. Николай закупив від нього всьо збіже.

За лютого переслідування христіян, яке зачав Лікиній, св. Николай був рівнож переслідуваний і довго сидів у вязниці, аж доки Константин Великий не дав свободи св. вірі. Дуже давне передання каже, що св. Николай брав участь на першім соборі в Нікеї, проти безбожного Арія, однак це не є певним.

Чуда, якими Господь прославив св. Николая, були так численні, що в далеких сторонах, навіть погане призивали його помочі.

А коли помер, то ніхто не є в силі перечислити чудес, якими прославилися його мощі. Нема на землі такого місця, де не засіяли би слава чудес благочестивого владики. Мощі св. Николая перенесено в році 1087 з Мир до Барі, до Італії. Память цього перенесення обходить св. Церква дня 9. травня. Мощі ці спочивають нині в золотій сосуді в церкві ім. св. Николая, а з мощів по нинішний день витікає благовонне, цілительне миро.

В році 1092 Папа Урбан II. вислав до великого київського князя Всеволода Ізяслава свойого посла Теодора з повідомленням о перенесенню мощів св. Николая з Мир до Барі, а тодішній митрополит України Ефрем (1080—1096) установив памятку перенесення мощів св. Николая святочним днем нашої Церкви. Був то час, коли Царгород зірвав був вже всяку звязь з Римо, а на цілім сході, одна тільки Українська Церква була в лучности з Апостольським Престолом і памятку перенесення мощів Святого осібною службою вшанувала. Це ще один з доказів, що наша Українська Церква підчинялася Римському Папі, та що вона не хотіла мати нічого спільного з грецькою схизмою, а єдність св. Церкви була для Українн завсігди правдиво святою.

А коли глянемо на нашу українську землю, то нема одної хати, деби не було образу св. Николая. І серед найбільшої журби до нього простягаються наші руки з молитвою о поміч. Кілько то церков наших є присвячених памяти і чести св. Николая. В наших богослуженнях на кожному місці згадується память св. Николая, а кожний четвер присвячений його памяті, в кожнім іконостасі бачимо його образ, як один з намісних образів. І нині, серед тяжкого лихоліття нашого народу, тоді коли він попав під тяжке ярмо большевицької Москви, наш нарід уповає на поміч св. Николая, його славить і величає і вірить, що великий Чудотворець охоронить наш народ перед хижими ворогами і поможе йому своїми молитвами діждатися кращих часів любови, свободи і щастя, гідного життя перед людьми і святого життя перед Богом. Амінь.

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ

БАТЬКО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Основник Національного Музея

Найбільшим культурним ділом Митрополита є основання і матеріяльне забезпечення **Українського Національного Музею** у Львові (1913 року). Якби Митрополит Андрей нічого іншого не доконав, оцей Музей ставить Його в лаву найкращих синів України.

Побіч того Митрополит Шептицький щиро попирав українське **малярство**, даючи стипендії молодим українським малярам на студії, закуповуючи їхні твори і т.д.

Опікун Молоді

Українська **убога молодь** шкільна та українські **сироти** мали в Митрополиті любячого та щедрого тата-добродія.

Для найбіднішої дітвори з міст, Митрополит заложив зразу у Милованню коло Товмача так звану **"Вакаційну Оселю"** для соток дітей, а опісля велике **Літнище** цебто пристановище на час літа в митрополичих лісах у Підлютім в Карпатах. Відразу можна там примістити кілька тисяч дітвори у віці від 4 до 14 року життя.

Опікун Сиріт

Другою ґрупою дітвори, котрою Митрополит особливо занявся, були круглі воєнні сироти. Для них за почином Митроплоита відчинено кілька **сиротинців**, в яких їх вигодувано, виховано, вивчено ремесла тощо. Щоб вивінувати ці Сиротинці, Митрополит Шептицький їздив по війні аж до Америки, шукаючи помочі у своїх українців, і в американців. Що не доставало, Митрополит додавав сам з фондів митрополії. Сам Митрополит дарував на ці Сиротинці майно **Посіч-Майдан**, закуплене 1917 року за два і пів міліона австрійських (довоєнних) корон.

Основник Шкіл

На полі українського шкільництва записався Митрополит Андрей вивінуванням величавої **Української Дівочої Гімназії Сестер Василіянок**, котрій подарував величезний будинок— чи не найбільший у Львові— і просторий кусень землі. Митрополит здвигнув велику **Бурсу Рідної Школи** на 120 учеників у Львові та обильно дарував на різні українські бурси, українські ґімназії, школи і т.п. Осьтак у митрополичих будинках св. Юра від яких 20 років находить дарме приміщення українська народня **Школа імени Грінченка**, а знову на Личакові, передмісті Львова, Митрополит дарував три доми на приміщення української народньої **Школи імени князя Льва та Читальні Просвіти.**

До виховуючих установ, заложених і вивінуваних Митрополитом, належить і **Дяківська Бурса** у Львові, де охочі до дяківства молодці виховувались на відповідно освідчених дяків, хорових диригентів а при тім книговодів, кооператорів і громадянських провідників.

Духовна Академія

Останнім визначним ділом Митрополита на полі науки є основування та вивінування **Української Духовної Академії** та її научних, богословських [illegible]

Коли не зважаючи на всі заходи українцям не вдалось добитись від Польщі основання Українського Університету у Львові, Митрополит Шептицький закупив три четвертини морґа будівельної землі при площі св. Юра і призначив її на будову будучого українського університету.

УСПІХИ

Наш музик Роман Придаткевич з Ню Йорку написав новий музичний твір "Суїта," котрий виконала орхестра при Вищій Музичній Школі в Рочестер, Н. И. з повним успіхом.

—o—

Президент Карпатської України, о. др. Августин Волошин. дістав відзначення від св. Отця, Папи Пія XII. Йому надали титул "тайний камерарій."

—o—

Найбільшою поеткою Парани в Бразилії проголосили там нашу землячку **Олену Колодій**, доньку Михайла з Трес Баррас. Її приняли врочисто до Товариства Культури в Куритибі.

—o—

Коли **бельґійський корабель Сузан** наїхав на підводну міну в Анґлійськім каналі 1 жовтня ц.р. корабельним телеґрафістом був тоді і там наш земляк **Осип Садницький.** Садницький вислав СОС і залогу з 20 осіб вратовано. 5 листопада Садницький приїхав до Ню Йорку на американськім кораблі Independence Hall. Він має 27 літ і мешкає в Парижі.

—o—

Першу нагороду за плекання вівся на Міжнародній Збіжевій Виставі в Шикаґо, дістав українець з Альберти, **Василь Складан.** Він мешкає в Ендрю, Альта а нагороду дістав за овес "вікторі," котрого бушель важить 49 фунтів.

Так само першу нагороду за пашню дістав **Е. Ковальський з Фернвю, Саск.**

Це гарна слава для українців, як взірцевих хліборобів.

—o—

Тисячі українців протестували проти совітів в Купер Юніон в Ню Йорку, 26 лист.

—o—

Що кого цікавить.— Батько купив автомобіль. На цю тему почались запити.

Батько, до агента:— Скільки миль їде він на ґалоні газоліни?

Мати:—А якої барви сидження всередині?

Дочка:—А є там зеркало?

Син:— А скільки миль робить він на годину?

—o—

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. А. ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Докінчення)

Перепони! Кілько їх було? Від ворогів і від своїх! Одні з ненависти, другі з непорозуміння або найчастіше підюджені ворогами Церкви, уживали всяких заходів, щоб повалити діло Місіонаря. Йому закидали, що він француз, що хоче златинщити український нарід і його поневолити. Тимчасом о. А. Делярий опустив молодим священиком свій рідний край, нарід, родину й обряд, до чого природно був сильно привязаний, а прийняв все чуже й незнане на те, щоб послужити всіма силами та способами українському народові, що його найшов тут у Канаді, опущеного без душпастирів.

Цього акту геройської його любови та посвяти для українського народу в Канаді ще й нині многі не доцінюють. Одначе по 40 літах тяжкої праці, хіба сліпий або злобний чоловік назве це інакше, як безінтересовний, щирий і повний акт любови до українського народу!

Покійний був тихий і незвичайно працьовитий монах. Любив внутрішне, надприродне життя. У приставанні з Богом черпав силу до праці та перенесення труднощів. Визначався широким богословським знанням, бистрим розумом, сильною волею та незвичайною точністю. Був духовним Батьком і щирим Добродієм Сестер Служебниць П.Н.Д.М.

Українська католицька Церква, Чин. оо. Редемпторнстів і українці католики в Канаді стратили в особі бл. п. о. А. Делярого доброго провідника, організатора, місіонаря й оборонця.

Вічна память належить великому синові фламандського народу, бл. п. о. А. Делярому, що з самопосвятою працював для добра української католицької Церкви, та українського народу!

Що і як люди думають?

Навіть тепер не можете богато вимагати від цивілізації, котра іде до джунґлів за музикою і танцями. Р. Квилен

Правдивою основою і підвалинами нації є характер. Сир В. Кравфорд

Досвід це певне світло для того, що іде. А хто надіється успіху при помочі тих самих середників, від яких мав успіх колись, зовсім не є непроворним. В. Филипс

Так уживай теперішности, щоби не нарушити будучности. Сенека

Іван И. Новосад

НЕ ЗНАЮ І НЕ ХОЧУ ЗНАТИ!

(Докінчення)

Многі кажуть, що наші орґанізації і школи є піднепалі та не можуть дати спромоги нашим дітям поступати разом з дітьми інших народностий.

Знова наша вина. Коли наші орґанізації та школи є піднепалі, то хто сему винен, як не ми? Чиж чужинці будуть їх підтримувати?

А ми то вже так зівчились спомагати всякі інші підприємства, но лише, щоби не українські. В нас є много посуджування, а довіря мало. Коли дають жертву на свою орґанізацію, то думають, начеб гроші "кинули в болото".... Але коли дадуть деінде, де навіть права нема спитати, де і нащо пішли ці гроші— тоді мовчать. Не всі такі, але многі є подібні.

Тому не диво, що наші діти так явно висловлюються— "не хочу знати...."

Бо як можемо любити щось, чого ми ніколи не знали? Як будуть любити своє рідне наші діти, як його не знають?

Діти дітьми. Дитина зі своїм дитячим розумом не знає, що для неї добре. Для неї часто всяка наука гірка і несмачна. Але і ліки звичайно гіркі, несмачні, а про те ми їх вживаєм, дітям даєм. Ми знаємо, що ліки нам і дітям виходять на добро.

Так само треба робити з рідною наукою. Хоча вона може виглядати гірка і несмачна, то ми повинні їм дати ту науку, бо вона вийде їм на добро. Вдячні будуть діти своїм родичам за неї, коли виростуть та пізнають її вартість.

Даваймо дітям науку, бо через нашу високу культуру будуть мати широкий світогляд. Будуть їх більше поважати. Виростуть з них люди, котрими буде гордитися наша нова вітчина, Канада. Ними буде раділи Україна. Вони стануть корисні для Церкви і народу. Добрий українець є заразом добрий канадієць.

Але добрий українець **любить і цінить своє.** Він не понижує себе та не думає, що він нездібний. Він виховує свої діти в рідним дусі, посилає їх до рідної школи. Тому також ніколи не почую від них тих прикрих слів "не знаю і не хочу знати."

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Знимка подає заряд Добродійного **Брацтва св. Покрови**, 965 Бойд еве., Винипеґ, Ман., що має 162 членів і котрого річниця буде 5 марта 1940 р. Члени платять місячно 25 центів— посмертне виносить 50 центів від члена. Так за найменшу можливу ціну дається певну долю забезпеки на случай слабости, каліцтва або смерти члена — йому і родині. Це Брацтво Добродійне— цілком добровільне і бажаюче помогти в якнайбільшій мірі, згідно з спроможністю своїх фондів. Головою є п. Дмитро Дорощ— записує п. Іван Сафіян. На знимці в першім ряді з ліва на право: панове—Ів. Сафіян, Дмитро Дорош, о. Ст. Семчук, Мих. Луцький, Т. Коваль —в другім ряді, панове: Романишин, Мороз М. Дух, Дм. Тригук, Ю. Солило, М. Купський, Сидорчук.

В бразилійській "Праця поміщене **послання Преосв. Ів. Бучка**, апостольського візитатора в полудневій Америці, з датою 2 листопада 1939, що починається так: "Ізза непередбачених і не залежних від мене причин я **почуваюся змушений перервати** апостольську візитацію вірних українського обряду в Бразилії. . . ." Недавно Преосвященний обходив в Прудентополіс 10 ліття своїх епископських свячень. Кожде число часописі було відмічене одушевленими описами прямо тріюмфального походу нашого епископа в Бразилії серед своїх людий, котрий приїхав туди 21 серпня 1939. Преосвященний Бучко подає, що "відізджає на продовження апостольської візитації українців в Арґентині". З того видно, що ці "непередбачені причини" таки змусили Преосвященного залишити Бразилію— які, покищо не знаємо. Непотішна доля нашого українського католицького епископа, коли мусить перед часом і то в характері висланника самого св. Отця, отже з надзвичайними повновластями— але все таки мусить віділхати туди, де тих "незалежних причин" нема.

Преосвященний Епископ В. Ладика, ЧСВВ відвідував наші церкви на сході Канади з найкращим успіхом. Тяжко ранений в катастрофі о. Заяць чимраз краще приходить до здоровля і є надія, що внедовзі подужає зовсім та поверне до виконування своїх душпастирських обовязків, що дай Боже.

Юрій Липа

ПОТРІБНІ ПРИСВОЄННЯ

Займімся зпочатку присвоєнням української раси, бо цих присвоєнь було чимало на історичній дорозі українців. Зрештою, в історії кождої великої расової збірноти є щось, що притягає чужинців. Може енерґія, розмах раси, її боротьба за великі цілі ваблять чужі шляхотні елєменти. Поминувши вже три великі династії українців: боспорську— сарматсько-гелленістичну, рюриковичів— норманську і литовську— Гедиминовичів, — скільки було окремих висловників ідей української раси, але не з її пня! Німець **Гізель**, волох **Могила**, син грека Капніссі— **ґраф Василь Капніст**, угорці і чехи в службі галицьких королів, шотляндці, німці й греки в службі великих гетьманів! Чи не був анґлієць **ґен. Джеймс Кейт** 1740 р. на чолі української державности, як наказаний гетьман? Чи сучасний українець не виструнчиться на звук німецького імени **Кеніґсека** з неменшою пошаною, як на звук імени іншого оборонця Батурина— **Чечеля**? Навіть, із сусідського боку маємо такі виразисті історичні постаті, як **Митрополит Велямин Рутський** XVII ст., чи полеміст **Симон Будний** XVI ст., чи волинський **князь Курбський**. Вже в нових часах, хто знає, чи без чужинної домішки малиб ми невтомну моторність гетьмана **Орлика** в обороні державних прав України, або чи угорська домішка не помогла піонірові історикові **В. Антоновичеві**, економістові **Ст. Федакові**, а чеська— невсипущому **Франкові**?

Чиж відкидати ці чужинецькі позички крови взагалі, коли упорядкувати ці справи? Тим більше, що ці домішки ідуть безперервно. Особливо в хвилях найбільш емоціональних для раси, як напр. боротьба за державу. Чи сербські полки, захоплені борбою українців в Одесі в 1918 році не пішли самохіть битись за Україну? Чи не спалили большевики в 1920 році серба **др. Гелієва**, провідника великого відділу повстанців? Чи не були в 1920 році в складі української національної армії російські донські полки, а один— чисто польський, тільки з українським полковником? Скільки видатних постатий в армії, в суспільному житті, в літературі є чужого походження, або мають домішки чужої крови! Шляхотний росіянин **полковник Аґапієв**, віддані бельґійські духовні в дипльоматії, талановиті німці-вожді, як **ґен. Кравс**! Чимало є домішок шведської —**полк. Юрко Отмарштайн, С. Русова, ґен. В. Петрів**— чорногорської: **Косач**— німецької: **Р. Лісовський, О. Бурґгардт** — ґрузинської: **Дараґан**, ітд. Можна тільки тішитися з того, що вони є співтворцями української державности чи культури. Це є потрібні присвоєння!

Це Говорить Старина України!

Воїни руські—всі страни обношаху страхом. —З літопису Грабянки.

* * *

Славно іменитії вожди наші козацкії і скифословянскії —не тилько Цариграду, но і всему царству греческому— биля страхом. Кошовий Сірко.

* * *

Умів шарпати, умів вмерти не скиглячи. Січова приповідка.

* * *

Ми самі звели на себе гнів Божий, як дощ з неба.

Епископ Серапіон, XIII ст.

* * *

Навчи нас, як маємо бе тебе жити і поступати з навколішними приятелями і ворогами нашими.

Слово на похороні Хмельницького, С. Зорки, 1657.

ДВА ПРОТИВНИКИ В СМЕРТЕЛЬНІЙ БОРБІ.

Тому тиждень Фінляндія обходила 22 ліття своєї незалежности. Прапор Фінляндії є біло-синій.

Маленька Фінляндія— перед червоним кольосом, котрий простягся через цілу Азію, аж до Камчатки. 30 листопада більшовики напали на маленького сусіда, бомбардують столицю Гельсінкі, нищать життя і добро малого гідного народу. А світ мовчить —і тільки "протестує". . . .

До 1809 р. Фінляндія належала до Швеції, від тоді до Росії. 6 грудня 1917 року Фінляндія знова стала вільною, розбивши червоних під проводом свого ґенерала Маннергайма. Нині під проводом того самого ґенерала 265,000 фінляндських жовнірів ставить чоло 10 міліоновій армії совітів. Фінських літаків всього 150— проти 3,500 совітських. Іде борба на життя і смерть! За волю Рідної Землі, за честь нації! Проти тиранства комунізму, проти брехні і розбою Сталіна!

о. Ст. Семчук

ВОДОПАД НІЯГАРИ

Новітна техніка дає змогу оглянути і тішитись тим, що було може тільки недосягнимою мрією давних століть. Це стає очевидним біля водопаду. Ціною одного доляра можете дістати окремий вовняний одяг, від постолів аж до каптура на голові. Роздягаєтеся в чистій кабіні, там лишаєте власний одяг а надягаєте той вовняний, виходите і чекаєте, доки не збереться відповідне число туристів, що хочуть оглянути водопад зблизька. Провідник веде вас до вінди, котра іде через тунель, викутий в скалі аж під сам беріг ріки, недалеко водопаду. Там виходите— вже на долі над беріг і бачите запінені води і чуєте рев водопаду. На відвічних скалях, звалених і занесених туди водою люди побудували стежки і проходи, містки і сідці, котрим перейдете таки під сам велит водопад. Гляньте в гору і не бачите нічого, крім хмар води. Не видно горішного берегу ані людий, що звідтам глядять на водопад. Перед ваші таки очі перевалюється сто міліонів тон води— і шум звалу, розприск з висоти 168 стіп є так гучні, воздух так несе дощем, що ви негодні довго дивитися в гору— а коли дивитеся, то крім дощу і піни не бачите нічого іншого. Незабутня і незрівнана є хвиля, коли провідник веде вас стежкою і східцями попід сам водопад. Це, що тут пишу, то не видумка або уява—але дійсність. Неувіриме, — стає дійсністю— там.

Вузькою стежкою з нових дощин, яка тільки що вистане на одну особу, ви переходите так званий місток дуги —де все бачите дугу, бо вода, розбита і розприскана в цім якраз місці все творить дугу— виходите на так звану "скалу віків"— велитенський родимий звал одноцілого каменя і переходите через "стежку гураґанів", котра вповні оправдує своє імя. Там тяжко довго витревати і треба бути обережним, бо все слизьке від води а вибор від зудару води ,відбитий в тім місці від скал і тут загнаний часто прямо рве вас з місця. Один крок хибний і ви пропащі. Тут ніхто не буде і не зможе вас ратувати. Кілька стіп під вами страшні вири. Вода пiниться і реве між звалами каменюк— а з гори шарпає з напругою вихор і рве вас з ніг. Мусите добре триматися і уважати на кождий рух. Правда— східці і містки всі мають поруча, але поруча вас не охоронить, як ви самі не будете зважати на себе. Коли дійдете до містка гураґанів— ви вже перемоклі наскрізь. Через цілий одяг. Вода пливе з вас обильно, як серед найбільшої зливи. Дощик з розбитої води водопаду, дрібненький і густий, разом з мрячкою воздуху і густими краплями так вас перемочуть, що ниточки сухої на вас нема. Тоді розумієте, чому вам дають окремий одяг і чому не можна тут іти у властнім одінню. Навіть в постолах маєте повнісько води. Але тому, що тут горячо, то ця тучова купіль є незрівнано мила. Не знаю, чи де на світі є така можливість збагнути зблизька всю милість, чар і велич води— а також її силу. Ви стоїте перед громами водних сил— стоїте так близько, що здається тільки рукою сягнути і скупаєте руку в пінах водопаду— а ви все таки безпечні, певні свого життя і оглядаєте безмір Божої краси та сили в природі. Мені тяжко було відходити з того містка гураґанів— а треба знати, що сходити зі східців і стежок там тяжче і більше треба уважати, як тоді, коли виходите. З кождим кроком ви почуваєте, що лишаєте за собою незбагниму красу і велич —таку свіжість, легкість і тверезість воздуху і віддиху, які я навіть не стрінув в серці Скалистих Гір серед шумних потоків і смерекових лісів. Я був досить змучений їздою і невиспаний, але тут все це відійшло і я не знав коли. Я вернув відсвіжений і скріплений так, як ніколи в моїм життю. І остало мені тільки одно живе бажання— вернути тут ще і ос-

тати троха довше, як цим разом.

Такої краси ледви чи найду ще в життю а серце людське все жадне краси і сили. І тут доперва стає вам очевидною наука святої Церкви, що щастя святих в небі є в оглядаию Бога Творця. Во істину! Бог є нескінчена краса і сила— вповні звершена і досконала сама в собі. І щож доперва мусить почувати душа там— коли тут, в цім малім закутку земної краси і сили, вона стає відновлена, скріплена, очарована і оживлена— щож доперва там?!

Незрівнані є діла Божих рук і ми в покорі духа тільки годні їх подивляти. То як нерозумні ці людські сотворіння, що того всього ні бачити, ні узнати не хочуть та самохіть пруться в погань та безсильність вічного осудження!

др. Дейфо

ГЛИСТИ

Послідний раз ми чули, які є познаки глист в дітий і які наслідки того. Коли ви пізнали, що ваша дитина має глисти в жолудку або в кишках, зараз підіть з дитиною до лікаря. Не пробуйте самі лічити її вдома.

Маємо тепер сильне лікарство, котре зараз звільняє внутренності від глист— але я вам не скажу, як воно називається. А іменно тому. По свому діланню цей лік подібний до такого самого, який дається на сопітера і коли не дати у відповідній скількості, то може спричинити блювання і корчі. Пригадую собі одну бідну дівчину, яку я бачив тому кілька літ взад, а котра була спаралізована. Її матір знала, що вона має глисти, купила лік і сама дала дитині. Вона убила глисти але також спричинила параліж власної доньки. Не дивуйтеся тому, що я не раджу вам самим давати ліки дитині і чому не подаю назви ліку.

Лікарство дається зранку, крапля на кождий рік. Звичайно дається на цукрі і зараз потім треба дати на прочищення. Лік на прочищення мусить бути сильний і тому раджу в тім одинокім случаю дати "кестор ойл" або "епсом." Часом лікар може поручити, щоби на прочищення давати що кілька годин.

Коли ліки є успішні, тоді глисти вийдуть з дитини, зараз незадовго. Колиж ні, то це може протягнути яких 24 або й 48 годин, заки хроби вийдуть з дитини.

Ще є одна причина, чому добре є, щоби лікар був тоді присутний. Буває таке, що маса тих глист зібється нараз в жолудку. Тоді добре є дати ліпативу, бо вона помагає розвільнити такі маси і вимиває їх.

Є ще один спосіб не так прикрий, як той, що я згадав. Та клопіт в тім, що той спосіб не є так успішний, як попередний. Це слабе лікарство, котре часом дасться в чекольяді. Також й тут треба уважати на це, щоби не дати забагато. Познакою, що дали забагато, є червоне забарвлення мочі.

З того бачимо, що ліки на глисти не є так тяжкі як на сопітра, то все таки вони поважні. Певним є, що родичі не повинні самі того робити, без попередної заради і нагляду лікаря.

І знова, так як перед сопітром, так і перед глистами легко можна встерегтися. Лишень перед їдженням треба докладно обмити всю ярину і овочі, а легко можна виминути недугу.

ЯК ДЖЕК ДЕМПСІ ЗРОБИВ МАЄТОК?

Славний борець на кулаки Джек Демпсі мав міліони і — втратив. Тепер він має знова $750,000 і страшенно скоро робить дальші гроші. Тому шість літ не мав цента.

У вересні 1926 року Джек Демпсі втратив свій чемпіонат тяжкої борби. Виграв тоді Джін Туні. Відтоді не йшло йому. Програв ще раз з Туні, програв з Левінським.

Чемпіонату він вже не виграв більше ніколи. За те не втратив відваги до життя і зачав робити гроші. Його помічником став Яків Амрон (чи не жид?..). Амрон говорить так: "Демпсі веде торговлю капелюхами і убраннями разом з Вілом Тавбом (щось знова, чи не жид?..). Він веде також торговлю напоями з якимсь другим спільником. А сам скаче по краю, наче блоха.... Певно, він робить на тім гроші, але я того не люблю.... Колиб він осів в Ню Йорку, він двічі так скоро робив би гроші в наших ресторанах на 8 вулиці і на Бродвеї— і в нашій новій таверні, що коштує $250,000 і є у Великім Центральнім окрузі а котру ми наймаємо на другий тиждень. Він заробляє майже $100,000 на ресторанах річно, але може заробити ще більше. Так, він є власником половини кождого ресторану до кождого доляра і цента."

Це порівнання того Амрона про блоху —нагадує в чистій Америці, де про блохи майже не знають, а особливо в Ню Йорку, про тих, для котрих блохи звичайна і буденна річ навіть в Ню Йорку.... Здається, що ми не помилилися, коли ще знати, що в Ню Йорку живе цілих два міліони жидів. Але факт фактом, що Амрон привів Демпсі до гроша— він його знайшов, він сказав йому, що і як робити і так при помочі великого імени славного борця стягнув до своїх ресторанів повін гроша і ще надіється міліонів. Амрон каже, що Джек стане міліонером протягом найблищого року.

"І я дивуюся, що він тоді зробить...."?

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

26. листопада ц.р. в Кемсек, Саск., у шпиталі в 11. год. рано, відійшов до вічности 21-літній молодець: Дмитро Житарук. Помер трагічною смертю з двома приятелями, наслідком автового випадку, що приключився 25. листопада вечором, чотири милі на захід від Берегін, Саск.

Покійний родився в 1918 р. в Калдер, Саск. Від ранних літ замешкав із родичами в Йорктоні, де покінчив нижу й середню школу. Вищих студій, матеріяльні обставини не позволили йому продовжати.

Був практичним католиком і свідомим українцем. Веселою вдачею та добрим серцем з'єднав собі богато приятелів.

Через якийсь час працював у гереджі Петра Ломова в Кемсек, Саск., та в Донкин Филінг Стейшен у Йорктоні.

Величавий похорон відбувся 28. листопада в Йорктоні при непроглядній масі вірних людей, приятелів, товаришів та учителів і учнів Колегії св. Йосифа, що в останнє прийшли розпращатись з незабутнім другом і учнем.

Похоронні Богослуження відправили Впр. оо. Ст. Бахталовський, Р. Хомяк і Ст. Шавель, ЧНІ., Науку в церкві М.Б.Н.П. сказав пр. о. Шавель, а пращальне слово на цвинтарі виголосив Впр. о. Ігумен Бахталовський.

Домовину несли слідуючі молодці:

Ф. Фидорович, М. Вонітовий, В. Паньковський, В. Мародин, В. Шпаковський, В. Гільчук.

Отсим складає сердечну подяку Впр. оо. Гедемпористам, Братам Колегії св. Йосифа, знакомим, приятелям і сусідам, що зложили красні вінці на домовині нашого найдорожчого сина й брата та розрадили нас в часі великого нашого болю,

Родина.

ЯК СНІГ УПАДЕ....

Як сніг упаде білий сніг
і все довкола вкриє,
мороз потисне й на шибках
квітки зими засіє....

У теплій хаті жибонять
про щосьто діти тихо,
глядять віконцем в небеса,
на личках знать утіху.

Бо звідтіль в ясну ніч отсю
зійде святий Микола,
дарунків пишних принесе
з небесного престола

І тут в Канаді, і десь там,
на нашій Україні
святий роздасть дарунки всім
в цій радісній хвилині....

Хто живе тільки для власної наживи, робить добродійство для світа, коли відходить.

Тертуліян

Національні руїни історичного значіння це добрий вклад. Сир. Е. Ґреґем-Лятел

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий звіт БУК-а, листопад, 1939

ПРИХОДИ—

пані Д. Беляк і А. Я. Ковбель	2.00
Д. Грабець і Варвара Собчук	2.00
Збірка в панства П. Ковбель на прсф.	5.00
І. Пасічник з родиною	1.75
Ів. Колісник і Дм. Н. Ленюк	2.00
о. др. В. Кушнір 5 передплат	5.00
о. Семчук з продажі літ.	1.35
В. П. Лукіз	2.00
Марія Мох, Н.Ю. Роський ,Н.Ф. Марець	3.00
М. Грицак, Роман Бентрот, о. Демків	3.00
Відділ ч. 6, Канора, Саск.	6.30
Ф. Сидор, П. Матвіїв, К. Лесків	3.00
В. Т. Черевик, В. Кривий, Ів. Бунько	3.00
Г. Пінич, Ст. Черевик і о. Колодій	2.75
М. Гриньків, Ів. Лещів і о. Фик	3.00
о. Фик з продажі літ.	1.50
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	1.80
О. Заячківський, В. Прокоп	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	2.70
Разом	$53.15

—РОЗХОДИ

Друк БН ч. 21	30.60
Розсилка	3.25
Друк листів	4.08
Посилка	.65
Банкове	.50
Друк БН ч. 22	30.60
Розсилка	3.25
Чекові значки	.50
За відзнаки до Ман. Секції	5.00
Мета до хліп	.135
Голос Спасителя	.75
Почтові значки	2.30
Разом	$82.83

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ЗВІТ З'ЗДУ В САСКАТУНІ

Докінчення.

9 жовтня, 1939—збори БУК-а, год. перша.

Б. Л. Корчинський прочитав спис уділовців бурси і зміст засідань за минулий рік. Дирекція дала свій звіт.

Вибрано нових директорів бурси:

о. Криворучка, Б. Л. Корчинський, О. Жеребко.

Слідує дискусія над тим, що крім Отця Ректора треба ще управителя бурси. о. др. Кушнір вносить, щоби цю справу вирішити в як найкоротшому часі, бо того домагається добро бурси. Вирішено вислати прохання до Преосвященного і призначення одного зі священиків на обїздку Саскачевану.

Внесено абсолюторію старому зарядові і без жадних змін.

Заряд БУК-а надалі остав той самий. А іменно:

Голова— Стефан Шебець
Заступник — о. Іван Бала, ЧНІ
Діловий писар — М. Гриневич
Скарбовий писар— панна Евгенія Харко
Скарбник — Дмитро Кобринський
Провірники— Іван Лоточинський
Григорій Небоженко, Б. Л. Корчинський
Судді— А. Валько, М. Білинський, Гр. Гарах.

Доповідь Юліяна Кравса рішено перевести на англійське і помістити в англійській часописі.

Збори закінчено молитвою і відспіванням національних гимнів.

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 71, Бедфордвиль, Саск.

День 5 листопада 1939 був в цій околиці днем поляглих героїв УСС і тих всіх, що лягли від кровавих рук червоної Москви.

Рано читав Службу Божу о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ і велике число вірних приступили до найсв. Тайн. Співана Служба Божа була в годині 10.30, відтак збірка на Спротинець в Айтуні, потім панахида над домовиною поляглих. Домовину приладили і приблали члени Марійської Дружини і відділу БУК-а. о. Гаврилюк мав жалібну проповідь.

13 листопада наш відділ дав гарне представлення п.н. "Пещена дитина." Представлення має 4 дії, ми грали його вперве на Ловиз.

Другий раз повторили це саме представлення 25 листопада в Бедфордвиль.

Оба рази представлення випало дуже добре. Участь в ньому брали 13 аматорів. За Дмитра був Іван Харандюк, Мама Дмитра була Марія Іваночко, Сирота Галя була Марія Харандюк. Крім того участь взяли в цім представленню: Іван Щербій, А. Харандюк, Н. Вельтуш, М. Харандюк, О. Іваночко, В. Харандюк, В.Спільчак і два хлопчики Богдан Харандюк та Д. Іваночко — і одна дівчинка Леся Харандюк.

Всі в своїх ролях вийшли знаменито, так що присутні дивувались. А найбільше враження зробили діти, які брали в тім представленню участь і котрих імена згадані вище. Всі були дуже вдоволені. Дохову в Ловиз було $14.38 а в Бедфордвиль $10.05. По заплаченню необхідних видатків чистих гроший остало $13.68. Всім нашим хлопцям з відділу БУК-а, Марійській Дружині, дорогим гостям, що прийшли— щиро і сердечно дякуємо.

Слава Ісусу Христу!

Ю. Іваночко,
діл. писар.

ЖЕРТВОДАВЦІ НА ВУРСУ БУК-а в Саскатуні, Саск.

Іван Ромашенко, Норквей,— уділ	$25.00
Василь Пастух, Гадсон Бей Дж.,—уділ	25.00
Роман Гуска, Норквей, жертва	5.00
Василь Гордійчук, Арран, жертва	1.00
Марія Фещук, Арран, жертва	1.00
о. М. Пелех, Саскатун, жертва	5.00
о. Н. Сірий, Арран: збірка	5.00
о. Н. Сірий, Норквей, збірка	8.00
о. Н. Сірий, Арран В., Сопов, Пелеш, збірка	9.50
о. М. Горошко, Саскатун, збірка	7.50
о. М. Колодій, Фостон, збірка	3.80
	$95.80

Всім жертводавцям складає найщирійшу подяку

Заряд Бурси
о. П. Криворучка

ЗАВУЛИ МИ....

Олегн, Ігори, Мстислави, Брячеслави!
Чи тож ви спали, як земля тряслась
і древня Русь до Висли й до Варшави
мов бурний дух руїнний пронеслась?
Чи то ви спали та не ликували,
як ми за Русь на душпана вставали?

Ні! Ви в крові козацькій ожили,
ми вашим духом ворога зломили
і славу древнюю Руської Землі
знов славом буйтарним освітили.
Не нам, не нам, вам вічна похвала,
що наша кров за руський край текла!

Ви з рідним словом на сторожі стали
против ляхви і дикої Москви.
Хочби й доціла землю зруйнували
нам вороги, не зникнем з неї ми!
Нехай лаяють погані з москалями,
як цвенкали та пшикали з ляхами....

Миж позчищаєм чужомовню гич
і переорем ще раз рідне поле,
що обголом лежало довгу ніч,
століття темне —тай вродило горе....
Миж позчищаєм чужомовню гич
і переорем ще раз рідне поле!

П. Куліш

ШИРІТЬ НАШУ ЧАСОПИСЬ!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ЗВІТ ГОЛОВИ УКЮ

(Докінчення)

Стадія орґанізування УКЮ. Нашими кличами в праці були: **Бог і Україна, та добро Канади.** Глубока віра в Бога, привязання до Української католицької Церкви, пізнання та культ нашого пречудного церковного обряду, пізнання історії України, її культури, знання її боротьби за свої ідеали, плекання національної чести, виховання нового типу українця, під мет життя та добра Канади— це атмосфера, якою всі дихали.

Заряд був у контакті з іншими канадійсько-анґлійськими молодечими орґанізаціями.

Заряд уважав за доцільне зачерпнути троха сили до життя, маючи звязок з галичиною. В тій цілі навязав переписку з т-вом "Орли" у Львові та приняв "Українське Юнацтво" —орґан Української Католицької Молоді Західної України за свій ідеольоґічний орґан. В "Українськім Юнацтві" за лютень була поміщена дописка про нашу працю в Канаді. Сьогодня в звязку з світовими змінами та потрясенями звязок на превеликий жаль неможливий.

З огляду на обставини на голову наложено обовязки орґанізатора. Орґанізатор доложив всіх старань, щоб завдання вложене на него сповнити як слід. В тій цілі в першій мірі навязав переписку з поодинокими Отцями та деякими учителями. Опісля намічено серію поїздок.

Перша поїздка орґанізаційна на запрошення **всеч. о. Фика до Ріджайни:** там в січни о. Горошко виголосив промову, пояснив статут та зорґанізував відділ УКЮ. Слідуюча поїздка була до **Саскатуну**, де на зборах молоді зорґанізовано Студентський Відділ УКЮ. Позатим вся праця орґанізаційна до Великодних Свят була зосереджена в околицях **Гефорду.** Тут повстали слідуючі відділи: **Величка, Гефорд, Орлов, Угринів, Кридор, Січ, Самбурґ, Мітпарк і Брукcбі.** По Великодні відбув всеч. о. Горошко на запрошення всеч. Отців поїздки до **Канори та Арран.** Поїздка тривала від 20 крітня до 7-го травня 1939 р. Відвідано слідуючі місцевости: **Рама, Доброводи, Олеша, Бюкенан, Канора, Арран, Гвайт Біч, Арран Весна, Ст. Філіпс і Бібулинці.** При тій нагоді відвідав також **Йорктон** та переговорив з впр. о. ігуменом Копяківським справи орґанізації УКЮ.

В Червні підготовлено перший з'їзд Українського Католицького Юнацтва в Гефорд, що відбувся при старанні й помочі головного заряду та мав гарні успіхи.

Час жнив перервав дальшу інтензивну акцію орґанізування.

Щодо інших членів головного заряду то богато труду вложив **п. Антін Яремович,** головно в підготовці з'їзду та контестові програми. Секретар УКЮ., **п. Андрій Кіндракевич,** мимо тяжких обовязків дбав про взірцеве книговодство а пан **Ст. Дідич, скарбник,** примірно провадив касове діловодство. Чимало також причинився **всеч. о. Степан Борис,** приймаючи на себе обовязок орґанізаційного референта.

Зокрема подяка належиться **всеч. Отцю Дрогомирецькому,** що богато поміг в орґанізуванні відділів в свойому дистрикті.

Це короткий білянс праці головного заряду. Не довершили ми надзвичайних діл, а по своїм силам та можности сповнили частину свойого обовязку. Хоч сотки миль ділили членів заряду, то майже все на засіданнях всі були присутними. Голова це належно оцінює та дає признання своїм співробітникам за їх щиру співпрацю для УКЮ.

Були й труднощі та перешкоди з різних сторін, як це звичайно буває з початкуючими орґанізаціями. Однак то ніяк не впливало відємно на працю. Наша молодь започаткувала зорґанізоване життя. Тепер тільки дещо більше зрозуміння у всіх українців католиків для молодої орґанізації, дещо помочі матеріяльної та головно моральної, а праця певно піде вперед на добро нашої українсько-канадійської молоді.

ВИНИПЕҐ, Ман.— ЗВІТ КЛЮБУ МОЛОДІ— при церкві св. Покрови

24 жовтня 1989 **п. Дм. Якімішак** дав виклад на тему "Рідна мова," в котрім з'ясував красу і велич рідної мови.

7 листопада— **о. Семчук** говорив на тему "Вибір звання," наші молоді красно слухали.

На парохіяльний базар молодь дарувала красні дарунки та помагала підчас самого базару.

14 листопада— Клюб рішив видавати свій журнал. Редактором вибрали Стефана Дороша.

21 листопада — Члени рішають приготовити різдвяний концерт. Комітет для цього складається з трох осіб: Славка Майданик, Василь Шваґа, Марія Семотюк.

Іван Й. Новосад — предс.
Ю. Макар — писарка

Марія Музика

ЖІНКА А ХРИСТОС

(Докінчення)

Супруга і матір у поган була невільницею. Аж християнство знесло цю неволю. Жінка може свобідно вибрати свій стан а замужна стає товаришкою життя свого чоловіка. Церква Христова знесла многоженство. Жінка стає панею домашного господарства і спокійна про свою долю, бо Христос установив тайну нерозривного подружжа, а подружа вірність обовязує у християн обох подругів в рівній мірі.

Вдовиця також найшла в християнстві свій ратунок. Погани закопували або живцем палили вдову на кострі, разом з її помершим чоловіком. Аж християнство заопікувалося долею вдови, взиваючи вірних нести поміч вдовам і сиротам.

Та найбільше підніс гідність жінки цей факт, що Христос народився з Марії, Пречистої Діви. Розвиток почитання Богородиці, образи у всіх церквах, установлення свят на Її честь, були і є величавою аґітацією на річ жінки. Вони краще утвердили гідність жінки, як зробилиби це грубі наукові твори.

З того ясно виходить, що жінка аж в християнстві зискала людську гідність та належну честь. Тому вона повинна передовсім давати примір вірности **Христовій Церкві аж до смерти.**

Приватні вісти з Галичини

ЛИСТ З РИМУ— 9 ЛИСТОПАДА 1939

Ділимося з нашими читачами жмутом вістий про Старий Край, який ми дістали приватною дорогою, через лист з Риму.

Ці вістки такі: "Наші політики, як Кость Левицький, Дмитро Левицький, Кузьмович— арештовані. Богато втікло з німцями. Преосв. Лакота є в Ярославі, бо під німцями лишилося з Перемиської дієцезії около 200 тисяч вірних. Кажуть, що Преосв. Будка виїхав до Відня. **До 18 жовтня Екс. Митрополит був ще живий і в палаті. Про інших Преосвященних Епископів лишень це певне, що лишилися під большовиками.** Церковні маєтки поділили. Це чув я у львівськім радіо. Жовківська церква ушкоджена німецькими бомбами, а друкарню забрали большовики. Розбита семінарийська церква у Львові."

"Новіціят в Крехові, схолястикат в Добромилі розпустили. Богослови з Лаврова перенеслися з о.Баґаном і професорами до **Оломунця на Моравії.** Там також о. Решетило. о. Березовський в Ярославі. о. Головецький, і Кандюк були в Жиґестові на лемках і мають приїхти сюди. о. Архимандрит і о. Заячківський лишилися в Римі."

"Мали большовики розігнати Сестер Василіянок в Яворові. **Богато наших свідомих гачинан вивозять большовики на роботи до Росії. Також вивозять з галицьких міст всю мануфактуру.**"

"По німецькім боці лишився монастир у Варшаві, який є ненарушений, хоч 80% каменищ розбиті і під румовищами гниють трупи а зі сего ширять ся епідемії. Також під німцями остало Засяння з монастирем і мабуть лишився Кристинопіль, бо границя іде Солокією —але це ще неппевне."

"Неімовірним було для большовицьких жовнірів, що кождий може собі в склепі купувати, що захоче, без ніякої картки."

"Про німецько-польську війну оповідають, що Польща взялася до неї без елементарної орґанізації. З Вільна прийшли польські відділи до Добромиля і питали, де фронт? Найстрашнійші були бомбардовання німецьких літаків. Люди були на все готові, щоби лише їх позбутися. Першого дня рано зачалася війна а німецькі літаки в годині одинацятій передполуднем бомбардували вже Львів. Поляки при утечі з Тершова змасакрували 14 наших хлопців. Се певне, бо наші Отці з Лаврова їх хоронили."

"З Польщі ще й тепер богато втікає на Мадярщину і в Румунію. Звідтам впрост або через Італію ідуть до Франції творити леґіони. Французи посилають ці леґіони в першу лінію. Також **примусили наших робітників** у Франції і Бельгії, яко бувших польських підданих **іти в сі леґіони.**"

"Наразі ми стратили все. Може ласкавий Бог допустив це в своїх цілях, щоби навернути Україну до католицтва. Сими днями наробила тут великого галасу відозва комінтерну. Може це отворить очі культурній Европі. Вчорашна бомба, яка вибухла в Мінхені, також не є добрим знаком для Німеччини. В Італії, дякувати Богу, спокій і війни майже не відчувається. Думаю, що Італія остане невтральною."

"Один безсторонний чоловік, який знає наші обставини, сказав, що з війни маємо сю користь, що з Галичини усунені раз на все поляки. Якби ще усунути большовиків, то справді булаби для нас користь. А тепер і мадяри на Підкарпаттю у великій біді. При страшній біді розвинена там велика аґітація. На румунській границі поставили большовики голосники і кричать. Румунські жандарми бояться наших людий рухати. Румунія дала нашим деякі національні полекші."

"Якщо Італія з балканськими державами не виступить проти большовиків і то чим скорше, бо вони готові забрати Балкан, як забрали Балтик."

"Вкінці годі дещо певного сказати. Треба вижидати, а час все вияснить."

— — — —

ЛИСТ ЗІ СЛОВАЧЧИНИ, НАДАНИЙ 28 ЖОВТНЯ, 1939

"Пишу тих кілька слів зі Словаччини, країни спокійної, щасливої, не знищеної мольохом війни. Від місяця веду кочівниче циганське життя, щодня деінде, щодня між іншими людьми, а все дальше своєї рідної землі, яку покинув у днях червоної навали, може і надовго....

"Зачну "з кінця" описувати свою одисею. Воєнна хуртовина застала мене в Крехові, куди втік я зі Жовкви, де працював три роки у нашім видавництві. Жовква у перших днях війни, хоч німецька армія була ще далеко, була вже предметом безнастанних летунських налетів, як місто, положене близько Львова. Церкви і друкарні бомби не знищили. Аж пізнійше гарматні стрільна, що летіли з околиць Рави Руської на місто. Одна ґраната впала на копулу церкви і поважно її ушкодила. Впала з такою силою, що пробила підлогу і опинилася аж в пивниці. Інші ґранати пооббивали троха стіни, а одна впала до захристії і там вибухла, понищивши все—між іншим, всі чаші порозривала. Друкарня та новий дім вийшли ціло.

"Серед такої руїни я в ночі втік до Крехова, де було троха спокійніше. Забув ще сказати, що німці здобувши Жовкву, перепросили о. Ігумена Пелеха за всі шкоди та обіцяли все на свій кошт направити. Та по двох днях завернули за Сян....

"У Крехові на Різдво Богородиці мали ми свій судний день. Майже пів сотки німецьких літаків заатакували околицю монастиря, де по лісах скривалися поляки. Було це по обіді на рекреації, як ми всі були на городі. Не було часу куди втікати, де ховатись. Сотки бомб упало на найблищу околицю монастиря, а ми всі лежали під липами і мало не поглухли. Крім цього літаки стріляли зі сторостріпів. Чути було свист куль над ухами, ґалузки і листя з дерев спадало. На щастя ніхто з нас не згинув. На другий день, після такої "чистки" прийшли німці. Скрізь повставала українська міліція. У лісах між Городком Ягайлонським і Яновом, де були найбільші бої, впало німців 6 тисяч. Спершу східна границя мала іти Збручем, біля Сокаля і на північ від Рави, як за Австрії. Відтак мусіли погодитися на лінію Буг—Красне— Стрий— Дрогобич, а врешті під загрозою розриву союзу з большовією— на лінію Сян. Треба було бачити огірчення, яке панувало в німецькій армії, щоб зрозуміти, з яким болем серця вони опускали Східну Галичину, особливо Дрогобич, звідки цілих дві добі автами вивозили нафту. Поляки втікаючи запалили Польмін (нафтову шахту), який горів два тижні. З Дрогобича втік заграницю о. Баранник та о. Решетило, в останнім моменті, бо большовики ішли дуже скоро, не стрічаючи жадного спротиву. Люди втікали пішки, та мало кому це вдалося.

"З Крехова втік я військовим автом на Ярослав, в перебранні за жовніра. Це завдяки одному німецькому офіцирові, якому я дав кілька вишиваних ручників, за якими німці пропадали. В Ярославі перебував я 4 дні — а звідтам то пішки, то на тягарових автах ледви живий дістався через Ряшів— Кросно— Сянік— Лупків на Словаччину, до мого стрийка— що тут від десять літ— учителює. З наших утікли: о. Каровець, о. А. Байрак, о. Креницький, о. Барабаш, майже весь Добромиль, крім о. Розумійка і ще когось. Найбільше їх на Засянні, бідують, дуситься. Чотирох молодих Отців є в Межиляборці, теж бідують, а в додатку виганяють їх. В Кросні є табор для українських інтеліґентів утікачів. По той бік Сяну є нас 700 тисяч,

та в розпорошенні. Частинно вже працюють, особливо в школах, які зукраїнізовано. Скрізь, де в повіті є нас хоч 30%, владу обіймають наші. Поліційну службу сповняють січовики. Найбільшою перешкодою в праці—це повний брак комунікації. Майже всі двірці та мости понищені. Страшна біда. Муки, соли, нафти, цукру—нема. Що було, забрало військо, одно і друге, а довезти годі. Німці самі не мають. Фабрики, млини попалили поляки, уступаючи. Руїна більша, як після 1914 року!

"Львів одна трета в руїнах. Семинарська церква зовсім знищена. Зі Львова з наших мало хто втік, бо весь час Львів був обложений, а раніше ніхто не думав утікати. Думали, що у великім місті найбезпечнійше. Деякі наші втікали вже по занятті Львова червоними. Та це було велике ризико. Скрізь туди влада в руках жидів. Церковні поля сконфісковані. Львівське радіо проголосило, що "ворогм галицького пролетаріяту ч. 1—є Митрополит. Ч. 2— Василіяни. Ч. 3— Уніятське Духовенство. А ч. 4—УНДО." Епископ остав в Перемишлі а Преосвященний Григорій виїхав до Ярослава, де резидує. Червона Армія без духа, немов гнана вперед іншa, хоч без бою. До нічого! Убрана жахливо! Човги добрі, величезні, та псуються. Летунство добре. Переважають азіяти, українців мало. Німці по той бік Сяну прогнали тисячі жидів знад границі. Мадярщина загрожена від півночі..."

ЧЕРВОНИЙ САТАНА РУЙНУЄ ЦЕРКВИ НА УКРАЇНІ

Знищено т. зв. **Видубицький монастир** над берегом Дніпра. Ця святиня сильно звязана з подією хрещення України в 988 році.

Та сама доля стрінула старі церкви не тільки у Києві, але по всій Україні.

Немає вже також церкви св. Николая, що повстала кілька років пізніше від Братської. Її називає Новіков правдивим чудом архитектури цілого краю. Будівничим обох був архитект Осип Стажів. З них дослівно нічого не осталося.

В Києві на Подолі стояла чи не одинока на всю Україну деревляна церква, що зберегла в собі елєменти традиції мабуть ще з часів кн. Ярослава Мудрого (XI. ст.). Була це **Св. Вознесенська церковця**, чудовий зразок українського будівництва й малярства, з виразними ознаками народнього будівельного мистецтва. Де колись церковця з двоступневими верхами на високих підбанниках творила з красвидом незвичайно святковий образ — нині стоїть автомобілевий ґараж.

Згадатиб ще про знані з мистецької краси сільські дворики, замки, головно з XVIII і XIX століть. Всі ці памятники в Харківщині, про які Лукомський написав був окрему працю, **тепер уже не існують.** Не пишається теж уже славна гетьманська палата в Батурині, замок гетьмана Розумовського й інші палати, напр. чудові віллі на полудневих берегах Криму.

Спочатку большевицького режіму роблено спроби хоч частинно зберегти деякі мистецькі памятники, переносячи їх до міських музеїв. На жаль, це не було ніяке забезпечення для памятників, бо серед обставин большевицького володіння вони пропадали теж по музеях. Ось доносила сама совєтська преса, що так сталося з мальовилом мистця Левицького, яке перевезено в 1917 році з палати Репніна в Яготині до київського музею. Тамошній стан зберігання памятників найкраще описує совєтський письменник Люндберґ у "Записках писателя" (Ленінград, 1930): **"Загальна жажда нищення всього,** що нагадує минулу високу культуру та національну традицію."

Згаданий Новіков твердить, що історія зробила кривду татарам, коли на рахунок їх варварства зачислила знищення багатьох памятників. Бо хоч вони дійсно багато знищили, але **щойно большевики зрівняли з землею ті чудові церкви, що їх лишили в спокою дикі орди Азії,** захоплені їхньою красою й величавістю.

УКРАЇНСЬКЕ ЗАВЕДЕННЯ КЛИЧЕ НАС ДО ДІЛ

Приїзджаєте до Саскатуну. Ага—там є наша **католицька бурса.** Треба піти оглянути. В середині міста на розі 4 еве. півн., на досить просторій площі, двоповерховий будинок. На стіні мала, коротка напись **"Український Студентський Дім."** Так, це бурса. Її історія, зе здорова реакція нашого загалу на справу виховання віруючої інтелігенції. Вартости цего заведення ніхто з вас не оспорює. Впрочім не раз і не два тішимось, що маємо місце, звідки рік річно виходить два десятки студентів. Але хто, як і защо провадить це заведення, нас вже часом менше обходить. Часи неурожаю в Саскачевані здержали розвиток природної цеї многонадійної інституції. Матеріяльні обставини тепер поліпшились. **Нам належиться розвиток, гідний нашого числа, та нашої спроможности.** Тепер в місяці грудні буде добра нагода показати наше зрозуміння для бурси. **Не справа в цім будинку. Не справа в цім малім домі, що тяжить на нім. Тут ходить о справу важнійшу, більшу, справу засадничу. А це ВИХОВАННЯ української католицької інтеліґенції. Ходить о це щоби дати як найкраще приміщення та обставини для студіюючої молоді.** Мусимо памятати на місце, де мешкає студент, обставини серед яких живе. Це важне, бо дуже впливає на характер, на заінтересування справами життя молодого студента. **Своя рідна інституція приходить в поміч. Вона дає ці сприяючі обставини. Це своє українське окруження, що витискає знамя на все життя.**

Так, про ці справи ми менше часом говоримо, а може переочуємо. Та ні: Важні хвилі життя українського народу вимагають від нас ще більшої чуйности та жертвенности. До цього кличе нас всіх **наростаюче молоде покоління,** що так мало дістає уваги від нас. Як подбаємо про ці справи, така будучність наша буде. Один вчений, Емерсон, сказав такі слова: **"Дай хлопцеві добре рідне виховання й освіту, то дасть йому палати та щастя, де тільки він не повернувсяби."** Даймо своїй молоді належно вивіновані інституції а в них належне виховання, даймо ключ до **кращого життя в нашій новій Батьківщині.**

Справа виховання молодого покоління, справа належно вивінованих інституцій кличе нас всіх до діл, до правдивого патріотизму— **а це діл, жертви. Всі спільні щирі жертви зложені в належний час запорука кращого нашої молоді.** Хай нідин свідомий українець не останеться позаду в жертві на так важну справу.

о. М. Горошко

В СПРАВАХ БУРСИ в САСКАТУНІ відбуде поїздку всеч .о. М. Горошко в слідуючім порядку:

Грудень, 1939

7. ДАВФИН, субота 16 грудня
8. Околиці ДАВФИНУ неділя, 17 грудня.
9. СИФТОН, понеділок 18 грудня
10. ЕТЕЛБЕРТ, вівторок 19 груд.
11. ВІННІПЕҐОЗІС, середа 20 гр.
12. СЕНДІ ЛЕИК, пятниця 22 гр.
13. Околиці СЕНДІ ЛЕИК, субота— 23 грудня
14. ВІННІПЕҐ, неділя 24 грудня
15. ВІННІПЕҐ, понеділок 25 гр.
16. ОЛЬГА, вівторок 26 грудня
17. ОВКБУРН, середа 27 грудня
18. ЙОРКТОН, четвер 28 грудня
19. МЕЛВИЛ, пятниця 29 грудня
20. ГОЛАР, субота 30 грудня
21. ВІШАРТ, неділя 31 грудня
22. КРАСНЕ, понед. 1 січня 1940
23. АЙТУНА, вівторок 2 січня

(Продовження на стороні 15)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Святий Отець Николай

І знову з зоряних небес
стежками молочними
святий приїхав Николай
з ангелами малими.

І знов даруночки свої
розвозять саночками,
ангелики витаються
з втішними діточками.

Дітвора радо гомонить,
ангеликів витає,
а чудотворний Николай
дітий благословляє.

Щасливі тії діточки,
що в нічку Николая
дістануть хоч маленький дар,
як доказ ласки з раю.

Сон маленького Івася

Ягоди самі випали з рук. Івась почав утікати....

Зі страху забув, куди йому додому. І замість додому, пігнав ще дальше в ліс. А ліс щораз густійший,щораз темнійший. Івасеві щораз страшнійше. Він пообдирав собі убрання, позбивав пальчики, пообдував личко..

А тут гадюка, вже тільки туй, туй —і вхопить за штанці. Івась тратить сили.

Та щож то напереді?
Ох, який великий пес!

(Докінчення буде.)

Сніг

Як сніг упаде, білий сніг
і все довкола вкриє,
мороз потисне й на шибках
квітки зими засіє.

У теплій хаті жибонять
про щосьто діти тихо,
глядять віконцем в небеса,
на личках знать утіху.

Бо звідтіль в ясну ніч отсю
зійде святий Микола,
дарунків пишних принесе
з небесного престола.

СВ. АВГУСТИН

Тому 1,500 літ жила в північній Африці дуже побожна вдовиця —**Моніка,** котра мала одного сина, **Августина.** Але той син, хоч добре вчився, не хотів мами слухати. Він пішов між злих хлопців і дівчат та читав злі книжки. Тому зачав грішити і чимраз то тяжче. Мама напоминала його і молилася, щоби він навернувся. Так вона молилася дуже довго, бо аж цілих 18 літ. За той час її син покінчив школи і став учителем. Раз, коли він ходив садом, почув якийсь дивний голос. Той голос кликав його і здавалося ішов з його середини—з душі. Той голос казав: Ходи і читай, ходи і читай! Він послухав. Пішов до хати, розтворив книжку а тою книжкою було св. Письмо. Він зачав читати і **навернувся.** Потім став священиком і епископом в місті **Гіппо,** де помер 430 року. Його мама стала святою а також він, через молитви, покаяння і добрі діла. Св. Августин написав много вчених і добрих книг.

Пояснення: В північній Африці були колись красні християнські громади, в містах, що називалися Тегасте, Картаґо, Гіппо, ітд. Мама, св. Моніка післала сина далеко на науку, аж до Італії. Там він пізнав св. Амброзія і зачав читати добрі книжки. Потім, коли навернувся, сам написав богато добрих книжок. Одна з тих книжок називається "Про Божу державу." З того бачимо, як погано ділають на нас злі книжки і зле товариство, а як добре ділає добре товариство і добра книжка. З того бачимо також, що треба молитися нам, одним за других і не жадати, щоби Бог зараз вислухав наших молитов. Бог видить і знає. Прийде час і надгородить тих, що на це заслугують.

Питання: Як називався син св. Моніки? Звідки походив? Чому грішив? Хто за нього молився і як довго? Чи та молитва помогла? Що сталося вкінці і коли помер св. Августин? Чим він став по наверненню і де помер?

Постанова: Я постійно буду молитися за других!

(В СПРАВАХ БУРСИ....
Продовження зо сторони 14)

У всіх справах, звязаних з бурсою БУК-а прошу звертатись до Всч. О-ця.

Проситься всеч. Отців— Вп. Панів Учителів, та ВСІХ українських громадян о поміч для української Інституції.

Ректорат Бурси БУК-а в Саскатун.

о. П. Криворучка,
ректор

З ПОЕЗІЇ ЛЯТУРИНСЬКОЇ "ГУСЛА."

Вийшов збірник патріотичних віршів нашої поетки Оксани Лятуринської п.з. "Гусла." в Празі 1939 р.

Ці поезії настільки гарні і вражливі, що подаємо бодай виїмки з них. А чей вони порушать неодно серце і воно живіше забється....

Питає святий Юрій молодця:

Що мав ти над життя дорозше?
Що на землі досяг?
—Я воїн був, Побідоносче!
Доніс твій золот-стяг!

Пішли на війну....

Шлях закурений хрестила,
відірвать очий не сила
від сліду копит дзвінких....

— — — —

Давно затерся слід копит,
давно вже коні продудніли,
а далечей очам не спить,
не дохилити сліз дозрілих....

— — — —

Якби хоч здалеку узріть!
Якби прийшла щаслива мить!
Пішли, пішли.... і не вернули....

— — —

Схилились сестри і вдовиці,
і матері і нареченні,
і капав віск із восковиці
за тих, що впали безіменні....

Але дівчина вижидає...

Встелю килимом ослін.
Відібється відо стін
зелень, жовть і червінь,
ніби весен первінь....

— — — —

Як поїде милий,
квіт розкину білий.
Якщо ні, то зочу
хоч його слідочок....

— — —

Посміхнеться оком доля;
довгі, довгі луки, поля
і темніше ночі гай,
як згубила —то й шукай!

Чи не образом України та дівчина, що жде квіт розкинути білий, для —волі?

РІЧНА КОНВЕНЦІЯ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ МАНІТОБИ

Річна Конвенція Братства Українців Католиків Манітоби відбудеться у ВІННІПЕҐУ, в Парохіяльній Галі Церкви св. Володимира і Ольги, при ул. 115 МкҐреґор, в неділю і в понеділок, дня 24 і 25 грудня 1939 р. (Латинське Різдво).

ПОРЯДОК КОНВЕНЦІЇ

НЕДІЛЯ: Служба Божа о год. 9-ій і 10-ій рано.

Пополудні о год. 2-ій: Реєстрація делеґатів і гостей.

О год. 3-ій: Отворення Конвенції: о. др. В. Кушнір; вибір Президії до перепровадження Конвенції, привіти делеґатів і гостей, Звіт з діяльности: Голова Т. Мельничук; Рекордовий Секретар: О. Малофій; Скарбник: А. Загарійчук. Звіт Контрольної Комісії: Потвердження Заряду в його дальшій діяльності аж до нового вибору на слідуючій Конвенції.

о. С. Семчук: Реферат: Значіння української католицької преси і наші обовязки. Після цього збірка на пресовий орґан Братства.

о. др. В. Кушнір: Реферат: Ідеольоґічна плятформа Братства Українців Католиків.

ВЕЧЕРОМ: КОНЦЕРТ.

ПОНЕДІЛОК: Рано в год. 9-ій Служба Божа.

О год. 10-ій: Дискусійні думки, ради, побажання орґанізаційного характеру.

О год. 12-ій: Спільний Обід.

Пополудні: о год. 2-ій: **І. Рудачек:** Реферат: Наше становище в Канаді.

Вп. пані А. Якіміщак: Роля українського католицького жіноцтва в наших часах.

Н. Новосад: Реферат: Орґанізація Української католицької молоді.

Всеч. о. М. Григорійчук: Наші орґанізаційні завдання на фармах.

УХВАЛИ, РЕЗОЛЮЦІЇ, ЗАКІНЧЕННЯ.

О год. 6-ій пополудні СПІЛЬНИЙ БЕНКЕТ.

Українці Католики Манітоби: Наша Конвенція у Вінніпеґу, це перегляд наших зорґанізованих сил, це конґрес наших Батьків, де правні представники нашого народу будуть рішати про дальший хід нашої праці і наших культурних змагань на Канадійській Землі. Там ми начеркнемо не тільки напрямні нашої праці на найблищий рік, але затвердимо сильно основи нашої праці на цілі наші покоління. Ми в Канаді маємо нині говорити тверде слово нетільки за нас, але також за цілий наш, під Москвою, поневолений народ. Нехай не буде одної нашої парохії в Манітобі, одної нашої орґанізації, якаби не вислала своїх делеґатів на Конвенцію. Збирайтеся по два, по три з кожної кольонії—йдім разом всі: нехай голос наших нарад покотиться сильним гомоном по цілій Канаді а наші діла нехай будуть потіхою для поневолених наших братів, звіщаючи їм надію скорої свободи та нового життя. Важка хвиля вимагає важких діл. Тому готовтеся на Конвенцію до Вінніпеґу. Ожидаємо Вас. Витаємо Вас. Письменні зголошення участи слати вже на адресу: **БУК, 115 МкҐреґор Стр., Вінніпеґ.**

За Провінціяльний Заряд Братства Українців Католиків Манітоби:

Т. Мельничук — голова
О. Малофій — секретар

– УВАГА –

До членів Братства Українців Католиків і всіх передплатників "Будучности Нації", котрі залягають з передплатою.—

Наша Адміністрація що лиш розіслала листи до всіх тих, що вже завинили за часопись 'БН." і просить вирівнати, і надальше присилати передплати. Ми зробили все що в нашій силі було можливо і слали Вам часопись, а тепер, дорогі члени і передплатники, —черга на Вас, винагородити нашу щирість. Видавництво потребує фондів, а ми Вам слали на перед. За часопись "Б. Нації" всего $1.00 за 16 сторінок, чи знайдете ще таньше з українських часописей, і з таким здоровим матеріялом, як з національної сторони так духової.

А може комусь Б. Нації чомусь не подобається, той зробить чесно коли самий зверне увагу що він негодиться з нею з таких або інших причин, а також і довжок свій пришле. Хто читає часопись і думає наперед що він за ню не заплатить аж поки сама неперестане йти до його хати,— той нищить свою орґанізацію .бо він її свідомо обкрадає. Адміністрація незнає кому можна слати а кому ні, хто чесний а хто ні:

Ми віримо, що передплатники "Будучности Нації" всі чесні люди, пришлють свої залеглости, і на дальше будуть уважати на наліпки коли їх дата кінчиться.

Адміністрація "Б.Н."

Останні Вісти...

Манітоба зібрала на Червоний Хрест подвійно, як призначено, бо $263,669. З того Винипеґ дав $177,067.36, а вся решта провінція $86,602.43. Ось що значать міста в життю нації! Один Винипеґ дав два рази стільки, що ціла провінція.

Коли **даньский комуніст посол Ляршен** зачав говорити в парляменті в Копенгазі, **всі посли вийшли** з салі. Остав тільки він і два другі комуністи посли. **Так треба з ними робити всюди!**

Коли **більшовицький посол Йойне Суріц** прийшов на збори Ліґи Націй 6 грудня в Женеві, **ніхто з присутних не подав йому руки**— так якби його ніхто не видів.

Перший льорд адміралїці Винстон Чирчил сказав: "Втрати британської торговельної фльоти були **о половину менші в жовтні,** як були у вересні, а в листопаді були **тільки на дві третих** того, що було в жовтні."

З весною німці хочуть мати 400 підводних лодок. Та до весни ще — дуже далеко.

Мимо геройського спротиву фінляндців більшовицькі війська, силою 700,000 в деяких місцях проломили фронт і пішли вперед. Більшовицька часопись "Комуністичний інтернаціонал" нападає **на Румунію.** З того приводу сподіються скорої напасти совітів на Румунію. **В Італії** велике напруження з того приводу.

Фріца Куна, начальника німецько-американського Бунду засудили в Ню Йорку на півтретя до пять літ вязниці за крадіж гроший з орґанізації. Він має 42 літ.

Пятернята Діон дали тисячу долярів на Червоний Хрест.

Скандинавські держави і Анґлія проголосили отверто, що помагають Фінляндії проти Росії. Заноситься на світову війну....

ПРИЇЗДЖАЙЕ НА ЗЇЗД ДО ВИНИПЕҐУ!
24 І 25 ГРУДНЯ 1939

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАТСТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 1 (49) ЙОРКТОН, САСК. 1 Січня, 1940 Vol. VIII. No. 1 (49) YORKTON, SASK. January 1, 1940

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІМ ЙОГО!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00). Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

ДИВНА ВИФЛЕЄМСЬКА НОВИНА РІЗДВА ДЛЯ ЗРАНЕНОГО СВІТА.

—

Терпіння і смуток Святої Родини— Радість і мир для всіх людей.

Серед надзвичайних обставин стрічає сьогоднішне, до крови зранене людство Празник Христового Різдва. Серед надзвичайних обставин стрічає цей Празник також і наш Український Народ, що весь томиться сьогодня під кормигою-яром червоної, большевицької Москви. Дивні почування, зміняючися, ворушаться в глибині наших сердець; раз веселі, повні віри і надії відкуплення і спасення Різдва, іншим разом тяжкі, навіяні смутком і трівогою непевности завтрішнього дня.

І не дивно, що як раз під Різдвяну Ніч думки радости й смутку чергуються в людському серцю. Таке чергування радости й смутку, це властиво червона нитка в цілій історії Христового Різдва. Історія Різдва, це історія радости світа, але рівночасно, це історія смутку, терпіння і переслідування дієвих осіб Святої Родини. Світ радіє, але ця радість світа спочиває на скрай нім самовідреченню, недостатках, терпінню, переслідуванню і найбільшому упокоренню святих осіб, ІСУСА, МАРІЇ і ЙОСИФА.

При народженню Христа, між небом а землею, ангели Божі співають радісну пісню: **"Слава во вишніх Богу і на земли мир, людям доброї волі."** В той сам час Дитя Ісус і Його Мати Марія дрожать від холоду, в яскини, як ці скитальці, позбавлені одного слова потіхи, далеко від своєї хати, яка би для них могла бути, під цю пору, щасливим захистом-приютом.

Вони терплять, однак терплять не для себе, але терплять для нас.

Колиби Христос був народився в Назареті, в домі Марії, напевно, це гарна річ. Однак Різдво Христове не булоби для нас тим, чим воно є. Тому, що Христос народився, серед Вифлеємських полонин, як Дитя бездомної Матери, в яслах, на вязці сіна, в радости своїй, пішов за Ним цілий світ.

Кілька тижнів пізніше— Мати бере Дитя на руки і несе Його до Єрусалиму, щоби представити Його в святини перед лицем Господнім. Вона має Його віддати Господеві. Вона має Його знова відкупити, по закону, так, начеб Він не був Її сином. Вона сама задоситься чинить обрядові очищення, корить себе аж до самовідречення, начеб Вона, Непорочнозачата, стала оскверненою народженням Божого Сина, перед якого ясним лицем самі Божі ангели закривають свої облича. Подія сумна, здається, понижуюча, а Церква Христова радіє цим, як днем радости. І так ця дивна Вифлеємська новина повтаряється. Смуток, біль і пониження Святої Родини, зроджують радість, веселість і мир для прочого світа.

У притворі Єрусалимської Святині, старенький Симеон, стрічає Святу Родину, бере на свої руки Дитя Ісус, його серце наповняється нечуваною радістю його життя, він готовий зараз відійти з цього світа, бо його очі побачили Месію; однак серед тої радости, він має для Ісуса і для Його Матері тяжке пророцтво: **"Се лежить сей на упадок і повстання многих в Ізраїли і на знак котрому будуть противитися, а тобі самій душу перейде меч, щоби відкрилися думки многих сердець"** (Лук. 2. 34). Для Симеона і всіх людей радість, спасення і втіха але серце пронизуючий біль, як цей двосічний меч, для Матері і Її Сина. Вони мусять терпіти, щоби іншим дати вічно треваючу радість.

З Єрусалиму Свята Родина вертає до Вифлеєму. Тут її відвідують трьох мудрців з далекого Сходу. Здається, що тут кінець терпінню, здається, що тут початок радости і потіхи. А тим часом нитка терпіння снується дальше і глибше. Самі мудрці загрожені в свойому житті, пише тому, що остали вірними Богу і поклонилися Христу. Крадькома, перед злобною рукою царя Ірода, іншим путем, вертають домів. Тисячі невинних дітей-немовлят у Вифлеємі падуть від меча його жовнірів. Сповняється пророцтво пророка Єремії: **"Рахиля ошакує своїх дітей, і не далася потішити, бо їх нема."** (Мат. 2. 18).

Памятка першого Різдва була облита кровю, горем, сльозами і терпінням, на те, щоби Христові вірні, на протязі тисячліть, могли тішитися і радіти.

Мігби хтось сказати, так, але це могло бути інакше. Колиби мудрці зі Сходу були не вступали до Єрусалиму, до Ірода-Царя, колиби звізда була їх провадила прямо до Дитятка Ісус, усього того можна було оминути. Так, та тоді Різдво Христове не булоб таким, яким ми його знаємо. Ми ніколи не булиби знали про прихід трьох мудрців, про їх царські дари для Божого Сина, ми ніколи були би не тішилися тими першими овочами Воплоченого Христа, тими тисячами діточок жертв Вифлеємських дітей, що перші пролляли свою кров за Христа Месію.

І тут ще не кінець. Диття і Його Мати мусять тікати з Вифлеєму далеко до Египту, щоби статися ще більше убогими, як Вони були. У Вифлеємі, принайменше, були між своїми людьми, здавалось, що мали якусь забезпеку. А тут в Египті, це край поган, там не люблять чужинців, там ідолопоклонство в цілій своїй наготі, там треба заробляти на кусок хліба в людей, що були знані з передпідування і гноблення других. І все це на те, щоби ми тішилися і раділи, щоби в обличу мандрівки Святої Родини, серед труднощів і терпінь життя, ми мали силу і відвагу встоятися сильно і непохитно аж до перемоги.

Вкінці дні вигнання в Египті скінчилися. Свята Родина зі страхом вертає до Святої Землі, щоби там зачати нове життя, серед тяжкої праці і трудів. В дорозі св. Йосиф вагається, боїться: **"Бо довідався, що Архилай царює в Юдеї після свого батька Ірода."** Він не йде ані до Вифлеєму ані до Єрусалиму, але до Назарету, щоби сповнилося пророцтво про Ісуса: **що Назорей назветься.** І це імя Назорея Ісус одержав, імя, що було насмішкою у людей, імя, на згадку якого міг сказати Натанаїл: "Чи з Назарету може що доброго бути?", імя, яке Йому пізніше, з погордою, написано на хресті, на таблиці, над головою, на Голгофті: **Ісус Назарянин.**

Терпіння Христос не уникав. Не уникав його в Вифлеємі, не уникав його в Египті, прийдуть дні, коли Він не буде уникати його на Голгофті, хоч міг просити Вітця, щоби прислав Йому легіон ангелів, щоби Його освободити з лукавих рук ворогів.

Ця дивна Вифлеємська новина Різдва відбувається також в життю

(Продовження на стороні 9)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

ІХ ЕКСЦ. КИР ВАСИЛІЄВІ,

Всечес. Отцям,

ласкавим Шеровцям, Жертводавцям, Добродіям, Приятелям:

РАДІСНИХ ТОРЖЕСТВЕННИХ СВЯТ РІЗДВА Г.Н.І.Х.

і благословенного щасливого

НОВОГО РОКУ!

бажає:

о. Петро Криворучка

за Заряд Бурси БУК-а, Саскатун, Саск.

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ

Їх Ексцеленції
Преосвященного Кир Василія Володимира Ладики

До Всечесних і Високопреподобних Отців Духовних та Всіх Вірних Нашої Дієцезії.

Христос Раждається!

Не знаю, чи в нашій і взагалі всесвітній історії була хвиля більше грізна як теперішня. І в таких власне часах світ потребує найбільше надприродної потіхи і підйому духа.

Велика часть европейських держав у війні. Галицька Україна смутком покрита і горем прибита. Даремно шукає приятелів і спочуття у можних цього світа. Супроти того наші серця в ці Різдвяні Свята підносяться до пайдорощого Спасителя і в Нього шукають помочі та потіхи.

Таїнство Різдва стає для нас якраз тепер жерелом невичерпаної потіхи і підйому духа. Так далеко тим, що в неволі— як також нам тут, що на волі.

Святкуємо празник Різдва великого Бога і Спасителя нашого. Він приніс спасення і відкуплення всім народам і одиницям, "щоб землю з небом в одно злучити." Христос народився, щоби нас відродити до вищого небесного життя. Прийшов убогий, щоби нас збогатити. Син Божий стає чоловіком, щоби людий зробити Божими дітьми. Найбогатший стає найбіднійшим, щоби нас научити, що богацтво не становить щастя і щоби люди у земних річах не шукали своєї цілі.

Різдво Ісуса Христа ущасливило убогих бездомних пастушків. Вони стали щасливійші від тих, що були в палатах і упливали в розкошах.

Небесна зоря освітила не лише темряву над Вифлеємом, але ще більше ум і розум пастушків. Теплота Новонародженого огріла їх серця і наповнила їх душі до тої міри, що вони чулися щасливійшими від найщасливійших в світі.

Цьогорічні Різдвяні Свята мають викликати ті самі наслідки в серцях всіх українців. Те саме надприродне піднесення духа і сердець!

Небесний Отець безконечно любить свого Сина, але посилає Його на сей світ: світ зимний і обоятний. Світ не приймає Христа, не знає і не хоче знати. Той світ не хотів тоді знати також тих, що стояли близько Дитятка Ісуса:— Марії і Йосифа. Так само нині.

Кого Бог любить, того досвідчає.— Син Божий приходить на сей світ серед найбільш невідрадних обставин. Принимає невигоди і убожество. Терпить, бо любить бідну людскість та хоче її ущасливити.—"Прийшов днесь із небес, щоб спасти люд свій весь, і утішився"— так співаємо в нашій коляді. Чому не засмутився, хотяй дуже много було причин до смутку—а "утішився"? Утішився —бо побачив нас і полюбив нас; бо від віків ожидана нагода тепер прийшла, щоби Син Божий сповнив діло найвищої і найбільшої любови!

А ми? Чи тішимося Його приходом, Його Різдвом?

Св. Євангелія каже, що Ірод засмутився, коли довідався, що народився Месія світа. Так вороги Христові сумують Його приходом бо серця їх повні злоби і гріха.

Але ми повинні і маємо чого тішитися. Христос приходить і приносить нам Себе, свої неоцінені ласки і небесні дари. Він приносить нам щастя і свободу Божих синів. Ісус Спаситель приносить нам правдивий мир і радість.

Однак покищо гремлять гарматні стрільна і плеться людська кров. Коби то залунала інша пісня: "Слава во вишніх Богу"! Коби світ зрозумів велику тайну любови Сина Божого, коби пізнав високі християнські правди та їх виконував! Тоді доперва настане правдивий мир, щасливе вільне співжиття і радість.

Просім Новонародженого о повний справедливий мир для всього світа, а для нашого українського народу о повну свободу, державну і релігійну. Просім, щоби Ісус потішив і ущасливив бідний нарід, щоби Різдво на другий рік було краще і веселіше. І для Вас, мої Дорогі в Канаді прошу в Ісуса обильних ласк нашого улюбленого Спасителя, сталости у вірі і вірноти у службі Богу,— та веселих і щасливих Свят.

В грудні, 1939 р.

† ВАСИЛИЙ,
Епископ

Церковний Календар, Січень, 1940.

1 понеділок — М. Боніфатія
2 вівторок — СвщМ. Ігнатія Богоносця
3 середа — Мц. Юліянії
4 четвер — Мц. Анастазії
5 пятниця — ММ. десяти в Криті
6 субота — Навеч. Різдва і Суб. пер. Різдв.
7 **неділя — Рідвдо ГНІХ.**
8 **понеділок— Собор Пресв. Богор. і св. Йо.**
9 **вівторок — ПервМ. Стефана**
10 середа — ММ. 20,000
11 четвер — ММ. Невинних дітей
12 пятниця — Мц. Анизії
13 субота — Преп. Меланії

Устав

5, пятниця— Царські Часи.

6, субота— Святий Вечір, піст.

7, неділя— Різдво— Повечеря Велике з Литією, на Сл. Б. "єлици," ап. 209, єв. Мат. 3.— загальниця до Йорданського Щедрого Вечора.

8, понеділок— Собор Пр. Богородиці, Литія, ап. 306, єв. Мат. 4.

9, второк— св. Стефана, ап. 17, єв. Мат. 87

Треба добре зорганізувати коляду і піти від хати до хати. Коляди це пісні в честь Дитятка Ісус. Коляда свідчить про віру і любов народу, бо з тої нагоди обдаровують колядників. Треба колядувати в першій мірі на свою церкву—а потім, коли є можливість, також на бурсу БУК-а в Саскатуні і на свою часопись Будучність Нації."

о. др. Василь Кушнір

СВ. ПЕРВОМУЧЕНИКА СТЕФАНА

Евангеліє св. Матея. зач. 87.

Одного разу сказав Ісус Христос ученикам своїм слідуючу притчу: Був чоловік господар, що насадив виноградник і обгородив його плотом, викопав в нім точило і збудував вежу і винаняв його виноградарям і відійшов. Колиж приблизився час плодів, післав своїх слуг до виноградарів, щоби відібрати його плоди. Та виноградарі, піймавши його слуг одного побили, другого убили, а іншого укаменували. Знов післав інших слуг, більше, як перші; і зробили їм так само. На останок же післав до них свого сина, кажучи: Побояться мого сина. А виноградарі побачивши сина, сказали собі: Се є наслідник; ходіть убємо його і матимемо його наслідство. І спіймавши його, випровадили з виноградника і убили. Коли отже прийде господар виноградника, що зробить з тими виноградарями? Кажуть йому: Злих люто погубить і свій виноградник винайме іншим виноградарям, котрі віддадуть йому плоди в свій час. Сказав же їм Ісус: Чи ви не читали ніколи в Писанню: Камінь, що його відкинули будівничі, той став головою угла? Від Господа се сталося і дивне воно в наших очах. Длятого кажу вам, що відбереться від вас царство Боже і дасться народові, що приносить його плоди.

НАУКА

ДОРОГІ В ХРИСТІ: **Ми нині святкуємо день, в якому перший раз християнин проливає свою кров за Христа Спасителя, за Христову віру. Св. Стефан обороняв Христову віру з такою силою та рішучістю, що жиди, у своїй ненависти до християнства, не бачили іншого способу, як тільки укаменувати св. Стефана.**

Про цю подію так гарно оповідає св. Письмо. Стефан був одним з сімох дияконів, яких Апостоли висвятили в Єрусалимі. Стефан повний ласки і сили творив великі чудеса й знаки між народом. І повстали деякі з поміж жидів, з ріжних околиць Палестини та спорили з ним. І не могли опертися мудрости і Духові, котрим говорив. Тоді підмовили мужів, котрі казали, що чули, як він говорив богохульні слова на Мойсея і на Бога. І так зворушили нарід і старшину і книжників і збіглися і схопили його і привели на раду і поставили ложних свідків, котрі казали: Сей чоловік не перестає говорити слова проти святого місця й закона. Бо ми чули, як він говорив: Той Ісус Назарянин зруйнує це місце і змінить передання, котрі нам передав Мойсей. А всі, що сиділи в раді, дивлячись на нього, бачили лице його наче лице ангела. А будучи повним Духа святого і споглядаючи в небо, побачив славу Божу і Ісуса, що стояв по правиці Бога. І сказав: Се бачу небо відчинене і Сина Чоловічого, що стоїть по правиці Бога. І кинулися тоді на нього жиди однодушно. І викинули його за місто та каменували святого Стефана, що взивав і говорив: Господи Ісусе, прийми мого духа. І приклонив коліна та закликав великим голосом кажучи: Господи, не постав їм цього за гріх. І коли се сказав, уснув.

Який це чудний примір Христової віри. Мимоволі насувається питання: Хто дав св. Стефанові стільки сили відваги, стільки щасливости, що він чувся, начеби перебував вже в небі тоді, коли окружений лютими людьми, що його каменували?

Це походить відси, що в цій тяжкій хвилі його життя Господь був з ним, що Христос наповнив тоді його серце такою щасливістю та спокоєм, якого світ не знає і не може нікому і ніколи дати.

То, що відчув св. Стефан в послідній хвилі свойого життя, відчувають часто многі, численні праведники Христової Церкви. Є люде, які много терплять, які є хорі, які серед страшної спеки чи морозів мусять заробляти собі і своїй родині на кусок хліба, яких люде ненавидять, які, задля свойого убожества, не знають, як роздобути кусок хліба на завтрішний день, а мимо цього, у свойому серці тішаться дивним щастям. Як і де це можна набути учить нас сам Ісус: "Прийдіть до мене всі, каже Христос, обтяжені трудами і працею і я вас успокою."

В який спосіб ми можемо прийти нині до Христа? Ми можемо прийти до Нього кожного дня у св. Причастю. В цей спосіб приходять до Спасителя тисячі і тисячі людей кожного дня. Однак много з них такими, як приступають до Христа у св. Причастю такими, а часто ще гіршими від Нього відходять. Причина цього, що приступають до св. Причастя не належно приготовані з нерозположеним як слід своїм серцем. І про це треба нам памятати.

При приниманю кожної св. Тайни, чоловік мусить зі своєї сторони конечно співділати, коли хоче тішитися овочами св. Тайн, коли хоче тішитися ласкою Божою у свойому серці. Це відноситься в особливший спосіб до приймання Пресвятої Тайни Евхаристії, Евхаристійного Христа в св. Причастю. Наше приготовання до належного принятя цеї Тайни не може бути ніколи за велике. Хто гідно приступає до св. Причастя одержує найвищі Божі ласки, противно, колиби хто приступив легкодушно, зовсім нерозположений в свойому серці, цей відійде гіршим, як був перед тим.

Одного разу одержав Мойсей від Господа поручення, щоби він зробив кивот з дорогого дерева, а відтак, щоби покрив його золотом. Там мали бути також два Херувими, які своїми крилами отінювалиби кивот. Крім цього над всім тим мав розпростиратися дорогоцінний бальдахим. Ніхто крім священиків не міг цього дотикатися. В кивоті мали переховуватися Скрижали Завіта, які Господь дав Мойсеєві. Так мав бути приготований Кивот на це, щоби там помістити Скрижали Завіта.

А чоловік, коли приступає до Св. Причастя, має приняти до свойого серця не мертві Скрижали Завіта, але має приняти самого Бога, Законодателя і Суддю. Евхаристійного Христа під видами агнця. Коли Мойсей так старанно мусів приготовляти Кивот Завіта, то о скілько більше повинні ми приготовити наші серця на приняття Христа Спасителя? Коли Христос Спаситель приходить до нас у св. Причастю, Він знає усі наші найбільше скриті і тайні почування. Він не буде і не може перебувати в такому серці, яке не має до Нього пошани, яке є холодне, обоятне, тоді коли Христос хоче виявити йому найбільше щастя і найбільші ласки. Колиби ми були навіть такі чисті як ангели в небі і такі святі як Йоан Хреститель, то цей тоді ми не булиби гідні приняти Христа. Св. Йоан Хреститель сам про себе говорить: Я не є гідним розвязати Ісусові навіть Його обуви. **Однак** Ісус милосердний з нами. Він хоче нам помогти, щоби ми були завсігди ліпшими і совершеннішими.

Тому коли не хочемо прогрішитися проти Евхаристійного **Христа**, коли хочемо тішитися усіми Його ласками, як св. Стефан, приготовляймося добре до приняття св. Причастя, так як би це було в годині нашої смерти. Добрий жаль, добра сповідь наших гріхів, глибока покора перед Господом, цілковите віддання ся Господеві в св. Причастю, ось це, чого нам потрібно.

Коли в цей спосіб віддамося Господеві, тоді Ісус дасться пізнати нам в св. Причастю. Він обудить в нас нове життя, дасть нам мир і спокій серця, якого світ не може дати, тоді наше серце спокійно, весело і відважно піде на стрічу своєї судьби а в годині смерти, подібно як св. Стефан, побачить і небо отворене і Сина Чоловічого, що стоїть по правиці Бога Вітця. **Амінь.**

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ
Членів Апостольства Молитви

Намірення св. Отця загальні і частинні. Всі наші молитви повинні бути в добрім наміренню. Коли молитва є без доброго намірення, тоді вона може стати чимсь зовсім противним до дійсної молитви, навіть колиб чоловік вимовляв слова молитви. Найкраще намірення є тоді, коли ми молимося спільно з цілою Церквою— коли ми співчуваємо і співділяємо з Церквою. Співчувати з Церквою значить співчувати і співділати зі своїм Епископом, зі своїм священиком—— і з найвищим священиком, що з Божої установи управляє Церквою— зі св. Отцем. Тому січневе намірення загальне є— молитися в наміренню св. Отця.

Намірення місійне: Поворот до єдности всіх відлучених в місійних краях. Да всі єдино будуть— це бажання Христа Господа: "Щоби всі були одно" Ів. 17, 21. Триєдина єдність Церкви полягає в єдности віри, святих Тайн і проводу. Ті самі святі Тайни і ті самі правди віри є для всіх віруючих в Божу правду, бо Христос установив для всіх сім святих Тайн і обявив всім ті самі правди віри, незмінні і вічні. Вони Божої установи і обявлення і тому ніхто з людей нічого тут змінити негоден. Так само провід Церкви з установи Христа є один для всіх: "одно Стадо і один Пастир", Ів. 10, 17. За поворот до тої триєдної єдности віруючих під омофором Церкви святої молимося в січні в додатковім місійнім наміренню.

ЯКО АНГЕЛАМ СВОЇМ ЗАПОВІСТЬ...

Хтож не знає докінчення тих прекрасних слів псальмопівця— "щоби тебе берегли на всіх твоїх дорогах!" Кілько разів ангели Божі, що охоронили Дитятко Ісус перед злобою Ірода —і нас хоронять. Ось нові докази з життя....

1) Нора Греґем має всього два роки. Її родичі живуть у Винипеґу ч. 19 Емілі стр. При кінці листопада дитина— а був це четвер пополудні— випала з вікна свого дому просто 20 стіп в долину на камінь. Однак ангел Божий беріг малу Нору. Її не сталося нічого злого— свідком упадку стала тільки зачервоніла і дещо напухла права частина личка. Мама якраз убиралася надолі в дома, коли Нора бавилась на горі. Нараз мама почула крик дитини. Чим скорше вибігає на гору— але Нори нема. Глядить перелякано в діл і бачить, як мала Нора бігає і кричить по подвірю..... Дитина правдоподібно приставила крісло, вилізла і виперла сітку на вікні і випала. Довкола хати є огорожа— однак ангел Божий дав так, що дитина на волосок випала і перелетіла попри кілки, що якраз недалеко стін хати в тім місці, де Нора випала. Ось вірні наші сторожі і помічники в життю— **ангели Божі!**

2) 8 грудня 1939 салося таке в Торонто, Онт. Випала шиба з висоти 14 поверхів і злетіла в діл просто на голову переходячої Гільди Тирнер, що має 37 літ. І що скажете? Шиба розпетілася в дрізки— але Гільді не сталося на волосинку нічого злого. Навіть одного затину не зробили скалки розбитої шиби, а летіла та шиба з 14 поверху! Хтось невидимий дійсно захоронив голову людини— **ангели Божі!**

РІЗДВО ХРИСТОВЕ— СВЯТО МИРУ І РАДОСТИ!

Якраз в ці дні цілий світ **бажає миру**, однак даремно. Ллється неповина людська кров, несеться стон ранених, каліки наче докір совісти ходять між людьми ще з недавної війни. А кілько голоду, розпуки, втрат і розбиття людського добра, майна і життя!! Не зчислити.

І серед тої суматохи тяжко дошукатися **правдивої** радости. Коли хтось штучно добирає радости через горівку або гулятику— не буде її мати. Це **обдурювання самого себе скоро і строго мститься.**

Правдивий мир і радість світ втратив з тою хвилиною, коли відрікся науки Христа і провід Христа та Церкви заміняв за людські видумки і обманства. **Без Христа не може бути правдивого миру ані правдивої радости.** Бо Христос є святість а там, де гріх, не може бути радости. Новітний світ приняв гріх за свою засаду. Відкинув Христа і дуситься власною кровю. Міліони гинуть і будуть гинути, **доки не вернуть назад**— до одного правдивого Спасителя і Господа, Ісуса Христа!

Різдво Христове для українського народу **все є невичерпаним жерелом моральної сили і витревалости** серед всіх напастий та противностий життя. Воно є також доказом, що Мессія не приходить зараз і **треба довгих віків** страдань многих поколінь, заки сповниться час Божого прощення і надійде хвиля Відкуплення.

Ми в Канаді вільні і достатні. Наші столи будуть повні в цю Святу Вечеру. Але неодин наш Брат і Сестра в Галицькій Україні обмиються дрібними сльозами на Свят Вечір а за поживу стануть їм здавлені стони і біль

в грудях. Наші молитви і сердечні згадки про них тут— най полинуть через моря, гори і ріки та донесуть їм на ангельських крилах нашу любов, наше співчуття і бажання помогти їм.

Ці коляди най розвеселять наші родини Божою радістю. І при цій радості **не забудьте Дорогі згадати** добрим словом Вашу часопись "Будучність Нації." Вона з Вами радіє і з Вами боліє. Поділіть з нею своє добро тут, в цю хвилину. **Дайте її змогу виходити ще більшою і кращою.** А Дитятко Ісус нехай благословить всі наші родини—всі наші громади, весь наш віруючий, добрий і щирий Нарід Український в Канаді!

Співаймо всі разом повними грудьми, і серцем і устами, ангельську пісню святу: Слава во вишніх Богу а на землі мир **людям доброї волі!**

ПАПА МОЛИТЬСЯ О МИР

Коли 8 грудня Папа прибув до базиліки Santa Maria Maggiore, де правив свою першу Службу Божу тому 40 літ— молився о мир для світа. Підчас богослуження Папа клячав на східцях престола і горячо молився з того самого місця, з котрого тому 40 літ молився він, але як молодець. А потім благословив вірних....

Богослуження правив тепер кард. Ал. Верде, тамошній парох.

ЩО БОГ ВЧИНИВ!...

Це були ті перші слова, котрі **перший раз в історії світа** надано через телеґраф 24 мая 1844 р. з Вашинґтону до Балтімори. Надав ці слова винахідник С. Ф. Б. Морзе. І так перші звуки, які пройшли дротами, були в честь і на славу Бога —а тим самим на честь і славу віруючої людини, котра зуміла при Божій ласці віддати до людського вжитку знаменитий винахід.

Слова "що Бог вчинив" є з книги Чисел 23, 23.

Так **правдива наука і віра все ішли впарі** і не було між ними ніколи роздору. Роздор є тільки між неуцтвом, котре чваниться начеб було наукою, а вірою, котра не терпить жадного обману— отже також не терпить неуцтва.

Ріжниця

—О, ти зовсім не такий дурний, на якого виглядаєш.

—Так, це ріжниця між нами.

Готель в Польщі

Покоївка будить сплячого гостя:

—Пане, вставайте скорше, бо мені треба простирала накривати до обіду.

МИТРОПОЛИТ — БАТЬКО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Народня Лічниця

Одним з найкращих християнських діл Митрополита є Українська Лічниця, яку Митрополит заложив і фундував своїми грішми на Городецькім передмісті у Львові. Хто до неї прийде— без ріжниці віри, раси чи народности— дістане даром лікарську пораду, поміч, ліки та опіку, а часто й запомогу на відживлення. Десятки тисяч найубогших людей, зарібників, зарібниць і їхня дітвора, дістали там поратунок, чисте ліжко ,тепну страву, лік і опіку.

За українство Львова

А вже просто безмежними є заслуги Митрополита Андрея коло привернення українського характеру столиці краю— Львовові. За останніх 35 літ Митрополит Шептицький уфундував у Львові ціду низку установ, що сповняли цю задачу.

Згадаймо лише Національний Музей, Народню Лічницю, Порадню Матерей, Сиротинець, Дяківську Бурсу, Духовну Академію, Жіночу Гімназію СС. Василіянок, Бурсу Рідної Школи, Малярську Студію, Школу імени Грінченка, Школу імени князя Льва, Читальню на Личакові. Та це далеко ще не всьо.

Ось на так званій "Вілці" на Стрийськім передмісті Львова Митрополит дарував кілька моргів землі на будову церкви і монастиря. В Збоїсках, дарував оо. Редемптористам 16 моргів землі і там заложено Вище Виховуюче Заведення для молодців. На Клепарові, іншім передмісті Львова, Митрополит своїм коштом збудував церковцю св. Андрея Первозваного, щоб вона служила тамошнім Українцям, яким далеко до інших львівських церков. На Богданівці недалеко Головного Двірця у Львові, де мешкає чимало Українців залізничників, Митрополит дарував площу під будову церкви і Народнього Дому, до яких будови також щедро причинився.

Осьтут лише вичислено 21 установ— з того 4 церкви, 4 школи, 2 монастирі, 4 бурси, 2 шпиталі, 2 научні установи—що їх або здвигнув або вдержував Митрополит. Кошт їх іде на міліони. Це все українське майно.

Чи зробив хто більше для привернення українського характеру Львова як Андрей Шептицький?

Як добрий батько свого народу Митрополит Андрей дбав за хліб насущний для своєї пастви.

На вічу

Бесідниця:

—Де були б нині мущини, якби не було жінки?

Голос з публики:

—В раю!

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

НАЧЕРК ДІЯЛЬНОСТИ о. А. ДЕЛЯРОГО, ЧНІ.

(Докінчення)

Багато трудився о. А. Деляриий над появою першого українського католицького часопису.

На велике його значення й пекучу потребу вказав в 1908 р. в книжечці п.з. "Меморіял у справі з'усиль зо сторони схизматиків і єретиків серед Українців західної Канади" ст. 44. і в другім своїм меморіялі з липня 1909 р. п.з. "Меморіял у справі Українців північно-західної Канади" ст. 5-6, що був предложений учасникам першого всеканадійського Собору в 1909 р. Перший український католицький часопис п.з. "Канадійський Русин" появився в 1911 р.

В часах сумної серафимщини, деякі "викопленці" Серафима, що були теж через якийсь час агентами "Land Office" в Йорктоні, сприяли всіми способами його приклонникам: даючи їм кращі землі, а знову вичеркуючи (канцелюючи) з регістру фарми добрих і віруючих Українців католиків. Щоб боронити цих наших людей перед тими злочинцями, о. А. Деляриий нераз вставлявся в їх справі до уряду й тут боронив їх земського майна (гл. Меморіял у справі з'усиль зо сторони схизматиків....", ст. 24).

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Їх Ексцеленція Преосвященний наш Епископ відвідав бурсу БУК-а в Саскатуні і дав студентам конференцію. Справи бурси все кращають і є надія, що довги вкоротці сплатиться під вмілим і жертвенним зарядом теперішного Отця Ректора, Придбано запаси ярини на зиму, відносини покращали в бурсі під кождим оглядом. Студентів є 17 —колиб більший будинок, повинноб бути два рази стільки. Не забуваймо про це. Розігравка базару бурси буде на Йордан, у вечір.

* * *

Сестра Маріянна Жеребецька дістала на Альбертійськім Університеті степень Б.А. Сестра Маріянна походить з Сокаля, Саск. Це дійсно гарний осяг в Згромадженню Сестер.

* * *

Переговори в справі дійсного порозуміння і співпраці всіх українських домініяльних груп в Канаді— під проводом о. др. В. Кушніра доходять до успішного завершення. Буде це осяг першої ваги для нас усіх в теперішних вирішальних часах.

* * *

В Іст Торонто наша парохія виплатила морґеджі на церкві і дістала чистий контракт. Церква є під візванням Пр. Евхаристії, мурована, має просторий підвал, де є саля на сходини. Парохом церкви є о. Ст. Борис.

СВЯЩЕНИКИ НА ВІЙНІ

З Риму подають, що Отці Чина Облятів покликані до військової служби у **Франції** виконують свої обовязки на фронті. Навіть місіонарі в далекій Індохіні покликані до зброї.

В Німеччині священики служать в Армії і в лічницях.

В Бельгії служить 72 священиків в Армії і в лічницях.

Св. Отець окремо візвав священиків, котрі є в чинній військовій службі щоби з пожертвою і любовю виконували свої обовязки скрізь, де Боже Провидіння зарядить їм працювати.

ЗЛУКА ОБОХ УКРАЇНСЬКИХ ДЕРЖАВ В УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ РАДІ

Було це в **Станиславові, дня 3 січня, 1919,** рівно в місяць по умові в Хвастові. Українська Національна Рада зібрана в комплеті. Кинкети кругом салі горять. В салі ясно як в день. Президує сам президент Петрушевич. Віцепрезиденти засіли на сценічнім подіюмі побіч нього за зеленим столом —на знак, що засідання має торжественну, історичну вагу. Ввесь Кабінет Державних Секретарів також тут —тільки що з боку подіюма, при столах. З другого боку подіюму, при своїх столах, секретарі-протоколянти Української Національної Ради під кермою шефа бюра Ради, яким зістав **др. Роман Перфецький.** Ґалерії наповнені вщерть, но береги, аж треба було з огляду на безпеку чи від вогню чи від тягару вступ на них замінити. Настрій на них святочний. Тихо, як у церкві. На вулиці товпа людей, що вже не могли дістатися до будинку. Відділ війська пильнує ладу.

Президент піднявся і дав знак дзвінком. Він оповіщає, що на порядку нарад є справа злуки "Західно-Української Республики" з "Українською Народньою Республикою" **в одну вічну і нерозривну цілість— в Соборну Україну.** Громові оплески на салі і на ґалерії. Емоції— видно— ділають.

Це неправильно, що ґалерія бє браво. Але хвилина піднесла, виїмкова, і президент вибачає ґалерії. — Секретар Закордонних Діл, **др. Цегельський** має слово в імени Кабінету Державних Секретарів до предложення справи— закінчив президент і сів.

Піднявся я з двома листами паперу в руці: Один оригінал договору з дати Хвастів, 4 грудня, 1918 року, а другий— начерк резолюції, яку я маю предложити Українській Національній Раді до ухвалення. Оба документи мого укладу. Я сам признаюся — в піднесеному настрою, ясно свідомий, що оце ми маємо доконати великого, приспомятного акту в історії українського народу, що оце за яких десять мінут народиться— бодай у принципі, в юридичнім сформулуванню волі Українського Народу Галичини й Буковини— **Соборна Українська Нація.** Нам доводиться в тій хвилині **творити українську історію.**

Я говорю коротко. Промова, а властиво звідомлення, згори приготовлена, бо це ж не віче, не дебата, а доцільна, офіціяльна заява. Я підчеркую, що **історичним ідеалом українського народу є політична незалежність і політична єдність всієї української землі в українській суверенній державі.** Від смерти Ярослава Мудрого (1054 р.) ми вперто але надармо стреміли до реалізації цего ідеалу. Сьогодні діждалися історичної хвилини, що в нашій силі його зреалізувати. Зробимо це сьогодні ухвалою Української Національної Ради. (Оплески). Коли ми творили окрему Західно-Українську Державу, зразу в рамцях габсбурґської монархії, а опісля на її розвалинах, то не тому, щоб ми не бажали собі горячо злуки всіх українських земель. Але тому, бо обставини, сильніші за нашу волю, зневолювали нас а політична обережність казала нам вибрати цей шлях. Дороговказ на цьому шляху носив одначе напис: до Київа! до матері українських городів! (Буря оплесків). Коли ми укладали й підписували умову в Хвастові з 4 грудня, 1918 року, ми вірили, що ми висловлюємо волю всього нашого народу.

Відчитавша текст тієї умови, я пояснив, що з огляду на відмінні і спеціяльні інтереси, соціяльну і юридичну структуру та виїмкову, ґеоґрафічно-політичну позицію Галичини, ця умова **застерігає Галичині широку автономію** (самоуправу), котрої подрібний зміст буде сформулований окремим договором і законами. Сьогодні ходить про ратифікацію Хвастівського договору в засаді. В тій цїли іменем Кабінету я предкладаю Раді **Хвастівський договір з 4 грудня, 1918 року, про злуку Західно-Української Республики з Українською Народньою Республикою** до ратифікації (затвердження) через ухвалення резолюції.

Дебати над цею історичної ваги резолюцією **не було.** Вставали тільки по черзі найповажніші провідники поодиноких партійних груп у Раді і прилучалися кількома словами до внесення др-а Антона Горбачевського, щоб цю резолюцію приняти без дебати, однодушно, через аклямацію. З черги піднявся **президент Петрушевич** і дзвінким, виразним голосом оповістив —: Є внесення, щоб резолюцію, предложену перед хвилиною паном Секретаром Закордонних Діл від влади а дотикаючу ратифікації договору з дати Хвастів, 4 грудня, 1918 року, приняти через аклямацію. Чи є внесок проти аклямації?— спитав президент для формальности і— вичекавши хвилину, серед якої на салі було так тихо, що можна було чути тикання годинників у кишені, продовжав:— Ніхто не противиться аклямації; тому голосуємо через аклямацію, повстанням з місць. Передтим прошу пана Секретаря Ради відчитати ще раз резолюцію.

Др. Роман Перфецький встав від свого стола і відчитав поволі, виразно та дзвінко текст резолюції— Голосуймо!— промовив президент.— Хто є за приняттям відчитаної саме резолюції, зволить стати!— Як один муж, ціла Рада піднялася із сиджень. І ми на подіюмі всі встали: віцепрезиденти, Державні Секретарі і секретарі Ради. І ґалерія встала. Було тихо, як мак сій, аж промовив знов президент:— **Стверджую, що резолюція про злуку Галичини й Буковини з Україною принята зістала оце однодушно, через аклямацію. Оцим стверджую і оповіщаю, що від цеї хвилини старинна галицько-володимирська волость входить у склад одної і нероздільної, соборної і суверенної, Української Держави. Соборній Україні Слава!**

З грудей усіх приявних залунало оглушуюче "Слава!" а потім зірвався дійсний гураґан оплесків, що тривав кілька мінут. Чимало з членів Ради і з слухачів на ґалеріях плакало, а всі— і старі, парляментарні бувальці — мали сльози в очах. Хтось з членів Ради, чи не др. Триловський, зачав "Ще не вмерла Україна." Вся саля — і ґалерія— підхопили єдиними усти і єдиним серцем. Ніколи в житті не чув і не співав я разом з другими так гримко, так урочисто "Ще не вмерла."

Коли затихла остання нота гимну, президент промовив:

—А тепер на знак торжественної хвилини, засідання замикаю та запрошую всіх членів Ради бути свідками походу із смолоскипами та військової паради залоги города Станиславова.

ЛЬОНГИН ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

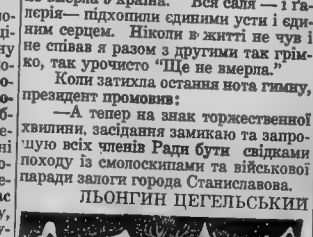

(НОВА ВИФЛЕЄМСЬКА НОВИНА...

Продовження зо сторони 4)

кожного чоловіка і в життю цілих народів.

Колиби Христос був уникав терпіння, Він не бувби для нас Христом, таким, як ми Його знаємо. Колиби Пречиста Діва Марія була уникала терпінь, Вона не булаби для нас такою, як Вона є. Тоді Різдво не булоби для нас Різдвом, а Голгофта не булаби для нас Голгофтою, а смуток і горе не перемінилобися в радість цілих поколінь. Ученики Христові не тішилибися: "коли приходилося їм переносити погорду задля імени Ісуса."

Це дивне чергування смутку і радости не ограничується тільки до самого Різдва. Та сама історія повтаряється заєдно в життю поодинокого чоловіка і в життю народів. Одні постійно терпіять а інші глядять на це і в радости користають: Жовнір терпить на полю борби і вмирає за свою вітчину, а цілі покоління радіють тим і називають його героєм рідної землі. Хорий спокійно терпить в шпитали, а інші глядять на це і собі набирають сили видержання в життєвих змаганнях. Мученик принимає тортури і смерть, а для грядучих поколінь річниця його смерти, це повсякчасна радість. Християни перших віків, через 300 літ терпіли переслідування і смерть, а нині на їх крови пишається велич і слава культури християнського світа.

І так це йде аж по нинішний день, у цій дивній новині Христового Різдва. У цій дивній новині Христового Різдва ми бачимо ясніше як деебудь інде значіння терпіння і переслідування нашого Українського Народу. Ми глядемо в будучність нашого народу з повною вірою. Ми віримо, що і наш смуток обернеться в радість цілих наших грядучих поколінь. Колись це сказав сам Христос: Ваш смуток обернеться в радість." Історія Різдва є цього наглядним доказом. Ми, Українці Католики, розуміємо цю правду більше як хто небудь. Ця правда буде піддержувати нас на силах в тяжкій, затяжній боротьбі з нашими ворогами безбожницької Москви, ця правда зродить нові українські сильні покоління, завсігди, кілько разів дивна Вифлеємська новина Різдва завитає на нашу землю, під наші стріхи, до сердець українського народу.

Новини з Канади

Наша пшениця— наш мід— додаток для хліборобів— і для безробітних— як гинув ґраф Шпе?— наші летуни.

З днем 8 грудня 1939 було в Канаді всьої пшениці по сипанцях 349,590, 136 бушлів. Минулого року в той самий час було тої пшениці всього 170 міліонів бушлів. За тиждень перед 8 грудня продано 3,979,525 бушлів пшениці. Коли додати до цього вістки, що в Арґентині через мороз а в Австралії через посуху жнива не дописали, то нема чого дивуватись, коли в теперішнім воєннім часі ціна пшениці **постійно іде в гору.**

- - - - - -

В 1939 році зібрано в Канаді 27, 911,500 фунтів меду—на яких десять міліонів фунтів менше, як минулого року. В поодиноких провінціях зібрано так: В Манітобі 5,500,000 фунтів — в Саскачевані 3,500,000 фунтів— в Альберті 2,000,000 фунтів. Найбільше меду збирають в Онтеріо, бо 11,500,000 фунтів. Пчолярство є поплатне і нетяжке до ведення, коли хто це любить і троха потрудиться. Наші хлібороби можуть ще дуже богато зробити в цім напрямі. Треба пригадувати і поручати, щоби наші фармері **заводили пасіки.**

- - - - - -

Деякі хлібороби дістануть додаток від правительства, там де не дописали жнива. В трох західних провінціях дістануть так пять міліонів ще перед Різдвом— а решта в марті.

Так само безробітні по містах. У Винипеґу кождий безробітний на допомозі дістане перед Різдвом додатково одного доляра готівкою.

- - - - - -

Три воєнні **анґлійські кораблі** Екзетер, Ахіль і Ейчекс застукали німецький воєнний корабель Ґраф Шпе на полудневих водах, недалеко Ураґваю і почалась битва, що тревала 11 годин. Це було в ночі 13 грудня 1939. Вкінці німецький корабель був на стільки побитий і подіравлений кулями, що мусів шукати ратунку в найблищій пристані— Монтевідео. Напроти Монтевідео через ріку Плято—є Арґентина. Параґвайські власти позволили німцям поховати побитих. Їх було 36. Але кораблеві дозволено остати в пристані всього 72 годині. По тім часі мали корабель зі залогою інтернувати. Заки цей час скінчився, німці відїхали від Монтевідео яких шість миль і затопили власний корабель. Він затонув у 25 стіп глибокій воді, та верх все таки вистає. Корабель розсадили мінами і він в середині згорів. Коштував 19 міліонів долярів. Залога під проводом сотника Лянґсдорфа відплила до Арґентини, залишивши корабель кілька хвиль перед затопленням. Весь той час, перед пристанею Монтевідео стояли анґлійські воєнні кораблі, котрі ждали на Ґрафа Шпе, коли буде виїздити. Однак Ґраф Шпе не виїхав на бій— затонув без бою.. Командант Лянґсдорф три дні потім застрілився в Буанес Айрес. Такі команданти, що живуть без Бога— не можуть виграти війни....

ЯК ГРАФ ШПЕ ПішОВ НА ДНО...

Образок пересланий через радіо представляє останні хвилі корабля Ґраф Шпе, як розсаджений і знівечений стофунтовими бомбами горить в середині. Передня часть вже пішла на дно на мілині ріки Ля Плята—шість миль від Монтевідео. Ось тут видно, що значить війна. Девятнацять міліонів людського майна в грошах іде в огні і розривах— тисячі людий з голоду і холоду гинуть по світі. І чи може бути добро між народом?

ЩО ДІЄТЬСЯ НА ПОЛУДНЕ ВІД НАС?

Доктрина Монро— дванацять правил В. Франклїна— що каже амбасадор Кеннеді?—Фінляндія вірна до кінця— Вол Стріт знає тільки золото— заповідають вилічення з рака.

Часто чуємо про так звану "доктрину Монро." Що це таке? В 1823 році тодішний **президент Злучених Держав, Джеймс Монро**, проголосив свої чотири засади, котрі мали помогти Америці серед кріз, які повстали тоді на світі. Ці 4 засади настільки цікаві і практичні, що й досі на них стало покликуються. Ось вони:

1) На американськім суходолі не сміють більше поселюватися европейці.

2) Ці европейські кольонії або посілости, що є в 1823 році, повинні остати незмінні.

3) Не дозволити поширювати в Америці якунебудь політичну систему, котра є европейського походження а для американців непригожа.

4) Злучені Держави не повинні вмішуватися в жадну европейську справу.

Ці засади, як бачимо, стремлять до того, щоби **забезпечити Америку**— вони не є напасні. І тому часто тепер про них говорять.

- - - - - -

Співтворець конституції Стейтів Венямин Франклін (1706-1790) лишив таких 12 правил, над котрими варта роздумати:

1) **Міра**— не їдж до переситу, не пий до підхмелення!

2) **Мовчанка**— говори лише те, що корисне тобі, або іншим. Вистерігайся розбалакування.

3) **Лад**— кожда річ нехай буде на своїм місці. Кожда праця у свій час!

4) **Постанова**— рішай виконати лише те, що повинен. Безвідклично виконай, що рішив.

5) **Ощадність**— не марнуй гроша! Видатки роби лише тоді, коли вони конечні для твого або інших добра.

6) **Робучість**— не марнуй часу! Кожду хвилину часу переведи в праці. Не роби того, що зайве.

7) **Отвертість**— нікого не дури! Думай щиро і справедливо і так говори!

8) **Справедливість**— не роби лиха, не кривди, не залишай доброго діла, яке ти повинен зробити!

9) **Поміркованість** — виминай скрайностий! Не будь скорий до гніву і до образи!

10) **Чистота**— не дозволь, щоби твоє тіло, одіж або помешкання були брудні!

11) **Спокій**—дрібниці або марні випадки нехай тебе надто не хвилюють!

12) **Наслідуй Христа!**

- - - - - -

Американський амбасадор до Анґлії, Джозеф Кеннеді, промовляв на зібранні парохіян католицької парохії в Бостоні, де він колись, як був школярем, служив при престолі священикові до Служби Божої.

Кеннеді рішучо обстоював думку, що Америка не повинна мішатися до війни в Европі....

- - - - - -

Хоча московські червоні орди з човгами і дітаками та тяжкою зброєю нищать життя і добуток мешканців Фінляндії, ця мала країна, навіть в таку грізну хвилину остала до кінця вірна своїм засадам. Це була одинока держава, що платила Америці свої довги. І навіть тепер, 15 грудня 1939 р. **фінляндський представник Гальмар Прокопе** приніс до американського секретара Морґентава чек на суму $234,693. **Ось взір чесноти, гідний наслідування!**

Так поступила маленька Фінляндія в цю грізну для неї хвилю.

Але ми знаємо іншу державу, котрої провідники в подібну хвилю понапихавши кишені один за другим вивтікали за границю, полишивши свою столицю і військо на ласку Божу. Потім з грубими грошами в кишенях сврілялися ці воєводи по мукачівських готелях— так їм Бог розум відібрав з гордощів життя....

І хоча їх було 18 міліонів, то за три неділі війна було скінчена, мимо накопичених богацтв та півтора міліона війська. А маленька Фінляндія з півчверта міліонів населення і 400,000 армією третий тиждень по геройськи спиняє червону навалу, яка 60 разів більша від неї. І Бог помагає—і добрі люди.

Ось де вартість народу!— У вірі і любові свого рідного— а не в числі, і в грошах, і в зброї!

- - - - - -

Та мимо всього цей геройський жест фінляндців мало промовив до затовстілих сердець богачів з нюйоркської Вол стріт. Зараз а початку війни фінляндці просили позичку в банках на десять міліонів долярів, щоби поробити конечні закупи в Америці. Американські багатії відмовили. Для них золото значить більше як геройство народу, що бореться за своє бутинебути! Засліпив Бог серця тих панів —і не чують і не видять нещастя ближніх. Тому і віддасть їх Бог похотям та карі! Люди, котрі все були готові зичити совітам— а тепер негодні позичити маленькій Фінляндії— неварті мати гроші—ще поживем і побачим, як світ без ідеї марно згине. Недаром сказали тоді фінляндці: "Красно є говорити про симпатію, але нам сама симпатія не поможе. **Треба діл**"! Але діла можуть іти тільки з духа— з бездушного золота діл не витиснеш, як з каміння....

- - - - - -

Др. Ф. Картер Вув з Ню Йорку заявив, що відтепер можна буде зовсім вилічити рака через заморожування. Хорого заморожують і тоді лічать рану проміннями. Інакше певні нарости ніяк не хочуть уступитися а не можна надто вживати проміння, бо вбє хорого. Через замороження можна осягнути одно і друге. Винищити нарости і не пошкодити хорому.

Що Брус Льокгард каже про поляків?

В книжці "MEMOIRS OF BRITISH AGENT" видані в Льондоні 1932 і много разів перевиданій згодом, бувший надзвичайний представник Анґлії в совітах, з нагоди певного несмачного запиту одного з польських вельмож, так пише про поляків: "Ось польська нетактовність.... **Ці люди ніколи негодні були помогти самі собі а певно мало причинилися підчас війни для союзної справи, дістали в нагороду найбільшу найку території, яку дістала котра нація підчас верзайльського мира."**

ст. 148.

І тому не диво, що під кінець Льокгард доходить до такого заключення в своїй книжці: **"Сильні нації виховують сильних людий. Слабі ідуть під стіну...."** ст. 155.

А "в життю кождої нації оконечно вирішує все характер!" ст. 208.

Золоті слова!

Подумаймо над ними!

- - - - - -

Премієр Канади, **дост. Кінґ**, 17 грудня промовив через радіо про летунський вишкіл в Канаді. Наша домінія стане осередком вишколу летунів для цілої імперії. Вже нині воєнні кошти Канади виносять **денно один міліон долярів.** Вишкіл буде коштувати 600 міліонів долярів річно, з того Канада покриє 350 міліонів. Збудують додатково 60 нових летунських площ а ці, що є— 20, поширять. Летуни з інших частий імперії перше вишколення будуть мати дома. На кінцеве вишколення прийдуть сюди. Річно мають вишколювати 25,000 летунів.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

БАЗАР БУРСИ БУК-а

Перенесений на Йордан 1940 і як повідомив в пресі о. ректор П. Криворучка невідклично відбудеться вечором на сам Йордан. Тому просимо всіх прихильників нашої бурси, всіх, що одержали до продажі книжечки— всіх наших всеч. Отців Духовних—до **того часу невідклично надіслати відтинки і гроші.**

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ БУК-а

Окремі пистки в справі річних зборів поодиноких відділів БУК-а розішле всіх відділам Дм. Кобринський, наш головний скарбник.

Просимо скликати по можности як найскорше збори даних відділів, виповнити ці листки і **відіслати назад до п. Дмитра Кобринського,** Box 33, Smeta, Sask. **разом зі зібраними вкладками і жертвами.** Не задержувати гроший в скарбі відділу, що належать до головного скарбу. Троха доброї волі і все можна виконати справно, без зайвих упімнень.

ЗАЛЕГЛІ ПЕРЕДПЛАТИ І ВКЛАДКИ

Всі, що залягають з передплатою і на упімнення не відповідять— не будуть більше одержувати нашої часописі. Забездурно нічого нікому не висилається а хто запінивий дбати сам про себе, то не годиться, щоби другі, добрі члени дбали і платили ще за такого. **Світ здобувають сильні.** В світі панують і долю стелють також сильні. Хто має охоту спускатися на дно— нехай відстає від нас. Ми хочемо і підемо вперед. Нам треба **добрих, сильних, ідейних і вірних членів! З такими честь іти і здобувати!**

Бекенгем, Саск., Відділ ч. 72

26 листопада 1939 відділ БУК-а ч. 72 обходив традиційні наші Листопадові Роковини. В годині семій у вечір в Народнім Домі була панахида за поляглих борців. Правив **о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ.**

Потім був концерт. Вступне слово мав **Михайло Родич.** Деклямацію виголосив **К. Шевчук**— пісню "Гей, у лузі червона калина" відспівала **Марійська Дружина з Ловвил.** Дальше були співи і вправи малих хлопців і малих дівчат, відтак **Геня Родич** відспівала пісню "Чорна рілля ізорана." Реферат мав **Михайло Венґірак.** Дальше були три деклямації, котрі виголосили **О. Кривуляк, К. Родич і Р. Щабель.** Слідувало мандолінове соньо і відчит **К. Кривуляк.** Деклямацію мав **М. Родич** і коротку промову **Іван Отчинаш.** Знова ішли пісні Марійської Дружини з Ловвил а закінчив концерт гарною промовою **о. Дм. Гаврилюк.** Збірку переведено на український фонд. Відспівано державні гимни.

Ґудів, Саск.— відділ ч. 74.

В нас є досить гарної молоді та бракує когось, хто постійно візьби роботу між тою молоддю. **Що робимо, то самі. (Замітка редакції: Так найліпше.** Нема чого нарікати, що бракує Вас когось з боку, то та поміч з боку, також "боком" виходить....)

Дня 20 листопада парохіяни церкви св. Арх. Михайла устроїли милу несподіванку для свого пароха **о. Дм. Гаврилюка, ЧНІ.** По молебні в церкві поважне число громадян удалися до церковної домівки і заки о. Парох прийшов, все було готове. У дверах привитав Отця **С. Денесюк,** всі відспівали "многая літа" і засіли за столи. Перекуску приготовили наші чесні жінки і заступник предсідателя промовив, дякуючи Отцю за працю в церкві і вдомі та вручив дарунок від парохії. Потім говорили від БУК-а **В. Ісаїв,** від Парохіяльного Дому **Н. Жабінський,** директор школи **І. Мудрий,** від молоді **Гр. Музика, Марія Музика і М. Бурак.** Всі дякували о. пароху за працю та желали многих літ. При кінці промовив сам ювілят **о. Гаврилюк,** подякував за приняття і дарунок та з'ясував значіння таких хвиль, як нині. Опісля директор школи І. Мудрий здав звіт з поїздки на з'їзд до Саскатуну. До пізна в ніч ішла мила гутірка....

- - - - - -

4 грудня вечір були **Листопадові Роковини.** Концерт з тої нагоди мав хорові пісні, дуети, деклямації, ітд. Простора домівка була вщерть наповнена. Всі у святочнім настрою. Куртина підноситься. На сцені видно могилу з березовим хрестом, перед нею горять свічки. о. Гаврилюк в чорних ризах починає панахиду а по ній проповідь. Знова куртина опадає і підноситься. Хор під проводом **І. Луцка** співає "Ой, у лузі червона калина." Вступне слово каже **В. Ісаїв. Ф. Денесюк** деклямує "Лицарям юнакам." **Е. Косторовський** деклямує "Смерть стрільця." **Марія Музика** деклямує "Листопадове слово." Хор співає "А хто хоче війну знати." **В. Денесюк** деклямує "У гору стяг." **Анна Ісаїв** знова деклямує "Листопадовий день." Слідує мандоліновий дует **Анни Ісаїв і Марії Пилипів** "Ой, кувала зазуленька." **Марія Костів** деклямує "Стрілецька могила." Реферат виголосив **М. Бурак. Марія Музика** деклямує "Забута могила," а **Іван Давидюк** "До молоді. **Оля Ісаїв і Йосифа Ґреґор** співають дует "Човник хитається." **Анна** Перейма деклямує "20 літ по боях." **Мужеський хор співає гимн БУК-а. Е. Денесюк** деклямує "Хлопці юнаки" а **Марія Костів** "Стрілецька могила." І знова слідує деклямація **Е. Косторівського** "Ворогам України" а **М. Косторівський** деклямує "Що БУК нам дав." **Оля Ісаїв і П. Перейма** мають дияльог: Заповіди української молоді. Хор співає "Ой, у полі нивка." Другий реферат **Гр. Музики;** мандоліновий дует "Вперед" **Анни Ісаїв і Марії Пилипів.** Вправи хлопців. Хор співає "Ой, видно село." "Привіт" деклямує **Марія Пилипів** а **Стефа Тимофтей:** Молитва ломить залізо." **В. Музика** деклямує "Чи ти українець?" а **Анна Денесюк** має кінцеве слово. Хор співає ще "Журавлі" і **о. Гаврилюк** промовляє кілька зворушливих слів. Відспівано гимни. Збірка зі вступу принесла $10.50— з того $1.50 було розходу. Щире признання і подяка належить всім, що причинилися до зорґанізовання і успіху того вечора, бо концерт дійсно був дуже гарний. В. Ісаїв.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
на Січень, 1939

6-го: Навечеріє Христового Різдва:
год. 7-а вечером— вечірня і проповідь— ..... Січ
год. XI-а вечером— Повечеріє і Служба Божа ..... Овкбури
7-го: Різдво ГНІХ год. X. ..... Ольга
8-го: Собор. Пресв. Богор. ..... Росбурн
9-го: Первмуч. Стефана ..... Могили
14-го: Новий Рік. Обр ГНІХ. .... Рутенія
19-го: Богоявлення ГНІХ ..... Августвал
21-го: Неділя ..... Січ
28-го: Неділя ..... Овкбурн

Ольга, Ман., о. К. Жарський.

Книжки і Часописі, Надіслані до Редакції

Українські Вісти, Едмонтон— ч. 45—51
Новий Шлях, Саскатун— ч. 85—96
Україна, Ню Йорк— ч. 143—148
Наш Стяг, Шікаго— ч. 4. 46
Америка, Філядельфія— ч. 129—146
Праця, Прудентополіс— ч. 39—47
Самоосвітник, Прудентополіс— ч. 10
Світло, Мондер,— ч. 22—24
Вільне Козацтво, Париж— ч. 271
Січовий Клич, Ню Йорк— ч. IV
Церковне Життя, Вінніпеґ— ч. 9
Голос Спасителя, Йорктон, — ч. 12

Вісти з Колеґії св. Йосифа

ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ СПЕЦІЯЛЬНІ КУРСИ ВІД 9-го СІЧНЯ ДО 21-го БЕРЕЗНЯ (Марта) 1940

Заряд Колеґії св. Йосифа в Йорктоні, Саск. приготовляє короткі спеціяльні курси підчас цеї зими. Ці курси так плянується, що вони будуть великою користю для двох кляс студентів чи молодих хлопців.

а) Курси для студентів, котрі студіюють приватно чи через кореспонденцію, частину або й цілий степень (ґрейд) котрогонебудь року Гай Скул. Такі студенти звичайно мають великі трудности працювати самому через цілий шкільний рік. Отже, два й пів місяці навчання в клясі буде великою помочею для тих студентів. Професори поможуть і вияснять всі трудности які ті студенти мають в кожнім предметі. Ці курси будуть особливо дуже пожиточними для студентів з XI і XII кляси, бо вони мають писати державні іспити.

б) Молоді хлопці-мужчини, котрі мають вільний час через цю зиму а хотять полішшити своє знання, також можуть прибути на ці спеціяльні курси. Якщо вони не мали нагоди ходити літами до школи, не покінчили високих ґрейдів, то тут якраз буде нагода запобічи цему лиху й поліпшити свою долю. Заряд Колеґії св. Йосифа плянує особлившу програму для тих молодців так, щоби вони за тих два й пів місяці як найбільше скористали.

Учні обидвох кляс будуть мати доступ і нагоду користати повно зі всіх культурних, соціяльних та спортових активностей так само як кожний наш цілорічний студент.

Ці курси зачнуться 9-го січня й будуть тревати до 21-го березня— (марта) 1940. Це буде коштувати кожного учня пятьдесять ($50.00) долярів. За це кожний одержить харч, помешкання й науку. За книжки й прання білля кожний учень мусить платити осібно. Якщо декотрі бажають приїхати на ці курси лише на один місяць, тоді платня буде двацятьпять ($25.00) долярів.

Всі, що інтересуються цими курсами й бажають більше інформації, просимо писати до

REV. BROTHER METHODIUS,
ST. JOSEPH'S COLLEGE,
YORKTON, SASK.

Вісти з Галицької України

Ми дістали лист, писаний до приватної особи тут— з Галицької України. Цей лист писала певна рука, що заслугує на довіря. Просимо уважно читати все.

- - - - - -

Сянік, 10 листопада, 1939

"Перед кількома днями я втік через Сян з більшовицького "раю"..

"Покищо червоні залишили нашу Церкву в спокою. Але ГПУ вже починає переслухувати тих наших Отців, що колись служили старшинами в УГА або чинно діяли колись проти більшовизму. Їм загрозили вже, що поженуть на Сибір. Церковні поля і монастирські сконфіскувані— частинно порабовані, частинно видані на жир товпи. **Зі Західної України вивезли всю скіру, одіж, домашне приладдя і фабричні вироби— до Росії.**

"Коли я втікав, то вже більшовики викуплювали збіжжа за безвартні паперові совітські рублі а частинно зареквірували (забрали для вжитку війська). **При тім жидова має перший голос. Наші кооперативи і прочі товариства вже дістали жидівських комісарів.** Між нашим українським населенням вже почали вести безбожницьку пропаганду в тій цілі, щоби поусувати священиків а церкви позабирати. Однак **український нарід бореться з тим** наступом червоного жидівства.

"Я виїхав зі Львова третого листопада. Того дня був я ще на авдієнції в Ексцеленції Митрополита. Митрополит тримається черство і бадьоро. Однак він готовий на все, навіть на мученичу смерть! НАШ ПАТРІЯРХ СЕРД�ечно ПРОСИТЬ ВСІХ НАШИХ ЕПИСКОПІВ І СВЯЩЕНИКІВ О МОЛИТВИ ЗА РАТУНОК НАШОЇ ЦЕРКВИ І НАШОГО НАРОДУ З ТЕПЕРІШНЬОГО СТРАШНОГО ПОЛОЖЕННЯ. **Всі наші Епископи остали на місці.** Тільки Епископ Лакота перебуває в Ярославі а Епископ Бучко в полудневій Америці. Ексцеленцію ХОМИШИНА ВЖЕ РАЗ ГПУ ПЕРЕСЛУХУВАЛИ ЦІЛУ НІЧ і заборонили одно словечко з того, що там говорено комунебудь сказати. **Старого Митрополита червоні покищо оставили в спокою. Але красноармейці і червоні міціонери вже три рази нападали і рабували каноніка Базюка з годинника і гроший. Так само рабували вже о. др. Костельника і кооператора Белея.** о. проф. Костельник твердо вірить в слова звісної стигматичок. . . ."

- - - - - -

Ці вісти дуже важні. Вони стверджують, що 3 листопада Ексцеленція Митрополит був живий, здоровий і— приготований на все. Це вперше маємо вістки про о. др. Костельника і о. Базюка, а також про це, якого сорту є так звана червона міліція та цілa та "красная армія." А що найважнійше маємо авторитетні вістки про Ексцеленцію Хомишина, котрого ГПУ вже брало на московський допит ночею і загрозою смерти замкнуло уста. Дійсно, страшні хвилі переживає Галицька Україна і по бажанню наших впадик щиро МОЛІМСЯ!

- - - - - -

Інші вісти подають, що більшовики розстріляли Льва Шептицького з женою і двох священиків. Лев мав посілість в Припбичах, яворівського повіту. Звідти пішла чутка, начебто замордували Митрополита. А це був тільки брат Ексцеленції. Другий брат Митрополита, студит **о. Климентій** перебуває з Митрополитом у Львові. Більшовики арештували **др. Назарука, др. Німчука і посла Остапа Луцького. Посла др. Целевича** вже засудили червоні на вісім літ вязниці. Та Бог ласкавий.... І не буде воно так, як червоні гадають. Зі Львова і з Галичини **вивезли всю матерію, одіж і харчі.** Фунт хліба, що коштував у Львові 80 грошів тепер коштує 25 злотих. Черевики, що недавно коштували 28 злотих— тепер 300. **Навіть ліки вивезли** червоні з Галичини. І все, що годні захопити, вивозять.... Дірвалась дич до галицького добра....

Фінський жарт на большевицьких жовнірів

У Фінляндії передають такий жарт.

Підчас переговорів у Москві Сталін питається фінляндського представника Юна Паасіківі:

—Кілько жовнірів Ви можете поставити на границі?

—100,000.

—Так?— а я легко можу поставити 200,000— відповідає Сталін.

Тоді Паасіківі взяв олівець і щось нотував.

Що Ви пишете?— питається Сталін.

—Нічого— відказує Паасіківі й це тільки наказ, щоб нашим жовнірам дати по дві кулі.

ВЕСЬ СВІТ ОСУДИВ ЧЕРВОНИХ!

"Міровий пожар" тепер обняв більшовицьку облуду— вони судили світ, тепер світ зачав судити їх— ніде не мають симпатії— всі краї проти совітів!

Більшовики співали в своїй пісні, що вони роздують 'міровий пожар" — і роздули. Тільки не в тім змислі, як вони хотіли— пожар, що мав знищити світ. Але роздули якраз пожар, що їх самих руйнує! Ось кілька доказів:

Париж— Все комуністичне майно сконфісковано. Гроші перейдуть на власність національного фонду оборони краю. Комуністичні посли вивтікали і криються по норах. Поліція шукає за тими новітніми бандитами...

Ню Йорк— Суддя Джордж Винґейт зарядив в Бруклині, що **невільно пересилати спадку до совітів,** бо вони не узнають приватної власности і надіслані гроші беруть для себе. Ходило о спадок по бл. п. Г. Ляндаві, що лишив $5,752. Коли спадкоємці хочуть користати з того спадку, мусять приїхати до Стейтів....

Федеральний суд в Ню Йорку **судить предсідателя комуністичної запомогової організації Роберта Вінера за кривоприсягу і обманство.** В 1936 р. він фальшиво присягнув, що родився у Стейтах в Атлантик Ситі. На тій основі видали йому пашпорт і він їздив до Совітів. Однак його правдиве імя є Велвел Варшовер і родився в Росії— це російський жид. Той "велвел" є також фінансовим секретарем комуністичної партії Америки— поруку за нього зложила комуністка Флин в сумі десять тисяч долярів— отже самі "пролетарі"....

Комуністичне обманство видніє не тільки в цім випадку. **Це їх тактика!** Комуністична часопись "The New York Daily Worker" з днем 1 грудня, коли совітські бомбовики бомбардували безвинне населення Гельсінків, писала тоді цілевими буквами такі очевидні обманства: "Червона армія відпирає наступаючих фінляндських напасників! Переходить границю!" Що то може червоний ідеотизм, вимірений на безкритичність запоморочених червоною заразою голов!

Виннипеґ— Мійська Рада осудила червоний напад на Фінляндію. Три комуністичні радні прямо вилазили зі скіри, щоби тільки проти правди і очевидних фактів все таки боронити Росію. З того приводу секретар товариства власників домів сказав так: "Коли зовнішний ворог поважився напасти на нашу домінію, майже кождий з нас стане до оборони. Але— ми позволяємо таким напасним і злобним силам, як комуністи, підривати наше національне життя....!" Це саме повторилося на засіданню **Шкільної Ради,** де також осуджено совіти за напад на Фінляндію. Однак совіти й тут мали своїх двох оборонців— один жидівського походження, один українського. Їм у відповідь сказав радний Джеймс Блек, **що вони рідко коли приходять на засідання** а коли прийдуть, то тільки на те, щоби з цього місця ширити комуністичну пропаґанду... Не диво, що видавець "Editor & Publisher" написав, що **комуністи** "передумано перекручують правду"— тому є **взором забріханости і кретинства.** Та такі слова можуть порушити тільки таких людий, що **мають встид і честь.** Комуністів вони не порушать....

Женева— 45 держав однодушно викинули совітів з Ліґи Націй за брутальний напад на Фінляндію. Москалі навіть не пробували боронитися— тільки спакували манатки і по злодійськи втекли з Женеви....

Рим— Новий совітський представник, як приїхав, так **покрадисьмци втік з Риму,** навіть не предявивши своїх паперів перед правительством, до котрого його післано за посла. Не мав відваги показатися на очі....

- - - - - -

Так на всіх краях світа **культурне людство гидиться комунізмом,** як заразою! **Кінець більшовизму близький** і кождий з нас повинен доложити старань, щоби той кінець приспішити!

ХТО ТАКИЙ СТАЛІН?
(Докінчення)

Сталін представляє патольоґічний тип душевно хорого і непогамованого. Це азіят-деспот, котрому не знать що прийде на забаганку слідуючої хвилі. В окруженні такого азіята вічні підозріння і недовіря, навіть найблищим. Тому він заздро глядить на кождого, що проявив хоч дещо інтеліґенції і усуває його— до вічности. Так пішли під комуністичну "стєнку" маршали червоної армії Тухачевський зі своїм штабом і 30,000 старшин— старі комуністи, співробітники Лєніна, як Бухарін, Риков, Томскій, Камєнєф, Зіновієф, Пятакоф, Серєбракоф, ітд....., іміже ність числа. Щоби вигубити свободолюбне населення України, **Сталін зарядив штучний голод на Україні в 1932,** у висліді котрого з голоду померли до осени 1933 року сім міліонів людий. Сталін винен самий за кожде життя! Це його справка і діявольський замисл.

Колхози і совхози

Так називаються комуністичні і совітські фільварки, котрі повстали ціною крови і спіз міліонів. В совітах є тільки один наставник: Сталін. Там робітник безправний. За одно спізнення можуть його викинути з праці. Та не лише це, можуть його заслати далеко на північ разом з родиною там, де треба чорної роботи, перед котрою кождий здрігається. За недоставу збіжжа на час, за сховану жменю зерна, за зібрані колоски на лані— селян засилають в далекі сибірські тайги, а залізниці, котрими колись перевозили худобу, повні тих нещасних. В 1932 році заведено примусові пашпорти для всіх і відтоді кождий на ласці і неласці ГПУ, тайної поліції, котра є найбільшою установою совітів. В її руках життя і смерть міліонів. Міліони вязнів виконують працю даром, стинають дерева, будують канали, ставлять дороги. Вони гинуть як мухи, але в совітах, як сказав Джержинський "контреволюції хватіть...."— значить, все вистане людий до примусових робіт. Що їх обходить доля чи недоля міліонів. Вони починали революцію во імя **ненависти** і во імя ненависти вони її ведуть. Так і скінчать!

Колхозник це новітний совітський невільник, тільки під іншим видом. Вся його праця, поведення та їда є направлені і контрольовані з гори. Все йому визначають, все йому кажуть. Колхоз не може мати нічого свого. Навіть машини мусить визичати від держави а за це платить ту ціну, яку держава сама установляє і платить ту ціну збором—зерном. Однак така робота не приносить хісна. І тому жнива вічно недописують, машини псуються, зерно тухляяє. У висліді того совіти розстрілюють інжинірів, вивозять селян, ґазети пишуть про саботажі. Але це все продукції не поправляє....

Над всім "найлюбіший, найрідніший, наймудрійший"— **кат Сталін,** перед котрим зі страху дрожать міліони і котрого ненавидять цілим єством. Але тому, що це все прибите і пригноблене, кождий дрожить за свою скіру і боїться навіть голосно "думати". А Сталін рідко коли появляється. А коли появляється, то окружений хмарою поліції і аґентів ГПУ. Та все таки історична Немезіс вирішить справу. **Не можна все безкарно знущатися і гнобити мас.** Прийде час розплати і винагороди за всі кривди і знущання— і буде то час страшний— для Сталіна та цілого ГПУ! **Той час вже близько!**

ПРОЧ З БІЛЬШОВИЦЬКОЮ ЗАРАЗОЮ!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

ВСІМ НАШИМ ДОБРИМ ДІТЯМ БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

Ох, на згадку вже про неї
кожда тішиться дитинка!
—Що то, що то на Свят Вечір
принесе мені ялинка?

Ми не знаєм, що кому там
принесе ялинка гожа,
та все бачить, та все знає
Пресвята Дитинка Божа.

О, Ісусику маленький,
що вродився у яскині,
дай нам знак, що нам потреба
в цій годині, в цій хвилині....

Ю. Шкрумеляк

СВ. ИОАН ЗОЛОТОУСТИЙ

Родився в місті Антіохії, де його тато був начальником. Однак тато скоро помер а лишилася мама Антуса з донечкою та малим Іванком. Іванко **все слухав свою маму,** хотяй тато помер і мама була сама, вдовиця. Невдовзі потім померла йому сестричка і він остав тільки з мамою. Мама післала його далеко до шкіл і він дуже **красно вчився.** А потім зістав професором і священиком, але все слухав мами. Ізза його чеснот і науки покликали його на становище архієпископа міста Царгороду. Тут він дуже красно голосив слово Боже і многі люди навертались. Але також многі були озлоблені і так довго оклевечували Святого, аж цісар заслав його в кавказькі гори. Святий спокійно, без нарікання, лишив високу гідність і місто та пішов на вигнання. Там й помер 407 року в оселі Коман, рано, коли скінчив відправляти Службу Божу. Останні його слова були: "Слава Богу за все." Тоді мав 60 літ.

Пояснення: Святий Иоан Золотоустий є для нас взором послуху для родичів, так як його мама вдовиця є взором доброї мами, котра дбає про свої діти, посилає їх до шкіл і добре виховує у вірі і чеснотах. Золотоустим назвали його за проповіди. Коли він раз говорив проповідь, хтось в захопленню закликав: "Він має золоті уста!"— і відтоді стали його звати Золотоустим. Однак це не спинило ворогів. котрі були злі і **завиділи** Святому. Вони то наговорили на Святого і добилися його заслання далеко в кавказькі гори. Святіший Отець, **Папа Інокентій** надармо кілька разів **упоминався за Святим**— вороги були сильнійші і так довели до смерти Святого. **Бачите, яким страшним гріхом може стати зависть** і тому вистерігайтеся того гріха! Св. Иоан Золотоустий написав **много гарних книжок.** Але найкращим твором є **Служба Божа, котру він уложив** і котру в нашій Церкві священик править кождого дня і кождої неділі цілий рік— з виїмком десять разів.

Питання: Де родився св. Иоан Золотоустий, як називалася його мама, чи був послушний? Чим став, коли скінчив школи? В котрім місті був архієпископом? Чи мав приятелів? Що зробили його вороги? Куди цісар заслав Святого? Чому назвали його Золотоустим? Коли і де помер? Чи нарікав на свіх ворогів? Що сказав, коли умирав? Який є найбільший твір Святого?

Постанова: Я ніколи не буду нікому завиділи!

о. Ст. Семчук.

У СВЯТУ НІЧ

У Вифлеємі, в стайні, на сіні
лежить Дидятко Боже, мале.
Марія Мати до серця горне
своє Дитятко чисте, святе.

Ясна зірниця блистить горою,
віспята нині чомусь не сплять,
а добра Матір Дитя вкриває,
бо в Нього ручки з зимна дріжать.

Земля збудилась, пісня ангельська
по всій країні ніжно пливе,
—Радуйся, радуй, Дидятко з нами,
Добре, невинне, Дитя Святе!

Іванна Т. Савицька

СОН ІВАСЯ
(Докінчення)

Так! Це вовчисько! Такий самий, саміський, як про нього розказувала мама. Йой! А вовк тільки того жде, щоб Івась приблизивсь....

Івасеві вже нема куди втікати. Він паде на землю і з цілої сили кричить: Мамо!

—Я тут, дитинко!— каже мама. Івась протирає очі і сам собі не вірить. Він дійсно в хаті а мама біля нього. Мама гладить його по головці та успокоює.

- - - - - -

Те все, що я вам ту діточки розповів, на щастя був тільки сон. Скінчилося на тім, що Івась упав, але не в лісі, з ліжечка на підлогу.

Відтоді Івась приобіцяв бути чемним та слухати мами. І дотримав слова.

НАША ПЕРЕПИСКА

Ми дістали лист від Анни Федора з Годсон Бей Дж. Саск., в котрім є дуже добрі відповіди на всі питання. які були тому місяць в нашій часописі. Ці відповіди написані так добре і так мудро— що дійсно заслугують на надгороду. Тому висилаємо нашу надгороду панні Анні Федора і бажаємо Веселих та Щасливих Свят. При цій нагоді просимо зацікавити нашими питаннями також інші діти в околиці— головно в школі. Будьте апостолами добро преси!

Наші Питання На Січень 1940

З релігії: 1) Де народився Христос?
2) Чи Христос перестав бути Богом, коли став чоловіком?
3) Хто перший повитав Христа, чим і коли ми покланяємося Христу?

З історії: 1) Хто був св. Василій Великий, де і коли помер?
2) Як називався перший президент Галицької України і де він тепер?
3) Хто був першим Епископом українців католиків в Канаді і де тепер перебуває?

З ґеоґрафії: 1) Де лежить місцевість Сальміярві і чим вона славна?
2) Як називається столиця Фінляндії і кілько має населення?
3) Де лежить так звана "карельська шийка"?

- - - - - -

Хто відповість на всі питання, дістане красну надгороду! Діти— тепер на Свята, маєте богато часу, думайте, відгадуйте і надсилайте свою розгадку до ВН. За все красно дякуємо!

— ЗАКЛИК —

До людей доброї волі: Рік річно ми українці католики влаштовували Листопадові Свята в користь Інвалідів Української Галицької Армії. Цего року виключно неможливо, бо на рідних землях запанувала червона зброя Московських безвірків. І хто знає що дальше буде з рідним краєм. А нам треба подумати як би ми краще закріпились в Канаді. Скріпити пресу, Бурсу, школи, захоронки, ітд. Саме тепер Брацтво Укр. Католиків почало збіркову кампанію пресового фонду на "Будучність Нації." Часопись Б.Н. в такім форматі як вона є і з такими красними світлинами є аж надто таною для всіх хто її побирає. Ми не містимо жадних оголошень, а 16 сторінок здорового матеріялу йде до Ваших хат,— добрі передплатники! Редактор і Адміністрація працює даром, лишень щоби часопись могла стало виходити. А це не аби які трудноші.

Ми розіслали до всіх наших відділів збіркові форми, на які ми просимо Вас— дорогі читачі— жертвувати при всяких нагодах. Нагоди є ріжні, коли пишень є добра воля в людей. Надходять Свята, підіть з колядою, десь в когось в гостях,— на похороні, на парастасі, на весілю, хрестинах, на зборах в галі,— є ріжні нагоди. Докажіть ділом, що Ви любите свою пресу. Ми все радо будемо містити всі жертви в Б.Н. по своїй черзі.

Адміністрація Б.Н.

СВЯТИЙ ВЕЧІР В ШПИТАЛІ

Пригноблення і тяжкий біль на серці і на душі відчувала дівчина, коли почула звук дзвонів Різдвяної Ночі, що долітав до її шпитальної кімнати. В шпитальній кімнаті вона лежала тільки одна одніська. Кілька днів тому назад привезли її напівсвідому, бо треба було негайно піддатися тяжкій, небезпечній операції. Нині Святий Вечір і вона лежить, після вдачної операції тяжко хора. Горячка постійно палить її язик, хорса-католичка старається бідній дівчині якнайбільше злегчити терпіння, упримнити Вечір. Ще щастя, що домашний лікар не хотів брати на свою відвічальність її здоровля і відіслав її до шпиталю. Спокійна і цілковито віддана в руки Божого Провидіння, вона повинувалася приписам шпитального лікаря. Ще заки прийшла до шпиталю, она розладнала як слід всі свої домасві і духовні справи, ціле своє життя поручила любові Христа Спасителя. Одно тільки було ні дуже прикро, що вона Святий Вечір буде перебувати сама одніська між чотирма шпитальними стінами, що вона Різдво буде мусіла перебувати сама в лічниці, далеко від веселости добрих, побожних людей, що будуть мати то щастя приступити на Службі Божій о півночі, до св. Причастя, будуть могли злучитися в цю урочисту хвилю з Дитятком Ісус.

Серед таких думок лежала бідна дівчина в трівожних болях. Вона так дуже бажала того дня віддати своє серце Ісусові, щоби Він у ньому спочав, можливо ліпше як у Вифлеємі, можливо, що вигідніше, як на вязці сіна. Як часто вона колядувала:.... На небі зірка... ..Во Вифлеємі... О, як це було мило, ще рік цьому назад. А нині... і рясні сльози покотилися дівчині з очей... Вона не могла скрити жалю свойого серця перед доброю норсою. Норса не хотіла завести в надії бідної дівчини і радила її, щоби вона приготовилася до приняття духом св. Причастя.

Аж нараз почула вона легосенький звук дзвіночка. Зраву далеко, а відтак блище, щораз то блище.... аж ось на порозі.... Дитятко Ісус.... Як дуже затріпотало її серце, коли священик подбав її цеї ночі Евхаристійного Ісуса. Яка щаслива година була для неї. Вона це відчувала богато сильніше як коли небудь. Усе нараз змінилося. Велика радість, небесний спокій завитав до її серця. Здається всі болі нараз уступили. Вона зложила усі свої просьби, свої благання і болі в руки Дитятка Ісус. Усе те приняла як покуту за свої провини. Горячі сльози радости і вдячности завершували цю радісну хвилину: РІЗДВО в ШПИТАЛІ, РІЗДВО НА ШПИТАЛЬНОМУ ЛІЖКУ, РІЗДВО В ГОДИНІ БОЛЮ І ТЕРПІННЯ.

ОРГАНІЗАЦИННІ СПРАВИ

Управа Брацтва Українців Католиків розіслала готові форми до всіх відділів, котрі то форми треба ужити підчас зборів. Всіх відділів просимо найдальше до кінця Січня відбути загальні річні збори, і упорядкувати свої справи на біжучий рік. Сейчас по зборах вислати виповнені форми з грішми на адресу

"The Future of the Nation", Box 33, Smuts, Sask.

Гроші неможна задержувати, як це вже трафлялося, що одиниці такими грішми якийсь час користали самі, бо повіднайдеию хто це так зробив би в будучности, подамо його імя до преси.

Адміністрація "Б.Н."

Останні Вісти...

Перші військові канадійські частини приїхали до Анґлії на велике одушевлення тамошніх мешканців. Звідтам поїдуть на фронт.

Головний прокуратор Британської Колюмбії **зарядив доходження** проти пять приватних осіб і девять компаній, що накладали тверді ціни на овочі,— дешево платили, дорого продавали. Вони змонополізували весь закуп і доставу овочів з Бр. Колюмбії.

Трох комуністів засуджено у Виндзор, Онт. за розношення противоєнних летючок. У Винипеґу комуністи послугуються тепер дітьми, а коли ідуть старші то вечером, коли темно і скоро втікають зпід хати, щоби їх ніхто не доглянув. Звичайно, зла совість.

В околиці озера Ладоґа **на фінськім фронті збунтувався московський баталіон**, вистріляв комісарів і перейшов на фінський бік. Москалі женуть у бій українські частини, котрі закровавленими руками копають рови в снігах півночі і вигибають від зимна. Фінці бються з добрих укрить і так 9 фінських жовнірів витовкли скорострілами з укриття 700 москалів.

Німці розвязали всі українські організації по своїм боці. В Празі остався тільки Український Допомоговий Комітет, котрий чим може помагає збігцям.

Наш король Юрій VI. промовив через радіо на латинське Різдво до всьої імперії. Він сказав, що ми **боремося за християнську цивілізацію**, бо правдива цивілізація не може спочивати на іншій основі.

Папа проголосив з нагоди Різдва **5 точок, як основу почесного і справедливого миру.** Це є: 1) Запорука для всіх націй, чи малі, чи великі, прав на життя і незалежність.

2) Звільнення від "невоєї зброєння."

3) Зділання успішними міжнародних орґанізацій, що мають залагоджувати світові питання мирним шляхом.

4) Залагодження потреб і справедливих домагань народів, націй і меншин.

5) Провідники і народи повинні придержуватися християнських засад.

Річний з'їзд БУК-а Манітоби перейшов у **великім піднесенню духа і з найкращими успіхами.** На отворенню і на закінченню був присутний **наш Преосвященний Епископ**, що виголосив прегарні слова заохоти. На чолі нового заряду став **Іван Рудачек.** Писарем є **Антін Мартинюк.** Переведено збірку на канадійський Червоний Хрест і на пресфонд БН. Було чимало відпоручників з провінції. Докладний перебіг подамо.

Фінляндці розбили червоні частини над озером Ладоґа і вступили на їх територію.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 2 (50) ЙОРКТОН, САСК. 14 Січня, 1940 Vol VIII. No. 2 (50) YORKTON, SASK. January 14, 1940

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Щедрий вечір всім вам!

Щедрий вечір всім вам, щаслива годи-
Породила Діва предвічного Сина. (на!
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі....

Не в пишних палатах Бога породила
а в біднім вертепі Господа повила.
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі.

Не межи царями Господь наш явився,
а між вівчарями в яслах положився.
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі.

І ми Христу Богу наш поклін віддаймо
разом з пастирями весело співаймо.
Ладо, Ладо, Ладо,
все на світі радо,
щедрий вечір на землі!

На Йорданській річці

На Йорданській річці тихо вода та стояла,
ой там Мати Божа Ісуса Христа та купала.

А скупавши Його у шовкове уповила,
а сповивши Його у ясельця положила.

Над цими яслами сірі воли та стояли,
на святе Дитятко своїм духом та дихали.
На святе Дитятко своїм духом та дихали,
аж поки Ісуса із ясельць не узяли.

Тропар Богоявлення, гласъ 1.

Во Іорданѣ крещаюся тебѣ Господи тройческое явися поклоненіе, родителевъ бо гласъ свидѣтельствоваше тебѣ возлюбленнаго тя Сына именуя и Духъ въ видѣ голубинѣ извѣствоваше словесе утвердженіе, явлейся Христе Боже и міръ просвѣщей, слава тебѣ.

Кондакъ, гласъ 4.

Явился еси днесь вселеннѣй и свѣтъ твой Господи знаменася на насъ, въ разумѣ поющихъ тя— пришел еси и явился еси свѣтъ неприступный.

На Вечірні Поркімєнъ, гласъ 6.

Богъ нашъ на небеси и на земли, вся елика восхотѣ, сотвори.

Стіхъ 1: Въ исходѣ Ісраилевѣ от Єгипта, дому Іаковля изъ людей варваръ, бысть Іудеа святыня єго.

Стіхъ 2: Море видѣ и побѣже, Іорданъ возвратися вспять.

Стіхъ 3: Что ти єсть море, яко побѣгло еси и тебѣ Іордане, яко возвратился еси вспять.

Йордане уготовися

Йордане уготовися, Йоане скоро спішися
Маріїна крестити Сина,
Бога Слово в Тройци єдина,
во річних струях.

І ми просім всі Йоана, ємуже власть крестити дана,
да умолить Спаса нашего,
обрісти благодать єго
в день суда страшна.

СОНЦЕ СВІТИТЬ

Сонце світить з гір Ливану,
сяє злотим в каплях рос,
йде Хреститель до Йордану,
до Предтечі Спас Христос.
Грай пісню Йордане,
радуйся Іване,
Предтече Христа!

У Йорданських филях чистих,
привитав Іван Христа,
світлом промінів сріблистих
блисла з облаків дуга.
Грай пісню Йордане....

І озвався з неба голос:
Се мій любий серцю Син!
А Іван склонивсь мов колос,
мов за ясним світлом дим.
Грай пісню Йордане....

Поклонімся й ми Христови
в цім святім величнім дні,
він з безмірної любови
охрестивсь, щоб нас спасти.
Грай пісню Йордане ....

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР ВСІМ ВАМ, ЩАСЛИВА ГОДИНА!

ІХ ЕКСЦЕЛЄНЦІЇ
КИР ВАСИЛЮ ВОЛОДИМИРУ ЛАДИЦІ, ЧСВВ., — ЕПИСКОПОВІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, З НАГОДИ ІМЯНИН НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ В ХРИСТІ—

Складають: Редакція і Адміністрація "Будучности Нації", — Заряд і Учні Бурси БУК-а, — Товариство Українських Католицьких Священиків.

ЩО ПАПА СКАЗАВ НА ПРОЩАННЯ СТАРОГО РОКУ?

У 81 році життя помер 10 лютня 1939 р.. бл. п. Папа Пій XI, після 17 літного правління Стадом Христа на землі.

2 марта конкляве вибрало наслідником на престолі св. Петра кардинала **Евгена Пачеллі**, котрий обняв владу з днем 12 марта 1939, як Папа Пій XII.

Новий Папа все був **миротворцем**. Ще підчас минулої світової війни, коли був нунцієм в Мінхен, робив мирові старання в імени св. Отця Венедикта XV перед цісарем Вільгельмом. В році 1933 заключив від імени св. Столиці конкордат з Німеччиною а також працював згодом над заключенням Лятеранського конкордату з Італією.

Коли тепер наставала гроза війни, Папа самий взивав одвітні держави, **щоби годилися мирним шляхом**— ще 9 мая 1939. Тоді післано було апостольського нунція до Львова і він відвідав наших владик, щоби на місці провірити положення та вплинути на польський уряд. Однак польський уряд був глухонімий. Не чув і не хотів нічого чути....

27 жовтня 1939, вже коли почалася війна, Папа пригадує всім, що новий лад світа, якщо він має бути трівкий, мусить спочати на природнім праві і Божім Обявленню.

10 листопада 1939 пригадує ще раз, що мира не буде так довго, доки провідники не залишать покланятися грубій силі— замість Богу!

А з Новим **Папа візвав весь світ до почесного і справедливого миру**. Проголосив 5 точок, котрі подала БН в минулому числі, а з котрих перша починається так: **"Кожда нація, мала чи велика, має право на життя і незалежність і це треба її запоручити!"**

КОЖДА НАЦІЯ! Так досі не говорив **ніхто**! Це з Петрової Столиці **пролунав голос справедливости для всіх!**

- - - - - -

А дальше сказав Св. Отець, що війна "підриває самі основні поняття людскости і кричить до неба о месть!"

"Здається, наче світ позабув на заповіт Христа про мир, на саму ідею розуму і християнського братерства. На горе, ми мусіли стати свідками многих актів, котрих не лише не можна погодити з міжнародним правим, але також не можна погодити зі засадами природного права і з самими основними почуваннями людскости."

"Тут підпадає обдумана напасть на малий. працьовитий і мирний нарід під обслонкою мнимої загрози, котрої ніколи не було і котра взагалі є неможлива."

"А дальше жорстокість і незаконне вживання середників знищення навіть проти непричасних до боїв і збігців, проти старців, жінок і дітий."

"А по-ґрете, погорда свободи і людського життя."

Папа жалів, що Різдво треба святкувати серед "похоронного грехоту гармат," коли Христос є царем миру.

І передбачує грізну руїну духову, тоді, коли закінчиться війна і прийдеться відбудовувати знищене. Плекана довго через війну **ненависть** не так легко уступить зпоміж людий. Вона поділила нині світ— а який буде кінець?

Відповідь може бути тільки одна. Чим скорше світ верне до засад і науки Христа, тим скорше можна надіятися повороту людської гідности. Інакше —ніколи.

А ЯК ПОЛЯКИ СТРІЧАЛИ НОВИЙ РІК?

В ночі 28 грудня увійшов до радіо висильні у Фал Риверс, Масс. поляк Людвік Бєлецкі, літ 30 і так почав: "Тепер я буду говорити 10 або 15 мінут за Польщу а хто поважиться рушити або мене спиняти на місці дістане кулю!"

Гостро!

Так як пан шляхціц Володийофскі. Але надавець Мануель Родриґез вихопив голосник і увірвав получення. І так пан Людвік не мав нагди 15 мінут говорити про свою "польську" — хоч люди відпочали за той час, аж доки не прийшла поліція і не відвела войовничого "родака" куди спід.

Згадана стація є WSAR.

КАНАДІЙСЬКИЙ ВОЄННИЙ ПРАПОР

Над нашими військовими частинами **на фронті** у Франції повіває **новий прапор— знак єдности Канади.** Творцем того прапору є полк. А. Ф. Догвід. Виглядає наш новий прапор так: Він довгий 12 стіп а широкий 6 стіп. Прапор **білий**— в правім куті є округлий **знак, синій а в ньомбу три квіти лелії—золоті.** Це знак давної Франції. В лівім куті є **Юніон Джек**, 4 і пів стопи довгий а 2 і чверть широкий, вшитий в прапор, одна сема цілого прапору. На самій середині між синою кулею а Юніон Джеком є **три кленові листки—червоні.** Так дві найстарші нації Канади своїми знаками злучені в одно кленовими листками— єдність і сила.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

1940-Праця, Жертва, Мир-1940

—

Рік 1939, Це Рік Тяжких Досвідів Для Українського Народу

—

Ми знова на порозі Нового Року 1940. На цьому порозі історичної хвилі, кожний розумний чоловік і кожний нарід, що хоче жити, робить зіставлення свойого дотеперішнього життя, своїх успіхів та невдач, з якими напевно стрічався. У свідомости свойого серця робить він поважні постанови: Віддати усе, що Богові, Богові, а що людям, людям; що було злим треба справити, що було добрим, має бути ще ліпше. Таке зіставлення на порозі Нового Року робимо також і ми Українці Католики Канади. У нашому серці, ми робимо рівнож ці поважні рішення, постанови: Що Богові, Богові, що людям, людям; що було недобре, треба справити, а що було добрим, має бути ліпшим. З такими постановами, на порозі Нового Року, ми хочемо вглянути у наше внутрішне і зовнішне життя, як народу.

Це річ цілком зрозуміла, що в нинішнім життю народів і держав, внутрішна журба о життя є так тісно злучена з зовнішними проявами, що розділити їх це прямо неможливо. Вони зачіпають одно за друге так як зачіпають себе поодинокі колісця машини. Не можемо цього поділу робити і ми Українці Католики Канади. Наше внутрішне життя є так тісно злучене зі всіми його зовнішними проявами, що ми не тільки завсігди занимали і нині занимаємо слово в усіх суспільних питаннях нашого життя в Канаді, але силою самозбереження і самооборони нашого народу, ми йдемо дальше і обнимаємо цілість української справи, свідомі за це нашої відвічальности.

Рік 1939 був для нас Українців роком найбільших ударів, яких ми колинебудь в нашій історії зазнали. : Був це рік ударів серед історичної борби українського народу в його самостійницьких, державницьких змаганнях. Не диво, що наслідки цього відбилися сильно внутрі і на зовні, на українських етноґрафічних землях і на землях української еміґрації.

Інші народи світа стрічали 1939 рік, як рік "ласкавої долі і щасливих пророцтв." Сьогодня "ласкава доля і темні предсказування" сталися траґічною дійсністю і правдою. Народи Европи кервавляться знова в страшній війні, якої висліду і кінця ніхто не може предвидіти. Брязчить оруже, ненаситні народи знова йдуть на завойовання чужих земель, господарська кріза темною хмарою залягає над світом а занепда культурних здобутків цілих гоколінь, як ніколи перед тим стоїть над берегом пропасти і руїни.

Ми Українці, пережили цей рік серед страшних досвідів. Упала Карпатська Україна. Не довго треба було ждати, як ціла наша земля, з малими виїмками, сталась поталою большевицької Москви. Чого не знищила шляхоцька Варшава, то нищить нині червоний Кремлін. Тисячі найкращих наших синів змінили тільки назву і стіни вязниць Картузької Берези на назву вязниць та вигнання далекого Сибіру та Соловків. Інші тисячі тиняються в холоді і голоді по всіх краях Европи та безнадійно глядять в мрячну будучність завтрішного дня.

Під цими ударами захиталася, здається, ціла українська еміґрація, в Канаді і в Америці. Одні цілковито зневірились, збайдужніли, інші, хоч і не падуть на вірі в остаточну перемогу справедливости над насильством, всеж таки не можуть найти спільної бесіди, щоби одним фронтом станути до борби з відвічним ворогом народа.

У цей великий день НОВОГО РОКУ 1940, наше Братство Українців Католиків робить також свої підсумки: Супроти великих і важних подій, які сталися на наших землях в Европі, ми хочемо в першій мірі скріпити наші сили в наших рядах, в нутрі. Усі Українці Католики під прапор Братства Українців Католиків Канади! Геть з байдужністю і зі зневірою. Під прапором нашого Братства, ми маємо станути в 1940 році, як здисціпліновані, відважні та хоробрі воїни, що йдуть на стрічу свободі і відбудові українського народу. В цей Новий Рік западуть напевно рішення великого значіння. Привернення нашої орґанічної та моральної сили на вні, звільнення українського народу від большевицької Москви, на зовні, це ці пружини, що мають порушувати ціле орґанізоване життя Українців Католиків Канади. З хаосу та партійництва, має вийти могутній український народ: **Одно серце, одна думка, одна воля і одно ділю**, бо це є народ в нинішному значінні, це народ, що має право на життя. В тому напрямі Братство Українців Католиків присвятило в минулому році 1939 богато трудів і праці і вірить, що все те не пішло надармо.

Нове суспільне життя Українців Католиків Канади має приняти в цьому Новому Році свої живі форми у численних та масових З'їздах, по всій Канаді, у З'їздах Молоді у Вінніпеґу і Саскатуні. Сотки тисячі Українців Католиків нехай стрінуться тепер безпосередно між собою. На зовні зазначать становище українського народу супроти большевицької світової зарази, у нутрі принесуть українському народові доказ побіди живого орґанічного національного руху над сціпенілими та заскорузлими формами релігійного і політичного сектанства.

Тому, мимо тяжких досвідів українського народу в Европі, мимо схаотизовання думки української еміґрації на Американському Континенті, Українці Католики Канади глядять бадьоро в будучність Української Нації. Ми віримо, що з терпіння теперішних поколінь прийде радість і щастя поколінь, що прийдуть після нас.

З цьої віри сотки-тисячі Українців Католиків Канади, нехай черпають конечної сили для праці і жертви кожного дня. Ми напевно діждемося ще гарних, урочистих хвиль українського католицького руху в Канаді. Ставаймо в ряди під прапор Братства Українців Католиків Канади, як живий доказ живої ідеї, що поведе нас далеко поза поріг 1940 року, що позволить нам бодай здалека поглянути на нашу вільну землю, на наш вільний від Москви народ.

Від сьогодня, як зовнішний знак наших новорічних постанов, нехай заіснує між нами **Закон 1940 року: закон українського католицького руху, життя і акції в Канаді.** Понад орґані-

(Продовження на стороні 10)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Січень, 1940

14. **неділя— Новий Рік. Обріз. ГНІХ. Св. В.**
15. понеділок— С. Сильвестра
16. вівторок —Прор. Малахії
17. середа — Собор 70 Апостолів
18. четвер — Нав. Богоявл. і ММ. Теопемти
19. **пятниця— Богоявлення ГНІХ**
20. субота— Соб. Йоана Предтечі
21. **Неділя по Просвіщ.** Преп. Георгія
22. понеділок — М. Полієвкта
23. вівторок — С. Григорія Ніссийського
24. середа — † Преп. Теодозія
25. четвер — Мц. Татіяни
26. пятниця — ММ. Єрмила і Стратоніка
27. субота — ППреп. Отців в Синаї і Раїті
28. **неділя 30 по С.** ППреп. Йоана, Павла
29. понеділок — Поклін Оковам Ап. Петра
30. Вівторок — † Преп. Антонія Великого
31. середа — СС. Атаназія і Кирила

—

УСТАВ

14. Новий Рік. Неділя.— гл. 8, Литія, єв. утр. 11.— Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 298 і 254. єв. Мар. 1 і Луки 6.

18, Щедрий Вечір, піст, четвер.— Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 143, єв. Луки 9.

19, Йордан, пятниця— Повечеря Вел. з Литією, Сл. Б. св. Ів. Зол., "єлици," ап. 302, єв. Мат. 6— Водосвяття.

20, Собор св. Ів. Предтечі, субота— утр єв. Мат. 5, на Сл. Б. ап. 233 і 42, єв. Мат. 7 і Йоана 3.

21, неділя— гл. 1, єв. утр. 1., на Сл. Б. ап. 224, єв. Мат. 8.

28, неділя 30 по Зісл.— гл. 2, єв. утр. 2, на Сл. Б. ап. 258, єв. Лук. 91.

о. др. Василь Кушнір

СВЯТЕ БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА

Евангелія Св. Матея, зач. 6.

Одного разу являється Ісус в Галилеї над Йорданом у Йоана, щоби від нього хреститися. Та Йоан збороняв Йому, кажучи! Мені треба у Тебе хреститися, а Ти приходиш до мене? Та на це відповів Христос: "Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду. Тоді допустив Його. І Ісус охрещений вийшов зараз з води; і се отворилися Йому небеса і Він бачив Духа Божого, що злітав мов голуб і сходив на Нього. І се голос з неба промовляє: Се мій Син улюблений, в котрім я уподобав собі.

—

НАУКА

Коли Господь наш Ісус Христос скінчив трийцятий рік туземного життя, тоді попрашався Він у Назареті зі своєю Матірю та удався над ріку Йордан, до св. Йоана Хрестителя, щоби з його рук приняти Хрещення. Як це сталося, про це оповідає нам дуже докладно у свойому Евангелію св. Евангелист Матей. Св. Йоан не хотів хрестити Ісуса, Спасителя, бо уважав, що він не є гідним цього. Тому й промовив до Ісуса Христа: **"Мені треба у Тебе Хреститися, а Ти приходиш до мене?** Та на це відповід Христос: "Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду."

Тоді Йоан охрестив Ісуса в ріці Йордані. І коли це діялося, дався чути голос Бога Отця з неба: **"Се Син Мій улюблений, в Котрім Я уподобав Собі,"** а Св. Дух у виді голуба ходив над голову Божого Сина.

В словах, які висказав Христос до св. Йоана Хрестителя: **Лиши це тепер, бо так треба нам сповнити кожду правду,"** криється для нас глибока наука. У цих словах обнята не тільки ціль приходу Христа Спасителя на світ і Його ціле туземне життя як Месії, від Вифлеєму аж до Голгофти, але й зміст та програма цілого нашого життя, дороговказ на цілий наш життєвий шлях, яким прямуємо до щасливої нашої Батьківщини— до НЕБА.

А іншої дороги для нас людий нема, як тільки ця, якою йшов Ісус Христос, так як Він це іншим разом сказав: **"Я є дорога, правда і життя; ніхто не приходить до Вітця, тільки через мене."**

Яке щастя для нас, Дорогі в Христі, що Христос Спаситель є для нас тою дорогою нашого життя, якою ми маємо йти до спасення. Колись поганські народи, навіть найкращі їх сини, цілими століттями шукали цеї дороги людського життя і не могли її знайти, вмираючи серед смутку і зневіри. А ут Христос каже: "Я Є ДОРОГА" до вашого щастя і навчає нас своїм власним примірои, що ми маємо робити а чого уникати, щоби то щастя осягнути.

Тому, щоби і ми за нашого життя почули в нашому серці ці щасливі слова: Ти є мій син улюблений, старaймося наслідувати Ісуса Христа в цілім нашім життю. Без наслідування Ісуса Христа в нашому житті даремно будемо трудитися над спасенням нашої душі. Без ласки Божої спасення для нас не буде.

Свято Богоявлення, то одно з найбільших свят. Христос Спаситель, безгрішний, принимає на себе хрещення, як кождий грішний чоловік. Сотворитель дається хрестити свойому сотворінню. Тройця Свята являється людям; Дух Святий сходить у виді голуба, чути голос Небесного Вітця, освячується велике діло відкуплення людського роду.

Дорогі в Христі, і ми приняли по нашому народженні Тайну св. Хрещення в імя Пресвятої Тройці і до нас сказав тоді Господь Бог: "Ти мій син возлюбленний," відкуплений кровю мойого Сина, освячений ласкою Святого Духа, сотворений для вічного щастя в небі.

А нині, чи одіж ласки Божої нас покриває? Чи ми можемо сказати самі перед собою, що ми є дальше дітьми Божими? Чи наше серце нині в день св. Богоявлення так само чисте, непорочне, як було тоді, коли ми приняли св. Тайну Хрещення? Подумаймо над тим самі перед собою. Застановімся над тим, чи краще нам бути дітьми Божими, дітьми і любимцями Пресвятої Тройці, чи рабами пекла?

Коли ми стратили ласку Божу, коли наше серце переповнене гріхами, то ми ще не стратили всього. І тоді думав про нас Господь Христос. Установив для нас Тайну св. Покаяння, Тайну св. Сповіди, Тайну Пресвятої Евхаристії. Ніколи про це не забуваймо, не забуваймо про нашу душу, бо душа тільки одна в нас і одно тільки потрібне нам до спасення: Божої, Святої Ласки.

Празник нинішний звався давніше днем "просвіщенія" бо в цей день хрестилися оглашенні і так, як всі, одержували ласку "просвіщаючу" (освячуючу. Після побожного передання Ісус Христос, по своїм хрещенню, охрестив Пречисту Діву Марію, св. Йоана Хрестителя, а відтак всіх Апостолів. Само хрещення Ісуса відбувалося в пятницю. Місце, де Христос приняв хрещення лежить між Сартаною а Єрихоном. В тім то місци, колись давно, Ісус Навин, з Ізраїльським народом перейшов через Йордан сухою стопою, а то по тій причині, що при переході священики тримали стоячи у воді скинію завіта, так довго аж цілий нарід перейшов ріку, а фили ріки на той час держалися. Подібно сталося також при хрещенні Ісуса, що филі Йордану задержалися і не плили.

В день Йордану відбувається торжественне водосвятіє на ріках а вірні черпають свячену воду і переховують її по домах, віруючи, що ця вода ніколи не псується. Звичай цей сягає дуже давних часів. Так само як нині,

так і колись в перших віках християнства, а день св. Богоявлення люде спішили до церкви, здержувалися від всякої роботи і занять та переводили цей день дуже урочисто.

По Йордані священик відвідує своїх парохіян зі свяченою водою. Є то дуже старий звичай і дай Боже, щоби він задержався як найдовше. Ми всі дбайно, щоби в цей день наша хата була гарно прибрана, а діти наші, щоби знали добре, на яку памятку священик окропляє всіх свяченою водою. І нам всім мило буде, як наші українські-канадійські діти заспівають своїми невинними голосами: Явился еси днесь вселенній і світ Твой Господи знаменася на нас, в разумі поющих Тя: пришел еси і явился еси світ неприступ-ный.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

14 січня 1649 візджав як побідник і вожд Богом даний гетьман **Богдан Хмельницький до Київа.** Витали його всі в супроводі дзвонів київських церков, на чолі з київським митрополитом Сильвестром Косів. Був присутний єрусалимський патріярх Паісій — була це хвиля, яких мало в історії України. Хмельницький вертав побідивши ляхів і скинувши ярмо, яке накладали ляхи на живе тіло нації. Тому і радість була велика. Віримо, що вона ще верне.

22 січня 1918 зібралися члени **Центральної Ради в Педаґоґічнім Музею в Київі.** Засідання відкрив голова ЦР **проф. Мих. Грушевський.** Він сивий, говорив натхнено: "Щоби дати правительству змогу заключити мир і охоронити свою країну, Рада постановила не відкладати найважнійших справ до Українських Установчих Зборів а про голосити рішення в **четвертім Унісерсалі.** Прошу Високі Збори вислухати його!" Всі встали, стало тихо, наче в церкві. Проф. Грушевський читав: **"Твоєю силою, волею, словом утворилась на Українській Землі свобідна Українська Народна Республика. Здійснилася давна мрія твоїх батьків, борців за волю і право робучого народу.— ВІД НИНІ Українська Народня Республика СТАЄ САМОСТІЙНОЮ, ВІД НІКОГО НЕЗАЛЕЖНОЮ, ВІЛЬНОЮ, СУВЕРЕННОЮ ДЕРЖАВОЮ УКРАЇСЬКОГО НАРОДУ!"** І тоді всі під одностайний стук сердець, одним пориВом духа, всі як один заспівали "Ще не вмерла Україна!"

Це незабутні хвилі нашої історії і ми всі тепер повинні працювати так, щоби вони повернулися.

22 січня 1919 проголошено на святософійськім майдані в Київі злуку і **нерозривність всіх українських земель.** Майдан окружено почесними частинами українського війська— Службу Божу правив черкавський епископ **Назар.** А потім перед усіми прочитав грамоту злуки від Галицької України **др. Льонгин Цегельський** по **українськи а по французьки др. Олесницький.** Від уряду УНР відчитав грамоту член Директорії **Швець.** Ось вимок з грамоти: "Від нині зливаються В ОДНО віками відділені одна від другої частини України— Галичина, Буковина, Закарпаття і Придніпрянська Україна в одну Велику Україну. Сповнилися відвічні мрії, для яких жили і за які вмирали найліпші сини України. Від нині є тільки одна незалежна Українська Народня Республика!" Більшовики викопали гріб нашій волі— і коли знова хочемо Україну бачити вільною, то рація стану вимагає— ЗНИЩИТИ БОЛЬШОВИЗМ!

30 січня 1918 триста юнаків студентів, деякі з них діти, що перший раз мали кріс в руках, **станули в нерівнім бою проти шість тисяч московської навали,** яка під проводом Муравйова сунула на Україну від сторони Бахмача. Всі триста лягли на полі бою і нам передали кровавий заповіт зпід Крут, щоби боронити волі до останку, бо тільки той варт її мати, хто хоче і вміє її оборонити. Бій героїв зпід Крут кличе нас усіх нині великим пориВом жертви бути готовими, коли прийде година розплати з більшовицькими катами. Могили під Крутами ще свіжі!

ТОМУ ОДИН РІК

Ще цвила і раділа, як на весільнім пирі, воскресла з гробу забуття і погорди Срібна Земля Карпатської України. Ми раділи всі, ми всі дрожали її биттям серця. Ось тут печатаємо лист з друком "Монс. др. Августин Волошин, премієр міністер." Лист писаний власноручно **о. др. Волошином з Хусту, дня 31 січня 1939.**

"Шановному Панові
А. Мартинюкові,
у Вінніпегу.

"Дякую щиро за теплий, братський привіт а зокрема за мужну оборону нашої правди.

"Не впадати духом! Все вперед! Правда переможе!

"Слава Богу і Нашому Народу!

Ваш
АВолошин."

Лист писаний гарним почерком, певною рукою, виразно і свідчить, що тоді одушевляло нашого премієра, чим він жив і що було в його душі. А такі люди не можуть пропасти і край, що має таких провідників, не може згинути. І тому віримо, що **правда переможе!** Панування монголів мадярських недовге!

Що є краса? Це єдність в ріжності, заспокоєння противностий—в теорії. Практично це злука видів. Кольридж.

МИТРОПОЛИТ ШЕПТИЦЬКИЙ — БАТЬКО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

За хліб для народу

Коли в перших літах цього століття (по 1902 році) зачалася зарібкова **еміґрація з Галичини до Прус,** Митрополит Шептицький відніся до неї з усьою прихильністю і дав із свого боку ту поміч, яку міг дати. Відпустив священиків, що мали бути її керманичами. Сам їздив до Прус і Англії провірити, яке поводження заробітчан.

Земля

Будучи противником соціялістичних кличів клясової ненависти, Митрополит натомісць був за скріпленням селянства і тому діяльно **підтримав парцеляцію великої посілости між наших селян.** Без його помочі, гроша та кредиту чимало з тих парцеляцій не булоби можна перевести. Це діло доручив Митрополит звісному "парцеляторові" бл. п. о. Титові Войнаровському. Оцей **о. Войнаровський** закупив для Митрополита великі **маєтки Коршів, Милованя, Зарваницю, Посіч-Майдан,** та інші землі, ліси, будівельні площі в **краю й у Львові і т.д. Десятки тисяч моргів** розпарцельовано поміж наших селян, а з дворів і з того, що оставало нерозпарцельоване, **потворено корисні народні установи.**

Двори на школи!

Осьтак у **Милованю** (коло Товмача) **Митрополит дарував двір** з кількадесятьма морґами поля **краєвому товариству Просвіта** на заложення першої української садівничо-городничої школи. **В Коршеві біля Коломиї Митрополит дарував двір** із огородом, садом і полями **вотарству "Сільський Господар"** на хліборобську школу. **В Зарваниці дав Митрополит 300 моргів о. Студитам на заведення господарства, а 250 моргів на Сиротинець. В Скнилові,** коло Львова знову **Кир Андрей подарував двір** і кількадесять моргів саду, огородів і поля **о. Студитам— з** тим, що в дворі мають відчинити різні робітні для науки ремесла, механіки і т.д.

Тисячі селянських родин набули цею дорогою землю як основу свого існування, а рівночасно повстали корисні виховуючо-господарські установи. А міліонові суми, добуті з тих парцеляцій, обернено на ті великі національні, релігійні та добровільні установи у Львові і в краю.

Оце лиш **неповний образ** того, що зробив Митрополит Шептицький для культурного та економічного скріплення українського народу у Галичині.

А що Він доконав на ширшому полі національної політики— **це роскаже історія, записуючи його імя золотими буквами на своїх скрижалях, поки роду українського.**

За Єдність Святої Церкви Божої

ВСЕЧЕСНИМ І ВИСОКОПРЕПОДОБНИМ ОТЦЯМ ДУХОВНИМ І ВСІМ ВІРНИМ НАШОЇ ДІЄЦЕЗІЇ МИР В ГОСПОДІ І АРХІЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕНСТВО!

Христос Раждається!

Дорогі в Христі!

Бажанням Христа Гсопода було, щоби "всі були одно" (Ів. 17, 21.) Це є дійсна духовна і надприродна єдність віруючих в Христі; єдність віри, святих Тайн і Проводу у видимім зборі вірних— що є святою Церквою Христа на землі. Всі католики мають одну і ту саму віру, ті самі правди святої віри обовязують всіх, де вони не жили б і якого стану не булиби. Всі ми віримо, що істнує небо, пекло і чистилище; що душа людська є безсмертна; що Пречиста Діва є непорочно зачата, і проче: це наші правди віри, обявлені Богом, тому загальні і незмінні. Всі католики мають ті самі сім святих Тайн— що установив Христос і тому ані додати, ані відняти від того числа святих Тайн нічого не можна. Тайни звершувані в католицьких Церквах по цілім світі є важні, бо вони Божої установи і подають Божу ласку. Всі католики мають також один і той сам Провід— з Божої волі веде Церкву непомильно в справах віри і обичаїв наслідник святого апостола Петра, святіший Отець Папа Римський. Надприродна єдність Церкви доконується через приняття святих Тайн. Тоді ми лучимося в одно з самим Христом, стаємо співучасниками Божої природи— це містична єдність віруючих через святе Причастя. Ми творимо духовне, таїнственне Тіло Христове, як каже св. Павло: "Ви є тілом Христовим і членами кождий зокрема" (V Кор. 12, 27.)

По волі Христа Господа Церква свята стремить і пригадує потребу тої єдности. Ми молимося заєдно на кождій Службі Божій "о соединеніі всіх." Священик молиться по освяченню: "І дай нам єдиними устами і єдиним серцем славити імя твоє"....

Много разів Христові намістники старалися о єдність, та накликали до святої єдности на вселенських Соборах; у своїх письмах (енцикліках) як також у своїх промовах до паломників. Дуже часто голосу вселенського духовного Батька мало хто слухав, бо гордість і закаменілість засліплювала многих.

Над святою єдностю нашої Церкви працював св. Йосафат, о святу єдність молився, та за єдність св. Церкви свою кров пролляв.

Особливо наш український нарід богато терпів через століття по причині браку тої єдности. А коли нема єдности віри, сердець і змислів— даремно говорити тоді про єдність політичну народу. Де знова роз'єднання, там обезсилення. І так як ворог душ панує там, де нема єдности надприродної з Христом, так само ворог політичний і державний панує над народом там, де нема єдности політичної в народі. А не буде єдности політичної, коли нема єдности релігійної. А не буде єдности релігійної, коли нема єдности надприродної. І так бачимо як послідовно, сказатиб "від коріння" себто, від віри починається єдність або розбиття особливо бездержавного народу. І тут ясно бачимо, що нарід роз'єднаний релігійно не може послідовно дійти до цілі і тратить і терпить на тім дуже много. З того вчимося також, яку велику шкоду народові роблять ці, що розбивають його релігійно і яку страшну відповідальність беруть на себе перед Богом та історією!

Через єдність релігійну до сили і відродження народу! Це повинно стати нашим кличем тепер, особливо в ці вирішальні часи.

Рішенням св. Столиці Апостольської призначено тиждень від 18 до 25 січня 1940 на **ТИЖДЕНЬ ЄДНОСТИ.** Бажанням є, щоби вірні в той час молили Христа про єдність всіх віруючих— о єдність святої Церкви Божої, о навернення відлучених від католицької Церкви. А коли любов до Христа і віра переможуть хвилеві сварі і загорілість одиниць— рана, завдана християнству через сектанство і схизму загоїться. В обличчу великих дій, коли безвіря лучиться в наступі на віру— коли ненависть отверто виступає проти любови, нам треба тим більше обєднатися всім у святій єдности віри і любови під Одним Проводом святої Церкви і Христового Намісника на землі.

Тому у цім тижні щоденно будемо молитися молитвою перших християн: "Згадай Господи на Твою Церкву і визволи її від всього зла та зверши її у Твоїй любові! З'єдини її від чотирох сторін, освячену у Твоє царство, що Ти їм приготовив. Бо Твоя є честь і слава по віки!"

Най Христос вислухає молитви всіх вірних наших і щоби наш нарід з'єдинився вірою і любовю в одній, святій, правдивій Церкві Христовій, щоби було "одно Стадо і один Пастир" (Ів. 10, 17).— Амінь.

† ВАСИЛІЙ,
Епископ.

У Винипегу, в день св. Ігнатія, 2 січня, 1940

ДОПИС З ВОЛГИ, МАН.

Слава Ісусу Христу! Прошу помістити мій допис під назвою "Байбельська напасть". Року 1939 на Богоявлення я, жена і пару сусідів сидимо в хаті та говоримо. Аж тут чую, хтось стукає. Я кажу — Прошу. Входить двох мужчин і відразу отвирає один валізу а другий має другу. Той ззаду сказав "Слава Ісусу Христу"! а той зпереду відразу питає, чи хочемо, щоби заграти. Ну, як ти в хаті, то вже грай. Виграв один рекорд і другий. Ми слухаєм і вже скінчив грати. Зачинає грати на "писок." А другий нічого не каже. А той ріже, аби не спи-ти.

Далі буде.

ХТО З КИМ І ХТО ПРОТИ КОГО?

Навіть серед затьміння, яке на мозок кидає потворна ненависть, часом пробється цікава вість, котра поміч-ною в дальшій нашій праці. І так "Вістник" ч. 24 на стор. 5 подає свої **помічні орґанізації:** "НА НАШІЙ СТОРОНІ є **"Український Голос," Інститутя, Українська Православна Церква** з **"Вістником," Союза Самостійників з своїми орґанізаціями....** А працю в усіх тих інституціях ведуть одиниці, до такої роботи менше чи більше підготовані."

Досі нам торочили, що СУС не має нічого спільного з православієм і тому кождий українець повинен там належати. ТЕПЕР САМІ ВИЯВИЛИ, ЩО ТАК НЕ Є! Коли говорять, СУС зі своїми орґанізаціями— то треба розуміти, так звані інститути, СУМК і так званий "Союз Українок." Тепер справа ясна і не треба дати себе обаламутити. **ХТО ТАМ ВСТУПАЄ, ЗРАДЖУЄ НАШУ ЦЕРКВУ.** Також ясно написано, які часописі має ця ґрупа і це також є показчиком — **що нам належить робити в тім положенню.** Здається, що кождий з нас знає і без говорення.

Незмінна

Чоловік: Отже ти сьогодні кінчиш 26 років. Але ж те саме ти казала перед трьома роками.

Жінка: О, коханий, я не належу до тих жінок, що сьогодні говорять так, а завтра інакше.

ПРАЦЯ ПАРОХІЇ СВ. ПОКРОВИ У ВИНИПЕҐУ, МАН.

Щоби уможливити науку в рідній школі дітям незасібних і безробітних, **Сестриці пані Осадчук, Цюпак і Матковська** пішли зі збіркою на рідну школу і зібрали—

Більші жертви зложили: $3.00— Домініон Ломбер Ком.; 2.00: Др. Ґео. В.М. МекТейвиш По 1.00: панове і пані: Дм. Якіміщак, В. Арсенич, І. Ґрещук, Баббит з Ґрейн Екс., Емпайр Дроґ Стор, др. Вавден, др. Німеловин, др. Закус, др. Дима, др. Новак, І. Завідовський, О. Будник, Я. Майданик, др. Финкел, Содерланд Готел, Алберта Готел, Ноґет Готел, Білецький, Інт. Бейкери, Нешенал Кооп., Виниґер Соседж, Ст. Пікуш, Дав. Максимович, В. Свистун, др. Гуцуляк, Ф. В. Дубенскі, др. Йонкер.

Річи Вартости одного доляра зложили в жертві: др. Часний, Укр. Торговля, Виниперґ Піяно, Калина, Ворренс Фляверс, Укр. Базар, Укр. Букселлерс, Мейн Стріт Бейкері. Разом з дрібними жертвами зібрано $51.20.

\- - - - - -

Новий Заряд парохії на рік 1940 вибрано на річних парохіяльних зборах 17 грудня 1939, як слідує:

Заступник голови— Іван Ґрабовський
Діловий писар— Іван Хабінець
Скарбовий писар— Андрей Хімка
Скарбник— Михайло Нафастович
Провірники — Стефан Купський, Петро Григор і Михайло Дух

Помічні урядники— Юрко Солило, Дмитро Тригук, Андрій Шевчук і Іван Шевчук

Стан скарбовий парохії такий:

Приходу за рік 1939 було	$7,885.19
Перенесено з 1938	308.88
Разом	8,194.07
Розходу в 1939 було	7,650.85
Остає до перенесення	543.22
Довгу в році 1938 було	7,433.22
Сплачено в 1939	1,817.72
Остає сплатити	5,615.50

Ці довги з'їдають в процентах велику пайку жерт і праці парохії. Коли Бог поможе їх позбутися, парохія віддихне....

\- - - - - -

23 грудня 1939 Сестриці робили принаття в парохіяльнім домі, підчас котрого був виклад п. В. Лаха про наш спів а потім розігравка подушки, що дарувала пані Семотюк. Чистого приходу цього вечора було $32.10. Всім паням Сестрицям і панам, що трудилися, всім що прийшли, Зарядові, пані Семотюк, п. Лахові— щира подяка.

\- - - - - -

Саятомиколаївський вечір випав величню і радісно для дітвори нашої Рідної Школи. Всі дістали дарунки. Діти дали маленький концерт а потім представлення. За о. Николая був Т. Коваль— при піяні панна М. Андрусяк. Концерт і програму підготовили наші учителі— панна А. Грушка і п. В. Лах. Всім красно дякуємо.

31 грудня діти, що ходять на катехизм дістали свої дарунки, — було до 170 дітий. Діти дістали коронки, катехизм, книжечки, статуї— цукорки і яблука. Були вдоволені і гамору було повно. Розділяли панночки учительки— панна Ковальська, панна Драґан і панна Грушка— помагав наш добрий помічник і щирий, малий Евген Дершко.

ЩО СКАЗАВ НАШ КОРОЛЬ З ПОЧАТКОМ НОВОГО РОКУ?

Перед золотим голосником промовив до цілої імперії наш корлоь.

70 літний пастух з маленької оселі Катсволд увів короля.

Виразно і поволі сказав тоді наш король: "Відчуваємо в нашім серці, що **боремося проти злоби** і це почування додасть нам сил з дня на день, щоби витревати аж **до побіди!"**

Потім складав король новорічні побажання частинам війська— фльоті, сухопутнім частинам і тим, що у воздухах.

"Їх завдання тяжке. Вони вижидають а **вижидати значить жити нервами і карністю.** Але я знаю, що коли прийде час діяння, вони окажуться гідними найвищих традицій їх високої служби."

"Моїм серцем вірю, що справа, яка вяже тепер мої народи і наших гідних та вірних союзників— це СПРАВА ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ. **Правдива цивілізація не може спочити на жадній іншій основі."**

Король закінчив тими словами: "Я сказав до мужа, що стоїть на прикінці року, "Дай мені світло, щоби я зміг безпечно піти в невідоме" — і Він відповів, "Іди в темноту і положи твою руку в руку Бога. Це стане для тебе кращим від світла і певнійшим від знаної дороги." **Нехай ця всемогуча рука веде нас усіх і кріпить!"**

А ЩО СКАЗАВ ГІТЛЄР?

З тоном запальчивости і безглядности ось що сказав Гітлер: "Жовніри! 1939 рік був для німецького жовніра роком гордої проби. Побідно ви держали зброю, яку вручив вам німецький нарід на цю війну, котру нам накинено. За неціліх 18 днів ми встигли забепзечити наші границі на сході — несправедливість верзайльського мира усунено."

"Німеччина і ціла Европа мусять бути звільнені від гноблення і постійних загроз, котрі так тепер, як колись, виходили з Анґлії."

В новій Европі не старі відсталі і зіпсуті сили мають знова прийти до голосу, але "тільки ці народи і сили, котрі своїм поведенням і осягами доказали, що вони молоді і витворчі."

Стара ця пісенька Гітлера з його "райху"— доля ґрафа Шпе свідчить однак інакше. І не диво, що відвідини королівської пари Італії в Папи а потім відвідини Папи в короля, серед приязних повитань соток тисячів італійців— затурбували Гітлєра, що явно переслідував Церкву. Вісь з Римом тріщить сильно з Новим Роком.

Для Гітлєра остав тепер **один одніський приятель**— Сталін, котрим гидиться весь світ. І з нагоди іменин того ката, 21 грудня Гітлєр посилає йому желання того змісту і слів: "З нагоди ваших 60 літ залучаю мої найщирійші побажання для вас і для щасливої будучности народів, приязних совітам." Такого цинізму і безхарактерности світ давно не видів. "Найщирійші побажання...." "Щаслива будучність" —на Соловках чи на Сибірі— коби то Гітлєр зазнав сам на собі сповнення тих своїх побажань— бо він тепер "заприязнений"!

Може ще доживем і того.

НАЩО ІДУТЬ НАШІ ПОДАТКИ?

Пересічна родина у Винипеґу платить річно сто долярів податку.

З того $39 іде на школи. Але уважайте, що наука одної дитини в школі річно коштує $75— значить решту доплачує держава.

$47 іде на мійські справи. І так:

Загальна управа	$3.42
Забезпека осіб і майна	13.22
Здоровля і санітація	6.60
Дороги і мости	5.17
Розривки	1.95
Милосердія	8.90
Довги і видатки	2.04
Провінціональний податок	1.40
Ріжне	4.30
Разом	$47.00

Кождий податковець платить на поліцію $5.22 на рік.

На вогневу сторожу $6.12

На освічення вулиць в місті $1.52.

На безробітних $3.20 і стільки саме на лічниці та обезпеку дітий. На направу вулиць платить мійський мешканець річно $5.17, ітд.

Ось де ідуть наш гроші в місті. І подумайте тільки, як мало супроти того всего ми платимо річно на удержання церкви, котра сповняє без порівнання більшу і світлійшу працю, як многі коштовні заведення— котрі без церкви булиб ще коштовнійшими. Подумайте над тим і спитайте себе: **А скільки я самий плачу на церкву річно?**

Порівнання.

—Вачив ти суджену Павла? Кажу тобі, дівча, як образ.

—Така гарна?

—Ні, така намальована.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЬ В ПОХОДІ

(ДО ДИСКУСІЇ І СТУДІЙ В ОРҐАНІЗАЦІЯХ МОЛОДІ)

Українська Католицька Молодь Канади сьогодня в поході. Це дійсність. Армія молоді йде не тільки улицями широких улиць міст, вона йде також по наших просторих фармах. Молодь в новинках, молодь на чолових сторінках наших часописів. Вона не є більше схована, скрита. Ні. Сьогодня, ми не можемо більше говорити, що ми нашу молодь бачимо, але її не чуємо. Вона виходить нині зі свойого укритого життя, стає перед публикою і говорить на публичній арені життя та непокоїть своїми молодечими проблємами публичне життя.

Коли молодь спішить сьогодня на свої сходини, своєї орґанізації, то ми кажемо, що це новість. Коли хтось з молодих виступить з публичною бесідою, напише статтю, чи допись до часопису, кажемо, що це новість. Коли молодь тисячами сидить без роботи, кажемо, що це велика новість. Коли лучиться, по тій причині нещасливий випадок в родині, а часописи заговорять про це великими буквами "сензації," кажемо, що це дуже велика новість. Про молодь говорять всі і пишуть всі. А у всьому тому, кілько схлібливих підступів та фраз. Усе те новість.

І у нас Українців Католиків Канади, говориться часто про молодь: Молодь, наша будучність. Очі наші звертаймо на молодь. Без нашої молоді, наше життя в Канаді скінчиться на наших очах. Молодь це слухає, вслухується, стає самопевною, відтак зарозумілою, гордою.

То що ми стрічаємо сьогодня у нас, стрічаємо взагалі в Канаді і в інших народів та держав Европи та Америки. Молодь в очах старшого покоління, це ніщо інше, як тільки "запас на будуче." Так думають нинішні диктатори: Гітлер, Сталін, Мусоліні, так думають й многі інші провідні мужі народів. Всі вони переконані, що коли їм вдасться кермувати вихованням молодді, після їх політичних та господарських утопій, тоді їх державні системи будуть забепечені на довгі часи, на покоління. Всі вони деклямують: **Молодь мусить дальше продовжати це, що ми зачали, на чім ми скінчили.**

Так дальше продовжати? Але що? Чи молодь має дальше продовжати самолюбство, еґоїзм, матеріялізм минувшини і сучасности? Чи молодь має дальше продовжати механізацію людського життя аж до абсурду? Чи має дальше продовжати нечувану досі байдужність а навіть погорду до всіх духових та моральних цінностей людського життя? Погорду до загального добра? Експльоатацію природних скарбів аж до їх цілковитого знищення? Продовжати дальше соціяльну несправедливість наших часів, безробітя, реліф, блудні та безглузді економічні та політичні утопійні теорії та фільософії? Продовжати модерне новопоганство, закривання правди, брутальне заперечування природних і Божих правд, тиранське узурповання людських прав та топтання всього того, що високе, ідейне, шляхотне і святе? Продовжати господарський, політичний та релігійний лібералізм, що приніс стільки нещастя та руїни для нинішнього людства?

До всього цього стараються нині витренувати молодь, думаючи, що в тім лежить поступ орґанізації молоді.

Українська Католицька Молодь Канади хоче стреміти не тільки до цілі, але до певно означеної цілі. Нещасливий цей народ, який має армію молоді, що йде і не знає сама куди вона йде. В такому положенні є напевно молодь диктаторських країн. Задля гіпнотизму утопійних кличів большевизму, чи нацизму, її кажуть покидати батьківський дім, відрікатися батька й матері а Бога зовсім не признавати. Не знають, бідні, що вони "ТОЙ СКАРБ НАРОДУ", тратять самі найбільші свої скарби, які взагалі людина може мати. Можливо, що вони і ніколи не довідаються якою жертвою впали вони страшного обману.

Наша Українська Католицька Молодь в Канаді є вільною. Вона сама собі назначує свою ціль, до котрої буде прямувати в свойому життю. Вона вибирає свою ціль по своїй совісти. Вона її розумно признає і її служить. Вона йде тільки за тими провідниками, які є до цього освячені.

Ціль Української Католицької Молоді: Це царство Христа на землі. Зробити канадійську Україну християнською, занести Христа до кожного українського серця, формувати молоде українське покоління, приготовити нашу будучність веселішою і щасливішою, як була наша минувшина.

Це головна і найважніша ціль Української Католицької Молоді в Канаді. Всяка інша ціль мусить йди по лінії цеї головної. Тут не може бути жадних кроків на боки, таких кроків, які би заганяли нашу молодь свідомо чи несвідомо у ворожі табори. Це най краща ціль, найкраща заплата за працю, це дійсна "БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ."

І тут програма Української Католицької Молоді йде на цілий рік, на ціле життя. Тут нема упривілійованих місць ані для тих, що слухають, ані для тих, що розказують.

ЧИ ЦЕ Є НОВІСТЬ? Ні! Це є правда з перед 1900 літ, правда, яка однак на протязі віків, припала порохом забуття і незнання. Тою дорогою і в стремлінню до цеї цілі, молодь перших християнських віків, здобула світ, усунула невільництво, дала початок величавій будівлі християнської культури, кинула Боже зерно, з якого зродилися колись могутні народи і держави, з якого зродився славний Український Народ і могутня Українська Держава за часів Рівноапостольського нашого Князя Володимира.

Ця новість з перед 1900 літ поможе також і нашій Українській Молоді в Канаді віднайти свій дійсний шлях, своє власне обличчя, обнову Українського Народу в Христі, усунення суспільної несправедливости, яка так сильно тяжить над нашим народом і над народами світа.

ПОМІЧНІ ПИТАННЯ ДО ДИСКУСІЇ:

1) В чім полягає нинішна новість поступу молоді?

2) Як висказуються нинішні провідники про значіння молоді для народу?

3) Як висказуємося ми, українці, про цю справу?

4) Чому диктаторські держави хотять конечно котроювати виховання молоді?

5) Яке є становище Української Католицької Молоді Канади супроти соціяльної несправедливости нинішних часів?

6) В чім полягає нинішна соціяльна несправедливість?

7) Чи нинішна молодь повинна продовжати дальше працю своїх батьків в тому напрямі?

8) Яка є ціль і програма Української Католицької Молоді в Канаді?

9) Чому така а не інакше є ціль і програма Укр. Кат. Молоді в Канаді?

10) Чи є це щось нового?

11) В чім лежить зерно сили і могутности Українського Народу?

Нехай в кожній Організації Української Католицької Молоді в Канаді, цю статю передискутують, подадуть свої враження та висліди до Редакції "Б.Н." Слідіть за дальшими статтями і самі пишіть: **Підготовтеся до літніх великих конґресів Української Католицької Молоді у Вінніпеґу і Саскатуні.**

СТУДЕНТСЬКИЙ ВІДДІЛ УКЮ В САСКАТУНІ

15 жовтня 1939 були перші збори нашого відділу в бурсі ім. о. Маркіяна Шашкевича. Збори відкрито молитвою "Отче наш," що провів **о. М. Пелех.** Він пояснив ціль зборів та користь власної організації для студентів. Вибрано заряд, як слідує:

Андрій Кіндракевич— голова
Мирослав Голота— писар
І. Байда— скарбник
панна М. Фодчук—заступник гол.
Небоженко, Чура і панна Мудра, —члени програмового комітету.
Жеребко, панночки Воробець і Яніцька— члени забавового комітету.
Почесний голова— о. М. Пелех.

Другі збори були 29 жовтня 1939 в бурсі. Говорили над пляном праці на біжучий рік. **Кіндракевич** пояснив поділ праці і взивав до активної праці всіх членів. Присутні приреклн.

Треті збори були 19 листопада 1939. Говорено про дальший поділ праці і Листопадовий День. 26 листопада наш відділ з помочею Марійського Союзу дав Листопадовий концерт. Виклад мав **п. Кіндракевич.** Всі точки випали красно.

10 грудня 1989 були знова збори. Рішено видати часопись "Студентський Дзвін." Вибрано редакційний комітет. Слідуючі збори відділу будуть 14 січня.

Досі маємо 40 членів, що точно приходять на збори та цікавляться справами організації. Хоч студенти мають власної праці в школі допись, то однак находять час і змогу занятись також працею у відділі УКЮ. Віримо, що й другі відділи ведуть таку саму працю.

Мирослав Голота, писар

ВІДВІДИНИ ПРЕОСВЯЩЕННОГО В БУРСІ БУК-а

Було то великою радістю для студентів нашої бурси витати Преосвященного в себе, дня 14 грудня 1939. Преосвященний приїхали навмисне відвідати нашу бурсу, запізнатися зі студентами, подати їм вказівки, поради і заохоту до дальшої праці.

Наш Епископ, хоч виглядає старший віком, духом молодий. В годині 5 пополудні студенти зійшлися в авлі бурси. Преосвященний в окруженні Отців Криворучки, Пелеха, Гуменюка і Коцаби увійшли і о. Ректор представив студентів поіменно. Від імени студентів **Андрій Кіндракевич** прочитав гарно виконану адресу, де говорилось про радість студентів з приїзду Епископа, витали і тішились нашими успіхами за десятиліття управи дієцезією. Студенти бажали Преосвященному многих і благих літ. Кождий прирік у свому званню працювати колись в тісній співпраці зі своїми Отцями Духовними, зі своїм Епископом, на Божу славу і честь народу. Адресу передали Преосвященному, вони подякували.

Тоді Епископ сказав слово до студентів. Між молодими кождий самий стає молодим. Хоч наша бурса мала однак мила і важна. Наші батьки також бідно починали і колись мешкали навіть в землянках. Тепер мають хати, мов палати. Ми маємо повну рацію надіятись красної мурованої бурси. В школі наша будучність. Студентам треба добре працювати. Вони не тільки мають покінчити вищу школу, але студіювати дальше. Один наш студент був працьовитий і пильний. Дістав нагороду за пильність в трох університетах і є тепер професором в Сейнт Полс, Мин. Це п. **Степан Мамчур.**

Преосвященний бажав студентам успіху в іспитах, здоровля, веселих свят і обіцяв з весною ще раз загостити до бурси.

Ілія Байталан

Похвальна річ подивляти, бо коли заєдно глядимо вгору, підростають наші думки.
Арнолд

- - - - - -

ОРГАНІЗАЦИНІ СПРАВИ

Місцями члени Братства Українців Католиків питають за відзнаками і не знають де їх дістати. В цій справі просимо звертатись до

Dm. Kobrynsky, Box 88, Smuts, Sask.

Відзнаку вишлеться кождому хто пришле 25ц. Також хто бажавби Статута, то дістане на ту саму адресу за присилкою 15ц. Брошурка "Канада Мій Рідний Край"— 10ц.

Адміністрація "Б.Н."

ТРЕБА ДІТИЙ....

Так вирішив і так думає Мусоліні. 21 грудня він роздав 1,460,000 пірів разом з медалями для 188 мамів робітників, що протягом останніх 10 літ **мали найбільше дітий.** Кожда дитина дістала асекураційну полісу на тисячу лірів. Дуче приняв ці мами у своїй палаті у Венеції з великими почестями. Кожда мама мала за десять літ най менше 7 дітий. Так культурні люди **шанують родичів і дітий!** Ось чому перед Італією будучність і нема страху, про котрий говорить премієр Франції Деляджіє, а котрого слова наводимо на іншім місці БН.

Українські матері! Від вас у великій мірі залежить також й наша будучність!

І ЩО НА ТЕ ЕВРОПА?

Стара колиска міліонів Европа з Новим Роком **платить** і платить. За кождий день війни платить

Анґлія	$33,000,000
Франція	22,500,000
Німеччина	45,000,000
Росія	22,500,000
Фінляндія і другі менші держави	30,000,000
Разом денно....	$153,000,000

На це нема що говорити —тільки сягнути руками глибоко в кишені і платити.

(Праця, Жертва.... продовження зо стор. 4)

зованими нашими силами, для їх оборони на зовні і їх консолідування в нутрі, нехай простягнеться прапор **Братства Українців Католиків Канади.**

Цей прапор, донедавна легковажений, погорджуваний, однак освячений трудом і працею найкращих синів народу, спочиває сьогодня в довірених руках проводу нашого Братства, на це, щоби він став прапором Канадійської України, символом її волі, дороговказом у затяжній, культурній боротьбі, з якої наш нарід вийшовби все більше сильний і все більше вільний.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Головний Заряд і відпоручники на з'їзді у Винипеґу 25 грудня, 1939

З'ЇЗД БУК-а У ВИНИПЕҐУ

24 грудня, 1939, неділя —пополудні. **Тома Мельничук** витає присутних в домівці парохії св. Володимира і Ольги. Присутні вибирають на переведення зборів **о. др. Кушніра.** о. Кушнір говорить: На нас тепер дивляться всі, бо Винипеґ є центром нашого життя. Він надає напрямні діяння і від нього у великій мірі залежать наші успіхи чи неуспіхи.

Покликує двох писарів: **Павла Куріжича і Антона Мартинюка.** Витає Преосвященного і просить до слова.

Преосвященний говорить: Цілий світ жде на вислід війни. Ми особливо ждемо на розвій подій, що годні нас піднести або ще далі поневолити. Ми тут в Канаді вільні. Збираємося на з'їзд вдоволені і щасливі. Там знищення і кров. Працюємо тут над нашим культурним і освітним розвоєм. Хвалимо свобідно Бога, вільно говоримо. Ми вдячні нашому правительству. Той цінить свободу, хто її не має. Приходять тяжкі вістки. Але події ці ще не є остаточні. Коли українці опинилися під більшовиками і німцями, то ще не все пропало. Бог допустив то все, щоби випробувати, як сталь в огні. І тому ми не повинні впадати в пригноблення. Над нами ласкавий Бог, що бачить все і оберне на нашу користь.

Тому ми повинні заохотити себе взаїмно до праці. Часом трівожать прикрі вісти і люди опускають руки. Такий настрій небезпечний. Нарід живе. Пригноблення обставин не змінить на краще. Воно шкодить. Бадьоро працюймо на нашу користь— ціль з'їзду: всіх заохотити до праці!

Мусимо **начеркнути пляни на будуче.** Коли глядіти на наш розвій в Канаді, то за коротких 35 літ ми гарно піднеслися під кождим оглядом. **Маємо свідомість релігійну і національну.** Нині нелегко баламутити наших людий. Наша Церква це наша Матір, любить нас і дбає про нас всесторонно. Не лише про віру, але також про культуру і національність. Це наша **Українська Католицька Церква!**

Ми зробили поступ а багато в тому завдячуємо нашій організації БУК! Відколи є БУК, настала краща доба! На цім місце це зазначую. В ріжних місцях я це бачив. **Там де є БУК, є свідомість і поступ в церкві і поза церквою.** Хоч БУК не мав фондів ані много членів, то мав вибраних людий, що бажають добра українському народові. Члени БУК-а працюють і дбають про свою пресу, бурсу, доми і церкви та підносять нас в поступі.

На будуче ми повинні **свідомо іти вперед! Очікуємо від БУК-а ще більше добра,** коли разом всі станемо до праці. Члени спільно зі зарядом повинні працювати і приєднати ще більше членів. Ціль БУК-а висока. Коли буде загальна піддержка, зробимо ще більшу роботу. Вечір буде концерт і збірка на Червоний Хрест— прийдіть, це гарне діло для нас і для Канади.

Віримо в успіх з'їзду тут і по Канаді. Берімся за діло, бо воно вдячне. Коли добрий початок, то й кінець буде добрий. **Я хочу, щоби всі були бадьорі захошені, з любовію до Церкви і Народу.** Якість членів вирішує успіх. Най Бог благословить і щедрить.

З війни може несподівано вийти для нас воля— **свобідна Українська Держава.** Бог має свої пляни. Мала Фінляндія може стати упадком для московського кольоса. З нещастя може вийти для нас добро. Тому молімся і вірмо, що Бог потішить наш нарід!

- - - - - -

Преосвященний говорив пів години.

о. др. Кушнір дякує Преосвященному.

о. Ан. Трух, ЧСВВ складає привіт: Для нас мила несподіванка, коли з нами Епископ. Желає Веселих Свят, 1Щасливого Нового Року та іменин в день св. Василія Великого. Я хотівби мати тут ціцу Альберту— але бодай я тут. Складає привіт від Альберти.

Українці нині загрожені в своїм істнуванню. Наша релігія і земля розторощені. Коли до Львова увійшли червоні, то **перша** вістка була, що замордували Митрополита. Він однак остав живий. Однак ця вістка дає наче всю **програму більшовиків,** що вони хочуть робити! **Вони несуть нам смерть!** Бо не прийшла вістка, що зробили Митрополита головою —але що замордували....

(Далі буде)

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ БУК-а

25 грудня 1939, у Винипеґу, Ман.

Принято одноголосно:

1) З'їзд БУК-а у Винипеґу, 25 грудня 1939 **висловлює синівську відданість до св. Отця.** Папи Пія XII— **любов і послух нашому дорогому Преосвященному** Кир Василію Володимиру Ладиці— **привіт і сердечний поклін Ексцеленції Митрополитові і всім нашим Епископам** Західної України.

2) З'їзд **витає** з глибокою шаною **наш канадійський прапор** і висловлює **певність, що наша хоробра армія** під високим проводом Їх Величности короля Юрія VI **побідить ворожі сили та приверне пад і справедливий мир** для всіх поневолених і покривджених націй **Европи,** між ними для **Української Нації— і прирікає всю можливу** поміч для тої цілі.

3) З'їзд осуджує **та рішучо противиться наїздові і нищення більшовиків на Західну Україну** та сподівається, що по скінченню війни між вільними державами Европи буде також **соборна Українська Держава, вільна від німецького, більшовицького, польського, ма-**

царського і румунського ярма.

4) З'їзд висловлює щиру прихильність і співчуття фінляндській нації в її геройській борбі проти більшовицьких наїздників.

5) З'їзд кличе всіх українців Канади обєднатися в теперішний вирішальний час під одним проводом для спільного добра.

6) З'їзд з шаною звертається до відносних державних властий Канади дозволити на радіопередачу Служб Божих з проповіддю з українських католицьких церков.

7) З'їзд кличе всіх українців католиків доброї волі і свідомих, але ще незорганізованих, ставати в члени БУК-а, передплачувати і поширювати українську католицьку пресу а головно нашу організаційну часопись "Будучність Нації." Коли є більше членів в даній місцевості належить творити місцеві відділи БУК-а.

8) З'їзд взиває українців католиків Манітоби скликати літні з'їзди БУК-а, де це можливо— а особливо в околицях Стюартбурн, Сенді Лейк, Етелберт, Комарно і Фишер Бренч.

8) З'їзд кличе українське жіноцтво організуватися і творити Жіночі Відділи БУК-а.

9) З'їзд взиває нашу молодь ставати з нами до праці і творити Молодечі Відділи БУК-а.

У всіх організаційних справах звертатися до Головного Заряду Манітобської Секції БУК-а,

115 McGregor St., Winnipeg, Man.

ЗБІРКА НА ПРЕСФОНД "Будучности Нації" на З'їзді

По $2.00 жертвували: о. М. Григоруйчук, о. К. Жарський, о. П. Божик, о. др. Кушнір.

По $1.00 жертвували о. М. Швед, о. Й. Шуляк, о. М. Горошко, о. Ст. Семчук, П. Саламаха, Дм. Галущак, М. Коваль, Й. Новосад, П. Муший, Анна Якімішак, В. Шкварок, Ів. Рудачек, Марія Корецька.

По 50ц. жертвували: Т. Мельничук, Томашевський, О. Яцишин Ш. Герило, Ів. Васько, Ковлівський, М. Цьома, Друляк, Антонишин, Ст. Янчук.

По 35ц. жертвували: Ів. Гаєвський (дляво).

По 25ц. жертвували: Глушко, Ів. Гнида, Гузаревич, Кузь, Сороколуд, Ст. Палій, П. Янко, В. Ваврів, Троян, Воробій, Кравчук, І. Холявка, Ст. Хмиляк, Бащенчук, В. Залісоцький, Ашлуя, М. Подоліс, Бойчук, Слонський, Тимчурак, Маланчак, Коноцька, Засложнюк, К. Багрій, А. Холявка, Я. Речек, М. Копяківський, К. Кудляк, Дершко, Дм. Дорош, Дідух, Ст. Купський, Ів. Грабовський, П. Курівчич.

По 15ц. жертвували: В. Блаша, Юрчак, Шаусь.

По 10ц. жертвували: пані Шаусь, Т. Коваль, Марія Дербех.

По 5ц.: НН. — Разом $34.70— Збирав о. М. Григорійчук. Всім жертводавцям і о. Григорійчукові, що зібрав —нехай всемогучий Бог дасть сил, здоровля і ласк на многі літа!

ЗБІРКА НА ПРЕСФОНД БН

о. К. Жарського

Жертвували: о. К. Жарський .. $1.00

По 50ц.: Антошка Лугова, Михайло Волохатюк. По 25ц.: Ст. Сіянчук, Марія Лугова, Марія Кришталович. По 15ц.: Франя Антонишин, НН жертвував 17ц. По 10ц.: Фільмо Губерт, Франко Рудник, Марія Нагірна, Марія Губерт, Магда Матіїшин, Розалія Матіїшин. Разом $3.67. Всім жертводавцям і о. К. Жраському, що був так добрий зібрати —щиро і сердечно дякує Адміністрація БН. Ці жертви цінні, бо вони одні з перших, що зібрані на прерії між хліборобами.

ЖІНВІДДІЛ ч. 68, Олеша, Саск.

Нас є 14 членкинь. Збори були 10 грудня 1939. Літом ми зробили малий пікнік: На Закарпатську Україну ми вислали $10.00, на бурсу БУК-а $5.00, на Сиротинець в Алвині $5.00— і знова на бурсу $5.00.

Відділ малий, але роботу зробив. Треба приєднати більше членкинь, частіше дописувати до БН і читати на сходинах, а сходини робити бодай раз в місяць. З Новим Роком нових сил і ласк Христа до щирої праці!

Марія Рудницька.

ЗБІРКА на БУРСУ БУК-а в САСКАТУНІ

ГОЛАР, САСК.— Зложили жертви: Явний Мартин 5.00; Парохія Голар 5.00; Пастернак Дамян 2.00; По 1.00: Підперигора Василь, Підперигора Михайло, Евдокія Підперигора, Пастернак Андрій, Сирота Анна, Сирота Никола, Ясіновський Дмитро, Підперигора Мирон, Денищук Петро, Качур Роман, Яків Підперигора, Михайло Левчишин 2.00. Дрібна збірка 2.80.

ВІШАРТ, САСК.— Парохія св. Михаїла Вішарт 15.00; Український Гр. Кат. Народній Дім—Вішарт, 5.00; Володимир Левандовський 2.00; Іван Іванський 1.50. По 1.00: Антін Левандовський, Теодор Василенко, Іван Петришин, пані Бронислава Петришин, Юрій Копіяка, Никола Бадель, Іван Костюк, Семен Романовський, Михайло Лотоцький, Михайло Шевчук, Олекса Бадель, Петро Залуцький, Василь Петришин, Юліян Чайковський, Іван Стоцький, Григорій Бадель, Теодор Петришин, Теодор Бадель, Юрій Петришин, Анастасія Левандовська, Осип і Текля Душніцькі, Осип і Текля Ясіновські. Дрібна збірка —$11.70.

КРАСНЕ, САСК.—По 1.00: Іван Білінський, Олекса Шутяр, Степан Ласюта, Анастасія Шевела, Михайло Качалуба, Едвард Білінський, Михайло Слобода, Михайло Шевела, Микола Жак, Василь Столярчик, Теодор Попадинець, Василь Боднарчук, Михайло Качур ст., Михайло Бануцький, Дмитро Боднар, Іван Чорний. Дрібна збірка 7.30.

ПРЕРІ РІВЕР,— бірка в часі Богослуження— 1.66.

ГРОНЛІД,— збірка в часі Богослуження —$6.89. Церков св. Михаїла, Гронлід 2.00; По 1.00: Дмитро Марець, Василь Середа, Теребенець, Дмитро Клюб— 1.50.—

Парохія ПРІНЦ АЛБЕРТ, уділ 25.00; Збірка по рефераті в Саскатун 7.50. До уділу Петро Божок, Саскатун, 3.00. Збірка в часі Богослужень, МІТПАРК, 9.43; САМБУРГ, —$6.40.

РАМА, САСК.— о. Мирослав Колодій, на шер 10.00, Відділ УКЮ 5.00; Степан Третяк 2.00. По 1.00: Б. Л. Корчинський, Іван Данилишин, Никола Данилишин, Никола Яцишин, Никола Явний, Іван Третяк, Михайло Якимишин. Збірка по рефераті, 4.85. Дамян Третяк 50ц.

ОЛЕША, САСК.— На УДІЛИ зложили: Петро Гадубяк 5.00; Жіночий Відділ БУК-а 5.00; Парохія Прес. Серця Христового 5.00. По 1.00: Демко Сарган, Вартоломей Рудніцький, Степан Гадубяк, Осип Гадубяк, Дмитро Рудніцький, Василь Прокоп, Володимир Мадарам. Зі вступів: 5.08. Дрібна: 1.40.

НОРКВЕЙ.— Парохія Прес. Тройці—до уділу 20.00; Іван Гуска 25.00; уділ, Роман Гуска 5.00. По 2.00: о. Н. Сірий, Василь Черевик, (до уділу); Кирило Леськів, Лукіян Леськович, Никола Черевик. По 1.00: Петро Малько, Іван Маркевич; Юрій Мартинюк, Онуфрій Черевик, Михайло Василенчук, Григорій Коваль, Михайло Лукій, Іван Мартинюк, Іван Мусій, Дмитро Гуска, Ярослав Фірманюк, Юрій Гуска, Осип Гадзевич, Марія Черевик, Степанія Гуска, Семенова Лукій, Іванова Романенко, Степанова Черевик, Анна Гуська, Саверій Яцишин, Степан Черевик. З обіду 5.55. Дрібна збірка 4.90.

АРРАН, САСК.—По 1.00: о. Н. Сірий, о. Григорій Теплий, Михайло Стечишин, Ів. Швайковський, Володимир Филипович, Степан Филипович, Антін Загарійчук, Ігнатій Німець, Іван Бутера, Теодор Демчук, Евген Чорнейко, Михайло Ілиик, Пилип Прокопчук. Дрібна збірка 2.25.

ЧЕХІВ, САСК.— Марія Пристай 1.00.

КАНОРА, САСК.— По 1.00: о. Петро Пасічник, Яків Д. Стратійчук, Марія Стратійчук, Іван Михайлишин, Іван Д. Стратійчук, Василь Балешта, Іван Замора. Дрібна збірка 5.00.

МАНІТОБА—

ДАВФИН— о. Андрій Роборецький 5.00. о. Ігор Шпитковський 2.00. По 1.00: Никола Вропивницький, Андрій Ровел, Т. Дучишин, І. Грегірчик, М. Михайлик, П. Боднар, Л. Покропивний, В. Саранчук. Збірка 11.45.

СИФТОН.— о. М. Кривуцький на уділ 10.00; Томко Демчук 2.00; Михайло Івасюк 1.00; Незнаний 2.00, Осип Сосновський 1.00; Василь Тракало 1.00; Олена Тракало 1.00; Збірка 6.05.

ЕТЕЛБЕРТ— По 1.00 о. Іван Колцун; Михайло Свідерський, Іван Феція, Олекса Буртник, Касько Свентак, Михайло Ковч, Ів. Карлик, Франк Галінський, Степан Вишнецький. Дрібна бірка 5.53. Лев Мирко, Микита Мирко. Дрібна збірка на обіді Сестриць —2.05. Збірка в церкві 15.90.

ВІННІПЕГОЗІС— По 2.00— о. Іван Колцун, о. Ігор Шпитковський. По 1.00: Михайло Огринчук, Степан Смеречинський, Григорій Чермак, Іван Смеречинський. Дрібна збірка 5.32.

ФОРК РИВЕР.— Григорій Буртняк 1.00, Дмитро Гриньків 50ц.; Іван Котлярчук 15ц.; Петро Огризло 1.00; Михайло Волонатюк

2.00; Тома Боднар 2.00; Григорій Сташко —1.00.

ЕЛФИНСТОН— Збірка по рефераті 4.35.

ОЗЕРНА.— По 1.00: Михайло Савіцький, Іван Солтис, Григорій Сулимка, Степан Шевчук, Осип Лиганчук, Дмитро Моров, Михайло Біляк, Володимир Шевчук. Дрібна збірка 6.45.

ДОЛИНИ.— Збірка по рефераті 3.60.

СЕНДІЛЕЙК— Незнаний 1.00; Гіларій Сявчук 1.00; Дрібна збірка 10.55.

ВІННІПЕГ— о. Маріян Швед на уділ— 5.00, о. Осип Пуляк на уділ 5.00; п. Никола Шкварок на уділ 5.00. п. Іван Родачек 1.00.

Отсим складаю щиру подяку Їх Екселенції, Високопреподобним Отцям, та Високодостойним Громадянам за ласкаву жертву та щиру поміч в часі моєї поїздки в справах Бурси БУК-а в Саскатуні.

о. М. ГОРОШКО

Саскатун, 2 січня, 1940 р.

ПЕРЕГЛЯД ПОДІЙ МИНУЛОГО РОКУ

В марті покінчилася громадянська війна в Еспанії, що тяглася від липня 1936. Упав Мадрид, ген. Франко увійшов побідно до столиці краю. Більшовизм дістав глибокий удар в цій частині Европи.

В марті мадяри напали на молоденьку нашу державу— Карпатську Україну і заняли край, вкривши свіжим трупом Січовиків наші Срібні Гори. Помогли їм в тім зрадники типу Бродія і Фенцика, що потім дістали юдину заплату за чорну ганебну зраду свого народу. Мадяри перезвали країну на Північну Угорщину— однак надія в Бога, що невинна кров Січових героїв зпід Хусту, Перечина, Бичкова і Ясіні не пропала і не пропаде. Встануть местники, що віддадуть наїздникам в свій час— що заслужили і винищуть зрадників, щоби їх сліду не стало! Батько, о. др. Волошин — тепер на вигнанні.

- - - - - -

24 мая наш Король і Королева відвідали Винипеґ. Падав дощ і було похмурно. Однак високі гості їхали відкритим самоходом, щоби кождий міг їх бачити. А усміх королевої остав прегарним споминам для многих тисячів населення по цілій Канаді. Всі тоді наявні відчули і зрозуміли, що значить жити у вільній землі— де устроєм державним є демократія. Король і королева загально здобули серця всіх.

- - - - - -

Першого вересня почалася війна, котрої кінця не видко і котра, Бог зна, як і коли покінчиться. До 21 вересня німці зліквідували польську державу. 17 вересня більшовики увійшли на землі Західної України. Ці азіяти з корінням нищать тепер наші столітні здобутки— релігійні і національні. Вивезли з краю всю поживу, одіж і ліки.

Тричі вже переслухували члени ГПУ Преосвященного Хомишина, котрого викинули з палати в Станиславові. І так згорблений від праці і літ старець мусить жити прошеним кутом, бо кати стали панами на нашій нещасній землі. І нема кому занами унятись — так як за князями Радзівілами, котрих більшовики випустили на вставлення італійського короля. За нашим народом ніхто— тільки один Бог!

- - - - - -

Прекрасно працювали відділи БУК-а під проводом і заохотою впр. о. Дмитра Гаврилюка, ЧНІ, в околиці Айтуни, Саск.

Кільканадцять молодечих відділів УКЮ зорганізував всеч. о. М. Горошко.

До бурси БУК-а в Саскатуні прибув новий о. ректор, всеч. о. П. Криворучка, котрий з питомою енергією і за палом взявся з місця до праці. Положення бурси під його проводом вскорості основно покращало.

Будуються величаві наші церкви в Саскатуні і Едмонтоні. Викінчується чудова церква в Кукс Крук, Ман.

Збудовано і викінчено церкви у Виндзор і в Давфині, Ман.

Всюди в нашім релігійно-народнім життю помітна стабілізація відносин, зріст і поширення.

З Новим Роком сміло глядимо вперед!

ДЕКІЛЬКА ПОБАЖАНЬ НА НОВИЙ РІК!

1. **Коби ми всі були вірні**, як золото— **щирі**, як діямант— **і чисті**, як сльоза!
2. **Коби між нами була любов, єдність віри і згода**— а не було ненависти, спорів і роздорів!
3. **Коби** ті, що відійшли— **вернули** —як ще можуть!
4. **Коби ми спромоглися** також на **єдність політично-національну— один провід і одно стремління**, бо часи ідуть вирішальні і коли будемо розбиті, самі погребаємо нашу долю незгодою та нездібністю оборонити що належить.
5. **Коби ми виплатили всі довги на бурсі БУК-а в Саскатуні!**
6. **Коби наша часопись збільшилась на 20 сторін** —і мала бодай кілька тисяч передплатників!

Професор

Шестилітній Роман вбігає до кімнати свого батька професора, що потонув у паперах.

—Чого ти так кричиш? Бачиш, що я працюю.

—Тату, я з'їв шпильку!

—То візьми собі ще одну та дай мені спокій.

ЦЕ ЯКРАЗ ДЛЯ НИХ!

Фінські літаки розкинули над Петроградом летючки такого змісту: "Руские! Винищіть убивників маршала Тухачевського, командантa Уборевича і Орлова! Ви дістали зброю в руки і вони розвязані! Невже ви остачетесь рабами? Ліквідуйте ваших комісарів та увільніть Росію від ГПУ!"

Ці летючки зроблять своє і коли прийде час розплати в Росії, то це буде найбільш кровава розправа в історії людства. А той час певно прийде!

ІДЕ НА ДНО ЛЮДСЬКЕ ДОБРО

До 13 грудня затонуло 198 кораблів, поємности 782,385 тон. З того 103 кораблів були англійські, 11 французькі, 17 німецькі а 67 невтральні.

Невтральні, мимо того, що не беруть безпосередної участи у війні — мають поважні страти. Ось так людське добро, а з ним часто й життя— іде в морські глибини....

СКІЛЬКИ ЖИДІВ Є НА ФРОНТІ?

Бюро Райтера подає з французького фронту, що на 200,000 англійську армію, яка бореться на фронті — є 243 жидів. Вони роблять старання, щоби мати свого духовника.

Треба також поважно подумати над тим, щоби тисячі наших жовнірів на фронті там мали також свою духовну обслугу.

ЧОГО ІРЛЯНДЦЯМ ТРЕБА?

На саме латинське навечеря Різдва члени ірляндської республиканської армії напали на склад зброї у Фенікс Парк в Дубліні і забрали на трохах мілион набоїв, кріси і всякі роди зброї. Як забрали, так зчезли і тепер доблінська поліція вишукує справців. Досі арештовано трох і віднайдено в ріжних місцях четвертину набоїв і зброї. Навіть в навечеря ці люди не могли спокійно їсти святої вечері—але чогось іншого бажали їх серця. Ось нинішний світ і тому не можна дивуватись, чому після 1939 літ Христового приходу і звіщення мира, світ досі заливається кровю і слізми....

ЩО ЖАДАЛИ НАШІ в 1657 РОЦІ?

На початку 1657 р. шведський посол Велінґ сповіщає короля Карла Густава про урядову заяву канцлера Виговського від імени гетьмана Богдана Хмельницького: "Козаки домагаються, щоби ваша королівська величність признали їм право до всієї стародавної (ius totius Ucrainae antiquae..) —де ще існує грецька віра і мова, аж по Віслу! Бо з них глузувалиб, колиб вони при теперішній нагоді не відібрали назад того, що їм безправно колись забрали."

Ю. Липа

НАЧЕ ЧЕРЦІ ІДУТЬ БІЛІ ЛИЦАРІ...

Узброєні в легкі скоростріли, автоматичні пістолі і ножі ці **фінські частини** одягнені в біле одіння, тихо і непомітно серед снігів присуваються лісами на червоних. Кожда має 250 мужів, завдає червоним страшні втрати —в деяких місцях зникли цілі червоні баталіони, 163 дивізія, 18,000 війська пропала ціла, розбита над озером Кіянта. Ці патрулі пробилися через червоні частини і на лещетах забігли далеко за фронт, аж до мурманської залізниці в околиці Ліекса. У висліді залізницю в кількох місцях прорвано і червоні позбавлені припасів та муніції залишили північні становища в Петсамо. При цім піддався цілий скадрон совітських літаків і два баталіони війська, 2,000 мужа. Досі фінці знищили яких сто тисяч наїздників, 300 човгів, з котрих кождий важить по 30 тон і становить для себе твердиню— 300 літаків— а самі вони стоять проти Ґоліята, один фінський баталіон проти червоної дивізії, 600 проти 15,000. Ось що може **нарід переконаний в слушність своєї справи!**

І коли досі говорили нам, що українців католиків в Ґаличині є всього 4 міліони душ а всіх українців є 45 міліонів і тому ми маємо залишити нашу віру і правду життя, то тепер бачите, який СТРАШНИЙ ОБМАН **робили ці, що так говорили!**

Фінців є тільки 3,600,000 душ і вони непоборно стоять проти 180,000,000! А нас більше. **І коли в нас буде віра і любов— ми НЕПОБІДИМІ!**

Не число— а якість творить побіду та історію!

Московські міліони розгнили православієм і соціялізмом, вони нездатні і неспроможні до побідного бою — це невільники, гнані страхом! Без ідеї, і власної волі вони тисячами вигибають, знаючи знущатись тільки над слабим і безборонним.

До фінців тисячами приходять охотники зі Швеції, Італії, Данії, Норвеґії.

Геройство духа потягає всі душі високі і чисті!

ВІДОЗВА ПОЛКОВНИКА АНДРЕЯ МЕЛЬНИКА

Пол . Андрей Мельник, голова українських націоналістів оголосив відозву, котру напечатали наші часописі в полудневій Америці. Ось деякі виїмки з тої відозви: **"Москва це гієна,** що жирує на боєвищах, де міряються другі. Але конфлікт, який щойно наростає, буде затяжний і складний, і Москва— поставлена перед твердійші спроби, як перебирати дарунки із чужих рук— **не здасть іспиту історії,** як не здала його й царська Росія у світовій війні, хоч і належала до бльоку держав, що перемогли.

"Ми певні цього!

"Коли Україна має визволитися— вона мусить мати **один провід і одну визвольну політику.**

"Визвольного хотіння українських міліонів не зломить ніяка сила в світі, як не зломила його впродовж століть у минувшині.

"У ці бурхливі роки прийде хвилина розплати з ворогами. Українська нація зуміє її використати.

"БУДЬМОЖ ГОТОВІ в слушний час до вирішального бою за Україну!"

УСПІХИ

Сенатор Фжеймс Дж. Дейвис з Пенсильвенії запросив за свого секретаря до Вашинґтону українця **Степана Олесневича.** Олесневич американець родом, скінчив пенсильвенський університет і працював в уряді в Ґарисбурґу. Дейвис родом з Анґлії, шахтяр. Власною працею і чеснотами вибився з простого робітника на високе становище сенатора. Тому 20 літ Дейвис уладжував попис національностий в Питсбурґу— українці прийшли орґанізовано з прапорами і тим вратували положення. Дейвис сказав тоді, що ніколи того українцям не забуде— і дотримав слова в найкращім значінню.

- - - - - -

В Мадриді в Еспанії основано **українське пресове бюро,** що подаватиме новини про наші справи до еспанської преси.

- - - - - -

Українська Громада в Парижі дістала вкінці рішення французького Міністерства війни, що ніхто не може змушувати українців служити в польськім леґіоні у Франції проти їх волі. Українці можуть служити у французькім війську в так званім Чужинецькім Леґіоні, що повстав на час війни. Жовніри того леґіону мають таке забезпечення, що й французькі вояки а також їх родини, якщо живуть у Франції. В цім леґіоні вільно творити поодинокі частини з національних груп. Та вісти подають, що пляшня вже втягнули яких 2,000 наших робітників з Галичини у свій леґіон. **Це найбільше трагічна доля українського робітника при мусово служити у війську нації,** що сьогодня робила все можливе, щоби нас знищити. **І противне воно людській гідности та чести.** Українці певно радо будуть служити у французькій армії —але не в ляхів.

Довге життя

—Чи це правда що на основі лікарських статистичних даних, жонаті чоловіки живуть два рази довше, ніж нежонаті?

—Ні, тільки життя видається їм довше!

До Всіх Національних Українських Орґанізацій Всеканадійського Значіння і До Всеї Української Людности в Канаді.

УКРАЇНЦІ КАНАДИ!

В часі миру, коли безпека націй не є загроженою зовнішними ворогами, всі демократичні народи слушно позволяють на те аби різні суспільні ґрупи в межах законів зводили взаїмну боротьбу в обороні своїх інтересів. Одначе в часі війни, коли безпека націй є загрожена чужими силами всі народи припинюють внутрішну боротьбу аби усунути зовнішну небезпеку для нації як цілости.

Так зробили сьогодня свободолюбиві Канада, Велика Британія і Франція. Так зробили Чехи, Поляки, Фінляндці. Так роблять всі!

Українська нація як розшматована й поневолена потребує єдности для оборони своїх державно політичних інтересів на міжнародному форумі в часі війни більше ніж яка будь інша нація в світі. Ця потреба випливає не лише з самого змагання українців до державности але із їх обовязку, як одної з найбільше поневолених европейських націй, спричинитись до осягнення установлення і оборони тревалого миру в Европі в будуччині за який ведеться нинішня війна.

Всі українці розуміють що такий мир не був у минувшому і не буде у майбутньому можливим без правдивої і вичерпуючої розвязки української проблєми в Европі.

Всі Українці так само мусять розуміти, що без їх однозгідної участи і праці на міжнародньому полі така справедлива розвязка української проблєми не буде можливою і під цю пору, як вона була унеможливлена самими українцями 1918 і 1919 роках через висилку на мирову Конференцію не єдиної а кількох українських противних до себе делеґацій. Це не сміє повторитися в ці війні. Тим часом така небезпека вже заходить. Дійсна незалежна опінія Українців Канади мусить цьому в найрішучійший спосіб і негайно запобігти.

В ціли безсторонньої і гідної репрезентації української справи перед чинниками Канади і Британської Імперії **мусить безпроволочно заіснувати і негайно розпочати діяльність ширший Репрезентаційний Комітет Українців Канади вложений з уповноважених представників чотирох національно-українських орґанізацій домініяльного значіння та визначних українських діячів.**

Орґанізації які мають стати основоположниками цего будучого Репрезентаційного Комітету Українців Канади з найширшими повновластями в загально українських справах тут іменуємо у альфабетному порядку, як слідує: Брацтво Українців Католиків, Союз Гетьманців Державників, Союз Українських Самостійників і Українське Національне Обєднання Канади.

Репрезентаційний Комітет звертається до Екзекутив усіх цих чотирох орґанізацій, як найскорше уделеґувати по трох своїх представників членами будучого резпрезентаційного комітету і подати їх імена до нашого відома на адресу:

THE REPRESENTATIVE COMMITTEE
OF UKRAINIAN CANADIANS,
P.O. Box 69,
SASKATOON, SASK.

Найголовнійшими завданнями того репрезентаційного комітету буде:

1. Орґанізувати українську опінію і засоби в Канаді для допомоги Канадійському і Британському урядам у цій війні.

2. Представляти, заступати і боронити українських державно-політичних інтересів перед демократичними воюючими державами та невтральними народами світа в дусі декларації Канадійських Українців і приятелів з 1938 року.

3. Консолідувати політичну діяльність Українців у інших державах в ціли усунення небезпеки появи двох політичних українських представництв на міжнардоньому форумі.

Репрезентаційни Комітет цим звертається до Екзекутив всіх чотирох національних орґанізацій і всеї української людности в Канаді вжити всіх заходів аби з днем народження Христа Спасителя народився і ширший репрезентаційний комітет Українців Канади, який зрушить Українську Велику Справу зі стану неоправданого застою та врятує її від можливого траґічного розбиття.

По сформованні Ширшого Репрезентаційного Комітету, нинішний комітет здасть перед ними звіт за свою минулу діяльність і зложить свої повновласти на руки нового Репрезентаційного Комітету.

За Репрезентаційний Комітет Українців Канади для видання Декларації—

о. др. В. Кушнір	Павличенко в.р.
В. Косар	о. М. Т. Пелех
О. Жеребко	Бабій, в.р.
Т. Дацьків	о. А. Трух, ЧСВВ.

ЯК КАНАДА ШАНУЄ ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ

Сотник Бил Каттон привіз на літаку **о. Йосифа А. Буллєрд,** котрий як місіонар на далекій півночі відморозив собі руки. Священик ішов відвідати своїх ескімосів і посовгнувся та впав у воду. Обі руки, котрими ратувався, сильно відморозив.

Тревало майже місяць заки наш летун серед бурів і снігів таки добився до тяжко хорого і потім знова пробився до Винипеґу. о. Буллєрд доперва тамтого року приїхав сюди з Франції і має 26 літ.

Так живуть і працюють католицькі місіонарі— чи ви чули щось подібне бодай раз один про— православного місіонаря, що пішовби на далеку північ ратувати душі? **Ось тут пізнати** віру і любов Христа— хто і що і кому служить!

БІЛЬШОВИКАМ НАДХОДИТЬ КІНЕЦЬ!

Білгород— Югославське правительство виарештувало сотки комуністів 21 грудня 1939, щоби припинити зарви і клопоти в краю.

- - - - - -

Льондон— Коли московське радіо надавало свою програму 20 грудня 1939 нараз стала перерва а потім відізвався голос: "Пірвіть кайдани неволі! Повстаньте проти воєнних цькувачів!" —і знова тихо. Хтось видно, "помагав" мовсковській висильній і дай Боже, щоби поміг!

- - - - - -

Калґарі— 21 грудня арештували комуністичного мійського радного Пета Ленігена за підбурюючі промови на мітинґу. Вже найвищий час....

- - - - - -

А тимчасом в Росії, як пише Рильський:

"Доці ідуть і люди плачуть,
і скиглять діти в колисках,
і круки як у пісні крачуть
на змитих кровю полях...."

ЗЕМЛЕТРУС В ТУРЕЧЧИНІ

Землю св. Василія Великого і многих християнських пустельників зперед півтора тисячі літ навістив тепер сильний землетрус. **Цілі міста пішли в руїну. Села зникли з лиця землі.** В провінції Анатолія, в Малій Азії, **погинуло яких сто тисяч людий.** Землетрус був над раном— около четвертої години в ночі, 26 грудня 1939. Люди розіспані гинули в румовищах хат. На дворі було зимно— нище 20 степенів і сніговія. Хто втік живим з румовищ, мерз на морозі. Стрясення повторилися. Довіз поживи і ліків спинили засипані дороги і знищена залізниця. На землі остали глибокі розколини..

700 миль дальше на захід, над морем Смирни випали знова сильні дощі і виляли ріки. Заляли поля, пірвали хати, знищили добро і життя многих людий.

Так часто Бог досвідчає людий — ненадійно, як пискавка перед бурею.

Траґедія Красавиці!

Панна Уніті Валькирія Фріман-Митфорд, котру Гітлер свого часу назвав "звершеною арійською красою" —тепер 8 січня вернула на ношах до рідної землі і рідної хати в Анґлії. Перед війною вона пізнала і захопилась Гітлером. А тому, що походить з вельможного роду і сама незвичайної краси— має сині очі і ясне русяве волосся —найшла доступ до найвищих кругів Німеччини. **Її ідеєю стало погодити оба народи, анґлійський і німецький.** Вона остала в Німеччині і була свідком, як ці відносини з дня на день замість поліпшитись ставали гіршими. Прийшло виповідження війни і пять днів потім Юніті в розпуці мала стрілитись. Від того часу лежала в лічниці і кажуть, що куля застряла в голові і лікарі бояться робити операцію. Так вона слаба і бліда **вкінці приїхала до тата і мами**, котрі ожидали її у Фолкестон з лікарями і доглядачками.

Траґічна доля молоденької захопленої дівчини подібна до траґедії української Мотрі Кочубеївної, котра також проти волі родичів хотіла вести свою долю. Але тамта і ця переконалися, що вкінці **найкращим місцем на землі є хата своїх родичів — тато й мама.** Хто послухає щирих просьб і рад своїх добрих родичів, ніколи не буде жаліти. І щасливий хто має родичів, які все простять і все вибачать та з отвертими раменами ждуть на свою дитину —навіть, як вона ранена на серці і на гілі вертає під рідну кришу....

СПРАВИ ОРҐАНІЗАЦІЇ

Отсим даємо до відома що управа Бр. Укр. Католиків розіслала збіркові форми на прес-фонд "Б.Н." і готові форми до переведення зборів по відділах. Отже просимо не змарнувати ці форми але ужити їх на своїх зборах і прислати назад. Незабудьте виповнити який заряд Ви вибрали. Напишіть допис про діяльність Вашого відділу до "Б.Н." Чи зібрали що до пресового фонду? Як ще ні, зберіть сейчас. Б. Нація видається лишень за передплати і пресовий фонд, оголошень не містимо. А це для Вас Читачі є більше що читати.

Адміністрація "Б.Н."

Останні Вісти...

Король підписав закон, силою котрого покликується в Анґлії до зброї всіх, що з днем 1 січня зачали 19 а не скінчили 28 року життя. Так стане під зброєю нових 2,000,000 жовнірів.

Фінці знова розбили в прах московські червоні війська під Петсамо, Тольвоєрі, Саля і Кранта— разом знищили 4 совітські дивізії, заманивши їх вперед на озера а потім винищивши на леді. Супроти тих поражень світ протер очі. Анґлія і Італія **відкликали своїх амбасадорів з Москви.... З Ліґи Націй нагнали** одинокого москаля большевика секретаря Владіміра Соколіна, що побирав річно $13,636 платні. Ось "пролетар"!

Німці будують **приспішно маленькі підводні лодки**, поємности 150 тон, з обслугою 20 людий і запасами на пять днів дороги.

Федеральний суд в Ню Йорку **засудив большевицького книгаря** Б. Нікольского на $1,000 кари та скарбника "Букніґи" Іліна на $500 кари і обох **на депортацію** по скінченню кари. "Букніґу", що була большевицьким підприємством замкнули.

Від жовтня 1940 досі **допомога без робітним у Винипеґу** коштувала $30,526,563— з того одну трету заплатило місто, решта провінція і домінія. Тепер безробітний дістає місячно допомогу на суму $10.41.

Підчас з'їзду учителів в Ріджайні рішено домагатися **установлення найменшої платні для всіх учителів** Саскачевану— $750 на рік. Колиб правительство не ухвалило такого закону, вчителі самі домагаються і будуть всіми способами наставати на заведення $700 річної платні. 75% всіх учителів має це підписати.

Преосвященного Хомишина чекісти кілька разів вже ночею водили до ГПУ на переслухання і навмисно водили по сходах в гору і в долину кілька разів, аж старець до тої степени онемощів, що годі був зробити кроку. Тоді чекісти махали йому перед носом і очима тростиною і грозили— а з очий старця текли сльози.... Так ці катюги знущаються над згорбленим від літ і праці Епископом! ГОТОВТЕСЯ на день розплати!

Фінці знищили побіч 163 також 44 російську червону дивізію в околиці Суомасальмі і женуть червоних на всі вітри.

В Анґлії завели картки на поживу а премієр заявив, що нація мусить бути готова на ще більше жертви, бо це доперва початок війни. Анґлійський міністер війни Гор Беліша уступив— він є жидом і має 46 літ. На його місце прийшов Оливер Стенлі, 43 літ, анґлієць. Є ріжні поговірки на цю тему.

У Винипеґу почали будувати цукрову фабрику, першу скибу землі під будову викопав премієр Манітоби, дост. Брекен. Фабрика буде коштувати $2 міліони і річно має витворювати 40 міліонів фунтів цукру.

Стейти повідомили Ліґу Націй, що **пішлють всяку поміч фінцям** прямо до Фінляндії.

Королівська родина **також дістає** поживу на картки.

По сусідськи

Суддя— З якої причини Ви побили свого сусіда?

Обвинуваченний:— З жадної, це лиш так, по сусідськи.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 3 (51) ЙОРКТОН, САСК. 1 Лютого 1940 Vol. VIII. No. 8 (51) YORKTON, SASK. February 1 1940

200,000 ВТІКАЧІВ З ГАЛИЦЬКОЇ УКРАЇНИ!

З достовірного жерела є такі невідрадні вісти:

"Рим, 15 грудня, 1939... кілька вісток з Галичини. **Люди безнастанно втікають від червоного діявола** і все ті "самі вісті: знущання релігійне, національне, матеріяльне. ДОТЕПЕР утікло понад 200 тисяч, бо лиш таким способом бороняться перед вивозом в "глуб Росії і на фінляндський фронт."

"Всі три Преосвященні Ординарії "на своїх місцях."

- - - - - -

Так червоні діяволи тепер гуляють безкарно в нашій Старій Батьківщині! Найкращих синів Галицької України вивозять в глубину Росії— і на фінський фронт! Там, де голод, зараза, кулі і мороз нище 40 степенів — щоб вигинули! Так червоний діявол винищує діти України— а решта в одній свитині втікають в світ за очі— на Буковину, на Карпатську Україну, на Холмщину, і Лемківщину, коби тільки ратувати це бідне, незавидне життя.. Погром гірше татарів. **І що ми на це?**

Чи позволимо червоним діяволам ТУТ шаліти між народом?

Останній час зробити з ними лад а їхній діяльності— кінець!

НАШ КОРОЛЬ НА ФРОНТІ

Ця знимка взята десь на фронті— у Франції. **Наш король по приміру** свого покійного батька, **відвідує свої війська в першій лінії** і у всіх тамошних оставинах. Бачимо, як **стискає руку старшини**, що у новітнім боєвім виряді. Король усміхнений....

Коли нарід спільно зі своїм володарем— коли між ними **єдність почувань, сердець, замислів і дій** —тоді **справа**, яку вони спільно заступають, **НЕПОБІДИМА!**

Наш король дає прегарний взір, **доброго провідника!**

Марк Твейн

Славний американський гуморист Марк Твейн був на бенкеті, на якім один ґенерал виголосив довгу, страшно нудну промову. Марк Твейн вислухав дуже уважно промову і сказав пошепки до свого сусіда:

—Маємо знову доказ що наше міністерство військових справ не вміє оцінити людей. Цей ґенерал сам один міг би примусити ворогів до втечі, але його недавно спенсіонували.

ЯК БІЛЬШОВИКИ ОБМАНЮЮТЬ ЛЮДИЙ?

15 мая 1917 р. Лєнін писав в московській часописі "Правда": "Таварищі! Робітники і селяни! **Не дайтеся звести напасними кличами російських капіталістів щодо Фінляндії, Курляндії і України!** Не бійтеся визнати право тих народів на незалежність!"

А при кінці листопада 1939 року наслідник Лєніна **Сталін самий напав** на Фінляндію, щоби позбавити її незалежности! Ось більшовицьке обманство людий і фарисейство червоних капіталістів з Кремлю, котрим рівних на цілім світі нема.

Якби так більшовицькі часописі **тепер написали своїм читачам, що то** Лєнін казав в 1917 році! Але червоний діявол далі дурить людий!

Проч з червоним обманством!

УСПІХИ

В Питсбурґу виходить місячник англійською мовою "The American Star" котрий видає John H. Pankuch, Jr. — мабуть лемко, як це видно з імени. Часопис старається привести до кращого зрозуміння всіх славян між собою і тому виминає політичні справи. Зате представляє минуле і теперішне славян в Америці цікавими описами.

\- - - - - -

Для вшанования українських різдвяних свят перед мійським ратушем у Винипеґу на Свят Вечір і на саме наше Різдво **освітлено замаєні ялинки.**

\- - - - - -

В Женеві основали **Комітет Українського Червоного Хреста,** що признаний і працює разом з міжнародним Червоним Хрестом. На чолі є пані Іва Бачинська. Комітет несе поміч українським жовнірам, полоненим, збігцям та бездомним. Адреса Комітету є:

3 rue de la Confederation, Geneve, Suisse.

\- - - - - -

Український Комітет в Парижі, оснований старанням УНР, видав протинімецьку і протибільшовицьку відозву, в котрій взиває "всі течії української національної думки до співпраці та порозуміння." Головою є Олександер Шульган, писарем Іл. Косенко.

\- - - - - -

Мимо воєнних переходів **будинок Українського Наукового Інституту у Варшаві** не потерпів жадних шкід. Там зібрано богато памяток до недавної історії України. Ці вісти привіз з Варшави до Праги проф. Яковлів.

КУПУЮТЬ 12,000 ЛІТАКІВ

В предвидженню довгої війни алїянти купують в Америці 12,000 літаків в слідуючих 2 роках. Так Анґлія і Франція певно перевищать німців летунською силою.

ЗА ЄДНІСТЬ ПРОВОДУ КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦІВ!

Після півторарічної обємистої праці і листування вкінці українці Канади за почином і старанням о. др. Василя Кушніра, в котрого хаті відбувалися впродовж наради і переговори — дійшли до засадничого порозуміння, що КОНЕЧНО треба нам одного проводу національного в Канаді.

о. др. Кушнір написав Улад, або "конституцію," що мала стати основою співпраці не лише на час війни, **але настало.** Та гірка дійсність довела, що через релігійне розбиття, українці Канади вже так далеко ріжняться основними поняттями, зрозумінням відносин і поведенням, що доведено справу бодай на час війни. Цей улад напечатано в БН в числі з першого грудня 1938 р. Туди радимо цікавим заглянути і ще раз уважно все прочитати. А хто не має річників БН, може їх дістати ціною одного доляра в нашій печатні— в Йорктоні.

Поодинокі канадійські орґанізації домініяльного поширення— точнійше: БУК, УНО, СГД і СУС візвані назначити і вислати своїх представників до Верховної Ради українців в Канаді. Щоби не було найменшого нарікання, признано кождій з тих орґанізацій по трох представників. **Орґанізація буде відповідати за них— вони за свою орґанізацію,** що їх післала. Так українці повинні дістати **дійсно правне**— не самозванче представництво, **що має опертя в орґанізованій силі і тому може заступати наші справи перед властями тут і на случай потреби —в Европі.**

Подібні старання роблять також українці в Стейтах і дай Боже, щоби увінчалися успіхом. Колиб навіть тепер ми не спромоглися на ОДНО ПРАВНЕ представництво, це свідчилоби тільки, що наш орґанізм невилічимо хорий і ми нездатні жити державним ладом. На щастя так не є. Ми здорові і здатні. Тому **таке представництво буде.**

З НЕДОЛІ ФІНДЛЯНДІЇ

12 січня перейшов шведську границю біля Гапаранди зморений чоловік з 7 дітьми і просив поживи. Його нагодували разом з дітьми.

—Я заплачу незадовго. В Штокгольмі маю дістати надгороду Нобля...

Цим зморeним чоловіком з дітьми є **славний письменник Еміль Сіллянпа,** котрому признали надгороду Нобля — $44,500.

\- - - - - -

Славна шведська письменниця Сельма Ляґерлеф віддала золоту медалю Нобля і другу, що дістала від Академії мистецтва— на поміч для фінців.

Так світ помагає боронитися проти червоного діявола!

ГІТЛЄРІВЦІ ДОКАЗУЮТЬ — ХТО ВОНИ.

На бажання Сталіна **розвязали в** Німеччині і в протектораті Чехії **всі** українські орґанізації. Тепер прийшли вісти, що в **Берліні арештували яких 400 українців**— між ними Павла Скоропадського, що був гетьманом на Україні в 1918 році.

Чи це правда, годі провірити— але воно свідчить, чим і яким духом німці дихають до визвольних змагань українців і як нам треба поводитися....

ЧИ ЖИДИ— ХИТРІ?

Жидівські орґанізації в Канаді поробили старання перед правительством, щоби на карточках жидівських жовнірів не зазначувано їх релиґії.

За причину подають, що так **хочуть уникнути переслідування від нацистів, колиб дісталися на фронті до німецької неволі.**

ДЛЯ ЖИДІВ НЕМА МЯСА В НІМЕЧЧИНІ

Вся пожива в Німеччині на картки. 15 січня 1940 року жиди дістали свої картки без права купити мясо і ярину. А дають там на 4 тижні 125 ґрамів мяса і певну скількість гороху, фасолі, сочевиці, ітд. Однак жидам німці не дали тих присмаків. Нещасний то край, **що своїм горожанам відмовляє права на купно поживи** і таким чином мабуть думає собі помогти. Всі жидівські картки на поживу марковані там буквою Ж— значить, жид.

Знова в тій частині давної Польщі, що ще не прилучена до Німеччини, **завели примус праці для всіх жидів від 14 до 60 року життя— на два роки.**

КУПУЮТЬ КАНАДІЙСЬКУ ПШЕНИЦЮ І АЛЮМІНІЮМ

10 січня Анґлія закупила в Канаді **20 міліонів бушлів пшениці** і муки для війська. Подібно закуплено весь запас алюмініюм і дерева. Закуп робить полк. Дж. Дж. Лєвелин, котрий для тої цілі приїхав до Канади.

26% ЛЮДИЙ МЕНШЕ НА ДЕРЖАВНІЙ ДОПОМОЗІ

В листопаді 1939 р. було в Канаді 26% менше людий на допомозі,як тому рік. Всіх людий на допомозі є 582,000 осіб— з того 132,000 є таких, що хочуть і вміють працювати, але годі знайти працю. **На фармах** є на допомозі 78,000 осіб — або 17,000 родин.

З ГОРЯ ВЕЛИКОГО МІСТА

Ось образок з Винипеґу— імен не подаємо. Але все сказане **правдиве,** хоч гірке як сльоза.

Двох молодих хлопців краде дерево на складі в ночі. Мороз 40 степенів нище зера. Поліцай ловить їх і приводить на станицю. Там починається допит. І ось що довідуються власти. Батько тих хлопців помер тому 2 роки. Матір хора лежить в неогрітій кімнаті. З допомоги їх викинули тому два тижні. 15 літна сестра лежить хора в лїниці на дифтерію. Вдома нема що їсти. Працювали при миттю фляшок платили їм на день по 50 центів. Ще один брат недавно покалічений лежить вдома, при нім його жена. Прямо не хочеться вірити, щоби тільки нещастя було в однім домі....

Поліція іде на місце. Все справджує. І на горе все є докладно так, як хлопці кажуть. Замість до вязниці поліція дзвонить до власника дерева і просить, щоби подарував хлопцям міх полін— що він і чинить. Відвозять їх додому, обіцяють сечас видістати для них поміч. І кажуть: "Коли берете дерево, так як ви брали— то є крадіж. Але памятайте, що в цім великім місті ви все найдете приятелів— ними є поліція."

\- - - - - -

Ось картина правди мійського горя. **Родичі на прерії! Розкажіть про це своїм дітям,** а певно не будуть кидати рідної хати і бігти до міста— часто на плач і горе.

ДЛЯ ФІНЦІВ— ДІЯЛЬНА ПОМІЧ

В промові до всеї імперії **премієр Чемберлейн** 9 січня 1940 сказав, що большевики заключили "несвятий союз" з німцями і напали на фінців.

"Фінляндія бореться проти нахабного насильства, подібно як ми. Вона бореться за те саме— за **свободу і справедливість!"**

Премієр згадав, що дійсна війна розгортається доперва на морі. Але треба бути готовими на великі жертви.

НЕ ЗНАЄТЕ ЧАСА— НІ ГОДИНИ...

3 січня над раном **згорів в Минеаполіс готель** а в нім 19 людий. Прочі скакали в біллю на сніг і камінь —многі сильно покалічилися. 24 пішли до лічниці.

Так ніхто не знає, де і коли прийдеться йому покинути цей світ....

\- - - - - -

В Бартлі, В.В. **вибухнули ґази в копальні вугля.** Сила вибуху була так велика, що наладовані вуглем вози кинула 60 стіп. В глибокім підземелю, 600 стіп від поверхні землі, вибух завалив всі входи і спричинив **смерть 92 шахтярів. Ратункова поміч старалася** їх відкопати, але тісний доступ і ґаз не давали можливостий працювати нараз більше, як 6 людям і то короткий час, на зміну.

Ще недавно родини випроваджували своїх татів здоровими і веселими до праці— тепер витягали з глибин потовчені і змасакровані трупи. 150 дітий остало сиротами.

Не знаєте дня ні години— коли Бог покличе до себе. Тому— **будьте все готові.**

СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЄ ФІЛЬМОВИЙ АКТОР?

Фред Бартольомю заробив в 1939 рoі $187,897.00— з того розтринькав $156,203.00 і лишив собі за цілий рік $31,695., що є певно гарним зарібком для хлопця, який має всього 15 літ. Ці гроші він заробив як фільмовий артист. Деякі підприємства платили йому два тисячі долярів тижнево.

Так одному переливається — а другий з голоду і холоду іде ночею дерево красти. І буде воно так довго, **доки всі не приймуть та не виконають заповідий Божих**— богаті і бідні.

ДИВНИЙ ЗАГОВІР В СТЕЙТАХ

15 січня в Ню Йорку арештували 17 членів **"Христіянського Фронту,"** що мали приготовляти державний переворот в Стейтах і хотіли збройним повстанням захопити владу. Вони малиб потім завести диктатуру, усунувши президента і тих, що голосували за усуненням заказу продажі і вивозу зброї.

о. Каґлин заперечив, що стоїть у звязи з тим "фронтом."

ЗАПОВІДАЄ КІНЕЦЬ ВІЙНИ

о. Теодор Море, астроном і начальник стації в Бурже у Франції подає, що соняшні плями меншають і тому треба сподіватися закінчення війни в 1940 році. Так було в 1918 році. о. Море каже, що соняшні плями мають великий вплив на вдачу людий. Коли ці плями великі, тоді на світі є забурення, люди склонні до війни. Коли плями меншають— світ успокоюється. Дай Боже, щоби війна закінчилась щасливо —як каже о. Море.

КАРЛО РУМУНСЬКИЙ ГОРОЇЖИТЬСЯ

Перед війною у Фінляндії румуни заповіли, що **не будуть** боронити большевикам зайняти Бесарабію— і може Буковину.... Навіть військо відтягнули звідтам.

Тепер, коли фінці розбили большевиків— румуни нагороїжилися. Їх король Карло приїхав над сам Дністер до Кишинева і мав дуже воєвничу промову, що змістом та способом зовсім нагадувала таку саму недавно поставу їх сусіда— Ридза Сьміґлого....

Карло кричав, що "жаден ворог не поставить ноги на румунську землю".... і що Бесарабія "**на все остане** румунська."

Скажемо на те— страхи на ляхи..

Прецінь і **українці мають щонебудь сказати, яка є і буде Бесарабія,** бо вони там мешкали з діда, прадіда— а не цигани!

АМЕРКИКАНСЬКЕ 'ОБЄДНАННЯ'

2 грудня 1939 був восьмий конґрес "Обєднання" в Ню Йорку при участи 110 відпоручників українських орґанізацій, що входять в склад того обєднання. Однак той конґрес, що був три роки від семого, виказав цілком щось противне від назви— замість "обєднання" той конґрес був крикливим свідком роз'єднання. Сварилися і навіть не дали довіря уступаючому голові О. Ревюкові —але відложили до "ліпших часів." Колись Ревюк певно дістане, що заслужив— бо за зізнання на комісії Даєса йому вповні належиться відповідна "надгорода." Так як Ревюк давно ніхто не пошкодив українському імені і справі перед світом Америки і не диво, що на цім "обєднанню" його голова сильно всіх роз'єднав.

Новий заряд захопили люди нові і непричасні до праці тої орґанізації на самих початках. Не треба забувати, що першими в праці були там наші українські католицькі священики, котрі однак не вміли чи не дбали про це, щоби забезпечити права свої і Церкви. Тому ані одного з них не було тепер на тім конґресі.... А орґанізація нині поважна, коли за три роки вислала до Старого Краю $81,816— гроший, котрі здебільша й досі складають наші добрі брацтва і сестрицтва....

Головою став М. Мурашко— заступником проф. О. Грановський, І. Кузь, Р. Смук, О. Малицький і М. Пізнак. Писарем остав далі др. Мишуґа. Але за помічника дали йому націоналіста С. Шумейка. Скарбником став др. Галан а скарбовим писарем Д. Гапичин, оба з ДВУ. Так "Обєднання" в Америці перейшло в руки ДВУ і стало пророчистим доказом для нас тут, **щоби працювати і творити сталі, певні і забезпечені основи нашого зросту через БУК,** котрий ніколи і ніхто не візьме від нас, а котрий все лишиться для і з тими людьми, що його будували— остане все український і католицький!

В музеї

—В цій посуді є попіл княгині зперед 1,000 літ.

—Та чейжі тоді ще люди не курили!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редаґує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sawta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Editors jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sawta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЧИ ДІЙДЕ ДО ОБЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ?

В українських національних часописах Канади появилася в послідних часах відозва: Поширеного Репрезентаційного Комітету Українців Канади для видання декларацій. Відозва звернена до: Всіх Українських Орґанізацій Всеканадійського Значіння і до всеї Української Людности в Канаді, в справі творення Центрального Комітету Українців Канади, чого конечно вимагають нинішні часи. Відозва підписана: о. др. В. Кушнірем, В. Коссарем, О. Жеребком, Т. Дацьковим, Павличенком, о. М. Т. Пелехом, Бабієм і о. А. Трухом ЧСВВ.

Відозву цю помістили в цілости часописи: Будучність Нації, Новий Шлях, Українські Вісти. В головних начерках переповіли відозду: Український Робітник і Канадійський Фармер, зовсім не помістив її: Український Голос. Крім цього Канадійський Фармер здержався взагалі від всяких коментарів, а Укр. Робітник, з Торонта помістив більшу статтю, подаючи в ній свої сумніви що до теперішньої тактики творення Централі та намічуючи зі своєї сторони певні практичні вказівки, як справу належить провадити дальше.

"Український Голос" в ч. 1. з дня 3 січня 1940 р. реферуючи перебіг З'їзду СУС в Саскатуні, вправді дає санкцію на творення представництва, однак про дотеперішні висліди всіх дискусій, які відбувалися більше як на протязі послідного року у Вінніпеґу, висказується, по словам П. Лазаровича, голови СУС, в цей спосіб: Переговори скінчилися майже в гумористичний спосіб. Остання конференція мала відбутися 26 грудня (1939) в мешканню о. др. Кушніра у Вінніпеґу і задля цего п. Лазарович здержав на один день свій виїзд на з'їзд в Саскатуні, однакож на умовлену пору о. Кушнір вийшов з дому і не вернувся, так, що п. Лазарович лише змарнував собі один день."

Супроти всіх тих справ, а особливо супроти хаотичних думок, які вже зачинають поширюватися і в пресі і серед нашого громадянства, тому що справа творення Централі спочивала майже в цілости в моїх руках і туди сходилися всі нитки від поодиноких наших Орґанізацій Домініяльного значіння, тому що мою особу порушено в "Українськім Голосі" як причину розбиття цієї так важної справи, я уважаю цю справу порушити публично і в головних чертах представити її так, як дійсно було. Зазначую, що в моїх руках так як в руках інших провідних людей інших Орґанізацій Домініяльного Значіння є автентичні письма, які можуть бути виложені до публичного ужитку, якщо справа цього буде вимагати.

Початки нарад у Вінніпеґу про створення Централі всіх Українців Канади сягають осени 1938 року. В тім часі я одержав богато письм і телеграм від наших передових людей з Саскатуну, Едмонтону, Судбур, Торонта та Монтреалу, в яких вони домагалися конечно створення Української Централі у Вінніпеґу, щоби нести успішно поміч Карпатській Україні.

Справді до створення такої Централі тоді не прийшло а то головно по тій причині, що дуже скоро позавязувалися місцеві допомогові комітети, навіть у Вінніпеґу, які зачали діяти на свойому звуженому ґрунті.

Ідея однак Централі не сходила з порядку дня. Осінню 1938 року відбулася в цій справі нарада представників: БУК, СГД і СУС у Вінніпеґу. Присутними були крім мене: ВпП. Т Дацьків, адвокат Арсенич, Т. Ферлей і М. Стечишин. У дискусії всі брали слово. Тому, що по думці учасників, я уняв справу найглибше поручено мені виготовити начерк КОНСТИТУЦІЇ такої Централі. В основу Статута мала входити репрезентація всіх 4-ох Українських Орґанізацій Домініяльного Значіння, а саме: БУК, СГД, СУС і УНО.

Щоби справи не проволікати, я сейчас виготовив КОНСТИТУЦІЮ ЦЕНТРАЛІ, яка була печатана в "Будучности Нації" дня 1. грудня 1938 р., а копії цього доручив представникам: СГД і СУС.

Та на жаль на це не дали відповіди більше ані СГД ані СУС, так що дискусії на якийсь час завмерли. По упливі 2—3 місяців дискусії відновились і йшли досить інтензивно через ціле літо і осінь аж по нинішний день. Мені тоді доручено з рамени СУС і СГД інший проєкт Конституції, чи Статута, вироблений П. Др. Т. Дацьковим. Цей новий Статут був тільки парафразою первісної редакції з тим, що усунено то що найконечніше: національну ідеольоґічну плятформу, на яку конечно мусіла погодитися кожна орґанізація, як що вона хоче бути і українська і національна і християнська. І цей перероблений проєкт Статута принимав в основу представників всіх 4-ох наших орґанізацій, то є: БУК, СГД, СУС і УНО.

Над узгідненням думок в справі практичного переведення і уформлення Централі, на основі вже послідного проєкту Статута, йшли довгі наради, що тревали аж до осени 1939 року. В усіх тих нарадах, коли треба було вже практично качеркнути лице Централі, в її особах і представниках, виполювалося питання: **Чи УНО просити до участи чи ні; а відтак чи УНО приступить чи ні?** Становище БУК було завсігди ясне, що коли має бути Централя, то мають бути заступлені всі, становище СГД дуже часто було непевне, становище СУС зачало зарисовуватися як цілком противне: значить творити Централю без УНО.

Всеж таки перемогла думка, щоби звернутися письмом до всіх Централь наших Домініяльних Орґанізацій, щоби вони ясно висказали свою думку, чи хотять приступити до творення Централі, чи ні. Роботу цю доручено П. Павликові (СУС). П. Павлик розписав листи між іншими також до Централі УНО в Саскатуні, однак не переслав його почтою, а передав через приватні руки. УНО, одержавши такою дорогою письмо, не уважало за відповідне брати його поважно і відповіди не давало.

Становище УНО відносно творення Централі, я старався вияснити особисто, коли дня 9 жовтня 1939 р. був на Конвенції БУК в Саскатуні. По цілонічній конференції, в якій крім мене брали участь Вп. П. В. Коссар і Павличенко (УНО) та о. А. Трух ЧСВВ., ми одержали письменну згоду від Проводу УНО, що вони приступають до творення Централі.

Супроти того, що становище БУК було завсігди ясне, подібної заяви, на письмі, треба було ще від СГД і від СУС. В тій справі, я мав переговорити особисто з Др. Т. Дацьковим а о. Трух мав цю справу вияснити п. Лазаровичеві, голові СУС. Моя місія у др. Дацькова не мала жадних труднощів За кілька хвилин я мав від нього згоду

(Продовження на стороні 11)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Лютий, 1940

1. четвер — Преп. Макарія Єгипетського
2 пятниця — † Преп. Евтимія Великого
3. субота — Преп. Максима і М. Неофіта
4 **неділя — 31 по Сош** Ап. Тимотея
5. понеділок — СвщМ. Климента
6 вівторок — Преп. Ксені
7 середа — † С. Григорія Богослова
8 четвер — Преп. Ксенофонта і дружини
9 пятниця — Перен. мощ С. Й. Золотоуст.
10. субота — Преп. Єфрема Сирина
11. **неділя — 32 по С.** Пер. мщ. СМ. Ігнатія
12. **понеділок — Трьох Святителів**
13. вівторок — ММ. Кира і Йоана

УСТАВ

4, нед. 31 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 280, ев. Лук. 93.

11.—неділя 32 по Зісл.— гл. 4, св. утр. 4. на Сл. Б. ап. 285, ев. Лук. 94.

12— Трьох Святителів, пон.— Литія, утр. св. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, ев. Мат. 11.

2-го є перша пятниця місяця. Тоді свята Сповідь і св. спільне Причастя членів Апостольства Молитви Вечір молебен до Серця Христового.

о. др. Василь Кушнір

СТРІТЕННЯ.

Евангеліє св. Луки, зач. 7.

А як скінчилися дні очищення їх по закону Мойсея, принесли його в Єрусалим, щоби представити його Господеві; як написано в законі Господнім: Всяке мужеське, що отвирає утробу, святим Господеви назветься; і щоби дати жертву, по тому, що сказано в законі Господнім, дві синогорлиці або двоє голубят. І се був чоловік в Єрусалимі, котрому на імя Симеон; і чоловік сей праведний та богобоязний, що ожидав потіхи Ізраїля, і Дух Святий був в нім. І було йому сповіщено Духом святим, що не побачить смерти, поки перш не оглядатиме Христа Господнього. І прийшов Духом в храм; а коли несли Дитя Ісуса його родичі, щоби довершити над ним законного обряду, і він взяв його на свої руки і благословив Бога і сказав:

Нині відпускаєш слугу свого, Господи, по слову твому в мирі;

Бо очі мої бачили спасення твоє,

котре приготовив єси перед лицем всіх людей; світло на обявлення поганам і славу твого народу Ізраїля.

А його батько і мати дивувалися тому, що говорено про нього. І благословив їх Симеон і сказав до Марії, його матери: Се лежить сей на упадок і повстання многих в Ізраїли, і на знак котрому будуть противитися; а тобі самій душу перейде меч, щоби відкрилися думки многих сердець. І була Анна пророчиця, донька Фануїла, з покоління Асипрова; ся зістарілась у многих днях провівши зі своїм мужом сім літ від свого дівництва; і та вдова аж до літ вісімдесять і чотири, що не відходила від храму і постом і молитвою служила ніч і день. І та в ту годину надійшла і славила Господа і говорила про нього всім що ожидали спасення Єрусалиму.

НАУКА

Дорогі в Христі: Евангеліє, яке ми тільки чули і нинішнє свято пригадують нам подвійне таїнство. Перше таїнство відноситься до Пречистої Діви Марії, яка ведена Духом святим, удається до святині, щоби піддатися законові очищення, мимо цього, що цей закон до неї не відносився; друге таїнство відноситься до Її Сина і Господа Нашого Ісуса Христа, який прийшов на землю, щоби задосьтучинити за наші гріхи, а який хоче явитися нині в святині, щоби офіціяльно, як жертва, посвятитися Господеві Перша частина нинішнього Евангелія вказує нам на причину і ціль, задля якої Свята Родина находиться в святині; друга частина оповідає нам про незвичайно зворушаючу картину стрічі Ісуса з старенським праведним Симеоном.

"Украси чертог свій Сіоне, і приймай Царя Христа: цілій Марію, небесну двер, Вона бо показалася бути престолом Херувимським, Вона бо носить Царя слави."

Такими словами витає св. Церква нинішний празник. Бо ось сповнюється закон; В сорок день по Рождестві Ісуса Христа, Пречиста Діва приносить дитя в храм єрусалимський, щоби очистити себе, хоч цьому законові, як Непорочнозачата, не підлягала, і щоби пожертвувати Небесному Вітцю свойого первородного Сина.

Господь Бог приказав був в законі Мойсея, щоби кожний первородний син, був йому посвячений, як подяка за це, що в Египті Бог наслав смерть на всіх египетських первородних, а спас синів Ізраїля.

Кожне принесене до святині дитя принимав на свої руки священик, а родичі або приносили в жертві ягня, або, якщо були дуже бідними, пару голубів, або пару горлиць, а також пять грошей, по чім принимали з рук священика назад своє дитя на виховання для себе. Щоби навчити нас, як треба шанувати Божий Закон, Ісус Христос і Пречиста Діва, хоч не були до цього обовязані, сповняють припис, "і се нині священного священная Діва принесе во святилище."

Святою була подорож Святої Родини з Вифлеєму до Єрусалиму. Глибокі, живі почування любови Маії, яка на своїх раменах несла Боже Дитя.... Пошана і побожність Св. Йосифа, радість Пресвятої Тройці, подив ангельських хорів, які їх супроваджали.

Бідними були Пречиста Діва Марія і Святий Йосиф, тому принесли тільки дві синогорлиці, як викуп. Це велика честь для Мойсеєвого Закону, через те, що Пречиста Діва Марія і Ісус хотіли його пошанувати. Велика слава для святині через те, що її відвідав Найсвятійший поміж святими. Тут сповнилося славне пророцтво пророка Аґея, який так дуже заохочував Ізраїльтян, що вернули з Вавилонської неволі, щоби відбудували святиню: НЕ ДОВГО ВЖЕ, говорив пророк,— **ще хвилина.... і прийде бажання вічних горбів; тоді цей дім буде окружений сла вою.... Слава цеї нової святині буде більша, як тої першої: в тім місци він дасть мир.**

Однак ми тішимося тою більшою почестю, більшою, як її мала Єрусалимська святиня Наше серце є містичною святинею, де хоче війти і перебувати постійно Ісус, щоби нам принести свій мир, свою ласку і своє благословення.

Стараймося, щоби наше серце було завсігди чистим, святим і повним Господньої любови. В наших українських католицьких церквах є кивот, де перебуває день і ніч Господь наш Ісус Христос в Найсвятійших Тайнах. Саме через те, хоч наші церкви є малими, є може менше прикрашеними, однак їм належиться більша честь і більша пошана і більша слава як Святини Єрусалимській.

Поглянімо в той час нашим серцем на особу Пречистої Діви Марії. Поглянімо на Її силу любови, з якою Вона жертвує Ісуса Небесному Вітцеві Марія є святим престолом, на якому приноситься ЖЕРТВА. Вона є наче тим священиком, що приносить Жертву Ісус був Її. До Нього Вона мала глибокі, святі права. В тій хвилині віддає його цілковито в руки Господні; Господь звертає Її Його, наче цей дорогоцінний скарб і поручає Його Її материнській любові, Її матерни-

ській журбі....

По думці Бога, мала його берегти, виховувати до великої жертви на Голгофту, мала йти з Ним і ділити з Ним всі його терпіння, всі його прикрости. Марія годиться з плином Божим: приносить в жертву, що мала най дорощого.

Дякуймо Її за це сьогодня, в цей торжественний день, за жертву, яку принесла для нашого спасення; користаймо з цього та з вдячности принесім в жертву Ісусові нас самих.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

За мир і свободу католицкої релігії в народів, де нема спокою.

Ангели при народженню Христа звіщали людям доброї волі— МИР. І по вік серце людини спрагнене того миру, чистого, глибокого і святого — що можливий тільки через Христа і в царстві Христа. В царстві гріха, де нема ласки— пліється кров. Чути стони і голосіння. **"Мир даю вам, не як світ дає, я даю вам!"** Ів. 14, 27. Той правдивий, дійсний мир, котрого світ спрагнений, можливий для нас тільки через Христа— коли ми є в стані ласки. Тоді ми свобідні і вільні в Христі, ми, що "куплені великою ціною." І. Кор. 6, 20. В народів, де нема ласки, де панує гріх— попираний і спомаганий урядово державою, не може бути правдивого мира ані волі. А є **тільки одна** правдива релігія— обявлена Сином Божим, тому Божа. Це католицька релігія— для всіх, на всі часи. І коли правда не має волі— нещасне тоді людство, нещасні народи. За мир і волю Божої правди молім всевишнього в лютім.

Місійне намірення: Навернення поган і захорона їх перед злим впливом новопоган. Такі дивні настали часи, що Церква молиться о навернення одних поган— але також о захорону тих перед впливом ще гірших поган, котрі приходять з великих міст і несуть з собою зіпсуття, що гірше від самого поганства в лісах. Погани є люди, що знають, але не вірять в одного правдивого Бога— новопогани то є люи, що знають але не вірять в одного правдивого Бога. Ці другі можуть бути вчені і рафіновані. О навернення до правди Божої одних і захорону перед злом молім Бога.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

В лютім 1280 року наш князь Лев з татарами, що прийшли йому до помочі, з сином Юрієм, з князями Мстиславом і Володимиром та сином Мстислава, Данилом пішов на ляхів. Перейшли Вислу коло Судомира по леді. Князь Лев пішов звідси на Краків а Володимир здобув ляцький засік у лісі і набрав богато добичі. Наш літописець каже, що "Лев хотів для себе ляцької землі...." Границю тоді між ляхами а Галицькою Україною була Висла — і дасть Бог, ще буде.

9 лютня 1918 р. осередні держави заключили мир з Україною в Берестю Литовськім. Мир той не встоявся через розпад осередних держав, але він може стати **підставою для порозуміння** між Україною а тими, що схочуть завести мир на сході Европи і привести до замирення та зрівноваження европейських сил. Миром в Берестю признано всі українські землі, крім Галичини, Буковини і Закарпаття — незалежними, а з прочих мав повстати самовряднний коронний край. Переговори вели молоді українські дипльомати Севрюк і Лівицький з поміччю др. Залізняка та барона Василька. Навіть противники признають, що наші дипльомати виказали велику долю мудрости, справности та орієнтації. Мир був успіхом України і відразу видвигнув справу України на весь світ.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Преосвященний Бучко посвятив 3 грудня **монастир** Сестер Василіянок в Апостолес в Арґентині. Там є наша ґарна церква, мурована з тесаного каміння. До 1934 року обслугували ці околиці і **перші зорґанізували там парохії наші світські священики** зі Станиславівської дієцезії. Останніми світськими священиками були там **о. Турчин і о. Вапрович,** що відїхали до Старого Краю а тоді приїхали Отці Василіяни, котрих тепер є там три. Округ Апостолес в провінції Місіонес числить сім наших церков, деякі близько, деякі далеко в пралісах. о. Вапрович мав самохід, що купили для нього вірні і ним обїздив свої кольонії. 17 грудня Преосвященний Бучко **відїхав до Інкарнасіон в Параґваю,** щоби відвідати там наших поселенців. **З Бразилії Преосвященний мусів виїхати,** бо підчас богослуження в нашій церкві в столиці провінції Парана, в **Куритибі —коли Епископ на Службі Божій прочитав євангелію і зачав говорити проповідь по українськи, наслані тайні поліцаї зчинили в церкві тупіт і крик.** Кричали, що в Бразилії невільно говорити по українськи в церкві, але нехай Епископ говорить по портуґальськи. Якби то зробили ляхи —або які дикуни—погани **не булоб дива.** Але Бразилія уходить за культурну державу і до того за католицьку— і це католицькому Епископові, особливому висланникові св. Отця поліційна дич не дала сказати в домі Божім проповіди в рідній мові. А поліція то державна установа. Коли держава в такий спосіб думає українців зневолити говорити по портуґальськи— то це дуже примітивне розуміння. І далеко їм нетільки до католицтва, але до цивілізованих людий....

* * *

У Філядельфії почав виходити наш католицький **тижневник "Шлях".** В слові до читачів так каже **Преосвященний Богачевський:** "Ідиж "Шляху" до кождої хати, здобувай серця і душі для Бога і батьківщини. Для віри, обряду і рідної мови!" На жаль велика частина "Шляху" писана якраз нерідною мовою старого покоління— хіба молодих, роджених в Америці. Все таки видання дуже культурне, красне і справи поставлені засадничо. Мало є вісток з життя епархії. Та **ми тішимося і радіємо появою "Шляху"** —най Бог позволить дожити, щоби обєм і вид збільшився та **"Шлях" виконав намічене завдання!**

* * *

о. Канцлєр Филимон Тарнавський обходив у Філядельфії **50 ліття свого священства.** Родився 1862, до Америки приїхав 1911. Він це поміг орґанізувати наш сиротинець в Клівленді, малювати церкву в Шикаґо і орґанізувати Ліґу Української Молоді. Це небувалий ювілей священика піонїра і орґанізатора. Бажаємо ще многих, многих літ!

* * *

Всеч. о. М. Пелех з Саскатуну був так добрий прислати знимки **нової нашої муровaної церкви** з фронту і з півкола. **Церква має много бань,** на знимках видно сім— більших, а є ще менші. Є богато заглибин, добудівок і закутів, однак все творить прегарну гармонію і звеселює око ріжнородністю форми. Подібно бані не всі однакові, в середині найбільша, боками менші і ще менші, цілі, і в півколо, і з піддашем. Тому не диво, що о. Пелех уважає ту церкву "найґарнійшою" в Канаді— церква ще невикінчена. З весною будуть кінчити. **Богу щира подяка, що Саскатун вкінці таки діждався гідної святині**— це основна праця на сотки літ, на многі покоління.

В читальні "Просвіта" у **Винипеґу** в день св. Василія парохіяни церкви св. о. Николая **зробили красне принятя для нашого Преосвященного Епископа і вручили дарунок.** З того приводу анґлійська преса принесла прихильні вістки. Імя нашого Преосвященного тішиться любовю і популярністю.

Жидівський сприт.

До рабіна приходить жид.

—Ребе—каже— я перейшов на християнство.

—А брум, що ти зробив? Та як дізнається про це твій небіжчик тато, то перевернеться в гробі.

—Нічого не шкодить,—каже Абрум,— другого тижня вихрещується моя сестра, то він назад перевернеться на своє місце.

МИ ХОЧЕМ ВОГА! - А НЕ СТАЛІНА!

(Нище поданого листа одержала п-а Марія Клячко, українська студентка, що прибула з Бельгії, від СС. Августини, яка описує ці новини, що їх привезли з Західньої України бельгійські Отці Редемптористи).

"Їх Ексцеленція Митрополит живе, його брата розстріляли москалі. А було то так: Коли большевики прийшли до його двора, то питалися, чи в його домі нема польських вояків, бо не знав, чи є вони чи ні. Його жінка знала. Москалі скоро винайшли поляків та на місці розстріляли ґрафа. Люде рознесли, що це Їх Ексцеленцію розстріляли. Але це неправда. Митрополит живе в палаті св. Юра у Львові враз з о. Климентієм, його братом студитом. Большевики сконфіскували всі його добра. Нікому невільно до Нього приходити, а ці, що хотіли Його бачити, були арештовані.

"В Станиславові еп. Хомишин є на волі, але вигнали його з його палати й приказали мешкати в монастирі та зголошуватися в поліції. Всі семинарі, католицькі школи позамикані, а добра сконфісковані. Це саме з монастирями. Монахи й монахині мусіли вбрати цивільне убрання.

"В Жовкві, в друкарні оо. Василіян друкують большевики проти-релігійні книжки. Люде показуються героїчно вірні своїй церкві, та як тільки можуть, обороняють священство перед большевиками. Через то деякі церкви ще не замкнені, й відбуваються відправи та проповіди. Ніколи привязання українців до церкви не було більшим, як тепер. Церкви всі переповнені й то діпає на большевиків. Прості московські жовніри подивляють глибоку віру наших селян і зачинають учитися молитов та ходити до церкви. Та мимо того, ситуація нашої церкви страшна.

"Молодь масово втікає за границю, щоб там вчитися й працювати для свойого народу. Большевики мають поширювати страшну розпусту та моральність між нашою молоддю. Всіх силують до гріха, та відбуваються страшні річі. Молімся за наш бідний нарід. Чи в Америці дальше українці працюють для відбудови нашої великої України?

"Хай дальше працюють і роблять все, що можуть, бо потім буде запізно...."

оо. Редемптористи про українців

АНТВЕРПІЯ, Бельгія— Велика фляманддська ґазета "Де Ґазет" друкує велике інтервю з бельгійськими оо. Редемптористами, що були свідками окупації Західньої України большевиками. Отець Ван ден Бош дає широкі вияснення, як заховувалися українці супроти москалів. Твердить він, що підчас "виборчої" кампанії, українці здирали портрети Сталіна, й виписували такі написи: "НЕ СТАЛІНА ХОЧЕМО, АЛЕ БОГА!"

На запити кореспондента згаданої ґазети про життя під большевиками, о. Ван ден Бош заявив: "Як ми пишали Львів (по виборах), то не вільно було тримати приватних телефонів, ані радіо-апаратів. За ці речі наложено суворі кари."

В дальшому, о. Ван ден Бош таке заявив: "Український нарід є дуже націоналістичний, але глибоковіруючий. Мимо того, він попадає в таке велике нещастя."

Закінчуючи своє інтервю в "Де Ґазет Антверпен" о. Ван ден Бош заявив: "Є досить праці для України, бо це нарід, якому варта помогти."

До того можемо додати ще таке: Хорватська часопись зі Загребу — "Гратска Стража" подає, що **Преосвященного Хомишина червоні вже увязнили і будуть судити.**

ЩО СКАЗАВ КЕЛЕНИК ЛИСЮК ПРО СТАРИЙ КРАЙ?

Келеник Лисюк був в Карпатській Україні у вирішальних днях марта, коли валилася чеська влада і коли отворено перший карпатоукраїнський сойм в Хусті. Його сина застрілили і ограбили чеські жовніри. Він був свідком потім мадярського наїзду на Срібну Землю а згодом наступу німців через Словаччину і розгрому польської армії. Тепер вернув до Ню Йорку і в "CARPATHIA HALL" мав виклад, що тревав три і пів години. Але люди слухали і ніхто не виходив. Ось що сказав Лисюк: "Польська армія не ставила серіозного опору— тікали як зайці.."

Від нас вимагається тепер, **щоби ми не повторили тих блудів,** котрі робили колись. **Як довго не створимо власної української сили і не виявимо її,** ніхто з нами не буде числитися. **Отже творім її зараз!** Творім її тут і всюди, де тільки живе наш український нарід. **Не сварімся і не розбиваймося на богато партій, але консолідуймо всі наші сили творім один фронт проти ворога!**

Про Німеччину казав Лисюк, що там нема свободи і невільно навіть слухати заграничних новинок. Хто слухає, того жде кара до 20 літ вязниці.

СПАДОК ПОЛЬЩІ

Остав він в Румунії. Це 48 літаків і 800 самоходів, котрими втекли польські урядники та старшини. Тепер зголошують право до того спадку німці і більшовики— але Анґлія і Франція також домагаються, бо Польща за те все не заплатила.

Румуни порадили собі так, що все те забрали покищо для себе— вони прецінь не будуть забездурно живити втікачів....

МОЛИТВА

Бачу Тебе, о всепітая Мати,
у золотистій короні,
з сонця промінів маєш ткані шати,
мов лелії долоні.

И до Тебе нині з далекого краю
крізь гук гармат, крізь битву,
з шумом буйного вітру посилаю
отсю мою молитву:

Прости, коли ми в темряві блукали
і не бачили ціли—
мов Прометея круки нас клювали,
утробу нашу їли.

І супротивна филя в нас валила
від заходу і сходу,
у вічних боях намарне йшла сила
великого народу.

І замість, щоби ми одноцільно стали
з насильником до бою,
ми між собою ворогів шукали,
воювали з собою....

Та думка наша, та серце народу
здорове й незіпсуте,
дерево наше з гори аж до споду
стоїть, невгнуте.

Покрийже нині омофором мира
те дерево народу,
щоби до тебе плила дяка щира
від роду та до роду.

Колись на Січі славні запорожці
тобі хвалу давали—
дай, щоб пропали наші переможці,
щоб ми Тобі співали.

Щоб ми співали вольними устами
псалом великий, новий,
Дай, щоб з рук наших на віки опали
заржавілі окови....

- - - - - -

Бачу Тебе, о всепітая Мати,
у золотистій короні.
З промінів сонця маєш ткані шати,
мов лелії долоні.

И до Тебе нині з далекого краю
крізь гук гармат, крізь битву
з шумом буйного вітру посилаю
отсю мою молитву....

Богдан Лепкий

Різдво у Винипеґу.

Українські католицькі церкви у Винипеґу— числом сім— щороку торжественно і з великою старанністю обходять Різдво. На знимці бачимо — на першій з ліва— нутро церкви св. Володимира і Ольги, 115 МкГреґор Ст. головний престіл та вірних, що дожидають відправи. На другій знимці — з права— бачимо західний кут простої церкви св. Покрови при 965 Бойд еве., де стоїть вертеп, отінений смерічками, в повені світла і чічок. В середині вертепу бачимо ясла і Дитятко Ісус —вколо статті Пречистої, св. Йосифа, царів, пастушків і звірят. Горою ангел. З боку вертепу свічник — в самім куті на право, перед бічним престолом.

В кождій нашій церкві у Винипеґу найдете такі вертепи і тисячі вірних підчас свят, що клячать і моляться. Коли б ви случайно були у Винипеґу в неділю або свято, зайдіть де найблищої української католицької церкви а певно будете раді!

Ол. Лаб.

НА СОЛОВКАХ

Хоч не дзвонить на дзвіниці
у каплиці
сумно дзвін —є похорони
у вязниці.
На старім розбитім возі,
попід муром по дорозі
ось везуть дубову трумну
зза пічниці сірих стін.
А за трумною багнети
вартових
у проміннях весняних
так виблискують до сонця,
наче знак рабства, прокляття.
.....
Замість хоругов, Розпяття
хтось в шинелі
такій сірій,
як життя в темряві келій—
із вікноця
зпоза ґрат
шепнув вязням, що рядами
йшли на проході стежками:
—Це помер товариш наш....
Катували,
мордували
їх кати
у чрезвичайці,
а потім ще у темниці....
Мука, злидні
у таборах
на роботах— на Сибірі....
Потім три дні
в темних норах
на тортурах,
ось у цих останніх мурах
прикладали жар, огонь
і до стіп, і до долонь....
цяхи вбили в стопи гади—
всеж не зрадив!
Умлівав у підземелі,
кров там бризкала по стелі
і помер, сконав із болю—
впав за ВОЛЮ!
.....
Тут терпів богато літ.
Вийшов він на вольний світ
поза брами
до цвинтарної, до ями....
—Так діждався сирота
лиш могили— без хреста....
Бо чужа московська власть
і хреста на гріб не дасть.
Знов помер один герой,
вічна память, упокой!
Тим, що впали—СЛАВА, ЧЕСТЬ!
А Москві нещадна МЕСТЬ!

Відповідальність. — Учителька: Вже я вам пояснила, мої діти, що то таке відповідальність. Ігоре, чи ти можеш дати мені приклад на це?

Учень: Всі ґудзики від моїх штанів пообривались, крім одного. На тому одному тяжить тепер вся відповідальність.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а

Пише всеч. о. Ректор П. Криворучка: "Хочу поділитися з вами хоч частинкою радости постепенного успіху в бурсі. Так морально, як інтелектуально і фінансово! Однак ще далеко до лаврів. Маємо вже 25 студентів —яких 5—6 мусіли відійти, бо не було місця. І так заповнено до послідного місця.

"Конечно треба розбудувати нашу бурсу! Нехай не знать що нас коштує, то за всяку ціну мусимо розвинути акцію— побільшити і відновити бурсу! Якби кождий Отець дав по сто— від себе даю 200— о. Пелех 500 — тоді будемо мати бурсу розбудовану і укінчену на слідуючий шкільний рік.

"Маю хлопців як золото — сего року в бурсі."

- - - - - -

До тої радости всеч. о. Ректора та до його благородних замірів— віримо, допучуються всі наші Отці та всі свідомі і активні члени БУК-а і загалом українці католики Канади.

Коли вже раз забезпечимо нашу бурсу— тоді прийде постепенно і обдумано черга на такі важні справи, як лічниці— сиротинці— вакаційні оселі, —преса —стипендії для молоді, ітд.

За успіхи Отцю Ректорові щиро ґратулюємо! Най Бог щастить і благословить виконати намірене!

ЗВІТ ЖЕРТВ НА БУРСУ

Грудень: Їх Преосвященство— уділи $100.00
о. Михайло Сирник, Винипеґ, уділ ... 25.00
Василь Частух, Гадсон Бей Дж., уділ 25.00
о. Григорій Теплий, Арран, уділ 25.00
о. Николай Сірий, Арран, уділ 25.00
о. Кирило Лотоцький, Сидні, Н.С. уділ 25.00
о. Петро Криворучка, Саскатун, уділ .. 25.00
о. Лотоцький, Сидні, збірка 4.00
о. Михаїл Горошко, частина збірки 310.00
Сильвестер Майдан, Гаєс, Саск., ... .50
о. Й. Пуляк, Брендон, Ман., збірка 10.00
Андрей Лукий, Норквей, Саск. 3.00
БУК, ч. 71, Бедфордвіл Саск. 10.00
Степан Дідич, Гефорд, Саск., част. уділу 8.30
о. Теодор Коцаба, Альвена, Саск, ч. уділу 5.00

Разом $600.80

ПАРОХІЯ ПРЕСВ. ЕВХАРИСТІЇ,

Ґерзей, Саск.—

По 1.00: Петро Стадник, Т. Стадничук, В. Гарасим, В. Хомечко, Семеон Гнатюк, Н. Федорчук, п. Кобзей, Г. Гуцуляк, Ст. Гуцуляк, Т. Гуцуляк, Ст. Сухий, Ст .Стадничук, П. Кузьмінський, Д. Федорчук.

По 50ц.: Н. Гуцуляк, Й.В. Стадничук, і 25ц.: Ф. Г. 15.25

ПАРОХІЯ Св. Духа, БРУНО, Саск. —

По 1.00: Михаїх Жмуд, Н.В. Томс, Михаїл Тарнавський, Е. Іваниш, Василь Жмуд, Ст.Шуль, Бронислав Твардий, Федор Купшір, Антон Жмуд, Н. Кисіль, Іван Бунько, Григорія Гриців, Юрія Хомовий, Петро Твардий, і 60ц.: Ст. Гресько. 14.60

ПАРОХІЯ Св. Петра і Павла, БОРЩІВ, Саск.— По 1.00: Федор Сельський, Василь Староста, Николай Сельський, Михаїл Жмуд, Николай Жмуд, Н. Реґуш, Іван Хруц, Петро Ковалевич. Се лиш частина збірки. Решту скоро доповнять. 8.00

Разом 37.85

Від Заряду Бурси БУК-а маю велику приємність якнайсердечніше подякувати Їх Ексцеленції за гарний княжий дар! Також всечес. Отцям Духовним за жертви уділів і за ласкавість кооперації у збірці Отцю Горошкові. І всім прочим ласкавим Жертводавцям щиренька подяка. Нехай предобрий Ісус стократно винадгородить всіх Добродіїв всім щастям і добром!

о. Петро Криворучка

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Грудень, 1939

ПРИХОДИ—

Жінвіддія ч. 68, Олеша, Саск. 7.00
Відділ ч. 11, Гефорд, Саск. 1.80
Ф. Цитульський, Ів. Гринчишин 2.00
Р. Гуска, Юр. Мартинюк 2.00
о. Семчук з продажі і вкладок 4.05
Б. Рудницький і Т. Веньєр 2.00
Н. Гутовський і Сестри з Едмонтону 2.00
о. Н. Копаківський, ЧНІ., з продажі 1.60
о. др. В. Кушнір з продажі 5.00
о. др. В. Кушнір, з передплати 3.00
М. Левчишин і П. Шевела 2.00
БУК з Іст Селкирк і Ів. Дедорий .. 1.80
о. Й. Пуляк, 10 передплат 10.00
о. Яр. Чиж, і о. Чорний 2.00
Ів. Пробіжанський і М. Біленька .. 2.00
М. Корчинська і Н. Копий 2.00
М. К. Восілка і Ів. Вітів 3.00
о. Н. Копаківський, ЧНІ. і І. Мудрий 2.00
Відділ ч. 17, Приймове ..... .90
о. П. Криворучка і Гр. Коваль 1.50
М. Жеребецький і М. Михайлишин 2.00
о. К. Жарський, 10 передплат 10.00
о. К. Жарський, пресфонд 3.17
о. К. Лотоцький і В. П. Лукий 1.25
П. Гадубяк і Парохія в Іст Селкирк 2.00
Ан. Романюк і Гр. Шавага 2.00
Йос. Гадубяк і Гр. Крочак 2.00
Марія Яремович передпл. на 4 роки 4.09
Н. Ґрута і Ів. Мартинюк 2.00
Д. Васильків і Гнат Кузьмар 2.00
Гр. Повацуд і Т. Сарган 2.00
Відділ ч. 2, Ланівці вкл. і пресфонд..13.05
З'їзд БУК-а у Винипеґу на пресф. 29.65
З'їзд БУК-а у Вин., на передпл... 11.00
о. М. Колодій 4.20
о. В. Фик з листи ч. 16 ..... 2.25
Д. Смукович 1.00

Разом $151.31

— РОЗХОДИ —

Друк БН ч. 23 ..... 30.60
Розсилка 3.25
Друк збіркових листів 2.04
За ГСпасителя ..... .50
Мети до БН. 1.05
Доплата за відз. Ман. Секції 1.00
Почтові значки 1.90
Друк БН ч. 24 ..... 30.60
Розсилка 3.25
Відливання кліш 23.36
Друк формів на зборн 2.04
Друк куверт 6.38
Посилка і календар ..... .85
Почтові значки 1.12
Мети до БН. 1.15

Разом $109.09

Пані Марія Яремович прислала $4.09 як належитість за передплату ВН на 4 роки наперед! Ось взір дійсної активности та чинної любови своєї преси! Коби ми мали богато таких членів! Примір пані Марії Яремович заслугує на виріжнення, щиру подяку та заохоту до наслідування многим!

Сердечно дякуємо!

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ЗВІРКА НА ПРЕСФОНД ВН в ДАЙСАРТ. Саск., — ЛІСТА ч. 16— збирав всеч. о. В. Фик.—До 25ц. жертвували: Дм. Молящій, М. Савка, І. Корпа, П. Була, А. Дрозда. По 20ц.: Ст. Калинич, Йосиф Була. По 10ц.: В. Наконечний; М. Стецяк, Ілько Молящій, Й. Пилипчак, Гр. Наконечний. По 5ц.: С. Наконечний і Ф. Лаврик. Разом..... $2.25

Всеч. Отцю, що заняався ласкаво збіркою і всім жертводавцям щиро дякуємо. Най Бог стократно надгородить жертвенні і добрі серця ласкою і всім добром.

- - - - - -

п. М. Лозинський з Ланівець, Саск. зложив $1.00 на пресфонд, за що сердечно дякуємо.

ОРОЛОВ, САСК., коло СВ. ДУХА

Збори були 12-го січня ц.р. Збори отворив голова Павло Свистун. Прочитано цілорічний звіт праці і одноголосно одобрено. Вибрано заряд на 1940 рік, як слідує:

Голова— Петро Мамчур
Заступник — Оля Свистун
Писар— Іван Березовський
Скарбник— Стефан Р. Жеребецький
Провірники— Павло Свистун, Оля Свистун, Марія Луцик.

На поміч Централі УКЮ., заряд рішив дати представлення і інші забави, а дохід обернули на згадану ціль. Приходи і розхо-

ди на 1939 були малі, то нема що подавати. Хай Бог нам поможе на слідуючий рік.

Петро Мамчур, голова,
Іван Березовський, писар.

ЗВІТ З'ЇЗДУ БУК-а МАНІТОБИ

(Продовження.)

Говорить о. А. Трух, ЧСВВ: З'їзд наш важний. Стаю на фронт борби за 40 міліонів тих, що нині там під ярмом. Кождий з нас повинен перейти у наступ! Коли зрозуміємо, яка для нас нині загроза, хочуть нам знищити Церкву, священство, вірних, найкращих робітників виловлюють і арештують а прочі розбіглися— то ми тут берімся поважно до діла! Нема тепер часу на забату і марнування. Кожний з нас повинен стати на оборону Христа і українства. Тоді будемо на своїм місці. Вони там негодні, ми тут повинні обстати за всіх. Тепер настав час рафінованих ворогів. Ані турки, ні татари не були такі. Вони самі проголосили, що духовні і світські українці католики є їхні найбільші вороги. Не соціялісти, або жиди. Тому, коли хочемо ратувати нашу справу, мусимо бути зорґанізовані. Сам ворог каже, де його найслабша сторона. Ворог в Москві казав, що його найбільший ворог є Папа, як видимий голова Церкви. З національного боку наші духовні і віруючі є його ворогами, бо ми всі злучені з Римом, всі з нашим епископом. Апостольська Столиця дала нам Епископа а наш Епископ виховує священство. Маємо Пастиря. Возьмім на себе обовязок скріпити проти большевицьку силу, а це може зробити тільки орґанізація. Большевики сказали самі, кого вони бояться. **БУК та Епископ, священики і віруючі світські зорґанізовані разом!** Треба залишити малі справи і особисті порахунки. Нам ходить тепер о бути-небути. Коли марево загибелі має щезнути, то мусимо стати всі зорґанізовані як один під проводом БУК-а. Ви можете мене не послухати. Але тут покажеться, чи ми варта жити? Большевицька армія на фінськім фронті летить як дрантя. Ґоліят і Давид. То була проба червоного іспиту. Зорґанізована банда безбожників нищить нарід, хоч він віри цілком не стратив. Мені жаль тих большевицьких жовнірів. І для нас настає іспит тут. Винипеґ є столиця канадійських українців. Тут є наш Епископ і від вас має піти добрий приклад. Забудьмо недбальство і пінивство а зачнім орґанізовану працю, при Церкві і поза Церквою. Інакше будуть нас палити, як було в Еспанії. Звідтам іде "самовіднайдення нації." Коли того тут не зробимо самі, то не варті ми жити. Булиб колодами життя. А так не сміє бути. Час закопати зло на скінчення Старого Року а з Новим Роком зачати таку працю, щоби була "слава во вишніх Богу а на землі мир людям доброї волі....."

о. Трух говорив пів години.

Складають привіти: Г. Шалай від молоді церкви св. Покрови.

М. Дух від Добродійного Брацтва св. Покрови.

Петро Саламаха від молоді з **Роза, Ман.**

Семен Палій від парохії Пр. Евхаристії в Роза.

Гафія Королюк, учителька з Роза.

Олекса Яцик від парохії в Іст Селкирк, Ман.

Ів. Грабовський від парохії св. Покрови у Винипеґу.

В. Гумніцький від 15 відділу Брацтва св. о. Николая.

М. Кузь від парохії св. Андрея у Винипеґу.

Іван Кузьмінський від молоді в Іст Селкирк.

Анна Якіміщак від Сестрицтва при церкві св. Покрови.

В. Кушко від парохії св. о. Николая у Винипеґу.

Петро Палій від молоді в Роза.

В. Троян від парохії св. Володимира і Ольги.

О. Мальчевський від школи св. о. Николая.

На черзі звіти заряду. Т. Мельничук, голова— говорить: Ціль БУК-а велика, хоч тяжка до зрозуміння. Чи ми виконаємо, все побачите. Ми повинні дати не лише о родину, але також о громаду і цілий нарід. Дбаємо о громаду— о Церкву, школу, запомогові брацтва. Це можемо робити лише спільно, через БУК. Стоїмо нині вище, як тому 10 літ. Тоді було богато народу, що доперва приїхав зі Старого Краю. Люди ці любили церкву, але вороги не дармували. Використовували нас і зневажали. Тепер нема того. Бояться відсічі. Не називають нас більше "темною масою"— числяться, як з найбільше зорґанізованою групою свідомих українців в Канаді. Нам весело, що наша праця не пішла намарно. Жадна справа нині без нашого відома не рішається між українцями в Канаді і **ми повинні мати рішаючий провід.** Коли ми його не маємо, то **ми його не зреклися.**

Олекса Малофій, писар, каже: Ми взяли участь в повитанню короля. На Зелені Свята ми пішли походом на цвинтар. Взяли участ в посвяченню памятника о. Пилипова. Ішли походом на празник Пр. Евхаристії. Мали Листопадовий День в Інституті Просвіти. Скликали два протестаційні віча —в марті і літом. Засідань було 36, в домівці при Малій Церкві. Листів прибуло 27— вислано 202.

Андрій Загарійчук здає скарбовий звіт. В скарбі остало $96.31.

Провірна комісія, панове **Дм. Дорош і Мих. Копяківский** одобрюють той звіт.

На внесення Номінаційної Комісії **присутні одноголосно вибирають** слідуючий **заряд** на рік 1940.

Голова—Іван Рудачек

Заступники— о. др. В. Кушнір і П. Саламаха

Писар— Антін Мартинюк

Скарбовий писар— Тома Мельничук

Скарбник— Олекса Малофій

Провірна Комісія— Дмитро Дорош, Михайло Копяківский і Олекса Яцик.

Так в Заряді Манітобської Секції БУК-а на рік 1940 є один священик, один урядник, один учитель, один власник крамниці, три робітники і два хлібороби.

Слідує **дискусія. п. Гинда** домагається в заряді БУК-а представників кождої парохії з Винипеґу. **о. Трух:** Нехай заряд віднесется до всіх парохій і орґанізацій Винипеґу, щоби вислали по одному представнику до ради. **Т. Мельничук:** В статуті так є: **о. др. Кушнір:** Так зробимо. **Ів. Рудачек:** Дякує за честь. Хвиля важна. Ми відірвані від Старого Краю. Ми жили часто їх життям, тепер остали самі. Від нашої праці тут залежить дальше наше життя. Хвалить молодь. Це наша надія на будуче. Це мене підбадьорило: Наша молодь! БУК то ми всі. Як збудуємо, так буде. Сподіється, що самий працювати не буде, але всі будуть помагати.

Слідувала вечера і **концерт** в домівці Інституту Просвіти, підчас котрого виступали хори наших парохій у Винипеґу, старших і молоді, був виклад про Червоний Хрест о. **Жидана, ЧСВВ.** і збірка.

Так скінчився перший день з'їзду у Винипеґу, 24 грудня, 1939.

(Далі буде).

Стаття

Коли ще Кнут Гамсун утримувався з гонорарів за статті, що їх поміщував в однім щоденнику, приніс раз одну статтю до редакції.

—Стаття добра,— заявив редактор, прочитавши рукопис — але Ви пишете замало популярно. Мусите цю статтю ще раз переписати, але так, щоб кожний дурень міг її зрозуміти.

—То Ви не зрозуміли— запитався Гамсун.

Совєтські мости, так як і залізниці, не тішаться доброю славою. До мосту над малою річкою біля Москви підїжджають два селянські вози. Один з них скручує вбік й переїздить ріку вбрід. Другий їде через міст. Нараз крик і тріскіт: міст завалився.

—Ах, дурень— зітхнув перший селянин,— бачить добре перед собою моста, а таки їде на нього.

(ЧИ ДІЙДЕ ДО ОВЕДНАННЯ....

продовження зо сторони 4)

на письмі. Однак невдачною показалася місія о. Труха у П. Лазаровича.

І тут зачинається зворотна точка цілорічних наших нарад. Знова переписка між мною (БУК), Саскатуном (УНО) і Едмонтоном (СУС). Довгі конференції у Винипеґу, в моїй хаті, представників всіх 4-ох орґанізацій. Назрівають труднощі зі сторони СУС незвичайного делікатного характеру: **СУС відказується від такої Централі, де будуть заступлені орґанізації, що мають свої Централі в Европі; (СГД і УНО); рішучо противиться участи в Централі представників УНО.** На наших конференціях вже зачинають бути балачки про **"Чорну Лісту"** на яких стоять деякі Орґанізації і т.п.

Коли всі спроби, щоби ті труднощі побороти показалися безуспішними, я особисто написав листа до П. Лазаревича, голови СУС, вияснючи йому докладно від чого ми вийшли і до чого зайшли, бо я мав таке враження, що може п. Лазарович не був від своїх повновласників у Винипеґу як слід поінформований. У відповідь п. Лазарович відписав мені, що хоче в тій справі зі мною особисто говорити, як що можливо то дня 25. грудня 1939 р. коли то він приїде на Конвенцію СУС до Винипеґу.

Конференція з п. Лазаровичем дійсно відбулася того дня. Присутними були: крім нас двох, ще др. Дацьків, Ів. Рудачек, о. Трух, п. М. Стечишин. Конференція тревала від 2.15 да 4.40.

Перебіг Конференції був такий:

1) П. Лазарович, як голова СУС, заявив офіціялно, що від самого початку переговорів в справі Централі у Винипеґу, представники СУС, мали як найдокладніші вказівки, щоби приступати до творення Централі без участи: УНО,

2) Що в тій справі йшла між ним, як головою СУС, а між П. Стуссом, як головою СГД, переписка через 2—3 місяці (послідний лист від п. Стусса з кінцем жовтня 1938 р.) та що вони дійшли до порозуміння.

3) Що він сподівався, що він такий стан порозуміння застане тут у Винипеґу, а тим часом він бачить що іншого.

4) Що він, хоч в засаді є проти СГД і УНО, тому, що їх централі є властиво в Европі, то кінець кінців погодивбися на співпрацю з СГД, тому що це орґанізація, що по його думці стоїть під покровом Української Католицької Церкви в Канаді. (Це заперечив і я і др. Дацьків).

5) Що СУС рішучо не приступить до такої Централі, де буде зарепрезентоване УНО, бо, мовляв, "ми не хочемо наших справ в Канаді закривати тільки їх розкривати."

Після того всього між іншими заняв слово п. др. Дацьків і сказав: "Панове, я бачу сьогодня страшні річи, цілий траґізм нашої справи. Я бачу, що ми більше розбиті, як колинебудь ми були. Здається, що в так важній хвилі для нашого народу, ми нині коронимо послідну іскру наших цілорічних, шляхотних і добрих змагань."

Значить ціла справа Централі не скінчилася "майже в гумористичний спосіб" як пише "Український Голос" але скінчилася в спосіб "повного траґізму" як слушно завважив др. Т. Дацьків. І ця справа не скінчилася дня 26. а дня 25 грудня 1939 р.

При відході, коли вже всі учасники повставали, я звернув пряме питання до п. Лазаровича: "Пане Лзаравич, чи то ваше послідне слово, яке ви сказали?" П. Лазарович відповів спокійно: "Так." Тоді я сказав: "як так, то думаю, що наша місія скінчена."

Вже стоячи п. Лазарович видвигнув свіжу, нову концепцію співпраці БУК, СГД і СУС. На це я відповів йому, що до співпраці совісної, справедливої і чесної, ми зобовязані і так перед Богом і нашим народом, у нашій совісти і нашому серці. Інша справа мається однак тоді, коли ми хочемо договоритися до цього, щоби українську справу поставити в самих основах сильніше і в культурних осягах вище, усуваючи суспільні антаґонізми, які десятками літ нищать наш український народ в Канаді.

Вправді п. Лазарович остався ще на день 26. грудня 1938 року у Винипеґу на виразне бажання др. Дацькова, який певно хотів ратувати, то що можна, було ратувати. Однак на цей день я не назначував конференції у моїй хаті, я сам думав, що коли до цього прийде, то це відбудеться в Редакції "Канадійського Фармера". П. Лазарович обіцяв, що мені в час ще телефонує, однак телефону від нього я не одержав. Я був тоді занятий, непередбачними справами, всеж таки я хотів знати, чи що буде цього дня чи ні. Я телефонував до "Кан. Фар." і до "Укр. Голосу," вкінці довідався, що вони пішли до мене. Будучи в мене в хаті, уживали мойого телефону так, що цілий час була лінія занята. Коли вкінці получився з ними телефонічно і обіцяв що за 5 хвилин буду в дома, то всеж таки я п. Лазаровича, що мав ще цілу годину до свойого потягу, я більше не застав.

Слідуючого дня, я питав др. Дацькова з чим приходив п. Лазарович? Відповідь др. Дацькова була: **щоби подумати над новою конвенцією співпраці,** про яку згадував п. Лазарович дня 25. грудня 1939 р. Моя відповідь була: **Це нонсенс і практичний абсурд.**

То що Репр. Комітет для відозви видав зазив до всіх орґанізацій сталося на виразний внесок п. Буряника (СУС) в Саскатуні, щоби оминути дражливу квестію ініціятиви. Так я як і П. Дацьків уважали, що для добра справи з цеї амбіції можна зрезиґнувати. І ми на це погодилися.

Тепер ще час, щоби над справою дійсно застановитися і показати практично, чи то "зріжничковання" нашого життя в Канаді, про що пише "Укр. Голос" в статті: **До порозуміння з дня 17 січня ц.р. це щось житєздатного чи це може дорога до руїни нашого народу в Канаді.**

о. др. Василь Кушнір

Анна Якіміщак

ЗАВДАННЯ ЖІНОЦТВА

Я вдячна, що можу сказати те, що нам жінкам під цю пору **найбільше** лежить на серці. Може це, що скажу, не буде новиною для вас— може ви чули про такі справи вже попередно. Але ріжниця буде та, що я надіюся тепер у здійснення тих моїх слів— в конкретний вислід, а не тільки, що ви послухаєте та відійдете і все лишиться, як було передтим.

Завдання жіноцтва тепер є більше як колинебудь в історії. Не перечу, що українське жіноцтво до сеї пори занимало важне становище в життю свого народу. Але тепер спокій світа загрожений а наша Стара Батьківщина майже вся опинилася в лютій неволі. Ворог нищить все, що нам найдороще і не дає навіть помолитися Богу. Тепер наше жіноцтво в цій вільній Канаді має світлий обовязок— а іменно **виховати наші діти**, наше молоде покоління на добрих вірних горожан цього краю & заразом на патріотів і гордих за своє походження з України.

Якщо в Европі положення скоро не зміниться і Україна далі остане в большевицьких руках, то ця наша прибрана вітчина стане для нас одиноким краєм, де ми вільно можемо творити наші культурні надбання в слові і пісні— та молитися в наших церквах.

(Далі буде).

Всесторонність

—Так, не заперечую, я колись ще оженюся, але моя жінка мусить мати студії.

—А гарна до цього теж має бути?

—Очевидно. Гарна і молода!

—Мусить бути і господиня? І музикальна? І багата?

—Так!

—Но, якщо така жінка схоче за тебе вийти замуж, то мусить бути хіба дурна.

—Це мусить бути також.

—Ти куди везеш свої меблі, чи може перепроваджуєшся?

—Ні, лише мушу їх продати, бо женюся.

КІЛЬКО НАС Є В МАНІТОБІ?

На основі обчислень домініяльного статистичного бюра з днем 1 червня 1936 р. було в Манітобі всіх мешканців 711,216 душ.

З того українців було 86,982 душ. Від 1931 до 1936 число українців в Манітобі збільшилося 13,376 душ. Це красний приріст і свідчить, що наш нарід є в корені здоровий, віруючий і живе чесно. Перед таким народом будучність.

Велика більшість українського населення є у Винипеґу. А іменно 10,686 мужчин і 10,531 женщин— або разом 21,217 душ. Винипеґ має тепер найбільше українського населення з усіх інших міст Канади і на славу нашого народу треба сказати, що більшість того населення є віруючі українці католики, котрі мають сім церков у Винипеґу. Розбиття і ворожні менше, а інтриґи тільки доживають віку. Навпаки, сила нашого віруючого населення очевидна і незаперечна.

Найбільші українські громади на прерії це Стюартбурн і Етелберт. Стюартбурн має всіх мешканців 5,901— з того 4,419 українців, 235 поляків і троха інших . Етелберт має всього населення 3,481— з того українців 3,196 — 229 поляків, 5 москалів і 5 жидів. Ці окопиці мають сталих українських католицьких священиків— в Етелберт є два. З огляду на число заходить потреба другого сталого Отця до Стюартбурн.

З усіх українців Манітоби 49,647 має до 25 літ життя —значить здебільша тут роджені, молоді і наша надія. 26,071 є у віці від 25—50 літ. А від 50 до 100 літ є 11,249 українців в Манітобі. Іншими словами, подавляюче число наших людий вже є тут зроджені і виховані. Це наше друге покоління. Воно творить половину нашого числа. Самі старші люди, котрі приїхали зі старого Краю доживають очевидно своїх літ, бо творять всього одну восьму населення. І тому імператив нашого життя вимагає: Всю силу, енерґію і працю звернути на молоде покоління, щоби воно остало наше не лише по крові, але також по вірі і правді життя! Половина нашого населення це молоді. Треба розвинути старання, щоби вони скрізь належали до наших парохій, треба їх вибирати до заряду, якщо тільки викажуть відповідну долю заінтересовання і праці.

Друге покоління має бути наше! І буде!

Розвинути мережу рідних шкіл!

Навчати по українськи вдома, де нема рідної школи. Дати їм в руки нашу часопись і нашу книжку.

Притягати до катехизму.

Висилати до вищих шкіл, тих що здібні і приміщувати їх в нашій бурсі БУК-а в Саскатуні, або у віруючих родинах.

Дати їм нагоду заснувати крамниці і підперти їх.

Ось найблищі наші завдання у світлі статистичних даних з початком 1940 р.

ВАРТА НАД ТИМ ПОДУМАТИ....

Думаю, що небезпека ізза недостачі уродин в нас так само велика, як та іззовні. Премієр Делядіє.

- - - - - -

Година кризи ніколи нас не робить ані не переробить— вона тільки вказує, що є в нас в середині.

Дж. МекАфі

- - - - - -

Президент Мексика визначив години, коли кождий може прийти до нього і сказати свою жалобу. Це краще, як відкладати та збирати ці жалоби аж на день виборів.

- - - - - -

Не відповідай строго і в злости. Тверді слова є наче град, що пітом збиває і нищить все, яке моглоб жити, коли б град стопився.

- - - - - -

Сонце є пишне, дощ відсвіжує, вітер ожизнює, сніг веселить. В дійсности нема такої річи, як зле веремя. Є тільки ріжні роди доброго веремя.

Роскин.

- - - - - -

Потяг до справедливости, це найважнійший рушійний наказ української раси.

Живий орґанізм України, живий український характер ставимо на перше місце.

Забава в марнотравство крови— це один із найбільших злочинів проти своєї раси. Юрій Липа.

СКІЛЬКИ ПЛАТИМО ЗА САМОХІД?

В 1938 році за **один самохід кождий власник пересічно заплатив $56 податку.** З того ґазолінового податку $38.

В цілій домінії в минулому році вживали 1,394,856 самоходів і кождий самохід зужив пересічно 543 ґальонів ґазолини.

В Манітобі зібрали $2,567,860 податку за саму ґазолину— ось звідки головно іде національний дохід, а не з податків за фарми, як часто мильно деякі думають.

Учитель питає ученика: З чого роблять ковбасу?

Ученик мовчить.

Учитель: Твій батько різник і ти не знаєш?

Ученик: Та знаю, але як скажу з чого, то батько побє мене.

ОБРАЗКИ З ЖИТТЯ

Перед добірним збором слухачів, ґен. Сматс оповів, як підчас полудневоафриканської війни найшов на спаленій фармі, в згарищах домовища, осмалену книжку фільозофа Еразма в латинській мові. Смате забрав цю книжку і разом зі св. Письмом в грецькій мові, яке все носив з собою— возив ті дві книжки, аж доки в цій війні не застрілили під ним коня. Тоді мусів залишити коня і книжки. Але знайшла ці книжки стара муринка з племени каффір і закопала в землю. Потім ця жінка віднайшла ґенерала і звернула йому книжки. Ґенерал був дуже рад і щедро надгородив жінку.

—Прецінь мусите мати щось, що бодай на часок відверне вашу увагу від того, чим ви заєдно заняті.... Так культурні люди цінять книжку —але добру!

- - - - - -

Роберт Бравнинґ побачив раз стару італійку, яка несла тяжкий кіш з біллям. Він приступив до прачки і сказав, що поможе її понести тягар. Але коли жінка глянула на добре одітого пана, подякувала і відмовила. Тоді Бравнинґ каже:— Прецінь ми всі з одної глини!

Много людий однак думає, що вони з іншої глини, як їх ближний і тому так богато ненависти і погорди на світі. Це, що тепер діється в Европі, це родинна траґедія родини, котрої члени всі з тої самої глини. Однак через траґічне непорозуміння деякі думають, що вони з іншої глини і можуть понижати та нищити других. Коби вони знали ту просту правду життя, котру висловив так красно Бравнинґ!

- - - - - -

Вдача і якість провідника відзеркалюються в тих людях, яких він добирає кругом себе. Покажіть мені про відника і буду знати, які його люди! Покажіть мені людий і буду знати, який їх провідник! Отже— коли хочете мати довірених, справних помічників, самі будьте вірні і справні!

- - - - - -

Демократію, як спосіб правління, оправдує твердження, що свобода думки є необхідна для щастя людини. Без свободи думки нема поступу, нема творення, нема духового життя!

- - - - - -

Коли хто думає, що головним мотивом людського життя є самолюбство, милиться. Факти життя основно тому перечуть. Коли треба заставити людий до праці, чим їх заставите? Тоді не будете їм говорити про їх кишені— але про патріотизм. Не будете промовляти до самолюбства, але до симпатії.... Коли говорите, "Чоловік віддасть все для свого життя" —то це самолюбство. Але є певні ідеї, для котрих чоловік віддасть навіть своє життя!

КОРОТКІ ВІСТИ

4 січня Рузвелт зажадав від американського конґресу признання $1,839,000,000 на оборону в 1941 році. Збудують 10 воєнних кораблів і 10,000 нових літаків.

- - - - - -

Від повстання саскачеванського Farmers' Creditors' Arrangement Act, в 1935 р. досі знижено довг на 4,462 фармах—на загальну суму $17,723,887 це все зроблено за **добровільним порозумінням** довжника і вірителя, під наглядом суду.

- - - - - -

Коли 4 посли комуністи в Парижі не хотіли встати в парляменті підчас віддання чести для армії, **всіх чотирох викинули з парляменту за двері.** Так їм треба робити всюди!

- - - - - -

Тому що два німецкі хлопчиська в Ерфурт в ночі перетягнули шнур через дорогу, щоби люди ідучи на потемки розбивали собі носи— суд засудив їх на 27 місяців вязниці.

19 літний Гайнц Вельґер підпалив свого сусіда, з котрими сварився. Будинки згоріли на шкоду яких $4,000. Підпаляча засудили на смерть.

У Відні засудили жида на рік вязниці, бо знайшли в нього $22,000 готівкою.

Так німці господарять в себе....

- - - - - -

В Берґен в Норвеґії був дивний суд. Моряки зізнали, що їх сотник самий підпалив і затопив на морі корабель, щоби потім дістати асекурацію. На суші сказав, що корабель затонув від міни. Згаданий корабель називався Ляппен Ґатонув 26 грудня 1939.

Нечесним ділом ніхто ніколи не доробиться!

- - - - - -

Підчас з'їзду манітобських шкільних тростів переведено показову науку дітий на великій сцені мійської авдиторії. 22 дітий показали, **як можна вчитися при помочі ритміки** до загально звісних пісень. Ритміку взяли з миття біля, замітання підлоги і рубання дерева. Лекцію надали на радіо —учителькою була панна Вет Доглес. Приглядалися і слухали 650 шкільних урядників.

На зажалення одного урядника, що учителька хора на сухоти заразила троє дітий, рішено всіх учителів в провінції піддати **примусовим лікарським оглядинам.**

Виявлено, що деякі учителів за ту саму працю брали $700— інші аж $2,800.

Рішено, щоби залишити чинними всі школи, що не будуть мати менше, як 5 дітий.

- - - - - -

Американським міністром при канадійськім правительстві став **Джеймс Г. Р. Кромвел,** що є чоловіком найбогатшої американки— колишньої Дорис Дюк, яка має в спадщині $60 міліонів. Її батько доробився маєтку на тютюні.

- - - - - -

14 січня **всі жовніри в Канаді—католики— сповідалися і причащалися.** Так зарядив головний капелян армії, Преосвященний Дж. Л. Нелиґан.

ЩО КАЖЕ ЗБІРНИК МУДРОСТИ СТАРОГО ГІНДУСТАНУ?

"Дгаммапада"— так називається збірник мудрости старого Гіндустану. По українськи це значить "Стежка правди"— там сказано так: "Хто не вправляється в уважнім спостеріганні, той стає мячем, яким кидають найріжнійші впливи, з якими він стикається. Він подібний до корка, що без власної волі танцює по хвилях води. Він не може боронитися і без свідомости підлягає свому фізичному і духовому оточенню. Він наче труп."

Інша збірка "мага-парі-ніббанасутта" так каже: "Будьте непоколибимі у виконуванні ваших обовязків, великих і малих. Провадьте життя, яке не підпалоб догані. Держіться вірно заповідий Божих і будьте без плями також у ваших словах."

Збірка "аттана-ґалювімза" каже так: "Нема щастя поза праведністю."

Збірка "джатакамаля" каже: "Мені осоружне щастя, яке сплямила несправедливість так, як осоружна пожива змішана з отруєю."

Згадана вже збірка "дгаммапада" каже: "Як високі ланцюхи гір стоять непорушно в час бурі, так правдивий мудрець не дасться захитати ні похвалою, ні доганою."

др. Дейфо

ВПЛИВ ФІЛЬМИ НА УЯВУ ДИТИНИ

З усіх новітніх річий, котрі виміряні на це, щоби пошарпати нерви і враження дитини, уважаю, що фільми є **найгірші.** Вони гірші від редія, бо надто життєві і дійсні. Не можу зрозуміти, чому деякі родичі постійно беруть дітий на фільми.

Часом це тому, що нема при кім лишити дитини а матір не хоче оставити її самої, коли відходить. Якраз ця погубна звичка брати дитину на фільму спричинює потім умові забурення в дитині, або коли вона підросте. Коли хто хоче брати дитину на фільму перед 12 роком життя, то хіба на таку фільму, котру дитина зможе зрозуміти сама, без того, щоби вона зазнала шарпання нервів.

Раз оповідали мені про таку дитину, котра ніколи потім не випічилася з перестраху, який зазнала підчас фільми. А не до увірення є, що якраз родичі завели дитину на ту фільму. Коли панове чи пані в Голівуд виконують такі фільми, то певно, що вони тоді не думають про 10 літні діти. Вони навіть не думають, що ці діти можуть бачити таку фільму і тому вони виконують одні фільми для старших, а другі для дітей.

Брати дитину на фільму, де представляють любовні дії— це що найменше смішне. Однак навіть це не спричинить такої шкоди, як взяти хлопця на фільму, в котрій представлено бандитів, або в котрій кавбої і розбійники вічно мордують одні других. Вислід буде такий, що він до певного степеня зрозуміє цю фільму, але сама наука з тої фільми зовсім для нього пропаде зачерез многоту акції—а та наука є, що добро все побіджає зло.

Певно. Коли хочемо, щоби дитина ніколи не бажала бачити історій, які зморожують кров, то не треба дати її нагоди до того. Коли ви раз заведете дитину на таку фільму, то вона згодом схоче бачити це і то чим раз більше. **Зачекайте з тим, аж дитина буде мати 12 літ**— бодай,— бо тоді нема вже тої самої небезпеки, що вона пірве собі нерви або набереться викривленого поняття про героїв.

Справа така. Много молоді хоче, щоби їх товариші подивляли їх і вихваляли. Вони підуть на всяке, щоби це одержати. Коли вони побачуть на фільмі, що якийсь там завадіяка грубо наставляє револьвер при кождій нагоді і таким чином зневолює інших, чого доброго, вони можуть схотіти це малпувати.

Діти дуже ріжняться відносно скількости вражінь, котрі можуть понести без забурення. Отже в першій мірі залежить від родичів, щоби пізнати дитину і як далеко вона зможе підпасти під враження без упадки. Дитина мало уявна може бачити всякі фільми і слухати всякі історії без сильнійшого враження. З другої сторони, дитина з буйною уявою, здібна і котрої нерви ніжні— може богато потерпіти від тої самої фільми.

Поза кількома короткими образками і то з власного життя (про себе самих), пятернятка досі не бачили жадної іншої фільми. А що вони мають бачити, то тільки дома і ми наперед подбаємо про це, щоби ці фільми були цікаві, поучаючі і забавні.

Коли?— Лікар поручає пані, що хоче схуднути:

—Повних три місяці маєте їсти салату, сушений хліб, та попивати яблочником, а побачите, як схуднете?

—Вибачте— каже кандидатка на струнку —чи те все маю їсти перед обідом, чи по обіді?

ЩО ТАКЕ ВОЛЯ?

Комуністи всюди говорять, що тільки вони дають волю і тільки в совітах є дійсна воля. Всюди інце, кажуть— є тільки воля богатим, а не бідним. Вони тільки дають повну волю.

Чи це правда?

Такої річи, як повна воля— **нема.** Я вільний, значить можу писати, що хочу. Того не можна робити в Німеччині, в совітах і в Італії. Але комуністи зараз скажуть, що тут можна писати тільки, те, що богачі хочуть. І це є неправда. Во я пишу, **то що я хочу**— а не то, що хочуть богачі або комуністи. І колиб я схотів, то я також можу стати капіталістом і видавати мою власну часопись, яку хочу. Можу написати книжку а мій видавець може видати її, або він вільний є— відкинути. Я вільний, хоч я часом можу не мати всіх тих прикмет, щоби виконати те, що я якраз хочу. Наша воля — **це воля душі— жити власним життям** відповідно до даних нагод, здібностий і бажань, о скільки вони не нарушують волі других осіб. Це не є повна воля, бо такої віде нема. Якраз тому, що Сталін або Гітлер захопив повну волю для себе і робить, що тільки захоче— **тому якраз** ми боремося проти них. Але ми вільні. Значить, в демократичнім ладі правління ми живем так, щоби нашу волю ніхто не нарушив і ми не нарушили волі другого, так далеко, як це тільки можливо.

З БІДАКА МІЛІОНЕРОМ

26 грудня 1939 помер у Філядельфії в лічниці міліонер **Генрі Л. Догерті,** в 69 році життя. **Дитиною продавав часописі в Кольомос, Ог. Умер лишаючи 200 міліонів долярів.** Коли мав 20 літ вже став директором ґазової і електричної компанії. Потім оснував Сити Сирвіс Компані і стояв на її чолі до кінця. Він не їздив і не кидав собою. Все робив з світлиці свого пишного помешкання в Ню Йорку, в самім осереду торговельного світу. Ліжко мав на моторі. Було за горячо, тиснув гудзик і в мент воно вилітало на кришу дому, де віяв леґіт. В 1929 р., коли була загальна кріза, він будував будинок цінною 15 міліонів долярів— на 67 поверхів.

Догерті не мав жадного образовання, але був дуже здібний в рахунках.

Золоті Думки

Мистець— небуденна людина, бо вічно богата. Його скарбниця ніколи не вичерпується, кожний може з неї брати, скільки захоче.

Ірина Гузар-Монцібович.

- - - - - -

Бог і мистецтво жадають цілої душі. Хто хоче їм віддатися тільки частинно, милиться.

- - - - - -

Коли людина потрапить зректися свого щастя для ідеї, аж тоді осягає повне щастя.

- - - - - -

Дорога до величі— самітна....

- - - - - -

Для тверезо думаючих людий ясно, що будучність культурного світу найбільше загрожена атеїстичною психікою. др. Г. Костельник.

- - - - - -

Атеїзм це недуга, викликана токсинами науки.

- - - - - -

Всяке богацтво має свої токсини, що намагаються зруйнувати його, так як ржа залізо. Не робить ріжниці, чи то богацтво матеріяльне чи духове. Богацтво нагромаджене в народі, нераз ставало траґедією для того народу, бо він ледащів. Як приміром римляни по завойованні світу, або еспанці по здобуттю Америки. Духове богацтво, що відріжняє людину від нерозумних звірят, нераз доводить людий до упадку, якого навіть звірята не знають. Приміром, знищення власного здоровля розперезаним життям, самогубство.

- - - - - -

Пребудь в мені! Все блище ночі тінь і тьма густіша. Боже, в далечінь відходять блага й сили помічні — безпомічному поможи мені!

Юрій Липа

др. Дейфо

ПУСТІ ДІТИ

Так само, як много листів приходить до мене зі запитами, що робити і як пічити дітий, так само многі запитують, як виховувати дитину. Це добрий знак, бо тим родичі свідчать, що вони цікавляться вихованням дітий і раді приняти вказівки в тім напрямі.

Коли я відповідаю на такі питання, то все раджу, щоби родичі вживали других дітий в родині, коли хочуть як спід виховати інші. Приміром, коли дитина робить собі жарти з других і робить збитки, то вони ані раз не є так смішні, коли хто на це не звертає уваги. То найкращий спосіб зглядом дитини, котра хоче робити другим збитки.

Тут в Календер ми щоденно маємо на це докази. Якраз кілька днів тому Емілія прийшла до їдальні одягнена так, якби це було тому сто літ. А вона часом є урвиста і любить тоді зробити все, щоби тільки другі з неї сміялися. Коли була перерва вона тихо пішла до другої світлиці і зіпняла своє волосся на самім чупку догори. Потім убралася в довгу сорочку і зробила собі груди.

Не виходить так довго, доки другі сестри і норси не сиділи вже при столі. Тоді вмаршувала у двері, пєяна, що її чотири сестрі дуже розсміються а норса не буде годна її зганити.

—Але— цих чотири були на своїм місці і зараз відчули, що Емілія зробила зле, коли в такім одязі прийшла до стола. І так замість з неї сміятися, вони удали, буцім нічого не сталося. А це було вимовним знаком для норси. Вона ані не ганила Емілії, ані не казала її іти від стола— вона удала також, начеб то нічого не сталося.

Емілія стала їсти мовчки. Але кутиками очий вона все гляділа, чи то її сестри тайком не тішаться її убранням. Але ні одно не засміялося. Коли обід скінчився, вона хвилину посиділа з сестрами і вкінці рішила сама повести справу так, щоби вони конче засміялися, як вона цего надіялася. Тому вона сказала: "Що це нині з Емілією сталося?"

Але ані одно не засміялося. І тоді Івонна сейчас привернула її до ладу: "Ти зовсім не є смішна. То тільки твоє волосся цілком померзлене, і навіть не має тих красних дірок (кучерів), як учительки або норса."

Це все отверезило Емілію. І певно, що така наука зробила много більше добра, як нагани від старшого. Бо дитина переконалася, що її перебрання не розсмішило навіть її ровесників.

Я переконався, що цілий клопіт зі збитками, які діти роблять— то тільки тому, щоби звернути на себе увагу старших або других дітий. Отже, коли таке станеться, а ви звертаєте на це увагу і смієтеся— дитина надгороджена за свій труд і потім можете її напоминати або навіть вибити, нічо не поможе. Вона зробить те саме знова.

Б. Лепкий

ЩО ТО ЗА ГРІМ?

Що то за грім, осінний грім?
Дрожить земля, валиться пім,
світ гонить в пропасть стрімголов —
а всюди кров, а всюди кров....

Що то за град, огненний град,
плесь олово, як водопад!
Що куля—гук, що куля— свист,
паде народ, як з дуба лист.

Паде народ, як зрілий сніп
до тихих, білих смерти стіп,
лиш гук рушниць, лиш рев канон
вколисує на вічний сон.

Спіть хлопці, спіть! Спокійно спіть!
Про долю-волю любо спіть....
Про долю-волю вітчини—
чи можуть бути кращі сни?

Між артистками

—Як почуваєш себе замужем?

—Зовсім, як у театрі: щодня наступають сцени одна за одною.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

СНІГОВИЙ ДІД

А, добридень милий діду;
Що їв нині до обіду?

—Снігу білого їв трошки,
води лиш краплину, з ложки,
потім з леду чеколядку—
ось як виглядаю гладко!

А не холодно вам діду
так стояти безупину?

—Де там, мій кожух біленький,
ватою підшитий всенький.
А до того на перині
трон вмістили діти нині!

А чи був-би коли в школі?
Знаєш труди і мозолі?

—Ой, радби я любі діти
і до школи все ходити —
та старий дід, кождий знає,
памяти уже не має....

Іванка Т. Савицька

НЕБЕСНІ ЛЕЦЕТАРІ

В небі, серед малих ангелят, появився новий ангелик, русявий, може десятилітний хлопчина. Святий Петро представив його жвавій громадці ангелів і сказав:

—Маєте нового товариша! Будьте з ним приязні і покажіть йому всю небесну велич!

Втішені ангелята обступили новика і засипали його питаннями....

— А як ти зовешся, братику?—запитав його найстарший з доросту.

—Івась!— відповів чемно новий ангелик.

—А звідки ти сюди прийшов?

—З Ворохти! Ви не знаєте Ворохти?....

—З Ворохти?— втішився найстарший ангелик.— Та як не знати Ворохти? Це в Галицькій Україні, в горах Карпатах. Я з Канади, але мої родичі приїхали колись давно-давно з Галичини і нераз оповідали на землі про Карпати. О, там дуже гарно! Хіба тільки тут, у небі, краще....

(Дальше буде)

НАША ПЕРЕПИСКА

"Дуже сердечно дякую вам за красну надгороду, котру я одержала від вас за мої відповіди до "Діточої Сторінки."

"В тій книжечці "Соняшні оповідання" є богато інтересних казочок і я дуже любила читати їх.

"Через кілька років ми передплачували "Діточу бібліотеку" і "Світ дитини." А коли прийшов воєнний час, ми не отримуємо бібліотеки і не знаємо, чи буде виходити. Як скоро буде вона знова виходити?

"Я маю 15 років, ходжу до школи, котра зветься "Запороже." Я беру 10 клясу. Наш учитель називається пан В. Саґанський. Він учить по українськи і також історію України, котра є дуже інтересна для нас дітий.

"З нагоди Різдва Христового желаю всім всего найкращого.

ЯРОСЛАВА ГАРАХ,
Кридор, Саск.

. . .

Це гарний лист. Пан учитель Ваш видно красно працює у родичі також дбають. Ось наші родини на широкій канадійській прерії, **як красно і примірно виховують дітий. Честь таким родичам, честь таким дітям і честь таким громадянам, що дбають мати таких учителів— і честь таким учителям.**

Панна Славо! Большевики знищили всі наші видання в Галичині і бібліотека "Світ дитини" буде виходити знова— коли червоні заберуться з Галичини. А вони самі не заберуться. Треба їх нагнати— віримо, що наш нарід то скоро вчинить!

Всі відповіди на питання добрі — надгорода знова іде. За все дуже красно дякуємо!

ІСТОРИЧНИЙ КАТЕХИЗМ

Св. Василій Великий

Добрі родичі св. Василія називалися Василь і Емілія. Але **найбільше виховувала його бабуня св. Макрина і тому добрі діти все люблять і шанують старших** з родини. Св. Василій родився 331 р. недалеко тих місць, де недавно ми чули були великі землетруси і згинуло много людий. Родичі післали його **далеко на науку,** аж до Атен. Там він запризнився з **добрими** товаришами двома— і вони разом **всі три вели святе життя.** І всі вони є святі— св. Іван Золотоустий і св. Григорій назіянзенський. Коли повернув по довгих науках— вчився 15 літ, не хотів приняти високих становиць, але став священиком і потім епископом Кесарії кападокійської в 39 році життя. На тім апостольськім становищі зробив дуже богато добра. Збудував **перші лічниці для хорих, калік і захисти для бездомних. Перші школи і захоронки, а все безплатні.** Кождий міг знайти там захист, поміч і науку і не жадали від нього платні. Помер в 48 році життя.

ПОЯСНЕННЯ: Св. Василій не тільки був ревним священиком, але також вченим. Ось знак правдивого священства Церкви—**святість і мудрість.** Написав **много книг.** З них найкращі то **Аскетичні правила і Служба Божа,** що правиться в нашій церкві 10 разів на рік. Св. Василій зібрав біля себе повних ревности і посвяти людий для котрих уложив правила спільного життя— і так **поклав основи під монаший чин** ім. св. Василія. Отці того Чина зробили дуже велику працю між нашим народом, від перших часів нашої державности аж досі. Св. Василій був з виду слабонький— але духом святости і віри був велит Христовий. Тому досі незабутно славить його свята Церква.

ПИТАННЯ: Коли і де родився св. Василій? Хто його виховував? Де і як довго вчився? З якими товаришами приставав? Коли став епископом і що тоді зробив? Коли помер? Які є заслуги св. Василія?

ПОСТАНОВА: Я все буду шанувати старших!

о. Ст. Семчук

СНІГ

Тихо, легко і спровола
білий сніг паде, як з сита.
Вже ціла земля довкола
ним прикрита.

Забілілися діброви,
сосни, берести і дуби.
Вже дістали для обнови
білі чуби.

Повівнались людські ниви,
кривди в поділі неспідно.
Всюди тихо, мовчаливо,
всюди бідно.

І гроби там, під горою,
що їх смерть так пильно риє,
вітер білою габою
рівно криє.

Вже мабуть і цю дорогу,
що по ній ми ходим було,
снігом занесло небогу
і задуло....

Богдан Лепкий

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

З Нагоди Річниці Злуки Всіх Українських Земель в Одну Державу

відбудеться
в неділю, дня 4-го лютня, о год. 2.30 пополудні, в домі Інституті "Просвіти" ріг вул. Арлінґтон і Причард.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

Багата концертвова програма.— Нові хорові пісні. — Вокальні й інструментальні соля і дуети.

Промова Всеч. о. Др. В. Кушніра.

Кожний Українець і Українка, що почуваються членами Української Нації повинні прибути на це торжество, щоб заманіфестувати свою національну свідомість і визнання ідеї Одної Української Держави.

Приходіть і кличте других. Перебудьте цей час у торжественному настрої. Вступ за запрошеннями. Можна їх набути в орґанізаціях при кождій парохії, а в день Концерту, при дверах салі. Дітей нище 12 літ без родичів не впускається.

ЗАРЯД

Брацтва Українців Католиків у Вінніпеґу.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ НА ЛЮТЕНЬ:

4-го: Неділя ..... Ольга
11-го: Неділя ..... Овкбури і Розбури
12-го: Трьох Святителів ..... Ангусвил
15-го: Стрітення ГНІХ ..... Січ
18-го: Неділя ..... Ольга
25-го: Неділя ..... Овкбури

Ольга, Ман., о. К. Жарський.

Кондуктор до пошлюбної пари:
—Вибачте, мої панство, але наш поїзд стоїть уже годину на останній стації.

Останні Вісти...

Минулого тижня перед 21 січня **затонуло вісім кораблів**, між ними міноносець Ґренвил, а в нім 73 моряки. Попередно затонули три підводні анґлійські лодки. Німецьких підводних лодок затоплено досі 35— половину всіх, німці мали з початком війни.

На збіжевій біржі у **Винипеґу продали большевикам міліон бушлів пшениці**, в той самий час, коли большевики посилають свою пшеницю німцям. З того приводу сильно виступив проти уряду премієра Кінґа онтерійський премієр Гепбурн і полк. Дру, провідник консерватів. Недавно Канада продала большевикам також два ледоломи. Пояснити ті дивні явища трудно. Всі прецінь знають, що большевики є союзниками німців, з котрими веметься смертельна борба. Премієр Гепбурн назвав уряд "сплячим."

В Австралії продали японцям сім і пів міліонів бушлів пшениці — японці знова явно помагають німцям. Дивні річи....

В короткому часі спідували **три вибухи** в Льондоні і біля Льондону. Один вибух був у фабриці пороху у Волтам Еббі— другий у фабриці електричних приладів,третий в столярській фабриці. Вибух було чути милями навколо і люди спочатку думали, що це напали літаки. Вбитих пять, 50 ранених.

17 січня настав **вибух у фабриці нітроґліцирини** в Ґибставн, Н. Дж. На тім місці остала тільки глибочезна яма— вибух було чути 65 миль навколо.

Міністер заграничних справ Анґлії, **льорд Ґаліфакс** сказав 20 січня: "Ми не шукаємо миру для мести — наші ціли в мирі є—**привернути свободу всім малим народам** котрих Німеччина поневолила...." Він прихильно згадав слова Папи з нагоди Різдва і додав: "Я волівби вмерти, як жити під ярмом наців."

Того самого дня промовив до імперії **льорд Винстон Чирчил** і візвав малі невтральні народи стати отверто по стороні алянтів.

Протягом двох днів **воєнну позичку Канади підписано у надвижці 25%**. Всього зложено на воєнну позичку $321,276,850.

Управителя комуністичної часописі Клярiон, Догпеса Стюарта з Торонто, Онт. **засуджено** 18 січня на **два роки вязниці** за протидержавні виступи і друки.

Французький парлямент рішив викинути 63 комуністичних послів. 521 голосів було за тим, 2 проти.

Клюб Молоді при церкві св. Покрови у Винипеґу **видав перше число власної часописі** для молоді **"Вістник молоді"**— "Youth Herald". Адреса редакції є 917 Pritchard Ave., Winnipeg, Man. — Число на дві третих по анґлійськи, щоби стати більше приступним для молоді, яка на жаль не вміє по українськи. Але **гарне**, поривне, **заслугує на піддержку всіх**. Пишіть за цим числом— не треба посилати жадних гроший!

Німці видумали такі **збірники на ґазоліну в літаках, що пробиті кулею самі заліплюють діри** і можуть дальше летіти, ґазоліна не витікає. Це літаки типу гайнкель і їх тяжко зістрілити.

Так званий **кантоновий фонд**, що повстав в Саскачевані **для помочі потребуючим ветеранам** обікрали два трости і покінчили самогубством. Цей фонд мав $240,000 покладних гроший —остало не цілих $100. Третий трост живе і каже, що **не знає, як то сталося.** Він **був тростом від 1931 р.** і це свідоцтво виглядає дивним— бо як так, то від чого і нащо був тростом цілих вісім літ? Дивним є також, що влада чекала аж так довго і не могла скорше викрити, що нема гроший. Це все не свідчить про добрі відносини в Ріджайні.

ПРИХОДІТЬ НА КОНЦЕРТ З НАГОДИ ЗЛУКИ -- УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ --

В НЕДІЛЮ, 4-го ЛЮТНЯ, о год. 2.30 попол.

ІНСТИТУТ „ПРОСВІТА" У ВИНИПЕҐУ

Ціна значків— 15ц. для старших, 5ц. для дітий

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 4 (52) ЙОРКТОН, САСК. 14 Лютого 1940 Vol. VIII. No. 4 (52) YORKTON, SASK. Feb. 14, 1940

ВИБОРИ У ВТОРОК 26 МАРТА!

25 січня розвязано 18 парлямент Канади. Кождий з послів дістав $20. за один день праці— і вільний переїзд на поворот домів. Колиб сесія була, як звичайно, посли булиб дістали по $4,000.

Номінацію назначено на 11 марта— понеділок —вибори на второк 26 марта 1940. Партіям признали 12 і три четвертих дарових годин в канадійськім радіо. Ліберали мають 5 і чверть дарових годин, консервати 4 і три четвертих— решта ССФ і кредитовці. Це на передвиборчу аґітацію— всі бесіди будуть цензуровані ззарання.

Стан 18 парляменту був такий:
Лібералів 176, Консерватів 39,
Кредитовців 15, ССФ 7,
Незалежних 2, Інших 2. Вільних місць 4— разом всіх послів 245.

Ходять ріжні чутки. **Перед виборами премієр Гепбурн і полк. Дру сильно виступили** проти уряду премієра Кінґа. Коли проголошено вибори ці самі дуже накинулися знова, нащо і пощо так скоро виборів. Полковник Дру перед виборами сказав: "Кінґ мусить забратися!" Тепер є познаки, що мабуть хто інший забереться....

Прилюдна думка Канади є за урядом премієра Кінґа.

Для нас, українців, вибори тепер ГОДАР З НЕБА!

В минулім парляменті на жаль не було ані одного українця посла з причини українського роз'єднання та неперебірчивої аґітації кредитовців в Альберті.

Як буде тепер?

УКРАЇНЦІ ВСІХ ТРОХ ЗАХІДНИХ ПРОВІНЦІЙ МАЮТЬ У ЗГОДІ ПОДБАТИ ПРО ЦЕ, **ЩОБИ З КОЖДОЇ ПРОВІНЦІЇ УВІЙШОВ БОД Й ОДИН ПОСОЛ УКРАЇНЕЦЬ ДО ПАРЛЯМЕНТУ В ОТАВІ!** Точніще це значить, що ради нашого народу і важности хвилі **мусимо напружити всі наші сили, забути всі наші суперечки і свари— а зібравши разом всіх однозгідно голосувати на українських гідних кандидатів**, яких видвигне спільно український орґанізований загал, **в Манітобі, Саскачевані і Альберті! Байдуже з якої партії вони будуть кандидувати.** Коли кандидує наш кандидат, **дивімся не на партію, а на чоловіка!**

При виборі кандидата мусимо бути на місці всі! Нехай це буде далека і невигідна дорога— нехай коштовна. **Маємо бути і віддати голос і поперти нашого кандидата!**

Маємо старатися, щоби на 11 марта ви взяли участь в номінаціях як най більше, як найширше!

На 26 марта всі управнені до голосовання МУСЯТЬ ПРИБУТИ ДО ВИБОРЧОЇ УРНИ І ВІДДАТИ СВІЙ ГОЛОС! Ані одного не сміємо залишити вдома і позволити, щоби він чи вона не віддали свого голосу! Це вирішальний час! **Ця війна вирішить долю України на многі літа! Наші посли в Отаві це наш скарб!** Бувби непростимий гріх і нікчемність, колиб ми позволили, щоби нашими голосами знова вибирати інших людий, а наших залишити на боці—**ніхто за нами не обстане, коли ми самі за собою не обстанемо.**

І затяммо раз на все: **Ніхто нам не поможе, коли ми самі собі не поможемо!**

ВІДКЛИКИ ДО ЛЬОНДОНУ — СКІНЧЕНІ?

19 січня вирішено в найвищім суді Канади, що **парлямент може ухвалити закон**, силою котрого всі відклики до суду в Льондоні від рішень канадійських судів в цивільних і конституційних справах, будуть спинені.

Це дуже піднесльби повагу канадійських судів і зменшилоб можливости коштів.

НЕ ПОЗВОЛИЛИ ВИВОЗИТИ ПШЕНИЦЮ ДО СОВІТІВ

Коли на винипеґській збіжевій бірже большевики купили міліон бушів пшениці, все в Канаді заворушилось від моря до моря. І правительство скоро видало заборону вивозити пшеницю до невтральних країв, що можуть з ворогом.

І так большівицьким мордерцям фінців не вдалося поживитися канадійською пшеницею.

КАНАДІЙСЬКЕ МАСЛО

В 1939 році витворено в Манітобі 26,523,194 фунтів масла а 3,469,861 фунтів сира. З того 12 возів відіслано до Венкувер, а 3 до Монтреалу. В провінції є 19 фабрик сира — за останний рік повстало нових три.

др. Е. Дж. Гуд з Отави напоминає, що якість масла залежить від якости сметанки. Того самого дня, коли сметанка відходить з кружівке, треба її доставити до молочарні. Або найскоріше, коли можна, якщо хочемо мати добре мало. Сметанка має бути також солодка, як тільки можливо. Коли сметанка стоїть кілька днів, з неї не можна вже виробити найкращого масла. Богато залежить також на воді, котрою змивають масло. Коли ця вода сумнівної вартости, треба її хльоронувати.

В цілій Канаді за 1939 рік вироблено 266,248,769 фунтів десерового масла. Ось богацтво і гордощі нашої Канади!

НОВИЙ ЛІК ПРОТИ ЗАПАЛЕННЯ

В Мариленд почали вживати нового ліку проти запалення— **сульфапиридін**. Таким чином вратували 91 людий, як подають з відділу здоровля.

НЕ ХОЧЕ ЖЕНИТИСЯ — НАВІТЬ ЗА $1,500,000!

Старий Джан Бирнс Фрейзер як умирав в Отаві, лишив половину свого майна— півтора міліона долярів— синові Гю Н. Фрейзерові, що живе в Британській Колюмбії, але під умовою, що **оженьться**. Син живе в Оконаґан Фолс і каже, що **не хоче гроший і не буде женитися!** Він волить остати нежонатим і виречися великого спадку! Що на то скажуть всі противники целібату?

СВІТОВА ВИСТ ВА в НЮ ЙОРКУ

Відкриється цього року знова 11 мая. Большевиків на виставі вже не буде! Нема від початку німців. Зате фінці побільшають свій ресторан, бо сподіються много гостий. Фінляндія одна з перших держав, що знова підписала угоду і бере участь у Світовій Виставі. Варта там поїхати і кому можливо, щиро радимо замість куди інде скористати ще з нагоди і відвідати цю виставу в Ню Йорку. **Певно не пожалуєте!**

ВОЄННИЙ ФРОНТ —ДОМАШНИЙ ФРОНТ!

З днем 31 грудня згинули на фронті в боях всього пять анґлійських жовнірів. Але від темноти, на дорогах в запіллю вбито 57 старшин і 661 жовнірів.

Чемберлейн заповів, що в Канаді повстане 67 нових вишколів для летунів з обсадою 40,000 жовнірів.

Допомогу признано для рідні жовнірів в тій мірі, що дістає її жена і двоє дітий, або жена, дитина і матір жовніра. Матір дістане $20 допомоги і платню $6.60. Разом матір, жена і дитина дістають місячно $83.60. Це гарна забезпека для родин наших жовнірів.

Льорд Ривердейл заявив, що в Канаді є досить місця для 40 міліонів населення. Він сказав: "Мусимо наповнити імперію нашим власним народом."

В середу 31 січня **українське жіноцтво Винипеґу**, під проводом **пані др. Дими** принимали наших жовнірів в Інституті "Просвіта." Був цілий ряд старшин канадійської армії— премієр провінції дост. Брекен, посадник міста Квін і яких 50 українців жовнірів канадійської армії зі всіх частин, що стоять у Винипеґу. Многі вже відїхали до Анґлії. Молитву провів перед вечерою о. Ст. Семчук. З того приводу дуже зичливі зауваги подала вся місцева преса.

УДЕРЖАННЯ ПЯТЕРНЯТ КОШТУЄ СОРОК ТИСЯЧ!

Др. Дейфо подає, що пятерняток обслугує 14 людий а все удержання коштує річно сорок тисяч долярів.

Так тільки в Канаді дбають про дітий. Ось взір помочі і послуги!

ПРОВІДНИК КОМУНІСТВ — ОБМАНЦЕМ!

За пашпортове обманство засудили оноді в Ню Йорку провідника комуністів Ирля Бравдера на 4 роки вязниці.

А Бравдер скликав мітинґ і зійшлося 20,000 людий. Перед тими людьми він хвалився, що це для нього "велика честь" і він буде кандидувати...

Колиб це було в Москві Бравдера поставилиб скоро "под стенку" — і без мітингів.

ГРУБА БЕРТА

Кажуть, що німці винайшли ще "грубшу" Берту, як ту, що мали в минулій війні. Дейлі Телеграф подає в Льондону, що нова Берта стріляє 155 миль набоями, що важать 6661 фунтів. Такі набої булиб дуже коштовні а дуже мало успішні....

НОВИЙ ЗАКОН ПРО ОБОРОНУ КАНАДИ

Коли якусь партію в Канаді признають "розвальною," тоді член тої партії не зможе бути ані в мійській, ні шкільній раді.

Закон подає, що якусь партію або орґанізацію можна признати "розвальною." Кара для членів такої "розвальної" орґанізації є $5,000 або вязниця до 5 літ, або обі разом. Закон вимірений проти тотальних орґанізацій, що взоруються на чужих взорах.

ФІНСЬКІ ЖАРТИ

Фінці борються і— жартують. Питають: Яка ріжниця між Індією а Росією?

—В Індії один чоловік (Ґанді) голодує за весь нарід, а в Росії весь нарід голодує через одного чоловіка (Сталіна).

Перед наступом

Остання підготова до наступу. Сотник переглядає відділи, що мають за хвилину вирушити до бою.

—Черепаха!— кличе сотник. — Кілько вбєш ворогів?

—Чи я знаю? Коби одного.

—Добре! А ти, Зварич?

—Щонайменше двох.

—Славно! А ти, Зелений?

—Я? Як Зварич убє двох, то я можу йти до дому.

Пересічного американця коштує всього $1.71, щоби світити через місяць 40 кільоватів години електрики. Колиб це замінити на свічки, то таке світло коштувалоб $345.65 на місяць і требаби висвітити цілої пів тони свічок.

Це наш поступ 1940 року!

З ГЕРОЇЧНОЇ БОРБИ ФІНЦІВ ЗА ВОЛЮ!

Ось так втікали большевики запід Саля у Фінляндії. Бачимо, що втікали щиро, на голову і завалили дорогу всім, що попало— самоходами, возами, а кілько там трупів лягло.. ..Ось червоні труси і нікчемники, що вміють нападати на безборонні міста з літаків, кидати бомби на жінок і дітий — але перед військом дають драла, аж куриться!

Другий образок представляє, як горить фінське місто Турку після большевицького бомбардування— горять доми і плачуть діти— а червоні діяволи сміються....

Третий образок представляє тяжкі фінські гармати в карельській шийці і дає відповідь на питання, чому большевикам досі не вдалося ані на крок посунутися там на фронті.

А тимчасом в Москві здеґенерована кліка шаліє. Подають, що 50 тисяч кожухів з'їли моші в маґазині, бо москалі не знали, як заховати.

А коли Сталін захворів, то закликали лікаря спеціяліста з Голяндії, др. К. Венкебаха. І боялися заразом його та не довіряли. Тому післали йому до збадання 10 людий, а всі подібні до себе—щоби не знав, котрий дійсно Сталін.. На тих 10 знайшов 2, що терпіли на тиснення крови. Так й поїхав звідтам не знаючи, котрий правдивий Сталін.

Ось Росія!

- - - - - -

Вчінці 30 січня випадували в Берґен, в Норвеґії 200 воєнних літаків для фінської армії. В передчуттю того, що буде, коли ці літаки дійдуть до фінців —москалі стали масово бомбардувати фінські міста, налетами по 40 літаків. І зачали наступ на всіх фронтах. Та всюди безуспішно. Фінці доказують, що віра і любов свого більше значать, як московські бомби, гармати і салдати! ЧЕСТЬ ФІНЛЯНДІЇ І СЛАВА!

ПРАВДИВИЙ САМАРИТАНЕЦЬ

Старший сивий чоловік прийшов в Льондоні до міністра фінців Ґріпенберґа, положивши на стіл пять тисяч фунтів ($22,250) відійшов без дальшого слова. Він не хотів, щоби хто знав, як він називається. Гроші дав на поміч фінцям....

ШИРІТЬ БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заснований 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Senuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЗА ОДИН НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРОВІД В КАНАДІ!

В неділю 4 лютня 1940 Винипеґ пережив одну незабутну хвилину.

Сотки людий заповнили вщерть Інститут Просвіти. Був концерт БУК-а з нагоди 21 річниці злуки всіх українських земель.

Вступне слово мав **Олекса Маюфій**— 22 січня 1918 проголошено незалежність України а 22 січня 1919 злуку всіх земель. Ідея велика! В Канаді наші сини вписуються в армію, щоби боронити демократію і зазначити єдність. Але не забуваємо українських традицій і віримо, що знова незадовго настане злука всіх українських земель в одній соборній Україні!

Головний виклад мав **о. др. Василь Кушнір:** Обходимо нашу державницьку річницю. Краще булоб говорити, колиб Україна була остала такою, як в день проголошення злуки. Знаєте всі, скільки перешкод є часто в життю. Не все вина чоловіка. На наших очах ріжні народи переходять тяжкі удари. Тяжко здобути волю. Це зібрання є в Канаді, де ми **свобідно** можемо говорити про наші змагання. Це завдячуємо канадійському прапорові — маємо можливість виклову і оборони. (По обох боках сцени стояли тоді хорунжі з двома прапорами— канадійським і жовтоблакитним). Коби й український прапор замаяв над всею Україною, коби всі землі були во віки єдино! Наша історія писана кровю і сльозами. Особливо від 25 літ. 22 січня 1918 року рішилася доля **вільної самостійної України!** Деякі з наших людий може самі не здавали собі справи з того, що діялося. Тільки так можемо виправдати становище деяких тодішних партій. Провидіння Боже дало, що в Київі проголошено 22 січня 1919 **соборну** українську державу! Від тоді ще більші наступи наших сусідів, ми їм непотрібні. Не хочуть, щоби ми вийшли з пілземелля. В Галичині віддавна жевріла **чмка** злуки. Тим ми жили, але обставини спиняли це. Не знали наші, що станеться з хвилею розвалу Австрії, як поставиться до нас антанта а над Дніпром були неспокої і большевицькі орди загрожували Київу. В Хвастові прийшло до переговорів і перше в Станиславові проголошено злуку а потім на софійськім майдані в Київі. Так повстала одна українська держава і український нарід **став господарем** в Україні. Ця ідея ніколи не загине в наших душах. Ми все стремітимем до того самого!

Нині на Україні панує большевицький диктатор що в корінні нищить ідею незалежности і єдности. Але ми **цю ідею підносимо!** Мимо всего, що там зайшло, ми кажемо, що большевицька влада впаде а господарем на своїй землі буде знова український нарід. В Канаді ми жили старим краєм. Це були наша радість і смуток. Це ми вщіпляли в молодь нашу і не прогайпували підного моменту. **Прийшов час нашого іспиту в Канаді,** коли ми маємо доказати, що ми здібні тут бути во єдино і сотворити один провід.

Ідея незалежности там не загасла, але вони безсильні там сказати, чого хочуть і що їм належиться. Провидіння Боже хоче, **щоби тут сказали ми,** під канадійським прапором про прапор український. Ця ідея невміруща, аж до остаточної побіди! **Нам треба єдности!** Англійці подивляють нашу динаміку. Від осени 1938 провідні наші люди працювали над тою єдністю і коли прийшла скрута Карпатської України ми бачили потребу одного фронту! Наші переговори скінчились додатно. **БУК і УНО найшли спільну мову: Хочемо України на християнських основах, хочемо української національної держави.** Це нас єднає.

Як тяжко зійтися на національному ґрунті, коли моральні сили підірвані! Хочемо цю хвилю пережити в піднеслім настрою. Хочу вам заявити важне. Вчера була конференція БУК-а і УНО. **Вибрали Репрезентаційний Комітет, з тим, що остає місце для інших українських орґанізацій в Канаді, котрі схочуть з нами спільно приступити до праці. Говорю, як голова того РК.** Виведу вам людий, що будуть працювати. Я виведу їх тут, щоби ви їх виділи а вони працювали аж до побіди нашої справи!

о. др. В. Кушнір просить на сцену —виходять і сідають лицем до присутних в такій черзі:

о. др. Василь Кушнір— голова РК
проф. Павличенко з Саскатуну— [illegible]
Василь Свистун, адвокат з Винипеґу, член РК від УНО.
інж. Володимир Коссар з Саскатуну, член РК від УНО.

Не були присутними члени РК — **о. Михайло Пелех з Саскатуну, скарбник РК від БУК-а і Тома Мельничук, член РК від БУК-а, робітник з Винипеґу.**

Говорить проф. Павличенко: Наш крок годиться з актом 22 січня 1919. Хочемо помогти створити одну **соборну Україну!** Всі ми нині вдоволені, бо українське життя поступає вперед. З нами підуть міліони. Такий нині настрій українського народу, що вимагають одного проводу. Ми кличемо другі українські орґанізації приступити з нами до праці і доповнити РК своїми представниками!

Нашим першим актом буде проголошення цього заклику а до загалу, щоби пішов з нами і поміг виграти цю війну. **Створимо український центр** перед аліянтами і пішлемо наших відпоручників до них. ВІРЮ, ЩО БОГ

(Продовження на стороні 12)

О. Олесь

ЯКА КРАСА

Яка краса: відродження країни!
Ще рік, ще день назад тут чувся плач рабів.
Мовчали десь святі під попелом руїни,
І журно дзвін старий по мертвому гудів.

Аж ось відкілясь взялася міць шалена,
Як буря все живе схопила, пропяла,
І ось, дивись, в руках замаяли знамена
І гимн борні співала невільна сторона.

Так спить орел,—і враз, розкривши очі,
Угледить світ, красу і простір голубий.
І легко з скель спорхне, і в небі заклекоче
Про вільний лет орлів, про ранок золотий.

Так море іноді всю ніч дрімає,
І нагло хвилями, як крилами, забє,
І дивно перлами і барвами заграє,
І очі всесвіту до себе прикує.

Летить воно, хвилюється і хлеться,
В обіймах сонячних і сяє і тремтить
І щастям все життя йому в той мент здасться,
І все в той мент йому і годить і щастить.

НЕДЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Лютий, 1940

14, середа — М. Трифона
15, четвер — Стрітення ГНІХ.
16, пятниця — Праєд. Симеона і Анни
17, субота — Преп. Ізидора
18, неділя — Митаря і Фарисея. Мц. Агафії
19, понеділок — Преп. Вукола. (Загальниця)
20, вівторок — ММ. Партенія і Луки
21, середа — ВМ. Теодора Стратилата
22, четвер — Відд. Стрітення (М. Никифора)
23, пятниця— М. Харлампія
24, субота — СвщМ. Власія
25, неділя —Блудного Сина. С. Меленія
26, понеділок — Преп. Мартиніяна
27, вівторок — Преп. Аксентія
28, середа — Ап. Онисима
29, четвер — ММ. Памфіла, Валента і пр.

УСТАВ

15, Стрітення— Літія, єв. утр. Лук. 8, на Сл. Б. ап. 316, єв. Лук. 7.
18, Нед. митаря і фарисея— гл. 5, єв утр. 5, на Сл. Б. ап. 296, єв. Лук. 89.
25, Нед. блудного сина— гл. 6, єв. утр. 6, на Сл. Б. ап. 135, єв. Лук. 79.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

20 лютня 1054 помер наш князь Ярослав Мудрий. Він дбав про освіту на Україні і заложив Школу для боярських дітий в Новгороді. Він мав зложити і увести в життя перший збірник прав історії словянщини взагалі, а гордощі нашого права взагалі— Руську Правду. Цілий збірник був пронизаний лицарським духом. Менша кара була за зранення, як за обиду. Коли хто ударив другого плазом меча, то поносив тяжчу кару, як колиб ранив —бо це була обида, нанесена честі українця. Судові свідки були "видоки" і "послухи"— ці, що бачили і що чули. Основою була месть за зло і кров за кров. Це був закон сильного народу і вільного. Жаден інший нарід словянський не має такого збірника прав — ми перші зі всіх словян дали правні основи державному життю. Ярослав збудував велич-храм в честь Божої Премудрости —св. Софії в 1037 р і там спочив в мраморнім саркофазі. Тлінні останки мудрого князя спочивали століття цілі і навіть татари не нарушили того спокою— аж большевицька дич розбила саркофаґ і викинула тлінні останки Князя— шукали за дорогоцінностями, а по правді хотіли відібрати Україні давну славу і згадку про неї. Страшна буде месть народу над злочинцями!

27 лютня 1664 помер козацький полковник **Іван Богун,** що одинокий зі всіх не присяг на вірність цареві після Переяславського договору 1654 р. Він є символом волі і вірности собі. Він ніколи не пішов на союз з ляхами— ніколи не пішов на союз з москалями. У висліді того було, що перед смертю Богдана козацькі полковники присягли на вірність самі собі в Гигирині дня другого жовтня 1656. Так дали нащадкам козацьким на Україні взір, щоби присягати на вірність тільки Богу і самим собі, а не зайдам....

Преосвященний
В. Ладика, ЧСВВ.

ЗАВДАННЯ БУК-А ТЕПЕР

Ця промова була виголошена підчас бенкету БУК-а, 25 грудня 1939 і в головних думках записана, як слідує:

1) Бук **повинен піддержати нашу пресу**— Українські Вісти і Будучність Нації. **Преса то наше око,** уха і уста.

2) **Піддержати бурсу БУК-а в Саскатуні.** Вона виховує нашу віруючу інтеліґенцію від кількох літ.

3) **Піддержати наші лічниці.** Маємо дві в Альберті— будемо мати ще одну у Винипеґу. Тут відчувається велика потреба української лічниці для широких верств українського населення. В самім Винипеґу нас є 21 тисяч душ. Пересічно в лічницях міста є по 250 хорих українців кождого дня. Лічниця наша в цім місті це пряма і найблища конечність.

4) **Піддержати наших питомців в Духовних Семінаріях,** що вчуться на священиків. Без священиків ми тратили кождого року кілька церков. Тепер маємо священиків і розростаємося. Досі, **за час мого епископства, не відпала ані одна церква.** Господь поміг, що я нині маю 92 священиків. Але священиків треба виховати. Він мусить скінчити 12 степенів школи а потім ще шість літ університетських студій. 2 роки фільозофії і 4 богословії. А минулого року канадійські епископи рішили, щоби питомець вчився сім літ— ще один рік більше, заки стане священиком. То великі кошти потягає за той час. **Важним є, щоби ми мали високо-образованих священиків. Наші люди інтеліґентні— тому їм треба інтеліґентних священиків, провідників.** Час до часу треба, щоби БУК заплатив бодай за удержання одного питомця.

5) **Піддержати і помогти нашим бідним церквам в Канаді.** Що року будуються наші нові церкви. Є околиці, де люди бідні, але церкви треба. БУК повинен помогти, там де тої помочі треба.

- - - - - -

Є ще многі інші потреби. Але тепер подумаймо над тими і **реально берімся до діла,** кілько нас є. То є цілі наші, котрі не вмруть; це наша програма і плян праці.

ЯК ПРЕОСВЯЩЕННИЙ БУЧКО ПРОПОВІДУВАВ В КУРИТИБІ?

Коли бразилійська некультурна дич підчас богослуження в нашій церкві в Куритибі, в провінції Парана, стала верещати і вигукувати після прочитання євангелії— Преосвященний Іван Бучко, Апостольський Висланник, так промовив:

"В церкві може говорити тільки епископ, або священик. Коли хтось інший говорить, то він є божевільний, або дикун. Якщо божевільний, хай іде до дому божевільних. А як дикун, хай іде в прапіси!"

На ці слова Наслідника святих Апостолів Христових бразилійська дич не втихла, але заревівши — як ті що каменували святого Стефана— **кинулись на Епископа** та його окруження, що складалося зі священиків і вірних. **Це все діялося коло престола,** на котрім стояли принесені честні дари. І колиб Епископ не був стримав наших людий— то булаб річкою поплила кров таки в церкві. Дикуни били на-

Король і Папа.

Знимка представляє, як італійський король з відкритою головою стоїть побіч самоходу, яким відїзджає Папа, що приїхав відвідати короля.

Відмітіть, що король провів Папу аж до самоходу і потім ще стоїть з глибокою пошаною, з відкритою головою —не хто будь, а сам король, пануючий великої імперії стоїть схиливши відкриту голову, старший чоловік і заслужений— перед Головою Христової Церкви на землі, св. Отцем, Папою Пієм XII.

А як ми— звичайні малі люди—як —ми, з якою пошаною, відносимося до св. Отця.—до нашого Епископа, до нашого священика?

Застановіться хвилину бодай над тим і відкриєте причину, чому нам так тяжко здобути пошану світа, здобути

ших людий, священиків і навіть обдерли ризи на Епископові. А на кінець— вже по всім, ще на помешкання Епископа прийшли поліцаї і арештували епископа....

Що можна ждати від такого краю і таких людий?

І як ми повинні дякувати Богу за свободу, яку нам дає британський прапор!

СВ. ОТЕЦЬ ДАЛІ ПРАЦЮЄ ДЛЯ МИРА

20 січня св. Отець повідомив президента Рузвелта, що вигляди на мир тепер дуже малі. І тому треба виждати, аж настануть більш пригожі умови.

Хто сміє безкарно виписувати і виговорювати найгірші слова і річи проти св. Отця, проти свого Епископа і священика— **той сам негідний шани і чести.** І доки в нас під тим оглядом не зміниться, все будемо бідити і нарікати....

Від 1870 року св. Отець не виїзджав з Ватикану в протест того, що італійський король заняв місто Рим, яке належало до Папи. В 1929 р. Італія заключила з Папою Лятеранський договір, силою котрого Папі признано не цілих 160 акрів як суверенну область і тим покінчено давний спір. Причинився до того головно Мусоліні —нині давні незгоди забулись і король шанує Папу. А в нас—....?

вини.

"Коли надійде той день— і я надіюся, "о він вже недалеко— коли правдивий і здоровий мир стане можливим на основі справедливости і рівности, то **тільки той зможе вказати напрям,** хто з високого політичною силою **посідає ясне зрозуміння людскости і щиру пошану для Божих законів життя.**"

З того приводу большевики раз ураз підносять крик в сторону Ватикану і грозять.... Покищо їх руки закороткі а на їх писання в Ізвеєстіях мало хто звертає увагу. Але тим вони дають доказ, яким духом і намірами вони переняті у відношенню до Божої Церкви на землі.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В українській католицькій колегії в Стемфорді є тепер 103 учеників— з того 52 українців. В бурсі при колегії живе 45 учеників, всі українці. Учить шість світських учителів, ректором є о. Павло Процько.

- - - - - -

В Бруклині, Н. Й. повстала нова наша парохія св. Духа. Це друга з черга, а парохом є о. Дмитро Добротвор. Над орґанізацією парохії трудився від початків світський священик з Бруклина, **о. Антін Лотович** і коли справа вже наспіла до завершення, просив Преосвященного Богачевського о створення нової парохії з його був ших парохіян. Коли зважити, що це є в окрузі світового міста Ню Йорк, то це правдивий здобуток наших людий. Однак нема куди правди діти, що в Ню Йорку повинно бути бодай кілька, як не кільканацять наших парохій — з тими двома, є там тепер три.

- - - - - -

В парохії св. Покрови у Винипеґу заплачено один морґедж $2,500, який затягнено тому 10 літ, 15 серпня 1929 р. Сестриці жертвували на сплату довгу $400.

Заряд Молодої Парохії на рік 1940 є такий—
Заступ. предсідателя: Евген Дершко
Писар— Мирослав Дидюк
Скарбник — Петро Квасниця
Провірники— Марія Назар і Ольга Михальчук.

- - - - - -

Всеч. о. Заяць, що був тяжко ранений в залізничій катастрофі в осени, приходить прямо Божим чудом до здоровля. Покищо ще лежить в лічниці у С. Кетеринс, Онт.

СЛОВО ПРЕОСВЯЩЕННОГО БОГАЧЕВСЬКОГО

Підчас Йордану у Філядельфії в катедрі Преосвященний Богачевський сказав проповідь, з котрої подаємо цей виїмок:

"Тут на американській землі **ми українці все завдячуємо Католицькій Церкві. При ній є сиротинець і Дім старців, є монастирі** Оців Василіян і ОО. Редемптористів, місіонарів. Є монастирі Сестер Василіянок і СС. Служебниць. **Є півтора сотні Божих храмів, сто хорів і 150 шкіл. Є вісім цілоденних шкіл.** Сорок монастирів Сестер учительок. Є вакаційні школи. **Є Академія дівчат, Вища Школа хлопців, Музей, Бібліотека, колеґія.** В цю пору 30 молодших, а 40 дорослих юнаків, синів наших іміґрантів, приготовляється молитвою і наукою до принятя Тайни Священства, на місіонарів. Вони вчуться рідної мови, історії, об-

ряду, віри. **Наша Епархія в цім році дала їм 50 стипендій. Наша Епархія заховала рідну мову дітий наших іміґрантів. Всього того многі з нас не знали.**"

Це дійсно осяги величаві і прекрасні.

Ось праця Української Католицької Церкви в Америці! І чи може з тою працею рівнатись хто інший?

ТИХЕ ГЕРОЇСТВО

В селі Пляшевій в Льотарингії впав в огні воєнний літак на школу. Учителькою в цій школі була Сестра Ігнатія Андре. Вона спокійно вивела дітий і ще вернулася, щоби ратувати свою аптику— але будинок завалився в огні і **Сестра згоріла.** Чи богато на цім світі ви найдете таких тихих героїв, що життя віддають за вітчину, як ця католицька монахиня?

- - - - - -

Парижський кардинал Альфред Бодрілярд заявив, що у французькій армії бореться 17,000 священиків. "Коли священик бореться за Францію, він бореться тоді за добро проти зла, за справедливість!" **Так католицькі достойники розуміють патріотизм** — дійсну любов вітчини!

- - - - - -

Монах з монастиря трапістів дістав найвище французьке воєнне відзначення— стяжку Леґіону чести і воєнний хрест заслуги. В бою зістав скалічений на ціле життя— приніс жертву для свого народу— найкращу жертву, бо свого життя!

ДИВНІ Є БОЖІ РІШЕННЯ

2 лютня висвячували на епископа помічника Отави Преосвященного Александра Вашон, Старенький архієпископ святитель Ґвільльом Форбес так знемігся, що тільки скінчив свячення і звалився з ніг при престолі. Його щойно винесли, як з нервового подражнення дістала серцевий удар панна Альма Лябреш і впала на місці трупом.

Можемо тільки представити собі, яке занепокоєння настало в церкві.

Так ніхто ніколи не знає, коли і де Господь покличе до себе.

Часом від престолу навіть кличе свого слугу....

ЧУДЕСНИЙ ХРЕСТ

В Мікоакан в Мексико є хрест, різьблений з одного кусника дерева, що представляє розпяття. Ціла церква згоріла до тла, де був той хрест — однак деревляний хрест остав ненарушений. Сотки людий відвідують і моляться щоденно перед тим хрестом.

НАШІ СВЯТІ

Св. Бернард з Аости 40 літ жив між швайцарськими гірняками і помагав їм, як і чим міг. **Він перший оснував безплатні захисти в горах,** з котрих люди користають досі. У високих верхівях Альп досі стоять привітно і гостинно захисти для подорожних, де кождий може найти захист перед бурею-снігом і голодом, спочити і потім з провідником піти в дальшу дорогу. Це захисти св. Бернарда, обслугувані досі бернардинами, Отцями і монахами Чину св. Бернарда.

Св. Бернард жив 923—1008 р.

ХТО БУВ ПЕРШИМ ЕПИСКОПОМ В АМЕРИЦІ?

1789 р. Папа Пій VI назначив тодішного священика з Мерилєнд, о. Джана Керрол епископом всіх територій, що тоді входили в склад Злучених Держав.

Нині Католицька Церква числить там двох кардиналів, многих епископів і тисячі священиків з 20 міліонами вірних. Ось що значить мале Боже сімя гірчиці, котре виросло у велике дерево і дає захист міліонам душ....

пані Анна Ярмінцак

ЗАВДАННЯ ЖІНОЦТВА

(Продовження)

Цей край став для нас кораблем Ноя, на котрім ми підчас національного потопу можемо ще переховувати здобутки нашої культури. А найкраще і найцінніше для нас то наша молодь, котру ми виховали в рідним дусі, в любові до Бога і в пошані до свого рідного.

Перед нами велика задача. Не нова вона. Свідомі українські жінки матері розуміли його, виконували і далі виконують.

Однак на жаль не всі українські жінки здають собі справу, що якраз на них лежить обовязок виховати так дітий, щоби вони ніколи не дідійшли від свого народу, своєї Церкви та своїх заведень. Від них залежить також, чи може наші діти підуть на службу чужим манівцями і на встид нам всім.

Щоби сю задачу сповнити як слід, мусимо вперед працювати самі над собою, подбати про наш власний особистий розвиток, мусимо освідомити себе і знати, чого від нас сподіються. Учитель, священик, або хто тільки занимається виховною працею, мусить себе приготовити до такої праці. Також ми жінки, коли хочемо сповнити, що нам призначено, мусимо вийти зпоміж тих чотирох стін наших хат, мусимо більше цікавитися громадськими справами, мусимо заокруглити наше знання, щоби ми стали дійсними вихователькими наших дітий. Не вистарчить бути пишень доброю ґаздинею або доброю кухаркою, а поза тим нас цілий світ не обходить. Бо коли чим не будемо цікавитися, то тим певно також не зацікавимо наших дітий. А чого самі не вміємо, їх також не навчимо. Як зможемо їх навчити рідної мови, коли самі ту мову легковажимо і навіть деякі стараються говорити поманою чужою мовою. Як навчимо їх любити рідну пісню, коли не пішемо їх до рідної школи, чи до хору, де вони малиб нагоду зрозуміти і навчитись та полюбити цю пісню. А як заіщипимо в них любов до Бога і до Церкви, коли самі часто про це забуваємо? І так, куди ми не обернемося, то все бачимо, що причиною всіх недомагань в наших дітях є ми самі. Не забудьмо, що коли в нас найдеться тільки крипка недбайливости, а вулиця зараз доробить решту і наша дитина пропала для нас, і для суспільности.

Не повинні ми ніколи забути, що коли ми не допильнуємо вдома, щоби наші діти мали найкращі приміри до наслідування— бо примір сто разів краще вчить, як слова— то вулиця, теперішні звукові фільми і пуста шкідлива література— котра так часто дістається в руки наших дітий — не зроблять з наших дітий гідних горожан цього краю, ані щирих патріотів українців, котрим, як вчера сказав наш голова БУК-а, будемо мусіли передати в руки все те, що ми до цеї пори тут надбали.

(Докінчення буде).

Грицько Чупринка

ЗОЛОТИЙ ДОЩ

Над полями, над ярутами
дощ летить....
Позолоченими смугами,
нитками,
сітками
миготить....

Оживає все потомлене —
хоче жить!
В краплях сяйво переломлене
дугами,
кругами,
в грі дріжить....

ПЕРЕМОГА

Як спалахне серце кволе
палом страчених надій,
я прийду до тебе, доле,
на страшне кріваве поле,
на останний смертний бій....

Я не гнусь, мов раб, під гнітом —
доле, мачухо лиха!
Знай— з'тобою, з цілим світом,
я побюсь з лицем одкритим
проти злости і гріха!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА МОЛОДЬ В ПОХОДІ

(ДО ДИСКУСІЇ І СТУДІЙ В ОРГАНІЗАЦІЯХ МОЛОДІ)

С.В.

ЧОМУ Я ПОВИНЕН НАЛЕЖАТИ ДО УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ?

(До дискусій і студій в орґанізаціях молоді).

Дивне життя нині на світі, а дивне тому, що люди дивні. Говоримо про все, знаємо все, а прийдеться дати відповідь звичайно на питання дня, тяжко найти ясної думки а ще тяще дістати ясну відповідь. Нераз в одній хвилині, коли зайде така потреба, перебігаємо нашим умом всі закутини нашого знання, червоніємо, бліднемо, встидаємося, шукаємо відповіди і годі найти.... Дивне нині старше покоління а ще дивніша наша молодь.

Я належу до клюбу при нашій церкві від самого початку. Пять літ тому назад, коли ми перший раз зійшлися, було нас тринайцять, майже самі дівчата. Число нещасливе, замітила одна з нас. Але будемо зачинати з тим, що є. За час пятьох літ з давної "тринайцятки" осталося лише чотири-пять, інші "спроневірились." Нас три-чотири рішили видержати аж до послідного. Ми вірили, що хоч одні покинуть, то другі прийдуть. Нині нас богато більше. Около сорок, хоч ще многіг не дуже пильнують наших сходин.

Наша орґанізація називається: **Католицька Акція Української Молоді.** Сходимося щотижня. Говоримо, дискутуємо, уряджуємо забави, прогульки, відвідуємо важніші заведення в нашому місті і т.п. Я думаю, що я кожного разу, коли виходжу з нашого клюбу, чую що виходжу все з більшим знанням і яснішою думкою. І тому часто, коли стрічаю інших молодих наших дівчат або хлопців, кажу їм: "Чому не приходите до нашого клюбу молоді? Чому не впишитеся в члени?" Але часто дістаю все ту саму відповідь: "Чому я повинен, чи повинна належати до вашого клюбу, чому йти раз кожного тижня на ваші мітінґи, чому дискутувати над чимсь там, коли я і так католичка чи католик? Я заховую всі Заповіди Божі, я завсігди ходжу до церкви в неділі і свята, я піддержую своїми жертвами Церкву, я відправляю все у Великий Піст в середу і пятницю Хресну Дорогу, відмовляю часто вервицю. А тепер, скажи мені, чому ще ходити до якихось там клюбів, тоді, як тисячі людий є таких, що не є католиками, як много є таких, що відпали від Католицької Церкви, а ти хочеш, щоби я ходила, чи ходив на якісь там дискусії?"

Таку відповідь дала мені, недавно, одна моя дуже добра приятелька. Цього я від неї не сподівалася і тому рішила дати їй добру відповідь і сказати раз тверду правду.

"Я думаю, говорила я до моєї приятельки, я думаю, що ти є добра і щира, може більше як хто інший і ти певно погодишся зі мною, якщо мені вдасться тебе переконати. Подумай тільки, що я тобі скажу: Перша всього ти не знаєш своєї релігії."

"Що ти говориш? Я не знаю своєї релігії?"

"Та це ти сама сказала одного разу. Пригадуєш собі, як ми одного разу, горячого дня, зайшли до мійського парку і поступили до павільону, щоби там відсвіжитися? Пригадуєш собі? Що? Добре. А пригадуєш собі цю старшу вже жінку, яка сиділа при столику біля нас? То було в неділю перед полуднем. Коли вона з нашої розмови довідалася, що ми тільки що вийшли зі Служби Божої, вона відізвалася до тебе: "Скажіть мені, чи ви католики, вірите, що підчас Служби Божої є на престолі дійсно присутний Христос, чи то може тільки далекий спомин цього, що сталося на Тайній Вечері або на горі Голгофті?"

"А що ти тоді відповіла? Ти, що тільки вийшла зі Служби Божої, що за ніщо булаби Служби Божої не опустила? Ти тоді почервоніла...., о, я ніколи тебе ще такої не бачила. Ти тоді булаби всі картки катехізму поїла, щоби тільки відповісти. А що ти відповіла цій жінці? "Тут недалеко є католицька церква, то священик міг би вам це сказати." І як ти собі пригадуєш, я тебе виратувала з тої неприємної ситуації, бо я не хотіла, щоби ця жінка думала, що католицизм, це якась Тайна, про яку знає і яку розуміє тільки священик."

"Так, та ти не можеш цього вимагати, щоби десь там в ресторанах вияснювати релігійні справи." Тут вона поглянула дивним, прозірливим оком на мене. "Впрочім, говорила вона, я знала, що при Службі Божій Христос є дійсно присутний на нашім престолі."

"Вона була готова до дискусії, була зацікавлена. Знаєш, говорила я дальше, ти не знала як тій жінці відповісти; але колиби ти навіть і знала саму річ а не вміла її сказати, то це для тебе особисто дуже прикро, а вже не може бути мови, щоби ти кого переконала."

"Мені здається, що найважніші засади, які я знаю, я набула їх у нашому клюбі. Одного разу прийшла до мене дівчина, що була репортеркою в місцевій англійській ґазеті. Вона мене дуже добре знала і знала, що я католичка. Прийшла до мене і з такою певністю питає мене: "Слухай, ти католичка. Скажи мені, чи Енцикліка Святійшого Отця про "Католицьке виховання," це непомильна наука Церкви?

"О, Боже, я думала, що згорю. Відкопи перестала ходити на катехізм, я ніколи не думала про непомильність Святійшого Отця. О, в якім світі я тоді представляла нашу Католицьку Церкву? Я тільки могла собі уявити, що ця дівчина-репортерка могла сказати про мене редакторові ґазети: "Знаєш, дівчина, з якою я говорила про Папську Енцикліку, дуже добра, я її знаю, вона католичка, йде кожної неділі до церкви, однак вона не вміла мені нічого сказати про що я її питала. Подумай, може булоби добре поспитати католицького Епископа?" О, яке поняття вона бусіла мати про мене. В найблищу неділю я записалася до клюбу української католицької молоді. Але хочу ще вернути до тебе.'

"Так, верни ще до мене," сказала моя приятелька. "Ти сказала, що я не знаю нашої релігії, нехай так і буде. Але до цього більше не повертай. А що ще більше?"

"Ти є католичкою найменшої вартости."

"Що це значить? Цього я зовсім не розумію."

"Ти знаєш, що то є найменша заробітна платня? Це найменша ціна, назначена законом, за яку працюють люде, так тільки, щоби вижити. Католик найменшої вартости є той, що дає найменше з того, чого Церква вимагає. Ти йдеш до Церкви в неділю і свята. Ти приступаєш до св. Тайн, не знаю як часто, однак приступаєш. Ти даєш свою жертву на Церкву що неділі. Ти добра всюди для всіх. Однак ти вдоволяєшся найменшим, лише так, щоби сповнити свій обовязок.

"Розуміється? Завжди я тобі дам примір з твого власного досвіду. Ти пригадуєш собі цього хлопця, що направляє годинники в склепі при головній вулиці? Що ти про нього сказала ,коли він оглядав твій годинник, як ти його принесла до направи? Ти була тою, що сказала: "Цей хлопець не приносить жадної користи для фірми. При найблищій нагоді, його напевно усунуть. Це робітник найменшої вартости."

О, так, ти тепер уживаєш моїх власних висказів проти мене. Ну, добре, а що більше?"

"Ти не хочеш поділитися."

"Що ж то знова значить?"

"Ти це повинна знати. Я від тебе цього навчилася. Минулої неділі, ти учила свойого сестрінка, хлопчика, що має чотири роки. Ти йому говорила, що є діти добрі, котрі усім з другими поділилисяб, а є такі, що не хочуть ділитися з ніким. Я пригадую собі, що ти говорила, що ті діти, які не хотять з ніким нічим ділитися, хотять мати усе для себе а другим дітям навіть не хотять показати, що вони мають...."

"Розумію. Але як я можу поділитися моєю релігією?"

"Знаєш, вже пізна година. Мусимо вертати на обід. Подумай над тим. Завтра побачимося при роботі, то й поговоримо."

Помічні питання до дискусії в клюбах: 1) Чому нині молодь дивна? 2) Що бракує нинішній молоді? (ясних понять, розуміння найважніших правд). 3) Де молодь може набувати і доповняти своє знання? 4) Як наша молодь сповняє свої релігійні обовязки? 5) Що то є найменша заробітня платня? 6) Що то є робітник найменшої вартости? 7) Коли католик є найменшої вартости? 8) Якою повинна бути наша українська католицька молодь? 9) Що значить поділитися своєю релігією? 10) Як Апостоли ділилися своєю релігією з людьми, з народами? 11) Як називаємо працю людей, що працюють подібно як працювали Апостоли? (Апостолят).

ЗАВВАГА: Можна статтю поручити до вивчення двом членам орґанізації а відтак виголосити на сходинах у формі діяльогу.

Іван Й. Новосад

ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ

Кождий батько і матір хочуть, щоб їх діти були добрі, роботящі, чесні. Ціле життя родичі віддають для дітий, щоб як кажуть, "моя дитина мала лекший кусник хліба." Нераз приходиться тим родичам недоїдати— а все для своїх дітий.

На дітий вони уповають, покладають надію. Для них вони дбають, працюють, ставлять Народні Доми, церкви, школи. І тим більше хочуть, щоб їх діти користали з того всего, що для них придбано.

Чому вони так стараються для дітий? Чому всі народи дбають про виховання молоді? Тому, що **молодь це —будучність нації.** І яка молодь, така наша будучність, така наша нація. Бож для кого ті всі церкви, школи, ті всі надбання лишуться, як не нашим дітям? А чи вони дійсно будуть користати з того і підтримувати, це залежить від того, як ви їх виховаєте? Залежить, **як наша молодь буде зорґанізована і в яких товариствах.**

В нас є великі ідеї і красні товариства для нашої молоді. Але чи богато тої молоді належить до них?

Спитаєте, хто тут винен? Чи ми не стараємося про них, чи ми не орґанізуєм їх? Мушу признати, що є старання, є заходи. Орґанізація БУК богато зробила для орґанізування нашої молоді. Але **ще більше остало до праці** і треба зробити для орґанізації молоді, як то, що досі зроблено.

Мушу признати, що не так то легко зробити, як сказати. Орґанізація молоді вимагає обдумання, богато праці та труду.

Орґанізація починається відтоді, коли дитина зачинає вимовляти ці любі слова "тато, мама." Як то родичі тоді дитиною тішаться, як вони її годублять та мріють про той час, коли та дитина підросте і перебере їх становища у життю. І часто в тій першій радості забувають, що **вже тоді** треба починати виховання дитини після добрих взірців— вчити молитви, брати до церкви.

Який милий образ творить тато чи мама з дитиною в церкві, як вони разом моляться і взносять руки до Бога о благословенства. Ті любі спомини пишаються до кінця життя. Я їх памятаю, ви їх памятаєте...

Спомини тримають нас при своїм. Їх сила могуча. Вона скріпляє наші орґанізації.

Ідім далі. Вже та дитина підросла до шкільного віку.

Треба її конче післати до рідної школи. Її це нічо не зашкодить, але богато поможе.

Коли дитина дістане таку підготовку, то коли вона підросте, буде о много лекше зорґанізувати її в наших товариствах, бо буде мати любов свого.

Наше завдання тепер є орґанізовання молоді, чи вона мала чи ні то приготовання. І тому, що я самий належу до тої нашої молоді, знаю її думку та стремління.

Насамперед скажу і то з дійсного переконання, що наша молодь не є ще така пропаща, як многі думають.

Наша молодь є здібна, є енерґійна. Тільки треба ту здібність та енерґію обернути в добрі сторони, на добру дорогу. Але не робім всего за молодь! Заохочуймо, помагаймо — **але най вона сама бере живу участь в наших товариствах.**

Се мені здається є одною з наших помилок, що ми все хочемо зробити за нашу молодь— а для неї вже нема роботи. І по якімсь часі та молодь дивиться, що ми її іґноруємо і самі хочемо всім займатись— та відходить....

Іде в дурні товариства і хтось інший з неї користає на наш кошт!

Правда— не заперечую— що треба проводу старших, треба нагляду. Але самі скажіть, чи ви хотіли належати до такої орґанізації, де вашого слова ніхто не хоче чути, хоча воно часом й добре— де ви тільки маєте дати свою членську вкладку та потакувати цілий час?

І так часто буває, що старші не можуть зрозуміти молоді, та хочуть, щоби та молодь була такою, як вони колись були, коли були молоді.. Вони забувають, що часи і обставини змінюються— що нині не те, що було вчера. А нинішна преса та радіо роблять велику роботу і мають великі впливи також на молодь.

(Докінчення буде).

Коли Петро заслав свого колишнього любителя Меншікова— то: "помянена бисть перед престолом Всевишнього кров многих мертвеців, неповинно пролятая на Руси — ізяи Бог чашу гніва своєго на главу убійци і на дом єго...."

Історія Русов.

..Князь Меншеків руйнував гетьманську столицю Батурин— убив многих козаків. Ці "неповинно пострадавшії вопіють із гробів своїх, жадаючи за кров їх отмщенія."

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ПРИЙДЕ!
О, прийде напевне той день
Що ми відпочинем од мук,
І скинем заліза важкі
Із взязаних стомлених рук.

О, прийде напевне той день,
Що гніт і неволя і кров —
Все зникне навіки й тоді
Подужа святая любов.

Борис Грінченко.

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а в Саскатуні

Базар увінчався над сподівання повним успіхом. У висліді сплачено половину довгу, податок і всі рахунки поплачені.

Студентів тепер 20—шість було на учительськім курсі часово і тепер від-[illegible]

Треба конечно бурсу виплатити зовсім і **розбудувати!**

ЗВІТ ЗІ З'ЇЗДУ БУК-а МАНІТОБИ, 25 грудня 1939

Другий день, понеділок. Рано Служба Божа в Малій Церкві. По сніданню зараз промови і дискусії. Промовляв **о. Григорійчук з Сенді Лейк, Ман.** та інші. **о. Ст. Семчук** говорив про пресу— перевів збірку о. Григорійчук. Всього зібрано $34.70.

Промовляла потім **пані Анна Якіміщак**— цю промову, що була вже пополудні, містимо в цілости на іншим місці. Також окремо будемо містити промову представника молоді, **Йосифа Новосада.**

о. Йосиф Пуляк зложив привіт з Брендону. Бук має велике завдання, особливо тепер, коли ми відірвані від Рідної Землі. Повинні бути відділи скрізь.

о. Маріян Швед з Портедж Ля Прері зложив привіт. Праця над собою поможе. Подумаймо про нашу культуру. Нас нищить взаїмна ненависть і сварня. Молодь мусить бачити перед собою щось велике. Заведім згоду між нами.

о. др. В. Кушнір: Є орґанізації конечні а інстинкт народу вирішує справу. Наш нарід загрожений, борониться. Не хоче вмирати. БУК то не примха. Життя видвигає нашу орґанізацію. Основи орґанізації це закон збереження життя. **Маємо бути сильні в нашім нутрі.** Понесіть наші думки скрізь! Ведемо подвійну борбу —проти зовнішних, але й внутрішних ворогів! Проти сектанства релігійного і політичного! Треба довести до внутрішного замирення. Досі українські орґанізації говорили, що вони патріотичні і боронять єдности —на ділі всі відчужені, розбіжні думками. В переговорах про єдність з домініяльними орґанізаціями вийшли цінні річи наверх. БУК все давав провід. Українці католики творять подавляючий відсоток. Наша суспільність має бути одна, суцільна. Ми бачили, як згинули великі держави, як порошина. Нарід, сильний морально, остоїться як Еспанія і мала Фінляндія. Польща впала. Фінці культурні, люблять волю, мають відпорність. А навіть, колиб впали, то з середини потім розвалять Росію. Їх моральний первень розвалить совіти. БУК це наша орґанізація **поза Церквою.** Ми можемо ходити до церкви і виповняти свої обовязки совісти. Але кождий живе в суспільности. І тому треба вести суспільну працю. Наше внутрішне скріплення доповнить наше скріплення зовнішне— через суспільну діяльність. Большевизм нехтує все правове життя. Тому ми є проти нього.

Мусимо любити БУК. Не любимо, чого не знаємо. Жовніри вчуться тактики, як побороти ворога, що робити у своїм відділі. Всі разом ділають для побіди.

Наші провідники мають мати тверді моральні основи. Провідники большевицькі мають пусте серце. БУК має тверде моральне право для своїх членів і провідників. Це Церква і Нарід—закон Бога!

В нас є **однозгідність тактики.** Відповідальні всі. Коли виконаємо нашу працю, ми побідили, інакше ми програли. Ми творимо стрижень хребетний і основу всього нашого життя! Малі потічки стають великими і тоді їх не загатить. Ріка сповняє культурну працю, несе кораблі. Використовує ту силу, коли вона вже є, коли все готове. Коли розійдемося на потічки, нас нищать. Але зібрані разом, творимо динамічну силу, що покличе мудрого провідника. Треба ту силу підготовити. Це забезпечення нашої будучности. Історія ще не кінчиться. Від нас залежить напрям. Треба всім стати до праці, як один!

Відспіванням гимнів закінчено наради.

Вечером був бенкет, підчас котрого промовляв Преосвященний Епископ. Цю промову подаємо в части "Церква в народі."

ЗВІТ Відділу ч. 71, Бедфордвил, Саск.

Річні збори були 18 січня 1940. Всі члени прибули на збори. Зачали колядою "Во Вифлеємі." Предсідателем був Антін Харандюк, писарем Василь Спільчак.

Відчитано звіт праці. Потім звіт скарбовий здав Антін Харандюк.

Вибрано заряд на 1940 тайним голосованням.

Голова— Іван Харандюк
Заступник— Михайло Харандюк
Діловий писар— Юрко Іваночко
Скарбовий писар— Василь Спільчак
Скарбник— Іван Щербій
Провірники і судді—Никола Вельгуш і Олекса Іваночко

Всіх засідань було сім за 1939.

Одно ювилейне свято з нагоди 950 ліття Хрещення України.

Ми дали два представлення і пішли з колядою, на Різдво на церкву, на Богоявлення знова щедрували на прес фонд БН. Зібрали тоді $10.

21 грудня післали $10. на бурсу БУК-а в Саскатуні.

Всім нашим колядникам і тим, що ласкаво жертвували з тої нагоди—щиро дякуємо.

Всіх приходів за рік 1939..	$57.78
Перенесено з 1938	4.95
Разом	62.73
Розходів було	30.75
Остає в скарбі відділу	$31.98

Ю. Іваночко,
дписар.

- - - - - -

Наша замітка: Це зразковий відділ і свідчить, як богато можна зробити навіть на прерії, як хто хоче потрудитися. Всюди є нагода праці— треба її видіти і хотіти. Такому відділові належить правдива честь!

ЗВІТ відділу ч. 72, Бекенгем, Саск.

За перший рік діяльности ми зробили чимало. Дали 5 представлень а весь дохід на будову нової церкви. Також устроїли Листопадовий концерт а збірку відіслали на руки Преосвященного. Але найбільше добра зробили наші молоденькі члени через промовчий контест, до котрого довго приготовлялися. Теми були про БУК і Хрещення України. Цей контест приніс нам розголос а для всіх дористь, бо поширив зрозуміння нашої орґанізації.

Наш Орґанізатор і Члени.

На знимці бачимо з ліва на право: впр. о. Дм. Гаврилюк. ЧНІ., О. Іваночко, Н. Гладун, І. Щербій, В. Спільчак, Ю. Іваночко, В. Харандюк, А. Харандюк, М. Харандюк, Іван Харандюк — всі члени відділу ч. 71 в Бедфордвил, Саск. Під проводом свого Отця Орґанізатора всі хлопці як калина — добірні, здорові, чесні— **от таких відділів бодай сто! То радість БУК-а!**

Ми ходили колядувати на будову нашої церкви і при тім зібрали також $10 на БН. Коли збудуємо нашу церкву, тоді зможемо більше помогти нашій пресі. Як всі сусідні відділи, ми також маємо свої красні ленти з вишитими буквами БУК, котрі носимо підчас прилюдних виступів. А один з наших членів тепер пішов до війська.

Михайло Родич,
дписар

Наша замітка: Ми дуже красно дякуємо за поміч і думаємо, що Ви даєте взір для многих, котрі може не будують і довгів не мають, але від котрих тяжко дочекатися помочі. Дуже красно робите, що помагаєте своїй церкві— дай Боже, щоби скоро збудували і красно!

НОВИЙ ВІДДІЛ БУК-а ч. 77, Гардрок, біля Габерд, Саск.

Околиця Гардрок (тверда скала) має назву від школи, яка тут є під резервою, 8 миль на північ від Габерд. Мешканці цеї околиці беруть почту в Габерд і туди їздять до церкви. А тому, що віддаль далека, не всі сповняли релігійні обовязки. Минулого літа **о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ.** з Айтуни навчав тут дітий катехизму і відтоді ми мали вже тут три рази відправу. До св. Тайн приступило тоді 40 дітий. На Новий Рік, по Службі Божій, о. Гаврилюк мав виклад про гірке положення нашого народу в Старім Краю і про конечність орґанізації молоді тут. Тоді вписалися до БУК-а 16 хлопців і 15 дівчат. На ці збори ми запросили до нас гостий з відділу БУК-а у Бедфордвил, але тому що була сніговія, негодні були добитися. Потім вибрали **заряд** тайним голосованням:

Голова— Михайло Пшик
Заступник— Йосиф Мільо
Діловий писар— Андрій Стецик
Скарбовий писар— Іван Кущак
Скарбник— Йосафат Мусій
Провірники— Іван Кенц і Михайло Павлівський.

Марійський кружок дівчат вибрав такий заряд:

Голова— Анна Стецик
Заступник— Марія Павлівська
Писар— Е. Кущак
Скарбник —Марія Пшик
Провірники— Рожа Дорош і Катерина Кривуляк.

Хлопці відділу БУК-а послухали о. Гаврилюка та поїхали колядувати на пресфонд БН. А також помагали о. Гаврилюкові продавати значки на базар бурси БУК-а. Всі наші відділи біля Айтуни продали понад двіста значків (приблизно $100.).

Дай Боже, щоби наш новий відділ на Гардрок був дійсно твердий, сильний і непорушний а зробив дуже богато— так як співають у своїй пісні, що їх відділ "буде стояти і не схитнеться, як та могуча скала Петра."

Степан Гелета,
голова БУК-а в Габерд.

- - - - - -

Наша замітка: Щиро витаємо наш новий відділ у великій родині БУК-а і **сердечно ним тішимося!** Він певно виконає много добра— а за вже зроблено для БН красно дякуємо. Вперед —до праці!

Скарбовий звіт БУК-а, Січень, 1940

ПРИХОДИ —

С. А. Сайчук і Т. Мельничук	$ 2.00
Катер. Миськів і Олена Заяць	2.00
о. др. В. Кушнір	2.00
о. Семчук з продажі літ.	3.15
о. П. Криворучка	5.00
Гр. Пристай, проф. Симпсон і О. Хабун	3.00
І. Білоросюк, П. Сарчук і С. Морис	3.00
В. Даміон, о. Сулятицький, К. Щерба	3.00
Ан. Лугота, А. Грицюк і І. Сидор	300
Відділ ч. 4, Саскатун	3.30
Церковний заряд в Ольга, Ман. ..	5.34
о. Дрогомирецький, 3 передпл.	3.00
Гафія Чура, І. Шклянка і о. Морис	3.00
Збірка пані М. Чернів, ліста ч. 21	6.35
Ф. Смеречинський, Д. Данилюк і Й. Когут	3.00
Відділ ч. 2, Ланівці	6.30
Церк. комітет в Оакбурн, Ман. ..	5.60
М. Дух, о. Сирник і М. Губич	3.00
ОО. Василіяни, В. Гумніцький і Ів. Сафіян	3.00
М. Ів. Киба і о. Коцаба	2.00
Відділ ч. 70, в Гобард	7.50
Разом	$78.04

— РОЗХОДИ

Мети до кліш	.85
Друк БН ч. 1	30.60
Розсилка	3.25
За ГСвастеля	6.25
Почтові значки	1.27
Зміне чеків	.30
Мети до кліш	1.65
Друк БН. ч. 2	30.60
Розсилка	3.25
Папір і гума	.30
Мети	.65
Разом	$78.97

Дм. Кобринський,
гол. скарбник

ПРЕСФОНД ВН.

Ласкаво зложили на пресф БН:

Пилип Туткалюк від парохії в Оакбурн, Ман. 5.60
Антін Крисоватий від парохії в Ольга. Ман. 5.34
о. П. Криворучка з Саскатуну 5.00
Іван Лазечко від парохії в Росбурн ,Ман. 5.94
Ліста ч. 21, збирала пані Марія Чернів, в Гефорд, Саск. 6.35

Жертвували на листу ч. 21— по $1.00:

о. Дрогомирецький, Он. Сокіх, Н. Ребрина. По 50ц.: пані М. Чернів, Н. Стадник, Д. Жинчин. По 25ц.: І. П. Палагіцький, М. А. Побран, пані К. Качмарська, Т. Бурлак, А. Стрлек, Ів. Зарубяк, С. Панькович, Ів. Гунчак. 10ц.: М. А. Побран. — Всім жертводавцям і пані М. Чернів сердечна подяка!

Марко Мусій від відділу ч. 70, Гобард, Саск. ..... 4.00.

На цю листу ч. 36 зложили: 50ц.: Іван Квасниця, М. Мільо. 25ц.: О. Чорний, М.

Кривуляк, Дм. Галат, Анд. Мусій, Ів. Навідзяйло, Ол. Гулага, Ст. Завітковський, Єр. Сутюн, Ст. Гелета, Марко Мусій. 20ц.: Дм. Ядловський. 15ц.: М. Фліята, Ів. Сопель.

О. Іваночко в Ведфордвіл, Саск. прислав листу ч. 38 .. $10.00.

На цю листу зложили: 1.00: Федь Мандзяк, Марія Татарин. 50ц.: Мих. Венгрович, Мих. Дорош, Прокіп Венда, Іван Файфирович, Ів. Венгрович, Антін Харандюк, Ол. Іваночко, Антін Харандюк, Дм. Свільчак. 30ц.: Дм. Щербій, Вас. Харандюк. 25ц.: Ол. Дорош, Ан. Ящук, Максим Лукій, Никола Віра, Василь Когуч, Мих. Паньо, Василь Венгрович, Гр. Харандюк, Юрко Іваночко, Стефан Іваночко. 15ц.: Йосиф Ковалик, Мих. Галінчак. 10ц.: Олекса Галінчак. Олекса Піх з Присавл, Саск.. 25ц.

- - - - - -

Разом на пресфонд в цім числі виказуємо жертв на лучну суму $42.48

Всім нашим дорогим жертводавцям і добродіям, що були ласкаві і добрі занятись збіркою на пресфонд, на цім місці сердечно дякуємо. Най Бог стократно надгородить!

ЗВІТ УДІЛІВ, ЖЕРТВ І КОЛЯДИ НА ВУРСУ БУК-а за СІЧЕНЬ, 1940

Іван Гуска, Норквей, Саск. уділ..... 25.00
Николай Ребрина, Гефорд, Саск., уділ 25.00
Антін Шах, Саскатун, Саск., уділ 25.00
Парох Св. Юрія, Принц Алберт, уділ .. 25.60
о. М. Горошко, частина збірки 125.16
Парох Пресв. Тройці, Норквей, доп. уд. 20.00
о. Василь Гуменюк, Кавкорт, ч. уділу .. 5.00
о. Петро Пасічник, Канора, ч. уділу . .. 5.00
о. Маріян Швед, Брендон, Ман., ч. уділу 5.00
"Брати пекарі", Саскатун, Саск. ч. уділу 5.00
Петро Гадубяк, Олеша, Саск., ч. уділу.. 5.00
Жіночий Від. БУК-а, Олеша, Саск., ч. уд. 5.00
Парох Пресв. Серця Ісусового, Олеша ч. 5.00
УКЮ., Рама, Саск., частина уділу 5.00
Василь Войтюк, Смотс, Саск., ч. уділу.. 3.00
Юрій Петришин, Мічам, Саск. ч. уділу 2.50
о. Антін Фик, Ріджайна, Саск., збірка:
від себе 5.00
УКЮ, Ріджайна, коляда 10.00
Ґренфілд, Саск. 4.70
Кендіяк, Саск. 5.62
о. Н. Дрогомирецький, Гефорд, коляда 11.50
УКЮ, Орослов, Саск. коляда 5.00
Іван Войтович, Витків, Саск. коляда .. 2.30
Зиновій Харко, Кридор, Саск., коляда.. 1.00
п. Божок, Саскатун, Саск, ч. уділу..... 3.00

Разом $338.78

Всім ласкавим уділовцям і жертводавцям найщиріша вдячність і признання! Якщо наша благородна укр. катол. суспільність й надальше піддержить той високий рівень жертвенности, то ми вкоротці зуміємо не лише виплатити бурсу, **але також розбудуємо і належито випосажимо її.** Наша бурса БУК-а то гордощі всего нашого укр. громадянства в Канаді, бо вона наша, виплачена!

ЖЕРТВИ НА БУРСУ— Парохія Св Покрови, Волверін, Саск.

По $1.00: Михаїл Гринків, Николай Бей, Василь Григорків, Іван Гуцуляк, Стефан М. Бей, С. Бей, М. Кривіцький, Атанасій Левик, Михаїл Добко, М. С. Бей, Василь Бей, М. Білоус і Андрей Сенько. Ф. С.: 50ц. Разом 13.50

Парохія Пресв. Богородиці, Ростерн, Саск.:

По $1.00: Олекса Блоха, Іван Блоха, Дмитро Бойко, М. Й. Блоха, Дмитро Блоха, Василь Голюк, Михаїл Евнгори, Максим Пустій, Д. Н. Блоха, Іван Гладій, Панко Блоха і Й. Мельник. — Разом $12.00

Всім ласкавим жертводавцям найщиріше спасибіг.

о. Петро Криворучка

ВІДГОМІН МАНІТОБСЬКОГО З'ЇЗДУ БУК-а

Вже по з'їзді братя, треба працювати,
щоби у тім краю кращу долю мати.

Наш Преосвященний Божі пляни мають
та нам делегатам все розповідають .

А ви милі братя, добре памятайте
і відділи брацтва всюди закладайте!

І ви члени БУК-а добре памятайте
і "Будучність Нації" уважно читайте!

І не треба буде більше нарікати,
але усміхнеться заплакана мати!

І. Васьо, Іст Селкірк, Ман.

ЧИСТІ

До святої брами
прийдуть чисті вільні люди,
що були проводирями
для сліпих братів повсюди,
що в морях одкрили брод,
що без жаху, без зануди
підставляли сміло груди
за народ!

СМІХ

Я так легко торкнусь до твоєї душі,
мов хірург до кровавої рани —
о, скоріше забудь, заглуши, подуши,
свої болі, мій друже коханий!

Не жахайся мене— я в стражданнях твоїх
розтоплю свої власні страждання.
Я навколо пущу перекотистий сміх
над сльозами палкого ридання.

Дзвінким сміхом ридань, сміхом бур і страж
я розважливо буду сміятись. (дань
Я збужу в тобі пал бойових порпвань,
я навчу тебе мук не боятись!

Я так ніжно торкнусь до твоєї душі,
мов хірург до крівавої рани....
О, скоріше нудьгу заглуши, подуши —
і крізь сльози засмійся, коханий!

БУРЯ

Буря крильми розмахнула,
розпустивши білий пух,
димом-порохом дмухнула,
мов кришталька, біла, біла
все розбила,
роздробила
в ріжнобічний,
хаотичний,
перебіжний сніжний рух....

Буря рветься в буйнім шалі,
вкривши снігом все навкруг....
Ширше, ширше, далі й далі,
все колишнє рве і нище,
грізно свище,
щоб скоріше
віяв творчий,
смертоборчий
новосильний вільний Дух!

(Національний Провід.... прод. зо стор. 4)

ДАСТЬ НАМ МУДРІСТЬ І СИЛУ ЦЕ ВИКОНАТИ!

Говорить інж. В. Коссар: Як член УГА а оглядав софійську площу — нині я тут. Ми лучимося в РК, щоби гідно сповнити наше завдання перед Канадою і перед Україною. Коли наші у Львові хотіли святкувати злуку в храмі св. Юра разом зі своїм Митрополитом, то большевики постріляли наших. Тут ми спокійні, бо тут є британський прапор. Порівнайте: Винипег і Львів. Побачите їх траґедію там і наше добро тут. В Америці готовиться Всеукраїнський Конгрес— робимо це, що вимагає добро нації. Не хочемо самозванчих комітетів! **Акт РК це історична подія,** простягаємо руку до всіх українців в Канаді. Від Квебеку по Венкувер надіслали нам телеграми —50, а всі за злукою. **УНО на 100% іде за РК!**

Говорить адв. Василь Свистун: Це піднесла хвиля. Я один з тих, що давно працював. Як рубач працює, падуть тріски. Нині доказ, що ми марно не прожили останної війни. Ми навчилися, як дійти до нинішної єдности. Переживаємо нині одну з найбільших хвиль нашої історії в Канаді. В 1914 році ми ще не дозріли до завдання, нині наше обличча змінене. Український нарід знає, що обставини наложили на нас обовязок заступати тут всіх. Український нарід має стати суверeном в Україні! Ми не забули, звідки прийшли і де родилися— нашими усами промовляє український нарід, що він є **один,** хоче **одної** держави і тому творить **один РК.** Як колись чехи утворили свій комітет в Питсбурзі, котрий потім віддав неоцінимі прислуги для справи, так само нині ми. Українська державність впала на час, але вона встане і воскресне. Всі нині присягнім, що подбаємо, аби при кінці війни встала і воскресла Україна!

о. др. Василь Кушнір закінчує: Ви чули заяви. Повна відповідальність і праця аж до побіди! Взиваю, щоби всі встали і заявили свою співпрацю, свою згоду!

Всі встають і співають "Ще не вмерла!"— многі плачуть нишком.

Після кождого бесідника і часто підчас промов зривалася спонтанічно буря оплесків. Це була дійсно історична хвиля і дай Боже, щоб так почата єдність здійснилася творчим життям і працею та завінчалася побідою!

ЧЕКІСТИ СТРІЛЯЮТЬ НАШИХ У ЛЬВОВІ!

20 січня 1940 непроглядні маси українського населення Львова ішли лавами до церкви св. Юра, щоби помолитися в 21 річницю злуки всіх українських земель в одну державу. Похід спинили узброєні чекісти і коли маси не хотіли розійтися, стали стріляти в гущу народу. ВПАЛИ ДЕСЯТКИ ТРУПІВ— по вулицях Львова потекла знова українська кров за волю! Десятки впали ранених! Сотки увязнили згодом озвірілі чекісти і вивезли в глиб Росії!

Але український нарід живе! І через всі кордони, через моря і кров лине голос народу, що хоче жити власним життям! Не спинять того голосу навіть кулі чекістів! **Прийде година порахунку з большевиками** — страшна і справедлива!

Будьмо готові! Будьмо сильні! — так кличе з постою полковник Мельник.

НАШІ УСПІХИ

В Чернівцях стали виходити дві нові українські часописі **"Нова Рада"** і для дітий **"Українська Листівка."** В школах завели 4 годинне навчання української мови на тиждень і 2 години науки релігії українською мовою. На черновецькім університеті відкрили катедру навчання української мови і літератури. Такими маленькими уступками Румунія хоче вратувати своє панування над Буковиною — милиться! І навіть дуже.

- - - - - -

Від 14 грудня 1939 **ватиканське радіо** кождого четверга вечір в год. 8 через 20—30 минут **надає українську програму,** головно релігійного змісту.

- - - - - -

Наша співачка Евгенія Зарицька, родом з Рави Руської, виступає з концертами в Італії і всюди стрічає найкращі успіхи. Паню Марію Сокіл запросили до участи в опері Кармен у Філядельфії і в Ню Йорку.

- - - - - -

На фінськім фронті в порозумінні з головною командою фінських військ **розкидають українські летючки** протибольшевицького змісту. Москалі наслали там чимало частин з України.

АНІ СОТИКА ЧУЖОГО!

Українське Допомогове Бюро в Празі, що ратувало і ратує два тисячі збігців з Карпатської України видало звіт і стверджує, що **вся праця велася виключно тільки за наші гроші** і там не було "ані сотика чужих гроший та ніякої субвенції від якогонебудь уряду."

Це прекрасне свідоцтво власних сил і ясних очий! Можемо бути горді того!

САМОЗВАНЦІ

В. Кисілевський написав в Льондоні в Ню Юроп між іншими таке: "Українці думають, що війна з поляками була одною з більших помилок, чого в будуччині треба вистерігатися."

А в Парижі повстав старанням УНР (петлюрівців) Український Комітет з сімох членів, на чолі з Олександром Шульгином, бувшим міністром закордонних справ УНР. Між тими сімома є один галичанин В. Соловій. Вони видали Бюлетень у французькій мові і там пишуть таке: "Ми все боролися за безспірну конечність українсько-польського союзу, котрий одинокий в силі запевнити взаїмну незалежність для наших двох народів."

"Ми на тім все стояли і тепер також стоїмо...."

- - - - - -

Так вони доспівно пишуть по французьки від імени "відповідальних українських чинників" і навіть великодушно резиґнують зазрання від розвязки конкретних справ, "що відносяться до питань територіяльних."

Ми тут в Канаді можемо сказати на то все—одно.

Український організований загал НЕ МАЄ НІЧОГО СПІЛЬНОГО з тими панами і **вони НЕ МАЮТЬ ПРАВА говорити від імени українського народу.** Ліпше зробять, коли відразу явно виступлять як польські аґенти. Тим заощадять бодай аліянтам труду позбутися непрошених дорадників, бо **між українцями вони ані впливу ані жадного значіння не мають! Українці думають цілком противно,** як Кисілевський і пан Шульган....

ЩО СКАЗАВ ЧИРЧИЛ 27 СІЧНЯ?

Перший льорд адміраліції Винстон Чирчил промовив в Менчестер 27 січня 1940. Між іншим сказав: **"Будьте певні,** що вкінці побідить чесність і свобода а запанує справедливість! Ми певні цього і тому нашу пайку виконаємо і вірно до самого кінця!"

З нагоди видавання поживи на картки, сказав так: "Хочемо защадити кожду тону ввозу, щоби тим чином збільшити надвижку стрілен а поширити і збільшити наш вивіз. Так будемо мати гроші і купимо більше зрбої і більше воєнних запасів."

Підчас промови, що була передана через радіо до цілої імперії, хтось гострим і виразним голосом закричав "Хочемо Мосслі!"— провідника анґлійських фашистів. Це однак не збило з промови Чирчила і мимо короткого замішання, він далі зі запалом і переконанням продовжав свою промову.

ЧЕМБЕРЛЕИН ЗАПЕВНЮЄ НЕВТРАЛЬНИХ....

31 січня премієр Чемберлейн запевнив невтральні держави, що вони не мають чого боятися за свою невтральність.

"Ані на хвилину ми не подаємо в сумнів права невтральних рішати про це, чи вони схочуть воювати, чи ні, або —коли ні—як уживати своєї невтральности."

Премієр дійшов також до порозуміння з японцями в справі арештованих 21 німецьких жовнірів з японського корабля Асама Мару, 35 миль від японського побережа.

ХОЧУТЬ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Бувший премієр Полудневої Африки Ґен. Дж. В. М. **Герцог** домагався в парляменті 23 січня, щоби припинити війну з Німеччиною і заключити мир.

27 січня переведено голосування над його внеском— за тим, було 59 поспів, проти— 81. Внесок перепав.

У кінцевім висліді ґен. Герцог і др. Д. Ф. Малін утворили нову партію —так звану "Нардову Партію," котрої ціль є: "Республиканська форма правління незалежно від британської корони." Та Герцог забуває, що якраз британська корона є запорукою волі народів.

Південну Африку замешкують потомки голяндців— бури, котр вели війну за незалежність.

Гріх за худобину—

Два старі резервісти йдуть на стежу у війні. Нараз побачили в долині козаків. Один з них намірюється, щоб стріляти.

Другий каже:—А вважайте, куме, щоб ви коня не поцілили; все то шкода худобини.

Нема так досвідченого чоловіка, котрому не придадиньби нові вісти від літ і дів.

Терене

Що Діється в Галичині?

Вісти з Галицької України про прихід німецьких військ— що кажуть вісти зі Сянока?— Краківські Вісти.

Прийшли ріжні вісти, часто перебільшені втікачами, що німці заняли деякі важні вузлові стації в Галичині там— де досі були большевики. Ціла запізнича лінія від Снятина—Коломия, Станиславів, Дрогобич, Перемишль має бути окупована німецькими військами. Однак так большевики, як німці відпираються і кажуть, що це неправда. Та люди, що приїхали звідтам, кажуть інакше. Вони на власні очі виділи німецькі відділи, повзи і моторизовані частини. Не знати, скільки в тім правди— та щось правди таки в тім є.

В Сяноці повстав **Український Банк і Лемківський Торговельний Союз.** Інспектором українських шкіл на Лемківщині є проф. Гірняк а заступником о. катехит Венгринович. Денно втікає тамтуди з совітської части Галичини яких 200 втікачів. Большевики арештують наших людий тайком, по ночах і чоловік зчезає невідомо куди. Більше його ніхто не видить.

Многі українські втікачі найшлися в **Кракові.** Туди в останніх часах втекла голова Союзу Українок, пані Мілєна Рудницька. Туди вдалося Паліїву перевезти навіть українську друкарню з Перемишля. Повстало Українське Видавниче Товариство на чолі з **проф. Кубійовичем,** що видає двічі на тиждень часопись "Краківські Вісти." Часопись має 10 сторін, містить статті про кооперацію, шкільництво а також виміну населення. Подають, що українці **не є обовязані переходити** на большевицьку сторону, хіба хто хоче добровільно. **У Варшаві зібрався** також спорий гурт втікачів. Між ними др. Назарук, др. Юрій Липа, др. Гладилович, сотник Монкевич, і др. Вони утворили Український Комітет, що помагає збігцям.

В ХВИЛИНАХ ТРЕВОГИ

У хвилі тревоги скріпім свої сили,
шлім мольби до Бога,
Він всемилостивий!

Він нам допоможе добитися волі,
бо Він є цар світа,
і щастя, і долі.

Ми немічні люди без помочі Бога,
скитаємся всюди,
в нас тільки тревога.

Зберімся всі спільно в єдину родину!
Шлім мольби до Бога
за нашу Вкраїну!

И. Мельник,
Саскатун, Саск.

др. Деффо

МЕРТВОРОДЖЕНІ ДІТИ

Перше хвилини дитини, хвилину після народження, є найсолодшим звуком на землі. Воно каже нам, що дитина зачала віддихати.

Як далеко сягає історія, перший крик дитини ріжно пояснили. Звичайно називають це "першим віддихом" дитини, хоча воно так якраз не є. Перший крик твориться через випертя першого віддиху дитини. Але якби воно не було, це значить, що дитина є жива і здорова. Бодай так далеко, як ходить о віддих.

Коли дитина приходить на воздух перший раз, тоді діяфрагма порушається вгору і вдолину у грудях а інші мускули порушають нові ребра там і назад, наче міхи. Ці перші рухи дитини не приводять до легких богато воздуху А це з тої причини, що легкі є тільки малою масою в новонародженій дитині. Перші віддихи зачинають отварати ці плоскі стиснені мішечки і заставляють їх до праці. Так ці перші кілька віддихів, що пускають легкі в рух, є найтяжчими, які звичайна дитина буде коли мати.

Часом у слабших дітий ця чинність отворення легочних мішечків поступає поволі і триває кілька тижнів. Але у здорових дітий всі комірки в легких наповняються воздухом приблизно протягом пяти хвиль. Здаєся то діється, що новонароджені діти зразу здається дещо задихуються. Для них дійсно це тяжка справа, щоби ці чиові мішечки пустити правильно в рух. Це також є причиною, чому дитина видає перший крик.

Ця вся бесіда про мускули, як вони співдіяють і дають дитині нагоду віддіватися першим криком, є дуже гарна. Але що сказати про дитину, котрої мускули не є досить сильні щоби урохомити це діяння? Дуже часто дитина родиться з мускулами і з діяфрагмою, що не є досить сильні, щоби почати працю. Дуже часто також дитина умирає і смерть зазначують, як "мертвонароджене." Однак, в **дійсности дитина родилася живою** і згодом доперва померла ізза браку воздуху. Коли ходить о мене, то я не даю за програну ще довгий-довгий час. Я бачив много дітий що здавалися мертвими при народженню, але оживилися в наслідок скорого ділання.

Часто згадую один случай, тому що він став для мене, як лікаря, дуже питоменним. Народилася дитина і я зараз помітив, що вона є зле збудована. Колиб вона жила, то остатаби ідіотом або калікою на ціле життя. Здавалося, що вона не віддихає. Я знав, що може булоби ліпше, колиби вона ніколи не віддихала. Але моє лікарське знання надто відізвалося сильно. Я працював і працював, щоби її оживити. Вкінці я перестав, відчуваючи, що я зробив все, що міг, однак не вдалося. Я відійшов до іншої праці а дитина остала, завита в простирала. За якийсь час я вернув, щоби забрати простирала і найшов, що дитина віддихала так правильно, як тільки можна бажати. Відтак вона жила до 25 року життя.

І ще є одна причина, чому я памятаю той случай. Тоді було 40 степенів нище зера і я відморозив ніс, коли вертав домів.

Наша замітка: др. Деффо потверджує науку Церкви, що **все дитину треба охрестити,** навіть, як нам здається, що вона народилася мертвою.

Виховання це вправа в чесноті від молодости. Так чоловік виростає з пристрастним хотінням стати досконалим громадянином, бо знає, як належить справедливо панувати і як повинуватися. Плято

Леся Українка

ГЕТЬТЕ, ДУМИ СУМНІ!

Гетьте, думи, ви хмари осінні!
То ж тепера весна золота!
Чи то так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?
Ні! я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть, думи сумні!
Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.
І від сліз тих гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зійдуть, і настане
Ще й для мене весела весна.
Я на гору круту кремяную
Буду камінь важкий підіймать,
І несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.
В довгу, темную ніччу невидну
Не стулю ні на хвильку очей,
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.
Так! Я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити!—Геть, думи сумні!

В школі.— Чому ти Грицю спізнився?
—Тато впав і зломав ногу.
—Уважай, щоби це не повторялось.

В залізниці.— Прошу сідати, ласкава пані!
—Ні, дякую, не маю часу. Я спішуся

М. Голубець

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові

1. Пан Майстер Холєвка

Пан Константин Холєвка не мав щастя у життю. Молодим служив при уланах; вже був капралем і рішив служити "за зупу," але на маневрах упав з коня, зломив ногу й пішов до "супровіту." І хоч нога вигоїлася, але він заєдно кульгав і нарікав на ломання в нозі, як тільки мав бути дощ. Оженився й жив шевством, якого навчився ще перед військовою службою. Але й тут йому не велося. Воно то було б нічого, що жінку мав сварливу, бо яке йому діло до жінки, а їй до нього. Тай нема на світі такої майстрової, щоби пана майстра не кунірувала, а терміна торам раз-у-раз голови не мила. В понеділок длятого, що то кепський день, а що суботи тому, бо виплат. Тай на тижні не буває без того, щоби не перепало чи майстрові чи хлопчиськам. Не журився пан Холєвка й тим, що жінка в нього була погана. Хіба шевцеві треба жінки на показ? Гірше вже, що лінива вона була та нехлюйниця, але й то невелике нещастя. Шевський варстат не сальон, а хіба не на те у шевця хлопці, щоби паню майстрову у всьому виручати? Поки один чи другий дістане молотка у руки, що би як належиться кілок вбити в підошву, то мусить пройти усі ступні домашнього господарства, від підлоги до кух ні, а то й геть-геть опоза кухнею. Правдала, журився пан Холєвка, що в нього дітей не було. Але хібаж дідівні мало на світі? От— війна, а діти не переводяться. А от що журило й коробило серце пану Холєвці: ота погана й сварлива баба, з якою ні в церкву протиснутися, ні в коршмі показатися, була така вже проклятуща Мазурка, що від шлюбу до нього ні слова по людськи не промовила, раз у раз його хлопом та мурґоє визивала, та ще й прийняла в хату якогось там шеміннника, пятнацятилітнього хлопчиська, що не то що обжирав пана Холєвку, що міг, то тяг зпід рук, але й собі посміхався з пана Холєвки, мовляв— що мені має такий "цеп" до розказу?

Поки того проклятого Маріянка не було в хаті, ще було пів біди. Баба була, як баба. Сварилася, кляла й раз у раз майстрові то горшком, то кипятком погрожувала, але хоч не мішала до того всього політики. А тепер на політиці починає й на політиці кінчить:

—Абись ведзял, кабанє, же ту наше право, ту наша земля, наш ту бендзе круль, бо з намі тшима Панбуґ і наша ест Матка Боска! Ти тилько дужо гадай, а зобачи, що бендзе! Цале моє щенсцє і ласка от пана Бога, же мі дзєці з тобом не дал.

—Опамятайся, варіятко!— пробував успокоювати пан Холєвка.— Таж ти за моєю головою якась майстрова, а якбим тебе був не взяв, то може до нині булабись зпід Жидів помиї виносила!

—Майстрова? А кто цебє майстром зробіл? Якбим ці пенсиди на визвоїни не дала, якби моя пані за тобом в цеху не пшемувіла, якбим з цебє не зробіла і до Львова, мєндзи людзі, нєпшипровадзіла, то бись бил до дзісяй хлопом ходакі латал. Але чи такі цеп розуме, що єся кому належи? Слишиш, Маріянку?

Маріянко підходив, засував руки в кишені й насунувши заялозений кашкет на ухо, дивився визиваюче на "вуйка." Потім цвиркав слиною крізь зуби й ніби від нехоча "успокоював" пана Холєвку.

—От, стуль писк і дзєнькуй Богу, же жиєш.

Тоді поривала пана Холєвку шевська пасія й він кидав копитом у кут та ішов до сторожа Стефана на скаргу.

Той Стефан Ходань, то була для пана Холєвки одинока щира душа в цілій каменици. Що дня по "фаєрматі" виходив пан Холєвка на браму, де вже чекав на нього Стефан, покурюючи люльку. А коли тихим вечором сонце в останнє цілувало вершок барокового шепому Корняктівської вежі, дві братні душі сідали на камяних виступах брами й говорили:

—Бо то, бачите,— починав розмову Стефан— Львів колись був наш. На ші королі його закладали й наші королі тут панували. О на тій горі, на високому Замку. Тільки не було згоди поміж нашими королями, не було любови, ні боязни божої між народом і тому нами нині поштуркується сякий-такий.

—А волоську церкву й дзвіницю також наші королі будували?— запитував пан Холєвка, показуючи на Корняктівську вежу.

—Певне того не знати, але хтож би таку церкву виставив, як не наш король? Чужий певно, що ні. Але от я спитаю свого студента. Він всьо знає з книжок, якто колись було у Львові.

—А святий Юр? Хіба, якби ще наші королі місця на нього не вибрали, то хіба стояв би він там, де стоїть? Таж його на всі сторони видно. Відки не заїхати до Львова, то зразу таки Юра видно.

—Певне, що так. Мусіли його теж наші королі будувати, а як прийшли вже чужі, то не сміли Божого дому з його місця рухати.

—Чому б не сміли? А от польська катедра колись була наша. Ще там до нині є руські образи. Богородиця в Домініканів теж наша.

—Е, то вже щось не так. Як то може бути, щоб Поляки не збудували собі самі костела?— недовірював Хо-[redacted]

—Видно, що так мусіло бути, коли в книжках пишуть. А втім, оповідав мені мій студент, що катедру не будували Поляки, а Німці, на місці руської церкви. Так їм то місце сподобалося. Тай довго ті Німці по німецьки правили в ній свої Богослуження, поки Поляків у Львові намножилося. Зразу були тут тільки Русини та Німці, трохи Жидів та Вірмен, були й Татари, що мали свій мечет, десь на жовківській вулиці. Потім стало Поляків більше. Але які то були Поляки? Більше було перекінчиків з наших, Німців та Вірмен, а справедливих Поляків тільки, що на лік.

—Та то може й бути правда. Скільки то вже за нас нашої віри пополячилося!— додав сумно пан Холєвка.

—А я дивуюся тай не дивуюся. Куди не глянеш, все в польських та жидівських руках. Що пан то Поляк, що купець то Жид, а що вже який дроворуб, чи замітач, то напевне наш. А як де наш брат попреться за кавалком хліба до магістрату чи до акциз, то вже не обійдеться без того, щоби своєї віри не переіначив. Хочеш хліба, відбери від свого ксьондза метрику.

ХТО ТАКИЙ ШТЕРН?

Большевицький главковерх на фінськім фронті Гершко Штерн має рідного брата Мориса в Льос Анджелос, Кал. Морис торгує і з Америки задоволений. Про свого брата каже, що він зле робить, бо помагає Сталінові нищити фінців.

Ось хто стоїть на чолі тої дичі, що нищить церкви, палить доми безвинних людий, мордує жінок і дітий — але світ мовчить і **ніхто не кричить проти** "штернів"....

СТАРИЙ ВІЛЬГЕЛЬМ — ВРЕШТІ ПГОМОЩНІ

Бувший німецький цісар Вільгельм живе в Голяндії, в Дорн і має вже 81 літ. Через цілий час війни досі він мов чав. Аж нараз старушок не втерпів і написав листа до свого приятеля Біголова. А в тім листі пише так: "Величавий опір фінців стер большевицьку ореолю і заставив нарід думати — а вислідом того, є, що бажання миру шириться чимраз більше."

"Воюючі повинні перестати боротися а зпучити свої сили на поміч фінцям. Всі повинні стати разом до борби проти большевизму, щоби світ і цивілізацію звільнити від тої язви.

Заговорила таки німецька кров у старім цісарі— навіть, як його прогнали з рідної землі....

А ЩО НА ТЕ ВСЕ АДОЛЬФ?

Останніми часами, як подають, Гітлер не виходить навіть зі своєї канцелярії в Берліні. Не стрічається з ніким, тільки з кількома довіреними особами. Коли 30 січня прийшов до Спортової Палати ,то тисячі війська і агентів заступили дороги і всі входи. Гітлер замітно втратив на самопевності і довірю— лишилася однак давна завзятість, сліпа на все. Ось що він сказав: "Ці, що хотіли війни, мають тепер війну! І я можу сказати також французам, що вони також будуть мати війну!"

"Чемберлейн, що читає св. Письмо, старався о порозуміння з безбожником Сталіном. Англійці стали люті, що мені повелося там, де йому не повелося. У висліді того нам не треба журитися сходом, бо ми в союзі з Росією."

"Через століття Росія і Німеччина жили разом в мирі. І так буде дальше."

Бачимо, яким самообманом живе мозок Гітлера. Прецінь всім відомо, що недавно— всього 23 роки взад між Німеччиною а Росією була борба на життя і смерть. У висліді тої війни запанував в Росії большевизм. Нині Гітлер хвалиться миром з большевицьким діявлом— нема що завидіти, хіба погратулювати "фірерові", бо кінець того що буде на наших очах. Замітне також, що Гітлер всюди говорить "Росія"— а не совіти і не згадує нікого більше і не хоче нікого більше знати з тамтого боку, тільки "Росію." Він сарака має коротку память— забув скоро, що насхід він Сяну живе збитою лавою 45 міліонів українців, котрі йому вскорі пригадують його помилку!

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Америка, Філядельфія— ч. 147—12
Новий Шлях, Саскатун— ч. 97—11
Україна, Ню Йорк— ч. 149—155
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 52—5
Праця, Прудентополіс— ч. 44—51
Голос Спасителя, Йорктон — ч. 1, 2
Церковне життя, Вінніпег— ч. 11
Наш Стяг, Шикаго — ч. 47—5
Світло, Мондер — ч. 1—3
Тризуб, Ню Йорк — 23—39
Шлях, Філядельфія — ч. 1—5
Січовий Клич, Ню Йорк — ч. 1
Свобода, Джерзі Сити — ч. 13—28
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 11—12
Канадійський Фармер, Вінніпег— ч. 5, 6

о. Дмитро Гаврилюк, ЧНІ.: Розпни його!— Релігійна драма в 4 діях, Йорков, 1940, сторін 24, осіб 11,— щиро поручаємо всім нашим Аматорам!

The Trident, New York,— No. 12

Bulletin du Bureau de Presse Ukrainien, Paris—54.

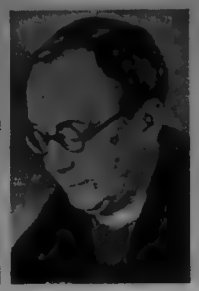

о. ПРЕМІЄР ВОЛОШИН ДІЛАЄ ДАЛІ!

З нагоди Різдва з чеської Праги промовив писаним словом до Карпатської України її премієр і батько, о. др. Августин Волошин. Ось що він сказав: "Український нарід славиться найстаршою культурою в середущій Европі....

"В характері нашого народу основною прикметою є нахил до мистецтва, льогічного думання, до чистого родинного життя, гостеприємство і шанування прав іншого....

"І хоч наш нарід може хвалитися такою старою культурою— сьогодні ми без власної держави, як найбільша меншина Европи, роздроблені між іншими, чекаємо, коли здійсниться пророцтво нашого ґенія, що "помоляться на волі невольничі діти"....

"Дух Різдва осуджує кривдження слабших і всяке насильство... Малий Ісус з вифлеємського вертепу голосить нам перемогу правди, права і справедливости. І та перемога прийде!"

Весь український нарід, де ми не булиб, щиро дякує о. премієрові за слова потіхи і бадьорости. Ми в Канаді особливо радіємо, що о. Волошин далі працює і разом з ним віримо, що "перемога прийде!"

На поліції,— Пане комісаре, я вчора доніс що моя дружинса пропала. Сьогодні хочу просити щоб поліція заперестала розшуки за нею....

—Що? вернулася вже вона додому?

—Ні, але я роздумався.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ НА ЛЮТЕНЬ:

4-го: Неділя ..... Ольга
11-го: Неділя ..... Ошбурн і Розбурн
12-го: Трьох Святителів ..... Ангусвил
15-го: Стрітення ГНІХ ..... Січ
18-го: Неділя ..... Ольга
25-го: Неділя ..... Ошбурн

Ольга, Ман., о. К. Жарський.

ЦИГАН ЗАЙДА

(Приказка про зайдів на чужі землі)

У село з сторін далеких,
на науку, не на сміх,
забрав Циган голодранець
І осісти там хотів.

Кажуть люди: "Добре буде
Циган кузню заведе,
І буде і нам вигода
Й Циган також проживе."

Тая згодились, відділили
Під хазяйство шмат землі,
Помогли побудуватись:
"Тут працюй та жий собі!"

Та минають дні за днями,
Циган кузні не кладе,
Тільки все до міста ходить
І циганить щось там все.

І питають в його люде:
"Коли кузню заведеш?
Є доволі в нас роботи,
Заробіток мати-меш."

Циган їм відповідає:
"Не коваль я, люди, вам,
В своїй хаті я свій пан є,
Що робити, знаю сам."

На це люди: "Нам не пана
нам потреба коваля,
Як не хочеш, буде другий,
Віддай хату, йди з села!"

А їм Циган: "Так не буде,
Я на своїй тут землі!"
"Ти на своїй?! Чи забув вже,
Як осів, нащо, коли?"

"Не забув." їм каже Циган
"Та я тут вже право мав,
Мій прапрадід на мандрівці,
Раз тут шатра розкладав!

Тож лишіть мене в спокою,
А захочете війни,
Наведу Циганів гурму
Й ми будемо тут пани."

Як ця справа покінчилась,
Я забув в людей спитать,
Знаю що дітей учили,
Щоб Циганів не приймать.

Знання

Панна Ольга виїхала вперше на місто при кермі авта, добувши попереднього дня патент "на право їзди." Того самого дня вона переїхала чоловіка. На поліції з нею списують протокол.

Вона виправдується:

—Я сама не знаю, як це мені сталося. Я ж так добре знаю правила їзди. Я могла-б тим, що знаю, виповнити цілу книжку.

—А тим що не знаєте, цілий шпиталь— обзивається поліцай, що був свідком катастрофи.

Як можна здефініювати міліон?— Дуже просто: це ряд зер, які зробили карієру тому що стали за одинкою.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 5 (53) ЙОРКТОН, САСК. 1 Березня 1940 Vol. VIII. No. 5 (53) YORKTON, SASK. March 1, 1940

ПРЕДСТАВНИК ЗАХІДНОЇ КУЛЬТУРИ

11 лютня 1940 помер в Монтреалі льорд Твідсмюр в 64 році життя. Походив зі скромного роду. Заки зістав нобілітований, називався Джан Бакен. Власною працею, чеснотами і здібністю вибився на перше місце в Канаді— став представником короля. Писав мудрі книжки. Ось вимки з його творів: "Ложищем західної думки є велика традиція Середземного моря."

"Предметом зацікавлення західної думки є світ, що правиться катеґоріями часу і простору."

"Ця думка гляди на людий, як на особовости, що є частю суспільности."

"Вона любить істнуючі річи та ідеї, котрим можна надати видиму і доторкаєму форму."

"Вона все готова приняти провід і заховати вірний послух."

"А вкінці вона основується на християнській етиці."

"Вона свідома, що жити належить після певних правил і хоча ці правила мусимо справляти, то все таки якісь правила мусять бути, якщо цивілізація має істнувати."

Він був приятелем українців і підчас відвідин українських поселенців у Фрейзервуд в Манітобі сказав: "Не може бути добрим канадійцем, хто не є добрим українцем."

По причині смерти льорда Твідсмюра українці загально виявили своє співчуття і смуток. Наслідником в уряді сподіються князя Кенту.

20 січня 1937 при отворенню канадійсько о парляменту льорд Твідсмюр стояв на позір, коли почетна сотня віддавала честь.

АМЕРИКА ПОСИЛАЄ ПОСЛІВ..

Рівночасно виїхали з Америки до Риму два посли— Мирон Тайльор до Папи і Сомнер Велс, котрий кромі Папи відвідає також Берлін, Париж і Льондон. З того приводу пішли по Америці ріжні здогади і чутки. Та факт фактом, що висланники Америки почали свою поїздку від відвідин св. Отця— від Ватикану і Риму. Це свідчить, як велике значіння в світі нині має Папа і Рим.

В тім самім часі президент Рузвелт виїхав на кораблі Тускалюза в подорож, з котрої довідуємося, що оглядав укріплення панамського каналу та деяких островів Західних Індій. Все сповите тайною. Америка до чогось готовиться. А факт, що з поїздки послів вилишено большевію, свідчить — що Америка готовить протибольшевицький союз держав світа. Недавно підчас конгресу молоді президент Рузвелт сказав, що Америка 98% проти большевиків. Дай Боже, щоби старання Рузвелта увінчалися успіхом!

ПЕРЕСЕЛЕННЯ В ГАЛИЧИНІ

До дня 1 марта дозволено нашим селянам, що мають господарства по німецькім боці в Галичині переселитися на другий бік, до большевиків. Охочих однак було дуже мало.

ЧИ БУК МАЄ ПРОГРАМУ АБО ЯК ТО КФАРМАР “ЗАМІШАВСЯ У НЕ СВОЄ ДІЛО” І ЩО З ТОГО ВИЙШЛО?

—

В Канаді всякі можливі і з усяких сторін. Тут таке підсоння:....

Тому нічого не треба дивуватися —і ми не дивуємося.

Але коли хто думає, що він безкарно сміє і може нападати на нас — точніше, на БУК і це йому уйде, то **основно милиться! Той час безповоротно минув** — і не верне. Аякже, панове....

КФармар не має видно іншої справи, як нападати на БУК і то вже від кількох чисел. Попросту ці люди чогось вчіпилися БУК-а і вічно тільки БУК і БУК. Чому нема спільної репрезентації українців Канади— вже КФармар знає, що і як напасти на БУК. Ми на це все не звертали уваги, але мірка перебрана. І тому просимо цих панів більше зайнятися своєю “плятформою” та “ідеольоґією” — як БУК-а. То очевидно вийде їм на користь, якщо в них така плятформа та ідеольоґія взагалі є....

Але, що вони взялися отверто питати нас про нашу плятформу та ідеольоґію, і ще більше розписуються над тим, хоча як видно з того писання, справи не знають— ми раді, що можемо їм вияснити ці справи.

БУК від перших початків мав одну і ту саму ідеольоґію та плятформу. і їх ніколи не міняв. БУК все мав ясне становище у відношенню до Канади і до Старого Краю, і з тим ніколи не крився. На десятках наших з'їздів ми все говорили про це ясно і отверто —про це ясно і отверто ми писали в нашім Бюлетеню. І всім це відоме, крім панів з КФармара....

В 1 ч. Бюлетеню за січень 1933 р. в Статуті БУК-а написано так: **“БУК морально і матеріяльно допоможе родимцям в Старому Краю здобути державну самостійність і тому спряє справі національного визволення.”**

ст. 12.

Чи кому ще неясно?

Але БУК не тільки написав це в статуті і говорив про це. **БУК діяв позитивно в цім напрямі** і без пересади скажемо, що більше зробив для цього, як КФармар за весь час свого істновання.... **Хто збирав і висилав тисячі долярів** до Старого Краю — може КФармар? У Винипеґу на стінах кождої нашої парохіяльної домівки є почесні грамоти від УКТОДІ — товариства допомоги інвалідам у Львові— а у великій камениці КФармера є?....

- - - - - -

Ще так далеко, як в 1934 р. БУК **видав тисячі летючок і розкинув їх даром** між українським населенням західних провінцій з нагоди наших з'їздів.

Ось назви тих летючок:

Наше відношення до життєвих питань дня.

Програма.

Ідеольоґія БУК-а.

І тисячі наших людий, може перший раз в життю, мали нагоду прочитати і роздумати над тим. А КФармар чи випечатав бодай одну одніську летючку за цілих 38 літ свого життя? Ми ясно і може одинокі відразу поставили справу на всю ширінь потреб нашого національного космусу в Канаді і життя оправдало нашу працю в цілій повні. Ми дали основи національному, викривленому і вибитому з коліс життя, розростові нашому тут назад станути на тверді підстави, на сталий ґрунт— а КФармар написав бодай одну програму, одну ідеольоґічну летючку?

- - - - - -

Наші члени знають нашу працю— вона сама про себе свідчить.

Теперішна хвиля виїмкова —на многі літа. І тому БУК уважав за відповідне приступити разом з УНО до Репрезентаційного Комітету українців Канади.

Коли другі хочуть— **мають також нагоду.**

Але **коли не хочуть,** нехай потім не кажуть чогось іншого перед народом, нехай не грають великих патріотів **потім** і хитро-мудро звалюють на когось вину. Чому не сказати ясно і отверто, яка їх плятформа—і що не хочуть приступити до спільного РК? Чому крутити?

———

ПОЛЬСЬКА ПРОПАГАНДА

—

Доки поляки були в Польщі, знаємо всі, як вони воювали....

І не було їх три і пів міліона, як фінців— але 18 міліонів душ. Та вони воліли помчатися за границю. Деякі пострілялися в мукачівських готелях, як львівський воєвода Білик — інші тепер горлають, що їх нараз 35 міліонів.... І смішно— і сердито.

Тому рік— бурили наші церкви на Холмщині....

Тому рік —сотки нашого священства мучились по польських криміналах....

Тому рік— в Березі Картузькій поклонник діявола і полковник польської армії Костек Бернацкі тортурував тисячі наших синів.... Це не тайна, що полковник Костек Бернацкі почитав сатану і навіть написав книжку, котру припидно в Польщі продавали в книгарнях, п.з. "Zwycięstwo diabla."

Нині— ці самі поляки загнались на всі краї світа....

Нині—вони дірвавшись до ватиканського радія, не вміли пошанувати гостинности і вислідом того стало, що італійська часопись "Regime Facista" з Кремони так відізвалась в їх сторону: “Всі ці вісти опро здогадні переслідування поляків доставив ватиканському радієви кардинал Гльонд, який **втік з Польщі, скоро тільки занюхав у воздусі стрільний порох... Він краще зробивби, колиб у Римі мовчав, бо Церква вчить не втікати,** але коли треба, то збільшити ряди терплячих....” Так дослівно подала Associated Press з 2 лютня 1940.

Але що нас це обходить?

- - - - - -

Чи ми не маємо своїх власних клопотів?

Так. Біда однак в тім, що деякі часописі занадто тим всім перенялися. І то так навіть далеко, що зразу почали накидатися на Католицьку Церкву і на Папу— ніби Папа за все винен.

Бідні ці часописі.... Вони чогось не журяться тим, що кождого четверга з того самого ватиканського радія надають вечером в 8.30 українську програму —їх це не обходить, бо це українська програма. Але польська, то їх болить....

І так навіть дуже перенялися вони тими польськими програмами, що заболіло їх не лише серце— але навіть голова....

Бідні вони, бідні....

———

НАШІ ЖОВНІРИ

—

Урядові звідомлення подають, що **в Саскачевані** відсоток українських добровольців є вищий від відсотку українського населення провінції. Відсоток наших охотників є 10% і так **українці дали ділом доказ,** що вони добрі канадійці!

Честь українцям Саскачевану! Треба також признати, що українське населення Саскачевану є дуже свідоме і активне.

———

НОВІ ВІЙСЬКА НА СХОДІ

—

На суезький канал прибули свіжі війська з Автралії і Нової Зеляндії — многі з них остали на місці, інші перейшли до Єгипту, інші до Палестини, ще інші до Сирії. Подають, що на близькім сході є понад міліон жовнірів, готових до бою. Хто на черзі, не знати. Та здається, що ці війська не приїхали на спочинок. І тому москалям так спішно у Фінляндії....

———

Листи зі Старого Краю

Букарешт, 12 січня, 1940

“Здивує вас напевно дуже цей лист— о скільки дістанете— а то тим більше, що я довго вже до вас не писав, а ще й до того зі столиці Румунії. Мені здається, що наразі не будете могли ж а д н о г о листа з Галичини одержати, бо і я тут не можу, хиба контрабандою. Хочу вам дещо описати звідси, бо **звідтам,** навіть якби написали, то **правди писати не можна,** а з неправди нічого не довідаєтеся, хиба, що “дуже добре”— тай тільки....

“Отже зачну, якто в нас кажуть, з кінця. Як вам відомо, війна зачалася 1 вересня 1939. Від того часу з Коцюбинець не мали ми жадної вісти, бо почта вже не ходила. Німці в перших днях війни ушкодили комунікацію. З нашої рідні ніхто у війні участи не брав. Я вернув з Данціґу хорий — від так вилічився і пішов до військової служби. Але Бог поміг мені видістатись. Іван знова не відбував вишколу, був “надчисельний,” а то тому, що був свідомий українець **а вони боялися нас мати у війську.** Родичі мешкали в Снятині. **Снятин не відчув війни,** бо німці кинули тільки кілька бомб на стацію і то вже **на самім кінци,** то є 17 вересня, коли поляки втікали в Румунію. Було троха страху, бо робили алярми, але на тім скінчилося. Ми сподівалися, що до нас прийдуть німці, а тимчасом, 17 вересня пополудні ми довідалися, що до нас ідуть “визволителі з раю.” Яке то було наше здивування, а ще більший страх— не можу вам описати! Та сталося і **не було ради!** До Снятина прийшли 18 вечером о годині 11. Витали їх головно “українці” **жидівського** походження і наші шумовини, то є: злодії, рабівники, і тим подібні. Витали їх рівнож збаламучені канадники, як тільки побачили, що то за “спасителі” і що за “рай” вони нам принесли, **почали опамятуватись і від них відставати.** Вони побачили, **що то страшні червоні кати** українського народу і Української Держави. Все, **що вони пишуть** для аґітації про Україну, **то все брехня,**— бо в дійсности нема там жадної України— а є там Палестина і одна неподільна Росія. Отже ми попали зпід польської ринви в страшну большевицьку і кроваву баюру. **Я був з ними три тижні.** А що хотіли мене арештувати, я мусів утікати в Румунію 26 вересня 1939 р. Тут мене судили за перехід границі і я відсидів 5 тижднів в Чернівцях. Як мені там було, про це може колись напишу. Звідтам, 1 грудня 1939 я був вже у Букарешті, де перебув 12 днів а звідтам поїхав до міста Оршови над Дунаєм, де є границя з Югославією....

“Підчас наших свят Різдва вибрався я під Снятин, на саму границю, звідки бачив добре Снятин— 4 кільометри від границі— добре виплакався, передав листа, зібрав деякі відомости і вертаю назад до Оршови через Букарешт. В тій хвилі з хати одного румуна....

“Довідався, що всі здорові і, Богу дякувати, живуть. Священикам заборонили ходити в реверендах іголосити проповіди. Служби Божі правлять тихі. На всіх наложили високі контрибуції. В нас витали їх тільки жиди і наша голота. **Жиди вислали також в імени українського народу чолобитну телеґраму катови Сталінови!** Від нас все повивозили, вкупивши за гроші, що там нічого не варта. Тепер люди не мають в місті що купити, ані полотна, ані убрання, ані обуви, ані скіри. Можуть тепер ходити, як Адам в раю— а замість фіґового листка тільки лопухом зможуть прикрити свою нищість. Всюди мають вступ жиди і жиди! **Комісаріями є жиди. Страшний терор!** Арештують і вивозять а то й крадьком розтрілюють наших свідомих людий. Селяни нічо в місто не привозять, ані збіжа, ані худоби— так що в місті є голод. Можна купити тільки чверть кіля чорного хліба на душу і 4 дека товщу, але треба в шнурку чекати перед тим складом і цілий день на морозі. А як нестане, то з нічим додому іти і на другий день знова у хвіст. Були вже в нас вибори большевицькі, але такі, що й поляки не переводили. Не підеш до виборів— то підеш оглядати білих медведів. Ось як вони “вибирають”....

“Люди ходять, як зачаджені. Жадна робота не береться, нічо не миле. Страх! Терор шпіонажа! Доноси! Підслухи на кождім кроці. Говорив я з большевицькими жовнірами з України. **Вони також невдоволені** тим “раєм”, але страшно стероризовані. Один другого боїться. До хат невільно їм заходити. Нічого невільно говорити, хіба що дозволить НКВД. На всі запити відповідають: “Харашо у нас, всього много, у нас техніка бальшая, у нас много работи, много кушать, харашо ....” Але самі одягнені брудно і тандитно.

(Кінець буде).

- - - - - -

Той лист говорить сам про себе...

Други лист подала бразилійська “Праця” від двох бразилійських питомців, які вчилися в Галичині і втекли від большевиків. Подаємо з нього виїмок: “Передерлися якось до Варшави. Варшава знищена 70%. Аж сумно глядіти. Думав, що тут буде конзуль. Не було. Звідси гайда до Оломунця і до Праги. Тут був віцеконзуль. Цей видав мені пашпорт і гроші на дорогу 1,200 чеських корон. Їх Екселенція **Президент Августин Волошин дав нам 1,000 корон. Був готовий заплатити нам подорож до Бразилії.** Ми однак відмовилися від такої щедрости. **Враження, якого я тоді зазнав, не забуду мабуть до смерти.** Звідси поїхали до Риму.”

Для зрозуміння скажемо, що оба питомці втікали через Солокію до Кристинополя, большевики переловили їх, арештували, але потім звільнили і вони через Сокаль дісталися за Буг, на німецьку сторону— а звідтам до Варшави.

Одно вразить всіх —а це **та сердечність,** з якою о. др. Волошин приняв наших втікачів і **щедрість та готовість,** з якою він їм поміг! Ось радість для нас, що мали колись нагоду і честь помогти Карпатській Україні і тепер певні, що наші гроші пішли на добру ціль і в добрі руки! Не даром називають о. Волошина Батьком! Це правдивий батько народу!

———

В. Лепкий

НІЧКА

Така чудова нічка,
неначе сон о раю.
Чи є що краще в світі,
їй Богу, я не знаю.

Хотілосьби вселенну
до серця пригорнути —
що гарне, памятати,
а що лихе, забути....

———

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ БУЧКО В УРУГВАЮ.

—

Довідуємося з певного жерела, що Апостольський Візитатор, Преосвященний Іван Бучко виїхав з Вуенос Айрес, Арґентина, до столиці Уруґваю, Монтевідео, в понеділок, 29 січня ц.р.

Там відвідає нашу колонію, а відтак поверне до Бразилії, щоб покінчити перервану візитацію. В Бразилії забариться від 5 лютня до перших днів березня. Закінчить візитацію Архиєрейською Службою Божою, в неділю, 3 **березня,** 1940.

———

Має спосіб

—Мій чоловік сповнює всі мої забаганки. Я все йому грожу, що його покину.

—Добре, але памятай, що буде це робити так довго як довго ти молода.

—Пізніше то буду йому грозити, що лишуся.

———

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Канади.. Заснований 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Ed ted jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence. to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ, ЦЕ КОНЕЧНІСТЬ НАШИХ ЧАСІВ.

Пізнати, що таке Брацтво Українців Католиків, обовязок кожного з нас.

Сам Господь поклав в серцю чоловіка закон, на підставі якого чоловік провадить громадне, суспільне життя. На підставі цього Божого, природного Закону існує людська родина, громада, народ і держава. Всі ці орґанізації є природними орґанізаціями людського життя.

Якщо ці природні орґанізації людського життя у свойому діланні заховують цей Господній Закон, який поклав їх до життя, тоді у світі панує мир, свобода, добробут і порядок. Колиж люди у свойому суспільному і одиничному життю руководяться пустими амбіціями, нехтуючи Божий Закон, тоді в людському життю повстають дивні напруження, хаос і безладдя, що практично унаглядняється мізерією людського життя, борбою суспільних кляс, борбою одного народу проти другого, поневоленням слабших народів сильнішими, надужиттям капіталу, недоцінюванням людської праці, безробіттям, а відтак революцією, знищенням та руїною, чого свідками ми є сьогодня.

Людська суспільність і людська культура тріщить сьогодня у самих своїх основах. Люде сьогодня забули, що в суспільнім життю народів мусить панувати Божий Закон, коли хочемо, щоби в життю нам і іншим з нами було добре. Нині провідники народів і держав, провідники політики, робітництва та господарства, власники капіталів, коли у своїх потягненнях раз зійшли з дороги збереження морального Божого закону, нічого їм не осталося, як тільки піти дорогою клясового розбою народів та міжнародної інтриґи масонерії та большевизму, де брутальна сила є всім, а Боже і людське право нічим. Очевидно, що все те на далеку мету безкарно йти не може. І нині ця кара є наглядна. Протягом послідних 25 літ народи світа вже другий раз стоять у страшній війні, що прідає тисячі людських жертв, море людської крови, а цілі держави і народи никнуть так з мапи світа, як порошина зі стола.

І наш Український Народ не остався вільним від тих страшних суспільних потрясень. Мимо своїх жертв, мимо стільки горя і крови, мимо природного свойого права на життя, він по нинішний день коротає своє життя в неволі найбільшого, вікового нашого ворога, большевицької Москви.

Наш нарід властиво зводить постійну борбу на два фронти. Один фронт зовнішний проти брутальної сили і насильства наїздників: Москви, Німеччини, Мадярщини та Румунії; другий фронт є наш рідний, внутрішний: це страшне розпорошення та схаотизовання цілого нашого життя, що не дозволяє нам українцям скупчити всі наші сили в одно русло, станути одним ґранітним фронтом проти всіх наших зовнішних ворогів та внутрі зажити дійсно культурним життям, гідним великого народу.

Цей подвійний фронт нашої борби покликав до життя **Брацтво Українців Католиків Канади.** І як подвійна причина покликала до життя Брацтво Українців Католиків, причина зовнішнього ворога і причина внутрішного безладдя релігійного та політичного сектанства, так в подвійному напрямі, через цілий час свойого існування йде затяжна праця в рядах Орґанізації Українців Католиків Канади.

Супроти зовнішних ворогів, які панували, чи нині панують над нашим народом в Европі, Брацтво Українців Католиків постійно підносило свій голос, алярмувало опінію світа вічами і протестами, словом і письмом: **що в Европі так довго не буде миру і спокою, як довго не повстане вільна, суверенна українська держава, на всіх українських етноґрафічних землях.**

Супроти внутрішних ворогів, т. є. супроти розбиття нашого українського національного життя на атоми, супроти внутрішного хаосу та безладдя, релігійного та політичного сектанства, Брацтво Українців Католиків Канади стоїть на становищі: **місто нинішного розбиття народу на атоми, на зерна піску, будуємо орґанічну цілість української суспільности; місто борби кляс та поодиноких орґанізацій, чесна і сольдарна співпраця в будові нашого культурного життя в Каналі; місто соціялістичної, чи большевицької отруї. Бог і пошана Його морального Закону в серцях політичних, робітничих, економічних та культурних провідників; твоя Церква і твій народ; сильна характером і здорова морально одиниця, тип українського громадянина і патріота.**

(Далі буде).

ЧУДЕСНЕ УЗДОРОВЛЕННЯ

В жовтні 1937 р. 12 літна донька панства **Ф. Петрі** в Норт Бей, Онт. захоріла на діточий параліж. Ціле тіло стало безвладне, крім одної руки. Зачали ратувати і вкінці довели до того, що дівча могло порушити другою рукою та ходити на кулях. Але молода Ріта— так називається дівчина— не тратила надії. **Вона щиро молилася до св. Анни** і просила помочи в неї, бо люди негодні були помогти. І свята Анна помогла.

9 лютня ц.р. вечером Ріта почула, начеб якийсь голос кликав її встати та ходити. "Я кинула тоді мої кулі і почула, що можу стояти. Тоді я зробила кілька кроків. З початку я сама собі не вірила, тому я станула перед зеркалом і знова спробувала іти. Тоді я побачила себе, як іду. Я вийшла зі свого покою і пішла до спальні. Я знаю, що мої молитви зістали вислухані. Я була так зворушена, що я заплакала і зачала кликати маму...."

Ріта тепер здорова. Хоче піти до школи і стати співачкою.

Одиноким вияснением на своє подужання подає молитви до св. Анни.

І в нинішнім віці діються чуда, коли хто гідний їх, просить і дістане.

ЛІТАЮЧИЙ ЕПИСКОП

Преосвященний Ґабріель Брейнат, епископ півночі, відвідує свої північні парохії літаком. Тепер він полетів вздовж ріки Меккензі до Форт Різолюшен, де стріне його двісті священиків, робітників у винограді Христовім на цій далекій півночі.

Крім Форт Різолюшен, Преосвященний Брейнат відвідає також своїх священиків і вірних в Форт Норман, Форт Провиденс і Аклявик.

Ось як працює католицький епископ, що шукає душ— а не гроша і вигоди. Так все виглядала і виглядає місійна праця в Католицькій Церкві. Чи Ви чули щось подібне колись про православія?....

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Март, 1940

1 пятниця — ВМ. Теодора Т.
2 субота — Субота задушна
3 неділя — Неділя Мясопустна
4 понеділок — Преп. Льва Капад.
5 вівторок — Преп. Тимотея
6 середа — Обр. мощ. ММ.
7 четвер — СвщМ. Полікарпа
8 пятниця — † 1 і 2 Обр. Глави Ів. Хр.
9 субота — С. Тарасія
10 неділя — Неділя Сиропустна
11 понеділок — Преп. Прокопія
12 вівторок — Преп. Василія
13 середа — Преп. Касіяна

НЕДІЛЯ XXXV.

Евангеліє св. Матея, зач. 106.

Одного разу сказав Ісус: Колиж прийде Син Чоловічий в своїй славі і всі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави і зберуться перед ним всі народи, і відлучить їх одних від других, як пастир відлучує вівці від козлів; і поставить вівці по своїй правиці, а козлів по лівиці. Тоді скаже цар тим, що будуть по його правиці: Прийдіть благословенні мого Вітця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа. Бо я був голодний, а ви дали мені їсти; я був жаждучий, а ви напоїли мене; я був подорожний а ви приняли мене; нагий, і ви одягли мене; недужий, і відвідали мене; у вязниці, і ви прийшли до мене. Тоді відповідять йому праведники, кажучи: Господи, коли бачили ми тебе голодного і накормили, жаждучого і напоїли? Колиж ми бачили тебе подорожним і приняли тебе, або нагим і одягли тебе? Колиж бачили ми тебе недужим, або в вязниці і прийшли до тебе? А цар у відповідь скаже їм: Істинно, кажу вам, о скільки ви це вчинили одному з сих моїх найменших братів, мені вчинили. Тоді скаже і тим, що будуть по лівиці: Ідіть від мене прокляті в огонь вічний, приготований діяволу і його ангелам. Бо я був голодний і ви не дали мені їсти; був жаждучий і не напоїли мене; подорожний був і не приняли мене; нагий і не одягли мене; недужий і в вязниці, і не відвідали мене. Тоді відповідять йому і ті, кажучи: Господи, коли бачили ми тебе голодним, або жаждучим, або подорожним або нагим або недужим або в вязниці, і не послужили тобі? Тоді відповість їм, кажучи: Істинно кажу вам: о скільки ви не вчинили сього одному з сих найменших, і мені не вчинили І підуть сі на вічну муку, а праведники в життя вічне.

НАУКА

Послідний прихід Ісуса Христа

Колиж прийде СИН ЧОЛОВІЧИЙ в своїй славі і всі ангели з ним, тоді сяде на престолі своєї слави, і зберуться перед ним всі народи....

Христос Спаситель прийшов перший раз на цей світ, щоби спасти людство.... при кінци світа прийде знова на нашу землю, щоби судити живих і мертвих, т. є. добрих і злих.

"Цей послідний прихід Ісуса Христа на нашу землю, повпненби, як каже св. Йоан Золотоустий, наповняти нас великою радістю." І дійсно святі бажають цього приходу, тому, що для них він буде потіхою, радістю. Але, для нас, горе. Ця думка, що при кінци світа прийде Христос, пригноблює нас, викликує в нас дивний страх, переляк.... Чому? Тому, що з нашою совістю недобре: люде злі, грішні, бояться цього приходу, бо для них він буде чимсь страшним.

Тому часто застановляймося над тим і гідно приготовляймося.

I. ЧОМУ МИ ПОВИННІ БАЖАТИ ДРУГОГО ПРИХОДУ ХРИСТА?

1) Праведники Старого Завіта ожидали приходу Месії через 40 віків, які попереджували Воплочення Сина Божого. Це ожидання збільшалося в міру цього, як зближалася повня часів. Глибокі щирі зітхання линули перед престол Всевишнього з горячою молитвою, щоби небо зіллялося з землею, щоби з неба прийшов Цей, що мав навчити людей, як вони мали жити. Ці зітхання линули з тисячів сердець; раз виливалися вони, як гора ча, щира молитва, іншим разом розпливалися ніжними, мельодійними звуками псальмів. Була це благальна пісня очікування Месії.

Коли Ісус Христос взнісся на небо, то святі душі зітхають за його славним поворотом, коли Він прийде судити живих і мертвих: ожидаючи блаженної надії і приходу слави великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа (Тит 11, 13).

2) Святі бажають цього другого приходу Ісуса Христа:

а) бо цей прихід завершить освободження Церкви, котра тоді віднесе цілковиту побіду над своїми ворогами.

б) цей день принесе цілковиту надгороду слави для душі і для тіла, які від тоді будуть тішитися вічно з Христом Богом.

г) в цей день в присутности всіх одержить своє признання людська природа Ісуса Христа, яку нині так многі зневажають.

3) Тільки душі святі, душі вірні тужать за цим відкупленням, за цим славним приходом Христа. Тільки ті християни очікують цього другого приходу Христа, які мають чисте серце любять нашого Спасителя; які йому вірно служать, які посвячують себе для його більшої слави, одним словом, які є його правдивими учениками. До них саме говорить Христос: Кріпіться і підносіть ваші голови, бо приближається ваше спасення (Лук. XXI. 28). Що говорить нам тут наша совість?

II. ЧОМУ ТАК МАЛО ЛЮДЕЙ БАЖАЮТЬ ЦЬОГО ДРУГОГО ПРИХОДУ ХРИСТА?

На це питання відповідає св. Августин: тому, що мало є таких, які направду любили би Ісуса Христа і якіби мали відвагу явитися перед Ним. Кілько то християн обоятних, холодних для справи Божої, кільки в них гніву, ненависти.... Як мало є таких, якіби бажали одиноко служити і подобатися Богові. Як мало є таких, якіби були направду пілними зрозуміти ці слова: Прийдіть благословенні мого Вітця, наслідуйте приготоване вам царство від основання світа. Мало є вибраних.... Серце многих християн є зіпсоване, є обмотане недозволеною любовю сотворінь, уважає за свойого бога річи і богатства цеї землі, не дбає зовсім про справи Божі, про справи небесні. Кілько то християн говорять: ОТЧЕ НАШ.... ДА БУДЕТ ЦАРСТВІЕ ТВОЕ.. „Моляться, щоби то Царство прийшло, але бояться, і волілиби, щоби воно ніколи не прийшло.

III. В ЯКИЙ СПОСІБ МИ МАЄМО ПРИГОТОВЛЯТИСЯ ДО ДРУГОГО ПРИХОДУ ХРИСТА?

Ісус Христос прийде, напевно прийде, але тоді, коли ми може найменше цього сподіємося: бо в котру годину не думають, Син Чоловічий прийде (Лук. 12, 40). Щасливі будуть ті, що будуть тоді чисті, вірні, чуйні.. Горе тим, яких смерть заскочить неприготованими, в стані гріха. Тому ми повинні приготовлятися постійно, якщо хочемо належати то числа святих, до тих, яких возьме Христос до вічної слави в небі. Від нас залежить, як ми будемо очікувати приходу Христа. Тому:

1) Чуваймо над собою, уникаючи всякого гріха, зберігаючи наше серце в совершенній чистоті нашого ума, нашої душі і нашого тіла.

2) Не прив'язуймо нашого серця до річей земських, але думаймо і працюймо, щоби зложити собі наші скарби на небесіх.

3) Молімся по-тійно і розпалюймо наше серце святим бажанням, щоби ми бачили славу Христа Бога.

4) Коли ще маємо час, приносімо гідні овочі покути. Час, який ми стратили на наших гріхах і провинах, стараймося винагородити добрими ділами душі і тіла

Молім проте Господа Нашого Ісуса Христа, щоби уділив нам своєї ласки, щоби ми могли жити кожного дня так, якщоби це мав бути день нашого суду: Так жий, якщоби мав прийти день суду і не будеш боятися тоді, коли він прийде. ПРИЙДИ ОТЖЕ ГОСПОДИ ІСУСЕ ХРИСТЕ. АМІНЬ.

КАТОЛИЦЬКА НАУКА В ПРАКТИЧНІМ ЖИТТЮ.

НЮ ЙОРК.—Католицька гієрархія в Америці видала публичні заяви, які торкаються не так релігійного, як нашого щоденного життя і нашого світського суспільного устрою. В тій заяві ще раз підтверджено, що католицька церква признає право власности. Але відкидає думку крайного капіталізму, що працю треба трактувати нарівні з усякими іншими продуктами, по засаді "попиту-продажі." Робітники повинні дістати не лише відповідну заплату, потрібну для життя, але також таку заплату, з якої вони моглиб заощаджувати гроші на старі літа. Певність робітника, що він не лишиться без заняття, повинна в тому бути провідною думкою. Одобрено економічне змагання, що усталює ціни. Коротко, католицька церква стала на становищі, що треба заводити такий устрій, котрий стояв би посередині: між крайнім капіталізмом з одного боку і між комунізмом і соціялізмом з другого

[illegible]

Що є піст? Це добровільна покута за гріхи. Добровільна— значить, взята на себе з повним ужиттям розуму і волі, свідомо і незалежно від нікого. Покута— значить надоложення, направа, присмирення себе за сповнене зло.

Як далеко сягає память людий, не найдете країни, де люди не постилиб. Навіть погани, в найдикшім степені культури, в пралісах— а також люди найвищої культури в многолюдних містах, серед повноти достатків і виставностий. Зі свідомістю власної вини серце чоловіка багне надоложити за сповнене зло і так очиститися, оправдатися перед найвищим Судією. Одним зі середників цього надолуження люди по всі часи уважали піст і його виконували. Постили давні погани без крихітки їди, без каплі води, посипавши голову попелом, через ряд днів. Постив Христос Господь і Він самий каже, що "род сей нічим может ізийти, тільки молитвою і постом". Мат. 17, 21).

Тільки покутою можемо поконати зло. Очистити себе і стати ліпшими.

Чи піст є конечний?— З того, що сказане досі виходить наглядно, що піст конечний. Він конечний також тому, щоби поконати гріх. Без посту як покути, неможливо поконати гріх.

Що таке гріх?— Це найгірший і найтяжчий ворог чоловіка, його щастя і безсмертної душі. Так як Бог є безконечна доброта і святість сама в собі і для нас, так гріх є гірший від пекла і навіть гірший від самого діявола. Бо заки було пекло і діявол— був рай і ангели. Але через гріх рай утратили люди, а набули смерть і пекло. Ангели через гріх стали діяволами. Ось чим є гріх.

Він є бунтом проти Бога. Грішник виповідає послух Богу. Не хоче служити Богу— але служить пеклу. І тоді діється з ним те, перед чим так остерігає св. Павло в посл. до Жид. 10 29: О скільки більше, думаєте, заслуже на тяжку кару той, хто Сина Божого потопче і кров завіта, котрою освячений, уважатиме нечистою....!

Що нам робити?— Піти за приміром самого Господа, котрий нераз постив. Піти за приміром святих угодників Божих, котрі навіть лишали світ та йшли на пустиню, щоби там на самоті, здалека від гамору світа, постити і молитись. Піти за примірок безлічі вірних Церкви, від перших початків досі,— і в цім святім пості щиро та від рано надолужити за власні гріхи— за гріхи народу. За тих, що ніколи не постять. За тих, котрі хулять і зневажають Божий маєстат. За нарід свій, щоби став вільним. За молодь нашу — за жовнірів— за душі в чистилищі. За себе головно. Щиро і сумлінно виконати святий піст, а певно будемо щасливі і легко нам буде на серці.

УСТАВ

1. Перша Пятниця місяця— Сповідь і св. Причастя членів Апост. Молитви.

2, субота— Задушна Субота.

3, Неділя Мясопустна— гл. 7. єв. утр. 7, на Сл. Б. ап. 140, єв. Мат. 106.

7, четвер — 1 і 2 Обрітеніє Глави св. Ів. Хр., на Сл. Б. ап. 176, єв. Мат. 40

10, Неділя Сиропустна— гл. 8. єв. утр. 8. на Сл. Б. ап. 112, єв. Мат. 17.

11, понеділок — **початок Великого Посту.** В середу і пятницю через весь Вел. Піст правиться Служба Божа Преждеосвященних Дарів а потім поминається померших— сорокоусти. Кожда парохія повинна подбати, щоби запросити свого Отця Пароха і бодай раз мати відправу Преждеосвященної Сл. Божої. Там прегарні напіви. **Належить згадати своїх** померших Братчиків і Сестриць а також своїх рідних, і так привчати молодь, щоби не забули того звичаю. Конечно треба взяти дітий на відправу Преждеосвященної. **Від нині почнається Великодня Сповідь.** Після канадійського звичаю, одобреного Преосвященним Епископом, не належить їсти мяса бодай в середу і пятницю — а також бути без набілу у Велику Пятницю. Забави і танці строго заказані. В прочі дні можна їсти з мясом і набілом, але треба відмовити перед і по їлженню "Отче наш" і "Богородице Діво." За ці полекші у сповнюванні посту ми повинні надолужити іншими добрими ділами— молитвою та милостинею.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТ. МОЛИТВИ

Оборона християнської науки перед сучасними блудами. Предметом дійсної науки є правда—дослід, розшук і потвердження правди. Не все вона відкрита у всіх своїх проявах. Часто треба її дошукуватися, пізнавати і затвердити перед блудними понятями. Часто змисли ошукують нас. Нам видиться приміром, що сонце чи місяць такі малі, що можнаб їх сховати в кишеню. Це є очна злуда —не правда. В дійсности сонце і місяць є великі— більші від нашої матінки землі, хоча ми їх видимо меншими. Такі подібні злуди часто є в життю і тому обовязком науки є усувати ці злуди, якіб вони і де не булиб, а доводити до правдивого пізнання. Та коли розумний чоловік нині не буде противитися тому, що сонце більше від землі, хоча його видимо маленьким і негодні самі туди дістатися та наочно це провірити— то однак много є інших злуд, до котрих чоловік навик і вперто їх держиться, хоч вони тільки злуди— і фальш. Причиною, чому воно так, є це— що є люди доброї —але також є люди злої волі. Люди доброї волі люблять правду. Люди злої волі ставлять свої забаганки і примхи понад правду. І тому ширять фальш. Наука Христа це наука вічної і незмінної правди. Тому каже Христос: Небо і земля перейдуть, словаж мої не перейдуть. Марк. 13, 31. Слова Христа, це слова вічної правди— і тому кождий, хто любить правду, буде її боронити перед ложною наукою. Також ложною наукою є наука большевизму і всяких сект.

Місійне намірення: Покликання на місіонарів та їх помічників. Жниво й нині велике та робітників мало.. Є краї, є околиці, є місця в Канаді, де треба священиків, де рідко коли є відправа, де нива Господня запущена— але місіонарів нема, брак і душі терплять. Нам треба ще богато нових

священиків, треба їм помічників, щоби навчали катехизму там, де священик рідко доїзджає— щоби обороняли Церкву та вірних перед напастями без вірних, коли священика на місці нема, ітд. Заохочуйте своїх дітий, виховуйте їх, а надівсе моліться о добрих, щирих і ревних місіонарів для нашого народу в Канаді.

др. Арсен Річинський

УКРАЇНЦІ І ПРАВОСЛАВІЯ

Українці "разділенія" з заходом **не робили.** Щей шукали союзників для визволення зпід гіркої московської опіки і для відбудови незалежної Української Держави: Виговський в Польщі, Дорошенко в Туреччині, Мазепа в Швеції. Але тут зараз же виявлялась небезпека для українців від спільноти віри з Москвою. Тому що москалі звали себе православними, то **всяка спроба українців зірвати з Москвою,** опертися на іншого союзника, **виставлялася** не як вигаснення невигідного політичного союзу, **тільки як зрада самого православія.** Петро 1. побивши шведське і українське військо під Полтавою 1709 р. наказав (як голова Церкви!) кинути на Мазепу анатему, наче на єретика, тільки за те, що той шукав способу визволити свою батьківщину з московської неволі. Це блюзнірство дійшло до того, що **уложили навіть церковну "службу", яку й досі при точнім додержанні уставу випадалоби співати в річницю тої нещасної битви 27 червня.** Там почуємо, як росіяни своїм звичаєм у шовіністичнім засліпленні запрягають на московську службу самого Господа Саваофа:"Новий Сіоне Россіє.... Радуся, Богом вбрани прославленная Россіє, Богом вінчанная православія славо....."— Бо— "Господь сил не стерпъ наруганія свѣскало на россійскую державу— Господь Саваоф, вождь бѣ полков наших...., і возвелечи своє царство в тишину і веселіє християнскому роду і спасеніє всѣм...." Так нібито сам Бог зве Россію своїм царством і рятує її для спасіння всіх людий, цілого людства! А цар Петро прирівнюється навіть до самого Ісуса Христа; "сниде к нам Господь сил на помощ.... творя милость Христу своєму Петру." Звідси богохульна молитва: "Благословен еси Боже наш, научивий руці наші на ополченіє, персти нашя на брань." Ось християнське уявлення Бога, що мавби займатися тільки військовою муштрою москалів!

Гидко слухати "молитву,". повну самої тільки лайки на гетьмана, українського патріота: ".. обрітеся вторий Юда, раб і льстець. Обрітеся син погибельний, діявол нравом а не чоловік, треклятий отступник Мазепа, іже оставив Христа Господня" (—себто царя, що душив Україну!) .... Тає як вихвалюються ті українські старшини, що (чи то зі страху, чи з лакомства нещасного) зрадили гетьмана й заховали собачу покору московському цареві. Їх прирівнюється до анголів, до апостолів і за їхню песю службу, за зраду краю обіцюють їм навіть — вінці небесні (не рахуючи мастків і царського жалованія)!.... "да восхваляться нині с вами земнії ангели, не приліпившіїся діяволу крамольнику, да почтутся якоже апостоли, не согласившіїся со вторим Юдою Мазепою, но душі предавшії за своєго владику.... достойні єсте за вірность і послушаніє пріяти чести і вінцев небесних." Минея. іюний СПБ. синод. вид. 1895, ст. 165 —175. З того часу скільки-то зрадників і холопів— українців на чужій службі— вихвалюється і милостями надіпюється ,а правдивих патріотів українців переслідується та обкидається болотом!

(Далі буде)

- - - - - -

Наша замітка: др. Арсен Річинський волинський українець, лікар, хрещений і вихований в православію. Він написав це для православних українців і можемо признати, що знає, про що пише. Це інтелігент, український православний діяч, пише про православія— отже ніхто не посміє говорити, що католики накидуються....

... пише він з жорстокою точністю лікаря, який переводить операцію, вилишаючи рани і боляки— щоби не ропили на тіп народу— хоч як воно болить і яке немиле. Пише докладно, на основі урядових книг православія— Минея,що видана в Петербурзі ще 1895 року і котру вживали по всіх православних церквах. Цікаво, **чи православні в Канаді також 27 червня уживають ту церковну відправу з Минеї,** а коли так, то "Вістник" краще зробивби поясняючи цю "відправу" своїм людям, як нападаючи на світоча української культури і Церкви, Митрополита Шептицького. **І чи диво є, що ми негодні інакше написати, як тільки ПРОЧ З ПРАВОСЛАВІЯМ!** Чи "вістник" може хотіти, щоби це православія жило?.... І дальше виклинало наших найбільших патріотів? І коли др. Річинський пише останне речення, про це—що "правдивих патріотів українців переслідується...."— то що іншого якраз робить "вістник" як не це —обкидаючи болотом світлу велич Митрополита Шептицького! А вихвалюючи то православія, котре так вірно зобразив родовитий православний др. Арсен Річинський з Волині!

А дальше застановімся хвилину,

Це тільки деякі з ріжних родів зброї всіх частин, що стаціоновані у Винипеґу а котрі також брали участь в приняттю, яке наші пані уладили для наших жовнірів недавно в Інституті Просвіти у Винипеґу. В середині стоїть пані Геник. На право від неї моряк Гумницький,— останний з права це кадет офіцирського корпусу манітобського університету, Дячук— оба члени Клюбу Молоді при церкві св. Покрови у Винипеґу.

як то православія по духу близьке і рідне большевизмові, що тепер дап провадить давну ролю православія — на інший лад, переслідуючи та обкидуючи болотом українських патріотів!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

1. Пан Майстер Холєвка

2.

—Гіркий то хліб,—понурився пан Холєвка.

—Певно, що несолодкий. А ще у кого трапиться жінка не з нашої віри, то.... Тут Стефан глянув на Холєвку, наче пригадав собі, що в нього жінка Мазурка і з делікатности недоговорив.

—Та чого ви недоговорете? —підхопив Холєвка.— О недочеканє її, щоби вона мене перекабатила. Хоч я собі мізерний шевчик-попатайко, але під небіння в мене чорне. А якби копи що до чого.

Пан Холєвка не докінчив, а тільки значучо погрозив затиснутим пястуком.

—От то й біда,—продовжував Стефан, — що як зайдеш у нашу церкву, то один в одного самі такі мізерники, як от ми з вами. Пана в нашій церкві не побачиш.

—Та то вже так не тільки в нас, що пани до церкви не ходять, тай панів у нас не так то вже й багато. Ті, що є таки свого тримаються.

—Та що то за пани?— Колись були пани! Таж відомо, що всі ті польські князі та грабі, Потоцькі, Сапіги, Чорторийські, Сангушки, Дідушицькі й кілько їх там є, всі були нашої віри, тільки поперекабачувалися.

—Не бійтеся, якби так у нас добром запахло, то всіб назад прилетіли, як мухи до меду. А мабуть на щось у нас добре кроїться, коли архикнязь Габсбурґ вишивану сорочку носить та по руськи говорить. Кажуть, що якби що до чого, то він би був руським королем. Одні з нього посміхаються, другі Бог зна що по ґазетах виписуються, але він знає, що робить.

Стефан зареготався.

—Знаю, знаю! Його тато хоче бути польським королем, а сина керує на руського. А так, про людське око, то ніби оба з собою гніваються.

Хвилину Стефан помовчав, пакнув раз і другий люльку, а потім нахилився Холєвці над ухом і шопотів:

—Коли вже хочете знати, то нинізавтра щось буде. Я знаю. Мій студент ходить раз-у-раз до того стрілецького хорунжого, що під одинацятим. Австрія вже туй-туй. Нині-завтра задере ноги, бо вже все трачиня на хліб вимисіла, вже всіх котів і собак на консерви порізала. Вже до щурів добирається, але щурі тікають а військо бунтується. А як дідько пірве Австрію..

—Що?!— ревнуло щось громовим басом над ухом Стефана, який ще не встів обернутися, як чиясь залізна рука вхопила його за шиворіть. Холєвка глянув і закамянів: чорт його знає відки взявся біля них жандарм. Великий і бородатий, держав Стефана правою рукою за обшивку, а лівою показував комусь за собою на Холєвку. Холєвка глянув у той бік і задеревів, побачивши за спиною жандарма.... Маріянка.... —Оттакої....

Але на роздумування не було часу. Бородатий жандарм тримав Стефана й термосив ним, мов вимолоченим околотом, ще хвиля й Холєвка, якого перелякані очі зустрілися з гадючим поглядом Маріянка, міг опинитися в жандармській долоні. Наче вюн, скрутив Холєвка в бік, і поки жандарм встиг отямитися, побіг що сили в протилежну перехідну браму. Опамятався щойно в гущавині бозів, що росли на скверні Куркової вулиці біля казарми "вісімдесятки." Глянув довкола себе. Його не здоганяв ніхто. Поправив на собі одежу, і наче на прохід завернув на "Кайзервалд."

Тимчасом з Стефаном була коротка справа. Поки з сутерин вибігла Стефаниха, Стефан машерував уже попереду жандарма на "гавптвахту." Тут жандарм здав рапорт, щось там питали Маріянка, а Стефанові, що забув язика в роті, погрозили шибеницею, скували й запровадили в якусь темну й вонючу нору. Щойно тоді, як заскреготів ключ у неманзаному замку, Стефан опритомнів. Пронизливий сопух пивничної нори й почуття ланцюків на руках зясували йому грозу жахливого положення.

—От і договорився!— думав одчаяно. —Ніхто інший, як Маріянко спровадив жандарма на його дурну голову. Собача дитина! Цікаво, що сталося з паном Холєвкою. Може і його приведуть тут неда хвиля. Стільки літ проживів і криміналу не видів, а тут маєш. І не якнебудь, а в "бранзолєтах."

І перед очима Стефанової уяви станули нагло цілі ті валки селян в суміш з священиками, що то їх на початку війни ганяли нагаями по вулицях Львова, то до Бриґідок, то до полевого суду, то на двірець, де їх пакували на льори, мов худобу й везли невідомо куди. Він наче бачив, як їх по дорозі леда батяр поштуркує, леда Жид на них плює і визиває. Напевне й вони щось відказували на Австрію і їх теж якийсь Маріянко прискаржив. Що то буде? Бились думки Стефана, мов пастівки об селянські вікна. Може повісять, може розстріляють, тепер війна і нема жартів. Коби хоч не били й не мордували, а там най уже собі роблять з ним що хочуть. Раз попався то не вимолишся. Стільки вечорів прогуторив з паном Холєвкою на брамі, стільки вже собак на ту Австрію навішав і тутже, як її вже і слей і миропомазання, таки прискринили. Що там бідне жічиско? Десь кричить на цілу каменицю й жандармів та Марінка пає. Чого доброго і її тут приведуть.

Стефан пробував рушитися з місця й почав нащупувати ногами, чи нема на чому сісти. Спровола й обережно промандрував попри стіни й нарешті, в одному куті, наштовхнувся ногою на якусь скриню. Обома скованими руками провів по її віку й коли переконався, що вона стоїть як належить, сів. Розставив широко ноги, опер на скованих руках голову й ще нім почав щось думати, заснув. Стефан умів спати не тільки сидячи. Кілько то солодких годин проспав він, стоючи з ранку до вечора у "хвості," коли його жінка вислала за хлібом на "броткарти"! Другі нервувалися, паяли й проклинали і війну і Австрію, а Стефан, як не мав з ким говорити, спав собі на стоячки. Таку вже мав натуру, а найсолодше спав тоді, коли якась велика жура засіла йому в голову. Так і тепер. Ланцюжки на руках, мокра й вонюча пивниця, в розпаленій уяві шибениця, за "образу маєстату," а він хропе. І сниться йому пан Холєвка і сняться йому коропі, що то Львів будували і ставили волоську церкву. Довкола нього якась така ясність, що він не може ні очий отворити ні з місця рушити. Хоче тільки кудись простягти руки, але вони, мов не його руки, такі якісь тяжкі й безсилі.

(Далі буде).

ДОПИС З ІСТ СЕЛКИРК, МАН. — ПРО КАЛЄНДАР

Нам треба плекати нашу культуру. Як її плекаємо, така вона є. Часто наші власні діти питають нас, чому наші свята так пізно. Тоді приходиться нам відповідати, що ми дуже уперті на старий календар. Але по правді він не наш, а завів його Юпій Цезар, давно, ще перед народженням Ісуса Христа. Вже пора прийшла, щоби його змінити. Колись були деревляні плуги, та їх тепер нема, бо вони нездалі. Мусимо іти вперед, а не назад. Тому треба нам уживати лучший календар і краща буде наша культура. Вийдім раз на чисту воду та ідім з другими народами! Інші до праці, а ми до церкви. Діти не мають Різдва, бо мусять іти до школи. І так нам всім разом належить заспівати "Слава во вишних Богу" в один день, 25 грудня по новому стилю!

Іван Васьо.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ПРЕСФОНД БН.

ҐЕРНСЕЙ, САСК.— З нагоди вінчання панства **Василя Бея з Кароліною Стадничук** у Волвєрін, Саск, шановні гості не забули за свою пресу. Переведено збірку, що принесла сім долярів. Жертвували, як слідує: по $1.00: о. П. К., М. Добко. По 50ц.: П. Бей, Ірина Біоус, П. Блажейко, Т. Ленив, М. Гриків, Н. Бей. По 25ц.: Н. Пребушевський, С. Леонів, Ірина Бей, Йосиф Леонів, Боб Фішер., Василь Бей, Григор Криса. 15ц.: В. Сенко. 10ц.: Іван Грисан. Разом.... $7.00

Всім жертводавцям і всеч. Отцю Пароxові щиро дякуємо!

- - - - - -

Ліста ч. 47, відділ Бук-а ч. 74, Ґудів, Саск.

Жертвували на пресфонд БН як слідує: .67 М. Синка.— .50 Микола Савчин, .45 Микола Пілат, .35 Василь Савчин, .25 Іван Луцко, Дмитро Хлян, Іван Солтис, Микола Юськів, Іван Пилипів, Т. Шевчук, Михайло Богай, Йосиф Ґреґор, .15 Стефан Огризло, .10: Іван Богай. Разом ..... $4.22.

Всім жертводавцям з Ґудів сердечно дякуємо!

Відділ з Лопвин, Саск. ч. 73 ..... 5.00
Відділ в Красне, Саск. ч. 25 ..... 1.00
Відділ в Крядор ч. 19 ..... 5.00, переслав П. І. Воробець.

Григор Жеребецький, з Орлов, Саск. 15ц.
Петро Р. Жеребецький ..... 15ц.
Онуфрій Свистун, Орлов, Саск. .... 15ц.
Іван Свистун з Гефорд, Саск. ..... 15ц.

Відділ БУК-а в Олеша, Саск .... 3.00, переслала пані Марія Рудницька. ..

Разом всіх жертв в цім числі БН .. $25.77

Всім нашим жертводавцям та всім, що були ласкаві занятись переведенням збірки, на цім місці ВН сердечно дякує а Бог всемогучий і всещедрий нехай стократно надгородить!

З НАШИХ ВІДДІЛІВ

Один з основателів і перший голова **відділу молоді БУК-а ч. 71 в Бедфордвин, Саск. Ярослав Харандюк вступив до канадійської маринарки.** Він здав з відзначенням іспит у Венкувер і був першим на 64 курсантів. Його спеціяльність керма кораблем та орудування торпедами в бою з підводними лодками. Він покінчив студії в колеґії св. Йосифа в Йорктоні, коли мав 17 літ. Вступив до служби в маринарці і мріє, щоби колись стати сотником свого корабля— а може навіть плавати по вільним Чорнім Морі на вільним українськім кораблі. Ярослав Харандюк є амбітний молодець і взір, гідний до наслідування. Ось як треба робити нашій молоді! Для членства БУК-а він гордість і честь!

- - - - - -

Відділ ч. 72, Бекенгем, Саск.

29 січня були збори в хаті. О. Родича. Почалися молитвою. Відчитано цілорічний звіт і вибрано заряд на 1940 рік, ак слідує:

Голова — Михайло Венгерак
Заступник — Василь Родич
Писар— Михайло Родич
Скарбник— Стефан Пискір
Суддя— Теодор Кривулак

Збори закінчено молитвою і колядою.

Михайло Родич, діловисар.

- - - - - -

Відділ ч. 73, Лонвин, Саск

Збори були 28 січня, по Богослуженню. Прибув о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ і дав промову про роботу БУК-а у Виннипеґу та заохотив хлопців вписуватися до БУК-а. Заряд остав той самий на рік 1940.

Голова — Іван Деркач.
Заступник — Микола Богач.
Писар — Дмитро Дорош
Скарбник— Теодор Когут
Провірники— Михайло Когуч і Стах Ковалишин.

Ми відіграли два представлення. З одного дохід дали на Парохіяльний Дім, з другого всього приходу було $15.95— розходу було $6.75— осталося $9.20.

З того ми ухвалили і оцим посилаємо пять долярів на БН.

На церкву заколядували ми $47.20.

Дм. Дорош, писар.

- - - - - -

Замітка наша: Це дуже красно, що відділ працює і чим може помагає. А особливо гарно, що молодь пішла з колядою на церкву і всю коляду віддали на призначену ціль: на Божий Дім. Нам треба молоді активної, чесної, побожної! Оце та молодь.

- - - - - -

Відділ ч. 65, Кадворт,, Саск., Спаса.

Збори були 21 січня. Прочитано звіт річної праці і одобрено. Вписалися 4 нові члени. Заряд вибрали на 1940 рік:

Голова— Іван Дубик
Заступник — Миляко Рогачук
Діловий писар — Дмитро Ґутів
Скарбник— Василь І. Баранецький
Провірники— Петро Сабадаш і Дмитро Демчук

Програмовий комітет— Василь Баранецький і Дм. Ґутів.

Рішено купити уділ бурси БУК-а в Саскатуні Комітет має вибрати представлення і підготовити а дохід віддати на згадану ціль.

Минулого року ми зробили такі підприємства: колядували підчас Різдва, дали представлення і кошиковий баль, один концерт.

Приходу було $92.12
Перенесено з 1938 ..... 40.82

Разом $132.94

Розходу було 92.77
Остає..... 40.17

Дмитро П. Ґутів, діловисар

- - - - - -

Наша замітка: Відділ красно працює. Добра думка купити уділ бурси і треба її чим скорше здійснити. Так повинні зробити всі наші відділи, котрі досі того ще не зробили. Однак....

Відділ повинен не забути також БН і уділити щось на пресфонд— красно просимо!

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а

Відносини стають кращі з кождим днем. Ощадити, де можна і де треба, це значить збогатити бурсу. На тій точці переведено річеву поправу і вислід такий:

Світло коштувало

	В 1938/39	В 1939/40.
За вересень	$5.07	3.09
жовтень	21.45	17.40
листопад	13.41	13.19
грудень	15.59	14.04
січень	31.25	22.83
лютий	18.50	17.14
	105.27	87.69

Харч кращий, як коли. Студенти загально хвалять і раді.

Досі **віддано такі довги:**

Весь залеглий податок $625.39
Рата за будинок 176.42
Старі неплачені рахунки 262.57
Віддали за будинок 1,000.00

Разом 2.064.00

Ще остало на будинку довгу .. $1,400.00

Ось прекрасні **осяги на Основі віри і праці з віри!** Це, що здавалося деяким ще недавно неможливим, нині стало дійсністю і то радісною дійсністю. А вже кричали деякі, що бурсу закриють....

Всеч. о. Ректорові треба щиро дякувати за труди і працю для нашої освітної установи дякувати Богу всемогучому за поміч і ласку. Віримо, що внедовзі бурсу виплатять зовсім і ми щиро будемо раді це сповістити на цих сторінках БН.

ЖЕРТВИ НА БУРСУ БУК-а

Укр. кат. парохія св. Николая, Бруксбі, Саск. Жертвували: о. Михайл Горошко 5.00; Від парохії 5.00; Укр. Нар. Дім, ім. о. Шашкевича 5.00; Василь Яремій 1.00; Михайл Вовчук 1.00 Мих. Шалавило 1.00; Пилип Нихорчук 1.00 Ілия Яремій 1.00; Ігнатий Костишок 1.00; Петро Чуй 1.00; Симеон Сенюк 1.00; Петро Томашевський 1.00; Михайл Добровольський 1.00; Юрій Марець 1.00; Григорий Теребенець 50ц.; Роман Юрчишин 50ц.; Юліян Сметанюк 50ц.; Михайл Бродовий 50ц.; Василь Панчишин 50ц.; Михайл Костишок 50ц.

Разом $29.00

Всеч. о. Горошкові, і приміриним Парохіянам на Бруксбі, найщиріша подяка і приз-

нання! Отсе є правдивий доказ жертвенности і патріотизму!

За Заряд Бурси БУК-а
о. Петро Криворучка

Іван И. Новосад

ОРГАНІЗАЦІЯ МОЛОДІ

(Докінчення)

Коли наша молодь начитається всяких любовних історій, детективів а ще наслухається на радіо, чиж вона зможе бути інакша, як вона є?

Чому ми не вживаємо більше тих важних середників, преси і радія?

Чому не маємо окремої часописі, щоби заговорити до серця молоді, навіть як прийдеться друкувати напів по анґлійськи, але даймо її щось! Даймо нагоду тій молоді редаґувати самій і дописувати. Треба буде щось поправити, але нехай вона сама бере участь, най приучується. Прошу не думати, що я може накидаюся на наші часописі. Вони стараються, як можуть. Однак думаю, що недалеко минось, коли скажу, що тільки яких 15% читають українську часопись.

Чому?

Тозу, що наша преса замало підтримана, замало в ній працює людий, щоб зробити її ілюстрованою та цікавійшою. Так само з радієм. Чи ми вже справді такі бідні, що не можемо більше давати програм через радіо, окрім пару Служб Божих на рік? Чи ми не можемо заохотити деяких підприємств до тої міри, щоби покривали кошти передачі? Таж радіо находиться майже в кождій хаті і наші люди дійсно цінять українські програми.

На мою думку нам треба зорґанізувати Центральний Комітет Молоді при БУК у Винипеґу і тоді разом взятись до праці.

Піддержім ту молодь, за котрою і над котрою ми так розпадаємося!

Спасаймо свою загрожену будучність!

Даймо молодіжи можливість працювати для Бога, для Канади— а вона вам докаже, що в ній пливе українська кров!

- - - - - -

Замітка: Так пан Новосад закінчив свій дійсно цікавий і з патосом виголошений доклад. А цікавий тому, бо подає нові думки і розвязку молодечого питання в практичний спосіб. Одна тільки заувага. В справі радія ми вже робили всякі заходи та досі безуспішні. Ця справа не так легка, як позірно видається. І не про самі гроші тут ходить. А про щось більше. Тепер воєнний час і на підставі воєнних законів **невільно в Канаді надавати жадної промови іншою мовою**, крім анґлійської і французької. Значить, вільно надавати українські пісні, українську відправу— але невільно промовити ані слова по українськи проповіди або заголошення. А як надавати відправу без проповіди? Що подумалиб люди на прерії, слухачі— котрі не всі про це знають і котрим неможливо того всего вияснити. Це є й причина, чому ми кілька разів вже старалися о дозвіл передати також нашу проповідь, бодай коротеньку— і все досі дістали відмовну відповідь. А надавати іншу програму українську без права промовити бодай кілька слів в тій самій мові, якось дивно виглядалоб. І тому наші передачі покищо з Канаді устали....

Однак. З нагоди виборів треба домагатися від кандидатів, щоби потім постаралися в парляменті о зміну того закону і щоби виразно побіч анґлійської і французької включено також українську мову, як мову третого расового чинника Канади— по числі і вкладі в національну культуру Канади.

пані Анна Якіміщак

ЗАВДАННЯ ЖІНОЦТВА

(Докінчення)

Виховна проблєма для нас в Канаді великої ваги. Коли не хочемо, щоби колись закинули нам, що власним недбальством та лінивством ми дозволили нашому молодому поколінню піти на блудні стежки, мусимо не відкладаючи братися до праці і зорґанізовано та пляново спрямувати наші зусилля насамперед для освідомлення самих себе, а тим самим для кращого сповнення наших обовязків супроти дітий.

Позвольте пояснити, як я думаю, це можнаб найкраще зробити. Знаємо, що одна жінка, ані одна орґанізація сама не може взяти на себе всьої праці. До того треба спільної праці, треба спільноти думок всього нашого жіноцтва. Це осягнемо лише тоді, коли **зцентралізуємо всі наші українські католицькі жіночі орґанізації в Жіночу Секцію при БУК.** Централізація товариств з подібними цілями і функціями не є нічо нового. Ми чуємо про централізацію подібних французьких жіночих товариств в Канаді а також з ріжних інших сторін. Така Секція малаб свій заряд, котрий в повній співпраці з Головним Зарядом БУК-а даваби напрям праці поодиноким відділам. Централя давалаб вказівки і поміч новозаснованим відділам, котрі нераз розпадаються через брак відповідного проводу. Коли б така Секція мала кільканацять відділів, яка сила булаби готова до праці! З тою силою чисилисьби всі.

Секція з часом моглаб взятися за поважні підприняття. Моглаби постаратися о подорожуючі бібліотеки для своїх відділів, дати почин або й сама видавати дітоту часопись, котрої відчуваємо потребу. Годі наводити всі дані можливости—але треба доброї волі, богато запалу і віри в свою правду! А при Божі помочі всі труднощі зчезнуть, як той дим і ми зробимо ще один крок вперед в упорядкованню нашого національного життя тут, в Канаді.

др. Дейфо

ВИШКІЛ ДИТИНИ

Майже половина всіх листів, що дістаю від родичів, то питання, як вчити дитину. То одна то друга мама нарікає, чому я не пишу про це. По правді, то я не люблю вічно проповідати людям, як вони мають виховувати свої власні діти. Дійсне виховання то нечувитне питання, тяжке до схоплення, хіба під руками маєте дійсні случаї.

Лекше є побороти недугу, бо вона має свої познаки і тоді знаємо, що робити. Але коли ходить о виховання дитини, то кождий случай є інший.

З довгого досвіду знаю, що найчастійшим случаєм для родичів є непослушна дитина. І тоді 99 на сто я певний, що родичі винні тому, що воно так є. Весь клопіт в тім, що навіть коли це скажете родичам, вони не хочуть того видіти, ані з тим погодитися.

Виховати дитину це значить працювати повних 24 годин тоді, коли дитина підростає. Однак многі родичі думають, що коли вони будуть працювати над тим одну годину денно, то виконують свій обовязок.

Мало є родичів, котрі зачинають вчити дитину ззарання. А тим днем є день, коли мама з дитиною вернули з лічниці по породах.

Дитина, навіть як вона має кілька днів всього навсього, вже розуміє, що коли закричить, то хтось прийде її взяти. Отже кричить. **Тут починається виховання дитини.**

"О, моя дитина ще замала, щоби її вчити"— скаже неодна горда матір. І в тім якраз лежить її основний блуд. Тяжко є слухати, як дитина кричить і кричить. Але, коли ви переконалися, що дитина має тепло, вона суха і нема жадної причини—тоді треба дитину лишити, нехай кричить. Зробіть так один раз і другий— крик устане. Скоро тільки дитина переконається, що її крик не має жадного успіху, вона перестане. Але, коли тільки мама дасть зломити свою терпеливість, тоді тяжка година з тою дитиною....

Дуже вчасно в життю дитина мусить навчитися слухати своїх родичів. Вона мусить навчитися, що є такі річи, котрих невільно робити. Або, коли вона це зробить, тоді життя в дома стане немилим і для нього, і для других.

Родичі мусять бути тверді, коли ходить о правила, яких дитина не сміє нарушити. Не поможе нічо одного дня суворо карати за нарушення правила, а на другий день тільки скривитися, коли дитина знова поважиться робити це саме. **Родичі мусять бути тверді.**

Я не належу до давної школи, в котрій казали: "хто ощаджує різку, той розпущує дитину." Думаю, що поведення дитини, відношення до родичів і до дому залежить у великій мірі від того, як його карають за збитки. Коли виараєте дитину за суворо, то певно викличете в серці такої дитини спротив. Я знав дітий, що дістали почуття переслідування, бо вони були свідомі, що їх карають загостро, або несправедливо.

Отже коли карати дитину, то треба завдати собі труду і дати дитині зрозуміти, защо її карається. Я ніколи не є за тілесним каранням, хіба у виїмкових случаях.

Ми ніколи не карали різками пятерят і вірю, що ніколи не будемо. Наша найтяжча кара для пятернятка, коли воно провиниться, є відокремлення від інших дітий в самітнім покою. Дитина перебуде там кілька хвилин сама і виходить звідтам чудесно скріплена.

МОЛОДЕ— ЦЕ ВАША НАГОДА!

Поява першого числа "Вістника Молоді" (Ют Геральд), місячника для Укр. Молоді зробила велике зацікавлення всюди, де його розіслано. До молодого видавництва наспіло немало листів з побажаннями успіху.

"Вістник Молоді" започаткував Укр. Католицький Клюб Молоді, при парохії св. Покрови у Винипеґу. Журнал друкується в двох мовах— українській та анґлійській.

З початком лютого редакція, котра складається з самої молоді, побільшилась, включаючи репрезентантів кожної нашої парохії у Винипеґу. Заразом рішено побільшити журнал на 12 сторін.

Якщо ви ще не бачили "Вістника Молоді," напишіть сейчас по оказове число. Якщо хочете, щоб слати Вам його що місяця, зашліть після ваших можностий на фонд покриття кошту висилки та видавання. Передплат на початку, ще не усталено.

Молодь має свой думку. Для неї сей журнал є присвячений. Від неї ми сподіємось дописувачів, котрі будуть писати на ріжні теми, цікаві для молоді. Дописи можуть бути в українській або анґлійській мові.

Се є ваша нагода. Користайте з неї.

Пишіть на адресу:

YOUTH HERALD, 965 Boyd Ave., Winnipeg.

Слово Репрезентаційного Комітету Українців Канади До Всіх Горожан Канади Українського Походження—

Українці і Українки, горожани Канади і Британської Імперії!

Минула світова війна принесла українській нації в Европі часове визволення у формі Соборної Української Держави.

Непідтримана Побідними Державами Антанти, ця молода Українська Держава обороняла своєї суверенности через три і пів року, але врешті впала в наслідок збройного нападу чотирьох сусідних народів. Нині світ опинився в обіймах другої світової війни. Міняються і будуть мінятися кордони держав. Українська нація в Европі не залишила боротьби за свою національно-державну волю. Навпаки, окрилена новими надіями, вона в слушний час зорґанізовано вступить до остаточної і переможної боротьби. Друга світова війна має затвердити на віки те, що було часово здобуто, а потім часово втрачено українською нацією, у першій світовій війні.

Ми глибоко віримо, що Мирова конференція по цій другій світовій війні, направить кривди заподіяні Українській нації Мировими трактатами в роках від 1918 по 1923-ий.

Щоб це сталося, треба аби цілий світ розумів цілі визвольних змагань України і визнав їх як одну з передумов тревалого Миру в Европі.

Тому, що українцям під всіма ворожими окупаціями терором відібрано можливість вільно говорити до світа про свої кривди, права і цілі,— цей обовязок спадає на українців, що опинились поза межами рідного краю; як вільні горожани різних держав. Цей обовязок особливо спадає на українців ,які є горожанами Канади і Британської Імперії. Ці краї тепер ставлять збройний спротив Німецькій небезпеці в Европі. Вони вже також зайняли виразно неґативне становище супроти большевицької небезпеки, яка у своїх плянах не обмежується Европейським Континентом, а загрожує цілому світові. Українці Канади розуміють, що їх місце є з протинімецькими і проти-московськими силами. Таке розуміння теперішньої ситуації Канадійські Українці вже практично довели фактом численного вступу в ряди Канадійської армії, орґанізованою поміччю Канадійському Червоному Хрестові, та проти-німецькою і проти-большевицькою працею в Канаді. Справа вимагає аби чинність Канадійських Українців у всіх цих ділянках ще більше зросла бо перемога Німецько-Московського бльоку означала б смертельну загрозу не лише Канади, Британської Імперії, та Української нації але й іншим народам Европи та цілого світа. Перемога Західно Европейських союзників, навпаки, може означати нову добу волі для всіх Европейських народів та тревалий мир у світі.

В цілях координації опінії і праці канадійських українців скерованої до перемоги Канади, Британської Імперії і Західно Европейських союзників над німецько-московською загрозою; в цілях вияснення перед Канадійськими, Британськими і світовими політичними і суспільними чинниками, значіння позитивної розвязки Української проблеми для унормовання відносин на сході Европи та забезпечення тревалого миру по цій другій світовій війні, на основі двох закликів з дня 26-го грудня 1939 р. і 25-го січня 1940 р. Репрезентаційного Комітету для видання Декларації розісланих до Брацтва Українців Католиків, Українського Національного Обєднання, Союза Гетьманців Державників і Союза Українців Самостійників,— дня 3-го лютого 1940 року у місті Вінніпеґу, зістав утворений Сталий Репрезентаційний Комітет Українців Канади. В цьому Комітеті всім чотиром вище згаданим орґанізаціям забезпечено однакове представництво.

Репрезентаційний Комітет уконстатовано як слідує:

Президент: о. др. В. Кушнір, представник БУК.

Заступники: представник СУС (Зарезервовано)
представник УНО. інж. В. Коссар
представник СГД (Зарезервовано)

Секретар: Проф. Т. К. Павиченко, представник УНО.

Заступники: представник СГД (Зарезервовано).
представник СУС (Зарезервовано)
представник БУК.: Т. Мелничук

Скарбник: о. М. Пелех, представник БУК.

Заступники: представник СУС (Зарезервовано).
представник СГД (Зарезервовано)
представник УНО. адв. В. Свистун

Референтура Червоного Хреста: Посол О. Жеребко.

Інші технічні Комісії доручено створити Президії Комітету.

Одночасно Конституційні Збори поробили конкретні кроки до сформовання Почесної Ради з авторитетних Аліянтських діячів, приятелів України.

В квітні 1937 льорд Твідсмор зложив на гробі незнаного жовніра у Вашингтоні вінець від Канади.

Крім того, до Комітету запрошуються інші українські установи та українських громадських діячів, які прямого звязку з тими організаціями не мають. Схема організації Комітету передбачує поширення його членства на широкі суспільні маси по цілій Канаді. В цей спосіб всі відтинки української громадської опінії будуть справедливо заступлені в представництві Репрезентаційного Комітету.

Цим відзиваємось до всіх українських організацій і до всіх горожан Канади українського походження стати збитою організованою силою коло Репрезентаційного Комітету і всіляко підпирати його працю. Виступ окремих груп поза комітетом, принесуть лише шкоду і Канаді і українській справі, як доказ незорганізованости.

Взиваємо всі українські національні часописи не витворювати перед міжнародними чинниками враження внутрішньої незгоди серед українців.

Віримо, що з почуттям відповідальности всі суспільні чинники і окремі особи починаючи від провідників груп, до звичайного члена кожної групи і включаючи тих, що не є звязані з жадною організацією,— відчують важність теперішнього історичного моменту і виявлять максімум вирозумілости, повздержання, справджнього патріотизму, особистої посвяти і жертвенности.

Справа є велика. Всім праці є досто. Аби виконати цю працю вдоволяючо і гідно, загальна мобілізація сил є конечною.

Репрезентаційний Комітет оцим закликає все українське суспільство Канади до цієї загальної мобілізації на добро Канади, Британської Імперії і України!

Боже всім нам допоможи!

Дано в місті Вінніпегу, Канада.
Дня 3-го Лютого 1940 року.

о. др. В. Кушнір, Президент, в.р.

Проф. Т. К. Павличенко, секретар, вр.

З оригіналом згідно,
Т. К. Павличенко

В СВОЇЙ ХАТІ СВОЯ ПРАВДА

Розкуйтеся, братайтеся!
У чужому краї
Не шукайте, не питайте
Того що не має
І на небі, а не тілько
На чужому полі.
В своїй хаті своя правда
І сила і воля!

Тарас Шевченко.

БОГАЧ—ДОБРОДІЙ

В 1939 р. льорд Нофілд дарував 1,600 сталевих віддихачів до лічниць імперії. Ось прегарний взір, як треба уживати богацтва.

ЖИТТЯ ШЕВЧЕНКА

Тарас Шевченко був сином кріпака із села Миронець, звенигородського повіту, на Київщині. Народився **9 березня 1814.** Був любимцем свого діда який оповідав йому про славне минуле. На 9-ому році став сиротою; померла його мати. Коли було йому 11 літ, помер і батько.

Зазнавши всякого лиха од мачухи, маленький Тарас вчився в дяка читати й заразом був у нього наймитом. Маючи 13 літ, став громадським пастухом в селі Кирилівці. Тарас дуже любив малювати і вдався до малярів. На це треба було мати дозвіл пана. Такого дозволу Тарасові не дали, а навпаки, взяли його до панської кухні, а потім за послугача до пана, на покоєвого козачка.

З паном їздив Тарас до Польщі, Литви, а найдовше перебував у Петербурзі. З Тараса був поганий послугач, **так пан дав його на науку до різних малярів** у Варшаві і Петербурзі.

В Петербурзі познайомився Тарас з укранським малярем **Іваном Сошенком,** а через нього із славними тоді людьми, й вони **викупили** його з неволі **за 2,500 карбованців. Це сталося в 1838 р. коли Тарасові було 24 роки.**

Вільний Тарас почав ходити до Академії Мистецтв у Петербурзі, й тоді зачав писати свої славні вірші. В **1840 р. вийшов у світ перший Тарасів твір "Кобзар."**

В 1843 р. Шевченко перший раз як вільна людина поїхав в Україну. Після скінчення Академії поерїхав в Україну, й як член комісії що розслїджувала старовину, їздив по всій Україні та змальовував старовинні памятки, церкви й монастирі.

В 1846 р. заснувалося в Київі Кирило-Методіївське Братство що стояло на загальну освіту й волю всіх Славян і за знесення кріпацтва. Це товариство видав провокатор Москаль, Петров, і на його доноє всіх наших найкращих людей, а між ними й Тараса арештували.

На другий рік Тараса заслали як салдата в Оренбурський корпус, і ще й заборонили писати й малювати. Там перебував Тарас у страшних умовинах 10 років. Щойно в 1857 (10 квітня) цар Олександер II помилував Шевченка, й він з великими труднощами вернувся до Петербурґа. Тоді було Тарасові 43 роки, але його здоровля вже було пропаще.

В 1859 р. Тарас знову вибрався в Україну. На донос одного поміщика його знову арештували. Тягали по кріпостях і він нарешті мусів знову вертатися до осоружного йому Петербурга.

Після Різдва 1860 р. Тарас важко занедужав, **а 10 березня, 1861, таки в Петербурзі помер.**

Тіло Тараса, згідно з його заповітом, перевезли в Україну й **поховали на високій горі над Дніпром біля Канева.**

Шевченко жив усього 47 літ, а з того 24 був кріпаком, 10 літ у неволі салдатом, 3 і пів року під надзором поліції, а тільки 9 і пів року був вільною людиною.

Отаке було життя того, що собі добув безсмертну славу, а нам оставив свої заповіти.

ВСТАНЕ УКРАЇНА

Встане Україна
І розвіє тьму неволі,
Світ правди засвітить,
І помоляться на волі
Невольничі діти!
І забудеться срамотня
Давная година,
І оживе добра слава,
Слава України,
І світ ясний, невечерній
Тихенько засяє,
Обніміться-ж, брати мої,
Молю вас, благаю.

Шевченко.

ШЕВЧЕНКІВ КУЛЬТ МАТЕРІ

Геній нашої України був ще недолітком, коли вже втратив матір. Про неї він каже що її,

Матір добрую
Ще молодую у могилу
Нужда і праця положила.

Так і недовго зазнав він материнської опіки, тих материнських пестощів, які для нього мусіли бути неабиякі, коли згадував їх ціле своє життя, а сиріцтво відчував як мало хто другий. І як з Петербурга пересилав свої жалі Котляревському, що він одинокий сирота на світі у чужому краю, так і на Україні найшовшися, жалувався перед Маркевичем:

Я й тут чужий, одинокий,
І на Україні я сирота,
Мій голубе, як і на чужині.

Щоб своє сирітство забути, інший береться до чарки; Шевченко брався до віршів.

Шевченко сам до того й признався:

На батька бісового грачу
І дні і пера і папір!
А іноді то ще й заплачу
Таки аж надто. Не на мир
І на діда його дивившись,
А так, мов іноді упившись,
Дідусь сивенький зарида
Того, бачте, що сирота.

Власне сирітство важко відчуваючи, Шевченко сильно вразливий був і на сиріцтво чуже; добре розумів його:

Тяжко, важко в світі жити
Сироті без роду;
Нема куди прихилиться, —
Хоч з гори та в воду!

Бо:

Люди б сонце заступили,
Якби мали силу,
Щоб сироті не світило,
Сльози не сушило.

Бо сироту всюди "люди осміють"! Знав це поет із власного сирітського досвіду після втрати рідної матері.

І золотої й дорогої
Мені, щоб знали ви, не жаль
Моєї долі молодої.
Іноді така печаль
Оступить душу, аж заплачу!
А ще до того як побачу
Малого хлопчика в селі;
Мов одірвалось од гіллі,
Одно-однісеньке під тином
Сидить собі в старі рядинні.
Мені здається що це я,
Що це ж та молодість моя.
Мені здається що піколи.
Воно не бачити-ме волі,
Святої воленьки. Що так
Даремне, марне пролетять
Його найкращії літа,
Що він не знати-ме де дітись
На цім широкім, вольнім світі
І піде в найми; і колись,
Щоб він не плакав, не журивсь,
Щоб він денебудь прихиливсь,
То оддадуть у москалі....

Більш чудово ледви чи можнаб виразити спочування для дитячого сирітства, яке передівсім і зробило нашого Ґенія виїмковим приятелем, другом безталанних діток-сиріт і взагалі дітей. Шевченко дуже любив дітей: грався з ними, жартував, як мала дитина, давав їм подарунки, навіть плакав, коли яке йшло до Бога. В листі до Козачковського із заслання пише: "Недавно приїхав до нас командант і привіз із собою жінку й одно дитя трох років, мале, прекрасне дитя; я полюбив його, а воно бідне так привязалось до мене, що й через сон кликало до себе лисого дядя. І щож? Воно бідне захоріло, довго томилося й вмерло. Мені жаль мойого маленького друга. Я тужу, а часом ношу цвіти на його вчасну могилу і плачу."

Навіть зломаний із заслання вернувшися, Шевченко оживлявся при стрічі з дітьми. Записала це у своїх споминах Кибальчич: "Скоро лиш побачить яку з нас— мене чи сестру, тоді ще недолітків,— схопить на руки, підніме високо над головою. Ох, ти ж моє малесеньке; ох ти ж моє велике." Приговорює із своєю звичайною пестливою жартівливістю. І ми діти його обожали. А Недоборовський, що добре знав поета під кінець його життя, згадує що Тарас коли тільки заходив до нього в Петербурзі, все приносив дітям гостинця— книжочку або малюнки.

Таким же приятелем дітей бачимо Шевченка і в його численних поезіях. Їм завсіди дістаються даруночки: хрестики, медалики, дукачики, перстені св. Варвари, сорочечки з лиштвою, стяжки, смушкові шапочки, шкапові чобітки, крашанки.

Чимало поезій в Шевченка збудованих головно на любові дітей. Центральною фігурою є дитина хочби в цій чудовій картині семейного життя:

І досі сниться: під горою
Між вербами, та над водою
Біленька хаточка; сидить
Неначе й досі, сивий дід
Коло хатиночки і бавить
Хорошеє та кучеряве
Своє маленькеє внуча.
І досі сниться: вийшла з хати
Веселая сміючись мати,
Цілує діда і дитя—
Аж тричі весело цілує,
Прийма на руки і годує
І спать несе; а дід сидить
І усміхається, і з тиха
Промовить нишком: "Деж те лихо?
Печалі тії, вороги?"
І нишком старий читає
Перехрестившись "Отченаш."
Крізь верби сонічко сіяє
І тихо гасне.. День погас,
І все почило. Сивий в хату
І сам пішов одпочивати.

"Ох, діти ,діти,— каже Шевченко —велика Бога благодать." Бо хто ж, як не вони, дає нам рай на землі? Так міг думати тільки той Шевченко, що свою щиру любов для дітей зачер з досвідів свого дитячого сирітства, що зроб бив Шевченка другом дітей, повчав його, що йому таки годі заступити дітям рідну матір, як і в його житті ніщо не могло йому тієї матері заступити. Отож любячи дітей він мусів із ще більшою любовю відноситись до їх матері, яка їх більше всього любити [illegible]

II.

До жінки, хочби й не матері, відносився Шевченко як мало котрий письменник. В листі до Бронислава Залеського він писав: "Що за чудове, дивне сотворіння жінка. Це найблискучіша перла у вінку творіння."

А в своїй повісти "Мистець" поет каже: "Жінці, хочби яка вона була, винні ми, коли не поважання, так бодай приличність." А дальше: "Я швидше голову собі розібю об мур, аніж позволю образити якунебудь жінку."Так відносився Шевченко до жінки взагалі. Чи коренилось те відношення також у споминах доби дитячого сирітства, над цим вартаб застановитись. На разі вистане пригадати поетову сповідь із переживань того часу, коли його тринацятий минав й він пас ягнята за селом, розуміється чужі, й заплакав над своєю сирітською долею.

Не дав мені Бог нічого!

І хлинули сльози,
Тяжкі сльози.... А дівчина
При самій дорозі,
Недалеко коло мене
Плоскінь вибирала,
Тай почула, що я плачу:
Прийшла, привітала,
Утирала мої сльози,
І поцілувала.
Неначе сонце засіяло,
Неначе все на світі стало
Моє: лани, гаї, сади....
І ми жартуючи пігнали
Чужі ягнята до води.

Нехай хоч один такий золотий спомин, чи міг він дозволити Шевченкові відноситись до жінки інакше, аніж він відносився до неї?

До жінки матері це відношення ставало в нього мало що не побожне, особливо тоді коли та мати в любові для своєї дитини не знала границь самопожертвування. Шевченко звеличує кожну матір, якої материнство немов відроджує її, як ту княжну, що з дитиною не тією стала, "ніби на світ народилась," або як ту матір найминку, що для щастя дитини сама себе виреклась. Такі матері імпонували Шевченкові тим більше чим рідше він їх подибував. Бо "мати—писав до брата— "всюди не однакова мати. Коли розумна та щира то й діти вийдуть в люди, хоч попід тинню; а хоч освічена але без розуму, без серця, то й діти виростуть як те ледащо в шинку."

До таких думок Шевченка тільки б навязати гадки Русової про теперішнє виховання дітей. Коли до нього— каже вона— беруться все більше спеціялісти, коли громадські інституції задля виховання дуже радо відривають дитину з родинного життя. можна думати, що значіння матері начеб то зменшилось, що вона часто не всилі виховати свою дитину за тими психольогічно-педагогічними правилами, які виробила новітня наука. Але не дурно найсвітліші голови (Фребел, Гербарт, Пестолоцці) надавали таку вагу впливові матері на дитину, ставили виховання під доглядом матері на перше місце.

Віки перейдуть, а мати свого значіння в родинному життю й своєї природної ролі не втратить, як не втратить вона свого впливу на свою дитину. Бо вплив походить з їхнього безмірного кохання, ніжної любови якої дитина не почує ні від кого другого, любови такої щирої, палкої любови аж до самозречення. Ця любов виявляється навіть на дрібницях, з першого дня життя дитини,— не холодне впродовж довгих літ, і обгортає дитину серед усяких умов життя особистим щастям чулого, ласкавого почуття. Такою матірю, ми бачимо в Шевченка була многострадальна наймичка:

Вона чує з тії хати,
Як дитина дише....
В буддень і неділю
Годовоньку йому змиє,
Й сорочечку білу
Що день божий надіває,
Грається, співає,
Робить возики, а в свято
То й з рук не пускає.

Дрібниці усе, а без цих дрібниць самі роскішні обставини життя не гріють дитини. Ці ж дрібниці, цей погляд ласкавий на все життя проймає світлим промінням дитинство, хочби в яких злиднях умовах не складалось само життя. Серед праці тяжкої й щоденного клопоту мати і вночі почує, як дитина її ворухнеться.

Укриє й перехрестить,
Тихо заколише....
Сама не зїсть і не допє,—
Його нагодує.

Краплинами плється та даска в душу дитини й випливає на неї, наливає її добром.

А раз добром налите серце— каже Шевченко— в вік не прохолоне.

Мати в Шевченка така якою зробила її природа, й якої тепер вимагає наука: вона сама доглядає свою дитину, як та Шевченкова княжна, відроджена завдяки свому материнству. Поки дитина маленька, вона з нею гралась, веселилась,

І княжні своїй маленькій
Совочечки шила..
І купала й колихала,
Сама й годувала.

А далі? Далі обовязком матері виховати дитину на доброго громадянина— громадянку. Отже і є в Шевченка така мати, що

Вигодувала малого
До школи оддала
А із школи його взявши
Коня купила;
А коня йому купивши,
Сідельце сама
Самим шовком вишивала,
Золотом окула;
Одягла його в червоний
В жупан дорогий,
Посадила на коника....
Тай привезла до обозу,
В військо оддала.

Віддала в своє рідне козацьке військо. Алкидова мати, мати християнина, йде за своїм сином скрізь, слухає його слова і серцем співчуває тій новій правді, яку голосить її єдиний. Вона дивиться, як катують, убивають її сина, єдиную дитину; вона підхоплює ту велику справу, за яку віддав життя її син, і веде її далі, приймає нову віру й несе у світ те слово правди що його проголосив її великий мученик. Такий великий ідеал матері дає Шевченко, ідеал узятий з народнього життя, реальний, як і вся творчість його, але піднесений натхненням Генія. Без такої матері, без її ласки, холодно, страшно було б жити й ніяка школа, ніякі дитячі захисти чи садки не дали б ди-

(Продовження на сторові 15)

ДЕНЬ СЛАВИ

5 листопада 1935 льорд Твідсмюр переняв свій уряд як 15 з черги генеральний губернатор Канади. Це було в Квебеку і премієр Кінг читає привіт, як бачимо на світлині. Пані Твідсмюр сидить з правого боку льорда. Льорд щойно зложив свою присягу. Достойні подруги якраз приїхали з Англії — це був день слави. І як скоро вона минула....

Так все минає на світі.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

ІСТОРИЧНИЙ КАТЕХИЗМ

Тому, 1,400 літ панував в Царгороді цісар Юстиніян. Точнійше він панував до 565 року. Це був володар не тільки богатий і можний, від котрого залежали многі краї— але також дуже мудрий і побожний.

Він не хотів, щоби християни спорили між собою. А були тоді спори так само, як нині часом є. Тому запросив до себе Епископів а святійший Отець, **Папа Вігілій** післав свого представника і так відбувся 553 року Собор в Царгороді, котрий мирно залагодив спори. І настала згода.

Юстиніян збудував також величаву **церкву** в честь Божої Премудрости, або як кажемо з грецька, **св. Софії**, котра має много бань і в котрій є малюнки з ріжнобарвних камінців— так звана мозаїка.

Він також брав живу участь в Богослуженню а навіть укладав пісні в честь Спасителя. Одну таку пісню ми досі співаємо на Службі Божій— **Єдинородний Сине.** І не всі знають, що ту пісню уложив цісар Юстиніян...

Пояснення: Цісар Юстиніян був **вчений** чоловік. Крім того, що правив великою державою, хотів, щоби в тій держави був лад і добро. Тому уложив книгу законів, так званий **Кодекс Юстиніяна.** Тому також він був глибоко побожний, **будував церкви і брав чинну участь в релігійних практиках.** Бо без ладу в державі і без побожности ніколи дійсного добробуту не може бути. А коли цісар бажав покінчення спорів між християнами, то в першій мірі звертається до св. Отця, Папи Вігілія і за одобренням Папи запрошує епископів. Так відбувся **пятий Загальний Собор Церкви, 553 р.**

Наслідуючи побожність Юстиніяна, наш князь **Ярослав Мудрий** збудував в Київі 1037 р. церкву св. Софії, в котрій також є чудні малюнки— між ними так звана Нерушима Стіна, що представляє Матір Божу. Ця церква простояла в Київі навіть татар і турків —аж тепер **большевики** замкнули її, а навіть **отворили мраморну домовину князя Ярослава,** де тіло спочивало вже майже 900 літ та викинули тлінні останки. То страшний злочин нарушити тіло мерця.

Питання: Хто був Юстиніян і де панував? Що він збудував? Яку пісню уложив? Які видав закони? Чому відбувся пятий Собор Церкви? Як називався тоді св. Отець, Папа Римський? Хто збудував в Київі церкву св. Софії? Хто поважився злочинно нарушити домовину князя Ярослава?

Постанова: Я все буду любити свою церкву!

НЕБЕСНІ ЛЕЩЕТАРІ

(Продовження)

Ангелики познакомилися з новим товаришем і стали опроваджувати його по небі. Вони показували йому всю красу і велич Божого раю. Івась був захоплений тим всім, що бачив і в душі дякував Господу Богу, що приняв його до неба.

—А тепер, покажемо тобі ще щось дуже.... а дуже цікаве!— сказав весело ангелик Славко. — Хочеш глянути на землю?

—Хочу!— сказав скоренько з утіхи Івась.

Ангели повели Івася до широкого і ясного вікна.

—Дивися вниз і скажи, що побачиш— сказав Славко і сам нахилився до вікна, а за ним всі ангелики.

Івась припав до вікна і глянув вниз....

—Господи!— закликав —та це наша земля! Я бачу гори і ті гори білі.. Я бачу сніг!

—Сніг! Сніг!— закликали всі ан[illegible]

—Але там є діти і вони їздять по снігу на таких довгих дошках —що це?

—Ці дошки, то лещета! Ви не знаєте, що то є лещета? То шкода..... Якби ви знали, як то добре їздити на лещетах. Ох, якби тут в небі можна мати сніг і.... лещета!

—Сніг тут є!— Івасю.— Тут, в небі нічого не бракує!

—І тут є сніг? Де він?

—Ходи, ми тобі покажемо....

(Далі буде).

НАША ПЕРЕПИСКА

Панна Анна Федора з Годсон Бей Дж., Саск. прислала нам відповідь на попередні питання. Не всі, на жаль, влучні. Та загально дуже добрі. Слідно велике очитання та знання релігії. Панна Анна поручає всім нашим читачам, щоби читали Католицький Катехизм о. Шпірагo,а жаден сектант ніколи їх не збаламутить. Дальше подає, що многі люди не знають своїх правд віри і тому легко даються збаламутити ріжним вітрогонам. Це дійсна правда. Незнання свого є причиною тяжких шкід. Чоловік часто уходить за великого мудрагеля— спитай, то навіть десять Божих заповідий не знає!

Ми рівнож щиро поручаємо читати Великий Катехизм Шпірага а певно ніхто не пожалує, бо написаний той катехизм дуже приступно і цікаво.

За відповіди щиро дякуємо і **просимо далі дописувати.**

(Продовження зо сторони 14)

тині правдивого добра, не розбудили б у ній почуття правди й любови, без яких не дожити б нам і такої хвилини, коли сповниться зазив Шевченка: "Обніміте, брати мої, найменьшого брата." Не дожити б нам хвилини коли усміхнеться мати, запалкана мати —Україна. Бо тільки така мати, яку уявив собі Шевченко, може створити й дати нам сімю в якій усі себе люблять, сімю в найширшому значінні— сильну й вільну Україну, що для всіх буде другою люблячою матірю.

Тимто і мрією в Шевченка була доба, коли на обновленій землі

Врага не буде, супостата,
А буде син і буде мати,
І будуть люди на землі.

Тому то для шевченка

Нічого кращого не має
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.

Тому для нього: "Слово "мамо" великеє, найкращеє слово." Тому вкінці він і свою музу не вміє вшанувати кращим іменем, мами. Він так і змальовує її як найвищий ідеал правдивої матері. Та вона його в пелену взяла

І геть у поле однесла,
І на могилі серед поля,
Як тую волю на роздолі
Туманом сивим повила,
І колихала і співала
І чари діяла....

Вона його всюди доглядала. Їй він завдячує що не пропав у неволі. І її він благає, щоб далі не покидала його, але була при нім і вчила, як мати:"Учи — каже— неложними устами сказати правду!"

Як мати дитині:

Поможи
Молитву діяти до краю;
А як умру,— моя святая,
Моя ти мамо,— положи
Свого ти сина в домовину,
І хоч єдиную сльозину
В очах безсмертних покажи!

Можемо бути певні, що на цілому

РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ: Провідні мужі Українців зійшлися в суботу, дня 3. лютого 1940 р. у Вінніпеґ, Ман. і створили Комітет для скоординовання праці в Канаді для Єдности і Незалежности України. Вище на світлині бачимо, з ліва до права: о. М. Пелех, скарбник, Проф. Ватсон Кирконел, почесний член дорадчої ради; о. др. В. Кушнір, президент; Й. Т. Торнсон, почесний член дорадчої ради; Проф. Т. К. Павличенко, Саскачеванського Університету, секретар. В горі: Т. Мельничук, В. Коссар, В. Свистун, Члени Комітету.

світі не було досі другого поета, щоб так високо підняв значіння матері, як Шевченко.

С. Северина ЧСВВ.

Учітеся, брати мої!
Думайте, читайте,
І чужого научайтесь,
Свого не цурайтесь:
Бо хто матір забуває,
Того Бог карає,
Чужі люди цураються,
В хату не пускають.

Шевченко.

СОН

На панщині пшеницю жала.
Втомилася; не спочивать
Пішла в снопи, пошкандибала
Івана сина годувать.
Воно сповитеє кричало
У холодочку за снопом.
Розповила, нагодувала,
Попестила, і ніби сном
Над сином сидя задрімала.
І сниться їй: той син Іван
І уродливий і богатий,
Уже засватаний, жотаний,
На вольній, бачиться, бо й сам
Уже не панський, а на волі,
І на своїм веселім полі
У двох собі пшеницю жнуть,
А діточки обід несуть
Та йдучи колоски збирають;
Мов тая доленька святая,
Мов анголяточка ідуть....
І усміхнулася небога:...
Прокинулась— нема нічого!
На Ивася глянула: взяла
Його, гарненько сповила,
І копу дожинать пішла,
Поки не чути панового,
Останню може. Бог поможе,
То й сон твій справдиться.

Тарас Шевченко.

ДО ЧИТАЧІВ "Б. НАЦІЇ"

ДОРОГІ ЧИТАЧІ "Б. Нації"— Чи Ви завважили на своїй наліпці, що Ваша передплата вже скінчилася? Так будьте чемними і відновіть передплату. —

ДО ВІДДІЛІВ БУК-А

Чи в Вашім відділі вже відбулись загальні річні збори? Як ні, то чому? Чи зібрали вже вкладки? Чи вислали звіт до поміщення в "Б. Нації"? Чи Ваша околиця жертвувала що на пресовий фонд "Б. Нації."?

Порядок Богослужень на березень:
3-го: Неділя ..... Росбурн
10-го: Неділя ..... Ангусвил і Ольга
17-го: Неділя ..... Могили
24-го: Неділя ..... Овкбурн
31-го: Неділя ..... Січ
Ольга, Ман., о. К. Жарський.

Останні Вісти...

Репрезентаційний Комітет українців Канади **видав свої Конституц йні Засади**, в котрих кінцева точка говорить так: "40. **РКУК не є новою** українською суспільною групою. Навпаки **він є виявом координації цілого українського загалу і тому не виключає ані не заперечує істнування дотеперішних українських орґанізацій в** рямках специфічних ділянок праці."

Дост. Дж. Л. Ральстон заявив, що **воєнні кошти Канади** в першім році діяння до дня 31 марта 1941 р. дійдуть до $500 міліонів.

Джан Д. Рокфеллер, молодший, дарував $100,000 для фінців. Анґлійці післали туди 144 літаків і **велику скількість всякого рода зброї.**

21 людня большевики загналися над шведське місто Паяла і кинули 134 бомб— місто вигоріло. Потім в Москві відперлися того і сказали, що то не вони. А у Винипеґу якісь большевицькі шпіони в ночі попідкидали на пороги "виборчий маніфест" компартії, в котрім місцеві большевики взивають населення до бунту проти Канади. І цікаво, що мороз був тоді вище 20 степенів а найшлися осібняки, котрі для червоного діявола все готові вчинити....

Мориса Тореса, парижського адвоката і посла парляменту, **позбавили прилюдно французького громадянства.** Той Морис звісний українцям, бо він боронив Шварцбарта та опльовував весь український визвольний рух. Тоді французи приплескували ці витівки Мориса — нині нагнали з Франції....

Аґенція Гаваса доносить з днем 22 лютня, що **українці католики у Львові** чинно виступили проти большевицької влади, у висліді чого було вбитих 8 чекістів а многі ранені. Наші виступили з причини большевицького переслідування Церкви в Галичині.

В останніх часах **многі українці** перейшли на німецький бік, коли німці переселювали своїх зі Західної України. Так перейшов відомий кооператор Волині Андрій Жук з родиною, вся родина Луцьких з Галичини, дир. Гарасимович зі Львова, др. М. Дзерович зі Львова, др. М. Дзерович і многі інші. **В самім Кракові має бути тих утікачів інтеліґентів понад 5 тисяч душ. Селяни мусять 60% всього збіжжа здати большевикам** а пара чобіт коштує тепер 500 рублів. Злоті уневажнено і вони без вартости. Хто мав злоті— стратив. Всі вкладки в банках уневажнені. **За одну ніч всі стали—жебраками....**

23 лютня було прилюдне **принятття старшин і моряків** анґлійських кораблів, що побідили ґрафа Шпе. Комендант корабля Екзетер подав за одну з причин успіху— **безперервні вправи** моряків на тих кораблях, так що битва їх не заскочила, вони всі знали, що і як мають роботи.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 6 (54) ЙОРКТОН, САСК. 14 Березня 1940 Vol. VIII. No. 6 (54) YORKTON, SASK. March 14, 1940

Молитва Покірного Пробиває Небо

Коли невинна дитина молиться, небо отвирається. На образку бачимо, як молиться трилітна Керол Анна Пайк з Брактон, Мес. за свою ще меншу сестричку, що має всього 7 місяців, але смертельно хора на ґліому в лівім оці. Лікарі рішили вибрати око, щоби ратувати життя дитини. Але маленька Керол вірить у вищого Лікаря всіх лікарів, що одинокий годен помогти її сестричці і молиться так віддано, як тільки дитина може молитися. Чи не пориває вона верця?....

І чи така молитва не є "розкішною перед Богом", як написано в книзі Прип. 15, 8.

Яка сила така молитва! Матері! Вчіть своїх дітий молитися! І зачніть зараз— від нині!

ВИБОРИ В АЛЬБЕРТІ 21 МАРТА

ЩО КРЕДИТОВЦІ ОБІЦЯЛИ В АЛЬБЕРТІ А ЩО ЗРОБИЛИ? КІЛЬКА ДУМОК ДЛЯ ТИХ, ЩО ГОДНІ ДУМАТИ....

Всім обіцяли забездурно по $25 в місяць і валки людий потягнули в Альберту з усіх кінців Канади. Та грубо завелися. Кредитовці **обіцяли перед виборами. А по виборах:** Королівська комісія провірила, що кредитовці **собі заплатили** за роботи на куснику гостинця Едмонтон—Милет і Стаєл-Керот Крік аж $92,895 і то **в чистім доході!** Контрактори подали тоді, що вони заробили ці гроші за визичення знарядів і коний, та вариво для людий. Це було 31 серпня 1937 року.

А в марті 1938 року ці самі кредитовці в парляменті в Едмонтоні **ухвалили для себе** сто тисяч долярів —двацять тисяч на видатки "подорожі" а $15,000 на "петючки." Ось так з народніх гроший мастились панове, що колись обіцяли другим дурнички....

З Анґлії спровадили собі "експерта" в особі Дж. Павела і заплатили йому **$8,618 за один рік праці."** А що він зробив, то кождий знає і тої праці не видить ніде....

Кредитовці обіцяли наївним безгрошеву систему— "цертифікати" — але собі то платили добрими канадійськими долярами а не "цертифікатами." Більшої наївности годі собі представити, як колиб альбертійці переочили то все 21 марта. Кредит провінції втрачений і ніхто розумний ні цента провінції не визичить. Довги не плачені а нові наросли....

21 марта повинно вийти нове—свідоме відповідальности і приречень — правительство для Альберти! **Українці Альберти на вас черга!**

— 26 марта ідім голосувати всі—хто лишень має право голосу! —

За З'єднану Канаду — Голосуйте Ліберально!

А. Р. МЕКДОНЕЛ Є:

1) За воєнні зусилля лібералів, що завели вишкіл летунів, будову летунських площ, образування жовнірів на час по війні, державну контролю гроша і зисків— припинили доріжню і здобули фонди на ведення війни.

2) За з'єднану Канаду, що є передумовою успішних воєнних дій і економічного зрівноваження по війні.

3) За співпрацю з Великою Британією і Францією, щоби постачати воєнні знаряди і військо згідно з потребою і з оглядом на будучність і щоби **по війні життя Канади не потерпіло,** коли треба буде сил до праці.

4) За вилучення партійних вглядів серед війська і воєнних зусиль.

А. Р. МЕКДОНЕЛ, К.С.

ліберальний кандидат з центру північного Винипеґу

А. Р. МЕКДОНЕЛ Є:

5) За здорову грошеву господарку, що дає можність платничу і все тямить про будучність!

6) За збереження демократії в Канаді і в Европі— за свободу слова, зборів і преси!

7) За розбудову природних богацтв Канади— за промисл і торговлю не лише на час війни, але й по війні! За **справедливу ціну для фармарів** і допомогу в час потреби!

8) За сильне правительство! Де знайдете тепер кращих провідників як МекКензі Кінґ, Ляпойнт і всі інші члени ліберального правительства?!

КАНАДА ПОТРЕБУЄ МекКЕНЗІ КІНҐА!

А. Р. Мекдонел, К.С. має 38 літ— від дитинства виховався у Винипеґу, скінчив Манітобський університет, тому два роки став радником двору. Він жонатий, веде адвокатську канцелярію, брата має священиком і сам є дільний католик!

ТОМУ ГОЛОСУЙТЕ:

Published by Authority of N. Winnipeg Liberal Association.

A. R. MACDONELL, K.C.	**X**

СКІЛЬКИ В МАНІТОБІ ПРОПИВАЮТЬ?

За діловий рік 1938/9 пропили в Манітобі суму $6,552,185.53— з того в самім Винипеґу $5,333,575.00— отже львину пайку всього. Чистого приходу віддано провінції $1,700,000. Пива продано в готелях на два міліони долярів. Після Винипеґу ідуть по черзі такі міста, як Брендон, Давфин, Флін Флон, ітд. Цікаво буде знати, що з самих кар за незаконну продаж чи виріб напоїв люди заплатили в провінції $81,560. Скільки українського гроша в тих $81 тисячах долярів— один Бог знає, але певно немало.

А тепер **хвилина застанови!**

Колиб бодай частину тих гроший обернули дані люди на інші ціли— от на школи, лічниці, захисти, церкви — якже інакше виглядалаб провінція, скільки менше булоб злочинів, менше проклонів! І Божої образи.

Про це, яке знищення ширить алькоголізм, прочитайте нашу книжечку "Смерть у чарці," яку можете дістати у видавництві Отців Редемптористів в Йорктоні за пять центів примірник. А тепер час святого і великого Посту — **зробім кінець з чаркою!**

БРЕКЕН В ОБОРОНІ ХЛІБОРОБІВ

Манітобське правительство буде жадати досліду гуртових висильних домів, що падують фармерські продукти —так заявив премієр Манітоби. Ціни на фармерські продукти є **одна трета нищі,** як на фабричні продукти, котрі фармер мусить купувати. А це несправедливо для хліборобів.

Брекен заявив, що правительство поверне хліборобам весь податок на ґазоліні— сім центів на ґальоні, коли хлібороби вживають ґазоліну для хліборобських цілий. Минулого року вертали пять центів— в 1940 році повернуть цілих сім центів. Бодай стільки потіхи для хліборобів, колиб бодай не часової— перед виборами....

СКІЛЬКИ ЛЮДИЙ ПОБИРАЄ СТАРЕЧУ ПЕНСІЮ?

Щомісячно виписують старечі пенсії для 12,000 душ в Манітобі. Платню для старців заведено в 1927 р. На цю старечу допомогу видали минулого року в Манітобі $2,756,357.23 а крім цего ще $45,858.93 на платні для сліпих.

Ось взір, як можна добре зужити гроші.

А Гітлєр тепер доперва хвалився, що вони там задумують завести пенсії —так начеб то було щось небувале, дивне— в нас тут вже давно заведено і ніхто тим не хвалиться. А там доперва "задумують"....

Заміна

—Прошу пані, чи цей адвокат що мешкав у Вашім домі, все ще веде Ваші процесові справи?

—Так, але тепер вже я мешкаю в його домі.

ЛАКІМСТВО—ЦЕ СМЕРТЬ!

Знаємо всі, що одним з сімох головних гріхів є—лакімство. Воно є погане, брудне і гидке. А часом може довести чоловіка навіть до смерти.

У Бруклині смертельно захоріла з голоду старушка Катерина Паверс. Коли перешукували її брудну та нужденну кімнату, найшли щадничі книжечки на суму $40,000...

Ось що значить лакімство, яке стало непоміркованою пристрастю.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ОБМАНСТВА

В 1937 р. большевицькі летуни Чкалоф, Байдукоф і Бєлякоф казалось —перелетіли без зупину з Москви до Каліфорнії... Витали їх тоді гучно та крикливо, по американськи. А тепер **—о. Бернард Гобард** вернув з підбігунових околиць, де працює як місіонар між ескімосами. І довідався таке: Большевицькі летуни не долетіли без перерви, **але двічі осідали на землю,** щоби набрати ґазоліни. Однак перед світом розголосили, що вони герої. Ескімоси знають про це, бо там живуть. І вони зрадили тайну.

Так большевики всюди і все удурюють світ—та кожда брехня має короткі ноги.

ЯК ХЛОПЕЦЬ ЗІСТАВ БАНДИТОМ І НА ЧІМ СКІНЧИВ?

Це не є видумка, це сувора дійсність життя. Не подаємо імен, бо не треба. Але пишемо це **на осторогу і на науку родичам і молодим. Просимо, подумайте над тим!**

Була родина на фармах. Батько помер і лишив 14 дітий. Мама з дітьми переїхала в містечко недалеко Винипеґу. Діти нікопи до церкви не ходили— на катехизм також ні. Видно матір потішала себе, як деякі це говорять— "що їм роги не виростуть"....

Та виросло що інше. Без впливу религії, **не помогла наука в школі.** Мійська вулиця і зле товариство зробили своє. Коли другий наймолодший хлопець мав 19 літ, перший раз в життю вкрав самохід— щоби переїхатися "забездурно." Заїхав за то до вязниці на один рік.

Коли вийшов з вязниці, довідався богато від тамошніх товаришів. Вийшов і вкрав другий раз самохід. За це дістав два роки. Вплив вязниці тепер доконав решта. Зле товариство завершило зіпсуття. В 1937 р. хлопець почав розбивати каси. Його скоро зловили і засудили на два роки. Але так само, як попереднім разом, він навчився удавати поправу. І знова його випустили перед часом, ніби за добре поведення у вязниці.

А він не то що не поправився—але вийшов вже звершеним розбійником.

Пустився на розбій на велику скалю, бо застрілив підчас одної виправи чоловіка, а потім себе. Мав 25 літ— хлопець з прерії....

При убитім найшли $350 а в банках мав ще понад вісім тисяч долярів.

І затратив своє життя, дочасне та вічне— і позбавив життя безвинного чоловіка. **Ось гріх та його наслідки!**

Ось безрелігійне виховання, про котре др. Спічлі підчас судового переслухання так сказав: **"Це починається заки ще хлопець прийде до школи.** Відповідальність за це паде **на родичів. Такі хлопці виховуються в родинах, де нема карности і де нема жадного почуття відповідальности."**

Ось хто винен! Рідний тато і рідна мама —вони це підвели свою дитину під шибеницю, вони виховали на радість діявола, вони затратили сумління своєї дитини!

І тому спитаймо себе— **а як ми виховуємо наші діти?**

Чи є в наших родинах лад і почуття відповідальности? Чи може нема жадного порядку— ні людського, ні Божого? Чи ходить ваша дитина до церкви і та— вашого сусіда? А як не ходить, то **що з неї виросте?**....

ЯК ВІДДИХАЄ ЛЮДСЬКЕ ТІЛО?

Проф. Чарлс Шерд з Рачестер доводить, що людське тіло віддихає і тим чином тратить 20 до 25% всьої теплоти. Наші снігівці і футра служать тільки, як злі провідники тепла— не перепускають того тепла, що виділяє тіло.

Ось так бачимо, як дивно сотворене наше тіло і як мудро Бог усе урядив.

МАНІТОБСЬКЕ МОЛОКО

Манітоба витворила за минулий рік молока і перерібок з нього на суму $14 міліонів. В самім Винипеґу продано молока на суму $1,675,000— продають управнені молочарні, котрих є 76. Вони мають 2,000 коров, що здорові і котрих молоко чиститься від усяких заразків.

Цікаво буде нашим читачам знати, що з кождого доляра, який винипеґські мешканці заплатили за молоко —тільки 53 центів дістав молочар, решта дістали посередники.

Ось відповідь, чому життя в місті дороге а хлібороб мало дістає за свій труд. Наживається хтось інший — посередник.

ВІДКРИТТЯ АДМІРАЛА БИРДА

Адмірал Бирд вибрався на розсліди полудневого бігуна тоді якраз, коли в Европі горить очайдушна війна. Ледолом Вер заїхав в темні глибокі води, серед безнастанних сніговій і став. Велитенські маси леду унеможливили дальшу подорож. Тоді Бирд спробував летіти літаком. По многих спробах удалося і він полетів яких сто миль над цілцем ледових піль. Тоді доперва побачили нову сушу і гори, високі на сім тисяч стіп. Першого марта адмірал Ричард Бирд доніс, що відкрив великий півостров і два острови— у віддалі яких 1,200 миль від Кейп Горн в полудневій Америці.

Відкриття Бирда є вікові. Досі ніхто з людий не мав відваги ні охоти їхати в ці пустелі. Відкриття Бирда дають надію на нові морські дороги і звязані з тим можливости для добра людства. Ось ці люди, що посувають наш поступ на сотки літ наперед.

ЗАМІТНІ СЛОВА ЧЕМБЕРЛЕЙНА

Варта затямити і не забувати слів, які премієр Чемберлейн сказав 24 лютня.

"Не хочемо знищення жадного народу. Боремося за те, щоби малі народи Европи жили від тепер в безпеці. Але не хочемо панування для себе, ані не хочемо жадних нових територій.."

"Боремося за свободу особистої совісти і за свободу религії! Боремося проти переслідувань, де вони не булиб."

Він заявив дальше, що від початку війни досі Анґлія купила в Канаді і Австралії 4 міліони тон пшениці.

БОГАЦТВО КАНАДИ

Минулого року в Канаді видобули 5 міліонів унцій золота— вартости $184 міліонів і далі видобувають чим раз більше. Так богата і добра наша Канада. А це доперва початки канадійського шахтярства. Ще незміримі богацтва скриті в лоні землі і ждуть своїх здобувців. Перед нашим народом в Канаді світла будучність!

НОВИЙ ВИНАХІД

Вісімнацятьлітний **італієць Марчельо Креті** винайшов такий самохід, що може їхати одним ґальоном ґазоліни 137 миль і ґнати 37 миль на годину. Цілий мотор важить всього 280 фунтів і порушується ніжними двигунами, котрі можна дальше уживати, колиб вийшла ґазоліна і так далі їхати.

Здалисьби нам такі самоходи і в Канаді.

Чехи

Питаються одного журналіста що приїхав з Праги, як тепер почуваються під протекторатом Чехи.

—Як Чех сам один то клене, у двійку—мовчить, а в трійку— хвалить.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заснований 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 910 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sasta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 910 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Sasta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ВУК—НАША КОНЕЧНІСТЬ!

(Продовження)

Це своє становище Брацтво Українців Католиків, мимо всіх труднощів, переводить поволи однак постійно в діло. Кілько праці і труду, вложило Брацтво Українців Католиків, хочби послідного року, на це, щоби довести українське життя в Канаді до єдности і до чесної та солідарної співпраці, про це можемо сказати не тільки ми, але про це можуть сказати навіть ці з наших українських орґанізацій домініяльного характеру, які по своїй суті, може не є нам прихильні. Коли сьогодня українське суспільне життя в Канаді ,мимо всіх своїх недостач, находиться, чи приходить до свідомого стану рівноваги, то цього ніхто не заперечить, що Брацтво Українців Католиків, як спід сповняло свою відвічальну і важну місію.

Супроти цього всього пізнати, що то таке Брацтво Українців Католиків, є не тільки для кожного українця католика річю пожиточною, але прямо конечною. Це конечним передовсім для тих, які з обовязку справедливости та любови до свойого народу посвячують свій час на культуру та соціяльну працю між нашими народом. Для них невистане мати про Брацтво Українців Католиків якенебудь поверхове поняття, вони мусять мати прямо основне і найглибше його розуміння.

Причини цього є наглядні.

Не можна жадної орґанізації ані любити, ані її бажати, якщо ми її не знаємо.

Цей закон відноситься не тільки до нашої орґанізації Брацтва Українців Католиків Канади, але взагалі до кожної річи. Ніхто не може якоїсь річи бажати, хотіти, її любити, якщо він її не знає. Цей закон має своє коріння у нашому серці, він упорядковує і дисціплінує усяку нашу працю. Він має своє особливше значіння, коли його приноровимо до цеї форми праці, якою занимається Брацтво Українців Католиків, а то тим більше, що відносно цеї орґанізації є стільки ще незнання, стільки наївности, навіть у визначних осіб, котрі повинні ніби бути першими пробоєвиками в його рядах. Богато знова, навіть на перший погляд, здавалобся, свідомих людей, мають свій погляд про Брацтво Українців Католиків, так як його переняли від інших, особливо від тих, які добачують поступ і культуру народу або в його розбиванню або безглуздю та неробстві. Вони тоді від Брацтва Українців вимагають всього, навіть цього, чого від нападнаної держави не малиби права вимагати, а приписують йому всьо, тільки не це, що потрібно.

З того, що дотепер було сказано, властива дійсність мається так: **Брацтва Українців Католиків ще многі зовсім не знають, а многі мають про нього дуже ложне поняття.**

І тому, коли хочемо, щоби Брацтво Українців Католиків направду робило і зробило то, що повинно, ми мусимо його пізнати бодай в головних чертах.

Ми повинні пізнати Брацтво Українців Католиків ще й тому, щоби його **поставити на певній висоті**, вільним від блудів людей, які в ньому можуть працювати. Кожної річи, хочби як плятхотної, можна надужити на зле: можуть не зробити ніхто інший як тільки люде, що там працюють. Коли ми це говоримо, то признаємо, що це може статися також з нашою орґанізацією Брацтвом Українців Католиків. Сама справа гарна, конечно потрібна, свята задля цілей, до котрих стречить. Однак не завсігди находить стільки моральної краси у людей, які несуть цю ідею на своїх грудях.

Шо толі діється? Ці, що не знають орґанізації самої в собі як спід, тільки бачать її в ділах осіб, котрі її служать, можуть легко попасти в блуд і коли случайно служитель злий, вони думають, що ціла справа є такою і видають свій осуд однаково на особу і на справу.

Хто однак пізнає Брацтво Українців Католиків у своїх основах, у своїх світлих прероґативах, він тоді запалюється до нього любовю, ставить його високо на педиставі своєї діяльности і чести, так, що ані жадний блуд, ані жадна людська провина не можуть його досягнути.

Зовсім те саме, коли хто знає правничий кодекс і знає, що кожний параґраф в ньому опирається на найдостойнійшій, безсторонній справедливости, не кине його в огонь, лише тому, що суддя або зле даний параґраф зрозумів, або зле його приноровив, засуджуючи одного дня невинного чоловіка, або звільняючи винного.

ПЕРЛИНИ ДУМОК

Якщо ви не є вічливі і усміхнені— ви ще не виконали всіх своїх обовязків.
С. Вакстон

- - - - - -

Що це життя? Це не виставання і потягання свіжого воздуху або виглядання на сонце— це бути вільним!
Едисон

- - - - - -

В нещастю судьба все лишить недомкнені двері, котрими може увійти ратунок.
Сервантес.

Щастя не зміняє людий. Воно їх тільки відслонює.
Ріккобоні.

- - - - - -

Провід це противна сторінка диктаторства. Диктатор заперечує, начеб люди мали право відмовити йому послуху.
Льорд Льойд

- - - - - -

Найбільша слава вільних людий є передати цю волю своїм дітям.
Гавард

- - - - - -

Люди є богаті тільки в тій мірі, як вони дають. Хто робить велику роботу, дістає богато назад. Акція і реакція є рівні. Промінювання планет рівноважиться їх притяганням. Набута любов це любов, яку ви дали іншим.
Е. Гобард

- - - - - -

Або погибель, або перемога— це дві дороги перед нами стане.
Котра з тих двох нам судиться дорога?
Дарма! Повстанем, бо душа повстане!
Леся Українка

Військова зупа

Підчас снідання до сотні надходить старшина.

—Чогож ви хлопці такі покваснені?

Один із стрільців подає йому страву.

Старшина пробує і каже:

—Що ж ви хочете? Це ж зовсім добра зупа!

—Так, але куховар каже що це кава.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар

14, четвер — Березень. ПМц.
15, пятниця — СвщМ. Теодота
16, субота — М. Евтропа
17,— неділя 1 Вел. Посту
18, понеділок — М. Конона
19, вівторок — ММ. 42 Мучеників
20, середа — СвщММ. в Херс.
21, четвер — Преп. Теофілякта
22, пятниця — † ММ. Сорок Муч.
23, субота — М. Кодрата
24, — Неділя 2 Вел. Посту
25, понеділок — Преп. Теофана
26, вівторок — Перен. мощ. Ір. Ник.
27, середа — Преп. Венедикта
28, четвер — М. Агапія
29, пятниця — М. Савина
30, субота — Преп. Алексія чр. Б.
31, —неділя 3 Вел. Посту

УСТАВ

Через цілий час Великого Посту, **кождої середи і пятниці має правитися Преждеосвященна** Служба Божа і **поминаються тоді померші.** Це так звані **сорокоусти.** Вірні повинні памятати, щоби в поляники втягати імена усопших своїх і не залишати жадного року їх поминати. Коли маєте поминики ще зі Старого Краю, **бережіть їх** і далі вписуйте імена, бо це родові книги наших поколінь. Так вчіть своїх дітий, щоби шанували і зберігали ці поминики,(бо то свідоцтво їх роду — памятка над памятки. **Вечором** в середу і пятницю все **повинна бути Хреста Дорога** —де ще в наших церквах нема Хрестної Дороги, братчики або сестриці повинні чимскорше подбати, щоби така ХДорога була— **в тій справі належить порадитися свого Отця Духовного.**

Підчас ВПосту **заказані забави і музики**— нехай хлопці і дівчата шанують себе і не дадуть спокуситись на марну забаву, навіть як хтось дуже просить, але вияснити йому— що це для них Піст. **Шануйте себе, то й вас пошанують!**

17.— перша неділя ВПосту — гп. 1., св. утр. 9, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 329, св. Иоа. 5.

24.—2 неділя ВПосту— гп. 2, св. утр. 10, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 304,

31.—3 нед. ВПосту— гп. 3, св. утр. св. Мар. 7.

II, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 311, св. Мар. 37. Це **Неділя Хрестопоклонна.** Священик виносить св. Хрест і поклоняється разом з вірними.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ II. ПОСТУ

ЕВАНГЕЛІЄ МАРКА зач. 7.

І коли Ісус після якогось часу удій шов знов в Капернаум, розійшлася вістка, що він в домі. І зараз зібралося стільки, що не могли зміститися навіть при дверьох; і говорив до них слово. І прийшли до нього і принесли розслабленого, котрого двигало чотирьох. А не могучи дотиснутися до нього задля натовпу, відкрили стелю, де був, і відкривши спустили ліжко, на котрім лежав розслаблений. А Ісус побачивши їх віру, сказав розслабленому: Сину, відпускаються тобі твої гріхи. А були там деякі з книжників, що сиділи і думали в своїх серцях: Що сей так говорить: Він хулить. Хто може відпускати гріхи, як не один Бог? А Ісус зрозумівши зараз своїм духом, що так собі думали, сказав їм: На що таке думаєте в ваших серцях? Що є лекше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань, візьми своє ліжко, і йди? Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати гріхи, каже розслабленому: Кажу тобі: Встань, візьми своє ліжко, і йди до свого дому. А він встав і взявши ліжко вийшов перед усіми так, що дивувалися всі і славили Бога, кажучи: Ніколи такого ми не бачили.

НАУКА

1. Вступ.

1) Нинішне св. Евангеліє переносить нас в другий рік публичної діяльности Ісуса Христа. З місточка Капернауму удався Ісус Христос на східний беріг озера Галилейського, в місце пусте, щоби там дещо зі своїми учениками відпочати: відтак сходячи з одного горбка, стрінув прокаженого і уздоровив його: опісля завсігди на східному березі озера, уздоровляє двох біснуватих, що походили з маленького місточка Гераза. Коли Ісуса негідно відправили мешканці цего місточка, перестрашені чудом, якого довершив, перейшов на західний беріг озера, щоби відбути другу свою подорож по місточках Галилеї. І тут зачинається евангельське оповідання про чудо, яке ми вище навели. Капернаум, можна назвати містом Христа, бо там мав Христос свій постійний побут, то був осередок Його місийних подорожий в Галилеї.

2) Про нинішне чудо згадують три Евангелисти: Св. Матей, Марко і Лука. Св. Матей говорить про це чудо дуже коротко, двох інших Евангелистів подають богато обставин, дуже важних і цікавих.

Перша обставина (Св. Лука V 17.) —"І сталося одного дня, а він сидів навчаючи, і сиділи фарисеї та законовчителі, що поприходили з усіх місцевостей Галилейських та Юдейських і з Єрусалиму. . . ." Вони прийшли, щоби Христа сидіти, щоби Його зловити на найменшім слові, особливо ці, що прийшли аж з Єрусалиму, напевно вислані Жидівською Радою.

Друга обставина: (Св. Марка II., 2—5)— "І розійшлася вістка, що він в домі. І зараз зібралося стільки, що не могли зміститися навіть при дверах; і говорив до них слово. І прийшли до нього і принесли розслабленого, котрого двигало чотирьох. А не могучи дотиснутися до нього задля натовпу, відкрили стелю, де був і, вікривши, спустили ліжко, на котрім лежав розслаблений."

3) В тій частині Евангелія, Ісус Христос дає нам три незломні докази свойого Божества: 1) відпускає гріхи розслабленому; 2- читає, що діється в серцю книжників і фарисеїв; 3) уздоровляє розслабленого.

II. І принесли до нього розслабленого, котрого двигало чотирьох...

Підчас коли Христос говорив до численної товпи народа, отсе чотирьох людей (не знати, чи це може свояки чи приятелі) принесли розслабленого

на ліжку і намагалися протиснутись через товпу, щоби поставити його перед Ісуса, щоби його уздоровив.

Як дуже подиву гідними являються ці люде, одушевлені вірою і любовю, що сповняють таку гарну приспугу, зглядом бідного розслабленого. Це для нас наука, що і ми повинні дбати з цілого серця про немічних та хорих.

Але крім розслаблених тілом є розслаблені духом т.є. спаралізовані і закаменілі у своїх провинах грішники. Та чи находять вони завсігди поміж своїми рідними, родичами, братами, сестрами, приятелями такі серця, якіби їм помогли навернутися?

III. Що сталося між тим?

Можемо собі легко уявити, що сталося в тій хаті, коли люде побачили, як з гори на шнурах спускали ліжко з розслабленим чоловіком: цікавість, по див, шепіт, завваги, ожидання росло з хвилини на хвилину, бо не знали, що зробить Ісус: Настала хвиля незвичайно поважна. Ісус перервав свою бесіду а знаючи віру розслабленого і тих, що його несли, звертається до розслабленого і каже: "Сину, відпускаються тобі твої гріхи."

Така віра є тою, що довершує чуд: міршом молитви є віра і довіря. Чим більша у нас є віра, тим стаємося ми гіднішими, щоби одержати добродійства і ласки від Бога. А яка є наша віра? О, коби то ми мали більше віри, коби то ми молилися з більшим довірям, кілько ласк Господніх ми би одержали? "Істинно кажу вам: коли матимете віру і небудете сумніватися..... все, чого попросите в молитві, віруючи, одержите...." (Мат. XXI. 21—[illegible])

а) Ісус Христос хоче найперше уздоровити душу хорого. Там були присутні фарисеї. Ми знаємо, з якими намірами вони прийшли. Христос ставить їх у велике остовпіння та виявляє їм свою божеську силу і власть.

б) Коли Ісус уздоровляє розслабленого на душі, то через те хоче нам дати до зрозуміння, що добра духові є без порівнання вищі від дібр земських, що скарби ласки ми повинні ставити вище понад усі скарби цего світа, що наші думки і наші змагання повинні йти всі в тому напрямі, щоби нам принесли спасення нашої душі.

в) В кінці Ісус Христос хоче нам пригадати тайну Божої справедливости, яку ми часто забуваємо. Якаж є ця тайна? Наші гріхи є часто причиною наших слабостей і нещасть.

IV.Яку практичну науку можемо витягнути з того, що було сказано?

Певним є, що неміч є часто наслідком немочі душі. Тому лічення треба зачинати від душі: Ісус Христос сказав іншим разом до розслабленого від 38 літ, якого уздоровив: Уважай, щоби ти більше не грішив, щоби тобі відтак ще щось гіршого не сталося. Тими словами дав до зрозуміння Христос, що його хороба від 38 літ, це наслідки його провин. Якщо захоруємо, думаймо сейчас про нашу душу, стараймося уздоровити її через покірне визнання наших провин у св. Тайні Сповіди.

V. Що зробили вороги Христа, коли почули слова: Відпускаються тобі гріхи твої?

Вони споглядали на себе наче приголомшені і може задля пошани до Христа та або задля інших причин, яких ми не знаємо, не сказали нічого, але думали в своїх серцях: Цей хулить. Св. Марко вияснює цю думку їх сердець, додаючи, що вони говорили, очевидно в своїх серцях: Хто може відпускати гріхи, як не один Бог?

Дійсно, тільки Бог може прощати гріхи: це належить виключно до Бога і Бог цеї власти не уділив навіть пророкам. Хто приписує собі таку власть, цей очевидно приписує собі права Божі, так вони говорили.... Добре, але повинні були знати, що Бог може сам відпускати гріхи безпосередно або посередно, через особи, яким цього права уділивби: тому навіть на случай, якщоби Ісус Христос не був Богом, як думали книжники, то їх суд, що: Він хулить, міг бути цілком фалшивий, тому, що Христос навіть як звичайний чоловік, міг одержати власть від Бога прощати гріхи в імени Бога, так як це нині мають священики Христової Католицької Церкви.

VI. Що відповів їм Ісус?

1) Уздоровляє душу розслабленого. Це перше чудо.

2) Друге чудо: читає в серцях своїх ворогів: **на що таке думаєте у ваших серцях?** Отже доказав, що є Богом і міг відпускати гріхи. Відтак продовжаючи свою промову, завсігди звернену до книжників, додав: Ви чуєтеся згіршеними моїми словами, які я сказав до розслабленого і називаєте мене хулителем, отже відповіджте: Що є лекше: Сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, чи сказати: Встань візьми своє ліжко і йди? Очевидно, що лекше є сказати, як зробити. Правдою є, що о скільки це відноситься до душі, то душу є тяще уздоровити, як тіло, але що до власти, то власть є одна і та сама в обох случаях.

Цей запит був страшний і вороги Христа найшлися в положенні, з якого не знали як вийти. Зближалася хвиля, коли Христос мав ствердити свою власть, **відпускати гріхи**, чудом уздоровлення розслабленого, що бідний лежав на свойому ліжку і дрожав на очах присутних. Що могли відповісти? Не принимаємо чуда. Могли відразу вийти побідженими, присутні, що бажали чуда, могли на них накинутися. Чи приняти чудо? А тоді треба признати Христа за Месію, за Сина Божого, того, чого вони не хотіли ніяк зробити. Що отже? Мовчали. А Ісус звернувся до паралітика і сказав: Та щоби ви знали, що Син Чоловічий має власть на землі відпускати гріхи, кажу тобі: встань, візьми своє ліжко і йди до свого дому.

В тій хвилині, на звук тих слів, розслаблений почув, як в його тіло входить сила, вливається життя: відсвіжені члени витягнулися, на лици показалися румянці, відкинув накриття, встав на ноги, взяв своє ліжко на плечі, подякував Богові і веселий пішов до свойого дому. Книжники і фарисеї остали ні в цих ні в тих. Чи могли заперечити чудо?.... Чи мали піддатися.... впасти Христові до ніг і сказати: Так, Ти є Месія, Ти є Син Божий. Ні, цього вони не хотіли зробити. Евангеліє про це не згадує. Вони остали дальше неповорушні, а відтак повні погорди та завстиджені відійшли.

Чоловік аж так далеко може зайти, як що його опанує пристрасть гніву, користи, гордости.... тоді замикаються очі на СВІТЛО СОНЦЯ.

VII. Який був успіх цього чуда?

Надзвичайний.... Евангеліє каже, що нарід дивувався. Він бачив певну і надзвичайну подію.... Він чув, що находиться в присутности Божого маєстату і безконечної сили. Цей подив народу зміняється скоро в оклики радости: Такого ми ще ніколи не бачили.

ЩО ГОВОРИТЬ НАМ ЦЕ ЧУДО?

Упадьмо на коліна.... віддаймо поклін Ісусові Христові, подякуймо Йому, що хотів уділити своїм священикам тої Божої ласки відпускати гріхи і користаймо з неї у цей св. Великий Піст.

ХРЕСТНА ДОРОГА В ЄРУСАЛИМІ

Ми обійшли підніжжа святині й зайшли до Літостротос або Габбата. Звідси починається Хрестна Дорога, з якою звязані великі відпусти. Це також одна з найзворушливіших хвилин, які переживає паломник у Св. Землі. Крутими вуличками, виложеними подовгастими, мармуровими, гранчастими плитками (за часів Христа дорога була піскова, тому йшлося довше) відчувається ту саму дорогу (хоч щодо деяких стацій є сумніви

ЧИ ВИ ВІДБУЛИ ВЕЛИКОДНУ СПОВІДЬ?

археольоґів), якою йшов засуджений на смерть Христос і двигав хрест. Це також прототип життєвої дороги, якою несемо наш щоденний хрест. Коли приняти за іншими археольоґами, що Пилат, приїхавши на час пасхи з Кесарії до Єрусалиму, замешкав у палаті Ірода коло Яфської брами, тоді, очевидно, шлях Хрестної Дороги був би інший. Та мабуть було вигідніше йому резидувати в замку Антонія, бо недалеко була святиня і міг скоро усувати викликуване замішання.

Похід починається побіч Літостротос, тому що до Преторіюм для прочан нема доступу, з подвіря магометанської школи, або францісканських каплиць Бичування і Засуду, де побіч міститься також францісканська Вібпійна школа.

Ірод побудував був коло Притвору Святині з північно-західньої сторони замок Антонія, і назвав його з вдячности для свого добродія, **тріюмвіра Марка Антонія**, його іменем. Там містилися військові касарні, лазні, аркади, а під той час і римське намісництво— PRAETORIUM. Від сторони міста було виложене великими каміннями подвіря, що зносилося понад вулиці. Плити мали рівчики, щоб коні й їздці, які заїздили до преторії, не совгалися. Тут римський намісник Пилат судив Христа. Розюшена юрба кричала: "Пропни, пропни Його." Щоб успокоїти товпу й відвести від смертного присуду, Пилат казав бичувати Христа; потім жовніри вложили червоний плащ і терневу корону та стали насміватися з Нього. І вивів Пилат закрівавленого Христа перед юрбу зі словами: "Оце Чоловік." показуючи Його з вікон луку, що нині лучить два доми через вулицю. Не помогло нічо і не було співчуття; товпа домагалася смерти: "Кров Його на нас і на діти наші." Боязний Пилат видав страшний засуд: "Підеш на хрест," і.... вмив руки. Ціла подія стає тут живо перед очима.

По відчитанню пригадуючого цю сцену оповідання, та по відмовленню молитви, наш богомільний хрестний похід рушив. Попереду йшов кавас, —скорож для порядку, щоб стримувати прохожих і зробити місце коло кожної стації. Це звичай з турецьких часів.

Друга стація це вложення хреста на Христові рамена. Втупаємо до церкви "ECCE HOMO," яка належить до Сіонських Сестер. Замітна їх історія. тісно звязана з о. Марія Альфонсом Ратісбонном. Це навернений багатий жид знад Рену, що вступив до Ісусовців, та відтак виступив, бо чув покликання занятися наверненням жидів. Він оснував у 1862 т. зв. монастир Сіонських Сестер, яких головним завданням, крім ведення приюту для сиріт, є молитися за навернення жидів. По Освяченню на Службі Божій **співають** словами Христа: "Отче, відпусти їм, бо не знають, що творять" як благальну пісню за прощення для жидів за їх клятву: "Кров Його на нас і на діти наші." Дуже настроєва і до сліз зворушаюча сцена. Каміння, з якого збудований престіл, взяте з Літостроту. бо в підземеллях церкви відкрили археольоґи частину колишнього замку Антонія, на якім саме судили Христа. У підземеллях церкви є також частина подвіря. Стоїмо дійсно на тім місці, де судили Христа.

Серед сіоністів праця Сестер находить відгомін,— що правда наразі дуже влабий.

ЧАС ПОКУТИ І ПОПРАВИ

Приготовання: Перед святим Великим Постом Церква ставляє перед очі нашої душі ряд євангельських подій, котрі мають на цілі викликати сокрушення нашого серця. Ми бачимо безконечно **милосерного** Бога в євангелію про Закхея і про Влудного Сина. Ми бачимо, що **гордість противиться** Божому милосердію і чоловік гордий не відійде оправданий в притчі про Митаря і фарисея. На першім пляні видніє безконечна ласка і доброта Бога Творця.

Однак в неділю Мясопустну Церква представляє нам інший вид. Ми бачимо останний вимір справедливости—**кара Божої**. І коли образи милосердя і ласки не в силі порушити людського серця, то може страх і кара виконають цю працю. Прецінь навіть погани наверталися почувши правду про Страшний Суд. Так навернувся болгарський цар Боґоріс— а ми?

Тими подіями святої євангелії серце людське має приготовитися до остаточного рішення— вступити на дорогу покути, **свідомої і добровільної** у Великім Пості.

Яка має бути наша покута?

Має бути свідома, не тільки звичаєва, або по причині обставин. Коли хто покутує, бо так чинять інші і родичі того хочуть, він робить тоді як невільник. Він робить не для Бога, ані для оправдання своєї душі— він робить з мусу і то постороннього. Подібно чинить той, що постить в пічниці, бо лікар заборонив йому їсти мясо— або він вже старий, та негодний забавлятися. Тоді нема жадної заслуги.

Покута Великого Посту має бути свідома, з повною згодою розуму, пізнанням своїх провин перед Богом і сердечним бажанням це направити.

І тому вона має бути добровільна. З повною згдою волі, з внутрішних вищих понук, ради надолуження Господу Богу за власні **провини— а не тому, що тільки хтось про це говорить** і родичі бажають. Ми самі маємо добровільно вирішити це в нашім серці— то акт свобідної **нашої** волі, котрого ціллю є Бог.

Тоді— і тільки тоді, серця сокрушенна і смиренна Бог уничижить!

Тоді покута перейде в поправу цілого життя— і буде радість в небі і на землі.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

В новім будинку отворено **Ювенат** Отців Василіян в **Прудентополіс**, в Бразилії, 15 лютня 1940. Мимо всіх затій бразилійських властий наша справа все таки поступає вперед. Відвідавши наші громади в Арґентині, **Преосвященний Бучко** вернув назад до Бразилії, щоби докінчити відвідини наших громад. Протест Апостольського Висланника таки поміг. 27 грудня Преосв. Бучко відвідав матірне товариство "Просвіта" в Буенос Айрес і вписав пропамятні слова в книгу товариства.

др. Арсен Річинський

МОСКВА І ПРАВОСЛАВІЯ

"Постійною особливістю **росіян**, почавши від Калити (1328—1341) й кінчивши за наших часів Милюковим чи Лєніном, **все був і зістає ненаситний імперіялізм**, для котрого льозунґ "православного дела" чи "всесвітньої революції" однаково служить тільки і ідеольоґічною зброєю— середником для опанування умів. **Єдиною поважною перешкодою для тої російської експанзії і взагалі для такого світогляду** (однаково для цареславної доктрини і для комуністичної) **був католицизм і тому росіяни його ненавидять і бояться.** "Рим провозгласил Христа, поддавшагося на третє діяволо іскушеніє"....

Католицизм, як і соціялізм, хоче орґанізувати царство Боже на землі— ось ляйтмотив леґенди про Великого Інквізитора. Але що тоді буде з московськими претенсіями на монопольне "богочеловічество"?

До того **росіяни взагалі не зносять европейських засад орґанізованої праці, системи, правопорядку.** "Всякая система в хорошем і дурном смислє єтаво слова— нє русская вещ" — писав Турґенеф до К. Аксакова.

Західне **християнство** (однаково католицизм і протестанство) **хоче пристосуватися до кождого** суспільно-**державного устрою— щоби християнізувати кожде громадянство й спрямувати його життя згідно з наукою Церкви. Це виховує в масах почуття правопорядку**, зміцнює віру в те, що в кождім місці, додержуючи приписів моралі і виявляючи добру волю, можна бути добрим християнином. **Росіяни**

навпаки. Він орґанічно не зносить правопорядку і цивілізації. Він все шукає, як одна з героїнь Чончарова —"того, что делает жізнь такою пріятною, чім можно обойті какое небудь правило, нарушить общій обичай, не подчиниться уставу." Його жаль бере навіть на вид брукованих улиць або точно функціонуючих залізниць. Ціле його єство бунтується на думку, що він має бути тільки "штифтиком" у суспільнім механізмі— що його діяльність може бути обмежена і обчислена: "ведь дважди два— четыре, есть уже не жізнь, ґаспада, а начало смерти," як пише Достоєвський. І, замість шлекати ідею чинного наближення до Царства Божого та перебудови нашого життя у християнськім дусі— замість виховувати і християнізувати громадянство, в Москві якраз найбільше уваги звертають на питання "надісторичні," на заході занехані, передовсім про антихриста і кінець світу а інтеліґенція шукає "прямих отвітів" на "проклятиє воскреси...."

- - - - - -

Отак по мистецьки православний волинський діяч ухопив суть Православія, того самого, що витворило окрему психіку для Москви і для многих духово Москвою поневолених українців.

Розважте тільки спокійно і прочитайте ще раз уважно все, а побачите, як прекрасно Річинський схопив також суть большевизму— як той большевизм виріс на православію і як він без того православія неможливий. В Росії нічого не сталося случайно..

І побачите, чому якраз многі з українців так дико зненавиділи католицтво якраз в той мент, коли стали православні. Кожда упорядкована праця це католицька праця. І хто зриває з тим порядком, чує, що усуваються йому основи з під ніг. Він тратить всякий ґрунт орґанізованої праці.

Одно шановний автор недобачує. Західне християнство— то католицтво. Протестантизм виріс з католицького ґрунту і о скільки в нім що здорового і творчого остало, то це з католицького ґрунту. Тим протестанти досі живуть і будуть жити, доки їх життя. І коли Москва боїться чогось, то якраз повного католицтва і того католицтва, що ще остало в протестанстві. І готовиться з ним до вирішального бою....

Тому Річинський пише так: "Єдиний вихід, який диктує нам льоґіка подій, це— рішучо відмежуватися від всяких московських впливів!"

Так— це є тільки один вихід з незавидного положення і тільки тим чином можна підготовити основи орґанізованої праці, яка приведе до визволення України!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові

—

Написав Микола Голубець

1. Пан Майстер Холєвка

3.

І сниться Стефанові руська Богородиця, що то в Домініканів на вівтарі. Усміхається до нього, мов рідна мати до сина й наче кличе до нього: Рятуй мене Стефане! Здіми мені ту золоту корону, що мені каменем тяжить на чолі, Стефане!—І Стефан підірвався бігти до Богородиці на домініканському вівтарі. Вже добігає до вівтаря й руки простяг до Богородиці, але поховзнувся на марморній долівці, болюче вдарився і.... проснувся. Довкола нього темнота й пивничий сопух, а він лежить біля скрині на мокрій долівці й не може усвідомити собі, чому він не у своїй хатині під сходами, й чому в нього руки заковані.

Довгу хвилину просидів Стефан, ні в сих ні в тих, на мокрій долівці, поки не пригадав собі усього, що з ним сталося. Підвівся з землі, ще раз промандрував попри стіни своєї клітки й тяжко зітхаючи, знову сів на скриню. Якийсь час наслухував, чи не йде до нього хто, чи замок не заскрипить й не виведуть його куди, але згодом усвідомив собі, що довкола глуха ніч: на ратуші била перша. Десь далеко на коридорі чалапав хтось міровим кроком, а зрештою тихо. Стефан протуманів ще яку хвилину а потім обережно поклався поперек скрині й знову заснув.

Чи спав він чи ні, коли це задзвоніли чиїсь кроки в коридорі. А коли ключ заскрипів у замку, Стефан стояв уже, ні живий ні мертвий в груди й ледви чутно прошепотів: Боже милостивий будь мені грішному! І остави нам довги наші, яко.... Тут завмерла йому решта голосу в горлі. Двері його каюти розчинилися й на тлі сірого світанку замаячіло кілька постатей у вояцьких плащах з крісами. Сам не відаючи, що робить, Стефан упав на коліна й схопивши голову в долоні, припав чолом до долівки. І тільки в думці маячилися йому слова з кількох молитов нараз.

—Дайте ліхтарню!— крикнув хтось наче знайомим голосом над ухом Стефана.— Давайте ліхтарню. Він мабуть зімлів. —Дві пари сильних рук підхопило Стефана попід сили. Стефанова голова бовталася на шиї, мов на мотузку. Коли й була в того чоловіка колинебудь яка дрібка сміливости й відваги, то не остало вже по ній ні сліду. І думка вже не працювала в його голові.

—Стефане! Що з вами?—крикнув хтось до нього й у ту хвилину хлюпнув йому холодною водою на обличча.

Стефан не мав відваги розкрити очий. Хай роблять з ним що хотять.

—Стефане! Живі ви, чи що з вами?

Стефан насилу розкрив очі і зараз таки назад їх заплющив.

—Живий! Ще води!—І знову холодна вода спшила по обличчу Стефана, що тепер розкрив уже очі на добре й мов божевільний водив ними довкола.

—Вішайте, стріляйте, тільки ради Бога милосерного не мучте мене, не поневіряйте! Зглянься на мою сиву голову. Робіть що хочете, тільки не поневіряйте!

Пробував власти на вколішки й склясти, молитовно, заковані руки, але пара сильних рамен тримала його в повітрі.

—Змилуйтеся, не мучте!

—Пане Холєвка!— крикнув знову добре знайомий Стефанові голос. Стефан глянув, а те, що побачив у сяйві ліхтарні, здалося йому чимсь наче недавний сон про домініканську Богородицю: перед ним, з ліхтарнею в руках, стояв стрілецький хорунжий зпід одинацятки. Біля нього, з глечиком води, стояв пан Холєвка. За ним йогож таки студент, в ґімназійному плащі й шапці, але перепоясаний військовим ременем, з крісом на рамени! Глянув на Холєвку. Він був теж у військовому одязі, і теж мав кріс на рамени. Що це? Сон, чи він збожеволів? Попробував сягти рукою до чола, але руки мав заковані.

—Ради Бога! Хто там має ключ до ланцюжків?— кликнув хтось з несподіваних гостей.

Кострийсь з присутних заметушився й за хвилю прибіг з вязкою ключів. Поки найшли відповідний ключик до колодочки при Стефанових "бранзолєтах," проминула хвилина; Стефан ніби прийшов до себе. Він ще не розумів нічого, але присутність стільки знайомих облич наповнила його заяче серце якимсь незясованим теплом і вірою, що це ще не остання хвилина його життя. Нарешті кайдани облетіли з Стефанових рук. Він повоpушив закостенілими пальцями.

—Панове!— видусив з себе—змилуйтеся, скажіть щось. бо я зварюю!

Стрілецький хорунжий зпід одинацятки передав комусь ліхтарню й ухопивши голову Стефана в обі руки, промовив:

—Стефане! Львів наш! Наш, український! Розумієте?

Але Стефан не розумів. Хорунжий пробував ще щось сказати, але йому заломився в горлі голос. Тут виручив його пан Холєвка:

—Стефане! Та прийдіть вже, до сто чортів, до себе! Таж видите, що тут прийшла до вас ціла Куркова вулиця. Ціла озброєна від стіп по зуби, щоби вас визволити, щоби вам сказати, що Львів наш! Наш, як був колись за наших, руських королів! Чуєте Стефане! Ходіть подивіться на ратуш, там уже наші, синьожовті фани і скрізь по Львові ходять наш жовніри з синьожовтими кокардами і цілий Львів говорить по нашому, по руськи, і ніхто вже нас не називає мурґами ані цепами.

Для Стефанового бідного серця було того забагато. Мов підкошений звалився на вколішки й охопивши руками коліна хорунжого зпід одинацятки, лебедів крізь сльози:

—Пане, серце моє, не гнівайтеся, що я вас не зрозумів! Я був певний, що то прийшли по мене, щоби зробити мені кінець за моє дурне слово. Я готовився на смерть, а ви прийшли мов ангел і кажете мені, що Львів наш! Пане! Ріжте мене по шматочку, очі мені випікайте, а я не буду чути болю, мені все одно серце трісне з радости, або.... і тут зайшли очі Стефана, якимсь божевільним більмом— скажіть, що ви смієтеся з мене.

І заки хорунжий отямився, Стефан припав устами до його чобіт і цілував їх з божевільною пристрастю.

—О ні, я не ваші ноги цілую пане хорунжий. Я цілую ноги усіх наших стрільчиків, усіх наших вояків, вибачте, не гнівайтеся на мене!

(Далі буде)

ЛИСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Докінчення листу з Букарешту, з 12 січня 1940.

"Їдять тільки одну "суп" (зупу) з одного котьолка, як московська армія за царату. До бою вони нездатні, бо й не мають зашо битись, хіба комусь ту нужду з "раю" нести. Самі прийшли без харчів, так що в нас ціла та "армія" годувалась.... Тепер вивезли весь цукор з цукроварень. З собою привезли лише нафту і бензину з оливою до самоходів. Самі худі, виснажені та перестрашені. Кватирують в осібних будинках збитою масою. Бояться від нас щонебудь взяти! Сміліші українці кажуть, що нам принесли таку "свободу," від котрої люди вигибають а вони воліли її не нести..... Най Бог боронить цілий світ від тої зарази! Як там наш бідний нарід мучився цілих 20 літ а тепер й решта впала їм в пазурі! Границю обгороджують три рази колючим дротом. Я сам втік, бо мене мали арештувати, бо вже 26 були в Ілька і в мати та допитували за мною. Я таки того самого дня втік. Звідси маю намір виїхати до жіночої родини в....—вже маю дозвіл. Хочу конче забрати жену і діти, бо без них не можу найти собі місця. Думаю, що Господь допоможе мені. Тепер живу тисяч кільометрів від дому (через Букарешт). Може Господь змилується над нами і якось отворить світові очі та нас визволить з того кровавого "раю."

"Мені самому тепер поводиться незле. Зате за раднею сумую. Розпука мене обгортає, коли подумаю, що з моєю вітчиною сталося, де я лишив свою родину, мою жену і мої діточки, той мій скарб дорогий! Не бажаю свому найтяжчому ворогові того, що самий переживаю. Набідився, напрацювався коло будови дому, напрацювався в городі і коли почав їсти свої праці овочі, мусів втікати в світ за очі! Латав довги, як міг. Не доїв, не доспав, бо хотів придбати своїм діточкам, щоби вони могли краще жити, чим я. Та що з того всего?.... Пишу аж так пізно, бо досі мусів вдатися на всі сторони і все можливе робити, щоби будучи на волі (вже 5 неділь) зміг виїхати до.... і туди забрати родину, хоч і там добра не буде. Але іншого виходу нема і мушу то робити, що дасться. Щоб тільки Господь поблагословив мої наміри!...."

- - - - - -

Наша замітка: Цей лист ми дістали з чемности від п. Захаркова, Виннипеґ, котрому на цім місці дякуємо красно за прислугу. Колиб хто з наших читачів мав подібні листи, загально громадського значіння, зі Старого Краю— будемо раді, коли пришле до поміщення. Наш Старий Край перемінився в останніх часах у свого роду вандрівку народів, де мандрують скитальці з невгамонною тугою в серці, непевні свого завтра, ні ціли. Та віримо, що за Божою помочею той стан скоро устане і знова засяють нам ясні зорі і тихі води вільної України....

- - - - - -

Лист з 5 лютня 1940 подає таке з Галичини: "Парохіяльне збіжа і сіно червоні забрали під свою контролю. Як хочу взяти сіна для корови, мушу іти до большевицького комітету по ключ і дозвіл...." Гаразди, тай годі..

"Крамниці порожні. Все дуже подорожіло. Сільська учителька дістає 120 рублів, а скіра на пару черевиків коштує 140 рублів." Так живеться тепер людям в країні побідного соціялізму. Цілий місяць працюють на пару черевиків і то купити негодні.

РІДНИЙ КРАЙ

Розкішний степ.... Убогі села.
Це ти мій краю чарівний?
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!
Як часто я в своїх надіях
З тобою, краю мій, живу,
Бо вірю я— не тільки в мріях
Ти будеш вільним наяву!
Твої сини на всі дороги
Старцями вбогими пішли;
Давно чумацькі круторогі
Вони попродали воли.
Давно степи мої широкі
Вони задармо оддали,
Гаїж роскішні і високі
Другії власники звели.
Нащадки прадідів дебелих
В ярмі ідуть твої сини!....
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!
А всеж надійним вільним жаром
Твої сини вже розпеклись;
О, краю! Може незабаром
Ти будеш вільним, як колись.
Роскішний степ.... Убогі села.
Це ти мій краю чарівний
Мій рідний край такий веселий,
Мій рідний край такий сумний!

Грицько Чупринка

УКРАЇНА

Наша славна Україна,
Наше щастя і наш рай!
Чи на світі є країна
Ще милша за наш край?

І в щасливі й злі години
Ми для неї живемо,
На Вкраїні й для Вкраїни
Будем жити й помремо.

Не змогли нас супостати
Взяти в кайдани свої:
Ми боронимо наші хати,
Наші тихії гаї.

Не вмірає наша слава,
Не вмірає наша честь,
Бо живе в нас сила жвава,
Бо робітники в нас єсть.

Гей, хто хоче всім свободи,
Обєднаймось, як брати!
Сонцем правди, світлом згоди,
Боже, шлях нам освіти!

Хай забудеться недоля
І неслава давніх літ,
Щастяж рівне й рівна воля
Засіяють на весь світ!

Володимир Самійленко

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Скарбовий звіт за лютий 1940.

ПРИХОДИ—

В. Ґавлюк, Д. С. Євчин і Ст. Луцик	3.00
Віддія в Іст Селкирк, Ман.	2.00
М. Допко і Н. Бий	3.00
Віддія ч. 20, Орлов, Саск., вкл. і пресф.	7.75
Віддія ч. 19, Кридор, Саск., пресф.	5.00
Віддія ч. 13, Ґерисей, Саск., пресф.	7.00
Віддія ч. 68, Олеша, Саск., вкл. і пресф.	3.90
Віддія ч. 74, Ґудів, Саск., вкл. і пресф.	12.10
В. Василишин, К. Нагнибіда і Ів. Ґорчинський	3.00
Віддія ч. 71, Бедфордвил, Саск., пресф.	10.00
Ст. Сулима, Н. Шкварок і Н. Шевців	3.20
о. М. Морис і о. Крохмальний	2.50
Парохія в Розбурн, Ман.—п. Ів. Лазечко	5.94
о. М. Колодій з прод. літ.	2.00
Ол. Піх і М. Закалужний	2.25
о. др. В. Кушнір, 11 передплат	11.00
Петро Гумніцький на пресф.	1.00
М. Чикорлій, Ст. Киба, Ан. Смук і Ів. Свірський	4.00
Віддія ч. 65, Кадворт, Саск.	9.20
Віддія ч. 17, Приймове, Саск.	9.45
Віддія ч. 4, Саскатун, Саск.	2.00
о. А. Борса, С. Гупл, Ол. Малофій і Анна Заяць	4.00
о. Семчук з прод. літ.	4.60
Віддія ч. 73, Лонвил, Саск. пресф.	5.00
Віддія ч. 25, Красне, Саск. вк. і пресф.	5.50
П. Цихміструк, панство Коваль і П. Лозинський	4.00
П. Пашків, пані Ґибсон і о. Борис	3.00
Віддія ч. 2, Ланівці, Дм. Мадюк і Н. Василів	2.80
Ів. Войтович, Витків, Саск. вк. і пресф.	1.50
Ів. Мальований	.50
Разом	$140.19

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 3	30.60
Розсилка	3.25
ҐСпасителя	1.00
Мети і кліша	4.25
Почтові значки	1.06
Друк БН ч. 4	30.60
Розсилка	3.25
ҐСпасителя	1.00
Почтові значки	1.12
Мети до кліш	1.35
Разом	$77.58

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

[illegible]

Віддія ч. 17, Приймове, Саск.

Річні бори були 15 лютия, 1940. Новий заряд вибрано, як слідує:

Голова— Василь Рак
Заступник — Іван Байда
Діловий писар — Дмитро Кобринський
Скарбник — Петро Відулька
Провірники— Юрій Слобода і Іван Гишка
Судді— Василь Шавага і Никола Дептух.

Вписалося двох нових членів. Рішили підчас базару дати в надгороду передплату на БН. Намічено закупити уділ в бурсі БУК-а.

- - - - - -

Збори кооперативи в Смотс, Саск.—

Перші річні збори кооперативи були 13 лютня, ц.р. Звіт виявив гарний оборот і поступ. А зачинали прямо з нічого. Тому рік 30 членів започаткували кооперативу, закупивши уділи по одному долярові. Ті самі члени через рік купували в кооперативі вугoль, шпагат, газоліну, нафту і оливу. Прихід кооперативи був такий:

З вугля	105.84
Зі шпагату	112.46
З газоліни і оливи	300.71
Менші приходи	665.14
Рафінерія призвала за гав	109.80

Розходів було .... $261.26. В цім вчислено платню управителя і конечні видатки на управу. Чистого приходу остало ще $403.88. Рішено 50% вернути удівовцям як дивіденду а другех 50% лишити на резервовий фонд. По тих зборах вписалося нових 19 членів.

- - - - - -

Наша заувага: Радимо нашим читачам уважно прочитати той звіт нашої кооперативи і подумати над тим, чи не добре булоби й у вашій околиці започаткувати таке діло. Досвід вчить, що з малих початків, якщо діло ведеться чесно і гідно, виростають великі підприємства, котрі можуть виконати прекрасну працю для народу і помогти многим. Кооперація виховує людий до згідного пожиття і згідної праці— вчить шанувати власний гріш і богато помагає всім грошево. Подумайте над тим!

- - - - - -

Віддія ч. 73, Лонвил, Саск.

9 лютня наш віддія відіграв представлення на ціль нової церкви. Вчив **Стефан Воробій** і за це йому виражаємо щиру подяку Всього приходу було $18.66— з того розходів було 3.66— осталось чистих $15.00. Наша стара церква поставлена тому 32 років і вже виглядає досить старою. Треба нової, ми стараємося, щоби таку побудувати. Всіх членів маємо 16.

Іван Деркач, голова віддилу.

- - - - - -

Наша замітка: Хлопці роблять прекрасну роботу, за котру належить повне признання і похвала. Так належить виховувати нашу молодь: в любові свого! І вчити жертвенности від молодих літ. А енергію і працю молоду звернути на творчу ціль, бо що може бути краще, як будова Божого Дому? Віддія ч. 73 ставимо за примір для всіх інших наших молодечих віддилів— всюди можна добро творити, коли є провід і охота.

ЖЕРТВИ НА БУРСУ БУК-а в лютім, 1940:

Дмитро Гуска, Ґасс, Саск., уділ	25.00
Парох. Покров Пр. Д.М., Мт. Ровд. уділ	25.00
Жіноче Тов., Мт. Ровд, Ман. уділ	25.00
Читальня Просвіти, Брендон, Ман.	25.00
Укр. кат. Парохія, Твей, Саск., часть уд.	10.00
о. Йосиф Пупик, Брендон, часть. 2-го уд.	5.00
Ґлен Елдер, Саск., коляда	3.00
о. М. Горошко, Бруксбі, збірка	29.00
БУК, Кадворт, Саск., коляда	3.25
БУК, Вінніпеґ, Ман, жертва	10.00
Інст. Просвіти, Вінніпеґ, Ман. жертва	5.00
"Модерн Кол Вуд", Саскатун, жертва	7.00
Петро Воробець, Кридор, Саск., коляда	16.50
о. Мирослав Колодій, Рама, ч. 2-го уд.	10.00
о. М. Горошко, часть збірки	85.09
Яким Лесишин, Фостон, Саск. жертва	2.25
Василь Юристий, жертва	2.00
Іван Мудрий, Ґудів, Саск. жертва	1.00
Михаїл Білинський, Прудгом, жертва	1.00
Павло Бучинський, Кадорт, Саск. жертва	1.00
Д. Куманець, Волверін, Саск., жертва	1.00
Бібулинці, Саск., коляда	2.50
Разом	$294.59

Всім ласкавим Жертводавцям найщиріше спасибіг, велика вдячність і признання!

За Заряд Бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка

За місяць лютий зібрано поважну суму на дальшу сплату довгу. Це свідчить про святий вогонь запалу для великої справи— так в проводі, як серед загалу нашого вірного загалу. Що тут поставимо для нашої молоді, це остане на многі літа. Це найкращий вклад гроша на великі відсотки, який тільки можна робити і тому хто ще не зложив своєї жертви на ту ціль— най тепер не відкладає! Двічі дає, хто зараз дає.

Брат Методій, ЧБХШ

З КОЛЕҐІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ

Товариство студентів "Сяєво" має такий заряд на рік 1940:

Голова — Никола Курило
Заступник — Василь Вущин
Писар — Нестор Михальчук
Голова 12 класи — В. Михалишин

ДАЙТЕ ДРУГОМУ ПРОЧИТАТИ НАШУ ЧАСОПИС!

Голова 11 класи — Й. Пастернак
Голова 10 класи — В. Григорчук
Голова 9 класи — В. Скалуба

В неділю про Блудного Сина студенти мали сходини. Голова сказав так: "Чоловік складається з душі і тіла. Ці сходини нашї для душі, щоби ми пізнали себе та свій шлях до кращої будучности."

Відчити були на тему: **"Ексцеленція Кир Василій Ладика"**— говорив **М. Черковський.**

Чин св. Василія Вел. — Т. Курило
Чин оо. Редемптористів — Й. Пастернак
Згромадження Сестер Служебниць — С. Цибульський
Чин Братів Христ. Шкіл — С. Сирник

о. Краєвський похвалив студентів за гарну українську мову та добірні теми викладів.

ГЕЙ, ПАНОВЕ! ҐЕНЕРАЛИ!

Чи Українці змінились за 250 літ?

В році 1690, отже 250 років тому, славний гетьман України й великий український патріот, Іван Мазепа, написав таку віршу що осталась як його духовний спадок українському народові.

Всі покою щире прагнуть,
Ане в єден гуж тягнуть:
Той направо, той наліво,
А все браття, тото диво!
Немаш любви, немаш згоди
Од Жовтої взявши Води;
Прeз незгоду всі пропали,
Самі себе звоєвали.
Ей, братища, пора знати,
Що не всім нам панувати,
Не всім дано всеє знати
І річами керувати!
На корабель поглядімо
І, як много полічімо
Люду, однак сам керуєть
Стирник і сам управуєть;
Пчулка бідна матку маєть
І оної послухаєть.
Жалься, Боже, України,
Що не вкупі має сини!
Єден живе із погани,
Кличеть: "Сюди, атамани!
Ідім матки ратувати,
Не даймо їй погибати!"
Другий Ляхом за грош служить,
По Вкраїні і той тужить:
"Мати моя старенькая!
Чом ти вельми слабенькая?
Розно тебе розшарпали
Гди аж по Дніпр Туркам дали:
Все то фортель, щоб слабіла,
І аж вконець сил не міла!"
Третій Москві юж голдуєть
І єй вірне услугуєть.
Той на матку нарікаєть
І недолю проклинаєть:
"Ліпше було не родити,
Нежли в таких бідах жити!
Од всіх сторон ворогують.
Огнем, мечем руїнують,
Од всіх немаш зичливости,
Мужиками називають,
Ані слушной учтивости:
А подданством доріка́ють.
Чом ти братов не учила,
Чом од себе їх пустила?
Ліпше було пробувати
Вкупі, лихо одбувати!
Я сам, бідний, не здолаю,
Хиба тилко заволаю:
"Ей, панове єнерали,
Чомуж єсте так оспалі?
І ви, панство полковники,
Без жадної політики,
Озмітеся всі за руки,
Не допустіть горкой муки
Матці своєй болш терпіти!
Нуте врагов, нуте бити!
Самопали набувайте,
Острих шабель добувайте,
А за віру хоч умріте,
І вольностей бороніте!
Нехай вічна буде слава,
Же през шаблі маєм права!"

- - - - - -

Гетьман Іван Мазепа написав цю віршу такою мовою як тоді писали в Україні, цебто з примішками чужих слів.

Та поза її формою вірша змістом виглядає коли не нова, так в кожному разі як недавня.

Правда, українці тепер не "тягнуть" до поганів, цебто до турків, але зате мають ще німецьких ґітлерівців, мадярів, румунів, а з москалями й ляхами мають аж 5 ворогів, на місце трох, про яких писав гетьман Мазепа.

Безперечно що чим більше ворогів, тим більшої, тим сильнішої треба єдности. Але для єдности треба одної речі основної—зректись партійництва, а власне такого партійництва що стоїть на перешкоді єдности.

Льорд Твідсмюр

ЦЕРКВА

Церква повинна бути інспіратором і пояснювачем. Наші справи належать не тільки до вічности, але також до часового встановлення Божого царства вже тут на землі, щоби люди жили гідно а не лишень могли вмирати з надією.

Маємо право жадати християнського духа в політиці.

Християнський дух повинен проникнути наше прилюдне життя. Маємо відповідальність до наших співгромадян, як члени суспільности і ця відповідальність посилюється і поширюється нашими християнськими обовязками.

Відповів

—Бачиш, Петрусю, тепер я вженився з твоєю сестричкою і заберу її до себе. Чи ти витримаєш без неї?

—Якщо Ви витримаєте з нею, то я витримаю без неї.

Др. Володимир Бірчак

ТОМУ РІК...

ЗАСІДАННЯ ПЕРШОГО СОЙМУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(Зо споминів).

Як звісно, сойм Карпатської України зо всіляких причин скликано на 15 марта 1939 року.

Ґімнастична саля в ґімназії, призначена на засідання першого сойму

о. др. А. Волошин

Карпатської України, чудово декорована. Зо стін від повали до долівки звисають довгі сині полотна, на них є великі золоті тризуби.

На передній стіні, теж від повали до долівки, звисали сині й жовті полотна, а по середині на них герб Карпатської України—в правому полі медвідь, боком, на задніх лапах піднявся вгору; в лівому полі, перед медведем, сім золотих пасем на синьому полі.

На переді салі— як звичайно в соймі— два підвищення. Для маршалка сойму вище, для уряду нижче, ще нижче—вже на салі— місця для вибраних 32 послів, за ними для журналістів, при вході на салю для публики.

Із 32 зявилися тільки 24 посли. Журналісти—хіба місцеві (чужих ні одного—як замів). Публика, що не могла дістати сидячих місць— стояла. Між публикою нові втікачі з Королева над Тисою, з Севлюша, де вже мадяри.

Перед засіданням один з українців-емігрантів шепче мені в ухо:

—Трудовий конгрес....

Засідання відкрив премієр Волошин промовою, що її читав. Але видно було, що він перемучений і подразнений. Його голос дріжав, місцями переставляв слова— він звичайно не так промовляв.

Згадував про давнє змагання українців до волі, згадував про часи Святослава Хороброго, Володимира Великого, Ярослава Мудрого, згадав, як татари нищили Україну, згадав князя

Федора Корятовича, згадав і світову війну і як потім у 1918 році в цьому самому Хусті рішили прилучення до України.

Сьогодні припала мені честь відкрити в тому самому Хусті перший сойм Карпатської України, перший і на всіх українських землях, що має послів, вибраних загальним тайним, голосуванням, перший і одноцільний, що дістав 92.4 відсотки голосів.

Послів заприсяжено. Сойм уконституувався. Маршалком сойму вибрали одноголосно начальника міністерства шкіл, Августина Штефана.

Ново вибраний маршалок сказав промову, де згадав про змагання українців до волі, про бої, описля перейшов до вміння цього народу конструктивно працювати, на сойм і працю, що її має виконати.

Др. Михайло Бращайко прочитав внесок ради міністрів, що звучав приблизно так:

З огляду на політичні обставини, а то розвал чесько-словацької республики й проголошення самостійної Словаччини, Рада міністрів Карпатської України вирішила предложити соймові закон ч. 1 про самостійність Карпатської України. Далі в законі ч. 1 сказано про назву—Карпатська Україна, українську мову навчання й урядову, про гимн Карпатської України, про герб (у золоті проєктований герб медвідь змінено описля на тризуб і т.д.)

Проголошення закону ч. 1 викликало безмежний ентузіязм. Усі в салі забули в ту хвилину, що кілька кільо метрів від салі засідань стоять ворожі мадярські війська, а всі ми улягли суґестії, що це ми направду щойно закладаємо державу, ухвалюємо закон про назву, про самостійність, про герб. Ухвалюємо й відтепер засядемо до праці виконувати волю закону. Великі сині полотна із золотим тризубом підносили настрій, збільшали суґестію. Не диво, що по проголошенні закону всі в салі піднеслися й залунав признаний гимн.

Була це суґестія, чи велика віра? Життя народу розвивається не в бігу років, а в бігу десятиліть, сто й тисячеліть. Хвилево ми тут програвали, але однаково живе український нарід, живе Україна!....

Сойм затвердив нових міністрів: Августин Волошин—премієр і президент; др. Юрій Бращайко—заступник премієра й міністер фінансів; Юрко Перевузник— внутрішні справи; др. Микола Долинай—здоровництва; Степан Клочурак—народньої господарки й комунікацій; Юрій Ревай, що був тоді за границею,—заграничні справи; Августин Штефан—міністерство культів, шкіл і народньої освіти.

Внескодавці ще читали ріжні законопроєкти, що їх одноголосно— як і все— ухвалювали посли і став промовляти др. Михайло Бращайко. Його промова не була зрівноважена, парляментарна, а радше голос розпуки й протесту. Він зачав словами:

—Вже почислені дні, а може й години, коли на наші карки знову захоче сісти наш лютий ворог, але не почислені ні дні, ні години великого українського народу!

—Ми тут падемо, але не паде великий український нарід. Він живе! Він пережив татарщину, пережив неволю ріжних своїх сусідів і станув до кривавого бою за свою самостійність—за право на своє життя.

—На нас знову йде воріг, що знову хоче наложити ярмо на наші шиї, але хай цей воріг знає, що ми вже не ті самі, що були колись, перед війною. Ми стали свідомі українці й ми закоштували великого божого дару— волі, тому хай цей ворог знає, що ми тут! Добровільно ми не піддамося! Він може своїми скорострілами та своїми гарматами й заняти наші землі, та душ наших він не займе! Наші душі завжди будуть вільні— українські!

Це була лебедина пісня Карпатської України.

Засідання фільмував і на ґрамофонові шити ловив промови п. Лисюк з Америки. Попереднього дня його син фільмував бої між чеським військом і січовиками. Якийсь чеський вояк побачив це й націлився до нього крісом. Молодий Лисюк підняв руки вгору. Не помогло. Три кулі прошили груди. З рук трупа вирвано апарат з фільмами, щоб не було й памятки. А сьогодня його батько в найбільшому спокою фільмує історичне засідання першого сойму Карпатської України. Його спокій, його точне виконання обовязку викликує загальне признання.

По засіданні сойму має премієр дати мадярському парляментареві відповідь на вчора переданий ультимат. Яка була відповідь, не знаю. Знаю однак, що премієр рішився виїхати наступного дня (16. березня, в четвер) раненько, через Тячево до Румунії.

др. Дейфо

ЗАТРОЄННЯ МЕТАЛЯМИ

Недавно в нашій околиці многі затроїлись оловом. Я чув про десять таких случаїв між дітьми. І я довідався, що звичайно родичі дуже мало знають про таке затроєння....

Матір повинна знати, як це затроєння починається і як виглядає. Матір повинна також уважати, щоби її дитина не дістала до рук жадного металю або мальованої річи, від котрої моглаб набрати досить олова і так затроїтись.

Недавна подія пригадала мені, як родичі мусять бути чуйні в тій справі. Одній дівчинці дали на Різдво маленьке начиння до забави. Вуйко купив все в крамниці і дівчина, що продавала, сказала, що це річи з алюмінію.

Розуміється, що дівча чимскорше стало вживати свого начиння. Одного дня матір дала йому їсти на тарелі. Яких 4 години потім дівча збіліло, стало нагально вертати і змокріло від надмірного поту. Коли це минуло, дівча просило води, бо дуже його пекло. На щастя дали йому пити богато води. За три чверти години напад повторився. Так було вісім годин, що три чверти години або подібно.

Коли закликали лікаря, то для нього не було труднощів з місця пізнати, що це є затроєння оловом. Він став випитувати родину, чи не давали дівчині яких забавок з олова. Глянули на даровані річи і переконались, що вони не були з чистого алюмінію, як сказала дівчина в крамниці— але у великій мірі були з олова.

По правді,— та маленька дівчина була щаслива. Во першою стравою, що вона їла з того "начиння" був сік з помаранчі. Цей сік має в собі кваси, які скоро розпускають олово. І так дівча в один мент стало хоре— а на другий день вже було здорове.

Але ця дівчина могла бути не так щаслива, колиб з того начиння була їла іншу поживу— от приміром вівсяну кашку. Молоко, вода або каша не розпускають так скоро олова, як помаранчевий сік і тому познаки затроєння булиб тоді повільні. Вона булаб затроювалась непомітно, без чутних болів. І так вона булаби далі їла з того "начиння" аж в її орґанізмі булоб назбиралось досить олова.

Це називається хронічне затроєння оловом і воно є тяжче до розпізнання і до лічення. Першими познаками є болі голови, безсонність, часом загальні болі, затвердження і неспокій. Всі ці познаки не виступають нараз, або так легко, що не можна їх зразу пізнати. Звичайно дитина каже тоді мамі, що вона якось хора і не вміє сказати, що її є. Потім доперва показуються явні познаки— кольки, безкровність а часом параліж. Дитина стає винищена, її скіра сіріє. Потім дістає конвульсії, маячить і є непритомна. Звичайно аж тоді кличуть лікаря. Але тоді справа вже поважна.

НАШІ УСПІХИ ПО СВІТІ

"Провидіння" запомогова орґанізація українців католиків в Америці з днем 1 лютня ц.р. мало $987,139.08 майна і постійно зростає в членах. Більшість того майна є в домах і позичках на доми— частина є також в бондах і на позичках.

. . . . . .

Український Народний Союз в Америці мав з кінцем 1939 р. 35,358 членів. Це запомогова орґанізація, котра за останніх три роки здобула нових 5,023 членів. УНС видає одинокий український національний дневник в Америці "Свобода."

. . . . . .

В Клівленді, О., старанням тамошнього українського громадянства викінчено парк т. зв. Культурний Город. В цім парку будуть погруддя св. Володимира, Шевченка і Франка. У вході до парку є входова брама, по боках котрої є погруддя Хмельницького і Грушевського з пропамятними написами. Отворення парку буде 2 червня 1940 р.

В Чернівцях на Буковині став виходити наш часопис **"Нова Рада"** два рази на тиждень. Видають др. М. Івашко і Юрій Сербинюк. Часопис виходить на основі згоди з румунським правительством і хоче частинно заспокоїти голод української національної преси, яку знищили большевики. На Буковині повстала також нова українська політична орґанізація **"Українська Народна Спільнота,"** на чолі котрої стоїть др. В. Залозецьки.

. . . . . .

Коли американський висланник Сомнер Велс приїхав до Риму, Евген Онацький вспів вручити йому меморіял від українців. В цім меморіялі зазначено, що українці занепокоєні обіцянками алянтів для Польщі і не бажають знова бути в границях Польщі, бо це булаб страшна траґедія. Українці бажають незалежної держави на всіх корінно українських землях.

МІСЯЦЬ МАРТ — ДОСІ ЩАСТЯ ГІТЛЄРА

7 марта 1936 Німеччина заняла надренську область.

12 марта 1938 забрала Австрію.

15 марта 1939 забрала Чехію — почалася траґедія нашої Срібної Землі, Карпатської України, котру Гітлер проторгував мадярам за їх поміч в розборі Чехії. Українці ніколи того не забудуть— хто торгував кровю наших братів в марті 1939 року!

Цего марта, як ходять слухи, Гітлер заповів висланникові президента Рузвелта, Сомнерові Велс, що кінцевим ментом для нього є 15 марта— від тоді має початись блискавична борба. Гітлер зажадав мабуть— повної контролі цілої середущої Европи, з Угорщиною включно. Іншими словами, Гітлер готовить для мадярів ту саму судьбу, що раніше для чехів. Окремо Гітлер мав домагатися повної свободи моря і знесення анґлійських твердинь в Ґібральтарі та Суезькім каналі і звороту всіх німецьких давніших кольоній. Як бачимо— той боя конструктор має досить поважний апетит. Однак досвід вказує, що навіть давуни можуть вдавитися....

Во от досі, як подають, затоплено 45 німецьких підводних лодок. І прямо неможливо німецьким кораблям випливати на море, їх торговля зашена, брак поживи— а кінець того можемо собі представити.

ЩО ПРЕМІЄР КІНҐ СКАЗАВ У ВИНИПЕҐУ?

27 людня в присутности понад 7 тисяч слухачів, премієр Кінґ промовляв у Винипеґу в авдиторії. Він сказав тоді дослівно між іншим таке: "Не забувайте, що в минулій війні ми могли все таки зичити в Америці. Тепер ні. Ми не знаємо жадної іншої країни, котра моглаб нам помогти. Мусимо покладатися на це, що є в кишенях нашого народу. Мусимо позичити канадійського народу ще кілька позичок і ніхто негоден сказати, як богато буде коштувати ця війна."

"Ви самі маєте вибрати представників, що поведуть справи цеї нації на протяг слідуючих пять літ."

Так. В Канаді є засади демократичні—ваш голос вартий стільки, що кождий інший і ваш голос також вирішує справу правління цеї Канади. Тому ми всі, свідомі тої нашої гідности і вартости— ВСІ ЯК ОДИН повинні взяти чинну участь у виборах і 26 марта явитися в своїм місці голосовання.

Премієр сказав, ще що "ніхто в цих найблищих літах не може ждати поліпшення відносин."

. . . . . .

Тоді промовляв також міністер справедливости, дост. Ляпойнт. Він сказав таке: "Є ворог серед наших стін." Певні орґанізації в Канаді навіть поручили своїм членам вступати до канадійської армії тільки на це, щоби зі середини зривати воєнні зусилля Канади. Такі одиниці стараються увійти до складів зброї та інших важних відділів зброї, щоби в даний мент розсадити все з середини. Котрі це є орґанізації, міністер Ляпойнт не сказав. Та не тяжко додуматися— у виду недавних виступів комуністів, кого якраз мав на думці.

ЦІКАВА ДИСКУСІЯ В ПАРЛЯМЕНТІ

Манітобський парлямент є тим нещасливцем, що одинокий з парляментів Канади має одного члена комуніста. Той посол називається Литерик і вибраний у Винипеґу.

27 лютня в цім парляменті настала цікава дискусія, котра важна особливо для нас, українців в Канаді. Ось виїмки:

Литерик: Це моя гадка. Я цього не роблю навмисно— (оклики— так! навмисно!) Литерик говорив тоді проти війни, але сам від імени комуністичної партії післав до Отави на початку війни заяву, що годиться на цю війну і буде її попирати.

Дост. Стюарт Ґарсон, скарбник: Не треба брати надто поважно достойного члена з Москви....

Литерик: Після мого осуду війна не є в інтересі канадійського народу. Правдивий інтерес канадійського народу вимагає миру, як найскорше.

Дж. Квін (ССФ з Винипеґу): А чи після вашого осуду війна Росії проти Фінляндії є в інтересі народу?

Литерик: Я не позволю, щоби ви відвертали мою увагу від справи.

Дж. МекЛенеґен (конс.): Ви вже давно відійшли від справи.

Литерик: Я все був за миром. Моя партія все була за миром.

Дж. МекЛенеґен: Чи ваш Иосифцьо також? (дотинок до Иосифа Сталіна, що стоїть на чолі комуністичної партії.).

. . . . . .

Тоді всі посли стали домагатися, щоби Литерик пояснив, чому посилав телеґраму до премієра Кінґа, в котрій зараз на початку отверто заявився за війною.... Та Литерик видно не мав що відповісти і викручувався, як ми бачимо з наведеної дискусії. На питання не відповідає прямо, але боками. Вкінці сказав, що потім показалося, начеб війни не треба.

Квін: Потім—коли Сталін получився з Гітлером?

Литерик: Ні, ще передтим.

МекЛенеґен: Чи ви потім післали знова телеґраму, відкликуючи першу?

Литерик: Становище комуністичної партії є ясне!

Г. Ф. Льоренс (ССФ): Таке ясне як болото! Чи війна проти Фінляндії не є нападом?

Литерик: Про це я скажу пізнійше.

Ґарсон: Чи комуністична партія є за союзом Росії з Німеччиною?

Литерик: Або там є союз? То залежить, як ви на це дивитеся.

Гарсой: Чи комуністична партія є за так званим договором про ненапад?

Литерик: Рішучо так.

Ерик Вилліс (провідник конс.): Чи вона годиться на поділ Польщі?

Литерик: Так, вона вірить, що Білорусь і Західна Україна мають вернути до Росії.

Н. В. Бачинський: Коли ці краї були частиною Росії?

Литерик: Ви повинні це знати.

- - - - - -

Так виглядала ця прецікава дебата в манітобськім парляменті дня 27 лютня 1940. Вона вчить нас, що комуністи мають все диктоване згори— з Росії і насліпо диктат виконують, проти очевидних справ власного краю і народу.

Коли комуніст не має відповіди на питання —тоді відповідає "по жидівськи," іншим питанням і так вминає відповідь. Іншими словами, на московський лад "валяє дурака"....

Далі доказ, що **комуністи ведуть імперіялістичну політику для Росії і є смертельними ворогами незалежности України.** Для них навіть не істнують "совіти," є тільки Росія. Литерик ясно перед всіми членами парляменту сказав, що **комуністична партія є за тим, щоби Україна належала до Росії!** І то той ворог— в середині нас самих, **котрого треба знищити,** якщо Україна має бути вільна. Чоловіка, котрий належить до комуністичної партії раз на все треба уважати смертельним ворогом нашим і відповідно до того поступати! Не диво, що манітобський парлямент приняв внесення, щоби комуністів позбавити права громадянства.

"Нехай забираються до Росії!" — говорив посол Реноф.

Та ви їх палкою з Канади не виженете— вони знають, що таке Росія —але злоба велить їм все таки опльовувати рідне гніздо і служити червоному діяволови!

Проч з комунізмом!

- - - - - -

В Канаді вже повоті виловлюють комуністичних аґітаторів, що печатали противоєнні летючки та замикають під ключ. Це покищо діється ще дуже повоті....

НАШІ КАНДИДАТИ В ЦИХ ВИБОРАХ

Від консервативної партії кандидує до Отави в околиці Йорктону молодий **адвокат І. Гнатишин.** Він вже раз кандидував в цій окрузі і зібрав поважне число голосів.

Від кредитовців кандидує в околиці Вегревил в Альберті— **Антін Глинка** до Отави а **др. І. Якіміщак** до провінціонального парляменту в Едмонтоні. В тій окрузі кандидує ще трох українців, але краще булоб, колиб всі голосували на др. Якіміщака, який додає більше надій на належне виконання посольських обовязків в тих тяжких часах.

В окрузі Вилингтон кандидують до Едмонтону **Василь Томин,** дотеперішний посол і **Тома Томашевський,** соціяліст. Оба кандидати ліви напрямків.

В окрузі Редвотер кандидує дотеперішний посол **Як. М. Попіль.**

КОНСТИТУЦИНІ ЗАСАДИ РКУК

Вийшли друком на добрім папері, гарний формат і подають блищі дані про Репрезентаційний Комітет Українців Канади. **Ціль** того РК є: "Консолідація української опінії і координація праці українців Канади **для помочі урядам Канади** і Британської Імперії **успішно закінчити цю війну."**

б) "Для представлення сконсолідованої опінії і для ведення скоординованої праці перед урядами Канади, Великої Британії та їх союзників, скерованої **до остаточного визволення української нації** зпід чужинецьких окупацій в Европі. Ця друга ціль випливає з того факту, що окупанти України політичними утисками позбавляють людність України безпосередно висловлювати свою дійсну волю перед міжнародними чинниками світа."

Значить— ціль РКУК є чисто і тільки **політична.** Дальше подано, що це тільки **на час цеї війни.** Поодинокі орґанізації, що вислали своїх представників до РК далі остають собою — це не є злиття, **тільки співпраця** для зазначаних в горі цілий і на даний час. Досі приступили до співпраці БУК і УНО, можуть приступити інші. Бодай тепер— треба замирити нашу сусільність внутрі а енерґію і увагу нашу звернути на справи зовні, проти тих, що бажалиб знова з цього вогню кувати кайдани нашому народові в Европі. Хто чесний українець, той поможе і сам приступить до праці свого місцевого відділу РКУК а вже ніколи тої праці спиняти ні осуджувати не буде.

КЗ взивають творити місцеві відділи РК— **члени БУК-а повинні взяти в творенні тих відділів чинну і чисельну участь!** Вкоротці РК задумує виспати свого представника до Льондону.

ДИВНА ПРОГРАМА

З того приводу, що гетьманці в Канаді покищо відмовляються від спільної праці в Репрезентативнім Комітеті на добро України —чільний і старий гетьманець **Орест Жеребко,** посол в Саскачевані, так пише в **УВ:** "Такого нема ніде в політичній програмі гетьманців державників, аби для доброго, хосенного діла не єднатись з другими українцями. **Хіба що я тої програми цілком не розумію."**

Так пише старий гетьманець по літах довгих праці для тої орґанізації і то праці діяльної, чинної і жертвенної. А закінчує так: **"Бо нема найменшого оправдання ходити манівцями, стоячи осторонь, і глядіти, коли хата горить."**

"Укр. Вісти" ч. 9 з 27/II, 1940, стор. 6.

Так, наша хата горить а ці, що вічно говорили про любов до Неньки України— нині, коли та Ненька Україна як жалібниця кличе і просить допомоги— злорадно накидається на других, котрі хочуть з цілого серця тій Неньці помогти і роблять все можливе, щоби поміч була успішна. Чи можна зрозуміти таку "програму"?

НА СХОДІ НЕСПОКІЙНО

В Сирії зібрано велику армію, понад міліон війська, що жде на похід — куди?

Мабуть вкоротці почуємо. Кажуть, що проти Росії, щоби забрати богаті жерела нафти в Кавказі і тим знерухомити Росію.

В Палестині видано заборону для арабів продавати землю жидам, щоби тим чином приєднати музулман—арабів, котрі все були проти жидівського напливу до Палестини та викупу землі з арабських рук. Жиди мали гроші і платили великі суми за землю. Арабські землевласники часто лакомилися на добрі гроші і визбувалися прадідної землі. Тепер це заборонено.

В Індіях рішено пасивний спротив проти властий, тому що Анґлія не хоче зараз надати Індіям повної незалежности. На чолі цього руху стоїть індійський провідник, Магатма Ганді. Цей рух противиться також участи Індій у війні.

Провідник Еспанії ґен. **Франко заборонив всі тайні товариства** а ці, що до них належали, не можуть займати жадних урядів в Еспанії, хіба що чинно служили по стороні Франка в армії підчас громадянської війни. Так заборонено всі **масонські і комуністичні** орґанізації.

У Винипеґу поліція зробила наскок на комуністичні товариства, забрала їх переписку та поарештувала провідників. Подібне сталося в Альберті та в Онтеріо. Комуністичний посол Литерик 7 марта промовляв в обороні своїй та "таваришів" в жидівській галі ім. Переца— а їх кандидат Леслі Морис також в цілім Винипеґу не найшов іншого місця на мітинґ, тільки жидівську галю їх запомогового товариства. Це здається повинно отверезити людий, бо доказує— **ХТО З КИМ І ХТО для КОГО....**

НОВІ ФІЛЬМИ

Українська фільмова продукція збільшилася ще на дві нові фільми — **Тарас Бульба і Вифлеємська Зоря.** Разом досі шість наших фільмів в Канаді.

Фільма Тарас Бульба вироблена у Франції і нашими ворогами— проти нас. Як дивно це може бути, а сталося так, що тямучі люди **переробили цю фільму,** дещо відняли, дещо додали і зробили її тим, чим вона тепер є — **образом борби українців проти ляхів.** Не всі однак части далося як спід доробити чи змінити —в цілости однак фільма, головно масовими сценами, як борба під Дубном або наскок козаків в середмістя і ратунок Бульби, робить сильне враження і варта її бачити.

Фільма **Вифлеємська Зоря** витворена у Винипеґу місцевими артистами. **Це перша дійсно в цілости витворена нами фільма в Канаді—** за наші гроші і нашими виключно силами. Прегарний **зміст і виконання роблять цю фільму милою** і пожаданою серед широких мас нашого народу в цій домінії. **Не позабудьте її побачити!**

Книжки і часописі, надіслані до редакції

Свобода, Джерзі Сіті— ч. 29—51
Українські Вісти, Едмонтон — ч. 6—10
Америка, Філядельфія — ч. 13—24
Новий Шлях, Саскатун — ч. 12—19
Праця, Прудентополіс — ч. 1—4
Самоосвітник, Прудентополіс — ч. 1
Шлях, Філядельфія — ч. 6—10
Наш Стяг, Винипеґ — ч. 6—9
Україна, Ню Йорк — ч. 156—159
Канадійський Фармер, Винипеґ— ч. 6—10
Світло, Мондер — ч. 4—6
Церковне Життя, Винипеґ — ч. 13
Тризуб, Париж — ч. 40-41
Голос Спасителя, Йорктон — ч. 3
Нове Життя, Винипеґ — ч. 1
The Trident, New York — No. 1
Bulletin de Bureau de Press Ukrainien, Paris—No. 55

У НЕВОЛІ

В неволі виріс між чужими
і, неоплаканий своїми,
в неволі плачучи умру
і все з собою заберу.
Малого сліду не покину
на нашій славній Україні,
на нашій— не своїй землі.
І не помяне батько з сином,
не скаже синові: Молись,
молися сину! За Вкраїну
його замучили колись!
Мені однаково, чи буде
той син молитися, чи ні—
та неоднаково мені,
як Україну злії люди
присплять пукаві— і в огні
її окраденую збудять—
Ох, неоднаково мені!

КОЛИСЬ

Славних прадідів великих
Правнуки погані!
Усі мови
Славянського люду,
Всі знаєте, а своєї дасть Біг!
Колись будем
І по свойому глаголать,
Як Німець покаже,
А до того й історію
Нам нашу роскаже.
Отоді ми заходимось!

Порядок Богослужень на березень:

3-го: Неділя ..... Росбурн
10-го: Неділя ..... Анґусвил і Ольга
17-го: Неділя ..... Могилів
24-го: Неділя ..... Овкбурн
31-го: Неділя ..... Січ

Ольга, Ман., о. К. Жарський.

ЗАПОВІТ

Як умру, то поховайте
мене на могилі,
серед степу широкого,
на Вкраїні милій.

Щоб лани широкополі,
і Дніпро, і кручі—
було видно, було чути,
як реве ревучий!

Поховайте та вставайте,
кайдане порвіте,
і вражою, злою кровю,
волю окропіте!

І мене в сімї великій,
в сімї вольній, новій,
не забудьте помянути
незлим, тихим словом!

Шевченко

ДО ЧИТАЧІВ "Б. НАЦІЇ"

ДОРОГІ ЧИТАЧІ "Б. Нації"— Чи Ви завважили на своїй наліпці, що Ваша передплата вже скінчилася? Так будьте чемними і відновіть передплату. —

ДО ВІДДІЛІВ БУК-А

Чи в Вашім відділі вже відбулись загальні річні збори? Як ні, то чому? Чи зібрали вже вкладки? Чи вислали звіт до поміщення в "Б. Нації"? Чи Ваша околиця жертвувала що на пресовий фонд "Б. Нації."?

ВИБОРЦІ округа Мекензі в Саскачевані!

голосуйте на

ДЖ. РОСС БЕРОГО

Кандидата Ліберальної Партії

УКРАЇНЦІ: В сей тяжкий час потрібно в Канаді сильного і нам прихильного уряду, яким є теперішний уряд ліберальний. Не час тепер на якісь непевні реформи і експеріменти. Не слухайте демаґоґів! Коли хочете зберегти Канаді свободу, порядок і довести війну до побідного кінця, всі як один голосуйте на п. ДЖ. РОСС БЕРОГО, Ліберального Кандидата. Значіть свій бальот:

Published by Authority of Mackenzie Liberal Association.

J. ROSS BARRIE **X**

ГОЛОСУЙТЕ КОНСЕРВАТИВНО!
Всі Консервативні Кандидати є:

1) Проти примусової військової бранки!

2) За привернення Канадійської Збіжевої Ради (CANADIAN WHEAT BOARD) в котрій більшість членів будуть творити фармарі а початкова платня за бушель пшениці буде $1.25.

3) За зрівнання цін, щоби ціни, які фармар бере за пшеницю і худобу відповідали цінам, які платить за товари.

4) За поправу торгових доріг і бічних, що ведуть до гостинців.

5) За установлення Міністрів для Добробуту Молоді, що має подбати головно про працю для молоді.

6) За асекурацію від безробіття, і приличну платню для всіх робітників.

7) За спис богацтва.

8) За державну контролю гроша, банків і кредитів.

Це оголошення дане силою Національного Консервативного Товариства Манітоби.

Голосуйте Консервативно

Др. Р. Дж. МЕНІОН

За Національне Правительство і приличні ціни на фармарські продукти!

Останні Вісти...

Коли вже Б. Нації йшла на пресу наспіли послідні потрясаючі вістки, що фінці, знеможені вкінці чотиро-місячною війною проти большевицького навалу, були змушені загодитися й згодитись на всі уступки й вимоги, які червоний кат Сталін зажадав. Як висказав це представник фінців, що був змушений підписати, у Москві, цей договір "для Фінляндії не було виходу," а цей мировий договір назвав "ганебним миром." Цей мир повертає Фінляндію знова до границь 18-го століття. "Однак,—додав фінський представник,— ще прийде день! Всьо ще не є страчене." І ми віримо також, що прийде день—і то внедовзі. "Носив вовк, понесуть і вовка."

В Чортківщині наші селяни відмовилися виконати приказ ГПУ— 700 з місця большевики розстріляли, 3,000 наших хлопів виселили а на їх місце спровадили монголів з Азії. Коли раніше люди втікали через Сян, таки скачучи у воду і наражаючись часто майже на певну смерть або від утоплення або від куль чекістів, то тепер втікають задягнені в білі простирала —ночами перекочуються по леді і снігу,коби тільки на другий бік.... Втікачі оповідають, що перед палатою Митрополита все ще стоїть большевицька варта, але нікого не допускають до середини і не знати, чи Митрополит ще живий, чи ні. Також не знати, чи Митрополит ще у Львові, чи вже вивезли кудись. Певно однак знати, що на похороні о. каноніка Мрица в Перемишлі ішли всі оставші священики під проводом Епископа Коциловського і на чолі несли хрест. Люди плакали, коли побачили на вулиці свого Епископа і святий хрест. Також певним є, що в Станиславові в катедрі мав Богослуження Преосвященний Лятишевський, а проповідав сам Епископ Хомишин. Не знати однак про все блище. ГПУ тероризує свідомих і чільніших людий, щоби так пригнобити край і зробити безвольним знарядом в руках Москви. Арештованого ведуть перед комісаря ГПУ— він стоїть. На столі видить набитий револьвер, чеколяду і папіроски. Комісар з початку дає папіроску і питає про цілком буденну річ— от прим. Яка то нині погода гарна.... і так починає бесіду а нараз впадає зі запитом: А ви що думаєте про це?— Коли вязень заторкається і зараз не відповість, тоді комісар наставляє револьвер і мукам арештованого не має кінця. Людині грозять, закидують якісь напасти— а потім предкладають служити в ГПУ і доносити на своїх близьких. Многі так ломляться.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 7 (55) ЙОРКТОН, САСК. 1 Квітня 1940 Vol. VIII. No. 7. (55) YORKTON, SASK. April 1, 1940

Католицький Священик Все Служить!

14 марта сталося велике нещастя в Мек Аллен, Тексас. Робітники їхали троком збирати цитрини. На перехрестю наїхав на них особовий поїзд і змасакрував 25, а 17 тяжко ранив. Трок був переповнений, деякі їхали на троку, деякі навіть на фендері. Потяг з цілою силою вдарив в трок і розкинув побитими на оба боки залізниці, яких 200 ліктів. Газоліна з трока вибухнула і ще додала до нещастя людий. Одній дитині зірвало голову, одного чоловіка перетяло в пів— одного викинуло аж на машину, а одного кинуло в саму піч. Зараз кілька хвилин потім— як бачимо на нашім образку— прибув католицький священик і слав сповідати тих, що ще жили. Робітники були католики, мексиканці. Так бачимо, як Церква ніколи не лишає своїх дітий— в жадній хвилині життя. Заки ще прибув лікар і поготівля— вже був священик. Серед останків розбитого і рознесеного трока бачимо покалічені жертви, деякі ще живі— інші подібні тільки до тіл. А між ними католицький священик іде—та служить. Ось це високе завдання і гідність священика— спасати душі! Всюди, при кождій нагоді!

І чи може бути краще звання і краще покликання, як коли Ваш син посвятиться на службу Бога і народу?

др. В. Щурат

ХВАЛА РАНАМ ІСУСА

Хвала і тисяч раз хвала
Тобі, Ісусе дорогий!
Важка вина моя була,
Тиж змив її, о Всеблагий!

Вважаю щастям і добром
клячати під Твоїм хрестом—
на нім Ти дався розпяти,
щоб грішного мене спасти!

А степ таки промовив—

—

або про вірний образ тих, що не хочуть і неспроможні стати до творчої праці для добра Канади і України.

—

Хто цікавиться українською пресою Канади, докладно слідить за розвоєм цілости нашого життя, приходить до сумного заключення— українці навіть тепер, в цю страшну вирішальну хвилину здібні тільки до розбиття і нищення тих, котрі тому розбиттю хочуть і вміють запобігати. Це теза, котру по черзі докажемо.

Доказ з СУС: УГ ч. 10 з 6 марта 1940 подав на стор. 4 таке: "Екзекутива Союза Українців Самостійників в Канаді **ще минулого року** ввійшла в порозуміння з др-м **Вол. Кисілевським в Льондоні і назначила його нашим представником."**

Цілий минулий рік той самий СУС вів переговори з о. др. Кушнірем в справі **одного** представника українців Канади і тим самим в справі координації всьої акції. **А за шечима тих переговорів** ті самі люди **ЩЕ МИНУЛОГО РОКУ** вже на свою руку увійшли в порозуміння з др. Вол. Кисілевським в Льондоні і назначили його "нашим представником"....

СУС назначив його від разу "нашим"— навіть не "своїм" представни-

І як це назвати?

Бо др. Вол. Кисілевський в Льондоні є **той самий**, що недавно **в польській часописі** в Льондоні, котра там виходить по англійськи, "Ню Юроп" **так написав про українців та їх національні змагання:** "Війна з поляками була одною з більших помилок, чого в будуччині треба вистерігатися."

Значить—**наші найкращі і героїчні змагання в обороні Рідної Землі** перед ляцською навалою і напастию— це "одна з більших помилок" і того "треба вистерігатися"—**ХТО МОЖЕ ТАК ПИСАТИ?**

Колиб це писав якийсь аґент ГПУ —ми не дивувалисяб.

Колиб це писав якийсь аґент польського правительства, ми не дивувалисьби.

Бо— чи може так писати шануючий себе українець про нашу визвольну боротьбу?

А того др. Кисілевського СУС ще минулого року **зробив своїм представником** в Льондоні— **і пощо тоді було переговорювати з о. др. Кушнірем?**

Коли хто **так** розуміє ясність і такт в поступованню— то не дивуватися тепер, що ці самі люди знайшлися в спілці з СГД і побайвцями. І разом з ними "Вістник" та його православія.

І при такім способі думання тих людий, не можна дивуватися, коли ці самі, що **цілими роками** безконтрольно та безкарно **нападали на нашу святу Церкву**, ширили найгірші напасти на нашу Церкву друком і захвалювали такі книжки, як "ЧРука" жа— **тепер** кажуть, що вони **тільки** "боронилися перед нападом." Сказала дитина, що вона бита— та не сказала за що?!

Після їх розуміння, то цілими літами добре є і вільно нападати на Українську Католицьку Церкву, виписували несотворені річи та видавати і навіть ще тепер поширювати такі "В Роковини", в котрих є безприкладні і неможливі маячення про провід Католицької Церкви— і то все гаразд. Але коли ви їм відповісте, як їм давно вже належалося— то є крик! Вони тоді "бороняться перед нападом"....

Ось їх "льоґіка". "Колиб **цілий український загал, до одного чоловіка,** приняв новий календар, **то я лишуся** при старім...." УГ. ч. 10, стор. 3.

Значить, **той чоловік має цілий український загал ЗА ЩО?**

Як він думає про себе?

Що для нього значить цілий нарід?

І чи можна з такими людьми поважно говорити— і чи є вони спроможні до творчої праці, до праці на добро загалу?— Подумайте самі і розважте.

- - - - - -

Доказ з СГД: В 10 ч. на стор. 4 УР з Торонто появилася стаття "Остерігаємо!" Стаття, згідно з реґламентом підписана двома старшинами СГД —отже не лишає ніякого сумніву про можливість ошибки.

І перед чим— і перед ким,— ці панове з СГД остерігають так бучно і грімко своїх членів? Може перед навалою комуністичної праці, перед аґентами ляхів, або перед поширенням безбожництва? Ні— перед одиноким творчим досі орґанізованим виявом в цю грізну хвилю, перед Репрезентаціним Комітетом Українців Канади!

Як перед найтяжчим ворогом!

Свої рідні, любі, степові українці...

Вони не бачуть тої хмари, що висить над Україною, не бачуть, що нам треба тепер солідної праці і згоди, не чують, що їх запросили і просять досі вступити до спільної праці, що їх ніхто не зачіпає, ніхто не ображає—вони кидають визов і зневагу тій праці, що досі зроблена в Канаді на добро України!

Ось їх "державництво" праця, як вони її розуміють.

І чи дивно, коли в цій самій часописі ч. 51 стор. 8 на остатній шпальті ви найдете такі слова, від котрих можна остовпіти!

- - - - - -

Так промовив степ в Канаді — промовили давні покоління з глибин Азії через призму тисячліть — промовив хаос і орґанічний брак порядку, нехіть ладу і творчої праці.... А як повинні ми бути раді, що РК таки існує!

ХТО ТАКИЙ ЛЬОРД ГА ГА?

—

Анґлійці кінець кінців таки знайшли, хто є **правдивий** льорд Га Га, що промовляє через радіо з Німеччини і спокійно але стало ширить свою пропаґанду. Він говорить добре, образовано і з виразним оксфордським наголосом. Це **Вилям Джойсі**, анґлієць, що скінчив університет і був шефом пропаґанди анґлійських фашистів. Перед самою війною оставив в Анґлії жену і двоє дітий та виїхав до Німеччини. Нині працює для німців і ширить їх пропаґанду між своїми земляками. Нема сумніву, яка жде його доля, коли анґлійцям пощастить дістати його в руки....

БЕЗСИЛЬНА ЗЛОБА МОСКВИ ПРОТИ ВАТИКАНУ

Офіціяльний пресовий орґан совєтського уряду "Ізвєстія" (з дня 21-го січня) з рідкою навіть для большевиків різкістю й брутальністю, виступив проти Папи й Ватикану. В дотичній статті "Ізвєстій" читаємо:

—"Ватикан—цей труп, цей пережиток середньовіччя, знову виявляє познаки життя, так ніби кров забитих на війні виповнила його жили животворчими соками...."

Московські "Ізвєстія" негодують, що, мовляв Італія,—всупереч Лятеранському договорові— допускає "втручування" Ватикану в політику....

Можна припустити, що оскаженілість московських сатрапів проти Ватикану в чималій мірі спричинена тим, що **ватиканська радіостація зачала від кількох тижнів подавати авдиції в українській мові.**

При цій нагоді ще раз подаємо до загального відома, що **українські авдиції з Ватикану надаються:**

Кожного четверга, в год. 8.30 вечером на короткій хвилі, довжина 48-47.

В Канаді знова виливає свою злобу до Ватикану КФармар, котрого серце і голова переняті польськими авдиціями, а про українські ні знати, ні чути не хоче....

Школяр: Не розумію, пане професоре, мій син і на цей піврік дістав лихе свідоцтво. В чому він властиво найслабший?

—В голові, мій пане, в голові.

ВІЙНА В ФІНЛЯНДІЇ СКІНЧЕНА

—

Війна фінців з москалями тревала всього 104 днів.

За той час фінці втратили 15,000 вбитих— москалі 250,000. Окремо фінці знищили 587 російських літаків, 1,486 човгів та 295 гармат. Мимо того маленька Фінляндія вибилася із сил і 13 марта заключила з Москвою **мир на таких услівях:**

1) Віддала москалям **цілу карельську шийку** і територію над озером Ладоґа, що є найбільшим озером в Европі. Пристань **Віінурі** також забрали москалі, а це місто має 70,000 мешканців і було другим по черзі містом Фінляндії.

На основі того мира яких сто тисяч фінців залишили свої хати, господарства і все майно та подалися разом зі своїм військом в глибину краю.

2) Фінці віддали москалям **півострів Ганко**, на пристань для московської воєнної фльоти— на 30 літ в наєм. За те Москва має щорічно платити фінцям $120,000.

3) Над Північним Океаном віддали москалям півострови: **Середний і Рибацький.**

4) Частину території в середущій Фінляндії з містом **Куольярві**, котре москалі мимо кількаразових наступів все таки не були здібні здобути. Тепер фінці змушені віддати москалям.

5) Протягом 1940 р. мають збудувати залізницю, яка буде перетинати Фінляндію в найвузчім місці і безпосередно лучити Біле Море в Ботнійським Заливом. Так Москва має прямий доступ до Швеції і буде могла туди перевозити свої товари.

6) Вільний доступ і перевіз московських товарів через Петсамо до Норвеґії. Натомість фінці не мають права держати свої воєнні кораблі або підводні лодки в пристані Петсамо і взагалі в підбігунових водах.

Ці условини миру **тяжкі** для фінців, **але не безвиглядні.** Фінці виказали великий державницький хист і розум, коли погодилися і **зараз стали творити союз** з Норвеґією та Швецією— **та будувати нові укріплення** вздовж своєї нової границі. В останнім приказі до армії, її начальний вожд барон **Густав Маннерґайм** так сказав: "Наша доля тепер тяжка, бо ми змушені піддатися чужій расі, якої життєва мудрість і моральні вартости **цілком відмінні від наших.** Мусимо залишити землю, на котрій ми працювали цілі століття в поті чола."

"Однак— півчверта місяця війни **ми були майже самі.** З заграниці прислали нам тільки два баталіони війська разом з гарматами і літаками."

"Колиб не щедра **поміч зброєю і приладдям**, яку ми дістали від шведів та західних держав, борба булаб неможлива." Нині фінці— все таки мають мир. Вони боролись **по геройськи і здобули пошану цілого світа.** А їх тільки півчверта міліона душ!

Ось що зможе сила духа народу!

ОДИН НА ТИСЯЧІ....

—

Мійський уряд в Пітерсон, Ню Джерзі прислав свому робітникові Вен Гаркенові платню за замітання снігу. Місто заплатило по $11 денно. Інший бувби чек зміняв і навіть не думав.

Но так Вен Гаркен. Він **відіслав чек** назад і дописав, що це забогато, бо йому належиться за його роботу тільки по $7 денно.

Сніг згинув. Містови треба було направляти скринки до виборів. Довго не думали. Роботу віддали Вен Гаркенові.

Хто чесний, ніколи на тім не стратить.

ШАХТАРІ

—

Тихо у вохкій пітьмі
В шахті на дні.
Стіни рипають німі,
Вохкі, брудні.
Буйними краплями піт
Очі сліпить
Лямпи смердючої гніт
Впима, чадить.
Тяжко.. повітря нема..
Сльози бренять.
Тиша панує німа....
Треба довбать!....
Гучно ми в груди землі
Кайлом бємо,—
Вперто ми пиї свої
Хилим в ярмо!
Вугілля кожний шматок
Сяє, блищить:
Сила шахтярських кісток
В йому горить....

Спиридон Черкасенко

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 910 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada, Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 910 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. Василь Кушнір

БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ—ЦЕ СПРАВА НАШОЇ ГІДНОСТИ

Ми нині жиємо в часі війни. На улицях нашого міста і на улицях інших міст Канади стрічаємо много жовнірів. Ми бачимо, як вони кожного дня йдуть на військові вправи. Ми знаємо, що після вправ в поті, в касарнях, вони не сидять даром, з заложеними руками. Вони пильно учаться про орґанізацію свойого війська, та про ріжні способи, як воно практично має ділати, особливо в обличі ворога. Ніхто цьому не подивується, це річ природна. Жовнір хоче свою орґанізацію пізнати в цілости і в поодиноких частях.

То саме в нас. Українець католик Канади, це той зорґанізований жовнір великого нашого Українського Католицького Братства Канади, що має свою команду, свої відділи, свої відзнаки, свої прапори, свою тактику і свої цілі.

Супроти цього кожний українець католик повинен набути бодай примітивне знання і розуміння, щодо будови та ділання цього війська, до якого належить. Таке розуміння оживить передовсім любов до своєї орґанізації, причиниться до сформовання такої совісти, яка повинна бути в кожного орґанізованого члена. Такий член в орґанізації буде тим, чим є душа у людському тілі.

Провідники Братства Українців Католиків повинні уважати пізнання своєї орґанізації своїм обовязком.

Для праці в орґанізації, хочби найменшім гуртку, треба особлившого знання і постійної науки. Особливо про це, як орґанізація повинна виглядати і як вона повинна працювати. Кілько то орґанізацій родиться мертвими або ледви тільки животіють лише задля браку відповідного знання у людей, що є в проводі. І тому погляд на цілість орґанізації Братства Українців Католиків є потрібний навіть для цього, що заряджує хочби найменшим відділом орґанізації. Лише тоді між поодинокими відділами орґанізації будуть звязки подібні, як між членами того самого орґанізму.

Пізнання Братства Українців Католиків Канади стало особливо конечним після послідної війни та прямо стало необхідним тепер, коли ми є в стані другої світової війни, та коли політичні та соціяльні питання так зміняються і так скоро по собі наспівають, що пересічному чоловікові прямо тяжко зорієнтуватися на чім ми стоїмо і куди йдемо. Минула і теперішня війна так зреволюціонізували людей і в такім нагальнім темпі, особливо в ділянці політичній та економічній, що український нарід не міг остати і не остається вільним від найглибших потрясень свойого життя в самих основах. Супроти цього, ми в Канаді мусимо напружити усю нашу енерґію, якщо не хочемо бути свідками цілковитої руїни нашого народу. Розвій нашої орґанізації на всіх ділянках нашого життя є конечний і неминучий.

ПРОМОВА ПОСЛА ОРЕСТА ЖЕРЕБКА В РІДЖАЙНІ

З днем 9 марта прийшли радісні для нас вістки про промову нашого посла в Ріджайні, Ореста Жеребка з Редбері, Саск. Пан Жеребко прибув до Канади тому 40 літ. Прибув хлопчиною, що мав 12 літ. Від того часу постійно посвятив свої сили для праці в Канаді і зробив чимале добра. В Саскачевані знають його з найкращих сторін і тому вибрали послом до парляменту в Ріджайні. Жеребко не завів сподівань широкого загалу українських виборців. Тепер у цей важний час він виголосив промову в парляменті, котра змістом і формою заслужила на широкий відгомін в пресі Канади.

Ось виїмки з його промови: "Деякі закидують, начеб то поселенці з Европи були німецькими шпіонами, або червоними. Деякі навіть кажуть— ви не льояльні, бо ви прийшли з Европи. Але **найпевнійша дорога до вбиття льояльности є, коли ви подаєте її в сумнів.** Коли чую, як хтось подає в сумнів льояльність поселенців на заході Канади, то це ділає на мене так, начеб той чоловік взяв ведро льодової води і вилляв мені за спину."

"Льояльність заключається в тім, як ви з нами поводитеся як ви з нами поступаєте в життю, як ви нас здоровите на вулиці і подаєте нам руку... Тим чином ви можете більше причинитися до закріплення льояльности, як всякими статутами і ухвалами."

Далі Жеребко говорив про причини, чому українці приїхали до Канади, про соціялістів і про незадовільну платню для учителів. Про соціялістів він так сказав:

"Я не думаю, що ви є соціялісти. Деякі з вас є добрими хліборобами, але незадоволені. Я також не є задоволений, однак одним махом не можна всього направити. А інші зпоміж вас, то є політичні опортуністи а деякі то невдачники."

Жеребко заявив, що тепер не є час на дискусії— але "час до акції."

Ми щиро тішимося успіхом промови пана Жеребка і бажаємо йому ще більше і ще кращих успіхів на честь Канади, українців та нашої Української Католицької Церкви, до котрої він несхитно і твердо належить цілий час— мимо того, що многі інші нераз хиталися. Хто вірний в однім— буде вірний у всім. **Таких нам треба людий!**

Поручаємо вічливо угопасові, щоби уважно причитав і передумав слова Жеребка— головно ці про льояльність.

СТРАШНИЙ ВИНАХІД

В Овкленд, Кал. якийсь Отто Мор представив перед старшинами американської армії свій винахід **льонтових промінів,** силою котрих можна привести до вибуху пороху на віддаль. Ці проміння вислав з машини—при помочі сонячного світла і електрики. Так привів до вибуху складу пороху— далеко на вільнім просторі.

Лєстер Барлов винайшов **бомбу,** яка вибухає у воздусі з неймовірною силою і побиває все кругом на просторі одної милі. Бомба має бути наладована особливим ґазом, який нараз звільнений через вибух тисне на воздух з такою силою, що все кругом гине.

Ось до того дійшло культурне людство в році Божім 1940.

Замість винаходити річи на добро загалу— винаходять на погибель.

Питання.— Татко оповідає маленькій Олі казочку й так кінчить:

—І жили щасливо аж до самого кінця....

Оля перериває й питає:

—То вони, татку, не поженилися?

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Квітень, 1940

1, понеділок — ММ. Хризанта і Дарії
2, вівторок — ППреп. Отців, св. Сави
3, середа — Преп. Якова
4, четвер — СвщМ. Василія
5, пятниця — М. Нікона
6, Предпр. Благовіщення
7, неділя 4 В. Посту. Благовіщення
8, понеділок — Собор Арх. Гавриїла
9, вівторок — Мц. Матрони
10, середа — ППреп. Іляр. і Стеф. **Поклони.**
11, четвер — СвщМ. Марка і Кирила
12, пятниця — Преп. Иоана Ліствич.
13, субота — Преп. Іпатія

УСТАВ

7,— 4 нед. Вел. Посту і Благовіщення. Глас 4, ев. утр. 1, Литія, на Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 314 і 306, ев. Мар. 40. і Лук. 3.

10 — середа, Поклони.

В середу і пятницю Преждеосвященна і поминання усопших— Сорокоусти. Вечером, Хрестна Дорога.

5,— Перша Пятниця місяця.

Не забудьмо на основні діла святого Посту— покуту і поправу. Виконаймо молитву, піст і милостиню щирим серцем.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ
для членів Ап. Молитви

Заховання справедливости після Божих заповідий.

Справедливість це те, що кому належиться. Бути справедливим значить, віддати другому те, що йому належиться. Коли хто того **не** чинить— кажемо тоді: він є несправедливий. Коли хто чинитьс **понад** те, кажемо: він є милосерний. Що треба чинити, а чого невільно— це сказане докладно в Х заповідях Божих. Хто чинить після десять заповідий, виконує справедливість. І то є **правдива** справедливість **—жити і ділати** після десять заповідий Божих! Хто робить інакше— грішить. Той не виконує справедливости а чинить кривду— собі і ближним. У світлі того бачимо, що значить кривдити іншого і як низько зісунувся в поняттях нині світ, котрий часто не хоче признати десять заповідей, а говорить про справедливість. Не знайдете серця на землі, що не хотілоби справедливости— однак, як мало її є! І наш український нарід допоминається довго і покищо досі безуспішно, щоби сильні цього світа признали нам справедливість —а вони часто навіть нашого імени признати не хочуть, ані згадати. І як можуть признати, коли забули на десять заповідей, з котрих четверта каже шанувати своїх родичів, предків, нарід— а тим самим шанувати других. І як можуть признати, коли вони позабули на другу по першій головній заповіді любови: **Люби** ближнього свого! Однак поправу зачинаємо від себе— тоді й поправиться світ. Самі в першій **заховуймо** справедливість і вчім наших дітий десять заповідей Божих, щоби вміли їх та жили після них!

Місійне намірення: Діла любови ближнього. Прекрасні є слова св. Івана в 1. посл. "Улюблені, не пишу вам нової заповіди, а заповідь стару, котру ви мали від початку. Заповідь стара це є слово, що ви чули. Знову пишу вам нову заповідь, що по правді і в Нім і у вас— що темрява перейшла а правдиве світло світить. Хто говорить, що є у світлі, а свого брата ненавидить — є в темряві досі. Хто любить свого брата, перебуває в світлі і нема в нім соблазни. Хто ненавидить свого брата, є в темряві і в темряві ходить і не знає, куди іде, бо темрява засліпила його очі." 2, 7-11.

Цю любов треба не лише почувати в своїм серці— її треба **виконати!** А ближнім нашим є **кождий чоловік.** Отже навіть наш особистий ворог. Йому треба також віддати дань любови, бажати просвітку і ласки Божої для нього. Значить, не можна мовчати на його гріхи, помагати в них чи притакувати. Лише така любов, що хоче повороту душі до ласки Божої, є правдива і хосенна. Вона хосенна у приміненні до нас, і у приміненні до ближнього. За таку—правдиву і безкорисну любов ближнього та діла на основі тої любови— молім Господа.

др. Осип Назарук

ЯКУ ВІРУ ПРИНЯЛИ НАШІ ПРЕДКИ?

Нема сумніву, що наші князі і наш нарід приняли християнство зі сходу, що звідтам прийшли перші наші митрополити, епископи і священики, всі наші церковні урядження і взагалі все наше духове і релігійне життя. Та тоді між сходом і заходом в догматичнім відношенні панувала цілковита єдність. Отже й віра наших предків, хоч принесена зі сходу, була католицька. Тим самим Церква наша була зєдинена з Апост. Столицею в Римі. Знаємо зовсім певно, що католиками були царгородські патріярхи, від котрих прийшли перші митрополити на Україну. Отже католиком був перший наш митрополит Михаїл І. (988-992), що охрестив Володимира Великого і похоронений в Київі. Католиком був другий наш митрополит Леонтій (992—1008). Католиком був третий наш митрополит Иоан І. (1008—1033), що похоронив Володимира Великого. Католиком був четвертий наш митрополит Теопомпт (1033—1050), за котрого збудовано в Київі велику Софійську катедру і що в ревности своїй охрестив навіть кости наших великих князів Олега і Ярополка, які за життя не були християнами. Пятим нашим митрополитом був наш чоловік **Іляріон** (1051—1068). Його вибір і консекрація були **без участи** царгородського патріярха, як він сам про це пише: "Хвала будь Господу за все, що постановив над мною, а що перевищає мої сили. Мене, з Божої ласки монаха і священика, Іляріона по вподобі Його освятили і рукоположили побожні епископи у великім місті Київі, яке найособ охороняє, щоб я був в тім місті митрополитом, пастирем і учителем. Сталося це в році 6559 (1051) за правління правовірного князя Ярослава, сина Володимира, амінь."

Чому це сталося таким незвичайним способом, без згоди царгородського патріярха і навіть без згадування його?

А сталося це головно тому, бо в тім часі в Царгороді Михайло Керулярій відновив схизму Фотія. Отже це, що сталося в Київі, було протестом проти схизми— протестом понад усякий сум-

нів розумним і благородним. Тоді наші епископи в порозумінні з Великим Князем Ярославом Мудрим не звертались до Царгороду, що впав у схизму, а самі висвячують нашого митрополита.

Чи треба виразнійшого доказу, що наші князі і наша провідна верства взагалі мали доволі розуму, щоб не датися вжити византійцям до їх політичних цілий і не дати надужити до того нашої віри і нашої Церкви....

(Далі буде)

ЩО ПИШЕ ПРО ПРАВОСЛАВІЯ ПРАВОСЛАВНИЙ ПРОТОЄРЕЙ?

Кождий, навіть крайно упереджений, згодиться— що ніхто так добре не може знати православія, як самі православні— а між православними ніхто знова так добре, як служителі і учителі того православія, отже православні духовні.

Тут наведемо характеристику православія пера **протоєрея М. Лебедєва** з Бостону, яку він подав про православія в книжці **"азруха."** І взагалі, **хто хоче пізнати дійсно що це таке є православія**, радимо конечно ту книжку прочитати. А є там що читати, бо книжка ма; 318 сторін битого друку. І звідтам доперва, від ПРОТОЄРЕЯ православної Церкви— **слід вчитися** всім, отже навіть **православним**, що це православія — а **потім** доперва говорити. Во звичайно люди говорять, а не знають самі того, про що беруться говорити....

Ось як він характеризує Православну Церкву в Америці: **"В американской Православной Церкві** в заключеніе всего вмісто хваленого міра — **воцарился ад**, вмісто порядка — **хаос**, вмісто спасенія Церкви— готовиться **гибель ея**, вмісто любви— **фанатическая вражда** і антагонизм, вмісто отвергнутой законний висшей церковной власти в лиці архієрейского синода заграницей— полнійшая церковная **анархія."** стор. 72.

Так православний протоєрей означає стан Православної Цекви в Америці.

Не якийсь ворог—противник, ні! Навпаки, сам служитель і протоєрей, котрий знає свою Церкву і знає, про що говорить. Чи можна про це сумніватися?

- - - - - -

А про **культурні осяги** Православія так говорить: "Каждий знает, что школа єсть могучее средство для національного обединенія, для сохраненія національного і богослужебнаго язика, обрядов і обичаєв народних. І **в етом отношенії католическій мір представляет примір, достойний подражанія.** Как там всі— взроспіє і діти— кріпко спаяні с костелом і со школой!"

"Ви скажете, что нам на школи отпусдаються большія средства. **А разві на русскую миссію не отпускались средства із русской казни?** Видавались.... Ето нікто не может отрицать. **Но... школи оказались в положеніи апсиков Платоновской Церкви.** На них висшая церковная адміністрація в посліднее время смотріла сквозь пальци, предоставляя всю заботу о школі исключительно пастирям і мірянам." стор. 94.

Ось так православний протоєрей самий хвалить католиків за їх працю на полі шкільництва та збиває можливі закиди з того приводу. Він доказує, що справа тут не в грошах —а в чімсь іншім— в самім суті віри і Церкви. І признає самий, що Православна Церква не дбала про свої школи, а гляділа на них "крізь пальці"— від нехоти І чи диво, що так дала широкий грунт і прихожий для большевизму?

ХРЕСНА ДОРОГА В ЄРУСАЛИМІ

(Докінчення)

Змучений Христос впав під тягарем хреста, і ця третя стація відбувається коло розбитої кольонії на перехрестю двох вулиць. Кілька кроків дальше місце, де стрінувся Христос зі Своєю Матірю, яка не могла ввійти до Преторіюм,— а тепер, коли товпа прорідилася, мліючи витягала руки до Ісуса. На цьому місці стоїть церква католицьких Вірмен. Зрештою самі місця стацій на зовні нічим незамітні.

Дорога починає підноситися вгору; за часів Христа була ще більше стрімка: сотник затримав Симона Киринейського, що вертався з поля, і казав йому помогти нести хрест, не зі співчуття, але тому, що інакше похід їм дуже протягнувся б, а завтра пасха. Отже— спішилися. Це є пята стація. Побіч мала молитовниця ОО. Францісканів,—мабуть перший завязок їх численних і багатих монастирів у Св. Землі.

Шеста стація це місце, де по переданню, Жидівка Вероніка втерла окровавлене і спочене лице Христа обрусом,—і, о диво, на цьому обрусі відбилося Його лице. На місці дому св. Вероніки стоїть маленька церковця, що належить до греко-католиків (Мелхітів).

З пятьдесять метрів дальше, на місці, де кінчилися єрусалимські мури й давня брама, упав Христос другий раз, бо тяжко було протиснутися, ще й до того з хрестом. Уява просто відвертається від страшного образу. Збитий, оплюваний і залитий потом Христос останніми силами несе хрест. Прохожі штовхають і сміються, глядять з погордою на засудженого. "Чи є горе, більше від Мого горя?"— питає в серці кожного паломника Христос. Це дуже будуючий образ, коли паломники з великим скупченням духа, клячучи на вулиці в порсі й болоті, відмовляють зі сльозами молитви і вдумуються й переживають колишній похід Христа.

Восьма стація дещо дальше за базаром і протестанським госпіцом Іоанітів. Хрест на мурі грецького монастиря св. Караламбоса вказує на місце, де Христос потішав невіст, що плакали на вид двиганого з трудом хреста Ісусового: "Дочки Єрусалиму, не плачте наді Мною, але над собою самими й дітьми своїми."

Дорога вела на узгіря, що мало вид чашки. Це було місце виконання засуду. Десята стація зазначена високою кольоною. Тут Христос мав упасти третій раз бо була стрімка дорога. Копти, які мають саме тут свій монастир, це монофізити, що не переховують Св. Тайн. Заховують александрійський обряд і літургію. Назва копти походить від арабського "кіпт", "еґіпіос." Крім того є около 30,000 коптів католиків.

З восьмої стації до девятої, а далі до десятої треба вертати тою самою дорогою, бо нинішні забудування змінили дещо дорогу, яка зрештою не є та сама, але лежить глибоко під звалищами.

Десята стація, і ще чотири є в церкві Божого Гробу на Кальварії. З Христа зняли одіння і дали напитися одурюючого напитку, вина й мірри, якого Христос, притупивши до уст, не випив,але віддав. Інкрустована рожа на долівці вказує місце події.

Одинацята— прибиття на хрест, а дванацята— це піднесення прибитого Христа на хресті. Душа кождого путника здрігається на вид цих усіх сцен, бо й сама земля дріжала, а скелі тріскали. Крок дальше— "і там Його пропняли." Срібна звізда під грецьким вівтарем зазначує місце, де був вкопаний хрест. "Звершилося"— слова Христа, які закінчили цей страшний похід і найвижчий акт віддання Богові, до якого могла піднятися людина. Серед злоби й людської підлоти довершив Христос найбільшої й найміпішої Богові Жертви. "І за мене, і задля мого спасення вмер Христос,"—

з тою думкою сходили ми з Голгофти.

Тринацята стація це зняття з хреста, а чотирнацята—зложення до гробу.

Про девять стацій згадується в Євангелію; до них побожня традиція додала далі потрійний упадок під хрестом, стрічу з Матірю і втертя поту св. Веронікою. Відправа хрестної дороги сягає ще XII. ст.

НАШІ МИСТЦІ— ФРА АНДЖЕЛІКО

В роках 1387—1455 жив у Фльоренції монах і заразом мистець маляр, котрого звали Фра Анджеліко. Він намалював чимало образів, котрі досі є архитвором штуки. Однак всі його малюнки переняті глибокою вірою і побожністю. Він ніколи не малював, заки не помолився. А коли намалював, ніколи не зміняв. Він глибоко вірив, що це більше Боже діло, як його. Він був тільки знарядом, рукою—всемогучого і вседоброго Бога. Тому звик говорити: "Коли Боже Провидіння хотіло, щоби малюнок був таким, нехай таким остане"....

І всі його малюнки архитвори!

ЗАПИС НА ЦЕРКВУ

11 лютня помер у Винипеґу Джеймс Догерті. Покійний записав $30.402 на Церкву і назначив о. А. Норманден на виконателя своєї послідної волі.

З тих гроший призначено пять тисяч на виховання молодих священиків— два тисячі на видавання часописі— а пятьсот на Служби Божі за душу покійного.

Спитаєте— чому це пишемо, так це не наш чоловік і нам нічого не лишив? Так, правда. Але він все таки й **нам щось лишив!**

Лишив нам примір добрий, щоби й ми так робили!

Неодин з наших людий умирає, лишає досить поважне майно, а хтось потім користає, пропє і прогайнує, а на могилі навіть хреста нема кому поставити! А вже не кажіть, щоби хто згадав у молитвах, подбав про Службу Божу за душу покійного, про поминик. І як чоловік неохайно жив— без Бога і любови, так потім лежить неохайно, без Бога і любови. Тільки трава поросте дико та суслики нори гребуть на западенім гробі. А часом може навіть худоба ходить туди і заненчищує місце вічного спочинку. Як жив —так тепер лежить....

Покійний Догерті вчить многих, як належить подбати про свій гріб і про свою душу, лишити по собі добру память і живий памятник. Бо чи може бути кращий памятник, як новий священик, вихований за гроші покійного! Кілько Служб Божих, кілько освячених душ, кілько ласки Божої через руки священика— а все це стало можливим через жертву покійного! І це є скарб в небі, котрий міль не з'їсть і ржа не сточить....

Ось примір, щоби й наші многі люди робили подібно!

КРОВ МУЧЕНИКІВ Є ПОСІВОМ ВІДНОВИ ЖИТТЯ

Минуло пять літ, коли 21 марта 1935 убійник застрілив в передсінку Йорктонського монастиря **бл. п. о. Дельфоржа, ЧНІ.** а тяжко ранив о. Івана Балу, ЧНІ. Як убійник сам засвідчив в полишенім листі, що власноручно написав— спонукою морду було збурене і сгуманене сектанством чуття. На точці **відступства від віри**, в котрій хрестився і **ненависти**, яку принесла йому "нова віра," відбулася кріза в душі простого коваля, у висліді котрої він **дістав збочену ідею**, завершену і **виконану мордом. Ось прямий наслідок роботи сектантів** і певно, що ці— які дали спонуку та звели його на страшну стежку тяжко відповідять перед Богом і ще тут перед власним сумлінням за дане згіршення та зведення сумління.

Убійник казав похоронити себе на православнім кладовищі— однак православні відреклися його як вогню— тай досі відрікаються.. Видно є сильні причини, чому якраз вони уважають за конечне так рішучо відрікатися того, що сам казав себе похоронити на православнім цвинтарі і навіть запис лишив на православну церкву.

Однак—кров невинно пролита стягає кару Божої справедливости! Так вчуть нас правди св. віри і так вчить нас суворе життя. Не можна ніколи і ніде **безкарно** пролити невинної крови. І хоч убійник сам собі вимірив зараз таки кару—то однак Боже Провидіння вирівнує дальше рахунки.. Ми бачимо, як то православія на наших очах чимраз більше розпітається і гине...

Боже Провидіння святе і справедливе. Кров бл. п. о. Дельфоржа скропила нашу Українську Католицьку Церкву, як кров перших мучеників і засвідчила безмір віри і любови! Засвідчила про віру і вірність за Христа і Церкву навіть в обличчу куль!

Це річниця наша сумна і річниця геройська.

Пропита кров не іде намарно.

З її посіву зростає буйне живо — нових робітників, посвяти і жертви для своєї Церкви. Церква, що має таких священиків— НЕВМИРУЩА і НЕПОБІДИМА!

БРАЗИЛІЯ ПЕРЕПРОСИЛА ЗА ВИСТУП ПРОТИ ПРЕОСВЯЩЕННОГО ІВАНА БУЧКА

Як відомо, бразилійські урядові аґенти уладили в церкві в Куритибі, у Бразилії, демонстрацію проти Апостольського Візитатора, Ексцеленції Кир Івана Бучка.

Після того Епископ Бучко виїхав на візитацію до Арґентини.

Але тимчасом Бразилія **перепросила Ватикан за соромні події в українській церкві в Куритибі** й Ексцеленція Кир Іван Бучко знову туди вернув.

"Праця" з Прудентополіс, у Бразилії, так пише:

"Бразилійський уряд дав Св. Апост. Престолові відповідну сатисфакцію за жалюгідні події, що мали місце в Куритибі дня 29 жовтня, 1939. Апостольський Візитатор, по докінченні відвідин українських кольоній в Арґентині, Парагваю й Урагваю, повертає в найближчих днях до Бразилії, **щоб докінчити перервану візитацію в Бразилії**, наслідком згаданих подій.

"Довідуємося, що дня 11 лютня відбудеться візитація української кольонії Панта Гросса. Відтак тих, що належать до парохії Куритиби, цебто Ґважуіра і Марципіна у днях 14 до 18 лютня. В Куритибі дня 18 лютня торжественна Архиєрейська Літургія.

"З Куритиби Апостольський Візитатор відїде на відвідини кольоній Круз Машадо і Легру. Відтак поверне до Прудентополіс, де відбуде конференцію зі священиками, що працюють на терені Бразилії, у днях , й 2 березня, а в неділю 3 березня закінчення візитації торжественною Архиєрейською Літургією у Прудентополіс. Апостольський Візитатор радби побачити як найбільше вірних, щоб у кінцевому свому слові загріти всіх та заохотити до витрітання у св. католицькій вірі та при своїм обряді і народности."

- - - - - -

Ось на тім примірі бачимо гідну поставу нашого Епископа а також наглядну силу Католицької Церкви і опіку, якою користується наша Укра-

інська Католицька Церква. Навіть така держава, як **Бразилія не може безкарно** нарушити чести нашої Церкви і мусіла перепросити нашого Епископа!

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

На спільній конференції всіх українських організацій **Арґентини, Параґваю і Ураґваю рішено однодушно приняти новий стиль в календарі** а Преосвященний Бучко це одобрив. Наради в цій справі були 27 січня 1940 в Буенос Айрес. Остали ще ми в Канаді і наші брати в Америці. Віримо однак, що та хвиля недалека, коли всі українці приймуть новий календар, бо того різко домагається саме життя а проти життя не може іти, хто хоче жити!

- - - - - -

В Апостолес, в Арґентині, Сестри Василіянки відкрили свій новіціят і вже приймають дівчат, які раді посвятити ціле життя на службу Божу і народу. Сестри доперва недавно там прибули. Відкриття новіціяту стало можливим для них тому, що в Апостолес літами працював і помер там перший наш світський священик і взагалі перший наш місіонар в Арґентині о. Семенюк, що збудував церкву і приходство. Тим чином поклав основи дальшого розросту. Новіціят наших Сестер має велике значіння з огляду на теперішні події в Західній Україні а ще більше важний для місцевих українців в Арґентині.

- - - - - -

На Духовну Семінарію у Філядельфії зложив Преосв. Богачевський два тисячі долярів а о. Процько одну тисячу. Семінарію щойно отворено і вона певно стане серцем нашої Церкви в Америці.

- - - - - -

З'їзд української католицької молоді був в Нюарку 3 марта в присутности 200 членів і гостий. Принято відповідні рішення, з котрих одно говорить так: "Тому що улюблений нами і святобливий архієпископ Андрей Шептицький, голова Української Католицької Церкви в Західній Україні як вірний пастир свого стада не лишив його а радше життя своє готов віддати за нього в обличчу азійських орд російських комуністичних напасників, котрі тепер поставили над ним сторожу совітської армії —ми, українська католицька молодь підносимо наш голос і перед цілим світом вказуємо на безсердечні жорстокости, які терпить українська нація."

Постава нашої молоді дійсно велична і може збудити пошану навіть у ворога!

Ось взір для молоді! Так треба **поступати й нашій молоді в Канаді!**

ДУША І ТІЛО

Постні розважання

Одна нюйоркська часопись подає таке: "Клінічна історія оздоровлених прокажених, перегляд праці многих літ і тисячів случаїв— доводять, що одним з найкращих помічників лікарства є РЕЛІГІЯ. І тому многі лічниці починають все своє лічення молитвою."

Св. Письмо подає нам уздоровлення Наама сиріянина. Він став чистий, коли сім разів занурився у Йордані. І тоді закликав великим голосом: "Ось, тепер я знаю— Бога!"

Цілий світ нині гірший, як скіра Наамана. Безконечні рани ропять і розгнивають та безнастанно тече кров .... **Ми знаємо зі св. Письма, що Христос одним словом, одною молитвою лічив прокажених і нечиста скіра ставала чиста, як личко дитини. Неодин прокажений знова став цілий і ненарушний силою святої молитви. Тільки таку надію має нині світ.... Але чи знає він— Бога?**

Молитва не тільки очищує скіру з прокази— вона очищує також серце. І робить його цілим та ненарушним. Щонебудь просите у Бога— віруйте і дістанете! Але без сумніву, без хитань. Бо тільки вірою можна приподобатися Богу. І вилічити хоре серце людства....

Такі тепер часи, що люди стратили правдиве відчуття і розуміння миру. Хочуть а загубили дорогу. І не лишається нічого для нас, крім одного —в покорі серця узнати власні провини і молитви о мир, справедливий і правдивий. **Тільки Божа мудрість** може нас вивести нині з манівців життя. А цю мудрість можемо пізнати тільки покірним серцем— через віру і любов, та життя з віри. Тоді світ може очиститися з прокази ненависти і злоби. Може знова стати цілим і ненарушним. І то лишень тоді, коли пізнасть —Бога!

Якраз тепер, в часі святого Великого Посту перед нами можливість власною покутою, вірою і любовою надолужити і очистити серце і тіло, та стати цілими для Бога.

ВАТИКАН І СОВІТИ

З приводу тяжкого миру фінців ватиканський дневник 'Osservatore Romano' так написав: "Отой диктат Кремліну, котрий насильно наложено на Фінляндію, є для нас страшною **пригадкою тої дійсности, чого нам треба надіятися,** коли світ підпаде під вплив певних ідеольоґій і метод, які є запереченням християнства і цивілізації."

З нагоди побуту в Римі перший раз німецький міністер закордонних справ **Йоахім фон Ріббентроп відвідав св. Отця**, а в річницю коронації **Гітлер післав св. Отцеві** перший раз **побажання.**

Дуже довго переговорював з Папою американський висланник **Сомнер Велс.**

З тих причин пішли чутки, **що св. Отець має стати на чолі акції за миром,** котрий суттю буде звернений проти совітів. Ці чутки мабуть не без основ, коли совіти дуже різко виступили проти Ватикану, про що пишемо на іншім місці. Здається, що підготовляється бльок держав і настрої до чинного та успішного виступу з наміром зліквідувати большевизм раз на все.

Останні вісти подають, що у **Ватикані викінчили захисти перед наїздом пітаків** а всі цінні і можливі до перенесення річи з ватиканських музеїв та архівів поховано в особливих льохах, глибоко і безпечно перед всіми нападами.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

КОНКУРС

Оцим проголошується одноразову стипендію в сумі пятьдесять долярів для студента українця католика, що з відзначенням покінчить 11 або 12 степень державних шкіл і на слідуючий рік буде продовжувати студії, мешкаючи в бурсі БУК-а в Саскатуні.

Конечним є, щоби студент був хрустально чистого характеру, віруючий і бездоганного поведення.

Зголошення слати на адресу ректора бурси БУК-а в Саскатун, 304— 4 еве. норт.

о. Петро Криворучка

ЗВІТ ДОСІ ЗЛОЖЕНИХ ЖЕРТВ НА БУРСУ БУК-а

ЗАПЛАЧЕНІ УДІЛИ:

Преосвященний Епископ Ладика	$218.00
Один наш священик	150 00
Двох наших Отців	100.00
Двох наших Отців	150 00
Шістьох наших Отців	300.00
Двох наших Отців	80.00
17 наших Отців по $25	425.00
Один Пан	75.00
Три установи	150.00
39 панів уділовців по $25	975.00
36 установ уділовців	900.00
Разом	$3,523.00

НЕДОПЛАЧЕНІ УДІЛИ:

10 Отців наших	150.00
11 установ уділовців	163.00
46 панів уділовців	852.00
Разом	$1,165.00

Цей точний звіт після скарбової книги бурси. З наведеної суми плачено найм першої бурси, рати за цю бурсу, податок, обслугу, ітд. **Цими днями заплачено знова $400.00** на довг бурси. Остало ще всього тисячу долярів. Коли б наші довжники, що заявили свої уділи— **але досі ще не доплатили, були такі добрі пригадати собі своє чесне слово і доплатити,** що згодилися —ми сейчас сплатилиб весь довг бурси і дісталиб вільний контракт! Якраз наші уділовці не доплатили ще ту тисячку, яку ми винні. Доплатіть і справа бурси запевнена а вся увага звернена буде на розбудову!

Ще одно. Зі світу бачимо, що наші Отці Духовні разом з Преосвященним Епископом зложили пучну суму $1,423 в уділах на бурсу— а крім цього з ріжних нагод подібно, як світські наші добродії, складали також свої жертви.

Світські наші добродії зложили досі на бурсу в уділах $1,050.

Ці цифри кажуть самі і доказують що **наше Духовенство є високо патріотичне і жертвуюче.** В бурсі виховуються наші світські інтеліґенти і діти наших хліборобів та взагалі світських українців католиків. Отже Духовенство прямо і особисто не може мати жадних користий з бурси— а коли жертвує і то значні суми, то це тільки ще раз є доказом високої моральної вартости нашого Духовенства, котре для **загальної справи народної** здібне і охоче навіть на найбільші жертви. А це красне свідоцтво для нашого священства, котре на загал убоге і тяжко працює на прожиток.

Цей звіт дає нам також окрему радість— **спільної творчої праці.** Оце разом, спільно поруч себе стали до праці для Церкви і Народу духовні, світські та наші установи. Співпраця — а не борба. Будувати а не руйнувати! І тому Бог благословить. **Ми віримо у світлу будучність бурси та її розбудову вже в недалекім часі!**

ЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД БН.

Ласкаво надіслали свої жертви на пресфонд БН, як слідує:

Відділ ч. 11, Гефорд, Саск. на лісту ч. 25, збирав **Гр. Гарах** в Домі ім. Франка.

Дрібні жертви.. $1.25.

По 25ц. жертвували: Йосиф Стадник, Іван Гунчак, В. Сулятицький і пані М. Циба.

Пані Вероніка Житарук з Йорктону $1.50

Ланівці, Саск.— В неділю 3 марта було пущення в **Кирила Возняка** і заразом іменини їх донечки **Анни.** Забава перейшла примірно і весело при музиках, як в нас українців звичайно буває. Гості були одні старші, другі молоді а переважно члени місцевого відділу БУК-а, ч. 2. Скоро по вечері обізвалася скрипочка і цимбали, всі гарно забавились пізно в ніч. Наша пословиця каже: Хто веселий і співає, той і добре серце має. Так було й тут. Вже мали розходитися домів, як **Іван Войтович** завізвав до збірки на БН. Гості не відказались а жертвували як слідує: По 50ц.: Іван Войтович, Михайло Лозинський, Йоанна К. Лозинська. По 25ц.: Йосиф Сливка, Андрій Овчар, Василь Сельський, Петро Жарий, Василь Войтович, Василь Гавлюк, Кирило Возняк, Анастазія Войтович, Марія Войтович. По 25ц.: Катерина П. Жара, Михайло Возняк. По 15ц.: Никола Галабура. По 10ц.: Петро Корпан, Ізидор Лозинський, Петро Сливка, Іван Юрків. По 5ц.: Василь Сливка. Разом зібрано $5.00 Відділові ч. 2. і всім жертводавцям, як також панству Возякам і родині складаємо щиру подяку, признання і бажаємо всім щастя, здоровля на многая літа!

А. О.

Верховна Управа Братства св. о. Николая у Винипегу **$25.00**

Разом всіх жертв $33.75

Всім жертводавцям нашим а **Верховній Управі Братства св. о. Николая** зокрема на цім місці **складаємо щиру і сердечну подяку.** Най Господь Бог стократно надгородить за жертвенність і най ці жертви стануть основою дальшої невсипущої праці та наших осягів в царині друкованого слова!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

"Залучаю $2 на дальшу передплату нашого дорогого часопису БН.

"**Часопис БН повинен находитися в домі кождого свідомого українця канадійця,** якому на серці лежить добро нашого народу по обох боках океану.

"**БН відповідає як найкраще своєму великому завданню,** бо будує майбутність нації на принципах високої ідеальної християнської моралі, на засаді спільного зрозуміння горожанських обовязків, на любові, єдності і згоді.

"Найкращого успіху желає

о. П. Каменецький.

- - - - - -

Ми дуже красно дякуємо всеч. і дорогому Отцю П. Каменецькому за слова признання і побажання та доложимо всіх зусиль, щоби слова о. Каменецького оправдати в нашому народові дійсно збудувати кращу будучність по Божій волі!

Винипеґ, Ман.

"БН **все наспіває до мене в час** і за це належить признання адміністрації. Дай Боже, щоби в найблищій будучності наша часопись дорівняла в розмірах "Free Press Prairie Farmer".

Остаюсь з поважанням,

Василь Воробій.

- - - - - -

Дуже красно дякуємо п. Василеві Воробієві за признання і побажання. Дай Боже, щоби ми скоро дійшли до 20 сторін і наші спільні мрії сповнились!

ЗВІТИ ВІДДІЛІВ БУК-а

Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.

Збори відбулись 27 лютня в Парохіяльнім Домі Просвіти. Голова нашого відділу **Іван Лоточинський** почав збори молитвою. По скарбовім звіті на внесок **Петра Кулишіра** потверджено старий заряд на діловий діловий рік 1940. Відтак промовив ректор нашої бурси **о. П. Криворучка.** Приступно **о. Ректор** подав нам способи, як працювати на Божу славу і наше добро. По викладі була дискусія— збори закінчено молит-

вою.

Йосиф Мельник

Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.

Ми дістали добрих діяльних членів в особах **Т. Мамчура і Йосифа Топущака.** Вони переконали наш відділ своїми викладами 4 і 11 лютня, що треба тепер більше активности. 18 лютня були наші річні збори. В присутности нашого о. пароха А. В. Фика зібралось 30 членів, котрі вибрали заряд на діловий рік 1940, як слідує:

Голова— Ю. Гук
Заступник— А. Вороновський
Діловий писар— П. Н. Корчинський
Скарбник— Ст. Пукіш
Скарбовий писар — Й. Малявський
Провірники— Д. Ґорин і Д. Зеневич
Програмовий комітет— Т. Мамчур і Й. Топущак.

Новому зарядові желаємо витревати і сповнити бажання обох референтів. Віримо, що при солідній, докладній праці, з помочею досвідчених і давних громадських працівників Т. Мамчура і Йосифа Топущака, справа певно возьме успішний оборот і відділ виконає прекрасну роботу. Отже з **Богом до праці!**

П. Н. Корчинський,
писар

Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.

Річні збори були в Парохіяльнім Домі 24 грудня 1939. Збори розпочались молитвою. Прочитано цілорічний звіт і одобрено.

Заряд рішено оставити незмінним, кріи голови, котрого вибрали одноголосно. Заряд на рік 1940 є як слідує:

Голова— М. Кривуляк
Заступник — С. Холод
Діловий писар — М. Козакевич
Скарбовий писар — І. Фодчук
Скарбник— М. Дущак

Рішено дати концерт а дохід призначено на пресфонд БН. Вписалося кількох нових членів. Збори закінчено молитвою.

М. Козакевич,
писар

ВІСТИ З КОЛЄҐІЇ СВ. ЙОСИФА

"В здоровому тілі, здорова душа" — казали старинні римляни. Не все це є правдою, однак мусимо признати, що підростаюча і студіююча молодь мусить бути здорова, коли як слід хоче користати з наук і колись стати добрими робітниками свого народу. Управа колеґії розуміє це добре і тому дбає про спорт. Рухливість тіла грає важну ролю в заняттю студентів колеґії св. Йосифа в Йорктоні.

Зі спортових активностий треба відмітити гру в копаний мяч, в киданий мяч, в кружельце, ітд. Так розвивається гармонійно тіло й душа, в радості і щастю кождого Божого дня, в пропорції сил і енерґії, напрямленій на побіду. А хто веселий і чесно занятий, той не має часу на злі діла, думки чи спокуси.

Брат Методій, ЧБХІШ.

-КОНКУРС-

на український БУКВАР для Рідних Шкіл в Канаді

Побажання Конкурсового Комітету:

1 Буквар мусить бути оригінальною працею, приміненою до канадійських обставин (природа краю, співжиття громадян, державна школа, ітп.)

2) Буквар має навчити дитину любити і шанувати Бога, край, свій нарід, його звичаї, обичаї та установи.

3 Малюнки мають відповідати змістови Букваря.

4. Пізнання дооколичного світу представити в його природних щоденних проявах (розмови дітей між собою, в родині, ітд.)

5. При укладанню Букваря належить звернути увагу на новітні досягнення педагогіки і весь уклад утримати в дусі релігійно-національного виховання.

6. Формою Буквар пристосувати до перших підручників державних шкіл в Канаді.

7. Обєм Букваря має бути приблизно 10 аркушів друку 16⁰.

Речинець надіслана праць минає з днем 29 червня, 1940 року.

Автор одобреного Комітетом Букваря дістане двіста долярів нагороди, яку то суму на сю ціль признало товариство "Взаїмна Поміч."

Заввага: При надсиланню праці просимо подати на ній псевдонім, а в окремій, залякованій коверті —на котрій треба зазначити даний псевдонім зверху — внутрі належить подати дійсне імя і назвиско і точну адресу. Ці коверти отвориться аж по рішенню Конкурсового Комітету, в присутности його членів і представників "Взаїмної Помочі." Рішення Комітету в тій справі остаточне і невідкличне. Конкурсанти, що пришлють свої праці, най будуть приготовані приняти це рішення як безспірне і кінцеве. Таке рішення приняли Річні Загальні Збори "Взаїмної Помочі."

Виплата нагороди послідує по рішенню Конкурсового Комітету. Однак Конкурсовий Комітет не мусить конечно признати нагороди одній з надісланих праць, якщо ані один з надісланих творів не буде вповні стояти на висоті наміченого завдання.

Праці ненадгороджені, але вартні, Конк. Комітет виріжнить окремою похвалою в пресі.

По закінченні конкурсу рукописи повернуться авторам.

Праці надсилати на адресу писаря Комітету:

REV. S. SEMCZUK,
919 College Ave., Winnipeg, Man.

Оголошення Конкурсу стало можливим через жертвенність Українського Товариства "Взаїмна Поміч," яке на Загальних Зборах 26-27 січня, 1940 р. у Виннипеґу призначило на ту ціль $200. Головою Конкурсового Комітету Загальні Збори вибрали і призначили дра Павла Маценка.

Конкурсовий Комітет:

Др. Павло Маценко, голова.
о. Ст. Семчук, писар.
Члени: Ст. Н. Кравчак, принципал низшої середної школи в Бруклендс.
Максим Вавриков, принципал середної школи в Ґонор.
Василь М. Вал, учитель низшої середної школи у Виннипеґу.
Представники Головної Дирекції Т-ва "Взаїмна Поміч": Г. Блок, Е. Василишин.
Виннипеґ, 11. березня, 1940 р.

ДО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО ЮНАЦТВА!

Головний Заряд УКЮ пригадує деяким відділам, щоби надсилали звіти зі Загальних Річних Зборів. Прошу подати точно адресу секретаря. Рівнож прошу надсилати частину членських вкладок. Повідомляємо, що підготовляються програми літних з'їздів. Коли треба помочі, чи поради в справі праці, то прошу ласкаво звертатись на адресу канцелярії Головного Заряду.

За Головний Заряд УКЮ,
Андрій Кіндракевич,
секретар.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

І. Пан Майстер Холєвка

IV. (Дальше)

З трудом удалося підвести Стефана з колін; мов пяного вивели його з пивниці на світ. А він дивився на всіх, мов несвоїми очима, кожного з своїх знайомих облапував руками і заєдно протирав собі очі, раз-у-раз вмовляючи в себе, що це або сон, або він збожеволів. А коли нарешті хорунжий зпід одинацятки відійшов куди слід з своїми хлопцями і біля Стефана на "гавптвасі" залишився тільки Холєвка, Стефан опав усім тягарем на лавку й прошепотів до Холєкви:

—Ну, я вже бачу, я вірю, що це не сон, чую, що я при здорових змислах, але скажіть, ради Бога, як це все сталося? Чудо якесь, ласка Божа, чи що?

Пан Холєвка поправив на собі пояс, й випрямившися, як міг по вояцьки, сказав:

—Та хіба то можна все сказати й розповісти, як воно сталося? Сталося! Львів наш, тай годі, а ви замісць носити "парашки" в гарнізоні, можете тепер замельдуватися до свого, до рідного війська. От беріть куплю та карабін і ставайте де коло якого маґазину.

Стефан дивився жадібно на Холєвкові уста, наче хотів з них вичитати таємну містерію Листопадової Ночі, але видно, ті уста не належали до бесідника, коли Стефан покрутив, незадоволено, головою:

—Та ви мені скажіть, хто що і як, та відки ви взялися тут, чи змовлялися ви з ким, чи як?

II. Як то було

—Воно було так: коли вас той бородатий жандар злапав за шиворіть, а по мене простягнув руку, я лишив вас на божу волю, а сам побіг у найблищу перехідну браму, а з неї на Кайзервальд. Якийсь час поблукав я по Кайзервальді й уже наважився вертати до дому, коли це з Личаківської вулиці надбіг ваш студент. Вже було пізно й скрізь світилися ліхтарні. Я радий, що його побачив, кажу:

—Пане Саляк! Та чи ви знаєте, що вашого Ходання забрали на гавптваху?

—Знаю,— каже Саляк—, я вже два рази був дома. Там Стефаниха мало по стінах не драпалася. А найбільше на вашого Маріянка відказує.

А я кажу йому:

—Такий він мій, як ваш. —Собача дитина, тай годі. А за мною не питала де яка біда?— питаю.

—Та чогоб мали питати? Маріянко сам злякався того, що зробив та кудись повіявся. Всі знають у камениці, що то він напровадив на вас жандарма й не знаю чи зважиться худобина показатися до хати. Але Бог з ним. Та ми з ним ще порахуємося! А от ви, пане Холєвка добре зробите, коли цеї ночі недуже то поспішати-мете до ліжка.

—Ніби чому?— питаю здивований.

—Як Бог дасть, то щось тої ночі буде— каже студент.

Я зразу таки оглянувся, чи нас хто не підслухує, чи знов який Маріянко жандарма не веде. Але довкола було пусто. Ніхто не наслухував.

—Як ви кажете, пане Саляк, щось буде?— питаю і думаю про те, що ви мені оповідали.

—Буде!— каже—а очі хлопчиськові так заіскрилися, що я зразу повірив, що він щось знає.

Я узяв його набік.

—Пане Саляк! Ви знаєте, я чоловік простий, але свій. Скажіть що буде?

—Свій! Покляніться на все, що вам найдороще, що не зрадите, що не скажете того нікому перед часом!

—Присягаю!—я зложив пальці як до присяги. А ваш студент мені до уха:

—Сьогодні над раном Львів буде наш!

—Наш? Львів наш?

—Так, на ратушевій вежі замають синьожовті прапори, з державних будинків позлітають драпіжні двоголові вірли, українська армія обійме владу над краєм і містом!

Я не знаю, чи то так певно говорив, чи я так страшно того хотів, але я й на хвилю не подумав, що це й могло би бути інакше. Я не то, що не сумнівався ні хвилини, я навіть не здивувався тій вістці, тільки запитав:

—А для мене найдете там яку роботу?

—Для вас? Для всіх чесних Украінців, найдеться сьогодня робота. Ідіть до дому й не кладіться спати. Може верну перед десятою, а коли ні, застукаю у вікно. Ну, бувайте здорові! Гаразд!

Засалютував по військовому до студентської шапки й побіг у місто. Я ще якийсь час стояв на вулиці й думав. Потім нишком прокрався в хату. Тут уже ждала на мене моя Мазурка:

(Дальше буде)

др. Дейфо

ЗДОРОВЛЯ ДІТИИ

Кождий раз, коли нові відвідувачі приходять подивитись на пятернятка, я все більш набираю переконання, що між загалом панує якесь дивне переконання, начеб пятернятка жили завдяки дивному, прямо чудесному случаєві і що так само тепер живуть ради якихсь особливших завдань. Інші знова думають, що ми виховали ці діти при помочі якоїсь маґічної формулки. А коли я заявив ріжним мужчинам і женщинам, що ми живимо пятернятка звичайною поживою, то я бачив на їх лицях розчарування. Пятернятка їдять цілком звичайну поживу, о много простійшу від многих дітий в цій країні.

Роблю все можливе, щоби люди не думали так мильно. Бо коли пятернятка мають виконати щось добре в цім світі, то може якраз через те, що вкажуть які прегарні осяги можна мати, якщо будемо вірно придержуватися точних і наукових засад у вихованню дітий. Для пятернят ми зробили тільки те, що кождий батько і матір повинні зробити для своєї дитини. Ми поклали основи під ліпших горожан будучности.

Думаю, що про це ніхто не буде сперечатися. Кращі горожани будуть тоді, коли діти будуть сильнійші і здоровійші. Думаю також, що ніхто не є в кращім положенні це так зрозуміти, як провінціяльний лікар. Він бачить дитину при народженню, доглядає її потім, як вона підростає і бачить у висліді горожанина. За 30 літ мого життя тут, в північній Онтерії, я бачив неодин тузин ярких примірів цього, що здорові діти творять найкращих горожан.

Я не найшов жадної заохоти, коли я бачив як апатично родичі приймали ради про поліпшення здоровля своїх дітий. Вони звичайно слухали моїх порад, але не виконувлаи, або тільки частинно. Я знав, що ціла вина того в тім, що вони не знали правдивої ріжниці, яка настане, коли діти будуть мати відповідну опіку. Многі спорили зі мною і твердили, що те саме, котре було добре для дітий тому 30 літ, так само й нині є добре. Я все таки робив, що я міг. Але я знав, що родичі не виконають деяких найпростійших навіть річий для поліпшення здоровля дітий, які вони легко моглиб виконати. І тому я все почував ,що конечно треба як найскорше освідомити родичів про добродійства правильного старання про діти.

І так одного дня народилися пятернятка. Минув довший час, заки я став певний, що ми зможемо їх виховати та виростити на здорові діти. Ще довший минув час, заки я освідомив собі, що загал полюбить пятернят так сильно, як це сталося. Тому ми працювали не на показ, але з дня на день виконуючи то, що ми повинні. А коли очі світа спочили на пятернятках, то є знак, що ми намітили шлях, яким підуть всі родичі, котрі хочуть дитині дати відповідну опіку.

Так пятернятка скріпились і зросли. З передчасних, бракокровних немовлят, що важили менше як по два фунти, вони виросли тепер на румяні дівчата, що вищі і тяжчі над пересічні діти. Тепер я радо порівнаю їх з якиминбудь пятьма дітьми їх віку, денебудь. Ми знаємо, що вони не якісь незвичайні діти, але звичайні природні дітваки. Вони стали такими **через дбання і розумне виховання.**

Колиб вони були чим іншим, а не пятьма здоровими, щасливими дітьми, якими вони є, то чверть міліона американців, що прибули їх бачити минулого сезона, булиб відійшли з почуттям, що бачили представлення. І вони булиб гляділи на них більше з милосердя, як з подивом.

Але така моя думка. Велике покликання пятернят на цім світі є доказати і візвати до старань о здоровші діти!

Наш найбільший ворог—гріх! Чи Ви вже відбули Великодну Сповідь?

ВСІХ ЗРІВНЯЛИ - ОДНА СОРОЧКА ОСТАЛАСЬ...

ЛИСТ ЗІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Перед нами лист зі Західної України. На нім три большевицькі значки, разом ціною 55 копійок. На двох значках повнопиські московки— на однім широке як лопата лице москаля. Написи на всіх значках— **московські**. На всіх трох значках три **печатки**— в **польській мові**. Ось так тепер правлять в Західній Україні...

В середині на дуже лихім папері один листок листу, писаний на оба боки. Ми не можемо подати місця, ані імен— але все проче подаємо докладно слово в слово.

- - - - -

"С. І. Х.

"Найдорожчі мамунцю, сестричко і ви брата. Хтілабим повідомити, що **ми всі ще живемо**. Івась і Василько на війні не були і у нас до того часу **не упала ніодна бомба** ані куля. Ми тепер висвободжені, **кожний рівний**. Ш. мусить так жити, як Д. К. Здесь у нас харашо, нету у нас панов, все таварищі. Нагадайте собі, як Павліна повідала— воха одна, попонька одна— дерун дуже тішиться, бо він тепер найстарший. Нам таки дуже хорошо. Не так вам, але К. К. жичилибисмо такого добра— найби знала, що добро! Дорогі мамунцю, я тепер Богу дякувати здорова. Навіть не сподівалямся, **що я то перебуду, такий страх як тут був**. Ті, що пішли на війну, малощо не всі живуть, понаписували з німецької невоні. Більше не маю що писати. Іно вас дуже прошу, як дістанете, то відпишіть. Поздоровляємо вас всіх, до милого побачення...."

- - - - - -

Для зрозуміння того, що не написане словом, але думкою— подаємо таке. Ш. був дідичем в селі а Д. К. мав тільки хатчину. Тепер большевики всіх там однаково зрівняли. Так, як говорила одна придуркувата в селі, що мала свої слова і свою мову— "воха одна, пононька одна"— значить, одна сорочка, одна подушка. Так ціле село зійшло на жебри, москалі все зрабували. І хоча ані одна бомба не впала, то страх був такий, що ледви пережили— коли большевицькі дикуни рабували село. І тому автор листа жичить одному большевикові, що є тут, в Канаді— і котрого імя дослівно наводить —щоби йому таке добро сталося! "Найби знала, що добро!"

Так на нашій скровавленій землі запанував "дерун," котрий одинокий тішиться з того— Сталін з опричниками. Та український нарід глибоко віруючий, як видно з того листа— і прийде час, дерун та його помічники звіють ся, як дим!

Що діється тепер в Старім Краю?—

В Празі померла стара українська діячка **Софія Русова** в 84 р. життя А 8 потня помер там поет і письменник **Спиридон Черкасенко**, що родився в Новому Бузі, 24/XII, 1876 р. Виховали його в російській школі і російській літературі. Познаки того лишилися в нім до кінця життя і хоча потім Черкасенко мусів лишати Україну та найшовся на еміграції, все таки давне виховання раз враз брало верх. Він з призирством, властивим московській культурі, ставився до релігій, а особливо католицтва. Тому **не всі його твори добрі, а деякі думками і сценами навіть шкідливі**. З найкращих його творів остали **"Казка старого млина"** і **"Про що тирса шелестіла,"** де в прегарній українській мові, віршом подана синтеза степу. Прегарні там малюнки степу і степових душ. Видно, що автор тим жив і це пережив наскрізь. Ось його слова:

"Шепче вітер знов траві:
Про царівен я збрехав.
Не царівни то вродливі —
то прекрасні, вічно живі,
дві душі, як доні дві,
лицар дивний в грудях мав....

Тим лицарем України, що виріс серед вітру та чирси степової— чи не сам Черкасенко, котрий мав наче дві душі, два почування, що вічно боролися з собою— почування західної культури і почування східної, московсько-азійської....

І наче предчував мистецьким духом творчим:

"А як щезнуть хижі звірі,
то заплачуть хмари сірі,
як жінки на похороні...

Та ці московські звірі покищо не згинули— і колиб так, то "заплачуть хмари сірі"— сум і горе України по літах безмірних страдань.

Так Черкасенко і Русова відійшли від нас і спочили в чужій землі—далеко від України, **котру все таки горячо і віддано любили**. Вічна їм память!

Хто може, втікає з большевицького на німецький бік в Галичині. Так втекла ціла **родина Луцьких, В. Кузьмович**, директор Рідної Школи, **Мирон Коновалець**, брат полковника Евгена —письменниця **Катря Гриневичева, др. Шевчук**, провідник кооперації **Андрій Жук** і цілий ряд наших Отців, як **о. Скрутель, ЧСВВ, о. Куницький, о. Лопатинський.**

Люди втікають, щоби бодай вратувати життя і ще може діждати тої хвилі, коли будуть могли знова працювати для Бога і України. Бо у **Львові** настали тепер такі відносини. В крамницях нічого не купиш. Остали ще і продають такі речі: дітні сорочки, штанці до купелі і краватки. Та це мала потіха тепер в зимі— але за день два й того може не буде....

З ОПОВІДАНЬ ОЧЕВИДЦІВ, ЩО ВЕРНУЛИСЯ З РІДНОГО КРАЮ

Дня 12 січня вернувся гром. К. С. на італійськім кораблі "Рекс" з рідного краю— Пеміківщини. Мав приїхати, коли їхав останній польський корабель "Ватори," але з браку місця мусіли з Гдині вернутися в рідне село й перебути німецько-польську війну. Вернувся з дружиною. Переповідаю дещо з того, що чув від них.

Дня 24 серпня бачили на риманівській стації, як поляки перевозили потягом на захід наших молодих українських хлопців із східної Галичини. Всі були поковані один до другого. Було їх кількасот. Хухали на вікна і на тій парі, що осіла на шибах, писали: "Ми українці! Закуті! Нас поляки везуть у Польщу! Самі не знаємо де"?

Польська мобілізація. Перше брали поляків, а опісля українців. Багато назад вернулись додому, бо Польщі забракло військових мундурів. З Вороблика Королівського забрали 85 хлопців. Всі повернулись. І ті, що служили при війську, тільки один пропав. Ті, що вернулися з польського війська, розказували, що кожний вояк дістав від 5 до 25 патронів, а не більше.

Дня 1-го вересня, пів до шестої рано, прилетіли над Коросно німецькі літаки й розбили летунську стацію. Того самого дня скинули три бомби на залізничий шлях у селі Вороблику Королівськім, але не зробили ніякої шкоди, а 28 бомб скинули на залізницю у селі Вороблику Шляхотськім. Спалили одну хату й убили на місці жінку Палиці (дяка), дочку по Павлі Войнарі. Мала в плечах шість дір від шрапнелів. Оставила одну дитину сиріткою. Від гуку бомб повилітали всі вікна в [illegible]

В карпатських горах поляки зачали затягати дроти, а німці давай кричати через радіо, що їм ті дроти нічого не пошкодять.

Дня 8 вересня з Дуклі прийшла польська армія і заявила селянам села Вороблика Королівського, що їх село буде спалене. Селяни вартували свойого села від 8 до 12 вересня.

Як прийшла польська армія в село, учитель—кацап, в одній особі і солтис, Стефан Барна, дав наказ поліцаєві, щоб зігнав і скликав усіх селян, бра ти окопи на горі для польської армії. То було в другій годині попівночі, а хто не послухає наказу, то буде розстріляний, а як ніхто не піде, то всі будуть розстріляні, а разом і він з ними. А також щоб селяни поїхали на "форшпан" і відвезли польських офіцирів любовниці з міста Риманова до Сянока. В той самий час польські офіцири перебували в польського дідича, Левицкого, в селі Вороблику Королівськім.

Одні селяни пішли окопи брати, а другі ні. Трохи повибирали, а дальше польські військові старшини не казали брати. Як німецька армія прийшла, то польська армія втікала стрімголов.

Польський учитель із села Пяджина й ще два поляки мали спалити село Вороблик Королівський. Перебували в дворі польського пана Левицького й так здорово напились панського вина, що позасипляли. Панське вино й скорий прихід німецької армії вирятував село від пожару. Але один із тих трьох поляків застрілив німецького вояка й дав причину, що німці розстріляли чотирьох селян із села Вороблика Королівського, а одного постріляли.

Розстріляли Василя Міхневича. Він стояв надворі коло своєї хати, як німецький вояк прийшов до нього й казав підняти руки вгору, а дальше казав іти до хати. Василь Міхневич пустився йти до хати. Уже входив до сіней, а другий німецький вояк стрілив йому в голову. Так розстріляли Володимира Дудкевича, Николая Палюха (по Василю) і Петра Фронцка. Петро Фронцко був діяльним членом Кружка Сільського Господаря, грав багато представлень.

Михайла Палюха німці постріляли в бік. Рану вдалося вигоїти. Мав бути розстріляний, як і інші, але щастя, що добре не поцілив. Ось так без переслухання стріляли безборонних, невинних людей.

Німецькі війська йшли через місто Риманів, а також через село Черешнів, тими двома дорогами.

До села Вороблика Королівського вернувся з Берези Картузької син по Павлі Войнарі. Розказував, що поляки в Березі Картузькі у звірський спосіб мордували українців. Прибивали цвяхами язики до дощок, відрізували язики. Йому мало що не цілий язик відрізали. Український лікар позшивав йому язик і вигоїв його.

Місто Риманів половину спалене, від костела по торговицю. Польська армія втікала й уже була коло села Боська, як кілька поляків у Риманові дали сальву до німецького війська. Тоді стала німецька артилерія бити з гір із гармат. Так спалили половину міста.

Як до села Боська прийшло німецьке військо, поляк вистрілив із кріса близько плебанії. Німецькі вояки пішли до церкви, витягли священика з закристії й взяли його на плебанію. Священик заґарантував за людей, що вони нічого не роблять. Німці тільки що вийшли з плебанії, а тут знов два вистріли. Тоді вернулись назад. Розстріляли священика й 21 селян, 15 українців, а решта поляків і спалили 42 хати, від плебанії по залізничий шлях.

Зараз на перший день війни польські військові старшини й урядові почали втікати. Потяги були переповнені втікачами.

Дня 5-го жовтня дві німецькі армії окружили польське військо в горах і лісах за Дуклею, котре плянувало вдарити на німців. Німці вимордували всіх. Мундури з них постягали, а голих поховали. Мундури поприносили на риманівську стацію. Ще з мундурів кров лилась.

Учитель—кацап і солтис Стефан Барна видав Степана Вархоляка німцям, щоб його розстріляли. Але по переслуханні його випустили.

Німці тримали простих вояків коло Кракова, а старшин позабирали в глибину Німеччини. Таксамо арештують польську інтеліґенцію, урядовців по два, три й забирають, а де? Ніхто не знає!

Пан Костан Сеньчак був у Кракові, там є велике число українських збігців. А також ходив пішки до Сянока. Там також є багато українських збігців. Переходячи з села на село, хотів дещо довідатися, та люди бояться говорити. Кожного незнаного вистерігаються. Казали: Он там хата спалена, там дві, а там три.

Одні жиди повтікали, інших вигнали німці, а доми їх запечатали звіздою.

Всюди урядування німецьке. В Риманові бурмістр українець. Аптику перебрав на себе український лікар, др. Кось Цепний.

За Польщі була одна година навчання української мови на тиждень, а тепер українська мова в 1-шій клясі й 2-ій, є в 3-ій українська мова й німецька.

Часописи перестали виходити, радія німці позабирали. Настала відразу темнота.

Степан А. Пельц,
Ню Йорк. Н.Й.

ЛИСТ ПРО ЖАХЛИВІ ПОЛЬСЬКІ ЗВІРСТВА В ГАЛИЧИНІ

Український громадянин Михайло Опришко, з Кемден, Н. Дж., одержав листа від своєї сестри Рузі Дупиш, з Грабівця, повіт Стрий, Західна Україна, в якім між іншим вона пише:

"Польща утопилася. Заки та буря перейшла, то ми тілько страху мали щом не думала перебути. Дуже пімстились Поляки на людях. Нічо не могли зробити войной то они палили села, лапали хлощів, привязували до деревів, і обливали бензиною. Розрізували людям животи, вибирали утробу, а там напихали каміння, відрізували носи, вуха, ламали руки, а наконець підпалили. То було щось страшного. Хлопи втікали до ліса.

"Була й перше война, але того не бачили що тепер Польща показала що вона вміє."

Далі пише про родинні справи.

- - - - - -

Звертаємось до наших читачів, щоб присилали нам листи які одержують із Старого Краю, для поміщення в нашій ґазеті.

ЩУРІ ЗАНЯЛИ МІСТО

В наслідок війни французи наказали всім мешканцям залишити надфронтове місто **Штрасбурґ** в Альзаці. Так виїхало з міста 167,000 мешканців —а з ними забралися всі коти і пси. Натомість безкарно стали бушувати щурі і розмножилися в такій скількости, що навіть для війська стали небезпечними. Тепер французькі власти візвали славний Інститут Пастера до праці. Хліб намочили в заразках і лишили для їди щурам. Вкоротці щурі стали масово здихати і тепер ціле місто заносить заразою.

Ось так війна перемінює мирну працю в заразу і знищення.

Добрий бизнесмен.— Перший: Я не сподівався, що з Загари такий добрий бизнесмен.

Другий: Ну?!

Перший: Продав Ничипурові парцелю дві стопи під водою. Ничипура пішов до нього, щоб віддав гроші.

Другий: І віддав?

Перший: Та де віддав! Продав йому моторовий човен!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Юра Шкрумеляк

ПЕРШІ КРАШАНКИ

Як по муках і стражданнях
на хресті умер Син Божий,
в гріб зложили Його тіло
і приставили сторожу.
Бо боялись фарисеї,
щоб хто тіла не забрав
і не дав по світі знати,
що мертвий з могили встав.
Стерегли Христа дві ночі
римські вої-сторожі
і глумились: "Може встати
Той, що згинув на хресті?"
Стерегли Його дві добі
й нагло рано, до зорі,
блеск великий осліпив їх —
і злякались лицарі.

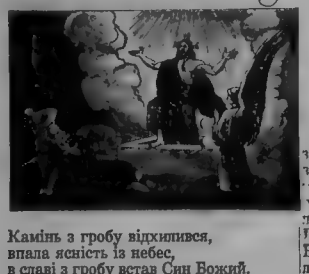

Камінь з гробу відхилився,
впала ясність із небес,
в славі з гробу встав Син Божий,
Той, що вмер— ожив, воскрес!
Впали в порох римські вої
і зітхали: "Бог Він! Бог!"
І до сотника побігли
гнані прочуттям трівог.
—Пане, пане! Гріб порожний!
Назоресць з гробу встав!
Ми не змогли ми збройно стати,
страх нам силу відійняв!
Сотник той якраз в ту пору
снідав, при столі сидів,
оббирав варені яйця —
про їжу забув, скипів:
—Це брехня! Ви певно спали!
Ні—, не спали, пане, ні!
—Спали, а злодії вкрали!
Не брешіть ви тут мені!
Щоб живим із гробу вийшов,
хто три дні лежав мерцем?
Може стати днина ночію,
може стать вода вогнем?
Або чи червоним стане
на столі оте яйце?
В чуда вірите, нетяги —
смертна кара всіх вас жде!
На коліна впали вої
і благали: Вір нам, вір!
Та не вірить лютий сотник,
він страшний неначе звір....
Нагло воїн наймолодший
серед просьб, серед благань
на столі побачив диво:
—Сотнику! Дивись! Поглянь!
Глянув сотник, зблід і шепнув:
—Що це? Сниться те мені?
Яєчка були тут білі,
а тепер червоні всі....
Так, це правда! Диво дивне!
Всі червоні наче кров!
Йдіть у мирі— ви невинні!
Вас спасла Його любов....
Йдіть— але всі на спомин
по крашанці тій візьміть!
Вірю я!
— Ти віриш пане?
І цілий повірить світ!
Так пішли і всім про Бога
голосили вояки,
а на знак святої правди
показали крашанки.

ІСТОРИЧНИЙ КАТЕХИЗМ

Вояоги Христа Господа

В році 632 помер **Могаммед**, що заложив нову віру, як від нього називається "могамеданізм." Це був простий чоловік, занимався купецтвом і дорабився великого майна. Він їздив далеко по світі і пізнав богато людий. **Вбився в гордість** і проголосив себе Божим пророком. **Віра Могаммеда є ложна**, бо походить від звичайного гордого чоловіка. Його приклонники сильно **ненавиділи християн** і довгі століття **нападали на християнські краї**. Сто літ по смерти Могаммеда вони дійшли **аж під Париж**. Колиб християни були їх тоді не побили, хто знає, чи вони булиб не завоювали тодішного світа. **В році 1571 під проводом папської фльоти** Венеція і Еспанія **розбили турецьку фльоту під Лепанто. Паною був тоді св. Отець Пій V.**

ПОЯСНЕННЯ: Віру Могаммеда приняли турки і татари. **Вони нападали на нашу Україну довгі сотки літ.** Старших і слабих рубали, молодих і здорових брали в неволю а дітий виховували у своїй вірі. Ці християнські діти, виховані по турецьки, були потім найгіршими ворогами християн. Вони називалися **янчари.** Всі обійстя турки за собою **палили.** Наші предки на знак побіди над турецькою вірою ставили на церквах під хрестом півмісяць, знак Могаммеда. **Проти турків боролися наші козаки.**

Питання: Хто був Могаммед і коли помер? Що він зробив? З ким воювали могаммедани? Хто їх побідив і коли? Хто то були янічари? Чому на церквах під хрестом є півмісяць?

Постанова: Я все буду боронити католицьку віру!

Любі діти!

Перед Великодним кожда добра дитина **сповідається.** Заки іде до сповіди, бере **молитовник** та іде до церкви молитися. Потім робить **рахунок совісти.** А потім іде до сповідальниці, клякає і визнає свої гріхи.

По сповіди ще раз клякає в церкві і красно молиться.

Потім виходить та іде до дому. Не збитькує і не кричить, бо тоді легко знова згрішити. А дитина хоче мати чисте серце, бо завтра рано піде до св. Причастя.

На другий день рано добра дитина мається, красно і чисто. Тоді бере святочне убрання та іде до церкви. Не забуває свого молитовника і в церкві щиро з нього молитися. А потім на святій Службі Божій з рук свого Отця Духовного приймає ангельську поживу— святе Причастя.

Так дитина стає дійсно люба і дійсно добра.

Тоді ангели в небі радуються....

А Христос зісилає безконечні ласки для добрих діточих сердець.

ДЕСЯТЬ ЛІТ

Дня 3 березня, 1930 р. католики в Америці стали на радіових хвилях постійно передавати **"Католицьку Годину"** з релігійною програмою. Тепер "Католицьку Годину" передають 94 американські стації в 41 стейтах, Колюмбії й Гавтаях і на коротких хвилях слухають цеї релігійної програми аж в Австралії і полудневій Африці.

ЧУТКИ ПРО УСЛІВЯ МИРУ

Несподівано для загалу **Гітлер і Мусоліні з'їхалися в просмику Бреннер,** в тирольських Альпах і говорили з собою понад три годині. Що вони говорили, ніхто точно тут не знає. Та є всякі здогади— менше, або більше правдоподібні.

Американський представник **Сомнер Велс** перебував ще тоді в Римі і чекав на поворот Мусолінія. Переговоривши кілька разів з чільними представниками Риму а також св. Отця і самим св. Отцем, Велс відїхав до Америки 19 марта.

Кажуть, що стріча Гітлера і Мусоліні була на вид дуже сердечна. Мали стискати собі при пращанню руки і навіть Гітлер підійшов по червоним килимі до вікна поїзду Мусолінія, коли цей відїзджав. А треба знати, що містечко Бреннер є чисто німецьке і тепер по італійськім боці. Італійці перезвали його на "Бреннеро" і цілком явне винародовлюють німців всіми можливими заходами. Кажуть, що Гітлер був блідий, коли пращав Мусолінія а Мусоліні широко сміявся. І треба вірити, що так воно було. Гітлер мав чого блідунути, коли стояв на німецькій землі серед гущі німецького населення, котре тепер сильно прибите, переслідуване і тиснене, якраз його союзником а він сам в тім помагає.

Кажуть, що там намітили **11 точок миру,** котрий мавби управильнити справи Німеччини в Европі а справи Італії в Африці. Для нас цікава точка 2: "Мається утворити малу независиму Польщу з осередних провінцій кругом Варшави, з населення 10 міліонів душ. Гдиня малаб стати польською пристанею над Балтиком. В Данціґу поляки дісталиб вільну часть, що полекшувалаб польську торговлю над Балтиком. Границі тої Польщі малиб усталити через плєбісцит під наглядом міжнародної комісії. **Питання меншин вирішилиб через масове переселення."**

Нас мало обходить будуча Польща, яка і коли вона буде....

Але цікаве в тім одно. Так ці здогадні точки Гітлера. як також заяви представників поляків у Франції— прим. ґен. Сікорського— про конечність масового переселення, свідчать, що **нема таких то й ріжниць** між політикою Гітлера а поляків, коли в тих жаданнях оба противники говорять як один. Розуміється, ходить тут не о них, але о "меншини"— а хтож є та меншина, як не українці? І коли ходить о українців, то Гітлер і Сікорскі одну мають мову....

Чи дивно є, чуємо, що цілі лемківські села, затуманені православною агітацією за Польщі, котра це православія там насаджувала при помочі москаля Діонізія з Варшави і ширила москвофільський рух при помочі своїх агентів в роді інспектора Трухановського з Криниці— тепер ці села якраз німці виселюють до совєтів. А це наші українські західні окраїни! Незаступимі з погляду національних інтересів! Тепер виселюють в цілости. такі наші села, як Устє Руське, Ганчова, Шквирне, Кленківка, Перегримка, Квятоня мають зникнути з лиця мап, як українські села— пяхів з них не виселюють. І от літами насаджувана православна агітація тепер виконала свою страшну роботу. Збаламучені лемки ідуть— куди, самі не знають. Москалі прислали по них ваґони і обіцюють їм 15 днів дороги на нові ґаздівства— де Сибір неісходима....

Ось як всі наші вороги ділають спільно і нема між ними роз'єднання.

Тільки ми тут в Канаді самі негодні створити єдности а ще деякі накидаються на Репрезентативний Комітет— одиноке заборало в той гіркий час, щоби спинити розвал та помогти, де ми ще годні! Чи замало нам ворогів з Гітлером і Сталіном та Сікорскими— чи ще самі себе маємо добити?

ВЕЛИКИЙ ПІСТ— ЦЕ ЧАС МОЛИТВИ, ПОСТУ, І МИЛОСТИНІ!

Останні Вісти...

Ліберальна партія, під проводом премієра, Дост. В. Л. МекКензі Кінґ-а вийшла горою, у загальних виборах, 26-го березня. Ліберали тепер мають подавляючу більшість: на 245 послів 178 ліберали. Кілька місцевостей ще не є рішені, однак є надія, що це число збільшиться до 180. У минулому парляменті ліберали мали 169 послів. Це вказує, що на загал, канадійські горожане мають повне довіря до свойого теперішнього уряду. Навіть в Альберті, твердині Суспільного Кредиту, ліберали вибрали 7 послів, коли у минулих виборах мали там лиш одного. Українці мають в Отаві одного представника, п. Глинку, з партії Суспільного Кредиту, з округи Вегревіл.

Донесення з Вашинґтону подають, що в **цім році належить сподіватися найменшого врожаю в Стейтах** — від 40 літ. Всього надіються тепер 600 міліонів бушлів пшениці. **Довга посуха** знищила всю вохкість землі. В Канаді також не заноситься всюди на урожай.

Петро Воробець, принципал народної школи в Кридор, Саск. **зістав шкільним інспектором.** Пан Воробець від перших початків є членом БУК-а, це діяльний віруючий і практикуючий українець католик. **Від себе і БУК-а складаємо йому найкращі побажання** і віримо, що щасливійшого вибору в Саскаєчвані годі було зробити.

Вибори в Альберті основно підірвали партію суспільного кредиту. Досі обчислено часть голосів. Вибрано кредитовців 29, противників 17— **українців трох. Вибрані з українців послами Попіль в Редвотер, Томин у Вилинґтон.**

21 марта постало у Франції нове правительство Павла Рейно— котре на другий день дістало в парляменті **більшість одного голосу,** коли прийшло голосовання про довіря для уряду. Сумне це довіря і недовга доля такого правительства. Це не свідчить добре про відносини у Франції.

Чотири українські найбільші запомогові орґанізації в Америці погодилися в справі Конґресу американських українців, що буде 24 мая 1940 у Вашинґтоні. У відозві з того приводу подано так: **"Мета конґресу— заманіфестувати перед широким світом право українського народу на вільний державний розвиток— і наладити акцію —на допомогу державним змаганням до самостійної, соборної і народоправної України."**

Офіцер з Женеви подає, що **большевики увязнили Митрополита Шептицького** і держать під строжею у Львові **а Преосвященного Хомишина вивезли до Москви,** де хочуть його сутдити.

В місті Холмі, Західна Україна, виходять **"Холмські Вісти,"** що пишуть про повстання **Українського Центрального Комітет у Холмі—** для українців Холмщини і Підляшшя. Пишуть про розбудову тамошнього життя і рухливість місцевих наших людий. **Тому рік поляки палили і нищили наші церкви на Холмщині** та у варварський спосіб гнобили українське населення. Холмщина тепер збулася тих гадів!

ЧИ ВИ ЗЛОЖИЛИ СВОЮ МИЛОСТИНЮ НА ПРЕСУ?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 8 (56) ЙОРКТОН, САСК. 14 Квітня 1940 Vol. VIII. No. 8 (56) YORKTON, SASK. April 14, 1940

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

На образку бачимо, як найбільший корабель світа "QUEEN ELIZABETH" містить 85 тисяч тон, прибув щасливо до Ню Йорку і ріжко Гудсон шиве на сталий побут в безпечне місце, аж до скінчення війни. Удержання корабля коштує денно тисячу доларів, але він безпечний тепер перед нападом пітаків і маґнетами мін. Він ще не викінчений, прийшов з позабиваними вікнами, сіро помальований, без подорожних. Буде спочивати побіч двох других кораблів, які вже є в Ню Йорку.— "Нормандї" і "Кьін Мері."

На овиді бачимо прекрасний вид одної з найкращих і найбогатших дільниць світа—Маннетена. Бачимо спіралі хмародерів, котрі один побіч другого пнуться в синє небо. Пів-остов Маннетена цілий з родимої скали, чередного, іскристого каменя і тому тішки там є можливим будувати такі великі доми, один біля другого, на сотки поверхів. Живе там ба невеличкім клаптику землі людське мурашиско, котре здається ніколи не спить. Все рухливе, чинне, веселе і розсміяне. Там не стрінете жебраків, не побачите згорблених, прибитих, сумних, запаханих. Там кипить— буквально такі — веселе, творче життя. Коли ніч айде на землю, Маннеттен залитий світлом яскравих оголошень і написів. Будинки іскряться струями електрики, дивляться в ніч тисячами ярко освітлених вікон. Там живе також чимало українців, що мають свою церкву при самій вулиці на сході. Дня 11 мая отвирається знова Світова Виставка в Ню Йорку— варта їй відвідати та заразом побачити море і людське мурашище в Маннеттен....

Льорд Твідсмюр

СЛОВО ДО МОЛОДІ

Говорю до академічної молоді і тому згадаю про славне місце з книги Плятона про Республику. В семій книзі Сократ говорить про відношення між життям роздуми а практичним діянням в політиці, що він зве "ямою." Він каже, що фільозофи мають правити. Вони мусять освідомити собі, що це їх обовязок, який вони мають виконати перед державою за спроможність, яка була дана їм, щоби могли стати фільозофами. Нема сумніву, що тяжко є залишати ясні простори ідей а переходити в темінь яскині. Однак вони мусять це зробити, коли правильно думають. Глявкон каже, що вони переберуть правління "з тяжкої конечновти а не так, як теперішні політики."

Це дуже цікаве місце в Плятона, тому що там саме вперве пробивається думка про **поняття обовязку**. Від чоловіка вимагається праці, котра є цілком незалежна від його власного добра. Тут фільозоф мусить покинути ліпше життя ради гіршого. Це є предтеча християнської науки про це, що ми є членами у відношенні до себе. Але найцікавійше з того є це. У відповіді Глявконові Сократ каже, що правителі мусять бути фільозофами, котрі **свідомо** вернули до "яскині." Іншими словами, що це є люди, котрі знали вже краще життя як політику. Або одним словом, вони мають бути не виключно політиками тільки, що живуть ради тільки самого життя та ідуть втертою земною доріжкою.

(Далі буде).

Богдан Лепкий

ЗОРІ И ЛЮДИ

По небес великім, синім плаю
зорі Бог розсипав наче вівці....
А людий пустив, щоби в мандрівці
життєвій ішли з землі до раю.

Зорі час, дорогу, місце мають
в безконечному світів просторі —
людиж? Люди, наче човни в морі
по розбурханих филях блукають.

КУПИЛИ 10 МІЛІОНІВ БУШЛІВ ПШЕНИЦІ

3 квітня ц.р. був щасливим днем на винипеґській збіжевій біржі. Того дня Анґлія закупила десять міліонів бушлів пшениці нараз і ціна відразу пішла вгору. Радість тим, що мають —хто випродав, тепер жалує. Все таки вигляди для наших фармарів знамениті. Коби тільки Господь дав добре поліття і красний врожай!

ЧИ "УКРАЇНСТВО" ХОРЕ — ЧИ МОЖЕ ХТОСЬ ІНШИЙ?

В ч. 13 УР, що виходить в Торонті, Онт. є стаття і нваіть спроба "доказів" на те, що буцімто "українство" в Канаді хоре. Причиною тої статті стали наші тямучі люди, котрі з місця зареаґували на напасти проти Репрезентативного Комітету і пять передплатників УР загрозили зірванням передплати, якщо УР далі буде нападати на РК.

Ми думаємо, що українство саме собою є здорове— ЖИВЕ І ХОЧЕ ЖИТИ!

І якраз тому утворили в Канаді Репрезентативний Комітет— БУК і УНО, котрі спільно без найменшого сумніву можемо сказати представляють **70% всіх українців** Канади. Нинішний наш уряд в Канаді здобув при виборах всього 54% голосів і має 180 постів. Але НІХТО не поважиться заперечувати, що це є наш національний уряд і писати статті в роді "Остерігаємо" проти того уряду! І що з того, що в тім уряді нема ані ССФ, ані Кредитовців ані навіть консерватів — він все таки і безспірно є нашим НАЦІОНАЛЬНИМ УРЯДОМ! Так само і подібно наш Репрезентативний Комітет, навіть коли в ньому не буде ані СГД, ані СУО, ані СУС— остане і безспірно буде НАШИМ дійсно РЕПРЕЗЕНТАТИВНИМ ПРЕДСТАВНИЦТВОМ, чи це комусь подобається, чи ....

ством в Канаді, читачі самі відпові-

- - - - - -

Але **хто є дійсно хорий** між українцями.

В 12 ч. УР находимо такі слова в передовиці на стор. 4: "Не сміємо в теперішнім часі бавитись у досвіди — **не сміємо давати нашого голосу** новонародженим партіям, або хочби і старим, то **тим, що дихають духом Маркса**— то більше, то менше— як от комуністи, **чи ССФ. Вони** ні поодиноко, ні гуртом **нашій справі нічого не поможуть**, бо помогти не можуть— **не мають ні сили, ні бажання. Для них на першім місці** благополучіє шлунка а не якісь там ідеалістичні міркування."

Написане дійсно гарно і без закиду....

Але!

В тім самім Торонті виходить "Вперед," котрий в 7 ч. на середині першої сторінки дає світлину **провідника** марксистів з ССФ. А над тою світлиною є ще одна, довга на цілу сторінку. І в першім ряді тої другої світлини, що поміщена там під заголовком: "Манифестація торонтонських українців за Канадою у війні" находимо по черзі такі імена членів комітету, що разом і спільно репрезентували свої орґанізації: **Бодруґ**, Т. Гуменюк,— **Д. Лобай— Р. Ковалевич— П. Самець— М. Гетьман,— В. Годованський**, і т.д. Ці імена свідчать про орґанізації, котрі їх вислали. І читачі знають, що Д. Лобай зірвав з большевицьким рухом а утворив власну фракцію— щось в роді соціял-демократів, котрі стали на плятформу ССФ. Знова Р. Ковалевич є духовником протестантів а П. Самець автокефальних. М. Гетьман є головним обозним СГД— гетьманців, котрі видають УР.

Так вони обєдналися всі в Торонті і ми проти того нічогісенько не маємо.

Та це ще не все.

Зараз під світлиною провідника ССФ є стаття про "дійсне представництво," яке проголошують започаткованим в Торонті.

І дослівно написано там так: "Представники **трох орґанізацій** у Винипеґу, а саме Союза Українців Самостійників, Союза Гетьманців Державників і Союза Українських Орґанізацій, мали 7 березня свої чергові сходини і уложили умови...."

Далі подано, що сходини в Торонті поданих трох орґанізацій будуть 22 марта— "в салі Української Православної Громади"....

Для пояснення подаємо, що так званий "Союз Українських Орґанізацій" це ці бувші члени большевицьких Домів, що пішли тепер за Лобаєм.

Чи треба вам більше? Подумайте над тим і найдете відповідь на питання:— **ХТО ХОРИЙ!** Відповідь певно скаже вам, що певно **не є хоре українство** в Канаді— але хтось інший....

НОВА НАША ФІЛЬМА

В Ню Йорку зачали висвітлювати нову нашу фільму, котру К. Лисюк зняв в Карпатській Україні і котра представляє хвилини слави нашої історії, отворення першого Сойму в Хусті, проголошення незалежности, промови міністрів і голови— о. др. Волошина. Фільма іде під іменем: **Траґедія Карпатської України** —і є безспірно одною з найкращих.

Що хто любить.—Гей куме, чого Ви так часто говорите самі зі собою?

—Та, куме, приємно є поговорити собі часом з мудрим чоловіком.

СТОГНЕ ЗЕМЛЯ, АЛЕ ВЖЕ Й ПРОКИДАЄТЬСЯ!

Жмут вісток зі **Західної України**, що дали втікачі: "На селах церкви позачинені. Там улаштовано клюби, тощо. Але в містах церкви ще істнують. Питаєте, чи вірує молодь.— Так, віруємо і молимося Богу. Тільки нишком, про себе, й хреста не робимо, бо за те кара прийти може.... І це повторюють десятки молодих людий з ріжних місцевостий України....

"Так то воно так. Алеж **скрізь і у всьому господар мусить бути**, отже і в природі Господар є. А я до школи тай запитав учителя: А якже воно без господаря у тій природі бути може? Мене й посадили на 15 день до вязниці. А у **Бога таки вірую, всі вірують!** От тобі й "політик," от тобі й комуністична наука...."

Юнак, що про це казав, став потім "політруком" в большевицькій армії і при першій нагоді втік з совітів.

Про їх армію один бувший красноармісць так каже: "Не вірте їм, не вірте ніодному большевицькому слову. У них все на папері, **тільки на папері.** Вони завжди брешуть і брешуть."

У київських "Вістях" ч. 282 з II. XII. 1939 начальник управління НКО якийсь Б. Теличенко так пише про нашу Галицьку Україну: "Під яскравим сонцем сталінської конституції, під керівництвом партії Леніна-Сталіна, звільнений народ колишньої Західної України будує і побудує щасливе і радісне життя."

Чи він побудує те совітське життя —твердо сумніваємося.

Що той нарід побудує **вільне життя— твердо віримо.** І це вільне життя буде без "яскравого сонця сталінської конституції", котра з наших Просвіт поробила кримінали у Львові, наперед попаливши і понищивши всі книги... А натомість всюди, де тільки може, насаджує російські школи, як це зробили большевики у Львові і про що кажуть ці самі "Вісти" ч. 281.

А ось ще один доказ з многих.

Це голос не когонебудь, а большевицького "депутата" в листі з 1 лютня 1940, писанім до брата в Ню Йорку. "Мене вибрали **депутатом** на Українські Народні Збори у Львові. Там злучено Західну Україну зо Східною. Потім я як журналіст **їздив у Москву**, до **Ленінґраду і був в Київі, Харкові, Одесі і інших містах України. Мав можливість бачити власними очима життя наших братів.** Та тут не місце це все описати. **Великий жаль і жах!**"

"Большевики, щоби закріпити свою владу, почали масово арештувати українських патріотів. Та богато нашої інтеліґенції мали можність утекти. Я чекав до останку. Аж— прийшли чекісти, щоби мене арештували. Я здав собі відразу справу з того, що мене чекає. Не було іншої ради— або здатись у руки, або пробувати втікти. І мені якось пощастило. Я втік крізь вікно. А потім за два дні вдалось щасливо перейти кордон...."

Таких "депутатів," що наперед вибрані їздили по Україні а тепер повтікали за кордон, є вже 18. І не диво, що один з втікачів кінчить своє гірке оповідання тими словами: "Стогне земля, але вже й прокидається, вже вона підводиться і от-от заговорить! А коли заговорить— **настане грізний час для її катів! І воскресне вона многострадальна з мертвих...."**

ЯК АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПРЕДСТАВЛЯЄ СОБІ УКРАЇНУ?

Одним з немногих українців, що добилися впливового місця в уряді Америки, про що свого часу ми звіщали на сторінках БН—є **Стефан Олесневич**, секретар сенатора Дж. Дейвиса з Пенсильвенії, в Америці роджений і вихований українець.

Тому, що його погляди треба уважати до певної міри поглядом урядових чинників у Вашинґтоні, подаємо бодай зміст його статті, котра появилася на сторінках "UKRAINE" ч. 162, стор. 3.

Олесневич предкладає не більше ні менше, а щоби українці і поляки жили разом, далі під одним дахом. Але той "дах" треба поширити. Після нього треба між Німеччиною а Совітами поставити таку державу, котру нелегко булоби знищити навіть спільним силам Росії і Німеччени. Така держава малаб простягатися **від ріки Одри на заході аж по ріку Донець на сході.** Ця держава має називатися **Україна** і бути двомовна, після бажання населення. А там, де меншість того буде жадати, треба їй дати всі мовні права в написах і урядах. Така держа має мати 75 міліонів населення....

Нема що й казати, що проєкт — як на американця— **знаменитий.**

І ми цілим серцем за тим!

Щоби Україна була від Одри по Донець! А полякам, як меншині дамо всі мовні права в написах і урядах— навіть в Кракові і Варшаві....

Нема то як американці!

Признання.—Знаєш, коханий, я сама варила нині обід.

—Чудово!

—А що тобі найліпше смакувало?

—Пиво!

ПИШЕ СТАРА МАТИ

Пише стара мати,
Пише приїзджати
Чим скоріш додому.
Що робити, що почати
Мені молодому?

Ой ходжу я, блуджу,
Білим світом нуджу
З вечора до рана.
Хіба піду та потруджу
Пана отамана.

Гарно приберуся,
Остро поклонюся,
Тай просити стану;
Пусти, батьку, до матусі,
Хай на ню хоч гляну.

Пан отаман моргне,
Сиві вуса торгне,
Походить, походить,
Далі книжечку розгорне,
Дозвілля напише.

Поїду до свої
Матусі старої
На одну годину.
А до свої миленької
На цілую днину.

Поїду до свої
Матусі старої,
Щоб поклін віддати,
А до свої миленької
Щоб поцілувати.

Роман Купчинський.

др. Осип Назарук

ТАКТ ПРОВІДНИКА

Для кождого провідника а для монарха особливо, **такт це найважнійша прикмета у проводі людьми. Та чи можна його виробити без релігійности** з роду в рід? Адже тільки вона вяже внутрішні пристрасти, темперує нехіть і ненависть до людий, зменшує злобу, вводить в душу систематичні, правильні обрахунки совісти. А де її не стане, там зачинаються вибухи, які стають щораз більше напрасні, аж доки не доведуть до систематичних убійств. **Головна засада такту: поводитися навіть з ворогм так, щоб він міг стати колись вашим приятелем.** Говоріть з собою в публичних справах навіть тоді, коли ви тка розсварилися особисто між собою, що вже не говорите. **І чим більша гроза іде на вас, тимбільше наближайтеся до себе.**

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Senuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Senuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ВОСКРЕСЕННЯ— ПОБІДА ЛЮБОВИ НАД НЕНАВИСТЮ

Вороги Бога і людства живуть нині ненавистю.

Протягом послідних трьох днів Літургія Церкви перейшла від потрясаючої трагедії на Горі Голгофті у Велику Пятницю до нечуваної Радости Неділі Воскресення. Коли ми близше приглянемося подіям, що збулися на Горі Голгофті в тих днях, сей час відкриває для нас науку далекосягного значіння яка виходить із цеї нагної переміни Великої Пятниці і Неділі Воскресення: **Це цілковита побіда безсмертної любови над смертною ненавистю й злобою світа.**

Любов і ненависть, що так сильно зарисувалися в подіях на Голгофті, майже 2,000 літ тому назад, по нинішний день не знають передишки в людському життю і змагають о впливи в приватному і публичному життю, в життю народів і держав. Хто тут побідить, ми віруючі люде, не маємо найменшого сумніву. Побідила безсмертна Любов Христа на Голгофті, побіджала на протязі віків, в людській історії, побідить також і сьогодня.

В історії людства не було такої доби, де би ми не стрічали борби безсмертної Любови Христа зі смертною ненавістю світа. Свідками цеї борби є також нині живуче покоління.

Де тільки поглянемо сьогодня вдаряють нас в людському житті дивні контрасти-противенства, що нераз принимають форму неминучої катастрофи та руїни: Заперечування найбільше істотних правд людського життя, зрада найсвятійших ідеалів, напади та клевети на всякий авторітет та хочби спроби упорядкування людського життя, переслідування та відступництва, ненависть та злоба до всього того, що чесне і пляхотне, ось знамена нинішних часів, що ставлять на карту "бути або не бути" цілих народів і держав. Здається, що нема ніодної людської інституції, де би сі сили пекла не робили своєї роботи.

Сама Христова Церква, як колись на Голгофті Христос, чується осамітнена, здана на ласку і неласку ворогів. Єриси, схизми, вороги назовні і внутрі, це знаряття пекольних сил на дорозі до упорядкування людського життя, до побіди любови над злобою, до, бодай маленького кутика для Прославленого Христа в серцю чоловіка, в публичному і приватному життю народу.

Та супроти чуда Воскресення, супроти перемоги Відвічної Любови над проминаючою злобою світа, все тратить своє значіння. Ми віримо, що з нинішної ненависти та злоби світа побідною вийде Христова любов, як на горі Голгофті, що заблудше людство віднайде свою дорогу до Прославленого Спасителя і Його Святої Церкви, ми віримо, що Церква Христова, з переслідувань нинішних часів, вийде ще кращою і сильнішою, як з гробу вийшов Прославлений Христос.

Як ми будемо жити з любови й ненависти?

Ось питання, на яке нам нині треба відповісти. Чи ми будемо жити з любови, чи ненависти? З борби кляс, чи зі співпраці, з неприязни одної суспільної ґрупи до другої, чи зі згоди, з любови чи злоби? Наше питання не є в цім, під якою формою уряду ми будемо жити, або яку фінансову систему ми приймемо, або за якою господарською теорією ми підемо. Все те є другорядне. Остаточне питання: Чи будемо жити з любови чи з ненависти?

Якби ми сьогодня до цього не ставилися, чи ми виберемо перше чи друге, любов чи ненависть, то одно і друге запровадить нас до гробу. Один гріб в Москві а другий в Єрусалимі. Один гріб належить до цього, що ціле своє життя проповідав ненависть і на цім побудував тюрму народів, де томиться і наш Український Народ. Другий гріб належить до ТОГО, що ціле своє туземне життя проповідав ЛЮБОВ і на цім виросла ціла християнська культура світа. Один гріб занятий мумією Леніна, який не має життя ні в цім ні в другім світі; другий гріб порожний, бо Христос Воскрес і в славі володіє во віки віками. Один гріб говорить, що для чоловіка і народів нема іншої долі як тягар і судьба смерти, другий голосить, що коли ВОСКРЕС ХРИСТОС, якого зложили до гробу, то і ми, якщо будемо жити Його любовю, переживемо хвилеву, смертну ненависть наших ворогів, бо любов є безсмертна.

Щоби ми не вибрали, то памятаймо: **любов побідить послідного великодня так само, як побідила Великодня першого.** Тому наше повне довіря до **цього**, що світ побідив.

Нинішний світ є мрячний, здається, безнадійний. Поглянемо тільки на просторі землі та на міліони народів, що томляться в кайданах большевицької Москви. Там томиться також і наш Український Народ. Мігби хто сказати: В Москві побідила ненависть та злоба, Христос не переходить більше улицями Москви чи інших міст та сіл, за Христом не тужать в тому царстві сатани ані міліони невинних дітей ані такі самі міліони бідних, убогих людей. Чи правда? Памятаймо одно: **Єрусалим освідомив собі Божу любов Христа лише тоді, коли здавалося, що послідний слід Його Божественної стопи зметено з улиць Єрусалиму.**

В 1940 році говориться: **ненависть знищить релігію, як отрую народу.**

Це як раз то саме, що було сказано на горі Голгофті тому 2000 літ назад. Наука історії нехибна. Ті, що переслідували Христа минулися; Христос Воскрес із мертвих. Чому? Бо любов є безсмертною, любов є сильніша як ненависть, є сильніша як смерть —є сильніша як час. Ця безсмертна любов дає нам запоруку Безсмертного Христа, однак любов наша мусить бути любовю Христа а не інша. І тому Христова Церква на протязі віків постійно навчає: **шукайте перше річей з вище.....**

Ми, Український Народ, стрічаємо нині Празник Воскресення Христового у виняткових обставинах. Ми зі всіх сторін окружені злобою і ненавистю. Ворог большевицької Москви нині забрав нам усе, знищив культурні здобутки цілих поколінь. Та не знищив нам і не знищить в нашому серці **Христової любови.** А любов ця напевно побідить. Прийде кінець ворожій святотацькій руці, згине без сліду його ненависть та злоба. З тяжкої руїни та досвіду повстане **славний, великий самостійний Український Народ.**

Памятаймо про це, не забуваймо цього у велику хвилю, яку переживаємо, серед мрячних хвиль нашої нинішної історії, глядім з довірям в **будучність української нації, бо любов побідить.**

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Квітень, 1940

14, неділя — Квітень. 5 нед. В. Посту
15, понеділок — Преп. Титат Чудотворця
16, вівторок — Преп. Никити
17, середа — ППреп. Йосифа і Георгія
18, четвер — ММ. Теодула і Агатопода
19, пятниця — С. Евтихія
20, субота — Субота Лазарева
21, неділя — Неділя Квітна. Преп. Георгія
22, понеділок — Апп. Іродіона, Агава
23, вівторок — М. Евпсихія
24, середа — СвщМ. Антипи
25, четвер — Великий Четвер
26, пятниця — Велика Пятниця
27, субота — Велика Субота
28, неділя — Воскресення ГНІХ.
29, понеділок — Світлий Понеділок
30, вівторок — Світлий Второк

УСТАВ

14, нед. 5 Посту— гл. 5, ев. утр. 2, Сл. Б. св. Вас. Вел. ап. 321, ев. Мар. 47.

21, Цвітна неділя— Литія, на утр. благословення лози, Сл. Б. св. Ів. Зол. ап. 216, ев. Ів. 41.

25, Вел. Четвер— Сл. Б. св. Вас. Вел. з вечірнею, чтеній 3, ап. 149, ев. Мат. 107.

26, Вел. Пятниця— Царські Часи, винесення плащаниці, вечером Єрусалимська утреня. Люди приходять до Божого Гробу, цілують плащаницю і складають дари. Божий Гріб належить прибрати як найкраще. До того дуже надаються живі цвіти. Де є священик, там виставляється найсв. Тайни до прилюдного почитання при Божім Гробі.

27, Вел. Субота— Сл. Б. св. Вас. Вел. з вечірнею, ап. 91, ев. Мат. 115.

28, Великдень— На світанку священик править Надгробне, потім є обхід з плащаницею і Воскресна Утреня. Сл. Б. св Ів. Зол. ап. 1, ев. Ів. 1, на вечірні ев. Ів. 63 —отпуст з хрестом, царські врата остають отворені цілий тиждень. Загальниця. Артос остає на тетраподі до цілування.

29, Світлий Понеділок— на Сл. Б. ап. 2, ев. Ів. 2.

30, Світлий Второк— на Сл. Бо. ап. 4, ев. Лук. 113.

Євангеліє св. Йоана, 1, 1-5

Въ началѣ бѣ Слово, и Слово бѣ у Бога, и Богъ бѣ Слово.

Сей бѣ искони у Бога, вся тѣмъ быша, и безъ него ничтоже бысть еже бысть.

Въ томъ животъ бѣ. и животъ бѣ свѣтъ человѣкомъ; и свѣтъ въ тьмѣ свѣтиться и тьма его не обятъ.

Стіхира гласъ 6.

Воскресеніе твое, Христе Спасе, Ангели поютъ на небеси и насъ на земли сподоби чистымъ сердцемъ тебе пѣти и славити

Стіхи

Да воскреснетъ Богъ и расточаться врази его и да бѣжатъ от лица его вси ненавидящіи его.

Яко изчезаетъ дымъ, да изчезнутъ; яко таетъ воскъ от лица огня....

Тако да погибнутъ грѣшницы от лица Божія а праведницы да возвеселяться!

Сей день, егоже сотвори Господь, возрадуемся и возвеселимся въ онь!

Слава Отцу и Сину и Святому Духу. и нинѣ и присно и во вѣкы вѣковъ, амѣнь.

Стіхира

Воскресъ Іисус от гроба, якоже пророче, даде намъ живот вѣчний, миръ и велію милость.

Євангеліє на Вечірні, Йоана 20, 20-23.

Возрадовашеся убо ученицы видѣвше Господа. Рече же имъ Іисусъ паки: Миръ вамъ! Якоже посла мя Отецъ и азъ посылаю вы.

сіе рекъ, дуну и глагола имъ: Пріимити Духъ святый. Имже отпустите грѣхи, отпустятъся имъ и имже держите, держатъся!

о. др. Василь Кушнір

НЕДІЛЯ ПАСХИ — ВЕЛИКДЕНЬ

Євангеліє Йоана зач. І.

На початку було Слово, і Слово було у Бога, і Богом було Слово. Воно було на початку у Бога. Все ним сталося, і без нього ніщо не сталося. В нім було життя, а життя було світлом людей. І світло у тьмі світить, і тьма його не обняла. Був чоловік післаний від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідоцтво, щоби свідчити про світло, щоби всі увірили через нього. Він не був світлом, але щоби свідчити про світло. Було світло правдиве, що просвічує кожного чоловіка, котрий приходить на світ. На світі був, і світ ним стався і світ його не пізнав. У своє прийшов, і свої його не приняли. Котріж приняли його, тим дав власть дітьми Божими статися; віруючим в його імя. Котрі не з крови ані з похоти тіла, ані з похоти мужа, а з Бога народилися. І Слово тілом сталося і замешкало між нами і ми бачили його славу, славу як Єдинородного від Вітця, повне ласки і правди. Йоан свідчить про нього і кличе кажучи: Сей був, про котрого я говорив: Той що по мені має йти, переді мною був, бо перш був, як я. І з повноти його ми всі приняли, і благодать за благодать. Бо закон Мойсеєм був даний, благодать і істина Ісусом Христом сталася. Бога ніхто не бачив; единородний Син, що в лоні Вітця, той сповістив.

НАУКА

Воскресення Ісуса Христа

По смерти Ісуса Христа.

В послідних днях Страстного Тижня, ми разом з Церквою, застановлялися над Страстями Ісуса Христа. Коли Ісус Христос помер, дав Пилат позволення, щоби Його похоронити. Перед тим однак впевнився від сотника, що Христос дійсно помер. Йосиф з Ариматеї і Ніходим зняли тіло Ісуса з хреста і положили на коліна Пречистої Діви Марії.... Відтак з поміччю побожних жінок занесли Його до городу Йосифа з Ариматеї, де в скелі був викований свіжий гріб. Обвили тіло Ісуса плащаницею, положили біле полотно на голову і зложили Його до гробу. Гріб приложили великим, тяжким каменем.

Жидівська Рада вислала сейчас жовнірів, щоби берегти гробу. Жиди пригадали собі, що Христос говорив: Що по трьох днях воскресну. І не вірили Його словам: але боялися, що Апостоли можуть прийти до гробу, візьмуть тіло Ісуса з гробу, а відтак скажуть: Отсе нема Його, Він воскрес. По правді Апостоли навіть не думали про це. Вони всі повтікали від першої хвилини, коли тільки появилися вороги Ісуса, від першої хвилини Його Срастей. Зі страху сховалися в світлиці, де недавно мали з Ісусом Тайну Вечеру, і не показувалися на улицях Єрусалиму.

Побожні жінки при гробі.

Однак в той час в Єрусалимі були інші особи, що думали відвідати гріб Ісуса. Були це Марія Магдалина і ще одна Марія і третя Марія і Марта— та інші побожні жінки, які служили Ісусові і Його любили, бо знали хто Він є. Їм було прикро, що Ісуса похоронено так скоро, без всіх тих почестей, які треба було віддати помершому. Хотіли удатися до гробу, що би нама-

Пастирське Слово

В ДЕНЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТА

ІХ ЕКСЦЕЛЕНЦІЇ КИР ВАСИЛІЯ ВОЛОДИМИРА ЛАДИКИ,— ЕПИСКОПА-ОРДИНАРІЯ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ.

До Всечеснійших Отців і Вірних нашої Дієцезії.

Мої Дорогі в Христі,

"Цей день, що його сотворив Господь, радуймося і веселімся в нім." (4. стих. Утр. Воскр.)

Тими словами заохочує нас св. Церква до надприродної радости. Та небесна радість має своє жерело у Воскресенню Христа, Бого-чоловіка, котрий по великих і страшних терпіннях і смерти, третього дня, в неділю ранком встав живий із гробу.

Тому й недивно, що наші церковні пісні накликують до радости, не лише всіх людей, але цілу землю, всю природу, а також і світ невидимий, бо Христос є Царем всесвіта.

Бо й якжеж нам не тішитися, коли наш Господь Ісус доконав повного Відкуплення, коли Він "підніс нас від землі до неба," коли "привів нас від смерти до життя."

Серце наше наповняється найблагороднішими чувствами веселости, а заразом й подяки за такий величний дар. Наша надія віджила, бо Христос являється побідником над смертю і гріхом; побідником правди над ложю; побідником справедливости над неправедністю. Тому радісно і з вірою співаємо пісню побіди Воскресшому.

Нехай ця радість просвітить наші серця тут в Канаді і скріпить нашу віру в побіду Христа-Правди. Надприродна віра в Христа дає нам запоруку і силу перебути всі гіркі години, які переживає тепер наш український нарід. З Христом Воскресшим побідимо всьо зло і ненависть ворогів.

Вірою і любовю ми нині пучимося з міліонами наших братів на рідних землях і шлемо наші сердечні молитви спільно до Воскресшого, щоби вскорі настав справедливий мир і вільна українська Держава.

Воскресення Ісуса Христа є причиною і жерелом нашої радости, є запорукою нашої побіди і щастя. Що більше, воно є "веселість вічна" для тих, що в Нього вірять, Його люблять і на Нього надіються. Воскресший буде також їх нагородою у вічній веселости!

Воскресенням Христа "все наповнилося світлом: небо, земля і підземне," а передовсім наш ум і серце. Щезла темнота незнання, ласка Божа освітила наш розум, як сонце освічує світ. Ми пізнали вартість нашої безсмертної душі, відкупленої кровю Спасителя; ми пізнали наше небесне призначення: ми пізнали безмірну доброту і ласкавість Бога. А надівсе безмежну любов Сина Божого, котрий, "як агнець за всіх був заколений" в жертву Небесному Отцю, щоби з нас зділав "люди Божі святі." Тому "веселіться по божому, бо знов із гробу гарне сонце правди нам засіяло і воскрес Христос, як всесильний."

Та не лише воскресенням ми пізнали "правди сонце" і освідомили собі нашу гідність, але ми стали вповні свобідні від узів ада і гріха. Ми осягнули "нове життя," Христос відчинив нам райські двері, "дав нам життя вічне і велику милість."

Через хрест і Воскресення наше, "смертне тіло одягає красу нетлінности." "Через Хрест прийшла радість усьому світови" і "іншого життя вічного початок!" Однак се вічне життя, красу, світлість і безсмертність нашого тіла, (на подобу Воскресшого Христа) маємо собі заслужити вірою, вірним сповнюванням Божих заповідей і наших католицьких обовязків.

Давби Бог, щоби ті прекрасні і глибокі думки Великодня полишилися у нашій памяти на довший час! "Як по правді свята і найсвяточніша отся спасенна ніч (великодної неділі), в якій безлітне Світло із гробу, тілесно всім засіяло!" "Сей святий день, празників празник і торжество всіх торжеств!" Тому "прийдіть всі, щоби взяти участь у божественній весепости, в урочистому дні Воскресення, в царстві Христа і величаймо Його як Бога по віки." Амінь.

З нагоди цих світлих Празників Воскресення засилаємо всім нашим Дорогим Отцям духовним і всім нашим вірним щирі побажання радости і щастя і обильних ласк Воскресшого Ісуса і наше Архієрейське Благословення.

Христос Воскрес!

† ВАСИЛІЙ,
Епископ.

Вінніпеґ, Ман.

стити Його тіло пахучими олійками та бальзамом, обвити Його тіло новою плащаницею і в послідне віддати Йому честь і славу. День після смерти Ісуса, це була субота, день великих урочистостей в Єрусалимі, з нагоди свята Пасхи. Того дня було заборонено відбувати якунебудь дорогу та сповняти якунебудь роботу, навіть для померших. Тому і ці жінки не виходили з хати.

Та як тільки наспів третий день, неділя, дуже рано, удалися вони до гробу Ісуса, щоби намастити Його тіло пахучими олійками, які купили. Ідучи говорили до себе: Хто нам відкотить камінь від гробу? Тому що камінь був великий і тяжкий. Коли однак прибули, побачили, що камінь вже був відкочений. На вид цього, вони затрівожилися. Марія Магдалина подумала: Може вороги забрали тіло Ісуса. І плачучи, спішить до Апостолів, до Петра і Йоана, і каже їм: Забрали Господа і хто знає де Його занесли.

Перша вістка.

Підчас коли Марія Магдалина спішила до Апостолів, інші жінки приступили близше до гробу і заглядали до середини. Глядять і бачать на місце Ісуса двох Ангелів, убраних в світлі одежі, які до них говорять: Чому шукаєте в гробі, між мертвими Цього, що живий? Ви шукаєте Ісуса з Назарету, Розпятого? Він воскрес, нема Його більше тут. Глядіть отсе на місце, де Його положили. Він вам говорив, що третього дня воскресне. Ідіть і скажіть Апостолам і Петрови, що скоро побачать Христа, як сказав.

Петро і Йоан.

Вкоротці прибули до гробу Петро і Йоан. Вони побачили, що гріб був дійсно створений і порожний, як це їм звістила Марія Магдалина. Вони війшли до середини і оглянули все докладно. На землі побачили плащаницю і білу хустку, якою був прикритий Ісус. Більше не бачили нічого. Вони пригадали собі тепер як Христос говорив їм, що третього дня воскресне. Однак не були ще певні і хотіли, щоби хтось вияснив їм, як це сталося.

Воскресення.

В дійсности ніхто не міг цього вияснити, бо ніхто цього не бачив. Ісус вийшов з гробу силою своєї всемогучости. Він не потребував, щоби Ангел найперше відкотив камінь, бо Його тіло було прославлене ,ніжне, і могло навіть вийти через камінь, так як пізніше увійшло до хати при замкнених дверях. Відтак Ангели зійшли з неба і відкотили камінь і заняли місце, де перед хвилею лежав Ісус. Задрожала земля, перестрашені жовніри попадали на землю. Коли прийшли до себе, завважили, що гріб був отворений і порожний. Що робити? Нічого іншого їм не оставало, як тільки спішити до Єрусалиму і оповісти Пилатові і Жидам про все, що сталося. Фарисеї затрівожилися. Вони дали гроші жовнірам і сказали їм: Кажіть всюда, що ученики Христа прийшли і забрали тіло Ісуса, забрали трупа.

Трупа? Ісус був живим, і не тільки живим, але прославленим і на многих місцях численним людям появлявся.

Появи Ісуса: Марії Магдалині.

Того самого дня Марія Магдалина вернула ще раз до гробу і стояла біля нього і плакала. І коли плакала, зігнулася також вона, щоби подивитися, де лежав Ісус. Аж отсе і вона побачила двох ангелів, у світлих ризах, які сиділи на цім місци, де зложили були тіло Ісуса. "Чого плачеш?" спитали її ангели. Марія Магдалина відповіла: "Тому що взяли відси Господа і не знаю, де занесли. Відтак оглянулася взад і побачила Ісуса, що стояв прямо біля неї. Однак Марія не пізнала, що це був Ісус. І сказав до неї Ісус: Жено, чого плачеш? Кого шукаєш? Марія Магдалина ще не пізнала Ісуса і думала, що це огородник і сказала: Чи це ти, що взяв Його відси? Скажи мені, де ти заніс Його, щоби я пішла і взяла Його. Ісус сказав: Маріє! Коли Марія почула це імя, почула цей голос, пізнала Ісуса і сказала: УЧИТЕЛЮ. І хотіла обняти коліна Ісуса: але Ісус сказав: Не дотикайся мене, бо я ще не відійшов до мого Вітця; а йди до моїх учеників і скажи їм: Що я буду з ними через 40 днів, а відтак вознесуся на небо, там до Вітця мого і Вітця вашого, до Бого мого і Бога вашого.

І Магдалина пішла і звістила це ученикам: **Я виділа Господа і говорив зі мною.**

Ученикам з Емаус.

Того самого дня ішло двох учеників з Єрусалиму до села, що називалося Емаус. Вони бачили як Христос терпів і як умер і були дуже пригноблені. По дорозі говорили між собою про всі ті події, які сталися в послідних днях в Єрусалимі: І коли вони так ішли прилучився до них Ісус. Вони Його не пізнали. Ісус сказав до них: Що се за розмови, що ведете між собою, йдучи? Чому ви так сумними? А один з них відповів: Хіба ти один захожий в Єрусалимі і не знаєш, що в нім сталося в ці дні? Чи не чув ти про Ісуса Назарянина що був пророком, сильним в слові і в ділі перед Богом та всіми людьми? Чи не чув ти, як його видали наші первосвященики і князі на суд смертний і розпяли його? А ми надіялися, що се той, що має бути Спасителем нашого народу; і отсе нині вже третий день, як це сталося. Вправді нині рано деякі жінки з наших налякали нас, що були досвіта при гробі, і не знайшовши його тіла, прийшли кажучи: Що і явлення ангелів бачили і ангели мали їм сказати, що Христос живе. І дехто з учеників, як Петро та Йоан побігли зараз до гробу і застали там все так, як жінки говорили, але Ісуса не бачили.

А Ісус сказав до них: О нерозумні та тверді серцем, щоби повірити всему, що говорили пророки. Чи не мав Христос це пострадати і увійти в свою славу? І зачав їм вияснити точка за точкою все те, що сказали пророки про Спасителя. І приблизилися до села, до котрого йшли, а Ісус удавав, що йде дальше. Але двох учеників затримали його і сказали: Зістань з нами, бо вечоріє і нахилився вже день. Зайди з нами в гостинницю і разом повечеряємо. І так сталося. І як сидів з ними Ісус, за столом, взяв хліб і благословив і переломив і дав їм. І коли Христос ломив хліб, отворилися їм очі і пізнали Його а Ісус зник їм з очей. І говорили до себе: Чи наше серце не горіло в нас, коли говорив в дорозі, і коли відчиняв нам Письмо? І вставши в цій хвилі, вернули в Єрусалим, щоби сказати Апостолам: Ми бачили Господа і ми пізнали Його, коли ломав хліб.

Ми бачили Господа.

Коли вони прибули до Єрусалиму, всі Апостоли ще були в світлиці, де недавно мали з Христом Тайну Вечеру. Прибули там побожні жінки і сказали: Ми бачили Ангелів. Прибула відтак Марія Магдалина і сказала: Я бачила Ангелів і Господа. Прибули також двох учеників з Емаус і сказали: Ми бачили Господа, Він говорив з нами, сидів з нами за столом, ми Його пізнали, коли ломив хліб.

Ісус в світлиці при замкнених дверях.

Про всі ті події говорили живо Апостоли, які були всі там зібрані крім Юди і Апостола Томи. Двері світлиці були замкнені. Аж отсе нараз, станув Ісус посередних і сказав: МИР ВАМ. Апостоли цьому прямо не могли вірити. Вони думали, що духа бачать, настрашилися. А Ісус приблизився до них і сказав: Глядіть, я не якийсь дух, це я сам. Дивіться на мої руки і на мої ноги. Дотикайтеся і приглянїтеся, бо дух тіла і костей немає, як бачите, що я маю. І показав їм руки і ноги і бік ратищем пробитий. І говорив з ними, а в часі бесіди сказав: **.прийміть Духа Святого, кому відпустите гріхи відпустяться, а кому задержите задержаться.**

Апостол Тома.

Апостол Тома не був тоді присутним, коли появився іншим Апостолам Христос. Коли прийшов Тома, то інші Апостоли говорили: Ми бачили Господа. Однак цьому Тома ніяк не хотів повірити. Коли не побачу на Його руках знаків від цвяхів і не вложу свого пальця в рани від цвяхів і не вложу своєї руки в бік, не повірю. І по вісьмох днях були знова Його ученики в середині, і Тома з ними; прийшов Ісус через замкнені двері і станув по середині і сказав: МИР ВАМ. Відтак сказав Томі: Вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і подай свою руку і вложи в мій бік, і не будь невірний а вірний. Тома зрозумів, яку прикрість зділав Ісусові, коли не повірив в це, що говорили йому інші Апостоли про Воскресення Христа. Він впав на коліна і сказав: ГОСПОДЬ МІЙ І БОГ МІЙ.

І ми також заподіялиби богато прикрости для Христа Спасителя, коли мимо численних чуд, які зділав Христос, ми сказалиби: НЕ ВІРЮ! Ні. Припадьмо на коліна і скажім з Апостолом Томою: .Вірю Господа, що Ти воскрес. Я віддаю Тобі честь в Найсвятійшій Тайні Пресвятої Евхаристії: з глибини серця, з живою вірою визнаю і заявляю: Ти є мій Господь і мій Бог.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Христос воскрес! Під нема звід
пливе гомін соток пісень.
Се празник в нас, великий день,
конець журби, недолі, бід.
Христос воскрес, Христос воскрес!
Христос воскрес, Христос воскрес!

Христос воскрес! Радіє світ,
бо вже прийшла весна життя.
Пропала в вік вже власть гріха,
душевна тьма і смерти спід—
Христос воскрес!.....

Христос воскрес! Вже грає дзвін,
з дзвіниць гуде гук голосний.
До церкви йде гурток людий,
Христови честь несе, поклін—
Христос воскрес!.....

Христос воскрес! Зближаєсь час,
що по зимі тьми і гріха
прийде свята весна життя,
воскресний день, святий для нас!
Христос воскрес!.....

Христос воскрес! Ликуйте нині!

Христос воскрес! Ликуйте нині,
що в славі з гробу Він повстав.
Конець приніс земній провині
і смертію Він смерть поправ.
Великий той то день чудес,
Христос воскрес, Христос воскрес!

Христос воскрес! Хоч людська злоба
Йому завдала люту страсть.
Повстав, повстав живий із гроба,
зборов пекольну вражу власть!
Конець страдань, конець всіх слез,
Христос воскрес! Христос воскрес!

РАДІСНА ВІСТЬ

Преосвященний Іван Бучко, Апостольський Візитатор для українців в Бразилії, їде до Канади. Сподіємося, що Преосвященний буде в нас по Великодні. І буде тоді радість і празник наш!

Українці католики Винипегу вже приготовляються гідно повитати Епископа, котрий недавно ще був в Галицькій Україні, а тепер безпосередно відвідав серед неімовірних труднощів наших вірних в полудневій Америці. Ми надіємося, що тисячі нашого доброго народу повитають окремо Преосвященного Бучка— на чолі зі своїм улюбленим Преосвященним Епископом В. Ладикою, ЧСВВ в одній з най-

СОГЛАСНО ЗАСПІВАЙМО - ВЕСЕЛІМСЯ РАЗОМ ДНЕСЬ!

більших саль міста, щоби дати змогу навіть найширшим масам почути і побачити **другого свого Епископа в Канаді.** Преосвященний Бучко замешкає в палаті Їх Ексцеленції Ладики.

ЗА МИР, ЗГОДУ І ЄДНІСТЬ!

25 марта св. Отець молився за мир, згоду і єдність між народами.

Св. Отець бажає, щоби народи нападнали свої відносини не "грубою силою— але **на основі правди, справедливости і любови."**

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець.

II. Як то було

V. (Дальше)

—Ти пшишеди? Я мисляла, же юж з тим струґайлем в кримінале гініш. Але прендзей чи пузнєй то цєн нє мінє. Цо ма вісець не утоне.

Я не обзивався. Що мав говорити до клятого ворога? Але вона не вгавала:

—Шкода, жесь нє пшечитал, що таць нє умєш.

—Вмію, та не цікавий— відповідаю.

—Шкода, жесь нє пшечитал, що дзісяй стало ве "Веку." — І тиче мені "Всюм" попід ніс. Знехота глянув я на ґазету, а там на першому місці, грубими буквами написано: "Пшиязд ліквідацийней комісії до Львова." Прочитав я й увесь морозом пройнявся. Виходило, що через день, ніби то нині мала приїхати до Львова польська комісія й перебрати владу. Прочитав, а хоч увесь потом облився, кинув бабі ґазетою в писок і кажу: "Недочекане ваше!" Баба кинулася до мене: А ти сякий і такий, гайдамако, кабанє і як лиш там уміла, але тутже я почув, як щось постукало в шибу. Вибігаю на вулицю, а там ваш студент іще з якимсь.

—Пане Холєвка!— каже мені шепотом— Перемишль уже наш! О четвертій годині рано займаємо Львів. Маємо півтори тисячі озброєних жовнірів. Студенти й цивілі творитимуть міліцію. Мені доручено зібрати чету. Вже маю одного, ви будете другі. Ідіть з тим товаришем до Народнього Дому. Там дістанете куплю, кріс і набої. Ждіть на мене. Я витягнувся, як міг, засалютував як умів, і по вояцьки завернувши на пяті, відійшов з своїм новим товаришем до Народнього Дому.

Ми йшли мовчки. Не знаю про що думав мій товариш, мені було так приємно і якось так моторошно на душі. Мені здавалося, що вся вулиця зглядається на нас обох, що кожен стрічний знає, куди ми йдемо й пощо, та що як не один то другий затримає нас і віддасть у руки жандармам. Хоч ні мій товариш ні я не мали на собі ніяких відзнак, оба ми були цивілі, яких стільки снувалося по вулицях, то мені здавалося, що моя велика таємниця вписана мені на чолі і я заспокоївся щойно в темній брамі Народнього Дому.

Тут уже було гітно від студентів у куплях, пластунів і цивілів, таких як я: мій товариш підійшов до якогось студента в куплі, станув перед ним на "габахт" і замельдував, що приводить нового міліціонера до чети пана Саляка. Я теж витягнувся і простяг руку до того студента.

—Холєвка,— кажу,— з фаху швець, колись капрал від уланів, тепер супровітований.

—Вістун від уланів? О, то дуже добре. Раз ви вістун старої служби, то ви в нас фахівець. В нас, кожен правдивий, хочби й простий жовнір, іде на вагу золота. Потім він мені сказав гасло на нині: "Смерть або воля!" —Так, смерть або воля. Мені було і приємно й неприємно таке слухати. Приємно, бо може й справді я ще чогось варта, а неприємно, бож я чув, що я ніякий фахівець, серце в мене не вояцьке й до тогож каліка. Але я подумав собі, що може не у фахівцях діло, а в тому, чи щиро чи не щиро береться хто за діло. Довкола мене були, один в одного, самі загорільці. Дивлючися, як вони свобідно й упевнено поводяться, як вони по вояцьки витягаються як один другого слухає, як то в них і через думку не пройде, що ануж нічого з їх замислів не буде, я в душі соромився мого заячого серця, що так товклося мені в грудях по дорозі до Народнього Дому. Бо й подумати тільки. Довкола мене мало не діти, я поміж ними не то що найстарший, але й направду вислужений жовнір, та не я над ними а вони надімною верховодять. Видно, є в них щось такого в серці, що їм дає до цього право. Дивлючись на цю очайдушну молодь, я сам наче помолодів і витягнувся в душі, мов струна.

В кімнаті, де ми були, ставало чимраз гітніше. Що хвилини приходив якийсь новий міліціонер, що хвилини вибігав хтось з кімнати. Куди вони йшли, я не знав, я насторожував уха, чи не почую чого, але даремне. Нарешті отворилися двері й у нашу кімнату війшов старшина. Я глянув на нього з пошаною, це був перший старшина, якого я тут побачив. Середніх літ, русявий з високим чолом і синіми, глибокими очима. Все, що жило підірвалося на ноги й стануло, мов укопане. Якийсь пластун крикнув: "Позір!", і випрямившися перед старшиною замельдував:

—Голошу слухняно, пане отамане, що до міліції зголосилися усі студенти, усі богослови, вісімдесять ґімназистів, сорок пластунів і двіста трицять цивілів. Частина вже робить службу на місті, решта жде приказів.

Отаман відсалютував, пластун скомандував "Спочинь." Отаман оглянув нас своїми синіми, глибокими очима.

Вийшов поміж нас. За ним, мов тінь ішов той пластун, що був чи не найстаршим у нашому гурті.

Нараз вітворилися двері й до кімнати вбіг маленький студентик. Побачив отамана й випростувавшися зарапортував:

(Дальше буде).

ЗА МОРАЛЬНИЙ МИР!

16 марта промовив президент Рузвелт до світа через радіо. Він заявив, що "світ шукає моральних основ для мира" і ніколи не буде правдивого мира, коли "наслідком його буде гноблення, виголоджування, жорстокість або давлення людського життя через концентраційні табори."

Того самого дня промовила через радіо також голянсьда **королева Вільгельміна.** Вона сказала, що головною пореброю світа тепер є **потреба основної духової віднови** кождого чоловіка.

"Мир не може бути справедливим, коли забороняється почитати Бога."

Відгомін цих промов пролунав широко по землі і віримо; також в людських серцях.

ШКОЛИ І УЧИТЕЛІ В ЗАХІДНІЙ КАНАДІ

др. Г. С. Нюленд наставник альбертійських шкіл хвалив у Винипегу заведення більших шкільних округів в Альберті. Хосен тої новости після нього в тім: "Колись ми переконалися, що не над учителями треба наглядати, але над шкільними урядниками. Коли учителям добре заплатити і дати відповідні умовини праці, вони виконають добру роботу. Але коли учитель невідповідний, то жадний нагляд і догани його не поліпшать."

Тепер в Альберті такі обставини, що учителям **точно платять.** Коли нема зараз гроший, тоді виплачують векслями з процентом, котрі відтак докладно виплачується. Пересічна платня учителя на прерії тепер є $775 річно в Альберті і всі залеглі платні тепер виплачується. Великі округи роблять нараз великі закупи по зниженій ціні і дістають окремо торгову знижку від 5% до 35%. Школи будують тільки з біжучих доходів, а не за позичені гроші. В деяких школах добудовано навіть спальні для учеників, щоби не трудилися далекою дорогою і користали з вищої освіти.

До того можемо додати— **в Альберті мусять** будувати тільки з приходів, бо там ніхто позички не дістане. Кредитовці знищили кредит провінції. Це одно. А друге, добре булоби, колиб самі наші урядники і учителі сказали про свої гаразди шкільні в Альберті.

В Саскачевані вкінці переведено закон про найменшу платню для учителя— $700 річно. З того влада дає $300 додатку для кождої школи а решта мають платити податковці. Однак податковці мимо всього не спішились з тою платнею. І тому минулого року правительство заборонило так довго продати фармерові пшеницю, доки вперед не покаже посвідки від свого муніципального писаря, що заплатив податок за 1939 рік і за насіння, яке дістав від уряду. Кажуть, що це помогло.

ВИСЛІД ВИБОРІВ ТА РЕФЛЕКЦІЇ

21 марта **в Альберті** вибрали 35 кредитовців а 19 незалежних і одного лейбурита. Ейбергард знова увійшов в силу на слідуючих 5 літ і буде дальше переводити свої досвіди з людськими грішми та людською працею. Але це річ Альберти —не наша. Що хто хоче, то має.

Для нас з того радісне одно. **Вибрано трох українців**— у Веґревіл став послом **Ю. Войтків.** А це в теперішнім часі для нас дуже богато значить. Коли панове Попіль, Томин і Войтків будуть боронити наших справ перед очима загалу провінції подібно, як посол Орест Жеребко в Ріджайні— то ми безперечно много скористаємо. Бажаємо їм всього успіху і надіємося від них чести та помочі для українців в Канаді.

- - - - - -

26 марта були федеральні вибори. Вибрано одного українця з Веґревіл, —**Антона Глинку.** Становище нашого посла в Отаві є безмірно для нас усіх тепер важне, якщо той посол по Божій волі буде вміти і хотіти як слід повести справи серед тих тяжких труднощів, які стрічає українська справа взагалі. А ми віримо і надіємося, що так!

Ліберальна партія дістала 54% всіх голосів і 180 послів. Консервати дістали 31% всіх голосів і 40 послів. ССФ мають 8 послів, кредитовців 9.

Загально вибори коштували Канаду три міліони долярів. Кандидати, що потратили свої залоги, дали державі $31,000 і то є одною з кращих сторін та наукою для тих, що беруться кандидувати без суцільних даних. **Заповідають вибори в Манітобі** на червень або липень 1940. **І до тих виборів треба нам основно приготовитися!** Ми повинні поставити наших українських кандидатів не лише в тих округах, де вони досі є— але вже відтепер про це говорити, роздумати і обрадитись та —поставити наших кандидатів також у **Винипегу** (одного) та там, де поважна більшість наших виборців. Дивитися на людий, не на партії. Вибирати людий **віруючих** і свідомих, своєї релігійної та народної приналежности. Що нам з кандидата, котрий все і всюди підчеркує свою **партійну приналежність,** гордиться нею, про неї говорить— але **цілком несвідомий,** не знає і не згадає навіть про свою **приналежність релігійно-національну.** До чого він тоді апелює? До партійної— чи то релігійно-національної свідомости своїх виборців? З практики знаємо, що всі кандидати апелюють до релігійно-національної свідомости українських виборців, але говорять і поступають так, якби знали тільки і дбали про свою партійну приналежність. А так не сміє бути! Від нас залежить тільки, щоби ми вибрали найліпших з можливих кандидатів а такі в нас є. Вже тепер думаймо над тим а вибори в Манітобі не застануть нас неприготованими.

- - - - - -

Всі партії в цих виборах підчеркували, що **вони є проти примусової бранки на війну і проти доріжні.** А це важне. Надіємося, що уряд премієра Кінґа поведе справи нашої держави мудро і успішно. Старанням уряду призначено нового ґенерального ґубернатора Канади, **льорда Атльона,** брата королевої Марії. Уряд Кінґа дав докази, що він розуміє справу возних старань, веде їх второпно та має повне довіря населення. Наш уряд маємо і мусимо піддержати у всіх його заходах і праці. Українці Канади дали в цім дуже добрі докази— і все зроблять, щоби ці докази скріпити!

Моторизація.— Пане, минулого тижня я купив у Вас ковбасу і найшов у ній кусок ґуми із самоходу.

—Це найкращий доказ, пане, що сьогодні самохід всюди випихає коней.

др. Осип Назарук

ЯКУ ВІРУ ПРИНЯЛИ НАШІ ПРЕДКИ?

(Продовження)

Хоч часом царгородські патріярхи іменували наших митрополитів, то **наші митрополити за нашої держави правили самостійно.** Видно це з форм відношення царгородських патріярхів до наших митрополитів і до наших владик. Коли до інших писали листи з восковими печатками, то листи до наших митрополитів посилали з печатками металевими.

За весь час нашої державности нема ніякої ухвали ні нашої церковної ні нашої світської влади про розрив з Апостольською Столицею в Римі. Отже формально за нашої старої держави такий розрив ніколи не наступив. Зате знаємо про змагання до Унії з Римом ріжних наших князів. Між ними **Романа Великого і короля Данила.** За останнього навіть успішно переведено Унію і він **одержав королівську корону з Риму** тай коронувався нею 1253 року в Дорогичині. Дорогичин лежить над Бугом на Підляшшу, в північній части Берестейщини.

Спитає хтось: нащо потрібні були змагання до Унії, коли не було формального роздору?

Рішав про ті справи фактичний вплив греків византійців, які приходили на Русь в характері владик і священиків. На наших землях роздором між Византією а Римом нарід не цікавився. Отже фактично був в тій вірі, яку приняв на початку і яку напевно визнавало перших пять митрополитів наших. Себто, у вірі католицькій. І коли як коли, а за **Ярослава Осьмомисла** не було потреби говорити про Унію, бо це був католицький монарх. Знаємо це відси, що дві його дочки віддані були заміж за польських князів а Рим у тих часах не давав диспенсиї на подружа католиків з некатоликами. Ярослав був заприязнений з византійською династією Комненів, а про цісаря Олексія Комнена (1088—1118) знаємо, що він дуже рішучо виступав проти схизми та що разом з ним поступав таксамо тодішний царгородський патріярх і два митрополити: Йоан III і Єфрем II. За останнього заведено в Україні в 1090-тих роках **свято перенесення мощів св. Николая,** яке постановив завести Папа Урбан II. **Того свята грецька Православна Церква ніколи не приняла.** Це один з многих доказів, що Україна признавала тоді Апостольський Престол і була католицька. Крім цього живі звязки київського князя **Із'яслава I.** (1054—1078) з Апостольським Престолом, далі сина його **Ярополка,** якого Папа Григорій VII вінчав на володаря Галичини й Волині в 1070-тих

РОБЛЯТЬ ПИСАНКИ

Наші пані у Винипегу не дармують. На образку бачимо, як члени товариства "Українське Мистецтво" роблять писанки— а другі пані приглядаються. З ліва на право, при столі сідять і красять крашанки, пані Анна Якіміщак, пані Л. Солтис і пані Марія Дима. Така праця є вельми хосенна, дійсно патріотична і творча. Так зберігається наші найкращі звичаї і привчається молоде покоління пізнати свою прекрасну релігійно-національну культуру а пізнавши полюбити її та закріпити в нашій Канаді.

Чи Ви маєте свою великодну писанку?

І чи вона дійсно красна?

Бо деякі наші писанки красні як небеса....

роках— і київського князя **Всеволода I.** (1078—1093) свідчать про злуку нашого народу з Римом. У 12 і 13 ст. про католицтво наших земель свідчить католицький опис подорожі до Єрусалиму полоцької ігумені **св. Евфрозини**, ЧСВВ, написаний в роках 1173—1175 —і католицька діяльність її наступниці **св. Параскевії** (†1239 в Римі), що її Папа Григорій врочисто проголосив святою 1273 року.

Але все таки найдуться деякі наші "приятелі", котрі воліли б, щоби ми були всім, навіть магометанами або большевиками— аби тільки не католиками....

др. Дейфо

ЖЕЛЯТИНА

Свіжа ярина нині конечна частина наших харчів. Для дітий вона необхідна, тому що має вітаміни, які потрібні для здоровля, сили і росту дитини.

Часто варення виганяє деякі вітаміни. А коли поживу варити надто довго, то більшість вітамін понищиться. Тому добре роблять ці, що до їди дають також сиру ярину як салату і тим забезпечують належну доставу вітамін.

Часто дістаю листи, в котрих матері пишуть, що негодні спонукати дітий, щоби їли свіжу ярину.

Часом причиною такого стану є брак вишколу. Знова в іншім случаю є інакше. По собі знаю, що я ніколи бувби не відкинув від себе салати. Чи може бути щось принаднійше, як повна тарілка сирої ярини на свіжім зеленім лапатім листку салати? І тому я скажу, що коли приготовите салату так як слід, то навіть найбільш вибагливі діти не встигнуть спротивитися.

Деякі жінки вміють так красно приготовити салату, що це виглядає прямо на мистецтво. **Червона морква і жовта морква, зелений горох і крухка салата** —то все так красно уложене і так мило виглядає, що ви прямо боїтеся порушити то все вилками і знівечити ту красу....

Коли ви так подаєте свою салату, то я певний, що більшість дітий не тільки не відмовиться від тої салати, але ще буде домагатися більше. Одним з найлекших і найкращих способів приготовити салату є, **коли додасте желятину.** Коли діти підуть до школи, виберіть свіжу ярину, поукладайте біля себе так, щоби краски противилися і все вложіть в желятину. А коли діти вернуть зі школи, вам треба тільки піднести покришку—і дрожача, листіюча желятина кусними відійде з листків, котрі ви майстерно розложили по тарелі.

В такий спосіб робимо **подвійне добро.** Не лише салата виглядає краще, але матір має менше клопоту. Зараз з рання вона може приготовити салату і потім спокійно взятися до іншої праці.

Але це ще не вся користь зі желятини. Вона сама собою є цінною поживою. Желятина має в собі **богато протеїни,** а протеїна є **потрібна організмові в творенні нових клітин.**

Миска горячої зупи і свіжа зелена салата це дуже відповідна перекуска для кождої дитини. Ця пожива дасть всі потрібні вітаміни, навіть тоді, коли ця дитина бере діяльну участь в спорті а приготовити таку поживу зовсім не тяжко.

РІЧКА

Ой, ти річко— о, ти синя,
вже іде весна княгиня....
Скинеш горе, скинеш пута,
скинеш студінь, хоч як люта—

вже іде весна,
вже сяє зоря,
попливеш ти, річко синя,
ген до моря....

Не на віки мряка висне,
не на віки холод тисне,
не на віки цвіття вяне,
не на віки річка стане....

вже іде весна,
вже сяє зоря,
попливуть всі сині ріки
ген до моря....

ПРИЄДНАЙМО КОЖДИЙ БОДАЙ ОДНОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА!

ДІТИ — ЦВІТИ

На Воскресну Утреню ідуть діти. Вони несуть свій чистий спів і свої цвіти— такі яснобілі, невинні, як їхні душі. Престоли прибираємо тоді найкращими з цвітів— лепіями. Двоє близнят з Галівуд в Каліфорнії, Вірджинія і Христофор Врен, як бачимо на образку прекрасно віддають настрій і почування Великодня. Вони величають воскресшого Христа і несуть Йому дари. Яка милість і радість для неба і землі!

А як ми стрічаємо наш Великдень?

Які наші душі— який наш спів? **Чи ми всі відбули Великодню Сповідь?**

Які несем дари для Христа на Воскресну Утреню?

Чи зацвили лелії в нашій душі?

ХТО УКРАЇНИ ЗАКОШТУЄ...

"Хто України закоштує—той вже остатися в ній мусить, бо тягне вона кожного народу людину, як магнес залізо. Причиною того "геніюс льоці": що Україна положення своє має під веселим небом, в повітрі добрім, в землі так родючій, що кличе вона й всіх приваблює до себе. І сміло можу пристосувати слова Павла святого, взяті від Ісаї: ані око не бачило, ані ухо не чуло, ані в серце чоловіка не увійшло те, що Господь наготовив там в Україні тим, що Його люблять. І отся то прекрасна Україна **покарана тепер за гріхи свої, і в пусті поля обернена через оспалість та недбальство наше.** Причина того така сама, як в Содомі й Гоморі: велика обильність, в якій плавали й тучилися люди українські, а нажерті стали противитись Господу. За що Бог, порушений гнівом на них за їх незносні і мерзкі поступки, знищив їх державу, і роскоші їх, а самих в неволю до рук поганських віддавши, обернув Україну на пару сот літ до щенту в пустиню"....

З твору "Дорога певна" з року 1590, київського епископа Йосифа Верещинського).

—Великий чин родиться з великої ідеї і туги за нею.—

(Зі старинної мудрости).

Практична порада.— 60-літній багач до приятеля: "Я маю охоту одружитися з тією двацятьпятилітною дівчиною. Чи не думаєш, що вона скоріше згодилась би, як би я сказав їй, що маю тільки пятьдесять років"?

—"Зовсім навпаки, друже! Ти кажи їй, що тобі сімдесять пять років і що вже довго не потягнеш, а напевно згодиться на подружа з тобою."

Ли... ...ді смор

МОЛОДЬ

... молодь дещо зріжничко...на.

...оли ходить о відношення молоді до ... старини, то це відношення м... б очеркнути словом "почуття ни щ...". А з тим почуттям невідклично пяжеться друге, відворотне— почу... вищости. Вона, ця молодь, зане...кносна видом річий, що понад її зр... ...ння. Тому находить полекшу, ко... бодай погорджує тим всім. Щось подібно, як робили греки часів упадку, коли відбивали носи своїм мармуровим ст...ам тільки тому, щоби якийсь там ґот сміявся....

1 грудня 1936 промовляв льорд Твідсмюр в Манітобськім університеті. Він сказав тоді до студентів: "Ви всі образовані мужчини і панночки, ви є сметанкою горожан. І лишень тоді, коли кождий з вас, після своєї спромоги схоче віддати свій труд для добра нації —тоді доперва ваша країна стане на висоті, якої бажає кождий патріот."

"Змисл демократії полягає в тім, що ціла нація займається національними справами. Таким чином повстає поінформована прилюдна опінія, що стає правдивим сувереном."

"Коли парлямент має дальше існувати, він мусить заключати найліпше з кождої нації."

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Звіт відділу ч. 11, Гефорд, Саск.

Річні збори відділу були 28 січня, 1940. в домівці біля церкви. Збори відкрив Іл. Гунчак молитвою "Царю небесний." Слідували звіти:

Рекордовий— по короткій дискусії збори приняли в цілости звіт ділового писаря, пані О. Сокіл.

Скарбовий— прочитав **Н. Ребрина.** Провірна комісія в складі Ів. Гунчака і Ів. Палагіцького одобрила той звіт, збори приняли.

Звіт голови Іл. Гунчака, що говорив не так словами, як серцем, щоби всі злучилися в одну родину, яка одним серцем і одною працею поведе працю для добра відділу. Присутні відчули цю безпосередну щирість і так само щиро подякували гучними оплесками.

Новий заряд на 1940 є як слідує:

Голова— Іл. Гунчак

Заступник— пані М. Чорній

Діловий писар — О. Стадник

Скарбник — Н. Ребрина

Члени заряду— Ів. Гунчак, Ів. Озарко і пані М. Сулятицька.

Провірники— Ів. Палагіцький і В. Сулятицький.

Збори закінчено молитвою "Достойно єсть."

О. Стадник, діловисар

Звіт відділу ч. 73, Ловвил, Саск.

10 марта були збори в справі **будови нової церкви.** Наш парох, **о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ** був на цих зборах. БУК доложив до гроший на будову від себе $78.20. Так наша організація помагає нам працювати на Божу славу і добро нашого народу. Коли є згода і любов, то громада великий чоловік. Чого не годні тепер виконати старші члени нашої громади, виконає **наша молодь.** Тут ми покажемо, скільки доброго годні зробити!

Іван Деркач, голова.

- - - - - -

Наша заувага: Праця молодого відділу дійсно похвальна і високо ідейна а для народу правдиво корисна. Най Бог поможе вам вкоротці збудувати красну свою церкву! Буде радість в добрих серцях— і в небі. Ось праця БУК-а!

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Март, 1940

ПРИХОДИ—

Відділ ч. 11, Гефорд, Саск.	$10.80
о. Із. Борецький і А. Бобесюк	2.00
Відділ ч. 19, Кридор, Саск.	3.50
Збірка Гр. Гараха на пресфонд	1.25
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	9.90
Н. Оліярник, Ю. Катеринич, Ів. Козяк	3.00
М. Новицький, П. Маціборак	2.00
о. А. Рудакевич, о. П. Каменецький	3.00
Відділ ч. 13, Волверін, Саск.	6.00
пані П. Чуй, Ів. Борович	2.00
Гр. Войтович, Ст. Кузьма	3.00
Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.	3.35
А. Патрик, Роман Хруник	2.00
Ф. Михайлишин, панство Й. С. Гунчак	3.00
Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	8.55
За оголошення	43.00
о. Ст. Семчук з продажі літ.	3.35
З. Филипович, Й. Михайлишин	2.00
о. Й. Пуляк, 5 передплат	5.00
П. Вербицький, П. Войтович	2.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	5.46
П. Стадник, Ан. Кутний, Ів. Гаталай	3.00
Ів. Бреліс	1.00
Відділ ч. 34, Ріджайна, Саск.	4.55
С. Романовський, П. Шевела,	2.00
М. Кивалюк	1.00
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	5.00
пані П. Беляк, пані Ф. Корчинський	2.00
А. Стратійчук	1.00
Верховна Управа Бр. св. о. Николая	25.00
панство В. Олексевич	3.50
Відділ ч. 72, Бекенгем, Саск.	10.00
Крайова Екз. УНО	2.00
А. Саврук, Ч. ім. Шепт., Ап. М. в Роза	3.00
ЗШпиталь в Мондері, Н. Чорний	2.00
Ю. Клевак	1.00
Н. Катеринич, відділ ч. 4, Саскатун	2.32
о. Ігор Шпитковський	15.60
Дм. Галущак, Гр. Кожман, Ів. Гриців	4.00
пані Житарук, о. П. Криворучка	3.50
Разом	$215.16

— РОЗХОДИ

Почтові значки	1.00
Змінне чека і значок	.16
Друк БН ч. 5	30.60
Розсилка	3.25
За ГСпасителя	1.50
За мети до кліш	.55
Гума до клеїння	.10
За мети	1.35
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 6	30.60
Розсилка	3.25
За ГСпасителя	1.00
Разом	$74.36

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ПРЕСФОНД БУК-а

Збірка всеч. о. Ігора Шпитковського. як слідує:

Українська Кат. Церква в Україні, Ман.	**2.90**
" " " Гленговп, Ман.	**1.00**
" Форк Ривер, Ман.	**5.40**
" Винипегозіс, Ман.	**2.71**
Разом	**12.69**

За цю щиру прихильність нашого Дорогого і Всечесного Отця а також всім чесним і добрим жертводавцям наших Українських Католицьких Церков в окрузі — на цім місці сердечно дякуємо! Най Бог стократно надгородить за поміч для рідного печатаного слова, за щирість і прихильність Ваших дійсно золотих — любовю — душ!

ЖЕРТВИ НА БУРСУ БУК-а в САСКАТУН!

Жертви на Бурсу БУК-а з Кридор, Саск.

Зібрав з нагоди відчиту Всеч. о. Горошко.

По 1.00: П. Крисак, Антон Яремович, П. Будзікевич, В. Пархома, Ю. Воробець, М. Воробець, В. П. Харко, П. Воробець, О. Зайчковський, М. Криска, А. Чехніта, — 11.00

Дрібна збірка 7.33

О. Сокіл, Гефорд, Саск. 5.00

Разом 23.33

Всеч. Отцю Горошкові належиться всещира подяка і признання за дійльне пожертвовання для нашої укр. молоді, за увесь труд поїздки відчитів, промов та сердечну співпрацю для бурси БУК-а. Також щиренька подяка і признання нашим примірним жертводавцям з Кридор, Саск. за їхні численні жертви, що все дають на бурсу.

Неменше маю ту особлившу приємність як найсердечніше **подякувати п. О. Соколові** за його щедре і жертвенне серце для нашої бурси. Ваше чесне імя так часто зазначується на сторінках книги доходів, —уділи, жертви, і коляди.... Нехай все добрий Господь благословить Вас і всіх жертводавців та всещедрою рукою стократно всім винадгородить!

о. Петро Криворучка

о. др. В. Кушнір

ЩО УКРАЇНЕЦЬ КАТОЛИК МУСИТЬ ЗНАТИ ПРО БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ?

Активний українець католик мусить знати передовсім, бодай в найширших лініях, християнську корпоративну ідею в її політичнім та господарськім діланню; він повинен також знати спосіб і практичні середники, яких уживає Брацтво Українців Католиків для виховання своїх членів на добрих патріотів свойого народу і землі та на пожиточних горожан Канади. Супроти цього приступаємо тепер до дуже важних питань:

Брацтво Українців Католиків Канади у своїх найосновніших чертах.

Дня 4. січня 1940 р. Президент Злучених Держав Америки, Рузвелт виголосив на конґресі велику програмову бесіду. Бесіда президента, це незвичайно додатний і заохочуючий чинник в нинішному життю народів і держав. Він, як досвідчений провідник великого американського народу, в послідних часах часто виголошував знаменні бесіди далекосягного значіння, підчеркуючи значіння релігії в національнім і інтернаціональнім життю народів. У своїй послідній бесіді, він висказав слова, які сміло можуть найти місце і належну оцінку на сторінках католицьких ґазет, які сміло можуть бути вложені в уста католицького епископа.

"Постійна забезпека Америки, говорив Рузвелт, серед нинішної кризи, лежить не тільки в оружній силі американського народу. То, що ми сьогодня стрічаємо, це широко розгалужені по всьому світі розкладові сили, які ділають в лоні людської суспільности, злобне безпощадне нищення усіх моральних засад, нищення релігійного і політичного життя, яке людство на протязі вікової борби леліяло у свойому серці.

"В тих моральних вартостях, в тих силах, які створили нашу націю великою, мусимо активно і практично затвердити нашу віру....

"Кличі, які поставили проти себе, ґрупу проти ґрупи, віру проти віри, расу проти раси, клясу проти кляси, розсіваючи огонь ненависти та знеохоти думати самим про свою долю, дали можність диктаторам прийти до влади. А раз вони прийшли до власти, могли наложити свою тиранську руку на цілу націю і на своїх слабих сусідів.

"Це є небезпека, на яку ми в Америці мусимо звертати від тепер бачнішу увагу. Бо прихильники чужих напасників, як також ті самолюбні партійні ґрупи в дома, прибирають на зверх американську шату, щоби в той спосіб краще промощувати дорогу своїм економічним, політичним і фінансовим користям, щоби накинути на нас обладу Европи, стараючися замутити воду нашого національного думання, ослабити нас в обличу небезпеки, викликати борбу в народі, між собою. Мусимо поборювати це як світову заразу, якщо хочемо зберегти цілість і безпеку Америки. Ми не можемо стрічати будучности, як роз'єднаний народ.

"Ми як з'єдинений народ мусимо держати на цьому континенті горіючу полумінь людської свободи, розсудку, демократії і ясного поступовання, якщо людське життя має бути збережене для кращого світа, що має прийти".

Нещастя, перед яким президент Рузвелт остерігає нині свій народ, давно вже розкладає і нищить наш український народ, особливо в Канаді. Здається, що в наслідок релігійного та політичного сектанства та партійництва, наш нарід, в постійній борбі між собою, представляє так оплаканий стан, як жаден інший нарід. І тому тут не вистарчає вже тільки перестороґа, тут треба як найскорше ділати, якщо на наших очах не хочемо бачити запечатаної раз на завсігди нашої судьби. І тої роботи конечної, роботи а не говорення, піднялося БРАЦТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИДІВ КАНАДИ.

З'ЇЗД САСКАЧЕВАНСЬКИХ МУНІЦИПАЛІВ

35-ий з'їзд саскачеванських муніципалів був в днях 6, 7 і 8 марта в місті Саскатуні. Велика простора саля Бесборо готелю була виповнена по береги, бракувало сиджень. Вули дневникарі кількох видавництв, навіть з дальших сторін. Вони казали, що це був один з найбільших з'їздів саскачеванських муніципалів.

На з'їзді предложено 88 рішень в ріжних справах, як способи оподаткування для громадських лічниць, для пікаря, про градову асекурацію, і т.д. Може найважнійшим питанням було це, що дотеперішний спосіб давання акрового бонусу показався непрактичним у вимірі цілого тавншипу— а рішено, що тавншип треба ділити на 4 части.

Від Манітоби і Альберти було по 2 відпоручників. Вони хвалили саскачеванське правительство, що шанує волю населення. Підчеркує це Вікли з Альберти, коли говорив **про великі шкільні округи, які завели кредитовці в Альберті а котрі далися податковцям добре в знаки, бо тепер платять по 5 і 6 разів більше податку, як передтим.** Саме тоді був присутний сам премієр Саскачевану В. Петерсон і в своїй промові зараз потім підчеркнув, що саскачеванське правительство не має на думці заводити великих шкільних округів проти волі населення. Ліберальний уряд працює з волею народу. Говорив також міністер рільництва Паркер.

7 марта вечером Інтернешенел Компанія дала бенкет для відпоручників в своїм домі і тоді представила свої новітні машини рільничі.

- - - - - -

Наша заувага: Дуже красно дякуємо кореспондентові за допис і просимо всіх писати до нас з подібних нагод. При цім стверджуємо, що др. Нюленд з Альберти дуже хвалив великі шкільні округи в Альберті— коли був у Винипегу, цілком противно, як підпоручник альбертійських фармерів. Про ту самохвальбу др. Нюленда пишемо на іншім місці БН в цім числі. Це вказує, як дуже **треба бути обережним** в приниманні вісток з Альберти, навіть коли їх подають доктори, бо всі ці вістки є особливо приладжені для вироблення розголосу кредитовцям і часто цілком неправдиві та проти добра народу.

МАЛОЛІТНІ НОГОДЯ!

—Образок з великого міста.

В поліційній кімнатці великого міста на витертій лавці сидить двох хлопців. Старший має 13 літ, його очі горять. Молодший має 12 літ, вже два рази був на поліції. Старший був чотири. Оба покрали книжки жартів з місцевої аптики. А було воно так. Хлопці прийшли, начеб то купити цукорків—а хотіли втекти, покравши книжки зі жартами.

—Гей, хлопці, так не можна робити! А ви куди? Ви не знаєте, що то є крадіж? — стримав їх в дверах аптикар. Четверо застрашених очий німо гляділи йому в лице. Аптікар помяк.

—Положіть назад на полицю тай ідіть!,

Старший повоні пішов до полиці, підніс руку з книжкою і— нараз скоро запхав за штани.... А тоді в ноги. Однак аптикар був скорший. Він схопив хлопця і закликав поліцію.

З початку хлопці не відповідали нічого —тільки годинник витакував голосно на відповідь слідчого. І вкінці слідчий спитав:

—Ти вже тут був передтим?

—Чотири рази!

Мовчки слідчий звернувся до молодшого.

—Ти кілько разів тут був?

Хлопчина підняв два маленькі пальці— два рази! Він тихо хлипав. А старший мовчки слухав, як його помічник плаче....

- - - - - -

Ось образок з життя, як не треба робити і як тяжко платиться за кождий гріх! Тату! Мамо! Як ви виховуєте свої діти? Подивіться на тих двох, як легко знівечити молоде життя —і яка **страшна відповідальність родичів перед Богом за свої діти!**

МАСОВЕ НЕЩАСТЯ

В Огайо **вибухли ґази в копальні** вугля Вилов Ґров. Завалилися шахти і 69 шахтярів найшли свою могилу в чорних челюстях вугля. Сто шахтарів вспіли щасливо виратуватись, прочих подушив ґаз і побили відломи скал.

Це сталося нагло, в суботу 16 марта. Так ніхто не знає, де стріне його смерть або коли. В тих шахтах, де сотки робітників находили заняття і хліб для себе і своїх родин— найшли також смерть. Тому наука— **будьмо готові все здати добрий рахунок перед справедливим Богом!**

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ — ЮНАЦТВО —

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

ВІСТНИК МОЛОДІ

У Винипеґу при українській католицькій церкві св Покрови виходить "Вістник Молоді"— писаний в більшости по анґлійськи, щоби тим чином спонукати і дати нагоду нашій молоді тут рожденій, яка вміє читати тільки по анґлійськи, зацікавитися нашими справами і остати нашою. Досі вийшли два числа їх можете дістати, коли напишете до редакції, на адресу:
965 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

На образку бачимо перших робітників "Вістника Молоді." І як бачите, всі вони самі молоді..

Ось їхні імена. Сидять в першім ряді з ліва на право: **панна Міля Мельничук, Іван Новосад, панна Марія Гуменюк.** В другім ряді: **панна Катря Солтис, панна Л. Брацук, панна Марія Семотюк і панна Слава Майданик.** В третім ряді: **Петро Томчишин, Василь Шваґа, Григор Шалай, Стефан Дорош і Іван Мазур.**

Цей перший редакційний збір зробив предрасну роботу. Зібрав матеріяли, дописи, ціду редакцію— поділив працю між поодиноких референтів, все відбив на машинці, сам переводив коректи, сам розсилав і тому — хоча не мав жадного попереднього досвіду— все виконав як найкраще, бо **віру мав і любов!**

Не було грошей, не було буквально нічого. Але була сильна віра і молодечий запал! Віра діє чуда—Бог поміг. Праця увінчалася прегарним успіхом.

ЧИ ВИ ВЖЕ ЧИТАЛИ?

Наш новий ілюстрований журнал "Вістник Молоді" в анґлійській і українській мові? Як ще ні, то сейчас пишіть по оказове число— або випишіть і заплатіть зразу передплату. Цілорічна передплата— всього 50 центів. Чи богато?

Пишіть на адресу:
YOUTH HERALD, 965 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

СХОДИНИ МОЛОДІ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ПОКРОВИ

Це говорить Винипеґ!

Прийдіть до **Домівки парохії при 965 Бойд еве, вівторок, восьма тридцять** вечір! Побачите сім десятки нашої молоді— як рожевий цвіт! Голова, **Іван Новосад** переводить збори— записує **панна Ю. Макар.** А все по молодечому— весело, з охотою, запалом, але й глибокою застановою в праці. На сходинах говоримо, забавляємось, слухаєм,— це одна прекрасна розривка! Всіх наших членів тепер 75. Наша молодь цікавиться працею. Живо дискутує— все записане. Роздумують— а потім гамір і жарти. Сходини зачинаємо і кінчимо молитвою.

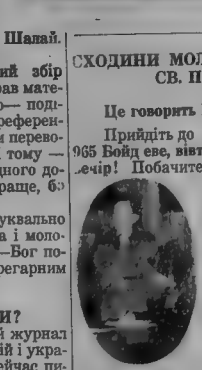

НАША ПРАЦЯ

Перший **концерт** ми влаштували на наш Новий Рік. Крім інших точок ми мали в програмі хор молоді та одноактівку "І ості з Вифлеєму."

- - - - - -

В честь предсідателя клюбу, **Івана Новосада**, члени клюбу, парохія та товариства при парохії влаштували **несподіванку**, 8-го лютня.

Бесідниками того вечора були — о. Ст. Семчук, п. Ів. Грабовський і панна Марія Гуменюк. Від імени згаданих організацій вручено почесний дар для п. Ів. Новосада.

- - - - - -

Майже триста молодих хлопців і дівчат зібралися на **прогульку** (тремп), котру підготовив клюб 20 лютня. Присутна була молодь з парохії св. Андрея, св. Володимира і Ольги, св. Николая, з Форт Руж, Брукленде, Іст Килдонан та Читальні Просвіти. По прогульці була спільна перекуска а потім забава, в котрій взяла участь вся молодь, як одна велика родина. Впорядчиками прогульки були панночки: Г. Гернеі, Марія Гуменюк, Марія Сопило, К. Солтис, Ю. та Г. Макар і панове: В. Шваґа і В. Кардинал.

- - - - - -

Ми звитали переступний рік **гарним танцем**, 29 лютня. Можемо сказати, що панночки скористали з нагоди і заповнили домівку і через цілий вечір разом виплачували всі видатки.

- - - - - -

В пості маємо **картову забаву** кождого четверга вечір а в кождій недлі вечером **висвітлюємо фільми.**

- - - - - -

З початком марта клюб видав друге число "Вістника Молоді." Це число побільшене та краєно ілюстроване. Воно певно для молоді цікаве. Коли Ви його ще не читали, так пишіть по оказове число— а адресу вже знаєте?

УНС в Америці мав зі самих реальности в 1939 р. приходу $204,000 чиншу. В цім самім році прибуло 2,655 нових членів і отворено 44 нових відділів. 75% нових членів це молодь. Всього майна УНС має $5,574,688.19.

(Продовження на стороні 16)

Ukrainian Mutual Benefit Association of St. Nicholas of Canada

ВІДОЗВА ДО УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ

КОНТЕСТ

з нагоди Празника Воскресення.

В отсім заклику наші слова є звернені головно до тих українських родичів, котрі мають доростаючих дітей. Ви українські батьки і матері, що маєте в себе в дома дітей, котрі перейшли вже пятнайцятий рік життя, повинні серіозно призадуматися над їхньою будучністю. Ми часто любимо хвалитися, що наша молодь це наша будучність, але ся наша будучність буде залежати вповні від сего, яке виховання і забезпечення одержить молодь наша від своїх родичів.

До тепер подавляюча більшість наших родичів дуже мало звертала увагу на виховання і забезпечення своїх дітей. А результат з цего є той, що тисячі наших українських дітей відвертаються від своїх родичів, від своєї Церкви і народу. І не диво, що тисячі наших дітей утікають від нас і нехочуть нас знати. Вони й на будуче будуть від нас утікати, бо в дійсности не мають змоги ні потреби при нас держатися. Ото ж вина тут в першій мірі таки самих родичів, котрі в своїй безпорадности не уміють задержати дітей при собі. Ми мусимо вповні з'ясувати собі обставини, серед яких знаходимося і відповідно до них приноровитися. Знаходимося у новому світі серед окружаючого нас моря високо культурних націй. І як що не хочемо потонути в сьому морю, то мусимо негайно знайти вихід. Придивімся другим народностям тут в Канаді, а саме анґлійцям, французам і іншим, яких способів уживають вони, що не лишень затримують свою молодь—при собі, але й втягають у свої ряди сотні тисяч молодого цвіту тих недбалих народів, котрі не уміють дати своїм дітям того, що повинні.

Ми бачимо, що сі практичні народи організують свою доростаючу молодь у спортових —клюбах ріжних катеґорій. В сих клюбах їх молодь знаходить бажану розривку і забаву, котра є конечно потрібна для молоді. Там ся молодь, при відповідних вказівках зі сторони старших громадян виробляє в собі здорове тіло і душу, загартовує себе до праці в будуччині і закріпляє в собі любов до Церкви, до організацій і до рідного народу. Так роблять другі народи і як бачимо, добре на тім виходять. Так мусимо робити і ми коли бажаємо жити своїм життям. На жаль не багато наших родичів розуміє отсю життеву тайну і зовсім байдуже і не дбають про молодечі клюби, котрі єдино можуть задержати наших дітей при нас.

Є оден певний плян, після котрого ми зможемо придержати нашу молодь при своїх організаціях, а тим самим і при свойому народі. Цей важний плян має у себе Українське Запомогове Барцтво св. Николая в Канаді. Це є найстарша, найбільша і найсильнійша Українська католицька організація в Канаді. Покажіть Ви, українські громади, що Ваші діти, Ваша молодь є також здібна, талановита, жива, та дайте їм поміч при цій великій нагоді, стати в ряди членів Брацтва. Наша організація є певна. Вона виконала велику службу для своїх членів, для рідного народу, для рідної Церкви, для виховання громадянства. Бо наше Брацтво ані йоту не схибили від українських та моральних засад, які єдино дають народові силу. А тоді й члени Брацтва мають вважати себе за одну велику рідню, що має по братньому постояти один за другого. І тим Ви будьте сильні. І наберіть відваги до великої, активної праці в приєднанню нових членів. Якраз зновою весною починається в нас живійша громадянська праця за новими членами. Коли нашим, вже істнуючим Відділам, удасться приєднати поважну скількість молоді до Брацтва, тоді з сеї молоді можна буде отворити окрему молодечу ґрупу при даному Відділі і для всіх тих молодечих ґруп задумує Брацтво завести ріжного рода спортові гри і забави (відповідно до місцевих обставин). Віримо, що в цей спосіб удасться нам вже в недалекій будуччині втягнути в ряди Брацтва тисячі нашої надійної молоді. котра знайде повне задоволення у нашому Брацтві. Однак задумане нами добре діло само собою не зробиться. Тут треба доложити дуже багато пильної праці. Львину частину того обовязку по винні і мусять взяти на себе наші родичі.

На Вас, українські батьки і матері, наше Брацтво покладає в тій справі великі надії. На загал великий процент наших українських родин має у себе таких дітей, котрих можуть вписати до Брацтва. Ми не маємо сумніву, що многі з наших українських родичів, коли перечитають отсі стрічки, підуть за доброю радою нашого Брацтва і впишуть своїх дітей до цеї так корисної нам фінансової організації. Се напевно зроблять ті наші свідомі українські родичі, котрі дорожать долею своїх дітей і бажають їм щастя. Памятайте також, що ви для своїх дітей не будете два рази жити. В якім положенню ви лишили би їх? Ви зробили б велику кривду для них. Це від вас залежить а не від кого іншого. Чейже членська вкладка для дітей не є аж така велика. Вона дуже маленька, коли порівнати до добродійства, яке заобезпечує Брацтво. Памятайте на це, що "хто не посіяв той нехай не сподіється жнив"!

Наша Організація— як дбайлива мати —кличе всіх католицьких дітей до себе, бажаючи ними опікуватися, щоби не були опущеними сиротами в найгіршому життєвому положенню, яке буває в часі недуги або смерти. І ця опікунка приходить в той найгірший час для нас зі своєю помічною рукою.

Для молоді наші Брацтво дає значні полекші, а також нові, приступні і дешеві Грамоти на життєві Поліси Обезпеки, котра говорить як слідує:

Для молоді обоїх полів, що покінчили 15-ий рік життя, може обезпечити себе у Брацтві на Сто-Долярову Життеву ПОЛІСУ за оплатою 9 центів у місяць, Коли бажає обезпечити себе на $250.00, платить 22ц., за ПОЛІСУ на $500.00, платить 44ц. у місяць за ПОЛІСУ що дає Обезпечення на $1000.00, платить 88ц. на місяць. Також Брацтво має 20 літні Поліси, платні по смерти члена, 20-літні платні за життя члена (так звані Ендовмент) а також 60-літний Ендовмент. Бо фактом є, що ці нові грамоти обезпечення є з найвідповіднійших грамот, які тільки можна дістати, є вони відповідною і що до низької оплати й що до привілеїв, які вона признає, ця Грамота є обезпеченням на випадок смерти а заразом і щадничим контон. Вона забезпечує члена й за життя і на випадок смерти, коли член жиє, то він дістає повну суму обезпечення, а коли помре, то ту суму дістають його спадкоємці. А що в кожнім випадку організація завжди виплатить членові більше ніж отримає від нього, то тим самим член не платить майже нічого за обезпечеве ризико. Бо ризико спочиває вповні тільки на організації. Верховна Управа рішилась видати таку приступну і дешеву ГРАМОТУ, маючи на увазі тільки одну ціль, а саме, що ми з новою весною задумуємо збільшити ряди членів— молодих і старших. Власне ця нова грамота улекшить нам працю в тому напрямі.

І тому з нагоди Свят Воскресення Христового— інші народи обдаровують своїх дітей святочними дарунками, а ми українські батьки і матері! в тій радісній хвилі обдаруймо своїх дітей святочним дарунком ГРАМОТОЮ, це буде для Ваших дітей солодка хвиля і останеться спомином на все життя.

І ця мати організація начеб віщунка кращої будучности, кличе всіх своїх католицьких дітей, і один тиждень для молоді приготовує "контест". Від Воскресення до неділі провідної, се є від 28-го квітня до 5-го мая, ц.р. принимає під свої опікунчі крила українську католицьку молодь обох полів без вступного, крім цего як святочний дар любови для молоді, один місяць дарує вкладку, значить— хлопець чи дівчина котра вступить в протягу згаданого тижня то вільна від вступного, і один місяць вкладки— котру має зложити за 5 місяців, то її буде зачислено 6 місяців, крім цего вся та молодь буде записана у спеціяльній книзі в історії Брацтва. Перекажіть

ні думки іншим, що цього нашого поклику не мали нагоди читати, відновіть в них теплу згадку про наше Брацтво і спеціяльний святочний контест.

На закінчення скажемо ще кілька теплих слів до цеї нашої молоді, котра вже сама добре розуміє вагу значіння організації і життєвого обезпечення:

"Українська католицька молодь з українським серцем і душею! Прийшла черга щоб ми сказали самі за себе слово "Хто ми, чиї сини й доньки, яких батьків? Зближається день радости, а притім тижневий контест— чи твоє серце відізветься на цей заклик матері організації? Чи може, що не дай Боже, підеш манівцями, останеш байдужна й заведеш ті високі надії, що покладає на тебе наша організація? До цеї організації треба нам усім належати, бож ми діти одного народу, ми всі прямуємо до одної цілі. Закликаємо в імя матери організації— всю українську католицьку молодь: використайте небувалу нагоду, один гиждень контест, тому зголошуйтеся до місцевих наших Відділів. Колиб однак де в якій місцевости ще не було нашого Відділу так можете створити при Вашій парохії молодечий Відділ Брацтва. Не вижидайте але беріться таки зараз до праці. Зголошуйтеся до наших відділів, або впрост на понищу адресу Верховної Управи.

Секр. В. Саган.

UKRAINIAN MUTUAL BENEFIT ASSOCIATION OF ST. NICHOLAS OF CANADA
Box 3641 Station "B" Winnipeg, Man.

УСПІХИ

Концерт БУК-а в честь Шевченка був в Інституті Просвіти у Винипеґу 24. III. при численній участи українців Винипеґу. Слово про Шевченка і наші обовязки в світлі великих змагань сказав о. Ст. Семчук. Прегарно виступив хор Малої Церкви під орудою Мушія. Дуже вдатно випали діточі точки— декламація і сольоспів малої панночки Жорняк. Враження остало прегарне.

- - - - - -

На концерті Шевченка **в Гартфорд, Кон.** промовляв також сенатор Ф. Т. Малоні. Він сказав, що нарід, котрий має Шевченка, мусить бути вільним.

—

Останні Вісти...

ВІСТИ З ВІЙНИ

9 квітня рано Гітлер напав на безборонну Данію й забрав цей край під свій "протекторат." Рівночасно вислав морську й воздушну фльоту яка напала на Норвегію. Коли Данія, так як колись Австрія й Чехословаччина, піддалась без оборони, то тимчасом Норвегія борониться завзято. Німецькі війська причалили кораблями до кількох норвежських пристаней нараз й вдалось їм захопити в цей спосіб кілька важних міст, між іншими Осло, столиця Норвегії.

Анґлія й Франція сейчас вислали 600 літаків та свою морську фльоту на поміч Норвегії. Біля Скаґарак на північнім морі вивязалась завзята борба між анґлійською й німецькою фльотами. Послідні звідомлення подають 18 німецьких кораблів затопених а 4 анґлійські. Між німецькими затопленими кораблями були 12 що перевозили військо до норвежського побережа. Число затоплених німецьких військ подають около 15 тисяч. Виглядає, що напад Гітлера на Норвегію був його найбільшим промахом за послідні кілька років, і цей великий стратеґічний воєнний промах може німців коштувати програну війну.

Туреччина остерігає малі держави, що вони, якщо не хотять зазнати долі Норвегії, лучились з алянтами та ставили чоло гітлерівсько-сталінським зазіханням. Норвегія, кажуть турецькі часописи, сама викопала собі яму своєю "невтральністю."

- - - - - -

У відношенні пять до один горожани **Саскатуну** засвідчили бажання користати з **природного ґазу** провінції. На 20 літ віддано право постачання ґазу компанії NORTHERN NATURAL GAS. З Лойдминстер поведуть рури, котрими піде доплив природного ґазу до Саскатуну, з днем 1 листопада 1940 р. Кошти цього винесуть пять міліонів долярів.

Український Конґресовий Комітет в Америці, що скликує всеукраїнський американський конґрес до Вашинґтону на 24 мая— уложився в тім складі: **Голова—Микола Мурашко, секретар— Антін Цурковський,** скарбник —Степан Корпан, провідник— Василь Шабатура. Кожде українське товариство в Америці має право вислати по одному представникові від кождої першої сотки своїх членів.

Сотня пластунок при церкві св. Володимира і Ольги, ч. 66 дістала першу нагороду і пугар підчас співацько-музичних пописів провінції манітоби.

Повстали **нові відділи Укр. Репрезентативного Комітету** в Канаді —**в Ст. Кетеринс, Онт., Сидні, Н.Ш.** (головою о. К. Лотоцький), **Кирклєнд Лейк, Онт., Принц Алберт, Саск.,** (головою о. М. Горошко). **Посла округа Ростерн, Саск. Волтера Токера** запрошено на **члена почесної ради** РКУК— що він з подякою приняв. Посол Токер часто мав стичність з українським населенням і як посол добре знає відносини. Своєю доброю радою він зможе чимало помогти українській справі на місці а також перед анґлійськими урядовими чинниками в Отаві.

Так званий "Український Комітет" в Парижі явно виступає по лінії польського імперіялізму і робить велику шкоду праці щирих українців в Франції. На чолі львиної більшости свідомих своїх політичних прав і стремлінь орґанізацій українських поселенців у Франції, Бельгії, і Голяндії та Люксембурґу стоїть **Український Народний Союз у Франції, котрий бореться проти** польсько-УНРівських провокацій. Одною з тих провокацій є втягування українців до польської армії у Франції а дальше голошення що Західна Україна по війні знова має належати до мнимої Польщі. **Проти того рода зазіхань рішучо повстаємо ми тут в Канаді** і не знайдете ані одного свідомого своєї гідности українця Канади —котрийби на таке пристав. Супроти того дивним виглядає повідомлення "Бюлетеню Української Пресової Служби" в Парижі (по французьки), що подає, наче певні українські одиниці і групи в Канаді підпирають працю того польонофільського Укр. Комітету в Парижі. На іншім місці той сам "Бюлетень" ч. 56 з 29 лютня 1940 подає дуже докладні вісти про працю СУС в Канаді та церковні справи автокефальних. **На цім місці ми питаємо "Бюлетень",** щоби ЯВНО заявив і ПОІМЕННО, **котрі саме особи та ґрупи в Канаді заявили своє** "Ralbesion a son programme"— себто прилучення до їх програми з Канади? Тоді справа буде чиста! **Коли це СУС— нехай отверто скаже— ЧИ ТАК, ЧИ НІ?**

Представником Репрезентативного Комітету УК **в Льондоні** є покищо **Давидович,** котрий веде тимчасово бюро РКУК. **В найблищім часі виїзджає туди сталий уповажнений представник РКУК в особі пана В. Свистуна,** звісного адвоката у Винипеґу. Наш представник буде працювати в **тіснім порозумінні з УНСоюзом** в Західній Европі на основі Конституційних Засад РКУК.

ХОЧЕТЕ ЗБІЛЬШИТИ БН — ЗБИРАЙТЕ НА ПРЕСФОНД!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 9 (57) ЙОРКТОН, САСК. 1 Травня 1940 Vol. VIII. No. 9 (57) YORKTON, SASK. May 1, 1940

ВИТАЙ ЦАРИЦЕ МАЯ МАРІЄ!

В НАЗАРЕТІ

В Назареті зацвила лепія,
то на світ ся родила Марія —
Діва прекрасна, як зоря ясна,
як ся з'явила, всіх звена землі....

Веселися Йоакиме нині
і ти Анно, щось мати дитині!
Старушка Анна Богом призванна,
доню цілує, щастя в ній чує
між людьми....

Діти Еви витають Марію,
[illegible] спасення нашю.
Родилась [illegible] Діва [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Безсмертні ангели [illegible]
і блаженні святі [illegible]
[illegible]
[illegible]
Царице
Мати!

—

Матір Божа— образ Рафаеля

ВИХВАЛЯЙТЕ!

Вихваляйте доли-гори,
луги, цвіти і всі бори
найкраснійшу над всі діви,
Чудо дивне Божої сили

Милим шумом всі потічки
тай піснями любі птички
честь віддайте днесь Цариці
Непорочній Вседівиці!

Всі скажіть Їй: О, Маріє!
О, пречудна Ти леліє!
Найже буде честь і слава
[illegible] Пасхава!

Ти в [illegible] сині [illegible],
[illegible]
Ти нам місець і [illegible],
бо [illegible] Ти [illegible]!

Ти [illegible] цвітна [illegible],
[illegible]
[illegible] Ти [illegible]
[illegible] в небо [illegible]
[illegible]!

—

ПРЕЧИСТА —НАША ЗАХОРОНА!

—

Світ часто глухий і німий на болі серця, на болі народу. Світ чує і видить щасливих, любить і шукає гріха. В тих лютих хвилях допустів наш нарід не самий, не одинокий, не полишений всіми.

І ми ніколи не є самі, опущені і позабуті.

Є хтось над нами, є хтось з нами. Бог над нами і Пречиста. Вона наша поміч, надія і захорона. Хочаби всі відреклися нас і забули— вона нас не лишить і не забуде. Вона наша

Матір! Вона наша помічниця. Вона знає і тямить наші скарги, наші потреби, наші просьби. Хто щиро просить, все дістане поміч від своєї Небесної Матері.

Вона наша **Цариця**— дочасного і вічного щастя. Через руки Марії спливають благодаті неба, ласки всемогучого Бога, ратунок і радість для стружених душ.

Вона **Пречиста**— наче лепія між терням. Вона "добрая вся"— і нема на ній тіни зла і спокус. Вона зборола голову пекольного змія, вона дала нам Благовіщення і першу добру новину про скінчення влади гріха. Вона нині голосить нам— Пречиста і Всесвята ту добру новину про кінець панування зла— про визволення, побіду і радість.

Принесім Її в дарі чисті серця наші— і дітий. Нехай прийдуть цілий той місяць май перед Її престіл і принесуть Їй поклін, молитву і цвіти.

Вона дасть нам незборну силу проти діявола та його слуг!

Вона з нами спільно буде молитися до свого небесного Сина о поміч, о силу. Вона піде з нами до останної години нашого туземного життя. А тоді ще потішить і заспокоїть стружених, увінчає любовю серця, захоронить душі— наша Пані вселаскава, Цариця мая—Марія!

ЯК ЛИТВА ВІДПОВІЛА ПОЛЯКАМ?

24 жовтня 1939 р. **Польща заскаржила Литву до Ліґи Націй** з приводу заняття Вильни від большевиків. Поляки домагалися нічого більше або менше, лише віддання Вильни Польщі. На це литовці відповіли тепер тим панам, так як їм належиться.

Литва пригадала безпамятним полякам, що це **вони самі перші нарушили мир** 1920 р. і без жадної видимої причини насильно наїхали на Вильну. Польський генерал Желіґоскі забрав ту литовську землю проти всіх мирових законів і прав, бо виленську землю признано Литві. **Тепер литовці** не зробили нічого іншого, як тільки **відібрали назад свою зрабовану власність.**

З того банимо, як поляки подякували литовцям за те, що ці дали в себе пристановище і захорон многим польським втікачам в гірку годину.

Отакі є поляки, котрі ніколи нічого не навчились і котрі вміють зробити другому кривду, але ніколи не вміли кривди направити....

ПЕРЛИНИ ДУМОК

Є дві свободи. Ложна, коли кождий може робити, що тільки хоче і правдива, коли можна робити то, що ми повинні робити. Чарлс Кинслі.

- - - - - -

Добре поведення поконує лиху долю. Чарлс з Анжу.

- - - - - -

Горнятко не втримає кварти. Коли втримає свою пайку, зробить роботу, якої ми від нього надіємося.

Маргарет Делянд.

- - - - - -

Гроші є щастям для тих, котрі не мають нічого ліпшого. Найщасливійші є ті, що роблять свою працю ізза радости осягу. Р. Квилен.

ЯК ФОРД ЗАРОБЛЯЄ?

Річний рахунок прибутків Форда в Канаді виказав суму $3,012,570.88 за 1939 р. як **чистий зиск.** Всього приходу було $46 міліонів.

Так з бідного фармера, потім робітника на чужім, став нині міліонер і добродій людскости, котрий своїм організаційним ґенієм, здібностями і працею добився не тільки великого майна, але також дав можність життя міліонам других людий через працю і справедливу заплату.

Певно можемо сказати, що Форд не закопав своїх талантів у землю....

І ТАКЕ БУВАЄ....

Берт Томпсон з Сієтел не міг їсти, не міг спати. Пішов до лікаря. Лікар обдивив, але чоловік виглядав здоровим. Взяли на Х-проміння і тоді побачили з шлунку—цілу долішну щоку штучних зубів, як добродій Берт проковтнув і навіть не зауважив.

Часом є люди так чимсь переняті, або так загрижені, що не видять, не чують навіть найзвичайніших річий. І аж тут штучними проміннями треба дошукуватися причини їх болів.

В жолудку ще легко віднайти, але в душі?....

НЕ ЗАБУДЬ....

Не забудь, не забудь
Юних днів, днів весни,
Путь життя, темну путь
Проясняють вони.

Злотих снів, тихих втіх,
Щирих сліз і любви,
Чистих поривів всіх
Не стидайсь, не губи.
Бо минуть.... далі труд
В самоті і гнупні,
Мозолі наростуть
На руках і душі.

Лиш хто любить, терпить,
В кім кров живо кипить,
В кім надія ще лік,
Кого бій ще манить,
Людське горе смутить,
А добро веселить,
Той цілий чоловік.

Тож як всю життя путь
Чоловіком цілим
Не прийдесь тобі буть,
Будь хоч хвилечку ним.

А в поганії дні,
Болотяній дні,
Як надія пройде,
І погасне життя,
Як з великих доріг
Любви, бою за всіх
На вузкі та круті
Ти зійдеш манівці,
Зсушить серце жура,
Зколють ноги терни,
О, тоді життя
Вдячно ти спомяни!

О, тоді ясні сни
Оживляють твою путь.
Юних днів, днів весни
Не забудь, не забудь!

Іван Франко.

ІДУТЬ РОКИ

Ідуть роки, летять літа,
І думка в безберіжжа лине,
І пряжа срібно-золота
Снується, пнеться що хвилини.

Ідуть роки зза гір, зза рік,
Мережать зорями надії,
І дудонить життєвий тік
Під скрегіт бур і сніговії.

І йде борня за ясний день,
Гарчить буря у надрах моря,
І йдуть полки серед пісень
На бій з демоном зла і горя.

І йдуть полки, у попі гук,
І вся земля горить мов рана;
І щось нове встає із мук
І кличе сонцеві "Осанна!"

І дзвонить зброя золота,
І серце кров горячу ронить,
І Юр святий на воротах
В сурму на перемогу дзвонить.

Василь Хмара.

ДО ПРАЦІ

Праця єдина з неволі нас вирве
Нумо до праці, брати!
Годі лякатись! Не діло святеє
Сміливо будемо йти!

Праця єдина нам шлях уторує,
Довгий той шлях і важкий,
Що аж до щастя і долі прямує;
Нумо до праці мерщій!

—Ніщо мене так не злостить, як те, коли бачу, що три курці закурюють від одного сірника.

—Хіба ви так вірите в забобони?

—Ні, не те. Але я— власник фабрики сірників.

НАША ПШЕНИЦЯ ІДЕ...

Доки канадійська пшеничка стояла, то стояла, а тепер іде. 16 квітня продано нараз 12 міліонів бушлів і дальше беруть. Дякувати Богу, в Канаді досить того добра і фармарі раді, коли тільки можуть добре продати.

З днем 31 марта 1940 було в Канаді 371,974,792 бушлів пшениці в сипанцях і коли Господь дасть доброго попіття, буде знова досить по жнивах. Радять цього року **збільшати посівну площу**, де є тільки можливість. **Пшениці треба** і є всі дані, що ціна буде гідна.

КВЕБЕКСЬКІ ЖІНКИ ДІСТАЛИ ПРАВО ГОЛОСУ

11 квітня вкінці в Квебеку перейшов в другім читанню закон про право активного і пассивного голосу для женщин провінції— 67 голосів було за, 9 проти.

З тої нагоди **премієр Ґодбу** сказав так: "Думаю, що не можемо закрити дійсности. А вона свідчить, що жінки стали рівними мущинам у всіх обовязках суспільного життя. Не ходить про оборону жіноцтва, але про оборону провінції Всім нашим жінкам хочемо дати право працювати для Квебеку."

КОЛИ ЗБЕРЕТЬСЯ ПАРЛЯМЕНТ В ОТАВІ?

Проголошено, що парлямент в Отаві збереться дня **16 мая 1940** в другій пополудні. На черзі богато справ і много праці. Між послами буде також наш посол з Вегревил, Антін Глинка, на котрому тепер очі всіх українців і тяжка відповідальність.

СИЛА ДУХА!

З **Добліну**, столиці Ірляндії, подають під днем 16 квітня, що у вязниці помер **Тоні Дарсі**, котрий не приймав поживи через 53 днів.

За спротив проти уряду його арештовано разом з іншими пістьма ірляндцями і всі проголосили добровільний штрайк проти їди, щоби їх протест був більше чуткий.

Ми не входимо в моральну оцінку факту, бо коли хтось позбавляє себе життя якимнебудь способом без належної причини, тяжко грішить і Церква такого осуджує та відмовляє йому похорону. Але ходить нам о сам факт як такий. А він свідчить, яка **велика є сила духа,** коли дух може приневолити тіло до завмертя проти всіх законів природи і потягу до істнування. Ось один з **незбитих доказів істнування людської безсмертної душі— чинника цілком і зовсім від тіла окремого та відмінного.** Звіря ніколи не здобудеться на таке, щоб відмовити поживу, коли воно голодне.

Чому?

Бо не має окремого від тіла, іншого, духовного первня— душі!

Чоловік не тільки відмовиться від поживи, але навіть заморить тіло силою свого духа! І що на те всі матеріялісти— большевики, котрі кажуть, що нема душі?.... Най пояснять от хочби той случай— але мудро і задовільно.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ПАРИЖІ

Париж, з датою 20-го березня 1940 р. появився новий український греко-католицький часопис, під назвою "Вістник Української Греко-Католицької Церкви у Франції." Редакційну статтю написав о. Я. Перрідон, бувший ректор Малої Семінарії у Львові.

Зміст числа присвячений не тільки релігійним справам, але також приносить численні політичні новини з поневолених українських земель.

Адреса:

"Messager de L'Eglise Ukrainienne Greko-Catholique en France,"
15, Rue d'Ulm, Paris, 5-e, France.

ЗОЛОТІ ВІРШІ ЖИТТЯ

Не погасай, мій ясний світе.
Туман душевний розганяй!
Дай силу дух святий кріпити,
І шлях важкий тернами вкритий
Небесним сяйвом проясняй.
Зішли на ум святе натхнення,
І святість дай йому свою,
Й проголошу Твоє спасення
І ласку-благодать Твою.

Шевченко

- - - - - -

Обрубане дерево знов зеленіє,
І місяць із серпа знов повний стає;
Це бачучи, чесні не тратьте надії,
Хоч доля сумная вас гонить і бє.

Іван Франко.

- - - - - -

О, всі гуртом! В єднанні сила
В єднанні успіх перемог,
Бо ростіч всіх надій могила,
Пустеля сіра без дорог.

О. Олесь.

Золота думка

—Хто не знає, а знає, що не знає, той дальше зайде, ніж той, що думає, що знає, а не знає, що не знає.

НАЩО ВИНИПЕҐ ВИДАЄ НАЙБІЛЬШЕ ГРОШІ?

Буджет на рік 1940 предвиджує у Винипегу аж $9,601,454.31 видатків. З того найбільшу суму гроша місто видасть на **школи,** бо аж $3,197,259.00 — поліція коштує один міліон сімсот тисяч, безробітні один міліон триста тисяч долярів, ітд. Це гарне свідоцтво для міста, котре найбільше дбає про розвіту молодого покоління і тим підготовляє їх на добрих горожан.

З ДНІ НАШОЇ СВЯТОЇ ЦЕРКВИ

У Вісти ч. 16 на 1 стор. подають таке: **"о. др. Сліпий зістав епископом** помічником з правом наспідства по Митрополиті і замешкав в кімнаті Преосвященного Бучка у Львові." Тому, що справа є тим розголошена, ми спішимо рівнож поділитися цею вісткою з нашими читачами і уважаємо ту вістку **за першої ваги.** Значить, в Галицькій Україні числяться з найгіршими можливостями, коли вже висвячено наслідника Митрополита ще за його життя. Це свідчить також про дбайливе старання і передвидження для добра нашої Церкви в Галичині.

- - - - - -

Старання добрих людий під проводом о. М. Горошка зорґанізовано нову нашу парохію в **Ніпавін, Саск.,** 12 миль на північ від містечка. Вписалося в члени 19 родин, поділили між себе працю і будують церковцю.

- - - - - -

Ділимося сумною вісткою, що добрий член БУК-а і щирий працівник на жертводавець на релігійно-народні потреби Лев Бурдейний помер на удар серця в Саскатун, полишивши двоє діточок. Похорон правили оба наші Отці в Саскатуні при великій участи народу. Бл. п. Бурдейного знали скрізь як щиро побожного, доброго від серця і скоро помічного українця католика. Він був членом БУК-а від перших початків. Нашими загальними справами всє цікавився. Діти виховував в Сестер і католицькій школі. Все відносився з пошаною до священика. Цілим серцем любив церкву і лишив по собі заслужену добру память і щирий жаль у всіх, що його знали. Вічна йому память.

СВ. ОТЕЦЬ КЛИЧЕ МОЛИТИСЯ ЗА МИР!

В листі до кардинала Маліоне Св. Отець Папа Пій XII взиває світ до молитви за мир.

Шаліє війна— є однак хтось, що все пригадує про мир і той хтось є якраз Рим!

Скачмен

Один Скачмен жалував на почтовий значок грошей і дописав у листі таке:

"П.С.— Вибачайте, що я не оплатив листа, але він був уже в скринці, коли я нагадав собі, що треба було наліпити значок."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

"ІЛЮСТРОВАНИ КУРІЄР ЦОДЗЄННИ" З КРАКОВА, І "УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС" З ВИНИПЕГУ

—

Всім українцям без виїмку, деби вони не жили, знані є методи борби якої уживали поляки відносно українців. Ціль цеї польської борби проти українців на протязі віків, а особливо за послідних 25 літ, була: українців винародовити, то значить міліони українців зробити поляками, і в цей спосбі забезпечити собі раз на завсігди безпечний стан посідання на українських землях. В тім напрямі йшла ціла польська внутрішна політика, так ділав центральний уряд в Варшаві, так ділала ціла польська адміністрація на українських землях Галичини.

Ріжні польські закони сипалися як з мішка, щоби тільки осягнути свою бажану ціль.

Та мимо того всього, той український народ. не тільки жив, а здається, щей кріпшав кожного дня що раз то більше та більше та нераз ставив більший опір свойому наїздникові як він цього сподівався.

Коли польський уряд побачив, що вся дотеперішна його тактика не має жалного позитивного успіху, зачав продумувати над тим, як би то конечно дібратися до серця українського народу. В польських урядах, в головах польських політиків а передовсім на сторінках польської шовіністичної преси, зачали появлятися нові, свіжі проєкти, пляни, якими все таки влалобися знищити українців Галицької Землі.

Перед у тих плянах та проєктах вів польський часопис **"Ілюстровани Курієр Цодзєнни"**, який виходив в Кракові. Він придумав цікаву схему на знищення українців. З часом схема цеї ґазети принялася в цілій урядовій Польщі, а кличів його уживали польські політики навіть за границею, щоби оправдати "пацифікації" українців. Шож то за плян придумав "Ілюстровани Курієр Подзєнни" з Кракова, щоби знищити Галицьких Українців? У свойому пляні "Ілюстровани Курієр Цодзєнни" поставив такі засади:

1) Від нині уряд польський не буде говорити більше з Українською Парляментарною Репрезентацією в Галичині (з Проводом Українців) в справі польсько-українського порозуміння, але, понад голови Проводу, буде говорити безпосередно з українським народом ("почщівим рускім людем.")

2) Провід Українського Народу в Галичині, це провід чужий, який з народом не має нічого спільного, це аґенти Німеччини, а їх політика, це політика німецька, яку треба за всяку ціну знищити. Тоді стан посідання Польщі на українських землях буде запевнений.

3) Український Народ ("рускі людек), хоч він говорить дещо відміною мовою від мови польської, однак ця мова, то тільки діялект мови польської, а сам нарід, думає, бажає і відчуває зовсім так само як поляки в Варшаві чи в Кракові.

4) Український Народ ("рускі людек") творить 99% того населення, а його "фалшиві" провідники, що є тільки чужими аґентами, творять всього 1%.

5) Тому нема що бавитися з тим 1% тзв. українських провідників а порозумітися безпосередно з українськими масами, котрі нічим не ріжняться від мас корінної Польщі.

Від кількох літ, до війни, проєкт цей "Ілюстрованеґо Курієра Цодзєннеґо" з Кракова, був провідною ниткою цілої політики Польщі відносно українців. Наслідки цього були: Тисячі українських інтеліґентних провідників українського народу в Галичині опинилися в таборах Картузької Берези та в інших криміналах та вязницях. Цеї методи уживала Польща аж до послідних днів свойого існування, до вибуху теперішної війни, однак з таким самим наслідком невдачі, як передше.

Нині, Польща, що хотіла в такий спосіб знищити Українців Галицької Землі, лежить в руїнах війни, "Ілюстровани Курієр Цодзєник" з Кракова, пропав без сліду, а ґрупа Костка Бернацького, що ґрупувалася біля цеї ґазети та під шумною назвою **"Вольномисліцелі"** ширила **"Звіцєнство Дзябла"** та **"Культ Сатани"**, жне нині не на українських, але на польських землях, обильне своє жниво.

Хоч Польща нині повалена, а "Ілюстровани Курієр Цодзенни" з Кракова скінчив ганебну свою ролю, то однак методи "ІКЦ" жиють і мають своїх вірних приклонників, прямо рідних братів, якщо не більше.

Перед нами лежить число: **"Українського Голосу"** з Вінніпеґу, з дня 17 квітня ц.р. А в тому числі є стаття: **"Міркування під хвилю."**

"Український Голос" з Вінніпеґу, це орґан тзв. Союзу Українців Самостійників" в Канаді. Ця орґанізація чисельно невеличка, однак, разом зі своїм орґаном "У.Г." хорують на манію великости. За всяку ціну хочуть мати не тільки контролю над своїми членами, але над всім українським народом в Канаді. Хотілиби конечно придбати для своєї орґанізації передовсім Українців Католиків, яких є 75% всіх українців Канади. Значить апетит не злий. Але як до цього дійти. До осягнення своєї цілі "Український Голос" подібно, як польський уряд, кував ріжні пляни на протязі 25 літ розбивання єдности української еміґрації в Канаді. Та мимо великого вкладу праці, успіхи малі, а стан посідання СУС не то що не поправляється, але з кожним днем марніє та нидіє. Треба щось продумати конечно, щоби підсилити свій стан посідання треба найти новий плян походу на українців католиків. Шукають, думають, аж ось і найшли: точнісінько плян "Ілюстрованеґо Курієра Цодзєннеґо" з Кракова. Ось що ми читаємо в цій статті "У.Г.":

1) Нам треба поставити собі перед очі не БУК, з яким переговорюють в справі поєднання, а цілу греко-католицьку орґанізацію.... Греко-католицька орґанізація змістом дуже неоднородна, вона складається з трох далеких, а то й дуже чужих собі частей.

2) **Першою—** основною частею цеї ґрупи, є греко-католицький загал. Це загал український— він по українськи думає, бажає і відчуває. В своїх думках і бажнанях він нічим не ріжниться від українського православного загалу.

3) І ця часть творить 99% цілости греко-кат. ґрупи. Та одна недостача в цій ґрупі, що вона не має **своєї власної самостійної репрезентації. Її представниками є дальші від неї люди.**

4) **Другою—** маленькою частею

(Продовження на сторонї 7)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВ[redacted]ОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Май, 1940

1 С Преп. Йоана Декаполіта
2 Ч Преп. Йоана Ветхопечерника
3 П Преп. Теодора Тріхіна
4 С СвщМ. Януарія
5 ■ **Неділя Томина.** Преп. Теод.
6 П ВМ. Ґеоргія (на нед. 12 травня)
7 В М. Сави Стратилата
8 С † Ап. Єв. Марка
9 Ч СвщМ. Василія
10 П СвщМ. Симеона
11 С Апп. Якова і Сосіпатра
12 Н **Неділя Мироносиць.**
13 П † Ап. Якова

—

Устав

5, нед. Томина—гл. 1, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 14, ев. Ів. 65— по Сл. Б. розділення артоса і мирування.

6, св. Юрія— Литія, ев. утр. Лук. 63, на Сл. Б. ап. 29, ев. Ів. 52.

12, нед. Мироносиць— гл. 2, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 16, ев. Мар. 69.

1 мая починаються Майські Богослуження кождого дня вечером. По кольоніях вірні повинні попросити свого о. пароха бодай час до часу мати Майський Молебен і уможливити це своїми жертвами.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ ТОМИНА
Евангеліє Йоана зач. 65.

Колиж настав вечір того дня, першого у тижні, а двері були замкнені, де були зібрані Його ізза страху Юдейського, прийшов Ісус і станув по середині і сказав їм: МИР ВАМ. І се сказавши показав їм руки і бік. І зраділи ученики, побачивши Господа. І сказав їм знов: Мир вам, як мене післав Отець і я посилаю вас. Сказавши се, дунув і сказав їм: Прийміть Духа святого кому відпустите гріхи відпустяться їм, а кому задержите задержаться. Тома ж один с дванайцятьох, називаний Близнюком, не був з ними, коли прийшов Ісус. І говорили йому прочі ученики: Ми бачили Господа. А він сказав їм: Коли не побачу на його руках знаків від цвяхів і не вложу своеї руки в його бік, не повірю. І по вісьмох днях були знова його ученики в середині, і Тома з ними; прийшов Ісус крізь замкнені двері і станув по середині і сказав: Мир вам. Відтак сказав Томі: Вложи свій палець сюди і поглянь на мої руки і вложи в мій бік і не будь невірний а вірний. Тома відповів і сказав йому: Господь мій і Бог мій. Сказав йому Ісус: Тому, що бачив мене Томо, увірив еси; блаженні, що не бачили а увірили. Многих й інших знаків учинив Ісус перед лицем учеників, що не є записані в сій книгі. Сеж записано, щоби ви вірили, що Ісус є Хрстос, Син Божий, і щоби віруючи, мали життя в імя його.

Наука

МИР ВАМ Дивне слово в устах Ісуса Христа, що як побідник виходить з найбільшої борби і в таку саму борбу посилае своїх улюблених учеників. Здавалося, що ученики Христові так далекі від цього миру, як далеким був їх Учитель серед нечуваних змагань та борби Його туземного життя: "Я не прийшов, щоби принести мир, але меч," говорив іншим разом Христос. Меч дітей Бога, які добиваються і здобувають мир у тяжкій ва відважній борбі.

З початку Ісуса Христа зле розуміли, зле знали, поборювали. Тільки зількома своїми учениками станув Він сам на Оливній Горі. Але і з тих кількох учеників ще двох оставили Його в рішаючу хвилю, коли вороги накладали руки на Нього, коли провадили до Жидівської Ради, до Пилата, до Ірода. Сам Він станув перед суддями, сам Він вступив високо на хрест. А всеж таки як світло побідив своєю Божою силою у славі Великодня.

Зовсім зрозуміло, що в годині прощання зі своїми учениками, говорив Ісус: "Мою відвагу смерти, мою силу побіди, оставляю для вас, мій спротив ворогам та зрадникам і ложним приятелям, це мій заповіт для вас. Я вам даю мій мир а не мир світа."

Що думав Христос при тім? Він знав більше як хто небудь інший, що значить мати мир душі. Мир це не значить бездільність, порожнеча, байдужність, спокій. Ні. Мир, значить, що борбу треба звести відважно, з піднесеним мечем, з хрестом в руках і серцю, з тим святим знаменем Божих борців. Мирне життя, це не безсильне життя, без зміни, без подій, це не океан у своїй найглибшій тишині, але це життя скоро пливучого потока у своїй правельності, порядку і красі, це життя, що мимо труднощів та борби завсігди держиться на поверхни, що йде вперед проти гріха та покус, що з трудом добивається побіди і мира.

Цього мира бажае Прославлений Христос своїм ученикам. Всі, що йдуть за Христом у своїй життевій борбі і глядять на Нього, як моряк глядить на бусолю, приходять до миру, віднскують його назад, якщо його стратили, задержують його і чуються щасливими.

Бо дійсно нема нічого кращого, як другому ближньому, уділити, щось із свого миру, їх справити і потішити, подати помічну руку. Бути вістуном мира, значить ратувати людей. Тоді ми не тільки наш мир задержуемо але ще його побільшаемо.

ІІ. Щасливі ці, що не бачили а увірили.

Апостоли і ученики Христа не вірили легко і передчасно. Вони в сумніві досліджували і шукали правди. І в тім є їх заслуга для нашої віри. Наша віра, задля заслуг учеників Христових, стоїть сьогодня сильна як ґранітна скала. У благу вістку про Воскресення Христа не хотіли ученики приняти легко без жадних застережень. Вони біжать до гробу, щоби наочно про правду переконатися.

Вони допера тоді повірили у Воскресення Христа, коли Його бачили, з Ним розмовляли, з Ним їли. Але Апостол Тома, що тоді не був присутним таки цьому не повірив. Тома був одним з тих людей, що поступають після засади: "Чого не побачу сам на власні очі не повірю." Він домагався ясних і рішучих доказів про Воскресення Христа. Слова та запевнення інших апостолів для нього не вистарчали. "Якщо я не вложу моеї руки в Його бік, говорив він, не повірю."

Прославлений Христос вволив йому волю. Тома переконався на власні свої очі, що Христос воскрес. Він паде перед Христом на коліна і вірить: **"Господь мій і Бог мій."**

Лагідно напоминяе його Христос: Блаженні ці, що не бачили а увірять . Тяжка непевність сумніву давила серце апостола Томи, відколи розійшлася вістка про Воскресення Ісуса Христа. Це може зрозуміти лише цей, що сам щось поідбного переживав. Є люде, які вірять зразу і беззастережено в це, що чують від другого. Вони щасливі. У певній вірі йдуть спокійно дорогою замкненої душі. Інші знова приходять до мира тільки дорогою великої борби і змагань, ясних і не двозначних доказів сили їхнього ума. Подумаймо тільки

на борбу і тяжку дорогу людей, які з релігійної секти навертаються на дорогу правди Христової Католицької Церкви. Кілько терпіння, сумнівів, борби і аж тоді доперва рішучий крок.... Всі вони подібні до Апостола Томи. Але коли раз розвяжуть узол сумнівів, тоді вже ідуть беззастережно, повні життя, сили і відваги.

Так отже часто виринає із сумніву дійсна Божа благодать, особливо, коли сумнів старається насвітлити дійсно темні, невиразні точки якої правди. При тім однак не треба нам забувати, що "вірити," то не значить "розуміти." Ми в звичайному нашому туземному життю, стрічаємося з тисячними таїнствами природи. Ученик "упокорює" свій ум перед авторітетом свойого учителя. Він ці таїнства природи принимає і вірить що воно так є а не інакше, бо так сказав йому учитель. Та найвищим однак нашим учителем і авторітетом це Бог, який сам не може милитися ані нас в блуд впровадити. Для всього того, що нам Господь сказав, обявив належиться з нашої сторони беззастережна віра. Віра наша доперва у другому життю виростає до "оглядання" тоді доперва ми будемо Його оглядати, як каже св. Ап. Павло, таким яким Він є.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Поширення товариств для охорони дівчат.

Дівчина з природи слабша і вражливійша. Тому скорше і лекше може підпасти впливам зла, коли вони заманні а дівчина без належної опіки. Це має приміненння головно по **великих містах.** Дівчата часто заїзджають туди шукати праці. Стрічають ріжних невідомих людий. Між ними є добрі, але є також злі. Товариства опіки над дівчатами, що приїзджають до великих міст, можуть оповісти неодно зворушливе і неодно трагічне. Вони виконують дуже богато добра. Захоронена дівчина стане колись добрим вкладом своєї суспільности— вона виконає своє призначення, як добра матір або добра дівиця. Дівчина заманена, зведена і зіпсута стає потім прокляттям суспільности. Вона псує других і нищить. Вона заповнює пічниці, кримінали і заклади поправи— французи кажуть з тої нагоди: шукай жінки! Значить, шукай злої жінки, як причини упадку інших. Але та жінка мала таки свою маму і колись була дівчинкою— чистою, невинною. Вона була дівчиною, котрої серце було як квіт лелії. А тепер? Хто став **першою причиною,** що вона тепер така? І колиб тоді, в той час, була найшлася охорона— не булоб потім стільки нещасть, клопотів, видатків, сліз і часто крови! Поширення охорони дівчат, навіть тих, що живуть з родичами в місті, є справою першої ваги, бо яка дівчина, така матір. Яка матір, такі будуть грядучі покоління.

Місійне намірення: За оглашених і неофітів.

Оглашенні, є ті, що приготовляються до приняття св. Тайни Хрещення. Вони вчуться молитов, пізнають правди святої віри, відмінюють своє життя з поганського на християнське. Звичаєм старих християн було, що такі оглашенні у Великім Пості вчилися пізнати найсв. Тайну Евхаристії і навіть могли бути присутними на Службі Божій, доки не почався канон. Тоді священик кликав: "Єлщи оглашенні, ізідіте!" І вони виходили. Нині оглашенні є в поганських місійних краях Азії і Африки.

Неофіти це новоохрещені. Давні звички і докори недавних поганських товаришів легко можуть знова віджити з силою в їх душах. Тим більше, що християнство вимагає святого життя. Поганство знова позволяє на все, це життя неконтрольованого гріха. Поконати себе, забути це життя, відречися його— треба великої ласки Господної і сили характеру. Історія доводить, що неофіти здебільша були героями чеснот. Справу віри і життя з віри все брали дуже поважно і докладно. З них вийшли ряди мучеників за правду Божу. За них і оглашенних молимося в місійним наміренню Апостольства Молитви за май 1940 р.

"НЕ ЗАДЕРАЙТЕСЯ ЗІ СВЯЩЕНИКОМ"!

Під таким наголовком помістив о. Божик в **"Церковнім Життю"** ч. 14 стор. 2 коротке оповідання про чоловіка, котрий задирався зі своїм священиком в околиці Стюартбурн, Ман., і потім помер на рака. о. Божик так пише: "Рак робить своє. Точив його тіло. Минали тиждні і місяці, а нещасному смерть заглядала у вічі. Їздив до Рочестер лічитися, але всі заходи були даремні. Слабість пригнобила свою жертву і чоловік той став лагідний, мов дитина. Коли виходив з церкви, все говорив до людий: "Ніколи не задирайтеся зі священиком!"

- - - - - -

Нещастя є страшним учителем. Колись **той чоловік точив душу** свого священика, потім **рак точив його тіло.** Бог дав йому за кару ту **саму покуту,** щоби відчув болі, які колись спричинював безвинному священикові. Що так воно буває нераз, є **чимадо доказів.** Ми знаємо одного такого чоловіка з великого міста, котрий так само точив працю, нерви і спокій свого священика. А тому, що був урядником в парохії— вгризся у самі останні нерви священика. Аж той нещасний негодний був довше терпіти вічних прикростей і усунувся з парохії.

Коли той самий священик по якімсь часі знова вернув на давну парохію, того урядника не було вже між живими. Помер на страшну недугу рака. Пішов **здавати рахунок перед Богом за своє життя і діла....**

- - - - - -

Ми знаємо ще один такий правдивий случай з Саскачевану. Чоловік зачав борбу проти церкви, потім процес. Присягав і других тягнув до присяги. Хотів відібрати церкву від правної власти і замінити на схизму. А тому, що був богатий і посвоячений, многих потягнув за собою. Однак **Бог терпить до часу.** Процесу не виграв, церква остала як давнійше. А йому до року померла жена. А потім рак кинувся на ніозі. Відтяли ногу по коліно. За якийсь час рак відновився, відтяли знова ногу— по пахву.

А минулого року відтяли другу ногу— також на рака.

Відтяли обі ноги серед страшних болів—**ті самі ноги,** що ходили і помагали бурити людий проти святої церкви, проти священика, проти епископа, проти віри!

Більше вони не підуть!

Подумайте хвильку над тим— і не задирайтеся зі своїм священиком, коли він ціле життя віддав для вас, для Церкви, для Бога. **Він знає, як вести парохію. Поможіть йому в тім, але не перешкаджайте!**

ЗАКІНЧЕННЯ ПОБУТУ ПРЕОСВЯЩЕННОГО БУЧКА В БРАЗИЛІЇ

Від 29 лютня до 2 марта 1940 були **наради** всіх наших священиків в **Бразилії,** в місті Прудентополіс, під проводом Преосвященного Бучка. А 3 марта непроглядні маси наших людий прийшли до міста, щоби ще в останне бачити нашого владику і попращати. До св. Причаста приступили того дня 1,500 вірних. Преосвященний Бучко дав ще останні вказівки і поучення. Процесія, що відпроваджала Преосвященного, була величавою маніфестацією українців Бразилії. Як звісно, Преосвященний Бучко їде тепер до Канади.

Коли ще Преосвященний був в **Уругваю** репортери двох найбільших щоденників помістили свої поміченя з тої нагоди. Репортер "Трібуни" написав так: "Високо освічений, великий патріот! Його легкість вислову набирає гірких відтінків, коли оповідає історію свого краю і трагедію своїх співгромадян, коли говорить про горяче бажання свободи своєї гнобленої батьківщини, по свою непохитну віру в майбутність України та свою певність в справедливість." З тих слів бачимо, **про що** Преосвященний Бучко говорив в Уругваю з даними репортерами **і як красно зробив** присутну спра

ві визволення. Не диво, що репортери самі від себе написали згодом, що це **перший раз** вони дістали правдиві вісти про Україну та українців.

Ось праця нашої церкви!

о. Ст. Семчук

ТЯЖКА ВТРАТА

В Стемфорді, далеко від свого монастиря, котрий збудував душами і працею великий піонір, священик і монах— **впр. о. Навкратій Крижанівський, ЧСВВ** відійшов від нас в 64 році змозоленого і склопотаного життя — тихо, як жив. Однак зразу помітили зміну всі. Це була постать, котрої не забувається. Постать, яка визначує напрям. Такий напрям визначив покійний для свого Чина— від того дня, коли в осени 1903 року прибув вперше до Канади.

Скільки він зазнав!

Скільки він витерпів!

Любив покійний оповідати, як серафимці хотіли відібрати нашу церкву в Гонор, Ман. Приїхав сам Серафим і привіз з собою весь "штаб" батюшок і підмовлених людий. о. Крижанівський правив якраз Службу Божу в церкві, коли ціла навала хотіла вдертися до церкви. Але якось не сміла. Наші вірні скористали з несмілости наїздника і замкнули двері. Доперва тоді напасники прочуняли. Стали кричати, погрожувати, ламати двері. Але двері були сильні, не подалися. Розлючені і підпиті збаламучені люди булиб певно викликали бійку і булоб не обійшлося без пролиття крови і жертв, колиб двері були не подалися. Але двері витримали наступ. Напасники ще довго термосили і вигукували, а далі змучились тим усім і стали розходитись. Коли на дворі втихло, тоді наші вірні і о. Крижанівський вийшли з церкви.... Що вони пережили за тих кілька годин, тільки один Бог знає. Але церкви таки не віддали, парохія остала наша! І досі це є одна з найкращих парохій під Винипегом. Колиб серафимцям було тоді удалося загарбати нашу церкву в Гонор, не тяжко додуматися, які це булоби мало наслідки не тільки в Гонорі, але на цілу округу і на місто Винипег. Несхитність, спокій і витревалість покійного довели до побіди. І Бог благословив чисте серце, що всецило віддалося Йому на службу.

З'їхав о. Крижанівський широку Манітобу і Саскачеван, не забули його наші люди досі і не забудуть, хоч один по другім відходять на тихі могилки. Переїхав широкі степи Альберти і всюди трудився щиро, як добрий робітник в Христовім винограді. Приїхав, коли не було ще вічого —ні монастиря, ні монахів. Оставляє нині велику Родину Чина св. Василія— оставляє великий монастир і є кому молитись за вічний а заслужений спокій покійного.

Заслуги о. Крижанівського є в чистій праці, твердій поспідовності і витревалості, а надівсе в **приміряім виконанню своїх священичих обовязків. І тим він найбільший патріот і пишив нам найкращий взір.** Він шукав не себе і своїх користий. Він шукав душ і Божої слави. Найшов терпіння і тяжку працю. Свої хрести ніс спокійно і терпеливо. Лишає ниву заорану і засіяну—своєю любовю і жертвою цілого життя.

До глибокого смутку Чина долучуються всі наші світські Отці Духовні і весь загал віруючих в Канаді. о. Крижанівський відійшов від нас і— остав. Остав, як прегарний взір щирої та відданої жертвенности до кінця! То серце, котре глибоко любило і чутко відзивалося на всі потреби народу— вкінці знеможене перестало бити....

Але остав величний взір для многих поколінь, остали основи праці на довгі літа. І ці слова полинуть на могилу покійного як грудка землі — скромна, але вірна.

В серцях вірних святої Церкви вписані слова невидного помяника: Вічная Йому Память!

ВАГА РЕЛІГІЇ

Губернатор Лімен недавно вислав до зібрання чотирьох соток рабінів і жидівських релігійних діячів привітний лист, у якім каже, що **релігія є основою демократії.** Там, де люди невірують, демократія пропадає.

Подібні думки висказували католицькі і протестантські духовні. Зокрема нюйоркський католицький священик **о. Генон.** Він теж говорив, що демократія має запевнені основи лиш у віруючій суспільності. Коли люди заперечують релігію, існування Бога і безсмертність душі, вони ступнево додумуються до того, що імпульси живої душі, яка рветься до сповнення своїх вічних, позагробових завдань, є речі другорядної ваги і їх можна здушувати. Починається тоді здушування тих душевних імпульсів, здушування свободи думки, вірувань, переконань. Без божні деспоти згори накидають людям свої думки і переконання та силою заставляють їх у це вірити.

Самопочування

Директор до співробітника:— Якби ви не запивались так часто, то я вже давно міг би був призначити вас керуючим одного з відділів нашого банку.

—За те, пане директоре, як я випю, то почуваю себе ґенеральним інспектором усіх банків.

(ІЛЮСТРОВАНИ КУРІЄР....
продовження зо сторони 4)

сеї ґрупи є греко-кат. духовенство з еп. Ладикою. Однак греко-кат. духовенство не є так само самостійною частиною. **Силою свого становища воно мусить стояти на ґрунті весвітного католицизму, якого осередком Рим, а це цілком на те, що ґрунт український.**

5) Третьою— рішаючою частею греко-кат. ґрупи є католицьке вище і до найвищого начальство. **Коли греко-кат. загал є на сто процент українським, тоді вище до найвищого католицьке начальство є на сто процент неукраїнським.** (Зовсім як пише 'ІКЦ' прим. складача).

6) В нашім випадку жерелом такої сили (зн. щоби годитися з СУС і "У.Г.") **є греко-католицький загал, а не греко-католицьке начальство.**

7) Коли ходить о силу, яку творить собою греко-кат. загал—**то треба конче, щоби той загал мав з між себе своїх світських представників. А тоді той загал набере і сили і поваги, як дійсний господар, що своїм розумом і волею рішає про свої справи. І тоді можна буде з ним говорити як з господарем.** (Понад голови Проводу; прим. складача).

Якщоби ці **"Міркування під хвилю"** не були писані українською мовою на шпальтах: "Українського Голосу" з Вінніпеґу, ми свято вірили би, що це пише: "Ілюстровани Курієр Подзєнни" з Кракова. Дійсно цікаве споріднення ідей. Що за спритні люди, що за далекосягні, прямо ґеніяльні пляни. Та тут ще одна річ: "Ілюстровани Курієр Подзєнни" з Кракова, для осягнення своєї цілі, видавав ще особний журнал, що називався: **"Тайни Детектиф."** Він робив дуже гарну роботу. До цілости акції і запевненого успіху "У.Г." між українським громадянством в Канаді, такий орґан конечно потрібний, якщо його ще нема.

Українці Католики Канади вірять непохитно, що так як успішно перевів свою акцію на Уркаїнських Землях в Галичині "Ілюстровани Курієр Подзєнни" з Кракова, то таку саму успішну місію між українським народом в Канаді сповнить "Український Голос" з Вінніпеґу.

С. В.

Українські біженці в Румунії всі обєднані в одну громаду, на чолі котрої стоїть проф. Ю. Русов.

Наші діти.— Чи цей пан, що має женитися з твоєю сестрою, богатий?

Ромчик:— Думаю що ні. За кожним разом, коли матуся говорить про весілля, батько зітхає: "Бідний хлопець."

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

Відділ ч. 72, Бекенгем, Саск.

31 марта був **концерт в честь Шевченка.** Вступне слово мав **Константин Вень.** Потім слідували хоральні пісні, деклямації в всіх точок було 25. **Михайло Венгерак** виголосив один виклад про роковини **Тараса,** а **Петро Стан** говорив про твори Шевченка. При кінці була збірка на бібліотеку.

Концерт закінчено гимнами —всі були вдоволені. Побажатиб більше таких концертів.

Михайло Родич,
діліпсар.

ПресФонд БН.

Всеч. о. М. Колодій з Рама, Саск. ...50
Всеч. о. Н. Сірий з Арран, Саск. прислав зібраних на похороні бл. п. Анни Гусак ..... 1.45.

Пані Ірена Пович і пані Катерина Король з Винипеґу зібрали жертви, як слідує: По 50ц.: К. Король, Кардинал. По 25ц.: Андрусяк, М. Касіянчук, Зубрицький, А. Підруцький, Анна Данчук, М. Макар, Лехів, Заплацінський, Федорук, Д. Ділай, В. Лесюк, М. Журба, І. Пович, Т. Матийців, Анаст. Мединська, Мараз, Брадерс Бейкері, Анна Медвідь. По 20ц.: Чорній, П. Калинюк. По 15ц.: Музичка з Редвуд, Ярощький. Разом ..... 6.20.

Всіх жертв проголошено в цім числі.. разом .... $8.15.

Усім нашим **добрим жертводавцям,** тим, що ласкаво потрудилися зібрати — тим, що не відмовились від жертви— **сердечно дякуємо.** Най всемогучий Бог стократно поверне і надгородить всім добром ласкаві серця!

ВІСТИ З КОЛЕҐІЇ СВ. ЮСИФА В ЙОРКТОНІ.

Суспільна праця в колеґії ведеться від основ. Заки буде діяльність зовнішна, треба утревалити характер і поведення. **Вчимо чемности!** Емерсон каже так: "Чемність все пориває...."

Наші студенти все чемні. Коли в нас довгими осінними вечорами є забава в карти— ми все чемні. І тому успіх повний. Чистого приходу з картової забави було сто долярів. Спитаєте, як то сталося? Наші студенти наперед продали значки на забаву, мали красні річи на розігравку —і були чемні.

В лютім підчас подрібної забави було 400 гостий.

Підчас різдвяних свят студенти пішли з колядою. Знова був успіх і радість. Колядували на колеґію.

Подібно студенти працювали підчас кампанії за збіркою **фондів на Червоний Хрест** і помагали всім парохіяльним товариствам в Йорктоні.

Останним підприємством перед Великим Постом **був Вечерок Сміху,** підчас котрого виступала наша орхестра під проводом студента М. Черковського. Галя під церквою М.Б.Н.П. була виповнена по береги.

А все ми були чемні. Чи не правда, що чемність пориває?

о. др. В. Кушнір

ЩО ЦЕ Є БУК?

Брацтво Українців Католиків Канади це орґанізована і ріжноманітна праця, яку довершують світські люди, українці католики, в життю суспільнім, після засад Христового Евангелія, в цілі християнізовання цілої української суспільности.

Що то значить? Розберім це слово по слові. Коли говоримо про "орґанізовану працю Брацтва Українців Католиків," то тим самим занимаємо цілком противне становище до таких системів, як системи: атомістичний, індівідуалістичний, або ліберальстичний.

Систем атомістичний, ліберальстичний або індівідуалістичний принесли нинішньому людству застрашаючу руїну в ділянці цілого людського життя, звільняючи його від всяких моральних законів ділання і поступовання. Завдяки цій системі маємо нині в світі нечувану доси ворожнечу народу проти народу, кляси проти кляси. Тут є початок нечуваного доси визиску робочого народу великим капіталом, тут є початок і причина нинішнього безробіття, господарського хаосу і безладдя, тут причина релігійного і політичного сектанства.

Тому, що так звані українські провідники підпали свідомо чи несвідомо під впливи ліберальстичних кличів в Канаді, витворили серед нашого народу сектанство релігійне і політичне та розбили суцільність українського громадянства до тої степени, що навіть в найтяжчій годині нашого лихоліття, яке сьогодня переживаємо, не можна найти спільної бесіди, хочби чисто в національних справах. Наша суспільність, це зерна піску, що з собою нічого спільного не мають.

Маючи це на увазі Брацтво Українців Католиків має за завдання **знова** своєю працею **привернути цапу національну орґанічну єдність.** Так, щоби кожний українець чувся у своїй суспільности як часть в цілости, як часть в цілости, як член в орґанізмі, як жовнір у війську. Та хоч праця Брацтва Українців Католків є орґанізована, вона є рівночасно і ріжноманітна, подібно, як ріжноманітна є праця поодиноких частин того самого живого орґанізму, як ріжноманітна є праця змобілізованих частин війська.

У живому орґанізмі є ріжні орґани і ріжні функції, а кожна з них відповідає певним потребам; всі разом є в гармонійній співпраці, що стремить до одної і тої самої цілі: ДО ЖИТТЯ.

У змобілізованому війську є численні корпуси та армії, кожна з них має своє особливше завдання. Однак всі вони виконують працю і стремлять до одної мети: ДО ПОБІДИ. Такий сам образ має представляти Брацтво Українців Католиків Канади: ДО ЖИТТЯ І ПОБІДИ.

Працю в Брацтві Українців Католиків довершують люде світські і тому Брацтво Українців Католиків— це орґанізація світська.

Коли говоримо про людей світських, то розуміємо всіх українців католиків, людий усякого стану цивільного і суспільного, кожного віку і пола. Брацтво Українців Католиків це **поле отворене для всіх тут,** що розуміють вагу нинішного християнського апостоляту. Тільки хіба ліниві і недбалі не хотять тут належати. Для священиків праця в Брацтві Українців Католиків це **невідкрична частина цілости праці душпастирства.** Супроти такого становища бачимо, яка ріжниця заходить між Брацтвом Українців Католиків а іншими орґанізаціями, чи то господарськими чи то чисто політичними, до яких можуть належати люде тільки певного віку або певної катеґорії.

Свою працю довершує Брацтво Українців Католиків в ділянці суспільній, то є на кожному полі людського життя.

І це треба підчеркнути з особливим натиском. Брацтво Українців Католиків **хоче мати свої впливи, хоч** може і не впрост, не тільки на справи політичні, але також на справи етично-юридичні, економічні, наукові і естетичні. Через такий круг свойого ділання ріжниться Брацтво від орґанізацій чисто релігійного характеру.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

Як звісно, всеукраїнський американський конґрес буде 24 мая 1940 у Вашинґтоні. Американські часописі широко розписують про майбутній конґрес та його технічну підготовку.

Чотири наші великі запомогові орґанізації дали від себе на початок по тисячу долярів кожда. Так справа зразу стала на ноги.

Заповіди дальші збірки.

Ми тішимося тим запалом наших братів за полудневою границею і уважно слідимо їх поступ. Дай їм Боже найкращих успіхів, бо їхні є так само нашими.

З'ЇЗД МОЛОДІ У ВИНИПЕҐУ

Буде в днях 24, 25 і 26 мая, 1940— себто почнеться в пятницю на Вікторія Дей рано богослуженням в церкві св. Володимира і Ольги. Потім будуть виклади і наради.

Другий день з'їзду буде в церкві св. Покрови на Бойд— а потім в Парохіяльнім Домі наради. Закінчення нарад в суботу— бенкетом і забавою.

В неділю рано буде богослуження в церкві св. о. Николая— а пополудні всі учасники з'їзду поїдуть оглядати місто. Це буде прегарна нагода для всьої молоді гарно запізнатись та много скористати, побачивши в місті, що найвартнійше.

Намічено цілу низку **викладів** на актуальні теми.

Докладну програму проголосимо в слідуючім числі БН.

Тепер однак вже просимо— **най молодь Манітоби готовиться прибути на свій з'їзд.** Про нас ніхто не подбає, коли ми самі не заговоримо про себе!

На нас черга, на молодь!

Ставайте спільно в ряди! До праці! Треба намітити шляхи кращої будучности. Намітити молоді для молоді!

Молодь шукає праці— шукає ідеалів!

Приїзджайте на з'їзд— **запрошуємо всю нашу молодь Манітоби!**

ЛІҐА УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ

З кінцем марта повстала у **Винипеґу Ліґа УКМ,** на чолі котрої станув **Поліварп Божик,** а духовником котрої Преосвященний Епископ назначив **о. П. Серветника.** В заряді ЛУКМ є **панна Міля Мельничук, Іван Новосад, панна Марія Квасниця, панна Марія Соліяк, Михайло Дудчак і панна Ліна Хомишин.** ЛУКМ обіймає всі парохії міста Винипеґу і числить кількасот членів. Намічено **з'їзд молоді 24 25 і 26 мая, що буде у Винипеґу** — підготовляють програму. Слідуюче число БН сподіється подати докладні дані про намічений з'їзд, що має обняти молодь Манітоби а на котрий запросять також представників Саскачевану, Альберти і Сходу.

ПРАВИЛЬНИК КЛЮБУ

I. Назва і місце:

Назва Клюбу є: Український Католицький Клюб Молоді ім. Пречистої Діви.

Місцем осідку Клюбу є Парохіяльний Дім при церкві св. Покрови, 965 Бойд еве Винипеґ, Ман.

II. Ціль:

Ціль Клюбу є 1) гуртувати українсько-католицьку молодь Винипеґу і околиці на основі католицької віри і обичайности.

2) Вести згідно з тим всякі підприємства для молоді, при співучасті старших— отже концерти, представлення, чайні приняття, картові забави, спортові гри, виклади, дебати.

3) Помагати своїй Церкві і парохії через купно церковних річий і співпрацю в разі потреби зі старшими, коли вони робитимуть загальне підприємство і запрошують молодь до помочі.

4) Протиділати і поборювати нехристіянські і необичайні товариства, якими являються більшовицькі гурти та піяцькоовоспустні нори.

III. Засоби:

Засобами є сходини, що тиждня, в своїй Парохіяльній Домівці у второк вечером, пів до девятої— та обговорення на тих сходинах після наміченої програми справ, які насуваються.

Участь і співпраця з іншими того рода товариствами при Українських Католицьких Парохіях Винипеґу— через спільні виступи, походи і підприємства.

Участь в праці своєї Церкви підчас важнійших свят і торжеств походи і поміч в підприняттях Церкви.

Самовиховання і самовишколення характеру на безглядно чесних, сталих, вірних, правдомовних, діяльних людий, але таких, що сміло дивляться труднощам в лице і здобувають світ через працю, точне виконання релігійних обовязків і обичайне життя.

IV. Фонди:

Члени платять річну вкладку 25 центів.

Члени уладжують підприємства спільно і під проводом заряду а дохід обертають на ціли Клюбу.

Принимають жертви і дари.

V. Члени:

Членом організації може бути кождий хлопець чи дівчина у віці 18 літ. Але також молодші до 16 літ, коли добре поводяться. Член має бути **української народности, вірити згідно з наукою Католицької Церкви і жити після тої віри.**

Членів приймає та затверджує заряд.

Кождий новий член має виповнити просьбу і зложити вкладку 25 центів. В разі потреби заряд може звільнити члена від плачення частини вкладки.

Член має право голосу на зборах Клюбу, може бути вибраний до заряду, може бути відпоручником на з'їзди та має право користати з часописів і книжок Клюбу.

Членом перестає бути той, що шкодить організації через несповнення членських обовязків.

Заряд проголошує після повторного напімнення, що на слідуючім засіданню предметом нарад буде справа того а того члена з тої а тої причини, котрого треба позбавити членства. І тоді на сходинах справа вирішується. Даного члена треба про це точно повідомити, наперед, перед зборами.

Член може сам виступити з Клюбу за письменним власноручним повідомленням. Тоді всі вкладки і жертви того члена остають на добро Клюбу.

VI. Заряд:

Заряд Клюбу складається з

1) голови,
2) заступника,
3) ділового писаря,
4) скарбового писаря і скарбника
5) двох провірників.

Права і обовязки заряду—

Голова проводить всіми зборами Клюбу, намічує програму тих зборів та її переводить, підписує чеки і заступає Клюб перед другими з ріжних нагод.

Заступник перебирає обовязки голови в разі його перешкодження.

Діловий писар записує хід кождочасних зборів, відчитує на слідуючих зборах та веде переписку Клюбу.

Скарбовий писар, що є одночасно скарбником, веде скарбову книгу приходів і розходів. спис членів, стягає членські вкладки та здає щомісячно звіт з приходів і розходів Клюбу.

Два провірники переглядають скарбові книги, провірюють кождочасно приходи і розходи Клюбу та одобрюють звіт скарбового писаря.

Цілий заряд здає звіт на річних зборах.

VII. Річні збори:

Раз в році, у вересні, в проголошений через пресу або устно в церкві св. Покрови у Винипеґу, 965 Бойд еве. день— річні збори Клюбу.

Кождий член дістане листове повідомлення про день та програму річних зборів.

Кождий член має право брати діяльну участь в зборах, вибирати і бути вибраним.

Програму зборів належить точно проголосити.

На річних зборах установлюється висота вкладки і намічується праця на цілий діловий рік.

Тоді вибирається або потверджується заряд на біжучий рік.

Збори переводить голова Клюбу при помочі ділового писаря. Голова покликує до звіту поодиноких членів заряду.

Вибір нового заряду переводить вибраний на це предсідник.

VIII. Кінцеві зауваги:

Сходини є лише тоді, коли явиться неменше як десять членів.

Все майно Клюбу є непорушне і невільно його роздавати або нищити покликаним одиницям зпоза Клюбу.

Клюб істнує так довго, доки в ньому остає десять членів.

В разі розвязання все майно стає влас-

ністю церкви св. Покрови, 965 Бойд еве. Винипеґ, Ман.

Українська та англійська мови є урядові мови Клюбу.

Всі збори і сходини починаються молитвою або співом.

- - - - - -

Цей правильник одобрено та прийнято на Загальних Зборах Клюбу 17 жовтня 1939.

———

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

—

(Дальше)

—Доношу слухняно, пане отамане, що в польському Академічному Домі підозрілий рух.

Отаман подумав хвилину.

—Рух, кажете? Дякую. — Повернувся до нас:

—Гей! Хто з вас, на охотника, піде до Академічного Дому, але до середини!

—До середини?— Запитався котрийсь зі студентів. Мене наче щось підірвало.

—Мельдую послушно, що я.

—Ви? А хто ви такі?— питає отаман й дивиться на мене своїми синіми очима.

—Холєвка, швець, супровітований капраль від уланів.

Отаман глянув на пластуна, цей хитнув потакуюче головою.

—Ідіть, провірте, що там діється й вертайте на одній нозі. Тільки, як ви там дістанетеся?

—На приказ пане отамане, хочби до пекла дістануся. Тільки аби мені хто купі й карабіна не потягнув.

Отаман усміхнувся, я засалютував й виходячи з кімнати, скинув купю й карабін, повиймав з кишені які мав папері, завинув у хустину і весь той скарб засунув в низу під сходи. А коли виходив з Народнього Дому почав ще дуще налягати на хвору ногу, аніж налягав звичайно й так пошкандибав до Академічного Дому.

Вже на вулиці видно, що в домі справді неабиякий рух. Скрізь світла, а гомін чути аж на вулицю. Чи не приїхала до них та комісія, думаю. Певне приїхала й вони такі раді. А може вони роблять те саме, що й ми, тільки певніші себе й тому так гомонять? Перехрестився я тричі, як Бог приказав, і суну до середини. •На брамі спиняє мене якийсь панок у чорному з кокардою на кляпі.

—До кого?

—Я од пані радчині до пана доктора.... і зразу бахнув якесь таке прізвище; ще добре, що його зразу не забув. Панок дав мені дорогу. Протискаюся крізь панів на перший поверх, а там музика грає, пани й пані швендяються по коритарі, вистоюють по кутиках, одним словом баль. Я, для непознаки, запитую то того то другого про свого доктора. Але всякий здвигає тільки плечима. Бо й відки він може знати, де мій доктор, коли його не тільки тут, але й на світі нема. Покрутився я хвилину перелічив цивілів, перелічив військових й далі розпитуючи про свого доктора подався до виходу. Ніхто мене не спиняв і я міг спокійно замельдувати в Народньому Домі, що польським студентам і не сниться про ніяку авантуру. Гуляють собі в найліпше, тай годі.

Отаман був видимо задоволений. Спитав мене ще, чи не завважив я чого підозрілого на вулиці, а коли я сказав що ні, подякував і відійшов на гору.

Тимчасом на нашій вахцимбрі вже нікого не було з тих, що були за мене. Самі нові. Я покрутився хвилину поміж ними і не маючи там що робити, зійшов до брами, де куняло по кутах кількох цивілів й кількох старих ляндштурмістів. Один стояв біля брами й дивився на вулицю крізь розхилені двері.

Коли це брама розхилилася й крізь щілину протиснулася якась бородата голова. Глянув я й задеревів. Бо подумайте тільки. Це був той сам жандарище, що вас затяг до того смердячого льоху на "гавптвасі". Що було довго думати? Ще нім вартовий опамятався, я кинувся до брами й мов кіт ухопив жандарма за голову. Не знаю де в мене сили та відваги набралося. Відвага була собі нічого, але сили не вистарчила на довго. Жандарм струсонувся й вже бувби мені виховзнувся з рук, якби не решта моїх кумпанів. Прибігли й мов вола до бійниці, затягли жандарма до брами. Тут я вже не був дурак. Зразу кинувся до його револьвера. Інші забрали решту. Мало що жандариська не роздягли до голого. Він здурів від несподіванки. Пробував щось викрикувати але тутже дістав по шиї й під конвоєм чотирьох ляндштурмаків помандрував "на склад."

Ще біди не відвели на перший поверх, коли в браму сунеться друга голова. Теж жандарм. Видно перший не був сам. Пропав у челюсти нашої брами, й другий затужив за товаришем. Ми кинулися на нього. Але хтось незручно вхопив біду й жандарм видерся, та почав тікати. Хтось з палкіших не видержав і стрілив за жандармом. Гук вистрілу й пронизливий крик раненого жандарма сколихнув тишиною замерлої вулиці. Ми замкнули й зариґлювали браму. Крізь діру в дверях бачили тільки, як до раненого підбігло кількох інших жандармів й ухопивши раненого товариша на руки, кудись його понесли. За хвилину збіг до нас з гори якийсь хорунжий. Ми випрямилися мов свічки.

—Що тут сталося? Хто стріляв?

Ми задеревіли з переляку й ніяковости. Бо й справді. Чиж не міг стріл розбудити ціле місто й спровадити на наші голови цілу жандармську бриґаду? Така дурниця й усьому могла бути кришка. Довгий час ніхто не відповідав. Врешті висунувся якийсь ляндштурмак й витягнувшись перед хорунжим зарапортував:

—Мельдую послушно, що я.

—Ви?— крикнув люто хорунжий. А повернувшись до нас скомандував: Збірка!

Ми станули до збірки, ні в сих ні в тих.

—Жовніри! Зле сталося. Вірю, що не зі злої волі. Ціле щастя, що всі відділи з приділами вимаширували вже на місто. В найгіршому випадку опинимося в небезпеці ми, то є горстка жовнірів і штаб. На всякий випадок затарасувати обі брами і якби прийшлося, боронитися до останнього! Розійдись!

Ми кинулися барикадувати брами. Але через хвилину вбіг вістовий і зголосив, що казарма поліції в наших руках. Побігли до штабу, з запитом чи баракадуватися. Не треба.

—А що сталося з тим злодюгою жандармом, що я через нього мало життя не прострадав? — не видержав Стефан.

—Нічого. Живий та здоров і як служив колись вірно Австрії, так десь тепер виловлює усякого, що зважився щось сказати проти України.

—Якто?

(Дальше буде).

———

Др. С. Володимирів подає, що **по німецькій стороні за Сяном** є ще 850,000 українців в приблизно 900 селах. Територія, замешкана нашим народом, така завелика за Сяном, як Карпатська Україна зі східною Словаччиною разом.

———

ВІДДАВ ВЛАСНИКОВІ ГРОШІ

———

20 років тому хтось украв у церкві в Клівленді торбинку з грішми пані Бреннан. Минулого тижня хтось звернув їй торбу з усіма річами і $18.00 грішми. Совість не дала спокою злодієві, доки не вернув краденого.

Торбу переслав на руки пароха. 20 ркоів тому син пані Бреннан почав перший день школи і з ним була в церкві його мати. Тоді вкрдаено в неї торбинку.

Пані Бреннан хотіла звернути гроші незнайомому, бо "може він їх потребує," але не знає особи і її адреси.

———

НАДГОРОДА ЦАРИЦІ ТРАВНЯ

"Малі причини викликують часто великі річи." Це приповідка, яка дуже часто сповняється в людськім життю. Нинішне оповідання має за ціль показати нам, що навіть найменші події у світі діються з волі Божого Провидіння і мають відтак далекосяглі свої наслідки. І це дійсно дивно, що часто а часто маленька, майже незамітна причина вистарчає, щоби обудити зі сну дрімаючі сили людського серця та порушити їх до нового життя. Маленька іскра є в силі спричинити велику пожежу.

Один маючий чоловік оповів свойому приятелеві одного разу таку подію:

"Одного року, в місяці травня (маю), я постановив кожного ранку пійти на прохід. І дійсно я свою постанову точно виконував. Кожного ранку виходив до схід сонця з дому і тішився чудовою природою, гарними цвітками, зеленими левадами, що в освітленні лучів сходячого сонця являлися ще кращими. Коли я так насолоджувався тою красою природи, я ніяк не міг відігнати від себе думок, що все те мусить мати свойого Господаря, свойого Пана, який про все те дбає. Ціла природа ясно і голосно про це говорила.

"Коли я так думав у свойому серці, якийсь неспокій ворушив моєю совістю. Я на хвильку задержався, застановився.... Аж ось нараз чую якісь веселі дитячі голоси. Оглядаюсь і бачу троє дівчат у віці між 9 до 13 літ. Дівчатка весело і скорим кроком зближаються до мене. Я завважив ,що вони несли гарний кошик полевих та лісових цвітів.

"Невинні та веселі облича дітей зворушили мене ще більше. Я чув, як вони пасували до цеї краси природи місяця мая.

"Добрий день, діти," сказав я до них. "Слава Ісусу Христу" відповіли діти разом. "Як ви називаетеся, діти?". "Я називаюся Мариня," відповіла найстарша віком, "а ця моя сестричка, називається Ганя, а вона, це сусідська дівчина, називається Настуня."

"Куда ж ви йдете з тими цвітами? запитав я. "О, ми це несемо на престіл Пречистої Діви Марії." "А хтож то Пречиста Діва Марія?" "О, це Пречиста Діва Марія, це Мати Божа," відповіли діти. "А ви цего не знаете, пане?", спитала найстарша Мариня, і поглянула цікавими очима на мене.

"Я не говорив більше нічого з дітьми, тільки сказав їм, щоби вони кожного раня приходили до мойого городу і там огородник дасть їм найкращих цвітів, щоби прикрасити престіл Пр. Діви Марії. Діти подякували мені і відійшли. Я довго стояв на місці, глядів за дітьми і призадумався. Ціле мое життя, стало так ясно переді мною. Слова дівчини: "А ви цего не знаете, пане?" так не покидали мене, здається, що вони порушили мое серце в самій глибині. Дивні погляди дітей, здається, переслідували мене. Думки мої перебігали одна по другій як дивна фільма. Я пригадав собі мої дитинні літа, коли я ще був таким як ці діти. Я знав тоді, що то є Пречиста Діва Марія. Мені нераз говорила про це моя мама. Та це було давно, давно...... Більше 30 літ я був за границею. Там стрінувся з ріжними людьми. Вони вбили в мені мою релігію, усі релігійні почування.

"Стріча з дітьми мене дуже вразила. Я нетерпеливо вижидав кожного слідуючого дня, коли діти постійно приходили до мойого городу, набирали гарних цвітів і вертали радісні до маленької сільської церкви. Вони прикрашували там престіл Матери Божої а відтак кожного вечера вони і інші діти села клячали перед тим престолом і щиро молилися. Можливо, що й згадували мене в своїх молитвах. Я часто слідив за дівчатками, однак робив це так, щоби вони цього не завважили. Одного разу, подумав я собі: Вечером піду біля церковці, побачу, що там діється, бодай з вулиці. Я так і зробив.

"Коли я зближився біля церковних дверий, я побачив, що було повно людей, всі вони клячали і співали гарні пісні. Між людьми у самих дверах, я запримітив знану мені дівчинку Мариню. Вона в той сам час оглянулася і мене завважила. Сейчас, я бачив, як вона щось шепнула на ухо своїй сестричці Гані, що клячала біля неї. Нараз дівчатка встали і прийшли прямо до мене. "Ми вас пізнали, пане, які ми раді, що ви тут прийшли. Ходіть блище з нами до церкви, там побачите, як гарно прикрашений престіл Пр. Діви Марії вашими цвітами."

"Я вагався, не знав, що маю дітям відповісти. А діти не тільки просили але прямо тягнули до церкви. Одна за одну руку, друга за другу: "Ходіть тільки на хвилинку, ходіть побачите...."

"Щось такого я несподівався. Я не міг устояти перед дітьми. Увійшов до церкви. Всі люде клячали і співали. Я стояв. Мені моя амбіція якось на це не позволяла, щоби клякнути в церкві, як клячали всі інші люде. Священик зачав співати Суплікацію, всі присутні діти і старші співали так гарно, що я навіть не счувся, як приклякнув на оба коліна. Відтак священик зачав благословити всіх присутних Найсв. Тайнами. Я старався, що сили, вкрити мої почування, придусити голос моеї совісти. Мої очі в одній хвилині стрінулися з поглядом священика. Він вдав, начеб нічого не завважив. Однак я відчув з його хвилевого погляду, що він здивувався, що я, богатий, безбожний чоловік в його парохії, сьогодня в церкві. Я клячав, слухав, однак не молився. По Суплікації, знова пісня: "ПОД ТВОЮ МИЛОСТЬ..." Враження цеї пісні чую по нинішний день.

Хвиля ласки прийшла. Лід мойого серця стопився в одній хвилині. Я, разом з іншими, зігнувся головою до землі, віра моїх дитинних літ обудилася, я навернувся до Бога.

Світла вже гасли в церкві. Всі люди повиходили, остався тільки я сам. Я дав знак до служащого і спитав його, чи не можна би поговорити зі священиком. По хвилині, священик попросив мене до захристії. Я розказав йому цілу історію мойого навернення. Ще того самого вечора, я висповідався за послідних 30 літ мойого життя. Слідуючого дня я приняв Найсв. Тайну Евхаристії. Це було посліднього дня місяця травня."

Зі зворушенням закінчив цей чоловік своє оповідання а відтак додав: "Все те я завдячую Пр. Діві Марії, що є прибіжищем грішників, все те я завдячую молитві дітей, перед престолом Цариці Травня."

———

Льорд Твідсмюр

СЛОВО ДО МОЛОДІ

(Докінчення)

Доказ Плятона досі не втратив своєї вартости. І тому **на службі держави все треба мати людий культури і високих ідеалів**, котрі в задушливу атмосферу життя внесуть чистий воздух і високий дух ясного життя. **Тому найліпші з вас повинні посвятитися політичному життю.** Найбільшими світочами припудного життя були все ті, що ішли туди це за звичайну плату власти або розголосу— але ізза сильного почуття обовязку зглядом своїх земляків. Вони можуть зжитися з працею, але все мусять бути здібними глядіти дальше і серцем бути поза нею. Жена одного заслуженого заступника короля в Індії сказала, що жадна жінка не повинна стати заступницею, котра дивиться на це становище, як на взяття. Я позволю собі висказати те саме, але іншим способом: найліпшими політиками є ці, що воліли б мати інше заняття. Бо воно означає, що такі будуть сильно заняті позаполітичними справами а це дасть їм змогу прикласти щідні ідеї також до політичних справ. А головно, такі не будуть виставлені на спокусу працювати для низьких і самолюбних цілий. В службі держави треба нам найліпших—так **здібностями, як характером. А таких найдемо між тими, що вже мають для себе інший окремий світ**, в котрім живуть щасливо а до цього світу вступають головно ізза почуття обовязку. Служба державі повинна стояти **на можливо найвищій вижині.** Однак ця вижина сама собою не притягне ще найкращих сил на службу державі.

- - - - - -

Наша замітка: Ми помістили один з красних і глибоких витягів думов великого письменника і державника, льорда Твідсмюра. Просимо уважно і поволі прочитати— та роздумати. Зрозумієте тоді глибину думки старинних і чому ту саму думку голосить покійний льорд Твідсмюр. І тоді зрозумієте також, чому у вільних народів на найвищім степені культури—**вели провід майже все духовні.** Так було в давній старині, так є досі там, де нарід дійсно стоїть високо. І тому не будете дивуватися, чому також в нашім українськім народі нераз на чолі політичних справ стояв священик— почавши від о. Стефана Качали досі....

Тим знова, що дивуються такій можливості і часто нападають з того приводу, нема рішучо чого дивуватися. Вони богато видно не знають— а чого не знають, негодні любити....

З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

(Зпід німецької окупації, з часопису "Краківські Вісті").

I.

Українське життя в Перемишлі

Це не той давній—княжий город, а новий: німецький Перемишль. Просто—Засяння.

Пять місяців Перемишль мовчав, не даючи знаку життя. Лиш глухі вістки приходили про траґедії на Сяні, про "відчинену границю" й про.. пачкарів. Та це не значить, щоб він не жив культурним життям. Навпаки. Він жив і творив. Творив усе нове і все наново. Бо всі наші національні здобутки осталися по тому боці. Тому то тепер приходиться починати всяку працю від основ. З другогож боку Перемишль та перемиський повіт належали до тих щасливіших, до тих заавансованих частин нашої землі, де культурно-національне життя має за собою доволі гарний дорібок. Одначе всежтаки всі наші осяги, всі наші здобутки розмірно ще не вистарчальні, щоб можна було ними похвалитись. Тому подамо лише самі факти.

Покищо на терені Перемишля діють:

1. У.Н. Комітет, що веде роботу орґанізаційно-координуючу, реєстраційну, харитативну та культурно-освітню. Як самостійні секції ведуть працю: а) **Дешева Кухня** (для вбогих у першу чергу, б) **Мистецька секція**, (хор, вистави), в) **Господарська секція** нападнує взаємини та співпрацює з кооперацією, банками, торговлею, ремеслом та сільським господарством; г) **Культурно-освітня секція** перебрала на себе права та обовязки колишньої філії "Просвіти." Переведено коляду, низку ілюстрацій по читальнях та кілька загальних зборів.

II. Повітний Союз Кооператив централізує скуп сільсько-господарських продуктів та обслуговує всі ті кооперативи, що остались по цьому боці. В останньому часі почав співпрацювати теж з купцями, стаючи свого роду централею для них.

III. Україн-Банк "Віра" та "Українська Щадниця," що частинно перенесли свої аґенти на цей бік, ведуть свої бюра спільно, остаючись дальше інституцією з краєвим обсягом.

IV. "Маслосоюз" веде покищо дрібніший продаж, хоча має в повіті три районівки.

V. Т-во ім. Ф. Черника. Це ідеольоґічне т-во веде виховну працю серед своїх членів та між працівниками на всіх ділянках національного життя.

VI. ОО. Василіяни, розпоряджаючи театральною салею та кількома кімнатами, ведуть освідомлюючу працю серед міщанства. Заступають читальню в місті.

VII. Школи. Одна мі. св. о. Миколая, 7-ми кл., приватна, під оглядом педаґоґічним і національним стоїть дуже високо. Друга, щойно заснована, державна. Української ґімназії не вдалося зорґанізувати.

Заходом т-ва "Черник" влаштовано такі свята: 1-го листопаду, Базару, Жертви Державности, Крут, Басарабової. Кожного тижня відбуваються для членів "Черника" реферати. Члени відбули прогульку поїздом до друзів ярославців та двічі лецетарську в околичні села. Улаштовано Андріївський Вечір і Маланчині Вечерниці.

У.Н.К. відбув цілу низку нарад, конференцій, анкет і декілька забав. Веде постійно канцелярію та вдержує домівку, зложену з 4-ох кімнат та кухні. Веде дешеву кухню та дає допомоги вбогим.

Крім цього ОО. Василіяни підготовили спільний Свят-Вечір для вбогих, виставу "Вифлеємська Ніч," вечір музики та співу, що пройшов з повним успіхом. Крім того зовсім безкорисно віддали свої салі до диспозиції дешевої кухні від початку аж до 1. грудня 1939 р.

В повіті на 32 читальні 20 уже працюють нормально, інші щойно починають працювати. Багато молоді виїхало тепер до Німеччини на роботу. До Совєтів виїхало не більше як 150 осіб.

Праця по школах у повіті йде нормально, хоч учителі працюють у голоді. Наші селяни мусять це зрозуміти, що тільки від них залежить, чи ті вчителі остануться, чи ні. Треба створити комітети допомоги своїй школі та вчителям-українцям.

Назагал Н. Перемишль, хоч позбавлений свого центрального положення, живе і вперто надробляє втрачене, щоб не посоромити доброї слави княжого города.

Український інжинір В. Юркевич винайшов **уліпшення в будові кораблів**, що забезпечують кораблі перед затопленням. Навіть важко ушкоджений корабель може утриматися на воді силою того винаходу.

Зачасто

—Пане директоре, я просив би малу відпустку, бо женюся.

—Добре, але щоб мені це зачасто не повторялося.

Війна в Норвеґії

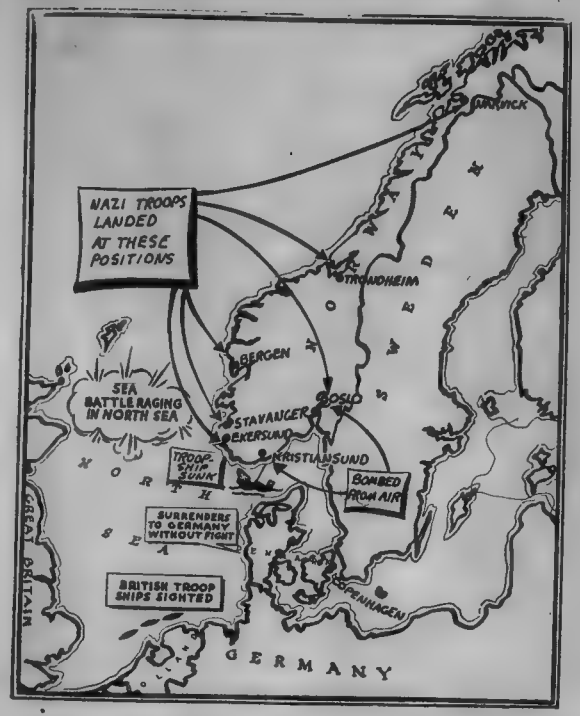

Так виглядала мапа Скандинавії дня 9 квітня, 1940. **Німці висадили свої війська здовж побережа** і заняли міста Осльо, Кристіянсанд, Берґен, Трондгієм, Нарвік та моторизованими частинами стали посуватися в глибину краю. **Король Гакон** має 68 літ і покищо з вірним собі військом боронитьcя в глибині краю проти німецької навали. Аліянти вислали сильні відділи фльоти, літаків і військових частин, котрі задумують висадити в Норвеґії і так помогти норвежцям спекатися непрошених "протекторів," якими німці самих себе проголосили.

Данці піддалися без оружного спротиву. Уряд проголосив, що змушений силою піддається військовому заняттю німців, однак гостро проти того протестує. Анґлійці заняли **острови Фаро**, що належать до Данії а **Ісляндія** проголосила зірвання з данською короною. Судьба **Ґренляндії**, котра є кольонією Данії, покищо не рішена— мабуть алмянти вкоротці її займуть.

В борбі, яка розгорілася вздовж норвежського побережа, затонуло чимало кораблів і **згинуло богато війська.** За три перших днів борби згинуло в Норвеґії більше людий, як за сім місяців війни на фронті у Франції.

З того приводу ватиканська часопись "Osservatore Romano" так написала: "Всі, що досі боронили священне право невтральних держав, з острахом глядять тепер на це ненадійне і драматичне поширення війни. Европа вражена і збентежена. Норвежський спротив здасться невистарчаючий, щоби спинити напасників перед осягненням їх найблищих цілий."

НОРВЕҐІЯ І НОРВЕЖЦІ

На воєнним виднокрузі видніє тепер нова країна— **Норвеґія.** Це країна гориста, богата в ліси, води та земні богацтва. Її предки здавна шукали славних морських пригод і колись давно пускались в далекі світи, в далекі країни. Свояки норвежців— шведи— були мабуть предками наших варягів, котрі прийшли на Україну з Рориком і чи не принесли з собою назви "Русь." Прапор шведів досі остав жовтим і синім, як прапор давних вікінґів, здобувців моря і заморських країн.

Норвеґія має 2,800,000 мешканців і армію з 140,000 мужви. Давно замешкували її своєвільні, хоробрі племена, котрі жили з морських виправ. Знали простір і волю. Потім поодинокі князівства злучились в одно під проводом короля Данії і так було до 1814 р. Тоді норвежці відійшли до шведів, з котрими лучила їх тільки особа короля. Впрочім мали повні свої права і так було до 1905 року. Того року норвежці загальним голосованням рішили відійти від спільноти зі шведами. За свого короля приняли данського короля, як Гаокна VII.

Цей край ялиць, залізної руди, риболовлі і високих ясноокиx людий. Русяві, зі синіми очима, сильно і добре збудовані норси, як вони себе звуть, є взором здоровля і краси. Вони здебільша лютерани, католиків всіх є 24,000. Але рух до католицтва сильний, коли вносити з творів їх літератури. Світової слави їх письменники це драматурґ **Ібзен і Бйорнзон.** Цей останний був нашим прихильником і виступав в обороні нашого народу ще проти царської Росії, коли про нас малощо знали в Европі і ми мали мало приятелів. Драми Ібзема переведені також на українську мову. Одна з найкращих це "Пер Ґінт," де попри видимий світ виступає також світ духів та слідує розвязка питання, де шукати і найти дійсне щастя на землі.

В кождій місцевости Норвеґії є мировий суд, перед котрим наперед мусять бути всі цивільні справи, заки підуть дальше. Цей мировий суд складається з трох місцевих людий і здебільша залагоджує всі спори. Поняття правосуддя і справедливости там глибоко вкорінене.

1938 вивезли з Норвеґії дерева на суму $27,718,000— паперу на суму $20,322,000, риби на суму $32,000,000— футер на суму $10,298,000 і сірчаної соли за $10,026,00. Це дає поняття про розміри краєвого богацтва а також своєрідність краю.

Норвеґія є країна телефонів. Там нема хати без телефону. Добрі дороги і прегарні кораблі. Глибокі сині фйорди є особливістю побережа. Тепер той прегарний край став тереном

КАНАДИЙЦІ ВІДІЗДЖАЮТЬ НА ВІЙНУ.

На знимці бачимо наших канадійських хлопців, як весело, охочо і по молодецьки витають французького команданта, ґен. М. Гемелєн, що відвідав табор наших військ в Алдершат, в Англії. Нині може деякі з них вже борються проти німецького наїздника в Норвеґії. Останні вісти подають, що аліянти висадили на побережа біля Нарвіку велику армію, в складі котрої є може й наші жовніри з Канади. Загроза наїзду і знищення Норвеґії заставила аліянтів дати німцям належну відсіч. Досі затоплено 18 великих німецьких воєнних кораблів а з того в самій пристані Нарвік сім, з повним жовнірським складом. В бою під Нарвік згинув німецький командант Бонте, а глибокий фйорд став гробом всіх присутних тоді німецьких кораблів. Премієр Чемберлейн з тої нагоди сказав 16 квітня: "Жаден нарід, хочаби він був не знати як мирний, спокійний і лагідний, не може відтепер бути безпечним так довго, доик того всеткло пса не знищиться!"— Тим встеклим псом є очевидно Гітлєр.

бою а король непевний свого життя. З днем 13 квітня подано таку розмову з королем, десь там недалеко поля бою: "Мої міністри можуть відійти до Швеції, мій нарід може також — я остану тут... Я зовсім вичерпаний. Не маю сну ані спочинку. Відколи я пишив Осльо (второк —тоді, коли говорив, була субота) я ще не здіймав моїх черевиків і ще ні разу дійсно не спав. Здається, що вся цивілізація кінчиться. Не можу зрозуміти, як такі страховиння можуть діятися. Відтепер я вже непевний щодо всего...."

Німці кілька разів старалися зловити короля, кілька разів бомбардували його часове пристановище. Він все таки остав на рідній землі— між своїм народом. І не диво, що той нарід досі не зложив зброї і бореться!

Др. Дейфо

БОРБА З ЗАРАЗОЮ

Думаю, що деякі з нас терпіли від заражения на руці, або на нозі. Чи пригадуєте, як почервоніло тоді місце, як воно набрякло і як боліло, а горячка стала змагатися? Коли це зрозуміємо, будемо знати, як тіло само борониться проти зарази.

Коли зараза поконає першу лінію оборони тіла, тоді тіло мабуть висилає туди більше крови. Тому місце червоніє і в певній мірі зачинає напухати, Може пригадуєте собі той час, коли вас боліла нога. Ви обдивили місце і побачили, що воно червоне і напухне.

Колиб ви були тоді гляділи через мікроскоп, ви побачилиб, як кровні посудини в данім місці побільшені і сповнені кровю. Ми побачилиб тоді також, що многі клітини крови втікають з кровних посудин і збираються кругом зараженого місця. Це є так звані білі кровні клітини, котрі звичайно перебувають в числі 5 то 10 тисяч клітин на один кубічний міліметер крови. Завданням тих клітин є побоювати заразу. Тому зараз, коли тільки приходить зараза, ці клітини множаться. І то так скоро, що часом їх є навіть 30 тисяч на один міліметер, а всі вони боряться з заразою. Так тіло бореться зараз на початку з заразою і бореться дуже успішно.

Збір білих клітин крови служить доказом в лічниці, чи тіло бореться чи ні. Приміром: Приходить чоловік і каже, що його болить в пахвині. Лікар хоче бути певним, чи це дійсно сліпа

(Продовження на стороні 16)

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

ПРЕЧИСТАЯ ДІВО МАТИ!

Пречистая Діво Мати нашого краю,
з ангелами і святими Тя величаю.
Ти грішників з тяжкої муки
через Твої спасаєш руки,
не дай пропасти!

Тобі всі святії служать, Родице Бога.
І ми Тя грішнії славим всі яко мога
Цілим серцем нехай мило
Тобі служать душа і тіло,
Мати чистая!

ДЕНЬ МАТЕРІ

Це день, в котрий особливо віддаємо шану нашим матерям.

Мама живить і виховує дитину. Вона є першим і найбільшим учителем. Вона має богато труду і клопоту, заки виростить дитину.

Тому добрі діти оказують вдячність для мами. Вони дякують її словом і ділом. Діти складають мамі побажання всього найкращого гарним віршом і дають цвіти на знак любови. Потім діти є чемні, послушні і помічні для своєї мами.

Коли мама каже рано і вечір молитися, діти слухають. Коли мама каже щось подати, діти це виконують. Коли мама каже доглянути меншу дитину, діти це зроблять. Коли мама щось закаже, дитина цього не буде робити. Вона є послушна— словом і ділом.

Добра дитина ніколи не зробить нічого проти волі і бажання своєї матері. Без згоди матері нічого сама не возьме, ані не лишить хати. А в неділю молиться за свою маму і свого тата. Просить Бога о поміч, здоровля і благословення для своїх добрих родичів. І тому неділя все є гарним днем, коли ми повинні згадати наших родичів.

ПОБАЖАННЯ ДЛЯ МАТУСІ В ДЕНЬ МАТЕРІ

Люблю Тебе, моя Нене —
бо як не любити?
Болай тим моїм серденьком
хочу віддячитись.
І китичкою тих цвітів —
прийми їх Матусю!
Знай, що Ти моїм є скарбом
Матусю! Матусю!

ДІТОЧИЙ КАТЕХИЗМ

Вороги Бога— Іконоборці

Іконоборці були люди, що поборювали почитання святих образів. Цю бробу почав грецький цісар Лев Ізаврийський, який 726 року видав едикт, силою котрого наказав нищити святі образи. Люди спротивились. А тому, що цісар був сильний і мав військо, много людий пострадали своє життя і майно через переслідування. Ця борба проти образів тревала довгих 120 літ. На чолі оборонців святих образів стояв довгий час св. Теодор Студит в Царгороді, що в своїм монастирі заховав святі образи і заохочував вірних витревати. В році 787 відбувся в Нікеї семий собор Церкви, котрий осудив єресь іконоборців і поручив почитання образів. Св. Отець називався тоді Папа Адріян І. Нині проти почитання образів виступають большевики та байбельники.

Пояснення: Ікона є слово грецьке, значить: образ. Іконоборці— значить ті, що боролися з образами. На VII соборі в Нікеї Отці вирішили, що ми почитаємо не папір чи полотно, дошку або мідь— але особу, яка представлена на образі. Значить, коли молимося перед образом, то молимося до Бога— до Святого, до Пречистої— а не до тої матерії, з котрої образ зроблений. Вже перші християни мали образи і почитали їх. Св. Вероніка дістала на хустинці відбитку найсв. Лиця Господнього. Св. Лука мав намалювати перший образ Пречистої, котрий відтак післали єдеському князю Авгару. Той образ мав чудесну силу і здоровив людий. Після передення той образ згодом перенесли до Царгороду а звідтам принесла його на Україну жена св. Володимира. Той образ згодом був в нашій катедрі в Белзі а потім поляки забрали його до Ченстохови, де він є досі. Той образ має чудотворну силу.

Большевики і байбельники нищать святі образи. Однак вони мають по своїх домах образи Сталіна або Маркса, а також свої знимки і не кричать з того приводу. З того бачимо їх лукавство. Для нас образ Христа Господа або Пречистої милійший від образів лихих людий і тому нема віруючого чоловіка, котрий не мавби в своїй хаті образів Христа, Матері Божої і Святих.

Питання: Хто були іконоборці? Як довго боролися проти образів? Хто зачав цю борбу? Коли і де викляли іконоборців? Хто нині бореться проти почитання образів? Чому ми молимося перед образами? Хто намалював перший образ Пречистої і що з ним сталося? Чи у вашій хаті є святі образи?

....Постанова: Я все буду почитати святі образи!

ТРИ МАТЕРІ

Є Матір наших душ— перша і найважнійша, вседбора і вселаскава— Божа Матір.

Є Матір цілого народу, що виростила нас в прегарній землі, виспівала нам чудові пісні, навчила нас любити рідне і не забувати— друга по Небесній Неньці земна матір— вітчина наша мила: Канада і Україна. Для одних Канада— для других Україна стала колискою. Для всіх нас Канада тепер вітчина —добра і щира, як рідна мама.

Є Матір наша рідна, що нас викормила і виростила, виховала і навчала— котру маємо всі ми на світі—Матір Свою Рідну. Всі— добрі і злі. Нема нікого без матері, хоч многі є сиротами.

Всі Три Матері любимо серцем, складаємо їм честь— ми діти добрі і вірні!

Наша мати нас родила,
наша мати нас повила,
наша мати нас любила—
чоможе мова їй немила,
чом ся нев встидати маєм,
чом чужую полюбляєм?

о. Маркіян Шашкевич

ЧОМУ "РЕПРЕЗЕНТАЦИЙНИЙ КОМІТЕТ" МУСИТЬ БЕЗПРОВОЛОЧНО ДІЯТИ?

"Український Комітет" в Парижі на польській службі!

Неімовірне, але правдиве! Є ще нині такі українці, котрі викручуються словами "географії не змінив" і пішли на службу наших вікових ворогів. Уряд Сікорського користає з того і насильно затягає українців у Франції до своєї армії. Протести і старання наших людий не все відносять успіх. Поляки ведуть широку пропаґанду в свою користь а до помочі мають ще так званий "Український Комітет" в Парижі, на чолі котрого стоїть Олександер Шульгин, який проголосив, що він тепер одинокий заступає давний уряд УНР— бл. п. отамана Петлюри. Проти того уряду виступив інший уряд УНР на чолі з Андрієм Лівицьким і ген. Воп. Сальським, котрий видав комунікат з датою 1 лютня, 1940 р. і каже дослівно так: "Уряд Української Народної Республики на чолі з президентом Андрієм Лівицьким з неменшою енерґією провадить визвольну борбу, базуючись не на так званих орієнтаціях, а тільки на власних силах незломного українського народу. —Уряд— не мав і не має нічого спільного з несподіваною акцією — Комітету в Парижі."

Де той уряд тепер перебуває, не знати точно. Але одно певне, що Шульгин зачав на власну руку і проти волі своїх власних наставників з УНР акцію спільно з поляками, котра покищо крім шкоди українські справі нічого більше не принесла.

Той самий УКомітет 23 січня ц.р. робив окреме приняття в готелі "Плюсція" в Парижі і запросив ріжних польських діячів на чолі з амбасадором Лукасевічом. Отакий то "український" той Комітет, що його веде О. Шульгин в Парижі....

Від галичан замотався в той комітет з якогось мабуть траґічного непорозуміння Володимир Соловій, але він тільки один одинокий, як палець — ніхто більше з галичан з тим комітетом нічого спільного не хоче мати.

У Франції натомість істнує і діє "Український Народний Союз", що гуртує львину часть наших скитальців у Франції, Люксембурґу, Бельґії, Литві, Італії, Болгарії і Югославії. Щоби протиділати акції польонофілів, УНС рішив негайно створити у Франції "Українську Національну Раду," до якої увійдуть представники всіх українських територіяльних орґанізацій а також дібрані заслужені діячі. УНР годбає, щоби справу Західної України по стороні аліянтів розглядано як цілість української справи, а не як внутрішне питання польської справи —як того хочуть поляки та їх аґенти з УК. Український нарід ніколи не погодиться на віддання Західної України ляхам на муки. Так само ми рішуче протестуємо проти втягання українців до польської армії!

Щоби це все як слід виконати і мати успіх, треба негайно вислати уповноважнене представництво від нас, канадійських українців. Тому наш РКУК мусить діяти, бо час не жде. А коли ми тут мовчалиб, то тим додалиб охоти ворогам.

НОВИЙ ЧЛЕН ПОЧЕСНОЇ РАДИ РКУК

Є ним адвокат Вольтер А. Токер з Ростерн, Саск. Довший час пробув між українцями округи, тому політичні аспірації українців йому не чужі. Підчас виборів мав нагоду пізнати многих наших провідних людий та користати з їхньої безкорисної помочі. Українці округи все ставились прихильно до особи свого посла а пан Токер нераз в парляменті ставав на оборону фармерських справ. РКУК запросив його до Почесної Ради. Ми віримо, що пан Токер своїми впливами много причиниться до успішної праці РКУК.

НАКАЗ МОСКВИ ДО АМЕРИКИ И КАНАДИ

Пресовий орґан комуністичного Інтернаціоналу в Москві написав у статті з 2 березня, що "робітнича класа у Злучених Державах і Канаді має тісніше обєднатися, щоб Злучені Держави не допустити до війни, а Канаду від війни відтягнути."

"Цю боротьбу імперіялістичної війни, яку веде Англія треба повести традиційними масовими страйками," —закінчує московський орґан.

Комуністичній партії в Канаді дає наказ московський Інтернаціонал, щоб та партія навязала тісніші взаємини з робітниками.

Так Сталін помагає свому товаришеві Гітлерові.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

(БОРБА З ЗАРАЗОЮ....
продовження зо сторони 14)

кишка і тому провірює кров. Коли білі клітини збільшені понад звичайне число, тоді лікар певний, що це є сліпа кишка а білі клітини зібралися там на це, щоби поборювати заразу.

Звичайно ці клітини заховані в білім мякуші костий. Коли зараза увідреться до орґанізму, тоді іде клич до тих захованих клітин. Вони виходять до кровних посудин і біжать до місця, де вдерлася зараза. Коли вони там, тоді набирають змоги пробитися з артерій і жил. Коли видістануться з кровних посудин, тоді окружають заразки, які спричинили цілий клопіт. І тоді вони прямо живцем виїдають заразки. Заразки гинуть, коли ці кровні клітини втягнули їх в себе.

- - - - - -

Наша маленька замітка: З того опису славного лікаря бачимо наглядно, як безмежно добрий і мудрий є всемогучий Бог, котрий так гарно, послідовно і докладно зорґанізував найменші клітини нашого орґанізму. І як дуже той добрий Бог хоче, щоби ми були здорові і щасливі. Він дав нам все конечне і потрібне до того здоровля. Дав нам скарби ліків, про котрі ми часто навіть найменшого поняття не маємо —дав нам все— але чи ми вдячні за це? Чи ми узнаємо ту Божу доброту і милість? Чи шануємо це дорогоцінне життя?

Останні Вісти...

Заповідають війну в Італії і на Балкані. Подають трівожні вістки про воєнні зарядження в Югославії, Болгарії і Румунії.

На далекім сході Японія готовиться вже заняти посілости Голяндії — східні Індії. Остров Ява є одним з найбогатших на світі. Там живе 40 міліонів народу. Там є великі засоби і жерела земних оліїв. Америка і аліянти рішучо противляться тим зазіханням Японії на чужє добро.

Ведуться завзяті бої в Норвеґії в околиці Нарвіку і Трондем. Фйорд Нарвіку став гробовищем кораблів. Подають, що на дні спочиває 40 кораблів зі всім добром і тисячі війська. Там затоплено всі німецькі кораблі.

Лікар Гаролд Гайман з лічниці Мавнт Сінай в Ню Йорку перед 200 представниками державного відділу здоровля заявив, що винайшли уліпшення ліку др. Ерліха проти страшної недуги сифілісу. Хорих вилічили зовсім протягом 5 днів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 10 (58) ЙОРКТОН, САСК. 14 Травня 1940 Vol. VIII. No. 10 (58) YORKTON, SASK. May 14, 1940

НОРВЕЖЦІ БОРОНЯТЬ СВОЇ ГОРИ...

Це Рамсдал фйорд в Норвеґії, на полудне від Трондем а 160 миль на захід від Гамар, де була тимчасова столиця норвеґського правительства. Бачимо білу доріжку, що вється на сам верх, в глибині на ліво. Боротися в таких обставинах вельми тяжко. Та мимо того норвежці борються і певно довго будуть боротися в своїх горах. Німцям не піде гладко з тою "опікою" і вони гірко заплатять за нарушення волі народу. Тому рік німці подібно взяли "в опіку" нашу Карпатську Україну. Але наші верховинці досі не здали цілком зброї і борються з мадярським наїздником. Гори все вільні, смілі і непобідні!

МАДЯРИ ВІДГРОЖУЮТЬСЯ СЛОВАКАМ

Іштван Чакі, мадярський міністер закордонних справ, 30 квітня читав в парляменті в Будапешті осторогу і грізьби в сторону словаків. Відкопи мадяри загарбали Карпатську Україну стали дуже гороїжитися. Та віримо, що над всім є Бог і з людської кривди і крови не буде другому радости.

Не буде й радости мадярам, хоча як вони великі приятелі німцям!

Пропаґанда це зусильний і добре упорядкований рух, щоби виглядити прилюдну опінію.

Пієр Де Ляну, фр. міністер

ПОМЕР Др. ОСИП НАЗАРУК

31 марта 1940 помер в своїй кімнаті в Кракові— нагло, від розриву серця— один з найбільших українських письменників, політиків і діячів сучасности, др. Осип Назарук в 56 році життя. Родився в Нагорянці коло Вучача 31 серпня 1883 р. в родині селянина. Був незвичайно здібний, але також нещасливий в життю. З початку вів широку працю в радикальній партії і виступав проти Церкви та священства. Одначе національне пихоліття і наслідки протицерковної роботи, які оглядав власними очима в Україні — привели його до застанови, а далі до основної внутрішної переміни душі. З Сяяла стався Павло— в околиці Камянця Подільського, в час нашої державної катастрофи. Мав ту мужність, що отверто заявив зміну переконань та осудив попередну свою роботу проти Церкви. Був якийсь час в Америці і Канаді, як висланник Галицького Уряду, а потім як редактор. Вернувши до Старого Краю став отверто і беззастережно по стороні Церкви та тринацять літ редаґував один з найкращих часописів, який мала Західна Україна, "Нову Зорю." Тоді написав чимало книжок на ріжні теми— між ними клясичні є листи до молоді "На калиновім мості," котрі радимо прочитати всім. Взагалі твори Назарука визначаються широким знанням, глибиною думки та ясністю теми. Про найтяжчі справи він пише легко, цікаво а все з глибоким переконням. Давні його товариші з радикальної партії, а також всякого рода атеїсти ненавиділи Назарука всіми фібрами своїх малих душ, тому що він навернувся і других кликав до навернення. Скільки напастий і гірких хвиль він пережив з того приводу, один Бог знає. Однак не заломився, на становищі видержав до кінця.

Коли большевики зайшли в Галичину, остав у Львові. Потім на певну вістку, що будуть його арештувати, видістався за Сян, був у Варшаві а останно в Кракові. Сидів при столі і слухав оповідання одного втікача, що саме перейшов Сян, про це, як большевики нищать наш культурний, релігійний і людський дорібок. Надрушені нерви і знеможене серце не змогло видержати жахливих картин. Таки при столику дістав сильного потрясення і серце тріснло....

Радимо всім прочитати його твори "Рік на Великій Україні" і "Мир в Ридзі"— де наглядно представляє причини, що довели до упадку української державности. В останнім творі Назарук подає між іншими навіть рахунки розходів нашої делеґації в Ридзі і з них можемо неодного навчитися, що значить вести державу і яка це безмірно тяжка справа виступати перед сильними того світа— нам бідакам і нікім неузнаним.

Прекрасні є його історичні повісти "Ярослав Осьмомисл" і "Роксоляна."

Був міністром пропаґанди і преси УНР— Україна втратила в нім незаступимого чоловіка. Церква свого мужного і відданого оборонця та визнавця. Нарід щирого прихильника його найкращих стремлінь і незаступимого робітника. То страта така велика, а ще в теперішну хвилю— що тяжко прямо унаглядити її. Це тільки, що велика програна битва, або ще й більше. Відійшов в могилу незвичайний чоловік, на котрого наспідника буде нація ждати може знова сотки літ.

З Канади шлемо ці слова на холодну могилу в Кракові— як глибокий жаль і сум по великій страті. Вічна йому память!

НАЙБІЛЬША КРИНИЦЯ СВІТА

Таку керницю копають тепер в Клівленд, Огайо. Вона вже є глибока на 110 стіп, а промір її є 103 стопи. Керницю копають в цілині скали і досі зужили 12 тонів динаміту. З тої керниці ціла околиця буде брати воду, силою 200 міліонів ґальонів на день.

ВИСЛІД ПОПЕРЕДНОЇ ВІЙНИ

Світова війна, що почалася 1914 р., тревала 1,600 днів. Кождого дня гинуло в боях 7,000 людий— 14,000 більше було ранених. Сиротами остало 9 міліонів дітий а 5 міліонів жінок вдовицями. Тисячі зійшли з розуму....

Тисячі калік досі терпить в лічницях....

Тисячі остали без дому і хліба...

Нема найменшого сумніву, що комуністи всюди ведуть подібну господарку коштом труду, поту і крови робітника та є найбільшими визискувачами сучасности!

Нема більших капіталістів, як капіталісти червоні!

По шкільнім свідоцтві

До патики вбігає блідий хлопець з переляканими очима й каже до аптикаря:

—Чи маєте яке лікарство, що втишує біль?

Аптикар: А де ж тебе болить хлопче?

Хлопець: Наразі ще не болить. Але мій тато якраз оглядає моє шкільне свідоцтво.

ЯК КОМУНІСТИ ОБХОДЯТЬСЯ З РОБІТНИКАМИ?

При кінці квітня ц.р. почалося мійське доходження у Винипеґу проти так званої "People's Cooperative," котра є в большевицьких руках. Доходження почали на домагання місцевого союзу візників ч. 119. Від імени цього союзу і покривджених виступає Edward G. Drage Ось що він заявив:

Союз не міг дійти до згоди з кооперативою. 31 жовтня 1939 союз рішив покликати мирових дорадників, щоби вкінці поладнати справу а тоді управитель кооперативи Білецький пообіцяв 5% підвижки. Але досі того робітникам не дали....

У висліді того члени союза, візники кооперативи, негодні були платити своїх членських вкладок. Їм натомість казали платити в кооперативі за уділи і доплати до діловодства. Під тими "доплатами" треба було розуміти недобори і задавнені а незаплачені рахунки. Коли чоловік розвозив молоко а хтось там зараз не заплатив, то потім з платні візника стягали належитість за то незаплачене молоко.

Візникові належиться найменша платня $35 на місяць. Однак було так, що молоко продавали нище ціни а недобір мусів платити робітник зі своєї платні і навіть не діставав тої найменшої платні, яка урядово приписана.

Хтож не бачить, як хитро і погано комуністи використовували робітників?!

- - - - - -

Знова іншому робітникові обтягали щотижнево $4 на уділи. Коли його запитали, чи він хоче тих уділів—сказав, що ні. Але мусить платити, бо інакше викинуть з роботи.

Знова іншого робітника закликали до канцелярії і там сказали, що кооперативі треба $9,000. Тому будуть йому стягати що тижня по $4 на уділи....

Іншого робітника закликали 5 січня і казали підписати папір. Робітник не хотів. Мимо того стягнули йому $4. 5, 12 і 19 січня "на уділи"....

Інший робітник мусів заплатити до їх каси $150 в 1931 а $240 в 1937 р. і нічого за це не дістав. До того ще вимагали від нього, щоби вписався до комуністичної партії, але він рішучо відмовив.

- - - - - -

У лікаря

Лікар: Ви мусите хорувати! Я ж вам позволив пити одну "бомбу" пива, а ви пєте аж три....

Хорий: Я лікуюся ще в двох лікарів, а кожний з них позволив мені пити по одній—разом три!

СТРАШНА КАТАСТРОФА.

Ось так виглядає страшна катастрофа на залізниці Ню Йорк Сентрал, біля міста Лител Фолс. Бачимо розбиті вози а далі розлиті води ріки Могок. Падав сильний дощ, залізниця спізнила 15хвилин і машиніст хотів надробити. Гнав дуже скоро і на скруті поїзд вискочив з шин. Десять возів в один мент перемінилося в масу покрученої сталі. Дахи повідлітали, начеб були паперові. Тяжкі колеса повідривалися, як патички. Трицять осіб вбитих на місці— 100 ранених. Поїзд їхав вище 45 миль на годину.

Це все сталося в ночі 19 квітня 1940 р.

- - - - - -

Друге великого розміру нещастя сталося на танці в Ню Йорку, коли хтось підпалив мохові окраси і 198 мурнинів згоріло на місці. Був тільки один вихід і пять соток народу натиснуло туди. Будинок був деревляний і сухий— в один мент все стало горіти як смола....

Не знаєте дня, ні години...— каже св. Письмо. І тому все треба бути готовим здати добрий рахунок перед небесним Судією!

СПІР ЗА ЦІНУ ҐАЗОЛІНИ В БК.

Правительство Британської Колюмбії (ліберали) видали закон про знижку цін ґазоліни, три центи на однім ґальоні.

Великі компанії спротивилися і перестали доставляти ґазоліну до стацій.

Так було кілька днів і рух станув. Вкінці прийшло до порозуміння, але компанії таки виграли. Ціну на ґальоні знижено тільки один цент.

От бачимо, що ліберальне правительство Патуля таки хотіло помогти народові— але що зробить закон, коли не можна його виконати. Ціна була добра, але не було кому продавати за ту ціну. Тепер провінція думає над тим, щоби самій почати торговлю ґазоліною.

ЯК УСУВАТИ ПЛЯМИ?

З ягід—з малин і суниць усувається плями тим чином, що напускається на плями кілька краплин з цитрини і потім добре втирається. Треба сполокати в кипучій воді і випрати потім як звичайно.

- - - - - -

З йодини— місце треба замочити в молоці. За якусь хвилину пляма зни-

З КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Слава не вмре, не поляже...

(Один з чисельних листів, які денно отримує Президент Карпатської України др. Ав. Волошин).

Дорогий наш Батьку:

Приймiть від нас, Ваших дітей, щирий привіт з поміж зелених смерек Сталевої Волі, на жаль, ненаших.

Наша судьба нам судила тут зєднувати наші сили, щоб звідси відбити нашу Батьківщину від ворогів і привітати Вас дома на сторожі зі зброєю в руках.

Ми не зневірилися в нашій справі і чекаємо весни, коли на нас загріє сонце, сонце правди і коли дихнемо здорового повітря нашої Батьківщини.

Все робити хочемо на Ваш наказ. Не забувайте на нас. Памятайте, що тут жиють Ваші діти, які за Вас, за Батьківщину і правду, готові своє життя віддати.

Хоч ми стоїмо сильно, не зробимо ані один крок взад, всеж таки просимо від Вас піддержування та потіхи.

Ми посилаємо до Всевишнього щирі просьби, щоб Він довгі літа ще держав Вас між нами.

Ще раз здоровимо Вас щиро Батьку й зістаємось з привітом.

Слава Україні!

Вам вірні сини

Зелених Карпат.

(20 підписів.)

Добрий актор

—Я вчора так добре грав, що коли в останній дії я вмирав, то один з видців на салі зімлів.

—Страшне. Певно якась жінка..

—Ні, Собенко, котрому я винен 50 долярів.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заснований 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, начатки печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Sonta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Sonta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

БУК ХРИСТІЯНІЗУЄ НАШУ СУСПІЛЬНІСТЬ!

Братство країнців Католиків працює і ділає після засад Христового Євангелія, тому що ціллю його є, щоби наш український нарід жив і ділав як нарід християнський, як християнська суспільність.

В чім полягає характер християнської суспільности, про це має право говорити тільки Христова Церква. Вона також одинока учить нас, яких маємо уживати середників до осягнення нашої цілі. Християнська суспільність буде також тільки тоді, коли всі її інституції будуть побудовані і будуть жити після засад Христового Євангелія. Природним сторожем цілости і ненарушимости тих засад є якраз ЦЕРКВА НАВЧАЮЧА, або Святіший Отець і Епископи, правні наслідники Апостолів, до котрих сказав Христос: "Ідіть в увесь світ і проповідуйте Євангеліє цілому сотворінню" (Мар. 16. 15). "Навчайте всі народи" (Мат. 28, 19). Отже й світські люди можуть голосити засади Євангелія Христового, однак завсігди у **співпраці і в залежности** наспідників АПОСТОЛІВ.

І тому "незалежність" Братства Українців Католиків, о скільки йшлаби бесіда о "незалежність від Церкви" та від релігійного авторітету; це **без сумніву** нонсенс і практичний абсурд.

Братство Українців Католиків працює у найвищій своїй цілі, щоби християнізувати українську суспільність в Канаді.

Цілі побічні, партикулярні, можуть бути ріжні у ріжних відділів Братства. Однак всі вони зводяться до одного і до найвищого завдання: **християнізовання суспільности.**

"Все відновити в Христі", це програма Братства Українців Католиків Канади. І хоч дороги, якими можуть іти ріжні, то всі вони сходяться в одно, як сходяться ріки в океані, так праця українців католиків сходиться в одній ідеї: Віднови суспільного ладу народу в Христі.

А тепер ще одно дуже важне питання:

Яке відношення Братства Українців Католиків до орґанізацій релігійних?

Деякі люди, навіть визначні члени Братства думають, що наша орґанізація, це властиво орґанізація чисто релігійна. Це блуд і нерозуміння нашої орґанізації. Між орґанізацією й стиспім значінні релігійною а Братством Українців Католиків є поважні ріжниці в самій суті і в цілях, яких многі не розуміють. Годиться проте устійнити ріжниці і співпрацю, яка заходить між одною а другою.

В Католицькій Церкві завсігди, в усіх часах, ми стрічаємо подвійне життя: внутрішне і зовнішне.

Внутрішне життя в Церкві, це передовсім життя релігійне. Воно родиться і розвивається в ґлибині совісти кожного чоловіка і виявляється в ділах богопочитання.

Друге **життя зовнішне**, це вислід першого. Воно поширюється і унаглядняється на просторім суспільнім полю у формі постійної і ріжноманітної культурної праці. Це власне є суспільне життя Католицької Церкви. Це то життя, задля котрого Католицька Церква на протязі 20 століть стала матірю, виховницею і сторожем культури, що слушно називають її культурою християнською.

Як бачимо, між внутрішним а зовнішним життям Католицької Церкви є тісна звязь. Чим сильніше є внутрішне життя членів Католицької Церкви, тим краще сповняють вони свої обовязки назовні в людській суспільности.

Братство Українців Католиків у своїх характеристичних чертах, це ніщо інше, як праця постійного, зовнішнього суспільного життя Церкви. Праця, що відповідає духові часу і конечности хвилі.

Супроти цього Братство Українців Католиків ріжниться від якоїнебудь чисто релігійної орґанізації: 1) цілями, 2) середниками, 3) часом, 4) особами в заряді і 5) місцем.

Маючи це на увазі, приходимо до таких заключень:

1 Між Братством Українців Католиків а іншими орґанізаціями, чисто релігійного характеру істнує відношення **щирої, братньої і взаїмної співпраці**, з тим, ро релігійні орґанізації є дуже великої помочі для Братства.

2) Виключно релігійні орґанізації в нинішних часах не вистарчають, як це було колись. Тому така орґанізація як Братство Українців Католиків не то що хосенна, але прямо конечна.

В цьому напрямі є ясна воля авторітету Католицької Церкви, це вимога наших часів. Братство Українців Католиків являється орґанізацією одною з найконечніших, а то з огляду тяжких умовин, які переживаємо тут в Канаді і в світі взагалі.

Братство Українців Католиків Канади в нашім життю, це тільки нова сторінка книги зачав писати Христос і Апостоли, а якої кінцеве слово буде написане в день, коли історія людства скінчить свою дивну драму дивних подій.

Тому всі **Українці Католики Канади, вступаймо масово в наше Братство Українців Католиків, працюймо самі і заохочуймо інших**, пишім ці дивні сторінки книги, якої на імя: **соціяльні благодати Церкви Христа.**

На цій дорозі слави Бога найдемо і славу **вільної незалежної України.**

В ТОРОНТІ ГЕТЬМАНЦІ ПОЛУЧИЛИСЬ З ЛОБАЇВЦЯМИ!

"The Evening Telegram" з Торонта, 20 квітня 1940 подає, що 30 делеґатів від ріжних українських орґанізацій Торонта, зійшлися в Народнім Домі і вибрали для себе комітет в такім складі:

Голова— адвокат Теодор Гуменюк, від автокефальних і СУС-а.

Заступник— Михайло Гетьман, видавець "Українського Робітника," від гетьманців.

Секретар — Г. Мазурик.

Урядники— Данило Лобай і Д. Червінський. Д. Лобай від троцкістів і редакції "Впереду." Троцкісти це большевики, приклонники Лейби Троцкого.

І так в Торонті **"обєдналися" — гетьманці з троцкістами і автокефальними. Це повинні мати на приміті члени наших парохій**, коли ходить о відношення до гетьманців, які досі жили майже виключно соками нашої Церкви і нашого священства та добрих віруючих українців католиків. Тепер вони явно з нами зірвали!

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Май, 1940

14, вівторок — Прор. Єремії
15, середа— С. Атаназія Александрійського
16, четвер — † Преп. Теодозія Печерського
17, пятниця — ПМц. Пелягії
18, субота — Мц. Ірини
19, неділя — Нед. Рослабленого
20, понеділок — Явлення Чесного Хреста
21, вівторок — Ап. Єв. Йоана Богослова
22, середа — Препол. † Пер. мщ. св. Ник.
23, четвер — † Ап. Симона Зилоти
24, пятниця — СвщМ. Мокія
25, субота — СС. Епіфанія і Германа
26, неділя Самарянки. — Мц. Гликерії
27, понеділок — М. Ізидора
28, вівторок — Преп. Пахомія Великого
29, середа — Преп. Теодора Освященного
30, четвер — Ап. Андроніка
31, пятниця — М. Теодота Анкирського

УСТАВ

19, нед. Розслабленого— гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 23, ев. Ів. 14.

26, нед. Самарянки— гл. 4, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 28, ев. Ів. 12.

Кождого дня вечір Молебен то Матері Божої— де є сталий священик. Де нема, принагідно підчас побуту Отця правиться Молебен. Останнього дня торжественний обхід кругом церкви з найсв. Тайнами і закінчення майських відправ.

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ БУЧКО ЛИШИВСЯ В СТЕЙТАХ

29 квітня 1940 Преосвященний Іван Бучко приїхав до Ню Йорку і слідуючого дня відїхав прямо до Філядельфії. Стрічали його в пристані представники нашої Церкви та громадянства. З нагоди приїзду Преосвященний Константин Богачевський, епископ ординарій українців католиків Америки видав послання, де сказано так: **"Святіший Отець Папа Пій зволив ласкаво прихилитись до мого прохання** і іменувати Високопреосвященного Епископа Івана Бучка **часовим** Епископом-помічником для нашої епархії."

Вістки, подані досі в пресі, начеб Преосвященний Бучко їхав до Канади --тим самим оказалися передвчасними. Потреби американської нашої дієцезії є видно того рода, що приїзд Преосвященного Бучка туди був більше вказаний, як до Канади.

Статистика нашої Церкви в Америці виказує, що тепер наша Церква має 106 священиків і 132 парохій чи місійних станиць. Найкраще виказує це таблиця порівнання з нами і дієцезією карпатських українців, як слідує:

Канада:
1 епископ
92 священиків
359 церков
350,000 вірних (приблизно)
1 колеґія
1 бурса
4 сиротинці
2 лічниці
73 рідних шкіл
4 часописі.

- - - - - -

Дієцезія Пр. Богачевського:
2 епископи
106 священиків
132 церков
290,000 вірних
1 колеґія
1 бурса
2 сиротинці
85 рідних шкіл
2 часописі
1 духовна семінарія

- - - - - -

Дієцезія Пр. Такача:
1 епископ
136 священиків
179 церков
258,895 вірних
1 часопись.

Так виглядає статистичне зіставлення наших сил тут і в Америці.

З нього бачимо, що наша дієцезія має найбільше церков і відносно наші священики найтяжче працюють, бо на одного священика в Канаді припадає не лише більше церков до обслуги але ще вичерпуючі та тяжкі поїздки.

НАРАДИ НАШОГО СВЯЩЕНСТВА

Відбулися зараз по Великодні, 2 мая 1940 в таких осередках: **Саскатун, Йорктон, Винипеґ і Торонто.** В кождім осередку взяли участь Отці округи. Наради були цілий день. Виголошено ряд викладів на теми доґматичні, моральні, соціяльні і катехитичні. Закінчено практичними рішеннями.

У Винипеґу **о. Сарник** зачне видавати **кореспонденційний курс катехизму.** Науки будеться висилати щомісячно почтою до наших родин на фармах і в містах. Зложено редакційну колеґію.

В осени зачнеться у Винипеґу **дяківський курс** під проводом **о. Жидана, ЧСВВ.**

ПОМЕР ПРЕОСВЯЩЕННИЙ Д. НЯРАДІ

14 квітня 1940 помер нагло підчас відвідин своїх церков Преосвященний Діонізій Наради, епископ українців католиків в Югославії, недавний Апостольський Візитатор і перший епископ вільної Карпатської України в Хусті, в 65 році життя.

Преосвященний Наради походив з бачванських українців, що переселилися туди ще за Марії Тереси з Карпатської України. Родився 10 жовтня 1874, епископом став 5 грудня 1914 р. а столицю в Крижевцях дістав 22 квітня 1920 р. Був дуже милий з виду, приємний в розмові, **щирий і сердечний, глибоко вчений та рішучий. Написав чимало праць**, з історії нашої святої Церкви в ріжних мовах. Богато причинився до релігійного і національного розвою своїх земляків і його невсипущим трудам належить завдячити, що бачванські українці після двіста літ пожиття серед моря хорватів все таки остались українцями а хоча православні нераз і в ріжний спосіб напирали, то вони в Бачці і в Босні таки видержали всі напади і є тим, чим були їх предки— католиками. Поставою Преосвященний Наради дуже був подібний до Преосвященного Константина з Філядельфії. Якраз святкував тепер 25-літний ювілей свого епископства.

Був відданий своїй Церкві і народові. Тому парохії бачванські прекрасно зорґанізовані та загосподарені. Всюди є церковні школи, власна

друкарня та навіть два часописі на всього 46,000 поселенців.

Преосвященний Нярадї часто навідувався до Галичан та все відвідував наших Епископів. Часто удавався також до Риму і все відвідував тоді наших питомців— многі з його рук приняли святу Тайну священства. Коли польська влада унеможливлювала нашим галицьким епископам виїзд з краю на з'їзди заграницю— все заступав тоді нашу Церкву Преосв. Нярадї, котрому все таки лекше жилося під тим оглядом в Югославії.

Ми не забули, як минулого року мадяри у варварський спосіб пірвали Преосв. Нярадї в Хусті, загрозивши йому перед тим смертю і вивезли до Будапешту а потім заграницю. Ці знущання чимало підірвали здоровля Преосвященного. Останні події видно ще більше надрушили чутке, ласкаве і щире серце владики— і він помер нагло.

Наша Церква стратила в ньому незаступимого провідника і служителя!

Вачванські українці свого батька і сердечного опікуна.

Карпатська Україна свого прогнаного а глибоко улюбленого владику.

Страта тим тяжча, що доля нашої Церкви серед воєнних дій дуже прикра і неможливо тепер так легко зарадити всім можливостям, які кождої хвилі годні статися. А стадо без пастиря— розбігається....

Не знаємо, хто займе місце—осиротіле і опущене крижевацької епархії. Але **праця Преосвященного Нярадї остане на сотки літ**— краєугольним каменем наших сил в тім куті Европи. **Він зберіг душу народу— його вічне і дочасне добро.** Память тому остане не лише в серцях його вірних— але на сторінках історії світлими буквами і незатертими. Цю память просимо зберегти також в наших молитвах—тут в Канаді, ми діти того самого народу, тої самої віри—і любови.

Най всемогучий і вседобрий Бог надгородить його справедливою надгородою за добру борбу, якою боровся і дасть йому вінець вічної слави серед святих своїх в небі— амінь.

ХТО ПЕРШИЙ ЗАЧАВ ПЕЧАТАТИ КНИГИ В АМЕРИЦІ?

Не ці, що тепер вічно вигукують деколи про свій "поступ" — чи "вільнодумство"— але **католицький епископ Мексика, Преосвященний Жуан Де Зумаррага** в 1539 році.

Ось так католицькі священики все були на чолі поступу! Але дійсного, правдивого поступу, що веде людство на вижини добра і поліпшення.

Не забуваймо того ніколи, коли найдемося в товаристві осіб, які з незнання чи нахабства беруться з легкої руки критикувати Церкву.... Тоді час стати і сказати мужнє слово в обороні правди!

НОВИЙ ВИНАХІД

Подають з Ню Йорку, що там винайшли нову **хемічну матерію**, якої один фунт має силу пять міліонів фунтів вугля і трох міліонів фунтів ґазоліни— разом.

Цю хемічну матерію назвали V-235.

Практичне примінення цього у війні булоб в тім, що кілька фунтів тої матерії моглоби гнати всі кораблі світа по всіх морях на неозначений час, без вугля і ґазоліни. Подібно булоби з підводними подками. Кажуть, що в кождій частині землі легко можна видістати кілька фунтів тої матерії.

Виглядає воно дивним — але поживем, побачим. Може це чергова воєнна новість.

ЛЮКСЕМБУРҐ МОЛИТЬСЯ ЗА МИР!

Між двома воюючими силами Франції і Німеччини лежить маленьке князівство Люксембурґ, котре заявило рішучу **невтральність**, але котре не має сил боронити ту невтральність військом і зброєю. Осталася однак інша сила— видатнійша і успішнійша від зброї— це **молитва**.

28 квітня 1940 вирушили на вулиці князівства 64,000 вірних католиків зі запаленими свічками в руках. Всі вони пішли процесією до чудотворної статуї Пречистої і молили о мир. І копи зайшла ніч і вийшов сріблолиций місяць, то долами і горами князівства ішло муравлиско народу і цілий Люксембурґ світив світлом, мерехтів вогниками свічок— а ще більше мигтіли душі в розмоленім настрою, у вірі сильній і глибокій, що Матір Небесна захоронить їх, подасть їм мир,— не дасть впасти жертвою знищення і трівоги. На чолі процесії ішов папський нунцій з Брукселі, а за ним князь і княгиня з 6 дітьми— а там далі нарід, тисячі і тисячі....

А по боках греміли гармати, блискав вогнем фронт недалекого бою, гуділи горою літаки. В тяжких хвилях нарід все просить помочі в Бога і Його Матері, а особливо тоді, коли наглядно бачить, що людська поміч безсильна і безвиглядна.

Так само треба робити нам— українцям католикам.

Ми маємо когось, хто про нас думає, дбає і журиться— ми не самі. Маємо найсильнійшого союзника і опікуна— Бога і Пречисту. Чи є чого журитися?....

Гіттлер, однак, як подають останні вісти, не пошанував невтральність маленької нації, а мов той розбишака, напав в ночі й загарбав той край собі.. Та дасть Бог, що молитви віруючого народу не пропадуть дармо. Носить вовк,— понесуть колись і вовка.

ОСЬ ТАК ДЛЯ НАС ПРАЦЮЄ РИМ!

Тоді коли на всіх радієвих стаціях світа загнухло українське вільне слово —ще остало одно пристановище — Рим, звідки **кождого четверга пів до девятої вечір** надається українська програма.

Крім тої програми виходять **"Вісти,"** з котрих печатано новини про події в Україні і між українцями по світі. Ці "Вісти" стали виходити з днем 1 січня 1940 і досі вийшло та дійшло сюди 7 чисел.

З новин там поданих беремо бодай найважнійші.

23 грудня 1939 осягнули **степень докторів** св. Богословії 6 українських питомців в Римі— це новий наш здобуток в той гіркий і пісний на науку час.

Всіх наших питомців в Римі вчиться тепер 45.

В Отців Селезіянів, що займаються опікою ремісничої молоді, є на новіціяті в Торіно 27 українців з Галичини.

У василіянськім грецькім монастирі Гротта Феррата, біля Риму, є тепер 15 українських молодих монахів.

Українці в Боснії обходять 40 ліття свого переселення. З того приводу видали Альманах, де описали свої дії, здобутки та надії.

На львівську церкву св. Петра і Павла, що є в осередку робітниої дільниці, большевики наложили тепер три тисячі податку— щоби вірні негодні були заплатити і так мати причину замкнути церкву.

Успенську церкву в середмістю Львова хотіли замінити на "музей" — однак спротив населення був такий сильний, що мусіли відступити від плану.

Канцелярію Апостольської Адміністратури в Сяноці обняв заступник ректора львівської Духовної Семінарії, о. Малиновський.

Так ще з Риму несеться вільне слово, устно і печатане— між український загал в Европі. Цікаво, чи КФармер поспішить тепер скоро повідомити своїх читачів про це, чи дальше буде плакати над польськими програмами?

ВАВИЛОНСЬКА СОВІСТЬ..

Так один священик назвав дослівно совість певних людий, котрі мають помішання понять і поступовання.

На прикладі то було так.

Дівчина брала слюб в кудриківській церкві. Але сповідатися перед слюбом таки пішла до нашої церкви і до нашого священика. Чи Ви годні це зрозуміти?

* * *

Одного священика кликали до хорого, перед самою операцією. Було болото і священик мусів далеко їхати до лічниці. Хорий помер і родина пішла до іншого священика, щоби мав похорон. Але не забули і за того священика, що сповідав і без одного цента заплати і подяки їздив в болотну дорогу. Зателефонували до нього, щоби в своїй церкві заголосив той похорон, що мав правити другий священик і просив людий, щоби туди ішли.. Чи ви годні це зрозуміти?

* * *

КФармер свого часу безпримірно напав на Папу і Рим— мовляв, "продав" українські церкви полякам і чого там ще не було.... Аж кишіла та стаття від ріжних нападів, як від червів.

Ак ось перебрався КФармер нараз як той Карась зі Запорожця і репетує віршом Гулака: "Тепер я турок не козак,

здається добре одягнувся....

Аякже— передягнувся з ворога Риму в найбільшого прихильника того самого Риму. І тепер вже репетує навіть не "Папа"— але "св. Отець."

Ви годні це зрозуміти?

ПРАВОСЛАВНІ ВІДНОСИНИ

Йонкерс, Н. И.

Дві ґрупи процесуються вже кілька років. Але це видно ще замало.

В неділю рішили лагодити спори таки на місці, в церкві.

І прийшло до бійки, аж всі американські часописі ахнули.

Одного так потурбували, що ще є надія на життя—але коли Бог поможе і лічниця.

* * *

Варшава.

Берлінський епископ Серафим вдирається на катедру православного епископа Дениса і проганяє його. Німці стоять і аж руки затирають. Їм того тільки й треба.

Царгородський епископ викликає Серафима, але Серафим собі з того нічогісенько не робить. Або йому треба патріярха? Він має свого— Гітлера.

* * *

В Америці.

І чи дивно, коли протоєрей Лебедев пише в своїй книжці "Разруха" таке: "Даже страшно подумать! Бившіє православніє рускіє архіреї в Америкє, атколовшісь от єдинаво духавного тела— Церкви Христовой, перешли на сторони антихриста...."

Стор. 107.

А самого царгородського патріярха називає той православний протоєрей не більше не менше— тільки тим іменем "вселенській предатель" і "іуда." Жаліє той протоєрей, що юда все таки повісився— а той новий "іуда" не хоче....

* * *

Ось маєте православні відносини в їх власних словах і ділах!

З ДІЙ НАШОЇ СВЯТОЇ ЦЕРКВИ

Нову нашу **церкву** почали будувати на Піс Ривері в **Гилвуд, Альта.**

Помер на серце о. Черепаняк, на сам Великдень в Гримсбі, де перебував на лікуванні. о. Черепаняк був одним з перших наших світських священиків і довший час працював в Саскачевані, в околиці Приймове. Потім переїхав до Америки.

Телеґрама зі Сходу подає, що **впр. о. Йосафат Жан, ЧСВВ** згодився виїхати до Парижа як висланник РКУК з рамени БУК-а.

о. Жан родився 1885 в провінції Квебек, священиком є 30 літ, до Чина Отців Василіян вступив 1931 року. В попередній війні був членом Галицької Делеґації на Мирову Конференцію і віддав неоцінимі прислуги українській справі. Він прекрасно визнається в дипльоматичнім світі Франції, бо вже працював в цім характері, і має наступимий досвід. Знає всі майже европейські мови в слові і письмі, має високе образованя, незвичайно милий і огладний в поведенню і вміє здобути для себе прихильність. З Франції раз враз приходять письма, де наші земляки просять і прямо домагаються помочі нашого педставника ізза ріжних пакостий, які чиняться їм з приводу польських агентів.

Ми мали ще одного подібного дипльомата священика, незаступимого до свідом і знанням. Це був бл. п. о. Сембратович, що минулого року помер в Америці. Нині о. Сембратович здавсяби нам, як хліб на голод— але нема!

Ми не маємо богато людий. Між тими кількома, що нам остали з давнішого часу і знають докладно цілу нашу справу наскрізь та мають цінний досвід— є ще о. Жан, котрий згодився піднятися тяжкої відповідальности українського представника у Франції.

ДОПИС

Селкирк, Ман., Пише віршом І. Васьо: "Ой, вже травень наступає, сонце землю огріває, тай господар сіє, оре .... Як дасть Господь милосерний, то зародить нива хліба, буде жито як то море.... Є на світі такі люди, що не хочуть працювати, але як западе осінь —то хотілиб хліб забрати. Однак ми є хліборобі і то добре памятаймо, як прийдуть щасливі жнива, то за безцін не віддаймо!"

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше).

—Просто. Як тільки заспокоїлася справа з тим стрілом і барикадами, я зараз поскочив на гору, до арештантів. Було їх там кілька. Самі цивілі, він один військовий. Самого мене туди не пустили. Я пішов до хорунжого й замельдував йому, що в нашім криміналі є жандарм, з яким я маю пару слів поговорити. Хорунжий пішов зі мною. Входжу, сидить жандарище й кулаками голову підпер. Побачивши хорунжого, зірвався на рівні ноги.

—А, то ти пташку,— кажу до нього— що мого приятеля, чесного Українця, не давніше як сьогодні вечером, затяг до криміналу?

—Я,— каже.— На те я жандарм аби порядку пильнувати.

—А ти що за один? Поляк, Жид чи Німець?— питаю.

—Я? Українець— каже й глянувше на мене зпід лоба додав: Може ліпший Українець як ти.

—Пане хорунжий, чуєте, що він говорить?

Хорунжий посміхнувся. Я не даю за вигране:

—А ти знаєш, що твою Австрію таки ще нині дідько пірве?

—Не знаю.

—То знай, що вже пірвав і ніхто тобі за мого приятеля ні штерни не припише ні ордеру не повісить.

—Най не вішає. Маю їх досить, а ти мені не тикай, бо я не твій дурень.

Хорунжий знову посміхнувся, а я пристаю далі:

—Скажи, де ти подів мого приятеля?

—На гавптвасі, коли хочеш то відвідай.

Що його робити з тим комісконфом, думаю.

—Пане хорунжий, скажіть йому яке чесне слово.

Хорунжий приступив до нього сам:

—Ви старший десятник жандармерії?

— На приказ пане хорунжий,— відповів жандарм.

— Так.

— Тоді знайте, що ви є бранцем армії Української Народньої Республики.

— На приказ, пане хорунжий.

— А може ви, замісць бути бранцем, захочете бути підстаршиною

української армії?

— На приказ пане хорунжий. — І що ви скажете? Та бородата личина взяла спокійно свою шапку, легонько відчепила рожу й поклавши її на столі, підняла три пальці в гору й промовила: Так мені Боже допоможи! І не вспів ще хорунжий подати йому руки, як той медвідь не витримав і зарев'в на цілу хату, мов тур. Але то тривало хвилину. Жандарм опамятався й витягнувшися знову, як струна, сказав:

— Вибачайте пане хорунжий! Я не шакав, ще як дитиною був. Але в таку хвилю.

Хорунжий стиснув йому руку, поклепав по приятельськи по плечи й повернувшися до мене сказав:

— Ну, тепер уже хіба перепроситеся.

Що було з ним робити? Я подав йому руку, а він так її стиснув, що я мало не крикнув з болю. І подумайте. Яж йому так щиро і сердечно обіцював першу кулю, а тут мало що мов приятелі не розцілувалися. По дорозі він мені все про вас розповів, і де ви є і що вам грозило. Я хотів зразу таки бігти до вас, але він мене спинив: Бог його знає, хто там ще на "гавптвасі" командує. До рана недалеко, витримайте. Я заспокоївся, але не всидів в Народньому Домі.

Один з ляндштурмаків не витримав. Роздягся, притулився до шкільної лавки й захріп. Я нишком узяв його мантпю й шапку, перепоясав кулю, надяг кріс й не кажучи нічого нікому, подався міровим кроком, на нашу вулицю.

Я подав гасло й перейшов браму "вісімдесятки" без труду. Варта була наша, але ціла касарня, то ще випами по воді писана. Дарма, що комендант був наш, наших було там теж немало, але й чужих там було доволі. Що гірше, там кватирувало сорок легіоністів а по касарні увихався поручник Поляк і раз ураз ходив то до легіоністів, то щось перешіптувався з жовнірами Поляками. Я був у касарні, як дома. Нераз я тут приходив з роботою й усіх старшин та підстаршин знав мов облуплених. Тим разом я не опускав з ока того поручника. Врешті, коли мені було забагато його бігання, я пішов до команданта, станув на габтах, сказав гасло й замельдував:

— Пане сотнику! Зробім що з тим поручником, бо через нього може бути халепа! — Сотник оглянувся, чи нас хто не підслухує й нахилившися до мене, шепнув мені кілька слів в ухо. Я пішов на вахцимру, взяв з собою чотирох наших й у хвилині, коли поручник переходив сходами в низ, заступив йому дорогу. Він зморщився, хотів щось крикнути, але я заткав йому рот рукою, а тимчасом мої хлопці вже відчепили йому револьвер і шаблю. Потім ми легко, без гамору, взяли нашого поручника попід руки й вивели його за браму. Тут я приклав йому жандармський револьвер до голови й кажу:

—Пане! Ваше щастя, що на мягких людей попали. Якщо ви справді старшина й хочете вийти відсіля з життям, дайте слово, що до білого ранку не скажете нікому й словечка про те, що з вами трапилося!

Поручник й без того був блідий мов стіна й не надумувався довго. Подав руку, сказав "Слово гонору" і полетів мов на крилах у низ вулицею. Ми вже не відходили зпід брами. На всякий випадок. Не минуло пів години, коли під брамою почалася авантура. Якийсь легіоновий сержант наперся пройти в касарню. Вартовий не пускає, а той не зважає— пре насилу в касарню. Вартовий заступив йому дорогу. Той вартового кулаком у груди. Чую зпоза брами, що може знов прийти до нещастя. Як у нас в Народньому Домі, з тим підстріленим жандармом. Та не вспів я вибігти на браму, коли розлягся пронизливий стріл, а за ним жахливий зойк раненої людини. Ми вибігли перед браму. Нещасний сержант вився в передсмертних судорогах. Дістав кулю в живіт. Ми підняли його й понесли на подвіря касарні. Сержант вився з болю й разом з піною й кровю викидував з уст прокляни. Нарешті затих. Ми поскидали шапки й похилилися над убитим. Хтось сягнув йому до кишені по папері. Читаємо :"Варон Баталія сержант легіонови." Перша жертва війни, яка ще не почалася.

(Дальше буде).

др. Дейфо

ЧОМУ НАШІ ДІТИ НЕРВОВІ?

Кілько разів ви були в такій хаті, де дитина поводиться наче оса— перевертає все, тягне кота за хвіст і робить все можливе, щоби матір довести до сліз? І тоді часто чуєте слова: "Я негодна зрозуміти, що діється з моїм хлопцем?! Він звичайно добра дитина, але коли хто прийде до нас, він стає як не свій...."

Думаю, що многі родичі найдуть розраду в моїх словах, котрі тут пишу. Бо причина, чому ваша дитина якраз так поводиться, є в тім— що вона нервова.

Ви знаєте, що тепер на світі є аж забогато способів, щоби когось зробити нервовим. Часто згадую ті часи, коли я був хлопцем,—тоді не було ані самоходів, ані радія, ані звукових фільмів. Одинока нагода до зворушення для нас була тоді, коли ми купили за десять центів зшиток оповідання Джесі Джеймс або щось подібне. І вірте мені, що наші родичі дуже пильно зважали на те, що ми читаємо. А коли зловили нас на читанню такого зошита— то він скоро мандрував в огонь..

Не думайте, що я виступаю проти самоходів, радія або фільмів. Особисто думаю, що вони дуже причинилися до уприємнення життя. Вони все добрі для доростаючої молоді, коли їх розумно вживати.

Приміром. Мій приятель має двоє дітий. Він уважає, що найбільша радість для його дітий, це перевести їх самоходом 60 миль на годину. Він думає, що коли діти кричать і дрожать зі зворушення— то це для них найбільша радість. Коли вони хочуть їхати ще швидче, він їде. Поминувши вже саму їзду і небезпеку, подумайте тільки що це значить для зворушення дитини.

Думаю, що природним обявом для дітий є любити скорість і незвиклість з того приводу. Може ви чули, як перший раз їхали пятернятка? Варта це почути, бо воно з'ясовує цілу справу.

Минулої весни ми взяли пятернятка до Торонто, щоби побачили короля і королеву. Це перший раз вони виїхали зі свого дому. Вони ніколи передтим не були ще в самоході і я рад був бачити, яке це зробить на них враження.

Ми усадовили їх у великім сімособ'ювім самоході і поїхали. На переді їхав моторовий поліцай, яких сто ярдів перед нами. Ми не проїхали кілька хвилин, коли нараз всі пятернятка стали просити, щоби їхати швидче. Емілія напирала найбільше. Вона заєдно показувала пальчиком на моториста і сперечалася, що ми негодні його минути.

Мені не треба цього повторяти, що ми не дуже уважали на ці зауваги. Ми їхали постійно 35 миль на годину. І так довго, доки я маю там власть, ми ніколи не будемо нікого випереджувати.

Часто приходить мені на думку, що многі родичі позваляють своїм дітям їхати самоходами ще тоді, коли вони замолоді. Я знаю такого добродія, що позваляв їздити свому синові, який мав 14 літ. Думаю, що це понад сили нервів такого хлопця їхати самоходом. Я маю також сина. Але хоча він як просив, я не позволив йому їхати скорше, як мав 19 літ. Люди звикли тепер спішитися і наганяти вже від дитинства без належного почину і вправи за молодих літ.

ЦІКАВІ ДУМКИ

З усміхом понесете навіть найбільші тягарі. Овідій

. . . . . .

Критика буває часом така, що разом з гусінницями зриває також цвіти. Ріхтер.

. . . . . .

ЯК БОЛЬШЕВИКИ ВИЗИСКУЮТЬ РОБІТНИКІВ!

6 мая, 1940 закинено виннипеґським комуністам з молочної кооперативи, що вони в нечуваний спосіб визискували своїх робітників.

В 1932 році робітники мусіли зложити для них шість тисяч долярів, котрих вони не віддали — а тепер їх управитель зажадав ще дальших девять тисяч, щоби робітники дали з кождотижневої платні відмовляючи собі від уст.

Як подали свідки Г. Зіпурський і Михайло Місурак, большевики вимагали по чотири доляри тижнево титулом уділів, котрих ніхто не хотів брати і котрих нікому не було треба, а один доляр додатково на "книжку" — разом пять долярів кождого тижня платили ці білі невільники червоним панам в кооперативі. Відіймали з тої нужденної платні тижневої собі і своїм дітям від уст— бо комуністи мали мати на свої потреби. А тепер подумаймо, як низько і негідно деякі накидалися на церкву, що там священик взиває до жертв! А коли в церкві парохіяни платить пять долярів на цілий рік— не на тиждень— то вже щось великого. А звичайно платить менше за цілий рік свого членства в церкві, як в большевиків забездурно на тиждень!

І в церкві чоловік має сталу обслугу від свого священика у всій потребі, через цілий рік— має відправу кождої неділі і свята, красну проповідь, школу для дітий і додаткові богослуження. А там що має? Ненависть і визиск! Страшний і нечуваний.

Свідки зізнали, що комуністи заказали їм щонебудь про це кому говорити. "Ми не хочемо, щоби Союз або компанії, або хто з людий про це знав!" —мав сказати товариш Білецький. А далі свідки зізнали, що казали їм навіть брехати, як треба буде щось заперечити....

Так виннипеґські большевики, наслідувачі і звеличники червоного ката Сталіна ганебно визискували бідних робітників— і кождий раз грозили їм викиненням з праці, колиб противились тому визискові!

Ось пролетарський "рай"! А що робилиб вони, колиб так мали власть, якої на щастя тут не мають?! Вони здерлиб живцем скіру з бідного робітника! І ще заказалиб кричати —інакше ГПУ! Ось кати і визискувачі пролетаріяту!

Проч з большевицькими визискувачами!

ВІСТИ З НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ

Часанів, Західна Україна.

Треба бути всюди на місці, треба часто інтервеніювати у влади. До того необхідні інтеліґентні працівники, а їх мало. Ще в самій Чесанівщині сяк-так. Новий, дуже меткий орґанізатор філії "Просвіти" в Чесанові покликав собі до помочи членів "Молодої Громади," оживив "Сокіл," зорґанізував 3-місячний торговельно-освітній курс у Чесанові, часто влаштовує національні імпрези і т.п. Правда, йому рішуче замало допомагає місцева інтеліґенція (в Чесанові є три українські лікарі, 3 інжиніри, 4 адвокати і т.д.) Та з Чесанівщиною межує з півночи занедбана Білгорайщина, чи радше її українська частина, Тарногородщина. Праці й праці нам треба, але дуже мало є таких, щоб туди пішли, чи хочби врядигоди поїхали на поїздки. Не диво, що застрашене поляками наше населення починає там розчаровуватися. Воно бачить, що польські вчителі сидять і досі почисто українських селах, "війти" далі урядують по давньому, польські поліцаї по давньому страшать українців. І бідні темні наші люди покидають рідну землю та хатину і йдуть Бог зна куди, щоб тільки дальше від тієї зненавидженої Польщі. Так із міст роблять звичайні села. Чи можна до того допустити? Чи не вдалосяб обсадити їх українськими купцями та фаховими ремісниками ріжних потрібних галузей і фахів? Чому українські громадяни ідуть ген до Варшави, Кракова, чи Праги? Чи не краще сидіти на місці на клаптику рідної землі і працювати?"

ЛИСТ З КРАЮ

Гром. Микола Петришин з Джерзі Ситі, Н. Дж., одержав листа від монахині, що втекла з Угнова до села Заставя. В Угнові перебувала 5 місяців під большевиками. Лист писаний 3. березня 1940 р. Передаємо з оригіналу таке:

"Наш Угнів—не Угнів. Сторчать згарища. Попіп....

"В першу чергу опустили свої хати молоді хлопці та перейшли ріку Солокію.. Далі вивтікала вся наша інтеліґенція.. Хто мав гарну муровану хату, того прогнали з хати. Йди, де хочеш, дім державний. Ми були в Угнові до останнього, бо шкода було лишати людей і церкву. Та вкінці й нас прогнали. Бурсу взяли на команду міліції. От чого діждався наш прадідний дім під церквою! То не мораль, то дич. Я щасливо добилася серед снігів та морозів на Заставя. Другу сестру зловили і вивезли на Сибір. Німці приймали, хто втікав. Тут страшна дорожня. Не маєте поняття, що то значить переходити границю: смерть або життя. Страшна це хвиля, якої не забуду.. Вони (большевики) все нищать, руйнують. То страшний народ! Нападали на нас, бо так їм хотілося. Страшні, стидні річи говорили. Коли передумую, що я пережила, то дивуюся, звідки в мене набралося стільки сили. Певно Бог помагав. Але вони Його не мають.

"В Заставю ми всі, угнівці творимо наче окрему парохію. Є тут чоловічий хор і досить гарно співає. В однім домі маємо каплицю."

Далі подані ймена осіб з Угнова, що є в нужді, як і ймена тих, що вивтікали, з таким додатком, що вивтікали:

"Всі хлопці, які мали колинебудь щось з політикою, і молоді господарі, які до такого почувалися. В Угнові лишились тільки самі підростки, а решта все тут.

"У нас в Угнові були німецько-польські бої.... Пів Угнова горіло.. В бурсу вдарило два рази і нас присипало, але не вбило. І ми діждались кращої долі! Одна на Сибірі, а друга на вигнанні.... Може то незабаром змінится. І для нас прийде краща доля. Боюся все описувати, бо хочу, щоб Ви отримали цього листа."

"Дядько."

Один багатий фармер купив собі папугу і конче хотів вивчити її вимовляти слово "дядько." Але пташина затялася й ані руш не хотіла повторити того слова. Господаря вже злість починає розбирати, а птах ні пари з уст. Тоді той бере у руки прут і починає пражити ним папугу, приговорюючи:

—А будеш ти мені говорити "дядьку"?!

Коли й це не помогло, він викинув папугу на ніч до курника.

Другого дня заглянув до курника, а папуга добиває вже щось десяту курку й кричить злісно:

—А будеш ти мені говорити "дядьку"!

ЗІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ...

ЗПІД НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ..

Щораз нові біженці перебігають на другий бік Сяну. Всіх українців по цім боці начислюють вже на один мілїон душ. В Ярославі працює Допомоговий Комітет, на чолі котрого стоїть **Преосвященний Лакота.** Комітет звернувся з проханням до Українського Червоного Хреста в Женеві о поміч. Життя в Ярославі ожило, коли вносити по рухливости тамошних українців.

- - - - - -

Зпід румунської окупації...

В **Червінцях** румуни заборонили навіть "Заповіт" на концерті Шевченка, бо слова "Поховайте і вставайте! Кайдани порвіте!" були для них застрашні. Також заборонили деякі пісні— і то в серці української Буковини!

- - - - - -

Зпід большевицької окупації...

Митрополитові Шептицькому забрали навіть підручну бібліотеку для —"Ліґи безбожників." Давніше забрали всі добра і всі гроші. Митрополит живе з ласки добрих людий.

А ось черга образків, які подає **Богдан Катамай**, що втік до Риму з царства сатани:

Молоко

В **Любачівщині** з великим трудом завели селяни трох салдатів до хати, щоб побалакати з ними. Був строгий заказ не говорити з людьми, особливо не заходити до хат. Гостили червоноармійців хлібом і молоком.

Один пє молоко поволі, видимо роскошуючись ним, і каже: "Знаєте, я пив молоко останній раз тому вісім літ!"

Булки

Спершу їздили наші хлопці з підводами на **Зазбручанщину.** Мали із собою булки. Заночували в одних господарів, обдарували булками дітей. Діти до батьків: "А де ростуть такі яблока?" Батьки не могли відповісти— біль здавив горло.. Виручила їх бабуня дітей: "Це там, дітоньки де ще люди в Бога вірять"..

Полковникова розплакалась

Жінка одного полковника червоної армії у **Львові** замешкала при одній українській родині. Приняли її гостинно, показали свої покої й цілу хатню обстанову: меблі, обруси, килими, вкінці й фашу із сукнями.

Полковникова, цікава як дитина, сама вбрана незвичайно бідно й просто, захоплювалась усім, врешті питає господиню дому: "І це все ваше?"

—Алеж так— відповідає господиня.

Полковникова сіла на канапу й.. розплакалась!....

Пів килима

Прийшов до склепу салдат і жадає пів килима. Можна купувати тільки цілий килим—пояснюють йому. Хтож ділить килим?

Салдат вийшов, найшов товариша, й оба увійшли знову до склепу, заплатили за цілий килим і казали собі розтяти його справедливо— по половині.

КОМУНІЗМ ТУТ І ТАМ

Десь там в Румунії...

Оповідає один з многих—**втікачів:** "Я кілька років був повітовим орґанізатором "Просвіт." Совітська влада уважає "Просвіти" орґанізаціями буржуазними і націоналістичними. Тому всі вони розвязані. Наколи "Просвіта" уважається установою антисовітською, то по їх термінольоґії діячі "Просвіти" є "ворогами українського народу" і як такі підлягають "ізоляції." Богатьох вже "ізолювали"— моя черга неминуче мусіла прийти. Очікувати її— не було найменшого сенсу.."

"Особливо великих розмірів набрали **арешти в останній час.** Ундівців та луговиків зачали заарештовувати в перших днях совітської влади. Зараз арештують всіх, що брали меншу або більшу участь в українських орґанізаціях та установах. Досить виявити **найменше невдоволення або протест,** щоби опинитися в казематах ГПУ...."

- - - - - -

Вашинґтон.

Перед комітетом **Дасса** для розсліду протиамериканських дій зізнав бувший писар союзу корабельних радіооператорів— **Фред Гов.** Він сказав, що на американських кораблях є 150 корабельних радіооператорів комуністів. Вони мають тайні прикази від комуністичної партії. На випадок війни будуть давати вістки совітам.

Комуністичний колишний орґанізатор з Льюс Анджельос, **Езра Чейс,** сказав, що комуністична партія може в кождій хвилі спаралїжувати промисл Стейтів. Вони хочуть **викликати загальний страйк** і так зробити крок до революції. "Комуністична партія є орґанізацією революційною, котрої ціль є зміняти форму правління.."

- - - - - -

Італія— від нашого власного кореспондента!

Большевицькі війська вступили на терен Галичини без бою. По дорозі випапували тут і там польські частини, які не вспіли втечи до румунії або на Угорщину. Передові частини поводилися коректно. Були здисципліновані, нічого не брали в людий і говорили, що прийшли захищати майно селян Західної України. У війську помітна була повна байдужність до всього життя взагалі— без родинного або суспільного чувства, яке було видно в російських жовнірів 1914 р. Зате помітний страх перед комісарями, які часто роз'їзджали по частинах та наглядали. На загал большевицька армія робила прикре враження. Жовніри опущені, брудні, зле убрані та малокультурні. Вибивалися однак свідомійші типи, політруки з українців. Один учитель, що приглядався тій армії, сказав: "Ті азійські війська роблять вигляд малпів в людських одягах." Їм строго заказано стикатися з місцевим населенням. Та були такі салдати, що крадьком підходили до людий а навіть розказували про страхіття комуни. Про ГПУ відповідали в той спосіб, що показували роги на голові..

—"Ґепісти то правдиві чорти—волілиб у пропасть ви впасти, як в комуну!"— казали ці жовніри.

Деякі також крадьком молилися і навіть давали на Службу Божу. Коли в календарі побачили знимки наших національних героїв, то цілували і плакали.

Але лучалися також **напади на** двори, на монастирі і священичі доми. Головно там, де в селі було кілька комуністів. По містах зрідка витало їх шумовиння. Богатші жиди не були їх симпатиками.

Опісля прийшли задні— адміністраційні частини. Політруки обїзджали села і на місцях творили революційні комітети. Ґепісти в поспіху переглядали акти судів і староств. Сейчас почалися арешти свідомійших одиниць, яких ще поляки не успіли виарештувати або розстріляти. Говорять, що в кождому повіті були в старостві так звані "чорні пісти," на котрих були імена 100—150 свідомих українців, призначених поляками на розстріл. Многі з тих вже були у польських тюрмах, як в Березі Картузькій, Дрогобичі, Коломиї та Чорткові. І тоді наші вже утікали за границю, хто куди міг.

(Докінчення буде).

НА НАШІЙ - НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ...

Так селяни в Бесарабії і десь там на Буковині— що нині належать ще до Румунії, працюють на кусник хліба на рідній—несвоїй землі. **Ці землі мають подавляючу українську більшість населення**— але не мають жадних релігійно-національних прав. **Прийде час однак,** коли стануть частю великої цілини— матері України, вільні і радісні. Це околиці хліборобські і бачимо, як селяни в широких брилях і полотнянках засіли до спільного обіду, а здалеку димить машина, на котрій наші молотять несвоє збіжа. Німці захланним оком зорять в ту сторону—здалисьби їм українські земні богацтва, та руки короткі, нема як дістати....

ВІСТИ РЕПРЕЗЕНТАЦИЙНОГО КОМІТЕТУ УК.

о. др. Василь Кушнір, президент РКУК, відвідає Схід Канади, як слідує:

14 мая 1940— Ст. Кетеринс, Онт.
16 мая— Брентфорд, Онт.
17 мая — Льондон, Онт.
15 мая — Виндзор, Онт.

Можливим є, що о. др. Кушнір поїде також на всеамериканський конґрес українців, що відбудеться 24 мая у Вапинґтоні. До Винипеґу поверне о. др. Кушнір при кінці мая, або з початком червня 1940. На Сході Канади впр. о. Президент РКУК відвідає також чільних наших діячів та представників канадійського правительства.

Не маємо найменшого сумніву про це, що поїздка о. др. Кушніра не тільки буде **вельми корисною** для загалу нашої прилюдної опінії, але також причиниться до ясного поставлення української справи перед державними чинниками Канади.

Не маємо також найменшого сумніву в тому, що цілість нашого патріотичного народу, всюди прийме світлу особу о. др. Кушніра з належною пошаною і прихильністю та окаже ту співпрацю і долю помочі, яких потребує велич нашої справи.

- - - - - -

Про дуже успішне віче в **Канорі, Саск.** сповіщають тамошні громадяни. Спільно під проводом РКУК виступили не пише УНО і БУК, але також СУС. Не було жадних ріжниць ані накидів, загал зрозумів потребу хвилі. Віче переводив п. В. Свистун з Винипеґу.

- - - - - -

З Кридор, Саск. пишуть, що пист, поміщений в УР не був поміщений в цілости, але у тих частях, що дана редакція хотіла. Автор прийшов до переконання, що тими людьми кермує не добра воля, але ненависть і "заспіпнена гордість."

У виду того, що діється, тяжко прийти до іншого заключення.

Коби Христос воскресший дав проводові РКУК силу мудрости, потягнути любовю всіх для великої і дорогої нашої справи!

ВОНА СПІВА

Вона співа— і серця поривання
У згуки ті вона перелива;
Горять огнем безмірного кохання
Її пісень пекучії слова.

Вона співа — і очі молодії
Яснїш од зір засяли із під вій.
О, скільки в їх незломної надії,
О, скільки в їх щастя любих мрій!

Нехай співа, нехай ті співи ллються,
Хай очі ті і сяють, і сміються,
І хай огонь кохання в їх горить!

Нехай співа; удруге вже такая
Не зацвіте весна їй золотая,
Яка цвіте в душі її в сю мить!

Борис Грінченко.

СОНЦЕ

На небі сонце гасне
в вечірній синій мгі,
останнє сяйво ясне
кидає на шпилі.

Горять шпилі огнями,
мов царський дядем,
аж зорі над верхами
займаються огнем.

Горять вечірні зорі
і місяць вирина
розкішно, пишно в горі,
а долом тишина.

А долом мряки сині,
неначе море там —
над морем у долині
стоїть казочний храм.

З порфірів має стіни
і вежі золоті,
і хрусталеві сіни,
і сходи кремяні....

Богдан Лепкий

Коли була фінляндсько-большевицька війна, то фінляндські літаки бомбардували Ленінґрад— книжечками св. Письма. Ця пропаґанда зробила серед большевиків більше, як вибухові матеріяли. Підмінувала їх знутра і вони чим скорше поспішили заключити мир. Большевики більше боятся св. Письма— як бомб.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Квітень, 1940

ПРИХОДИ—

Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	1.70
Орест Жеребко, о. М. Колодій	4.00
о. Семчук з продажі літ.	4.85
о. др. В. Кушнір 14 передпл.	14.00
Збірка п. І. Похович і пані К. Король	6.20
Відділ ч. 4, Саскатун	1.54
о. М. Колодій	2.50
Відділ ч. 74, Гудів, Саск.	2.00
Відділ ч. 65, Кадворт	1.15
панна А. Жук	1.00
Відділ ч. 17, Приймове	.90
Відділ ч. 55, Айтуна	5.88
П. Стадничук і Авг. Сеньчук	2.25
Жінтов. ім. Лесі Українки, Гефорд	2.00
Відділ ч. 4, Саскатун і М. Обараник	2.00
Разом..	$51.97

— РОЗХОДИ

Друк БН ч. 7	30.60
Розсилка	3.40
Мети	1.85
Змінне 3 чеків	.48
Почтові значки	1.00
Друк БН ч. 8	30.60
Розсилка	3.35
На ГСпасителя	.75
Почтові значки	1.00
Разом	$73.03

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ПРЕСФОНД БН.

Відділ ч. 55, Айтуна, Саск.	$5.88
Жін. тов. ім. Л. Українки, Гефорд	2.00
Петро Стадничук	.25
панна Анна Жук, Вонда, Саск.	[illegible]
Разом ..	$9.13

Всім нашим добрим і щирим жертводавцям сердечно дякуємо в Христі! Най Бог благословить всім добром.

В попередному числі БН ошибно подано в збірці пані Похович інше імя жертводавця—має бути: пані Катерина Коваль .... 50ц.

Щиро дякуємо за все!

- - - - - -

З нагоди збірки на пресфонд в Айтуні ми дістали такого листа: "В залученні посилаю почтовий переказ в сумі $5.88 на пресфонд БН. Наш відділ з нагоди Шевченківського концерту зібрав сих пару долярів, щоби помогти нашій пресі БН.

М. Козакевич,
діловисар."

Коби ми дістали більше таких листів, того змісту і настрою!

Ось взір, як можна і треба робити народну роботу. Ділом!

Ось взір для всіх відділів БУК-а. Скільки то концертів роблять наші відділи щорічно, скільки підприємств з ріжної нагоди —але як мало, як рідко хто памятає тоді про свою пресу, наш релігійно-національний живчик в Канаді?! А не будь тої преси, чим ми булиб тоді! Що ми булиб варта і хто з нами тоді числивсяб?

Ось з Америки подають таке: в Дітройті о. Ст. Побуцький зібрав і прислав 309 передплат на їх часопис "Шлях" — в о. Вол. Козоріс з Бофало зібрав 56 передплат! Так там ширять свою часопись, котра до речі менша виглядом і обемом на половину від нашої БН, однак два рази стільки коштує. Але з сильної віри можна ждати чудес—а не з оспалости і пустословної критики.

Тому просимо всіх, кому доля нашої віри нації і преси в Канаді дорога —" ДО ПРАЦІ!

ЗВІТ З ГЕФОРД, САСК.

Товариство пань ім. Лесі Українки при церкві Пр. Евхаристії.

2 липня 1939 був з'їзд УКЮ. Пані подбали про спільний обід.

Сестри вчили катехизму 10 днів нашу дітвору— кошти платило наше товариство.

2 лист. був церковний базар— товариство подбало про перекуску і дарувало диван. 23. лист. помогло в базарі НДомоги.

12 грудня дало Андріївську забаву.

19 грудня був чай і розігравка.

1 лютня 1940 були річні збори. Заряд на 1940 р. вибрано як слідує:

Голова — М. Черній
Заступниця — К. Качмарська
Писар — А. Брунвальд
Скрабник — К. Пецова
Провірники— О. Бурлак і К. Пецова
Програмовий комітет — А. Жипчин і А. Кірик
Газдині — Д. Жипчин, К. Кулик і А. Палагіцька.

Збори відбуваються кождого місяця раз. Пані відвідують хорих в лічниці.

23 лютня був концерт в честь Лесі Українки. А. Брунвальд почала програму —К. Пецова мала вступне слово. Головний виклад мав Іляя Шилянка, управитель школи. На закінчення пані А. Брунвальд кликала до сповнення заповіту Лесі, до праці в єдности і згоді. Хорові пісні приладили місцеві учителі.

27 лютня було пущення.

Рік 1940 має наздігнати в праці це все, що може залишене колись передтим.

Праця з церквою є запорукою найкращих успіхів.

А. Брунвальд,
писар.

ВЕСНА

Коли дзвенять черешні
в медовому цвіту,
узори нетутешні
із цвіту я плету.

І щось бадьоре сниться —
а може то ява,—
немов лице з криниці
чудово ожива.

Земля тремтить у млості
і ронить пелюстки,
і невідомі гості
злітаються в садки.

І думка стала словом,
і в поглядах—пісні,
коли в цвіту медовім
черешні запашні.

Максим Рильський

НОВІЦІЯТ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ В ЙОРКТОНІ, САСК., КАНАДА

Новіціят оо. Редемптористів приймає тих, що бажають служити Богу й працювати яко монахи-місіонарі Чина Найсв. Ізбавителя для українського народу в Канаді й Злучених Державах П. А.

Умови приняття для кандидатів на священиків-місіонарів є слідуючі:

1. Щире й рішуче бажання служити Ісусу Христу в Чині оо. Редемптористів.
2. Добре здоровля.
3. Добре поведення.
4. Покінчення щонайменше вищої школи (High School).
5. Відповідний вік.

До Новіціяту приймається теж молодців, що бажають служити Ісусу Христу яко монахи-братчики в Чині Найсв. Ізбавителя.

Умови прийняття для кандидатів на братчиків є ті самі, що на священиків, крім вищих студій.

Братчики займаються домашньою працею в монастирі, як господарі, кухарі, кравці, столярі, дяки, друкарі і. т. п.

По ближчі інфомації проситься писати на адресу:

Ukrainian Catholic Mission, Noviciate,
Yorkton, Sask.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

КЛИЧЕМО ДО ВАС —

Приїзджайте на Зїзд до Винипеґу!

Дорога Молоде!

Час нам стати спільно в один ряд, до праці. Хто буде говорити за нас, коли ми самі будемо мовчати? Час нам намітити шляхи кращої будучности— час нам стати всім разом до спільної праці!

Творім Ліґу Української Католицької Молоді!

Приїзджайте на з'їзд!

- - - - - -

ПРОГРАМА

Пятниця, 24 мая, 1940:

Сходини в парохіяльній домівці церкви св. Володимира й Ольги, 115 МекГреґор стр.

Год. 2 пополудні— спис відпоручників і гостий.

Вручення памятних стяжок і книжечки.

Приміщення для відпоручників на час з'їзду даром!

Год. 8 вечір— Познакомлення відпоручників і гостий.

Привіт — о. др. В. Кушнір

Ціль з'їзду— Іван Новасад, писар Ліґи.

Розривка, перекуска, спільні розмови.

- - - - - -

Субота, 25 мая— при церкві св. Покрови, 965 Бойд еве.

Год. 8 рано— сповідь.

Год. 10 рано— Служба Божа.

Год. 11 рано — Спільний обід в парохіяльній домівці.

Привіт— о. Степан Семчук.

о. Петро Серветник, духовник Ліґи.

Год. 1 попол.— Спільні нарада. Предсідатель— Полікарп Божик, голова Ліґи.

Вибір заряду на 1940/41.

Намічення праці.

Год. 2 попол.— Спільні наради.

Вступне слово— Полікарп Божик.

Релігія і молодь— о. Антін Луговий.

Освіта в світні будучности— Льонгин Михальчук, учитель з Поплярфілд Ман.

Орґанізація молоді— Іван М. Козоріс, орґанізатор Ліґи.

Молодь і мораль— панна Анна Грицан.

Виклади тревають від 15 до 20 хвилин. По кождім викладі коротка дискусія. Рішення.

Год. 7 вечір— Бенкет і забава в читальні "Просвіти" (Фльора і МекКензі). Веде Іван М. Козоріс.

Слово — Їх Ексцеленція Преосвященний Василій Вол. Ладика, епископ ординарій українців католиків Канади.

Слово— Посадник міста, Джан Квін.

Тоаст в честь св. Отця— о. П. Серветник.

Тоаст в честь короля—Іван М. Козоріс.

Забава з танцями.

Грає першорядна орхестра.

Неділя, 26 мая, 1940, в церкві св. Андрея (Джервис і Юктид).

Год. 10 рано— Служба Божа.

Год. 12 пол.— Обід в парохіяльній домівці.

Вартість орґанізації—о. П. Божик

Год. 2 попол.— Поїздка через місто до парку. В парку спорт, побідники одержать надгороди. Поворот до церкви Пр. Евхаристії (Іст. Кидоніш).

Год. 6.30 попол. — Вечірня.

Год. 7 вечір— Спільна вечера в парохіяльній домівці.

Прощальна промова— П. Божик.

Слово— о. М. Сирник

Забава з танцями.

- - - - - -

Українська Католицька Молоде Манітоба!

Це наш час, наша нагода!

Світ нині числиться тільки з орґанізованою силою! Здобути варстати праці можемо спільно, коли поможемо самі собі! **А кожда спільна праця і упорядкована праця, це католицька праця!** Тільки тим чином можна забезпечити кращу будучність і мати успіхи— здобути щастя життя!

Хто з вас не хоче бути щасливий?

Кождий хоче бути щасливий!

Кождий хоче—але чи кождий старається ділом?

Ось нагода діла— нагода праці! Приїзджайте на з'їзд! Залізницею, самоходами, поодиноко, гуртом, з міст і осель! **Творім спільні підвалини нашої долі в Канаді! За близшими подробицями пишіть до: Івана Новосада,** 965 Бойд еве., Винипеґ, Ман.

- - - - - -

Скажіть другим про з'їзд! Заохотіть!

До побачення на з'їзді!

Старий терен війни....

Можливий новий терен війни....

На образку бачимо пристань **Андальснес**, звідки відїхали війська аліянтів. Це був старий фронт боїв в Норвегії і дуже неприхожий.

Славна письменниця **Сіґрія Ундсет**, що живе в Ліллєгамер візвала свій нарід до бою. "Ми все давали докази того, що ми вміємо боротися, коли треба. Ми доказали це ще тоді, коли ми творили великі морські і сухоземні сили світа. Ми доказали це підчас боїв 1814 року. І ми докажемо це також тепер!

- - - - - -

Дивним виглядає супроти того пресова кампанія італійської преси та проводу фашистів. 26 квітня промовляв Франческо Джюнта в присутности Мусоліні. Теперішну війну, він назвав війною "народів проти світа богачів." Деж він побачив той світ богачів в гористій, бідній— але гордій на свою волю Норвегії?

- - - - - -

Торговельні кораблі аліянтів виминають **Середземне Море**, як можливе видовище нових воєнних ділань. Анґлійська воєнна фльота зібрана біля Александрії в Єгипті, готова боронити Суезький канал і анґлійські морські посілости в Мальті та Ґібральтарі. Італійська воєнна фльота стоїть біля островів Додеканезу, з котрих найбільшим є Родос. Італійці чваняться, що їх воєнні кораблі та підводні лодки загородили ціле Середземне Море. Супроти того одиноким чинником, котрий здержує війну в Італії— є безсумніву **св. Отець. Колиб не вплив Риму, то Мусоліні давно вже бувби боровся по стороні Гітлєра. А так вплив Церкви здержує воєничість фашистів** —але як довго, годі сказати. **Св. Отець просить головно молодь і всіх, що приходять на майські відправи, щоби молили Бога о мир— справедливий і тревалий!**

ОСНОВА ДЕМОКРАТІЇ

(Написав Монсіньор Джан А. Раєн).

(Заввага: Монсіньор Раєн це довголітній професор Католицького університету у Вашинґтоні й директор департаменту соціяльної акції при краєвій католицькій добродійній раді. Він теж написав багато книжок про церковні й суспільні теми.)

Головна засада демократії є та що народ править собою. Вона противиться тому, щоб керма держави находилася в руках одної людини, кліки, або щоб державою управляла одна кляса суспільства. Демократія цілком виключає політичну систему фашизму, комунізму, й диктаторства взагалі. Вона спирається на складеній народом політичній конституції на основі якої народ сам вибирає державних урядників, на те щоб сповняли його збірну волю.

Мало того. Демократія має багато більше значіння. Ми нераз бачимо як на основі демократичних привілеїв багато суспільних ґруп домагаються щоб важними справами, від яких залежить їх життя, не заправляла одна впливова людина або випадково домінуюча ґрупа людей. В ділянці індустріяльних взаємин демократія дає робітникам право вибирати своїх представників на переговори з працедавцями у справах взаємних відносин. Це право й повинно поширитись, до того, щоб робітники були співвласниками.

Не треба забувати, що демократичні засади самоуправи й самовирішальности, вимагають щоб одиниці й ґрупи вирішали свої окремі справи, так щоб виходили на користь цілої суспільности. Звичайно буває так, що кожна нормальна людина вміє й краще сама вирішує свої справи, ніж це може для неї зробити хтось другий. Демократія дає кожному нагоду окремо працювати й розвивати свої особисті здібности для добра цілого народу.

Демократія вимагає від кожного члена суспільности визнавати рівне право для всіх людей. Доля одної людини повинна залежати від долі другої. Правдивий демократ все вважає на те, щоб у політичнім і господарськім житті його інтереси не йшли в розріз з інтересами його сусідів. Він шанує релігійні переконання других людей, і знає, що його права ограничені

правами його співгромадян, які завсіди повинні бути трактовані не як знаряддя, але як люди. Одним словом— демократія визнає засади рівности для всіх людей, бо всі вони сотворені на подобу Божу.

Єнс Єрґензен*

ДУРНЕНЬКИЙ ПАВУЧОК

Одного гарного ранка у вересні воздух був повний ніжних, делікатних ниточок павутиння. Одна з тих ниточок зачіпилася на короні дерева. По ній спустився маленький павучок, став на листю і зараз виснував з себе свіжу ниточку павутиння. Він привязав її до вершка дерева і спустився на довгій павутинці аж до самого споду того дерева. Під деревом побачив кущик і взявся до роботи: ткати сітку. Горішний кінець своєї ткані прикріпив до тієї довгої павутинки, що на ній був спустився, а кінці інших павутинок до галузок кущика.

Чудова сітка була овочем його труду, знаменита для прожитку павучка: ловлення мух. По кількох днях видалося йому, що його сітка за мала, і він зачав її поширювати у всіх напрямах. Це й удалося йому тому, що міг свою будову дочіпати до першої, найменшої нитки. Коли осінним ранком мерехливі каплини роси покривали цілу сітку, вона блистіла в матовім світлі сонця мов заслона з перел.

Павучок був гордий на своє діло. З дня на день ставав грубший і товстіший. І мабуть уже зовсім не памятав, який був нужденний та зголодований, коли з початком осени спустився на вершок дерева.

Та одного ранку збудився павучок дуже згризливий. На дворі було мрачно, довкруги не видно було ніякої мушки— і що можна почати в такий смертельно скучний осінний день? "Треба зробити малі оглядини," сказав собі павучок, "подивлюся, чи нема де чого направити в моїй сітці."

Оглянув кожну павутинку зокрема, чи добре прикріплена. Блуда ніде не міг знайти, а про те нестерпно лихий настрій не покидав його.

Коли так незадоволений лазив по сітці, нараз побачив довгу павутинку, що до неї не міг ствердити, до чого вона належить. Про кожну іншу знав, куди провадить. Одна сюди, аж до зломаного кінчика галузки, друга туди, до терня. Павучок добре знав кожну залузочку і кожну павутинку. Та яке значіння має оця? Зовсім безцільно провадить вгору, просто в воздух! Що це має значити?

Павучок піднявся на задні лапки і своїми численними очима дивився вгору. Нічого не видно! Та ниточка не мала кінця. Хоч як їй приглядався, ниточка провадила до хмар! Що більш павучок напружився, щоб розвязати загадку, то ставав лютіший. І до чого служить та павутинка, що губиться вгорі? Розуміється в часі свого постійного пирування павучок уже давно забув ,що якраз тісю ниточкою він був спустився одного дня у вересні. Не пригадував собі й того яка хосенна була для нього та ниточка, коли він робив і побільшував свою сітку. Все те він уже давно забув. Тільки те бачив, що тут підноситься вгору якась непотрібна нитка, зовсім без цілі, бо вона властиво висить у воздусі.

—Проч з нею!— крикнув, не памятаючись з пютости. І перегриз ту нитку.

В тій самій хвилині впала й ціла сітка....

Коли павучок прийшов до себе, лежав звалений на землі під корчем, а останки гарної, немов сріблом посипаної сітки покривали його мов мокре вонуччя. І того мрачного дня почувся павучок бідним і бездомним. Досить було одної хвилинки, щоби пропала вся його праця, бо **він не пізнав значіння нитки, що провадила вгору.**

- - - - - -

І душа чистої людини получена з Богом такою ниточкою, що провадить вгору. Та ниточка це релігія. Хто ту ниточку розітне, той стає блудним, бездомним жебраком. Хто її уважно береже, знаходить у ній підпору гармонійного життя й запоруку вічного щастя.

(Переклав А. Ч.)

---

*Данський конвертит, письменник, поет і редактор, *6. XI. 1866. На католицизм навернувся в 30-ім році життя й узасаднив своє навернення в цікавій праці, оповіщеній тогож року. Писав м. и. твори полемічні, романи ("Ева"), аскетичні леґенди, новелі й глибокі оповідання невеличкі обемом, з котрих одно подаємо тут.

ВОРОБЕЦЬ

Я повертав з полювання і йшов по доріжці саду. Собака бігла поперед мене.

Раптом вона зменшила свої кроки й почала прокрадатися, немов зачувши перед собою дичину.

Я подивився здовж доріжки й побачив молодого воробця, з жовтиною біля дзьоба й пухом на голові. Він упав з гнізда (вітер сильно хитав березки в садку) і сидів непорушно, безпорадно, розпустивши ледви поросні крильця.

Моя собака помалу наближалася до цього, коли нараз, зірвавшися з близького одерева, старий, чорногрудий воробець немов камінь упав перед її мордою— і ввесь наїжившись, з відчаєм і жалісним пищанням стрибнув зо два рази в напрямі зубатої, розкритої пащі.

Він кинувся ратувати, заслонив собою свою дитину.... Але все його мале тіло тремтіло від жаху, голос здичавів і охрип. Він завмирав, жертвував собою!....

Яким величезним потвором мусіла йому видаватися собака! І всеж таки він не міг всидіти на своїй високій, безпечній галузці.... Сила, сильніша від його волі, скинула його туди.

Мій пес, Трезор, зупинився, попятився на кілька кроків. Видко й він визнавав цю силу.

Я поспішився відкликати змішану собаку і віддалився з благовінням.

Так. Не смійтеся!

Я відчував благовіння перед тою маленькою героїчною пташкою, перед поривом її любови.

Любов, думав я, сильніша від смерти й жаху смерти.

Тільки нею, тільки любовю тримається й рухається життя.

Іван Турґенєв.

Леся Українка

ГЕТЬТЕ, ДУМИ СУМНІ!

Гетьте, думи, ви хмари осінні!
То ж тепер весна золота!
Чи то так у жалю, в голосінні
Проминуть молодії літа?
Ні! я хочу крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Жити хочу! Геть, думи сумні!
Я на вбогім сумнім перелозі
Буду сіять барвисті квітки,
Буду сіять квітки на морозі,
Буду лить на них сльози гіркі.
І від сліз гарячих розтане
Та кора льодовая, міцна,
Може, квіти зійдуть, і настане
Ще й для мене весела весна.
Я на гору кругу кремяную.
Буду камінь важкий підіймать,
І несучи вагу ту страшную,
Буду пісню веселу співать.
В довгу, темную нічку невидну,
Не ступлю ні на хвильку очей,
Все шукатиму зірку провідну,
Ясну владарку темних ночей.
Так! я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без наії таки сподіватись,
Буду жити!— Геть, думи сумні!

Добра рада

Много пив я червоного вина і тому мій ніс дуже почервонів. Що мені тепер робити?

—Пийте тепер біле вино.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

ЩО КОШТУЄ ВІЙНА?

50 миль на схід від Льондону, над морем, лежить літнисько **Кнектон.** 1 мая протилетунські гарматки зістріляли там німецький воєнний літак, типу Гайнкель. Він спадаючи запоров в саму середну вулицю літниська і всі бомби в ньому вибухнули. Німецьких летунів рознесло на дрібні кусні, але також значно ушкодило місто. Шість осіб убило, ранених є 167. Вогонь спричинений літаком спалив 30 домів, а 50 так надрушив вибухом, що неможливо в них мешкати. Всьої шкоди з того приводу є $445,000.

На місці, де літак вибухнув, остала яма— в котру можна сховати цілий дім.

Останні Вісти...

Гітлер напав на Бельгію, Голяндію та Люксембурґ. Нова Світова Війна почалась на добре. В ночі, з 9-о на 10-го травня німецькі літаки нагло збомбардували голяндські, бельгійські та деякі французькі воздушні пристані. Заразом військо почало наступ на Голяндію, Бельгію та Люксембурґ. Ведуться завзяті бої; приходить вирішальна хвиля цеї цілої війни. Франція зі своєї сторони вислала військо на поміч Бельгії, яке сейчас перейшло границі того краю й спішить на стрічу німцям.

Премієр Вел. Британії, Невіл Чемберлейн, арезиґнував, а його місце заняв відомий міністер війни послідних днів, Вінстон Черчил. Невіл Чемберлейн лишаєсь в міністерстві, як міністер без теки.

Аліянтські жерела доносять, що напад німців на Бельгію й Голяндію коштував німців, в перших хвилях "блискавичної війни," около 100 літаків, які розбили аліянтські гармати.

Велика Британія заняла Ісляндію, яка належала до Данії, щоб в цей спосіб недопустити там німців. Рівнож і Ґрінляндія, дотеперішна посілість Данії, є прилучена до Брит. Імперії. Безпосередний нагляд над нею матиме Канада.

Зорґанізовано місцевий комітет РКУК в Торонті, Онт. Зібрано $101.07 на працю. Вічем **проводив о. П. Каменецький**— головним бесідником був адв. В. Свистун з Винипеґу.

Премієр Петерсон з Саскачевану поручив провінції, що добре буде відновити страчений кантовний фонд, бодай до висоти $40,000. Первісно той фонд зі збірок виносив $166,724— однак 2 урядові трости розікрали до висоти стверджених $30,513 і дальших правдоподібно $8,447. Оба винні трости померли. Ціла справа виглядає щонайменше дивною і нагадує славну колись польську господарку в Ґдині, що видала річно $300,000 на поміри моря а мірили море люди, що поняття про жадні міри не мали. І потім загал, бідний та здивуваний дізнався, куди ішли гроші з податків— на гулятику і розстрату. Правительство є від того, щоби уважати на державні і півдержавні, поручені державі в опіку, фонди— а не чекати, аж хтось розкраде все до нитки і потім доперва робити доходження. Доходження треба було робити і був час на це— три роки перед тим.

Отці в Йорктоні кінчать печатати **великий молитвенник,** малого кишенкового формату, понад 500 сторін. Молитвенник появиться в продажі в короткому часі а ціна є 75ц.

Підчас **дебати в анґлійськім парляменті** на тему останних подій в Норвеґії, Льойд Джордж виступив з гострою критикою премієра Чемберлейна. Виразно і ясно сказав, яка ціль його критики: "Нічо більше не зможе причинитися до побіди, як коли премієр зложить свою урядову печатку." Далі, він заявив, що Гітлер тепер здобув поважний успіх, бо німецькі підводні лодки і літаки є 200 миль близче Анґлії як давнійше.

8 мая 1940 **румунське правительство видало розказ забрати все польське золото,** зложене в румунських банках. Забрали титулом давних довгів. Так минає слава цього світа....

Того само дня **св. Отець** приняв на послуханню 5,000 паломників у Ватикані. Перед спільним благословенням св. Отець промовив кілька слів і виразив жаль, що війна хоче поширитися. Він додав: "Є можливість узискати справедливий мир, але молитвою!" Вкінці просив всіх, щоби молилися о цей мир.

Большевики назад привернули в армії всі титули і ранґи, які були за царських часів. Климентія Ворошилова усунули а на його місце поставили хитрого малороса, Семіона Тимошенка, того самого, що увів червоних в Галичину і взивав нарід брати за вили і сокири— а потім тих самих людий пігнав на Сибір і в донецькі вугільня. Назначення Тимошенка свідчить, що большевики самі переходять основні зміни —точно годі ще сказати, в якім напрямі, добрім чи гіршім. Місце Тимошенка є перше по Сталіні— але як довго, не знати....

6 мая **помер на удар серця всеч. о. Йосиф Боярчук** в лічниці Честер, Па., в 60 році життя. Священиком був 32 роки— довший час був парохом Торонта в Канаді. Вічна Йому Память!

З Галичини, що під совітами, **втекли** і абереглись всі три директори наших центральних кооператив — Шепарович з Центросоюза, Палій з Маслосоюза і Храпливий з Сільського Господаря. Втік також поет Роман Купчинський, звісний ідеольоґ ФНЄ др. Іванейко, найкращі наші композитори —др. В. Барвінський і др. Нестор Нижанківський, лікарі нашої Лічниці др. Філяс і др. Гинилевич і тисячі, тисячі інших....

ПРИЇЗДЖАЙТЕ НА ЗЇЗД МОЛОДІ ДО ВИНИПЕҐУ
24, 25, 26 МАЯ, 1940

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 11 (59) ЙОРКТОН, САСК. 1 Червня 1940 Vol. VIII. No. 11 (59) YORKTON, SASK. June 1, 1940

НАША ЦІЛЬ - ПОБІДИТИ ЗА ВСЮ ЦІНУ!

13 мая промовляв в Льондоні перед парляментом новий премієр міністрів— **Винстон Чирчил.**

Ось напрямні його слів:

Наше завдання— Вести війну на суші, на морі і у воздусі.... Всею нашою силою... Проти потворної тиранії, котрої досі ніхто не перевищив тяжчими злочинами навіть в найтемнійших і оплаканих хвилях!

- - - - - -

19 мая премієр промовив слово через всесвітну радієву мережу. Він сказав:

"Армії мусять закинути думку, що будуть оборонятися за цементованими лініями або природними заборолами. **Треба освідомити собі, що опанувати положення можна тільки через страшний і безперервний наступ.** Таким духом мусить жити не тільки вища команда, але також кождий жовнір.

"В цю найвищу хвилю потреби я не завагаюся повзяти навіть найбільше різкі кроки і вимагати від нашого народу навіть останню краплину і останний цаль зусиль, на які той нарід здібний. Майно і праця є нічим в порівнанню до борби за життя і честь, за життя і волю —до чого ми зобовязалися!

"Ми ріжнилися і сварились в минувшині. Але тепер єдинить нас одно: вести війну аж до побіди, але **ніколи не заломитись до неволі і сорому, колиб це вимагало від нас навіть незвичайних коштів і болю!"**

- - - -

Премієр закінчив згадкою про неділю Пр. Тройці і словами св. Письма: **"Узброїться і будьте мужні! Готовтеся до борби, бо краще для нас вмерти в бою, як глядіти на потоптання нашого народу і наших вівтарів. Така є воля Божа, що в небі і так най буде!"** — Ці останні прекрасні слова св. Письма взяті з книги Макавеїв. Ними Юда Макавей кликав своїх земляків до бою з Антіохом — і **побідив!**

Премієр Винстон Чирчил

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ НЕЗАКОННА!

Так вирішив суддя найвищого суду в Онтеріо, Едґар Шеврів.

На основі цього засуджено трох комуністів на кілька літ вязниці і грошеві кари за противоєнні летючки.

Супроти цього всі провінції зачали заходи, щоби **покінчити з комуністичною заразою** в Канді. Це так звана "пята колюмна," котра з середини розвалює край в грізну годину і стелить дорогу ворогові.

Від моря до моря орґанізації ветеранів та канадійські патріотичні орґанізації **домагаються гострих засобів** проти підривних сил. В деяких рішеннях домагаються прямо інтернування ворожих чужинців і навіть самочинно взяли справу в свої руки— військові частини в Ріджайні та в Саскатуні. Деякі приміщення ворогів знищено— між ними большевицький дім в Ріджайні, котрий чомусь називався "український", з якогось траґічного непорозуміння.

Ми Ріжнились і Сварились Колись-Тепер Єдинить нас Одно Війна Аж до Побіди — В. Чирчил.

ЗВІТ КОРОЛІВСЬКОЇ КОМІСІЇ В КАНАДІ

Два і пів років працювала Королівська Комісія в Канаді над тим, щоби устійнити нові потреби і відношення між провінціями а домінією.

Членів Комісії було чотири. Їх головні твердження можна уняти, як слідує:

1) Домінія перебере весь тягар допомоги безробітним.

2) Домінія перебере всі провінціональні довги. (Але не муніципальні).

3) Провінції відступлять своє право до податків: доходових, наслідства і корпорацію. Так само зречуться всіх дотеперішних допомог.

4) Домінія залишить провінціям всі прочі дотеперішні жерела доходів.

5) Будучі позички тільки в канадійській монеті.

Це головнійші з намічених поправок. Цікаве в тім, що поручено, щоби домінія перебрала весь тягар допомоги та всі довги провінцій. Цим у великій мірі можнаб запобігти проти політичних спекуляцій на виборах і партійних драч, а це тільки скріпилоб добро цілости. Тоді доперва можнаб розробити і перевести плян всеканадійської господарки на довшу мету.

НАШІ УСПІХИ

Першу українську барабанну і трубкову орхестру започатковано в Коговс, Н. Й. В орхестрі є 32 дівчат і всі в одностроях. Парада тої орхестри в супроводі 12 американських сусідних орхестр була 19 мая, ц.р.

- - - - - -

Степан Берестецький з Бостону став полковником своєї школи за найкращий вишкіл своєї кляси. Він поведе цілу школу в шкільній параді Бостону. Коли його питали, чий він син, відповів: Портера. А коли спитали, якого походження, відповів без надуми: Українець!

- - - - - -

Михайло Лисенко дістав золоту медалю за найкращі успіхи у вихованню. Лисенко покінчив Манітобський університет.

ПОМЕР НЕСТОР НИЖАНКІВСЬКИЙ

10 квітня помер в Лодзі Нестор Нижанківський, син бл. п. о. Остапа, славного нашого священика і організатора Стрийщини, котрого поляки замордували без суду 1919 р.

Нестор був славним музиком і композитором. Лишив жену і сина. Мусів втікати перед большевиками — на чужині найшов смерть. Українська музика втратила в покійнім незаступимий талант. Вічна Йому Память!

ПІД НІМЕЦЬКОЮ ЗАЙМАНЩИНОЮ

Що діється в Сяноці і окрузі?

Нині є там 182 українських народних шкіл. Вчить 312 українських учителів і учительок, ходить до тих шкіл 21,116 українських дітий.

Після повітів є так:

Сяніцький повіт: 87 шкіл, 163 учителі, 9,850 дітий.

Балигород повіт: 85 шкіл, 125 учителів, 9,906 дітий.

Березів повіт: 10 шкіл, 24 учителів, 1,360 дітий.

В цілій окрузі тільки в 5—6 школах ще нема українських учителів. На початках учителі не діставали платні по 2 і 3 місяці, але в голоді і холоді працювали для добра українського народу. Жаден учитель своєї посади не лишив. Інспекторат тих 3 повітів є в Сяноці а інспекторами є українці др. Никифор Гірняк і о. Степан Венгринович.

БОЛЬШЕВИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ПЛАЩИКОМ КООПЕРАТИВИ

Дальші зізнання свідків в справі винипеґської молочарської кооперативи, так званої "People's Co-Operative" стверджують, що там велася комуністична діяльність під плащиком невинної торговлі.

Свідок Робертсон, ветеран канадійської армії і бувший робітник кооперативи зізнав, що його намовляли вступити в комуністичну партію— але він відмовив. Коли його звільнили з праці, на його місце став молодий комуніст.

Справа тої кооперативи, котра під шумною назвою "народної" робила цілком ненародну але комуністичну роботу— нині пече комуністів Винипеґу і вони хотілиб то якось пригадити. Досі розвозили молоко між наївних людий, що це з "народної" молочарні —тепер виходить на світло, що та молочарня протинародна.

Зі всіх сторін канадійської преси лунають чимраз сильнійші кличі, щоби покінчити з комуністичною партією в Канаді. Але по правді то ніхто більше не винен в поширенню і рекламі для комуністів в Канаді, як якраз та сама преса, що тепер кричить проти них. Ще так дуже недавно, та преса величала комуністів першими демократами світа— головно з приводу еспанської війни— і робила для них збірки та всякі удогідненя. Нині називають комуністів "пятою колюмною," що з середини нищить воєнні зусилля Канади— прийшло протверезіння, хоча й гірке....

НАШІ УСПІХИ

Цілий ряд українських студентів успішно покінчили студії на університетах в Едмонтоні, Саскатуні і Винипеґу. В Едмонтоні 4 українські студенти дістали степень аптикарів а 3 стали дентистами. Винипеґський університет дав нам 2 нових аптикарів, 2 агрономів, 2 молочарів і 2 лікарів, др. Стефана Воробця і пр. Петра Семенчука. др. Воробець походить з околиці Кридор, Саск.— був від початків членом БУК-а і є надійним нашим молодим лікарем, котрому на цім місці складаємо найкращі наші побажання. Як зачуваємо, др. Воробець виїзджає на доповняючі студії до лічниці св. Павла в Саскатуні і там мабуть отворить свою лікувальню. Наші люди найдуть в др. Воробці щирого порадника і помічника— та прекрасного робітника.

АЙНШТАЙН КЛОНИТЬ ГОЛОВУ ПЕРЕД ЦЕРКВОЮ

Славний математик, фізик і астроном, творець теорії зглядности, Альберт Айнштайн, котрий передтим за добрих часів не думав ні не згадав про Церкву і Бога— тепер, прогнаний з Німеччини і переслідуваний, прилюдно заявив— що тільки одна Католицька Церква в Німеччині станула отверто в обороні волі. Коли всі наукові заведення і протестантські в Німеччині замовкли з ментом приходу до влади Гітлера, тільки одна Католицька Церква не була глуха і німа в той час. Ось що він каже дослівно: "Досі я ніколи не занимався Церквою. Але тепер я подивляю Церкву і став її горячим приклонником, бо вона одинока мала відвагу стати до борби за духову правду і моральну волю!"

Заняття

—Отже хочете одружитися з моєю дочкою. А яке ваше заняття?

—Винищую щурі, миші, хробаки. Ось цього місяця забив я майже пять тисяч щурів.

—Гм.... І зможете цим виживити родину?

Щасливий

Торговець цвітів до прохожого:

—Пане, купіть гарні рожі!

—Дякую.

—То може яку цвітку для вашої добродійки.

—Не маю жінки.

—То для нареченої.

—Нареченої також не маю.

—О, пане, коли так, то ви повинні рішучо купити собі величезну китицю цвітів, що ви такі щасливі!

ВІЙНА В НОРВЕҐІЇ ТРЕВАЄ ДАЛЬШЕ

На образку бачимо, як норвезький король Гакон, (той третий з права) і його син, престолонаспідник Оляф, (останний з ліва) вибігають з хат, щоби скритися в лісі перед німецькими летунами, які безперестанно бомбардували тимчасу столицю короля— Ельверум. І так серед зими, снігів і морозів, на власній рідній землі— навіть король небезпечний свого життя перед брутальним наскоком ворога. Літаки зпітали низько і стріляли зі скорострілів—особливо хотіли дістати короля. Але людська злоба таки замала. Бог не допустив смерти короля і він далі зі своїм вірним військом бється проти ворога, десь в околиці Нарвік.

ЛИСТ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Дня 9 квітня, 1940

"Дорогі Тату:

Лист отрималисьмо, за котрий дуже дякуємо. Дуже нетерпеливо чекалисьмо на лист, бо не зналасьмо, що з вами є. І дуже втішилисьмося листом. Коло нас дуже а дуже богато чувати і богато є зміни. Не можу всьо описати, бо не стає картки і слів. Що ми того року перейшли, то тільки один Бог знає— якого страху, що не мож описати. Хіба колись Вам оповім. Коли польська розліталась і всі втікали, то зібралося польських пару жовнірів і палили села, і богато вбивали. В Д. праві пів села спалили— і нашу хату, стару, стайню і стодоли, всьо спалили наше, лише лишилася нова хата, котру вратувалисьмо. І Николови всьо спалили, і цьоцине, і Іванове. Пекарню і дуже богато інших. Владзя забили. Івана з жінков тутки нема, втік до Німеччини і богато інших. Дотепер мешкалисьмо в німецькій хаті, а тепер до завтра маємо геть вибратися, то не знаю, де підем. Виділисьмо богато війська, німецьке, тепер є російське. Як буде так далі, то думаю, там приїхати, бо дуже мені навкучилось без вас. Більше не пишу нічо а колись довідаєтеся про наше життя і біду."

(Дописка з боку) "Згоріло нам всьо збіжа, не маємо ніякої муки і ніяк не мож купити, хіба за оґоном. Поздоровляю вас по сто разів і як найскорше відпишіть. Далі будем голі ходити, бо всьо подерлося і не мож купити."

"І жичим вам щирого здоровля від мене і мами."

- - - - - -

Лист писаний на обох сторінках одного листка паперу з колишніх добрих часів. На листі большевицький значок, що представляє коняку і ціну 50 коп. а сподом напис "всесоюзная с. х. виставка 1939" а печатка замазана і нечитка, ніяк було прочитати навіть букв, чи польські, чи російські.

Ми не можемо подати докладно місцевости ,щоби не наразити людий в Галичині на большевицькі звірства. Одно певне, що відносини там страшні. Одиноке, що держить нарід в тих тяжких хвилях, це глибока і щира віра в поміч і опіку Божу. З тої віри родиться надія на зміну і оконечну побіду Бога Правда проти людської ложі та злоби.

Богдан Лепкий

ФИЛЯ

Як шумно филя грає,
як бистро в діл біжить!
Весельце филю крає,
а плесо мерехтить,
як жемчуг.

Весельце филю крає,
з човна несеться спів,
по берегах лунає
мельодія без слів,
на весь луг....

Живемо в Переломовій добі історії - Збережім Згоду та Єдність!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ПЕРШЕ УРЯДОВЕ ВИЗНАННЯ ВІРИ В АВТОКЕФАЛЬНИХ І ЩО ВОНО ЗНАЧИТЬ?

Про це писав свого часу В. Свистун в книжечці "Догм. кан. становище" стор. 21 тими словами: "о. Савчук в своїй статті пише— що наша Церква не має жадного догматично-катонічного фундаменту, але видно висить у воздусі."

"Те саме можна сказати і про богато проповідий по церквах, де частогусто брак релігійного або теольогічного змісту закривається патріотичними фразами."

На це ніхто звідтам не зважився досі дати іншу відповідь, чи це заперечити.

Значить— дійсно з тим поясненням годяться і стверджують його.

- - - - - -

"Вістник" ч. 9 з І. V. 1940 стор. 2 дає більше вияснення в тій справі. Там написано дослівно так: "Віра, яку визнає Церква Автокефальна— є та віра, яка всеціло і все-сторонно опирається на Письмі Святім."

Це перший раз знаходимо урядове визнання віри в автокефальних в так точнім і докладнім ствердженню.

Мусимо над тим дещо застановитися— **ради добра українського народу в Канаді.**

Щоби належно зрозуміти, що там стверджено, треба знати науку правдивої віри, яку голосить Католицька Церква— а тоді будемо бачити — ДЕ і ЯКА ріжниця між нашою вірою а автокефальною і чому та віра— це дійсно автокефальна віра в повнім того слова значінню.

- - - - - -

Віра Церкви опирається на двох основах!

На св. Письмі і на устнім переданню Церкви.

1) **На св. Письмі**— знаємо, що не все є записане в св. Письмі. Св. евангелист Йоан виразно про це говорить: "Много інших чудес вчинив Ісус перед лицем учеників, що не є записано в цій книзі. Сеж записано, щоби ви вірили, що Ісус є Христос, Син Божий і щоби віруючи ви мали життя вічне во імя його." Ів. 20, 30-31.

Справа поставлена так ясно, що ніхто розумний перечити негоден.

Св. Іван виразно каже, що не все є записане. А то, що записане, то тільки для спасення людий.

Знаємо, що Ісус Христос сам не написав ані одної книжки. Колиб св. Письмо мало вичерпувати нашу віру —певно Спаситель сам бувби лишив нам таку книгу.

Знаємо також, що Христос ніде і ніколи не казав, ані не поручав своїм ученикам, щоби вони писали книги. Христос велить їм: "Ідіть і навчайте всі народи і хрестіть їх во імя Отця і Сина і Святого Духа!" Мат. 28, 19.

Але не каже Христос: "Ідіть і пишіть. . . ."

Отже справа ясна.

Святе Письмо само не є і не може бути "всеціло і всесторонно" основою віри.

Ми знаємо, що ученики Христа писали тільки принагідно — з наглячих потреб, до певних громад і осіб. Але вони навчали всюди і все!

2) **І власне та устна наука святих апостолів, передана непомильно з уст до уст через учительський уряд Церкви— творить другу основу нашої віри —св. Передання.**

Тому св. Павло виразно пише в посланню до Тимотея: **"Зберігай добре передання св. Духом, що в нас живе!"** II. Тим. 1, 14.

Це устне навчання св. апостолів, виконане по приказу Христа Господа, Церква берегла і береже досі силою св. Духа від поблудження.

Воно живе в Церкві!

Воно є другим жерелом і основою св. віри.

- - - - - -

Чому про це все пишемо?

Пишемо тому, бо тепер будете могли легко пізнати, де криється блуд в науці автокефальних.

Протестанти на чолі з Лютром відкинули **устне передання Церкви а за одиноке жерело віри приняли тільки** св. Письмо. До абсурду доведи це так звані "байбельники", котрі в св. Письмі вичитують прямо неможливі річи. І до того самого дійде кождий, хто відкине устне передання— устне навчання св. апостолів Христових, передане досі непомильно через устну науку Церкви.

Це якраз — відкинення того устного навчання Церкви святої — тепер проголосила Автокефалія в Канаді.

І тим самим поставила себе на одну площу з протестантами і байбельниками!

І тим самим відступила навіть від традиційного Православія грецької, чи російської— чи якої там іншої Церкви, котрі все таки не поважились відкинути устного передання Церкви. Старе традиційне Православія досі під тим оглядом сходиться з наукою Католицької Церкви— за жерело і основу віри принимає не тільки св. Письмо але також устне Передання.

Автокефальні в Кандаі тепер явно і урядово (бо в їх урядовім церковнім часописі) **відкинули друге жерело і основу святої віри— св. Передання, в суперечності науці самого Христа Господа і многовіковій традиції Церкви на сході.**

Значить— кістка кинена.

Це перше визнання автокефальних зриває з давною наукою Церкви і стає на неозначений, хиткий ґрунт людських сумнівів і вибагів, де всього можна сподіватися....

А чому всього можна сподіватися, то просимо прочитати статтю проф. Чубатого, до чого наяві доводить таке ставлення справ віри— коли за одиноку основу, або як каже "Вістник" — "всеціло і всесторонно" ставиться тільки св. Письмо!

Тим визнанням Автокефалія в Канаді зірвала також з Православієм!

Не диво, що супроти такого стану в православних **прот. Лебедеф** в своїй "Разруха" дає такий образок своєї Церкви: "Руская кольонія в Америки разбита на столько політіческіх і орґанізаціонних партій, **что потребуется сто мудрих Соломонов, чтоби обєдинить їх.** А єсли прибавіт к сему і церковнія партії— **то получиться ужасная картина,** что і Дом Божій — св. Церкоф Христова разделілась на недостойнія імені Христа партії."

Ось маєте Православія— **таким, як воно в дійсності є.**

І знаєте тепер **причину, чому** воно так якраз є і **чому інакше там бути не** [illegible]

Чи може того хотіти для українського народу свідомий патріот?

Нехай Ваше власне серце і розум відповідять.

І тоді будете знати, що робити з Автокефалією в Канаді...

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Червень, 1940

1 субота — СвщМ. Патрикія
2 неділя Сліпоурожденого — Талалея
3 понеділок — † Константина і Єлени
4 вівторок — М. Василіска
5 середа — Преп. Мих. Синадського
6 четвер — Вознесення ГНІХ.
7 пятниця — † 3 Обр. Глави Йоана Хр.
8 субота — Ап. Карпа
9 неділя св. Отців
10 понеділок — Преп. Никити
11 вівторок — Мц. Теодозії діви
12 середа — Преп. Ісаакія
13 четвер — М. Єрмея

Устав

2, неділя Сліпоурожденого — гл. 5, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 38, ев. Ів. 34.

5, середа — Віддання Пасхи— антифони недільні, ап. 41, ев. Ів. 43, отпуст пасхи з хрестом, плащеницю здіймається з престола.

6, четвер — Вознесення—Литія, утр. ев. Мар. 71, на Сл. Б. ап. 1, ев. Лук. 114.

9, нед. св. Отців— гл. 6, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 44, ев. Ів. 56.

Місяць червень посвячений в честь Найсолодшого Серця Христового і коли тільки можливо належить вечером вислухати або відмовити Молебен до Хр. Серця.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ
для членів Апостольства Молитви

Щоби Серце Христове запанувало в Еспанії— Еспанія перейшла тяжкі хвилі проб і горожанської війни. Щойно від минулого року настав мир і лад. Але залишки давних підривів ще довго дадуться відчути. Зруйнувати легко, **збудувати і направити тяжко.** Соціялісти всякого покрою, щось подібно, як в нас на Україні в 1918—1923 р. постепенно підірвали всякі основи доброго прилюдного і особистого життя— віру, любов, честь, сором, довіря, ітд. А наслідок прийшов такий, що в крові і злобі вигинуло який міліон народу— много винних, але як звичайно в таких обставинах діється, більше невинних. Однак Господь у своїм безконечнім милосердю дав силу, віру і мудрість ґен. Франкові, щоби той зорґанізував відпір цій руїні і мимо великанських перепон таки завів лад. Як все, так й тут, много до неладу і помочі червоним причинились посторонні чинники. Та Бог побідив. Церква нині вільна. Замість ненависти і шалу панує нині любов і спокій. Скровавлена Еспанія жадна нині любови— після панування сатанської ненависти молім тепер о панування Божої любови, ласк і милосердя для Еспанії, котрої доля так дуже подібна до долі України— котра однак вже визволилась і щаслива— а ми ще ждем. . . .

Місійне намірення: Християнське виховання в школах, головно на місіях.

Школа має дати не тільки знання, але виховати цілого чоловіка. Дати йому засади життя, щоби знав, як поступати і жити та бути щасливим. **Засади життя неможливі без християнського виховання. Воно сперте на десять заповідях Божих** і тим дає силу основу і напрям всьому життю. Без того нема правдивого виховання — а є тресура. І може виростє чоловік— здібний, вчений, мудрий, але злий! Що з того, що він буде знати всі науки світа— коли його серце без Божих правд, він буде кривдити, нівечити і ненавидіти, а життя буде як гріб. Уважаймо тому головно ми— яких урядників вибираємо до наших шкіл і яких учителів вони потім наймають. **В наших школах повинні бути наші урядники і наші учителі— віруючі!**

ОБІТНИЦІ ХРИСТОВОГО СЕРЦЯ

1. Дам їм всі паски, потрібні в їх стані.
2. Внесу мир в їхні родини.
3. Потішу їх у всіх прикростях.
4. Буду їм безпечним прибіжищем в життю, а особливо в годині смерти.
5. Наділю обильним благословенням всі їх підприняття.
6. Грішники найдуть в мойому Серцю жерело і нескінчене море милосердія.
7. Душі остиглі стануть ревними.
8. Душі ревні стануть високо совершенні.
9. Моє благословення спічне на домах, де виставлять і почитатимуть образ мого Пресвятого Серця.
10. Священикам дам силу зворушувати й найбільш затверді душі.
11. Імена осіб, що будуть ширити це моє набоженство, будуть записані в мойому Серці і нікоди не затруться.
12. Обіцяю в безмірі милосердія мойого Серця, що ці всі, котрі через девять перших пятниць в місяці приймуть св. Причастя, дістануть ласку розкаяння і не вмруть без паски Божої або без св. Тайн. Моє Серце стане для них певним пристанищем в цій останній годині.

- - - - - -

Ці обітниці Христового Серця годиться **частійше прочитувати і пригадувати.** Богато спасенної користи для душ прийде з тої побожної практики.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

1 марта 1940 Преосвященний Бучко посвятив Місійний Інститут оо. Василіян в Прудентополіс, Бразилія. Було много наших Отців, тисячі віруючих. Були оба тамошні наші лікарі, др. Мартинець і др. Буський, полковник Яєх і другі. Місійний Інститут має заступити для нас там Духовну Семінарію. Звідтам мають вийти на-

ші священики для Бразилії, Арґентини, Параґваю і Уруґваю. Звідтам вийдуть Отці Духовні, учителі віри і обичаїв, обряду і мови рідної. Так побут Преосвященного Бучка приніс для українців в полудневій Америці конкретні користи і залишив тверді основи дальшого розросту.

- - - - - -

В Арґентині, в провінції Місіонес, працює тепер трох наших Отців — в Буенос Айрес один. На одного священика припадає пересічно 10 наших осель, часто відділених від себе сотки миль дикими тропікальними прарісами. Люди садять кукурудзу, бавовну і тютюн. В тій праці часто вичерпують всі свої аспірації життя, а про релігію і народну культуру не мають і не хочуть коли подумати. Їдять риж, кукурудзу, банани, мясо— пють тамошнє вино. Однак виглядають сіро, є сухі і мізерні. Всі присмаки нічого неварті без квасної капусти, борщу та житного хліба. В теплі і достатках люди виснажуються.

- - - - - -

В Ансоні, Стейти, живе український купець. Іноді він переслав чек на сто долярів, як дар на Духовну Семінарію у Філядельфії і пише лист з тої нагоди, в котрім просить приняти сина. Має 9 дітий. З них син один кінчить якраз середну школу і бажає стати священиком. Тато годиться і помагає синові. **Ось взір для наших родичів в Канаді!** Так само повинні робити наші родичі тут! Не тільки дбати про достатки і маєтки— але також про Бога, віру і Церкву. Мають більше дітий, чому не посвятити одного сина на священика, коли він має покликання?!

- - - - - -

12 мая 1940 українці витали другого свого Епископа, Преосвященного Бучка, в Ню Йорку в церкві св. Юрія при семій вулиці. Преосвященний Константин іменував Преосвященного Бучка, що є його помічником, на пароха церкви св. Юрія в Ню Йорку. Прийшли тисячі нашого народу і буквально затамували вулицю. Витали всі тамошні наші орґанізації з прапорами і музикою. Витали Отці— о. Понятишин вручив ключі при дверах церкви. Витали також хлібом і сіллю. Прикінці Служби Божої Преосвященний Бучко зачав "Боже Великий, Єдиний, нам Україну спаси!" і весь нарід співав— той, що був в церкві і той, що на вулиці. Коли Преосвященний говорив проповідь і передав поздоровлення з рідного краю—люди плакали. Епископ заохотив всіх, щоби ми вірили Божій силі— а воля і правда встануть!

- - - - - -

Преосвященний Бучко відвідав наш цвинтар в Америці на **Факс Чейз.** Прибуло яких 4,000 вірних— самих самоходів було 993. Відправили панахиду на гробі незнаного жовніра— виголосили проповідь.

- - - - - -

На Духовну Семінарію у Філядельфії зложили тамошні вірні до 18. V. 1940 разом $2,906.15— з того Петро Томашівський $1,000. Ось взір до наслідування!

А як в нас?

Скільки ми складаєм?

Скільки зложили Ви, і Ви— на свою Духовну Семінарію, на свою бурсу в Саскатуні, на свій Сиротинець в Айтуні?

Подумаймо хвилинку — і коли можемо ще не зложили нічо— зробім нині жертву!

Відпустові молитви в честь Христового Серця.

Серце Ісуса конаюче, умилосердися над вмираючими, амінь!
(100 днів відпусту за кождий раз)

- - - - - -

Найсвятійше Серце Ісуса, умилосердися над нами!
(7 літ і 7 чотиродесятниць по Сл. В.)

- - - - - -

Солодке Серце Ісуса, дай нам любити Тебе щораз більше і більше!
(300 днів за кождий раз).

- - - - - -

Солодке Серце Ісуса, будь моєю любовю! (300 днів раз на день).

Догадалась

Служниця входить до кімнати в готелю і кричить до гостя:

—Прошу вставати. Ви казали себе збудити в семій годині до поїзду, а тепер вже десята.

Слабість

Лікар: Ласкава пані, з вами не є так дуже зле, але ви потребуєте повного спокою.

Пацієнтка: Алеж, пане докторе, прошу ж вас оглянути мене ліпше. Прошу поглянути на мій язик.

Лікар: Так, пані, він також потребує спокою.

ДУМКИ ВЕЛИКИХ УЧЕНИХ ПРО ВІРУ И НАУКУ

—

Большевики послуговуються у своїх безбожницьких твердженнях найбільше одним арґументом, мовляв, найновіші досягнення науки противоречать християнським доґмам, що віра й наука— це вогонь і вода, що найбільші учені не вірять у Бога і т.п. такі балачки—аґітки чути часто на хвилях етеру з червоних радіовисилень і таке пишуть большевики в брошурах, мовляв— релігія це опій людства! Чи це правда? Чи дійсно віра й наука це вогонь і вода?— Виринає важливе питання: яке становище правдивої науки до віри? Яка була і є думка учених про Бога й релігію? Візьми у руки першу-ліпшу книжку про оборону католицької віри, чи навіть енциклопедію, а переконаємось без труду, де правда і яка вона.

Зачнім від **Астрономії: Коперник,** творець новітньої астрономії, на своїм гробі казав написати такі слова: Не прошу в Тебе, Боже, тої ласки, що її дав єси Павлові чи Петрові святому, тільки прошу в Тебе милосердя, що його виявив єси розбійникові по правиці. Астрономи: **Ґалілієї, Кеплєр, Нютон, Гершель** та інші були відомі як дуже релігійні люди. Астроном **Секкі,** що був членом майже всіх академій світу, що прослідив около 4 тисяч зір і склясифікував їх та дістав за це титул "батька астрофізики," був священиком. А славний французький астроном **проф. Моро** так каже: Людина, що не узнає можливости дальшого життя по смерти, є в суперечності з вислідом новітніх природничих наук! Чи бачив хто атом? Ні. А вчені в нього вірять. Можна отже повірити в причину, коли не бачиться наслідку.

Віруючі були **математики: Коші, Пісзе, Ермір, Людовічі. Фізики: Волта,** який в однім своїм листі пише: святу нашу католицьку віру узнаю завжди за єдино правдиву й непомильну й заєдно дякую доброму Богові, що дав мені кріпку віру, яка є запорукою вічного життя. Далі фізики: **Ґальвані, Ампер, Фарадей, Ом, Френклин, Рентґен** і інші. **Фізик Плято сказав:** злочин супроти цілого людства роблять ті, що видирають в людей із серця віру. Віруючими були **хеміки: Шеврей, Далтон, Тенар, Лібіґ,** ґеольоґ **Фрса** і мінеролоґ **Ґої, фізіольоґи й ботаніки: Шван, Бернар, Ківієр, Каллєр, Васман, Райнеке. Зоольоґ Фабр** кличе: Я не лиш вірю в Бога, але навіть скрізь Його бачу! Без Нього нічо в природі не розумію.

Цей скромний і дуже **неповний** реєстр світочів науки, що глибокою вірою відносилися до Бога, замкнім трійцею вельми заслужених для людства людей. Це великий **Пастер** і його два співробітники: **проф. Кламет** і **проф. Ру.** Пастер найбільше вславився тим, що в 1877 році винайшов маленькі животини бактерії, які є розсадниками багатьох недуг. Своїми дослідами зробив переворот у медицині, хемії й біольоґії (науці про життя). Винайшов теж лік на скаженину. А водночас— це була дуже релігійна людина, що ніяк не могла зрозуміти, як правдива наука може відвести від Бога! Одному свому учневі, якого дивувала побожність великого вчителя, дав таку відповідь: **Якраз тому, що багато я вчився і роздумував, я вірю в Бога!** Як би так я ще довше міг жити і студіювати, я був би ще більше релігійний.— Цей учений помер з хрестом у руці, зі словами на устах: Я вірю в Бога! Свого часу голосна була пригода цього славного чоловіка з одним студентом із Парижу. Пізно ввечері вертався професор старець у Париж до свого славного Інституту. До залізничого переділу, в якім сидів наш учений, всів на одній стації молодий студент, що студіював біольоґію. Чув він багато про Пастера, великого біольоґа, подивляв його та не знав виду. Студент в часі їзди вийняв книжку про біольоґію і став її читати. Книжку, що її автором був саме Пастер.

—Студіюєте біольоґію, бачу,— обізвався професор-старець. То гарна наука. Зближає нас до Бога!

Молодий чоловік глянув на старця й каже:

—Ви чули щось про біольоґію?

—Чув і читав дещо. Біольоґія то єдина з наук, що остаточно доказує, що життя наше є залежне від Бога.

Так кажете? А я вам скажу, що біольоґія не має нічого спільного з релігією. Виключає її.

—Хто вам таке казав? Який професор так вас учить? дозвольте спитати.

Студент подав його ймення.

Не знав того професора.

—Дуже жалую,— промовив старець,— що та ваша біольоґія до такого висліду дійшла. Я все йнакше думав: чим більше пізнаємо тайну життя, тим більше переконуємося, що воно не є вислідом припадку, що само з себе не взялося, а початком його є Бог.

—Мій пане! Раджу вам прочитати якусь популярну біольоґію. Правдива наука інакше каже....

Париж! Потяг зупинився. Старець піднявся з лавки, сягнув по капелюх і нечайно випала з його руки.... вервиця і впала під ноги студентові. Той підніс її й подав спочутливо старцеві.

—Бачу, що ви віруючий чоловік і молитеся.

—Так,— відповів професор старець.

—Не хочу відбирати вам вашої віри, але якщо хочете дізнатися глибше про порушені тут справи, то пришлю вам книжку з ділянки біольоґії.

—Сердечно дякую мій любий. Можеш її вислати, прийму з подякою. Вишлете її на адресу: Інститут імени Пастера в Парижі. Накінець позволю собі представитись: називаюся — Людвик Пастер.

Студент занімів.

Та справді: мало науки відводить від Бога, багато приводить.

І. Ф—нч.

ДЕ ГИНЕ СИЛА НАШОГО НАРОДУ?

—

Проф. Микола Чубатий пише статті на ріжні теми, всі однак з глибоким переконанням, знанням справи і бистрою обсервацією. Ось його один образок з теперішної Америки. Просимо прочитати уважно і роздумати над тим. А дістанете відповідь, ХТО нас нищить і ЧОМУ ми такі обезсилені....

- - - - - -

Йду вулицею великого американського міста і впадає мені в очи велика надпись: "Божа Церква." Саме неділя, тому входжу. На переді малий кухонний столик, ненакритий; видно, вже по відправі. На переді стоїть "учитель Божої церкви." Вже по кількох реченнях пізнаю, що маю перед собою малограмотну людину, яка одначе чує себе покликаною викладати другим Святе Письмо. І викладає бойківським діялектом: "Аз видіх овци на горі?"— Слухачі тоїж освіти, що й учитель, згадують ріжно, що це значить, але ніхто з них не вдовоняє учителя, тому він сам вияснює: "Овци на горі— то значить, що вони вже в небі, вже спасенні."— Але по якихсь пятьох мінутах читають нове речення: "Аз прийдох спасти овци, іже на горі." — І знов ніхто з присутних, вдивлених блудними очима в учителя, не вміє пояснити. Тому учитель вияснює: "Значить, овци на горі не були спасенні." —Сидів я так з пів години і раз овци були спасенні, другий раз неспасенні. Кінчив я якісь школи, і чуюся здоровим на умі, але продовж пів години я не міг зрозуміти одної розумної думки у того вчителя, що він хотів сказати; я таки не набрав переконання чи ті овци на горі спасенні чи ні.

- - - - - -

Інший образок. Теж велике американське місто. Великий будинок, а на нім надпись жовто-блакитна і очевидно з прикметником: "українська.. церква." Входжу. У великій салі кілька десяток прилично-убраних джентельменів співають саме релігійні пісні. Мелодія і зміст якісь далекі, чужі для українського уха, хотяй переложені слова українські. Ці мелодії я чув у протестантських церквах, як я з цікавости оглядав їх. По чверть години виходжу, а за мною ревнитель тоїж церкви.

—Чому виходите— питає?

—Бо я прийшов тільки подивитися —відповідаю.

—Чому тільки подивитися?

—Тому—кажу—тільки подивитися, бо серце болить дивитися старокрасвому чоловікови, як губиться українська сила в Америці, а діти покидають свою Матір Церкву. Колиб і Вам по спинах карбувала знаки ґумова палиця польського поліцая, то ви уміли б шанувати й держатися своєї Церкви, а так тут Вам за добре.

—Так треба було— відповідає ревнитель української.... церкви.

—Як ви можете говорити такі недоречности,— кажу.

—Святе письмо читайте а побачите. Ви святого письма не читаєте.

Чиж можна їх назвати ще українцями?

Мале місто, маленька деревяна церква, що притулилася стидливо до житла муринської родини. І знов велика жовтоблакитна напись: "українська церква," немов хто завзявся опоганювати українське імя. Неділя, отже є "сервіс." Входжу там. А це що? Чи я часом не помилився і зайшов не до церкви? Оден виє вимахуючи руками, другий шкірить нервово зуби, третій качається по підлозі. **Щож це сталося з тим побожним українським народом на чужині, що він глузди пострадав?**

З цікавости був я і в американських протестантських церквах. Багато там такого, з чим католик не може погодитися; не чує передовсім того тепла Ісуса укритого на престолі. Одначе там у богослуженні збережена людська гідність та розум здорової людини. Чогож то наш чоловік проміняв тут на чужині тепло своєї прадідної Церкви, за щось, на згадку чого серце біль стискає. А таких "українських" церков по американській землі десятки а може й сотки. **В них розтопилася сила американського українства.**

В поїзді

—Чи ви не боїтеся залізничої катастрофи?

—Ні. Я вже нічого не боюся, я вже жонатий!

Щось більше

Американські туристи оглядають Везувій але мало зацікавлені ним.

Провідник хоче похвалити вулькан:

—Прошу, огляньте; такого чуда, що ригає вогнем, у вас в Америці немає.

—Але ми маємо водопад, що може загасити те чудо!

ПРЕЗИДЕНТ РКУК о. др. КУШНІР ВІДВІДУЄ СОДБУРІ, ОНТ.

На першій знимці бачимо усміхненого о. др. В. Кушніра при столі з парохом Содбур, о. М. Ірхою.

На другій знимці бачимо, як член ветеран УГА складає вінець під памятником незнаного жовніра.

Третя знимка, долом, представляє похід українських ветеранів на чолі з музикою. Всі в однострояx. Орхестра приїхала з Киркленд Лейк, Онт. Участь взяли також англійські ветерани— члени Канадійського Леґіону. Вся англійська преса дуже прихильно повитала відвідини о. др. В. Кушніра з рамени РКУК. Всюди о. Доктор підчеркував, що **РКУК працює для помочі у воєнних зусиллях Канади і Великої Британії**, бо надіється, що з хвилею **побіди Вел. Британії повстане також незалежна соборна Україна.**

ВІСТИ РЕПРЕЗЕНТАЦИНОГО КОМІТЕТУ

Поїздка о. др. В. Кушніра увінчалася незвичайним успіхом. Всюди стрічали о. др. Кушніра тисячі наших людий і віднеслися з повним довірям. З нагоди викладу зложили на потребу РКУК в Торонто $200.00
в Содбурах 500.00
в Киркленд Лейк 200.00
в Тиминс 220.00
в Ошаві 21.00

Разом $1,141.00

- - - - - -

Екзекутива РКУК рішила супроти поновних тверджень деяких одиниць, що їх не запрошено або не дано можливостий доступити— ще раз запросити СУС і СГД до спів-праці на терені РКУК. Покищо замість співпраці є дальші напади на РКУК в пресі тих орґанізацій.

- - - - - -

Всеч. о. Мих. Пелех помістив на сторінках преси статтю: **"Спокою і праці нам треба"**— котра є кличем хвилі. Бо коли як коли, але тепер то дійсно нам треба спокою внутрішнього і праці. Коли ми цього ще й досі не розуміли, але завелиб між собою драчі і свари— то дійсно далиб свідоцтво і доказ власної нежиттєздатности.

п. В. Свистун помістив статтю **"Відповідь для УГ і КФ і Вісти.,"** в котрій подано таке: "УГ— неофіційний орґан Української Православної Церкви в Канаді"— зачав напасти проти РКУК. Пан Свистун заявляє, що **"десять літ не брав найменшої участі в міжцерковній боротьбі в Канаді"** і **"від 1929"— "не був замішаний в жадну боротьбу між православними й католиками."**

Цікаве є ствердження, що **"нині не можна розпізнати, де кінчиться СУС і де зачинається Прав. Церква."** Бо— **"в Прав. Церкві в очах того проводу вистарчаючою релігійною кваліфікацією є приналежність до СУС."**

Дальше п. Свистун стверджує, що **—"в Західній Україні греко-католицька Церква відіграла почесну ролю оборонця українського народу і здобула собі незаперечне право на назву національної Церкви."** І знова— **"оборона Православної Церкви через Митрополита Андрія Шептицького була сильнійша, як оборона Митрополита Діонізія, голови Православної Церкви."**

Дальше він стверджує: **"Нині вже дуже мало таких, які повірять, що чоловік є українським патріотом тому тільки, що він є членом СУС-а і православним."**

"Нині кождий українець Канади бачить, що члени СУС-а і православні священики не мають монополю на український патріотизм. Нині маємо в Канаді богато греко-католицьких священиків, які в патріотичній українській роботі навіть далеко перегнали деяких православних священиків."

І закінчує: **"Як член делеґації РКУК буду руководитися тим, що буду брати за основу своєї праці головно те, що нас з'єднує, а не те, що нас розєднує."**

"Перед неукраїнцями я ніколи не представляв українців як людий розсварених між собою, але як суцільний нарід, що представляє собою одну цілість в свойому змаганні до державної незалежности."

"Новий Шлях" ч. 41, стор. 3

- - - - - -

РКУК назначив своїм другим відпоручником до урядів Великої Британії і Франції всеч. о. Йосафата Жана, ЧСВВ з Монтреалу.

Посол домініяльного парляменту з Торонта **Артур В. Роббак** став членом Почесної Ради РКУК.

Новий відділ РКУК основано в **Марлин, Саск.**

- - - - - -

В липні і серпні 1940 будуть **учительські і дириґентські курси в Торонто, Онт. під проводом др. Павла Маценка.** Викладатимуть на курсах також др. Яків Козарук і проф. Богдан Ковальський. Вписове коштує $10.— удержання пересічно в місті за два місяці яких $60—65. Окремо подорож.

Будуть викладати на курсах:

1) Науку диригування і світський спів
2) Церковну музику і спів
3) Гру на інструментах
4) Танці
5) Про сценічну працю
6) Українознавство
7) Також всі помічні науки і проведення Рідних Шкіл в Канаді. Це свого рода перша того рода спроба приватної Шкільної Семінарії— або як тут звуть "Нормал Скул," в котрій також відмітять потреби Церкви. Коли справа поведеться, то це буде мати великий вплив на дальше ведення наших Рідних Шкіл а тим самим доріст молоді— а далі всю нашу церковно-народну роботу. Безперечно, що справа заслугує на повне поперття і признання. Дешева ціна уможливлює науку навіть найбіднійшим. Писати в тій справі по блиці дані на адресу:

Box 1107, Saskatoon, Sask.

ВІСТИ З БУРСИ БУК-а в САСКАТУНІ

Студенти університету вже покінчили свої студії. **Всі перейшли.** З Середної Школи і Учительської Семінарії ще будуть писати іспити.

На літо сподіються поважного числа студентів на доповняючі літні курси.

Бурсу конечно треба розбудувати. Довгу остало всього $1000— на розбудову треба принайменше $3,000. Загал мусить помогти свойому заведенню, котре взірцево працює для кращої будучности нас всіх!

Вже тепер треба думати про літні з'їзди БУК-а і з тої нагоди підготовити збірки на розбудову бурси.

Жертви на бурсу БУК-а в Саскатуні

Вс. о. В. Гуменюк: доплата уділу	5.00
Вс. о. др. В. Кушнір, зав. 2-го уділу ..	10.00
Вс. о. Й. Пуляк, передав жертви	2.00
п. Й. Прийма, Ростерн, Саск., жертви	1.00
Вс. о. М. Колодій, допл. 2-го уділу...	5.00
п. В. Мошенко, Клеменсо, допл. уділ.	15.00
п. Василь Олексієвич, Атасквен, жерт.	1.00
п. Л. Б. Корчинський, Рама, жертва ..	1.00
Вс. о. М. Горошко, жертви	23.33
п. Ст. Дідич, Гефорд, жертва	1.00
п. Николай Парасюк, Стінен, жертва	4.00
п. Іван Кохан, Стінен, жертва	1.00
Вс. о. Т. Коцаба, часть уділу	5.00
Разом	$74.33

Всім ласкавим жертводавцям наше найщиріше Спасибіг!

За Заряд Бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка

ІНШІ ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ

Подає один з тисячів, що втекли від червоних: "В той час, як червона армія, наче сарана накинулася на товари в крамницях, влада почала по селах скуповувати корови, коні, свині. Селяни на початку продавали і охотнійше за злоті, як за совітські рублі. Але коли побачили, що ні за злоті ні за рублі у місті нічого не купиш, перестали продавати. Тоді влада почала переводити конфіскати та арешти за спротив— чи як большевики кажуть "за саботаж совітської влади." Отже знова стали забирати скот. Забирають і вивозять у глибину совітського союзу. Але грабунок на цьому не скінчився. Одного дня проголошено на каз про уневажнення польського злотого і про вимін злотих на рублів в розмірі 50 злотих на особу. Так селяни і торговці опинилися без товару і без гроший. Вслід за тим селяни зовсім спинили довіз до міст. А коли що привезуть, то жадають не гроший але потрібного товару в замін. За це знова совіти арештують."

Такі вісти подає парижський "Тризуб" в ч. 7/8 за 1940. Вони говорять за себе.

- - - - - -

Від нашого власного кореспондента в европі. (Продовження з попереднього числа БН.)

Розпочалася протибуржуйська та протицерковна аґітація— в Станиславові зрабували епископський самохід і зробили з того середник аґітації. Стали творити всякого рода профсоюзи, робити мітинґи— шкільні та передвиборчі— кидати зручні кличі, підбурювати одних проти других і так —**панувати над всіми.** Один політрук сказав отверто: **"Нам вистарчить мати 2% комуністів і через них будемо радити, як хочемо!"** Крамниці засвітили пусткою, товарі поховали або ночею викрадали і вивозили в глибину Росії. Повітові комісарі по імени українці— приміром, Удовиченки, Тимошенки,— але по душі завзяті комуністи. Тепер **по урядах скрізь жиди і москалі. Міста приняли вигляд російський. Всі свідомійші одиниці,** головно інтеліґенти, **вивезені в Сибір,** однак многі успіли завчасу втечи. Молодших священиків вивезли— деякі втекли на Холмщину і Лемківщину та працюють як священики або учителі. Брак вина на Службу Божу. **Простий нарід держиться кріпко Церкви**— інтеліґенція, що остала, слабше. По селах зганяють люди до бараків і стараються заводити комуну. В початках на домагання родичів позволили навчати релігію в школах, але по виборах **зараз заборонили** —подібно, як **науку історії.** В Станиславові вже в перших днях наїзду політрук скликав всіх учителів і наказав, щоби у викладах придержувалися строго матеріялістичного пояснення на основі Маркса і Леніна. Він сказав тоді, ро з релігією треба боротися постепенно і систематично, тому що населення свідоме релігійно. В перших днях арештували Олесницького, Биха, Микитюка та інших. Семінарію забрали на штаб армії, зглядно ГПУ а отцям позволили забрати з собою **тільки убрання.** 7 листопада 1939 забрали палату епископа і капітульний дім. о. Луцик перенісся до катедри а обом нашим епископам мали лишити тільки одну кімнату. о. Вапрович, Остафіїв, Сущак і Микитюк пропали. Я виїхав 20 серпня. Передше був 2 рази у Львові і засягав опінії —виїхав на Угнів а опісля Краків, Інсбрук, Турин... **Митрополит наказав, щоби священики остали на місцях.** Однак по виборах кождий поступав після своєї совісти і обставин. Коли кому грозило вивезення на Сибір—той втікав. **Ординарій Преосвященний Хомишин і помічник Преосвященний Пятишевський остали на місці. Також епископ Чарнецький остав** в монастирі ОО. Редемптористів при вулиці Зиблікевича."

Між жінками

—І ви не обтяли ще свого волосся?

—Ні, мій муж не заборонив цього мені.

—Ну, Хаім, ві ґейтс, що робиш, як бизнес?

—Вчора отворив я склеп.

—Це?— питає Мойше.

—В жидівській дільниці.

—Ну, то з чого ти будеш жити?

ДЕ ШАЛІЄ СТРАШЕННИЙ БІЙ - ГОЛЯНДІЯ, БЕЛЬҐІЯ, ФРАНЦІЯ...

Наша мапа представляє низинні краї над каналом Ля Манш і Північним Морем, котрі стали жертвою брутального наїзду німців. В третій годині рано 10 мая нагло і без причини німецькі війська напали на Голяндію і Бельгію. Заразом увійшли на терен Люксембурґу а звідти вдерлися до Франції коло міста Седан. Пішла шалена борба— на життя і смерть. Ця борба досі не покінчена і коли пишемо ці стрічки паде людське життя як спілий колос і ллється кров, як вода....

Крізь дими і згарища, вогні і залізну бурю сунуть сталеві велити човги і сіють смерть, вогонь і руїну. З гори величезні літаки—тисячі і тисячі— кидають узброєні частини, бомби і вогонь.

Голяньсьда королівська пара з дітьми переїхали до Льондону— чоловік Юліянни зараз потім вернув на фронт до Голяндії.

Французькі війська заняли богаті голянські посілости в Західних Індіях на всяку можливість. **Остров Аруба** є незвичайно богатий на оливу і звідтам за минулий рік більше вивезено оливи до Европи, як з цілої Америки. Остров Ява в Східних Індіях дальше остав льояльним до голяндської корони і голяндці самі мають там досить сил, щоби його боронити, колиб зайшла така потреба. Японія заздрим оком зорить в той бік.

В Анґлії пороблено всі можливі заходи проти можливого наскоку німецьких літаків. А в Франції сотки тисяч збігців з Голяндії, Бельгії і Люксембурґу ідуть дорогами на полудне. Війна не знає милосердя —воно скрилося ще в стінах святих Церков Божих і в серцях добрих людий— в лічницях. Наша надія в Бозі і так підчеркують тепер у своїх промовах великі провідники держав— Винстон Чирчил і президент Рузвелт. Гітлер ані раз не згадує Бога— він вірить в залізо і вогонь. Та не знати, як довго стане йому оливи і заліза— а тоді прийде кінець, страшний і справедливий! І будуть тоді послідная того чоловіка горшая первих. Тоді буде доля німців припечатана і запечатана на многі сотки літ!

ЗІ ЗАХІДНОГО ФРОНТУ

Коли німецькі моторизовані частини пробилися над **ріку Сом**, яких 65 миль на північ від Парижа і клином дістались до побережа, відділяючи головну частину Франції від військ в Бельгії— настав ряд змін на головних становищах командного складу у **Франції**. Тепер помічено много недокладностий, які помогли німцям в дикім поході. І так уступаючі французькі частини не висадили мостів на **ріці Мез** і тим уможливили німецьким моторизованим частинам розігнатися без перепон, які ставить ріка. Вісти подають, що німці уживали якогось ґазу, що обезнервлює і робить людину безвладною на якийсь час— годину, дві. Певним є, що німці перли без огляду на страшні власні жертви і їхні страти досягли казочних сум. Збито понад тисячу німецьких літаків, впало яких пів міліона людий. Моторизовані частини перли вперед на човгах, великанської будівлі— трицятьтонових. Ці човги, що самі є твердинями, кидали пливке полумя на віддаль 75 ярдів. Жовнірі з легкопадів падали на землю і підпалювали все кругом. Край представляє одні згарища, дими і руїни.

Тодішний головнокомандуючий **ґен. Ґамелен** видав такий приказ:"Кожда французька частина, що нездібна посунутися вперед, **мусить приняти смерть радше**, як малаби здати власний кусень землі!"

"Побідіть або згиньте! Ми мусимо побідити!"

На місце ґен. Ґамелен станув 73 літний **ґен. Вейґан**, колишний найблищий співробітник ґен. Фоша. В 1925 він став французьким командантом в Сирії і завів лад. Змісця велів повісити 26 бунтівників, що ширили в краю розбій і заколот— і вкоротці сирійці узнали повагу ґен. Вейґана, настав лад і мир.

Заступником премієра став **маршал Петен**, 84 літний амбасадор в Мадриті, котрий негайно прибув до Парижа.

Швеція перевела мобілізацію і жде.

Бо Пора Це Великая Єсть — у Великій Страшній Боротьбі!

Перший образ представляє **голяндські укріплення**. Бачимо глибокі залізобетонні стіни а в них сховки для війська. Верхом трава і корчі, все разом непомітне для постороннього ока.

Другий образ представляє вдовицю **голяндську королеву Вільгельміну** в діядемі з перел, котра довгі літа мудро і мирно володіла краєм, а тепер на старі літа мусіла втікати з власної землі перед розбоєм німців.

Св. Отець рішучо став в обороні нападених. Римське радіо понесло в світ слова осудження німців "новопоган," що не шанують жадних зобовязань ані порядку. Слово до короля Леопольда є таке: "З глибоким співчуттям засилаємо вашому величеству і всьому улюбленому народові вислови нашої батьківської любови і молимо всемогучого Бога, **щоби той час тяжкої проби закінчився привернениям повної свободи і незалежности для Бельгії.**"

Ватиканський часопис "Osservatore Romano" заняв зразу гостре становище проти наїзду німців. "Це страшне"— написав в тім часописі його редактор, князь Деля Торре. Це знова не сподобалося Мусолінієви і понеслися погрози в сторону Ватикану.

Так нині світ поділився— серцем і зброєю.

Одні за правду і лад, другі за брехнею і розбоєм.

Нема і не може бути сумніву, що в оконечнім висліді **мусить побідити правда і лад**, бо так все було досі — і буде!

Коли дальша борба оказалась безвиглядною, голянський ґенерал Вінкельман дав розказ військові зложити зброю. В послідних днях це саме зробив Леопольд III., бельгійський король, коли бачив, що дальша борба приносить лиш знищення краю та безпощадну смерть народові.

ЯК ТЕПЕР ЖИВЕТЬСЯ НАШИМ СВЯЩЕНИКАМ В ГАЛИЧИНІ?

У селі прийшов до церкви большевицький вояк. Панотець якраз проповідував. Приходить вояк до церкви в шоломі на голові, а люде вже оглядаються один на другого. Оглядає церкву, щось під носом муркоче, а далі говорить: "Красно ж тут у вас. Але гарно та вигідно буде тут танцювати, простора саля.." Перерва. Панотець кінчить проповідь. А вояк собі далі: "Але ж він бреше! Чи ж він святий, що ви йому вірите? Та не знаєте, що він за це солені гроші дістає? А що будете мати ви за те, що його слухаєте?" Він скінчив, а людей осталось заледве горсточка.

Того ще самого дня приходять до панотця большевицькі вояки й хочуть його розстріляти, бо ніби він має скоростріл і не хоче їм його віддати. Щастя, що люде обстали за своїм душпастирем.. ..

Анґлійські війська заняли Ісляндію, котра тільки через особу короля була злучена з Данією.

В Канаді провідником **консерватів в парляменті став Р. Б. Генсон**, котрий заявив свою співпрацю з правительством.

Обережний

Зустрічаються два куми, що їдуть возами в місто.

—Здоров, куме!

—Дай Боже!

—Куди так їдете?

—До міста!

—А що везете?

—Тп-р-р-р!

Кум зліз із воза, підійшов до приятеля й пошепки на вухо каже:—Овес, куме!

—То чого так ховаєтеся?— дивується другий кум.

—Та щоб часом моя кобила не почула.

МИ ПОЛЯЖЕМ, ЩОБ ВОЛЮ І СЛАВУ І ЧЕСТЬ РІДНИЙ КРАЮ, ЗДОБУТИ ТОБІ!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Славка Майданик
Винипег

СЛОВО В ДЕНЬ МАТЕРІ

Святочна Українська Громадо:

Ми знова зібралися нині в сій салі, щоби віддати пошану нашим матерям, для котрих нинішний день є присвячений. А як гарно, що День

Матери припадає в місяцю Маю, котрий то місяць цілий є присвячений для ушанови і пошитання Матери Божої.

Ми шануємо ріжних людей за ріжні їх здобутки та досягнення, але маму нашу, може тому, що вона все так близько до нас, ми не все доцінюємо. Ми приймаємо її любов до нас, її працю і труди коло нас, як щось що нам належиться і за що ми не потребуємо віддячитися, ні словом, ні ділом. Ми не раз легковажимо і не цінимо всего того, що кожде з нас одержало від своєї мами.

А одержали ми від неї богато:

Вона привела нас на світ, грудьми своїми кормила нас, доглядала, ночий не досипляла.

Вона навчила нас перших слів нашої рідної мови, та першу молитву. Навчила нас відріжняти добре від злого, навчила нас оцінювати і робити добрі діла а уникати і встидатися злих.

За її приміром ми стали працьовитими, ощадними, та господарними, навчилися бути правдомовними і чесними.

Вона призвичаїла нас до наших рідних звичаїв і обичаїв, пояснила їх значіння і вартість в нашім народнім життю.

Що найважнійше, вона научила нас любити Бога і Його святі заповіди, і як після них поступати.

Одним словом, була вона нашою першою і найважнійшою учителькою, вихователькою, опікункою, та заступницею перед всякими злими впливами.

Вона, більше чим хто інший, старалася справити нас на добру дорогу життя, щоби ми були сталі і вірні нашим ідеалам, щоби були сильні і непохитні в нашій любови до народу і нашої віри та Церкви.

Длятого ми зібрані тут сьогодні, святкуємо разом з іншими громадами цей "День Матери," аби засвідчити нашу любов та відданість а разом і подяку за весь труд, який вона вкладає в родину через ціле своє життя. Ми повинні постановити від сьогодні, що на кождім кроці будемо помагати нашій мамі й будемо її слухати та шанувати.

Не забуваймо, що живемо в добі великих потрясень. Людство складає тисячі, а то і міліони жертв на полі бою. Тепер йде боротьба межи двома світоглядами. Свобода й воля з одного боку, а брутальність і насильство з другого. Наш нарід любить волю і все боровся проти насильства. Та щоби правда запанувала над неправдою, треба мати оборонців і борців за волю і правду.

Під цю пору, се є найважнійший обовязок наших материй, виховати таких борців, виховати покоління нове, сильне, свободолюбиве, котре не заломиться, не потоне в вирі цеї боротьби добра із злом. В цю пору, українська мати мусить чувати з особлившою увагою над душею своєї дитини, в якої вороги з корінням хочуть вирвати найкращі почування релігійні і національні, щоби тим способом знищити нашу молодь, нашу будучність народу. Українська мати мусить перемінити свій дім в нездобуту твердиню, в якій молитва і національна свідомість належалиб до рішаючої зброї.

Коли любов до Бога і України овіє колиску дитини ззарані її весняних днів, то цей святий вогонь, розпалений доброю рукою матери, не згасне ніколи. І так українська молодь вихована свідомими і жертвенними матерями в геройських чеснотах, віддасть всі свої сили батьківщині і стане непохитною надією кращого завтра України.

Гефорд, Саск.— Звіт.

Українське Католицьке Юнацтво в Гефорд почало другий рік своєї праці.

Місячні збори були 19 марта в Церковнім Домі.

Учитель **п. В. Давидюк** відкрив збори і всі відспівали "О, Україно!". Відтак були короткі промови і вибрано новий заряд на 1940, як слідує:

Голова— Іван Оґенчук
Заступник — Оля Гунчак
Діловий писар— Ганя Палагіцька
Скарбовий писар— Доця Палагіцька (і скарбник)
Господарі— Михайло Озарко і Оля Крол
Член заряду — В. Давидюк.

Маємо 45 членів, 30 зложили свої вкладки. Збори закінчено піснями "Не пора" і "Боже щасти!"

УКЮ друкує кождого місяця свою часопись, до котрої члени дописують.

Ганя Палагіцька, писар.

До всіх членів і членкинь!

На сходини нині вечір ми зійшлись,
щось доброго навчитись.
Ми родилися в Канаді всі— але
українцями хочем пишитись!

Родичі приїхали через сине море,
вже довгі літа минули,
вони свою рідну мову і Україну
ніколи не позабули.

Нераз вони оповідали,
які тяжкі літа прожили —
та як в Канаді українці
всі спільно в згоді робили.

Члени і членкині! Як хочем
в Канаді лучше прожити,
я щирим серцем всім раджу
у згоді спільно робити.

Ганя Палагіцька

КОНЦЕРТ З НАГОДИ КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ У ВАШИНҐТОНІ 24 мая 1940.

Подаємо тексти пісень, що їх виконав на згаданім концерті наші оперові артисти-співаки: Михайло Голинський і Марія Гребенецька.

Артист Михайло Голинський відспівав чотири пісні:

Перша:

"ЧАЙКА", народня пісня, якої текст приписують гетьманові І. Мазепі.

Опрацював її Роман Придаткевич.

Текст:

Ой біда, біда тій чайці-небозі,
Що вивела діток при битій дорозі.
Ще й до того при зеленім житі,
Що 'го мають женчики жати.
Ой, вийшли женчики тее жито жати,
Тай стали женчики діток розганяти.
"Ой, ви, мої діти,
Ой, ви, мої квіти,
Деж я, діти, маю вас подіти?
Прийдесь вам ся у світ розлетіти."
Киги-киги!

Друга:

"ОЙ, ПОЛЯ ВИ, ПОЛЯ!" Слова Олександра Кониського, музика Василя Барвінського.

Текст:

Ой, поля ви, поля! Мати рідна земля,
Скільки крови і сліз по вас вітер розніс?
Він розносив кругом, і Дніпром і Дністром,
В Чорне море котив, Босфор кровю поїв.
Сивий діду Дніпро! Свої води давно ти
всі морю оддав,
Собі сліз ти набрав.
І в Дністер і у Прут, то не води течуть,
То не повінь була, що поля залила.
Не водою залились Дніпровою наш низ,
не водою,
То з народніх із сліз береги розійшлись!

Третя:

"МОЛИТВА," сл. Олекси Стефановича, музика М. Гайворонського.

Присвята Михайлові Голинському.

(Виконання перше).

Текст:

О, Ти, що тамо, де Почаїв під небом ставши голубим
Далеко в простори засяяв золотоглавієм своїм.
О, Найсвятішая, єдина, до ніг схиляємся чиїх,
Умилостив свойого Сина, щоб від одра її
доздвиг,
воздвиг,

Четверта:

"ЧОРНА ХМАРА В ПОЛОНИНІ". Т. зв. "Довбушева пісня." Музика Володимира Балтаровича.

(Коли довбуш мусів укриватися за границею, то всю свою тугу за Чорногорою, яку надівсе кохав, виливав у цій пісні).

Пісня в супроводі фортепіяна і флейте (сопілки).

Текст:

Чорна хмара в полонині, чорна хмара в полонині,
Ой, як тяжко на чужині, ой як тяжко на чужині.
Гой! Май лучше є в високій Чорногорі.
Гой! Май лучше є в високій!
Гой! Гой! Чорногоро, ци тя ще побачу?
Як день, так ніч за тобою тужу, плачу....

Артистка Марія Гребенецька відспівала:

Перша:

"ДУМА" Миколи Лисенка.

Текст:

Ой, не чорна хмара над Вкраїною стала;
Тотож військо турецьке-бусурманське, як
та галіч налітає,
Кругом облягає.
Хоче сплюндрувати тебе, рідний краю!
Обізвавсь пан Сагайдачний, батько наш,
козак необачний:
"Гей, друзі-молодці, братя, козаки запорожці,
Добре дбайте, віру шануйте, Вкраїну рятуйте,
Поганого турка в пень рубайте, шаткуйте!"
Ой, гукнули козаки, аж заревіли байраки.
З усіх сторін на турка напали, шаблі приймали,
На списах гойдали, аж до лиману отарою
гнали....
Надерли онучів багато з єдвабу, з шарлату,
А самого башу турецького, молодецького,
Як зайця зловили, на свиню посадили
І по полю на сором водили....
Гей, ляхи, уважайте, нас не скривджайте,
Віри не чіпайте,
Бо буде й вам халазія погана!....
А поки світ світа на многая літа
Усім християнам!

Друга:

"ЯК ЇХАЛАМ З ГАМЕРИКИ ДОДОМУ,"— лемківська пісня. Опрацював Михайло Гайворонський і цю обрібку присвятив Марії Гребенецькій.

(Виконання перше).

Текст:

Як їхалам з Гамерики додому,
Надибали сусідоньку на полю.
Ей-я-гей!
"Ой, сусідко, сусідонько, як ся маш?
Ци там жне, ци не жне моя маш?
Ей-я-гей!
"Уж не жне, уж не жне, уж гмерла,
Уж ей чорна земличенька прилегла."
Ей-я-гей!

Третя:

"ДУМА" (в стилю народньої думи,) музика М. Гайворонського.

Текст:

Ізза Чорного моря, зза лиману знялася
чорна хмара.
Ой, то не знялася хмара,
Ой, то галіч погана,
То вовків, сіроманців отара....
Край зруйнували, худобу забрали,
Жінок і дівчат у ясир погнали.
Палають церкви Божі, хутори і хати,
Нема кому порятувати....
Зглянься хоч Ти, Божа Мати,
Не дай нам довше пропадати!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях У Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

Що було робити? Ждати до четвертої години, коли приказано виступати? Командант касарні вирішив справу по жовнярськи: що буде то буде. Раз мати родила, не двічі помірать.

Закликав своїх старшин й підстаршин, кождому приділив по кількох людий й залишився в інспекційній кімнаті сам. Я пришився до хорунжого Панасенка, який дістав доручення роззброїти леґіоністів. Було нас всіх пятьох.

Хорунжий Панасенко махнув на нас рукою й ми, як вивірки проскочали по заялозених касарняних сходах, що вели до кімнати леґіоністів. Мов тогосвітні примари всунулися ми, на вспинячках, у кімнату. А коли кожен з нас з крісом у руці стояв на свойому місці, хорунжий крикнув несвоїм голосом:

—Ауф! Вставати!

Все, що спало сном праведних, зірвалося на рівні ноги й поторопіло. Не спів ще ніхто очий з просоння протерти, коли хорунжий скомандував:

—Позір! Ґабт ахт! Бачносьць!

Всі станули на позір. Трусилися з холоду й переляку, але витягнулися мов струни. А хорунжий, не тратючи резону, гремів на всю цимбру:

—На основі приказу Української Генеральної Команди, як найвищої військової влади, приказую вам негайно зложити всяку зброю, яка находиться у вас тут, або деінде захована. Хто не виконає цього приказу, буде на місці розстріляний. Від цієї хвилини ви всі є інтерновані й підлягаєте приказам Української Військової Влади!

Хорунжий скінчив й скомандував на "Спочинь," але ніхто не ворухнувся з місця. Мов від непритомних повідбирали ми зброю зпід подушок і сінників, зпоза шаф та інших сховків, які вони показували нам без слова, мов заворожені. І щойно по хвилині, коли той чи цей очунявся після першого удару, в декого не стало сили встояти на ногах й він повалився одчаяний на причу.

Я бачив, як хорунжому щось зашкрібло по серці. Йому було неприємно і глупо. Якби хоч співце протесту, обурення, спроби протиставитися. Ні згуку, ні руху.

Хіба оповідати вам, що було далі?

Коли так справа пішла з леґіоністами, то щож могло бути з тою рештою вояцтва, переважно мадярів, які раді були хоч під кінець війни попасти в полон, за яким так тужили через цілу війну. Жаль нам було тільки того молодого сержанта, що так нізащо ніначо напоровся на смерть. Зрештою, так уже видно, мусіло бути.

А як ударила на ратуші четверта, зойкнула касарняна брама й дві сотні жовнірів, з синьожовтими кокардами на шапках, вимашерували мірови кроком в уличні челюсти сонного міста. Ще на світ не благословило, як з ратушевої вежі летіли на зломану голову чорножовті фани, а на їх місці залопотіли наші, синьожовті.

Я відлучився від компанії на ринку. Найшов нашого хорунжого зпід одинацятки, біля нього вашого студента й усіх наших знайомих з Куркової вулиці. Усі були мов пяні. А коли вже все стояло на своїх місцях, а кому вабракло служби, той пішов у запас на раст, я зібрав нашу куркову компанію й кажу:

—Панове! Таж на гавптвасі дотепер ще сидить і про ніщо не знає наш Стефан! Ходіть похристосуватися з ним. Таж у нас Великдень! І ми попетіли до вас мов вихор, а що було далі, то вже самі здорові знаєте.

Хлопвка замовк. Стефан не відповідав, заслуханий в зоряну містерію Листопадової Ночі.

III. Четар Крвавич

Четар Крвавич не мав у собі нічого кривавого. Ані в натурі, ані у вигляді. Стрункий, ходощавий бльондин, з блакетними, розміряними очима, в непасованому, комісьному плащі й таких же пруських чоботях з надмірно широкими холявами, не змахував на героя. Радше на санітета або канцеляриста. Довга шабля й автоматичний револьвер при боці, не придавали його постаті войовничости так само, як сталевий шелом, наче безпотрібно давив йому голову. А чейже четар Крвавич належав до тих стрілецьких старшин, що мали за собою поважний боєвий дорібок — кілька ран і кілька відзначень.

Був іще безвисум студентиком, мало не ґімназистом, коли почалася світова війна. Для міліонів була вона небажаною несподіванкою, зломанням життя й перечеркненням карієри, міліонам погрожувала безпощадною загладою, перед міліонами розкрила безодню морального упадку. Крвавич належав до невеличкої горстки тих молодиків, що то виписавши собі в серці й на кляпі курдтра клич "Смерть або Воля," з діточою наївністю й молодечою очайдушністю ждали війни як спасення, як одинокої нагоди визволення української стихії з її австрофільського безруху й сипаритизму. "Смерть або Воля" звалися законспірована орґанізація, що визубрювала на ізуст усі військові правильники, не всякому доступні підручники воєнної тактики й стратегії, та ходила поза місто на муштру й теренознавство.

Але в четаря Крвавича, Українця з крови й кости було дві душі. Одна, що ставала на "позір" перед кличами боротьби, душа що не перебирала в засобах й не подавалася хочби перед вирафінованою жорстокістю, й друга, яка мріяла й писала поезії. Оті дві душі, не тільки в Крвавича боролися безнастанно з собою й завсіди, коли одна зважила на чин, друга перемагала першу в найбільш невідповідному моменті. То й була траґедія Крвавича і тисячів таких, як він.

В гурті однодумців зпід знаку "Смерть або Воля" навчився Крвавич ненавидіти й погорджувати Австрією, яку загал громадянства вважав єдиним прибіжищем законоправности й конституційних можливостей. На величавому січово-сокільському здвизі належав студент Крвавич до тих, що демонстративно сиділи підчас австрійського гимну, дарма, що його грали з приводу смерти австрійського престонаслідника. Але кілька днів згодом Крвавич готов був вибити по лиці кожного, що поважився не вшанувати австрійського гимну. Інше діло, що такі смільчаки рідко траплялися й не попадали Крвавичеві на очі.

(Далі буде).

др. Дейфо

БАДАННЯ

Для лікаря все трудно усталити недугу дитини, коли нема докладних познак. Навіть, коли дитина може говорити, то це ще не дуже поможе, бо рідко коли дитина годна ясно сказати, що її болить. Звичайно, коли лікар зачинає бадати дитину, тоді вона налякається і зачинає кричати....

Часом однак якраз той **крик лікар** може взяти як початок усталення недуги. За мій довгий досвід я прийшов до того, що сильний крик є добрим знаком. Коли дитина дуже реве, то знак, що вона не є дуже хора. Але коли дитина спокійна і ані дуже не кричить, ані цілий світ кругом її не обходить— то знак, що вона добре хора.

Після соток случаїв з хорими дітьми я встиг розпізнати степені і способи крику відповідно до недуги. Дитина кричить зі страху, зі злости, з нервозности або з болю. А крик з болю є зовсім інший, як крик зі злости.

Провінціяльні лікарі мають кращий вишкіл під тим оглядом від своїх мійських товаришів. Коли нас кличуть до хорої дитини, то ми знаємо не лишень родичів дитини, але також її дідусів, тіток, стрийків, братів і сестер. Знаємо, як і що та родина любить їсти і як поводиться. Так ми годні зразу пізнати, які є можливі основні браки дитини. Коли мені приходиться перший раз бадати хорого, то я все є в труднійшім положенню, як коли бадаю хорого, котрого родину знаю літами.

Ось примір. Я знав родини, що звикли мати запалення сліпої кишки. В одній родині це запалення повторилося щось 10 разів. В іншій родині діти мали це запалення. Перша дитина дістала сильний напад і вмерла, заки я прибув. Родина думала, що це є затвердження і дали дитині на прочищення кесторову опиву— найгірше, що могли зробити. Це спричинило пукнення запаленої кишки. Друга дитина мала ту саму недугу десь на 11 місяці— але в родині вже навчилися, що треба робити. Не дали дитині нічого, але сейчас закликали мене. Ця дитина досі живе і так само трета.

Річ в тім, що знання родини є великою помочею для лікаря. В случаю тої третої дитини, то не було цілком познак і колиб я не був знав того, що знав з попередних случаїв з дітьми тої родини, я може не бувби знав, як в час і успішно поконати недугу. Але так як було, то я зразу додумався причини і моя думка вратувала дитині життя.

Безперечним є, що **наслідство** грає велику ролю якщо ходить о слабости чи наклони— але тільки частинно. Часто однак ми переочуємо один чинник— а іменно, що дитина, котра живе серед тих самих обставин, що родичі, їсть ту саму поживу, має ті самі забаганки чи відрази, може або витворити ту саму відпорність або ті самі недомагання.

Книжки і часописі, надіслані до редакції

"Українські Вісти" — Едмонтон, Альта
"Свобода" — Джерзі Сити, Н. Дж.
"Нове Життя" — Винипеґ (перестало виходити).
"Америка" — Філядельфія
"Новий Шлях" — Саскатун
"Самоосвітник" — Прудентополіс
"Шлях" — Філядельфія
"Наш Стяг" — Шикаґо
"Січовий Клич" — Ню Йорк
"Україна" — Ню Йорк
"Канадийський Фармер" — Винипеґ
"Світло" — Мондер
"Голос Спасителя" — Йорктон
"Тризуб" — Париж
"Праця" — Прудентополіс
"Церковне Життя" — Винипеґ
о. Дм. Гаврилюк, ЧНІ: Про-Христа Спасителя, Йорктон, 1940, стор. 80— гарний підручник науки катехизму для старших і дорослої молоді. Щиро поручаємо.
"Плуг та Меч" — Буенос Айрес.
"The Trident" — New York
"Bulletin de Bureau de Presse Ukrainienne" — Paris

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

Вже вакації близенько

Ишли зі школи чемні хлопці
берегом ручаю,
тай спинились на леваді
в черешневім гаю.
Гей-гей, гей-гей! Гей-гей, гей-гей!
Тай спинились на леваді
в черешневім гаю....

Приніс червень до них вістку
зазулькою з поля —
вже вакації близенько,
всім нам буде воля!
Гей-гей, гей-гей! Гей-гей, гей-гей!
Вже вакації близенько,
всім нам буде воля....

о. Степан Семчук

ІСТОРИЧНИЙ КАТЕХИЗМ

Апостоли єдности— св. Кирил і Методій.

В місті Солуні жили два побожні і добрі та чесні брати. Звалися Кирил і Методій. Вони вибрали для себе найкраще звання, бо **стали священиками.** Пішли в далекі краї голосити слово Боже. А тому, що знали не лише по грецьки але також по словянськи, зайшли й **на наші українські землі.** 858 року св. Кирил навернув **хозарів** а зараз згодом **винайшов азбуку** для словян і **переклав богослужебні книги** з мови грецької на мову словянську. Коли про це дійшла чутка до великоморавського **князя Ростислава,** він запросив обох братів на **Моравію.** Звідтам запросив їх св. Отець, **Папа Никола I. до Риму 867.** Та заки святі брати дійшли до Риму, Папа Николай помер і Папою був вже **св. Отець Адріян II.** В Римі брати пробули якийсь час і **св. Отець затвердив переклад** богослужебних книг для словян і словянську відправу, в котрій ми досі правимо. В Римі помер св. Кирил а св. Методій **зістав архієпископом** і вернув до Моравії, де помер 885 року.

ПОЯСНЕННЯ: Азбука, яку винайшли святі брати, називається від імени св. Кирила **кирилиця.** Нею пишемо ми і много інших словян, як москалі, серби, болгари. Навіть большевики пишуть тими буквами, що винайшов католицький священик. Тими буквами святі брати перевели Службу Божу і св. Письмо з мови грецької на мову словянську— а св. Отець потім затвердив ту відправу. **І відтоді**— отже майже одинацять соток літ— **в наших церквах незмінно правиться Служба Божа в тім обряді,** як колись правили наші праділи і як правили святі брати, Кирил і Методій. Хозари жили на схід і на полудне від України — вони воювали з давною Україною. І коли святі брати ішли навертати хозарів, то зайшли також на наші українські землі і там голосили слово Боже. Потім вернули на захід і пішли до Моравії. Тому називають їх **апостолами словян і єдности.** Вони єднали словянські народи одною правдивою вірою і одним обрядом.

Питання: Звідки походили св. Кирил і Методій? Куди пішли і чим були? Хто їх запросив до Моравії? Хто винайшов кирилицю? Що це є кирилиця? Хто запросив святих братів до Риму? Чи св. Отець затвердив нашу відправу? Куди вернув св. Методій і коли помер?

Постанова: Я конечно навчуся по українськи читати і писати!

До молоденьких друзів в Канаді

Сьогодня завитає до вас малий додаток в "Будучности Нації." Привитайте його радісним серцем. Ви побачите, яким щирим приятелем "Будучність" стане для вас! Вона хоче розповісти вам богато....— що знає, що бачила, що чула у світі. Це ваша маленька часопись, яка хоче розмовитися з вами і служити вам в науці і забаві. Тому зустріньте її любо та мило читайте. Пильно напишіть листок до неї і питайте, що вас цікавить а чого не розумієте. Пишіть також про це, що вас журить і про це, що вас тішить. Слухайте її порад, уважайте на кожде слово і перекажіть своїм знакомим та приятелям у школі, в забаві, котрі може не мають своєї власної часописі.

Ваша часопись то ваш приятель— все веселий, свіжий і цікавий. Ваша часопись радо відпише на ваші листи —але ви наперед мусите написати до неї. Як вмієте, так пишіть. Розкажіть її про себе а часопись передасть ваші слова великій громаді української молоді. Найбільшою втіхою для вашого приятеля буде, коли навчитеся **любити Бога, свою вітчину Канаду, свою мову і свій звичай.** Тоді будете знати, як добре жити і добре робити, щоб наша Канада все була вільна і славна!

І. Васьо

НЕДІЛЯ В КОМАШОК

Хрущику, хрущику! Постривай-же, чуєш!
Розкажи нам, відкіль йдеш та й куди мандруєш?

"Йду я з ліса-тріса до мурашки в гості,
перестріла мене свашка на бузковім мості.

"Перестріла свашка—червона зозулька
зо сімома крапочками, кругла мов та кулька.....

"Завела до свата, до чорного жучка,
що то в нього—як співають— золотая ручка.

"А у свата коник на скипочці грає,
кузка пищить на сопілці, джмелик помагає...."

"Пчілки-молодиці пішли у таночок,
аж збудився над стумочком синенький дзвіночок.

НОВІЦІЯТ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ
В ЙОРКТОНІ, САСК., КАНАДА

Новіціят оо. Редемптористів приймає тих, що бажають служити Богу й працювати яко монахи-місіонарі Чина Найсв. Ізбавителя для українського народу в Канаді й Злучених Державах П. А..

Умови прийняття для кандидатів на священиків-місіонарів є слідуючі:

1. Щире й рішуче бажання служити Ісусу Христу в Чині оо. Редемптористів.
2. Добре здоровля.
3. Добре поведення.
4. Покінчення щонайменше вищої школи (High School).
5. Відповідний вік.

До Новіціяту приймається теж молодців, що бажають служити Ісусу Христу яко монахи-братчики в Чині Найсв. Ізбавителя.

Умови прийняття для кандидатів на братчиків є ті самі, що на священиків, крім вищих студій.

Братчики займаються домашньою працею в монастирі, як господарі, кухарі, кравці, столярі, дяки, друкарі і. т. п.

По ближчі інфомації проситься писати на адресу:

Ukrainian Catholic Mission, Noviciate,
Yorkton, Sask.

"ГІРШЕ ЛЯХА СВОЇ ДІТИ МАТІР РОЗПИНАЮТЬ..."

—

У Вісти ч. 21 стор. 4 помістили статтю **"Руки проч від нашої Церкви!"**— з котрою не тільки **вповні годимося**, але за котру їм щиро гратулюємо.

Це слово рішуче— хоч чемне.

І так треба робити з людьми, котрі знова завели війну проти нашої святої Церкви— тим разом на сторінках **"Канадійського Фармера,"** який вже нераз голосив, що більше в справи церковні мішатися не буде— і скоро про те все забував.

Річ в тім, що події і справи цілком політичної природи— зручно перекинено на поле релігійне і використано це як підвищення, з котрого вигідно напасти на нашу Церкву.

В числі 16 і 17 IV. 1940 КФ не тільки накинувся на о. др. В. Кушніра, котрий їм нічогісенько невинен і в їх роботу не мішається— але став накидатися на весь віруючий загал українців католиків—ба навтіь на нашого Преосвященного Епископа....

Ні звідси, ні звідти КФ взявся навіть говорити від імени "загалу гр. кат. вірних" — коли звісним є, що власником КФ є пан Доячек, чех, котрий до нашої Церкви ані не належить ані наша Церква ніколи його не уважала своїм вірним.

Начальним редактором КФ є др. Т. Дацьків, українець.

І так здається, що ціла та праця, напасти і накиди на нашу Церкву є твором начального редактора, котрий уважає себе членом нашої Церкви.

Але добре наші люди кажуть: Я ворога не боюся, але від приятеля хорони мене Господи!

Отаким "приятелем" став тепер для нас КФ.

І це повинні наші вірні затямити!

Останні Вісти...

Парлямент в Англії надав правительству надзвичайні повноспасти, силою котрих правительство може вивласнити все майно кождого громадянина, позбавити його волі, приказати йому працювати в певнім місці, порі і за певну заплату, відділити дітий від родичів і родичів від себе, передати другим майно в орудування і хіснування, ітд. Всі банки перейшли на власність держави. Партію фашистів розвязано а провідників арештовано. Заряджено надзвичайні міри для охорони краю, роздано зброю приватним особам, що дбають про забезпеку краю перед наскоком літаків і легкопадників.

—●—

Полковник Чарлс Ліндберґ промовляв через радіо і говорив, що для Америки нема небезпеки з Европи, хіба Америка сама хоче вмішатися до европейської війни. За це американські часописі його остро скритикували й назвали його "пятою колюмною," що є так грізно небезпечна для кождої держави під теперішню хвилю.

—●—

Дост. Норман Роджерс, міністер народної оборони, проголосив орґанізацію **"Ветеранів домашньої охорони"** з 12 сотень по 250 чоловік. Ця внутрішна охорона буде охороняти військові предмети і це все, що буде треба. Початкова сила є 3,000 людий.

—●—

Італія здержала всі кораблі до 10 червня. Мусоліні перевів 26 мая на нараді зі своїми військовими і промисловими начальниками. Сподіються кождої хвилі виступу Італії по стороні Німеччини. Югославія вислала два вози золота до Стейтів через Атени.

Землетрус в Перу знищив широкі смуги краю, 249 убитих, понад 3,000 ранених.

З'їзд української католицької молоді у **Винипеґу** відбувся з повним успіхом при участи відпоручників Саскачевану. Принято статут і назву **"Українське Католицьке Юнацтво"** з тим, що точка про вкладки і пресу має бути змінена. Головою вибрано Попікарпа Божика, писарем панну Ол. Малофій. Рішено видавати власну часопись, перебрану від Клюбу при церкві св. Покрови, "Вістник Молоді" і дібрано редакційну колеґію. Рішено також виспати орґанізатора, що буде орґанізувати нашу молодь в Манітобі —Орґанізатором є п. Козоріс.

—●—

26 мая Преосвященний В. Ладика, ЧСВВ уділив вищих свячень всеч. о. Володимиру Фірманові з Портедж Ляпрері, Ман. о. Фірман має 26 літ— богословські студії покінчив в Торонті. Його родичі Михайло і Анна живуть в Портедж. 9 червня Преосвященний висвятить в нашій церкві у Сенді Лейк, Ман., о. діякона Івана Кришталовича на священика— це буде небувала неділя для цілої околиці. Нашим молодим Отцям Духовним бажаємо сердечно витревалости і ласк св. Духа в тяжкій і відповідальній праці— на многі і благі літа!

—●—

23 червня буде з'їзд БУК-а в Рамі, Саск., Програма така:
Год. 10.30 рано— Сл. Божа і сповідь.
12 пол. — Спільний обід.
2 пополудні — Перегляд молоді і змаг.
5 пополудні — Контест молоді
Головний промовець— посол Орест Жеребко.

Всі наші парохії кругом Рами повинні вже відтепер **готовитися** до з'їзду і громадно туди прибути на 23 червня.

—●—

На св. Петра і Павла, 12 липня, буде з'їзд БУК-а в Канорі, Саск. Програму подамо пізнійше— це перший клич канорцям готовитися на з'їзд.

—●—

Головним командантом анґлійських частин на фронті став Сир Джан Дил, 38 літ. Сир Айронсайд став головним командантом внутрішних сил збройних Анґлії.

—●—

Ведуться завзяті бої в околиці Кале над Анґлійським Каналом. Пристань Бульонь заняли німці. Воздушні простори кишать від літаків, котрі борються день і ніч. Долом іде смертельний змаг моторизованих частин, гармат і вогню, головно над рікою Сом і Мез. Деякі частини дослівно зметені вогнем гармат —страти в людях і в майні величезні. В неділю 26 мая у всій Канаді були окремі молитви за побіду нашої зброї, згідно з бажанням Їх Величества нашого короля Юрія VI. Окремі згадки про це були у всіх наших церквах у Винипеґу та додаткові молитви вірних.

—●—

Президент Рузвелт зажадав в сенаті додаткових гроший на зброєння Стейтів в сумі $1,827,491,724.— Річно передвиджено вишкіп і будову 50,000 літаків та летунів, сильну розбудову фльоти, побільшення сухопутніх частин— котрі запоручилиб належне озброєння і безпеку Стейтів.

—●—

Велика Британія робить заходи, щоб позискати Росію як союзницю у війні з Німеччиною. Назначено навіть амбасадора Крипс-а. Росія на разі відповіла, що згодиться приняти Крипс-а яко амбасадора під услівям, що він буде мати повні амбасадорські власти. Британія на це погодилась.

СКЛИКУЙТЕ ЛІТНІ З'ЇЗДИ БУК-а! — ПОШИРЮЙТЕ НАШУ ЧАСОПИСЬ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 12 (60) ЙОРКТОН, САСК. 14 Червня 1940 Vol. VIII. No. 12 (60) YORKTON, SASK. June 14, 1940

ЗА ВОЛЮ І ПРАВДУ ПЛАТИМО КРОВЮ!

ГЕН. ВАЙКАВНТ ҐОРТ

МАПКА ФРАНЦІЇ

Найвищу ціну— крови і майна — треба заплатити за свободу! Хто не платить, не варта і не буде її мати. **Нарід, що хоче жити, мусить вміти здобути і забезпечити життя!** І це є відповідь на питання, чому деякі малі народи панують— а чому деякі великі є невільниками....

27 мая бельґійський король **Леопольд III** піддався німцям. 16 дивізій бельґійської армії на приказ свого короля зложили зброю. І в один мент положення анґлійських і французьких військ, що прийшло на зазив Леопольда помагати бельґійцям проти німецького наїзду— стало невиносиме. На чолі анґлійської армії у Фляндрії стояв **ґен. Вайкавнт Ґорт.** І що він робить в ту тяжку хвилину?

Ані хвилі **не вагається**, що робити! Положення є безвихідне і не до втримання. Через здачу бельґійців німці заняли пристань **Остенду** і грозять відтяти аліянтські війська від моря, окружити зовсім і знищити. Ґеренал Ґорт **видає приказ до бою!**

Підчас коли задні частини вантажаться на кораблі і відпливають з Фляндрії через останну вільну ще пристань **Донкирк**, передні частини пражать наступаючих німців барабанним вогнем. І тут німцям не пішло так легко, як передтим. Стрінули людий, що вміли і хотіли боронити свою землю! І залялися німці власною кровю —і загатили канали і дороги надморські власним трупом....

Ґенерал Ґорт не сумнівався, що і як має робити! **До бою! Лицем до ворога!** Невільно здати ані одної позиції, ані пяди землі без бою!

Так ведеться війну і **так** тільки можна побідити! За волю і правду свого краю треба вміти і хотіти постояти —ось прекрасний чин ґенерала Ґорта!

КАНАДА ГОТОВИТЬСЯ!

Тоді, коли німецькі літаки напали на французькі міста Ліон, Марсей а навіть Париж— стає очевидним, що від німців всього можна сподіватися і що вони хапаються останніх засобів без огляду на наслідки. Бо наслідки для них самих очевидно будуть страшні— піде місто за місто!

Наше правительство вирішило, що дотеперішні воєнні зусилля заповільні супроти подій, які настигають і тому принято зброєння на суму **один біліон долярів** на рік.

Канадійська Армія числить вже 119,534 люда і швидко доповнюється новими частинами. Повстає **Домашна Ґвардія** для внутрішної оборони краю, скоро твориться четверта дивізія для висилки за море. Робляться засоби **на виживлення армії.** Англія закуплює одного дня 50 міліонів бушлів канадійської пшениці.

І наш сусід з полудня зброїться на всякий случай. **Форд** заявив, що його заводи можуть денно виробити тисячу літаків— і так кождого дня, коли зайде потреба.

Невичерпані земні богацтва Канади також стануть могучим середником в остаточній розправі. 100 миль на схід від **Канґарів** стали добувати безпальний ґаз —мабуть **гелій**, незвичайно цінний і рідкий. Досі найбільшим доставцем гелію був Тексас. Ґаз гелій має ту прикмету, що не вибухає ані не горить. Тому має велику вартість для воздухоплавства. Нові жерела в Альберті дають денно один міліон кубічних стіп.

ПРОТИ ПЯТОЇ КОЛЮМНИ!

Манітобське правительство відібрало право на навчання в школах учителеві Дж. Дик з околиці Морден, Ман. **Міністер шкільництва** дост. **Іван Шульц** заявив: "Нашим рішенням є, **що манітобські школи мусять бути вільними від всякої підривної пропаґанди.**" І цю заяву загал приняв з найбільшим вдоволенням.

Ще перед війною Дик написав статтю в німецькім меннонітськім часописі і там заявив дослівно: "Так! Я є німецький націст і признаю Адольфа Гітлєра, канцлєра німецької імперії, за мого особистого провідника, бо світ не знає тепер більшого провідника." Дик має 32 роки і походить з меннонітів, які приїхали з Росії.

- - - - - -

У винипеґськім суді відбулася початкова розправа— котру відложено —проти редакторів комуністичного "Mid-West Clarion." Це було 30 мая 1940.

Свідками на тій розправі були колишні члени ком. партії Канади: Еміль Кот з Монтреалу, колишний член центрального комітету компартії, капраль Королівської Кінної Поліції з Отави Р. Л. Трольов і В. Ґрейгем з Саскатуну. Вони також були членами компартії у свій час.

ЩО КАЖУТЬ ПРО АМЕРИКАНСЬКУ МОЛОДЬ?

Командант **Роберт Лі** сказав в Бостоні 28 мая 1940 такі слова: "Явним доказом вже є, що вигріваємо широкі круги нової породи американської молоді— такої, що боїться воювати.... Коли позволимо, щоби це число збільшилося, **ми пропали!**"

Для цього великого числа новітної американської молоді— якщо ці твердження команданта Лі правдиві — це свідоцтво дуже непідхлібне а для самої Америки гірке і страшне.

ЧИМ ГРОЗЯТЬ НАЦІСТИ?

Маршал **Ґерінґ** проголосив 28 мая, що кождого полоненого французького летуна сейчас німці закують в кайдани.

"Коли прийде донесення про морд німецького летуна"— застрілять 5 французьких летунів а коли донесуть про стрілення до німецького легкопадника з ушкодженого літака — застрілять 50 полонених.

Отак війна доводить до здичіння і занику всьої шляхотности людського серця. Ґерінґ грозить, так якби це ходило не о людий, а о звірята. Він грозить— **але Бог** видить і судить! Людська злість неодно хотілаб зробити, але руки закороткі....

МАЛІ ГЕРОЇ
або як наші діти боронять віру перед большевиками?

Діяльоґ між головним інспектором прямо з Київа й ученицею. Чому не прийшли ви вчора до школи?

—Бо було свято.

—Що за свято?

—Церковне свято.

—Не треба ходити до церкви.

—Ні, треба. Цинічний усміх на лиці інспектора, занепокоєння в ученици. Слідує словний двобій, що так кінчиться: "Не хочете таки належати до наших молодечих орґанізацій?

—Ви не любите Бога. Я люблю Бога і Вітчину. То, що ви говорите, не сходиться з нашими традиціями. —То в такому випадку ви зараз від завтра залишете школу. І дівчина, тільки що вийшовши на коритар, вибухає гірким плачем в окруженні товаришок, що її зворушливо обіймають і цілують. Таке поступовання наших дітей своїм геройством відповідає докладним звітам з деяких наших місцевостей у їх змаганнях за молитву і релігію в школі. По селах чортківщини відбулося вже 1. жовтня голосовання: чи має бути хрест у школі, християнський привіт дітвори, навчання релігії. Та 15. жовтня прийшов розпорядок, що хрест, християнський привіт, навчання релігії усувається. Люди протестували, їздили, ухвалювали: нічого не помогло. Діти у свята не ходили до школи. Учителі відносилися до дітей ріжно, бо ці молилися у клясі самі перед приходом учителя. Перед і по науці йшли під церкву молитися. В одному селі стоїть перед школою на майдані хрест, там діти клякали до молитви. **В коломийщині та косівщині** радикали силою вносили хрести до школи: були там до половини грудня, декуди не посилали дітей до школи, доки не буде релігії.

Іще одна подія ілюструє, як українські діти відважно поворяться в обличі всяких комісарів, що хочуть їм видерти віру. **У Пнїві**, коло Надвірної нпр. каже комісар учительському зборові, щоб він сказав дітям, що від нині не будуть молитися в школі. Учителі відповіли, щоб він сам це дітям оголосив. Комісар велів скликати всіх дітей і говорив їм більше як годину, що не треба молитися, бо Бога нема і т.д. різні нісенітниці якоюсь російською мішаниною. Накінець питає дітей: "Тепер вже не будете молитися? —А діти всі разом в один голос: "Ми будемо молитися, Бог є!" Тоді комісар ще говорить і знов питає дітей, чи таки хочуть, а вони йому: "Хочемо молитися й будемо молитися." Учителі тільки підсмішкувато придивляються комісареві в тарапатах. Тоді комісар розсердився і крикнув: "Ну, то моліться і цілу ніч і цілий день, але дома. В школі не будете молитися."

Це зачисляли на конто священства: по селах пішла проти них аґітація, але до арештовань з релігійних причин совітська влада вистерігається. Ленінівські дні в січні перейшли по школах Західної України майже незамітно. Зате на святі жовтневої революції в Ліску дітвора наша походжуючи плакала.... Плачмо і ми перед Богом над її недолею, бо це й наше найбільше горе.

Не дуже спішися

Жінка за ціле життя дуже далася в знаки чоловікови. Коли той лежав вже на смертній постелі, підійшла до нього жінка та й каже:

—Відходиш від мене на той світ. Мене покидаєш.... Не видержу і я і скоро піду за тобою.

На се чоловік:— Прошу тебе, не дуже спішитися.

ПОСІВ ВІЙНИ...

Війна не щадить нікого і нічого. На образку бачимо, як **французькі сестри** втікають з околиць, обнятих війною, серед суматохи інших утікачів. Втікають з усім, що мають. І все добро, що захопили, самі везуть на маленьких возиках— куди, де?....

Холодна будучність, непевне завтра —один Бог знає, що принесе їм завтрішний день. Може ще більше суму і горя, а може несподівану радість і поворот?!

Один Бог знає— а війна збирає своє жниво. Які щасливі ми в Канаді!

НАМ ТРЕБА ДОГЛЯДАЧОК ХОРИХ!

Відколи **Фльоренс Найтинґейл** підчас кримської війни 1854 року доказала, що значить поміч вишколених жінок в доглядданні ранених і хорих, а в останній війні **Едит Кавел** дала доказ геройської помочі раненим жовнірам підчас німецького наїзду— нема найменшого сумніву про це, що дівчата, коли вони належно вишколені, можуть віддати прямо неоцінимі прислуги державі і одиницям своєю працею в лічницях, як доглядачки і помічниці лікаря.

В Канаді маємо много більших лічниць, де дівчат досконало вишколюють і виховують до їх будучого звання. Дівчина, що покінчила школу доглядачок, навіть якби вона потім не робила тої роботи, **остане все таки на ціле життя прекрасно вихована до чистоти і доброго ведення дому.** Тому не диво, що один з лікарів сказав, коли буде взагалі женитися, то тільки з доглядачкою.... **Такі дівчата потім є одними з найкращих жінок і материй.**

Маємо в домінії тисячі іспитованих католицьких доглядачок по всіх лічницях. Між ними однак дуже малий відсоток українок. Булоби дуже добре, колиб хтось, що має спромогу і знання—прим. лікар— хотів зібрати статистику про наших доглядачок і їх вклад в розбудову нашого життя в Канаді.

Одно є певне. Нам треба мати **більше** доглядачок! **Родичі і панночки,** що покінчили вищу школу, **повинні подумати над тим,** чи не добре булоби дівчині записатися до школи доглядачок навіть, якби вона потім не хотіла користати зі студій.

Виховання, головно в католицькій лічниці, лишиться такій дівчині на ціле життя а нарід дістане прекрасно вишколених жінок і материй!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕС В АМЕРИЦІ

Був **24 мая у Вашинґтоні** при участи 805 відпоручників від 1,450 українських орґанізацій Америки і 207 гостий. Відпоручники були з 18 стейтів і 168 місцевостий. З **Канади були о. др. В. Кушнір і адв. В. Свистун, як гості.**

Конґрес **відкрив молитвою о. В. Лотович.** Відчитано богато привітів, виголошено виклади в українській і анґлійській мовах. Принято **рішення** з котрих подаємо бодай оці важнійші:

"У теперішній проломовій хвилі, коли мають бути найдені основи для забезпечення трівкого мира й демократії в Европі, **підносимо наш голос в обороні державности України** і заявляємо перед Америкою і перед цілим світом **право України на державне самовизначення** нарівні з іншими народами. Україна має право на ту саму міру державної волі і незалежности, якою будуть користуватися після війни всі інші народи Европи.

"Український нарід на своїй рідній землі бореться проти совітської, німецької, румунської й мадярської окупації своїх земель. **Але так само рішуче заявляє тепер перед світом ось що: польська державність не сміє вернутись на українську землю!**

"Памятаючи недолю наших батьків і братів, матерів і сестер, що залишилися на рідній землі, **ми урочисто прирікаємо, що в міру сил наших поможемо українському народови в його змаганнях до волі.** Навчені бідою, що нас вигнала з рідного краю, і зазнавши можливостий кращого життя в Америці, висловлюємо найщирійше бажання, **щоб український нарід зєднав всі свої сили** в боротьбі за самостійну, соборну і народоправну Україну.

"Сила українського народу в слушности його права. Його майбутне на історичнім шляху розвитку демократії, поступу, свободи, братнього співжиття та співпраці з демократичними народами цілого світу.

"Нехай живе самостійна, соборна і народоправна Україна!"

- - - - - -

Кронґрес переводив **М. Мурашко** —вечером був концерт **хору Кошиця,** що ства новим тріюмфом української пісні.

Американська преса подала про конґрес широкі звідомлення.

В гостині в людоїдів

—Ви були в Африці? І бачили людоїдів?

—Не тільки бачив, але студіював їх життя.

—Що ви кажете? І як вони поводилися?

—О, дуже чемно. Хотіли мене навіть задержати на обід.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, начавши печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ЛАСТІВКИ КРАЩОГО ЗАВТРА

—

Вийшли дві нові брошури про українців в англійській мові.

Обі дешеві, гарно видані і призначені для масового поширення.

1.) Перша, це **др. М. І. Мандрики:** "THE UKRAINIAN QUESTION" — 25c.— відповідь на книжку проф. Кирконела "Канада, Европа і Гітлер," в котрій шановний автор, опираючись всеціло і однобічно тільки на польських працях і деяких нам неприхильних інших, дав зовсім непохвальну оцінку української справи і стремлінь, з котрою ніхто з українців погодитися негоден. Др. Мандрика зібрав ці разячі місця і дав на них принагідну відповідь на основі головно незаперечених і провірених історичних даних та жерел з першої руки. І тому книжка др. Мандрики є не лишень полемічним твором, її з користю прочитає кождий українець і англієць, котрий дійсно цікавиться порушеною справою та хоче найти правдиву відповідь. Виписки і наведення з історичних праць та старих авторів поможуть прослідити справу аж до коріння і цілком спокійно стати нашим прихильникам на основі історичних незбитих доказів.

- - - - - - -

2) **Друга** брошура, видана оксфордським видавництвом в Торонті, це проф. В. Кирконела: "THE UKRAINIAN CANADIANS AND THE WAR" — 10c. — наче регабілітація за попередну працю "Канада, Европа і Гітлер" у відношенню до українців. Проф. Кирконел дає тепер **зовсім інший образ** своїх співгромадян українців в цій домінії. Відповідає на деякі давнійші закиди в сторону українців і ставить справу в дуже прихильнім світлі, коли ходить о наші державницькі змагання в Европі. Зазначує, що українців в Европі є близько 50 мілїонів душ. Признає що національне почуття в українців високе і ярке, організованість велика в порівнанню до кругих расових груп в Канаді, можливости широкі і шкідливо було б того всего недоцінювати. Вичисляє 6 українських організацій в Канаді поіменно і дає коротеньку їх характеристику. Нас цікавить природно, що пише про БУК. Під числом 3) подає в переводі на українську мову таку характеристику БУК-а:

"Брацтво Українців Католиків Канади" **БУК**, головна світська організація Уніятської або Греко-католицької Церкви в Канаді. **Останній домініяльний перепис населення свідчить, що до тої Церкви належить 72% канадійських українців.** Однак БУК не був досі такою пропомовою політичною силою, як навіть деякі малі пробоєві групи. Він зорганізований досить вільно і більшість культурної праці лишає самій Церкві." Стор. 12—13.

- - - - - -

Що на це сказати?

1) **Ми дякуємо** проф. Кирконелові за цю характеристику і **просимо тепер послухати нашого вияснення**, котрим ми також радо служимо кождої хвилі, колиб тільки шановний професор уважав за відповідне колинебудь до нас звернутися.

Отже від БУК-а годі ждати промовмої політичної сили в значінню деяких пробоєвих груп, **бо БУК це Католицька Акція українців в Канаді. Значить, ми є організацією релігійно-народною**, непартійною і неполітичною. А раз ми є неполітична організація, то в політиці участь беремо **тільки з крайної потреби і в надзвичайних случаях**, коли заходять такі обставини, що "бути—небути." Але **БУК все і всюди проникає з основ і глибин цілість життя українців Канади**, отже також політичні справи, **даючи їм тревалі і несхитні основи віри та обичаїв, підтримуючи все творче та розбудовуючи внутрішного чоловіка по найвищому взору Христа.**

Тому якраз БУК тепер виступив на політичну арену життя і спільно з УНО утворив РКУК, **бо хвиля передомова** в історії і надзвичайна. Здається, що тим вчинком **зробив більше**, як ці "пробоєві ґрупи," котрі тепер з середини розсаджують цілість воєнних зусиль і скоординовану працю загальною метушнею і сваркою, про що так влучно на іншому місці пише Е. Андрухович.

2) **БУК зорганізований на широкій народоправній** підставі і кожда провінціональна секція БУК-а веде свою працю згідно з потребами і обставинами, питомими для даної провінції. Але всі разом роблять спільно —до одної мети і з одним проводом та ідеєю. **Вся праця БУК-а іде спільно і разом з Церквою** а ніколи без чи обіч або проти Церкви. Тому шановному авторові могло видаватися, що БУК лишає працю Церкві і Церква робить. Ми з тим не криємося і отверто говоримо, що ми живемо і працюємо спільно з еркви. Тому наша праця іде на добро нашої Церкви, скріпляє і підносить нашу Церкву, хоч ми самі усуваємося в тінь. **Але БУК своє робить**, хоч непомітно і без галасливого крику та самореклями. **Десятки наших з'їздів старших і молоді, наша преса, наша бурса, заклики і летючки, поїздки і наради**—це все впливає не лишень на релігійне освідомлення і піднесення, але також на культурне і політичне цілости українського народу в Канаді. **Наш вплив нині просякає все** — навіть противників, котрі ще донедавна мали свого рода монополію на цілість життя в Канаді і то монополію дуже **відємну**. Нині загальний стан навіть міжпартійної полєміки, взаїмних відносин і співжиття певно **підніся**. **Нині** ми вже годні зговоритися і в даним разі спільно іти вперед— хоч може деяким ще й досі приходиться це надто тяжко **ізза давного сектантського** наставлення, що знає тільки свій загумінок і не може спромогтися думати катеґоріями цілости. Але працю зроблено величаву— і ще богато лишається. Ось про це згадує шановний професор в закінченню: "Коли ці слов'янські горожани Канади викажуть беззаперечну **оцінку тутешньої свободи і народоправства і охоту співпраці, зберігаючи канадійську єдність** в часі великої національної напруги, **це все почислиться їм за чесноту**, коли боронитимуть справи своїх земляків в Европі. Однак **коли вони залишаться безнадійно розбитими** через політичні спори і коли головною прикметою їх націоналізму буде видаватися **ненависть** до інших національних ґруп, **тоді вони фатально заважать** на справі, котрій беруться служити, бо так переконають канадійську націю, що українці ще не доросли до політичної зрілости." стор. 29.

І цих вмілих, зірких слів— ніхто розумний не буде братися перечити.

Якраз, щоби ми нашій справі прислужилися позитивно, творчо і додатно— а не пягли на неї гробним камінем, **в тім напрямі і для того працював, працює і буде працювати БУК —**

Продовження на стороні 7)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Червень, 1940

14. пятниця — Червень. М. Юстина, фільсф.
15, субота — С. Никифора. **Суб. задушна**
16, неділя — Сошествіє св. Духа
17, понеділок — Прсв. Тройці (загальниця)
18, вівторок — СвщМ. Доротея
19, середа — ППреп. Висаріона і Іляріона
20, четвер — СвщМ. Теодота
21, пятниця — ВМ. Теодора Стратилата
22, субота — С. Кирила
23, неділя Всіх Святих. СвщМ. Тимотея
24, пон. — † Апп. Вартол. і Варн. **(Петрівка**
25, вівторок — Преп. Онуфрія Великого
26, середа — Мц. Акилини
27, четвер — Пресв. Евхаристії (на неділю)
28, пятниця — Прор. Амоса
29, субота — С. Тихона Чудотворця
30, неділя 2 по Сош. І Пресв. Евхаристії

УСТАВ

14, пятниця. Віддання Вознесення — на Сл. Б. ап. 50, єв, Ів. 57.

15, Задушна Субота — **відпуст за душі** в чистилищі.

16, неділя. Зіслання св. Духа— Литія, утр. єв. Ів. 3, на Сл. Б. ап. 3, єв. Ів. 27 — перед кождим богослуженням клякаємо і співаємо "Царю небесний." Хати і загороди замаюємо зеленню.

Загальниця цілий тиждень.

17, понеділок. Пресв. Тройці— на Сл. Б. ап. 229 і 197, єв. Мат. 75 і 116.

23, нед. Всіх. Святих— гл. 8, єв. утр. 1, на Сл. Б. ап. 330, єв. Мат. 38.

24, понеділок. **Початок Петрівки,** піст аж до 11 липня включно.

27, четвер. Пр. Евхаристії— ап. 149, єв. Ів. 23, похід з Найсв. Тайнами і читання евангелія при 4 престолах.

30, неділя 2 по Зісл.— гл. 1, єв. утр. 2, на Сл. Б. ап. 82, єв. Мат. 9.

о. др. В. Кушнір

СОШЕСТВІЄ СВ. ДУХА (ЗЕЛЕНІ СВЯТА)

Евангеліє св. Иоана зач. 27.

А в послідний великий день празника стояв Ісус і кликав, кажучи: Коли хто спрагнений, нехай прийде до мене і пє. Хто вірить в мене, як говорить Письмо: З його нутра потечуть ріки живої води. Сеж говорив про Духа, котрого мали приняти віруючі в нього; бо ще не було Духа святого, так як Ісус не був ще прославлений. А з тої громади, ці, що чули ці слова, говорили: Се справді пророк. Інші говорили: Се Христос. А інші говорили: Чи з Галилеї Христос приходить? Чи Письмо не говорить, що з сімени Давидового, і з Вифлеєму седа, де був Давид. Христос прийде. Так повстав спір в народі ізза нього. Деякіж з них хотіли спіймати його, та ніхто не наложив на нього рук. Прийшли отже слуги до первосвященників і фарисеїв; і сказали їм вони: Чому ви не привели його? Відповіли слуги: Ніколи так не говорив чоловік, як сей чоловік. Відповіли їм отже фарисеї: Чи й вас зведено? Чи хто з князів увірив в нього, або з фарисеїв? Але сей нарід, що не знає закону, проклятий. Сказав до них Нікодим, той що приходив до нього нічю, один з них: Чи наш закон судить чоловіка, коли перш не вислухає його і не пізнає, що він робить? Відповіли і сказали йому: Чи й ти з Галилеї? Доліджуй Письмо і подивися, що пророк з Галилеї не приходить. І вернули кожний у свій дім.

НАУКА

Хто вірить в мене, як говорить Письмо: З його нутра потечуть ріки живої води. Сеж говорив про Духа, котрого мали приняти віруючі в нього. (Ио. 7. 38).

Дорогі в Христі. Слова ці Господа нашого Ісуса Христа сповнилися цеї памятної хвилі, якої річницю отсе ми нині святкуємо. Після Вознесення Господнього, ученики Христові, вірні заповітам Божественного Спасителя, згромадилися в Єрусалимі, в світлиці, де відбулася недавно Тайна Вечера. І повстав нечайно з неба шум, наче від надходячого буйного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. І явилися їм розділені язики, наче огненні і осів над кожним з них. І наповнилися всі Духом Святим і почали говорити ріжними мовами, як їм Дух давав промовляти. А перебували в Єрусалимі Юдеї, мужі побожні, з усякого народу, що під небом. Колиж повстав той голос, зійшлося множество і стрівожилося бо кожний з них чув, що вони їх мовою говорять. І дивувалися всі та чудувалися кажучи: Чи не всі ті, що говорять є з Галилеї? І як ми чуємо кожний з нас свою мову, в якій родилися? Ми чули, як вони говорили нашою мовою про великі Божі діла.

Тоді з боязливих, простих рибаків-Апостолів, стаються вони неустрашимими голосителями слави Божої, вони спішать ратувати з темряви невіжества, не тільки своїх найблищих,не тільки мешканців Юдеї і Галилеї, але Дух Святий вказує їм великі дороги, на Схід і Захід, на Північ і Полудне. Бо, всюда чоловік, на усіх просторах землі, упав нище нерозумного сотворіння, цей чоловік, що був сотворений на образ і подобіє Боже, цей безпосередний твір рук Небесного Вітця.

І в той час дивне диво твориться на землях, де станули стопи Апостолів, дивне диво твориться в душах і серцях людей, які приняли Благу Вістку з уст вірних учеників Божественного Спасителя. Никнуть ідоли, уступає невіжество, знимаються Господні храми, а слава Божа заходить в найдальші місцевости людського життя. Гірчичне зерно розростається у велике, кріслате дерево, а птиці небесні, усі народи світа, находять в ньому безпечний захист. Так то сповнилися слова нашого Спасителя і дальше сповняються аж до кінця світа, слова, якими предсказав Царство Боже на нашій бідній землі.

Блаженні ці народи, до котрих дійшло вже слово Боже, блаженні ці серця, які, в цю памятну річницю Зіслання св. Духа, наповняються ласками Святого Духа, блаженні ці народи, що мають нині можність громадно станути перед престолом Всевишнього, щоби віддати Йому честь і хвалу за Його неоцінені дари, блаженні ті, що вміють черпати і черпають обильні ласки з цілющої керниці Премудрости Божої.

Блаженний і наш Український Народ, котрого Провидіння Господнє не хотіло оставити в темряві невіжества, але хотіло причислити його до сімі віруючих народів, що стали учасниками Божого Царства, Христової Вселенної Католицької Церкви.

Ведений Духом Святим, Св. Апостол Андрей, станув своїми стопами на київських горах, щоби звідтам звістити Українському Народові Евангеліє Правди. Зверху київських гір сходив Дух Святий на Українську Землю, зверху київських гір очі св. Апостола гляділи на Україну а уста його благословили її. І скілько ласк і благодатей зійшло від того часу на Український Народ і на Українську Землю, скільки

святости і жертви, скільки Божої любови і милосердя.

Раз кинене зерно Правди видало свої стократні плоди в серцю і душі Українського Народу, а Слава Божа покотилась гомоном по всій нашій землі. Любовю запалав Український Народ до свойого Творця і Бога, завсігди віруючий, у стіп Розпятого дякував за ласки і блага, за хрести і досвіди.

І нині, в то время люте, Дух Святий оживляє горем прибиті серця Українського Народу. Хоч в неволі, наша Українська Земля, урочисто святкує празник Зіслання Святого Духа і благословить Господа. Благословить Господа за скарби, якими Господь зволив наділити серця Українського Народу, за скарби, які вложив в лоно Української Землі.

А скарбів тих, скільки їх є і як дорогоцінних. Мученики й герої, що життя своє зложили на жертвеннику Батьківщини, що кровю своєю зросили і кістьми своїми встелили нашу землицю, ген, ген, від Сяну по Кавказ, від Срібної Землі Карпатської України аж по Чорне Море і дальше поза тими межами. Скільки могил найкращих Синів Народу, що цвіт свойого життя принесли в жертві з любови для більшої Слави Господньої, з любови за краще завтра Народу. Де тільки не проходила стрілецька стежа, там їх могили і похилі, березові хрести, ці скарби Божого Провидіння, зазначували їх геройські стопи.

Нині, на нашій Україні, не чути звуків дзвонів. Їх лякається большевицька Москва. Однак міліони і міліони українських сердець ще дуще співають Славу Господню. Нині, міліони вірних, не спішать, як колись на могили своїх героїв, однак їх щирі молитви лучаться в одно з утаєною молитвою св. Юра й Печерської Лаври і линуть далеко перед престол Предвічного Бога і там молять благають: Господи, Утішителя нам Небесного зішли, сьогодня і завсігди в нашому життю. По Твоїй святій волі, століттями тяжко досвідчувані, ми хилимо в покорі наші голови перед Твоїм Святим Престолом і молимо Тебе Всевишнього: відсвіжи наші сили, скріпи нашого духа, додай нам більше віри, заостри нашу надію, вляй в серця наші більше любови, дай нам мудрих провідників, прискори цей день, щоби ми на нашій рідній землі, на землі вільній і свобідній, могли цілим жаром нашого серця хвалити і величати Імя Твоє ОТЦЯ І СИНА І СВЯТОГО ДУХА. АМІНЬ.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

о. Антін Лотович за 30 літ свого побуту в Стейтах збудував 6 церков. З того приводу "Шлях", часопись нашої Церкви в Стейтах, щиро йому ґратулює. І дійсно це осяги гарні і небуденні. Ми однак знаємо в Канаді, що за короткий час збудували й по десять церков і чимало церковних домів на заході, а один, **о. П. Ру, ЧО.** збудував вікові церкви, незрівнані красою і силою. Ось вклад священиків наших в **розбудову нашого народу.**

- - - - - -

Церква св. о. Николая у Винипеґу відбула 26 мая свою 35 літну річницю. Церкву обслугують незмінно від початку Отці Василіяни.

- - - - - - -

19 мая Преосвященний Ладика, ЧСВВ підчас Служби Божої в Гамилтоні висвятив на діяконів 2 питомців— **А. Цимбалістого і М. Мельника.** Для вірних в Гамилтоні було це незрівнане торжество і радість з того приводу була велика. При цій нагоді Їх Ексцеленція **надали титул каноніка впро. о. Каменецькому** в Торонті, Онт. на загальну радість вірних і вдоволення Отців на Сході Канади. о. Каменецький перевів знаменито соборчик Отців на Сході і тішиться загальною любовю.

- - - - - -

Нову нашу парохію зорґанізовано в **Четгем, Онт.** старанням тамошнього пароха, **о. В. Дзюрмана.** Збирають гроші на будову церкви. На Сході ще жде велика праця.

- - - - - -

З Межиляборець в Карпатській Україні **приїхав до Бразилії о. Н. Іванів, ЧСВВ.**

- - - - - -

13 квітня прибули до Стемфорду перші наші Сестри Францішканки з Бразилії.. Їх покищо 4 і отвирають **новіціят.**

- - - - - -

26 мая був окружний з'їзд Ліґи Української Католицької Молоді у Філядельфії при участи 200 відпоручників і гостий.

- - - - - -

Нові наші церкви збудовано в Піс Ривері в таких місцевостях: Ройс, Ґарт, Ривер, Ройкрофт, Блюбері — зачинають будувати в Балстер, Гилвуд, Ріно, Ґрімша, Норт Стар і Ґайнскрік. Всі ці церкви обслугують Отці Василіяни. Це **найкраща і основна народна робота— збудувати церкву** на Божу славу і спасіння душ!

МИ І ФРАНЦУЗИ

В 1763 році було в Канаді 70,000 душ французів католиків.

В 1931 році їх було вже три міліони душ. Вони далі остали і є французами і католиками. Мають свої парохії, заведення, пресу....

Наші **перші** поселенці приїхали сюди 1891 року— Василь Ілиняк і Іван Пилипівський з Небилова в Калущині.

Нас було в 1931 разом 186,587 душ —тепер без пересади можна сказати, що це число зросло до 250,000.

А за 150 літ?

Французи католики **дають нам примір,** як нарід повинен і може стати великим, коли збереже свою віру і любов! Ми ще розмірно не дуже розбиті— працюймо всі, щоби між нами взагалі жадного розбиття не було, а будучність наша при Церкві певна!

ЛИСКАВИЧНА ВІЙНА....

Є війна зброї і є друга війна— молитви та добрих діл....

Недавно відізвався до імперії **наш Король** і сказав: **"В цій вирішальній годині звертатись до Найвищого Бога.** Одним серцем і душею в покорі віддано зложім нашу справу в руки Бога і **просім Його помочі,** щоби ми гідно боронили право, так як нам дано його видіти."

В спід за тим ми мали неділю молитви за побіду нашої зброї. Тисячі наших вірних молилися і благали Бога. А там десь далеко греміли гармати і лилася людська кров. Дві війні — молитви і зброї.

Котра побідить?

Досі все в життю побіджала **сила ідеї, сила правди!** Так було і так буде.

Від німецьких куль, вогню і човгів **сильнійша є сила молитви.**

Бо хто яко Бог?

ДО ЧОГО ДІЙШЛО СТАРЕ ПРАВОСЛАВІЯ В АМЕРИЦІ

о. прот. Лебедеф подає низку фактів про це в книжці **"Разруха",** стор. 157—158. Уважно прочитайте **і роздумайте. Побачите, що це є православія** і чому ми мусимо ради добра нашого народу проти нього виступати.

Пише о. Лебедеф: "1) Священик міста Вилкес Барі в Пенсильвенії, Олександер Миколенко в 1925 перед Великоднем застрілив з револьвера жену, 30-літну, одинокого сина, що мав 14 літ, підпалив дім і сам потім застрілився. Копія його передсмертних писем переховується в мене.

"2) Прот. о. Базилевич з Питсбурґа в 1927 році кинувся в ріку і утонув —лишилася родина.

"3) Протоієрея Анзонії в Кон. о. М. Поплавського митрополит Плятон з 1928 р. насильно усунув з парохії а на його місце назначив свого кревного. Протоієрей Поплавський остався без місця кинувся в Ніяґарський водопад і утонув, оставивши жену і діти без усяких засобів до життя.

"4) Священик Олексій Громцеф був поїздним місіонарем. Підчас своїх тяжких роз'їздів дістав сухоти. Помочі на лічення йому відказали. А начеб насмішку над нещасним дали йому з місійного фонду вісім долярів допомоги.... Помер в нужді в Канаді. По нім осталася жена і малолітна донечка без всяких средств до життя.

"5) Троха передтим покінчив самоубійством священик Аполінарій Кедровський. Був місіонарем на Аляскі і там набрався сухіт. Після пятьлітного побуту з женою і дітьми прибув з Аляски до Ню Йорку, щоби випросити якунебудь поміч на ратунок або бодай парохію в котрім стейті. Але йому ані не дали парохії, ані грошевої помочі. Тоді нещасний місіонар в розпуці кинувся з 10 поверха хмародера в Ню Йорку і відразу покінчив свої страдання. Как єто кажеться!....

"о. Ігнатій Лажно свідчить однак, що місія діставала пособія ("допомогу") від посольства а навіть це посольство віддало віллю в Ґринбуш, Н. Й. для старих і хорих священиків. А вкінці був також Святотихонський монастир.... Цель благотворітельная....

"Але нещасні жертви гинуть під стінами і у воріт чужих домів.

"Останніми часами були й другі спроби самоубійств: Священик Іосиф Бархолик бритвою перерізав собі жили на руках і на шиї. Священик Ломакін розігнав самохід на стовп і вбився на смерть...."

- - - - - -

Ми ДОСЛІВНО перевели слово в слово з мови російської на мову українську це, що пише ПРАВОСЛАВНИЙ протоєрей про СВОЮ Церкву і відносини, які там заістнували. Не треба мудрця, щоби видів, яка **бездна розпуки, неладу і нещастя криється в тім Православію.** Жаден українець не може того бажати свому народові— але хоронити нарід свій перед тим, як перед страшною пошестю-заразою.

Підчеркуємо ще раз, що пише це православний протоєрей про Православну Церкву в Америці. Отже чоловік, що **знає, про що пише.** І коли **він** так пише, то **це православія дійсно смертельно хоре** і доперва тепер годні ми зрозуміти, чому в Росії і на Україні панує досі ще большевизм!

Бо чим воно ріжниться— одно від другого?

ВІН СПОДІЄТЬСЯ...

"Українські Вісти" ч. 22 з 28. V. 1940 стор. 6 помістили "заяву," від котрої стає— бодай дивно і над котрою конечно треба спинитися.

Ця "заява" виглядає дослівно у виїмках так: "Я, Юрій Войтків, вибраний послом до провінціонального сойму в Альберті дня 21 марта, оцим подаю до відома виборцям веґревільського округа й ширшому загалу українців, що я **зложив свій мандат** з тої причини, **щоб опорожнити округ для пана Солона Лова,** міністра скарбу, **який перепав** у своїм окрузі підчас головних виборів."

"Сподіюся, що мого поступовання, себто моєї резиґнації, мої політичні прихильники **не осудять і не приймуть за зле, коли зрозуміють, що нас було двох українських кандидатів.** Отже на мене голосували тільки прихильники соціял кредиту а прочі на дра. І. Якіміщака."

"Хоч я зробив з себе жертву.."

"Я також певний, що й дальше я буду **мати нагоду** обслугувати та **помагати** нашим людям в **ріжних клопотах,** як і дотепер помагав."

"Булоб нерозумно вириватися в **такий грізний і неспокійний час.....**

- - - - - -

І під всім підпис— Юрій Войтків!

- - - - - -

Ми навели тільки виїмки тої української льоґіки, від якої мутиться в серці і голові.

Бо просимо прочитати уважно.

Пан посол подає до відома своїм виборцям, що його вибрали — що він зробив "величаве" діло: ЗЛОЖИВ СВІЙ МАНДАТ! Тішся Україно і Канадо!

Цілий місяць люди їздили, кричали і аґітували— розуміється українці між українцями і за ким? За своїм, українцем— в **той грізний і неспокійний час. Надіялися** помочі і поради. І кінець кінців **повалили другого українця,** прекрасного кандидата округи, др. Якіміщака. А тепер пан посол "зложив свій мандат" — "щоби опорожнити округ....— для пана?" і ви думаєте, що певно для пана Ів. Якіміщака!

Але тут даремно шукаєте імено п. Доктора, котрий **правдиво** неодному **поміг** в окрузі. Пан посол опорожнив свій округ для когось іншого....

То він **не міг і не знав** опорожнити для др. І. Якіміщака?

А коли пан Солон Лов **перепав** у **своїм** окрузі, то **яке право** має тепер лізти в чужий округ, щоби для нього опорожнювали"? Він вже сам себе "опорожнив" і виборці його "опорожнили" в його власнім окрузі і треба було на пів сотки поспів аж Войткова що би "опорожнив" для нього свій округ. Аж українець вмів таке зробити!

І **лице горить від сорому!** Як виборцям не треба пана Солона — **то веґревільцям тим більше не треба** з другої руки!

І тому МУДРО, ДОБРЕ І ЧЕСНО зробив **пан Василь Дорош з Едмонтону, що зголосив зараз свою кандидатуру на місце Войткова при доповняючих виборах, які будуть у Веґревилцині 20 червня 1940. Українці повинні в той грізний час одноголосно вибрати пана Дороша!**

А пан Солон най шукає собі іншого місця! Разом з паном Войтковим, котрий **так подякував своїм виборцям** за честь і довіря!

- - - - - -

На закінчення ще одна цвітка льоґіки тої "заяви". Пишеться там, що пан Войтків певний й надалі обслугувати та помагати нашим людям в клопотах.

Чи це насміх над виборцями з Веґревил — чи їдка сатира?

Пан Войтків вже "поміг" і так "поміг," що виборці повинні тої помочі не забути довго. А що до "клопотів" —то ліпшого годі було зробити....

Чи це **кпини над людьми?** — Чи..?

Українці, виборці веґревильського округа! 20 червня як один віддайте свої голоси на пана Дороша і тим засвідчіть, що Ви дорожите власною честю!

Колиб це не сталося— то далиб гірке свідоцтво про наш нарід і про себе!

Так не може бути— **виберіть пана Дороша!**

З ОДНОГО ЛИСТУ З ҐАЛИЧИНИ...

Пише брат до сестри в Америці: "Атраменту, ні пера, ні олівця, ні найменшої дурниці — **нема.** Вощі людий їдять, бо мила **нема.** То щось страшного. **Як то буде далі?** Чоботи коштували 22 злотих, тепер 300 рублів, і **нема** де купити. Тепер аби давав не знати що, то **нема** де купити кавалок хліба. Я був в місті— яким зобачив, як ті міщани фасували хліб, то неодин стояв так цілий день і— **не дістав....**"

Здається, що ліпшого і наглядніймого опису, що таке большевизм — не треба. Це пише простий чоловік і пише так, як видить. Кождий зрозуміє —хіба такий ні, що йому большевицька дурійка завернула розум і серце. Але для тих невипічимо хорих є також лік— поїхати туди і на власній скірі переконатися....

Не дотримав слова

До члена Французької Академії Франсуа Коппе прийшла жінка письменника Помероля за протекцією, як для кандидата в Академії "безсмертних":

—Голосуйте за нього—сказала— благаю вас, бо він сказав, що коли його не виберуть, то він умре.

Коппе голосував, але Помероля не вибрали. Пані Помероль приходить при нових виборах знову. Коппе відповідає:

—О, ні! пані, тепер уже не можу. Я за першим разом дотримав своє слово й голосував за нього. Чому він теж не дотримав слова, коли сказав, що невибраний умре?

(Ластівки кращої.... продовж. з стор. 4)

тихо, спокійно і від основ. І наслідки певно будуть— добрі.

Наша справа пропасти не може а зацікавлення нею в анґлійськім світі тільки свідчить про її живучість. **Наша річ поставити її як найвище, як найкраще — це ми зробимо, так нам Боже допоможи!**

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ — ЮНАЦТВО —

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

З'ЇЗД УКЮ У ВИНИПЕГУ

Перий день, 24 мая, пятниця.

Пополудні від години другої стали приїзджати і голоситися відпоручники на з'їзд в Парохіяльній Домівці при Малій Церкві. Приїзжим розділювано приміщення і нічліг. Молоді хлопці і панночки приняли відпоручників до своїх домів, як дорогих гостий. Приїхав також **о. М. Горошко,** голова УКЮ Саскачевану.

Вечером був **молебен до Матері Божої** в церкві св. Володимира й Ольги а потім спільне познакомлення прибувших та перші виклади.

Говорили. тоді. вечером **.Ів. Новосад про "Ціль з'їзду" і о. М. Горошко про "УКЮ."** Були присутними також другі наші отці з Винипегу— домівка була переповнена. Всюди весело і гамірно, настрій піднесений. Це молодь говорить!

Другий день — субота.

Маєвий день прекрасний. Ще з рана делеґати їдуть до церкви св. Поркови. Там о. С. Семчук сповідає. Відтак інші священики приїздять сповідати, а о. парох приготовляється до святої Служби Божої. В 10. годині Служба Божа, на котрій присутні делеґати приступають до св. Причастя. (Діти з Рідної Школи співають пісні..) По Службі Божій всі йдуть до парохіяльної салі.

Парохіяльна саля гарно прибрана. Коло сцени пишається "ВИСТАВА Клюбу Молоді при церкві св. Покрови", ріжні вишитя, малюнки, ітд. На куртині напись: "Вітаємо З'їзд Укр. Католицької Молоді." Столи гарно заставлені. Заряд Молоді при церкві св. Покрови чемно всіх запрошує до столів. Пісня "Христос Воскрес" вийшла з молодих грудей і по молитві всі споживають Божі дари.

В першій годині пополудні, в тій самі салі сесія делегатів і Отців.

Новий заряд УКЮ вибрано, як слідує:
Голова — Полікарп Божик

Заступники— Льонгин Михальчук з Поплар Філд, Ман., і Юлія Мельничук з Винипегу., Никола Костинюк з Елмвуд., Михайло Ханас, з Поплар Парк, Ман.

Ділові писарі— Єлисавета, Малофій і Мир. Гринишин.

Скарбові писарі— Михайло Воробій і Анна Роборецька.

Скарбник — Марія Соліяк

Полікарп Божик

Організатор — Іван Козоріс з Елмвуд

Спортовий заряд— Томчишин, Лесвик, Горнецький, Романів, Манітович, Холевка, Бодуйкевич, Федун, Попович, Солтис, Цитульська.

Редакційна колеґія — Іван Новосад, Тимчишин, панна Міра Лазечко, панна М. Заболотна, панна К. Солтис, Лесюк, Козоріс, Жаровський, Лютий, Остапчук, і о. Луговий. З того о. Луговий приняв редакцію церковної частини а Жаровський світлини.

Принято статут .УКЮ з маленькими поправками в ділі вкладок.

Рішено продовжати видавання "Вістника Молоді."

Принято рішення 10 точок, котрі подаємо нище. Була оживлена дискусія і час вичерпався, так що того дня не було більше викладів.

В домівці церкви св. Покрови при тій нагоді зроблено виставку праць нашої молоді. Були прегарні ручні роботи, тканики і мережива **панни Мехур,** вишиття ріжних панночок, **образи панни Заболотної** (прегарні світлотіни, та добір. груп), **.світлини Жаровського, моделі літаків і корабля Никольчука, деревні роботи Коваля — і поезії панни Міри Лазечко,** нашої надійної поетки, що пише виключно в англійській мові— але серцем і духом наша.

При тій нагоді була також **виставка укр. катол. преси.**

Субота Вечір.. Бенкет в Читальні Просвіти.

Бесідники: 1) п. Тома Мельничук,

2) **о. Антін Луговий,**— тоаст Папі Пію XII.

В теперішнім розбурханім світі особа Папи виринає яко моральна сила, котра старається за всяку ціну привести лад і мир в світі. Якщо Італія ще не кинулася до боротьби, то чи не завдяки Папі Римському?

3) **Іх Преосвященство Кир Василій Ладика, ЧСВВ.,** Епископ Українців Католиків Канади.

Хоч щойно приїхали з далекої дороги, однак прибули на вечірок, щоби натішитися дорогою Молоддю, бо на нинішню Молодь покладається велику надію. Іх Ексцеленція тішилися, що так богато делеґатів прибуло з ріжних відділів. Тепер якраз нагода познакомитися взаїмно, бо на конвенції знаходяться Молоді ріжних фахів, є такі, котрі ще до школи, до університетів ходять, є такі, що вже покінчили і працюють на своїх посадах.

* * *

Дещо з промов в часі бенкету, на з'їзді Молоді, в суботу вечером.

Іван Козоріз, учитель, —майстер церемоній— попросив **о. А. Лугового** внести тоасти в честь Святішого Отця Папи Римського.

о. Луговий сказав, що в цих бурливих часах змагаються сили, на згадку яких кров стигне в жилах. Серед розбурханого світа виринає одна велика моральна сила, якою є уряд Папи Римського. Святіший Отець докладав і докладає всіх старань, щоб замирити світ і коли Італія ще не кинулася у воєнний вир та не поширила воєнного огнища, це треба завдячити урядові Папи Римського. В імени зібраної молоді бесідник заявив Святішому Отцеві вірність і пошану.

п. Козоріз вніс тоаст Його Величеству Королеві Юріеві VI.

Після цего промовляв **Тома Мельничук.** Бесідник згадав, як то мило родичам, коли мають добрих дітей, і якою потіхою для народу є його добра молодь. Бесідник виразив утіху з тої нагоди, що много гарної молоді зійшлися, щоб спільними силами змагати до кращого завтра і пожелав всім делеґатам якнайкращого успіху.

Кінцеве слово забрали **Іх Ексцеленція Кир Василій Ладика.** Перш усього Ексцеленція висказали глубоке вдоволення, що на цім першім з'їзді наша українська католицька молодь була гарно зарепрезентована. Не лиш численно, але також клясово, бо між делеґатами були учителі і студенти —між ними були міщани і хлібороби, та ріжні кляси суспільства.

Цей з'їзд, говорили далі Преосвященний, буде з певністю започаткованням ще більших подібних з'їздів в будучности і початком з'єдинення української католицької молоді в одну велику орґанізацію.

Іх Ексцеленція завізвали молодь **до гірности і любови** зглядом святої віри і Католицької Церкви.

Вони заохотили делеґатів до любови до свого українського народу і до свого рідного краю, котрим є Канада. Накінець Преосвященний завізвали молодь до любови і пошани зглядом своїх родичів, які дали своїм дітям гарне християнське виховання та нагоду вищого образовання.

—

Третий День: Неділя. Закінчення З'їзду.

Два автобуси привозять Молодь до церкви Пресв. Евхаристії. В семій годині **о. Михаїл Горошко** править Молебень до Пречистої Діви Марії. По Молебні слідує **Пращальна Церемонія.**

Церковний хор співає "Свят, свят, свят.." о. парох виставляє Найсвятійші Тайни. Вся Молодь тримає свічки в руках. Заряд Українського Католицького Юнацтва кляцить як найблище до престола. Отець парох проводить "Приречення Молоді." Вся Молодь повторяє голосно. Слідує благословення Найсвятійшими Тайнами. На закінчення хор співає "Ангел Вопіяше.."

З церкви всі удаються до парохіяльної салі, де по відспіванню "Христос Воскрес" і по молитві, всі зсаідають до української вечері. (Заряд Орг. Кат. Молоді при парохії Пресв. Евхаристії приємно услугує.) Після покріплення слідують прощальні бесіди.

1) **Полікарп Божик,** голова Укр. Кат. Юнацтва. Взиває, щоби вся Молодь памягала на приречення, котре зробила в церкві. Пояснює деякі точки того приречення.

2) **о. М. Горошко** коротко але щиро подякував за приємні приняття та просив, щоби Манітобська Молодь тісно співпрацювала з Саскачеванським Юнацтвом.

3) **о. Михаїл М. Сирник,** парох церкви Пресвятої Евхаристії, забрав останне слово. Трохи обширніше представив Молоді, що скористали всі на з'їзді а що ще мають зробити, коли поїдуть домів.

Вже скорстали, бо познакомилися, бо **пізнали свою силу,** бо побачили як то св. Католицька Церква запопадливо старається о добро всіх людей. Свята Церква дає почуття, що всі ми творимо ОДНУ велику РОДИНУ в Христі. Молодь є енерґічна, жертвенна, щира. Треба в покорі признати здібности і треба ті здібности використати для тобра загалу.

Зачинається нове життя, зорґанізованої сили.

"Йдіть!.. Сповняйте совісно ваше завдання! Ви станете НОСІЯМИ СВІТЛА для ваших братів. Ми мусимо інтересуватися долею наших братів....."

Найскорше треба віддати пошану вибраному зарядові Юнацтва. То вже є правний авторітет для Укр. Кат. Юнацтва і тому треба не лише як найкраще висловлюватися про него, але треба ділами показати пошану і послух.

А далі, коли почуваємося, що творимо тіснійше одну родину в Католицькій Церкві, то мусимо одні другим помагати, одні других любити, та одні за других памятати. Богато **поможемо** собі:

молитвою,
добрими примірами,
лагідністю та терпеливістю,
християнськими ділами для ближніх.

Пізнайте свою високу гідність, зрозумійте своє завдання в теперішній суспільності і беріться до діла:

"Не кажи що іще час,
що сонце ще не зійшло;
але вставай,— духом бодрись,
і до праці берись,
заки ще сонце зійде...."

—

РІШЕННЯ З'ЇЗДУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ МОЛОДІ У ВИНИПЕГУ, МАН.,

25 мая, 1940

1) З'їзд заявляє синівську **любов, шану і послух Св. Отцеві, Папі Пію XII, Преосвященному нашому Епископові Кир Василію Володимиру Ладиці, ЧСВВ і щире привязання нашим Отцям Духовним в Канаді.**

2) З'їзд **висловлює подив і признання за геройську поставу усіх наших Епископів в Галицькій Україні,** котру в хвилю наїзду большевиків всі остали на своїх становищах і своєю дійсно християнською поставою **дали доказ і взір любови Христа і Народу.**

3) З'їзд **стверджує сильну віру в побіду Великої Британії** та заявляє охоту і рішучу волю **помогти всім зусиллям до успішного закінчення війни —кровю і працею, так як многі наші молодці вже засвідчили в рядах нашої славної канадійської армії. Іх Величеству нашому Королеві Юріюві VI і Королевій всі учасники з'їзду кличуть "многая літа" — за правду і волю мусимо побідити!**

4) З'їзд підчеркує свою готовість негайно помогти **і забезпечити Канаду перед діянням розвальних чинників з середини і осуджує роботу тих чинників.**

5) Тому що тисячі найкращої молоді, надії Канади, сьогодні одні в рядах бійців, другі раді послужити працею на внутрішнім фронті— однак даремно часто пошукують праці, з'їзд кличе міродайні державні чинники Канади, щоби **виготовили плян всеканадійської господарки на дальшу мету,** котра дала спромогу успішно використати незмірні молодечі сили Канади тут тепер а також дала негайну нагоду праці тим нашим жовнірам, що повернуть з війни.

6) З належною шаною просимо уряд **канади дозволити на радіопередачу промов і проповідий в українській мові,** що скріпилиб на душі многих наших жовнірів в чинній службі, які не мають іншої змоги вислухати своїх богослужень і тисячі наших хліборобів в найдальших закутках цеї домінії.

7) З'їзд **кличе українську католицьку молодь Канади творити відділи Українського Католицького Юнацтва,** де їх нема—а де вони вже є, або де є місцеві орґанізації молоді, зголошуватися спільно з нами до праці.

8) З'їзд признає **"Вістник Молоді"** за свій часопис і взиває членів, щоби його передплачували, поширювали та до нього дописували. З'їзд кличе також до поширення прочих наших часописий— як **"Будучність Нації" і "Українські Вісти," "Голос Спасителя" і "Світло."**

9) З'їзд кличе нашу молодь **не тратити ні хвилини, але щирою працею, чеснотами, пильністю і вірністю Українській Католицькій Церкві, Канаді і свому народові будувати кращу долю —собі і своїм нащадкам.** Треба використати кожду хвилину на працю, бо **світ іде вперед і хто спізниться, гине.**

10) Молодь рішуче заявляється **за введенням нового стилю** в нашім церковнім життю і уважає **старий календар** за перестарілий і невідповідний, а для нас тут сильно **шкідливий.** В тій цілі **кличе всю нашу молодь Канади поробити енерґійні заходи,** щоби також старші наші громадяни, які ще впираються при старім календарі, уступили зі свого шкідливого становища і не стояли на заваді поступу.

др. О. Ботерфілд

ШІСТЬ ПРИЧИН, ЧОМУ ПОДРУЖА Є НЕЩАСНИМИ

1). Ріжниця темпераментів. Занятє бажанням любови двоє молодят цілком переочують основні ріжниці темпераментів.

2) Протилежні життєві бажання відносно дітий, гроший, становища, подорожі, наук, ітд.

3) Протилежні вдачі, зміни в оцінці моральних життєвих вартостий, що зайшли вже після подружа.

4). Невідповідне окруження— молодята мусять жити з родиною, бо безробітні, ітд.

5). Незрілість— молодята поженились за ранньої молодости і потім, в половині двацяти літ, побачили нараз, що їх бажання і погляди на основні справи змінилися.

6) Незнання— це найбільш поширена причина подружих невдач. Незнання, як вести грошеві справи, незнання полових відносин, дітий, ведення хати, гостинности, ітд.

- - - - - -

Усуньте це, а богато можете направити. Але не все. Бо основою таки лишиться любов і віра.

ВОЄННІ КАРТИНИ...

Одні бороться і вмирають на фронті, на полі слави. Інші творять **фронт у запілю** так само борються за краще завтра і гинуть —часто навіть безвинні діти і жінки.... В горі на ліво бачимо маленьку Бетті, котра видіталася з Антверпії і щасливо прибула до Льондону. Дали її лялько, та серце дитини сумне, сумне її личко, вона думає про рідну мамцю, котра десь лягла від німецької бомби.... і котру вона вже ніколи не побачить на цім світі. Що для неї тепер лялька?

На середнім образку бачимо, як мама з трома маленькими дітьми, одно ще на руках а другі тримаються запаски— як дійсно ця бідна мама веде свої дітенята десь там в бельгійськім місті через згарища і руїни, спричинені німецькими стрільнами. Якіж щасливі у виду тої матері наші матері в Канаді?!

В горі на право бачимо хлопчика, що з сестричкою приїхав до Льондону з Бельгії. Дали йому акордіон, щоби розрадити в смутку—та хто годен розрадити дитину без рідних родичів? Бачимо, як маленька сестричка ручкою закриває ротик— для неї остає тепер тільки той рідний брат— їх тільки двоє на широкім світі і Бог над ними....

Хлопець на лівім долішнім образку упав зі змучення та заснув мертвецьким сном, там за деревом чуває його мати, над ним високо шумлять літаки....

На двох долішних середніх образках бачимо ранені діти у Франції, десь в лічниці і сестер, що ними турбуються. Війна не минає нікого, навіть дітий....

На долішнім образку з права бачимо, як старші люди втікають в світ за очі і все що встигли з собою забрати, це на однім одніскім візку і той візок треба самому тягнути. Все проче майно лишили за собою. Горою летять ворожі літаки і кидають бомби. Старушка скрилася за дерево, може її не побачать і оминуть— життя дороге кождому, навіть старому.

Так нині Европа заливається кровю, з котрої **має народитися нове життя: ліпше, і буйнійше**, основане на справедливости і любові .. **на Божім законі!**

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЛІТНІ З'ЇЗДИ БУК-а

КАНОРА, Саск.

З'їзд буде 12 липня в пятницю, на празник парохії.

Торжестенна Служба Божа в місцевій церкві. Співає хор під орудою В. Балешти, місцевого адвоката.

По Службі Божій спільний обід в Парохіяльнім Домі, біля церкви.

Виклади— рішення.

В Канорі все є здвиг народу на св. Петра і Павла, перегляд сил українців католиків округи, намічення праці на будуче.

Приїзджайте — щиро і сердечне витаємо!

РАМА, Саск.

З'їзд буде в неділю 23 червня.

Рано 10.30 Сповідь і Сл. Божа.

12 в полудне спільний обід в Парохіяльнім Домі побіч церкви.

2 пополудні здвиг молоді, перегляд і спортовий змаг.

5 пополудні контест молоді в піснях, промовах, музиці і танку.

Промовляє посол Орест Жеребко з Редбері, Саск.

В Рамі є прегарна нова церква — приїдьте побачити і спільно порозумітися, порадитися в наших спільних справах, в теперішну вирішальну годину!

Приїдьте послухати нашого посла і повзяти рішення на добро Канади і України! **Щиро запрошує о. парох о. Мирослав Колодій і місцеві українці католики!**

ВІСТИ З КОЛЕҐІЇ СВ. ЙОСИФА в ЙОРКТОНІ

З'їзд давних учеників колеґії був з початком мая— приїхали люди на становищах, колишні вихованки колеґії, яких **сто осіб** з Манітоби, Саскачевану і Альберти. Пішли сердечні товариські розмови, були промови. Вибрали заряд давних учеників, **головою став Юрко Пристай, писарем Антін Павлюк.**

Українознавство в колеґії викладав брат Методій, ЧБХШ з посвятою і любовю. Студенти радо вчилися рідної мови і зробили красні поступи, як потім довелі іспити. При колеґії є красна українська **бібліотека**, з котрої студенти можуть вільно користати. Брат Методій став не тільки учителем, але приятелем і виховавцем студентів в релігійно-національнім дусі. Відчувається однак **брак ще бодай одного-двох наших учителів в колеґії**, котрі працювали б в дусі брата Методія. В українській колеґії українські учителі виконають прегарну працю для нашого молодгоо покоління.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Май, 1940

ПРИХОДИ—

В. Навольський і о. Жарський	2.00
о. Семчук з продажі літ.	9.24
о. Семчук, дві передплаті	2.00
Гі. Кошлай, Н. Юрків і молодь Гефорду	3.00
Я.Д. Стратійчук, М. Солтис, Семотюк	3.00
Відділ ч. 76, Кендіяк, Саск.	1.90
О. Прийма, П. Корпан	2.00
Відділ ч. 4, Саскатун з прод. літ.	1.39
Б. Л. Корчинський, Ф. Волчак, від. ч.2.	2.90
Разом	$27.43

— РОЗХОДИ

Мети	2.54
Змінне чека	.15
Друк БН ч. 9	30.60
Розсилка	3.25
Друк БН ч. 10	30.60
Розсилка	3.25
Значки почтові	1.00
Разом	$74.09

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ПРЕСФОНД БН.

26 травня рідня устроїла **панству М. і К. Дзюрманам** милу несподіванку з нагоди їхнього 30 літнього супружого пожиття. Приїхали знакомі з дальших сторін. Між ними був також син ювілятів, **всеч. о. В. Дзюрман, парох Льондону** і околиць. Після смачної вечері та желань для ювілятів, передано їм на спогад гарні та цінні дарунки. о. Дзюрман заявив, що завтра рано відправить торжественну **Службу Божу за здоровля родичів** і просив усіх присутних прийти на це богослуження. **Переведено** також **збірку** на пресфонд УВ і БН. Збірка принесла $11.15.

По 1.00 зложили: В. Мануляк, Г. Боголюк, М. Горгота, М. Дзюрман, А. Троян, К. Дзюрман, Д. Сосінський, о. П. Сулятицький, В. Капуста. По 50ц.: М. Сторожишин, Л. Сторожишин, о. В. Дзюрман. По 40ц.: Г. Сосінський. По 25ц.: А. Сторожишин.

На пресфонд БН вислано ....., $5.00

- - - - - -

Дуже красно дякуємо всім шановним гостям і всеч. о. П. Сулятицькому за ласкаві жертви а **ювілятам бажаємо** також від себе **всього найкращого, многих і благих літ!** Це дійсно одна з найкращих картин, коли родичі витають своїх дітий а діти шанують своїх родичів— **мати сина священиком великого Бога — це правдиве щастя!** Панство Дзюрман дійсно щасливі!

Ліста ч. 62, Винипег, Ман.

Збирали пані **Марія Дюк** і пані **Анна Беляк** (з Алфред).

Жертвували слідуючі пані і панове: По $1.00: пані Семотюк. По 50ц.: А. Ліпницька. По 35ц.: І. Туранський. По 25ц.: К. Орисюк, І. Кормило, М. Трус, Волощук, М. Дюк, Слупська, І. Шевчишин, К. Гірна, Сороківська, М. Меленик, М. Зюрбицький, Фрейзер, Яструбчак, Андрусяк, М. Лазечко, П. Рудик, Дідюк, Закала, Рошко, Бабак, Лийвак, Облінський, П. Шалай, Репета, С. Гірний, Д. Беляк, Тимчишин, Віктор Петрій, Матковська, Франя Шалай, Ф. Бавдея, К. Огаренко, М. Корчинський, М. Макар, Незнана пані. По 10ц.: А. Попак, Закопець, Гі. Смадила, Мартинець. По 20ц.: М. Масик. По 15ц.: Е. Зібровська. Разом $10.35

Добродійне Брацтво св. Покрови 10.00

Разом всього $25.35

- - - - - -

Всім нашим ласкавим і добрим жертводавцям сердечно дякуємо! Най Бог надгородить наших добрих і щирих пань, що трудилися і нераз наразилися тільки ради добра своєї преси, ради апостольства доброго діла! **Щиро дякуємо всім жертводавцям — і нашому Добродійному Брацтву при церкві св. Покрови у Винипегу,** котре хоча доперва істнує рік і має дуже маленькі засоби, все таки знайшло спромогу зложити жертву на пресфонд БН— ось **взір, як треба робити добро і як много можна зробити** добра навіть при дуже маленьких засобах!

Ще раз красно дякуємо всім!

ЩО ДОБРЕ ВИХОВАНИЙ ЧОЛОВІК ПОВИНЕН ЗНАТИ?

1) **Чемність**— поводитися услужно і чемно супроти других. Бути принадним в поведенню. Виражати пошану для других. Не бути грубим в поведенню з іншими. Засадою чемности є: чесне бажання остати милим в кождім своїм ділі.

2) **Вірність**— супроти всіх, що вам довіряють і на вас покладають свої надії. Уникати всіх сплетень і лицемірства. Не нехтувати довірям, що на вас другі покладають.

3) **Пошана приватности**— бути здержливим відносно особистих справ і дій других осіб. Не вглядати в ці справи, не допитуватися про це і не цікавитися особистими справами других. Не вдиратися в приватні розмови других чи їх наради. Не заниматися справами других, але своїми власними.

Знати і заховувати це ніколи нам не зашкодить. Навпаки богато поможе до успіхів в життю.

КРАСА ВИСТАВИ В САН ФРАНЦІСКО

25 мая отворено наново **Виставу Золотих Воріт в Сан Франціско, Кал.** Подаємо покищо дві знимки з тої Вистави, котрої дива і краса **переходять** все дотеперішне.

Образ на ліво представляє прохід через Виставу Пацифіку до Терему Сім Морів. В середині з даля видно вежу сонця, високу на 400 стіп. Ціла Вистава блестить сонцем, водою і цвітами. Прямо повінь цвітів і холоду води. А над усім чарівне соняшне проміння все золотить і обілює.

На образку на право бачимо, як панна Магдалина Дерзоф в ролі Бетсі Рос шиє **перший американський прапор** в штуці "Америка, похід націй!" Ця штука представляє історію Америки від часів Колюмба 1492 року через перший американський прапор з 13 зір аж до минулого століття, веселих років 1890.

Хочемо побачити красу Каліфорнії, віддихнути чистим ароматом цвітів, забути горе і нещастя війни — **їдьмо на Виста Золотих Воріт до Сан-Франціско!**

Коли вас більше, беріть один самохід і їдьте на захід через прекрасні Скалисті Гори до Венкувер а там далі на полудне, вздовж побережа Спокійного Океану— аж до Золотих Воріт і Чарівного Острову Вистави у Сан Франціско. Поїдьте, певно не пожалуєте. Ходить не тільки о враження, але також о **науку. Така подорож то школа виховання.** А там певно прийдуть вас щиро і сердечно— це наші полудневі сусіди, дійсно добрі і помічні. Вистава запрошує і нагода ще цього літа....

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

До Стрільців зголосився одним з перших. Одним з перших пройшов початковий вишкіл і вже на самому порозі історії Стрілецтва був одним з найкращих стрілецьких інструкторів й пропаґандистів. Згодом виявився одним з найсміливіших ризикантів. Але коли замісць сміливого походу на Схід поза кордони тюрми народів, австрійська армія з дня на день швидше подавалися на захід, коли над Стрілецтвом простяг зловіщі крила Другий Відділ воєнного міністерства, щось заломалося в душі Кравича. Промовила його друга душа, що сповнилася смутком й писала поезії зневіри та огірчення. Маківка й Лисоня вирили в душі й поезії Кравича незагоєні рани даремного зусилля; берестейський мир теж не придав крил його державницькій фантазії: занадто прозорими нитками жолудкової скрути був писаний фоліянт мирового протоколу, що нібито вводив Україну в сімю европейських суверенів.

І щойно величня містерія Листопадової Ночі розбудила в ньому наново ту дужу, боєву душу, поранену стільки непосильними спробами й даремними поривами.

Правда, проснулася вона не сама. Була ясна травнева ніч, що шовковим крилом чорного лебідя обгорнула стрілецькі окопи. Довкола царила тиша. На фронті заспокоїлося. Стрілецьким думкам і мріям ніщо не перешкоджувало летіти, куди воля. Одні летіли до рідних хат, другі вдивилися в невідоме завтра а треті непроглядними роями кружляли довкола стрілецького кохання. Хто його не зазнав, ніколи не знатиме, що таке кохання! Ніколи в життю!

Стрілецьке кохання, то мрія, стрілецьке кохання це віра, часами буря й очайдушний лет у невідоме. Стрілецька любка це не суджена з приданим, ані дівчина з "поступовим світоглядом." Не прибіжище ні захист, не насолода й не відпочинок, не мати й не дружина, навіть не товаришка ні приятелька. Стрілецька любка це— Муза.... невловима й недосяжна. Натхнення, що спливало на стрілецькі окопи невідомо відкіля, напевне знад хмар, в постаті то білих то рожевих, не завсіди ортографічних листів. Ах ті листи! Без наглядної потреби й конкретної користи, перевантажували вони полеві почти, але ради на них не було. Вони виконували куди важнішу

місію, аніж боєві заклики команди чи брехливі звідомлення з боєвої лінії. Без них можеб і війна не протягалася, але без них війна була би чимсь до бездушности звірським і жорстоким. Без них, без тих рожевих листів.

Була ясна травнева ніч в заспокоєних окопах, коли Кравич затужив за своєю музою, як ніколи перед тим. Від двох літ літали вслід за ним її листи, від двох літ носив її світлину в нагруднику, а ще ні разу вони не бачили одно другого, ні разу ще до себе слова не промовили. Щож дивного, що як гільки над стрілецькими окопами зарожевів ранок, Кравич подався до команди, станув до рапорту і попросив відпустки. Перший раз за чотири роки. Попереду себе вислав полеву листівку на "пост рестант"— Віра. Як вона звалася, хто вона й де мешкала, він не знав. Не написала йому про це ні в одному з листів за цілих два роки й це ні йому ні їй не перешкаджало. В листівці назначив її стрічу, а коли вона була би перешкоджена, хай напише йому теж на "пост рестант."

Вибила означена година, Кравич тремтів на думку про стрічу, але Віра не з'явилася. Написала листівку, що була на умовленому місці, бачила його, але зустрітися з ним не мала відваги, злякалася. Хто знає, що могло статися з їх коханням, якби вони зустрілися. Коли хтось два роки вмів слати такі палкі, такі соняшні листи в невідоме, коли хтось до того повірив й носив її листи, мов талісман, на грудях, то може така неждана стріча булаби за ризиковна. Можеб вони не знали про що говорити й може з підхмарних вершин, що хрустальним небосклоном схилялися над їхніми листами, вониб залетіли на низини, в яких живуть усі воєнні гієни й маркиранти. Й тому краще, хай вони, бодай до часу, не знають одно другого. Може в тому й уся привабливість їхнього листування? А зрештою, вона може куди палкіше, як він хотіла би з ним зустрітися. Куди палкіше! Але коли вже їхнє кохання пішло такими дорогами, коли вони так нерозривно обєднались душами, то чи не краще відложити стрічу на момент якийсь такий особливий, що навіть якби вони з першого погляду розчарувалися в собі, то ніколи не забулиби тієї стрічі, вже не ради неї самої, але ради цього моменту.

"Зенчику!— писала Віра— не гнівайся на мене й старайся мене розуміти. Люблю тебе, люблю мого коханого-незнаного над усе в світі. Але, коли могли ми жити для себе так довго й не бачити себе, то вижди, поки сліпуче сонце, якого проміння ніхто вже й ніщо не вимаже з нашої памяти, осяє нашу першу стрічу. Я вірю в цей момент як вірю в тебе й присягаю, що прийду тоді до тебе неклика́на. Прийду в хвилину, коли наші туги вбиратимуть на себе тіло. Прийду. Тоді ми підемо у двох життю й розчаруванням на зустріч. Але першої нашої стрічі не забудемо!— Жити-мемо нею, хочби з нашого листування не залишилося нічого. Жди мене! Я прийду!"

Поцілував кожну букву пахучого листочка, сховав його в нагрудник, напакував наплечник новими книжками і вернув на фронт.

А тепер стояв четар Кравич на перехрестю Руської вулиці й Ринку й сперши долоню на ручці револьверу, слідкував за незвичайним уличним рухом.

Чотири роки провів в окопах й на побоєвищах. Клич "Смерть або воля" не зблід і не збуденнів йому протягом тих чотирьох років. Багато його товаришів і приятелів зпід стягу найшло смерть. Він, один з небагатьох, перетривав усю завірюху й оце нині станув вічнавіч Волі!

Вулицями проїздили вантажні авта з військовими стежами. Місто, яке ще вчора було чуже й вороже проснулося нинішнього ранку й заніміло від несподіванки й ляку перед невідомим. Але свої люде ходили по місті пяні щастям. Вони обіймалися взаїмно, нападали на жовнірів по стійках і не могли найти ні слова ні способу, яким би могли виявити безмір щастя, яке розпирало їм груди. Було свято, був Великдень якого нікому з живих ще не доводилося пережити.

(Дальше буде).

ВІСТИ РЕПРЕЗЕНТАЦИНОГО КОМІТЕТУ

Нову відозву до українців в Канаді видав РКУК, в котрій взиває до посильних зусиль для перемоги над ворогом Канади.

- - - - - -

Підчас повороту з Вашинґтону президент РКУК **о. др. В. Кушнір і адв. В. Свистун**, відпоручник РКУК до Льондону, **були приняті на послуханню в премієра Канади, дост. Мек-Кензі Кінґа в Отаві**, на руки котрого зложили **меморіял** від канадійських українців.

Пан Премієр запевнив наших представників, що українська справа є включена у воєнні зусилля Канади а канадійське правительство цінить дієву прихильність українського населення.

- - - - - -

Президент РКУК **о. др. В. Кушнір** скінчив свою поїздку по сході Канади і з днем 1 червня вернув назад до парохіяльної праці при церкві св. Володимира і Ольги у Винипеґу. о. Доктор почувається дуже **вдоволеним** помітними успіхами своєї подорожі, чується здоровим і як все готовим до дальшої відповідальної тяжкої праці на добро Канади і України.

- - - - - -

В "НШляху" ч. 44 стор. 6. **п. Евген Андрухович**, загально звісний і шанований наш старший громадянин в Саскачевані помістив статтю п. н. **"Час опамятатись."**

В тій статті робить перегляд певних кол українських орґанізацій в Канаді, котрі навіть й тепер негодні стямитись, але всю свою працю виливають через роздори, взаїмне обнижування і сварку. Пан Андрухович кличе український загал не дивитися навіть в ту сторону, котра в теперішний час більше нічого не вміє дати українському загалові і Канаді— бо та сторона своїми вчинками і безпримірною сваркою сама себе ставить поза скобки всього свідомого українства в Канаді. І закінчує своє письмо так: "Тих, що в ці часи для Британської імперії, Канади і цілого світа **не хочуть приступити до співпраці** з більшістю але навпаки, перешкоджують її в праці,—**мусить стрінути осуд загалу!** Чи їх хляпанини зараз потребує смертельно загрожена Британія? Чи того потребує Канада? Чи того потребують ті наші вояки, що вже вступили до Канадійської Армії? Чи може тим заколотом заохочується других українців виконати їх найвищий обовязок супроти Канади в рядах Армії? Прошу мені на ці питання відповісти?!"

Це золоті слова старого Андруховича, що має тепер 62 роки, много пережив за свого життя, богато знає і цілим серцем бажає добра Канаді і Україні.

Наш загал в Канаді певно як спід оцінить золоте серце Евгена а киринникам дасть заслужену відправу. Голос таких одиниць, як Е. Андрухович є дуже цінний в подібні історичні вхилі. Він заохочує добрих— відстрашує злих. Це сумління народу і золоте слово у вирішальну хвилю!

Колиб таких ще один-два, а киринникам прийде скоро кінець....

др. Дейфо

ДІТОЧІ ЗАПИТИ

Одного дня я відвідав родину, в котрій були діти. Діти ходили за мною і випитували про пятернят. Деякі питання були смішні, коли дивитися на них з точки погляду старших. Я старався як найкраще відповідати на питання, але вмішався батько родини. Він насварив дітий і казав їм забиратися, щоби мені не докучули.

Перед мною звинявся: "Вони не дають мені спокою, так само...."

Я знову був іншої думки і старався батькові чемно вияснити, що він **помиляється**, коли в такий спосіб виховує діти.

Знаю, що ці, котрі мають діти, або ці, що мали, часом в нетерпячці закричали: "Ах, дайже мені спокій і не питай...."— щоби тільки мати хвилину спокою і відпочинку.

Знаю також, як дуже хочеться те саме сказати дітям кождий раз, коли вони прийдуть до вас і питають часом смішні річи або прямо неможливі. Але ми не повинні забувати, що якраз ця смішна настирливість і випитливість дітий свідчить про їх **дійльну думку.** А це власне є тим добром, котре ми раді бачити і розбудувати. **І не можна нехтувати** тих запитів дитини **або збувати їх нічим,** як не хочемо оскорбити пошани дитини. Ніхто не любить, коли на поважні питання відповісти насміхом або нехотям.

Часто думаю, що люди навчились говорити тому, щоби питати і відповідати на питання. Певним є, що перший ужиток зі слова дитина робить в той спосіб, що питає. І так вона робить згідно з інстинктом людства так старим, як світ.

Уважаю, що найкращою відповіддю для Івася, коли спитає вас а ви не знаєте що відповісти, є відповісти, що не знаю— але скоро буду старатися знайти відповідь і тоді зараз скажу. Як тільки можливо, треба конечно цього дотримати. Коли дитина вже старша і вміє читати, добре є вказати її **на книжки,** де дістане відповідь і вказати, **як** треба читати. Коли навчите дитину шукати за відповідями в словарі або в енциклопедії, ви причинилися много до її виховання.

Замість відбирати дітям охоту випитувати, родичі **повинні заохочувати** дітий, щоби питали. **Знаю** таку родину, що кождий раз, коли діти засідають з родичами до їди, настає загальне випитування. З природи питань і знання, яке діти мають про біжучі справи, я переконаний, що діти з того богато скористали. Безперечно також богато скористали родичі. Вони довідалися, про що теперішна молодь думає. Вони самі дістали заохоту до думання. А також вони найшли спромогу краще впливати на свої діти і так спрямовувати діточі думки у властиве русло. Випробованим правилом при цьому є: "Посій думку, а збереш діло."

Льонгин Михальчук
учитель з Поппярфілд, Ман.

ОСВІТА В СВІТЛІ НАШОЇ БУДУЧНОСТИ

Виклад на з'їзді молоді у Винипеґу.

Вступ— Ми зійшлися тут з певною цілею. Хочемо познакомитися одні з другими, навязати звязь з другою молоддю нашої віри і наших переконань, уложити будучий плян праці та заохотити других і себе до дальшої і ліпшої праці в свому заняттю і окруженню.

Вага нинішнього дня— Нинішний день набирає ще більше ваги тому, що ми зійшлися в часі великого світового вогню, боротьби противних ідеалів, боротьби всего, що любимо і шануємо проти насильства, несправедливости і гноблення. Здаємо собі справу, що оборона успішна і побіда наших дорогих ідеалів буде вимагати від нас великих жертв.

Причина лиха— Сильна і незломна віра в Бога і в будучність українського народу кріпить і потішає нас на переломі цего часу, серед тяжких економічних і матеріяльних обставин, що повстали з причини нехтування моральних прав людини і соціяльної справедливости.

Освіта нових днів—Сучасність вимагає від нас холоднокровности, посвяти і зусиль, щоби помогти нашій вічині стати побідною. Будучність вимагає доброго приготовання до миру, щоби впровадити новий світовий ладь, опертий на трівких християнських засадах.

Наслідки—Коли з'аналізуємо хід нинішних світових обставин, бачимо, як користаючи з ріжного людського негодовання і надужить, котрі разом спричинили брак рівноваги людства в недалекій минувшині та довели до війни, ріжного рода мрійники старалися і далі стараються звернути думку простолюддя на нові тори суспільного відношення. Ці теорії нехтували істнування Бога, найвищого Єства, а оперлися майже виключно на природі і матеріялізмі. Так це думання представило себе начеб то новим і поступовим.

Довгі такі мрійники мучили нарід браком розуміння всего, що справді становить добробут народу. Не звертали уваги на це, що їх проєкти суспільних благ не тільки ніколи не полекшували стану відносин, але ще й погіршували. Вони пішли далі. Зрозумівши велику силу виховання, звернули увагу на виховання. Бо хто вміє орудувати тою силою, той забезпечує свою будучність. Упадок повільний але певний своїх мрій виділи не як такий, але як брак освіти. Вони настоювали: Треба грядучим поколінням дати освіту і так підготовити їх на суспільні блага нашого месіянізму.

Так повстала освітна теорія матеріялізму і лібералізму. Вона найшла своїх вірних. По всіх цивілізованих країнах світу, а особливо від останної війни, так зрозуміла освіта осягнула бажаний успіх.

А наслідки не дали на себе довго ждати.

Ізми ріжного роду— Еспанія випила до дна гірку чашу своїх промахів. Франція очуняла, коли вже майже стало неможливим направити зроблене зло. Наші сусіди на полудні, в Стейтах, скоро приходять до отверезіння в справі освіти. А українці також годувалися такою освітою довший час....

Плодами матеріялізму стали економічні тягарі, тяжчі як колинебудь в історії. Суспільну справедливість зневажають щораз частійше. Велике число злочинців свідчить, що людство тратить пошану до праву і чесноти.

Оцей освітний матеріялізм назвав о. Шін, професор католицького університету у Вашинґтоні, "божевільним лібералізмом."

Не знайшовши там щастя, людство кинулося в розпуці до поганської фільозофії комунізму, націзму і споріднених ізмів. Ці системи, оперті і збудовані на невірстві, ненависті і несправедливості, довели людство до хаосу і нового кровопролиття. Що ми набули через тисячлітну працю, нині тратимо. Людина упідлюється і затроює сама собі життя.

Один американський кореспондент описує страхіття війни і так каже: "Здається, Бог забув про світ, котрий давно забув про Бога"— але світ тепер назад звертає лице до Бога і до Церкви. (Далі буде).

ЛЄҐЕНДИ ГІР

Появилася збірка віршів: **С. Верес** (псевдонім)— **Леґенди гір.** На правах рукопису. Рік видання 1939.

Ця збірка в цілості присвячена траґедії Карпатської України.

У вступнім вірші до своєї книги С. Верес дає ріжнобарвний мальовничий образ Карпатської України:

Від хвиль Ляборцевих до Петросу у Говерлі,
Де Чорногорський кряж, мов на сторожі став,
Держави юної кордони розпростерлись
По килимах лісів і полонинських трав.
Там веться з ватер дим і тужно на трембіті
Блукає в далину землі моєї спів,
На срібних вересах іграє вільний вітер,
Дзвенить на гранях скель і котить млу з верхів.
Там папороть цвіте, чудна, як пера пави,
У бердах, де трощить ялиці гнівний грім
І вуйко бродить там за медом золотавим
В джмелиному гнізді, липкім і запашнім.
Там Довбуш проходив, що волю ніс у тайстрі,
Опришківських пісень там чути ще луну
У глушині борів, де поночі чугайстер
Вже нявку розірвав у сиглах неодну.
Долини і верхи, ліси і пасовиська,
Така мала й вузька країна верховин:
Але тісна була всіх велетнів колиска —
Тим дужче вабила потому широчінь.

В однім з дальших віршів знаходимо гостро викреслену постать молодого січовика, оборонця Карпатської України перед мадярським наїздником:

На узбіччі стрімкім, край лісу
Дивувалась смерека струнка,
Що повстала тінь ще стрункіша
Молодого січовика.
Над ним прапори, як крила,
І ремінь через плече:
Молода непокірна сила —
Не піддасться і не втече!
Онімілі слухають гори,
Як плаями, долинами йдуть,
Як несуть крізь верхи і звори
Український землі салют.

Вій, героїчний бій наших середньошкільників в околицях Севлюша автор оспівує в ряді дзвінких металевих строф:

Сухо лунає за вистрілом вистріл.
Хгож це так ворога стрів?
Хустські і севлюські це ґімназисти,
Ґвардія перших бойців;
До протинаступу знов перейшовши,
Шлях загороджує в ряд,
Але, прорвавшись на половах повзів,
Ворог у плечі вдаря.
Пальці на кольбах, як крига, замерзли,
Лава все ближче густа;
Міста відбитого втрете не вдержить
Юних ґвардійців чота.
Ґвардія вбік, відгризаючись, рветься
В смерті залізнім кругу.
З сотні найперших лишилось десять,
Решта упала в снігу.

Оборону Карпатської України в гірських околицях поет змальовує виразно накресленими рисами:

Стинається гололеддю
На дорогах ворожа руда,
На смереках шишки гонведів
Сердитий вітер гойда;
І несеться він далі, грізний,
Снїговіями люто мчить
І волочить що дня наїзник
За собою багряний слід.
Де не стане, йому напроти
Хижа бардка і певний кріс,
Налітають на ворога чоти,
Як лявіна злітає вниз.
Так за кожну ялицю, за камінь:
—Вороже, заплати!
—Лиш по наших тілах над нами
Тобі уперед пройти.

Карпатську країну поет представляє в образі раненого, добитого мадярами на полі бою бійця:

Лежиш на білім полі бою,
Останнім крикнувши бійцям,
І цідить слиною їдкою
На тебе важкозбройний хам.
На крик ніхто з чужих не встане,
Ніхто не прийде помогти
І пеш поблідлими устами
Страшну жорстокість самоти.
Та жалю не проси у світу,
Лежи, змагаючись, сама,
Хай серце кригою граніту
Скує безжалісна зима:
Хай лиш невитліла надія
Несе свій вимріяний міт,
Аж ще в лютіших сніговіях
Осліпиш, випроставшись, світ.

В останнім, завершуючім цю книгу, вірші автор заповідає майбутню пімсту за теперішність:

Полягли на бойовищі
Покосом густих отав,
Та виростуть діти нові ще,
Як квіття із буйних трав.
Не поможе удруге зрада,
—Не сподійся і не чекай!—
Кровю синів Арпада
Зчервоніє Тиса й Дунай.
Над зотлілою пуштою встане
Лиховісної бурі туман....
Віддаси нам, святий Степане,
Корону свою у дань;
Та не викупиш, ні не збавиш, —
Упаде твій народ з плачем,
І закриєш у загравах ржавих
Від жаху своє лице.

Цією своєю невеличкою збіркою —властиво одним циклем ліричних поезій, присвячених героїчному упадкові Карпатської України, автор здобув собі певне тривке місце в сучасній войовничій український ліриці.

— ("Пробоєм").

ПОВСТАННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(Спомини
о. Христофора Савенка, ЧСВВ.)

На найвищому сидженні сидить президія сойму **др. Стефан, др. Росоха й Ф. Ревай.** Нижче від них премієр влади **Мисґр. др. Волошин,** по боках прочі члени влади. Озброєні січовики тримають сторожу. По лівім боці від вікон фільмує українець з Америки, р. Лисюк, котрому чехи вчора забили сина. Майже всі посли мені особисто знані, мало котрого бракує.

На салі нема багато гостей, бо всі, що не урядують, пішли на фронт. Це якраз малює образ української душі. Хоч тут відбувається подія небувалої ваги, надзвичайно цікава, щоб її побачити і почути, однак людей майже нема, бо їх кличе вища справа— оборона батьківщини. На соймі є ті, що мусять бути, прочі на полі битви. Дами переважають, між ними п-і Невицька. Багато людей приходить на салю, перебуде кілька мінут, або одне засідання й відходить за своїм обовязком. Я хочу відійти на фронт, щоб помагати раненим і умираючим, та дістаю розказ задержатись в Столиці до скінчення сойму.

(Далі буде)

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ?

НОВІЦІЯТ ОО. РЕДЕМПТОРИСТІВ
В ЙОРКТОНІ, САСК., КАНАДА

Новіціят оо. Редемптористів приймає тих, що бажають служити Богу й працювати яко монахи-місіонарі Чина Найсв. Ізбавителя для українського народу в Канаді й Злучених Державах П. А..

Умови прийняття для кандидатів на священиків-місіонарів є слідуючі:

1. Щире й рішуче бажання служити Ісусу Христу в Чині оо. Редемптористів.
2. Добре здоровля.
3. Добре поведення.
4. Покінчення щонайменше вищої школи (High School).
5. Відповідний вік.

До Новіціяту приймається теж молодців, що бажають служити Ісусу Христу яко монахи-братчики в Чині Найсв. Ізбавителя.

Умови прийняття для кандидатів на братчиків є ті самі, що на священиків, крім вищих студій.

Братчики займаються домашньою працею в монастирі, як господарі, кухарі, кравці, столярі, дяки, друкарі і. т. п.

По ближчі інфомації проситься писати на адресу:

Ukrainian Catholic Mission, Noviciate,
Yorkton, Sask.

ПОРЯДОК БОГОСЛУЖЕНЬ
Червень, 1940

2. Неділя ..... Січ
6. Вознесення ГНІХ ..... Руссел
9. неділя ..... Год. 9:00—Ольга
16. неділя ..... Анґусвил
17. Пресв. Тройці .... Могилн,— Празник
23, неділя ..... Овкбурн,— св. Місія
30 .неділя ..... Овкбурн,—закінчення.

о. К. Жарський, Ольга, Ман.

В ЄДНОСТИ СИЛА НАРОДУ

КАТЕХИТИЧНИЙ КУРС ДЛЯ ДІВЧАТ

За благословенням Їх Ексцеленції Кир Василія отвирається в Йорктоні, Саск., ціломісячний Катехитичний Курс для Дівчат. Початок Катех. Курсу зачинається 8-го липня ц.р.

Ціль Катех. Курсу приготовити дівчат на учительок катехизму по парохіях.

Дівчата мешкати будуть в домі Преподобних Сестер Служебниць в Інституті Серця Христового в Йорктоні

На цей Катех. Курс принимається дівчат:

1) що вже скінчили 15 рік життя.

2) що знають основні правди св. віри, (ходили вже 2—3 рази на літні катехизми).

3) що є поручені своїм о. Пароком.

На цей Катех. Курс принимається теж учительок.

В часі Катех. Курсу викладатимуть оо. Редемптористи й Сестри Служебниці-професорки отсі предмети:

Науку св. віри, обичаїв і історію Церкви з особливим узглядненням історії укр. катол. Церкви та літургіки; Методику ведення катехизму, Рідної Школи,— церковного й народного співу.

Оплата за мешкання й харч $12.00 місячно.

Тому, що справа Катехитичного Курсу є незвичайно важна— просимо Всечесніших і Високопреподобних Отців допомогти цьому корисному діпу та вислати на цей Курс по 2 представниці-дівчині з кожної парохії.

За Заряд Катехитичного Курсу:

Голова— о. М. Григорійчук,
Секретар— о. Р. Хомяк, ЧНІ.

Подання найдалі вносити до 7-го липня на адресу:

REV. R. CHOMIAK, YORKTON, SASK.

Добровільні жертви на фонд Катех. Курсу просимо ласкаво слати на адресу Скарбника Катех. Курсу:

REV. GREGORY TEPLY,
Box 69, ARRAN, SASK.

Останні Вісти...

5 червня **Дост. Ляпойнт**, міністер справедливости проголосив рішення властий Канади про **незаконність 16 організацій— комуністичних і фашистівських.** Між тими організаціями поіменно вичислено також **ТУРФД і КУСМ**, обі комуністичні організації, що жирували досі на тілі українців в Канаді. З того приводу подано, що ТУРФДім має 200 відділів в Канаді, 80 будинків і яких 20,000 членів— так подав товаріщ Прокопчак. Молоді комуністи мали між українцями 80 відділів— це все свідчить лише, **як далеко** зайшло наше безголовя і байдужність та неробство, коли ми самі дозволили комуністичній заразі аж так далеко поширитись. Тепер приходить її кінець на основі рішення влади. Ми однак повинні викорінити комуністичну заразу в самім корені— бо це встид і тяжка шкода народові, котру за всяку ціну треба направити.

—●—

Винипеґ жертвував з добровільних жертв понад 10,000 вовняних коців для нашої армії у Франції.

—●—

До Канади прибуде 100,000 дітий з воєнних околиць. Манітоба дістане 7,000 дітий на виховання. Хто хоче приняти таку дитину, належить сейчас зголоситися до
Women's Voluntary Registration Bureau
460 Main St., Winnipeg, Man.

—●—

4 червня промовив **премієр Черчил** до імперії на радіо: **"Будемо боротися до кінця!** Будемо боротися у Франції, на морі і океанах, будемо боротися зі зростаючим довірям і зростаючою силою у воздухах. Будемо боронити наш остров, хочаби це не знати що коштувало!"

—●—

З днем 1 липня 1940 **кождому канадійцеві, що схоче їхати до Стейтів,** треба мати **пашпорт.**

—●—

Німці кинули яких півтора міліона війська проти французьких укріплень перед Парижем, так званої лінії Вейґана і в кількох місцях посунулися вперед коштом страшенних жертв в людях і зброї. Смертельно завзяті бої ведуться в околиці Руен і Суассон. Дня 6 червня ґен. Вейґан видав розказ до армії тими словами: "Бій Франції почався! Розказ такий— **треба боронити наших становищ без думки про відворот."**

—●—

В неділю 9 червня Преосвященний Ладика, ЧСВВ висвятив в Сенді Лейк, Ман. о. діякона В. Кришталовича на священика при величезнім здвизі вірних. о. Кришталовичеві бажаємо много Господніх ласк у сповненні свого високого уряду— на многі літа!

—●—

Тої самої неділі відбулася у **Винипеґу маніфестація українців з рамени РКУК** при високім настрою присутних, що заповнили Дім Інст. Просвіти. Промовляли **о. др. В. Кушнір** про працю РКУК, **проф. Кирконел** про спільність канадійської нації у воєнних зусиллях і закінчив по українськи: "Хай живе Британія! Хай живе Україна! Хай живе свобода!" Опісля промовив **премієр Манітоби дост. Брекен.** Згадав дієву поміч українців у воєнних трудах Канади, нашу участь у війську і конечність помагати дальше. Промовляли ще **В. Свистун** про поїздку на схід і меморіял, вручений в Отаві та **Карасевич** від старшин **колишньої** Української Галицької Армії.

—●—

Норвежський король Гакон і частини армії відїхали з Норвеґії до Анґлії. Король Гакон видав приказ оставшим військам здатися німцям.

—●—

ІТАЛІЯ виповіла війну аліянтам в понеділок 10 червня. Сейчас по виповідженню війни італійські бомбовики почали бомбардувати Мальту. Рівночасно італійські війська малиб робити наступ на французькі посілости в Африці.

—●—

Канадійський міністер краєвої оборони, **Дост. Норман Роджерс**, по виповідженню Італією війни, виїхав літаком з Отави до Торонта, щоб там дати важну промову. В дорозі літак розбився. З Дост. Роджерсом згинуло ще трйох летунів.

—●—

Голяндська престолонаслідниця Юліяна, разом з діточками, прибула на днях до Канади.

—●—

Отців Редемптористів в Йорктоні повідомлено телеґрафічно, що трйох молодих отців їх Чина, оо. Йосиф Корба, Григорій Шавель і Стефан Шавель, що то втікли перед большевицькою навалою й дотепер перебували в Римі, виїхали дня 1 червня до Канади й на днях прибудуть до Йорктону. о. Н. Корба це рідний брат о. Вол. Корби з Йорктону, а оо. Гр. і Ст. Шавель це свояки о. Стефана Шавля з Йорктону.

БОЖЕ, НАМ ЄДНІСТЬ ПОДАЙ!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 13 (61) ЙОРКТОН, САСК. 1 Липня 1940 Vol. VIII. No. 13 (61) YORKTON, SASK. July 1, 1940

В ДЕНЬ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ У ВИНИПЕҐУ.

Понад сім тисяч українців католиків прибули походом на свій цвинтар у **Винипеґу**, зложивши вперед вінець під памятником канадійського жовніра перед парляментом. Їхало 150 самоходів, замасних жовтоблакитними стрічками і прапорцями— було 22 баси. Всюди маяли в легкім вітрі канадійські та українські прапори.

На образку бачимо, як **о. др. В. Кушнір** складає вінець в супроводі члена головного заряду БУК-а **Т. -Мельничука** — з другого боку помагає **Т. Байдак**, голова українських ветеранів і членів Канадійського Леґіону. За о. др. Кушнірем стоять—в очицях **о. Божик** і останний на право **о. Семчук.**

На цвинтарі була коротка відправа під могилою Українського Жовніра— до відправи стануло пять Отців— трох світських і два о. Василіяни, **о. Жидан і о. Сеньків.** Співав хор церкви св. Володимира і Ольги під орудою **Мушія.** Коротке слово з могили мав о. Семчук, що згадав про обовязок чести для померших і свободу, якою тішимося в Канаді і можемо це виконати тоді, коли наші брати в Україні тепер негодні цего виконати на рідній своїй землі. Через молитву і честь померших ми самі набираємо сил до даль шої борби за краще життя, для котрого трудилися наші дорогі померші і за котре нині лягають на побоєвищах наші сини в рядах канадійської армії. Ми віримо і надіємося, що колись прийдуть також на наші могили грядучі покоління— наші вірою і любовю, щоби нарід жив і здобув кращу долю.

Почесну сторожу на могилі з прапорами держали ветерани УГА і представник пласту. Зложено тільки один вінець від всіх— а прочі вінці офірували як жертву на Червоний Хрест. Також збірка при вступі на цвинтар була на ЧХ.

Як щорічно— так і цього року прийшли потім на цвинтар також православні, однак в так зникаючім числі, що колиб не два прапори, які з собою несли, педви чи можна було їх помітити.

Похід на могили випав загально величаво— погода була прекрасна. Все відбулося під проводом БУК-а, участь взяли всі українські католицькі національні організації Винипеґу.

М. Загірня

Я ДЛЯ КРАЮ СВОГО ПРАЦЮВАВ

Я для краю свого працював, а тепер
Покидає мене уже сила,
Скоро, скоро в труні уже знайде собі
Відпочинок душа наболіла.

Я умру. Але я не жалію життя:
Я бажаю і другим зазнати
Того щастя, яке я тепер зазнаю—
За країну свою умірати.

Ти ж, мій краю святий, прийми в землю того,
Хто за тебе життя покидає,
Добрим словом його спогадай, як твоя
Зірка ясно у небі засяє!

Бо настане той час, що в тобі, краю мій,
Еже не знатимуть слова: неволя,
І у рідних степах, і по рідних хатах
Пануватиме щастя і доля.

Легко стане в той час нам лежать в труні,
Бо і ми свою лепту останню.
Положили на те, щоб країні своїй
Пособити в її безталанню.

—Бійся Бога, як ти виглядаєш? Розбитий ніс, розтяте чоло.... Ходи, заведу тебе до дому.
—Я власне звідти вертаюся.

ОСЬ ЧОГО ТРЕБА НАСАМПЕРЕД!

В УВ ч. 25 **Орест Жеребко** помістив допис п. н. **"Чого треба насамперед?"**— а тому, що пан посол радби почути гадки других українців, як сам пише, ми печатаємо тих кілька рядків.

Пан посол подає поради і вказівки одні для організацій, інші для провідників. Цих рад разом 19 і вони варті прочитання та застанови для кождого.

Та ми думаємо, що справа наша так довго не піде вперед, **доки перше всього між нами всіми не буде ДОБРОЇ ВОЛІ.** Всяка дискусія і всякі ради даремні там, де нема і не хоче бути доброї волі. І всякі спроби замирення суспільности, позитивної праці і розбудови немислимі так само, доки нема основної передумови— доброї волі.

Певним є, що там, де є **зла воля**, не поможуть жадні писання, просьби і заклики. Навіть Христові. І тому ангели звіщали при народженню Спасителя **мир**, але **людям доброї волі. І так було — і так буде, до скінчення світа.**

Як же тепер представляється та справа в нас?

Хто має а хто не має тої доброї волі?

- - - - - -

Речником даних груп і їхніх провідників є ПРЕСА. І коли хочемо переконатися про добру чи злу волю даних людий, чи організацій, читаймо мудро і розважно їх пресу, що вони пишуть, що говорять і як думають, яку ідею мають в серці про дану справу. Що написане, того не можна відречися і легко заперечити.

І щож бачимо?

УГ і "Вістник" не інакше називають РКУК, як тільки "круком" і то припродно великими буквами. Чи можете взагалі починати балачку з людьми, котрі ТАК розуміють і ТАК дивляться на взаїмовідношення сил наших в Канаді? Чи треба більшого доказу, яка їх воля?

Перегляньте КФ і УР і побачите цілі рядки, сторінки і півсторінки — без одної однїської творчої думки, поради і намічення позитивної праці. Зате прочитаєте зовсім щось інше, накиди і напасти, підозріння і недоговорення, духа злоби і руїни; чи ще треба іншого доказу, яка їх воля?

І коли Ви, пане посол, недавно на сторінках УВ написали, що слова УГ про це, немов пан Свистун по думці своїх недавних приятелів негоден більше нічого робити, хіба галабурду — **відносяться і бють якраз їх самих, ТИХ, ЩО ЦЕ НАПИСАЛИ** — то це свята правда і запізна льогіка, котрої вони негодні і безсильні заперечити. Їм не пишилося тепер нічо, як тільки мовчати на Ваші слова....

І вони завзято мовчать.

Во коли так, то **що є з Їх Церквою, котру якраз зорґанізував і вивів між люди той, кого вони так легко і без надуми тепер обкидають і називають "галабурдником"?** Чи це також "галабурда"?

І де є на світі чоловік, котрий годен зрозуміти льогіку того духовника автокефальних, що на сторінках того самого УГ розписується проти нового стилю під шумним наголовком "Слово до українського загалу— православного і греко-католицького"?

Хто дав йому моральне право класти на папір слово "греко-католицького"— того загалу, що він смертельно зненавидів, обкидав болотом і образами безчисленну скількість разів!

І як може чоловік, котрий САМ другий десяток літ безперервно нищить Греко-католицьку Церкву у весь можливий спосіб і при кождій можливій нагоді— як може такий чоловік ще й тепер мати сміпість писати до того ЗАГАЛУ і не згоріти від сорому?

То старий стиль в календарі треба конче затримати! Але віри не треба затримати? Але релігію і Церкву, і святі Тайни тої святої Церква треба було кидати, нівечити, доптати ногами?! Чому він два десятки літ кричить і взиває, що Греко-католицьку Церкву треба знищити і розпяти— а календар треба тримати?

Що важнійше: Церква і віра —чи старий стиль?

Церкву і віру після того чоловіка треба відкинути —старий стиль берегти!

Ось зразок тої льоґіки і духовости, котрої ніхто розумний на світі не буде годен зрозуміти!

Бо як чоловік, що літами виступав і нищив греко-католицький загал — тепер може мати відвагу і смілість писати прилюдно до того самого загалу?

І чи можливо взагалі говорити з людьми тої породи?

- - - - - -

Ось чого насамперед треба, пане посол— всі 19 порад, красних і мудрих, все таки звести до одної однїської засадничої передумови: **ТРЕБА ДОБРОЇ ВОЛІ НАСАМПЕРЕД!**

ПРОТИ ПЯТОЇ КОЛЮМНИ!

В цілій домінії **переведено арешти** осіб, запідозрених в протидержавній підривній роботі. Арештовано **комуністів і фашистів.** З комуністів арештовано у Винипегу мійського радного **Пенера** і одного з верхівки компартії в Канаді, **Івана Навізівського.** Цей послідний кандидував навіть в 1935 р. з округи Селкирк, Мак. і дістав 1,953 голосів— проти Дж. Т. Торсона, що дістав 9,230 голосів і став послом.

Так званий "Робітничий Дім" у Винипегу на Причард еве. комуністи самі забили дошками і проголосили, що припинять діяльність— але задні двері дальше отворені і часопись "Народна Ґазета" далі виходить. Комуністи забили тільки на показ— передні двері. І в тім є наче весь символ комуністичної тактики. Де горячо, там валяти дурака—передні двері забити, а задними далі лізти і робити своє. Вони на сліпо вірять, що захід "гнилий" і його можна легко обдурити.

Та не думаємо, чи це довго вдасться. Тепер такі часи, що навіть задними дверми тяжко буде для комуністів влізти....

А як примір "відваги" служить їх одинокий посол до парляменту в Манітобі, **Литерик,** котрий на вістку про арешти втік і досі поліція негодна його знайти.

ПРОФ. КИРКОНЕЛ ВІДХОДИТЬ ДО ГЕМИЛТОНУ

Звісний знавець історії і звичаїв середноевропейських народів, проф. Ватсон Кирконел зістав запрошений на голову англійського відділу університету МекМестера в Гемилтон, Онт. і це запрошення приняв. Так Винипег утратив після 28 літ праці одного з найкращих своїх учених і знавців, котрий чимало причинився до взаїмного пізнання та зрозуміння ріжних національних груп того міста.

Проф. Кирконел богато також займався українцями. Його остання брошурка певно не є нам ворожа, навпаки причинится чимало до зрозуміння українських стремлінь між анґлійцями. Українці надіються, що проф. Кирконел так само в Гемилтон не залишить звязку з нашим народом і буде все нашим прихильником. З новим місцем і тереном праці складаємо проф. Кирконелові наші найкращі побажання.

РЕФЛЕКСІЯ

Важке ярмо твоє, мій рідний краю,
не легкий твій тягар!
Мов під хрестом отсе під ним я упадаю,
з батьківської руки твоєї допиваю
затроєний пугар.

Благословлю тебе! Чи ждать тобі ще треба
поваги й блиску від будущини,
чи ні— одного лиш тобі благаю з неба,
щоб з горя й голоду не бігли геть, від тебе
твої найліпші сини.

Щоб сіячів твоїх їх власне покоління
на глум не брало і на сміх.
Щоб монументом їх не було те каміння,
яким в відплату за плодючее насіння
ще при життю обкидувано їх.

ВИСТАВА В САН ФРАНЦІСКО.

Коли все окутає серпанок ночі, Вистава Золотих Воріт в Сан Франціско набирає світляного чару повені світил. Будинки і вежі залиті силою електрики чарують око і набирають якоїсь позасвітної примани. На образку бачимо Слоневі Вежі а за ними Вежу Сноця, високу на 400 стіп, що у надмірі світла виглядають на фантастичні будівлі.

Ось кілька даних про цю Виставу.

Коли: Зачалася 25 мая 1940 і триває до 29 вересня 1940.

Де: На острові Скарбів в пристані Сан Франціско. Може доїхати туди або самоходом через місток (кошт 35ц.) або поромом або басом.

Вступ: Сезонові значки родинні $7.10—для молоді $3.75— для дітий нище 12 літ $1.00. Одноразовий вступ 50ц.; 25ц.; і 10ц. Їзда самоходом там і назад через міст 35ц.

Число прибувших: Минулого року відвідали Виставу 10,496,203 осіб.

Кошти: Минулорічна Вистава коштувала приблизно 30 міліонів долярів.

Простір Вистави: 400 акрів, найбільший штучний остров світа.

Віддаль: З Сан Франціско 4.70 миль— о Овкленд 7.3 миль.

Це коротенькі дані про Виставу— коли Ви годні і можете— поїдьте туди глянути на здобутки і осяги людської культури та техніки нашої Америки а не пожалуєте .

ВЕГРЕВІЛЬСЬКА ЗАГАДКА — СКІНЧЕНА

В попереднім числі ми писали про цікаву "заяву" бувшого посла Ю. Войткова з Вегревил, Альта., та подали за пресою, що там зголосив свою кандидатуру В. Дорош з Едмонтону. Видно однак, що якісь дивні сили вплинули й на В. Дороша так далеко, що він ще перед виборами, в сам день номінації на 10 червня нараз почув холод в ногах—і зрезиґнував зі всього.

Так Солон Лов без виборів став послом з околиці Вегревил, де є 90% українських виборців і де один кандидат українець повалив другого кандидата українця при виборах на це тільки, щоби потім самому зрезиґнувати та готове містечко віддати в руки цілком чужого цій околиці кандидата.

Не знаємо, що про це все думають самі виборці Вегревил. Але, коли такі там є відносини, то пощо взагалі голосувати? Тут маєте найкращу відповідь, чому українці не мають в Европі своєї держави та чому з того приводу тяжко говорити про кривду....

ЦЕРКВА І ВІЙНА

Квебекський кардинал Родриґ Вільнеф зарядив молитви на побіду ахиянтів над "підступом, безбожництвом і дійсною орґанізацією зла" в особі Гітлера. При тій нагоді Їх Еміненція сказав: "Хоч Церква є проти війни, як такої, то **вона не є проти оборони права."**

"Заявляю з переконанням, що мудрість і християнська любов, найкращий і найшляхотнійший патріотизм, **сама релігія каже нам в теперішну хвилю молитися за побіду аліянтів, надіятися і помогти в міру нашої спроможности,** навіть ціною жертви і під прапором великодушної посвяти."

НАША КАНАДА ВДЯЧНА І ДОБРА ДЛЯ ВСІХ

11 червня приїхала до Канади на тимчасовий побут **голяндська королівна Юліянна з двома донечками**— Беатрикс, що має півтретя року і Іреною, що має 9 місяців. Королівна замешкала в Квебеку і промовила через радіо до всіх жителів нашої домінії. З її слів бреніла туга за своїм краєм і часто вона тільки придушувала сльози, що давили її слова. Вона згадала, що її мама панує не тільки в Голяндії, але також над посілостями в Східних Індіях, де живе 65 міліонів населення а також має посілости в Західних Індіях. Нині вона позбавлена можности жити у власній країні і перед німецькою напастю схоронилася в Канаді, разом з дітьми.

Ми певні, що Канада все добра і все вірна, дасть біженцям найкраще приняття, яке тільки має і захоронить від всіх небезпек в ту гірку хвилину.

Мусить злісти

- Іване,— каже мама— іди принеси мені дров.

—Ой, коли мене так ноги болять.

—Іване, ходи їсти!

—Та вже якось мушу злісти....

Поезія і проза

—Кохана Марусю! Ось тут клячу перед вами в порохах....

—В порохах? Що вам здається? Я тільки що сьогодня рано замітала.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ТРАГЕДІЯ НИНІШНЬОГО ЛЮДСТВА

—

Нечувані в історії події пересуваються в Европі, лискавкою перекидаються на інші континенти Африки та Азії та прискореним кроком зближаються до континенту Америки. У воєнній хуртовині лежать вже повалені численні, дотепер самостійні народи, а інші, здається, ждуть своєї черги. Мається враження, що ціле людство йде сьогодня на стрічу жахливої долі. Що принесе для нас завтрішний день, тяжко вгадати. Одно певним є, що в нинішних міжнародних подіях тяжко добачити правди і справедливости, а фізична брутальна сила топче все, що віками люде уважали за культурне, чесне і святе.

Нині ми є свідками дійсної трагедії людства. Здається, що наспіла "повня часів." З сердець міліонів людей котиться світом филя гірких зітхань, заведених чи свіжих надій, молитви, шукання ратунку і благання. Нині вже ясним є, що ціле людство йшло блудними дорогами що найменше від 150 літ, то є від французької революції, дорогою легковажання Божих відвічних прав правди і справедливости, дорогою нищення усіх моральних цінностей людини. Нині вже ясним є, що це людство зайшло дорогою знищення і руїни так далеко, що само не в силі віднайти правдивого шляху чесного і культурного життя народу. І тому нині вже не тільки простолюддя але і провідні люде звертають своє лице до Бога, взивають своїх вірних о благальні молитви, щоби сам Господь вивів людей із цеї темної вулиці, в яку вони попали.

Стогін, тяжко досвідчуваного нині людства, виливається раз у звуках покірної, повної болю молитви, іншим разом проявляється силою, що неба сягає, ще іншим разом звенить як безнадійний зойк розпуки. І все те з міліонів сердець, підданих і провідників, тих, що слухали і тих, що приказували. Це трагічний гимн нинішнього людства, що почуваннями свойого серця шукає спасення, правди і справедливости неба на нашій землі.

Якщоби ця молитва міліонів, нині трагічно досвідчуваного людства, була найшла для себе бодай маленький куток в серцях людей, за послідних пять, десять літ, коли над світом зачали зарисовуватись великі соціяльні, господарські та політичні напруження, ми певні, що світ сьогодня виглядавби інакше. А так, ми бачимо, що сталося то, що мусіло статись. Нинішний світ був надто глухим на перестороги Христової Католицької Церкви, а Папські Енцикліки, про справедливий соціяльний лад світа, стрічалися що найвище з неінтересними замітками світової преси.

Нині міліони людей ріжних народів і держав просять о справедливий мир, о кращий соціяльний лад світа, о добрий, розумний моральний провід. Однак, чи ми можемо надіятися кращої долі, помочі Всевишнього, у цій трагедії людства, коли між молитвою людей а їх поведенням існують дальше разячі суперечности, як і передше. Що поможе, чи може помочи, прохання підданого до короля, якщо король знає, що цей підданий постійно топче і легковажить собі королівські закони та розпорядки?

Мимо трагічного положення нинішнього людства, ми не бачимо нігде направду, щирої волі морального відродження народу. Цілі народи і держави йдуть нині як на перегонах у дальшому нищенню моральних основ людської суспільности. Цей злочин проявляється у ріжній формі: в розпусненню родинного життя та розводах, в нарочнім убийстві ненароджених ще дітей в лоні матери, у брудній літературі, в неморальних кінотеатрах, під оглядом релігійного та морального виховання молоді, у індіферентних а може і безбожницьких школах та університетах....

Коли ми хочемо, щоби сам Господь вивів нинішне людство із цеї блудної вулиці, щоби на руїнах нинішнього світа повстав кращий суспільний лад порядку, правди і справедливости, то тут треба конечно щось зробити. Ми не можемо продовжати безглуздої політики нашої минувшини. Народи Европи і Америки мусять конечно познакомитися з такими правдами, як Бог, як Христос, як Христова Католицька Церква. Ми мусимо це зрозуміти, що кращі часи не прийдуть так довго, як довго тисячі дітей будуть дальше виховуватися у цілковитому невіжестві Божого Закону, в цілковитій байдужности до моральних засад, які є конечними до гідного і культурного життя народів. Ми мусимо це зрозуміти, що нинішна молодь надасть напрям і пятно завтрішнього життя світа.

То, чого світ нині потребує, це моральне відродження народів, це ясний моральний провід, без тіни релігійного, політичного чи господарського сектанства. Це моральне відродження народів не родиться одного дня. Над ним треба постійно працювати.

Ми віримо, що ці провідні люде, які взивають нині народи до молитви о поміч Всевишнього, в цей трагічний момент історії, здають собі ясно справу о що властиво розходиться. Ми віримо, що вони покличуть до життя цілий ряд виховних інституцій, які зуміють надати вже найблищому поколінню виразний моральний характер нової відродженої людини і нового відродженого людства. Як минулої війни так і нині, на полю борби, не буде ані побідників ані подбіжених, але будуть напевно побідники і побіджені на полю морального виховання своєї сусільности.

Нинішний світ збирає тяжке жниво фальшивих фільософів, таких як Маркс, Ленін, Нітше, Руссел, які причинилися посередно чи безпосередно до нинішної руїни людського життя. Фалшива наука та кличі тих людей, цілими літами, ділали на мозок і серце молоді в публичних школах, в університетах, в приватнім та публичнім життю та затроювали постійно, аж по нинішний день, самі моральні основи людського життя, яке не могло видати інших людей, тільки таких як видало: почитателів брутальної фізичної сили: Гітлєра, Сталіна, Мусоліня та інших.

Нічого не поможуть молитви, копи в людському життю, на місце Леніна не прийде Христос, на місце кличів большевицького чи іншого інтернаціоналу не прийдуть правди голошені Христовою Католицькою Церквою, на місце хаосу і безглуздя не прийде лад і порядок соціяльної правди і справедливости, на місце ґенґстерів, сильний моральний провід народу.

Ще раз хочу підчеркнути, що в нинішній війні, на полю борби, не бу-

(Продовження на стороні 7)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, липень, 1940

1. понеділок — М. Леонтія
2. вівторок — † Ап. Юди
3. середа — СвщМ. Методія
4. четвер — М. Юліяна
5. **пятниця — Серця Христового** (на нед.)
6. субота — Мц. Агрипіни
7. **неділя — 3 по С., Різдво Йоана Хрест.**
8. понеділок — Мц. Февронії
9. вівторок — Преп. Давида Солунського
10. середа — Преп. Сампсона
11. четвер — Перен. мощ. СС. Кирил. і Йоа.
12. **пятниця — Апп. Петра і Павла**
13. субота — Собор 12 Апостолів
14. **Неділя 4 по Сош.,** Безср. Коз. Дам.

—

Устав

5, пятниця— Пресвятого Серця Ісусового, Литія, утр. ев. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 306, ев. Ів. 9 і 10.

7, неділя —3 по Зісл., Різдво св. Ів. Хр. гл. 2, Литія. ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 88 і 112, ев. Мат. 18 і Лук. 1.

12, пятниця — св. Петра і Павла, Литія, утр. ев. Ів. 67, на Сл. Б. ап. 193, ев. Ів. 67 кінчиться Петрівка.

о. др. В. Кушнір

РІЗДВО СВ. ЙОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

Евангеліє Св. Луки, зач. 1.

Був за днів Ірода царя один священик, на імя Захарія, з дневної черги Авії, і жінка його з доньок Арона, а імя її Єлисавета. А були обоє праведні перед Богом і ходили у всіх заповідях та оправданнях Господніх безпорочно. І не було у них дитини, бо Єлисавета була неплідна, і обоє постарілись у своїх днях. І сталося, коли служив з порядку своєї денної черги перед Богом, по звичаю священства, випало йому увійти в храм Господній і кадити: І все множество людей молилося з надвору в пору кадження. І явився йому ангел Господній, що стояв з правого боку кадильного вівтаря; і затрівожився Захарія, побачивши, і страх напав на нього. І сказав до нього ангел: не бійся, Захаріє, бо вислухана твоя молитва, і твоя жінка Єлисавета породить тобі сина і даш йому імя Йоан. І буде тобі радість і веселість, і многі урадуються ізза його народження. Бо буде великий перед Господом; і вина та сикера не буде пити, і Духом святим наповниться ще з утроби своєї матері. І многих із синів Ізраїля наверне до їх Господа Бога; і сам ітиме перед ним духом і силою Ілії, щоби навернути серця батьків до дітей і невіруючих праведних, щоби приготовити Господеви нарід звершений. І сказав Захарія до ангела: По чім се пізнаю? бо я старий і моя жінка постарілась у своїх днях. А ангел у відповідь сказав йому: Я Гавриїл, що стою перед Богом; і післано мене сказати тобі і благовістити тобі про се. І се замовкнеш і не зможеш говорити аж до дня, коли се станеться, бо не повірив еси моїм словам ,котрі сповняться в своїм часі. А нарід ожидав Захарії і дивувалися, що він бариться в храмі. І коли вийшов не міг говорити до них; і пізнали, що мав видіння в храмі; а він давав їм знаки і лишився німим. І сталося, коли скінчив дні своєї служби, відійшов до свойого дому. А після сих днів зачала Єлисавета, його жінка і таїлася пять місяців, кажучи: Так мені зділав Господь у днях, в котрих зглянувся, щоби зняти з мене поругу між людьми.

А Марія встала в ті дні і пішла поспішно в підгіре, в місто Юдове, і увійшла в дім Захарії і поздоровила Єлисавету. І сталося, коли почула Єлисавета поздоровлення Марії, кинулося дитятко в її утробі, і наповнилася Духом святим Єлисавета, і закликала великим голосом і сказала: Благословенна ти між жінками і благословенний плід твоєї утроби. І звідки мені се, що прийшла мати Господа мойого до мене?

А Єлисаветі сповнився час родити і породила сина. І почули сусіди і її родина, що звеличив Господь своє милосердіє над нею. І сталося в осьмий день прийшли і хотіли назвати його іменем його вітця Захарія. А мати його увідповідь сказала: Ні, він буде називатися Йоан. І сказали їй: Нікого нема в твоїм роді, що називається тим іменем. І знаками питали його вітця, як хотівби його назвати. І попросив таблички і написав слова: Йоан є його імя, дивувалися всі. І зараз отворилися його уста і його язик, і став говорити прославляючи Бога. І обняв страх усіх їх сусідів; і на цілім підгірю Юдеї рознеслися всі ті слова. І всі, що чули, взяли собі до серця, кажучи: Щож за дитина се буде? Бо рука Господня була з ним. А Захарія, його отець, наповнився Духом святим і пророкував кажучи: Благословенний Господь Бог Ізраїля, що посітив і довершив відкуплення свого народу; і підняв нам ріг спасення в домі Давида, слуги свого. А ти, дитино пророком Вишнього назвешся; бо ходити меш перед лицем Господнім, щоби приготовити його дороги.

А дитя росло і кріпилося духом і було в пустинях аж до дня свого виступу перед Ізраїлем.

—

Наука

НАРОДЖЕННЯ СВ. ЙОАНА

І. Вступ.

Евангеліє, яке тільки що ми чули, говорить нам з незвичайною ясністю про ті дивні діла, які збулися при народженню св. Йоана Хрестителя. Здається, що Господь хотів, при народженню св. Йоана, помножити свої чуда, щоби в цей спосіб звернути особлившу увагу людей, що час приходу Месії вже недалекий, щоби відповідно і гідно приготовилися на Його приняття.

В цілому Єрусалимі і околиці люде знали, що приключилося Захарії: всі знали, що девять місяців перед тим, явився йому Архангел Гавриїл, який звістив йому народження сина; знали про його кару за те, що не повірив словам Архангела. Знали також дещо про Єлисавету: Неплідна тілом, але богата чеснотами... Народження св. Йоана і все те що сталося при заховуванні Закону Мойсея, переходила в уст до уст та будило незвичайне зацікавлення у всіх, що говорили: Що ж за дитина це буде?.... Так зачав св. Йоан свою місію, оживляючи надію праведних і вірних Ізраїльтян.

II. Що означають слова: А Єлисаветі сповнився час родити ітд.....?

Коли Евангелист Лука представив нам видіння, яке мав Захарія в святини, додає. І сталося, коли скінчилися дні його служби, відійшов до свого дому. А після сих днів зачала Єлисавета, його жінка, і таїлася пять місяців кажучи: Так мені зділав Господь у днях, в котрих зглянувся щоби зняти з мене поругу між людьми.

Тут Евангелист перериває своє оповідання і говорить про Благовіщення Пречистій Діві Марії, та про те як Вона відвідує Єлисавету. Відвідини на правду святі, повні таїнственности, бо в тих відвідинах Слово Боже, скрите в лоні Марії, начинає в світі своє діло освячення і спасення сина Єлисавети і Захарії.

Марія осталася у Єлисавети около

трьох місяців.....найправдоподібніше аж до народження Йоана, щоби його, як Предтечу свойого Сина пригорнути до свойого лона і поблагословити. А Єлисаветі сповнився час родити і породила сина. Марія, певно, повна побожности і любови, взяла Йоана на свої рамена. Він глядів на Неї своїми очинятами, начеби знав, хто Вона є. А коли віддавала його Єлисаветі, то диття, напевно, похилило свою головку, наче хотіло сказати: Мені так добре на руках Марії. Марія покрила його поцілунком, тулила його, пригортала до свойого лона.

А сусіди і її родина почули, що Господь звеличив свое милосердя над Єлисаветою, що зняв з неї поругу неплідности. Але вони були далекими ще від цього, щоби могли предбачити ті дивні річи, що сталися в тих днях. Всі тішилися з Єлисаветою. А вчасі сповнилися слова Ангела, які предсказав Захарії: І буде тобі радість і веселість, і многі урадуються ізза його народження. Бо дійсно народження святих є радістю для многих, бо це є добро загальне. Чесноти Святих оживляють і будують людей.

III. Що сталося в хвилі надавання імени дитині?

І сталося в осмий день, прийшли назвати диття, і хотіли назвати його іменем його вітця Захарія.

У жидів це був незвичайно важний обряд: день в якому цей обряд довершувано був днем святочним. Диття ставалося в наслідок цього обряду членом Божого народу, і учасником Божих обітниць. Присутні при цьому обряді застановлялися, яке би дати дитині імя. Думали, що диття уроджене серед таких дивних знаків, повинно носити імя свойого батька. Хотіли після звичаю, дати дитині найбільше пошани гідне імя. Але.... диття освячене в лоні матери, сталося вже горожанином неба, а імя, яке мало носити, надало саме небо через Ангела. Це імя не було іменем родини але іменем пророка.

А мати у відповідь сказала: ні, він буде називатися Йоан. Чи Єлисавета знала, що Господь назначив йому імя Йоан? Дехто думае, що Захарія сказав це в якийсь спосіб; однак можемо також приняти, що Господь її це обявив.... хоч тяжко сказати, коли це могло статися.

IV. Що зробили відтак присутні?

Здивувалися з такого рішення Єлисавети і сказали: Нікого нема в твоїм роді, що називається таким іменем.... То що з того? Ту немае місця жадний людський звичай, хоч як бувби він розумний.... ця дитина це чудо. Господь її хотів, Господь її задержав для себе. І знаками спитали батька, якби він бажав, щоби назвати сина.... Захарія, німий, зажадав таблички і написав такі слова: "Йоан є його імя. Св. Амброзій хотів сказати: тут нема місця на яку небудь застанову; ми одержали його з неба і повинуемося небу. Імя Йоан означае **ласка,** або **дар Божий, милосердіє** Боже...: І всі дивувалися.. що імя прийшло з гори, з небесних висот.

V. Що сталося в тій хвилині з Захарієм?

І зараз отворилися його уста і його язик, і став говорити прославляючи Бога. Як ми вже сказали Захарія онімів за кару, що не повірив словам Ангела. А тепер відзискуе мову в нагороду за акт віри і послуху. Перші слова, які висказуе Захарія, це гимн, це благословення Бога, що дав йому цього сина ласки.

VI. Які наслідки викликало це чудо?

І обняв страх усіх їх сусідів.. Всі ті події вже самі собою могли накинути страху всім присутним.... тому що було дуже легко добачити в усіх тих справах палець Божий. І всі ті слова рознеслися скоро по цілім Підгірю Юдеї і по цілій надйорданській околиці. І всі, що чули взяли собі до серця кажучи: Щож за дитина це буде? Бо рука Господня була з ним.

Що за дитина це буде?— Питання, яке повинні собі поставити усі родичі, кілько разів Господь пішле їм дитину. Чи це буде дитина благословення чи може прокляття? Чи буде доброю чи злою? Посудиною вибраною чи може посудиною на осудження? Відповідь на ці питання в великій мірі вже находиться в тому, чи тій дитині родичі дадуть християнське виховання чи не дадуть. Мало людей є покликані до цього, щоби довершити великих діл в суспільности: всі однак люде є покликані до найвищої цили, а саме, щоби Бога пізнати, Його любити і Йому служити, іншими словами: щоби спасти свою душу.

Кілько то людей не відповідае тому загальному покликанню! Чому це так? Тому, що родичі приготовляють будучність своїх дітей, не зважаючи зовсім про те, що Господь Бог рішив про їх покликання.

Батьки християнські! Старайтеся плекати б запопадливо заховати скарб ласки і невинности в серцях ваших дітей. Поступаючи в цей спосіб будете мати великі успіхи. Коли ваші діти підростуть, будуть тут на землі вашою радістю і вашою втіхою і вашою прикрасою а в небі будуть вони найкращим вашим вінцем.

VII. Що відтак зділав Захарія?

А Захарія, його отець, наповнився Духом святим і пророкував, кажучи: Благословенний Господь Бог Ізраїля, що посітив і довершив відкуплення свойого народу.

Як тільки Захарія відзискав бесіду, з глибини свойого серця вилляв величну пісню благодарення Бога. Пісня ця це наслідки ласки Святого Духа, який в ньому замешкав. Дійсно річи подиву гідні! Сказано в Евангелію, що всі три члени цеї родини були наповнені Духом Святим, то є огнем Божої любови: Архангел Гавриїл звістив, що Йоан ще заки народиться, наповниться Духом Святим в лоні матери: Єлисавета одержала Духа Святого, коли до неї прийшла Пр. Діва Марія і поздоровила її, а Захарія як раз в цьому моменті, при надаванню імени свойому синові.

Який це гарний примір для правдивохристіянських родин! Родичі і діти повинні бути завсігди повні ласки св. Духа, того огню Божої любови, особливо в урочистих хвилях життя, як пр. в день хрещення дітей, в день Першого св. Причастя, щоби благословити Бога за Його доброту і за Його милосердя....

Бачимо, який Господь є добрий, каже св. Амброзій, як легко прощае нам наші провини, наші упадки! Не тільки звертае Захарії це, що йому відняв, але дае йому ще більші добра. Ми не повинні проте ніколи тратити надії на Боже милосердя....

Захарія, порушений Духом Святим, висказуе пророцтво славлячи Бога. Пісня Захарії це пісня вдячности, і голос пророка. Пісня вдячности для Христа Спасителя; і пророцтво для свойого сина Йоана.

Ця пісня Захарії ділиться на дві части: в першій частині дякує Господеві за те, що вже появився Месія. Про Месію не говорить так як говорили старинні пророки, які предсказували прихід Месії, що мав прийти, але говорить про Месію, як про такого, що вже прийшов, що посітив і довершив відкуплення свойого народу, що здвигнув нам ріг спасення, що знаний вже в всесвіті. В другій частині зі святим ентузіазмом вихваляе божественне післаництво свойого сина, який мае приготовити дорогу для Спасителя.

І ми, вірні Христової Церкви, є покликані, подібно як Св. Йоан, щоби звіщати і проповідати Слово Боже, що сталося Чоловіком, щоби навчати людей науки спасення, щоби просвіщати тих, що лежать в тіни незнання і смерти.... Кождий стих цеї пісні, як щоби ми його добре розважили, може зділати нас святими і більше здібними до цього, щоби колись могли ми славити Бога зі всіми Ангелами в небі. Амінь.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ
для Членів Ап. Молитви

За Евхаристійний Конґрес в Ніцеї.

Ніцея лежить в полудневій Франції, в одній з найкращих околиць світа, так званій Рівієрі. Там прегарне підсоння, все тепло ,але не горячо, множество цвітів, над морем. На жаль околиця Ніцеї стала тереном боїв, тому що вона недалеко італійської границі і тому не знати вже тепер, чи той Конгрес там відбудеться, чи ні. Знаючи однак біг подій і несповіданки війни, скорше можемо припустити, що Конґресу там не буде. Однак члени Апостольства Молитви повинні молитися на честь Евхаристійного Христа і жертвувати в нім наміренню свої добрі діла. Головно як надоложення за зневаги і скорби, спричинені Серцю Христа через гріхи людий і невинно пролиту кров невійськового населення.

Місійне наміреня: За середники покликання до місійної праці.

Такими середниками є в першій мірі **ласка Божа** а далі все, що помагае нам ту ласку одержати. Отже молитва, Служба Божа, св. Причастя, освячення і благословлення Церкви. Покликання до місійної праці над спасінням душ є особливою ласкою Божою а жниво велике. Однак мало робітників, бо мало людий хоче з ласкою покликання співділати. Ми молимося за успішну ласку— щоби люди співділали з ласкою покликання і вона стала для них успішною через виконання.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Нова наша **церкв ав Бруклині** є в староукраїнськім стилі. На переді має широку фасаду а на ній мозаїковий образ над дверми. Під церквою є домівка на 400 сиджень, кухня і начиння. Окремо є там сцена. Будинок коштує $65,000. **о. Антін Лотович,** котрого почином, трудом і працею головно здвигнено той Дім Божий на так важній позиції, якою є передмістя Ню Иорку, Бруклин, заслугує не лише на признання але на вікову вдяку грядучих поколінь наших в Америці.

- - - - - -

На Духовну Семінарію у Філядельфії зложили тамошні наші вірні одноразово $3,184— з того один неназваний добродій $500, Апостольство Молитви $200, а 13 осіб по $100. Це красний **взір жертвенности** на найкращу ціль, якою є виховання доросту нашого духовенства.

- - - - - -

16 червня Преосвященний Ладика,, ЧСВВ відвідав Комарно, Ман. Був величавий здвиг вірних, прийшли процесії з околиць. Всіх присутних було 1,800 душ. Пополудні того самого дня Преосвященний відвідав **ще Мал нт н** Ман. В обох місцях Їх Ексцеленція мав проповідь до народу.

- - - - - -

Нововисвячений **о. Іван Кришталович** дістав призначення в **Сен і Лейк,** Ман., до по мочі всеч. о. Григорійчукові, тамошньому парохові— а **о. Вол. Фірман** тимчасово в **Етелберт, Ман.** до помочі о. Колцунові.

- - - - - -

Сестра Корнелія Мантика покінчила саскачеванський університет зі степенем B.A. Родичі Сестри Корнелії живуть в Кадворт, Саск.

Сестра Венедикта Середа покінчила Учительську Семінарію і дістала першої кляси грамоту до навчання в прилюдних школах.

Досі ще дві Сестри Служебниці мають науковий степень B.A. Іменно **Сестра Мехтильда і Сестра Миронія.** Так наші Сестри Служебниці дістають нові надійні сили до праці між нашим народом в Канаді і це повинно стати заохотою для неодної ідейної, чистої і вищих поривів дівчини вступити до монастиря. **Кого світ не може вдоволити а бажає вищих ідеалів і находить в собі моральну силу зірвати зі світом а всю свою снагу поставити на службу ідеалів Христа і святої Церкви— най вступає до монастиря** і збільшає ряди тих прекрасних сил, що живуть, працюють і трудяться тільки з любови Христа, з найчистійших понук. Такі роблять незаступиму працю, що стає підставою розросту поколінь. Щасливий нарід, котрий має богато таких душ, які вміють і хочуть пожертвувати все для Христа і Церкви свого народу.

ДАЛІ ВИСЕЛЮЮТЬ УКРАЇНЦІВ ЗІ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Букарешт.—З кордонної смуги доносять, що совєтська влада далі масово вивозить українське население Галичини в глибину Московщини. Кажуть, що на румунськім боці часто чути стріли і крики людей по боці совєтського кордону. Далі подають, що лікар, професор університету та "депутат," др. М. Паньчишин, що тішився у совєтської влади від самих початків найбільшим довірям, зістав тепер "відкомендерований" аж на Далекий Схід. Далі доносять, що не тільки вивезено др-а Старосольського й дир. Кузьмовича, але також і їхні родини, включно до старенькиx батьків. Також арештовано й вивезено др.-а В. Кашубинського, відомого лікаря в Перемишлі.

ДЕ Н ИТИ КОРІНЬ БОЛЬШЕВИЗМУ?

Про це докладно пише **протоєрей Православної Церкви в Америці о. М. Лебедєф** в книжці **"Разруха"** на стор. 262 так: "Яку законну церковну власть представляє собою **Митрополит Сергій і його Патріярший Синод,** докладно сказано в **Посланні** того часового "Патріяршого Синода," на чолі котрого стоїть Сергій. **Це послання видано 29 червня 1927 р.** і там між іншим саказано так: "Ми обовязані тепер показати, що ми церковні діячі **не є** з ворогами совітської власти, ані з безумним оруддям їх інтриґ, але з нашим народом і правительством.—Ми повинні не словами але ділом доказати, що вірними горожанами совітського союзу, **льояльними до совітської влади,** можуть бути не тільки люди, що є рівнодушними до православія — не лише зрадники православія, але також **самі найревнійші** його послідуватели. —Ми хочемо бути православними і в той самий час визнавати совіт союзу за нашу горожанську вітчину, котрої радости і успіхи є нашими радостями і успіхами, а невдачі котрої є нашими невдачами. Кождий удар, вимірений в союз— визнається нами за удар, спрямований в нас самих!"

Ми дослівно перевели слово в слово це **одиноке в своїм роді на світі** Послання з мови російської на мову українську.

З нього читач може без всяких обяснень і додатків самий побачити, ДЕ є корінь большевизму і звідки большевизм черпав і черпає свою животну силу навіть досі. Хто підготовив для нього почву і дбає, щоби большевизм на ній буйно розрісся. Хто дав йому передумови розвитку і скріпив його від початків в іствуванню досі. Хто тішиться його успіхами і сумує з приводу його невдач. Хто був, є і — буде льояльним не до Бога, Божої Церкви і святої віри— але до большевизму, того звеличника Юди Іскаріотського і сатани!

Ось ДЕ Є КОРІНЬ всього лиха на Сході Европи!

Ось ЗВІДКИ БОЛЬШЕВИЗМ ЧЕРПАЄ СВОЇ СИЛИ!

- - - - - -

Підітнім той корінь і большевизм впаде— зівяне, всохне і знидіє, бо не буде мати з чого і на чім жити. **То є імператив хвилі для великої Української Нації,** котра хоче жити і буде жити!

В ЧІМ ПОЛЯГАЄ ЛЬОЯЛЬНІСТЬ?

Манітобський відділ просвіти вислав всім учителям **запитник.** Мають відповісти на ряд питань, котрі зясовують відношення учителя до держави і до теперішних подій. Ці питання цікаві також для широго загалу, як належить розуміти льояльність.

Питання зачинаються про походження учителя і далі питають так:

—Чи маєте які патріотичні вправи з учениками і які?

—Чи були такі ученики, що звільнялися від тих вправ або чи відмовились?

Чи ваша школа, або кляса зложили свою жертву на Червоний Хрест чи іншу воєнну ціль і скілько?

—Як поясняєте своїх ученикам справу аліянтів?

(Трагедія людства.... продовж. з стор. 4)

де як тому 25 літ, ані побіджених ані побідників, але будуть побіджені і побідники на полю морального виховання народу. І ті виграють війну.

І тут має зачатися поважна і постійна праця над відродженням нашого українського народу. Коли Господне Провидіння схоче нас заховати, як окремий нарід, на будучі віки, то моральне відродження нашого народу мусить йти на всіх ділянках нашого життя, у всіх суспільних верствах народу.

ПОБІДНИКИ ТВЕРДОГО МЯЧА.

Ці хлопці це ученики **припідної школи у Винипеґу, Льорд Нелсон.** Вони скінчили восьмий степень науки і також виграли чемпіонат твердого мяча всіх шкіл Винипеґу.

Гляньте по черзі на ці молоді, щасливі і веселі лиця. Це здебільша наші **українські хлопці** з північного Винипеґу. Ось їх імена: З ліва на право в першім ряді стоять: Вол. Буртник, Ник. Віченко, Вол. Чижик, (сотник) і Федір Шіро та Антін Барчук.

В середнім ряді стоять— Дж. М. Скорфілд, директор, Бр. Заборський, Ст. Лузний, В. Грацек, Й. Мосій, і управитель В. М. Вал (учитель тої школи, українець).

В останнім ряді стоять — И. Кіфершт, В. Бирч, И. Новак, П. Райко і Ол. Демський. Так наші хлопці у Винипеґу доказують, що вони сильні, здорові і вміють виказатися найкращими успіхами. **Честь нашим молодим!**

др. Дейфо

ДІТОЧЕ РАДІЮ

Я вже згадував про це, як небезпечна їзда самоходом відбивається шкідливо на нервах дитини. Думаю, що ніхто не поважиться однак закинути мені, начеб я відмовляв дітий від їзди самоходами. Зовсім ні. Навпаки я думаю, що переїхатися дітям спокійно самоходом через красні дороги, це прекрасна річ для малих.

Однак я все відмовляю людий від того, щоби не брали дітий на довгу дорогу в самоході. Бо по перше. Діти не люблять довший час сидіти тихо. Зачинають крутитися і дразнитись, тратять охоту їсти і спати. Звичайно вони самі не зпобляють тої дороги і зроблять її прикрою для вас самих.

Але нинішні **радія** ще більше **нервують і побуджуть дітий.** Справді, думаю, що родичі повинні бути о много більше уважливі з тим, яку програму можна їх дітям слухати. Кілька місяців взад я прийшов до одного приятеля вечером. І я побачив, як два хлопчики в нічнім одінню, вже готові іти спати, чіпіли коло радія і слухали якоїсь страхітливої програми. А там чути було стріли, жінки верещали, неслися сміхи, від котрих морозило поза скірою. Очі тих двох хлопчиків були як дві цибульки, такі великі, коли вони вкінці пішли спати.

І я цілком не здивувався, коли один з них за хвилину закричав: Мамо, позволь нам лишити на часок ще світло...

Тільки подумайте, як та програма зворушила тих дітий! Я певний, що вони не заспали зразу, як тільки їхні головки торкнулись подушок. Не було дива, колиб вони мали страшні сни. А дітий легко перестрашити й без того, щоби їх страшити якраз кілька хвилин перед тим, заки підуть до ліжка. Однак я знаю таких родичів, що позваляють дітям брати радіо коло ліжка і слухати таких програм, які тільки захочуть. Я чув ці так звані діточі програми і думаю, що вони досить зворушливі навіть для дорослих, а не тільки для дітий.

Знаю, що многі діти цікавляться війною і зі запертим віддихом слухають всіх новин. Один хлопчина так тим перенявся, що родичі мусіли вкінці заборонити йому слухати вечірних новин.

Без сумніву, майже кождий канадійський і американський дім має тепер радіо. Коли його розумно вжити, то воно причиниться у великій мірі до заокруглення особистости і виховання дитини. Бо звідки інде ми булиб в стані почути ці симфонічні орхестри, опери і музику?

Одну контролю маємо над пятерняткамі: ми дуже уважаємо на програму, котру вони будуть слухати. Признаю, що це не є легко. Нам навіть це тяжче, як кому іншому, бо в нас є кілька радій і пять рухливих, цікавих малих дівчат.

Однак, ми все таки це робимо і думаю, що дальше будемо мати змогу це робити. Ми викликали зацікавлення дітий до кращої музики, хоча вони чують часом також джез. Вони люблять музику перед спанням і коли на радіо нема доброї програми, тоді витягаємо добрі кружки, закладаємо і граємо для них.

ЦІКАВІ ДРІБНИЦІ

Телефон винайшов Олександер Ґреґем Бел з Бостон, Мес. 1878 року.

Але вже передтим, бо в 1857 робив досліди з пересланням голосу через дроти італієць Антоніо Меуччі. Між ним а Белом прийшло до судової розправи. Суд вирішив в користь Бела і 1887 Бел задержав свій патент винахідника телефону.

- - - - - -

Нам докучають малі хвилі, але струї океану пливуть стало і вирішально в нашу користь. В. Чирчил

- - - - - -

Ліпше жити день львом, як сотку літ вівцею. Мусоліні

- - - - - -

Рідко буває таке, щоби жінка віддалася "нице від себе." Бо вона ніколи не полюбить мужчину, котрого не шанує. Але мужчина часто заполюється в виді і личку.

- - - - - -

Хто не вміє і не хоче здобути щастя, не буде його мати, бо не варта.

ЧАРІВНЕ ЛІТО В НАШІЙ КАНАДІ.

Надійшов той чарівний і короткий час спянілого сонцем і заквітчаного рожами канадійського літа.

На образку бачимо рвучкі води **Гвайт Даґ Фалс, Мінакі** і рибака, що забувши на всі клопоти світа, преспокійно ловить срібнолуских пстругів.

Кілько тихої краси, незрівнаного спокою серця, глибоких і чистих думок зазнають ці, що мають змогу і час літом бодай на часок відірватись від щоденного заняття та поїхати на рибу. Наш поет **Максим Рильський** прегарно так пише:

Улітку наша річка обміліла,
пливе собі ліниво, як і всі.
Ще ледачіша, як усі.

Там окунь
заплямкає по хижому— і рибки
розсиплються сріблистим водограєм
тікаючи від нього. Там норець
(пірникоза, як кажуть наші діти)
то білими виблискує грудьми,
то щезне у воді, лиш розійдуться
круги широкі. Там лиски чорніють,
там крижні крякають у ситняках, —
і так що дня. Кропивка розцвіте,—
тремтять над нею в теплій сонній тиші
бабки прозоро-сині.... Підростуть
у лузі коники і чуть далеко
сухе сріщаня їхне.... Все поволі,
розлого йде, нікого не дивує,
нікому серця не стискає. Світ
здається викінченим, як поема....

Іван Франко

УКРАЇНА МОВИТЬ

Мій синку, ти би менш балакав.
Сам над собою менше плакав,
на долю менше нарікав!
На шлях тернистий сам подався
і цупко по тернах подрався —
чогож ти іншого чекав?

Сам знав, що гола я і вбога,
і до мойого ти порога
прийшов, захтів служить мені.
Ну, в мене слугам платя скупо,
а нарікать на мене глупо....
Просила я тебе, чи ні?

І що тобі за кривда сталась?
Що підняли на тебе галас?
"Не любить Руси він ні раз!"
Наплюй! Я, синку, ліпше знаю
всю ту патріотичну зграю
й ціну її любовних фраз.

Що проживеш весь вік убого?
Значить, не вкрав ніщо в нікого,
а чесно працював на хліб.
Тай те подумай ще будь ласка:
Твойого я найкраща частка
з тобою враз не ляже в гріб.

Волод. Перяславець

БОРЕЦЬ НЕВІДОМИЙ

З віків суворих, сизих давниною
Залізних стіп його лунає хід —
Чи ти це, юний Святослава вою,
Що йшов у бій на захід і на схід?

Чи це з тобою Ігор Святославич
Під ноги коври половецькі слав,
Чи ти це Калку забагрив криваво
І степ татарський кровю полоскав?

Одчаю криком і безсилим гнівом
Вітав тебе султанський Істамбул,
З тобою пив червоне смерти пиво
На Чорному Шляху швидкий чамбул.

На смерть твою дивилася Полтава
І сипала могили, щоб колись
Воскресла з них погребана там слава,
В бою Мазепа знов з Петром зійшлись

На Маківки веріхвях, на Лисоні
На жертву Перемозі ти згаряв,
Твої це груди здержали в розгоні
Московські роти білого царя.

Під Крутами твій орлій зрив кривавий
Не завершив твоїх жертвенних діл,
Не залишив твоєї, вою, слави
Під Базаром червоний скоростріл.

Ти всюди був, де заграва горіла,
Де кликала Посвята і Любов,
Щоб ворогам шляхи загородила
Твоя жертвенна молодецька кров.

Ти всюди був, де люта смерть косою
Життя стинала і ширила жах,
Де було треба згинути у бою
З лицарським криком 'Слава' на устах.

Лицарська смерть дала тобі безсмертя
Твоїй країні гордощі і гарт —
Не викрасти з історії, не стерти
Твойого ймення з літописних карт!

Воно звучить так скромно 'Невідомий'
Таким воно в минуле перейде —
Не перекажуть вістоньки до дому,
До матері.... до дівчини.... віде....

Тебе ж літами будуть сподіватись,
Тужитимуть на яві і у снах,
І очі видивить у шибку твоя мати
І очі виплаче дружина край вікна.

А потім вірою сповняться груди,
Заступлять гордощі гіркий одчай —
"Коли так треба, хай же так і буде!
Героїв смерти хоче Рідний Край."

Ідеш крізь світ незнаний і безсмертний
Сердець мільйонів володар —
—Не викрасти з історії не стерти
Твоїх заслуг із літописних карт!

Живим святої крови киноваром
Твоя там слава списана стоїть,
Щоб чарувати незбагнутим чаром
Твоїх нащадків в поході століть.

ІТАЛІЯ ВИПОВІЛА ВІЙНУ.

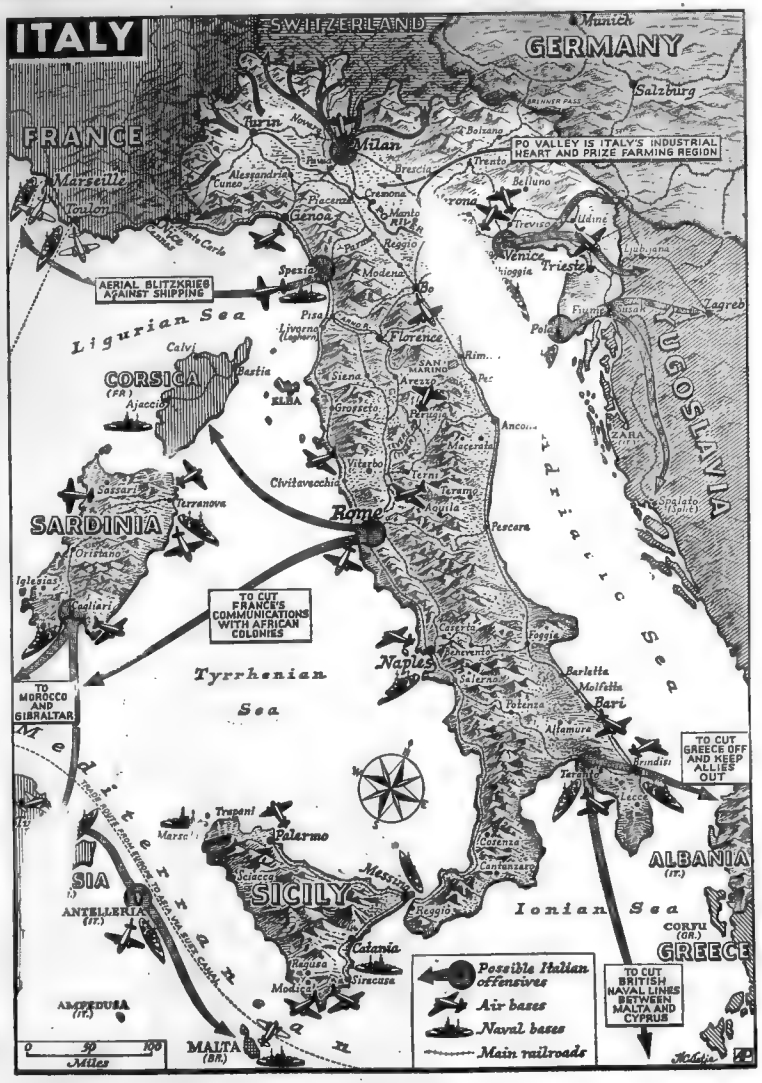

10 червня 1940 Італія виповіла війну англії. З того приводу **президент Рузвелт** сказав ці слова, "Рука, що тримала кинджал, вдарила свого сусіда ззаду."

11 червня Канада виповіла війну Італії.

Воєнні заходження з італійського поля бою доходять дуже рідко і незначні. Італійці робять виправи літаками і кілька разів нападали на англійські частини в Єгипті і на Малті. Фльота мала борбу з французами. Але всюди виправи не принесли італійцям побіди, навпаки англійські частини дуже успішно напали на італійців в Лібії та Етіопії.

Наша мапа представляє Італію та її колонії. Від Франції італійці домагаються Ніцеї, Тунізії, Джібуті та Сардинії. Мальта перетинає морську дорогу до Африки і італійці радіки чимскорше її здобути. Але бережеться англійська фльота....

КНЯЗЬ КЕНТУ ГЛЯДИТЬ НА СВОЇ ЛІТАКИ

Князь Кенту дістав на власне прохання дозвіл брата вступити до **летунської служби** в степеню сотника. Він має вищі степені в фльоті і в сухопутній армії— та волить літаки. Усміхнений і повний віри в краще життя, в побіду своєї зброї князь бере участь в борбі за волю своєї імперії нарівні з другими. А ця борба на життя і смерть. Занявши Францію німці всі сили можуть кинути тепер, куди їм завгодно. Та **в оконечній борбі рішає не груба сила, лише віра і снага життя.** І лишень той, хто має чисту і глибоку віру в правоту, справедливість і побіду своєї справи може так безжурно і щасливо сміятися, як князь Кенту.

Гітлер нездібний на такий усміх— мимо всіх своїх успіхів. Його давить і гнете думка— про кінець. А той **кінець буде страшний. Большевики заняли 15** червня **Литву** а вже 17 червня увійшли їх війська до **Естонії і Латвії.** Всі ці три маленькі надбалтійські держави перестали істнувати. А **над границю Німеччини** станула нова свіжа і виспочивана **півміліонова армія совітів**— з усім новітнім вирядом повзів і літаків. Ось наслідки і жнива гітлерівської політики. А на кінець не треба буде довго ждати....

ПІДДАННЯ ФРАНЦІЇ

14 червня французькі війська, вичерпані і перемучені безнастанним наступом, стали відступати взад і відкрили північний бік оборонних укріплень Лінії Мажіно. Німці зайшли з боку і Лінія Мажіно стала недовтримання. Одночасно німці продерлись в кількох прямих наступах на полудне від Парижа і відділили поодинокі части французької армії від себе. Окремо наступ з долини Сар прорвав полудневу частину французьких укріплень. Положення стало таке, що премієр Рейно уступив а на його місце став премієром 84-літній **маршал Генрі Петен** і від імени уряду, що опинився в Бордо, заявив капітуляцію Франції.

"Конечним є спробувати закінчити борбу. Я получився з противником минулої ночі і спитав його як жовнір жовніра, щоби найти спосіб заперестати борбу."

Ще в останний мент, заки французи рішилися на той трагічний крок, уряд Англії 16 червня в неділю предложив Франції "торжественний акт злуки." Предложення ішло в тім напрямі, щоби Франція злучилася з Англією в одну державу зі спільним урядом і армією. Так могла була повстати одна Франко-Англійська Держава. Однак французький уряд це предложення відкинув.

17 червня проголошено на радіо капітуляцію. Гітлер закликав Мусоліні до Монахіюм на наради в справі окремого миру з Францією. І перший раз в історії світа участь в тих нарадах взяв **запрошений представник Католицької Церкви,** апостольський нунцій з Франції, що мав обороняти побіджених.

Коли це дійсно так було— то воно насуває много думок. В першій мірі це є доказом сили і живучости Католицької Церкви, котра без армій і скарбів цього світа має однак таку загальну повагу і силу, що навіть найгірші противники з нею числяться. Гітлер ніколи прихильником Католицької Церкви не був, ані ніхто на світі його за такого не уважав. Колиж тепер представник Церкви був запрошений на вирішальні наради, то це є доказом сили і потреби Церкви для замирення світа. І це є також запорукою, що Церква буде обороняти побіджених і не дасть ніколи своєї згоди на кривду. Св. Отець все підчеркував, що треба молитися—але за "справедливий мир."

- - - - - -

Одночасно на нарадах був еспанський каділльо ґен. Ф. Франко, котрого війська 14 червня заняли міждержавну пристань і полосу Танжіє в північній Африці, напроти Гібральтару.

Супроти зміненого мілітарного положення, бо Англія остала тепер осамітнена в борбі з націстами, **в Канаді проголошено примусову бранку до війська і перепис майна,** щоби таким чином поставити на службу імперії всі засоби і помогти Англії побідно закінчити цю війну. Бранка в Канаді буде **тільки для внутрішної оборони** Канади. Хто схоче воювати за морем, зголоситься добровільно.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

До ратуша, настороженого скорострілами, наближалася стрілецька стежа, що окружила кількох цивільних арештантів. Крвавич глянув і скривився. Значить.... Підбіг до стежі з арештантами. Переважно молоді люде, ґімназисти, мало не діти.

—Що це за гості?

—Пташки— засміявся десятник, що проводив стежі.— В цього бахура найшли револьвер, той добродій хотів роззброїти нашу стійку на Валах. Той стріляв з вікна.

—А той?— запитав Крвавич, глянувши на русявого хлопчика, що водив довкола переляканими очима.

—Той? Гляньте!— Десятник витягнув з кишені жмут гектографованих свистків і подав їх Крвавичеві.

—Проше пана, я не вінен,— лебедів хлопична— мнє то ктось всунол до кєшені.

Крвавич кинув оком на свистки— проклямації до опороду й збройного виступу проти "наїздників." Скривився. Його блакитні очі зайшли мрякою:

—Значить, ми наїздники, варвари й дикуни, для яких нема нічого святого. Наїздники. Махнув рукою, стежа увійшла в пітьму ратушевої брами.

Крвавич постояв хвилину перед брамою. Уже повернувся, щоби скочити до команданта ратуша сотника Мартиненка, коли на розі ринку зявилася нова стежа, з ще більшим гуртом арештантів. Виждав, поки не зближилися. Вістун, що проводив стежі, витягнувся перед Крвавичем і зарапортував:

—Доношу слухняно, пане четар, що ця банда пробувала роззброїти нашу стійку біля костела св. Анни. Вибігли з костела й гурмою напали на наших двох ляндштурмістів. Одного приголомшили кастетом. Другий відборонився прикладом. Ми надбігли в

пору й виловили всіх.

—Найшли що біля них?—запитав нахмарений Кравич.

—Револьвери, кастети й паприку.

—Дамо ми вам паприки!— погрозив котрийсь зі стежі.

Кравич махнув рукою, стежа увійшла в ратуш. Через хвилину побачив Кравич, як двох стрільців провадило до ратуша якогось старшого добродія.

—Арештований?

—Ні, пане четар, відповів один з стрільців.—Цей пан був у Народньому Домі й дістав перепустку до вас.

—Чим можу служити?— звернувся Кравич до старшого добродія.

—Позвольте, що представлюся — почав старший добродій і простягнув Кравичеві руку.— Я є директор мійського архіву та всіх мійських збірок і музеїв.

—Дуже мені приємно вас особисто пізнати. Знаю ваше прізвище з праць по історії Львова.

—Хіба ви цікавитеся старовиною? —здивувався гість.

—Цікавлюся. Зрештою, це що ви називаєте старовиною, не викликає в нас враження запорошеної архівістики. Бо може ви, пане директоре, пишучи трицять літ тому ваш "Княжий Львів," не мали того на думці, але ця книжка була між іншими одними з побудів нашого сьогоднішнього пориву.

—Так, я справді не мав цього на думці.

—Очевидно, але чим я вам можу сьогодня служити.

—А ви хотіли б мені віддячитись за книжку, яка вам придалася для того, про що я не думав?

—З щирого серця, пане директоре.

—Тоді, будь ласка, подбайте про те, щоби мійські архіви, бібліотеки та музеї були як слід забезпечені перед грабіжжу, огнем чи іншим лихом. Я апелюю до вас, як до культурної людини.

Кравич усміхнувся:

—Це все?

—Це дуже богато. Я розумію, що в такий момент не всякому вміщається в голові журба про такі справи.

—Пане директоре. Зовсім непотрібно ви турбувалися й наражувалися на можливі неприємности. Усі ваші збірки та бібліотеки забезпечені. Біля дверий кожної установи стоїть варта таксамо, як біля державних кас та банків. Коли цікаві, то прошу зі мною.— І Кравич повів старого архівіста здовж коридору, на якого глухому кінці причаїлися двері до мійського архіву. Відтак перейшли до музею, вміщеного в стилевій палаті Корнякта. Директор не міг укрити свого задоволення й подиву для нежданої печаливости, з якою українська армія потрактувала неукраїнські, на його думку, культурні скарбниці.

(Дальше буде).

СЛОВО ВПР. о. ВОЛОДИМИРА ЛОТОВИЧА ПРИ ВІДКРИТТІ КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ—

24-го травня, у Вашинґтоні.

Світлий Конґресе, Шановні Делеґати та Делеґатки, й Вповажані і ості:

У хвилині коли знову важаться в Европі судьби народів, підіймаємо тут на американській землі голос в обороні наших рідних, наших братів і сестер, що там на українських землях караються в тяжкій неволі. Як вони там, так ми тут молимось до одного й того самого Бога, Великого й Єдиного, щоб допоміг нам Україну спасти, щоб дав їй долю, щоб дав їй волю.

Великий Боже Українського Народу! У цьому великому моменті спільного духовного обєднання синів і донюк України, зволь ласкою Своєю наділити нас усіх. Допоможи нам, Боже, всім тут приявним, щоб ми могли найти спільний шлях визволення і земного спасення українському народові в цілому світі.

Укріпи згоду й умножи братню любов між усіми угрупуваннями й орґанізаціями, що беруть участь в цьому Конґресі.

Поблагослови всіх делеґатів, їх родини, їх орґанізації, їх громади за їхні змагання положити основи під величню будівлю згідної праці.

Сьогодні ми будемо радити над тим, яку нам дати відсі допомогу визвольній боротьбі українського народу.

Тому то звернімся в першу чергу за допомогою до Найсправедливішого й Найпевнішого Джерела, до Всевишнього, тією молитвою що її навчив нас сам Бог-Син: Отче Наш.

ХТО ПЕРШИЙ З ЗАХІДНИХ ПРОВІНЦІЙ ПІСЛАВ ПШЕНИЦЮ

Над дверми рільничого відділу Манітобського парляменту прибито **таблицю** в честь тих, що перші вислали пшеницю зі сходу на схід.

На тій таблиці читаємо такий напис: "На спомин першого вислання пшениці зі західної Канади в жовтні 1876 кораблем через Ред Ривер — 857 бушлів по ціні 85 центів за бушель—до Онтеріо на насіння."

І далі подані імена 12 осіб, що вислали. На початку тих імен є Р. Блек.

Здається недалекий це час, 1876 року, а як далеко ми зайшли відтоді вперед. Бо тільки подумати. 1876 р. післали доперва перший збір західної пшениці на схід— ще були далекі і просторі неорані степи, непроходимі багна, каміння і ліси.

64 літ і захід перемінився нині в безмежні лани золотої пшениці, має гарні дороги, красні міста і заможні оселі. А все те працею і невсипущим трудом. Кілько в тім труду нашого народу, праці і крови— один Бог знає!

Але першу роботу вже зроблено і наші грядучі покоління мають ниву проорану та засіяну. Від них тепер залежить, щоби це наспіддя вдержати, закріпити та удосконалити!

КАНАДА ПРИЙМЕ ПОЛОНЕНИХ

В минулому числі ми подали, що до Канади приїде яких 100,000 **дітий** з анґлійських островів, щоби тут найти належну і потрібну безпеку і захист на час війни.

Німецькі літаки раз враз наїздять анґлійськи оселі над морем а навіть запускаються в глибину краю. Життя многих наражене і зденервоване. Дітям треба спокою, безпеки і науки. Це все дістануть в Канаді.

Однак тому, що заходить небезпека безпосередного наступу на Анґлію через скинення легкопадників або доставу німецьких військ кораблями під охороною гармат— приготовані й на ту останну небезпеку і щоби успішно її протиставитися, власти рішили вислати до Канади німецьких **полонених та інтернованих.** В часі замішання вони моглиб в Анґлії наробити шкоди —для усунення навіть всякої найменшої можливости з того приводу Канада згодилася приняти полонених і тут їх перетримати, доки війна не скінчиться.

ПОВСТАННЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(Спомин
о. Христофора Савенка, ЧСВВ.)

(Продовження)

Відай жадний сойм на цілім світі не відбувався з такою гідністю, з таким спокоєм душі, з так великою згодою, без діскуції, без противенств і суперечок, як цей сойм К. України. Всіх засідань було 5. По виборі урядництва сойму, приступлено до найважнішої справи, до формального проголошення самостійности нової республики Карпатської України. Я прибув на салю по доконанім факті. Невимовна радість охопила душу, що та Україна за котру тисяча разів віддав би життя, що та Україна, за яку пітами трудився, працював і терпів, є вже формально-самостійною й то з волі власного народу, а не з чужої ласки, Свобідною. Вона стала вже вчора по геройській боротьбі її найкращих синів, нині вона

вбралася у формальність самостійности, засіла на свій державницький престіл, бож проголосили її самостійною всі посли заступники народу. Однак до нашої радости домішувалася жовч свідомости, що на границях вже ведуться кроваві бої, вкоротці зачнеться пекольна офензива на життя й смерть, з котрої— аж серце стискалося, уста не хотіли говорити, але ми всі це відчували, побідниками вийдуть варварські азияти, мадяри.

В часі перерви з радости ми собі стискали руки, але заразом глибокими зимними поглядами ми себе питали: на як довго встоїмося?

Проголошено конституцію Карпатської України. Запамятав: **найвиразніше зазначується суверенний авторітет Бога,** від котрого походить державна власть, на державнім прапорі мають бути синьо-жовті барви, державний герб є подвійний: карпатський з хрестом і всеукраїнський націоналістичний тризуб з хрестом, так як вони є на салі вивішені. **Посол о. Феделеш** домагається, щоб виразно було **зазначено, що в склад обох гербів** входить хрест. **"Хочемо тризуб з хрестом, як то було за св. Володимира." Одноголосно приймається** вказуючи, що і на салі над гербами є хрест.

Приступають до вибору першого президента республики Карп. України. Посли пишуть імя президента на одержаних картках, вкладають картки до коверти і віддають. При віддані свойого голосу присягають, що на президента Республики вибирають найгіднішого. Коверти перераховують, відчиняють, **о. др. Августин Волошин є одноголосно вибраний першим президентом молодої республики Карпатської України.** Оплески й радість велика. о. Президент складає президентську присягу, читає довшу промову, **в ній висказує віру в Бога й надію,** що Г. Бог вирятує нас від наших ворогів.

На перерві міністри ґратулюють о. Президента. З публіки я перший о. Президентові зложив щирі побажання, а на памятку о. Президент мені двічі підписався на образу св. Йосафата. Один з тих образців в архіві оо. Василіян в Прудентополі. —о. Волошин як президент є далі простенький, милий батько, всі його витають й ним тішаться дійсно як батьком.

Вибрано ще інших міністрів, дано їм ресорти. Урядові уділено як найширші повновласти. Гимн: "Ще не вмерла Україна."

Розходимося з свідомістю, що довершено **дуже важних річей в історії України,** але заразом зі закушеними зубами, готові й життя віддати в обороні. К. Україна, на яку ворог вже наступив. Чорні хмари овисли над молодою Республикою. Мимохіть насувалася гадка, що недовго існуватиме її свобода, але в наших душах була певна віра, що **вона знову вкоротці воскресне.** Воскресне як велика соборна Україна, буде свобідною суверенною державою, **бо ми її будуємо з Богом і на Божих законах.**

ВІСТИ З КОЛЕҐІЇ СВ. ЙОСИФА В ЙОРКТОНІ

Впр. Брат Методій задумує перевести **літну поїздку** разом зі студентами колеґії і так навязати лучність з нашими оселями і людьми на фармах. Думка дуже гарна і віримо, що буде успішна. При нагоді поїздки Брат Методій буде давати виклади і поширювати наші видання.

Брат Методій вчить в колеґії і то є світлом тої колеґії між українцями в Саскачевані; **виховати і вивести в люди як найбільше чесних, віруючих і гідних людий.** Вихованками колеґії є орґанізатор молоді в Альберті **Іван Козак,** ректор бурси БУК-а **о. П. Криворучка,** голова БУК-а в Саскачевані **Стефан Шабець,** член управи УКЮ в Саскачевані **А. Кіндракевич,** учитель і автор статті, що тепер печатається в БН— **Льонгин Михальчук,** і многі інші, що є гордощами і помочею нашою в Канаді а навіть Америці.

Ученики колеґії все переходять свої іспити з признанням. Підчас різдвяних іспитів першим був **Т. Курило** —підчас великодних **З. Садовий.** А колеґія дає не лише образовання, але щось більше— виховання. І то виховання повне, основне і тревале, бо релігійно-національне. І тому заслугує на піддержку.

Льонгин Михальчук

ОСВІТА БУДУЧНОСТИ

(Продовження)

Мир. Розстроєний, огірчений і умучений світ у чорній годині свого істнування приходить до стіп Католицької Церкви з надією, що дістане спрагнений мир. Не лишень на нині, але на завтра, на все. І Церква одинока може дати такий мир.

Будуча освіта— забезпечити мир. Державні мужі демократичного світу приходять до заключення, що без участи Церкви, без уваги на моральні і Божі права людини, без суспільної справедливости для всіх людий, про мир навіть бесіди не може бути.

Новий, будучий мир треба забезпечити. Таку забезпеку може дати освіта, оперта на правдивих християнських засадах. Така освіта поверне людству назад овочі віри, любови, сили, єдности і рівноваги в народах. Наша демократія мусить відновитися. Вона визнасть засаду рівности для всіх людий, бо всі ми сотворені на подобу Божу.

Часть друга.

Як це відноситься до української молоді? Чи ти, українська молоде, не почуваєшся щасливою бути дітьми, членами тої Церкви, до котрої покривджене людство звертається о мир? Чи здаємо собі повну справу з того, які обовязки маємо супроти нашої вітчини, Церкви і Народу? Чи маємо в собі ту відвагу, лицарство і витревалість, якими український нарід себе прославив? Чи маємо настільки відваги, щоби не лишень іти самим вперед, але ще потягнути другу молодь, заохотити і дати їм відвагу?

Вірю, що так. Однак навіть найліпші з нас мусять зрозуміти, що будучність буде вимагати в нас більше, як колинебудь передтим всього найкращого і найтреталійшого.

Питання: Як себе приготовити? Отже наше питання тепер є: Як найкраще приготовити себе до будучих вимог і обовязків, до корисного членства в суспільности?

Освітою! Ми, молоді, мусимо звернути більшу увагу на освіту. Ми не лише повинні стартаися осягнути вищу освіту, але мусимо подбати і старатися, щоби наша освіта була католицька.

Чому?

Освіта католицька. Тому, що лише католицька освіта вповні бере під увагу і заспокоює потреби нашого тіла і ума, нашої естетичної, моральної, суспільної і релігійної віруючої духової вдачі. Лише католицька освіта дійсно доказує, чим ми є. Вказує, якими ми повинні бути. Промощує шлях до релігійної, національної, суспільної і культурної перемоги.

(Дальше буде).

о. М. Горошко

ІДЕОЛЬОҐІЯ БУК-а

Вступ.

Орґанізаційний стан української католицької молоді. Чи треба орґанізації молоді? І чи одної орґанізації треба?

Українці католики в Канаді по числі найбільші поміж українцями. Очевидно і природним висновком є, що української католицької молоді є найбільше. Сотки, тисячі молоді, що родились по безмежних просторах Канади, тут виростала, та тут жити буде. Це молодь всіх станів: фармарська, мійська, студентська. Хто з нас не знає думок і серця цеї молоді? Вона численно заповняє церкви, вона все майже присутна в Народніх Домах. Бере живу участь в хорах, творить аматорські гуртки, ітд. По більшій части наша молодь зорґанізована в то-

вариство, що приноровлене до місцевих оставин, та служить виключно місцевим потребам. Існують Марійські Дружини, Клюби Молоді, не раз, не два вже й відбувались гарні з'їзди, та одначе про зорґанізовану працю всьої молоді по всіх закутинах не мож було сказати. Одною з перших орґанізацій, що поставила собі за ціль зорґанізувати та сцентралізувати українську католицьку молодь Канади є Українське Католицьке Юнацтво. УКЮ обхопило в короткій своїй праці важнійші місця Саскачевану. Йде праця і рух та є надія, що внедовзі під прапором УКЮ стане вся українська католицька молодь Канади. **Тепер настав час праці для молоді.** Українська Католицька Церква в Канаді переходила цілі літа через вогонь сектантсько-партійної боротьби, з якої вийшла сильнійшою, більшою. Ці довгі літа наша Церква мусіла в першій мірі звертати увагу на свої життєві питання. Вправді орґанізовання молоді йшло успішним руслом, та одначе про акцію вищої форми орґанізації не було мови. Українська Католицька Церква дала своїм вірним суспільно-громадянське обличча в формі БУК-а, який сьогодна відограє велику ролю в громадянському житті українців Канади. Прийшли і хвилі, щоби справу молоді поставити на належне місце. Буде в осені два роки, як почала існувати орґанізація молоді УКЮ. Відгомін слідний, і праця хоч не велика та слідна. УКЮ поставило собі за ціль "зорґанізувати та сцентралізувати в праці українську молодь Канади. Цей рух не ограничився до Саскачевану а захоплює чимраз ширші круги, та є надія, що внедовзі вся українська католицька молодь злучиться до спільної праці під прапором Українського Католицького Юнацтва.

Чи треба орґанізації молоді?

Це важне питання. В житті здобути можна щось лише зорґанізованою працею. Закон життя каже, що всьо, що не зорґанізоване **добре**, то клигає— а всьо, що **взагалі не зорґанізоване то пропадає** безслідно. Можна чути на адресу орґанізування молоді, для праці за її краще завтра, різні голоси. Я особисто чув кілька разів дуже безнадійні голоси. Тут хочу подати кілька думок одного визначного українського діяча про справу молоді: "Знайте Отче, то шкода труду, то всьо пропаще. Доки старі живуть, то ще ліпше. Батьки гонять молодих до церков і народніх домів, а як їх не стане, то що буде? Боюсь, щоби воробці не співали по гарних народніх домах і церквах. Ну дивіться, чим той молодець інтересується? Української ґазети не читає, мову свою часто калічить, фони пейпер, маґазини, ґут тайм —і ті славні денси і тверезість, та чим вони нераз кінчуться? Не думаю,

Никола Мозіль

НАШ ТАЛАНТ

Син Панства Ів. Мозіль, що живуть у Винипеґу, 1095 Причард еве. і є парохіянами церкви св. Покрови, Никола **дістав** при закінченню шкільного року **медалю ґенерального губернатора Манітоби за найкращі успіхи в науці.** Никола ходить до Вищої Школи Айсак Нютон у Винипеґу і мав в 6 предметах 12 разів 100 марок. В прочих предметах дістав 90 марок.

Так наші українські католицькі хлопці здобувають признання і честь **чеснотами, працею і здібностями.**

Никола є поручником шастунів при церкві св. Покрови.

Його відзначенням тішаться всі— родичі, товариші і знакомі. Ось взір, як треба працювати!

Коби таких більше!

кінчить батько, чиби богато помогло. Та може, пробуйте." Такі слова я чув нераз і не два. Вони говорять дещо; але перше кажуть, що за мало праці і заінтересування віддано тим, які так поступають.

Та подивімся з другого боку. Тут і там існує зорґанізована молодь. Час мило зводить, вчуться по українськи говорити, пісні, пізнають історію та справи свойого народу. Сама молодь переводить гарні з'їзди. Серце радується батькам. Направду нераз може й неймовірне, що є гарна і ідейна молодь, цвіт і надія. Своє зацікавлення, енерґія та час мило забирає молодцеві орґанізація, яка дає юнакові це, чого ніхто не може дати. Песимістичні голоси усуває лише зорґанізована праця. Отже не слів, а праці й орґанізації треба молоді. Треба дати молоді це, що їй відповідне та хосенне. На вищий рівень життя може поставити молодь лише виховання в орґанізації. Тому головно нашій молоді треба конечно орґанізації молодечої, в якій вона знаходилаб себе, свій нарід і всьо, що цей нарід має.

(Дальше буде).

УСПІХИ

2 червня отворено Український Культурний Город в парку Рокфелера в Клівленд, Огайо. Там стоять статуї 3 українських світочів: св. Володимира, Т. Шевченка і Ів. Франка, праці проф. Ол. Архипенка.

- - - - - -

На 102 учителів Манітоби, щоб дістали державну **допомогу на літні студії,** є 8 українців. Допомога одноразова по $50.

- - - - - -

67 українців покінчили цього року **Учительську Семінарію в Едмонтоні.** Це дійсно прегарний здобуток. 67 нових наших учителів тільки за один рік і в одній тільки провінції!

- - - - - -

Промову сенатора Дж. Дейвіса з Пенсильвенії на Українськім Конґресі у Вашинґтоні, **сенат згодився вписати в урядову книгу** Американського Конґресу.

- - - - - -

Стародавний **український собор в Холмі,** збудований ще 1265 р. нашим королем Данилом, холмські українці знова переняли в посідання 19 мая, 1940.

- - - - - -

На останніх окраїнах наших західних земель в селах **Явірки, Шляхтова, Біла і Чорна Вода** знова буйно розцвило наше релігійно-національне життя. Ці села витерпіли дуже богато за останні літа, однак все таки перетревали і остались тим, чим їх батьки: українськими і католицькими.

Панна Глєбо дістала надгороду Французької Академії за героїчне поведення. Вона молода і гарна. Мала вийти замуж. І якраз тоді машина обтяла у фобриці її шваґрові обі руки а її сестра окалічіла. Панна Глєбо лишає нареченого а все життя і працю віддає для сестри. Це тихе героїчне життя, велити віри і жертви.

- - - - - -

Щось більше

Американські туристи оглядають Везувій але мало зацікавлені ним.

Провідник хоче похвалити вулькан:

Прошу, огляньте; такого чуда, що ригає вогнем, у вас в Америці немає.

—Але ми маємо водопад, що може загасити те чудо!

Діти

Хтось спитав шестилітнього Дмитруся, скільки літ має наречений його сестри.

—Не знаю, відповів Дмитрусь.

—То скажи мені, чи він молодий?

—Так, дуже молодий, не має ще волосся.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

ШКОЛЯРСЬКА СІЧ

Над рікою луг, яруги і високі шувари.
Січ собі там вакаційну заложили школярі.

Всередині пан отаман взяв булаву вже до рук,
над ним з вітром віє-грає кукурудзяний бунчук.

Вирвав Гриць перо десь гусці, кошик теж добув старий,
сів і пише вже грамоту, бо він писар кошовий.

А довкола поставали, регочуться козаки.
А він пише:— Сякі, такі пощезайте будяки!

—Будяки червоноясні й кропивяні вороги
геть від Січі відступайте, бо вас вибєм доноги!

—Хто у нашу Січ вкрадеться, того візьмем у полон!
Наше царство ген від червня аж по вересня кордон!

Місяць в небі, рік у книзі і вакації якраз,
дня не знаєм, а година така в нас, як у вас!

о. Степан Семчук

ІСТОРИЧНИЙ КАТЕХИЗМ

Як повстала схизма?

Ісус Христос заложив тільки одну Церкву і тільки одна Церква може бути правдивою Христовою Церквою. В перших початках так було. Між християнами не було жадних спорів ані ненависти. Вони жили точно після науки Ісуса Христа і тому називали себе **"святими."** Потім перший раз в Антіохії зачали називати себе **"християнами,"** яких 30 літ по смерти Христа. А св. Ігнатій, що помер 107 року, назвав Церкву **"католицькою"**— то значить "загальною, всесвітною, для всіх на всі часи."

Однак з бігом часу зайшли між вірними свари і спори. Деякі зачали перекручувати науку Христа. Та сфальшована наука Ісуса Христа називається "єресею"— а коли більше людий прилучилися до такої єреси, тоді вони відривались від правдивої Церкви і починали "схизму" або роздор. Таку схизму почав в Греції молодий, здібний, вчений але злобний і переворотний **Фотій** 867 р. А причиною до того стало, що тодішний епископ Царгороду, св. **Ігнатій не дав св. Причастя** голові грецької держави, **Бардасові,** коли цей на Йордан приступив до св. Причастя в присутности многих вірних. А не дав св. Причастя тому, що Бардас явно грішив і мимо напімнень, не хотів поправитися. Тоді Бардас закипів гнівом, св. Ігнатія вислав далеко на заслання а Фотія зробив на його місце епископом. Коли св. **Отець тому спротивився,** Фотій виповів послух і зачав схизму. **Фотія викляли** 869 р. підчас 8 собору в Царгороді. А Папою був тоді Адріян II.

НОЯСНЕННЯ: Слова "єресь, схизма, католицький" це є слова грецькі. Єресь значить по українськи— шукання, а далі вишукування чогось у злій вірі, здумання. Схизма значить по українськи— відітнення, відлучення, а дальше роздор, відступення.

Слово "католицький" значить по українськи— на цілу землю, на цілий світ, себто для всіх людий, по всі часи.

Фотій став епископом **неправно** і тому св. Отець його не признав. Тоді доперва Фотій проголосив свою схизму. Передше однак просив св. Отця о затвердження.

ПИТАННЯ: Як звалися перші християни і чому? Хто перший ужив слово "католицький" і що воно означає? Як називається правдива Церква Христова? Що то є єресь? Що то є схизма? Чому св. Ігнатій не дав Бардасові св. Причастя? Чи Бардас потім поправився? Що він зробив? Коли і де викляли Фотія? Як називався тоді св. Отець?

ПОСТАНОВА: Я все буду вірний моїй святій Українській Католицькій Церкві!

Замовляйте

ЦЕЙ ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАТЕХИЗМ

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА БУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

ЯГІДКИ

Ой у лісі, на узліссю
теплий вітер віяв
і по травці, по муравці
ягідки розсіяв.

Ой, до мене ягідочки,
до мене, до мене!
Назбираю повний горщик
тай занесу нені.

Ой, солодка суниченька,
малина солодша —
моя неня на цім світі
мені найдороща!

ПРЕСФОНД БН.

Збирали пані Анна Беляк, жена Дмитра і пані А. Дершко, Винипеґ, Ман. Жертвували як слідує: По $1.00: Др. В. Дима, др. Н. Бовден, Ів. Завідовський. По 50ц.: А. Мирлович, Ол. Малофій, др. Канчір, Гр. Мудрий, Ф. Інґалдсон, А. Дершко, В. Ленговий, В. Довганик, Марія Роздиба, М. Краснопера. По 30ц.: А. Захарків. По 25ц. др. Рибак, др. П. Німілович, Г. Січ, Ів. Бучко, А. Задорожний, А. Гнида, Р. Смерека, А. Андрусяк, Роял Ті Рум, Д. Москаль, Ів. Лакома, Д. Довбенко, Айдіал Гроссетарія, А. Блюм, П.З., пані Шпилюк, І. Гаврилюк, Т. Дудар, пані Бобісюк, М. Кулинич. По 20ц.: Милдрет Чаплій. По 15ц.: др. Новак, С. Парастюк. Разом $15.80

Нашим паням Добродійкам, за їх ласкавий труд— всім нашим добрим і щирим жертводавцям, на цім місці сердечно дякуємо. Нехай всемогучий і вседобрий Бог надгородить всіми ласками і здоровлям за жертви для своєї пресі!

КОНЦЕРТ І ВІДЧИТИ

СТУДЕНТІВ КОЛЕҐІЇ СВ. ЙОСИФА, ЙОРКТОН, САСК.

Повідомляється наших людий, що через місяць **ЛИПЕНЬ** студенти Колеґії св. Йосифа з Йорктону, Саск., і Брат С. Методій, ЧВХШ., поїдуть по наших укр. кат. околицях з **"Концертом і Відчитами."**

Проситься наших людий прийти громадно на ті **"Концерти і Відчити"** та приняти шановних гостей щиро й сердечно.

Ці наші католицькі інтеліґенти відвідають наші околиці, виголосять інформаційні відчити, забавлять людий добрим концертом і зроблять все можливе для добра околиці. Вони попирять **"Католицьку Акцію."**

Тому запрошуємо всіх,—прийдіть! подивіться! послухайте! Це інтеліґенти-провідники з нашої укр. кат. виховавчої інституції!

Приходіть всі! Кличте других!

Програма поїздки є, як слідує:

2-го липня:	Angusville, Man.	(місто)	вечером 8.30
3-го "	Ruthenia, Man.	(на фармі)	"
4-го "	Peech Lake, Man.	(на фармі)	"
5-го "	Oakburn, Man.	(місто)	"
6-го "	Shoal Lake, Man.	(місто)	"
7-го "	Dolyny, Man.	(на фармі) ..	по Сл. Божій
7-го "	Sandy Lake, Man.	(місто) по веч.	Богослужен.
8-го "	Marco, Man.	(на фармі) ..	вечером 8.30
9-го "	Horod, Man.	(на фармі)	"
10-го "	Mountain Road, "	(на фармі)	"
11-го "	Keld, Man.	(на фармі)	"
12-го "	Ethelbert, Man.	(місто) ..	по Службі Божій
13-го "	Sifton, Man.	(місто)	вечером 8.30
14-го "	Winnipegosis, Man.	(місто) ..	по Службі Божій
14-го "	Dauphin, Man.	(місто) по веч.	Богослужен.
15-го "	Zoria, Man.	(на фармі) ...	вечером 8.30
16-го "	Roblin, Man.	(на фармі)	"
17-го "	Arran, Sask.	(місто)	вечером 8.30
18-го "	Arran Wesna, Sask.	(на фармі)	"
19-го "	Norquay, Sask.	(місто)	"
20-го "	Swan Plain, Sask.	(на фармі)	"

Дальший порядок поміститься пізніше.

Останні Вісти...

Президент Рузвелт назначив Г. Л. Стимсона і полк. Ф. Накса, обох республиканців, до свого міністерства. Республиканці сейчас поспішили обох названих вичеркнути з партії, тому що вони є противниками демократичної партії, від котрої президент зістав вибраний. Цей крок Рузвелта уважають за перше рішуче потягнення в напрямі приступлення Америки до війни.

—●—

22 червня представники Франції підписали перемиря з Гітлером в історичнім компенськім ліску, де 1918 року маршал Фош принимав німецьких висланників, які просили о перемиря. Гітлер сидів буквально в тім самім возі і на тім самім місці, де колись сидів Фош. У виду того, що французи заключили перемиря і погодилися приняти німецькі умови, премієр Чирчих проголосив через радіо, що Анґлія не узнає більше уряду маршала Петен, як уряду вільної Франції— але навязує зносини з французьким комітетом в Анґлії, котрий проголосив себе урядом франції і заповів дальшу війну з німцями. Французькі посілости також заповіли дальшу війну з німцями.

—●—

Румунський король Кароль проголосив одиноку державну партію, як законну. Це так звана Національна партія і має основуватися національній, християнській і расовій засаді. Так Кароль думає приподобатися німцям і зберегти цілість Румунії.

—●—

Місцеве шумовиння в Таліні, столиці Естонії, при помочі большевицьких військ напало на уряд, розоружило військо і поліцію та загарбало владу. На старовиннім 700 літнім замку, осідку уряду вільної Естонії, висісили червону шмату з серпом і молотом, скинувши народний прапор Естонії.

—●—

21 червня **льорд Атлон,** новий намістник короля в домінії, перебрав урядово владу в Отаві і зараз підписав кілька законів.

—●—

Дж. Тоні, побідник в тяжкій борбі, **є непримиримим ворогом комуністів.** Всі свої засоби поставив на службу проти тої московської зарази.

—●—

Грачі Стратконa школи у Винипеґу стали молодими чемпіонами гри в твердий мяч. Більшість молоденьких грачів творять ученики тої школи— українці.

—●—

Ведуться переговори, щоби канадійці не потребували мати пашпортів, коли їдуть до Стейтів з днем першого липня. Подають, що є надія на прихильне полагодження.

—●—

Захід зазнав морозів в середині червня. В ночах 18, 19 і 20 червня холод знизився нище точки замерзнення і многі городи ранком зчорніли. Померзла ярина і бараболі.

—●—

Князь Виндзору прибув самоходом до Барцельони в Еспанії з побоєвища в полудневій Франції.

—●—

Німці заняли цілу середущу Францію і з околиць Ліону і Нантес посуваються дальше на полудне. **Маршал Петен сказав, що причина упадку Франції в тім, що французи після побіди в 1918 році розкошували замість з пожертвою працювати.** Так винищили себе духово. Але нарід має хвилі побід, має свої хвилі пораження. Сильний нарід і здоровий з того приводу ніколи не пропаде. Маршал сказав, що стане зі своїм народом тепер в хвилину поразки, так як колись був з ним разом в хвилину побіди.

—●—

Многі частини французьких військ **перейшли швайцарську границю і** здалися швайцарцям. Їх розоружили і перевели в табори.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 14, 15. (62-63) ЙОРКТОН, САСК. 14 лип. 1 серпня 1940 Vol. VIII. No. 14, 15. (62-63) YORKTON, SASK., July 14, Aug. 1, 1940

УВАЖАЙТЕ НА ДІТИ!

Літом діти виходять на двір, на зелень. І це добре, бо здорово. Але недобре і нездорово, коли мама не дбає, куди, коли і де дитина виходить.

26 червня вечером сталося у Винипеґу таке:

Зі стації виїхав поспішний поїзд на схід. Минув міст на Ред Ривер і в крутом помчався вперед. В той самий буквально час 18-місячна Івон, дівчинка панства Дагнолт, преспокійно перелізла один рельс і намагалася перелізти через треку. Машиніст побачив здалека щось, що нагадувало клуночок. Він глядів дальше і той клуночок став рухатися. А машина гнала.... І у віддалі 50 ярдів врешті побачив маленьку ручку, що рухалася. Тоді зрозумів, що це дитина. І напняв всю силу, щоби поїзд спинити в розгоні. Вдалося це йому вже самою дитиною— так, що дитинка зчезла зперед його очий під долішним решетом, яке згортає перед машиною. Він вискочив і вхопив живу і неушкоджену дитину в рамена. Цей машиніст називається **Гері Стівенсон** і це вже вдруге таке йому приключилося з життю. Перший раз сталося подібне тому кільканацять літ, але закінчилося фатально для дитини. Остав дуже гіркий спомин і відтоді машиніст сильно уважав. А за весь той час рідна матір дитини гляділа з вікна свого дому, безрадна і безпомічна. Однак ангел Божий бачив все і—поміг скорше, як рідна матір. В горі на ліво бачить матір, на право машиніста, а в середині дитину. З того для всіх родичів наука: **Пильнуйте дітий! Не лінуйтеся уважати на дитину!**

—Чому мужчина, який просить руки дівчини, звичайно робить це навколішках?

—Аджеж, моя дорога, бо і верблюд прикладає, коли бере на себе тягар.

НАША МНОГОСТРАДАЛЬНА ГАЛИЧИНА

—

Війна тревала коротко, але шкоди значні. Потерпіли від німецькуого бомбардування **Львів** (зруйновано залізничий двірець), **Жовква, Рава Руска.** Монастир оо. Василіян в Жовкві дістав 9 гарматних стрілів. Села біля **Томашева** спалені. Подібно в околиці **Перемишля.** Міст на Сяні зруйнований (особовий). Богато сіл спалено в повіті **Дрогобич і Стрий.**

Священиків зразу не рухали, тепер вивозять на один донос якогось драба. І сталося так, що вже є деканати в Галичині, де остав всього один або два отці. Селянам поручають і намовляють, щоби не хрестили дітий, не вінчались в церкві, не хоронили мерців зі священиком. Учительську Семінарію і монастир Сестер в Яворові рознесли большевики наспілку з місцевою голотою. Сестер поволі ограничили в одній кімнатці, а потім сказали таки забиратися й з неї.

—Куди?

—Іди, тай вже! Здесь нельзя!

І Сестри мусіли іти зі свого власного дому в світ за очі....

- - - - - -

Так Галичина терпить **може вже останну частку** своєї страдальної дороги.

ЛИТЕРИК ВТІК А ІВАНА ПОСАДИЛИ....

—

Як то звичайно буває, Іван **все** набере. Колись Литерик був послом з комуністичної партії і **добрі гроші** брав зі **скарбу.** А Іван ширив комунізм і **бідував.**

Тепер, **як біда настала, Литерик на час дав ногам знати— а Івана посадили** за грати. Той Іван то Навізівський з Винипегу.

А ще остав Андрій Білецькі з молочарні і той свариться на ціло місто з радним Саймонайтом — та не знати чи довго.

І то все не казка, але дійність. Наші Івани і Андреї все лишуться такими. Другі понабивають кармани тай в гірку годину дають ногам знати— а наш Іван чи Андрей далі "бореться"— аж добореться. І потім нарікає сарака, що йому "кривда"....

ЧОМУ ФРАНЦУЗИ ПРОГРАЛИ?

—

Причини матеріяльні: 1) Брак виряду. Французи запізно взялися творити літаки і човги. Німці мали шість разів більше літаків. На пять милевій фронт бою німці висилали 300 до 400 літаків, бомбовиків і скорострільних. Нищили і сікли все допом. Подають, що німці вжили у Франції 12 панцирних дивізій, кожда силою 500 човгів. Французи мали натомість всього навсього яких 2,500 човгів. До того многі були старі, ще з 1918 року.

2) **Брак мужви.** Чисельна сила французьких військ була позаду чисельної сили німців. Вслід за тим французи втратили за 60 днів геройських боїв півтора міліона війська в убитих і пропащих.

3) **Брак сталого рішення.** Французи головно боронилися, замість нападати. Почин був у руках ворога. Ворог зміняв положення і надавав напрям воєнним діям. Французи були пасивні. Хто не є активний, **тратить.**

Причини моральні: Про них говорив маршал Петен. Це **уживання замість праці і жертви.** За витрату енергії на річи байдужні а навіть шкід пиві **платиться потім кровю.** Бог дає силу, здоровля і снагу до праці **на річи добрі.** Хто цього узнати не хоче в покорі і вірі, потім узнасть в гірку годину історичної проби.

Брак релігії і в слід за тим брак ідеалів.

Причини моральні є **важнійші** і більш вирішальні, як матеріяльні.

Вони є саме передумовою зросту або упадку народу.

СОБОРНІСТЬ КОШТОМ САМОСТІЙНОСТИ

—

27 червня большевики заняли північну частину **Буковини та Бесарабію.** В слідуючих днях довершили заняття прочих частин краю. Дійшли до дельти Дунаю вздовж Прута. За причину заняття подали, що **там живе українська більшість.**

І справді. Буковина і Бесарабія мають разом понад один міліон українських мешканців. Але **ці мешканці ніколи не бажали йти в большевицьку неволю.** Був час в 1918 році, коли вони добровільно зучилися в одну самостійну соборну Україну.

Румуни уступили без бою, на приказ свого короля Карла. Щось подібно, як поляки. Українці за ними жалувати не будуть, бо обходилися з нашим народом, так як поляки. Не було там ніодної нашої народної школи— ніодної середної. Всі катедри на Черновецькім університеті замінили на румунські, Православну Церкву зробили оруддям румунізації населення. Тільки одна одним запора остала для наших там— Українська Католицька Церква, часто грубо переслідувана і принижувана, але вільна! Там ще гомоніла наша відправа, пісня і проповідь.

28 червня подали, що **большевики допоминаються від мадярів Карпатської України.** І там наш нарід гірко бідує і страшно. Здається ще тяжче від румунів жилося і живеться нашому народові під владою мадярів. І не булоб чого дивуватись, колиб большевики вкоротці заняли Хуст, Мункач і Ужгород.

З многих наших ворогів робиться один.

А з одним буде лекша справа і менше замотана.

На наших очах сповняються слова **Хвильового:** "Хіба революційні гасла сьогоднішного дня— **завтра** не можуть стати реакційними?.."

Вальдшнепи, стр. 113.

"Як мусів себе почувати Дмитрій Карамазов, коли він, попавши в так зване "соціялістичне" оточення, побачив, що з **розмаху нічого не вийшло й** що його **комуністична партія потихесенько й полегесенько перетворюється на звичайного собі "собірателя землі русскої"** і спускається, такби мовити, **на тормозах до інтересів хитренького міщанина—середняка?"**

Вальдшнепи, стр. 185.

За ці ясні, смілі і отверті ствердження Хвильовий мусів вмерти.

Але партія, затримавши титул, перестала бути такою по суті і хіба сліпі того не бачуть. **Це кінець воєнного комунізму в Росії а відродження московського імперіялізму під комуністичною назвою.** Росте московське православія на монгольських дріжджах і хоче нас проковтнути. **Але не встигне!** Соборність є— самостійність **буде!**

Перший крок осягнений, **хоч мимо нас і навіть проти нас.**

Другий осягнемо самі— активно і збройно! Так нам Боже допоможи!

ЗАКІНЧЕННЯ БОЇВ У ФРАНЦІЇ

25 червня увійшло в життя перемиря. Після 296 днів кровавих боїв французька армія спочила. **Уряд з президентом Лебруном на чолі удався до катедри в Бордо на Службу Божу. Франція віднайшла себе в нещастю—** католицька, віруюча Франція і то є запорукою, що французький нарід не пропаде.

Італійці захопили малий скравок землі вздовж Альпів. Дістали два міста: Бріянкон, 5 миль від границі і Ментон, милю від границі. Також дістали повні права і контролю пристані Джібуті в Африці. Це за два тижні боїв дуже сумнівна надгорода.

В Анґлії повстав **французький національний комітет,** котрий заповів непримириму дальшу борбу з Німеччиною. На чолі того комітету став **ґен. Чарльс Деґоль.** Старий представник Франції в Льондоні **Чарльс Корбін** уступив, бо не хотів поводитися з істнуванням цього комітету— остав вірним для уряду в Бордо.

ВИСТАВА НА ОСТРОВІ СКАРБІВ.

Тріюмфальний Лук на Виставі Золотих Воріт в Сан Франціско залитий ночею надміром світла. Перед ними і кругом стелиться пянка вонь квітів. Світла мерехтять і чарівно відбивають ся в плесах ставків. Куди не глянь чар води, світил і квітів. Безмеж квітів всякого рода і запахи пересичують воздух....

Цікавіші річи на Виставі: Вистава проти наркотиків, побільшена і уліпшена, як минулого року.

Каліфорнія в поменшенню— край, природа, люди і звірі, побут і життя. Це все виконано за пляном др. Ф. Тоса і докладно представляє 500 милеву дорогу через провінцію.

Вистава релігійних річий давних францішканських місій від Сан Дієго до Сан Франціско. Старі церковні книги, старі прилади.

Найбільша мапа світу в плоскорізьбі у виконанні 100 стіп через 110.

Найкращі городи і цвіти світа.

В 1940 році висвітлять **один біліон 400 міліонів свічок сили світла** на Виставі.

Дівчата красавиці поведуть через **виставу** див Дженерал Електрик.

Бамбусові дерева ростуть огріті електрикою до бажаної висоти.

Виставу піддержує 10,000 смерекових стовпів, вбитих в штучний остров. Матеріяли зужиті на будову моглиб навантажити тягаровий поїзд на 200 миль довгий з 20,000 возами.

На будову зужито 30 міліонів стіп дерева, 5,000 тон сталі, 30,000 кубічних ярдів цементу, ітд.

Приїзджайте і огляньте— вам раді, ждуть на вас і повитають наші полудневі добрі сусіди!

др. Дейфо

ЛІТО

—

Нема кращої поради в діточій справі літом, як ця: **Відженя мушву від дитини** і від всього, що дитина їсть, дотикається або одягається. Це особливо важне в липні і в серпні.

Вірю, що колиб яким чудом вдалося нам позбутися мух, тоді також згинулаб страшна літна пошесть закаження кишок, що вбиває так много дітий.

Коли я щойно став лікарем в північнім Онтеріо ця зараза тоді дуже там ширилася. Мого першого літа я мав случай за случаєм тої недуги і велика скількість дітий померли. Цих дітий мами живили власними грудьми а такі діти більше відпорні на заразу, як діти, живлені пипкою.

Але тоді гляділи на мухи, як на конечне лихо. Майже не знали ще сіток на вікнах і на двері. Я скоро помітив, що мухи були беззаперечним чинником в розповсюдненні недуги, бо найбільше хорих дітий на розвільнення було якраз тоді саме, коли мухи були найбільш поширені. Муха полізе по пипці, коли дитина ссе воду— муха сяде на лиці дитині полазить по устах. Мухи залетять до кухні і до спальні.

І я зачав борбу з мухами. В кождій хаті, де мене закликали, я говорив матерям про мухи і старався переконати їх, щоби забезпечили хату і дітий перед мушвою.

Але це не пішло так легко. Звичайно, я мав спроможність говорити про мушву аж тоді, коли дитина смертельно була хора і мене закликали. Тоді шкода вже була готова. Я міг тоді лише остерегти родину перед будучим зараженням. А були такі, що не хотіли приняти моїх спів за правду, начеб мухи були аж такими лиходіями. Деякі знова цілком не уважали на мої поради. І я мусів шукати помочі в цій борбі.

Піонірами тої околиці в тих часах були канадійські французи, віддані римо-католики, для **котрих слово їх священика було законом.** Я відвідав отця пароха. Він був старший від мене і був дуже уважний, що він скаже на мої слова, щоби стати моїм "сторожем." І я почав питанням:— Отче, тими днями ви мали досить похоронів —правда?

—Так, я мав— це його відповідь.

—Тамтого втірка був похорон дитини Десжарденів, а в субову знова Кутірів. То щось незвичайно. Думаю, що це з причини горячі.

—Ні, отче— я відповів— моя думка така, що мухи вбили тих дітий.

Думаю, **що старовина помислив** що це я так з переконання говорю, аж я вияснив про закаження. **Я** сказав, як воно починається через бруд і зараження, і як мухи це розносять. Коли я скінчив, священик приобіцяв для мене повну піддержку. І він зачав говорити проти мух на проповідальниці, підчас відвідин родин і так довів про конечність забезпечити хати перед множенням мушви і завести сітки.

Відтоді число смертий від закаження кишок помітно зменшилося.

Наука не йде в ліс.

—Що?— каже учителька, ти приходиш немитий до школи? Зараз забирайся додому!

На другий день всі учні прийшли до школи немиті.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

Дня 28. липня припадають Великі Роковини Українського Народу

Цього дня ми святкуємо Роковини Хрещення України, якого довершив св. Володимир Великий. Св. Володимир Великий, копись Князь-Володар Української Держави, хотів забезпечити долю українського народу на сотки і тисячліття, на завсігди і продумував, в який спосіб цього довершити. Саме тоді, коли українсько Держава була найбільша і найсильніша в Европі, треба було чогось, щоби цю українську Державу, серед непевних часів, не тільки вдержати але і скріпити. Св. Володимир Великий, своїм пророчим серцем відчув, що тільки одна Христова віра може зберегти в цілости український народ. Він ненадумувався довго. Приняв віру Христову сам і запровадив віру Христову, як віру офіціяльну в Українській Державі. За те нарід назвав його Святим і Рівноапостольським а історія назвала Його Великим.

Через хрещення України 988 р. св. Володимир кинув ґранітний-віковий фундамент для дальшого історичного життя українського народу не тільки в Европі, але також і на еміґрації. Християнська Україна, це основа, на якій грядучі українські покоління мали будувати дальше своє життя в усіх напрямах своїх культурних змагань.

На фундаменті св. Володимира і ми українці в Канаді, маємо будувати наше релігійне, культурне-освітне, господарське та державницьке життя, на фундаменті св. Володимира має будувати своє життя передовсім українська молодь Канади.

Во як властиво мається справа з релігійними основами нашої молоді в Канаді? Яка є національна свідомість наша, яке становище занимаємо до наших державницьких змагань? Ми не хочемо представляти гірше як воно є, але ми не хочемо рівнож притемнювати красок нашого дійсного життя. Приглянься́мося пильним оком нашій дійсності. Дивімся навіть скрізь рожеві окуляри.

Навчання Христової релігії в публичних школах Канади жадне. Що більше, публичні школи в Канаді стараються як найбільше придусити у нашої молоді, ці маленькі огники далеких релігійних почувань, які українські діти виносять з дому своїх батьків. А коли до цього додамо, що численні наші родини цілком недописують в релігійному вихованні своїх дітей, тоді зрозуміємо, як дуже слабо є християнським український нарід в Канаді, тоді зрозуміємо, як далеко поза фундаментом св. Володимира, ми в Канаді, будуємо наше українське життя. Чи може нам бути дивним сьогодня, що тисячі нашої молоді утікають від нас? Якщоби ми в Канаді памятали на заповіт св. Володимира, то чому не могли би охоронити тисячів нашої дітвори від неминучої загнади, чому не могли би захистити їх від затроєного воздуху байдужности, релігійного та національного сектанства, чому ми не могли би упляхотнити їх серця і уми, чому немогли би зібрати всіх їх разом, тих цвіток народу топтаних по широких улицях канадійських міст, тих цвіток, яких ніхто немає права топтати, а які мали би бути прикрасою наших українських родин, нашої вітчини і наших престолів.

Роковини Християнської України, ставлять нам в цілій площині наші недомагання і наші високі завдання. В цей день Братство Українців Католиків Канади є свідоме заповіту св. Володимира, що **Україна має бути християнська.** В тому напрямі ми працюємо постійно серед нашого народу. Ми висказуємо сьогодня задушевне наше бажання: Нехай Католицька Акція БУК-ів поширюється по всій Канадійській Україні, нехай несе з собою іскру світла і добра для многотисячної нашої молоді, що свідомо, чи несвідомо позбавлена віри Христової, нехай наша віруюча українська, католицька молодь подає свою спасенну руку своїм нещасним браттям і сестрам, нехай релігійна і державницька ідея св. Володимира, що на протязі тисячлітньої нашої історії, мала і має стільки труднощів і перешкод, від своїх і чужих, зацвіте могутнім деревом, а кличі: **Бог і вітчина, Христова Католицька Церква і український народ,** нехай стануть як найкорше довершеною дійсністю великої ідеї нашого Князя і Рівноапостольського Мужа св. Володимира.

НЕ ДО ТЕБЕ ПЮТЬ, НЕ ВІДЗИВАЙСЯ!

Або як "Український Голос" став в обороні москалів?— 27. ч. Укр. Гол. стор. 4 в статті "Мимоходом" присвячено богато уваги нашій часописі. Ми досі думали, що голос та ще дотого український— дійсно є українським. Однак приходимо чимраз більше до переконання, що воно є навпаки. А є саме так, як свого часу на сторінках БН писав о. др. В. Кушнір в справі ідеалів: **Хто втратив ідеали, все втратив. Або українцем не є той, хто себе так величає, але той, хто заслужив своєю працею і трудом називати себе тим почесним іменем.**

І дійсно. Ніхто інший, як самий "український" голос **таки преться** доказати ці слова о. др. Кушніра.

Бо прошу тільки розважити—спокійно і безпристрастно.

"Будучність Нації" навела дослівно слова ПРАВОСЛАВНОГО протоєрея о. Лебедєва про стан і відносини в **РОСІЙСЬКІЙ Церкві в Америці —а "український"** голос зараз обізвався, як ті ножиці. Вдар в стіл, а вони зараз обізвуться.

От і український....

Ми до вас не пили і ви нас цілком не обходите. Чого відзиваєтеся?

А тямучі православні УКРАЇНЦІ повинні з того бодай навчитися—який то є "голос", **кого він боронить, за чим його серце болить—** і що їм у виду того зробити належить.

Ми цілком тому не дивуємося, що **В. Свистун виграв процес в Отаві** і судді признали, що Собор у Винипеґу зовсім не належить під духовну владу консисторії і вона не має права ані там заряджувати маєтком, ані усувати звідтам духовних. Много, за много ці панове надокучили вже всім!

В СТЕЙТАХ БЕРУТЬ ВІДТИСКИ ПАЛЬЦІВ

29 червня президент Рузвелт підписав закон, силою котрого кождий чужинець в Стейтах має зголоситися і зложити на поліції відтиски своїх пальців протягом найблищих 4 місяців. Там числять яких 3,500,000 чужинців.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Липень, 1940

15, понеділок — † Пол. Ризи Пресв. Богор.
16, вівторок — М. Якинта
17, середа — С. Андрея Критського
18, четвер — † СС. Кирила і Методія
19, пятниця — † Преп. Атаназія Атонського
20, субота — ППреп. Томи і Акакія
21, неділя 5 по С., ВМ. Прокопія
22, понеділок — Свщм. Панкратія
23, вівторок — † Преп. Антонія Печер.
24, середа — Мц. Евфимії
25, четвер — ММ. Прокла і Ілирія
26, пятниця — Собор Архангела Гавриїла
27, субота — Ап. Акили
28, неділя 6 по С., † С. Володимира В.
29, понеділок — СвщМ. Атиногена
30, вівторок ВМц. Маріни
31, середа — ММ. Якинта і Еміліяна

Серпень, 1940

1, четвер — Преп. Макрини
2, пятниця — Прор. Ілії (на нед. 4 серпня)
3, субота — ППреп. Симеона і Йоана
4, неділя 7 по С., Марії Магдалини
5, понеділок — М. Трофіма, Теофіля і пр.
6, вівторок — † ММ. Бориса і Гліба
7, середа — † Успення св. Анни
8, четвер — СвщМ. Єрмолая
9, пятниця — † Пантелеймона
10, субота — Апп. Прохора, Ніканора і пр.
11, неділя 9 по С. М. Калиніка
12, понеділок — Апп. Сили, Сильвана і пр.
13, вівторок — Праведного Евдокіма

УСТАВ

14, нед. 4 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 4, на Сл. Б. ап. 193, ев. Ів. 67.

21, нед. 5 по Зісл.— гл. 4, ев. утр. 5, на Сл. Б. ап. 103, ев. Мат. 28.

28, нед. 6 по Зісл. і св. Володимира В. гл. 5, ев. утр. 6, Литія, на Сл. Б. ап. 110 і 200. ев. Мат. 29 і Ів. 35.

- - - - - -

Серпень— 2, пят. Прор. Ілії— Литія, ев. утр. Мат. 40, на Сл. Б. ап. 57, ев. Лук. 14.

4, нед. 7 по Зісл.— гл. 6, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 116, ев. Мат. 33.

11, нед. 8 по Зісл.— гл. 7, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 124, ев. Мат. 58.

о. др. В. Кушнір

СВЯТИЙ, РІВНОАПОСТОЛЬСЬКИЙ КНЯЗЬ ВОЛОДИМИР, НАЗВАНИЙ В СВЯТІМ КРЕЩЕННЮ ВАСИЛІЙ.

Евангеліє св. Йоана, зач. 35.

Одного разу сказав Ісус до учеників своїх: Істинно, істинно говорю вам, хто не входить дверми в овечу кошару, а вступає кудиінде, той злодій і розбійник. А хто входить дверми, є пастирем овець. Тому відчиняє дверник і вівці слухають його голосу, і свої вівці кличе по імени і виганяє їх. А коли свої вівці випустить, іде перед ними, і вівці за ним ідуть, бо знають його голос. А за чужим не йдуть, але втікають від нього, бо не знають чужого голосу. Сю притчу сказав їм Ісус: вони ж не зрозуміли, що се було, що він їм говорив. І сказав їм знов Ісус: Істинно, істинно говорю вам, я є дверми для овець. Всі, що прийшли передімною, се злодії і розбійники, і не послухали їх вівці. Я є дверми; коли хто через мене ввійде, спасеться, і ввійде і вийде і пашу знайде.

НАУКА

Слова, які що тільки ми чули в нинішнім св. Евангелію, Церква Христова відносить до нашого Великого Князя св. Володимира, що при хрещенню одержав імя Василія. Ніхто інший, як тільки Володимир Великий отворив широко двері української землі для Христової науки і весь народ пішов за голосом свойого володаря, та приняв віру Христову без борби і без насильства, але щирим серцем і душею. Тому що приняття християнства Св. Володимиром і цілим Українським Народом, це подія незвичайної історичної ваги, годиться, щоби ми в цей день приглянулися близше тим подіям і застановилися над тим: 1) хто то був св. Володимир; 2) Як приняв він і український нарід Христову віру? 3) Як ми маємо жити, щоби будувати наше життя на фундаментах, які положив св. Володимир для Українського Народу?

I. Володимир Великий був наймолодшим сином князя Святослава, в внук св. Ольги Елени. По волі батька дістав він в уділі Новгород; та серед братньої незгоди поволи перейшли в його руки і інші уділи української землі а воєнні походи, відважні та щасливі, причинилися до цього, що в короткім часі св. Володимир засів на великокняжім київськім престолі та рядив цілою Українською Землею.

Коли св. Володимир закінчив воєнні походи, жив безжурно, бенкетував з боярами, здавалося, що все мав, чого тільки його серце забажало. Та це так тільки здавалося. Він в свойому серцю відчував, що є якесь інше щастя від того, яке він тепер має, є щастя відміне; вище.... Тоді часто приходили йому на гадку слова св. Ольги, котра його виховала; слова, що здавались йому прекрасною казкою о чуднім небі, о раю повнім Ангелів, серед котрих царствує вічний Бог, християнський Бог. Князь чув, що віра, яку дотепер визнавала Україна не була добра, що не має сили ні Перун, ні Дажбог, ні другі ідоли і тому, нераз в голос визнавав що віра українського народу не є добра.

В той час приходили до Князя ріжні посли народів і держав та кожний, на свій лад прихвалював свою віру. Однак Князь не хотів сам про таку важну справу рішати. Був на Україні звичай, що у важних справах цілий народ забирав слово і рішав, що робити. І тепер за радою старших народа вислано десять мудрих, досвідчених мужів, а вони пішли по всіх сторонах пізнавати кожну віру і кожний обряд. Коли вернули, то сказали, що найкраще подобалося їм у Греків, що здавалося їм, мов то ангели стоять на престолі в церкві в часі богослуження і радили Князеві приняти віру з Греції, "бо колиб віра грецька не була добра, говорили вони, то Ольга, прамати твоя, жінка мудріша від всіх людий не булаб її приняла."

Рада старших народа цілковито відповіла бажанню св. Володимира і він рішився приняти Христову віру після східного обряду, який найбільше відповідав духові українського народу.

II. В той час Україна була в перемирю з Греціею, однак це перемиря не було добрим та відповідним для України. Князь Володимир, що не вмів коритися своїм сусідам, пішов війною на Таврійський Херсон, нинішний Крим (988 року), заняв Корсунь а цісарем тодішним Василієві II і Константинові VIII загрозив, що зачне дальше воювати грецькі области, якщо не дадуть йому своєї сестри Анни за жену. Анна згодилася на це, але під условиною, що Володимир прийме християнську віру. Вскорі після цього Анна прибула з величавим двором до Корсуня. Тоді Володимир занедужав на очі а слабість ця уступила аж тоді, коли Володимир приняв св. Крещення. В церкві св. Апостола Якова, поучений

передше о правдах святої віри, приняв Володимир з рук Корсунського Епископа св. Крещення я при крещенню також імя ВАСИЛИЙ. Було це 988 року. Разом з Володимиром окрестилося много з його дружини. По Крещенню звінчався Володимир Василій з Анною а на памятку так важної події, казав побудувати в Корсуні церкву св. Василія, звернув цісарям заняту землю, взяв зі собою мощі Папи св. Климентія і його ученика св. Фива, взяв много священиків і митрополита Михайла, много церковних книг і церковних приборів і вернув на Україну.

Св. Володимир приняв Христову віру тоді, коли ціла Христова Церква була в злуці, коли не було розділу і схизми, отже приняв її з найчистійшого жерела, правдиву, католицьку, узнаючи верховну власть наслідників св. Петра, яко видимого голови св. Церкви, папів римських. Правда мусить остати правдою і перечити їй не можна.

По повороті до Київа, Св. Володимир приступив тоді до крещення цілого Українського Народа. На приказ Князя, ідола Перуна волікли по місті Київі і кинули його відтак до ріки Дніпра. В той час в Київі вже дуже богато людей були християнами. Ті, що були ще поганами дуже радо приняли Христову віру. Прийшов день великий, день спасенний для мешканців міста Київа, коли весь нарід, в місци, що по нинішний день зветься "КРЕЩАТИК" вступив в струї Дніпра, щоби приняти св. Крещення. "В той день, каже літописець, земля і небо ликовало". Народ громадами вступив в ріку і кожній громаді при Крещенню надавали священики імя якогось святого. А св. Володимир на березі в голос молився Богу:

"Господи Боже, Сотворителю неба і землі, поглянь на новопросвічених людей Твоїх і дай їм ласку, щоб пізнали Тебе, Бога правдивого і утверди їх в св. католицькій вірі і мені допоможи на видимих і невидимих ворогів і прослави в сторонах України Твоє Пресвяте Імя."

Сталося це дня 1. вересня 988 року І на памятку цеї великої події у нас на Україні кожного року буває в цей день освячення води. Окрестивши Київ, занявся св. Володимир поширенням св. віри і по других містах України. Всюда закладав школи а українські матері плакали, коли вели дітей до школи на науку. Будував численні церкви та приюти, на Волині побудував також Божих храмів, між котрими найкраща у Володимирі-Волинськім церков Успенську і церков св. Василія Великого, а в Київі церков Десятницю. Щодня на княжім дворі заставляли довгі столи; а князь "красное солнишко" як звав його народ, гостив убогих, а хорим посилав страву до їх домів. Св. Володимир все служив щиро Богу і серед тяжких часів правління Українською Державою завсігди шукав помочі і розради в постійній молитві. Умер дня 15. липня 1015 року в Берестові. Ночю перевіз його тіло до Десятинної Церкви до Київа його братанич Святополк. Анна, жена його померла 1011 року.

Митрополит Київа, Іларій, перший Українець на митрополії українських земель, в одну з річниць смерти св. Володимира, виголошуючи похвальну бесіду в честь його, сказав такі слова: "Як тебе похвалити, достойний і славний отче наш, премужественний між владиками землі, Василіє? На тобі поправді сповнилися слова Господа Ісуса Христа о блаженстві, сказані Томі: "блаженні не видівші а віровавшії." Тому і ми з покорою називаємо тебе блаженним. Хто вискаже множество твоїх милостинь і щедрот, які ти днем і ночю виказував убогим, слабим, сиротам, вдовицям і всім тим, що милостині просили? Твої щедроти і милостині споминаються ще до нині між народом, а о скілько більше незабуті вони перед Богом і Його Ангелами. Коли всеблагий Господь дає нагороду за навернення одного чоловіка, то яке блаженство найшов ти, Василіє, котрий не одного чоловіка, не десять міст, а цілу свою область привів до Христа І за то Бог зробив тебе учасником вічної слави і чести в небі за благовірність, якою ти прикрасив своє життя."

Память св. Володимира, як "прославленого" почитала Українська Католицька Церква вже за Ярослава Мудрого. Першу згадку про святкования св. Володимира, як Святого, читаємо вже в Лаврентійській літописі під р. 1263. Перша Церква св. Володимира побудована в Київі 1780 р. на Печерську. Відтак повстало много церков в його честь по всій українській землі.

Шануючи память нашого св. Князя, українська еміграція в Канаді побудувала також першу церкву св. Володимира і Ольги у Винипегу. Звідси зачалося релігійне життя українців католиків по всій Канаді.

В серцю кожного українця католика горіє огонь вдячности для просвітителя українського народу і землі, котру він заступає своїми молитвами. І доки Україні жити і доки плисти водам Дніпра, доти буде слава і поклін Рівноапостольському Князеві Володимирові.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ
для членів Ап. Молитви

Скромність обичаїв, одіжи і читання. Христос Спаситель каже: "Навчіться від мене, бо я лагідний і покірного серця" Мат. 11, 29. **Взором найвищим і найкращим для нас є і остане Христос.** А Спаситель все був дуже скромний. "Лиси мають нори і птиці гнізда, а Син Чоловічий не має де голови склонити"— каже Ісус (Мт. 8, 20). Тому Христос дає нам взір, що все і всюди належить заховати скромність обичаю, поведення, слова, одежі і побуту. Ми ніде не читаємо в євангелії, щоби Христос нарікав, або давав причину апостолам нарікати. Навпаки, Христос вчив їх словом і приміром бути задоволеними тим, що мали, а навіть пільним колоссям. В новітніх часах треба дуже уважати на 10 заповідь Божу, котра наказує не пожадати нічого того, що є нашого ближнього. Бо захланність і пожадання є якраз противниками скромности.

Місійне намірення: Поміч католицькій акції преси. Здається не треба нині переконувати, говорити і навчати про вагу, силу і конечність доброї преси, як творця припідної опінії і володителя настроїв. Дякувати Богу маємо тут свою українську католицьку пресу: **"Будучність Нації,"** один доляр річної передплати, 16 сторін прегарних вісток, нарисів, образків і новин.

"Українські Вісти," два доляри річно, виходить що тижня в Едмонтоні, 10012—109 Ст.

"Голос Спасителя," виходить що місяця в Йорктон, Саск., передплата один доляр на рік— це наш канадійський Місіонар.

"Світло," виходить в Мондері що другий тиждень— наш наймолодший, але вже помітний часопис, має образки, і свідчить про великий рух обнови релігійного життя в Альберті. Видають Отці Василіяни.

Коли хто не має, то **повинен конечно мати бодай один з тих наших часописів.** Спитайте свого сусіда, знакомого— чи мають свій часопис, чи їх діти знають читати— що їх найбільше цікавить в своїм часописі, що найперше читають, що бажалиб читати, а чого ні— **і напишіть до нас. Пришліть одну дві передплаті, зберіть цент два на пресфонд** — а буде написано перед Отцем нашим Небесним, що й ви причинились до пресового апостольству католицької преси. Спитайте себе сумлінно— що Ви вже зробили в цій справі? А може нічого? Ще час і много можна зробити доброго.

Зробіть і не відкладайте!

УСПІХИ

Панна Віра Слюзар з Едмонтону, що студіювала в Школі Красних Штук в Бенф, Альта., виставила свої праці у виставовій світлиці компанії Годсон Бей. Се праці з дерева і міди.

- - - - - -

Йосифа Боярчук, учениця 12 степеня школи в Ледук, Альта дістала державну нагороду за драму "Новознайдені друзі." Конкурс проголосив альбертійський університет.

- - - - - -

11 мая відкрито в Кракові нову нашу **бібліотеку** під кличем: **"Книжка-духова зброя."** При тій нагоді виступили артисти і поети.

- - - - - -

Український національний хор під управою Вас. Осташевського обїхав Холмщину і обїзджає тепер Лемківщину.

- - - - - -

Між 355 **лікарями,** що дістали право виконувати в Канаді своє звання, є 4 українськ імена: др. Едвард Карпець з Лейдівуд, Ман., др. Петро Семенчук з Саскатуну, Саск., др. Стефан Воробець з Кридор, Саск., др. Василь Пашковський з Вакав, Саск.

Нам в Канаді треба ще десятки, а то й сотки наших лікарів на 350,000 нашого населення. Однак українські студенти замало, як досі, посвячували себе тому званню. Звертаємо увагу на важність і хосенність звання лікаря. Лікар не мусить конечно жити в місті і то великім. Він може дуже богато добра зробити в своїй околиці — на прерії, серед своїх людий. Такі осередки наші, як Альвена, Кадворт, Гефорд, Кридор, Айтуна, Арран в Саскачевані— а цілий ряд в Манітобі конечно ждуть ще на своїх лікарів. **Але лікарів ідейних,** що крім доброї платні шукають також чести і добра народу. **Лікарів громадян,** котрих ми бачилиб між собою з ріжних нагод релігійно-національних— **таких нам треба!**

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

На Зелені Свята вперше була відправа в новозбудованій нашій церкві **в Гайнс Крік,** Альта. Правив місцевий парох, **о. М. Сіянчук, ЧСВВ.** Церква з дощок, має одну баню. Гайнс Крік є 416 миль на північ гостинцем з Едмонтону. Околиця ново заселена. Бракує доброї води до пиття, літом нерідко бувають нічні морози.

- - - - - -

Всі українські богослови, що були в Европі, **щасливо повернули тепер до Америки.** Чотири приїхали з Риму, 16 з Швайцарії, де були на студіях.

- - - - - -

о. Заяць, котрий минулої осени був тяжко ранений в залізничій катастрофі на сході Канади, вже прийшов цілком до здоровля і вкоротці знова перейме свої душпастирські обовязки.

- - - - - -

Великий відпуст в Йорктоні на Різдво св. Йоана Хр., як щорічно, так й цього року стягнув маси віруючих людий з околиці. Торжественну Службу Божу правив їх Ексцеленція, Преосвященний Ладика, ЧСВВ. Тисячка людий приступила до св. Сповіди, було 1,200 св. Причастей.

Напиши "Колхоз.."

Сталін жалівся перед Калініном, що в його шафі завелися миші.

—Тій біді не важко зарадити— говорить Калінін.— Напиши на шафі: "Колхоз імени Сталіна." Тоді половина мишей згине з голоду, а друга втече.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

—Пане четар! Вибачте, але я не сподівався чогось подібного. З приємністю мушу признати, що я мав куди гірше уявлення про армію, яка будь-щобудь, підступом опанувала Львів.

Крвавич щиро засміявся:

—Підступом? У воєнному ремеслі підступ не є ні трохи менше лицарським засобом боротьби, аніж отвертий наступ від чола. Зрештою, ми не попробуємо навіть підступу для опанування, скажім, Кракова.

—А Львів, хіба українське місто?

—Покищо ні. Покищо це чужинецький острів серед українського моря. Але він буде українським таксамо, як польським став німецький Краків, як польським станеться скорше чи пізніше засмічений німецькими купцями, промисловцями й урядовцями—Познань.

Вибачте, пане четар— ніби пригадав собі директор,—але я забираю вам дорогий час. Ще раз дякую вам за уважливість для збірок й прошу надалі не уставати в печаливости. Бо війна—війною, а культура, культурою.

—Війна? Я думаю що війна скінчена— закінчив її Вилсон своїми чотирнацятьма тезами.

—Смійтеся з того, пане четар. Зле з вами, коли для вас війна скінчена. Для нас, для поляків на Червоній Руси, вона щойно почалася з хвилею, коли ваші війська зайняли Львів.

—Справді? То ви, признаючи одну з вильсонівських тез про конечність створення незалежної Польщі, не признаєте рівночасно тези про самоозначення народів?

—Молодий добродію!— усміхнувся старий директор.— Кожна теорія й усяка ідея є настільки добра, настільки комусь вигідна і приємлива. Теза про самоозначення народів, для якої ми мусіли б зрезиґнувати з Львова, для нас неприємлива.

—Неприємлива?

—Нема такого поляка, який би, будучи при здорових змислах, підписав вам акт резиґнації з Львова.

—Значить— війна!

—Війна! Аж до побідного кінця.

—Так говорили німці.

—Не думайте, що вони зле говорили. Їх упадок і конечністю подиктована капітуляція на фронтах так само хвилева як, вибачте за щирість, ваш сьогоднішний успіх.

—Справді?

—Захопити владу над Львовом, це безумнівний успіх. Вам вдалося, але вам не вдасться його втримати.

—Це вже побачимо.

—Так, але я справді розбалакався, як за добрих часів. Дуже вам дякую і прошу не забувати про збірки. Таж це мої діти.

—Позвольте, що випроваджу вас поза межі стійок.

Крвавич пустив директора правим боком. Провожав його мовчки, наглядно збентежений. По дорозі стрічали стежі з арештантами. Переважала молодь. Крвавич пробував не звертати на них уваги, але директор люстрував очима одну стежу за другою. Дехто з арештантів кланявся йому. Врешті не видержав:

—Пане четар! Таж сьогодня щойно перший день вашої влади над Львовом. А дивіть, скільки нашої палкої молоді виловлюють ваші стежі. А хіба думаєте, що зможете випапати всіх? Таж попадають вам у руки здебільша недотепи. Ті, які вам нинізавтра загрозять, ті ховаються, а коли виступлять, то з арґументами, проти яких вильсонівські тези є тільки мріями відрубаної голови.

—Прощавайте!

Крвавич завернув. Пригадав собі щось і побіг до ратуша. На подвірю кишіло вже від арештантів. Скочив на гору, до сотника Мартиненка. Постукав у двері й удійшов. Мартиненко підписував службові листки для відтинку.

—Що нового?

—Нічого нового, все в порядку.

—В порядку? Не дуже. Пів твоєї сотні записалося до рапорту.

—Чого?

—Хочуть плащів і чобіт.

—А є?

—Може дещо найдеться.

—А якщо вони сюди босі прийшли?

—Старший десятник мельдує, що майже в цілої сотні подерті чоботи й плащі.

—Трудно, як є, треба дати. Листопад не липень. Холодно.

—А їсти є що?

—То вже найменше.

—Чи не завважуєш, що противник готовиться до виступу? Ті маси арештованих з оружжам у руці не ворожать нічого доброго.

—Дивно булоби, якби вони не пробували протиставитися. Але ми не сміємо допустити до виступу. Мусимо їх переконати, що кожна спроба з гори засуджена на невдачу.

—Як?

(Дальше буде).

—Як ваша дочка могла вийти замуж за такого заголюканого мужчину?

—Та коли вона виходила за нього замуж він ще такий не був.

НАШЕ СЕЛО В КАНАДІ.

Як де в Канаді є наше село в розумінню подібнім до старокраєвого, то це **Кукс Крік, Ман.**— 24 милі від Винипеґу на північний схід. Там є незрівнано красна наша мурована церква, котру викінчує о. Пилип Ру, ЧО і котрої торжественне посвячення буде в неділю по святім Петрі, 21 липня. На образку бачимо дорогу до церкви, наші хати і огорожі. Нарід живе там мирно, доволі засібно, в згоді. Тому спромігся на будову, яку може позавидувати навіть сам чверть міліоновий Винипеґ. **Ось що значить згода і єдність в громаді,** коли всі тої самої віри, слухають свого священика і охочі до доброго. Населення Кукс Крік здебільша з Чесанівського повіту —добрі, віруючі, здорові і працьовиті люди. Нових вір між ними нема. Зате є сила і прегарний поступ!

ПРАЦЯ НА ПЕРШОМУ МІСЦІ, А ТАКОЖ ПОСВЯТА

БОРДО.—Уся енерґія французького народу буде тепер звернена в ту сторону, щоб чимскорше відбудувати і піднести Францію. Таке виходить зо заяв передових людей, а в першу чергу зо заяви маршала Петена, який тепер є одинокою людиною в Франції, що має ще довіря загалу. Кажуть, що в ньому ще зійшлися найкращі прикмети французів. Тепер, як надіються, буде положений кінець політичній продажности, яка була вже сильно вкорінилась в Франції й завдяки якій Франція не мала справжніх лідерів, а тільки людей з пересічними спосібностями. Тепер, як пишуть, мусить наступити цілковита зміна. Мусять знову воскреснути **патріотизм, обовязковість, героїчна витревалість.** Служба державі мусить бути знову в кожного на першому місці, а тому треба скінчити з політикою як накиваю. І мусить зайти велика зміна в відношенню до релігії. Бо держава, усунувши релігію, не знайшла нічого ліпшого на її місце. Політика мусить обертатись довкола таких річей: обєднання, солідарність і тяжка праця.

БУДУТЬ КАНОНІЗУВАТИ ЕПИСКОПА

Ідуть старання, щоб проголосити блаженним еспанського **епископа мученика з Барцельони,** бл. п. Мануїла Іруріта з Альмандоза, якого замордували комуністи в часі горожанської війни в Еспанії. Підчас війни епископ мешкав у пивниці і в одежі робітника ніс потіху й поміч переслідуваним католикам. Перед самим упадком Барцельони його зрадив один із тих, що його знали. Національні війська ґен. Франка знайшли змасакроване тіло в рові в північній Еспанії.

ДОМАГАЮТЬСЯ ЗАМИРЕННЯ

28 червня **вісім трансвальських міст** в полудневій Африці вирішили на зборах домагатися від свого правительства замирення і відтягнення від війни.

Зборив переводив премієр Герцоґ, котрий противився війні від самого початку, ще від вересня 1939 року.

ВІЙНА НА ЗАХОДІ Й НА СХОДІ.

Мапа бувшої Румунії.

Большевики заняли майже без бою, **Буковину і Бесарабію.** Дістали контролю пристаний над Чорним Морем: **Контанци, Брайла і Галацу.** Це наш старовинний Новий Галич, оснований Іван Берладником, нашим князем, ізгоєм. Українські землі збіраються разом.

Одночасно болгари зажадали **Добруджі** а мадяри **Семигороду** від румунів. Однак тут румуни не були склонні до уступок, зібрали війська і заповіли оборону. Після того Румунія виповіла Анґлії договір запоруки....

Перший раз за час війни виринула знова у всій настирливості українська справа на сторінки преси і перед очі світа.

- - - - - -

На мапі далекого сходу бачимо французьку посілість **Індо-Китай та** анґлійські посілости в Азії, з них пристань **Гонґконґ** на побережу Китаю, звідки тепер вивезено поспішно всіх білих жінок і дітий, бо японці мабуть хочуть її заняти. **Японські** війська стали на границі Індо-Китаю і заповіли, що не стерплять вмішування европейських держав. Азія для азіятів— або азійська доктрина Монро. Здається, що японці будуть старатися виперти европейців цілком з Азії та забрати богаті краї, які тепер ще належать до Франції та Голяндії. Однак покищо мусять числитися з сильною фльотою білих держав. Ця війна на сході відбилася відємним відгомоном для білих.

Мапа далекого сходу.

ФОРД ВІДМОВИВСЯ ВИРОБЛЯТИ ЛІТАКИ

Свого часу преса широко подала вістку про це, що заводи Форда годні виробляти тисячу літаків денно, як буде треба. Тепер Форд відмовився від того. Він сказав, що буде виробляти тільки для Стейтів, але не для аліянтів. Однак його фабрики в аліянтських краях всі працюють для аліянтів.

"Я є проти війни, якаб вона не була. Буду радий, коли війни взагалі не буде на світі."

З того приводу посол ССФ Кондвел жадав, щоби в Канаді забрати заводи Форда. Многі замовлення з Канади для Форда пропали. Форда много разів відвідував Ліндберґ.

К. ПИТМЕН КРИТИКУЄ

Голова стейтської кмоісії для заграничних справ Кей Питмен виразився, що "жадна поміч Стейтів не може зробити нічого більше, як хіба відтягнути остаточний вислід війни."

Супроти того міністерство заявило скоро, що **цілком не погоджується** з тим висловом Питмена.

ВІЙНА НЕ ВИБИРАЄ

Коли буда Світова Систава в Шикаґо 1933 року, **ґен. Італьо Бальбо** привів італійські літаки через океан на Виставу.

28 червня в бою біля Тобрук в Лібії зістрілено літак Бальба. Він і 9 товаришів подорожі **згоріли на місци.** Коли про це сповістили його жену, впала, як підтята.

Наслідником став Рудольфо Граціяні.

Війна не вибирає— маршал чи звичайний жовнір, ґеніяльний летун чи рядовик.

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

Іван Франко

РЕФЛЕКСІЯ

Важке ярмо твоє, мій рідний краю,
нелегкий твій тягар!
Мов під хрестом під ним отсе я упадаю,
з батьківської руки твоєї допиваю
гатроєний пугар.

Благословлю тебе! Чи ждать тобі ще треба
поваги й блеску від будущини,
чи ні,—одного лиш тобі благаю з неба,
щоб з горя й голоду не бігли геть від тебе
твої найліпші сини.

Щоб сіячів твоїх їх власне покоління
на глум на брало і на сміх.
Щоб монументом їх не було те каміння,
яким в відплату за плодючее насіння
ще при життю обкидувано їх.

о. Михайло Горошко

ЧИ ОДНОРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ НАМ ТРЕБА?

Згадане питання є важне, як важні попередні. Головно тут в Канаді з огляду на далекі простори витворює нераз само життя щось різного від другого. В організації одність розуміється як ідейно-внутрішна ОДНОРОДНІСТЬ, з узглядненням місцевих обставин та потреб. Це основа організації і таємниця її розвитку. Основні справи є ті самі в кожній організації. Це є моментом, який каже, що **коли треба осягнути великі річи в житті, то це може лише доконати одна організація**, що злучує всіх, що хочуть дану ідею здійснити. Життя само диктує свої вимоги. Життя української католицької молоді, перед якою стають великі справи до здійснення, вимагає одної організації **що духом і працею заяже тисячі спрагненої за кращим життям молоді.**

Такою організацією, яку покликала молодь до життя є Українське Католицьке Юнацтво. Я вірю в це свято, що українська католицька молодь всі свої сили злучить разом в УКЮ і започаткує добу відродження та походу по світле завтра. Мусимо мати одну організацію а в ній порядок на засаді, яку створив англійський нарід: "the right man on the right place."

Одна міцна організація це запорука здійснення ідеї. Одна міцна організація молоді, то сила і приманчиве світило для других. Життя і розвиток української католицької молоді оправдає лише одна на солідних основах поставлена організація. Думаю, що УКЮ стане тим, за чим всі шукаємо і о що просимо.

Цих кілька вступних завваг треба було подати заки зможу приступити до теми властивої.

Тема: До ідеольогії Українського Католицького Юнацтва— деякі думки і завваги:

Ідеольогія це словне обговорення ідеї організації. Можна сказати, це плятформа, на якій існує організація та веде свою працю.

Ідеольогія УКЮ це не мертва наука, відірвана від життя. Ні. З життя українського народу в Канаді вона випливає та йому служить. Це природний гін до кращого життя. Українська католицька молодь прагне втягнути в себе всьо, що найкращого мав і має та хоче укр. нарід мати. УКЮ хоче збудити акцію тої історичної підсвідомої туги укр. народу, що була заспокоювана в державности Володимира Великого, в часах Богдана Хмельницького, 1918 років і в Карпатській Україні. Ідеольогія УКЮ творити, жити, працювати, частку свого духа вкладати в скарбницю культури і цивілізації Канади. Ідеольогія УКЮ де: **маси народнього цвіту зорганізувати і усвідомити**, та зробити українську молодь свідомою, сильною, дужою, що знайде заспокоєння життя в праці для Канади, свойого народу і для себе. Направду, більшого заміру і праці на світі не має. Може слухачі будуть сподіватись від мене забогато. Ні, я хочу висловити це, що бачу, відчуваю і уважаю за конечне сказати. Програми якогось завершеного світогляду, чи ідеольогії не берусь дати. Хочу лише докинути одну цеголку до будови нової твердині нашого життя.

Мій доклад буде називатись краще: "Дещо до ідеольогії УКЮ— деякі думки і завваги."

Льонгин Михальчук

ОСВІТА БУДУЧНОСТИ

(Продовження)

Позбутися почуття меншевартности— Для української молоді предкладаю плян освіти, що може принести користь не лише одиницям, але Канаді і загалові.

Мусимо викинути з нашого нутра, коли на це ще хоруємо, **почуття невдачі, бідноти і меншевартности.** Ніщо так не гальмує і не перешкоджує сильній творчій праці, як почуття низшости чи безвартности перед другими націями.

Песимістична молодь— Многі з молоді лише тоді стараються осягнути вищу освіту, коли бачуть перед собою наглядну матеріяльну користь а не думають про своє духове усовершення і про гідне приготовання на корисного члена суспільности. Такі не думають поправити своє становище, вони байдужні на все. Вони задоволяються тим, що за це винують всіх поза собою, лише не себе самих.

Оптимістична молодь— Є богато однак іншої молоді, до котрої надіюся —належите й ви, що читаєте ці рядки. Многі тяжко борються о хліб насущний, але менше ваги присвячують до матеріяльних справ. Вони розуміють, **що тільки сильний морально авторитет дає змогу заняти в суспільности належне становище.** Така молодь живе духом релігійної і національної чести та самопевности. Такі не лише здобувають належні становища, але підготовляються до здобуття ще вищих.

Католицькі школи— Коли тільки є можливість, ми повинні ходити до католицьких шкіл. Там не лише дістанемо науку, але також **виховання.** Католицька освіта і виховання дають нашим душам сильні основи релігійного, морального і національного характеру.

Учителі— Хто хоче осягнути вищу освіту, **мусить уважати на учителя і на приятеля.** Вони можуть або скріпити нашу віру, або підірвати сумнівом і довести до упадку.

ПОБІДНИЦІ В ГРІ ТВЕРДОГО МЯЧА.

Це учениці 8 степеня **шкоди Вилїям Чвайт** у **Винипеґу**, що стали побідниками міста в грі твердого мяча. Ці дівчата здебільша українки. Ось їх імена: Перший ряд з ліва на право— Ліоня Огродник, Ольга Величенко, Марія Шасталь (сотничка), Гафія Семенюк, Ольга Юрчак. Другий ряд: Михайлина Мельник, Міна Рупенталь, Вітті Вольфман, Бирніс Лукус, Емілія Ксіонжек. Останній ряд: арія Вартман, Валерія Сташевська, Настя Тупиш.

Цього року наші винипеґські хлопці здобули **дві побіді на ціле місто** в грі твердого мяча— тепер гідно допучились до них наші добрі дівчата. Здорові, сильні, веселі, вірні— наші українські католицькі діти великого міста! Оце нас підтримує і заохочує до праці!

ЗАТОНУВ КАНАДІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ

Серед воєнних дій затонув біля Бордо канадійський **кружляк Фрейзер** і 45 осіб мужви. Вратувалися 115 осіб. Кружляк збудовано в 1931 році —його містота була 1,355 тон.

ВИЛКІ КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА СТЕЙТІВ

Республиканським кандидатом в Стейтах став Вилкі, богатий промисловець і адвокат з Ню Йорку. Він має 48 літ, є високого росту, добрий бесідник. З роду німець —його родина приїхала з Прусів в 1848 році. Тоді вони називалися Вільке. Свою програму коротко начеркнув так: "Хочу віддати все, що маю, для американського добробуту. Хочу збудувати відповідну національну оборону і привернути національну єдність."

СТАЛІН ЗАВІВ НАЗАД НЕДІЛЮ

Коли большевики запанували в Росії знесли всі християнські свята. В тім також неділю, тиждень переробили на 5 днів праці і шестий день спочинку. **Тепер все змінили.** Тиждень знова привернено на давних шість днів праці а неділю за день спочинку. Також знесено 7 годинний день праці, а заведено по старому вісім годин праці на день. Видно, що й большевики **поволі** стають культурними людьми.

БІДНА БОГАЧКА

Недавно померла в **Бруклині** старуха Раша Сільверман, що мала 65 літ. Між пахами покійної найшли **$11,970 готівкою** і дорогоцінності, вартости $25,000. Такі скупарі самі не вміють жити і другим не дадуть. З них, як казав св. Бонавентура, є користь наче з безроги— **аж по смерти...**

НІМЦІ ЗАНЯЛИ ДВА ОСТРОВИ

Після сильних петунських наскоків, що потягнули за собою тяжкі втрати в людськім життю німці заняли два острови між Францією а Англією: **Гернзі і Джерзі**, де головно пасено скот. Населення, числом 90,000 душ, зазарання в більшості втекло до Англії. З населенням вивезено також його добуток. Німці застали порожні хати і загороди.

НОВІ ПОДАТКИ

Щоби поповнити воєнні кошти, що доросли за рік великої суми одного біліона долярів, канадійці мусять приняти збільшені податки. Нежонаті будуть платити 2% від $600 річної платні— жонаті від $1,200.

10% підвищено на всіх радієвих лямпках, радіях, фотографічних і фонографічних приладах.

5% на кождім фунті від тайрів.

Від нових самоходів 10% до $700 вартости і 80% від вартости понад $1,200. Значить— самохід вартости $1,500 тепер буде коштувати рівно $2,700.

Нежонатий платить від $2,000 річного доходу тепер $165.00 податку.

КАТОЛИЦЬКІ ЖІНКИ ДАРУВАЛИ $25,000

Ліґа католицьких жінок Канади жертвувала $25,000 на Червоний Хрест. Голова, **пані Т. Г. Гей** сказала так: "Це перша наша нагода, щоби доказати, що ми **вірно** працюємо для **Бога й для Канади.** —Тепер, коли християнство під знаком запиту, ми виконаємо наш обовязок." Ліґа має 631 відділів в Канаді і 22,886 членів.

Це гарний примір для всіх.

Я бачив таку ріку....

Один хвалько, який любив розказувати про те, що він у житті бачив, оповідав раз таке:

—Я бачив таку ріку, в якій було стільки риб, що просто руками можна було набирати в ведра, скільки душа забажає.

—Е, це ще нічого— каже на це другий —я знав таку ріку, в якій зовсім не було води, тільки самі риби.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ВИМОГИ ХВИЛІ

Не переставати в праці! Праця єдина з неволі нас вирве!

Нумо до праці, брати!

Не ждати і не оглядатися на других, що і як вони пічнуть чи будуть робити. Думати треба самому за себе, **передумати все** і тоді братися безвідклично до праці. Навіть, як другі стануть критикувати, нарікати і голюкати. Не помиляється тільки той, що **нічого** не робить. Треба уникати помилок, але коли вони станутся, не зражуватися. Іти далі вперед! Тільки лінивство винищує сили—тіла і душі. Праця вишколює, сталить і усовершує.

Скликуйте літні з'їзди БУК-а! Наперед докладно все обдумайте, порадьтеся зі своїм Отцем Парохом, зі своїм учителем, все намітіть і все прилагодіть заздалегідь, а **тоді доперва голосіть.** Добре є запросити одного, двох посторонніх бесідників, бо люди це люблять. Ці, що ніколи і ніде не приходили, може прийдуть бодай ізза цікавости. Але коли це неможливе і закоштовне, робіть самі! Найгірший з'їзд є той, коли нема жадного з'їзду. Тоді все спить, мертвіє, плісніє— і зачинає розгнивати.

Вчіть дітий катехизму! Запросіть Сестер Служебниць, попросіть Отця Пароха о раду і все підготовіть, щоби дітий прийшло як найбільше. **Першу вагу кладіть на діти,** а не на гроші! Не нарікайте, що нема гроший, що часи тяжкі— нарікайте тоді, коли нічого не робиться для добра дітий, коли діти душею бідніють. На закінчення зробити **здвиг дітий цілої околиці!** В котрусь красну неділю під проводом свого отця духовного зібрати всі діти цілої округи і показати, які ми сильні і що вміємо доброго. Дітям лишиться памятка на ціле життя, вони того не забудуть. Старші збудуються. А кошти певно повернуться кількакратно.

Уладжуйте з'їзди молоді! Старші повинні дати тільки спонуку. Решта лишити самій молоді, вони прецінь також хочуть щось зробити! Нехай самі підготовлять, запросять, переведуть! Дайте їм до рук їх часопись **"Вістник Молоді."** Вже вийшло трете число. Писати по нього:

Youth Herald, 965 Boyd Ave., Winnipeg, Man.

Доповніть ваше знання! Літом є всякі доповняючі курси для учителів. Наша бурса в Саскатун радо прийме їх на удержання. Тільки напишіть до

804—4th Ave. N. Saskatoon, Sask.

\- - - - - -

Не забудьте також на нашу **пресу** і при кождій нагоді поширіть, заохотіть, зберіть на пресфонд, а ще краще передплату і зашліть до пана Дмитра Кобринського—

Dm. Kobrynsky, Box 38, Smuts, Sask.

Наша преса—наша сила. Будьте бoєвиками своєї преси!

А всюди беріть акцію в свої руки! Будьте активними! Будьте чистими в намірах і ділах! **Час** не жде! Побіджає той, хто сильний, чистий і діяльний!

ПРЕСФОНД БН.

В попереднім виказі зайшла мимовольна ошибка. Подано: о. П. Сулятицький прислав $5— має бути: $5.50.

Через переочення на жаль випищено: $1 др. Закус, подано пані Шпилюк, має бути пані Шпиколюк.

За це все дуже красно перепрашаємо і просимо вибачити. А за жертви щиро і сердечно всім дякуємо.

\- - - - - -

Нові жертви: На вінчанню Івана Миськова і Теклі Стельмах **в Згода, Ман.** зібрано $1.20. Передав **о. Н. Демків.** За все і всім сердечно дякуємо!

З'ЇЗД В СКАРО, АЛЬТА.

Відбувся 15 і 16 червня з найкращим успіхом. Промовляв цілий ряд бесідників. Були пописи молоді. Крім **о. Химія, ЧСВВ і о. Пасічника, ЧСВВ.** промовляли ще **І. Косюр,** голова БУК-а в Альберті, **І. Козяк,** орґанізатор молоді, **Ст. Німчук, Гр. Ганнин, Маг. Мальована, Евгенія Садова і Д. Гуцул.** З'їзд зачався, як все, торжественною Службою Божою, підчас котрої многі приступили до найсв. Тайн.

панна Анна Грицан
Винипеґ

МИ І НИНІШНІ ЧАСИ
(Слово на з'їзді молоді)

Наш з'їзд припав в найкращі дні канадійського неба. Май, це місяць життя і надії Канади. Також ми очікуємо тепер нової католицької весни.

Завданням руху української молоді є, щоб ця весна прийшла **як найскорше** для українського народу в Канаді. Ми всі утомлені сучасними обставинами життя. З довірям до Бога стукаємо в двері нашої будучности. Будучність мусить належати до нас.

Українська католицька молодь мусить стати нині новітною. Це значить, знати яка пора є на годиннику наших часів. І тому я підношу могутний клич: "Нехай живе рух української католицької молоді в обличчі нинішних часів!" Бути новітним, то не значить бути до всього обоятним, байдужним. **Це значить працювати** і то працювати на кождій ділянці нашого життя.

Нинішний світ має богато надбань матеріяльної культури. Однак йому потрібно дечого більше і важнійшого, як машин, пари і літаків. **Він потребує нині релігії, справедливости і любови.**

Наш рух це модерний рух і означає працю. Цей рух **мусить стояти на найвищій вижині.**

Коли говоримо про працю, **то про зорґанізовану** працю. Однак стрічаємо многих, яким це не наруку, а котрі шукають спокійного, вигідного життя. Думають, що справи ще так зле не маються, як говориться— на все ще є час та все прийде ще своя хвиля. Нема нічого більше нерозумного, як таке говорення. Від самих початків нашого поселення в Канаді **стоїмо в затяжній боротьбі з ріжними ворогами.** Стоїмо 40 літ в борбі за душу і серце нашого народу і молоді. Тисячі нашої молоді пропали і не вернуться ніколи. Чиж можна на те все мовчати? Чи можна допускати таку думку, що справи ще так зле не маються, як говориться. Не можна самих себе дурити. Дзвони дзвонять на сполох по всій Канаді і кличуть нас до праці, до діла! Кличем наших днів є— діло і праця.

(Докінчення буде).

Іван Франко

ЯКБИ...

Якби само великее страждання
могло тебе Вкраїно відкупити —
булоб твое велике панування,
нікомуб ти не мусіла вступити.

Якби могучість, щастя і свобода
відмірялись по мірі крови й сліз,
пролитих з серця і очий народа —
то хтоб з тобою суперництво зніс?

О, горе мамо! Воля, слава, сила
відмірюються мірою борби.
Лиш в кого праця потом скрань зросила
на верх той вибеться із темної юрби.

Та праці тої, мамо, в нас так мало!
Лежить облогом лан широкий твій.
А кілько нас всю силу спрацювало,
щоб жить без дяки в каторзі чужій!

ВІСТИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Нові відділи заложено в таких місцевостях: **Ошава, Онт., Арран, Саск.,** де Предсідателем був о. Сірий — **Альвена, Саск.,** головою став о. Коцаба — **Гаєс, Саск., Стінен, Саск., Гвайт Біч, Саск., Приймове, Саск.** У всіх місцевостях, крім Ошави, віча відбулися старанням **посла Ореста Жеребка.**

На цілі РКУК зібрано дальше з нагоди віч лучно $737.88

ЖЕРТВА НА ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ
Українські Католицькі Орґанізації Міста Вінніпеґу Складають Жертву на Канадійський Червоний Хрест

З нагоди зложення вінців перед памятником Канадійського Незнаного Жовніра і на могилі Українського Незнаного Жовніра на цвинтарі "Всіх Святих" у Вінніпеґу, в перший день Зелених Свят, слідуючі українські католицькі орґанізації міста Вінніпеґу зложили свої жертви на фонд Канадійського Червоного Хреста:

1) Парохія св. Володимира і Ольги .	$10.00
Кат. Акція Укр. Молоді при цій Пар.	15.00
Жертви чл. Пар. св. Вол. і Ольги ..	14.07
	$39.07
2) Парохія Св. Покрови	5.00
Сестрицтво Пар. Св. Покрови	5.00
Добродійне Тов. Св. Покрови	5.00
Вільні жертви членів Св. Покрови..	15.00
	$30.48
3) Парохія св. Андрея	5.00
4) Читальня Просвіти	5.00
Вільні Жертви членів	13.97
	$18.97
5) Інститут Просвіта	5.00
Вільні жертви членів	6.75
	$11.76
6) Добродійне Тов. Св. Володимира	5.00
Вільні жертви членів	18.47
	$23.47
7) Українське Нац. Обед. (907 Мейн)	5.00
Вільні жертви членів	6.08
	$11.08
8) Брацтво Українців Католиків	5.00
9) Школа ім. М. Шашкевича	5.00
10) Укр. Нац. Об. і Просвіта Ст. Бон.	5.00
11) Тов. Св. Івана Милостивого	5.00
12) Головна Управа Св. Николая	8.00
13) Укр. Зап. Брац. Св. Ник. Від. 1. А.	5.00
	$33.00
Разом	$172.83
Розходів було	30.75

Зложено чеком на Червоний Хрест $142.08

о. др. В. Кушнір.

CANADIAN RED CROSS SOCIETY
Manitoba Division
Civic Auditorium
Winnipeg

July 4, 1940

Rev. Dr. B. Kushnir,
Ukrainian Catholic Church,
115 McGregor Street,
Winnipeg, Man.

Dear Dr. Kushnir:

Please accept our sincere thanks for the very generous donation of $142.08 to the Red Cross from the Ukrainian Catholic Organizations of Winnipeg.

The very generous response which we are receiving from organizations and citizens generally is most gratifying, and we feel confident that through the efforts of the public spirited people of Manitoba, like yourselves, we will be able to carry out the important and necessary work entrusted to the Red Cross.

Again assuring you that we appreciate this loyal support, and with very best wishes for continued success in your good work,

Yours faithfully,
R. H. SNYDER,
Secretary.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Червень, 1940

ПРИХОДИ—

Ів. Прибильський, Ан. Кравчук	2.00
о. П. Божик	2.00
Катерина Гірна і М. Гладинюк	2.00
о. М. Колодій з продажі літ.	1.50
о. Семчук з продажі	7.12
о. П. Сулятицький збірка на пресфд.	5.50
К. Яворська і Едв. Помаран	2.00
Збірка п-і Дюк і п-і А. Беляк на пресф.	10.35
Марія Гладка і Н. Кунець	2.00
Добродійне Брац. св. Покрови, Вин.	10.00
Відділ ч. 4, Саскатун	2.59
А. Семенчук й М. Гайворон	2.00
Збірка п-і Дершко і п-і Беляк, пресф.	15.80
о. Йос. Пуляк дві передпл.	2.00
о В. Гуменюк і Гр. Маракуца	2.00
Разом	$68.86

— РОЗХОДИ

Мети до кліш	3.75
Відливання кліш	35.65
Почтові листівки	4.25
Друк БН, ч. 11	30.60
Розсилка	3.45
Друк БН ч. 12	30.60
Розсилка	3.45
Почтові значки	1.00
Мети	2.71
Разом	$115.47

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Ґешефт, а не граматика

—Тате, як кажеться: пан мені буде дати пять процент, чи пят проценти?

—Найліпше сказати: пан мені буде дати вісім проценти.

ЯК ВІДБУЛИСЯ ЗАМИРЕННЯ В КОМПІЄНЬ?

Дня 21 червня 1940 приїхали до ліска в Компієнь німецькі і французькі повновласники. На чолі німців був Гітлер. Читав слово ґен. Кайтель. Ось деякі виїмки з того слова: "Дня 18 листопаду 1918 р. в оцьому самому возі почалися терпіння німецького народу. —Німецька нація відчула це як найбільше пониження за всі часи. Після геройського спротиву Франція зістала переможена і зломана в цілій низці крівавих боїв. Тому Німеччина не має наміру до умовин перемиря додати якінебудь признаки пониження для так хороброго ворога."

Все тревало яких 10 хвилин.

11 листопаду 1918 року в цім самім возі в пятій годині рано принимав маршал Фош німців.

Деякі французи так поважно взяли до серця це теперішне замирення, що як подають останні звідомлення стали навіть ставити збройний опір анґлійській фльоті на Середземнім Морі. Та це все безвиглядне для Франції. В німців приятелів вони певно не будуть мати— а втратять й того приятеля, якого мали—Анґлію.

ЦЕЙЛЬОН ПОМАГАЄ ГРІШМИ

Остров на индийськім океані Цейльон рішив дати на цілі воєнні 375,000 фунтів штерлінґів— **Сінґапор,** славна пристань і ворота сходу, дав 55,000 — остров **Барбадос** в Західних Індіях 100,000 а **Британська Ґвіана** 150,000 фунтів.

Так всі кольонії помагають матірній Анґлії щасливо і успішно перевести цю війну.

ҐАЗОЛІНА ПІШЛА В ГОРУ

Тому, що на сході піднесено ціну ґуртової ґазоліни, на заході піднесено ціну в дрібній продажі пів цента на ґальоні. Якщо не буде більшої звишки, то це ще можна легко перенести.

ПОЛОНЕНИХ ПРИВЕЗЛИ ДО КАНАДИ

З початком липня приїхали до Канади полонені німці, стережені 250 жовнірами, що боролися під Донкирк. Один з полонених вискочив через корабельну діру на морі і загинув. Полонених привезено з Анґлії, щоби там на случай нападу німців не змогли робити школи. Їх примістять далеко від мешканців, серед лісів і будуть добре стерегти. Є між ними вояки всіх родів зброї, є також звичайні люди, інтерновані.

ґен. Юрко Тютюнник

ПОЛУБОТКІВЦІ

У досвіта 5-го липня 1917 на головних улицях Київа розпочався надзвичайний рух. Чути було, як ступали тисячі ніг по брукові, як дерчали тягарові авта, цокотіли фіри, клацали підковами коні об каміння. Місто ще спало. Я прокинувся від того надзвичайного руху і відчинив вікно.

Величезна кольона, якій не було видно кінця, посувалася по вулиці. Хвилями кивалися багнети понад головами сірих людий. Понад багнетами тріпотіли жовто-сині прапори. Рух мовчазної кольони робив грізне враження.

—Куди і за чим ідуть сі люди? Яка сила поспала їх в таку ранну годину на вулицю? — промигнуло в моїй голові.

Немов упарений вискочив я на вулицю, накинувши на себе одіж. Пішов поруч з кольоною, питаючись, куди йдуть козаки. На мої запити або зовсім не відповідали, або говорили коротко й рішуче:

—Идемо кацапів бить.... Идем помагати Центральній Раді **творити наше життя.**

З кольоною дійшов я до будинку педаґоґічного музею. Тут спинився.

Повз мене проходили тисячі виснажених, засмалених людий. Більшість обідраних, траплялися й босі. Не всі мали зброю. Проходили урочисто з гідністю, неначе почуваючи свою висшість. Коло будинку педаґоґічного музею повертали голови до дверий та вікон і гукали:

—Слава! Слава Центральній Раді!

Сонце вже зійшло і червоним промінням поблискувало на тисячах багнетів, понад якими маяли національні прапори. Та ніхто не відповідав на привитання козацтва. Мовчки дивилися вікна величного будинку на марш невідомих героїв.

Се були Полуботківці, тобто український полк імени гетьмана Павла Полуботка. Швидко всі державні установи і цитаделя на Печерську були заняті повставшими військами. Росіяни здавали свої позиції без опору і тікали.

Не зважаючи на висловлене в декларації рішення "неухильно боротися, ні ґенеральний секретаріят, ні ґенеральний військовий комітет не швидко зібралися. Хто знав, чи не повернуть своїх багнетів повставші війська проти угодовців, як ворогів батьківщини? Ніхто не міг сказати, як розвиватимуться дальші події. Тільки переконавшись, що повстання звернене виключно проти росіян, почали збиратися ґенеральні секретарі і члени ґенерального військового комітету. Ще перед тим на Вел. Володимирській вулиці завився полк імени Богдана Хмельницького. Збиралися і члени Цент. Ради до будинку педаґоґічного музею. У всіх повна безпорадність. Ніхто не знає, що починати.

Тимчасом Полуботківці, підтримуючи зразковий лад у місті, заховувалися пасивно. Видно, вони не чикали такого несподіваного успіху.

З Петербургу одержано по телеґрафу наказ силою зліквідувати повстання. Сей наказ надіслано командуючому київським округом і укр. ґен. військовому комітетові. У росіян не було надійних військ у Київі. Але їм став на допомогу укр. ґен. військовий комітет. Полк Богдана Хмельницького одержав наказ від вищої української інституції рушити проти Полуботківців. Неохоче виконували Богданівці наказ, але виконували— співчуття було по стороні відважних Полуботківців. Разом з Богданівцями рушили й росіяни.

Побачивши наступаючих росіян, Полуботківці почали відстрілюватись. Росіяни теж стріляли, але продовжувати наступ не рішилися. Впало кілька ранених. Перед Полуботківцями зявилися лави козаків Богданівського полку. Одночасно Полуботківцям послано наказ від укр. ґен. військового комітету, щоби вони залишили місто і відійшли до своїх казарм.

Перед заходом сонця залишали Полуботківці місто. Так само, як і ранком, йшли вони грізно, врочисто. Вони виконали наказ вищої української влади. А слідом за відійшовшою кольоною росіяни чіпляли знову трикольорові прапори на державних установах.

На вимогу петербурґського уряду укр. ґен. військовий комітет видав наказ Полуботківцям, щоб вони склали зброю і вирушили на фронт. Полуботківці по хитаннях виконали й цей наказ.

Самий виступ Полуботківців викликав значний відгук на періферії. До Київа "на допомогу" рушило Вільне Козацтво. До тогож готовилися й українські вояки. Швидка ліквідація виступу припинила й рух "на допомогу."

Отвертий і рішучий виступ Полуботківців був першим збройним виступом проти росіян в нашій столиці. Він же є першим масовим протестом проти угодової політики українського політичного центра. Той відгук, що викликав він по Україні, вказував, що наші революційні маси не бояться ні "самочинности," ні "безправства." Українська кров Полуботківців, яка зачервоніла на Печерську, пролилася за ідею самостійної української держави. Та кров указувала шлях, який виведе нас із безправства!

- - - - - -

Наші зауваги: Ґенерал хорунжий Української Армії Юрко Тютюнник був колись учителем. Про нього блище мало знати. Знаємо тільки, що скінчив за Світової війни школу підхорунжих і в революції відіграв ролю українського непримиримого вожда в борбі проти Москви— білої і червоної. В 1919 році рішив самочинно перейти в Україну і на чолі мас викликати повстання проти большевиків. Однак большевики підступно заманили його в своє місце і унешкідливили. Використавши так раз незагнуздану і горячу любов України для своїх цілий, большевики тепер забажали використати здібности Тютюнника і під наглядом зробили його вчителем повстанчої тактики в своїй школі червоних старшин. Кат України, польський шляхтич з роду, Дзержинскі, начальник чрезвичайки домагався негайної ліквідації Тютюнника— але хитрість перемогла. Тимчасово большевики залишили Тютюнникові життя. Його пильно налгядали аґенти ГПУ. Він мусів вчити большевицький доріст і віддавати йому свій досвід та знання. Так було до 1929 року, коли Тютюнник вже став зайвим для большевиків і вони використавши його до кінця, вивезли до Москви і там без суду розстріляли.

Був це один з небуденних людий, яких видвигає само життя і горячі кроваві роки. Його школою був бій і небезпека кождохвилинної смерти. Він все віддав для України і пристрастно її полюбив. Все був готовий віддати для неї—і віддав. Був все і непримиримий ворог Москви, одвічного ката України. Не годився з політикою Центральної Ради, котра постійно ішла шляхом угоди з Москвою— а на шкоду самостійних прав України.

В статті, котру ми перепечатали, клясично представлено Тютюнником стан подій в Україні літом 1917 року. Як сильні нагальні були національні почування мас— а як нездарний, безрушний і калікуватий був тоді наш провід. І тут відповідь, чому ми тоді програли і прямо мусіли програти з таким проводом— і чому вкінці большевики використали активну енерґію мас в своїм напрямі та загарбали Україну.

Печатаємо ту статтю, як історичне жерело очевидця військового про величні хвилі нашої слави кровавої — на науку теперішним поколінням, що треба а як не треба поступати у вирішальній борбі.

Треба поступати так, як Полуботківці!

Їх кров указує нам шлях, який виведе нас із безправства!

Це заповіт траґічного вожда повстанців України— Юрка Тютюнника.

НОВА ЗАЯВА ЧЕМБЕРЛЕИНА

30 червня промовив через мережу імперії давний премієр Невил Чемберлейн. Він сказав: "Радше згинемо, як ми малиб допустити до запанування націстів."

Згадуючи можливість наступу німців на саму Анґлію, сказав: "Копиб вони напали, будемо боротися на кождій доріжці, в кождій оселі, в кождім домі —доки або їх не знищемо, або не знищать нас."

НЕВІЛЬНО НАГАРБУВАТИ ЖИВНОСТИ

Суддя Ґрейгем у **Виннипеґу** узнав винним крамничника Арона Вертпіба за це, що той **нагарбав в своїй крамниці 200 міхів цукру** по 100 фунтів. Справа тревала довший час, бо крамничник боронився. Але суддя вкінці узнав, що це є недобра спекуляція і такого робити не вільно тепер у воєнний час.

ПАШПОРТ ДО СТЕЙТІВ

Хтонебудь відтепер хоче їхати до Стейтів **мусить мати пашпорт,** як колись в Европі. Пашпорт видає Departemnt of Foreign Affairs, Ottawa.

На один рік коштує один доляр, на 5 років, пять долярів. Треба виповнити папір, який дістанете на стації, або в банку. До просьби долучіть дві знимки. Отава тепер прямо завалена тими просьбами і подають, що 60,000 осіб в Канаді жде на свій пашпорт. Тому треба бути дещо терпеливим, коли зараз не дістанете.

Як пашпорт прийде, треба піти до американського конзуля і взяти з собою ще три знимки. Віза є даром. Але конзуль докладно випитує, пощо і нащо хто хоче їхати до Стейтів. Колись було не легко їхати туди— тепер таки тяжко.

Цього року туристика зі Стейтами майже перервана. Хоча Канада не жадає від американців пашпортів, вони чогось цього року не їдуть сюди, як звичайно. Війна всьому перешкаджає.

ЗАБРАЛИ КОМУНІСТИЧНІ ПОСІЛОСТИ

Проголошено закон, силою котрого всі комуністичні посілости ідуть **під нагляд і управу держави,** як посілости ворога і заборонених орґанізацій.

Рівночасно примінено цей закон проти фашистів, італійців та технократів.

Так звані ТУРФДоми стоять в більшості позабивані дошками.

БРАВДЕРА ТАКИ ЗАСУДИЛИ

Провідника американських комуністів Ирля Бравдера таки засудили і потвердили на 4 роки вязниці і $2,500 кари за обманне одержання пашпорту.

Комуністам в Америці від якогось часу не везе....

ДО НОЧІ

Ніченько, нічко,
Зоряна, ясна,
Тихо пестлива,
Мрійно-прекрасна!
Повна ти сили,
Повна ти волі,
Може, ти нічко,
Владна і в долі?
Небо блакитне,
Хмари летючі,
Місяцю ясний,
Зорі блескучі;
Згляньтесь на землю,
Шліте з росою
Всім безталанним
Чари спокою!
В рани глибокі,
Рани пекучі
Тихо кропіте,
Роси цілючі;
Райськими снами
Хворих чаруйте,
Щастя маною
Душі окуйте!
О, чарівнице,
Нічко принадна,
Все поробити
З нами ти владна.
Так заподій ти—
Хай, як у морі,
В серці людському
Тоне все горе!

Микола Шернявський

Богдан Лепкий

СПОМИНИ

Ніби море лан в долині,
а горою хмари сині—
ти, мов човник поміж ними,
гнаний хвилями буйними —
ой, не хвилями, думками,
над полями, над світами....

Чуєш— ніби все зникає,
ніби вже й тебе не має....
Ніби поле, ти і хмари
вже не дійсність, тільки чари —
тільки пісня передвічна,
тільки туга вічна, вічна....

Нивиж ви мої хвилясті!
Забувався я у щасті —
забувався я на волі,
там на нашім рідним полі!
А те поле в хмарах нині—
а я браття, на чужині....

ПОШОРТ

Країно рідна! ох, ти далека мріє!
До тебе все летять мої думки.
Їм страшно й радісно, якась надія мріє..
Так з вирію в свій край летять пташки.

Чи не здається їм що принесуть з собою
Нові, ще неспівані пісні,
Що в краю темному, сповитому журбою
Блиснуть пісні, мов блискавки ясні.

Це вже було колись. Це вже нераз бува-
Я на чужому йшла шукать надій— (ло:
Як в рідній стороні мені їх бракувало
І обновлення силі молодій.

Я марила ввесь час про вороття хвилину
Серед чужого іншого життя,
Та завжди першою колючую тернину
Приносила хвилина вороття.

Холодний зброї блеск, от перше приві-
Кордонні вартові, непривітні. (тання,
"Чи ми вертаємось, чи йдемо на вигнан-
Питались мої думки й пісні. (ня?"

Мене знов обступила тісна, щільна
Неволі рідної знайомая стіна,
І кожна думка там що народилась вільна,
Враз блідла, мов невільниця смуна.

Там ангел помсти злий, суворий дух темниці,
Приймав мене знов зором вогневим,
І мрії чистії, мої гірські орлиці,
Геть розганяв мечем своїм кривим.

Спотворено тоді пісні мої бреніли
Оті нові, неспівані пісні:
Стурбовано думки крилами тріпотіли,
Мов над вогнем метелички нічні.

Нераз було мені так прикро, непривітно,
Як у безлистім гаю під дощем,
Мов у глухую ніч і жаско й неосвітно,
І серце знов заходилось плачем.

Тоді мені отá далекая чужина
Здається краєм вічної весни
Так перелітная приборкана пташина
Про вирій смутно марить в осени.

Леся Українка

Не видить

Прохожий до жебрака:
—Та ж бо ви не сліпі!
Жебрак;— Ой сліпий я, сліпий.
—А як то що читаєте газету?
Жебрак: Біда її читає, я тільки образки переглядаю.. ..

В школі

Учитель: Які птиці найбільше пожиточні?
Ученик: Варені і печені.

Учитель: Івасю, які зуби дістає людина найпізніше?
Івась: Золоті.

Іван Козоріс

Ця знимка взята підчас з'їзду УКЮ у Винипеґу, 26 мая 1940. В середині в першім ряді сидить **о. М. Горошко**, що приїхав на той з'їзд аж з Саскачевану. По правім боці від нього є **Полікарп Божик**, голова УКЮ— по лівім **Іван Козоріс**, орґанізатор молоді УКЮ в Манітобі. Знимка взята **перед церквою св. Андрея** на Пойнт Доґлес. Це сема наша церква у Винипеґу і робить прегарну роботу в цім великім місті. В справі літних з'їздів УКЮ чи взагалі в справі молоді просимо своєчасно писати або до голови 73 Disraeli St., Winnipeg, Man. —або до редакції "Вістника Молоді" 695 Бойд еве., Винипеґ.

Останні Вісти...

В Ужгороді проголошено нові протижидівські закони, котрі свідчать про ту расу мадярських гунів, які тому рік мордували безвинне населення Карпатської України. І так мадяри тепер рішили, що в Угорщині жидові невільно їхати самоходом, купувати від селянина, підписувати законні папері, вивішувати мадярський прапор а навіть невільно жидівці бути акушеркою. Вільно женитися тільки найстаршому синові і найстаршій доньці в жидівській родині. Так мадяри хочуть зменшити в жидів уродини. Коли-б хто з мадярів оженився в жидів, стає самий жидом. Такі і тим подібні "закони" свідчать тільки, що мадяри з'їхали з глуздів. Такі "закони" не тільки дурні, але й **крайно несправедливі** і тому тратять саму суть закону як такого. Історія засвідчить, що тим мадяри собі певно не поможуть.

—●—

В пристані Оран, в північний Африці, французькі кораблі відмовилися здатись англійській фльоті. Вслід за тим англійський адмірал дав 6-годинний ультимат, а коли цей минув безуспішно, вивязалася борба, в тягу котрої один французький воєнний корабель затонув а кілька загорілось.

Премієр Чирчил, коли говорив про це на засіданню парляменту в Льондоні, то ревно плакав. Недавні союзники змусили тепер англійців до воєнної акції, щоби не дати кораблям впасти в руки німців. Під кінець промови, голос Чирчила знова став твердий і рішучий. Всякі поголоски про навязання мирових переговорів з німцями, назвав брехнею і сплетнями.

—●—

Німці сторпедували воєнний корабель, що віз полонених до Канади. Затонуло понад тисячу полонених німців, італійців і залоги. Всіх людий на кораблі було 2,000 душ. Коли корабель тонув, відбувалися дантейські сцени. Люди скакали у воду і билися за місце в ратункових човнах. У висліді того неладу більшість затонули.

—●—

Президент Рузвелт проголосив **засади демократичного правління** в тих точках: 1) Свобода вістий і преси. 2) Свобода релігії. 3) Свобода висловy. 4) Свобода від страху перед нападом. 5) Свобода від нужди. Тому належить знести штучні світові обмеження проти культурного і торговельного співділання.

—●—

Дост. Ляйонт, міністер справедливости, проголосив орґанізацію байбельників т.зв. "Свідки Єгови" за незаконну в Канаді. Це сталося 4 липня, 1940. Уважайте добре, бо в деяких околицях та напів зваріована секта дуже кидалася і деякі люди чисто подурнівши, пішли туди. Аґітація тих "свідків" проти всього істнуючого ладу мало чим ріжнилася від подібної аґітації большевиків.

—●—

В британськім павільоні на Світовій Виставі в Ню Йорку хтось підложив годинникову бомбу, запаковану у валізці. Прикликані детективи винесли валізку, бомба вибухнула та вбила на місці двох людий а трох тяжко ранила.

—●—

Французькі літаки, наново озброєні, разом з німецькими і італійськими бомбардували Ґібральтар. Великі битви у воздусі ведуться між англійськими і німецькими літаками над Анґлією і Німеччиною.

—●—

Поліція у Винипеґу знарештувала всіх провідників большевиків і "Свідків Єгови"— яких 25 до 30 осіб.

ЦЕ ЧИСЛО БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ Є ВАКАЦИЙНЕ. СЛІДУЮЧЕ ЧИСЛО ПОЯВИТЬСЯ АЖ 14го СЕРПНЯ

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 16 (64) ЙОРКТОН, САСК. 14 Серпня 1940 Vol. VIII. No. 16 (64) YORKTON, SASK. August 14 1940

СТОЇМО ВІЧ НА ВІЧ ПЕРЕД ВЕЛИКИМ ВИБОРОМ ІСТОРІЇ!

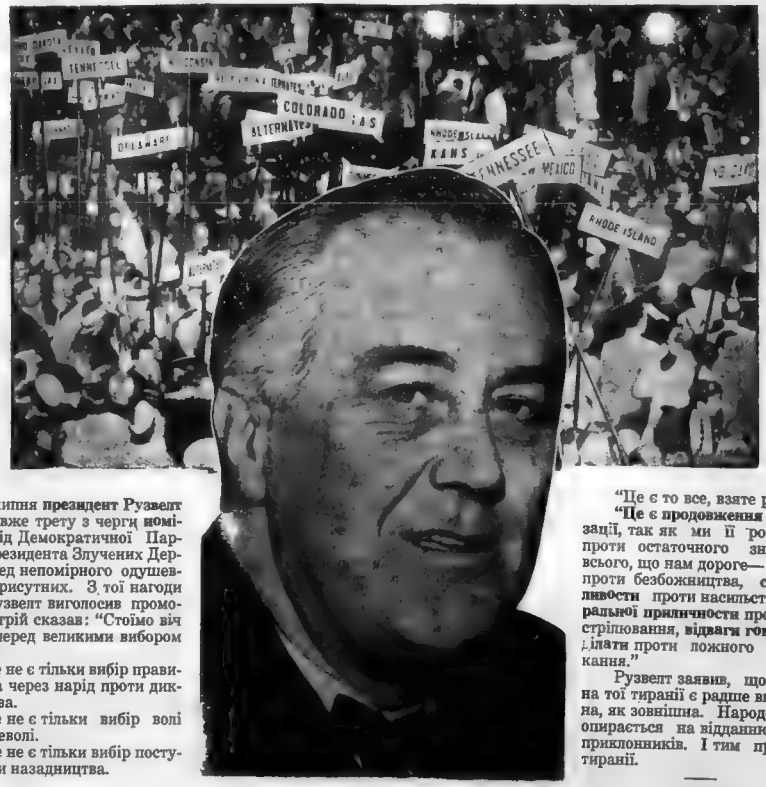

18 липня **президент Рузвелт приняв** вже трету з черги **номінацію** від Демократичної Партії на президента Злучених Держав серед непомірного одушевлення присутних. З тої нагоди през. Рузвелт виголосив промову, в котрій сказав: "Стоїмо віч на віч перед великими вибором історії!

"Це не є тільки вибір правительства через нарід проти диктаторства.

"Це не є тільки вибір волі проти неволі.

"Це не є тільки вибір поступу проти назадництва.

"Це є то все, взяте разом!

"**Це є продовження цивілізації**, так як ми її розуміємо проти остаточного знищення всього, що нам дороге— **релігії** проти безбожництва, **справедливости** проти насильства, **моральної приличности** проти розстрілювання, **відваги говорити і ділати** проти ложного зацитькання."

Рузвелт заявив, що причина тої тиранії є радше внутрішна, як зовнішна. Народовластя опирається на відданню своїх приклонників. І тим противне тиранії.

ЯК ПОШИРЕНА АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА?

У Вашинґтоні виходить місячник "The National Geographic Magazine",— прегарно редаґований змістом і образками. Добір тем, все актуальне, докладне і стверджене до основ. Добрий папір і бездоганне виконання. В деякій мірі тайну успіху пояснює нам поширення того місячника в світі— в спід за тим приходи і спроможність його редакторам видавати таку прекрасну річ.

Передплата виносить в Америці $3 на рік, в Канаді $3.50, всюди інде $4. Життєве членство $100.

А тепер передплатники.

Всіх передплатників має той часопис 1,132,227 осіб— або **близько півтора міліонів долярів прибутку річно!** З тої суми гроша можна без труду відповідно оплатити далеких і близьких редакторів— сотки з них.

Про розмір поширення свідчить таке: На острові Целебес, біля Східних Індій в Азії є 46 предплатників.

Один передплатник живе в середині Спокійного Океану на Осереднім Острові.

Один знова далеко на водах Полудневого Атлянтийського океану, на Острові Вознесення.

У Фінляндії є 353 передплатників.

В Західній Африці на Фернандо Пу є 2 передплатники.

В Афганістані є 16— на острові св. Олени, де помер Наполеон, є 3. Так від кінця до кінця землі нема країни, де не булоби передплатника тої часописі.

І тому вона має досить засобів, має спроможність як спід виконати своє завдання. І дійсно виконує це завдання прегарно.

А в нас?

Кілько передплатників має наша преса? Які засоби ці передплатники дають тій пресі до виконання її завдання?

Але які ставлять в нас вимоги до своєї преси?

Добре буде кождому українцеві в Канаді дещо над тим **призадуматися** і витягнути на основі того певні заключення та **перевести їх в життя.**

СІНҐАПОР

Перла Сходу, диво моря, гордість Анґлії це азійська пристань Сінґапор, на острові тої самої назви, що береже дороги до Індій та Австралії.

Кажуть, що початків Сінґапору треба шукати дуже давно. Мабуть **Птольомей** мав на думці це місце, коли писав про Забу.

1377 р. мешканці сусідного острова **Ява** напали на Сінґапор і витяли в пень тамошне населення. Тубильці вірять, що безвинно пролята кров здійснилася прокляттям і тому на острові досі не може рости риж.

1511 року приїхали туди **португальці.**

Перші анґлійці прибули там під проводом неустрашимого подорожнього і войовника, **Сяр Ф. Дрейка** в 1579 році. Так почалася торговля корінням і оливами, що тоді йшли на вагу срібла. 1600 року повстала Східно Індийська Компанія, що дала почин завойованню Індії і перемінила лице далекого сходу.

1819 року Сяр Стемфорд Рафелс засновує новітний Сінґапор. Досі це було місце, де свобідно гніздилися морські птиці, полювали тигри та панували пірати. Мирне населення мусіло всім тим "володітелям" платити дань своєї праці і життя. Анґлія вичистила околицю, завела безпеку і лад — нин ітам красується місто з 600,000 населенням, з котрого три четвертих творять китайці, а решта всі раси сходу і маленька частина білих. Річно причалює до Сінґапору 30,000 кораблів з безмірними богацтвами. Протягом останних 15 літ перемінено остров в страшну твердиню— котра береже дороги богацтв, якою пливе гума, олово, олива, хініна, ітп., в далекий світ.

Останніми часами ніпонці заздрив дивляться на Сінґапор. Жовті косоокі люди завидують білим. Але оборонні засоби Сінґапору такі, що мимо всьої своєї сили Японія не може поважитися увійти в спори з велитом Анґлійської Імперії на сході.

- - - - - -

В послідним числі БН була мапа Далекого Сходу. Просимо ще раз глянути на ту мапу. Там побачите Сінґапор і його стратеґічно-господарське положення у відношенню до островів східних Індій та взагалі Далекого Сходу.

ПШЕНИЧНІ ПУЛИ СТАЛИ АСЕКУРАЦИНИМИ КОМПАНІЯМИ!

18 липня парлямент дав Пулові право завести асекурацію для себе і інших. Так Пшеничний Пул став Асекураційною компанією. **Р. Г. Миллікен,** адвокат Пулу заявив, що колиб Пул навіть збанкротував на пшениці, то все таки як Асекураційна компанія він далі остає вишатним.

Над тою справою була широка і оживлена дискусія. І так п. Кинлі говорив, що Пул представляє на заході сильну орґанізацію, котра може впливати на одиниці і членів брати асекурацію тільки в нього. Тим спричинять труднощі незалежним асекураціям.

Посол Торсон ставив внесення, щоби Пул асекурував тільки свої річи.

АСЕКУРАЦІЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ

Внесено законодавство проти безробіття в Канаді. Домінія буде платити одну пяту коштів і управу всього— працедавці і робітники будуть платити по рівній части. Коли хтось заробляє більше, як $2,000 річно, не підпадає під асекурацію. А асекурацію буде брати той, хто платив 30 тижневих або 180 денних рат— після 9 днів безробіття. Надіються, що під асекурацію підпаде 2,100,000 робітників і в 1941 році сума гроша зросте до $67,200,000. Платня асекурації буде від $4.08 до $12.24 тижнево.

Проти цього законопроєкту **не було нікого** в парляменті, що ставивби спротив.

ПОВІНЬ ПОДРУЖ

Коли оголошено, що з днем 15 липня кінчиться можливість бути вписаним як жонатий, число подруж за два останні дні: 14 і 15 липня зросли. У Винипеґу повінчалося яких 350 пар а в Шербруку, Кв., золотареві бракло подружих перстенів.

Наші винипеґські українські католицькі церкви мали пересічно кожда по сім подруж в ті два дні. Всі надіються, що навскорі повінчані пари— всі будуть щасливими. Хто довго вагався і не мав відваги, нараз рішався. Дай Боже, щоби щасливо!

НЮ ЙОРК ЗДАНИЙ НА ЛАСКУ КОМУНІСТІВ

Такі відомости дістав комітет Дасса. Державний заряд робіт WPA казав зробити звіт про сітку підземних і надземних сполучень— водних, електричних і залізничих Ню Йорку. Один з комуністів, робітників в WPA викрав це, відписав і віддав большевикам. Тепер большевики знають всі тайни великого міста і кождої хвилі можуть його спаралізувати. Подібно увійшли большевики в посідання тайн Петрограду і як сам Троцкій описує, одно ночі в лютім 1917 року захопили Петроград. Відтяли водопроводи, згасили світло, стримали получення залізниче і Петроград впав їм в руки, як зріле яблуко. Це для Ню Йорку дуже незавидний вигляд і на ту вість, всі сильно стрівожились.

Жебрак

Старий пан (до жебрака): —На маєш тут нікля, бідний чоловіче. А як ти став таким бідаком?

Жебрак:—Я не був пане, такий як Ви, я роздавав бідним великі суми.

ЛИСТ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

Тут подаємо доспівний відпис листа зі Старого Краю, який написано в половині мая 1940 на Поділлю, в Галичині, а який прийшов сюди в половині липня 1940.

Лист говорить сам за себе. Писали його колись заможні люди— котрим тепер червона "мишва" все вила і життя зробила гробом. Читайте і роздумайте!

- - - - - -

"Дорогий Брате і Братово,

"Лист Ваш писаний з дня 2 березня ми отримали, за котрий дуже гарно дякуєм, що за нас незабуваєте і подали відомість про себе, як також бажаєте довідатися про нас.

"Ми дякувати Богу здорові, та яке вже наше здоровля. Але поки що **ще мусим насилу працювати так, щоби бодай животіти, бо жити старість не позваляє.** П. вже таки до праці нездібний. Д. жис коло нас з дітьми і так разом жиєм і тут нас запитуєте, **чи правда то, як Ви там чуєте.** Се є дійсно написати Вам **так** неможу, бо чось час замалий весняний сезон але сподіюсь, що наші обставини вам дуже відомі і просим напишіть нам що більше а нас дуже цікавить і буде цікавити ваше письмо, а вам знайдеться більше вільного часу.

"Отримали лист від М. і прислав фотографію твої жінки і С. Дуже ся тим тішу, щом дожила і побачила твою дружину і твою дитину що дуже гарно виглядають.

"М. написав, що задумує женитися. І. і жінка здорові. В селі в нас нового так нема нічого. **Зима була дуже тяжка і сніжна.** Нині 15 мая, а дуже зимно і сніг падає на полі а робота дуже спізнена. Всьо дуже спізнене. Всьо дуже мізерне виглядає, **озимину зїла мишва так, що мало що остало** дуже смутно виглядає на полі.

"На сім кінчу, здоровлю Вас щиро і зичу Вам як найліпшого поводження.

Ваша Сестра."

— ВІСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ —

Культурне життя під німецькою займанщиною.

В Кракові виходять три рази на тиждень **"Краківськ Вісти"** і місячник **"Ілюстровані Вісти"** з многими образками про тамошне українське життя. Для дітий виходить часопись **"Малі Друзі"** в 8,000 примірників накладу. Видано підручник для виховниць української дошкільної дітвори в дитячих садках, захистах, сиротинцях, ітп. установах **"Українське дошкілля,"** на 112 сторін. Сама поява такого підручника і в такім обємі свідчить про потребу і зацікавлення цею справою між українцями. Вийшла книжка **Ст. Барана: "По неволі—відродження"**, 64 стор. про Церкву в Холмщині і Підляшшу. Двома виданнями вийшла книжка **Ю. Тарновича: "Верхами лемківського Бескиду"** про нашу Лемківщину. Перевидано Кобзаря Шевченка та почали видавати "Бібліотеку сучасних письменників." В Українськім Видавництві в Кракові працює звісний видавець "Української Преси" зі Львова, **Тиктор.** Жадним німецьким обіцянкам наші не вірять. Числяться тільки з фактами.

Шкільництво.

Інспекторати для українських народних шкіл істнують в Лемківщині, Перемищині, Чесанівщині і Грубешівщині. В **Ярославі** були курси українознавства для українських учителів від 10 до 30 липня. Платня за курс була 20 злотих. Курсанти мешкали в бурсі. "Краківські Вісти" закликують українських учителів, котрих раніше польська влада заслала далеко в польські села, щоби вносили подання до українських інспекторатів і прибували вчити українську дітвору, головно в Холмщині, де є брак відповідних сил. В **Риманові** на Лемківщині і в **Окшеві** на оХлмщині було літнисько для наших дітий від 10 лип. до 20 серпня. Табори молоді влаштовано в **Жеґестові** на Лемківщині і в **Турковичах** на Грубешівщині— в липні для дівчат, в серпні для хлопців.

Господарське життя.

З марта повстав в **Ярославі** "Український Кооперативний Банк," що до липня мав 4 міліони злотих обороту. З того приводу подають, що Банк є господарським чинником, який не тільки зичить гроші— але який творить нові варстати праці, закріплює старі і має широке господарське попертя українських сіл і міст.

Годиться замітити, що нова демаркаційна лінія між большевиками і німцями значно посунула границю в користь большевиків, що відбилося на цілости тамошнього українського життя. І так в **Чесанівщині** раніше границя йшла на полудне від Любачева, річкою. Тепер границя йде під самим містечком **Чесановом, річкою Брусянкою**— так що ціле Нове Село під самим Чесановом опинилося по большевицькім боці а з Чесанова многі ґазди потратили свої сіножати і поля за річкою. Ця непевність положення шкідливо відбивається на господарськім життю.

Церковне життя.

На **Лемківщині** є 241 наших сіл. Всіх наших церков є там 198 і 12 каплиць. З того одна четвертина є муровані церкви. Всіх деканатів є там вісім. Деякі наші села сильно потерпіли від польського натиску і слабші опоячились. Таких напів опоячених сіл є там 69. В Обаримі приміром що стоїть наша церква— але нема вже парохіян. Головно заходом церковних наших чинників повстав і досі істнує в **Сяноці** "Лемківський Музей," що зберігає памятки і цінності Лемківщини для грядучих поколінь.

Суспільне життя.

В Холмі на Даниловій Гірці, там де стояла капличка св. Кирила і Методія, котру згодом поляки висадили динамтіом, тепер холмські українці висипали **високу могилу,** поставили березовий хрест і дали напис: "Борцям за волю." Могилу одягнули в терня і на лицевій части насадили братків у виді тризуба. Панахиду на могилі правив о. Ів. Левчук в супроводі многих отців та сили народу.

В Сяноці обходили другі роковини смерти полк. Коновальця. На всіх українських установах були прапори до пів машту. Пять отців правили панахиду в церкві.

Сильний зріст кооперації. Селяни рухаються вільно над границею. Часто заходять навіть в Буг і Сян купатися. Інакше одно на другім боці — на большевицькім.

Большевики виселюють цілі села!

Всі села над границею большевики очищують з людий. Смуга на 8,000 метрів не має вже селян по тім боці. **Зникли цілі села біля Сянока, як Дубрівка, Володж, Улюдж, Добра Шляхотська, Вільхівці, Залуж і Літня. Над Бугом** виселили всіх на просторі 7 кільометрів. **Чути було тільки плач,** крик, виття скота і **протяжне виття собак....**

Виселених людий пігнали большевики на схід.

Так червоні думають укріпити свою "границю" над Сяном і Бугом.

З днем 10 мая 1940 було на **Підляшші** 64 українських народних шкіл для 3,681 дітий. Наших учителів там вчить 72.3 того державою признані 41 школи, решта приватні. Інспектором для тих шкіл в **Білій Підляській** є **др. Олесь Бабій,** наш звісний поет. Недавно ще на Підляшші не було ані одної української школи.

В Холмі осів бандурист Кость Місевич і роз'їзджає по селах з концертами.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один доллар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

СПРАВА ПЕРЕПИСУ

Всі мужчини і женщини від 16 р. вгору мусять записатися. Є 15 питань спільних, 3 тільки для мужчин і 4 тільки для женщин. На всі питання кождий мусить відповісти.

Спільні питання:

1) Імя і назвисько
2) Стала адреса
3) Дата уродження
4) Стан— вільний, жонатий, ітд.
5) Чи утримує кого?— батька, матір, дітий, ітд.
6) Звідки походить?—самий, батько, матір.
7) Національність— коли хто має горожанські папері, каже: "British Subject." Тут питають, в котрім році приїхав до Канади.
8) Расове походження— в нашім случаю, українське.
9) Які мови знає?— говорить, читає і пише?
10) Образовання— нище, вище, високе. Які скінчив школи?
11) Яке здоровля?
12) Чи каліка? Чи має допомогу і яку?
13) Заняття— яке і де?
14) Як довго працює і де?
15) Безробітний— як довго і чому?

Питання лише для мужчин:

16) Чи виховався на фармі, як довго, чи вміє фармерську роботу?
17) Чи хотівби особливо чогось вчитися?
18) Чи служив у війську? Коли, де, як і як довго?

Питання лише для женщин:

16) Чи була на фармі і чи знає фармерську роботу?
17) Чи вміє їхати кіньми, самоходом, доїти корови, варити?
18) Чи знає щось робити, про що досі не питали?
19) Чи моглаби замінити звання і працю підчас війни, і як?

- - - - - -

Кождий мусить записатися і тоді **одержить посвідку, котру має все носити з собою.** На жадання поліцая або урядника має ту посвідку показати і відповісти на питання з того приводу. Інакше підпаде карі.

Звільнені від перепису є тільки монахині в монастирях, божевільні в закладах, вязні у вязницях і тих, котрих закон особливо звільняє від того.

Між головними урядниками для перепису є на цілу Канаду також один українець, **п. Василь Свистун**, адвокат з Винипеґу, призначений з Дейвидом П. Доком до урядовання в Північнім Винипеґу. Це безперечно відзначення п. Свистуна і українців.

- - - - - -

Колиби хто давав мильні відповіди на згадані питання, підпаде карі до $200 і вязниці до трох місяців або обом.

Всі повинні уважати і одні других повчити, щоби гідно і чесно виконати той **обовязок для нашої Канади!**

Перепис буде в днях 19, 20 і 21 серпня, 1940.

ЦІНА НА ПШЕНИЦЮ БУДЕ 70 ЦЕНТІВ

Урядово проголошено, що початкова ціна на пшеницю буде 70ц. ч. 1 нортерн, Форт Виліям, Онт. на рік 1940—41. Винипеґська збіжева біржа остає далі отворена і хто хоче, може всю пшеницю продати через Пшеничну Раду (Wheat Board) і не тільки до 5,000 бушлів, як було минулого року.

В канадійських сипанцях є понад 300 мілионів бушлів старої пшениці і нема де продати через війну. Збір цьогорічної пшениці оцінюють на 400 бушлів. Сипанці за передержання пшениці беруть майже одного цента від бушля місячно.

ЗА ЗРАДУ КАРА СМЕРТИ

Перейшов закон про кару смерти за зраду Канади. **За поміч для ворога є кара досмертної вязниці.** Закон вносив дост. Лйпойнт на поручення п. Айспі, голови комітету Оборони Канади.

НЕВІЛЬНО ВИВОЗИТИ ГРОШИИ З КАНАДИ

Зарядження дост. Дж. Л. Ралстона є, що невільно з Канади вивозити гроший на подорож ізза розривки до Стейтів. Хто їде для поратунку здоровля, торговлі, науки або нагної справи, може вивезти всього $25 місячно і мусить мати посвідку, котра свідчить, скільки гроший він везе з собою на дану подорож. Таку посвідку виставляє Закордонна вимінна Рада. Для зазначених вище цілий можна дістати дозвіл на вищу суму. **В практиці це означає, що виїзд до Стейтів стає прямо неможливим,** коли хто не має дійсно дуже поважної і нагної причини.

КЛОПІТ З ПЕРЕХОВАННЯМ ПШЕНИЦІ

Жнива за плечима а прерійні сипанці завалені ще старим зерном. Сподіються з цьогорічного врожаю яких 400 мілионів нових бушлів пшениці. Її треба буде десь переховати і тому вже тепер **поручається хліборобам, щоби подбали на власній фармі про сипанці, де моглиб бодай тимчасово переховати зерно.** Як звісно відвіз зерна на схід стриманий— тому щоби це не заскочило наших хліборобів, вже тепер можуть поставити власні шпихлірі і коли Бог дасть зібрати зерно в руки, буде його де сховати, щоби не знищилося.

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК — З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці. Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотиридесятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн, Коляди й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий папір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скіри $100; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION,
YORKTON, SASK., CANADA

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, серпень, 1940

14, середа — ММ. Маковеїв
15, четвер — Пер. мощ. Св. Стефана
16, пятниця — ППреп. Ізаакія, Дальмата
17, субота — Сімох Отроків в Ефезі
18, неділя 9 по Сош., М. Евсигнія
19, понеділок — Преображення ГНІХ.
20, вівторок - ПрепМ. Дометія
21, середа — Св. Еміліяна
22, четвер — † Ап. Матія
23, пятниця — М. Лаврентія
24, субота — М. Евпла
25, неділя 10 по Сош., ММ. Фотія, Аникити
26, понеділок — Отд. Преобр. і Преп. Макс.
27, вівторок — Преп. Успення і Прор. Міхея
28, середа —Успення Пресвятої Богородиці
29, четвер — Нерукотвореного Образа
30, пятниця — М. Мирона
31, субтоа — ММ. Флора і Лавра

УСТАВ

14—Проісх. Ч. Хреста і Мчч. Макавеїв —початок Спасівки, піст тревае до 27 серпня включно.

18, нед. 9 по Зісл.— гл. 8, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 128, ев. Мат. 59.

19, пон. Преображення— Литія, утр. ев. Лук. 45, на Сл. Б. ап. 65, ев. Мат. 70. **Свячення овочів.**

25, нед. 10 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 10. На Сл. Б. на. 131, ев. Мат. 72.

28, сер. Успення— Литія, ев. утр. Лук. 4, на Сл. Б. ап. 240, ев. Лук. 54. **Свячення зіля.**

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

Галицько-Волинська Літопись описує старим ладом, вірно і докладно **побіду нашого короля Данила над уграми і ляхами над Сяном, біля Ярослава —17 серпня 1245.**

Ось слова, як жемчуги: "А Данило побачивши, що ляхи сильно наступають на Василька, **зі співом "кіріє елейсон"**, що сильним гомоном гомонів по полках, а з другого боку близько битву з Ростиславом, а ззаду Филю, що стояв із хоругвою і говорив: "Русь скора до битви, але витримаймо їх напад, бо вони довго не видержуть у бою"— рушив на нього з Яковом Марковичем і з Шелвом. Так **Бог винеухав його чванківства.** Шелва покололи а й Данила піймали, та він видерся з його рук і виїхав зпоміж війська. Побачив угрина, що їхав на поміч Филі, збив його з коня копєм, зломив на ньому панцир, той впав і спустив дух. А до того гордого Филі ще молодий Лев ізломив своє копє. Та Данило знова скоро напав на нього, розігнав його військо а його хоругов роздер. Як це побачив Розтислав, кинувся втікати, а угри й собі повернулися до втечі.

"Тимчасом Василько бився з ляхами. Вони стали проти себе і дивилися на себе. А ляхи почали лаятися: "Ану, проженім великі бороди!" А **Василько сказав: "Ваше слово брехня, бо нам Бог помагає!"** Торкнув свого коня і рушив. **Ляхи не видержали і втекли перед ним....**

"Багато угрів і ляхів побито і взято до неволі з усіх частин. Тоді двірський Андрій узяв в полон того гордого Филю. Його привели до Данила і Данило вбив його. А Жирослав привів Володислава, злого бунтівника і у той день вбили. Побито богато угрів з гніву. Данило і Василько не йшли до городу і Лев також стояв на місці, показуючи воякам серед трупів свою побіду. А вояки аж до півночі вганяли і приводили велику добичу. Крики не уставали всю ніч. Шукали один одного. **Так Бог показав свою ласку і дав побіду князеві Данилові** в навечеря великих мучеників Фльора і Лавра."

ПРЯЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Вийшло 2 число Канадійського Вістника на 32 стор. Папір добрий, виконання бездоганне. Крім урядової частини епископських розпорядків і хроніки дієцезії є там **5 викладів наших Отців** підчас конференцій духовенства. Ці виклади такі гарні, ріжнородні, і **прямо досконалі,** що варта булоби, колиб також наш ширший загал зміг їх прочитати. З них доперва можемо виробити ясне поняття про культуру та високе образовання нашого духовенства в Канаді. Отці автори є з усіх сторін Канади— з заходу, сходу і середини. Теми викладів ріжні— суспільні, моральні, педаґоґічні, душпастирські— а всі прекрасні. І коли Ви схотіли б порівнати приміром тільки це одно число скромного нашого КЕВ з шумними книгами сектантів, Ви доперва **наглядно зрозуміли ріжницю** між ними і нами. Священики, котрі стоять так високо культурно, тим самим найкраще свідчать про своїх вірних. Хто має знання і культуру, **той доперва годен високо піднести нарід.** І щасливий нарід, що має таких священиків.

КЕВ можна дістати в Епископській Канцелярії у Винипеґу.

- - - - - -

1 вересня 1940 буде **торжественне благословення** першої української католицької **колеґії в Стемфорд, Кон.** Вже почато докладні і обширні приготовання.

28 липня 1940 **Преосвященний Василій Ладика, ЧСВВ** відвідав церкву **св.** Володимира і Ольги у Винипеґу і сказав слово. Їх Ексцеленція навязав до слів св. Мат. 13, 45 про **перлу одну, дорогоцінну,** котру знайшов купець, все продав і купив ту одну. Тою перлою незнищимою, що має правдиву вартість — **це наша віра і обряд. Св. Володимир приняв католицьку віру і український обряд**—довго наперед все передумавши, заки рішився. Так в нашій Церкві зберегпися досі в прекрасній гармонії правда і краса — у **вірі** і обряді. **Це треба зберегти нам тут,** де ми вільні і передати грядучим поколінням. Бо так тільки може повернути ще до нас предківська слава і могучість св. Володимира. Церква була битком набита. Сослужащими були **о. парох др. В. Кушнір і о. Семчук,** парох церкви **св.** Покрови. Мило і гарно співав хор під управою **Мушія.** Після проповіди був обхід кругом церкви з найсв. Тайнами і водосвяття.

- - - - - -

4 серпня **оо. Василіяни мали Діточий Конґрес в Мондері, Альта.** Всі діти виступили з жовтоблакитними відзнаками. Були питання катехизмові, були пісні. Всі діти приступили до св. Тайн. Такий здвиг дітий прегарно впливає на всіх і лишає незатерту память в діточих серцях. Від літ переводять це на прерії наші Отці Духовні що року підчас вакацій з найкращим успіхом. Отці Василіяни з того при-

воду видали окрему програму, гарно печатану з питаннями катехизмовими і піснями, на 31 сторін.

- - - - - -

Добродійне Брацтво св. Покрови при церкві того самого імени у Винипеґу за рік свого істнування має вже 176 членів. Члени платять місячно 25ц вкладки і на случай смерти 50ц. розмету на похорон. За те дістають запомогу на случай слабости чи каліцтва і похоронне для родини.

З року 1939 було до переносу $264.45
За шість місяців 1940 ..... 301.57

Разом 566.02
Розходу за шість місяців було 113.63

Остає в банку з кінц. черв. 1940 $452.39

Головою ДБсвП є **Дмитро Дорош** —заряд працює добре, вкладки відбирає **кождого понеділка вечером** в Парохіяльнім Домі **Теодор Коваль**. Хто не має жданої забезпеки а хоче мати за найменшу оплату— нехай негайно впишеться. Вписового нема—приймається здорових, віруючих українців католиків від 16—60 року життя.

- - - - - -

Вийшли **два молитвенники**, один тільки в українській мові, накладом **Отців Редемптористів в Норктоні, "З нами Бог"** на 512 сторін— з повним змістом (є навіть короткий начерк історії України), ціною 80ц. з пересилкою і "THY KINGDOM COME" в англійській мові, **накладом Отців Василіян в Мондері, що є переводом о. А. Лугового** нашого молитвенника "Да прийдет царствіє Твоє" для тих, які по українськи читати не вміють і ходять до наших церков. Цей другий найде своїх читачів в містах серед молодого покоління. В цім другім тільки Служба Божа є ще додана в церковній мові, але англійськім переписанню— решта все по англійськи. Ціна того другого 50ц.

Тепер, коли з Галичини ні з Карпатської України негоден нічого провадити, такі молитвенники для нас тут корисні і потрібні . Хоча в справі другого маємо деякі тактичні застереження— чи не порадно булоби печатати в нім більше українською мовою попри англійську— пів на пів, на кождій сторінці, так як о. А. Луговий зробив в своїм катехізмі? Інакше ми поволі дійшлиб до того самого, що карпатські українці в старовиннім монастирі Отців Василіян в Марія Повч — де все було по мадярськи, крім одного освячення, щоби не виголошувати по українськи вопіли потім замінити на слова грецькі. І так ціла наша прегарна Служба Божа поволі перейшла на мадярське, навіть без дозволу Апостольської Столиці, а з нею нарід— кільканадесять тисяч і потім треба було для них навіть окремого епископа з Гайдудорог, розуміється мадяра. Покійний др. Назарук описує свій побут в нашій церкві в Будапешті і свою присутність підчас Служби Божої там, коли наше "Господи помилуй" співали по мдаярськи а йому серце рвалося.. З лиця всі українські типи, а по мові мадяри. Прийшло потім каяння — та не було воротя. Самі завинили— бо **Апостольська Столиця**, якраз навпаки, все поручає і **приказує придержуватися свого обряду і мови.**

Пишемо це тому, що молитвенник це засіб широкої релігійної пропаґанди і в нашім народі більше поширений, як в протестантів біблія. Вплив його тяжить на многі літа і покоління навіть— тому треба докладно все це передумати, заки вирішити.

РОЗКОЛ В АВТОКЕФАЛЬНИХ СТВЕРДЖЕНИЙ СУДОМ

або як закінчився спір о канони?

Дня 3 липня 1940 Найвищий Суд Канади видав рішення в справі позву консисторії автокефальних проти собору у Винипеґу. Справа тягнеться віддавна і ми вкоротці її наводимо так, як це подає **"Рідна Церква,"** ч. 1 з липня 1940.

"Спір зачав член консисторії п. Мирослав Стечишин, який **6 березня** 1935 написав в УГ статтю "Риба в каламутній воді," де з нагоди виключення з Греко-католицької Церкви оо. Сарматюка і Шумського він висказав погляд, що в справі шлюбів священиків нашу Церкву зобовязують старі канони, а не київські канони."

РЦ. св. 8.

Вислід того був той, що самі автокефальні певно не сподівалися.

А саме: **"Провід** нашої Церкви **виставив Церкву на сміх,** бо виходило, **що ЕПИСКОП НАШОЇ ЦЕРКВИ НЕ Є ЖАДНИМ ЕПИСКОПОМ, бо він не був висвячений після приписів старих канонів, але по приписам київських канонів."** РЦ. ст. 8.

Мимо цього льоґічного заключення, яке влучно відмічує в своїй праці п. В. Свистун, консисторія не завагалася цілу справу поставити на одну карту— і почала в процес.. Однак на таких передумовах вести процес — щонайменше нелегко. І тому в тягу того автокефального процесу виринула така ситуація: "Так отже в часі процесу з **початку о. Савчук заняв був становище, що нашу Церкву обовязували старі канони. Але вже по переслуханню** в Апеляційнім Суді Манітоби він **змінив те становище** так сильно, **що консисторія корпорації цілком відреклася старих канонів."**

"Так само корпорація відреклася старих канонів в Найвищому Суді Канади в Отаві," РЦ. ст. 9.

На вислід такого поведення не треба було довго ждати. Воно само кинулося у вічі і **—процес програли.**

"Старі канони в консисторії вже не є наші канони. А що київських консисторія також не визнає, то **ВИХОДИТЬ ЦІЛА КОМЕДІЯ: що УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА В КАНАДІ ОДИНОКА В СВІТІ НЕ МАЄ ЖАДНИХ КАНОНІВ,** хоч за ті канони вже є боротьба через кілька літ."

РЦ. ст. 10.

Дійсно, льоґічно то ціла комедія.

Одинока Церква в світі— що не має жадних канонів!

Себто **—точних, усталених і принятих та провірених віками правил поступовання на основі віри і обичаїв.** Заходить оправдане питання, чи взагалі можна таке твориво називати іменем "Церква" — бо **Церква** то є щось сталого, певного і опреділеного, що має певну, ясно і точно означену **віру** та правила життя — **канони.**

Тут канонів **нема** — а про віру, то ще питання.

Недавно ми згадали про перше прилюдне визнання віри у "Вістнику," де **автокефальні відкидають передання,** друге жерело віри— і тим самим зривають явно з наукою самого православія, бо воно від своїх початків досі все придержувалося науки, що жерелом віри є не лише св. Письмо, але також святе передання Церкви.

Тут замічує, що **п. суддя Кервін** вирішив в Найвищім Суді так: "Ясно з самого домініяльного акту інкорпораційного, що **парлямент ніколи не мав на ціли передати власність майна громад на корпорацію."** РЦ. ст. 2.

Автокефальні дістали свою корпорацію, актом парляменту 1929 року.

А далі вирішує п. суддя Кервін: **"Корпорація не має жадної духовної юрисдикції."**

"Корпорація має право над самим тільки дочасними справами." РЦ. ст. 2.

- - - - - -

Значить, суд вирішив, що **ІСТНУЄ ДВІ ГРОМАДИ автокефальних, одна** незаінкорпорована Церква, від самих початків істнування, себто від 19 липня 1918 року і **друга,** котра також уважає себе Церквою і є заінкорпорована. Ця перша незаінкорпорована, первісна автокефальна Церква має юрисдикцію духовну і кожда громада в ній сама справує своє майно. Ця друга, заінкорпорована в 1929 році, НЕ МАЄ юрисдикції духовної, вона **істнує тільки для цілий маєткових,** для заряджування маєтками, о скільки які громади через відповідну ухвалу її свої маєтки передадуть в заряд і вона це прийме.

"Вістник" ч. 14 занимає інше становище в розумінню цеї справи. Для нього істнує тільки одна Церква автокефальна— корпорація. Всі інші, поза нею, що називають себе автокефальними, для "Вістника" зірвали з Церквою. Вони є після нього "дикою, незалежною релігійною громадою — одже, як бачимо навіть не удостоїлися назви "автокефальної" громадою.

Вістн. ст. 3.

Не диво, що "Рідна Церква" уважає таке розуміння консисторії "кпинами" і заповідає приїзд на собор автокефальних до Саскатуну своїх відпоручників, в особах В. Свистуна, Н. Кінаша М. Павлюка. Той собор був 4 і 5 серпня, 1940 р.

Безперечним фактом є, що рішення Найвищого Суду Канади є зворотною точкою в істнуванню Автокефалії в Канаді і є великою **побідою льоґіки** та праці **п. В. Свистуна,** що все заступав первісне становище Автокефалії і **суттєве з її змістом.**

Наслідком цього рішення многі громади— є їх понад 40 — що злучилися в міжчасі з корпорацією і тим самим **"стратили** вже власність і контролю над своїм майном, МОЖУТЬ ТУ ВЛАСНІСТЬ І КОНТРОЛЮ ЗНОВ ВІДЗИСКАТИ." РЦ. ст. 11.

"Кожда з тих громад має право жадати ,щоб консисторія забрала собі від них свої цертифікати і відіслала їм назад їх резолюції. Коли консисторія не віддасть їм назад тих резолюцій, а з ними власности і контролі над їх майном, вони **можуть назад дістати своє право судовою дорогою."** РЦ. ст. 11

Іншими словами— ціла акція "Вістника" та його ревнителів програла на цілій лінії. Не остало їм ніщо інше, хіба **"не тратьте куме сили, спускайтеся на дно"....**

ЕСПАНІЯ ХОЧЕ ҐІБРАЛЬТАРУ

Скала Ґібральтару творить **ворота на Середземне Море.** 1502 року заняли Ґібральтар еспанці, забравши від арабів. 1704 заняли знова британці і голяндці. Відтоді досі Ґібральтар є в посіданню Англії і хоча еспанці старалися відбити цю скалу 1779—1783 роках, їм не пощастило. Ґібральтар панує над входом і рішає про дорогу до Індій. Останніми часами **ґен. Франко,** мабуть на підшепти німців, став й собі ставити домагання. Розуміється, що ці домагання далекі до сповнення. Пристань і твердиня Ґібральтару прегарно укріплені перед кождим ворогом. Ґен. Франко краще зробиби, колиб старався чимскорше відбудувати знищену Еспанію і поліпшити долю робітників. Недавно зарядив, щоби робітникам платити також за неділю, коли не працюють — а це добре.

ЛЮДСЬКА СИЛА КАНАДИ

Подають, що в 1931 році було в Канаді 1,080,299 мужчин в літах 18-29 включно, а 1,862,984 в літах між 30-59.

Як звісно спис всіх мужчині «зінок переводиться в цім місяці. Кождий між 16 а 60 роком життя повинен обовязково записатися.

ВСЕЛЕНСКІСТЬ СВЯТОЇ ЦЕРКВИ

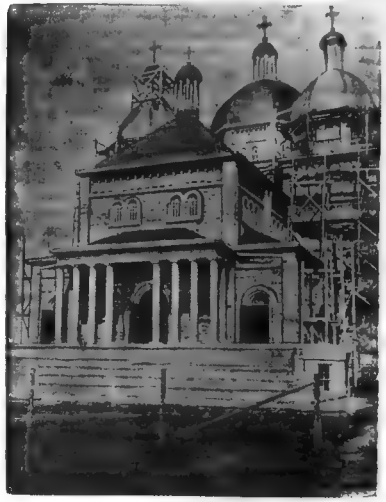

На першій знимці з ліва бачимо **королеву** Аннаму з французького Індокитаю, яка відвідала св. Отця ще минулого року. Вона прибула в сукні зі золота, на котрій вишито королівські знаки. Її чоловіка забили— вона вдовиця і католичка. Має 22 міліонів підданих, з котрих 2 міліони є католики. Бачимо її в супроводі достойників Ватикану, як спішить **на послухання до св. Отця.**

На другій знимці бачимо **нашу церкву в Кукс Крік,** котрої благословення було 21 липня, 1940. Церква прегарна стилем і виконанням, одна з найкращих церков Канади.

Ось доказ животворної сили св. Духа, мудрости і радости Божої, що діє через свою св. Церкву. **З найдальших закутин землі— вельможі і прості люди, богачі і бідні—всі є дітьми небесного Творця і вірними святої Церкви Божої,** котра для всіх має отворене серце і скарбницю ласк. Ось вселенськість одної святої соборної католицької Церкви!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

Мусимо бути жовнірами не тільки на словах. Перш за все взяти закладників. Позатим направду роззброїти населення. Не потребуємо бути жорстокими, щоби бути строгими. Чи ти не завважуєш, що львівські батярики насміхаються з нас, провокують? Треба вщіпити їм почуття авторітету для нашої армії.

— І так називають нас варварами.

— Не шкодить. Варварів бояться. Якийсь час можемо грати неприємну ролю варварів.

Та що т изробиш, коли шеф штабу, не має пильнішої роботи, як видавати перепустки для цивілів.

— Шеф штабу.... і Мартиненко махнув рукою. Я вже три годині штурмую до Народнього Дому за диспозиціями й не можу добитися нічого, бо....

— Не наше діло критикувати начальство. Наше діло слухати.

— Але чомуж не приказують?

— Здобули Львів, пообсідали будинки мов спізнені мухи й ждемо, поки противник не прийде до себе.

—Виждім, вони теж люде. Вони таксамо "того не брали," як ми.

— Виходить, що треба робити на власну руку. Поки діждешся приказу, може бути запізно. Слухай!

—Приказ!

— Візьми кільканацять хлопців на авто й поїдь на товаровий двірець. Там крісів, револьверів, скорострілів, амуніції до чортового батька! Наладуй, скільки можеш на авто, щоб хоч наші хлопці не бідували без того, що найпотрібніше.

— Приказ!

— Але вважай по дорозі! Особливо коло костела Єписавети.

— Приказ!

Кравич засалютував, повернувся на пяті й збіг до своєї сотні. Ріжнонмерста сотня куняла попід стіни сесійної магістрацької салі. Дижурний підстаршина крикнув "Позір", але не всякий зірвався на рівні ноги. Дехто окутував ноги в онучі з червоного сукна, що було на сесійному, магістрацькому столі. Кравич завважив це, але змовчав.

— Десятник!

— Десятник!

— Приказ!

—Вибрати чотирнацять фашаків — поїдуть зі мною автом по амуніцію.

— Приказ!

Через хвилину чотирнацять фашаків ускакувало, на випередки до вантажного авта.

— Готово? Їдьмо!

Цивільний шофер-поляк рушив з місця.

IV. Стріча

Місто, яке дополудня сновигалося по вулицях, тепер було, мов вимерле. Того, що побачило ранком, протерши очі з просоння, воно не ждало й від несподівання, навіть не злякалося. Синьо жовті прапори на ратуші, стійки жовнірів з синьожовтими кокардами на шапках, українська команда й вантажні авта з патрулями, все те було якесь таке дивне, а хоч насторожене багнетами й обставлене скорострілами —здавалося таке невинне й добродушне, що радше подабало на принагідну параду, аніж на те, чим справді було. Мало хто з чужої публики відчув, з першого разу, що сталося щось виїмково важне й поважне.

Старша, сановита добродійка, виходючи по "сумі" з катедри, підійшла до озброєної від стіп до голови стійки на Капітульній Площі й запитала з розброюючою добродушністю:

—Пшепрашам, що сся то стало?— і показала пальцем на ратушеву вежу.

— Україна, прошу пані!— відповів радісно, але теж неменьше добродушно запитаний жовнір.

—Україна?— Цо пан нє муві? А я цодзєнє читам ґазети і нігдим о тем нє читала. Дзєнькує пану.— Хитнула чемно головою й відійшла дивуючись, як то могло у Львові статися щось, про що вона ні разу не читала в часописах. Може по дорозі, а може щойно дома усвідомила собі шановна матрона, що саме зайшло.

На другому місці якийсь старший добродій підійшов до стійкового й запитав:

—Жечивісьце пановє заєнлі Львув?

— Як бачите,— відповів сановито жовнір.

— Я то давно мувілем, же до теґо пшийсьць мусі. Кажди тераз хце свеґо, кажди сєн за своє упоміна.

А подумавши хвильку додав той сам добродій:

—Проше пана, то може билоби і пепей, як би ви собе тен Львув взєлі по добрему, о так якось полюбовнє заплатвілі справе. Але трудно? Нась може би нє далі, а ви собе шах-мах забралі і баста. То бардзо ладнє. По жолнєрску! Я кохам жолнєжи, сам кедись служилем. Пшепрашам.— І пішов.

Один добродій зловив якогось молоденького старшину за руку, тряс нею й говорив:

— Ґратулює! Ґратулює! То розуме, так сє піше гісторієн!

Четвертий злапав якогось знайомого Українця з міліції й говорив до нього ломано українщиною:

— Сусідо! Та чи я нє казав, що наша таки візьме?

— Як наша?— дивувався "сусід."

—Таж ви поляк!

— Який там поляк? Дідо мій був ксьондзом в Городку, а тато хоч казав, що поляк, то святкував і польські і українські свята. Говорилося в нас по польськи, але душа була своя, українська, як то давніше казали—руська.

— А тепер яка буде?— посміхався "сусід."

— Ну якаж має бути?

А вже найкраще то було з жидами. Вони, то до одного прикинулися ранними українськими патріотами й відгрожувалися полякам куди грізніше, ані ж найбільші гайдамацькі запеки. Так було дополудня. Але з полудня, місто наче опаматалося. Поляки сотнями розбрилися по пивницях та піддашах. Вони наче причаїлися й готовилися до скоку.

(Дальше буде).

НОВА АРТИСТИЧНА СИЛА

Марійка Лупкей

Це вихованка парохії св. Юрія в Саскатуні. Маленькою вчащала до Рідної Школи при парохії, відтак укінчила з успіхом вищу школу. Від маленьку мала дар до мальовання і в вільний час посвячувалася мальованню. Опісля скінчила вищу школу, вчащала до університету в Саскатуні та брала курс малярства. Її мистецькі праці можна було бачити на ріжних виставах, за що часто діставала нагороди. Крім малярства брала участь у просвітній праці при парохії.

Нині Марійка кладе свою малярську штуку в нашій церкві в Саскатуні — малює віконні шиби. Те її мистецтво залишиться в нашій церкві на довгі роки й буде великою окрасою нашого дому Божого.

Марійка є вдачі веселої, лагідної. Добра й віруюча католичка. Марійка це одна з наших кращих артисток у Канаді. Бажаємо їй численних успіхів.

ВЕЛИЧНИЙ ДЕНЬ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Давно наша свята Церква не мала так великої радости, такого тріюмфу, так піднеслого настрою священства і вірних, як 21 липня 1940 в Кукс Крік, Ман.

На знимці бачимо тамошню нову церкву, ще вповні не викінчену, але таку красну, таку величну, таку велику і звучну, як жадна інша в Канаді. Це справді найбільша наша церква на заході і коли глядите на сам вхід (долішний образок з ліва) маєте поняття розмірів тої церкви. І нема на цій церкві довгу. Все збудували і виплатили наші поселенці, головно з Чесанівського повіту, під проводом свого пароха, невтомного, скромного і ґеніяльного будівничого-священика, всеч. о. Пилипа Ру, ЧО.

На першім образку в горі на ліво бачимо процесію дівчат, пополудні 21 липня. В середнім образку бачимо самого пароха і будівничого, о. П. Ру, як промовляє через голосник. В горі на право бачимо трох наших отців, що брали участь в процесії того дня — стоять з ліва на право: о. Ст. Семчук, о. канцлер др. В. Кушнір і о. П. Божик. На образку в долі на ліво бачимо саму церкву з лицевого погляду і маси вірних. Було тоді яких пять тисяч наших вірних і сотки самоходів. Рано правив Архієрейську Службу Божу Їх Ексцеленція Преосвященний Ладика в сослуженні Отця Жидана, ЧСВВ., о. Роборецького з Давфин і о. Сирника з Виннипеґу.

Церква в Кукс Крік є доказом, до яких величних здобутків здібні наші віруючі, коли слухають свого духовного проводу і під проводом того проводу всі, як один в згоді працюють. Люди там небогаті, але й небідні. Однак віруючі, добрі, щирі і зичливі. Честь таким людям, що вшанували своїм трудом цілу Церкву!

Церква в Кукс Крік є 100 стіп широка, 140 стіп довга, і 110 стіп висока в бані.

Лев

—Коли я тому кілька літ полював в Африці, станув передомною великий лев і готовився до скоку. Прицілюся, але нараз лев сховав хвіст під себе і настрашений пустився втікати.

—Не може бути! Чого ж він так налякався?

—Несподівано вийшла зза корча моя теща.

Бесідники

—Відколи я Вас знаю, пане товаришу, Ви ще ні разу ні на однім засіданні не отворили уст.

—Ну так, але Ви забуваєте скільки то разів я позіхав, коли ви говорили!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

Упокоївся в Бозі 18 липня, 1940 бл. п. **Данило ТОРБЯК**, роджений 23 грудня 1872 р. в селі Дубівцях, повіт Станиславів, в Галичині. Прожив 68 літ.

Прибув до Канади з женою і трома дітьми в 1902 р. Поселився в Попляр Філд, Ман. і був одним з 6 перших піонірів тої околиці.

На початках переживав злидні, працював тяжко за 25ц. на день, доки не придбав свою господарку і став працювтаи на своїм, без потреби ходити на заробітки.

Став почтарем і носив почту раз на тиждень 8 миль з Бровд Велі, Ман., аж доки не збудували залізницю. Тоді заложив крамницю. Був склепарем і почтарем поверх 25 літ, аж син Петро заступив його місце.

Ціле життя покійний займався всіми справами, що вели до кращої будучности і вів перед у всіх горожанських ділянках.

Будував і підтримував церкву і був шкільним урядником від заснування школи з малими перервами аж до смерти. Ще в зимі 1939 р. надіявся подужати і пежачи в ліжку робив заходи, щоби на слідуючий рік отворити вищу школу. Хоча самий не був високо вчений, то науку цінив і поважав. Діти свої по змозі посилав до школи, хоча на початках було прикро.

Бл. п. Данило Торбяк

Найстарший син Стефан помер 1924 р., полишив жену і трох синів, котрим дідусь став тепер за батька. Другий син Петро заступав місце покійного і з женою веде дальше почту і крамницю. Одна дочка замужна за Костюком, учителем в Іст Селкирк, Ман. Четвертий син Михайло, роджений в Канаді. Покійник гордився своїм "канадіяном" і нічого для нього не жалував. Тоді вже був заможний і післав Михайла до вищої школи у Винипегу і на Манітобський університет. Тепер Михайло з женою провадить крамницю і є почтарем на Четфілд, Ман. Покійник полишив опечаленту жену, двох синів, доньку і 9 внуків.

- - - - - -

Від редакції: Це був типовий чоловік! Взір конструктивного діяча, українця католика, патріота і будівничого Канади. Зачинав він сеї, від свого доку. Прийшов в білу околицю і прямо з каміння і багон вмів витиснути хліб та достаток. Прегарно виховав діти. **Все подшлав до католицьких шкіл. Ніколи не відмовився від помочі церкві**— многі літа був урядником. **Мав щедре серце і благородну руку.** Його старанням збудовано Парохіяльний Дім біля церкви. Кождий священик мав в нім щирого приятеля і безкорисного доброцїя. Над життя любив церкву, їздив на Евхаристійний Конгрес до Шикаго. Хоча часто натерпівся чимало дотинок, примовів— все стояв на сторожі правди і Бога. Не позволив накидатися на церкву— хоч до крамниці заходять часто ріжні люди і ріжне балакають. Був типом творчого будівничого нашого життя— піоніром в найкращім, того слова значінню і тому виїмково тільки на його похорон приїхало з Винипегу трох Отців з Преосвященним Епископом на чолі. Пращали його в Парох. Домі, в церкві мав пращальне слово Преосвященний а на гробі о. Семчук. Службу Божу правив о. Чорний, місцевий парох. В історії нашої Церкви і нації в Канаді записався покійний золотими буквами. Його память між нами дійсно вічна і хвальна.

ПОДЯКА РОДИНИ

Оцею дорогою складаємо щиру подяку всім тим, що брали участь в похороні нашого батька бл. п. Д. Торбяка.

На першім місці особливо дякуємо Їх Ексцеленції Преосвященному Владиці, що зволили своєю присутністю звеличати похорон. Дякуємо о. парохові Чорному за його щирий труд в зарядженню подорожі отців з Винипегу і за батьківські поради в сій прикрій хвилі. Дякуємо отцям: Жиданові, ЧСВВ., Семчукові і Серветникові з Винипегу за участь в похороні. Також дякуємо тим всім, що прислали чи принесли цвіти. І тим, що здалека приїхали, панству Майданикам, Бачинському, Кицелюкові і Марикуцам з Винипегу. Дякуємо великому числу учасників з Попляр Філд, Фішер Бренч, Збараж, Четфілд. Дякуємо всім жінкам і тим, що помогли при обіді. І тим всім, що причинилися в якийнебудь спосіб і помогли нам в сій послідній прислузі.

Смутком оповиті жена Катерина, Петро, Марія і Михайло.

УСПІХИ

З 1940 роком зачав виходити в Расвім Селі, Югославія, **двомісячник "Думка"**, пів чисто українською мовою а пів бачванським діялектом. Редактроом є М. Бучко.

- - - - - -

Торонтонська Музична Консерваторія признала **срібні медалі** за найкращі осяги **в музиці** між іншими, також слідуючим українцям: **К. Ірині Гаєвській** з Вин. за гру на піяні в 6 ст. науки— **Мих. Остафійчукові** з Вин. за гру на скрипці в 4 ст. науки — **Вірі Гуменюк** з Вин. за гру на скрипці в 1 ст. науки.

- - - - - -

Національними реґістраторами в **окрузі Веґревіл, Альта.** назначено **Н. Шевчука і Й. Волянського.** Це гарно і нам честь. Дивним є однак, що на цілий Саскачеван не назначено ані одного українця, хоч число наших людий перевищає там 70,000 душ і пан посол О. Жеребко є нашим послом з Саскачевану.

- - - - - -

Український Народний Союз в Стейтах за 6 місяців зорґанізував 18 нових відділів, з того 11 в Канаді. Всіх нових членів придбано за той час 1,511 душ. Це запомогова орґанізація, що має понад шість міліонів майна і не веде жадних процесів. Тому орґанізує відділи навіть в Канаді — а наші запомогові орґанізації що?

- - - - - -

Василь Чепіль, що від 1930 року працював на службі уряду в рільничих заведеннях Саскачевану, **дістав** тепер **титул доктора** від університету в Минесоті.

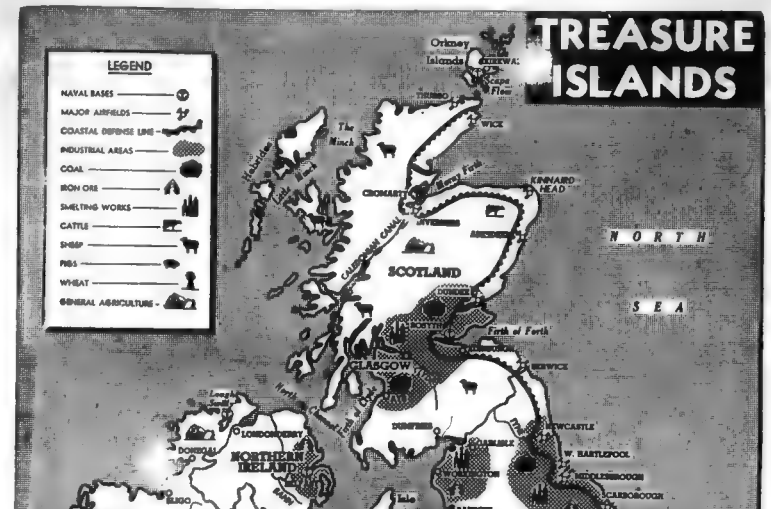

АНГЛІЯ— ОСТРОВ СКАРБІВ!

На мапі бачимо острови Великої Британії, котрі тепер в затяжній борбі з німцями і непохитні свідомі своєї остаточної перемоги!

Анґлія має найбільші в світі пристані, банки, невичерпані засоби вугля і лісів. Простір Анґлії виносить 94,000 квадратових миль і є серцем найбільшої імперії світа. Річно Анґлія вивозить 35 міліонів тон вугля і від 100 літ вугля було основою господарської розбудови Анґлії.

Велика скількість населення живе з вкладів гроша— населення Льондону живе здебільша з промислу. Тільки 7% населення живе з ріллі.

Анґлія працює так:

Льондон— торговля, городництво, політика, полотна, банки.

Південний Велс— вугля, відпварні металів, сталь. Населення тут дуже згущене і часто обідніле та схороване.

Бирмингем —полотна, вугля, залізо. Це околиця тяжкого промислу.

Ліверпул, Менчестер— залізо і сталь, торговля, хемічний і шовковий промисл.

Нюкестл, Миделсбро— залізний промисл, будова кораблів, скло, залізо-топирні, вугля.

Шотляндія, Ґлесґов, Единґурґ — вугля, залізо, сталь, бавовняний промисл, кораблі.

Це країна скарбів, слави і доброго життя! Мя щасливі, що живемо на волі в Британській Спільноті Націй!

ГІТЛЕР ГРОЗИТЬ В БЕЗСИЛЬНІЙ ЛЮТІ!

19 липня заявив Гітлер перед парляментом, що він шукав правдивої приязни з Італією і Англією. Тому тепер "уважає за обовязок, ще раз відкликнутися до розуму в Англії."

Відтак сильно **напав на жидів.**

Сказав: "Жидівські капіталісти, воєнні наганячі, зі закровавленими руками шукали війни, щоби так найти позір для здійснення своїх діявольських плянів."

"**Жиди і масони**, промисловці зброї і біржевики були злочинцями, що нацьковували Польщу" — пів далі Гітлер.

Дальше розплакався над тим, як то він "шукав і ще шукає" **порозуміння з Польщею**— так начеб світ того не знав.... і не бачив.

А потім **зачав грозити**, як божевільний.

"Що прийде, це впдає на нарід, а н ена Чирчила, котрий правдоподібно буде в Канаді. Він думає, що те все скінчиться пропаденням Німеччини. Але це буде знищенням великої світової імперії, котрого я ніколи не бажав, ані не змагав."

Вкінці Гітлер сказав, що то все він робить згідно зі своїм "сумлінням."

Дивне то сумління— коли він взагалі може прилюдно говорити про своє сумління, тепер, після страшної різні і союзу з большевиками....

др. Дейфо

ДИТИНА І РЕЛІҐІЯ

В наших часах мабуть много є таких родичів, що живуть без релігії. Більшість з них вчилися релігії, як ще були дітьми. Однак **потім ізза свого способу життя відійшли від релігії.** Вони стали сумніватися про вартість релігію. Однак, коли мають діти, тоді танстві а вину за це кинули на саму релігію. Однка, коли мають діти, тоді застановляються, чи посилати їх до церкви і на катехизм. Деякі питають мене о раду.

Хочу на цім місці заявити, що для мене Бог є особовим Богом, Найвищим Єством, котре ми всі мусимо признати. Думаю, що тяжко буде найти провінціяльного лікаря, що не вірить в Бога. Я знаю, бо я бачив замного чудес в моїй праці, щоби я міг Його перечити.

Много, дуже много разів я бачив крізи в життю моїх хорих, коли я сам опустив руки з огляду на останні межі знання і **я молився.** Много, дуже много разів я стратив усю надію на життя моїх хорих і **кликав священика** або проповідника, бо я знав, що я зробив все можливе, як тільки годен був зробити. **Вислід часто виявив мені силу Вищого Єства.**

Отже, коли батько або матір пишуть до мене і питають о раду, що я думаю про релігійне виховання дитини, я не ховаю слів, коли я їм відписую. Недавно я мав обширне листування з одним батьком на прерії. Наша переписка почалася з матірю а скінчилася з батьком. Видно, що батько був більшим агностиком, як матір. Отже, коли я відписав її так, як я звичайно відписую **стверджуючи потребу релігії,** він відписав мені і став зі мною перечитися.

Я мігби богато писати про цю нашу переписку, як вона тягнулася. Але щоби вас не перетяжувати, скажу коротко, що той батько походив з родини, яка точно придержувалася всіх релігійних практик. Кождої неділі, ще як він був дитиною, мусів іти до церкви і на катехизм. Я спитав його, чи може він там навчився чогось злого— чогось, що ослабило його моральний нерв і нащо він не хотівби наражувати сво юдитину. Він відписав мені дуже щиро, що **так не було.** Але він **тепер думає,** що релігія є для недотепів.

Моя однак думка була така, що **краще є, щоби дитина ходила до церкви** і на катехизм, так як колись її батько. І тому я відписав, що можливим прецінь є, що його дитина стане "недотепою" і тому якраз треба її буде науки релігії і віри в Бога. Однак, коли вона піде за батьком і не буде "недотепою," то вона прецінь може так сама відкинути потім релігію як річ для "недотепів" — як це зробив її батько.

Він більше мені не відписав.

Наша замітка: В тій статті **славного лікаря** пятернят бачимо прекрасн удушу того віруючого чоловіка, лікаря і **громадянина, взір** для неодного **батька і для многих громадян. От як треба виховувати дітий! От яких нам треба лікарів!** Такі лікарі то правдива паска Божа і благословенство околиці. Такі лікарі тримають край і будучність основи сшьного державного життя народу. Доперва з тої точки зрозуміємо, чому якраз такий лікар зміг виховати пятернята і став славним на цілий світ!

ЯБЛУКА ДЛЯ ПРЕРІЇ!

Садівники з Британської Колюмбії вирішили вперше від 6 літ, що **більшість яблук** цього року треба **продати на прерії.** Яблука повезуть до найдальших околиць і дадуть змогу всім купити.

Це буде дійсно добродійство для наших дітий і взагалі для всіх— якщо садівники дадуть також **відповідну ціну** у відношенню до ціни пшениці, **яка уможливить** нашим хліборобам поробити обширні закупи яблук.

ЗОЛОТО ПАДЕ В ЦІНІ

З огляду на це, що тоталітарні держави Европи задумують відкинути золото, як підставу торговельної обміни, ціна на золото в Европі паде. Іноді швайцарський банк хотів платити золотом— німці воліли замість золота швайцарські товарі.

ДЕСЯТИЙ ЗЇЗД ОДВУ

4, 5 і 6 липня 1940 був в Питсбурґу з'їзд Орг. Державного Визволення України при участи 100 відпоручників і кількадесять гостий. Прочитано звіти управ ОДВУ, МУН і УЗХ. За минулий рік зібрано $16,000— на з'їзді присутні зложили $1,500 а два рази стілько приобіцяли. Рішено перебрати на повне удержання "Українське Бюро" у Вашинґтоні. Головою остав далі **проф. Грановський,** писарем **В. Різник.**

ОДВУ видає тижневник **"Україна"** і місячник в анґ. мові "Trident."

На з'їзді виголосила промову також представниця Ліґи катол. Молоді панна **Ева Піддубчишин,** що підчеркнула потребу ідеалізму в життю людий та вартість моральних засад в щоденному життю.

На з'їзді прислали привіти полк. А. Мельник, Преоєв. Бучко, Ст. Бандера, Мих. Лебідь, Яр. Стецько і Дарія Гнатківська. Загально підчеркують в привітах всі конечність розбиття червоної Москви.

В суді

—За що Ви скаржите чоловіка, пані Ружицька?

—За брутальнсіть. Він мене важко побив.

—Таж він поломаний, каліка. Як він міг Вас побити, пані Ружицька?

—Прошу світлого суду, як він мене зачав бити то він ще не був калікою.

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Теперішні часи вимагають **розумної** господарки.

Пшениці є досить і вона залягла сипанці. Ще з минулого року остало яких 300 міліонів бушлів. Наша господарка мусить бути продумана, мудра і оглядна. Тому треба шекати то, **що найліпше.** На нашій знимці бачимо зразковий скот, що надгороджено на **ярмарку в Портедж Ляпрері, Ман.** Прибуло на той ярмарок яких пять тисяч виддів і всі мали нагоду чогось навчитися. Такі ямарки богато причиняються до зросту господарської культури цілої околиці.

Як далеко може зайти розумне плекання тварин, свідчить корова породи гольштайн, зі стаднини лічниці в Айонія, Мич. Ця корова досі мала 230,723 фунтів молока і тому проголошено її побідницею достави молока.

Треба шекати тільки найкращий, зразковий скот— а тоді господарка поплатиться. Зачинати поволі, всього нараз годі. Але постепенно і стало можна довести до певного уліпшення своїх стаднин і тим збільшити доходи при тих самих видатках.

ВІЙСЬКОВІ ВПРАВИ ДЛЯ МУЖЧИН

Дост. Дж. Дж. Гардинер, міністер воєнних справ, заповів 29 липня, що протягом року влада може покликати **на військовий вишкіл нежонатих мужчин ,від 21 до 45 літ.** Такий вишкіл буде тревтаи 30 днів. Всі працедавці мусять прийняти потім відпущених жовнірів назад до праці.

Ти чого такий зажурений?

—Бо маю клопіт з сином.

—Що таке?

—Ні в карти не вміє грати, ні пити.

—То чимже ти журишся? Таж ти повинен тішитися.

—Та коли той дурень і грає і пє.

Compliments of

COMMUNITY FOOD STORES & SAUSAGE MFG. LTD.

Питайте і домагайтеся всюди найкращих мясних виробів від нашої гігієнічної фабрики.

441 King St., Phone 52 775

WINNIPEG

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В КАНАДІ

Затяжна борба між диктаторськими державами і Британською Імперією не тільки що не устає, але щодня прибирає на силі та поширюється щораз більше на континенті Азії та Африки. В цій борбі, ми віримо, більше як коли що Британська Імперія вийде побідною, мимо нечуваних зусиль ворогів. **Правда мусить побідити над неправдою і справедливість над несправедливістю.** Надія поневолених та загрожених народів у повній побіді Британської Імперії. Тут лежить також надія і нашого українського народу.

В цій борбі о кращу долю нинішнього світа бере визначну ролю також і наша Канада. Моральна сила канадійської суспільности, це найкраща запорука остаточної побіди. І тому, ми українці Канади, як це було до тепер, ще більше маємо напружити наші сили. Об цю моральну відпорність канадійської суспільности розібються всі сили ворогів. Одна воля, одна думка, одно діло кожного з нас з осібна і всіх нас разом у геройськім змаганню до побіди, це найкраща запорука повного успіху в цей історичний момент.

Наші обовязки під цю пору ясні:

1) При кожній нагоді спішім з видатною допомогою на фонд Канадійського Червоного Хреста. Всі жертви слати до Централі Червоного Хреста кожної Провінції;

2) При реєстрації Горожан Канади, всі наші національні орґанізації можуть і повинні допомогти Урядови перевести цю важну працю успішно, скоро і з найменшим накладом коштів. Для цього треба всім вистарчаючо підготовленим хлопцям, дівчатам і старшим особам добровільно зголошуватись для праці при реґістрації протягом її тривання.

3) Набувати і других заохочувати до закупна "воєнних цертифікатів." Гроші, які даємо на закупно "воєнних цертифікатів" не тільки не пропадають, але в свойому часі вертаються з поважними відсотками, а крім цього, і це найважніше, ми в цей спосіб помагаємо творити 'Оборонний Фонд Канади.

Ми знаємо, що український загал в Канаді виявив до тепер багато праці і жертви в сповнюванню своїх горожанських обовязків. Ми віримо і на будуче, що для Українців Канади, кличі: Праця і Жертва, остануть дальше напрямними їх ділання і поступовання аж до остаточної побіди Британської Імперії, Канади і української справи в Европі.

За Репрезентаційний Комітет Українців Канади:

о. Др. В. Кушнір
Президент.

Проф. Т. К. Павличенко
Генеральний Секретар

БАЗАР-БУРСИ БУК-а

Буде в **Саскатуні** 21 листопада 1940. Книжечки, ціною одного доляра кожда, вже розіслані. В кождій книжечці є 5 значків по 25ц. кождий — ціла книжка одного доляра. Є 5 надгород, від $50 вартости до $5.

Базар має помогти сплатити оконечно довг бурси і дати змогу розбудувати будинок. Часу досить. Ціль прегарна. Пишіть за книжечками до о. Ректора— 304—4 еве. норт, Саскатун, Саск.

При добрій волі можна много продати значків а кождий цент це дійсно вклад в творчу розбудову наших сил в Канаді. До праці!

З'ЇЗД БУК-а В РАМІ, САСК.

Був в неділю 23 червня, 1940. Погода сприяла, прибуло з тисячу душ. Були навіть люди з Фостон і Норквей.

В год. 9 рано: **о. Криворучка** відправив читану Службу Божу. Співану Службу Божу правив потім парох **о. М. Колодій** —співав хор з Бобулинець під проводом свого **учителя В. Комарницького.** Проповідь виголосив о. Криворучка, що взивав до життя з віри. Таке життя оперте на Божім законі і є одиноким заборолом проти лиха нинішних днів.

Потім був спільний обід.

В год. 2.30 почалися **спортові змагання молоді.** Переможцями вийшли хлопці з Рами.

Промови і концерт почалися пів до шестої попол. Парохільний Дім не зміг помістити численних прибувших. Люди стояли біля вікон і дверей. Першим бесідником був **посол О. Жеребко.** Він завізвав усіх українців до згоди— "хай пропаде незгоди проклята мара!" Тільки мудрою працею ми зможемо причинитися до побідного закінчення війни. Канада є для нас рідним краєм. По війні зможемо домагатися волі для України. В тій цілі засновано РКУК, на чолі котрого стоїть о. др. В. Кушнір. "Коли я здибав між українцями джентелмена, то ним є о. др. Кушнір" —сказав посол Жеребко.

(Докінчення буде).

ВІСТИ РКУК

Видано відозву до українського громадянства в Канаді в справі **1) помочі для Червоного Хреста.** Всі жертви слати до централі кождої провінції. **2) Перевести гідно реєстрацію і 3) Набути і заохочувати до купна Воєнних Щадничих Цертифікатів.**

Пан **Посол О. Жеребко** відвідав цілий ряд місцевостий в Саскачевані і Манітобі. **В. Бюкенан, Саск.** засновано черговий відділ РКУК.

ПРЕСФОНД БУК-а

Винипег, Ман., Ліста ч. 60,— збирали пані Анна Беляк і пані Дмитро Беляк.

Зложили, як слідує: По $1.00: Роман Калинюк, Дмитро Дзус, Е. Калужняцька, др. Ф. Бачинський, Данило Хімка, С. Кондришин, Анна Беляк, Магдалина Журба, др. Л. Резньовський, Винипег Соседж, А. Стойко, Комюніті Фуд Сторс. По 50ц.: Н.Н., А. Мозіль, Д. Думка, Софія Турчан, Дора Барчук, К. Кудляк, М. Фіголь, Веселяк, Н. Яворський, В. Василишин, М. Самотіяка. По 40ц.: П. Волчук. По 30ц.: Д. Коник, П. Білань. По 25ц.: Касіянчук, Антін Стиранка, Скрипник, Петруня Строгуш, З. Куліковський, А. Боячук, П. Козій, К. Бабій, К. Назар, З. Музичка, Н. Шалай, О. Пастернак, М. Іванківський, М. Литвин, А. Кравчук, І. Коналишин, Мих. Лазечко, Антін Шах, Ф. Лакомий, К. Сич, М. Вербицька, В. Мушій, Т. Крисько, С. Конюх, Ф. Михайльський, Н. Ціхоцький, Ф. Солтис, Запісоцька, Квасниця, С. Криворучка, В. Ігнат, М. Кондришин, М. Озеро, Т. Бродяк, В. Топольницький, Драган, Маніла, Н. Гнатович, Запісоцька, Н. Гуменюк, П. Боднарчук, К. Яворська, М. З., Чауковська. По 20ц.: А. Матийців, Д. Трусь, С. Романишин, П. Великий. По 15ц.: Ф. Гач, Д. Кіш, Лазарук. По 10ц.: Т. Лихач, М. Коник, Д. Дідух, Сорокула, А. Ярошевич, Боля, М. Бучко, Н. Гриневич, Рест.

Разом всього $31.65

Нашим ласкавим паням добродійкам за їх щирий труд і всім нашим добрим та прихильним жертводавцям на цім місці **сердечно дякуємо!** Ось взір, скільки добра можна зробити при добрій волі і охоті!

п-а А. Грицан

МИ І НИНІШНІ ЧАСИ

(Докінчення)

В нашій Українській Католицькій Церкві Канади ми є на дорозі до обновлення і відродження нашого народу. Не забуваймо однак, що дорога є тяжка і далека. Але з довірям в Божу поміч, рамя об рамя, ми виступаємо в похід. Уповаємо тільки на наші власні сили і на Боже благословення. Знаємо, що тільки в єдности сила. Хто має силу, того поважають і шанують. Хочемо бути справедливими. Ми є українці, але українці віруючі. Кождий віруючий українець католик жадає на кождій ділянці свого життя своїх слушних прав. Він жадає прав чоловіка, прав українця і прав Христа.

Тепер зрозумілим, чому наша молодь не будує своїх орґанізацій на піску, але на ґранітній скалі самої Церкви. Наша молодь, це молодь пошани авторитету Божого і людського, це молодь порядку.

Ми не приїхали тільки на те, щоби заявити про нашу живучість і наробити шуму тай роз'їхатись і все оставити по старому. Ми приїхали на те, щоби додати, побудити і скріпити сили для кращого завтра українського народу в Канаді. Від нас це залежить.

Наш з'їзд це Зелені Свята для нашої молоді. Серед бурі і вогню Дух Святий кличе нас до великої апостольської праці— я колись кликав своїх учеників. І це повинно стати завданням нашого життя— аж до перемоги!

Л. Михальчук

ОСВІТА БУДУЧНОСТИ

(Продовження)

Позаочні курси, вечірні школи — Коли не маємо нагоди ходити до католицьких шкіл, ми повинні доповнити нашу освіту читанням і студіями католицьких видань на ріжні теми, а головно нашого звання.

Коли обставини матеріяльні і заняття не позваляють нам ходити до ціледенних шкіл, ми повинні користати з вечірним або з позаочних курсів, котрі можна легко набути через наш департамент освіти у Винипеґу.

Знання української мови — Потрібно звернути увагу на знання і добре орудування українською мовою. Треба зберегти і задержати чистими нчші звичаї і обичаї. Необхідним є знання творів наших поетів і письменників. Знання історії і ґеоґрафії України. Годі носити імя українця, а про саме українство нічого або дуже мало знати. До поширення знання можуть причинитися сходини, підчас котрих можна обговорювати дані предмети і справи.

Участь в орґанізаціях і в політичнім життю.— Уважаю більшим нашим обовязком цікавитися орґанізаціями наших співгорожан. Маю на думці орґанізації добродійні і горожанські, котрих засади і напрями не є противні до нашого народу і Церкви. Працею, приміром і підримкою моральною і матеріяльною більше здобудемо для нашого народу прихильности і піддержки, як криком і переченням.

На місці буде пригадати, що ми повинні брати також активну участь в політичнім життю нашого краю. Не випадає цікавитися політикою аж тоді, коли наспіли вибори, бо так може виробитися лихе поняття про нас, як про політично незрілих.

(Докінчення буде).

КАТЕХИТИЧНИЙ КУРС ДЛЯ ДІВЧАТ

відбувся цього літа в школі Сестер Служебниць— в Інституті Серця Христового в Йорктоні. Закінчився 3. серпня. Між учасницями Катехитичного Курсу були теж три учительки: К. Черній, А. Жук і М. Мародин.

Учителями цього Курсу були: Пр. оо. Осип Корба, Роман Хомяк і Пр. Сестра Мехтильда В.А.

На цьому місці складається щиру подяку Преподобним Сестрам Служебницям І.Н.Д.М., що піднялись труду передержувати учасниць цього Курсу та призначили для них з найкращих своїх сил.

Українським шкільним тростам щиро поручаємо вище згаданих учительок, що могтимуть учити нашу молодь, крім предметів, приписаних державним міністерством освіти, іще правд св. віри, рідної мови та пісні.

о. Р. Хомяк, ЧНІ.

Королева півоній і скромности

Джіні Люис

Наш образок представляє студентку Вищої Школи з **Ван Верт, Ог.,** котру вибрали королевою півоній. Називається **Джіні Люис і крім краси, визначається також скромністю і вірою.** Вона постійно носить нагрудний хрестик і тим дає гарний примір многим дівчатам.

Правдиво гарний є той, що милий Богові, що має добрий характер, чесність і віру. Без того жадна тілесна краса не уліпшить життя і не ущасливить — але часто стає гробом життя. **Найбільша краса є в душі.** Коли з нею лучиться ще наука і добре виховання, тоді людина дійсно годна бодай частинно стати щасливою.

А хтож не хотівби бути щасливим?

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а

Липень, 1940

ПРИХОДИ —

о. др. В. Кушнір, 10 передпл.	10.00
о. М. Горошко, Ів. Хрущ, А. Романец	3.00
Відділ ч. 11, Гефорд, Саск.	9.02
о. Ст. Борис, 6 передплат	6.00
о. Семчук з продажі літ.	5.16
Збірка о. Н. Демкова, Згода, Ман.	1.20
П. Мінішка і Ів. Фурманюк	2.00
Збірка пані Анни Беляк і пані Дмитро Беляк на пресфонд	31.65
о. М. Колодій з продажі літ.	1.50
Разом	$69.53

— РОЗХОДИ

Змінне чеків	.30
Мети	2.36
За 500 листових паперів	4.08
Посилка	.25
Друк БН ч. 13	30.60
Розсилка	3.25
На ГСпасителя	.50
Разом	$41.34

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

БУРСА БУК-а В САСКАТУНІ, САСК.

Цего літа наша Бурса відновлена і вже готова на прийняття студентів! Ми радо ждемо на Вас Панове Студенти, університету, нормалу, техніки, і торговельної школи. Кому вигідніше то і до "гай скул."

В нашій Бурсі кожний Студент не лише дістане добрий харч, чистеньке ліжечко, простору кімнату, але понад все одержить Українське Католицьке Виховання!

Молитва, Служба Божа, наука релігії, рідної історії, літератури, правопису.

При Бурсі є Студентський Кружок. Члени вправляються в бесідництві, дебатах, дискусії в публичних виступах.

Мистецьку частину, хор, рідні пісні провадитиме молоденький диригент, вихованок Бурси . Приходіть всі! Пишіть до:

THE UKRAINIAN STUDENT'S HOME
304—4th Ave Ave. North Saskatoon, Sask.

Останні Вісти...

Вийшли **три наші нові книжки** в Канаді: 1) **Дзвін**— книжка українських католицьких студентів при бурсі БУК-а в Саскатуні, ст. 24, ціна 15ц. — замовляйте в о. Ректора П. Криворучки, 304— 4 еве. норт, Саскатун, Саск. Це гарний прояв активности і культурного життя бурси— все писане по українськи.

2) **Перша книжечка М. Матвійчука**, ст. 104, накладом Народної Друкарні, 577 Selkirk Ave., Винипег, Ман., Виконання добре, папір добрий — буквар гарний. Тільки черга на школярів і родичів, як найскорше розкупити. При більших закупнах значне торгове для покупців. В дрібній продажі ціна 45ц.

3) **Україна в цифрах, інж. Сціборською**, ст. 45, накладом УНО в Саскатун, Саск. Гарне виконання, добрий папір, потрібний зміст— добре булоби перевидати книжку також в англійськім переводі.

—●—

Англія закупила 100 міліонів бушлів канадійської пшениці вже тепер, наперед до липня 1941 року.

—●—

Англійські летуни стало бомбардують німецькі промислові і військові осередки. З Гамбургу остали тільки **руїни.**

—●—

Новий всеканадійський **перепис населення буде 2 червня 1941 р.** Так заявив дост. А. МекКинон, міністер торговлі.

—●—

Проф. Карло Ціммерман взивав підчас з'їзду в Кембридж, Месс., щоби **збільшити число уродин** в Стейтах. На кождих 2,000 уроджених дітий 940 є дівчат. З них пересічно 700 доростає і віддається. Яких 600 мають діти. Щоби задержати силу народу, **треба бодай** на кожду родину четверо дітий.

—●—

З Льондону подають, що німці мають віддати всю Польщу совітам. Собі **малиб залишити тільки україн. Лемківщину**, як коритар в сторону Румунії. Зате совіти малиб лишити німцям вільну руку на Балкані.

—●—

До 15 вересня 1940 р. кождий, хто має рушницю або стрільбу повинен зголосити в найблищій станиці Королівської Кінної Поліції і дістане посвідку.

—●—

Всі тайні товариства, в тому числі масони, законно заборонені тепер у Франції. Французи тепер кажуть, що "їдь масонських льож буквально вбила Францію."

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 17 (65) ЙОРКТОН, САСК. 1 Вересня 1940 Vol. VIII. No. 17 (65) YORKTON, SASK. Sept. 1, 1940

НОВІТНЯ ВІЙНА В РОЗГАРІ

Пишемо "новітня" війна, бо старий спосіб засіків і окопів наглядно уступає місце новому способові **воздушної і морської війни.**

На першім образку бачимо, як **недалеко Льондону** в Англії все приготоване до оборони перед налетом ворога **і навіть від короля** стійкові домагаються посвідки. Один з вартових переглядає посвідку короля, підчас коли другий змірив зброю в сторону короля, так як вимагають в такім случаю тамошні воєнні зарядження.

Ціла Англія творить одно звено оборони. Все приготоване і то добре на всі можливости. Часті набіги літаків, летючки і радієва пропаганда не в силі заломити єдности і високої моральної сили англійського народу.

Ми бачимо на долішнім образку, **як німецькі літаки нападають на британську корабельну охорону.** Літаки скидають бомби, котрі виривають фонтани води. З кораблів стріляють цілі сальви протилетунських стрілен. Британські літаки зриваються до бою **проти ворога. В горішнім округлім об-** [illegible] бачимо вислід бою. **Німецький літак зістрілений.** Німецький летун спускається легкопадом в море, якраз біля корабля, котрий хотів збомбардувати. **Його взяли в полон.**

Останні вісти доносять, що **набіги німецьких літаків дуже для них коштовні.** Пересічно німці тратять по 4 літаки на кождого британського — а часто навіть вісім на одного. Однак німці набігають далі без віддиху і навіть **проголосили повну бльокаду** Англії.

В слід за тим **Канада разом з Стейтами утворяла спільну Оборонну Раду** на случай нападу. Війна несе всякі можливости і треба наперед їх передбачити.

ГАРБУЗ, ЩО ПЄ МОЛОКО...

Свідком **новітнього господарства** є той гарбуз, про котрий не мріли навіть у сні давні люди. Настав тепер час, коли плекають ярину і збіжа без землі, на самих квасах, в залізних коритцях. Настав час, коли брати Павел в повіті Лайкинґ, Огайо, плекають свого гарбуза—молоком. Самі доробили особливу пипку і нею дають гарбузові **щоденно дві кварті** молока. Залюбки сее молоко і вже важить 61 фунтів. Павели кажуть, що до кінця серпня гарбуз буде мтаи 100 фунтів....

Треба однак взяти під увагу, що в Огайо о много теплійше, як в нас і земля інша. Але видно, що **молоко добра річ**, коли навіть гарбуз не цурається його. Це повинні **затямити** головно **діти** і замість кави чи чаю пити тільки молоко. Тоді й вони будуть мати свою вагу....

др. Дейфо

СЛАБІСТЬ

Мій приятель, що живе у великім місті, сказав мені недавно, що **слабість**, яка навістила його довший час цього року, **стала для нього найліпшою річею** від довгих часів.

Той чоловік **це знатна людина**, котрої імя часто бачите на сторінках часописів. Він стоїть на чолі великої орґанізації і взагалі уважають його чільним горожанином. Але він не є, чи радше не був— чільнійшим, як він сам про себе думав. Я стрічав його кілька разів перед слабістю і тямлю, що він думав про себе дуже високо.

Тепер він сказав мені, що коли лежав в ліжку довгі тижні непевний, чи взагалі ще встане, тоді прийшов до свідомости того, що світ й без нього іде дуже красно і далі буде йти. Він замітив, що велике підприємство, на чолі котрого він стояв, далі виплачує всі свої зобовязання і не думає потопати. Він є однак меткий чоловік. І тому не силою свого становища в життю, але **лежачи в ліжку** і бачучи це все він **побачив річи в новім світлі і набрав нової оцінки.**

Він сказав до мене:

—Докторе, я мусів бути дуже прикрий, коли я думав, що світ без мене негоден істнувати.

Я відвідував многих дорослих, як лежали. Певно, не всі очолювали промисл, але в кождім случаю вони могли свою слабість обернути на переоцінку своїх понять. Тим я не хочу сказати, що треба ждати аж слабости, щоби дійти до переоцінки власних понять життя і куди ми йдемо. Але **той час є незвичайно пригожий.**

Звичайно, коли ми здорові, тоді серед клопотів і шуму щоденних занять ми думаємо тільки про нинішне і звідки взяти слідуючого доляра. Слабість викидає нас з того круга— так сказатиб, на бічну вулицю. І коли та слабість не є страшна, ані за коштовна, то може— ба навіть повинна зробити нам більше добра, як лиха.

Давне поговіря каже, що коли чоловік хорий на тіці, то він також хорий на умі. Звичайно однак є цілком противно. Досвід навчив мене, що **більшість людий є умнійші і вражливійші підчас подужання**, як коли вони здорові і веселі. **Слабість часто виказує ярку очищуючу силу в думці.**

Думаю, що коли ви то все прочитали, ви готові сказати— Так, але я не є знатна особа. Я знаю світ і знаю, що моя родина буде без мене жити може навіть ліпше, як тепер....— Однак і для вас слабість може стати помочею. Знаю случаї, коли чоловік партачив своє життя, **аж слабість заставила його думати інакше. Він дістав нові ідеї, нове рішення і нову надію.**

Дам вам примір. Мій близький приятель, судія, мав сина. Він хотів, щоби син студіював право. Хлопець був дуже здібний, але лінивий. Коли скінчив середну школу, крутився. Все знайшов якусь легку роботу, що виставала на прожиток. Аж мав нещасний случай з самоходом і мусів поклястися до ліжка на тижні. Одного дня попросив о правничу книжку. Це була зворотна хвиля його життя. Тому два роки покінчив правничі студії зі золотою медалею і я певен, що він здобуде найвищі місця у своїм званню.

Але що це все має до діла з вашою дитиною, спитає неодин? Має це: **слабість часто стає першим разом, коли сильно занятий батько доперва дійсно пізнає свою родину.** Коли лежить в ліжку, зачинає говорити з своїм хлопцем чи дівчиною, розуміє їх потреби, дістає повну радість з їх присутности. Звичайно, він надто занятий, надто відірваний, щоб як слід відчути близкість споріднення. Так тратить много надгороди, яку мають родичі за родження дітий. Я бачив, як **слабість** батька або матері **лучила розлюснену звязь в родині в сильні узи співрозуміння і щасливости. Слабість може стати благословенням для дітий** також на інший спосіб: **Може дати їм розуміння відповідальности і розвинути нове привязання до своїх родичів.**

- - - - - -

Наша замітка: Бачимо, як славнай лікар пятернят чисто з природних причин наводить добрі наслідки слабости. А кілько разів слабість стає зворотною точкою життя також в **значінню надприродним** і з безвірка стає новонавернений! Ліжко болізни є великою школою життя і **Бог знає, чому досвідчає людий.** Тому навіть найтяжча слабість може стати благословенням для хорого і його окруження. І "нема злого, щоби не вийшло на добре"— як каже наш нарід. Дійсно, безмежно мудрий і добрий є всевідучий Бог для нас, грішних людий!

15 серпня 1940 пятернята приняли перше св. Причастя— в пятім році життя. З тої нагоди сам св. Отець прислав їм апостольське благословення а Службу Божу правив для них Преосв. Лев Неллиґен з Пемброк. Так бачимо, як фізичний догляд у пятернят доповнюється докладно релігійним вихованням і вони вже в пятім році життя приступають до першого св. Причастя. Пятернятка народилися 28 мая 1936 року і тепер покінчили 4 роки. Це взір для многих родичів, щоби не відтягали тої святої і незамінної хвилі для своїх дітий, якою є перше святе Причастя. Коли дитина скінчить 4 роки життя і дійшла до повного уживання свого розуму— вона повинна приступити до першої св. Сповіди і першого св. Причастя.

ГОЛІВУДСЬКІ АКТОРИ КОМУНІСТАМИ

Ви часто не знаєте і навіть на думку вам не приходить, що **фільми і актори**, яких ви і діти ваші спомагаєте своїм грошем— **це хитро продумана**, прикрита і на широку скалю проведена **комуністична праця, з котрої компартія тягне міліони зисків.**

А що воно так, свідчать самі бувші комуністи, котї тепер розкривають все в Америці перед комісією Дасса. **Джан Л. Ліч, колишний окружний орґанізатор компартії в Льон Анджельос** так сказав на суді: "Тому що Гітлер завів протижидівський рух, **комуністична партія впала на думку використати страх жидів і загнати їх тим чином в комуністичну партію витягаючи з них гроші тим пересвідченням**, що партія як міжнародна орґанізація є одиноким чинником, спосібним успішно поборювати вплив гітлєризму і захоронювати жидів."

Тою маскованою орґанізацією комуністів була так звана "Протинацістична Ліґа," в Голівуд мала 3,000 членів, які солено оплачували ту "лігу" а комуністи з радости руку затирали.

Прокуратор Бирон Фитс заповів, що предложить **докази комуністичної праці в цілі повалення правительства і морду чільних промисловців**, що відмовилися грати комуністичну дутку.

В суді записано з тих зізнань імена слідуючих акторів і фільмових баронів, як комуністів: Актор Лайонел Стендар, акторка Джін Мюір, фільмовий технік Френк Тютел, витворець Френк Дейвис, письменник Клифорд Одетс, письменник Сем Орниц, актор Джеймс Кагні, ітд.

Як на розказ всі подані і многі другі в один голос відпекуються приналежности до комуністів і заперечують якунебудь звязь з компартією.

Ось так людські гроші ідуть на їх знищення. Ви ходите бачити фільму, інші збирають міліони а комуністична партія за ті гроші потім нищить цілий наш устрій; той устрій, що дав її можливість і нагоду зібрати міліони. Подумайте над тими фільмами і акторами....

КИСІЛЕВСЬКА ПЯТНУЄ БОЛЬШЕВИЗМ!

Звісна громадська діячка і письменниця **Олена Кисілевська**, що опинилася тепер в **Сяноці** під німецькою окупацією, так пише в одним листі до Америки: "В Галичині я жила з ними (большевиками) **кілька місяців**..... Скажу одним словом: **все, що писали про большевицьке пекло в нашій пресі**, як і те, що писали чужі письменники про большевизм,**ТО ПРАВДА**, щира правда. І тому тепер навіть найбільші прихильники большевиків уже протверезіли...."

Так пише стара робітниця народна, що на старости літ мусіла втікати з рідної хати і скитається між нашим народом на Лемківщині. Вона пише, що тамошні большевики вже протверезіли— але тут, між канадійськими ще того протверезіння невидно. Треба дійсно дуже тяжкої Божої кари, щоби людині отворити очі і навернути від зла!

ВИУМОК З ЛИСТА З ГАЛИЧИНИ

Ось один з многих, що **пишуть до Америки так**: "Сего року маємо податок дуже маленький. Гектар має сім чвертий морґа. **Від гектара податку 60 кільо збіжа і 10 кільо мяса.** Мені треба дати 120 кільо збіжа і 20 кільо мяса від землі. Від худоби по 60 рублів від штуки. Я маю три штуки, то буде 180 рублів. На то треба продати сім кірців пшениці."

Ось так виглядає соціялістична "людяність", що надіні є найстрашнійшим здирством, яке знало і знає людство. Так виглядає комуністичний "добробут" на практиці, д евід кождої корови треба платити окремий податок. Наша держава в Канаді помагає людям і тішиться, коли мають богато статку— там тиснуть нарід і деруть останний цент за кожду корову.

СТРІЛЯЮТЬ ЧЕРЕЗ АНГЛІЙСЬКИЙ КАНАЛ

Анґлійські воєнні знатоки подали, що одна велика німецька гармата обстрілює з Франції полуднево східне побережа Анґлії. В спід за тим кажуть, що німці годні також обстрілювати Льондон через Канал. Але таке обстрілювання може бути тільки зайвим клопотом, бо стрільна з тої віддалі ніколи не ціляють.

КАНАДА І АМЕРИКА БУДУТЬ РАЗОМ БОРОНИТИСЯ!

18 серпня 1938 р. **президент Рузвелт** сказав в Кінґстон, Онт.: "Народи Злучених Держав не будуть стояти без дільно, колиб якесь інше царство погрожувало заволодіти канадійською землею."

Два роки опісля, якраз 19 серпня 1940 президент Рузвелт і премієр Кінґ приїхали до Огденсбурґ, Н. Й., щоби над синім заливом ріки св. Лаврентія ще раз потвердити сказане та намітити практичні дані для успішної оборони Канади на случай нападу. Рішено покликати до життя **Оборонну Раду** з 10 або 8 членів, по половині з Америки і Канади, котра негайно приступить до праці для оборони західної півкулі.

Одночасно в Льондоні сказав **премієр Чирчил**, що Анґлія винаймає Америці догідні військові місця для постою воєнної фльоти і літаків— в Західних Індіях і Новій Фунляндії, приблизно на 99 літ. Так велитенські збройні сили Америки будуть готові стрінути кождого ворога демократії, колиб поважився наїхати ці сторони.

ТРЕБА ПОЗВОЛЕННЯ ДЛЯ ДОСТАВИ ЗЕРНА ДО СИПАНЦІВ

Оповіщено урядово, що відтепер треба позволення Канадійської Пшеничної Ради заки можна доставити до сипанців або млинів пшеницю, ячмінь чи овес в збіжевім році 1940—41.

Оповіщення подає дослівно далі таке: "Витворець має вибрати одно місце достави для своєї пшениці, ячменю або вівса і це місце має бути зазначене на дозволі. Невільно потім везти пшениці, ячменю чи вівса до жадного іншого місця, як тільки до того одного, що зазначене на дозволі."

З кождого акра вільно довезти тільки пять бушлів.

Колиб хто нарушив це зарядження підпаде карі не вище $300 або вязниці на три місяці, або обом.

З НІМЕЦЬКОЇ ЗАЙМАНЩИНИ

Крампна, повіт Ясло— 23 червня відбувся там з'їзд української молоді Ясليської округи під проводом шкільного інспектора Гамули. Діти виступали з вправами і піснями. Цей один з найдальше на захід висунених повітів Західної України тепер сильно працює під проводом своїх чільних людий, як адвоката Петрука зі Жмигорода і адвоката др. Нички з Ясла.

- - - - - -

Ясليська— учитель М. Сидір зорґанізував українську школу, котрої тут не було. Треба було переконувати батьків, котрі боялися переслідування поляків— треба було збирати дітвору від хати до хати. Вкінці до школи вписалися 158 учеників. Потім до школи прийшли ще дві учительські сили а при кінці року, 30 червня, упаджено першу українську виставу за многі літа.

- - - - - -

Ярослав— приміщено три централі: "Український Господарський Банк", Маслосоюз" і "Сільський Господар." З них "Маслосоюз" має в самім Ярославі три власні молочарні. Філія "Просвіти" на чолі з о. Хотинецьким обєднує 42 читальні. "Повітовий Союз Кооператив" має 54 кооперативі. "Сільський Господар" має 10 кружків.

- - - - - -

Новий Санч— Шкільним інспектором є учитель Пилипчук. В повіті є вже 39 українських народних шкіл з 5,000 учениками. Учителів є 75— з них 15 неукраїнців.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатня печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

ОДИН РІК ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ

Від дня 1. вересня 1939 року міжрік, як зачалася нинішна війна. Дня 1. вересня 1939 року Німеччина виповіла війну Польщі. Два дні пізніше, бо 3. вересня о годині четвертій виповіла Англія війну Німеччині, а того самого дня 6 годин пізніше виповіла Німеччині війну також Франція. Світ став на протязі 25 літ знова в обличі смерти і руїни.

Від дня 1. вересня 7939 року міжнародні події пішли так скоро по похилій площі, що річний календар що дальше, то все сильніше та товстішими буквами підчеркував свої дні. Дня 17. вересня упала Польща; 19. вересня Туреччина заявилася за Аліянтами; 30. падолиста Росія напала на Фінляндію; 13. марта Фінляндія підписала мир в Москві; 9. квітня заняла Німеччина Данію і Норвегію; пізніше, 10 мая Німеччина заняла Бельгію, Голяндію і Люксембург, а Вінстон Чорчил став премієром Англії; 14. мая Голяндія капітулює; 28. мая капітулює бельгійський король Леопольд; 2. червня англійські війська опускають Францію; 10. червня Італія виповідає війну Аліянтам; 14. червня німецькі війська другий раз того століття входять до Парижа; 16. червня паде французький уряд премієра Рено а на його місце приходить новий уряд премієра Маршала Петен; 17. червня Петен апелює до Гітлера, що хоче з ним погодитися як "жовнір з жовніром." 22. червня Німеччина і Франція підписують перемиря, на тім самім місци і в тім самім возі, де був підписаний мир 1918 року; 23. червня Англія відмовила визнання урядові Петена і оголосила в Льондоні Національний Французький Комітет, який дальше в імени Франції провадить війну....

Ми нарочно навели повищі події, щоби читач зорієнтувався серед яких непевних часів ми жіємо і якої чуйности потрібно не тільки від державних мужів, але від кожного горожанина з осібна. Події, які ми навели далеко ще не всі. Не менше важні і не менше далекосяглого значіння події сталися протягом цього року на всіх континентах світа. Нині ані один край, ані один нарід не остав вільним, щоби не відчути ваги подій, які збуваються на наших очах, а наслідки яких сягають напевно на століття.

Які є висліди дотеперішньої війни? Ось питання, яке нас обходить як українців і як католиків. Висліди дотеперішньої війни для нас Українців більше як страшні. **Ціла наша Батьківщина в Московсько-большевицькій неволі.** І тому ми, українці, в тій затяжній борбі не можемо бути обоятними, так як ми обоятними не є. Наші всі зусилля, старання і жертви йдуть в тому напрямі, щоби побіда була по стороні **Великої Британії і Канади, бо тут є також надія на визволення України з московського ярма.**

Висліди дотеперішньої війни не є кращими і для інших народів. Дотепер, в Европі, був тільки один великий український народ, що літами пукав до дверей справедливости і домагався свойого Божого і людського права. Його ніхто не слухав. Колиб були послухали, ми певні, що нинішньої війни не булоби. Нині з нами лежить поваленний цілий ряд більших і менших народів, навіть могутня копиєь Франція лежить сьогодня на одній площі з українським народом. Коли нам українцям самим не можна було добитися волі, то може всім нам разом з Францією, з Голяндією, Бельгією, Литвою, Фінляндією і пр. Нас лучить всіх тепер одна доля: Борба проти окупантів аж до остаточної побіди.

Та тут насувається ще одно питання: **чи є в нас моральна сила устояти ся в цій боротьбі, видержати аж до побіди?**

Історія, досвід віковий учить нас, що не брутальна, фізична сила наїздника побіджає, але завсігди побіджає і нині побідить моральна сила народу.

Причиною, чому світ нині діткнений так тяжким досвідом: **це занедбання моральних основ в життю одиниць, народів і держав.** Де нема пошани Божого закону, там людське право, то брутальна сила, смерть і руїна. Католицька Церква, що має за собою віковий досвід напоминала світ постійно, що він йде фалшивою дорогою що найменше яких 150 літ. Так було за наших часів перед війною 1914 року, так було і тепер. Світ цього не послухав а нині збирає кріваве жниво. Нині, по цілорічній війні, всі вже ясно бачать, що події світа так зарисувались, що переростають здібність людей, щоби їх справити на належну дорогу, людям на щатя і Богові на славу. Нині провідні люде народів і держав звертаються не до фізичної сили але до Бога і просять о інтервенцію. І це є одно добре в нинішнім нещастю. Тисячі жертв і море крови не пішли надармо. На жертві крови виросте нове, свідоме покоління а з ним і нові кращі часи.

О це треба нам просити в Канаді дня 8. вересня ц.р. у наших церквах. День цей **8. вересня, це день молитви для Канади, по бажанню його Величества Короля і Канадійського Уряду.** Сьогодня вже кождий бачить, що хто причиниться, хочби в найменшій степени до піднесення і поліпшення морального стану свойого народу, цей не тільки являється добродієм народу, але добродієм людства.

С.В.

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК — З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці: Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотиридесятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн. Коляди й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий папір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скіри $1.00; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION, YORKTON, SASK., CANADA

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Вересень, 1940

1 **неділя 11 по Сош.**— М. Андрея
2 понеділок — Прор. Самуїла
3 вівторок — Ап. Таддея
4 середа — М. Агатоніка
5 четвер — Отд. Успення. М. Лупа
6. пятниця — СвятМ. Евтиха
7 субота — Вдн мощ. Ап. Вартоломея
8 **неділя 12 по Сош.** — ММ. Адріяна
9 понеділок — Преп. Пімена
10 вівторок — Преп. Мойсея Мурина
11 **середа — Усік. Гл. Йоана Хр. (на нед.)**
12 четвер— СС. Александра, Йоана і Павла
13 пятниця — † Пол. Нояса Пресв. Богор.

Устав

1. нед.—11 по Зісл.: гл. 2, ев. утр. 11. На Сл. Б. ап. 141, ев. Мат. 77.

8, нед. 12 по Зісл.— гл. 3, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 158, ев. Мат. 79.

11, сер.— Усікновення Глави св. Ів. Хр. —Піст, на Сл. Б. ап. 33, ев. Марк. 24.

Евангеліє св. Марка, зач. 24

В той час почув цар Ірод, бо явне сталось його імя, і казав: Що Йоан Хреститель з мертвих повстав і длятого діються через нього чуда. Інші ж говорили, що се Ілія, а інші говорили, що се пророк, наче один з пророків. Почувши се Ірод, сказав: Йоан, котрого я стяв, сей встав з мертвих. Бо той Ірод післав і спіймав Йоана і звязав його в вязниці ізза Іродіяди, жінки Филипа, свого брата, з котрою оженився. Бо Йоан говорив Іродови: Не годиться тобі мати жінку твого брата. А Іродіяда чигала на нього і хотіла його убити, та не могла. Бо Ірод боявся Йоана, знаючи його яко мужа праведного й святого, і беріг його, а слухаючи його, много творив і радо його слухав. Як же настав день пригідний, коли Ірод справляв на свої уродини бенкет князям і тисячникам і старшині Галилейській, і як увійшла донька тої Іродіяди і танцювала і подобалася Іродови і тим, що сиділи з ним, сказав цар дівчині: Проси у мене, чого захочеш, і дам тобі. І заклявши, що чого не попросиш, дам тобі, хочби и половину мого царства. А вона вийшовши, сказала своїй матері: Чого просити? А вона сказала: Голови Йоана Хрестителя. І ввійшла зараз швидко до царя і просила, кажучи: Хочу, щоби ти дав мені зараз на полумиску голову Йоана Хрестителя. І засумувався цар ізза клятви, а задля тих, що сиділи з ним, не хотів їй відмовити. І зараз післав цар ката і звелів принести його голову. А той відійшов і стяв його в вязниці, і приніс його голову на полумиску і дав її дівчині, а дівчина дала своїй матері. Почувши се його ученики, прийшли і взяли його тіло і зложили його в гробі.

Апостоли ж зійшовшися до Ісуса, сповістили його про все, що ділали і що навчали.

УСІКНОВЕННЯ ЧЕСНОЇ ГЛАВИ ЧЕСНОГО СЛАВНОГО ПРОРОКА ПРЕДТЕЧИ І КРЕСТИТЕЛЯ ЙОАНА

Свято Усікновення Чесної Глави Йоана Крестителя припадає властиво у середу 11 вересня, однак Церква Свята переносить це свято на неділю нинішну 15 вересня. В цей день, в середу, треба заховати також піст. Про це наші люди всюда знають і точно заховують.

Про життя Йоана Крестителя, про його зачаття, народження, про його приготовання д овеликого діла бути Предтечою Христа Спасителя, оповідає дуже докладно св. Евангеліє. Після Крещення Ісуса Христа св. Йоан научив дальше народ, закликав його до покути, до гідного принятя Месії. Впертим та грішним грозив гнівом Господнім. Вістка про Йоана розходилася скоро по всій святій землі. Многі вірили, що він сам є Месія, а інші говорили, що він є пророк Ілія, що повернув на землю.

По сорокдневнім побуті Христа на пустині, серед молитви і посту, св. Йоан не перестав проповідати над Йорданом та говорив, що Христос-Месія вже стоїть посеред народу, що кожної хвилі зявиться і виступить публично перед людьми. Чуючи це єрусалимські жиди післали до нього післанців, щоби довідатися, хто властиво він є. Св. Йоан, як говорить нам св. Евангеліє визнав і не відперся, що він не є Христос. І питали його: "щож? Ілія еси ти?" І сказав: "Ні." "Пророк еси ти?" І відповів: "Ні" Казали йому: "Хтож ти еси? щоби дали відповідь тим, котрі післали нас. Що кажеш про себе?" І сказав: "Я голос накликуючого в пустини. Простуйте дорогу Господню, як говорив пророк Ісая." А післанці, що були з секти Фарисеїв питали його: "Чогож ти крестиш, коли ти не є Христос, ані Ілія, ані Пророк?" І сказав їм Йоан; "Я крещу вас водою; серед вас же стоїть, котрого ви не знаєте, се Той, що йде за мною, що був перед мною, котрому я не гідний розвязати ремення його обуви."

"Се було в Витаварі, за Йорданом, де Йоан крестив. Слідуючого дня, побачив Йоан, що Ісус іде до нього, і сказав: "Се Агнець Божий, що бере на себе гріхи світа. Се Той, про котрого я сказав: "за мною іде муж, що поперед мене був, бо перше мене був." І я не знав Його, та щоб явився Ізраїлеві, длятого прийшов я, крестячи водою." Слідуючого дня стояв Йоан і двох з учеників його і споглянули на Ісуса, що йшов, сказав: "Се Агнець Божий." І чули це його два ученики, і пішли в слід за Ісусом."

Так оповідає нам св. Евангеліє о свідоцтві, яке св. Йоан давав Ісусові вже після Його Крещення. І научав він аж до хвилі, коли злоба людська кинула його до вязниці. А сталося це так: Ірод Великий, що велів поубивати дітей у Вифлеємі і околиці помер нечесною смертю. По смерти Ірода його царство розпалося на трьох його синів, з котрих один Ірод Антипа дістав край Галилею і Перею. Вони звалися королями, однак в дійсности були підвладними римських цісарів. Ірод Антипа мав брата, що звався Филип. Жінка Филипа називалася Іродіяда. Коли Ірод Антипа прогнав свою законну жінку, зачав жити на віру з жінкою свойого брата Филипа Іродіядою. Люде дуже на це негодували, однак боялися голосно про це говорити. Та не налякався цього св. Йоан Предтеча. Він станув перед Іродом і голосно сказав йому: "Не достоїть тобі мати жену твого брата Филипа."

Тоді закипіла жаждою пімсти Іродіяда і від того часу постійно намовляла Ірода, щоби він убив св. Йоана. І хоч Ірод боявся народа, то все таки увязнив він св. Йоана і держав його в свойому замку в Переї.

Св. Йоан і у вязниці не замовк але навчав всіх, які мали до нього доступ, особливо своїх учеників. Теді до вязниці св. Йоана зачали доходити вістки, що Ісус научає народ, уздоровляє слабих, очищує прокажених, воскрешає мертвих.... Ученики Йоана не могли з тим погодитися. Вони уважали Йоана за Месію. Тому св. Йоан, щоби їх переконати, вислав двох з них до

Ісуса. Ось як описує це св. Евангеліє: "Почувши Йоан у темниці про діла Христові, післав двох своїх учеників і сказав Йому: "Чи Ти той, що має прийти, чи іншого нам ждати?" А Ісус сказав їм: "Ідіть та скажіть Йоанові про все, що чули і бачили: сліпі бачуть, криві ходять, прокажені очищаються, глухі чують, мертві встають і убогі проповідають благовістя. І щасливий хто не соблазниться Мною." Як же вони відходили, почав говорити Ісус людям про св. Йоана: "Чого ви вийшли в пустиню дивитися? На тростину, яку вітер колише? Або чого виходили ви дивитися? На чоловіка одягненого в мягку одіж? Ті, що носять мягку одіж, вони в царських палатах. Або чого ви виходили дивитись? На Пророка? Так, кажу вам, і більше Пророка. Сеж бо той, про котрого писано: "Ось посилаю Ангела мойого перед лицем Твоїм, що приготовить дорогу Твою перед тобою." Направду кажу вам: Не явився між народженими жінок більший від Йоана Хрестителя."

Тимчасом Іродіяда ждала тільки нагоди, щоби пімститися на св. Йоані. І така нагода найшлася скоро. В день її уродин справляв Ірод бенкет для прислужників своїх. Поплило струями вино, заграли музики, понісся филею спів невільників. Серед забави явилася розкішно прибрана донька Іродіяди і Филипа, на імя Саломе. Дівчина лицем дуже гарна, гарно убрана, стала гуляти перед Іродом і всіми гістьми. Ірод був тим так захоплений, що в присутности всіх гостей, заклявся в голос, що дасть її, що тільки вона забажає, хочби половину царства. Донька зараз побігла до злої матері Іродіяди і похвалилася тим. Іродіяда відразу зрозуміла, що тепер наспіла година, щоби раз покінчити зі св. Йоаном. Вона сказала доньці: "Зажадай голови св. Йоана Хрестителя. Коли Ірод почув це, хоч був пяний, зблід. Йому стало жаль великого Пророка, якого дуже любив. Однак не мав відваги відкликати свойого слова, яке дав доньці Іродіяді, і поповнив найбільший злочин свойого життя. Він дав приказ відтяти голову Йоанові Хрестителеві. За хвилю, на золотій мисці принесли голову св. Йоана і подали доньці Іродіяди. Іродіяда незвичайно втішилася, коли побачила на тарелі голову Святого. Вона діждалася своєї мести, а кров св. Йоана впала на голови цілої королівської родини. Ми тут бачимо до чого доводить грішна пристрасть. Голова найбільшого, що народився колинебудь від невісти стала заплатою негідної жінки. Горе тим, що піддаються таким пристрастям. Доля Ірода, Іродіяди і її доньки, це доля кожного, що йде негідною дорогою життя.

Божа кара не дала на себе довго ждати. Ірод до свойого гріха, що казав стратити Йоана Хрестителя додав відтак ще більше гріхів. Він тоді, коли судив Ісуса Христа казав вбрати Його в погану одіж і насміхався над Ним. Скоро потім батько його правдивої жінки, Арета, пішов на Ірода війною і страшно побив його. Наслідок цього був такий, що Римляни прогнали Ірода з його царства і він в нинішній Франції покінчив своє життя в недостатку і нужді. З ним скінчила також в цей спосіб його навірниця Іродіяда. А вже найтяще спокутувала свій гріх донька Іродіяди, що зажадала голови св. Йоана. Давне християнське передання говорить, що вона йшла одного разу через замерзлу ріку. Нараз заломився лід. Вона пірнула у воду по самі рамена. Саме тоді надійшли дві криги і стиснули її так шию, що відтяли голову а тіло полило дальше. На леді остала тільки її голова, так як колись голова св. Йоана на тарелі. Направду великий є Бог і недослідимі Його діла.

Нинішнє свято Усікновення Чесної Глави пригадує нам нині також сумний стан нинішного людства. В наших часах виступають проти Бога не тільки одиниці, як колись, як цілі народи зорганізовано виповідають Богові війну. Ми не хочемо показувати пальцем на інші землі, а тільки на землі наші, українські, та на роботу безбожних большевиків. Чи все те може пійти безкарно? Ні. Ми віримо, що ще нині живуче покоління доживе цього часу, коли то агенти безбожництва та сатани, діждуться тої самої долі, якої діждався Ірод та його родина. Направду і нинішне покоління ще за свойого життя скаже: Великий є Бог і недослідимі Його діла.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Святість християнських матерей— Святе Письмо каже, що добра жінка веселить свого мужа і подвоює число його днів. Жінка і матір, гідна свого призначення і тямуча на свої великі права і обовязки. Тому християнське подружа є не лише обопільним контрактом, завершеним підписанням певних паперів в правній нормі — але ще більше є **злукою сердець, основою родини**, "що Бог злучив, чоловік най не розлучає." В основі тої злуки є **три невидимі але дійсні філяри**, з котрими все стоїть, або паде. Це слова святої присяги на **любов, вірність і чесність. І тому обоє** присягають— або інакше, кличуть Бога на свідка правди своїх слів і думок, що хочуть совісно це додержати. Хто це ломить, нарушить не вічний, несхитний Божий закон, а своє власне щастя. Хто це задержить, веде гідне життя, в ласці Божій— святе життя. І велику долю цього поносить якраз жінка. Вона може піднести або скинути в глибенну пропасть свого чоловіка. Може стати ангелом або сатаною родинного огнища. Скріпити і помножити родини — або зруйнувати і винищити. Бути матірю, або як казали старинні "гетерою" без дітий і здоровля. За святість християнських материй, за їх високу гідність і свідомість тої гідности, за їх неоспоримy важність в цілім життю народу— молім в цім місяці всемогучого Бога. Коби ми мали в Канаді як найбільше святих материй, гідних материй— а нарід буде сильний і будучність певна.

Місійне намірення: Поправа відносин, особливо на місіях. Ми люди часто поправляємо і вчимо одні других, що і як належить робити. Але поправляємо найчастійше на жаль без Бога. І тому з тої нашої поправи виходить тільки більша шкода. Замість добробуту і кращого, ідемо навиду в гірше і в нужду. Поправа всіх відносин починається від зігнених колін, похиленого чола (сокрушеного серця і щирої сповіди. Тоді молитва пливе з душі, а не лиш з уст. І тоді починається **свята місія— від власної поправи. А коли поправиться людське серце, тоді дорога до загальної поправи відносин —вільна. І тоді доперва можливий добробут та щастя народу.**

– МІСІОНАРСЬКА ШКОЛА –

Отці чина Нсв. Ізбавителя (оо. Редемптористи) провадять в Йорктоні, Саск. **ЮВЕНАТ** (місіонарську школу), де приготовляються молоді до будучого звання священика-місіонаря.

УСЛІВЯ ПРИЙНЯТТЯ

1. Тільки ті можуть бути прийняті до цеї школи, котрі бажають стати священиками-монахами чина Нсв. Ізбавителя.

2. Мусять бути з чесної родини, грекокатолицького обряду.

3. Повинні мати скінчений 7-ий грейд, і бути в літах від 12 до 14.

4. Платять місячно $12.00. За це дістають ціле удержання (помешкання, харч,) книжки й науку.

5. Про одіння, білля дбають самі родичі.

При поданню треба залучити:

а) метрику хрещення,

б) Свідоцтво від лікаря, що молодець є здоровий.

в) Свідоцтво моральности від свого о. Пароха.

Наука зачинається з початком вересня.

Виховання і наука в Ювенаті відповідають потребам будучого священика-монаха. По скінченню Ювенату, де наука треває 5 років, переходять молодці до Новіціяту, де приготовлюються до монашого життя. По році Новіціяту слідує наука фільософії і богословія. На Новіціяті і богословії сам монастир удержує вихованків.

По докладніші інформації прошу звертатися до Управи Ювенату.

Хто хоче посвятитися для Бога й спасення душ українського народу яко священик-монах чина Нсв. Ізбавителя, нехай зголошується до управи Ювенату на адресу:

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION JUVENATE
YORKTON, SASK., CANADA

-ЖИТТЯ СВЯТИХ-

Починаючи від нинішнього числа "Будучности Нації" ми будемо постійно в тій самій колюмні поміщувати ЖИТТЯ СВЯТИХ, так як вони приходять в нашому церковному календарі. О потребі і пожитку читання Життя Святих не потребуємо богато говорити. Господь сотворив нас на свій образ і на своє подобіє і тому цілим нашим призначенням на землі є стреміти до цього, щоби все ставатися подібнішими до Господа Бога. Ми маємо стреміти до совершенства по словам Христа Спасителя, який сказав: "Будьте отже совершенні, так як Отець ваш небесний є совершенним." (Мат. гл. V. 38).

Нашим первовзором совершенства є Христос Спаситель. В Ньому крім всіх совершенств Божих, ми бачимо також образ совершенного чоловіка. Однак не кожний з нас має відвагу підняти свої очі на той взір всякого совершенства Христа Спасителя.

І тому Христос Спаситель дає нам другий примір до наслідування, примір СВЯТИХ, котрі жили після Заповідей Господніх, стреміли постійно до совершенства, чесно закінчили своє життя, свято умерли і станули на вічному суді не з порожними руками, а увінчані вічною славою своїх діл і своїх святих шляхотних змагань. І коли нам нераз видається тяжко наслідувати Христа Спасителя, то певно не буде нам тяжко прідивитися життю тих, котрі були так само людьми, як ми. Противно для нас буде дуже хосенним придивитися тим всім дорогам їх життя, якими вони йшли і заохотити себе також вступити на їх шлях. І це є головною ціллю, чому "Будучність Нації" буде поміщувати в кожному свойому числі читання з ЖИТТЯ СВЯТИХ. Нам Українцям треба мати богато людей направду совершенних. Не дасться заперечити, що занепад релігійности, моральних чеснот та груба байдужність до всього того, що велике і святе є причиною цього, що наш нарід по нинішний день карається в чужій неволі. Нехай проте примір СВЯТИХ веде нас до нашої цілі на цій землі, а в вічности нашій до ТОГО, що сказав про Себе: "Я Є ДОРОГА, ПРАВДА і ЖИТТЯ."

ВІДНАЙДЕННЯ ЧЕСНОЇ ГОЛОВИ ЙОАНА КРЕСТИТЕЛЯ

Від дуже давних часів ми маємо відомости о трикратнім віднайденню чесної голови св. Йоана Крестителя. Нині хочемо подати коротко історію, яка з тим лучиться.

Коли Ірод дав приказ відрубати голову св. Йоанові Крестителеві і передати її Саломі, то Саломе зараз передала голову своїй матері Іродіяді. Іродіяда не вдоволялася тим, що позбавила життя великого Пророка, але взяла св. голову у свої руки, збиткувалася над нею, колола голками язик, котрий ставав сміло проти грішности її життя. Потім голову св. Йоана закопала в палаті, а тіло казала похоронити де-небудь. Та ученики Йоана забрали його тіло і похоронили в Самарії, в місті СЕВЕСТА. Побожна жінка, на імя Хузяня, одна з тих жінок, котрі після свідоцтва св. Евангелія (Лука VIII. 3.) перші приняли науку Христа, віднайшла в палаті св. голову. Прийшло її це легко, бо вона була жінкою одного зі слуг Ірода. Хузяня вложила св. голову в водонос і закопала на горі елеонській, на поли, що належало до Ірода.

Від того часу минуло много літ. Віра Христова, хоч переслідувана, поширялася щораз то більше. Тоді, близько Елеонської гори осівся якийсь пустинножитель. Копаючи собі печеру, він віднайшов св. голову і за Божим обявленням, пізнав, який скарб попав в його руки. Тому, що для християнства ще були дуже тяжкі часи переслідування, він про це нікому не говорив. У своїй келії зробив він скромний престіл, поставив на ній св. голову Йоана і через ціле своє життя горячо до неї молився. Перед своєю смертю знова закопав її в землю.

Кращі часи для християнства настали за цісаря Константина Великого. Він був вірним слугою Христа Спасителя. Христова віра поширялася скоро по всій вселенній. Тоді два якісь монахи віднайшли голову св. Йоана і було це перше її "віднайдення." Від тих монахів, зараз по віднайденню перейшла голова в руки якогось убогого гончаря з міста Емесси; він хоронив її дуже старанно і чесно в своїм домі і Господь благословив йому так, що він став скоро маючим чоловіком. Перед смертю передав він св. голову в опечатаній скринці своїй сестрі і приказав хоронити її як найбільший скарб, а скринки не відчиняти. І так з рук до рук, з покоління на покоління переходила св. Голова аж дісталася в руки одного монаха, Евстафія, що жив в печері коло міста Емесси. Евстафій був аріянин, та уділяв дуже побожного. В його печері діялися великі чуда а люде не знаючи в чім причина, приписували творення чудес Евстафієві. Коли ж Евстафій зачав намовляти людей на ересь, то епископ Емесси упросив начальника міста, щоби цього єретика прогнав з околиці. Тоді Евстафій закопав св. голову в землю, бо з собою забрати її не міг. Він думав, що колись верне і тайком забере св. голову. Та зараз по нім поселилися на його місци монахи-католики і єретик ніяк не міг виконати свойого заміру.

З часом на цьому місці повстав великий монастир-лавра і мешкало там много монахів. В 453 році Господь в чудесний спосіб обявив архімандритові монастиря, що в монастирі є схована чесна голова св. Йоана Предтечі. Архімандрит, якому було на імя Маркил, бачив раз в сні, як до монастиря вливається велика ріка, за рікою йшло много вірних і співали: "Явиться тут св. Йоан Креститель." І справді серед церкви явився Йоан Предтеча і благословив вірних. За кілька днів бачив він друге видіння-сон. Йому явився Йоан в білій одежі, перед ним огненний стовп, і оба війшли вони до монастиря. Маркил про це нікому не говорив. Аж ось за кілька днів приходить до нього один монах і оповідає, що коло печери, де колись жили перші монахи, бачив він дивний огонь. Знова минув якийсь час. Маркил в сні чує виразно голос: **"Бог дарує вам Мене; ти йди за звіздою, а вона заведе тебе там, де я є."** Він пробудився. Б його келії заяснила ясна звізда. Маркил стрівожений зібрався. Звізда посувається вперед а Маркил йде за звіздою. В печері затрималися. Маркил впав на коліна і горячо молився, бо знав, що в тім місці криється великий скарб, хоч не знав який. На другий день рано вернув він до печери і зачав копати землю. Під грубою верство землі найшов марморну плиту, а під нею сосуд, в котрім хоронилася голова св. Йоана Крестителя, цілком як жива. Цілу печеру наповнила дуже мила воня. Маркил запалив лямпку, окадив св. голову і аж тоді зрозумів свій сон. Дали знати епископови Емесси, Ураню, а сей серед незвичайного здвигу народа переніс св. голову до церкви в Едессі.

Ооколо 760 року побудовано в честь Йоана Крестителя гарну церкву в місті Емессі і там зложено св. голову, яку відтак перенесено до міста Команн в Понті. Та в часі іконоборства вірні боялися, що еретики можуть збезчестити св. голову, закопали її знова в срібній посудині в землю. За якийсь час люде зовсім забули про це місце. Доперва за панования царя Михаїла і Теодори, около 850 року Бог обявив св. Ігнатієві, де криється голова св. Йоана. Справді голову віднайдено в місци, на яке показав св. Ігнатій. Коли перенесено її до Царгорода, то на зустріч вийшов цісар і цілий двір а у ворот міста ждав патріярх в супроводі усього свойого клиру. Тисячі народа поклонилися тоді св. голові Йоана Крестителя, заграли дзвони, полинула похвальна пісня. Св. голову зложено в церкві при цісарській палаті. Було се дня 25 мая і того дня обходить церква памятку третього найдення св. голови Йоана Крестителя.

У нас на Україні і в Канаді много церков посвячено памяти св. Йоана Крестителя. Одною з найкращих церков, це церква катедральна в старинним українськім місті Перемишлі. В день празника Різдва Йоана Крестителя сходиться там український нарід з далеких околиць і там молить Господа щоби за причиною Йоана Крестителя дав нам ласку покаяння за наші гріхи і щоби післав кращу долю українському народові, котрий в овіки вічні понесе честь Сотворителеві і величати буде память св. Йоана Предтечі і Крестителя.

Молитва: Величаєм тя Крестителю Спасів Йоане, і почитаєм всечесної Твоєї Глави Усікновення.

Говорять два ученики:

—Ах, я хотів би, щоб світ існував щойно десять літ.

—Чому?

—Бо тоді історії так яало було б й легко було би навчитися!

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

З'ЇЗД БУК-а В САСКАТУНІ БУДЕ 12, 13 і 14 ЖОВТНЯ, 1940

Активісти життя, члени БУК-а!

Переживаємо незвичайні хвилі! **На наших очах твориться історія і творять її народи сильні, невгнуті,** що вміють поставити чоло проти ворожої навали і не вгнутися. Хто слабий, нікчемний— іде на дно історії і забуття. Сильні і невгнуті здобувають і творять долю. Кращу долю собі і грядучим поколінням.

В Канаді маємо свободу слова, зібрання і думки. Свободу совісти, науки і праці. Свобода більше варта, як само фізичне животіння. Свобода то дар духа. Жити в неволі, то радше вмерти. **Свободу треба вміти і хотіти оборонити.**

За нас не упімнеться ніхто і ніхто нам не поможе, коли ми самі за себе не упімнемося і самі собі не поможемо. А упімнутися і помогти можна одним серцем і одним виявом орґанізованої праці. З одної віри і одного діла.

Тому кличемо вас на з'їзд БУК-а до Саскатуну— на суботу, неділю і понеділок— 12, 13 і 14 жовтня— коли якраз припадає День Подяки і наші учителі, промисловці, писарі громадські будуть мати нагоду спільно з нашими хліборобами, робітникам і священиками подумати, порадитися і вирішати, як краще, успішніше і посильнійше помогти Канаді у воєнних зусиллях та закріпити тут і розбудувати свободу та кращу долю народу. **Розкажіть про з'їзд всім добрим людям, що раділи би стати членами БУК-а! Запросіть і закличте всіх українців католиків своєї округи! Збирайтеся разом, беріть один, два, три самоходи і приїзджайте на з'їзд!**

Кождий відділ БУК-а присилає свого відпоручника на з'їзд.

Кождий член БУК-а є нашим милим гостем!

Кождого свідомого і активного українця католика красно запрошуємо!

ПРОГРАМА

Субота, 12 жовтня, 1940

Рано: год. 7—9: Читані Сл. Божі в місцевій церкві св. Юрія.

10—12: **Реєстрація прибувших відпоручників і гостий в Домі Просвіти.**

Пополудні— год. 2—6: Оглядини нової прекрасної напої церкви і відвідини бурси БУК-а.

Вечір— год. 8: Мистецька часть місцевої "Просвіти."

Неділя, 13 жовтня, 1940

Рано— год. 8: Співоідь, Читані Сл. Божі. Год. 10: Співана Служба Божа і проповідь о. Місіонаря з Йорктону.

Пополудне— Спільний обід в Домі Просвіти.

Пополудні— год. 2.30: Відкриття з'їзду, гол. БУК-а Ст. Шебець.

Привіти.

Звіти Провінціонального Заряду БУК-а.

Вибір заряду на біжучий діловий рік.

Передишка.

ПРОМОВИ:

о. Семчук: На фронті поступу наша преса!

Посол Орест Жеребко

Премієр Саскачевану, дост. Петерсон.

Спільна вечера.

Вечір— год. 8: Контест молоді у співі, музиці, промовах і деклямації. Проводить о. М. Горошко, як голова УКЮ.

ПОНЕДІЛОК, 14 жовтня, 1940

Рано: год. 8: Читані Служби Божі

Год. 9: Наради молоді УКЮ

Год. 10.30: Збори уділовців бурси БУК-а.

Спільний обід.

Закінчення.

Михайло Гриневич,
писар.

Стефан Шебець,
голова.

БУРСА БУК-а в САСКАТУНІ

Вакації кінчаться.

Молодь вертає до шкіл. Студенти університету, технічних шкіл, Учительської Семінарії всі вертають до більшого міста, щоби там продовжувати чи зачати вищі науки. Попри науку треба знайти приміщення— помешкання і харч. Це однак не є так проста справа, як на око може виглядати. Бо з помешканням вяжеться нерозривно **окруження і вплив** того окруження. Коли студент чи студентка наймуть дешеву хату але в непевнім окруженню— тоді вони і родичі подвійно стратили. Бо на здоровлю тіла і на характері душі.

Добрий тато і мама дбають не лише про добро приміщення і харчі — **але також про добре окруження. Зле** товариство— кінець.

Добре приміщення, харч— надівсе добре окруження, виховання релігійно-національне **дістануть наші студенти в своїй бурсі БУК-а, 304—4 све. Саскатун, Саск.**

Бурса відновлена, прикрашена, в певних руках— жде на своїх студентів!

Добрий студент тішиться, що іде до бурси. Там цвіте товариське життя— там праця і наука минають як вода серед веселости і щасливого настрою. Там є нагода щоденно вислухати Службу Божу — почути добрі виклади, навчитися добре по українськи, пізнати історію свого народу і віру святу Христову.

За блищими подробицями просимо писати до о. Ректора, на подану вище адресу.

З'ЇЗД БУКАа в РАМІ, САСК.

(Докінчення)

о. П. Криворучка, ректор бурси БУК-а в Саскатуні, говорив про обовязок родичів дати добре виховання дітям. Се можливе тільки в нашім власнім заведенню. Опісля о. Ректор представив стан бурси і візвав до жертв на її розбудову.

Слідував **концерт.**

І. Тимко, учитель з Понас Лейк— П. Вонсяк з Бобулинець і Б. Третяк з Рами дали красну програму.

Промовляли ще **Б. Л. Корчинський і Брат Методій, ЧБХІІІ.** Закликували молодь до чинної військової спужби в рядах Канадійської Армії і до помочі для Червоного Хреста. **Панна А. Третяк** виголосила промову: **"Наш край і наш король."** Подякував усім **о. М. Колодій,** місцевий парох. З'їзд закінчено відспіванням гимнів.

ВИДИМИЙ СВІТ

Др. Едвин Гобел з Мавнт Вилзон подає, що наш видимий світ сягає 1 біліон світляних літ і має 8,000,000,000, 000,000 видимих зір. Як ви годні, то читайте ці цифри і подумайте над величчу того видимого творива Божого! А треба знати, що світло біжить зі скорістю 300,000 кільометрів на секунду. Отже **один** світляний рік, то прямо незмірима просторінь—а що доперва один біліон! Такий великий є наш видимий світ! І які маленькі є ми супроти того видимого світа!

І як великий є Бог— Творець того світа!

І як покірний повинен бути чоловік перед Божим Єством за всі ті блага і ласки, що Бог в безконечній доброті дає нам грішним малесеньким творивам!

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ = ЮНАЦТВО =

ЗА ДУШУ МОЛОДІ : ЗА ЇЇ ЧЕСТЬ!

З'ЇЗД В ПРИНЦ АЛБЕРТ, Саск.

Був 14 липня, 1940. Приїхав **о. В. Осадець,** чин., з Йорктону і **Б. Л. Корчинський** з Рами. о. Осадець виголосив проповідь про світське апостольство. Розбудована церква стала того дня замалою для численних учасників.

Пополудні **о. Горошко** мав виклад про українську пісню і мову. Взивав до закріплення Рідної Школи. А потім був виступ дітий під проводом **Сестер Служебниць.** Виступали **діти з Сембурґ, Саск.— Шіпман, Саск. і Мітпарк, Саск.**

Діти з **Принґ Алберт** виступали під проводом свого учителя **Миколи Шабаґа.** На закінчення сказав промову Б. Л. Корчинський.

Вечором на концерті промовляв **посол Орест Жеребко.** Він підчеркнув важний сучасний мент борби за свободу і наш обовязок ту свободу боронити. Збірка на Червоний Хрест принесла $15.

Писарем з'їзду був **Василь Сліпчук.**

З'ЇЗД УКЮ В КРИДОР, Саск.

Був 20 і 21 липня, 1940. Першого дня пополудні були спортові змагання молоді на площі.

В неділю було Богослуження в церкв ісв. Димитрія а потім спільний обід в Народнім Домі. З'їзд зачато відспіванням молитви "Царю небесний." Слідували привіти.

А. Яремович сказав привіт від відділу в Кридор, Саск.

о. парох Н. Дрогомирецький намітив ціль УКЮ і взивав молодь до ідейности, витревалости і праці.

Оґенчук з Ґефорд зложив привіт від свого відділу.

Слідували **промови.**

Першим промовцем був **адвокат Івасюк з Принц Алберт,** що говорив про теперішне положення в світі. Влучно дав відповідь на питання: "Чому ми тепер у війні?" А далі пригадав наші обовязки в теперішний час— як підтримати Червоний Хрест, вступати **до війська і радше "згинути в борбі,** чим попасти в неволю."

Другий бесідник був **Орест Жеребко,** посол. Пан посол нагадав хиби людий і порадив молоді, як ті хиби уникати. Щоби здобути успіх в життю пан посол радив ось що:

1) **Виберіть улюблене звання,** вкладіть в нього свою душу і ніколи не допустіть до недбайливости.

2) **Будьмо собою!** Не встидаймося своєї віри і мови перед чужинцями, а вони стануть нас більше поважати.

3) **Не сваритися за Церкви, релігію,** але більше уваги присвятити культурним і економічним справам.

4) **Все бути льояльним Канаді** і помогти виграти цю війну!

На останку представив рішення, в котрім говориться про **заклик до РКУК перевести збірку на закупно воєнного амбулянсу.**

Останним бесідником був **о. Криворучка** з Саскатуну. Отець пояснив деякі черти і недостачі молодечого характеру. На відємних примірах з життя вказав яке виховання не треба а яке треба дати молоді. Якраз бурса БУК-а в Саскатуні дає добре виховання— праці, молитви і жертвенности.

Потім принято рішення, внесене послом Жеребком.

- - - - - -

Вечером був контест співу, музики і красномовства під проводом управителя хору **Стадника.** Тоді промовив о. Горошко і перевів збірку на бурсу БУК-а, а посол Жеребко започаткував збірку на воєнний амбулянс.

На закінчення відспівано народні гимни.

Л. Михальчук

ОСВІТА БУДУЧНОСТИ
(Закінчення)

Пошана до батьків, родичів, старших— Маємо шанувати старших людий і духовенство наше. У затрачені цеї питоменної черти нашого народу, може бути гріб українців. Наші батьки це наші приятелі і стараються все дати нам по найліпшій своїй змозі. Не повинні ми дивуватися і докорувати, що вони в дечім не дописали. Якраз в ті ми повинні попрацювати як спід. Пошана батьків виробить в нас пошану до авторитету, до ладу а це промощує шлях до національної і релігійної дисципліни, котрої все потрібно.

Закінчення. Нинішні тяжкі часи— На кінець приходить найважнійше, **молитва.** Се зброя, що навіть найсильнійший ворог негоден від нас вирвати. Це найбільш успішна сила нашого орудування. **Уживаймо її!** Молімся за наших ближніх, за наш край, за Україну, за батьків, за провід і в своїм власнім наміренню. В молитві відродиться наш дух, скріпиться наш характер.

Нинішні часи тяжкі і непевні. Та вони не повинні нас знеохочувати. Вони мають пірвати нас—молодь— до дальшої і ліпшої праці над собою.

Через освіту пізнаємо себе, відчуємо власну силу, дістанемо відвагу і витревалість до борби за краще і ліпше життя. **Ідім вперед до поступу, життя і світлости!**

Шевченко— Колись Шевченко писав золоті слова до свого поневоленого народу. Кликав, щоби пробудився. Для нас ті слова мають велике значіння. Коли приймемо ті слова до наших сердець, тоді вшануємо найбільшого нашого ґенія і самих себе.

Тому:

Учітеся брати мої!
Думайте, читайте,
і чужого научайтесь,
свого не цурайтесь!

о. М. Горошко

БОГ І УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА

Першою фундаментальною основою, на якій УКЮ будує свій світогляд це БОГ. Правдивий БОГ, батько історії світа та опікун українського народу. По поганській добі містична українська душа знайшла заспокоєння, коли прийняла правдиве християнство. Церква в державі Ярослава Мудрого була в залежности від царгородського патріярха. А що Церква східнього обряду була ще у звязку з католицькою Церквою латинського обряду, то й Церква в державі Ярослава була у звязку з Римом: ВОНА БУЛА КАТОЛИЦЬКА. (Історія О. Терлецького, стр. 32). Християнство у східньому обряді сформувало українську душу та створило її першорядним культурним чинником на Сході Европи.

Як я ходив до першої кляси в Рідному Краю, то нас вчили таку першу

декламацію: "БЕЗ БОГА АНІ ДО ПОРОГА." Ці великі слова висказав ґеній української нації на протягу свойого історичного існування, як основний чинник самозбереження. "Християнство просякло всьо життя одиниці і усього громадянства. Від уродин аж до могили церква опікувалась людиною. Віра й церковні обряди стали цирою потребою всіх." (Історія української культури, ст. 42). Прийняття християнства спричинило культурний розмах української держави: Церкви, школи, мистецтво, архітектура, малярство, література, ітд. Дійсно в княжій добі завдяки прийняттю християнства Україна стала СВІТИЛОМ КУЛЬТУРИ І ЦИВІЛІЗАЦІЇ на Сході Европи. Україна все хотіла бути в звязку з правдивою Церквою та жити в правді Христовій. Коли греки почали боротьбу релігійну і роздори з Римом, українські князі, українські митрополити живуть в звязку з Заходом. Зчасом Україна підпала під рішаючий вплив греків, які через своїх митрополитів перетягали на свій бік українську Церкву. Коли виросла історична Москва, вона перебрала на себе ролю Царгороду. Захопивши українські землі під свій політичний вплив, робила азіятські експерименти з Церквою. Реакцією суто українською, як кажуть новійші дослідники української історії, проти москви та нищення української Церкви, БУЛА УНІЯ. Унія, це поворот до правдивої Церкви і відновлення звязку з Римом і з Заходом. Історія України доказує, що звязок зі Заходом при задержанні своїх рідних традицій обрядово культурних— ЦЕ УМОВИНА ЖИТТЯ, на якій БАЗУЄТЬСЯ ВЕЛИКА МІСІЯ УКРАЇНИ. Церква перевела український нарід через найбільшу крізу упадку. Вона задержала лице української раси.

Віра в Бога українського народу відродилась в першій мірі в **українській католицькій Церкві.** Др. Ю. Липа в кн. "Призначення України" пише таке: "**Сучасна українська католицька Церква зберегла в собі обрядів більше, як усяка інша сучасна українська. В цій Церкві є традиція молитви української раси.**" (Ст. 297).

"Життя це втілить український відвічний міт апостола Андрія, міт про українську Церкву, що сіятиме не роздор, не ворожнечу в українській расі, а велику і глибоку **одність та любов до свого призначення**" (ст. 298, др. Ю. Липа.)

Ту велику місію двигає українська католицька Церква, яку поставив на сторожі української нації **Великий Андрей— Митрополит Шептицький.**

УКЮ свідоме цих спів і свідоме та певне, що лише через правдиву глубоку релігійність, через мораль, **через збереження нашої святої католицької Церкви та її українського обряду, який є виявом високої культури та духової вартости українського народу, можна сцілити розбитий український нарід.**

Тому в ідеольогії УКЮ лежить: любов до Бога, привязання до української католицької Церкви, збереження та плекання церковного обряду.

Це перша основна правда українського католицького юнацтва, це перша незнищима правда життя і буття українського народу.

Першим кличем УКЮ є Бог— а дорога до Бога через українську католицьку Церкву.

З першої ідеольогічної правди УКЮ випливають **обовязки: УКЮ обовязане плекати в рядах своїх визнавців глибоку релігійність. Мораль,** яка є основою та запорукою розвитку і незнищимости українського імени.

На прапорі УКЮ виписані слова В. Хмельницького: "**Понеже ми все з Богом починаємо й на Нього надежку імієм, Він нас охоронить від всіх ворогів.**"

ПОМЕР ВЕЛИКАН

Великан світа, **Роберт Надлов,** помер в липні в Маністі, Мич., від зараження ноги. Був високий на 8 стіп і 9 цалів. Коли народився, був як звичайна дитина.

Недавно важився ще і тоді важив 491 фунтів.

А все пішов на другий світ здавати рахунок перед Богом....

Ріст і сила і вага— мало значать перед Богом, коли нема чеснот і добрих діл.

ВАЖНА ПРОМОВА ЧИРЧИЛЛА

20 серпня премієр Чирчил мав промову в англійськім парляменті, в котрій між іншим сказав: "Надіємося і думаємо, що **будемо годні продовжати борбу безконечно** і так довго, як ворогові подобається. Чим довша буде борба, тим скорше і нагальнійше зблизимося наперед до рівности, а згодом до вищости у воздусі, від котрої саме у великій мірі залежить вирішення війни."

Чирчил навів такі головні думки в своїй промові:

1) Винаймити Америці оборонні площі на 99 літ.

2) Візвання до Стейтів відпустити старі боєві кораблі.

3) Відмова припинити бльокаду Европи.

4) Загальне число англійських страт досі — 92,000 убитих, ранених чи пропавших, вчисляючи в те невійськові особи.

"Шлях до побіди може бути не так довгим, як ми думаємо. Але нам невільно на те числити. Чи той шлях буде довгий, чи короткий, грудистий чи гладкий, ми рішені дійти ним до кінця."

НАШІ УСПІХИ

Молодий український **архитект Микола Бріцький став інструктором на університеті** Ілинойс. Родичі Бріцького походять з Долинщини.

- - - - - -

2, 3 і 4 серпня 1940 був з'їзд **Ліги Української Католицької Молоді** в Ню арку, Н. Дж. **Головою вибрано** вже третий раз **проф. Івана Кисеницю** з Гарисбурґу. Адвокат Вагнер промовляв про відразу українців до національної пропаґанди. В рішеннях з'їзд **домагається соборної, самостійної української держави.** Вечором на бенкеті 4 серпня було 500 приявних — між ними оба наші епископи в Америці. Господарем бенкету був посол з Ню Йорку, адвокат Степан Ярема.

- - - - - -

"**Шлях**" часопись українців католиків в Америці дістав досі 311 передплатників з **одної тільки нашої парохії** в Дітройт, де парохом є о. Побуцький. **А кілько примірників БНації іде до Вашої парохії?**

- - - - - -

Фонди нашої запомогової орґанізації "**Провидіння**" в липні 1940 перейшли один міліон долярів. "Провидіння" **заснував бл. п. епископ Сотер Ортинський** в Ню Йорку 1912 року. За перший рік праці прийшло тоді 600 членів і нецілих $2,000. Тоді Преосвященний Сотер переніс осідок орґанізації до Філядельфії, де й сам замешкував, щоби мати все близько і на оці. Орґанізація стала скоро зростати. Коли за два роки епископ помер, то "Провидіння" мало вже 7,000 членів і $31, 643.14 маєтку. Нині, за 28 літ праці, "Провидіння" обіймає майже всі громади українців католиків в Америці, має до 20,000 членів і понад міліон долярів маєтку.

Юрій Липа

ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ

Українці в минулому від самого початку християнства виказували однаково богато пошани як для християнського Риму, так і для християнського Єрусалиму, чи Царгороду. Скоріш ворожість їх була спрямована передусім проти тих чужих сил, що нераз прикривались східними чи західними церковними гаслами, маючи на ворожі для українства політичні цілі.

Землі надчерноморські вже на самім початку звязані з Папою і з вселенським патріярхом. Знаємо, що **перший глибокий культ на українських землях— це культ св. Климента, третього по св. Петрі Папи Римського,** засланого гонителями християнства в українську Таврію, де були йочо чуда й мучеництво (Херсонес). Тудиж у 654 році був заслаций й Папа Мартин I., що вмер там і був похований 655 р. Підкреслюємо, що **найвищою реліквією християнського Києва аж до наших часів є власне голова св. Климента.**

Не таку вже важну ролю відогравали византійські священики. Властиво перший епископ Києва, на просьбу Вел. Княгині Ольги висвячений в Майнці 960 р. Либутій— і другий Адальберт 961 р. були німцями. Не згадуємо тут про ґотів-несторіян, що їм певне треба приписати початки християнства на Україні (В. Юербаківський). Хрещення своє в Києві в 987 р. прийняв Вел. Князь Володимир із рук англійського священика (Г. Вернадський). Степан Томашівський уважає, що взагалі християнство у своїх початках ішло в українські землі через ґотів, хозарів та скандинавів.

Цікавим є й те, що навіть **по розділенні Церков, Київ прийняв римо-католицьке свято "Перенесення мощів св. Миколая в Бар."** Византія не узнавала цього свята, вважаючи перенесення за крадіж. "Правдоподібно, що автор утвердження цього свята, митрополит Єфрем, був самостійним митрополитом Києва, що стояв у звязках з Римом" (Ст. Томашівський). Врешті в 1075 році **київський монарх Ярополк Ізяславич з дружиною Іриною був коронований в Римі Папою Григорієм VII...,** що в імени св. Петра передав владу над монархією Києва синові "короля Русів Димитрія"— таке було християнське імя Ізяслава.

Знаємо, що і Витовт Вел., хрещений у римо-католицтві, потім перейшов на віру грецьку, щоб знов вернутися перед коронацією на римо-католицтво.

Так само будемо даремно привязувати велику вагу до леґенди про спеціяльну "православність" українського козацтва. **Острянин, вожд найбільшої обіч Хмельницького революції, посилає на початку свого повстання послів до Папи Римського** з просьбою взяти його під протекторат, "подаючи умовини, що цілу Україну волі Папи і, коли братиме під свою владу міста і замки, робитиме це в його імени" (1638).

Ще менше мав якоїсь нехіті до римо-католицтва **Богдан Хмельницький, вихованець єзуїтів.** Серед його маршалів-полковників бачимо обіч кальвінів також римо-католиків. В його універсалах не знайдемо ворожости до унії. Зате можемо в нього знайти навіть велике недовіря до київського православного митрополита, що гетьман нагадує йому можливість "піти під воду Дніпрову" вразі непослуху.

- - - - - -

Наша замітка: На цім місці будемо печатати ряд статий з книги "Призначення України," Львів 1938, стор. 305, написаної **православним** українцем і знатним письменником Юрієм Липою. **Книгу цю приняли** у свій час всі українці— православні також — з **великим признанням і похвалами.** Досі не появилася в нас праця того рода, так вичерпуюча історичну мудрість призначення земель України. Автор великий науковець, дослідник і сумлінний працівник у своїм предметі. Для своєї праці він зібрав наперед десятки історичних творів учених всіх народів— збір тих творів і авторів подає книга на трох остання сторінках. Це все пишемо для познакомлення наших читачів з автором.

А тепер про сам твір. З нього бачимо великий патріотичний запал і віру в дане нам Богом велике духове призначення— **бути світилом для і на сході Европи.** Світилом можна бути тільки через правду та її здійснення. Автор ясно і рішучо доказує, що Україна все жила правдою та здійснювала її через справедливість історичних дій своїх. І тому автор, опираючись головно на жерельних даних а далі на православних істориках, як Щербаківський та Вернадський, доказує незбито на основі історичної дійсности і правди, що **Україна від ПЕРШИХ ПОЧАТКІВ свого християнства була католицькою! І пише це,** підчеркуємо,— **ПРАВОСЛАВНИЙ історик та вчений.**

Думаємо чемно, що канадійські загорільці краще, як виписувати неґрамотні річи по своїх часописах і тим свідомо чи несвідомо поширювати тем ноту в українськім народі, зробилиб певно, колиб САМІ ВЗЯЛИСЬ ЗА НАУКУ ХОЧБИ ПРАВОСЛАВНИХ ІСТОРИКІВ і знавців справи, а тоді ліпше булоби для них і для тих нещасних людий, котрі завірили їм свої душі. Але треба також знати, що наука не є легка річ і лекше є викрикувати та виписувати нісенітниці, як взятись за науку....

Наші діти

— Маємо дуже мудрого учителя Він все знає, все вміє —розповідає один хлопець до другого з іншого села.

—Велика штука!— каже другий хлопець.— Таж ваш учитель певно вже двацять літ є в тій самій клясі!

Діти

—Алеж Івасю— гнівається батько —ти виглядаєш, як порося. А ти хіба знаєш, що таке порося?

— Знаю, татусю, то мала дитина великої свині.

ЯКИЙ КОРІНЬ, ТАКИЙ ЦВІТ — або по ділам їх пізнаєте їх!

Про це, як то колись автокефальні без віддиху накидалися на католиків за інкорпорацію і як тепер самі навипередки ту саму інкорпорацію славлять та вихвалюють, і що вони самі про себе пишуть?

Як колись автокефальні при кождій нагоді накидалися на католиків за інкорпорацію, страхаючи і підбурюючи всякий склонний до бунту проти своєї правної церковної влади елемент —здається навіть й писати не треба, так добре кождий це знає, тямить і стільки разів це наслухався, аж надоїло.

Та не треба було довго ждати, і прийшов час, що ті самі люди, котрі з піною на устах кидалися проти Преосв. Будки і ревіли, буцімто французи і Бог зна нехто заберуть наші церкви —**тепер тихенько і хитренько самі дірвавшись інкорпорації стали записувати на себе церкви** і колиб не явна і мужмна постава В. Свистуна проти того фарисейства, то булиб легко задурманений своїм криком автокефальний загал убрали в тверді шори. **ТЕПЕР для них самих то є ДУЖЕ ДОБРА річ**— колись для католиків то була страшна річ! Цікаво булоб їх спитати **тепер, ХТО буде "забирати" їх церкви і маєтки,** котрими вони так добре господарять, як може ніхто інший.

"Рідна Церква" стверджує в ч. 1 стор. 8 таке: "Дійсних маєтків під проводом адміністратора о. Савчука корпорація тільки надбала, що кіт наплакав. Адміністратор так нагосподарив, що на дієцезальнім домі **самого незащаченого податку** є поверх $800, а **задержої істини** під морґечом на тім домі є поверх $1,700—. Так що всего довгу на тім будинку є поверх $2,500."

Це дійсно ВЗРЕЦЬ автокефальної господарки!

От по ділам їх пізнаєте їх!

- - - - - -

Головно по тій причині мабуть відбувся так званий **собор** автокефальних в Саскатуні. Що там було і як там "сповідалися" в церкві і **поза** церквою, в середині і **при дверях**—нема чого писати. **Це також ДІЛА** автокефальних, **по котрих можна пізнати їх та їх віру..**

Дивне тільки, що коли запитати котрого з там присутних, то не хоче ніяк про це говорити— так начеб встидався чогось.

Була там й промова високопарна, де хтось покликувався навіть на перші і дійсно святі та благодатні собори святої Церкви Божої в Єрусалимі, ітд. Забув однак той учений бесідник ОДНО ОДНІСЬКЕ. А саме, **в перших часах і в Єрусалимі ВСЕ НА ЧОЛІ СОБОРУ БУВ СВ. ПЕТРО — а потім**

його правні насліднники, Римські Папи. Св. Петро був апостолом Христа —а його наслідники це наслідники апостольські з властею від Христа. І були на першім Соборі в Єрусалимі апостоли Христові, що також мали власть від Христа. А потім були їхні наслідники святих апостолів і переємці їх власти. Тому могли вони сказати то, чого в Саскатуні **негодні НІКОЛИ** сказати: **"Бо подобалося Духови Святому і нам!"** Діян. 15, 28.

Дух святий живе і діє тільки в правдивій, дійсній Церкві Христа Господа. І тому святі апостоли, що мали дари св. Духа від Христа— могли так говорити. І могли також перші християни під проводом правдивих священиків Христа мати "одно серце". Діян. 4, 32. І одну любов!

А в Саскатуні?

Який правний епископ і коли висвячував Теодоровича?

І яке "серце" було і показалося за-[illegible] при порозі?

Дійсно, по ДІЛАХ ЇХ пізнаюте їх!

- - - - - -

А накінець дещо про їх "силу."

"Вістник" ч. 16 ст. 4 подає, що на тім зборі було "повноправних делеґатів" 90 а гостий 232— отже разом 322 особі.

Винипеґська Фрі Прес подала, що всіх автокефальних парохій в Канаді є 203. (Вин. Фрі Прес з 17. VIII. 1940 ст. 12).

Всіх гроший на тім зборі зібрали $632.05.

Це **цифри,** що **подали самі автокефальні.**

І колиб ми хотіли наслідувати— приміром Лобая, що на сторінках УГ обчислював БУК-а і РКУК —, то ми написалиб так.

Той самий "Вістник" подає, що кождих 25—37 членів висилає на собор і делеґата, до 62—2, до 87—3, ітд. Коли прийняти то числення, то виходить, що 90 делеґатів представляли менше більше 2,250—3,330 членів.

Або менше більше **стільки ЯКРАЗ що числять членів сім наших українських католицьких парохій у одній тільки місті Винипеґу!**

А це, як подає Фрі Прес "all over Canada"..

І далі: ті повноправні делеґати, вже по процесі, по високопарній промові, а надівсе по "братерськім" приняттю певних делеґатів біля дверий — зложили лучну суму $632.05 разом з гістьми. **Пересічно виходить не цілих два доляри на одну присутну там особу....**

І то тоді, коли "Рідна Церква" подає, що самих довгів на однім тільки домі у Винипеґу є приблизно $2,500 а кілько треба платити за процес —Бог один знає а нас не цікавить.

Ось їх "сила"...

Дійсно, по ділам їх пізнаєте їх!

ПОМЕР ВОЛТЕР П. КРАЙСЛЄР

17 серпня 1940 помер в Америці В. П. Крайслер, один з міліонерів, що вибився **власною працею,** чеснотами і трудом з низин до самих вершин життя.

Ватько Крайслера був машиністом на залізниці. Син 4 роки практикував за челядника в робітнях залізниці. В цім самім часі вчився інжинірства через кореспонденцію. Тоді сам зробив собі власне знаряддя, сам зробив рушницю і маленьку машину. Потім їздив на залізниці за машиніста якийсь час. А коли мав 30 літ вже був наставником чикаґовської залізниці.

Тоді зацікавився самоходом. Це були самі початки того промислу. Крайслер купив собі самохід ціною $5000 і сам його розібрав та знова зложив до купи. Так зробив кілька разів. Про це так сам пише: "Думаю, що я розбирав машину так яких 40 разів." А відтак лишив посаду при залізниці з платнею $12,000 в рік і взяв роботу в самоходовій компанії Бюик з платнею $6,000 в рік. За два роки він заробляв вже $25,000 на рік і став заступником президента Дженерал Моторс Корпорейшен.

Так з щабля на щабель Крайслер здобував щораз то вищу позицію в життю, аж став головою Крайслер Корпорейшен в 1924 році. В цім році продано його власних самоходів на суму $50 міліонів.

Коли вмирав його промисл вартував $235 міліонів а працювало в ньому 60,000 людий. Мав 65 років.

Ось взір, що може усильна праця, чесність, меткість і відвага, витревалість і здібність в життю. Зачинав челядником в залізничім варстаті, скінчив міліонером самоходового промислу.

Хто має відвагу, здобуває життя!

Але не нарікає....

ЧИРЧИЛ ЗАПОВІДАЄ РІШУЧУ БОРБУ З НАЇЗДНИКОМ!

"Колиб наїздник поважився прийти до Британії, нарід не буде спокійно вижидати, ніхто йому не скориться, як це на жаль ми бачили в інших краях!"

"Будемо боронити кожде село, кожде містечко, кожде місто. Просторий Льондон може легко поглонути цілу ворожу армію і радше ми виділиб Льондон у попелі і в руїні, як мавби він стати освоєним і відразним невільником!"

Так твердо і рішучо в імени імперії промовив її премієр В. Чирчил, 15 липня 1940. **"Не будемо шукати услович, не стерпимо переговорів!"**

ЗОЛОТІ СТИХИ

...."Зосталася тільки надія одна:
Надія вернутись ще раз на Вкраїну,
Поглянути ще раз на рідну країну,
Поглянути ще раз на синій Дніпро,
Там жити, чи вмерти, мені все одно..."

Леся Українка.

"Гей піду я в ті зелені гори,
Де смереки гомонять високі,
Понесу я жалі одинокі
Тай пущу їх у гірські простори,
Кину свої жалі,
На зелені галі.

Леся Українка.

...."Я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Гетьте думи сумні!"

Леся Українка.

Будьте мудрими, як змії,
Будьте сталими в борні!

Грицько Чупринка.

Тут спізнені черешні. Дика рожа
ще квітне, хоч на долах— вже жнива.
О, Земле рідна, знову ти нова
і я оттут, як гість із Запорожжя.

Смереки, ялівець, густа трава.
Та Прут шумить. Його не затрівожать
Ні хащі, ні камінні бездорожжа,
ні людські тіні, ні земні слова.
Від полонини віє прохолода.
Чим вище, тим трудніш безкрилий
крок
людини. Та за те ж яка свобода
в сих хвилях гір, в срібних нитках річок.
Ще трохи й— майже степовий, неспинний —
ось в груди вдарить вітер з України.

Евген Маланюк.

В адвоката

—Ну, то ол райт, пане адвокат. Чи я Вам що винен?

—5 долярів.

—А Ви ж мені казали що за маленьке правне питання нічого не рахусте.

—Я не рахую за питання, я рахую за відповідь.

— —

В адвоктаа. —Що скажете, пане Процесович?

—Скажтіь, як там стоїть моя справа:

—Чи хочете щоб я вам сказав мою чесну думку?

—Ні, скажіть свою адвокатську думку.

—Що той Стерн купив своїй дочці на дарунок з нагоди вінчання?

—Автомобіл.

—Ну і де перебули пошлюбну подорож?

У шпиталі.

З ПОЕЗІЙ БОГДАНА ЛЕПКОГО.

НАД РІКОЮ

**Одинокий сиджу над рікою.
Одинокий з думками, з журбою.**

**Вечоріє. За горами гасне,
як небесна ватра, сонце ясне.**

**Від лісів холодний вітер віє,
шуварі гне і квітки леліє.**

**Над селом, між горами, в долині,
висять мряки легкі, сіро-сині.**

**З коминів до неба дим снується —
образ меркне, дійсність наче сниться.**

**Лиш ріка заєдно грає, грає,
щось в ній буриться, щось в ній зітхає.**

**—Гей, річко! Однакі наші шуми —
в тобі филі грають, в мені думи....**

**Беріг взяв тебе в свої окови,
а мене життя важкі умови.**

**В нас обох і броди, і безодні —
і обоє спинитись негодні....**

ГОРИ

**Покину я доли
та піду у гори,
де з вітрами навзаводи
літають соколи.**

**Де біди неслідно,
де людий невидно,
лиш ці скали кремінисті,
лиш ліси заєдно.**

**Та най будуть скали,
най будуть скалисті,
щоби тільки неділені,
і чесні, і чисті.**

**Та най будуть бори,
і дебри, і звори,
щоби тільки заховатись
перед людським горем.**

**Щоби заховатись
на час, на годину,
щоби серце вговорити,
як малу дитину....**

ГОРИ

**Гори, мої гори,
зелений розмаю —
хоч вже стільки літ минуло,
я про вас гадаю.**

**Бачу кожду стежку,
чую кожду річку —
неодну я про вас, гори,
передумав нічку.**

**Неодну я нічку
з собою балакав,
колиб не цей сивий волос,
то можеб і плакав.**

**Колиб не цей сивий волос,
горем побілілий —
можеб до вас мої мисли
пташкою летіли....**

ПОЛУДНЕ В ГОРАХ

**Як тут чудово! В яр глибовий
падуть дзвінкі, скляні потоки,
мов хрусталеві слези гір.
Їх вічні невгомонні тони,
немов ридання, мов проклони
летять каскадами в простір.**

**А над потоками ялиці
зітхають запахом живиці
і холодом холодять грудь —
і на твої безсонні вії
стрясають сни, зсилають мрії,
і гомонять: Засни! Забудь!**

**Довкола тебе: гори— гори....
Над головою: небо— море....
І сонця животворний жар.
А над рікою мли гуляють,
з вітрами тихо розмовляють
і криються в холодний яр.**

- - - - - -

**Люби життя!
Люби людий, природу....
А кривду кинь у забуття,
мов камінь в тиху воду.**

ДО РІДНОГО КРАЮ

**О, мій рідний, безталанний краю!
Чи побачу я тебе— не знаю!**

**Вечір—зорі—трави—срібні роси.
Де не ступиш—пахнуть сінокоси.**

**Идеш, як в казку і сам ти, мов з казки,
повний туги і щирої ласки.**

**Повний ласки, що мов та водиця
через край із серця твого ллється.**

**Сам не знаєш, де ти й звідкіля ти?
Люди братя, а природа мати.**

**О, мій рідний, безталанний краю!
Чи побачу я тебе?— не знаю....**

—Тату, як тобі подобається моя гра на фортепяні?

—Я волів би, Марусю, щоб ти грала на скрипці.

—Чому?

—Бо скрипку можна викинути через вікно, а фортепян годі.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

Вантажне авто Крвавича дудніло порожніми вулицями. Лиш тут і там майоріла сильвета стійкового, що не довіряючи міським мурам, ставав від них подальше.

Минули почту. Біля костела Магдалини розігнали якийсь підозрілий курток. Наближуючися до костела Єлисавети, Крвавич подвоїв чуйність. Висунувся наперед авта й пронизуючи очима вулицю, від пивничних стіп до криш, не проминав незавваженим нікого й нічого. Але скрізь панувала тиша й позірний спокій.

Нараз, перед самим костелом, вирвався невідомо відкіля обідраний хлопчисько. Ніби пробігаючи для чогось попереду вулиці, зашпортався й упав тутже перед автом. Шофер стримав машину рвучким поворотом керми. Усі в авті хитнулися й подалися вперід. Декому від несподіваної зупинки випав кріс з рук. Невідомо відкіля грянув стріл. За ним, мов сполохані птахи злопотіли другі— один, другий, третий. Хтось на авті зойкнув й звалився на підлогу. Крвавич повернувся лицем до своїх і скомандував:

—Стріляй!— На всі чотири сторони авта направлені кріси, блиснули вогнем і сухо стрїскотіли. Тимчасом авто не рухалося з місця.

—Їдь, чортів сину— крикнув Крвавич і стусонув шофера кулаком успину, шофер припав головою до керми, але не рухався.

—Що? Вбитий?— не встиг подумати Крвавич, як з каменичних брам почали виповзати люде з крісами.

—Долів!

—Усі в авті припали до підлоги й найшовши пристіл, пафкали в сторону наближаючихся постатей. Порожня вулиця шуміла тріскучим відгомоном крісової пальби.

Постаті роскочилися по брамах. Одна з них впала горілиць посередині вулиці й не ворушилася з місця. Ще один і другий стріл з брам, ще хвиля пальби зі сполохангоо авта й нарешті все затихло. Крвавич перескочив через стінк удо шофера, сів біля нього й готов був узяти керму в руки, коли шофер підняв голову. На обличчу в нього малювався смертельний переляк.

—Їдь!

—Пане! Таж я мало смерти не по-

жив!

—Їдь, а то!— і Крвавич добув револьвер. Авто рушило з місця.

—Куди їхати?

—На двірець!— строго й приказуюче відповів Крвавич, а повертаючись до своїх в авті, запитав через стінку: Що з раненим?

—Рана в груди. Ледви чи доїдемо з живим на місце,— відповів хтось з авта.

—Чотирьох най сторожить на всіх чотирох кінцях авта! Хто вміє, хай перевяже раненого! Решта поховатиг оливи!

Авто їхало, добуваючи з себе всіх сил.

—Гурра!— розляглося на розі Копитковського.

—Гурра!— відповіли жовніри в авті.

Нежданий переполох улягся з хвилею, коли свої наткнулися на своїх. Завернули на товаровий двірець. Авто спинилося. Хлопці почали вискакувати з авта.

—Занести раненого під дах, зараз прийду до нього,— сказав Крвавич і побіг зголоситися до команданта двірця, сотника Полянича.

—Здорові були пане сотнику!

—Здорові! Що чувати?

—Нічого нового, все в порядку, якби.... не батяри, що напали на мене біля костела й ранили мені одного стрільця.

—Так?— Здивувався сотник Полянчин.— Вже починається.

—Починається. Вони свого не дарують.

—Ми дарунків не приймаємо, а те, що нам належиться зуміємо взяти. — І сотник Полянич ударив рукою по револьвері.— На мою думку, за слабо наші обсадили двірець. Коли вже не на випадок збройного виступу противника, то хочби для охорони перед вуличною голотою, що пронюхавши гарячий момент, грабить, що попаде.

—Щож зверніться до штабу за допомогою, я дуже радо прийду до вас зі своєю сотнею.

Хіба ви маєте сотню?

—Сотня не сотня, але в наших умовах це— курінь!

—Глядіть, щоб до вечора не осталася чета з того вашого куріня.

Що ви говорите?

—Те що чуєте. Правда, в мене здебільша ляндштурма. Але мої герої, перемаширувавшися ніччю по місті, почули себе такі перетомлені службою Батьківщини, що як тільки вифасували вполудне нові плащі й черевики, то розтанули до половини. Залишилися тільки молоді фашаки, яким не спішно до дому. Але й з них дехто за старими зиркає. Ради Бога, не давайте своїм дядькам нових черевиків ані плащів!

Крвавич понурився.

—Нема чого сумувати й нема чому дивуватися. Добре, що ми хоч тими дядьками заняли Львів. Тримати його прийдеться ким іншим.

—Коби хоч Стрільці прийшли ще занім ляндштурма цілком розлізеться. Але пане сотнику, позвольте, що занім вам батяри розкрадуть маґазини, я вас трохи пограбую. Маю приказ від сотника Мартиненка набрати на авто амуніції і зброї скільки влізе.

—З охотою, прошу. Тут справді скарби. Тільки мої дядьки радше за хлібом і кавою питають аніж за амуніцією. Веріть на здоровля!— І сотник Полянич повів Крвавича до маґазинів.

Тут справді лежали скарби. Новенькі, наче з голки скоростріли, цілі ґалерії новісеньких манліхерів, непроглядні паки штаєрів, скрині з амуніцією. Крвавич добув крайди й почав значити, що його хлопці мали забрати на авто. Скінчив по хвилі і щойно, як хлопці почали навипередки виносити свої скарби на авто, пригадав собі раненого.

Що з нашим мародом?

(Дальше буде).

Проф. М. Чубатий

ДЕ ХАРАКТЕР А ДЕ БЕЗХАРАКТЕРНІСТЬ?

—

Наш вступ: Містимо два образки з американського життя пера проф. Чубатого, котрі краще як всі виклади зілюструють вам, **що то є характер** а як виглядає безхарактерність в щоденнім життю— мимо всіх криків і вигуків сектантів.

Хто міняє віру і Бога своїх батьків— і правдиву Церкву, в котрій родився і хрестився, а робить це з низьких понук матеріяльного зиску, хочаби він це як оправдував і як горлав, про поворот до "рідної" чи "найріднійшої" віри або Церкви— характерним чоловіком називатися не може!

--

Заходжу недавно у одно українсько-американське товариство; більшість жінок, так звані інтеліґенти. Розповідають про свої перші кроки на американській землі, як раду собі давали.— "—каже одна— як приїхала до Америки, вписалася на .... (тут подала назву одної секти) університет."— Впадає в розмову друга та додає: "Мій чоловік також скінчив.... університет." — Чую, що й третя ходила на той самий університет.

Гадаю собі: надійде громадянство, коли перші кроки зачинає від власного образування на університеті. Певно набрали доброго знання із обсягу високої американської техніки або комерсійної зручности. Аж в однім мометі прикре для мене розчарування з тим "університетом."— "Я католичка— говорить одна— одначе мені не подобається той католицький фанатизм."—"В чімжеж він проявляється?"— питаю.— "Прийшла я до сповіди— оповідає— і священик не хотів мені дати розрішення."— "За що?"— додаю.— "Та за той.. університет."— Мене той "університет" живо заінтересував, бо перший раз чую, щоб за ходження на університет хтось не діставав розрішення. Та справа скоро виснилася, бо вийшло, що то був такий "університет," що образував тільки в науці тої секти.— "Чогож ви там ходили— питаю— коли ви католичка?" —"Бо там давали підмогу"— впала досить стидлива відповідь. Я зрозумів добре, що то за "університет," що ще доплачує "своїм студентам." Переді мною став понурий образ: в однім малім товаристві аж троє молодих, інтеліґентних людей знайшлося, яких перший "бизнес" на американській землі був— торгівля власним сумлінням, продажа батьківської віри. Хто то осуджує є.... "фанатиком"!

Маю теж в Америці **іншого учня.** Нині добре ситуований ситизен, працює о власних силах; мавби велику приємність помогти розбитим по світі колишнім його професорам. Довідався він, що я живу у С...., сам прихав до мене. Оповідає щиро про своє тверде життя в перших роках.— "Побув я тут пару місяців— розповідає— стрінув мене наш чоловік. "Може хочете бути священиком?— питає. —Орґанізуємо.... церкву, та не маємо образованих людей, що хотілиб бути попами. Ви маєте середню школу, то ви станете у нас не тільки попом, але ще й з вас зробимо місіонаря."— "Який з мене священик— відповідаю, яж ні богословія не вчився, ні не чую покликання до духовного стану. Виж атеїст.... і орґанізуєте церкву? та ще й шукаєте духовних? Того не розумію а віри я міняти не хочу."— "Замість на попа "новозорґанізованої церкви" я пішов до пральні— оповідає дальше. —Тяжко я працював, за два доляри цілий день, разом з ніґрами носив мішками мокре білля. Одначе, хвалити Бога, то все минуло і я нині добре усатткований"— кінчив свою повість життя.

Де характер, а де безхарактерність? де збережена людська гідність а де вона загублена? Мабуть не треба буде довго вияснити!

ПОМІЧ ВАТИКАНУ

—

Оповіщено, що хто хоче мати вістку про своїх близьких або довідатися про полонених— нехай звернеться до Ватикану а Ватикан через своїх представників в данім краю буде старатися найти бажану вість.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

З новим шкільним роком "Будучність Нації" хоче знова, як минулих літ не забувати за виховання нашої дітвори або за **Царство Боже в серцях дітей.** І тому просимо о ласкаву співпрацю з нами всіх, які за Царство Боже в серцях дітей несуть повну відвічальність. Просимо Всечесніших Отців Духовних, просимо Впр. Сестер, просимо родичів а Видавництво наше, по своїх скромних силах хоче в цій важній та відвічальній праці нести свою помічну руку.

Щоби забезпечити: Царство Боже в серцях дітей, то тут є одна певна дорога і певну запоруку успіху, а саме: **Евхаристійне виховання молоді.** Остане на завсігди великою заслугою св. Отця Папи Пія Х., що своїми декретами впровадив до Католицької Церкви часте св. Причастіє, а Пресв. Евхаристію поставив в самому осередку евхаристійного виховання молоді.

В Евхаристійнім вихованню молоді можна йти подвійною дорогою: дорогою механічною і дорогою органічною. Механічна дорога полягає в тім, щоби як найбільше вірних приступало до св. Причастя. Очевидно, що в тім случаю не забувається на це, що є найважніще, т.е. внутрішне Евхаристійне життя, однак це стоїть на другім місци. На цій дорозі часто можна стрінути поважні недомагання, а саме: "привичка," "пуста амбіція" і "людські зглядн." Богато кращою є дорога органічна, яка полягає на тім, щоби викликати в діточих серцях любов до Евхаристійного Христа, підготовити в серцях дітей відповідну почву, на якій розросталобися Евхаристійне життя. Царство Боже подібне до гірчичного зерна, котре має вирости в дерево тінисте і крислате а коріння його мають сягати глибоко людської душі. В тім напрямі "Будучність Нації" буде друкувати постійно лекції катехізму, якого ціллю буде: **Евхаристійне виховання нашої молоді.**

—

БІБЛІЙНІ КАТЕХИЗИ СТАРОГО ЗАВІТА
Лекція 1.

Заповідження першої сповіди і св. Причастя.

Приготовання: Діточки, я вас дуже радо витаю нині знова на катехізмі. Ви пригадуєте собі, коли то ви були на катехізмі послідний раз. Два місяці тому. Як вам поводилося, діти, під час вакацій? Що ви робили? Може хто з вас хорував? Чи ви помагали родичам в праці? Чи ви були все на Службі Божій в неділі і свята? Чи відмовляли ваші молитви вечірні і ранішні? В чім помагали ви вашим родичам? Богу дякувати, що ви всі здорові і ваші родичі здорові. Подякуймо за це Богові, Пресвятій Тройці. Встаньте всі гарно. Разом всі голосно і побожно: **Слава Отцю і Сину і Святому Духу нині і завсігди, Амінь.** Сідайте. Так ми подякували Пресвятій Тройці за всі ласки, які ми отримали в часі вакацій. А тепер уважайте:

Заповідження: Минулого року я вам оповідав богато гарних річей про Господа Бога. (Тут можна кількох відпитати про найважніші правди, яких училися минулого року. Питання спрямувати на Бога Вітця, Сина і св. Духа). Я говорив вам також, що ви маєте робити для Бога, як маєте Йому показати вашу вдячність. Цього року також буду вам оповідати богато гарних річей. Уважайте, бо цей рік буде дуже для вас важним. Цього року одержите велику і невисказану ласку. Много з вас приступить перший раз до св. сповіди і до св. Причастя, а інші будуть старатися приступати кожного місяця в першу неділю. То велика ласка, діти. У ваших серцях замешкає сам Ісус Христос. Тому ви мусите дуже старанно приготовити ваші серця. Хочу вам помогти, щоби ви знали, що ви маєте робити, щоби добре приготовитися до сповіди і до св. Причастя.

Уважайте і слухайте, що я вам скажу:

Виклад лекції: (До лекції треба приготовити образець, який представляє Ісуса Христа, що стоїть перед дверима і пукає. Коли є більше менших образців, подати їх між дітей). Коли діти приглянуться добре образцеві, тоді показуючи на Ісуса Христа, спитати: Хто то є? Перед чим стоїть Ісус Христос? Що робить Ісус? Хто відчитає напис? Що значать ці слова? О якім мешканню думає Ісус Христос? О яких дверах? О серцю людей. Ісус Христос хоче замешкати в серцях людей. Ісус Христос пукає тепер також д овaших сердець, і говорить: Дитино, отвори мені твоє серце. Що ви скажете Ісусові? Я знаю, що ви відповісьте. Скажім всі разом: Учитель говорить а діти повтаряють: "О Ісусе, Ти пукаєш до мойого серця, щоби я тобі отворив його для Тебе. О Ісусе, прийди до мойого серця і замешкай в нім на завсігди."

Однак, уважайте діти, щоби Ісус замешкав у вашім серцю треба його гарно приготовити. Ісус Христос мешкає в нашій церкві на престолі, в кивоті. (Показати дітям престіл, кивот, вічне світло, дати деякі вияснення коротко). І ваше серце має бути такою церквою, таким кивотом. Тому з серця треба викинути все, що недобре. (Вказати на чистість престола, кивота). Треба ваше серце заховати чистим, вільним від злости, непослуху, заздрости, впертости і від інших гріхів. Глядіть діти на то червоне світло перед кивотом. Воно все горить в день і в ночі. І ви маєте часто протягом дня думати про Ісуса Христа. Коли переходите коло церкви, перехреститься гарно, поздоровіть Ісуса в Найсвятійших Тайнах, як церква отворена, вступіть до неї, віддайте глибокий поклін Ісусові. (Показати дітям, який поклін робиться перед Найсв. Тайнами).

Ісус Христос мешкає на престолі. На престолі відправляється Служба Божа. В Службі Божій кожного дня Ісус Христос приносить себе в жертву за нас. І ваше серце має бути таким престолом. На престолі вашого серця будете складати кожного дня маленькі жертви для Ісуса. Які жертви? Коли мама вас будить, треба зараз встати, треба відмовити молитву, коли йдете до школи а переходите коло нашої церкви вступіть до неї, учіться пильно, заховуйтеся всюди гарно, зносіть терпливо прикрости. То всьо будуть ці гарні цвіти, якими ви будете прикрашувати престіл вашого серця кожного дня.

Приноровлення: Тепер поучу вас, як маєте прикрашувати ваш серця, щоби були кивотом, церквою, в якій замешкавби Ісус Христос. Щодня вечером моліться до Пречистої Діви Марії: **"О Мати Божа, поможи мені приготовити моє серце на приняття Ісуса в св. Причастю. Ісусе, отсе моє серце отворене для Тебе. Прийди і замешкай в нім завсігди. Амінь.**

(Навчити це дітей і закінчити духовним св. Причастям).

Примір: Хлопчик Н.Н. дістає від місіонаря образець Пр. Діви Марії з Ісусом на руках. Він ставить цей образець у своїй хаті, робить маленький престіл, молиться часто, прикрашує цвітами, в суботу кладе кілька овочів на престолі, які собі відмовляє, а відтак дає їх бідному. Який гарний престолик в тій хатині. Так і ви зробіть у ваших серцях. Прикрашуйте ваші серця для Ісуса.

ЮНАЧЕ— ЧИ ТИ ХОЧЕШ СТАТИ СВЯЩЕНИКОМ?

—

Недавно ще Дені Глісон з Ню Йорку був полісменом. Молодий, здібний, чесний і амбітний. Замість служити людям—задумав служити Богу.

Тепер в університеті Фордгем скінчив студії. Приняв свячення і є католицьким священиком.

Чи може бути краще звання?

Чи може бути вище покликання?

Товариші Глісона з поліції зробили складку, купили золоту чашу а начальник вручив на спомин від недавних товаришів звання.

Католицький священик то сіль землі— світильник на горі життя!

Юначе! Чи ти думав над тим?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 18 (66) ЙОРКТОН, САСК. 14 Вересня 1940 Vol. VIII. No. 18 (66) YORKTON, SASK. Sept. 14, 1940

За єдність оборони Америки й Канади

На образку бачимо, як в Отаві витаються члени Оборонної Ради Північної Америки, представники Америки **посадник Ню Йорку Фіорелля Ля Гвардія** і представник Канади **адмірал Персі В. Нелс**, командант канадійської фльоти. В середині бачимо команданта американської фльоти **Фореста П. Шермана**, як говорить усміхнений а зараз за ним видно також усміхненого **полковника О. М. Біґера**, голову канадійських представників.

Підчас спільних нарад вирішено справу оборони побережа — східного і західного, координацію летунських сил, військову співпрацю, узгодження воєнного постачання і воєнного промислу та економічну і грошеву співпрацю.

Бачимо, як добре сусідство обох північно-американських сусідів виявилося нетільки на словах, але ще більше спільним ділом взаїмної оборони границь перед кождим можливим ворогом. Мати такого сусіда і ще в таку хвилю це дійсно щастя— для обох сторон!

НОВИЙ ЗАКЛИК ЧЕРВОНОГО ХРЕСТА

З днем 23 вересня 1940 **почнеться всеканадійська кампанія** за зібранням нових пять міліонів долярів на Червоний Хрест.

Минулого листопада зібрано пять міліонів і ці гроші майже в цілости вже розійшлися. На властиві воєнні потреби пішло чотири міліони долярів а $725,000 на звичайні мирні потреби.

Українці все щиро відносилися до потреб Червоного Хреста і ми певні, що загальна теперішна кампанія увінчається ще кращим успіхом, як минулого року.

ОЦЕ ДАР!

Дж. В. Мекоиел, президент часописі "Монтреал Стар" ділом заявляючи свій 'неподільний подив і вдячність' для летунських сил Великої Британії, **дарував один міліон долярів** на потреби летунства.

Якраз передтим Гарділд Вестон, колишний канадієць, а тепер посол в Льондоні, зложив свій дар на ту саму ціль— $445,000. Ось що свідчить про діяльну поміч і віру в побіду.

ПРИКРЕ ЧИСЛО

Від 1. січня до 30. червня 1940 прибуло до Канади всього **пять** українців. Минулого року прибули 1,060 українці.

Значить, ми осталися тепер здані виключно на власні сили. Як ми дійсно вартні і сильні, то вспіємо тут закріпитись і поставити тверді, сталі основи дальшого розросту. В тім напрямі якраз працює БУК.

ЗБИРАЮТЬ ЗОЛОТЕ ЗЕРНО...

Канада має незличенні і незрівнані богатства природним добрі — у своїй землі і у своїх людях. Тисячі і сотки тисячів акрів золотої пшениці налилися повним зерном. Міліони бушлів найкращої на світі пшениці— твердого, ясного і чистого хлібного зерна нині в сипцях і шпиклірах. Хлібороби ждуть продати і той час певно прийде. Коли Господь зародив, за все треба сердечно дякувати.

Прийде час коли війна скінчиться і тоді канадійське зерно золотою струєю рине в далекі світи. І буде радість голодним— і буде радість щирим працівникам за ціну.

Розважмо, в якім щасливім положенню ми — де всего досить, де широкі і далекі золоті стерні — а там десь люди жадні кусна хліба. І як треба пошвидше бити нашу відчину, добру і незаміну вітчину Канаду!

БОЛГАРИ ДІСТАЛИ ДОБРУДЖУ

Добровільно і без бою румуни віддали назад болгарам два полудневі повіти в Добруджі, котрі забрали в 1912 році. Ці околиці замешкані болгарами— але румуни завзяті їх.

І насуваються думки, коли то з українських земель в природним добрі — у своїй землі і у своїх людях. Тисячі і сотки тисячів акрів золотої пшениці налилися повним зерном. Міліони бушлів найкращої на світі пшениці— твердого, ясного і чистого хлібного зерна нині в сипцях і шпиклірах. Хлібороби ждуть продати і той час певно прийде. Коли Господь зародив, за все треба сердечно дякувати.

Прийде час коли війна скінчиться і тоді канадійське зерно золотою струєю рине в далекі світи. І буде радість голодним— і буде радість щирим працівникам за ціну.

Розважмо, в якім щасливім положенню ми — де всего досить, де широкі і далекі золоті стерні — а там десь люди жадні кусна хліба. І як треба пошвидше бити нашу відчину, добру і незаміну вітчину Канаду!

ВИМІР ЛЄВОЇ СПРАВЕДЛИВОСТИ

В 1918 і наступних роках Лейба Бронштайн Троцкий був главковерхом большевицьких сил, які боролися з українським військом на Україні. Під його проводом і розказом спільно тисячі українських сіл, вимордовано міліони в підвалах ЧЕК-а і голодом. Його помічницею в Україні була звісна комуністка Евгенія Бош— що саморучно розстрілювала наших селян.

Та дісна справедливість невідхильна. Прийшов час, що сам Троцкий мусів втікати від своїх большевиків і ніде не міг найти пристановища, бо всі держави його не хотіли приняти. Аж приняло Мексико. І там жив у розкішній віллі, з усіми вигодами і достатками, бачно бережений кавалерами вартовними. Аж 21 серпня один з сповідних приятелів затяв його сокирою....

Троцкий сконав в Мексику 22 серпня і держава поховала його на свій кошт. То був один з найжорстокіших катів України.

—ОСТАННІ ВІСТИ—

Александер Керенський, що правив першій по революції в Росії, так досіпно виразився про вимордованого Л. Троцкого: "найжорстокіший за всіх большевицьких терористів; поки від того, що сам зазнав." Однак Керенский призвав, що Троцкий втікав від того самого систему тайної поліції, що він завів— а тепер проти нього використав Сталін. Від себе скажемо: ось льогічні наслідки зла, яке хтось посіяв....

Італійські війська заняли британську Сомалію в східній Африці, напроти пристані Аден. Столиця Бербера має 15,000 населення.

Неділя 8 вересня проголошена національної молитви. Це перша неділя в річницю війни.

Нагальна летунська війна ведеться в Німеччині і в Англії. Німецькі літаки вакали на Льондон— англійські віддали нападом на Берлін. Подають сильні страти в людях і добрі.

ЗАПИСУВАННЯ ЧУЖИНЦІВ В АМЕРИЦІ

З днем 27 серпня 1940 почали записування чужинців на цілій території Стейтів котре має покінчитися з днем 26 грудня 1940. Тим зарядженням обнято яких 3,600,000 чужинців в Америці. Підчас складання зізнань будуть також брати відтиски пальців. Дотичні люди мають відповісти на ріжні питання, між ними— до яких чужинних орґанізацій належать і докладні дані в справі власної національної приналежности.

ДЛЯ НИХ ОСТАЛА ЩЕ ЛИШЕ — ПРАЦЯ!

Відвідуючи табор молоді у Франції маршал Петен сказав їм, що для молодого покоління в Державі остало ще тільки одно: **ПРАЦЯ.** Франція побита і буде довго терпіти. Це цікаве і питоменне, що провідні люди Франції не скриваються з фактом ані не стараються його прикрити, що вони побиті і треба живій дійсності глянути в очі. "Коли підростете, найдете Францію обідрану з усього. Одиноке майно, що нам остало, це праця!"

КОСИМИ ОЧИМА НА ЗАХІД...

Або про це, як японці дивляться, розуміють і відчувають нашу західну культуру.

Гсін Мін Пао, передовий щоденник в Пейпінку, так пише про Америку (подаємо дослівно): "Американська армія дуже слабонька. Хоча Стейти мають велику фльоту, то однак їхні жовніри, озброєні міжнародними богатіями, потонули в матеріяльних вигодах. Вони горді, розтратні і зарозумілі. Не мають досвіду у війні і більше бояться смерти, як якінебудь інші жовніри на світі. Як такі жовніри годні виграти новітну війну?"

"Ба що більше. Більшість американського народу віддається розкошам і не любить війни."

З того бачимо, як суворо і з призирством косоокі люди далекого Сходу дивляться на захід— заздрими очима. Не забуваймо, що перед їх очима є пребогаті кольонії західних білих людий —а вони жовтяки тільки дивляться і багнуть— так як колись їх предки, що кровю заливали Европу.

Добре є нам знати, що вони думають і бути готовими на жовту небезпеку.

Гсін Мін Пао закінчує так: "Коли американці будуть спиняти нас в цій праці (в Східній Азії, підбій Китаю), ми не будемо довго вагатися. Будем битися з ними на життя і смерть!"

УКРАЇНСЬКЕ ЦЕРКОВНЕ СВЯТО НА ХОЛМЩИНІ

Дня 23 червня 1940 відбулося свято передачі колишньої української каплички сели **Гостинне, на Холмщині,** з рук поляків українцям. Урочистість передачі почалася процесією парохіян Гостинного з місцевої церкви до каплички.

З поблизьких сіл Вербковичів і Конюхів також прийшли процесії. Усі коло 1,500 люду стрінулися в лісі коло каплички.

Урочистість почалась довшою промовою з історичним освітленням страждань Холмщини, виголошеною місцевим вчителем Троцьким. Службу Божу правили парох Гостинного, о. Стефанович, і священик з Вербкович о. Баран і з Конюхів, о. Поляк, в асисті діякона Денисенка. Перед капличкою навпроти вівтаря три юнаки з юнацької орґанізації при товаристві Рідна Хата в селі Гостинне тримали "на струнко" національний прапор.

Другу промову, навязуючи слова Євангелія до української дійсности, виголосив о. Баран. Одночасно відбулось посвячення прапору юнацтва Рідної Хати в Гостинному, що надало цій урочистості не тільки церковний але й суспільно-національний характер.

Перед посвяченням забрав голос о. Стефанович пригадуючи молоді зміст і символічне значіння прапору. Після посвячення священик вручив прапор др-у Яр. Гринивичеві, як хорунжому б. Української Армії. Із закликом до юнацтва щоб йшло до праці під цим прапором, передав його др. О. Галущак, як представник грубешівського Союзу Кооператив. Потім відспівано національний гимн.

Після відспівання церковного гимну "Боже Великий Єдиний" посвячено воду в джерелі під капличкою, а пізніше відбулась дефіляда молоді села Гостинне перед посвяченим прапором та представниками громадянства. Під враженням свята передачі каплиці та змістовних, повних запалу й віри промов, люди піднесені на дусі розійшлися з цього посвяченого місця, де, колись давно, як переказують, спочивали при лісному джерелі, Мати Божа, йдучи до Туркович.

НІМЦІ ПЕРЕХВАЛКИ

Артур Ґрайзер, провідник німецької молоді в Данцігу, промовляв через радієву мережу. Він сказав, що німці раз на все лишуться в тих околицях а на поляків мають дивитися, як на слуг. Він далі взивав молодь до знімщення тих околиць і сказав: "Поляк є слугою німця і таким на все остане."

Інші вісти знова доносять, що Гітлер ще раз предкладав Англії мир, але Чирчилл відкинув. В цім предложенню Гітлер мав обіцяти утворення незалежної Польщі і Чехо-Словаччини.

- - - - - -

Але коли глянемо тільки троха дальше, пригадаємо, як ще недавно подібні майже слово в слово перехвалки лунали чванковито проти українців —і як то все нагло і основно змінилося. Все так є, як каже наша пословиця: Чоловік стріляє, а Бог кулі носить...

Є ще хтось над нами, ХТО ВИРІШУЄ життя і ДОЛЮ НАРОДІВ.

Хтось вищий від нас усіх!

ПРИМУСОВА ВІЙСЬКОВА СЛУЖБА В СТЕЙТАХ

Американський Сенат приняв закон про примусову військову службу для мужчин від 21 до 30 року життя, більшістю 58 до 31 голосів.

Плян предвиджує постепенний військовий вишкіл для згаданих мужчин на 5 літ. До кінця цього року перейде вишкіл 400,000 мужчин, до 1 квітня 1941 знова других 400,000 і так дальше, аж при кінці 5 літ буде чотири міліони вишколеного війська.

В той самий час пішла чутка, що до війська покличуть тільки нежонатих. **І хлопці почали чисмкорше женитися.** Подають, що одного тільки ранку в самім Менгеттен, в одній з дільниць Ню Йорку, явилося 120 пар за подружими дозволами.

Безпечним є, що військова бранка і вишкіл тільки поможуть молоді. Навчуть її точности, порядку, послуху і справности. Для молодого хлопця це богато значить.

Богдан Лепкий

НАРОДНА ПІСНЯ

О пісне народна! Одна ти мене,
лиш одна ти мене не лишаєш
і куди тільки доля мене не жене,
ти за мною як пташка літаєш.

В далекому краю, в чужій стороні,
в час безмовного, чорного суму,
про степи і могили співаєш мені,
як український степ довгу думу.

Ти говориш: Минули козацькі часи,
не минула козацькая слава,
тож кріпись, не хили до землі голови,
наша радість— народная справа!

А буває і так, що зневіря їдка,
жаль до ближніх й до свого народу,
продересь до душі, ніби тая змія
між цвітучі грядки огороду,

Ніби ангел тоді ти до мене ідеш,
ніби ангел наставник—хранитель,
і як вітку оливну, так звуки несеш,
щоби ними мир тихий творити.

О, пісне моя! Щоб з людських грудий
вийшла воля, розкута, свобідна —
в бій на смерть і життя попровадить людий
не хто інший, лиш пісня їх рідна.

УРОДЖАЙ МАНІТОБИ.

У Виставовій салі компанії Ітона у Винипеґу була **вистава ярин.** Першу надгороду з Манітоби одержав огородник С. Р. Джансон з **передмістя Винипеґу,** Сейнт Джеймс. Прошу тільки уважно приглянутись скільки і якої ярини тут нема. А все виплекане, гарне, здорове і буйне— виплекане біля Винипеґу, де дощів подостатком і морози все таки оминають. Цього року, коли в Саскачевані нема ярини — а особливо огірків— у Винипеґу є всякої ярини подостатком і огірків не бракує. Заходить оправдане питання —чи не пораб нашим хліборобам подумати над тим, щоби своїх синів поволі але стало переселювати в ці околиці, що більше урожайні та більше вдячні для людської праці. Ціна на землю біля Винипеґу не є дуже вища від ціни в Саскачевані. **А дохід і умови життя без порівнання кращі і вищі.**

На образку зправа бачимо вазонок зі сливками, які виплекав А. Спаджельо **з Морден, Ман.** і який вазонок прислав на згадану Виставу. Дерево це має два роки і представляє рід сливок "оджібва." В околиці Морден, Ман. є гарні сади і красні овочеві дерева. Впрочім коли підете вулицями Винипеґу, то побачите як на многих городах цього року яблінки прямо вгинаються від спілих, румяних яблук....

НАШІ УСПІХИ

Манітобське правительство дало слідуючі стипендії нашим студентам:

1) Петро Ярослав Ґалан з Елфінстон, Ман., дістав $200.

2) Ґригор Галан з Елфінстон дістав $125.

3) Марґарета Кіз з Овкбурн, Ман. дістала $125.

4) Петро Кучма з Сенді Лейк дістав вільне навчання через кореспонденцію в XII ст.

5) Софія Бойчук з Мек Мун дістала $20.

6) Семен Хміляр з Ґвайтмавт дістав $20.

Це очевидне признання для наших здібних і працьовитих студентів. В Канаді не ходить в першій мірі о гроші, коли дитина здібна. **Гроші будуть,** коли є праця і здібности. І тому родичі повинні конче післати дітий до школи, коли ті правдиво здібні і хочуть вчитися.

Богдан Лепкий

ЦИТЬ СЕРЦЕ!

Цить серце, цить!
Таж ти кохало
і раювало й горювало,
і настралалося досить —
цить серце, цить!

Весні кінець.
Пшениця спіє,
зелене жито половіє,
вже й серп готує пильний жнець,
весні кінець!

Пора і нам
збирати з поля,
що присудила Божа воля.
Як не гуртом, то сам на сам —
пора і нам.

Богдан Лепкий

ЗАСПІВ

Колисав мою колиску
вітер рідного Поділля
і зливав на сонні вії
степового запах зілля.

Колисав мою колиску
звук підгірської трембіти,
що від неї зорі меркнуть
і росою плачуть квіти.

Колисав мою колиску
голос недалеких дзвонів,
і веселий спів весільний,
і сумний плач похоронів.

Колисав мою колиску
крик неволеного люду
і так в серце вклисався
що до смерти не забуду.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заснований 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobzynsky, Box 33, Sauts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editors: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobzynsky, Box 33, Sauts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ОДНО ТІЛЬКИ ПОТРІБНО

Серед воєнних напружень народів і держав кожний питається сьогодня: який буде цього кінець? І не диво, бо кожний знає, що від висліду війни буде залежати і дальше уложення людського життя, можливо, що і на сотки літ. Подібні думки мали ми і підчас попередньої війни 1914 року. І після попередньої війни думали люде, що життя людське поплине без поважнішої зміни на довгі часи. Сталося цілком інакше. Не минуло ще 25 літ, як ми вже в другій світовій війні, а границі країв та доля народів змінилися прямо не до пізнання. Дотеперішний досвід учить, що про долю народів і держав оружна сила рішає тільки хвилево і позірно. То, що рішає про долю народів і держав, це завсігди: МОРАЛЬНА СИЛА НАРОДУ. На цю моральну силу народу числять нині всі, хоч не всюда ми бачимо відповідні змагання, щоби моральну силу народу піднести і її закріпити.

Моральної сили потрібно також і нам українцям. Потрібно її українцям в Европі, щоби видержати і зломити московське-большевицьке ярмо; потрібно нам цеї моральної сили також в Канаді, бо від того буде залежати, чи ми задержимося тут як осібне українське племя, чи може стопимося із іншими народами і слід по нас пропаде.

Для збереження українського народу в Канаді на цілу майбутність працює від самих початків нашої еміграції наша Українська Католицька Церква а з Церквою також і Братство Українців Католиків Канади.

Братство Українців Католиків Канади від самих своїх початків поставило собі за ціль: Будувати ціле українське національне життя в Канаді на сильних моральних основах Христової релігії та в цей спосіб захоронити український національний організм, з одної сторони від зарази свого та чужого релігійного та політичного сектанства, з другої сторони вказати українській канадійській суспільности напрям і дорогу доброго виховання і освіти та виховати її так під оглядом релігійним, як і національним на свідомих, характерних, моральних та діяльних членів, перенятих жертвенною любовю до Української Католицької Церкви і до Українського народу.

Супроти подій нинішнього світа, де помляться вікові основи народів і держав а на їх місце приходить наразі бодай щось незнаного і дуже непевного, становище БУК для українського народу набирає ще більше ваги і значіння: **основні напрямні нашої дотеперішньої праці не тільки, що мають бути задержані, але ще сильніше мають бути підчеркнені на всіх зїздах та конвенціях Братства Українців Католиків.**

По думці многих людей в Европі і Америці, ми живемо нині в таких часах, коли будемо свідками, як нинішне людство відпаде від своєї тисячлітньої традиції та порядку, не тільки під оглядом соціяльним але також релігійним. Многі стараються виказати, що людство вже не тільки на цій дорозі находиться але вже по ній йде і то прискореним кроком. Як властиво річ мається? Во то, що ми можемо завважити на широку скалю в міжнародньому життю, то напевно має місце на нашім звуженім ґрунті українського життя в Канаді.

Ми нині стрічаємо між нами много, навіть визначних людей, які говорять ясно і публично: що вони немають потреби блище пізнати науки Христа, бо їх поведення і ділання і так є добрим. Хто так говорить забуває на одно: Що бездоганне поведення і ділання залежить рішучо від його бездоганного і доброго думання. Як можна найти добру дорогу і правдиву без очей і світла? Як далеко і глибоко брак правдивої Христової науки опреділює поступовання і ділання чоловіка, нам не потрібно глядіти аж на поганський світ еред Христом, нам вистарчає поглянути на нинішне нове поганство у формі большевизму. Говорення людей релігійно обоятних, що їм не потрібно блище пізнати науки Христа, це тільки плитка заслона, яка хоче оправдати моральне зло та знеохотити інших в змаганнях до того, що є морально добре і святе.

Коли крім цього візьмемо під розвагу брак єдности в шкільнім навчанню, побудованім на релігійній обоятности, то побачимо, що будучність наша є дуже мрячна.

Тому Братство Українців Католиків працюючи над підвищенням морального рівення свойого членства буде добродієм не тільки для Українського народу але для цілої канадійської суспільности. У тій важній праці, ми віримо, що Братство Українців Католиків не буде тільки саме. Український дім-родина усвідомлюють собі також свою відвічальність у релігійному вихованню своїх дітей. Обовязок цей в українських родинах в Канаді далеко ще, щоби був сповнений як слід. Наше громадянське життя являється лише тому розбитим, бо в його осередку нема релігійного життя, цього жерела нової і завсігди свіжої сили. Разом з іншими, ми тільки гляділи на хвилеві, проминаючі успіхи життя, а забували, що: **одно тільки потрібно— моральна сила народу,** а все проче додасться нам.

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК —

З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці. Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотириденсятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн, Коляди й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий папір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скір коштує $100; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION,
YORKTON, SASK., CANADA

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, Вересень, 1940

14, субота — † Преп. Симеона
15, неділя 13 по С. — М. Маманта
16, понеділок — СвщМ. Антима
17, вівторок — СвщМ. Вавили
18, середа — Прор. Захарії
19, четвер — Чудо Архістратига Михаїла
20, пятниця — Предпр. Різдв. Пр. Богор.
21, субота — Різдво Пресв. Богородиці
22, неділя 14 по С. Прав. Йоак.
23, понеділок — Мц. Мінодори, Мітро., Нім.
24, вівторок — Преп. Теодори
25, середа — Різдв. і СвщМ. Автонома
26, четвер — Предпр. Возда., Обновл. Храм.
27, пятниця — Воздвиження Чесн. Хреста
28, ВМ. Никити, Суб. по Воздв.
29, неділя 15 по С. ВМц. Евфимії
30, понеділок — ММц. Софії, Надії і Люб.

УСТАВ

15, нед. 13 по С.— Гл. 4, ев. утр. 2. на Сл. Б. ап. 166, ев. Мат. 87.

21, суб. Різдво Пр. Богородиці — Литія ,на Сл, Б. ап. 240, ев. Лук. 54.

22, нед. 14 по С.— Гл. 5, ев. утр: 3, на Сл. Б. ап. 170, ев. Мат. 89.

27, пят. Воздвиження Чесного Хреста. Литія, священик виносить замаєний хрест і кладе на тетраподі до прилюдного почитання. На Сл. Б. ап. 125, ев. Йоц 60. **Піст.**

29, нед. 15 по С.— гл. 6, ев. утр. 4. на Сл. Б. ап. 203, ев. Мар. 37.

о. др. В. Кушнір

РОЖДЕСТВО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Евангеліє Св. Луки, зач..54.

І сталося, коли ішли, і він увійшов в одно село, а одна жінка, на імя Марта, приняла його в свій дім. А була у неї сестра, на імя Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І ставши сказала: Господи, чи тобі байтуже, що моя сестра саму кене оставила послугувати? Скажи тоже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї. І сталося, коли це говорив, одна жінка з народу піднявши голос, сказала йому: Блаженна утроба, що тебе носила і груди, що ти ссав. А він сказав: Отжеж блаженні, що слухають слово Боже і його зберігають.

НАУКА

Дорогі в Христі. Ми нині святкуємо Різдво Пресвятої Богородиці. Щоби це свято зрозуміти як слід, пригадаймо собі обіцянку, яку дав Господь Бог першим людям, коли вони поповнили первородний гріх.... Тоді, коли перші родичі, вигнані з раю, ступали в світ своїми тернистими шляхами, обіцяв їм Господь Бог Месію-Христа Спасителя а з ним і Його Пресвяту Матір. Сорок віків очікувало людство тої блаженної хвилі. Зітхання патріярхів і пророків просили тільки о одно: Пішли нам, Господи, Того, що маєш післати. Вкінці приходять часи сповнення. Являється рання зоря Спасення. Родиться від Йоакима і Анни Пречиста Діва Марія.

Ангели з пошаною поздоровляють Дівицю з Назарету і наче приграваюгь до цього хору, який почуваємо дещо пізніше в призадуманих воздухах Вефлеєму: Слава во вишних Богу....

Нині Церква свята запрошує нас святкувати свято Народження Пречистої Діви Марії, тому: 1) що цей день, це день слави для Пр. Діви Марії; 2) Це день радости для людей; 3) день страху для демонів.

І. Різдво Пр. Діви Марії, це день слави і чести для Неї.

Коли ми поглянемо оком віри, то день, в якому ми родились, то це радше день смутку як радости. Чоловік, коли приходить на світ, приходить, як ворог Бога, як диття гніву і гріха, непевне своєї будучої долі. Не так було для Пр. Діви Марії. День, в якому прийшла на світ, це дійсно день слави і почести.

1) Пр. Діва Марія прийшла на світ непорочно зачата, повна ласки і благодати, особа Божога ума і уподобання. Вона була вибраною від віків, від глибокої вічности на Матір для Божого Слова, для Месії-Христа. Вона в умі Божім перед всяким сотворінням.

2) Її народження на світ окружене особлившою славою.... Хоч ми не знаємо богато про Її родину, однак походила Вона з родини шляхотної, чого доказом цілий ряд її попередників в тому роді, які відзначалися подивугідною святістю, що доходить до повного блеску в особі Пречистої Діви Марії. Можна сказати, що від першого дня свойого туземного життя, Вона перевищала своїми совершенствами усі інші сотворіння. Її покликання є одиноким. Вона вибрана, щоби бути Матірю Спасителя людського роду, Сина Божого, що мав статися чоловіком, співвідкупителькою, Царицею неба і землі.

Вже з цього бачимо, як величним було Різдво Пр. Діви Марії. Бог Отець найшов в Ній своє уподобання; Бог Син вже наперед подивляв Її як свою Матір; Бог Дух Святий замешкав в Ній, як у своїй Непорочній Обручниці. Ангели Божі віддають Її свій поклін і славлять піснями Її Різдво.

II. Різдво Пречистої Діви є радістю для людей.

Якщо Архангел Гавриїл міг сказати про Йоана Хрестителя: Многі будуть тішитися при його народженню, то ці слова ще більше можуть відноситися до Різдва Пречистої Діви Марії: Хто є та, що являється наче зірка сходяча, гарна як місяць, вбрана як сонце.

1) Народження Пречистої Діви Марії, це ранна зоря нашого спасення. З упадком перших родичів, ніч темряви запала на нашу землю і на людське життя. Різдво Преч. Діви звіщало близький кінець темряви, початок дня, ласки і благодати.

Коли на небі покажеться ранна зірка, то ціле сотворіння всміхається, співають птички, розтвираються цвіти, полекшу чують хорі.... Різдво Пр. Діви звіщало день, воно зачинає світити, хоч своє світло бере від Сонця, Христа, Вона Його звіщає, проганяє темряви, в якій було погружене віками людство. Зима вже проминула. Цвітки появляються на нашій землі. О, який це день; Сотки й тисячі разів благословений.

2) Тішмося отже в цей день Різдва Пр. Діви. Ми сьогодня святкуємо річницю одного з найкращих днів, які колинебудь були на нашій землі. Того дня кінчиться царство гріха а зачинається день ласки і благословення та спасення людей.

III. Різдво Пречистої Діви Марії є страхом для демонів.

Коли злий дух привів до гріха перших родичів, став володарем світа. Віками стогнала земля у неволі гріха і злого духа. З хвилею Непорочного Зачаття Пр. Діви Марії злий дух стратив усю силу, при її Різдві його пораження стало ще більше. Від перших днів життя, Пр. Діва Марія є страшною для злого духа. Пречиста Діва Марія усе

обновила в Господній ласці, спасла людей, побідила демонів, відновела в первісному стані ангельський порядок.

Святкуймо з радістю Різдво Пречистої Діви Марії. Радіймо з Нею Її ласками і привілеями, яким Її наділено, пожертвуймо для Неї нашу щиру молитву, може вінець вервиці, як вязку гарних цвітів, очистім наші серця доброю сповіддю, освятім їх в св. Причастю. Марія буде нас берегти. Поможе нам в нашій борбі проти злого духа, проти наших пристрастей, поможе нам бути святими, вкаже нам дорогу до неба, де будемо оставати з Нею в цілій нашій вічности. Амінь.

НЕ ЇСТЬ, НЕ ПЄ— 18 ЛІТ!

Хто ж не чув про бідну баварську дівчину **Тересу Нойман** з Коннерсройт, в Баварії, що в 1918 році при гашенню вогню звихнула стрижневий стовп, послідовно стала спаралізована і цілковито осліпла.

В 1923 чудесно відзискала зір. "Мамо— я бачу!"— були її перші слова. А перші її кроки, коли змогла знова ходити, були **до церковці**, де сердечно молилася.

В 1926 році дістала стиґми— знаки Христових мук. Про це оповідає тими словами: "Нагло я стала в Оливнім Городі а мій Спаситель перед мною. Я бачила Спасителя, як клячав в молитві. І тоді я почула незмірний біль в лівім боці, що здавалося, вмру. І тоді я відчула, що з мого боку пливе **кров**. . . ."

Від Різдва 1922 Тереса не взяла до уст жадної ціпкої поживи. До Різдва 1926 щоденно пила ще шклянку води. Відтоді —себто від Різдва 1926 року вона не їсть і не пє. Її одинока пожива є щоденне святе Причастя рано — і більше нічого. Вона дуже мало і рідко спить. Однак цілком здорова, безнастанно молиться. Наука негодна пояснити того стану. Тут видно безпосереднє **ділання Божої руки**.

Подібно в Галичині мала знаки Христових мук **Настя Волошин**. Що з нею тепер діється, не знати. Однак нині ясно, що Бог давав окремі знаки для нашої старої Галицької землі, щоби скріпити віру народу і приготовити на дії, які прийшли.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

На з'їзді католицьких лічниць північної Америки **Сестра Служебниця Любов** з Мондеру **дістала надгороду**. Вона— на 400 лічниць, які були заступлені на цім з'їзді в Сейнт Луїз.

\- - - - - -

В українській колеґії св. Йосафата в Римі остало ще 27 питомців. В Римі перебуває далі архимандрит Отців Василіян, впр. о. Ткачук, ЧСВВ і його писар о. Заячківський, ЧСВВ.

\- - - - - -

18 серпня 1940 був в Спринґфілд, Н. Дж., **український національний здвиг**, котрий почався Архієрейською Службою Божою Преосв. Бучка в сослуженню 4 священиків. Підчас проповіди **Преосв. Бучко сказав: "Любов до Бога і до своєї вітчини все іде впарі. Жадна людина не може обійтися без Бога та патріотизму, які взаїмно себе доповняють."** Присутних було три тисячі людий.

\- - - - - -

40-літний ювилей священства обходив **впр. о. Дидик, ЧСВВ** в Едмонтоні, що один з перших прибув до Канади і положив трівкі основи для розвою нашої Церкви. Все привітний і услужний мимо пізних літ, о. Дидик втішається знаменитим здоровлям і тепер саме розпочав будову величавої мурованої церкви в Едмонтоні. Крім цього труду о. Дидик є довгі літа парохом Едмонтону і ігуменом тамошнього монастиря Отців Василіян. Високопреподобному Отцю Ювілятові бажаємо ще многих і щасливих літ прожити— церкву докінчити та тішитися любовю вірних! Многая Літа!

\- - - - - -

Духовні вправи наших Отців Духовних були в С. Норберт, Ман. цілий тиждень 2—7 вересня, 1940. Були присутні всі Отці зі Західної Канади— вправи давав впр. о. Гр. Шишкович, ЧНІ. Окремі науки дав також їх Ексцеленція, Преосвященний Епископ В. Ладика.

Юрій Липа

ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ!

(Вимки з твору).

Потій, Рутський і св. Йосафат — право, зміст і душа українського католицтва — були українськими патріотами. Всі вони "змінювали зверхність Царгороду на послух Римові, але бажали вдержати назавжди свою З'єднану Церкву, **як українську Церкву**" (Яблоновський). Цілком не тішило митрополита Рутського те, що за його часів частина української шляхти почала переходити на римо-католицтво й польщилася. "До 1624 р. двісті душ шкільної шляхотської молоді —пише він— змінили обряд і рівно стільки тих, що служили в війську і на дворах." **І Рутський ціле життя бореться з тим**, не бажаючи цілком підсилювати Варшави.

\- - - - - -

Власне, стремління українців мати розмову з Богом, яко таїнство тільки своєї раси— було від початку христіянетва на Україні. Власне цю ґенеральну ідею, або ліпше кажучи — цей заповіт раси називаємо **леґендою апостола Андрея.**

В київських літописах від XII. ст. до XIX ("Синопсис" 1836) ясніють слова пророцтва апостола Андрея, що —зупинився на київських горах. Апостол Андрей, як продовж 800 літ побожно повторювали уста українських читачів, сказав своїм ученикам, показуючи на Дніпро і гори:

"На цих горах возсіяет благодать Божія."

Від безпосереднього ученика Христа дістали українці Божу благодать. В літописах сказано: "Первое убо креститися славнорускій народ еще от святого апостола Андрея Первозваннаго."

Первозванний ученик Христа дав частину свого первозванства владі і народові київському. Безпосередньо, а не через чужинців, спливає благодать на українців.

(Далі буде).

ЯК АНҐЛІЯ СТАВИТЬСЯ ДО ПОЛЬЩІ

Ричард Остин Балтер, анґлійський підсекретар для заграничних справ, відповідаючи в парляменті в Льондоні на запити про відношення Анґлії до Польщі, заявив, що між урядами Анґлії й Польщі є повне порозуміння щодо усіх політичних справ, звязаних з теперішньою війною.

Як можна догадуватись, питаючі хотіли знати, як це розуміти що Польща є у війні із Совєтами, а Анґлія ні. Посли хотіли теж вияснення, чому Польща удержує далі звязки з Італією, з якою Анґлія є у війні.

Отже польський уряд заявив, що він є по стороні Анґлії й що польська армія буде боротися всюди, де цього вимагатимуть британські інтереси. Як би Анґлія зажадала від Поляків, щоб боролись і проти Італії, то вони це зроблять. А це може легко статись, бо в Палестині є до 6 тисяч польських вояків.

Далі польський уряд заявив, що війна Польщі з Совєтами вибухла автоматично з хвилиною, коли Совєти заатакували територію Польщі та виґнали польського амбасадора, що сталося дня 16 вересня, 1939 р.

—Чи ваша дочка ходила до консерваторії?

—Певно!

—А чи з добрим успіхом?

—О так! Вийшла замуж за свого професора.

—Чому не женишся?

—Не маю з ким.

—Женися із Шафранською. Вона багата. Всі довги поплатиш.

—Як мої вірителі потребують грошей, до нехай вони з нею женяться.

-ЖИТТЯ СВЯТИХ-

СВЯТИЙ СВЯЩЕНОМУЧЕНИК АНТИМ, ЕПИСКОП НІКОМЕДІЙСЬКИЙ

Память Святого Священомученика Антима припадає на день 16. вересня. Св. Антим зістав епископом Нікомидії по смерти епископа св. Кирила 293 року. Був то муж великої побожности і так великих чеснот, що удивлялися його життю всі, котрі його знали. В Нікомидії проживали тоді цісарі Діоклициян і Максиміян, і вони приказали мучити ісповідників св. віри а переслідування христіян стало ще лютіше, коли погоріла цісарська палата, бо погане оклевечували христіян, що то вони підложили вогонь.

Вже не потоками, а рікою і морем полилася кров слуг Божих, мужі, жінки, сідоглаві старики і невинні діти, все те гинуло серед найстрашніших мук. Число Мучеників росло в сотки тисячів, кров їх пересякла на скрізь землю, а все нові заступи ставали і голосили славу Христа Спасителя і давали душу за Його науку. Св. Антим, як добрий пастир научав вірне стадо і кріпив духа в тих, що йшли на смерть для Ісуса. Він жив в недалекім від Нікомидії селі Семана і тут потайки громадилися біля нього люде і слухали його науки. Тут цілими годинами молився св. Епископ Богу, щоби всі вірні визнавали Христа гідно, отверто перед судом поган. Знав св. пастир, що і він віддасть душу за Христа і що так довго його життя, як довго потреба укріпляти і утвердити в добрім тих з посеред стада, котрих Господь вибрав на свідоцтво своєї правди.

Лучилося таке: Цісар Максиміян приносив публично, на очах свойого війська жертву своїм божкам. І ось серед загальної тишини, понісся нараз сильний голос, що проголосив тоті слова: "Цісарю, чому покланяешся бездушним ідолам? Чому віддаеш честь діяволу? Чи не знаеш, що один є тільки правдивий Бог, Бог христіянський, котрому слава буде во віки?"

Мов грім ударив поган. Дивляться а то один з воїнів, по імени Зенон, з підвишеного місця голосить тоті слова. Скочили кати, пірвали в свої руки Христового ісповідника і на приказ цісаря зачали бити камінями по лици, утяли йому язик і ледви живого виволікли за місто, де усікли йому голову. Но його примір додав відваги другим і деякі з вельмож і слуг цісаря стали голосно величати Христа Спасителя. Між ними був один з воеводів цісаря, Доротей, дальше Марданій, і Мигдоній, двоняне цісарські і слуги його Індис, Горгоній і Петро. Всіх їх кинено до вязниці. Св. Антим, коли довідався о їх увязненню, написав письмо, в котрім заохочував їх до витревалости і післав це письмо через діякона Теофіля, котрого вязнична сторожа зловила і поставила перед цісаря.

Сміло визнав св. Діякон Христа Спасителя і серед найтящих мук незрадив, де находиться св. Антим. На приказ цісаря убили св. Теофіля камінями і стрілами, св. Доротея усікли мечем, Мардонія спалили, Мигдонія живцем закопали в землю, а Індиса, Горгонія і Петра кинули в море. Вскорі по них пострадала також св. Агафія, ігуменя Богу посвячених дів, і св. Домна, що перед приняттям св. Крещення була жрекинею поганської богині Цирери, а дала душу за св. віру в 14. році життя, а також св. діва Теофіля і св. Мученик Евтимій. Всіх їх усікли мечем.

Аж ось довідався цісар, де скриваеться св. Антим і казав його увязнити. Воїнів, які його не знали, а які питали за ним, запросив св. Антимій до своеї хати, погостив їх, і доперва тоді сказав їм, що він е той, за котрим вони шукають. Воїни здивувалися добротою святого, хотіли його лишити і сказати, що не найшли того, за ким їх післано. Але св. Антим поучив їх, що кожна брехня е гріхом і добровільно пішов з ними а по дорозі так зворушив їх серця оповіданням про Ісуса Христа, що вони визнали віру і приняли з його рук св. Крещення. Так то добрий пастир і тоді, коли знав, що жде його жорстока мука, не дбав про себе, а дбав про тое, щоби спасти душі других.

І станув св. старець перед мучителем, і той казав розложити всі знаряди мук, бо думав, що тим налякає св. епископа. А той сказав йому так:— Дарма, що розложили все те, бож ані смерть не улякае того, хто для Христа Спасителя хоче душу віддати і віддасть її охотно, а смерть буде уважати за найбільше свое щастя.

Хто опише ті муки, яким люте поганство віддавало вірних. Св. Антима били по устах каміннями, розпаленими залізами кололи його ноги, тіло його протягнене на черепицях били залізними прутами, ноги його убрали в мідяні, розжарені ходаки, крутили на колесі, під котрим горів огонь, і на пів живого кинули до вязниці між самих розбійників. І ось коли св. Антим прийшов до памяти, то першим його ділом було, що зачав говорити о Бозі з тими, котрі не знали нічого крім гріха і злоби і зворушив серця їх, довів до пізнання правди, до розкаяння і окрестив їх. По кількох днях вивели святого на суд, і на приказ цісаря усічено його сокирою дня 16 вересня 303 року.

А кров христіянська лилася дальше. Того самого року мучителі на саме Різдво в одній з підземних церквей Нікомидії замучили до 20,000 христіян. Число мучеників росло, а муки їх доводили нові заступи поган до пізнання св. Науки. Дарма, що мучителі чванилися що знищать її цілковито. Христова Віра росла що раз то сильніше, вона своїми раменами огортала вже цілий світ і ждала тільки хвилі, коли хрест, її знамя; заволодіе над вселенною.

—Знаеш, я для неї втратив цілий маеток.

—А я розум.

—Лише тільки?

—Так, кожний із нас втратив те, що мав до втрати.

ЛИСТ З БОСЬКА В ГАЛИЧИНІ

"Ти знаєш, що Босько спалилось. Згоріла тота частина, що від деревляного моста до залізного. Крім того **вісімнацять людей німці застрілили** і то самих руснаків. Бо польські стрільці поховались до руских домів і як німці надійшли, вони зачали стріляти і забили німецького капітана. Німці завважили з яких домів стріляли і почали бомби шмаряти на ті доми і зачало село горіти. Потім вони почали ловити людей і ставляти в ряд. Стопятьдесять людей поставили в ряд і витягли машиновий кріс. Люди почали плакати і просити життя: казали, що вони невинуваті, що вони українці, але то не помогло, бо німці їх мови не розуміли. Німці зачали стріляти і 15 людей зараз застрілили. Потім дав Бог порятунок, надіхав німецький офіцир, який вмів розмовитись по польськи і наші люди вияснили йому. Німці потім жалували того, бо забили і священика українського і сімнацять людей.

"В нас тепер тяжко жити, бо все подорожіло, а найгірше обува. Черевики на мене коштують 20 злотих, убрання на чоловіка 500 злотих. Навіть не годен дістати, бо склепи понищені, а тепер ні звідки не спроваджують. Як так далі піде, то треба буде босому ходити. Кільо соли коштує злотий, масла 23 злотих, кільо муки пять злотих, і то не годен дістати, бо люде не хочуть збіжжя продавати. По містах голод докучає і може кинутись яка хороба."

ВІСТИ РКУК

Новий відділ РКУК повстав в **Угринові**, біля Кридор, Саск.

Брошуру проф. Кирконела п.з. "Війна та канадійські українці" **переложено на українську мову** і видано заходом РКУК. Ціна 10ц. Варта прочитати.

Поволі напливають **жертви на РКУК**, зібрані на лісти, які вислано всім прихильникам справи в Канаді.

"Що ж то за нарід, коли не дбає за свою користь і не попереджає видимої небезпеки? Такий нарід нікчемністю своею уподібнюеться справді несвідомим тваринам, що ними гордують всі народи."

Гетьман Іван Мазепа

Лікар питається хорої селянки, чи вже радилась кого на свою недугу.

—Та я радилась пана аптикаря.

—І що той дурець Вам порадив?

—Та порадив щоб я пішла до пана доктора.

ПРОФ. М. ЧУБАТИЙ ВІДПОВІДАЄ!

Говорять по українськи а думають по московськи.

—

Чи були в Галичині православні, хто вони та хто їх фабрикував?—

—

Мої статті викликали— як я зрештою сам сподівався— лють серед "духовних бизнесменів," що то зі святої Божої справи, з релігії, зробили собі бизнес, вандрують від церкви до церкви та добрий наш нарід баламутять. Посипалося на мене каміння та болото; хто до чого привик. **Ні одно, ні друге мене влучити не може.** Видавати осуд про мою науку безсторонність у трактованні українського церковного питання не є покликані "знавці," яких знання минулого України не більше від пересічного читача популярної історії; компетентніше то зробили вже давніше найвищі українські наукові установи, от хочби Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, Українське Міністерство Освіти в Києві та сенати Державного камянець-подільського та Українського Тайного Університету у Львові. Оцінили то більше фахово критики моїх наукових праць в українських та заграничних наукових журналах. Болото з брудних рук не може вчепитися громадянина, за яким 25 літ громадянської явної та тайної праці серед найважчих обставин польської окупації на західно-українських землях.

Я з малосердям гляджу тільки на зусилля тих маленьких типів боронити це, чого боронити не можна, бо кожний їх аргумент за українським православям мігби повторити з такою самою самопевністю Евлогій, Антоній, Діонізій чи який другий російсько-православний діяч. Читаючи ті аргументи проти моїх статтей, мені відразу майнула крізь голову думка: от пишуть по українськи а думають по російськи.

Щоб одначе серед українсько-американського громадянства, відчуженого вже досить від рідного краю, не ширилося баламуцтво, щоби й поважні українські часописи в Америці не хвалилися якимсь там православним духовним "галицьким -уроженцем," ба, навіть "бувшим старшиною УГА," щоби й визнавець націоналізму, б. католик, галицький уроженець, натягаючи в Америці рясу православного духовного не думав, що робить "службу Україні," я скажу моїм землякам таке: **Церковні відносини в Галичині знав я краще ніж хто другий із світських людей, одначе мені невідомо, щоб який Українець-патріот в Галичині переходив на православя за часів польського володіння. На православя за Польщі переходив в Галичині або москвофіл—національний зрадник— або польський підлизень.**

Чому так було? Тому, що кожна дитина в старім краю знала, що найсильнішим забороном українства в Галичині була Українська Греко-Католицька Церква! хто її ослабляв, не був українським патріотом. Її розбивання, відступство від неї, вважалося загально за національний злочин, рівнорядний з відступством від української національности. Зрештою так само справу ту розуміли не тільки Українці, але теж і наші вороги, Поляки.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ?

В Католицькій Церкві є 22 обряди і 12 літургічних мов. А іменно: латинська, грецька, коптийська (є Єгипті), сирійська (давна арамайська), вірменська, арабська, ґеорґійська, старославянська, румунська, мадярська і ґеес (з Абісінії). На дальматськім побережу ще уживають в старовинних церквах первісного письма і мови давних славян: глаголіци. **Папа Венедикт XV. сказав: "Церква Ісуса Христа не є латинська, грецька або славянська— але католицька!"**

. . . . . .

Теперішний св. Отець, **Папа Пій XII є 263 з ряду наслідником св. Апостола Петра.**

. . . . . .

В Америці є тепер 21, 403,000 католиків— або найсильнійше зі всіх віроісповідань.

. . . . . .

При українських католицьких парохіях в Америці є тепер 16 цілоденних шкіл. Преосвященний К. Богачевський працює там також 16 літ.

УСПІХИ

Заряд священичого товариства св. Павла на біжучий рік є такий:

Голова— о. др. Куншір

Писар — о. М. Сирник

Скарбник — о. Нуляк

Провірники— о. Пелех і о. Гуменюк.

Рішено видавати популярні книжечки з рамени БУК-а. Перша така книжечка появиться при кінці жовтня 1940. Це продовження бібліотеки БУК-а, котра досі дійшла до ч. 9.

—●—

3 вересня 1940 православні церкви Сходу рішили в Дамаску, столиці Сирії, залишити старий юліянський календар і святкувати по новому стилю. Навіть вони....

—●—

СТРАШНА ОСТОРОГА

—

Джессі Рід колись була одинока— красою і богацтвом.

Тепер також одинока —опущена всіми і в нужді.

Коли Джессі Рід була танцюристкою і збирала захоплені оплески, похвали, признання і підхлібства. Вона

Джессі Рід.

була одною з найвище платних дівчат танцюристок ославлених "Фоліс бюті." Але оплески, підхлібства, богацтво і легке життя довели її скоро до упадку. Легкі гроші— легке життя — легка моральність.

Дівчина була тоді ще здорова, гарна, молода.

Легка моральність завела її до розпусти. А розпуста до зарази. Дівчина дістала страшну недугу сифіліса.

І за одним подихом минулися— слава світа, оплески, богаті признання і освітлені салі. Завезли її до спокійного, відсуненого від світа, шпиталю. Минулося здоровля, пропала краса, розвіялися гроші. Нині Джессі Рід лежить в лічниці в Шикаґо і лічить знеможене тіло від страшної зарази — а душу від гріха!

Ось так Бог карає за гріх — ще тут, на цім світі!

Чи треба ще більшої осторогн для молоді?!

(З жартів на Гітлера)

Гість:—Вейтер, дайте мені Гітлер геринґ!

Вейтер:— Бос, чи ми маємо Гітлер геринґ?

Бог:— Візьміть Бисмарк геринґ, вірвіть голову, й маєте Гітлер геринґ.

Доля Румунії.

Мапа представляє старі і нові границі Румунії— перед і по 1918 році.

Добруджу Румунія забрала в 1879 р. і втратила. Потім знова дістала назад в 1919 році. Там мешкає много болгар і ці повіти з більшістю болгарського населення Румунія тепер віддала назад Болгарії.

Бесарабія належала до Росії. Румуни дістали її від большевиків а тепер знова втратили разом з північною **Буковиною.** Там населення майже поголовно українське, понад один міліон душ.

При кінці серпня румуни далі згодилися добровільно відступити половину **Семигороду** мадярам. Це простір 21,235 квадатових миль з 3,800,000 населення. Населення мішане— богато між ним німців, давних поселенців з Саксонії, що живуть тут вже понад 150 літ. З відступленою частиною відходить також столиця Семигороду — **Клюй** (Клявзенбурґ), де є осідок греко-католицького епископа— румуна. Живе там много румунів— а ще найменше відносно мадярів. Однак мадярські гуни дуже наперлися скористати з нещастя Румунії і коли Чакі вернув до Будапешту то Телекі цілувався з ним з радости.... Ми однак не забули, як тому півтора року ці нікчемні гуни так само цілувалися з кимсь іншим на трупах карпатських січовиків....

З тих юдиних поцілунків нічого не вийде, крім дієвої кари!

Одночасно повідомляють, що мадяри хочуть ще від Югославії провінцію **Банат** з 400,000 населення, де живе жмінка мадярів і Югославія для святого спокою рада їм це відступити. Видно, що в Европі тепер не справедливість панує, а СТРАХ!

Подають вісти, що німці узискали від румунів право установити свої летнища і воєнні табори для моторизованих частин в Румунії. Іншими словами— що румуни дуже вже обідніли, коли у власнім краю навіть ґаздами перестали бути....

о. М. Горошко

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

—

Великий вчений Олександер Потебня ствердив слідуюче: "Лише такий народ корисний для загального добра, життя і поступу, який зможе класти свої вартости і здобутки для збогачення вселюдської скарбниці культури і цивілізації." Життя, коли існуємо як нарід, вимагає від нас творчости. Продуктивність можна творити лише коли всі дрімаючі скарби збудимо до життя. В нас тліють великі природні таланти. Лише їх розвинути! Розвинути творчість українського духа, то напевно вложимо в скарбницю вселюдської культури богато. Щоби ми могли створити це, мусимо звернутись до підрів української нації. Мусимо пізнати українську культуру, історію і літературу. Знати всі мистецько-продуктивні вартости. Пізнати дороги життя і діяння української нації на протягу віків та відгадувати шляхи майбутнього. Ми в Канаді мусимо знати своє призначення в новій батьківщині. Провидіння Боже нас перещепило до нового світа, не лише щоби знайти варстат праці і долю, але щоби в співжитті з другими народностями творити переможне, краще майбутнє Канади. На нашому народі тяжить обовязок творити по своїм силам та можности вартости для загального добра Канади. Бо коли ограничимось до "хлібоїдства," то станемо безвартісним елементом.

Щоби творити, давати вартости, то треба життя і працю основувати на народнім, національнім ґрунті. Знова послухаймо спів одного з найбільших українських вчених Олександра Потебню: "Душа народу (молоді в першій мірі) найкраще може розвинутись на народнім ґрунті, на любові до свого рідного, на щирій охоті жити і працювати для народної справи." Ці самі думки в інакшій формі сказав льорд Твідсмюр **"Тоді будете добрими канадійцями, коли будете добрими українцями."** Асиміляція обезпліднює нарід і перечеркує його вартість. Справи ці великі і важні розумів прекрасно льорд Твідсмюр. та розуміє загал співживучий з нами.

Україна, це слово, що не повинно нікого лякати ані гнівати. Українці, це один з найстарших народів в Европі. Історія сягає в далекі тисячіття назад. Новітні археольогічні розкопи на українських землях доказують про існування культури на згаданих землях вже 3. тисячі літ перед Христом, так зв. "Трипільська культура." Україна мала звязок з егейською культурою на Креті. В часах розцвіту Греції береги Чорного Моря були високо культурними осередками (Сином, Трапезунт, Херсонес) звідки плила жива торговля з українськими землями. З історії знаємо, що цезар а опісля Нерон хочуть дістатися через Україну до Китаю, бо перси забогато контролювати дорогу до Китаю. В 4. ст. по Христі за часів ґотів а відтак в княжих часах Україна стає одним із важніших вузлів великих шляхів історії світа.

Княжа Держава, це велика культура традиції Східньої Европи. Україна на протягу княжого існування це велика держава, упорядкована адміністрація, військова штука, лицарська честь "Іду на Вас," мистецтво, штука, велика торговля, наука, право —"Руська Правда,"— все це закрашував християнський патос.

Проф. Ернст пише: "Церкви як Софія, Лавра, Спас в Чернигові, це памятники світової слави." Княжа доба це **символ традиції політики і культури.** Україна не лише виявила

себе в княжій добі, як держава культурна, як чинник рішаючий на Сході Европи, але створила своєрідний лад, дала щось свойого, а дальше принесла **неоцінену заслугу для культури і цивілізації світа як заборολο перед дикунами Азії.** Сама підкосила себе, та вратувала Европу перед азійським знищенням. Хоч піднепала княжа держава і прийшли часи упадку то Україна встала з пониження та виявила себе в козацькій добі **неповторною у світі.**

Козацька доба, це доба героїзму. На згарищах, що лишили по собі монґоли, виросло козацтво, що є в історії світа незвичайним проявом сили українського народу. Байрон, анґл. поет, присвятив пекрасну поезію цій добі. Культурний розмах в добі Б. Хмельницького та великого гетьмана Ів. Мазепи лишив сліди на все, як доказ культурно-мистецької творчости українського народу.

По добі панщини і кріпацтва Україна відродилась та зачинає (хоч ще у неволі) писати нові здобутки і вартости на свою адресу. Думаю, що ґеній України відродиться під подувом свободи українського народу та дасть історії все, що в його нідрах є призначено дати світові.

(Докінчення буде).

Боремося за Свободу!

22 липня відповів Гітлерові вайкавнт **Галифакс**, секретар закордонних справ. Він рішучо **відкинув заклик Гітлера**, щоби миритися.

"Хто любить правду, справедливість і свободу, ніколи не погодиться на новий світ Гітлера!"

Слушно зауважив Галифакс, що Гітлер ані словом не згадав про **справедливий** мир і про другі народи Европи, які також мають **право до самовизначення.** Він відкликався тільки до низького почування **страху** а його одиноким доказом то була **погроза.**

Однак в Англії він стріне тільки "незрівнану сталість."

"Хочемо почитати Бога, як вміємо і це є релiґійна свобода, основана на сулінню. Цього ми ніколи не зречемося! Во сумління то така річ, що її не можна здати комубудь."

Далі заявив Галифакс, що **Гітлер є визовом антихриста**, з котрим мусимо боротися во імя християнських ідеалів.

Ці ідеали дорогі нам і американцям.

"Християнська благовість до світа приносить мир у війні. Мир там, де його найбільше треба. **Мир душі.**"

Вкінці **завізвав до молитви.**

"Є одна річ, що ми всі годні зробити: жовніри, моряки, летуни, приватні люди, женщини і діти, всі разом— **що може бути много сильнійшою, як ми думаємо. А це є молитва!"**

"Будемо просити Бога за тих, що любимо і за справу, за котру нині боремося. Будемо молитися з довірям, бо знаємо, що ставимо опір річам, які не можуть бути згідні з Божою волею."

Це прегарні слова великого державного мужа і так я кнебо від землі ріжняться від диких вигуків і грізьб покоєвого маляра з Берліну.

ДВА МОРДИ...

В маю 1926 на бульварі Сейнт Мішель в Парижі до безборонного головного отамана УНР **Симона Петлюри** вистрілив з нагану Шварцбарт і потім ще, коли тяжко ранений отаман залитий власною кровю звився на хіднику —стріляв ще, щоби на місці добити. Підчас процесу Шварцбарта боронили жидівські адвокати Торес і компанія— той самий Торес, котрого потім за зраду і дизерцію з війська суд Франції засудив на 6 літ вязниці позаочно. Той самий Торес, що втік з фронту бою і ще других підбурював проти Франції, яка боролася на життя і смерть проти німецької навали....

В обороні Шварцбарта виступили тоді свідки— як Еріо, інший пізнійший міністер безталанної країни, які всі разом зробили з нашого отамана найгіршого бандита перед лицем судіїв та читаючої многоміліонової публики Франції. Всі наші найкращі змагання до волі і борбу за незалежність України представили тоді, як дикі погроми і бандитські напади— і ми програли тоді у Франції. Мордерця і бандит вийшов тоді як герой. І витали потім Шварцбарта його родимці. Це було 1926 року Божого....

В серпні 1940 року в Мексико підставлений большевик затяв колишнього командіра Красної Армії, творця проклятої ЧЕК-и і масового мордерця українських селян в кровавих роках 1918—1923— **Лейбу Троцкого.** Затяв сокирою по російському звичаю і давному заклику Чернішевського: "К топору зовєтє Русь!" Сокирою затяв творця найгірших банд, які знав світ в 1918/19 роках і зараз посипалися жалібні телеґрами.... Жалобу проголосило Мексико— держава! Президент посилає жалібні телеґрами, посилає ґенерала на почетну службу при домовині, а навіть уряд Стейтів роздумує поважно над тим, щоби Троцкого спровадити до Ню Йорку і там поховати серед блеску сімміліонового міста. А далі, коли спротив віруючих і чесних людий таки був засильний—тоді Троцкого ховають на державний кошт в Мексику і домовину палять в крематорії....

\- - - - - -

Два морди— однак з як відмінним вислідом!

За Троцким жалує ціле Мексико —аж ген в Стейтах іде відгомін!

За Петлюрою—сипляться проклони тодішньої Франції та її адвокатів.

І приходить мимоволі на думку: ЯКА БЕЗЩАСНО ПРИКРА ДОЛЯ ТВОЯ, УКРАЇНО!

І як тяжко добути ТОБІ, НАРОДЕ УКРАЇНСЬКИЙ, ВОЛЮ!

Скільки в тебе великих і можних ворогів— а як маленько мало приятелів!

І які великанські перепони Ти зустрінеш ще на дорозі до волі —народе наш!

НЕ БУДУТЬ ВИДАВАТИ БІЛЬШЕ ГОРОЖАНСЬКИХ ГРАМОТ!

15 липня зложено в парляменті заяву, що з огляду на европейські події не будуть тепер більше видавати горожанських грамот. **Дост. Пієр Касґрейн**, секретар стану, заявив, що від мая, коли тін перебрав уряд — не видно ані одної грамоти більше. Заходить оправдана боязнь перед діянням "пятої колюмни" а протести людий, які живуть в Канаді 25 або 30 років, а досі не подбали про таку грамоту, "не роблять враження."

Шість нових цілоденних шкіл отворено з початком цього шкільного року при наших церквах в Америці.

Також рація

Старий слуга побачив, як його пан миє і натирає горівкою голову тай каже:

—Ой, пане дідич, та чи ж не шкода марнувати Божого дару?

—Е, що знаєш, Ясю, таж від того ліпше волосся росте.

—Паночку солоденький, якби то правда була, то мені вже від неї в горлі борода виросла б.

Мала Соня шкрябає щось на папері.

—Що ти робиш, Соню?— питає мама.

—Пишу лист до Марусі.

—Але ж ти не вмієш писати.

—Нічого, Маруся теж не вміє читати.

ТАК ДІТИ ДЯКУЮТЬ БОГУ!

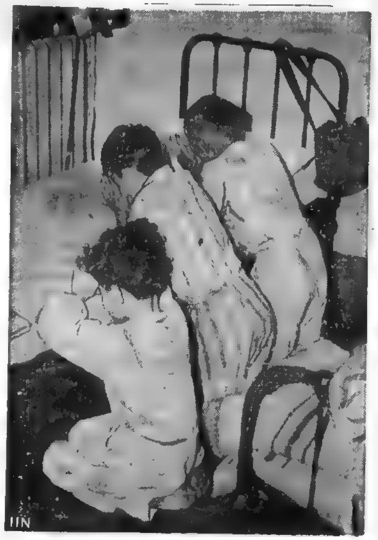

На образку з ліва бачимо, як трох хлопців молиться в світлиці фундації Гулда в **Ню Йорку.** Вони щойно приїхали з Анґлії. Але не забули щиро дякувати Богу за щасливий переїзд морем.

Ось взір для всіх добрих дітий, як повинні молитися і дякувати Богу за много-много дібр, що дістають кождого дня і хвилини. Добра дитина молиться також за своїх родичів і за свій край — за Канаду і за Україну! За тих, що тепер борються за свободу, за наше військо —за ранених і хорих. А передовсім добрі діти моляться за себе самих!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

II. Як то було

(Дальше)

—Перевязали, як могли. На хвилинку прочунявся й просив води. Потім знову втратив притомність.

—Зле. Де він?

—Прошу,— сказав стрілець і показав рукою в одні двері маґазину.

Увійшли. Тутже, поблизу порога напів лежав, напів сидів, спертий на колінах товариша, ранений стрілець. Крвавич глянув співчуваюче на нього. Глянув і наче щось неймовірно неждане промайнуло по його обличчу. Провів рукою по чолі й нахилився над раненим. Перед ним лежав ледви кільканацяти-літний хлопчина. Бліде мов простирало обличча, було обрамоване чорними, мов гебан кучерями. Сині уста, хоча заціплені від болю, були якось так майстерно, не по хлопячому різьблені. Руки, хоч заялозені від кріса, дрібні й прозорі, мов у панночки. Якийсь дивний неспокій огорнув Крвавича на вид цього прекрасного хлопчика.

Узяд його за руку. Живчик бив, хоч слабо.

—Що з ними робити?— повернувся до сотника Полянича.

—Так чи сяк залишити його тут не можна. Попробуйте взяти його на авто.

Крвавич підійшов до хлопця.

—Хлопці а що, якби ми взяли нашого товариша й отак, на колінах, завезли до ратуша?

— Нічого, можна— обізвався якийсь.— Тільки треба поволи їхати, щоб не перетрясти. А втім, хто його знає, може по дорозі знов що трапиться?

—Трудно, то трапиться. Тут його, на клопіт пану сотникові, не залишимо.

—Хиба не будуть на двірці шпиталя розводити— докинув ще якийсь.

Обережне, наче дитину, підняли раненого й винесли на авто: шістьох стрільців сіло на амуніційних скринках, один проти другого, й узяло на коліна раненого товариша. Під голову поклали йому плащі. Крвавич витягнув револьвер, опер кріс на холодільні й перекинувшися словом з десятником у авті, крикнув шоферові:

—Їдь!

—Гурра!— крикнули посоловілі хлопці сотника Полянича.

—Гурра!—відповіли хлопці Крвавича й рушили в дорогу.

Їхали поволі. Скрізь, де тільки прочували щонебудь підозрілого, готувалися до належного відпору. Але по вулицях панувала тиша. Ніхто не посмів вихилитися поза браму, ніхто не зважувався заступити автобі дорогу. Авто дудніло й по вулицях нісся його глухий гомін, мов по домовині.

Уже зівсім звечоріло, коли четар Крвавич приїхав перед ратуш. Подбав, щоби раненого хлопчину уважливо знесли з авта, ще раз глянув на його мертвецько бліде обличча й велів повідомити себе, якщо ранений поверне до свідомости. Запитав того й другого стрільця, що це за хлопчина, але ніхто не вмів йому нічого певного сказати. В армії, яка, щойно сьогодня в ночі зібралася, ділянка знайомостей була найслабше розроблена.

Хлопці випаковували амуніцію, Крвавич пішов до сотника Мартиненка.

—А, здоров! Думав, що з тобою крухо.

—Чому?

—Мав звідомлення, що тебе перестрілили на Сапіги.

— Перестрілили.

—Ну і як?

—Нічого. Ми мали одного раненого, вони одного, мабуть убитого.

—А як там сотник Полянич?

—Радив нам, аби нашій ляндштурмі не давати нових черевиків і плащів.

—Вже зміркував, що це небезпечно.

—Зміркував. Та то справді совісно мучити тих дядьків по стежах та стійках і наражувати їх життя, яке, вони, мов скарб зберегли до кінця війни...

—Для нас це початок, але для них кінець. Вони пішли за нами, бо ми їм казали, що мусимо зайняти Львів, щоби не покрити соромом себе і своїх дітей. Вони пішли, зайняли, а тепер усім своїм виглядом і настроєм просять, щоби їх злюзували інші, молодші. Я думаю, що того, чого вони доконали доволі з них.

—Поки нема свіжих, мусять ще помучитися. Трудно. Куриш?

—Дякую.

Крвавич і сотник Мартиненко затяглися димом. Якраз минала доба, відколи їхні нерви не виходили зі стану безупинного напруження. Поневолі перетомлене тіло вимагало свого. Звісна річ, чоловік не залізо.

—Знаєш,— перебив довшу мовчанку Крвавич,— отой мій ранений хлопчина чогось не сходить мені з думки. Бачив уже стільки трупів довкола себе, стільки побратимів поховав власними руками, але бліде обличча того хлопчика зробило на мене враження.

—Буває,— сказав сотник Мартиненко оттак собі.

—Нема ніяких особливих диспозицій?

—Покищо нема. Насилу добився пятихвилинної розмови з начальником штабу.

—Ну й що?

—Нічого. Казав, що хвилево все в порядку. Поки нема зорґанізованого виступу, ліквідувати інціденти в межах відтинкової юрисдикції. Позатим берегти запаси й бути готовим на кожний заклик.

—А не сказано, як недопустити до зорґанізованого виступу?

—Не сказано. Кожен на свою руку й своїм вояцьким промислом.

—Отаманщина.

—Щось у тому роді.

—Вибач, але поки ще нема нічого пильного, я погляну до мого раненого хлопчика.

—Будь наска.

(Дальше буде)

В редакції. Подорожний: Поможіть мені, я вже 6 днів не їв і не пив!

Редактор:— Ви казали 6 днів?

—Так, 6 днів!

—Прошу сідати! Оповіджте, як Ви це робите! Може й ми ще зможемо ґазету видавати!

В лікаря. —Добрий день.

—Як ся маєте, пане Пампушинський! Лекше Вам?

—Все гаразд, тільки те віддихання мучить мене.

— Не журіться, ми і з Вашим віддиханням скоро скінчимо.

—Чоловік не повинен ніколи уступати.

—Як то ніколи?

—Ніколи, як він має рацію. Як не має рації, то що іншого, але як він має правду і таки уступає, то як його назвете?

—Жонатим.

Він:— Скажи мені хоч одно слівце, а ущасливиш мене на віки.

Вона:— Дурень!

—Дорогий приятелю, прийди в суботу на мій шлюб.

—Дай мені спокій!—я дурний, що на свій пішов!

Хвалився кінь перед ослом своїм славним родом, а осел на те відповідає:

—Ова, твій рід знищать автомобілі, а ослів все буде повно на світі.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а
Серпень, 1940

ПРИХОДИ —

о. Семчук з продажі літ.	$3.75
Марія Реґуш і Ів. Федорів	2.00
Разом	$5.74

— РОЗХОДИ

Почтові значки	.50
Друк БН. ч. 14—15	30.60
Розсилка	3.75
Друк БН. ч. 16	30.60
Розсилка	3.25
Мети	3.74
Разом	$71.94

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

Звіт відділу ч. 71, Бедфордвіл, Саск.

11 серпня, 1940 відбувся празник-**ювилей Хрещення України.** Погода була гарна, людий прибуло богато. Навіть були люди з Гудів, Гобард і Айтуна.

Пополудні **впр. о. Дм. Гаврилюк,** ЧНІ., відправив молебен до св. Володимира. Всі члени БУК-а стояли в лентах. По молебні Отець мали проповідь і заохотили всю молодь до праці з БУК-ом і пояснили нам ціль БУК-а.

Потім були промови членів БУК-а і Марійської Дружини. Також були виступи в музиці і співі.

Програма була така:

Промови хлопців:

1) Ю. Іваночко: "Чого БУК хоче"?
2) Ів. Деркач: "Церква і Нарід."
3) Ан. Харандюк: "Що це БУК?"

Промови дівчат:

1) Марія Харандюк: "Укр. дівчата у війні."
2) Марта Якимовська: "Уляна Кравченко."
3) Марія Федор: "Похід укр. катол. молоді в Канаді."

Співи— дівочий квартет: Ольга і Стефа Дорош, Ольга Ковалишин і Ольга Богач, "Дрібненькі діти."

Квінтет дівчат з Айтуни: "Стоїть гора," "Ой, чого ти почорніло," "Ой, щож бо то за ворон," "Садок вишневий," "Вкраїнського краю.'

Сольоспів Катерини Дорош: "Видиш, брате мій!"

Музика— Настя і Марія Ґереґа: "Ми гайдамаки" і "Гей, там на горі." Юлія і Розалія Ковалишин та Марія Богач мали свою окрему програму.

Програма випала дуже вдачно. Присутні були захоплені. Все відбулося біля могили, котра була прибрана в цвіти та вінки.

Кождий з радістю бачив, як наша ідея поширюється і полонює душі. Це та ідея, що не завидує, не осоромлює, не задумує зла, що все перетерпить і є жертвенна. Всі хочемо бачити наш нарід в Канаді з'єднаним одною службою— Богу і Канаді.

Ю. Іваночко,
діпісар.

—Цілий тиждень тішуся на думку про пообідню дрімку в неділю.

—Ви спите в неділю по обіді?

—Я ні, але моя жінка.

— З А К Л И К —

Звертаємо увагу як членам БУК-а так передплатникам "Б. Нації" щоби відновили передплату на "Б.Н."

Ми часто посилаємо упімнення, та це потягає кошта за собою. На Вашій наліщі є коли Ваша передплата скінчилася, так чому не пришлете одного доляра передплати на час? Коли комусь аж надто тяжко за $1.00 то хоч повідоміть нас що Ви вкоротці пришлете і тим заощадите нам труду. Тепер в осени все лекше за гроші як іншим часом, тому просимо не зволікати.

Адміністрація

ГОТОВТЕСЯ НА ЗЇЗД ДО САСКАТУНУ
11, 12, 13 ЖОВТНЯ 1940!

ПРОТИЛЕТУНСЬКІ СХОВКИ ТАКИ БЕЗПЕЧНІ!

Світлина представляє одно з англійських міст, навіщених летунським нападом німців. Ми бачимо розбиті доми, понищену вулицю— але проти летунський сховок, зазначений на світлині стрілкою, все таки остав ненарушений мимо граду бомб.

Значить, мимо всьої людської злоби і бажання знищення— **все таки можемо оборонитися і находимо способи успішно протиставитися руїні. Бог** дав чоловікові більше добра в серце, як злоба і гріх годні знищити. І проти всьої руїни є лік, успішна поміч і захорона!

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

У Львові большевики стали кокетувати поляків. Віддали їм забрані раньше друкарні і позволили на видавання ґазет. А навіть прислали їм осібних людий до помочі— аж з самої Москви. Совітська аґенція Тасс у Львові побільшила своїх урядовців, щоби відповідно обслужити ту нову польську пресу у Львові.

Одночасно большевики зачали пекольну нагінку на всіх свідомих українців, що вели активну працю в українських національних орґанізаціях. Зі сховків польської давної поліції повитягали списки українців. Львівські і галицькі кримінали заповнені нещасними жертвами большевицьких звірств. Родина не знає, що сталося з арештованим. Арештують, судять і вивозять чи розстрілюють ночами. А потім приходить черга на цілу родину —котру також виселюють— в Урал, де карався Шевченко, або в Сибір неісходиму....

- - - - - -

В Ярославі 350 дітий двох мійських українських шкіл дістали перші свідоцтва в українській мові. Перед закінченням шкільного року, 30 червня, був здвиг дітий на спортовім майдані міста. Під проводом проф. Антоновича діти стояли "струнко", коли на машті вивішували жовто-блакитний прапор. Опісля трикратне 'слава" і дефіляда.По дефіляді діти уставились на площі, дівчата в прегарних національних строях. І під звуки музики поплила тиха, ритмічна молитва: "Боже великий, єдиний!"

- - - - - -

В Білгораю на Холмщині був вечір української пісні і музики 17 липня, 1940. Шкільну салю прибрали килимами з тризубом на тлі жовто-блакитних драперій. Промовляв др. Михайлівський, виступали хори. Найкраще вийшла пісня "Ой, зійшла зоря" Леонтовича. Білгорай назад прибрав давне українське лице і заслухався в гомін предківської слави-чести...

- - - - -

II. Кооперативний З'їзд був 13 і 14 липня 1940. Українські землі по цім боці Сяну обіймають 20,000 квадратових кільометрів і 750,000 українського населення, що живе в 1,420 місцевостях. На тім просторі з днем 1 липня 1940 було 846 укр. кооператив. Число укр. зорґанізованих купців є там 540. На чолі укр. торговлі стоїть акційна спілка в Кракові "УТАС."

- -

21 липня 1940 був в Холмі Селянський З'їзд.

- - - - - -

о. др. Ав. Волошин є тепер деканом фільозофічного факультату в Празі.

—Бабуню, тримайте язик за зубами!

—Та біда, що не можу, паноньку, бо не маю ані одного зуба.

ПЕРШЕ ВСЬОГО ПРАВДА!

В серпні Папа приняв понад тисячу паломників і сказав до них слово. Окремо звернув увагу на **велику вагу часописів** в нинішнім життю. Доспівно св. Отець сказав так: "Давби це Бог, щоби історія не записала, що війну викликали зручно поширені брехні."

"Хтось сказав, що **язик убив більше людий, як меч. Можна оправдано сказати, що брехливі письма мордують більше людий, як озброєні вози і бомбовники.**"

Це святі слова!

Прошу тільки хвилину над ними розважити.

ХТО ТИ ХЛОПЧИКУ?

Хто ти хлопчику малий?
Українець молодий!
Український я юнак,
Лев і тризуб то мій знак.

Я сокіл, я бистрозор,
Жовто синій мій прапор,
Нам поможе серед бурі
Господь Бог і святий Юрій!

—Позичте $500.

—Добре, але дайте запоруку, що віддасте.

—Даю слово чесної людини.

—Добре, приведіть її!

РАДИ НАСУЩНОГО ХЛІБА...

Що чоловік не робить для насущного хліба, видно наглядно з цьої знимки. Ось на високім 140 стоповім стовпі на Виставі в Ню Йорку танцюють Бетті і Бенні Факс і так заробляють тижнево $500. Гіркий то хліб, бо кождої хвилини неоглядний крок може спричинити смерть. Але молодість і завзяття перемагають великанські перепони, небачні на найбільші небезпеки. Так працюють люди для тіла!

А тіло прецінь не все. Є ще щось вартнійше, що надає тілови доперва вартість, робить його людським і може зробити його щасливим, або ні. Це душа— безсмертне єство, окреме і ріжне від тіла. Однак дійсне, діяльне і кермівне. В душі наша вартість і щастя. За яких 50 літ тіло постаріється, зівяне як цвіт і морщиться до гробу. Душа все молода! Як працюємо для вашої душі?

Чи ми наразилисьби так дуже для душі, як ті для тіла?

Чи ми хотілиб побороти стільки небезпек і труднощів?

Чи хотілиб так придбати душевне добро-майно?

Подумаймо хвилину!

др. Дейфо

ВПЛИВ ДОМУ

В однім великім місті маю товариша, що є спеціялістом від діточих недуг. Коли ми зійдемося разом, то природно наша розмова все навертає до питань дітий. Він дуже цікавиться поступом пятернят. Так коли ми зійдемося, то він мене допитує і перепитує про щоденне життя-буття пятернят.

Він звик так говорити: "Покажіть мені дивну дитину, а я покажу вам дивних родичів або дивний дім." І хоча я думаю, що цей вистів не є щось надзвичайне, то однак знаю причини, ізза яких мій приятель переконаний про правдивість сказаного. Він практикує між іншими людьми, як я. Він, як я згадав, є спеціялістом і правдоподібно його хорі це діти і то з богацьких домів. Многі з тих родин передають виховання своїх дітий в руки служниць і доглядачок. Самі здебільша забавляють, бо життя для них мабуть дуже вичерпуюче і так виходить, що многі з тих домів не є ані надто мирні, ані щасливі.

Чи дім богатий чи бідний, все одно сили, що роблять його нещасним, відбиваються на характері дитини.

Мій приятель оповів мені про одну матір, що часто приходить до нього по раду в справі своєї дитини. Вона все перенята найновійшими ідеями про виховання дитини і всіми силами старається їх примінити в життя. Все таки, дитина остає отвертим питанням.

Вона і її чоловік живуть так зле, що все є на крайчику до розводу. І хоча дитина має окреме і особливше старання під оглядом фізичним, то чуттєво вона все подражнена.

З того ясно бачите, що не дитині треба спеціяліста,— але родичам.

Колиб тільки родичі освідомили собі, що саме прокормлювання і одягання дітий не вистарчає для виховання. Що за хосен дати дитині сильне, здорове тіло— але поневолити і унещасливити свідомість?! Що за хосен, коли кождого дня дитина чує сварку, прикрі слова і взаїмне вимовляння блудів, що нівечать її душевну рівновагу?! Тіло дитини є дуже чутке. Але думка дитини є ще чутливійша. І хоча її розвій фізичний є дуже важний, то її розвій духовий є ще важнійший.

Спеціяліст не бачить так докладно вплиху родинної незгоди на дитині, як лікар на провінції, котрий обслугує ті самі родини через довгий час і цілі покоління. Я знав таку родину, де батько і матір постійно сварилися, билися і кидали на себе чим попало. Вони були такі зарвисті, що цілком не старалися закривати свою незгоду. Я самий був недільним свідком неодної їх сварки, так само як многі інші. Кожда їх дитина виросла з таким самим темпераментом. Ва ще гіршим. Виросли ці діти нагальні, нездібні до управи. Три поженилися і всі три розвелися, або розійшлися. За цю недолю і нещастя винен —тільки один родинний дім, де ці діти виховалися.

Великим чинником в життю є наслідство. Але ще більшим чинником після мене є окруження.

ПІВДЕННА АФРИКА В ЗАМІШЕННЮ

Бувший премієр ґен. Герцоґ зажадав в парляменті, щоби Південна Африка заключила з німцями і Італією окремий мир. В його розумінню, як висловився в парляменті, війна є "безнадійно програна," бо Британія остала сама, полишена Францією.

Йому відповів теперішний премієр ґен. Смотс, що Полуднева Африка не буде "втікати від своїх приятелів" а мир можливий є тільки через побіду.".

Голосовання в парляменті виявило, що за предложенням Герцоґа голосували 65 послів— проти 83. І так з цілої справи крім много говорення для Герцоґа нічого не вийшло.

ЗДАЄТЬСЯ, ЩО НЕ ТЯЖКО — А ПРЕЦІНЬ!

Всі хочуть єдности, бо часи тяжкі.
Всі про це говорять і пишуть.
А треба тільки, щоби всі між собою взаїмно залишили спори партійні, сектантські напасти, заздрість і особисті амбіції. Прецінь то не є так тяжко.

А однак— як тяжко для декого. Прямо неможливо!

НІЧ НАД МОРЕМ

Ніч над морем. Йдуть хвилі легенькі, мов мрії.
Далеко, ген далеко беріг— край надії.
В прибережній капличці дзвонять в небо чисте,
перлові звуки линуть: Аве! Аве Христе!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ПІДСТАВА ЕВХАРИСТІЙНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Головною підставою Евхаристійного виховання молоді мусить бути знання о Ісусі Христі. То знання є ріжне відповідно до умового розвою дітвори. Ісус Христос утаєний в Найсвятійшій Тайні Евхаристії має бути тим духовим сонцем, котре не зникає і не меркне ніколи перед очима дітвори і учителя. Евхаристійний Христос своїм блеском насвітлює цілу лекцію релігії а ласкою своєю її розгріває. Тому при науці релігії учитель постійно буде звертати увагу дітвори на Евхаристійного Христа. В цей спосіб буде побуджувати в серцях дітей віру в дійсну присутність Ісуса Христа в Найсвятійших Тайнах. Однак на тім не можна остати. Учитель буде провадити дітвору дальше: він викличе у неї почування віддати поклін утаєному в Пр. Евхаристії Ісусові, викличе почування щораз то більше Христу подобатися, Йому служити. Рівночасно з тими почуваннями треба дітвору підготовити до участи в Службі Божій. Тут треба найперше звернути увагу на акт посвячення: **прихід Христа на престіл і св. Причастіє, а від так, як на Жертву Нового Завіту.**. В цей спосіб получиться в одно: Релігійно-моральне життя дітвори з присутністю, жертвою і замешканням в душі її Господа Ісуса Христа. Виховання Евхаристійне відбувається практично в блищім і дальшім підготованню до св. Причастя.

. . . . . .

2. Лекція

РАНІШНЯ І ВЕЧІРНЯ МОЛИТВА

Навязання до попередної лекції: Я знова вас витаю сьогодня, діти. Нині так гарний день, я думав, що мало хто з вас прийде на катехізм Так, ви добрі діти, тільки гарно вчіться. Не дивіться на тих, що не хотять йти на катехізм, противно, кілько їх стрінете на улици, заохочуйте їх, беріть їх з собою. Скажіть їм про що ви тут учитеся, з часом вони також напевно прийдуть з вами. Ви пригадуєте собі про що ми училися минулого разу? Хто скаже? О, о, богато з вас знає! Гарно! А скажи мені, яку ти жертву зложив Ісусові? (Відпитати кількоро дітей). Уважайте, діти, Ісусові дуже подобається жертва молитви. Молитва є дуже важна. Чому? Подумайте тільки: чи один чоловік мігби вибудувати нашу церкву для Ісуса Христа? А тепер, подумайте: кожде з вас має вибудувати в своїм серцю мешкання для Ісуса Христа. Чи можете зробити то самі? Певно, що ні. Ви потребуєте до цього помочі. Я буду вам помагати, будуть помагати вам ваші родичі. А хто вам найбільше мусить помагати? Сам Ісус Христос. Ісус Христос виразно це сказав: Без мене ви нічого не зробите." Без ласки Божої ви нічого доброго не зробите." Длятого мусите просити Ісуса, щоби вам помагав. Зробім це зараз: **Ісусе, мене жде велике щастя. Я цього року маю приняти Тебе перший раз до мого серця. Допоможи мені, щоби я приготовив Тобі найкраще мешкання в мойому серці. Поможи мені, щоби я добре молився, слухав родичів, був добрий для других, гарно вчився, гарно заховувався. Ти сказав колись: просіть а дасться вам. Тому я вірю, що Ти мене вислухаєш. Амінь.**

Виклад: Ісус Христос любить вашу молитву, бо сам Ісус Христос дуже богато молився. Я вам нині скажу, як Ісус молився в Назареті. Він був ще маленький, в тім домі, де був Ісус, була також Пречиста Діва Марія і св. Йосиф. Кожного дня, а особливо рано і в вечір, всі троє клякали, гарно складали руки, очі підносили до неба і молилися. Кожного тижня, в святочний день ішли до святині молитися; кожного року йшли далеко аж до Єрусалиму і там в святини молилися і приносили жертву Богові.

А коли Ісус мав 30 літ завсігди молився. Ісус нічого важного не робив без молитви. Заки зачав Ісус проповідати Евангеліє, то молився на пустини через 40 днів. Коли мав вибрати 12 апостолів молився через цілу ніч. Заки Ісус зробив яке чудо, завсігди молився: Апостоли коли то бачили як Ісус молився, хотіли дуже навчитися молитися. Одного разу приступили до Ісуса і сказали: Господи, нам так мило гляділи, як Ти молишся. Зроби так, щоби і ми молилися. Навчи нас.

А Ісус відповів: Коли молитеся, то говоріть так: Ісус Христос задержався хвильку, зложив руки, підняв очі до неба, і сказав: сказав ту молитву, яку ви мовите кожного дня: ОТЧЕ НАШ.... Встаньте діти і відмовте гарно всі молитву: ОТЧЕ НАШ.. Так, гарно, щоби ви знали, що цю молитву навчив нас Ісус Христос. Тому і молитва ця називається МОЛИТВА ГОСПОДНЯ.

Евхаристійне вияснення молитви: Да святиться Імя Твоє: Пр. Евхаристія. Да прийдет Царствіє Твоє— в св. Причастю. Да будет воля Твоя: буду сповняти і робити всьо, щоби добре приготовитися до сповіди і до св. Причастя. **Хліб наш насущний даждь нам днесь:** Духовне св. Причастя. **І остави нам долги наша:** щоби я Тебе гідно приняв в св. Причастю. **І не введи нас во іскушеніє, но ізбави нас от лукаваго:** буду боротися відважно з ворогами моєї душі, щоби моє серце заховати від бруду гріха, чистим мешканням для Ісуса.

Приноровлення: Памятайте діти. Цю молитву треба відмовляти кождого дня, передовсім рано і в вечір. При тім, треба думати, що то означає, так як ми тут нині навчилися. Чи ви бачили пташки? Вони мають щось такого, що їх відріжняє від всіх інших сотворінь. Що таке? Так. Крильця, якими літають. Крильцями вони взносяться високо, крильцями летять, щоби собі найти поживу, крильцями вони тікають від небезпеки. І ми люде маємо щось такого, що нас відріжняє від всіх сотворінь: МОЛИТВУ. Тільки чоловік молиться. І молитва для нас є тим, чим крила для птиці. Молитвою ми підносимося до Бога. Молитвою одержуємо ласки. Молитва береже нас від небезпеки. Що сталобися з пташкою, якби йому відтяти крильця? Напевно скоро по тім діставбися в пазурі кота. Так і чоловік, що не молиться, паде жертвою діявола і гріха. Тому Ісус навчив нас молитися. Тому моліться, діти, щоби ви були милі для Христа, щоби ви були добрі, щоби одержали ласк Божих і зберегли чистими ваше серце для Христа в св. Причастю.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЦЕЙ ПРЕГАРНИЙ КАТЕХИЗМ!

ДІТОЧИЙ КАТЕХІЗМ

Написав о. др. В. Кушнір

ВІБЛІОТЕКА ВУК-а ч. 8.
Йорктон, Саск.

1938 р. — Ціна 10ц.

БРИТІЙСЬКІ БОМБОВИКИ НАД БЕРЛІНОМ.

На образку бачимо, як британська воздушна фльота нападе на столицю Німеччини, Берлін. Літаки літають над самою серединою міста, над так званою "Липовою вулицею," в близькости головних будинків. (1). Там находиться славна Бранденбурґська брама (2) і головна вулиця міста Вільгельмштрассе (3). Там близько є будинок французького посольства (4) і американського (5).

Останні Вісти...

Велика Британія винаймила Америці пристані і площі для морської і воздушної фльоти на островах Західних Індій і в Новій Фундляндії. З островів винаймлено площі в Бермуді, Багамас, Антігуа, С. Лучія, Британській Гуяні, Ямаїці і в Тринідад. **За те Стейти згодилися передати Вел. Британії 50 боєвих кораблів.**

Диктатором Румунії став Антонеску, що заповів співпрацю з Німеччиною і Італією. Мадярські війська постепенно занимають західний Семигород.

Відому виховницю і монахиню **Сестру Северину, ЧСВВ большевики вивезли зі Львова на Сибір.**

Американська наша дієцезія придбала **Вакаційну Оселю** для питомців Духовної Семінарії в околиці Литтел Фолс, Ню Йорк. Збудовано цього року велику спальню з електричним упадженням і кухню. Будують каплицю, їдальню, приміщення для Сестер і пивальню. Перебуває там о. Гриньох і 26 питомців. Це прекрасний осяг для нашої молоді в Америці.

Принимаючи паломників св. Отець Папа Пій XII сказав 4 вересня 1940. що правдивий мир можливий тільки через Христа. Св. Отець взивав вернутися назад до віри і правди Христа — бо теперішний світ "пересяклий невірством" бачить, як кутом валяться "ці ідеольогії і системи." Св. Отець взивав далі молитися о правдивий мир.

Дост. Дж. Дж. Гардінер, міністер рільництва і воєнних справ, каже, що хлібороби "цеї зими і можливо слідуючої будуть мусіли перенести чималу трудности, можливо найбільших підчас цеї війни." Дальше звернув увагу на це, що теперішний час не є відповідний для хліборобів, щоби збільшати видатки а тим самим торговля в фармерських околицях приупаде. **Доперва з третим роком війни відносини для хліборобів поправляться.**

Успішний з'їзд БУК-а був в Норквей, Саск., 25 серпня 1940. Промовляли Брат Методій, ЧБХШ з Йорктону, о. Сірий, о. Теплий, Василь Черевик з Норквей, Дмитро Сікорський і Антін Загарійчук з Арран. Присутних було яких 500 осіб.

Румунський бувший король **Карло** ледви живий втік зі своєї столиці Букарешту раннім ранком— засипаний кулями. Разом з ним втікла його любовниця— жидівка, Магда Люпеску. Карло був цілий заплаканий а очі аж горіли з плачу. Противники гналися за ним до самої румунської границі і віз подіравили кулями. Карло затритався в Швайцарії а поїде мабуть до Портуґалії.

На прикладі Карла бачимо наглядно, як Бог і люди карають за чужоложство. Карло жив в явних гріхах з Магдою. нагнавши свою жену Ілсану. Тепер Ілсана вертається до краю— до сина Михайла, що з 18 роком життя став королем, однак без власти. В Румунії владу загарбали націсти, на чолі з ґен. Антонеску. Треба знати, що румунська Православна Церква на жаль **мовчала на всі явні гріхи свого короля** а навіть сам патріярх др. Мірон Крістея був премієром. Тепер надійшов крах Румунії— а велику пайку вини поносить Церква того народу, що мовчки толєрувала гріх і так позволила до погребання моральних цінностий та знівечила відпорну силу народу. Тепер Румунія платить солено....

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 19 (67) ЙОРКТОН, САСК. 1 Жовтня 1940 Vol. VIII. No. 19 (67) YORKTON, SASK. October 1, 1940

ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛ В ШАЙЛО.

На просторі 3,000 ярдів були маневри нашої армії в Шайльо, Ман. В маневрах взяли участь 4,000 військових і 200 механічних транспортів. Головна кватира бриґади є на образку в горі на ліво. Військо виступає— на горі з права. Військо наступає— середина на ліво. Частини подають знаки—в середині на право. Спочивають —на долішнім образку з ліва. Готовляться до наступу—на долішнім образку з права.

Табор в Шайльо є недалеко Брендону в Манітобі. Між жовнірами є велика частина українців, уроженців Канади, що тепер ділом доказують свою любов вітчини.

ВІДПЛАТА ЗА НАПАДИ

В заплату за німецькі налети на Льондон англійські летуни розкинули по Німеччині маленькі, невинно виглядаючі **карточки паперу.** Це спрасована вовна, насичена нітрогліцериною. Доки ці листочки є вогкі, вони безпечні. Але коли вони впадуть на землю і трохи обсушаться, **самі від себе запалюються.** А від них запалюється дальше все кругом. Один літак скидає **яких 250,000 таких листків.** В слід за тим згорли великі простори німецьких лісів, много хатів, стоділ і збіжа. Деякі люди, несвідомі, що це є— сховали собі такі листки на спомин в скриню. І нараз ціла скриня горить...

Такі листки можуть лежати навіть кілька літ і потім самі від себе обсушені воздухом і сонцем— запалюються.

Німці нарікають, що найшли інші дарунки з літаків. А іменно найшли **цілі міхи бараболяних блощиць,** з котрих вилізли насікомі і пожерли цілі лани бараболь...

СТРАШНИЙ ВИБУХ В КЕНВИЛ

12 вересня **вибух порох** у фабриці в Кенвил, Н. Дж. Убитих 50 осіб—ранених понад сто. Три великі вибухи що дві мінуті зрушили з основ великі будинки— докінчив все четвертий вибух, що зрівнав все з землею і на місці робітень лишив глибокі вирви.

Компанія Геркулес, що посідала згадану фабрику, виробляла бездимний порох і доперва недавно дістала державне замовлення вартости $545,000.

Підозрівають саботаж і ведуть слідство. Та хто поверне життя безвинним робітникам та обітре сльози безталанних родин?

БІЛЬШЕ МИЛЬ З ОДНОГО ГАЛЬОНА

Т. А. Бойд з дослідної стації Дженерал Моторс повідомив, що винайдено спосіб, силою котрого **один ґальон ґазоліни вистарчить на подвійну віддаль,** як досі. Нова ґазоліна буде дороща, але все таки кошти їзди будуть дешевші яких 20%.

Ці вісти добрі— для кождого. Однак треба принимати їх з резервою, бо вже нераз була бесіда про це, що одним ґальоном буде можна їхати дальше і дешевше— та вкінці така бесіда оставалась тільки мрією та солодким побажанням. Не знати, як буде цим разом...

—Пане Вівсенко, Ви казали що вмієте танцювати на пальцях.

—Я-ж танцював!

—Так, але на моїх.

СТАНОВИЩЕ ЖИДІВ В ҐЕНЕРАЛ-ҐУБЕРНАТОРСТВІ

Німецькі окупаційні власти завели **примус для жидів** носити чотирицалеву обвязку на рамені. Вона біла а на ній є зірда царя Давида. Це знак для жидів.

Всі жиди мають мешкати в окремій околиці даного міста і творять своє ґетто. Там вони самі собою управляють. Всяке змішання з нежидами строго заборонене.

ПЕРША ЛІЧНИЦЯ В АМЕРИЦІ

В 1639 році повстала перша лічниця на американськім суходолі— так званий "Ґотель Діє" в Квебеку. **І та лічниця була релігійна.** Заложили її Сестри Августинки. **Ось так Католицька Церква працею своїх Чинів та Духовенства все збогачувала людство та помагала в найтяжчих потребах.** Ось тут правдивий доказ, хто все і всюди помагав бідним— не словами, **але ділом!** Не кровю і голодом— але піченням нещасних і хлібом. Католики— голову в гору!

др. Дейфо

КРОВОТІК З НОСА

Найкращим середником проти того, що я знаю, є піднести і витягнути руки над головою а рівночасно поклaсти щось зимне на карк. Одно з тих середників саме собою вистарчає, щоби спинити легкий кровотік з носа. А разом вони певно будуть успішними у многих тих случаях.

Зимне можна положити також за вухами. Коли нема зимної води або леду, можна приложити ключ або інший кусник металю. Зимне, приложене до карку або до заду голови, спричинює стягнення артерії.

Піднесення рук над головою стягає кровні посудини в голові і в карку. Такий спосіб може спричинити навіть почуття омління, але тим нема чого гризтися. Воно природне.

Часто вживають іншого способу, котрого **я не** поручаю. Кажуть положитися назнак. Здається, що кровотік устає. Позірно це правда, о стільки ходить про ніздря. Здається, що кров більше не тече з носа. Наділі однак кровотік не устав. Тільки кров тече тепер назадгузь, через ніс в рот і до жолудка. Одинокий наслідок для кровотоку з того способу є обтяження серця— воно перестає так скоро битися, як раніше.

Коли мимо тих способів кров таки не перестає течи, тоді негайно покличте лікаря. Він може ужити ріжних середників. Звичайно дає розпущену адреналіну. Коли всі способи даремні, тоді можна забити ніздря іззовні і знутра. Так, що жадна кров не може вийти звідтам, якщо дістанеться в ніздря. А коли ніздря наповняться кровю, тоді саме тиснення крови спинить кровотік. Рідко буває, щоби кровотік був з обох ніздрів і тому віддих рідко коли перепинений.

Часом кровотік можна спинити легкою давкою на прочищення. Часом кровотік може бути наслідком звапнення чи недокровности. Тоді треба ужити інших середників. Коли кров тече з носа часто, тоді невідклично закликати лікаря.

ПОРАДИ ДР. ДЕЙФО

З початком шкільного року добре буде пригадати поради славного лікаря пятернят, що можуть стати в пригоді неодній дитині. Др. Дейфо радить: Дитина, що зачинає ходити до школи, повинна мати **як найбільше супочинку і сну в ночі.** Слухання радієвих програм і ходження на світляні образи (кіно) треба обмежити до точних годин і тільки двічі в тиждень — відложити на пятницю і суботу вечір. З початком шкільного року **дитина повинна дістати більше ліжко** і сильнійший матрац. Повинна дістати **свій власний покій,** щоби запевнитись у звершений спокій.

ВИРИВАЛА БРОВИ І ПОМЕРЛА!

Нинішні дівчата хочуть бути гарними за всяку ціну. Це часто доводить до дивацьких способів прикраси. І так є дівчата, що висмикують брови, щоби луки над очима були кращі і викінчено тонкі.

Панна Льонс Гинс доперва покінчила вищі студії. Мала 21 літ. Походила з Сію Фолс, С. Д. Щоби бути гарною, висмикувала свої брови. Через це наразила тканки під бровами і дістала своєрідну недугу— целюлітіс. Ця недуга кидається між двома покладами скіри через нарушення скірних тканок. Замість краси, панна Гинс— померла. Не помогли лікарі, ні ліки— молода дівчина пішла до гробу через нерозум новітної краси.

А тепер хвилина застанови. Чи хотілаб так новітна дівчина дбати про свою **душевну красу**— про свій характер, навіть з нараженням власного життя?

І чи не найкраща краса є природна—дана Богом?!

Перед театром

—Як Ви, добродію, пяні хочете йти на концерт?

—Пане ласкавий, якби я був тверезий, то я ніколи не пішов би на ваш концерт.

ЗАПАЛИВ ПОЖАР В СЕРЦЯХ!

11 вересня 1940 промовляв премієр **Чирчил.** Він сказав у своїй промові: **"Гітлер запалив огонь в британських серцях тут і скрізь по світі. Той вогонь буде горіти ще довго потім як всі сліди льондонських пожарів погаснуть. Він запалив огонь, що буде стало і безнастанно горіти, аж доки останні сліди націстівської тиранії в Европі не вигорять до кінця. Тоді Старий і Новий Світ подадуть собі руки, щоби відбудувати святиню людської волі і чести на основах, котрі не буде так легко перекинута."**

"Це час, щоби кождий станув обіч другого і станув так **твердо,** як льондонці...."

На образку бачимо, як **король Юрій** (по середині, біля чоловіка в сталевім шеломі) відвідує околицю, щойно бомбардовану німецькими літаками. Люди однак незломні і жадні наступи ворога не в силі заломати моральної сили Англії.

Німці викликують цілком противне враження, як хотілиб. Замість страху— росте завзяття! А де нарід незломний духом— там з **Богом побіда певна!**

ЗАСУДИЛИ КОМУНІСТКУ ЗА КОМУНІЗМ

Молоду дівчину, що призналася до членства в комуністичній партії Канади, суд у Винипеґу засудив на 9 місяців вязниці за нарушення приписів про оборону Канади. Як звісно, **комуністична партія в Канаді законно заборонена.**

Дівчина називається Елла Фріда Гепь.

СПРОБА НАЛАДНАННЯ З РОСІЄЮ

Подають з Льондону з половиною вересня, що Англія погодиласьби тимчасово на поладнання відносин з Росією, аж до часу, коли війна скінчиться.

Обі сторони зрікаються домагань до земель, тепер в посіданню одної чи другої сторони. Це значить, що тимчасово землі заняті Москвою— Західна країна—малиб остати безпірно при Москві. Це саме відносилосьби до надбалтійських земель.

Росія домагалася 4 міліони фунтів, які балтійські банки мають в Льондоні. Англія знова домагалася звороту 5 і пів міліонів фунтів, які Англія вложила в надбалтійські держави, які тепер заняла Росія. Ці обопільні домагання малиб також на час війни відложитись в непамя.ь.

СКІЛЬКИ ПШЕНИЦІ ЦИХ ЖНИВ?

Подають за прибічне обчислення яких 513,250,000 бушлів пшениці, як урожай цього року. В многих місцевостях **перенесено квоту ввозу** з 5 на 10 і навіть 15 бушлів від засіяного акра землі. На овес і ячмінь квоту довозу до сипанців знесено.

На залишене збіжа хлібороби дістануть зачет від уряду.

НА ЖАЛІСНИЙ ПОГРЕБ...

Так називаються вірші, які зложив **ректор київської братської школи Касіян Сакович на похорон гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного,** що ранений під Хотином не зміг вилічитись з ран і помер в Київі 10 квітня 1622 року. Наводимо доспідно частину вірша, щоб сучасні знали— чим жили наші предки, як розуміли життя і защо вмирали. **А зрозумівши це, будемо знати й ми— чим і як нам жити тепер.**

Вірность подданних против пану то справует,
же їм, что найбольшого есть в людех, дарует.
Найбольшую реч межи всіми сужу вольность,
которой в стосованю уступает годность....

О войску запорозком кождий может знати,
як оно ойчизні єст потребно, уважати.
Україна тим войском щале зоставает,
а где запорозцов ніт, татарин впадает.

Тую вольность за клейнот дорогий ховайте,
заслугами своїми еще причиняйте!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ
ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колеґія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ЩО НАМ НЕСЕ НИНІШНА ВІЙНА?

Ось питання, яке кожному сьогодня на думці. Вправді ми ще у війні і то війні затяжній, котра може тревати літами. Та всеж таки її кінець прийде. Що тоді буде? Як уложиться тоді людське життя? Як уложиться життя повоєнних народів і держав?

Нема найменшого сумніву, що сучасне покоління пережило і дальше переживає тяжкі досвіди. На що колись треба було ждати цілі сотки літ і цілі ряди людських поколінь, нині одно покоління переживає такі події, як ніколи перед тим. І ми, теперішне покоління, крім війни будемо свідками ще нового повоєнного суспільного життя народів.

Яким може бути цей новий суспільний лад? До нині ми бачили суспільний капіталістичний лад, ми відчували його дуже сильно до часів перед самою війною. В деяких країнах він був дуже сильним, передовсім в Америці, де ціла людська суспільність була поділена на дві ґрупи: З одної сторони ґрупа людей, які мали усе в своїх руках, яка надавала пятно людському життю. З другої сторони міліони робітників, які всецілo були залежні від доброї волі свого пана. Лад цей у деяких країнах богато причинився до нужди і мізерії людства. Не все там було добре і Католицька Церква постійно накликувала відвічальних чинників до опамятання, бо так в безконечність йти не може. Та світ можновладців цього слухати не хотів. Прийшло то що мусіло прийти після послідної великої війни. Суспільні напруження і економічний хаос а з тим міліони безробітних по всіх краях Европи і Америки. Большевизм ширився з нечуваною силою, здавалося, що все пропаде. Моральні основи народів хиталися щораз то більше і більше. Все що було для народів святе і добре, чесне і шляхотне, здавалося, покриється порохом руїни і забуття. Большевизм ніс з собою крім завойовання народів і землі також ідею нищення усіх здобутків людської культури а народам неволю і ярмо. Ми, українці про це найкраще знаємо.

Та на тім не скінчилося. Як реакція до большевизму повстали неменше сильні від нього струї націзму і фашизму. Скоро і ці струї зачали поширятися по краях Европи і Америки. Нині ми стоїмо в затяжній борбі, якої кінця тяжко передбачити. На вістрях штиків диктаторів Европи Гітлера, Сталіна і Мусоліня видніє вже зовсім ясно напись не тільки завойовання країв і народів але також нового соціяльного ладу світа. Який цей лад мав би бути, нині ніхто в це не сумнівається. Панування одних над світом, а для міліонів народу неволя і ярмо.

Диктатори Европи признають отверто, що їм не тільки йде о завойовання країв, їм йде також о цілковиту переміну людського суспільного життя.

Проти тих затій диктаторів стоїть нині одинока Імперія Великої Британії. Вона стоїть сьогодня в обороні не тільки свойого існування але існування народів взагалі. Ми бачимо, що народи Великої Імперії є змобілізовані не тільки в мілітарній ідеї оборони, ні, на вістрях баґнетів британської армії є рівнож написана велика ідея: суспільної перебудови повоєнного світа і ця ідея має виразне пятно: **Християнського суспільного ладу.** І за це сьогодня бореться Велика Британія, за цим стоїть і наша Канада. Християнство, природне право, праця, індустрія, корпорації, приватна власність, розподіл дібр, справедлива компетиція, роля гроша і кредит, родина, держава, церква, християнський суспільний лад, християнська держава і християнський народ, ось ті кличі, які несуть з собою хоробрі британські війська, ось кличі, що забезпечують народам світа культурне життя і культурний поступ цілих поколінь.

Тому нам всім треба доложити всіх зусиль, щоби ця велика ідея Британської Імперії побідила. Від цього буде залежати не тільки наше життя в Канаді, від того буде залежати також українська справа в Европі. І хоч сьогодня шаліє ще війна, то в тому напрямі треба вже нам всім працювати, щоби повоєнний світ і народи, найшли, після тяжкого досвіду, правельну дорогу у християнському суспільному ладі.

ПРАВДИВЕ ГЕРОЙСТВО

Німецький літак скинув 1100 фунтову бомбу недалеко старовинної катедри св. Павла в Льондоні. Бомба була часова, її розрив грозив розваленням цінної будівлі. Тоді **канадієць** поручник **Роберт Дейвіс** з відділу інжинірів сам з 4 охотниками зі свого відділу 96 годин напереміну обкопували бомбу, кождої хвилини наражені на певну смерть, колиб бомба була вибухла. Але так не сталось. Бомбу підважили, підтягнули на двигар і відвезли в багно, де вона доперва розірвалась, видерши яму на сто стіп глибоку. Чин Дейвіса і його товаришів це дійсно геройство!

УСПІХИ

31 серпня, 1 і 2 вересня, 1940 був з'їзд **Ліґи української молоді в Ню Йорку.** Головою вибрано Ів. Робертса, писарем М. Прилуцького. 1 вересня молодь виступала на **Світовій Виставі** з українськими танками, співами і музикою. Пересічно тому виступові приглядалося 7,000 осіб.

\- - - - - -

З'їзд орґанізації Чорноморських Січий був в Дітройт. Американський Червоний Хрест згодився помагати українському народові нарівні з іншими поневоленими народами. При відділах АЧХ мають повстати окремі відділи Укр. Чер. Хреста.

\- - - - - -

17-літний студент з Честер, Па., **Павло Тиман** один одинокий на цілу Пенсильвенію **дістав стипендію** на дальші студії від Високої Школи Копалень в Кольорадо. Тиман вже кілька разів передтим дістав гарні нагороди в грошах і признаннях за найкращі успіхи в науках. Він свідомий українець.

\- - - - - -

В Дітройт з републиканської партії **кандидують на сенатора адвокат Іван Кузь а до провінції адвокат Михайло Мозола і інжинір Мирон Касій.**

\- - - - - -

В Ледук, Альта., С. **Яремко дістав стипендію** рільничої школи за добрі осяги в науці підчас прилюдного попису 11 шкіл околиці. Попис був 10 вересня 1940. Брали в нім участь 1,064 учнів.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Жовтень, 1940

1, вівторок — Преп. Евменія
2, середа — ММ. Трофіма, Саваттія
3, четвер — ВМ. Евстатія
4, пятниця — Отд. Воздв. і Ап. Кодрата
5, субота — СвщМ. Фоки
6, Неділя — 16 по Сош. Зачаття Й. Хрест.
7, понеділок — ПервМц. Теклі
8, вівторок — Евфрозинії
9, середа — А. Єв. Йоана Богослова
10, четвер — М. Калістрата
11, пятниця — † Преп. Харитона
12, субота — Преп. Киріяка
13, неділя — 17 по Сош. СвщМ. Григорія

УСТАВ

6, нед. 16 по Зісл. — гл. 7, єв. утр. 5. на Сл. Б. ап. 181, єв. Мат. 105.

9, сер. св. Йоана Богослова — Литія, на Сл. Б. ап. 73, єв. Ів. 61.

13, нед. 17 по Зісл. — гл. 8, єв. утр. 6, на Сл. Б. ап. 182, єв. Мат. 62.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ XVII. ЕВАНГЕЛІЄ МАТ. зач. 62.

Одного разу відійшов Ісус в сторони Тиру і Сидону. І се жінка хананейська вийшла з тих сторін і кликала кажучи: Помилуй мене Господи, Сину Давидів, моя донька тяжко біснуеться. А він не відповів їй ні слова. І приступили його ученики та благали його кажучи: Відпусти її, бо кричить за нами. Він же у відповідь сказав: Мене післано тільки до погибших овець дому Ізраїля. А вона приступила і поклонилася йому, кажучи: Господи, поможи мені. Він же у відповідь сказав: Не добре відібрати хліб діттям і кинути псам. А вона сказала: Так, Господи, алежбо й пси їдять кришки що падають зі стола їх господарів. Тоді Ісус сказав їй у відповідь: Жінко, велика твоя віра; нехай буде тобі, якоти хочеш. І одужала її донька від тої години.

НАУКА

Вступ: Христос Спаситель, коли виступав як Мессія, проповідав Евангеліє найперше серед вибраного ізраїльського народу. Зближався однак час, що вістку відкуплення людського роду треба було занести також і між поганські, чи напівпоганські народи світа, зближався час, коли Христос мав стрінутися з поганськими народами. І нинішне св. Евангеліє говорить нам про таку стрічу Христа з жінкою-хананейкою, що була на пів поганкою. При нагоді цеї стрічі Христа з жінкою-хананейкою, можемо смило сказати, що як Пречиста Діва Марія була Матерію Христа, що впровадила Його в світ, так жінка-хананейка була матерію Христа, що впровадила Його між поганські народи та отворила усю красу Христового Евангелія для потреб, терпінь, гріхів і покаяння до тепер незнаних і забутих країн і земель.

I. МОЛИТВА ХАНАНЕЙКИ.

Коли Христос ішов в сторону Тиру і Сидону, се жінка хананейка вийшла з цих сторін і кликала кажучи: "Помилуй мене Господи, Сину Давидів, моя донька тяжко біснується." Яка була молитва цеї жінки? В части добра а в части зла. Свою молитву зачала вона під злим іменем, називаючи Ісуса Сином Давида. Ісус був Сином Давида але тільки для Ізраїльтян а не для поган. Вона напевно чула про це, як Ісуса кликали в Палестині Сином Давида, сама вона напевно нічого не знала ані про Давида ані про Авраама. І тому, коли Христос мав увійти до землі поган, Він мав війти під іншим іменем, як Син Давида, Він мав війти під іменем Сина Божого, під іменем, що мало увійти в усі мови і язики, що мало остатися в усіх домах і в молитвах цілого світа.

І тому Христос нічого не відповів на молитву хананейки, хоч серед інших обставин, коли Ізраїльтяни кликали Його Сином Давида, спішив сейчас з поміччю.

Подібно дiється і з нами. Якщо звертаємося нашим серцем до Христа, ми не можемо задержатися тільки на імени "Син Давида," ми мусимо йти дальше, оперти наше серце о Голгофту, на хрест, ми мусимо іти дорогами, які назначило нам небо.

II. ЯКА БУЛА ВІДПОВІДЬ ХРИСТА?

"Як Син Давида, я післаний тільки до погибших овець дому Ізраїля." Іншими словами: "Як та жінка називає мене Сином Давида, то я немаю що їй сказати. Якщо то є всьо то, що вона про мене знає, якщо вона приходить до мене тільки як до великого сина Ізраїля, що походить зі славного роду, я немаю відповіди на її жалі."Чи знайшов Христос іншу дорогу виходу, побачимо.

III. ТЯЖКИЙ ДОСВІД НАКАЗУЄ ЖІНЦІ ЗМІНИТИ ТОН СВОЄЇ МОЛИТВИ.

Коли Христос жінці нічого не відповів, вона приступила другий раз до Христа, поклонилася Йому і сказала: "Господи, поможи мені." Смуток, терпіння скорочує нашу молитву, учить нас правдивої бесіди. Коли людське серце є в обіймах смертної трівоги, воно знає, як має молитися, воно і тільки воно одно знає, як зблизитися до неба. То є час, коли ніхто не може учити другого, як треба молитися. Як довго ми того досвіду не маємо, годі це висказати словами. Коли ваша дитина тяжко хора, коли меркне послідня надія, посувається послідний камінь з під вашої стопи, ви тоді пізнаєте, чи молитва, це тільки забаганка людської уяви, чи це конечність людського життя. Ви тоді найдете напевно правдиве імя для Христа а Його хрест, буде вам присвічувати як та зірка темної-мрячної ночі. Той справжній, [illegible] розумом, чоловік ніколи не [illegible], коли серце потребує Христа, [illegible], коли вмирає [illegible], тоді воно наказує людській [illegible] назвати Його величі [illegible] Його пілність і Його сила. Він прийшов як Цар і як Цар Він завсігди помагає.

IV. ЩО ВІДПОВІВ ХРИСТОС?

Христос упокорив жінку хананейку, однак величі свойого серця не замкнув перед нею. "Не добре хліб відібрати діттям і кидати псам," сказав Христос до неї. Це острі слова, над якими нам не місце тут застановлятися. Христос, наче взяв острий меч із наших рук і дав понюхати остроти вістря його. Однак ми знаємо, що слідувало зараз опісля, а це вияснює нам висказ Христа. Глядімо на жінку хананейку. Вона могла оглухнути, занімiти, могла чутися ображеною, коли почула так ясно кінцеві слова Христа. Але донька її тяжко хора, біснується і любов матері наказує її бути лагідною, ніжною. Ми маємо перед нами її відповідь, солодку, ніжну, повну жалю і глубоких почувань: "Так Господи, алежбо й пси їдять кришки, що падають зі стола їх господарів." Сам Христос піддав її таку відповідь. Більшої відповіди людські уста не висказали ніколи.

На це відповів Христос повнотою цілого свойого Евангелія, любовію свойого серця, блеском свойого лиця: "Жінко, велика твоя віра. Нехай буде тобі так як ти хочеш." І дочка її уздоровіла.

Христос завсігди признавав ділання віри в людському життю і ніколи нічого не було більшим для Христа як діло довершене з віри. Віра, це неначе шестий змисл, що обнимає всі інші наші змисли, їх славить і побільшає. Коли чоловік віддається в цілости в руки Христа Бога, своїм життям і діланням: "Тоді доперва є віра." Ту криється слово, що належить до всіх мов і язиків: Вір в Христа а будеш спасенним.

V. ЧИ МОЖЕМО ВІРИТИ ЗА ДРУГИХ?

Чи можемо ми заступатися за когось перед небом? Жінка-хананейка не молила Христа за себе, але за свою дитину, що була хора, в обіймах злого духа. Чи Господь принимає віру матери як діло дитини?

Нема найменшого сумніву, що ми одержуємо благословення неба задля праведности інших людей. Читаємо в св. Письмі, що десять праведників спасло ціле місто, що дім Путефара був благословенний задля праведности Єгипетського Йосифа, що корабель, яким їхав св. Павло не потонув у филях моря лише тому, що на ньому находився цей св. Апостол, що многі з нас тішаться добродійствами, задля праведности наших предків.

Моліться за ваших дітей. Нехай віра Ваша буде велика, бо хто може знати, якою буде відповідь Христа Бога. Чи не почуємо ми також слів, які сказав Христос до жінки хананейки: "Нехай буде тобі, як ти хочеш." Бо такі є постійні чуда Всемогучого Христа.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

Відмова в Христі робітничих родин— Першим правдивим робітником на світі є доперва Христос. Перед Христом були тільки невільники. Робітник свідомий своїх прав, гідности і обовязків, починається від Христа. Тому в посланнях пишеться, щоби повинувтися і виконувати працю "аки Господу"— бо робітник працюючи **працює за віру і совість, а не тільки за гріш, що купує його силу. Хто працює за совість, той працює для Бога в** першій мірі, а доперва потім для хлібодавця. І тому зрозуміємо слова св. Бонавентури, що бідні здобувають небо терпеливістю, а богаті милосердієм. Коли людство забуває на ці прості і основні правди життя, тоді паде в глибінь поганської темноти. І тоді без милосердія і терпеливости— знова родяться невільники і тирани, без прав і обовязків, без гідности і чести. В тім якраз є основна і неперехідна ріжниця між християнством а большевизмом. За віднову робітничих родин в Христі— за поворот до свідомого виконування обовязків і користання з прав на основі вічних і незмінних Христових законів— молім нині Господа.

Місійне намірення: Праця світських католиків в місійних краях.

Поміч і співпраця світських в єрархічнім апостоляті Церкви, **це Католицька Акція.** Особливо та праця конечна і потрібна в місійних областях, де робітників мало а потреби великі. Ще великі смуги земної кулі заняті темнотою поганства, а навіть в давні католицькі болести нині вдираеться ноююче поганство. Від перших віків досі Церква заохочувала і взивала до такої праці віруючих світських. Але треба посвяти і відваги. Люди, що звикли до розкошів і вигод, не розуміють "духа Божого" і чужими для них слова святої Церкви. Молім Бога о покликання і дар ласки дійствуючої для сердець, з котрих многі Савли ще можуть стати Павлами.

ТРАДИЦІЯ СВ. АНДРЕЯ

.... (З книги "Призначення України). ....

Перейдемо до церковної традиції св. **Андрея, традиції змагання до чисто української церкви.**

Знайдемо її вже **в найстаршім літопису,** в тих звеличуваннях **Володимира Святого,** де кажуть, що він є **"новий Костянтин великого Риму,** що хрестився сам і людий своїх охрестив." Ще виразнійше про жерельність чину Володимира говорять: "Слово о благодаті": **"Це наш учитель і наставник,** як у римськім краю апостоли Петро і Павло."

* * * * * *

Це є змістом богатьох старих мініятур і образів. На мініятурі, що збереглася в **Римі, сам Христос коронує в 1075 році київську королівську пару,** Ізяслава і Ірину. На побожних князів із родинами, на шляхту в жупанах спливає благословенство Боже на іконах українського середньовіччя і ренесансу. Під омофором Богородиці в небі стоять суворі запорожські гієрархи (ікона Покрови) і під благословенством Христа пливуть запорожські галліони (стяг з XVIII ст. в Ермітажі). **Юрій Липа**

-ОБРАЗКИ З АМЕРИКИ-

АЖ НА СМЕРТНІЙ ПОСТЕЛІ ПРИЗНАЄ, ЩО ЙОГО ЮНІЯ БУЛА В РУКАХ ГЕНҐСТЕРІВ.

ШІКАҐО.—Тут помер Метю Тейлор, що впродовж 35 літ був активним орґанізатором робітничих юній в Шікаґо. В останніх роках свого життя був предсідком в юнії віндових операторів. Перед смертю зложив зізнання,яке тепер опублікували. З зізнання виходить, що від чотирьох років сильна орґанізація ґенстерів, що діє в Шікаґо і Ню Йорку,-При помочі загроз, скритих вбивств і розбою змусила його юнію піддатись під свою контролю. На платні становища в юнії почали налазити ріжні ґенстери. Крім того з каси юнії треба було виплачувати ґенстерам ріжні хабарі. Він сам виплатив ґенстерам коло $30,000. Метю Тейлор наводить кілька випадків скритих вбивств з боку ґенстерів, називаючи вбитих і тих, що вбивали. Він також потвердив зізнання одного свідка в процесі проти бувшого предсідника домових робітників, Джорджа Скаліза, що Скаліза "вибрали" на предсідника шікаґовські ґенстери.

ЗЛОЧИНЕЦЬ ШУКАЄ СХОРОНЕННЯ В ЦЕРКВІ

НЮ ЙОРК.—Злочинець Віто Ґуріно, який був передовим душегубом у злочинним "синдикаті," що за заплатою вбивав вказаних йому людей, в напів божевільнім стані забіг до церкви Ангела Хоронителя на 21 вулиці і 10 евені та почав кричати, що кількох людей з його шайки слідкує за ним, щоб його вбити. Саме тепер прокуратор О'Дваєр робить доходження над тою шайкою і справді деякі його свідки зазнали з рук душегубів смерти. Ґуріно скривався довший час перед поліцією і аж тепер, після того випадку в церкві, віддався їй в руки.

А ТАК ПОСТУПАЮТЬ КАТОЛИКИ!

НЮ ЙОРК.— Американські ветерани католицької віри, зробили предсідникові дільниці Менґетен, Ізааксові, прикру демонстрацію. В часі посвячення военного памятника в Менґетенвия, минулої неділі, покликано до промови Едварда Карева, стейтового команданта католицьких ветеранів. **Карей приступив до голосника і заявив, що не хоче говорити з тої плятформи, з котрої хвилею передтим говорив Ізаакс, той сам чоловік, що назначив своїм довіреним дослідником комуніста Ґерсона і не хотів його усунути,** хоч всі ветерани протестували проти цього. Ізаакс мовчав і щойно другого дня заявив, хай ветерани йому докажуть, що назначуючи Ґерсона він поламав котрийнебудь закон.

* * * * * *

Ось образки з американського життя. Не якісь здумані, уявні— але дійсні. Вони ярко доказують про **боротьбу двох сил за душу народу американського народу. А хто має душу народу, той має його силу, його гроші, його будучність! З одної сторони бачимо безрелігійних — тих, від найбільше правих до кінцевих лівих, або як їх загально називають: ґенґстерів.. З другої сторони стоять релігійні люди — від** легко віруючих сектантів аж до цілковито віруючих, або як загально називають: католиків.

Далека дорога і велика ріжниця!

Два противні бігуни, що взаїмно себе виключають!

І тому між ними борба!

Між світоглядом безрелігійних і світоглядом релігійних— між акцією віруючих і акцією невіруючих. **На живім прикладі життя бачимо, ЯКА страшенна ріжниця між одним а другим. На живім прикладі життя бачимо, ЩО ЗНАЧИТЬ бути безрелігійним,** а що значить бути католиком! І коли хто часом буде питати Вас, чому Ви ходите до церкви, чому Ви молитеся і чому сповідаєтеся— **ВІДПОВІДАЙТЕ ЙОМУ ТИМИ ПРИКЛАДАМИ** з життя. Як він і того не зрозуміє, то він взагалі вже нічого негоден зрозуміти і шкода тратити з таким час на розмову. А коли він зрозуміє, то буде також знати, що **йому** треба зробити. А коли йому тяжко було до того дійти — то скажіть такому: . . **Одинокий ратунок людства і народів і одиниць є в повороті до одної, святої, соборної і апостольської Католицької Церкви і в життю з віри тоїж Церкви!**

-ЖИТТЯ СВЯТИХ-

ПРЕСТАВЛЕНІЄ СВЯТОГО АПОСТОЛА І ЕВАНҐЕЛИСТА ІОАНА БОГОСЛОВА

Свято Преставленія Святого Апостола Іоана Богослова припадає на день 9. жовтня. Св. Апостол і Евангелист Іоан був сином Заведея і Саломи і братом св. Ал. Якова. Оба вони як їх отець були неученими рибаками, і оба вони, коли Христос, видячи їх в човні, і поликав їх: вони зараз оставили човно і батька і пішли за ним. (Мат. 4. 22.) Св. Іоан був тоді молодий літами. Та служив від дитинства вірю Богу в добровільнім дівицтві, і як кажуть свв. Єронім і Августин, за чесноту св. чистоти стався гідним незвичайних ласк Христа Спасителя.

А коли в кілька місяців по тім Христос вибрав з помежи учеників своїх 12. апостолів, то між ними були також оба браття, Іоан і Яків і дав їм імя Воанергес, то є сини грому. Синами грому назвав їх Ісус на знак, що як грім є чуткий далеко, так чутка буде і їх проповідь слова Божого серед народів. Був св. Іоан одним з трьох учеників, котрих брав всюда з собою. І так Петро, Яків і Іоан були при уздоровленню тещі св. Петра, при воскресенню доньки Яіра, при всеславнім Преображенню Христа а відтак і при послідній перед страстями молитві в Гетсеманії. Петра і Іоана післав Господь, щоби приготовили послідну вечеру. Підчас тої вечері св. Іоан був найблище Ісуса Христа: "котрий і на вечері лежав на його грудях." (Іоан 21. 20). "На грудях Христа, як каже св. Іоан Золотоустий, почерпнув Іоан таку мудрість, яка не припала в уділі нікому із смертних." Кілька разів названий є св. Іоан "возлюбленим учеником" Ісуса і як каже св. Григорій Ниссейський: Христос любив його, бо Іоан через велику чистоту свою став гідний тої вищої і більшої любови. На запитання св. Іоана, котрий з учеників передасть його мучителям, Христос сказав, що є ним той, котрому подасть омочений хліб: і вмочивши кусень хліба, взяв і подав Юді Симона іскаріота. (Іоан 13. 26). Коли воїни в Гетсеманії звязали руки Ісуса, а всі апостоли розбіглися, коли навіть Петро відрікся Його в притворі архієрейської палати, тоді Іоан витревав при Ісусі. Він стояв під хрестом і там поручив йому Ісус найбільший скарб, Пречисту Діву: "Ісус же побачивши матір і ученика, що стояв котрого любив, сказав матері своїй: Жено, се син твій. Відтак сказав ученикові: Се мати твоя, і від тої години взяв її ученик до себе" (Іоан 19, 26, 27).

А коли в перший день тижня прийшла Марія Магдалина рано до Симона Петра і до другого ученика, котрого любив Ісус, і сказала їм: Взяли Господа з гробу і не знаємо, де його положили, тоді побігли вони оба до гробу, но св. Іоан побіг скорше від Петра і прибув до гробу. То любов до Спасителя приспішила його кроки і він прибув до гробу "і побачив і увірив."

А коли серед ловлі риб при озері Тиверятськім, явився Христос апостолам, то св. Іоан перший пізнав Його і сказав: Се Господь.

Разом з другими апостолами був він свідком Христового Вознесення, а по Сошествію св. Духа зачав разом з Петром голосити "Розпятого Христа" в Єрусалимі. Він був свідком, як св. Петро уздоровив хорого; обох їх увязнили, тримали через ніч в темниці і другого дня на суді заказали їм фарисеї проповідати Христа Спасителя, но оба св. Апостоли запитали їх: Чи справедливо перед Богом, слухати вас більше, як Бога, судіть? Разом оба вони пішли до Самарії, щоби возложити руки на тих, котрих навернув до віри і окрестив діякон Филип. А по соборі Апостолів научав св. Іоан в Малій Азії, в місті Ефезі, утвердив там християнські громади і церкви. Тут перебув він до 95 року, в котрім лютий цісар Домітіян начав переслідувати християн. Тоді св. Іоана повезено з Ефезу до Риму, тут був він бичований, а опісля кинений в котел кипячого олію. Однак за волею Божою, олій цей не попалив його а цісар не мав відваги передати його на дальші муки, а засудив його на вигнання на остров Патмос, близько берегів Малої Азії, на Еґейськім Морі. На тім острові написав св. Іоан книгу своїх Обявлень, так звану "Апокаліпсу," котре, по словам св. Єроніма містить в собі тільки тайн, що слів. Сам св. Іоан каже, що одного дня попав він в восхищення і Господь казав йому писати все, що увидить і казав переслати це сімом церквам, які є в Азії.

В 96 р. на місце убитого Доміціяна настав добрий цісар Нерва і дав свободу всім засудженим за св. віру. Тоді св. Іоан вернув з Патмос до Малої Азії, де управляв Христовою Церквою. Життя його було дуже строге. Він не їв мяса, не пив вина, а одіж його була дуже бідна. А вже і тоді зачали повставати еретики, що перечили Божество Христа Спасителя. Тому св. Іоан около 102 року приготований довгою молитвою і постом написав св. Евангеліє, в котрім найбільшу вагу кладе на Божество Христа Спасителя. Своє Евангеліє зачинає св. Іоан словами: НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО, І СЛОВО БУЛО У БОГА, І БОГОМ БУЛО СЛОВО. Св. Августин каже, що св. Іоана сміло можна порівнати з орлом, бо він наче орел на сонце звернув око своє на вічне сонце Божества. Також св. Іоан написав три листи, котрі входять в цілість св. Письма Нового Завіта.

А вжеж не можна його інакше назвати, як апостолом любови. Бо не лише, що сам обнимав всіх найбільшою любовю, однак всім і на кожнім кроці проповідав тую любов. Хочемо навести кілька місць з його письм: "Хто любить брата свойого, в світлі перебуває і соблазни в нім нема; хто ненавидить брата свойого, той в темряві і в темряві ходить, і не знає, куда іде, бо темрява осліпила очі його." (Іоан 1. гл. 2, 10-11). А в іншім місці говорить: "Глядіть, яку любов дав нам Отець, щоби ми діти Божі звалися; Ми знаємо, що перейшли від смерти в життя, бо любимо братів, хто не любить брата пробуває в смерти (гл. III. 14). "Діточки мої, не любім словом, ані язиком, а ділом і правдою" (гл. III. ст. 18). Вже тих кілька слів говорять нам ясно, чому св. Іоана називаємо Апостолом любови.

Передання оповідає о св. Іоані таку історію: В однім місті, коло Ефезу, пізнав св. Іоан гарного молодця і повірив його опіці місцевого епископа, щоби той повів його до Бога і чесноти. По довшім часі, вертаючи з апостольської подорожі, вступив св. Іоан до того міста і запитав епископа, що є з молодцем. Епископ зі слезами відповів, що молодець пустився на злу дорогу і нині він є начальником, чи ватажком опришків, що розбивають людей в сусідних лісах. Св. Іоан, не зважаючи на грозячу йому небезпеку, пустився в ліс, де опришки його зловили і повели перед свойого ватажка. А той, коли побачив Іоана почав утікати. "Сину мій, сказав в голос св. Апостол, чому утікаєш від мене— свого вітця? Я прецінь безоружний старик. Стій сину і небійся. Є ще надія. Я буду перед Христом відповідати за тебе. Коли потреба, я готов умерти за тебе, як Христос умер за нас, за твою душу я віддам свою. Стій, і вір, що Христос післав мене." Молодець став, заллявся сльозами, а св. Іоан вивів молодця з ліса і з гріха. То правдива любов не словом, а ділом.

Про смерть св. Іоана знаєм, що вона наступила, коли він мав понад 100 літ. Чуючи близький конець життя, св. Іоан казав приготовити собі гріб, попращався зі своїми учениками і мирно скінчив життя около 72. роки по Вознесенню Христа. Коли в якийсь час християни відкрили його могилу, то не найшли тіла, а з могили уносився легенький порошок. Вірні це зібрали і лічили ним недужих людей. Память того відкриття гробу обходить Церква дня 8. мая.

СИНЕ МОРЕ

Незглубиме, сине море,
звідки в тобі стільки чару,
що дивитись на тебе
можна вічно, ніч і день?

Хочеш знати— каже море —
то поглянь на мої филі,
як вони все линуть, линуть
мов хвилини, дні, літа.

Подивися перед себе,
де блакит цілує плесо —
так цілує у просторах
дійсність мрію золоту....

ПОБІР РЕКРУТІВ

Покликано першу чергу рекрутів до війська. Покликані юнаки від 21—24 літ життя на 30 дневні вправи. Покликані ці, що не мають на утриманні родин, нежонаті і бездітні вдівці. Посцідують покликання дальших річників.

500 - ЛІТТЯ ПЕЧАТНОГО МИСТЕЦТВА.

Цього року минає 500 літ, відколи винайдено штуку печатання книжок рухомими черенками. Передтим печатали— але з дереворитів, нерухомими сторінками. Перший, що став печатати книги рухомими черенками— був **Йоган Гутенберґ з Майнцу.** Коли Гутенберґ народився, тяжко тепер докладно сказати. Ми знаємо однак, коли він помер— а це по тій причині, що суд вирішив спадщину по нім, котра до речі була дуже мізерна. І колиб при кінці життя цього небуденного і одного з найбільших винахідників світа, католицький архієпископ Майнцу не був прийшов йому з помочею, Гутенберґ бувби скінчив в нужді. З судових актів того часу знаємо, що Гутенберґ через безнастанні процеси за довги не тільки стратив своє майно, але дійшов до того стану, що негоден був платити навіть відсотків і все йому забрали. Архієпископ Майнцу дав йому посаду на своїм дворі а одним з правдивих приятелів закупив для нього малу печатну машину, щоби так бодай облекшити долю великого винахідника. Гутенберґ помер 26 лютня 1468 року. Його винахід з непомірною скорістю поширився по світі і многі люди заробили на нім міліони гроша. Многі зробили дуже богато доброго— але многі також спричинили печатаними книгами силу шкоди.

Найкраще діло життя Гутенберґа —Після довгих спроб і муравлиної праці Гутенберґ за позичені гроші— 1,600 гульденів, великанська сума на ті часи— випечатав першу **біблію** — десь біля року 1455. Ця перша біблія напечатана на 1,282 великих сторінках в двох колюмнах. Кожда колюмна має 42 рядків. Всі наголовні части доповнено ручно, малюючи красні початкові букви. Всіх примірників випечатано 150. Потім Гутенберґ видав ще одну біблію— в котрій кожда колюмна має 36 рядків, букви більші. Але найбільшим ділом і прямо звершеним красою та виконанням є **Псалтир** з 1457, в трох красках. Гутенберґ зумів випечатати перший раз книгу, в котрій заголовні букви (ініціяли) були роблені не ручно— але печатані і прегарно виконані синкою і багром. Так на честь людського роду треба ствердити, що **першою книгою з печатні** Гутенберґа **було** слово відвічної Божої правди — **св. Письмо!**

Поширення печатень.— Всі друки до 1501 року називаємо з латинського слова "incunabulum" — колиска, "інкунабулами." Значить, первісними друками. Тих інкунабулів до 1501 року напечатано аж 40,000 ріжних наголовків. Недви чи який винахід поширився з такою шаленою скорістю, як винахід Гутенберґа.

Здогадний образ Йоганна Гутенберґа.

Вже 1539 випечатано першу книгу в Новій Півкулі— в Мексико. А сто літ пізнійше випечатано першу книгу в Кембридж, Месс.

На нашій славній Україні.— Перші печатані кирилицею книги видані в **Кракові,** накладом **Швайпольда Фіоля. Це були Осьмогласник, Часослов, Тріод Постна і Тріод Цвітна та Псалтир.** Сталася ця вікова подія в році 1491— якраз рік перед відкриттям Америки. Книги поширились на Україні, але поляки в Кракові обвинили Фіоля в єресі і він спасаючи життя мусів втікати на Угорщину.

Слідуюча вікова книга кирилицею вийшла **в Празі** 1517 року. Це була **біблія, видана др. Францом Скориною,** білорусином. Доктор Скорина походив з Полоцька, лікарські науки покінчив в Падуї. Біля 1525 переселився до Вильни і там заложив першу печатню.

Першою книгою, напечатаною на українській землі, є **Апостол з 1573 року, виданий у Львові в печатні Івана Федоровича.** Сам Федорів— чи як його у Львові називали Федорович, походив з Московщини і там почав друкувати книги. Однак москалі були в тім часі ще дуже низько культурні і замість оцінити як слід велике діло, кинулися на друкаря. Колиб був не втік, булиб москалі вбили за незрозуміле для них діло. Запрошений князем Константином Острожським, Федорович поїхав зі Львова до Острога на Волинь і там коштом князя видав вікову **Острожську Біблію в 1581 році.** Ця біблія стала для всіх славян переломовою книгою їх культурного життя. Сам Федорович помер у Львові і поховали його при монастирі **св. Онуфрія.** Заставлену за довги друкарню в жида, викупив львівський епископ **Гедеон Балабан** і віддав львівському брацтву. Ця найстарша в Україні друкарня служила нашому народові до останніх часів, як Ставропігійська друкарня у Львові.

З Львівського Апостола — Подаємо частину закінчення першої в Україні книги напечатаної рухомими черенками у Львові 1573 року, як слідує: "А начася сія книга друковати, рекомий Апостол, в богоспасаємом граді Львові, в нейже Діянія Апостольская і посланія соборная і посланія святого апостола Павла, по воплощенії Господа Бога і Спаса нашего Ісуса Христа в літо 1573 февруарія в 25 день і совершися в літо 74-е тогоже місяця в 15 день."

"І аще что погрішено будет, Бога ради ісправляйте, **благословіте а не кленіте,** понеже не писа Дух святий ні ангел, но рука грішна і брена, якоже і прочії ненаказанні. Видруковал семи сію душеполезную апостольскую книгу в преіменитом місте Львові **во славу всемогущія і живоначальнія Тройци:** Отца і Сина і святаго Духа, амінь."

Ми подали докладно закінчення Апостола, бо так ще довгі часи згодом кінчили друкувати всі печатані книги. Печатне мистецтво тих часів переняте **глибокою побожністю і ніжною покорою.** Друкар не славить самого себе— але просить "Бога ради ісправляйте, благословіте а не кленіте..."— свідомий, що підчас печатання могли зайти якісь недоглянені похибки. І виходили з рук тих смиренних перед Богом людий вікові діла— незрівняні книги. І які далекі духом своїм ті часи і світовідчування від— нинішних. Як мало тоді гордости життя— а як богато вікових осягів!

Закінчення.— Всі перші друкарі боролися о своє завтра. Жаден з них не зробив маєтків. Мали великі довги і користали з них часто вірителі. З Гутенберґа скористав майнцкий банкир Фуст— з Федоровича львівський лихвар. Але обом в найскрутнійшу хвилю життя помогла Церква та її священство. Гутенберґові майнцкий аріхепископ, Федоровичеві князь Острожський і львівський владика Ґедеон Балабан. Всі перші печатані книги це слово св. Письма— треба признати на честь людини. **Першу хвалу, яку людство віддало печатаним словом —це була слава Богу!** І тільки тоді друк оправдує своє істнування, коли не тратить з очий тої вікової цілі своїх перших винахідників.

В нинішних часах сила печатаного слова— великанська. Більша, як найсильнійшої зброї. Знаючи це, в 500-ліття печатаного слова **поширім наче печатане слово в Канаді!** Слово Божої Правди, що стоїть на сторожі найвищих святощів українського народу! Тоді, коли лютий ворог винищує вогнем і мечем Західну Україну, випалює кождий слід вільного слова правди! Станьмо тут муром за вільним словом!

Поширім наше видання: "Будучність Нації"!

Зберім бодай тисячку нових передплатників!

На фронті поступу і борби за волю— наше вільне слово, наша вільна преса!

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

Крвавич кинув недокурка й поклонившись сотникові, побіг у низ сходами до лічниці в партерових кімнатах ратуша.

По кутках, по сходах, по віконних лавах куняли потомлені й до краю перенервовані ляндштурмісти. Здебільша не звертали уваги на старшину, що проходив попри них. Рідко котрий пробував витягнутися, отрясаючи з себе журбу і перевтому.

Крвавич отворив двері до кімнати, в якій, на швидку руку, влаштовано лязарет. Проти нього вийшов у білому халаті хорунжий-санітар, з характеристичним, семітським обличчам:

—Хорунжий Кнобель.

—Четар Крвавич. Ви завідуєте нашим лязаретом?

—Так. Сам зголосився до служби.

—Це гарно, це дуже гарно, пане товаришу. Замало жидів розуміє, на якій вони землі живуть.

—Я, без політики. Я, просто з почуття гуманности. Мій фах далекий від політики.

—Певно, що так, очевидно. Але мені всеж цікаво, на яку карту поставлять ваші коннаціонали?

—На яку? Оскільки орієнтуюся, на жадну.

—Хиба?

—Наше діло з боку. Ми тут непрошені гості й нам немає другого виходу, поза невтральністю.

—То зле. Колиб ви заявилися за нами, колиб нас чинно підтримали, маліб колись право на вдячність. Довг затягнений українським народом, напевно повернувсяб вам з процентом.

—Певно, мої земляки нічого так не люблять, як проценти. Алеж зрозумійте, що тут завелике ризико.

—Значить, ви не вірите в наші успіх?

—Чому не віримо? Віримо, але анґажуватися по тім чи другім боці...

—А чи не думаєте ви, що невтральність в таких випадках куди ризиковніша?

—Чому не думаю? Думаю, що нас бити-мутъ одні й другі, алеж невтральність лежить, так би сказати в нашій крові.

—Побачимо, чи ви на цьому добре вийдете.

—Я особисто, як бачите, зголосився до вас. Думаю, що це зробив не я один таксамо, як найдуться жиди, що зголосяться на службу до вашого противника. Це особиста справа кожного з нас. Але загально, жиди як цілість збережуть невтральність.

—Ну, годі. А як там у вас з хоримм?

—Нічого, добре. Кого можна перевязуємо й відсилаємо до шпиталя.

—А що там робить молоденький стрільчик, ранений в груди?

—Стрільчик?— Хорунжий Кнобель таємничо усміхнувся.

—Чого ви посміхаєтеся?

—Бо я розумію ваше зацікавлення тим... "стрільчиком."

—Якто?

—Нічого, той стрілчик буде жити.

Він якось значуче вимовляв те "стрільчик."

—Богу дякувати.

—Це ваш стрільчик, пане четар?

—Так, з моєї сотні.

—Але я вас питаю, вибачте, чи це ваш?

—Не розумію.

—Я бачу, що ви нервуєтеся. Вибачте за недискрецію, я вже не буду нічого питати.

—При чому тут недискреція?

Хорунжий Кнобель дивився хвилинку на Крвавича.

—Ваш стрільчик буде жити. Рана болюча й напевне не останеться без наслідків, але жити буде.

—Деж він?

—В шпиталі.

—Можнаб до нього навідатися?

—Коли маєте час і охоту, можна.

—А по хвилі, дивлючися пронизливо на Крвавича, додав санітар Кнобель:

—Питайте на жіночому відділі.—

Крвавич наче не дочув і вирячив очі на Кнобеля.

—На жіночому відділі. Бож це, оскільки вам відомо, не стрільчик, це..

—Що?

Це молода амазонка.

Крвавич не видержав. Попращався з Кнобелем чи ні, сам не знав. В одній хвилині був на першому поверсі й станув схвильований перед сотником Мартиненком.

Що тобі? Чого ти так поблід?

Крвавич пробував себе опанувати:

—Нічого, перемучений. Маєш для мене якісь диспозиції?

Хвилево ніяких.

—То гарно. Може позволиш, що я на годину-півтори вийду на місто.

—Сам підеш?

—Сам.

—Роздай службу і йди.

—Приказ!— Стукнув запятками й побіг до своєї сотні. Там уже ждав на нього старший десятник з рапортом: шіснацять "дядьків" просило пляців, дванацять нових черевиків, десятьох просило.... відпустки.

—А кріса, вам нікому не бракує?

Усі мовчали.

—Пане десятнику! Посписуйте їхні болі, може завтра полагодимо.

Рознервований до краю роздав службу й вибіг з ратуша.

Ніч лягла над вулицями Львова. Зрідка блимали підсліпуваті, ґазові ліхтарні. Минаючи стійки, біг Крвавич до шпиталя. З трудом допитався до хірурґічного відділу. Представився незнайомому лікареві. В останній хвилині переконався, що сам не знає, кого йому треба: Віра, так, але яке її прізвище? І чи справді вона зветься Віра? А може це не вона, може це йому тільки так видалося?

—Пане докторе! Тут у вас є молоденький стрільчик, то є не стрільчик, стрількиня...

—Так, перед хвилею ми вийняли її кулю.

—Що з нею? Можна її побачити?

Виключене. Може завтра.

(Дальше буде).

В ЧАС БОРНІ

Будьте мудрими, як змії,
будьте сталими в борні!
Розцвітають наші мрії
в вільній рідній стороні.

Як пролинуть дні похмурі,
як затихнуть буруни,
ясне сонце після бурі
кине сяйво на лани.

На лани веселі й вільні,
як широкий океан,
де співатимуть довільні
діти скривджених селян.

Спомин бою, спомин зброї
в пісню виллється дзвінку
з уст селянки молодої
і в роботі, і в танку.

Наше лихо й дні похмурі
зтихнуть в безвісті віків!
Будуть згадки бою й бурі
в співах вільних юнаків.

Будьтеж мудрими, як змії,
будьте сталими в борні!
Буйно квітнуть наші мрії
в вільній рідній стороні.

З ПОЕЗІЙ ГРИЦЬКА ЧУПРИНКИ.

Грицько Чупринка, *15/XI, 1879, †28/VIII, 1921 розстрілений большевиками в підвалі ЧЕК-а.

—

СВІТЕ ТИХИЙ

Світе тихий!
Боже щастя, сонце втіхи,
з хмар розбитих, лихолітних,
в час надій і дум новітних
освіти і люди, і край!

Збий вкінець останні хмари
і за зло, за кров, за свари,
за чужі й за власні болі
в стисках чорної недолі
знову тьмою не карай!

Більше сонця, більше світла!
Щоб країна вся розквітла,
щоб чудова вільна зміна,
під схиляла на коліна
з гимном вищої хвали.

Світе творчий, світе тихий!
Нашу іскру самовтіхи,
нашу зіроньку яскраву
всьому людові на славу
в сонце щастя розпали!

ВЕЛИКІ РОКОВИНИ

В гордій, буйній, дивній силі
лився з кобзи гомін-шум.
В злотосяйному горнилі
грали іскри світлих дум.

Ясне полумя величне
освітило далечінь,
сяйво чисте, сяйво вічне
розігнало хмару-тінь.

Зникла, зчезла хмара-туга,
що вкривала небосхил,
як образа, як наруга,
як могила наших сил.

Мов архангел лицар Божий,
розпалив поет пожар
і поставив на сторожі
віще слово, дивний дар.

Сяє жертвенник великий.
Ллються гимни із грудий.
Геній велитень во віки
буде жить в серцях людий.

АКВАРЕЛІ

В іскрах райдуга дріжить,
тінню хмаронька біжить,
все притихло на землі.
Дощик нитками плететься,
вється, сиплеться і плеться
по ріллі.
Хмара райдугу закрила,
грюкнув грім.

Грають квіти в чистих росах.
В співах-тонах стоголосих
все радіє, все цвіте.
Мир забув війну—трівогу,
мир святкує перемогу,
грає поле, гай гуде.
Там, де грали бурі-хмари,
розлилися дзвони-чари
і поволі щастя йже...

Понеслася дика сила
буйним вихром степовим,
блиски небо роздирають,
блиски хмари крають, крають.
А над степом вітер злістний
носить морок водянистий
ніби дим.
Все минуло, пролетіло,
навкруги замиготіло
ясне сонце золоте.

ДЗЕНЬКИ-БРЕНЬКИ

Вилкикає ясний дух
вірш легесенький, як пух.
Вірш, як усміх неньки —
вірш маленький, коротенький,
без задуми, без вагання,
без кохання, без благання...
І серденьку легко-легко,
бо прогнали сум далеко
дзеньки-бреньки.
Ллють, вються
і сміються
дзеньки-бреньки,
ріжнотонні,
ріжнодзвонні,
солоденькі,
золотенькі
дзеньки-бреньки...

Вісти з України—

Хотм— Референтом виховання української молоді є Адам Антонович. Зорґанізовано **курс для вишколу провідників**, в котрім взяли участь 60 учасників.

- - - - - -

По цей бік Сяну.—Замість давних ґімназій заведено **фахові школи**. Діти обовязані ходити до сімлітної народної школи. Потім батьки рішають про звання дитини. Слідує два роки вишколу. В деякім званню вишкіл треває три роки. Наука треває до 16 або 17 року життя і є безплатна. Потім є рік обовязкової практики а доперва потім наука у фаховій школі. Ці фахові школи є хліборобські, торговельні, промислові, технічні — та жіночі домашнього господарства, санітарно-виховні, ітд. Ходить о новий тип виховання з практичним знанням для життя.

- - - - - -

Ясло.—Український Допомоговий Комітет діє на чолі з др. Ничкою, о. Худиком і Гр. Гопіяном. Сусідні лемківські села мають **гарні хори**. Фолюш, Вороблик Королівський і Пантна нераз пописуються своїми хорами в Яслі. Укр. Доп. Комітет приміщується в одноповерховій власній камениці.

- - - - - -

Межилябірці.—Це осередок українських сіл в межах нинішньої Словаччини. В місті є українська народна і горожанська школа. По другім боці кордону є село Воловець, колись заткане, прибите і збаламучене польським православієм з Варшави. Нині село відроджене, свідоме, має власну **кооперативу, школу і своїх учителів**: Данила Хомяка і Евгена Перейму. Цікавим однак фактом є, що першим противником української кооперативи у Волівці став православний тамошний парох—та опір тревав недовго. Православія на Лемківщині втратило своїх ревних колишніх опікунів з Варшави і тепер вимирає...

- - - - - -

Порохник.— З початком серпня 1940 був **попис Діточих Садків** округи в котрім взяли участь діти вісьмох сіл. о. С. Шуляк відправив в каплиці біля церкви Службу Божу для дітий і потім діти пописувались вправами і піснями під проводом учительки Тетяни Круби.

ВІСТИ РКУК

1) Видано відозву в справі воєнної позички під наголовком "Канада Вас кличе."

2) Окрему відозву видано про Червоний Хрест.

Збірки на РКУК надіслали з Витков, Саск. $8.39
з Гефорд, Саск. 20.00

Брошура проф. Кирконела "Війна та канадійські українці" майже розійшлася. Цю брошуру ми свого часу зреферували на сторінках БН.

СУМЕРК ДИКТАТОРІВ.

ґен. Антонеску

Французький ґенерал **Вейґан** на поручення уряду **поїхав до Африки** наладнати відносини, котрі для Франції досить немилі. Цілі кольонії в Африці відмовилися визнавати уряд Петена. В Мороко берберійці грозять повстанням. І уряд виспав старого ґенерала ратувати положення і імперіяльні посілости колись могучої Франції.

- - - - - -

Доки Румунії добре велося, король Карло виголошував бучні промови. Як найшла тяжка година, Карло мусів виїхати з краю. Румунію обкроєно часть по части. Наперед москалі взяли Буковину і Бесарабію. Потім мадяри заняли західний Семигород. Потім болгари взяли полудневу Добруджу. Румунія в короткій черзі втратила 70,000 квадратових миль простору і 12,000,000 населення. А диктатором став ґенерал Антонеску, що перебрав в руки всю владу та одним з перших законів обмежив права жидівського населення. В Румунії однак дальше кипить і не заводиться на добре.

ґен. М. Вейґан

о. М. Горошко

УКРАЇНСЬКА КУЛЬТУРА

(Докінчення)

Україна жила великим культурним життям та своїми соками годувала сусідів. Німецький фільозоф Гердер, коли перейшов тому сто літ назад українські землі та пізнав Україну, написав такі слова: "Україна стане колись новою Грецією. Прекрасне підсоння, весела вдача народу, його музикальний талант, плодовита земля, колись знайдуть акорд, та повстане велика культурна нація."

Політики анґлійські і французькі кажуть: "Більше уваги присвятім 45 міліоновій нації."

Українська культура це всі духово-моральні вартости, історія життя 45 міліонового народу, мистецтво, література, штука і малярство, народня твор чість музично-співацька, побут ітд.

Український нарід зможе творити культурні цінності як слід лише у вільній суверенній своїй державі. Тому український нарід змагається зусильно за своє державне життя. Щоби здобути волю, він поклав великі жертви майна й життя своїх вірних синів. Коли перестане істнувати новітнє монгольство в формі червоної Москви, то його гробом буде Вільна Україна та свобідний культурно вартісний український нарід. Нині як ніколи боронить страшними жертвами український віруючий нарід християнську культуру і цивілізацію Східньої Европи перед походом новітнього Джінґісхана—Москви.

Ці найголовнійші справи мусить знати кожний молодий українець в Канаді, бо це його піднесе та зактивізує до праці. УКЮ в першій мірі є покликане ці нові справи знати та на них основувати свою працю.

В ідеольоґії УКЮ лежить пізнання минувшини та всьої спадщини наших предків. Пізнати культурні вартости української нації та працювати над їхнім розвитком, це щоденна праця думаючої молоді. Мусимо продовжати церковно-обрядові традиції, заховувати народні звичаї і обичаї. Де хто думає, що поступовий світ насміхається з наших традицій. Ні, і ще раз ні. До поступу правдивого, культурного належить збереження традицій. Мусимо шекати зокрема музично-співацьку культуру, яка замкнена в цих ґеніяльних словах Тараса Шевченка: "Наша дума, наша пісня,
не вмер, не загине.
Он де люде наша слава,
Слава України."

Вишивки, писанки, ручні роботи, музично-танкові продукції, ітд. Святою амбіцією молоді Канади повинно бути: **дамо нашій батьківщині Канаді щось, чим вона буде радіти.**

Тому Українське Католицьке Юнацтво **має пізнати українську культуру та працювати над її розвитком.** Спільно зорґанізоване в міцну орґанізацію може скорше осягнути ціль. Наша молодь живе часто серед зматеріялізованої культури та плитких принципів життя свойого окруження. Часом перестає цікавитись важнійшими справами життя, думаючи, що це належить до вищої культури. З такого хибного поняття, з такої злої дороги має завернути УКЮ молодого хлопця чи дівчину та збудити розважуванням великих справ заінтересування і охоти до пізнання і праці для вищих справ.

Всьо до тепер сказане (хоч кількома словами) повинно зродити ідеалізм в серці юнака, конечний та потрібний до здійснення ідеї.

З дальшої ідеольоґії випливає обовязок: **пізнати Україну, історичну Україну. Пізнати її культуру.**

Кличем УКЮ: **добро народу, для добра Канади.**

На прапорі УКЮ виписані слова поета: **"Бо хто матір забуває,
того Бог карає,
чужі люде цураються,
в хату не пускають."**

Трудна відповідь

Один чоловік хвалився що відповість на кожне питання, а в усякому разі скаже так або ні.

Тоді розмовник питається:

—А чи хотіли б ви бути розумним чоловіком?

Другий розмовник почіхався в голову і не відповів ані так ані ні.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

З'ЇЗД В САСКАТУНІ

Конечний!
Потрібний!
Хосенний!

І тому саскачеванці повинні приїхати! Повинні самі подумати про свою долю і намітити шляхи кращої будучности в праці біжучого року.

1) Треба забезпечити нашу пресу —Будучність Нації!

Часопись не буде все просити і напрошуватись о передплату! **Наша преса— наша сила! Без неї ми безмовні, великі немови!** З нею ми голосні і поважні. Хто не вміє упімнутися о свої права, не буде їх мати. А як упімнемося, коли станемо безмовні?

"Будучність Нації" треба збільшити на 24 сторінки! Це значить приблизно яких тисячу долярів річно. Ці гроші— коли ми взагалі щось варті і цінимо нашу гідність повинні ми подумати, ЯК і КОЛИ зібрати чи зложити. І не відкладати на одні чи другі плечі —а самим спокійно роз'їхатись— але **самим, там на місці ЗАПОЧАТКУВАТИ збірку власною жертвою на нашу пресу!**

Зачнім від себе!

А тоді підуть за нами другі!

Тоді будемо мати лице говорити про збірку другим та збирати по кольоніях. **А збирати треба і зібрати можна.** Людське серце є жертвенне і хоче дати. Коли не дасть на добру ціль, то зайде якийсь апостол зла і збере на злу ціль. А має хто збирати і давати на непевну чи злу ціль— краще най дасть на добру!

Українці католики Саскачевану повинні ділом доказати любов своєї преси!

І лише тоді приїде на з'їзд один чи другий з далеких сторін— коли ми самі будемо того варті! Святий вогонь в душах запалить і поведе на великі жертви! Але треба той вогонь берегти в серці і не гасити!

- - - - - -

2) Маємо бурсу в Саскатуні!

Необхідна!

Наша твердиня і надія!

Треба забезпечити так само — поширити, розбудувати, прикрасити. Цеж дім нашої молоді, наших дітей! Ще рік, два— і вони стануть на чолі всього нашого життя! **Даємо їм, даємо собі.** Будуємо основи розросту і забезпеки народу!

Бурса в певних руках!

Релігійно-народне виховання забезпечене!

На чолі бурси стоїть загально поважаний, відомий і люблений в Саскачевані **о. Петро Криворучка**, що серце віддасть за справу, доложить всіх зусиль, не пожалує жадного труду, щоби тільки помогти справі, вивести діло в люди, зробити його славним і великим. **З таким чоловіком в проводі ми годні поступити дуже гарно! І тому послухаймо його заклику — зачнім збірку на розбудову бурси БУК-а в Саскатуні. І знова зачнім від себе!**

Приїзджаймо на з'їзд!

Заохотім других!

Це субота, неділя і понеділок— 12, 13 і 14 жовтня, 1940!

В суботу треба бути на місці!

Програма докладно уложена — **з одною маленькою зміною. о. Семчук цього року ще не буде на з'їзді.** Хочете, щоби о. Семчук був на з'їзді — засвідчіть це ДІЛОМ! Переведіть відповідну збірку на "Будучність Нації" —забезпечіть бурсу!

А тоді в **десяту річницю істнування БУК-а**— як Бог дасть нам всім щасливо ліжлати до жовтня 1941 року — **тоді зберемося всі разом, перші і старі основники та робітники БУК-а і тоді будемо всі там разом.** І о. Семчук також тоді буде...

КУЛЬТУРНИЙ ФОНД БУРСИ

Закликаємо всіх українців католиків до ласкавої співпраці і жертвенности! Нам конечно потрібно розбудувати нашу бурсу в Саскатуні, і то чим скорше, без зайвої проволоки. Сего року більше як минулих років дасться відчувати брак місця в бурсі. Вже в перших днях відчинення шкіл в нашім місті українські студенти майже заповнили бурсу. А не забувати, що ще мають приїхати студенти університету. Деж їх всіх примістимо? Тому справа розбудови будинку є конечна і вимагає негайної, зрілої розумної розвязки!

Сего року вже запізно розбудовувати. Та ніколи не запізно збирати відповідні фонди, так щоби розпочати розбудову скоро, вже спідуючого року.

Наш клич до всіх українців католиків доброї волі до сердечної співпраці і жертвенности! Та в першій мірі заряд бурси БУК-а кличе і завзиває українців в Саскачевані до благородної кооперації: розбудувати і украсити нашу бурсу в Саскатуні!

Наш український Саскачеван вже нераз виказався високим ступнем духа патріотизму і жертвенности. Маємо і надальше повне довіря що українці Саскачевану належито попруть пекучу справу наміченого діла. Кождий, що любить своїх дітей, що бажає їм добра в майбутності, віримо, що не пожаліє жертвувати цента на віднову бурси!

Бо ніщо іншого як тільки конечність заставляє заряд бурси писати сих пару стрічок. Во лише подумайте. Наші гарні молодці приїзджають на студії, приїзджають з думкою, що будуть мати своєрідне приміщення в бурсі, а того місця нема. То як прикро студентам і зарядові бурси відправляти їх до міста поневірятися десь приватно по глухих закутинах Саскатуну.

Нам треба відповідної бурси. Бурси з просторими світлицями, з вигідними кімнатами, з відповідною обстановкою. А до сего треба фондів. Дехто скаже: "Та скільки вже тих фондів? Чи мало ми вже надавалися на бурсу? Правда, що давали. Всі наші жертви не пішли марно. За них бурсу майже вже сплачено. За те честь і слава всім шановним уділовцям, жертводавцям, добродіям!

Але се старий будинок. Місця мало. А студентів з кождим роком прибуває. Сеж повинна бути заохота до подвійної жертвенности. Нехайже і сей раз наше серце не поскупить для нашої виховавчої інституції.

Заряд бурси БУК-а рішив сей спосіб збирання фондів увести в життя. Успішно повести кампанію ОДНОГО ДОЛЯРА! Оден доляр на культурний фонд бурси, від кождої укр. катол. родини!

Їх Преосвященство дуже радо удобрили отсей наш плян. Так наш епископ, наше духовенство і наше укр. громадянство, всі ми спільно маємо докласти всіх наших зусиль і старань, щоби в сю пору 1941 ми мали нову бурсу!

Щож то одного доляра на рік від родини! **Пан посол Жеребко**, оден з наших директорів бурси, **сказав, що не лише одного доляра від його родини, але одного доляра від кождої особи його родини!** І то що року, аж поки не збудуємо нову бурсу. Пан посол вже радо працює по кольоніях в тім напрямі. Так само богато наших учителів готові і дуже радо поможуть нам у сій кампанії. Словом наші інтеліґенти, фармарі, робітники, торговці, промисловці, всі радо подадуть нам свою помічну руку.

Лише подумати, як то наші брати в Західній Україні бувало серед страшних злиднів себе уподаткували на Рідні Школи? І то не лише богатші торговельні, промислові установи, ни

МАМА - ВСЕ МАМОЮ...

На образку бачимо жирафу зі зольгічного городу в **Шикаґо**, як цілує своє дитя маленьке, яке на жаль довго не прожило. Мама називається Минні а дитина мала 150 фунтів при народженню. Жила всього два дні і мимо всіх зусиль доглядачів не хотіла принимати поживи та загинула. Однак навіть жирафа має материнське почуття і оказує любов своїй дитині.

А щож доперва люди?!
Яке сильне і глибоке це чуття!
І яка велика краса в ньому!
І яке велике щастя бути матірю!
Минні цілує дитину.

богатші одиниці, але навіть бідні селяни. Неодин селянський молодець жертвував свій посаг, то весільну гостину горячих напитків, щоби радше гріш дати на народні установи.

А чейже ми в Канаді жиємо куди в кращих умовинах! Чейже маємо все потрібне для нашого культурного життя і розвитку! Тому не даймо себе завстидати перед нашими братами в неволі, самі будучи на волі і користуючися нею.

Вже сеї осени розішеться відповідні листи до всіх наших укр. осередків на руки Всеч. оо. Духовних, панів Учителів, поодиноких панів Фармерів і Робітників; так всі разом до спільної праці! **Переведім з найкращим успіхом благородну кампанію одного доляра на культурний фонд бурси!**

Так нам щасти Боже!
За заряд бурси БУК-а,
о. Петро Криворучка.

ЗВІТ ВІДДІЛУ ч. 74, ГУДІВ, САСК.

28 липня був хмарний день. Хмари пересувались одна за другою, переганяючись дощем. Мимо того церква була переповнена вірними. Це був день закінчення тридневної **святої Місії**, котру давав **впр. о. Дм. Гаривлюк, ЧНІ.**. Під місійним хрестом була остання проповідь. Потім всі пішли до Народного Дому на обід. Підчас обіду співали **дівчата** з відділу БУК-а. Декотрі так заслухалися, що навіть забули їсти. Потім дівчата зі школи Сестер в Айтуні дали **концерт**, що всім дуже подобався.

Так день перейшов наче блискавка. Присутні розходились захоплені і з більшою пошаною до свого рідного, бо бачили роботу молоді.

Наш відділ рішився взяти участь з відчитами на з'їзді коло Могили, на північ від Айтуни. Однак впали сильні дощі і все відкликано.

Друге запрошення ми дістали на 11 серпня. Рано наш відділ в десякій годині вже стояв в дефіляді з лентами і відзнаками перед церквою в **Айтуні**. Тоді мав бути **слюб нашої членкині Анни Денисюк з Николою Ткачем. Подарунок від відділу зложив голова Гр. Музика.** На цім місці желаємо молодій парі найкращих успіхів в життю і продовжання праці на народнім полі так красно, як досі.

Семі сходини відділу були 25 серпня. Рішено відіграти **представлення "Сироти"** і пороблено в цім напрямі заходи.

Ми віримо, що дух народу збудиться до усильного життя віри і діл та повернуться всі, що ще на бездорожах темноти.

М. В. Б.

НОВІ ПОДРУЖІ ПРИПИСИ В МАНІТОБІ

Вийшов збірник поправлених подружих приписів для провінції Манітоба. Тепер треба в Манітобі тільки один раз виголосити оповіди в церкві, а не як було досі, два. Церковний закон вимагає тричі проголосити оповіди в церкві.

Всі вінчання мають відбуватися між перед полуднем а 10 пополудні, хіба надзвичайні обставини оправдують інакше. Треба двох або більше свідків.

Коли хтось бере лайсенс, слюб можна дати доперва після 24 годин від хвилі виставлення лайсенсу. Лайсенс коштує пять долярів.

Невільно вінчати нище 16 літ.

Колиб судія давав слюб, тоді належить йому заплатити пять долярів а писареві два доляри. Церемонія перед судією вимагає тільки устної заяви, що нема перепони і дві сторонні вінчаються.

За слюбну посвідку (marriage certificate) належиться один доляр.

З того бачимо, що цивільний слюб коштує разом $13.00 і церемонія є дуже проста. І з того бачимо також, **яке добро робить часто священик ріжним людям, скільки вислуги і труду ЗАДУРНО**, а многі не вміють і не хочуть того ні видіти ні на жаль оцінити.

— ОСТАННІ ВІСТИ —

Підчас з'їзду манітобських лікарів стверджено, що **відсоток смерти матерей підчас породів зменшився.** Тепер на тисячу породільниць вмирає тільки 3.3%.

Зате зменшився також відсоток народин в домінії. В 1926 році на тисячу населення в Канаді родилося 24.8 дітий— тепер, в 1939 році на тисячу припадає 20.03 уродин. В 1939 році таким робом Канада втратила 50,000 дітий— як твердить др. Ернест Кутір. **Брак уродин є найстрашнійшою язвою народу.** Називають це "біла смерть." Родичі, котрі допускаються того смертельного гріха, є грізними ворогами будучности народу і країни.

Цьогорічний **збір цукру** в новій фабриці у Виннипеґу буде після обчислення ;ких 25 до 30,000,000 фунтів. 1,400 манітобських хліборобів виппекали до 120,000 тонів цукрових буряків. В новій фабриці буде працювати 250 робітників з днем 1. жовтня 1940.

Таки в робітні **арештовано** асиста торонтонського університету, **др. Самуїла Лєвіна** за нарушення закону про оборону Канади. В домі Лєвіна печаталися комуністичні противоєнні брошури і переховувалися комуністичні головачі.

Поляки в Німеччині мусять носити на правій груді нашивки на убранню. На жовтім полі ; буква "Р" — значить, поляк. Німці дістали вказівки, що з поляками не треба дружити ані входити в жадні звязки. Одна летючка пише так: "Німецький земляче! Поляк ніколи не є твоїм товаришем. Він стоїть нище кождого німця, чи це на фармі, чи в фабриці. Будь справедливий, як годиться німцеві. Але ніколи не забувай, що ти належиш до раси панів!"

ЛИСТ ЗІ СТАРОГО КРАЮ

7 червня, 1940

Сл. І. Хр.

"Лист Ваш справді здивував не лише мене— а всю близшу і дальшу родину та і знакомих...

"А тепер повертаю до справи, о полагодження якої просите, іменно вибрання і переслання метрик. Повідомляю, що прохання того сповнити не можу. Не тому, що може не хочу або коштує, а гроший не прислано. Ні! Ані одно, ані друге не має тут місця. Причина зовсім інша. **З початком місяця мая адміністраційна влада тутейша,** звана районом, на підставі зарядження вищих властий, **відібрала від усіх священиків метрикальні книги і сама провалить** реєстрацій (метрики) уроджених, померших і вінчаних, як також видає відносні акти на бажання сторін. Я особисто їздив до району, те саме, що давнійше староство, просив метрик, але відмовили. Сказали, що метрик за границю не видають. Читали навіть лист. Вияснюю, що тепер муситься обовязково зголосити в районі народжену дитину чи умершого, чи навіть тих, котрі вінчаються, себто женяться, причім нема жадної заборони по довершенню тих формальностий піти до священика і довершити релігійні чинности, як дитя охрестити, помершого гребати а молодим женихам брати слюб у церкві і справляти весілля. В Радянському Союзі а тимсамим в Укр. Радянській Сов. Республиці **відокремлено від держави Церкву і школу від Церкви.** Свобода відправлювання релігійних практик визнана за всіми громадянами (дозволена). Але рівночасно є і свобода протирелігійної пропаганди. Ся справа (Церкви, віри) є застережена в конституції (основнім законі). Поле, яке живили священики, перейшло на людий, котрі **як хочуть, можуть собі і священиків утримувати. На разі наш нарід Церкви держиться, сповняє всі релігійні практики.** Але загадочним є, що покаже в справах віри недалека будучність."

"Якщо Вам метрик конечно потрібно, то можна еще особисто писати до району під слідуючою адресою: URSR Район... Начальник НКВД. В письмі треба подати точно назвисько, імя прохаючого, дальше імя батька, імя і назвисько мами, місце і рік народження а також зазначити, в якій цїли (до чого) потребує метрики уродження. Взір такого листа подаю: Перебуваю від... літ в Канаді. Походжу з села...., району..... область..... Потребую метрики уродження (тепер подати нащо— наприклад: для одержання канадійського горожанства). Зовуся....., син..... і...., родився..... року. Прошу не відмовити. За труд дякую. (підпис). Моя адреса..."

"Булоби добре робити таку просьбу через **конзулят канадійський, а тоді може скорше і видалиби бажані метрики.** Вияснюю, що букви, подані в адресі НКВД означають Народний Комісаріят Внутрішних Діл. Замість тих букв видається, що буде ліпше написати отсей адрес, по українськи: "Запис актів громадянського стану"..... область..... А перед сею адресу виписати URSR (Українська Радянська Соціялістична Республика). Думаю, що мене як слід зрозумієш, бо старався обширно і ясно представити справу на одержання метрики (свідоцтва) уродження."

Отець.... жие добре, посивів...."

- - - - - -

Наша замітка: Ось такі "гаразди" настали тепер на нашій славній Україні. Навіть метрики дістати не можна— бо священикам відібрали книги і хтось інший порядкує тепер життям і добром наших людий. А яке це добро, видно з двох кінцевих слів листа: "Отець (імя пропускаємо) жие добре, посивів...." Вже то "добре" життя, коли посивів... Цей лист вперше ясно ставить справу релігійних відносин в Галичині. На папері конституція позволяє — валити релігію. І мимо того нарід держить ся! **Але що буде дальше?**

Тепер за метрикою не піде чоловік до свого священика і з місця дістане, що хотів. Але мусить їхати аж до повіту і просити та казати, нащо йому. Стратить час і гроші, а там відкажуть. Що для большевиків значить простий нарід та його потреби?! І тому хочеш метрики, брате, пиши і проси аж через конзулят...

Ми віримо однак, що ці відносини недовгі.

Перебули наші люди панщину і польську конституцію — **перебудуть й большевиццьку....**

МОСКВА БЕРЕ НОВОБРАНЦІВ ІЗ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

Телеграма з Москви повідомляє, що московський большевицький уряд покликав під зброю два наймолодші річники, хлопців що мають по 19 і 20 років. Бранка зачалася 15 вересня й має потривати до 10 жовтня.

До війська вперше беруть хлопців із Західної України й західної Білоруси.

До Москви вернулися з маневрів воєнний комісар Семен Тимошенко й шеф ґенерального штабу Кирило Мерецков, щоб допильнувати бранкову акцію в цілій Росії.

Преса в Москві каже, що большевики хотять бути готові на несподівані події в теперішній складній ситуації Европи.

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК — З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці. Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотиридесятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн, Коляди й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий напір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скіри ки $100; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION,
YORKTON, SASK., CANADA

В. Щурат

МОЛИТВА ДО ІСУСА ХРИСТА

На погоби нечестивих
сівачі будуччини
сіють сімя днів щасливих:
дай їм, Боже, час весни.

Не дай сімени пропасти,
най воно зросте у цвіт.
Боже! у Твоїй се власти —
зберегти наш руський рід.

Не один вже посів ранний
спочиває у земли.
Воєводо наш ізбранний,
жнива час нам низпошли!
Дай, щоби найблизші роди
дочекались щасних літ:
щоби дерево свободи
осінило руський рід.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 3.
ІСУС ПРИЯТЕЛЬ ДІТЕЙ. ДИТИНА В ЦЕРКВІ НА СЛУЖБІ БОЖІЙ

Навязання до попередної лекції: Ви пригадуєте собі, діти, що ми вчилися послідного разу на годині катехізму? Хто скаже? Ми вчилися про ранішну і вечірну молитву. Чи ви всі молитесь рано і в вечір? Памятайте діти, моліться завсігди а Ісус буде вашим приятелем, буде вас благословити, ви будете добрі, будете щасливі.

ЗАПОВІДЖЕННЯ НОВОЇ ЛЕКЦІЇ: — Нині я скажу вам про те, як Ісус Христос є приятелем дітей, і як дуже Ісус дітей любить. Слухайте всі: Щоби ви також були завсігди приятелями Ісуса.

ВИКЛАД: У св. Евангелію читаємо таку подію: Одного разу привели матері до Ісуса дітей, щоби руки на них положив і помолився, а ученики не допускали їх. Та Ісус сказав їм: Зіставте дітей і не бороніть їм прийти до мене, бо таких є царство небесне. І положивши на них руки, відійшов відси.

ВИЯСНЕННЯ: Коли привели дітей до Ісуса, Ісус був дуже умучений. Ісус тоді довго навчав людей. Апостоли хотіли, щоби Ісус відпочав і тому не хотіли пустити дітей до Ісуса. Коли то почув Ісус, зганив апостолів і сказав: пустіть дітей до мене. Ісус дуже дітей любив. І тоді апостоли пустили матерей з дітьми до Ісуса, а Ісус всіх їх благословив.

ПИТАННЯ: Кого привели одного разу матері до Ісуса? Чому привели матері дітой до Ісуса? Хто не хотів допустити дітей до Ісуса? Чому апостоли не хотіли допустити дітей до Ісуса? Що сказав Ісус до апостолів? На кого клав Ісус руки? Кого благословив?

Чи нині приводять також матері дітей до Ісуса?

Так, нині матері також приводять дітей до Ісуса, на Службі Божій.

Де находиться Ісус в нашій Церкві?

Ісус находиться в нашій Церкві в Кивоті, в Пресвятій Евхаристії.

На кого очікує Христос в Пресвятій Евхаристії?

Ісус в Пресвятій Евхаристії очікує на добрих дітей.

Чому Ісус Христос очікує в Пресвятій Евхаристії на добрих дітей?

Ісус Христос очікує на дітей в Пресвятій Евхаристії, щоби їх благословити.

Коли Ісус благословить дітей в Пресвятій Евхаристії?

Ісус благословить дітей в Пресвятій Евхаристії, тоді коли діти приступають до св. Причастія, і коли набожно слухають Служби Божої в неділі і свята.

Що то є Пресвята Евхаристія?

Пресвята Евхаристія то є Найсвятійше Тіло і Найсвятійша Кров Господа Нашого Ісуса Христа під видами хліба і вина.

Коли Ісус установив Тайну Пресвятої Евхаристії?

Ісус Христос установив Тайну Пресвятої Евхаристії на **Тайній Вечері,** перед своїми **Страстями.**

В який спосіб установив Ісус Пресвяту Евхаристію?

Ісус, на Тайній Вечері, взяв в руки хліб, поблагословив його а відтак сказав: **Приймі! і їжте, це є Тіло Моє.** І взяв чашу з вином, поблагословив і сказав: **Пийте з неї всі, бо се є Кров Моя Нового Завіта, що за многих проливається на відпущення Гріхів.** Ісус Христос відправив тоді першу Службу Божу а апостоли приступили тоді до першого Святого Причастя.

Коли ми чуємо ті самі слова?

Ті самі слова ми чуємо завсігди на Службі Божій.

ПОСТАНОВА: Дякую Тобі, Ісусе, за те, що Ти хотів зістатися з нами в Пресвятій Евхаристії. Дякую Тобі за це, що Ти є моїм приятелем. Обіцюю також бути завсігди Твоїм приятелем. Буду ходити завсігди на Службу Божу в неділі і Свята. Поможи мені, Ісусе, щоби я гідно приступав до св. Причастя і благослови мене кожного разу, коли я прийду до Тебе.

Юра Шкрумеляк

ЧИ ТО ПТАШКА ТАК ЩЕБЕЧЕ?

Чи то пташка так щебече
серед піль і серед нив?
Гей, а гей! Серед піль і серед нив...
Ні, то в нашій любій школі
вже дзвінок нам задзвонив —
гей, а гей! Вже дзвінок нам задзвонив!

Збираймося діти в школу,
і великі і малі —
гей, а гей! І великі, і малі.
Що до вчора ми гуляли,
а сьогодня школярі,
гей, а гей! А сьогодня школярі!

СПІШІТЬ ДО НАУКИ!

Спішіть діти до науки,
будуть із вас люди—
вона тому щирим другом,
хто її здобуде!

Бо як хто собі постелить,
так він буде спати,
а зросте науки зерно,
то буде що жати!

В. Ґренджа-Донський

Іван Новосад
учитель з Город, Ман.

ЯК МАЛА НЕЛІ НАВЧИЛА МОЛИТИСЬ?

Так мені випало, що я перебував на станції у так званих "большевиків." В ґаздині була мала, десятьлітна дівчинка, що ходила на сходини пластового доросту. А ходила тому, бо там ходили також її товаришки.

Вдома мама ніколи не молилась і дітий не вчила.

Мала дівчина була чемна і хотіла конче знати, куди я ходжу в неділю і що там роблять. Вона питалася мене так, щоби мама не чула, бо знала, що мама буде сварити ся за такі питання.

Надходили різдвяні свята. Я приготовлявся іти в ночі на Службу Божу. Дівчина зачала питати, що там буде. Я її сказав, що там буде гарний вертеп, буде богато людий і будуть колядувати. Вона цим дуже зацікавилась і зачала просити маму, щоб її пустила подивитись. По довгій просьбі, в котрій і я дещо поміг, дістала позволення.

Підскакуючи з радости вона пішла зі мною до церкви.

Подорозі питалась, що то робиться, коли приходиться до церкви. Я сказав, що треба клякнути і помолитись.

"Коли я не вмію молитви!"— відповіла зажурено. "Я троха знаю, бо ми говорили Отче Наш в пластовім дорості, але за пару разів я негодна всього навчитись."

Дівча говорило далі.— "Але я дуже хотілаб навчитись, я люблю говорити Отче Наш!"

Я її потішив, що тим разом, коли вона ще не знає добре молитви, то най лише вклякне і скаже то, що знає. А коли буде знова на сходинах доросту, то най добре уважає і пробує навчитись все.

За короткий час я пішов на інше помешкання і не знаю, чи та дівчина навчилась добре Отче Наш, чи ні.

Але думаю, що коли тільки дальше ходить на сходини доросту, то певно навчилась...

НА ФРОНТІ БОЮ БІЛІ ДІВЧАТА.

На образку бачимо **канадійських доглядачок хорих**, тепер в Англії. Дівчата одягнені в біло. Чисті понуками, серцем і посвятою для опущених і знеможених. Одно з найкращих покликань дівчини є віддати свої сили, працю і труд в ідейнім старанню для тих, що наражують щохвилинно власне життя для забезпеки других перед ворогом.

Німецькі літаки часто налітають тамті сторони. Лічниця збудована поодинокими розкиненими будинками, на просторі півмилевім, щоби зменшити можливість нападу з гори. Доглядачки мусять ходити подальше до їдальні. Деякі з них покупили колеса і доїзджають. На кождім колесі дівчина везе кошик а в кошику оловяний шелом, що в хвилі нападу беруть на голову, як забезпеку перед кулями.

Ми вже звертали увагу на це, що замало українських дівчат в Канаді вчиться на доглядачок. Родичі і старші зроблять дуже добре, коли принагідно заохотять здібні, добрі і чесні дівчата вибирати це звання. Забогато наших дівчат працює по харчівнях в містах— замало вибирають інші вільні звання. Особливо в часах війни наглядно бачимо потребу доглядачок хорих і важність їх праці. А бодай українські околиці в домінії повинні мати наших доглядачок!

Останні Вісти...

Лікарі пенсильвенського університету **винайшли сировицю** до щіплення **проти кіру.**

—●—

Приїжжим з Америки будуть знова видавати на прохання горожанські папери в Канаді.

—●—

Летунські налети обох воюючих сторін що раз кріпшають. За перших 10 днів налетів на Льондон убито 2,000 людий, а 8,000 ранено. Многі остали без даху над головою. Німці сторпедували корабель, що віз діти до Канади, без попередження.

—●—

Італійці почали **наступ в Єгипті** і заняли Сіді Барані, звідки починається бита дорога до Суезького Каналу. Всі посілости Франції в Африці під знаком запиту, кождої хвилі грозить бунт проти уряду Петена. Японці напали на Індо Китай. Їхні війська увійшли на французьку територію, стрічаючи тільки малий опір.

—●—

Король Юрій промовив до імперії в річницю війни, 23 вересня 1940 через радієву мережу. Згадавши посвяту і геройство оборонців Льондону король встановив нові відзначення: Хрест Юрія і медалю Юрія, як найвищі відзначення за хоробрість. При кінці король пригадав, що надходить зима —холодна і темна. Але по кождій зимі слідує весна а після цеї війни побіда!

—●—

27-го вересня проголошено з Берліну мілітарний пакт Японії, Німеччини й Італії, силою котрої одна держава боронитиме другої, колби на ню напала котра із держав, що ще сьогодні не є у війні. Догадуються, що це відноситься дослівно до Сполучених Держав, які хоч ще не є у війні, то однак кождої хвилі готові стати по стороні Великої Британії.

Приїзджайте на З'їзд до Саскатуну — 12, 13 і 14 жовтня! —

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 20 (68) ЙОРКТОН, САСК. 14 Жовтня 1940 Vol. VIII. No. 20 (68) YORKTON, SASK. Oct. 14, 1940

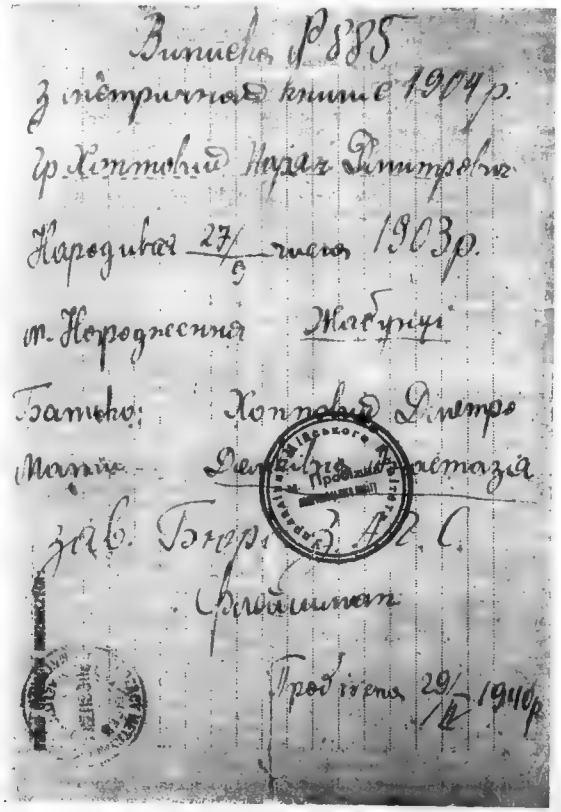

Виписка № 885
з метричної книги 1904 р.
Гр. Хоптовий Марко Дмитрович
Народився 27/9 числа 1903 р.
м. Народження Жабрині
Батько: Хоптовий Дмитро
Мати: Дем'янів Анастазія
зав. Бюра З. А. С.
Флойшман
Проб'їжна 29/11 1940 р.

ІДЕ, ІДЕ – ФЛОЙШМАН...

АБО НОВА ГАЛИЦЬКА ГАГІЛКА ПРО ТЕ, ХТО ТЕПЕР ВИДАЄ МЕТРИКИ...

Читайте уважно!

Прочитайте ще раз— перестаньте на хвилю і подивіться ще раз на ту знимку. **Ось маєте знимку теперішної метрики** з Пробіжної, Копичинецького повіту в Галичині і можете самі прочитати все. Знимка така сама завелика, як метрика. Ця метрика— перша того рода звісна в Канаді, яка прийшла тепер зза моря— писана на сірій підлій чвертці паперу, синім чорнилом. Українська печатка на ній червона а та в куті польська чорна. Ви бачите ту "Виписку номер 885" — видно, що товаріщ Флойшман вже досить написався таких і подібних "виписок." Польська печатка подає скромно, як самі Ви годні прочитати, що це "провадзонци метрикі ізраеліцке— Пробужна" а сподом то саме жаргоном.

Так доборолась Україна до самого краю!

В попереднім числі БН ми подали Лист, в котрім брат пише братові в справі метрик. І каже, що в маю 1940 **р. всі метрики відібрано від наших священиків** а ведуть самі большевицькі районні уряди. Хто веде ці уряди — видимо тепер чорне на білім. Це "завідуючий Бюра ЗАГС"— або той, що веде запис актів громадянського стану, як большевики називають метрикальні книги. І підписаний під тим той завідуючий— Флойшман. **Ось хто тепер панує на нашій славній Україні.**

Нині вже нема найменьшого сумніву, що большевицький уряд на землях Зах. України відобрав нашим укр. католицьким священикам до тепер проваджені метрики, та позбавив їх права такого провадження на будуче, віддаючи наші метрики і право їх про-

вадження в руки тих, що дотепер провадили і нині провадять метрики жидівські, значиться, наш український гр. кат. метрикальний уряд цілковито знесений, однак не знесений метрикальний уряд жидівський. Що більше жидівський метрикальний уряд, є одиноким тільки урядом на землях Зах. України не тільки для жидів, але також для українців, як наглядно про те свідчить побіч української печатки, печатка жидівська писана по польськи: PROWADZACY METRYKI IZRAELICKI, і жидівськи: IZRAELITISCHE METRIKEN.... PROBUZNA.

Лист зі Старого Краю

Містимо понище **дослівний лист** зі Старого Краю, з пропущенням тільки імен і місцевостей. Він говорить сам за себе. Тільки **уважно читайте.** Пише син до батька— з Галичини до Канади. **Відповідає** на батькові цікаві питання, як то тепер в Галичині виглядає новий лад та дає оконечну відповідь батькові на питання— чи їхати назад, чи ні. Добро в них таке, що корову волить дати за податок — а купити козу, бо **МЕНШЕ З'ІСТЬ.** А корова в них **ЗАБОГАТО їсть. Большевики забирають всю поживу і пашню за державну данину і люди негодні втримати навіть корови на обістю.** А як їм там добре— то видно з відповіди, що за Польщі було їм "добре" — а тепер то ще "ліпше" настало. Як було "добре" за Польщі, то кождий знає. З того може також знати, як тепер "ліпше" стало. І дає раду син батькові — **"а Ви не їдьте!"**

Ось цей лист:

Дня 23 мая 1940

"Слава Ісусу Христу."

"Дорогі Тату: Повідомляю Вас отсим листом, що ми всі Богу дякувати здорові. Поводженє наше як звичайно у воєнний час. Я лист від Вас отримав 27 мая. Тішуся, що Ви зворові. Я думав, що Ви того листа не отримали, бо довго я чекав на Вашу відповідь. Ви писали написати Вам, яка була в нас зима, зима в нас була файна, мороз сягав до 40 степенів, снігу було до півтора метра а по долах до пять метрів. Сіянє зачалося 20 квітня, весна зимна і мокра. Трета часть поля під водою, возимини нема, бо миши з'їли ще в осени. Ще ніхто не памятає такого року, як той. Ви пишете Тату, **чи мені дали троха поля. Мені землі не тра. Мені хліба треба.** Пишете чи поле так купують, як колись. **Нащо купувати, як задурно дають.** Дуже, Тату, жалую за шкільними літами. Через Вас я їх змарнував, до школи перестав ходити і до Канади не взялисьте. **Корову і кобилу ще маю, але не знаю доки.** Мені вкучилося **корову тримати, тра богато січки. То я дам за податок а куплю козу, та менше їсть.** Ви, Тату, бетеся з думками, не знаєте кого слухати. В нас **було за Польщі добре, а тепер ще ліпше.** Жиємо собі самовистарчально, **всьо маємо свої роботи.** Поля ми жадного не проміняли, тільки то що ми Вам писали. Войни в нас не було, но туда втікали поляки до Румунії. На решта питань Вам **не відповідаю, бо не можу.** Я чую, що з Канади збираються богато їхати до краю. **Най їдуть, а Ви не їдьте. Вітом** в нашім селі є оден швець зі С. Цьотка Дубичка померли в Лозову Суботу. Більше не маю що писати, поздоровляю Вас сердечно.

Прошу зараз відписати."

- - - - - -

І просить ще відписати, бо слово звідси для них там всьою розрадою! Читайте люди добрі— та роздумайте!

Вісти з України.

Ніцца, Французька Рівієра —Українська кольонія числить 14 старших і 5 дітий. В поблизьких **Каннах** є 15 українців. Ніодин не має праці, живуть з давнього і гірко бідують. Між ними є звісний фільмовий режисер **Евген Деслав**, що вже в останнім часі виготовив дві праці: "Кінематографічний Париж" і "Европа очима українця." Просять для українських дітий консерв (canned goods) і дуже здорушливо пишуть: "За які всі ми будемо надзвичайно вдячні." Така доля наших заточенців— на чужій чужениці. Просять звичайних консерв— та коби ми годні були їм післати!

Дістали листи з **Парижа.** Ридичів пише, що українська бібліотека ім. Петлюри і архіви всі спаслися.

Сяніччина на Лемківщині.— З новим шкільним роком отворено в повіті Сянік 85 українських шкіл. Наших учителів є там 166, дітий 9,308 — в повіті **Березів** є тепер 24 українських учителів, 10 шкіл і 1,208 дітий— в повіті **Балигород** є 133 учителів, 91 шкіл і 9,636 українських дітий. Шкільним інспектором в Сяноці є о. **Венгринович.** З цілого ряду сіл пишуть про перші труднощі з минулого року. Українських шкіл там ніколи передтим не було. Селяни передтим ненавиділи школу, так як школа ненавиділа наших дітий. Тому було недовіря до школи. То все наші учителі переборали і тепер народне життя пливе повним руслом. За кілька місяців української школи діти навчились більше, як раніше за пять літ чужої школи.

Київ.— Большевицька часопись **"Ізвєстія"** з 3 вересня ц.р. подає, що в минулім році 270,000 шкільних дітий на Україні **не ходили до шкіл.** В Західній Україні було ще гірше, бо там не ходили до шкіл аж 400,000 дітий. Всіх шкіл в З. Україні завели большевики, як слідує: 6,741 українських, 922 польських, 63 московських, 131 жидівських, 40 чеських, 9 німецьких і 30 мішаних. Туди **вислано з Москви** 1,100 додаткових **учителів**.. Ось так Москва червона ширить свою темноту на Україні, при помочі московських, польських, та прочих насланих вчителів — а 400,000 нашої дітвори без науки!

Ці саме "Ізвєстія" подають з **Кубані,** що там на стаціях Маріїнської области гниють 80 тон помідорів і гори городини, динь, огірків, гороху, фасолі, ітд.— бо залізниця не відвозить до Москви і Ленінграду на час. З селян здерли городину, а по стаціях вона гниє. Не диво, що ця часопись подає, що 2 фунти помідорів коштує там 2 рублі а фабрики консерв на Кубані негодні переробити городини тому, бо бракує споїків.Два рублі по державній ціні— це пів доляра.

Подають далі з **Донщини,** що в Куйбішовськім районі на 22 молотільні направлено тільки 14 а працює тільки 6, бо брак машиністів... Тому збіжа стоїть в копицях, дощ паде а збіжа гниє. Вимолочено всього 22.6% скошеного. Ось взірець большевицької господарки і гаразділ з одної тільки области!

Про **здачу збіжа державі** пишуть ці "Ізвєстія" з 21 серпня 1940 таке: "На колхозних токах лежать десятки міліони пудів збіжа, але вивіз його до державних складів і сипанців зорганізовано зле.— Курщина здала в цім році лише 25%. Величезні маси збіжа лежать також в Краснодарськім краю —та в областях Запоріжській, Миколаївській, Одеській, Полтавській та інших...."

А тих, що позволяють селянам взяти кришку хліба на власний хосен, для голодної дитини— **большевики судять!** Ось самі "Ізвєстія" так пишуть дослівно: "В Джулинськім районі **Винницької области** перший секретар районового комітету Чугунов зарядив управам колхозів **видавати** колхозникам **збіжа на рахунок відроблених днів праці** без огляду на те, чи було постачено державі цілу призначену скількість збіжа. **За це його знято з роботи і віддано під суд!"**

Михайлівці—тепер в Словаччині. Кругом Михайлівців живуть наші люди, котрих довгі часи старалися позбавити віри і нації зависні сусіди. В горах тримаються краще, по долах гірше. Між Михайлівцями і Пряшевом живе яких 25,000 наших людий а біля самого **Пряшева** яких 30,000. В Михайлівцях є величавий **монастир** Отців Редемптористів нашого обряду а тепер викінчують будову одноповерхового **Сиротинця** під зарядом Сестер Служебниць. Площу під будову та гроші дали одні бездітні тамошні люди. Втікачів з Карпатської України остало ще в тамтих околицях яких 50 родин. В Пряшеві є столиця нашого епископа, Преосв. Гойдича, ЧСВВ.

Новий Винахід

Це новий винахід **сина** президента **Рузвелта** молодого **Джіммі.** В машинку кидається десять центів і є готова **тримінутова звукова фільма.** До вибору 12 фільмів. Сподіються, що коли ці машини поуставляють в каварнях, ресторанах, прилюдних переходах і тим подібних місцях— винахід молодого Джіммі принесе міліони доходу. Він практичний і дешевий. А світ все шукає розривок найдешевшим коштом. **Коби так люди шукали спасення своїх душ!** Коби так шукали Бога та Його святих правд!

др. Дейфо

СТИДЛИВІСТЬ

Стидливість в дітий не є явищем природним і **родичі не повинні її легковажити,** бо може виробитися устрій, що потім стане нещастям цілого життя дитини.

Родичі повинні **так само дбати про здоровля** ума дитини, як дбають про тіло. Одно і друге здоровля так залежить від себе взаїмно і так зі собою звязані, що коли дитина є здорова і сильна тілом, ми звичайно находимо також добру і кріпку ментальність. З другої сторони, коли хлопець чи дівчина не є хорі на нерви, або якісь наклони, то певно вони також є здорові тілом.

Коли дитина захоріє— приміром —на жолудок, то матір зараз покличе лікаря, щоби лічив недугу. Однак та сама матір зовсім не є вражлива на те, що її дитина стидлива, як це часто лучається. Але вона якраз повинна не звернути бачну увагу. Подібно як біль жолудка є осторогою, що в тілі не все в порядку— так **стидливість є осторогою, що в умовім життю дитини щось сталося.** Однак більшість материй і батьків не звертають на це уваги. "О, дитина з того виросте!" — звикли на це говорити родичі.

Часто так буває і дитина виростає з того. Однак ще **частійше діється противно.**

Стидливість **треба поборювати** так ніжно і докладно, як поборюємо застуду, чи радше снагу застудитися. В случаю застуди ви мусите скріпити тілесні сили в тій мірі, щоби вони успішно протиділали застуді.

Подібно можна зробити з дитиною, що хорує на стидливість. Така дитина не хоче бавитися з іншими дітьми, вона бентежиться в присутности чужої особи. І кожда спроба змусити її приставати з другими, тільки заганяє її ще більше в скритість.

ЗОЛОТІ ВІРШІ ЖИТТЯ...

Вирядім ми слово до походу,
не в степи куманські безконечні,
але в власні глибини сердечні,
де кусь будуччина народу!

Іван Франко

Пурпуром сонічко сходить,
Пурпуром криється в морю;
Так будь і ти все спокійний
В щастю і в горю.

- - - - - -

Мужну силу хоч похилить горе,
Та не зломить, в підлість не поверне:
Так і свічку хоч схили до долу,
Свого світла в них вона не зверне.

- - - - - -

Обрубане дерево знов зеленіє,
І місяць із серпа знов повний стає;
Це бачучи, чесні, не тратьте надії,
Хоч доля гнівная вас гонить і бє.

Іван Франко

СНІЖОК

Сніжок паде. Летять листочки білі,
як у саді пахучий вишні цвіт,
коли вітрець порушить злегка гілля

Сніжок паде... Отак з забутих літ
летять на мене незабуті мрії,
біленькі— білі, мов лелії цвіт.

Сніжок паде.. Немов крізь мряку мріє
Якийсь далекий, гарний, добрий світ,
де все цвите, сміється, променіє —

це спомини з моїх дитячих літ...

Богдан Лепкий

ЧАСТО БУВАЄ:

Що людина, що її мало згадують, є для громади найвартніша.

Що людина, що її найбільше очернюють, є найменше винна.

Що людина, що ненавидить, є гірша, ніж та, що її ненавидять.

Що забагато сонця шкодить урожаєві.

Що дуб, що в нього найбільше бють вітри, виростає найсильніший.

Що книжку найбільше шановану, читають найменше.

Що чеснот, які їх найбільше хвалимо, найменше пожадаємо.

Безпечно

—Як гадаєш, чи можу безпечно просити Анну щоби була моєю жінкою?

—Цілком безпечно.

—Як ти знаєш?

—Вона мені вчера казала що ніколи за тебе не віддасться, навіть якби більше хлопців на світі не було, тільки ти.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає ВУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує комітет. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuta, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobryansky, Box 33, Smuta, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

ЗАХЛАННІСТЬ І НЕНАВИСТЬ – УГОЛЬНИМ КАМЕНЕМ – В УСТРОЮ НОВОГО СВІТА

Нинішна війна, серед якої ми стоїмо, поширяється з кожним днем щораз ширше і глибше. Крім мілітарних —військових операцій в Европі, Африці і Азії, ми бачимо, як з неменшою силою ділає нинішна дипльоматія воюючих держав. Головною ціллю дипльоматичної борби воюючих держав є з одної сторони забезпечити собі приятелів в цій нерівній борбі, з другої сторони явною пропаґандою підкопати довіря народів, які бороться о своє Боже і людське право: бути або не бути. В тому напрямі дипльоматична пропаґанда вісі Берлін-Рим показується в цілій своїй наготі. Постійні змагання, щоби наставити большевицьку Москву прихильно до своїх цілей, щоби відтак приєднати для себе як союзника Японію, увінчалися деякими успіхами, хоч загально знаною правдою є, як непевними приятелями є і большевицька Москва і Японія.

Кілька днів тому назад, дня 27. вересня рознеслася вістка, що до вісі Берлін-Рим приступила також Японія. Значиться місто подвійної маємо вже потрійну вісь: Берлін-Рим-Токійо. При цій нагоді світова преса рознесла також і головні напрямні-ідеї, які поставила собі ця потрійна вісь для нового устрою не тільки одного чи другого континенту але цілого світа.

Які є ці ідеї потрійної вісі, що рівночасно опреділюють ясно і недвозначно їх воєнного духа? ЗАХЛАННІСТЬ І НЕНАВИСТЬ. Це той угольний камінь, що має лячи у перебудові дотеперішнього світа, що має нормувати життя народів і держав. Тому не диво, що в цій війні від самого початку аж до нині захланність і ненависть збирає своє обильне жниво в тисячах невинних жертв на суші і на морю.

Майбутній історик не буде мати богато труду, щоби із хаосу нинішнього життя, витягнути на денне світло правдиві причини війни з її жертвами та страхіттям. Йому вистарчить тільки поглянути на точки умови потрійної вісі Берлін-Рим-Токійо, йому вистане тільки збагнути рішення Гітлера-Мусоліня, які запали недавно, на їх конференції в Бренер-пас, а причини нинішньої війни стануть у повнім своїм світлі: Змагання о владу і о скарби світа, шукання насильного теріторіяльного поширення, тріюмф диктаторства у кожній ділянці людського життя, бажання нових ринків збуту і наживи для власного капіталу, використання менших і слабших народів. Все те причини і воєнні цілі потрійної вісі Берлін-Рим-Токійо, за плечима яких чигає як та гієна большевицька Москва. І всі ті цілі і причини: матеріялістичні, негідні і брудні.

Супроти таких кличів а цілий, народи Великої Британії у самовідреченні і жертві можуть тільки заострити свойого геройського духа відпорности і погорди в борбі аж до послідного, аж до остаточної побіди.

Впрочім нехай історики, економісти чи фільософи, нині чи колись між собою спорять, коли будуть застановлятися над опреділенням поведення таких чи інших народів і держав в нинішній борбі. Ми в їх книги ані спори не потребуємо заглядати. Ми, горожане Британійської Імперії, самі живими свідками всього, що діється сьогодня на великій арені життя народів. Ми передамо це в грядучі покоління внуків і правнуків, щоби і вони, серед самовідречення і жертви, оддічили від нас цю відвагу ставити мужно своє чоло і грудь в обличу усякої небезпеки, в борбі о устрій направду нового, культурного світа, якийби не знав захланности і злоби, що повінню заливає сучасне людство.

І дорога до цього направду нового більше культурного світа напевно не веде через ЗАХЛАННІСТЬ І НЕНАВИСТЬ потрійної вісі Берлін-Рим-Токіо, але через християнську мораль і любов, через рішучий і недвозначний поворот до Христа, до Його науки, що має лячи угольним каменем мирного життя і культурних змагань одиниці, народів і держав, за що народи Великої Британії складають нині жертву крови найкращих своїх синів.

ХТО ЗМІНЯЄ ПОМЕШКАННЯ, МУСИТЬ ПОВІДОМИТИ ОТАВУ

Домініяльний статистик в Отаві пригадує, що всі, котрі міняють своє помешкання, обовязані до 14 днів донести до Отави зміну своєї адреси. Інакше підпадають карі $50. Такі не дістануть нової посвідки зголошення, але в Отаві зазначать зміну місця їх замешкання.

Подібно всі ті, що вінчаються (женяться), обовязані самі повідомити домініяльного статистика про зміну свого стану (з вільного в подружий і зміну помешкання. Дівчина дістане нову посвідку зголошення, бо її імя змінилося через подружа. Не треба однак посилати до Отави свої старі посвідки. Їх треба мати все при собі, щоби можна виказатись в разі потреби.

У ФРАНЦІЇ МОЖУТЬ ПРАЦЮВАТИ ТІЛЬКИ ФРАНЦУЗИ

Правительство у Віші видало новий закон, силою котрого у Франції можуть працювати тільки французи. Всі чужинці, від 18—55 літ, котрі досі працювали, є звільнені з праці і забрані до таборів. Там будуть діставати їду, але жадної плати за працю. Їхні родини дістануть допомогу на прожиток. Однак **всі чужинці**, що годні відїхати до своїх країв, **мають відїхати.** Хіба хто не годен, тоді мужчини ідуть до французьких таборів за дроти, аж доки не матимуть можности відїхати з Франції.

У Франції було богато наших людий з Галичини і бувших жовнірів армії УНР, що працювали по копальнях і фабриках. Нині їхня доля незавидна. Ані вертати до Галичини в большевицьку неволю— ані іти за дроти.

І які щасливі у виду того наші люди в Америці!

Подають, з Легоре, в Індіях, що там найшли золоту жилу довжини 80 миль ще з потопових часів.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, жовтень, 1940

14, понеділок — Жовтень. Покр. Пр. Б.
15, вівторок — СвщМ. Кипріяна
16, середа — СвщМ. Діонізія
17, четвер — СвщМ. Єротея
18, пятниця — Харитини
19, субота — † Ап. Томи
20, неділя 18 по С., ММ. Сергія і Вакха
21, понеділок — Преп. Пелягії
22, вівторок - † Ап. Якова Алфеїва
23, середа — ММ. Ерлампія і Ерлампії
24, четвер — Ап. Филипа
25, пятниця — ММ. Прова, Тараха і Андрон.
26, субота — ММ. Карпа і Папили
27, неділя 19 по С. ММ. Гервазія і пр.
28, понеділок — Преп. Евтимія
29, вівторок — М. Лонгина Сотника
30, середа — Прор. Озії
31, четвер — † Ап. і Єв. Луки

УСТАВ

14, понеділок. Покров Пр. Богородиці —Литія, на утр. ев. Лук 4, на Сл. Б. ап. 320, ев. Лук. 54.

20, неділя 18 по Зісл.— гл. 1, ев. утр. 7, на Сл. Б. ап. 188, ев. Лук. 17.

27, неділя 19 по Зісл.— гл. 2, ев. утр. 8, на Сл. Б. ап. 194, ев. Лук. 26. Це неділя **Христа Царя.**

о. др. В. Кушнір

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

Евангеліє св. Луки, зач. 54.

І сталося, коли ішли, Ісус увійшов в одно село, а одна жінка на імя Марта, приняла його в свій дім. А була у неї сестра, на імя Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І станувши сказала. Господи, чи тобі байдуже що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав: Марто, Марто, журишся і клопочешся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї.

І сталося, коли се говорив, одна жінка з народу піднявши голос, сказала йому: Блаженна утроба, що тебе носила і груди, що ти ссав. А він сказав: Отжеж блаженні, що слухають слово Боже, і його зберігають.

ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ

Як далека і широка українська земля, так всюда нині несеться молитва горяча і щира до Пречистої Діви, котрої св. Покров нині прославляєм. І сотки літ тому, в хвилях для українського народа найтяжших, коли люта орда стелила трупами українське поле, на попелищах українського майна катував а забраних в полон синів і доньок нашого народа, і тоді, коли народ муром мусів стояти за свою волю і долю і за свої порабощені права, він завсігди звертався до св. Покрови Твойого, о Пресвята Діво Маріє; плакав і молитва і простягав руки свої і сильною була його віра, бо знав, що омофором ласки Ти його окриєш.

Не один порок, гріх тяжить на душі нашого народа; грішив він як і грішить недостачою народньої згоди і любови. Та однак милосердіє Господа все було і є над нами, начеб в нагороду за це, що ми з синівською любовю, горячо, не для людського ока, а з потреби серця і для ока Божого, все звертаємося до Пречистої Діви Марії. Є народи, які голосно піддалися словом в опіку Тої Пречистої, зовуть Її своєю Царицею і блеском золота красять Її престоли і образи. У нас нема золота, у нас не богато красних слів, у нас серце, просте, щире, горяче, віддане Пречистій Матері, богате у віру, богате в любов і в надію на Її поміч.

І доки сіяти сонцю, доти не ослабне наша любов до Пречистої Діви. Можуть безвірники повною жменею сіяти зерно брехливої своєї науки, можуть іти в народ з діявольською своєю службою— боятися їх нема чого. Віри в Бога і любови до Його Матери народові не відберуть; скорше висохнуть всі ріки української землі, скорше до основ зміє вода Карпати, та народ остане все той сам, все правдиво побожний, правдиво відданий Пречистій Діві Марії.

Коли ми нині святкуємо св. Покров Пречистої Діви Марії, то цілою українською землею потрясла громова вість. Від безбожницького большевизму пливе неповинна українська кров, грають дзвони жертвам вікової нашої незгоди і сварні і братовбійчої борби, що віками сіє ненависть і збирає плоди тої самої ненависти, горя, плачу і крови. І ось в тій тяжкій хвилі само серце звертається до того жерела всякої любови— до Пречистої Діви Марії, а гадка летить там, до неба, бо боїться, щоби Вона, Преблагословенна і Предобра, не відвернула ока свого від тих, котрі і нині Каїна руками гребуть могили для жертв своєї ненависти.

Так, того одного боятися нам треба. І инули прапрадіди наші на палях, а серед муки і смерти послідним віддихом грудей молилися до Пречистої Діви Марії. В тюрмах поганських опадало живе їх тіло від костей, а невиреклися вони любови до Заступниці рода християнського. Но горе тому, хто важився виступити злобним словом проти Неї. Як слеза дитини, так чиста, так цілумудра, так нескверна була душа і гадка народа, як Україна широка і далека, не найшовся ніколи запроданець, відступник, котрий би важився в найтайніших гадках зогидити Тую, котра була защитою, помічю і відрадою України.

Нині інакше. Нині часто й густо чути хулу між нами і хотяй віра в народі непохитна, то однак нема вже тої ревности, котра на кару смерти повинна вести кожного хто сміє ослаблювати цю віру, хто сміє видирати народові любов до Христа Спасителя, любов до Його Пречистої Матери, котрої Покрова як перед віками, так нині, як і на дальші віки нам потрібно.

Ніхто нас не заступить, ніхто нас не

спасе, не помилує, ніхто нас не доведе до воскресення і свободи, якщо Пречиста нас полишить. Памятаймо, що чим більше слабне віра в народі, тим більше слабне надія на здобуття волі і долі.

І тому спішім нині до Церкви просити, молити і благати о Покров Пречисту Діву. Спішім з давною вірою і з давним упованням. Всі завели нас, лиш Бог один і Покров Його Матери не заведуть нас ніколи. Амінь.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Церква в Вунсакет, Р. Ай. перейшла досі переміну долю. Збудували її українці-католики величавою за ціну $70,000. Через 17 літ платили довги і самих відсотків від довгів заплатили в тім часі $18,000. Однак довг стояв дальше. Серед тих обставин зайшла в громаді гризня і автокефальні захопили церкву. Почався процес, що тревав кілька літ і вкінці первісні власники дістали церкву назад в своє посідання. Тоді вороги стали потішати себе поговіркою, що "мовляв, католики до шість місяців збанкротують".. Але так не сталось, як ждалось. Католики взялися до праці. Позичками і дарами протягом двох останніх літ сплатили довг до $12,700. Однак від тих гроший треба було далі платити відсотки, а вони виносили $700 річно. Тоді зібралися знова, зложили гроші і дістали морґедж в свої руки. Оноді припудно спалено грамоту морґеджову а привілей спалити купила пані Анастазія Гладик, що зложила $105. Того дня (8. IX, 1940) **о. парох Тремба** мав рано Службу Божу і проповідь а потім спалено морґедж. Треба замітити ще, що церкву недавно помальовано. Ось що значить **жива віра в Бога**— живі серця українців католиків!

- - - - - -

Нову цілоденну парохіяльну школу основано в Централії, Па. Школу і Діточий Садок ведуть Сестри Василіянки.

- - - - - -

Бурса БУК-а в Саскатуні має повне число питомців. Всіх студентів в бурсі є тепер 26. Чотирнацять треба було відправити, бо нема місця. З тих 14, чотири приходять до буси на харч. Це студенти Учительської Семінарії, Фахових Шкіл і університету. Треба конечно прибудувати ще до бурси нові помешкання, або краще докупити недалеко ще один будинок, бо той, що є, не вистарчає. В цій справі клопочеться щиро ректор бурси **о. П. Кривоpучка.**

---

18 вересня 1940 **померла** в лічниці Джессі Рід, про котру була згадка в 18 ч. БН.

З КНИГИ "ПРИЗНАЧЕННЯ УКРАЇНИ"

Треба бути, ставати самим собою. Ні кількість, ні богацтво, ні фізичні можливости не творять світу. Творять його моральні підстави. Це спадщина.

Хто знає. Може неодно вивещення є лишень на те, щоб принести пониження. Є лишень спробою Божою, важкою спробою на рівновагу в щасті. Важнійшим є перебувати в згоді з власною моральною місією і чекати дальших наказів Провидіння.

Глянымо очима віри, як крізь сучасне життя і в минулих тисячліттях іде похід рас. Упадають і підносяться велитенські культури, державні системи, могутні заміри. Український світ з його свідомістю минулого і характером людий є в тім поході. Провидіння дало йому призначення, а уділом одиниці є лише одно: знати, що в її життю, як і в життю раси, віра вратує вірних. Віра в Того, що створив і дав людям окремі лиця, а расам окремі дороги до своєї величі.

ЧОГО МОСКВА БОЇТЬСЯ?

Нюйорський денник Таймс мав своє бюро в Москві 18 років. Часопис посилав туди своїх відомих кореспондентів, які старалися в телеґрамах відсвітлювати події й життя Совєтського Союзу. Московський большевицький уряд спершу встановив цензуру також на закордонні кореспонденції, потім в останніх роках її відкликав. Кореспонденти мали деяку свободу й подавали дещо інтересне для читачів своїх ґазет.

Але ось 1 січня, 1940, Москва знову привернула цензуру на закордонні кореспонденції. Та цензура була така гостра і безпощадна, що кореспонденти не могли майже нічого телеґрафувати.

Тоді Таймс рішив закрити своє бюро в Москві. І закрив та хотів через інші бюра передати цю вістку до Ню Йорку. Але московська цензура її не перепустила.

Кореспондент Таймса, Джордж Гедай, закривши бюро, спакувався до повороту до Америки. Він пішов з пашпортом по візу, але мусів ждати кілька тижнів, заки візу дістав.

Крім того большевицька тайна поліція ОГПУ перевела трус в його домі, переглядаючи дуже пильно всі його особисті записки й книжки.

Він хотів їхати до кордону самоходом, але це йому заборонено. Без сумніву тому, щоб не оглядав порядки большевицького царства, й не мав що потім описувати.

Вкінці пішов на залізницю, але й там ще дві години трусили всі його пакунки, поки дозволили йому покинути відтяту цензурою у ОГПУ Москву від світу.

Аж після тих тарапат кореспондент Таймса виїхав із Совєтського Союзу й дістався до Варни, в Болгарії, відки вже прислав до Ню Йорку ряд кореспонденцій з інформаціями про свої переходи в Москві, про її політику, й теперішню ситуацію в Совєтському Союзі.

Він подає спис телеґрам, які бажав вислати до Ню Йорку, а які цензор заборонив.

Замітне, що майже всі ті звідомлення це були переклади статтей, вістей та звідомлень з большевицьких ґазет "Известия" й "Правда" з Москви.

Сталін боїться, щоб світ не дізнався правди навіть з його "Правди." Навіть ті інформації небезпечні, й не бажані для закордону, який Москва силкується обдурювати, що в Совєтському Союзі все гаразд.

Кореспондент Таймса не вірить у дружбу Сталіна з Гітлером, але каже що покищо Сталін помагає Гітлерові, навіть при помочі совєтської преси.

Отже й те хоче Сталін і його ОГПУ закрити перед світом.

НЕ ТІ ЧАСИ

Не ті часи, щоб одинцем ходити
І одинцем поборювати зло.
Не вистане в запізі груди скрити
І прибицю спустити на чоло.

Не ті часі, щоб "моя хата зкраю"
Устоялась під ударами хвиль,
Обставини в людини вимагають
Збірної волі і збірних зусиль.

Не ті часи, щоб жити своїм робом
Спільний наш дух—це вожд у боротьбі
Спільним рамям промостимо дорогу
Народові, родині собі.

Прийшли часи завзятого змагання
За кожну скибу хліба і землі.
Зберімося без зайвого вагання
У спільний гурт у місті і в селі.

Р. К.

на улиці

—Чого ви, добродію, цілими годинами крутитесь тут по місті? Чи не маєте хати?

—Маю але...

—Але що?

—Але жінка дома.

Шкода

—Мамусю, чи ви ще довго будете сидіти на тім кріслі? питається малий Данилко.

—А що такого?

—Бо я лишив на ньому булку з маслом і не можу її добути.

ПОБОЖНЕ ЧИТАННЯ.

ПОКРОВ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Було це за панування цісаря Льва Премудрого в 903 році. Над містом Царгородом повис гнів Божий, страшна пошесть лютилася, а люде падали трупом. Тоді то весь народ став в церквах молити помилування Божого, зрошував сльозами підніжя хреста, призивав помочи Пречистої Діви Марії. А хто взиває помочі Пречистої Діви, той певно буде вислуханий, того Вона не лишить своєї помочи, як не лишила і тих котрі в Царгороді простягали до Неї свої руки.

А що сталося дальше, то читаємо в життю св. Андрея, Христа ради юродивого: "Одної ночі, на час всеночного славословія в церкві в Влахернах (називалася так ця церква тому, що була близько Блахернського морського заливу), в котрій то церкві хоронилася риза Богомати з омофором (омофор то вузка а довга хуста, рантух на голову) і частію пояса, прийшов там на молитву св. Андрей. Був там і ученик його Епіфаній, і один його слуга. Після свойого звичаю, перебув св. Андрей в церкві аж до рана. О четвертій годині рано побачив Андрей величаву женщину, яка ішла від царських врат в супроводі многих осіб; св. Йоан Предтеча і св. Йоан Богослов піддержували її своїми руками, а численні Святі на білих одіжах ішли перед Нею, інші за Нею а всі співали гимни і духовні пісні. Коли вона приблизилася до амвона, то св. Андрей підійшов до Епіфанія і запитав його: "Чи видиш ти Госпожу і Царицю міра?" "Виджу, отче мій духовний" — відповів Епіфаній. І коли вони оба дивилися, Вона приклонивши коліна, молилася якийсь час обмиваючи слезами своє Боговидне і Пречисте Лице. Укінчивши тут молитву, підійшла до престола і там також молилася за предстоящій народ. По скінченій молитві, зняла з себе світле мов лискавка і мінячеся покривало, яке мала на своїй голові і тримаючи його торжественно своїми пречистими руками, розпростерла над цілим народом. Оба вони, св. Андрей і Епіфаній довший час дивилися на те розпростерте над народом покривало і на блистячу як лискавка славу Господню і так довго, як довго була там Пресвята Богородиця, було видно і те покривало. По її відході не було його видно. Но взявши його зі собою, Вона оставила благодать всім тим, що там були."

З тої хвилі пошесть в Царгороді устала; св. **Андрей і Епіфаній оголосили** то, чого свідками удостоїлися бути, і весь народ став величати Покров Пречистої Діви Марії. В церкві Влахернській ціле видіниє св. Андрея було вимальоване на великім образі. Св. Андрей був Славянином і славянські народи, а іменно українська земля з великим богомоллям почитають Покров Пречистої Богоматери, котрому то Покрову присвячено богато церков на Україні. На Україні **зачали обходити торжественну** память Покрова в 12. віці.

МОЛИТВА: Діва днесь предстоїть в церкві і со лики Святих невидимо за ни молиться Богу. Ангели со Архієреї покланяються, Апостоли же со Пророки ликовствують, нас бо ради молить Богородица предвічного Бога.

РОСІЯ - НАЙГІРШЕ МІСЦЕ НА СВІТІ!

Панна Дорис Финлей походить з **Брендону** в Манітобі. З іншими доглядачками хорих відїхала до Норвеґії, щоби нести поміч раненим. Їх амбулянс мав вирядження на сто ліжок, поживи на 6 місяців і 10 тягарових самоходів. Працювали **в Ґронґ в Норвеґії**, 30 миль від Намсос, звідки відходили анґлійські війська. Коли в тамті сторони прийшли німці, видалили лічницю зі школи, де вона була.

"Наші ранені були головно ці, що потерпіли від скорострілів і шрапнелів— а не від бомб. Відходячи до Швеції ми мусіли самі відгортати сніги в горах, щоби змогти переїхати."

Тому, що панна Финлей мала британський пашпорт, вона поїхала через Швецію і Росію до Канади. Так **переїхала цілу Сибір**...

І ось що вона там побачила. Це її власні спостереження, які вона тепер розповідає. **Відносини в Росії гірші, як денебудь на світі.** Навіть війна в Норвеґії не була така страшна, як відносини в Росії. **Жінки в Росії ходять без панчіх і черевиків. Всюди бруд** недооописання. Зимою **люди завивають ноги в ґазети** а навіть російські жовніри зодягнені дуже бідно.

Переїзджаючи через Сибір панна Финлей стрінула американського купця, що скуповував футра. Він так само був голодний, **як вона.** З нею їхала ще одна доглядачка.

панна Дорис Финлей

Вони мали ще припаси з лічниці. За 18 табличок чоколяди американець заплатив їм 150 рублів— по державній ціні тринцять американських долярів, щоби тільки мати чоколяду, котрої в Росії нема на пік. Коли доїхала до Владивостоку мусіли 5 днів ждати в найліпшім большевицькім готелі, в котрім однак відносини були нище всякої критики.

Однак все добре, що добре кінчиться. Панна Финлей пізнала в Норвеґії лікаря, др. Карла Гемилтона, що працював в тій самій лічниці. Пізнала— і обоє полюбились. Лікар вернув до Америки на іншім кораблі— вона з Брендону поїхала до Ню Йорку, щоби повінчатись зі своїм судженим. Так всі їхні клопоти і невигоди закінчились щасливо, з чого кождий повинен тільки радіти.

Але Росію пізнала панна Финлей так, що її вистане до кінця життя!

ВИСКАЗИ,

над котрими варта подумати.

Скромність.

Скромність і лагідність це тверезість ума— умірковaність і повздержність це тверезість тіла.

Винчот.

- - - - - -

Добробут.

Добробут є пробним каменем чесноти. Бо лекше є зносити недостатки, як остати незіпсутим через розкоші.

Тацит.

Свобода мови.

Без свободи слова неможливим є пошукування правди. Без свободи слова нема поступу і нація не може іти дальше вперед до кращого життя, яке будучність для нас пеше.

Ч. Бредпоф.

НЕЗЛОМНА ВІРА В ПОБІДУ!

"Це є побіда, що побідила світ — віра наша!" каже св. апостол Павло.

Хто має віру, той непобідимий. Бо й на війні побіджають не гармати, повзи і літаки—**але віра людських сердець.** Можна знищити будинки, запалити фабрики, загнати людий в підземелля— але не можна знищити, спалити і видерти віри з сердець живих людий. На наших образках бачимо, як нині літакові бомби спричинили знищення **в Льондоні.** На горішнім образку з піва бачимо людий, які знеможені і вичерпані чуванням, вкінці засипляють в підземних сховках, де хто найшов собі місце. Старші і діти в сумішу, зодягнені в чім було і як було. На долішнім образку з права бачимо вирвану стіну з камениці— бомба пошарпала будинок і зробила його невдатним до мешкання. А на образку з права бачимо **католицьких монахинь,** як мимо всіх бомб і наїздів літаків ідуть хата від хати та потішають людий і загрівають до дальшої витревалости.

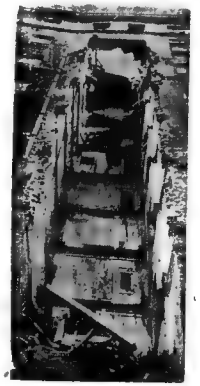

Виразником незломної волі і віри в побіду є наші володарі, **Їх Величність Король Юрій VI і Королева Єлисавета,** котрі спільно зі своїми людьми несуть всі невзгодини війни. Король в товаристві жени часто відвідує місця і людий, що потерпіли від ворожих налетів. Часто потішає і спомагає всім, чим можна в даних обставинах. Тим більше зростає любов до своїх володарів в серцях народу, коли бачуть їх з собою в кождій обставині неустрашимими і неугнутими. Віра короля скріпляє віру людий, а ця віра все кінчиться горячим закликом до молитви і несхитною надією на поміч всемогучого Бога.

При достойних володарях бачимо з відкритою головою премієра **Винстона Чирчила,** що ні на мент не завагався в продовженню війни і відкинув всі солодкі німецькі підшепти. Він є взором несхитної волі англійського народу, що рішений боронити своєї волі до останку і мимо всього народу, що все був вільним і таким все хоче остати. Тому буде боронити своєї волі **аж до остаточної перемоги.** І про це в Англії не сумнівається ніхто ні на волосок. А де нема сумнівів і хитання — де віра і вірність— там **побіда певна і невідклична!**

З ПОЕЗІЙ УЛЯНИ КРАВЧЕНКО.

МОЛИТВА МАТЕРИИ

Маріє! Маріє!
Ратуй нас як мати!
Ти наша надіє,
не дай нашим дітям у тьмі пропадати,
хай сонце над ними ясніє!
Маріє! Маріє!
Ти наша відрадо!
Поглянь на ті діти, хисткі як лелії,
не дай на загладу!
Тобі ми нат ними звіряємо владу!
Прийми серця жертву,
прийми і моління:
зверни наші діти на шлях просвітлін- (ня.
Маріє! Маріє!
Їх темінь убити не сміє!
Не сміє і ворог знущатись лукаво,
лиш Бог і край рідний до них має пра-
Нехай же ростуть всі на славу! (во!
Хай сонце над ними ясніє!
Від зради, від завуси, страсти
спасай їх як мати ласкаво,
не дай їм упасти
у сіти ворожі.
Хай будуть собою,
як квіти ті Божі...
Любов твоя чиста, огненна
і поміч твоя все спасенна.
Хай сонцем над ними ясніє...
Тебе за покров твій благаєм,
єдина і благословенна
Маріє!

ЩАСЛИВ!

Щаслив, хто рідну матір має.
Хоч зморщки вкрили вже чоло,
на світ спокійно споглядає,
не знає, що то в світі зло.

Для матері ти все дитина,
хоч ти розрісся наче дуб.
Вона піклується тобою,
хоч в-тебе сивіє вже чуб.

Ти все для матері дитина,
ти ціль життя її і зміст.
Вона тобі вінки сплітає,
для тебе досягає звізд.

Вона все дбає, памятає,
готовить тисячі утіх.
Вона як ангел хоронитель
змете з дороги зло і гріх.

Ах, серце матері незмінне,
його часу не знищить зуб.
Для матері ти все дитина,
нехай і сивий в тебе чуб.

МАТИ

На вид життя негод, терпінь і грози,
дитино, не дрожи як лист мімози.

Мов ніжний цвіт від лютих бур і спеки
я збережу тебе від небезпеки.

Я збережу як цвітку від морозу,
о, не дрожи на біль життя і грозу.

В життя борні, в огневій кождій пробі
я, мати, буду сторожем при тобі.

Над пропастю спокус, в злих дум хвилині,
мов ангел буду при моїй дитині.

Розверну над тобою дужі крила,
бо мамина любов— всевладна сила.

Любовю, наче ризою святою,
здержу перед безоднею страшною.

Твоє серденько я візьму в долоні
і чисте понесу над темні тоні.

Візьму його мов найдорощу власність
і понесу над темні тоні в ясність.

Коли світ з божого веління кину
й тоді при тобі буду ще дитино.

Як у душі жар пристрастий шалених
озветься бурею, згадай про мене.

В днях неспокою, злих бажань і страсти,
про мене спогад не дасть тобі упасти.

Розвіє тучі тьми, що над чолом нависли,
отворить світ чудес, краси—світ мисли.

І смілістю і вірою огріє,
поверне на будучність знов надії.

Тоді я заохотою до труду,
при сповненню діла я міццю буду.

І думкою провідною, видінням —
і буду до добра тобі натхнінням!

ПЕРЛИНИ...

1.

Мамо! Ти, як ангел з неба,
знаєш, чого мені треба,
стережеш і нагодуєш,
прибереш і поцілуєш.

Міцно я тебе кохаю!
Бога доброго благаю,
щоб прожила ти сто літ —
мамочко, ти рожі цвіт!

2.

мамочці рідненькій,
я— синок маленький —
в день оцього свята
зичу многих літ!

Радощів богато,
золота три міхи,
з синочка потіхи —
мамо, ти мій світ!

ДО МАТЕРІ

Кинь за мене, моя нене
свій журливий страх.
Через се життя злиденне
знайду простий шлях.

Дух твій з міццю чарівною
при мені вита,
то в життю й під зла вагою
не зійду з пуття.

І коли за наше діло
треба стати в бій,
знайду силу стати сміло
в боротьбі святій.

Чи поборю в ній, чи згину,
лякатись дарма.
Вір лиш, що твою дитину
ворог не спійма!

В час спокою, чи то в бою,
що гидке— мину.
Правди ідеал з собою
візьму в далину.

І коли прийде та хвиля,
що я стану в бій —
Будеш ти зі мною, мамо,
в боротьбі святій!

ДИТИНА І МАТИ

Дитинка і мати, картина звичайна,
а всеж наче сонця промінням осяйна.

Блакитом змальована, сонцем залита
і стяжками—чаром веселки сповита.

Загорнена в вічність, в безмежні простори
і краща, ніж земних мистців архитвори.

В ній все те найкраще, що має вселенна,
її малювала рука божественна.

Чисті серця, звуки, і біль, і сліз море
посвята і розкіш, і щастя, і горе.

Дитинка і матір, мрій срібних мережка.
З землі аж до неба між зорями стежка.

Про велич і святість сон, казка чудова,
надія і туга, пісня колискова.

Дитинка і мати, картина звичайна,
життя все нового— незгубима тайна...

Погідний настрій— Будьмо погідного настрою, памятаючи, що найтяжчі прикрости є ті, що ніколи до нас не дійдуть. Дж. Р. Повел.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

Канора, Саск.

22 вересня, 1940 підчас **пращального вечора** для пані Кутної і пані Фодчук, що відїхали з міста, зібрано в Парохіяльнім Домі на заклик **Ст. Шебеця $4.50 на пресфонд ВН. Всім жертводавцям і пану Стефанові Шебецеві за ласкавий труд— сердечно дякуємо!**

Коли є добра воля і охота, ще много доброго можна зробити.

Коби тільки дрібка доброї волі!

Канора вказує, що можна й належить помогти своїй пресі навіть при іншій нагоді, а таких нагод ми всі маємо аж дуже богато і вони нерідкі. Що у Вас досі зробили для ВН? Як ще нічого, **зробіть так**, як зробили наші свідомі люди в Канорі!

ВІСТИ РКУК

Нові відділи РКУК заложено **в Січ, Ман.** і в околиці школи "Русь" біля **Гефорд**, Саск. На обох вічах промовляв посол О. Жеребко.

Ведеться кампанія на добро Червоного Хреста і з многих місцевостий наспівають успішні вісти про хід збірок.

ЧИ ДІЙСНО ТАК?

У винипеґськім дневнику "Free Press" з І. IX. 1940 на стор. 9 поміщено статтю нашого **посла Ореста Жеребка** під наголовком: "За Канаду варта боротися!"

Стаття писана по анґлійськи і з красним розмахом думки та пера. Вислови, стиль, думки шановного автора —все те ми гибоко цінимо та шануємо. Цею статтею посол Жеребко без сумніву причинився чимало до піднесення нашої поваги в анґльо-саксонськім світі і зробив нашому народові чималу прислугу, за котру ми всі повинні бути йому вдячні.

Однак як всюди, так і тут є малі відтінки, з котрими тяжко погодитися або котрі бодай вимагають вияснення. І з тих якраз маленьких справ побачимо, як то дуже треба уважати на все— на кожду дрібницю свого вислову і пера— та не братись пророчити, коли не обдумати все докладно до найменших подробиць.

Діло в тім. На закінчення своєї статті, посол Жеребко каже дослівно в переводі на українську мову так: "Я вірю, що події останніх 30 літ протверезили ці три національності (українців, поляків і чехословаків) і навчили їх, що треба заперестати різати ножами себе взаїмно і забути свої історичні негодування та гіркі бої. Вони тепер готові починати нову сторінку історії."

"Але це їхня справа!"

* * * * * *

Так пане посол! Святі останні слова! Це ІХНЯ СПРАВА. І звідки пан посол знає так самопевно твердити, що історія навчила— приміром, поляків— забути свої історичні негодування! **Бо історія якраз твердить і свідчить навпаки!** Посол Жеребко, приміром— говорить в найліпшій вірі, від імени своїх виборців поляків. Але то не всі поляки. І ДОСІ ми від поляків, як таких, зорґанізованих в своїх товариствах, з їх преси— від їх уряду в Анґлії— ми не чули АНІ ОДНОГО ПОДІБНОГО СЛОВА!

Навпаки! Поляки все твердили і твердять вперто, що мають панувати над українцями в Західній Україні. І якраз останніх 30 літ свідком всього— тільки не того, що твердить пан посол. І пощо представляти перед анґлійським світом в Канаді, немовби українці і поляки та чехи (пишемо виразно чехи, бо словаки то інша нація і тільки жили з чехами в одній державі) погодилися, коли про таку згоду досі ніхто і ніде урядово ані приватно не чув. А коли так, то давні відносини вимагають таксамо вияснення від поляків —ЩО ВОНИ ПРО ЦЕ ВСЕ ДУМАЮТЬ, ясно і недвозначно.

Колиб не це останне твердження посла Жеребка, то **стаття дійсно прегарна!**

о. М. Горошко

КАНАДА І БРИТИСЬКА ІМПЕРІЯ

Канада простора, богата та культурна країна світу. Приют материнський одержали сотки шукаючих долі наших батьків. В країні свободи і добробуту прийшли на світ тисячі української молоді. Ви, юнаки родились в Канаді, розцвитались тут, та свої мрії і життя звязали на все з землею, яка вам рідна. Ви любите Канаду, вона ваша батьківщина, на ній жити будете та творити життя. Анґльо-саксонська раса в Канаді створила життя свободи, демократії, ці неоцінені вартости для поступу і розвитку людства. Ми це одержали, а молоде покоління виросло в теплі свободи.

УКЮ буде плекати любов і повну льояльність до батьківщини Канади. Буде розбуджувати в рядах української молоді заінтересування в суспільно-політичному і господарському житті Канади. Не відчужуватись від життя а співтворити краще завтра для загального добра і щастя Канади.

Свою любов і привязання до Канади та оцінку вартости анґльо-саксонської раси належно оцінила молодь українська, головно Саскачевану, яка пішла на поле боротьби по перемогу для Канади.

Українська католицька молодь, сини і дочки Канади, розуміють прекрасно сучасну хвилю історії світа. Християнська культура і цивілізація людства загрожені наїздом модерного поганства, націзму і большевизму, загрожені свобода і культура Канади. УКЮ це розуміє і знає, що не лише доля Британської імперії і Канади, доля укр. молоді та доля українського народу рішаються на полях боротьби. Тому українська католицька молодь у своїх резолюціях висловлює готовість на боротьбу за справи, які репрезентує корона Їх Величества Юрія Шестого.

Патріотизм української молоді засвідчений вже не словами, а жертвами і героїзмом, який знаний був в батьків наших.

Перемога Канади дасть краще життя. За посвяту, героїзм та відданість української молоді прийде краща будучність.

Добро Канади вимагає від молоді в першій мірі зорґанізованого життя і праці. Не закопувати талантів та приймати чуже дрантиве, а розбудувати своє. Канада вимагає від нас, щоби ми вложили частку свого духа в скарбницю канадійської культури. Маємо розвинути свої душевні здібности. Треба нам приймати від других народів то, що є вартісне і корисне для нас і нашого розвитку. Однак не сміємо в імя добра забувати свого.

УКЮ поставило собі як ціль виховати ХАРАКТЕРНИХ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ. Більшого добра не можна дати, як виховати характер чистий, одиноко потрібний для кращого життя і розвитку.

Часто молоді чують слова на адресу батьків: "українці в Канаді збудували залізні дороги, викорчували ліси, створили гарні, а то й взірцеві господарства, збудували гарні церкви та народні доми, започаткували працю над своїм культурним розвитком." Українська молодь має на згадання матеріяльних підбудовах розбудувати велике духово-культурне життя. Українське імя має стати імям повним чести, пошани у всіх. Українці мають стати складовим та необхідним чинником життя в Канаді.

Коли будемо якслід працювати та розуміти Канаду, то й напевно будемо мати вартстати праці та краще життя.

Я чув богато на нашу адресу спів з уст анґлійців, які одноголосно кличуть нас до збереження української традиції, до співтворення кращого переможного завтра Канади.

УКЮ твердить "Українська Католицька Молодь в Канаді, з Канадою і для Канади!" та кличе всю українську **молодь до праці**, великих діл своєї будучности.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше)

—Не знаєте, часом, як вона зветься?

—Зілинська.

—А на імя?

—Віра. Але що з вами?

Лікар підхопив Крвавича, що мало не звалився на камяну долівку. Звідусіль несло задухою ґази і йодоформу.

—Нічого, вибачте. Значить завтра можна буде її побачити?

—Думаю.

Крвавич зібрав усі сили, випрямився й розпрощався з лікарем, вийшов з шпитального вестібулю. Якийсь час ішов мовчки. Щойно на скруті заговорив сам до себе:

—Значить, це вона. Обіцяла прийти в момент, коли наші туги вбиратимуть на себе тіло.

А по хвилині, наче докоряючи "недобрій Вірці," говорив Крвавич сам до себе:

—Був такий гарний, такий соняшний ранок. Було свято на людських обличчах і в душах. Був момент, у якому ти обіцяла прийти. Чомуж ти не прийшла, чому зпід маски спідкувала за мною?

Друга душа Крвавича шарпалася, ридала й простягала руки до Вірки, що вдруге по школярськи його підманула.

—По школярськи? О ні! Вірка видержала стрілецький фасон! Моя кохана, моя єдина Вірка!

Підняв чоло в гору й твердим кроком рушив до ратуша.

V.

Два дні й три ночі змагалася вже вулична завірюха. Вороже місто наставило кіхті й зуби назустріч селу, що наважилося його залити. Мов оси скигніли кулі, мов великопістні калатала торохкотіли скоростріли. Трупи, мов брудні лахи, валялися по вулицях. Гроза повисла над містом. Коліна гнулися над містом. Коліна гнулися, руки падали від перевтоми, в душі вкрадалася, мов гадина, зневіра. У ґенеральному штабі рух від ранного ранку. Вбігає один вістовий за другим. А що вістка, то грім, що грім, то безрадне розведення руками. Молода птаха попала в кліткy з холодних, зрадливих мурів.

—Голошу слухняно, пане отамане, що Дім Техніків і школа Сєнкевича озброєні по зуби. Коли їх негайно не зліквідуємо, мережа ворожих редут пошириться на цілу західню полосу Львова.

—Голошу слухняно, що школа Кордецького обсаджена ворожими частинами. Противник збирає сили й педа хвиля виступить.

—Прізвище?

—Голошу, що на Академічній Площі впав наш стрілець з рук цивіля.

—На Академічній вулиці вбили двох цивілів нашого міліціянта.

—На Зеленій вулиці напали цивілі на нашу стежу. Двох убили, одного ранили. Напасники втекли з крісами вбитих і ранених.

—Панове,— вбігає якийсь цивільний громадянин— чи ви знаєте, що польське населення купує мишоп зброю й амуніцію в склепах, яких не обставлено стійками?

—Ради Бога!— кричить другий — з монастиря Кармелітів стріляють! Монахам доставив зброю фельдфебель з "вісімдесятки!"

—Перетрусити монастир!— завважив якийсь старшина.

—Що?— обурився русявий отаман з високим чолом і глибокими блакитними очима.— Монастир, екстериторіяльна полоса. Годі жовнірам вдиратися поза монастирські мури!

—Голошу послушно, пане отамане, що на Жовківському бере зброю й амуніцію всякий, що тільки принесе собі синьо-жовту кокарду.

—Що ж порадимо?— розводить руками отаман.

—Нагнав би я тих міліціонерів до сто чортів!—обизвається якийсь старшина— більше з них шкоди, аніж користи. Самі себе повистріплюють!

—Якжеж без міліції?

—Голошу слухняно, що трамваєва ремїза зайнята частинами противника.

—Ввантажне авто, шіснацять стрільців, два скоростріли!

—То розумію,— сказав якийсь молодий хорунжий і висунувшись наперед зголосив: Голошу слухняно, що я готов обняти команду над автом.

—Панасенко!

—В дорогу!

—Приказ!— цокнув запятками й зник за дверми.

За хвилю наспіла вістка, що ремїза відбита.

* * * * * *

—Пане хорунжий— говорив полушепотом до Панасенка старший десятник Толох— ми не витримаємо.

—Мусимо.

—Не витримаємо! Хайби вони вийшли з нами в поле, хайби зміряпися з нами по людськи, око в око.

—Трудно.

—А то, не знаєш куди стріляти, відкіля берегтися.

—Їхня ситуація не краща.

—Алеж вони тут у себе дома, сякий-такий бахур знає кожен заулок, кожен закамарок. Ми їх до суду-віку не виполошимо з їхніх нор.

—Мусимо, товаришу Толох. Розумієте? Мусимо!

—Коби хоч яка гарматка на пострах, а то пахкаємо тими манліхерами й тільки воробців полохаємо.

—В Сокільниках є артилерія—докинув Ходєвка.

—В Сокільниках?— ожив хорунжий Панасенко. — Треба поїхати й забрати. Що то багато думати? Ходім! Пане Саляк, зареквіруйте зі штабу два авта!

—Зроблено!—крикнув Саляк і побіг з Ходєвкою до Народнього Дому.

За хвилю дудніло два авта, навантажені стрільцями запасної сотні. Їхали вулицями, про які знали, що в них ще не всадовився противник. Без пригоди доїхали до Стрийської. З трудом спиналося авто по стрімкому склоні вулиці.

(Дальше буде).

Скарбовий Звіт БУК-а, Вересень, 1940

ПРИХІД —

Відділ ч. 4, Саскатун, Саск.	$2.14
о. Теплий, о. Сірий, о. Роборецький	3.00
Іван Мальований, о. В. Шумей	1.50
о. Н. Демків вкл. і з продажі літ.	6.00
о. Кривуцький, о. Колцун, о. Фик	5.00
Відділ ч. 12, Норквей, Саск., пресф.	2.50
о. Семчук з продажі літ.	6.14
Ів. Лещій, Ів. Пробіжанський	2.00
Ів. Семісок, Вол. Вижановський	2.00
о. Іг. Шпитковський, Сестри в Саск.	2.00
П. Поворозник, Ів. Прибильський	2.00
Ан. Чорній, Н. Камінський	2.00
Ст. Шебець огол. і вкл.	12.00
Відділ ч. 6, Канора, Саск., пресф.	4.50
Разом	$53.28

— РОЗХІД

Мети	$5.14
Друк БН ч. 17	30.60
Розсилка	3.85
Друк БН ч. 18	30.60
Розсилка	3.85
Почтові значки	.90
Діловодство	20.00
Разом	$94.94

Дмитро Кобринський,
гол. скарбник

ПОМЕР ПРЕЗИДЕНТ ЗУНР ДР. ЕВГЕН ПЕТРУШЕВИЧ.

В дуже невідрадних обставинах, без достатків і сердечної опіки, на далекій чужині **в берлінській лічниці, помер 29 серпня 1940 в 77 році життя президент Української Національної Ради і диктатор Західної Української Народної Республики**— др. Евген Петрушевич. Помер один з тих, що творили нашу славу. Дії нашого вольного народу, котрий по сотках літ зачав жити вільним життям на рідній землі. Помер один з небуденних людий, один на міліони українців.

Поховали його на католицькім кладовищі біля могили полковника Дмитра Вітовського, при лізенштрассе. Похорон правив **о. др. Петро Вергун**, котрий в працальнім слові згадав про тяжку втрату для українського народу в особі покійного. Згадав о. Вергун, що хоронять покійного не при звуках софійських або святоюрських дзвонів— а на чужині. Земля, котрої він провідником— нині залита ворогами, котрі над нею панують. І не віддавали покійному чести стрункі ряди найвищих старшин Української Галицької Армії— не вкрили його домовини китайкою, не було патріярха Галицької України Андрея Митрополита Шептицького...

Галицька Земля ще жде свого визволення.

А ті, що довгі роки боролися о її визволення, поволі відходять один за другим.

Бо борба за волю тревае довго— століттями.

Ніщо не діється нагло і принагідно.

Ще в 1910 році, др. Евген Петрушевич тоді як посол в галицькім соймі так відізвався до поляків: **"Віддайте нам наше право! Вступайтесь звідси, бо це наше місце!** Ми викличемо вам тут в соймі і в цілім народі таку бурю, від котрої вам і поза шечима армії стане лячно!"

Так говорив син Галицької України до ворогів її!

Так говорив ще в 1910 році!

ВСТУПАЙТЕСЬ ЗВІДСИ!

ВІДДАЙТЕ НАМ НАШЕ ПРАВО!

БО ЦЕ НАШЕ МІСЦЕ!

І ця борба іде безупинно сотки літ.

За наше місце!

За наше право!

За це боролася стотисячна Галицька Армія— за це боровся її диктатор!

І за це ще прийдеться боротися— щоби було наше місце і наше право на рідній землі! Ряди тих борців нині що раз то більші. І боротьба не устане, доки не здійсниться наше право на рідній землі. Доки не уступлять останні займанці червоної Москви!

- - - - - -

Короткі історичні дії такі.

др. Евген Петрушевич жив 1863—1940. Замолоду веде адвокатську канцелярію в Скопім. В 1907 році стає послом до австрійського парляменту а в 1910 до галицького сойму. 25 марта 1918 скликав до Львова з'їзд мужів довіря всіх українських політичних партій. Там рішено створити з Галичини і Буковини окрему державу. 18 жовтня 1918 зібралася у Львові українська конституанта. Тоді створено Українську Національну Раду. Першим її президентом став др. Евген Петрушевич. 19 жовтня 1918 проголошено на зборах в Народнім Домі у Львові Українську Державу з Галичини, Буковину і Карпатської України. 1-го листопада 1918 др. Е. Петрушевич підписав акт повстання своєї держави — Західно-Української Народної Республики. З січня 1919 вінже проголосив в Станиславові злуку ЗУНР з Українською Народною Республикою, котрої влада була в Київі. 9 червня 1919 підчас наступу ґен. Галлєра в його руки зложено всю владу— став диктатором. В цім характері переїхав до Камянця Подільського, а звідтам на еміграцію до Відня— підчас котрої проголошено рішення Ради Амбасадорів з 15 марта 1923, котрим Галичину віддано Польщі. З Відня переїхав до Праги, а потім до Берліна. Всюди, де був, працював для справи визволення ЗУНР і ніколи свого прапору не змінив, ні не схилив. Був вірним до кінця і на жадні лакомства нещасні не пішов. І хоча доля його була незавидна, особливо в останніх роках, коли всяка поміч від родини для старця стала неможлива а не мав прямо з чого жити— то лишився на становищі горд'ий і суворий, як столітний дуб — як бл. о. Мирон Тарнавський, командант УГА, що платні жертвованої польським урядом не приняв і хоча в нужді жив, але високо ніс голову. Такі люди визначають століття і стають багацтвам духа народу, з котрого черпатимуть грядучі покоління— як жити і як боротись, щоби не впасти і прапору свого не склонити.

Над домовиною пана президента др. Евгена Петрушевича клонимо наші голови.

Ми віримо, що прийде час— і той час недалекий, коли домовину його уквітчану квіттям та парчею внесуть українські почетні жовнірі до вільного Львова на вічний чести і слави в Бозі спочинок.

АНГЛІЯ БЄТЬСЯ ТАКОЖ ЗА ЧЕХІВ!

Через радієву мережу **промовив до чехів премієр Винтсон Чирчил** 30 вересня ц.р. Згадуючи друду річницю договору в Монахіюм, силою котрого відступлено без бою судетських німців Німеччині— премієр сказав: **"Не сумуйте! Прийде година вашого визволення. Душа свободи є безсмертна і не загине."**

Премієр похвалив тих чехів і словаків, що нині борються в рядах англійської армії, а також згадав тих, що там на місці ставлять чоло ворогові і не попадають в зневіру.

Не диво, що в другу річницю монахійського договору один з його співтворців **Невил Чемберлейн** уступив з політичної арени, зрезиґнував з уряду та усунувся до затиша приватного життя. Договір в Монахії мав на цілі спинити Німеччину мирним ладом та не допустити до війни в Европі. Однак Гітлер лицемірив. Внедовзі потім зачав війну, котрої кінця ще далеко не видко...

ВАРТІСНІ ДУМКИ

Самовідречення.— Це чеснота найвищої міри. Хто її не має і не дбає її набути, ніколи в нічім не відзначиться. Конібер.

- - - - - -

Святочні дні— конечні, якщо тіла мають остати здоровими, думки пружкими а пориви непошарпаними.

Льорд Давсон з Пен.

- - - - - -

Загальне добро.—Що не виходить на добро цілому уликові, не вийде на добро одній пчоп. Марк Аврелій.

- - - - - -

Час біжить

—Зоню, ти не можеш віддаватись за Яцка!

—Чому, тату?

—Бо він заробляє всього 10 долярів на тиждень.

—Так, але з ним тиждень скоро минає.

ЗА КРАЩЕ ПОМЕШКАННЯ!

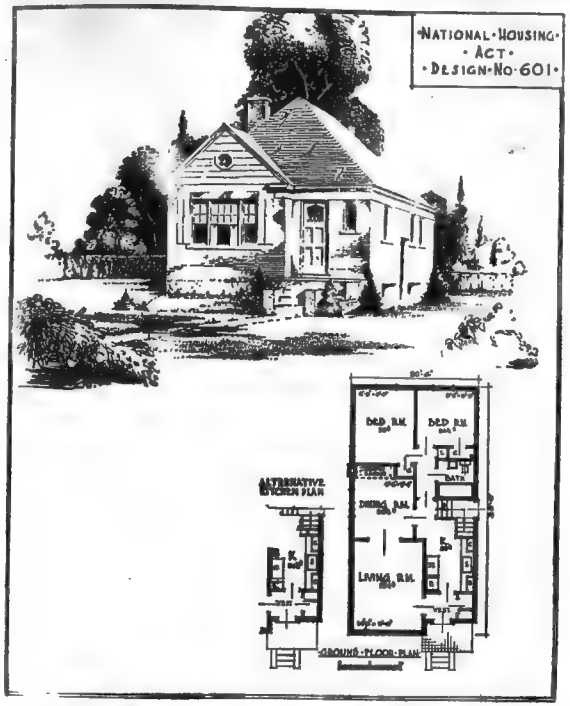

ONE of the tenets of modern architecture is increased window area. Many traditions I designs have been improved by borrowing this feature from ultra-modern designs.

Here is a rambling, suburban cottage home which has been greatly improved by the two large fixed windows which balance the front and flood both the living room and dining room with cheerful light.

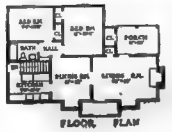

Правительство призначило великі суми гроша на поправу мешкальних домів і будову нових. Цілий ряд державних будівничих працює в тому напрямі. Многі з горожан Канади вже дістали довгоплатну і маловідсоткову позичку на цю ціль. На образку бачимо плян такого дому— коли хто має покладні гроші, а не має дому, повинен подумати над тим, чи не кращеб мати своє власне приміщення на старі літа. Коли хто не має гроша всього— може дістати на цю ціль позичку. Кращі мешкальні доми, більше здорових родин, більше здорових дітий, більше радости життя і щасливих хвиль. Подумайте хвилинку над тим...

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ ОСТЕРІГАЄ!

В цім світі, повнім гамору і розгару борби, доходять голоси з Ватикану, столиці папів і ці голоси непотішні для людського роду. Подають, що св. Отець папа Пій XII готовить **нову енцикліку, в котрій взиває народи отямитися і звернути увагу на небезпеку, яка грозить всім від большевиків.**

Ватикан подає, що впливи большевиків зросли. Многі народи убігаються о ласки большевицької влади і хочуть від них допомоги у війні.

А большевики ждуть і глядять. Коли для них вибє відповідна година вдарити на ослаблених взаїмною борбою противників. Большевики певно нікому не поможуть, але так само певно всіх стараються легко знищити. Ще в памяті, як вони легко і без воєнної натуги загарбали Західну Україну, а потім прибалтійські держави, Буковину і Бесарабію.

Св. Отець приняв недавно на послуханні англійського представника при Ватикані і ірляндського посла.

Але чи світ послухає?

- - - - - -

Потім многі з легкої руки будуть як звичайно накидатися на Рим і на папів кажучи— що вони зробили для миру... Ці люди однак тепер глухі і не хочуть чути голосу Христового намісника на землі, що остерігає перед небезпекою.

Бизнес

—Мошку, як іде бизнес?

—Та як?! Докладаємо до бизнесу.

—Чомуж не замкнете бизнесу?

—Ну, а з чого будемо жити?!!

"ТАЙНИЙ ДЕТЕКТИФ НАЦЬКОВУЄ

або як то "Вістник" взявся хитро нападати на українців католиків, після того, як заявив до нас свою любов і відрікся всіх нападів....

"По дівам їх пізнаєте їх!" — це слова незгибимої правди Христової.

"Вістник" заявив недавно, що він ніколи на українців католиків ні на віру нападати більше не буде, не хоче— але навпаки любить своїх братів по крові. Яка ця "любов" і що варта ці заяви— ясно видно з 19. числа цього "вістника," де на ст. 4. дано відповідний наголовок, котрий дійсно докладно опреділює таку роботу, як "роботу найницих натур."...

І там не сіло, не впало— убравшись, як той козак в турецьке шмаття, стає нараз "вістник" в ролі "тайного детектива," що виходив свого часу в Кракові і виховував польську суспільність, аж її виховав до катастрофи 1939 року... Так завзявся виховувати чи радше винищувати українську думку в Канаді той "тайни дедектиф," розписавшись в цім "релігійнім" двотижневнику про "вроджених злочинців." Що слово, то аж стікає соковитою лайкою. А за примір взяли собі **нашого владику Шумлянського** ще з XVII ст. **Живих бояться зачіпати**—знають, що того безкарно невільно робити, то **рухають память і кости мертвих предків наших.**

Як це назвати, най скаже кождий українець сам в своїм серці! Шануючий себе чоловік ніколи не нарушує костий своїх предків та ще в такий грубий і неправдивий спосіб.

Бо ціла вина епископа Шумлянського виходить в тім, що він **прогоосив явно поворот Львівської дієцезії до єдности віри зі святим Престолом в Римі.** Епископ Шумлянський заки став епископом був **козацьким сотником** і як такий брав участь у виправі проти турків під Віднем. Там вславився хоробрістю— там в його рядах повстала пісня, яку наш нарід знає широко і далеко, та співає по нинішний день — "Пречистая Діво Мати!" Єдність Церкви— проголосив вже попередник еп. Шумлянського, тому сто літ— тодішний львівський **епископ Гедеон Балабан.** Але епископ Балабан не устоявся проти підбуреної черні. Завершення праці Гедеона припало в уділі епископові Шумлянському. Україна славить його, як одного з найкращих своїх владик— що вмів, хотів і доконав піднесення свого народу, постояв за своє і не хитався в рішеннях. За це все "тайни дедетиктиф" в Канаді лає нашого владику на всі заставки. Та марна це робота. Український загал нині не той, що тому 20 літ. Тоді така робота могла вдатися— **нині ні. Нині не можна безкарно нарушувати костий наших предків— українців католиків.** Тут не Москва і не Київ! Там ще можуть большевики покищо безкарно викидати кости наших князів, як викинули тлінні останки Ярослава Мудрого з Софійського Собору — покищо! Але і для них "повіє новий вогонь з Холодного Яра!" і вибє день розплати за нарушення світлої памяти українських дій, за нарушення предків наших!

Від нашої Церкви руки проч!

Ми вами не займаємося, у ваші справи не входимо, **НЕВІЛЬНО нарушати світлої памяти наших владик!** Невільно рухати костий наших предків! **Невільно лаяти тих, що в гробі!**

Як ви того ще досі не знали— то ми вам тепер сказали!

- - - - - -

І згадуються слова Франка:

Мухи сідають на ранах,
пчоли на цвітах пахучих...

ВЖЕ НЕ ТОЙ

Лети, моя думо,
В вечірню годину
Далеко, далеко відсіль.
Лети, моя думо,
У тую хатину,
Що слухає казки топіль.
У хатці жила там
Дівчина кохана,
А може живе?!
—Поклонись!
І скажеш їй слово
Болюче, як рана,
Що я вже не той,
Що колись.
Що гасне мій погляд
І тихне мій голос,
І скиби зорали чоло.
Що з волі й неволі
Посивів мій волос,
Що терня у серце
Вросло.
І скажеш їй, думо,
Хай душу роздружить.
А серцеві скажеш:
"Корись."
Хай дармо не бється,
Хай марне не тужить,
Бо я вже не той,
Що колись.

Роман Купчинський

ДЕ КОМУНІСТИЧНІ ДІЯЧІ ЗНАЙШЛИ СВОЄ ПРИМІЩЕННЯ?

1 жовтня 1940 у винипеґській жидівській галі жидівського запомогового товариства при Селкирк еве. було віче, на котрому певні люди назначили своїм кандидатом до мійських виборів на радного М. Форкина, рянного комуніста. Жену інтернованого комуністичного мійського радного Пеннера, паню Дж. Пеннер ті самі люди назначили своїм кандидатом до мійської шкільної ради. І це все тепер, в другім році війни, коли всі комуністичні доми позамикані а сама орґанізація розвязана.

І коли ці люди негодні тепер зійтися в своїх домах— то найшли приміщення в будинку згаданої орґанізації —у Винипеґу, що має яких 250,000 населення. Ніде інде видно для них місця не було.

Ми далекі від того, щоби комусь чимсь дорікати або проти кого виступати— але цим робом в теперішних тяжких часах ледви чи поможеться нашим воєнним зусиллям. І чи не краще було тому запомоговому товариству відмовити свого будинку на ту ціль? А коли якраз **воно одно**— насотки винипеґських будинків уважало за відповідне приняти до себе комуністів, то **само свідчить про себе...**

Невинна

Батько заборонив був дітям їсти яблока з молодих щеп. Але раз побачив під щепами кілька качанів з яблок і спитався маленької Олесі:

—То ти зривала ці яблока?

—Ні.

—А відки ці качани?

—Я не знаю, я свої з'їла з качанами.

На виставці

—Пане паскавий, оглянъте ще цей мій образ.

—Що це є?

—Це захід сонця взимі.

—А я гадав що це індіянський танець.

—Як же Вам образ подобається?

—Знаєте, я дивлюсь і не можу надивуватись.

—Надивуватись, чому?

—Власне надивуватись, чому ви малюєте!

Чи є що краще від голосу дитини? Чому ж діти не мають права голосування? Сказав директор вселюдної школи, кандидат на посла.

ПОШИРЮЙТЕ НАШУ ЧАСОПИСЬ

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 4.

СОТВОРЕННЯ СВІТА

Приготовання: Уважайте, діти. Минулого року ми училися в катехізмі про це, як Господь Бог сотворив світ. Хто сотворив світ? Від кого ми маємо все те, що бачимо? Хто нам дав то гарне світло дня? Хто сотворив цвіти і птиці для людей? Хто дав нам гарну воду з жерела? Хто дав нам збіже на хліб? Хто дав нам душу, що може то всьо бачити і розуміти? Господь Бог, діточки. Від Нього все те ми маємо. Тому моліться щиро кожного дня, дякуйте Богові за Його ласку, за Його добродійства для нас. Хто мовив нині молитву? Хто любить дуже Господа Бога? Скажіть, діти всі разом: Встаньте і говорім всі разом: Боже, хоч я не можу Тебе поняти, однак я Тебе люблю дуже, цілим моїм серцем, всею моєю душею. Так, діти, завсігди повтаряйте ці слова.

Я вже минулого року говорив вам, що Господь Бог сотворив світ, небо і землю. Ви знаєте, що був колись такий час, що не було ні неба, ані землі. Не було звізд на небі, ані дерев на землі. Не було цвітів ані пташків. Нічого не було. Хто тільки був був завсігди? (Господь Бог). Тому, що Господь Бог був завсігди, є і буде завсігди, ми кажемо, що Бог є вічний. Чому кажемо, що Господь Бог є вічний? (відпитати кількох).

Заповідження: Нині скажу вам як Господь Бог сотворив світ, небо і землю, як могучим є Господь Бог і як дуже ми повинні оказувати Йому нашу вдячність. Сам Господь Бог обявив це людям, тому, діти, слухайте уважно.

Виклад: Коли Господь Бог хотів сотворити небо і землю, то тільки подумав: Нехай буде небо і земля. І сейчас так сталося, як Господь хотів. Але земля була пуста і порожна. Довкола обливали її води і було темно. Тоді сказав Господь: Нехай буде світло. І зараз сталося ясно. Світло назвав Господь Бог днем а темноту нічю. І ТО БУВ ДЕНЬ ПЕРШИЙ.

І сказав Господь: Нехай повстане небозвід. І так сталося. Над землею повстав прекрасний небозвід. ТО БУВ ДЕНЬ ДРУГИЙ.

Відтак сказав Господь: Нехай зберуться води в одно місце і нехай покажеться суха земля. І так сталося. Господь Бог назвав воду морем, а землю сушею. І сказав Господь Бог: Нехай земля родить трави зелені і цвіти і ріжні дерева і всілякі ростини: ТО БУВ ДЕНЬ ТРЕТИЙ. Що сотворив Бог першого дня? що другого?, що третього?

І сказав Господь Бог: Нехай покажуться світила на небі. І так сталося. Появилося сонце, місяць і звізди. ТО БУВ ДЕНЬ ЧЕТВЕРТИЙ.

Потім сказав Господь Бог: Нехай наповняться води рибами, а птиці нехай літають над землею. І сотворив Господь Бог ріжні риби і птиці. ТО БУВ ДЕНЬ ПЯТИЙ.

Вкінці сказав Господь: Нехай земля видасть ріжні звірята. І так сталося. А на самому кінці сотворив Господь чоловіка. І ТО БУВ ДЕНЬ ШЕСТИЙ.

Семого дня Господь Бог відпочав. Поблагословив і посвятив цей день.

(Відпитати дітей з малими поясненнями; коли діти вміють читтаи, то нехай відчитають лекцію).

Приноровлення: Діточки, уважайте. Ви чули, як Господь Бог сотворив світ. Почитаймо Господа Бога і наслідуймо Його примір. Господь Бог працював через шість днів як великий робітник. Навчімся від Бога і ми працювати пильно кожного дня. Любім працю. Через шість днів в тижні учіться пильно, помагайте в праці родичам, будьте добрими, моліться. Робіть се радо і весело. По шести днях праці Господь Бог відпочав. І ми відпочиваймо, діти. В неділю в цей святий день Господній відпочиваймо в Бозі. Як? Чи маємо тоді спати, бавитися, пустувати? Ні. Відпочивати в Бозі, то значить в неділю рано йти до Церкви, побожно вислухати Служби Божої, приняти св. Причастя, піти на катехізм. По тім можете також бавитися гарно, але памятайте, що Господь Бог вас завсігди бачить. Не ображайте Бога тоді жадним словом, але всім славіть Його і в праці і в молитві

Запамятай: ЧИ ЦІЛИЙ СВІТ, ТО ДІЛО БОЖЕ?

Так, цілий світ до тіло Боже. У Своїй величі красі, і порядку цілий світ говорить про славу Божу, про Його велич, всемогучість і доброту для нас людей.

ЧИ ТИ ХОДИШ ПИЛЬНО САМ НА КАТЕХІЗМ? ЧИ ХОДИШ В НЕДІЛЮ НА СЛУЖБУ БОЖУ? ЧИ ТИ ПРИВІВ ЯКОГО ХЛОПЦЯ АБО ДІВЧИНКУ НА КАТЕХІЗМ?

КАТОЛИЦЬКИЙ СВЯЩЕНИК ПІД ДАКАРОМ

Сотник вільних французьких відділів **Тієр Дарґенліє** є католицьким священиком. У Франції священики не є звільнені від війська. Многі поклали голову на побоєвищах за славу Франції, многі ще в рядах жовнірів. Між військами, що брали участь у виправі ґен. Чарльса Деґоля на Дакар, пристань в Західній Африці, була частина о. Дарґенліє.

Його назначили представником і речником парляментаристів, котрі з кораблів відіхали до Дакару переговорювати з французькими місцевими представниками про здачу пристані ґенералові Деґоль. Спершу місцеві військові представники приняли їх чемно і радісно. Але зараз потім прийшов наказ не входити в жадні переговори і парляментаристів з місця арештувати. Коли втікалиб, висікти скорострілами. І пише завдяки притомности ума о. Дарґенліє поталанило парляментаристам видістатися з лапки, в яку впали у Дакарі. В один мент, не надумуючись, о. Дарґенліє скомандував усім парляментаристам скакати в човни і повною силою відплисти. За ними посипалися стріли, однак вони втекли. Один мент вагання і все буллоб пропаще. Один мент вагання їх противників в Дакарі вратував для них життя. Один мент вагання між ними самими значив для них певну смерть.

о. Дарґенліє сам ранений в клуб і спливаючи кровю, все таки стояв в човні і кермував відпливаючими човнами. Кругом свистіли кулі— він стояв випростуваний. Хвилину ще ждав на одного парляментариста, котрий був дещо заповільний а потім відплив. Доперва коли відплили дальше від пристані і морська мряка заступила їх від міста, сотник Дарґенліє схилився з болю. Але його люди вже всі були безпечні...

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

Страхіття Бомбардування.

Кождого дня радіо говорить про це, що літаки напітають та бомбардують. Ми спухаємо в нашій безпечній Канаді і часто може не здаємо собі справи з того, що воно таке. Наш образок показує нам, які наслідки має таке бомбардування. Бомби поцілили лічницю, понищили лікарське добро обстановку та певно не обійшлося без жертв в людях. Навіть лічниці не є захистом перед нападом! Нелюдскість німецьких налетів збільшується ще тим, що від них не свобідні навіть школи з учнями. І так горе збирає кроваве жниво. І хтось там руки гладже з болю, і хтось там конає, пошарпаний болем— а хтось глухий на ці людські болі далі чинить безчинство. Однак Є БОГ НА НЕБІ. **І прийде кінцевий вимір кари** всім негідникам і заллються німці тоді власною кровю. Бо ніколи і ніде не можна безкарно ображати і надуживати Божого милосердія!

КІЛЬКО НАС В АЛЬБЕРТІ?

Кілька цифр з перепису І. IV. 1936 року.

Всіх українців в Альберті було того дня 63,073. Всіх, що подали українську мову за свою рідну мову було 66,109.

З того в Канаді роджених було 39,906— або більша половина.

Без горожанських паперів було 8,928 українців.

Всіх рільничих господарств мають наші в Альберті 8,749— з того найбільше по одній фармі, бо аж 5,075 осіб.

В порівнанню з іншими народностями, українці стоять в Альберті на третім місці в черзі числа: Британців є 400.135, німців 90,961— французів є 39,800.

Значить творимо чисельно силу —**коби так вірою і любовю!**

Бо запорукою будучности не число— але живі серця, просвічені вірою, скріплені любовю— одної віри і одної любови.

В Нюарку, Н. Дж. отворив лікарське приміщення наш **новий лікар, др. Степан Дмитрів**, що родився вже в Америці.

17 жовтня **отворено гостинець через Бурму** в Азії, щоби ним достачати воєнних засобів китайцям. Японці кажуть, що знищуть цю дорогу бомбами, бо вони в Азії найсильнійші летунством.

Поклади манґанезу в Новій Шкоції послужать нашим воєнним цілям тепер замість покладів, які доходили з Дакару.

Останні Вісти...

Свято молоді було в **Сяноці**, на Лемківщині. Почалося Службою Божою а потім був похід містом і вправи на майдані.

Цілий ряд Діточих Садків заведено цього року літом в українських селах на Лемківщині. Попис був в Горличчині, в селах Лосє і Устя Руське. Також в селі Острів над Сяном.

Лектором альбертійського університету став др. Василь Оробко з Чемберлеєн, Саск. др. В. Оробко покінчив студії з відзначенням і є зубним лікарем.

Преосвященний Рася з Сейнт Клавд, Мин., сказав на зібранню, що найкращим заборолом проти комунізму є поставити на ноги фармерів а безробітних перевести на фарми. Давати людям допомогу вічно годі і вони чуються тим упосліджені. Праця на землі дасть їм назад власну гідність ґазди і держава повинна в тім напрямі якраз допомогти.

В Отаві чеканять монети 10 разів більше як перед війною. Тинжево чеканять в державній скарбниці дрібних мідяних і срібних гроший на суму пять мілонів долярів.

Німецькі війська увійшли в Румунію і заняли нафтові поля. Кажуть, що німці мають переорґанізувати румунську армію. Це все разом з недавним союзом з японцями не виглядає приязно для совітської Росії.

Винипеґська Шкільна Рада позбавила членства В. С. Роса і А. Білецького, шкільних радних комуністів.

4 жовтня **з'їхалися знова** на особисте побачення і обговорення в просмику Бреннер, Гітлер і Мусоліні. Побачення тревало три годині. Оба диктатори в панцирних поїздах, узбоєних в протилетунські гармати. З того приводу заповідають воєнні несподіванки.

Згодадуються, що в летунських налетах вживають вже літаків, якими кермують не живі пільоти, але з **далека при помочі радія**. Анґлійські летуни знищили воєнні фабрики Крупа в Німеччині а Берлін горить зі всіх кінців.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per Year

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 21 (69) ЙОРКТОН, САСК. 1 Листоп. 1940 Vol. VIII. No. 21 (69) YORKTON, SASK. Nov. 1, 1940

ГЕРОЙСТВО - ДІТИЙ І ДОГЛЯДАЧКИ

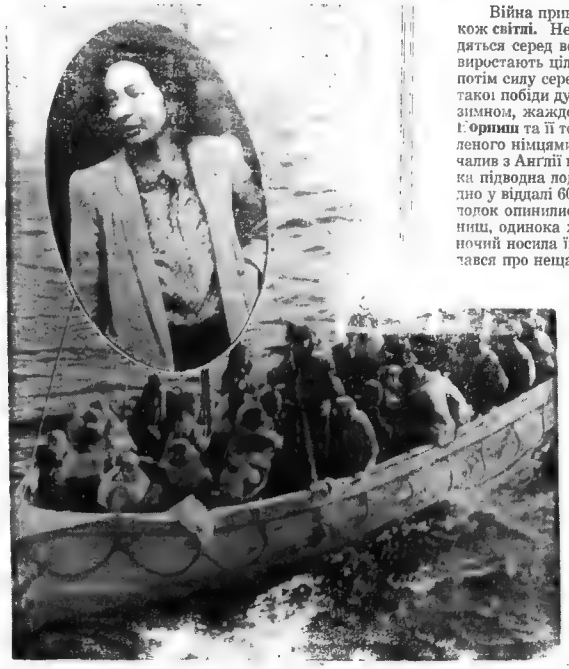

Війна приносить сумні хвилини. Вона приносить також **світлі**. Незрівнані чини і взірці на многі століття родяться серед воєнної завірюхи. На них вчуться потім і виростають цілі покоління. Цілі народи черпають з них потім силу серед противностий і гарт до побіди. Взірцем такої побіди духа над силами природи—голодом, зморою, зимном, жаждою і виснаженням— є якраз **панна Марія Корниш** та її товариші нещастя, що вратувалися зі затопленого німцями корабля Сити оф Бенарес. Корабель відчалив з Анґлії везучи діти до Америки. По дорозі німецька підводна лодка сторпедувала корабель і він пішов на дно у віддалі 600 миль від берега. На одній з ратункових лодок опинилися 6 дітий, 40 мужчин і панна Марія Корниш, одинока женщина в цій лодці. Вісім довгих днів і ночий носила їх вода у відкритім човні. Загал, що довідався про нещастя, був переконаний, що вони вже неживі. І колиб не відвага і сила ДУХА панни Корниш, то хто знає, як булоб це все закінчилося. В лодці бракло поживи і води. Зимний проникаючий морський вітер виснажив дітвору. День і ніч на отвертім морі, серед розбурханих филь—це більше, як горе. Щоби піддержати на дусі дітий, панна Корниш оповідала їм казки. Щоби не померли з виснаження, зимна і голоду, вона розтирала їм кров. І так всі щасливо вкінці вратувалися, коли їх знайшов на морі анґлійський воєнний корабель. Що це значить забавити дитину, знає кожда матір. А що значить забавити шестеро дітий і в такім положенні, то можна тільки собі представити. Ось що значить СИЛА ОДНОЇ женщини, котра не упягла зневірі ані розпуці серед найстрашнійших, які можливі, обставин!

В Квебеку в домі Сестер замешкала вдова цісарева Зита з дітьми. Четверо дітий ходить до школи. Зита втекла перед націстами до Америки, а тепер переїхала до Канади. Її покійний чоловік цісар Карло вступив на австрійський престіл 1916 року, зрікся влади 1918 року. Заслали його на Мадейру, де він помер 1922 року.

Вісти з України

ЖЕНЕВА, Швайцарія— Український Червоний Хрест в Женеві, на чолі котрого стоїть пані Іда Бачинська, помістив в американських наших часописах відозву, в котрій просить негайної помочі— бодай два тисячі долярів— для українських полонених, що тепер перебувають в польських таборах в Швайцарії. Це головно уроженці Галичини, що були на роботах у Франції і котрих силою втягнули в польську армію. З останками тої армії вони опинилися тепер у Швайцарії і находяться в таборах інтернованих. Таких таборів з українцями є 10, а всіх українців в тих таборах буде яких 3,000 душ. Їм потрібне все, почавши від білля і одіжі, скінчивши на їді і книжці. Треба взуття і спідного білля— многі вже зносили сорочки а не мають нових і так ходять в одній блюзі. Літом то увійде, але надходить швайцарська зима, що гостра в морози. На найменше заспокоєння потреб тих наших жовнірів треба бодай шість долярів на кождого. Між членами УЧХ в Швайцарії є наш священик о. Мирослав Лобачівський.

Лемківщина— Прийшли дари в харчах від земляків в Америці—прислали солонину і спорошковане молоко та одяги. Український Допомоговий Комітет розділив ці дари нашим селянам в **Шляхтовій, Явірках, Білій і Чорній Воді.**

Дві державні ґімназії відкрито в Холмі і в Ярославі. Наука почалася 9 вересня. Для замісцевих отворені бурси. Торговельний однорічний ліцей відкрито в **Сяноці. У Варшаві** почався 6-місячний курс для доглядачок хорих, на котрім викладають українські лікарі ці предмети: анатомія, гиґієна, фізіольоґія, бактеріольоґія, засади опіки над хорими, щеплення, перша поміч в наглих случаях, хороби суспільні і пошесні, шекання немовлят, хороби внутрішні і нервові, положництво, дитячі хороби, праця в лічниці, ітд. Для панночок, що беруть участь в цім курсі є окремі приміщення. По успішнім покінченні курсу будуть працювати на Холмщині і Підляшшу. Кандидатки мусять мати укінчених 6 кляс ґімназії.

В Празі почалися виклади на українськім вільнім університеті. Є два відділи, фільозофії та права. З Парижа переїхав до Праги **проф. О. Шульгин,** що викладає історію.

В Ярославі вийшло перше число часопису **"Сільський Господар."**

В Перемишлі отворено Учительську Семінарію для хлопців і дівчат. Наука треває 4 роки. Тамже отворено також **Промислову Школу** з відділом столярським і слюсарським для хлопців а з відділом кравецьким для дівчат. Наука треває три роки.

В Холмі Український Допомоговий Комітет оґанізує торговельні школи а **в Окшеві** біля Холму сільсько-господарчі школи.

В Риманові-Жиці отворено Українську Коедукаційну **Семінарію** а при ній педаґоґічний курс для матуристів середніх шкіл, які бажають стати учителями.

В Рейовцях на Холмщині отворено муровану баракову церкву, збудовану ще в 1796 році, котру замкнула польська влада. Церкву відновлено. Підчас отворення промовляв письменник **Василь Островський,** тамошній уроженець.

Сянік— Ґенеральним Вікарієм в Сяноці іменований **о. Олекса Малиновський,** дотеперішний керманич відділу суспільної опіки при Українськім Центральнім Комітеті в Кракові.

Київ— Київські театри починають цього року сезон знова глумом над українським мистецтвом. Виставляють оперу "Шевченко", для котрої музику написав Іориш, земляк галицького Флойшмана, що тепер видає наші метрики в Пробіжні. Яка то буде музика того Іориша, можемо тільки представити собі! Іншу оперу "Лілея" в головній ролі буде виконувати балєтріна Васілєва— десь зпід Уфи. "Істінно русская!" Тамже будуть ставити комедію чеського Гашека про Швейка. Крім цього в Києві грають ще два московські театри та один єврейський.

Україна дає совітам 70% всіх цукрових буряків. Без України большевики не малиб доволі цукру. Однак господарка совітів в Україні така, що колхозники виплекали, викопали і звезли буряки, але нема кому їх дальше підвезти до цукроварень— і вони на купах гниють. Нема транспорту. Уряд дозволив залишити на купах 27.5 міліонів сотнарів цукрових буряків —а люди з голоду мруть за свою працю.

Волинь— Олександра Сумневича, що за часів української влади був ґуберніяльним комісарем в 1919 році, большевики тепер **розстріляли.**

Станиславів— др. Восвідку, відомого лікаря і бувшого старшину УГА вивезли на Соловки, його жену на Сибір а діти в незвісне місце. Так само вивозять наших селян.

ЖИВИЙ НЕБІЖЧИК

АБО ОДИН З МНОГИХ СЛУЧАЇВ, ЩО ДОКАЗУЮТЬ, ЯК БІЛЬШОВИКИ ГНОБЛЯТЬ НАРІД І ЯК НАРІД ПРОТИ ТОГО ҐНОБЛЕННЯ БОРОНИТЬСЯ НАВІТЬ ПІДСТУПОМ.

Часом на сторінках самих большевицьких часописів появиться опис події, що кидає ярке світло на тамошні відносини і більше шкодить большевикам, як всі їхні закордонні противники. **"Ізвєстія"** з 29 серпня 1940 подають, що в місті Воронежі у фабриці "Метіз" працювала робітниця Бєлогурова і видно та праця була для неї дуже прикра, бо ось що сталося. Бєлогурова зголосилася в управі фабрики і просила відпустки на похорон мами. Дали її відпустку на три дні. Директор фабрики Карташов зарядив, щоби купити для небіжчика труну а взаїмна допомога робітниць виплатила на похорон 150 рублів. Все булоб гаразд —колиб не крихітка доброго життя, в якім засмакувала большевицька невільниця. Минуло три дні а Бєлогурова не вертало до роботи. У висліді і згідно з тамошніми обставинами до неї післали сторожу, щоби її привела на фабрику. І ось що побачила сторожа— при столі в своїй кімнатці сиділа робітниця і спокійно розмовляла з "покійною" мамою." Біля них лежали шматки полотна, яким була оббита домовина а з **якого вони шили для себе тепер одяг.** Дошки з труни продали. Розуміється, що в тім "раю" працюючих Бєлогурову, її маму, директора фабрики і заряд взаїмної допомоги віддано до ҐПУ на суд і— муки.

Ось так виглядає "радісне життя" в "цвітучій Україні," де люди аж таких способів хапаються, щоби вшити для себе і матері спідничину..

Ось так виглядає большевизм **на фактах!** Правдивий, в їх власнім описі, без зайвої пропаґанди. І чи може хтось заперечити, що це дійсне ПЕКЛО для робітників?!

ІТАЛІЯ "ВІДДАЄ" КАНАДУ АМЕРИЦІ

Часопис Мусолінього "Popolo D'Italia" завзявся поучувати Англію що ждуть її тяжкі удари а західні посілости Англії можнаб віддати Стейтам за ціну їх невмішування до війни. До тих західних посілостий зачислюють Канаду. А між тим анґлійський кружляк Ейджекс затопив три італійські воєнні кораблі— сам один на вісім італійських. Ось так ідуть удари— але по Італії...

Відвага і Радість Борби

На образку бачимо деяких жовнірів з чети смерти канадійського поручника Р. Дейвіса, як викопують з вулиці Льондону скинену німецьку бомбу, щоби відвезти її у відлюдне місце і там привести до експльозії. В нашій Українській Ґалицькій Армії були також чета смерти і пробоєві частини. Жовніри, що туди ідуть, це виключно добровольці, свідомі кождохвилинної смерти, на яку наражуються в своїм відділі. Їх завдання небуденне. Вони ідуть там і виконують це, що звичайні військові відділи не обовязані. Тимто їх небезпека більша а посвята жертвеннійша. І тільки **люди, що цілком і наскрізь переконані в правдивість своєї ідеї,** можуть жертвувати своїм життям аж так далеко. Многі із них гинуть в тягу дій, однак є й такі, що докінця остають здорові і навіть неранені. Є найвищий Законодавець і **Боже Провидіння рішає долю одиниць** і народів. Однак нарід, що має таких жовнірів, спокійно може ставити чоло ворогові. Успішна оборона можлива лише тоді, коли є зрозуміння великої ідеї, за котру іде борба— коли є співпраця всіх верств народу та щира льояльність— і коли посвята та жертвенність є відрухові та глибокі. Ворог може знищити бомбами вулиці, доми, лічниці, школи і церкви— та негоден знищити ідеї в серцях. Ця ідея заставляє до оборони рідної землі, веде до геройства через жертву і посвяту. І це ще один з многих доказ на істнування БЕЗСМЕРТНОЇ душі, що окрема від тіла і сильнійша наражає то тіло на знищення во імя тепішеної але вищої ідеї загального добра.

ЕВРОПА НЕ ДІСТАНЕ ПШЕНИЦІ!

Так заявив канадійський міністер рільництва **дост. Дж. Дж. Гардинер** в промові через радієву мережу імперії 11 жовтня 1940.

Доки Гітлер контролює загарбані европейські краї, вони не можуть надіятися, що дістануть канадійську пшеницю. Франція, Голяндія, Бельґія і Норвеґія потребують пшениці.

"Однак коли проженемо Гітлера з пристаний і занятих країв а Британія здійме заборону довозу, тоді Канада встигне вивезти свою надвижку і звичайний врожай в кількох живах."

В останніх місяцях Анґлія закупила много канадійської пшениці. "Нам залежить на тім, щоби Британія дістала досить пшениці для свого народу. Але ми не вимагаємо, щоби вона купила більше, як її треба"— заявив міністер.

Справа канадійської пшениці це справа грошевої допомоги. Канада не вимагає, щоби Британія їй в тім помогла. Однак ідуть переговори в тім напрямі, щоби Британія по можности купила будучі збори Канади відносно до запотребовання і по ціні, що відповідна для хліборобa і для купуючого.

ДОМАГАЮТЬСЯ УСТУПЛЕННЯ ГАРДИНЕРА

Пані Донс Нілсон, посол з окуга Н. Бателфорд, Саск., скликала зїзд хліборобів до Саскатуну. На цім з'їзді 12 жовтня 1940 принято рішення, котрим взивається домініяльне правительство усунути з уряду міністра рільництва дост. Дж. Дж. Гардинера.

В рішенню зазначено, що Гардинер відповідає за теперішне відношення домінії до рільників, що "робить роздор між рільниками і прочими клясами."

На з'їзді були 48 представники хліборобів північного Саскачевану а завданням було обдумати справу рільників Західної Канади в обличу втрати ринків збуту через війну.

Дальші рішення домагаються рівновартної ціни, нового світового ладу по війні, розділу надвижки муки, овочів і риби, спису маєтків, знесення 10% мита на фармерських машинах, ітд.....

МЕНШЕ ТУРИСТІВ В КАНАДІ

За останніх вісім місяців до Канади приїхали 2,000,000 менше туристів з Америки, як минулого року. Так заявив голова канадійського туристичного бюра Д. Яєв Долян. Цього року прибули до Канади 9,825,000 туристів, що придали Канаді загального доходу яких 250 міліонів долярів. Через зменшення туристичного руху Канада втратила 25 до 30 міліонів долярів.

Цікавим буде знати для наших читачів, що канадійське туристичне бюро цього року видало $353,000 на самі **оголошення** і це не є мала сума. Ці оголошення дістали всякі часописі і журнали— крім українських. І тому нехай наші читачі так часто не дивуються, чому українська часопись коштує більше а обємом менша. Треба її більше читати. Вона мусить мати більше поширення, тоді тільки може дістати добре платні оголошення, що становлять одно з головних жерел доходу для преси. Для нас це жерело відтяте —бо передплатників мало і оголошення такого дістати не може.

Ми не містимо оголошеня в БН, хіба з приязни. Платних оголошень в нас так, як не було. А це з ріжних причин. Над одною з них добре подумати нам всім з приводу вияснень Доляна.

Долян заявив, що Канада дальше не буде робити жадних обмежень для туристів і дає всякі удогіднення тим, що бажають сюди приїхати з Америки.

АЛЬБЕРТІНСЬКІ ПІСКИ СКАРБНИЦЕЮ БОГАЦТВА

Чарльс Гавер, хемічний інжинір з Ріджайни, каже так: **"Найбільший в світі збірник і засіб оливи,** котрою може покористуватися Британська імперія, находиться в Альберті, не представляє жадних трудноців в добуттю і загально знають його під назвою "альбертійські піски." Найшли дешеві способи відділити оливу від піску та опісля переробити оливу на потрібні складники. Сподіються, що в Альберті заховано в пісках 30 біліонів бочок оливи— або 600 разів більше, чим тепер добувають в однім році на цілій землі.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК. друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц Адреса Редакції 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33. Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited monthly Subscription $1.00 per year Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr Dm Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager

Праця Червоного Хреста

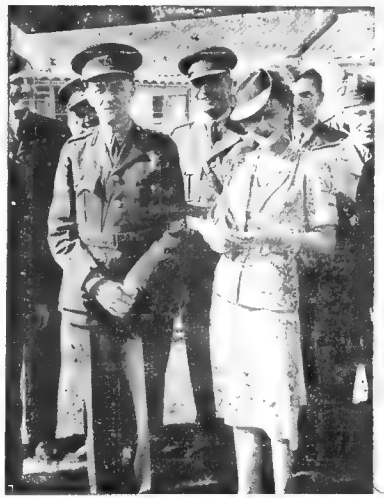

Від 1864 року досі Червоний Хрест зробив прегарну роботу в найкращім змислі цього слова. Щоби належно усвідомити собі вагу тої праці, подумаймо лишень хвилину, як виглядалоб положення нині, колиб Червоного Хреста не було. Це прямо не до подумання— ми прямо негодні представити собі, що може Червоного Хреста не бути. А хтож тоді заопікувавсяб на широку потребу війни,голоду, пошести, скитальства всіми раненими, бездольними, голодуючими? Через всі держави, на всіх півкулях? І тому Церква все чинно помагала тій праці, а заки Червоного Хреста не було цю працю вела Церква в міру своїх можливостий.

Нині навіть високопоставлені особи з найвищих верств суспільности діяльно беруть участь в праці і потребах Червоного Хреста.

Княгиня Кенту, з роду князівна Марина, відвідала пяту канадійську лічницю в Англії. Бачимо її в товаристві лікарів лічниці, з права начальник лічниці полк. Ленокс Артур. Бачимо також, як розмовляє з хорим. Такі відвідини все милі і вдячні.

Ба що більше. Княгиня Кенту сама перейшла вишкіл доглядачки під прибраним іменем Сестри Кен. Разом з іншими дівчатами мила посуди, доглядувала хорих, виконувала лікарські зарядження. Аж одного дня одна з хорих здивувавсл, що Сестра Кен дуже подібна до княгині Кенту і то своє здивовання голосно виразив. Вістка стрілою облетіла лічницю і тайна була виявлена.

Ми вже писали про це, що є потреба а навіть конечність для наших дівчат більше звернути увагу на звання доглядачок хорих і вступати на вишкіл. Нехай княгиня Кенту стане грецька для них заохотою і приміром.

ПЕРШИЙ ЛИСТОПАД

[illegible]

Ірина Крарчерко

[illegible]

Суддя: Ви оскаржені [illegible] шку на голові того пана

Оскаржений: Вибач[illegible] це сталося припадково

Суддя: Як прирад[illegible]

Оскаржений: Я не хотів [illegible] забити пляшки.

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СВЯТИЙ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1940

1, пятниця Прор Йоїла
2 субота ВМ. Артемія
3. неділя 20 по Сош.— Преп. Іларіона
4, понеділок С. Аверкія
5 вівторок Ап. Якова, Брата Господня
6 середа М. Арсенія
7 четвер М.М. Маркіяна і Мартирія
8, пятниця — ВМ. Димитрія
9, субота М. Нестора
10, неділя 21 по Сош. ММ. Терен. і Неонил.
11, понеділок Преп. Мц. Анастазії
12 вівторок ММ. Зиновія і Зиновії
13 середа Апп. Сосипатра, Амфіяна і проч

УСТАВ

1, перша пятниця місяця Сповідь і сильне св. Причастя членів Ап. Молитви. Вечером молебен до Серця Христового.

3, нед. 20 по Зісл. гл. 3, ев. утр. 9, на Сл. Б. ап. 200. ев. Лук. 30

8, св. Димитрія Литії, ев. утр. Мат 36, на Сл. Б. ап. 292, ев. Ів 52

10, нед. 21 по Зісл. гл. 4, ев. утр. 10, на Сл. Б. ап. 203, ев. Лук. 35.

о. др. В. Кушнір

НЕДІЛЯ 20 ПО СОШЕСТВІЮ
Евангеліє Луки зач. 30.

Одного разу ішов Ісус в місто, що зветься Наїн, а з ним ішло богато його учеників і множество народу. Коли приближився до брами міста, се виносили умершого, сина одинака своєї матери, а та була вдовою; і народу з міста много з нею. А Господь побачивши її, змилосердився над нею і сказав їй: Не плач. І приступивши діткнувся мар, а ті що несли станули, і сказав: Молодче, кажу тобі встань. І мертвець сів і почав говорити; і дав його матері його. І обняв страх усіх, і прославляли Бога, кажучи: Великий пророк встав між нами і посітив Бог людей своїх. І розійшлося про нього се слово во всій Юдеї і по всій країні.

НАУКА

І. Наїм.

Ісус уздоровив в Капернаумі слугу сотника. Слідуючого дня оставив Капернаум і дорогою, що провадить з Дамаску до Яфи, переходячи рівнину Ізадрельон, збиливсь до міста, що звалося НАІМ або НАЇН. Місточко це лежало у віддаленні 3—4 кільометрів від гори Тавор, а около 40 км від місточка Капернаум. Положення місточка було незвичайно гарне. Звідси походить і його назва Наїм, то значить "гарне." Нині, це вже тільки невеличке сельце, в якому мешкає кілька арабських родин, що випасають там свої череди. Це власне місце вибрав Христос на довершення одного з найславніших своїх чуд

II. Оповідання:

Оповідання нинішнього Евангелія є подивугідне задля своєї короткости і задля свойого блеску. Св. Лука представляє нам незвичайно зворушаючу сцену, яка там збулася. Коли читаємо нинішнє Евангеліє, здається, що ми самі там присутні. Бідна мати. Кілько має терпіння. Однак знаменна черта по стороні Ісуса Христа, який завсігди співчуває, який завсігди спішить з поміччю в нещастю людей. Його ніхто не просить, ніхто не заохочує; сам дає руку для славного чуда

III Коли сталося це чудо?

Це чудо сталося в другому році проповідання Нашого Господа Ісуса Христа. Ішов Він до Єрусалиму на Зелені Свята. З Ним ішли Його ученики і велике множество народу. Це свідки нинішнього чуда. Множество народу, який ішов за Ісусом, це так гарний примір до наслідування для многих людей, обоятних зглядом Христа, зглядом Його слова та зглядом Його Церкви Що це значить? Мало є віри і мало побожности у людей нинішних часів.

IV. Се виносили помершого.— Чи це случай, чи Боже зарядження?

Подія, про яку оповідається в нинішнім Евангелію, виглядає, що сталося случайно; однак Ісус Христос цього хотів і як раз це сталося в місці, на якому хотів, щоби це сталося. В брамах міста звичайно збирається богато народу, що йде і виходить. Там відбувалися звичайно торги та суди. Хотів отже Христос, щоби в цім місці, де було повно людей, стрінути похоронний похід молодця, **щоби на ньому виявилися діла Божі.**

Цего молодця виносили поза мури, щоби його похоронити. Евангелист говорить, що цей молодець, це одинокий син у своїй вдовиці Мати опущена, в слезах це за помершим, якого несуть чотирох людей, помершим завечений в біле простирало. Громада людей іде в похоронім поході. Треба додумуватися, що померший молодець належав або до знатної родини, або несподівана, нагла смерть порушила народ, що так чисельно супроваджав молодця на вічний спочинок

Як твердою є смерть і як жорстокою виглядає серед таких обставин. Бідний молодець вирваний так скоро від любови своєї матери Яка це наука для нас всіх! Смерть є невмолима. Гасить життя, коли ми найменше цього сподіваємося, стинає старих і молодих, убогих і богатих. Смерть напоминає нас, щоби ми не надто прив'язувалися до туземних добр, щоби ми завсігди були приготованими до цеї "великої подорожі," з відки ніколи більше повороту не має

V. Не плач— сказав Христос до матери..

Очи Христа задержалися очевидно на марах і на жінці, що розпливалася в сльозах і була предметом загального милосердя. Христос був тим також глибоко зворушений. На кожній сторінці св. Евангелія ми бачимо, як Христос милосердиться над нещасними людьми. Його серце отвирається перед терпіннями, немочами і болями людей. Своєї всемогучости уживає тільки для творення добра. **переходив благословлячи...** Він зближається до матери зі висказом глибокої ніжности: НЕ ПЛАЧ.... приступив до мар, воскресив сина і віддав його матері.

VI. Обставини чуда.

1. І приступивши діткнувся мар.... Найперше потішає матір, будить в ній надію на воскресення сина, а відтак без просьби зі сторони матери або кого іншого, щоби помершого покликати назад до нового життя, в наслідок голосу свойого серця, зближається до мар, дотикається.

2. А ті, що несли станули...— Настала дуже урочиста хвиля. Товпа мовчала.. ті, що несли неощика станули, повні здивовання перед маєстатом, що малювався на лиці Христа... лице матері заяснїло усмішкою надії, що для неї станеться щось великого, чого вона ніколи не ожидала. Велична картина.

3. І сказав Ісус: Молодче, кажу тобі встань! Подібних слів уживав Христос при воскресенню доньки Яїра і Лазаря. Говорить як найвищи Пан життя. Як великим а заразом як простим, поєдинчим являється тут Христос. Жадної непевности, жадного діла, жадного слова, знаку страху чи

непевности: Кажу тобі... Це тверде слово, з якого виходить рішучий приказ. Ніхто так легко не збудить в ліжку, як Христос в гробі. Одно слово Христа ВСТАНЬ і смерть віддає свою добич.

4. І мертвець сів і почав говорити. Здригнувся наче з глибокого сну, отворив очі, сів на марах, а щоби засвідчити, що його воскресення є дійсним зачав говорити. Евангелист не говорить, що говорив молодець, певно, однак, що подякував Богові.

5. І дав його матері. Подивляймо цю велику ніжність в Христа. З милосердя до бідної матері зділав чудо; а тепер своєю рукою віддає її як дорогоцінний дар, воскресшого сина, повного життя.

VII. Яке враження викликало це чудо?

Наче холодний подув, святий страх перейшов через серця всіх присутних. Звичайно так буває, що річи надзвичайні наповняють нас святим страхом, дають нам відчувати всемогучість Бога. Присутні не могли скрити почувань подиву і вдячности, яка їх наповнила, вибухнули кличами признання і слави для Бога. Славили Господа і говорили: Великий пророк встав між нами і посітив Бог людей своїх, прийшов між нас Пророк, обіцюваний, ожиданий і Господь посітив свій народ, полишаючи нам Його як Лікаря і як Спасителя.

Направду кілько то людей сьогодня, навіть християн, не знають Господа Нашого Ісуса Христа. Кілько зневаги Його святого Імени, кілько нарікань і проклонів. Не будьмо ми з цього числа. Почитаймо його, дякуймо Йому, любім Його цілим нашим серцем, повинуймося Його законам, Його Св. Церкві, кожного дня засилаймо Йому належне почитання і признання, бо Він, одинокий, є нашим Царем і Господом по всі дні нашого життя.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За католицьких учителів—Справа шкіл і учителів все була під зоркою опікою і плеканням Церкви. Перші безплатні школи для всіх шарів населення заводить св. Василій біля Кесарії Кападокійської в IV ст. Будує ціле нове місто, де побіч шкіл є захисти, лікарні і приюти. Так само Церква була основницею найвищих шкіл— університетів. Папа був тим, що давав грамоти і призначав віно для найвищих шкіл Европи. На Україні першим, що завів школу для боярських дітий, був **Ярослав Мудрий.** Він же був творцем першої бібліотеки на Україні і скодифікував наше право в "Руську Правду." Зате большевики викинули тепер тлінні останки князя з домовини в Софійськім Соборі в Київі та вивезли кости десь в московщину. Ярослав робив це по приміру свого Великого батька, **св. Володимира,** що зі заведенням християнства на Україні поширив також книжну освіту і початкові школи. Всі ці школи були при церквах. Через цілі століття Україна черпала своє знання з церковних католицьких шкіл. Перед вибухом війни найвищою школою в Західній Україні була **Богословська Академія,** де крім богословського відділу, був також відділ фільозофічний і частинно правничий. В Америці маємо тепер 16 цілоденних українських католицьких шкіл з 1,105 учениками і 49 учительками Сестрами. Вечірних наших шкіл є там 17, учеників в них 1,005, учительок Сестер 30. В Канаді маємо цілоденні наші школи в Монтреалі, Винипегу, Йорктоні, Мондері а вечірні майже при кождій церкві по містах. Окремо ведуть ще вакаційні наші школи та години навчання катехизму і українського після шкільних годин в прилюдних школах. Велика вага католицького учителя і учительки. Вони є тим благородним сівачем, що засіває найкраще зерно в душах молодого покоління. Це зерно потім сходить і дає многократний плід. Але так само дуже гірка доля того молодого покоління, що не має і котрого родичі не дбають про католицького вчителя. Така дитина може набути знання, але без віри. Розвине ум, а втратить душу. БУК особливу вагу звернув на **організацію католицьких учителів** і кинув клич: **В наших школах, наші учителі!** Наші податковці повинні дбати про це, щоби вибрати своїх віруючих і чесних шкільних урядників а ці у свою чергу повинні наймити віруючих, чесних учителів.

Місійне намірення— За св. Конгрегацію Розширення Віри. Ватикан має свої наче міністерство. Одним з них є св. Конгрегація для Поширення Віри, під котрої опікою та наглядом є вся місійна праця. Це завдання дуже відвічальне і важне. Міліони ще не чули слова вічної незмінної правди Христової, живуть в невиносимих з нашого погляду обставинах. Складні політичні обставини часто прямо унеможливлюють працю, яку належалоби виконати. До того це праця коштовна. Всі ці тягарі поносить якраз св. Конгрегація Поширення Віри, котра робить дійсно величну і конче потрібну працю.

СВ. ОТЕЦЬ НАПОМИНАЄ І ВЗИВАЄ

З початком жовтня ц.р. прибули в паломництві до Папи італійські дівчата. До 14,000 з них, зібраних на подвірю ватиканської палати, промовив св. Отець і остерігав їх перед витребеньками моди, взивав до скромности в одязі і поведенню. Часто дівчата "ризикують своєю чистотою" — щоби тільки виповнити "тиранію моди", яку накидають всякі півбожевільні особи.

Підчас зборів католиків в Льос Анджельос промовив в імени св. Отця архіеп. Чіконіяні 14 жовтня ц.р. "Світ у більшій части майже потонув вже в поганстві" — сказав о. Архієпископ, а це гірко відбивається на нинішних обставинах.

18 жовтня ватиканське радіо виступило в обороні католиків в Альзації, котрі тепер "переходять огненну пробу переслідування." Там є два міліони населення а три четвертих це католики. Як звісно, німці заняли ці области.

19 жовтня ц.р. промовив св. Отець прямо з Ватикану до Америки з нагоди так званої **Місійної Неділі.** Тому сто літ заведено в Америці Місійну Неділю на потреби Церкви та її заведень, шкіл, лічниць, захистів. Тоді Америці помагала Европа. Нині Европа сама потребує помочі. Американська Церква за той час розрослася і скріпла. Тепер черга на Америку помогти місійним зусиллям святої Церкви і перебрати на себе ці тягарі, що колись несла Церква в Европі.

Голос св. Отця був чистий, рівний, сильний. Зараз потім дякував йому арх. Спельман з Ню Йорк. Подяку зачав словами св. Письма: **"Ти є Петро"**— до скали, на якій збудована Церква Христова, до св. Петра нині звернені очі цілого світа. Звідтам шукають і надіються помочі і ратунку многі обездолені і знеможені. Церква ніколи не відказувала помочі. Вона несла ту поміч ділом серця і рук. Нині нам треба **справедливого миру.** О це молимося всі.

Кардинал Гінсл

ПРО ВІЙНУ

Заявляю, що не можу бути невтральним в цій війні. Це велика борба між світлом а темнотою. Народи можуть між собою спорити про ріжне. Однак в **основі це є борба за духові справи**— не за матеріяльні здобутки, за крайчик землі. Військові машини предкладають чи накладають фальшиву фільозофію життя, протихристиянського і матеріялістичного. Ми однак хочемо і змагаємо до того, щоби зберегти ці духові цінноші бодай для нашої улюбленої країни. Знаки часу є такі: Поганство і безбожність. Вони це стали до борби проти християнських вартостий, які збудували цивілізацію. Хоча ми ненавидимо війну та її послідовні нещастя, то однак ще більше гидимося іншим лихом, котре ще тяжче як війна.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—**
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

В справах наших шкіл, **коли треба учителя— або коли учитель шукає посади —**
зверніться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.
В наших школах наші учителі
Освіта це сила уми!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

- СВЯТОЧНЕ ЧИТАННЯ -

СВЯТИЙ І СЛАВНИЙ ВЕЛИКОМУЧЕНИК ДИМИТРІЙ МИРОТОЧЕЦЬ

Св. Димитрій родився в македонськім місті Солуні, де його батько був начальником міста і тайним християнином. Побожні родичі побожно виховали свойого сина, а умираючи лишили йому маєток та другий о много цінніший скарб— св. Христову віру в серці. Тодішний цісар Максиміян повірив молодому, і хороброму і мудрому Димитрієви уряд, який справував його батько і приказав йому переслідувати і мучити християн. Скоро однак донесено цісареві, що Димитрій не то що не переслідує християн, але сам голосно і відважно визнає Христову віру, та інших до цього заохочує. Цісар, повертаючи з війни, вступив нарочно до Солуня, щоби справу прослідити.

Св. Димитрій був приготований на муки. Він просив вірного слугу свойого Луппу, щоби по його смерти розділив ціле його маєно убогим, а сам завізваний перед цісаря, визнав, що є християнином і ніяка сила не доведе його до цього, щоби він вирікся Христа Спасителя. Цісар, почувши це, казав кинути Димитрія до вязниці, де Святий перебував на молитві і де, після передання, удостоївся видіти Авгела, котрий укріпив його і потішив надією скорої мученичої смерти.

Цісар Максиміян устроїв для свойого війська і для мешканців Солуня видовище таке, що християне мусіли боротися з одним дуже сильним великаном котрий називався Лій. Лій був так сильним, що ніхто не міг його побороти, бо кожного підносив в гору і кидав на застромлені в землі острі списи. І так гинули християне а погане тішилися їх мученичою смертю.

Був в Солуни один молодець, християнин, слабий тілом, но сильний вірою. Він поспішив до вязниці, де перебував св. Димитрій і попросив його о благословення, бо хоче йти боротися з Лієм. По спільній молитви, св. Димитрій поблагословив молодця Нестора і сказав йому пророчим духом, що Лія він поборе, а потім сам за Христа пострадає. Нестор попращався з св. Димитрієм і пішов там, де відбувалося видовище і станув напроти Лія. Всі засміялися разом з цісарем, що слабосильний молодець поривається на великана. У відповідь на це Нестор заявив, що він є християнином і що його ціла поміч, це Ісус Христос. Лій кинувся на Нестора і всі ожидали, коли то Нестор впаде на острі палі. Та на велику несподіванку всіх, Нестор хватив великана і наче тим перцем, кинув Лія на острі палі. Упав Лій на острі заліза, триснула кров, а всі що це бачили, закликали в голос: **Великий є Бог християнський.**

Розлючений цар казав Нестора на місци посічи мечами і так Мученик Христовий віддав життя своє за Христа. А тому, що рознеслася також і вістка, що на цей славний подвиг Нестора одержав благословення від св. Димитрія, то цісар, щоби пімстити смерть Лія, казав воїнам впасти до вязниці і списами також убити св. Димитрія. Сталося це дня 26. жовтня 306 року. Тіло св. Мученика похоронили християне. Вірний його слуга Луппа взяв плащ і перстень св. Димитрія, і дотикаючися ними слабих, уздоровляв їх. Коли о цім довідався цісар Максиміян, казав також усічи мечем Луппу і так прибув до численних мучеників Христових ще один мученик більше.

Коли настав час свободи, коли св. віра Христова стала всюди поширятися, тоді над гробом св. Димитрія станула церква до котрої приходили люде зі всіх сторін, бо численні чуда діялися при мощах св. Великомученика Димитрія.

Один вельможа з Ілірії, Леонтій, уздоровлений в чудесний спосіб при гробі св. Димитрія, поставив на місци первісної церкви, другу, величаву і прекрасну. При її будові найдено мощі св. Димитрія цілком свіжі і цілі а з них витекало пахуче миро. Ст. мощі зложено тоді в золотоковану домовину, а Бог прославив їх ще численніщими чудами. І так серед найтящих журб шукали Солуняне помочі у св. Димитрія і не завелися ніколи. Він своїми молитвами спас місто перед страшною пошестю, він оборонив їх перед ворожим, поганським набігом, він освободив многих полонених з неволі. Коли в Солуни настав страшний голод, св. Димитрій явився на морі корабельникам, що везли збіже, і казав їм, щоби вони спішили до Солуня, що вони і вчинили.

У нас, на українській землі, від першого початку, коли наші вітці приняли Христову віру, була память св. Димитрія у великім почитанню. Почин до цього дала обложа Царгорода через нашого князя Олега. Пише літописець наш Нестор, що коли українські війська зломили грецьку силу, то "убояшася греци і рекоша: ність се Олег, но св. Димитрі послан на ни от Бога." А потім, коли св. Христова віра, наче сонце озарила землі України, тоді наші князі і війська їх і всі вірні віддали себе опіці св. Димитрія. І так знаємо з літописей що дня 10 січня 1198 року привезено великому князелі Всеволоду Юрієвичу Володимир образ з Солуня, представляючий св. Димитрія. Образ той, після передання, був мальований на дошці з первісної домовини Св. Великомученика. Образ цей був довгий час переховуваний у Володимирі, а відтак перевезено його до Москви. Дуже много церков у нас на Україні є присвячені памяти св. Димитрія.

Нині наш український нарід переходить подібні тяжкі хвилі, як їх переходили мешканці і земля Солуня. На нашій українській землі йде нині нечуване переслідування християн. Примір св. Димитрія учить нас, що ми серед цього всенародного лихоліття, повинні стояти сильно при вірі у Христа Спасителя. Сліду не стало з жорстокого царя Максиміяна, страшною смертю згинув великан і мучитель християн Лій, честю і славою нагородив Господь св. Димитрія, його приятелів Нестора і Луппу, і прибиту тяжким горем невеличку громаду християн в Солуні. Так скінчать і нинішні гонителі Церкви Христової на Україні а українська земля буде по віки почитати великого і святого Мученика Димитрія, котрий молиться з нами. Богу і умоляє кращої долі для нашого так тяжко досвідчуваного народу.

ТОМУ 19 ЛІТ— ПОПЛИЛА КРОВ ПІД БАЗАРОМ!

На початку листопада 1921 року **отаман Тютюник** візвав своїх козаків і старшин до походу проти большевиків. Зібралося готових на все яких 2,000 українського війська. В ночі 4 листопада 1921 р. перейшли кордон, що відділював совіти від Польщі і стали розправлятися з большевиками. Не мали однак подостатком зброї, відповідної одежі та набоїв. По селах і містечках виловлювали большевицькі частини і винищували. Випала сильна зима, сніги і морози. Вітер проймав зимном, ранені і хорі були на возах. В другій половині місяця відділ Тютюника став недалеко Київа. Але тут вирушили проти них десятократно більші сили большевиків. Недалеко села Малі Міньки на Волині прийшло до кінцевого бою на життя і смерть. Мала горстка війська вратувалася, прочі впали на полі бою а 359 большевики взяли в полон. Два дні тримали їх большевики в голоді і спразі в неогрітій церкві містечка Базар. 21 листопада 1921 вивели їх на леваду, сказали викопата велику яму і поставили проти них скоростріли. Тоді виступив комісар і візвав, щоби наші козаки пристали до большевиків, а дарують їм життя. У відповідь виступив наперед козак Щербак і так сказав: "Я козак 6 дивізії Щербак кажу вам, що **ми смерти не боїмося а вам служити не підем! За нас поститься весь український нарід!"** Тоді козаки зачали співати "Ще не вмерла Україна" —а большевики пустили скоростріли...

До спільної братської могили звалилися тобі тіла героїв 359 козаків, що віддали життя за Україну, але до большевиків на службу не пішли!

Петруньо: Тату, купіть мені бубен!
Тато: Алеж сину, як ти будеш мати бубен, ти будеш мені дуже перешкаджати!
Петруньо: Ні, тату, я не буду вам перешкаджати, я буду бубнити лиш тоді, коли ви будете спати.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

Премієр Саскачевану на З'їзді БУК-а!

ЗВІТ ЗІ ЗЇЗДУ БУК-А В САСКАТУНІ

Неділя 13 жовтня, 1940.

Після торжественної Служби Божої в місцевій церкві і по спільнім обіді в Парохіяльнім Домі Просвіти, отворено з'їзд пополудні.

Промовляє голова БУК-а **Ст. Шебець.** Дає короткий начерк праці за минулий рік. Тому девять літ взад кілька наших патріотів взялися до праці і поставили кузню, в котрій мається кувати **краща доля народу.** Нині бачимо овочі праці БУК-а. Протягом тих 9 літ було кілька десятків з'їздів БУК-а по всіх наших округах і це піднесло свідомість народню на вищий рівень.

Привіт з Альберти дає **І. Ісаїв,** як представник УВістий.

о. Химій, ЧСВВ з Мондеру: Мило мені бачити так много зібраних. Читав я і чув про вашу працю. З цілого серця бажаю вам дальших успіхів на славу Канади і нашого народу.

Осип Прийма з Едмонтону—В нас альбертійці орґанізуються під умілим проводом п. Косюра. Жаль тільки, що наші орґанізації ще не повязалися в тісний узол. Коли гляди на величаву вашу церкву, то видимо, які **добрі наслідки дає пильність і згода.**

Прочитано телеґраму від **о. Оленчука** з Альвени.

Прочитано привіт від **о. Семчука** з Винипеґу:

СЛОВО НА З'ЇЗД ДЕВЯТИЙ БУК-а В САСКАТУНІ

Слава Ісусу Христу!

Говорить до Вас усіх старий Ваш член, співосновник і редактор Вашої "Будучности Нації"— о. Степан Семчук. Говорить, як член до членів— як той, котрому справа сили і акції українців католиків все лежала на серці і котрий для тої справи не лінувався ніколи.

Кожда акція є проявом сили — навіть найгірша. Поет Лепкий каже, "не помиляється той тільки, хто нічого не робить." А наш божественний Спаситель каже: "Отець мой доселі діпає і Я ділаю!" Господь Бог є найчистійшим і найкращим актом— діянням вічним і незмінним, найсовершеннійшим. І тому наше діяння має бути також добре, чисте, постійне. Проти діяння зла, що є твором злих сил. І тому я сказав на початку, що кожда акція є проявом сили— навіть найгірша.

А ми маємо бути сильні, чисті і здобувчі. Маємо поконати зло, що колись безконтрольно і безстримно було в Саскачевані. Маємо знищити всяке сектанство, роздор і нечесть в народі— бо це акція найгірших сил. А ми маємо її побороти акцією найкращих сил. І тому істнує БУК.

БУК це вияв акції, діяння, творення все нових цінностий, вартних, сталих і незрушних. Цінностий на многі літа, на многі покоління для нас в Канаді. Маємо тут жити і розростатись! Треба забезпечити основи зросту— зберегти живу силу народу. Треба закріпити і обновити віру — застали волю.

Перед нами праця. Ту працю можемо виконати тільки напругою власних сил. Нам ніхто не поможе, коли ми самі собі не поможемо— каже В. Липинський. І самі мусимо за себе постояти і за своє право на життя. Самі мусимо носити святий вогонь в серцях, як хочемо його передати грядучим поколінням.

Маємо два великі досі здобутки. БУРСУ БУК-а і ЧАСОПИСЬ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ." Ці два здобутки Вашої і нашої спільної праці, труду, жертв і посвяти. Прямо "сльозами і пощенієм," як каже старий літописець. Не з маєтків великих і бути пустої, а з глибокої віри в наше право і правду та з діла на основі тої віри ми поставимо без гроша нашу бурсу і часопись. Треба їх однак забезпечити і скріпити.

Тому я предкладаю Вам перевести збірку на ту ціль— хоч як часи тяжкі. Та жертвувати так, щоби зібрати кілька бодай соток долярів і ці гроші подіпити на обі ціли. Це буде девятий з'їзд БУК-а. Інакше— великих слів велика сила, а більш нічого, сказатиб словами Шевченка. А нам треба діл, великих діл, бо "пора се великая єсть!"

Дасть Бог діждати 1941 року і десятого з'їзду БУК-а— тоді матиму честь, коли Бог дасть мені життя, приїхати і бути з Вами всіми, старі члени БУК-а. А тепер даймо доказ, що нам наша орґанізація дорога. Що нам її треба! Даймо доказ чином — жертвою, як вже нераз давали і як ще нераз прийдеться свідчити.

"По цім пізнають нас!"— по чині великої віри. І так тільки можна змінити лице землі і відвоювати те, що ворожа сила забрала в нас через безвірство і безголовя безорґанізаційного життя. Споєні одною ідеєю, одним творчим виявом своїх сил в однім життєвім напрямі наш нарід поставить ще неодно, чого нам треба і будемо кріпшатися з кождим роком. З ясною вірою в кращу будучність нашу я щиро бажаю Вам усім мудрости Божої та тихої покори сердець в праці та найкращих успіхів по Божій волі. Най Христос вседобрий і всепаскавий кріпить і щастить!

Ваш в Христі,
о. Степан Семчук.

- - - - - -

Говорить **проф. Симпсон**— Для мене велика радість бути тут з вами і дати коротеньку промову. Ви вже давали мені раніше нагоду говорити з цеї сцени. Я розумію вашу орґанізацію, як таку, що **співпрацює з Церквою. Тепер час, коли треба боротися о християнські права проти тих, що хочуть ці права похоронити.** Послідний рік був дуже вульканічний. Україна переходила від одного окупанта до другого. Гітлер своїми інтриґами з поспіхом розбив і забрав малі держави та Францію, а тоді висуває мирову пропозицію. Він кличе: Лишіть мене тут, а я вас лишу деінде. Але мирний нарід не міг приняти такого миру. Мусимо зібрати не тільки всю матеріяльну силу, але також всю моральну силу разом в сей небезпечний час. **Маю надію, що український нарід при добрій надії і орґанізованости дістане свою незалежну державу. "Слава Україні"**— професор накінець вимовив по українськи.

Гучні оплески.

Премієр Саскачевану Петерсон — Сотки літ минуло. Народи зачали заселювати Канаду і робили прихід з виловлювання звірів. Від 50 літ люди посуваються дальше на рівнини і обробляють землю, щоби робити з неї життя. Люди прибули тут з ріжних країв ріжних релігійних поглядів, щоби зробити життя і спільно будувати державу. Народи цеї країни мають вільну руку вибирати собі урядників і поспів. Всі зжилися разом і відчувають потребу цього краю. **Українці мають свою історію з давною культурою.** Світ тепер у війні. Сего року маємо в Канаді один з найбільших зборів зерна а теперішна війна утруднює нам продати наше жививо. Нераз прийдеться жертвувати. **Українці доказали свою льояльність через вступлення до армії многих юнаків, що виказує незбито статистика.** Ніхто не знає, як ще довго потреває світова загроза. Може нам прийдеться платити вищі податки, щоби прокормити і зодягнути борців наших, котрі тепер на полі бою боронять демократію. Світ поділений на два табори. Маю надію, що ви будете все попирати спільні змагання наші своїми жертвами.

Сильні оплески.

Орест Жеребко, посол саскачеванського парляменту.— Я богато разів говорив тут і по кольоніях. В нас є одна справа і то дуже важна. Справа важнійша, як все проче. Ходить о це, щоби докинути нашу цеголку до розбудови воєнних змагань Канади. **Треба помогти Великій Британії виграти цю війну!** Будуємо хати, школи, церкви, пресу і цього всього нам треба —але тепер виникає **нова потреба, не дати нашій хаті згоріти!** Тут є двох англосаксонців. Вони не пережили того, що ми на Буковині, над Дніпром і в Західній Україні. Ми тут нині говоримо свобідно. Але не може цего сказати українець над Дніпром чи Дністром. Там не скаже високий урядник держави так щиро до народу, як тут говорив до нас сам премієр. Там коли говорить, то як тиран. Тут говорив до нас приятель. Тут ми говоримо, там мусять мовчати. Ми вже помагали державі і дальше хочемо помагати. Длятого треба **акції**— Британія мусить виграти війну а ми мусимо її помогти! (оплески). Тільки тоді можемо надіятися свобідної української держави і кращого життя в Канаді. Ніколи однак того не буде, колиб війну виграв Гітлер чи Сталін, або Італія.

Посол Жеребко представив дальше премієра, як чоловіка щирого, працьовитого, що не дає про себе трубіти, але працює тихо і стало занятий. Премієр говорив зі щирости свого серця до нас українців.

Витають Америку!

На світлині бачимо, як корабель Самарія віздкає до пристані Ню Йорк. Здалека зарисовуються силюети хмародерів і манять силою могутної техніки, добробуту і свободи, якої мало на цім світі а за якою жажде людське серце.

Це діти біженці з воєнних околиць Англії. Вони лишили там далеко своїх добрих родичів, свої церкви, свої школи та приятелів. Приїзжають в чуже осередовище, однак прихильне. Діти тішаться і з радости вилізли високо на щогли корабля, щоби тим краще бачити сподівану землю.

І коли глянемо на той образ мимоволі насувається думка: **Як дуже повинні цінити нашу вільну Канаду всі,** котрим щаслива доля дала змогу ще раніше прибути до гостинних берегів нашої дорогої вітчини і де ми маємо все, чого тільки душа бажає.

Як дорога є свобода і як дорого треба її боронити!

ВІСТИ РКУК

Почато збірки на **закупно амбулянсів** для нашої армії.

Розіслано збіркові листи і відозви в цій справі.

Обіжник ч. 6 представляє подрібно цю справу. Звертає увагу на число нашого населення в Канаді і конечність переводити збірки жертв від кождого. Тоді навіть найменші жертви спільно винесуть великі суми, що стануть певно в пригоді в теперішний час. Червоний Хрест потребує негайно і видатної помочі. Ту поміч повинні дати ми всі.

"Треба, щоб ми, українці, протягом слідуючих двох місяців, до першого грудня, зложили не менше $10,000. Коли ми того не зробимо, це відібється не на екзекутиві РКУК або на членах РКУК, але на цілому українському громадянстві. Це булоб доказом, що ми не є ще готові жертвувати на державні цілі, бо не цінимо ще держави, хоч може богато і часто про неї говоримо. Екзекутива РКУК вірить, що ми цією збіркою докажемо, що ми вже не ті люди, якими були 20 років тому назад. Однак, колиб ми потрібної суми— коло $10,000— не осягнули, вина впаде тільки на самих українців."

Завзивається, щоби збірщики пішли хата від хати. Збірки повинні бути покінчені з днем першого грудня 1940.

МІЖПРОВІНЦІОНАЛЬНА КООПЕРАТИВА

Кооперативні гуртівні трох західних провінцій Манітоби, Саскачевану і Альберти зорґанізували спільно з кооперативою чищення оливи нову на домініяльній грамоті— "Міжпровінціональну Кооперативу з обм. порукою." Нова кооператива дістала свою грамоту від домінії 21 вересня 1940. Ця грамота дає її широкі права не лише координувати закупи для своїх членів гуртівень, але вести майже кождий рід торговлі. Осідок є у Винипеґу – працю однак будуть вести головно зі Саскатуну. Головою вибрано Джеймса МекКрейґа з Саскатуну. МК видає 2,000 уділів по $50— її заложний скарб $100,000.

В кооперативнім русі повинні взяти посилену участь наші хлібороби— там є добра нагода найти працю для своїх синів і дочок, добре платну і недалеко дому. Члени повинні брати участь у виборах та вибирати до урядів наших людий.

Хвалився кінь перед ослом своїм славним родом, а осел на це повідає:

—Ова, твій рід знищать автомобілі, а ослів все буде повно на світі.

ЗА КРАЩЕ ГОСПОДАРСТВО!

Як далеко коріння цукрового буряка пробиває землю і висисає поживу, видно з цього образка. Кінчики коріння одного буряка можуть пробити цілець землі і сягнути **сім стіп глибини.** Коли буряк виривається, це все коріння остає в землі і погноює цілець.

Цього року перший раз діє фабрика цукру у Винипегу. Блиці і дальші хлібороби згідно з контрактом посіяли, обробили і тепер довозять цілі стирти цукрового бурака. Звичайно з акра одержують $25 прибутку, що в теперішних часах не є зле. Однак ніхто не може сіяти буряків на свою власну руку, бо компанія тоді неконче купить. Треба наперед зробити контракт з компанією. Фабрика забезпечує себе наперед у збір, бо денно виробляє тепер десятки тисяч фунтів цукру. За тону буряків платять $5.50 до $6.50.

Бурак витягає з землі ту саму поживу, що інші посівні ростини. Отже нітроген, сірковину і поташ. Бурак тягне більше вогкости, як пшениця. 75% бурака це вогкі складники. Де посуха, бурак не вдасться. Після паренини треба садити бураки. По бураках треба сіяти яких два-три роки збіжа, потім конюшину і переорати зелене. Тоді доперва на пятім році порадно є знова садити бураки. Ріля має бути чиста від бурянів.

ДІТИ НЕ ПОВИННІ ЛИШАТИ ШКОЛИ!

Міністер праці **дост. Мек Лярті** заявив, що "воєнні потреби перші." Однак все таки родичі повинні добре надуматися, заки дозволять своїм дітям між 14—16 літ залишити школу і йти до праці. Доносять, що в многих околицях менше дітий записалися до школи.

"Коли дитина тепер відкине нагоду закінчити свою науку як спід у вищій або технічній школі, то наражається на велику можливість найтися в рядах безробітних, коли скінчиться війна, бо буде менше вишколена в образованню і вправі, як ті, що покінчили науку"— сказав міністер.

Ми хочемо звернути увагу наших українських родичів на ті слова і пригадати, що якраз в наших родинах часто здібні хлопці і дівчата пишають науку вже по девятім або десятім степені навчання в містах, де є вся нагода без зайвих коштів і труду покінчити студії. Хлопці хапаються звичайно за першу ліпшу з черги працю, малоплатну і непевну, а дівчата ідуть також до роботи по всяких ресторанах пральнях чи приватних домах, де праця малоплатна та часова. Так наша молодь потім спрацьовує свої найкращі літа за маленьку винагороду і коли прийде до голови по розум, то вже пізно. Часто густо находиться в ряді безробітних без найменшого вигляду на заняття, бо коли хто в Канаді не зробить життя до 40 літ, то потім тяжко або й неможливо.

Дівчата часто є в тім щасливім положенню, що віддаються. Тоді така дівчина стає матірю і женою у своїм власнім домі. Вона має забезпечення. Колиж однак це не станеться, тоді доля її невідрадна. Ми вже підносили це на сторінках нашої часописі і знова пишемо, бо справа першої ваги. Якраз на це звертає тепер увагу міністер праці і родичі повинні добре разом зі своїми дітьми над цим подумати.

У висліді, коли є в місці школа, наша молодь не повинна ніколи школи лишати перед скінченням повної науки. Чим більше навчиться, тим більше буде знати. **Це лишиться її на ціле життя.** Це не є змарнований час або гріш— навпаки, це є найкраще вложений час і гріш. Такі молоді люди потім скорше найдуть собі відповідне заняття, добре платне і забезпечене. Звертаємо увагу на промислові і торговельні школи та професійні (доглядачки хорих). Для нашої молоді є ще широке поле ділання в тім напрямі і богато місця.

Не женіть дітий заскоро до фабрик і підприємств!

Дайте їм нагоду і можливість покінчити свою науку вповні!

ФУТРОВІ ФАРМИ ВИПЛАЧУЮТЬСЯ

Подають з **Ріджайна,** що за останних 4 роки дохід з футер вишеканих звірят виносив в провінції $1,493,968 а зі зловлених звірів $3,073,351. Найбільше плекали куниць в цім сезоні 1939—40 зі самих куниць саскачеванці мали доходу $136,508 або пересічно $8.75 за кожду скірку. В цім самім сезоні продано 16,949 лисячих скірок з фармів, що принесли пересічно $17 доходу за кожду скірку. В провінції є 850 футрових фармів, дві плекають бобрів, 6 плекають каютів, а прочі всякі роди футрових звірів.

Час вже, щоби наші українські хлібороби також більше зацікавилися —крім пшениці— плеканням футрових звірят і завели бодай частинно мішану господарку.

—Як ви пете чай, з румом чи без руму?
—З румом, але без чаю.

ЗА КРАЩЕ ПОМЕШКАННЯ!

Краще помешкання значить більше здоровля і більше радости в родині. Таке помешкання мусить мати богато світла і воздуху. Чим більше воздуху і чистійше, тим менше слабостий. Тому **Канада дає позички на будову і поправу мешкальних домів.** Ці позички довготревалі і легкосплатні.

Дост. Дж. Л. Ілслі заявив, що протягом серпня ц.р. правительство дало 2,579 позичок на поправу мешкальних домів лучної суми $979,169. Так отже до кінця серпня 1940 канадійське правительство дало всіх 116,419 позичок на суму $46, 563,106, або половину визначної на це суми.

Ці позички у поділі до провінцій виглядають слідуючо:

	Nov. 1, '36—July 31, '40		Aug. 1—31, '40		Total	
P. E. I.	1,053	$ 255.940	21	$ 4.198	1,074	$ 260,138
N. S.	7,849	2.405.993	171	53,167	8,020	2,459,160
N. B.	4,073	1.337.552	86	24,745	4,159	1,362,297
Que.	17,191	8,705,349	412	172,457	17,603	8,877,806
Ont.	54,344	21,961,788	1,150	431,297	55,484	22,393,085
Man.	7,271	2,839,025	181	67,394	7,452	2,906,919
Sask.	2,141	800,614	54	22,585	2,195	823,199
Alta.	8,601	3,701,842	262	122,198	8,863	3,824,040
B. C.	11,827	3,575,834	242	80,628	11,369	3,656,462
	113,840	$45,573,937	2,579	$979,169	116,419	$46,563,106

HERE'S a five-room house on two floors, conveniently arranged, with the living room housed in a one-story wing without living quarters above. This arrangement permits construction of a studio living room with a high, peaked ceiling.

If you like coziness in a living room, an enclosed staircase, an extra size large kitchen, a medium-sized dining room and two medium-sized bedrooms, this house will serve you well. The kitchen is sufficiently large to permit inclusion of a breakfast nook with a large window at one end.

If only one closet is desired in the front bedroom, the larger closet could be eliminated, which would permit the room to be extended to about 15 feet in length.

This house will look well in most any exterior material and will fit nicely on a lot as narrow as 40 feet.

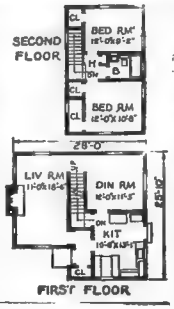

о. М. Горошко

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО

УКЮ знає правду історії, що ці вартісні і здобувають краще завтра, що зорґанізовані та мають ясну та правдиву програму і світогляд.

Президент Рузвелт сказав слідуючі слова: "Молодь, яка не ставить великої ідеї життя, далеко не зайде." Ці слова мусить зрозуміти і українська молодь. Тому УКЮ ставить перед очі великі ідеали та жадає праці чесної, завзятої. УКЮ прагне, щоби його визнавці перевиховували себе в дусі згаданих ідей. УКЮ не довго існує, ще якслід не розвинене, але знає, що зорґанізування молоді і її праця та доля лежить в першій мірі в руках молоді. Юнаки і юначки, Ви ковалі власної долі! Кузня збудована, праця назначена, тепер деякі точки праці насуваються:

1. **Мусимо виховуватись в обряді і вірі батьків.** Тому обовязком святим УКЮ є, помагати українській католицькій Церкві виховати на Христових основах молоде покоління українського народу в Канаді. А дальше вщіпляти любов і привязання до Церкви, її обряду, та пошану до духовенства.

2. **Збережемо рідну мову,** бо це передумова здорового розвитку народу.

3. **Будемо плекати любов до всього, що рідне.** Розвивати національні своєрідности це добро не тільки наше, але і цих, що співжиють з нами. (О. Потебня).

4. **Пізнання української історії і культури,** наше щоденне завдання.

5. **Плекати український характер,** чесний, повний праці і посвяти для Канади.

6. В праці над самовихованням звернути увагу на **спорт,** в імя засади, **що в здоровому тілі здорова душа.**

7. **Будемо ширити тверезість,** як необхідну конечність нашого розвитку.

8. **Плекати самоцінність** та поборювати комплекс меншевартости.

9. **Збуджувати заінтересування в політичних, соціяльних і економічних справах Канади.**

А тепер найважнійше: словом, почуттям і ділом та посвятою **причинитись до перемоги Канади.**

Не за пенсії, партії і амбіції і претенсії верховодити без даних, буде змагатись УКЮ. Українська Католицька Молодь буде змагатись за це, щоби дати тип характерної, ідейної молоді, яка принеслаби славу Богові, собі та добра Канаді. Ви, дорога молоде, спрямуйте ідейні, чисті пориви на славу своїх батьків, через чесну, чисту працю повну згоди і єдности.

Тарас Шевченко питає всіх:

"Нащо нас мати на світ привела...?
Тяжко впасти у кайдани умирать в неволі,
а ще гірше спати, спати, і спати на волі,
і ніякого сліду по собі не кинуть — однаково чи жив, чи загинув."

Я знаю, неодин юнак застановлявся над тими словами. Неодин з передовиків кричить "Ми хочемо бути більші від своїх батьків." Це змагання не увінчається успіхом **без праці.** Щоби створити краще життя, мусимо змагатись за це, щоби нарід перевиховати в традиції єдности, усунути з життя руїнні впливи сектанства, та мораль поставити на сторожі народу.

Слова Петра Дорошенка: "Аби был один пастир і одно стадо" треба поставити в начало праці та направу **все зачинати від себе.**

Направду струджені і спрагнені українці в Канаді за життям єдности, співпраці. Велике розбиття політично-релігійне панує між українським народом. Українська католицька молодь вірить, що єдність українського народу може прийти лише дорогою перевиховання. А краще сказати, до-

рогою виховання **чесних і чистих характерів** українському народові, бо він цього найбільше потребує. Новий український характер передумова кращого і єдности.

Українська Молодь підсвідомо тут жить за кращим життям. За тим часом, коли вона буде вкладати цвіти українського духа в скарбницю спільного життя і культурних Канади. Тепер якраз час праці і зусиль.

Вся українська католицька молоде— злучись до спільних зусиль за перемогу Канади та не занедбуй праці **над своїм розвитком!**

Краще завтра прийде по часах праці, посвяти і труду. Світле будуче прийде по часі зорґанізованої праці. Українське Католицьке Юнацтво приходить українській католицькій молоді з помочею як орґанізація. Зачеркнений плян праці та ідея. Українська католицька молодь вирішить великі справи будучої української молоді в Канаді. Всі батьки і ці, що посвячують труд і працю для молоді, покладають надію **на Вас, цвіте українського народу, на Тебе, дорога українська Молоде!**

Прошу прийняти цих кілька слів до свого серця на будуче краще.

Проф. Голдейн каже: "Ви маєте наново писати свою історію."

Кінчу окликом: Хай живе перемога **Канади** і перемога **свободи**, хай живе **Українська Католицька Молодь в поході до кращого!**

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—Обережно попри парк— насторожив своїх Панасенко.

—Обережно!— скомандував у свойому авті старший десятник Толох.

Авто їхало чимраз поволіше. Нараз, на самому закруті вулиці, біля парку зторохкотіли кріси. Авта відповіли сальвою, наосліп. Шофери рознуздали мотори. Проскочили!

—От чортові діти!— закляв старший десятник Толох, обтираючи спітніле чоло.

—Нічого, наша перша прогулька за місто,— сказав хтось в авті.

—А яб, усею силою вийшов за місто й так би їх стиснув, що вониб просили.

Авта шуміли стрийським гостинцем, наближуючись до Сокільних. Крісовий лай міста долітав сюди глухим відгомоном.

Попри гостинець паслися коні, розпущені з покинутого, кінського цпиталю.

—От марнується худобина— завважив Холєвка, в якому тьохнуло серце супровітованого кавалєрства.

—Та нащо нам коні здалися? — махнув хтось байдуже рукою.

—Скорше чи пізніше придадуться. Що мені за армія, без кавалєрії,— боронив свого становища Холєвка.

—Кіньми Львова не злякаєш. Двітри добрі гармати, ото діло!

Перед автами замайоріли Сокільники.

—Хлопці, обережно! Це польська кольонія!— крикнув з першого авта хорунжий Панасенко.

Авта звільнили хід. Хорунжий і з ним кількох зіскочило, й узявши кріси в руки, розвинули малу розстрільну. Поволі позіскакували решта з авт. Залишилися тільки шофери та їхні сторожі-хоронителі.

—Долів!— скомандував хорунжий Панасенко.

Розстрільна припала до землі, займаючи полукругом гостинець, й рови по обох боках.

—Дзяв— дзяв!— заскавуліло кілька крісових куль з боку Сокільник. Одна куля вдарила в холодільню першого авта. Друга попала в шофера, що з зойком упав з авта на гостинець. Конвоєнти й шофер другого авта зіскочили в рів.

—Вперед!

Розстрільна підірвалася й побігла кільканацять кроків вперед.

—Долів! Огня!

Грянула сальва з кільканацяти крісів! У відповідь на ню заскавулів новий рій куль з боку Сокільник. Старший десятник Толох приник лицем до гостинця. Зпід його шапки дзюріла кров. Холєвка прискочив до нього. Вхопив за руку. Рука безпадно опала.

—Вперед!

Розстрільна підірвалася знову, залишаючи раненого підстаршину на гостинці і шофера в рові. Хорунжий Панасенко оглянувся й зустрівшися з поглядом Холєвки. запитав:

—Що з ним?

—Готов!— махнув рукою Холєвка й крутнув головою, над якою дзявкнула куля.

Гурра!— крикнув з цілої сили Панасенко й зірвався бігти в напрямі Сокільник.

—Гурра!— повторили хлопці й, мов вихор перли на село.

З гандґранатами в руках допали перших хат. Крісова пальба в селі замовкла. Село причаїлося. В бік села бовваніли пустою артилерійські бараки. Хорунжий Панасенко розділив свої сили. Пятьох стрільців з Холєвкою, залишив під селом. З рештою побіг до бараків. Та не вспів іще допасти першого бараку, коли крісова пальба з Сокільник почалася наново. Рівночасно до авт на гостинці підповзла якась розстрільна. Вістун Холєвка спрямував туди дула своїх крісів. Але дострілі був поганий: Перешкаджали кулі, що свистіли з Сокільник. Жаліючи дорогої амуніції, Холєвка припинив пальбу. Так і видно було, що неда хвиля доведеться хлопцям промощувати собі відворот гандґранатами.

Холєвка бачив, як до авт на гостинці підбігли люде з крісами. Перше стояло на місці, але друге стрепенулося, подалося взад і рушило в напрямі села. Озброєні люди вскакували в нього на ходу. За хвилю грянула з авта сальва в сторону бараків. Рівночасно зпоміж бараків почулися вибухи ручних гранат. Холєвка зрозумів, що ситуація безвиглядна. Коби хоч вирватися з життям. Про гармати не було мови. Глянув у сторону бараків. Бачив, як по одному вискакували з них стрільці Панасенка й кидаючи гранатами наосліп, бігли що сили в північно-західньому напрямі. Спотикалися, падали й зривалися та бігли далі. Двох не піднялося. Холєвка зрозумів, що опинився сам з пятьма стрільцями, що до решти поратили голови.

—Хлопці! Нема що! Гандґранати в руки й за мною! Я знаю тут кожну стежку.

Хлопці відчепили спухняно ґранати від поясів. Холєвка забув на свою хору ногу й мов хлопчик біг попереду всіх. Кулі свистіли понад ними. Вони бігли яром і не спинилися скорше поки не дали Вулецьких горбків. Щойно тут Холєвка оглянувся. За ним бігло чотирьох хлопців, одного не стало. Трудно!

—От і здорово тікали!— силувався на гумор Холєвка. Хлопці відсапували, понурившись.

—Нема що! Головою муру не пробєм. Але ми ще тим клятим Сокільничанам покажемо!

—Вже показали.... — промовив хтось з пятки.

—А ти, брате, хиба на війні не був? Я був тільки що на маневрах і знаю, що раз ти бєш, раз тебе бють. Тим разом нас набили, другим разом набєм ми їх.

Але даремно силувався Холєвка підбадьорити хлопців. Поспускали голови й самі не знали, чого ждати.

—Отто й ба! З такими, як ви, то радше було війни не зачинати. Жовняр поки живий, мусить сміятися. Наші діди на палях сміялися й ворогам язика показували! Маєте що закурити?

Хтось простягнув Холєвці тютюн. Холєвка скрутив папіроску й затягнувся димом.

(Дальше буде).

ПРОМОВА КНЯЗІВНОЇ ЄЛИСАВЕТИ

14-літня князівна Єлисавета промовила через радієву мережу імперії до всіх дітий 14 жовтня 1940. Голос був чистий, сталий, виразний.

Князівна сказала: **"Я певна, що ви часто думаєте про Старий Край. Я знаю, що ви нас не забудете."**

"Ми всі знаємо, кождий з нас, що це все добре скінчиться. Бо Бог дбає про нас і дасть нам побіду і мир. А коли прийде мир, то тямте, це буде залежати від нас, теперішних дітий, **щоби світ став кращим і лучшим місцем."**

Під кінець промови князівна закликала до сестрички: "Марґарето, ходи сюди"! Тоді слухачі почули милий голос князівної сестри: Добраніч!

Так само поздоровленням закінчила свою промову князівна Єлисавета.

Лист зі Старого Краю

Наша заувага— Містимо без змін лист зі Західної України, з Поділля. Не подаємо назв і імен, бо цим можнаб пошкодити тим, котрі той лист писали. Просимо, читайте уважно і роздумайте!

Лист—

8 червня 1940.

"Перші слова мого листа: Слава Ісусу Христу! Дорогий мій брате. Ми лист від тебе отримали, за котрий вам дуже красно дякуємо. За вашу щирість і память. То ми в нинішнім положенню не є в силі відплатитися. Дорогий братчику, ми дуже ся тішим, що ви із цілою родиною здорові. Також котрого здоровля і вам желаєм. **Але поводження то най вас Бог хоронить!** Оттак дорогенький братчику, що не говорити, є що, що і за два тижні не розговорилибимся.... **Ми свою господарку вже здали. Поле і інвентар живий і мертвий, то вже всьо в колгоспі. А НАМ НАДАЛИ ПО ПІВ МОРГА ГОРОДУ і ми тепер ходим на трудові дни. Але кільки хто заробить і що, то НІХТО НЕ ЗНАЄ. Бо виплата буде аж по зборі, то як вони ту роботу оцінять, то я не знаю.** Дорогий брате, ти пишеш, чи ми не голодні і чи ще маєм що їсти. **Ми ще Богу дякувати їсти маєм що до котрогось часу. Але надалі то не знаєм, як покаже, бо ГОЛОД ВЖЕ ЗАГЛЯДАЄ В ОЧИ.** Бо в осени через дощі озимини ніхто не сіяв. Пізнійше за тим дощем зима, але така зима, що ще її в сім краю ніколи не було. Що дня морози і великі опади сніжні. То так тримало до кінця квітня. То робота зачалася аж коло 15 мая і то тиждень дощу а є один день погоди. І то так по болоті сіють, то і так воно ізходить. Так, що нема нічо. І в нас тепер такі сильні дощі, що на поле нема права вийти. Аж гори порозсувалися, скрізь по полі мочари. У нас тепер Богу дякувати добре, **бо нема в що ся....** Тепер вже троха стало й тепло, **люди ходять босі.** Дорогий брате, наша родина Богу дякувати вся здорова. Брат С. вже пару днів до тебе відписав. А я лишився троха на пізнійше. Може буде що цікавійшого. Дорогенький братчику, я дуже тобі дякую цего свята потіху, що ти мене все потішаєш, що ти колись до нас приїдеш. Але відай цего свята тяжко діждатися. Во я думав, що ми так чим раз будем блище, а то так ніколи нема, як чоловік собі думає. Бо в нас **тепер всім природа кермує,** бо Бога **кажуть, що нема.** Кінчу і поздоровляєм вас і цілуєм з цілою родиною, дай вам Боже гаразд, який сам собі желаєте, бо **ми вже на гаразді."**

- - - - - -

Це прямо СТРАШНІ слова нашого простого, але з серця доброго селянина, котрий пише лист до свого брата. З кождої стрічки листа пробивається жива віра того чоловіка, котрий тепер живе в таких гірких обставинах і зносить знущання над своїм серцем і над своїм добром. Але віри не тратять. Хоча большевицька орда товче своє, що "Бога нема і природа кермує"—то всюди нужда, нема в що приодітися і обутися, нема що їсти і грозить всім голод. Забрали їм все і наші селяни стали большевицькими невільниками, що роблять без заплати з дня на день і не знають, що їм відмірять з їх власної праці за їх кровавий труд.

Ось так виглядає КОЛГОСП — цей новітний фільварок з большевицьких невільників, де вони мусять працювати від ранку до ночі без заплати в голоді і холоді.

І тільки одна віра в Божу справедливість не дає змоги упасти і пропасти.

І та сама Божа справедливість дасть нам всім ще діждати страшної розправи і КАРИ за большевицькі злочинства— там, де гріх, там певно буде кара. І чим страшнійший гріх, тим страшнійша буде кара Божа. **Ніхто і ніколи не може безкарно грішити! І "страшно є впасти в руки Бога живого!"**

МІЛІОНИ ЗА МЯСО В АРҐЕНТИНІ

Арґентина і Анґлія заключили договір про купно мяса за сто міліонів долярів. Це один з найбільших договорів того рода, які знає Арґентина. Протягом 12 місяців Анґлія закупить 450,000 тонів свіжого мяса і 70,000 тонів маринованої воловини.

І НЕ ВЕРТАЛИСЬ У ВІНКАХ
(Пісня У. С. Стрільців)

Ми йшли, кервавились в боях,
Мережали надії,
Греміла пісня по ланах!
—На бік недоля, хмара, жах!
—Рожеві були мрії.

Ми йшли, кервавились в боях.
А все для України!
Гроби чорніли по степах.
І нісся сум, і нісся жах.
І з нас остались тіни,

І не вертались у вінках
В лаврових як герої.
Не маяли хустки в вікнах,
І не вітали по хатах
За труди і за бої.

А як скитальці, наче пси
Вертались на останку.
Важкі найшли на нас часи,
З зарання ранньої весни,
Мабуть і до останку.

І хоч до віку покляли
Тверді ламати скали.
Надії, мрії завели,
Конали, гинули, гнили,
А трупів пси зідали!

Лев Лепкий

ГАРНІ ДУМКИ

Поміч— Жаден диктатор не зможе застрашити або загнати Америку на цю дорогу, на яку йому бажалось би. Навіть всі зпуки диктаторських країв Европи і Азії не стримають нас від помочі прямо останному вільному народові, що бореться перед наступом. Наш напрям ясний. Наше рішення запало.

Президент Рузвелт.

- - - - - -

Читання— Можна читати, читати і знова читати, і все знайдемо щось нове, нам миле і добре до науки.

Гардис.

- - - - - -

Характер— Ніхто не в силі суттєво нарушити ваш характер, хіба ви самі через свої вчинки. Коли хто зле про вас говорить, тоді нехай ваше життя буде таким, щоби ніхто йому не повірив.

В. Т. Конвей.

- - - - - -

Пішоші— Добре є мати гроші і річи, що за гроші можна купити. Але також добре є час до часу призадуматися і запевнитися, що ми не втратили річий, які за гроші не можна купити.

Дж. Г. Льоример

- - - - - -

Завзяття— Це є завзяттям найвищих сердець пнутися найвище тоді, коли несуть найтяжчий тягар.

Сир Ф. Сядні

У ВИНДЗОРІ ЗАПЕРЕЧУЮТЬ

Лютеранці мали з'їзд в Омаге, Небр. Підчас того з'їзду впали голоси і зажалення в сторону Онтеріо, а головно міста Виндзор. Сказано було, що деякі довжники сильно напирають на лютеранські церковні громади і радіб позбавити їх будинків. Знова інші говорили, що у Виндзор заборонено всі інші відправи, крім латинських, французьких і англійських.

Супроти того відповідальні чинники міста Виндзор подали заяву до преси, що вправді **на початку війни мійська рада приняла певні рішення в справі чужомовних відправ по церквах, однак потім ці рішення змінено з огляду на спротив ріжних церков.**

Не занимаючись блище становищем лютеранців, **нам ходить о наші відправи** і ми знаємо, що з початком війни рада вирішила заборону проповіди також й по українськи у Виндзор, Онт. Звідки мійська рада у Виндзор набрала нараз права заборонювати проповіди в нашій мові в нашій церкві— що найменше дивно. Бо ТИСЯЧІ українців нині служать в дієвій армії в Англії— наше населення нарівні з іншими дає жертви на воєнні цілі і поносить воєнні тягарі. **Воно має так само право в демократичній державі своїй молитися і голосити слово Боже в своїй рідній мові!**

Пішше булоби для мійської ради у Виндзор, щоби пильнувала своїх справ, що до неї належать, а людям лишила волю молитися в своїй мові.

НАШІ ВОЄННІ ЗУСИЛЛЯ

Перша бранка в Канаді зібрала 25,525 молодих юнаків в 39 касарнях на вправи, що потревають рівно 30 днів. Підчас лікарських оглядин відкинено 2,034 юнаків, як нездібних до війська.

- - - - - -

Подають з Отави, що протягом останніх трох місяців вироблено в Канаді 645 **літаків**. В летунськім промислі працює тепер яких 11,000 людий, що становить 40% більше, як було тому три місяці. За той час замовлено в Канаді літаків на суму $35 міліонів.

- СВ. МІСІЯ -

ВІДБУДЕТЬСЯ В ЙОРКТОНІ, САСК.
ВІД НЕДІЛІ 10. до НЕДІЛІ 17. ЛИСТОПАДА 1940

Христос кличе всіх до обнови життя!
ПРИХОДЬТЕ ВСІ!
оо. Редемптористи.

ОСТАННІ ВІСТИ...

До Мійської Ради у Вниніпеґу податковці в північній части міста поставили кандидатом **Василя Шкрабу** а на **Шкільного Урядника А. Загарійчука.** Цього року вони мають всі дані, щоби стати вибраними.

Гітлер і ґен. Франко з'їхалися на границі Франції і Еспанії. Подібно заступник премієра Франції **Пієр Ляваль і сам премієр Ф. Петен, переговорювали** з Гітлером мабуть про відрубний мир Франції з Німеччиною.

Нові відділи РКУК повстали заходом посла Ореста Жеребка в Краснім, Саск. і Вишарт, Саск. На закупно амбулянсів для Червового Хреста зложено в Кридор, Саск., $38., у Вест Бенд, Саск., $12.36 а в Торгилд, Альта. $3.50.

В Севіллі, старім надморськім католицькім місті Еспанії, **арештовано бувшого румунського короля Карла,** його полюбовницю червоволосу Магду Люпеску і бувшого міністра Е. Урдареану. Обох послідних мають видати і відвезти до Румунії на суд. Кажуть, що Карло остовпів, коли прийшли його арештувати.

—Хто, прошу, дав вам той наказ?

—Мої настоятелі!— відповів поліційний урядник.

—А хто є ваші настоятелі?

І відповіди не дістав.

За один одніський день 22 жовтня 1940 суддя Т. Дж. Мирей у винипеґськім суді наложив $750 кари за нарушення алькогольних припасів на 7 мешканців міста і околиці. Всі імена на жаль якось дивним дивом звучать по нашому. Оце НАЙГІРША можливо пропаґанда українського імени в Канаді і то треба винищувати всіми способами. Тепер війна і увага та гроші **повинні піти на воєнні засоби**, а не на пянство. **Треба підняти активний клич: Геть з пянством!**

Денво Канада платить около пів міліона долярів своїм жовнірам, що є в дієвій службі, як подає майор Дж. Гиллен. Приблизно 117,000 канадійських родин дістає місячно 6 міліонів долярів за своїх батьків і братів, що при війську. Робляться докладні приготовання, щоби належно забезпечити жовнірів, коли війна скінчиться і повернуть домів. Около 800 жовнірів вже вернулися, бо були ранені і хорі та стали нездібними до дальшої чинної служби. Для тих, що не дістають платні, подбали о відповідне заняття.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ
Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 5.
СОТВОРЕННЯ ПЕРШИХ ЛЮДЕЙ

Приготовання: На землі жиє тепер много людей. Всіх їх сотворив Господь Бог. Він на початку світа було рівнож тілько людей? Ні. Всі вони походять від Адама і Еви. Адам і Ева, то перші наші родичі.

Заповідження: Нині пригадаю вам, діти, як Господь Бог сотворив перших людей Адама і Еву. Оповім вам як великі дари дав Господь Бог людям і як дуже за це ми повинні бути Господу Богу вдячними.

Виклад: Коли Господь Бог сотворив землю, засадив на ній також дуже гарний город. Росли там найкращі дерева і цвіти. В середині раю було гарне жерело води, з якого випливали чотири потоки, що зрошували цілий город. Там жили також ріжні звірята. Всі звірята були лагідні. В потоках було богато риби а на деревах співали гарні пташки. То був рай. В нім мали замешкати перші люде. Мешкання для людей вже було готове. Тепер постановив Господь сотворити людей. Сказав так: **"Сотворім чоловіка на образ і подобу нашу. Нехай він панує над всіми звірятами і над землею."** То дуже важні слова. Я ще раз повторю: "СОТВОРІМ.... і тд. Хто повторить (відпитати кількох). І сказав Господь, щоби з землі повстало гарне тіло чоловіка. І так сталося. Повстало гарне тіло чоловіка з головою, очима, ушима, руками і ногами. Але то тіло було ще землею. Не могло рухатися, було мертве, не жило. Тоді Господь сотворив для тіла душу безсмертну. Ту безсмертну душу Господь вдунув в тіло чоловіка. І зараз тіло чоловіка стало живим. Тому першому чоловікові дав Господь Бог імя: АДАМ.

Як називався перший чоловік? З чого сотворив його Господь? Що вдунув Господь Бог в його тіло? З чого складається чоловік?

Господь Бог запровадив Адама до раю. Адам мав цей рай управляти і берегти. На розказ Бога сходилися до Адама всі звірята. Адам ними тішився і надавав кожному його імя.

І сказав Господь до Адама: **"З кожнього дерева в раю вільно тобі їсти овочі, але з дерева, що стоїть по середині раю не вільно їсти овочів, а скоро би ти з'їв овоч з того дерева, смертію умреш."** То дуже важні слова. Я ще раз вам їх повторю:... Хто повторить? (відпитати). **То була перша заповідь, яку дав Господь Бог Адамові.**

Адам був тільки сам один в раю. Тому Господь Бог постановив сотворити ще другу людину: ЕВУ. Еву сотворив Господь в цей спосіб:-Зіслав на Адама глибокий сон. Тоді виняв з боку Адама одно ребро. З ребра Адама сотворив Господь тіло Еви і вдунув в нього безсмертну душу. Так повстала Ева.

З чого сотворив Господь тіло Еви? Що вдунув Господь в тіло Еви?

Було тепер в раю двоє людей: Адам і Ева. Господь Бог поблагословив і сказав: **"Множіться і наповняйте землю. Пануйте над рибами морськими і над птахами у воздусі і над всіми звірятами і над всею землею."** Що сказав Господь Бог до Адама і Еви? Адам і Ева, то перші наші родичі. Від них всі люде.

Вияснення: Що сказав Господь Бог, заки сотворив чоловіка? (Сотворім чоловіка). Чоловік мав панувати над всім сотворінням і над цілою землею. Тому Господь вивищив чоловіка понад всі сотворіння, а навіть зробив його подібним до себе.

Тіло чоловіка: було краще від всіх сотворінь на землі. Адам і Ева працювали в раю однак не мучилися, не хорували, не мали навіть умирати. З раю мали піти просто до неба.

Душа чоловіка: Природні дари: Запамятайте собі: Господь Бог вивищив чоловіка понад всі сотворіння на землі, бо дав чоловікові **душу подібну до Бога, душу, яка є безсмертна, розумна і має вільну волю.**

Надприродні дари: Тому, що люде по життю на тій землі мали жити вічно в небі, мусіли бути святими. Длятого дав їм Господь **найбільший дар: ласку освячуючу.** Тому перші родичі **любили Бога, молилися побожно**, радо сповняли волю Божу. То ласка Божа помагала їм, що були такими в раю.

Приноровлення: Як добрим був Господь Бог для Адама і Еви в раю! Могли спокійно там жити, бо Господь над ними чував. І ви також діти спокійно жиєте. Хто чуває над вами? Господь, наш **небесний Отець.** Вставайте радо раненько. Моліться щиро. Подякуйте Господеві за всі дари, кожного дня. А передовсім подякуйте за дар **ласки освячуючої.** Коли ви одержали ласку освячуючу? (При св. Крещенню).

ЗАПАМЯТАЙТЕ: Ласка освячуюча робить нашу душу святою і милою Господу Богу. Робить нас дітьми Божими і дітьми неба. Як можна стратити ласку освячуючу? Через тяжкий гріх. Тому моліться кожного дня: **Отче наш, що жіеш на небі: не веди нас на покусу, але сохрани нас від злого. Заховай нас перед тяжким гріхом. Амінь.**

В НАС, В КАНАДІ

Сестри й братчики кохані,
осінної днини
линуть вісточки сердечні,
радісні новини.

Линуть вістки за вістками,
що у нас в Канаді
цього року ми зібрали
жнива пребогаті.

Ми зібрали зерно чисте,
що росте на полі
в нашій красній і щасливій
Канаді— на волі.

О, витайте братя й сестри
з красними жнивами!
Всі радієм, що заблисла
благодать над нами.

Ми радієм, бо в цю осінь,
в нас, на рідній ниві —
сонце мов на весні сходить,
сходять дні щасливі.

У Канаді варта бути,
працювати й жити!
А в потребі нашу волю
вірно боронити!

ПРОСИМО, ПИШІТЬ ЛИСТИ!

Просимо **родичів!** Чи так тяжко пригадати дітям в свято, або в неділю, щоби написали до нас лист? Просимо, пригадайте, не забудьте!

Просимо **дітий!** Чи так тяжко взяти листок і олівець, або перо і написати до нас лист? Неділя і свято довгий день, коли нема в церкві відправи. Скоротіть той час добрим ділом, напишіть до нас. Будемо вдячні.

Просимо **учителів!** Наших панів учителів і учительок дуже красно просимо сказати одно добре слово своїм ученикам про це. Нехай напишуть до нас! Є прецінь стільки нагод!

Просимо **священиків!** Як легко можна пригадати про це підчас науки катехизму. А наші добрі діти все, кождої неділі, приходять десь, в якійсь околиці раз ураз на катехизм. Нехай напишуть до нас один листок!

Що писати? Напишіть коротко а ясно. Як ви називаєтеся, яка ваша почта, як називається ваша місцевість, ваша церква, ваша школа, ваш учитель, ваш священик —чи любите свою місцевість, науку, ітд. Що цікаве, то пишіть— а ми помістимо ваш листок на сторінках БН.

ЇДЬТЕ ОСТОРОЖНО!

пані Мирон

Джан Гейберт

пані Гикерсон з дітьми

2 жовтня на гостинці дві милі на полудне від Сейнт Агат, Ман., в ночі сталася трагедія, яку легко можна було вминути, колиб обі сторони були ТРОХА більше уважали. А сталося так:

З похорону в Ніче, Н.Д. вертали самоходом пан і пані Мирон з Сейнт Боніфас та гості, що з ними їхати—пані Е. Гикерсон з двома дітьми та другі. Всіх в самоході було сім осіб. Вони мали яркі світла і видно не пригасили їх, коли з противного боку надїхав тягаровий самохід, котрим керував Джан Гейберт, 19 літ. З ним їхав його батько з Винипеґу. Керманич тягарового авта сказав, що **його засліпило світло скорого самоходу** панства Миронів. Він вдарив в самохід з такою силою, що той вилетів через гостинець в протилежний рів та обернувся в протинім напрям до їзди. Пані Мирон сиділа ззаду— її покалічило в тій мірі, що незадовго померла. Її сусідку, паню Гикерсон, покалічило також —її проломило ніс. Всі прочі були менше або більше потурбовані. Гейбертові і його батькові не сталося нічого.

Відбулася розправа— Гейберта звільнено. А пані Мирон в молодім ще віці спочила вічним сном— **через НЕОСТОРОЖНІСТЬ в їзді самоходом.**

Подумайте над тим! І УВАЖАЙТЕ!

Останні Вісти...

Головна Управа Брацтва св. о. Николая в Канаді закупила воєнних бондів на суму $14,000— триста долярів жертвувала на Червоний Хрест. **Парохія св. Покрови у Винипеґу** зложила $50 на Червоний Хрест а $52.15 на Духовну Семінарію. **Церква св. Володимира і Ольги у Винипеґу** закупила воєнних щадничих посвідок вартости $1,000. Ось так наші українські католицькі організації **тільки одного міста Винипеґу свідчать ДІЛОМ** про свою любов Канади і народу. Ось як треба помагати воєнним зусиллям Канади!

Німці поділили **Варшаву** на три части. Найліпшу для німців, другу для поляків а трету для жидів— ґетто, обведено муром. Всі мешканці мають забратися на нові місця і нічого невільно їм взяти зі свого помешкання, крім білля, одіжі і то все треба зробити до 31 жовтня ц.р.

ЧИ ВИ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA
БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 22 (70) ЙОРКТОН, САСК. 14 Листоп. 1940 Vol. VIII. No. 22 (70) YORKTON, SASK. Nov. 14, 1940

ГРЕЦІЯ - ВОРОТА ДО УКРАЇНИ

Італія поставила ультімат Греції і не виповідаючи урядово війни зачала воєнні дійства, напавши літаками і піхотою та моторизованими частинами вздовж альбанської границі. Однак війна не іде гладко. Італійці не тільки що не посунулися видно вперед, але ще дізнали діймаючих втрат на морі і на суші. На образку з права бачимо, як ідуть стрункі ряди грецьких частин в народних строях —відділ барабанщиків. Греки все визначалися тим, що вміли получити красу і мистецтво з практикою життя. Українці вдачею богато до них подібні. І тому, коли **Трейсі Филипс** мав виклад в Інституті Просвіти у Винипеґу, вечером 4 листопада ц.р., то згадав, що справа грецька легко може видвигнути наверх українське питання. **Біля Греції рівно занепокоєна і загрожена є Туреччина.** Вона радаб дати поміч грекам, та не знає, що і як в грізний рішаючий мент **зроблять совіти.** І тому збирає сили для власної оборони на всякий случай, щоби змогти протиставитися успішно німцям і совітам. А в Росії все так було, що чим слабша була осередна влада в Москві, тим більше підбиті народи домагалися своїх прав. Нині Москва загарбала так много чужих народів, що **москалі в своїй власній державі творять велику меншість.** А далі треба взяти під увагу, що чим більший гнет, тим глибше в душах криються найсвятійші почування перед ворогом і тим глибший є спротив проти гнету. А ті найглибші почування, до котрих жаден ворожий гнет не в силі дібратися, творять прямо релігійно-містичне наставлення, що є основою свободи і волі жити своїм власним життям для кождого народу, що цего хоче. **Колиб тільки українці З'ЄДНАЛИСЯ,** то новий устрій по війні не може поминути 50 мілїонів свідомого народу в серці Европи і так як ми співаємо "There always will be England!" так само "There always will be Ukraine!"

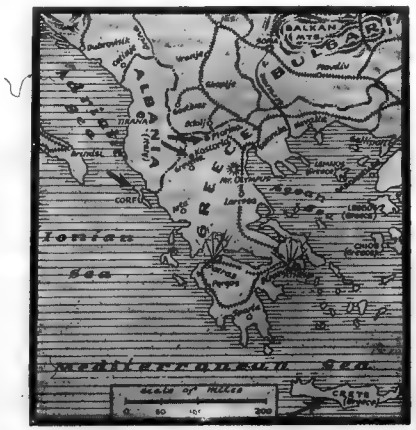

Слова Трейсі Филипса для нас особливо важні і цінні в **нинішну хвилю.** Поминаючи шляхотні родинні звязки, глибоке знання і досвід, відвічальне становище і важні завдання Филипса— здається, що само Провидіння Боже посилає його нам в теперішну хвилю, щоби на передодні необчислимих ще дій привести до оздоровлення і скріплення наш національний орґанізм тут і так вчинити його здібним до великих завдань, які грядуть по Божій волі.

Мапа Греції ясно виказує, що Греція є брамою в Чорне Море через Дарданелі і воротами до України.

Вісти з України

Пряшів— Тепер в Словаччині. На Глінковій вулиці є українська католицька катедра а при ній Духовна Семінарія, Учительська Семінарія, Середня Школа і Горожанка. Сестри Служебниці ведуть Сирітський Захист а Сестри Василіянки бурсу. В останнім часі словаки посягнули рукою по ці наші твердині і деякі школи закрили а деяким сказали забиратися з Пряшева. **Преосвященний Павло Гойдич**, ЧСВВ., що досі був тільки Апостольським Адміністратором, тепер зістав призначений настало епископом—мимо і проти волі урядових словацьких чинників, що раді були бачити на цьому становищі словака. Однак Рим сказав і справа скінчена. Епископом в Пряшеві є українець. Пряшівська "Просвіта" живе і розвивається під проводом **о. кан. Дюпая**, уроженця Пряшівщини.

Святкова Велика— Село лежить у віддалі 36 км. від Ясла а 15 км. від словацької границі. Тому два роки переведено тут комасацію ґрунтів, село заможне і загосподарене. Велику пайку освідомлюючої праці виконав **учитель Звірок**, котрого поляки усунули звідси перед 5-роками, але котрий досі не стратив лучности з селом і далі радить та помагає в праці. Викінчують **муровану триклясову школу**. Мають **Аматорський Гурток і хор під** управою брата Івана, ЧСВВ з Жовкви.

Сянік— Олена Кисілевська в листі до українок Америки подає, що тепер на Лемківщині, Холмщині і Підляшшу є 884 наших шкіл, в котрих вчить 1,368 українських учительських сил. Всіх наших дітий ходить до цих шкіл около пів міліона душ.

Біла Підляшська— Колись забита гнітом і нуждою околиця, нині будиться з просоння. **Курс для учителів** з повіту був в силі **Добринка**. Прибуло 22 учителі, селяни дали їм приміщення і харчі даром. Курс проводив **проф. Туркевич**. На закінчення був здвиг молоді з сіл Добринка, Полоски, Загорів, Хорощинка, Попіль, Кобиляни, Добратичі, Біла. Приявних було понад тисячу осіб. Це країна наших уніятських мучеників, котрих тому 65 літ розстрілювали донці за вірність під мурами наших церков, а котрих потім винищували поляки. Підляшша це країна змита кровю і сльозами українців католиків.

Володава— Відкрито дворічну **торговельну школу**. Зголосилося 311 учеників. Для біднійших приміщення і наука даром, для замісцевих в бурсі. Подібна школа є також в **Ярославі**. 28 серпня були обжинки а 15 вересня спортова частина при участи 7,000 осіб.

Любліна— Відбувся **український адміністраційний курс** для будучих українських урядників в заряді краю.

Прага— 11 вересня ц.р. **помер проф.** права українського університету **Ол. Одарченко**.

Ярослав— Відбувся **курс вишколу сільської молоді** під проводом "Сільського Господаря." Курсантів було 52.

Белзчина— В **Гатовичах** були обжинки філії "Просвіти," в котрих взяли участь селяни і селянки в національних строях зі сіл Варяж, Хороброва, Ульвівка, Ниновичі, Городище.

Порохник— Спортовий день молоді був 15 вересня. о. Шуляк відправив Службу Божу в місцевій церкві в намірені молоді. Співав хор під орудою О. Понюка. Виступала старша молодь і доріст з сіл Угорки, Гавловичі, Хорова, Тиневичі, Крамарівка. Було кілька промов, як редактора Р. Данилевича, о. О. Яхимовича, Ю. Щирби та інші.

Гнатковичі— Село 15 км. від Перемишля веде оживлене життя. В 1935 р. збудовано читальню, в котрій міститься також кооператива. В **Дитячому Садку** було цього року 30—35 дітий.

др. Дейфо

ВПОРЯДКОВАНА ЇДА

Подаємо порядок їди пятернят в тій надії, що це поможе многим родичам і дітям. Навчуться, як подавати їду, щоби не переживити ані не недоживити

Понеділок.

Сніданок: Сухий пражінь, мягко зварене яйце, смажений хліб, молоко.

Обід: Ягнячий стрижень, шпінак, буряки, бараболі, сухарці.

Вечера: Варений пражінь, хліб, салата (звичайна, помідори і селери), сухарці, молоко, морелі.

Второк.

Сніданок: Сухий пражінь, вибиті яйця, вудженина, смажений хліб, молоко.

Обід: Сік помідорів, варена воловина, фасоля, горох, банани.

Вечера: Вівсяна кашка, хліб, салата, чоколядовий студенець, молоко.

Середа.

Сніданок: Кукурудзяний пражінь, банани, биті яйця, смажений хліб, молоко.

Обід: Росія, транова риба, горох, разові пляцки

Вечера: Варений пражінь, хліб, салата, варені сливки, сухарці.

Четвер.

Сніданок: Сухий пражінь, мягке варене яйце, вудженина, молоко.

Обід: Утроба, фасоля, шпараґи, рижовий студенець, сухарці.

Вечера: Вівсяна кашка, хліб, салата, помаранчева розбита сметана, сухарці, молоко.

Пятниця.

Сніданок: Сухий пражінь, банани, вибите яйце, смажений хліб, молоко.

Обід: Помідорова зупа, транова риба, горох, морква, бараболі.

Вечера: Варений пражінь, хліб, салата, свіжі овочі, сухарці, молоко.

Субота.

Сніданок: Кукурудзяний пражінь, банани, смажений хліб, бите яйце, молоко.

Обід: Росіл, воловий гуляш, морква, морожене, сухарці.

Вечера: Вівсяна кашка, хліб, салата, західно-індійські овочі, молоко.

Неділя.

Сніданок: Кукурудзяний пражінь, яйця, свинина, смажений хліб, молоко.

Обід: Росіл, куритко, морква, горох, морожене, сухарці.

Вечера: Вівсяна кашка, хліб, салата, компот з яблук, молоко.

15 мінут перед сніданком пятернята дістають склянку помаранчевого соку і чаєву ложечку трану. Тран дістають також перед вечерою.

Ми ніколи **не** даємо пятернятам їсти: капусти, цибулі, цукорків, коріння, тісточок, смаженої на товщах поживи ані ріпи.

Цей порядок їди може стати взором для кождого. Много молока (пастеризованого), свіжі овочі, зелена ярина, достатньо варене мясо і тран.

- - - - - -

Наша заувага: Словом "пражінь" ми перевели англійське слово "CEREAL."

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ**.....
не забудьте відказати якусь
суму гроша **на свою Церкву** —
на свою бурсу в Саскатуні —
на Сиротинець в Айтуні —
на свою пресу—
а поставите собі нерукотворний
памятник на многі часи. Відкажіть і
зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

В справах наших шкіл, **коли треба учителя**— або **коли учитель шукає посади** —

звернїться негайно до
о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні,
304—4 ave. N.

В наших школах наші учителі
Освіта це сила ума!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

Війна Поширюється

Образок з піва представляє один з многих видних написів в **Льондоні**, котрі більше як всі заяви свідчать незбито про настрої, морльний гарт і силу анґлійського народу в ту вирішальну годину історії. Бомба вирвала вікна в убогого льондонського хеміка— а він замість шиб вставив тепер написи і ці написи ясно говорять про його почування і почування міліонів його земляків.

—Бомбардуйте Берліц!

З лютим ворогом інакше годі. Це **одинока мова, котру він зрозуміє.**

- - - - - -

Мапа з права представляє **Африку**. Чорні місця означають передвоєнні німецькі кольонії зперед 1918 року: Камерун і Того. Як бачимо Франція посідає велику частину Африки і колиб дійсно прийшло до "співпраці" з Німеччиною, про що згадав **маршал Петен** з нагоди розмови з Гітлером, то Анґлія зі своєї сторони певно не буде байдужно приглядатися до тої "співпраці", але скоро і успішно зліквідує владу Петена в Африці. Свою "співпрацю" Петен оправдував тими данними:

1) Маємо ще два міліони воєнних полонених в Німеччині, котрих долю можна поправити.

2) Платимо німцям вісім міліонів долярів **денно** на удержання в занятих частинах Франції. Це треба облекшити.

Але чи облекшить— це вже ПИТАННЯ.

Бо дійсність каже таке:

1) В нюйоркськім готелі Вальдорф Асторія промовив секретар американської фльоти **Френк Накс**. Він сказав, що теперішна війна ведеться за харчі і ґазоліну. Народи, котрі контролюють моря, мають перевагу над іншими. **А моря, що окружають Европу, контролює Анґлія**— тому вона має всі данї і виграє цю війну. Америка буде далі всіми силами помагати Анґлії а американська фльота найкраща на світі.

2) Канада і Велика Британія **денно видають пять міліонів** долярів на зброєння в Америці. Від початку війни на воєнні закупна видано два біліони долярів.

3) Шістьдесять **значних католиків** —священиків і світських— видали з днем 27 жовтня ц.р. заяву про конечність негайної і збільшеної допомоги для Анґлії з Америки. Заява таврує гітлеризм, як науку, що заперечує Бога, робить життя негідним для християнства і відкидає та нищить всяку моральну повздержність.

У світлі того, що значать всі перехвалки Гітлера і промови прибитих горем французів?

І хочаб німці ще дальше розбивали та нищили бомбами льондонські церкви— досі знищено в Льондоні 32 царков, 47 тяжко ушкоджено а яких 500 надрушено— то все таки не підважено, не зрушено і не знищено віри в серцях міліонів льондонського населення— а це рішає про побіду!

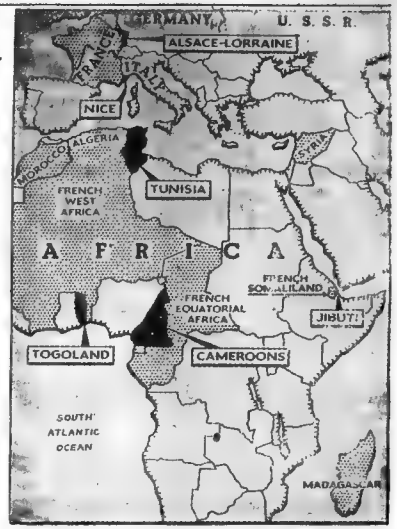

МОСКВА БЕЗ МАСКИ

25 жовтня 1917 р. ст. ст. комуністи захопили владу в Москві і завели диктатуру пролетаріяту. Та "диктатура" істнувала однак для пролетаріяту. Поволі і поволі з первісних товаришів поробились ґенерали і маршали, нова шляхта і богатії большевицького устрою. А Сталін став новим самодержцем Росії.

Лише мужик остав бідний і визисканий ще гірше, як передтим. А з ним чорним невільником на большевицькій фабриці остав робітник.

25 жовтня 1940 року по н.ст.— отже 23 роки по "соціяльній революції" вийшов новий **указ з Москви для війська. Невільно відтепер** відзиватися старшинам до жовнірів словами "товаріщ" і "прошу"— але команду треба видавати строго і коротко. Товаришкування— скінчилося раз на все.

І так поволі **совіти завели ранґи у війську— ґенерала, маршала, адмірала**—а до тих ранґ додали паґони, шнури, і зірки, нічим за царських часів... Усунули з війська політичних комісарів а завели салютовання для старшин. І так далі— з комунізму в Росії остала тільки скірка. А тепер навіть з скіркою самі большевики можновладці кінчать раз на все.

28 жовтня 1940 в 23 ліття заістнування "диктатури пролетаріяту" той пролетаріят зійшов на останнього діда. **В Москві стримали продаж хліба, масла, мяса, бараболів і інших середників** поживи— щоби пролетаріят в пролетаріятській одинокій державі світа дійсно жив по пролетарськи— без хліба і навіть без бараболі. Тепер не видали указів; тільки біля крамниць поставили написи, що підпаде карі кождий, хто ДВА РАЗИ НА ДЕНЬ поважиться зайти до тої самої крамниці за поживою.

Не диво, що коли американські власти зарядили видалення з Америки жінки нюйоркського комуніста Бравдера до її вітчини совітів— то Раісса Беркман зовсім тим не втішилася. І хоча підступом дісталася до Америки, **ніяк не хоче тепер вертати до вітчини "всесвітного пролетаріяту."** А вона жена провідника американських комуністів— щож доперва говорити про звичайного рядового пролетарія!

УКРАЇНЦІ КАТОЛИКИ ВИНИПЕҐУ— В День Виборів Голосуйте
Всі Як Один на В. Шкрабу до Міської Ради

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

БЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, друкує печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask.. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

— КОМУНІКАТ —

Отсим подаємо до відома членів орґанізацій: Братства Українців Католиків (БУК), Українського Національного Обєднання (УНО), Союзу Українців Самостійників (СУС), та союзних орґанізацій, Союзу Гетьманців Державників (СГД) і Союзу Українських Орґанізацій (СУО) і всьому українському громадянству в Канаді, що дня 7. листопада 1940 року, при участи членів Екзекутиви Репрезентаційного Комітету Українців Канади (РКУК) і Українського Центрального Комітету в Канаді (УЦК) та репрезентатів вище згаданих товариств, прийшло до створення ОДНОГО ЦЕНТРАЛЬНОГО ТІЛА, під назвою: КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ, по анґлійськи:

UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE.

У нім зливаються в одну централю досі існуючі два Комітети. Ціль Комітету Українців Канади: 1) Скріплення воєнних зусиль українців як горожан Канади, та 2) координація праці у всіх спільних справах українського народу.

Репрезентаційний Комітет Українців Канади (РКУК) і Український Центральний Комітет (УЦК) перестають істнувати та поки остаточно наладнається адміністраційний апарат спільної праці, оба досі існуючі Комітети не будуть починати нової діяльности, а недокінчену діяльність або докінчать, або припинять за спільним порозумінням і кооперацією обох дотеперішних комітетів. Всі відділи дотеперішних комітетів дістануть окремі інструкції від своїх Екзекутив.

Рівночасно новоутворений Комітет Українців Канади має приємність повідомити український загал, що П. Т. Филипс, відомий знавець східноевропейських справ дасть кілька викладів спеціяльно для українців в слідуючих місцевостях: Ріджайна 10. листопада, Мусджо 12. листопада, Принц Алберт, Саск. 15-го листопада, Саскатун між 16-го до 19-го листопада, Едмонтон, Альта, середа 20-го листопада, і середа 27-го листопада, Мондер, четвер 21-го листопада, Веґревіль, пятниця 22-го листопада, Калґарі пятниця 29-го листопада, Ванкувер пятниця 13-го грудня.

Виду того взиваємо членство повищих орґанізацій поробити потрібні заходи для забезпечення як найкращого успіху для викладів П. Т. Филипса в згаданих місцевостях.

Дальші інформації про склад Екзекутиви Комітету Українців Канади і основні цілі і засади ділання та орґанізаційну схему будуть подані до публичного відома в слідуючому комунікаті.

Вінніпеґ, Ман., 8. листопада, 1940 р.

ЗА РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ:

о. др. Василь Кушнір, в.р
Президент

Т. К. Павличенко, в.р.
Секретар.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ В КАНАДІ:

Я. В. Арсенич, в.р.
голова.

Д. Т. Даньків, в.р.
Секретар.

ЗНАЧІННЯ ПИСАНЬ ПРОФ. М. ЧУБАТОГО

З приводу статий проф. М. Чубатого зі Львова, тепер в Америці, деякі сектантські часописі, що виходять в українській мові в ряді статий напали на особу достойного професора, вмовляючи в своїх без чи малокритичних читачів, буцімто вони "пішше" знають історію України чи справи Церкви, як професор Чубатий і треба їм вірити на слово— а не професорові Чубатому.

Американська "Свобода" ч. 249, на 2 ст. містить кілька спів від самого професора Чубатого, в котрих він подає дані сам про себе. І добре буде знати це українцям католикам в Канаді, щоби мати на руках дані для оборони і наступу проти ворогів нашої справи і Церкви.

Ось що пише про себе самий професор М. Чубатий:

"Як рядовий карний громадянин **брав я участь в Листопадовім Перевороті** у Львові та в будові Української Держави. В 1919 р. **був навіть одним із 46 делеґатів Галичини,** що переводили злуку Західньо-Української Народньої Републики з Українською Народньою Републикою та тим чином **був також членом Трудового Конґресу,** цього першого Всеукраїнського Парляменту. Під польською окупацією чинно політикою я не займався, хоч все живо інтересувався працею леґальних та підпольних українських орґанізацій. З професії **я науковець від 25 літ. Був професором історії українського права** та членом Кураторії Українського Тайного Університету у Львові (1919—1923). **Від літ 15 я є дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові** та впродовж 10 літ був членом Головного Виділу тоїж наукової установи. **Був я професором Українсько-Католицької Богословської Академії у Львові** аж до вибуху війни. Тому з культурним, а передовсім з науковим життям Західньої України, я не тільки докладно обзнайомлений, але й до певної міри навіть співвідповідальний за нього."

- - - - - -

В виду тих фактів, які маленькі і безвиглядно бідні з наукової точки являються ці всі, що хочуть "навчати" навіть самого професора Чубатого— а котрим не зашкодилоб самим троха повчитися від нього...

ДРІБНІ ВІСТИ З ЦЕРКВИ

День 24 листопада 1940 **проголошений св. Отцем, Папою Пієм XII, як день прилюдної молитви** за потреби людства в теперішній хвилі.

- - - - - -

Квебекский кардинал Р. Вінеф відвідав канадійский військовий вишкіл в таборі Валькартіє і заявив, що "теперішний військовий устрій Канади беззаперечно витворює патріотизм і льояльність."

"Великий моральний примір, який дає наш король і королева, є жерелом чарівного приміру для імперії. Без нашого короля і королевої імперія булаби ослаблена," сказав далі Їх Еміненція.

- - - - - -

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Листопад, 1940

14, четвер — Безср. Козми і Дамяна
15, пятниця — ММ. Акинтина, Пігасія і прч.
16, субота — М. Акепсима
17, неділя 22 по Сош. Преп. Йоанікія
18, понеділок — ММ. Галактіона і Епістим.
19, вівторок — С. Павла Царгородського
20, середа — М. Єроніма
21, четвер — Архістратига Михаїла
22, пятниця — ММ. Онисифора і Порфірія
23, субота — Апп. Ераста, Олимпа і Род.
24, неділя 23 по Сош. ММ. Міни і проч.
25, понеділок — СвщМ. Йосафата
26, вівторок — † С. Йоана Золотоустого
27, середа — † Ап. Филипа (Пилипівка)
28, четвер — ММ. Гурія, Самона і Авіва
29, пятниця — † Ап. і Єв. Матея
30, субота — С. Григорія Чудотворця

УСТАВ

17, нед. 22 по Зісл.—гл. 5, утр. ев. 11, на Сл. Б. ап. 215, ев. Лук. 83.

21, чет. св. Арх. Михаїла— Литія, утр. ев. Мат. 52, на Сл. Б. ап. 305, ев. Лук. 51.

24, нед. 23 по Зісл.— гл. 6, ев. утр. 1, на Сл. Б. ап. 220, ев. Лук. 38.

25, пон. св. Йосафата—Литія, ев. утр. 35, на Сл. Б. ап. 311, ев. Ів. 36.

27, сер. Піст Пилипівка— треває аж до Різдва. Заборонені забави з музиками і весілля, в середу і пятницю не їсти мяса. В прочі дні можна, однак перед і по їді треба змовити "Отче наш" і "Богородице Діво."

НЕДІЛЯ 23 ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Євангеліє св. Луки, зач. 38,

В той час пришов Ісус у землю Гергесенців, що є напроти Галилеї. Коли ж вийшов на сушу, зустрів його один муж із міста, що мав біса й від довшого часу не одягався в одежу, ані в хаті не жив, а в гробах. Цей побачивши Ісуса, упав перед ним і закричав великим голосом та сказав: Що мені й тобі, Ісусе, Сину Бога Вишнього? Благаю тебе, не муч мене. Бо приказав нечистому духові, щоб вийшов з чоловіка; бо від довшого часу поривав його: і вязано його ланцюгами і в кайданах стережено; та розриваючи ланцуги, гонений був бісом на пустиню. І спитав його Ісус кажучи: Як тобі на імя? А він сказав: Леґіон; бо много бісів увійшло в нього. І просили його, щоб не наказував їм іти в безодню. А було там велике стадо безрог, що паслося на горі; і просили його, щоб позволив їм у них увійти. І позволив їм. І вийшли біси з чоловіка і ввійшли в безроги; і кинулося стадо з берега в озеро й потонуло. Коли ж те, що сталося, побачили пастухи, повтікали і розповіли в місті і по селах. І вийшли побачити що сталось і прийшли до Ісуса й найшли чоловіка, з котрого вийшли біси, одягненого і при здоровім розумі, сидячого в ногах Ісуса, і злякались. І сповістили їх ті, що побачили, як біснуватий одужав. І просило його ціле населення Гергесенської країни, щоб відійшов від них, бо обняв їх великий страх. А він вступивши в човен, вернувся. І просив його муж, з котрого вийшли біси, щоб був при нім; та Ісус відступив його кажучи: Вертай у свій дім і розкажи, що тобі вчинив Бог. І пішов по цілім місті, оповідаючи що вчинив йому Ісус.

НАУКА

Оповідають про одного селянина, що мав особливше набожество до св. Антонія Пустиножителя. Образ улюбленого Святого висів у його хаті на стіні. В означені дні світив він перед образом дві свічки. Одну вище, а другу нижче, де був намальований діявол. Коли одного разу запитано селянина, чому він світить дві свічки і то одну вище другої, відповів: Цю свічку вгорі свічу в честь св. Антонія, щоб на мене памятав у своїх молитвах і помагав, а другу діяволові, щоб мені не шкодив.

Таких людей, як той селянин є багато. Хочуть мати ласку в Бога й у злих людей світа. Хочуть служити двом панам, Богу й мамоні. Що це є щось неможливе, то виразно сказав Ісус Христос: "Не можна двом панам служити." Цю правду потверджує також нинішня св. Євангелія. Христос зробив чудо в околиці Герязму, вигнав бісів з опутаного ними чоловіка, але позволив бісам увійти в стадо безрог. Безроги опутані злими духами, поскакали в море й потопилися. А їх власники, хоч мали ясний доказ Христової сили над діяволом, отже Божої, просили його, щоб забравси з їх околиць. Тим своїм поступком дали Герасимці доказ, що вони служили мамоні, що в них безроги більше вартували, як Христос Бог. Це був грубий матеріялізм, який просякає нинішні села й міста. Як же гарний на тім темнім тлі грубошкірного матеріялізму, образ благородного ідейного уздоровлення Христом, який сидів у стіп Хряста.

Але таких людей, як цей уздоровлений тепер мало на світі. Подавляюча більшість, це матеріялісти, подібні до мешканців околиць Герасиму, що виганяють зі своїх душ, родин, шкіл, читалень Христа, Його духа, Його засади, щоб тим свобідніше користати зі земних дібр. Вони не ставлять собі ніяких границь в уживанню змислових, тілесних насолод, здавлюють голос совісти, заглушують жадання духа. Вони знають лише тіло. Щоб його добре нагодувати, зодягнути, дати йому до схочу спочинку, а проче байдуже. Правди св. віри про Бога, душу, пекло, гріх, сповідь уважають вони за перестарілі, на котрі не треба новочасному чоловікові оглядатися. Щоб себе у тих поглядах утвердити, жадібно читають злі часописи і книжки, слухають таких відчитів та бесід. І щож вкінці? Затирають границю між чоловіком і звірям. Чоловік а звірина—все одно. Ось це кінцеве слово модерних мудрагелів.

І який же наслідок такої мудрости, яку оголосили деякі професори з університетських катедр, а яка дісталася нині й до найдальших закутин глухого села? Люди стались хижими звірями. Доказом того минула війна, в якій лилися потоки крови. По війні ще більше здичіло людство, бо того хижацтва, дикунства навчилися на війні. А яка ж причина нинішньої матеріяльної скрути, безробіття, як не той грубий матеріялізм? Багаті не знають милосердя, не мають серця для недолі бідних. Робітники знову насичені матеріялізмом, не хотять розуміти, що життя, це прикра проба і пасмо терпінь, від яких не втечи нікому. У них родиться зависть і ненависть. І так по одній стороні визиск бідних, по другій зависть і високі вимоги. Всюди царить грубе самолюбство і жажда вигідного життя; кривда й ненависть стають законом, світ котиться скоро до повної загибелі.

Бачуть люди, що зле діється на світі й радять, як цьому запобігти. Добирають ріжних способів безуспішно, то про один забувають: вернути до Христа й до Його науки. Без християнської любови нема розвязки суспільного питання, не зникне кривда й насильство. Тільки Христова любов зможе в нинішнім поганськім світі вирівнати ріжниці між багатими й бідними.

Як буде розвязане суспільне питання, безробіття, невдоволення і т.п.? Це залежить не лише від державних мужів, але й від кожного з нас зокремо. А що ми зробили, щоб нужду злагіднити?

СЛОВО ПРЕОСВ. КИР ІВАНА

на 35-літній Ювілей Церкви св. Юра в Ню Йорку

З нагоди 35-літного Ювілея церкви св. Юра в Ню Йорку Преосв. Владика і парох цеї церкви, Кир Іван Бучко, видав друком замітне Слово, котре подаємо оце в скороченню— пропускаючи те, що є льокальне а залишаючи те, що має загальне значіння. Це Слово звучить:

Дорогі в Христі Браття і Сестри!

"Ювілей— це слово латинське і значить тільки що радіст-втіха. Отже треба нам, Дорогі Браття й Сестри, перш усього радуватися й тішитися з того, що ми ті українські збігці з Рідного Краю, ті найбідніші з найбідніших, що були змушені тяжкою долею покинути той любий Рідний Край, щоби шукати кусника хліба на чужині для себе і для своїх дітей— не загинули й не пропали на чужині ані не запропастили тих цінностей, які привезли сюди в наших серцях, але витревали при своїй прадідній українській традиції, при своїй Католицькій Церкві в українському обряді. Правда, було тут аж забагато небезпеки і спокус для затрати своїх католицьких і національних почувань, та нині з гордістю можемо ствердити, що величезна більшість нашої американської іміграції не дала собі вирвати зі серця тих найсвятіших почувань, виссаних з грудий своїх матерей. В тих почуваннях виховувала також своїх дітей, що уроджені вже тут на американській землі, є вправді найкращі й найльояльніші громадяне Америки, але рівночасно не забувають про найтісніші звязки крови з українською нацією, спочуваючи найживіще з її визвольними змаганнями та спомагаючи їх словом і ділом. Якжеж не тішитися, якже не радіти з того, що в сотках тисяч українських сердець на американській землі жевріє правдива й горяча любов до всего, що рідне, своє, що ті серця так часто трівожаться і стискаються з болю на сумні вістки про тяжку долю поневоленої Батьківщини!"

Значіння нашої Церкви для народу

Звертаючися до квестії, що помогло вратувати нашу іміграцію від загибели, Преосвященний Кир Іван каже:

"Відповідь на ці питання є тільки одна, ясна для кождого й недвозначна. Українська католицька Церква, що продовж століть відгравала провідну ролю у виховуванні нашого народу в релігійних і патріотичних чеснотах у Рідному Краю, відограла й тут на чужині провідну ролю у шеканні тих найсвятіших почувань супроти Бога, Церкви й Нації. Під крилами тої Церкви й при жертвенній співпраці українського католицького духовенства повстали тут в Америці ті величаві інституції й організації, що згуртовують з малими виїмками всю українську американську спільноту.

Божі пляни щодо України

Посвятивши горячу згадку Покрові Пресв. Діви над укр. народом, владика продовжує:

"Ми не можемо зрозуміти, длячого то Боже Провидіння провадить наш український нарід таким твердим, тернистим шляхом продовж цілої його історії. Цей тернистий шлях хай радше буде доказ, що Боже Провидіння має великі пляни супроти нашого народу і приготовляє його до сповнення великих завдань у світі, а зокрема тут на чужині, якщо тільки той нарід остане вірний Христовим заповітам і заповітам своїх славних батьків, тай не дасться звести на манівці. Боже Провидіння оставило тільки маленьку, бо ледви восьму частину нашого великого народу в звязках з правдивою Христовою Католицькою Церквою на те, щоби та мала горстка потягнула за собою й решту нашого народу а з ним і цілий незєдиненний схід, щоби прискорила сповнення найсвятішого Христового заповіту: "І буде одно стадо й один Пастир" (Ів. 10, 16).

Мати-Церква плаче за відпавшими

"Дякуючи Господу Богу за витривання в святій Католицькій Церкві не переставаймо просити тої самої ласки й для наших потомків тут в Амариці. Горячо також просім ласки навернення для тих відпавших наших братів, що зійшли з правої дороги, щоби вони вернулися до нас і були разом з нами, щоби усміхнулася з тим нашим ювілеєм заплакана Мати-Церква, що так дуже плаче над їхньою долею і чекає на їх поворот, щоби приняти їх у свої обійми.

Нехай вернуться чимскорше до нас ті наші дорогі браття й сестри, нехай разом з нами прославляють і величають Бога й Його Пресвяту Матір так, як Їх величали й прославляли їхні батьки й матері в Рідному Краю, в Західній Україні, з якої вони сюди прийшли.

Журба за молодіж

"Та поза журбою за наших відпучених від нас братів і сестер, поза молитвами що їх мусимо подвоїти в цьому ювілейному році за їх навернення, мусимо також особливо горячо молитися за ту частину американської молоді українського походження, що мабуть аневрена в кращу долю української нації і знеохочена з ріжних причин до свойого походження і кровної приналежности до великого народу, зразу стидливо а далі щораз сміливіще заперечує й вирікається якихнебудь звязків зі своїм народом, своєю Церквою й обрядом, а покидаючи свій український обряд, дуже часто покидає й католицьку батьківську віру, переходить до ріжних сект що їх тут в Америці без ліку, на певну затрату своїх душ...

Поклик до молоді

"...Коби то наша молодь знала, що тільки витриваючи при своїй католицькій Церкві в українському обряді вона видасть зі своїх рядів найкращих горожан прибраної батьківщини і стане для неї цінним набутком та цінним вкладом в її цівілізацію. Нехайби ціла наша американська молодь заховала добре у своїй памяти слова великого американського патріота, нюйоркського архієпископа, кардинала Гейса:

'I am conceited enough to think that no better American lives than myself, equally am I convinced that I am the better American, because I am Irish and the better Irishman, because I am an American.'"

У школі наша будуччина

"Щоби тій нашій доростаючій молоді допомогти і влекшити сповнення того обовязку заховати на все звязки зі своєю Церквою і своїм обрядом —треба нам, дорогі браття й сестри, подбати краще як досі про виховання тої молоді в тих святих почуваннях. Таке виховання можуть наші діти дістати **тільки в дома і в рідній школі**. Правда, в дома, в родині, де батько й мати заняті тяжкою працею, щоби заробити насущний хліб, майже неможливо допильнувати дитину і виховати її так, як бажалиб собі родичі, а навіть при найліпшій домашній опіці, просто неможливо заховати дитину перед погубними впливами великоміської вулиці. До того наші діти по найбільшій части виховуються по міських величавих, публичних школах, в яких усього вчаться, але не вчаться найважнішої речі, яка є необхідна для втримання ладу й порядку, чи то в життю одиничому, чи в життю суспільному. Вони не вчаться релігії, вони не чують там нічого про Бога Творця, про Його святі заповіди, про Христову Церкву, що продовжує справу відкуплення людського роду. Через те й виховання наших дітей в публичних школах має основні недомагання. Тому не диво, що наші діти виходять з публичних шкіл щонайменше обоятні для справ Божих, обоятні для своєї Церкви й обряду, а дуже часто навіть з деякою неохотою до своїх власних родичів із-за їх походження. Це останне тільки для того, що відношення дитини до родичів не збудоване у вихованні на четвертій Божій заповіди тай взагалі не має релігійної підстави. Той брак релігійного виховання мусимо, дорогі браття і сестри, доповнювати у своїй рідній школі, в якій наші діти в пополудневих годинах під проводом наших добрих Сестер училисьби християнських прав і засад, потрібних для життя дочасного і для забезпечення їх вічного життя, а позатим училисьби й рідного письма й рідної історії, тай взагалі пізнавалиб і полюбилиб то, що своє рідне.

Потреба цілоденних шкіл

"Однак ані Діточі Захоронки ані доповнююча наука дітей у вечірній школі не можуть дати таких успіхів у вихованні наших дітей, які моглаби дати тільки цілоденна своя рідна школа, в якій діти побиралиби під проводом своїх Сестер-монахинь ту саму науку і в тій самій мові, що її мають у публичній школі, але все те відбувалосьби в релігійному дусі і під благодатним впливом свого рідного окруження. До того в своїй рідній школі мусіпоби найтися також більше місця на науку своєї рідної історії і для пізнання своєї традиції. Створити таку цілоденну рідну школу в нашій парохії це крайна конечність, щоби забезпечити майбутнє наших дітей добрим вихованням у своїй рідній релігійній школі. Таку школу мусить наша парохія дістати вже в цьому ювілейному році, а в тому випадку це бувби найкращий ювілейний дар для нашої церкви св. Юрія від своїх парохіян."

Закінчення Слова має місцеве значіння. Задля недостачі місця у нашому невеликому двотижневнику ми приневолені пропустити його. Слідує конець:

"Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами і любов моя зі всіми вами, Амінь.

В Ню Йорку, дня 9 жовтня, 1940.

† Іван, Епископ Пом.
парох церкви св.
Юрія в Ню Йорку.

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

СВЯТИЙ СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ЙОСАФАТ — АРХІЕПИСКОП ПОЛОЦЬКИЙ

З життя св. княгині Ольги-Єлени і з життя Рівноапостольського Князя Володимира ми знаємо, які були початки християнства на Україні і як наша Україна, за Божою поміччю, пізнала св. віру і стала служити Богу одному і Його правді. Україна приняла віру Христову з найчистійшого жерела, коли то була ще одна св. Церква, одно Христове стадо і один Пастир, коли видимому голові цеї Церкви, Папі Римському, підчинялися всі патріярхи і узнавали його власть над собою. Так само і Українська Церква була вірно віддана голові Вселенської Церкви.

А коли Царгород, з відки Україна призивала для себе митрополитів, відірвався від церковної єдности, то тоді Україна зірвала звязь з Царгородом, а український князь Ярослав Мудрий постарався о це, щоб українське духовенство вибрало собі Митрополита ІЛЯРІОНА (р. 1051), першого українця, що заняв цю високу гідність. Всі наслідники Іляріона, як ГРИГОРІЙ І., ЙОАН II., ЙОАН III., ЄФРЕМ і НИКОЛАЙ узнавали власть Святійшого Отця Папи Римського. Аж коли засів на митрополичім престолі України, Грек НИКОФОР, тоді поволи гинуть сліди лучности Української Церкви з Римським Престолом.

Українська Церква стає щораз то більша зависимою від Царгороду і навіть сама не завважила, коли опинилася в грецькій схизмі т.є. коли відірвалася від єдности Одної Христової Вселенської Церкви.

Такий стан тревав аж до собора фльорентійського (р. 1438), на котрім греки пізнали свій блуд і прилучилися до єдности церковної. На цім соборі був український митрополит ІЗИДОР, який показався одним з найсильніших оборонців св. єдности.

Однак греки не додержали своєї присяги, яку зложили були в фльоренції, а митрополит Ізидор, коли головив єдність Церкви в Москві, ледви уратував своє життя. Україна дальше оставала відлучена від вселенської Церкви аж до собору в Берестю 1596 р. Та однак не ціла Україна приступила до св. єдности, тільки частина Західно-Українських Земель. Прочі остали при давнім відступництві. Тих, що приступили до св. Католицької Церкви названо УНІЯТАМИ а тих, що остали при давнім блуді, під проводом Москви і Царгороду, названо диссидентами або схизматиками, вони самі, для замилення людям очей, називали себе православними.

Українська Церква приняла єдність т є. унію. Однак сумна її доля стала ще гіршою. За собою не мала Українська Церква нікого, проти себе всіх. Кількох владик, горстка бідного, темного духовенства і поневолений, закріпощений народ, ось ціла унія. А против неї схизма, яка опиралася вже тоді о могутню Москву, проти неї ціла Польща, яка, хоч називала себе передним муром християнства і Католицької Церкви, гнобила цю українську католицьку церкву в найстрашніший спосіб, а були навіть такі случаї, як по битві під Зборовом (1649 р.), що вона продавала цю Церкву і віддавала на знищення схизматикам.

Історія Христової Церкви не знає більше каїнового діла, як це, якого допускалася Польща зглядом Української Католицької Церкви аж по нинішний день. І хотяй Рим вічно Польщі грозив, просив і наказував, то вона топтала всі права української Церкви, ішла схизматикам на руку, а Українська Католицька Церква була гірше невільниці.

Унія була оголошена в Берестю 1596 р. за митрополита Рагози. З днем її проголошення началися страшні переслідування. Рагоза умер 1599 р. Його наслідником став муж великої святости і ревности ІПАТІЙ ПОТІЙ. Цього самого року в Місті Вильні злучилися разом протестанти зі схизматиками до спільної борби проти унії. Вильно стає осередком ворогів Христової Церкви. І саме на той час покликує Господь до оборони св. єдности мужа, котрий ідучи за голосом Божої волі, став найбільшим апостолом цеї єдности, а апостольство своє запечатав власною кровю. Тим мужем був св. Йосафат Кунцевич.

Св. Йосафат уродився в місті Володимирі. Батько його називався Гавриїл а мати Маріянна. Йосафат уродився в р. 1584 і при крещенні дістав імя Йоана. Родичі старалися виховати дитину як найкраще, тим більше, що св. Йосафат від маленької дитини показував в собі духа глибокої побожности. Лучилося раз таке, що малий Йоан пішов з матірю до церкви св. Пракседи. Тут здивував його великий образ Розпятого Ісуса. На його запит мати оповіла йому, що Син Божий зійшов з неба на землю, щоби відпокутувати за наші гріхи і спасти нас. "В тій хвили— оповідає дальше св. Йосафат— почув я, мовби горіюча іскра упала мені на серце і тоді переняла мене така любов до св. Церкви, що протягом 30-ти літ не опустив я ані разу Богослуження.

В р. 1595 віддають родичі Йосафата на науку до купця у Вильні. Однак купецький стан не подобався йому, він його покидає і вступає до монастиря. Нічого тут не помогли ні просьби ні намови богатого купця. Йосафат чув, що його кличе Господь до вищого завдання, що його ждуть не скарби земні але скарби небесні. Йосафат вступив до монастиря Пресвятої Тройці. В цьому монастирі Йосафат не застав ні ладу ні порядку а вже мови не було про науку і святість. Тому сам мусів працювати над своєю святістю, сам мусів приготовлятися до великого апостольського діла, яке його ждало. Молився, постив, умертвляв себе, вчитувався пильно в Життя Святих, в писання св. Отців Церкви, а провідною думкою його праці кожного дня була молитва: "Господи, дай, щоби усі були одно."

Працю свою поширив св. Йосафат тоді, коли 1609 року став священиком. Розголос про його місийну працю йде дуже скоро по всій околиці. З надлюдською

ревністю він працює передовсім над приєднанням схиматиків до Католицької Церкви. В тому часі він навертав богато визначних та впливових людей до католицької Церкви, а простолюддя, здається, що більшало не з дня на день але з години на годину. Ще більше працював св. Йосафат, коли став Архієпископом Полоцька. Та успіхи його місийної праці не давали спати ворогам. Ненависть їх збільшалася кожної хвилини. Всі говорили, що життя св. Йосафата в небезпеці. І це дійсно сталося. Дня 12. листопада 1623 року схиматики вбили Святого сокирою. Після цього довго ще знущалася розюшена юрба над трупом св. Йосафата. Та Господь обильно нагородив свойого вірного Слугу. Над його мощами діялися численні а численні чуда. Папа Урбан VIII. проголосив Йосафата 1643 року блаженним, а 1867 року Папа Пій IX. проголосив його Святим Вселенської Католицької Церкви. Нині, де тільки є католицька церква, католицька капличка, католицький престіл, всюда моляться до нашого Святого, всюда віддають йому честь і славу як Христовому Священомученикові.

Нині мощі св. Йосафата спочивають в нашій українській католицькій Церкві св. Варвари у Відни. Перенесено їх там завдяки нашому Митрополитові Андреєві Шептицькому, підчас великої світової війни, на те, щоби над ними не знущалися москалі - большевики. У нашій церкві у Відни св. Йосафат очікує того благословенного часу, коли то наша Україна буде вільною. Тоді також і його св. мощі повернуть з вигнання на рідну землю.

Нині наш український нарід переживає дуже тяжкі часи, бо майже весь находиться під большевицьким ярмом червоної Москви, а Церква наша зруйнована гірше, як за часів св. Йосафата. Молім проте св. Йосафата о поміч, о його св. заступництво перед Христом Господом. Св. Йосафат любив наш нарід цілим серцем і всею душею. Він дбав про його добро і саме тому бажав йому єдности. У Христовій Католицькій Церкві, бачив св. Йосафат силу і добробут нашого народу. Він знав, що український нарід в Католицькій Церкві виросте до ряду великих культурних народів світа, без тої Церкви він змарніє і загине.

Ця правда, здається, ніколи не була нам яснішою як сьогодня. Тому будьмо вірними ідеї св. Йосафата, любім і поширюймо нашу українську католицьку церкву, виховуймо в ній наших дітей, стараймося приєднати до неї тих що стоять осторонь, що відчужились. Для єдности Церкви Христової св. Йосафат віддав своє життя, для єдности тої самої Церкви не жаліймо і ми наших трудів кожного дня а нагорода наша в сучасности і вічности буде велика.

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

---

22 ЛИСТОПАДА 1918 РОКУ!

Це був день суму для Української Галицької Армії. Того дня наші війська залишили Львів, свою столицю і подалися на села, щоби залізним перстенем оповювати місто і бльокадою приневолити до цілковитої здачі. Були однак частини, що хотіли радше вмерти в місті, як виходити. І тільки рішучий приказ Начальної Команди УГА, на чолі котрої стояв тоді полк. Стефанів, і військовий послух приневолити їх залишити місто.

Ми залишили Львів і— програли війну в 1919 році.

Все, що прийшло потім, було тільки наслідком трагічного кроку, переляку і непорозуміння. Задармо, здавалося, лялася потім кров українських жовнірів— задармо текли сльози і горіли оселі.

Та ні.

З Листопадового Чину виросла леґенда свободи народу, що хоче жити власним життям. І хто раз засмакує цього чарівного напою волі— ніяк негоден його забути. Листопад все для нас кличем— відібрати втрачене, здобути свободу, панувати на власній землі!

Начальна Команда УГА була тої думки, що український жовнір в місті не вміє і не знає воювати. Він зі села, село знає, Міста не знає і боїться. Тому рішили вийти зі Львова, хоч тепер загально стверджено, що положення нашого війська зовсім не було того рода, що конечно треба було лишати Львів. Навпаки, положення противника було о много гірше і тяжче. Та він не боявся міста...

Коли б наші війська не були тоді залишили Львова а повели протинаступ, то при все свіжім допливі сил зі сіл— вкінці таки булиб зломили противника. А так в основі підірвано мораль війська та цілого краю— підірвано віру у власні сили та безнадійно залишено всі можливости, які місто дає до оборони і наступу.

З того науки: **Ніколи не упадати в перестрах!**

Не здавати позицій!

Коли втрачене дещо, держати, що є і **повести наступ, щоби відбити втрачене.**

Втраченим можемо уважати щось, коли воно втрачене в серці чоловіка.

Коли серце жовніра без віри і надії— тоді війна втрачена.

Коли є віра і надія в душі жовніра— нема такого положення, що військо не моглоб здобути!

- - - - - -

Нині по Львові толочить тяжка стопа бородатої Москви.

Новий ворог в нашому прастарому місті.

Однак наші люди нині інші, як тому 22 роки. Вони вкорінилися в місті, увійшли у всі заулки і переулки, вдерлися в камінні доми і в серцях мають віру в правоту власної справи.

Колиб тоді, 22 листопада 1918 наші війська були утримали Львів— то інші українські війська також були б утримали Київ. І не булоб тої страхованної війни. бо сильна Українська Держава з 45 міліонів однородного населення булаб становила рішучу противагу на сході Европі— булаб заперла дорогу Сталінові і Гітлерові.

А так— шатимо тепер за помилки зперед 22 літ.

СЛОВО З ПРИВОДУ ДНЯ МОЛИТВИ

Святіший Отець Папа Пій XI проголосив день 24 листопада ц.р. Днем Молитви для всіх вірних.

"Того дня по цілім світі будуть правитись Служби Божі і всі будуть спільно молитись за теперішні потреби людськости."

Ці молитви мають злучитись "з чинами покути і душевною поправою власного життя кождого."

У висліді "всі, що помруть на війні, матимуть вічний спочинок. Біженці, скитальці і полонені та всі, котрі по причині нинішної борби терпіть або сумують, дістануть небесну потіху ласки. А коли вкінці привернеться пад в справедливости і уми примиряться християнською любовю, тоді правдивий мир поєднає всі народи як братів, приверне назад спокій і добробут."

Св. Отець підчекує, що зробив все у своїй силі, щоби замирити світ.

"Але, коли замість потахнути, ця корстока борба спалахнупа, відтоді збільшається насильство. Наш голос, що взиває до миру, потонув в гаморі зброї. Тому з трепетом— але і з довірям— звертаємо наші думки до Отця милосердія і Бога всьої потіхи" та благаємо кращих часів для людськости, бо Він згинає волю людий і своєю Божою волею справляє біг дій."

† ВАСИЛИЙ, Епископ.

Дано у Винипеґу, в день св. Великомученика Димитрія, 8 листопада, 1940.

Просимо всіх наших Отців духовних, щоби заохотили вірних до молитов і діл покути в намірені Святійшого Вітця на неділю, 24 листопада.

Мама до девятилітньої доні:— Що ти так пильно читаєш?

Доня: Книжку, "Як виховувати діти."

Мама (здивовано): Ов, а по що тобі цього?

Доня: Ну, я хочу знати, чи ви мене добре виховуєте!

ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА!

З приводу завваг, надрукованих в "Українськім Голосі," з дня 23 жовтня, ч. 43, під заголовком "МИМОХОДОМ" Провінціональний Заряд Брацтва Українців Католиків Канади чується зобовязаний дати до загального відома слідуюче: на з'їзд БУК-а одержали офіціяльне запрошення такі: премієр Саскачевану Петтерсон, проф. Симпсон, всеч. о. др. В. Кушнір, (прошено прибути на суботу), і всеч. о. Ст. Семчук, який завчасу повідомив про свою неможливість прибути цього року на з'їзд. Для всіх інших членів і нечленів, прихильників і неприхильників БУК-а, були загальні запрошення в пресі. Отже хто лише хотів бути присутний на з'їзді, міг на ньому бути. Відносно особи п. В. Свистуна— в неділю п. В. Свистуна в Саскатуні не було. Приїхав він тільки в понеділок і не на з'їзд БУК-а. Через те подання в "Мимоході" безпідставне і неправдиве.

Для загального відома Шановної Публики, щоб вона була правдиво поінформована про бенкет, подаємо, що той бенкет відбувся від 6-ої до 8-ої години вечером в Кінґ Джордж готелі, на який **запрошено тільки представників ріжних орґанізацій.**

Булоб бажаним на будуче, щоби не повторювались подібні як "Мимоходом" твердження, щоб представники української преси діставали інформації про певні свята, чи бенкети у відповідальних осіб. Тоді не булоб в пресі безпідставних заключень.

За Заряд Брацтва Українців Католиків Канади, (Саскачеванської Секції)—

С.Я. Дідич голова — **А.І. Яремович,** ґен. секр.

ПРАЦЯ НАШОЇ ЦЕРКВИ

Старанням нашої Церкви вкінці переможемо всі трудноці і до **Ню Йорку приїхав з Европи Богдан Катамай,** перший орґанізатор **релігійної** української католицької молоді. Катамай був якийсь час в Галичині і зазнав всіх приркостий большевицької влади. Через Сян дістався на німецький бік і по 6 місяцях дістався до Ватикану. Звідтам через Еспанію приїхав до Портуґалії а дальше кораблем до Америки. До Галичини виїхав в лютім 1936 р.

- - - - - -

Українські католицькі цілоденні школи в Гемтремк, Ню Кенсинґтон і Вилкесбері мають власні шкільні автобуси, котрими привозять і відвозять дітий.

- - - - - -

На зборах в Народнім Домі в Едмонтоні, Альта українська католицька **парохія ім. св. Йосафата приняла новий календар** і вислала відповідне прохання до Епископського Ординаріяту у Винипеґу. Представник молоді, учитель Вищої Школи, Н. Демків так сказав підчас тих зборів: "Ми молоді дуже просимо вас старших змініть календар як найскорше, як хочете дати нам нагоду остатися при нашій Церкві і народі." **Всі присутні особисто підписали прохання.**

Так треба робити всюди.

Час не чекає і події ідуть, а ми все звикли позаду інших. Добро нашої молоді в Канаді вимагає, щоби змінити календар і святкувати спільно зі всіми. Це однак не означає, що треба змінити також свята і пости. **Свята і пости наші далі остають, як були — тільки числення пересувається 13 днів наперед.**

- - - - - -

20 жовтня посвячено новий будинок цілоденної нашої школи у Вотервіл, Н. Й. В підвалі школи є харчівня, на першім поверсі авдиторія, на дугім шкільні салі.

Вчуть Сестри Василіянки, парохом є о. Хлистун.

- - - - - -

20 жовтня був храмовий день **парохії св. Покрови у Винипеґу.** Архієрейську Службу Божу правив **Їх Ексцеленція, Преосвященний Владика, в сослуженні о. др. В. Кушніра і о. Семчука, пароха.** Співав хор під орудою З. Мороза. Церква була битком набита. Преосвященний мав кінцеве **слово про віру і любов.** Коли світ відпадає від Бога і тратить покров Пречистої, це діється тому, що в серцях погасла віра. **Де нема віри, нема любови. А нема любови Бога, нема любови рідного брата і світ мотиться в пропасть.** Виграти цю війну маємо сильною вірою в правість нашої справи і любовю до нашої вільної Канади.

- - - - - -

27 жовтня була вечером 29 річниця нашої цілоденної **школи св. о. Николая у Винипеґу, котру ведуть Сестри Служебниці.** Запрошені гості виповнили домівку товариства св. Івана Милостивого по береги. Між гостями були майжі всі наші Отці Духовні з міста, дієвий голова мійської Шкільної Ради **В. Шкраба,** др. Резньовський з дружиною, др. Канчір і многі відпоручники наших церковних і просвітних орґанізацій. Господарем вечері був А. Мальчевський. Діти дали маленьку цікаву програму на сцені. **о. Сеньків, ЧСВВ** взивав до більшого зацікавлення своєю школою та відмітив ріжниці між прилюдною школою а релігійною школою. **о. др. Кушнір звернув увагу на вплив вулиці і взивав загал протиділати** лихому впливові а співпрацювати з Церквою і Школою. Місцевий **учитель В. Ваз** говорив про ідейне наставлення учительства.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

—От, якби так фляшка руму!

Хтось пошпортав у хлібнику й добув фельфляшку з румом.

—А видите! І рум і тютюн маєте, а фантазії ні трохи! Ану дай Боже здоровля!

Холєвка попив і пустив баньку довкола. Кожен ковтнув, обтерся і наче повеселів.

—І неправду то казали мадяри, що "нема рум— нема штурм?"

—Справді, якось веселіше. Наче від серця відстапо.— Завважив котрийсь з гурту хлопців, що далі стояли, мов бузьки по Спасі.

—А видите, а видите,— радів Холєвка.

—Можемо на хвилю присісти й подумати, що робити далі. От ви, пане Саляк, вилізьте на горбок і дивіться, чи яка біда не суне. А ми тут порадимося, та якось то буде.

Названий стрілець послушно видрапався на горбок й розглядався на всі сторони. Решта посідала, а Холєвка говорив:

—Панове! Чорт його знає, яка там ситуація в місті. До ратуша чи до Народнього Дому все одно не дібємося. Нам куди блище на Головний Двірець. Я вас проведу попри місто. Пес нас не побачить, як всовгнемося на двірець. А там нам уже сотник Поляник подякує. Йти-мем, як на порядну патрулю пристало. Гей, товаришу,— кликнув на стрільця, що сторожив на горбку. Стрілець зійшов у низ. —А що там?

—Нічого, все в порядку.

—Ну, позір, ідемо!

Хлопці повставали, стріпалися й поправивши на собі паштунки, пішли міровим кроком за Холєвкою.

А тимчасом на дверці кипіло, мов у кітлі. Звязок з Начальною Командою зірвався ще вчора. Копиткове обсадили сильні частини противника. Муніції було тільки, що на лік. Ні одної гандґранати, щоби хоч бахнути на пострах.

(Дальше буде).

—Як ся маєте, пані Вашпенгаймер. Як маєте?

—О спасибіг, добре. Тільки великі видатки.

—Чому?

—Мушу удержувати трох чоловіків.

— Що ви говорите? Яких?

—Чоловіка мого і двох моїх дочок.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

ЗВІТ РІЧНОГО З'ЇЗДУ БУК-а В САСКАТУНІ

(Продовження)

о. др. В. Кушнір— Високодостойні Зібрані! Мимо того, що мені трудно було прибути до вас, я все таки приїхав на цей ваш з'їзд. о. Доктор передає привіт від Преосвященного Кир Василія Ладики, ЧСВВ— присутні захоплено шепчуть. Потім о. Доктор передає привіт від Манітобської Секції БУК-а. Нинішний з'їзд є одним з найважнійших, які ми мали через кілька послідних літ. Світ тепер у великій трівозі, в якій раніше не був. Тому рік ви не виділи на вулицях Саскатуну жовнірів і літаки не гуділи горою. Теперішна війна одна з найнебезпечнійших, які знає історія. Страшні є кличі Гітлера, Мусоліні і Сталіна. Ці диктатори зосередили всю свою енерґію для провадження тої страшної війни. Тою війною **думають знищити нашу цивілізацію.** Ми повинні поважно подумати над тим, щоби не втратили всього, що нам дороге— бо наші брати в Европі вже втратили. Часи вимагають, щоби ми зберегли для Канади і для Америки той демократичний устрій, що дає нам свободу. А коли збережемо, то вдасться зберегти лад і порядок там, в Европі. Щоби протиставитися ворогові, жовнірі мусять бути добре вишколені. Так і ми маємо бути добрими членами Братства Українців Католиків Канади. Коли хата горить, треба її ратувати. Не вистарчає лишень називати себе українцями, коли в серці нема патріотизму. В нас мусить зрости і проявитися ділом висока свідомість релігійно-національна. Всі ми разом повинні піти нині на ратунок нашої цивілізації —бо хата горить.

Тому 25 літ Українська Держава впала нам, як з неба. Треба було мати тільки єдність і силу, щоби ту державу втримати. Ми однак не вміли ту державу закріпити. Праця була велика, а провідники малі.

Хто не годен дати сто, най дасть пятьдесять або менше долярів для ратовання справи. А одна орґанізація післала аж до ґенерального прокурата і питала, як помагати в теперішній війні. Я червонівся, коли таке прочитав у FREE PRESS. То хто ще не знає, як нині помагати? Дай і ще раз дай —а не питайся, як! Треба працею здисциплінувати себе, щоби вміти постояти за справу.

Маєте бурсу БУК-а, в котрій виховується характери. А щоби виховати характери, треба жертвй.

Маєте пресу—"Будучність Нації", яка є зброєю проти всякого розбрату. Кождого повинно бути стати на одного доляра річно на свою пресу.

Ворог знищив богато, але не все. Україна не вмерла і не вмре. Той голос не завмре ніколи. Там на Україні повстануть ще кращі церкви, як були раньше. Там має розвинутися вільне життя. Кождий най сповняє свою працю там, де є.

Згадує про жертви і збірку на пресу та на бурсу.

—

Збірка принесла $18. Жертвували по $1: О. Сокіл, о. Корба, ЧНІ. По 75ц.: Н. Вий.

—

Замітка редактора: Збірка мала, навіть дуже мала, коли взяти під увагу настрій і чисельність з'їзду. Де причина, чому?

Хлібороби Саскачевану не мають гроший. Пшениці негоден був тоді ще продати, а що можна було продати, то так мало, що ледви стало на найконечнійші видатки на зиму. А саскачеванські хлібороби живуть головно з пшениці, з зерна І то є одинока відповідь на поставлене питання.

Та не треба забувати, що мимо всего справа негодна істнувати, коли жертвенність не підвищиться і стало не будуть напливати точні передплати. Це не погрози, ані байки, а конечність життя. І того всім нашим членам не можна забувати!

—

Слідував вибір нового **заряду Провінціональної Секції БУК-а в Саскачевані.** Вибрано, як слідує:

Голова—Степан Дідич, учитель з Кридор, Саск.

Заступник — о. Михайло Пелех, парох Саскатуну.

Писар— Антін Яремович, учитель з Саскатуну.

Скарбник — Дмитро Кобринський, фармар зі Смотс, Саск.

Провірники— Михайло Лозинський, фармар з Лановець, Саск.

В. Войтюк, учитель зі Смотс, Саск.

М. Білинський, фармар з Борщева, Саск.

Судді— Григорій Гарах, фармар з Кридор, Саск

Антін Валько, з Айтуни, Саск.

Григорій Небоженко, склепар, Кадворт, Саск.

Новому зарядові БУК-а в Саскачевані бажаємо сил, витревалости, успіхів і всього найкращого в праці, трудах і жертві по Божій волі.

Це завдання непегке, особливо тепер.

Треба много терпеливости, такту, орієнтації, знання— а надівсе віри глибокої і чистоти серця перед невислідимим рішенням Божого Провидіння. Наше членство мусить скупчено і вірно стояти рамя о рамя при своїм проводі БУК-а. Зазиви і заклики треба виконати без отягання. Спільними силами, спільною працею, вірою і любовю довершимо великих діл і будучність наша певно буде краща!

ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ БУК-А!

В місяці грудні треба перевести річні збори.

Не відкладатися і не отягатися. Наперед заголосити, устійнити програму і в даний час безвідклично збори відбути.

Звіт зборів треба переслати до поміщення в "Будучности Нації," а відпис до писаря, Антона Яремовича,
Albani Hotel, 20th St., Saskatoon, Sask.

Всі відділи повинні і мають це зробити!

Справа відложена, це справа занедбана. Це несплачений і відтягнений довг супроти власної будучности. І відсотки від таких довгів дуже тяжкі а часто навіть неможливі до сплачення.

Не затягайте довгів перед власною суспільністю, перед будучністю своїх дітий!

Це не богато і не тяжко. Але треба мати добру волю!

Скличте негайно в грудні річні збори відділу— перегляньте річну працю, намітіть нову! **Виберіть діяльний і сильний заряд з найліпших зпоміж вас!**

25-ЛІТТЯ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ

Дня 6 жовтня ц.р. було гарне приняття шан. ювілятів **панства Василя і Анастазії Капуста** і запрошених гостий в українській католицькій домівці на **Вест Торонто.** Минувшого вересня минуло 25 років, як згадані шановні ювіляти подружилися. Ця хвилина пригадалася кільком членам родини і жіночому товариству. Спільно рішили пошанувати цей спомин гарним приняттям. Запрошено богато гостий, що у великім числі зійшлися до домівки. Ініціятори подбали, щоби все випало як найкраще. Столи прибрано в гарні живі квіти і в смачну перекуску. На самій середині пишалися гарні коровaї. Гарно виглядало все а ювілятка так само щиро потроха плакала, як буває плаче молода на вінкоплетинах. Молодий сидів гордо. З чого можна було догадуватися, що радів зі свого ювилею. Ініціятори подбали про гарну музику, що відіграла весільний марш при впровадженню ювілятів. Колишний дружба п. Сабадаш наділив ювілятів китицями квітів. Була перекуска а вкінці п. М. Руснак покликав многих з гостий, щоби висказати щирі побажання для ювілятів. Промовляли члени родини, односельчани і знакомі. Всі вручували гарні подарунки. Опісля відспівано многолітствія. Пан В. Капуста подякував усім за щире приняття і гості весело розійшлися домів. З тої нагоди переведено збірку на пресу.

Слідуючої неділі в домі шановних ювілятів було приняття для запрошених гостий. Прибули многі і забава була гарна. Ювіляти були веселі. Подумали також, щоби цю подію дати до відома многим знакомим в інших сторонах Канади. Пішов заклик до збірки на пресу. Гості приняли заклик з задоволенням і на пресовий фонд "Будучности Нації" зложили, як слідує. Всім жертводавцям складаємо щиру подяку а шановним ювілятам щире українське "Многая Літа!"

Зложили по $1.00: В. і А. Капуста. По 50ц.: П. Буга, В. Станґрет, Гр. Баранецький, М. Корчинський, Ф. Шелюк, П. Нечай, П. Волошинський. Разом всіх $4.50

ПРЕСФОНД З ЛАНОВЕЦЬ, САСК.

В понеділок 28 жовтня ц.р. в українській католицькій церкві в Ланівцях, Саск., відбувся похорон **бл. п. Прокопа Жарого.** Похоронні богослуження відправив о. М. Оленьчук. Бл. п. П. Жарий був примірним членом парохії, через довгі літа Старшим Братом при церкві і свідомим українцем католиком. На похорон прийшли члени численної родини, многі знакомі і приятелі, хоча погода була прикра, бо того дня впав перший сніг. Підчас обіду в домі бл. п. П. Жарого на заклик о. М. Оленьчука слідуючі зложили на пресфонд нашої преси:

По 50ц.: І. Войтович, М. Лозинський. По 25ц.: пані: Е. Лозинська, Отчар, Сливка, Бажовська, Возняк, Корпан, І. Лозинська, Байда, А. Лозинська, Шутяк, Щербань, Жара, Сельська, Сікорська. Панове: М. Сельський, М. Овчар, Й. Бажовський, Т. Байда, Н. Ґабрух, К. Возняк, К. Лозинський, П. Жарий, П. Ґабрух, М. Жарий, А. Щербань, І. Грапчук, Н. Корпан, М. Ременда, о. М. Оленьчук, Ст. Лозинський, Й. Шабага, М. Шутяк, Гр. Шведюк, Й. Грицак, І. Щербань, І. Магус, А. Сельський, А. Сікорський. По 20ц.: І. Кобринський. По 15ц.: пані Щербань. По 10ц.: пані Грапчак, А. Жарий, Г. Корпан.

Разом $11.20. З того половину призначено на БН, а половину на УВісти.

Вічная Память бл. п. Пр. Жарому. Слава і честь жертволюбивим і свідомим парохіянам з Лановець, Саск.

Пристужний.

—

Наші замітки: Сердечно дякуємо всім, що причинилися до збірки в Торонті і жертводавцям в Ланівцях, Саск.

Так повинні поступати при подібних нагодах інші.

Все є можливість помогти, коли хто хоче.

А навіть найменші жертви, коли дані зараз і у більшім розмірі, можуть много зробити і нераз вратувати положення, котре навіть прикре і загрозливе.

Особливо тим на саскачеванськім, де нині тяжко продати пшениці, ці жертви не були легкі. Але коли є любов і віра, кожда жертва, навіть найбільша— легка. Особа бл. п. Прокопа Жарого була типова для нашого старшого покоління— це був раровий чоловік. Високий, сильний, кремезний, все працьовитий і незвичайно чистий. Його хата з полудня при дорозі до церкви все глядить на світ біленськими стінами і чистенькими шибками, обведеними синкою. А на подвірю зразковий лад. Виховав красні діти, з котрих деякі вже мають своїх дітий і відійшов спокійно, чесно і гідно, як ґазда, віруючий українець католик на вічний спочинок, щоби стомлені кости зложити в цій землиці, котру любив, для котрої трудився і котру насичував передше своїм потом і трудом. Відійшов від нас як взір, як належить і можна, навіть серед найтяжчих обставин, зробити життя гідним і добрим— собі і нащадкам. Вічна Йому Память!

ПОСОЛ КЕСТЕЛДЕН ЗГАДУЄ УКРАЇНЦІВ

Посол Дж. Г. Кестелден з виборчого округа **Йорктон, Саск.,** ССФ згадав у першій своїй промові українців тими словами: "Приблизно **одна третина мешканців** округа, котрий я маю честь заступати, **є українського походження.** Вони прибули до Канади, працювали, щоби побудувати доми і **тепер в годину проби охочо жертвують себе до борби за ту долю свободи, про котру знають, що має бути наслідством кождого канадійця і котрої вони не мали в Польщі,** з котрої прибули. **Ці люди радо жертвують собою.** На вічний встид Канади переконуємося, що **ці бідолахи є охотнійші вмерти за Канаду** від тих лихварів, що не хочуть зректися свого фунта мяса."

Цей промовою посол Кестелден певно зробив нам чималу прислугу, згадуючи з парляментарної трибуни про тяжку працю і жертвенність нашого народу, що є чеснотами, загально признаними і ціненими в світі. Крім цего посол особливо підчеркнув щирість і посвяту нашого народу для Канади та ЯСНО зазначив, що наш нарід в Польщі свободи не мав. В теперішній воєнний час це щось значить. А також підчеркнув, що хоча люди бідні, то більше жертвують, як ті, що мають і моглиби. Віримо, що українські виборці округи цих теплих слів не забудуть і з вдячністю оцінять.

СКАРБОВИЙ ЗВІТ БУК-а, Жовтень, 1940

ПРИХІД —

о. М. Колодій з продажі літ.	1.00
о. Із. Борецький з продажі літ.	12.00
Г. Підгородецький, Пруський	2.00
о. Іг. Шпятковський з продажі літ.	2.75
о. др. В. Кушнір з продажі літ.	4.00
о. Семчук з продажі літ.	6.46
Відділ ч. 2, Ланівці, Саск.	2.70
Марія Рудавська, В. Гумницький	3.50
А. Гнатюк, М. Гнатюк	2.00
В. Войтович, Ст. Гненний, Ст. Дідич	4.00
Кат. Прийма, Емілія Гаврищко	2.00
Осип Прийма з продажі літ.	1.50
Йосиф Мельник з продажі літ.	1.25
За стяжки на з'їзді	70.09
Пресфонд— збірка	9.00
Контест	29.26
Ів. Гринчишин, в. Денисюк, М. Лютий	3.00
Т. Холоднюк, о. А. Фик, Вар. Собчук	3.00
Пресфд. від парохії св. Покрови, Вин.	3.30
о. Іг. Шпитковський з продажі літ.	2.60
о. Семчук з продажі літ.	2.73
Іл. Вивюрка, К. Боднарчук, М. Хомин	3.00
Ю. Онишко, В. Станґрет	1.60
Збірка на ср. вес. п. Капустів, Торонто	4.50
Разом	$177.24

— РОЗХІД

Друк БН. ч. 19	30.60
Розсилка	3.95
Друк стяжок на з'їзд	6.36
Кліші і мети	13.21
Направа пугарів	14.80
Папір	.20
Судді контесту	3.00
УВісти за оголошення	10.00
Кошт референтів	15.00
Почтові значки	2.40
УКнигарня за папір	1.12
Зміне чека	.15
Мети	3.78
Разом	$104.84

Дм. Кобринський,
гол. скарбник.

-ЗАКЛИК-

"БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ"— ЦЕ ВАША ПРЕСА!

Дорогі Читачі: Коли прийде осінь то Ви все обчисляєте, що Вам треба на зиму. А чи Ви думаєте про Б. Нації, якої треба як зима так літо. Це ваша розрада на довгі зимові вечорі. Постарайтеся прислати передплату на час. При ріжних нагодах зібрати дещо пресового фонду. Нагод є богато коли є добра воля. На забавах, поминах, весілі, підприємствах, ітд. Ширіть добру пресу, нехай і Ваш сусід читає.

Українець католик не може обминати свою католицьку пресу а читати іншу. Тому то Б. Нації нехай буде в кождій українській католицькій хаті.

Адміністрація Б. Нації.

ЧОГО ІВАСЬ НЕ НАВЧИВСЯ, ТОГО ІВАН НЕ БУДЕ ЗНАТИ!

Силач Ґален Ґоф, котрий позваляв, щоби по нім їхав тягаровий самохід ваги 12,000 фунтів, — **має одного синка** Восела Кей. Той хлопчина має 34 місяці життя і вже вчиться бути достойним сином свого батька. Малий Волес має свій телефон і свій вишкіл. Вправляється в дужанню і дре зайвий папір, щоби набрати рухів та сили мязів. Живе в прегарній Каліфорнії у Льос Анджельос і дай Боже вирости йому не тільки сильним і здоровим, але так само добрим і чесним. Бо крім сили тіла і костий ще є інша сила—ума і духа. Без неї сила мязів часто може стати прокляттям. Сила духа веде і кермує.

Чи не добре булоб і вашим дітям почати науку **змалку, від найнищих літ?** І заки дитина піде до школи, **вже вчити її вдома.**

др. Дейфо

ВОНІТОВАННЯ

Одна пані написала мені про часте блювання її дитини. Просила поради. Я порадив, щоби уважала на живлення, бо дитина часто **підчас їди ликає воздух.** І це була якраз причина.

Малі діти часто поликують малу скількість воздуха підчас їди, або між одним а другим живленням. Коли дитина перекормлена, вона часто так робить. Дитину можна кормити коли лежить боком. Якщо тоді відповідно не підіпреться голови, то молоко заскоро тече з фляшки. Дитина поликає скоро текуче молоко і воздух. Потім легко вонітує. Коли дитину тримають просто і кормлять, тоді бульки воздуха пробються через корм і втікнуть, не порушуючи з собою всього корму.

Найкраще зарадити проти поликання воздуху можна тоді, коли матір тримає дитину на руках перед і по їді. Коли гладиться дитину по плечах, тоді воздух легко виходить з дитини. Добре знають про це доглядачки в лічницях.

Часом треба це зробити навіть в середині кормлення. Так ми робили з пятернятками. З хвилиною, коли вони прийшли на світ, виринуло питання кормлення. Ми мусіли уважати на це, щоби їх корм затримався в середині, бо вони були слабонькі і могли легко померти. Тому ми легонько натирали їх плечі перед, підчас і по кормленню, коли вони були маленькі.

Зараз по кормленню найкраще як найменше рухати дитину і коли натираємо, то дуже уважно.

Коли дитина ссе палець, вона призвичається поликати воздух. Так само діється з дітьми, котрих успокоюють при помочі пипки.

Найчастійше дитина вонітує тоді, коли перекормиться— або забогато нараз або зачасто. Я часто переконався, що коли дітий кормити що три години, то вони будуть скорше вонітувати, як ті, котрих кормиться що чотири години.

МІЙСЬКІ ВИБОРИ У ВИНИПЕҐУ

До мійських виборів цього року **НА МІСЬКОГО РАДНОГО** став українець, **ВАСИЛЬ ШКРАБА.** Від наших виборців самих в північ. часті міста буде залежати, чи вони вийдуть, чи ні. Часи ґрізні і насувається можливість потреби всякої помочі і заступництва. Тому обовязком кождого ро-

пан Василь Шкраба

зумного чоловіка є віддати свій голос на доброго кандидата— а таким певно не будуть явні чи підроблені комуністи, але загально знані і шановані кандидати що вже чимало разів дали доказ правдивої дбайливости про нарід і кому тільки могли, помогли.

Василь Шкраба, від літ **дієвий голова Шкільної Ради** цього міста, постарався про це, що у **школах дають тепер безплатне молоко** для недоживлених дітий. Він також подбав, щоби на північнім Винипеґу отворено **вечірні школи** для тих, що хочуть вчитися анґлійської мово. Впрочім виборці міста мали нераз нагоду бачити його з ріжних нагод річниць і принять та чути його промови.

Минулого року В. Шкраба дістав досить велике число голосів, однак замале, щоби бути вибраним на радного міста. Тепер є нагодна направити помилки минулого року і дати йому повне попертя. Треба уважати, щоби не знищити свого голосу— це раз, через невідповідне писання. А по друге, треба, щоби всі наші виборці пішли голосувати навіть тоді, колиб був дощ чи сніг. Коли маємо право голосувати і наш голос в нашій демократичній Канаді цінить ся так само, як голос міністра чи міліонера— то хіба чоловік сам себе не цінить і не варта того голосу, коли не іде голосувати. А хто не вміє і не хоче цінити як слід свободи, не буде її мати— втратить її. Потім нехай не нарікає, що йому кривда і біда. Він сам це все спричинив. В день виборів винипеґські українці католики повинні всі голосувати на В. Шкрабу.

МОЛИТВА

Всевишній! Я Тобі молюся,
молекул космоса Твого...
Де Ти, хто Ти— даремно бюся.
ні, не збагну во вік сього!

Во вік науці не обняти
всього, що Ти создав еси...
Даремно розум нащ крилатий
шукає краю небеси!

Знемігшися, на ту пилинку
спускається, що ми звемо
вселенною,— що на хвилинку
її в імперії рвемо

І тут безодня животвору,
і тут премудрість без кінця...
Однаково горі і долу
сіяє світ Твого лиця.

Молюсь, не дай мені з розпуки
зректися розуму мого—
нехай не гасне світ науки
в проміннях сяева Твого.

Нехай мій дух в земній юдолі
не знижується до звірят —
З Твоєї пресвятої волі
нехай по віки буде свят!

РУЗВЕЛТ ПОБІДИВ У ВИБОРАХ!

5 листопада ц.р. було голосування в Америці. Передвиборча аґітація виявила меткість і всесторонність аґітації републиканців. На 1,273 щоденників в Америці 63.86% працювали для **Вилкі.** За ним заявився славний вирібник самоходів **Форд,** дальше славний радієвий промовець **о. Каґлин** і многі католицькі достойники, провідник Комітету Промислові Орґанізації **Джан Луіс,** котрого одна промова через радієву мережу коштувала $48, 000. Луіс домагався від орґанізованих робітників, щоби голосували на Вилкі. Інакше він сам зрезиґнує, колиб Вилкі не вийшов президентом. Луіс казав, що Рузвелт веде Америку до війни і не виконав своїх обіцянок для робітників. За Вилкі заявився також славний борець **Джов Луіс,** мурин з Ню Иорку, котрий закинув Рузвелтові, що не видав законодавства проти лінчу в полудневих стейтах. Коли раз підчас зібрання стали йому перешкаджати і вигукувати, він не збентежився. Обернувся в сторону тих, що вигукували і сказав:

—Я до того призвичаєний і все таки я побіджаю!

Тоді посипалися оплески.

\- - - - - -

Промовляючи в Бостоні Рузвелт згадав про теперішне зброєння Злучених Держав та поміч для Анґлії. Будується тепер 24,000 літаків для Анґлії, а 12,000 ще намічується додатково.

"Ваших хлопців не пішлеться в жадну чужу війну!"— заявив зібраним.

\- - - - - -

На образку бачимо, як поліцай стримав Вилкі, котрий зірвався проти напасника, який обкидав його і жену гнилими яйцями. Вилкі приїхав до Шикаґо на передвиборче зібрання. 53 літний безробітний Чарльс Молрейн став кидати смердячими яйцями, з котрих одно влучило Вилкі в голову, а інші сплямили сукню жені Вилкі. Бачимо рішучість Вилкі і колиб його не стримали, то напасник бувби дістав з місця належну надгороду за свій смердячий вчинок.

\- - - - - -

Вибори принесли побіду Рузвелтови. А тому, що за цілий час істнування Злучених Держав ніколи жадний президент не хотів тричі іти до виборів, то це перший раз в історії цього многоміліонового краю президент Рузвелт стає **третий раз** президентом з Новим Роком 1941. По тій причині много кажуть, що демократія в Стейтах пропала. Бо виборці самі вирішили, що в таких важних часах вони негодні дати собі ради без того одного чоловіка на 120 міліонів населення. Інші знова кажуть, що Америка іде до перебудови цілого життя— тільки покищо не знати в якім точно напрямі. Деякі побоюються, що той напрям взорований на фашистівськім устрою. Але це все тільки балачки з приводу виборчої горячки і взагалі нервозности, яка панує на світі.

Певним є тепер одно: **влада Рузвелта дасть далі всю можливу допомогу Анґлії а коли зайде потреба, то може приступить спільно до війни проти Німеччини.**

ЗНАЧІННЯ ЛЕТУНСТВА

З Ню Гейвен, Кон. подають, що **полк. Чалс Линдберґ** промовляв підчас зборів так: "Наше оборонне положення много краще, як неодного іншого народу в світі."

"Бесіда про напад на нас через підбігунові околиці або через полуднево американські джунґлі є спонукою пропаґанди, гистерії і партійної політики."

"На ділі ми є в тім щасливім положенню, що колиб ворог зближався до нас на кораблях, ми змоглиб ці кораблі збомбардувати з наших літаків. Летунство скріпило наше положення, а не ослабило. І жадна сила пропаґанди або партійної політики не може того змінити."

\- - - - - -

Коли ходить о наших хлопців, то буде на місці пригадати тут про нагоду, яка є тепер **вписатися до летунських военних шкіл в Канаді.** Там молоді хлопці можуть дістати повний вишкіл, що певно стане їм потім в пригоді в життю. А по війні летунство певно не упаде, але ще більше пошириться і заступить в многих случаях теперішні залізниці, самоходи, і кораблі. Отже порадно є вчитися летунства, **головно молодим, здібним і здоровим нашим хлопцям.**

ЧИРЧИЛ ЗАПОВІДАЄ ВІЙНУ ДО 1944 РОКУ!

5 листопада в анґлійськім парляменті промовив представник незрушної віри і моральних сил Анґлії, премієр В. Чирчил.

"Це велич життя— якщо не прислабнемо!"

Премієр начеркнув такі найблищі можливости:

1\) З Новим Роком треба надіятися збільшеної діяльности підводних лодок і вже пороблені приготування, щоби як слід тому зарадити.

2\) Британські сили на Середземнім Морі сильно скріплені а летуни стало будуть нищити военні засоби Італії.

3\) Летунські налети на Анґлію потягнули за собою 14,000 жертв в людях убитими, а 20,000 раненими. Чотири пятих всіх жертв поносить Льондон. Німецькі страти в летунах є 10 на одного британського.

4\) Гітлерові не пощастило напасти на Анґлію суходолом, але небезпека нападу ще не минула.

5\) Італійці тратять 20 жертв на одну анґлійську в північній Африці.

6\) Анґлійці висіли на острові Креті, заняли там морські і летунські пристані, що уможливить успішні набіги на Італію а більшу поміч для Греції.

А вкінці заявив Чирчил, що коли буде конечним, то треба буде боротися навіть впродовж 1944 року і в тім напрямі зроблено приготовання.

На найвищім шпилі Европи в Альпах, 9,250 стіп над поземом моря, стоїть католицька **каплиця Пречистої** Всіх Порад. Це найвище поставлена церква в Европі.

З ПОЕЗІЙ ПАНЬКА КУЛІША

З ПОЕМИ НАСТУСЯ

Щож було за добре, щож було за любо
у старій, дідизній Морозовій хаті,
як серцем-душею раділа-дивилась
на молоду пару Морозиха мати!

Щож було за щастя, щож була за втіха
Обусиші тещі, вдові одинокій,
як зрана в неділю приїде одвідать
родину єдину, доню яснооку!

Посідають любо за сталом дубовим,
стара господиня ставить кінву меду.
Широку, квітчасту козацьку лицарську
зачинає Гуня з Морозом беседу.

Гарні-ненаглядні діди сивоусі,
мов голубів пара, сивих волохатих,
буркочуть-говорять, мов у дзвони дзвоз-
взирається мовчки із матірю мати. (нять,

Гарні, начі в срібних образи віночках,
батьки військові на покуті сяють.
Поважне обличчя, святії розмови,
і очі, мов зорі, тихо, любо грають.

ЗАСПІВ

Удосвіта встав я... темно ще на дворі.
Денеде по хатах ясне світло сяє.
Сяє ясне світло, як на небі зорі:..
Дивуюсь, радію, у серця питаю:
"Скажи, віще серце, чи скоро світ буде?"

Ой, скоро світ буде,
прокинуться люди.
У всяке віконце
засіяє сонце...

Ой, ударюж зразу
у струни живії:
Прокиньтесь, вставайте
старі і малії!

Віщуванням новим
серце моє бється —
через край із серця
рідне слово ллється.

КУМЕЙКИ, 1637 р.

Нехай буде, нехай буде,
коли Божа воля,
щоб росла в боях крівавих
українська доля.

Нехай знають на всім світі,
як ми погибали
і, гинучи, свою правду
кровю записали.

Записали— прочитають
неписьменні люди,
що до суду із шляхетством
згоди в нас не буде.

БОНІТА ҐРЕНВИЛ
Молода акторка, котрої слава рівняється старим. Часто виступає в Голівуд.

СОЛОЛОНИЦЯ, 1596 р.

Іду полем чистим,
гляну оком бистрим —
хвилюються жовті ниви
житом колосистим.

Уродяло жито
та нікому жати —
пішли наші хлібороби
списами орати.

Списами орати,
трупом засівати —
ой які то будем жнива
з того сіву мати?

IX

Буйні вітри, буйні,
осипалось жито—
добра доля тим судилась,
що з гармат побито!

Нежаті ниви
внівець обернулись,
тяжке лихо тим судилось,
що з війни вернулись.

Сумно дощі, сумно
зерно прибивають —
ой, без батьків маленькії
діти виростають.

Виростайте діти
в щасливу годину,
ой, рятуйде, визволяйте
ще раз Україну!

ДО КОБЗИ

Кругом тіснота і неволя,
народ закований мовчить.
Т. Шевченко.

Кобзо, моя непорочна утіха!
Чом ти мовчиш? Задзвони мені зтиха,
голосом правди святої дзвони,
нашу тісноту гірку спомяни.

Може чиє ще несплідне серце
важко забеться, до серця озветься,
як на бандурі струна до струни.

Хто не здоліє озватись ділами,
хай обізветься німими сльозами —
тиж своє слово дзвони-промовляй,
душам братерським заснуть не давай.

Хай недовірки твої туманіють,
хай вороги твої з жалю німіють,
ти рідну семю докупи ззивай!

Гей, хто на сум благородний богатий,
сходьтеся мовчки до рідної хати,
та посідаймо на голих лавках,
та носумуймо по мертвих братах.

Темно на дворі, зоря не зоріє,
вітер холодний од півночі віє,
квилять вовки по степах-облогах.

Кобзо! Ти наша відрада єдина...
Поки із мертвих воскресне Вкраїна,
поки діждеться живої весни,
ти нам про нашу тісноту дзвони.

Зтиха дзвони, нехай мучене серце
важко забеться, до серця озветься,
як на бандурі струна до струни.

ЧТО ЄСТЬ МНІ І ТЕБІ, ЖЕНО?
Ів. 11, 4.

О, як тебе Спасе у тім слові бачу!
О, як Твоє серце моїм серцем чую!
Читаю завіт Твій— читаючи плачу,
високо підняв ти натуру людськую.

Чужа Тобі стала і рідная мати,
зоставсь Ти без роду, без хати на світі,
щоб родом коханим серця не скувати,
хатнім упокоєм духа не вгасити.

О, знаю я, знаю, як те серце билось,
як той дух високий злітав над землею!
Що дітям на лоні у матері снилось,
чого мертві чають— обняв ти душею.

Снились дітям райські віковічні квіти,
чають мертві жизні грядущого віку —
справдиш Ти, що бачать чистим серцем ді-
справдиш, що дороще всього чоловіку. (ти,

Спочивай спасенна душо
у тихій господі,
а ми будем святу правду
сіяти в народі.

Дай нам мати те справдити,
що на чистім лоні
сниться дітям непорочним
в грішнім Вавилоні.

Дай нам мати доказати,
що ми рідні діти
тих великих, що за правду
гинули на світі.

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 7.

КАРА ЗА ГРІХ: ГОСПОДЬ БОГ Є НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ І НАЙМИЛОСЕРДНІШИЙ

Навязання до попередньої лекції: Який гріх поповнили Адам і Ева? (Зїли овоч з заказаного дерева). Хто намовив Еву до гріха? Хто намовив Адама до гріха? Як злий дух намовляв Еву до гріха, як вона повинна була молитися? (Не введи нас во іскушеніе). І вас, діти, часто Злий Дух намовляє до гріха, намовляють вас також інші злі діти. Як ви тоді маєте молитися? Який був гріх Адама і Еви? (Смертельний). Чому? Коли діти поповняють гріх смертельний? Коли не йдуть в неділю на Службу Божу, роблять погані гріхи, не заховують посту, не йдуть на катехізм... Що робить тато, як дитина не хоче слухати? А що робить тато, коли дитина є добра і слухає? А що робить Бог, коли дитина є зла? а коли дитина є добра? Встаньте всі: скажім голосно: **Отче наш, допоможи мені, щоби я уникав всього злого а робив всьо, що добре. Нехай Твоя воля буде нині і завсігди. Амінь.**

Заповідження: Я нині оповім вам, як Господь Бог покарав перших людей, тому, що вони не були добрі. Пізнаєте, як Господь справедливо карає і як є милосердний для грішників, коли вони жалують за свої гріхи, злі діла.

Виклад: Найбільше завинив злий дух укритий у вужі. Тому Господь покарав найперше Злого Духа. Господь так сказав до нього: **"Тому, що ти так поступив, будь проклятий між всіми звірятами... Положу ненависть між тобою а невістою і її сином. Вона зітре твою голову.** Що сказав Господь Бог до Злого Духа укритого в вужі? (Вивчити). Злий Дух думав, що перші люде пійдуть відразу до пекла а тим часом Господь Бог каже, що прийде **інша невіста, мудріша від Еви. Вона буде Матірю Ісуса Христа, Сина Божого, котрий відпокутує за гріхи всіх людей і знова отворить всім людям дорогу до неба.** І то була кара для Злого Духа. Відтак Господь Бог звернувся до Еви і сказав: **"Будеш мати богато терпіння з твоїми дітьми."** Що сказав Господь до Еви? Вкінці сказав Господь до Адама: **"Проклята буде земля, котру ти будеш управляти. В поті чола будеш їсти твій хліб, аж вернешся до землі, з котрої ти повстав і обернешся в порох."** (Вивчити). Опісля вигнав Господь Бог з раю перших людей, а при брамі раю поставив Ангела з горіючим мечем, щоби більше людей до раю не впустив. Так Господь Бог покарав Адама і Еву. Великий був їх гріх і велика постигла їх кара.

Вияснення: Наслідки гріха для душі і для тіла:

Для душі: Перша кара: Адам і Ева стратили ласку освячуючу. Не були вже святими. **Друга кара:** Душа їх стала погана і грішна; не була чиста і свята. **Третя кара:** Сталися дітьми діявола: не були більше дітьми Божими. **Четверта кара:** По смерти не могли вже пійти до неба.

Для тіла: Пята кара: Господь Бог вигнав їх з раю. **Шеста кара:** Тяжко працювали, терпіли і хорували. **Сема кара:** По тяжкім життю мали вмерти. По довгих літах тяжкого життя перші родичі дійсно поумирали. До неба вже не могли іти, але пішли до місця, що називалося АД. Там вони очікували аж прийде Ісус Христос і їх увільнить, і отворить їм дорогу до неба. І тому ми кажемо, **що Бог найсправедливіший, бо за гріх покарав справедливо Адама і Еву; і кажемо, що Господь наймилосердніший, бо обіцяв першим Родичам, що їх відкупить Ісус Христос.**

Ви бачите тепер, діти, як Господь Бог не любить гріха. Коли хочете, щоби вас Господь Бог любив, мусите уникати гріха. Дивіться, яка кара постигла перших родичів. Вони опісля дуже жалували, що образили Господа Бога, вони сказали це Господеві і Господь простив їм, обіцяв їм Ісуса, який увільнить їх від вічної кари і отворить їм дорогу до неба. Цей гріх Адама і Еви перейшов на всі люде. Тільки Пречиста Діва є вільна від него. Вона є **Непорочно Зачата.** Гріх первородний відпускається нам при св. Крещенню. Однак люде і по св. Крещенню грішать. Тоді треба скоро йти до св. Сповіди, сказати свої гріхи священикові а Господь їх вам відпустить. Щоби Господь відпустив нам гріхи, треба за них щиро жалувати, як жалували Адам і Ева. Все треба говорити: **"Отче, відпусти мені мої гріхи, я дуже жалую, що я їх поповнив.**

Встаньте всі — подивіться на цей хрест —це Ісус Христос, що терпів на хресті за гріхи всіх людей. Збудім в собі жаль і скажім: Отче наш... відпусти нам гріхи наші, як і ми відпускаємо довжникам нашим. Амінь.

УВАГА: Запамятай: Ходи завсігди на Службу Божу, ходи на катехізм. Приведи з собою бодай одного хлопця, одну дівчинку. Заохочуй тих дітей, котрі бавляться на улиці. В церкві і на катехізмі заховуйся гарно, бо Бог тебе видить. Учися пильно, шануй і слухай твоїх родичів а Господь буде тебе благословити.

КОРОТКІ ВІСТИ З КАНАДИ

Міністер зброєння Гов заявив, що з початком лютня зачнуть виробляти "десь в Квебеку" 500 фунтові бомби зі скорістю—100,000 таких бомб на рік.

Всі інші роди вибухових матеріялів будуть також виробляти в Канаді.

- - - - - -

24 жовтня ц.р. канадійське правительство признало чехо-словацьке правительство на вигнанню. Наша домінія не признала заняття Чехії німцями в 1939 році. Тепер істнує окреме чеське правительство на вигнанні в Анґлії.

Разом з анґлійським військом бореться 7,000 чеських жовнірів і 800 летунів.

- - - - - -

Суд в Торонті засудив др. Самуїла Левіна, бувшого ректора університету, на 6 місяців вязниці **за протидержавну діяльність. Др. Левін вів комуністичну роботу** друком і аґітацією.

Як вам іде в школі,— питає дядько чотирьох хлопців.

Іван каже: Я перший до ґімнастики.

—Гарно, хлопче.

Петро: Я перший у рахунках.

Василь: Я перший у французькім.

Дядько похвалив і того. Тільки малий Федько нічого не каже.

—А ти Федьку?— питає дядько.— Чи ти теж перший?

—Ще би,— каже той,— я перший коло дверей, як скінчиться наука.

—Як ти пізнав свою жінку, заки з нею повінчався?

—Я наїхав на неї автомобілем і потовк її. І відтак зараз оженився.

—Добрий спосіб.

—Чому?

—Бо якби так всі робили, то навчилисьби їздити обережніше.

ПРИЄДНАЙТЕ ХОЧ ОДНОГО НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"!

ЯКО ЗАПОВІСТЬ АНГЕЛАМ СВОЇМ...

Ми знаємо і несхитно віримо, що Бог Творець сотворив не лише цей видимий світ, але також невидимий світ чистих духів— ангелів. Однак серед горячки життя і уживання люди часто забувають про це, деякі легковажать цю правду, а ще інші в безумстві гріха навіть хулять проти цього. Часто часу **Боже Провидіння немов пальцем наводить і знова пригадує людям забуті правди.**

3 літний Бобі Свейнсон виліз на веранду тоді, коли мама варила обід. Бобі переліз через поруча і сховзнувся головою вділ та полетів з поверха на землю. Бобі живе у Винипеґу при 1111 Портедж еве. На крик дитини вибігла мати і застигла з переляку...

Але дитина була здорова. Крім ґудза на голові жадної іншої шкоди не було. Хтось сильнійший і невидимий оберіг дитину тоді, коли не бачили її очі матері. Хтось вратував життя невинної істоти—хтось невидимий і сильнійший як закони природи. Бо сказано в святім Письмі: "Яко заповість ангелам своїм сохранити тя на всіх путех твоїх, да не когда приткнеши о камень нозі твої..."

Останні Вісти...

РКУК в Ріджайні, Саск., дав прекрасний концерт на ціль Червоного Хреста. Печатана програма свідчить про смак і добір точок. Це було 6 листопада, ц.р.

На Красній Площі в Кремлю (**Москва**) большевики обходили 8 листопада 23 річницю захоплення влади в Росії. З тої причини воєнний комісар С. **Тимошенко сказав:** "Красна Армія кождої хвилини готова завдати смертний удар кождому, хто поважиться нарушити **святі границі** УССР." Цікаво булоб знати, **відколи** то большевики узнали і **приняли слово "СВЯТИЙ"** — котрого досі уникали і боялися, як свяченої води... І нараз говорять про "святі границі." **Щось там не в ладі з** їх безбожництвом.

У Вашинґтоні большевицьке представництво зробило **гучний бенкет,** потекли **дороті вина** а **панове** в ліберіях **заїдали коштовні перекуски** пролетарських пявок. **А там на Україні люди куска чорного хлібця голодні....**

Половину всіх новітніх великанських і незвичайних силою **літаків Америка віддасть Англії.** Другу половину залишить собі. Праця з вибором цих воздушних твердинь в повнім розгоні.

15 хвилин по промові Гітлера в Монахії **англійські летуни** вже були на місці з дарунками для Адольфа. Чи поцілили, покищо не знати.

В неділю, 10-го листопада, помер бувший премієр Англії, **Невил Чемберлейн,** в наслідок недуги, що тревала довший час.

До Берліна приїхав на наради з Гітлером премієр Росії, **Молотов,** в вівторок, 12 листопада. Декотрі предсказують моментальний вислід з цих нарад.

Румунія зазнала страшні **землетруси,** наслідком якого згинуло кілька тисяч людий. Місто Букарешт потерпіло велике знищення.

Листопадова Академія—

Заходом БУК-а, при співучасти всіх українських католицьких парохій Винипеґу, буде в домівці Інститута

"Просвіти" — в неділю 17 листопада,

1940, год. трета пополудні.

Значки вступу до набуття в зарядів наших парохій у Винипеґу.
Один значок 15ц.

ПРИХОДІТЬ ТОЧНО — ПРИХОДІТЬ МАСОВО!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 23 (71) ЙОРКТОН, САСК. 1 Грудня 1940 Vol. VIII. No. 23 (71) YORKTON, SASK. Dec. 1, 1940

ВОЄННІ ЗУСИЛЛЯ МАНІТОБИ

Новому **воєнному кораблеві,** що названий іменем Ассинобоя —нашої ріки, провінція Манітоби дарувала срібло для столової. У відповідь старшини корабля подарували провінції відбитку гербу, який видніє на кораблі, а котрий тепер примістять в парляменті Манітоби.

Цей герб красний і змістовий. Горою три кленові листки —знак Канади. Серединою тур, знак Манітоби. Ось **краса нашої землі і її вільна воля.**

- - - - -

Королівська Кінна Поліція проголошує, що ще бракує її членів. Молоді, здорові і чесні хлопці повинні вписуватися. Треба мати скінчений девятий степень науки і свідоцтво на доказ. Від 18 до 30 літ. Зріст: найменше 5 стіп і вісім цалів в скарпитках. Поємність грудної клітки 35 цалів.

Хлопці повинні голоситися особисто в найблищій станиці ККП— там, де станиці нема, треба голоситися до Головної Команди ККП у Винипеґу.

- - - - -

Манітобські фармері дістали цього року на початкову заплату пів міліона долярів за **цукрові бураки,** від винипеґської нової цукроварні. Повна платня послідує по виробі і продажі цукру. Цукроварня працює ніч і день, 24 годині без перерви. 1,200 фармерів плекали цього року цукрові бураки перший раз, на основі окремого договору з цукроварнею.

Плекання **льону** в Манітобі потрібне з огляду на насіння, а не на волокно, котре не дорівнує волокнам льону зі сходу Канади, або з заходу. Найкращий льон в Канаді плекають в Агассис, Б. К. В Портедж Пя-Прері, Ман., виплекано цього року льону, що дав по 7 бушлів з акра в ціні $1.40 до $1.50 за бушель. На льон квоти нема і можна сейчас продати. Насіння мож дістати по $4. бушель.

ЕНСОЛЬ ЛІЧИТЬ РАКА

Др. Г. Коннель, проф. університету в Кингстон, Онт. тому 5 літ винайшов лік— "енсоль" що оказався вельми помічним в поборюванню страшної недуги рака. Стверджено на многих корих, що лік ніколи не шкодить, але богато помагає.

ІРЛЯНДІЯ ПРОТИ ВІЙНИ

Ірляндський премієр **Ьон Де Валєра** рішучо відмовився, щоби винаймити Англії пристані, чи площі для водних чи воздушних кораблів. Навіть відмовився вчинити це для Канади.

"Це булоби неполюдськи втягнути в цю війну нарід, що прямо безборонний проти летунських нападів. Ірляндія належить до ірляндців і не можна наймати чи зичити нашої посілости жадній воюючій стороні, щоби тим самим не бути втягненим у війну," сказав Де Валєра.

ДІСТАНУТЬ ДОПОМОГУ

Міністер рільництва **дост. Гардинер** заявив 20. XI. ц.р. в парляменті, що жнивний рік 1940/41 признано за наглий рік і тому входить в життя окремий закон з того приводу.

В слід за тим, всюди там, де фармері збирають пересічно по 12 бушлів з акра, мають дістати допомогу по $1 або $2 до кождого акра.

Що Думає Г. Форд?

Генрі Форд має 76 літ.

Він релігійний. Сам ходить точно до церкви і уважає на це, щоби його робітники та їхні діти були релігійні.

Він явно виступив проти большевиків. А ще недавно попирав у виборах на американського президента В. Вилкі.

Що думає про комуністів?

Джеймс Бон, кореспондент часопису "Менчестер Гардіян," так подає його погляди на цю справу.

Що він зробивби, колиб так комуністи прийшли до влади і забрали його посілости?

Форд відповів:—Я ніколи **ще не стрічав дійсного комуніста** і сумніваюся, чи такі істнують. Однак він бачив много таких, що самі себе називають комуністами.

Однак пряма відповідь до справи прийшла потім. **Треба мати досить сили,** щоб вдарити в поб тих батярів, що схочуть захопити владу.

Що думає про німців?

Під оглядом механічної орґанізації і спосібностий, німці є здатні.

"Коли по останній світовій війні німці залишили Францію і Бельґію, то методи і пляни фабричної праці поліпшили там на 25%."

"Найгіршим з усього, що могло статися, це війна."

Що думає про Анґлію?

В 1930 році Г. Форд відвідав Анґлію. Тоді стрінув також нинішного премієра, В. Чирчила.

—Чому не управляєте ріллі?

Дістав відповідь, що купують поживу а витворюють річі до продажі.

—Я сказав тоді, що їм треба самим плекати свою поживу. Слідуючого дня я пішов, щоби купити фарму і доказати це. Я купив фарму за приблизно міліон долярів. Це місце називають Воргем, за Льондоном. Це було старе місце, яких три квадратові милі землі, дещо багон. І ми виплекали поживу і зробили це місце платним від першого року. Воно досі істнує. Тепер ведуть все там дівчата. Я не говорю, начеб вони там не вміли фармувати. Я бачив деякі дуже гарні фарми, але їх замало.

Які його пляни?

В Клинтон Ин, Мич. Г. Форд **сам фармує** на своїй землі. Малі трактори орють масну землю, 20 миль на годину. Для старого Г. Форда вони є найбільшою розкішю його очий. А має їх цілу армію.

Форд плекає **сочевицю.** З неї робить прегарну вовну і сильну, тверду **фібру. Також робить гнучкі шини.** А коли говорить про будучі самоходи, що будуть зроблені з гнучкого матеріялу, його очі горять. Вага тих самоходів буде о половину менша від теперішних.

Форд будує також **фабрику літаків,** в котрій мають виробляти нові ма-

Генрі Форд

шини з непомірною скорістю. Його увага однак зосереджена на мирнім літаку, що стане твором будучности. має бути малий і з верхніми крилами, що уможливлять йому злітати чи осідати навіть на найменшій площі. Так заощадиться силу, яку тепер літак тратить на злет і осідання. Ощадиться простір і не треба буде розгону. Машини будуть на бічних крилах і тим заощадиться богато палива. Нові літаки Форда мають перемінити грядуче покоління і життя в тій мірі, як його самоходи перемінили теперішне.

А. **Орірдон Овербек**

РОМАНС ЦИНКУ

Заки минув бронзовий вік давні шахтярі віднайшли властивости **заліза.** Відтоді залізо у великій мірі заступило бронзу. Однак цинк ніколи не подався взад в поході часу.

Давні **фенікійці** здобули безсмертну славу не головно через азбуку, котру нині ми приняли, ані не через славні тирійські забарвлення тканин, але задля торговлю цинком. Фенікійці слали свої кораблі у всі части звісного тоді світа і на краї незвісного. Признаним є, що вони вели важну торговлю цинком з Британією.

Деякі історики доводили, що острови, про які **Геродот** згадує як про "Кассітеріди," або Цинкові Острови це Острови Сицилії а не сама Анґлія. Однак факт фактом, що денебудь фенекійці видобували цей метал— чи в Корнвалі, чи в Сицилії, чи в Еспанії — вони завозили його в кожду закутину тодішного світу.

Давне письменство часто згадує про цинк. **Св. Письмо,** Числа 31, 22 згадує про цинк між здобичею над мадіянітами в часах Мойсея. Езекіїл 27, 12 згадує про цинк, як про річ домашньої потреби Тиру і мабуть як річ з Таршиш, чи Тартессос, нинішний Кадіз з Еспанії.

Гомер знав про цинк і згадав про нього в Іліяді, 18:

Шипить вогонь і котиться сріблястий вал цільця,
і вперта бронз, і цинк, і золото туге.

Пліній згадує про цинк на острові Мікті, шість днів кораблем від Британії.

Давні **китайці** згадують про цинк, як один з пять звісних металів.

Заходить питання, чи слово "цинк" означає чистий цинк.

Здається, що це слово радніше означає мішанину цинку з іншим металем. Єврейське слово "бедгіль", котре є в св. Письмі і котре переводимо словом "цинк", в дійсности представляє добавку міди, про котру в Єгипті знали вже 1,600 року перед Христом. Доперва з початком нашого числення грецьке слово "кассітерос" набрало новітного розуміння слова "цинк." І доперва кількасот літ пізнійше латинське слово "станнум"— можливо кельтійського походження— дістало це саме розуміння.

НЕВІЛЬНО ВИРОБЛЯТИ НОВИХ МАШИН В КАНАДІ

Міністер зброєння дост. Гав проголосив з днем 20. XI. ц.р. що відтепер виріб нових машин в Канаді заборонений, хіба за окремим дозволом. Це відноситься до нових самоходів, пралень, радія, машин до шиття, колеса, холодільнів, машин до писання ітд.

"Тим чином оминеться економічна витрата машин і людий, що залежали від примхи і уподобань новости виробу. Натомість снага вправних виробників і високо вишколених мужчин спрямується до праці ради виграння цеї війни."

Щастя

—Я Вам, панно Одарко, признаюся, що я маю велике щастя до дівчат.

—О, щастя, щастя, таж Ви ще досі не оженились!

—То власне щастя.

Бо Війна Війною...

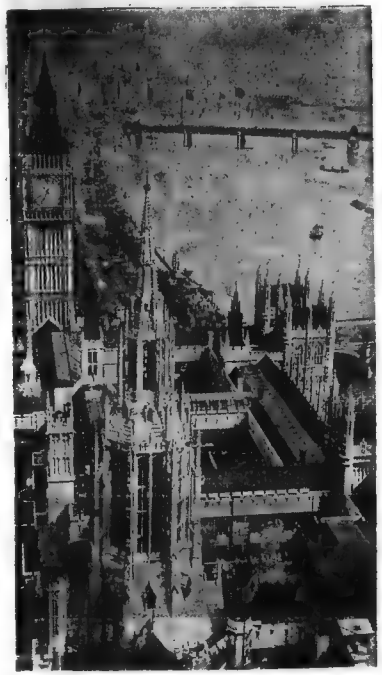

Краса **Льондону** в самім серці уставодавчих заведень — парляменту, церков і банків. Летунські налети не пощадили тої краси, котру творили сотки літ і найкращі душі.

Кромі Льондону німецькі летунські бомби тяжко ушкодили місто **Кавентрі,** котрого населення числить 167,000 душ. Одної ночі сотки літаків скинули 450 бомбів, кожда вагою 2,200 фунтів. Мирне населення дізнало діймаючих втрат. Подібно сталося з іншими містами — але не тільки в Анґлії. Така само саміська доля **Берліну, Гамбурґу,** Гельзенкірхен, ітд. . . .

На образку з права бачимо, як **тоне італійський нищівник Артілієре,** 12. X. 1940 на Середземнім Морі, 80 миль від Сицилії. На горішнім образку бачимо, як моряки відпливають з корабля, що горить. На другім, як корабель поцілений стрільном з анґлійського кружівника Йорк, задимився в огні і розвалі. На долішнім бачимо, як нове стрільно поцілило в сам збірник стрільна і наступив вибух, що оконечно розніс корабель.

На запит одного лейборита в парляменті премієр Чирчил заявив, що правительство ніколи не погодиться на жадне предложення завісити зброю підчас Різдва і не думає задля цього вживати посередництва Ватикану.

—●—

—Дурні то щасливі люди!

—Так, я все Вам завидував щастя.

—Не будьте такі скромні. Ви щасливіші від мене!

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Братства Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колегія. Річна передплата один доляр ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

НОВИЙ СОЦІЯЛЬНИЙ ЛАД ЕВРОПИ І СВІТА

—

Зима ніколи не була сприяючою для воєнних операцій, не є вона сприяючою також і нині. Зате зимовий сезон, це солідна підготовка до операцій на весну, це час, в якому воюючі держави розвивають найсильніше свою політичну та дипльоматичну працю. І ми це бачимо сьогодня. На воєнних фронтах певного рода застій, за те на фронті політичнім і дипльоматичнім найбільше оживлення. Наради, конференції, зїзди по всіх важніших центрах Европи, -а на чоло цеї акції висувається як звичайно: Гітлер, Мусоліні, Сталін та Молотов.

Коли приглянутися блище нервозності, з якою Гітлер-Мусоліні закидають свої політичні сіти на своїх блищих і дальших, слабших і сильніших сусідів, то мається враження, що мимо своїх певних мілітарних успіхів, диктатори Европи, находяться у передсмертній трівозі остаточної програної нинішньої війни.

В цій передсмертній трівозі вони кличуть до Берліна большевицького комісара закордонних справ Молотова, діляться з ним, бодай на папері, чужим майном, майном Великої Британії, так як недавно ділилися майном української землі. Відтак в круг свойого ділання вводять інших сусідів, як Мадярщину, Словаччину, Румунію з неменшим апетитом на чуже добро, як большевицька Москва, і всі вони під кличем: **"Нового соціяльного ладу в Европі"** вибираються в світ на авантурничі пригоди.

Здорово думаючий чоловік, коли глядить на всі ці потягнення вісі: Берлін-Рим-Москва-Токйо-Будапешт та на їх добровільних чи мимовільних приклонників, то має тільки одно враження: До тепер у світі ми мали до діла тільки з бандитизмом на малу скалю, нині ми є свідками бандитизму на велику, світову скалю, не тільки одиниць але народів і держав. Що гірше, цей бандитизм провадиться нині під шумною назвою: **нового соціяльного ладу в Европі** і світі, зовсім подібно, як до недавна під кличем: **"Пролетарі всіх країн єднайтися"** поширяв бандитизм большевицької Москви знищення і руїну найкращих моральних і культурних цінностей народів в Европі і поза нею.

На чім полягає цей **новий соціяльний лад Европи і світа**, що його несуть Гітлер, Мусоліні, Молотов і пр.? На цілковитому знищенню морального закона в життю народів. На знищенню тих решток моральних вартостей, якими ще дихає нинішне людство, чого так тяжко досвідчив Український Народ в ярмі большевицької Москви. В новому устрою Европи і світа можуть мати місце не горожани, вільні, свідомі своїх прав і обовязків, але невільники-раби. Диктатор лише тоді може панувати, лише тоді може чутися безпечним.

І тому на розвенених прапорах **нового ладу диктаторів**, у їх несовіскій пропаґанді, читаємо виразно такі кличі: 1, Релігія, це приватна справа кожного чоловіка; 2) Невіруючий чоловік, це взірець до наслідування; 3) воюючий безбожник-атеїст, це вільний горожанин в новому соціяльному ладі нацизму і комунізму.

Значіння тих погубних кличів нинішних диктаторів та їх масове поширення серед народів Европи і світа, це властиво кінець усякої людської свободи, це кінець усякої людської гідности, це заломання в самих основах християнської цивілізації Европи і світа. На таких основах не може вдержатися жадне людське життя. Устрій людського життя і праці без елементарних моральних основ є засуджений з гори на невдачу, хоч в між часі, може принести для людського життя ріки сліз, стоси жертв і море крови. І тут є причина відрухової нервозности диктаторів Европи в їх постійних конференціях і нарадах. Вони чують як двосічний меч історичної пімсти, тільки на однім волоску, висить над їх головами.

Проти цього **нового соціяльного ладу** диктаторів Европи бореться сьогодня сама тільки Велика Британія, в затяжній борбі, якої історія дотепер не памятає. Але чи тільки сама? Ні. З нею стоять і боряться усі поневолені народи Европи. Хоч ця борба не йде на видних воєнних фронтах, однак вона йде в кожному серці, вона йде в кожній родині, вона жде тільки відповідного часу, щоби полумінню вибухнути і знищити раз на завсігди кайдани тиранії і насильства, кайдани соціяльної облуди і несправедливости.

Ми, горожани Британської Імперії, також хочемо **нового соціяльного ладу Европи і світа**. Однак наш Новий Соціяльний лад Европи і світа є так далекий від ладу диктаторів як небо від землі. Проти диктатури над Европою і поневолення народів, ми ставимо **Новий Соціяльний Лад Вільної Европи а у вільній Европі вільне життя вільних народів.** Проти 1) диктатури, 2- неволі і 3) безбожництва, ми ставимо: 1) Демократію, 2) Свободу і 3) Християнство.

Супроти такого стану річей, який зарисовується на міжнародній політичній арені, перед нами, горожанами Британської Імперії, виринає в цілій своїй висоті завдання: Ми не тільки мусимо цю війну провадити аж до остаточної, безкомпромісової побіди, але ми мусимо вже тепер працювати по можности всіх наших сил, на внутрішному нашому фронті, щоби розвинути, поширити і поглибити у нашому практичному життю кожного дня, абсолютний, універсальний кодекс моральности, який одиноко надає форму людському характерові, який одиноко опреділює основи вдоволяючого людського поступовання і ділання, який одиноко може стати угольним каменем направду нового соціяльного ладу Европи і світа.

Ми, Україні Канади, маємо тут зробити нашу роботу. Ми свідомі тих великих завдань, які ждуть своєї розвязки у кожного з нас з осібна і у всіх нас разом, забути на дотеперішні наші родинні незгодини, ми обєднаймося дня 7. листопада ц.р. в одну велику родину Канадійських Українців тільки на це, щоби не бути обоятними глядачами великих подій, але щоби позитивною працею нашою причинитися до направду нового соціяльного ладу Европи і світа.

Можливо, що борба, серед змінної судьби, буде довга і затяжна. Можливо, що кінець злощасної політики европейських диктаторів скаже на себе ще довго ждати, однак ми віримо, що він прийде. Історія учить нас одної беззастережної правди: **що Божий млин мене поволи, але він меле постійно і певно.** Бог, це найбільша дійсність

(Продовжається на стороні 8)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний Календар, Грудень, 1940

1 неділя — 24 по С. ММ. Плятона
2, понеділок — Прор. Авдія
3, вівторок — Преп. Григорія Декаполіта
4, середа — Вхід в Храм Пресв. Богород.
5, четвер — Ап. Филимона
6, пятниця — СС. Амфільохія і Григорія
7, субота — ВМц. Екатерини
8, неділя 25 по Сош. СвщМ. Климентія
9, понеділок — Преп. Алипія ч
10, вівторок — ВМ. Якова Персянина
11, середа — ПрепМ. Стефана
12, четвер — ММ. Парамона і Філумена
13, пятниця — † Ап. Андрея

—

УСТАВ

1, нед. 24 по Зісл. гл. 7, ев. утр. 2, на Сл. Б. ап. 221, ев. Лук. 39.

4, сер. Введення в храм Пр. Діви— Литія, утр. ев. Лук.Ф 4, на Сл. Б. ап. 306, ев. Лук. 54.

8, нед. 25 по Зісл.- гл. 8, ев. утр. 3, на Сл. Б. ап. 224, ев. Лук. 53.

Треба вже вести підготовку до **Святомиколаївського Вечора**. Св. о. Николая припадає 19 грудня— до того часу належить приготовити красне представлення і дарунки для дітий, що варті.

Незадовго буде **коляда**. Належить підготовити коляду на свою церкву, на бурсу БУК-а в Саскатуні і на свою часопись, де це можливе і не перешкодить коляді на церкву. Все однак памятати, що коляда на церкву **перша** і важнійша, як всі інші.

Колиб хто хотів поміститти **святочні желання** на сторінках БН, просимо вже написати начерк і переслати на руки нашого скарбника п. Дмитра Кобринського,

Box 33, Smuts, Sask.

знаежитістю— основна належитість за звичайні желання два доляри. Коли хто хоче більші желання і виставно, ціна поміщення також більша. Писати належить вже тепер, бо час не жде. Тим робом поможемо нашій часописі і . . **прилюдно** зложимо желання дорогим особам.

—

о. др. В. Кушнір

ВВЕДЕННЯ В ХРАМ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Евангеліє св. Луки, зач. 54.

Одного разу увійшов Ісус в одно село, а одна жінка, на імя Марта, приняла його в свій дім. А була у неї сестра, на імя Марія, котра й сіла в ногах Господніх і слухала його слова. А Марта клопоталася всілякою послугою. І станувши сказала: Господи, чи тобі байдуже, що моя сестра саму мене оставила послугувати? Скажи отже їй, щоби мені помогла. А Господь у відповідь сказав їй: Марто, Марто, журишся і клопочишся про многе, а мало чого потреба. Марія добру часть вибрала, котра не відбереться від неї. І сталося коли се говорив, одна жінка з народу піднявши голос, сказала йому: Блаженна утроба, що тебе носила і груди, що ти ссав. А він сказав: Отже і блаженні, що слухають слово Боже, і його зберігають.

—

НАУКА

Зближався час приходу Христа Месії, час, заповіджений старозавітними пророками, ожиданий усіми народами. Милосердне око Господнє спочило на нашій землі. Друга Особа Божа мала появитися між людьми в людському тілі, мала затерти без конечну образу, яку завдали Божому Маєстатові перші люди в раю.

В тому часі жило в Назареті двоє праведних людей: Йоаким і Анна. Йоаким походив з царського роду Давида, а Анна походила з священичого роду Левітів. Жили в побожности і любові; не благословив їх однак Господь дітьми. І се було для них причиною великої журби. Як бездітні люде не мали надії, що з їхнього роду прийде Месія. У своїй постійній журбі молятьса до Господа Бога, щоби відвернув від них цю зневагу та роблять обіт, що дитину яку би їм дав Господь віддадуть на службу Господеві при храмі в Єрусалимі.

І Господь вислухав щирої молитви праведних Йоакима і Анни. Дав їм диття-донечку, якій дали імя Марія. Додержуючи приречення, по скінченому третьому році життя дитини, приводять її до Єрусалимського храму. На стрічу їм виходить священик Захарія, благословить батьків і дитину і вводить Марію до храму. Батьки вернули назад до дому, до Назарету, щасливі, що могли віддати на службу Господеві свій найбільший скарб. Памятку цеї події обходить як раз сьогодня наша Церква.

Головною ціллю, чому саме Йоаким і Анна запровадили свою доньку до Єрусалимського храму, це обіт, який вони зробили Господеві, коли Він поблагословить їх дитятем. Було звичаєм Ізраїльського народу, що він держав в святини певне число дівиць, які посвячені Богові, Йому служили перед самим входом до Кивота. Вони шили своїми руками подвійну занавісу святині, що ділила Святая від Святая Святих. Отсі то побожні дівиці вже іззарання виховувалися, щоби жити своїми думками в небі, у повному совокупленню духа. За це тішилися вони в народу великою пошаною.

Місце в святини, де вони збиралися було поділене на 90 келій і там ті дівиці посвячені Богові перебували під проводом відповідних учительок, училися всяких робіт, відповідних їх вікови. Час від часу брали участь в релігійних процесіях, молитвах та жертвах, що відбувалися в святини. Найвищу власть над всіми ними мав сам Архієрей.

Початок тих дівиць, посвячених Богові сягає давної давнини в Ізраїльського народу. Сліди цього находимо вже за часів Мойсея. Бачимо їх тоді, коли Ізраїльський нарід перейшов черзе Червоне Море. З вдячности за чудесний перехід через Червоне Море, вибрані і Богові посвячені дівиці співають величну пісню подяки Господеві. Стрічаємо їх відтак за часів Ізраїльських царів, коли то вони провадять вже замкнене, від світа окреме життя, повне служби Богові в обличю Кивота. Товаришили їм також часто побожні вдовиці, які не хотіли входити в друге супруже.

Тих Богові посвячених дів і побожних вдовиць держали також при своїх храмах перші християнські громади, в Єрусалимі. Годиться при тім згадати що Ізраїльський нарід високо цінив стан дівництва а майже всі пророки ославлювали дівництво, яко щось найкращого зі своїх видінь. Коли вони хотіли представити свойому народові чи то нещастя, яке нарід мав перенести задля свойого невірства, чи радість з побіди над ворогами, тоді коли нарід звертався до Бога, завсігди представляли це, як дівицю, що плакала рясними сльозами, звязана в тяжких кайданах, або як дівицю, що раділа, уквітчана славою.

Заслугує також на згадку і це, що був закон у цього вибраного народу пощадити у війні дівиць, тоді коли від меча падали інші жінки, старці а навіть діти. Без осквернення можна було брати участь в похоронах дівиці сестри, хоч не вільно було

цього роботи, хочби умер навіть найщиріший приятель. Все те вказує, в як великій пошані була у цього народу дівственна чистота.

Серед такого окруження можемо собі уявити, як подиву гідною появою була Пречиста Діва Марія, яку впровадили саме до цього святого місця. Яким чудним взірцем до наслідування мусіла Вона бути для всіх, особливо для учительок, що мали свою опіку над Нею. Чудно Вона там росла, наче та цвітка в раю, що не підлягала жадному згіршенню, умом своїм завсігди в подиві Бога, чудна у своїй незглубиній покорі та скромности, що перевищала самих Ангелів неба.

І не повинно нас це дивувати, бо ніколи ніхто із смертних людей не був більше наділений тим великим даром подивлювання Бога, як донька Йоакима і Анни. Дух її шляхотного серця ніколи не тратив, хочби і на хвилину цього великого Бога, котрого Вона любила понад все, більше як Херувим, більше як Серафим неба. Її життя, це постійна любов Сотворителя; якщо легенький сон сходив на її повіки, то серце її чувало в горячій, щирій молитві.

Пречиста Діва Марія як трилітня стала на службу Господеві. А як мається справа з нами? Нині, в цей день Введення Пречистої Діви Марії в храм, Церква свята хоче, щоби ми рівнож служили Господеві. Щоби ми ніколи не опускали Служби Божої, щоби дітей посилали на катехізм і самі їх в дома вчили Божого Закону. Це є то, чого нині світ найбільше потребує. Люде нині богато дечого знають, однак цілковито не знають Божого Закона. В цей великий день для Пречистої Діви Марії приречім, що ми будемо любити Господа Бога цілим нашим серцем всею нашею душею, що будемо уникати всього того, що відводить нас від Бога, від праведного, святого життя. В цей спосіб зазнаємо благословення Божого тут на землі а у вічности будемо щасливі славою і честю Пречистої Діви Марії.

МІСЯЧНЕ НАМІРЕННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АП. МОЛИТВИ

За Рільничу Молодь!

Відмінно живе молодь міста і молодь прерії. Перша находить зразу всі удогіднення новітнього життя, що приходять до неї самі, без натуги і старання. Тому в тої молоді часто виробляється легковаження тяжкої праці. Ця молодь має також всі можливі нагоди користати із здобутків новітної науки та техніки.

Молодь прерії не все так щаслива. Хоча нинішне радіо заносить навіть до найдальших околиць останні вісти з поля науки, техніки а також з церковного життя — то однак не всі ще мають спромогу вживати добре радіо і кождої хвилі. Тяжка праця о хліб насущний забирає богато часу, витягає силу та займає собою так, що прямо висувається на перший плян буднів. Це є та "злоба дня", про котру каже св. Письмо, Мат. 6, 34. І вона часто "вистає" на цілий день, забирає весь час і много сил душі і тіла.

Школи на прерії часто далеко а дороги лихі. Почта і залізниця не все доступні, головно зимою. І тому велику річ робить тоді часопись і книжка. Справедливо можна сказати, що нині майже в кождій фармарській хаті є якийсь часопис. Який?— це вже інша справа. Який часопис, таке його писання— від першої стрічки, до останної. Часто є там оголошення, що неварті тої назви— бо це захвалювання гріха.

І тому, коли рільнича молодь має як слід перевести свої молоді літа— мусить уважати на душу і на тіло. **Треба її доброї часописі, доброї книжки, доброї організації.** Такою організацією що дасть її добру часопись і добру книжку за найменшу можливо ціну— є **Брацтво Українців Католиків Канади.** Там, де є відділи БУК-а, молодь має нагоду перевести свій вільний час на прерії хосенно, мудро і гідно. Тому домагання практичне у світлі нашого намірення є: **Творіть відділи БУК-а для молоді!**

Місійне намірення: За заведення св. Отця для поширення віри! Ватикан дбає про місійну працю від самого коріння життя аж до верхів. Тому є богато шкіл, сиротинців, захистів, приютів, видавництв для виховання дітий і духовенства в місійних краях. Ці всі заведення треба підтримати, їх вести, про них дбати. Коли взяти під увагу тисячі самих місійних шкіл, від найнищих до найвищих, зможемо освідомити собі велич і відповідальність самого завдання. Місійна праця для Христа вимагає основної підготовки та мудрого кермування. Це все має на серці і на оці св. Отець. І коли ми негодні помогти цій справі в іншій мірі, поможім нашою щирою молитвою.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

В Бриджпорт, Па. помер 8. XI. 1940 р. **о. др. М. Копачук** в 57 році життя. Покійний приїхав до Америки з Буковини, виріс і виховався в православію. Знав це православія наскрізь, бо перевів основні студії і готовився статти професором православної богословії на Черновецькім університеті. Війна цьому перешкодила а дальші дії вказали і вирішили становище о. др. М. Копачука. В 1928 лишає православія і складає католицьке визнання віри. Був діяльним священиком, працьовитим і рішучим. Все робив, маючи на оці перше славу Божу і спасення душі. Писав богато статтий, був діяльним в Головній Управі "Провидіння," мілїонової організації українців католиків Америки. Лишив по собі жаль многих своїх приятелів і цілої нашої дієцезії в Америці. Вічна Йому Память!

- - - - - -

4. X. 1940 помер в лічниці в Кракові дєкан і парох Брунар, Горлицького повіту на Лемківщині, **о. Антін Погорецький.** Захорів на рака від побиття польськими поліцаями в Березі Картуській, де перевезено Покійника з многими іншими арештованими українцями зараз на початку війни і при вступі в табор змасакровано. Плечі, руки і ноги були чорні від побоїв. Грижа і нужда добавили свого. о. Погорецький дістав рака і помер. Похорони перемінились у величаву релігійно-національну маніфестацію при співучасти тисячів народу.

Разом з о. Погорецьким скатовано тоді у вересні 1939 р. в Березі ще інших вісім українським католицьких священиків.

З ЖИТТЯ ВАТИКАНУ

16. XI. ц.р. св. Отець приняв на послуханню румунського ґен. **Антонеску,** понад пів години. Розмова ішла про справи релігійні та положення Греко-католицької Церкви в Румунії.

- - - - - -

У відповідь на твердження еспанського часопису "Алькказар," немовби націзм мав релігійний підклад християнського значіння, ватиканське радіо подає, що самі націсти говорять зовсім інакше. Через вісім минулих літ всі письма і пропаґанда націстів ішли в тім напрямі, щоби тільки підірвати впливи Церкви та зогидити католицьке імя.

Ще в 1933 році всі школи в Німеччині були релігійні, здебільша католицькі. Нині в жадній школі не вчуть релігії, всю молодь виховують поза Церквою.

Це подійсність, котрої оспорювати не можна а котра свідчить, що націстам далеко ще до релігії, тим більше до католицької.

В НЮ ЙОРКУ В ШКОЛАХ БУДУТЬ НАВЧАТИ РЕЛІГІЇ

Шкільна Рада сімміліонового міста Ню Йорку рішила 6 голосами проти 1, що у всіх школах цього великого міста будуть навчати релігії, одна година тижнево.

Як стій спротивилися тому большевики і скликали мітинґ на передрісто, в Бруклині. Однак той мітинґ їм не поміг, тільки показав ще додатковий раз, хто вони і як вони розуміють свободу.

Кождий школяр буде підчас тої години вчитися релігії від свого священика.

Так Ню Йорк прийшов в цім часі до переконання, що чоловік без релігії мало варта і коли вчиться всяких річий, то наука релігії є о много важнійша і вартна. Треба подібний рух повести також в Канаді і подбати, щоби по наших містах так само заведено урядово навчання релігії. Не поза шкільними годинами, але підчас. І не на окремі прохання і за окремим дозволом, але з уряду.

Без релігії наука ніколи повна не є, а дитина тратить непомірно богато.

Вчителька питає: "Чому ти, Ганю, не скінчила свого рисування?"

Ганя: "Прошу, пані, але тато вже не мали більше часу."

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

СВЯТІ, ПРЕПОДОБНІ ОТЦІ НАШІ ПУСТИНО ЖИТЕЛІ ВАРЛААМ І ЙОСАФАТ ЦАРЕВИЧ В ВЕЛИКІЙ ЗЕМЛІ ІНДІЇ—

То, що тут описується діялося в Індійській землі, до котрої після старинного передання приніс перші лучі св. Христової віри св. Апостол Тома. Жив в тій землі цар на імя АВЕНІР, котрий дуже гнобив і переслідував християн, а передовсім монахів і священиків і тоті укривалися по диких пущах і дебрах. А коли лютому цареві народився син ЙОСАФАТ, то поганські віщуни предсказали, що дитина тая колись прийме християнську віру, котру так дуже гнобив сам цар. Наляканий Авенір повелів сина виховувати в палаті, відокремленій від всіх людей і не вільно було дитині навіть згадувати о тім, що є на світі люде бідні і що люде взагалі вмирають.

Но з часом таке відокремлене життя вприкрилося заревичові і король окружив його найбільшим богацтвом і казав його обводити по цілій державі. В часі тої подорожі наблизився до царевича один християнський священик і монах, що звався Варлаам. Він навернув царевича до Христової віри, окрестив його, а сам вернув в пустиню. Коли цар довідався, що його син приняв Христову віру, то всіми способами і просьбами і грозьбами і підступом і намовами до розкішного, грішного життя хотів сина намовити до відступства. Все те однак нічого не помогло. Коли Йосафат таки твердо стояв при своїм, тоді батько Авенір дав йому половину свойого царства а наконець сам приняв св. віру. Прожив ще чотири роки як християнин і умер на руках свойого сина Йосафата.

Йосафат завів порядок в своїй державі, котру в значній части навернув до св. віри. А опісля назначив на своє місце царем побожного християнина що звався ВАРАХІЇ, а сам проваджений плачучим народом, в 25 році свойого життя пішов на пустиню, де прожив довгі літа разом з Варлаамом, замкнув очі тому Святому, котрий умер, проживши майже сто літ, з чого 75 на пустини— а сам св. Йосафат серед пустинного життя, по 35 літнім уединенню умер свято і побожно. Варахій переніс його тіло до одної з церков, яку побудував св. Йосафат. Діялося то около 750 року. О життю обох святих написав св. Йоан Дамаскин книгу в 40 главах.

Подібне передання, сягаюче далеко дальших часів, удержалося між поганами індійських сторін. Тому найшлися такі, що оспорювали існування св. Варлаама і Йосафата і казали, що життя їх це тота поганська леґенда. В Церкві Христовій не один але сотки царевичів і королівських синів кидали свої престоли і йшли в пустиню. Що до самого св. Йосафата, то можливо, що в описах його життя найшлося богато леґендарного. Саме життя однак так подібне до життя Святих. А вжеж чоловік такої науки як св. Йоан Дамаскин напевно умів розслідити байку від правди, а св. Церква в почитанню Святих була дуже осторожна. Тому річчю учених булоби виказати східність леґенди поганської з правдивим християнським збуттям, а ніколи не перечити річи, за котрою промовляють дуже поважні і старі жерела.

В св. Йосафаті маємо примір правдивого монаха, котрий кидає все для Христа Спасителя. Треба нам знати, що життя монаше від першої до послідної хвилі є борбою тяжкою. Діявол уживає всіх способів, щоби монаха спокусити, бож більша радість, коли ворог перетягне на свою сторону цісарського міністра, як звичайного слугу. Більша радість для пекла, як впаде той, що стремить до совершенства, як той, що жіє неконче побожно. Длятого святі, про яких життя ми тут читаємо, так дуже утікали від світа, і молилися і постили і неволили своє тіло. І борба ця, безнастанна борба є основою також кожного праведного християнина. Правда, що при такій борбі поміч Божа є завсігди велика. А хто все стремить наперед, хто думає о тім, щоби з кожною днинною стати совершеннішим, хто свято хоронить Божий Закон, поборює покуси, той вже на землі дізнає ангельського спокою. Він лише тілом жиє на землі і о таке життя не дбає, а за те духом він перебуває в небі. Так жили всі святі люде, про котрих ми на цьому місци згадували вже і дальше будемо згадувати на славу Святим і на спасіння всім людям доброї волі.

Сестри Служебниці

ШКОЛИ Й ЗАКОННІ ДОМИ

Школа св. о. Николая у Винипегу.

Сестер 11. Сестер 2 мають ступінь Б.А. скінчені університетські науки, учать від 9—12 включно, прочих 4 сестрі учать від 1—8 ступня включно. Дітий 130. Сестри також виробляють квіти для прикраси церкви, шиють церковні ризи й обслугують хорих. Рідну Школу Сестри провадять в 3-ох місцях а катехизацію в 6-ох. Іменно:

1) **Парохія св. Покрови,** Бойд улиця.
На науку катехизму ходить 150 дітий. До ідної Школи ходить 70 дітий. Сестри провадять Дітий Марії, учать ручних робіт, пісень й концертів.

2) **Парохія Пресв. Евхаристії, Елмвуд.**
Сестри учать катехизму, ходить 110 дітий. До Рідної Школи ходить 40 дітий. Сестри провадять Дівчат Марії, учать ручних робіт, пісень й концертів.

3) **Парохія св. Духа, Брукленд.**
Сестри провадять Рідну Школу, до котрої ходить 40 дітий.

4) **Парохія св. Николая.**
Сестри учать катехизму. На науку ходить 60 дітий, провадять Дівчат Марії.

5) **Парохія св. Володимир й Ольги.**
На науку катехизму ходить 100 дітий.

6) **Парохія св. Андрея**
На науку катехизму ходить 80 дітий.

У Винипегу разом в Рідсій Школі 280 дітий. На катехизмі 500 дітий.

Інститут Найсвятішого Серця Ісусового в Йорктоні.

Сестер 11. Сестра 1 має ступін (Б.А.) скінчені університетські науки, учить при помочі другої сестри зі свідоцтвом першої кляси від 9—12 ступня включно. Сестри мають інтернат для дівчат й шиють церковні ризи. Сестер 2 учить від 1—8 ступня.

Адреса:
Sacred Heart Institute, Yorkton, Sask.

Монастир св. Йосафата в Едмонтоні, Альта.

Сестер 6. Сестер 3 ведуть державну школу, мають інтернат для дівчат-студенток вищих шкіл, приймають на виховання сироти й шиють церковні ризи.

Адреса:
St. Josaphat's Convent, 9638—108 Ave., Edmonton, Alta.

Сиротинець св. Анни в Айтуні, Саск.

Сестер 8. Сестри провадять ціоденну школу, мають сиротинець для хлопців, шиють церковні ризи й обслугують хорих.

Адреса:
St. Ann's Orphanage, Ituna, Sask.

Школа в Ріджайні, Саск.

Сестер 4. Сестри ведуть Рідну Школу й державну, опікуються старшими женщинами й обслугують хорих.

Адреса:
810 Victoria, Regina, Sask.

Монастир св. Тереси, в Монтреалі, Кв.

Сестри ведуть державну школу й шиють церковні ризи. Сестер 6.

Школа у Виндзор, Онтеріо.

Сестер 4. Сестри ведуть державну школу й Рідну Школу.

Сестри в Давфин, Ман., Монастир св. Павла.

Сестер 3. Сестри ведуть Рідну Школу. Виробляють квіти для прикраси церкви й шиють церковні ризи. Адреса:
St. Paul's Convent, Box 273, Dauphin, Man.

Монастир св. Йосифа й Новіціят СС. Служебниць в Мондері.

Сестри провадять Рідну Школу, Дівчат Марії, виробляють квіти для прикраси церкви й шиють церковні ризи.

Адреса:
St. Joseph's Convent, Mundare, Alta.

Монастир Непор. Зачаття Марії в Саскатуні.

Сестер 5. Сестри подають лекції музики, ведуть інтернат для студенток вищих шкіл, провадять Рідну Школу в двох місцевостях й шиють церковні ризи.

Адреса:
317 Ave. E. North, Saskatoon, Sask.

Монастир св. Ріти в Торонто, Онт.

Сестер 4. Сестри ведуть Рідну Школу в 3-ох місцевостях і мають інтернат для студенток. Адреса:
438 King St., Toronto, Ont.

Монастир св. Антонія в Портедж Ля Прері, Ман.

Сестер 3. Сестри ведуть Рідну Школу, виробляють церковні ризи й ослугують хорих. Адреса:
St. Anthony's Convent, Box 650, Portage La Prairie, Man.

Сестри Служебниці в Сифтоні, Ман.

Сестер 4. Сестри провадять Рідну Школу, обслугують хорих й шиють церковні ризи.

Монастир св. Василія, Комарно, Ман.

Сестер 6. Сестри обслугують хорих і в своїм домі мають приют для старців.

Український Загальний Шпиталь в Мондері, Альта.

Сестер 8. Збудований 1936 р.

Український Загальний Шпиталь у Вилингдоні, Альта.

Сестер 6. Збудований 1937 р.

Разом в Канаді 14 монастирів. Сестер 73, крім Мондеру. Шкіл 16.

Школи Сестер Служебниць у Злучених Державах.

Сестри Служебниці ведуть **цілоденні школи** в Шамокін, Па., Кейзер, Па., Пасайк, Н. Дж., Вилксбирі, Па., Україна, Н. Дак., Амбридж, Па., й в Честер, Па.

Разом Сестри Служебниці ведуть 7 цілоденних шкіл, у яких учаться 455 дітий. Сестер учителюк у тих школах є 12.

Сестри Служебниці ведуть **пополудневі школи** в Миннеаполис, Минн., Дітройт, Мишн., Ст. Луіс, Мо., Сейнт Клир Па., Франкфорд, Па., Сиракюс, Н. Я., Стемфорд, Конн.

Разом Сестри Служебниці ведуть 7 пополудневих шкіл, в яких учаться 480 дітий, а в них учителюк 12 Сестер.

- - - - - -

З того перегляду бачимо, що в Канаді ще найкраще представляється наша шкільна справа у Винипегу, де при кождій парохії є своя школа, дітий в школах 280, а на катехизм ходить 500 дітий. Однак в цім самім місті є 21,217 душ українського населення і 500 дітий це дрібка в морі. Перед нами ще праці а праці!

ЛИСТОПАДОВИЙ ДЕНЬ У ВИНИПЕГУ

Відбувся 17 листопада, 1940 в Інституті "Просвіта" при битком виповненій салі, многі стояли. Участь взяли хори трох головних наших парохій міста і всі дали найкраще, що мали— по мистецьки.

Програма була така:

1. О Канадо
2. Вступне слово: Вп. Т. Мельничук
3. "Журавлі," стрілецька пісня, ар Я. Ярославенко, "Ой, ти дівчино," тенор і сопран сольо з хором: Стефан Смокал і Ольга Бойчук: Хор церкви св. Вол. і Ольги. Диригент О. Мушій
4. "Накрила нічка," стрілецька пісня— сопранове сольо Ольга Івашків, при піяні Е. Бачинський
5. "В далекій чужині," муз. Гайворонського і "Грають сурми," муз. Ярославенка —хор церкви св. Покрови. Диригент З. Г. Мороз
6. Вправи дівчат вільноруч під управою З. Г. Мороза
7. "Могила," муз. Ол. Фейна, і "Гей ви Стрільці Січовії," муз. Гайворонського, хор церкви св. Покрови. Диригент З. Г. Мороз
8. Вправи дівчат вінками під управою З. Г. Мороза
9. Реферат: Всеч. о. С. Семчук

II.

1. "Чорна хмара наступає," муз. Лисенка і "Ми, де сонце....", муз. Ярославенка— хор церкви св. о. Николая. Дир. В. Тимків
2. Сопранове сольо— Ева Бучко
3. "Пісне моя" декляиує Евгенія Куса
4. "Маленькі наші ноги," сольо Славка Жорняк, на скрипці грає: Роман Бабух
5. "Летіла куля," стрілецька пісня і "Максим Козак Залізняк," народна пісня: Шкільний хор Церкви св. Володимира і Ольги. Диригент О. Мушій.
6. Кінцеве слово.

Ще Не Вмерла Україна.—
Боже Щасти Йому.

Місцевий дневник "Фрі Прес" помістив з тої нагоди досить обширну новинку під заголовком: **Ціль українців в Европі є незалежність.**

А далі написано дослівно так: **"Нині всі українці лучаться в однім бажанню — мати на етнографічний український території в Европі одну, незалежну і суверенну державу, основану на засадах народовластя і християнської цивілізації.** Так сказав о. С. Семчук до більше як 700 українців, що зібрались святкувати День Незалежности..

"Ця держава з суцільної маси 45 міліонів населення від Кавказу, через Чорне Море, до Сяну на заході, з певністю стане природним рівноважником сил в східній і осередній Европі, а також заборолом проти кождого намагання диктаторів і націстівської та большевицької навали."

о. Семчук підчеркнув в своїй промові також слова першої відозви Української Влади до свого війська І. XI. 1918: **Браття! Твердо стійте! Не випустіть зброї з рук!"**

Подібний час і подібні завдання є також нині перед нами. Твердо стійте!

ДЗВОНИ

Про дзвони знає вже дуже давна історія. В книзці Ісход 39, 25-26 первосвященик описується в одінню, що має пункі золоті дзвіночки кругом хитона.

В році 400 **католицький епископ Нолі** в Кампанії, Італія, Преосвященний Павлін **перший раз** уживає дзвона на верху святині.

Як подають книги, в році 680 дзвони з Італії приходять до Англії. **Блаженний Беда** згадує про них з тим самим намащенням, як ми говорили недавно пбо перші літаки.

В перших часах, коли не кождий мав годинник, дзвін давав упад життю пересічного громадянина. І навіть досі в многих містах і містечках дзвони заповідають щоденно певну пору і кождий знає по голосі кождий дзвін.

Плінїй згадує, що в Атенах продаж риб заповідали маленькими дзвінками. В поганськім Римі дзвони заповідали час купелі. А потім, коли Рим став християнським, ті самі дзвони кликали людий на Богослуження.

Дзвони чіпляли засуджеиим на смерть, коли вели їх на страчення і часто також чіпляли дзвони допом королівського престолу підчас коронації, щоби нагадували новому королеві про крихкість царської величі.

На **Україні** дзвони все мали свою милість і вагу.

Незрівнана пісня висловлює це небуденне почуття, котре родиться на голос дзвонів.

Вечірний дзвін, вечірний дзвін,
ох, скільки дум наводить він...
Про юні дні, де я бував,
про рідний дім, де я кохав...
про хвилю ту, як я прощав,
тоді мене причарував...
Вечірний дзвін, вечірний дзвін,
ох, скільки дум наводить він...

НОВИЙ ЛАД.... продовження з сторони 4)
людського життя і змагання запровадити новий соціяльний лад без Бога або проти Бога, це спроба з гори засуджена на невдачу. Диктатори Европи переконаються про це ще за свойого життя: що без Бога в людськім життю на дальшу мету йти не можна. А що є правдою для одиниці, це є також правдою для народів і держав.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Організаційна Часть

ЗБОРИ БУК-А

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ БУК-а!

Всі відділи мають і повинні в цім місяці відбути річні збори— і то безуслівно. Коли хто відтягає чи отягається, не треба на такого оглядатися— він не варта належати до організації!

Збори належить відповідно заголосити і перевести з точно уложеною програмою.

Вибрати до заряду тільки найкращих з членів.

Намітити плян праці на біжучий рік.

Зібрати вкладки і негайно відіслати до головного скарбника, Дмитра Кобринського.

Також відіслати **звіт** відбутих **зборів** а відлис післати до поміщення в БН.

Такі звіти, як рівнож всі дописі проситься слати до редактора,
Rev. S. Semchuk, 919 College Ave., Winnipeg, Man.
—ніколи впрост до Йорктону.

ВІДДІЛ ч. 74, ГУДІВ, САСК.

30. X. ц.р. було масове віче в Парохіяльнім Домі, на котрім промовляв **посол О. Жеребко** про теперішне положення українців в Канаді і працю для военних зусиль. Зорганізовано комітет РКУК, на чолі котрого станув **І. Мудрий.** Комітет збирає фонди на амбулянс.

26. XI. був танець на зібрання фондів для амбулянсу.

8. XI. члени молодечого відділу БУК-а відіграли **представлення "Сироти".** Потім був танець. Присутні, що численно прибули на цей вечір, були дуже вдоволені. Чистого приходу було $11.21.

Молодечий відділ БУК-а запросив **п. Заболотного** до помочі в праці. Робиться проби на Листопадовий концерт, що буде 1 грудня. Також пороблено зарядження на кошиковий баль.

І. Мудрий

Представлення "Сироти" відіграно під проводом **Н. Забінського.** По представленню **о. Корба, ЧНІ.,** дав коротке вияснення і заохочував молодь до праці.

Місячні сходини молоді БУК-а були 10. XI. На зборах був п. Заболотний і предложив плян праці на будуче. До **о. Д. Гаврилюка, ЧНІ.** вислано кітицю квітів, бо отець лежить хорий в лічниці.

"Прийміть отче цвіти, як символ потіхи,
та най довго не сумують ваші вірні діти,
але як найскорше явіться між нами,
бо ми дуже сильно тужимо за вами..."

М.П.П.

ГЕРНСЕЙ, САСК., УКЮ

29. X. Українське Католицьке Юнацтво у Волверіи, Саск. **відіграли драму "Мати Наймичка"** в 4 діях а прихід віддали на **Червоний Хрест.** Проводив місцевий **учитель Т. Саранчук.** Хоча погода була мало відповідна а на дорозі болото і неодин самохід спочив в рові, молодь своє виконала. Численні громадяни теж прибули на час. В представленню взяли участь, як слідує:

Паниочки—Евгенія Сидор, Олена Гуцуляк, Марія Леник, Рузя Бий, Ірена Бий-Марія Криса.

Панове — Теодор Саранчук, Никола Гуцуляк, Павло Бий, Микита Бий, Никола Леник.

Програму закінчено піснями "Боже, послухай благання" і "Боже, щасти йому." Потім була красна забава. Загальний прихід того вечора був $20.50— ці гроші відіслано до Червоного Хреста в Ріджайні. Ось так ведемо добру працю в нашім Волверіні.

ІСТ СЕЛКІРК, МАН.

Маємо тепер дуже працюючого священика, **о. Слугу, ЧО.** Працює наш отець щиро. Тепер якраз підготовляє базар. Ми **збудували дзвінницю і купили дзвін,** ціною $500. Старший заряд БУК-а дещо повільний, зате молоді працюють, бо помалювали дзвінницю і мають щомісячні сходини. В нас є ще місце на много нових передплатників для БН. Хто читає нашу часопись, знає більше про світ.

І. В.

- - - - - -

Наша замітка: Видається нам, що в **Іст Селкирк більше потрібна нова церква,** як дзвінниця. Однак коли через дзвінницю веде дорога до будови нової церкви, то все гаразд і кожда річ, закуплена до церкви, свідчить про любов свого. Але не можемо позбутися одного враження, що така гарна околиця і достатна, як Іст Селкирк, конечно потребує тепер нової і гарнійшої церкви —бодай з огляду на близькість великого міста Винипегу і своєї молоді.

ГРУДНЕВІ ПРИГАДКИ

4 грудня 1803 **помер останий кошовий Запоріжської Січі, Іван Кальнишевський** в Соловецькім монастирі, далеко на півночі, над Білим Морем, проживши 112 літ. Москалі зруйнували Січ 1775 року а генерального суддю Головатого і генерального писаря Глобу разом з Кальнишевським пігнали в кайданах на північ—тою самою дорогою, що тепер женуть тисячі і тисячі найкращих синів України в підбігунові ліси, щоби там серед непомірних робіт і злиднів вимирали.

Свідомі тої історичної несправедливости і кривд мусимо боротися проти червоних катів— аж до остаточної перемоги.

8 грудня 1868 **засновано у Львові "Просвіту."** Тим, що укладав статут і подбав про його затвердження у тодішних властий був наш священик **о. Стефан Качала—** здібний і рішучий противник поляків. Від того часу досі "Просвіта" виконала прегарну роботу в Західній Україні. Її вплив був так великий, що як тільки на Україні настала воля, над Дніпром стали творити свої чигальні "Просвіти." Однак большевики по звірськи згнобили всякий прояв українського стремління до свободи думки і чину. Занявши недавно Галичину, большевики так само тут порозвязували всі читальні "Просвіти," попалили книжки а решта казали вивезти до Москви. Так соціялістична Москва є насадником темноти— ворогом "Просвіти" і того ніколи не можна забувати.

- - - - - -

В бурсі БУК-а в Саскатуні 304—4 еве. Норт **студентів повно.** Переважають цього року хлопці старші, поважні. Але є також досить молоді, веселої, порывної. Студентський Кружок працює правильно. Сходини що друга неділя. Студенти Учительської Семінарії роблять практичні вправи по школах і тому часто виїзджають до поблизьких шкіл на фарми. Належить вже тепер підготовляти коляду на бурсу.

- - - - - -

З січневим числом БН зачнемо печатати **статтю о. Ст. Семчука про БУК — від** самих початків досі. Як повстав, як збудований, яка його ідеологія, яка його праця, ітд. **Вступаємо в десятиліття Істнування БУК-а** і це буде радістю всіх старих членів, що належуть до БУК-а від його істнування досі, відмітити то десятиліття своєї організації відповідною підготовкою та її завершенням— на з'їзді в Саскатуні, осінню 1941.

- - - - - -

З повстанням **Комітету Українців Канади** вся праця для помочі війні внутрі нашого загалу стає скоординована і спрямована в однім напрямі. Поки однак не наладнане вповні діловодство КУК, **РКУК дані переводить збірки на закупно амбулянсів** для нашої армії. Всі гроші на ту ціль поодиноці відділи РКУК повинні негайно відіслати до своєї централі.

РІЧНІ З'ЇЗДИ БУК-а

В Альберті з'їзд буде в Народнім Домі в Едмонтоні, 28 і 29 грудня 1940.

В Манітобі з'їзд буде в середу першого січня 1941 у Винипегу.

Докладну програму подамо в слідуючім числі.

Українці католик Манітоби—вже тепер готовтеся на з'їзд! Намітіть представників від наших товариств, від всіх відділів БУК-а, від поодиноких молодечих організацій.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША!

Одним зі світочів совгарства в Канаді є українець **Володимир Брода** з Брендону. Спорт є для молоді потрібний і конечний для цілости фізичного і духового розвою. В Старому Краю ми не звертали належної уваги на спорт ізза питомих там обставин— була нужда і щоденна борба о хліб насущний, доступ до спорту був утруднений і в очах многих уходив за зайвий, змарнований час. Тут обставини інші. Наша молодь повинна взяти чисельну участь в спортових змаганнях, а зимою прекрасно надається до цего совгарство (HOCKEY). Брода грає з рамени торонтонських Мейпел Ліфс.

Лист зі Старого Краю

Наш вступ: Трагічна доля, яку переживає тепер наш нарід в Західній Україні, ярко пробивається зі спів всіх тих листів. Кожде слово здається, накипіло болем і проняте жахом. Пишуть до родини а бояться доповнити— бояться спів, бояться думки— але все таки хочуть дати вістку, що їм невимовно тяжко. Пробивається зойк — мимоволі.

І читаючи ці листи приходять на гадку приповідки наші, такі трівожні прості і правдиві. Ось вони: "Не печуть вас куме мої чоботи?— Ні, не печуть, тільки ваші слова мене гризуть!"

Або: "Зійшлися два кметі. Один у мішку, другий у веретї."

Це нині наша Галичина...

- - - - - -

1) Виїмки з одного листа.

"На той нарід, що є під російським забором, найшла крайна нужда."

"Москалі людий з сіл коло границі вивезли....

"Їм забрали коні, воза і рільничий інвентор до колхозу. Там тепер нема нічого власного....

"І всюди виріс бурян...

"Їм строго заказали, щоби до нас не говорили...

"Пости стояли що 20 кроків, щоб ніхто не втік на німецьку сторону, бо дуже втікають...

"В селі ні живої душі. І пес не загавкає.

"Не желаю найгіршому ворогові того, що має наша рідня під російським забором. Що були господарі, тепер крайні діди. І нема права противитись, бо вивозять на Сибір. А як ні, то тюрма. От такий то рай..."

Цей лист помістила в цілости "Свобода" ч. 263.

- - - - - -

2) Виїмок з другого листа, з Перемишля, або краще як називали з Засяння.

"Пограничні села, як Мильнів, Сливниця, Красічин, Тернівці висепили.

"Всі українські установи порозвязувала, бібліотеки попалили

"Товарів жадних не можна дістати....

"Проти релігії ведуть дуже сильну кампанію.

"Священикам забрали все, що мали. Деяких вивезли на Сибір, а на церкви понакладали великі податки.

"Позамикано церкви, але божниці всі вітворені. Наші єпископи всі залишилися на своїх місцях. А Митрополит видав заборону священикам покидати своїх вірних і втікати за границю.

"Люди живуть у великому страсі...

"Ті всі, що в Америці захвалюють "рай", хай ідуть переконатися!

Це також перепечатала "Свобода" ч. 262.

- - - - - -

3) Виїмки з оповідання очевидця, котрому Бог поміг видістатися звідтам:

"На місцях колишніх сіл— руїни і буряни. Де ще є село, то обдерте, знищене. Замість соломяних стріх накидано гички з буряків, і ввесь дощ плється до хати. В хатах меблі "нерухомі," бо ніжки стола, ліжка і лави, якщо вони в кого ще є, повбивані в землю. У хаті чорно, ще може в 1917 році як білено; на ліжку, а дуже часто на землі, в мокрій соломі,— бо вся солома в колгоспах згнила — покушались з голоду, сидять обдерті діти і світять жадібно очима. Вони дома самі, бо батько й мати пішли до колгоспу заробляти "трудодень." Мусіли йти заробляти, а то кару заплатять, та й не буде за чим прожити.

Там порядок такий: колгосп має дати від звісної там скількости поля стільки й стільки збіжжя, від такої то скількости худоби стільки й стільки пудів мяса, від корови— молока призначену норму, хоч може корова й не доїться І от, коли колгосп віддасть свою належність для комуністичної партії, тоді рештою може ділитись, але ще з цього муситься відірвати на поправу машин й іншого приладдя, отже мало що припадає до поділу на "трудодні." То добре, у кого родина здорова й велика, так вона може заробити, але в кого малі діти, та ще мале здоровля, то вмирай з голоду і годі.

Половина людей із сіл їде до міста, бо на селі вижити годі. Є села, з яких одні виїхали до міста, інших вивезено на Сибір та на Соловки, а решта вимерла з голоду.

- - - - - -

Ось напис очевидця з большевицького колхозу— з неволі червономо сатани!

І страшнійшого образу знищення і запущення годі навіть придумати.

А от ще один— лист, дослівно переписаний слово в слово з усіми похибками, так як вийшов зпід тяжкої спрацьованої руки, зі закровавленого болем серця нашого селянина в Західній Україні.

Назви місцевостий та імена пропускаємо, щоби нікого не наразити на переслідування там...

- - - - - -

4) Ось цілий лист— від початку до кінця.

"Дорогий мій Брачику і ви Братовунцю пишу вам жисмо лист від вас отримали за котрий вам дуже красно дякуємо і жисмосі довідали овашім здоровлю і поводзеню бо наше здоровле менше більше вийде а те поводзене то не можу описати бо не маю часу бо робота але колись буде час то вам всьо вопишу. Дорогі мої Вуянцю і ви Вуйцю питаєте чи в нас зима велика чи зимно так зима була дуже велика і сніги великі сильно були тепер вже весна, сіють, бараболі сі садит і так далі питаєте чи хто був в... так мама були ще восини як дзядзьо померли були на похороні вобі з цьотком міхалінком більше не був ніхто бо дуже болото було велике померли в листопаді ми той лист дістали в маю так довго йшов. Дорогі мої Вуянцю ви мене просили би вам описати нового. нового є аж забогацьо, но писати то не годин бо не ма часу бо робота але сі домисл Дорогі мої Вуянцю пишу вам смутну а не веселу відомість вашого Брата не ма забрано єго вже сім місяців а Братову також з дітьми тому місіць до рос не но її але богато богато людей. Дорогі мої Вуянцю дуже нам тепер ходити маємо в чім, діти мої вбрані так добре же їм тіло витко їсти маєм що як колись буцю їсти великодну петницю дуже нам сі добре поводять Дорогі Вуянцю пишу вам же Вуйкови тепер дуже добре нема кому кудиркати вона дуже велика господиня дужеся тішили же вашого брата забрали були на зелені свята в цьотки михалінки бо до нас то не ступають. Міхаліні привіз паце мама просили жеби їм дав незадурно Вуянцю мій чоловік дає фіру патиків а він не хоче немаєм пацєтя нема за що купити а він мав 13 і нехочи дати таже дзядзьо казали дати мамі якесь там тиле. Але нейсі дороблєют якось вони дожиють свого віка того житя здаєся нам недовго тепер чоловікови нічо нетра ніч переночує день переднує боже славатобі ножеби свої хаті так воно тепер є вечер лягаєш а нарано вже хто знає, де."

"Кінчу тих пару слів до вас поздоровляю вас Вуянцю і вас мої вуйцю і ваших синів поздоровляю домиркуйтися то всьо і прошу вас відпишіть нам закім той лист прийде закім верне може вже буде по роботі то щось більше напишим і прошу відпишіть нам Вуянцю писала Броня."

- - - - - -

Чи треба страшнійшого опису?

Чи може простійше і страшнійше представити, що тепер переживає наш нарід в Галичині?

Всюди тільки— ДОМИСЛІТЬСЯ!

"День переднюєм, ніч переночуєм, но коби в своїй хаті!"

Все залякане, стероризоване — бо "тепер у вечір лягаєш, а нарано вже хто знає, де..."

Ніхто непевний свого життя, ані майна.

А шириться ненависть до рідного брата, погорда і злоба.

Діти одягнені так, що "їм тіло видко" а їсти мають так, як "у Великодну Пятницю." Чи треба ще додуматися?

Ось такі большевицькі гаразди!

Ось це ті кати, що обдерли наш нарід і з котрим наш нарід розправиться відповідно до їх діл!

др. Дейфо

НЕ СТРАХАЙТЕ ДІТИЙ!

Якраз, заки я скінчив писати ці стрічки, я зазнав дуже немилої пригоди. Ця пригода так поділала на мене, що я мушу поділитись з вами своїми вражіннями.

Тато і мама привели до мене хлопця, шість літ, щоби я оглянув його ніс і горло. Якось передтим я стрінув цю матір на вулиці і вона жалілася переді мною, що її синок має мабуть надрушені мігдалки (tonsils), бо все застуджується і хрипне. Я згадав, що не зашкодилоби копиб хлопчину привела до мене.

Але коли вони прийшли, то певно всі сусіди про це мусіли знати. Хлопець кричав і копав і впирався при дверах. Я думав, що щось сталося дуже поважного. Але коли він увійшов до моєї світлиці, перестав копати, сів і тихо плакав.

—Що властиво з ним сталося?

Матір відповіла, що вони хочуть, щоби я оглянув його мігдалки.

Але коли я зближився, щоби подивитися на його горло, він почав знова те саме. Яка то настала борба! Батько тримав його за ноги, матір за голову, а я неохочо старався отворити його уста і оглянути горло. Підчас борсання батько дістав копняка в черево. Але коли я почув, чому хлопчина так кидається з цілком його не пожалував.

Коли я скінчив оглядини і бідний хлопчина сидів вичерпаний та запльоханий, доперва тоді я довідався від нього, о що ходить. Здається від кількох літ родичі страшили того хлопця словами "Я візьму тебе до лікаря!" Коли він зробив щось, чого його родичі не любили, тоді найгіршою карою була погроза лікарем. І тому послідовно, коли прийшла хвиля, що його таки треба було взяти до лікаря, він застрашився і боронився, як міг.

Цікавійшим ще було це, що родичі зпочатку самі не годні були поняти, чому дитина так кричить. Матір тільки повтаряла:— Що то з ним сталося? Він ніколи такий не був...

Аж хлопець сказав їм правду.

Тоді вони дуже завстидалися.

І я сказав їм від себе своє слово. Думаю, що вони більше до мене не прийдуть. Але думаю, що більше не будуть страшити своєї дитини лікарем.

Я переконався, що родичі часто страшать своїх дітий лікарем, зубарем або поліцаєм. То страшна річ, коли родичі страшать свою дитину свідомо тим, чи іншим.

Певно прийде колись час розплати. І ніколи не виходить на добро страшити дитину, ані не доводить до цілі. Вона з того не навчиться заховуватись. Ані на довго.

- - - - - -

Наша заувага: Цю статтю славного лікаря пятерят повинні наші родичі прочитати і добре над нею подумати. Бо хто, як хто, але наші мами, то аж зачасто звикли своїх дітий страшити так, або інакше. Їм здається, що настрашити дитину, значить її виховати. Нема більшого і страшнійшого обману, котрий потім грубо мститься на родичах і на дітях. Виросте така дитина застрашена і прибита, в розумінню, що вона до нічого, без амбіції або з хоробливою амбіцією— але ніколи здорова тілом і духом, здібна до успіхів і борби життя. Таким чином родичі завдають дітям часто смертельні рани, котрих сліди як шрами остають в душі на все життя. Виросте така дитина потім і всього боїться. До нічого нездібна, вічно всіх підозріває, всім завидить. А бувають ще такі "мудрі" родичі, що навіть дитину страшать "ксьондзом"— мовляв, як не будеш тихо, то дам тебе "ксьондзови", най собі забере. Які то має потім наслідки, не треба ждати. Така дитина на потім втікає з церкви і катехизму, священика боїться, а коли підросте— то вже пізно направити зло. І виросте потім ворог Бога, Церкви, застрашений і прибитий невільник, котрого таким виховали рідні родичі.

Подумайте над тим і ніколи не страште ніким своїх дітий!

СТВЕРДЖЕНО ЩО БОЛЬШЕВИКИ ВИКОРИСТОВУЮТЬ РОБІТНИКІВ

13 листопада ц.р. **в Мійській Раді міста Винипеґу** прочитано доклад і висліди особливої комісії для ствердження відносин в так званій "People's Co-operative" а котра на своїх самоходах розвозить по місті велику червону пляму з підписом большевицького союзу. Безсумнівно ця молочарня, її праця, її самоходи і все до дрібниць надихане та проведене в комуністичнім дусі.

В марті ц.р. деякі бувші робітники цьої молочарні зробили зажалення, що большевицькі вищі службовці цеї молочарні їх **гнобили, використовували і забирали навіть частину платні** під ріжними позорами. Справа стала голосна і віддано її на розгляд. Вислід того розгляду ствердив ось що:

Всі закиди оказалися в більшости узасадненими і слушними.

Розвощиків молока силували купувати уділи цьої молочарні і так відбирали їм зароблений гріш. Заряд наставав, щоби тому надати позір цілковитої добровільности. Однак в дійснім змислі слова це купно **зовсім не** було добровільне і зовсім не надавалося на вклад гроша для бідноплачених робітників.

Ведення рахунків цьої молочарні було того рода, що навіть деякі вищі службовці не в силі були його пояснити та на нім визнаватися. А що доперва прості робітники. І тому в хвилину домагань, робітник не мав на чім опертися. Від нього брали гроші в залог, котрих він, як малоплатний робітник не міг дати без тяжкої шкоди для своєї родини. На нього натискали, щоби поширював продажу. І робітник робив це ціною власної платні. Серед многих розвощиків старався давати молоко дешевше людям, щоби так здобути покущя. Але в молочарні цього не узгляднювали і стягали повну належитість за молоко з його платні— з другої сторони натискали на нього, щоби придбав ще більше покущів. **Так большевики витискають робітничу кервавицю і віднімають хліб від голодних дітий**— найбіднійших з робітників, бо розвощики молока заробляють мало.

А крім цього заряд час до часу натискав знова на робітників, щоби давали датки на всякі большевицькі цілі і установи. Силували робітників, щоби самі мили свої самоходи і задурно везли молоко на літниця. А щоби робітники не могли упоминатися о свої права і робітничий союз не міг їм нічого помогти, то скликували робітників на віча і там через підставлених людей давали до переголосовання свої внески. Розуміється, що ніхто не голосував отверто проти, бо **боявся втратити місце.** А потім заряд молочарні казав, що це робітники самі так ухвалили і заряд про це нічого не знає більше...

Як бачимо, большевики вміють і мають способи прибрати до рук. Але тут свобідна країна і така практика далеко не заведе. **Нині большевицька молочарня чим раз більше паде** і чим раз менше їх самоходів видно на місті. Так само діється з їх складом палива і може недалекий то час, коли **большевицької зарази в місті не стане.**

Чим скорше це станеться, тим краще для міста і для всіх мешканців.

Вісти з України

Львів —Большевицька влада **заборонила святкувати 75-літні уродини Митрополита** Андрея під загрозою, що інакше замкне всі наші церкви. Уродини Митрополита припадають 27 липня.

Київ— Помер 82-літний артист **Петро ТобілевичСаксаганський.**

У варшаві помер по тяжкій слабости **ґен. Володимир Сальський,** що в роках 1919/20 був військовим міністром УНР.

Проф. др. Іван Огієнко вступив до монастиря 6 жовтня, ц.р. Треба надіятися, що вкоротці буде епископом, бо це передумова після звичаю Православної Церкви.

Українська співачка Евгенія Заріцька виступає в Сієні в тамошній опері з великим успіхом.

В Дніпропетрівську помер 5 серпня ц.р. дійсний член Академії Наук УСРР, **проф. Дмитро Яворницький** в 85 році життя. Він все був ворогом москалів на Україні і вони не могли знести старого професора, сина бідного селянина— але мусіли терпіти. В останнім часі був директором Запоріжського Музею в Дніпропетрівську.

Прага— Ректором Вільного Українського Університету в Празі в академічнім році 1940/41 став **проф. Ол. Мицюк.** Оживлене життя виявляють українські культурні представники, поети, письменники, мистці і видавці. Видано почтові листівки з видами наших князів і гетьманів та з недавної борби Карпатської України за волю. Так само видано святі образи. Видано співанники, повісти і поезії Лятуринської, Самчука, Гайдая, ітд.

Сянік— Виходить місячник **"Господарський Вістник"** для справ господарства і кооперації.

Львів—В "Радянській Літературі" описує свої враження М. Тардів. А ці враження з Галичини непотішні для большевиків. Ось що пише дослівно Тардів: "Деяким письменникам доведеться на деякий час відкласти перо, перетворитись у спостерігачів, бо **вони тепер не можуть писати....**" Чому? Бо вони ще не "продумались" і "буржуазна брехня ще тримається в їх головах." Аякже!

БЕЗВИХІДНЕ ПОЛОЖЕННЯ ФРАНЦІЇ

Поносячи всі наслідки розгрому, Франція кидається тепер наче в конвульсіях. З одної сторони напирають німці, з другої буриться проти гнету ще жива душа народу. Вільні частини **ґен. Деґоля** заняли посілости Ґабон в середущій Африці і далі ведуть свою роботу в міціонах французьких сердець. Німці напосілися нагально і наскорі знищити Льотарингію і Альзацію, де живе 700,000 французів. Всіх, що говорять по французьки, німці відсилають партіями до Франції. Невільно їм нічого зі собою взяти, крім ручного клунка з поживою і одягом. 15 листопада ц.р. німці вислали так 100,000 французів з тих земель в глибину Франції. А там також недостатки і браки. У висліді того кажуть, що **маршал Петен хоче проголосити Францію монархією** а королем ставби 29 літний Генрі, князь Парижу, з давної родини французьких королів. Сам Петен католик і шукає найкращих способів зберегти у Франції ще то все, що можна і його положення серед теперішних обставин незавидне.

А між тим з Франції втікає, хто лише годен. 29 червня ц.р. притримали портуґальські власти в Лісбоні двох високих урядовців французького міністерства скарбу, К. Лєка і Г. Дево, котрі **втікали до Америки з тайними паперами** і валізками, випакованими французьким **золотом, грішми** і діяментами до вартости $240,000. Тепер французький суд засудив їх обох позаочно на 10 літ вязниці і позбавлення горожанських прав.

Не той пудер

—Тіточко, нащо ви пудруєтеся? —спитав у тітки малий Михасик.

—Щоб я краща була, моя дитинко!— відповіла тітка.

Малий Михасик подумав хвилину, а далі каже: "Мабуть ви, тіточко, не того пудру вживаєте."

З ПОЕЗІЙ ЕВГЕНА МАЛАНЮКА.

ТАК ПУСТЕЛЬНО

Так пустельно, так порожньо й лунко
Тільки— вітер та самота.
Мов дражливим циганським цілунком
опекла мені доля уста.

Промайнула струнка і смаглява,
дика дівчина півдня— навік.
А прийшла невесела слава,
чужина і самотній крик.

ОСІНЬ

А осінь глуха і зимна
стіною туману йшла.
Лиш епоха пекуча і димна
ще дзичала крізь ню, як стріла.

Розтремтілі простори гойдались
і хилились кроком у такт,
і летіла горбата далеч
від хреста— і— до хреста.

Там, де Захід зіяв, як брама,
до відвічних прабатьківщин.
Над непіщеними полями
ще гремів наш залізний чин.

ВИ ЗАБУЛИ?

Ви забули, нащадки монгола,
половецький посвист степів?
Ще летітиме метрво і голо
над Москвою наш буряний спів.

Ще повстане, воскресне із мертвих
великий каган Дніпра!
Не поможуть запізнені жертви,
ми не братимемо у бран.

Ми на стерво гнилої імперії,
на трупарні крівавих кремлів —
підіймемо розгойдані прерії
степової землі.

Гострим вітром назавше виріжем
і зрівняєм московські горби,
хай дихне лиш пожежою тирси
і покотить грім боротьби!

ЗЕНІТ

Повз смутку літ земних, крізь хвилі суєти,
задивлений в собі, прохожу, зачарован —
туди, де ти гориш, де закликаєш ти.

Рокоче й клекотить там широчінь Дніпрова
і стережуть шляхів розіпяті хрести,
а решта— рівний степ... лиш денете діброва

або низький байрак, розгорнутий обрій
в пломенах полудня гойдається тремтливо..
Так скоршеж даруй бій, щоб вогненосна злива
купеллю хресною була землі твоїй.
Ще тиша. Ще мовчить буремний супокій
та вітру жижому жорстоку їжить гриву.

Джюді Ґарленд
фільмова артистка тримає свого песика "гані" підчас передишки в новій фільмі "Мала Нелі Келі."

НІЧ

Все, що май статись, вже сталось —
день тверезий, праця зпід ярма.
Чиж почую, як щоденний галас
перетне архангельська труба?

Обагриться небосхил кріваво,
розчахнеться зимна височінь
і велике мовчання, як слава,
людське серце візьме на мечі.

ЛІТАК

І мотор вже в блакиті бренить.
День підноситься вище і вище.
Свище простір подоланий. Мить
і земля обертається в грище.

Ще сто метрів літак переміг,
підігнувши під тулубом лапи,
і земля між річок і доріг
обертається барвами мапи.

Води кобальт, сіена— рілля,
луки— зелень, а царина— охра.
Так встає древнім ликом земля,
як створив її Перший Топограф.

Так встає шахівницею сил,
гіпподромом напружень і гонів,
видовиськом живої краси
і театром рухомих кордонів.

Вище й вище підноситься день
полководцеві і архітекту!
А мотор під блакиттю рокоче й гуде
переливами орлього клету.

ЛИСТОПАД 1920.

Над вечір перейшли. Всю ніч крутила вири
листопадова тьма ревуча і рвучка.
Будив що разу сон— лілейна і крихка
у чорному степу ти підлягала звірю.

І мертвим був той звір. А ранком білий вирій
крізь сонце смерти встав. Під кригою ріка,
хата в пухкім снігу й блакить така лунка,
немов весь світ завмер в смертельно-срібнім мирі.

І раптом— телефон. "Привезено два трупи
з вчорашнього.." Підніс брезент і— не забудь!
В залізних корчах лиць навік заклякла лють,
крівавi пястуки й набряклі криком губи.
В двуколці тісно так лягли плече з плечем.

Останній заповіт землі— вже за Збручем.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

Вуличне шумовиння залягло товаровий двірець і озброївшися на ньому від стіп до голови, грабило харчеві маґазини. Окружена звідусіль залога, голодна й перетомлена не бачила вже іншого виходу з положення, крім утечі. Люде, на яких запалі й готовости до саможертви, ще вчора будував сотник Полянич, сьогодні погрожували відмовою послуху.

Сотник Полянич ламав руки з одчаю:

—Позиція втрачена! Найважніша позиція втрачена!

Ходив по пероні й не знав, чи не краще пустити собі кулю в лоб, ніж погодитися на відворот з позиції, без якої нема мови про удержання Львова.

На перон заїхала машина з одною льорою. Сотник Полянич глянув і зжахнувся. Віз був навантажений жовнірами йогож таки залоги, якій проводив старший десятник.

—Що ви робите?

—Їдемо!

—Куди? Хто вам позволив? Я вас вистріляю, як собак!— І сягнув по револьвер. Кілька голосів на льорі зареготалося:

—Минули ті часи, коли пани офіцири хлопів стріляли!

—Панове, товариші, браття! Опамятайтеся, що робите! Леда-хвиля надійдуть Стрільці! Опамятайтеся!— благав сотник Полянич.

—Нема чого опамятуватися! За-

ДАЛЕКО ВІД РІДНОЇ ЗЕМЛІ.

Козак з кинджалами

Михайло Голинський знова обїзджає Канаду, співає з рамени Червоного Хреста. Прегарний мельодійний тенор Голинського і добірна програма та мистецьке виконання— не менше, як знатна ціль, з певністю причиняться до цього, що українське громадянство візьме масову участь в концертах нашого мистця.

11 листопада ц.р. були у Винипегу донські козаки і співали в Мійській Авдиторії. В програмі були також козацькі танці, кавказькі і донські. На образку бачимо козацький танець з кинджалами в зубах. Козак застромлює ряд кинджалів за ковніром, довкруги шиї, бере кілька кинджалів в зуби, тримає в руках. Це все діється моментально і ледви похопите очима, як скоро витягає і застромлює кинджали. Потім танцює— звичайно присюди та інші козацькі танці. Серед танцю викидає кинджали з зубів так зручно, що застромлює в землю. І так, аж доки останного кинджала не викине з уст.

Всі солісти Хору Донців були з українськими іменами: Купчинський, Захарченко, Рябуха— але хор не співав ані одної пісні по українськи. Навіть прегарну пісню "Вечірний дзвін" ці панове співали по московськи і так була дібрана вся програма.

Та все таки треба признати, що релігійна частина була найкраща а "Вірую" Гречанінова було дійсно величне.

М. Голинський

Коли було дивитись на цих козацьких хористів, слухати їх співу та знати імена, то мимоволі приходило на думку, що далека ще дорога українського народу над Дніпром до самостійности...

пишили нас на божу волю, без хліба, без муніції. Гинути тут нізащо, — ніпощо не маємо охоти. Їдете з нами?

—Я вас вистріляю!— кричав сотник Полянич весь у гарячці, але тут кілька дужих рамен підхопило його попід сили й ще нім він успів зорієнтуватися, винесли його на льору.

—Готово!— крикнув десятник на льорі, машина стрепенулася й повною парою рушила в напрямі Підзамча.

—Що ви робите? —кричав сотник Полянич, мов божевільний, але свист машини й міровий стукіт коліс приглушив його одчаяний крик.

Майже в тій самій хвилині, з боку від Кульпаркова, вмашерувала на перон стежа. Попереду йшов Холєвка. В новому плащі, в нових жовтих ременях, з револьвером при боці, не змахував на простого вістуна. Було в його поставі щось з старого, вислуженого жовніра і щось з старшини. Ішов, службово витягнутий, свідомий своєї командантської гідности. Як не як, а перевів своїх хлопців попри розшалілий скорострілами Львів; без врат і без пригод. Очима шукав за командантом двірця. Укладав уже собі в тямці мельдунок і бачив уже задоволене обличе сотника Полянича.

Але на двірці, кромі цивільної бранжі не було нікого. Ніде ні стійки ні сторожі. Невжеж то двірець проголосив невтральність?

—Хлопці! Підождіт тут, я збігаю до команди.

Хлопці поставили й опустили крісові приклади до землі. За хвилину прибіг Холєвка, помітно схвильований.

—Хлопці! Маємо щастя! Можемо відробити свою соромну втечу зпід Сокільник. Тут повно наших жовнірів. Нема тільки команданта. Напевне виїхав до штабу за приказами, а тим часом хлопці розскочилися. Та хиба не позволимо, щоби двірець попав у руки противника?

В очах Холєвки заіскрилося. В серці шевського майстра прокинулося почуття обовязку й тяжкої відповідальности за позицію, яку невідомо чому залишено на волю Божу. Хлопцям, що через цілу дорогу соромилися своєї бабської постави по сутичці під Сокільниками, промовили аргументи Холєвки до переконання.

За чверть години найшлося на двірці ще двацять жовнярів, що кромі крісів, мали ще охоту й відвагу станути на опущеній позиції. Холєвка двоївся й троївся. Не був ніколи командантом, але розставити хлопців з крісами в руках біля вікон і дверий, уложити зміну й розпишпорити десь по закамарках трохи харчів і амуніції, не було для нього штуки.

А коли над вечір, з Копиткового почала підсуватися ворожа розстрільна, Холєвка подбав про належне для неї привітання. З усіх отворів фронтової стіни двірця знявся такий пай крісів, що розстрільна в безладі завернула.

—Не такий чорт страшний! — підбадьорював Холєвка хлопців і себе.

Над вечір примандрувала на двірець з заходу валка жовнірів, що сподівалися найти на двірці поїзд, який відвіз би їх до дому.

До дому? — кричав до них Холєвка.— То ви стільки літ мучилися й керувалися за чуже, щоби тепер, коли ваших крісів потребує батьківщина, думали про дім! О ні! Чесні українські патріоти не позволять на те, щоби столиця краю залишилася в чужих руках. Хто має Бога в серці, той пристане до нас.

І дивно, багато з тих, що тільки мріяли про поворот до дому, віднаходили Бога в свойому серці й пристали до Холєвки.

(Дальше буде).

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ ПЕРЕДПЛАТУ "БУДУЧНОСТИ НАЦІЇ"?

СКЛИКУЙТЕ РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ БУК-А!

ДЕНЬ МОЛИТВИ ЗА МИР

Як звісно з Пастирського Слова нашого Преосвященного Епископа, 24 листопада ц.р. був днем молитви в намірению св. Отця.

Того дня сам св. Отець правив за погибших на війні в церкві св. Петра в Римі Службу Божу. Потім св. Отець мав проповідь, що тревала 20 хвилин.

Св. Отець підчеркнув, що він **зробив все можливе, щоби тільки замирити світ. Однак всі старання були і остали даремні. Навпаки, нині менше надії на мир, як колинебудь.** Війна замість зменшатися, ще й поширюється.

А ця війна по словам св. Отця є "бурею, що за дня чи в ночі розсіває жах, вогонь, знищення і убійство простого народу."

Св. Отець взивав, щоби навіть підчас війни не забувати на слова св. Письма: "Не чини другому, що ти не хотіби для себе." І тому воюючі повинні тямити і ніколи **"не робити противникові того, чого вони не хотіли би для свого краю і для себе."**

Жадоба сирівців і земних опів стала причиною війни. Так ця жадоба "затемнила ціль чоловіка і знищила його мир."

Дійшло до того, що навіть слова Христового Намісника на землі тонуть серед згуків війни.

Св. Отець взиває всіх злучитися з ним в молитвах і "в божественній жерві примирення."

Так говорить нині— серед розгару війни, св. Отець, Папа Римський. Говорить ясно і отверто —ДО ВСІХ.

Але чи світ СЛУХАЄ?
Чи ЧУЄ?

- - - - - -

Пишемо це на те, щоби потім з легкої руки ніхто не важився нарікати на Папу і дорікати, чому Церква не подбала про замирення.

Отже свідоцтво нині є і остане, що якраз Папа і Католицька Церква зробили все можливе для замирення —але коли світ того чути і знати не хоче, **щож Церква годна зробити?**

Коли нині жадоба "сирівців і земних опів" більше має сили в людськім серцю, як свідомість високої гідности людини, як дитини Божої і сотворіння на Божу подобу? Очі світа нині горять горячкою ненаситности і жадоби гріха. Світ оглух і онімів на всі зазиви і остороги Церкви.

Лишається молитва, щира, глибока і сердечна— за мир всіх ближніх, що сотворені на образ і подобу Божу, мають любити себе взаїмно— а не винищувати.

ВІДГОМІН НАШОЇ ПРАЦІ В АНГЛИСЬКІЙ ПРЕСІ

В Сейнт Джан, Н.Б. виходить часопис "Сейнт Джан Телеграф Журнал." 30. X. ц.р. навязуючи до нашої статті з 14. X. ц.р. "Захланність і ненависть"— так пише: "Тому менше більше рік появилася книжка "Канадійська мозаїка," що пояснює многим канадійцям з більшости нашого населення, котрі говорять англійською або французькою мовою, ці ріжнородні і многоскладні частини цілости нашого канадійського взору. Відтоді сталися події, що відвернули наші думки від нас самих а спрямували нас разом в цілість справ імперії. Та мимо того є принагідно вглянути в середину і з радістю помітити, як всі складові части вповні поєднано відносяться до цілости, котра знова увійшла в більший обєм."

"В нашій канадійській мозаїці рясніють красками народи і культури ріжних держав. Всі можуть принести нам красу і силу. **Якраз з такого звершення, а не з поглочення, Канада повинна мати більше добра** і коли канадійці мають доказ того духа, що з одного більше угна підтримує їх спільні зусилля, то це справдішне вдовілля знати. Як взір, наводимо слова української часописі "Будучність Нації," що виходить в Йорктоні, Саск."

"Ми, горожани Британської Імперії...."

- - - - - -

І слідує цілий уступ дотичної статті, котру наші читачі можуть вже самі віднайти собі і прочитати з даного числа ВН.

Нам мило є відмітити це і спільність наших думок, єдність стремлінь та щирість праці певно причиняться до успіху великої справи, якою тепер для нас всіх є: виграти цю війну.

Знова інша англійська часопись в Онтеріо **"Пітерборо Екземанер"** помістила від себе замітки до нашої тої самої статті, з котрими радо ділимося з нашими читачами.

THE EXAMINER, Peterborough, Ont., Oct. 28, 1940

"МИ, ГОРОЖАНИ"

Коли ми малиби взяти до рук "Будучність Нації," український часопис видаваний у Йорктоні в Саскачевані, ми мабуть дещо вагалисяби. Часи в яких ми живемо, роблять нас досить недовірчивими відносно усього, що друковане в мовах, яких ми не розуміємо. Кінець кінців таке число може кишіти від пропаґанди.

Однак переклад одної статті з цього йорктонського часопису, що його назву нам так трудно вимовити, відразу ставляє його в цілком іншу катеґорію. Переклад, одержаний нами від Директоря Приподної Інформації основно вияснює цю справу.

Один розділ зачинається отцими словами: **"Ми, горожани Британської Імперії."** І ми довідуємося, що "Будучність Нації" говорить про війну та її шляхи й кидає оком у майбутнє. Її погляд у цім відношенню звучить осьяк:

"А шлях до цього справді нового й кращого світа з найбільшою певністю не веде через захланність і ненависть потрійної осі Берліна, Риму й Токіо, але через християнську мораль і християнську любов, через рішучий і недвозначний поворот до Христа, якого наука повинна стати угольним каменем мирного життя. Для здійснення цього високого ідеалу британські народи жертвують тепер кров своїх найкращих синів."

Не тяжко погодитися з цим усім і дати на де без вагання свій підпис. Булоби однак помилковим минути поспішно ту другу фразу: **"Ми, горожани Британської Імперії."** Вона написана в мові, якої ми зовсім не знаємо й це спонукує нас до зупинки й малої застанови. Британська Імперія начисляє приблизно 450 міліонів населення, яке говорить 600 різними мовами. Скількість тих що говорять, як ми кажемо, по англійськи, є зглядно невеликa в порівнанню з загальним числом.

Людина, що писала статтю для "Будучности Нації" в Йорктоні, робила знаки на папері, що були для нас без ніякого значіння; ми зрозуміли їх щойно при допомозі перекладача. А однак редактор у Йорктоні був цілком у своїм праві, коли він зачав писати в своїй рідній мові: **"Ми, горожани Британської Імперії."** Він має те саме право, що й ми, почуваючи себе в ній дома."

Мійським радним у Винипегу став В. Шкраба, одинокий з українців, що кандидував цього року. В його відповідальнім уряді і праці бажаємо всіх успіхів.

ВЖЕ ВИЙШОВ — ЗАМОВЛЯЙТЕ!

КАЛЕНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

на — 1941 — рік

У ньому є календар українсько-католицьких свят старого й нового стилю, календар римо-кат. свят, повний церковний устав наших Богослужень, наукові статті, гарні, цікаві а численні оповідання, представлення, вірші та сміховинки. Адресар укр. кат. Духовенства. Ясний друк і красні ілюстрації прикрашують його. Стор 160. Ціна 25ц. Почтою 30ц. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

Жертви Війни

Богдан Губіцький

Діти з Сиротинця в Льондоні спокійно посідали їсти попри їх розвалений бомбами захист. Ось взір для наших дітий в Канаді, як добрими і слухняними повинні бути своїм родичам і учителям. Тут діти безпечні і спокійні. Повинні щиро Богу дякувати за все і молитися за тих дітий там, котрі терплять всяку недогоду з нараженням життя, але погідні і спокійні.

На ліво бачимо Богдана Губіцького з Винипеґу, що тому пять літ виїхав до Льондону на музичні студії і тепер впав жертвою летунського налету. Богдан був дуже здібний, мав кілька стипендій і виступав як скбипак на BBC. В останнім часі записався до летунської орхестри. Лишив молоденьку вдовицю-жену, також поранену в цім самім налеті. Богдан був свідомим українцем і все таким себе подавав перед представниками англійської суспільности. Вічна Йому Память!

Діти з розбитого Сиротинця

ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ КАНАДИ

Міністер рільництва дост. Дж. Дж. Гардинер прогодосив в парляменті 14 лист. ц.р. нові договори з Англією в справі достави канадійської живности в слідуючім році на суму $105,741,000 — виключаючи пшеницю.

Загальні точки тих договорів такі:

Англія купує з Канади свинину за $69,300,000. Щоби уможливити закупно на той великий розмір знижено ціну на $16.10 за найкращу свинину, сто фунтів ваги в канадійській пристані. Передтим плачено за сто фунтів тої якости мяса $18.01. Таким чином в 1941 році перепродадуть до Англії 6,500,000 безріг з Канади. Нашим фармерам варта над тим подумати і коли мають надвижку зерна, зужити його на кормлення безрог.

Канада продає Англії 112,000,000 фунтів сира, ціною 14.4 центів за фунт, в Монтреалі. Ціну на сир підвищено на дві пятих цента.

Англія купує заправлену і морожену рибу з Канади на ціну $12,050,000.

Так само закуплює всю надвижку овочів і меду, вартости $4,541,000.

Роблять заходи, щоби передродати спорошковане молоко.

Ці всі закупна є окремі, від пшениці, котру вже закуплено і про це була новинка раніше. Гардинер думає, що пересічний збір канадійської пшениці є річно 380 міліонів бушлів, або 1,900,000,000 за пять літ. З того Канада річно сама потребує 160 міліонів бушлів для прокормлення, або 800 міліонів на пять літ. Вивіз до Англії в тім самім часі знова буде 800 міліонів бушлів— 70% запотребовань Англії.

Коли приняти, що в третім році війни наступить наступ на німців і стане можливо вивозити пшеницю до блькованих тепер країв Европи по 160 міліонів бушлів річно, то при кінці пятиліття залишиться в Канаді всього 100 міліонів бушлів пшениці.

Однак не всі погоджуються з тим пляном. Консервативний сенатор Дж. Гейґ з Манітоби вносить, щоби в 1941 році фармері сіяли тільки третину того, що в 1940, а за незасіяну землю дістали відшкодовання в сумі $5 від акра. Як ви думаєте, що краще?

Останні Вісти...

Греки розгромили італійські війська в Альбанії і заняли Коріцу та посувають в напрямі Поградец. Здобули велику добичу і взяли много полонених. Разом з грецькими військами співділає Церква та духовенство, що кріпить жовнірів та заохочує до бою за вітчину своєю присутністю в перших рядах.

20. XI. ц.р. мадяри приступили до спілки з Осею Берлін-Токіо а 23. XI це саме зробили румуни. Нема тому чого дивуватися, бо так мадяри як німці мають ці самі цілі і так само поступають— вже віддавна. Їх ціль, підбити і гнобити слабших. Мадяри з японцями особливо допари, бо одні і другі монголи— тому так скоро договорилися і з німецькими "ярійцями."

24. XI. ц.р. словаки підписали з Гітлером цирограф, так як мадяри. Хто дальше пристане до цеї малої, але "чесної" компанії, ще покищо не знати...

Міністер торговлі дост. МекКиннон заявив, що відтепер правительство збільшило квоту достави від акра до 10 бушлів всюди, а в многих місцях до 20 бушлів з акра. Таким чином хліборобри зможуть продати 330 міліонів бушлів.

Канадійське населення є понад 12 міліонів душ, як виказує приблизно недавний запис всіх понад 16 літ життя. Можемо справедливо приняти, що українського населення в Канаді тепер буде около пів міліона душ.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD OF CANADA — БРАТСТВО УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

THE FUTURE OF THE NATION
The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada
Semi-monthly. $1.00 per year.

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ДВОТИЖНЕВНИК В КАНАДІ
Передплата на рік: $1.00

БЮЛЕТЕНЬ БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ КАНАДИ

Рік VIII. ч. 24 (72) ЙОРКТОН, САСК. 14 Грудня 1940 Vol. VIII. No. 24 (72) YORKTON, SASK. Dec. 14, 1940

СВЯТОМИКОЛАЇВСЬКИЙ ВЕЧІР - ВЕЧІР ВТІХИ ДІТЯМ

19 грудня це премилий і незабутний день для многих малих і старих. Це день св. о. Николая, Мир Лікійських чудотворця— архієпископа і добродія св. церкви.

Св. о. Николай родився в місті Патарах, в Малій Азії. Його родичі називалися Теофан і Нонна. Вони виховували сина на чесного і побожного молодця. Його стрий був навіть епископом в тих самих Патарах.

Знаємо, що коли св. о. Николай підріс, був не тільки побожний і ревний в Божім, але також лагідний, милосердний і скорий другим помогти.

Коли один вельможа збіднів так дуже, що впав в крайну нужду, а навіть задумав власні доньки пустити на дорогу гріха, щоби таким чином ратувати себе перед голодовою смертю, то св. о. Николай три рази в ночі підходив під вікно нещасного і підкидав гроші, що виратували від гріха і голоду ту родину. Тому то й в навечеря св. о. Николая родичі дають по приміру святого дарунки дітям— або підкладають під подушку. То дуже гарний і милий звичай, але діти мусять на ті дарунки в році заслужити своїми добрими ділами і життям.

Св. о. Николай ратував людий від голоду, годив в сварках, ратував від смерти і від клевети— та по приміру Христа Господа, був всім для всіх ради Христа.

Брав участь на першім Соборі св. Церкви в Нікеї 325 року, де зібралися 318 епископів Церкви з одобренням св. Отця Папи Дамаза і осудили єресь Арія. Тоді св. Отці уложили наше "Вірую," котре ми досі говоримо.

Св. о. Николай зістав архієпископом міста Мир в провінції Лікії і помер в 70 році життя, 342 року. Його мощі перевезено 1096 року до міста Барі в полудневій Італії, а наша Церква святкує свято перенесення святих мощів від тих часів досі. Не святкує однак того свята грецька і московська Православна Церква. Наша Церква святкує, бо українці були все в злуці зі св. Престолом в Римі.

В КАНАДІ українські діти тішаться і люблять той день св. о. Николая, котрий тут набирає більше світського змисту і добросердечного гумору. Чи Ви дістали свої дарунки?...

ЛАСКАВИЙ ДОБРОДІЙ ГОТОВИТЬСЯ ДАВАТИ ДАРУНКИ ДОБРИМ ДІТЯМ

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Статут КУК, вироблений п. В. Свистуном і принятий екзекутивою, намічує такі цілі КУК: "Через співпрацю відпоручників українських організацій домініяльного характеру та виднійших українських громадян Канади —служити осередком для обміни, вирівнання і консолідації громадської думки й чину українців Канади, головно в оцих справах:

а) "Для координації й зміцнення участи українців Канади у воєнних змаганнях Канади й Британської Імперії для побідного закінчення війни, за принципи демократії і християнської цивілізації, соціяльну справед-

ливість, свободу і независимість народів.

б) "Перед урядами та громадянством Канади й Імперії бути речником слушних змагань української нації в Европі до державної независимості на заселених нею землях і в межах канадійської та британської конституції давати українській нації як найбільшу моральну і матеріяльну поміч, скеровану до остаточного визволення української нації зпід чужих окупацій на її землях.

в) "Удержувати між згаданими орґанізаціями кооперацію у всіх справах, які вони вважатимуть за спільні для себе.

г "Перед урядом і громадянством Канади служити за авторитетне представництво українців Канади."

Президентом КУК є о. др. В. Купнір з Винипеґу. Адреса КУК є:

Box 3588, Station B., Winnipeg, Man.

УСПІХИ

Павло Павловський з Вильни, Альта., зістав королем вівса на виставі в Шикаґо. Це молодий хлопець, яких 17 літ. Мати померла і Павло живе з сімома іншими дітьми та з батьком на фармі, далеко від залізниці і навіть від телефону. Ґаздівством завідує батько, варить всім найстарша сестра Варвара, що має 20 літ. Вона заступає в родині відумершу маму і веде всю хатню господарку. Хлопці працюють і то добре. А найкращим доказом того є, що Павло дістав першу надгороду підчас рільничої вистави в далекім Шикаґо і є тепер королем— хоча тільки вівса.

- - - - - -

Музичне видавництво Уітмарка в Ню Йорку видало 28 пісень укладу проф. Оп. Кошиця. Протягом сім літ ці пісні розійшлися в скількості 142, 000 примірників, на суму $17,000. Найбільше популярними є пісні:

1) Гей, я козак з України.
2) На вулиці скрипка грає.

Многі хори здобули першу надгороду якраз за виконання тих пісень. Тепер видавництво зачинає друк дальших 10 пісень в укладі проф. Кошиця.

- - - - - -

Послом з демократичної листи вийшов **в Ню Йорку** вже третий раз наш адвокат **Степан Ярема.**

В Ню Джерзі вийшов послом наш інший адвокат Марсел Ваґнер.

Стейтовим сенатором в Індіяна став українець **Іван Ґанас,** котрого родичі приїхали до Клівленду з Лемківщини. В 1936 р. Ґанаса вибрали послом до стейтового парляменту, опісля був окружним прокуратором.

КАНАДІЙСЬКІ НОВОСТИ

Міністер праці дост. МекЛярті заявив, що правительство подбає, щоби робітникам, які працюють в підприємствах, що виконують воєнні замовлення, **виплачено гідну і належну заплату.** Колиб робітники упоминалися, як покривджені, тоді правительство само переведе доспід справи і коли зажалення є слушне, тоді належну заплату для робітників відтягнуть від платні підприємці.

- - - - - -

Міністер торговлі, дост. Ілслі, подав до відома цілий ряд виробів, що не є першої потреби, які правительство або більше оподаткувало, або зовсім заказало спроваджувати. Таким чином надіються щомісячно заощадити яких 6 міліонів долярів видатку в чужій валюті а старання звернути виключно на воєнні потреби.

Всі **самоходи** до фабричної вартости $700 оподатковано ще 10%, так що теперішний податок від перших $700 фабричної ціни самоходу буде 20%.

25% податку наложено на радія, фотографи, електричні і фотографічні вироби.

Невільно зовсім спроваджувати з Америки до Канади: перероблену поживу, цвітів, перероблених і консервованих овочів та ярин (крім родзинок, дактилів, бросквинь,) консервів з риб, остриць і раків, переробленого тютюну, горівок і вин, певних журналів і паперів, пахощів, порцелян і скла, срібного начиння, електричних приборів, купальних, самоходів, спортового приладдя і рибного, фотографічних скринок, хатньої обстанови з дерева і металю, радія, фонографів, музичного приладдя, валіз, викінченого одіння, шовку, прикрас, намиста і жемчутів, забавок і ляльок, та много інших дрібниць.

Війна вимагає жертв і ці жертви мусимо понести ми всі.

НОВІТНЕ ЛЕТУНСТВО

Відповідальні чинники в новітних підприємствах вже тепер думають над тим, як велике значіння по цій війні займе на світі торговельне і приватне летунство. Вже тепер три тисячі людий в 1939 році закупили літаки для власного вжитку. І як недавно ще самоходи, так тепер літаком летять на вакації, пікніки чи взагалі прогульки. Особові малі літаки збудовані на два сидження, а під сидженням є спокійне місце для маленької дитини.

Новітні літаки летять високо, понад хмари, у висоті 19 тисяч стіп, де воздух розріджений, нема хмар і нема бур. Такий літак летить із скорістю 240 миль на годину, у висоті півтретя милі. Окремі прилади всисають і згущують розріджений воздух, так що подорожні вдихають воздух тої самої густоти, що на землі. Окремі прилади відморожують вітраки і машини. В середині все приладжене з найбільшими вигодами до найменших подробиць. Навіть пожива, окремо варена на землі і передержана в огріваних електричним струмом посудинах є подана на літаках згідно з найвибагливійшими смаками подорожних. Цікаво знати, що все четвертина подорожних жадає в пятницю безмясних страв. Деякі страви є неможливі до подавання тому, що у висоті яких вісім тисяч стіп зачинає діпати ґаз через розріджений воздух і може спричинити жолудкові забурення. Тому приміром не подають битої сметани. Невільно також подавати жадних алькоголічних напитків.

У висоті кількатисяч стіп подорожний інакше відчуває, річи прибирають інше відчуття для нас і інший тягар. Папіроска інакше смакує а навіть пожива має відмінний смак. Коли потім з такої висоти спускатися в долину, кров нараз ізходить до ніг і часто навіть летун на хвилину сліпне та тратить всяке відчуття. Однак це тревае тільки хвилину.

Війна є матірю і товчком многих також хосенних відкрить. Як каже наш поет **Франко:**

Війна, вона не дасть гнить і скніти!
Все гонить до нових стремлінь і змін.
В огонь життя, що гріє, жре і світить,
усе нових докидує полін...

Нині, ці слова мають прекрасне примінення якраз в летунстві. Стоїмо в обличчу великих промислових і технічних змін, котрі невідкпично веде з собою нинішна війна. Варта тепер жити і варта діждати побідного кінця!

ВЖЕ ВИЙШОВ — ЗАМОВЛЯЙТЕ!

КАЛЕНДАР ГОЛОСУ СПАСИТЕЛЯ

на — 1941 — рік

У ньому є календар українсько-католицьких свят старого й нового стилю, календар римо-кат. свят, повний церковний устав наших Богослужень, наукові статті, гарні, цікаві а численні оповідання, представлення, вірші та сміховинки. Адресар укр. кат. Духовенства. Ясний друк і красні ілюстрації прикрашують його. Стор 160. Ціна 25ц. Почтою 30ц. Замовляйте:

THE REDEEMER'S VOICE, YORKTON, SASK.

З ВОЄННИХ ДІЙ В ЕВРОПІ

В Румунії так звана "залізна ґвардія" на чолі з ґен. Антонеску, що тепер там править, відімстили смерть своїх 14 товаришів, котрих влада бувшого короля Карпа постріляла тому 2 роки. В той сам день ґвардисти витягнули з вязниці колишніх правителів а теперішних їхніх вязів і безцеремонно **постріляли 64 осіб.** В суботу, 30. XI. робили величаві похорони в Букарешті— але не постріляним, тільки тим зперед 2 літ, котрих викопали, спровадили до столиці і в супроводі соток православних духовників хоронили. Не від річи буде відмітити, що так, як передтим Православна Церква в Румунії докладно виконувала поручення Карла, так само тепер виконує поручення Антонеску.

На образку бачимо молодого короля Михайла з матірю— незавидна їх доля!

- - - - -

В Льотарингії німці поселили своїх 50,000 родин а 70,000 французьких відіслали до Франції. У виду того маршал Петен просив, щоби французи приняли їх до себе, бо вони потратили все, що мали, а прецінь то їхні брати. "Я відчуваю весь їх біль так само, як ви!" Французький намісник Сирії, що летів туди літаком, Шіяп, погиб на Середземнім морі.

У Французькім **Індокитаю** почався наступ сіямських військ і як видно зі звідомлень французи не в силі опанувати положення, відступають.

- - - - - -

В Альбанії греки далі бють італійців і занявши македонський Поґрадец, посуваються в напрямі столиці, Тірани. Заповідають, що німці підуть на поміч італійцям.

- - - - - -

В Анґлії німці приняли нову тактику налетів. По черзі налітають одно місто, а потім друге. Так знищено у великій мірі Ковентрі, Бирмингем, Бристоль і Савтгемптон—однак життя в ушкоджених містах йде далі. Всі мійські заведення діють і мимо шкід німці безсильні обезвладнити життя і духа народу. Анґлійці зістріляли досі 3,006 німецьких літаків.

Натомість в руїнах лежить Гамбурґ, Кольонія, Бремен і цілий ряд німецьких міст та ставок на побережу Франції, знищених анґлійскими летунами.

30. XI. подають, що мешканці Льондону стали в чергу, щоби закупити свіжі яйця, які продавав один склепар. Черга була чверть милі, яйця продавали по вісім центів одно. Причиною цього є безцеремонна війна на морі, жертвою котрої падуть многі товарові кораблі. В. Т. Ричардсон з Отави подає у новинці з 30. XI за кореспондентом Дж. Р. Стирді про затоплення 14 кораблів з 18 всіх, що везли товарі. Стирді замічує при тому, що дається відчувати потреба належної охорони для тих кораблів, що везуть товарі. Підводні лодки взяли нову тактику. Заводять бій з узброєним кораблем і тим відтягають увагу від прочих. А тоді інші підводні лодки нападають на безборонних. Стирді каже, що тих 14 кораблів не затоплено зразу, але топили цілу ніч.

Так само раз по разу тонуть німецькі кораблі а майже зовсім зійшли з овиду боротьби італійські.

- - - - - -

В той самий час **московський** президент Верховного Совета УСРР **М. Калінін** виголосив промову, котру совіти тримали в тайні, аж случайно видісталася на сторінки заграничної преси. Калінін мав сказати ось що: "Живемо в обляженій твердині. Певно, наша твердиня є могуча. Вона розтягається на одну шесту земної півкулі. Але прочих пять шестих заняли наші безкомпромісові, непримиримі вороги. Ця ярка ворожня капіталістичного світу не потребує пояснень. Доказів на це повно в кождім числі наших часописів..."

"Красноармейці і матрози не є лишень членами великанської армії і фльоти, але також борцями найбільш революційних пробоєвих сил, які знає історія світа!"

Ось куди стремить Москва! Як колись, так тепер їх ціль: всесвітна революція і знищення всьої нашої культури. Однак так не буде. Ні їм, ні націстам це не вдасться. Долю, що готовлять другим, матимуть самі.

Румунський король Михайло з матірю.

ПАПА КЛИЧЕ ДО РІЗДВЯНОГО ПЕРЕМИРЯ

З грудня св. Отець щераз відізвався до воюючих сторін з предложенням перемиря бодай на час Різдва.

Для вірних латинського обряду св. Отець позволив відправити Службу Божу зараз пополудні замість в опівночі і тих, що негодні ізза війни, звільнити від обовязку виспухати того дня Службу Божу.

Окремо св. Отець сказав: "Нам мило надіятися і вірити, що бодай в ту святу ніч того святого дня дві воюючі заявлять перемиря, або самочинно або за спільним порозумінням. Тоді брязкіт зброї не заглушить співу ангелів про мир, котрий то спів гомонить тоді у святих церквах. І так нове братське крозопролиття не заколотить ані гірко не погасить небесної радости тої години."

- - - - - -

Папа Венедикт XV старався всім зусиллям довести до перемиря в 1916 році, підчас Різдва. Однак обі воюючі сторони відкинули старання Папи.

В 1936 році Католицька Церква старалися довести до подібного перемиря і виміни полонених в **Еспанії.** Обі сторони також це відкинули.

В 1939 році москалі на саме Різдво бомбардували столицю фінів, Гельсінкі.

26. XI. **премієр Чирчил** заявив, що влада не думає приняти різдвяне перемиря і відкинув внесення в тім напрямі одного з послів.

Однак св. Отець мимо всіх неуспіхів в тім напрямі далі взиває, просить і кличе.

Церква все іде слідами свого божественного Учителя і Господа, що є Царем Мира.

Чи правда?

—Чи ви, пане доктро, також цієї думки, що одружені чоловіки довше жиють ніж неодружені?

—Ні, мій пане, то життя видається їм тільки довше.

—Що?— каже учителька, ти приходиш немитий до школи? Зараз забирайся до дому!

На другий день всі учні прийшли до школи немиті.

БУДУЧНІСТЬ НАЦІЇ

ВЮЛЕТЕНЬ Брацтва Українців Католиків Канади.. Заложений 1933 р. Записаний згідно зі законом Саскачевану. Виходить що другий тиждень. Видає БУК, печатає печатня "Голосу Спасителя," Йорктон, Саск. Редагує колєгія. Річна передплата один долар ($1.00) Поодиноке число 5ц. Адреса Редакції: 919 College Ave., Winnipeg, Man.— Головний управитель: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Передплату і замовлення слати до Головного Управителя.

THE FUTURE OF THE NATION

The Bulletin of the Ukrainian Catholic Brotherhood of Canada. Established in the year of our Lord 1933, and published in conformity with the laws of the Province of Saskatchewan. Issued semi-monthly by the said Brotherhood and printed by The Redeemer's Voice, Yorkton, Sask. Edited jointly. Subscription $1.00 per year. Single copy 5c. Address of the Editor: 919 College Ave., Winnipeg, Man. General Manager: Mr. Dm. Kobrynsky, Box 33, Smuts, Sask. Subscriptions and correspondence to be addressed to the Manager.

о. др. В. Кушнір

НОВИЙ СОЦІЯЛЬНИЙ ЛАД ЕВРОПИ І СВІТА

—

СВІТ НЕ ПОТРЕБУЄ ЛЕНІНА — АЛЕ ПОТРЕБУЄ ХРИСТА

—

За послідних дві неділі; крім поважних політичних потягнень воюючих держав, слідні також зусилля посилення війни, особливо на морю. Про це заговорила живо вся преса на американському континенті. Та не тільки про події воєнні та політичні говорить нині преса та редіо. Майже з впертістю підчеркують вони новий соціяльний лад, який має заіснувати після цеї війни. Ми вповні годимося, що новий соціяльний лад Европи і світа зближається нестримною силою. Що більше нинішну війну треба уважати прямо за народини нового соціяльного ладу. Обі воюючі сторони є в тому згідні, що новий соціяльний лад по війні мусить заіснувати. Ріжниця є лише в тім, що новий соціяльний лад світа тоталітарних держав Німеччини, Італії та Росії є так далекий від соціяльного ладу, як його розуміють західні демократичні держави, як далеко є небо від землі.

В сьогоднійшній війні є певним одно: що крім мілітарної війни йде також неменше завзята війна ідей. З одної сторони ідея поганського матеріялізму, брутальної сили пястука, насильства зі всіми послідовностями соціяльної несправедливости тоталітарних держав; з другої сторони ідея демократична Великої Британії та Америки, що голосять свободу народів та соціяльну справедливість для всіх, опираючися при тім о християнський моральний закон, як о угольний камінь нового соціяльного ладу світа. І ця побіда одної чи другої ідеї, а не побіда оружа, буде рішати про новий соціяльний лад світа.

Як працюють обі ці ідеї під нинішну пору?

Тоталітарна ідея нацизму та большевизму працює цілою своєю силою. Вона має намічений докладний плян праці, має начеркнені докладно свої цілі, які хоче осягнути, має докладно означені дороги, якими йде. Ми цього наразі неможемо сказати про ідею демократичну. Про ідею демократичну ми можемо сказати тільки одно, що коли ми хочемо мати кращий новий соціяльний лад світа, як він є сьогодня, чи як він був вчера, то ми мусимо неменше докладно мати і наш плян праці, ми мусимо знати неменше докладно і наші цілі, які хочемо осягнути, ми мусимо ужити також неменше певних середників, доріг, якими маємо ділати, у відбудові світа, якщо не хочемо повторення делюзій, цинізму і нарікань, як це було по війні 1914-1918 років.

В чім лежить небезпека тоталітарних ідей?

Відкинення морального Божого Закону народами, що були колись християнськими, найшло свій найбільше яскравий примір у большевицькій Росії та в націвській Німеччині. Та однак цей рух не остався тільки в межах тих двох держав. Він йде і поширяється всюда. Ці злощасні ідеї поганського матеріялізму ділають також і в нашій країні, в нашому місті, можна сказати майже в кожній родині. То, що колись стрічалося з осудом всіх християнських народів, як противне самим основам Божого морального закону находить нині безсумнівне признання у величезної більшости людської суспільности: Розлюзнення родини, брудна література, зневага присяги навіть по судах, неморальне провадження цілих підприємств та орґанізацій праці, злочини молоді іт.п. все те недвозначно вказує, які застрашаючі розміри принимає занепад морального закону навіть серед суспільности, що хоче називатися демократичною а в свойому життю і діланню хоче покликатися на науку Христа.

Коли ми хочемо і боремося о новий соціяльний лад світа, ми мусимо ствердити, що існує тісна звязь між релігією а моральним законом. Лише основні правди релігії є тими, що дають силу моральному законові. Як довго чоловік не вірує, що існує над нами Сотворитель і Законодатель, як довго чоловік не признає своєї відвічальности перед Богом, моральний закон для нього немає жадного значіння. Для такого чоловіка моральний закон, це тільки звичай, привичка людського поступовання і людського ділання, перенятого від наших попередників. Основна правда релігії, існовання Бога, є рівночасно самою основою морального закона. Коли большевизм зовсім цю правду заперечує, а нацизм усіми можливими способами її звужує, коли ці ідеї находять численних своїх приклонників поза межами своїх держав, то ми бачимо ясно, в чім лежить небезпека тоталітарних ідей нацизму та большевизму для християнської демократії світа.

Що ми на це скажемо?

Ми не сумніваємося ні на хвилину, що нинішна війна несе з собою новий соціяльний лад світа. Від цього не втіче ані сховається жаден народ ані держава, від цього не скриється ані Канада ані Америка. Щоби цей новий соціяльний лад був кращий як нинішний, щоби він не був ще гіршим, світ мусить віднайти Христа, за яким нині йде тільки "напомацьки." Коли світ нині віднайде Христа, найважніша річ буде осягнена. Все інше прийде само-собою. І тут відвічальність нас католиків є страшна і нагляча. Говорити тільки про збереження демократії, покликатися тільки на християнський моральний закон, тут нічого не вдіє. Нинішний світ є хорий, горячкує. Він домагається від нас праці, ратунку. Тільки живий примір правдивого, практичного християнського життя, так як ми його проповідуєм, обудить цікавість хорого світа до Христа. Ми вправді говоримо нині про Христа і про Його моральний закон, як про невідкличну конечність для життя народів і держав, але щож? Ми говоримо про Христа так, якби ми Його вже найшли. Велике непорозуміння. Вистарчить лише подивитися на наші порожні церкви, а вони скажуть нам цілу правду: **порожні церкви і соціяльна несправедливість йшли, йдуть і підуть завсігди рука в руку.** Для народу, що не узнає Христа в небі, неможливо, що би він узнав того Христа в особі свойого ближнього тут на землі.

Для нас Українців Католиків в Канаді велика пересторога. Ми маємо тут сповнити наші обовязки аж-до послідного, так як інші мають сповнити обовязок свій. Ідея Христа а не Леніна має надати лице і форму нового соціяльного ладу світа. Ті дві ідеї сьогодня соперничать між собою, хоч під ріжними формами, на всіх фрон-

(Продовження на стороні 9)

НЕДІЛЯ ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ. СПОВНИ СВІЙ ОБОВЯЗОК.

ЦЕРКВА В НАРОДІ

Церковний календар, грудень, 1940

14, субота — Прор. Наума
15, неділя 26 по Сош.— Прор. Авакума
16, понеділок — Прор. Софонія
17, вівторок — ВМц. Варвари
18, середа — † Преп. Сави Освященного
19, четвер — С. Николая Чудотворця
20, пятниця — С. Амврозія
21, субота Предпр. Н. Зач. і Пр. Паталія
22, неділя 27 по Сош. Непорочне Зачаття
23, понеділок — ММ. Мини, Ермогена і Евг.
24, вівторок — Пр. Даниїла Стовпника
25, середа — Преп. Спиридіона
26, четвер — † ММ. Евстратія, Авксентія, пр.
27, пятниця — Тирса і Левкія
28, субота — СвщМ. Елевтерія
29, неділя Праотців. Прор. Аггея
30, понеділок — Прор. Даниїла
31, вівторок — М. Севастіяна

—

УСТАВ

15, нед. 26 по Зісл.— гл. 1. єв. утр. 4. На Сл. Б. ап. 229, єв. Лук. 66.

19— чет. св о. Николая— Литія, єв. утр. Ів. 36, на Сл. Б. ап. 335, єв. Лук. 24.

22— Нед. 27 по Зісл.— Непорочне Зачаття— гл. 2, Лиія, єв. утр. 5. на Сл. Б. ап. 233 і 320, єв. Лук. 71 і 3. Слідує седмиця 28.

29— нед. Праотців і віддання Неп. Зач. —гл. 3, єв. утр. 6, на С. Б. ап. 320 і 257, єв. Лук. 3 і 76. Слідує седмиця 29.

—

о. др. В. Кушнір.

НЕПОРОЧНЕ ЗАЧАТТЯ ПРЕЧИСТОЇ ДІВИ МАРІЇ

Евангеліє св. Луки зач. 3.

А після сих днів зачала Елисавета, його жінка і таїлася пять місяців, кажучи: Так мені зділав Господь у днях, в котрих зглянувся, щоби зняти з мене поругу між людьми.

А шестого місяця післаний був Ангел Гавриїл Богом в місто Галилейське, котрому на імя Назарет, до Діви обрученої мужови, котрому імя Йосиф, з дому Давида; а Імя Діви Марія. І коли ввійшов до неї Ангел, сказав: Радуйся, благодатна, Господь з тобою. А вона затрівожилася тим словом і подумала, що се за поздоровлення. І сказав їй Ангел: Не бійся, Маріє, бо ти знайшла ласку у Бога. Се зачнеш в утробі і породиш сина і назвеш його на імя Ісус. Сей буде великий і Сином Вишнього назветься, і дасть йому Господь Бог престол Давида, його вітця; і царюватиме над домом Якова по віки. І його царству не буде кінця. І сказала Марія до Ангела: Як се буде, коли мужа не знаю? А Ангел у відповідь сказав їй: Дух святий зійде на тебе і сила Вишнього отінить тебе; длятого й Святе, що народиться з тебе, назветься Сином Божим. А се Єлисавета, твоя родичка, і вона зачала сина в своїй старости, і се шестий місяць у тої, що її називають неплідною. Бо не буде неможливе у Бога всяке слово. І сказала Марія: Се я слуга Господня, нехай буде мені по слову твому; і відійшов від неї Ангел.

—

НАУКА

Дорогі в Христі: Нині святкуємо свято Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії. Коли нам приходиться нині говорити про це велике таїнство нашої св. віри, то хочби й найкращою мовою ми говорили, чуємо, що беремося за діло незвичайно важке, яке цілковито переростає наші сили. Я вірю, що про це велике таїнство нашої віри можна говорити хиба ангельським умом, ангельською мовою.

Бо хтож направду може осягнути ту небесну висоту Непорочно Зачатої Діви Марії, що як одинокий примір у всій вселенній, чиста, вільна від всякої прадідної тіни, чи особистої вини, від віків являється найдорощою і найкращою думкою в Господньому умі, в умі самого Бога, що вибрав собі Її на свою Матір, даючи тим самим чудний, невисказаний початок відкуплення цілого людського роду. Тільки з трудом при помочі живої віри і огненної любови, ми можемо собі витворити приблизну ідею Її чудної величі, Її недосяжної слави, серед хмар найкращих цвітів, піддержуваних ангельськими руками, в білим серпанком на голові, опоясаною оливним поясом, до стіп прибраною ясно-зеленою ризою, що живим полумям так чудно світить, миготить. На знак Її волі тисячі ангелів виконують скорі, хочби найдальші рухи, а тисячі інших на своїх арфах Її славу співають й чарівною мельодією порушують ясні зорі й надземські, далекі сфери.

Якщо небеса й всі ангельські хори радіють у величі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, там, у відвічній батьківщині Її Первородного Сина, о скільки більше маємо радіти ми, тому, що Вона, як одна з нас сталася Матірю нашого Бога. І тут ми ніколи не зможемо зрозуміти як слід, ми ніколи не можемо утомити сил нашої душі, щоби зрозуміти цю велику гідність Непорочно-Зачатої Діви Марії. Лучі заслуг Христа та Його діло відкуплення, освічували вже наперед Пречисту Діву Марію, так що на світ прийшла Непорочно Зачатою, без найменшої тіни, неосквернена серцем і душею, винесена на висоту найвищої святости.

І ми сьогодня радіємо, зі всіми ангельськими хорами, тою величю Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії, бо ніколи, мабудь, тут на землі не було більшої потреби говорити про Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії, як саме в нинішних наших часах.

По словам св. Отців, по доказам віків, є Вона, після свойого Сина, непохитним стовпом Христової Церкви й цілого людства. Є Вона прибіжищем грішників та взором всіх чеснот. Є вона провідником вірних та співвідкупителькою людства, є Вона прикрасою та славою вічного Сіону й ніустрашимим борцем що кожночасно стирає голову ересям, що виростають наче з під землі, щоби знівечити овочі й благодати відкуплення Її Первородного Сина.

Тому не дивно, що вже від перших віків християнства Пречиста Діва Марія була тою особлившою появою, що звертала на себе увагу цілої Церкви Христа. Бо в дійсности вже самі апостоли, скоро тільки розійшлися по світі, голосять Її славу, поширюють Її почитання, взносять в Її честь церкви й престоли а підчас св. Літургії просять Її о святе заступництво. Отці й Учителі Церкви до небес підносять Її небувалу славу, а Її святістю виповняють стоси томів книжок. Собори голосять невисказану тайну Її дівственного материнства та винимають Її з під всякої тіни вини чи то прадідної чи особистої, величаючи Її як Непорочно-Зачату.

Римські Архієреї установляють в Її честь нові свята, нові урочистости повстають в Її честь нові згромадження, нові набоженства, прикрашують Її сотнями найкращих імен, що творять наче вінець престола Її недосяжної величи і слави. Науки і штуки соперничають між собою і дають нам все, що найправдивіщого, найдорощого, найшляхотнішого, що тільки може мати поезія, музика, малярство, архітектура і

різьба.

В цей спосіб Непорочне Зачаття сталося рожею, самим ароматом, цілющим бальзамом Христової Святої Церкви, де побожні людські серця постійно черпають своєї красоти, гарного, шляхотного, надприродного полету.

Бо як відвічний наш небесний Отець повяв плян відкуплення людства, то тут бачив Він цей чудний образ Непорочно Зачатої Діви Марії. Тут бачив Він всі її заступництва й прозьби, які увійшли велично вплетені у Божий плян відкуплення людського роду. Тому Непорочне Зачаття сягає глибокої вічности, плянів Предвічного Бога. Ісус і Марія— це слова, що від віків звеніли у Божих рішеннях і постановах. Імя Марії звеніло перше не в устах ангела Гавриїла, але в серцю Найвищого Бога. Перший образ Непорочно Зачатої ми бачимо в цьому святому раю, в тій прабатьківщині Христа Спасителя, в лоні Пресвятої Тройці, в глибині вічности безконечного Бога.

Відвічний Отець, що сказав Слово, уняв рівночасно в своїх думках також Пречисту Діву Марію, у повній величі, в чудних ясно-сонічних ризах, наділену повнотою ласки так, що дійсно, коли ангел прийшов до Неї з доброю вісткою, міг Її сміло назвати: Благодатною—повною ласки т.е. Непорочно Зачатою.

Там, у вічному раю, перед величним образом Пречистої Діви Марії, горить срібний й золотий свічник любови й почитання від всіх дітей Марії, всього світа, усіх часів, горить там також свічник і від добрих дітей нашого українського народу. Там наша віра щодня кріпшає, а серця наші голосять світові: "Благословенна Ти між женами."

О, щоби то ми могли звернути погляди наших заблудших братів, їхні убогі серця, розбиті революційним гураганом, до цеї чудної Зорі, яку Боже Провидіння поставило наче це ясне світло, морську ліхтарню, для тих, що перепливають цей великий, повний небезпек океан життя, щоби Вона своїм блеском і сяєвом завела їх до пристані спасення.

Суспільний і релігійний хаос, що від десяток літ ворушить світом і грозить руїною людського життя, може найти помічну руку тільки у материнській любові Непорочно Зачатої Діви Марії. Тому туди треба нам звертати наші погляди, погляди одиниць і погляди народів.

Туди звертали свої серця і наші гідні й побожні батьки. Просили помочі у лихолітті свого народу, в покусах своїх сердець, в хвилях упадку й тяжкої зневіри, у своїй затрівоженій совісті, в поповнюванню нерозважних діл, що душу тягнули до гробу.

А історія і тисячі памятників нашої старини і нашої сучасности говорять ясно про це, як радо у всіх наших потребах з помічю приходила й приходить Непорочно Зачата Діва Марія.

Тому нехай на завсігди останеться між нами благословенною Цариця найвищого Царя, Свята, Найчистійша Пречиста Діва Марія а правиця Її щедра й помічна нехай буде благословенням цілого людства й Українського Народу. Амінь.

ГРУДНЕВІ ПРИГАДКИ

Був час, коли зі сходу, глибоко з Азії ішли орди, табуни звірів і людий, що нищили все кругом себе, лишали тільки попіл і згарища. Той час ми звичайно називаємо **татарським часом.** 19 грудня 1240 татари здобули княжу столицю, давний величний Київ— і зруйнували нашу велич. Київ з осередка високої і витонченої культури, став осідком болю, а що остало ще знатнійше і бажало жити, втікало на північ— в далекі нетри древної Москви. Так на місце Київа зачинає підноситись Москва, як осередок. Тоді, в останний мент загрози, 1240 року боронили до останку Київа галичани, під проводом свого воєводи і не здалися татарам на жадні обіцянки ані погрози. Так, як много разів опісля в історії. Однак навіть монголи з глибокої Азії не знищили так основно наших памяток, як це роблять новітні червоні азіяти— большевики, що нищуть найстарші церкви і памятки наші, котрі оціліли навіть від татар. І з тою новітною ордою галицький рід буде мусів звести смертельну борбу.

- - - - - -

Останною признакою самостійної України був її господар— гетьман до 1764 р. 21 грудня того року **Москва знесла гетьманство на Україні** а з краю зробила звичайну провінцію. Скасовано всі давні права і привілеї, нарід повернено в кріпаків, а нащадків давних провідників козацьких повернено в нові пани. Так поведено штучний а глибокий прорив між народом України а її провідною верствою. І так тревало аж до 21 січня 1918 р., коли Центральна Рада проголосила Четвертий Універсал, а через нього відрубність і незалежність України.

ТИЖДЕНЬ ПОСТУ

30. XI св. Отець скінчив тиждень власного посту і покути в наміренню замирення світу. Від 24. XI св. Отець молився, розважав і благав Бога о змилування для світа що потонув в розгарі війни і поносить глибокі шкоди та терпіння.

По приміру св. Отця **повинні також ми молитися і сповняти діла покути,** особливо тепер в часі св. Пилипівки за натхнення людських сердець любовю, милосердям та за наших братів і сестер, котрі тепер гірко страждають під большевицьким ярмом.

Такими ділами покути є молитва, піст і милостиня. Є сім діл милосердія для душі і для тіла. Є часте св. Причастя в наміренню потребуючих, опущених, голодних і недужих. Є молитви за душі в чистилищі. Є щира а гідна жертва на сироти, пресу чи бурсу. Подумаймо, скільки і що ми повинні виконати— **та виконуймо!**

АМБАСАДОР КЕННЕДІ УСТУПИВ

Йосиф П. Кенеді, амбасадор Стейтів до Вел. Британії уступив зі свого становища і прилюдно заявив, що відтепер **все своє життя посвятить тільки одним справі:** "Ця справа є, помогти президентові захоронити Стейти перед війною."

Кенеді недавно приїхав з Англії. Як звичайно в такім случаю буває, многі кореспонденти цікаво випитували його про враження і погляди на війну. Подано ріжні вісти, котрі потім треба було спростовувати. Однак Кенеді ясно каже, що є проти війни.

ШІСТЬЛІТНА ГЕРОЇНЯ

25. XI вибух пожар в домі панства Джексон у **Форт Вилям,** Онт. Матір була поза домом і коли прибула та хотіла ратувати дітий, все горіло. Вона сильно попеклася та не встигла помогти нічого. Чотиролітний хлопчик, трилітна дівчинка і їх сестра Арлін, шістьлітна, встигла добитись до дверий. Тоді Арлін нагадала, що в середині остала ще двопітна сестра Жанет. Арлін вивела дітий з вогню а сама вернулась ратувати сестричку. Однак вогонь довершив свого. Більше ніхто не видів Арлін та її сестрички. Вони обі згоріли.

Арлін дає прегарний примір всім дітям, як належить ділом і серцем любити свою родину. Вона не завагалась віддати своє життя, щоби тільки ратувати маленьку сестричку. А як часто є такі діти, що нарікають, гніваються і навіть не послухають, коли їм сказати, щоби забавили маленьку сестричку або братчика.. Такі повинні щиро вчитися від Арлін, котрої душа тепер між ангелами в небі.

Коли робите **ЗАВІЩАННЯ.....**
не забудьте відказати якусь суму гроша **на свою Церкву — на свою бурсу в Саскатуні — на Сиротинець в Айтуні — на свою пресу—**
а поставите собі нерукотворний памятник на многі часи. Відкажіть і зарядіть, **щоби правилася Служба Божа за Вашу душу.**

В справах наших шкіл, **коли треба учителя—** або **коли учитель шукає посади —**
звернiться негайно до **о. Ректора Бурси БУК-а в Саскатуні, 304—4 ave. N.**
В наших школах наші учителі
Освіта це сила уна!
Даймо правдиву освіту нашим дітям!

ДУХОВНЕ ЧИТАННЯ

ЖЕ ВО СВЯТИХ ОТЕЦЬ НАШ НИКОЛАЙ, МИР ЛИКІЙСЬКИХ ЧУДОТВОРЕЦЬ.

"В мирі святе, священнодійствитель показався еси; Христово бо преподобне евангеліє ісполнив, положил еси душу твою о людех твоїх, і спасл еси неповинния от смерти. Сего ради освятился еси, яко великій таїнник Божія благодати."

Тими словами кондака величає Церква свята память св. Николая, великого Чудотворця. І як далеко і широко простирається наша земля, де лише вірні покланяються св. хресту, там почитають вони також память св. Николая. Бо його життя було так святе, так повне чудес, при його мощах сповнялося стільки чудес і його молитва є для кожного чоловіка так помічна і хосенна, що світ во віки буде молитися і взивати: "Радуйся Николае, великий Чудотворче."

Св. Николай вибраний вже в лоні матіри, святий від дитинства, був славою молодців, був честю старців, похвалою священиків, сонічним блеском епископів. Його чуда розповсюднюються по всій землі, його величають всі люде, а Дух Божий не устає, для вивищення свойого слуги, ділати нових чуд. Його прославляють на морях, величають на суші, призивають у всіх небезпеках. Коли загрожує туча, шаліє море, тоді всі зі слезами призивають св. Николая. І не лише до християн, але також до поган дійшла його велика слава.

Св. Николай родився в другій половині третього століття в місті ПАТАРАХ в старинній Лікії, в Малій Азії. Отець його Теофан а мати Нонна були ревними християнами. Стрий його, також Николай, був епископом в Патарах. О молодих літах св. Николая знаємо мало. З літами зростав він чеснотами і вже тоді звертав на себе загальну увагу не лише християн але також поган. Його образованням і вихованням занявся його стрий, епископ Патар. По скінченню шкіл висвятив він Николая на священика. Як каже побожне передання, по рукоположенню епископ, наповнений Духом Святим сказав о нім так: "Ось виджу, браття, нове сонце, виходяче над кінцями землі і милостиво потішаюче печальних. О, блаженне стадо, котре удостоїться такого пастиря. Гарно він буде пасти душі заблудших і покорить їх на лугах благочестія, а находячися в бідах, явиться теплим помічником."

Як священик, засіяв св. Николай цілим блеском чеснот. Коли епископ Николай поїхав до Єрусалиму, поклонитися святим місцям, тоді св. Николай управляв його епархією. Ціле своє майно, яке одідичив по своїх родичах, зачав він тоді ділити між бідних і потребуючих. Лучилося тоді таке, що один, колись заможний купець, не міг видати своїх доньок заміж, а мав їх три, тому що не мали відповідного віна. Св. Николай довідався про це і нічю підкинув йому більшу суму золота. Так сталося при нагоді вінчання одної доньки, так повторилося також при нагоді вінчання доньки другої, і третьої. Но тоді батько підглянув, що це св. Николай в тайні приходить йому на поміч. Вістка про це рознеслася скоро по всій околиці. Від тоді не було ані одного чоловіка бідного, або опущеного або задовженого, котрому би св. Николай не прийшов з поміччю.І так в руки Отця Небесного зложив він ціле своє майно, роздаючи його убогим, а Господь возвеличив його і нагородив його силою творити чуда. По повороті свойого стрийка, вибрався св. Николай до Єрусалиму.І заледви сів на корабель, то хотяй була прекрасна погода, він предсказав, що жде їх велика буря. І справді завили вітри, запінилося море; мореплавці побачили, що нема для них спасення та що їх жде неминуча загибіль. Тоді то св. Николай зачав горячо молитися і буря утихла. А коли один з моряків упав з високого машту і забився, то св. Николай привернув його в чудесний спосіб до життя. Коли прибули до міста Александрії, слава про чуда св. Николая рознеслася блискавкою по місті. Товпи народа збіглися до нього і просили о благословення. Він благословив їх і уздоровив всіх недужих, яких до нього приносили і які до нього з вірою приступали.

По повороті домів, задумав св. Николай вступити до монастиря, однак, за Божим вдохновенням, пізнав, що Бог кличе його до тяжкого душпастирського життя. Він пересилився до міста МИРИ, столиці Лікії і тут дальше трудився, перебуваючи цілими днями і ночами на молитві.

В тім часі помер архиепископ Мир Йоан. Коли зібралися довколишні епископи, щоби вибрати нового Архипастиря, то в горячих молитвах, просили вони Господа, щоби на це становище поміг їм вибрати найгіднішого чоловіка. І як каже передання, найстарший епископ почув в свойому серці приказ Божій, щоби найблищої ночі, станув при дверах церкви, а хто перший прийде до церкви, цей є призначений на епископа. І так сталося. Перший, що прибув рано до церкви на молитву, був св. Николай. Його тоді поставлено архиепископом Мир. Радісно повитав народ нового пастиря, в котрім бідні і опущені найшли опікуна, а всі найшли Вітця. Як владика св. Николай в нічім свойого життя не змінив. Найбільше дбав він про бідних і помагав їм всякими способами, при чім Господь Бог, нераз в чудесний спосіб, спомагав подвиги свойого слуги. Коли в Мирах був голод, около 312 року, то св. Николай явився в сні одному купцеві збіжа в Сицилії, дав йому три золоті задатку і казав вести збіже кораблем до Мир. Прокинувся купець, гадав, що то був звичайний сон, но в руці тримав задаток. І сейчас поплив кораблем, навантаженим пшеницею, до Мир, де св. Николай закупив від нього всьо збіже.

За лютого переслідування християн, яке зачав Лікиній, св. Николай рув рівнож переслідуваний і довго сидів у вязниці, аж доки Константин Великий не дав свободи св. вірі. Дуже давне передання каже, що св. Николай брав участь на першім соборі в Нікеї, проти безбожного Арія, однак це не є певним. Чуда, якими Господь прославив св. Николая були так численні, що в далеких сторонах, навіть погане призивали його помочі.

А коли помер, то ніхто не є в силі перечислити чудес, якими прославилися його мощі. Нема на землі такого місця, де не засіяла слава чудес благочестивого владики. Мощі св. Николая перенесено в році 1087 з Мир до Барі, до Італії. Память цього перенесення обходить св. Церква дня 9. травня. Мощі ці спочивають нині в золотій сосуді в церкві ім. св. Николая, а з мощів по нинішний день витікає благовонне, цілительне миро.

В році 1092 Папа Урбан II. вислав до великого київського князя Всеволода Ізяслава, свойого посла Теодора з повідомленням о перенесенню мощів св. Николая з Мир до Барі, а тодішній митрополит України Ефрем (1080—1096) установив памятку перенесення мощів св. Николая святочним днем нашої Церкви. Був то час, коли Царгород зірвав був вже всяку звязь з Римом, а на цілім сході, одна тільки Українська Церква була в лучности з Апостольським Престолом і памятку перенесення мощів Святого особною службою вшанувала. Це ще один з доказів, що наша Українська Церква підчинялася Римському Папі, та що вона не хотіла мати нічого спільного з грецькою схизмою, а єдність св. Церкви була для України завсігди правдиво святою.

А коли глянемо на нашу українську землю, то нема одної хати, де би не було образу св. Николая. І серед найбільшої журби до нього простягають наші руки з молитвою о поміч. Кілько то церков наших є присвячених памяти і чести св. Николая. В наших богослуженнях на кожному місці згадується память св. Николая, а кожний четвер присвячений його памяті, в кожнім іконостасі бачимо його образ, як один з намісних образів. І нині, серед тяжкого лихоліття нашого народу, тоді коли він попав під тяжке ярмо большевицької Москви, наш нарід уповає на поміч св. Николая, його славить і величає і вірить, що великий Чудотворець охоронить наш народ перед хижими ворогами і поможе йому своїми молитвами діждатися кращих часів любови, свободи і щастя, гідного життя перед людьми і святого життя перед Богом. Амінь.

ЗА КРАЩУ БУДУЧНІСТЬ

Орґанізаційна Часть

РІЧНІ ЗБОРИ БУК-А, КОЛЯДА

Час іде скоро, особливо серед гамору воєнних дій. Що не зробимо нині, завтра тяжко наздігнати. І тому старинні казали: Двічі дає, хто зараз дає.

Хто рішається мудро, влучно і скоро, цей скарбом життя і окруження свого.

Це все відноситься до будучих зарядів БУК-а, до кождого відділу зокрема.

Треба скликати річні збори і вибрати новий заряд на діловий рік 1941. Сніг, мороз і завія ще не так сильні, щоби заморозити всю працю живих душ. Найкраще вибрати неділю або свято, коли в церкві є відправа і тоді спільно зі своїм отцем парохом відбути річні збори БУК-а. **Все зі священиком, ніколи** поза або **проти!**

Звіт річних зборів всі відділи повинні прислати до поміщення в БН.

Rev. S. Semchuk, 919 College Ave.,
Winnipeg, Man.

Так само прислати до відома головного скарбового писаря, **Дмитра Кобринського,** Box 33, Smuts, Sask. — що вписує всі вкладки і веде книгу дієних членів всіх відділів БУК-а. Ще раз просимо, не відкладайте, не легковажте, **беріться до праці!**

- - - - - -

Це саме в основі відноситься до **коляди.**

Ще троха часу і підемо колядувати нашим стародавним звичаєм. Підемо від хати до хати, нікого не пишимо. Хто ще почувається в нашій релігійно-народній спільноті, в чиїм серці ще жива віра в Бога, хто любить свою Церкву— той певно сам піде колядувати, коли його виберуть чи призначать та прийме в себе колядників гідно, як ґазда. Прийме, подякує та обдарує. Не позволить їм відійти не загрівшись, з порожніми руками. А в нас є нащо колядувати.

Бурса БУК-а в Саскатуні числить на Вашу коляду.

Просить о це і жде на це.

Чи можете відмовити доростові нашої інтеліґенції?

Чи можете відмовити бурсі?

Це перла нашої орґанізації — наші гордощі, жемчуг нашого серця і мрій. Бурсу треба розбудувати, побільшити— а до того треба гроший.

Тисячі і тисячі українців католиків Саскачевану певно поможуть, коли піти на цю ціль з колядою.

Відділи БУК-а повинні над цим вже тепер подумати і все підготовити, як слід.

- - - - - -

Але!

Є одно "але," котрого не можна збути мовчанкою. Ніколи не треба забути, що кожда **коляда в ПЕРШІЙ МІРІ повинна іти на свою церкву.**

Церква перша!

І тільки тоді, коли коляда на церкву готова і забезпечена, **тоді доперва** можна і треба подумати, чи остаци і є ще можливости піти колядувати на бурсу БУК-а.

Перша є Церква, друга бурса БУК-а.

А третою є наша часопись — ваша "Будучність Нації." Коли на третім місці стане ще нагода і можливість зорґанізувати також коляду на нашу часопись—ми будемо вам уклінно вдячні і сердечно зичливі.

Але тільки тоді, коли на першім місці буде забезпечена справа вашої церкви, а дальше бурси— тоді доперва можна двигнути справу коляди на часопись. Вона ваша і для вас. Вона вас любить і для вас працює. З вами тішиться і з вами сумує. Радить, тішить, зацікавить, вчить—, коли її любите, коли вона вам мила, заколядуйте також на "Будучність Нації," зберіть на пресфонд підчас брацьких чи сестрицьких обідів, та при інших нагодах. **За все— за кожде добре слово, кождий цент, кожду поміч будемо щиро вдячні. І Бог вседобрий стократно надгородить щирі серця!**

Марія Музика,
Гудів, Саск.

ЯКИМ Я ХОЧУ БАЧИТИ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД В КАНАДІ?

Я хочу сказати, якими я хотілаби бачити в першій мірі українські жінки в Канаді. Жінка так само мусить належати до наших народних установ і працювати в них разом з мужчинами. Ми українки не сміємо жалувати гроший на народні цілі. Будучність народу, отже нас і наших дітий, залежить від нас самих, від нашої праці і жертвенности. **Ми всі відповідальні за будучність** українського народу в Канаді.

Відповідальними людьми можуть бути тільки ті, що дотримують свого слова і точно сповняють те, що прирекли.

Про таких людий, що цікавляться народним життям, розуміють конечність громадянської праці, беруться до неї і виконують її, кажемо, що вони свідомі люди. Люди, виховані по громадянськи, є здисципліновані. Вони в орґанізації повинуються рішенням більшости та вірно слухають свого проводу.

Котрі жінки це розуміють і нарівні з мужчинами беруть участь в зорґанізованім життю народу, причиняються до визволення нації. Хто хоче свою вітчину зробити сильною, могутньою— той велику надію покладає на співпрацю жінок з мужчинами для оборони і поступу вітчини. Про силу держави рішає тепер свідомість громадянства. У війні будуть рішати не армії, але постава цілого народу і краю.

Ми, українки, також хочемо бачити нашу вітчину сильною і могутньою.

Ми хочемо, щоби нашим дітям не жилося гірше, як нам.

Хочемо, щоби наші жіночі здібности і сили придалися до помочі і оборони для нашої вітчини. Такими я хотілаби бачити наших українських жінок в Канаді.

Я бажалаби, щоби вони все і всюди були свідомі, чесні, характерні і діяльні патріотки. Бо лише такі жінки можуть дати патріотизм новому поколінню в Канаді.

ПОДЯКА

Сестри Служебниці в Айтуні, Саск., щиро і уклінно дякують Їх Ексцеленції, Преосвященному Василю Ладиці за дар в сумі сто долярів на Сиротинець.

Так само глибоко дякують всеч. і впр. отцям— о. Божикові та о. Гаврилюкові, ЧНІ. та всім ласкавим парохіянам, гостям і присутним на закінченню св. Місії в церкві св. Андрея у Винипеґу за збірку на Сиротинець, що принесла $74.

Сестри і сироти будуть молити Бога за своїх добродіїв.

Жертвували як слідує:

По $3: Анна Булевич. По $1.: пані: Роборецька, Мельник, Головата, Ю. Бодкевич, Я. Рецик, Ф. Юхим, А. Ґавліцька, Різник, М. Олійник, А. Рухлівська, М. Лісовик, А. Валчук, Ю. Ґташник, Ю. Матвійчина, М. Пістун, Блащук, К. Рекета, А. Мудрик, А. Юзакевич, М. Чіх, А. Гаврисишин, Дутка, Ю. Грабак, Т. Нарожняк, М. Гавзер, і дівчина Анна Гуцал. По 50ц.: пані М. Палій, П. Кузенко, А. Мартинюк, К. Кома, А. Гинбач, М. Медведчук, А. Романів, А. Бочак. По 25ц.: Пані М. Тесляк, М. Іванцьо, С. Щербанюк, П. Возна, О. Мороз, Ю. Гладик, К. Осадчук, А.Шувст, А. Пасюк, П. Приступняк, Лехман, Я. Ничик, А. Дудич. Діти: панна Гуцал, Різняк. По 10ц.: Геня Лихман. Хлопці.: В. Орисюк, Я. Орисюк, А. Діденько.

По $2.: Пан Н. Барабаш, В. Г., майстер церкви св. Андрея. По $1: Всеч. о. Божик, пан Малофій, Мельник, П. Королюк, Т. Холоднюк, В. Шелест; Є. Палій з Роза, М. Свелеба, П. Гаврисишин, Н. Лозінський, І. Лукіянчук, І. Мудрий, І. Сидор, І. Дрогобицький, А. Побирежний, І. Довбуш, Д. Стасюк, Н. Герелюк, С. Іванчук, І. Кузь.

По 50ц.: Пан І. Мелен, П. Тимчук, І. Грабовський, Н. Богай, Скрипник, І. Даниляк, Ю. Онишко, Й Щербаневич.

По 25ц.: Пан В. Шведюк, І. Скрипак, М. Кузминчук, М. Деркач.

Решту дали незнані особи, що не бажали собі записувати їх імен.

КОНТЕСТ НА З'ЇЗДІ БУК-а В САСКАТУНІ

13. X. 1940, вечір.

о. М. Горошко починає промовою. Українська молодеж! Тепер йде боротьба і та молодь, що буде шанувати свою рідну мову, та себе збереже. Нарід, що забуває свою мову, тратить культурне надбання і стає безвартісним на цім світі. Є в нас пісня, та краса українського народу. Памятайте, що наша доля рішається. Загубимо українського духа, загубимо все. Коли з уст нашої молоді пливе наша рідна пісня, то підносимо голову догори. Значить, що для нас є поступ, надія. Цими словами відчиняю цей контест в тій надії, що на другий рік зійдемося ще краще.

Співають:

Діточий хор під проводом Сестер,— "Іде почтовий візочок.", "Деж тая слава, слава крівава"; "Зазуленько, деж ти була?"

Декламація:

Михайло Кулішир: "Ми є діти Україн."

Спів: Маруся Мицканюк: "Дівча в сінях стояло."

....**Промова: Марія Музика:** "Яким я хотілаби бачити український нарід в Канаді."

Скрипка: Іван Шавага, сольогра — 85 значків. **Яків Мочульський,** сольогра, 87 значків.

Дует: Юрій Мочульський, Яків Мочульський: "Реве та стогне."

Спів: В. Щербань: "Вже більше літ двіста" і "Затремтіли струни." **Параскевія Мясник:** "Хустиночка." **Юлія Катамай:** "Родимий краю."

Дует: панна М. Купецька і панна П. Мясник: "Боже великий!".

(Далі буде).

ПРЕСФОНД БУК-а

Елмвуд, Ман.

Українці католики парохії Пресв. Евхаристії в Елмвуд—Іст Кільдонан, Ман., справді люблять свою рідну пресу. Богато з них пренумерують "Укр. Вісти" — а що другої неділі, при церковних дверах, **розходиться досить поважне число нашої дорогої ґазетки "Будучність Нації"** і "Світла."

Також і при різних нагодах не забувають за свою пресу: ось 24. XI. в неділю, панство Іван і Теодозія Типи справляли гостину з нагоди 25 ліття свойого супружого життя. При кінці обіду, на заклик о. Пароха, зложити даток на катол. пресу, присутні дуже радо відгукнулись і зложили на катол. українську пресу $14.50. Суму сю розділено на половину, та вислано на "Будучність Нації" $7.25 і на "Укр. Вісти" $7.25. Імена жертводавців: панство Ювиляти 2.00. По 1.00 зложили: о. Парох, Василь Бумбар, Іван Бабій, Мих. Метрик, Модія Подильська. По 50ц. Зложили: Максим Левицький, Мих. Середа, Петро і Іван Цар, Стефан Курцеба, Іван Бойко, Мих. Данильців, Олекса Цітулець, Петро Головчук, Василь Головчук, Ф. Вилсон, Юрій Онишко, Дмитро Осьмільчук. По 25ц. зложили: Ольга Гринюха, Дмитро Гринюха, Володимир Гучко, Михаїл Х.

Елфрос, Саск.

Михайло Левчишин .... 50ц.

- - - - - -

Подяка: Всім нашим щирим і добрим жертводавцям з Елмвуд, їх всеч. о. Парохові, Ігор Шпитковському і кождому зокрема, як також п. Левчишинові з Елфрос, сердечно дякуємо. Нехай Господь надгородить стократно за память добру і жертви!

Знаєте, які дописи для редакції найкращі?

Ось такі, як прислав о. Шпитковський і п. Левчишин! І ручу вам, колиб навіть таких дописів було на пів часописі, то жаден редактор не відмовиться їх помістити—ба, кождий буде їм рад і певно щиро подякуємо. Ось які дописи належить писати, панове і пані! Ось взір для кореспондентів! І будьте певні, що таких дописів ніхто не відкине, кождий їм рад і кождий їх помістить. Ось як можна, треба і належить помогти своїй БН!

Ще раз дуже красно дякуємо!

РІЧНИЙ З'ЇЗД БУК-А МАНІТОБИ

1 січня, 1941— середа. Винипеґ, Ман.

З'їзд буде в Парохіяльнім Домі церкви св. Володимир і Ольги, до котрого доступ упекшений і котрий майже в середині української гуці населення. Можна легко доїхати з середини міста трамваєм "Селкирк."

Програма з'їзду:

Рано, год. 9— Служби Божі у всіх українських католицьких церквах міста. Тих наших церков є сім і кождий з приїзжих може піти до любої собі церкви, де йому найблище і де хоче.

Година 11 передполуднем—сходини в Домі.

Спис відпоручників.

Отворення.

Привіти.

Звіт праці Провінціонального Заряду.

Вибір Номінаційної Резолюційної Комісії.

Година 12.30: **спільний обід** в парохіяльнім Домі. Обід в Заряді пань Сестриць парохії. Ціна приступна, приняття знамените.

Година друга **пополудні.**

Вибір заряду на рік 1941.

Година трета поп.

Доклади—

о. др. В. Кушнір: Досягнення і напрямні БУК-а.

о. Ст. Семчук — Заклик про пресу.— Збірка на пресу.

Ол. Малофій: Праця БУК-а в місті.

пані Анна Якіміщак: БУК і жіноцтво.

Петро Торбяк: Праця БУК-а на кольонії.

о. Антін Луговий: Закінчення.

Бенкет в годині шестій вечір.

- - - - - -

Всіх активних і добрих українців католиків Манітоби щиро запрошуємо прибути на з'їзд.

Просимо наші церковні громади, товариства і орґанізації прислати **своїх відпоручників.** Це відпоручення належить дати їм на письмі.

Просимо прибути наших хліборобів, наших робітників, купців, урядників, учителів, священиків, професіоналістів— всіх, всіх, всіх українців католиків, котрим добро Церкви і народу щиро лежить на серці.

Час пригідний, віддаль недалека, доступ добрий!

ЖИДІВСЬКЕ ҐЕТТО У ВАРШАВІ

В сердині міста збудували стіну на вісім стіп. За тим муром живе пів міліона жидів, часто по сім в одній кімнаті. Мур простягається на яких 200 вулиць і навіть на трамваєву сітку. Християнам вступ до ґетта заборонений, жиди мають жити там самі і для себе. Як вони будуть жити в тих відносинах, тяжко поняти.

Подібне жидівське ґетто мали німці завести в Радомю.

НОВИЙ СОЦІЯЛЬНИЙ ЛАД....

(Продовження зо сторони 4)

тах людського життя. Ми мусимо палати огнем ревности для Христових правд. Ми мусимо про християнство не тільки знати і про нього говорити, ми мусимо ним практично жити. Світ зразу буде тільки свідком цього нашого християнського життя, відтак той сам світ, дасть свідоцтво **правді Христа і Його моральному законові на всіх ділянках свойого життя.** Тоді настане новий соціяльний лад світа. Тоді заживуть народи у правдивій демократії, тоді не повторяться страшні депозії, цинізму і нарікань, як це було по великій війні двайцятьпять літ тому.

З ПОЕЗІЙ ВАСИЛЯ ЩУРАТА.

МОЛИТВА

Люблю Тебе,
люблю всім серцем, Боже,
як людське серце
полюбити може.

Мені Ти світ
і ціль життя-дороги,
і світ, і ціль —
без них життя убоге.

Коли заплачу,
Ти мене потішиш;
коли упаду,
з помочю поспішиш.

Навчиш мене
смутному сльози втерти,
навчиш мене
в любові жити- вмерти.

Навчиш мене,
як зберегти побожність,
а в рухах чемність,
в мові осторожність.

Фільмові артистки також люблять і вжитають спорту зимою. На саночках бачимо молоді і здорові Марію Ішард і Анну Морис.

Навчиш людий
судити обережно,
прощати всім,
як Ти прощав безмежно.

І ворога
приймати все прихильно,
навчиш трудитись
терпеливо, пильно.

Співцем найменшим,
думкою одною
не провинитися
перед Тобою.

Під свій покров
прийми свою дитину,
служу Тобі
до смерти, до загину!

В Твоїх руках
моя спочила доля,
нехай Твоя
свята сповниться воля!

НА ДОСВІТІ

Єще тиша царить глибока,
світ весь іще в самотині —
та, Боже, Ти цариш з висока
рухливим дням і тишині.

Мій дух щойно мов народився,
корився вчера вже журбі —
та днесь Тобі лиш покорився:
воскрес і дякує Тобі!

Днесь, Боже, дай мені в спокою
вступити в сей світ щастя, бід —
немов на міст, що над рікою
часу, покладений в Твій світ.

ДО ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

О Богородице, любове
і золота моя надіє,
і сонце днів моїх чудове,
і жерело життя— Маріє!
Коли до Тебе в мислях лину,
то серцем вмить радіти мушу,
росою щастя в ту хвилину
в мою спливає душу.
Всім ласки з рук Твоїх пливуть:
благослови мій земний путь!

Хто під Твоїм покровом стане,
перетриває всі негоди —
безодні, вири, океани
перепливе без шкоди.
Кого приймеш Ти в оборону,
той з всіх нещасть повстане,
вінець терпіння мов корону
носитиме на скрани.
Всім ласки з рук Твоїх пливуть:
благослови мій земний путь!

Як в полі просяться покоси,
щоб їх повязано в снопи,
так днесь слуга Твій просить:
своїм рабом мене зроби!
Прийми від мене замість жертви
те серце, що Твоє давно,
бо серед світа стане мертве,
загубиться воно.
Всім ласки з рук Твоїх пливуть:
благослови мій земний путь!

ВЕЧІРНА МОЛИТВА

Боже, все вказує велич
Твою, кожде чудо природи:
сонце, місяць і зорі —
їх ясність, їх дивнії ходи.
Блискавки, громи і бурі,
що жахом всі душі морозять,
що Твоїм грішним синам всім
дочасними карами грозять...

НА СТАРІ ТЕМИ

А любо іспити шеломом Дону...

І досі нам сниться,
і досі маниться
блакитного того Дону
шоломом напиться.

Від роду до роду
сю далеку воду
ми співали, споминали,
як мрій-свободу.

Якби то нам з Дону
та не було грому,
то вжеб ми над Вугом, Сяном
не дались нікому!

Якби то над Доном
стали ми рядами,
залізними панцирями
сперлися з ордами!...

Булиби ми "Полю"
шляхи заступили,
золотими шоломами
з Дону воду пили.

Булаб нас не рвала
степовая птаха,
якби на Дону стояли
чати Мономаха.

НА СВЯТОЮРСЬКІЙ ГОРІ
30 ЖОВТНЯ, 1655 р.

Пане куме Любовицький,
ти розумна голова,
то ти певно й без пояснень
зрозумів мої слова.

Сей господар— ваша Польща,
а той вуж, то козаки,
що на межах Польщі сікли
бісурманськії карки.

Що товклись поза пороги,
шибались на море, в Крим.
в очі хану і султану
дмухали пожарів дим.

І жилось тоді незгірше
розживавсь тоді богацтвом лях
за козацькими плечима.
А козак в степах, полях
був свобідний і крихітку
ссав отого молока,
що напрятать, зберігати
помогла його рука.

Та зчинилась сварка . Годі
тут шукать причин, провин —
нас боліло й вас боліло,
вам згиб син і нам згиб син.

Ну, скажи, як нам єднатись?
Як забути давне зло,
що крівавою межою
нам по серці перейшло?

Як примусить до кохання
серце, що в нім вється гад?
Відки взять душі довіря,
що зазнала тільки зрад?

Ні, мій куме! Краще чисто
розмежуймося, як слід —
вам хай буде ваша Польща,
Україну нам лишіть!

Ви собі пануйте в себе
на вині та на меду —
ми, як Бог дасть, будем пхати
і без вас свою біду.

Так мине сто літ, чи двісті
наші рани заживуть,
спомини всіх кривд і сварок
у непамять попливуть.

Замість зрад і звад і сварок
набереться скарб новий
згідних ділань, спільних змагань
і сусідскої любви...

Іван Франко

ПІСНЯ І ПРАЦЯ

Пісне, моя ти сердечна дружино,
серця відрадо в дні горя і сліз,
з хати вітця як єдинеє віно
к тобі любов у життя я приніс.

Тямпю, як нині: малим ще хлопчиною
в мамині пісні заслухувавсь я —
пісні ті стали красою єдиною
бідного мого, тяжкого життя.

Мамо, голубко! Зарана в могилі
праця й недуга зложили тебе,
пісня ж твоя в невмираючій силі
в мойому серці ясніє, живе.

Ох, і нераз тая пісня сумненька
в хвилях великих невгодин життя
тихий привіт мені слала, мов ненька,
сил додавала до важкого пуття.

Праця ввела мене в тайники темні,
відки пісень бе чарівна нора,
нею дива прояснилися земні,
загадка нужди людської стара.

Пісня і праця— великі дві сили!
Їм я доскону бажаю служить.
Череп розбитий— як ляжу в могилі,
ними я зможу для правнуків жить.

З ВЕЛИКОГО МОМЕНТУ

Події й люди у визвольних змаганнях у Львові.

Написав Микола Голубець

(Дальше).

Ніч проминула спокійно. А коли почало на день благословити, на вулиці проти двірця з'явилося авто з білою хоругвою.

—Хлопці! Дивіться— кричав з усіх сил Холєвка— піддаються!

Хлопці кинулися до вікна, а Холєвка поправляв на собі плащ, щоби, як Бог приказав, зустріти парляментарів.

Авто підїхало й зупинилося перед двірцевим входом. Висіло з нього три особі. Якийсь цивіль та один польський й один український старшина. Холєвка виступив з брами й випрямувавшись перед українським старшиною, зарапортував:

—Пане сотнику, командант двірця Холєвка доносить слухняно, що нічого нового, все в порядку. Старшина подав йому руку:

—Четар?

—Ні, пане сотнику, вислужений капраль від уланів.

—Гратулюю!— Стиснув Холєвці руку й звідомив:

Команда двірця прийме до відома, що перемиря поміж українськими й польськими військами продовжене на дальших три години.

—Що?— мало не крикнув Холєвка, який не мав зеленого уявлення про якесь перемиря, але опанувавши себе сказав службово:

—Приказ!

Незнайомий сотник подав йому руку, польський старшина засалютував, цивільний пан уклонився й авто з білою хоругвою відїхало.

Холєвка вскочив, на радощах, у двірцеву браму:

—Хлопці! Маємо три годині раст! У місті вже три годині завішення зброї, а ми тут даром штанами трясемо. Ще три годині!

Холєвкові хлопці, з яких кожен виконував функції підстаршини, помітно повеселіли. Але від вікон не відходили. На всякий випадок. Холєвка нервувався:

—Та що ви, хлопці, мов неживі? Де вас не поставиш, там стоїте, а самі з місця не рушитеся?

Хлопці пробували "рухатися," але якось то їм не йшло. Діти сели, мов куропатви: прикипали до місця, на якому їх поставили, а раз підірвавшися з нього, гнали в панічному переляку наосліп.

Холєвка, тимчасом, не дармував. Мишкував по цілому двірці за амуніцією. Помагали йому цивілі і "гаймкерери." Носили за ним фершляги, залазили в кожний кут і спиналися по залізних бантах маґазинів, піддобрюючися "панові командантові," що може таки змилується й "випустить" їм поїзд. Але Холєвка не мав ніякого відношення до поїздів. Йому, коби гора фершлягів, бо ось три годині не вік, а двірець мусить бути наш! Бо якжеж дістануться до Львова Січові Стрілці, що їх ось-ось невидно. А як прийдуть Усусуси, то Холєвка подякує за команду й піде по місті шукати Марієнка, що десь певне на шпіона подався. О, недочекане його! Тільки б він йому попався в руки!

Не минуло три години, як з Копиткового дали знати, що перемиря продовжене до завтра, до другої години в полудне.

Тим разом Холєвка покрутив носом:

—Щось то не теє. Або най здаються, або най бються. А таке, то ні то пес, ні баран.

Прорідив стійки біля вікон і дверий, попробував зробити порядок з цивільними на пероні, а зрештою нудився. Позатим відчував, що ліниві години перемиря якось дивно на нього впливають. Гостре напруження й сторожкість, якось наче тануть у ньому, а зними затирається в його свідомости і ясність його плянів та самозрозумілість його становища в ролі двірцевого команданта. Зайвий час на роздумування й рефлєксії, деморалізував не тільки Холєвку. Він з острахом завважив, як по одному, по двох, десь почали задіватися гаймкерери, яких він учора, з таким трудом, звербував до оборони двірця. По деяких залишилися кріси, дехто зник з крісом.

—Погано!— закляв у душі Холєвка й пробував сам себе переборoти.

А всежтаки до вечора пропав Холєвці весь його гаймкерерський нарибок. Осталося тільки чотирьох героїв зпід Сокільник.

—Так то так! Сипуваним конем не доробишся. Пропала справа! Пропав двірець. Коби хоч поляки не довідалися, що тут усього пять крісів маркує залогу.

Скоро світ станув Холєвка на становищі, біля брами. З вікон на вулицю насторожилося чотири крісові дула. Слаба потіха! А може? Може, заки промине перемиря наспіють Січовики?

Невідомо чому, почали пригадуватися Холєвці всі його знайомі. Що там робить Стефан? Що з хорунжим Панасенком? Чи викарабаркався з тих проклятих бараків? Бідний Толох! Упав на гостинці й ногами не дригнув. Якось так по дурному марнуються люде.

Згадав Холєвка й свою мазурку, заскреготів зубами, коли насунувся йому перед очі Марієнко.

Та не вспів Холєвка додумати своїх думок до краю, коли з перону допе-

тів до його ух грохіт крісових стрілів. Рівночасно його хлопці заметушилися. Один відскочив від вікна й, кинувши кріс, полетів, мов підстрілений птах до вестибулю, другий випалив з кріса й не встиг зрепетувати, як упав з кривавою головою на долівку. Третій дивився вирячеными очима крізь вікно на вулицю й не стріляв, ані не ворушився.

—Гурра!— заревіло з вулиці; безладна купа людей з крісами бігла на двірець. Рівночасно з нерону збігло кільканацять жовнірів у "мацєювках."

Жах, смертельний жах пройняв Холєвку від стіп до голови. Мав ще стільки сили, що вскочив у кут вестибулю й стрілив. Зрепетував і стрілив у друге. В третє не вспів зрепетувати. Вишморгнув шнурок з гандгранати й кинув нею в купу, що окружила його відусіль.

Гук, огонь, дим, несамовитий крик ранених. Момент тиші, нерівна сальва й труп шевського майстра Константина Холєвки відлетів від стіни з розчерепленою головою.

(Дальше буде).

СВЯТО ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЄГІЇ В АМЕРИЦІ

Було в неділю, 24. XI. Погода не була привітна, сипав дощ. Рано були торжественні Служби Божі, потім два обіди в двох великих салях. Підчас одного почесним гостем був **Преосвященний Кир Константин Богачевський— підчас другого Преосвященний Кир Іван Бучко.** По першім обіді зібрано понад тисячу долярів готівкою— по другім понад пятьсот. Разом всіх приявних на обідах було яких 500 душ. Піднесення настрою і радість всіх, що оце стараннням і заходами своєї Церкви українці католики діждалися в Америці **першої своєї наукової установи—** були дуже великі. Свідчать про це промови і збірки.

Філядельфійський "Шлях" ч. 48 на 1 ст. з того приводу ось як пише:

"Це був повний день: від години 10-ої рано добре поза 10 годину в ночі, а властиво поза північ, одушевлена українська громада святкувала: молилась, бурливо витала своїх Владик, слухала промов при бенькеті, оплескувала концерт, слідкувала за научним викладом, веселилася та забавлялася. А ввесь той час— вище пів доби—оця громада сягала раз-пораз до кишень та до мошонок і жертвувала, жертвувала і щераз жертвувала... Був це справді не-аби-який день— оцей День Українського Календжа у Філядельфії.

"Боже благословення і Божий мир витав над нами ввесь цей день. Доконалося справдішне чудо: до одного стола і в одній салі засіли Українці без ріжниці— католики і некатолики, Союзане і Провидінці, націоналісти, гетьманці і соціялісти... Всіх зпучила одна ідея, одно діло, одно одушевлення, одна жертвенність— для свого, українського храму науки, для своєї, української культури. Раз американські Українці почулися одним тілом, одним серцем, одною душею. Висока ціль, велике діло обєднали всіх.

"Благородний почин Преосв. Константина потягнув за собою усіх, в кого лиш українське серце бється. Позитивне діло захопило кожного, хто лиш любить своє, дорожить своїм. Репрезентант "Провидіння"заявив що "Провидіння" жертвує тепер на Каледж 500 долярів та що й на будуче помагати-ме після спроможности. А речник "Укр. Народного Союза" сказав, що найблища конвенція "У. Н. Союза" подбає причинитись до коштів вдержання каледжа так високою щорічною субвенцією, щоб будучність цего каледжа як вогнища української науки і українського духа була забезпечена на постійне.

"Показалося, скільки-то можна-би зробити, чого б то можно було доконати, коли б так між нами все царила згода, єдність, любов та однодушність. Виявилося, як то творче діло гуртує людей і будує, як воно єднає та скріпляє сили народу в десятеро а то й в сотеро!"

. . . . .

Ми всі в Канаді щиро радіємо тим небуденним успіхом нашої Церкви в Америці і разом з ними бажаємо управі нової колєгії всього найкращого і всіх успіхів в Христі.

Най Христос, найвища мудрість і сила, дать в цій колєгії виховати цілі ряди мудрих, пильних тілом і духом молодих інтеліґентів-провідників для нашого народу в Америці!

Вісти з України—

Перемишль— З німецького боку повідомляють, що полонені, котрі вертають до родин, не можуть дістатися на другий бік. **Большевики нікого не пускають ні туди, ні від себе.**

Київ.—Цілі колгоспні села з України большевики вивозять тепер до Карелії. Як раз туди, де тому рік шаліла непримирима війна з фінами і де московські цілі дивізії вигибали в снігах і морозах. Туди, у цю злощасну Карелію, в країну болот, озер, дряхлого ліса і студені— вивозять наших селян з соняшної, теплої і милої України. І так 17. X. вивезли цілий колхоз "Червоний Партизан" з Чернигівщини— разом пятьдесять родин. Потім поїхав туди цілий колгосп ім. Челюскіна з Полтавщини, колгосп "Червоний кооператор" з Харківщини, ітд. **На Сибір заслали також цілі українські села, около 10,000 родин—** у вічні сніги і багна-тайги. Так подає сама большевицька часопись "Комуніст" з 18. X. 1940.

Коросно— При державній **ткацькій школі** отворено окрему українську клясу, під проводом проф. Миколи Кожушка.

Краків— При Українськім Центральнім Комітеті в Кракові істнує **Наукова Рада** під проводом **проф. др. Ів. Раковського,** голови Наук. Тов. Ім. Шевченка у Львові. НР уладжує наукові сходини, виклади і видає книжки.

Люблин— Повстала **українська школа** з сімома клясами. Учеників 81. Директором школи є проф. І. Стадницький.

Криниця— Українська Учительська Семінарія навчає в Криниці-Живець. Є 4 окремі курси навчання, в тім навчання вести дитячі садки.

Яблочин— Торжественне постриження в черці проф. Ів. Огієнка було 9. X. Огієнко приняв чернече імя Іляріон. Вже 11. X. **висвячено** його на архимандрита а 20 X. **на архієпископа Холмсько-Підляшського.** Це звичай Православної Церкви в кількох днях зі світської людини висвячувати когось на найвищі уряди. Ще 9 жовтня Огієнко був світським чоловіком — 20 того самого місяця вже був архієпископом. Він вдовець, його син є інжиніром і був присутний підчас тих торжеств. Треба признати, що **проф. Огієнко все прихильно і з пошаною відносився так до нашої Церкви, як також її представників і духовенства.** Висвячення проф. Огієнка на архієпископа кінчить стан московізації наших людей через православія в тих околицях і ставить свідомого українця на чолі православних в Холмщині і Підляшшу. Досі на чолі стояв москаль. Він і далі остає митрополитом у Варшаві і він святив Огієнка. Це Діонізій Валєдинський.

Ватикан— Українські авдиції передаються точно кождого четверга, пів до девятої вечір. Це остання ще остоя вільного українського слова в Европі. Що воно значить для наших земляків під окупантами— можемо тільки собі представити.

Львів—Большевики вручили паспорт Митрополитові Шептицькому з повідомленням, що ліпше йому виїхати зі Львова. Митрополит рішучо відмовився. Хоча не допускають до нього навіть лікаря, сам далі живе у своїй кімнатці при церкві св. Юра.

В ЗДОРОВОМУ ТІЛІ ЗДОРОВА ДУША!

Зима!

І як каже наш поет Франко: "Білий сніг летить мов з сита..."

А далі: "Забілілися діброви, поля, берести і дуби..."

Тоді молоді, здорові і сильні люди, котрі мають час і можливість, беруть лижви, санки і лещета та ідуть на широкий простір. Так робить молодь! Так роблять шкільні діти! Так робить здорове людство, що вправляє тіло і кріпить спортом душу!

Так робіть ви!

Спорт вишколює, вчить зручности, рішучости, сили мязів, загострює і вправляє змисли, вказує на велич природи, поширює думку і відсвіжує цілого чоловіка. Зимовий спорт прегарна річ!

Коли маєте лижви, беріть їх та на лід! Купіть дітям лижви, най совгаються!

Зробіть їм саночки!
Зробіть їм лещета!

Мистець в їзді на лещетах і учитель тої їзди — Тед Перис.

Іван Хоменко, бувший аташе українського посольства у Відні і вихованець Київського Університету, **скінчив богословські студії в Римі і зістав висвячений на католицького священика.**

—●—

Вінчання

—То ти так ввіддалась за Мориса?

—А так.

—А я спершу гадала що ти лише жартуєш.

—І Морис також так думав.

На виставці

—Пане ласкавий, огляньте ще цей мій образ.

—Що це є?

—Це захід сонця в зимі.

—А я гадав, що це індіянський танець.

—Як же Вам образ подобається?

—Знаєте, я дивлюсь, і не можу надивуватись.

—Надивуватись, чому?

—Власне, надивуватись, чому Ви малюєте.

др. Дейфо

ХРИПКА

Хрипка це осторога. Тіло остерігає нас в ріжний спосіб. Коли звернемо на це увагу і ужиємо відповідних середників, зможемо уникнути много слабостий і спинити недугу, заки ще набрала сили.

Тепер якраз пора хрипки. Коли дитина має хрипку, це знак, що вона захворіла. **Перша річ тоді, є положитися до ліжка. Відпочинок і сон** це перша зброя проти надходячої недуги. Хрипка є звичайно предтечею застуди, хоча часто є також наслідком жолудкового забурення. Все однак заходить небезпека, що вона може бути початком чогось так поважного, як шкарлятина або дифтерія.

Коли мене кличуть через телєфон і питають, як зарадити хрипці, то я жадаю, що треба відвідати хорого. Думаю, що таким робом я вратував неодному життя. Много разів я переконався, що хрипка була початком тяжкої недуги і я встиг запобігти поширенню. Коли ви, натиснувши ложкою язик, переконалися, що дитина має запалене горло, раджу зараз візвати лікаря.

В міжчасі порадно є полекшити запалення через нагрівання. Під цим розумію **горячі напитки.** Доброю є **горяча лімонада** і так само добрим є **горяче молоко, чай** або все інше, що хорий любить. І так, як будете вживати горяче до середини, так само добре є вживати зимне назовні. Приміром, **класти зимні оклади на карк.**

Моя думка є, що полоскати горло не дуже помічне, хоча часом горячий розчин соли може помогти через полоскання. Але не треба полоскати занадто, бо можна легко вразити і так вже подразнені горляні завої. Щоби полоскання помогло, треба перехилити голову так далеко, як тільки можливо і полоскати так, щоби однак не пикнути ліку. А це прикре і може пошкодити.

Так само треба уважати на пендзльовання горла. Коли взагалі того потрібно, то я радиби, щоби це зробив лікар або досвідчена доглядачка. Хто в тім недосвідчений, може наробити більше лиха, бо пендзльовання легко може нарушити внутрішні звої і поширити заразу. Після мого погляду пендзльовання належить зовсім залишити, чи ходить о діти, чи о старших.

Коли старший чоловік захрипне, то **повинен перестати курити.** Треба дати спочинок для горла і для цілого тіла. Це пожадане і конечне.

—По кім ви, пані, носите жалобу?

—Я посварилася з моїм другим чоловіком і тому знову вложила жалобу по першім.

НОВИЙ І ВЕЛИКИЙ МОЛИТОВНИК — З НАМИ БОГ —

У цім молитовнику є: Молитви Щоденні, Катехизмові, Ранні, Вечірні та Ріжні. Св. Сповідь. Молитви перед і по св. Причастю. Набожність до Пресв. Серця Христового. Посіщення Пресв. Евхаристії. Молитви до Преч. Діви Марії. Як молитися на вервиці. Хресна Дорога. Чин Утрені, Вечірні й Служба Божа. Тропарі й Кондаки воскресні, денні, на всякі прошення, Чотиридесятниці, Пятдесятниці, та на всі Свята цілого Року. Панахида. Акафист до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Молебень до Ісуса Христа й Преч. Діви Марії. Благодарна Пісня. Пісня при виставленні Найсв. Тайн. Суплікація. Історія України. Пісні страсні, воскресні, до Пресв. Евхаристії, до Пресв. Серця Ісусового, до Преч. Діви Марії, до Святих, Церковний Український Гимн, Коляди й Щедрівки й Церковний Календар. — Сторін 512.

Формат невеликий, вигідний. Добрий папір, ясний друк і красні образці прикрашують цей молитовник. Солідно й гарно оправлений в полотно з золотими витисками. Ціна разом із почтою 80 центів. Молитовник оправлений в наслідування скіри $100; 2) оправлений в скірку $1.50; 3) оправлений в скірку з золотими берегами $2.00. Замовляйте—

UKRAINIAN CATHOLIC MISSION,
YORKTON, SASK., CANADA

МІСІЙНА ПРАЦЯ ЦЕРКВИ.

Католицька Церква стремить до внутрішного освячення душ. Тим чином робить їх щасливими тут і гідними вічного щастя в небі. Тому Католицька Церква ніколи не спочиває. Вона заєдно діяльна на всіх ділянка: життя. По приміру свого божественного Вчителя і Спасителя Католицька Церква помагає, ратує, лічить і навчає всіх доброї волі— всіх братів і сестер у Христі. Для неї кождий чоловік є зарівно добрий— є ближнім, котрого треба любити, як самого себе. **Любити ради Христа Господа,** а не задля якихсь особистих цілий чи користий.

Тільки в світлі того зрозуміємо приміром лист, який ми дістали від цілком нам незвісного близче, але щирого нашого приятеля і доброго **Преосвященного Мартина М. Джансона з Нелсон, Б.К.** Він пише так: "У відповіді на ваш лист в справі десяти примірників БН оцим залучаю чек на десять долярів. **Наш Леґіон Марії роздає БН українським родинам в околиці.** Одна родина хоче передплачувати ваш часопис і ми їм сказали, щоби написали просто до вас. **Всі числа, що дістаємо, роздаємо даром.**" Чи можуть бути кращі думки і кращі слова, як ці слова **щирої, безкорисної любови** —ради Христа? Як ці слова, власноручно писані правним наслідником святих апостолів Христових, слова епископа?! **Вони для нас правдивою заохотою** до дальшої праці, збадьоренням і прямо натхненням до найшляхотнійших почувань! **Який прегарний примір для многих українських апостолів преси!**

Ось так треба робити!

Піти і роздати, заохотити, зібрати! ОСЬ ДІЛА З ВІРИ!

о. Ст. Базен

\- - -

Тому 12 літ приїхав до Канади з Франції священик і місіонар о. Степан Базен, котрого його епископ післав до праці **на далекій півночі Канади, між ескімосами.** Парохія о. Базена є в Іґлюлік, найдальше на півночі з усіх парохій Канади. Звідтам о. Базен обслугує своїх 350 ескімоських станиць, серед вічних снігів і ледів. Живе на санях, без усяких вигід і рідко в землянці. Їсть тільки мясо і тому розхорів. Це стало причиною, чому о. Базен мусів опустити свою парохію і приїхати на доли до лікарів. На півночі нема іншої поживи а стале їдження відмороженого мяса довело до недуги жолудка.

Ось так працюють католицькі священики серед найбільших невигод і недостач, шукаючи всюди тільки Бога і Його слави та спасення душ.

Ось взір місійної праці Церкви! Все для Христа! І всюди!

ЛИСТ ЗВІДТАМ, ДЕ ЛЮДИ ПЛАЧУТЬ...

Такий зімнятий папір, один листок, підлий виріб і все писане олівцем. **Чи може кровю серця?...**

Такий жах віє з тих кількох стрічок цього незручного, тяжкого письма! **Бояться** написати про себе, про других і тільки, як ті пташки отвирають дзьобки за поживою, так вони ждуть і очікують вістки— чи ще бодай там, далеко люди живуть як люди, і чи є бодай якась надія для них?

Лист писаний 10 червня, 1940. І пишуть так: "Дорогенькі Цьотко, Шваґре і ти Ольдзю! Довідуємся о вашім здоровлю. Тішить нас, що позістаєте здорові. Ми Богу дякуєм, також здорові. Позістаєм на...., але то не парцеляція, тільки приватне господарство, **тимчасом ми є всі вдома...**"

І знова пишуть: "Пишіть до нас часто..."

"**Як проживем,** то опишу вам більше о нашім життю..."

І це все! Як коротко і як ясно! З того краю, про котрий наш **поет Рильський** так пише:

Дощі ідуть і люди плачуть,
і скриглять діти в колисках,
і круки, як у пісні крячуть
на змитих кровю полях,
і береги хистких утопій
ми ледве бачимо зза ґрат,
і ще не виринув по потопі
зеленоверхий Арарат!

— ОСТАННІ ВІСТИ —

"Вістник" ч. 23, ст. 2 подає, що **процес в Автокефальній Церкві коштував "на стороні громади Маєвського —суму $4,935."** Це як написано— тільки по одній стороні. До того той самий "Вістник" додає: "Мабуть також не помилимося, коли скажемо, що **громада Маєвського мала ще судові видатки поза сумою, яку подає звіт."** Це так з "прихильности" до тої громади. Але про свої кошти ані одного слова. Ось їх ДІЛА з їх "віри", на котрі вони так любо звикли заєдно покликуватися! Чи треба ліпшого свідоцтва про стан відносин в тій Церкві?

—●—

В селі Миротині, 5 км. на захід від Переворська, був районовий здвиг молоді, в котрім взяла участь також молодь сіл Кричовичі і Розбора, а також молодь Переворська. Це стара наша земля, донедавна ще майже цілком зпольонізована. В селі однак була церква, збудована ще в 18 ст. і наш священик. Це вратувало село перед цілковитим винародовленням. Парохом в селі є о. Тадей Камінський. Тепер залунала там українська мова і пісня. Подібно проснулося з мертвецького сну села Синнів, 15 км. від Переворська. У здвигу взяла участь українська орхестра з Лежайська.

—●—

Греки заняли пристань Порто Едда в Альбанії. Італійці залишили на місці много майна і далі втікають. У вислідї того поуступали з провідних становищ італійські маршали і ґенерали, а на їх місце прийшли інші. Чи це їм поможе, побачимо...

—●—

Посол Колдвел, ССФ з Саскачевану, вніс в Отаві, щоби влада взяла примусову позичку з банкових вкладок, без проценту на час війни і рік по війні. Його внесення перепало підчас голосовання. За було 19 послів (ССФ і Кредитовці), проти 145 послів.

—●—

Винипеґська Шкільна Рада рішила роздати 90,000 дарових значків на молоко недоживленим **дітям.** Замовлення на це молоко дістали молочарні, що платять своїм робітникам союзні платні. Між ними українська молочарня "Централ" на 7 і пів відсотка заглальної суми замовлення. Большевицьку молочарню, як таку, що не платить своїм робітнкам повної платні — від достави виключено. В тій справі забирав голос дієвий голова тої Ради **а нововибраний радний міста, В. Скраба.**

ЗА ЦАРСТВО БОЖЕ В ДІТОЧИХ ДУШАХ

Діточа Сторінка

о. др. В. Кушнір

ЛЕКЦІЯ 8. КАЇН І АВЕЛЬ. НАСЛІДКИ ПЕРВОРОДНОГО ГРІХА

Приготовання: Чому ми говоримо, що Господь Бог є найсправедливіший? Вичислити кари, які гріх стягнув на Адама? Гріх Адама враз зі своїми наслідками перейшов на всіх людей. Як називається цей гріх? Хто з людей був вільний від цього гріха? Як називаємо Пречисту Діву Марію тому, що Вона не мала гріха? Коли обходимо свято Непорочного Зачаття? (22. грудня). Чому кажемо, що Бог є наймилосердніший? Кого обіцяв Господь прислати на землю (Ісуса Христа). Що доброго мали перші люде, коли їх Господь вигнав з раю? (Сонце, дерева, цвіти, овочі, звірята). Однак перші родичі тяжко працювали. Управляли землю, сіяли збіже, Ева садила в городі всяку ярину. Відтак поставили собі хату, обсадили її деревами. Адам ловив ріжні звірята. Які? Коні, корови, вівці. Він їх освоїв. Тепер вже було дещо лекше першим родичам, бо звірята їм помагали в роботі. Але не було їм так добре як в раю. Часто хорували. Самі вони довго не були. Господь дав їм дітей. Найперше двох хлопців, пізніше доньки, відтак знова синів. То була для них велика радість. Адам часто з вдячности до Господа Бога приносив Богові жертву. З каміня будував вівтар, на вівтарі клав дерево а на дерево, що мав найкраще зі збіжа або овець. Відтак то запалював і все згоріло. Адам не міг післати до неба своїх дарів до Господа Бога, тому палив їх на славу Божу.

Заповідження: Оповім вам нині як складали жертву одного разу сини Адама, Каїн і Авель, і що при тім сталося.

Виклад: Каїн і Авель були найстаршими синами Адама і Еви. Вони росли скоро і Адам і Ева ними тішилися. Але відтак мали з ними богато клопоту. Каїн був дуже недобрий. Він мав гріх в своїй душі по свойому татові. Який? Були в нім всі наслідки гріха. Злі склонности тягнули його до гріха. Він не молився, сварився, не слухав родичів, бив Авеля. Часто плакали від него Адам і Ева. Авель також родився з первородним гріхом. Однак він старався бути добрим. Слухав і шанував родичів, молився, приносив жертву з татом, уникав злого і робив добре. Родичі тішилися ним і Бог його благословив. Коли Каїн і Авель доросли, помагали в праці своїм родичам. Каїн був рільником а Авель пас вівці, був пастирем. Одного разу було гарне літо. Богато зародила земля збіжа і богато було овець. Авель хотів подякувати Богові за це, поставив вівтар гарний і на тім вівтарі жертвеннику приніс в жертву найкращу овечку. Також і Каїн збудував жертвенник, але дуже недбало і приніс найгірше збіже на жертву. Господь Бог жертву Авеля приняв, огонь горів ясно і дим йшов до гори, а жертви Каїна не приняв, огонь не горів і дим стелився по земли. Злосний Каїн відійшов від свойого жертвенника і ще більше не злюбив свого брата. Господь Бог упоминав Каїна, щоби він був добрий, а тоді Господь і його буде любити, але Каїн не слухав. Одного разу Каїн зачав говорити зі своїм братом дуже чемно і сказав: "Ходи, підем в поле, я тобі покажу, що я засіяв." Коли вийшли оба браття в поле, тоді Каїн вдарив Авеля дуже тяжко патиком по голові і забив його. Від тоді Каїн блукав по світі і не знав ніколи спокою. Сумний то був день для Адама і Еви коли знайшли неживого свойого сина. З плачем беруть його до дому, копають гріб і ховають його. Де пішла душа Авеля по смерти? (до аду). Де пішла душа Каїна? (до пекла).

Приноровлення: Господь Бог сказав до Каїна: Будь добрий і я тебе буду благословити. Уникай гріха і гніву. Важне то упімнення. І у вас повстає нераз гнів, склонність до злого. То походить часто від злого духа, але дуже часто, то наслідки первородного гріха. Коли ви почуете в вашім серцю, що щось вас тягне до гріха, подумайте зараз про Каїна, і скажіть тихо в свойому серцю: Не хочу наслідувати Каїна. То гріх. Не зроблю того. Моліться до Матінки Божої а Вона вам поможе жити добре і чесно і Бог вас буде благословити. Моліться завсігди так: Пречиста Діво Маріє Непорочно зачата, ми до Тебе прибігаєм, молися за нами.

УВАГА: Чи ти ходиш завсігди на катехізм? Чи ти був нині на Службі Божій? Чи ти мовиш щоденно свої молитви? Чи ти заохочуєш інших дітей, щоби ходили на катехізм? Кілько нових дітей ти привів з собою на катехізм? Чи ти добрий? До кого ти подібний? До Каїна, чи до Авеля? Чому?

СВЯТИЙ НИКОЛАЙ

І знову з зоряних небес
стежками молочними
святий приїхав Николай
з ангелами малими.

І знов даруночки свої
розвозять саночками,
ангелики витаються
з усіми діточками.

Дітвора втішно гомонить,
ангеликів витає
а чудотворець Николай
дітий благословляє.

Щасливі тії діточки,
що в нічку Миколая
дістануть хоч маленький дар,
на доказ ласки з раю.

Юра Шкрумеляк

БЕЗПРИЮТНІ ГОРОБЦІ

Безприютні горобці
старші вже і молоді —
врадили письмо післати
і про злидні написати
до всіх тих, хто серце має
і недолю других знає.

І хто поміч зможе нині
дати збідженій пташині? —
Лист на груші розліпили,
ще й печать свою прибили,
щоб у всякому вже разі
лист не втратив на повазі...

ЖАХ, ВОГОНЬ, ЗНИЩЕННЯ І УБІЙСТВО...

Діти відходять з Льондону

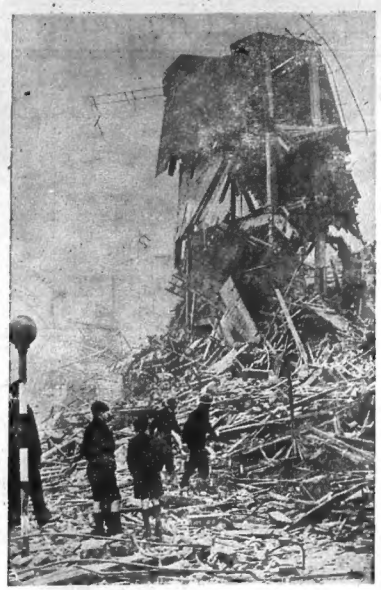

Розбита бомбами авдиторія

А. Галтрехт з сином

Коли 24. XI. 1940 св. Отець молився **за мир для людства**, в прилюдній промові сказав, що ця війна є бурею— "котра ніч і день сіє жах, вогонь, знищення і убійство простого народу!" Свідком тих слів є наші знимки.

Ось діти вийшли зі сховку в Льондоні. Їхній дім розбитий. Рішені і завзяті ідуть десь з міста, куди їх повезуть.

- - - - -

Наш середний образ представляє розбиту в Льондоні авдиторію і все, що осталось з будинку. Ратівники розшукують руїни, чи часом не присипано ранених. А з боку стоять як все цікаві і безустрашні хлопці— все охочі помогти, чим годні. **Подивляти цю відвагу і походу духа** хлопців цього сімміліонового міста, що мимо безустанних наскоків бомбовиків **зовсім не бояться ворога.** Такі виростуть на безустрашних борців— **це буде нове покоління**, виховане в борбі і серед небезпек, що вміє здобути долю і тішиться побідою!

Анна Галтрехт приїхала до Ню Йорку з Ліверпулу в Анґлії. На руках тримає чудом вратованого сина. Бомба з літака впала просто на їх дім. Пробила діточе ліжочко і підлогу та вибухнула долом. Вона спала на другім ліжку, недалеко дитини. Вибух розніс кімнату і ліжка. Дитину викинуло у воздух і вона прямо в чудесний спосіб впала в руки матері, котра збігла з поверха і видісталася з руїн дому ціла і ненарушна.

Останні Вісти...

З достовірного жерела зі Старого Краю подають, що **большевики вивезли недавно Митрополита Андрея Шептицького і всіх отців крилошан Львівської Митрополичої Капітули, а церкву св. Юра замінили на музей. Також вивезли зі Станиславова всіх Отців Редемптористів.** Що діється з іншими нашими епископами в Галичині, не знати. Митрополит скінчив якраз 75 рік життя і є частиною спаралізований. Куди вивезли його і крилошан, не знати. І так в нашій прадідній церкві у Львові на святоюрській горі нові Флойшмани будуть господарити святощами українського народу під чулою опікою московських чекістів—але не довго! **Так молімся і так надіймося!**

—●—

Всього населення Америки з колоніями є тепер 150,362,326, як подає перепис з 1. IV. 1940. З того в самих Стейтах є 134 міліони душ.

—●—

Румунське правительство ґен. Антонеску вивласнило всі копальні оливи і ґазів на добро держави. Також всі кораблі, що були власністю жидів.

—●—

В 1939 році занедужало на рака в Манітобі 1,207 осіб— з того 633 померли. Найбільше вмирають і хорують люди, що мають повище 60 літ.

—●—

Населення північних околиць Манітоби і поселення лісників, що житимуть з ловлі звірят, оказалися вповні вдатними. 400 родин в Сомербері, недалеко Де Пас, за 20 днів заробили на ловлі мочераків по $300. З весною почнуть далі наводнювати нових 400,000 акрів і тим сподіються піднести дохів провінції на який міліон долярів. Тепер на півночі працює около 25,000 осіб.

—●—

З Віші подають, що премієр Портуґалії др. А. Салязар, звісний католицький провідник, в порозумінню зі св. Отцем і з президентом Рузвелтом **задумує знова почати мирові заходи** між воюючими сторонами.

—●—

Комітет Українців Канади просить надсилати йому всякі новини з місцевої анґлійської чи французької преси, з поданням дотичного числа, назви, дати, ітд.

—●—